LEXICON MANUALE

Græco-Latinum, & Latino-Græcum,

Primò concinnatum, Térque editum

à CORNELIO SCHREVELIO;

Hac quartâ Editione

Vocabulorum octo quasi millibus locupletatum, plurimisque præterea in locis auctum, & adornatum, prout ex præfatione constat,

Studio atque operâ JOSEPHI HILL.

Ad calcem adjecta sunt

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

Quibus omnia Gr. L. primitiva comprehenduntur:

ITEM

Tractatus duo; Alter de Resolutione Verborum, de Articulis alter; uterque

LONDINI,

Excudebat JOANNES FIELD,

M.D.CLXIII.

LEXICON MANUALE

Græco-Latinum, & Latino-Græcum

Primò conscriptum, Tertiò editum

A CORNELIO SCHREVELIO

Hac quarta Editione

Vocabulorum octo quasi millibus locupletatum, plurimisque

auctum & ad[illegible]

p[illegible]

Studio atque opera [illegible]

MVSEVM BRITANNICVM

11 D.D. c

SENTENTIIS GRÆCO-LATINIS

Quibus omnis G[illegible] L[illegible] primitiva comprehenduntur

ITEM

Tractatus duo; Alter de Reflexione [illegible]

bonum, de Articulis alter; utrique

[illegible] & adhuc d[illegible]

LONDINI,

Excudebat JOANNES [illegible]

M. DC. LXIII.

LECTORI BENEVOLO S. D. JOSEPHVS HILL.

GRæcam linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat; nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. De iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omnino spectant institutum: quò penes unumquemque sit, facilius de eodem rectiúsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimùm refert, consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, & quem ad usum eosdem dirigimus; ne hoc non bene perspecto, iniqua (ut plerunque fert consuetudo) in nos operamve nostram lata esset sententia, paucis te, *Amice Lector*, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit, quot Lexica annis jam antea multis prodierunt in lucem: nos fortean imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc a nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet, ea omnia vel κρημνώνες esse, (nonnullaque per omnia Græca) atque adeò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata, vel precii saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco *Cl. Schrevelius*, qui multis nominibus de rep. literaria benè meruit, meliúsque mereri pergit cotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs, idémque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus: ut studiosæ Gr. L. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm tor-

quent, forèt subsidio: & tenuioribus infimul fortunis, humeriſque parum firmis meliùs aliquantò conſuleretur. Quò verò adoleſcentibus ſalebroſa ad Athenas via, planior fieret, itáq; compendioſior: id in primis & *Cl. Schrevelio*, & nobis fuit curæ: ut vocabula omnia N. Teſtamenti, & ſcriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur, necnon uſitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas, & Oratores occurrunt, tum maximè in veteris Inſtrumenti verſione Græcâ, (quæ multis perperam LXXII dicitur) explicata forent, & enucleata. Anomala etiam, & themata quæ difficilius inveſtigantur, uti & hujus linguæ dialectus variæ; quæ moleſtiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare ſolent; ea ferè omnia, & inventu, & intellectu facta ſunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non ſolùm futura & præterita, (quod ab aliis Lexicographis factum) ſed alia etiam aſſignavimus tempora, quibus difficultas ineſſe videbatur, & potiſſimum indefinita; Græci quippe plùrimùm, hæc pro perfectis ſolent uſurpare. Ut verò a cæteris dignoſci poſſint, literis capitalibus ſignata ſunt primitiva, ſub quibus plerumque, & derivata, & compoſita communiora, (quæ ſua etiam ſerie relata ſunt) memoriæ ergò commemorantur. Græca [illegible], per primigenias ſuas ſignificationes primùm plerumque, deinde per poſt-natas, (niſi quando unica ſufficiat) latinè reddidimus. Quid enim id genus voces, (quæ ferè ſunt innumeræ) primò & propriè ſignant, quid verò tranſlatè & [illegible] permagni intereſt exploratum habere. Cùm enim tranſlata vocabula, & plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad ſignificandum valeant, (conciſæ utpote ſunt ſimilitudines, quæ rem planè ſubjiciunt oculis) iis quàm ſæpiſſime utuntur ſcriptores: quo fit neceſſe, ut juxta in alienis in quæ migrârunt, vel ubi ſaltem diverſantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid inſuper in hac Editione præſtitum eſt, admonendus es porrò *Candide Lector*. Nonnulla *Schrevelliana*, ſed

sed oppidò pauca deleta sunt, (neque enim operam, neque famam ejus immutatam velimus) alia quædam mutavimus, inter desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, interexuimus, & vocabulorum denique quinque ampliùs millia in album retulimus. Adjectivis unus, uti & trium terminationum, ut ab iis quæ duorum sunt, & substantivis discriminari possint, (quòd sæpius pueris negotium facessere, jam inde ab adolescentia memini) nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata sunt, sed Grajis prosapiam suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine (quòd sciam) adhuc tentatum fuerit, & quantulumcunque videbitur, magni tamen (nisi me valde fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, & in plurimis orthographia etiam, & syllabarum quantitates multò facilius innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eademque operâ addiscuntur linguæ, citiúsque & altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ præmissis, de pronominibus verbísque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt, de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tùm in compositione (apud Græcos præsertim) longè uberrimum, conjunctionúmque ad assequendum sermonis nexum, de verborum & nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligenter, & per notas voces ignotas addiscere, & memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia: ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem, duriusculè subinde συμπλέκειν videamur: at certè nihilo secus id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum: tametsi quo minus, literarum varias permutationes

nes ostendendo, etyma firmaremus; cùm brevitas, cùm ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis, (quod in plurimis vocibus, & nominibus præsertim propriis, sæpe sæpius accidit) minùs fuimus solliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (*Fabio* teste) totum penè sermonem Latinum, pro sua sobole vendicare possit; tantáque incertitudo sit, quânam familiâ, imò vel gente oriunda sunt plurima: nemini sit mirum, si nonnulla hunc in modum forte indigitanda, à nobis sint prætermissa: quandò neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis *Ivum* ruspari. Quin facile est signatis addere: & in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, & solâ terminatione sæpissime discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimum fallor) non minùs utile reip. literatiæ, quàm juventuti gratum foret. Quod ut in Latino-Anglicano fiat, author fui, & brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda, nostratium gratiâ admiscentur: nonnullaque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore, in Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit J. *Hutchinsonus*, vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem, in ordinem Alphabeticum restituit, Græca aliquàm multa Latinis addidit, & utriúsque generis tria circiter millia suppeditavit, prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce *Lubini* sententias Græco-Latinas subjunximus, & tractatus duos nunquam antea editos, quos humaniter mecum communicavit Doctiss. *Rhodocanucides*, qui alii similis monetæ, si literatorum calculis hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typographi nomine tuum imploremus candorem, quem (si

quis

quis alius) jure optimo meruiſſe videbitur: quippe omnem curam, operam, & diligentiam adhibuit; ut hæc quàm emendatiſſimè tuum in conſpectum prodirent. Typis fatetur minutioribus ſe uſum; ne opus, hoc tanto auctario juſtam molem, preciúmve ſolitum excederet: eóque magis, quòd ejus ſunt generis hujuſmodi libri, ut non in oculorum uſq; defatigationem perpetuò ſint legendi, ſed conſulendi tantùm prout tulerit occaſio. Σφάλματα ſiqua irrepſerint, (& in tanta varietate aliter quî fieri potuit?) ea tamen omnia adeo eſſe ἰναντιλεγύλα vehementer confidit; ut nihil ſit cauſæ, cur *Cl. Schrev.* in poſterum vereatur; ne corruptè in *Anglia*, hac ſaltem ex officinâ prodeat. Hæc ſunt, *Benigne Lector*, de quibus te admonitum velim: nec ſupereſt quicquam, niſi ut noſtros omnium labores æqui boníque conſulas. Vale.

CORNELII SCHREVELII LEXICON MANUALE GRÆCO-LATINUM.

A.

A Prima est apud Græcos littera, quam vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum ἀλφ. Interdum est nota negandi, significans privans; sicut ἀ, secundum; ἀ-θεότης, impietas, &c. In compositis obt. verò, multiplicem habet usum, & quando eam ab ἔχω habet, & vim privandi obtinet; ut ἄ-τεκνος, ἄ-μοιρος, ἄ-λογος, ἀ-πάθεια, ἄ-φωνος, ἀ-σεβὴς, ἀ-νήκεστος, ἀ-ναίσθητος, ἀ-ναίδεια, ἀ-ναίσχυντος, ἀ-ναίτιος, ἀ-νάλγητος, ἀ-νάλγητος, ἀ-νάλγητ

Ἀβλαύω, aor. 1. inf. act. verbi ἀβλάβω, *proclarè exercitatus fuisse*: ex ἀ, pro ἐν, & βλάβω.
Ἀβασάνιστος, ὁ ἡ ὁ, *inexploratus*: ab ἀ, & βασανίζω. Unde
Ἀβασανίστως, adv. *non examinatè*.
Ἀβασίλευτος, ὁ ἡ ὁ· unde ἀβασιλεύτως, *sine rege*: ab ἀ, & βασιλεύω.
Ἄβατος, ὁ, ἡ, *invius*: hinc ἀβάτη, Dor. pro ἀβάτα, τὰ, ὁ· ex ἀ, & βαίνω, *pervius*, quod à βαίνω.
Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum ἀββᾶς, *Pater*.
Ἀβδαλᾶς, pro ἀπόβλας, vel, ut alii, pro ἀπόβλας, *rejecti*, g. 2. ab ἀποβάλλω.
Ἀβίβαστος, ος, ον, *infirmus*: ex ἀ, & βιβάζω.
Ἄβιδα, nomen viri Hebr. ἀββᾶς, *Vanitas*.
Ἀβλαπτής, *stolidus*, ὁ τὸ βλάπτειν μὴ γινόμενος· hinc ἀβλαπτήρια, ὰ.
Ἄβιὰ, nomen viri Hebr. ἀββᾶς, *Pater meus est Dominus*.
Ἀβιάθαρ, nomen viri Hebr. ἀββᾶς, *Pater excellens*.
Ἀβιλὼβ, ὦς, ὁ, nomen regionis.
Ἄβιος, ὁ, ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria*: ab ἀ priv. & βίος, *victus*: item *diues, longæuus*; ab ὁ epitat. & βίος, *vita*. Est & ἄβιος, *valde robustus*, item *non violentus*: à βία, *vis*, *robur*.
Ἀβιούδ, nomen viri Hebr. ἀββᾶς, *Pater decoris*, vel *Deus patris*.
Ἄβιος, ος, ὁ, ἡ, *sine vita, non vitalis*: à βίος, *vita*. Th. βίος.
Ἀβλαβίως, ἰσχνῶς, ab ἄβλαβος, ὁς, ὁ, ἡ, *innoxius*: ex ἀ, & βλάπτω.
Ἄβλαβος, ὁ ἡ ὁ, *noxæ expers*, vel *innocuus*: ab ἀ, & βλάπτω.
Ἄβλης, ητος, ὁ, ἡ, *nondum fatus, nerus*. Sed ἄβλητος, *nondum ictus*. Utrumque ab ἀ, & βάλλω.
Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, *debilis, e*: ab ἀ otioso, & βληχρὸς, *debilis*. Apud Pindarum accipitur pro *fortis*.
Ἄβλιξ, *sacrificia*, præs. imp. act. verbi ἀβλιάω.
Ἀβοανὶ, Poët. & Dor. adv. pro comm. ἀβοᾷ, *clamitans*: ἀνὴρ βοᾷ, ἀνὴρ βοᾷ.
Ἀβόητος, ὁ ἡ ὁ, *destitutus ope*, vel *remediis*: ab ἀ, & βοάω.
Ἀβλαπτον, *occurrerunt*, Ion. pro ἐβλαπτον, 3. plur. aor. 1. verbi ἀβλάπτω.
Ἄβρωξ, ωκος, ὁ, ἡ, *qui nondum amisit dentes ætatis indicii*, i. γνάθωνος. Th. βάλλω.
Ἀβρὰ, ας, ὰ, *inepta, confilii*: ex ἀ, & βουλὰ· hinc ἀβούλως, *inconsideratè*.
Ἀβούλως, adv. *inconsultò, sine*.
Ἀβρὸν, gen. Ion. pro ἀβρὸς, ὰ, ὸν, ab ἀβρύω, *bibus carnem*: ex ἀ, & βρῶ.
Ἄβρα, ας, ὰ, vel ἀβρὰ, *ancilla*: ab ἀπ *virus*.
Ἀβραὰμ, nomen viri Hebr. ἀββᾶς, *Pater excelsus*, vel *multitudinis*.
Ἀβρέκκω, *sonuerant*, 3. plur. aor. 1. Ion. verbi ἀβρέκω.
Ἀβρέχω, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβρέχω. Poët. pro βρέχω.
Ἀβρεχὲς, ὁ ἡ ὁ, idem quod ἀβρόχους.
Ἀβρεχὴς, ὴς, ὁ ἡ ὁ, *sine pondere*: ab ἀ, & βρέχω.
Ἀβρεξίη, g. 2. inf. act. ab ἀβρέξω, *à cibo sumpto dormio*.
Ἀβρόβιος, ab ἄβρος, & βίος· &
Ἀβροβίωτος, ὁ ἡ ὁ, *molliter & delicatè viuens*: ab ἄβρος, & βίωτος.
Ἄβρομος, ὁ, ὁ, *strepitum magnum edens*: q. ἀμὲ βρόμῳ. Th. βρόμος.
Ἄβρος, ὰ, ὸν, *mollis, delicatus*: hinc ἀβρότης, ητος, ἡ, *mollities*. Dor. ἀβρώτας, ἀβρώτατος, ὰ, *delicia*: ab ἀπ *virens*, vel אבר *fortis*.
Ἄβρος, ος, ὁ, ἡ, *nox*: ab ἀ, & βορὸς *de ſi βορὸς ἀ ἀφῇσιν* nonnunquam νὺξ additur. Hinc ἀβρυπλάζω, *in nocte vager*: & ἀβρυπλόν, *nocturno*. ἀβρυπλόω, g. 1. inf. act.
Ἀβρότονον, ὁ, ἡ, *abrotonum*, genus herbæ.
Ἄβρωτος, ὁ ἡ ὁ, *immortalis*: ab ἀ, & βρωτὸς.
Ἀβρωχάνης, ὰ, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ὁ ἀβρὸς τῶν χρήτων ὢν, vel ὁ ἀβρὸς τῶν χρήτων ἴχων, qui *est delicatâ tenerâque comâ*. Anacreon.
Ἄβρωχος, *immanidum*: ex ἀ, & βρύχω.
Ἄβρυνα, vel ἀβρύνη, τὸ, *mora*, παρὰ τὸ ἀβρύνω.
Ἀβρύνομαι, f. ὑνῶμαι, *delicior, glorior*.
Ἄβυσσος, ὁ, ἡ, ὁ, *non voratus*: ex ἀ, & βυθίσσω. Item *ſus ineptus*.
Ἄβυδος, ὁ, nomen urbis. Ἀβυδηνὸς, Abydo oriundus, & ibidem habitans.
Ἄβυσσος, ὁ, ἡ, *infinita profunditatis vorago, gehenna*: ex ἀ, & βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum*.
Ἀγαδὸν, *obſtupefcere*: ab ἄγαμαι, per pleonaſm. Poëtic. Inde etiam
Ἀγαδὸς, *invidentia*.
Ἄγαθος, ὁ, ἡ, nomen viri.
Ἀγάζατο, *qui duxit*, Ion. pro ἠγάγετο, part. a. 2. verbi ἄγω.
Ἀγαγὲ, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγεῖν, a. 2. m. verbi ἄγω.
Ἀγάγῃ, *ducat*; a. 2. opt. act. Att. ἀγάγοι, ις, ι, 2. 2. ind. Att. & Ion. ἀγάγῃ, part. a. 2. Att. pro ἀγάγῃ. ſubj. ἀγάγω. ab ἄγω.
Ἀγάλλομαι, f. σομαι, *furenſio, invideo, admiror*. Th. ἀγάλλω, vel ἀγάομαι. Hinc forſan Angl. to Gape.
Ἀγάλλιθος, Dor. pro ἠγάλλιθος.
Ἀγαλὶς, ἰδος, ἡ, *gloma*. Th. ἀγαλὶς.
Ἀγαλλοδότης, ου, ὁ, Ion. *beneficentia*.
Ἀγαλλουργὸς, & contractè ἀγαλλυργὸς, ὸ, ὁ, *beneficus*: ex ἀγαλὶς, & ἔργον· hinc ἀγαλλουργέω, ὦ, *beneficio*. f. ἐσω. p. ἠγαλλούργηκα.
Ἀγαλλουργίω, ὦ, *beneficio afficio, rectè ago*, f. ἐσω. a. 1. inf. ἀγαλλουργίσαι· hinc ἀγαλλουργία, ας, ἡ, *beneficium*: ἀγαλλουργὸς, ὸ, *beneficus*: ex ἀγαλὶς, & ἔργον.
Ἀγαλὶς, ὸ, ὁ, *bonus, prudens, fortis, dives, excellens*,

excellens, nobilis: ab ἄγαν, vel ab α intenſivo, & γαβέω· vel ab ἀγαστὸς, abjecto σ, & τ mutato in δ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέλω ἐμαυτὸν ἀγαπῶ. Hinc quidam oriundam volunt Angl. Good.

Ἀγαθουργὸς, Ion. per craſin, pro ἀγαθοεργὸς.

Ἀγαθωθὲς, *gaviſus*, a. 1. part. paſſ. ab ἀγαθόω.

Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, *bonitas.*

Ἀγαθωτέρως, dat. ſing. ſuperlat. regularis, quaſi ab ἀγαθὸς, ος, ον, ὁ, ἡ, *optimo, praſtantiſſimo.*

Ἀγαὶ, αἱ, *litera, vulnera:* ab ἄγω, *frango.*

Ἀγάομαι, 3. perſon. ind. ab ἀγαάομαι, *iraſcor, invideo.* Th. ἄγαμαι.

Ἀγαῦος, υ, ὁ, ἡ, *elegans, invidioſus.* Huic ſono & ſenſu alludit Angl. Gay.

Ἀγακλεὴς, *valdè celebris, inclytus:* ab ἄγαν, & κλεὴς, quod à κλέος.

Ἀγακλὲς, έος, τὸ, ἡ, Poët. pro ἀγακλὴς, *valde glorioſus*, idem quod ἀγακλεὴς.

Ἀγακλυτὸς, ἡ, ὁ, *inclytus:* ex ἄγαν, & κλυτὸς, *celebris*, quod à κλύω, *audio.* Ἀγακλυτὸν, dat. pl. Ion.

Ἀγακτήματα, *splendidè ædificatam*, ἄγαν ἡ λαμπρῶς κεκτημένην. Eol. neglecto augmento, & σ mutato in τ, pro ἠγάκτηντο, Ion. ἀγακτήαντο, opt. ἀγακτήατο, inf. ἀγακτήασθαι, vel potiùs ab ἀγάζομαι.

Ἀγάλλω, ῶ, *exſulto:* f. ἄσω. p. ἠγάλλακα. a. 1. m. ἠγαλάμην, ω, ἄλο. a. 1. paſſ. ἠγάλθην· hinc ἀγαλλόμενος, η, ον, *exſultatio.* Th. ἀγάλλω. Hinc fortè Gall. *ſe Rajoüir.*

Ἀγάλομαι, *gestio, exſulto:* ab ἄγαν, & ἅλλομαι. Huic non multùm abludit noſtrum vocabulum **Gellon.**

ΑΤΑ'ΑΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

ΑΤΑ'ΑΛΩ, f. λῶ. p. κα. *ornо, facio delectabile.* Quidni hinc ducamus noſtrum **Gallant?** hinc ἀγλάϊσμα, ατος, τὸ, *ornamentum, obſectamentum, ſimulachrum:* hinc ἀγλαϊσμονικὸς, ὴ, ὸν, *ſtatuarius*, ὁ πλάστης, & τὸ ἀγλάϊσμα. Omnia ab ἀγάλλω.

Ἀγαμαι, *admiror.* f. ἀγάσομαι. a. 1. m. ἠγασάμην. paſſ. ἠγάσθην. Th. ἄγαμαι.

Ἀγαμὲς, ὲ, ὁ, ἡ, *celebs:* ex ἀ, & γάμος.

ΑΤΑΝ, adv. *nimis, valdè.*

ΑΤΑΝΑΚΤΕΩ, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. *doleo, indignor, ægrè fero.* a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσαντος, gen. part. præſ. ἀγανακτοῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, *indignatio.* ἀγανακτικὸς, ὴ, ὸν, *querulus.* Forſan ab ἄγαν, & ἄχθομαι.

Ἀγανοῖσι, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀγανοῖς. ἀγανὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, *mitis, placidus*, ſuperl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.

Ἀγανύσσω, *nitoſco:* ab ἄγαν, & νίσσω.

Ἀγανώσσων, ωνος, ὁ, ἡ, *qui leni eſt animo:* ab ἀγανὸς, & σσάω· hinc ἀγανώσσασθαι, αι, ὰ, *vomitare, manſuetudo.*

Ἀγάνως, Dor. pro ἀγλαΐως.

Ἀγαομαι, vide ἀγάομαι.

Ἀγάσασθε, *eſtote*, præſ. imperat. ab ἀγασάζω, Poët. pro ἀγάσθε.

Ἀγασσάτω, Dor. pro ἀγασάζεσθω, *diligunto.*

Ἀγασσᾶ, Dor. pro ἀγαπᾷ, plur. n. g. ab ἀγαπάω.

ΑΤΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω. p. κα. *diligo, amo, oſculor.* ἀγάσω, præſ. imper. ἀγασσάτω· inf. ἀγασσάσθαι, ατ', ἀν, a. 1. part. ἀγασσάμενος, *dilectus*, perf. part. paſſ. Hinc ἀγασσα, ης, ἡ, *amor, dilectio.* ἀγάσσαμος, idem ἀγασσατὸς, ὴ, ὸν, *dilectus.* ἀγάσσαμος, *convivia Chriſtianorum.*

Ἀγάσσω, παρὰ τὸ ἄγαμαι τὸ ἀῶ, ἦλθον οἷς ἠμάσσαν· vel ab ἄγαν, & σπάω, *acquieſcere in re amata:* vel ab ΣΑΩ *amare.*

Ἀγαστὸς, *fortunatus* vel *virorum amans:* ab ἀγαπάω, & ὁσὸς.

Ἀγασσίλω, *diligerem*, Att. pro ἀγασσαίμι, præt. opt. ab ἀγασσάω.

Ἀγαῦ, ὁ, nomen ſervæ ΔΑΣΣΑΙ, *Peregrina, Ruminans*, vel *Timida.*

ΑΤΑΡΙΚΟ'Ν, ὁ, τὸ *agaricum*, Vide Plin. lib. 25. c. 9.

Ἀγάῤῥοος, *æſtuoſus:* ab ἄγαν, & ῥέω.

Ἀγάσσατο, *admirabantur*, 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσσαντο, Ion. ἀγασσάσθην, opt. ἀγασσάοντο, inf. ab ἀγάομαι, vel potiùs ab ἀγάζομαι.

Ἀγάσθαι, præt. inf. ab ἄγαμαι.

Ἀγάσθεὶς, *admiratus*, a. 1. part. paſſ. ἀγασθῆναι opt.

Ἀγασσάμενος, *lætatus, admiratus*, a. 1. m. part. geminat. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. ἀσομαι.

Ἀγαστὸς, ὴ, ὸν, *admirandus*, Th. ἄγαμαι.

Ἀγάσφρων, ονος, ὁ, ἡ, *nimium frater*, quaſi ἠμαγάσφρων. Th. γάσφρ.

ΑΤΑΣΤΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, *frutex* unde Ammoniacum elicitur.

Ἀγανὸ, & Dor. ὰ, ὸ, nomen fœminæ ſplendidæ.

Ἀγανὸς, *nobilis, admirabilis:* ab ἄγαμαι.

Ἀγαυρὸς, *valde ſuperbus, ferox.* Th. γαῦρος. α non eſt privativum, ſed intenſivum.

Ἀγαυόβρυχος, υ, ὁ, ἡ, *valde ſonans.* Poët. ab ἄγαν, & ῥοιζέω.

ΑΤΑ'Ω, ήσω. p. κα. vel ἀγάομαι, *demiror, ſtupeo.* Hinc ἄγα, ἀγαῖος, ut & ἀγανὸς, ἀγάομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἀγασσα, ατος, τὸ, *veneratio*, ἀγασὸς. Hinc forſan Angl. **Agaſt**, & **Gaſly.**

Ἀγαφίω, *angaria, cogo.*

ΑΓΑΒΟΙ, οι, αἱ, *regum nuntii* ſeu *tabellarii.* Hinc ἀγαφίω, *adigo ad curriculum*, vel *ferendum aliquid.* Ἀγαφὸς, *baſilica.*

Ἀγαφὸς, ου, τὸ, *ſtationes, in quas angari paſſim diti penſo diverterant.* Hinc ἀγαφίω, & Ion. ἀγαφήϊον. Vocabulum Perſicum.

Ἀγεῖ· pro ἄγεται, τὸ, *vaſa*, nom. pl. ab ἄγγος. ἄγγεα, dat. pl.

Ἄγγιον, υ, τὸ, *vas.*

Ἀγγίλιον, pro ἀγγεῖον, *nuntiabunt*, f. ἀγγελοῦσι. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελὶς, ιος, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, *præcepta*

ἀγλαΐσματα, ατος, τὸ, nuntius, interpretatio.
Ἀγλαΐσματος, ου, ὁ, vide ἀγλάϊσμα.
ΑΓΕΙΡΩ, ἀγερῶ, ἠγέρκα, ἠγέρθην, ἠγέρμαι, ἠγέρθη, f. ρῶ, p. κα, p. μαι, 1. part. pass. ἀγερθείς. Aor. pro ἠγέρθην, ἀγείρατο. Aor. pro ἠγέρθη, ἀγερέσθω. Aor. pro ἠγέρθητε, ἀγερέσθε. Aor. pro ἠγέρθησαν, ἀγερέσθων. part. pro imperf. Hinc ἀγερώχομαι. ἀγερωχία, ἀγερώχεια, ας, ἡ, nimia elatio, ἀγλαΐσματα, ἀγλαΐσματος, ἀγλαΐσματος, ἀγλαΐσματος

ta A'γλαΐσμα nimirùm proprie.

A'γλαΐσσω, duxi, pert. pro ἄγω, Att. ἄγαγον, pleonasmo litera σ, ἀγλάϊγμαι, recta ἄγω.

A'γλεκΘ-ος, η, ὁ, ἡ, ſenil expers, pro ἀγέλεθ-ος, Poët. ex α, & γῆρας.

A'γλεννος, ου, τὸ, hernia nomen quæ diſtillimè datur.

A'γλήνιος, α, ὁ, ἡ, idem quod ἀγλήθ-ιος in acc. ἀγλήνιον, ſine τ, reperitur.

A'γλιτ, ιθ-ος, ἡ ὁ, ἡ, ſciſſitus, idem ſcilicet quod ἀγλήθ-ος.

A'γλωσσάω, Dor. pro ἀγλωσσάω, hócque pro ἀγλωσσέω, narrare, recenſere.

A'γναν, 3. ſing. ab ἄγνυμι inuſitat. pro ἀγνυσι, admittit. Th. ἄγνυ.

A'γναλεΘ-ος, η, ὁ, Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω, & λαὸς.

A'γνεστηρΘ-ος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro ἀγνιστηρΘ-ος, ου, ὁ, qui thoris præeſt: ex ἄγνιον, & ἑστία.

A'γνιάς, ἄδΘ-ος, ἡ, Dor. pro ἀγνιάτης, comm. ἀγνιεύς, ἑῶΘ-ος, ὁ, dux, princeps.

A'γνιος, ὁ, ἡ, admirabilis, in pl. ἄγνιοι. Th. ἄγαμαι.

A'γνίζω, ſanctifico. ſ. ευ. p. κα. 2. 1. paſſ. ἁγνίσθην, ἁγνισθήσομαι. Vide ἁγνΘ-ος.

A'γνιστηρΘ-ος, ου, ὁ, ἡ, ἀγνιστήριον, ου, τὸ, ara ſacrificii, ἀγνιστήριος, α, ον, ad aram ſacrificii pertinens, ἀγνιστήρια, ων, τὰ, ſacrificia.

A'γνίτω, ſ. ευ, purifico: pro ἁγνίζω.

A'γνιον, ὁ, Poët. & Ion. idem quod ἄγυιον, ου, duco. Legitur & ἀγνιὸν.

A'γνιος, α, ὁ, ſanctus: ab ἄγος hinc ἁγνίσω, στΘ-ος, ὁ, ſanctitas, ἁγνεία, & ἁγνίζω, ſanctifico, ἁγιασμὸς, ὁ, & ἁγίασμα, ατΘ-ος, τὸ, ſanctificatio. ἁγνεία, ας, ἡ, ſanctimonia.

A'γνον, τὸ, ſanctuarium. ἄγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum ſecundum & tertium.

A'γνὸς, & ἁγνὸς, venerationi habet: ab ἄγος.

A'γνὸς, ſeu ἁγνοὶς, ου, ὁ, ſacrum, cæremonia: ab ἄγος.

A'γνωσύνη, ης, ἡ, ſanctimonia.

A'ΓΚΑΙ, πίνα, nom. pl. ab ἄγκη hinc ἀγκὰς, ἀγκάλη, ἡ, πίνα; & ἀγκάζομαι, ſeu ἀγκάλίζομαι, plexi complectior, & ἄγκων.

A'γκαλὶς, ἰδΘ-ος, ἡ, faſciculus, ſarcina: hinc ἀγκαλιδηφόρΘ-ος, ὁ, ἡ, bajulus: & ἀγκαλιδηφορΘ-ος, ὁ, ἡ, ἀγκαλιδηφορικὸς, ἡ, ὁν, ἀγκαλὶς ἄγων, ἢ φέρων.

A'γκαλον, τρωικὸν, α. 4. imper. pro ἀγκάλιον, ab ἀγκάλη, Poët. pro ἀγκαλὶς, ἀγκάλι, 3. præſ. ind. Poët. pro ἀγκαλεῖ. Th. κάλιε.

A'γκαὶ, adv. in ſinu: ab ἄγκη.

A'γκαὶ, pl. ὠγκαὶ, ab ἄγκΘ-ος.

A'γκαμαι, pro ἀγκάσομαι, Poët. Syncop. Et ſic in reliquis.

A'γκαμεῖται, pro ἀγκάσεται, ſuppa cornua, Poët.

A'γκὰς, ἄδΘ-ος, ἡ, πίνα: vide ἄγκαι.

A'γκεδὼν, ὀνΘ-ος, ὁ, ἡ, ſcabies: hinc ἀγκεδονιὸν, ἀγκεδονιὸς, ἡ, ὁν, ſcabioſus: & ἀγκεδονιάω, ſcabiem habeo.

A'γκεῖ, ſuſcipiendi, pro ἀγκεῖν.

A'γκιλίτης, pro ἀγκυλίτης, a. 1. part. ab ἀγκύλος, reflexus.

A'ΓΚΟΙΝΗ, Poët. nimis: ex ἄγκος, quaſi ἄγκωνη: hinc ἀγκωνίζω, nimis complector.

A'γκομίζει, pro ἀναγκομίζει, reportare: hinc ἀγκομίζειν per ἐναλλαγὴν, pro ἀναγκομίσαι, præſens pro fut. ἀγκομίσαι, ſ. ſing. a. 1. opt. med.

A'γκονίαι, ſtatim in opere verſor: ab ἀγκὼν, & ἀγκὰς, ſubſino.

A'ΓΚΟΣ, ἐΘ-ος, τὸ, vallis: hinc ἀγκίσω, ου, τὸ, vallis parva.

A'γκὸν, Macedonicè pro ἀγκὼνα, 3. pl. med. verbi φέρω.

A'γκρεῖνω, pro ἀγκρείνω.

A'γκρυόμαι, pro ἀγκρύομαι.

A'γκὼν, ῶνΘ-ος, ὁ, viscus non, ſibula: ab ἄγκος.

A'ΓΚΤΑΜΗ, ης, ἡ, amentum, jaculi genus; genus populi; vitium linguæ: hinc ἀγκταμίζομαι, jaculor, ἀγκτάμισμα, jaculator. ἀγκτάμιστος, α, ον, linguæ propediemtem. ἀγκτάμιστρον, ου, τὸ, inſtrumentum Chirurgicum quo ſtirpatur linguæ vitium tollitur.

A'γκυλόπτερον, gen. Ion. ab ἀγκυλόπτερος, ου, ὁ, ἡ, verſipellis, verſutus: ex ἄγκυλΘ-ος, & πτέρον.

A'ΓΚΥΛΟΣ, η, ὁ, ΥΠΟΓΥΟΣ, curvus: hinc ἀγκύλωμα, incurvo, ἀγκύλωσις, incurvatio. ἀγκύλωμα, τὸ, τὸ ἀγκύλον: hinc forſan Lat. ancyla, Angl. Ancle, & Haggle.

A'γκυλόπεζος, α, ὁ, curvum pedem habens: ab ἀγκύλΘ-ος, & πούς.

A'γκυλοχείλης, ſerpendi rebri, pl. ab ἀγκυλοχείλας, ου, ὁ, ex ἀγκύλΘ-ος, & χείλΘ-ος. Dicimus & ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ, ἡ.

A'γκυλοχήλης, curvis unguibus, pl. à χηλὴ.

A'ΓΚΤΡΑ, ας, ἡ, anchora, præſidium: hinc ἀγκυρίω, anchorâ figno. ἀγκυρίζω, ſuſpiciatio.

A'ΓΚΩΝ, ὥνΘ-ος, ὁ, cubitus: hinc ἀγκωνιαῖΘ-ος, parvus cubitus.

A'γλαϊσπΘ-ος, ου, ὁ, ἡ, ſplendidam cornam habens.

A'γλαΐαι, voluptates, nom. pl. ἀγλαΐαν, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, præclarum factum, lætitia. ἀγλαΐη, dat. Ion. ἀγλαΐῃ, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαΐς.

A'γλαϊδῶμαι, ſ. 1. med. Att. pro ἀγλαϊσῶμαι, ab ἀγλαΐζω, ornor, illuſtrem facio. Nam Attici in hujuſmodi verbis tollunt σ factæ primi, & ultimam circumflectunt: ut pro ἰσῶ dicunt ἰῶ. Th. ἀγλαΐς.

A'γλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, glorior, to Glitter.

A'γλαϊγῶΘ-ος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ ἀγλαὸς τὸ γόνυ ἔχων, μεγαλόγυος, ὁ τοιοῦτος γὰρ μάλιστα καλὸς ἔοικε, vel facit.

A'γλαϊδιόΘ-ος, ου, ὁ, ἡ, Poët. ὁ μάλιστα ἀγλαὸς ὤν, ἀγλαΐσκος.

A'γλαϊ-

Ἀγλαόπιστος, ον, ὁ, ἡ, *splendidam fidem habens.* Musarum epithetum.

Ἀγλαόπωλος, ον, ὁ, ἡ, Poët. idem ac ἀγλαόπιστος, i. ἀγλαὸν ὄνειρον ἔχων, *qui pulchram habet fidem*, vel *somnium.*

Ἀγλαόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, τὸ, *qui pulchrum habet corpus*, per Synecd. pro *formosa.* Homerus passim Θέτιν ἀργυρόπεζαν, quam Pindarus vocat ἀγυρόχρωτον. Item *pulchrum fructum habens.*

Ἀγλαόψωρος, ον, ὁ, ἡ, ὁ ἀγλαὸς ψῶρα ἔχων, *qui illustres pustulas habet.*

Ἀγλαόψωρος, ον, ὁ, Poët, ὁ ἀγλαὸς αἰδοῖ ψῶμα, *qui decorat & ornat comitatum aliquem.*

ΑΓΛΑΟΣ, ὄν, ὁ, *splendidus*: q. d. *magnâ admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, ὅτι βλέπ(ε)τ(αι), i. *vehementer intueri*: quod sit quam res aliquas videmus admiratione & spectatu dignas: hinc ἀγλαὸς, *splendida*: hinc ἀγλαΐα, *splendor*; ἀγλαΐζω, *illustro.* ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum.*

Ἀγλαοπλάστης, ου, Epither. Neptuni: ab ἀγλαοπλάστης pro comm. ἀγλαόπλαστος, ου, ὁ, ἡ, ἀγλαὸς τριαίνας, *insignis tridente.*

Ἀγλαόπλαστος, ου, ὁ, ἡ, *insignis, insignis*: ab ἀ, & γλάπτω, vel γλάπτις.

ΑΓΛΑΟΣ, αἱ, *alliorum capita.*

Ἀγλωσσος, ον, ὁ, ἡ, *qui nullam habet linguam*: Metonym. pro *non facundo.*

Ἄγμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: ab ἄγνυμι.

Ἄγμὶς, ὁ, ἡ, *locus præruptus, litus*: ab ἄγνυμι.

Ἀγναμπτος, *non flexilis*: ab ἀ, & γνάμπτω.

Ἀγναφος, ον, ὁ, ἡ, *impexus*: ex ἀ, & γνάφω.

Ἀγνεία, ας, ἡ, *castitas.* Th. ἁγνὸς.

Ἀγνεῖν, vide in ἁγνὸς.

Ἀγνεύσιμος, pro ἁγνίσιμος, Æol. *ignaviensis*, perf. act. ab ἁγνεύω.

Ἄγνις, ιος, ὁ ἢ ἡ, *castus.*

Ἀγνίζω, f. ἰσω. p. κα. *purificor, expio.* ἁγνισμὸς, ὁ, ἡ, *purificatio.* Th. ἁγνὸς.

Ἀγνοέω, ὦ, *ignoro.* imperf. ἠγνόουν, ας. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. part. ἀγνώς: hinc ἀγνοίημα, ἀγνοῆσαι, τὸ, *erratum*: ex ἀ, & νόος.

Ἀγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοίη, metri causâ, pro ἀγνοία.

Ἀγνοίζει, Ion. & Poët. pro ἀγνοεῖ, *ignorat*, 3. sing. præs. sub. act.

ΑΓΝΟΣ, ὴ, ὸ; *castus, purus*: ab ἅζω: hinc ἁγνὸς, *castè, sanctè, castus sum, sanctus sum*, &c.

ΑΓΝΟΣ, ου, ὁ, *vitex, agnus castus.*

Ἄγνυ, præs. part. n. g. verbi ἄγνυμι.

ΑΓΝΥΘΕΣ, *lapides quos fœminæ inter vestiendum appendunt textores.*

Ἄγνυτ', pro ἄγνυσι, 3. sing. imperf. pass. ab ἄγνυμι, vel ἀγνύω.

Ἀγνώ, & ἀγνῶ, Poët. pro ἄγω, *duco.*

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia*: ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, *mente & judicio carens*: ex ἀ, & γινώσκω.

Ἀγνῶς, *castè*, adv. ab ἁγνὸς. Sed ἀγνῶς, *in-*

sulsè, cum cenui, adv. ex ἀ, & γνόος, Sed ἀγνώς, ῶτος, ὁ, *ignarus, ignotus.*

Ἀγνώσσω, Ion. pro ἀγνοέω.

Ἄγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia.* Th. γνόος.

Ἀγνώσσω, ως, σω, *ignoro*, præs. ind. hinc ἀγνώς, ῶτος, ὁ, ἡ, *ignotus*: hinc ἀγνωσύνη, idem: ex ἀ, & γνόος.

Ἀγὸβὶνος, *qui fascinari non potest*: hinc ἀγοβίνησις, *cura præfigium & fascinum.* Th. γοὴς.

Ἀγοίατο, *ducerentur*, 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἀγοίντο, ἄγοι, præs. opt. act.

Ἀγόμφιος, ος, ὁ, ἡ, *incompallitus.* Th. γόμφος.

Ἄγον, imperf. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi*: ab ἄγω, a. 2. ab ἄγω, *duco.*

Ἀγὸνὸς, *qui gignere non potest*: ex ἀ, & γόνος.

Ἄγονσι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt*, 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

ΑΓΟΡΑ, ᾶς, ἡ, *forum*, item *concio, oratio, annona, emptio*, &c. quasi ab ἀγείρω, in p. med. ἤγορα: hinc ἀγοράζω, ἀγοράζω, *delibero.* ἀγόρασις, ἀγορᾶσις.

Ἀγορεύειν, Poët. pro ἀγορεύειν, seu ἀγορεύειν, *concionari*: ab ἀγορεύομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγορεύω, σω, f. σω. p. κα. p. pass. ἠγόρευμαι, a. 1. ἠγορεύθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ον, ὁ, ἡ, *circumforaneus, vilis*, item *forensis.* Sed ἀγόραιος, *dies fastus.* Th. ἀγορά.

Ἀγοραίμιος, ου, ὁ, ἡ, *præfectus annonæ*: unde ἀγορανομία, & ἀγορανομέω: παρὰ τὸ ἀγορὰν νέμειν τοῖς ἀγοραίοις.

Ἀγοράζω, Dor. pro ἀγοράζει, *emere.*

Ἀγόρασος, ου, ὁ, & ἀγορασία, ας, ἡ, *emptio*, ἀγόρασμα, ατος, τὸ, *res venalis.* ἀγορασίτης, ὁ, ὁ, *obsonator* ab ἀγοράζω.

Ἀγορεύω, σω, & in pl. ἀγορεύσω, *emite*, a. 1. imperat. act. ἀγορέσατε, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.

Ἀγορεύω, *referre, narrare*, præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν. & ἀγόρει pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imperat. ut & ἀγόρευε, pro ἀγόρευε, imperf. ab ἀγορεύω, *concionor.* ἀγόρευσε, *nuntiavit*, a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε, Th. ἀγορά.

Ἀγορῖων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.

Ἀγορὸς, Ion. pro ἀγορά. ἀγορὸνδε, *ad forum*, adv. ἀγορῆφι, *in foro.* ἀγορήτης, ὁ, ἡ, *orator*: ut & ἀγορητής.

Ἀγορεύτος, ὴτος, ὁ, ἡ. part. pass. ab ἀγορεύω, *dico.* Vel Poët. pro ἀγόρευτος, *dictus.* Vel ab ἀγορεύω, pro ἀγορεύω.

Ἀγορεύω, *concionatus est*, a. 1. m. Ion. pro ἠγορεύσατο. ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

ΑΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio, piaculum*, item *scelus*: inde ἁγίζω, ἁγιστεύω, ἁγιστία, &c. ab ἅγιος *dies festus*, vel ab ἄζω.

Ἀγοστεύω, ἠς, ἡ, ἐυς. ab ἄγω.

ΑΓΟΣΤΟΣ, ὁ, ἡ, *manûs pars interior*, vel *vola*: aliis *cubitus*: q. ab. ἄγω.

ΑΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio*: inde ἀγρεύω, *venor*, ἀγρεύομαι, *prædo venatu quæ-*

rito.

ἥτις. ἀγάμενος, ὁ, ἡ, *venatus*, ἴδε.
Ἀγάμεμνων, ονος, ὁ, *illiteratus*: ab α, & γράμμα.
Ἀγαμέω, ῶ, *rari sen in agro permitto*, f. ήσω. p. ἠγαμηκα. Hinc ἀγαμεῖον, *in agro stabulans*: ab ἀγρὸς, & αὐλὴ.
Ἀγανὸς, ὴ, ὸν ἡ, *non scripsit*. Th. γράφω.
Ἀγὲ, pro ἄγε & ἄγε δὴ, pro ἄγε δὴ, adv. adhortandi: ab ἄγω, *venor*: hinc ἀγέθε pro ἄγεθεν.
Ἀγέλη, ης, ἡ, Poët. *venator*. Th. ἄγω.
Ἀγελεύω, ῦσω, ὁ, ut & ἀγελάω, ήσω, ὁ, *venatori* quod ab ἀγέλη. Vide ἄγω.
Ἀγέλιος, Ion. pro ἄγριος, acc. sing. ἄγριον.
Ἀγήρατος, *exactus, irritus*: ab ἀ & γηράω.
Ἀγήτης, ὁ, ἡ, *agrestis*: ab ἀγρὸς.
Ἀγιλιαδάω, ῶ, ἡ, *oleaster*: ex ἀγριάς, & ἐλαία.
Ἄγιλος, ου, ὁ, nomen viri.
Ἀγίλος, ου, ὁ, ἡ, ον, *agrestis, ferus*. Sic ἀγίλια, *rusticè*, neut. pl. pro adv. Th. ἀγρὸς, ἀγριόω, dat. sing. superlat.
Ἀγιλύω, σω, ὁ, *rusticitas*. Ἀγιλύω, *servire facio*. Th. ἀγρὸς.
Ἀγίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.
Ἀγιππάτης, ου, ὁ ἡ ὁ, *ferus*: ab ἄγριππος.
Ἀγοιλία, ας, ἡ, *villa, domus in agro*: ab ἀγρὸς, ἀγροικέω, ήσω, superlat. ab ἀγροικος, *rusticus*.
Ἀγοικίας, acc. pl. ab ἀγροικία, ας, ἡ, *agrestis*, pro ἀγρόκας. Th. ἀγρὸς.
Ἀγοικιάζω, ῶ, ἡ, *quasi agris tumultuatur*: ab ἀγρὸς, & κινέω.
Ἀγομένων, dat. pl. Ion. pro ἀγελαίοις, per Syncop. sic ἀγομένοις, gen. Ion. ἀγομένων, *congregatorum* pro ἀγελαίων, ab ἀγείρω.
Ἀγονομία, ας, ἡ, *agri subarbani administratio*. Ἀγονόμοι, *agrorum dispensatores*. Ab ἀγρὸς, & νέμω.
ΑΓΡΟΣ, ου, ὁ, ους, *ager*: ab ἀγρὸς, *ara*: hinc ἀγρὸς, ἀγρίδιος, ἀγρόθεν, adv. *in agro, ex agro, in agrum*. Hinc ἀγρόκας, ἀγροῖκος, &c. & forsan Angl. *Acre*.
Ἀγρίλιφος, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρίλιπις, *venatrix*.
Ἀγρίλιφος, *ferus*, gen. sing. f. g. ab ἀγρίλιπις. Th. ἀγρὸς.
Ἄγριππος, ου, ὁ, *rusticus*: ab ἄγριππος.
Ἀγρυπνοῦσα, *vigilantem*, acc. sing. part. præs. ab ἀγρυπνία.
Ἀγρυπνίῃς, ας, ἡ, Ion. vide in ἀγρυπνος.
Ἀγρυπνος, pro ἀδρυπνος, *insomnis*. ἀγρύπνοισιν, *vigilibus*, dat. pl. Ion. hinc ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*. ἀγρυπνίη, ῆ, *vigilo*, p. ἠγρύπνηκα. ex α, & ὕπνος.
Ἀγρώστης, *Dæmon*: hinc nomen Poët. ἀγρώστη, ας, ἡ, *venatrix*. ἀγρώστης, ου, ὁ, & ἀγρώστωρ, ὁ, *venator*.
Ἄγρωστις, *gramen*, quia in ἀγρῷ nascitur. Angl. *Grass*.
Ἀγρώτης, ου, ὁ, ἡ, Poët. *rusticus* pro ἀγρότης, unde & alterum Poëticum ἀγρώτερος, *agricola*. Th. ἀγρὸς.
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, *vicus, via*: ab ἄγω, & γάλα.
Ἀγύιεως, ῶος, Poët. ὁ ὡ τῆς αὐτῆς ἀγυιᾶς *alumnus, quæ in eadem vico habitat*.
Ἀγυμναία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.
Ἀγύμναστος, ου, ὁ ἡ ὁ, *inexercitatus*: à γυμνάζω.
Ἀγύμναστος, & ἄγυμνος, & ἄγυμνος, ου, ὁ, *celer*: ab α, & γυμνὸς.
Ἄγυρις, ἄγυρτος, ου, ὁ, *cursus, congregatio*: q. ab ἀγορὴ, Æol. mutato ο in υ· hinc ἀγορίω, & ἀγυρίζω, *congrego*.
Ἀγύρτης, ου, ὁ, *agyrta*: ab ἀγείρω, vel ἀγορὰ· hinc ἀγυρτάζω, *colligo*.
Ἀγχάζω, Poët. pro ἀνάγχαζω· & ἀγχάνω, pro ἀνάγχανω, à Th. ἀγχάω, pro ἀναχάζω, quod eſt ἀναχωρῶ, *recedo*.
Ἀγχ' pro ἄγχι, propè, adverb.
Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναγχαλάω, *relaxo*.
Ἀγχαρὴν, Dor. pro ἀγχοῦ.
Ἀγχαυχὴν, *crepusculum, diluculum*, τὸ ἀγχὸ ἐὼς ἠὼ ἀνέχει.
Ἄγχι, adv. *propè*, cum genitivo.
Ἀγχίαλος, ου, ὁ, ἡ ὁ, *mari vicinus*: ab ἄγχι & ἅλς· item nomen propr. viri, & urbis.
Ἀγχιβαθὴς, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *profundus*: ab ἄγχι & βαθὺς.
Ἀγχιβίβασα, Dor. pro ἀγχοῦ, *propè accessit*, p. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω· unde ἀγχιβάσιος, & ἀγχιβασίη· quod ex ἄγχι, & βαίνω.
Ἀγχιβρότη, ἐος, ὁ ἡ ὁ, *propè mortuus*. Th. θνήσκω.
Ἀγχίθεος, ου, ὁ ἡ ὁ, *propinquus Deo*.
Ἀγχιθήοισι, *propinquis*, dat. pl. ab ἀγχίθεος, ὁ *vicinus*: ab ἄγχι, & θέος.
Ἀγχιμαχηταὶ, ὦ, ὁ, & ἀγχίμαχοι, & ἀγχίμαχοι, *euphoniæ gratiâ, comites pugnæ*. Th. μάχομαι.
Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχιμολὼν, ῶν, ὁ, ἡ, ὁ *propinquo venitus*: ex ἄγχι, & μολὼν, *veniens*.
Ἀγχίστια, ας, ἡ, *silertia*. ἀγχίστιν, ου, ὁ ἡ ὁ, *silers, ingeniosus*: ab ἄγχι & νίσσομαι.
Ἀγχίφρων, ων, ὁ ἡ ὁ, *cujus sententia propè sunt*. Th. φρὴν.
Ἀγχίων, gen. Æol. ab Ἀγχίων, ωνος, dat. Ἀγχίωνι, nom. propr. viri.
Ἄγχιστ' pro ἀγχίστως, *proximè, maximè*, superlat. cum genit. & dat. Pro ἀγχοῦ & ἀγχιμόλως dicimus. Hinc ἀγχιστόθεν, *sunt propinquæ*. ἀγχιστίς, ἡ, *cognatus*. ἀγχιστος, η, ὁ, *proximus*. ab ἄγχι, vel ἀγχὸ.
Ἀγχιστίνων, vel ἀγχιστίνων, nom. pl. f. g. *cognata*: ab ἄγχι, & ἴημι.
Ἀγχίφρασα, adv. *celeriter*. ἀγχίφρασα ἐκλέλαθε, *sententiam mutare*: ex ἄγχι, & φρὴν.
Ἄγχοθι, *ex propiore loco, propè*.
Ἄγχου, idem quod ἄγχι, vel ἀγχὸ.
Ἄγχων, *laqueus, quo aliquid ἀγχὸ*.
Ἀγχωμὸν, *proximè*, adv. Ion. pro ἀγχοῦ. Sic ἀγχίνεος, Ion. pro ἀγχίνοος. Th. ἄγχι.

A'ζαλος, ος, ὁ, ἡ, qui multum mulcet, mollit, ex ἀ, & ζάλη.

A'ζαλος, ος, ὁ, ἡ, qui nihil mulcet, mollit: ex ἀ, & ζάλη.

A'ζαλος, ος, ὁ, ἡ, Poëtæ: ab ἄζω, quod ἀ ubique.

A'ζαρος, ος, ὁ, ἡ, mortuum frumentum: ex ἀ, & ζάρη. hinc ἄζαρις, adv. semimodo & pro dure & crude. ab ἄζω, ἀζάλιος, & pro crudus, immaturus, quasi dolorifer. & ἀζάλη, ἄζαρος, non dissimilis. & fungor ἀζάρου.

A'ζαρος, idem cum ἀζαρικός. hinc ἄζαρι, pro ἄζαρον, pract. ind.

A'ζαρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, calor, injustus. A'ζαρος, ος, ὁ, idem, & A'ζαρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ. Th. ἄζαρος.

A'ζαρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, azymus. Th. ἄζυμος, fermentum. Inde ἀζαρόω, infermentare.

A'ζαρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Ἀβλαβὴς, ἐς, ἰδ. pass. ab ἀβλάπτω.

Ἀβλάβης, ἐς, ἰδ. pass. ab ἀβλάπτω.

Ἀβλαβία, ἡ, ἰδ. pass. ab ἀβλάπτω.

Ἀβλαβὲς, ἐς, ἰδ. pass. ab ἀβλάπτω.

Ἀβλαβὴς, ἐς

poculi: hinc ἀεσώμα, ατος, τό, diminutivum.

Ἀεσώματος, & Poët. ἀεσώματος, Ion. pro ἀεσώμυλλος, tristitiæ erans: plusq. p. verbi ἀεσχάλλω, per reduplic. pro ἤεσα· vel in imperf. verbi ἀεσχόμαι. Th. ἀχθ.

Ἀεσχάλλω, Ἀεσχόμαι, & Ἀεσχάζω, tristitiâ afficio: ab ἄχθ.

Ἀεσχαλόων, ὠντος, ex animo dolens, præs. part. ab ἀεσχάομαι.

Ἀεσχαμένος, ἀσιτος, part. pass. pro ἀεσχαμένος, ab ἀεσχέομαι, ἤ, ἀσομαι, & ex dialecto ἀεσζόμαι. perf. ἤεσχαμαι, unde ἀεσχαμένος. Alii ἀεσχαμένος pro ἀεσχαλόων, abjecto augmento, & syncope facta, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀεσχάω. Th. ἀεσ, vel ἀχθ.

Ἀεσχάοιτο, 3. præt. opt. ab ἀεσχάω, dolere affecto. part. ἀεσχάων. Th. ἀχθ.

Ἀεσίμβροτος, Ion. & Poët. pro ἀεσίμερος, præt. part. ab ἀεσίομαι.

Ἀεσιχίμης, α, ὁ, Dor. pro ἀεσιχίμαν, ονος, ὁ, idem quod ἀεσπερόκλωστος.

Ἀεσθμαίνω, agere sanguinis.

Ἀεσυγίης, Ion. pro ἀεσυχίης, indemitus: Th. ἀεσυχία.

Ἀεσεῖ'ΟΜΑΙ, medeor. ἀεσέσατο, 3. pl. imperf. Ion. ἤ, ἐσόμην, & ἐσάμην: hinc ἀεσώμα, & ἀεσώσις, ἤ, ὁ, sanatio. ἀεσεῖς, ἤ, ὁ, sanabilis.

Ἀεσικάκος, α, ὁ, ἡ, innocens, simplex: q. d. cornibus non feriens; ex ἀ, & κάκος· vel ex ἀ, & κακόομαι.

Ἀεσίδ(α, ας, ὁ, ἡ, ἀλάδα, damnum. Th. ἀεσ δ'.

Ἀεσπερόκλωστος, ος, Dor. ἀεσπερόκλωτος, α, ὁ, ἡ, intonsus: ex ἀ, περί, & κλώθω.

Ἀεσίκοδος, mederi, a. 1. inf. m. ab ἀεσίομαι.

Ἀεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἀεσσις, εως, ἡ, remedium. Th. ἀεσομαι.

Ἀεσμή, medicatrix, f. 1. Poet. pro ἀεσίστρια, ab ἀεσίομαι.

Ἀεσσις, vide ἀεσίομαι.

Ἀεσσα, ας, ὁ, ἡ, acus: παρὰ τὸ ἀεσσίζ, ἤγουν ἀεσσίζω, τὸ ἀεσίσσω ἢ ἴσως ἀπὸ τοῦ ἀείρω.

Ἀεσσων, Æol. & Dor. pro ἀεσσότερος, ἀεσσότατος, præs. part. pass. verbi ἀεσσω.

Ἀεσσόδος, ου, ὁ, ἡ, vespis carens, mariter. Th. κορίδ.

Ἀεσσον, tacite: adv. ab ἀεσσω.

Ἀ'ΕΣΣΩ, ῶ, ἤσω, ΑΟΙΕΣ, exhibi: hinc ἀεσσον.

Ἀεσθήσης, ου, ὁ, ἡ, inhumatus, insepultus: ab ἀ, & κήδω: ἐκκηδία. Est & indefinitus, à κήδω, moveo: & etiam incuratus, à κήδω: cura. Potest etiam esse superlat. ἀ κηδέστ.

Ἀκηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, negligens: acc. ἀκηδέα ab α, & κήδω.

Ἀκήκοα, p. m. Att. pro ἤκουκα· sic ἀκηκοέναι, pluis. p. pro ἠκηκόεσαν, seu ἀκηκοόσαν, audiveram. ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοώς, part. pl. num. ab ἀκούω.

Ἀκηλίδωτος, dat. pl. ab ἀκηλίδωτος, ος, implacabilis: ex ἀ, & κηλίς.

Ἀκήρ, ἐρος, νὸ, idem quod ἄκηρ.

Ἀκήριος, ος, ὁ, ἡ, ἀκήριον, ου, τὸ, & ἀκήρατος, ος, ὁ, ἡ, ἀκήρατον, ου, τὸ, ab α, & κῆρ,

Α'κμητος, ος, ον, ὁ, ἡ, *robustus, vegetus*: ἀπὸ τοῦ ἀκμάζω.

Α'κμων, ονος, ὁ, ἡ, *incus*: ἀπὸ τοῦ ἀκμάζω.

Α'κνηστος, ος, ον, *lignum cui inest impenitrabilis, per syncop. pro ἀκμηστος*: ab ἀκμή.

Α'κοιτος, acc. pl. ab ἄκμων.

Α'κριδες, ες, ἡ, Dor. pro Α'κρεδες, ες, ἡ, *acremonia filias*.

Α'κρατος, ος, ον, ὁ, ἡ, *merus*: ex α, & κεράννυμι, quod nullis ictibus fatigetur: q. ἀκέραστος.

Α'κραυλος, ος, ον, ὁ, ἡ, *inflexibilis*, Poët. pro ἀγκαυλος: ex α, & καυλὸς.

Α'κτυξις, εως, ἡ, *finis doris*. Th. κτάω.

Α'κτὴ, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκτὰ, ᾶς, ἡ, *auditus, fama, fermo*.

Α'κτὴν, ῆνος, ὁ, ἡ, pass. Ion. verbi ἀκτάω.

Α'κτητος, ος, ον, ὁ, ἡ, *audiar*. f. 2. pass. verbi ἀκτάω.

Α'κτιόντων, gen. pl. ab ἀκτιὼν, ὼν, ὁ, ὁ, ἡ, *femoris*: ex α, & κτείνω.

Α'κτιτότατος, η, ον, *incommunicabile*: ab α, & κοινωνέω.

Α'κτίτης, ου, ὁ, & Dor. ἀκτίτας, α, ὁ, in acc. ἀκτίτην, *maritum*, ἄκτιτος, ου, ἡ, *marita*: ex α pro ἀκὶς, & κτίω.

Α'κτοπία, *incontinentia*. Th. κτάζω.

Α'κτὸς, ὁ, ἡ, *qui non punitur*: ex α, & κτάζω.

Α'κτυλλίω, f. ήσω, imperf. ἠκτύλλιον, ων, f. hom. p. ἠκτύλληκα, ἀκτύλλισμαι, pass. part. pl. num. f. g. ab

Α'ΚΟ'ΑΟΤΟΟΣ, η, ον, ὁ, ἡ, *pedissequus, comes*: ab α pro ἰὼν, & κέλλω. Hinc ἀκτύλλιος. ἀκτύλλιος, ἠκτύλλιος, ἀκτύλλιος, ας, ὁ, *sequaris*.

Α'κτύλλιος, ος, ον, ὁ, ἡ, *sequendi instinctus*: ex α, & κτύλλιος.

Α'κτυμοσύνη, ης, ἡ, *inscitia*: ab α, & κτυμόω.

Α'κτυτὸν, προσ. inf. ab ἀκτάω, ἔκτακον. Th. κτάω.

Α'ΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *vis*: quasi ab ἀκὴ, quia ad acuendam adhibetur: hinc forsan Angl. *to hone*. Hinc ἀκόνιτον, ου, τὸ, *aconitum*, herba venenata.

Α'κοντὶ, adv. *ἀκόντως κόντως, ἀκὴν ἀκόντος, i. facile, sine labore*.

Α'κοντὶ, invitè, dual. ἀκοντὶε, pl. ab ἀκὼν, q. per crasin ab ἀέκοντι.

Α'κοντίζω, *jaculor*, fut. ίσω, p. ικα. 2. 1. ἀκόντισμαι, Ion. ἀκόντισσα, ας, ὁ, Th. ἄκων, ὄντος, *jaculum*.

Α'κοντιστὴς, ῆ, ὁ, *Acontius*, propr. nom.

Α'κοντιστὴς, ῆ, ὁ, *jaculator*, Dor. ἀκοντιστὰς.

Α'κοντιστὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, *jaculatoris, jaculandi artis*: ab ἄκων.

Α'κορὴς, ὴς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸ, *insatiatus*: ab α, & κορέω.

Α'κόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος, *insatiabilis*: ex α, & κορέω.

Α'ΚΟΡΟΝ, η, τὸ, *acorum, herba quædam*,

Α'κοστος, ος, ον, ὁ, ἡ, idem quod ἀκόντιστος.

Α'κος, ους, τὸ, *medela*: ab ἀκέομαι.

Α'κουστὴν, ῆνος, τὸ, *auscultatorium*: ex α, & κουστὴν.

Α'κουστὴς, ος, ὁ, *inauditus, fortè verum pertarbatus*. Α'κουστὸς, η, ὸν, ὁ, ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus*. Α'κόσμητος, ος, ον, ὁ, ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus*. Α'κόσμως, *turpiter*, adv. Ex α, & κόσμος.

Α'ΚΟΣΙΝΗ, ης, ἡ, *hordeum, cibus quilibet*. Sic dicitur κριθὴ, quia ἄκος τοῖς κατὰ τὴν κοιλίαν, vel ἀκὴ τὸ ἄκος ἰωτικὸν τοῖς ὀξέσιν. Hinc ἀκοσίνη, *aluando ofa hordei*.

Α'κοτὴν, idem quod ἀκάω.

Α'κοτίλλω, idem quod ἀκάω.

Α'κοτὴν, προσ. inf. Ion. Α'κὴν, ῆς, ἡ, idem quod ἀκάω. Α'κοτίλλουσα, dat. pl. part. Ion. & Poët. Α'κοτὴν, Dor. pro ἀκάσῃ, 3. pl. præs. ind. ab ἀκάω.

Α'κοτος, *intonsus*. Th. κείρω.

Α'κτὴς, vide ἀκάω.

Α'κτὴν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκτὴν, ἀκτὴς, pro ἀκάσῃ, a. 1. Ion. ut præt. ἀκάκη pro ἀκάκη. Α'κτὴς, ας, ὁ, ἡ, part. f. g. ἀκτὴς, acc. sing. m. g. ἀκτὴν, nom. pl. Α'κτὴς, Æol. pro ἀκάσας, a. 1. part. act. Α'κτὴν, Ion. pro ἀκὴν, 2. sing. fut. m. ab ἀκάω.

Α'κτὴς, ος, ὁ, ἡ, *non voluntarius*: ex α, & ἑκὼν.

Α'κτὴμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio*, ἀκτὴσις, εως, ἡ, *audibilis*, ἀκτὴτὸν, *verbale*: ab ἀκάω.

Α'κτὴσις, *audire facies*. f. 1. Att. pro ἀκτὴσεις, ab ἀκτὴζω. Th. ἀκάω.

Α'ΚΟΤ'Ω, *audio, obedio*, imperf. ἤκτὴν, ες, ε, f. 1. m. ἀκτὴσομαι, ῃ, εται, p. act. ἤκτὴκα, pass. ἤκτὴσμαι, 2. 1. ἠκτὴθην. f. 1. ἀκτὴσθησομαι. p. m. ἤκτὴσμαι. Att. ἀκτὴσμαι. Hinc Gall. *Accoutrer*, i. *auscultare*.

Α'κτὴς, f. 2. unde ἄκτὴς, ὁ, ἡ, hinc ἀκτὴτὴς, ὁ, ἡ, *auditor*.

Α'κτὴς, ας, ὁ, *summitas, extremitas, situs*; & pro *promontorio*: ab ἀκάω.

Α'κτὴλὴς, ὴς, ὸν, ὁ, ἡ, *imperfectus, irritus*: ex α, & κτὴλὸς. Α'κτὴλὴς, idem.

Α'κτὴλὴ, ἡς, ἡ, ἡ, *flatus in superficie*: ab ἀκάω, & ἀκμὴ.

Α'κτὴλὴς, ἡς, ὁ, ἡ, *purus*: q. ἀκτὴλὴς *aperte*: item *alacer*.

Α'κτὴλὴα, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia*. Forsan hinc Angl. *Crazy*.

Α'κτὴλὴς, ἡς, ὁ, ἡ, *intemperans*: ab α, & κτὴλὴ.

Α'κτὴλὴς, ὴς, ὸν, ὁ, ἡ, *cui sumptus jentaculum*. Α'κτὴλὴν, ὸν, τὸ, *jentaculum*, quod ab ἀκάω, *jentaculum sumo ex parte frustis mero rigatis*.

Α'κτὴλὸς, ὸν, ὸν, *merum, non dilutum*: ex α, & κτὴλὸς.

Α'κτὴλὸς, ὸν, ὸν, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκάλὸς, *ad iram valde proclivis*: ab ἀκάω, & χόλος.

Α'ΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum*: ὁ ἐπ' ἄκρου ὢν διάβρωσις.

Α'κὴλὴς, Poët. adv. *extreme vehere*: ab ἄκρος, & ἴστημι.

Ἄκρα, ας, ἡ, Ion. pro ἄκρη, summa: item neut. pl. ab ἄκρος. Superl. ἀκρότατος.

Ἀκρᾶγᾶς, αντος, ὁ, Valdè juvenis: ὁ ἐν ἀκμῇ ὤν, qui est in summa pubertate.

Ἀκρᾰδῐασμός, οῦ, ὁ, Ion. pro ἀκρᾰτοποσία, meri potatio: hinc ἀκρᾰδῐάω, ῶ, ἡ, meri potator; ab ἄκρᾰτος, & πίνω.

Ἄκρᾰτος, ου, ὁ, ἡ, non mixtus: ab α, & κεράννυμι.

Ἀκρῐβεία, ας, ἡ, accurata diligentia: ab ἀκρῐβής.

Ἀκρῐβίς, ίδος, ἡ, gen. ab ἀκρῐβής.

ΑΚΡΙΒΗΣ, ής, ές, ὁ, ἡ, exquisitus, accuratus, comp. ἀκρῐβέστερος, superl. ἀκρῐβέστατος, ποιεῖ τὸ εἰς τὸ ἄκρον ἥκων.

Ἀκρῐβοδίκαιος, ον, summum jus: ab ἀκρῐβής, & δίκη.

Ἀκρῐβολογέομαι, accurate recenseo; pass. ind. ἀκρῐβολογεῖσθαι: ab ἀκρῐβής, & λέγω.

Ἀκρῐβόω, ῶ, exquiro, f. ώσω. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκρῐβής.

Ἀκρῐβῶς, adv. exquisitè: ab ἀκρῐβής.

Ἀκρῐδάζω, ας, ἡ, decipula ad locustas capiendas. Dicit παρὰ τὸ ἀκρίδας διώκειν, locustas venari.

ΑΚΡΙΣ, ίδος, ἡ, locusta; παρὰ τὸ ἄκρους τῶν φυτῶν τίμνειν. Sed ἀκρίς, ίδος, ἡ, summitas mentis: ab ἄκρος.

Ἀκρῐδοφάγος, ου, ὁ, ἡ, qui locustas incruditè edit: ab ἀκρίς, & φάγω.

Ἄκρῐλος, ου, ὁ, ἡ, indiscretus, confusus, asper, qui carnem non dicit: ex α, & κρίνω.

Ἀκρῐλοφυλλέω, ῶ, ἡ, frondes habeo indiscretas, frondosas: ab ἄκρῐλος, & φύλλον.

ΑΚΡΟΑΌΜΑΙ, f. άσομαι, audio, pass. p. pass. ἠκροάσμαι. part. ἀκροασθείς, ἀκροώμενος. Hinc ἀκρόασμα, τος, τὸ, quod auditur, auditus, auditio.

Ἀκρόασι, dat. sing. ab ἀκρόασις, εως, ἡ, auditus. Ἀκροᾶτήριον, ου, τὸ, auditorium. ἀκροατής, οῦ, ὁ, auditor: ab ἀκροάομαι.

Ἀκροβολίζομαι Ionic. Ion. velitari verbis: ab ἄκρος, & βάλλω. ἀκροβολισμός, οῦ, ὁ, præludium pugnæ.

Ἀκροβυσία, ας, ἡ, præputium: ex ἄκρος, & βύω, tego; quòd extremam pudendi partem tegat.

Ἀκρογωνιαῖος, αία, αῖον, angularis, imus: ex ἄκρος, & γωνία.

Ἀκροδρυΐλλιον, summum digitum: ex ἄκρος, & δάλυλος.

Ἀκρόδρυον, τὸ, fructus arbori, propriè qui ligneum putamen habent. Θεόφρ. Th. δρῦς.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, primitiæ, spolierum decima: ex ἄκρος, & θὶς vel θὶν.

Ἀκροθῐνικός, ακὸν, ὁ, ἡ, leviter obrinus: ab ἄκρος, & θινώδης, obrinis.

Ἀκρολοφία, ας, ἡ, summa vel superficies rigens: ab ἄκρος, & λοφιὰ, rigities; quod à κολωνὸς.

Ἀκροτελεύτιος, ον, ὁ, ἡ, ultimus: ex ἄκρος, & τέλος.

Ἀκρόφυτος, ου, ὁ, ἡ, ramosus in summo: ἐκ ἄκρος, & φύω.

Ἀκρωνυχία, pro ἀκροτελεύτιος.

Ἀκρωρεία, ὁ, ἡ, summi in montibus ex ἄκρος, & ὄρος.

Ἀκροφᾰλαγγιαῖος, αία, αῖον, extremâ parte digitus. Th. φάλαγξ.

Ἀκροφᾰλαγξ, ῐγγος, ἡ, ἀκρα, acc. ἀκροφάλαγγα: ex ἄκρος, & φάλαγξ.

Ἀκροφᾰλαγξ, ῐγγος, ὁ, extrema pars digiti, dat. pl. ἀκροφάλαγξι, Ion. ab ἄκρος, & φάλαγξ.

Ἀκρώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, ὁ, τὸ ἄκρον ὄνυχος, extrema pars ungues.

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, præputium, item glans ipsa: ab ἄκρος, & ὄνυξ.

ΑΚΡΟΣ, α, ον, summus, extremus: hinc ἀκροῦσθαι, ῶμαι, ὁ, idem. ἄκρα, ας, & ἄκρον τος, τὸ, ὁ, fastigium.

Ἄκρονος, ου, ὁ, summè sapiens: ex ἄκρος, & νοῦς.

Ἀκρότατος, η, ον, summa, superl. ab ἄκρος.

Ἀκρόχηλος, idem cum ἀκρόχολος.

Ἀκρόχολος, ὁ, ἡ, verruca: ab ἄκρος, & χολή.

Ἄκρυ, Dor. pro ἄκρου, gen. sing.

Ἄκρων, ωνος, extremitas membri: ab ἄκρος.

Ἀκρώρειον, ου, τὸ, summitas, cacumen, vertex. ἀκρώρειον νῆα, navis fragmentum. ab ἄκρος.

Ἀκταία, ας, ἡ, Alsea, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.

Ἀκταῖον, ωνος, & ωνος, ὁ, Alsæus.

ΑΚΤΗ, ῆς, ἡ, litus, fragor: q. ab ἄγω, frango.

Ἀκτῖμων, ονος, ὁ, ἡ, inops. Th. κτάομαι.

ΑΚΤΙΝ, ῖνος, ἡ, radius Solis. ἀκτίνιον, dat. pl. Ion. & Poët. pro ἀκτῖσι. q. ab ἄγω, frango.

Ἀκτῖνος, ου, ὁ, literalis: ab ἀκτή.

Ἀκτίλας, α, ὁ, aquila, pomen viri.

ΑΚΤΑΟΣ, ου, ὁ, glans ilicis.

Ἀκυολογία, ἡ, ους. p. ησα. improvisè loqui: ab ἀκυολογέω, & λέγω.

Ἀκυρία, ἡ, antiqua, auctoritate solùs, f. ήσω. p. ηκα. pass. ab ἄκυρος, ου, ὁ, auctoritate privatus: ex α, & κῦρος.

Ἄκωκα, ας, ἡ, acies; idem quod ἀκή.

Ἀκωλόπους, adv. sine obstaculo: ab ἀκώλυτος, quod ex α, & κωλύω.

ΑΚΩΝ, & ἄκυς, υλος, ὁ, jaculum: ab ἀκή. Indè ἀκοντίον, idem ἀκοντίδιον, ου, jaculum, serpentis genus. ἀκοντίζω. ἀκοντισμός, ὁ, jaculandi peritus.

Ἄκοντι, & ἄκοντα, ους, τὸ, invitus: ab α, & ἑκών.

Ἄκρα, acc. sing. ab ἄκρη.

Ἀκριβήτωρ, ορος, ὁ, magister scripturæ: ab ἀκρίβω, stramentum, & ἄγω.

ΑΚΡΑΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, & ἀκράβαστρον, ου, ὁ, ἡ, alabastrum: ab α, & καβάζω, vel καλέω, quod hujusmodi vasa prehendere sit difficile.

Ἄκρᾰ, pro ἄκρα ἡ, adverb. Th. ἄκρος.

ΑΛΑΖΩΝ,

Ἀλαῶσθαι, ἰων. ἰ. ἡ, *fallacem, illusorium*: ἡ ἀπὸ ξέν. hinc ἀλαοσύνη, *me fallo, glorior.* ἀλαοσύνη, ης, ἡ, *fallacia.*

Ἀλάθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas.* Sic ἀλαθὴς, Dor. pro ἀληθὴς.

Ἀλαλήθης, ἔσσα, part. qui *erravit*, ab ἀλάθω, a. 1. ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. pass. ἤλημαι.

Ἀλάλησθον, ᾱ, τὸ, *Hastibile*: ex α, & λαγχάνω.

Ἀλαλὶς, ιδος, ἡ, Dor. pro ἀλαλή. Æschyl.

Ἀλαλκέσω, ας, ά, Dor. pro ἀλαλήσω.

Ἀλαλκέω, ἐσσω, ἐσαι, ἔ. ἀσω. p. ακκα, ab Ἀ ΑΛΑΞ, ᾶτος, ὁ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam ad sibilat*, Dor. ἀλαλά.

Ἀλάλημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus sum*, p. pass. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι, reduplicatis itidem initialibus. Inde inf. ἀλαλάσθαι, & part. ἀλαλήμενος.

Ἀλάλητος, ν, ὁ, ἡ, *inenarrabilis*: ex α, & λαλέω.

Ἀλαλητὴς, ᾶ, ά, ὁ, Dor. ἀλαλατὴς, *clamor militum dicentium* ἀλαλὰ, Gall. *alarme.* Th. ἀλαλὰ.

Ἀλαλκαμενὶς, ίδος, ἡ, pro ἀλαλκομενὶς, *potens auxiliari*, epitheton Minervæ: ἀπὸ μένω, & ἀλαλκεῖν.

Ἀλάλκησε, ες, ε, *profligabam, arcebam*, imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω, vel est a. 1. ind. pro ἤλκησε, quod pro ἦλκε, ab ἀλκέω, vel ab ἀλέξω.

Ἀλαλκὼν, ών, ὁ, ἡ, *mœstus*: ex α, & λάλκω. Ἀλαλκὼν ἄλημαι, *erro, molestè fero, mœstus*, p. pass. Atticam reduplicationem habens, ab ἀναλίσκομαι vel ab ἀλίσκομαι, *anxius sum, indignor*, quod ab ἀλίσκω. Quidam verò & præsentis esse temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀχθόμενος) ab ἀλάλημαι, & per reduplicat. ἀλαλάλημαι.

Ἀλαζόναι, ων, αἱ, Gens Scythiæ proxima.

Ἀ ΑΛΑΌΜΑΙ, f. ἠσομαι, *vagor, incertus sum, erro.* Inde ἄλημα, ατος, τὸ, *vagatio, erratio.* ἀλήμων, ονος, ὁ, & ἀλάστης, ου, ὁ, *erro, vagus.*

Ἀ ΑΛΑΌΣ, ᾶ, ὁ, *cæcus, luscus*, q. ex α, & λάω, *video*: hinc ἀλαὸω, f. ὡσω, *excæco.* ἀλαωτὸς, ὀν, ὁ, *cæcitas.*

Ἀλαοσκοπιὰ, ᾶς, ἡ, *cæca speculatio*: acc. Ion. ἀλαοσκοπιὴν: ex ἀλαὸς, & σκοπέω.

Ἀλαοσύνη, ης, ἡ, *vastatæ facilis, imbecillitas*: ab ἀλαοσύνω.

Ἀλαοσύνα, *disipantem*, acc. sing. part. præs. ab ἀλαοσύνω, f. ξω, *dirupio, eximano*, a. 1. ἠλάοσυξα, Ion. ἀλάοσυξα. ἀλαοσύξω, inf. Th. λαοσύζω, per pleonasm. ου.

Ἀλάοσυξ, pro ἀλάοσυξα, vel ι, vide in ἀλαοσύνω.

Ἀλαὸς, ὀσσα, ὸν, *fal.* Th. ἀλά.

Ἀλαοῦμαι, ᾶ, *mœsto afficior*: ab ἀλαὸς, ὸν, ὁ, ἡ. Dor. pro ἀλαὸς, *gravis, non obliviscendus*: ex α, & λάω.

Ἀλαοσύνη, ης, ἡ, *vastatæ facilis, imbecillitas*: ab ἀλαὸς, ὸν, ὁ, ἡ. Dor. pro ἀλαὸς, *gravis, non obliviscendus*: ex α, & λάω.

Ἀλαοσύνα, acc. sing. ab Ἀλαοσύνη, *vastatæ facilis*, nom. propr.

Ἀλάομαι, ᾶται, ὁ, qui *perpetravit* ἄλαμαι, i. *non obliviscendo, excœcandus*: pl. ἀλάασθαι: ex α, & λάω.

Ἀλάονος, ᾶ, ὁ, Dor. pro Ἀλάνης, ᾶ, ὁ, *vir* propr. nomen.

Ἀλάπτο, *vagabatur*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἤλατο, ab ἀλάομαι.

Ἄλαται, Dor. pro ἦλατο, *saliit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἄλλομαι.

Ἀλγὲ, pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, *dat.* ἄλγεσι.

Ἀλγεδὼν, όνος, ἡ, *dolor*: ab ἄλγος.

Ἀλγέ̈σας, ἀλγέσασα, ἀλγέσαν, a. 1. part. ab ἀλγέω, f. ἠσω. p. ἠλγεκα, *doleo*, Th. ἄλγος.

Ἀλγεινότατος, acc. ab ἀλγεινότης, ητος, ἡ, *molestus.* ἀλγεινότατα, ατ, ὁ, f. g. ab ἀλγος.

Ἀλγίων, ἀλγίστες, *molestior, molestissimus*, comp. & superlat. ab ἄλγος.

Ἀ ΑΛΓΟΣ, ους, τὸ, *dolor, mœror*: ab ἀλέω, Indè ἀλγεδὼν, idem. ἀλγέω. ἀλγεσις, ᾶς, ὁ, *molestus.* ἀναλγὴς, ὲς, & ἀναλγήτος, ὸν, *doloris expers.*

Ἀλγέων, *dolens*, part. f. g. ab ἀλγέω.

Ἀ ΑΔΕΊΩ, vel ἀλάω, f. ἠσω. p. κα, *augeo.* Indè ἀλήσασθαι, *augeor*, f. ἠσω.

Ἀ ΑΕΊΑ, ας, ἡ, Ion. ἀλίη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor qui est ex sole*: hinc ἀλεεινὸς, ὴ, ὸν, *calidus, tepidus.*

Ἀλέασθαι, *vitare*, a. 1. inf. m. pro ἀλέεσθαι, pro quo ἀλέασθαι, & ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito, caveo*, pro quo & ἀλέω. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀλέομαι.

Ἀλείησι, dat. sing. f. g. ab ἀλείησις, ᾶ, *cura plenus, molestus*, quod ab ἀλέω. Alii ponì volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus*, ab ἄλγος.

Ἀλεγέω, ες, ει, *curo*, f. ἠσω. p. ηκα. ab Ἀ ΑΛΕΊΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus.* Hinc ἀλεγίζω, idem.

Ἀλεείνω, *evito.* ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. Th. ἀλέω, *vito.*

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga*: ab ἀλέω, *vito.*

Ἀλέῃσι, dat. sing. f. g. ab ἀλέησις, ᾶ, *cura plenus, molestus*, quod ab ἀλέω. Alii ponì volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus*, ab ἄλγος.

Ἀλεγίζω, ες, ει, *curo*, f. ἰσω. p. ιχα. ab Ἀ ΑΛΕΊΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus.* Hinc ἀλεγέω, idem.

Ἀλείνω, *evito.* ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. Th. ἀλέω, *vito.*

Ἀλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga*: ab ἀλέω, *vito.*

Ἀλέῃσι, dat. sing. f. g. ab ἀλέησις, ᾶ, *cura plenus, molestus*, quod ab ἀλέω. Alii ponì volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus*, ab ἄλγος.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *gallus, gallina*, ab ἀλέξω, *defendo*, quia ad pugnandum promptus. Ἀλεκτρυὼν, ὼνος, ὁ, ἡ, *gallus, gallina*, ab ἀλέξω, *defendo*, quia ad pugnandum promptus.

rum: pro *pies* sumitur. Th. *ἀλάομαι*.

Α'ΛΕΊΦΩ, *unxi*, f. *ψω*. p. *ἠλειμμαι*. Deducunt ab *ἀλὶς calefacio*, a. 2. part. act. *ἀλείφας, ασα, αν*, gen. *αντος, ασης*, ind. *ἤλειφον*. p. m. *ἠλειμμαι*, Att. *ἀλήλιμμαι*. Hinc *ἀλείπτης, ου, ὁ, unctor*. *ἀλειπτήριον, ου, τὸ, vasis unguentarii genus*.

Α'λειπλὴξ, *ηγος, ὁ*, Poët. per Syncop. pro *ἀλεξητὴρ, ὁ, propulsator*. Th. *ἀλέξω*.

Α'λεκτρυομαχία, *ας, ἡ, gallicinium*, ab *ἀλέκτωρ*, & *μάχη*.

Α'λεκτρυὼν, *ονος, ὁ, ἡ, gallus*, vel *gallina*.

Α'λέκτωρ, *ορος, ὁ, gallus*, qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex *α*, & *λέκτρον*.

Α'λεὶς, pro *ἀλίζας*, Boëot. *tonsilis sus*: vide in *ἁλὼς*.

Α'λεξάνδρεια, *ας, ἡ, Alexandria*, urbs: hinc Α'λεξανδρεὺς, *ῆος*, civis *Alexandriæ*.

Α'λεξανδρῖνος, *η, ον, Alexandrinus, a, um*.

Α'λέξανδρος, *ου, ὁ, Alexander*, qui & rex Macedoniæ fuit: ab *ἀλέξω*: & *ἀνὴρ*, q. *fortis auxiliator*.

Α'λεξάνωρ, *ορος, ὁ ἡ ὁ, ventos arcens*: ab *ἀλεξέω*, & *ἄνεμος*.

Α'λέξᾰθε, *auxiliari*, per Syncop. pro *ἀλεξήσασθαι*. a. 1. m. ab *ἀλεξέω* vel à barytono Attico regularis Aoristus ab *ἀλέξω*.

Α'λεξήμεναι, *auxiliari*, Dor. & Ion. pro *ἀλέξειν*, seu *ἀλεξεῖν*, ab *ἀλέξω*, vel *ἀλεξέω*.

Α'λεξητὴρ, *ῆρος, ὁ, avertisset*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab *ἀλέξω*.

Α'λεξίᾱρα, *ας, ἡ, imprecationum expultrix*, ab *ἀλέξω*, & *ἀρὰ* in bonam & in malam partem accipitur.

Α'λεξίκακος, *ὁ*, ὁ Α'λεξίκακος παῖς Κάλλιστος.

Α'λεξίκακος, *ου, ὁ, malum pellens, avertuncus*: ab *ἀλέξω*, & *κακὸς*.

Α'λεξιμβρότης, *ου, ὁ, ἡ, propulsans ab hominibus mala*, ὁ *ἀλέξων τοὺς ἀνθρώπους τὰ κακά*.

Α'ΛΕ'ΞΩ, vel *ἀλεξῶ*, f. *ξω*. p. *κα*. *arceo, propulso, opitulor*.

Α'λεῖς, vide *ἁλὼς*.

Α'λεσάμην, οἱ, οἱ ἐκ Αἰολίδα πεφύκει.

Α'λεσιβότης, *devitans*. a. 1. m. part. per Syncop. pro *ἀλεσανιβότης*. Sic *ἀλεσιβίη*, inf. *ἀλεσάτω, vitavit*, Ion. pro *ἀλεσάτω*, ab *ἀλέω*, pro *ἀλέω, vito*. Vide *ἀλεσάνδρη*.

Α'λέσσαι, Dor. pro *ἀλέσαι*, ab *ἀλέω*.

Α'λεσσιβότης, *ἀλεσσίνη*, part. ab *ἀλεσσάμην* vide *ἀλεσάνδρη*.

Α'λετρὶς, *ιδος, ἡ, farina*. Th. *ἀλέω*.

Α'ΛΕ'Ω, *molo*, f. *ἠσω* & *ἥσω*. p. *κα*. Item *vito, caveo, congrego*, pro quo potius *ἀλίομαι*: hinc *ἀλήτης, ῆτος, ὁ, molitoris uxor*. *ἄλευαρ, ατος, τὸ, farina*. *ἀλέσω, molo*.

Α'λεύασθαι, *vitemus*, præs. sub. ab *ἀλέομαι*, act. *ἀλέω*.

Α'λευρὸν, *τυτάνιον, maximentum*, sæpe idem cum *ἄλευαρ, aritudo*: ab *ἀλέω*.

Α'λη, *ης, ἡ, error*: ab *ἀλάομαι*.

Α'λησίη, acc. ab *ἀλησίη*.

Α'λήσιμα, *ας, ἡ, veritas*. *ἀληθείαν*, acc. Ion. Th. *ἀληθὴς*.

Α'ληθεύεσσι, dat. pl. superl. an *ἀληθὴς*, *ἀληθίστατος*, *ἀληθίστατος*.

Α'ληθέω, *vera loquor*, f. *ήσω*. p. *ἠληθήκα*. a. 1. imperat. *ἀληθήσατον*. Ab

Α'ΛΗΘΗ'Σ, *ους, ὁ, ἡ, ὃ*, & *τὸ ἀληθὲς, verus*: ab *α*, & *λήθω*. Hinc *ἀλήθεια, ἀληθίη, ἀληθὲς*.

Α'ληθίζομαι, Ion. pro *ἀληθεύω*.

Α'ληθὲς, *ὁ, ὃν, verus*: ab *ἀληθὴς*.

Α'ληθοσύνη, *ης, ἡ, veritas*: ab eodem.

Α'λήθω, *mole*, f. *ἀλήσω*. p. *ἠλησα*. Th. *ἀλέω, molo*.

Α'ληθῶς, *vere*, adv. ab *ἀληθὴς*.

Α'λήϊος, *ου, ὁ, pauper, sine præda*: ex *α*, & *λεία*, vel *λαία*. Vel quasi *ἐν ἴσῳ τῷ λίθῳ, segetibus carens*: à *λίθος*.

Α'λήϊτος, *ου, ὁ, ἡ, incessabili*: ut & *ἀλλαλήτος*: ex *α*, & *λήγω*.

Α'λητὼ, *οος, ἡ, una ex Furiis*; q. *irrequieta*.

Α'λήτρεφε, *molui*. p. Att. pro *ἤλεσα*, ab *ἀλέω*: unde p. pass. *ἀλήτρεσμαι, molitus sum*. part. *ἀλητρεσμένος*.

Α'λήτρομαι, pro *ἀλάομαι*, ind. præs. Æol. ab *ἀλήτρω*. Vel dicitur in perf. pro *ἤλημαι* Attice. Ab *ἀλάω, erro*.

Α'λήτρομαι, p. pass. Att. pro *ἤλημμαι*, facta reduplicatione, & correpta penultimâ, unde part. *ἀλητρομένος*, pro *ἠλημμένος*, multus. & *ἀλήτρωμι* pro *ἤλημι*. Α'λήτρφα, xxxi, pro *ἤλημα*, Att. ab *ἀλήθω, molo*.

Α'λήφομαι, *congregari*, præs. inf. Dor. pro *ἀλῆσθαι*, ab *ἀλάομαι*: & hoc ab *ἀλάομαι*.

Α'λήφων, vide *ἀλάομαι*.

Α'λῆναι, a. 2. inf. pass. ab *ἀλέομαι*.

Α'λὶς, *ιος, ὁ, ἡ, congregatus, conferius*: hinc *ἀλίζω, congrego*. Th. *ἀλάομαι*. Sed Α'λὶς, *ίδος*, fluvii nomen.

Α'λιστὸς, *η, ὁ, ἡ*, Dor. *ἁλιστὸς, cujus eris memoria perpetua*: ex *α*, & *λαγχάνω*.

Α'λίτης, *saliat*. 3. pers. a. 1. sub. m. ab *ἁλλόμαι*.

Α'λίτης, *ου, ὁ, vagus, erro*: ab *ἀλάομαι*. Hinc *ἀλατεῖα, ἡ, ου, vagor*.

Α'λθαία, *ας, ἡ, Althæa*, nomen propr. mulieris.

Α'λθαίνω, & *ἀλθάω, mederi*: ab *ἄλθω*.

Α'λθαιτο, *sanata est*. imperf. Ion. pro *ἤλθετο*, ab *ἀλθάομαι, sanor*. Th. *ἄλθω*.

Α'ΛΘΩ, *ἀλθάω*, & *ἀλθαίνω*, f. *ήσω, sano, augeo*. Deducunt ab *ἄλθω*. *τὰ γὰρ αὐξεῖ δύναται*.

Α'λὶς, *ος, ἡ, error*: ab *ἄλης*.

Α'λκυὼν, *ονος, ὁ ἡ ἡ, per mare fluens*: ab *ἅλς*, & *κύω*.

Α'λκυὼν, vel *ἀλκυόνος, ου, ὁ, aquila marina*: ab *ἅλς*, & *δύω*.

Α'λλάγμενος,

Ἀ'λιδημος, ου, ὁ, ἡ, nom. fluvii: ex ἅλς, & δαμάω, *increpo*.

Ἁλιεγκὴς, ὁ, ἡ, ἐς, *inevitabilis*: ab ἀ, & λείζω, *fallo, devito, separo me*: quod dicitur per Metathes. verbi ἀλέγω, *congrego*: quod ab ἅλις, *satis*.

Ἁλίεστος, ον, ὁ, ἡ, Dor. pro ἁλίζεστος, *altus*.

Ἁλίζωνος, ον, ὁ, ἡ, qui à mari *alluitur*. Th. ζώννυμι.

Ἀ'ΛΙΤΗΣ, ου, ὁ, *similis*: hinc ἀναλίτης, ὁ, idem. Angl. *Like, Alike*.

Ἁλιτρὸς, ὁ, ἡ, *qui mari tantùm sepe quoties corrector*: ab ἅλις, & ἰητρὸς.

Ἁλίτης, ου, ὁ, *piscator*: hinc ἁλιτικὸς, ἡ, ὁ, *ars piscandi*. Ἁλιτεύω, *piscor*, f. εύσω. p. ἡλίτευκα. ab ἅλς, *mare*.

Ἁλίτης, *salè condio, conservo*, fut. ἰσω. p. ἥλισμαι, pass. ἡλίσθην. a. 1. ἁλίσθην. f. 1. ἁλισθήσομαι. ab ἅλς, *sal*. Vide ἁλίζω.

Ἁλίτυπον, gen. pl. *Halycarnum*, nom. propr.

Ἁλιτρὸς, *marisonum*, acc. ab ἁλιτρὸς, ὁος, ὁ, ἡ. Th. ἅλς, & ἴχθυς.

Ἀ'λίτρεσι, ου, ὁ, Dor. pro ἁλίτρεσι, *fraudi, insidiis*. ἁλιτρέω, *fraudo*.

Ἁλιτρὸς, Dor. pro ἁλιτὸς, *quæsitus*.

Ἀλίφρων, ου, ὁ ἡ, ἡ, μὴ ἴχων ἁλιφρόνα, *imperitus sui*.

Ἁλιφρὼν, ονος, ὁ, ἡ, nomen mulieris i. q. d. *quæ curas mare*: ex ἅλς, & μέλω.

Ἁλίφρων, ονος, *marinus, salsus*. Est & frucus quidam sic dictus, quòd in maritimis nascatur: ab ἅλς. Scribitur & ἁλίφρος, quia admodùm eo fames interdiu non sentiatur: ab α, & λείβω.

Ἁλιφυὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *in mare cum fluitu fluens*: ab ἅλς, & φύω.

Ἁλιτόδρα, ας, ἡ, *volatabrum*. Ab Ἁλιτόδρομος, *versor*, pro χαλιτόδρομος.

Ἁ'λις, ὁ, ἡ, ex *sale confectus*. Th. ἅλς.

Ἀ'ΛΙΣ, ιδος, ἡ, *alica*.

Ἁλὶς, ιδος, ἡ, Dor. pro ἁλὰς, τοῦ νος. Th. ἁλιεὺς.

Ἁλίσιος, gen. Ion. ab ἁλίσιος, *maritimus*. Est & nom. propr. ab ἅλς, *mare*.

Ἁλίσκομαι, Dor. pro ἁλίσκομαι, ομαι, ἕς, *fio tostus*: ex ἅλις, & κάω.

Ἅλιτος, pro ἅλιος, Dor. Sic Ἅ'λις, ιος, ὁ, Dor. pro ἥλιος, *Sol*.

Ἁλὸς, ὁ, ἡ, *marinus*: item *vastus, inanis*. Ἁλίσπορος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *qui in mari alitur*. Th. σπείρω.

Ἁλίσσω, *vastum reddo*, f. σω. p. ἥλισμαι. ab ἅλς, *mare*.

Ἁλισταλεὺς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *marinus*: ἡ ἡ τὸ ἁλὶ πλαζόμενος, ὅτι πλανώμενος.

Ἁλίστολος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *marinus*: ab ἅλς, & στέλλω.

Ἁλίστρεφὴς, ὁ, ἡ, ἐς, *mare olens*: ex ἅλς, & στρέφω.

Ἁλιστρογὺς, ὑ, ὁ ἡ ἡ, *marinæ purpuræ tinctor*: ab ἅλς, & στρόγξ.

Ἀ'ΛΙΣ, adv. *satis, abunde*: ἀπὸ ἅλις ἔβαλον ἐς ἰχθύσι ἔβαλον τὸ ὕδωρ. Unde ἁλίζω, *congrego*. ἁλιεὺς, *extus hominum*.

Ἅ'λις, ιος, ὁ, Dor. pro Ἥλις, Elis, urbs Peloponnesi.

Ἀ'ΛΙΤΕ'Ω, f. ἡσω. p. κκα, μαι, σπάμενος. Unde

Ἁλίσφημα, ατος, τὸ, *pollutio*.

Ἀ'ΛΙΤΣΚΩ, vel Ἁ'λισω, *capio, convinco, damno*, f. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἑάλων, Att. ἐάλων. præt. inf. pass. ἁλώσεσθαι. part. ἁλισκόμενος, η, ον, p. pass. ἁλόμενος, ένη, ενον, unde ἁλωτὸς, *captus*: ut & ἅλωσις, ἁλώσιμος, αἰχμάλωτος.

Ἀ'ΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, *plantæ nomen*.

Ἁλιτρεφὴς, gen. pl. ab ἁλιτρεφὴς, ἐς, ὁ, ἡ, *qui in mari versatur*: ab ἅλς, & τρέφω.

Ἀ'ΛΙΤΡΕ'Ω, *pecco, delinquo*, f. ἡσω. p. ἡλίτρηκα. a. 2. ἥλιτον. hinc ἁλίτρης, ου, ὁ, *peccator*: ab α, & λίτρη.

Ἁ'λιτρὸς, *deliquerit*. a. 2. sub. ab ἁλιτρέω, vel ἁλίτρης.

Ἁλιτρομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, part. pass. Ion. ab ἁλιτρέω.

Ἁλιτρόμων, ονος, ὁ, ἡ, *peccator*: ab ἁλιτρέω.

Ἁλιτρόμυθος, ὁ, ἡ, ὁν, ἁλιτρόμυθος.

Ἁλίτυπτο, Ion. pro ἠλίτυπτο, *offenderunt*, 3. pl. imperf. pass. verbi ἁλίτυπτω.

Ἁλιτόξυος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *qui in humore peccat*: ab ἁλιτρέω, & ξύω.

Ἁλιτραίτημος, *malè agis*, 3. præt. pass. ab ἁλιτραίτω, *pecco*. Th. ἁλιτρέω.

Ἁλιτραφὴς, ὁ, ἡ, *mari fallatus*: ab ἅλς, & τρέφω.

Ἁλιτρὸς, ὁ, ἡ, *peccator*. dat. pl. ἁλιτρεῦσι: ab ἁλιτρέω.

Ἁλιτρυὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, *qui in mari est attritus vel absumptus*: ab ἅλς, & τρύω.

Ἁ'ΛΙ'Ω, *volvo*, f. ἰσω, p. ἕλιγμαι. Ἀλίτδω, idem.

Ἁλίως, adv. *frustrà*: ab ἅλις.

Ἁλκὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκὴ, *robur*: hinc ἁλκάεις, ασσα, ασσαν, & contracte ἁλκᾶς, Dor. pro ἀλκήεις, *fortunus*.

Ἁλκάθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἁλκαῖος, ου, ὁ, *canis leonis, dens ex ea dentis ejus primus*.

Ἁλκαλίδης, ου, ὁ τοῦ Ἁλκαῖος *natus*.

Ἁλκαῖος, ου, ὁ, *Alcæus*, nomen viri.

Ἁλκαίτιος, gen. Ion. pro Ἀλκαῖος. ab Ἁλκαῖος, nomen viri: ab ἀλκὴ.

Ἁλκαμένης, ου, ὁ, *Alcamenes*: nomen propr.

Ἁλκαρ, ρος, τὸ, *tentamen*: ab ἀλκὴ.

Ἁλκείδης, gen. Æol. ab Ἁλκείδας, ου, ὁ, nomen viri: ab ἀλκὴ.

Ἀ'ΛΚΗ, ἧς, ἡ, *robur vires, auxilium*: hinc ἀλκαμὸς, ἀλκέω, *fortis*.

Ἁ'λκι, dat. sing. ab ἅλς, ἁλός.

Ἀ'ΛΚΙΒΙΑ'ΔΟΣ, vel ἁλκίβιον, *anchusæ species, herba*.

Ἁ'λκιμος, ον, ὁ, ἡ, *robustus*: ab ἀλκὴ.

Ἁλκμαιονίδης, ὁ, ὁ τοῦ Ἀλκμαίων, ονος, ὁ τὸ Ἀλκμαίωνα ὑὸς.

Ἀλφάνω, ἀλφήσω, mutuum sumere; q. ἁλφάνω. Lesb.

Ἄλφιτον, τοῦ, τὸ, *defossa*, propugnaculum, acc. ἄλφιτον. ab ἄλφω.

Ἄλφιτος, ου, ὁ, *alicujus*, nom. propr. amicitiæ.

Ἄλφω, & ἀλλάω, σσω, f. ἄλξω, vel ἀλλήσω, & ἀλλάξω. a. 1. ἄλφησον. Th. ἀλφά.

Ἀλλὰ, *sed*, ἀλλ' pro ἀλλά, & pro ἄλλα, ἄλλ' ἐγὼ *sed ego*, *sed tamen*.

Ἀλλαγίζω, Dor. pro ἀλλαγίζω, dat. pl. à gen. ἀλλαγι.

Ἀλλαγωνία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλλοφυλία, à, *mutua cædes* : ab ἄλλος, & φόνος.

Ἄλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων. ab ἄλλος.

Ἀλλάξασθαι, *permutari* ; a. 1. opt. m. ἀλλάξαιτο, inf. ἀλλάξασθαι. a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἀλλὰς, *dryas*, ἄδος, ἡ, *lucanica*, *botulus* : hinc ἀλλαντοποιὸς, *tuentarius*. ἀλλαντοπώλιον, ου, ἡ, qui vendit *farcimina*.

Ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω Att. *muto* : ab ἄλλος. f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. p. pass. ἠλλάγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. f. 2. ἀλλαγήσομαι. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι. Hinc ἀλλαγὴ, ἧς, ἡ, *mutatio*. ἀπαλλαγὴ, *dimissio*, ἀπαλλάγιον, ἀπαλλακτὶς, &c.

Ἀλλάτια, τὰ, *reliquæ*, pro ἄλλα ἅτια.

Ἀλλαχῆ, & ἀλλαχὸ, *alibi*. ἀλλαχῇσε, *alioquo* : ab ἄλλος.

Ἀλλάων, *aliarum*, gen. Æol. pro ἄλλων ab ἄλλος.

Ἀλλήγων, pro ἀλλήλων, & hoc Ion. pro ἀλλήλεων. imperf. ab ἀναλίσκω.

Ἀλλήας *congregati*, Poët. pro ἀλλῆτε, nom. pl. ab ἄλλομαι.

Ἀλλῆσαι, Poët. & metri causâ pro ἀναλῆσαι. a. 1. inf. act. ab ἀναλίσκω.

Ἄλλη, adv. *aliter*. ἄλλο, ου, *alia*. ἄλλαις, dat. pl. ἄλλης, acc. f. g.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, *metaxis*, vel figura qua aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορούμενα, ων, τὰ, *per quæ aliud præfiguratur*, præs. part. pass. ab ἀλληγορέω, quod ex ἄλλος, & ἀγορεύω, vel potius ἀγορέω.

Ἀλλήλεσι, ων, ἡ, Æol. pro ἀλλήλοις.

Ἀλλήλεων, *inter se*, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων. Ἀλλήλοιϊν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.

Ἀλληλούϊα, *Alleluia*, h. e. *laudate Dominum*.

Ἀλληπαφίη, ας, ἡ, Ion. pro -φία, *mutua depactio* : à φάσμαι.

Ἀλλήων, gen. pl. carens nominativo, ἕλiquæ tripcoton. dat. ἀλλήεσι, σι, σιν. acc. ἀλλήας, ας, ἁ. per inversum, *mutuâ*, *alias alium*. Th. ἄλλος.

Ἀλληγενὴς, ἑος, ἐ, ἠ, *alienigena*, q. d. ἐξ ἄλλης γένους, *ex alia gente*.

Ἀλλήλωσσος, ἡ, ὁ, ἡ, qui est *diversæ linguæ* : ab ἄλλος, & γλῶσσα.

Ἀλλήσσων, ονος, *alio-quinus* ? ab ἄλλος, & ἥσσων.

Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὁ, *externus*, *alienigena* : ab ἄλλος, & δήμου, vel ἀδῆ ; Dor. pro γῆ vel γᾶ, & φάω.

Ἀλλοειδὴς, ἑος, ὁ, ἡ, ἐς, *formam mutuam habens* : ab ἄλλος, & εἶδος.

Ἀλλοθεν, *aliunde*, adv. ἀλλόθεν ἄλλοι, *alii unde alii*. ἀλλοθι, *alibi*, & ἀλλοθι.

Ἀλλόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, *alii linguæ usus* : ab ἄλλος, & γλῶσσα, *vox*.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ, ἡ, f. g. ab ἄλλοῖος, ου, ὁ, *diversus* : ab ἄλλος.

Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε ; *alibi*.

Ἀλλόκοτος, ου, *monstrosus* ; q. ἀλλότροπος.

Ἀλλομαι, *salio* : ab Hebr. עָלַל *ascendit*. imperf. ἠλλόμην, ου, ετο. f. m. ἀλοῦμαι. a. 1. ἀλάμην, ω, ατο. Hinc forsan Angl. Gall. & Lat. *salio*, aspiratione in s versa.

Ἀλλοπρόσαλλος, ου, ὁ, ἡ, *mutabilis*, *nunc huc nunc illuc adhærens*, epithet. Martis ἀλλοπρόσαλλος. Ex ἄλλος, πρός, & ἄλλομαι.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *ALIUS*, a, ud : hinc ἄλλοθεν, *aliti*, *interdum*, adv. ἄλλοτε, *aliti*, adv.

Ἀλλοτρίαις, Æol. pro ἀλλότριαις.

Ἀλλοτριεπὴς, ἑος, ὁ, ἡ, *curiosus*, *scitus ea illeve dicere*, *alienarum rerum inquisitor* : ex ἀλλότριος, & ἔπομαι.

Ἀλλότριος, α, ον, *alienus*. Th. ἄλλος.

Ἀλλοφρόνεων, *alienâ mente* ; ab ἄλλος, & φρήν, *mens*.

Ἀλλοφρονίων, *mente alienatus*, *insanus* ; ab ἄλλος, & φρονέω.

Ἀλλόφυλος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, *alienigena* : ἐξ ἄλλου φύλου, *ex alia gente*.

Ἀλλοῦδις, *aliorsum*, Poët. pro ἀλλοῖσε, adv. ab ἄλλος.

Ἀλλύουσα, Poët. & Ion. pro ἀλλύσα, *resolvebat*, Imperf. act. ab ἀλλύω, Poët. pro ἀναλύω.

Ἀλλυστὶς, ιδος, ἡ, ἡ, Poët. pro ἀλυστὶς.

Ἀλλωδὶν, per crasin pro ἀλλοθεν.

Ἄλλως, adv. *aliter*, *temere*, *incensilis* : ab ἄλλος.

Ἄλμασι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, *saltus* : ab ἄλλομαι.

Ἅλμυτος, per Syncop. pro ἀλάμυτος, & Æol. tenuis pro aspirato : ab ἄλλομαι.

Ἅλμη, *salsugo* : ab ἅλς, *sal*.

Ἁλμυρὸς, ἡ, ὁ, *salsus*. Th. ἅλς, *sal*. Hinc videntur fluxisse voces illæ in modernis linguis quibus ἁλμυρὰ, ας, indigetatur, Admiral. *Almirante*, *Amiraglio*. Hinc etiam fortè Gall. *Saumure*.

Ἅλς, ἁλός ὁ, idem cum ἅλη.

Ἀλοάσῃς, *trituri*, a. 1. part. ab

Ἀ'ΑΟΑ'Ω, *triturare*, *comminuere*, f. ήσω, & σω, P. ηκα. Δεδάηται, ῆται, gen. ῆσης. part. præs. Dicitur & ἀλοάω. Ab *diversa* arca enim fit trituratio.

Ἀλοάω,

ἀλογία, ας, ἡ, contemptus: ab ἀλόγιμος.
Ἀλόγιστος, η, ον, rationis expers. Hinc adv. ἀλογίστως, inconsideratè: ex ἀ, & λόγος.
Ἄλογος, ος, ὁ, idem quod ἀλόγιστος.
ἈΛΟΊΗ, ης, ἡ, alsè, herba.
Ἀλόθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.
Ἀλόια, pallebat, 3. sing. imperf. Ion. pro ἤλεια, ab ἀλοιάω pro ἀλοάω.
Ἀλοίδορος, captus sim, 2. 2. opt. act. pro quo dicitur ἀλφίην, Th. ἁλωμι.
Ἀλοίμην, Dor. pro ἀλοίμαν, ατο, ντο, 2. 2. opt. m. verbi ἁλίσκομαι.
Ἀλοιφή, dat. ἀλοιφῇ, ῆς, ἡ, pinguedo, quod ab ἀλείφω.
Ἄλοξ, οξος, ὁ, ἡ, idem cum λέχος.
Ἀλόντα, capti, 2. 2. part. act. dual. ab ἁλίσκω.
Ἀλόντ', Dor. pro ἁλόντ'.
Ἀλοσύδνη, ης, ἡ, epithet. Thetidis: fit ab ἅλς, mare: inde ἀλοσυδνόεντ', ἀλοσυδνὴ, &, per pleonasm. ἀπ' ἀλ, ἀλοσύδνη.
Ἀλοὺς, ύντος, ύντι, captus, 2. 2. part. act. ab ἁλίσκω.
Ἀλοφόν, ου, τὸ, sine crista. Th. λόφος.
Ἀλοχος, ου, ὁ, ἡ, uxor, dat: ἀλόχῳ· ex α pro ἄμα, & λόχος.
Ἀλύει, ετε, 3. sing. imp. ab ἀλύσκω, ἀλύω, ἀλύσσω, Poët. ἀλύω.
Ἀλύεσκ', Poët. pro ἀλύσκ', ab ἀλύσκω.
Ἄλυξις, ἄλυσι, montes. dat. pl. Ἄλυσιν.
Ἀλυπήσω, vel ut alii leg. ἀλυπήσει, quod à ἀλύω, fruor: hinc ἀλυπία, ας, ἡ, & ἀλυπίη, ἀπύης, ἀπύη, & ἀλυπίην, ἀλυπίηφι, &, sublato ὁ, ἀλυπήσει, quod idem valet ac ἡδήσει, jucundissimus. Vel à ἀλύπης, ος, comp. ἀλυπίων, ἀλυπέστ', & sublato ὁ, ἀλυπέστ', suavissimus.
Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ἅλ, hinc Lat. sal, & Angl. Salt, spiritu, ut sit, in sibilum verso. Ἅλς, ἁλὸς, ὁ, mare: ab ἅλλ, sal, vel ab ἁλίζω, vel ab ἁλλομαι.
Ἅλσος, εος, τὸ, lucus, nemus, ubi stirpes ἅλλυσι· ita satus Latinis.
Ἅλτο, salisti, pro ἤλατο, ab ἁλλομαι. 2. 1. m. ἁλάμην, ἅλο, ἅλατο, per Syncop. ἅλτο, & Ion. ἅλο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἁλίσκω, ἅλων, ἅλτο. Æolicè tenuis pro aspirato.
Ἅλυ, ης, ἡ, ligneum cui infigitur stiva: q. ab ἅλς, & λύω.
Ἀλυσὶς, ίδος, ἡ, falsus. Th. ἅλς, sal.
Ἀλυσκάζω, metuo, caveo: hinc Th. ἀλύω.
Ἀλυτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυτος πέδη, indissolubilis pedica. ἀλυτος, metri causâ, pro ἄλυτος.
Ἀλυξαν, 2. 1. part. act. ἀλύξᾱς, ῆ, ῆν, 1. m. ab ἀλύσκω, vito, f. ξω. Th. ἀλύω.
Ἀλύων, pro ἀλύουσα, 1 art. ab ἀλύω.
Ἀλυσγος, ος, ὁ, ἡ, dolorem experti, comp. ἀλυσγίων: ex ἀ, & λύπη.
Ἀλυσ, ύος, ὁ, ἡ, cruciatus mentis: ab ἀλύω.
Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθίνω, viribus destituor, dolore afficior: ἀλύω Dor.
Ἀλυσθαίνω, dolco, vel animo: ex ἀλύω, & ἀδημονέω.
Ἅλυσις, ιος, ἡ, catena: q. ἅλυτος.
Ἀλυσκάνδε, ἰδος, ἡ, ἡ, inutilis: q. d. ὁ μὴ δύνων τὰ πέδα, qui non solvit vestigia.
Ἀλυσκάζουσι, fugienti, dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ἀλύω.
Ἀλύσσω, vide ἀλύω.
Ἀλύσσων, ων, ὁ, ἡ, liftor: ab ἅλυσις.
Ἄλυτος, ος, ὁ, ἡ, insolutus, insolubilis: ex ἀ, & λύω.
Ἀλυγὸς, ὸς, ὁ, fastidium animi cum crebra ejectationes: q. ab ἀλύω.
ἈΛΥΩ, f. ύσω, animo sum inquieto: ab ἀ, & λύω· q. ἀλύω sit ἀλύσιν ἢ ἀνεῖσθαι ἐκ δέσμου· vel ab ἁλίζ. Hinc Lat. Allucinor. Hinc ἀλυσμὸς, ὁ, ἡ, anxietas. Ἄλυτος, ος, ὁ, ἡ, exhilaratio. ἀλύσσω, anxius sum. ἀλυσσαίνω, imbecillis sum.
Ἄλφα, primæ literæ nomen. Hinc ἀλφάνω, vel ἀλφίω, invenio, f. ήσω, & ίσω. 2. 2. ἄλφον. opt. ἀλφοίμι.
Ἀλφεῖος, ου, ὁ, nomen viri propr. ab Hebr. אלף dux.
Ἀλφὸς, ός, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt Ἀλφειὸς, ὁ.
Ἀλφεσίβοιαι, αι, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos invenirent, à quibus munera accipiunt, boves potissimum: ab ἀλφίω.
Ἀλφησίζιος, Ion. pro ἀλφησιῶδ. ἀλφησίης, ου, ὁ, inventor: ab ἀλφίω, Th. ἄλφα.
ἈΛΦΙΤΟΝ, ου, τὸ, farina: forsan ab ἄλφω.
Ἀλφὸς, ὸ, ὸν, albus. ἀλφὸς, ὁ, species vitiligitis albæ: ergo ab ἀλφὸς, albus.
Ἄλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφησίης.
Ἄλφ, 2. 2. sub. ab ἀλίσκω.
Ἄλωα, Dor. & ἀλοὰ, ας, ἡ, area, locus vitibus & arboribus consitus, arbustum, campus frumentarius, seges. ἀλωάων, gen. pl. Æol. ἀλωάδε, acc. Th. ἄλως.
Ἀλωάδε, ἀδ', ἡ, arealis. Th. ἄλως.
Ἀλῶϊτ, Dor. vel Att. pro ἀλοῖτ, captus sit, caperetur, 2. 2. opt. ab ἁλίσκω.
Ἀλωὴ, ῆ, Aloei, gen. ab Ἀλωεὺς, έως, Att. ῆος, nomen propr.
Ἄλωμι, capere, seu capiarie, 2. 2. imperat. ab ἁλίσκω.
Ἄλωκα, captus sum, p. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.
Ἄλωμι, vide Ἀλίσκω.
Ἄλων, ωνος, ὁ, area in qua triturantur frumenta, Th. ἄλως.
Ἄλῶσιν, 2. 2. inf. ab ἁλίσκω.
ἈΛΩΠΗΞ, εκος, ἡ, VULPES: ab ἀλέω, & ὠπὴ, à fallendis oculis: vel ab ἀλέω, & πολέω, ὁ ὦ τῆ πλάτει πολέων. ἀλωπήκιον, ου, τὸ, vulpecula. ἀλωπεκᾶς, ᾶ, ὁ, vulpina. ἀλώπηξ, ηκος, ὁ, catulus vulpis. ἀλω-

vexo, fraudabitur ago, ἀνωφελὴς, ές, ὁ, fraudulentus, ofiosus, ἀνωφελία, ας, ἡ, desidiosum capillorum.

Δ ΑΩΣ, ω, ὁ, *area:* ab ἄλω, seu ἀλίζω, παρὰ τὸ ἁθροίζουν σωρηδὸν ζῶν. Item *circulus & corona sidorum.* Hinc ἀλωάτης, ὁ, ὁ, *qui in area frumentum verit.*

Δ ΑΛΩΤΟΣ, ὁ, ὁ, *qui capi vel expugnari potest.* Δ ΑΛΩΣΙΣ, σεως, ἡ, *captura.* Th. ἁλίσκω.

Δ ΑΜΠΟΜΕΝΟΣ, *expugnanda*, f. 1. part. m. f. g.

Δ ΑΛΩ, pro ἁλῶ: ab ἁλίσκω.

Δ ΑΜ, ex ἀμφὶ, *circa:* ἀμ' pro ἄμα.

Δ ΑΜΑ, adv. ναὶ, *cum:* à ם עם *cum*, ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα: sed ἀμά, Dor. pro ὁμᾶ.

Δ ΑΜΑΖΟΝΕΣ, ὁνων, αἱ, *Amazones:* ex α, & μαζὸς.

Δ ΑΜΒΑΙΝΩ, *indolitus sum:* ab α, & μαίνω.

Δ ΑΜΒΛΥΤΗΣ, ὁ, ὁ, *superlat.* ab ἀμαθὴς, ὁς, ὁ, ἡ, *indolitus:* ex α, & μωθέω.

Δ ΑΜΑΘΕΙ, acc. *sing.* ab ἀμαθὴς. Δ ΑΜΑΘΕΙ, adv. *indolitè.* Δ ΑΜΑΘΩΣ, *stulte.*

Δ ΑΜΑΘΗΣ, ινος, ὁ, *arenosus:* Ion. ἠμαθὴς, pro ἀμαθὴς: ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.

Δ ΑΜΑΘΟΣ, ου, ἡ, *arena.*

Δ ΑΜΑΘΩ, ες, ε, *in pulverem redigo*, præs. ind. ab ἄμαθος.

Δ ΑΜΑΙΜΑΚΕΤΟΣ, ὁ, *indomitus.* ἀμαιμακήτου, pro ου, g. Ion. Ex α intensivo, & μαιμάω: vel ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicat. ut sit *inexpugnabilis.* Significat etiam *immensus:* ex μῆκος, Dor. μᾶκος.

Δ ΑΜΑΛΔΥΝΩ, *corrumpo, consumo*, ut molle: ab ἀμόλυς: aliquando *demolior*, q. ἀμολύδω, ab ἀμόλυς.

Δ ΑΜΑΛΘΕΙΑ, ας, ἡ. Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur: forsan ab ἀμολγὸς, *dite, nutrio.*

Δ ΑΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, *manipulus:* hinc ἀμαλλίδω, *in manipulos colligo:* παρὰ τὸ ἀμάω, vel παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίζεσθαι χορὸν ἢ ἐμπόριον.

Δ ΑΜΑΛΛΟΔΕΤΗΡ, ῆρος, ὁ, & ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, *manipulorum litator:* ab ἄμαλλα, & δέω.

Δ ΑΛΛΟΣ, ὁ, ὁ, *mollis, tener:* pro ἁπαλὸς, π mutato in μ, Æol.

Δ ΑΜΑΜΥΞ, υνος, ἡ, υν, *quoddam genus.*

Δ ΑΜΑΩ, *metere*, præs. inf. verbi ἀμάω.

Δ ΑΜΑΝΙΤΗΣ, ου, ὁ, *fungus*, vel fungi species.

Δ ΑΜΑΞΑ, ης, ἡ, *currus:* quia ἅμα ἄξονι, *cum axe rotæ*, circa quem hæc agitur: vel dicitur ἐκ τοῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possint. Hinc ἀμαξεύτος, ὁ, *via vehicularis.* ἀμαξεύω, *plaustrum transeo.* ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, *plostellum.* ἀμαξοποιὸς, *plaustrum fabricus*, à ποιέω.

Δ ΑΜΑΟ, ου, τὸ, Dor. pro ἄμαρ.

Δ ΑΜΑΡΑ, ας, ἡ, *aquæ-ductus, cloaca:* q. ab ἄμαι, & ῥέω: vel ab ἄμαι, & ἄρω: ligone enim fiunt sulci: vel ab חמר *amar, fovea.*

Δ ΑΜΑΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, *amaracus*, herbæ species.

Δ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ, ου, ὁ, ὁ, *non marcescens:* à μαραίνω. Δ ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ, ου, ὁ, ὁ, idem.

Δ ΑΜΑΡΤΑΝΩ, *aberro, pecco*, f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον, a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α, & μάρπτω, *assequor, attingo scopum.* ἁμάρτην, a. 2. Ion. ἄμαρτε, sub. ἁμαρτὼν, part. Vir doctus derivatum putat à ם מרה *mara, rebellare.*

Δ ΑΜΑΞΗ, *simul:* ût ἁμαξὶς, adv.

Δ ΑΜΑΡΤΗΘΕΙΣ, a. 1. part. pass. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Δ ΑΜΑΡΤΗΜΑ, ατος, τὸ, *peccatum:* ab ἁμαρτάνω.

Δ ΑΜΑΡΤΗΣΑΙ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω.

Δ ΑΜΑΡΤΙΑ, ας, ἡ, *peccatum*, item *victima pro peccato:* ab ἁμαρτάνω.

Δ ΑΜΑΡΤΙΝΟΟΣ, ου, ὁ ἡ, ὁ, *cujus mens est prava:* ex ἁμαρτάνω, & νόος.

Δ ΑΜΑΡΤΟΜΗΣ, ὁ ἡ, ὁ, *qui dicendo peccat, aut decipit:* ab ἁμαρτάνω, & ἔπω.

Δ ΑΜΑΡΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, ὁ, *testimonii expers:* ex α, & μάρτυρ.

Δ ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ, ὁ, ὁ, ὁ, *peccator*, & *peccatrix:* ab ἁμαρτάνω.

Δ ΑΜΑΥΣΙΣ, εως, ἡ, & Δ ΑΜΑΥΣΜΟΣ, του, τὸ, *micans fulgor.* Ab

Δ ΑΜΑΥΣΣΩ, *splendeo, fulgeo*, f. ξω. p. χα. ἀμαύρωκα, imperf. Ion. q. ex α intensiv. & μαύρω.

Δ ΑΜΒΑΣ, Dor. pro ἀμφὶς.

Δ ΑΜΒΑΣΣΕ, Dor. pro ἀμβάσεις, a. 1. part. act. ab ἀμβαίνω, a. 1. ἤμβασα.

Δ ΑΜΒΑΤΟΣ, *metens*, præs. inf. m. ab ἀμάω.

Δ ΑΜΒΑΧΙΑ, ας, ἡ, q. ἁμαξοδρόμια. Poët. *rotarum concursus:* hinc ἀμβαδόω, *simul curro:* ab ἄμβας, vel ἅμαξα, & τρέχω.

Δ ΑΜΑΤΡΟΣ, ία, ὁ, ἡ, *obscurus:* q. ab α, & μαῦρος. comp. ἀμαυρότερος, ρα, ρον, Ion. ἀμαυρέστερος. Hinc forsan *Maurus*, à ψόφος.

Δ ΑΜΑΥΡΟΩΘΕΙΣ, *interest*, a. 1. epx. pass. ab ἀμαυρόω, *obfuscо.* Th. ἀμαυρὸς.

Δ ΑΜΑΧΑΝΙΑ, ας, ἡ. Dor. pro ἀμαχανία: ût & ἀμήχανος pro ἀμάχανος.

Δ ΑΜΑΧΕΙ, Δ ΑΜΑΧΙ, & Δ ΑΜΑΧΙ, *sine prælio*, adv. & Δ ΑΜΑΧΟΣ, ου, ὁ, ὁ, *alienus à pugna*, vel *inexpugnabilis, impossibilis.* superl. ἀμαχώτατος. Ex α, & μάχομαι.

Δ ΑΜΑΩ, ῶ, *meto*, f. ήσω, p. ἤμηκα: forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. *Amasser.* Ab ἁμᾶν, ἁμᾶτος, ἁμανὶς, ἅμη.

Δ ΑΜΑΩΤΟΣ, Poët. pro ἀνάμαστος. Δ ΑΜΑΣ, pro ἀνάμας.

Δ ΑΜΒΑΔΙ, Dor. & Æol. pro ἀμβαλεῖ, a. 2. imperat. m. verbi ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Δ ΑΜΒΑΛΛΟΜΑΙ, Poët. pro ἀναβάλλομαι, *differo, procrastino.* 1. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Δ ΑΜΑΝ, Poët. & Dor. pro ἁμῶσαι, per Syncop.

Syncop. pro ἀναζάω, & hoc pro ἀναζήσασα, ἡ, sing. 2. 1. ind. act. verbi ἀναζάω, *ascendere facio, impono in.* Thema βαίνω, quod sæpe apud Poëtas transitivè sumitur pro ἀναβιβάζω.

Ἀμάεν, *ascendes*, f. 1. m. Poët. & Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Iridem Ἀμαζῶν, & Ἀμαζονίς, pro ἀναβαζῶν, & ἀναβατίς, Poët. ab ἀναβαίνω.

ΑΜΒΗ, ης, ἡ, *supercilium petræ, crepido*: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Forsan ab ἰμὰς ὁδοῦ, *lapis*.

ΑΜΒΙΞ, ιξ, ὁ, ὀβ. *calix*.

Ἀμβλίδιον, pro ἀναβλήδιον, & Ἀμβολάδιον, pro ἀναβολάδιον, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω, *remoror*.

ΑΜΒΑΤΟΣ, ίστ, ὁ, *abortus*, *bebes*: hinc ἀμβλών, *bebetes*, *abortivum partis*. ἀμβλωπὸς, *obtundo*. Unde forsan Angl. **Blunt**. ἀμβλυόνω, *caecutio*, *caligo*. ἀμβλυωπία, ἡ, ὁ, *hebetudo visûs*: ἀμβλύνειν, *abortiri facio*.

Ἀμβλωθῇ, *abortiatur*, 3. sing. aor. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. v. ἀμβλώσκ.

Ἀμβλωθρίδιον, *abortivus partus*. Ἀμβλωπίς, ίδος, ἡ, *abortus*: ab ἀμβλώσκ, in ἀμβλωτ.

Ἀμβολάδιον, Dor. pro ἀμβολαδίδιον.

Ἀμβολαδίδιον, Ion. & Poët. pro ἀναβολαδίδιον, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὰς, άδος, ἡ, *terra egesta*, vel *egesta*: ab ἀναβάλλω.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, *præludium*, Poët. Sync. pro ἀναβολὴ.

Ἀμβολιεργὸν, οῦ, ἡ, *dilator operum*: ab ἀναβάλλομαι, & ἔργον.

Ἀμβροσίης, ιη, ὁ, *immortalis*. ἀμβροσία, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, *cibus Deorum*. ἀμβροτοῦν, Dor. pro ἀμβροσίων, gen. pl. Ex α, & βρότος.

Ἄμβροτος, ε, ὁ, *immortalis*: pro ἄβροτος.

Ἀμβωμάδιοι, pro δοὺ βωμοῖς, *ad altaria*, vel *super*: à βωμὸς.

ΑΜΒΩΝ, ονος, ὁ, *umbo*; quidquid in plano eminet ac prouberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω.

Ἀμβώσαι, Ion. pro ἀναβοῆσαι, *edito clamore*. Th. βοάω.

Ἀμέ, Dor. pro ἐμέ, acc. sing. ab ἐγώ.

Ἀμέγαρτος, ε, ὁ, ἡ, *immensus*: ab α, idem quod σμὴ, & μέγας. Aliquando *invidiâ carens*: & sic ab α, & μεγαίρω.

Ἀμέδυσγε, ὁ, ἡ, *amethystus*, nomen gemmæ: ex α, & μεθύω.

Ἀμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum; alias Ion. est breve, 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

ΑΜΕΙΓΩ, f. ξω, *commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, præterea*. p. ἤμειφα. a. 1. inf. act. ἀμείψαι. p. pass. ἠμείφμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. p. m. ἠμειφθαι. Hinc ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*. ἀμοιβαῖος, ὁ, ἡ, *alternus*. ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶ, & ἀμοιβηδὶς, *vicissim, alternis vicibus*.

Ἀμείλιξ, ικτος, & Ἀμείλικτος, ε, ὁ, ἡ, *tristis, terricus*: ab α, & μείλιξ.

Ἀμειλίχιος, gen. pl. ab ἀμείλιχτος, ε, ὁ, ἡ, *asper, durus*: ex α, & μειλίσσω.

Ἀμείλιχος, ε, ὁ, ἡ, *implacabilis*; idem quod ἀμείλικτος: ex α, & μείλιχος.

Ἀμείνων, ονος, *melius, melior*, acc. sing. m. & f. & in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνω, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθὸς.

Ἀμείρω, *privo aliquem portione*: ex α, & μείρω.

Ἀμείρωδιον, Dor. pro ἠμείρωδιον, a. 1. ind. pass. ἀμειρώθησαν, *transieverit*. f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ἀμείψω. v. ἀμείβω.

Ἀμείλιχος, Dor. pro ἀμείλιξ, *mitiges*, 2. sing. præt. ind. verbi ἀμείλιχω.

ΑΜΕΛΓΩ, f. ξω. p. ἤμελχα. *mulgeo, fructus immaturos carpo*. Hinc Angl. **Milk**.

Ἄμελγε, πὲ *cura*, πὲ *sis sollicitus*, imperat. verbi ἀμελέω· hinc transit in adv. & significat, *certè, nimirum, utique*: ex α, & μέλω.

Ἀμέλγια, ας, ἡ, *negligentia*: ex α, & μέλω.

Ἀμελὴς, ὁ, *negligo*, f. hom. p. ἠμέλημα. a. 1. ἠμέλξα. ἀμελήσειν, 3. pl. sub. ἀμελήσιν, Ion. pro ἠμελήσειν, perf. part. pass. verbi ἀμέλω.

Ἀμέλξας, *mulseris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω.

Ἀμεμφὴς, ῆ, ὁ, ἡ, *inculpatus*: hinc ἀμεμπτὸς, *inculpati*, adv. Ex α priv. & μέμφομαι.

Ἀμένας, Dor. pro Ἀμένος, υ, ὁ, nomen fluvii.

Ἀμένηνὸς, ὴ, ὸν, *debilis, aut citò deficit*: ab α, & μένω, vel μίνυθ. Hinc ἀμενηνίω, *debilito*.

Ἀμένης, ἐος, ὁ, *imbecillis, evanidus*, idem cum ἀμενηνὸς.

Ἀμειλιδὴς, υ, ὁ, ἡ, *expers iræ*. Th. μειδάω.

Ἀμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ᾶς, *dies*.

Ἀμεραῖζι, *in diebus, interdiu*. Poët. & Dor. pro ἡμέραις.

ΑΜΕΡΓΩ, *premo, exfugo*, proprie *ex oleis amaream exprimo*.

Ἀμέρδω, *privo, excæco*, item *obscuro*, obtundo. imperf. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α, & μέρδω. Ἀμερδὴς, ὁ, ἡ. pass. sub.

Ἄμερις, ιος, ὁ, ἡ, *individuus*: ἄ μέρος.

Ἀμέρμερος, υ, ὁ, ἡ, *fcurus*: ex α, & μέρμερα.

Ἄμερος, pro ἤμερος, *mitis, mansuetus*. Dor.

Ἀμέρσαι, pro ἀμείρωσι, 2. 1. inf. act. ab ἀμείρω, *aliquem portione suâ privo*. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι Æol. pro ἀμεῖραι, ὐπ χέρσαι pro χεῖραι aut regulariter ab ἀμέρδω.

Ἀμέγαρτε, 2. sing. a. 2. imb. ἀπὸ ἀμείρω.

Ἀμεγαρτος, Æol. pro ἀμόγητος, a. 1. part. verbi ἀμείρω. Th. ἀμείρω.

Ἀμεῖ, Dor. pro ἐμοῖς, meis.

Ἀμεταθέτος, ος, ὁ, ἡ, immutabilis. ἀμεταθετος, ος, τὸ, immutabilitas. Ex α, μὴ, & τίθημι.

Ἀμετακίνητος, ος, ὁ, ἡ, immotus: ex α, μὴ, & κινέω.

Ἀμετεμπλάκητος, ος, ὁ, ἡ, cujus nos non pœnitet: à μετεμπλάκω.

Ἀμετανόητος, ος, ὁ, ἡ, resipiscere nescius: à μετανοέω.

Ἀμετέρος, Dor. pro ἡμετέρος, noster.

Ἀμετρήτος, ος, ὁ, Dor. pro ἀμέτρητος, ος, ὁ, vel ἀμέτρητος, ος, ὁ, ἡ, immensus: ex α, & μέτρον.

Ἀμέτρητος, ὁ, ἡ, sine modo loquax: ab α, μέτρον, & ἔπω.

Ἀμέτρητον, ος, τὸ, immensum: ex α, & μέτρον.

Ἀμεύσιπος, ος, ὁ, ἡ, gressus alternans: ex ἀμεύω, muto, & πούς.

Ἀ ΜΕΤ Ω, vado, transeo, muto, vinco: q. ab ἄμαω, simul eo.

Ἄμη, ης, ἡ, falx: ab ἀμάω· item ligo.

Ἀμήν, veri. ἀμὴν ἀμήν, verissimè. Hebr. אמן veritas.

Ἀ ΜΗΧ, ος, & ους, ὁ, placentæ genus latissimæ.

Ἀμήστης, ὁ, ἡ, ind. ab ἀμάω.

Ἀμητήρ, ῆρος, ὁ, messor: ab ἀμάω.

Ἀμητός, οῦ, ὁ, messis, aristæ: at ἀμητοῦ, messis tempus: ab ἀμάω.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui caret matre: ex α, & μήτηρ.

Ἀμίχαν, pro ἀμίχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, ος, ον, minimè cauxas, perplexus. Ἀμηχανία, inopia consilii labore. Ἀμηχανία, ας, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, difficultas: ex α, & μηχανή.

Ἀ ΜΙΛΑ, ας, ἡ, pilcis nomen: ἀπὸ τοῦ ἅμα μίαν πᾶσι πάλιν· vel, ἐπὶ τῷ ἀεὶ μίαν φέρεσθαι, ἀλλ' ἀγελαδόν.

Ἀμίαντος, ος, ὁ, ἡ, impollutus: ex α, & μιαίνω.

Ἀμίδιος, Dor. pro ἀμείδης, ος, ὁ, ἡ, fomidens.

Ἀμίδων, pro ἀμείδων, per Metath.

Ἀ ΜΙΛΛΑ, ας, ἡ, certamen. Indè ἀμιλλάομαι, certo. inf. ἀμιλλᾶσθαι.

Ἀμίν, Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμινοκλῆς, nomen viri Delphi, Pepali princeps.

Ἀμιξία χρημάτων, ille rerum status quo nulla sunt inter aliquot libera commercia: q. d. rerum immixtio.

Ἀ ΜΙΣ, ίδος, ἡ, matula.

Ἀμίσγεσθαι, spoliatus mitrâ ac tunicâ: ex α, μίτρα, ac χιτών.

Ἀμιχθαλόεις, inaccessus, i. e. ἀπροσπέλαστος ἐκ θαλάσσης: ab ἅλς, mare: alii reddunt ἀπρόσμικτος, ὁ ῥᾷδίως οὐ μίγνυται, quia impenetrabilis ibi: alii ἀμιχθάδιος, ἀφανὴς ὤν.

Ἀμμᾶσθαι, Poët. pro ἀναμᾶσθαι, penitescere.

Ἀμμέ, Æol. pro ἐμέ.

Ἀμμορος, ος, ον, pl. ab ἄμμος, ου, τὸ, ab ἄμαω.

Ἀμμε, με, acc. pl. Poët. dicitur, & in dual. Dor. & Æol. pro νώι, νῶ.

Ἀμμίγα, Poët. ἀπὸ μίγα, permixtim.

Ἀμμιγής, Poët. pro ἀναμιγής, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

Ἀμμῦσαι, satiatum esse, inf. ex ἄω, ἄσω, ἄμμαι, Dor. seu Ion. &, exempto ω, ejusque loco inserto μ, ἄμμαι.

Ἀμμῦσσω, ω, ὁ, Dor. pro ἁμύσσω, fodere, sed fortasse ἄμμυσσω scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μμ videtur opus esse ut μάσσω.

Ἀμμύσσομαι, exspectamus, Syne. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.

Ἀμμώδης, Poët. pro ἀνὰ μέσον, in medio.

Ἀμμώων, Æol. pro ἡμῶν.

Ἀ ΜΜΙΣ, Æol. pro Dor. ἄμμις, & com. ἄμμε.

Ἀ ΜΜΙ, ιος, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: & ἄμμι, pro ἄμμι, Æol.

Ἀμμίγα, simul: q. ἀναμίγα, Poët. Ἀμμιγάδην, pro ἀναμιγάδην, permixtim. adv. ab ἀνὰ, & μίγνυμι.

Ἀμμιν, seu ἄμμι, nobis, dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

Ἀ ΜΜΙΟΝ, ου, τὸ, minium.

Ἄμμορος, ος, ὁ, ἡ, expers, infelix, pro ἄμοιρος· ex α, & μοῖρα.

Ἄμμος, ου, ἡ, arena.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon. Ἄμμιν, Æol. ἄμμιν.

Ἀ ΜΝΑΜΟΣ, υ, ὁ, nepos: ab ἀμνὸς propriè enim de ovibus dicitur.

Ἀμνάμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνάμων.

Ἀμνάς, άδος, ἡ, idem quod ἀμνή.

Ἀμνάσω, Dor. Syncop. pro ἀναμνήσω, 1. sing. f. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.

Ἄμναρος, Dor. pro ἄμνηρος, ος, ὁ, ἡ, agnotus, obscurus: ex α, & μνάομαι.

Ἀμνειός, εία, εῖον, agninus, a, um. Th. ἀμνός.

Ἀμνή, ῆς, ἡ, agna: ab ἀμνός.

Ἀμνήμων, immemorem, acc. ab ἀμνήμων· ex α, & μνάομαι.

Ἀμνηστεῖν, non initis sponsalibus. adv. ex α, & μνάομαι, ambio.

Ἀμνηστία, ας, ἡ, præteritorum oblivio: à μνάομαι.

Ἀ ΜΝΙ'ΟΝ, υ, τὸ, membrana fœtum involvens, & vas ad excipiendum sanguinem: q. ab ἄμνος.

Ἀμνίς, ίδος, ἡ, agnicula: ab ἀμνός.

Ἀ ΜΝΟΣ, ὁ, ἡ, agnus: q. ab α, & μένος, quia imbecillus.

Ἀμνοφόρος, ος, ὁ, ovis fœtum in utero fe-

rens.

rem; hinc ἀμοιβαῖος. Dor. pro ἀμοιβή, acc. pl. Ex ἀμοιβὶς, & φέρω.

Ἀμοιβαῖ, sine labore, adv. ab ἄ, & μόγος. ἀμόγητος, indefessus.

Ἀμόβιτ, adv. ab ἀμὲ.

Ἀμοιβαῖτε alternatim, adv. ab ἀμοιβὴ.

Ἀμοιβὶς, ἴδος, ἡ, retributio: ab ἀμείβω.

Ἀμοιβὶς, ἴδ, ἡ ἡ, ὦτ ἀμοιβὶτ χάριν, gratia mutua: ab ἀμοιβὴ, ἀμοιβὸς, auxiliarii.

Ἀμοιρὸς, ά, ὸν ὁ, parte carens: ab ἄ, & μοῖρα.

Ἀμολγαὶς, lactes, ab ἀμέλγω, ἀμολγὸς, ὁ, ὑ, tempus quo vacce mulgentur.

Ἀμολγὶς, ἴδος, ἡ, mulctra, mulctrale. ἀμέλγω, idem. Th. ἀμέλγω.

Ἀμὸν, Dor. pro ἐμὸν.

ΑΜΟΡΑ, ας, ἡ, similago cum melle rubra.

ΑΜΟΡΓΟΣ, ὁ, ἡ, obscurus, q. ἀμόργων, item comes. affecta: unde τὸ ἄμοργον ἀμόργημα. Hinc ἀμοργίδιον, ferpor. ἀμοργόω, & ἀμόργω, tenebrosus.

Ἀμόργη, ης, ἡ, herba quadam purpurei floris, qua tinguntur. Est & insula. Ἀμοργὸς, ἴδος, ἡ. AMURCA: ab ἀμόργω.

Ἀμορφὸς, ά, ὸν, informis, deformis: ex ἄ, & μορφὴ.

ΑΜΟΣ, ὁ, ἡ, noster, cujus, Dor. pro ἐμὸς, vel pro ἰμὸς. ἀμίων, dicimus. Inde etiam μαθαμὸς, ὁ, ὁ, nullus, μηδαμὸς, nullo modo. ὁδαμὸς, ὁ, ὁ, nullus: ut & ὁδαμῶς, adv.

Ἀμὸτ, pro ἐμὸτ, quando.

Ἀμοτὸς, ὸ, ὁ, ὁ, inexplebilis: ex ἄ, & μοτὸς: hinc ἀμοτὸν, insatiabiliter, adv.

Ἀμουσὸς, ὸ, ὁ ἡ, ὸν, inelegans: à μοῦσα.

Ἀμοχθὸς, ὸ, ὁ ἡ, ὸν, labore carens: à μόχθος.

Ἀμπαυσίαμι, Poët. pro ἀναπαύσομαι, 2. 1. inf. verbi ἀναπαύζω, Paxxa recreo; quod ex ἀνὰ, & Παύω.

Ἀμπαυσὶς, Poët. pro ἀνάπαυσις, refectio. πάλιν enim & κάλιν fignificat. Th. πάλιν.

Ἀμπαλὰν, cum traffet, Poët. pro ἀναπαλὰν, 2. 2. part. ab ἀναπάλλω.

Ἀμπαυσὸς, Dor. pro ἀναπαυσὸς.

Ἀμπαυμὸς, folatium, pro ἀνάπαυσις, ἀπὸς, ὁ, ab ἀναπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, quiesco. Sic ἀμπαυσάμενος.

Ἀμπαυσάσθω, requiescito, 2. pl. 2. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαυέσθω.

Ἀμπαυσόμενος, pro ἀναπαυσόμενος, Ion. ad quiescendum fuisse: ab ἀναπαύομαι.

Ἀμπαῦλαν, per cunctum, adv. Poët. pro ἀνὰ παῦλαν.

Ἀμπαυλίσας, Poët. pro ἀναπαύσας, 2. 1. part. ex ἀναπαύω, trajicio, transfodio. Th. παύω, idem.

Ἀμπελαγὸς, per pelagum, pro ἀνὰ πέλαγος.

Ἀμπελὰν, ὰντος, ἡ, Poët. pro ἀμπελὼν.

Ἀμπελίτης, ab ἄμπελος.

Ἀμπελὸς, ὁ, ἡ, Poët. pro ἄμπελος, ὁ

ἄμπελὸς, ἡ, vitibus vinea: q. ab ἄμπ. & πέλω, Ion. pro εἰμὶ. Ἀμπελὼν, Dor. pro ἀμπέλος, acc. pl.

Ἀμπελουργὸς, ὁ, ἡ, vinitor: ex ἄμπελος, & ἔργον.

Ἀμπελὸν, ὸνος, ἡ, vinea. Th. ἄμπελος.

Ἀμπεπαφὰς, vemiffis, Poët. pro ἀναπεπαφὰς, 2. fing. 2. 1. verbi ἀναπέπαφον.

Ἀμπεπλὸν, furiam vibrans, 2. 2. part. Poët. pro ἀναπλὸν, & inferto augmento preteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

Ἀμπέτομαι, Lacon. vel Æol. pro ἀναπέτομαι, ex ἀμπέτυμι.

Ἀμπεῖσον, Poët. pro ἀναπείσω, 2. 1. imperat. ab ἀναπείθω, expania, explica, aperio: ab ἀνὰ, & πετάω, πέτω, & πετάννυμι.

Ἀμπὶ γόμφοις, inflixis, Æolic. pro ἀμφὶ γόμφοις.

Ἀμπὶγγυον, ὸ, τὸ, veftitus: ab ἀμπίγγω, circumdo: ex ἀμφὶ, & ἴγγω.

Ἀμπὶπλὰν, fubfilit, fortiam falio, pro ἀναπήδησα. Th. πάλλω.

Ἀμπὶχθὴν, indutus, pret. inf. verbi ἀμπίχθω: vel 2. 2. inf. ab ἀμπέχω.

Ἀμπλακίαν, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, errorem. Th. πλάζω.

Ἀμπλακὼν, qui erravit, 2. 2. part. act. ab ἀμπλακία, pecco, delinquo, ἡ, ὁν. Th. πλάζω.

Ἀμπλὰς, ὰ, nomen viri, Lat. amplus.

Ἀμπνευμὼν, ὼνος, ὁ, refpiratio, Poët. pro ἀναπνοὴ, ὼν ὁ & ἀμπνοὴ pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω.

Ἀμπνοὴ, & ἀμπνοία, refpiro, pro ἀναπνέω.

Ἀμπνυθὼν, 2. fing. 2. 1. ind. Ion. pro ἀμπνεύθω, refpiravi, ab ἀμπνυμὼν, pro ἀναπνυμὼν, Poët. ex ἀνὰ, & πνέω.

Ἀμπολὰν, animo volutare, Poët. Syncop. pro ἀμπολάσι, Th. πολέω.

Ἀμπολὶν, per urbem, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπότιν, pro ἀνὰ πόσιν, à πόσις.

ΑΜΠΡΟΝ, ὸ, τὸ, fuci quo boves trahuntur.

Ἀμπτάμενος, revolutis: pro ἀναπτάμενος, 2. 2. part. m. ab ἀνίπτομαι. Th. πέτομαι.

Ἀμπτολὶεθρον, acc. ab Ἀμπτολίεθρος, ὁ, Amphyci filius.

ΑΜΠΥΞ, υγος, ὁ vel ἡ, reticulum muliebre: q. ab ἀμπέχω, circumdo.

Ἀμπὺξ, ὺγος, ἡ, seu ἀμπυκὼν, per Syne. pro ἀναπύξ, retipescalis ἐσθὴς, quod ab ἀναπύω, refarcio. Th. πύω.

ΑΜΠΤΑΔΑΣ, ὰς, ὁ, ἀναβολὴ: παρὰ τὸ ἀμπτάμενος ἀπὸ γλαφυρᾶς ἀναβολὰς ἐπὶ πολλὰς. Hinc per Metathefin Angl. Bumbaft.

Ἀμπυκὼν, vide ἀμπὺξ.

Ἀμὸς, Poët. seu Æol. pro ἐμὸς.

ΑΜΥΔΡΟΣ, ὰ, ὸν, fubobscurus. Ἀμυδρὸν, humidus.

δημιδίου. An ab ἄδω? &
Ἀμάδιος, ου, ὁ ἡ, non initiatus: ab α, & μύω.
Ἀμαθεύς, έως, ὁ, Poët. pro Ἀμαθόεις, ὁ, nomen viri.
Ἀμαθόεις, adv. in τὸν Ἀμαθόεντ. Ἀμαθοῦς, ὁ, ἡ, Latinis calcamenti genus. Ἀμαθόεντα, Dor. pro Ἀμαθόεντα, Latinis luguli.
Ἄμαθος, ου, ὁ ἡ ὁ, non molitus: à μύλλω, ἄμυλλον, τὸ, amylum.
Ἀμάιμονα, acc. sing. ab ἀμάιμων.
ΑΜΑΛΛΩΝ, ωνος, ὁ, ὁ, inculpatus: q. d. ἀμωμήτων vel ἀμωμήτος, qui nihil commisit ἀμωμήτως, hoc est, derisione dignum: à μωμέω, derideo, per Syncop. ω γ, pro ἀμωγήτων.
Ἀμαμαί, ας, ἡ, propulsatio injuriæ; & ἀμαμαστήρ, ὁ, auxiliator: ab ἀμύνω.
Ἀμάμβω, α, 1. inf. act. ἀμαμῦθησαι, f. 1. pass. ἀμαμυθήσομαι, a. 1. inf. m. ἀμάμυνον, a. 2. imperat. act. ἀμαμύσατε, inf. Ion. pro ἀμύνειν, pt. ἀμαμύσασα Dor. ἀμαμύσαις, Ion. pro ἀμύνων, 3. pl. f. ab ἀμύνω.
Ἀμαμῶντας, ὁ, ὁ, Amyntas, patres Philippi regis Maced.
Ἀμαμῶνος, ονος, ὁ, nom. propr. viri.
ΑΜΑΝΩ, ῶ, ῶσω, auxilior, p. ἠμάνωκα, a. 1. ἤμανα. a. 1. m. ἀμάνω μὴν, ων, σιν. f. 1. m. ἀμανῶμαι, ἀμάνου, ῶνται, f. 1. sub. act. Hinc ἀμανῶν, ονος, ὁ, ἡ, & ἀμανῆς, ῆος, ὁ, ἡ, auxiliator.
Ἀμάξιος, lacerabilis, f. 1. verbi
ΑΜΑΣΣΩ vel ἀμάττω, rado unguibus, lacero, f. ξω. p. ἤμαχα. a. 1. inf. m. ἀμάξαι: ab ἄμαω, q. ἀμάσσω. Hinc ἀμαχθὲς, ὁ, ἡ, & ἀμαχτὸς, ὁ, ἡ, ὁ, lacerabilis, insidiis: & ἀμαχτὴ, ἡ, ὁ, ac ἀμαχθὴ, ἡ, ὁ, lacerativus, usuus.
Ἀμαχὶ, adv. rapidè, & sine respiratione: ab α, & μάω.
Ἀμάχυς, μάχου, ὁ, potandi genus, cum pecudum largitus ἀμαχὶ exficcatur; item poculi genus: à μάω.
Ἀμφ', pro ἀμφὶ.
Ἀμφαδέοντας, præs. part. pl. ab ἀμφαδέω, valde diligo.
Ἀμφαδὰ, ἀμφαδὰν, & ἀμφαδὸν, palàm, adv. pro ἀναφανὲς, & ἀναφανδὸν hinc ἀμφάδιος, manifestus. ἀμφάδιος, ος, ἀμφάδιον, manifestè, adv. Omnia à φαίνω.
Ἄμφαιμι, Poët. pro ἀνίημι, 3. sing. impers. Ἄμφαιτο, pro ἀναφαίνω, ostendo.
Ἀμφάναε, Dor. pro ἀμφῆναι.
Ἄμφανε, Poët. pro ἀνίαυε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.
Ἀμφεκτέσσι, exorbita, cùm ἄξων extrùs in utramque latus vergit, & non rectè hæret.
Ἀμφεκτίζων, circumstrepebant, imperf. Ion. ab ἀμφακτίζω· ex ἀμφὶ, & ἀκτίζω. Sunt qui leg. ἀμφεκάζεσκον.
Ἀμφεκτὸν, ου, ὁ, ἡμιτελεσθὲν, Ion. & Poët.

inacti grisiè, pro ἀμφέκτου, ου, ὁ, ἡμιτελὲς non posse, sicuti quo vix inscripsisse: ex α, & φαίνω.
Ἀμφεκτὸς, ὁ, truncus abietis post ramos recisos.
Ἀμφεκτύλλεσθαι, circumstrillari, pro ἀμφαφᾶσθαι: ab ἀμφὶ, & ἁφάω.
Ἀμφελάσσατο, imperf. m. ab ἀμφελάσσω, foveo, agito. ἀμφέλασσε, 3. imperf. Ion. ab ἀμφελάω, persequor. Th. ἤσσω.
Ἀμφελιλαίοντο, imperf. coperiebant. ἀμφελιλαίεσθαι, a. 1. ab ἀμφιελιλαίω, circumsequo. Th. ἐλελίζω.
Ἀμφελίξαν, circumstrictæ sint, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφιελίσσω. Th. ἐλίσσω.
Ἀμφεμάχησαν, consumpti, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀμφεμάχομαι.
Ἀμφέμεν, idem quod ἀμφιέμεν.
Ἀμφέρεσθ, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, recipere: ab ἀναφέρω.
Ἀμφέρεσθε, a. 2. ind. ab ἀμφείρω, circumfero. Th. ἴσημι.
Ἀμφεσκέδασσε, utrinque in fugam confecti fuere, a. 1. Boëot. pro ἀμφεσκέδασαν: à φαίδιμος.
Ἀμφέσσατε, vestiri, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιέζω. Th. ἐέζω.
Ἀμφέχευε, pro ἀμφεχεύατο, circumfusa erat, plusq. p. pass. Ion. ab ἀμφέχυτο. a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.
Ἀμφέωσι, ὁ, ὁ, utrinque ictus, aut anceps: ab ἀνὰ, macra; q. ἀμφὶ ἀνὰ ἴσχει.
Ἀμφηγερέα, acc. sing. ab ἀμφηγερὴς, ἐος, ὁ, undique tectus: ex ἀμφὶ, & ἴστημι.
Ἀμφήκεας, ὁ, ἡ, ancipites, controversi: ab ἔχω.
ΑΜΦΙ, præpositio, circa; cum genitivo quoque de, propter, per; cum accus. circa, & circiter; cum dat. circùm, circa, de, propter, contra.
Ἀμφιέσσομεν, & Ἀμφιέσσω indues, f. σω. p. pass. ἠμφίεσμαι. Hinc ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, indumentum, vestis: ab ἀμφιέννυμι.
Ἀμφιέσσος, ὁ, ὁ, peritissimus vates, Oiclei filius: unde & Ὀϊκλείδης vocatur à Pindaro.
Ἀμφιεχέας, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιχέω, seu ἀμφιεχέω, circumfundo.
Ἀμφιέχουσιν, circumeant, ipsum, f. ἐξομαι, & ἐλεύσω. p. ἐλήλυθα. a. 2. sub. ἀμφιελθεῖν, a. 1. imperat. m. ex Ἀμφιέλλω, circumjicio, circumdo: ex ἀμφὶ, & ἐλλω.
Ἀμφιέχυτο, a. 2. part. act. ab ἀμφιχέω.
Ἀμφιζάνη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, dissensio, disceptatio.
Ἀμφίζασις, εως, ἡ, circuitio; acc. ἀμφίζασιν· ex ἀμφιζάω.
Ἀμφιζήλους, ους, p. ex ἀμφιζήλους, ὁ, ἡ, undique zelotypus, pl. n. g. ἀμφιζήλων. Ex ἀμφὶ, & ζῆλος, zelus.

Ἀμφι-

Ἀμφίλεκτος, ὁ, ἡ, τὸ, two-fold discourse, ambiguous: ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφίλεκτος, ος, ὁ, ἡ, circumfusus, ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, ambiguity. ἀμφίλογος, ος, ὁ, ἡ, ambiguus: ex ἀμφὶ, & λέγω.

Ἀμφίπερσε, ος, ὁ, circa hominem tegens undique: ex ἀμφὶ, & περθω.

Ἀμφιχανδὸν, circùm oblectatus est, 3. sing. p. m. ab ἀμφιχάνω. Th. χανδὸν.

Ἀμφίχυτον, aliquâ ex parte cognitio, dubitatio, f. new. p. na. Ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφωτίων, ονος, ὁ, utroque pede claudus, Vulcani epith. ex ἀμφὶ, & ὠτὸς.

Ἀμφίχυτος, ος, ὁ ἡ ὃ, utrinque acutus: ab ἀμφὶ, & χυτὸς, vel χέω. Ut ἀμφόγυος ὑγρὸς, quod potest utrinque ludere χέω, vel utrinque χυτὸς, claudo reddito.

Ἀμφιδέσμαι, ων, ὁ, Amphidesmas, admotum propr. q. à ἀμφιδέω.

Ἀμφιδέξιος, acc. ἡ. g. ab ἀμφὶ & δέξιος, utrinque bifutus. Th. δέξις.

Ἀμφιδέρτα, p. m. ἀμφιδέρτης, 3. sing. pl. p. m. Ion. ex ἀμφὶ & δέω, divido, convivor, scio, comburo.

Ἀμφίδιοι, extenti, exuuli: ex ἀμφὶ, & δέω, ligo.

Ἀμφιδέξιος, ος, ὁ, ambidexter, ambiguus. Th. δέξις.

Ἀμφιδίχθαται, 2. sing. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἀμφιδίχαμαι, circumspicio, f. ξομαι. Th. δίχομαι.

Ἀμφιδίνησε, ος, ὁ, posteriores, minutissimus: ab ἀμφὶ, & δίνησε.

Ἀμφιδίνη, circumvolvo. ἀμφιδίνησις, p. pass. à δίνη.

Ἀμφιδόλιος, observare capiendi casus. Vide δόλιος.

Ἀμφίδρυφος, ος, ὁ ἡ ὃ, anceps. ἀμφιδρυφία, ambigo: à δρύφω.

Ἀμφιδρυφος, ος, ὁ, ἡ, undique laceratus. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς, & ἀμφιδρυφὴς à δρύπτω, lacero.

Ἀμφίδυμος, ος, ὁ ἡ ὃ, quod utrinque potest dividi, i. e. subiri.

Ἀμφιδύς, indutus, a. 2. part. act. ab ἀμφιδύω. Th. δύω.

Ἀμφιεσμένος, indutus, p. part. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιλάσιος, utrinque agitatus, acc. pl. f. g. ab ἀμφιλάσσω, υ, ἰ, ἀ, ab ἐλάω, volvo. Th. ἐλίω.

Ἀμφίπτυμος, verbio, f. new. p. pass. ἀμφίσσομαι, & ἀμφίσμαι ex ἀμφὶ, & ἵστημι.

Ἀμφίστορες, gubernantes, præs. part. ex ἀμφὶ, & ἴστω, trallo, ago.

Ἀμφιτάμενος, a. 1. m. part. ab ἀμφίτημι.

Ἀμφίτεος, 3. sing. a. 1. sub. Ἀμφίτεμαι, Ion. pro ἀμφίσσομαι, p. ind. pass. ab ἀμφίτημι.

Ἀμφιτίθημι, ab ἰθύνω, adhæreo, circumsideo, f. new. Th. ἴθω.

Ἀμφιδιλαιος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, qui utrinque meri cleglitus: ex ἀμφὶ, & διλαιος.

Ἀμφίδυμος, ος, ὁ, ἡ, circumfluidus, item patrimus & matrimus. Th. διδύμη.

Ἀμφίδυτος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, qui utrinque pessi potest: ab ἀμφὶ, & τίθημι.

Ἀμφίτρεφε, circumcurrere: à θέω.

Ἀμφίθυρος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, domus quæ antrici & postici fores habet. Th. θύρα.

Ἀμφιτυπίδιος, 3. sing. a. 1. sub. ἀμφιτυπίδιοι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφιτυπίδιος, circumtego. Th. πυπίδιος.

Ἀμφιτυπὴς, ὁ ἡ ὃ, utrinque ansatus, biceps. Th. πύπτω, vel πύω.

Ἀμφιτύπτομαι, circumfindere: dividere, a. 1. part. act. Poët. pro πύπτω, verbi ἀμφιτύπτω.

Ἀμφιτύπτος, ος, ὁ ἡ ὃ, circumfusus, ἀμφοτέρωθεν πλαγὶς, ἡ πλαγξιθέμις.

Ἀμφίτομος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, latè comans, undique frondosus: ex ἀμφὶ, & τόμος.

Ἀμφιτρέχομαι, circumpendo. Th. τρέχω.

Ἀμφιτυλίσσαις, Æol. & Poët. pro ἀμφιτυλίσσοις, a. 1. part. Th. τυλίω.

Ἀμφιτυλλον, ου, τὸ, poculum rotundum & utrinque ansatum: ex ἀμφὶ, & τύλλαι, cyathus. Nota δίωνος semper cum ἀμφιτύλλων adjungi.

Ἀμφιτυχίζω, circumcirca fodio: à τυχίζω.

Ἀμφίτυχος, ος, ὁ, ἡ, ingens, magnus: q. ἀμφιτυλίσσος, ὑπὸ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, quòd utrinque capi debeat.

Ἀμφιτυχία, ας, ἡ, disceptatio, ubi ex utraque parte contenditur: ex ἀμφὶ, & λέγω.

Ἀμφιλοχος, ος, ὁ, Amphilochus, nom. propr.

Ἀμφίλωτος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, fabulosus: à λόγος, lux prima; vel à λεύσσω, quòd sit similis λευκῇ, lucidæ pelli, quæ est cinerei coloris: vel à λώτη, tenuitas.

Ἀμφιμόλυνε, detergite, abstergite, a. 1. m. imper. à μόλυνω, f. ξω, & νω, purgo.

Ἀμφιμύτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro ἀμφιμήτης, qui est in matrice seu utero. Th. μήτηρ.

Ἀμφιπεπύκασμαι, circumpugnavero, præs. sub. Th. πύγμη.

Ἀμφιπλόμενοι, utrinque nigræ. Sic dicuntur φῶκαι, quòd ità tanquam fumo quodam denigrentur. Th. πλέω.

Ἀμφιπολεύω, circùm magit, p. m. ab ἀμφιπολία.

Ἀμφιπολίμενοι, circumpastor, incola: à πέλω.

Ἀμφίπολος, circumrado, f. ξω. a. 1. ἀμφίξεσα: à ξέω.

Ἀμφίπολος, ος, ὁ, ἡ, Amphion, nom. propr.

Ἀμφιπολτος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, pelvis densus: à πολτὸς.

Ἀμφιρύτος, ος, ὁ, ἡ, ὃ, campis undique circinus: ex ἀμφὶ, & ῥύτη.

Ἀμφιτίνησε, satago circa aliquid: à τίνω.

Ἀμφιτιγάτησαν, vicinis, dat. pl. ab ἀμφιτιγάτης. Th. τίγω.

Ἀμφιγυήεις, impers. fem. ab ἀμφιγυήεις, circumvertere: ex ἀμφὶ, γυῖα, & ἴημι.

Ἀμφιδαμάς, ἀντος, ὁ, nomen viri.

Ἀμφιδάμας, ἀντος, ὁ, nomen viri.

Ἀμφιδρόμια, τὰ, aliquem amplexi. Th. φιλέω.

Ἀμφιδρόμιος, ὁ, aliquem amplexi. Th. φιλέω.

Ἀμφιδρομέω, ἤσω, circumcurro, circumvolo: ἀμφὶ, & δρομέω.

Ἀμφιδρόμιος, ὁ, ἡ, ὁν, circumcursus: ex ἀμφὶ, & δρόμος.

Ἀμφιδρόμος, ὁ, contract. nomen mul. ex eodem them.

Ἀμφὶς, ἀπαξλεγ. in medio, adv. Est & præpos. cum gen. finis, terminus, extra.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἀμφὶς βαίνει ἄκρον.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΕΩ, ambigo, dubito, controverser. ἀμφισβητήσω, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς, & βάω, ω. Hinc ἀμφισβήτησις, εως, & ἀμφισβητία, ἡ, disceptatio, controversia, dubitatio.

Ἀμφισταλικώς, caligatis, a. 1. part. m. ab ἀμφιστάλλομαι. Th. στάλλω, στειλ.

Ἀμφίστομος, ὁ, ἡ, utrinque cornutus, item undique glossis: ex ἀμφὶ, & στόμα.

Ἀμφόρευς, εως, ὁ, ἡ, perspicuis, utrinque acutus. Th. φέρω.

Ἀμφιτετμημένη, obsidet: ab ἀμφὶ, & τέμνω.

Ἀμφιτμήσαι, circum excursit, a. 1. part. pass. ab ἀμφιτέμνω. Th. τέμνω.

Ἀμφιτρίτη, ης, ἡ, & Ἀμφιτρίτης, ου, ὁ, & Ἀμφιτρίτης, ου, ἡ, tertè utrinque villosus. Th. τείρω.

Ἀμφιτρόπησον, circumpone, præt. imperat. act. q. ex ἀμφιτρόπεω. Th. τρόπις.

Ἀμφιτρύτη, uxor Neptuni, mare: ex ἀμφὶ, & τρίζω, strido.

Ἀμφιτρώμην, tremo ab omni parte: à τρόμος.

Ἀμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ, & τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro Ἀμφιτρυονιάδης, filius Amphitryonis.

Ἀμφιφορεύς, ῆος, ὁ, clavis undique distinctus: ex ἀμφὶ, & φορέω: item fistellidus.

Ἀμφιφορεύς, ῆος, Ion. ῆως, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Ἀμφιχανὼν, absorbet, propriè circumbibit: à χάνω.

Ἀμφιχὰς, a. 1. inf. ex ἀμφὶ, & χάω.

Ἀμφιχυθέντα, circumfusa, a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφιχυθὲν, ἀμφιχυθὲς, ὁ, terrâ effictâ utrinque munitus: ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφιχυτὸς, ὁ, ἡ, ὁν, utrinque potè fusilis; & χυτὸς.

Ἀμφοδὸν, ὁ, τὸ, Ionicum: q. d. ἀμφὶ ὁδὸν, omne iter.

Ἀμφοῖν, gen. & dat. dual. ab ἀμφὼ.

Ἀμφοῖσι, Poët. pro ἀμφοῖν, per apocop.

Ἀμφοίς, acc. plur. ab ἀμφοεύς, per Syncop. pro ἀμφιφορεῖς.

Ἀμφοτέρωθι, ων, ων, utrique, ambo, ἀμφοτέρους, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέροις, ut & ἀμφοτέρωθεν, m. g. Hinc Ἀμφοτεριστὶ, utrinque, adv. Ἀμφοτέρωσε, Dor. pro ἀμφοτέροις. Th. ἀμφὼ.

Ἀμφραδίαστε, animadvertetis, a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ, & φράζομαι.

Ἀμφυτὸν, pro ἀνὰ φυτὸν, per plantas.

ΑΜΦΩ, ambo, vel ambæ. ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφὼς, duas ansas habens, vel ἀμφοτέρωθεν ἴσην ἀσίαν ἔχων. Ἀμφώτερος, idem.

Ἀμφωτὶς, vel ἀμφώτις, ἡ, inauris, auricum ornamentum, vel monimentum: ab ἀμφὶ, & οὖς, ὠτὸς.

Ἄμωγες, Ἀμώγιν, ὁ, Sacorum rex.

Ἀμωμάων, ὁ, ἡ, incuipatus, ἀμώμητος, gen. Ion. Hinc ἀμώμητος, adv. Ex ἀ, & μωμάομαι, vituperabilis, quod à μωμάομαι. Th. μῶμος.

ΑΜΩΜΟΝ, ὁ, τὸ, amomum, frutex, & aroma.

Ἄμωμος, ὁ, ἡ, ὁν, mundè exprès: ex ἀ, & μῶμος.

Ἄμων, ὁ, nomen viri ἀληθοῦς, Fidelis; sed ἀμήν, Dor. pro ἀληθῶς.

Ἀμώντες, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω. Ἀμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.

Ἄμως, ὁ, nomen viri ἀλκίμου, Robustus.

Ἄμυξε, μεται, 2. sing. præt. opt. ἀμύξαιμι, αις, αιτο, ψ, αις, ῃ ab ἀμύσσω.

Ἀμυδίτητος, quoquo modo, quovis modo: ab ἀμύω. Th. ἀμύω, ωνυμι.

Ἄμυτα, τὰ, castanea.

Ἄν, ἢ, conjunctio potentialis, vel explet iva. Poëtæ pro ea ponunt κε, κεν. Ab ἢν ejusdem significationis. Est etiam ἄν, pronomen, Poëtis; & ἀν pro ἀνὰ.

Ἀνὰ, per, præp. regens acc. & cum, ablat. In compositione valet retro, vel, sursum. Ἀνὰ pro ἀνὰ, Dor. Inculcandum est distributionis nota.

Ἀνὰ, surrexit, per Apoc. pro ἀνέστη, quod pro ἀνίστη, Ion. & ν mutato in α, 2. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est & ἀνὰ surge, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι, a. 2. imperat. act. Est & ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, rex; vel per Apoc. pro ἄνασσα, regina.

Ἀναβὰν, pro ἀναβάντι, vel ἀναβάντι, ascendit: a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus, pro ἀναβαθμὸς: euphoniæ gratiâ inserimus: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαλὼν, ὁ, τὸ, & Ἀναβάλων, ὁντος, ὁ, fidus: ab ἀναβάλλω.

Ἀναβάλλω,

A'ναδέω, ἀναδήσω, f. δήσομαι. p. ἀνέδησα. a. 1. ἀνέδησε. part. ἀναδήσας. A'ναδεδεκάς, ἀδος, ἡ. inf. pall. ἀπ' ἀναδεκάδων. A'ναδέλλω, ἀναδελῶ, f. ἀναδελῶ. perf. ἀναδέδαλμαι. a. 1. ἀνεδέλλησε. m. ἀναδελλήσομαι. pass. ἀνεδελλήθην. fut. ἀναδεδαλήσομαι. Ex ἀνὰ, & δέλλω. A'ναδίνω, nom. pl. ἀναδίνοντες, ἀστραδοῦσι, a. 2. part. act. ἀναδίνων, inf. ab ἀναδίνω. A'ναδύνω, ἀναδύσω, f. ὑσω. Dor. pro ἀναδύομαι. Th. ἀναδύσω. A'ναδύομαι, p. part. act. ab ἀναδύομαι. Th. ἀναδύς. A'ναδύσσομαι, p. act. quod à βύω, ſcarpo, ſtrigo, Alii ingunt ἀναδύσσομαι, ἀναδύσσω, quod à βύσσος, ſtrigis, ſtrigilis: quod dicitur de mari. A'ναζεῦδε, ά, a. imp. verbi ἀναζεύγνυμι. A'ναζεύγνυμι, ἀναζεύξω, ſubjungo: fut. dor. p. ἀναζεύξεται. a. 1. ἀνεζεύξατο. Th. ζεύγνυμι. A'ναζεύω, revinciam; Att. pro ἀναζεύξω. a. 1. opt. act. ab ἀναζεύγνυμι quod ex ἀνὰ, & ζεύω, vivo. A'ναζώννυμι, & ὑμι, f. ζώσω. p. ζωσα, regalio. Simplex, ἀναζώννυμι. A'ναθάλλω, ἀναθαλῶ, viſum recipio: f. ἀναθαλῶ. p. ἀνατέθαλα. a. 1. ἀνέθαλε: hinc ἀναθάλασσα, ἀσσα, ἡ. vitis reſurgentia. Th. θάλλω. A'ναθάλλις, ιδος, ἡ. diſtrio: ab ἀναθάλλω. A'ναθαλία, ſcaturigo: à ἀναθάλλω. A'ναθάπτω, ἀναθάψω, f. ἀναθάψω. p. ἀνατέθαφα. a. 1. ἀνεθάφθην. m. ἀναθαφήσομαι. pass. ἀνατεθάφθην. Th. θάπτω. A'ναθλάω, ἀναθλάσω, f. ἀσω. p. ἀνατέθλακα. a. 1. ἀνεθλάσθην. m. ἀναθλασθήσομαι. pass. ἀνατεθλάσθην. Th. θλάω. A'ναθλίβω, ἀναθλίψω, f. ἀναθλίψω. p. ἀνατέθλιφα. a. 1. ἀνεθλίφθην. m. ἀναθλιφθήσομαι. pass. ἀνατεθλίφθην. Th. θλίβω. A'ναθορεῖν, p. act. quod à βόρω, ſcatere, ſcaturire. Alii ingunt ἀναθόρσειν, ἀναθόρσω, quod à βόρσις, ſtrigis, ſtrigilis: quod dicitur de mari. A'ναθρῶδε, ά, a. imp. verbi ἀναθρώσκω. A'ναθρώσκω, aſcendere facio, impero: ſubjunct. hab. dor. p. ἀναθρώσκωσι. a. 1. ἀνεθρόσκον. Th. βρώσκω. A'ναθύλλω, revinciam; Att. pro ἀναθύλλω. a. 2. opt. act. ab ἀναθύλλω quod ex ἀνὰ, & θύλλω, vivo. A'ναθῶσσε, & ὑσσε, f. ὑσσω. p. ωκα, repulit. Simplex, ἀναθώσσω. A'ναίδεια, ἀναίδειαν, viſum recipio: f. ἀναίδεια. p. ἀνήδεια. a. 1. ἀνήδειαν: hinc ἀναίδασσα, ασσα, ἡ. vitis reſurgentia. Th. βάλλω. A'ναίδεια, ας, ἡ. diſtrio: ab ἀναίδεια. A'ναίδεια, ἀναίδειαν: à ἀναίδω. A'ναίδω, ἀναίδω, f. ἀναίδω. p. ἀνήδω. Att. ἀνήδηκα. p. pall. ἀνήδημαι. a. 1. ἀνήδησα. part. ἀναίδησας. a. 1. proclivis: ex ἀνὰ, & ἀίδω, duco. A'ναίδω, ις, ἡ. ſtrictio: ab ἀναίδω. A'ναίδω, ῶ, ῶσω, cruentem, male inficio: ἀναίδωσε τὸ ἐμὸν ἐλεφάντινον ἀγκῶνα κακῶς: hinc ἀναίδωσία, deſectus diſciplinæ: ab ἀ, & ἀναίδω. A'ναίδω, dividere. Th. ἀναίδω. A'ναίδω, dividam. A. a. inf. m. A'ναίδωμαι, ἀναίδωμαι, divido: ex ἀνὰ, & διὰ, ἀναίδω. Th. διάδω. A'ναίδωμα, ατος, τὸ, percuſſio: p. m. verbi ἀναίδωμαι. A'ναίδωματα, ſartam cucurrimus: à pl. p. m. per Syncd. pro ἀναίδεδόμεθα. A'ναίδωσις, ἀσεως, ἡ. f. ἀσω. p. ωκα. a. 1. ἀναίδωσα. inf. ἀναίδωσαι. p. pall. ἀναίδεδόσθαι. a. 1. ἀναίδοσθαι. a. 1. m. ἀναίδοσάμην. a. 1. ἀναίδοσθην. Th. διάδωμι. A'ναίδωτις, ιδος, ἡ. victrix: ab ἀναίδωτης. A'ναίδωτὴς, ἀδος, ὁ. victor: ab ἀναίδωμι. A'ναίδωτὴς, ἀδος, ὁ, vitis arboriva, vel ſarcum ſtandens in arborum: ab ἀνὰ, quo ἀνὰ, & διάδωτος. A'ναίδωτος, lon. pro ἀναίδωτος, ἀναίδωτος.

α. 1. inf. αῦ. Ἐπ' ἀναδήσαι pro ἀναδῆσαι.

Α'ναδήσω, ς, ἡ, inf. σειν, verbi ἀναδέομαι.

Α'ναδῆται, ος, ὁ, ornamentum capitis: ab ἀνάδω, redimio.

Α'ναδίπλωσις, excipio, f. ίξω, p. pass. δίπλωμαι à δίπλωμι.

Α'ναδίπλωσις, geminis referre, a. 1. inf. αῦ. ex ἀνὰ, & δίπλωμι, ligo.

Α'ναδιφᾶσθαι, remorari, a. 1. part. pass. ab ἀναδιφάω, f. ἀσω. a. 2. ἀνέδιφον.

Α'ναδιδάσκω, vulgo docere, vel edocere, & ἐδίδαξα. Th. διδάσκω.

Α'ναδίδωμι, reddo, f. δώσω. a. 2. part. ἀναδοὺς; Ion. ἐων.

Α'ναδίπλωσις, ιος, ὁ, Reduplicatio; figura: ab ἀνὰ, & διπλόω.

Α'ναδιπλοῦν, a. 1. part. pass. ἀναδιπλωθεὶς inf. Α'ναδιπλῶσαι, Att. ἀναδιπλοῦν, reddo, a. 2. imp. m. ἀναδίπλου. a. 2. inf. act. Ab ἀναδιπλόω.

Α'ναδιπλόω, ῶ, ὁ, ῷ, & Α'ναδιπλῶ, ῶς, ἡ, fu. ῶσω, Ion. ῶξω, per Paragogen additum: ab ἀναδιπλόος.

Α'ναδιφᾶσθαι, ἀναδιφήσομαι, ἀναδιφήσεσθαι, ἀναδιφήσεσθαι, ἀναδιφήσεσθ

Ἀναπαλάσσω, dextr. f. ξω. P. ἀναπαλάσσομαι. P. pass. λημμαι. Th. παλάσσω.

Ἀναπαλλάσσω, proprie retrahe, revertere: f. ξω. P. ομαι. ἀ. ι. inf. ἀναπαλλάξαι· ex ἀνὰ & παλλάσσω.

Ἀναπαλλάξ, ακος, ὁ, ἡ, pinus cavus: ex ἀ, & ἀπαλὸς.

Ἀναπαλλεῖν, deglutire. Th. καταλλεῖν.

Ἀναπαλλεῖν, Ion. pro ἀναπαλλεῖν; dicati sunt, ει. pl. præf. Th. πάλλω.

Ἀναπαλμύς, distumbo. Th. πάλμυς.

Ἀναπαπαῖ, exclamatio, p. pa. t. m. verbi ἀναπαπαίζω. Th. παπαίζω.

Ἀνάπαστ, & Ἀνάπαστι, ὁ, Castor, & Pollux. Ἀνάπαστα, eorum templum. Ἀνάπαστα, τὰ, eorum festum. Ab ἀναπαύω, quoniam fessi consolebant quieti Athenienses: vel ab ἀνάπαυσις.

Ἀναπαυλαλίζω, ὁ, capita (ex summa repeta, summatim repeta: f. ἰῶ. P. ομαι. ἀ. ι. inf. ἀναπαυλαλίζομαι, ἔμην, sub eorum capita redire, recolligo. ἀ. ι. m. ἀναπαυλαλίσαι. Th. παυλὸς. Hinc

Ἀναπαυλαλισμός, ου, ὁ, recapitulatio, recollatio in summam.

Ἀναπαυλὴ, subsilio, sarcinam fero: ex ἀνὰ, & παύω.

Ἀναπαυσιπολέω, iterum periclitari. Th. πόλεμος.

Ἀναπαυλαβίζω, ἀ. ι. inf. pass. ab ἀναπαλάω, Ἀναπαλάω, ἀ. pl. f. ι. Ἀναπαλάω, reducere, ἀ. ι. inf. act. ab ἀναπαλάω.

Ἀναπαλάω, repono, facio discumbere: & pro aperio: f. πῶ. P. μαι. ἀπαλάσω. ἀ. ι. ἀπαλάσω, ἀ. ι. pass. ἀναπαλάω. f. ι. ἀναπαλάθησομαι. Th. πάλω.

Ἀναπαλ, vide Ἀνάπαστ.

Ἀναπάλω, communico, præf. imp. pass. Ion. pro ἀναπάλω· ab ἀναπαλάω, communico, f. ἀσω. P. ασω. ἀ. ι. inf. m. ἀναπαλάσασθαι. Th. πάλω.

Ἀναπαπαῖνω, admitto, ἀνος· à πάλω.

Ἀναπαλάω, ὁ, ἡ, ὁ, inconsiquens, non consequutus, inceptus) ex ἀ, & ἀπαλάω.

Ἀναπαμύνω, recupero, redeo: hinc ἀναπαμύνω, ἐς, ὁ, receptio. à πάμνω.

Ἀναπαπαῖνω, ejaculor, sarcinam abjicio, subsilio: ἀναπαπαῖνω, f. ἰῶ. P. ομαι.

Ἀναπαπαῖνω, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro ἀναπαπαῖνω, sine audito, imperitus, cujus nomen ignorum: ex ἀ, & ἀπαλάω.

Ἀναπαπαῖνω, inseror, interpolo; f. ἰῶ. P. ἰῶμαι. ἀ. ι. ἀπαλάω. Th. πάλω.

Ἀναπαπαῖνω, exclamo: à πάπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, ὁ, permixtus, pro ἀναπαπαῖνω; ἀ. ι. part. pass. à ἀναπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, subspendo, ἀναπαπαῖνω, 3. pl. ἀ. ι. ind. act. Ion. à πάπαῖνω. ἀναπαπαῖνω, ἀ. ι. part. pass.

Ἀναπαπαῖνω, quæstionem habeo, servum, dispono; f. νῶ. P. ἀναπαπαῖνω. ἀ. ι. ἀπαλάω, præf. pass. ἀναπαπαῖνω, dijudicor, inquiro, interrogo, P. ἀναπαπαῖνω, ἀ. ι. ἀπαλάω.

Ἀναπαλάω, Th. πάλω. Hinc Ἀναπαλάω, ὁ, ἡ, ὁ, insensitus.

Ἀναπαπαῖνω, gradatim recidere. Th. πάλω.

Ἀναπαπαῖνω, regem. acc. ab ἀναπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, dat. pl. Ion. ι. al. ἀναπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, revocari, a. ι. inf. m. ἀναπαπαῖνω, præf. inf. Ex ἀναπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, ας, ὁ, imperium. ἀναπαπαῖνω, ὁ, ἡ, ὁ, berilis: ab ἀναπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, cymbalum pulso. Th. πάπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, crispo, surrigo, erubesco & caput attollo, ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ, pro ἀνὰ, & πάπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, navem in ancoris stare facio, subdubito vellis: ab ἀναπαπαῖνω, pro ἀναπαπαῖνω, intermissio; quod ab ἀναπαπαῖνω, retineo. Th. πάπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, ἀ. ι. inf. act. ab

Ἀναπαπαῖνω, recipio, f. λῆψομαι. P. ἀναπαπαῖνω. ἀ. ι. ἀναπαπαῖνω, part. ἀναπαπαῖνω, ἀ. ι. pass. ἀναπαπαῖνω. Th. λαμβάνω.

Ἀναπαπαῖνω, ὁ, ἡ, ὁ, sine dolore. Ἀναπαπαῖνω, ὁ, ἡ, ὁ, idem. Ἀναπαπαῖνω, ας, ὁ, indolentia. Ab ἀ, & ἀλγῶ.

Ἀναπαπαῖνω, ges. pl. pass. præf. pass. ab ἀναπαπαῖνω, colligo. Th. λέγω.

Ἀναπαπαῖνω, ας, ὁ, altitudo: & Ἀναπαπαῖνω, ους, τὸ, sursum recepta: ex ἀναπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro ἀναπαπαῖνω, dissolutus: ex ἀ, & λαγῶ.

Ἀναπαπαῖνω, ας, ὁ, Dor. pro ἀναπαπαῖνω, ας, ὁ, præt. pass. f. ξω. verbi

Ἀναπαπαῖνω, consumo, destruo; f. ἀναπαπαῖνω. P. ἀναπαπαῖνω. ἀ. ι. ἀναπαπαῖνω. Th. ἀναπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, & ἀναπαπαῖνω, ας, ὁ, ignavia, timiditas: ab ἀναπαπαῖνω, infirmus.

Ἀναπαπαῖνω, acc. pl. ab ἀναπαπαῖνω, ὁ, ἡ, ὁ, impotens: ab ἀ, & ἀπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, gen. Ion. ab ἀναπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, pro ἀναπαπαῖνω, Poet. ἀ. ι. part. act. ab ἀναπαπαῖνω, relego, colligo.

Ἀναπαπαῖνω, ας, ὁ, proportio, similis ratio: ex ἀνὰ, & λόγος, ratio.

Ἀναπαπαῖνω, ratiocinor, reputo, æstimo; f. ἰσομαι· ex ἀνὰ, & λόγος.

Ἀναπαπαῖνω, proportionaliter, adv. ab ἀναπαπαῖνω· vide ἀναπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, ὁ, ἡ, ὁ, insolitus: ex ἀ, & ἀπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, ὁ, ἡ, ὁ, non exercitus; ab ἀ, & ἀπαπαῖνω· item inexplebilis, μαθήματα ἀπαπαῖνω.

Ἀναπαπαῖνω, præf. inf. Ion. pro ἀναπαπαῖνω, restituere. Th. λύω. Hinc

Ἀναπαπαῖνω, ως, ὁ, restitutio, item remigratio.

Ἀναπαπαῖνω, restituo, item revertor; f. σω. P. σομαι. ἀ. ι. ἀπαπαῖνω. Th. λύω.

Ἀναπαπαῖνω, P. act. pro ἀπαπαῖνω, Ion. ἄκ. & ἀναπαπαῖνω, ἀ. ι. ind. Ion. ἀπαπαῖνω, Ion. pro ἀναπαπαῖνω· ab ἀναπαπαῖνω.

A'νεκδιήγητος, ἡ, ον, ος, ον, pl. ἀνεκδιήγητοι, ται, τα, ab ἀνεκδιήγητος.

A'νεκδιηγήτως, adv. ἀνεκδιήγητος, ος, ον, pl. ἀνεκδιήγητοι, ται, τα, Ion. ἀνεκδιηγήτως, ἀνεκδιήγητος, ος, ον, pl. ἀνεκδιήγητοι, ται, τα, part. pass. ab ἀνεκδιήγητος.

A'νεκδιήγητος, ος, ον, pl. ἀνεκδιήγητοι, ται, τα,

πολὺ ἀναπαύομαι. Th. πόλος.

Ἀναπολόω, Ion. & Dor. pro ἀναπολέω. pres. inf. ab ἀναπολῶντες. Th. πόλος. Hinc ἀναπολωτέος, α, ον. Dor. pro ἀναπλητέος, scribe.

Ἀναπολόω, ῶ, ὦ. pass. act. pl. ab ἀναπολόω, fingo, facio. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, Dor. pro ἀναπλῶσι, implicant. 3. pl. præs. Th. πόλος.

Ἀναπολόω, ῶ, ὦ. f. ῶσω. m. ab ἀναπολῶ, solvo à vinculis, resuscito. Th. πόλος.

Ἀναπολῶντες, ὦσα, ὦν. Ion. & Att. pro ἀναπλῶντες, ἀναπλῶσαι. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, ὦ, complico: f. ῶσω. p. ωκα. a. 1. ἀνεπόλωσα. ex ἀνὰ. & πολῶσι, implico.

Ἀναπολωτέος, α, ον. inf. ab ἀναπολῶσι, implico. Th. πόλος.

Ἀναπολῶ, ῶ. Ion. pro πλῶ, navigatio.

Ἀναπολῶσι. Ion. idem, quod ἀναπλῶσι, fairo ex pœna: quod à πόλος, seu πόλος; Poët. pro πλῶσι.

Ἀναπολῶσι, respirare, recreari. Th. πόλος. Hinc ἀναπολωτέος, ον, ὁ, respiratio, relaxatio.

Ἀναπολόω, ῶ, ὦ, ὦ. non respirans: ex ἀ, & πόλος.

Ἀναπολῶσι, pedem referre, diligenter examinare: quod à πολῶ, ῶ, gradior.

Ἀναπολῶσι, sine pretio: ex ἀ, & ἀναπολῶσι, previum redemptionis.

Ἀναπολῶσι, Poët. idem quod ἀναπολῶσι, versare in animo. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, ῶ, ὦ, ὦ, intuens subito: ex ἀ, & ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶ, f. ῶσω. a. 1. pass. ἀναπολῶσι, eam rursus offendere. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, vide ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, animum addere, in spem adigere: ex ἀνὰ, & πόλος.

Ἀναπολῶσι, a. 1. inf. ab ἀναπολῶσι, revoco, fabulo. quod ab ἀναπολῶσι. a. 2. act. ἀναπολῶ. inf. ἀναπολῶσι. part. ἀναπολῶ. a. 2. m. ἀναπολῶν. inf. ἀναπολῶσι. part. ἀναπολῶ.

Ἀναπολῶσι, accenso, gen. sing. Ion. præs. part. pass. ab ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, ῶ, ὦ. 1. part. ab ἀναπολῶσι, explico. f. ῶσω. p. ἀναπολῶσα. a. 1. ἀναπολῶσα. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, accendo. f. ῶσω. p. ἀναπολῶσα. a. 1. ἀναπολῶσα. pass. ἀναπολῶσι. a. 1. pass. ἀναπολῶσι. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, ῶ, ὦ. pertinaciter, quod nolit intermittit. Th. πονθάνομαι.

Ἀναπολῶσι, Dor. pro Ἀναπολῶσι, gen. ab Ἀναπολῶσι, ος, ὁ, Siculi duumvirum.

Ἀναπολῶσι, ῶσι, ὁ, alii leg. ἀναπολῶσι, & per ὑπερβ. ἀναπολῶσι, matris & aquarum recessus: cui contrarium ἀναπολῶσι, ἀδυ. ὁ, marris accessus, & æstus. Pro eodem dicitur & ἀναπολῶσι, ὁ, ὁ ἀναπολῶσι. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, qui sustollit: Att. pro ἀναπολῶσι, p. part. verbi ἀναπολῶ. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, ῶ, ὦ, ὁ, missis compellare: ab ἀναπολῶ.

Ἀναπολῶσι, ὦ, ὦ, ὁ, inexpugnabilis: ex ἀ, & ἀναπολῶσι. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, qui nondum est transfusus: ex ἀ, & ἀναπολῶσι.

Ἀ'ΝΑΠΤΕΤΗΣ, ὁ, ὁ, piscis de genere concharum, q. ab ἀ, & πτερὸν. Athen. lib. 3.

Ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, ὁ, incongruus: ab ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, part. ab ἀναπολῶσι, furtim rapio; inde ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, rapax. Th. ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, ἀναπολῶσι ἐστι, f. ὦ, inf. pass. ab ἀναπολῶσι. Vide ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, ῶ, ὁ, ὁ, Ion. pro ἀναπολῶσι, qui absorpserit aliquid. Th. πίνω.

Ἀναπολῶσι, f. ὦ. inf. ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, inf. ab ἀναπολῶσι, vel ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, sive ἀναπολῶσι, sartum facio, f. ῶσω. a. 1. ἀναπολῶσα. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, f. ῶσω, reforbeo cum sonitu. Th. βόζω.

Ἀναπολῶσι, ὦ, ἀγανὸς, blanc. p. part. m. pro ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, revalescentes, ὦ, ὁ, part. pass. à ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, implacabilis, cui cum altero non convenit: ex ἀ, & ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, sufficiendo: idem quod ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, ὦ, & Ion. ὦ, ubi πολλὰς est magistratus: ex ἀ, & ἀρχὴ.

Ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, principio, vel principe, carens. Th. ἀρχὴ.

Ἀναπολῶσι, concito, f. ῶσω. p. κα. a. 1. ἀναπολῶσα. Th. σείω.

Ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, ὁ, mollissimus. p. part. pass. ab ἀναπολῶσι. Vide ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, labefacio, diffringo, f. ῶσω. p. ωκα. p. pass. ἀναπολῶσι, inde verbalia ἀναπολῶσι. Ἀναπολῶσις, ὁ, ὁ, diffractio. Ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, diffractio, confractio. ἄμ. pl. ἀναπολῶσι. Th. πλάσσω.

Ἀναπολῶσι, gale efficax folo. Th. πολῶ, ὦ, ὁ, præcurrit palmi.

Ἀναπολῶσι, sartum tectum, reficio, f. ῶσω. p. ἀναπολῶσα. a. 1. pass. ἀναπολῶσι. Hinc ἀναπολῶσις, ὦ, ὁ, qui sarcinas, Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, ὦ, ὁ, regina: ab ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, Dor. pro ἀναπολῶσι, revelli. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, præs. ind. ab ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, quæritans, a. 1. part. f. ε. Poët. ab ἀναπολῶσι, quæsio. Th. πόλος.

Ἀναπολῶσι, præs. inf. Ion. pro ἀναπολῶσι. ἐπιπλέω, præs. imp. Ἀναπολῶσι, Ion. & Poët. pro ἀναπολῶσι, impers. ab ἀναπολῶσι, ος, ὁ.

Ἀναπολῶσι, furge: vide ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, stande desperet, adv. ab ἀναπολῶσι.

Ἀναπολῶσι, Ion. pro ἀναπολῶσι, subtexta. p. part. pass. ab ἀναπολῶσι. Th. πόλος.

A'νορθόω (ἡ codices nonnullo cum errore) apud Anacreontem, pro ἀνορθόω.

A'νορνί, διός, ὁ, ἡ, ἀνορνίων, ex ἀνορνίζω, a. 2. part. ab ἀνίζημι.

A'νόρυξις, ιος, ἡ, resurrectio, ex sepulcris, sepultis exemptio, A'νόρυσσω, ττω, ἠρα, ξαι, ἀνόρυχα: hinc A'νορυκτός, ή, ὁν, statum subvertens, ad seditionem concitus, f. dem. p. ἀνορύσσομαι. a. 1. ἀνορυξάμην. Ab ἀνίζημι.

A'νορυσσέω, & ἀνορυττέω, ῶ, de novo erucifigo, f. dem. p. ἀνέω. Th. ἀνορύσσω.

A'νος, per Syncop. ex ἀνόεως factum ait Suid. pl. ἄνοι, a. 3. imp. ab ἀνίζημι.

A'νοσιλόπως, ενος, ὁ, ἡ, part. f. g. ab ἀνοσίλλω, inhibeo: ex ἀνά, & σίλλω.

A'νοσιτέω, abstinentia. f. dξω. p. ἀνοσίτηκα. a. 1. ἀνοσίτησα. Ex ἀνά, pro ἀνευ, & σιτέω.

A'νοσιτέω, graviter suspiro: a σιτέω. Poët. pro σιτέω.

A'νοσ', a. 2 sub. ab ἀνορύσσ. ἀνόρυξα. Ion. pro ἀνόρυξα. 2 ind. ab ἀνίζημι, I. ἀνορύσσω, ττω, ττω.

A'νοσχίζω, ἀνοίγω, τω, subsigantia: ab ἀνίζημι.

A'νοτλάω, a. 2. inf. act. ἀνοτλάναι, a. 1. part. f. g. A'νοτλάσιν, ion. pl. a. 2. imp. act. ἀνοτλάτω, 3. sing. a. 1. imp. ab ἀνίζημι.

A'νοτυνίζω, vehementer suspiro, vel ingemisco: a σιτυνίζω, idem quod σίτυν.

A'νοτύρω, revertor, subverto, convertor f. ἄνω. p. ἀνατέτροφα, a. 2. ἀνέτραπον, p. pass. ἀνατέτραμμαι. a. 2. pass. ἀνετράπην. p. m. ἀνατέτραμμαι. Hinc A'νατροπή, ῆς, ἡ, conversio. Th. τρέπω.

A'νατροπεύω, convertere, præs. inf. act. pro imp. ab ἀνατροπάω, à τρέπω, verto, Poët. τροπάω. Th. τρέπω.

A'νατρωπάω, vertes sursum versus, ac pedibus versare. Th. ἄνω, τρέπω.

A'νατρώσω, a. 1. inf. act. ab ἀνατροπάω, restituo ex lapsu, vel morbo. f. ἀνώ. a. 1. ἀνέτρωσα. Th. σφάλλω, prosterno.

A'νατρωτήρ, regulator: vide Σκυταλιστής.

A'νατρώω, Poët. pro ἀνίζημι: irrito. Th. ἴστω.

A'νατρώω, fugio, imp. Ion. pro ἀνέχω, verbi ἀνατρώω, vel ἀνίζημι, ἀνατρώτω. a. 2. part. hinc ἀνατρωτός, ή, ὁν, tolerabilis. Th. ἴστω.

A'νατρώω, dubito, fluctuo. Th. ἀνέχω.

A'νατρώω, a. 2. opt. m. ἀνατρωτοίμην, part. ἀνατρωτός, ἀνατρωτόμενος, ἀνατρωτόμενον, ab ἀνίζημι, retineo. Th. ἴστω.

A'νατυλίσσω, recuperare, a. 1. inf. m. quod à τύλη.

A'νατύλλομαι, comperio, f. ἀνατύλλομαι. p. ἀνατύλλομαι. a. 1. m. ἀνατυλλάμην. ex ἀνά, & τύλλω.

A'νατύλλω, germinabit, 3. sing. f. ἀνατύλλω, facio oriri, exorior: f. τύλλω. p. ἀνατέτυλκα. a. 1. ἀνέτυλον. sub. ἀνατύλλω, ης, ε. p. m. ἀνατέτυλμαι. p. act. ἀνατετύλκως, ως, ὁτος.

A'νατυφλόω, ῶ, ὁτ, diffidens, vesicans, part. præs. pass. ab ἀνατύφλωσις.

A'νατυφόω, retrahere, 3. pl. ind. præs. pro τυφόω, f. ὄσω. a. 2. ἔτυφον. A'νατύφομαι, τυφοῦμαι, ἐτυφόμην, ἀνατύφωμαι. 3. pl. ind. pass. ἀνετύφοντο, ὁτ, ντ, ς. ἀ. m. ἀνατύφοιντο. præs. imp. act. ab ἀνατύφω.

A'νατύφω, præsum agere: à τύφω.

A'νατύφω, ῶσα, ὰν, part. præs. ab ἀνατύφω, pro ἀνατύφω. A'νατύφωσα, a. 1. part. Th. τύφω.

A'νατύφωσις, ἡ, & A'νατύφω, ῶ, ὁ, dissidium, præcipue corporis humani. Unde A'νατύφωσαι, pro sedescere. Th. τύφω.

A'νατρέπω, subverto: ἀνατρέψαμι, prosterno. Th. τρέπω.

A'νατρίβω, πτω, ἴβω, f. ἀνατρίψω. a. 1. ἀνέτριψα. p. τέτριφα. p. pass. ἀνατέτριμμαι, educatus fui. a. 2. pass. ἀνετρίβην, a. 1. m. ἀνατριψάμην, ω, ατο. Th. τρίβω. p. m. τέτριμμαι.

A'νατρέχω, erigor in altum, crescо, recurro, f. ἀνδραμοῦμαι. p. ἀνατέδραμα. a. 1. ἀνέδραμον. p. m. ἀνατέδραμαι. Th. τρέχω.

A'νατρέφω, ῶ, ὁ, educatio: ab ἀνατρέφω.

A'νατρέω, ῶ, ὁ, ὁ, metus: idem quod ἄνω, ῶ. Ex ἀ, & δείδω.

A'νατρέω, ῶ, ὁ, ὁ, vocis expers: ab ἀ, & ἄνω.

A'νατρω, nomen viri, Sine aura. Th. ἄνω. item terreus, & tum est ἀ, & πνέω.

A'νδάνω, Dor. pro δείδω, ascendamus. ς. pl. a. 1. ind. verbi ἀνάβω. A'νάβεμι, Dor. pro ἀνάβωμι, part. Th. βάω.

A'νεμάω, effundo. præs. imp. ἀνάσσω. f. μάσω. p. πέφυκα. præs. pass. ἀνάσσομαι. ῶμαι, ῶνται. p. ἀνατέφυσμαι. a. 2 ἀνεφύην, ἀνφυτο. Th. φύω.

A'νεμέσιτον, quod auferri non potest: ab ἀναμείδω, auferendus; ex ἀνά, & ἀμάω, exigo.

A'ΝΑΦΑ'ΛΑΝΤΟΣ, ἀγλυκὺς, πικρὸς, ἀνάφαλαντος, ὁ, ἡ, idem.

A'νεμάλη, Ion. pro φαμάθη, palus: ab ἀνάμαθος.

A'νεμάσσομαι, à 2. part. pass. ab ἀνάμαθος.

A'νεμίπτω, affero, fabricor: f. ἀνοίσω. a. 2. ἀνέβην. part. ἀνεβήσας. a. 1. ἀναβήσαμι. inf. ἀνεβήσαι. Th. βάω.

A'νεμπλέω, ἀνάπλεως, a. 1. inf. pass. ab ἀνάπλεως. Th. πλέω.

A'νεμπλήσω, extendere, a. 1. inf. pass. ab ἀνάπλεως. Th. πλήσω.

A'νεμπνοή, ἄνεσις, relatio: ab ἀναπίπτω.

A'νεμπτύσσω, aliquid animo fere volvere: vide ἀναπτύσσω.

A'νεμπω, idem quod πέμπω, mitto.

A'νεμπτόμαι, πτάσθαι: à πέτω.

A'νεμπτάμενος: præs. part. Poët. pro ἀναπτάμενος: ab ἀνάπτομαι, quod à πέτομαι, evolo, Th. πέτομαι.

A'νεμπτύω, ῦω, exclamo: f. ὑσω. p. ἀνατέτυφα. a. 1. ἀνεπτύσθην. Th. φύω.

A'νεμπτώσω, retrocedo, præs. inf. A'νεμπτώσσω. a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναπτώσασθαι, ἀναπτώσσω, πτόθι. Th. πτώσσω.

Ἀ'νηΘ', pro ἄνηται, optet, acc. sing. Requiescat aliquantisper, ab ἄνημι.

Ἀνηρίθμος, ὁ, redundans, a, i. part. pass. verbi ἀνηρίθμω. Th. πλω. Hinc Ἀνηρίθμ'ος, ου, ὁ, profusio.

Ἀνηρώπη, ἡ, recudo; fecudo; f. ἤνω. p. ανα. 1. ἀνηρώπ'κα. part. ἀνηρωπ'ένος. Hinc ἀνηρώπ'σις, recusio. Th. χαρίσω.

Ἀνήρω, ἀφίημι, ω, ι. sub. ab ἀνίημι. f. ἥσω. a. 1. ἀνῆρα. part. ἀνεὶς, ἀνεῖσ'α, ἀνὲν: ex ἀνίημι.

Ἀνήσσω, ω, ι. inf. ab Ἀνήσσομαι, refrigero, recreo; f. ξω. p. ἀνήσσ'χα. a. 1. ἀνήσσ'ξα. Ex ἀνα, & ἦσσω.

Ἀνήτιος; Dor. syncope pro ἀνεγνήτιος, ὁ, ἡ, sing. n. 2. conf. Th. ἀνεγνήτιος.

ΑΝΘΑΝΩ, Macro. in ἀνθάνω, ἡ, ἀνθάνω, q. ab ἀνήθω, p. m. ἤνθ'κα, Att. ἔαδα.

Ἀνήτ'ω ἄνησι, Poët. pro ἀνατίθησι, ponere. Th. θέω. lige. sic ἀνήτ'ωμι, ας, α. 1. part. ω. pro ἀνατιθεὶς, ἀνατιθ'ῶσ'α.

Ἀνήτ'ωσι, ponit, Poët. pro ἀνατίθησι. Th. θέω. lige.

Ἀ'ΝΗΡΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, summitas, cacumen, apex. ἄνηρων ὄρεος ἄνηρων τ' ἀκρωτήρ.

Ἀνήρωσ'ος, ὁ, vide in ἀνήρω.

Ἀνήσ'αντες, aliquot genus, Poët. pro ἀνασ'ῆσαι: ἡ, ab ἀνίστ'ω, & ἵστ'ω, facio.

Ἀνήτ'ω pro ἀνατίθησι, divisim, adv. à ἀνίστ'ω, dividitur.

Ἀνήτ'ς, pro ἀνήρ, ος, acc. sing. ἀνήρ, dual. ἀνέρ'ε, & ἀνήρ'ε, dat. plur. Poët. & Ion. ab ἀνήρ.

Ἀνήρ ἀγχάμαχα, ανος, ὁ, virilis facinus, ἀνήρ ἀγχάμαχον, ου, ὁ, strenuitas: ab ἀνήρ ἀγχάμαχος, virum me præbeo. q. ἀνήρ ἐγὼ ἀγαθὸς ἴσχω.

Ἀνήρ ἀγχ'ῶν, ωνος, ὁ, ἡ, qui strangulat: ab ἀνήρ, & ἄγχω.

Ἀνήρ ἀγχ'ωνα, ας, ὁ, ἡ, ἄγχω, ollis homini detractio: ab ἀνήρ, & ἄγχω.

Ἀνήρ ἀγχ'ωνα, adv. Poët. pro ἀνήρ ἀγχ'ως, viritim: ab ἀνήρ.

Ἀνήρ ἀγχ'ωνα, Metaplasm. pro ἀνήρ ἀγχ'ως.

Ἀνήρ ἀγχ'ωνίζ'ω, f. m. Ion. pro ἀνήρ ἀγχ'ωνίσ'ω. Attice pro ἀνήρ ἀγχ'ωνίσ'ω, mancipabunt, seu in servitutem rapient: ab ἀνήρ ἀγχ'ωνίζ'ω: hoc ab ἀνήρ ἀγχ'ωνία, ας, ἡ, mancipium: ab ἀνήρ, & ἄγω, rapio.

Ἀνήρ ἀγχ'ωνίτ'ης, ου, ὁ, plagiarius: ab ἀνήρ ἀγχ'ωνίζ'ω, mancipio, f. ἴσ'ω. p. ἀνήρ ἀγχ'ωνίσ'κα. p. pass. ἀνήρ ἀγχ'ωνίσ'μαι.

Ἀνήρ ἀγχ'ος, ἴδ'ος, ὁ, ἡ, ὄ, vir ponderosus: ab ἀνήρ, & ἄγχω.

Ἀνήρ ἀδ'ήτ'ης, ου, ὁ, petulans.

Ἀνήρ ἀνεψιὸς, ὁ, consobrinus, nomen viri. Gr. b. c. animosus.

Ἀνήρ ἀ'ρ'ή, ῆς, ὁ, fortitudo: ab ἀνήρ.

Ἀνήρ ἀρ'ήτ'ος, ου, ὁ, & ἀνήρ ἀρ'ήτ'η, ης, ἡ, virilis. dat. pl. ἀνήρ ἀρ'ήτ'οις. comp. ἀνήρ ἀρ'ήτ'ερ'ος, superl. ἀνήρ ἀρ'ήτ'ατ'ος, η, ον: ab ἀνήρ.

Ἀνήρ ἀσ'άνατ'ος, ου, ὁ, viricida, epitheton Martis: ab ἀνήρ, & θάνω.

Ἀνήρ ἀσ'ελγ'αίν'ω, Dor. pro ἀνήρ ἀσ'ελγ'ῶ, vir fallax, p. part. pass. ab ἀνήρ ἀσ'έλγ'αμαι. Th. ἀνήρ.

Ἀνήρ ἄσ'ιον, Ion. pro ἀνήρ ἄσ'ατ'ο ἀνήρ ἄσ'ατ'ο, Ion. pro ἀνήρ ἄσ'ω, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi ἀνήρ ἄσ'ομαι, vir fio.

Ἀνήρ ἄσ'ιμος, ος, ον, idem quod ἀνήρ ἄσ'ιος.

Ἀνήρ ἀστ'ήρ, acc. sing. ab ἀνήρ ἀστ'ὴρ, ἀνήρ ἀστ'έρ'ος, ὁ, statua: ab ἀνήρ.

Ἀνήρ ἀστ'ήρ'ικτ'ος, ὁ, ἡ, qui statuas facit: ab ἀνήρ ἀστ'ὴρ, & τεύκτω.

Ἀνήρ βλήσ'ατο, ma simul me gero, f. λήσομαι. p. ἀνήρ ἐσ'ήσ'ατο: ab ἀνήρ.

Ἀνήρ βίη, ης, ἡ, hominicio: ab ἀνήρ.

Ἀνήρ βιοτὴ, virorum mors, Th. ἀνήρ.

Ἀνήρ βρ'ώσ'ις, ἀνήρ βρ'ώτ'η, ὁ, qui vires vorat, talisque suis interficit. Pro eodem dicitur & ἀνήρ βρ'ώσ'ιος, ου, ὁ. Ex ἀνήρ, & βρ'ώσ'κω.

Ἀνήρ γ'ύν'ιος, ὁ, viripara, quæ parit masculum: ab ἀνήρ, & γ'υνὴ, mulier.

Ἀνήρ γ'υν'ὸς, ὁ, ἡ, masculus: ab ἀνήρ, & γυνὴ.

Ἀνήρ δαμάσ'ιππ'ος, ὁ, mariti domitricem, acc. sing. ab ἀνήρ δαμάσ'ιππ'ος, ου, ὁ, Dor. pro ἀνήρ δαμάσ'ιππ'ος. Ex ἀνήρ, & δαμάζω. Sic & ἀνήρ δαμάσ'ιππ'ος, ου, ὁ, qui viros domat.

Ἀνήρ δ'ήτ'η Ἀθήνη, fortissima Minerva.

Ἀνήρ δ'ομάχ'ης, ου, ὁ, ab homine laboratus: ab ἀνήρ, & μάχομαι, p. μέμαχμαι.

Ἀνήρ δρ'ομάδ'ης, ου, ὁ, cædes virorum, ἀνήρ δρ'ομάδ'ην, dat. sing. ἀνήρ δρ'ομάδ'ησι, gen. pl. Eol. ab ἀνήρ, & δέδρομα.

Ἀνήρ εἰν'αλ'ίος, ου, ὁ, virilis, humanus, idem quod ἀνθρ'ώπ'ειος. Th. ἀνήρ.

Ἀνήρ ἐσ'ήνωρ, ορος, ὁ, nomen viri. Gr. Villar.

Ἀνήρ ἐτ'ὸς, gen. sing. ab ἀνήρ, vir.

Ἀνήρ ἐτ'ύμ'ω, virum fieri. ἀνήρ ἐτ'ύθ'ην, a. 1. inf. verbi ἀνήρ ἐτ'ύσ'ω. Th. ἀνήρ.

Ἀνήρ ἐτ'ύμ'ος, ὁ, ἡ, ὄ, virilis, humanus, idem quod ἀνθρ'ώπ'ειος. Th. ἀνήρ.

Ἀνήρ ἐφόν'ης, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Villar.

Ἀνήρ ἐφ'ὸς, gen. sing. ab ἀνήρ, vir.

Ἀνήρ ἔφ'ύμ'ι, virum fieri. ἀνήρ ἐφ'ύθ'ην, a. 1. inf. verbi ἀνήρ ἐφ'ύσ'ω. Th. ἀνήρ.

Ἀνήρ ἐφ'ύτ'ος, ὁ, ἡ, statua quæ viri & sphingis figuram habet.

Ἀνήρ ἐφον'ίζ'ω, humanâ carne vescor, ex ἀνήρ, & φέν'ω.

Ἀνήρ ἐφον'ίτ'ης, gen. Ion. ab ἀνήρ ἐφον'ίτ'ης, ου, ὁ, homicida: ab ἀνήρ, & φένω.

Ἀνήρ ἰδ'ίν, virilem, acc. sing. ab ἀνήρ ἰδ'ίη, ης, ἡ, ὁ, ὁ, ab ἀνήρ.

Ἀνήρ ἰκ'άνεις, ὁ, vir fallax, a. 1. pass. part. ab ἀνήρ ἰκ'άνομαι, ἀνήρ ἰκ'άν'θ'ην, a. 1. inf. m. Th. ἀνήρ.

Ἀνήλ'ω, pro ἀνήλ'ω.

Ἀ'νθ'ω, Dor. & Poët. pro ἀνίθ'ω, pervenit, 3. sing. n. 1. Th. ἀνίθ'ω.

Ἀ'νιζ'ε, 3. sing. imperf. ἀνιζ'άνω, 3. pl. ab ἀνιζ'άνω.

Ἀ'νιζ'ω, consundis, a. 2. act. ab ἀνιζ'άνω. 3. pl. ἀ'νιζ'ον.

Ἀνιζ'ηχ'ήσ'ω, exclamabunt: 3. pl. a. 1. à βοηχ'έω.

Ἀ'νιθ'ε, insanit, a. 2. verbi ἀνίθ'ημι.

Ἀνίζ'ω, Ion. pro ἀνίζ'ω, 3. sing. n. 1. verbi ἀνιζ'άνω, clamo.

Ἀ'νηκ'ατ'ος, ου, ὁ, ἡ, qui in jus vocari nequit, incultatus: ex α, & ἱλάσκ'ομαι, accusatus, ab ἱλάσκω.

Ἀνηκ'ατ'ήθ'η, flagellabatur, imperf. pass. à γράφω,

Δ'ιαφθείρω, corrumpo: ab. 2. perf. διέφθορα. Th. διαφθείρω.

Δ'ιαχαλάω, aperio: ab. 2. perf. ab διαχαλάζω. I. ἤκω, quod ἀχαλάω.

Δ'ιάχεσμαι, p. pass. Δ'ιαχεύω, v. 2. Δ'ιάχευε, 3. pl. 2. o. act. verbi διαχεύω.

Δ'ιάχευε, 3. sing. imperf. act. excitabat: ab διάχεω. pro διαχεύω. Th. ἰάχω. Δ'ιάχευον, plusq. p. pass. 2. pl. ab διαχεύω. pro διεκαλεῖσθε, pro ὑμνεῖσθε.

Δ'ιάχεω, v. 2. ab διαχεύω.

Δ'ιάχθεντι, suscepit: a. 1. m. ab διαδέχομαι. ex διὰ & δέχομαι.

Δ'ιάχθηται, humore, impetu: adv. q. ab διάχω, lavo, emitto.

Δ'ιάχθηται, fusceri: a. 2. ab διά. & δίχομαι.

Δ'ιάχθητον, ες, o. 2. 2. ab διαχθάω.

Δ'ιάχθω, prodito, imperf. vel a. 2. ab διαχθάω. Th. δίχομαι.

Δ'ιάχθω, impers. ab διαπλέω, equitor: ex διὰ & δίχομαι.

Δ'ιάχνυτο, emersit, a. 1. m. ab διανύω.

Δ'ιάψαντο, radebant, 3. sing. a. 1. ab διαπλάω.

Δ'ιάψω, rabies. Th. δίψα.

Δ'ιάψωρε, disiecit, a. 1. act. ab διαπλάζω. Th. ζάκορος, vel ζάκυνθος.

Δ'ιάψωρεν, revixit, 3. sing. a. 1. verbi διαζώννυμι. quod à ζώννυμι. Vide ζάκορος.

Δ'ιάωτε, pro διάνευε, impelle, a. 1. Aet. ab διάνυμι.

Δ'ιδάσκω, 2. pl. 2. 2. act. διδάσκω. ab διδάσκω, revivisco.

Δ'ιδακτὸς, transmissus, a. 1. pass. pass. ab διδάσκω.

Δ'ιδάλλεται, v. 2. 2. 1. mutuatur: ex α, & ἴδλω.

Δ'ιδάσκω, ας, a. 2. 1. ab διδάσκω, exponi, interpret. Th. δίδασκω.

Δ'ιδάσκω, ασι. 1. ind. pass. ab διδάσκω. item a. 2. ab διδάσκω.

Δ'ιδασκάλιος, ου, ὁ, magister, a. 1. m. ab διδάσκω. Th. δίδασκω.

Δ'ιδάσκω, centratum est, p. pass. 3. sing. διδάσκει, ὁ, p. part. ἄδι. ab διδάσκω, quaerebo.

Δ'ιδάσκω, ες, ε, scholam, interrui, a. 2. act. διδάσκω, a. 2. m. ab διδάσκω.

Δ'ιδάσκω, p. part. pass. f. g. ἡ διδάσκω, ης. ἡ. ab διδάσκω.

Δ'ιδάσκω, reddo. Th. δίδω, ες.

Δ'ιδάσκω, ὁ, ἡ, ἤκω διδάσκω, non vestitus, vel male vestitus.

Δ'ιδάσκω, Ion. pro διδάσκω, confluere, fontes.

Δ'ιδάσκω, necessitas vel omissio. inf. ab ω. 2. ind. act. διδάσκω, indè part. διδάσκω. F. διδάσκω. a. 2. inf. m. διδάσκω. sed διδάσκω ubi p. inf. pass. ab διδάσκω.

Δ'ιδάσκω, Ion. pro διδάσκω, nosco. Th. δίδω.

Δ'ιδάσκω, simplex. a. 2. ab διδάσκω. Th. ἴδω.

Δ'ιδάσκω, 3. pl. 2. ind. ab διδάσκω. ex διὰ & δίδωμι.

Δ'ιδάσκω, ας, ὁ, ἡ, discipulus: ab διδάσκω. Th. δίδω

[illegible] ἀνεμόω, ἀνεμώσω, ἀνεμώσα, ἀνεμώθην, ἀνεμωμένος, ἀνεμωθῆναι, ἀνεμωθείς, ἀνεμωθεῖσα, ἀνεμωθέν

Ἀ'πέχω, *fugio*, 3. sing. a. 2. m. ἀπεχέ-σθω, v. ab ἀπέχω.

Ἀ'πεχθῶ, *inquire*, quæsitum subjicio, f. ἀπέσω. p. ἀπέσπασα. Ex ἀπό, & ἐχθῶ.

Ἀ'πέφασις, *prædestinati*, a. 1. ab ἀποφαίνω.

Ἀ'πέφθιτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀπόλλυμι, *impero*.

Ἀ'πή, *absque*, *sine*, adv. regit genit. ἀπέθεν, *procul*. ἀπόθεν ἰόντι, *sine me*.

Ἀ'πήμων, ονος, ὁ, ἡ, non *opponitur* ἀ ex α priv. & πῆμα.

Ἀ'πήμονα, *incompassionata*, nom. pl. ab ἀπήμων. Ἀ'πήμονες, adv. de illis dicimus *qui nullis rationibus revocandis sunt obnoxii*; ut sunt tyranni. Th. ἀπήμ.

Ἀ'πήνη, a. 2. inf. ab Ἀ'πηνέομαι, *invenio*, f. ἀπήσομαι. p. ἀπέπημαι. a. 3. ἀπέπτην, ες, ε. Th. *depono*.

Ἀ'πήνη; vide ἀπήνεια.

Ἀ'πηνέω, imperf. pass. ἀπήνην, act. ab ἀπήνεια, *apparet*. Th. *pudet*. Ἀ'πηνέων, 3. sing. a. 1. m. ἀπήνεα, a. 1. act.

Ἀ'πηνήνη, 3. sing. a. 1. act. ab ἀπαφίω, *ἄ*; *excludo*, f. ἠσω. p. ἀπαπήνηκα. Th. *pudet*.

Ἀ'πηνής, *recordatus*, imperf. pass. ex ἀπαφάω.

Ἀ'πήριτος, *attritus*, a. 1. part. pass. ab ἀπείρω, quod ab ἀπό, & ἴκω. Alii pro ἀπηνύσιτος, ab ἀπαφίω.

Ἀ'πηχήσω, Dor. pro ἀπαχήσω. *sustinuerunt*. Ἀ'πήχατ', pro ἀπήχησαν, *ferunt*, præs. opt. ab Ἀ'πήχημι, *tolero*, imperf. ἀπῆχον, & ἀπηχήσων. a. 1. ἀπήχησα, *tolerari*. Th. ἀχω.

Ἀ'πήχης, *sustinens*. præs. part. ab ἀπέχω. *tolero*, *extollo*.

Ἀ'πηχήσω, ες, ε. a. 1. act. ab ἀπαχήσω.

Ἀ'ΝΕΨΙΟΣ, ὁ, ἡ, *fratris* aut *sororis filius*; *consobrinus*, *patruelis*, *avunculi*, &c. ὁ, ἡ, *consobrina*: q. ἀδ ἀνέψιος, *annello*; vel ab ἀνέψιος, *colligatus*, ut inter familiares. Angl. a Nephew.

Ἀ'πήχησα, pro ἀπαχήσαμεν, 1. pl. a. 1. pass. ab ἀπαχέω, *refrigero*, *recreo*, f. ἠσω. Th. ἀχω. *frigefacio*.

Ἀ'πια, ατος, nom. pl. ab ἄπιον.

Ἀ'πίγγα, p. m. Att. ab ἀπίζω, *aperio*.

Ἀ'πιγμένος, *aperitus*, p. part. pass.

Ἀ'πίεται, *dimissi sunt*, pro ἀπέωνται, p. pass. ab ἀπίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro ἀπέωνται, ut ἀφίωνται pro ἀφέωνται.

Ἀ'πίζα, σε, ν, *aperui*, a. 1. ab ἀπίζω.

Ἀ'πίης, ου, ὁ, ἡ, *silens*, *mutus*. 4. simpl. q. ab α, & πίης.

Ἀ'πίηρα, perf. Att. ἀπίηκα, & in 3. pl. ἀπίηκασι, a. 1. ind. pass. ab ἀπίημι.

Ἀ'πί, 3. sing. a. 2. inf. ab act. verbi ἀπίημι.

Ἀ'πῖδαι, præs. inf. ab ἀπίδω, ἄω, *respicere*, f. ἠσω. Th. ἴδω.

Ἀ'πίημι, εις, ει, a. 3. Att. pro ἀπίημι, *subduxi*, vel *subduxerunt*: ab ἀπίημι.

Ἀ'πιθήσω, 1. pl. a. 1. act. ab ἀπιθέω. ἀπιθήσω, ες, ε, a. 2. pass.

Ἀ'πιθίζω, *dici* & ἀπιθέζω, *narrare*. Th. ἀπιθέω.

Ἀ'πιθῖ, *mutisi*, adv. ab α, & λέω.

Ἀ'πίησαν, *reduxerant*, Att. pro ἀπήνεγκαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀπίημι.

Ἀ'πίη, pro ἀπέ, *dimisisset*, a. 2. sub. ἀπίημι. Potest etiam in pl. pers. m. pro ἀπέσι, Att. ἀπῆ.

Ἀ'ΠΙΘΟΝ, ου, τὸ, *asarum*, herba: κυρίως ἐν ὄρεσι φύει, quod eius generat.

Ἀ'πίκε, a. 1. ab ἀπίκω, *profui*, *exsuge cum imperat*. Th. ἀλέω.

Ἀ'πίσω, *sursum*, vel *rursum*, *iterum*: ab ἀπό, & ἴσω.

Ἀ'πίτα, *remisit*, 3. sing. a. 1. ab ἀπίημι. ἀπίτασθον, a. 1. m.

Ἀ'πίτως, ου, ὁ, ἡ, *insuavis*: hinc ἀπίτως, adv. Ex α, & ἀπίτος, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπίτημι.

Ἀ'πιτάσκε, *refulit*, imperf. act. ab ἀπαστράπτω, f. ψω. Th. ἄστρον, *sacrificium*.

Ἀ'πιτάστω, f. ἠσω, *non auscultor*: & ἀπίστης, ου, ὁ, *qui audiri non potest*. Ex α, & πίστις.

Ἀ'πίτω, *convenio*, f. ἴξω. p. ἧκα. part. præt. Ἀ'πίκων, ουσα, ον, *adsciscens*, *provocatus*, *elatus*. Ex ἀπό, & ἵκω.

Ἀ'πίλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἀπόλλυμι. Th. ἀλλυμι.

Ἀ'πίλθε, *redii*, a. 2. ind. ab ἀπέρχομαι. Th. ἐρχομαι.

Ἀ'πίλλαξις, εις, ν, *absentiæ sum*, a. 1. pass. Ἀ'πίλακτο, p. ag. Ἀ'πίλακον, *insanis*, a. 1. a. ab ἀπόλλυμι.

Ἀ'πίλαστος, ου, ὁ, ἡ, *qui non malignus*. Th. ἀμίλητος.

Ἀ'πίμικρ, pro ἀπίμικρα, *diminuta*, 1. pl. a. 2. verbi ἀπίμι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀπίμικρα, 1. pl. a. 1. ejusdem verbi. At ἀπίμικρ est imperf. ab ἀπίμι, significante ἀπίχομαι.

Ἀ'πίμπρασαν, *incendit* : ex α, & ἐμπρήθω.

Ἀ'πίνη, a. 2. act. ab ἀπίημι, *relaxo*.

Ἀ'πίνυσθε, a. 1. inf. m. *recumbere*, ab ἀπανύω : ex ἀπό, & ἐνύω. p. ἀπένευκα, pro ἀπένευσα.

Ἀ'πίνυθα, & 1ro. ἀπίνυσσα, a. 1. ab ἀπείρω, *affero*. a. 1. pass. ἀπίνυθην.

Ἀ'πίνυχθεν, *relati sunt*, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀπείρω.

Ἀ'πίνυτο, *repudiavit*, p. pass. ab ἀπανύω, vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀπανύω.

Ἀ'πίδοσε, ες, ε, *fluxi*, p. m. ab ἀπίδω, *fluere*, f. ἠσω. p. ἀπόρρυκα. p. m. sub. & per Epenth. ῥ a. & Att. reduplicationem ἀπίδοσεν. Th. ῥέω.

Ἀ'πίσσω, acc. ab ἀπίσσων, ον, ὁ, ἡ, *inæqualis* ex α, & ἄπιρος.

Ἀ'πίρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui* & ἀπίρος, *qui perfici nequit*. Th. ἄπειρον.

Ἀ'πίρωσαι, *dicatus es*, p. pass. ab ἀπείρω, *ἄ*, *dico*, f. ἠσω. Th. ἄπειρον.

Ἀ'ΠΙΡ, ὁ, *vir*, ἀπέρος, ἀπέρι, ἄπερα, ἄπερε. ἀπέρ-

ἀνήρ, pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι. Ab ἄνω pro ἀνάω. Hinc ἀνδρεῖος, ἀνδρικὸς, ad virum pertinens: ἀνδρεῖος, ἀ, ὁν, idem. ἀνδρίζομαι, viriliter ago. ἀνδρόω, virilem reddo. ἀνδρόομαι, virilem decus. ἀνδρεία, ἄνδρος, ἡ, pars dextra: virile dextrarum. ἀνδρώδης, ες, ὁ, ἡ, strenuus, fortis.

Ἀνείλην, interemptum εἶν, 2. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

Ἀνειρεσίῃλιος, ὁ, pl. α. ι. m. ab ἀνειρεσίη, remis, exercitio, pleonasm. τε ι, pro ἀνειρεσίη. Ab ἐρέσσω, edo.

Ἀνεμοῦσι, ἄνεμος, ὁ, qui sufflatilis, Att. ἀνεμοῦσι, Ion. ἀνεμόεις, ἀνεμόεσσα, part. praes. act. verbi ἀνεμόω.

Ἀνεμοῦσιόωσιν, 3. ι. m. ab ἀνεμοῦσιόω, enumero, f. ὥσω. Th. ἀνεμέω.

Ἀνέῳγε, ν, ὁ ᾠ, ἀ, interrow. Th. ἀείρω.

Ἀνέρατο, ἀνέραμαι, 3. ι. ab ἀνερωτάω. Th. ἀρωτάω.

Ἀνεφαίνετο, Ion. & Dor. pro ἀνεφαίνοντο, 3. pl. imperf. verbi ἀνεφαίνω, Ion. & Dor. pro ἀνεφαινόμην, interrego.

Ἀνέω, ες, ες, f. ι. ab ἀείρω, dimitto, relinquo. ἀνέωγε, inf.

Ἀνέωξαν, α, ν. pass. ab ἀνέωγα, accendo.

Ἀνέῳξαν, 2. ι. pass. ab ἀνέῳγα, subduco.

Ἀνέω, Att. pro ἀνάω, Poët. pro ἀείρω, Ion. pro ἀείρω, 2. 2. sub. ab ἀείρω.

Ἀνθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος.

Ἀνθεῖ, floret, 3. sing. praes. ab ἀνθέω, floreo, f. ἥσω. p. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

Ἀνθεία, ας, ἡ, nomen propr. loci.

Ἀνθεμεῦντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. α. 2. m. ab ἀνθαρίσκω: quod ab ἀντί, pro, & αἱρέω, eligo. α. 2. ἀλόμην.

Ἀνθεμόεσσαν, Poët. pro ἀνθεμόεσσαν, α. 2. part. m. Ex ἄνθος, & ἔπομαι.

Ἀνθήρεων, α, νι, nigella: à floris decore.

Ἀνθεμόεις, ωσα, ωντ, floridum: ab ἄνθεμον.

Ἀνθεμων, ωνος, ὁ, flos: ab ἀνθέω, sic & ἀρτεμών, ωνος, pro ἀρτέμων, Poët.

Ἀνθερίκων, ωνος, ὁ, ἰδ. ι. m. ἀνθερίκωμι, α, ι, m. sub. ab ἀνθερίκωμι, adhæreo.

Ἀνθεσιν, ἄνθος, ὁ, mentum. acc. sing. ἀνθεμόεσσα: ab ἄνθος.

Ἀνθοβόλικος, ὁ, ὁ, allegorum, caulis ἀβροδοῦ: q. ab ἄνθος.

Ἀνθεμόεσσα, gen. ab ἀνθεμόεις, ἰδ. per pleonasm. σσ, pro ἀνθεμόεις, idem quod ἄνθος, crista.

Ἀνθεσαν, Poët. pro ἀνθεσαν, depositarunt, 3. pl. α. 2. ab ἀναθέω.

Ἀνθεσι, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

Ἀνθεσκεν, p. act. ab ἀνθέσκω, resisto.

Ἀνθεσε, superposuit: pro ἀνθέσαι, α. 2. m. participium, ας, αν. Ex ἀνατίθημι.

Ἀνθεσαν, Dor. pro ἀνθεσαν, acc. sing. f. ε. praes. partic. verbi ἀνθέω, floreo.

Ἀνθεσσι, 3. pl. Dor. pro ἀνθέασι, & hoc pro ἀνθοῦσι, ab ἀνθέω, floreo, ἥσω. Th. ἄνθος.

Ἄνθος, ους, τὸ, nomen urbis: quidam scribunt ἄνθη.

Ἀνθυδὸν, ἄνθος, ὁ, adv: ἀπὸ τὸ πρὸ ἄνθος ἴσον.

Ἀνθυρὸν, dat. sing. ab ἀνθυρὸς, ἡ, ὁ, floridus. Th. ἄνθος.

Ἀνθύσκω, facio florere. Vide ἄνθος.

Ἀνθυνὸς, vel Ἀνθυσὸς, ἡ, ὁ, floridus: ab ἄνθος.

Ἀνθρωπήϊος, praet. pass. Ἀνθρώπω, 3. sing. imperf. pass. ab Ἀνθρώπω, resisto: f. ἀνθρώσω. p. ἀνθρώπηκα. α. 1. ἀνθρώπην. a. 2. ἀνθρώπον, imperf. pass. ἀνθρωπέομαι, ασι, απ, cum dat. ex ἀντί, & ἵζομαι.

Ἀνθρώπος, ου, ὁ, canistrum: ἀπὸ τὸ ἀνθρώπω.

Ἀνθολόγιον, ἄνθος, flores lego: ex ἄνθος, & λέγω, colligo.

Ἀνθρωπολογία, ἡ, f. ἥσω. pass. -ήσομαι, virilem conditor: ab ἀντί, & ἀρολογία.

Ἀνθρος, ανθίλις, Poët. pro ἀνθρὸς, 3. sing. a. 2. ab ἀνθρέπω. Th. ἄνθος.

Ἀνθρος, ανθίλις, ὁ, flos: ἀπὸ τὸ ἄνω ἄνθος τὸ ἀνθρέπω. Hinc ἀνθρεῖς, ἀνθίνη, ἀνθρεῖος, ἀνθρεῖς, ἰδ. flos. ἀνθρεῖος, ἀνθρεῖος, floridum reddo, floribus consperso.

Ἀνθ' ὅτου, quare, interrog. & sine interrogatione.

Ἀνθρακὶς, ἰδ. ὁ, carbonarius.

Ἀνθρακιὰ, ἄς, ἡ, carbonum congeries: & Ion. ἀνθρακίη, ας, ἡ, prunæ. Ab

Ἀνθρακ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθρ, ι, floret, ignis: est & ἀνθρακιὰ.

Ἀνθρακὶς, ιος, ὁ, carbo: acc. ἀνθρακὶν.

Ἀνθρηνὴ, ης, ἡ, scrabro, vespa. q. ab ἀνθρέπω, quia audacter prolit in animantes.

Ἀνθρωπ', pro ἀνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.

Ἀνθρωπάρεσκος, ὁ, ἡ, ὁ, qui earum personarum capitat, hominis placens. Th. ἀρέσκω.

Ἀνθρώπειος, & Ion. ἀνθρωπήϊος, ὁ, ἡ, ὁ, humanus.

Ἀνθρωπίνη, ης, humanus.

Ἀνθρωπόγλωσσος, ὁ, ἡ, ὁ, humanâ lingua loquens: plutarch. Epitheт. ab ἄνθρωπος, & γλῶσσα.

Ἀνθρωποειδὴς, ἐος, ἡ, ὁ, humanâ specie præditus: ab εἶδος, & ἄνθρωπος.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ὁ, hominum immolatio: ex ἄνθρωπος, & θύω.

Ἀνθρωποκτόνος, ὁ, ὁ, ἡ, homicida: à κτείνω.

Ἄνθρωπος, ὁ, ἡ, ὁ, homo: sed, ἀνθρωπος Dor. pro ἀνθρώπος, ἀπὸ τὸ ἀνθρέπω, & ὄψομαι vel ἀπὸ τὸ ἀνθρέπω, vel ἄνω ὄπτομαι. Hinc ἀνθρωπόσυνος, μισάνθρωπος, ὁ, ὁ, ὁ, odor hominum, inhumanus, φιλανθρωπόσυνος, φιλανθρωπία, &c.

Ἀνθρωποφυὴς, ὁ, ἡ, ὁ, humanâ carne vescens: ex ἄνθρωπος, & φάγω.

Ἀνθρωπόφυτος, ὁ, ἡ, ὁ, hominis naturam habens. Th. φύω.

Ἀνθυπάλθω, procul sum, f. ἄλσω. p. ἀνθυπάλθηκα. Ab ἀνθυπάλθω, ὁ, ἡ, ὁ, procul: ex ἀντί, pro, vice, & ὑπὸ.

Ἀνθ' ὧν, quapropter: ex ἀντί, & ὅς.

Ἀνία, ας, ἡ, tristitia, mœror: ab ἀνιάω.

ἄ, ἴδ. ἀκροάομαι vel ἀκούω, & ἄομαι vel ποιῶ ab Heb. שמע audio, auscultare. Hinc ἀσάω, & ἀσαίνω vel ἀσαίνω apud Scic. A'σάω, idem, A'σαίνω, 3. sing. a. 1. sub. pass.

A'σαμίν, ἔ, ἰ, ψιθύρισμα, susurrus, imperf. ἀσαμίνουν & ἀσαμίζον pro ἀσαμίνθουν. Ab ἀσάω.

A'σάω, sanctum facio, Att. pro ἁγίζω, 3. pl. ab ἁγίω, sed ἁγίουσι, abundanter, Ion. pro ἁγίω, 3. pl. pres. ab ἁγίομαι.

A'σαπτος, ον, ὁ, ἡ, insuscipibilis, immodificabilis. A'σάπτως, adv. insuscipibiliter. Ab α, & ἁπτός.

A'σαρκος, ος, ὁ, ἡ, non sanatus, item insanabilis. Th. idem.

A'σβεστος, ος, ὁ, ἡ, ἀσβέστου, ἀσβέστῳ, ἀσβέστον, ἀσβέστοιν, ἀσβέστοις, ἀσβέστους, ἀσβέστοισι

A'ναλίσκω, & ἀναλόω, ὦ, ἡ ὁ, absumo, & destruo immensum: ab ἀ, & λίσκομαι.

A'νᾶμαι, Poët. pro ἀνάμην, perpetior.

A'ναπάω, ῶ, ἀ, imbibo, haurio: ex ἀνά & πάω.

A'ναρίθμητος, ος, ον, discrepantia & lege, iniquitate: ex ἀ & ῥίθμητος.

A'νάρμοστος, ος, ὁ, dissimilis: ex ἀ, & ἁρμόστος.

A'νάρσιος, ος, ὁ, ἡ, iniquus, sollertiæ: hinc ἀναρσία, adv. sine lege: ἀ ῥίπτω.

A'νᾶτ, ἄνατ, ὁ ἡ ἦ, amens: ab ἀ, & νόος.

A'ΝΑΤΙΔΗΣ, seu ἀνασσᾶς, ὁ, ΑΝΑΣ Fuscus, avis species: ab ἀν, & ἴδιος, ut potest ab Helix, ἑτερωτὸς ἀπεφθὸς.

A'νάφλω, ῶ, Dor. pro Ion. ἀναφλῶ, ἀνῶ, ἡ, furiendo, furentem: quod ab ἄνημι.

A'νάχθω, ῶ, ἡ ὁ, furiens: ἀνάχθω, ἀνάχθων, ἀνάχθουσα, imp. ἀνάχθου, ἀνάχθω, ἀνάχθωσα, ἀνάχθωσον, ἀνάχθω, ἀνάχθωσαν, ἀνάχθωσθον, ἀνάχθωσθων, ἀνάχθωσθαι, ἀνάχθωσθαι, ἀνάχθωσθαι

Ἀντίαν, ασσα. Dor. pro ἀδελφὴν, s. f. imp. verbi ἀνεψιὸν. à ἀντίος, pro ἀνεψιὸς, inf. Poët. Th. vario.

Ἀντίον, pro ἀδελφὸν, Doricè.

Ἀντιόν, terminatio Patronymicorum à nominibus propriis in ευς, ût Ἀμφιτρυωνιάδης, Æolicè.

Ἀντιόω, contradicere, item loqui vicissim, a. 2. inf. act. ab ἀντίος. a. 3. ἀντίοον. 2. 1. ἀντίων. Ex ἀντί, & ἔπω.

Ἀντιρρέω, vicissim interrogari. Th. vario.

Ἀντιστατέω, contrà eccurrere, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντιστάτης, quasi ab ἀντί, ἐπὶ, & ἵστημι.

Ἀντίστοιχος, ex adverso innixis, imperf. ab ἀντίστοιχον· ex ἀντί, & στοῖχος.

Ἀντιτίλλω, idem quod

Ἀντιτίλλω, vicissim lus, rependo. Hinc Ἀντίτιλμα, ατος, τὸ, repensio, mulcta. Th. vario, paxio.

Ἀντίτυψε, 3. sing. imp. ab ἀντιτύπτω.

Ἀντίωσαν, Dor. & per Syncop. pro ἀντέωσαν. exoriens. præf. part. à τίνω. Sic ἀντίωσι ℘ pro ἀντέωσιν, oriuntur, 3. pl. præf. act.

Ἀντλητὸς, ὸν, ὸ, infectio unius in locum alterius: ab ἀντλέω, ἀντλήσω.

Ἀντλητύειν, vicissim impiere, a. 1. inf. ab ἀντλέω, & ἐμπλήθω.

Ἀντεξεταστὴς, οῦ, ὁ, contra-quæsitor: ab ἀντεξετάζω, ab ἀντὶ, ἐξ, & ἐτάζω.

Ἀντεπέσσυτο, Att. pro ἀντεπέσσευτο, in occursum ruebant, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἀντεπέσσυμαι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & ἄλλομαι, εο.

Ἀντέρυκε, contrà ferabat, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντερύκω, ex ἀντὶ, & ἐρύκω.

Ἀντέριδος, ὁ, ἡ, rivalis: ab

Ἀντερίζω, ὦ, τερίσσω, sum rivalis: part. præf. pass. ἀντερίζομενος. Ab ἀντὶ, & ἐρίζω.

Ἀντερύειν, præf. inf. ab ἀντερύω, contradico: ex ἀντὶ, & ἐρύω.

Ἀντεφέσσαι, Æol. pro ἀντεφέσαι, a. 1. part. m. g. verbi ἀντεφέσδω, vicissim firmo. Th. ἐφέδω.

Ἀντεφέσθαι, ἀμῦναι, a. 2. inf. m. ex ἀντὶ, & ἐφέω, libero, trabo.

Ἀντεφέσθων, ὸν, ὸν, qui repellatur, part. præf. pass. ab ἀντεφέω.

Ἀντεφέσαι, supplicari, obviàm ire: præf. inf. ab ἀντεφάω.

Ἀντεφίω, & in 3. pl. ἀντεφίουσι, a. 2. ind. ab ἀντεφέω, repello.

Ἀντεχεμυθὸς, ὸν, ὸν, ex contrario versus, part. præt. pass. verbi ἀντεχεμύθομαι. Hinc ἀντεχεμυθὶ, adv. vice versâ.

Ἀντέωσι, Poët. pro ἀντέουσι, ἀντεοῦσι est, 3. sing. præt. pass. Ἀντέωσι, 3. sing. imp. vel a. 1. ab ἀντέω, ἀντέσω, tendo. Th. τείνω.

Ἀντιάζω, ὦ, τιάσω, transfixi, a. 1. ind. ab ἀντὶ, & τιάω.

Ἀντίβιος, ejusdem ætat. Latin. pro ἴσος ἡλικιώτης.

Ἀντιβολέω, familiaris esse, 2. perf. plusq. p. pass. ex ἀντὶ, ἀμφὶ, & τίνομαι, p. à τείνω, sum.

Ἀντίβολος, ὁ, ἡ, ἀντὶ, ἐπὶ, & βολὴ, ictus, a. 1. à βάλλω.

Ἀντιβολῶν, Dor. pro ἀντιβολέων, redamavi, 3. sing. a. 1. à βολὴ.

Ἀντιβολῶν, adhæro, subsisto cum gen. imp. ἀντιβολήσω. f. ἀβόλητος. 3. ætas. Ex ἀντὶ, & ἰχνὸς.

Ἀντιβολῶν, suffecit, a. 1. ind. verbi ἀντιβολέω. Th. χρῆν. de metus.

Ἀντίβιος, Ion. pro ἀντίος, quod vide.

Ἀντιβόλως, supplicitèr, adv. ab ἀντιβολέω.

Ἀντιβολῶδε, Dor. ἀντιβολῶδε, reflexendit, 3. sing. imp. ab ἀντὶ, & ἀναβολῶ.

Ἀντίβολος, adv. coràm, ex adverso, Th. ἀντὶ, contrà.

Ἀντίβολος, ὁ, ἀντίβιος, nom. propr. viri. Hinc Ἀντιβολίδης, ἀντιβολίδου, ἀντιβολίδη.

Ἀντίβολος, ὁ ἡ ὸ, qui vicissim remigat, & per Metaph. quid quid vicissim datur. Th. ἀρίθμος.

Ἀντίβολος, ὁ, ἡ, structura lapidea, utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ, & ἐρείδω.

Ἀντερείσω, ω, ἐρείσω, ἐρείσω, a. 1. ind. act. ab ἀντερείδω. Th. ἐρείδω.

Ἀντερύκουσι, gen. præf. part. g. ab ἀντερύκω, refuno: ex ἀντὶ, & ἐρύκω.

Ἀντί, pro contrà: in compos. sæpè comparationem significat. Hinc ἀντίος, α, ὸν, adversus. ἀντίον, adv. ex adverso. ἀντίος, vel ἀντίζυξ, ὑγος, ὁ, ἡ, ὸν, idem. ἀντίθεος, ου, ὁ, occursus, ἀναίδης, ὸς, adversus, adversarius, hostis. ἀντίλεκτος, contrarii. ἀναίδησις, ἐως, adversor, repugno. ἀναίδεια, obviàm venio, ἀνάντης, ου, ὁ, occursus.

Ἀντίλια, idem quod ἄντλιον, adv. ex adverso, contrà. Th. ἄντλ.

Ἀντίλαβὲ, Dor. pro ἀντίλαβε, 3. sing. a. 1. vide in ἀντιλάβω.

Ἀντιλαβεῖν, præf. ind. interfum, occurro: vide in ἀντιλάβω.

Ἀντιλαμπὴς, ὸς, ὸν, virûs æquiparandus: ab ἀντὶ, & λάμπω.

Ἀντιλάσας, ασσα, ὰν, a. 1. part. ἀντιλάσας Æol. Ἀντιλάσαι, occurfurum, f. 1. inf. act. ab Ἀντιλάω, ὦ, occurro, obviàm venio, f. ἀσω, p. ἀντίλασμαι. ab ἀντὶ. Ἀντιλάζω, idem.

Ἀντιλάσκετο, Dor. & Æol. pro ἀντιλάσσετο. ex adverso respondeo: ex ἀντὶ, & λάσκω.

Ἀντιλάσσατο, respice, adverte: ab ἀντὶ, & λάσσω.

Ἀντιλάσσατο, sermonem cum aliquo conferre, f. ἀλέω. p. ἀντιλάλημαι: ab ἀντὶ, & λάλεω.

Ἀντιλάσσατο. Vide ἀντιλάσκετο.

Ἀντιλάσσατο, repugnare, 2. 3. sing. act. ab ἀντὶ, & λάσσω.

Α'ντιβίον, Α'ντίβιος, ὁ, ἀδίκημα, ἀντὶ βίου, divitiæ, adv. ab
Α'ντίβιος, ὁ, ἡ, adversus, in dat. pl. ἀντίβιοις ἐναντίοις, & alia.
Α'ντιβολέω, ὦ, ὤσω, item nanciscor cum gen. f. ἤσω, p. ἀντιβέβληκα. inf. act. præt. ἀντιβολῆναι. a. 1. ἀντιβόλησα.
Α'ντιγραφία, ἡ, reclame: ab ἀντὶ, & γράφω, quod vide.
Α'ντιγυιάδης, ου, ὁ, Antigenides, nomen pr.
Α'ντιδοσπορέω, ὦ, vicissim in funestum alo: ab ἀντὶ, & δοσπορέω, quod à δόρυ, & σπείρω.
Α'ντιζυγομαίνω, ὦ, contrà sentio, dissentio, refragor: ab ἀντὶ, & ζυγόω. Th. ζυγόω.
Α'ντιγραφόθεν, contra scripto: Th. γράφω.
Α'ντιδεσπότης, ου, ὁ, alterius loco in rem subjectus: ab ἀντὶ, & δεσπότης.
Α'ντιδιατιθέμενος, η, ον, contrario animo affectus, præt. part. pass. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι.
Α'ντιδίδοῦ, 3. sing. ind. pass. præt. ab Α'ντιδίδωμι, da vicissim, repende.
Α'ντιδίκης, ου, ὁ, adversarius: ex ἀντὶ, & δίκη.
Α'ντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. Et Α'ντίδοτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, vicissim (vel contrà) datus; item ΑΝΤΙΔΟΤΟΝ, vel remedium adversùs mala corporis datum. Th. δίδωμι.
Α'ντιδόω, Ion. pro ἀνδρόω, castro stris oppida habeo. Th. ἀνήρ. Eft & ἀνδρόζω, duriùm reddo. Th. ἀνήρ.
Α'ντίη, Ion. pro ἀντία, ex ἀντίος.
Α'ντιθεμις, Poët. pro ἀνατίθημι, impono.
Α'ντιθεος, ὁ, ἡ, divinus, æqualis Deo: ex ἀντὶ, æquè, & θεὸς.
Α'ντίθετος, ου, ὁ, oppositus: & Α'ντιθέτος, η, ὁ, ἡ, ὁ, oppositus: ab ἀντιτίθημι.
Α'ντιθολέω, ὦ, ω, qui contra aliquem ad certamen, f. ἤσω. part. m. à θέω, curro.
Α'ντιθυμαι, pro ἀνατίθημαι, repono.
Α'ντιθύρος, ὁ ὁ, ἡ, vicissim (vel contrà) sonans: ab ἀντὶ, & θύρα.
Α'ντιθύρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, sonus oppositus: ex ἀντὶ, & θύρα.
Α'ντιθρόεσκε, Ion. pro ἀνατίθεσθε, à regione alicujus sidere: ex ἀντὶ, & ἀνατίθημι. Th. ἴημι.
Α'ντικαστίζεσθε, Ion. pro ἀντικαθίζεσθε, castra castris opposita habent. Α'ντικαστίζεσθαι, Ion. pro ἀντίζομαι, & hoc pro ἀντίζομαι, præt. part. m. à κάθιζω.
Α'ντικλήσω, ω, ὁ, in jure disceptatio, & causæ dictio: ex ἀντὶ, & κλῆσις.
Α'ντικλησις, ρεως, ἡ, ρεσσῶ, ρεττ. inf. ἀντικλῆσαι. Ex ἀντὶ, contrà, & κλῆσις.
Α'ντικλίνω, ὦ, vicissim invito, f. ἶνῶ, p. ἀντικέκλικα. a. 1. ἀντέκλινα. Th. κλίνω.
Α'ντικρίζομαι, ὦ, ἰσῶ, f. ἰσῶμαι, ἰσῶμαι, & κρίνω. Th. κρίνω.
Α'ντικρίνομαι, opponor, f. ἀντικρινοῦμαι, præt. part. ἀντικεκριμένος, η, ὁ, ἡ, adversarius. Ex ἀντὶ, & κρίνω.
Α'ντιμοιρέω, ὦ, vicissim communio: ab ἀντὶ, & μοῖρα: hinc Α'ντίμοιρος, ου, ὁ, municeps ejusdem.
Α'ντιμος, ὁ, ἡ, ὁ, diversus à regione, CONTR. ὁ, cum gen. adv. Th. ἀντὶ.
Α'ντιπαρθένος, ὁ, ἡ, ὁ, p. ηκα. contrà vel vicissim funero: ex ἀντὶ, & πάρθενος. Th. παρθένος.
Α'ντιπάτρεια, ἡ, ἡ, helleborus, sic dictus ab urbe Anticyra.
Α'ντιπλέκω, ἀντίφ, ὁ, confligentes (vel nantes) fum, pro ἀντιπλέκομαι. a. 1. part. act. verbi supin.
Α'ντιπλεκτός, ἡ, ὁ, apprehensus: ab ἀντιπλέκω, ἀντιλαμβάνω.
Α'ντιπλέκω, vicissim accipio, 2. perf. a. 2. opt. act. ab
Α'ντιπλέκομαι, vicissim accipio. ἀντιπλέκομαι, suscipio, libero, fumo: cum gen. opitulor. f. πλήσομαι. a. 2. m. ἀντιπλέκόμην, ου, ὁ. Ab ἀντὶ, & πλέκω.
Α'ντιπλέκω, contradico. f. ξω. p. χα. imperf. ἀντιπλέγω. p. m. ἀντιπλέγμαι, cum dat. Ex ἀντὶ, & πλέγω.
Α'ντιπλέκτος, suscipiendum, adj. ἀντιπλέκω, ab ἀντιπλέκομαι.
Α'ντιπλοκή, ους, ἡ, opitulatio, subsidium: à 2. sing. præt. pass. verbi ἀντιπλέκομαι.
Α'ντιπλοκία, ας, ἡ, contradictio: ex ἀντιπλέκω.
Α'ντιπλοκία, ὦ, servitium regere. imp. ἀντιπλοκεῖ μοι, ου, f. ἤσω. p. ἀντιπλοκεῖ ἤκα. Th. πλοκή.
Α'ντιπλοκος, ου, ὁ, Antilochus, nom. pr.
Α'ντιπομπία, ὦ, vicissim mitto: ex ἀντὶ, & πέμπω. Hinc ἀντιπομπή, ους, ἡ, mutua missio vicissim exhibita.
Α'ντιπολέω, ὦ, ω, redemptionem pretium. Th. πολέω.
Α'ντιπολεμέω, ὦ, ὤσω, oppugno, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντὶ, & πολεμέω.
Α'ντιπολλός, contrà modulor: ab ἀντὶ, & μολῶ.
Α'ντιπομπία, ὦ, vicissim mitto, rependo: f. ἤσω. p. ἀντιπεμπόκα. a. 1. ἀντιπέμπόκα, f. 1. pass. ἀντιπεμπόκθην, ην. Ex ἀντὶ, & πέμπω.
Α'ντιμος, ου, ὁ, ἡ, ἀνωλίας. Th. μυωλίας.
Α'ντιμισθία, ας, ἡ, recompensatio, remuneratio: ex ἀντὶ, & μισθός.
Α'ντιξέω, repugnare, Poët. pro ἀντιτείνω. Hinc ἀντιξόος, contrarius.
Α'ντιος, liciatorium. Est & malus, qui fit millis liciatorio.
Α'ντιος, ου, ὁ, adversus: ab ἀντὶ.
Α'ντιόω, adversari, inf. verbi
Α'ντιόωμαι, ὦμαι, adversor. a. 1. ind. ἠντιόθην. Th. ἀντὶ.
Α'ντιόχεια, ας, ἡ, Antiochia, nobilis urbs.
Α'ντιόχιος, ὁ, ἡ, Antiochensis.

Α'ντιον,

A'ντίαω, & in f. ῶ, ἀντιάσω. ἀντιάσειν. Poët. pro ἀντιάω, & ἀντιάσω, pœnè. part. nût. masc. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.

A'ντιάω, pro ἀντιάσω, & ἀντιῶ, pro ἀντιάω. pœnè. opt. pass. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.

A'ντίαος, ου, ὁ, ἡ, ἀντίον, τὸ, adversarius in bellis vocalis; ex ἀντί, & ἀείδω.

A'ντιαχεῖλή μη, confirmans; ῆ, pœnè. f. ὁ. act. ab ἀντιαχεῖλέω, quod ex ἀντί, & ἀχεῖλέω.

A'ντιαχεῖλῶν, ῦτος, ὁ, comparatio, collatio: ab eodem Th.

A'ντιαχεῖλῶ, ῆτρον, retribuere, ῆ. ῶ, inf. ῆν, ab ἀντιαχεῖλος. Th. ἰχω.

A'ντιαχεῖλῶς, ου, ὁ, actio contrà instructa: ab

A'ντιαχεῖλῶ, contrà stabo in acie, actem contrà instruo: ab ἀντί, ἐπὶ, & ἵστημι.

A'ντιαχεῖλῶς, ex adverso prætereo, f. ἀντιαχεῖλῶσομαι. ῆ. ὁ. ἀῦ. ἀντιαχεῖλῶδον. Ex ἀντί, & ἰχω.

A'ντίανος, ου, ὁ, nomen viri Gr. ῆ, d. Vide omnium.

A'ντίανδρος, ῦ, ὁ, nomen urbis, ab Antiandro sic dictus.

A'ντίανδρος, ου, ὁ, qui patri adversatur: ex ἀντί, & ἀνήρ.

A'ντίανειρος, ex adverso situs. A'ντίανειρα, ῶν, ἡ regiones, quæ ex Omalia ex ἀντί, & ἀείρω.

A'ντίανειρόω, contrà vel (seu uteriùs) ascendo, pœnè. inf. pass. ab ἀντί, & ἀείρω pœnè. verbi simil. φάσκω.

A'ντίανίω, ἀνίσω, f. ἀνίσθω. pœnè. f. ἀντίανίσθω. Ex ἀντί, & ἀνίω.

A'ντίανίω, vesperi. pœnè. inf. ex ἀντί, & ἀνία.

A'ντίανυμι, & ἀντίανύω, ῦ, ἰ. contrà facio. pœnè. pœnè. pass. ab ἀντίανυσις. Th. ἀνία.

A'ντίανλος, & ἀντίανλος, hostis, in bello adversarius. Th. ἀνλος.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, opposita, ὁ regione positus. ἀντίανος, gen. Ion. ab ἀντίανος, ῆ. m. verbi ἀντίανομαι.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, adversa versibus figura; nom. pl. ἀντίανοι, ANTIPODES: ab ἀντί, & ἄτ.

A'ντίανοτίλλω, ἀψίω, f. ξω. p. ἀντίανοτίλκα. Ex ἀντί, & ἀνοτίλλω.

A'ντίανομαι, Ion. pro ἀντίανομαι, adversari. Th. ἀνομαι.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, ἀντίον, τὸ, adversus, ἀντίανος, ἀντίανος. pl. pœnè. pl. pœnè. m. ab ἀντίανομαι. Th. ἀνομαι, seu ἰω, εῖ.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, ἀντίον, τὸ, qui rerum habet in aliquem conversum: ex ἀντί, & ἀνος.

A'ντίανος, ου, ὁ, contradictio: ab ἀντίανομαι, quod ex ἀντί, & φάω.

A'ντίανος, ου, ὁ, compensatio. Th. ἀνος.

A'ντίανος, ου, ὁ, Antithenes, nom. pr.

A'ντίανος, ου, ὁ, ex adverso situs, ῆ. ὁ. pœnè. adv. ab ἀντίανος. Th. ἰχω.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, adversus, collocatus, hostis, ἀντίανος ἀντίανος. Th. ἰδρυμαι.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, ἀντίον, τὸ, æquus, æqualis. A'ντίανος ἐστὶ τὸ ἀντίανος ἀντίανος ἀντίανος. A'ντίανος, oppositum sibi à regione. A'ντίανος, oppositi, sunt. Omnia ab ἀντί, & ἰσος. Th. ἰσος.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, ἀντίον, τὸ, adversus, ἀντίανος habens: ex ἀντί, & ἰσος.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, ἀντίον, τὸ, adversus, ἀντίανος, ἀντίανος. pœnè. pass. ἀντίανος. Th. ἰσος.

A'ντίανος, ἰδem quod ἀντίανος. A'ντίανος, opponite, ῆ. ὁ. imp. verbi ἀντίανος.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, ordini me oppono, obedire recuso: ex ἀντί, & ἰσος. pœnè. ἀντίανος, & ἀντίανος. Inde A'ντίανος, ου, ὁ, actio instructio contra hostem, item repugnantia. A'ντίανος, ου, ὁ, actio pro instructa. A'ντίανος, ου, ὁ, vim repugnandi habens, qui actioni contra hostem ordinat.

A'ντίανος, pœnè. inf. contrà sudere: ex ἀντί, & ἰσος.

A'ντίανος, pœnè. inf. ex ἀντί, & ἰσος.

A'ντίανος φάρμακον est remedium, quod secatur, & paratur, adversus morbi dolores, & vim. Ex ἀντί, & ἰσος. p. m. verbi ἰσος.

A'ντίανος, pro ἀντίανος, per Syncop. usitatissimum pœnè: ex ἀντί, & ἰσος.

A'ντίανος, ῆ. ὁ. ἰσος alii ἰσος respondent: ex ἀντί, & ἰσος. Th. ἰσος.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, ἀντίον, τὸ, adversus, ἀντίανος, ἀντίανος. pœnè. pœnè. inf. pass. ab ἀντίανος. Th. ἰσος.

A'ντίανος, ου, ὁ, ἡ, ἀντίον, τὸ, adversus, ἀντίανος, ἀντίανος. pœnè. pœnè. inf. ἐν ἀντί, &

A'νταποδίδωμι, vicissim (vel contra) solvo; plur. præs. ἀντιδιδόασι. Abstracte & τὸ ἀντιδίδοσθαι.

A'νταποδοτέος, ea, eum (at. ἀποδοτέος, ἀποδοτέα, ἀποδοτέον, p. ἀντιδοτέος, ἀντιδοτέα, ἀντιδοτέον. Ex ἀντί, & ἀποδοτέος.

A'νταπὸ τόπου, ex contra, Poët. adv. ab A'NTPON, a nom. ANTRUM: in dat. ἄντρῳ, unde ἐν ἄντρῳ τινὸς, hyæ τρωγλοδύται, quia fortium pastoratus. Inde ἀντρώδης, ἀντρῶδες, in antris versans: & ἀντρώδεσσι, ἀντρώδη, antris cavernosus.

A'νταρ, ἐπὶ, Dor. pro A'τάρ.

A'νταρτι, ubi, hodie, nom. pl. ab A'NTAE, ῶν, ταῖς, ἀνθῶνες & circumferentiæ cuticulæ, in dat. pl. ἄντῃσι, unde ἐν ἄντῃσι τυπῆναι, quia fortium extenditur.

A'νταυγάζω, Ion. pro ἀναυγάζω; vicissim inserviit: ex ἀντὶ, & αὐγάζομαι.

A'νταυδάω, ῶ, ἐφθὴν, ῆσω, ἄντηκα: ἀντᾶμαι, ἀνταύδημαι, ἀνταυδήθην, pass. ind. Inde ἀνταυδητὸς, ἀνταυδητὴ, ἀνταυδητὸν, præt. int. pass. Inde ἀνταυδητὸς, ἀνταυδητὴ, ἀνταυδητὸν, repulsus, repulsa, repulsum, & ἀνταυδητέος, ἀνταυδητέα, ἀνταυδητέον, repellendus, ex ἀντὶ, & ἀυδάω.

A'νταυγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐς, contumelia, atque carnem ex ἀντὶ, & ἀυδὴ, i. inferto euphoniæ gratia.

A'νταυ, perficiebat, 3. sing. imp. Dor. vel Ion. verbi ἀναύω.

A'νταυε, perficiebant, Dor. sync. pro ἀνταυον, 3. plur. imp. act. verbi ἀναύω.

A'νταυσα, quæ perficit, præt. part. f. g. ab ἀναύω.

A'νταυσάτω, ᾶ, ἄ, ᾶν, Dor. pro ἀναυσάτω, dilacerato, sine cæsura: ab ἀν, & ταυσάτω. Th. ἀναύω.

A'νταυτὸς, ὴ, ὸν, ἄ, ὴ, ὸν, intolerabilis, non ferendus: ab ἀν, ταὺ, & ἐτὸς ab εἶω pro φέρω.

A'νταφὴς, ὴς, ὲς, ἄ, ἥ, ἐς, minimè sinuosus, non flexilis: ex ἀ, & ταφὴς, ταφὴ, ταφὲς.

A'νταφὴς, & ἀνταφήλιος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, non subjectus, subjicione vacans. Et ἀνταφόπτωτος, non citra subjectionem. Ex ἀν, ταφὴ, & ἔπτω.

A'νταφὴς, ὴς, ὲς, ἄ, ἥ, ἐς, reflexibilis: ex ἀ, & ταφὴς.

A'νταφίσσω, Dor. pro ἀναφίσσω, conflati, acquisivi, 2. s. m. verbi ἀφίω.

A'νταφον, ὁ, 3. pl. perfecit, 3. s. part. ab ἀναύω.

A'νταφὸς, ὴ, ὸν, operis conficiendi facilis, laboris sine ab ἀναύω, & ἔπτω.

A'νταφος, ους, ὁ, effatio: ab ἀναύω.

A'νταφω, ῶ, ὦ, pro ἀναύω, Poët.

A'νταφὼς, ὴς, ὲς, ἄ, ἥ, ἐς, qui effari potest: item promptus, facilis: ab ἀναύω pro ἀναύω, quod fieri potest pro virilis. A'νταφὼς, ὴς, ὲς, vel ἀσκευὴς, efficax. Ab ἀναύω.

A'νταφω, perficiebam, Dor. pro ἄναυον, imp. verbi ἀναύω: vel ἀ, plusq. perf. pas. ab ἀναύω.

A'νταφὼς, perficio, præsum, impio, confero, imperare, fabricare, ἀναύω, p. ἀναύω. Hinc ἀναύω, ἀναύω, ἀναύω, perfabilis, item profabilis, expressus, ἀναύω, ἀναύω, ἀναύω

ἀεικέλιον. Vel Ἀεικισμὸς, regulariter, ου, ὁ, ι. inf. ab ἀεικίζω.

Ἀεικισμὸν, regulariter, ου, ὁ, ι. inf. m. verbi ἀεικίζω.

Ἀεικίστερος, α, ον, superior. Ex ἀεικὴς est ἀεικίζω, hinc ἀεικίστερος.

Ἀεικτὸν, ἀΐδ. ὁ, ἡ, ἀεικτὸς: ex ἀ, & ἐεικτὸς ἀΐδ.

Ἀεικὲς, aperai, ι. fing. perf. ind. act. verbi ἀεικίζω.

Ἀεικὴς, ες, ὁ, ἀεικὲς fui, a. 1. ind. pass. verbi ἀεικίζω.

Ἀεικὴς, pro ἀεικὴς, sperl, præf. vel a. 2. imp. act. vel ἀεικὴς, sim, est imp. concilius pro ἀεικὴς, ab ἀεικίζω.

Ἀεικὴς, pro ἀεικὴς, habeat, ut etiam ἀεικὴς pro ἀεικὴς, per Metaplasm. ab ἀεικίζω.

Ἀεῖκω, ὁ, ἀεικὲς, sacerdos; & in 3. pl. ἀεικὲς, ὁ, ι. opt. act. ἀεικὴς, seu ἀεικὴς, f. ἀεικὲς. a. 1. ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ducere, a. 1. part. ab ἀεικὴς, f. ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, vel est præf. imp. futuri formam habens, ab ἀεικὲς, quod Poëtæ formant à f. 1. ἀεικὲς, vel dicimus est pro ἀεικὲς in a. 1. ut vicissim in a. 2. reperiatur κάδον pro κάδι. Ἀεῖκω, ὁ, ἀεικὲς & in 3. plur. ἀεικὲς, a. 1. opt. Æol. ab ἀεικὴς, seu ἀεικὴς.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, Poët. ἀεικὲς, sine hospite: ex ἀ, & ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, vadendo non politus: ab ἀ, & ἀεικὲς. Th. ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ας, & Ion. ὁ, ἡ, dignitas, meritum: ab ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, admirationis dignus, admirabilis: ab ἀεικὲς, & ἀγαμαι.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, auditu dignus, item memorabilis: ab ἀεικὲς, & ἀκὸω.

Ἀεῖκω, Ion. pro ἀεικὲς, ὁ, ἡ, ὁ, memorabilis: superlat. Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, & ἀεικὲς, & ἀκὸω. Th. ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, dignum censeo, Dor. pro ἀεικὲς, præf. ind. ab ἀεικὲς.

ΑΞΙΝΗ, ης, ἡ, ΑΔΟΛΑ, dolabra, Angl. an Ax. qu. ab ἀεικὲς vel à Chald. עצין bastina, securis.

Ἀεῖκω, Ion. pro ἀεικὲς, hostiatus dignum: ab ἀεικὲς, & ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, qui alicui resistere potest pugnando: ab ἀεικὲς, & μάχομαι.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, victoria dignus: ab ἀεικὲς, & νίκη.

ΑΞΙΟΣ, α, ὁ, dignus, cum gen. Hinc ἀεικὲς, dignè, adv. ἀεικὲς, ας, ἡ, dignitas, meritum. ἀεικὲς, ωτερος, α, ον, idem. ἀεικὲς, ὁ, dignum censeo, pato. ἀεικὲς, ὁ, dignitas, auctoritas; item quantitatum. ἀεικὲς, ὁ, ἡ, ὁ, auctoritate præditus. auctissimus. ἀεικὲς, ὁ, auctoritas, dignitas; amplitudo. ἀεικὲς, ὁ, ἡ, ὁ, inæqualis ponderis. ἀεικὲς, ὁ, ἡ, ὁ, æqualis ponderis.

Ἀεῖκω, Ion. & Att. qui est solvere d, ex

proinde fide dignus: ab ἀεικὲς, & πείθω.

Ἀεῖκω, ὁ, dignor, cum gen. æquum censeo. imp. ἀεικὲς, ου, fut. med. pr. ἀεικὲς, a. 1. ἀεικὲς, a. 2. sub. ἀεικὲς, ης, ὁ, ἡ, ὁ. inf. ἀεικὲς, pass. præf. ἀεικὲς, ου, dignus censeor. plur. præt. imperat. ἀεικὲς, dignus censetor. p. ἀεικὲς, α, ὁ. ἀεικὲς. f. ὁ, ἀεικὲς, μαι, Th. ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, dignatus futurum, a. 1. opt. Æol. verbi ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, abducam, f. 1. verbi ἀγω.

Ἀεῖκω, a. 1. imp. act. due, vel pange: ab ἀγω, vel ἀγνυμι, f. ἀξω.

Ἀεῖκω, acc. sing. ἀξονα, dat. ab ἀξων.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, ligno carens, vel plenus ligno: ab ἀ, vel priv. vel epitat. & ξυλον.

Ἀεῖκω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. ducam, vel frangam: ab ἀγω, vel ἀγνυμι.

Ἀεῖκω, ονος, ὁ, axis, assis: qu. ab ἀγω, quia circa axem rota agitur.

——ας, Æol. & Boot. in gen. sing. 1. decl. simpl. pro -ος, ut Ἀεῖκω pro Ἀεῖκος. Est & Ion. & Poët. pro ου in 2. pers. sing. a. 1. med. ut pro ὤλεσ-ω, ὤλεσ-ας.

Ἀεῖκω, Dor. pro ἀεικὲς, gen. pl. ab ἀεικὲς, vel ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ἡς, & Dor. ἀεικὲς, ᾶς, ἡ, cantus. dat. pl. Ion. ἀεικὲς pro ἀεικὲς. A præt. m. ἀεικὲς verbi ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, celebris, decantatus.

Ἀεῖκω, ὁ, ὁ, cantor, Poëta. Th. ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ας, ὁ, cantus, vel peritissima, cantus suavissima, superl. ab ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, inhabitatus. Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, domo carens. Ex ἀ, & ἐεικὲς.

Ἀεῖκω, ὁ, ἡ, ὁ, impiger, item intrepidus: ex ἀ, & ἐεικὲς.

Ἀεῖκω, ὁ, ὁ, al, conferti, nom. pl. ab ἀεικὲς. acc. pl. ἀεικὲς, ὁ. dat. ἀεικὲς.

Ἀεῖκω, confertim, simul, adv. Poët. ab ΑΘΡΟΑΗ Σ, ὁ, ἡ, ὁ, confertus, congregatus. Hinc ἀεικὲς, & ἀεικὲς, congrego.

——σαντι, σῖσι, terminatio Dor. 3. pers. pl. præf. ind. 2. contract. pro -ασι, vel -ωσι, ut βοῶσι, pro βοῶσι, βοῶσι.

ΑΘΟΡ, ὁ, ἀεικὲς, ορος, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ, ὁ

A'ΟΤΙΤΟΣ, ὄ Ω, ὁ, ἡ, ἄτιτον, τὸ, ἄτιτος, ἄτιτα, qui non punitur, impunis, qui pœnas non pependit, Dor. pro ἄποινος, qui ab ἄποινα, vel quasi ἄτιμος ἀπὸ τοῦ, ab ἀ, priv. & τίνω.

A'τμι, subjectivus σαι, ι. sing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀτμάω, pro ἠτμήμην, 1 pers. paſſ. verbi ἀτμάω. Quidam tamen ex ἄτμητον ſactum volunt, τ in ε converſo, & inſerto α, pluſq. perf. paſſ. ἀτμῆν, ατο.

A'τυτος, ὁ, ἀχείλιστος, ἄτμητος ſcr. adjunct. Hinc ἀτυτίης, ὁ, ἀχειλιστία, ἄτμητος ποιεῖν βοῶδον, qui non vocatur alteri opitulatur. Ab ἄτυτος.

A'τυτος, ὁ, ἡ, ἄτμητος: ex ἀ, & τίνω.

A'υχλωσία, ας, ἡ, vacuitas à turbis. ἀυχλωτός, ὁ, ἡ, ὁ, qui moleſtiâ vacat. Ab ἀ, & ἀχλέω.

A'φ', ατος, τὸ, ἡ, vitis ſylveſtris, ſaecum: ab ἀ, & ἀπάομαι.

A'φ', pro ἀπό, ab.

A'φαυλίω, τετραπλίσω, ſ. τ. inf. act. ἀφαύλισον, ἄτω, τετραπλίσατο, & in 1. plur. ἀφαυλίσωμεν, τετραπλίσωμεν, imp. ἀφαυλίσατε, ἄσθω, ὁ, τετραπλίσατος, part. Ab ἀφαύλιστος.

A'φαυλίω, ας, ὁ, πατραπίο: ab

A'φαύλιστος, τετραπλίσατος, ſ. ἀφαύλισα, p. πεφαύλικα, 2. τ. ἀφαύλιστος, 2. τ. imp. ἀφαύλισον, inf. ἀφαύλισαι, præſ. part. act. ἀφαυλίσων, ουσα, ὁ, paſſ. ἀφαυλίσθαι, ισθε. Ex ἀπό, & ἀφαύλιστος.

A'φαγκὲς, ὁ, ἡ, impenetrabile: ex ἀπὸ pro ἀ, priv. & φάγω vel, de alii volunt, ex ἀ intenſivo, & ἰφάγην, 2. 2. verbi φάγομαι.

A'φαγίσιος, Ion. pro ἀφαγίτος, abſtinere, abſtinere. Th. φάγω.

A'φαγξίμυλος, ον, ὁ, ἡ, ſine fragmulum, ὁ, ἡ. opt. n. verbi ἀφάγγω.

A'φαγμένος, ου, ὁ, ἀπαθῆσαι, acc. ſing. præſ. part. paſſ. ſ. g. ab ἀφάγω.

A'φαγμένος, ου, ὁ, prohibens, præſ. part. ab

A'φαγμένω, prohibeo, interdico, retundo, repo: ex ἀπὸ, & φάγω.

A'φαγεῖον, ὁ, ἀγεῖον redire, effere, exaſperat ab ἀπὸ, & φάγω. Inde A'φαγέομαι, ἐσται, ἐ, effertio, exaſperatio.

A'φάγγω, ſtrangulo, ſuffoco, ſ. ἀφάγξω, p. ἀφάγχα. præſ. paſſ. ἀφάγχομαι, ſtrangulor. 1. 1. m. ἀφάγξομαι, 2. 1. ἀφαγξάμην, aſſ. ου. ex ἀπὸ, & φάγω.

A'φάγω, abdudo ſ. ξω, p. ηχα, 2. 2. ἀφάγην, acc. ἀφάγομαι, imp. ἀφάγεο, part. ἀφαγόμενος, ἐνη, ὁ, perf. paſſ. ἀφάγμαι, ται, ται, 2. 1. ἀφάγθαι, inf. ἀφαγθήναι, Th. φάγω.

A'φαγόμενος, ἡμαι, ἀπάγεσθαι perſio.

A'φαδίης, Ion. & Poet. diſſipare: ex ἀπὸ, & ἄδω, ſeu ἀάω, plecto.

A'φάδιος, ὁ, ἡ, cogitatio, in acc. plurale ἀφάδια, & per crasin, ἀφάδιος. Dicta, quaſi ἀπὸ, ab ἀπὸ pro ἀπὸ ἀν ἀφάδιος, quod mens & cogitatio res eximias, & ἀπὸ quam accidentia, videat, & prævideat.

A'φαδίσσω, ἄ, ὁ, dirudere, præſ. paſſ. ex ἀπὸ, & ἄδω.

A'φαδὲς, ὁ, ἡ, impatiens, qui non poſſit: ex ἀ, & ἰφάδην 2. 2. verbi φάδω.

A'φαὶ, præpoſ. Poet. pro ἀπὸ, ab.

A'φαιδοσύνη, ας, ἡ, inſcitia, imperitia: ex ἀ, & φαιδὸς. Th. φάδω.

A'φαιδὲς, ὁ, ἡ, inſcitus, imperitus, inexercitatus: ex ἀ, & φαιδὸς. Th. φάδω.

A'φαιδρόω, ὁ, ἡ, ὁ, ſub magiſtro non exercitatus, item inexercitatum: ab ἀπὸ, φάδω, & πρὸς.

A'φαιρέδιος, privatus, Ion. pro ἀφαιρετὸς, ὁ, ἡ. ſub. paſſ. ab ἀφαιρέομαι.

A'φαιρέδω, Ion. pro ἀφαιρέδω, privari, ſpoliari: ex ἀπὸ, & αἱρέω.

A'φαιρεφάδης, ὁ, ἡ, fraudati, Ion. redupl. atq; att. pro ἀφαιρεφὴς, ὁ, ἡ. part. paſſ. ab ἀφαιρέω.

A'φαιρέω, tollo, aufero ſ. ἀρῶ, p. ἀφάρηκα, 2. τ. ἀφάρον. inf. ἀφάρειν, ἀναι. inf. ἀφαιρῆσαι. p. paſſ. ἀφάρημαι. 2. τ. ἀφαιρέθην, ſub. ἀφαιρέσθω, ἔσθω, ἔ. ex ἀπὸ, & αἱρέω.

A'φαιρὲς, liberi carens: ex ἀ, & πατὴρ.

A'φαιρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, infauſtus, infauſticus, mali auguris: ab ἀπὸ, & Ζεὺς.

A'φαλάω, ſ. ἥσω, propello, cum impetu abeo, 2. τ. part. ἀφαλάς. Th. ἅλλομαι.

A'φαλὲς, repetit, ha. præſ. ind. ἀφαλὲς, repetito, 2. ſing. imp. act. præſ. ἀφαλέσθω, ſ. pl. ω, ῃ, ſub. ab

A'φαλία, ὁ, repeto: ab ἀπὸ, & ἄλλομαι.

A'φαλλέω, ſ. ἥσω idem.

A'φαλὲς, ἡ, ἥ, ὁ, ſtabilis eſt inviſum, inſuperabilis, Poet. pro ἀφαλαλέος, ου. Th. πάλλω.

A'φαλαγὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ſtabilis imperitus: ab ἀ, & πάλλω. Th. πάλλω.

A'φαλαλίζω, ἄσω, repellere, Dor. pro ἀφαλαλέω, præſ. ind. A'φαλαλῶ, ἀσεῖς, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi

A'φαλάλλω, ατεῖν, repello, Th. ἀλλὸ

A'φαλαλὴς, pro ἀφαλαλέος, ὁ, ἡ, ὁ, ſtabilis ſtans, inſuperabilis, ſtatus, difficilis. Ex ἀ, & πάλλω.

A'φάλαρος, ὁ, ἡ, ὁ, vas miſerimus, qui nullus φαλάρου, i. e. ornatu (ſeu ornatum) reperire poteſt, ut eam liberet. Sic ἀφαλάρους ἔχειν, malum unde quis elabi non poſſit. Th. φάλαρα.

A'φαλάω, ἄσω, ἄτερος γίγνομαι: ab ἀπὸ, & ἄλλομαι.

A'φαλάω, ὁ, ἡ, ὁ, ſtabilis, ſtatus: ſ. fut. ἥσω. p. ἀφάληκα. Ex ἀπὸ, & ἄλλομαι.

A'φαλάω, ſ. ἥσω, imperat. act. ab A'φαλάω.

A'φαλάω, ſ. ἥσω, p. ἀφάληκα, ἥσω ſalio. Inde ἀφαλάτος, ὁ, ἡ, ſtatus ſaltu. Th. ἅλλομαι.

Α'πολείπομαι, v. dep. desum, deficio, à quo malum depello sequit: ab ἀπό, & λείπω, & συμβ.

Α'πολλάω, f. ῶ, P. ῶν, pro ἀπόλλυμι: ab ἀπό, & ὄλλυμι. Th. ὄλλυσι.

Α'πολλυμένη, ης, ἡ, obliteratus, part. pract. pass. ab ἀπόλλυμι.

Α'πολλύναι, vulgabitur, f. ὔσω, m. ex ἀπό, & ὄλλυμι, vel ὀλλύω.

Α'πολλύσθω, ὔτω, ὔτω: vide in ὄλλυμι, ὀλλύω, & ὀλλύσθω.

Α'πολύω, ω, ὐσω, dimitto, seu delicatus, Th. ἀπολῶ.

Α'πολυσις, ὔσεως, ἡ, dimissio: &

Α'πολυσις, ὔσεως, ἡ, discedendi facultas: ab

Α'πολύσσω, vel Att. ττω, dimitto, abire jubeo, libero: f. ξω, p. απόλυχα, a. 2. ἀπόλυκα, 3. sing. a. 1. (sine ἀπόλλυκε) pass. ἀπόλυμαι. inf. ἀπολύχθαι. Ex ἀπό, & ὄλλυμι.

Α'πολύω, ῶ, ἐσω, dimitto, dimitto, f. sing. pract. opt. im. ἀπόλυε, p. ἀπολέλυκα, P. pass. ἀπολέλυμαι, part. ἀπολελυμένος, η, ον, abalienatus. Ex ἀπό, & ὄλλυμι, Th. ἀπόλλυ.

Α'πολύω, ῶ, τενεῖν, mollio, gen. 1on. pro ἀπαλῶ ab

Α'ΠΑΛΟΣ, ὰ, ὸν, tener, mollis, delicatus: qu. ἀφαλός, ab ἁφή, q. d. facilis ad tactum. Inde ἀπαλότης, ητος, ἡ, teneritudo, mollities, ἀπαλός, mollior, Th. ἀπάλωτερος.

Α'παλοτρυφής, ῆος, ἡ, ος, ὁ, ἡ, nimis delicatè nutritus, luxuriatus. Th. τρέφω.

Α'παλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ον, mollis animi: ex ἁπαλός, & φρήν.

Α'παλόχροος, gen. ου, ab ἁπαλόχροια, ης, ἡ, ὁ, ἡ, qui teneram seu molle corpus habet. Ex ἁπαλός, & χρῶς. Th. χρῶα.

Α'πανδρος, tenerum, molle, mollis, emollit item delicatè utitur: f. νῶ. Th. ἁπαλός.

Α'παρχομαι, idem quod ἀπάρομαι, hausto, obtundo, Th. ἀπείρω.

Α'πασσάσθω, repudiatus, i. imp. ἀπασσάσθω, pract. part. ab

Α'πασσάσθω, ῶ, repudio: ex ἀπό, & ἀμάω, & ἀμάσσω.

Α'πασπάζω, amplexus, suspensus, 1on. pro ἀφασπάζω, inblata aliquatione & augmento: ab ἀφασπάσομαι. Th. ἀσπάζομαι.

Α'πασπαλος, propellus, arcens f. ασσ. Ex ἀπό, & ὄλλυμι.

Α'πατη, ης, ἡ, error, p. ἐ. ρεῖν, dolus, ab ἀφαω, & ἀπάω.

Α'πατήσω, rapiam, 3. sing. pract. ind. ex

Α'πατήσομαι, rapiam, rapiens, rapiens, cum acc. ab ἀπό, & ἁρπάσω.

Α'πατόωσα, irritans, Poët. & Dor. pro ἀπατῶσαν, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπατάσκω.

Α'πάτοθεν, ἐστίαν, adv. ab ἀπάτη. Th. ἀπάω.

Α'πάτρεσθαι, rapere, a. 2. inf. m. & a. 1. inf. m. ἀπατρίσαι, transferri, rapi, m. Ab ἀπατρίζομαι.

Α'πατρίζομαι, gen. ἀπατρίζεσθαι, gen. sing. pract. pass. f. ἀπατρίσομαι, quod ex ἀπό, & ἁρπάζω.

Α'πατος, ὰ, ὸν, ἀπάτωρ, acc. sing. ab ἀπάτωρ, gen. ἀπάτορ, quod ex ἀπό, & πατήρ.

Α'πάτωρ, ἀπάτορος, pract. inf. & ἀπατόρεσσι, ἀπάτωρ, ἀπάτορες, acc. pl. part. pract. ab

Α'πάω, ῶ, ἀπάσω: ab ἀπό, & ἄπαω. Th. ἀπάω.

Α'πάτως, ἀπάτῳ, adv. Th. ἀπάτη.

Α'πάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ορ, accusatus: ab ἀπό, & πατήρ.

Α'πατῶσα, 1on. à ῶσα. Th. ἀπάω.

Α'ΠΑΣ, adv. simul.

Α'παυλος, universaliter: ex ἀπό, & ἅπας. Th. ἀπάω.

Α'πάφιος, ὰ, ὸν, prater morem: & subinde pro ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο.

Α'πάφιος, ὰ, ὸν, Poët. pro ἄφθιτος, immunis: qu. ab ἀφίημι, p. ἀφῆκα, & negativo augmento, ἄφθιτος.

Α'πεβαίνω, ω, ὔσω, ἠν transitivè, perficio: ex ἀ, & πεβαίνω.

Α'πεβη, fustibus, discessisti, a. 1. inf. act. verbi ἀπεβαίνω.

Α'πεγεννήθη, spoliatus, privatus, 1on. redupl. pro ἀπεγήνατο, pert. part. pass. verbi ἀπεγείνομαι, ῶμαι, pro ἀπεγήνατο.

Α'πεγκεφάλως, aperte, adv. ab ἀ, πεγκέφαλος, & πεφάλη.

Α'πεδήσασθε, ἀ, σαι, infallibile, ε: ex ἀ, & πεδήσασθε.

Α'πεδη, ης, ἡ, solens, a. 1. part. act. ab ἀπάω.

Α'πεδρίαστος, ὰ, ὸν, impunitus: ex ἀ, & 3. perf. sing. pract. ind. verbi πεδρίασκομαι. Th. πεδάω.

Α'πεδρομήλατε, insanit: ex ἀ, & πεδρομήλατε. Th. πεδάω.

ΑΠΑΡΤΙΑ, ας, ἡ, herbæ nomen.

Α'πεῖρα, ατος, τὸ, primitiæ: ab πείρω, & ἄρχω. Vide ἀπαρχή.

Α'πείρων, ονος, ὁ, ἡ, ον, qui, quæve non ait virgo: ex ἀ, & πείρω.

Α'πεκτα, ἔκτη, ablata, facta, a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.

Α'πεκτήσατο, ατος, ὁ, qui recensuit vel numeravit, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός.

ΑΠΑΡΙΝΗ, ης, ἡ, herba quædam, lappa.

Α'πεκτίος, seu ἀπαρκτίος, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, septentrionalis. Th. ἄρκτος.

Α'πεκτόμαι, ἔμην, abscio, f. ἀπαρῶ, ἀπερῶ, p. ἀπάρηκα, & 1. pass. ἀπαρήσομαι, ἀ. 1. m. ἀπαρησάμην, a. 1. imp. ἀπάρεσθαι, ἀπάρεσθω, inf. ἀπαρήσασθαι. Ex ἀπό, & ἀείρω.

Α'πεκτος, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, qui recusat: ab ἀπαίρω.

Α'πεκτω, ἄπαρον, tollite, dicendite, a. 2. imp. act. ab ἀπαίρω.

Α'πεκτωσις, deficio, deficiens, ἔω. Ex ἀπό, & ἀείρω.

Α'πωστί, ονος, ὁ, *prosecutio, abitio*: discessus: ab ἀπό, & ἵστημι, ἵσταμαι: cum ejulatu sarcinas.

Α'πωτάω, ω, f. ήσω, *fustibus cædo, percutio*, qui ferebant subsidia. Ex ἀπό, & ὠτέω. Huic simo & simili non admodum est usitatum ἀπαρτᾶν; quod Latinæ tamen est originis.

Α'πώτερω, adv. *ab hac tempore*: ex ἀπό, & ὥρη. Alii, & quidem doctiores, legendum esse censent ἀπωτέρω, *planè, omninò*, ab ἀπωτέρω, *perfectus*.

Α'ΠΑΡΤΑ, ας, ἡ, *suppellex*, ex quâ se instruunt ai ἀναλῦτριαι, i. e. *prostitutæ*: item *perfectio*. Th. ἄπειμι, ἄπλω.

Α'πωτάτω, ας, ἡ, *integra summa, rotunda pecunia*: ab ἀπό, ὅλος, & πλῆθος.

Α'πωτησις, εως, ἡ, *perfectio, absolutio*: ab ἀπόπλημι, 1. pers. sing. præt. pass. indicativi ἀπόπλεσμαι. Th. ἀπόπλω.

Α'πόπλω, exhaurire: ab ἀπό, & ὅπλον.

Α'πόπτομαι, Poët. pro ἀπόπτω, *imperare*.

Α'πάρχω, *primitias offerre*: ab

Α'πάρχη, ης, ἡ, frequentius in pl. ἀπάρχαι, αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπὸ ἀρχῆς, scil. ἡμερῶν ἢ χρόνου, *à principio fungum*.

Α'πάρχωμι, *primitias salvo & decerpo*, cum gen. item *libamenta facio*. Th. ἀρχή.

Α'πας, ἅπασα, ἅπαν, omnis, i. gen. ἅπαντος, ἁπάσης. Ex α pro ἅμα, & πᾶς.

Α'πασιος, ασιον, gen. pl. Ion. pro ἁπάντων. ab ἅπας.

Α'πασος, ος, ον, ἡ, ὁ, *qui non sustinuit sufficere*: ex α, & πάω.

Α'πασπάζομαι, ὁ, *emittere*: præs. part. f. ἀπασπαζομένη, ex ἀπό, & ἀσπάζομαι.

Α'πατάω, Dor. pro ἀπατάω, ὁ, *fraus*. Et Α'πατᾷ, *decipit*, 3. sing. ind. præs. ab

Α'ΠΑΤΑ'Ω, ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω. p. ἀπάτηκα. a. 1. ἀπάτησα, & Ion. ἀπάτησσα, ας, ε. præt. inf. act. ἀπατῆσαι. a. 1. ind. pass. ἀπατήθην. part. ἀπατηθείς, ῆεσσα, ἐν, qui ἀπό τινος ἀπατᾶται, à *vid abducor*. Hinc ἀπατεών, ῶνος, ὁ, *fraus, deceptio*, ὄνος, ὁ, *impostor*.

Α'πάτηθι, *fortiter*, adv. ab ἀπατάω, seu ἀπάτη.

Α'πάτη, ης, ἡ, Dor. ἀπάτα, *fraus*: ab ἀπατάω.

Α'πατηλίη, ης, ἡ, *fallax*: ab ἀπατάω.

Α'πατηλός, ή, όν, idem.

Α'πατέω, *fallo*, 3. pers. f. ήσει. ind. ἀπάτησε, *fefellit*, a. 1. Ion. pro ἀπάτησεν, ab ἀπάτη.

Α'πατήτας, ες, *fallaces*, præs. part. act. plur. ab ἀπατάω.

Α'πάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *sine patre*: ex α, & πατήρ.

Α'πασμα, ατος, τὸ, *effulgentia, splendor*: à 1. pers. perf. pass. ἀπαστράπτω. Th. ἀστράπτω.

Α'πασπή, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia*: ab eodem Th.

Α'πασσίς, γενικώτερον. Α'πασσότερος, ία, ον, a. 1. part. pl. num. ab Α'πασσάω, ὁ, *retrudo*: item *veto, interdico, prohibeo*: f. ήσω. Ab ἀπό, & ἀνδάνω. Th. ἀπόω.

Α'πασσάσθαι, *amittere esse*, Att. pro ἀπασσάνεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπασσανίζομαι. Vide in ἀπασσάω.

Α'πασσάομαι, *fortiter stabulor* seu *pernocto*. Α'πασσάμενος, ὁ, ἀνδρ. *fortiter stabulans* seu *pernoctans*. Ab ἀπό, & αὐλή.

Α'πασσάνιος, ὁ, ἀνδρ. imp. ἀπασσάνιον, *domi*. Hinc ἀπασσανίζω, Ion. pro ἀπάσσω. Ex ἀπό, & αὐλή.

Α'πασσος, ον, ὁ, ἡ, *indefinens, non cessans, irrequietus*; item *sine cessatione, perpetuus*. Α'πασσος δίκη, *litis quæ sedari non potest*. Α'πάσσων, ἧ, ὁ πάσσω, *indefinenter, incessanter, irrequietè*, adverb. Ab Α'πασσαίνω, *cessare* seu *desistere facio*; item *compesco*. præt. pass. Α'πασσανθείς, ῆεσσα, ἐν, *desistis, sedatus*. Ab ἀπό, & πανύω.

Α'πασσαλεύω, ω, *transfugio, sum perfuga*: ab ἀπό, & ἀσπαλεύω. Th. σπάλις.

Α'πασσέλω, *desisto*. Th. σπάω.

Α'ΠΑΤΕΩ, & ἀπατόω, & ἀπατεύω, *fallo, decipio*. Poët. idem, quod ἀπατάω. Vox Æolica, dicta παρὰ τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἀπατᾶσθαι, ἐξαπατᾶσθαι, idem.

Α'πατήλιος, ὁ, *abellus*, a. 1. part. pass. ab ἀπατάομαι, ex ἀπό, & ἄρω.

Α'πατήσας, ῆσσα, ἐν, ὁ, ἡ, *fraudulentus, malesicus*. Ἀπατήσσω, *gravo*. Th. ἀπάω.

Α'πατήσε, ὁ, Ion. pro ἀπατήσας, qui nocuit: a. 1. part. Th. ἀπάω.

Α'πάτιος, Dor. pro ἀπάτιος, *successit*, 3. sing. a. 2. act. ab ἀπαντάω. Th. ἀπάω.

Α'πάτιλον, ου, τὸ, *abjici*, a. 2. act. ab ἀπαντάω. Th. ἀπάω.

Α'πάτιλος, ος, ον, *dissecti*, a. 1. ind. Α'πατίλαμεν, ον, ων, idem, a. 1. m. ab ἀπατίλλω. Th. ἀπάω.

Α'πατιλλίομαι, ου, ου, *abstergere sum*, a. 1. ind. pass. unde ἀπατιλλίζω, quod ex ἀπό, & πατιλλίζω. Th. πάλλω.

Α'πατίστης, ου, ὁ, *prædones*: ab ἀπό, & ἱστάνω. Th. ἀπάω.

Α'πατλυγάζω, *desisti evasti*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπατλυγάσσω. Th. γλαυκός.

Α'πατλύω, ου, ω, *rejectus sum*, a. 1. pass. Ἀπατλυσμένος, ένη, ον, *rejectus*. perf. part. act. ab ἀπατλύσσω. Inde Α'πατλυσμένες, *dejecerat*. Th. γλαυκός.

Α'πατλυτίζω, ὁ, *dejicio, sinibus cogo, arceo*: ab ἀπό, & πατλύω, quod v. vide.

Α'πατλύσσω, *dejicio*, Ion. & Poët. pro ἀπατλύω, 3. sing. a. 1. m. unde ἀπατλυσμένος. Th. ἀπάω.

Α'πατρίζω, ου, ω, *expiasti, designavi*, 2. 1. ind. act. ab ἀπατρίσσω, a. 1. pass. ἀπατρίσθην. Th. ἀπάω.

Α'πατρι-

A'πολυγηθέω, ω, caput demittens sum, 2. 1. ind. act. ab ἀπό, & ὀλυγηθέω. Ex ἀπό, seu ἀφό, & νεύω, p. m. νένυγμαι.

A'πολύζω, per Apocopen pro ἀπολύζομαι, recipi, 3. sing. 2. 1. m. ab ἀπολύζομαι. Th. λύζομαι. Et A'πολύζαν, demisserunt, Ion. pro ἀπολύζαν, quod à Volaticus.

A'πολύμαινω, ω, 1, peregrè profectus sum, 2. 1. act. ab ἀπολύμαιμι, ex ἀπό, & ὀλύμαι.

A'πολύω, 2. sing. imperf. pass. ab ἀπολύδωμι, reddo. Th. δίδωμι.

A'πολύσαν, pro ἀπολύσασαν, 3. sing. imperf. act. ejusdem verbi.

A'πόλυσσ', ω, ὁ ἡ ὁ, caveis cavens, excalceatus. A'πολύσσω, ὁ ἡ ὁ, idem. Abs. & πόλυσσ.

A'πολωλεκόμην, ες, ε, reprobavi, 2. 1. act. ab ἀπόλωλεκα, ἀπόλλυμι, f. ὀλέσω. perf. pass. ἀπόλωλεκόμην. Ex ἀπό, & ὄλλυμι.

A'πόλωλεν, ε, ν, vendidit, furtim dedit, 2. 3. m. verbi ἀπόλωλεκα.

A'πόλων, ωνος, ὁ, Ion. & Poët. pro πόλος, planities, campus.

A'πόλωσαν, vendiderunt, 3. pl. 2. 3. m. ab ἀπόλωλεκα.

A'πόλωσθον, 2. pl. 2. 3. m. à Th. eodem.

A'πόλων, ωνος, ὁ ἡ ὁ, planus: ut A'πόλων χῶρος, planus regio. Th. πόλος.

A'πόμεν, per Apocopen, pro ἀπόμεναι, ας, ε, esse, 2. 1: Att. ab ἀπόμαι, unde 1. pl. ἀπόμεθα, & ἀπόμεσθα, insequentur: Alii ἀπόμεν, seu ἀπόμαν, à ἀπόμι, ducunt.

A'πόμεσθα, ασθε, σθαι, 2. 1. m. ab ἀπόμαι, ex ἀπό, & ὄμαι.

A'πόνδω, ΑΠΕΔΟ. 2. 1. pass. ἀπόνδομαι, ας, ε. Ab ἀπό, & ὄνδω.

A'πόνηχ', per Apocopen pro ἀπόνηκε, retinuit, 3. 1. act. ex ἀπό, & ὄνηκα.

A'πόπτατο, ο, ὁ, aegrabam, imperf. vel 2. 3. Att. per prothesin Poët. ab ἀπό, & πτάω.

A'πόπτυσσ', ω, ον, exanimatum, perf. pass. ab ἀπόπτυσσω. Th. πτύσσω.

A'πόρνω, Poët. pro ἀπόρω, aberam: imperf. ab ἀπόρημι, quod ex ἀπό, & ὄρνυμι fit.

A'πόσσυτο, ο, ὁ, mortuus est, 3. 2. act. ab ἀπόθνησκω, quod ex ἀπό, & θνήσκω.

A'πόσσυμαι, ασο, ὁ, desperavi, disperatus, 2. 2. ind. m. A'πόσσυμάμην, ω, ατο, 2. 2. ind. m. verbi ἀπόσσυμαι. Th. πόσσυμαι.

A'πόσσυσο, ω, ε, desperasti, 2. 2. ind. act. verbi ἀπόσσυμαι. Th. πόσσυμαι.

A'πόσσυσ', desuefacio: ab ἀπό, & ὄσσυ, Th. ἔθω.

A'πό, pro ἀπόθι, ΑΠΙ. imper. verbi ἄπειμι, abeo: ex ἀπό, & εἶμι, ες. Item ἄπιον, abiit, 3. pers. praet. ind. verbi ἄπειμι, abfum: ex ἀπό, & εἰμί, fum.

A'πόδω, vides. f. ἀπόψομαι, 2. 2. ἀπόδωμαι, ας, ε. 2. 2. fub. ἀπόδω, ας, ῃ. Ex ἀπό, & ὄδω, video.

A'πόϊα, ας, ὁ, contumelia, inobedientia: ab ἀπόϊδω. Th. πόϊδω.

A'πόϊδω, ὁ, non pareo, incredulus fum: f. ἀπόσω. p. ἀπόϊκα. 2. 1. ἀπόϊθον, 2. 2. ἀπόϊθον. Et 2. & πόϊδω.

A'πόϊδω, ὁ, 1. Ion. pro ἀπόϊδω, dimiffus fum, 2. 1. ind. paff. verbi ἀπόημι. Th. ἵημι, mitto.

A'πόϊδος, ὁ ἡ ὁ, contumax, inobediens: item incredulus: ex ἀ, & πόϊδω.

A'πόϊκ', ἀφίμιλο, item compare: f. ἀπόω. Inde A'πόϊκασία, ας, ὁ, aſſimilata & expreſſa figura: & à 1. perf. praet. paff. A'πόϊκασμαι, ασ, ε, ὁ, ἡ, ſimulacrum, imago. Ex ἀπό, & ὄϊκα, ω. Th. εἰκώ.

A'πόϊκασ', ad imaginem ſeu exemplar effingo: à cujus 1. perf. praet. paff. A'πόϊκασμαι, ασ, ε, ὁ, ἡ, adumbratio, imago, effigies.

A'πόϊκω, idem quod ἀπόϊκασ. A'πόϊκων, idem quod ἀπόϊκασ.

A'πόϊκω, πος, μίνας, acc. pl. ab ἀπόϊκη.

A'πόϊκδω, ω, μίνω, Poët. pro ἀπόϊκδω, praſ. part. f. g. A'πόϊκδ', μίνατε, 2. perſ. praſ. ind. ab ἀπόϊκδω; Poët. pro

A'ΠΙΕΛΑΕ'Ω, ω, Æol. ἀφίλημι, minitor, interminor: item glorior, imperf. ἀπόϊλεον, ες, ε. f. ἀπόω. p. ἀπόϊλεκα. 2. 1. ἀπόϊλεσα. 2. 1. m. ἀπόϊλεσάμην, ω, ατο. 2. 1. m. ſub. ἀπόϊλεσάμην, ω, ατο, cujus 1. plur. ἀπόϊλεσάμεθα. Vel ab ἀπό, & ἕλκω, quia minæ à delinquendo averrunt: vel ἀπό, & ἄπόϊν ἕλκω, quia minitanti à miſericordia procul ſint.

A'πόϊλη, ης, ἡ, minæ: ab ἀπόϊλέω.

A'πόϊλοκομίς, ὁ, ἀπόϊ, 2. 1. m. ſub. verbi ἀπόϊλω.

A'πόϊλω, per Syncop. Ion. pro ἀπόϊλαύνω, duak. 2. 1. act. ab ἀπόϊλω.

A'πόϊλος, ὁ, ἡ, ὁ, minax, ſiſtator: cujus f. ἀπόϊλήσω, minabitur. A'πόϊλοσι λόγοι, minacia verba. Th. ἀπόϊλω.

A'πόϊλπε, ες, ε, recipi, in 3. perſ. plur. ἀπόϊλπεσι, praet. act. cujus part. ἀπόϊλπεώς, ῶσα, ὸς, Att. pro ἀπόϊλπως, & ἀπόϊλπώς, ὸς ἀπόϊλπεσάν. Th. λαμβάνω.

A'πόϊμι, abſum. imperf. ἀπόϊν, aberam. f. ἀπόϊσομαι. praſ. inf. ἀπόϊναι. part. ἀπόϊν, ἔσα, ὸν, abſens. Ex ἀπό, & εἰμί, ſum.

A'πόϊμι, vel ἀπόϊμι, abeo. f. ἀπόϊσομαι. 2. 2. ἀπόϊν. 2. 1. act. ἀπόϊσον, & Att. ἀπόϊσον, ſic ἀπόϊσαν, abierant, 3. pl. 2. 1. act. vel pluſq. perf. med. Ex ἀπό, & εἶμι, vel ἴημι, eo.

A'πόϊσαλαί, ῶ, ἀπόϊ, abdicavi, 2. 1. m. & in 1. plur. ἀπόϊσαλάμεθα. A'πόϊσαλα, abdicavi, 2. 1. inf. act. A'πόϊσαι, interdicere, 3. ſing. 2. 1. vel 2. act. A'πόϊσαι, interdicere, recuſare, praſ. inf. act. ab

A'πόϊσω, interdico, recuſo, veto: item retracto, denego: Poët. pro ἀπόϊσω, quod ex ἀπό, & ὄϊσω.

A'πόϊσος, infinitus, adv. ab ἀπόϊσ', infinitum,

infinitus. Th. πείρω.

A'πειρητ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, infinitus, Poët. pro ἄπειρ-ος, quod à πειράω pro πείρω. Th. πείρω.

A'πείρ-ων, ονος, ὁ, ἡ, inexpertus, qui tentari nequit: ex α, & πειράω. Th. πείρω.

A'πείρ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, inexpertus, Poët. pro ἄπειρ-ος. Ab eodem Th.

A'πειρο-σύνη, infinitum modo, adv. ab ἄπειρ-ος, & σύνη.

A'πείρ-ω, idem ferè quod ἀμύνω, arceo.

A'πειρ-ών, οῦ, arceas, prohibens, part. præs. ab

A'πείρω, arceo, inhibeo, prohibeo: f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χω. Ab ἄπειρ-ος, & εἴργω.

A'πειρ-ων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, ingens, infinitus: ex α, & πείρατ pro πέρατ.

A'πειρωσί, ὦα, ὦε, fessus, part. ab ἀπείρω, prætr. int. act. verbi ἀπείρω, ab ἄπειρ-ος, & τέλω, quod ab ἔλεγ-ον, τέλλω, dico.

A'πείρ-ων, ονος, ὁ, ἡ, inexpertus: ex α, & πείρω.

A'πειρία, ας, ἡ, imperitia: ab eodem Th.

A'πειρί-τολ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, infinitus: ex α, & πέρας.

A'πειρό-χειρ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, inexercitatarum expers, cœlibs: ab ἄπειρ-ος, & χείρ-ων. Th. χείρων.

A'πείρ-ξα, ας, ἡ, excluſi, prohibui, in 3. pl. ἀπείρξεν. a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

A'πειρ-ό-πλαν-ος, ὁ, & A'πειρ-ό-πλατ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, maris seu navigandi inexpertus: ab ἄπειρ-ος, & πλόος.

A'πειρ-ό-πλοκ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, malorum inexpertus: item minimè malus, simplex: indè A'πειρο-κακία, ἡ, simplicitatem utor, malitiâ non utor. Ab ἄπειρ-ος, & κακός.

A'πειρο-κάλ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, honesti expers: ex ἄπειρ-ος, & κάλλος.

A'πειρο-λεχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ, expers tori, cœlebs: ab ἄπειρ-ος, & λέχ-ος, quod à λέγω, exhare facio.

A'πειρο-μέθ-ης, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro ἀπειρο-μήθ-ης, ὁ, ἡ, ὁ, ἄπειρ-ος & μῆθ-ος, imperitus prælii. Ab α, πείρω, & μῆθος.

A'πείρον-α, acc. ſing. ab ἄπειρ-ος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, infinitus. Th. πείρω.

A'πειρ-ός, ὁ, ἡ, ὁ, imperitus. A'πείρως, imperitè, adv. Ab α, & πείρω. Et A'πειρ-ός, ὁ, ἡ, ὁ, Dor. pro ἤπειρ-ος, terra continens. Item A'πειρ-ός, ὁ, ἡ, ὁ, interminatus, infinitus, immenſus: ab α, & πείρω.

A'πειρο-σύνη, ας, ἡ, inexperientia: ab ἄπειρ-ος. Th. πείρω.

A'πείρ-ων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, partûs dolores non expertus: ab ἄπειρ-ος, & ὠδὶν.

A'πείρ-ων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, infinitus, interminatus. A'πείρων γαῖα Homero & Heſiodo eſt terra rotunda. Th. πείρω.

A'πεῖσ-ι, ας, ἡ, abiit, Att. ἀπῆσ-ι. a. 1. ind. act. & A'πεισ-μι, fut. verbi ἀπεῖμι, quod vide.

A'πείσ-ων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, nullâ perſuaſione flexibilis, contumax: indè ἀπείσων, ονος, ἡ, pertinacia, contumacia. Ab α, & 3. perf. ſing. prær. paſſ. verbi πείθω.

A'πείχ-ον, ες, ε, abſtinebam, imp. act. ἀπείχ-θην, ης, ην, imp. paſſ. ab ἀπέχω.

A'πεκάλ-ει, nominabat, 3. ſing. imp. ab ἀποκαλέω; ex ἀπό, & κάλλω.

A'πεκάλυ-ψα, ας, ε, retexi, revelavi, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω.

A'πελαύν-ων, ονος, ὁ, ἡ, abuntes: ab ἀπό, & ἐλαύνω. Th. ἐλάω.

A'πελεύσ-ομαι, exſulabo, f. ἀπελεύσομαι. perf. paſſ. ἀπελήλυθα. a. 1. m. ἀπελεύσθην, α, απο. Ex ἀπό, ἐκ, & ἔλευσομαι.

A'πελεύσ-ομαι, exsulabo, f. ἀπελεύσομαι. a. 1. m. ἀπελεύσθην, α, απο. f. ἀπελήλυθα, cujus part. ἀπελεύσ-ων, ουσα, ον, exsulaturus, ipſe exsulandi actus. Ab ἀπό, ἐκ, & ἔλω, indoo.

A'πελαύν-ω, ομαι, depellar, & in 3. plur. ἀπελαύνονται, imp. paſſ. ab ἀποκαλέω. Th. κάλλω.

A'πελαυν-δέω, obliviſcor. a. 2. m. ἀπελαθ-έσθαι, & Poët. per reduplicationem Ion. ἀπελελαθ-έσθαι. Ab ἀπό, ἐκ, & λανθάνω. Th. λήθω.

A'πέλαυσ-ον, ας, ε, fregi, a. 1. ind. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπό, & κλάω.

A'πελέγχ-ομεν, in cladiſſime reprobo, non eligo: ab ἀπό, ἐκ, & λέγχομαι.

A'πέλιπ-ον, ες, ε, excluſi, & in 3. plur. ἀπέλιπ-ον, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω.

A'πελλαδ-ία, ας, ἡ, obliti ſim, Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεπλαθ-όμην, a. 2. m. verbi ἀπολανθάνω. Th. λήθω.

A'πέλυσ-α, ας, ε, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλάω.

A'πεκρίν-ατο, ω, απο, reſpondi, a. 1. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

A'πεκρυ-ψάμην, ω, ατο, occultavi, a. 1. m. ἀπέκρυ-ψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω.

A'πέκταν-ον, ες, ε, occidi, a. 2. ind. act.

A'πέκτεν-α, ας, ε, occidi, a. 1. ind. act.

A'πέκτον-α, ας, ε, p. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω.

A'πέλ-ων, ουσα, ον, impexus. A'πελλ-ής, ὴς, ὲς, idem. Ab ἀπό, & πείνω.

A'πελαμπ-έθω, ω, ετο, reſplendebat, imperf. paſſ. A'πέλαμψ-α, ας, ε, reſplendui, emicui, a. 1. act. verbi ἀποκλάω. Th. λάμπω.

A'πέλλα, ας, ἡ, abalio: ab ἀπέλλω.

A'πέλας-ος, & A'πλας-ος, ὁ, ἡ, ὁ, inacceſſus, cui appropinquare tutum non eſt: ab α, & πέλας.

A'πέλλ-ω, abigo, exſolo, arceo. f. ἀπέλλω. a. 1. ἀπέλασα. p. ἀπέλακα. Ex ἀπό, & ἐλάω.

A'πέλλ-ης, & Ion. ἀπέλλαξ, ας, ε, frustum cœpi. a. 1. ab ἀποκλάω. Th. λάω.

A'πελλ-αρχία, ſilicus, f. ης. Ab ἀπό, & ἐλαφρύνω.

Θαμμένος. Th. θαπτω.

Α'πάδω. Poët. pro ἀπαδῶ.

Α'πάζομαι, ξ, ὁ. ἀπάομαι, ἀπάζομαι, ἀπάομαι, ἀπάζομαι, ἀπάομαι, ἀπάζομαι,

pract. pass. verbi Χωρίζομαι, quod ab Χωρὶς, & ζυγόω. Th. ζυγός.

Ἀ'συγκρὶς, ας, ι, *absimilis* seu *dissimilis*: pract. act. & Ἀ'συγκρὶσι, imperson. *dissentaneum est, non decet, non par est.* Ἀ'συγκρίτως, *absimili modo, non verisimiliter, absurdè, immeritò*, adv. ab Ἀ'συγκρὶτος, ος, ον, *absimilis, dissentaneus, absurdus, incongruus*: part. pract. verbi ἀσυγκρίνω. Th. κρίνω.

Ἀ'σύγκριτον, ὁ, *absentem*, acc. sing. ἀσύγκριτος, gen. sing. Ion. vel Poët. pro ἀσύγκριτος, ab ἀσυγκρὶτος, ος, ον, pract. part. ab ἀσυγκρίνω, *absum*, quod ex Χωρὶς, & εἰμὶ, *sum*.

Ἀ'σύγκριτος, ος, ὁ ἡ ὁ, *ad maturitatem non perductus*. Ἀ'σύγκρισις, εως, ἡ, idem. Ab α, & σύγκριμα.

Ἀ'σύλλογος, ος, ον, *aberrare facti*, 2. 1. ind. act. Ἀ'συλλόχησε, σε, σι, *vesilii, aberravi*, 2. 1. ind. pass. Ἀ'συλλογέομαι, ῶ, ατο, 2. 1. m. Ab Χωρὶς, & λόχος, *aberrare facio*. Th. λόχος.

Ἀ'σύλλυδα, ας, ι, *navigavi*, & in 3. plur. ἀσύλλυσαν, 2. 1. act. ab Χωρὶς, & σύλλω. Th. σύλλω.

Ἀ'σύλος, ος, ὁ ἡ ὁ, *pepli carens*: ab α, & σύλλω.

Ἀ'σύρτει, *reflabat, exspirabat*, 3. sing. imperf. act. Ἀ'σύρτιζα, ας, ι, *exspiravi*, 2. 1. ind. Ἀ'συρτιλάμην, ῶ, ατο, 2. 1. m. verbi Χωρὶς, & σύρω. Th. σύρω.

Ἀ'σύριξα, ας, ι, *suffocavi*, 2. 1. ind. act. ab Χωρὶς, & σύριγξ. Th. σύριγξ.

Ἀ'σύσπιλλον, 2. 2. ind. m. *avolavi*: inf. Χωρὶς ἀσθαι, part. Χωρὶς ἀσθαμενος. Et Ἀ'σύσπιλος, ος, ον, 2. 2. ind. act. in 3. plur. ἀσύσπιλλον, inf. Χωρὶς ἀσθαι. part. Χωρὶς ἀλας, ἄσα, ἀν. Ab ἀσύσπιλλον, & ἀσύσπιλλομαι, ex Χωρὶς, & σύσπιλλον.

Ἀ'συστὸς, ὁ ἡ ὁ, *non coctus, qui coqui nequit*: indè Ἀ'συστὸν ὦ, *non coquo, crudus sum*. Ab α, & σύστω.

Ἀ'στε, pro ὅστε, *quæ*.

Ἀ'στεγανολόγος, ος, ὁ ἡ ὁ, *nullum finem loquendi faciens, verbosus*. Indè Ἀ'στεγανολογία, ας, ἡ, *verbosa oratio, loquacitas*. Ab ἀστέγανος, & λόγος. Th. λέγω.

Ἀ'στεγανὸς, ος, ὁν, ὁ, ἡ, *infinitus*. Indè Ἀ'στεγάνως adv. Ex α, & στεγανὸς, quod à στέγω, Th. στέγω.

Ἀ'στεργάσαμι, ς, ται, *efficis, operor*: f. ἀσσομαι. p. ἀστεργασμαι. inf. ἀστεργάζεσθαι. Ex Χωρὶς, & ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Ἀ'στέργει, Ion. pro ἀστέργει, *disjungere, radere, concludere*: ex Χωρὶς, & στέργω.

Ἀ'στεγμαι, *præclusus sum*, perf. pass. hinc ἀστεγμένος, η, ον, *præclusus*, Ion. pro ἀστεγανὸς ab

Ἀ'στέργω, *abarceo, excludo, præcludo, prohibeo*, pro ἀστέργω, quod ex Χωρὶς, & στέργω.

Ἀ'στειλόω, & Ἀ'στειλόομαι, *firmiter figo*: ἀστειλόοντο, *incumbebant*, 3. plur. imperf. pass. ἀστειλόοντο, *effundere, profiscere*, 2. 1. inf. med. Ex Χωρὶς, & ἐρείδω.

Ἀ'στεμφὴς, ἐς, ἐος, ὁ, ἡ, *immixtus, alio inintendit*: à 1. sing. pract. ind. pass. verbi ἀστερείδω.

Ἀ'στερὲν, pro ἀστερείνα, & per Metathesin ἀστερίονα, *infinita*: ex α, & στέργω.

Ἀ'στεργαμάχως, *absque ulla distractione*, adv. ab

Ἀ'στέργαμαχος, ος, ὁ, ἡ, *inconcussus non distractus*: ex α, & στεγαμαχὴς, quod à 3. perf. sing. pract. pass. ind. verbi στεγαμάω. Th. μάω.

Ἀ'στεφὴς, ὁ, ἡ, ὁ, *quem nihil circumstat*: ex α, στὰς, & ἵστημι.

Ἀ'στεφανωτὶ, *incircumstellè*, adv. ex α, στεφὶ, & στέλλομαι.

Ἀ'στεφανωτὸς, ος, ὁ, ἡ, *incircumcisus*: ex α, & στεφανόω. Th. στέμμα.

Ἀ'στεφὴς, ὁ, ἡ, ὁ, *supervacaneum nihil habens*, item *luxu carens*: ex α, & στὰς, ὁ. Th. στεφὶ.

Ἀ'στεφὴς, ὁ, ἡ, ὁ, *excrementis carens*. Th. idem.

Ἀ'στεφὴς, ὁ, ἡ, ὁ, *non orbiculatus*: ex α, στεφὶ, & φέρω.

Ἀ'στέφας, ας, ὁ, *qui confecit*, 2. 1. part. act. ab Χωρὶς, & φέζω. Th. φέζω.

Ἀ'στηθὶ, *ubi in malam rem*, imperat. verbi ἀστήθω, Æol. pro ἀστήθω. Ex Χωρὶς, & ἵστημι pro ἵστω.

Ἀ'στηρικτὸς, ος, ὁ, *abruptus*, perf. part. m. ab Χωρὶς, & στηρίζω. Th. στηρίζω.

Ἀ'στήρυκτος, *arce*, pract. imperat. Ἀ'στηρυκτήρ, ος, ον, *prohibens*, pract. part. pass. ab Ἀ'στήρυκτος, *arceo, repello, propulso, abigo*: f. ξω. p. χα. Ex Χωρὶς, & ἐρύκω.

Ἀ'στηχέμεν, *abeo, exeo*: f. ἀστηλθέομαι. 2. 2. ἀστήλθεν, τε, τι, 2. 2. sub. ἀστήλθω, ης, η, 2. 2. inf. ἀστηλθέειν. 2. 2. part. ἀστηλθὼν, ὄσα, ὁ, cujus nom. plur. f. ἀστηλθέωσι. p. m. ἀστήλλυθα. Ex Χωρὶς, & ἵστημι.

Ἀ'στηρικὲς, ὁ, *qui impetum alicujus impedit*: ab ἀστηρίκω. Th. ἔρκος.

Ἀ'στὶς, Ion. pro ὅστις, *dimitte*, 2. 2. imperat. ab 2. 2. ἄφλω, verbi ἀφίημι, ex Χωρὶς, & ἵημι.

Ἀ'στοιχὶ, ος, gen. sing. ab Ἀ'στοιχος, ος, ὁ, nomen viri: q. d. *Qui non cecidit*.

Ἀ'στοιχέξα, ας, ι, *omni* (vel *clitella*) *depositi*, 2. 1. ind. act. Th. στίτλη.

Ἀ'στοβας, *exstinctus es*, Dor. pro ἀστοβὰς, 2. sing. 2. 2. Ἀ'στοβέτω, ας, ι, *exstinxi*, 2. 1. ind. act. Ἀ'στοβακὼς, ὦσα, ὁς, perf. part. ex

Ἀ'στοβίννυμι, & Ἀ'στοβιτνύω, *exstinguo*, item *aboleo, perdo*: f. Χωστβίσω. p. ἀστοβακα. 2. 2. ἀστοβλω, qu. ab Χωστβάω.

Ἀ'στοκιμφθαι, 3. sing. perf. inf. pass. ab ἀστοκιμπλαμαι, quod à ἐκλάω, *incumbo*. Th. κλίνω.

Ἀ'στοκολοφιδὼς, ος, ον, *excoriatus*, perf.

part. paſſ. ab ἀνατετραμμένος. Th. στρέφω.

Ἀνίσταμαι, ἀναστήσομαι, f. 1. verbi ἀνίημι ex ἀνά, & εἶμι, *ſum*.

Ἀνίσωσις, εως, ἡ, *abſtraxi*, a. 1. ind. act. ab ἀνισόω. Th. ἰσόω.

Ἀνίσχανδιν, 3. plur. a. 1. paſſ. Æol. vel Ion. pro ἀνεσχάνδησαν, *prorupere nt*: ut ἐπόθην pro ἐπόθησα, Æol. ex ἀνά, & σκάω, vel σκάνω, f. σκήσω, a. 1. ἰσάνω, p. κε.

Ἀνίσχητος, ἐκκεχυμένος (vel *repulſus*) *erat*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. pro ἀνεσκέδαστο à σκάω, in perf. paſſ. σκίδνημι, Poët. ἰσυμαι, item ἰαυμαι.

Ἀνίσχιλαν, ες, ν, *miſſus ſum*, 3. ſing. a. 2. paſſ. Ἀνισχιλλιν, ες, ν, idem, a. 1. paſſ. Ἀνίσχιλες, ας, ε, *miſi*, perf. act. Ἀνίσχιλα, ας, ε, a. 1. act. Ἀνίσχιλμαι, perf. paſſ. Ἀνίσχιλτο, ες, ε, a. 2. act. Ἀνίσχιλα, ας, ε, perf. med. ab ἀνισχίλω. Th. σχίλω.

Ἀνίσχιζαι, *abſcuerunt*, Ion. pro ἀνίσχισαν, 3. plur. a. 1. ind. act. vide ἀνίσχιλω.

Ἀνίσχιλα, ας, ε, *miſi*, a. 1. act. Ἀνίσχιλατι, *mittite*, 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀνισχίλω. Th. σχίλω.

Ἀνίσχισαν, ας, ε, *privavi*, a. 1. ind. act. ab ἀνισχίζω. Th. σχίζω.

Ἀνίσχιλω, *abſcuerunt*, & in 3. plur. ἀνίσχισαν, a. 2. ind. act. Ἀνίσχεσε, ες, ε, *abſui*, a. 1. ind. act. ab ἀφίστημι. Th. ἵστημι.

Ἀνίσχω, ες, ε, *abii*, *removi*, a. 2. ind. act. ab ἀνοχέω. Th. ἔχω.

Ἀνίσχολα, ας, ε, *miſi*, pret. med. verbi ἀνισχίλω. Th. σχίλω.

Ἀνίσχρεμμένος, η, ον, *averſus*, perf. patt. paſſ. ab ἀνισχρίφω.

Ἀνίσχρεφον, ες, ε, *averti*, a. 2. act. Ἀνισχρέφω, ες, ε, *averſus ſum*, a. 2. ind. paſſ. Ἀνίσχρεψα, ας, ε, *averti*, a. 1. ind. act. ab ἀνισχρίφω. Th. στρέφω.

Ἀνίσχυ, ῶς, ῦ, ἡ, *abſentia* : ab ἀφίστημι.

Ἀνίσχω, *abſit*, imperat. ab ἀνίημι, Th. εἶμι, *ſum*.

Ἀνισφάλλω, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. paſſ. ab ἀνασφάλλω. Th. σφάλλω.

Ἀνίσχωκα, ας, ε, *abſui*, pret. ind. act. Ἀνίσχει, ες, ε, *abſtinui*, a. 2. ind. act. Ἀνισχήμεν, a. 2. m. verbi ἀνίσχω.

Ἀνίσχιμεν, ες, ε, *præcidi*, a. 2. ind. act. ab ἀνίλλυνω.

Ἀνίσχιδαι, ες, ν, *depoſitus eſt*, a. 1. paſſ. verbi ἀνολίδημι. Th. τίθημι.

Ἀνίσχιτυον, ραυα *lucbant*, 3. plur. impert. act. verbi ἀνοπτύω. Th. πτύω, ραπίσω.

Ἀνίσχραῦν, ες, ε, *devoravi*, a. 2. ind. act. ab ἀνατραφάγω. Th. βράγω.

Ἀνίσχραπτοντο, *non audebant*, *averſi fuerunt in fugam*, 3. plur. imperf. paſſ. ab ἀνίστημι, quod ab ἀνά, & πίτσω, f. πτήσομαι, verbi πίπτω.

Ἀνίσχωδαι, ῶς, & Ἀνίσχωδας, ας, ἁ ἡ, ἁ, *ſana inv. dixi*, item *imperitus* : ab α, & πυθάνομαι.

Ἀνίσχιδιον, ες, ε, *effugiebam* imperf. act. ab ἀνοφεύγω.

Ἀνίσχυα, ας, ε, *oſtendi*, a. 1. act. Ἀνίσχυμαι, α, απ, a. 1. m. idem : ab ἀνίστημι, quod ex ἀνά, & φαίνω.

Ἀνίσχυφαμένος, η, ον, *corruptus*, perf. patt. paſſ. ab ἀνασφάλλομαι. Th. σφάλλω.

Ἀνίσχυχέμαν, α, απ, *laquutus ſum*, a. 1. m. ab ἀνοφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι.

Ἀνίσχθεν, *interierat*, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀνοφθίνω. Th. φθίω, ſeu φθίνω.

Ἀνίσχθος, ου, ὁ, ἡ, *incoltus* : ex α, & ἰσθίω. Th. ἰσθω.

Ἀνίσχυσι, ες, ε, *anfugi*, a. 2. act. ab ἀνοφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀνίσχει, *ſufficit*, impersonal. ab ἀνίσχω.

Ἀνίσχθαίσω, *odio proſequar*, f. αῶ. a. 1. ἀνίσχθησα, ab ἰχθαίρω. Th. ἰχθος.

Ἀνίσχθάνομαι, *inviſus ſum*, præt. ind. f. ἀνίσχθήσομαι. Ἀνίσχθάνη, 2. ſing. præſ. ſub. paſſ. Ἀνίσχθάμεν, a. 2. m. Th. ἰχθος.

Ἀνίσχθάμεναι, *inviſum eſſe*, & Ion. ἀνίσχθήμεν, Att. & Dor. pro ἀνίσχθεσθαι, præſ. inf. verbi ἀνίσχθω, vel ἀνίσχθάνομαι.

Ἀνίσχθεαι, *odio ſis*, præſ. ſub. Ion. pro ἀνίσχθῃ, ab ἀνίσχθομαι, ſive ἀνίσχθάνομαι.

Ἀνίσχθες, ἐος, ὑ, ὑν, *inviſus* : ex ἀνά, & ἰχθος.

Ἀνίσχθήσομαι, *inviſus ero*, fut. 1. m. Ἀνίσχθήμεν, *inviſus ſum*, a. 2. m. ind. Ion. Ἀνίσχθεῖτο, 3. ſing. a. 2. m. opt. ab ἀνίσχθάνομαι.

Ἀνίσχιδαι, *abſtinere*, præſ. inf. paſſ. ab ἀνίσχω.

Ἀνίσχιδὸς, *abſtinenter*, adv. ab ἀνίσχω.

Ἀνίσχιτον, impersonaliter poſitum pro Ἀνίσχυν, *ſatis erat*, imperf. impersonal. verbi ἀνίσχυν, *ſufficit*, ex ἀνά, & χύω.

Ἀνίσχυτον, & Ἀνίσχυτον -ου, *manio* : ex ἀνά & ἰχυτόν-ό. Th. ἰχυτός.

Ἀνίσχω, ες, ε, *reſero*, *abſum*, *recipio* : f. ἀνίξω. p. ἀνίσχακα, a. 2. ἀνίσχον, cum acc. Et in paſſ. Ἀνίσχομαι, *abſtineo*, cum gen. imperf. ἀνισχόμην, a. 2. m. ἀνασχόμην. a. 2. inf. m. ἀνασχίδαι. Th. ἰχω, *habeo*.

Ἀνίσχωα, ας, ἁ, *quæſo quærere*, (vel *conſequerre*) *nequit*, *indigeſtio* : ab α, & πίσσα, quod à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πίσσω.

Ἀνίσχωγον, *abſtergebant*, imperf. m. ab ἀνά-ψώχω, ex ἀνά, & ψώχω.

Ἀνίσων Poët. pro ἀπών, *abſens*, præſ. part. Ἀνῶν, ῶς, ῶν, *aberam*, imperf. ind. Ἀνῆς, *abſi*, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἄνειμι, quod ex ἀνά, & εἶμι, *ſum*.

Ἀνίσχαλον, ες, ε, *abduxi*, a. 2. Att. pro ἀνήγαγον, ab ἀνάγω.

Ἀνίσχελα,

Ἀπάγχω, ἄξω, ἔξω, strangulavi, a. 1. ind. act. Ἀπήγχθην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγχάω. Th. ἄγχω.

Ἀπάγω, ἄξω, ἤξω, Ion. pro ἀφήγομαι, narratio, vide in ἀφήγομαι.

Ἀπαγχάω, Ion. pro ἀπαγχόομαι, narrare.

Ἀπάγω, memoria, item narratio, Ion. pro ἀφήγω.

Ἀπαγξάμενος, ου, ὁ, ἀπάγξω, f. ξομαι, strangulavi, a. 1. m. ab ἀπάγχω, f. ξω.

Ἀπάγω, Att. ἀπάγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

Ἀπάγμαι, ξαι, κται, abductus sum, prær. ind. pass. verbi ἀπάγω.

Ἀπάγχω, ες, ε, strangulavi, suffocavi, prær. ind. act. ab ἀπάγω.

Ἀπαδέδαμαι, σαι, σται, abesus sum, a. 1. ind. pass. ab ἀπαδάω, Th. ἔδω.

Ἀπάδω, ήσω, ησα, pluſq. perf. med. & in 3. plur. ἀπᾴδησαν, & Att. ἀπᾴδεσαν ab ἄδομαι, ex ἀπό, & ᾄδω, ᾄσω.

Ἀπάδωσα, ας, ε, abii, Att. pro ἀπῆλθα, a. 1. ind. act. verbi ἄδομαι.

Ἀπᾶις, a. 1. Ion. pro ἀφῖκα, dimiſi, ab ἀφίημι, quod vide.

Ἀπείθης, ες, ὁ ἡ ἐς, inobediens, idem etiam quod ἀπήνθης · ab α, & πείθω, quod à p.m. verbi πείθω.

Ἀπεκεδάμβης, ες, ον, ad extremum (vel ad ungvem) factus, part. prær. pass. Unde adv. Ἀπεκεδαμβέως, abſolutè, ad amuſſim. Ab ἀπεκεδάμβω - ῶμαι. Th. δάμβω.

Ἀπεκτός, ὸν, ὁ ἡ ὸς, incompactus, item non concretus: ex α, & πεκτὸς, quod à 2. perf. ſing. prær. ind. pass. verbi πεκτέω, ſeu πέγνυμι. At Ἀπεκτὸς, ὁ, ὸς, Suidæ eſt πεφλιμμένος.

Ἀπέλαγε, ας, ε, abegit, perf. act. Ἀπέλασε, ας, ε, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω.

Ἀπέλανεν, ες, ε, & Ἀπέλανον, fructum capiebam, imperf. fic Ἀπέλανον & Ἀπέλασα, a. 1. ab ἀπελαύνω, ex ἀπό, & λάω.

Ἀπέλεκε, ας, ε, dedolavit, item animum deſpondit, perf. ind. act. verbi ἀπελέκω -ῶ. Th. πέλεκυς.

Ἀπέλεκτος, ὸν, ὁ, ἡ, ſevus, quaſi nullius curam gerens. Hinc adverb. Ἀπελέκτως, ſevè, intrepidè. Ab ἀπό, & πέλεκυς; quia nihil curat, modò iræ ſuæ pareat.

Ἀπέλεξα, ας, ε, redarguì, a. 1. ind. act. Ἀπελεγξάμην, ω, ατο, idem a. 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπέλεται, minatur. Gen. 27. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω -ῶ, quod vide.

Ἀπελέχθην, ης, η, redarguitus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀπελέγχω.

Ἀπέλθοις, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπελιθώσε, ε, ὁ, ὁ, ὁ

vel potius ab Ἀεὶ & ἀκὴς, i. e. πρᾶος, mansuetus.

Ἀ'νιᾶδης, ab ἰς, Dor. pro ἀνιᾶδον, a. 2. verbi ἀνίημι, ex Ἀνὰ, & ἵημι.

Ἀ'νιᾶσθαι, ας, ῆ, accurri, a. 1. verbi ἀνιάομαι. Th. ἀνία.

Ἀ'νῐ ξις, ας, ῆ, resurrectio, subtractio, a. 1. ind. act. verbi ἀνίημι.

Ἀ'νορυσσω, ω, ττω, intendi, a. 1. m. ab ἀνορύσσω.

Ἀ'νῐρθαι, ται, sublatus fui, a. 1. ind. pass.

Ἀ'νῐρκα, κας, ῆ, subtuli, discessi, perf. ind. act.

Ἀ'νῐρμαι, σαι, ται, sublatus sum, perf. ind. pass. verbi ἀναιρέω.

Ἀ'νῐρτημαι, σαι, ται, suspensus (vel remotus) sui, perf. ind. pass. cujus part. Ἀ'νηρτημένος, η, ον, suspensus, remotus: ab ἀνηρτάω.

Ἀ'νηρτυσμαι, perfectus reddor, absolutus sum, prat. ind. pass. cujus part. Ἀ'νηρτυσμένος, η, ον, perfectus, absolutus: unde adv. Ἀ'νηρτυσμένως, perfecte, absolute. Ab ἀναρτύω. Th. ἄρτος.

Ἀ'νῆτ, absurde, 2 sing. a. 2. sub. ab ἀνάω. Th. εἰμὶ, sum.

Ἀ'νῆων, ονος, ὁ, Ion. pro ἀφίων, emissarius, part. f. 1. ab ἀφίημι.

Ἀ'νῆφε, auferebat, 3. sing. imperf. act. Sic Ἀ'νάφερε, per Sync. pro ἀνῄφερον, a. 1. ind. act. Ἀ'νάφερε, a. 2. ind. act. Ἀ'νάφερον, 3 sing. vel 3. plur. imperf. act. ab ἀναφέρω, ex Ἀνὰ, & φέρω.

Ἀ'νῆχα, ας, ε, abduxi, duxi, perf. act. verbi ἀνάγω.

Ἀ'νῆχθ-ε, dissolve, absolve. part. præs. act. ἀνήκων, ουσα, ον. Ab Ἀνὰ, & ἄχθ-ω.

Ἀ'νῆχθημαι, σθε, resonantis, nom. plur. ab Ἀνήχθημαι, σται, τό. Th. ἄχθ-ω.

Ἀ'νῆχθης, ες, ὁ, ἡ, ὸ, absonus, item odiosus: ab Ἀνὰ, & ἄχθ-ω.

Ἀνῆχθετο, invisus erat, imperf. vel a. 2. med. ἀνήχθομαι, perf. pass. ab ἀνήχθομαι, vel, quod usitatius, ἀνηχθέσθην, odio fuit. Th. ἄχθ-ω.

Ἀ'νῆχω, εις, ε, abduxi, duxi, perf. act. verbi ἀνάγω.

Ἀ'νῆχθεσθ, odio prosequuntur fui, a. 1. ind. act. ab ἀνήχθομαι. Th. ἄχθ-ω.

Ἀ'νηχθῆσθ-ε, n, ν, resonans, pro ἀνηχέσμενος, part. præs. pass. ab ἀνήχθ-ω. Th. ἄχθ-ω.

Ἀ'νηωρτὸ, pro ἀνηωρτο, suspensi erant, 3. plur. imperf. med. Dor. pro ἀνηωρτῶντο. Ἀνηώρτο, ας, ε, ex sublimi dependi, a. 1. act. Ἀ'νηωρτημένος, η, ον, suspensus, part. præt. pass. ab ἀνηωρτέομαι, -ῆσομαι. Th. ἀνωΐστ-ω. Ab ἀνηωρτέ-ω, ex Ἀνὰ, & ὠΐστ-ω.

Ἀ'νηωρτο, ῦ, ὁ, idem quod ἀνηωρτημένος.

Ἀ'νῖασι, abeunt. Ion. pro ἄσι, 3. pl. ind. verbi εἶμι. Th. εἶμι, eo.

Ἀ'νῖδω, εις, ε, a. 2. sub. a 2. ab ἀνῖδέω, vide. Th. νῖδω.

Ἀ'νῖεμεν, emittimus, 1. plur. præs. ind. & part. n. ἀνιεμένη, ης, ῆ, emittens, Ion. pro ἀφιεμεν, & ἀφιεμένη, ab ἀφίημι.

Ἀ'νῖεν, abiere, præt. ind. ab ἄνειμι. Th. εἶμι, eo. Et Ἀ'νιεν, emittere, Ion. pro ἀφιεν, ab ἀφίημι.

Ἀ'νῖεντο, Ion. pro ἀφίεντο, emittuntur, 3 pl. præs. ind. pass. ab ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀ'νῖεῖς Ion. pro ἀφιεῖσθαι. Th. idem.

Ἀ'νῖεσαν, 3. pl. imperf. qu. ab ἀνίημι, abeo, pro ἄνῖα, vel ἄνῖα, unde Lat. ABEO, sic ἀνίεσαν, Ion. pro ἀφίεσαν, emittebant, 3. plur. sub. verbi ἀφίημι.

Ἀ'νῖης, abeas, a. 2. sub. ab ἄνειμι, quod ab Ἀνὰ, & εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἀ'νῖσ γαῖης, longinquæ terræ, gen. sing. à masc. ἄνῖσ, ab Ἀνὰ, remotionis vocula.

Ἀ'νῖδαι, ὸ, ὰ, improbabilis: ex α, & πῖθανὸς, quod ab ἴκνέομαι, a. 2. verbi πείθω.

Ἀ'νῖθεῖν, inobedientem esse, inf. act. Ἀ'νῖθεων, ας, ε, inobediens sum, a. 1. ind. act. Ion. pro ἀνήθεων, ab

Ἀ'νῖθη-ς, non obtempero, morem non gero, imperium detrecto: ex α, & πείθω, elisa ι.

Ἀ'νῖκνεμαι, Ion. pro ἀφίκνεμαι, & hoc pro ἀφῖγμένοι εἶεν, venerunt: sic Ἀ'νῖκανο, pro ἀφῖγμένοι ἦσαν. Illud 3. plur. perf. pass. hoc 3. plur. pluſq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀ'νῖκε, Ion. pro ἀφῖκε, 2. sing. a. 2. sub. med. Ἀ'νικνεῖσθ, Ion. pro ἀφικνεῖσθ, præs. inf. Ἀ'νικνέσθ-αι, Ion. pro ἀφικνέσθ-αι, progressus, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι, pervenio, ex Ἀνὰ, & ἱκνέομαι.

Ἀ'νῖκρ-ὸς, ὸν, ὸ, ἡ, non amarus, amaritudinis expers: ab α, & πικρὸς.

Ἀ'νῖκτάω, ας, ε, clausi sum, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίκτ-ω, Th. οἴγω.

Ἀ'νῖπύ-ρ-ὸς, ὸν, & Ἀ'νῖπυ-ὸς, ὸν, ὸ, ἡ, pituitudinis expers: ex α, & πῖπύη.

Ἀνῖπυ-ρ-ὸς, ὸν, ὸ, ἡ, purus à sordibus: ex α, & πῖτ-ὸς.

Ἀ'νῖσσεται, desipio, item effluo: à πῖσσα, sapio.

Ἀ'νῖξ-ε, pervenit, Ion. pro ἀφῖξε, 3 sing. f. 1. m. ab ἀφῖκνέομαι, ex Ἀνὰ, & ἱκνέομαι.

Ἀ'νῖξις, pro ἀφῖξις, εως, ἡ, advenius, item insursus: à a. 2. præt. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφῖκνέομαι.

Ἀ'νοι, ος, ε, abii, a. 2. ind. act. verbi ἄνειμι. Th. εἶμι, eo.

Ἀ'ΠΙΟΣ, ᾱ, ον, pirus, arbor. Ἄπιον, ου, τὸ, pirum. Dici volunt ab Apia regione, id est, Peloponneso: vel fortan ab ἀπὸς, quia est succulentius fructus.

Ἀ'ΠΙΟΣ, ᾱ, ὸ longinquus, qu. ab Ἀνὰ, remotionis particula.

Ἀ'πικνέω, discedere, Ion. pro ἀφικνέω, præs. inf. ab ἀφίκνεμαι.

A'πιθέω, Ion. pro ἀπιστέω, dissideo. 3. pl. præs. pass. Sic A'πιθέωσιν, Ion. pro ἀπιστῶσιν, 3. plur. imperf.

A'πίθεω, -ῶ, dissido, imp. ἀπίθεσον, non ἀπίθευ. Hinc Ἀπιθέσφατος, præs. part. pass. Ex ἀ, & πίθος, quod à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

A'πίθησις, Ion. pro ἀπίστησις, dissidium.

A'πιστία, ας, ἡ, diffidentia. A'πιστος, ου, ὁ, insidus: in comp. ἀνεπίστατος, f. g. ἀπίστατος. Ex ἀ, & πίστις, quod à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

A'πλανὴς, ὁῦς, ὁ ἡ ὰ, non erraticus: vel vagabundus: ab ἀ, & πλανάω.

A'πλαστος, pro ἀπλατος, cui appropinquare tutum non est: ex ἀ, & πίλας, adv. propè. Alii vertunt, informis, inefficiatus, simplex: ex ἀ, & πλαστὸς, ὴ, ὸν, fictus, à 3. perf. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel ἀπλόω, finge.

A'πλατὴς, ὁῦς, ὁ ἡ ὰ, latitudine carens: ex ἀ, & πλατὺς.

A'πλατος, Dor. pro ἄπλατος, & hoc pro ἄπλατος, magnitudine immensus, inaccessus: per Syncop. ῶ τ, à πλάω, implo. Th. πλάω. Quidam ἄπλατος idem esse dicunt cum ἄπλαστος, seu ἄπλατος, à πλατύνω.

A'πλάτυνεν, credo legend. ἐπλάτυνεν, 3. sing. imperf. vel a. 1. verbi πλατύνω, dilato, Genes. 26. 22.

A'πλατος Poët. pro A'πλατος, ου, ὁ ἡ ὰ, (Dor. ἄπλατος) pro ἄπλατος, non imperi potè, infinitus, grandis, immensus, arduus: ab ἀ priv. & πλάω, quod à πλάος. Item A'πλατος pro ἀπλατὴς, quod ab ἀπλατέω, ῶ, οῦς, ὁ, inaccessus, cui appropinquare tutum non est: ab ἀ, & πλατέω, quod à 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλατύνω, Th. πλάος.

A'πλεκὴς, ὲς, ὁ ἡ ὲ, cui litus non stipatum est: ab ἀ, & πλέκω.

A'πλεκτος, ὸν, ὁ ἡ ὴ, cui litus non stipatum est: ab ἀ, & πλέκω.

A'πλεκτος, ὸν, ὁ ἡ ὴ, vestis simplex apud Sophoclem, quæ Homero est ἀπλοΐς: ab ἀπλοῦς (pro ἁπλόος) enim fit ἀπλοΐς, &, Epenthesi ῦ γ, ἀπλογὶς. Hinc A'πλεκτος, ὸν, ὁ ἡ ὴ, simplex, innocens, innocuus. Th. ἀπλόος.

A'πλὴξ, ηκτος, ὁ ἡ ὴ, non percussus: Ἀπληκτος, ὸν, ὁ ἡ ὴ, idem: ex ἀ priv. & πλήσσω, vel πλήσσω.

A'πλήρωτος, ὸν, ὁ ἡ ὴ, inexplatus, non completus: ex ἀ, & πλήρω - ῶ. Th. πλήρ.

A'πλησία, ας, ἡ, inexplebilitas, insatiabilitas, immensitas. A'πλητος, ὸν, ὁ ἡ ὴ, inexplebilis, insatiabilis, immensus. Indè adv. A'πλήτως, inexplebiliter, insatiabiliter, immensè. Ex ἀ, & 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλος.

A'πλόα, ας, ἡ, simplicitas, candor: ab ἁπλόος.

A'πλόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ ὰ, qui promissum vel perexilem habet capillum, item qui raro est capillitio: ab ἁπλόος, & θρὶξ.

A'πλοια, ας, ἡ, vide in A'πλοος.

A'πλοσύνη, simplicitas mœs: Th. ἁπλόος.

A'πλοὶς, ίδος, ἡ, vestis simplex: in acc. pl. ἁπλοΐδας: cui opponitur δίπλοις. In Homero jungitur substantivo χλαῖνα tanquam adjectum. Th. ἁπλόος.

A'πλοος, η, ον, ὁ ἡ ὸ, non plicatus: ab ἀ, & πίπλοος, præt. m. verbi πλέω.

A'πλοτέρων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium, qui Cynicus simplici veste utebat: ab ἁπλόος, & πλέω.

A'ΠΛΟ'ΟΣ, ὴ, ὸν, ὁ ἁπλόος, η, ον, ὁ ἁπλόος, ὴ, ὸν, simplex: compar. A'πλούστερος, superl. A'πλούστατος. Deriv. ab ἀ, unitatem significante, & πλέω, sum, tanquam ἁπλόος, quia unicum est quod simplex est; juxta Eustathium, & Etymol. vel ab ἀ priv. & πλόος, quia quod simplex est non est è multis. Est &

A'πλους, ἄπλους, ὁ ἡ ὺς, navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis: ab ἀ, & πλόος. Indè A'πλοια, ας, ἡ, tempus navigationi inopportunum. Th. πλέω.

A'πλότης, ητος, ἡ, simplicitas, candor: ab ἁπλόος.

A'πλυτος, ὸς, ὁ ἡ ὸ, divitiis carens: ab ἀ, & πλοῦτος.

A'πλόω - ῶ, expando, explico, extendo: f. ώσω. p. κα. imperf. ind. ἤπλουν, ας, α. 1. inf. ἁπλῶσαι. A'πλώσομαι ἁπλωσόμαι, expandor. pt. ἠπλωσμαι, cujus part. ἐπλωσμένος, η, ον, expansus, simplex. Th. ἁπλόος.

A'πλοια, ας, ἡ, immundities, illuvies: in plur. ἄπλοιαι, αἱ, spongiæ quæ cibi nequeunt. A'πλυτος, ὸς, ὁ ἡ ὸ, illotus, propriè de vestimento. Ex ἀ, & πλύνω.

A'πλῶς, simpliciter, benignè, adv. ab ἁπλόος.

A'πλωτος, ὸς, ὁ ἡ ὸ, innavigabilis. Th. πλέω.

A'πνεὶς, ἐοῦς, ὁ ἡ ὲ, valde spirans: ab ἀ epitat. & πνέω: vel non spirans, flatu destitutus: ab ἀ priv. & Th. eodem.

A'πνέμωτος, ὸς, ὁ ἡ ὸ, à vento non perflatus.

A'πνοος, ὸς, ὁ ἡ ὸ, qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis. Indè A'πνοὶ adv. sine respiratione, sine interpellatione, confertim. A'πνοία, ας, ἡ, spiritûs repressio. A'πνοιάζω, spiritum reprimo & contineo. Omnia ex ἀ priv. & præt. ind. pass. verbi πνέω.

A'πνοος, ἄπνους, ὁ ἡ ὺς, in acc. sing. ἄπνουν, ἄπνοα, flatu seu respiratione carens, flatû non emittens, mortuus, exanimis. Indè A'πνοια ας, ἡ, q. d. carentia flatûs, item sedata tempestas, tranquillitas à ventis. Ab ἀ priv. & πνοὴ. Th. πνέω.

ΑΠΟ', præpositio regit gen. ἀ, ab, post, ante, præ, propter, per, item ex, de, absque. Indè Lat. Ab, & per Metaplasmum Angl. Of. Ist autem ab Hebr. אב, id est,

antiquo vel principium capiendi rei. Ἀπ' ἀρχῆς, adv. *ab initio, primum.* Et ἀπ' ἀρχῆς pro ἀρχῆθεν, ἐξ ἀρχῆς, *ab initio.* Th. ἀρχὴ, *finis.* Et Ἀπὸ pro ἀπόντος, *absentis, absente, absente.* Th. ἐξ, ἀπὸ, ἀφ', ἀπὸ, ἀφ', ἀπὸ, ἀφ',

Ἀνοβελίζω, ἀνοβελίσαμι, & Ἀνοβελίσκω, ſervando ſeu aſſuendo exſtruo ſive exadio, per aſſum exſtruo, item exoſſuo, deſervio. Ἀνοβελισμὸς, per aſſum exſtruo aut ſervio: à cujus 1. ſing. præt. ind. fit Ἀνοβελισμὸν, ὁ, ὁ, ſtruma, item furfur tritici. Ex ἀνὰ, & βελίζω.

Ἀνοβρίζω, perfundo, madefacio, intingo: f. ξω. Ἀνοβρίσμα, perfundo, madefacio: à cujus 1. ſing. præt. ind. fit Ἀνόβρισμα, ὁ, ὁ, diluvium, item aqua quâ quid perfuſum vel proluvium eſt. Ex ἀνὰ, & βρίζω.

Ἀνοβρίζω, crapulam edormio, dormio: f. ίσω, & ίξω. a. 1. ἀνοβρίξα, ας, ε. cujus part. ἀνοβρίξας, αντ᾽, ασα, αν, in nom. pl. ἀνοβρίξαντες. Ex ἀνὰ, & βρίζω.

Ἀνοβρίζω, act. degravo, vel neut. præpendere deorſum: ex ἀνὰ, & βρίζω.

Ἀνόβρυχε, ες, ὁ, perfuſio, madefactio: ab ἀνοβρύχω.

Ἀνοβρύχω, forbeo, glutio, voro: ex ἀνὰ, & βρύχω. Th. βρύχω.

Ἀνοβρύχω, ſuffoco, laqueo implico: ex ἀνὰ, & βρύχω.

Ἀνοβρώσω, demordeo, abedo: ex ἀνὰ, & βρώσω.

Ἀνοβρωθείς, είσα, ὀν, exeſus, a. 1. paſſ. part. ab Ἀνοβρώσκω, abedo, comedendo conſumo: f. σω. p. βέβρωκα. præt. paſſ. βέβρωσμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀνοβρώθην, θης, θη. Ex ἀνὰ, & βρώσκω.

Ἀνοβώσω, obſtruo, obſtruo: f. σω. Ex ἀνὰ, & βώσω.

Ἀνόβωμος, ος, ὁ ἡ ὁ, profanus, ab ara alienus: ex ἀνὰ, & βωμὸς.

Ἀνογλάω -ῶ, in terram vergo: f. άσω. Ex ἀνὰ, & γαῖα.

Ἀνόγαιος, ος, ὁ ἡ ὁ, à terra remotus: ût & Ἀνογαῖος: ab eodem Th.

Ἀνογείω, ως, ὁ, ventus qui à terra exortus in mare ferit: cui contrarius eſt qui dicitur πεγαῖος. Ἀνόγλα, τὰ, retinacula navium, funes quibus navis alligatur in littore: unde Ἀνογλάω, ῶ, ἀνάω: ſalvere.

Ἀνόγειον, ου, τὸ, vox Mathematica quâ denotatur ſumma Planetæ altitudo: opponitur τῷ ὑπογείῳ, quod vide. Ἀνόγειος, ος, ὁ ἡ ὁ, à terra remotus, ût & Ἀνογαῖος. Omnia ex ἀνὰ, & γαῖα.

Ἀνογαλαλίζω, ablacto, à lacte depello. Ἀνογαλαλίζομαι, ablactor, à lacte depellor: à cujus præt. ind. paſſ. fit Ἀνογαλαλίσμαι, ὁ, ὁ, ablactatio. Ex ἀνὰ, & γαλαλίζω. Th. γάλα.

Ἀνογδάω -ῶ, imbrico, imbricatim (vel ſcrupeorum modo) facio vel ſero. Ex ἀνὰ, & γλάω -ῶ. Th. γλύπτω.

Ἀνογλύω, depico, demo ei quod glutum eſt. Ἀνογλύζω, idem quod γλύζω. Ex ἀνὰ, & γλύω.

Ἀνογονάω -ῶ, genero, produco: ex ἀνὰ, & γονάω -ῶ. Th. γείνομαι.

Ἀνογόμωσα, depoſui: ex ἀνὰ, & γόμωσα. Ἀνογομῶω -ῶ, pontis inſtar impono: ex ἀνὰ, & γομῶω -ῶ. Th. γόμφος.

Ἀνογρόμενος, ου, ὁ, conſenſerus, in acc. pl. Ἀνογρομένους. præſ. part. ab Ἀνογρόμεσα, conſenſero. f. Ἀνογρόμεσω. p. Ἀνογρόμεκα. a. 1. ind. Ἀνογρόμεσα. a. 1. ſub. Ἀνογρόμεσω, ης, η. Ab ἀνὰ, & γρόμεσω. Th. γρόμος.

Ἀνογλύομαι, & Ἀνογλύομι, abſum, decedo, item morior. f. Ἀνογλύσομαι. p. Ἀνογλύσομαι. a. 1. paſſ. ἀνογλύσθην, θης, θη. a. 2. ind. ἀνογλύμην, μην, μεθα. a. 2. part. Ἀνογλύμενος, η, ον, mortuus. Ex ἀνὰ, & γίνομαι, fum.

Ἀνογλύσκω, reſicio, non ogniſco, abnuo, improbo, item abſolvo, renuntio, deſtero. f. Ἀνογνώσομαι. p. ἀνέγνωκα. pluſq. perf. ἀνεγνώκειν. a. 2. ἀνέγνων, ες, ε, qu. à γνόω -ῶ, & in 3. pl. ἀνέγνωσαν. a. 2. imperat. Ἀνόγνωθι. a. 2. ſub. Ἀνογνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. Ἀνογνῶναι. a. 2. part. Ἀνογνὼς, οῦσα, ὀν. perf. paſſ. Ἀνέγνωσμαι, σαι, σται. a. 1. paſſ. ἀνεγνώσθην, θης, θη. f. 1. paſſ. Ἀνογνωσθήσομαι. A præt. act. Ἀνόγνωτος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui rejecit, part. & Ἀνογνωτὸς, ὸς, ὸν, deſperatè, adv. A præt. paſſ. Ἀνόγνωσις, εως, ὁ, rejectus, part. Ἀνόγνωσις, εως, ὁ, deſperatio. Ἀνογνώστης, ου, ὁ, deſperator. Omnia ex ἀνὰ, & γινώσκω.

Ἀνογλαυκόω -ῶ, cæſium reddo. Ἀνογλαύκωμα, ατος, τὸ, & Ἀνογλαύκωσις, εως, ὁ, glaucoma, glaucedo: à præt. ind. paſſ. Th. γλαυκὸς.

Ἀνόγλωσσος, ος, ὁ ἡ ὁ, exilibus ſuis clunibus, depreſſus. Th. γλωσσὸς.

Ἀνογλυκαίνω, dulce reddo, edulco: ex ἀνὰ, & γλυκαίνω. Th. γλυκὺς.

Ἀνόγνοια, ας, ὁ, deſperatio, à pr. m. verbi Ἀνογνώσκω.

Ἀνόγνωκα, ſi, ψ, rejecerim, a. 2. ſub. act. Ἀνόγνως, ῶτος, ὁ, ἡ, ὁ, qui rejecit, a. 2. part. act. ab Ἀνογνώσκω, qu. ab Ἀνόγνω -ῶ, vel Ἀνόγνωμι.

Ἀνόγνωσμος, ὁ ἡ ὁ, qui dentes ætate indicet amiſit, ὁ μὴ ἔχων δι᾽ ἔ γνάθου, a. 1. ſing. præt. paſſ. verbi Ἀνογνώσκω.

Ἀνόγνωτος, & Ἀνογνώτως, vide in Ἀνογνώσκω.

Ἀνογονὰ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ὁ, poſteritas. Ἀνόγονα, τὰ, ſecunda, orta, oriunda, nom. pl. ab Ἀνόγονος, ὁ ἡ ὁ, ortus, oriundus: & ſubſt. ὁ, ἡ, ὁ, poſterus. Ex ἀνὰ, & γόνος, præt. m. verbi γείνομαι.

Ἀνογραίζω, ſenectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῦς.

Ἀνόγραφος, ος, ὁ, deſcriptio, conſcriptio, cenſio, enumeratio. Ἀνόγραφος, ος, ὁ ἡ ὁ, ab exemplari vel ad exemplar effictus. Ἀνόγραφον, ου, τὸ, exemplum libri vel tabellæ, deſcriptum, exſcriptum, deſcriptio, imago. Omnia ex

Ἀνογράφω, in tabulas refero, deſcribo, im-

perf.

ραι, dimidiari, f. -θω. p. κατημίσημαι. a. 1. κατημίσθην. a. 1. sub. κατημίσθητι, ης, ῆ. Α'κατημίσημαι, dissolvor, item nimium profluo. perf. pass. κατημίσημαι. contrahi: fut. 1. med. κατημιδήσομαι, ῃ, ῆται. a. 1. m. κατημιδησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. κατημιδήσασθαι.

Α'κατημία -ᾶς, exercus, membra debilia, decartus, delumbo: f. -άω. p. κατημάσημαι. a. 1. sub. κατημάσθητι, ῃς, ῇ. Ex κατά, & ἡμίεις -ᾶς. Th. ἡμία.

Α'κατημίζομαι, exercor, me exercco: ab κατά, & ἡμιάζομαι. Th. ἡμιάς.

Α'κατημιάω -ῶ, mado, demudo: f. -άσω. a. 1. part. pass. Α'κατημιασθείς, άσα, έν, demudatus. Ab κατά, & ἡμιάω -ῶ, Th. ἡμιάς.

Α'κατημιασμός, οῦ, ὁ, demudatio: à 1. sing. ptrat. pass. verbi κατημιάω -ῶ.

Α'κατημιασμός, οῦ, ὁ, effeminatio. Th. ἡμιάς.

Α'κατημιάσσω -ξω, in angulum me colligo, inf. ptrf. κατημιάχθαι: ex κατά, & ἡμιάσσω -ξω. Th. ἡμιάς.

Α'κατά, ῆ, pedibus carnificem: acc. sing. ab ἄκατις. Th. πούς. Est & ἄκατος nom. neut. plur.

Α'κατάλλω, divido, distribuo, partior, impertio: f. 1. ἀκατάλω, & Poët. ἀκατάλλω. f. 1. inf. κατατάλαι, & κατατάλαξαι, distributurum esse. Th. ἀκάλω, divido.

Α'κατάλω, comburo: ex κατά, & ἀκάω, uro. Α'κατάλτω, demordeo, præmordeo: ex κατά, & ἀκάτω.

Α'κατάλτω idem quod ἀκάτω, lacrymabundus: imperf. ind. ab

Α'κατάκρυτος, lacrymis prodo, illacrymo: f. -σω. p. -κρυκα. a. 1. κατάκρυσα, σας, σε. Hinc Α'κατάκρυτικὸς, ἡ, medicamenta lacrymas movencia. Ex κατά, & ἀκάκρυω. Th. ἀκάκρυ.

Α'κατάμαλλ, Dor. pro κατάμαλλ, pervertit præficiis: fic Α'κατάμαλλ, Dor. pro κατάμαλλ, peregrè agens, vide in κατάμαλλ -ῶ.

Α'κατάμαλλ, idem quod ἀκάμαλλ: vide κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ, ου, ὁ, ἡ, qui tributum pendit, & tributum cujus fit divisio, item quod pro parte (seu portione) alicui cedit. Α'κατάμαλλ, ου, ὁ, divisio, partitio, pars, portio, à 1. sing. ptrat. ind. verbi κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ, & Α'κατάμαλλ, distributurum esse, Poët. pro κατάμαλλ, vel -ᾶλλ, f. 1. inf. verbi κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ, ιτίενε dedolo vel contundo, item contundo: ex κατά, & ἀκάλλ, Æol. pro ἀκάλλ. Th. ἀκάω, uro.

Α'κατάμαλλ, exceptus sum, perf. pass. ab κατάμαλλ. Th. ἀκάμαλλ.

Α'κατάμαλλ, demonstratus, approbatus sum: perf. pass. & part. κατάμαλλ, ων, ους demonstratus, approbatus: ab κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ, timidè, timidè, meticulosè, ex eum modo qui veretur animo: adv. ab Α'κατάμαλλ, timidè, ἄα, ὸν, timidus, part. pass. act. verbi κατάμαλλ -ῶ. Th. ἀκάλλ.

Α'κατάμαλλ, æstimatur, censetur, 3. sing. ptrat. ind. verbi κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ, redditus sum: ptrat. pass. & Α'κατάμαλλ, reddidi, ptrat. act. verbi κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ, ας, ὁ, ἡ, ascensus, & in 3. plur. κατάμαλλ, ptrat. ind. act. verbi κατάμαλλ. Th. ἀκάω, sitio.

Α'κατάμαλλ, ίστερ, ίστ, ὁ, ἡ, ἡ, inferior, vetus, cui aliquid deest: ex κατάμαλλ, ab ἄν. Th. ἀκάω, uro.

Α'κατάμαλλ, defuit, defecit, abest: imperf. ab eodem Th.

Α'κατάμαλλ -λω, & Α'κατάμαλλ -λω, detorreo, imperf. κατάμαλλ, ῆς, ῆν. Ab κατά, & ἀκάλλ. Th. ἀκάω.

Α'κατάμαλλ, ostendo, ostento, demonstro, probo, ptrat. part. act. κατάμαλλ, ουσα, ων, præ se ferens. ptrat. inf. κατάμαλλ. a. 1. act. κατάμαλλ, σις, ι. a. 1. inf. act. κατάμαλλ, Ion. κατάμαλλ. perf. ind. pass. κατάμαλλ, cujus part. κατάμαλλ, ων, approbatus. Th. ἀκάμαλλ (vel ἀκάλλ) ostendo.

Α'κατάμαλλ, ῆ, ὁ, ἡ, demonstrativus. Α'κατάμαλλ, demonstrativè. Α'κατάμαλλ, ἡ, demonstrabilis, probabilis. Omnia à 3. sing. ptrat. ind. pass. verbi κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ -ῶ, præ timore refugio, refermido: f. -έω. p. κατάμαλλ, cujus part. κατάμαλλ, ῶσα, ὸς: unde adv. Α'κατάμαλλ, timidè: & à 2. sing. ptrat. ind. pass. Α'κατάμαλλ, ους, ὁ, gravia. Ex κατά, & ἀκάλλ -ῶ. Th. ἀκάλλ.

Α'κατάμαλλ, a, ι. inf. act. Α'κατάμαλλ, f. 1. inf. act. ab eodem Th.

Α'κατάμαλλ, ους, ὁ, Ion. κατάμαλλ, demonstratio, declaratio, probatio, item specimen: à 2. sing. ptrat. ind. pass. verbi κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ, ου, ὁ, ἡ, qui cunam fuit, qui cunatus est, qu. à ab κατά & ἀκάω: vel incunatus: ex κατά pro a priv. & ἀκάω.

Α'κατάμαλλ, Ion. pro κατάμαλλ, exoriare, inf. præf. verbi κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ -ῶ, abtrunco, cervicem abscindo, decollo, item abscindo à cervice: f. -σω. p. κατάμαλλ. a. 1. κατάμαλλ, σας, σε. f. 1. inf. κατάμαλλ. Ab κατά, & ἀκάμαλλ Ion. pro ἀκάμαλλ, & ἀκάμαλλ ptrat. m. verbi ἀκάμαλλ.

Α'κατάμαλλ, ους, ὁ, demonstratus, approbatus: a. 1. part. pass. Α'κατάμαλλ, f. 1. inf. pass. verbi κατάμαλλ.

Α'κατάμαλλ -ῶ, decimo, decimat: accipio, item

item dividere do: f. dem. perf. κατέδηκα. Ex κατά, & δήκω -ῶ. Th. δήκω.

Ἀποδεκατισμός, οῦ, ὁ, decimatio; decimarum exactio: à 1. fing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδεκατίζω -ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, recipere, præſ. inf. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, α, ον, ὁ ἡ ἡ, recipiendus, admittendus. Ἀποδεκτὰ, ἡ, ὁ, vel Ἀποδεκτὸς, ἡ, όν, receptor: in nom. pl. Ἀποδέκται, & Ἀποδεκτῆρες, ὶ, ceſſores tributorum & vectigalium. Ἀποδεκτὸς, ἡ, ὁ, dignus qui admittatur & recipiatur, acceptus, acceptabilis, gratus, probatus. Omnia à 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρόομαι -ώμαι, arboreſco: inf. præſ. ἀποδενδρόεσθαι. a. 1. ind. ἀπεδενδρόθην, ες, η. cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, θέντος, ὶν. Ab ἀπό, & δένδρον -ώμαι. Th. δένδρον.

Ἀποδεξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, edere, demonſtrare, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic Ἀποδεξάμενος, pro ἀποδείξάμενος, a. 1. part. m. & fic in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, Ion. pro ἀπόδειξις, demonſtratio: quod vide.

Ἀποδέομαι -έομαι, reliquor, illiquor, prælignor, paſſ. verbi ἀποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀποδέρειν, Ion. ἀποδέρεν, excorio: à cujus 3. ſing. præt. ind. paſſ. ſit Ἀπέδαρτο, ατο, extra ſeu pelle detracta, ſpolium: & inde Ἀποδερμάτιον -ῶ, idem quod ἀποδέρειν.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, reliquatio: à 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀποδεσμὶς, ίδος, ἡ, faſciculus, linteum: item faſcia circa caput mulierum, vel earum mammas continens: indè Ἀποδεσμίον, Ἀποδεσμεύω -ῶ, & Ἀποδεσμέω -ῶ, colligo, religo. Ex ἀπό, & δεσμὸς, quod à 1. ſing. præt. ind. paſſ. verbi δέω.

Ἀποδεσθὲς, έσσα, έν, excepturus, a. 1. part. paſſ. ab

Ἀποδέχομαι, excipio, recipio, admitto, item probo: f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. 1. ind. paſſ. ἀπεδέχθην, ες, η, & in 3. plur. ἀπεδέχθησαν. a. 1. m. ἀποδεξάμην, ω, ατο. a. 2. inf. m. ἀποδέξασθαι. Ex ἀπό, & δέχομαι.

Ἀποδεχθὲς, εῖσα, έν, acceptus, præſ. part. Ἀποδέχου, accipe, præſ. imperat. paſſ. ab eodem Th.

Ἀποδέω -ῶ, religo, illigo, præligo: in paſſ. Ἀποδέομαι -ῶμαι: unde Ἀπόδεσις, εως, ἡ, reliquatio. Ab ἀπό, & δέω, ligo. Et Ἀποδέω -ῶ, abſum, inferior ſum: unde Ἀπόδεὴς, abſti, deeſti, deficit: & Ἀποδεὴς, ὲς, ὲς, ὲ ἐς, ὲ, inferior, cui deeſt, vacuus: ex ἀπό, & δέω, egeo.

Ἀποδείκνυμι -ῶ, manifeſtum reddo, declaro: ab ἀπό, & δείκνυμι -ῶ. Th. δείκνυμι.

Ἀποδημέω -ῶ, abſum domo ſeu patriâ, peregrinor, peregrè proficiſcor, f. ήσω. p. Ἀποδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. ἀπεδήμησα, ας, ε. a. 1. part. aſt. Ἀποδημήσας, ασα, αν. Ex ἀπό, & δῆμος.

Ἀποδημία, ας, ἡ, peregrinantis abſentia, peregrinatio. Ἀποδημητὴς, ὲ, ὁ, peregrinator. Ἀποδημητικὸς, ὴ, όν ἡ, peregrinari ſolitus. Ἀπόδημος, ος, ὁ ἡ, peregrè agens, abſens à domo vel patria. Omnia ex ἀπό, & δῆμος.

Ἀπόδια, ας, ἡ, pedum carentia: ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀποδιαιτάω -ῶ, arbitramento abſolvere: a. 1. ἀπεδιήτησα, ας, ε. Ex ἀπό, & διαιτάω -ῶ. Th. διαῖτα, arbitrium.

Ἀποδιαιρέω, diſpeſco, areo, interſepio, divido: ex ἀπό, διὰ, & αἱρέω.

Ἀποδιατρίβω, immoror, tempus conſumo: ex ἀπό, διὰ, & τρίβω.

Ἀποδίδαυμι, dedoceo: ex ἀπό, & δίδαυμι.

Ἀποδίδοιν, ὲν, reddere, præſ. inf. pto ἀποδίδωμι, ab ἀποδίδομι.

Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor, refero: paſſ. verbi ἀποδίδωμι, quod vide.

Ἀποδιδὸς ἐξάνυμι, auſugio: vide in ἀπόδιδς, Th. διδράσκω.

Ἀποδίδωμι, reddo, retribuo, perſolvo, do, item interpreter. præſ. imperat. Ἀποδίδοῦ, ότω. præſ. inf. Ἀποδιδόναι. præſ. part. Ἀποδιδοὺς, οῦσα, όν. f. Ἀποδώσων, ουσα, ουν. p. Ἀποδέδωκα, ας, ε. a. 1. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ε. a. 2. imperat. Ἀπόδος, Ἀποδότω, ſolve. 3. plur. Ἀποδότων. præſ. opt. Ἀποδοίμι, οις, οι. a. 2. opt. Ἀποδοῖλιν, ες, ε. (Att. Ἀποδοῖμεν) & in plur. per Sync. Ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν. præſ. ſub. Ἀποδῶ, ᾷς, ᾷ. a. 2. ſub. Ἀποδῶ, ᾷς, ᾷ. præſ. inf. Ἀποδιδόναι, & Ἀποδιδόμεν. a. 2. inf. Ἀποδοῦναι, & Att. Dor. & Æol. Ἀποδόμεν. præſ. part. Ἀποδιδὺς, ῦσα, ὺν. a. 2. part. Ἀποδοὺς, οῦσα, όν. præſ. paſſ. Ἀποδίδομαι, reddor, retribuor. imperf. ἀπεδιδόμην, ου, το. perf. paſſ. Ἀποδέδομαι, pluſq. perf. ἀπεδεδόμην. a. 1. ἀπεδόθην. f. 1. Ἀποδοθήσομαι. paulò-poſt-fut. Ἀποδεδόσομαι. præſ. imperat. Ἀποδίδοσο, δόσθω. præſ. opt. Ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 1. Ἀποδοθείην, ες, η. præt. opt. Ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο. præſ. ſub. Ἀποδιδώμαι, ᾷ, ᾶται. perf. ſub. Ἀποδεδόμαι, ᾷ, ᾶται. ptæſ. inf. Ἀποδίδοσθαι. a. 1. inf. Ἀποδόθαι. præſ. part. Ἀποδιδόμενος -ώμενος, η, ον. Th. δίδωμι, do.

Ἀποδιείρω & Ἀποδιείρω, dirimo, diſſiungo, item intervallo ſejungo: ex ἀπό, διὰ, & ἴημι.

Ἀποδιζάω, abſolvo: opp. κατοδιζάω. Ab ἀπό, & διζάω. Th. δίζω.

Ἀποδικάω -ῶ, cauſam meam defendo: ex ἀπό, & δίκη.

Ἀποτείνω -ῶ, *detendo*: ex Ἀπό, & τείνω -ῶ. Th. *tείνω*.

Ἀποτέμνω, idem quod Ἀποτίω.

Ἀποτετμημένῶς -ῶ, & Ἀποτετμημένως -ῶμαι, *abitio, precul amando, depello, expio*: ptæs. inf. Ἀποτετμημένῶς h. e. Ἀποβλητὸς διὰ τὴν Ἀποτέμνω Δίκη. Ex Ἀπό, & διατετμημένῶ -ῶ, quod à Δαίω, & τέμνω à τέμω.

Ἀποτερμίζω, *secrego, suis limitibus, finitum separo*: f. ἰσω, p. Ἀποτετέρμικα. Ex Ἀπό, τέρμα, & ἰζω. Th. ἔρος, *terminus*.

Ἀποτετάλιδα, *discum deficio, in disci morem deficio*: ex Ἀπό, & τέλος.

Ἀποτετραδυφῶ -ῶ, *in diphthongum consto*; indè Ἀποτετραδύφωσις, εως, ἡ, *in diphthongum consiatio*: ex Ἀπό, & τέτρα δύφθογγος, quod vide. Th. φθέγγομαι.

Ἀποτίω, *expello*: à τίω, pro τύπτω, *percutio*.

Ἀποτύπτω, *dicunde expello*; indè Ἀποτίνξις, εως, ἡ, *expulsio*: ab Ἀπό, & τύπτω.

Ἀποτυθθέλλω, ες, ὁ, a. 1. opt. pass. Ἀποτυθθείλαι, a. 1. inf. pass. Ἀποτυθθέντμαι, f. 1. pass. verbi Ἀποτύθθημι.

Ἀποτυθθέλλω, *displicere*. Ἀποτυθθὲν res Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. θύω.

Ἀποτυμβάζω, vel Ἀποτυμβάσσω -ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, reficio*: f. ἄσω. perf. Ἀποτέτυμβακα, a. 1. Ἀποτέτυμσα. Ἀποτυμβάζομαι, *improbor, reficior*: perf. pass. Ἀποτέτυμβασμαι. a. 1. pass. Ἀποτυμβάσθαι. a. 1. inf. pass. Ἀποτυμβάθεὶς, a. 2. sing. præt. ind. fit Ἀποτυμβασία, ας, ἡ, *improbatio, reiectio*. Ἀποτύμβατος, ὁ, ἡ ὁ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus*. Omnia ex Ἀπό, & τύμβος. Th. θύω.

Ἀποτύφομαι, *reddere*. a. 2. inf. Æol. pro Ἀποδοῦναι. Ἀποτύφορ, ὁ, ὁν, a. 2. part. m. Ἀποτύναι, a. 2. inf. Ἀποτύς, Ἀποτύντε, in plur. Ἀποτύντων, a. 2. imperat. act. Ἀποτύθι, a. 2. inf. m. verbi Ἀποτίθημι.

Ἀποτύρτιος, ιος, ὁ, *fordium circa dentes purgatio*: ex Ἀπό, & τύρ.

Ἀποτῶ, Ἀποδότω, *reddito*, a. 2. imperat. & in plur. Ἀποδότωσαν: ab Ἀποδίδωμι.

Ἀπουδῶ, ὁς, ὁ, Ion. pro ἀφοδῶ, *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἀπουδῶ, οῦς, *pedibus carentis*, gen. sing. ab ἄπους. Th. πούς.

Ἀπουδοφόρος, ὁ, ἡ ὁ ἡ, *qui reddi* (aut restitui) *debet*: ab Ἀποδίδωμι.

Ἀπουσία, ας, ἡ, *redditio, retributio, persolutio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi Ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι.

Ἀπουσήτωρ, ορος, ὁ, *redditor*. Ἀπουσήτωρ, ὁ, ὁν, *retributorius*: ab eodem Th.

Ἀπύλεως, ω, ὁ ἡ ὁ, *ex servo genitus*: ex Ἀπό, & πύλεως.

Ἀπυθεῖναι, *reddidisse*, a. 2. inf. act. ab Ἀποδίδωμι.

Ἀπυθεκτέω, ῶ, τὸ, *receptaculum, receptorium*. Et

Ἀπυθοχή, ῆς, ἡ, *receptio, admissio, approbatio, commendatio*: ab Ἀποδέχομαι.

Ἀπυθοκλάω -ῶ, *oblique, incurvo*: a. 1. part. act. Ἀποκλάσας, ὁ, *inflexus, incurvans*: a. 1. inf. Ἀποκλάσαι, *inflexisse, incurvâsse*: ex Ἀπό, & κλάω -ῶ. Th. κλάω.

Ἀπύθ ἐγκύμα, ἀφος, τὸ, *quod manu dicunde capitur*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi Ἀπό ἐγκύω vel -ῶμι.

Ἀπυθύθω, per Metaplasmum pro Ἀπυδύθω, *dormisse*, a. 2. inf. verbi Ἀπυδύθω.

Ἀπύθ φεῦγε, *aufuge*, a. 2. imperat. act.

Ἀπύθ φείλω, ες, ὁ, *aufugerim*, a. 2. opt. Ἀπύθ φύγε, ἄσα, ὰν, qui vel *quæ aufugit*, part. a. 2. act. vel part. a. 1. ab Ἀπύθ ἔφυγα per Syne. pro Ἀπύθ ἔφυγον ab Ἀπό φέω.

Ἀπύθ φύγα, ας, ὁ, *aufugerim*, a. 1. opt. Æol. ab Ἀπύθ ἔφυγα.

Ἀπύθ φυγή, ῆς, ἡ, *fuga, vitatio, desertio*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi Ἀπό φέω.

Ἀπύθ φυγὴ στρατείας, *desertio actei, desertatio militiæ*.

Ἀπύθ φύσσω vel -ῶμι, & Ἀπύθ φύρσσω vel -ῶμι, *decerpo*: ab Ἀπό, & φύσσω vel -ῶμι.

Ἀπύθ φύω -ῶ, *fugio, effugio, aufugio*: f. Ἀπύθ φεύσω. p. Ἀπύθ φέυγα. a. 1. Ἀπύθ ἔφυγον, & per Syne. Ἀπύθ ἔφ, unde part. Ἀπύθ φὰς, ἄσα, ὰν, qui. ab Ἀπύθ φάω. a. 1. opt. Æol. Ἀπύθ φύγοια, ας, ὁ, a. 2. ind. Ἀπύθ φλέω & Ἀπύθ φάλλω. a. 2. imperat. Ἀπύθ φύθι. a. 2. inf. Ἀπύθ φύγειν. Ab Ἀπό, & φέω.

Ἀπύθ φύρσσε, *decerpe*, præs. imperat. act. ab

Ἀπύθ φύρσω, *decerpo*, f. ῶσω. p. ῶκα. præt. pass. Ἀπύθ φύρσμαι. Ex Ἀπό, & φύρσω.

Ἀπύθ φύρσις, ιος, ἡ, *decerptio, collectio fructuum*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi Ἀπύθ φύρσω.

Ἀπύθ φλύω, Ion. pro Ἀπύθ φύγειν, *aufugisse*, a. 2. inf. verbi Ἀπύθ φέω.

Ἀπύθ φυσις, Ion. pro Ἀπύθ φυσις, ιος, ἡ, *fuga*, quod vide.

Ἀπύθ φυτος, ὁ, ἡ ὁ ἡ, *qui recurrit, cursu revertens*, item *cursu inferior*: à præt. m. verbi Ἀπύθ χέω.

Ἀπύθ χάλω, *dilacero, dilanio, disserpo, excorio*: inf. act. Ἀπύθ χάλαι: ex Ἀπό, & χάλω.

Ἀπύθ χέω, idem quod Ἀπύθ χάλω, inf. act. Ἀπύθ χέαι, præt. opt. Ἀπύθ χέαιμι, οις, οι. a. 1. subj. Ἀπύθ χέω, in 3. plur. Ἀπύθ χέωσι. a. 1. ind. pass. Ἀπύθ χεύθην, ες, ε. Th. idem.

Ἀπύθ χοὶ contract. pro Ἀπύθ χέω, quod vide.

Ἀπύθ χύλω, præs. opt. Att. pro Ἀπύθ χέαιμι, *aufugerem*, ab eodem Th.

Ἀπύθ χύμαι,

A'ποδάμνω, lanuginis, gravitèr conquerer: ex Ἀπό, & δάμνημι.

A'ποδέω, ήσω, ησα, exuo, part. præſ. A'ποδέων: exuere, ſpoliare, a. 2. act. inf. A'ποδυσόμενος, ος, ον, reſolvens, a. 1. part. m. ab Ἀποδύω.

A'ποδύσις, εως, ἡ, ipſa alicui exuendi, veſtimentorum depoſitio: à 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi Ἀποδύω.

A'ποδυσπάω -ῶ, ſtomachor, ægrè fero, impatienter agitor, item vexor, reſiſto, difficulter cado: ex Ἀπό, δύς, & πάω. Th. σπάω.

A'ποδυσπασμός, ου, ὁ, ſtomachatio in rebus adverſis, impatientia: à 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi Ἀποδυσπάω -ῶ.

A'ποδύτηριον, ου, τὸ, locus ubi veſtimenta exuuntur: ab Ἀποδύομαι.

A'ποδύω, vel A'πόδυμι, εκυσα, f. Ἀποδύσω. p. κα. præſ. paſſ. A'ποδύομαι. imperf. Ἀπεδυόμην, & in 3. plur. Ἀπεδύοντο. Ex Ἀπό, & δύω, indue.

A'ποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, a. 2. ſubj. act. & A'ποδίδων, ους, ουν, reddam, retribuam, in 1. plur. Ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &

A'ποδῶμι, ῴης, ῴη, reddidero, retribuero, a. 2. opt. Att. verbi Ἀποδίδωμι.

A'πόδων, όντ, pedibus carentium, gen. plur. ab Ἄπους. Th. πούς.

A'πόειπε', pro Ἀπόλειπε, a. 2. imperat. act.

A'ποείπειν, refutare, a. 2. inf. act. ſic A'ποείπον, Poët. a. 2. ind. pro ἀπέιπον.

A'ποείρω, a. 2. ſub. act. ab Ἀπό, & εἴρω.

A'πόιρω, Poët. pro ἀπείρω, ab ἀπείρω, arceo, dirimo. Th. εἴργω.

A'πόιρως, ως, ὁ, corruptè, a. 1. Æol. ſine augmento, ab A'πόιρω. Th. εἴρω. f. 1. Æol. ἴρσω. Hinc A'πόιρος pro ἀπείρος, f. 1. Æol.

A'ποζωδιάσας, a. 1. inf. paſſ. ab Ἀποζωννύω. Th. ζώνυμι, vel ζωννύω.

A'ποθάλλω, deflorefco, f. 1. ind. act. Ἀποθαλῶ. a. 1. ind. ἀπέθαλα, ας, ε, præt. ind. act. ἀποτέθηλεκα. p. paſſ. ἀποτεθήλημαι. Ex Ἀπό, & θάλλω.

A'ποθαμεῖν, a. 2. inf. Ἀποθάνω, ης, η, a. 2. ſub. act. Ἀποθανέομαι, & in f. g. Ἀποθανέσθαι, gen. ſing. a. 2. part. act. ab Ἀποθνήσκω, morior.

A'ποθανέειν, Ion. pro Ἀποθανεῖν, vel Att. Ἀποθανεῖν, 2. ſing. f. 2. m. verbi Ἀποθνήσκω.

A'ποθανέεσθαι, Dor. pro Ἀποθανεῖσθαι, mortua, a. 2. part. act. f. g. vide Ἀποθανεῖν.

A'ποθέμενος, ος, ον, depoſitus, a. 2. part. m. A'ποθέμεν, deponere, rejicere, a. 2. inf. m. ab Ἀποτίθημι, ex Ἀπό, & τίθημι.

A'πόθεστος, ου, ὁ, depoſitio, à 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi Ἀποτίθημι. Th. τίθημι.

A'πόθεστος, ος, ὁ ἡ, ὁ, abjectus, negletus, cujus deſiderio non tenemur: ex α, & ποθέω, quod à ποθέω -ῶ. Th. πόθος.

A'ποθήλεος, α, ὁ ἡ, ὁ, idem quod Ἀποθήλυς.

A'ποθηλυκτήρ, ος, ου, curſu diſceſſurus, f. 1. part. m. ex

A'ποθέω, curro, f. Ἀποθεύσομαι ex Ἀπό, & Θέω.

A'ποθλαν, ας, ὁ, horreum, nom. pl. Ἀποθλᾶσι, al. ab Ἀποτίθημι, in a. 1. act. ἀπέθηκα, depoſui: quòd in horreo deponantur fruges.

A'ποθησαυρίζω, recondo, congero pro theſauro: f. ίσω. p. Ἀποτεθησαύρικα. A Θησαυρίζω, quòd à Θησαυρός.

A'ποθίασμος, ſeponam, f. 1. m. ex Ἀποτίθημι.

A'ποθλίβω, opprimo, f. ψω. p. Ἀποτέθλιφα. Ex Ἀπό & Θλίβω.

A'ποθνήσκω, 3. ſing. opt. præſ. A'ποθνήσκοιντο, ντ, acc. ſing. part. præſ. ab

A'ποθνήσκω, morior. f. 2. m. Ἀποθανέομαι. p. Ἀπότεθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. 2. ſub. Ἀποθάνω, ης, η. a. 2. inf. Ἀποθανεῖν. a. 2. part. Ἀποθανών, ὤσα, ὸν. Th. Θνήσκω.

A'ποθραῦσι, deſiliæ. Th. θραύω.

A'ποθύσκουσι, 3. plur. præſ. ind. ab Ἀποθύσκω, pono.

A'ποθρώσκουσι, deſiliant, 3. plur. præſ. ſub. ab

A'ποθρώσκω, deſilio, reſilio, exſilio: ex Ἀπό & Θρώσκω.

A'ποθυμόν, ν, ὁ ᾗ ὸ, ingratus animo, invifus, ab Ἀπό, & Θυμός, ὸ, ὁ, mens, qu. diverſum à mente.

A'ποικία, ας, ἡ, colonia: indè A'ποικάω -ῶ, aliunde habitatum venio, migro in coloniam, f. ήσω. Et A'ποικίζω, in coloniam deduco. paſſ. A'ποικίζομαι, in coloniam deducor: pæt. paſſ. ἀπῳκισμαι, à cujus 1. perſ. ſing. fit A'ποικισμός, ὸ, ὁ, colonia deductio. part. præt. paſſ. A'πῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus. a. 1. ind. paſſ. A'πῳκίσθη, ης, η, cujus part. A'πῳκισθείς, έσσα, έν. Omnia ab Ἀπό, & Οἶκος.

A'ποικος, οἴκ, ὁ, & ἀποικος, ὁ, colonus, in coloniam aliquam miſſus: ex Ἀπό, & Οἶκος, domus. Hinc A'ποικίσαι, colonos aliunde mittere, a. 1. inf. verbi Ἀποικίζω.

A'ποινα, νᾶ, pretia, loco pœnæ debita, ex α, & ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna. Vel ἄποινα, qu. ἀ-ποινα, manera, quæ dantur ἀπὸ ποινῆς.

A'ποιτεῖν, redimere, præſ. inf. ab Ἀποινάω -ῶ. Th. ποινή.

A'ποίσουν, ſ. 1. dual. auferent, ab Ἀποφέρω, f. Ἀποίσω. a. 1. ἀπήνεγκα. Th. φέρω.

A'ποισῶ, Dor. pro Ἀποίσω, auferam, f. 1. verbi Ἀποφέρω. Th. φέρω.

A'ποιχόμενος, ος, ον, præſ. part. Ex Ἀπό & Οἴχομαι, abeo.

A'ποκαδίσσᾶ, reſtituit, 3. ſing. ind. act. ab Ἀποκαθίζάνω -ῶ.

A'ποκαθίζημι, & A'ποκαθίζάνω -ῶ, & Ἀποκαθίζω,

κολεχθείσα, reſtitus, f. κατακεκολεχώς: perf. κατακολεχθῆναι, reſtitutus fui, a. 1. ſub. κατακεκολεχθῆναι, reſtituar. Ex κατά, & κολέχω, quod ex κατά, & ἴστημι.

Ἀνακλίνω, 1, vel 3. pl. imperf. act. ex ἀνά, κατά, & ἴστημι.

Ἀνακλίνω, adoro, exuo: ex ἀνά, & κλίνω.

Ἀνακαλύπτω, detego, revelo: f. ψω. p. κεκαλύφα. a. 1. ἀνεκάλυψα. a. 1. inf. κεκαλύφαι. perf. paſſ. κεκαλυμμαι. a. 1. paſſ. ἀνεκαλύφθην. a. 1. ſub. κεκαλυφθῶ, revelatus fuero. a. 1. inf. paſſ. κεκαλυφθῆναι. f. 1. paſſ. κεκαλυφθήσομαι. Ex ἀνά, & καλύπτω.

Ἀνακάλυψις, εως, ἡ, revelatio: pateſactio: à 2. perf. ſing. præt. paſſ. ind. verbi κεκαλύπτω.

Ἀνακεφάλαιόω, ῶ, exſpiro: ab ἀνά, & κεφαλή, ἡ, quod à κεφάλω, ῶ, ſpiro.

Ἀνακεφαλαίωσις, εως, ἡ, attenta exſpectatio. Ex ἀνά, κεφαλή, & ἰάομαι.

Ἀνακεκαλλίω, reconcilio, f. ξω. perf. κεκαλλίλαχα. a. 1. κατακαλλάξα. Ex ἀνά, & κατακαλλάσσω.

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, reſtitutio, ab κατακαίνημι.

Ἀνακαλίσσεται, Ion. pro κατακαθίσεται, reſidebit, quod ex καθίζημι, ſedeo. Th. ἵζημι.

Ἀνακαλεσθήσομαι, σε, ται, reſtitutus fui, a. 1. ind. paſſ. ab κατακαλέσαι.

Ἀνάκειμαι, σαι, ται, ſepono, repono. Ἀνάκειται, ſtatutum eſt. præſ. pass. Ἀνακείμην, ο, οι, ſepultus, a, um. f. κατακείσομαι, imperf. ἀνακείμαν, σο, το, præſ. inf. κατακεῖσθαι. Ex ἀνά, & κείμαι.

Ἀνακείρω, detondeo, incido, item decutio, ſpolio: f. κατακερῶ, & Æol. κατακέρσω. a. 1. ἀνέκειρα, & ἀνέκερσα, ας, ε. Ab ἀνά, & κείρω.

Ἀνακαλίσκω, Ion. pro ἀνακάλλω, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi κατακαλέω.

Ἀνακλειόμενος, η, ον, incluſus, part. perf. ab κατακλείω. Th. κλείω.

Ἀνακεκρυμμένος, η, ον, occultatus, perf. part. paſſ. hinc Ἀνακεκρυμμένως, adv. ab κατακρύπτω, occulto. Th. κρύπτω.

Ἀνακλίνω, Æol. pro κατακρίνω, decondeam, f. 1. verbi κατακείρω. Th. κείρω.

Ἀνασκαλίζω, amputo caput, decollo: f. ίσω. perf. κατακεκόφαλικα, a. 1. ἀνεκεφάλισα. Ex ἀνά, & κεφαλή.

Ἀνάκινέω -ῶ, amoveo, removeo: ex ἀνά. & κινέω -ῶ.

Ἀνάκινέω, ῶ, ὁ, receſſus, diſceſſus, fuga: ab eodem Th.

Ἀνακλαίω, σις, σι, luges: f. κλαύσομαι. Ex ἀνά, & κλαίω.

Ἀνακλάξας, Dor. pro κατακλάσας: vide κατακλάξω.

Ἀνακλάξω, excludo, Dor. pro κατακλείσω, a. 1. imperat. à κλείω, claudo, f. κλείσω, & Dor. κλάξω, verbo ex iis q. hinc a. 1. ἐκλαξα. a. 1. imperat. κλάξον.

Ἀνακλάρος, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro κατακλήρος, exſors, Ex ἀνά, & κλῆρος.

Ἀνακλαίζω, & Ἀνακλείω, Ion. & Poët. pro κατακλείω, occludo.

Ἀνακλοίω, occludo, f. κατακλείσω. p. κεκλείκα. a. 1. ἀνέκλεισα. a. 1. ſub. κατακλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω.

Ἀνακλίνδω, furor, furripio, f. 1. ψω. Ex ἀνά, & κλίνδω.

Ἀνακλιθείς, είσα, ἐν, reclinatus, a. 1. part. paſſ. Poët. pro κατακλιθείς, verbi κατακλίνω. Th. κλίνω.

Ἀνακλίνω, inclino, verſo, f. νῶ. Ex ἀνά & κλίνω.

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, acclivitas: à 1. perf. ſing. præt. paſſ. verbi ἀνακλίνω.

Ἀνακλίσις, εως, ἡ, inclinatio, à 2. perf. ſing. præt. paſſ. verbi κατακλίνω.

Ἀνάκομμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum: à 1. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi κατακόπτω.

Ἀνακοπεῖσα, ῆς, ἡ, abſciſſa, gen. ſing. f. g. a. 2. part. paſſ. ab κατακόπτω.

Ἀνακοπή, ῆς, ἡ, abſciſſio. Ἀνακοπῆναι, a. 2. inf. paſſ. ab

Ἀνακόπτω, abſcindo, f. ψω. p. κεκόπκα. a. 1. ἀνέκοψα. a. 2. paſſ. ἀνακόπην. a. 2. inf. paſſ. κοπείσα. part. a. 2. paſſ. κοπείς, είσα, ἐν. Th. κόπτω.

Ἀνακορύσσω, pancis rem expedire, præſ. inf. à κορυθέω -ῶ, implico. Th. κορύθω.

Ἀνακόρ, ορος, ὁ ἡ, vellere carens: ab ἀ, & πείρω.

Ἀνακόψαι, abſciſſurum eſſe, f. 1. inf. act. ab κατακόπτω.

Ἀνάκρημνος, ου, ὁ, ἡ, præruptus. Th. κρημνός.

Ἀνακρίβωσαι, a. 1. inf. paſſ. vide κατακρίνομαι.

Ἀνάκριμα, ατος, τὸ, reſponſum, decretum: à 1. perf. ſing. præt. paſſ. ind. verbi κατακρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀνακρινθῆναι, a. 1. inf. m. ab κατακρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀνακρίνθην, ſimoti, dual. num. a. 1. part. paſſ. Poët. ab κατακρίνομαι.

Ἀνακρίνομαι, reſpondeo. f. 1. paſſ. κατακριθήσομαι. perf. paſſ. κεκάκρισμαι. a. 1. paſſ. ἀνεκρίθην, ης, η, reſpondi. a. 1. imperat. paſſ. κατακρίθηθι, ήτω & in 2. plur. κατακρίθετε, reſpondete. a. 1. part. paſſ. κατακριθείς, είσα, έν. a. 1. m. ἀνακεκριμένος, η, ον, reſpondi. Th. κρίνω.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, reſponſio. Ἀνάκρισιν δοῦναι, reſponſum dare, In nom. plur. Ἀνάκρισεις, à 2. perf. ſing. præt. paſſ. ind. verbi κατακρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀνακριτικός, ἡ, όν, judicialis, ab eodem Them.

Ἀνακρούω, propulſare: ab ἀνά & κρούω.

Ἀνακυλίσασι, vel κατακυλίσωσι, Ion. pro ἀνακυλίσωσι, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἀνακύ-

Ἀπαρύω, *abstundo*, f. ὑσω. p. Ἀπηρυκα, pass. ἀπήρυμαι, aor. 2. ἀπηρύσθην, perf. pass. ἀπηρυσμαι, pro ἀπαρύω. Th. ἀρύω.

Ἀπαυγή, ῆς, ἡ, *lacuna*.

Ἀπείρων, ονος, ὁ, ἡ, *absconditus*: ab eodem Th.

Ἀπείρυψις, εως, ἡ, *absconsio, occultatio*: à 2. perf. sing. prat. ind. pass. verbi ἀπερύπτω.

Ἀπεκτάμεν, *interficere*, a. 1. inf. Ion. ὰπ & ἀπεκταμέμεν, a. 1. inf. Dor. pro ἀποκτεῖναι. Ἀπεκτάσθαι, a. 1. inf. pass. Ἀπεκτάσθω, a. 1. sub. Ἀπεκτάνθαι, a. 1. inf. Ἀπεκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi Ἀπεκτείνω, *occido, aboleo*. f. κτενῶ, perf. ἀπέκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. 1. sub. Ἀπεκτείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. Ἀπεκτόνει. part. a. 1. Ἀπεκτόνεις, ασα, αν. a. 2. ἀπέκταν. prat. m. ἀπέκτονα perf. pass. ἀπέκταμαι & ἀπέκτομαι, ασαι, αται, tanquam à perf. act. ἀπέκτεκα. a. 1. pass. ἀπεκτάνθαι, *occisus fui*. a. 1. inf. Ἀπεκτάνθω. Th. κτείνω.

Ἀπέκτισται, 3. plur. Ἀπεκτίσατο, 2. sing. f. 1. ὺτ Ἀπεκτίσθαι, 3. plur. ejusdem temp. ab Ἀπεκτίσω.

Ἀπεκτόνησα, *occidere, necem inferre*, prat. inf. act. Ἀπεκτονώτα, *occidentem*, acc. sing. prat. part. ex Ἀπό, & κτίννυμι. Th. κτείνω.

Ἀπεκύε-ν, *gigno*, f. ήσω. p. Ἀπεκύκεα. a. 1. ἀπεκύησα, *progenui*. Ex Ἀπό, & κυέ-ω, *fum gravida*, quod idem cum κύω, *pregnans fum, in utero gesto*: item *osculor*.

Ἀπελύω, *devolvo, amoveo*: f. ύσω, perf. Ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα. perf. pass. Ἀπολέλυσμαι. Th. κυλίω.

Ἀπερκύω, idem quod κωλύω, *impedio*.

Ἀπολαγχάνω, idem ferè quod λαγχάνω, *sortior*.

Ἀπολαμβάνω, *recipio*. f. Ἀπολήψομαι. a. 2. ἀπέλαβον. a. 2. sub. Ἀπολάβω, ῃς, ῃ. perf. Ἀπείληφα, & Att. ἀπολελοφα, cujus part. Ἀπολελοφώς, υῖα, ὸς, & Att. ἀπολελοφώς. a. 2. m. ἀπολαβέμην, ω, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω.

Ἀπολάμπω, *emico, effulgeo, refplendeo*; item *ejaculor, emitto*. f. ψω. p. φα. a. 1. ἀπέλαμψα. Ab Ἀπό, & λάμπω.

Ἀπολαμπύνω, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *lucco*.

Ἀπολαμφθίντες, *intercluſi*, a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro Ἀπολαφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, ſed λάμψω, tanquam à λαμπω. Itidem Ἀπολαμβήσι dicunt, pro Ἀπολαμβήσει, ſeu ἀπέλαμβήσι, perf. part. pass. Ambo apud Herodotum frequenti in uſu.

Ἀπολαυστός, ἡ, ὸν, *fruitio*. Ἀπολαυσὶς, & Ἀπολαυσιὰς, ἄδ, ἡ ἡ ᾠδ, *in voluptate vivens*: omnia ab

Ἀπολαύω, *fruor*, cum gen. prat. Ἀπολέλαυκα, Ἀπολαύσω, praſ. imperat. Ἀπολαυσόμην. f. plur. a. 1. ſub. ex Ἀπό & λαύω pro λάω, *video*, item *fruor*.

Ἀπολαφθίντες, Dor. pro Ἀπολαβόντες, nom. plur. a. 1. part. pass. ab Ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχών, a. 2. inf. act. ab Ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω.

Ἀπολέγω, *deligo, ſeligo*, item *decerpo*: f. ξω, p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex Ἀπό & λέγω, *colligo*. Eſt & Ἀπολέγω, *interdico, vetо*: ex Ἀπό & λέγω, *dico*.

Ἀπόλεθρος, Att. pro Ἀπόλεφος, *peribis*, f. 2. m. Ἀπολέσσαι, ῃ, ᾶται. Ab Ἀπόλλυμι, quod ab Ἀπό, & ὄλλυμι, f. ὀλέσω.

Ἀπολείω, & Ἀπολειόομαι, *diſtillo, fundo*: ex Ἀπό, & λείβω.

Ἀπολείπω, εις, ει, *derelinquo, relinquo*. praſ. imperat. Ἀπολείπετι. praſ. inf. Ἀπολείπειν. f. ψω. p. Ἀπολέλοιπα. a. 2. ἀπέλιπον. a. 2. part. act. Ἀπολιπὼν, ὑσῆ, ὸν, ἡ praſ. pass. Ἀπολειπόμενος, η, ὸτου, *reliquus fum*. prat. pass. Ἀπολέλειμμαι. prat. m. Ἀπολέλοιπα, cujus part. Ἀπολελοιπὼς, υῖα, ὸς. Ex Ἀπό & λείπω, *linquo*.

Ἀπόλλης, *perdes*, f. 2. act. Ἀπολλέσω, f. 2. inf. m. Ἀπολέσθαι, 2. plur. f. 2. m. ut & Ἀπολέσσεται. 3. ſing. ejusdem temp. Ἀπολέσαι. Ab Ἀπόλλυμι.

Ἀπολείχω, *linzo, lambendo aufero*. imperf. ἀπέλειχον, ες, ε, f. 1. Ἀπολείξω. perf. Ἀπολέλειχα. a. 1. ἀπέλειξα. Th. λείχω.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, *relictio, derelictio*: à 2. perf. ſing. prat. ind. pass. verbi Ἀπολείπω.

Ἀπόλευψις *& Σελήνης, defectus Lunæ*.

Ἀπολελαμβάδην, Dor. pro Ἀπολελαμβάδον, ὼ, ὼς, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθίντες.

Ἀπολελαυκὼς, ὼς, ὸτ, perf. act. ab Ἀπολαύω, *fruor*: quod vide.

Ἀπολελοιπότες, nom. plur. perf. part. m. ab Ἀπολείπω.

Ἀπόλεμος, ὸν, ὁ, ἡ, Poët. pro εἰρηνικὸς, ὴ, ὸν, ἡ, *pacificus*.

Ἀπολεσσάμενος, Ion. pro Ἀπολεσάμενος, *peritурus*, f. 2. m. verbi Ἀπόλλυμι, quod vide. Sic Ἀπολέσσιος pro Ἀπολέσιος, *perdituri*, f. act. part.

Ἀπολεσσίζω, idem quod Ἀπολέσσω.

Ἀπολέσσω, & Ἀπολέσσομαι, *decortico*: ex Ἀπό, & λέσσω.

Ἀπόλεσσαι, 2. 1. inf. act. Ἀπόλεσσε, 3. ſing. f. 1. Ἀπολέσσω, 3. ſing. a. 1. ſub. act. Ἀπολέσθαι, *perire*, 2. 2. inf. m. Ἀπόλεσσαν, *interfecerunt*, 3. plur. a. 1. act. Ion. & Poët. pro ἀπώλεσαν, ab Ἀπόλλυμι.

Ἀπόλεσσε, vide Ἀπόλεσσαι.

Ἀπολήγει, 3. ſing. praſ. opt. ab

Ἀπολήγω, *deſino*, f. ξω. Th. λήγω, *ceſſare facio*.

Ἀπολῃΐζεσθαι, *per latrocinium eripere*, quod à λῃ-

à λαΐζομαι, fortior. Th. λάω, ωσ, προσδ.

Ἀ'πολαύω, ῆς, ἡ, sing. a. 2. sub. m. Ἀπολαύσαμαι, ῃ, ῆσθαι, ab Ἀπόλαυσις.

Ἀ'πολαφθείς, έσσα, έν, a. 1. part. pass. Ἀπολαφθῆναι, f. 1. m. ab Ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω.

Ἀ'πολείβω, abstringo recido: Th. λείβω.

Ἀ'πολεμάνδω, idem quod Ἀπολείπω. pass. Ἀ'πολεμάνδομαι. Th. λείπω.

Ἀ'πολις, ιδος, ὁ, ἡ, ἐξόπολις, patriâ pulsus. Th. πόλις.

Ἀ'πολοιδόω, dilabor: ex Ἀπό, & ὀλισθάνω. Th. ὀλισθος.

Ἀ'πολυχμίω -ῶ, lambendo auferre, f. ἴσω, ab Ἀπό, & λιχμάω, seu λιχμίζω. Th. λείχω.

Ἀ'πολύσω, Poët. pro Ἀ'πολύω · & Ἀ'πολλέω pro Ἀ'πολλύω.

Ἀ'πολλοδώρος, ου, ὁ, Apollodorus, nom. proprium.

Ἀ'πόλλυμι, seu Ἀπολλύω, APOLLEO, perdo. præs. part. Ἀπολλύων, υσα, υν, vastator. f. 1. Ἀπολέω. f. 2. Ἀπολῶ, a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπόλωλα, & Att. Ἀπολώλεκα, & in inf. Ἀπολωλεκέναι. præs. pass. Ἀπόλλυμαι, pereo; perdor. f. 2. med. Ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ου, σθο. a. 2. sub. m. Ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. Ἀπολέσθαι. a. 2. part. m. Ἀπολόμενος. præt. m. ἀπόλωλα, Att. Ἀπολωλα. & in inf. Ἀπολωλέναι, & part. Ἀπολωλώς, υῖα, ός. Th. ὄλυμι.

Ἀ'πόλωλ', deperit, 3. sing. præs. pass. ab ἀπόλλυμι.

Ἀ'πόλων, ωνος, ὁ, & in acc. Ἀ'πόλωνα, ῶ, APOLLO, Jovis & Latonæ filius. Sol eo notatur: cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius; bene igitur sic dictus ab Ἀπόλλυμι, perdo. Alii ducunt à Syr. אבדון perditio. Platoni in Cratylo Ἀ'πόλλων dictus est, quia à malis Ἀπολύει, vel Ἀπολλύει· vel quia ἀπλᾶς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων semper collimans.

Ἀ'πολλωνία, ας, ἡ, Apollonia, nomen urbis.

Ἀ'πολλωνιεῖος, είου, ὁ, Apolloni sacra.

Ἀ'πολλώνιος Ῥόδιος, Apollonius Rhodius.

Ἀ'πολλωνόληπτος, ου, ὁ, lunaticus, lymphaticus: ab Ἀ'πόλλων, & βλητὸς, à βάλλω, qu. ab Apolline ictus.

Ἄ'πολλος, ου, ὁ, nomen viri, in acc. & Ἄ'πολλι, pro & Ἀ'πολλω. Excipitur à regula.

Ἀ'πολογήσω, 3. sing. præs. pass. Ἀπολογήσθω, præt. inf. Ἀπολογήφθαι, ος, ὁ, præs. part. ab

Ἀ'πολογέομαι -ῶμαι, defendo sermone, loquor pro alicujus defensione: imperf. ἀπελογεόμην -ούμην, ου -εῖτο, f. ἐσομαι, perf. Ἀπολόγημαι. a. 1. med. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. Ἀπολογήσωμαι, ῃ, ῆται. part. m. dat. caf. Ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Ex Ἀπό, & λόγος.

Ἀ'πολογίσομαι -ῶμαι, dic. sing. à, ί. part. m. ab Ἀπολογήσωμαι -ῶμαι.

Ἀ'πολογία, ας, ἡ, defensio, gen. plur. Ἀπολογιῶν. Th. Ἀπολογέομαι -ῶμαι.

Ἀ'πολογος, ου, ὁ, narratio longa & verbosa, seu fabulosa, item fabula moralis. Th. idem.

Ἀ'πόλοιτ', pro Ἀπόλοιντο, 3. sing. a. 2. opt. m. Ἀ'πολέσθαι, f. 2. m. ab Ἀπόλλυμι.

Ἀ'πολύω, abluo, f. Ἀπολύσω. perf. Ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα. a. 1. m. ἀπελουσάμην, abluebar sui. Ἀπέλουσαι, abluisti. 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λύω, luvo.

Ἀ'πολυρόομαι, ejulatibus prosequor, deploro: ex Ἀπό, & Ὀλυρόομαι.

Ἀ'πολυχμίομαι -ῶμαι, fustes, fruticem, fustices cæsos, densis fruticibus sylvescos. Th. λιχμάω, insidiæ.

Ἀ'πολυμαίνομαι, lustrari, præs. inf. ab Ἀ'πολυμαίνομαι, purgor: f. 2. m. Ἀ'πολυμανέομαι. Ex Ἀπό, & λύμη, ης, ἡ, noxa; vel potiùs à λύμαι, αἰσθαι, σο, sordes.

Ἀ'πολύσαι, a. 1. inf. act. Ἀ'πολύσασθαι, 3. plur. a. 1. sub. act. Ἀ'πολυθείς, έσσα, έν, a. 1. part. pass. ab Ἀπολύω.

Ἀ'πολύτωσις, ιος, ἡ, redemptio captivi: ab Ἀπολύτω, quod à λυτὸς, redimo. Th. λύω, solvo.

Ἀ'πολύω, dimitto, absolvo, libero: imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω, p. Ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. a. 1. imperat. Ἀπόλυσον, a. 1. sub. Ἀπολύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. Ἀπολῦσαι. a. 1. part. Ἀπολύσας, ασα, αν. ἀπολύσομεν. 3. plur. imperf. pass. dispersi sunt. Ἀπολέλυμαι, perf. pass. ἀπολύθην, a. 1. pass. & in 3. plur. ἀπολύθησαν. a. 1. sub. Ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. plur. Ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. Ἀπολυθείς, έσσα, έν. Th. λύω.

Ἀ'πολωλέδ -ώ, & Ἀ'πολωλέδομαι -ῶμαι, injuriâ (contumeliâ) afficio. Ex Ἀπό, & λωλέδ -ώ. Th. λώλη.

Ἀ'πόλωλα, ας, ε, perii, perf. m. & in 1. pl. Ἀπολώλαμεν, periimus. Ἀ'πολωλεκέναι, perdidisse, perf. inf. act. & Ἀ'πολωλέναι, periisse, perf. inf. m. Ἀ'πολωλὼς, quod perierat, perf. part. m. n. g. ab Ἀπόλλυμι.

Ἀ'πολωτίζω, idem quod λωβίζω. Th. λίπτω.

Ἀ'πολωφδω vel -φέω -ῶ, fido, cessare facio: ex Ἀπό, & λωφάω -ῶ.

Ἀ'πομαινάς, ὁ, furore incitata, a. 2. part. pass. f. g. ab

Ἀ'πομαίνομαι, furo, insanio, vel furere & insanire desinio: ex Ἀπό, & μαίνομαι.

Ἀ'πομεδάσω, dedisce, f. Ἀπομεδήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. Ἀπομεμάθηκα. perf. pass. Ἀπομεμάθημαι, à cujus 2. pers. Ἀ'πομέμαθας, ας, ὰ, eorum quæ didicimus oblivio.

Ἀ'πομάσσω, abstergo: f. Ἀπομάξω. Ex Ἀπό, & μάσσω.

Ἀνομαλίζω, corpus ventre emittere, quod à μαλὸς, mollis, hoc à μάω, vanus. Th. μάτιον, adv. frustrà.

Ἀνομάχομαι, repugnare: ex ἀνὰ, & μάχομαι.

Ἀνομολοῦν, & Ἀνομολύνομαι, dentatus, delinio, place: ex ἀνὰ, & μολύνω.

Ἀνομόνω, denigro, nigrum reddo: ex ἀνὰ, & μόλυς. Th. μόλυς.

Ἀνομόρῳ, sortior, 3. præs. ind. ex ἀνὰ, & μοῖρα, seu potiùs μείρομαι, partior. præt. pass. μέμορμαι, & Att. εἵμαρμαι, præt. m. ἐμμορόμην, pro μέμορμαι.

Ἀνομορμαι, vide in Ἀνομόρῳ.

Ἀνομόχλω, ας, ε, abstergo: præt. ind. act. verbi ἀνομόχλευω.

Ἀνομοχλεύω, prolongo, f. εὐσω. p. γκα. Ex ἀνὰ, & μοχλὸς.

Ἀνομωλεύω, αυσω, αυσα, ιεται, 2. 1. part. act. ab

Ἀνομώλυω, iracscor, f. ὐσω. p. κα. Ex ἀνὰ, & μῆνις.

Ἀνομιμέομαι, imitari, præs. ind. ab ἀνομιμάομαι -έομαι. part. præs. ἀνομιμεόμενος. perf. part. pass. ἀνομιμημένος. Th. μιμάομαι -έομαι.

Ἀνομιμνάομαι, seu ἀνομιμνῄσκομαι, recordor: f. 1. ἀνομνήσομαι, 2. 1. m. ind. ἀνομνησάμην, ω, ατο. 2. 1. inf. ἀνομνήσασθαι. perf. ἀνομέμνημαι. 2. 1. pass. ἀνομνήσθην. Ab ἀνὰ, & μνάομαι, seu μιμνῄσκομαι.

Ἀνομνημόνευμα, ατος, τὸ, dictum memorabile, gen. pl. ἀνομνημονευμάτων, ων, à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀνομνημονεύω. Th. μνάομαι.

Ἀνόμνυσαι, repende, 2. 1. imperat. ab ἀνομνύω.

Ἀνομνησικακεῖν, memoriam injuriarum acceptarum servare: ex ἀνὰ, μνάομαι, & κακὸς.

Ἀνομνύων, Poët. pro ὀμνύων, qui falsò jusjurando aliquid affirmat. Th. ὄμνυμι.

Ἀνομόργνυμι vel Ἀνομόργνυμαι, abstergo: 2. 1. m. ἀνωμορξάμην. Ion. quod ex ἀνὰ, & μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, hoc autem ab ἀμόργω, premo, exsugo, mutato α in ο.

Ἀνομόσαι, 2. 1. inf. act. vide ἀνομόσω.

Ἀνομοῦδω -ῶ, dissuadeo, prohibeo, impers. pass. Ἀνομοῦδομαι. Th. μοῦδος.

Ἀνόνημι, potiri fruge, frui fruge, impers. pass. ab

Ἀνόνημαι, seu ἀνόνυμαι, fruor: ex ἀνὰ, & ὄνημι.

Ἀνονασσανον, Poët. gen. ων, pro ἀνακτόνων, 2. 1. sub. ab ἀνάνδω -ῶ, ad battuendum me confero, migrare facio. Th. νάω.

Ἀνονίσσω, redire, præs. inf. ab ἀνονίομαι. Th. νέω.

Ἀνονίω, tribuo. f. 1. ἀνονιῶ. perf. ἀνονίωκα. Th. νέμω.

Ἀνονυμφῶ, desperatus, perf. pass. verbi ἀνονύω. Th. νύω.

Ἀνοπίζω, ω, ὄψω, Poët. pro ἀνοπάζω, ω, ά, ὁ, minùs laboriosè: ex ἀ, & ὀπίζω. Th. ὀπάζω.

Ἀνόπτομαι, fruor, præs. ind. quod ex ἀνὰ, & ὄπτομαι.

Ἀνοπτεῖ, sine labore, hinc superl. ἀνοπτέστατα, facillimè, adv. ex α, & ὀπτέω. Th. ὀπτάω.

Ἀνοπύσσω, 2. 1. inf. act. verbi ἀνοπύω -ύσσω. Th. ὀπύω.

Ἀνορίζω, quod à ὀρίζω, linguâ Tarentinorum pro νίσσω, lævo: propriè de manibus.

Ἀνοτοξόνυς, Dor. pro Ἀνοτοκόνυς, ὑνος, ὁ, 2. 1. part. act. Ἀνοτοκόω, f. ὡσω, inf. verbi ἀνοτοκία, redeo alicunde. Th. τοκίω -όω.

Ἀνοτοφιν, sursùm ab, adv. unde Ἀνοτοφίζω, suspto, sùsùm, item prior. ἀνοτόφισα, ας, ε. 2. 1. ind. act. Ab ἀνὰ, & τόφος, sursùm.

Ἀνοτρόσας, ασσα, αν, abradens, 2. 1. part. verbi

Ἀνοτρύω, abrado, f. ὑσω. Th. ξύω.

Ἀνοτυγχάνομαι, conspicor eum, f. 2. pass. ab ἀνοτυγχάνω. Th. τυγχάνω.

Ἀνοτυτία -ά, à via recedo, item ventrem exonero, cæco: tum enim à via recedimur: inde Ἀνοτυτήρια, ἀίων, τὰ, excrementum, merda. Ἀνοτυτίων, ῶνος, ὁ, idem, ut & secessus ad ventrem levandum petitus. Th. φυτία.

Ἀνοτύλλω, abstinge, præs. imperat. Ion. pro ἀνοτύλλου. Ἀνοτυλόω, f. ὡσω, inf. ex ab ἀνοτυλόομαι. Th. φυλὸω.

Ἀνοῦσιος, ας, ὁ, inexperientia: hinc Ἀνοτρύδω, experiri. Th. πείρω.

Ἀνοτώμενοι, remistere, præs. inf. Ἀνοτώμεν, Dor. pro ἀνοτώμεναι, remistere, f. 1. verbi ἀνοτώμεμι. Th. στάω.

Ἀνότωμις, ως, ὁ, dimissio: à 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀνοτώμεμι.

Ἀνοτωκλάκησ, ας, ε, fidaxi, præt. ind. act. Ἀνοτωκλάκησμαι, σμαι, fidaxus sum, præt. ind. pass. verbi ἀνοτωκλάκω -άω.

Ἀνοτωκλάκη, ας, ε, navi defecisti, solvisti præt. ind. act. verbi ἀνοτωκλάω.

Ἀνοτωκλώγκα, ας, ε, ablui, præt. ind. act. verbi ἀνοτωκλώω.

Ἀνοτωκόνκα, ας, ε, suffocavi, præt. ind. act. Ἀνοτωκόνγμαι, σαι, κται, suffocatus sum, præt. ind. pass. verbi ἀνοτωκόνγω.

Ἀνοτωκόπκα, ας, ε, decidi. præt. ind. act. verbi ἀνοτωκόπτω.

Ἀνοτωκόω, decido. f. ἀνοτωκόσω. p. ἀνοτωκόπκα. 2. 2. ἀνοτώκοτον. Th. πίπτω.

Ἀνοτωλάζω, aberrare vel vagari facio: f. 2. ind. γξω. 2. 1. ind. ἀνοτωλάγξα, ας, ε. p. χα. præs. pass. Ἀνοτωλάζομαι, aberro, vagor, seu vagor à. 2. 1. pass. ἀνοτωλάχθην, ης, η. 2. 1. m. ἀνοτωλαγξάμην, ω, ατο. Ab ἀνὰ, & πλάζω.

Ἀνο-

Ἀνυπόδητος, -ον, fidens. f. tem. p. Ἀνυποδησία, prær. pass. ἀνυποδήσομαι, ἀνυπόδητος, perf. pass. ἀνυποδέδημαι, aor. ἀνυπόδητος, a. 1. pass. ἀνυποδήθην, erravi. Th. πλάνη.

Ἀνυστάζειν, remigare, renavigare, prær. inf. Poët. pro ἀνήγειν, verbi ἀνάγω. Th. πλέω.

Ἀνυστάζω, navi discedo, solvo. f. ἀνυστάξω. perf. ἀνυστάχικα. a. 1. ἀνυστάξαν. Th. πλέω.

Ἀνυφαίνω, -αίνω, implico, complico: ex ἀνά, & ὑφαίνω, -αίνω. Th. πλέκω.

Ἀνυφάνσιμος, ος, ον, explicitio: à 3. perf. sing. prær. ind. pass. verbi ἀνυφαίνω, -αίνω.

Ἀνυφαντής, οῦ, ὁ, qui aliquid complicavit, extricator: ab eodem Th.

Ἀνύχλεκτος, ον, ὁ, Ion. pro ἀνήκλαστος, dissectus: quod ab ἀνακλάω.

Ἀνυχλάω, ἀκλάω, f. ἀνυκλάσω. perf. ἀνακλάκα. a. 1. ἀνύκλασα. Th. κλάω.

Ἀνυχλέω, Ion. pro ἀνακλάω, navi discedere, solvere, inf. act. verb ἀνακλάω.

Ἀνυψόω, ὦ, efflare, exhalare, exspirare, pro ἀναπνέω, prær. part. f. g. Poët. ab ἀναπνέω, & Poët. ἀνανέω, efflo, exhalo, exspiro. f. 1. ind. ἀνανήσω. a. 1. ἀνάνησα. a. 1. m. ἀνανήσαμην, ου, am. pr. ἀνανήσασθε. prær. pass. ἀνανέωμαι, à cujus 2. pers. sing. ind. Ἀνανέωσαι, ται, ἡ, exhalatio, efflatio, exspiratio. Ab ἀνά, & πνέω.

Ἀνωγεσιμβρότης, ητος, ἡ, suffocatus, f. 2. part. pass. ab ἀνωγίζω.

Ἀνωγίζω, suffoco. f. ἀνωγίξω. p. ἀνωγίνιγκα. a. 1. ἀνώγιξα. a. 2. ἀνώγιγον. perf. pass. ἀνωγίνιγμαι, a. 2. pass. ἀνωγίλην. f. 2. pass. ἀνωγιγήσομαι. Th. πνίγω.

Ἀνωγίτης, ὁ, ἡ, qui suffocavit, a. 1. part. act. ab ἀνωγίζω.

Ἀνωγμὸς, οῦ, ὁ, exhalatio, efflatio, exspiratio: à prær. m. verbi ἀνανέω. Ἀνώγματος, ος, ὁ, flatus: ab eodem Th.

Ἀνώγοθεν, Ἀνώγοθι, & Ἀνώγοθι, adv. procul. Th. ἀφ'.

Ἀνωγόμβρότης, ητος, ὁ, ἡ, suffocatus, a. 2. part. m. ab ἀφίημαι, avolo, quod ex ἀπό, & ἵπταμαι.

Ἀνωγόμενοι, resipiscunt ad, 3. plur. prær. ind. ab ἀνάγνωμι, quod ab ἀνά, rursum, & ἀγνόω. Th. ἴστημι.

Ἀνωγόμενον, a. 2. inf. act. ab ἀνάγνωμι, a. 2.

Ἀνωγόμενος, f. 1. m. ab ἀφίημαι.

Ἀνωγόνται, resipiscunt, 3. plur. prær. ex ἀνάγνωμι, quod ex ἀνά, & γνόω.

Ἀνωγόσκω, ἀνώγω, decidam, f. 1. ind. act. verb ἀνάγνωμι.

Ἄνωγος, pro ἀνώγειος, ἄνωγον, impossibile: vide in ἀνώγειος.

Ἄνωγοι, 3. sing. prær. ab ἀνοίγω, dubito, destitutus sum: prær. part. Ἀνωγοῖ, ῦσα, ὄν. Th. πείθω, τρέπω.

Ἀνωγόμαι, dubito, perplexus sum: ἀνωγμὸς, ὁ, ἡ, ἀνώγω, quod à πείθω.

Ἀνωγμὸς, οῦ, ὁ, dubitatio, quæstio, ab eodem Th.

Ἀνώγοτος, ος, ὁ, ἡ, inexpugnabilis, inexclusus, ex ἀ priv. & πείθω.

Ἀνωγία, ας, & Ion. ης, ἡ, ἀπορία exsilii: ab Ἄνωγος, quod vide.

Ἀνωγίζομαι, ἀνωγίζω, ai concitato, prær. part. pass. f. g. pl. num. in m. g. ἀνωγιζόμενος. Ex ἀνά, & ἴστημι, seu ἵστημι, pro ἴστω.

Ἄνωγος, ος, ὁ, ἡ, inopia: item, hæres, exsilii inops, pauper: ex a priv. & πείθω, meatus.

Ἀνώγουσε, irruit, a. 2. ind. act. ab

Ἀνώρυμι, f. ὕσω. p. ἀνώρυγα. Ex ἀνά & ὄρυγμι, excito.

Ἀνωρύγγολλω, ας, ω, a. 2. opt. pass. verbi ἀνωρύγγομι, dirumpo.

Ἀνωρύγγομι, ῥήγνυμι. Th. ῥάω, perfundo.

Ἀνωρύγαλον, f. 1. inf. act. ab

Ἀνωρύγαλω, f. ωσω, p. ωχα, destruo, item sterno. Th. ῥάω, prosigo.

Ἀνωρύγαλόω, sarcio, resuo, hinc a. 1. part. Ἀνωρυγαλώσας. Th. ῥάπτω.

Ἀνωρύγω, f. ῥήξω, destruo, à ῥήγνυμι.

Ἀνωρύγνυμι, f. ὄξω, p. ωχα, dirumpo. Th. ῥήγνυμι frango.

Ἀνωρύδις, veritum, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀνά & ῥίπτω, dico.

Ἀνωρύμμα, ατος, τὸ, interdictum magistratûs, & Ἀνωρύσεως, εως, ἡ, defectio, item, interdictum magistratûs, (licet ἀνά ῥήσεως,) abdicatio, ex cod. Th.

Ἀνωρύξας, & inf. g. Ἀνωρύξασθαι, abrumpens, a. 1. part. act. ex ἀνά & ῥήγνυμι.

Ἀνωρύπτω, ω, ἀνώρυπται, arcanum, silentio suppressi. &

Ἀνωρύπτω, arcanum; item Ἀνωρύπτω, accuso.

Ἀνωρύσσω πανδίκῃ, interdicere, silentio suppressi, à ῥίπτω, dico.

Ἀνωρύσσω, abjicio. f. ῥίψω. p. ἀνωρύφα. a. 1. ἀνώρυψα. a. 2. ἀνώρυφον. a. 1. part. ἀνωρύψας. ex ἀνά & ῥίπτω. hinc

Ἀνωρύφλης, ους, ὁ, projectio.

Ἀνωρύφη, ας, ἡ, prosuvium. item

Ἀνωρύφοια, ας, ἡ, & Ἀνωρύφεις, fluxus: & Ἀνωρύφιος, ος, ον, deorsum fluens: ab

Ἀνωρύφω, destruo. Th. ῥάω, idem quod ῥίπτω fluo.

Ἀνωρύφος, ὁ, ἡ, ὁ. Substantivè accipitur pro vivo: item ῥίζα, propagines. Adjectivè, abruptus, derivatus: ab Ἀνωρύφω alii ab Ἀνωρύφω, erumpo.

Ἀνωρύφω, orbatum reddo. f. ἴσω. p. ἀνωρύφωκα. a. 1. ἀνωρύφωσα. prær. pass. ἀνωρύφωμαι. a. 1. pass. ἀνωρύφωθην. a. 1. part. pass. Ἀνωρύφωθεὶς. Ex ἀνά & ὀρφανὸς.

Ἀνώρυφος, ἀδύνατος, inopem esse, ab ἀνωρύφος, pauper.

Ἄνος, ους, τὸ, labor, item altitudo: ab ἀνά, remotionem notante.

Ἀν-

ἀπερύκω, f. ξω. p. ξω, abſtergo, pur-
go. Th. σμάω, & σμήχω. confer σμάω.

ἀπεσπερίης, ου, ὁ, qui extra ſit, conſi-
ſcientes: ab

ἀπεσπερίω, f. ἐσω. Th. σπέρω.

ἀπεσπορία, f. ἐσω, abigo, repello. Th.
σπέρω.

ἄπεστος, quantatis expers.

ἀπεστώς, ὁτος, ὁ, ἡ, ὁτος, ὁ, ἡ, ὁτος, ὁ, ἡ

Ἀποστίλω, non amo; odio prosequor ex ἀπὸ, priv. & στέργω.

Ἀποστερέω, damno, officio, privo. f. ήσω. p. ἀποστέρηκα. a. 1. ἀπεστέρησα. a. 1. pass. ἀπεστερήθην. perf. pass. ἀποστέρημαι. part. ἀποστερημένος. Th. στέρω.

Ἀποστέω, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, discedo, deficio. Th. ἵστημι.

Ἀποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio, à 2. perf. pass. ἀποστέρημαι. vide ἀποστερέω.

Ἀποστερητὴς, οῦ, ὁ, fraudator. à 3. perf. ejusdem verbi.

Ἀποστήμων, ονος, ὁ, ἡ, apostema, abscessus, suppuratio, à 1. perf. pract. pass. verbi ἀφίστημι.

Ἀποστηρίζω, confirmo. Th. στηρίζω.

Ἀποστῆναι, abduxisse, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

Ἀποστιγμάδω, a. 1. pl. f. 1. med. ejusd. verbi.

Ἀποστίλβω, βλεπδο, f. ψω. p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω idem.

Ἀπόστιχε, abi, a. 2. imperat. ab ἀποστίχω, quod à στίχω.

Ἀποστολεὺς, έως, ὁ, qui classi praest: &

Ἀποστολὶς, ἴδος, ἡ, navium praefecti. Them. στέλλω.

Ἀποστολικὸς, ἡ, ὁν, apostolicus: ab

Ἀπόστολος, ου, ὁ, apostolus. &

Ἀπόστολος, ου, ὁ, apostolus, legatus, à p. m. v. ἀποστέλλω.

Ἀπόστολος, ου, τὸ, pro navigio, apud Herodot.

Ἀποστομίζω, proprie memoriter recito. item allicio ad loquendum. fut. ίσω. perf. ἀποστομίκα. a. 1. ἀπεστόμισα. ex ἀπὸ & στόμα.

Ἀποστρέφω, f. ψω, mitto in exilium: ab ἀπὸ, & στρέφω, verto: quòd in illis scripta fuerint olim suffragia.

Ἀποστρεφίλω, εῖς, ε, a. 2. opt. pass. ἀποστραφείη, a. 2. part. pass. ἀποστραφεὶς. ἀποστρὸς. a. 2. sub. pass. ab ἀποστρέφω.

Ἀποστραφήτω, f. 2 ind. pass. ἀποστράφηθι, a. 1. imperat. pass. sequentis

Ἀποστρέφω, averto, refero. f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 1. ἀπέστρεψα. a. 1. imp. ἀπόστρεψον, ἄτω. a. 2. ἀπέστροφον. in pass. pract. ἀποστρέφομαι, ῃ, εται, averfor. a. 2. pass. ἀπεστράφην, & in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, verto.

Ἀποστρεφὶς, ἄδος, ὁ, aversans, a. 1. part. act. ab ἀποστρέφω.

Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, aversio, refugium: ab ἀποστρέφω.

Ἀποστρόφος, ου, ὁ apostrophus, nota apud Graecos rejectae vocalis ob sequentem: &

Ἀποστρόφος, ὁ, ἡ, aversus: ab cod. ἀποστρέφω.

Ἀποστυγέω, f. ήσω. a. 2. subj. act. ab ἀποστυγέω, odi. ex ἀπὸ & στυγέω.

Ἀποστυφὴ, ῆς, ἡ, adstrictio. Dios. pro ἀποστυφὴ. praedari & asportare ab aliquo quid. a. 1. inf. verbi σύλαω. Th. σύλη.

Ἀποσυκάζω, ω. f. άσω. a. franged manu. ex ἀπὸ, priv. & συκάζω, quod à σύκαζον. Th. σῦκον.

Ἀποσυρείς, ῖδος, ὁ, aberuncatus, a. 2. part. pass. ab

Ἀποσύρω, fugio. Th. σύρω.

Ἀποσφαλίζω, praecludere. Th. σφάλλω.

Ἀποσφάλλω, ἀφαλῶ. Th. σφάλλω.

Ἀποσφάλης, ἐφάλην. a. 2. part. pass. ab

Ἀποσφάλω, f. λῶ. p. κα. aberrare facio, subvertō, fallo. a. 2. pass. ἀπεσφάλην. Th. σφάλλω.

Ἀποσφάλω, f. ξω. p. κα. malleo idem quod ἀποσφάζω supra.

Ἀποσφάλω, aberrare facere. a. 1. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω supra.

Ἀποσφάω, f. σω, diffringo, vasa seu ex ἀπὸ & σφάω.

Ἀποσχέθω, abstineo. a. 2. inf. act. & Ἀποσχέθοιον. a. 2. m. ab ἀνέχω. Th. ἴσχω.

Ἀπόσχου, abstine, pro ἀπόσχε, a. 2. imper. med. ab ἀνέχω.

Ἀποσωφροσύνη, ης, ἡ, abstinentia, temperantia. ab cod. Them. &

Ἀποσωφρονίζει, arcebunt, 3. pl. f. 1. ind.

Ἀποσχίζω, f. σω, abscindo, separo. a. 1. ἀπέσχισα. ας, ε. &

Ἀπόσχισμα, ὁ, ramus frangus: ab ἀπὸ & σχίζω.

Ἀποσωλήζω, vocitare ret alicui: quod à σωλέω. ειον. Th. σωλὸς.

Ἀποσωλήσω, f. ήσω, occupor, ἀποσωλήσομαι, occupatus: ex ἀπὸ, ad, & σωλὸς, vasa. Th. σωλὸς.

Ἀποτάμνω, a. 2. part. m. ἀποτάμνων, a. 2. sub. m. ἀποτάμοι, a. 2. part. act. ab ἀποτέμνω.

Ἀποτάμνω, f. άσω. p. ακα. tandem servo, sanitati restituo.

Ἀποτανύσθαι, assurgere, apud Xenoph. &

Ἀποτανύσθω, a. 1. inf. pass. ab ἀποτανύω, servo. Th. τείνω.

Ἀπότασις, εως, & Ἀποτάξις, ιος, ἡ, renuntiatio: opponitur etiam τῇ συστάσει ab ἵστημι, & σταῦρ vel πάτλη.

Ἀποτάσσω, proficio. &

Ἀποτάσσω, pertellus, a. 1. part. pass. ab ἀπόλλυμι. Th. τέλος.

Ἀποτασσὸς, liquefactus. a. 2. part. pass. ab ἀπόλλυμι. Th. τήκω.

Ἀποτείνω, ad certum usum servo. Th. τείνω.

Ἀποτελέσαντες, vel Att. ἀποτλήσαντες, proprie dimitto cum mandato: cum dat. item, valedico, interdum, colligo. f. έσομαι. p. τετέλεσμαι. a. 1. m. ἀπετέλεσα. valedixi. a. 1. inf. m. ἀποτελέσαι. Th. τέλος vel πάτλη, ordino: τῇ ἀποτελέσθαι opponitur,

ponitur,

[illegible] Them.

Ἀτειρέστατος, superl. ἡ, ον, p. ατος, terrimus; item, fortissimus, strenuissimus ab eod. Them.

Ἀτειρέστατος, superl. adv. fortissime, strenue, acriter, adv. Poët.

Ἀτειρής, gen. ἐος, ἐι, ἐα, ferreus; item, fortis ab aliis frustra: ex ἀ & τείρω, à τείρω.

Ἀτειρίδαι, reserentur, per Syncop. pro ἀντειλύσαι, 3. pl. a. 1. opt. pass. à τίλλω.

Ἀτείλω, f. τελῶ, p. ατα, τετειλα, intendo: ἀντείνω, ἀντέτειλα, & ἀντέτειλμαι, pass. contendo, intendor, Th. τείνω.

Ἀντειλάμην, f. ἰσω, p. ἀντέτειλμαι, a. 1. ἀντειλάμην, valeo: à τείλω, quod à τίλλω.

Ἀντελεχείας, ου, ὁ, & Ἀντελεχείης, ἐος, ἐι, ἐα, & ης, ἐος, ἐι, ἐα, & ἐν, ἐος, ἐι, ἐα, & ἐς, ἐος, ἐι, ἐα, & ὁς, ἐος, ἐι, ἐα, & ὑς, ἐος, ἐι, ἐα, & ὑς, ἐος, ἐι, ἐα, & ὑ

ἀνωτω, ατος ad potandum, bibendi hora; ex ἀ priv. & εἰνω. ἀνώ-ποτος, ὁ, ἡ, ἀνώποτον: ἀ priv. & ποτός.

Ἀνωτρεχάν, ἀ. 2. inf. act. ab ἀνωτρέχω, comedo. Th. τρέφω.

Ἀνωτρεπτικός, ή, όν, diffusorius: à ἀνατρέπω.

Ἀνωτρίπτω, ἀνωτρίψω, deterior. f. ψω. P. ἀνατέτριφα. 2. 1. ἀνετρίφθη. 2. 1. ἀνετρίφην. in med. ἀνατρίπτομαι, ἀνατρίψομαι, repudio, cum accus. Th. τρίβω.

Ἀνατρέχω, recurro, fugio. Th. τρέχω.

Ἀνατρέψω, f. ψομαι, & Ἀνατρέφω, f. ἐψω, abstergo: à cujus ptcp. pass.

Ἀνατρώματα, ατος, τὰ, res quæ deturpando decidit, ramentum. Th. τρώω.

Ἀνατυφλώσω, præs. inf. Poet. pro ἀνατυφλῶσαι, ab

Ἀνατυφλωτικός, aversor, declino; quod à τύφλωσις, pro βίπτω.

Ἀνατυφλωτός, malorum depulsor: &

Ἀνατυφλωτός, maquet, ά, όν, aversatio; ab eod. Them.

Ἀνατυφλωτός, ὁ, ἡ, aversandus, injucundus, & declinatione dignus; quod ab ἀνατυφλόομαι. Th. βίπτω.

Ἀνατυφλωτός, ὁ, ἡ, qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω.

Ἀνατρέχω, f. τρέξω, domo: &

Ἀνατρύω, labefacto: ἀνατρύομαι, labsio: à Th. τρύω, & inde πρύχω, turo.

Ἀνατυγχάνω, τὸ, insertionis: à seq.

Ἀνατυγχάνω, abscrto, f. τεύξομαι, a. 2. 1. συτυχον: inde a. 2. part. ἀνατυχών. Ex ἀνα & τυγχάνω, admitto: cum genit.

Ἀνατυκτικός, verberandi finem facit. Th. τύπτω.

Ἀνατύλιτα -ά, & -ῶν, effinge, exprime: à πλάσσω, quod à πλάτω.

Ἀνατυπτόμαι, ατος, τὸ, effictum, ab eod.

Ἀνατυπτός, ὁ, ἡ, qui frustratio, repulsa: ab ἀνατυγχάνομαι, frustror. Th. τυγχάνω.

Ἀνατυπτών, ὁ. 2. part. act. ἀνατυχής, ὁ. 2. inf. act. vide in ἀνατυγχάνω.

Ἀνατυπτός, privatus: per Sync. pro ἀνατυχόμενος, ὁ. 1. part. m. ab ἀνατυγχάνω, Ion. pro ἀνατυγχάνω, exterminor: ab ἀνατύπτω.

Ἀνατυπτός, auferens, ὁ. 1. part. pro ἀνατυγχάνων, per Sync. Æol. ab ἀνατυγχάνω pro ἀνατυγχάνω ab eodem Th.

Ἀνατύς, ύδος, ὁ, ἡ, pedum carens; ex ἀ priv. & πούς.

Ἀνατύσσω, abstus, f. ξω. ab ἀνατύω, part. verbi ἀνατύω: à ἀνατύω, terra peregrina: hinc

Ἀνατυσία, ας, ἡ, absentia.

Ἀνατυφαίνω, ostendo, in lucem profero: hinc ἀνατυφαίνομαι, præs. inf. pass. ἀνατυφαίνεσθαι, ὁ, & in plur. n. ἀνατυφαίνεσθαι, part. Th. φαίνω.

Ἀνατυφάτμη, ῆ, pl. f. 1. ind. ab ἀνατυφάω.

Ἀνατυφάω, ῶσι, ῶ, affectatio: cui opponitur ἀνατυφάω, ἀνατυφάω. Th. φάω.

Ἀνατυφάω, ἀνατυφάω, ἀνατυφάω. ab ἀνατυφάω.

Ἀνατυφάω, ἀνατυφάω, ἀνατυφάω,

A'κήρατος, ον, ἀ, ὁ, ἡ, qui cornua non habet, sine cornibus, ἀκέρως, ἀκέρατος, ἀκέρωτος, ἀκέρωτος, ἀκέρατος, ἀκέρωτος, ἀκέρατος, ἀκέρωτος, ἀκέρατ

Ἀ-γρίλλω, ἀ, ἡ, ἀγρίλλης, ἀγρίλλη, ἀγρίλλη, ἀγρίλλη

ἈΡΑΙΟΣ, ᾱ, ον, dextrum, sinistrum; accipitur ad utramvis in partem contrariam, &c. in dextr. sinistr.

Ἀ̓ρᾱμαι, exercitus, fortis.

Ἀ̓ρᾱμαὶ, ἐς, ἡ, callus, pulsatio, strepitus. Th. ἀράομαι.

ἈΡΑΟΣ, ᾱ, ον, cordis pulsus post vehementem exercitationem.

Ἄ̓ρᾱρα, ἐς, τὰ, inf. act. ab ἄραρα, τέλω.

Ἀ̓ρᾱτὸς, ἄν, ὁ, ἡ, uterus & intestina: ubi est multa ἀράομαι. Hinc μονόρᾱτος est pusillanimis, ex fœm. g. ἡ ἄρατος.

Ἀ̓ρᾱτῶν, ῶνος, ὁ, dirus devotus, item dirus devovens. Th. ἀράομαι.

ἈΡΑΙΟΣ, ᾱ, ον, rarus, tenuis; ἀναραίως, cui opp. πυκνῶς.

Ἀ̓ρᾱιόω, ῶσω, f. ῶσα, rarius, laxius ponitio. Ἀ præc. Th.

Ἀ̓ρᾱίω, ῶ, f. ώσω, rarefacio: unde ἀραίωσις, rarefactio: ab cod.

Ἀ̓ρᾱίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιὸς.

Ἀ̓ρᾱρεσκῶν, Att. & Ion. simul pro ἠρεσκότες, placentes, pers. part. pass. vel pro ἠρεσκῶν, cupitus, pers. part. ab αἴρω. Sic Ἀ̓ρᾱρὼν, cupiti, delectus erat, pro ἤρατο, ab ἀράομαι, plusq. p. Att. verbi ἀρέσκομαι, cum reduplicatione. Alii ab αἴρω, malunt, & pro ἠρεσκῶν, separatim.

ἈΡΑΚΟΣ, ου, ὁ, legumenis species.

ἈΡΑΚΥΟΝ, ου, τὸ, stramentum, futurum.

Ἀ̓ρᾱμὸς, qui sufficit, ᾱ, ον. part. m. ab αἴρω.

Ἀ̓ρβ, ὁ, nomen viri ἀλλογεν. Hebr. altus.

Ἀ̓ρδεα, ᾱ. ι. Ion. pro ἠρδεσα & ἤρδευσα pro ἤρδευσε, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀρδεύω, amplus; &

Ἀ̓ρδεῖ, Dor. pro ἀρδεύσει, 3. sing. fut. 1. ejusd. verbi.

Ἄ̓ρδω, 2. sing. imperf. ab ἤρδουν, amo. imperf. ἤρδαλον, ἤρδων, & Ion. ἤρδα, & Dor. ἄρδα. Alii formari volunt ab ᾱ. ι. med. ἠρδάμαλον, & per Syncop. ἠρδμαλον.

Ἀ̓ρδόμην -όμᾱι, f. ἀρδμῆι, precor, vita facio; item imprecor. maledico, ἀρδὸς ἀρᾱὶ, imprecari dirae. Th. ἀρᾱ.

Ἀ̓ρδον, ου, τὸ, me accommodavi, placui. p. m. sic ἄρδεν, 3. sing. sub. prat. med. verbi ἄρω, ἀρτω. p. m. ἄρμην, & satis reduplicatione ἀράρεσκον. Poët. ἄρεσκον. Hinc part. p. m. ἀρμενος, ἀρμένη, ον, adaptatus, a.

Ἀ̓ρδεσκεν, adaptavit, 3. sing. imperf. Ion. verbi ἀρμόζω, idem quod ἀρμόττω, ἀρτω: quod à prat. m. verbi ἄρω: vide ἀράρεσκον.

Ἀ̓ρδοσαν, Ion. pro ἀρμοσαντο, convenisset, 3. pl. a. 2. opt. m. per Att. reduplic. verbi ἄρω.

Ἀ̓ρδρον, per reduplic. pro ἄρον, a. 2. act. sic ἀράρων, pro ἄρων. a. 2. part. ab ἄρω, αἴρω.

Ἀ̓ρδρὼς, prat. m. part. vide in ἀράρον.

Ἄ̓ρδρ, ὁ. ι. part. m. ab ἄρω.

Ἀ̓ρδρὼς, ὑπάρξας, ὑ. ι. inf. m. ab ὑπάρχω, ὑπάρξω, ὑ. ι. m. verbi ἄρχω.

ἈΡΔΑΣΣΩ, seu ἀρδάσσω. f. ξω. ι. ῦ. ἤρδαξα, & ἤρδασα, compesco, abscindo, propriè ferro; item pulso.

Ἀ̓ρδουσι, precantur, 3. sing. praf. verbi ἀράομαι.

Ἄ̓ρδω, 3. sing. ι. ῦ. imperat. act. ἄρδων, ἄρδω· & in pl. ἄρδωμεν. Ab ἄρω, τέλω.

ἈΡΔΑΚΙΔΑ, ας, ἡ, planta quadam ἀρμόζουσα, ab ἄρμος, cui similis femine.

Ἀ̓ρμενος, ου, ὁ, ἀ̓ρμενον, ου, τὸ, ad aranearum pertinens, aut ab aranea factus. Ab

ἈΡΑΝΗΙΣ, ου, ὁ, ARANEUS: & ἀράχνη, ης, ἡ, ARANEA, & aranea tela: & Ἀ̓ρμένη, ης, ἡ, aranea tela, item aranea, & vitium oliveis & vitibus peculiare quod aranearum dicitur.

Ἀ̓ρμενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ab aranea textus. Th. ὑφαίνω.

Ἀ̓ρμος, ου, ὁ, nomen Gentile, q.d. desertum incolens.

ἈΡΒΗΔΟΣ, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.

ἈΡΒΥΔΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, καλοῦνται seu καλοῦσιν.

Ἀ̓ργεῖος, ου, ὁ, Argeus: ab Ἄ̓ργος, ους, τὸ, nomen urbis in Peloponneso.

Ἀ̓ργελὶ pro ἀργαλέω. Ab

Ἀ̓ργελὸς, ου, molestus, difficilis, gravis, pro ἀλγελὸς, euphoniæ gratia, ρ pro λ Attice, ab ἄλγος: vel quasi ἰργελὸς, ab ἔργον.

ἈΡΓΑΣ, ἄντος, & ἄργης, ἄργας & ἄργος, ου, serpentis species.

Ἀ̓ργῇ, Argis, dat. sing. ab

Ἄ̓ργος, εος, τὸ, nomen propr. regionis. Hinc

Ἀ̓ργεῖος, Argivus. Et

Ἀ̓ργεία, ης, ἡ, Argiva. Ἀ̓ργείοιν, dat. pl. m. g. Ἀ̓ργείων, gen. pl.

Ἀ̓ργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, Argicida, epithet. Mercurii: ex Ἄ̓ργος, ἐκηβόλος, & φόντης pro φονεύς, occisor. Th. φένω.

Ἀ̓ργεῖος seu ἀργεῖος, albus. Th. ἀργὸς, idem.

Ἀ̓ργέτης, ᾱ, & Æol. ας, ὁ, albus, velox: ab cod. Th.

Ἀ̓ργὶς, ἰνος, ἡν, per μετάθεσιν & συγκοπὴν dicitur pro

Ἀ̓ργεῖνος, ἴνου, ὁ, albus. Th. ἀργὸς, albus.

Ἀ̓ργὸν, ὁ, ὄτος: f. ὕτος. p. ἤργυκα. a. ι. ἤργυσα· ab ἀργὸς, otiosus.

Ἄ̓ργυν, acc. sing. ab

Ἄ̓ργης, ου, ὁ, nomen propr. Cyclopis.

Ἀ̓ργιχὸς, ὴ, ὸν, Poët. idem quod ἀργὸς, seu ἀργὸς.

Ἀ̓ργία, στίαν: item ἑστίασις, qua Deo otiamur: ab ἀργὸς, ὁστίασις. ἀργίαν, αἱ ἀργαὶ, feriæ: q. αἰσγία, ex α, & ἔργον.

ΑΓΓΙΔΟΣ,

Ἀργεϊφόντης, ου, ὁ, Ion. Ἀργειφόντης, ου, ὁ, ὁ ἀργὸν φονεύσας, Mercurius.

Ἀργείων, ονος, ὁ, Ion. pro Ἀργεῖος, Argivus.

Ἀργεῖος, α, ον, Dor. Ἀργᾶος, Argivus, Argolicus, Graecus, Pelasgus, Thessalus, Dorius, Achaicus, Lacedaemonius, Peloponnesius, Graecia universa, Graeci, Argivi, Argolici, Graeci, Argivi, Argolici, Graeci, Argivi, Argolici

A'ρθείς, ντος, ὁ, ab ἄρδω, rigatus.

A'ρθμιος, ου, ὁ, pluralem. Item, *faciens, aptus, peritus.* Ab

A'ρθμός, ὁ, *numerus*, quod ἀριθμός.

A'ρθρόω, ῶσω, *aptare*, imperf. ἤρθρων. perf. imperfect. ἄρθρωκα. fut. f. ἀρθρῶ. p. fut. ἀρθρωθήσομαι. a. 1. ἤρθρωσα. inf. ἀρθρῶσαι. part. ἀρθρώσας. a. 1. pass. ἠρθρώθην. inf. ἀρθρωθῆναι. part. ἀρθρωθείς. Hinc ἄρθρωσις, ἀρθρωτήριον, ἄρθρωτός, ἄρθρωτικός, ἄρθρωτέος, de quibus in suis locis.

A'ρθρωμα, τος, τ. n. ab ἀρθρόω.

A'ρθρωτήριος, ἡριον, ὁ, ἡ, part. m. Poët. pro ἀρθρωτικός, ὁ, ἡ, ab ἀρθρόω.

A'ρθρωτικός, ἡ, ὁν, *gratus*, ὁ, ων. ἀρθρωτικώτερος, ἀρθρωτικώτατος. ἐστὶ ἀ. ὁ. pertinens ad ἄρθρωσις. Hinc ἀρθρωτικῶς, ἀρθρωτικότης, ἀρθρωτικόν, *de quibus in suis locis.*

A'ρθρωτικῶς, ἀρθρωτικότης, ἀρθρωτικόν, *de quibus in suis locis.*

A'ρθρωτός, ἡ, ὁν, *articulatus*: ab ἀρθρόω & ἀρθρωτικός. ἀρθρωτόν, *articulum

ΑΡΙ, vocula prælusa vocabulis quod Poëtas, significationem augent, ut in ἀρίδηλος, &c.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne*, Minois filia.

Ἀριζηλος, *manifestus*, ab

Ἀριζηλος, ος, η, ον, *manifestissimus, valdè notus*, ἀριζηλοτατος, ἡ, Poët. pro ἀριζηλος, *valdè notus*: ex ἀρι, *valdè*, & ζηλωτος, *cognitus*.

Ἀριθμεω, ω, ἡσω,

Ἀριθμεομαι, ωμαι, ἡσομαι, *multum lacrymari, ad lacrymas propensus*: ab ἀρι & θλαω, *lacryma*.

Ἀριθμιδης pro ἀριθμητης, vocat. ab

Ἀριθμιος, ος, ον, *præclarus, inclytus*: ex ἀρι, & θεωδεις, pro θεωτος, ex θειομαι, *offendo*.

Ἀριδηλος, ος, ον, *clarus, præclarus*: ex ἀρι, & δηλος, *manifestus*.

Ἀριζηλος, ος, ὁ, ἡ, ον, *multum æmulandus*: ex ἀρι, & ζηλος, *æmulatio*. Sunt tamen qui malint pro ἀριζηλος accipere, verso ι, in ζ. Hinc

Ἀριζηλως, adverb. *clarè, manifestè, studiosè, magnoperè, magnum æmulatione*. Et

Ἀριζωτος, η, ον, *valdè æmulandus*.

Ἀριθμήσωμεν, Dor. pro ἀριθμήσωμεν, 1. pl. præt. paſſ. & ἀριθμήσωσι, pro ἀριθμήσουσι, 3. pl. act. verbi

Ἀριθμέω, ῶ, *numero*, f. ήσω, p. ἠριθμηκα, a. 1. ἠριθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, præt. paſſ. ἠριθμημαι, σαι, ται, &c. in 3. pl. ἠριθμηνται, part. ἠριθμημενος, η, ον, *numeratus*, α, ων. ἀριθμησαμενος, f. 1. Th. ἀριθμησε.

Ἀριθμησασθαι, Poët. pro ἀριθμησασθαι, a. 1. inf. paſſ. ab ἀριθμεω

Ἀριθμος, ου, ὁ, *quod numeratur, numeratum*. Et

Ἀριθμησις, εως, ἡ, *numeratio*. Item

Ἀριθμητικὴ, ἡς, ἡ, *ad numerum seu artem numerandi pertinens*. Item

Ἀριθμητικὸς, ἡ, ὁν, *numerandi peritus*. Ἀριθμητικὴ, (sub. τεχνη) *numerandi ars, Arithmetica*. Atque

Ἀριθμητὸς, ἡ, ὁν, *numerabilis*. Omnia á præt. paſſ. verbi ἀριθμεω quod ab

ΑΡΙΘΜΟΣ, ου, ὁ, *numerus*.

Ἀριμασπὸς, ου, ὁ, nomen urbis. Hebr. *leo mortuus*.

Ἀριμασποὶ, *Arimaſpi*, homines vocantur Scythicè, qui unicum habent oculum.

Ἀριμασπων, dat. pl. Ion. ab Ἀριμασπος, homen loci.

ΑΡΙΟΒΑΡΖΑΝΙΟΣ, ου, ὁ, nomen *emplaſtri*, ab Ariobarzane.

Ἀρισμενιδες, *decori*, nom. pl. ab

Ἀρισμενὸς, ἡ, ὁν, ὁ, ἡ, ὁ. Ex ἀρι, *valdè*, & σμεινω, *decoro ſum*. Unde etiam

Ἀρισμενων, ονος, ὁ, *eximius, decus, decor*. Et

Ἀρισμενιων, & ἀρισμενεστερος, *admodum decorus*.

Ἀριστ, *valdè, optimè*, vel ἀριστα, ωτερος, & ωτατος, *nocte vel mane cocras, mane paſſus* ab α & ἠως, vel ἀρι & ἠως.

ΑΡΙΣΤΑ, ῶν, τὰ, *fabrile inſtrumentum, ſcintilla*. ἀ ἀριστα, Heſych. ἀστρα, ἀρια & ἀρίδηλος.

Ἀριστεὺς, Dor. pro ἀριστευς, ευος, ὁ, ἡ, ὁ, *valdè clarus*: ex ἀρι, *valdè*, & σεύω, *figuram*.

Ἀριδείκετος, ος, η, ον, *qui præſtantiſſimum curſum habet*, quod ab ἀρι, & δρομος, *curſus*.

Ἀριστος, *optimus*, pl. num. n. ς. ab ἀρίστος, η, ον, ſuperl. ab ἀγαθὸς, *bonus*: comp. ἀρείων: interdum adv. *præſtantiſſimè*.

Ἀριστοφάνης, ους, ὁ, *Ariſtophanes*, nomen viri.

Ἀριστεύς, έως, ὁ, *Ariſtæus*, nomen viri.

Ἀριστάρχη, ης, *optimè imperio ſeu magiſtratum gero*: ab ἀριστος, & ἀρχη, *principatus*.

Ἀριστάρχος, ου, ὁ, *Ariſtarchus*, nomen viri. Gr. *optimus princeps*.

Ἀριστάω, ῶ, *prandeo*, f. ήσω, p. ἠρίστηκα, a. 1. ἠρίστησα, a. 1. impetr. ἀρίστησον, ήσω, Th. ἀρίστον, *prandium*.

Ἀριστεία, ας, ἡ, *fortitudo, ſtrenuitas*. Th. Ἄρης.

Ἀριστείδης, ου, ὁ, *proprium* nomen viri.

Ἀριστεῖον, ου, τὸ, *præmium*, propriè *fortitudinis ergò*. Th. Ἄρης.

Ἀριστερὸς, ἄ, ὁν, ſcil. χειρ, *ſiniſtra manus*: Ab

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ, ά, όν, ὁ, *ſiniſter, infauſtus*, ἡ, ab ἀριστον, per Euphemiſmum.

Ἀριστεύεσκον, *excellebat*. imperf. Ion. (Nam Iones in imperf. & a. 1. & 2. formant ε. perf. ſingularem à ο. remoto augmento, addita ſyllaba σκ.) verbi ἀριστεύω, Th. Ἄρης.

Ἀριστεύεσκε, Dor. pro ἀριστευε, præt. part. f. ς. verbi ἀριστεύω, *fortiter me gero*.

Ἀριστεύς, έως, ὁ, *princeps, omnium fortiſſimus*: ab ἀριστος, *optimus*. Th. Ἄρης.

Ἀριστεύσασα, *antecellens*, a. 1. part. act. f. ς. ab

Ἀριστεύω, f. ήσω, p. ηκα, *præſtabilis excello, fortiſſimè me gero*. Th. Ἄρης.

Ἀριστῆας, ων, *fortiſſimi*: item *optimates*, ſeu *proceres*: ἀριστῆσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριστευσι, ab ἀριστεὺς, έως.

Ἀριστίζω, f. ίσω, p. ικα, *prandium præbeo, prandio excipio*. Th. ἀριστον, *prandium*.

Ἀριστίνδα, adv. *optimos quoſque deligendo*. ἀ ἐκ τῆ ἀριστου βαλλαγμενῆ, *de optimis electus*. Heſyc.

Ἀριστόλαος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *optimus conſiliarius*.

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nomen propr. viri.

Ἀριστόγιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, *patens optimè pro-*

lis

(ἀριστοκρατικὸς) ἡ, ὁν, ad aristocratiam pertinens: item, aristocratia studiosus.

Ἀριστοκρατικῶς, pro βέλτιστα optimatum. Omnia ab ἄριστος & κρατεῖν, quod à κρατέω.

Ἀριστοκρατῶ, ῶ, ἤσω, ἠκα, ἠκειν, ἠκηκα, ἠκημαι, ἠκθην, ἠκτικὸς, ἠκτὸς, ἠκτέος, ἠκτεύω, ἠκτεύομαι, ἠκτεύσομαι, ἠκτεύσω, ἠκτεύσομαι, ἠκτεύσω, ἠκτεύσομαι, ἠκτεύσω

um & quodlibetum ἀγρίδιον : dim. ab ἀγρός.

Ἀγρίδιος, ου, ὁ, cognomen, familiare. Th. ἀγρὸς, ἀγρίς. Inf. & Ἀγρίδιος, α, ὁ, cognomen proprie.

Ἀγρικὸς, Dor. pro ἀγροικὸς, ος, ὁ, rusticus, præf. part. f. g. ab

Ἀγρίδω vel ἀγριδόω, ώσω, exacuo, aptum reddo, convenio, & pro ordino : f. ωσω, p. ἠγρίωκα, a. 1. m. ἠγρίωσα : ab ἀγρὸς, agrestis.

Ἄγριν, ινος, ὁ, ἡ, Ion. pro

Ἀγρίνιον, ου, τὸ, oppidum ; apud Mallicpe vocatur : ab eod. Th.

Ἀγριόθεν, gen. Æol. pro ου, ab Ἀγριόθεν, ου, ὁ, nom propr. viri.

Ἀγριόκαλος, ὁ, ἡ, ad harmoniam pertinens, harmoniam habens : item, musicus. Th. ἀγρὸς.

Ἀγρὶς, ίδος, ἡ, commissura, articulus, compages : à præt. pass. ἄγρω, mutato spiritu.

Ἀγριόφωνος, ἀδιάτακτος est : Ion. pro ἠγριόφωνος, ab ἠγριόω μαι, perf. pass. verbi ἀγριόω, aspero.

Ἀγριόω ῶσω, f. pl. præt. opt. ab

Ἀγριόω, idem quod ἀγρίζω, in f. ίσω, præt. part. ἠγρίωκα, υῖα, ὸς & in f. g. ἠγριόωκα.

Ἀγριππεὺς, έως, ὁ, Agrippæus, nom. propr.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, pelis agni, pelis ovina : q. ab ἀγρὸς, ἀγρὸς, ἀγνὸς.

Ἄγριν, acc. pl. ἀγρὰς dat. & ἀγρὶ nom. ab ἀγρὸς, ἀγρὸς, ἀγνὸς.

Ἀγριώνιον, τὸ, locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum : ab

Ἀγριὸς, ὁ, ἡ, agnus : adultus, At

Ἀγρὸς, ὁ, ἡ, agninus. Th. ἀγρὸς.

Ἀ῾ρπαλος, ου, ὁ, ἡ, ον, & Ἀ῾ρπαλος, η, ον, Dor. ἁρπαλος, η, ον, rapax, rapidus, celer, velox, de quibus alibi. Ἀ῾ρπαλος, ου, ὁ, apud Poët. & Ἀ῾ρπαλλε, ες, ὁ, rapax: item

Ἀ῾ρπαλτικὸς, ἡ, ὁν, rapiendi peritus, rapax: unde Ἀ῾ρπαλτικῶς, adv. rapaciter: item, raptim: &

Ἀ῾ρπαστικὸς, ἡ, ὁν, rapax: omnia à pract. pass. verbi ἁρπάζω.

Ἀ῾ρπαχθ῾ν, ασα, αχθὲν, celer: ab ἁρπάζω.

Ἀ῾ρπεδων, & Ἀ῾ρπεζιλλω, idem quod ἁρπαλίζω. ab eod. Th.

Ἀ῾ρπεξ, εχος, ὁ, Ion. & Poët. ἅρπαξ, rapax: in pl. ἅρπεκες. ab eod. Th.

Ἀ῾ρπεσσε, 3. sing. pro ἁρπάζει, 3. s. pass. ind. ab ἁρπάζω.

Ἀ῾ρπεσσομαι, a. 1. part. f. g. ab ἁρπάζω.

Ἀ῾ρπεσσω, a. 1. part. f. g. ab ἁρπάζω.

Ἀ῾ρπεσσωμι, Dor. pro ἁρπάζω, f. 1. act. ab ἁρπάζω.

Ἀ῾ρπη, acc. pl. ab ἅρπη, falx.

Ἀ῾ρπησας, ασασα, a. 1. part. act. ab ἁρπάζω.

Ἁρπία, rapit, furor. Steph. refert. ad ἅρπη, ut sit proprie falce abripere.

Ἀ῾ρπιδιος, ὁ῏ν, falx aequalis: quia ἅρπη πᾶσι, falx congruit.

Ἀ῾ρπιδων, ονος, ὁ, lagunca, fossa: &

Ἀ῾ρπιδιον, ὁ῏ν, ὁ, fossicula: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἀ῾ρπιζε, quasi ἁρπαζε, ες, ὁ, pro vel ἅρπαξ omnis, tanquam ἅρπη πᾶσι.

Ἅρπη, ης, ἡ, falx, item, ensis falcatus: & harpa avis: ab ἁρπάζω, rapio.

Ἁρπῆια, ας, ἡ, Harpyia: ab eod. Th. unde Ἁρπυια, rapax quaedam Dea, Harpyia gen. pl. ἁρπυιων.

Ἅρπης, ὁ, amnis: quia falcatus ad resecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπάζῃ, rapit.

Ἀ῾ΡΤΑΒΩΝ, ἁρτ῏ος, ὁ, ΑΡΡΗΑΒΟ, pars solutionis quae fidem facit totius summae persolvendae, item pignus. Hebr voc.

Ἀ῾ρτεμὲς, ὁ῏ς, ὁ, ἡ, ὁν, infallax, infallibilis, firmus: ab ἀ & ῥάομαι, fallo.

Ἀ῾ρτεσκε, Ion. & Poët. pro ἤρτεσκεν, & hoc pro ἤρτεσκον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀρτάω, appono.

Ἀ῾ρτηρ῏, ος, ὁ, ἡ, ὁν, infirmus: ex ἀ priv. & ῥαω, fulcio. Th. ῥάω, confio.

Ἀ῾ρτηρα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἀρτηρ῏ς, & ἀρτήρων, gen. sing. & pl. ab ἄρτημι, mat, sustineo.

Ἀ῾ρτηρὶς, vel Ἀ῾ρτηρὶς, ἡ, masculinus: ab ἄρτημι vel ἀρτάω, mat.

Ἀ῾ρτηρο῏ς, ος, ὁ, ἡ, masculus procreans: ab ἄρτημι & γείρομαι, quod à γείρω.

Ἀ῾ρτηρωνὶς, & Ἀ῾ρτηνωρὶς, ἡ, ipsella masculus, virilis: ex ἄρτημι & ὠὴ.

Ἀ῾ρτιὰς, ὁ῏ς, & Ἀ῾ρτι῏ος, non pergens quadratus, non declinans. Et

Ἀ῾ρτιβλὴς, ὁ῏ς, ὁ, ἡ, firmamenta immovens id pertinax propositus inclinans: ab ἀ & ῥίπτω, vergo.

Ἀ῾ρτιβλὴς, ὁ῏ς, ὁ, ἡ, infallax, dat. pl. ἀρτιβλὴσι.

Ἀ῾ρτιβλο῏ς, idem quod ἀρτιβλὴς, infallax: ex ἀ priv. & ῥίπτω.

Ἀ῾ΡΤΙΟΣ, vel ἄρτιος, ια, ιον, ὁ, ἡ, ὁν: item adjective, ὁ, ἡ, masculus. Metaph. fortis, firmus: & in neutr. gen. ἄρτιον vel ἄρτι substantive, mat.

Ἀ῾ρτιουλὴς, ὁ῏ς, ὁ, ἡ, Poët. ἀρτιο῏ς, ἀρτιχθὴς, molestus, difficilis. Deductum videtur ab ἀρτίδουπος, pro hoc ἀρδην, obviciari, ac γουνὸς ἀρτὴ ἢ ἄρτιλλα διαίρεσις, Hesych. i. e. adversi materium contexere. Ἄρτιλλα vero sive ἄρτιλλος, ab ἄρτιλλω, irrigo.

Ἀ῾ρτιμανία, ας, ἡ, nefandum facinus, abfandi perpetratum. Et

Ἀ῾ρτιμανὴς, ὁ῏ς, nefandus perpetratus, abfandus: ab ἄρτιμαν῏ος & μάω.

Ἀ῾ρτιμα῏ος, α, ον, ὁ, ἡ, ineffabilis, abfandus, item nefandus: ex ἀ & ἄρτιμος. Th. μῶ, dico.

Ἀ῾ρτιμως, adv. arcane: ab eod. Th.

Ἀ῾ΡΤΙΞΑ ΣΘΑΙ, manibus & pedibus sursum tendere.

Ἀ῾ΡΤΙΧΟΣ, ἄρτιχο῏ vel ἄρτιχο῏, ὁ, ἡ, cophinus, vas vimineum.

Ἀ῾ρτίως, adverb. innumerate: ex ἀ & ῥιθμὸς.

Ἀ῾ρτίωτος, pro ἀνυμέρωτος, & hoc per Enallagen pro ἀνυμέρωτος, haustus. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀ῾ρτιλλε, Ion. pro ἤρτιλλε, irrigat. Hinc

Ἀ῾ρτιλλία, ας, ἡ, pro ἄρτιλλα, ὁ, meatus. Th. ὀρτὸς, ἡ, ὁ, strenue talis.

Ἀ῾ρτιλλω, f. ἴσω, p. αρκα, infirmus sum, adversâ valetudine laboro: de κακοπαθοῦντος dicitur, neutrum absolut. ab ἀ & ῥώννυμι.

Ἀ῾ρτιλλωμαι, languet, aegrotat: ex νόσημα μὴ ἀδύνατος. Et

Ἀ῾ρτιλλια, ας, ἡ, infirmitas, morbus. Ab

Ἀ῾ρτιλλο῏ς, ος, ὁ, ἡ, infirmus, aegrotus: ex ἀ & ῥώννυμι.

Ἀ῾ΡΤΟΣ, ἄρτου, ὁ, ἡ, αρτον, ὁ, dat. pl. ἄρτοις.

Ἀ῾ρτοδαλὴς, Æol. pro ἀρτοδαλὴς, a. 1. part. m. ab ἄρω, αρτω, f. ῥῶ, & Æol. ἀρῶ. Hinc

Ἀ῾ρτω, αντὴς, a. 1. part. act. ab ἄρω, a. 1. act. ab ἄρω, quod vide.

Ἀ῾ρτυνα, acc. sing. ἄρτυνα, masculus, in dual. ab ἄρτυλος, vel ἄρτιλλος, ὁ῏ς, mas. Et

Ἀ῾ρτυνικὸς, masculinus: ab eod. Th.

Ἀ῾ρτυνοειδὴς, ὁ῏ς, ὁ, ἡ, ὁν, ἄρτυλος, & κόλυμβος, cubile.

Ἀ῾ρτυλος, ὁ῏ς, ὁ, ἡ, & τὸ ἄρτυν, mas. masculus. Vide Ἀ῾ρτιλλος.

Ἀ῾ρτυς, υος, ἡ, circulus, item ablatio: & apud LXXII. ὄνος. Th. αἴρω.

Ἀ῾ρτω, adverb. a. 1. imperat. à f. Æolico, verbi ἄρω, αρτω. Vide ἀρταλὴς.

Ἀ῾ρτω, ασαρτω, a. 1. imperat. à f. Æolico, verbi ἄρω, αρτω. Vide ἀρταλὴς.

Ἀ῾ρτω, ασαρτω, f. ῥῶ, & Æol. ου, a. 1. ἄρα, ab Æol. ἄρω.

Ἀ῾ΡΤΑ῾ΒΗ, ης, ἡ, mensura Persica.

Ἀ῾ρτεμις, ιδ῏ος, ἡ, Dor. pro Ἀ῾ρτεμις, Diana.

Ἀ῾ΡΤΑ-

Ἀνταῖος, ου, ὁ, fortior vapore, unde ἀντάω, ἀντάομαι. Ἀντάω, ἀντάομαι, item sufficio, sufficiens, ab ἄρνυμι.

Ἀντάρτης, ου, ὁ, hostis, item sufficiens, ab ἄρνυμι.

Ἀντιάνειρα, ης, ἡ, nomen propr. Reginæ Amazonum: magna bellatrix.

Ἀντία, (ἄρνυμι, Ion.) f. ύσω, p. ῦσα, sufficiendo, appendo: q. ab ἀείρω, attollo. Hinc ἄρνυμα, τό, sufficiens, appensum.

Ἀντιάσις, ὁ, ἡ, Artema, nom. propr. viri, &c. involucrum.

Ἀντιάω, aor. fing. ab

Ἀντεμής, ἐς, integer, incolumis: q. ab ἄρνυμι, integer. Vel Pleonasmo τ p, quasi ἀντιμής, à τίμνω.

Ἀντεμις, ιδος, ἡ, Diana: acc. ιν & ιδα, voc. ι Ἀντεμις q. ab ἀντεμής, perfectus. Vel ut alii volunt, παρὰ τὸ ἀ + ἀείρω τίμνω, nam venationi præesse fingebant, unde venatrix dicitur.

Ἀντεμισία, ας, ἡ, Artemisia, herba.

Ἀντεμίσιος, Diana festum, templum, aut statua: ab Ἀντεμις.

Ἀντεμων, ονος, ὁ, artema, velum navis magnum, antenna: q. ab ἄρνυμι, sufficiendo.

Ἀντεμων, ονος, nomen propr. viri: qui alias Ἀντεμᾶς cognominatus est, quòd ob mollitiem lectica circumferretur.

Ἀντεόμαι, paro, apparo: quasi ab ἄρνυμι.

Ἀντεσιλᾶος, ου, nomen muris, ab ἄρνυμι, pono, & λᾶας, lapis, insidiator: ex λᾶς & βάλλω.

Ἀντεω, Ion. idem quod ἄρνυμι, sufficiendo.

Ἀντημα, ατος, τό, sufficiens, appensum. ἀντήματα vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco: à præt. pass. verbi ἄρνυμι.

Ἀντήρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum sublator, quasi ab αἴρω, tollo. Vel humerus, quo onus sublatum fertur: item genus calceamenti. Sed in Nehemia sumitur pro instrumento ventoso, i. e. bajulatorum. Ex ἄρνυμι. Pleonasmo τ ρ, fit ἄρνυτηρ, ῆρος, ὁ, lorum seu funis, quo onus appenditur, seu theca in qua reconditur, quasi ἄρνυα τηρῶ: ab ἄρνυ, onus, & τηρέω, servo.

Ἀντηρία, ας, ἡ, arteria, spiritûs receptaculum. παρὰ τὸ ἀείρω τηρῶ. Unde

Ἀντηριακὸς, ἡ, ὁν, ad arteriam pertinens. Et

Ἀντηριόδης, ους, ὁ, ἡ, arteriosus.

Ἀντηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ dissectio: à τομὴ etiam, quod à τέμνω.

Ἀντι, modò, nuper, nunc. Hoc ἄρνυ, hoc ῆμερον. dò ἄρνυ, vel ἀνάρνυ, ex hoc tempore: & dò ἄρνυ, jam, nunc. Ἄρνυ, in compositione interdum significat integritatem seu perfectionem, ex ἄρνυμι: interdum novitatem.

Ἀντιάδις, adv. pariter, i. e. pari numero. Et

Ἀντιάζω, inde par impar, interdum præparo. Et

Ἀντιαχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, lusus eorum qui ludunt par impariter. Ab ἄρνυμι, par, & ἀχὴ, sonus.

Ἀντιάω, ἀντιόω, idem quod ἄρνυμι. Th. ἄρνυω.

Ἀντιγαμβρος, ου, ὁ, cognatus per uxorem duxit, nuper nupta: ab ἄρνυ & γαμβρὸς, quasi à genitore.

Ἀντιγενέθλιος, idem quod

Ἀντιγενὴς, Poëtic. pro quo

Ἀντιγενέθλιος, ου, ὁ, ἡ, recens genitus, modò natus: ex ἄρνυ & γενέθλη, quod à γίνομαι, nascor.

Ἀντιγνώμων, veridica, nom. pl. abἀντιγνώμονα, f. g. pro ἀρνιγνώμονα.

Ἀντιγνώμων, ἰδος, ὁ, ἡ, loquax, non mutilans verba, verborum concinnator: item veridicus: ab ἄρνυμι, perficio, & γνώμη, dico.

Ἀντίκα, compendiosa, perficis: cujus compositæ sunt usitatiora. Ab ἄρνυμι.

Ἀντιδωλὰς, recens floreus. Th. ἀνθίνη.

Ἀντιος, ου, ὁ, ἡ, par, integer, perfectus.

Ἀντιος, ὁ, ἡ, Poët. pro ἄρνυμι, positus integer, & valens: ab ἄρνυμι & ἀείρω.

Ἀντιπαῖος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, recens peremptus: ab ἄρνυ & φάω.

Ἀντιπλοι, adv. nuper, paulò ante. Antici distinguunt ἄρνυπλοι, παρὰ τὸ ὀλίγον & ἄρνυπλοι ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀντρακτὴς, ὁ, ἡ, ὀπτὴρ & ὀπτὴς: ex ἄρνυμι, paulò, & ἀκτὴ, scinda.

Ἀντρεξὲς, idem quod Ἀντρακτὴς.

Ἀντος, ου, ὁ, paulò, citò.

Ἀντροφάγος, ου, ὁ, paulò ante vorans, nomen muris, apud Hom. Ex ἄρνυμι, & φάγω, comedo.

Ἀντυμις, ιος, ἡ, condimentum: ab

Ἀντύω, vel ἀρνύω, Dor. f. ύσω, p. ῦκα, apparo, instruo, condio: q. ab ἄρνυμι. a. 1. ἤρνυσα. part. præt. pass. ἀρνύμενος, η, ον, conditus. præt. pass. ἤρνυμαι, part. ἀρνύμενος, conditus, a. 1. pass. ἠρνύθην. f. r. ἀρνυθήσομαι.

Ἀρνυτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, sublator, humerus, unde ἀρνυτήριος, ον, ferens

[illegible] ab ἀρχὴ. ἀρχαῖος, antiquus, priscus, vetus, [illegible]. Et

Ἀρχαιότατος, η, ον, superl. antiquissimus, antiquissimus, & ἀρχαιότατος, η, ον, superl. antiquissimus: ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιότης, τητος, ἡ, vetustas, antiquitas: ab eod. Th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, magistratuum electio: ex ἀρχὴ, imperium, & αἱρέω, eligo. Et

Ἀρχαίρεσιον, τὸ, comitia.

Ἀρχαιρεσιάζω, magistratum creo, aut amitto: ab ἀρχαιρεσία.

Ἀρχαΐζω, antiquus imitor. Et

Ἀρχαϊσμὸς, ὁ, priscorum imitatio, maxime in sermone: unde nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχὴ.

Ἀρχαῖος, antiquus, vetus, ab eod.

Ἀρχέλαος, ου, ὁ, nomen propr. viri. Gr. princeps populi.

Ἀρχηγέτης, ου, ὁ, qui justa imperat. ὁ ἄρχων ὢν ἔτους.

Ἄρχθι, 2. sing. ind. præs. ἄρχω, præs. inf. act. ἄρχειν, præs. inf. pass. ἄρχεσθαι, 2. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἀρχθῆναι, impero.

Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, domus principis, aut magistratuum curia: ab ἀρχὴ, principatus.

Ἀρχαῖος, ου, ὁ, idem quod ἀρχαῖος, antiquus.

Ἀρχιγένης, ους, ὁ, author seu origo malorum: ab ἀρχὴ & κακὸς.

Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, dux belli, nom. viri. Gr. princeps populi.

Ἀρχίδικος, ου, ὁ, ἡ, imperans civitati. ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχιε pro ἄρχεθι, incipe, inf. pro imperativo: ab ἄρχομαι. Vide ἄρχω.

Ἄρχιθι, verò infin. sæpe pœtis. imperium ferre.

Ἄρχιν, Dor. pro ἄρχειν, 3. sing. imperf. verbi ἄρχομαι: vide in ἄρχω.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, in neutr. τὸ ἀρχιτέκτονον, exemplar primigenium: ab ἀρχὴ & τέκτων.

Ἄρχῃ, Dor. pro ἄρχῃς, præs. imperat. pass. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ.

Ἄρχῃν, idem quod ἄρχειν, impero: ab

ἈΡΧΗΣ, ος, ὁ, principium, principatus, imperium, extremum. Ab ἀρχὴ verò est ἀρχήγετος, ἄρχω & ἄρχομαι, διάρχης, ἔξαρχος, ἐπάρχος, ἡγεμάρχης & ἡγεμονάρχης, μοναρχὴς vel μοναρχὸς, πολυαρχία, πολυαρχίη, πολυαρχὸς, &c. de quibus alibi.

Ἀρχήγιλλος, & ἀρχήγελος, principatus senex.

Ἀρχήγετης, & Dor. Ἀρχάγετας, ου, ὁ, dux, præses, princeps. Et

Ἀρχήγετις, ιδος, ἡ, præses, dutrix, patrona. Item

Ἀρχήγης, ου, ὁ, ἡ, dux, princeps, author: in vocat. ἀρχήγα. Omnia ex ἀρχὴ & ἄγω, duco.

Ἀρχήθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio, antiquitus. Th. ἀρχὴ.

Ἀρχῆν, & ἀρχὴν, adverbialiter, primum, primitus, principiò: & interdum omnino, ante omnia.

Ἀρχθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab ἄρχω, vel ἀρχθῆναι, quod vide.

Ἀρχίατρος, ου, ὁ, medicorum princeps, vel inter medicos primarius: ab ἀρχὴς & ἰατρὸς quod ab ἴδομαι.

Ἀρχιγραμματεὺς, έως, ὁ, scribarum præfectus: ab ἀρχὴς & γραμματεὺς, quod à γράφω.

Ἀρχίδαμος, ου, ὁ, archidamus, nomen proprium.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos & princeps carceris. Th. δεσμὸς.

Ἀρχιερατικὸς, ὴ, όν, pontificius. Et

Ἀρχιερεὺς, έως, & Attice ῆως, ὁ, pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos: q.d. ἄρχων τῶν ἱερῶν, princeps sacerdotum; quod ab ἄρχω, principatus, & ἱερὸς, sacerdos, quod ab ἄγος, sanctus.

Ἀρχικὸς, ὴ, όν, principalis, primarius, apud ad regendum: ab ἄρχω.

Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, archilochus: Poëta, Iambici carminis inventor.

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, præfectus coquorum: ab ἀρχὴ, imperium, & μάγειρος, coquus.

Ἀρχιοινοχόος, pincernæ, poculorum magister. Ex ἄρχω, impero, οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, pastorum princeps: ab ἀρχὴ, principatus, & ποιμὴν, pastor.

Ἀρχίτεκτων, ονος, ὁ, propr. nom. viri. Gr. magister equorum. Th. ἵππος, equus.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, όν, pictor, picturæ princeps: ex ἄρχω, impero, & τέκνον, fructuum, pœna, & τεύχω, facio.

Ἀρχιστράτηγος, ου, ὁ, imperator exercitûs: quod ab ἀρχὴ, principatus, & στρατηγὸς, dux: quod ex στρατὸς, exercitus, & ἄγω, duco.

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, præfectus vel rector synagogæ: ab ἄρχω & συναγωγὴ, convexus; quod à συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

Ἀρχιτεκτονικὸς, ὴ, ad architectum pertinens, peritus architectandi: & in f. g.

Ἀρχιτεκτονικὴ, (sub. τέχνη) architectura: ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, ARCHITECTUS, fabrorum princeps: item Metaphor. structor, machinator: ex ἄρχω & τέκτων, faber, quod à τεύχω, fabricor.

Ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ, q.d. ἄρχων τῶν τρικλίνων, magister publicorum.

Ἀρχιτρικλινάρχης, ου, ὁ, architriclinus, symposiarcha, qui præest apparando convivio: ex ἄρχω, principatus, & τρικλίνιον seu τρικλινάρχης, triclinium; id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum: quod ex τρεῖς & κλίνη, reclino.

Ἀρχίφυλος, ου, ὁ, præfectus tribûs. ἀρχιφύλαξ,

ακος,

ἀρχή, ὁ, principium reflexum. Th. quod, inflect.
Ἀρχήθω, ἀρχήσω, Spec. pro
Ἀρχέω, subsidere, praes. part. ἀρχέων, ἀρχέουσα, impers. Th. ἀρχέω, imperium. Vel pro ἀρχέθω, ut fit. Iteratum praet. frustra non est cum.
Ἀρχεσίη, vide ἀρχή.
Ἀρχέω, ὁ, principi: hinc adjectiv. Angl. ancient.
Ἄρχω, impero, cum genit. f. ξω. p. ἦρχα. a. 1. ἄρξα. a. 2. part. ἄρξας, aeol. ἄρξαις, praes. med. ἄρχομαι, incipio, impero. imperf. ἠρχόμην: a, vm. praet. part. ἄρχωδώς. ἄρχωσθ' pro ἀρχώμεθα. praes. sub. med. c. 1. med. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. med. ἄρξωμαι: ν, σιν. a. 1. med. sub. ἄρξωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἄρξασθαι. Th. ἄρχω principiabam, imperium.
Ἀρχωδέω, ordiamur, Poët. pro ἀρχώμεθα. praes. sub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι.
Ἄρχων, ὁντος, ὁ, princeps: ἀρχηγέτης. subditus.
Ἄρῳ, ᾶτε, adopto, compro. f. ὁσῶ. a. 1. ἄρωσα. & Eol. ἄρεσα, & ἄρεσα. part. ἄρεσσα, aeol. p. m. ἄρρας, & sublatâ reduplicatione ἄρεσας. & Poët. ἄρεσσας. & ἄρω, potest etiam esse. a. 1. sub. verbi ἄρνυμι, tollo.
Ἀρωγή, ἡς. ἡ, auxilium, remedium: &
Ἀρωγός, ὁ, ἡ, ὁ, auxiliator, vindex, defensor: ab ἀρήγω, auxilior, verso α. in ω.
ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, arma, & armamentum, ἀρώσιμον, ου, τὸ, armatus: ab ἄρω & ἵζω, sedeo. Hinc
Ἀρωματίζω, ὁ, aromatizo: & -ιτίδω, ουσ, ὁ, ἡ, aromatarsidiens.
ΑΡΩΝΙΑ, ας, ἡ, mespilus arbor.
Ἄρωρ, ορος, ὁ, Dor. pro ἄρως, ὁ, Heros.
Ἄς, ἀδν. assequor.
Ἅς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quae, quod. Art. subjunct.
Ἀσβόλη, ἡ, pomen viri ἀσβολίνου. Syr. Medici.
Ἄσε, Dor. pro ἧσε, & in 2. fingul. ἧσαι, Dor. pro ἧσαι, a. 1. act. verbi ἀσάω, sano. & ἄδω, per contract. ᾆδω, imperf. & Dor. ᾖδον.
Ἄσε, a. 1. inf. verbi ἄδω, satio. f. ἄσω. Ac ἄδω, ἄσω, ὁ subscripto, cano.
Ἀσάλευτος, ου, ὁ, ἡ, insonorus, immotus: ex α. & σαλεύω, agito. Th. σάλος, ου, ὁ, salum.
Ἀσάλπιγκτος, seu ἀσάλπικτος, ὁ, ἡ, ὁ, tubâ non proclamatus: ἀσάλπιγκτος ἀγών, pugnandi, Hesych. quod mane solum & vesperi tubâ canere solerent: ab α & σάλπιγξ, tuba.
Ἀσάλπιστος, ου, ὁ, Poët. pro ἀνασάλπιστος, silens: maestus: ab ἄδω, satio, vel ἄω, lado.
ΑΣΑΜΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, pelvis, solium balneatorium: παρὰ τὸ ἄσαι πυρέθου, à sordibus mundus, i. e. eluendis.
Ἀσάφεια, ἀσαφὴς, ἀσαφῶς, Dor. pro ἀσάφεια, ἀσαφὴς, ἀσαφῶς. Th. ἀσάφεια, ἀσαφὴς, ἀσαφῶς, Spec.
Ἀσβάτιος, ου, ὁ, ἀσβάτιον, ου, τὸ, & ἀσβάτιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, combustus.
Ἀσβεστος, ὁ, ἡ, & Ἄσβεστος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, non extinctus, perpetuus, permanens: non extinctus: ab α & σβέννυμι, extinguo.
Ἀσαρκία, ας, ἡ, carnis expers: item, gracilis, macilentus: &
Ἀσαρκία, ας, ἡ, gracilitas, macies, carnis privatio: ab α & σὰρξ, σαρκὸς.
Ἀσαρωτὸν, ου, τὸ, ΑΣΑΡΩΤΟΝ, mundus, sordibus: ἀσαρώτερος, ἀσαρώτατος.
Ἀσαι, Ion. pro ἧσαι, eminus, 2. sing. a. 1. ind. verbi ἄδω, cano.
Ἀσάφεια, ας, ἡ, obscuritas. Th.
Ἀσαφὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ὁ, obscurus: ex α. & σαφὴς, manifestus.
Ἀσβεστος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, inextinctus, nullis rogationibus, in f. gen. pro ἀσβέστου apud Hom. ex α, & σβέννυμι, quod à σβέννυτος, extinctus.
Ἀσάω, ἀσάω, & ἀσόω, ῶ, ὁ, satio, mando, saevio, q. ab ἄσαι & ἄδω, lado. Th.
Ἀσβολάδης, ου, ὁ, nom. propr. aequus.
Ἀσβολαῖος, αία, αῖον, fuligineus. Poët. &
Ἀσβολαῖος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, item, apud Oratores. Item
Ἀσβολίνη, ης, ἡ, dea, & Ἀσβολία, fuliginis inficie, pallor: à them. ἀσβόλη.
Ἀσβόλιος, Aſtrabal, dux Carthaginenſis.
Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas, ab ἀσεβὴς.
Ἀσεβὴς, impiè ago. f. ἠσω, p. ἠσεβηκα. a. 1. inf. ἀσεβῆσαι ex α, & σέβω, colo.
Ἀσεβὴς, impius, nom. pl. n. g. ab ἀσέβεια.
Ἀσεβήσας, ἄσα, ὁ, ἡ, impietas, piaculum: &
Ἀσεβὴς, ἐς, ὁ, ἡ, & ἀσεβίης, impius, a, um: ex α, & σέβω, colo.
Ἀσελγεία, ας, ἡ, lascivia, obscoenitas, petulantia: &
Ἀσελγὲς, ἐος, & Ἀσελγῆ, ἐος, petulanter agit, lascivit: &
Ἀσελγὴς, seu Ἀσελγὲς, petulanter, lasciviè, immodicè, insolenter: Omnia ab
Ἄσελγὴς, ἐς, ὁ, ἡ, petulans, protervus, lascivus, impudicus: ex α priv. & σέλγω, nomen urbis, cujus cives probi erant; Eustath. vel ex α intenſ. & σέλγω, quod cives petulantes fuerint; Suidas.
Ἀσέλεστος, ου, obscurus: ex α priv. & σέλας, σέλεος, q. sine lucu.
Ἀσεμνὸς, ὁ, ἡ, minimè venerandus, inhonestus: incastus, fodus: abn. & σεμνὸς.
Ἀσεμὸς, ὁ, ὁ, ἡ, idem quod ἀσεβὴς.
Ἀσεμὸς, ὁ, ὁ, ἡ, impius. Gen. 18. 25.
Ἄσεμος, Dor. pro ἄσημος, ἡ, ὁ, m. ab ἄδω, cano.
Ἄσεν, ες, ὁ, fastidium, nausea: item, molestia animi: ab ἄδω, satio.
Ἄσεν, canabis, 2. sing. f. m. Dor. pro ἄσεαι, ῃ. Th. ἄδω.
Ἀσθένεω, molestiâ afficiar, 2. s. opt. pass. ab 2. f. ind. pass. ἀσθένεω. Vide ἀσθένω.

Ἀσθένεια,

A'ναίδης, manifest fœrtus, a, v. sub. pass. ab ἀναίδομαι, dep. 1. ἀναίσω, fœtidè labore. Th. Ἀναίδης, fœtis.

A'ναίνομαι, ν, ῃ, ἤ, incassidiùm, interùm, non significat, vellere carnes: ut ἀναίνεται χρέα, eam carnem figno, i. e. non vestitam: ab

A'ναίνω, ν, ῃ, ἤ, vel signum, seu nota non est impressa: per consequens, abstinere, ignobilis: ex a priv. & σήμα, signum.

A'ναιδὴς, incorrupta: idem quod ἀσαπὴς. ab a & σήπω.

A'ναίτ, 2. persion. a, 1. sub med. verbi ἀναίομαι. Vide ἀναίδης.

A'ναὶς, ἰδος, cantatus, a, 1. part. pass. ex 2. 1. ἄιδω, vetus ἄεισω, canto.

A'ναίσιμα, ας, ἡ, infirmitas, adversa valetudo, incœpia: vide ἀδύνατος.

A'ναίσιμος, imbecillior, compar. ab ἀναὴς.

A'ναίσιμος, ἡ, ægrotus, languens, infirmus: sum; item infirmor, imperf. ἀναίσιμος, ες. f. ἀναίσιμος, a. 1. ἀναίσιμον, præt. part. ἀναίσιμος, ἡ, ον, ἀναίσιμος, ἀναίσιμος, ægrotus, tardus: & in f. g. ἀναίσιμος, ἡ, ον, ἀναίσιμος, ἀναίσιμος, infirmus, ἀναίσιμος, & in f. g. ἀναίσιμος, a. 1. part. act: ex a & ἀναίσιμος, robur.

A'ναίσιμος, ἀναίσιμος, ἡ, imbecillitas, morbus: ex eodem ortum.

A'ναίσιμος, ἀναίσιμος, ἡ, infirmus, impotens, ægrotus, pauper: ex a & ἀναίσιμος, robur.

A'ναίσιμος, pro A'ναίσιμος, Ion.

A'ναίσιμος, ἡ, imbecillis, valetudinarius, pauper: ab a & ἀναίσιμος.

A'ναίσιμος, detrimentum passus est, Ion. pro ἄιδω, a. 1. verbi ἄσω vel ἄω, lædo: pro quo tamen potiùs ἄιδω dicitur.

A'ΝΑΙΣΙΜΟΣ, ἀναίσιμος, ἡ, ambelatio, ἡ ἀναίσιμος, ἡ, ἀναίσιμος difficultas: ab ἄω. Hinc

A'ναίσιμος, f. ἄσω, p. ἀναίσιμος, ambelo, ἡ ἀναίσιμος, ἡ, ἀναίσιμος difficulter trabo. ἀναίσιμος, idem.

A'ναίσιμος, ambelatum, acc. sing. præf. part. ab ἀναίσιμος.

A'ναίσιμος, ἡ, difficulter ἡ ἀναίσιμος. Th. ἀναίσιμος.

A'ναξ, ακτος, ὁ, ἄσις, nomen reg. Gr. limosa. Inde

A'ναξιος, ἡ, ὁ, ἀσιανὸς, Ἀναξιανὸς, ἡ, ὁ, ἀσία princeps: q. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἄναξ, ακτος, ὁ, limosa, Ion. pro ἄναξ, ακτος, ὁ. ab ἄναξ, limus.

A'ναξὴρ, ὁ, ἀναξιανὸς. Hesych. ἄναξιος ἀναξιανὸς.

A'ΝΑΠΝΗ, ης, ἡ, herba species.

A'ναξ, est etiam propr. nom. urbis Græciæ. Iliados β.

A'ναξὶς, ἰδος, ἡ, ἡ, illæsus, nullo malo affectus, innocuus. Th. ἀναξὶς, nocuo.

A'ΝΑΠΤΑΚΟΣ, ης, ὁ, ἡ, lucustæ genus, pinnis carens, & prælonga habens crura.

A'ΝΑΞΙΣ, ιος, ἡ, limus, fordes, cœnum: q. ab ἄξω, ἄσω, A'ναξὶς, cantio, ab ἄδω.

A'ναξὶς, & A'ναξὶς, ἡ, ὁ, insulsi, fœtidi: ab A'ναξὶς, ἡ, ὁ, ἀναξιανὸς, impositus: ex a & ἀναξὶς, vitus.

A'ΝΑΞΑΔΟΣ, sive ἀναξαδὶς, ἡ, ὁ, stellio, animalculum simile lacertæ: & per Aphæresin ἀναξαδὶς, & ἀναξαδὶς.

A'ΝΑΞΑΔΟΣ, ης, ὁ, avis nomen. Est & nomen propr. viri.

A'ναξὶς, ἡ, ὁ, incultus: ex a & ἀναξὶς, fodio.

A'ΝΑΞΑΠΑΣ, gallinago, avis gallinæ magnitudine: rectè scribitur ἀναξαπὰς.

A'ΝΑΝΘΗΣ, ης, ὁ, vilis lutus, scamnum, grabatulus: q. ab a priv. & ἀναξὶς.

A'ΝΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, genus vermis.

A'ναξὶς, ἰδος, ἡ, ἡ, illæsus, incolumis. Scribitur & ἀναξὶς & ἀναξὶς ab ἀναξὶς, quam nemo prohibuit ab agendo. Th. ἀναξὶς.

A'ναξὶως, adv. durè, ἀσιδὴ, gravitèr: ab a & ἀναξὶς, exosus.

A'ναξὶς, ἡ, incensibratus, non circumspectus. Et

A'ναξὶς, adv. temerariè, incensibilè: ab a & ἀναξὶς.

A'ναξὶς, ὁ, ἡ, pro quo & ἀναξὶς, qui caret instrumentis, imparatus. Th. ἀναξὶς, vas.

A'ΝΑΞΕΊΩ, exercito, doceo, erudio: f. ἄσω. p. ἀναξὶς. a. 1. ἀναξὶς. part. ἀναξὶς, ἡ, ον, ἀναξὶς, ἀναξὶς. Hinc

A'ναξὶς, ἡ, ὁ, exercitatio, studium, assuetudo.

A'ναξὶς, ἡ, ὁ, exercitatio, ἡ ἀναξὶς, ἡ, ὁ, gymnasium.

A'ναξὶς, ἡ, ὁ, exercitator.

A'ναξὶς, ἡ, ὁ, exercitatus, a, um, elaboratus, ornatus: ab ἀναξὶς.

A'ναξὶς, ἡ, ὁ, umbrosus, opacus, qui densam habet umbram: ex a intensiva particula, & ἀναξὶς, umbra: item umbra carens. ἀναξὶς, ἀπὸ τοῦ ἀναξὶς. Hesych. ab a priv. & ἀναξὶς.

A'ναξὶς, ἡ, ὁ, Dor. pro A'ναξὶς, ἡ, ὁ, ἀναξὶς sculpsi.

A'ναξὶς, ἡ, ὁ, Asclepiades, nomen propr.

A'ναξὶς, ἡ, idem ac ἀναξὶς, & A'ναξὶς quod ἀναξὶς, sapio: & ab eod. them.

A'ΝΕΟΣ, ἡ, ὁ, mas; utris: q. ab a epitatico, & νέω, contineo.

A'ναξὶς, i. pl. præt. ind. ab ἀναξὶς, exercen.

A'ναξὶς, dat. sing. Ion. pro A'ναξὶς, nomen proprium pagi. ἀναξὶς, ης, ἡ, querens sterilis, apud Hesych.

A'ναξὶς, ἡ, ὁ, canticum, cantilena, carmen. ἀναξὶς, idem. Et

A'ναξὶς, cantilena: ab ἄδω.

A'ναξὶς, vel ut alii leg. ἀναξὶς, nomen Æthiopiæ. Græcorum lingua valet, qui à similitra manu regi ἀναξὶς.

Ἀ᾽σβάντως, gratius, lubentius: & ἀσβαστότατα, lubentissimè, adv. ab ἀσβαστός.

Ἀ᾽σβολία, ας, ἡ, ἀ. i. opt. Æol. ab

Ἀ᾽σβολίη, comitor exiguis: f. low, ab

Ἀ᾽ΣΜΕΝΟΣ, gaudens, gratus, lubens: ab ἄδω, delecto, perf. pass. ἤσμαι, part. ἠσμένος, & Ion. ἀσπάσιος, deinde ἑσπέριος, aspiratione mutata, itemque translato accentu Æolicè; quod in comperat. habet ἀσπάδεστερος, superl. ἀσπάδεστατος, pro ἀσπαστότερος, & -τατος.

Ἀ᾽σπάσιος, adv. libenter, cum gaudio.

Ἀ᾽σπία, ας, ἡ, insipientia, stultitia, imperitia: ex α & σοφία.

Ἄ᾽σοφος, ος, ον, ὁ, insipiens, imperitus: ex α priv. & σοφός, sapiens. ἀσοφώτερος, stultior, imperitior.

Ἀ᾽ΣΠΑΖΟΜΑΙ, salutо, amplector, osculor, blandior, amicè & familiariter excipio. Imperf. ἠσπαζόμην. f. ἀσπάσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, ω, απ. imperat. ἀσπασσάσθω, ἀσθω. sub. ἀσπάσασθε, ἄσθων. part. ἀσπασάμενος. pract. pass. ἠσπάσμαι. Ex α, quod est ἅμα, simul, & σπάω, trabo. Hinc

Ἀ᾽σπάω & ἀσπάζω, f. άσω, tremo, sinistitio, palpito; Attice pro σπάω, proprie de iis, qui morti obluctando animam efflant: à σπάω, trabo. Hinc Angl. spasm.

Ἀ᾽ΣΠΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, multis spinis horrens.

Ἀ᾽σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, animal oculis carens: hinc ἀσπαλακώδης πρόνοια, prov. talpæ cæcior: q. à σπάω, trabo. ἀσπαλῶ γὰ πίνω γλῶ.

Ἀ᾽σπαλιεύς, ἕως, piscator: ab ἀσπάλιον, piscis; quod à σπάω & ἅλς vel ἅλιον, quia ex mari trahitur lino.

Ἀ᾽ΣΠΑΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vel ἀσπάραγγος Att. asparagus, planta turionibus nobilis. Græci verum omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructus, & seminis emissionem, ἀσπάραγγας vocant, siqua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis.

Ἀ᾽σπασον, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀ᾽σπασσάσθω, a. 1. inf. m. ἀσπασσάσθαι, 2. pl. a. 1. sub. m. ab ἀσπάζομαι.

Ἀ᾽σπαστός, ἡ, όν, amplectendus, acceptus, Poët. inde

Ἀ᾽σπαστως, adv. lubenter. Item

Ἀ᾽σπασμός, ὁ, ὁ, salutatio, amplexatio. Et

Ἀ᾽σπαστήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, idem quod ἀσπαστός. Et

Ἀ᾽σπαστήρ, quod ἀσπαστός. Omnia à pract. pass. præced. ἀσπάζομαι.

Ἄ᾽σπαστος, ος, ὁ, ἡ, ον, non satus, infœcundus. Et inde

Ἀ᾽σπάστως, adv. fœmente non satâ, citra fœcundem: ab α & σπαστός, quod à σπείρω.

Ἄ᾽σπερμος, ος, ὁ, ἡ, sine semine & prole: ab α & σπέρμα, semen. Th. σπείρω.

Ἀ᾽σπερχῶς, adv. fluctuè, fortuitò, incassum: ex α epitatico, & σπέρχω, urgeo.

Ἀ᾽σπετος, ος, ὁ, ἡ, immensus, quem effari nequeat: ex α & ἐσπετός, vel ἔσπω, fiquor.

Ἀ᾽σπίδιος, in clypei modum rotundus, Th. ἀσπὶς, clypeus.

Ἀ᾽σπιδιώτης, ου, ὁ, Dor. pro

Ἀ᾽σπιδιώτης, ου, ὁ, fortitus, clypeum gerens, bellator. Th. ἀσπὶς.

Ἀ᾽σπιδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui scuto strepitum edit. Ex ἀσπὶς, clypeus, & φέρω, fortio.

Ἀ᾽σπίζω, f. ίσω, p. ιχα, defendo; proprie, clypeo accipsum protego & defendo. Them. ἀσπὶς.

Ἄ᾽σπιλος, ος, ὁ, ἡ, immaculatus, integerrimus: ex α & σπίλος, macula.

Ἀ᾽ΣΠΙΣ, ίδος, ἡ, clypeus; item aliis, genus serpentis. ἀσπίζω, ἀσπαίρω, ἀσπαίνομαι: alibi, dando; utebantur Lacedæmonii, πάντα Thraces.

Ἀ᾽σπιστὴς, bellator fortissimus, gen. pl. Æol. ab

Ἀ᾽σπιστὴς, ου, ὁ, clypeatus, miles. Th. ἀσπὶς.

Ἀ᾽σπλαγχνος, ος, ὁ, ἡ, non habens cor, timidus, immitis, crudelis, inhumanus: ex α priv. & σπλάγχνον, viscera.

Ἀ᾽σπληνος, ος, ὁ, ἡ, lienis expers. Et

Ἀ᾽σπλήνιον, ου, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia: item, herba sic dicta, quod splenecticis curandis conducat. Ab α & σπλὴν.

Ἄ᾽σπονδος, ος, ὁ, ἡ, sine fœdere aut libatione. Et

Ἀ᾽σπόνδητος, fœdus non servo, aut non admitto. Et

Ἄ᾽σπονδος, ος, ὁ, ἡ, implacabilis, infœdus, fœdifragus: ex α priv. & σπονδὴ, libatio, fœdus; quod à σπένδω, libo. p. m. ἔσπονδα, unde σπονδὴ.

Ἀ᾽σπορος, ος, ὁ, ἡ, idem quod ἄσπερμος. item fœminis expers: ab α & σπόρος, quod à σπείρω.

Ἀ᾽σπουδὶ, adv. negligenter. Et

Ἀ᾽σπουδὶ, adv. sine curâ, negligenter; item simulatè: ex α & σπουδὴ, studium, quod à σπεύδω, festino.

Ἄ᾽σσα, & ἄσσα, Attice ἄττα, pro ἅττα, & ἄττινα, quæcunque, quæ: ex ἀ & σσα Megarensium lingua, significante τινὰ. ἄσσα vel ἄττα significat nisi, aliqua, quædam. Ἄσσα etiam est vox, quâ juniores compellant senes.

Ἀ᾽σσάριον, ου, τὸ, assarius, quarta pars unciæ: à Latina voce, as, assis.

Ἄ᾽ΣΣΟΝ, adv. propè, idem quod ἧσσον, cum dat. & genit. in compar. ἧσσον & ἔασσον, quod etiam dicitur ἄασσον, & in n.g. ἤασσον & ἄασσον. Hinc ἀασσόθεν & ἀασσόθεν, propiùs, proximè. ἀασσότερος, α, ον, ος, ον, comparativa seriè sequentes.

Ἄ᾽σσος, ου, ὁ, nomen urbis.

Ἀ᾽σσυρία, ας, ἡ, Assyria, quæ & Babylonia & Chaldæa vocabatur.

Ἀ᾽σσυρίη,

Ambrosia, propius. Æol. pro ἀστεύτερον. Th. ἀστυ.

Ἀστιακός, ή, ὸν, ἀβάκαι, cinctæ marginibus.

Ἀστατήσιος, ὁ, ἡ, mansius: q. ab a priv. & στάσις, quod non fiet, sed ambulet; Persicum vocabulum.

Ἀστεμφὴς, ὁ, incertis fulcitus vestigiis: f. ἴσως. p. ἐστέμφηκα. a. 1. ἐστέμφθην. Ab

Ἀστεμφὴς, instabilis, quod ex a priv. & στεμφὸς, qui stat. Th. ἵστημι.

Ἀστεμφὴς, ὑος, ὁ, ἡ, ῥίζα, arista, pro στάχυς, ῥίζα, addito α, quod à ῥίς, radix, hoc à στέφω: ut:

Ἀστεμφὴς, ὁ, ἡ, ἐχῖνος, peregrinus; ad verbum, qui ob sua tecta: ex α & στέγω, tego.

Ἀστεῖος, εία, εῖον, venustus, ad usum urbanum: ab ἄστυ, ὑος, τὸ, urbs.

Ἀστείως, adv. urbanè, sapienter: ab eod. Th. ἄστυ.

Ἀστιγὴς, ὑος, ὁ, ἡ, pro ἀστιγάτος, immotus, ἀστιφὴς, adv. firmiter: ex α & στίζω, assidùè moveo.

Ἀστιγὶς, ὶδος, ἡ, nomen mulieris, q. d. Stellata.

Ἀστεῖνος, η, ὸν, stellaris, astrosus. Th. ἀστὴρ.

Ἀστεφὴς pro ἀστερωτὸς, acc. sing. ab ἀστερωτὸς, τὸν, τὸ, stellis plenus. Th. ἀστὴρ.

Ἀστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur, Poëtis idem quod ἀστραπὴ ab ἀστράπτω, fulgeo.

Ἀστεροπητὴς, ὁ, ὁ, fulgurator: ab ἀστεροπὴ, fulgur.

Ἀστὶ, τὸ, ἄστεος, civitas, & in m. g. ἀστὸς, ὁ, ὁ, idem: ab ἄστυ, urbs.

Ἀστὴρ, ἀστέρος, ὁ, stella: hinc ἀστερόεις, ἄστρον, &c. Et hinc per Aphæresin Anglis notatissimam Star.

Ἀστήριστος, ὁ, ἡ, ὸν, instabilis, infirmus: ex α & στηρίζω, stabilio.

Ἀστὸς, ὁ, ἡ, non educatus, non tritus: ex α & στάω, edo.

Ἀστόργως, adv. ἀστοργότερον, ἀστοργότατα, ἀστοργοτέρως, ἀστοργοτάτως, aliquando Ἀστοργέστερον, ἀστοργέστατα, ἀστοργεστέρως, ἀστοργεστάτως, ἀστοργία, ἀστοργὸς, ἀστοργότης, ἀστοργόω, ἀστοργόομαι, ἀστοργόωμαι, ἀστοργόωσις, ἀστοργόωτος, ἀστοργόωτον, ἀστοργόωτος, ἀστοργόωτον, ἀστοργόωτος, ἀστοργόωτον

quod à non olim consequatur : deinde immunis Ecclesiæ. Th. ἄτελης.

Ἀσυναίσθητος, ον, non prorsus intelligens, quæ cellulæ, rationis expers, imprudens : &

Ἀσυλλογίστως, sine ratiocinatione : ab α & συλλογίζομαι, quod à συν & λέγω.

Ἀσύμφυλος, ον, alium : ab α & σύμφυλον &

Ἀσύμφορος, ος, ον, & ον, ὁ, ἡ, & Ἀσύμφορος, ος, ον, inutilis, infelicitans : ab σύμφορος.

Ἀσύμφυτος, ος, ον, immunis, qui nihil symboli affert : item, inutilis : ab α & σύμφυτον, quod à συν & φύω.

Ἀσύνθετος, ος, ον, expers consilii, inconsultus. Th. ἄβουλος.

Ἀσύμμετρος, ος, ον, proportionis carentia : apud Mathem. chordæ. Ab

Ἀσύμφωνος, ος, ον, ὁ, ἡ, inconsentiens, incongruus, immoderatus : ab α, συν & μέτρον.

Ἀσύμφορος, ος, ον, ὁ, ἡ, incommodus, noxius : ex α & σύμφορος, commodus, Th. ὠφέλ.

Ἀσυμφωνία, ας, ἡ, discrepantia : &

Ἀσύμφωνος, ος, ον, ὁ, ἡ, absonus, dissentiens : ab α, συν & φωνή.

Ἀσύνδετος, ος, ον, ὁ, ἡ, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens : dicuntur, τὰ, figura quæ dissolutis dicitur ; cui τὸ συνδεδεμένον opponitur : ab α & συνδέω, quod à συν & δέω.

Ἀσυνεσία, & Ἀσυνετία, stultitia : &

Ἀσύνετος, ος, ον, ὁ, ἡ, desipiens, amens : ex α & συνετός, intelligens, quod à συνίημι, intelligo. Th. ἰημι, scio.

Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, insolentia : ab

Ἀσυνήθης, ες, ον, ὁ, ἡ, insuetus, insolens : ex α, συν & ἦθος.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, violatio fœderis : &

Ἀσύνθετος, ος, ον, ὁ, ἡ, fœdifragus : ex α & συντίθημι, pactiscor. Th. τίθημι.

Ἀσυνταξία, ας, ἡ, inordinatus : item immunis à muneribus in nullum ordinem adscriptus : ex α, συν & τάσσω, ordino,

Ἀσυντάκτως, ὁ, ἡ, ὁν, ad finem non pertinens : &

Ἀσυντέλεστος, ος, ον, ὁ, ἡ, imperfectus : ex α, συν & τέλος, perficio. Th. τίνω, finio.

Ἀσυντελὴς, ὁ, ἡ, qui consistere nequit, non cohærens, partum sibi consciscens : ab α & συντίκτομαι. Th. τίκτω.

Ἀσύρτιος, ος, ον, ὁ, ἡ, vilis, abjectus : ab ἄσυρος, sacco, & ῥάκος, impostor. Alii interpretantur etiam, ἄσιδας α & derivari posse credunt ἀ σύρω, sequens, ὁ in υ vertit : Æol.

Ἀσυχὰ, Dor. pro ἡσυχὰ, adv. pro ἡσυχῇ, quiete. Th. ἡσυχία. Hinc

Ἀσυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, quies.

Ἀσυχεῖ, ῶ, ὁ, Dor. pro ἡσυχῶ, unde ἀσυχῶ, ὦς, ἡ, quietus.

Ἀσυχῶς, Dor. pro ἡσύχως, idem.

Ἀσφάλακος, ου, ὁ, pro ἀσπάλαξ, ᾰ vertit in φ, ὁ, talpa : à σπάω, trahe.

Ἀσφάλεια, ας, ἡ, securitas, firmitas, veritas? ab ἀσφαλὴς, quod ab α & σφάλλω.

Ἀσφαλὴς, ὴς, ῆ, ἀσφαλὲς, πρω. ῆ, ῆ, ἀσφαλὲς, Ion. ταὶς, scilic. pro ἀσφαλῶς, ab ἀσφάλλω, quod vide.

Ἀσφαλίστερος, ος, ον, certissimus, superl. ἀσφαλὴς, ἐστέρως, compar. ab

Ἀσφαλὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, certus, minime fallaxus, tutus : à σφάλλω : quod &

Ἀσφαλῶς, τατος, certè ; ex α & σφάλλω, supplicium. f. Σφάλμα. p. ἐσφάλκειν. p. pass. ἐσφάλμαι : hinc Σφάλμα, ατος, τὸ, ἐσφαλτὸν.

Ἀσφάλτιον, mantis, stabilis, f. loc. p. ἀσφάλτιος. p. pass. ἀσφάλτισμαι, ἀ. 1. pass. ἀσφαλτίθην. inf. ἀσφαλτίσθηναι, ἀ. 1. m. ἀσφαλτίσασθαι, ἀ. m. adstruxit : & in 3. pl. ἀσφάλτιον τὸ, ἀ. 3. imperat. m. ἀσφαλτίσαι, ἄσθω, & in pl. ἀσφαλτίσασθων, muniit.

Ἀσφάλτιτις, ίδος, ἡ, bitumen fundens.

Ἀσφάλτιτις λίμνη, mare mortuum : ab

ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ου, ἡ, bitumen.

Ἀσφάλτιον, bitumine illino.

Ἀσφάραγος, Poët. velut ἄσπαρος : ex α, intens. & Σπαραγάω, quod à Σπάργω, frango, qui surculus emittitur.

Ἀσφαραγῶ, ῶς, ἡ, pro ἀσπαίρω, guttur : vox Σπαραγάω, rumpere. Th. Σπαράσσω.

ΑΣΦΟΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, asphodelus, planta genus.

Ἀσφοδελίτις, vero, est adject. q. d. asphodelosa : idem quod ἀσφοδελώδης, Diosc. in Odyss. A.

Ἀσφοδὸς, Poët. pro ἀσπὸς, ab ἀσπάζω, idem quod

ΑΣΧΑΛΑΩ, quod & ἀσχάλλω, maereo, doleo, succenseo : ἀσχάω, præs. imperat. q. ab ἄσχος, interjectione, adeo ut ἀσχάλλειν sit ἄσχος ἄγειν, affatim dolorem habere.

Ἀσχέτος, ος, ον, ὁ, ἡ, insolerabilis, qui cohiberi nequit, dicitur & ἀδάμαστος : ex α & σχέω, seu ἴσχω, cohæreo.

Ἀσχημοσύνη, indecore ago. f. loc. p. ἀσχημόνηκα. ἀ. 1. ἀσχημόνησα. ἀ. 1. inf. ἀσχημονῆσαι : &

Ἀσχημόνως, adv. indecorè : item

Ἀσχημοσύνως, ας, ἡ, facta aliis, cum turpissima gestibus : &

Ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, indecorus : ex α & σχῆμα. Th. ἴσχω.

Ἀσχολεῖσθαι ἄμμι, occupor : ἀσχολήσομαι, ἀ. pl. præs. opt. pass. hinc

Ἀσχολὰ, ᾶς, ἡ, occupatio : ex α, & σχολὴ, otium.

Ἀσχολῶ, ῶς, ὁ, ἡ, qui non habet otium, occupatus : ex α & σχολὴ, otium.

Ἀτὰ, contrahitur : ἀb ἀφίημι, præs. imperat. pass. (vel Dor. pro ἄσμι, f. 1. ab ἄδω, cano.) ab ἀνίημι, nanfer. Th. ἄδω, satio.

Ἀτάλια, ας, ἡ, profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta : ab

Ἄτακτος, ος, ον, ὁ, ἡ, luxuriosus, perditus : quodex α & τάσσω, conservo ἡ. d. non servatus, Hinc

Ἀτάκτως, adv. profusè, perditè.

Ἄτασθαλος, ου, ὁ, ἡ, ον, pl. ους, ὁ, ἡ, ὰ, ἀτάσθαλα, ων, τὰ, ἀτασθάλη, ης, ἡ, ἀτασθάλιον, ου, τὸ, ἀτασθαλία, ας, ἡ, ἀτασθαλίη, ης, ἡ, ἀτασθαλίαι, ῶν, αἱ, ἀτασθαλίαν, ου, τὸ, ἀτασθαλίαν, ας, ἡ, ἀτασθαλίαν, ης, ἡ, ἀτασθαλίαν

damnum: ab ἀάω, lædo.

Ἀάατος, ον, inordinatè me gerens: ſ. ἀάω, lædo, & ἀάομαι, ut ſ. inordinatus, damnum, præt. part. ab, n. ſ. ex α & ἄατος, ordinis.

Ἀάατος, ον, ὁ, ἡ, inordinatus, confuſione gaudens: & hinc

Ἀάατως, adv. inordinatè, incompoſitè: ab cod. Th.

Ἀατάλαιπωρος, ον, ὁ, ἡ, moleſtiis carens; item, iners: ab α & ἀταλαιπωρέω, q. ἄτην πάσχω, infelix ferens.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalanta, nomen propr. mulier.

Ἀτάλαντος, ον, ὁ, ἡ, par, æqualis: quaſi ἀτηλάντος, qui paris eſt ponderis. Th. τάλαντον, ſtatera.

Ἀτάλλαγχνος, ὁ, ἡ, infans: puerilis ſapiens, nimirùm: ab α & τάλαν, patior, & ἀγκὼν, ſanus; vel potiùs ab ἀτάλλω, tener.

Ἀτάλλω, ſive ἀτάλλομαι, creſco, adoleſco delicatè more pueri alor, lætor, exulto. Dicitur & ἀτιτάλλω ab

ΑΤΑΛΟΣ, ὁ, ἡ, tener, mollis, juvenilis: q. ab α & τάλαω, perfero, q nondum poenas ferre multa.

Ἀτάσθαλος, ον, confuſio, item, inexorabilis, ordinis deſertio: ab α & τάσσω, quod à τάσις, ordo.

Ἀτασσάμην, paſſor damnum: ab ἀτάω, lædo.

ΑΤΑΥ, ſid. ας, verbum, cæteroquin, proprietas: Poët. pro quo aliquando ἀτασθ' ἄτᾳ τοῦ, quamobrem.

Ἀτάσθαλος, ον, vel ος, ὁ, Doric. pro

Ἀτάσκαλος, ſeu ἀτάσκαλος, ον, ὁ, inverecundus, impertinens: quod ex α & τάσκω, timeo. Th. τάσκω, terror.

ΑΤΑΥΜΤΚΤΟΝ, intrepidum: q. ab α & ταμάσσω, terreo: vel ab ἄτης & μόνος.

Ἀτάσσω, ττω, τὸ, ferrum in modiolo vitæ: ab α priv. & τάσσω, tero: τάσσω ἡ ἄξονα.

Ἀτασσάλη & ἀτασσάλη, vide in ἀτεγκτὸς & ἀτεγκτὸς.

Ἀτασθαλοσύνη, ης, ἡ, nexus, contumelioſus: pro ἀτασθάλη, ης, ἡ, per Pleonaſm. ſyllabæ συ. Th. ἄτη, damnum, quod ab ἀτάω, lædo.

Ἀτάσχολος, ον, ὁ, ἡ, inſepultus; ex α & τάσσω, τῶ, inferiæ, juſta.

Ἀτάσθαλος, ας, ἡ, improbitas, vecordia, petulantia: ἀτασθαλίη, dat. ſing. Ion. q. ἀτασθαλίᾳ.

Ἀτάσθαλος, ſ. ἀτάω, p. τῶ. & Ἀτασθάλιος, ſ. ἄτης, injuſtus ago, protervè me gero, neut. abl. ab

ΑΤΑΣΘΑΛΟΣ, ον, ὁ, ἡ, pernicioſus, malorum auctor: q. ἀτασθάλιος, à quo quaſi mala germinant.

Ἀτάφος, ον, ὁ, ἡ, inſepultus, inhumatus: ex α & τάφος, ſepulcrum, quod à θάπτω.

Ἀτάχ, Dor, pro ἀτάχως, quam celeriter.

ΑΤΑΩ, lædo, noceo, ſ. ἄσω, p. ἄτηκα, hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infrà.

ΑΤΕ, utpote, quippe, quia, quaſi: & Dor. pro ὅτε, quum; ſed ὅτε, Dor. pro ὅτε pòt.

Ἀτειρής, ὁ, ἡ, ἐς, durus, rigidus, Th. τείρω.

Ἀτείρης, Ion. pro ἀτείρων, vide ἀτέω, lædo.

Ἀτειρής, ὁ, ἡ, ἐς, indomitus: ex α, & τείρω.

Ἀτειχίστος, ὁ, ἡ, ὁ, ſine muris: ex α & τείχος.

Ἀτεκνος, ὁ, ἡ, ὁ, liberis carens, ſive ſterilis, ſive orbus: ex α & τέκνον, proles. Th. τίκτω.

Ἀτεκνόω, ſ. όσω, liberis orbo. Ab cod. Th.

Ἀτέλαμος, ος, ὁ, & Ἀτελής, Ion. imperfectus; item, immunitas: ab α & τέλος, finis, vectigal.

Ἀτέλεσφ, adv. fruſtrà, ſine fine: ab α & τέλος.

Ἀτέλεστος, ον, ὁ, ἡ, infectus. Th. τέλος, finis.

Ἀτελεύτητος, ὁ, ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex α, & τελεύτω, finio. Th. τέλος, finis.

Ἀτέλης, ες, ὁ, Ion. pro ἀτελής.

Ἀτελής, ὁς, ὁ, ἡ, ἐς, inanis, imperfectus: Sic Pindarus ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit, quæ ſibi peragenda proponit: ab α & τέλος, finis: item, à pendenda vectigali immunis: ab α & τέλος vectigal.

Ἀτέμβω, ſ. ψω, p. ψα, contriſto, privo: q. ab ἄτη & ἐμβαίνω, in eadem quaſi incido.

Ἀτενής, ὁς, ὁ, ἡ, ἐς, fixus, intentus: ex α intenſ. pro ἀτανής, valdè & τείνω, tendo. Hinc Ἀτενίζω, oculos in aliquem defigo: ſ. ίσω, p. ἀτένιγμα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. part. ἀτενίσας. ἄτος.

Ἀτέρ, ἀτερὸς, & ἀτερδίν, ſine, citrà abſque; cum genit. idem quod ἄνευ, χωρὶς: hinc ἀπάτερθε, ſeorſum.

Ἀτέρεμνα, Dor. pro ἀτέρεμνα, ab

Ἀτέρεμνος, ον, ὁ, ἡ, durus, inexilis, inſuperabilis: ex α, & τέρεμνος, collu facilis. Th. τείρω, tero.

Ἀτερπέμεναι, ἀτέρπω, ῆ, duritiei: ab cod. Them.

Ἀτερπνός, idem quod ἀτέρπεμνος, ab α & τερπνὸς, idem ac τέρπεμνος, & ab cod. Them.

Ἀτερπὸς, Æol. pro ἀτερπὴς, ſine, Th. ἄτης.

Ἀτέρτερος, alter, Att. pro ἕτερος, in genit. διάφερον, & ſic porrò ἄτερος, pro ἑτέρου.

Ἀτέρων, acc. ſing. ab

Ἀτέρπης, ἐς, ὁ, injuvenabilis, ingratus: & Ἀτέρπος, idem: ex α & τέρπω, delecto.

Ἀτερπία, ας, ἡ, & Ἀτερπίη, moleſtia: ab cod. Th.

Ἀτέχνης, ὁς, ὁ, ἡ, qui eſt ſine τέχνῃ, id eſt, fraude.

Ἀτεχνία, ας, ἡ, imperitia: &

Ἀτέχνος, ον, ὁ, ἡ, inartificialis: item

Ἀτεχνὸς, vero, certè,

Ἀτέχνως,

Ἀτέχνως, sine artificio: ab α, & τέχνη, ars, artis, fraus.

Ἀτη, ης, ἡ, damnum; pernicies: dat. pl. Ion. ἀτῆσι, pro ἀτης. Th. ἀάω, lædo.

Ἀτηλεῖν, f. ἀτηλήσω, p. ἠτήληκα, neglexi.

Ἀτηλεῖς, Ἀτηλέες, vel Ἀτηλέστερος, adv. negligenter: item

Ἀτηλῶς, ὁ, ἡ, ὁ, negligens, inexercitus: & Ἀτηλέστερος, seu ἀτηλήτερος, ης, ὁ, negligentior: Ab

Ἀτηλής, non τηλής, negligens: quod ex α, & τηλέω, curo. Th. ταλάω, curo ἐβ. impers.

Ἀτηρός, ά, ὁν, & Ἀτηρὸς, ᾶ, ὁν, noxius, contumeliosus: in acc. pl. f. g. ἀτηρᾶς, pervicaces: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτης, ιδος, Attica, Orythia, nom. propr.

Ἀτίᾱ, contemnis, 3. sing. ind. præs. act. ab ἀτίω, quod ex α & τίω, honoro.

Ἀτίζω, f. ἀτίσω, p. ἠτίκα, vilipendo: ex α priv. & τίω, honoro.

Ἀτιθάσευτος, ὁ, ἡ, ὁν, qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus: ex α priv. & τιθάσευτος, mansuetus.

Ἀτιμᾱζόμενος, Dor. pro ἀτιμαζόμενος, vel ἠτιμασμένος, p. pass. ἀτιμάζω, a. 1. pass. Hesychius. a, i. inf. ἀτιμαζθῆναι, idem quod ἀτιμάσαι, & ἀτιμῶσαι: ex α, & τίω, honoro.

Ἀτιμάσιος, adject. verbale, quod debet contemni: ab

Ἀτιμάω, fut. ήσω, p. ηκα, despicio, vilipendo, dehonesto: ab ἄτιμος, ignobilis, quod à τίω, honoro.

Ἀτιμήτη, ης, ἡ, immunis, contemptus; item, inæstimabilis: ab eod. Them.

Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia, dedecus: & Ἀτιμίη, ης, ἡ, idem. Et

Ἀτιμος, ος, ὁ, ἡ, ignominiosus, inhonestus: unde

Ἀτιμώτατος, inhonoratissimus: superl. ab ἀτίμητος, comp. ἀτιμώτερος: ab α & τίω, honoro.

Ἀτιμόω, idem quod ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, dedecoro: f. ώσω. p. ώμηκα. perf. pass. ἠτίμωμαι. part. ἀτιμωθείς: ab eod. Th.

Ἀτιμωρήτος, ος, ὁ, ἡ, inultus, impunitus: & inde

Ἀτιμωρήτως, & Ἀτιμωρητί, adv. impune: ab α & τιμωρέω, quod ab τίω, animadverto.

Ἀτιν pro ἀτινα, nom. pl. ex ὅς, & τις, quis.

Ἀτις pro ἅτις Dor. quæ.

Ἀτίνω pro ἀτιμάω, imperf. Ion. ab ἀτιμάω, ao.

Ἀτιτηλόμενος, Dor. pro ἀτιτηλώμενος, pro ἀτιτηλούμενος, ab

Ἀτιτηλῶ, idem quod ἀτιτάλλω, per Epenth. ι, delicatè nutrio, curo: vel ἀτιτῶ. Th. ἀτιτάλλω, mollio.

Ἄτιτος, ος, ὁ, inultus, impunitus: ex α & τίω, punio.

Ἀτιτώλιος, gen. pl. ab

Ἀτιτωλίς, ίδος, ἡ, Aitolæa genitrix: ab

Ἀτιτωλὸς, οῦ, ὁ, Aitolus: & γενέτωρ, pater.

Ἀτλᾱγενὴς, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀτλαγενὴς.

Ἀτλᾱτίς, ίδος, ἡ, filia Atlantis. Th. Ἄτλας.

Ἀτμητα, nom. pl. n. g. insolubilia: ἄλυτα, dat. sing. ab

Ἀτμητὸς, & Dor. Ἀτμᾱτὸς, ὁ, ἡ, ὁν, insolubilis, insolvendus: ab α & τμάω, seu τάμνω, persero.

Ἀτμενὴς, ὁ, ἡ, & ἀτμένιος, ία, ον, famulus; servus: quia ἀτιμητὸς præ domino suo: ἀτμήλιος, servilis.

Ἀτμὸς, οῦ, ὁ, vapor.

Ἀτμόω, f. ώσω, p. ωκα, vaporo, exhalo. Th. ἀτμὸς.

Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, vapor. Th. ἀτμὸς.

Ἀτμὸω, ῶ, ὁ, ἡ, flatus, vapor, halitus: a, ab ἀέω, flo: hinc ἀσμὸς & ἀτμὶς, ἀτμίδος de quibus supra.

Ἀτολμητὸς, ὁ, ἡ, ὁν, Dor. pro ἀτολμητὸς, ὁ, ἡ, non audendus. Ex α, & τόλμη, audacia.

Ἄτομος, ος, ὁ, ἡ, insectilis, individuus: ἄτομοι, minuta corpuscula: & ἄτομα, in masculino, illi: ex α, & τέμνω, seco. p. m. τέτμημαι: hinc per Metathes. Angl. a mote, recentius ex Latino, atomus, an atome.

Ἀτρεμέω, f. ήσω, p. ηκα, desicio, infirmus sum, & imbecillus: ab α & τρέπω, quod à τείνω.

Ἀτρεμία, ας, ἡ, desipientia, infirmitas: ab eod.

Ἀτρεμίη, ης, ἡ, absurditas, inconvenientia, absurditas: ab

Ἄτρεμος, ος, ὁ, ἡ, insulsus, inconvenienti, importunus, absurdus, imprudens: ex α & τρέπω, locus: hinc

Ἀτρεμως, adv. absurdè, inconvenienter.

Ἄτρεπτος, ος, ὁ, ἡ, insatiabilis, per aphæresin pro ἀνατρεπτος ex α & τρέπω, satio.

Ἀτρακτος, ος, ὁ, ἡ, fusus, rotus, factitia.

Ἀτραπιτὸς, & —πὸς, οῦ, ὁ, ἡ, semita genus: ab ἀτραπὸς.

Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, vel ἀτραπὸς, via trita, calli, semita: legitur & ἀτραπίτης & ἀτραπὸς, ex α, epitat. & τράπω, calco.

Ἀτραφαξις, ιδος, & ἀτράφαξυς, υος, ἡ, atriplex, oleris genus.

Ἀτρεΐδαι, αι, εἱ, Dor. pro Ἀτρείδαι, Atridæ.

Ἀτρείδα, dual. num. ab

Ἀτρείδης, ου, ὁ, Ἀτρέως υἱὸς, Atrei filius, Atrides, ut Agamemnon, & Menelaus. Ἀτρείδῃσι, dat. plur. Ion.

Ἀτρεκὴς, ὁ, ἡ, c. Ἀτρεκέστερος, Atrides, nom. propr.

Ἀτρεκὴς, ες, ὁ, ἡ, & Ἀτρεκὴς, Ion. veritas: ab ἀτρεκὴς,

Ἀτρεμι-

Ἀτρεκέως, superl. ώτ.

Ἀτρεκής, ἐος, ής, verus, certus: q. ab α & τρέω, quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

Ἀτρεκέως, & Ion. ἀτρεκείως, vere.

Ἀτρέμα & Ἀτρέμας, adv. quieti, sine aliquo motu: ab ἄτρεμος, intrepidus, quod ab α, & τρέω.

Ἀτρεμίζω, præs. inf. pass. ἀτρεμίζεσθαι, 3. pl. ind. act. ab

Ἀτρεμία, immotus manes, f. Ion. p. ἀτρεμίης ex cod. Th.

Ἀτρεμίη, ης, ἡ, audacia, quies, q. non trepidatio: ex cod. Th.

Ἀτρεμίζω, idem quod ἀτρεμέω.

Ἄτρεμος, ον, ὁ, ἡ, immotus, immutabilis, pacatus. Et

Ἀτρεμὲς, adv. immutabiliter, vellé. Th. Gazæus.

Ἄτλας, αντος, ὁ, Atlas, propr. nomen.

Ἄτολμος, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, non tritus, inexercitatus: item, inexercitatus, imperitus. Th. βλέπω.

Ἄτονος, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, idem ac Ἀτορμος: item, indomitus, & laboris inexpertus: ab cod. Them.

Ἄτορος, fine capitis: ἀπὸ τοῦ, neut. pl. ex α & τορὸς, τορέω, τείρω.

Ἄτρεμὲς, non remo: &

Ἄτρεμος, ον, ὁ, ἡ, intrepidus: ex α & τρέμω, idem quod τρέμω seu τλῆμι, trepido.

Ἄτροπος, nom. propr. Parcæ: ex α priv. & τρέπω, verto, quod non possit verti & averti. Sumitur & pro duro, altero immutabili.

Ἄτροφος, ὁς, ἡ, f. Ion. p. ατρὸς, tabesco, non nutrior: &

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus: item rabies, morbus: ab

Ἄτροφος, ον, ὁν, ὁ, ἡ, impastus: item, non alens: ex α, & τροφὴ, alimonia. Th. βίβω, nutrio.

Ἄτρύγητος, ὁς, ὁν, & Ion. ἀτρύγητος, sterilis, infructuosus: ex α & τρυγάω.

Ἄτρυτος, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, indefessus, ingens: ex α & τρύω, tero.

Ἄτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem quod ἀτειρὴς ἀ ἀτρυτος, indomita: ab cod. Them.

Ἄτρωτος, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, invulneratus, illæsus, insensus: ex α & τιτρώσκω, vulnero.

Ἄττα, Atticum pro ἄππα, ας, τὰ, vel ἄττης, aliqui, quidam: ex ἄ & ἔτι Megarentium lingua vind. vel ab ἴ, τι. Nonnulli ἄττα. Et ἀττὰ pro τινὲς.

Ἄττα, ὁ, pater: Est enim vocabulum quo juniores compellant senes.

Ἀττάγην, λῶν, ὁ, ἡ, & Attice ἀττάγας seu ἀττάγης, avis picta Dorso interpretatur & gallinago, & rusticula, & coturnix.

Ἀττάκης, ου, ὁ, vel ἀττακὸς, οῦ, ὁ, reptile, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat.

Ἄτταλος, ου, ὁ, Attalus, nomen urbis. Heb. tempus Domini.

Ἀτταλὸν, delicati nutrio, vide in ἀτιτάλλω.

ab ἀτιτάλλω, nutrio.

Ἀτυζομαι, ου, ὁ, & ἀτύζομαι, ου, ὁ, placenta in fartagine frixa.

Ἀτταβαιοι, ων, οἱ, genitale stragulum ex pelle collo decidentia.

Ἀττατάι, ατος, interjectio.

Ἀτυράλοος, sive ἀτυρόλοος, ου, ὁ, lenticula lapicida.

Ἀτθίζω, f. ίσω, partes Atheniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor: & Ἀτθιστὶ, ου, ὁ, sermo Atticus, Attica dictio: ab

Ἄτθις, ιδος, ἡ, Attica, & in f. g. Ἀττὶς, ίδος, ἡ, Attica, ager Atticus. Ἀττὶς μέλισσα, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant.

Ἄττω, Atticè pro ἴσσω, ττομαι, idem quod ἰσσόω.

Ἄττω, præsilio: q. ἐξ ἄλματος.

Ἀττάζω, terreo, perturbo: fut. άξω. p. χα. præs. pass. ἀτταζόμαι, timeo, consterno, part. ἀτταζόμενος, η, ον, turbatus, timens.

Ἀτυκτὸν, υ, τὸ, infectum: ex α, & τύκτω, fabricor, fio: perf. pass. τέτυγμαι, ξω, κτω.

Ἀτυμάδαι, ου, ὁ, Atymnades, nomen propr.

Ἀτυχεστάτος, infelicissimus, superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἄτυχὴς: quod ab

Ἀτυχέω, ήσω, ήκα, misere sum, non assequor. Th. τύχω. Hinc

Ἀτυχήμα, ατος, τὸ, miseria, dat. pl. ἀτυχήμασι.

Ἄτυχὴς, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, infelix: item impos voti.

Ἀτυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium: ab ἀτυχὴς, quod à τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω.

Ἀτυχήσων, ας, ὁ, præs. part. f. g. ab ἀτυχέω.

Ἀτὺ, τὰ, τὰ, rursum, retrò, vicissim, αὖτις & αὖθις, idem.

Αυ, apud Cretenses pro αλ: ut αὐτὸς, pro ἀλτὸς, &c.

Αὐαίνω, sicco, vide in ἀναΐσκω.

Αὐαλέος, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, siccus, idem quod αὖος. Th. αὖω, sicco.

Αὐαίδιαω, arefactus sum, Ion. a. 1. ind. pass. ἀυάνθην, ς. 1. part. pass. ἀυανθὲς, arefacio. Th. αὖω, sive ἀύω, arefacio.

Αὐάνεται, τας, ἡ, ariditas, tabes plantarum: Est in stirpibus, quod in animalibus γάγγραινα.

Αὐάνω, ας, ἀ, Dor. & Æol. pro ἀτανω, ης, ἡ, damnum, calamitas.

Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, respicio, contemplor.

Αὐγάζω, illustro, illucesco: f. άσω, p. ηὐγακα, a. 1. ηὐγασα. præs. pass. αὐγάζομαι, illustror. p. pass. ηὐγασμαι. Hinc

Αὐγασμα, ατος, τὸ, splendor. Th. αὐγὴ, idem.

Αὐγασμὸς, ὁ, ἡ, idem: & ab eod. Th.

A a

Αὐχμέω, dat. plur. ab αὐχμός.

Αὐχμέω, Dor. pro αὐχμῶ, & hoc Ion. pro αὐχμέω, indicat. præs. imperat. pass. verbi αὐχμόω, -ῶ, &c. Th. αὐχμός.

Αὐχμέων, ρτικ. Ion. pro αὐχμῶν; 2. pers. s. i. m. ab αὐχμέομαι, -ῶμαι, vitior.

ΑΥ'ΧΗΝ, ενος, ὁ; Slender, lax, tender, diminution: q. ab αὔω, splendeo.

Αὐχήν, -ένος, Ang. neck, throat, Saxon. Αὐχένιος, Αὐχενίσκος, Ion. pro αὐχενικός, -ή, -όν, inf. m. verbi αὐδάω, loquor. Th. αὐδή, vox.

Αὐχήσασθαι, Dor. pro αὐχῆσαι, f. 1. m. verbi αὐχέομαι, loquor. Sic αὐδήσασθαι, αναι, Dor. pro αὐδῆσαι, -ῆναι, &c.

Αὐχῆσαι, f. loco, p. αὐχήσας, loquor; item dicere. Ab

ΑΥ'ΧΗ, ῆς, ἡ, vox, oratio: q. ab αὔω, clamo.

Αὐχήσω, pro αὐχήσομαι, pro ἐρῶ, vociferabitur, a. 1. Ion. per Epenthesin ? σ. ab αὐδάω.

Αὐχίον, acc. sing. f. g. ab αὐχῶν, -ῶν, -ῶν, siccus. Th. αὖος, sicco.

ΑΥ'Ω pro αὔσω vel αὔσομαι, ravsus; & pro ἔωνμα, deinde, ab αὖ, idem. Attice scribitur per Ω, Ionice verò per η.

Αὐδάδεια, & Αὐθάδια, ας, ἡ, arrogantia, morositas, amor sui, pertinacia. Ab

Αὐδάδης, -ες, ὁ, ἡ, ἐς, q. d. laudi deditus, sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax: ex ἀυτὸς, ipse, & δίδω, placeo: τ, mutato in δ, ob sequentem aspiratam.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ, ἡ, voluntarius: ex ἀυτὸς, & αἱρέομαι, quod ab αἱρέομαι, seu αἱρέω, eligo. Hinc

Αὐθαιρέτως, spontè, ultrò.

Αὐθίστημι, -ω, ἔστησα, sisto. Th. ἵστημι.

Αὐθέντης, ου, ὁ, auctoritatem usurpo in aliquem, cum genit. autorem me præbeo: f. loco. p. ἐφθέντηκα. Ab

ΑΥ'ΘΕΝΤΗΣ, ου, ὁ, qui sua manu se perimit: q. ἀυτόχειρ, idem quod ἀυτοκτόνος, qui sua manu eadem infert: autor cædis, & autor quilibet: ex ἀυτὸς, ipse, & ἕννυμι, vel, arma: item dominus, ab ἀυτὸς & ἵεμαι, q. ἀυτὸς ἵετο, si mittantur, qui seipsum mittit ad negotia, qui liberè est potestate. Hinc

Αὐθεντικός, ή, authenticus: & αὐθεντικῶς, cum exteritate, adv.

Αὐθημερόν, adv. eo ipso die. Ab

Αὐθήμερος, ου, ὁ, ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei. Th. ἡμέρα.

Αὖθι, per Syncop. ab ἀυτόθι; illic, illuc, ibi, hic: item hoc: & interdum pro ἔπειτα, deinde.

Αὐθιγενὴς, ὁ, ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, nascor.

Αὖθις, Ion. αὖτις, & αὖθι; tum ἄπαξ, rursus, pro ἀῦ.

Αὐλαχέω, -ῶ, ὁ, ἡ, clamosus, vel clamans ut asinus lascivus: ab. ἀῦ, & ἀχέω, sonus.

Αὐλάδης, -ες, ὁ, ἡ, cultrum, cultrum: ab ἀυλὴ, aula: ejus ejus.

Αὐλάς, pro ἀυλὴν, Dor. gen. pl. ab ἀυλὴ, tibia.

ΑΥ'ΛΑΞ, -ακος, ὁ, ἡ, sulcus, ater, sing. αὐλακὲς pro αὐλακες. Hinc ἀυλακίζω, sulco.

Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ præses. Th. ἀρχή, & ἀυλή.

Αὐλέω, tibiis canto: f. ἠύλησα, p. ἠύλημαι, Th. ἀυλὸς, ὁ, ἡ, tibia.

Αὐλητὴς, ὁ, ἡ, aulicus; qui est ex principis aula. Th. ἀυλὴ.

ΑΥ'ΛΗ, ης, ἡ, AVLA, domus regia, locus subdialis, atrium, stabulum. Hinc Angl. hall.

Αὐλιαδάντες, Dor. pro ἀυλίσαν, tibiis ludent, 3. pl. f. verbi ἀυλέω.

Αὔλισαι, a. 1. imperat. act. ab ἀυλίζω.

Αὐλίσθε, ὁ, ἡ, ἡ, tibicen: ut & ἀυλητὴς, -ῆτος, ὁ, idem, & in f. p. ἀυλίσθε, ιδος, & ἀυλίστης, ου, ὁ. Th. ἀυλὸς, tibia.

Αὐλίσκιον, ὁ, tibicinum peritus. Th. ἀυλὸς.

Αὐλίσκος, gen. sing. ab Αὐλίσκη, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίσσομαι, diverter, stabulor: imperf. ἠυλίσσόμην, -ῶ, -ῶτο: item pernocto: f. ἐυλίσσομαι, p. ἠυλίσμαι. a. 1. pass. ἠυλίσθην. Th. ἀυλὴ, aula, stabulum.

Αὐλὸν, acc. sing. ab

Αὐλὸς, ου, ὁ, vallum, tentorium. Th. ἀυλὴ, aula. Est &

Αὐλὸς, ιδος, ὁ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

Αὐλὸν, -ῶ, ὁ, parva tibia: à seq.

ΑΥ'ΛΟΣ, ὁ, ἡ, tibia, fistula; item pilcis, qui canit, sive dulcitas dicitur: q. ab αὔω, vel δω, flo. Hinc ἀυλὸν, ἀυλοτρύπητος, &c.

Αὐλοῦσθ, dat. sing. ab

Αὐλοῦσα, ης, ἡ, galea: ab ἀυλοῦσθαι, fistulæ instar: ex ἀυλὸς, tibia, vel quicquid oblongum est, & οὐλὸς, crinitus, quod ab ἔνθεμαι, video.

Αὐξάνω, αυξω, creſco: f. ἠύξησα, p. ἠύξημαι. a. 2. ἠύξησον. perf. pass. ἠύξημαι. a. 1. pass. ἠυξήθην, a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. inf. pass. ἠυξήθηναι. Th. ἀέξω, αυξω.

Αὔξε, αὐξησω, præs. imperat. act. αὔξω, 3. sing. præs. ab αὔξω, αυξω. αὐξέτω, augeatur, 3. sing. præs. pass. ab αὔξομαι, ab eodem them.

Αὐξηθείς, a. 1. part. pass. vide in αὐξάνω.

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξήσω, -ῶ, f. a. 1. sub. pass. αὐξηθῶ, -ῆς, -ῆ. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. ἀέξω.

Αὐξήσεως, ως, ἡ, incrementum: in dat. pl. αὐξήσεσι: ab αὐξάνω, αυξω. Th. ἀέξω.

Αὔξησαι, creſcis, Ion. pro ἠύξησαι; 3. sing. perf. pass. ab αὐξάνω, creſco.

Αὐξήσιος, ὁ, ὁ, ἡ, qui augetur: item augens: ab eod. them.

αὐσταλέος, exsiccatus, pras. part. m. ab αὐσταλέω, f. αὐσήσω, p. ηὐσηκα, angeo, complico, cumulo: idem quod therm. dilato.

αὐτμή, ῆς, ἡ, clamor; item fricatio: ab αὐω, clamo, vel sicco.

αὐτός, ή, όν, aridus: ab αὐω, sicco.

αὐτηρός, ά, όν, siccior, compar. ab αὐός.

Α'ΥΤΜΗΝ, ένος, ὁ, ἡ, ἡ, insomnis: q. ἄϋπνος ἐκ α & ὕπνος, somnus.

Α'ΥΤΡΑ, vel αὔτρα, ας, ἡ, vectus levior, auriculus: plur. αὔτραμοι. Hinc ἀναυτρέω, eripio, auferro. ἐναυτρίω, ἐναυτρέομαι, ἐναυτρεύομαι, fugor.

Α'ΥΡΙΟΝ, ον, crastinus dies, adv. q. ab αὔω, luceo. Est lux sequentis diei.

Α'ὐσαι, a. 1. inf. act. verbi αὔω, clamo.

Α'ὔσε, a. 1. Ion. verbi αὐω per Dialysin pro αὔω, clamo. Sic δύσω, pro δύσω, 3. pl. a. 1.

Αὐσταλέος, α, ον, sicca, squalida: idem quod αὐός, α, όν. Th. αὔω, sicco.

Α'ΥΣΤΗΡΟΣ, ή, όν, austerus, severus; in f. g. ός, in n. g. ον, q. ab αὔω, exsicco.

Αὖτ' pro αὖτε, rursus.

Α'ὖτε, ατος, τό, Dor. pro αὐτὸ, ὁ, ὁ, ῥεῦμα, quod vide. At Αὐτό, illa ipsa, pro αὐτά.

Αὐτάγγελος, ος, ὁ, ἡ, qui sibi nuntius: ex αὐτὸς, & ἄγγελος.

Αὐτάδελφος, vel αὐτάδελφος, ος, ὁ, ἡ, suipsius administrator: seipsum ἀγαθὸν ἔφερε, id est, miscens.

Αὐτάθροος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, à seipso collectus, sumptus & elatus. αὐτάθροα, τὰ, altè oblata. αὐτάθροος, βουλὴ collecta. Ex αὐτὸς & ἀγείρω, congero.

Αὐτάμ, pl. num. f. g. ab ἄατ, αὐτὸς, οὖσα.

Αὐτᾶμ, Dor. pro αὐτὰρ, ipsam.

Α'ΥΤΑΡ, sed, dein, autem, ceterùm: hinc Angl. after manalle videtur: q. αὖτε ἄρ.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, sufficientia, contentatio. Ab Αὐτάρκης, ους, ὁ, ἡ, contentus, sibi sufficiens. αὐτάρκησις, satis. Omnia ex αὐτὸς, ipse, & ἀρκέω, sufficio.

Αὐτᾶς, Dor. pro αὐτὸς.

Αὐτάων, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, ipse.

Αὖτε, adv. rursus, iterum, porro. Th. αὖ, rursum.

Αὐτεῖ, ῆς, Ion. pro αὐτὴ, ῆ, ipsa: ab αὐτὸς.

Αὐτεξούσιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, qui sui furis, vel sua est potestatis: ex αὐτὸς, & ἐξουσία, potestas, quod ab ἔξεστι, licet. Hinc

Αὐτεξουσιότης, ητος, ἡ, libera potestas.

Αὐτεπάγγελος, ος, ὁ, ἡ, ipse indicans. βουλὴ politica, non rogatus: ex αὐτὸς, & ἐπάγγελμα, enuntio. Th. ἄγγελος.

Α'ὐτεῦδε, Dor. pro αὐτοῦ, resonabant, 3. pl. imperf. act. ab

Α'ὐτέω, clamo: f. ήσω, p. ηὔτηκα: ab αὐω, idem.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. ab αὐτὸς.

Αὐτή, ῆς, ἡ, clamor, vox rauca committens & ex consequenti, pro ῥαυκὸς. Th. αὔω, clamo.

Αὐτῆφι, pro αὐτῇ, ipsa: Attic. ab αὐτῆσι.

Αὐτήκοος, ος, ὁ, ἡ, qui suis auribus quid audivit: interdum qui sui est juris. Ex αὐτὸς & ἀκοὴ, pract. m. verbi ἀκούω.

Αὐτήμερος, eodem die: ab αὐτὸς, & ἡμέρα, ας, pro ἡμέρᾳ.

Αὐτῆς, Ion. pro αὐτῆσι, dat. pl. f. g. ab αὐτὸς.

Αὐτὴν pro αὐτὴν.

Αὐτὴν & αὐτὴν pro

Αὐτίκα, statim, actutum, adv. ab αὐτὸς, ὁ αὐτήκης, praesens, momentaneus, subitus. τὸ αὐτίκα, in praesentia. αὐτίκα νυκτὸς, statim nocte, i. e. quum adveneratter. ἀπ' αὐτίκα, quàm celerrimè. αὐτίκα δὴ, & αὐτίκα χάνε, principio, vel jamprimùm. αὐτίκα μάλα, & ὡς μάλα, quamprimùm, confestim, brevi admodum, propedium.

Αὐτίς, Dor. pro αὖθις, adv. rursum, porrò, denuò. Th. αὖ, rursus.

Α'ΥΤΜΗ, ῆς, ἡ, halitus, spiritus, vapor: q. ab αὔω, spiro.

Αὐτμάω, ήσω, ὁ, idem.

Αὐτό, τὸ, ipsum, absque ν Attic. ἐς τὸ αὐτὸ, in unum, in idem, pariter. κατὰ τὸ αὐτὸ, simul. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in eundem, vel in unum locum. αὐτὸ μέτρον, duntaxat. ἐξ αὐτοῦ τὸ δὴ οὕτω, id ipsum est, sicque res habet.

Αὐτοδέξι, testari de seipso, sua voce seipsum praedicare. Th. βοάω.

Αὐτοδόει, statim, in ipsis foribus, adv.

Αὐτόθα, Dor. pro αὐτόθι, hic profectò, ad eundem locum.

Αὐτόθεν, & Αὐτόθενδε, Αὐτοθελής, & Αὐτόγενής, ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus, i. e. aternus. Th. γένομαι.

Αὐτόχειρ, ος, τὸ, manu propria scriptum. Th. χεὶρ.

Αὐτόχθων, ος, τὸ, pars aratri quod dentale vocatur; lignum sc. cui vomer includitur. Ex αὐτὸς & χθὼν, seu χθὼ, aruum.

Αὐτοδιάκονες, sibiipsis inservientes. Et

Αὐτοδιακονία, sibiipsis famulitium: ex αὐτὸς & διάκονος, quod à διὰ & κονία, festino.

Αὐτοδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, à seipso doctus, sibiipsi naturâ aliquid faciens. Th. διδάσκω.

Αὐτοέτει, adv. τὸ αὐτὸ ἔτος, eodem anno.

Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adv. ex hoc ipso loco, vel tempore: hinc, ἐκεῖθεν, illicò. οἱ αὐτόθεν, illic habitantes: q. ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χρόνου.

Αὐτόθι, ibi, illic, adv. ab αὐτὸς.

Αὐτοῖο, gen. Ion. pro αὐτοῦ, ab αὐτὸς.

Αὐτομάτη, ης, ἡ, frater germanus, i. e. ex utroque parente. Et αὐτομάτη, ης, ἡ, soror germana. Ab αὐτὸς, μάτηρ, & γένος

τὸν pro ἑαυτὸν; quod à ἕαυτος.

Αὐτανδρικός, ή, όν, *suopte judicio condemnatus*: ex αὐτὸς & ἀνδρικὸς, *condemnare*. Th. κρίνω.

Αὐτανθὴς, ές, ὁ, ἡ, *injussus, sua sponte*. Et

Αὐτανθὲς, ἐος, ἐ, ὁ, ἡ, *qui sponte suâ quid facit*: ex αὐτὸς, & ἄνθος, seu ἀνθέω, *jubeo*.

Αὐτανεψιαδοῦς, ῆ, *imperialis*. Et

Αὐτανεψιαστὴς, οῦ, ὁ, *imperator, qui sui juris est, legatus*: acc. pl. αὐτοκρατορας. Ex αὐτὸς, & ἀνάσσω, *imperium obtineo*. Th. ἀνάσσω.

Αὐτοδιδακτὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum*.

ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ, η, ον, *spontaneus, ultroneus*: ex αὐτὸς & μάω, *desidero*, vel μάτω, *facilè*, quod ipsum à se temerè, sine consilio venit. Hinc αὐτομάτιον, (sc. ἄρμα) *spontaneum aruum*, h. e. ager insatatus, serebat fruges. αὐτόματοι, *sponte venientes*. αὐτόματα, *quæ per se moventur*, ut horologia. αὐτομάτως, *sponte*.

Αὐτομέδων, *Automedon*, nom. propr.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *qui vti quæ mores matris refert*.

Αὐτομόλη, f. ἡσω, p. ηκα, *transfugio*. Hinc

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, *transfuga*: ex αὐτὸς & μολὼν, *vado*.

Αὐτονόη, ης, ἡ, propr. nomen mulieris, filia Cadmi: *quæ* scil. *ipsa intelligit*: à νόος, νέω.

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *sui juris*.

Αὐτονομόομαι, *meo jure vivo*: αὐτονομόω, *in libertatem asserto*. Ab

Αὐτόνομος, ου, ὁ, *qui sui juris est, qui nullius imperio subest*: ex αὐτὸς & νόμος, *lex*. Th. νέμω.

Αὐτόπιστος, *per se fidem faciens sine argumentis*. αὐτόπιστον, *per se credibile, per se notum*. Ex αὐτὸς & πίστις, quod à πείθω.

Αὐτόπτης, ου, ὁ, *spectator, testis oculatus, qui ipse vidit*: ex αὐτὸς & ὄπτομαι, *video*. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτορύτης, ου, ὁ, ἡ, *sponte fluens*: ex αὐτὸς & ῥέω, *fluo*.

ΑΥΤΟΣ, ὴ, ὸ, *ipse, a, um*, modò demonstrativum, modò relativum: præposito articulo *idem*, interdum ταὐτὸν. q. ab αὖτε. Hinc αὐτίκα, αὐτίκα, ἑαυτοῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν

ad cervicem pertinens.

Ἀζηχανίη, ἡ, ης, obscurus, squalidus. Ab

ΑΤΧΜΟΣ, ὁ, ἡ, fictitius ex vehementi affin. squalor: quasi ab αὖω, ficco. Epenthesi literæ χ.

ΑΤΩ, ficco, arefacio, accendo; in qua significatione etiam cum aspero, αὕω. Item clamo, splendeo, flo. Ab ἄω, spiro.

Ἀ' pro ἀπὸ, ab.

Ἀφαίνεαι, εαι, ἡ, exemptio, ablatio. Et

Ἀφαιρεθείς, ἐντ. α. 1. part. pass. ἀφαιρέω, 3. sing. ind. pass. ἀφαιρεθέωμεν, f. 1. ind. pass. ab

Ἀφαιρέω, ῶ, aufero, adimo: f. ήσω. p. ἀφῄρηκα. a. 1. ἀφέλαιον. a. 2. ἀφεῖλον. præs. pass. ἀφαιρέομαι, -εῦμαι, auferor. p. pass. ἀφῄρημαι. a. 1. pass. ἀφῃρέθην. f. 1. pass. ἀφαιρεθήσομαι. a. 2. m. ἀφελόμην, ῃ, ετο. a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι. Ex ἀπὸ & αἱρέω, capio.

Ἀφαιρεθείσῃ, f. 1. inf. m. præcedentis ἀφαιρέω.

Ἀφαιστος, ου, vel ως, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, υ, ὁ, Vulcanus.

ΑΦΑΚΗ, ης, ἡ, species leguminis; item oppidum Libyæ.

Ἀφαλός, ὴ, ὸν, ὸ, sine coma, aut crista: ex α & φαλὸς, splendidus, comus galeæ.

Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor: ex ἀπὸ & ἁμαρτάνω, pecco: f. ήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφάμαρτε, aberravit, a. 2. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obscuritas, incertitudo. Et

Ἀφανὴς, ὁ ἡ, τὸ ἀφανὲς, ές, obscurus, non manifestus, incertus: unde ἀφανῶς, adv. ex α & φαίνω, offendo.

Ἀφανίζω, ab abditis removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, deprimo: f. ίσω. p. ἠφάνικα. præt. pass. ἀφανίζομαι, evanesco. p. ἠφάνισμαι. a. 1. pass. ἠφανίσθην. ἀφανισθήσομαι, f. 1. ind. pass. Ex α & φαίνω, offendo.

Ἀφανισμὸς, ὁ, evanescentia, interitus: ἀφάνισις, ἡ, abolitio: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω.

Ἄφαντος, ος, ὁ, ἡ, ον, non conspicuus, non apparens. Et hinc

Ἄφαντος, & ἀφάντως, obscurè, clanculum. ἀφανὴς, idem. Ex α priv. & φαίνω, offendo.

Ἀφάσσω, fulmendo: unde ἀναμφιβόλως, sustinuit: item applico, admoveo: ab ἀνὰ & ἅπτω, necto.

ΑΦΑΡ, statim, citò, facilè: q. ab ἀφὰ, id est, ipso tactu; vel ab α, simul, & φάω, dico: hinc ἀφαρίζω, celerior.

Ἀφαρὶ, pro ἀφαρ, Ion.

Ἀφαρὶς, acc. sing. ab Ἀφαρὶς, ῖδος, ὁ, Aphareus, nomen propr. viri.

Ἀφαρίδαι, Poët. pro Ἀφαρίδαι, ῶν, οἱ, Ἀφαρίδων παῖδες, filii Aphareï.

ΑΦΑΡΕΗ, ης, ἡ, arbor semper virens,

Ἀφάρτερος, ος, ον, ὁ, ἡ, celerior, compar. ab ἀφαρ, citò.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, stupor: ex α & φημὶ, seu φάω, dico. Poëtæ dicunt ἀφασσία, metri gratiâ.

Ἄφατος, ος, ὁ, ἡ, ineffabilis, non dicendus; item inclebris. Et

Ἄφατος, pl. num. non clari: ex α priv. & φατὸς, dicendus, quod à φημὶ, seu φάω, dico.

Ἀφαυρὸς, ΑΦΕΑΤΙΜ, abundè, adv. ab ἀφαυρὸς.

ΑΦΑΥΡΟΣ, ὴ, ὸν, imbecillis, debilis: in comp. ἀφαυρότερος, superl. ἀφαυρότατος imbecillimus: q. ex α intens. & φαῦλος. Dor. pro φαῦλος, vilis. Alii à πάμφαυρος, parvus, φ in π mutato, quasi robore parvus.

Ἀφαύω, ficco, aro, inediâ exsicco. Th. αὕω, ficco.

Ἀφάω, f. άσω, palpo, contrecto, tango. ἀφάσσω, Poët. pro ἀφήσω, ab ἀφὴ, tactus: quod ab ἅπτομαι.

Ἀφάωτε, suffocitis, imprecantis est.

Ἀφέδρων, ὠνος, ὁ, latrina: ex ἀπὸ & ἕδρα, sella. ἀφέδρος, ου, menstrua mulierum purgatio. Sunt qui per ἀφέδρωνα intelligunt rectum intestinum.

Ἄφεικαν, dimiserunt, Ion. pro ἄφεσαν, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεῖκεις, dimisisti, a. 1. part. pass. ἀφείκω, ας, ν, relictus sum, a. 1. ind. pass. ἀφεῖκα, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεικθῶ, a. 1. inf. pass. ἀφεικθῆναι, & in ῃ, pl. ἀφεικθέωσι, f. 1. pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ & ἵημι, mitto.

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. non parcè, liberaliter. Ab

Ἀφειδὴς, ές, ὁ ἡ, non parcens, profusus. Et

Ἀφείδησεν, securum, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφείδω, non parco: ex α priv. & φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, non parcere, crudelitas; q. imparsimonia: ab ἀφειδὴς, non parcens; ex eod. them.

Ἀφεῖκαν, & in ῃ, pl. ἀφείκασι, dimissi sunt, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφέλε, abstulit, 3. sing. a. 2. act. ἀφέλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφεῖμεν, dimissi sumus, perf. pass. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμένος. Them. ἵημι, mitto.

Ἀφέμεν, omittere: volunt esse 1. pl. a. 2. pro ἀφεῖμεν, ab ἄφλω, verbi ἀφίημι: sed ibi scribendum ἀφεῖμεν. Mallem ergò dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut ἐλεῖν pro ἑλεῖν, per Syncop. vel ἀφεῖμεν. Ion. & Poët. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ & ἵημι, mitto.

Ἀφεῖναι, dimittere, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἄφειτε, ἄφετον, & in f. g. ἀφέωτον, detrectanti, a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεῖλεο, abstinendum est: ab ἀπέχομαι, abstineo. Th. ἴσχω.

Ἀφελαίνω, lædo: ab ἀφελὴς γράνα.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, simplicitas: ab ἀφελὴς.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. ab ἀφαιρέω.

Ἀφελεῖς, a. 2. sing. f. 2. m. &

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, auferte, Ion. pro ἀφελεῖτε, 2. pl. a. 2. m. ἀφελόμενος, η, ον, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω.

Ἀφέλκε, a. 2. sing. sub. act. verbi ἀφαιρέω.

Ἀ'ΦΕΛΗΣ, ής, ές, simplex, tenuis.

Ἀφελόμενος, Ion. pro ἀφελόμενος, a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω.

Ἀφέλωτ, ωτος, ὁ, ἡ, simplicitas, idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφέλης.

Ἀφέλωμαι, ῇ, ῆται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελών, auferens, a. 2. part. act. ab eod. them.

Ἀφελῶς, simpliciter, πυδὲ, adv. ab ἀφελὴς.

Ἀφέμεν, derelinquens, dimittens, a. 2. m. vide ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀ'ΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel τό, & per Syncop. ἄφορ, ατος, vel ος, τό, divitiæ, opes, reditus, proprie unius anni: q. ἀφ' ἑνὸς ἔτους, uno anno collectum.

Ἀφέντι, derelinquenti, dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφίημι, verbi ἀφίημι.

Ἀφέξω, σεις, σει, abstinebo, f. 1. act. ab ἀπέχω. f. ξω. Th. ἴσχω.

Ἀφέρπω, fubrepo, ferpendo abeo: ſerpentis proprium. Th. ἕρπω, ſerpo.

Ἀφερῶ, Dor. pro ἀφέρω, f. 1. verbi ἀφαιρέω.

Ἀ'ΦΕΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ἀφέτη, ἡ, ἀφέτης, ου, ὁ, emiſſor, jactator: ab ἀφίημι, emitto. Th. ἵημι.

Ἀ'ΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, ulcera maligna in oris ſuperficie: q. ἀπὸ τοῦ ἅπτω, accendo.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortalitas, incorruptibilitas: ex α negat. & φθείρω, corrumpo. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ, ἡ, incorruptibilis, immortalis: ab α negat. quod ex ἁλ, vel ἀπὸ τοῦ, ſine, & φθείρω, quod à φθέω, corrumpo.

Ἄφθεϊς, a. 1. part. paſſ. ab ἅπτω, verbi ἀφάω, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento pro ἤφθη, conſpectus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀράω, attendo.

Ἀφθίτος, ου, ὁ, ἡ, incorruptibilis, idem quod ἀφθαρτος. Th. φθίω, idem quod φθίω, corrumpo.

Ἀφθίτοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἀφθίτος, ου, ὁ, ἡ, ων τος: ex α & φθίνω, ſenui. Th. φθίσομαι, lequor: p. m. ἐφθίτο, unde φθίτος.

Ἀφθονέτος, ου, ὁ, Dor. pro

Ἀφθονήτος, ου, ὁ, ἡ, invidiæ non obnoxius: ex α & φθόνος, invidia. Hinc

Ἀφθονίτως,

Ἀφθονίᾱς, ου, ὁ, Poët. pro ἀφθονος, ου, ὁ, invidiæ munus obeuntis.

Ἀφθονία, ας, ἡ, abundantia; item invidia carentia.

Ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, invidiâ carens, expers: hinc ἀφθόνως, adv. sine invidiâ: ex ἀ priv. & φθόνος, ου, ὁ, invidia.

Ἀΰλια, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἄφιεν, dimittunt, absolvunt judicio, 3. pl. præf. pro ἀφιᾶσιν, & Ion. ἀφίεισι, verbi ἀφίημι.

Ἀφεῖμαι, perf. paſſ. verbi ἀφίημι, pervenio.

Ἄφιτε, ἴτω, remitte, præſ. imperat. ab ἀφίημι.

Ἄφιεν, dimittebat, 3. perſ. imperf. pro ἀφίει, quaſi ab ἀφίειν. Et

Ἀφιεὶς, ἰσᾶσα, ἰν, præſ. part. ἀφίημι, præſ. inf. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἄφιτον, pro ἀφίετον, infin. pro imperat. 1 Cor. 7. 11. Hellen.

Ἀφίημι, remitto, ſino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto, ἀφίεις, 2. pl. præſ. imperat. act. ἀφίετον, præſ. inf. f. ἀφίεμεν, 2. 1. ἀφῆκα, 2. 2. ἀφῆς, ῆτε, ῆ, 2. 2. imperat. ἄφες, ἔτω, & in 2. pl. ἄφετε. 2. 2. ſub. ἄφες, ἧς, ἧ. 2. 2. part. ἀφείς, ἐντος. præſ. paſſ. ἀφίεμαι, εσαι, εται, relinquor. p. paſſ. ἀφέωμαι, & in 3. pl. ἀφέωνται, & Att. ἀφέονται. 2. 1. paſſ. ἀφέθην, ης, η. 2. 1. ſub. paſſ. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. ἀφεθήσομαι. Ex Ἀπὸ & ἵημι, mitto.

Ἀφίκετο, rediit, 3. ſing. 2. 2. m. ἀφικέσθαι, 2. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίκεσθε, 2. pl. 2. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἀφίκοιτο, Dor. pro ἀφίοιτο, 2. ſing. 2. 2. ind. m. vel 2. 2. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, pervenio. Sic ἀφίκοιτε, Dor. & Æol. pro ἀφίοιτε, præſ. imperat. paſſ.

Ἀφίξεται, adveniet, Ion. Paragoge pro ἀφίξει, 2. ſing. 2. 2. ſub. m. ab

Ἀφίκνέομαι, ἥξομαι, pervenio, advenio, aſſequor: indè gen. pl. præſ. part. ἀφικνεμένων. inf. ἀφικνέσθαι. f. ἀφίξεσθαι. p. ἀφῖγμαι. 2. 2. m. ἀφικόμην, ό, ὀντο. 2. 2. ſub. m. ἀφικωμαι, ῃ, ωνται. 2. 2. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, venio.

Ἀφίκομαι, ῃ, ετο, 2. 2. ſub. m. ἀφικέσθω, 2. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ, ἡ, minimè amans bonæ: ex ἀ, φίλος, & ἀγαθός.

Ἀφιλάνδρως, adv. inhumanè; -ος, -ον, -ως, -ιτερ: ab ἀ, φίλος, & ἀνδρῶν.

Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, alienus ab avaritia: ex ἀ, φίλος, & ἀργυρος.

Ἀφίλος, ου, ὁ, ἡ, alienus ab amicitia, amicis carens: ab ἀ & φίλος.

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ, ἡ, minimè ambitioſus, cùm meliori tum deteriori ſenſu: ab ἀ & φιλότιμος, quod à φίλος & τιμὴ, quod à τίω, honoro.

Ἀφίξις, εως, ἡ, diſceſſus; perfidia: ab ἀφικνέομαι.

Ἀφίξομαι, f. 1. m. verbi ἀφικνέομαι.

Ἀφίππασμαι, vecto: f. ἀφιππάσομαι, 2. 2. ἀφίππαθον, 2. 2. m. ἀφιππάσθαι, vel -ἐλαύνω, 2. 2. part. m. ἀφιππάσθαι. Th. ἱππάσομαι, ſeu πέτομαι, volo, æ.

Ἀφίστημι, diſcedo, deficio, abduco, deduco; item abeſſe, diſtare: in paſſ. voce, diſjungi, avelli: f. ἀποστήσω. p. ἀφέστηκα. 2. 2. ἀπέστην. 2. 2. imperat. ἀπόστηθι, ἀπόστητε & in 2. pl. ἀποστῆτε, 2. 2. ſub. ἀποστῶ, ῇς, ῇ. 2. 2. inf. ἀποστῆναι. 2. 2. part. ἀποστὰς, ἀντος. præſ. m. ἀφίσταμαι, ασαι· & in 3. pl. ἀφίστανται, deficiunt, præſ. imperat. ἀφίστασο. f. 1. m. ἀποστήσομαι, deficiam. Ex Ἀπὸ & ἵστημι, ſto.

Ἀφῖχθαι, devenire, perf. inf. paſſ. à perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι.

Ἀφλαστον, ου, τὸ, ſumma pars puppis: ex ἀ & φλάδην, id eſt, φλάδην, quod non facilè contundetur.

Ἀφλογιστία, ας, ἡ, inflammabilitatis inexiſtendo. Et

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ ἡ ὁ, non inflatus, qui inflammari nequit. Ab ἀ & φλογίζω, quod à 3. perf. ſing. perf. paſſ. ind. verbi φλογίζω. Th. φλὸξ.

Ἀφλοισμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἀφλοῖς, ῦ, ὁ, ſpuma: mutato ρ in λ, & Pleonaſm. τ ſ.

Ἄφνειὸς, ῦ, ὁ, ἡ, dives, Poët. pro ἄφνεὸς, Th. ἄφνεως, divitiæ.

Ἀφνειᾶ, Dor. pro ἀφνεᾶ, gen. ſing. ab ἀφνειὸς.

Ἄφρη, adv. repentè, per Syncop. ἄφ' α, & Apoc. ἄφ' ρ, pro ἀφνὼς. Ex ἀ & φαίνω, oſtendo.

Ἀφοβία, ας, ἡ, ſecuritas: &

Ἄφοβος, ου, ὁ, ἡ, intrepidus. Et indè

Ἀφόβως, intrepidè, ſine metu: ex ἀ & φόβος, metus, quod à p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, metuo.

Ἀφοῖ, ου, ὁ, diſceſſus, digreſſus, reditus; item latrina, ſtercus, excrementum: ab ἀπὸ & οἶδα. Indè ἀφοῖδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφοίδιον, idem. ἀφοίδιμα, excretio, alvum exonero. ἀφοίδιμος, τὸ, excrementum. ἀφοιδιβόσιον, latrina. ἀφοιδοσκαφεῖον, alvi proluvium proficio.

Ἀφομοιῶ, -ῶ, ſimilem reddo, aſſimilo: f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. paſſ. ἀφωμοίωμαι. part. ἀφωμοιωμένος, aſſimilatus: ab ὁμοῖος, ſimilis. Th. ὁμὸς, idem.

Ἀφοπλίζω, armis ſpolio, item arma exuo, neutr. abſolut. Hinc ἀφοπλίζονται, exuuntur, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. Ex Ἀπὸ & ὅπλον, arma.

Ἀφορᾶν, -ῶ, intueri, reſpicio: f. ἀφόψομαι. p. ἀφόωκα, & Attic. ἀφώρακα. Ex Ἀπὸ & ὁράω, video.

Ἀφράδιον, Nicandro pro ἀφράδμων, ν inſerto metri ergò, exercitatum: ex Ἀπὸ & ἅδω.

Ἀφράμων,

Ἀφίκτος, ον, ὁ, ἡ, *inevitabilis*; *vitandus*, verbale, ex α & φέυγω.

Ἄφοιγε, 3. sing. f. 1. Att. ab

Ἀφοίζω, *separo, segrego, distinguo, diligo, designo*: imperf. ἀφώριζον, f. ἀφορίσω, & Att. ἀφορῶ, ᾶς, ᾶ. p. ἀφώρικα, a. 1. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, ἄτω. a. 1. sub. ἀφορίζω, γς, γ. part. ἀφορίζων, οντος. perf. pass. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένος, η, ον, *separatus*. a. 1. pass. ἀφορίσθην, ς, ν. a. 1. imperat. ἀφορίσθητι, & in 3. pl. ἀφορίσθητων ex ἀπὸ & ὁρίζω, *definio*. Th. ὁρίζω, *terminus*.

Ἀφορισμός, ὁ. perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω.

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *finis terminus describendum, & ab alio separatum*. Et

Ἀφορισμός, ὁ, ἡ, *determinatio, distinctio, separatio*. ἀφορισμοί, *breves sententiæ*: à 1. perf. pract. pass. verbi ἀφορίζω.

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, *occasio, opportunitas*: ex ἀπὸ & ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφορμᾶσθαι, pro ἀφορμᾶσθε, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, *ex aliquo loco me præcipito*: ex ἀπὸ & ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus*.

Ἀφοσιοῖ, f. ώσω, p. ωκα. *eripio*; item *consecro, devoveo, devoto*: ab ἀπὸ & ὅσιος.

Ἀφυλαμὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *piaculum*. Et

Ἀφύσιωσις, εως, ἡ, *expiatio*: à pract. pass. præced. verbi.

Ἀφ' ἧ πότε, pro ἀπὸ ἧ πότε χρόνε, *ab eo tempore*.

Ἄφ, pro ἄφιον, *libera*, a. 2. imperat. m. ab ἀφίημι, a. 2. m. ab ἀφίημι.

Ἀφῶ, pro ἀφήσω, ἀφίσομαι, *removebo*.

Ἀφώντα, pro ἀφύντα, acc. sing. part. præf. ab ἀφύω, *palpo, contrecto*, quod ab ἁφὴ, *tactus*. Th. ἅπτομαι.

Ἀφωνοῦσι, *insidenti*, dat. sing. præf. part. ab

Ἀφωνέω, f. ήσω, p. ηκα. *inconsulte ago*, vel *stulte loquor, insanio*: quod ex α & φωνέω. Th. φωνέω.

Ἀφωνία, ας, ἡ, ἡ, *temeritas, inconsultus*. Et indè

Ἀφωνίη, ας, ἡ, & Ion. ἀφωνίη, *imprudentia, insipia consilii*. ἀφωνίῃσι, dat. pl. Ion. pro ἀφωνίαις: à φωνέω.

Ἀφώρισα, f. ἀσω, *definio, amens sum*. præf. part. ἀφωρισμένος. Ex α & φρὴν.

Ἀφωστος, ὁ, ἡ, ὸν *dictus*, vel *non dicendus*; item *improvisus*: Ion. & Poët. pro ἄφατος, *occultus*. ἐς τὸ ἀφωστότατον, subaudi χωρίον, *in occultissimo loco*: ex α & φημὶ, *dico*, pro *occulto*, sortem à φοίβος, *sepio*.

Ἄφυκτος, ον, *qui est extra tribum*: item *ejus civilis societatis*: ex α & φυλὴ, *tribus*: ἀπὸ & φυλάσσω, quod communi puteo utrentur.

Ἀφύσσω, *haurio, haurio*, f. ύσω.

Ἀφύτευτος, ον, ὁ, ἡ, *inseminatus*, verbale, ex α & φύω.

Ἀφύω, 3. sing. f. 1. Att. ab

Ἀφύσσω, *haurio, haurio, haurio*, f. ύσω. p. ύσσω. Th. ἅπτομαι.

Ἀφωνία, ας, ἡ, *APHRICA*.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, & Ἀφρογενὴς, ἐς, *spuma progenita*, Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma*, & γένομαι, quod à γείνομαι, *nascor*.

Ἀφρόθεμις, ος, ὁ, *venereus*. Et

Ἀφρόθεμος, ος, ὁ, ἡ, *venereus*. Ab

ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ης, ἡ, *Venus*: quia ex ἀφρὸς, i. e. *spuma* dicitur genita.

Ἀφρόκομος, ος, ὁ, ἡ, *spumicoma*: ex ἀφρὸς & κόμη, *coma*.

Ἀφρονέω, *non sapio, amens sum*. ἀφρονέοντας, acc. pl. part. præf. ex α & φρὴν, *mens*.

Ἀφρονίζω, -ῶ, *neglige*: &

Ἀφρονίζω, ας, ἡ, *negligentia*: &

Ἀφρονίστης, ου, ὁ, ἡ, *cui liber, securus*: ab α & φρονίς.

ΑΦΡΟΣ, ὁ, ἡ, *spuma, saliva*.

Ἄφρων, dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens*. Th. φρὴν.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia*: ex α & φρὴν.

Ἄφρων, ονος, ὁ, ἡ, *insipiens, imprudens*: ab eod. them.

Ἀφὼν, ος, ὁ, *pistis*, qui ex ἀφὴ nascitur.

Ἄφωνος, ον, ὁ, ἡ, *bebes, inepius, rudis*. Et

Ἀφωνία, ας, ἡ, *bebes ingenium, inepta natura*: ab α & φωνὴ, quod à φύω.

Ἀφυλάκτος, ον, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀφύλακτος, qui vitari nequit, *inevitabilis*: ex α & φυλάσσω, *furio*. Hinc adv. ἀφυλάκτως, *sine fuga ſpe*.

Ἀφυλακτος, ον, ὁ, ἡ, *non observans, incautus*; item *non observatus, inexploratus*. Et

Ἀφυλάκτως, *incauté, incustoditè*, adv. ab α, & 3. perf. pract. pass. verbi φυλάσσω vel -ττω.

Ἀφυξε, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam*: f. 1. ab ἀφύσσω. Th. ἀφύω.

Ἀφυπνία, *sopor, obdormisco*: f. ήσω. p. ἀφύπνωκα. a. 1. ἀφύπνωσα, neutr. ex ἀπὸ & ὕπνος, *somnus*.

Ἀφυσγάλιστος, ον, ὁ, ἡ, *hauſtus, depromptus*: ab ἀφύω.

Ἀφύσαι, pro ἀφύσαν, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύσαω, *haurio, hauriendo promo*: f. ξω. f. 1. inf. ἀφύξαι.

ΑΦΥΤΩ, f. ύσω, *haurio, hauriendo promo, exhaurio*. Ἀφύσαω, idem.

Ἀφ' ἅ, Dor. pro ἀφ' ἧ, subaudi χρόνε, *ex quo*, scil. *tempore*.

Ἀφ' ἅν ἰόντων, pro *viribus*.

Ἀφ' ὅτε, scil. χρόνε, Dor. pro ἀφ' ἧ χρόνε, *ex quo*.

Ἀφωμοιωμένος, *assimilatus*, perf. part. pass. ab ἀφομοιόω, ῶ, *assimilo*: ex ἀπὸ & ὁμοιόω, cujus them. ὁμὸς.

Ἀφωνῶ, ῆς, ὁ, ἡ, Poët. pro

Ἀφωνος, ον, ὁ, ἡ, *mutus*: ex α & φωνὴ.

Ἀφώρεον, ες, ε, imperf. ἀφώρεσα, σω, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo*: ex ἀπὸ & ὁρίζω.

Ἀφώτερ, *dimittentes*, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι.

Α᾽χαὸς, ὁ, nomen viri, ἀκέστωρ.
Α᾽χαία, ας, ἡ, nomen reg. Gr. ab ἀχαὸς.
Α᾽χαΐδης, ακος, masc. sing. ab Α᾽χαΐς, ΐδος, ἡ, Achaia: hinc Α᾽χαϊκὸς, ἡ, ὁ, Achaicus, Græcus.
Α᾽χαϊὰς, ἀδος, nom. propr.
Α᾽χαΐς, ΐδος, ἡ, mulier Græc. in pl. Α᾽χαΐδες.
Α᾽χαιὸς, Achivi, in acc. pl. ἀχαιοὺς. ab Α᾽χαΐα, Græcia.
Α᾽χαλὸς, οῦ, ὁ, cervi, ab Acainea urbe Oppian.
Α᾽χαλὸς, ὸν, ὁ, effrænatus: ex α & χαλινὸς, frænum.
Α᾽ΧΑ᾽ΝΗ, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas, aut ciſta frumentaria: ſortè ab
Α᾽χανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, vaſtus, immenſus: ex α epitatico, & χάσκω, hiſco.
Α᾽χαρὶ, injucundum, n. g. ab
Α᾽χαρὶς, ιτος, ὁ ἡ ὸ, injucundus, inſuſus, moleſtus, ex α & χάρις.
Α᾽χαριςία, ας, ἡ, ingratitudo. Et
Α᾽χαριςέω, ῶ, ἠσω, ingratus, ab α, & ἃ 3. peri. præt. paſſ. verbi χαρίζομαι, quod à χάρις.
Α᾽χαρίςως, ingratè, adv. ab ἀχάριςος.
Α᾽ΧΑ᾽ΤΗΣ, ου, ὁ, gemma quædam, ab Achate fluv. Siciliæ ſic dicta: quin & propr. nomen viri Æneæ ſocii.
Α᾽χὲ, prima longa, Dor. pro ἄχθ reſonabat, imperf. act. ab ἄχω, ουσι, ουσα, ουσ: ab ἀχέω. Th. ἄχθ, ſonus: ſed
Α᾽χέ, Dor. pro ἀχέω, 3. ſing. præſ. ind. act.
Α᾽χείμ, vel Α᾽χειμ, ὁ, nomen viri, ἄκεστος.
Α᾽χειρὶς, ſine manibus, nom. pl. ab
Α᾽χειρὸς, ὁ, ἡ, manu ſix manibus carens: mancus: ἀχερὸς, idem, ut & ἄχερ. Th. χείρ.
Α᾽χειρωτὸς, ὸς, ὸν, non manu vel manibus factus, non humano ſtructus artificio: ex α, χεὶρ, & ποιέω. Th. ποιέω.
Α᾽χέουσα, Dor. pro ἀχέουσα, vide ἀχέω.
Α᾽χηλὶδ, ος, ὁ, nomen fluvii.
Α᾽χθὸ pro ἄχθομαι, doleo, præſ. part. f. g. ab ἄχω. Th. ἄχθ.
Α᾽ΧΕΡΔΟΣ, ὸς, ὁ, ſpina quædam.
Α᾽ΧΕΡΩΙΣ, ἴδ, ἡ, populus alba, q. ab Α᾽χέρων, quod Hercules ex Acheronte eam detulerit.
Α᾽χέρων, Acheron, fluvius Epiri: item inferni: & hic eſt ἄχθ fluct, doloris fluvius,
Α᾽χθὸν, Æol. & Dor. pro ἤχθον, reſonavi, modulatus ſum, 3. pl. præt. ab ἄχω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχθ.
Α᾽χθὸς, idem quod
Α᾽χθὸς, f. ὸν, dolor, ægrè fero. Th. ἄχθ. Eſtque
Α᾽χὼ, Dor. pro ἠχὼ, reſono. Th. ἦχθ.
Α᾽χὼν, præſ. part. ab ἀχέω.
Α᾽χὼς, pauper, mendicus, ex α & ἔχω, quaſi nihil habet. Vel quod hiſcere non audeat, ex α & χαίνω, hiſco.

Α᾽χθὸς, duellus. a. 1. part. paſſ. ἀχθέσθαι, 2. pl. f. 1. paſſ. ἀχθέσω, a. 1. inf. ab ἄχω, duco.
Α᾽χθὸς, feras moleſtiæ, Att. pro ἀχθὸς, 2. ſing. f. 1. m. ab
Α᾽χθομαι, ingemo ſub pondere, gravor, ægrè fero. f. ἀνιάομαι & ἀσχαλάω. ἀχθέσθαι, præſ. part. f. g. Th. ἄχθ.
Α᾽χθόμαν, 1. pl. præſ. ind. & ἀχθόσω, 3. pl. præſ. præc. verbi ἀχθομαι, quod ab
Α᾽ΧΘΟΣ, ους, τὸ, pondus, onus, ſarcina, dolor gravis: hinc ἀχθομαι, gravor, ἀσυχθὴς, onoroſus, &c.
Α᾽χθοφορὶα, f. ὸν, onera fero, onus ſuſtineo: &
Α᾽χθοφόρ, ος, ὁ, qui ſarcinas, & onera fert, bajulus, ſarcinarius: ab ἄχθ, ους, τὸ, onus, & φέρω, fero.
Α᾽χὶ vel Α᾽χι, facilè, adv.
Α᾽χὶ, ubi, Dor. pro ὅχι vel ἧχι.
Α᾽χιλλὰ, pro Α᾽χιλλὲς, Poet. ab Α᾽χιλλὶς, ῆος, ὁ, Achilles.
Α᾽χιλλὶς, ῆος, & Att. ῆος, ὁ, Achilles: hinc Α᾽χιλλὶος.
Α᾽χιτὼν, ὼνος, ὁ, qui eſt ſine læna, vel veſte: à ἀ & χλαίνα άν.
Α᾽χλυὸς, υὸς, caliginoſus: ab
Α᾽ΧΛΥ᾽Σ, ύος, ἡ, caligo: hinc ἀχλὺω, obtenebror: unde nonnullis veriſimile eſt manaſſe noſtr. Ang. A cloud.
Α᾽ΧΝΑ ſive ἄχνη, ας, ἡ, gluma, aqua: & pro fumo ſeu fuligine.
Α᾽χνυμὶ, doleo, f. ἀσομὶ, p. ἄχνυμὶ. Th. ἄχθ.
Α᾽χνυμένη, præſ. part. ejuſd.
Α᾽χὸ, voc. Dor. pro ἀχὼ (ut Ααν pro Λαν.) ab ἀχὼ, οῦς, ἡ, ὼ, Echo. Th. ἄχθ.
Α᾽χολὸς, ὸν, felle carens: item bilem abigens: ab α, & χόλὴ, bilis.
Α᾽χρᾶντὸς, ὸν, ὸ, ὴ, ſine chorein: ex α & χρέμψω.
Α᾽ΧΟΣ, ους, τὸ, dolor, mœror, inde, ἀχὶω, doleo, ἀχνυμὶ, idem, & Angl. ache, & inde ake.
Α᾽χρωτὸς, ὸν, ὸ, ἡ, impolitus, immaculatus, intactus: ex α & χρόω, color. Th. χρόω, idem.
Α᾽ΧΡΑ᾽Σ, ἄδ, ἡ, pyrus ſilveſtris.
Α᾽χρὴς, εία, ὲν, inutilis, ὰ, inepius & hinc ἀχρεῖος, turpiter: ex α & χρεία, utilitas.
Α᾽χρειὸω, ῶ, inutilem reddo. f. ὸσω. p. ἠχρειὸκα. præt. paſſ. ἀχρειὸομαι, inutilis fio: p. paſſ. ἠχρειὸωμαι. a. 1. paſſ. ἀχρειὸθω, & in 3. pl. ἀχρειὸθησαν, ab eod. Th.
Α᾽χρὶς pro ἄχρὶς, Poëticè, factâ Diæreſi.
Α᾽χρὶς, idem quod ἀχρὶς, quod vide.
Α᾽χρὶμων, ὼν, ὸν, qui eſt ſine pecunia, inops: ex α & χρῆμα.
Α᾽χρὶς, ὸς, ὸν, ὴ, inutilis, dat. pl. ἀχρὶσιν.

φορμὸς· ex ἀ, & χγεῖν, ἡ, ὁν, utilis, ὑ. Th. χρήσιμος, ατος.

Ἄχρι vel ἄχρις, adv. usque, donec, cum gen. item, intra, quod. Th. μέχρι, idem.

Ἀχυρμιά, ᾶς, ἡ, acervus palearum. Ab

ΑΧΥΡΟΝ, ου, τὸ, palea, acus, stramentum: q. ex ἀ, & ὑχεῖν, firmum: hinc

Ἀχυρόω, palea sterno.

Ἀχυρών, ῶνος, ὁ, acervus palearum.

Ἀχώ, ὁ, ἡ, ἄχους, ἄ, Dor. pro ἠχώ, Echo.

ΑΧΩΡ, ορος, ὁ, nomen capitis sicci, sordes capitis: q. ἀχυρός, ab ἄχυρον.

Ἄψ, adv. rursù, retrorsum, rursus, Hatim.

Ἄ-ψαι, Ion. pro ἅψαι, & hoc Dor. pro ἅψω, 2. sing. a. 1. m. ἁψάμην, a. 2. opt. m. verbi ἅπτομαι, tango, f. ἅψομαι. a. 1. m. ἡψάμην, ω, απ.

Ἄ-ψασθαι, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Ἄ-ψαυστος, ου, ὁ, ἡ, Ion. & Poët. intactus, illibatus: ex ἀ, & ψαύω, tango. Th. ψαῦω.

Ἀ-ψεγής, ὁ, ἡ, ὲς, irreprehensus: ex ἀ & ψέγω, vitupero.

Ἀ-ψευδέω, ήσω, ὁ, ἡ, mentiri nescius, verus, in acc. ἀψευδεῦν· hinc ἀψευδίαι, Ion. pro ἀψευδεῖς, vere: ex ἀ & ψεύδω.

Ἄ-ψευστος, ου, non mentitus, minimè falax: ab cod. Th.

Ἄ-ψῖδες, vide in ἀψίς, connexio.

Ἀ-ψικορής, ὁ, ἡ, ὲς, fastidiosus: qui ἔχει τὸ ἀ-ψικορεῖν, satietatem seu νέμεσιν habet, quod à κορέω, satio.

Ἄ-ψις, acc. sing. ab ἁψίς, ἴος, ἡ, tactus. Sed ἀψὶς ἰδῶν, ὁ, curvatura in rota, in nom. pl. ἀψῖδες, dat. ἀψῖσι· ex ἁπτω, connecto.

Ἀ'ΨΙΝΘΙΟΝ, ου, τὸ, absinthium.

Ἀ-ψινθος, ου, ὁ, idem.

Ἀ-ψὶς, ἴδος, ἡ, connexio, tactus: ex ἁπτω. ἀψὶς, ἴδος, ὁ, testudo.

Ἀ-ψίφορος & ἀψιφόρος, ου, ὁ, reciprocus, retrorsus: ex ἀψ, retrò, & φέρω, fluxus, quod à φέω, fluo, p. m. ἐφόην.

Ἄ-ψυχος, ου, ὁ, ἡ, anima carens, inanimus, ex ἀ & ψυχή.

Ἄ'Ω, & ἄημι, ἄω, ἄσω. f. ἄσω. hinc ἄημα, flatus, spiritus, ἄησις, ventus.

Ἀ'ὄθι, Dor. pro οὗθι, πρὸ, adv. Th. ἠώς, aurora, Dor. ἀώ.

Ἀ'ὄν, ὄνος, ὁ, Dor. pro ἠών, quod pro ἠθών, ὁ, ἡ, litus.

Ἀ'ορτος, ου, ὁ, ἡ, intempestivus, immaturus, ab

Ἄ'ωρος, ου, ὁ, ἡ, intempestivus, indecens, ἀωρίη, intempestivè. ex ἀ, & ὥρα.

Ἄ'ωρτο, pependerat, per Sync. Ion. pro ἀώρητο, pl. pers. verbi αἴωρέω, suspensa tollo. Vel dicitur Poët. pro ἤρτο. pl. pers. verbi ἄρω, vel αἴρω. α, pro η, & pleonasmo ω.

Ἀ'ὼς, ὁ, ἡ, ὼ, ὼ, Dor. pro ἠώς, ἡ, aurora.

Ἀ'ΩΤΟΣ, ου, ὁ, & ἀωτον, ου, τὸ, flos. præcipuum in omni re. Lana. Hinc ἀωτὸς, carpo. Ἀᾷ &

Ἄ'ωτος, carnibus carens: ex ἀ & ἅω, sero, exuo.

Β

BEcunda littera & dicitur βητᾶ. In numeris est binarius, Delphi β pro ϖ utuntur, ut βίκατι pro πίκατι· Macedones β pro φ, ut βάρδιαν pro φάρδιαν· aliquando otiosè præponitur, ut βοῦδος pro ὗδος.

ΒΑ', vocula eorum, qui se mutuo incitant: ut: & vocula risus, q. à βαῦ.

Βᾶ, & βᾶθι, incede, pro βῆθι, a. 2. imperat. ab ἴκλω, a. 2. verbi βαίνω.

Βάαλ, ὁ, nomen idoli ἄναξ τῶν, dominus, apud Sidonios primitus. Puni consecratius Bal, Chaldæi Bel, idem ennuniant.

ΒΑΑ'ΡΑΞ, vadix herbæ cujusdam mirabilis.

Βάβα, vox inarticulata.

Βαβάζω inarticulatam vocem edo, vagio: à βάβαξ.

ΒΑΒΑΙ', papæ, admirantis, adv. vel nomin. Hinc Angl. Babe & baby.

Βαβάλιον, cunabulum.

Βαβαλισμὸς, cuna: in illis enim infantes βαβάζουσιν.

Βάβαλος, αἰδῶιος, feramen, perla.

Βαβαξ, ὁ, garrulus, vanus, impudens. Th. βάζω.

Βαβάσσω, consensè clamare, ut cicadæ cantant. q. à βάζω.

Βαβάξ, βάβακος, ὁ, gingiva.

Βαβυλὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis. Hebr. confusio.

Βαδίη, linæ, vestes lineæ sacerdotales: à בדים plur. ex בד linum.

Βάδην, pedetentim, gradatim, lento gradu. adv. à βαίνω.

Βαδίζω, ῶ, f. ίσω, Att. βαδῶ, p. βεβάδικα. ab cod. Th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, f. à βαδίζω.

Βαδισμός, Att. pro βαδισμός, ὁ, ι, m. verbi βαδίζω, à quo

Βαδισμὸς, ὁ, ἡ, ambulatio, ingressio.

Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus; & Βαδισμάτιον, ου, τὸ, idem.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, eundum est.

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, cursor.

Βαδιστικὸς, ὴ, ὸν, qui ambulare potest: &

Βάδιστος, ου, ὁ, iter. Omnia à Th. βαίνω.

ΒΑ'ΖΩ, loquor, f. σω, & ξω. p. βέβαχα, Poët. verb.

Βαθύλλιον, pro βαθύλακον, Ion. acc. sing. à βαθύλακος, ου, ὁ.

Βαθεῖ, dat. sing. à βαθὺς· βαθεῖς & Ion. εἷς, dat. sing. f. �ᾳ, à βαθὺς, εῖα, ὺ. hinc

Βάθιστος, profundus: inde

Βάθιστα,

βάθος, profundus, altus, gravis.

βαθύνω, compon. pro βαθύω, profundo, &c.

βαθύνω, superl. pro βαθύτατος, profundissimus, ac βαθύς, profundus.

βαθύπολις, gradatim : adv. &

βαθύπολος, adject. gradus, habitu, &c.

βαθύς, ύος, gradatus : vide à Th. βάθος.

ΒΑΊΘΩΣ, ῶος, ῶι, profunditas : hinc βαθίς, βαθύτατος, βάθιστος : de quibus in suis locis.

βαθύφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὀφρύων : ex βαθύς & ὀφρύς.

βαθύφυκος, ος, ὁ, ἡ, profundus habens, ex βαθύς, [quod à βάθος] & φύκος, aquarum vortex.

βαθύχθων, ονος, ὁ, ἡ, gloriosissimus, nobilissimus : q. βαθύδοξος, ἀπὸ μεγάλου δήξης ἔχων.

βαθύψαμμος, ος, ὁ, ἡ, profunda arenosus : ex βαθύς, & ψάμμος.

βαθύῤῥοος, ος, ὁ, ἡ, opulentus, qui profundas hereditates habet : ex βαθύς, & ῥόος.

βαθύσπορος, ος, ὁ, ἡ, profundum finem habens, q. βαθύς πόλεμον ἔχων.

βαθυστομία, ας, ὁ, ἡ, qui profunda præcipitia habet, à βαθύς στόμα ἔχων. Th. κρημνός.

βαθυστοιχία, ίδος, ἡ, profundum fundamentum habens : ex βαθύς & στοιχία.

βαθυσχοινος, ος, ὁν, habens undas profundas : ex βαθύς, & σχοῖνος.

βαθύτριχος, ος, ὁ, ἡ, & βαθυλάσιος, ος, ὁ, ἡ, lata pascua habens : ex βαθύς & λάσιος.

βαθύφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui profundam, densamque tunam habet, villosus. Th. μαλακός.

βαθυφῶτ, nom. Æol. pro βαθύφωτος, ὁ, ἡ, qui profundum habet consilium, prudentissimus, ὁ βαθέα μήτιν ἐνὶ στήθεσσι ἑκὼν, Ἡσιοδ.

βαθύω, profundo : &

βάθυνω, ῦνω, ἰ, exaltatio : &

βαθύνω, exterus, f. usuf. p. γαθ. p. pass. βεβάθυμαι, & Att. βεβάθυσμαι. Omnia à Th. βάθος.

βαθυφάραγξ, ιγγος, ὁ, ἡ, qui profundum campum seu planitiem habet. Ac proinde ferax. ἀπὸ βαθὺ φάραγγος ἔχων.

βαθυφάτνος, ος, ὁ, ἡ, & βαθύφατνος, præditus, opulentus : Th. πλοῦτος.

βαθυφλοισβος, ος, ὁ, ἡ, qui magnum & grave bellum movet : ἀπὸ βαθὺ πόλεμον ἐγείρων.

βαθυφόρμ, genit. Æol. pro βαθυφόρμου, ὁ βαθυφόρμος, ος, ὁ, profundi fundi : ex βάθος, & φόρμος.

βαθυφρία, ας, ἡ, radicis profunditas : &

βαθυφρίξ, ῖκος, ὁ, ἡ, altè radicatus : ex βαθὺς, & ῥίζα.

βαθύω, ύνω, ὐ, profundus, a, um, in gen. βαθίος, ίου, ίῳ, &c. dat. βαθίι, &. in comp. βαθύτερος, βαθύτατος & βάθιστος. superl. βαθύτατος & βάθιστος. Th. βάθος.

βαθύῤῥιζος, ος, ὁ, ἡ, radicibus ex βαθὺς, & ῥίζα.

βαθύῤῥοος, ος, ὁ, ἡ, profundum habens fluvium : ἀπὸ βαθὺ ῥόον, ἀντὶ τοῦ βαθὺν ἔχων.

βαθύῤῥωνος, ος, ὁ, ἡ, alte stratus : ex βαθὺς, & ῥάπτω.

βαθύσαρκος, ος, ὁ, ἡ, profundas habens sarcas, à βαθὺς, & σαρκίον lana fluviorum.

βαθύσπις, ιος, ὁ, ἡ, profunditas. Th. βάθος.

βαθύφρων, ονος, ὁ, callidus, profunda mente præditus, à βαθὺς φρένα ἔχων.

βαθύχαιτος, ος, ὁ, ἡ, qui densam habet cæsariem : ex βαθὺς, & χαίτη.

βαθύχθων, ονος, ὁ, ἡ, profunda habens labia : ex βαθὺς & χεῖλος.

βαῖν, per contr. pro βάϊσαν, iverint. 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην à βαίνω.

βαῖν, imperf. Ion. ibat : à βαίνω.

ΒΑΊΝΩ, ανῶ, ἔβην, ἔβησα, p. βέβηκα, & Ion. βέβαα. a. 2. ἔβλην. a. 2. imper. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάθι, a. 2. opt. βαίην, a. 2. part. βάς. perf. pass. βέβαμαι, βέβασμαι, & βέβαγμαι. Hinc βῆμα, βάσις, βάθρον, βασίλη, βαλίς : de quibus alibi.

βαίνω, vide in βαίς.

βαιὸν, paulisper, parum : adv. à

ΒΑΙΟΣ, ὸν, ὸν, parvus, modicus, exiguus.

βαιοφορία, ας, ὁ, ἡ, olivarum.

ΒΑΪΣ, ΐδος, ἡ, (seu βαίνω, τὸ ramus; proprie palmæ, τὰ ἀπὸ φοίνικος βαΐδες.

ΒΑΙΤΑ, (seu βαίνω, τὸ, ἡ, indumentum ex pellibus consutis, vestis pelliceæ & pastoralis : & βαίνω, Dor. pro διφθέρα.

ΒΑΙΩΝ, ωνος, ὁ, piscis quidam genus similis : quod à βαῖς, quia parvi pretii. item, mensura apud Alexandrinos. Hesyc.

ΒΑΊΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, semen raphani : id est, βραφίκιον.

ΒΑΊΚΑΛΟΣ, ου, ὁ, magnus quidem, sed stultus, & mulierosus : item eunuchus.

ΒΑΪΚΑΡΙΣ, ιος, βάϊκαρις, ιδος, ἡ, baccar, herba odorata.

ΒΑΚΤΗΡΙΑ, ας, ἡ, baculus, scipio : item

Βακτήριον, ου τὸ· & idem q. à βάω.

Βακτίον, ου, τὸ· idem q. à βάω.

Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi : &

Βακχεῖος, ου, ὁ, pes ex brevi & duabus longis : sic dictus quod hymnis in Bacchum sit frequentissimus : item

Βακχήιον, ου, τὸ, bacchanalia : &

Βακχεῖα, & βακχία, Orgia celebro, debacchor : necnon

Βακχεύομαι, furiosus sum : &

Βακχεία, ας, ἡ, debacchatio, insania : omnia à seq. Th.

ΒΑΚΧΟΣ, ου, ὁ, furor percitus : Bacchus. βάκχη, ης, ἡ, furore percita. q. βάζω, loquor : quia loquax ebrietas : vel ἀπὸ τοῦ βακχεύειν, luctari.

Βαλαάν, ὁ, nomen arietis, Hebr. vriasias pygali.

Βαλάκ, ὁ, nomen regis Βαλαάμ. Hebr. exinanientes.

Βαλανάγχα, ας, & Ion. η, ης, ἡ, clavis : ex

βάλανος, pessulus, & ὄχεσις. Ionice.

BALANEION, ου, τό, BALNEUM.

Βαλανίδιον, ίου, ὁ, & βαλανίσκιον, ου, ὁ, balneator.

Βαλανοφάγος, ου, ὁ, qui glandes edit & vescitur: ex βάλανος, glans, & φάγω, comedo.

Βαλανοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, palmulas ferens; glandifer: ex βάλανος, & φέρω.

Βαλανόω, glandes extruo. f. ώσω, p. ωκα. Th. βάλανος.

Βαλανίς, ίδος, ἡ, balneatrix: &

Βαλανίων, idem. Th. βαλανεῖον.

BA'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, glans, est etiam ebur, q. à βάλλω, immitto.

BAΛΑΝΤΙΟΝ seu βαλάντιον, ου, τό, crumena, marsupium, sacculus, quasi à βάλλειν ὀπίσω.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, fur zonarum: item, sacculariis: ex βαλάντιον, & τέμνω, seco.

BAΛΑΤΙΟΝ, ου, τό, fos mali sylvestris Punici.

BAΛΒΙΣ, ίδος, ἡ, respiculum, locus unde is qui curs uerturus, emittuntur: carcer, metum.

Βάλε & βάλλει, dimisit, projecit, Ion. pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. act. βάλλω, 2. inf. βαλεῖν, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βαλεῖν, Ion. & Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. ab. cod. th.

Βάλεε pro ἐβάλετον, 3. sing. a. 2. m. βάλλομαι, in dual. Ion. a. 2. act. ejusd. th.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, a. 2. imperat. m. à βάλλω, jacio.

Βάλης, 2. sing. a. 2. sub. act. βάλλω, 3. sing. a. 1. sub. m. ab eod. th.

Βαλιός, ά, όν, varius, maculosus: q. φάλιος. item celer, à βάλλω. Eft & βαλιοί, celeres, orbus oculi.

Βάλλ' & βάλλε, jaciebas: imperf. Ion. pro ἔβαλλες: à βάλλω.

Βαλλαῖ, indacis, pro βάλλῃ, 2. sing. præf. sub. pass. &

Βάλλαιο pro βάλλοιο, Ion. præf. imperat. pass. ejus. Th.

Βάλλασκε, Ion. & Poët. pro ἐβάλλετο, & hoc pro ἔβαλλε, jaciebat, 3. sing. imperf. verbi βάλλω, jacio.

Βάλλετο, imperf. pass. Ion. pro ἐβάλλετο βάλλω, præf. part. n. g. verbi βάλλω.

Βάλλεται, 2. 1. Poët. pro ἐβάλλετο. q. à βάλλω pro βάλλω.

Βαλλίζω, trisudio, q. à βάλλω, εις, & ἅλλομαι, salio.

Βαλλισμός, οῦ, ὁ, trisudium, saltatio, ejusmodi olim ἀγώνισμα. Th. βάλλω.

BA'ΛΛΩ, jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio, imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. pl. βαλοῦν, perf. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον. a. 1. imperat. βάλε. a. 2. sub. βάλω, aor. 1. præf. pass. βάλλομαι, objicior. perf. βέβλημαι. pluſq. perf. ἐβεβλήμην, ης, η. a. 1. pass. ἐβλήθην, ης, η. imperat. βλήθητι. a. 1. inf. pass. βληθῆναι. p. m. βληθείς. Hinc βαλβίς, βάλανος, βαλάντιον, βαλβίδιον, βαλβίζω, βαλβιστήρ, βαλβιστής, βαλβιστικός, βαλβιστικῶς, βαλβιστικὸς, &c. de quibus ſuis in locis. Hinc Angl. Ball, pilum.

BAΛΑΩΤΗ, ῆτος, ἡ, murrhinum vinum.

Βάλλε, 2. ſing. a. 2. imper. act. βάλλω, 2. ſing. a. 2. imp. m.

Βάλλει pro ἐβάλλετο, 3. ſing. a. 2. ind. verbi βάλλω.

Βάλλεος, Dor. pro βάλλεσθαι, nom. pl. n. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω.

BA'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τό, BALSAMUM.

Βάλσαμος, dejectaneus, ι. pl. α. 2. ſub. act. Et

Βάλσε, a. 2. part. act. à βάλλω.

Βάλωμαι, a. 1. ſub. med. ejuſd. verbi.

Βάμμα, ατος, τό, Dor. pro βῆμα, greſſus. Th. βαίνω, eo.

Βάμβα, Dor. pro βάλωμαι. Dor. ex βάλλομαι hinc βαμβακίδιον, mangonizare cibos.

BAMBAI'NΩ, inarticulate loquor, balbutio, item dentes quatio præ metu: ή, à βῶ, hinc

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ισμαι, ιστέον.

Βάμβαρ, βάμβαρος, ramus, Dor. pro βάλλω, a. 2. ſub. a. 2. ἴκλω, verbi βάλλω, pro βάλωμαι quod vide.

Βάμμα, ατος, τό, tinctura, acetum, falſo mentum: à præt. paſſ. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβαιον, 3. pl. a. 2. ἴκλω, verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars ſabrilis, & illiberalis.

Βαναυσικός, ή, όν, mechanicus: ex ſeq. Th.

BA'NAUΣΟΣ, ου, ὁ, ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, præcipue de iis dicitur, qui igne opus faciunt, q. ex βαίνω δαῦ, qui fornacem incendit.

Βάντες, conſcendentes, pl. num. a. 2. part. m. g. βάω: ab a. 2. ἴκλω, verbi βαίνω.

Βάξις, εως, ἡ, fama, ſermo, à βάζω, loquor.

Βαπίζω, &c. vide in βαπτίζω.

Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo: f. ίσω, p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβαπτίσθην imperf. paſſ. βαπτιζόμην, ου, ετο. perf. paſſ. βεβάπτισμαι. a. 1. paſſ. ἐβαπτίσθην. fut. 1. paſſ. βαπτισθήσομαι. a. 1. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. a. 1. m. imperat. βάπτισαι, ω. 1. m. ſub. βαπτίσωμαι, lotus ſuero. Th. βάπτω, mergo. Hinc Angl. Baptiſe.

Βαπτισμα, ατος, τό, baptiſma. An. Baptiſm. &

Βαπτισμός, ό, ἰονic &

Βαπτισις, εως, ἡ, baptiſtæ &

Βαπτιστήριον, ου, τό, lavacrum: à βαπτίζω, quod à βάπτω.

Βαπτιστής, ό, ἡ, tinctor, à ſeq. th.

BA'ΠΤΩ, immergo, mergo, lavo. f. ψω, p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. paſſ. βέβαμμαι, ψαι, πται. Hinc βαπτίζω, idem. βαπτισμός, & βαπτισμα, βαπτιστήριον, βαπτιστής.

Βαρακίας, ου, ὁ, nomen latronis. Hebr. filius patris: Ex בר filius & ברכיה pater.

BA'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τό, foſſa profunda ad extitium, perniciem. Attice βάραθρον, propriè fuit locus valde profundus Athenis, in quem nocti deturbabantur.

Βαρ-

Βαρβαρόφωνος, ον, ὁ, ἡ, barbarâ voce sonans: ἐκ βάρβαρος & φωνή.

Βαρβάτης, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. benedictus Domino.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ιχα, barbarorum more vivo, ago, loquor. Et

Βαρβαρίσω, ὁ, ὁν, ὁ, barbarizans. Et

Βαρβαρικός, barbaricus. Item

Βαρβαρισμός, ὁ, ὁ, barbarismus, idioma barbaricum. Et

Βαρβαρικῶς, more barbarorum, adv. Omnia à seq. them.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, barbarus, rudis, non Græcus, extraneus.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ, ἡ, rudis in voce: ἀ βάρβαρος, & φωνή, vox.

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ, nomen arboris.

Βαρβίζω, f. ίσω, p. ιχα, barbite cantico: à seq. them.

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, barbitus vel barbitum, instrumentum musicum multar. chordar.

Βαρδίστατος, tardissimus, superl. pro βραδύτατος vel βραδύτητος, comp. βράσσων, ὁ, ἡ, Poët. pro βράσσων & βραδύτητος, à βραδύς, tardus.

Βαρέα, graviter, adv. vel Ion. pro βαρέως, à βαρύς.

Βαρέα, ας, ὁ, ἡ, g. βαρέᾶς, Dor. pro βαρεῖα, à βαρύς, masc. ὁ, gravis, e. Them. βάρος.

Βαρέσθαι, gravetur, præs. imperat. pass. à Βαρέω, gravo, onero: f. ήσω, p. βεβάρηκα, u. s. ἐβάρησα, p. pass. βεβάρημαι, part. βεβαρημένος, ον, ὁ, ἡ, ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βάρος.

Βαρέως, adv. graviter, molestè: ab eod. th.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Heb. filius haurientis aquas.

Βαρθωδῆς, ές, ὁ, nomen viri. Hebr. filius Iesu.

ΒΑ'ΡΙΣ, ίδος, vel ίδος, ἡ, navis, turris, domus turrita & regia. Angl. Barge.

Βαρισοῦᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. filius Jesu.

Βαρκόκας, α, ὁ, nomen viri. Syr. filius consolationis.

ΒΑ'ΡΟΣ, ίδος, τὸ, pondus, onus, molestia: q. βίος ἄχθος. Hinc βαρύω, & βαρύνω, βαρὺς, βαρίστ, βαρύτατος. Hinc to bear, & burden.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Syr. filius quietis.

Βαρσίμαιος, ου, ὁ, nomen viri, qui filius Timæi.

Βαρσκοπώδης, ες, ὁ, ἡ, perhorrens, horrificus: ex βαρὺς & δέδοικα, horreo.

Βαρυβόας, ου, & Ion. εω, ὁ, à βαρὺς & βοάω, sonitus.

Βαρυγλωσσία, maledicus: ex βαρὺς & γλῶσσα, lingua.

Βαρυγλωσσία, ας, ἡ, Poët. idem ac βαρυγλωσσος, ου, ὁ, gravis, seu infirma gentis barbarè & græcè loquentis.

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ, & Βαρυδαίμονος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, infortunatus: ex βαρὺς & δαίμων, fatum.

Βαρυδέτᾶ, gravatur, 3. sing. præs. à βαρυδέω, idem quod βαρυδαίμων, gravor: à βαρὺς. Th. δέδοικα.

Βαρυδέω, f. ήσω, p. ηκα, iracor. Et

Βαρυδοκία, ας, ἡ, asperitas animi. Item

Βαρυδόκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, animo ferox. Et

Βαρυδόκως, gravato animo, adv. Omnia ex βαρὺς & δοκέω.

Βαρυηχέστατος, ὁ, ἡ, gravem strepitum edens: ex βαρὺς & ἠχέω, sonitus.

Βαρυηχής, ὁ, ἡ, gravissimus, graviter fremens: ex βαρὺς & ἠχή, factum ex ἠχέω, resono. Th. ἠχέω.

Βαρυκάρης, ου, ὁ, qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus. Ex βαρὺς & λέγω. Th. λέγω.

Βαρυμανής, ὁ, Dor. pro βαρυμανὴς, furiosus: ex βαρὺς & μανία, furor. Th. μαίνομαι, insanio.

Βαρυνθῆν, Dor. pro ἐβαρύνθην, 3. pl. a. 1. ind. pass. sequentis

Βαρύνω, grave, premo: impers. βαρύνει, Ion. f. med. p. βεβάρυσμαι. a. 1. pass. ἐβαρύνθην. a. 1. sub. βαρυνθῶ. à βαρὺς, quod à βάρος.

Βαρυόπης, ου, ὁ, Dor. pro βαρυώπης, ου, gravissimus, gravem vocem habens: Jovis Epith. à βαρὺς & ὄψ, vox.

Βαρυπλήκτους, graviter flentes, acc. pl. part. præs. à βαρυπλήκτω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, onus, & πλήσσω, Poët. pro πλήω, fero.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρὺν, comp. βαρύτερος, superl. βαρύτατος, Th. βάρος.

Βαρυστέναχε, graviter gemo: Poët. pro στενάχω, ι, ξω, à στένος, ὁ, angustia.

Βαρυστόνᾶς, ου, ὁ ἡ, ὁ, graviter sustinens, infelix, infensus: ab eod. them.

Βαρυσύμφορος, ου, ὁ, ἡ, Ion. & Poët. pro δύσφορος, infelix, qui graves calamitates fert: ex συμφορὰ, calamitas, quod ex Σὺν & φέρω.

Βαρυσφάκτης, ου, ὁ, ὁ, qui gravem edit strepitum, gravissimus: ex βαρὺς & σφάκτης, sonus.

Βαρύφρονες, οἱ, moroßiores: compar. à βαρὺς.

Βαρύφρων, ονος, ὁ, ἡ, gravitas. Th. φρήν.

Βαρύτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretiosus, q. gravis pretii, quòd olim ita appenderetur: ex βαρὺς & τιμὴ, pretium, quod à τίω, honoro.

Βαρυφθόγγου, ου, ἡ, f. ῶου, p. ωκα, gravi tono profero. Item

Βαρύφθογγος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, gravissonus. Et

Βαρυφθόνως, gravi tono, adv. ex βαρὺς & φθόγγος, quod à φθέγω.

Βαρυφθόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui gravem sonum

βάσις, ἡ, ingressus, gressus: et gressus & gressio. Th. βάσις, ἡ, ingressus, incessus: et gressus & gressio.

βάσκω, ἡ, ἡ, ἡ

ΒΑΤΑΡΑΞΙΣ, ὁ, ὑπὸ, Lat. *Blepharoplasta*, q. d. *Palpebrarum fictor*. Ita & ramum sub lingua maximè pecus insolitum.

Βαττολογέω, loquax, verbosus sum, *deblatero*, *nugor*: f. ἤσω. p. βεβαττολόγηκα. a. 1. ἐβαττολόγησα. 2. pl. ἀ. 1. sub. βαττολογήσειεν, &c.

Βαττολογία, ας, ἡ, inanis eorundem repetitio, cui opp. λακωνισμὸς: item, titubatio in loquendo: à λόγος & seq. Th.

ΒΑΤΤΟΣ, ὁ, ἡ, *Battus*, nomen ejusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit: item poëta garrulus & ineptus, qui eadem crebrius iterabat. Hinc βαττολογίζω, *balbutio*, item *garrio*, idem ac βαττολογέω.

ΒΑΤΤΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, ιωνικ. fœmina pusilla, quia βαττὸς.

Βαύω, ουσαι, a. 3. imperat. βαῦδι, βαῦτω ab ἴσχω, a. 2. ind. verbi βαύω.

ΒΑΥΒΑΩ, *dormio*, item *sopio*.

ΒΑΥΖΩ f. ξω, p. χα. *latro*, as, fictum à canum latratu: βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλία, ας, ἡ, *patera*: ex Italico *boccale*.

Βαυκάλιον, ου, τὸ, vas angusti oris, quia βαύζει, cùm ei aqua infunditur.

ΒΑΥΚΟΣ, ὁ, ἡ, *luxuriosus*, *delicatus*: βαυκαλᾶς, idem.

ΒΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, *fornax*, *caminus*: q. ab αὔω, uro.

Βαυσόω, Dor. pro βαύζειν *latrare*. vide βαύζω.

Βαυβὼ, οῦς, ἡ, *immersio*: item, *sinciput*, *color*: à βάπτω.

Βάφας, άδος, ὁ, ἡ, ὁ, part. & βάφη, ῆς, fing. a. 1. sub. à βάπτω, *intingo*.

Βάφη, ἡμ. unde βάφω, βάψω, &c.

ΒΑΦΑΩ, *mulgeo*, *fugo*, f. αὐσω. p. ἐβάφαγα. Dicitur & βάπτω, unde

Βάπτης, ου, ὁ, *virudo*, *sanguisuga*.

Βάπτιος, ου, τὸ, & βάπτινος, arbor quædam Arabica & lacrymas fut.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, & βαπτισμὸς, ὁ, ἡ, *abominatio*, *res exsecranda*, item, *fetor*: à βδελύσσομαι, *exsecror*. Th. βδέω, *pedo*.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *abominabilis*, *e*. ut & Βδελυρὸς, ἡ, ὸν, *impurus*, *sceleratus*, ab eodem them.

Βδελύσσομαι, & ——βδέλομαι, *abominor*, *exsecror*, *fastidio*. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. 1. m. ἐβδελυξάμην. m. σπ. à seq. Th.

ΒΑΒΊΩ, f. ἰσω & ἰσω, *PEDO*, *flatum ventris emitto*.

Βδέω, ῶ, *flatus ventris*: item, *crepitus*: & *fetor exanimæ luternæ*. Th. βδέω.

Βέβακα, ἰνῖ, perf. Ion. pro βέβηκα, detracto κ, & v in α, mutato, & in 3. pl. βεβάσαν, pro βεβήκασιν, à βαίνω, eo. Alii volunt esse perf. med.

ΒΕΒΑΙΟΣ, ῃ, ὁν, *stabilis*, *firmus*: q. à βαίνω, *consisto*. adv. βεβαίως. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *stabilitas*, *firmitas*.

Βεβαιόω, *confirmo*, *stabilio*, *ratum reddo*. f. ώσω. p. βεβεβαίωκα. a. 1. ἐβεβαίωσα. perf. ini. pass. βεβαίωμαι, ῶμαι. perf. pass. βεβεβαίωμαι. a. 1. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus*.

Βεβαίως, adv. *firmè*, *rectè*, *explorate*: &

Βεβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio*, *corroboratio*: Ab eodem Th.

Βέβαμεν, *ivimus*, per Syn. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi βαίνω, eo. At βέβαμεν, est perf. inf. Poët. pro βεβηκέναι.

Βεβασὼς, Dor. pro βεβηκὼς, perf. part. act. à βαίνω.

Βεβηκὼς, ῶς, ὁ, Dor. pro βεβηκὼς, quod vide.

Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus*, *a*, um. perf. part. pass. à βαρέω, *gravo*. Th. βαρύς, *gravis*.

Βεβαρὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς, exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, & th.

Βέβασαν, *ingressi erant*, per Syn. pro ἐβεβήκεσαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, plusq. p. ind. act. à βαίνω, eo. perf. βέβηκα, & Ion. βέβασα.

Βέβαφα, *tinxi*, perf. act. à βάπτω, *intingo*.

Βέβαὼς, ῶτος, ὁ, ἥκω, perf. part. per Crasin pro βεβηκὼς, à βαίνω, eo.

Βέβηκα, ἴνῖ, perf. act. βεβάναι, pl. perf. Ion. pro ἐβεβήκειν. ejusd. Th.

Βεβηλὸς, ὁ, ἡ, ὸ, *profanus*: Th. βηλὸς, *limen domûs*.

Βεβηλόω, *profano*, *contamino*: f. ώσω. p. βεβεβήλωκα. a. 1. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.

Βεβήλωσις, *vim intuli*, perf. act. à βιάω, & perf. part. pass. βεβιασμένος, *vi tractus*. Th. βία, *vis*.

Βεβίωμαι, perf. pass. & in 3. fing. βεβίωται, *vita peracta est*, imperf. ἐβεβιώμην, *vivendo peractus*, perf. part. à βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Βέβλαπε, *nocui*, ptæt. m. verbi βλάπτω.

Βέβλαμμαι, *effensus sum*: perf. pass. βεβλαμμένος, perf. part. ejusd. Th.

Βεβλήκυια, *vulnavi*, perf. act. à βλήσκω, *nocco*.

Βέβληαι, *vulneratus es*: Ion. pro βέβλησαι, à perf. pass. βέβλημαι, verbi βάλλω, *jacio*.

Βεβλήατο, Ion. pro βέβληντο, 3. pl. perf.

Βεβλήατο, Ion. pro ἐβέβλητο, plusq. perf. ejusd. Th.

Βέβληκε, *jaculatus sum*, perf. act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκειν, plusq. perf. &

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. pass. unde βεβλημένος, part. βεβλῆσθαι, inf. à βάλλω, *jacio*.

Βεβλήσατο, Ion. pro βεβλήντο, 3. pl. perf. pass. à βάλλω, *clamo*.

Βε-

βεβλάβηκα, ſ. pf. paſſ. fum. pro βε βλάβημαι. Sed

βεβλαμμένος, ἐστὶν ἀνὴρ, plusq. perf. pro ἐβεβλάβην. ab ἐβλαβόμην, verbi βλάπτομαι, unde βλάβεται, & mutatione ε, βεβλάβεται; & Ion. βεβλάβηται. Alii à βλάπτω inuitis tertiæ derivare malunt.

βεβλαφὼς, agitatus, pro βεβλαμμένος, perf. part. paſſ. verbi βλάπτω, facio.

βέβρυκα, vsitat. pret. m. verbi βρύκω.

βεβρύλλιται, deliteſcit: perf. paſſ. βεβρύλλεται, perf. inf. paſſ. verbi βρύλλω, rapſitat. Th. βρυχᾶ, trahitur.

ΒΕΒΡΑΧΑΣ & βεβρώθεις, Att. pro μαβρώθεις, quæ ſpecies ἀφύης, piſcis, in pl. βαβρώθες, ων, αι.

Βεβρεγμένος, irrigatus fum, perf. paſſ. & part. βεβρεγμένος, madidus à βρέχω, rigo.

Βεβριμὼς, ſtrepui, perf. act. à βρίμω, fremo.

Βέβρωκα, per illa, quæ inter maxillas eſt.

Βεβρῖδα, gravis fui, pret. med verbi βρίθω. perf. part. βεβρῖδὼς, & inf. ε. βεβρῖθέναι.

Βεβρυχὼς, ebrietas: perf, part. paſſ. a βρύκω, ſum gravis.

Βέβρυχα, Att. pro βέβρυκα, perf. ind. act. à βρύχω irrito.

Βέβρυχα, fremui, perf. act. verbi βρύχω, irrideo.

Βεβρώθοιτ, comederet, 2. ſing. opt. pret. m. à βρώθω, inuſit. per reduplicat. Att. Alii dicunt eſſe poſitum pro βεβρώκοιτ.

Βέβρωκα, comedi, perf. act. βεβρώκειν, plusq. pert. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, comedo, ſic. βρόω.

Βεβρώς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. ejuſdem: th. Niſi malis eſſe pret. m. ut ſit ex βεβρωκὼς, ſicut ἐγνὼς, ex ἐγνώκει.

Βέβυκα, pavi: mutatitium, perf. act. verbi βόσκω, ab inuſit. βύω.

Βεβωμένος, Ion. & Dor. pro βεβωμολόχος, celebris, clarus: perf. part. paſſ. a βωλὸς, Ionic. contractione βεβωμόλοχος. Alii a βάω, pro βόσκω, paſco, formant, ſed diverſo ſenſu.

Βεῖας, ἀντὶ Att. pro βεῖαντὸς, progreſſus, unde βεῖαναι, & ſublato ν, βεῖασι, contracte βεῖᾶς. perf. part. verbi βαίνω, eo.

Βείδη, ατος, Phrygibus.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli, ἀλλοτρ. Hebr. Dominus muſcarum: Metaphorice Satanæ tribuitur.

Βέη, ἴσης, Ion. pro ἧς, 3. ſing. a. 1. ſub. a βαίνω.

Βείομαι, vivam, pro βέομαι, Poët. ſ. 1. m. quaſi à βέω, rejecto ω, vel potius à βιόομαι, ſ. 1. med. vocis, verbi βιόω, vivo.

Βείω, inverto, Poët. pro βάλ. 2. 2. ſub. Pro βάλ enim Ioues dicunt βίω, inde ι inſerto βείω ſic βείρω pro βάλλω. à βάλω, εω.

Βεῖον, Phrygum panis genus: ſic Athenæus.

Βειοπλοκίδης, ὁ, dolosi ſupplicis: item, antiquus, quaſi ante βίωσιν & βιοθάλεα.

ΒΕΊΚΟΣ, ſeu βίκος, ου, ὁ, vannus, Phrygum lingua: item cunæ.

Βείλια, ων, acc. pl. &

Βείλιον, & βίλλιον, Ion, & Poët. dat. pl. à βίλος.

Βίλλιον, ου, τὸ, idem quod βίλος, telum.

Βίλλιον, dat. pl. a βίλος.

Βεῖλλα, ὁ Bellus, nomen originis Hebr. Luc. ſine fuga, vel nequam.

ΒΕ'ΛΕΜΝΑ, ατος, τὸ, mala: Etymol. à βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. βελλαροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βέλος, ους, τὸ, arma: item nomen piſcis: à ſeq. Th.

ΒΕ'ΛΟΣ, ους, τὸ, telum, jaculum, ſagitta, ictus: dat. pl. βέλεσιν, Ion. & Poët. q. a βάλλω, jacio.

Βέλεμνα, locus ad tela conjiciendi, vallum: item, machinæ bellicæ, arma: q. a βέλεμνα τίθημι.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, α, ὁ, melior, Poët. pro

Βέλτιον, ονος, ὁ, ἡ, compar. ἀδ. ἀγαθὸς, bonus, ſuperl. βέλτιστος, unde βέλτιστα adverbialiter, optime: hinc βελτιόω, melioren reddo.

Βελτίω, nom. vel. acc. pl. a βελτίων, ον, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Βεμβικεύω, in gyrum ago: à ſeq.

ΒΕ'ΜΒΙΞ, υκος, ὁ, turbo, trochus. Geribitur & βόμβιξ.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, ους, τὸ, profunditas, fundus, dat. pl. Ion. βένθεσι. Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἀλλοτρ. Hebr. filius dextræ.

Βέλτιος, Dor. pro βέλτιον, ὄνος, optimus, ſuperl. ab ἀγαθὸς.

Βεόμαι, & βείομαι, vivam, vigeo. Illud à βιόω, vita: hoc à βάω.

ΒΕ'ΡΕΒΕΡΙ, Indica lingua, concha, quæ uniones continet.

Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέρρον pro βάραθρον, ου, τὸ, foſſa, profunditas: unde βαθὺς, profundus.

Βερίνικα, ης, ἡ, nomen mulieris, per Apocopen pro Βερενίκη, Gr. afferens victoriam.

Βέροια, ας, ἡ, Berea, nomen urbis. q. βαρέα, ponderoſa. Hinc

Βεροιαῖος, αία, αῖον, & Βεροιεὺς, ἐως, Beroënſis.

Βεροίκης, ας, ὁ, Dor. alii legunt Βερενίκης. Βερνίκη autem Macedonice dictum pro φερενίκη propr. nomen mulieris, q. d. ferens victoriam.

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, betium, herba: aliter diſſamnus.

ΒΕΤ'ΔΟΣ, ους, τὸ, veſtis genus, varium aut purpureum.

βαί, ...

Βαΐ, vid. βάω. Ion. p. 2. ab βάω. βᾶς, ivocis. a. 2. sub. ἀ βαίνω, eo.

Βαΐβη, ης, Hesych. ἄκρα, capra.

Βαΐβηκα, ης, ἡ, nomen loci. Hebr. domus transitus.

Βαΐθαν, ος, ὁ, nomen villæ. Hebr. domus afflictionis.

Βαΐθηρ, ὁ, nomen piscinæ, domus beneficentiæ.

Βαΐθ, vado, pro quo βᾶθι & βᾶτι, a. 2. imperat. à βαίνω.

Βαΐθαλ, ὁ, nomen urbis, ζαλμων, Hebr. domus zonis: vocatur & νομὸς Δαυΐδ.

Βαΐθαλβαΐθ, ὁ, nomen urbis, ζαλμων, Hebr. domus piscatrix.

Βαΐθαχὰ, ης, ἡ, nomen villulæ, Hebr. domus lienum præcisum.

Βαΐκερ, ὁ, ι, propr. nomen viri; necnon ἄρχου.

ΒΑΙΟΣ, ᾱ, ον, tenuis domûs, q. à βάω & λίαν, quod per limina sæpius cursat.

Βαΐος, ου, τὸ, vestigium: item tritandi saltatius: ἀ. ι. pert. prat. pass. verbi βαίνω, ascendo.

Βαΐσαν, Dor. & Poët. pro βᾶναι, a. 2. inf. à βαίνω, eo.

Βαΐς, ΐδος, ἡ, Poët. sine augmento pro ἔβαν, &c. βάω, a. 2. inf. act. ejusd. them.

ΒΑΙΤΗ, ης, ἡ, ramus. Hinc βάιον vel βάϊον, ramus.

ΒΑΙΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, textilis genus.

ΒΑΙΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, lacertus, gemma.

Βαιτρεύω, a. ι. part. m. qui ascendit, à βαίνω, a. 2. ι. m. ἔβαιτρεύσα.

Βαίτων, τωσαν, 3. pl. Ion. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβαν, ejusd. Th.

Βαΐτ, imperat. pro βᾶθι, a. 2. Ion. ab inus. βάω. Th. βαίνω, ascendere facio.

Βαϊτάω, f. ι. inf. m. abeod. Th.

Βαϊτων, ascendebar, imperf. Ion. m. pro ἐβαίνων, verbi βαίνω, quod à f. ι. verbi βαίτω, transformatur in præsens, unde βαϊτάω, imperf.

Βαϊτων, progrediar, f. ι. m. verbi βαίνω, eo.

Βαϊτῶ, ῖς, pl. f. ι. vel per Systolen pro βαϊτέω, ῖς. pl. 2. ι. sub. act. à βαίτω, seu βάω. f. βάσω. a. ι. ἔβασα.

ΒΑΙΤΤΑΙ, αι, saltus, vallis.

Βαϊτάτις, ιτος, ὁ, saltuosus, à βαϊτται, saltus.

Βαϊτται, dat. pl. Ion. à βαϊτται, saltus.

Βαϊτω, τωσιν, q. à βάω, vide βᾶτι.

Βαϊτωμὸς, ῦ, ὁ, saltatio concinna, gressus & modi.

Βαϊτωτὴς, οῦ, ὁ, hujusmodi saltator, q. à βάω & ὄρχη.

Βάκιν, vocitavi, Poët. & Ion. pro ἐβάκχευσα, dual. a. ι. ἐβάκιν. à βάκχος, eo.

Βάκις, ιδος, ὁ, vir, vates, vindex, ἀπὸ τοῦ βάζω. Hinc βακίζω, βάκιδος & βάκεος, de equibus infra.

Βάκιζε, ισχε, Ion. pro βάκιζε, præs. imperat. à

βάκιζω, Dor. pro βακίζω, à

Βακίσσομαι, f. οῦμαι, a. ι. βάκιν ad valor in media forma, idem ac βάζω & βάζομαι ut frequentius apud Oratores, vim afferre, cogere; item niti; & simpliciter pellere, opprimere, niti, cogere. &

Βάκιζω, vim afferre, urgere, f. σω, p. βεβάκικα. Th. βάκις, vis.

Βάκτρον, ου, τὸ, & βάκτρος, ου, ὁ, ἡ, violentus, a. um, item, injurius, & crudelis; & βάκτρος, comp. ab eod. Th.

Βακτρίως, adv. & βάκτρος abverbialiter, violenter, vi: à βάκτρος, quòdè βάκτρον.

Βάκχαμι, cogere, vim afferre, præs. inf. à βακίζομαι. Th. βάκις, vis.

Βάκχε, urgeto, in inferat. præs. imperat. βάκχω, -ω, βακέω, -ῶ, à βάκχος, quod à βάκις, vis.

Βακχὴς, ῆτος, ὁ, qui vim infert, violator, ejusd. them.

Βακχὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro βακχὴς, ῆτος, ὁ, idem, & abeod. th.

Βάκχω, -ῶ, Poëticum idem ac βακίζω, f. σω, ακχ, & κω, & ακχ, Ion. & Poët. hinc perf. pass. βεβάκχημαι, & part. βεβακχήμενος, castus.

Βάκχω, f. σω, p. ακχα, venire facio, admitto, ire. Th. βάκις, vis.

Βάκχος, ου, ὁ, ἡ, gradiens, ascendens; præs. part. à βάκχομαι, loco βαίνω, vel a. 2. pro βάζω. à βάκχομαι, eo.

Βάκχω, & βάκχομαι, Poëtica, pro βαίνω, f. βήσω, in compos. βάζω, & βήσομαι, a. ι. ἐβάκχησα. part. pr. βάκχων, ουσα, ον, βᾶσα, βᾶσαι, & βάσας. pr. pass. βάκχωμαι, imper. a. 2. ι. βάσθω. f. ι. m. βακχήσομαι a. ι. ἐβακχησάμην.

Βακχαλίζω, & βακχάλλω, q. βακχάλλομαι. Th. βάκχος, furor.

Βάκχαλος, ου, ὁ, furiosus, ferox: à

Βάκχος, ου, ὁ, furor, ira.

Βάκχος, ου, ὁ, liber, fœdus. Th. βίβλος, liber.

Βάκχος Θρηϊκὸς, vinum Bibliacum: à vico Thraciæ, quæ dicta fuit Βάκχλα.

Βακχοφορία, ας, ἡ, librorum ferendorum. &c.

Βακχοφόρος, ου, ὁ, librarius: à βάκχος, quod à βίβλος & φέρω, quod à φορέω.

Βακχοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca: ex βάκχος & θήκη, quod à τίθημι.

Βακχολογία, ας, ἡ, voc. βακχολογία. Bibliopola. Th. βάκχος, fœdus.

ΒΙΒΛΟΣ, ου, ὁ, liber.

Βιβρώσκω, idem ac βρώσκω.

Βιβρώτος, Dor. pro βιβρωτὸς, viventis, præs. part. plur. num. à βίος, vivo: ι. mov. Th. βίος, vis, vita.

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, vis, fortitudo.

Βιήσασθε, coercebas, a. ι. m. Ion. pro ἐβίασω. à βίη. Th. βία, vis.

Βιοτεύω, fut. σω, Poëtice, pro βιόω, vivo. Vide βίος.

Βιοτεύω, ας, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris. Gr. -ης. ἡ Βιθυνία, ἡ βιθυνίς, ίδος, quod à Βιθυνός.

ΒΙΤΚΟΣ, ὁ, ἡ, unus ex sene, uxore. Hesiod. Aeschin. Alii etiam vitia.

ΒΙΤΚΩ, ἴνω, ὐσω, ἐ. ἔνω, p. βέβικα, q. ἁ βίνω, vel ἁ βίω.

Βίωλ, ὐσω, ἐ. ἔκα

mittere: quod à βλῆμα, ἀφεσις. Th. βάλλω.

Βλῆμα, ατος, τὸ, ἀφεσις: à βάλλω, ἀφίημι.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, muccus. Hinc

Βλεννώδης, ες, ὁ, ἡ, mucosus.

Βλέννος, Dor. pro βλέννου, afficiens, præs. part. f. ζ. à

ΒΛΕ'ΠΩ, afficio, intueor; item caveo: f. ἐω. p. βέβλεφα. a. 1. ἔβλεψα. præt. pass. βέβλεμμαι: q. βλέπω ὄψιν. Hinc βλέμμα, βλέφαρα, &c.

Βλέπυρος, & βλέπυρος, πυρα: q. à βλεπτὸς, quia τ. jactanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, crebro connivo. Et

Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, seu βλεφαρίδες in pl. frequentius, cilia, pili palpebrarum; item palpebræ.

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos: q. βλίπτω φάος, id est, visus tegmen: vel quia ὁ τῶ βλίπτων αἴρεται.

Βλῆλαι, ατος, ὁ, intuitus: à 2. pers. præt. pass. verbi βλέπω.

Βλῆσθε, ἴσθην, trajectus, a. 1. part. pass. βλησθῆναι, a. 1. inf. βλῆσθῆ, a. 1. imperat. pass. βλῆσο, a. 1. sub. pass. à βάλλω, percutio.

Βλῆμος, ὁ, ἡ, fallax, ictus, vulnus. Th. βάλλω, jacio.

Βλήμων, ίστην, per Sync. pro βεβλήκειν, pers. part. pass. à βάλλω. pers. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι formare.

Βλῆσθαι, fallum esse, adjecto augmento pro βεβλῆσθαι, pers. inf. pass. à βάλλω.

Βλῆτο, Poët. pro ἐβέβλητο. pluiq. p. pass. ejusd. verbi.

Βλῆτο, dat. pl. Ion. à

Βλῆτος, η, ον, ictivus ferreus, pestilus. Th. βάλλω.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ἄμην, f. ησομαι, p. ωμαι. Hesio. de ovibus.

Βλήχεσθαι, Poët. pro βλωχᾶσθαι, balare: à βλωχάομαι.

Βλῆχη, ῆς, ἡ, balatus: unde fortean Angl. Bleat. Et

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem. Th. βλωχάομαι.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὁ, debilis, imbecillus; ut & βλαχρὸς. Hinc βλαχρώδης.

ΒΛΙΞ, continenter, assidue, adv. q. à βάλλ, ἴλλω.

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, blitum, olus insipidum.

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, experimendo auferre: ut è favis mel. q. à βλίβω, à βάλλω, ἴλλω.

Βλιτυρὸς, gen. Ion. pro ῦ, à

Βλιτυρὸς, ῦ, terribilis affectu, terrens, truculentus: à βλίμμια εἴρειν, vastum trahere & torquere.

Βλοσυρῶπις, ῖδος, ἡ, horrens oculos truces, à

Βλοσυρὸς, ῦ, terribilis affectu: ab ἐν & βλοσυρὸς, truculentus.

ΒΛΥ'ΖΩ, & βλύω, f. βλύσω, fluvio, effundo, mano. Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ὁ, tilsus, prostratus: à βλώθω, ascendo.

ΒΛΩΜΟ'Χ, ὁ, ἡ, buccella, fragmentum, panis portio: q. à βλώω.

Βλώσης, ους, ὁ, adventus: à seq.

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, advenio, ascendo, cresco.

Βοᾶ, reboat, 3. sing. præs. à βοάω.

Βοᾶν, Poët. pro βοᾷ, Pleonasmo litteræ ν, 3. sing. ind. præs. à βοάω.

Βοάασκε, imperf. Poët. act. pro ἐβόα: verbi βοάω, clamo.

Βοάγριος, ὁ, ἡ, ὁν, ferinus ex boum agrestium pelle: à βοῦς & ἀγρὸς, rus, ager.

Βοάγριος, ὁ, ἡ, Boagrius, Locrensium amnis.

Βοαδρόμος, ὁ, ἡ, Dor. pro βοηδρόμος, Poët. pro quo frequentius βοηδρόμος, auxiliator, bellator, in prælio velox. Th. βοάω.

Βοαηργὲς, Syriac. Gr. ἀνὴ βοηγὲς, filii tonitrui. Marc. 3. 17.

Βοᾶσαι, Dor. pro βοᾷς, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω.

Βοάσσε, ἄλ, Dor. pro βόασε, a. 1. part. verbi βοάω.

Βοᾶσι, clamant, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à βοάω.

ΒΟΑ'Ω, BOO, clamo, vociferor, celebro: f. ήσω. imperf. ἔβοων, ων. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, άτω. Hinc βοὴ, & βοωτὸς, &c.

Βοάω, ας, ὁ, sub. ἀηδὼν, bubula pellis. Th. βοῦς.

Βοάων, ωνος, ὁ, bovinus, bubulus: ut & βοήιος, idem: à βοῦς, bos.

Βόβε, pl. à βοῦς.

Βοὰ, ᾶς, ἡ, clamor, item pugna: à βοάω, clamo.

Βοᾶς, Dor. pro βοᾷς, 3. sing. præs. sub.

Βοήδρομα, ας, ἡ, adjunctum, auxilium: à

ΒΟΗΘΕ'Ω, ῶ, auxilior, succurro: q. εἰς τὴν βοὴν θέω, ad clamorem accurro: f. ήσω. p. βεβοήθηκα. a. 1. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. βοήθησον, άτω. 2. sing. præs. imperat. βοήθει, contracte pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium, remedium, adminiculum. Et

Βοηθήιος, ὁ, auxiliaris. Item

Βοηθὸς, ὁ, ἡ, ὸν, & βοηδρόμος, Poët. auxiliator: à βοάω.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio. præda: à βοῦς & ἐλάω, abigo.

Βοηλασίη, ἡ, ἰων, p. ασία, boves agito, vel abigo: à

Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus, boum agitator vel abactor. Et

Βοηλάτις, ίδος, ἡ, boum agitatrix vel abactrix: à βοῦς & ἐλαύνω.

Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. à βοάω: & βοῆς, Dor. pro βοᾷς, præs. sub. act.

Βουκόλος, ὁ, bubulcus, qui boves pascit. Th. βοῦς, κόλος, ὁ, idem ac βοὴ, clamor. Th. βοάω.

Βόθρος, ου, ὁ, parva scrobs: à βόθρος, fovea, scrobs: q. βάθρος, à βάθος.

Βόθυνος, ου, ὁ, idem, sed Ἀττικώτερον q. à βαθύνω, excavo in profundum.

Βοιωτία, ας, ἡ, Boeotia: hinc Βοιώτιος, α, ον, Boeotius. Βοιωτάρχης, ου, ὁ, fut. ξω, impero Boeotiis.

Βολάων, illarum, gen. pl. Æol. à βολὰς. Th. βάλλω.

Βόλβιτον, ου, quod & βόλβιτος, stercus, fimus: à βόλβ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟΣ, ου, ὁ, BULBUS, radix quævis rotunda. Hinc

Βολβώδης, ους, ὁ, ἡ, bulbosus.

Βολὰ, ᾶς, ἡ, jactus: item ictus, plaga: gen. pl. Æol. βολάων: à p. m. βέβολα, verbi βάλλω.

Βουλίζω, bolidem demitto: f. ίσω, p. βεβόλικα. a. 1. ἐβόλισα. a. 1. part. βολίσας, ασα, αν: à

Βολὶς, ίδος, ἡ, jaculum, sagitta; item funis alligato plumbo, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, jacio.

Βόλος, ου, ὁ, jactus: Ion. & Poët. funda, verriculum. Th. βάλλω, jacio.

Βομβέουσι, Dor. pro βομβέουσι, βομβέουσιν, Dor. & Æol. pro βομβέουσαι, susurrant. præs. part. f. g. à

Βομβέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, bombum edo vel facio, susurro, resono: à seq. them.

ΒΟΜΒΟΣ, ου, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes, strepitus. Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis. Et

Βομβυλιός, ου, ὁ, idem: est & genus pecuniæ, βομβύλιον τὸ νόμισμα. Et

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis: à βόμβος.

ΒΟΝΑΣΟΣ, vel βόνασος, ου, ὁ, animal silvaticum; aliter μόνωψ.

Βονὴ, ὁ, nomen viri, ἀλλαγὴ. Hebr. in quo robur.

ΒΟΡΑ, ᾶς, ἡ, pabulum, esca, propriè brutorum: q. à βόω, seu βόσκω, alo.

Βορβοριγλώττης, ου, ὁ, qui cubat in luto: nomen Ranæ: ex βόρβορος & κεῖμαι, cubile.

ΒΟΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, cænum, limus, propriè ὁ ἀπὸ βορᾶς. Hinc

Βορβορόω, cano contamino.

ΒΟΡΒΟΡΥΖΩ, strepo, propriè de intestinis crepitantibus.

Βορέας, gen. Æol. pro βορέω, ut & βορέα, gen. Ion. ἀ

ΒΟΡΕΑΣ, & Ion. βορέης, ου, ὁ, Boreas, aquilo: q. ὁ βοᾶν ἢ βοᾶν, ἢ βάλλειν, quod ventus sit sonorus & violentus: vel à βορᾶ, quod edacitatem afferat. Hinc

Βορέιος, adv. Poët. à septentrionali plaga: & Βορεόθεν, & Βορεόθε: Poët. ex Borealibus, ὑπερβορεοι, qui ex remotissima regione venit.

Βορὰν, acc. Ion. pro βορὴν, à βορὰ, pabulum.

Βόρμηξ & βόρμιξ, formica, quia diligenter βορὰν μίμνει, id est, cibum quærit: vel à μύρμηξ, & certè μ & β cognata sunt.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas: hic & βόρρᾶς, nom. sing. Ion. Βόρρεω, à Borea.

Βόσις, εως, ἡ, pastus, cibus. Th. βόω inus. pasco.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus, animal: item pastus: à βόσκω. Th. βόω, pasco.

Βοσκησίδη, pastemini, Dor. pro βοσκησεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi βόσκω, pasco: f. ήσω. Th. βόω, idem.

Βόσκωνται, ωνς, ὁ, pastio: ab eod. them.

Βόσκωντι, Dor. pro βόσκουσι, pascunt, 3. pl. præs. à

Βόσκω, PASCO: f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. 1. ἐβόσκησα. à βόω, pasco, inus.

Βοσόρ, propr. nom. βοσκὸς, Hebr. qui etiam dicitur βαλὰμ: pater Balaami.

ΒΟΣΤΡΥΧΟΣ, ου, ὁ, & βόστρυς, χος, ὁ, cincinnus, capillus, ramus: q. quod nova instar pili coheerent.

Βοτὰ, vide in βοτὸν.

Βοτάνη, ης, ἡ, herba, gramen: à βόσκω, esca: quod à βόω, pasco. Hinc

Βοτανικὸς, ὴ, barbarus: &

Βοτάνιον, ου, τὸ, herbula: ab eod. them.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. pastor: à βόω, inus.

Βοτὸν, ὁ, τὸ, pecus, armentum. Th. βόω, pasco.

Βοτὸς, ὴ, ὸν, alimentum: ab eod. them.

Βοτρύδον, adv. racematim, in modum racemi. Th. βότρυς.

Βοτρυώδης, ους, ὁ, ἡ, racemosus: &

Βοτρυώδη, adv. racematim, in modum racemi. Th. βότρυς.

Βοτρυῖτις, ὁ, ἡ, vitis, quæ botros, ut liberos fert: ex βότρυς & τίκτω.

ΒΟΤΡΥΣ, υος, ὁ, botrus, uva, racemus: voc. ὦ βότρυ. acc. pl. Βότρυας, quæ vitio fiunt. Hinc βοτρυώδης, ους, ὁ, ἡ, racemosus.

Βῦ, est particula augendi: à βῦς, id est, bos, quia magnum animal.

Βῦ etiam pro βοὸς. Poët.

Βυβάλις, εως, ἡ, &

Βυβάλος, ου, ὁ, bubalus, sylvestris bos: à βῦς, bos.

Βυβίστης, ου, ὁ, Dor. pro βυβίστης, ου, ὁ, bovis pastor, bubulcus: à βῦς & βόω inus. pasco.

Βύζηνος vel Βύζηρος, ὁ, magna fames: à βῦ, particula augente, & βρώσις, cibus, quod à βρώσκω, comedo.

ΒΟΤΒΩΝ, ῶνος, ὁ, inguen. Sic & tumor dicitur circa inguina.

Βυκάδη, ης, quæ valdè se jactat: à γαίω, glorior.

Βυγλώσσης, & ου, ὁ, lingua fabula, herba: &

Βυγλώσσου,

βο-λάσσιος, ſilua piſcis; Angl. Bolt: ex βόϛ & γλάσσα.

βό-δυτος, ὁ, ἡ, bovis exterioris: à βόϛ & δύω, quod à ζεύγει. Th. ζύγιος, pelii.

βοθυσία, ας, ἡ, immolatio boum: ex βόϛ & θύω, mactо.

βουκόλος, ου & βό-κος, & βού-κος Dor. ὁ, bucolus: & bubulcus, meſſor: idem quod βώτης, ου, ὁ. Th. βόϛ.

βόλυγξ, υγος, ὁ, ſtimulus bouum: κέντρον, quo aguntur βόες.

βουλεύω, ῶ, f. ῡσω, boves paſco: item generaliter paſco, & lallo. βουκολίσαι, dat. ſing. part. præſ. ex βόϛ, bos, & κόλος, cibus.

βουλία, idem ac βουλεύσιμον.

βουλιδίζω, item βουκολιάζω, & βουκολιάδω, Dor. f. ῡσω vel ίξω, paſtoritium carmen cano: & indè

βουλιασμός, ὁ, ὁ, paſtoritii carminis modulatio; tibiæ cantus & tripudio: &

βουλιαστής, ὁ, ὁ, paſtoritii carminis modulator: à βούϛ & λύω, ſolvo.

βουλικός, ὁ, paſtoralis, paſtoritius: &

βουλίσιος, ου, τὸ, armentum bouum: item

βουλισμός, ὁ, ὁ, paſtoralis cantilena: & βουλιστής, & Dor. βουλιστής, ου, ὁ, bubulcus, armentarius: ex ειϛ. th.

βουλοφόρτης, ου, ὁ, Dor. pro βουλοφόρος, quod vide.

βούλει, vis, Att. pro βούλῃ, 2. perſ. ſing. à βούλομαι, volo.

βούλεο, malis, præſ. imperat. Ion. pro βούλου, à βούλομαι, volo.

βούλετ' pro ἐβούλετο, imperf. ejuſd. verbi.

βουλέων, Ion. pro βουλῶν, præſ. imperat. paſſ. à βουλόω, conſulto.

βούλημα, ατος, τὸ, conſilium. Th. βουλή, idem.

βουλήμων, ονος, ὁ, ἡ, Ion. & Poët. pro βουλόμενος, præſ. part. à βούλομαι, volo.

βουλόωσι, 3. 1. imperat. m. βουλόωντι, dat. ſing. a. 1. part. act. verbi βουλόω, conſulto. Th. βουλή.

βουλόωντε, a. 1. part. dual. num. βουλόωντ, 2, 3, ſub. à βουλόω.

βουλόωσι, 3. 1. Ion. ejuſ. them.

βουλοσύνη, ης, ἡ, conſultatio: &

βουλοσύνιον, ου, τὸ, conſilii locus, curia, ſenatus: item

βουλυτής, οῦ, ὁ, conſultor, ſenator, à βουλεύω, conſulto. Th. βουλή, conſilium.

βουλύτιος, ον, conſultus: item, ſenatorius, ad ſenatum ſeu curiam pertinens: &

βουλύτιος, ος, ὁ, in deliberationem cadens: ab eod.

βουλύσασι, conſulat, pro βουλήσῃ, 2. ſing. præſ. ſub. per Peragogen ου in ω: à

βουλύω, conſulto, f. ύσω. p. βεβούλυκα. a. 1. ἐβούλυσα. a. 1. m. ἐβουλυσάμην. Th. βουλή.

βουλῶν, gen. pl. Poët. pro βουλεύων, à

βουλή, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, curia: Hinc βουλικός, conſulto, βουλευτής, οῦ, ὁ, ſenator, βουλίδιον, ου, τὸ, curia, βουλή, ῆς, ἡ, inſidiæ. Συμβούλιον conſilium do.

βούλομαι, Ion. pro βούλῃ, 2. ſing. præſ. à βούλομαι, volo.

βουλοῦσιν, ες, ε, a. 1. opt. paſſ. βουληθείη, dem, volens, a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi.

βούλημα, ατος, τὸ, voluntas, arbitrium, propoſitum a Th. βούλομαι, volo.

βουλύσιος & βούλυσις, dat. pl. Ion. pro βουλαῖς, à βουλή, conſilium.

βούλυσις, ιος, ἡ, idem ac βούλημα · & ab eod. th.

βουλητικός, ὁ, voluntarius: &

βουλητός, ὁ, ſub voluntatem cadens: à βούλομαι, volo.

βουλοφόρος, ου, ὁ, ἡ, conſultor, conſiliarius, voc. ὦ βουλοφόρε ex βουλή, & φέρω.

βούλομ' pro

BOΥ'ΛΟΜΑΙ, volo, item, malo, & cupio: βούλει, & βούλεαι, Poët. vis, pro βούλῃ · præſ. opt. βουλοίμην, οιο, οιτο. imperf. ἐβουλόμην & ἐβουλόμεν. Att. ου, ετο, f. βουλήσομαι. p. βεβούλημαι. tanq. à βούλομαι. a. 1. ἐβουλήθην, & Att. ἐβουλήθεν· prætm. βεβούλημαι in compoſ.

βοῦλος, ὁ, inteſtina: unde farcimina ſunt. Lat. bolus.

βουλυτός, ὁ, ὁ, tempus quo boves ſolvuntur à jugis, veſpera: à βόϛ, & λύω, ſolvo.

βούνιφος, ου, ὁ, binnulus magnus: ex βου, particula augente, & νιφάς, binnulus. Invenitur & τὸ βούνιφον.

BOΤΝΟ Σ, οῦ, ὁ, collis, tumulus: hinc

βουνώδης, clivoſus. q. à βουνός, quia ſcanditur.

βούπαις, αιδος, puer vel adoleſcens grandis vel pinguis. Ex βου particula intenſ. & παῖς. hinc fortaſsis Angl. Boudy.

βούπαλος, magnus, propriè ſultator, item, ἄσινος, Βούπαλος, μέγα καὶ ὄνομα· Heſych. ut ſic, vel ſimpliciter magnum, vel pro μέγας ἐνῶ καὶ ὄνομα magnus aſinus, & nomen inſuper proprium. Th. πάλλω.

βυπλήξ, ῆγος, ὁ, ſimulus, quo boves pungunter, βουκέντρη, q. βέλος πλήσσον. Vel ſtatica, quæ ſit ex bubula pelle.

βουπλῆγι ἰθυνάλ, magnâ verua, q. ad boves transfigendos. Ex βόϛ, & πλήσσω, transfodio: p. m. πλῆγος.

βούπρωρος, ſive βούπρωρος, ου, ὁ, fruſtum qui clauditur clate, i. e. palma ſuo involucro incluſa.

BOΥ'Σ, οός, ὁ, ἡ, ὄ, BOS, vacca. ab βόϛ, vaccæ, dat. pl. βουσί, & Ion. βόεσσιν, in acc. ſing. βοῦν. acc pl. βόας, βῶς. Hinc βόεος, βόειος, &c.

βούσιρις, in acc. Βούσιριν, Buſiris, rex Agrigentinorum.

βοῦτις, ιδος, ὁ, Dor. pro

βούτης, & hoc à βόϛ, pro quo & βουτάς, ᾶ-δος, ὁ, paſtor. Th. βόω inuſ. paſco.

Βότανον & ου, *Botanum*, herba, quam Cic. *Pabulum*, *boves carpunt*.

Βούτυρον, ου, τὸ, *BUTYRUM*, *Lactis spuma*, Gen. c. 18. ver. 8. à βοῦς, *vacca*, & τυρὸς, *caseus*, quod à bubulo lacte plurimum fiat. Angl. butter.

Βουτύρια, *boves mactæ*: & hinc

Βουτύρης, *bouum interfector*, à βοῦς & τύπτω, *occido*. P. m. πίρτω.

ΒΟΎΩ, f. ύσω & ώσω, p. ιχα. *pasco*, thema inusit. pro quo in usu est, βόσκω, idem. Hinc Σύτης, Σετὴς, Comm. βουκόλος, μυλοκόπος, &c.

Βοᾶν, *clamarem*, Attice pro βοήσαιμι Conj. ου.

Βοαδρόμος, *celebratus*, à βοάω.

Βόων, *clamabant*, pro βόων, 3. pl. imperf. act. à βοάω, βοήσω, gen. sing. part. præs.

Βόσκει, Dor. pro βόσκῃ, 3. pl. præs. act. à βόσκω.

Βουκᾶς, ᾶδος, ὁ, *cui bovini sunt oculi, magni & venusti*: ex βοῦς & ὠπὴ, ὠπὸς, *oculus*, quod à p. m. ὄπτομαι, ab ὄπτομαι.

Βουκᾶν, *vociferantis*, gen. sing. præs. part. act. f. g. verbi βοάω.

Βουνὸς, f. ὁου, p. υκα, *ere*. præs. inf. βοῆναι: ex βοῦς & ὠθέω, *pello*.

Βοώτης, ου, ὁ, *Bootes*. Nomen signi cælestis, quod *Arctophylax* dicitur, ex βοῦς & ἄγω, *trado*. Est enim bouum agitator: item, *bubulcus*.

Βραδεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis*, & de eod. *disjudicatio*: &

Βραδεῖον, ου, τὸ, *præmium villoriæ*, à seq. them. Hinc Ang. brabe.

ΒΡΑΒΕΥΣ, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis, certaminis moderator & arbiter*: à βράβος virga, quam βραβεῖον gestare solebant, vel quod virgâ palmea designabantur victores.

Βραβεύω, f. ῦσω, idem

Βραβεῖον, *præmium de certamine, de villoria decerno*: item *impero, moderor*, βραβεύω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύω.

ΒΡΑΒΤΑΑ, τὰ, *pruna Damascena*.

ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, vel ὼς, ῶν, *velocis*, à βρέχω, *quia guttæ accidit*.

Βραχίων, *tardè*: item *segniter & cunctanter*, βραδύτερον, *tardius, segnius*, βραδύτατα, *pardissimè*: adv. à βραδὺς.

Βραδύτης, τος, ἡ, Æol. pro βαδύτης, *gracilis*, quod vide.

Βράδιον, *tardius*, compar. & in superl. βράδιστον à βραδὺς, *tardus*.

Βραδυνόοις, *tardæ mentibus*, dat. pl. præs. part. f. g. à

Βραδύνω, *tardo, cunctor*, f. υνῶ, 2. 2. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπλοία, ας, ἡ, *tardè navigo*. f. ύσω, p. βεβραδύπλοκα. ex βραδὺς, & πλέω, *navigo*. vide

Βραδύς, εῖα, ὺ, *tardus*, a. πος, in compar. βράδιων, & βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος. Hinc

Βραδύτης, ητος, ἡ, *tarditas, segnities*.

ΒΡΑΊΖΩ, & βράσσω, f. σω, *fervio, bullio*.

ΒΡΑΎΤΩ, sive βράσσω, *herbas*, quæ Latinis dicitur *subigo*.

Βράγχιον, ου, τὸ, *agrestes ofus*.

Βράκος, ου, τὸ, idem ac βράκης, ης, ὁ, *velum* seu *tegmen pudendorum*, *bracca* jam dicta.

Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. verbi βράζω, *fervere*.

Βράσις, εως, ἡ, & βράσμα, ατος, τὸ, & βράσμος, ὁ, *ebullitio, fervor*. Th. βράζω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βρέγω, imperf. vel a. 2. Ion. à βρέχω. *Irrepitam edo*.

Βρέγμα, ατος, τὸ, *brevis*. Vada, quæ propter aquitum brevitatem *brevia* vocantur.

Βρεχέα, Ion. pro βραχέα, fœm. gen. à βραχὺς.

Βρεχθεὶς, & in f. g. βραχθεὶς, *perfusus*: a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio*, a. 2. pass. ἐβράχθην, a. 2. inf. βραχθῆναι.

Βρεχέως, adv. *breviter, paucis*.

ΒΡΑΧΙΌΝ, ονος, ὁ, ἡ, *BRACHIUM*, q. comp. à βραχὺς quod lacertus brevior sit ulnâ.

Βρεχίων, etiam *brevior*, compar. ut & βραχύτερος, *brevissimus*: superl. à

ΒΡΑΧΥ Σ, εῖα, χύ, ὁ, ὼς, *brevis*, *a*. μὲ βραχὺ, *paulò, post*: βραχύ τι, *paululum*: διὰ βραχίων, *paucis*. Hinc forsan Angl. to bitat.

Βρεχυσκελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, Dor. pro βραχυσκελὴς, *qui brevi ferrum seu cultidem habet*: ex βραχὺς, & σκέλος, *ferrum*.

Βρεχύτατος, ατος, ὁ, *brevissimus*: à βραχὺς.

ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω. *sano, strepo*: proprie de iis quæ franguntur. Hinc Angl. break.

Βρίγμος, ατος, τὸ, & βρίγματα, ὁ, ὁ, *fincipat*, à βρίγω, *madefacio*.

Βρικακὶξ, *vox ranarum*.

Βρίμασθαι, Poët. idem ac τὸ βρίμειν, à

ΒΡΕ'ΜΩ, *FREMO*, *murmuro*: f. μήσω. p. m. βέβρεμμαι. indè βρέμιτος, *fremitus*.

Βρένθης, *cervus*, Messapiis.

Βρένθις, & βρένθις, *latinca*.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ους, ὁ, *avis quædam*: item *fastus*: indè βρενθύεσθαι, *arrogantem esse*.

Βρίκτων, *caput cervi*, Messapiis: à βρένθης, *cervus*.

Βρίξω, *pluere*, a. 1. inf. à βρίζω, f. 1. act. à βρίχω, *pluo*.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, ατος, τὸ, *simulachrum*, βάτνα, *idolum*.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *infans*. Hinc

Βρεφύλιον, τὸ, *infantulus*.

Βρίχμη, ης, ἡ, &

Βρεχμὸς, ὁ, ὁ, *fincipat, caput*: à βρίχω.

ΒΡΕ'ΧΩ, *madefacio, irrigo, bibo, pluo*: f.

ξω, γ, ξα. aor. 1. ἔβρυγξα. aor. 2. pass. βεβρύγξομαι. perf. pass. βεβρυγμαι. Hinc Angl. derivatum videtur to bruck.

Βρᾶσμα, τος, τὸ, ὁ, ἡ, ἐσθίειν: q. ἁ βίβρω. Unde forsan Angl. Beef, utpote inde excipiamus.

ΒΡΙ, particula epitatica, significans ἰσχυρὸς, validus.

Βρῖθι, 3. sing. ind. à βρίθω, quod vide.

Βρῖθον, acc. sing. à Βρίθρος, ου, ὁ, Attic. pro

Βρίθρος, ου, ὁ, Briareus, centimanus; nomen Gigantis: ex βρῖ particula intens. & Ἄρης, Mars: vel à

Βρισηΐς, ίδος, ἡ, robusta, validus: à sequ.

ΒΡΙΑΩ, ά, f. άσω, robustum reddo, robustus sum; vel potentem reddo, potens sum: extollo, tumesco.

ΒΡΙΖΩ, f. ξω, & ξομαι, pass. sumptum cibum paululum dormio: q. βορίζω.

Βρόμος, ου, ὁ, vehementer clamans, Martis Epith. ex βρῖ & ἠνύω, clamo, pro ἀνύω, idem.

Βρῖς, ῖδος, ἡ, & Βρίσις, εως, ἡ, pondus, gravitas. Item

Βριθύς, ύος, & ίος, gravis: à

ΒΡΙΘΩ, sum gravis, onustus sum: propendeo, cum impetu inclino. f. ήσω. p. m. βέβρίθα.

Βρῖμη, ης, ἡ, robur, potentia: à βρῖθω.

ΒΡΙΜΟΌΜΑΙ, ώμην, & ώμουν, ώμαι fremo, fremo, exardesco ira: q. à βρίμη, fremo.

Βριμώδης, ους, ὁ, ἡ, currum gravans: ex βρῖθω, gravo, & ἅρμα, currus.

Βρισεύς, ῆος, ὁ, nomen propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. à Βρισηΐς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙΤΤΟΣ, ου, ὁ, echini marini genus.

ΒΡΟΎΧΟΣ, ου, ὁ, guttur: βρύχω, ου, ὁ, idem. q. à βρέχω, sorbeo.

Βρόδον, rosa: Æol. pro ῥόδον.

Βρόμος, ου, ὁ, fremitus, fragor: item avena, à βρίμη, fremo: hinc βρομία φάρμακα.

Βροτέη, ῆ. f. nom. p. ους, sono, à

ΒΡΟΝΤΗ, ῆς, ἡ, tonitru: q. βορυτὴ, à βρίμη fremo.

Βροτοί, Dor. pro βρότοι, gen. pl. à

Βρότος, & βρότεος, ου, ὁ, ἡ, mortalis, humanus: quod à βρότη.

Βροτόεις, εσσα, εν, Poët. idem ac βροτὸς, mortalis.

Βρυκόλμοι, οις, Dor. pro

Βρυτόλμαι, οις, calcator hominum: ex βρυτὸς, homo, & βῆμα, gressus: quod à Calco, ere.

Βρυτόμις, ιος, ὁ, saniosus, cruore respersus: in acc. Βρυτόμιν, à Βρότος, cruor.

Βρυτολοιγὸς, ὁ, ὁ, homicida: ex Βρότος & λοιγὸς pernicies.

Βρυτοῖσι, mortalibus: dat. pl. à

ΒΡΟΤΟΣ, ὁ, ἡ, mortalis, homo: q. ἐρετὸς, id est, ὁ ἐπὶ γῆς ὤν, quod nihil sit mortale quam homo. Vel à βορὸς, diurnus, γ. m. βόρος, sit μορτὸς, ὁ, ἡ, τὸ μορτὸν, ὁ, ἡ, ὁ μορτὸς, ὁ, ἡ, τὸ μ in β mutato, ὁ βροτὸς, ὁ, ἡ, τὸ βρότον. Hinc βροτόεις, & βροτεῖος immortalis.

Βρύζω, ξω, ὁ, (onomatopœia) sonitus, crepitus.

Βρύθω, f. ύσω, cruore inficio, cruento: à Βρότος item hominem facio: Βροτόω Deum mortalem fieri: à Βρότος.

ΒΡΟΤΤΟΣ, ου, ὁ, ῆ, species tocustarum: q. à Βρόμος.

Βρυχὰ, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. Th. Βρύχω, humecto.

Βρύχος, idem ac Βρόγχος, guttur.

Βρυχώδης, ους, ὁ, ἡ, ὑ, inaquosus, aridus.

ΒΡΟΎΧΟΣ, ου, ὁ, laqueus, restis: q. à Βρόγχος, extrito γ, est enim quo guttur eliditur.

ΒΡΟΎΧΩ, sorbeo, insulo: unde ἀναβρόχω, καταβρόχω. q. à Βρίχω.

Βρύχημα, ατος, τὸ, morsus: à βρύκω, mordeo.

Βρυχηδὸν, ὁ, ὁ, stridor proprie dentium, fremitus; item rugitus: à βρύχω, strideo.

ΒΡΥΚΩ, f. ξω. p. χα mordeo, rodo: item dentio.

ΒΡΥ̂Ν, vox infantium potum petentium, pro πεῖν.

ΒΡΥ̂ΟΝ, ου, τὸ, muscus, alga: Est & herba genus.

ΒΡΥΤΙΟΝ, ου, τὸ, & βρύτης, ου, ὁ, cerevisia: vinum hordeaceum. q. à βρύω. hinc forsan Angl. to brue, vel brew.

ΒΡΥΤΧΩ. f. ξω. p. χα. frendo, strideo. perf. pass. βέβρυμμαι, inde βρυμὸς.

ΒΡΥ̂Ω, f. σω. p. βέβρυκα: scateo, fundo ut, germino, pullulo: inde ἔμβρυον, ου, τὸ, infans: utero conclusus.

Βρυόεις, όεσσα, όεν, rosus. a. 1. part. pass. à βρύω rosum.

Βρῶμα, ατος, τὸ, esca: à Βρώσκω, comedo.

Βρωμία, ας, ἡ, fames: à

ΒΡΩΜΟΣ, ου, ὁ, gravedolentia, fœtor: & hinc.

Βρωμώδης, ους, ὁ, ἡ, fœtidus. q. à βρῶ & ὀδμὴ.

Βρώσιμος, ος, ον, esculentus: βρώσιμον, edulium: à βρώσκω.

Βρῶσις, εως, ἡ, & τὸ, ὑ, cibus, edulium: & βρῶσα comedendi actio: item erosio, à seq. ib.

ΒΡΩ̂ΣΚΩ, comedo, depasco. f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. pass. βέβρωμαι, σαι, ται, α. 1. pass. ἐβρώθην Angl. brouse.

Βρωτὴς, ὁ, qui comedi potest, esculentus: unde forsitan Germ. brot, Angl. bread.

ΒΥ̂ΑΣ, ου, ὁ, bubo, avis nocturna.

ΒΥ̂ΒΛΟΣ, ου, ὁ, papyrus Ægyptia: Scribitur & βίβλος.

Βύζω, confertim impleo: inde βύζιον, densa. Th. βύω, obturo. Est & βύζω, vagio, à βύ, voce infantili: vel ὦ βύ est, bubulo.

Βυ-

Βυκάνη, ης, ἡ, *BUCCINA*. Inde βυκανιστὴς, *buccino* : &
Βυκανίστης, ου, ὁ, *buccinator*.
Βυκάνης, ὁ, *sonans, spirans*, venti epithet: à *Cal.* *confertim impleo*.
Βυκὰς, ᾶδος, *confertus* : à βύκω, *obturo*.
ΒΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *hordeum madefactum*, quod coctores cervisiarii *malt*am vocant.
Βυνίω, *mergo*, Hesych. βυθὸν βυνίζειν Æol. est à βάπτω.
ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, *corium, pelis* : inde Angl. purſe. &
Βυρσεὺς, έως, & Att. εἰος, *curiarius*.
Βυρσοδέψης, ου, ὁ, *cerdo, curiarius* : ex βύρσα, & δέψω, *excorio*.
Βύρσα, ἀλῶν, τὸ, *obturamentum* : à 1. perf. pract. paſſ. verbi βύω.
Βύσσινος, η, ΒΥ'ΣΣΙΝΟΣ ; metaph. βύσσινα ῥήματα, *ornata verba*. Th. βύσσος.
Βυσσοδομέω, *profundè cogito, machinor* : item *fundamenta profundè jacio* : à βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, *fundum* : & δομέω pro δέμω, *ædifico*. Th. δέμω, *ſtruo*.
Βυσσόθεν, *ex imo*, adv. à
Βυσσὸς, ὁ, ἡ, *fundum, profunditas*. Ion. pro βυθὸς inde εἰσνεμ.
ΒΥ'ΣΣΟΣ, ου, ἡ, *byſſus*, lini pretioſiſſimi genus : hinc βύσσινος.
ΒΥ'Ω, f. σω. p. βέβυκα, *obturo, obſtruo* ; item, *impleo, vego* : βύζω, idem.
Βώ, βῶς, & βοῦς, βῶς, Ion. ᾱ, ᾱ. ſub. à βοάω, *eo*.
Βωβεῖν, per contract. Ion. pro βοᾶν.
Βωκολαξεῖς, Dor. pro βουκολοῦσι, *bucolicum carmen canabis* : &
Βωκολιάσδω, Dor pro βουκολιάζω, *paſtorali more cano* : βωκολιάδδω, Dor. imperat. pro βουκολιάζω. Hinc &
Βωκολαστὴς, οῦ, ὁ, Dor. pro βουκολαστὴς, ου, ὁ, *bucolici carminis cantor* : ex βοῦς, κόλον, *cibus*, & ἄδω, *cano*.
Βωκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, *paſtoralis* : &
Βωκόλος, Dor pro βουκόλος, *bubulcus* : à βοῦς & κόλον, *cibus*.
Βῶλος, ου, ὁ, Dor. pro βοῦλος, ου, ὁ, idem quod βουκόλος, *bubulcus, meſſor*. Them. βοῦς.
Βωλὰ, *conſilium*. Dor. pro βουλή.
Βωλὸς, ου, ὁ, Poët. idem quod βόλος. Βωλῖτης, ου, ὁ, *boletus*, fungi genus : à
ΒΩ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *gleba, ager, maſſa* : item, *ſolus*, Angl. holm. Hinc
Βωλώδης, ους, ὁ, ἡ, *globoſus*.
ΒΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *baſis* : item *ara*. q. à βάω, ſeu βαίνω, Euſtath. alii ab Hebr. במה *ſummi & ara diis & deabus* ; θυσιαστήριον & *altare* Deo vero.

Βῶν, Ion. & Dor. pro βοῦν, vel acc. ſing. à βοῦς, ὁ, ἡ. Dor. pro βόες, οἱ, *hos* & in ac. pl. de βόας, & in dat. pl. βωσὶ.
Βὼξ, *pixis*, à clamore dictus : nempe à βοάω, Dor. βωξῶ.
Βῶρος, ου, *Borus*, nom. propr. viri, item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardia.
Βῶς, acc. pl. Dor. vide in βᾶν.
Βώσαι, *vocare* ; Ion. & Dor. pro βοῆσαι, ᾱ. 1. inf. verbi βοάω.
Βώσας, ασθ', & βώσομαι, ac βώσωμαι, apud Poëtas ſæpe reperiuntur, pro βοήσας, ᾱ. 1. part. & βοήσομαι, & βοήσωμαι, per contract. à βοάω, *clamo*.
Βωστρέωμες, Dor. & Poët. pro βωστρήσωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. à
Βωστρέω, Dor. verb. pro βοάω, *voco*. Hinc βωστρέωμες, Dor. pro βωστρήσωμεν, 1. pl. ᾱ. 1. ſub. act.
Βώτας, ας ὁ, Dor. pro βώτης, ου, ὁ, *paſtor*.
Βωτιανείρᾳ, φερωίσᾳ, dat. ſing. f. g. à
Βωτιάνειρος, ου, ὁ, ἡ, *alens viros* : à βώτις, ὁ, & ὁ βώτης, *paſtor*, quod à βίος, inuſ. *paſco* : & ἀνὴρ, *vir*.
Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βώτης, *paſtor* : à βίος, inuſ. *paſco*.

Γ

Γ Tertia apud Græcos littera, ternarium numerum denotans. Γ, interdum pro δ, ponitur. Et γ' pro γε, *quidem, certè*.
Γὰ, Dor. pro γᾶ.
Γαββαθὰ, ἡ, nomen plateæ, ἀλλότ. Hebr. *pavimentum elatum*.
Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, ἀλλότ. Hebr. *robur Dei*.
ΓΑΓΑ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *Gagates* lapis. à γάγας, qui eſt fluv. Lyciæ.
Γαγγαλίζω, *titillo* : à γάω τὸ γαλᾶν, *facio ridere* : vel à γάνος, *lætitia*.
ΓΑΓΓΑ'ΜΗ, ης, ἡ, *ſagena, rete piſcatorium* : q. à γάω, *capio*.
ΓΑΓΓΙΤΙΣ λίθος, ſeu γαγάτης, ου, ὁ, *gemma quædam* : à Gange fluv.
ΓΑΓΓΑΓΩΝ, ωνος, ὁ, *nervi præter naturam contortio*.
ΓΑ'ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ *GANGRÆNA*, partis alicujus mortificatio. Angl. gangrene. q. à γάω vel γαίνω, *depaſco*.
Γαδ', *Gad*, nomen viri, ἀλλότ. Hebr. *turma*.
Γαδαρεὺς, έως, ὁ, *Gadarenſis*.
Γαζαῖος, ου, ὁ, nomen Gentile. Hebr. *ſepto cinctus*.
ΓΑ'ΔΟΜΑΙ, *gaudeo*.
ΓΑ'ΖΑ, ης, ἡ, *gaza*. Perſica vox, *opes, divitiæ* : item, *theſaurus*.
Γαζοφυλάκιον, ου, τὸ, *ærarium Eccleſiaſticum*.

&

& proferre ipſo τῷ ἐκφέρω. & ἐκφορὰ, exſpectatio, quod à φέρομαι, exſpecto.

Γαῖαν, Dor. pro γαῖαν, genit. inf. à γαῖω, gaudeo. Dor. γαῖον.

Γάϊσατε, Dor. pro γάϊσατο, 3. ſing. a. 1. ind act. Ion. verbi γαΐω, gaudeo, lætor.

Γαῖα, pro γαῖα, & Ion. γαίη, ης, ἡ, terra.

ΓΑΪ'Α, ας, & Poët. γαιὰ, ας, ἡ, terra, tellus: item regio, patria: & per aphæreſin αἶα in proſa γῆ. Hinc

Γαιάδε, adv. à terra. &

Γαιήϝ-ος, γάϊος, & γαΐ-ος, ᾱ, ον, item,

Γαιήϊος, ος, ον, terreni: terreſtris. Th. γαῖα.

Γαιήχ-ος, & γαιάχ-ος, ᾱ, ον, terram cingens & continens: Dicitur & pro cod. contracte γαιῆχ-ος, & γαΐ-ος ex γαῖα, & ἔχω, contineo.

Γαῖ-ος, ᾱ, ον, Gaius, vel Caius, nomen viri.

ΓΑΙΣΟ'Σ, vel γαΐσ-ος, ᾱ, ον, geſtum, contus, armaturæ genus: ἀπὸ τοῦ ἔχεσθαι. Pollux.

ΓΑΪ'Ω, glorior, ſuperbio: præſ. part. γαίων· unde Angl. gay.

ΓΑ'ΛΑ, αλ-ος, (tanquam à γάλακ-) γάλακτος, à gr. ut caſus ejus ſecundus & tertius demonſtrant.

Γαλαβιὸς, ᾶ, ὁ, binnulus qui non ablactatur: à γάλα, lac.

Γαλαξιὰς, γαλαβιὸς, ᾱ, & γαλαβιὰς, ᾶς, ὁ, ἡ, lacteus: ab eod. th.

Γαλακτοπώτης, ου, ὁ, qui lac potat: ex γάλα, & πίνω, bibo.

Γαλάνα, ας, ἡ, Dor. pro γαλήνη, ſerenitas.

Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mul.

Γαλαξίας κύκλος, lacteus circulus in cœlo.

Γαλάτης, ου, ὁ, nomen gentilitium, Galata.

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Aſia minori, Galatia, & Gallogræcia. Gr. lacteâ.

Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, Galaticus.

ΓΑΛΕ'Η, ης, & in proſa γαλῆ, ἡ, muſtela: casus: nam felis eſt proprie αἴλουρος. Hinc

Γαλεὰς, ᾶ, ὁ, mullus, piſcis genus. &

Γάλεος, ου, ὁ, catulus, felis: γαλέωτης, ου, ὁ, ſtellio.

Γαληνὸς, & γαλανὸς, ὴ, ὸν, tranquillus, ſerenus, hilaris. Th. γαλήνη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, muſtela: vide Γαλέη.

Γαλιάσσω, Poëtic. pro

ΓΑΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, ſerenitas, tranquillitas maris, malacia. q. γαλάνη, à γάλα. Eſt & nomen propr. mulieris. Hinc

Γαληνιάω, ῶ, ſereno: γαληνιᾷ, V. idem.

Γαληνώσαντα, acc. ſing. part. præſ. f. g. à γαληνόω, tranquillo: ſum. Th. Γαλήνη.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis. Hebr. limes.

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, ου, Galilæus.

ΓΑΛΓΟΥΛΙΣ, ιος, ἡ, fruges, vitiæ ſimilis: urtica maxima. q. à γαλέη, felis.

Γαλλὸς, οῦ, ὁ, nomen viri. Gallus.

ΓΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, (ſic γαλλὸς, cohortatus, βαδὸς, q. ab ἄλλομαι, qui pacatam ſuam mulierem. Vel à Gallo, Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΑ'ΛΩΣ, ω, vel οῦ-ος & γαλλὸς, οῦ, ὁ, GLOS. ſocer mariti, vel uxor fratris: q. à γάλα, lac, quod ſint quaſi ἀμογάλακτες.

Γάμαι, παρῴχ. Dor. pro γῆμαι, 2. 1. inf. à γαμέω. quod vide.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri Hebr. retributio Dei.

Γαμβρέω, f. ήσω, p. κα, connubio jungo vel ſocio: à ſeq. th.

ΓΑΜΒΡΟ'Σ, ᾱ, ὸν, gener, ſocer: item, frater uxoris: in dat. pl. γαμβρῆσιν, Ionic.

Γαμετίσσαις, matrimonio jungantur, 3. pl. præſ. imperat. act. à γαμέω.

Γάμῃ, Dor. & Ion. pro γήμῃ, 3. ſing. 2. 1. ind. à γαμέω, quod vide.

Γαμήσιππος, gen. ου. pr. γαμήσιππος, ſ. 1. m. verbi γαμέω, uxorem duco.

Γαμητὸν, verbale à γαμέω,

Γαμητὰ, ῆς, ὁ, &, γαμήτης, uxor. &

Γαμήτης, ου, ὁ, maritus. à ſeq. th.

ΓΑΜΕ'Ω, uxorem duco, u. ἀδ. f. ήσω. p. γεγάμηκα. a. 1. ἐγάμησα· & per ſyncop. & metath. ἔγαμα. unde a. 1. ſub. γάμω, inf. γῆμαι, & part. γήμας, a. 1. m. ἐγαμήθην. a. 1. paſſ. ἐγαμήθεν. Plurimum, ſponſus γαμεῖ, ſponſa γαμεῖται dicitur. q. à γάω, unde γάσαι oriundus ſum; vel q. à γαίω, glorior. Hinc

Γαμήλιος, ᾱ, ον, nuptialis nuptiale. &

Γαμηλιών, ῶν-ος, ὁ, ὁ, nuptialis, conjugalis.

Γαμηλιὼν, ῶν-ος, ὁ, Octobris, aut Januarius: à celebratione nuptiarum ſic dictus.

Γαμήσαιμι, nuptiis, nuptiæ deſidero: à γαμέω.

Γαμίζω, f. ίσω, p. γεγάμικα, nuptum do. γαμίζομαι, nuptui collocor, elocor. & γαμίζ(ν, eſt parentum. Sponſus dicitur γαμίσσω· Sponſa verò γαμίσσεται. Th. γαμέω.

Γαμικὸς, ὴ, ὸν, nuptialis: &

Γάμιος, Poët. idem: à γάμος, quod à γαμέω.

Γαμίσκομαι, idem quod γαμίζω, & γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι.

Γάμοιο, gen. Ion. pro γάμου, à γάμος.

Γαμοῦνται, nubat, præſ. opt. paſſ. à γαμέω.

Γαμπελοῦσθαι, furtivas nuptias quærere: ex γάμος & πέλομαι, furor. p. m. πέλασθαι.

Γαμψ-ὼν, ῶν-ος, ὁ, Ion. pro γαμφ-ὼν, ὠνος, ὁ, circuli: ex γῆ, terra, & μέτρον, divido. præt. m. ἰαμπεγα.

Γάμ-ος, ου, & Ion. γάμοιο, ου, vel οι γάμοι, nuptiæ; item conjugium, matrimonium: q. ἁμὸς, à ἁμάω, quod domentur virgines nuptæ: vel à γαμέω, quod vide.

Γαμοσύν-η, ης, ἡ, nuptiæ artiani. γαμοσύνη λ-ος

λ&c. ῆς, ἡ, *genitalia mulieris*: à γίνομαι & γίγνομαι, *orior*: hinc γαμόγενλια, *nuptiæ pares*.

Γαμψιμέλη, dat. sing. præs. part. pass. f. g. à γαμψόω, *curvo*.

Γαμψώλαι, αὶ, *malæ*, *maxillæ*: à

Γαμψὸς, ἡ, ὁ, *incurvus*, *inflexus*, *adunca*, idem quod κηκὸς, quod à κάμπτω, *flecto*.

Γαμψώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, *curvæ habens unguis*: à γαμψὸς & ὄνυξ, *unguis*.

Γαμψώνυχος, ν, idem, & ab illâ.

ΓΑ'ΝΟΣ, ους, τὸ, *lætitia*, *voluptas*; item *splendor*.

Γάνυσα, f. ύσω, p. αχα, *lætitia afficio*, item *splendeo*: &

Γάνυμαι, seu γανύομαι, & γανίομαι, unde γανίσσομαι, *gaudeo*, *lætor*. Th. γανυ-, *lætitia*.

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr.

Γάνυμαι, ύσ, τὸ, *lætitia*, *splendor*: &

Γάνυσις, εως, ἡ, idem. Th. γανυ-, idem.

ΓΑΡ, *enim*, *nam*, conjunctio causalis.

ΓΑΡΓΑΙΡΕΙΝ, *splendere*: q. ex μορμύρειν: tam *vibrare*, *palpitare*; item *multiplicare*: indè γάρθρα, *multitudo*.

ΓΑΡΓΑΛΙΖΩ, *titillo*, *lætitia afficio*: idem cum γαργαλίζω: q. γάω γήθω, *gigno risum*. Hinc

Γαργαλισμὸς, ὁ, ἡ, *titillatio*: &

Γαργαλὸς, idem.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gurgulio*, *guttur*, à sono fictum. Hinc

Γαργαρίζω, *os aquâ sive alio aliquo liquore colluo*, *gargarizo*.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *garum*, *liquamen piscium sale conditorum*: à pisce γάρος. Hinc

Γάρου, ου, τὸ, *garum acetò conditum*.

Γαρύω, Dor. pro γαρύω: & γαρύομαι, dual. præs. ind. Dor. pro γαρύεσον: &

Γαρύει, Dor. pro γαρύει, à γαρύω, Dor. pro γαρύω, *sono*, *loquor*.

Γαρύομαι, Dor. & f. γαρύσομαι, pro γαρύσομαι, γαρύσσομαι, & γαρύσσυγη, Dor. pro γαρύσσυγη, 3. pl. 2. 1. opt. m.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, ῆρος, ῆρι, ὁ, *venter*, *ventriculus*, *uterus*. ὁ γαστὴρ ἴχει, vel φέρει, *gravidam esse*.

Γάστρη, & γάστρα, ας, ἡ, *fundum vasis*, vel *navis*: à γαστὴρ, *venter*.

Γαστρίζω, f. ίσω, p. ικα, *ventrem explco*, *saginc*: à γαστὴρ.

Γαστρίμαργος, ν, ὁ, *gulosus*, *cibi cupidus*: ex γαστὴρ & μάργος, ν, ὁ, *insanus*.

Γάστρις, ιδος, ἡ, item γάστριον, *gulosus*, *ventri deditus*.

ΓΑΤΑΟ'Σ, ᾶ, ὁ, *maxilla*: à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ν, ὁ, *navigii genus*, *scutica*.

Γαυλοὺς, Dor. pro γαυλὰς, acc. pl. à γαυλὸς.

Γαυρόω, f. όσω, p. ωκα, *superbio*, *glorior*, *exulto*. Unde

Γαυρίαμτος, Poët. pro γαυρίωντος, nom. part. pres. f.

ΓΑΥ'ΡΟΣ, ν, *superbus*, *arrogans*, *ferox*; q. ἀ γαῦν, *superbio*. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, *superbia*, *alacritas*.

Γαυρόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *superbus*: pro ὑπερφρων.

Γαυρόω, ῶσω, *elatus*, *superbiens*: præs. part. à γαυρόομαι, *efferor*, *superbio*. Hinc γαυρῶ, *efferatur*, præs. imperat. Th. γαυρό-, *superbus*.

Γαυρὸς, ὁ, idem quod γαῦρος: & ab eod. them.

ΓΑΥΣΟ'Ν, ῦ, τὸ, *curvum*, *tortuosum*.

Γαυσόω, *reddo* γαυσὸν.

ΓΑ'Ω, *gestio*, *satior*, *capio*, *pario*, *lator*, inus.

ΓΕ, Doricè γά, *quidem*, *certè*. Et ni idem esse puto. Aliquando γε est syllabica adjectio; separatim raro legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpe vacat, præsertim articulo ὲ adjuncta: frequentiùs sine accentu pingitur. τοσόνδε, τοιόνδε, ὁπόσονγε, ὅστισγε, ὁποῖόνγε, ὅτεγε, μέχρι γε, ἐπὶ γε, ἐπεὶ γε, ἐπειδή γε, ἐπειδήπερ γε, ἐπεὶ γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο γε δὴ τοῦτο, ἐπεὶ γε δὴ τότε δὴ τοῦτο γ

Γελάσσαι, pref. ind. pref. &c.

Γελάσσας, ὁ, ἡ, pref. part. sub. à γελάω, rideo.

Γελασσάμενος, ἡ, ὁν, pref. part. act. à γελάω, rideo, significans propriè ridentem sine ore, id est, ridentem tacitè, & absque ullo sonitu: ab α priv. & γέλως, risus, quod vide.

Γελασσάμενος, ἡ, ὁν, pperf. part. pass. à γελάω, rideo.

Γελάσσασθαι, pperf. pass. pro γελασθῆναι, à γέλως, quod vide: perf. med. verbi γελω inus. pro γελάω.

Γελάτη, ἡ, nomen heroïs, Homer. Hesiod.

ΓΕΛΕΙΝΗ, ης, ἡ, gelæna, locus supplicium mernorum: origine Hebr. vallis Hinnom.

Γελεσσός, nomen loci, Hebr. vallis pinguissima, fertilissima.

Γελιάμιος, ου, alter natus sum, vel genui, a, ον, m. Ion. pro γελάμιος, ου, ὁ à γελάω, quod vide.

Γελιάσσω, ης, ης, ᾳ, ᾳ, m. part. ab eod. verbo & idem ac γελάσσας.

Γελιάσσω, ης, ι, inf. m. ejusd. verbi.

Γελιστὸς pro γελαστὸς, & γέλιστος pro γέλαστος, ἡ, ὁν, &, ὑ, pl. imperf. Vide γέλαστος. Vel ut alii volunt γέλιστος, Poëtic. dicit pro γελαστὸς, adjecto ι augmento: & ι, immò cum ε inserto, sic γελεστὸς pro γελαστὸς, &c.

Γέλιτος, ου, pro γέλωτος, ὁ sing. pref. à ΓΕΛΩΜΑΙ, Poëticum, γέλομαι; sed apud omnes etiam α, ρ. m. γελάομαι, frequentiùs tamen activa significat, genui: & de utroque, & utroque parente dicitur; de matre, præsert, ρ. τ. m. inf. γελάσσθαι, & pass. γελάσθαι. Vide γέλασσα.

ΓΕΛΟΝ, vel γέλασσον, ου, τὸ, supercilium seu supercilium: id est, pars recti promineus, ut pluvias à partibus ne ἡ γέλασσα, in terram amovet.

Γέλος, ους, τὸ, vel γέλασσος, est neutrale, capitellum.

Γεννία, ας, & Γεννάδασσα, ἡ, vicinitas: & Γεννάδα, & ᾶδος, ἡ, dor. p. ασσα, vicinus sum: part. pref. γεννάσσας, ἄσσα, ἄν. Th. γελάω, vicinus.

Γεννάω, ῶ, pref. γεννάσσω Ionic. idem, & ab eod. th.

Γεννάσσα, ης, ἡ, vel, item

Γεννάσσας, ου, ὁ, &

Γεννάσσα, & Γεννάδα, ας, ἡ, vicinitas à seq. tertia.

ΓΕΝΝΑΣΣΑΣ, ου, ὁ, vicinus: q. à γελάω, q. γείτων, ονος, eadem terra.

Γεννάσσω, ης, adverbium: opponitur ἀντιγελάσσω, ut adversa imagine.

Γελᾶς, ᾶ, sing. pref. ind. à γελάω, rideo, &c.

Γέλασσα, Splendor Solis, ἡ, à γελάω, splendeo.

Γελάσσαι, videri, Æol. pro γελᾶν, &c.

Γελάσσε, Æol. pro γελᾶς à γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελᾶν, pref. part. ejusd. verbi, γελᾶς, vero iota subscripto, est pref. inf. unde nonnullis per Metath. Angl. to laugh.

Γελαῖος, ᾶος, ον, hilaris, Poët. pro ἱλαρὸς.

Γελαξᾶ, Dor. pro γελάσω, f. 1. verbi γελάω, rideo.

Γελάσασσα, Dor. pro γελάσασα, pref. part. f. g. verbi γελάω.

Γελασσέλιος, ου, ὁ, ridiculus: ab eod. th.

Γελασσὶς, ἡ, idem: & ab eod. th.

Γελασσόμην, ridesampsi, 1. pl. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛΑΣΩ, rideo, item irrideo: f. άσω, & άσομαι, p. γεγέλασμαι. a. 1. ἐγέλασα. pref. pass. γεγέλασμαι, a. 1. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕΛΑΣΙΗ, ης, ἡ, omnis generis merces: colar, vasculum.

ΓΕΛΑΣΙΟΣ, ου, & γελάσιος, ἰδίου, ὁ, alii carpi, seu nucleus.

Γέλασσα, ης, ἡ, splendor, ἡ, à γελάω, splendeo Solis.

Γελάσσαι, Dor. pro γελάσσαι, pref. part. f. g. à γελάω, Ion. pro γελάω, rideo. Nam Dor. & Jon. verba in άω, per ια effe-runt.

Γελάσσε, ridet, Dor. pro γελᾶ: à γελάω: vox ethnica Africa insitata.

Γελάσσα, ridendæ, item, facetæ, nom. pl. n. g. à γελάσσος.

Γελασσάζω, f. άσω, ridicula seu facetè dicta facere: à

Γελασσὶς, ἡ, ridiculus, γελοῖος, substantivè pro jocus: γελασσὶς, vocat. hinc γελασσάω pro γελάω, rideo: at

Γελασσὶς, ὁ, qui risum movet, jocosus, facetus.

Γελασσίσσε & γελασσίσσε, Poëtic. pro γελασσὶς, à γελάω.

Γελάσσα, ridens, & in pl. γελάσσαι. pref. part. à γελάω. & in 3. pl. pref. ind. γελάσσαι.

Γελάσσαι, Dor. pro γελάσσαι, rideo.

Γέλασσε, ελᾶς, ὁ, risus, & γέλασσε, ου, unde acc. γέλασσα, dat. γέλᾳ: à γελάω.

Γεμίζω, impleo, f. ίσω, p. γεγέμικα. a. 1. ἐγέμισα. pref. pass. γεγέμισμαι, a. 1. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, plenus sum.

Γεμίσσαι, ᾶς, 1. pers. γεμίσσαιμι a. 1. impetrat. 2. pl. à γεμίσσω, dim. verbi γεμίζω, impleo. Th. γέμω, plenus sum.

Γεμόσσ, ῆ, sing. a. 1. sub. pass. à γεμίζω, impleo.

Γεγαῶσι, plural. fœmin. r. pl. ind. perf. γεγαῶτες, dat. pl. part. perf. fœm. ab

ΓΕΓΑΩ, γέγαα fum, vel ortus fum. perf. part. γεγαώς, ῶτος, ὁ. pract. m. γέγαμι, unde γεγαῶτες, ὑ, ἰ, unus natus, indic. Lat. Genus.

Γένεα, ἄς, & Ion. γένη, ἧς, ἡ, generatio, progenies; atus. Ut γένεαι γένεων, in omnes ætates. Th. γίνομαι, nascor.

Γενεαλογέω, natales progenitorum investigo, f. hom. p. γενεαλογήσω. γενεαλογήσας. enumerato in prosapia aliqua. γενεαλογήσαι, præf. part. &

Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, genetis recensio: ex γένος, genus, quod à γίνομαι, & λέγω, quod à λέγω.

Γενέθλιος, generationis, dat. fing. Ion. qui additur per Peragogen à γένεθ, Ion. pro γένεσ.

Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio: à γένεθ hinc

Γενέθλιος, τὸ, natalitia: item

Γενέθλιος, ὁ, natalitius, substantivè usurpatus: &

Γενέθλιος, ὁ, natalis, auctor generationis, à Th. γίνομαι, nascor.

Γένι, dat. fing. à γένος, genus. ab eod. th.

Γενναῖος, barbarum esse, præf. inf. à γένειον, quod vide.

Γενειάασθαι, Dor. pro γενειάζειν, pubescere: à Γενειάζω, f. άσω: &

Γενειάσας, barbam gesta, f. hom. a. 1. part. act. γενειάουσα. ὁ, ἡ, à γένειον, barba. Th. γένυς, mentum.

Γενείαται, ων, ἡ, Dor. & Poët. pro γενειάδες, ὑ, ἰ, progenitor, & hoc pro γενέτωρ, quod à γένος, genus. Th. γίνομαι, nascor.

Γένειον, ὑ, τὸ, mentum, barba. Th. γένυς, mentum.

Γένεο, Ion. pro γένου, & hoc pro ἐγένου, fuisti, a. 2. m. ab ἐγένομαι, ὑ, σο. Th. γίνομαι, fum.

Γενέσθω, a. 2. inf. med. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γένεσθε, 3. fing. ejusd. temporis, ab eod. them.

Γενεσία, ας, τὰ, natalitia: à γένεσ, generatio, quod à γίνομαι, nascor, perf. γεγένημαι, unde

Γένεσις, εως, ἡ, generatio, nativitas, ortus: ab eod. th.

Γένετ' pro ἐγένετο, a. 2. m. Ion. à γίνομαι.

Γενέτα, ας, ἡ, nativitas, ortus: &

Γενέτης, ὄν, ὁ, genitor, & γενέτειρα, ας, ἡ, genitrix. a. 3. perf. pass. verbi γίνομαι.

Γένετο, fuerit, a. 2. ind. m. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι.

Γενέτωρ, ὄρος, ὁ, Ion. & Poët. pro γενέτης, ὄ, GENITOR, parens.

Γένη, Poët. & Dor. pro ἐγένου, 2. fing. a. 2. m. verbi γίνομαι, nascor.

Γένι, 2. fing. a. 2. sub. m. à γίνομαι.

Γενηθείς, ἐντος, natus, factus, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Γενήθλιος, ὁ, ἡ, τὸ, ἴος, ὁ, ἡ, τὸ, ἴον, pass. ejusd. them.

Γενηθῶ, ὦμεν, ὦσι, 1. 3. pers. indic. fut. ejusd. them.

Γενηλιάς, ὁ, pl. ὰδες, sub. m. die γενέθλιος, 3. fing. ejusd. temp. & verbi.

Γενήσομαι, ῇ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi: vel ὁ, ὁ, pass. ut aliqui existimant. ab ἔ, ὁ, act. ἔσω, à γένομαι, inus. unde ὁ, ὁ, pass. ὠθῆναι, ὠθῆναι, & hinc γενήσομαι.

Γενικὸς, ὁ, generalis, item genitivus, ut γενικὴ ὀνόματος, apud Grammaticos. Ab eod. them.

Γενναῖος, ὁ, magnanimi, ingenuus, nobilis, validus: à γένος. Th. γίνομαι.

Γένναν pro γένεσιν. Mol. a. 1. m. ejusd. verbi. Vel ex γεγένηκαν, per Syncop. & Aphær. à γεννάω.

Γεννάω, GIGNO, GENERO, ῶ, ἄσω, p. γεγέννηκα, a. 1. ἐγεννήθην, pers. pass. γεγέννημαι, natus sum, a. 1. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Inde Ang. to gender.

Γέννημα, ατος, τὸ, progenies, frudus, à 1. pers. præt. pass. præc. γεννάω.

Γεννήσω, a. 1. inf. act. verbi γεννάω, gigno.

Γεννησαρὲτ, ὁ, nomen regionis in Galilæa, ἀλλοιν. Syr. & Hebr. hortus principis.

Γένησις, εως, ἡ, nativitas, generatio, à 2. pers. præt. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννήτης, ὄ, ἡ, generator: &

Γεννητὸς, ὄ, genitus, natus: item mortalis: &

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, genitor, parens: Γεννήτειρα, ας, genitrix, à 3. pers. præt. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενίαται, Ion. pro γένεσθε, & γένεσθ, 3. pl. & fing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, nascor.

Γενίμην, Dor. pro γενοίμην, fim, essem a. 2. opt. m. à γίνομαι.

Γενόμενος, ὁ, ὁν, factus, a. 2. part. m. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. 2. m. Ion. à γίνομαι, nascor.

Γένος, ὁυς, τὸ, GENUS, progenies, familia, natio, species. in dat. pl. γένεσι, ab eod. verbo. Hinc Ang. apud Gram. gender.

Γεντὸ, ἄσω, ἄσαι, a. 1. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕΝΤΑ, ων, τὰ, carnes, viscera.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ, ης, ἡ, Gentiana, herba genus.

Γένυν, Poët. pro ἐγένετο, fuit: ab ἐγένομαι, a. 2. m. verbi γίνομαι.

ΓΕΝΥΣ, υος, ὁ, mentum, maxilla, atus: hinc γένειον, ὑ, τὸ, barba, mentum.

Γένυσαι, a. 2. sub. m. & in 3. pl. γένυντο à γίνομαι, nascor.

Γεγάασι, dat. pl. Ion. & Poët. à γένος, mundus.

Γεραιὸς, ὁ, ἡ, matrona, anus, à

Γεραιὸς, ὁ, senex, item senilis. comp. γεραίτερος. superl. γεραίτατος γεραιὸς: à γέρων, senex.

Γεραίρω, honorare, præf. imperat. act. γεραίρε, Dor. pro γεραίρου, honorare: à

Γέρας,

ſus diviſio. Th. διῖν, diviſio.

Γαλεόφ-ος, ον, ὁ, tumulus. Ex γῆ, & λέω, fumens ſervire: item census in gaza & crypta. λάφυρα etiam di conum colles & tumuli qui & γαλεόφοι ἢ γαλεῶφοι.

Γαμφάδιον, terram metior: &

Γαμφάδης, ου, ὁ, geometra, agri menſor: &

Γαμφαδία, ας, ἡ, Geometria, ex γῆ, terra, & μέτρ, menſura.

Γεωμετρικὸς, ὁ, geometricus, peritus artis Geometricæ: ab iiſd.

Γεωπόνος, ου, ὁ, q.d. qui terra ſame laboras, qui parum terræ poſſidet, famelicus: ex γῆ, terra, & πονία, fames, Th. πόνος, labor.

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura, a γῆ, terra, & ἔργον, labor, quod à πόνος, labor. p.m. πόνημα.

Γεώργος, ου, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur.

Γεωργία, terram colo, agriculturam exerceo, f. ἐσω. præt. γεγεώργηκα ex γῆ, terra, & ἐργάζομαι, operor, quod ex ἔργον, opus: hinc

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura. &

Γεωργικὸς, ὁ, ruſticus, &

Γεώργιον, τὸ, arvum, ager aratus. &

Γεωργὸς, ὁ, ὁ, agricola, vinitor, colonus.

Γεωρυχίον, terram fodere: ex γῆ, terra, & ὀρύσσω, fodio.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio: q. ex inuſ. γία, in proſa pro γαῖα, idem.

Γηγενῶν, terrigenûm, gen. pl. à

Γηγενὴς, ὁ, ἡ, terrigena, indigena: γηγενεῖς, gigantes: ex γῆ, terra, & γίγνομαι, genitum, quod à γένομαι, naſcor.

Γηθάριτος, ὁ, ἡ, idem, & ab iiſd.

Γήθιον, ου, τὸ, agellus: &

Γήθιος, à terra: à γῆ.

ΓΗΘΕ'Ω -έω, gaudeo, lætor. f. ἐσω. p. γεγήθηκα. & per Syncop. γέγωθα, unde & part. γεγαθὼς pro γήθων, imperf. Ion. hinc γάθεον, ἐῖν, & à γεγάθασιν, gaudium.

Γεγάθασιν, lætati ſunt, pro ἐγήθασιν, 3. pl. a. 1. paſſ. γεγάθασι, a. 1. part. act. γεγάθων, ὁ, ἡ, ind. act. Ion. à γεγήθασι, gaudeo.

Γεγάθοιτ, a. 1. opt. Æol. ejuſd. verbi.

ΓΗΘΟ'Σ, ὁῦ, τὸ, &

Γήθοσυνη, ης, ἡ, gaudium, lætitia. &

Γηθοσύνη, η, ον, lætus, a, um, à γήθω.

ΓΗ'ΘΟΝ, vel γήθεως, ου, τὸ, genus cæpæ, q. ἐς γῆ δύνει.

Γήϊος, ου, ὁ, ἡ, ἅ, &

Γῆϊος, terrenus, à γῆ, terra,

Γήμω, a. 1. inſ. γῆμαι, a. 1. part. γήμας, Ion. & Poët. ab a. 1. ἤμην, ας, ὁ. per Syn. pro ἐγημάμην, ας, ὁ. verbi γαμέω, uxorem duco, nubo, matrimonium contraho, tanquam à γάμω, inuſ. formata. Vide γαμέω.

Γηοχίων, quaſi γῆν ἔχων, terram habens, aut agrum poſſidens. Et de Neptuno dici poteſt, qui terram ambit & continet, & propterea, γαιήοχος, γαιάοχος, & paſſim

passim γηροβοσία appellatur.

Γῆρι, dat. sing. à γῆρας, quod vide.

Γηρικὸς, ἡ, ὁν, senex, senilis, antiquus, grandævus, senio confectus: γηρικοὶ στρατιῶται. Th. γήρας, senectus.

Γηρυλλὶς, ίδος, ἡ, Poët. idem quod γηρυλλὶς.

Γηρύσκω, dat. plur. Poët. vel Ion. pro γήρασκω, a, ἐ, part. act. à γῆρας, dd. senescens, pro γηράσκων, à γῆρας, senectus: unde a. 1. ἐγήρασα, & per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.

ΓΗΡΥΣ, ως, ὁ, ἡ, ος, dat. γήρᾳ, ᾳ, ι, senectus.

Γηρυτὴς, οῦ, ὁ, a. 1. sub. act. à γηρύω, senesco. γηρύσω, a. 1. inf. act.

Γηρύω, senesco, consenesco, f. ύσω. p. γεγήρυκα. a. 1. ἐγήρυσα, a. 1. sub. γηρύσω, ας, ε. acc. pl. part. præt. γεγηρυκότας. Th. γῆρας, senectus.

Γηρύω-ω, idem, f. ύσω, a. 1. ἐγήρυσα, & per Sync. ἔγηρα, unde part. γηρὰς, perf. γεγήρακα, & part. γεγηρακὼς, senio affectus.

Γηρυσ-ο ταὶο-ω, in senectute alo: &

Γηρυσοτροφία, ας, ἡ, senilis educatio: à γῆρας, & θρέπω, pasco.

Γηρυσότροφος, senum nutritor, qui aliquem in senectute alit, ab iisd.

Γηρυσσία, ας, ἡ, nutritio extrema circa senes. & Γηρυσσίων, gen. Ion. à

Γηρυσσοτρόφος, ὁ, qui extrema habet senum: à γῆρας, & τρέφω, curam gero.

Γηρυσσοφία, f. ήσω, in senectute alo: ex γῆρας, & φέρω, alo, præt. m. πέφορα.

Γηρυσσοφος, ὁ, ἡ, ὁν, senes nutriens: ab iisd.

Γηρύτε, conquerimini, pro γηρύσατε, 3. sing. præt. γηρύσαμι. Th. γῆρυς, vox.

Γηρυόνης, ου, & ᾶνος, ὁ. Dor. pro γηρυόνης, ου, ὁ, vocalis garrula, quasi γαρύων. Th. γῆρυς, vox.

Γηρυόνης, ου, ὁ, Dor. pro Γηρυόνης, ου, ὁ, Geryones.

Γηρυόνα, acc. sing. à Γηρυονὶς, ίδος, ἡ, nomen viri, Geryon.

ΓΗΡΥΣ, υος, ὁ, ἡ, vox. hinc

Γηρύω, loquor, fero, & γαρύω, idem.

Γίγαρ, gen. sing. à γίγαρο. dd. ατος, & contracte, γίγαρος, senectus.

Γιγαρτὸς, & γιγάρτιος, ὁ, ἡ, γιγάρτιον, vel ου, à γίγαρ, γίγαρος.

Γιγαὶὶς, nom. pl. γιγάρτιοι, genit. pl. à γίγαρ, dd. γίγαρος.

Γιγαρτὸω, gigantes imitor, gigantum similis sum, ab cod.

Γιγαρτομαχία, ας, ἡ, pugna seu bellum gigantum: ex γίγας & μάχη, pugna, quod à μάχομαι, pugno.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ου, τὸ, quod in acino vinaceo est sum aut lapidosum est.

ΓΕΓΑΣ, dd. ὁ, γίγαρ, q. à γῆ & γάω, nam terram filii dicuntur.

ΓΙΓΓΑΙΟΝ, ου, τὸ, berbula, pastinaca silvestri similis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟΣ, ὁ, à γιγγαίζω, quod libere ait quæ

ΓΙΓΓΑΡΟΣ, ὁ, ἡ, canis femina, qui catulos parit vivaces.

ΓΙΓΓΡΑΣ, ου, ὁ, parvula ribis, ut Scaliger censet.

Γίγγρος, vide γίγγρος.

Γίδι, dat. præt. imperat. pass. à γίδομαι.

Γίδιτα, ας, ὁ, & γιδιόντα, acc. sing. part. præt. vide in γιδόω, ut γιδῶ.

Γίνετ' pro ἴσκω, imperf. Ion. γίνεσκον, præt. inf. à

ΓΙΝΟΜΑΙ vel γίνομαι, fum, fio, γενήσομαι, γέγονα. f. 1. m. γεγονὼς, præt. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. f. 1. pass. γενεθήσομαι. a. 1. m. γενόμενος. a. 2. m. γενήσομαι. a. 1. m. γενησάμενος. a. 2. m. γενέσθαι. a. 2. imperat. γένε, dd. a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο, &c. pl. γενοίμεθα, οισθε, οιντο. a. 2. sub. m. γένωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμενος. præt. m. γεγενημένος, η, ον. à γείνομαι inus. & γένομαι à γένω inus. pl. perf. m. γέγονται· præt. m. inf. γεγενῆσθαι & γεγενῆσθαι, part. præt. m. γεγενὼς & γεγενὼς, ῶσα, ὸς. Hinc γένεσις, γενέθλη, γένος, γενεὰ, γενέθλιος, &c. de quibus in suis locis.

Γινόμεσθα, Dor. pro γινόμεθα, præt. inf. & Γινόμεσθον, eorum fuerit, Dor. pro γεγένησθον, 2. pl. præt. à

ΓΙΝΩΣΚΩ, vel γιγνώσκω, COGNOSCO, Angl. know, exinde etiam, f. γνώσομαι. a. 1. ἔγνωσα. p. ἔγνωκα. plusq. p. ἐγνώκειν. a. 2. ἔγνων, ως, ω. 3. pl. ἔγνωσαν. a. 2. imperat. γνῶθι. a. 2. opt. γνοίην. a. 2. sub. γνῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. γνῶναι, a. 2. part. γνὺς, οῦσα, ὸν. perf. pass. ἔγνωσμαι. a. 1. pass. ἐγνώσθην. f. 1. pass. γνωσθήσομαι, perf. m. γέγνωσμαι, pro γέγνωσται, part. γεγνωσμένος, η, ον. hinc γνῶσις, γνωτὸς, γνωτὸς, γνῶμα, &c. de quibus suis in locis.

Γλάγος, ους, τὸ, lac, Poët. pro γάλα.

Γλάζω, exprimo aut mulgeo, clamo: item, γέγηθα exprimo me. f. σω. a. 2. ἔγλαγον, ες, ε.

Γλαγεροβοτὴς, ου, ὁ, ἡ, pro γαλακτοβοτὴς, per Sync. lasse victitans: à γάλα, lac, & βόσκω, edo.

Γλαμύω, & γλαμύσσω, idem quod λαμύω, gramiâ labore, lippio. à

Γλάμη, & γλάμος, Dor. pro eadem, λάμη, Plectrasmus, f. ι, gramia, lippitudo, oculorum sordes.

ΓΛΑΝΙΣ, ίδος, ὁ, ἡ, piscis genus. Legitur & γλάνις. Nomen ei deest. Glanis fuit, Cuspe.

Γλαὲ, per Sync. q. γλαυκὲ, qua & γλαὲ dicitur, hetha γλαυκὸν ὄνομα.

Γλαφὶς, γλαφίδος, archetelli instrumenta. Th. γλάφω.

Γλαφὶς & γλαφίδας, acc. sing. & pl. à γλαφὶς, mollusc. Th. γλαφὶς, ἐδος.

Γλαφὺς, υος, ὁ, à Γλαφὺς, ὑος, ὁ, Glaphyi, nomen propr.

Γλαφύρα, ας, ἡ, nomen propr. mulieris, sed

Γλαφὺς,

Γλαυκῶπις, ιδος, ἡ, Poët. pro γλαυκωπή, fem. part. Th. γλαυκός.

Γλαυκώπιον, ου, τὸ, nomen propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟΣ, ὁ, GLAUCUS, cæsius, q. à Γλαύσσω, splendeo.

Γλαυκῶπις, ιδος, ὁ, color cæsius: & Γλαυκώψ, ῶπος, ὁ, ἡ, Poët. à γλαυκὸς χρῶμα ἔχων, qui glaucum colorem habet.

Γλαυκωπός, ὁ, ἡ, & γλαυκώπης, cæsios habens oculos, in acc. γλαυκώπην & ωπα. Sic γλαυκώψ, ῶπος, ὁ, ἡ, qui cæsios oculos habet, hinc γλαυκῶπις ex γλαυκὸς, nullus, (hoc à γλαύσσω, glaucus,) & ὤψ, ὁ, oculus. Th. γλαυκὸς, ὤψ.

Γλαυκωσις, εως, ἡ, vitium in oculo vulgò dictum, glaucoma. Th. γλαυκὸς, ὤψ.

Γλαυκώψ, ὠπος, ὁ, ἡ, vide γλαυκῶπις.

Γλαυξ, γλαυκὸς, ὁ, ἡ, (ex γλαυκὸς, nullus, nullus. Th. γλαυκὸς, cæsius.

Γλαύσσω, splendeo, cerno.

Γλάφω, τὸ, & Γλαφυρὸς, ὁ, vide in γλάφω.

Γλαφυρίσω, & γλαφυρεύω, dat. pl. Ion. f. g. à γλαφυρὸς, ὰ, ὸν, concinnus: à

ΓΛΑΦΩ, vel γλάφω, ἔγλαφον, fodio, scalpo. f. γλύψω, p. γέγλυφα. Hinc γλυφὴ, τὸ, cæsura, fissura: γλαφυρὸς, ὸ, ὸν, ὡς ὸν, scitus, subtilis: à γλάφω, γλυπτὸς, ὴ, ὸν, sculptus.

Γλάφων, ωνος, ὁ, Dor. pro γλύφων, ὁ, pugillum.

ΓΛΕΓΚΟΣ, εος, τὸ, mustum, succus dulcis, q. à γλυκὺς, dulcis.

Γλῆμα, ατος, τὸ, lippitudo. idem quod λῆμα.

Γληνὸς, τὸ, pretiosa, spectaculo digna: à

ΓΛΗΝΗ, ης, ἡ, papilla oculi, oculus, pupa. q. αὐλὴν, ab ἀλέω, splendeo, vel per Sync. παρὰ τὸ γαληνὸν, quia serenitas mentis in oculis maxime conspicitur. Hinc γαληνὸς, τὸ, crystallus.

Γλήνη, ης, ἡ, scrinium.

ΓΛΗΧΩΝ, hæc γλάδιον, & γλάδιον, Dor. ου, ὁ, pulegium, herba.

Γλία, ας, ἡ, glutes, affine est ἀλία. An. glut.

ΓΛΙΝΟΣ, seu γλίνος, ου, ὁ, genus aceri campestre.

ΓΛΙΣΧΡΟΣ, ὰ, ὸν, lentus, viscosus, imbecillus, tenax, parcus, sordidus. Reperitur etiam γλίχρος, unde γλιχρότης. q. à γλία, glutes. hinc

Γλισχρία, ὰς, ἡ, viscositas: & Γλισχρολιπὴς, lentus.

ΓΛΙΧΟΜΑΙ, cupio, affecto, opto, GLISCO. q. à γλυκὺς.

ΓΛΟΙΩΔΗΣ, invalidus, sordidus; item substantivè, fragmentum, olei sordes, hinc Γλοιώδης, fragmentosus, glutinosus,

ΓΛΟΤΤΟΣ, ὁ, ἡ, natis, clunis, cxra. q. à γλαφὶς,

Γλυκάδιον, diminut. à

Γλυκάζω, dulcesco: & Γλυκαίνω, dulcio.

Γλυκερὸς, gen. Ion. & γλυκερὸς, Dor. pro γλυκεῖος, ὰ, ὸν, Poëticum, idem ac Th. γλυκὺς.

Γλυκίων, comparat. à γλυκὺς, quod vide.

Γλυκύμηλον, ου, τὸ, ἡ, ὁ, qui dulcem frustum fert. Vitis epithet. ex γλυκὺς dulcis, & μῆλον, fructus.

Γλυκύπικρος, ος, τὸ, fructuum: ex γλυκὺς, dulcis, & πικρὸς, amarus.

ΓΛΥΚΥΣ, εῖα, ὺ, dulcis, ὲ, suavedus, gen. γλυκέος, fem. εἴας, item γλυκὺ

Γλυκὺ, passum, ὶ, c. vini dulcis genus, in compar. γλυκίων, γλυκύτερος, & γλυκύτατος in superl. γλυκύτατος, & γλυκύστατος, hinc Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.

Γλυφάνιος, gen. Ion. à

Γλυφεὺς, scalptorius. Th. γλάφω, scalpo.

Γλυφὶς, ἰδος, ἡ, cutis, seu ipsa incisura in quam nervus inseritur, à γλύφω seu γλάφω, sculpo.

ΓΛΩΤΤΑ, & Attic. γλῶττα, ὰ, lingua, sermo. Hinc comp. γλωττοκόμος, γλωσσοκόμος, γλωσσόκομος, &c. & Angl. to gloze.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor: ex γλῶσσα & ἀλγέω, doleo.

Γλωσσάριον, ου, τὸ, lingula, dim. à γλῶσσα.

Γλῶσσαι, Ion. pro γλῶσσαι: γλώσσῃσι pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσοκόμιον, ου, τὸ, theca linguis ultrorsum retundendis idonea: item matricularium: ex γλῶσσα & κομέω, servo.

Γλωσσώδης, ες, ad linguam pertinens, à γλῶσσα, Att. pro γλῶσσα.

Γλῶχις, ῖνος vel ῖδος, ἡ, cuspis, & γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis telis angulata, acuta, q. ex τῆς ἀκρίδος ἰδέας.

Γναθμὸς, ὁ, ἡ, idem quod

ΓΝΑΘΟΣ, ου, ἡ, maxilla, dentes, hasta. q. à γνάπτω pro γναπτόω, fabrico. Hinc

Γνάθων, cado in malas, &

Γναθωτὴς, ὁ, genefitus: item propr. nom. Gnatho

Γναμπτὸν, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ὸ, incurvus, item flexibilis: à

Γνάμπτω, f. ψω, p. φα, (vide κάμπτω) inflecto, quod à γνάμπτω, idem.

Γνάπτω, vel κνάπτω, five γναφεύω, carpendo, vel vellicando polio, unde Ang. nap, panni, & fortasse etiam somni.

Γναφὶς, ἴδος, ὁ, fullo, à γνάπτω.

Γνήσιος, ὰ, ὸν, legitimus genitus, germanus, genuinus: in compar. γνησιώτερος, γνησιώτατος, adv. γνησίως. Dicitur q. γενήσιος, vel γενέσιος, à γίνομαι, nascor.

Γνίλλω, ας, ὰ, nevero, a. 2. opt. act. à. γνίσκω, cognosco, a. 2. ἔγνων.

Γνὶς, γνίδος, ἡ, scintes, a. 2. part. ejusd.

ΓΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ, item tenebræ, q. à νέφος hinc

Γνοφόω, & γνοφέω, obtenebro: & Γνοφώδης, caliginosus.

Γνω-

Γνῶς, ωτος, ἰσμ. ἀ γνόω, mens.

Γνῶσ-ὸν, adv. genu flexo: per Synec. dictum ἀ γόνυ, genu, genus.

Γνῶτ, Ion. & Poët. pro ἔγνω, cognovit. 3. sing. a. 2. ἀ. γνόω, ῶ, ὦ, at

Γνῶτ, esto, 2. sing. a. 2. sub. γνῶδι, 2. 3. imperat. γνώτω, 2. 3. inf. ἀ γνώσκω, cognosco, quod vide.

Γνώτης, ου, ὁ, Dor. pro γνώμης, ἀ, mens, &c. Sed γνώτης, ὁ, ἡ, Ion. & Poët. satis experientia. Th. γνώσκω.

Γνώτια, ας, ἡ, sententia: unde

Γνωτιάζω, sententiari, sententiose: ἀ γνώτης.

Γνωτίδιον, Dor. & Att. pro γνώτιον, a. 2. inf. act. ἀ γνώσκω, cognosco.

Γνώτιστ-ὸς, gen. sing. ἀ

Γνώτιστ, ιστ-ὸς, ὁ, vel ἡ, cognitor, index. Gnomon. stylus horas indicans. Th. γνώσκω.

Γνώτων, vide in γνώ.

Γνωφίζω, notum facio, nosco: f. ἰσω, & Att. γνωριῶ. p. ἐγνώφικα. a. 1. ἐγνώφισα. a. 1. inf. act. γνωφίσαι. a. 1. part. γνωφίσας, ασ-ὰ, ὸν. præf. pass. γνωφίζομαι, innotesco, patefio: hinc γνωφίζεθον, 3. sing. præt. imperat. innoteſcat, perf. pass. ἐγνώφισμαι, α, ι. pass. γνωφίζομαι, a. 1. sub. γνωφίσθω, σθ, σ. Them. γνώσκω, cognosco: hinc

Γνώφιμ-ὸς, ὁ, ἡ, notus: item familiaris, in compar. γνωφιμώτ-ερ-ὸς, notior, superl. γνωφιμώτ-ατ-ὸς, notissimus: &

Γνώφισμα, ἀτ-ὸς, τὸ, indicium.

Γνῶφος, ου, ὁ, ἡ, f. 1. Attic. verbi γνωφίζω, notum facio, quod vide.

Γνώφων pro γνώφου, 2. sing. f. 1, m. Ion. ἀ γνώφος.

Γνώφη, cognoſci, f. 1. m. verbi γνώφομαι. f. γνωφώσομαι, ῶ, ὦ.

Γνωφόω, cognitus, a. 1. part. pass. ἀ γνώφομαι, a. 1. pass. ἐγνωφόθην. inf. γνωφόθῆναι.

Γνωμοσύνη, mutatâ sententia, suarum virium imbecillitatem agnoſcere.

Γνώμ-ᾳ, ης, ἡ, cognitio, ἀ γινώσκω.

Γνώμων, ον-ος, ὁ, m. ἀ γινώσκω, quod vide.

Γνώσιμ, ὁ, ἡ, gnarus; item, ariolus.

Γνωσί-τ, ὴ, ὸν, notus, a, um: ut &

Γνωσί-ς, ὁ, ὴ, item, frater, ἀ γινώσκω.

Γνώτω, 3. sing. a. 2. imperat. ἀ γνῶδι, noſce, verbi γινώσκω.

Γνώων, Poët. pro γνῶν, agnoſcens. a. 2. sub. 3. pl. tanquam ἀ γνόω, ejusd. verbi: vel γνῶω, Poët. pro γνοῦ. a. 2. sub. ab ὕνω, a. 2. verbi γινώσκω.

Γνῶωτι, Dor. pro γνῶσι, γνῶσι, 3. pl. præf. ind. ἀ

ΓΟΑ'Ω, f. ὦσω, gemo, deploro, lugeo. Poëticum, à sono fictum. Reperitur & γοάομαι, Dor. inf. q. ἀ γόημι. & γοήσω, deflebo, a. 1. part. pass.

ΓΟ'ΝΙΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, CONGRUUS, piſcis.

ΓΟΙΤΤ'ΖΩ, murmuro, f. σω. p. γεγόιττυκα. a. 1. ἐγόιττυσα. perf. pass. γεγόιττυσμαι, inde γόιττυσις.

Γοῖτ-ὸς, vel γόητ-ὸς, idem quod γοητ-ὸς, retundo, atque inde ducunt, γοῖτ-ρον, & γοήτρα, subſtantive, τὰ γοῖτρα, quod remundat.

Γοῖτρις, ὁ, ἡ, murmur, murmurator: &

Γοῖτυτις, ὁ, ἡ, murmurator: ἀ γοῖττω.

Γόμ, ος, ὁ, pro γόητα, ος, ὁ, præſtigiæ. vide γόης.

Γοάομαι, præf. inf. Dor. ex γοάω, vel γόημι. Th. γόος, gemo.

ΓΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, incantator, præſtigiator, impoſtor, quaſi à γόος, gemo: hinc

Γοήτ-εί-α, ας, ἡ, præſtigiæ, incantatio: &

Γοήτ-ευτ-ὸς, ὁ, ὸν, præſtigiis, incantamentum: &

Γοήτ-εύω, f. εύσω, p. ευκα, incanto, faſcino, præſtigiis decipio: item

Γοητικ-ὸς, ὴ, ὸν, incantatorius.

Γολγοθᾶ, nomen loci Δκρανίου, Syr. locus calvariæ.

Γομορῤῥ-ὰ, ὰς, ἡ, nomen urbis. Syr. ḡamorito.

Γόμ-ος, ου, ὁ, onus navis, merces: ἀ præt. m. γέγεμα, verbi γέμω, plenus ſum.

Γομφιάζω, dentibus ſtupeo: &

Γομφιασμ-ὸς, ὁ, ὸν, conſtrictio vel ſtupor dentium: &

Γομφίδ-ιον, dens molaris: quod a

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ου, ὁ, cuneus, clavus, dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur Ang. gumms.

Γομφόω, clavis compingo, &

Γομφωτ-ὸς, cum os ſit clavis modo infigitur.

Γονάς, nom. pl. ἀ

Γον-εύς, ἑῶ-ος, ὁ, parens: gen. pl. γονέων. acc. pl. γονέας. dat. pl. γονεῦσι. ἀ præt. m. γέγονα, verbi γίνομαι.

Γονή, ῆς, ἡ, genitura, ſemen, fœtus, ſoboles: hinc γονὰς ἀφελέσθαι, ſemen Herculeum, ab eod. th.

Γονιμ-ὸς, ὴ, ὸν, genitalis, prolificus, item fœcundus: ἀ γίνομαι.

Γονόῤῥοια, vel -οία, ἡ, genitura profluvium: &

Γονορῤῥυσ-έω, fluxum ſeminis patior: a

Γονορῤῥύδ-ης, vel γονόῤῥυδ-ος, cui γονὴ ῥέει, id eſt, genitura fluit.

Γόν-ος, ου, ὁ, ſoboles, generatio, ἀ γίνομαι, naſcor. p. m. γέγονα· at

Γονὸς, (ἐξ-γονος,) ὁ, pro quo γονὶς, Poëticum, Ionica Epenthe ſi factum, fœcundus, γόνιμ-ος· item ſubſtantive, locus vel ſolum fertile. compar. γονιμώτ-ερ-ος, fertilior. ab eod. th.

ΓΟ'ΝΥ, ατ, GENU, gen. γόν-ος, γόν-ατ-ος, γούν-ὸς & γέν-ατ-ος, dat. pl. γόν-ασι, γέν-ασι, & γέν-ασσι· γόνυ-δε, adv. in genua, per Synec. q. γόνυ-δε & ας-δε, idem. Inde Angl. gunni quia tegit genua.

Γονυπέτ-έω, ad genua accido, procido, f. ἐω. p. γεγονυπέτηκα, a. 1. ἐγονυπέτησα· ex γόνυ, & πίπτω, cado.

Γόος, ου, ὁ, lactus, acc. γόον, nom. pl. γόοι, ἀ γόος, lugeo.

Γοργὼ κεφαλὴ, Gorgonium caput, ἀ γοργὸς, vide in γοργὸς,

Γορ-

Γοργών, & Γοργόνιος, ὁ, Gorgonius: ſic Γοργύρα, dicta una Phorcidi ſilia, Medusæ, Scheneo & Euryales, à γοργὸς, ὁ, horrendus animalis nexii in Africa.

ΓΟΡΓΟΣ, ὁ, velox, vividus, terribilis: quaſi γόος ὀργὴ· hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, celeritas.

Γοργώ, gen. ῦς, ſing. à γοργὸς, gen. οῦ, ὁ, nomen mulieris. Alias γοργὼ, ὦς acc. plur. à γοργὶς, velox.

ΓΟΡΓΥΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, catalis ſubterraneus per quem aqua effluit: à γῆ & ῥέω, fodio.

Γοῦνος, ὁ, ἡ, ὁ, γ otioſe præpoſito.

Γοῦν, pro γ' οὖν, igitur, certè: ſaltem, ex γὲ & οὖν.

Γονάζομαι, genua amplexus oro: f. δομαι. a. 1. m. ἐγονασάμην. Th. γόνυ, genu.

Γόνασ' pro γόνατα, acc. pl. γόνασι, dat. pl. à γόνυ, genu gen. γόνατος, &c.

Γούνασι, dat. pl. Ion à γοῦνις, pro γόνυ, quod vide.

Γούνασσι, ὦσσι, genua amplexor ſuppliex, hinc γουνάζομαι, præſ. part. Th. γόνυ, genu.

Γουνοκλὶς, ίδος, ὁ, ἡ, genua pingens, craſſa habens genua: ex γόνυ, genu, & πυκνὸς, craſſus.

Γουνὸς, ὁ, ſertilis, item ſolum ferax: vide γόνος.

Γουνὸς, fertilis, ejuſd. dat. ſing.

Γούνων pro γόνων, genuum, gen. pl. à γόνυ, quod vide.

Γοῦνον, genuum, præſ. part. f. g. à γόνυ, genu.

ΓΡΑΊΔΙΟΝ, ὁ, τὸ, ſcda genus, nempe lignum inſpicatum pro face: quaſi à γρᾶς quid eſt, ſcia.

ΓΡΑΙΑ, ας, ἡ, ανος, vetula: à γρηὺς, per ſync. γρᾶυς, Dor. pro γραῦς, gen. pl. Hinc fortaſſis Angl. gray.

Γραΐδιον, ου, τὸ, vetula, anicula: &

Γραΐδιὸν, ὁ, & γραΐδιος, ὁ, anilis, à γραῦς ut γυναῖος, ὁ, genuinum eſt, Græcus.

Γράβω, comedo: q. à γράω.

Γράμμα, ατος, τὸ, litera, ſcriptum, tabula ſeu chirographum: in pl. γράμματα, ſcripta, liber, epiſtola, litera, i. e. eruditio. Th. γράφω. Hinc

Γραμματεῖα, ῶν, ἡ, ſcriba: & in N. T. legis interpres, præco verbi divini: &

Γραμματικὸς, ὁ, literarius: item grammaticus: &

Γραμματικὴ (ſub τέχνη) grammatica: item

Γραμματιστὴς, ὁ, grammaticæ præceptor, ludi literarii magiſter, γραμματοδιδάσκαλος· item literator, literarius: omnia à γράμμα.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea, item cæteres ſeu initium carrieræ, quòd olim ductâ lineâ notarentur, &

Γραμμικὸς, ἡ literaris ab eod. th.

Γράμις, ιδος, ἡ, ſimilis, trayiam ſuperans, &c. à γραῦς, an ſcaella, à ſcas.

Γραπτὸς, ſcribendum: adject. verbale à γράφω, ſcribo, perf. paſſ. γέγραμμαι, ῆσαι, ῆται. hinc etiam

Γραπτὸς, ὁ, ſcriptus.

ΓΡΑΊΣΟΣ, ου, ὁ, ſordes, quæ in ovium lanis colliguntur: alarum ſætor. Dicitur & γράσανος, γράδος & γρᾶδος.

ΓΡΑΊΣΣΟΣ, clamor militum in congreſſu aciorum: Puto à γρᾶυς, vox, clamor.

Γράστις, ιος, ἡ, gramen: q. à γράω, quia pabulum pecorum. Hinc Angl. graſs.

Γραστὶς, γραστίδος, ἡ, ανος, Ion. γράστις & per diæreſin γρᾶστις. à γραῦς, idem.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, pilum: à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura, ſcriptio: γραφαὶ, ῶν, al. divinæ literæ: à γράφω. inde Angl. a graſt.

Γράψατωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. paſſ. γράφω: à γράφω, ſcribo: a. 2. part. γραφὲς.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, ſcriptorius, item pingendi peritus: unde.

Γραφικὸς, graphicè expreſſit. ab. eod.

Γραφὶς, ίδος, ἡ, ſtylus: item lineamentorum dulcis: γραφίον, idem. à γράφω etiam, cujusth. γράφω.

ΓΡΑΦΩ, ſcribo, pingo: olim inſculpo. f. ψω. p. γέγραφα, a. 1. ἐγραψα. perf. paſſ. γέγραμμαι, ῆσαι, ῆται. Hinc Angl. to grave. graſt, &c.

Γράψας, imprimens, a. 1. ſub. act. ejuſdem γράφω.

ΓΡΑΩ, f. ῶ, comedo. a. 1. ἔγρων. unde forſan Angl. to graze. herbas depaſcere.

Γραῦδις, ιδος, ὁ, ἡ, anilis: à γραῦς, anus.

Γρηγορέω, ῶ, vigilo: f. ήσω. p. ἐγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. præt. med. ἐγρηγόρημαι. Dicitur γρηγορῶ, per aphæreſin pro ἐγρηγορῶ. Derivatur ab ἐγείρω, excito, quod vide.

Γρηγορὼς, qui vigilavit, item vigilans: præt. m. part. carens augmento, ab ἐγρήγορα, verbi γρηγορέω.

Γρηΐδιος, ὁ, ἡ, piſcator: à

ΓΡΗΙΣ, ὁ, ἡ, rete: & γρὶς, ῆος, ἡ, ὁ, & τὸ, idem. Item ænigma quo irretiri ſolent: Hinc forſan Angl. gripe, niſi mox γρυπὸς.

Γρηυτὼ, piſcor: γρήϊσμος, lucrum: &

Γρηΰσμαι, ſcribo: à γράω.

Γρηυτὰς, ἄδος, ἡ, vetula parca. Heſych.

Γρηυτὶς, αι ζωγράφοι, pictores: à γράφω.

ΓΡΟΊΘΟΣ, ου, ὁ, pilum, teli genus: vel baſtæ cuſpis quam terræ infigimus.

ΓΡΥ' vel γρῦ, quicquid minimum eſt, ſordes unguium, Heſych. Hinc

Γρύζω, f. ύξω, p. υχα, grunnio, mutio, item diſco.

Γρυλίζω, grunnio: unde.

Γρυλλισμὸς, ὁ, ἡ, & γρύλλα, ας, ἡ, grunnitus.

Γρυμὶς, ίδος, ἡ, pera quædam genus.

Γρυπὸς,

Γραῖα, locus exercit. Hesych. à γράω.

Γραμμὶς, ίδ. ἡ, exercitium : à γράζω.

Γράστις, ιος, ἡ, & γραυκάνη, ης, ἡ, ferula, ferula : à γράω.

Γραυκάνης, ου, ὁ, ferularum venditor : à γράω & πωλέω vendo.

ΓΡΥΨ, υπὸς, ὁ, GRYPS, GRYPHUS : Angl. gryffen, inde etiam gripe. & γρυπὸς, ὁ, incurvus, inflexus : item, qui naſum adunco.

ΓΡΩΝΗ, ης, ἡ, cavernæ, ſaxum exeſum : q. à γράω, exedo. Hinc

Γρωνῶδης, ες, cavum, præruptum.

ΓΥ'Α, ſeu γάα, Ion. & γῆα, ας, ἡ, arvum, ſegetum, via, foſſa : q. à γῆω, terra.

Γυάλαι, pocula Megarenſ.

Γυάλαιοι, gen. Ion. γυάλεως, dat. pl. à

ΓΥ'ΑΛΟΝ, ου, τὸ cavitas, vola : hinc γῆυλίζω. fut. ίσω, vel ίξω, in manum do : & Γυαλὸς, ὁ, qui manu comprehendi poteſt.

Γυιαλὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui facit membra apta ad ferendos labores, vegetus : à γυῖον, τὸ γῆλαδρόεντα ἔφησε τὰ ἰσχυρὰ τῶν μελῶν ex γῆυς, membrum, & ἄλλω, ſufficio.

Γῆγης, ου, ὁ, nomen mulieris.

Γύγης, ου, ὁ, Gyges, rex Lydiæ.

Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri : à γάω ſeu γῆω, jugerum.

Γυμνάσιος, α, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. ὁ τὰ γῆα ἀσκῶν, qui membra domat. Epithetum athletæ.

Γυμνὸς, ὴ, όν, ὁ, membra depaſcens, membra fatigans : ex γῆυ, membrum : & νέμω, ſatio, depaſco.

ΓΥΙΟΝ, ου, membrum, in pl. γῆα.

Γυΐτης, ὁ, claudus : &

Γυϊτόω, ῶ, ſ. ώσω, membra frango, claudum reddo.

Γυνοῦς, ῦτος, Poët. vinculum, quod membra vinciis inque ligat : πάσι ἐ τὰ γῆα πεδῆσι συνέχῃ ἀκαμάτοισιν, ex γῆυ & πέδη, pedica.

Γυράσπις, ιδος, ὁ, qui membra aræ habet, robuſtiſſimus : ex γῆυ, membrum, & ἀσπὶς, et.

Γυρωθεὶς, mutilatus, a, ν, part. paſſ. à γυρόω, claudum reddo. Th. γῆυ, membrum.

ΓΥΑΙΟ'Σ, ὁ, ἡ, vaſculum militare : à γόμος, quia cavum.

Γυμάζω, exercco. ſ. άσω, p. γεγύμακα, ν. ι. γεγύμασμαι. perf. paſſ. γεγύμασμαι : à γυμνὸς, nudus.

Γύμασμα, ατος, ἡ, & γύμαστις, ιος, ἡ, exercitatio : γύμασμα, ὁ ἀθλητὴς, ου, ὁ, idem. à γυμνὸς, nudus.

Γυμναρχία, ας, ἡ, ἰσω, exercitationibus præſum, gymnaſio præſtitus ſum : &

Γυμναρχὸς, ου, ὁ, vel γυμνασιάρχης, ου, ὁ, gymnaſii præfectus, ludimagiſter : &

Γυμνασιαρχία, ας, ἡ, gymnaſii præfectura. Th. ἄρχω, principatus.

Γυμάδιον, ου, τὸ, exercitatio : item locus u-

bi illa exercitationes, & jam pro diſciplina. Th. γυμνὸς.

Γυμνασιὰς, ὰδος, ἡ, præſtitus gymnaſii exercitatio : &

Γυμναστὴς, ὁ, exercitator, ab vol. them.

Γυμνὸς, ὴ, όν, vel γυμνίτης, ου, ὁ, nullo levi armatura. Pollux, ἰτὸν : Inermes tum illi cum armatis prælium facerebant : à γυμὸς, inermis.

Γυμνάω, νάδω fum, proprie, ſum nullo levi armatura : ſ. άσω. p. γεγύμακα : à γυμνὸς, vel γυμνίτης, ab eod. th.

Γυμνοπαιδία, ας, ἡ, puerorum nudorum exercitatio : ex γυμνὸς, nudus : & παῖς, puer.

ΓΥΜΝΟ'Σ, ὴ, ὁν, nudus, inermis, qui γῆα μόνα habet, & Poët. pro γυμνήτης, gymnicus.

Γυμνοσοφισταὶ, Indorum ſapientes, ſic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent. Ex γυμνὸς & σοφιστὴς, ſapiens, quod à ſophis, idem.

Γυμνόπους, οδος, ὁ, nudipes : &

Γυμνόω, ῶ ſ. ώσω, p. ωκα, nudo, ſpolio, &

Γύμνωσις, ιος, ἡ, nuditas, omnia à γυμνὸς.

Γυμνωτέον, acc. ſing. n. t. part. paſſ. à γυμνόω, denudo, γυμνώσω, a. 1. inf. act. γυμνώσω, a. 1. paſſ. Th. γυμνὸς, nudus.

Γυμνώσας, ασα, ἀν, nudavi, nudatus, part. a. 1. act. verbi γυμνόω.

Γυνὴ, Dor. pro γυνὴ mulier.

Γύναι, voc. ſing. à γυνὴ, mulier, in acc. γύναικα.

Γυναικάριον, ου, τὸ, muliercula, ejuſd. th.

Γυναικεῖος, α, ον, muliebris, hinc γυναικεῖόν, ου, τὸ, ſcil. δῶμα, GYNÆCEUM, comicè, mulierum, & γυναικεῖα, ων, menſtrua.

Γυναικεῖος, ος, ὁ, idem quod γυναικεῖος.

Γυναικεῖος, ον, Ion. pro γυναικεῖος.

Γυναικήμανος, ὁ, ἡ, ὁ, mulierum amore inſanus, γυναιμανὴς, idem, ex γυνὴ & μανία, inſania.

Γυναικὶς, γυναικὸς, gen. & dat. à γυνὴ, quod vide.

Γυναικοθήλας, α, ὁ, Dor. pro

Γυναικοθήλυς, mulierum amator, effœminatus, ex γυνὴ, mulier, & θηλὺς, amicus.

Γυναικόθηλυς, ὁ, ἡ, effœminatus.

Γυναικὸς, ὁ, ἡ, & ὁ, ἡ, item

Γυναικόφιλος, ὁ, ἡ, mulierum cupidus, à γυνὴ.

Γυναικωνίτης, ὁ, ἡ, mulierum conclave, à γυνὴ.

Γυναικωνῖτις, pro γυναικωνίτης, quod vide ſuprà.

Γύναιον, ου, τὸ, mulierecula : dim. à γυνὴ.

Γύναιξι, dat. plur. à

ΓΥΝΗ, ὴ, mulier, ικὸς, ἡ, γυνὴ, feminina, quod à γίνομαι, pario, gener. γυναικὸς, dat. ῑ, acc. γυναῖκα. Dor. γυνὰ, voc. ᾶ γύναι, dat. pl. γυναιξὶ. Hinc γυναικεῖος, α, muliebris, γυναικεῖον, ου, τὸ, GYNÆCEUM. γυναικοκρατέομαι, ῶ, qui ſub mulie-

Δ.

Δ Alia quarta littera, & quadringentus numerus designat Ion. & Dor. pro ε, sic δ'ρι pro ἐμοὶ, ἐδεν, & sæpissimè pro γ, ut δῆ, δὴν, Dor. pro γῆ, γὴν. Tum etiam pro ἡ & τ.

Δε, particula per se nihil significans; sed quæ in compositione auget: ut ἀφορισὶ, &c.

Δέ, τε & δὴ, Dor. pro γέ, & hinc pro γ.

Δεδάη, quasi τεθάη, Δαῆναι. Hesych. δίδαξαι.

Δεδάκρυσται, δεδάκρυσται, ἐδεδάκρυσται, ἐδεδάκρυσται, ἐδ

δαιμονικὸς, ἡ, ὸν, pr. ad δαίμονα, ad daemonem pertinens. Th. δαίμων.

δαιμονικῶς, adv. à δαιμονικὸς, more daemonis. Th. δαίμων.

δαιμονιῶ, pro δαιμονίζομαι, pass. pass. δαιμονιοῦμαι, pro δαιμονισθήσομαι, fut. pass. δαιμονιώμην, pro δαιμονισθείην, opt. aor. pass. δαιμονιωμένος, pro δαιμονισθείς, part. aor. pass. Th. δαίμων.

δαιμονίων, ονος, pro δαιμόνιος, ου, ὁ, divinus, latini miseria. in dat. plur. δαιμονίοις pro δαιμονίοις, Ion. à δαίμων.

δαιμόνιος, α, ον, DAEMONIUS, divinus, superstitiosus, diabolus. in N. T. apud profanos scriptores, omnium fere lingua, dim. à δαίμων, quod vide. δαιμόνιον, τὸ, Dii, &c. Dea.

δαιμονίου, ου, ὁ, ἡ, divinus, felix, augustus; item in malam partem, miser, infortunatus, ab cod. th.

δαιμονιόω, ῶ, ῶσω, daemoniacus, à δαιμονίζομαι, fum daemoniacus, pres. part. à δαιμονίζομαι, cujus. th. est

ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, Deus genius, DAEMON: apud sacros scriptores, tamen plerumque, in malam partem accipitur, pro δαίμων impure: q. δαίμων, sinus: ex δάω, uro.

δαίνυθι pro δαίνυθι, per Apocop. gnatis convivium, pres. imperat. à δαίνυμι. Th. δαίς, epulum praebeo.

δαίνυμαι, convivor, epulor: unde

δαίνυτο & δαίνυντο pro ἐδαίνυντο, convivabatur, imperf. Ion. ejusd. &

δαίνυτο pro δαίνυντο, epulari, convivatum, pres. inf. ejusdem. Th. δαίς, epulum praebeo.

δαίομαι, v. 1. inf. à δαίω, quod vide.

δαίομαι, divido, & dividor: item accendor: à δαίω, divido, uro.

δαίομαι, v. δάομαι, vel gradior, δάμαι, in pl. δάμεν: à δαίω, uro, vel δάω.

δαῖς, δαΐδος, ἡ, & δαὶς, δαΐτος, epulum, DAPES, ae & daps, Poet. à δαίω, epulum praebeo, Angl. banquet.

δαΐς, ΐδος, ἡ, acc. δαΐδα. Th. δαίω: item pugna: à δαίω, uro.

δαίσαι pro δαῖσαι, celebrare nuptiali convivium, quod à δαὶς, epulum. Th. δαίω, epulum praebeo.

δαίσαμι pro δαίσω, a 1. part. m. δαίσᾱς, τεμεῖν, a 1. sing. a. 1. sub. m. à δαίω, epulor.

δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum praebeo.

δαιτυμόνες, Poët adv. q. ex δαῖτα, ex convivio. Th. δαίω.

δαιτυμόνιος, ου, ὁ, ἡ, convivalis, qui carnes dolat, id est, dividit. Aliquando δαιτύμων, adverb. divisim.

δαιτυμών, όνος, ὁ, epulo, convivae, & qui epulum instruit.

δαΐφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, sagax, in bello: à δαὶς, pugna, & φρὴν, mens.

δαΐφρων, ονος, ὁ, ἡ, pro δαΐφρων, ονος, ὁ, ἡ, idem quod δαΐφρων, ονος, ὁ, ἡ. Th. δαὶς.

ΔΑΚΑΡ, genus quoddam cruris.

δάκε, 3. sing. Ion. a. 2. act. pro ἔδακε, à δάκνω, mordeo.

δακέειν pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab cod. them.

δακεῖν, ῶ, mordere: δάκεται, δακέσθαι, pass. pro δάκνεται, δακνέσθαι, &c. Th. δάκνω, mordeo, & δακέειν, pro δακεῖν.

ΔΑΚΝΩ, mordeo, pango: format tempora ex δήκω, ut f. 1. act. δήξω, f. 2. δακοῦμαι, fut. pass. a. 2. ἔδακον, inf. δακεῖν, p. δεδηγμαι, pass. δεδηγμένος, &c. pass. δηκτὸς, & part. δηκτὸς, ἡ, ὸν, a. 1. m. δηκτὸς, f. 1. m. δηκτὸς, a. 2. m. δηκτὸς, a. 1. m. δηκτὸς, a. 2. m. δηκτὸς, part. à δάκνω, mordeo.

δακτάζω, & δακτάω, pro δακτύλους ποιῶ, &c. f. 1. act. part. à δάκτυλος, mordeo.

δάκτυλος, ου, ὁ, morsus. Poët. pro δῆγμα, ατος, τὸ, proprie, animal morsu humile animantium: Hesych. de aliis etiam minus recte dicitur. Th. δάκνω, mordeo.

ΔΑΚΡΥ, υος, τὸ, lacryma, in pl. δάκρυα pro δάκρυα, dat. pl. δάκρυσι, q. à δάκρυ, quia falsa & mendax.

δάκρυον, ου, τὸ, Ion. ΔΑΚΡΥΜ, ατος, τὸ, idem quod δάκρυα, & Th. δάκρυ.

δακρυόεις, όεσσα, όεν, lacrymosus, in acc. δακρυόεντ' pro δακρυόεσσαν. Th. δάκρυ.

δακρύοιν, adv. lacrymis effusis, ab cod.

δάκρυον, ου, τὸ, idem quod δάκρυα.

δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, lacryma.

δακρύω, ῶ, ῶσω, lacrymo, & δακρύομαι, ῶμαι, part. aor. à δάκρυον, lacryma.

δακρυχέω, lacryma fundens, pres. part. à δάκρυ, lacryma, & χέω, fundo.

δακρύω, f. ύσω, p. δεδάκρυκα, lacrymor. Them. δάκρυ.

δακρυώδης, ους, ὁ, ἡ, lacrymosus: ab cod. them.

δακτάζω, & δακτύλους ποιῶ, &c. f. 1. act. à δάκτυλος, mordeo.

ΔΑΚΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, q. à δάκνω, inf. δάκτυλος, per metrices, palma frustra, unde dactylus, & Angl. a date.

δάκτυλος, mordeo, pungo, f. 2. à δάκνω.

δάκτυλος, ου, ὁ, qui memordit, vel pupugit, a. 2. part. à δάκνω.

δάλαι, Dor. pro δάλα, vocat. sing. à δάλη, Dolus.

δαλάσσω, Dor. & Ion. pro δαλάσσω, lacero, 3. sing. imperf. m. verbi δαλάω, id est, δαλά-

Δἰδάσκομαι, perf. pass. vide δίδασκω, sub fin.

Δἰδάσσομαι, ambigue; fut. pro δἰδαχθήσομαι, quod vide. vel δἰδάσκω: ornare; quod vide.

Δἰδάω, ἄσω, & Poët. ἐδίδην, perf. imperat. pro δίδω, quasi à δίδημι, verbi δίδω.

Δἰδάχθη, & δἰδάχθην, aoristus, passivum, per Syncop. pro δἰδαχθεὶς & δἰδαχθέν, v. de 3. pl. p. m. verbi δἰδάσκω, quod vide.

Δἰδάχθη (pro -σαι, terræ) f. ἰδιωτικὸν p. τρίτου, à δἰδάσκω, docere.

Δἰδάχθην, perf. pass. duplici augmento pro δἰδαχθεν, verbi δἰδάσκω, admissio, vide δἰδάσκω, sub fin.

Δἰδάχθη, ῆσσα, part. perf. m. sæpe pro præsente, tenuit: à δἰδάσκω vide δἰδάσκω.

Δἰδάχθησαν Dor. pro δἰδάχθησαν, 3. pl. perf. pass. verbi δίδωμι, ferre: quod vide.

Δἰδάχθησαν, domiti sunt, pro δἰδάχθησαν, à δἰδάσκω, sub fin. pro δαμάσθη, cujus præt. contracte δἰδάμασμαι, & plusq. p. ἐδεδἰδάχθην, δἰδάχθησαν, & Ion. δεδάασαν, à certis δἰδάχθησαν, sublato augmento, & interpositio e.

Δἰδάχθησαν, addiscendi, pro δἰδάχθησαν, per Syncop. perf. act. unde

Δἰδαχθήσεσθαι, -σεται, -σονται, -σεσθε, -σεσθαι, -σεσθαι, futurum est, à δίδωμι, ambigue: item

Δἰδαχθήσεσθαι, docebuntur fore, per Syncop. pro δἰδαχθήσονται, perf. pass. unde part. δἰδαχθησόμενος, à δίδωμι, sub fin. pro δαμάσθαι, domare vide δίδωμι.

Δἰδάχθητι, extrahitur erat, 3. sing. pro δἰδάχθη, ἐδεδἰδάχθειν, plusq. p. verbi δίδωμι, addisce.

Δἰδάχθησαι, infinitivus fere, perf. pass. à δαίω, quod vide.

Δἰδάχθητε pro δἰδάχθητι, 2. pl. perf. m. verbi δἰδάσκω, simus: p. m. δἰδάχθην, euphonie gratiâ pro δἰδάχθη; & δἰδάχθην pro δἰδάχθησαν, p. m. ejusd. δἰδάσκω, pro quo sæpe adhibetur; simus, irrepsit.

Δἰδάχθησαν, Dor. pro δἰδάχθησαν, 3. pl. perf. m. ejusd. verbi.

Δἰδάχθων, Poëticum verbum à perf. m. δἰδάχθην, didactum. Vel perf. m. sub. loco præsentis, Dor.

Δἰδάψασθαι, abstervendi, perf. pass. unde part.

Δἰδάψασθαι, δ, sæpe abstervans, verbi δἰδάω, seu δἰδάσκω, ex stylo, vide.

Δἰδάψασθαι, visum est, perf. pass. verbi δἰδάω, videor.

Δἰδάψασθαι, 1. pl. perf. pass. à δἰδάσκω, unde δἰδαχθησόμενος, perf. part. verbi δαμάζω, prave.

Δἰδάψαται, visum est, decretum est, sanctum est: 3. sing. perf. pass. à δἰδάχθημι, verbi δαίω, videor.

Δἰδάψαται, Dor. & Ion. pro δἰδάψαται, 3. sing. plusq. p. quæ verbi δαίω, quæsivi, vide.

Δἰδάψασθαι, v. perf. pass. à δἰδάω, ἐδάην, ἐδάημαι, ἐδάησθαι, discere, ἐδάημαι, videor, δἰδάσκω, ornare, ornatus sum, præt. m. unde δἰδάσκω, part. à δίδωμι, vide.

Δἰδάψασθαι, 3. sing. perf. pass. à δίδωμι: dedit, δἰδάψασθαι, perfect. pass. à δαίω, quod vide.

Δἰδάψασθαι, cecidi, præt. m. unde part. δἰδάψασθαι, à δαίω.

Δἰδάψασθαι, perf. act. hinc pert. δἰδάψασθαι, -σθαι, in pers. pass. δἰδάψασθαι: unde δἰδάψασθαι, à δαίω, sub fin.

Δἰδάψασθαι, cecurri; perf. act. verbi δαίω, curro: quod vide.

Δἰδάψασθαι pro mercabil. pro δἰδάψασθαι, 3. sing. perf. pass. verbi δίδωμι, cremio. de quo fusè in terra vide.

Δἰδάψασθαι, vide, pro δἰδάψασθαι, per metathes. præt. m. verbi δίδωμι.

Δἰδάψασθαι, cucurri, p. m. verbi τρέχω, quod vide.

Δἰδάψασθαι, -σθαι, -σθαι, -σ

δαίσσω pro δαίσσομαι, contrarie: pass. δαίσσομαι, contrarie; δαιστὸς, contrarie; δάιστος, contrarie; δαιστὸν, contrarie; δαιστέον, contrarie: futurum in ετταμαι habendum: præterea δαίσω, fut. perf. δεδαίσμαι, contrarie. a. 1. id modo ap. Th. δάισσαμεν.

δαΐτ' pro δαΐτα, accusativ. plaſq. g. Ion. & Dor. cæteris prima ſyllaba quæ δαῖτος. sic in perf. inf. δαΐζαι pro δαΐξαι, verbi δαΐσσω, capio.

Δαΐτερος, Ion. pro δατέρων, ejus, g. pl. perf. ind. paſſ. sic δαΐζαντο, crucifixerant, pro δεδάϊχθαι ἦσαν, Ion. & per cæſuram Poëtæ verbi δαΐσσω.

δαΐτη, per cæſuram Poëtic. pro δαΐτα, pract. m. verbi δαΐτω, timeo: quod vide.

δαΐτης, Ion. modo pro δαΐτα, & hoc pro δαΐτα timeo. pract. m. imperat. præſent. δαΐτα & δαΐτησο, timeamus, itidem pro δαΐτωμεν, 1. pl. pract. m. ejuſd. verbi.

δαΐφρων, perperibis, g. neg. f. 1. m. Poët. à δαΐσσομαι ſu. ἰέναι, ferri.

δαΐφρων, mentatus: perf. part. m. à δαΐτα, verbi δαΐτω, quod vide.

δαΐφρονα, pro quo & δαΐφρονας, mentes: item humanitus accipio aut præbeo: & δαΐφρονες, & Att. δαΐφρους (à δαΐφρων per Epenth. τος) f. ἔχουσα, perf. ἔχουσα, terres: item mentus: ab eod. th.

δαΐφρων, Poët. pro δαΐφρων, pract. m. à ΔΑΪΩΜΑΙ, timeo, paveo, terreſco, f. δαΐσω, p. δεδαΐσμαι, imperf. ἐδαΐσθ' à δαΐω, inuſ. imperat. δαΐσθω, & δαΐσθω Poët. ab inuſ. δαΐσθαι, a. 1. δαΐσαι, & ἐδαΐσαντο, Poët. a. 1. opt. Mol. δαΐσαιο inf. δαΐσασθαι, pract. paſſ. ſub. δαΐσωμαι à δαΐω, inf. δαΐδαμεν, & per Aphær. δαΐδαμ, f. 1. m. δαΐσωμαι, a. 1. m. δαΐσαιμαι, ſub. δαΐσωμαι, perf. m. δεδαΐσθαι (& δαΐδαται Poët.) pro δεδαΐδαται euphoniæ gratiâ. Item δαΐδω, & δαΐνω, ac Poët. δαΐνω, à δαΐω, inuſ. plaſq. p. δεδαΐδωμαι, & δεδαΐσμαι. Poët. δαΐσσω, perf. inf. δαΐσσαι, & part. δαΐσσας & δαΐσσας, Poët. ſæpe præterita præſentis ſignificationem obtinent. Hinc δαΐφρων, mentis: δαΐφρονες, mentes: δαΐφρονες, meticuloſus: & hinc aliqui ortum volunt Angl. dis, dread, &c. unde δαΐφρονες, δαΐφρονέω.

δαΐφρονες, mentaliter: hinc

δαΐφρονες, ονος, ονος, ejuſd. a. 1. part. act. à δαΐφρων, veſper. Th. δαΐω, pomeridianum tempus.

δαΐφρονις, ἡ, Poët. pro δαΐφρονις, veſpertinus: & δαΐφρων, ὁ, ἡ, veſpertinus: item veſper. & δαΐφρονες, ea mercenda. Th. δαΐω, pomeridianum tempus.

δαΐφρονδον, ἐν, Poët. pro δαΐφρονδον, eſtudev. A priſco δαΐω, deducitur δαΐφρω, hinc δαΐφρονδω, imperf. ἐδαΐφρονδον, ων, ατ. ac ἐδ. hinc præſens Poëticum δαΐφρονδω, & imperf. Ion. δαΐφρονδεον, ων, ε. Th. δαΐφρονδος, eſtudio vel ac alii volunt, ornatus.

δαΐφρονδος, accipio, à δαΐφρω, quod vide, Ion. pro δαΐφρω.

ΔΑΪΧΘΑΩΝ, vel δαΐφρονδος, ονος, ὁ, ſimplex eſtudio.

δαΐφρω, per Apoc. pro δαΐφρονδω, 1. ſing. ind. à δαΐφρω. Alii volunt eſſe imperf. Ion. pro ἐδαΐφρον, eſtudebam: vel pro δαΐφρονδον, eſtudio, præſ. imperat.

δαΐφρω, 2. ſing. ind. à δαΐφρονδω, eſtudio.

ΔΑΪΧΝΤΜΙ, vel δαΐφρω, ſtendo, monſtro, indico, f. δαΐξω, p. δεδαΐχα, a. 1. ἐδαΐξα, a. 2. imperat. δαΐκον, δαΐξον, a. 1. ſub. δαΐξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. δαΐξαι. perf. paſſ. δεδαΐγμαι, pæne. a. 1. ἐδαΐχθην, a. 1. part. δαΐχθεὶς, δαΐχθεῖσα, δαΐχθὲν. Hinc δαΐφρω, δαΐξις, &c. δαΐφρωνδι, ſ. demonſtrativus.

δαΐφρωνδον, oſtendere, præſ. inf. ſtd. δαΐφρωνδι, nom. pl. neut. paſſ. part. à δαΐφρω.

δαΐφρωνδ, ὁ, oſtenſor, demonſtrator, & δαΐφρωνδ, ἡ, oſtenſrix, demonſtratrix: compar. δαΐφρωνδιος, idem. à δαΐφρωνδ.

δαΐφρω', pro δαΐφρω, nom. pl. n. g. à δαΐφρωνδος.

δαΐφρω, ας, ας, ὁ, idem ac thus. Sylb.

δαΐφρω, ὁ, Dor. & Att. pro δαΐφρω.

δαΐφρω, & ——αἰσιμος, timidus: ſum: à δαΐφρω, timidus.

δαΐφρω, Dor. pro ἡμέρα δαΐφρω, veſperi: à

ΔΑΪ'ΩΜΑΙ, ῃ, ἡ, pomeridianus tempus: item crepuſculum.

δαΐφρω, quaſi ἀφ' ἑσπέρας opponitur, veſperi.

δαΐφρω, ας, ἡ, timiditas: &

δαΐφρωνδ, ἡ, ἀφ', terroſcio: item

δαΐφρωνδ, ὁ, ἡ, genus formido: à δαΐφρω, timidus.

δαΐφρωνδ, ἡ, dim. p. ας. & δαΐφρωνδ, formido, ob quam rem raſo, ἡ, dim. p. δεδαΐφρωνδ, a. 1. ἐδαΐφρωνδ, a. 1. part. δαΐφρωνδ. præſ. imperat. δαΐφρωνδ, δαΐφρωνδ, dim. Th. δαΐφρω, quæſtus.

δαΐφρωνδ, ὁ, ſubſtantivè mercenda: abuſiviliter, ſub. χρόνος, veſpertino tempore: à

δαΐφρωνδ, ἡ, ὁ, pomeridianus. Th. δαΐφρω.

δαΐφρωνδ, ονος, ὁ, idem ac δαΐφρω, & ab eod. th.

δαΐφρωνδ, ἡ, ὁ, timidus: ſum: à δαΐφρω, terreſco, a. 1. part. paſſ. à

ΔΑΪΑΟ'Σ, ὁ, ἡ, timidus, formido, miſer, debilis, imprudens. ſ. à δαΐφρω, timeo, vel qui δαΐφρω λίαν, valde timet.

δαΐφρωνδ, ὁ, compar. à δαΐφρω, timidus.

δαΐφρω, ονος, ὁ, & δαΐφρω, ἡ, ὁ, timeo, mœſtus, à δαΐφρω, timeo.

δαΐφρω, timeo. f. ἀφ', p. ας. ab eod. th.

δαΐφρωνδ, ὁ, timidus, terribilis: ejuſd. th.

δαΐφρω, qui ædificavit, a. 1. part. δαΐφρω, vel δαΐφρω, Ion. pro δαΐφρω, 3. ſing. a. 1. ind. δαΐφρω.

Δεινότης, ητος, ἡ, vehemens, fortis, gravis, &c. ἀπὸ τοῦ δεινός.

Δεινοφυής, ές, ingenio vehemens, ingeniosus, acutus, &c. ἀπὸ τοῦ δεινός, & φύω, nascor.

Δεινόω, ῶ, pro δεινόομαι, vehementer, gravi, &c. ἀπὸ τοῦ δεινός.

Δεινωτέρως, adv. comp. ἀπὸ τοῦ δεινῶς, vehementius, gravius, &c.

Δεῖος, ου, ὁ, ἡ, pro δειλός, vel δειλαῖος, miser, infelix, &c.

Δειός, ὁ, ἡ, pro δεινός, vehemens, gravis, &c.

Δειπνέω, ῶ, pro δειπνίζω, cœno, &c.

Δειπνητήριον, τό, cœnatorium, locus ubi cœnatur. Th. Δεῖπνον, cœna.

Δειπνητός, ή, όν, cœnatus, qui cœnavit. Th. Δεῖπνον, cœna.

Δειπνίζω, fut. ίσω, cœno, cœnam præbeo. Th. Δεῖπνον, cœna.

Δειπνοκλέπτης, ου, ὁ, qui furtim cœnat, furtivus cœnator. Th. Δεῖπνον, cœna, & κλέπτης, fur.

Δειπνοποιός, ὁ, ἡ, cœnam parans. Th. Δεῖπνον, cœna.

Δειπνοσοφιστής, οῦ, ὁ, cœnæ sophista, qui cœnæ tempore de rebus philosophicis disputat. Th. Δεῖπνον, cœna, & σοφιστής, sophista.

Δειπνοφορέω, ῶ, cœnam defero. Th. Δεῖπνον, cœna, & φορέω, defero.

Δειπνοφορία, ας, ἡ, cœnæ delatio. Th. Δεῖπνον, cœna, & φορία, delatio.

Δειπνοφόρος, ὁ, ἡ, cœnam deferens. Th. Δεῖπνον, cœna, & φόρος, qui fert.

Δεῖπνον, ου, τό, cœna, cibus quem in die primum sumimus, & quo finito illi abstinemus: ex δέω, ligo, & πίνω, quia tum homines a labore cessant.

Δεῖπνος, ου, ὁ, pro δεῖπνον, cœna. Th. Δεῖπνον.

Δείρω, fut. δερῶ, &c. ι. part. act. ἀ δέρω, excoria: f. pf. ι. ι. Ionice. Th. δέρω, coriam. Sed

Δειρᾶς, άδος, ἡ, jugum montis: ἀ δειρή, cervix.

Δείρω, Ion. pro δέρω, excoriare.

Δειρή, ῆς, ἡ, cervix, collum: idem quod δέρη.

Δειρή, ῆς, ἡ, urbs Æthiopiæ.

Δειρήδης, proferre δεινός: ἀ δείρω, vertere, Th. δέρω, pello.

Δειρή, ῆς, ἡ, collis. Th. δέρω, collum.

Δειρηνάω, ῶ, Ion, p. ήσω, decollo: ἀ δειρή, collum, & ναίω, quod ἀ νάσσω, fio.

Δεῖτα, vel δαῖτα, ης, ἡ, convivium, festum: ἀ δαίω, ardeo: ἀ δαίω, irrito: inde probabilis Angli to bait.

Δειτοῦς, ούς, ὁ, ἡ, cœnæ, convivii: ἀ δεῖτα, cœna.

Δείω, ω῀, ειτον, ειτε, ειτω, ειτων, ειτωσαν, ειτε, ειτωσαν, ειτον

δεκάδαρχος, ου, ὁ, ὁ, ἡ, ος, ον: decem palmis: ex δέκα, decem, & δᾶρος, palmus, denus.

δεκάζω, fœnerior.

δεκαετής, ἐτέος, ὁ, ἡ, decennis, decennalis: & δεκαέτης, ες, ὁ, decennium: ex δέκα & ἔτος, annus.

δεκάζω, f. άσω, p. αχα, de decimam; item mutare corrumpo: & δεκάζομαι, mutuibus corruptum est: q. à δέκα, accipere facio.

δεκάκις, deciès, adv. à δέκα, decem.

δεκαπλάσιος, ος, ὁ, decuplus, multus, i. e. magnus. Th. πλάσιος, multus.

δεκαπλόος, ος, ὁ ἡ ὁ, qui decem plicatarum seu jugerum est: ex δέκα & πλόος, Poët. πλοῦς.

δεκάλογος, ος, ὁ, DECALOGUS, Angl. & Gall. the Decalogue: à δέκα & λόγος.

δεκαμηνιαῖος, ος, ὁ, ἡ, decumestris, decem mensium: ex δέκα, decem, & μὴν, luna, mensis.

δεκανδρολογία, humaniter excipio: à δέκα pro δέχομαι.

δεκατεσσαρεσκαιδέκατος, ος, ὁ, ἡ, η, ον, decimus quartus decimus, ὀκτωκαιδέκατος, octodecimus, ἑκκαιδέκατος, sedecimus, ἑπτακαιδέκατος, septendecimus, ἑβδομηκοστός, septuagesimus, ὀγδοηκοστός, octogesimus, &c.

δεκατεσσαρεσκαιδεκάτως, adv. ος, ον, decimo quarto decimo, &c.

δεκατεσσαρεσκαιδεκατόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, decimo quarto decimo, &c. perf. δεδεκατεσσαρεσκαιδεκάτωμαι: à δέκα, decem

Δεξιωθῆτε, 2. pl. a. 1. imp. m. ejusd. verbi.

Δέξομαι, contracte ut, 3. sing. a. 1. m. fut. pro δέξωμαι, à δέχομαι capio.

Δέξομεν, f. 1. m. δέξωμεν, a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

ΔΕΞΙΑ, ᾶς, ἡ, & Poët. δέξιτερὰ (sub. χεὶρ.) DEXTRA, sub. manus; item fides per dextram data, q. à δέχομαι capio. Hinc δεξιόχειρ, ος, ὁ, ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ χεῖρα ἔχων, Qui dextera & agilia membra habet.

Δεξιτόλος, ου, ὁ, sectilis, figulus, lanista vitis, jaculator. παρὰ τὸ λαξεύω τὴν ἢ βαλλίζω δέξασθαι.

Δεξίτομος, ον, f. δεξίτμητος, p. τμηθὲν, dextram sinens. dextrâ apprehendo: item humaniter excipio: ἀσπάζομαι.

Δεξιὸς, ὰ, ὸν, dexter, faustus, felix, urbanus: ἡ δεξιὰ, sc. χεὶρ, ambidexter. &

Δεξιόω, ῶσω, ἡ, dexterior, felicior: ab eod. th.

Δεξιώσωμεν, pro ἐδεξιώσαμεν, imperf. m. verbi δεξιόομαι, dextram jungo. Them. δέξω, dextra.

Δεξίτερος, ὰ, ὸν, idem ac δεξιὸς. δέξασθαι, dat. sing. Ion. f. 3. à δέξω, dextra.

Δεξιῶς, adv. propere, item feliciter, ab eodem th.

Δεξίωσις, εως, ἡ, susceptio per dextram, gratulatio. ab eod. th.

Δεξιτερὸς, dexterior, comp. & δεξιώτερος, superl. à δεξιὸς.

Δεξιτερῶς, adverbialiter, dextrorsum, & δεξιώτατον, commodissimè.

Δεῦρο, ὁ ὧ, τὸ, Poët. pro δεῦτε, ὦδε, τὸ, metus: à δείδω, timeo.

Δεύομαι, σῃ, ται, item indigeo: cum genit. imperf. ἐδεύόμην, ῃς, ῃτο, f. 1. δευοῦμαι, perf. δέδευμαι, tamq; ab inus. δεύομαι, a. 1. pass. ἐδεύθην, f. 1. imperat. δεύθητι, & in 3. pl. δεύσθων, σθωσαν, ptcf. part. δευθεὶς, ὲν, ἁ, σθεῖσα, ὲν. Th. δέω.

Δέω, ligabam: pro ἔδουν, Ion. 3. pl. imperf. act. à δέω, vincio: &

Δέω, ου, ὁ, decorus, aequum, commodum: item defectus. perf. part. n. g. ut δέον ἐστὶ, necessarium est, in pl. δέοντα, ab imperf. δέω, operari: hinc

Δέοντως, adv. commodè.

Δεῦρο, ὁ, & Poët. δεῦτε, τὸ metus. Th. δείδω, timeo.

Δευδεσσι, poculis, dat. pl. Ion. à

ΔΕΠΑΣ, αος, & ατος, τὸ, poculum, item patera, quia vino δέπεται, potu irrigatur. Hinc δευδεσσι, bibo.

ΔΕΡΜΑ, ατος, τὸ, pelle, corium. Hinc δέρμα, idem, δέρω, excorio, &c.

Δέρρη, ης, ἡ, nomen urbis. Hebr. Dimalus. Hinc Δέρβης, ου, ὁ, Derbensis.

Δέρμα, ατος, τὸ, ἀσφάλεια, à δέρω, vide.

ΔΕΡΗ, ης, ἡ, & δορὴ, ἧς, ἡ, arundo, calamus, hinc δέρη, ης, ἡ, fragum musicum, Hesych. qua significat. δόναξ dicitur.

Δέρος, ους, τὸ, rostrum avis, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερωτόμος, Poët. pro δερωτόμων, à δέρω, τέμνω, vide. Th. δέρω, idem.

Δέρτρον, seu ---τρος, idem quod δέρμα, & ---μις.

Δερωμάδιν, Æol. pro δερωμάδων, gen. pl. f. 3. à δερωμὰς. à δέρω, seu δέρμα, vide.

Δερωμάδοιν, intuentis, gen. Ion. part. præf. δερωμάδων. nom. & acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕΡΚΩ, & δέρκομαι, vide, aspicio, f. ξομαι. p. ---ωμαι. f. 2. δρακοῦμαι, a. 2. ἐδράκην, a. 2. inf. δρακεῖν. ptcf. m. δέδρακὼς, pro quo & δέδρᾱκὼς per Metath. perf. pass. δέδρᾱγμαι, a. 1. pass. ἐδράχθην, part. δρᾱχθεὶς. Hinc quidam ducunt par Aetiph. Angl. Mark, vel per Aphær. à compos. ἀδέρκτως, despicatus.

Δέρρις, εως, ἡ, τὸ, idem ac them. δέρμα, item cutis, à δέρω, excorio; quod à δέρω.

Δερρόκτης, ου, ὁ, coriacens: &

Δερρωτὸς, excoriatus, detectus, à δέρρω. Th. δέρω.

Δέρτρον, ὁ, τὸ, idem ac δέρμα. Ion.

Δέσμα, ατος, τὸ, pellis, cilicium: à δέω, corium.

Δέσμη, ης, ἡ, fascis, manipulus: à δέω, vincio.

Δέσμιος, ὁ, ἡ, vinctus, captivus: à δέσμη, ης, ἡ, vinculum, compes. Th. δέω, ligo.

Δεσμὸς, ὁ, vinculum, in pl. οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμὰ, compedes. ejusd. th.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, pro δεσμοφύλαξ, commentariensis, vinctorum custos: à φυλάσσω, custodio, & δέσμιος, vinctus. Th. δέω, ligo.

Δεσπάζω, in carnarium conficio: item vinctis ligo. f. άσω. p. pass. δεδέσπασμαι, &

Δεσπα-

Δεσποτικὸς, ἡ, ὸν, eorum, &c. Δεσπότης, ου, ὁ, vinctus, captivus. Th. δέω, ligo.

ΔΕΣΠΟ'ΖΩ, f. ίσω, dominor, dominium obtineo, à δέσπ & ὀνομ, ligo, q. pdes.

Δέσποτα, ης, ὁ, domina, à δεσπόζω, dominor. Δεσπότης, idem.

Δεσποτάς, ης, ὁ, heriłis filia, fem. à δεσπότης· item Ion. & Poët. pro δεσποτικὸς, dominatus, imperium. Th. δεσπόζω, dominor.

Δεσπότης, ου, ὁ, Poët. idem ac δεσποτικὸς, ad dominum pertinens: item à δεσπότης, substantivè, heriłis filius. ab eod. them.

Δεσποτία, ας, ἡ, dominatus: & Δεσπότις, ιος, ἡ, dominus, in dat. Δεσπότῃ, voc. à δέσποτης. ab eod. th. Δεσπότης θεὸς, pro Neptuno.

Δεσποτικὸς, ἡ, heriłis; item imperiosus: τὸ Δεσποτικὸν, dominandi potestas: & hinc

Δεσποτικῶς, adv. heriłiter, dominorum more: ab eod. th.

Δεσπότις, ιδος, ἡ, idem ac δέσποινα, domina: ab eod. th.

Δέσμ, ας, ἡ, Dor. pro δέσμη. Fistula, & per Metalepsin pro Lyda.

Δέσμη, facus in fasciculum colligatæ, à δεσμὸς, ὁ, ligatus. Th. δέω, ligo.

Δεσὸ pro δέδεσο, ἡ, sing. imperf. ut à δέδεσμαι. Poët. pro δέδεσο, imperf. à δέω, irrigo.

Δέδεσο, indigebo, f. 1, Poët. pro δέομαι, à δέομαι, Epenth. Æol. pro δέομαι. Th. δέω.

Δέσποινα, ης, & Δέσποινος, ου, ὁ, proprium nomen, DEVCALION.

ΔΕΥΚΟΣ, ου, τὸ, dulcedo, apud Æolos.

Δεύεσκον, indigerent, præf. opt. pro δέοιντο, Ion. à δέομαι. Æol. pro δέοιμην. th. δέω.

Δεύομαι, f. δεύσομαι, madefio, irrigor. part. præf. δεύόμενος, madens, Th. δέω, rigo.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. ευ pro δέομαι. f. δεύσομαι, indigeo: unde

Δεύόμενος, η, ον, indigens, præf. part. præf. Poët. pro δεόμενος, η, ον, à δέω, egeo. Th. δέω.

Δεύω, rigo, irrigo, 1. pl. imperf. pass. Ion. verbi, δέω, rigo.

Δεύρ', & Δευρ', item δεῦρο, pro

Δεῦρο, adv. huc, huc in locum, adsis, adsum.

Δεύω, 3. sing. c. 1. sub. act. à δέω, rigo, f. δεύσω.

Δευσοπία, ἡ, instillatio, stillor; item brevis stillatus: & Metaph. indebilitas: à δεύω & πέδω.

Δεύτατος, η, ον, ultimus, postremus: à δεῦτερος, secundus.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ δεῦθ', adv.) huc agite, adsite, venite: δεῦρο δεῦτε, ita accidit: à δεῦτος.

Δεύτερος, ου, ὁ, secundus, secundarius, secunda die aliquid faciens, ab eod. th.

Δευτερεία, ας, ἡ, secunda pars.

Δευτερεῖον, secundaria decima, à Levitis lege Mosaica sacerdotibus solvenda.

Δευτεραῖος, α, ον, secundæ aliis, secundæ diei, vel secundi vices, ex δεύτερος, & ἦμαρ, diei, genet. m. ἤματος.

Δεύτερον, adverbialiter, secundò. neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, repetitio legis: ita inscribitur quintus liber Mosis. Angl. Deuteronomie.

Δευτερόπλοος, ου, ὁ, secundæ aut posteriori lex. ex δεύτερος & πλόος, lex.

Δευτερόπρωτος, η, ον, secundæ primæ: ex δεύτερος & πρῶτος, primus.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, α, ον, secundus, ου ιμη, pro posterior, alter, δεύτερον, postea, postea habitum, apud Demosth. item adv. iterato, ter secundò. ια δεύτερος, secunda vice. à δύο, q. δύτερος. Hinc

Δευτέρου, ήμου, secundæ feriæ, item. Δευτέρωμα, ατος, τὸ, &

Δευτεροῦται, ῶσα, ὁ, secundus alteri, aut ordo iteratio.

ΔΕΥΩ, rigo, f. δεύσω. p. δέδευκα. 2. 1. δέδευν. 2. 1. sub. δέδεμαι, pass. p. unde augl. bedew.

ΔΕΔΕΗ, exercito. f. ήσω. p. δέδεηκα.

Δεδεγμένος, pro δεδεγμένος, Ion. part. pass. f. pl. pro δεδεγμένοι, εισι, à δέχομαι, capio.

Δέχεσθε, ο: pl. præs. imperat. à δέχομαι, capio.

Δεκαημερίδες, ου, decem dies alterans: ex δέκα & ἡμέρα, dies.

Δεχθῆναι, suscipiſſe, perf. inf. Ion. & Poët. pro δεχθῆναι: δέχθαι, 2. 1. part. pass. ab eod. th.

Δεχθείς, per Sync. pro δεχθέντος, præs. part. scribitur & δεγμένος, ab eod. verb. δεχόμενος, idem quod

ΔΕΧΟΜΑΙ, capio, percipio, suscipio, admitto, sustineo, excipio: f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, δέδεξαι, δέδεκται, &c. 1, 1, m. δεδέγμεθον, ν, ασιν, 2. 1. imperat. m. δέξαι. 2. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃς, ωσι, & in pl. δεξόμεθα, ασθε, ωνται. 2. 2. in. inf. δέχεσθαι. 2. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον, pract. m. δέκτο. 2. Hinc δεκτὸς, δεκτέος, ἀποδέκομαι, &c.

Δέλαρ, ατος, pellis. Suidas. à δέρω, excorio, excolio.

Δέρδω, DEPSO, subigo & mabis, cpitus, rectum more. f. ψω, 2. 1. δέδρεφα, part. δρεφθεὶς, à δέρβω, excorio.

ΔΕΡΩ, ligo, vincio, nexu ligo. f. δήσω. p. δέδεκα. 2. 1. δέδεν. 2. 1. imperat. δῆσον, δήσω, &c in pl. δήσωμεν, ligare. 2. 1. sub. δήσω. 3ς, 3. 2. 1. part. δήσας, ασα, perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι, perf. part. δεδεμένος, η, ον, vinctus, 2. 2.

pass. δάμνω, ν, ν, aor. 1. inf. pass. δαμῆναι, ἔ. 1. pass. δαμάσσομαι. Hinc δαμάτωρ, imperit. Plautus, domitator, domitor, subigo. δαμάτωρ, ὁ, ἡ, domitor, domitrix, qui domat, domans, subigens; item rector, qui regit, dirigit, &c. sunt in loco.

ΔΑΪ, ſatis, profectò, quidem, verò, profectò, demum: eſt etiam repetentis, et augentis, quaſi à δάω, ſcio. Pro eodem dicitur & δήτου & δήπου & δήπουθεν in carmine verò δή. In carmine modo poſt ponitur, modo præponitur: at in ſolutâ oratione poſtponitur ſemper. Sæpe etiam eſt expletiva particula cum ὅς, ἥ, ὅ, ὅτε, & ſæpe δή pro δεῖ. δήν, utique, δήθεν manifeſtè, hoc utique ſimulatè, ut δὴ ἔγωγε, certè equidem: δὴ ἔπειτα, deinde, tandem: οὐ δή, ita nec μὰ δῆτα quare nè?

Δᾶϛ, pro δεῖ, oportet.

Δάϛομαι, ατ. δ, pro δάσσομαι, à δάω, perf. pass. verbi δάσσω, mordeo.

Δαγμός, ὁ, ὁ, idem, & ab eod. th.

Δαγύσι, impiè, Heſych.

Δάεται, invenietis, ὁ, pl. præſ. ind. verbi δάω, invenio: quod ſignificationem futuri obtinet.

Δαῖ, pro δεῦδε, dic, item δεῦτε vel δεῦδετε, cedite, adv. à δεῦδω, dico.

Δαιδαλεύς, ὁ, ὁ, loquax, qui diu loquitur: ex δαΐς, diu, & λέγω, loquor.

Δαΐδιτ, videlicet, adv. à δῆ, ſane.

Δαΐδω, accendo, incendo, præt. pass. δαΐδωσμαι, ατ. δ, & inus. acc. δαΐδωσομαι, à δαΐς, quod à δάω, dico.

Δαίδω, cumbere, ut & δαίζω & δάπτω, à δάω, uro.

Δαίδωνα, acc. ſing. à Δαίδων, DEICOON, nomen propr.

Δαΐζω, ω, ὁ, ἰων. pro δαΐσσω, ω, battio, bellicoſus, ardens, gen. ἰον. δαΐων, pro ω, dat. pl. ἰον. δαΐοιν. à δάω, uro.

Δαΐοντι, ντος, ὁ, pugna, à δαΐζω, battio; quod à δάω, uro.

Δαΐπλω, & per Sync. δαΐπλωσε, uro, à δαΐω, idem.

Δαΐφρων, ονος, ὁ, Deiphron, nomen propr.

Δαΐφρων, ονος, ὁ, Deiphron, nomen propr. viri.

Δαΐων, gen. pl. à δαΐζω, battio.

ΔΑΪΚΟΝΤΑ, ſcil. ὕδατα, decoctus, ſc. aqua, à Lat. ſit Græc.

Δαϊκτάς, ὁ, ἡ, à, mordax, unde fortean Lat. Dilterium. Th. δαΐκω, mordeo.

Δαΐκτης, ὁ, &

Δαϊκτικός, ὁ, idem, & ab eod. th.

Δαΐκω, f. δάξω p. πεπα. inuſit. mordeo, quaſi δάκω, ab δάω. Vide δάκνω.

Δαΐκτωρ, malè legitur, pro δάμνης, contignatio. à δαΐω, contigno.

Δαλεῖϛ, videbitis, q. à δᾶλε δὲ, manifeſta certè. Th. δῆ, certè.

Δαλλόμενος, Dor. pro δαλλόμενος, præſ. part. pass. à

ΔΑΛΛΩ, l. ΔΑΛΩ, convenio, denique ſimul, p. δεδάληκα, lupus.

Δάλοφι, ατ. τι, ornamentum.

Δαμάασθαι, ατ. δ, ὁ, mactare: à δάλλω, lædo.

Δάμασσε, ἄφρ, ἡ, laſſo: &

Δαμάστης, ατ. δ, noxius: ab eod. th.

Δαμάτηριον, ου, τὸ, incensum, ſc. pharmacum, venenum.

Δάμια, τὰ, Apollinis feſta in Delo, à δᾶλος, inſula ſic dicta.

Δάμιον, ὁ, urbis Bœotiæ.

Δάμιος, Delius, item Apollo: à Delo inſula ſic dicta.

Δάμιος, volo, Dor. δᾶλλ, ις, ὁ, voluntas q. à δάλω.

Δάμιστι, Apollinis templum: item mensa, q. à δᾶλος manifeſtus.

Δαμόθεν, nimirum, omnino, profectò, quippe, adv. q. à δᾶλος ἐστί, manifeſtus.

ΔΗΪΟΣ, ὁ, manifeſtus, notus, certus, perſpicuus: hinc δήλομαι, ſ. ωσομαι, manifeſto, declaro. δήλωμι, manifeſtatio: δήλωτος, ὁ, ἡ, ὁ, eventus, obſecrus: &

ΔΗΛΟΣ, DELUS, nomen Inſulæ ſic dictæ, quod repentè enata apparuerit, ut Strab. vel ob ejus celebritatem: ſive quod exiſtat de δᾶλος ſeu oraculo.

Δήλοω, declaro, manifeſto, notum facio, imperf. ἐδήλοον, ουν, ους, ου, ει, ου, ὁ, ἡ, ὁ, pl. ἐδήλοομεν, pass. ἐδηλούμην, Them. δῆλος, manifeſtus.

Δήλωμα, ατος, τὸ, quod declarat, indicium, &c.

Δήλωρ, palam, manifeſtè: item

Δήλωσις, εως, ἡ, ſignificatio, enunciatio: ab eod. th.

Δημαγωγέω, populum duco quo volo, ſ. imo, hinc

Δημαγωγία, ἡ, populi ductus, popularis: ex δῆμος, populus, & ἄγω, duco.

Δημαγωγικός, ὁ, ἡ, ad populi ductum pertinens.

Δημάγχης, ου, ὁ, tribunatus plebis: &

Δήμαρχος, ὁ, ἡ, tribunus plebis: ex δῆμος, populus, & ἄρχω, principatus.

Δημάσιος, ου, ὁ, proſcriptio: à

Δημᾶσθαι, ſ. δήσω, proſcribo. Th. δῆμος, populus.

Δημᾶς, ὁ, nomen viri. Gr. populator.

Δημηγορία, concionor, orationem ad populum habeo. imperf. ἐδημηγόρουν, ουν, ſ. ήσω, p. δεδημηγόρηκα: à δημηγορός, orator: ex δῆμος, populus, & ἀγορεύω, idem quod ἀγορεύω, concionor, quod ab ἀγορά, forum.

Δημηγορία, ας, ἡ, concio, oratio, deliberatio: &

Δημηγορικός, ὁ, ἡ, orationem habens: à δημηγορία, quod vide.

Δημηγόρος, ου, ὁ, concionator, ab eod. th.

Δημήτηρ, ηρος, vel τος, ὁ, Ceres, dea fœmin. q. δὴ μήτηρ, à γῆ mater & μήτηρ, mater. Vel per Sync. q. δημάτηρ, altrix populorum. vel à δῆμος, quæro.

Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. Cerealis. à Δημήτηρ, Ceres.

Δημι-

Δημοσιεύω, idem ac δημόσιον ποιῶ: to
Δημόσιος, a, ον, Ctrelle. leave
Δημοσιόω, ῶ, &c.
Δημόσιος, ου, ὁ, Ctrelle. à δῆμος.
Δημοσίων, ονος, ὁ, appellatus ἀπὸ τῆς δημοσίας, quia Cereri sacer. qui & δαδοῦχος vocabatur.
Δημόσιος, τος, ὁ populo donatus: item adverbialiter, publicè: à δῆμος, quod à δῆμος.
Δημόσιον, ου, τὸ, plebecula, populiza: dim. à δῆμος.
Δημόσιος, α, ὁ, ἡ, publicus, plebium: item substantivè pro ministro publico, lictor, carnifex. Th. δῆμος populus.
Δημουργεῖον, ου, τὸ, officina: &
Δημουργία, ἡ, ion. ρ. ιη. fabrica, cudendi officia: item
Δημουργικὸς, ἡ, ὸν, opificium: &
Δημουργὸς, ὁ, fabricator: à
Δημιουργὸς & Poët. δημιοεργὸς, ὁ, ἡ, ὸς, cudendi auctor, opifex, qui δῆμον ἐργάζεται, publicum operatur: à δῆμος, quod à δῆμος, & ἔργον, opus.
Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, qui bene populi deservit: ex δῆμος, populus, & βίος, patrimonium.
Δημοτελέσματα, ἐπιστατεῖν: nom. pl. à
Δημοτέλεσμα, ατος, τὸ, ἐπιστατεῖν, ex δῆμος populus, & τέλος, finis.
Δημοτέλης, adv. à populi, ex plebe: à δῆμος.
Δημοτικὸς, Democlei: nomen propr.
Δημοτικὸς πολιτεία, ἡ, sub populi regimine vivere: &
Δημοκρατία, ας, ἡ, popularis status, Angl. Democracie. ex δῆμος, populus, & κρατία, regno. à κράτος, potentia.
Δημοκρίτειος, ου, ὁ, Democritus, Philosophus, q. δῆμα κρίνει.
Δημόκριτος, ου, ὁ, Democritus, voc. à δημόκριτος, nomen propr.
ΔΗΜΟΣ, ου, ὁ, populus, plebs, vulgus, q. à δῆν, ligo: hinc compol. κατὰ δημον, per-terrà agere: ἀπὸ δημου, ab fossa: κατὰ δῆμον, ab humo demo seu carpta.
Δημός, ὁ, ἡ, pinguedo, forte quòd uti pollubat, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, uro, vel sub th. δῆμος.
Δημοσθένης, Demosthenes, orator Atheniensis celebertimus: q. δῆμου σθένος, robur seu potentia populi. hinc Δημοσθενικὸς, ἡ, ὸν,
Δημόσιος, adverbialiter, publicè, cui opp. ἰδίᾳ, privatim, dat. fem. à δημόσιος.
Δημοσιόω, ῶ, &c. δημόσιος: item neutraliter publica civitatis negotia gero, cui opp. ἰδιοτεύω.
Δημόσιος, α, ον, publicus, a, um, cui opp. ἰδιωτικὸς: item τὸ δημόσιον, erarium: à δῆμος.
Δημοσίως, publicè, à δῆμος.
Δημότης, ου, ὁ, popularis: &
Δημότις, ιδος, ἡ, idem.
Δημοτικὸς, ἡ, ὸν, popularis, à δῆμος, plebs.
Δημοτικῶς, ὸν, ὁ, ἡ, popularis, in acc. pl. n. τὰ δημοτικὰ: à δῆμος, populus.
ΔΗΝ, & δηνὸς, adv. nisi: hinc δηναιὸς, diuturnus: ἀνήρ, idem.
ΔΗΝΑΡΙΟΝ, ου, τὸ, denarius Rom. à denis assis.
Δηνὸς, pro δηνὸς consilii, nom. pl. à δῆνος, ους, τὸ, consilium.
ΔΗΝΟΣ, ους, τὸ, ion. τὸ δεῖνος, ατος, τὸ, consilium, ars, artifex mentium: à δέω dico, enim deliberatur.
Δὴν, ἀπὸ, ν. retunde, acumen qui ignavum corrumpit: à δαίνω.
Δῆξις, εως, ἡ, mortus, abeod, th.
Δήσσω, mordebo, pungam, f. 1. verbi δάκνω, th. δηκ.
Δῆσαν, cumberebant, 3. pl. imperf. & δῆναι, vaſare, præſ. inf. ſeq. verbi.
Δῆϊν, f. dem. vaſta, ſtabat, a. 1. part. paſſ. per syncop. pro δήϊτον, à δήϊτος, quod à δαίω, uro.
Δῆθεν, ſalsum, adv. ex δὴ, ſane: &
Δήθεν, undecunque.
Δήϊστη, cumque.
Δήϊτος, δήϊτον, ſtimulus, certè, utique, profectò ex δαίω, uro? Th. δὴ, & δὴ, ſane. à
Δηλέομαι -έω Poët. pro δηλέω & δηλόομαι, contendo, pugno. Th. δηλος, pugna.
Δηλεῖσθον, contendebant, 3. dual. a. 1. paſſ. Ion. à
Δηλέω, idem quod δηλέομαι, pugno. Th. δηλος, pugna.
Δηλήμων, pugnax, cursor: à
ΔΗΛΟΣ, ου, ὁ, contentio, riva, pugna. in acc. δῆλον q. δήλεσι, ex δὴ partic. intens. & ἴλαος, contentio.
Δηλοῖνοιν, certantium, gen. & dat. dual. a. 1. part. Ion. à δηλόομαι, -όω, & δηλέω, idem quod δηλέομαι, pugno. Th. δηλος, contentio.
Δηλοῖς, seu δηλοῦσις, ſ. ion. contendendi actio. Th. δηλος.
Δηλοῦ, adv. pro δῆλον, à
Δηλος, ου, diuturnus, quod à δηλέω.
Δῆλωσε, pro δῆλωσαν, 3. pl. a. 1. act. δηλόω, 1. pl. a. 1. part. δήλωσας, ἴφατε, 2. pl. a. 1. imperf. act. à δήλωσις, ἄω. δηλώσω, a. 1. inf. m. à δῆλος, ligo.
Δηλούμενον, obligabat. imperf. verbi Poët. δηλόομαι -έω vel potius pro δήλωσε, a. 1. m. à δῆλος, ligo.
Δῆλον, pro δῆλοι, Ion. a. 1. δῆλον, ες, & in 3. pl. δήλωσι, a. 1. ſub. act. à δήλος, f. 1. verbi δῆλος, ligo.
Δῆλον, igitur, certè, nempe, demum, adv. à δὴ, ſane.
Δηλὸς, poſtremus. Heſych. à δήλομαι: ex δῆλος, relinquo.
Δηλοῦσις, ἄσα, ὸν, demerſus: part. a. 1. paſſ. à δύνω, mergo, quod vide.
ΔΗΜΩ, inverto. Sed crebrius ſecuri habet ſignificationem.

Δημ,

δωδ. ἴδ᾽, &c. l. Poët. pro δεύτερος, &c. vid.

δι-δεκάς, interfolliculus. f. 1. inf. act. ἡ δύλα. quod vide.

Δί, pro Διΐ, Dativ. acc. sing. à Ζεύς, Διός, &c. voc. ὦ Ζεῦ, Σχῆμα.

Δῖα, & Ion. Δίη, divina, dia, synæresi: fem. g. à Δῖος, contractè pro Διΐος, Ita vocandus, Helena dicitur apud Hom. à Διός, gen. à Ζεύς.

Διά, præpos. cum genit. per; item, ex, cum, post, propter, in, pro, ad, inter; cum acc. propter. Vel pro κατά, per; item, in, contra, inter. In compositione plurimùm notat separationem, vel intendit significationem, ut vel διὰ, per, trans, de, circum, ex vel πρός, ob vel contra, more; interdum notat minuit, ut διαμανδύω, fabricor.

Διαβαίνω, transeo, trajicio; item divertor, f. διαβαμῶ. p. βέβακα, a. 2. διέβην, a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βάς, βᾶσα, βάν. Th. βαίνω, eo.

Διαβάλλω, trajicio, transfero; item calumnior, defero, criminor, odiosum reddo. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. pass. διεβλήθην, p. m. βέβλημαι.

Διαβαίνω, eneusi, a. 2. part. act. à διαβαίνω, transeo, quod vide.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus. ab cod. διαβαίνω.

Διαβαστάζω, idem quod τὸ βαστάζω, porto.

Διαβατήρια, ων, τὰ, sacrificia pro transitu: διαβατήριος Ζεύς, qui faciem transitum dat iis quibus favet: à διαβαίνω, transeo.

Διάβατος, ὁ, ἡ, de loco dicitur qui transiri potest. ejusd. verbi.

Διαβεβαιόω, -ῶσω, affirmo. f. -ώσω. p. -διαβεβαίωκα, -ωμαι. &c.

Διαβεβαιόω, -όσω, confirmo, certiorem reddo; à διά, per, intens. & βεβαιόω, stabilio. Th. βέβαιος, stabilis.

Διαβεβλημένος, a, ον, tradutus, part. perf. pass. à διαβάλλω.

Διαβῆναι, transire, 2. fing. a. 2. sub. act. διαβαίνω, ῶ, ῇς, ῇ. &c. διὰ & βαίνω, eo.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus, gressus: à διαβαίνω, transeo.

Διαβιβάζω, trajicio, item, per agro, per undo. f. άσω. p. -ακα. à βιβάζω. Th. βαίνω, eo.

Διαβιόω, f. ώσω, &c. -ίωμαι, vitam transigo seu traduco: à βίος, vivo, quod à βίος, vita.

Διαβλήσω, delinio. f. ήσω. p. διαβέβλησμαι, ex διὰ, & βλήσω, vides.

Διαβλώβης, ητος, delatus: a. 1. part. pass. à διαβλάπτω. quod vide.

Διαβοάω, divulgo, celebro: διαβοάβης, ητος, a. 1. part. pass. fama decantatus: à βοάω.

Διαβόητος, ος, ὁ, ἡ, celebris, insignis: item in malam partem famosus: ab εὐ-φημος.

Διαβολή, ῆς, ἡ, calumnia, obtrectatio: à διαβάλλω, traduco. p. m. διαβέβλημαι.

Διαβολήιος, ος, ὁ, idem, & ab eod.

Διαβολία, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαβολικός, ὁ, DIABOLICUS, calumniatorius: &

Διάβολος, ὁ, ὁ, calumniator, DIABOLUS, Satan. ab cod. th.

Διάβρωσις, absumptus, extensus item exedens, à βρώσκω, pabulum.

Διαβουλία, ας, ἡ, &

Διαβούλιον, ου, τὸ, consilium, deliberatio: à βουλὴ.

Διαβουλίσω, -ίδω, trajicio, alii leg. διαβουλεύσω.

Διαβοῦς, vide in βοῦς.

Διαγλύπω, exsculpo. f. ψω, p. διαγλύφω. a. 1. διεγλύψα. διαγλύψαι. Dor. pro ιαι. f. g. πτεῖ. part. act. ex διὰ, & γλύφω.

Διαγλύφω, ὁ, ἡ, interpunctus: ab ille.

Διάγνα, Dor. pro διήνα, dego, a. 2. ind. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω, dego. Th. ἄγω, duco.

Διάγε, tamen, propter, ex διὰ, per, & γε.

Διαγελάω -ῶ, derideo, irrideo: à γελάω.

Διαγλαφύρος, exactus: a. 2. part. m. à διαγλύφω, interficio, absolvo; item per magnus, perenno. f. διαγλύψω. p. διαγέγλυφα. a. 2. m. διεγλύφην, a. 2. part. διαγλυφθείς, ex διὰ & γλύφω, fodio.

Διαγνάπτω, perosto, pinso exprobro. f. διαγνάψω. p. διέγνακα a. 2. διέγνον. perf. pass. διέγνασμαι. ex διὰ & γνάπτω, exprobro.

Διαγγωσίω, divulgo. f. ώσω. p. διεγνώκα. a. 1. διεγνώσθην, à γνώσκω, quod à γνάπτω.

Διάγνωσις, εως, ἡ, cognitio, plenior disjunctio: à διαγνώσκω, quod vide.

Διαγνώστης, ου, ὁ, m. à διαγνώσκω, quod vide.

Διαγογγύζω, obmurmuro. imperf. διαγόγγυζον. f. ύσω. p. διαγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Th. γόγγυζω, murmuro.

Διαγορεύω, publico, differo, convicior; item saucio, jubeo, veto, ab ἀγορεύω, quod ab ἀγορὰ, orator.

Διάγραμμα, ατος, τὸ, rivulus, breviarium; item decretum; item descripta tabella, seu figura geometrica: διαγράμματα, theoremata geometrica: &

Διαγράφιδην, 1. pl. f. 1. act. à

Διαγράφω, f. ψω, p. αφα, describo, item cum scribo, delego; item delevo, abrogo: διαγράψασθαι τοὺς τριηραρχίας, non inscribi tricrarchiæ institutæ. Th. γράφω, scribo.

Διαγρηγορέω, vigilo. f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, vigilo.

Διαγρυπνέω, idem, ab ἀγρυπνέω, quod ab ἀ priv. & γρυπνὸς, dormio, quod ab ὕπνος, somnus.

διαζωσις, εως, ἡ, f. διαζωσμα, c. 3. διαζωσμος, Att. διαζωσις ex διαζω & ζωσις, ησεως.

διαζωστηρ, ῆρος, ὁ, & διαζωστης: prodalliis: item fascia. ab cod.

διαζωσμα, ατος, τὸ, 3. sing. n. à διαζωννυμι, divido: quod à ζωνη, idem.

διαζωσμος, ου, ὁ, 2. part. m. à διαζωννυμι, accingo per alium, quod vide.

διαζωστηρ, ῆρος, ὁ, idem, ac διαζωστης. Th. διαζωσμα.

διαζωστης, perficio, 2. 3. id genus. Th. διαζωσμα, quod vide.

διαζωσις, accipio per alium, q. per manus tradium, succedo. f. ζωσις. p. διαζωσμος, ου, ὁ, m. διαζωσμα, ατος, τὸ, 3. 1. part. m. διαζωστηρ. Th. διαζωσις, capio.

διαζωω, f. ωσω, p. ωσα, cresco: augeo: item connecto, intersero: à διαω, ligo.

διαθεμις, ατος, τὸ, DIADEMA, candida fascia, qua reges frons precingebatur: Angl. a Diademe, item corona: à διαθεω, revincio. Th. διαω, ligo.

διαθεσμος, τριδε per manus: item distribuo. f. διαθεσω & διαθεσιμος, quod in 3. pl. διαθεσιουσι, q. à διαθεω in f. διαθεσωσι. 2. 2. διδωμι. a. 2. imperat. διαθες, ετω, distribuo. imperf. paff. διεθεθμην, ετο, m. Th. διδωμι, do.

διαθεσμοφυλαξ, judicii custodes, proprie actoris est qui rem in judicium vocat: hinc

διαθεσμοφυλακεω, litigator, cum actoris, tum rei. &

διαθεσμος, disjudico a judicium sero, quod judicii est. Th. διαω, sero.

διαθεσις, εως, ἡ, dispositio: &

διαθετικος, ἡ, ὁ, idem, ab cod. th.

διαθετος, distribuo, a. 2. imperat. à διδωμι, 2. 2. verbi διαδιδομαι, quod vide.

διαθηκη, ης, ἡ, successio: &

διαθηκος, ου, ὁ, ἡ, successor, à p. m. διαθηκη, verbi διατιθεμαι, quod vide.

διαθησω, 3. sing. a. 2. opt. à διαθημι vide in διαω, 2. 2. ωσω.

διαθησω, pertranseo, 2. 2. inf. ας. &

διαθησων, 2. 2. part. f. g. à διαθεω, pertexo. Th. περαω, 2. 2. ησω. part. διαθησων.

διαθιγω, anfugio, 2. 2. inf. à διατιγω, ω, 2. 2. ind. ab insuf. verbo διαθιμι, pro quo διαθιθημι, 2. 2. part. διαθεις, 2. 2. inf. διαθεινω, 2. 2. opt. διαθειην. Th. θιγω, fugio: item

διαθιγω, 2. 2. part. f. g. à διαθιγω, 2. 2. m. &

διαθιθημι, idem pro διαθεινω, diffugio, 3. sing. 2. 2. sub. m. ejusd. verbi,

διαθιμι, ις, ἡ, discursatio: à pers. m. v. διαθεω.

διαθιμω, salvo per medium evado: &

διαθνω, vel -θνω, item διαθνομαι, idem: unde

διαθυς, υδος, ὁ, fugiens, 2. 2. part. ejusd. th. θνω, seu θνω vel θνω fugio, 2. 2. ησω.

διαθρασσω, tranquillum, pro διαταρασσω: pass. part. pass. ex διὰ & ἰκνεω, mitto, perf. εἱκα, Th. ἰκνεω, mitto.

διαθρεμμα, ατος, τὸ, 3. sing. n. verbi διαθρεφω, seu διαθρεπω, per syncop. ejusque. Th. θρεφω, nutrio.

διαθρεπτηρ, ῆρος, ὁ, & διαθρεπτης: &

διαθρηνεω, ω, ἡσω, diversum: à διὰ & ζηνεω, ego frango.

διαθριαω, ω, ἡσω, f. à διὰ & ζωμαι, colligo.

διαθροεω, ω, ἡσω, f. διαθρεω, 2. 2. διδρομον. pass. part. pass. διαθρομενος, η, ον. 2. 1. m. διαθροεομαι, ου, ὁ, ἡ, ον. Th. ζωννυω, vel ζωννυμι, cingo.

διαθορα Post. pro διοει, 3. sing. f. 1. vera lectio διαλαμψ, pro διλαμψ, transmitto. Th. λαμβανω, mitto.

διαθυνω, perficio, 1. sing. ind. ex διανυω, Th. ἀνω, vel ἀνυω, fio.

διαθυσις, εως, ἡ, diffusio: item effusio, effusio: acc. διαθυσιν, à διαθυω, diffundo.

διαθυσιμος, η, ον, diffusior: diffusissimus, ab cod. th.

διαθυω, perficio, differo, à διω, curro.

διαθυρωμα, ατος, τὸ, fenestra, septamentum. diapositio, à διαθυρωω, disjungo. Th. θυρωω, fores.

διαιβω, 2. sing. a. 2. sub. act. διαβαινω, 3. sing. f. 1. m. διαβησομαι, 1. pl. διαβημεν, 1. pl. 2. 2. sub. à διαβαινω. dispono.

διαιδριαω, 2. 1. inf. act. à διαιδριοω. vide διαιδριοω.

διαιδριοω, ζητεινι ad contendum se preparare: à

διαιδρυω, dissolvo, frango: luxo. f. διαιδρυσω. διαιδρυσομαι, adv. delicate, molliter. Th. ἰδρυω, frango.

διαιδυω, vide in διδυω. Th. δυω, ω, 2. 2.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, homicidium, medicina. f. διαιτ. hinc διαιτος, ὁ, homicida, & διαιτα, ων, τὰ, homicidæ pertinentia.

διαιρεω, ῶ, dirimere, & διαιρεω, dividere, discernere.

διαιρεσις, εως, ἡ, divisio, distinctio: apud Gram. συναιρεσις oppon. à διαιρεω. Th. αἱρεω, capio.

διαιρω, divido, distribuo f. ερω, p. διηρημαι. a. 2. διηλον, pras. part. διαιρων, ουσα, ουν. gen. ουσης, ουσης, ουσης. ejusd. th.

διαιτητος, dividuus, ejusd. pras. part. g. διαιρω, f. ερω & ιτω, unde διαιτος, ὁ, qui & missio: exigo. Th. ἰημι, mitto.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, vivendi institutum, modus, genus vitæ: Diæta certa victus ratio, qualis à medicis præscribitur, Angl. Diet, item habitatio: item arbitrium.

διαιτημι, -ησω, vitam duco: & pass. alicui certa victus ratione: &

διαιτησις,

διαφορά, ἡ, de re aliqua medii: Arist. magni existimat differentiæ, sive, ut vulgo, differentias pro materia, verbi gratia, pro ædificatione, vitium, &c.

διαφορέω, Poët. & Dor. pro διαφορῶ, perago, 3. sing. s. ii. act. à διαφορὸς, à diverso.

διαφορηθείς, præt. part. f. g. à διαφορέω, ut pote, vitam dego. Th. διαφορὸς.

διαφορητὴς, ὁ, ἡ, ἀνάτος, &c.

διαφορητὸς, ἡ, ὀν, pari medicinæ ratione agit: à διαφορὸς, quod à διαφορὸς.

διαφορὸς, Att. pro διαφορὸς, 3. sing. f. i. ἐστὶ, &c.

διαφορὸς, item quod διαφορὸς, perpetuo, sine, perenne. Th. ἀεὶ, ἀναπ.

διαφορὸς, ἡ, ὁ, Att. à διαφορὸς, pereo: f. ἐσω, & Att. διαφορὸς, ἐσῶ, &c. p. διαφορὸς, ἐσῶ: v. i. διαφορὸς. Th. καθαίρω, purgo.

διαφορὸς, perdurare: tolerare: vide in καρτερέω.

διαφορὸς, magis ac magis redarguo: imperf. διαφορὸς, ἐσῶ, v. ἐσω, f. διαφορὸς, perf. pass. διαφορὸς. Ex διὰ, & ἐλέγχω, arguo.

διαφορὸς, cruciatum sum, affligor: præs. part. διαφορὸς, διαφορὸς. præt. inf. διαφορὸς. Ex διὰ & αἴρω, facio.

διαφορὸς, præs. imperat. à διαφορὸς. Th. αἴρω, facio.

διαφορὸς, ἡ, διαφορὸς, p. διαφορὸς, bortor, admoneo, suadeo: à διαφορὸς, jubeo.

διαφορὸς, & διαφορὸς, adv. superbe, fastuose; insaniter: &c.

διαφορὸς, ὁ, ἡ, ὁ, vacuus, inanis; item mutilatus: à διαφορὸς, vacuo.

διαφορὸς, discindere, interfecare, Æol. pro διαφορὸς, ω. 1. inf. ἀδ. ex διὰ & φορὸς, φορὸς, φορὸς: f. ἐσω, Æol. ἐσσω, indic. ω. 1. ἐσσω.

διαφορὸς, ἡ, ὁ, segregatus: & διαφορὸς, adv. separatim: à διαφορὸς, quod vide.

διαφορὸς, ἡ, ὁ, ἐσσα, periclitor, periculum subeo: item periculum facio: à διαφορὸς, ἐσσα, Th. διαφορὸς, periculum.

διαφορὸς, ὁ, permeabo, incito. Th. διαφορὸς, incito.

διαφορὸς, qui infugit, ω. 1. part. gen. ος, verbi διαφορὸς, diffringo, frango. Th. διαφορὸς, frango.

διαφορὸς, transfuga. Th. διαφορὸς, fugio.

διαφορὸς, ejusd. gen. pl. part. præs. διαφορὸς, ἡ, ἐσω, transfero, perfero: ex διὰ & φορὸς, porto. Th. φορὸς, curo.

διαφορὸς, ὁ, ministro, famulor, inservio: cum dat. imperf. διαφορὸς, ἐσῶ, v. p. διαφορὸς, ω. 1. διαφορὸς. præt. pass. διαφορὸς, alii mihi inserviunt. perf. διαφορὸς, ω. 1. pass. διαφορὸς, hinc διαφορὸς, ὁ, ἡ, pars. pass. f. ἡ, ὁ, ut supra.

διαφορὸς, ὁ, ministerium, officium, famulatus: ab eod. verbo.

διαφορὸς, ὁ, ἡ, ὁ, minister, qui in administranda re, vel humilia, vel ecclesia versatur: specialiter DIACONUS, præfectus avarii ecclesiastici. Augl. a Deacon: f. compar. διαφορὸς, superlat. ος: ejusd. them.

διαφορὸς, impono, differo, interrido: à διὰ & φορὸς, fundo.

διαφορὸς, ὁ, ἡ, ὁ, sortitus, regulus. Th. κοσμέω, facio.

διαφορὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ducens, ἐ. ος ex διὰ, φορὸς, & ἐγείρω, cresco. Hinc

διαφορὸς, ἡ, ducentesimus.

διαφορὸς, differens, ordine: distans, extraneus: à διαφορὸς.

διαφορὸς, per Syne. pro διαφορὸς, ejusd. ω. 1. opt. pass. 1. pl.

διαφορὸς, plene audio: f. ἐσω, m. διαφορὸς, ω. 1. m. διαφορὸς, ω, ον. Th. ἀκούω, audio.

διαφορὸς, ἡ, ὁν, audio, propriè ut discipulus præceptorem; item simpliciter audio, prout them. διαφορὸς.

διαφορὸς, aperio: q. τεφορὸς aperio: à διαφορὸς, f. ἐσω, per Syne. pro διαφορὸς. Th. ἀνοίγω, aperio.

διαφορὸς, adv. distincte, eximie: à διαφορὸς, discerno. Th. κρίνω, judico.

διαφορὸς, Poët. Syncop. pro διαφορὸς, 3. pl. ω. 1. opt. pass. ejusdem verbi.

διαφορὸς, Dor. pro διαφορὸς, ω. 1. inf. pass. ab eod. verbo.

διαφορὸς, 2. pl. ω. 1. sub. pass. à διαφορὸς, discerno: quod vide.

διαφορὸς, pro ὁ, 1pl. dissolut. 3. sing. f. ω. &c.

διαφορὸς, distrii, Poët. pro διαφορὸς, ω. 1. part. pass. à

διαφορὸς, ω, DISCERNO, dijudico, distinguo, discerpo: perfect. imperf. διαφορὸς. f. ἐσω. p. διαφορὸς, ω. 1. διαφορὸς. præt. pass. διαφορὸς: sæpe ambigue, duo sæp. διαφορὸς, 2. pl. præs. sub. pass. imperf. διαφορὸς, ω. ἐσα. perf. διαφορὸς, ω. 1. pass. διαφορὸς, ω. 1. sub. διαφορὸς, ἐς, ἑ, part. διαφορὸς. Th. κρίνω, judico.

διαφορὸς, ἐως, ἡ, discretio, examinatio, dijudicatio, certamen: à διαφορὸς.

διαφορὸς, ὁ, ἡ, discernendi vim habens, perspicax: item segregativus: ab eodem verbo.

διαφορὸς, ω, ὁ, ἡ, distinxi, eximie: ab eod. them.

διαφορὸς, 3. pl. f. ι. m. à

διαφορὸς, depello, interpello, impedio. Th. κρύπτω, f. ψω, pulso.

διαλείβω, ω, ἰ. fusilis perfectæ mea; dare: secret. fem. διαλείβουσα: à διαλείβω, mentum. Th. διαλείβω, tradens.

διαλείβω, ω, ἰ, ἰδω, intermittam: fic à pen. corta fect.

διαλείπω, ψω, ἰ, idem. Th. διδωμι, tradere.

διαλείσω, per locum vel fenestram perficio. Th. πολίω, incurvo me ad vitandum.

διαλείω, ὠσω, ἰ, proelior: imperf. διαλλω. f. ἰσω. p. διαλελλήκα, a. 1. διαλλω. Th. μαλλω, impedio.

διάλειψις, ἰ. ἰψεως. a. 2. διλειχω, fartio, feria divido. Th. λαλέω.

διαλείχειν, calcitrando repellere: vide in λακτίζω.

διαλείω, divulso: imperf. διάλειον, ις. f. ἰσω. p. διαλέλειμμαι, imperf. pass. διαλειόμην, ἰμην, ἰο, ἰ, ἰτο, ἰσθω. Ex διὰ & λείω, loquor.

διαλεκτάνειν, dividere, distinguere, discrere de re aliqua, comprehendere, tractare. Th. λαμβάνω, capio: ubi flexionem vide.

διαλεκτέον, f. ἰσω, perlato, distinctio: à διαλέγομαι, latet. quod vide. Them. λέγω, idem.

διαλεκτέος, a. 1. inf. διαλεκτέον, a. 1. part. à διαλέγομαι, fortis divido: ex διὰ & λεκτέος, fortior.

διαλεκτεύειν, differo, colloquor: cum ἐμαυτ. imperf. διελεκτεύθην, ις, ἰο. p. διαλελεκτεύμαι. a. 1. διελεκτεύθην. Ex διὰ & λέγω, dico.

διαλεκτικὴ, f. ἰκῆς, p. ικὴ, intermitto, intercido. Th. κλείω, claudo.

διαλεκτικὴ (ἀκ. τέχνη) DIALECTICA, ars differendi: fem. f. à

διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν, DIALECTICUS: à διαλέγομαι, differo. Th. λέγω, dico.

διαλεκτικῶς, ὡ, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ: item lingua: ab eodem them.

διαλεκτολογικῶς, Ion. pro διαλεκτικῶς, diffimilis, distributus, captus, comprehensus: perf. part. pass. ex διὰ & λεκτόλογος, capio.

διαλεκτὸς, ὴ, ἡ, propositum, disceptatio: item epistola, inscriptio, remedium: ab ufd. διαλέγομαι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, colloquor, differo, ἐμαυτ. p. pl. a. 1. pass. Th. λέγω.

διαλέξω, ὲ, fing. f. ἰ. m. διαλέγομαι, à διαλεκτὸς, profus latus. Th. λέγω.

διαλεπτύνω, a. 2. inf. act. διαλεπτύνειν, 2. fing. a. 1. fub. à διαλεπτὸς, abstinet. Th. λεπτὸς, tenuis.

διάλεσις, ἰως, ἡ, discretio; item reconciliatio: ex διὰ & λύω, mitto.

διαλεσίτης, ὁ, & διαλεσιτὴς, reconciliator, pacificator: &

διαλεσιτὴς, ἰου, reconciliator, a. 1. imperat. pass. à

διαλέσσω, & Att. ττω, reconcilio, permitto, dispono: f. διαλέσω. p. διαλέλεκα, a. 1. διαλεσσα. a. 2. διαλεσσον. διαλέλεσμαι. perf. pass. διαλέλεσμαι. a. 2. pass. διαλεσθῆναι, a. 2. pass. διαλεσθῆναι. a. 2. imperat. pass. διαλεσθήτω, ητον, ητων. Th. λύω, mitto.

διαλήθη, idem quod διαλανθάνω.

διαλήθομαι, obliviscor, capio, variabilem, differo. imperf. διελήθομην, a. 1. b. v. med. διελησάμην, ω, ατο. perf. pass. διαλέλησμαι, λήσομαι. Hinc

διαλησμοσύνη, ἡ, ὁ, oblivialis, dilatio, dispositio: ex διὰ & λήθω, dico.

διαλιθάζω, a, ἰ, DIALOGUS, colloquium, sermocinatio: à διαλέγομαι.

διαλιμπάνειν, desinere, excarnificare: quod à λυμαίνω, vasto. Th. λίπω, exilio, discedo, ἰ, ἰσω, ἰ, ἰπον, ἰπω. Ex διὰ & λίπω, relinquo.

διαλλάσσω, DISSOLVO, DILUO, item pacificatum compono: f. ξω. p. διαλλαγὴν. a. 1. διήλλαξα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. pass. διαλλάγην, differsus fui: ex διὰ & λύω, solvo.

διαλλαγὴν, ἰ. fing. pret. opt. act. ex

διαλλάσσω, idem quod διαλύω, pereo, libero, falvo: f. διαλλάξω. p. διήλλαξα. a. 2. διαλλὰς.

διαλλαγησόμενος, a. 1. part. m. διαλλαγήσομαι, a. 1. inf. m. à

διαλλαγήσομαι, etiam atque etiam obtestor: item conciliatus ero: f. διαλλαγήσομαι. a. 1. m. διαλλαγησόμενος, ου, ον. a. 1. fub. m. διαλλαγήσομαι, ῃ, ται. a. 1. inf. m. διαλλαγήσεσθαι. Ex διὰ & ἀγορὰ, forum.

διαλλαγὴν, DIMICO, decerno, scribo pugno. imperf. διελλαγὴν, ες, ετο. f. διαλλαγήσομαι, ῃται vel ξεται. p. διαλλαγήσομαι. Th. μάχομαι, pugno.

διαλλὰς, demitte, abscinde. Th. διδωμι, mitto: f. ξω.

διαλλάσσω, f. διαλλάξω, p. ηλλαχα, commuto, permuto: unde

διαλλακτὸς, f. διαλλακτὸν, p. ηλλαγμαι, commutabilis, permutatus: f. ι. m. ὶ. pl. ex διὰ & ἀμείβω, muto.

διαλλαξὶς, ἰος, ἡ, permutatio: ab eodem them.

διαλλὴν, adv. membratim: pro quo διὰ μελῶν. apud Hom. per Epenth. vocf. Th. μέλος, membrum.

διαμέλλω, f. ἰσω, procrastino. Th. μέλλω.

διαμεμβλήκω, nom. pl. ptar. perf. part. act. ex διαμέβλω, permanco, quod vide.

διαμεμιγμένως, incusa: ex διὰ & μεμιγμένος, commixtus, accusa: f. ῶσω. p. μεμιγμένος. διαμέβλω, permanco, perduro: f. μέλω. p. διαμεμβλήκα. a. 1. διέμεινα. a. 1. fub. διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. Ex διὰ & μένω, maneo.

διαμερίζω, partior, distribuo, discrepo: Imperf. διεμέριζον. f. ἰσω. p. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 1. imperat. διαμερίσατω, ατω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. a. 1. pass.

T διαμερίσθεν,

διαμεθίημι, dissedi, f. μεθήσω, pass. διαμεθεῖμαι, ἐμεθέθην, a. 1. m. διαμεθέμην, ου, ατο: ex διά & μεθίημι, separo. Them. μέρη, divido.

διαμερισμός, οῦ, ὁ, distributio, dividium: à διαμερίζω, quod vide.

διαμετρέω, dimetior, f. ήσω, p. διαμεμέτρηκα: ex διά & μετρέω, mensuro.

διαμετρητέος, α, ον, metiri, ejusd. a. 1. inf. m. διαμετρῆσαι: & διαμέτρησις, εως, ἡ, dimensio: &

διαμέτρησις, ἡ, dimensus, mensuratus: ab eod.

διάμετρος, ὁ, sub (γραμμὴ) DIAMETER, linea recta figuram, quâ longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον.

διαμιμνήσκω, in memoriam revoco, commmoro: à μιμνήσκω, memor sum. Th. μιμνήσκω, memoro.

διαμοιράομαι, dispartior, divido. διαμοῖρα, pars, quod à μοῖρα, divido.

διαμονή, ῆς, ἡ, permansio, stabilitas, permanitas, à διαμένω, quod vide.

διαμορφόω, f. ώσω, deformo: à μορφόω, FORMO. Th. μορφὴ. FORMA.

ΔΙΑΜΠΑΞ, in totum, utrinque: διὰ πᾶσιν.

διαμπερὲς & διαμπερίσι, adv. prorsus, in totum, perpetuò, exactè, utrinque perforatum: ex διά & διαμπερὲς, per Tmesin, pro διαπερὲς, à διὰ, διὰ & πείρω, transadigo.

διαμπερῶσαι, a. 3. inf. à διαπείρω, devasto. Nisi sit Poët. pro διαπεπαρθεῖν, metri causâ: à πείρω, vasto. f. 2. πεπρθήσομαι. a. 2. ἐπράθην. a. 2. inf. πραθῆναι. Ion. & Poët. πρησθῆναι.

διαμυκάομαι, rictu os distrahe, tortis labris illudo & irrideo; item, passeritia fistula prosequor. Th. μυκάομαι, curvus.

διαμυελίσαι, in minima frusta discerpere. Vide μυελίσαι.

Δίαν, acc. sing. à ΔΙΩΝ, ωνος, ὁ, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

διάνα, a. 1. inf. act. à διανύω, bumello, medicor.

διανεμίζω, recreo, interquiescere facio: ex διὰ, ἀνὰ & νέω.

διανεφρόχιον, navali prælio dimicare. vide ναυμαχία.

διανήχα, bifariam, adv. Poët. ex διὰ, & ἀνήχα, contractè ex ἀνάδηχα, idem: uti etiam simplex δίχα, per συναίρ. ἀπὸ τοῦ διδιχα, &c. Hesiod. Th. δίς, bis.

διανίσω, vide in γίνω.

διανοέομαι, a. 1. inf. act. &

διανοήσασθαι, serpat, 3. sing. a. 1. sub. pass. & διανοίομαι, perf. pass. à

διάνοια, divide, administro, rego, f. μαι, prat. διανενόημαι. ptæs. pass. διανοίομαι, servo, divulgor, distribuor. perf. pass. διανενόημαι. a. 1. pass. διενοήθην. a. 1. sub. pass. διανοηθῶ, ῇς, ῇ. ex διὰ & νόημι, tribuo.

διανόθιον, ιννυ, f. ύσω, p. διανένυχα. a. 1. dissuo: ex διὰ & νύω, annuo.

διανοίομαι, f. ήσομαι, reminiscor, mente agito, sentio: ex διὰ & νόος, cogito. Th. νόος vel νοῦς, mens.

διανοσφίσις, ejusd. a. 1. part. pass.

διανόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio. à 1. perf. pass. ejusd. verbi.

διανόησις, ἡ, pl. sub. præs. pass. ab eod. verbo.

διανοητικὸς, ἡ, ὸν, ad cogitationem pertinens, intellectualis: à 1. perf. pass. ejusd. verb.

διάνοια, ας, ἡ, agitatio mentis, cogitatio, ratiocinatio, animus, sensus. ab eod. Th.

διανοῖγα, adaperio. præs. part. διανοίγων, ουσα, ουν. imperf. διένοιγον. f. διανοίξω. a. 1. διήνοιξα. a. 1. pass. διηνοίχθην. aor. 2. & in 3. pl. διήνοιχθεν. a. 1. imperat. pass. διανοίχθητι, aperitor: ex διὰ & ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ, & οἴγω, aperio.

διανομὴ, ῆς, ἡ, distributio, divisio, largitio ad populum: à præt. m. verbi διανέμω, distribuo.

διανοσφιζόμενος, præs. part. pass. à διανοσφίζομαι, ίσομαι, mente agito.

διανυκτερεύω, pernocto, f. εύσω. p. διανενυκτέρευκα. a. 1. διενυκτέρευσα: ex διὰ & νυκτερεύω, noctem transigo, quod à νύκτωρ, noctu, nox. Th. νὺξ, νυκτὸς, nox.

διανύσας, ασῦσα, ὰν, iter, itinere persolvo, progressus, seu iter unâ die absolutum, ut mansio unâ nocte: à

διανύω, proprie, iter absolvo, expedio, perficio. f. ύσω. p. διήνυκα. a. 1. διήνυσα ex διὰ & ἀνύω, perficio.

διάξαις, f. 1. act. sed διάξεις. Dor. f. ξῶ, à διάγω, ago. f. ξω, p. διῆχα. a. 2. διῆγον. Th. ἄγω, duco.

διαπαντὸς, semper. Legitur ut vox una: & διὰ παντὸς, sc. χρόνου, adv. per omne tempus, sempiternùm.

διαπαρθενεύειν, virginem vitiare. Th. παρθένος, virgo.

διάπασμα, ατος, τὸ, medicamentum corpori vel potui inspersum: à

διαπάσσω & Att. -ττω, inspergo. Th. πάω, idem.

διάπειρα, ας, ἡ, Ion. experientia, periculum, experimentum: Hinc

διαπειράω -ῶ, & -έω, experior, explore: à πειράω, vel έω, tento. Th. πεῖρα, conatus, experientia.

διαπέμπω, dimitto, transmitto. T. πέμπω, mitto.

διαπεράω, f. άσω, ad finem perduco, absolvo, efficio. Th. πέρας, finis.

διαπερῶσαι, ejusd. a. 1. inf.

διαπέρωσαι, ατο, a. 1. part. à seq.

διαπερῶ -ῶ, trajicio, pertranseo. f. άσω, & ῶσω. p. διαπεπέρακα. a. 1. διεπέρασα. Dor. διαπερῶσαι. per Sync. etiam dicimus διαπερῶ: hinc f. διαπερῶσω, & Poët. διαπερήσω. Th. πέρα, transeo.

διαπεφυζάω, idem quod διαφυζάω, decipio, effugio. Th. φύζη, pradix.

διαπί-

Διαστρέφω, f. ψω. idem quod th. στρέφω, *distorqueo, depravo.*

Διαστροφή, *distrorsitrix*, ejusd. t. pl. f. t. act.

Διαστρωτάδην, f. 3. inf. m. *Stratorii*, a. 2. inf. act. à Διαστρώνυμι, *intercido*. Th. στρώω, *cado*. f. στρώσω, a. 2. ἔστρων.

Διάστυλα, τὰ, *intercolumnia*, parvæ columnæ, quæ inter majores Διαστύλους.

Διαστυλόω, f. ώσω, *intercido, interlabor, diffluo*. Th. στύλω, *cado*.

Διασυρίσω, f. ίξω, *credo, concredo*, seu *fidei committo* : à συρίζω, idem. Th. σύρω.

Διασφάω, f. ήσω, *prorsus diffido* : ab ἀσφάω, *non credo*. ab eod. th.

Διασχάσιμος, ατος, ὁ, ἡ, *abscissio, fissura* : à

Διασχάζω, & Att. —δω, *findo, formo* ; item, *illido*. à σχάζω, vel σχίζω, idem.

Διασῴζω † διασώζω *vitam tradere* : vide διασῴω.

Διασῴξασα, *conservans* : Æol. pro διασῴζουσα, a, ι, part. act. f. g. à σῴζω, *servo*.

Διασῴουσης, nom. pl. a. ι, part. act. à seq.

Διασῴω, *transnavigo, pernavigo*, f. σώσω, p. διασεσῶκα. a. ι. διεσώθην. Th. σῴω, *navigo*.

Διασῶ, f. σω, Poët. idem quod διασῴω.

Διασωθῆναι, & —σῶναι, Poët. *perfire, perfici, diffici*. Th. σῶμι, *fio*.

Διασωλεύω, *debello, desero*. Th. σωλεύω, *bellum*.

Διασωρεῦσι & Διασωρέουσι, *elabore, operam do, exercere, agrè fero*, a. ι. pass. διασωρεύθην. a. ι. part. pass. διασωρευθεὶς ex διὰ & σωρεύω, *labora*. Th. σωρεύω, *aggero*. p. m. σεσώρευκα.

Διασωρίζω, ι, ὁ ᾰ ὁ, ἡ διὰ σώρου πλοῖον, ἢ *per mare navigans, transmarinus* ; item *maritimus*.

Διασωρήσομαι, *pertæsus, pertransi, perambulo*, imperf. διεσωρήσαμην, perf. pass. διεσωρήσομαι. a. ι. διεσωρήθην. Th. σωρέω, *transi*. p. m. σεσώρημαι.

Διατάμνω, *hasto, ambigo, addubitans quæro*, Imperf. διετάμνον, καμ. νες, ατ. f. ήσω. p. διατέτμηκα. Th. τέμνω, *transadigo*. p. m. τέτμημαι. unde διατμῆγες. διατμῆγος. *dubio, dubius*.

Διατμήσις, σεως, ἡ, *dubitatio*, à 3. perf. pass. ejusd. verbi.

Διατορεῦσαι, *trajicere*, à τορεύω, *fretum*, quod a τόρος, *transeo*.

Διατραγωδήσω, *negotior*. f. ήσομαι. a. ι. m. διετραγῳδησάμην, ω, ατ. ex διὰ & τραγῳδήσω, *negotior* : à τραγῳδία, *negotium*. Th. τραγέω. vel —δω, *facio*.

Διατραδίνει, *devolare*, a. 2. inf. Ion. pro διατραφῆναι ex διὰ & τρέφω, *vasto*, a. ι, *longinquo*.

Διατραπέσθαι, *diffrustrari*, ι. pl. a, ι, inf. act. Ion. ab διατρᾶσθαι, pro διαπεῖσθαι, verbi πείθω, *vasto*.

Διατραπεζεύσας, ᾱ, σι, a, ι, part. m. διατραπεζεύσαι. a. ι. inf. m. à

Διατραπεζεύω, & Att. —εύω, *perficio, peragro, impero*. Th. τραπέω vel —εύω, *facio*.

Διατραφῆναι, Ion. pro διατραπῆναι, a, ι, inf. m. ejusd. verbi.

Διατραφήσομαι, f. ι. part. f. g. &

Διατραφησόμεσθα, *pertransibimus*, ῃ. pl. f. ι. act. Poët. gem. σσ. à διατράφω, *pertransi*, quod ex διὰ & τράφω, f. θρέψω, & per Sync. τρέψω, & Poët. gem. σσ, τρέψσω. unde

Διατρέψσω, *pertransi, pervertis*.

Διατρέψσαι, ctiam Ion. pro διατρέψαι, vel τρέψω, *perficio*.

Διατρητύνει, *judicium defero* : q. à διατρήσω, *pertransi*.

Διατρηχία, *furca dissero*. f. ήσω p. διατετρηχα. a. ι. διετρήχθην. Hinc διατρήχω, *frendeo*; item pas. *furcâ dissipabor*. imperf. διατρήχεον, ν, σι, a. ι. διατρήχεσκον. Th. τρήχω, *furca*.

Διατρηχῶς, adv. *per furcas, penitus, omnino, prorsus*, ex διὰ & τρηχῶς, *ante*.

Διατρητὸς, ὴ, ὸν, *penetrabilis, cuditui pervius*, quasi διατρήσιμος, à διατρήω. Th. τρέω, *pervado, transeo*.

Διατρίλιμος, ατος, τὸ, *lapsus* : &

Διατρίλιστος, ου, ἡ, ruina, *opinionis & fidei frustratio, infortunium, lapsus vitæ*. à διατρίλλω, *intercido*. Th. τρίλλω, *cado*.

Διατρίμω, f. ψω. p. ιμμαι. *perfum, perdurus, permaneo* : ex διὰ & τρίμω, *profundo, opinator*.

Διατρίπτος, ejusd. a. ι. sing. præt. sub.

Διατρυφὴς, ῆος, ὁ, ἡ, ὀν, *divitis, sufficiens, opulentus* : &

Διατρυφὲς, adv. *sufficienter*. ab eod.

Διατρυφόω, *divitis*. f. ώσω. p. διατρυφωκα. a. ι. inf. διατρυφῶσαι. ex διὰ & τρυφόω, τρύφω.

Διατρωγάλιος, a. 2. opt. pass. à διατρώγαλος, quod vide.

Διατρώλιος, *vastabis*, f. ι. ind. à διατρώλιον, *sterno*. f. ῶ. ex διὰ & ἰάλλω, f. σω. *prosligo, vasto*.

Διαυλίω, *perflo, diffuo* : à αὐλίω, *flo*.

Διαφαίγνυμι, vel διαφαίνομαι, *dirumpo, diffringo*. f. διαφήξω. p. διέφηγμαι. a. ι. διεφάγην. a. 2. part. διαφαγὼν, ῶσα, ὸν. Poët. impers. pass. διαφάγνυται, ντο. Th. φάω, vel φήγνυμι, *frango*.

Διαφάξας, ᾱσα, ᾰν. & in f. g. διαφήξασα, a. ι. part. à διαφαίγνυμι.

Διαφαίνω, *significo, plurimum facio*. f. ανῶ. p. διαπεφάνηκα. a. ι. διεφάνην. ex διὰ & φαίνω, *declaro*. Th. φαίνω, *perficio*.

Διαφάνωσις, ωσεως, ἡ, *interpretatio, declaratio, parefactio* : à διαφαίνω.

Διαφανὼν, *concretio*, f. ανῶ. p. διαπεφάνηκα. a. ι. inf. διαφανῶσαι. a. ι. ind. διαφανῶν. ῶς, ῶ. & 3. pl. διαφανῶσι. *concretio* : Ex διὰ & φαίνω, *mergo*.

διαπαρθενεύω, f. σω, p. ευθην, ſtuprum de virgine facere. Ab

διαπαρθενίζω, a. σω, p. ισθην, idem, quod à διαπαρθενεύω.

διαπαρθενικός, ή, όν, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενικώς, adv. idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενίω, ονος, ὁ, ἡ, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενόω, f. σω, p. ωθην, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενώ, ῶς, ἡ, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενῶ, f. σω, p. ωθην, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενῶν, ῶνος, ὁ, ἡ, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενωνίζω, f. σω, p. ισθην, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενωνικός, ή, όν, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενωνικώς, adv. idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενωνίω, ονος, ὁ, ἡ, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενωνόω, f. σω, p. ωθην, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενωνῶ, ῶς, ἡ, idem, quod à διαπαρθενίζω.

διαπαρθενων

Διαπλοκη, item διαπλοκη, ſeu διαπλοκη, & διαπλοκος, nec non διαπλοος. Th. πλοκη, πλοκος.

Διαπλοῦν pro ſync. pro διαπλεύσαι, ſ. πλεῖ. o. i. opt. paſſ. à διαπλέω, diſpono. Th. πλέω, pono: hinc fut. διαπλεύσω. a. 1. paſſ. διαπλεύσθην. hinc n. 1. inſ. paſſ. διαπλεύσθαι.

Διαπεπυρωμένος, διαπύρωτος, perf. part. paſſ. à διαπυρόω, diſcalceo: ſ. ἐπυρ. p. ex ἐπί & διαπυρόω, ſuſurro; murmuro.

Διαπτύειν, a. 1. part. act. à διαπτύω, extendo, diſtendo, ſ. πτύ. a. 1. diſcutio: Th. πτύω, tendo.

Διαπτύλλω, ω, inſt. ῶς, &c. permanens. neutr. abſol. item activè, pinnas, tradnio, confcio: ſ. ἐπτ. p. διαπτύλλικα, à πτύλλω, quod à πτύλον, finis.

Διαπτύλλω, & διὰ πτύλων, continuatur, aſſiſto.

Διαπτύλλω, ſ. μῶ, diſſeco, ſeparo, diviſo: à πτύλλω, ſeco.

Διαπτυπλάζω, ω, diſſentio: part. perf. paſſ. à διαπτύπλω, diſtendo. Inde

Διαπτυπλάσιος, adv. obnixè.

Διαπτυπλάσιμι, perf. inf. act. à διαπτύλλω, quod vide.

Διαπτυπλάζω, perf. inf. paſſ. à διαπτύλλω, contentio: ſ. ζω. p. ξω. Th. πτύλλω, quatio.

Διαπτυρόω, Ion. & Poët. pro διαπτύρω, perforare: διαπτυρίως pro διαπτυρωτός, perforabile: vide πτυρόω. Th. πτυρόω, perforo.

Διαπτύρω, confero: imperf. διαπτύρον, ων, ες, ον, ει. ſ. ἐπτ. p. διαπτύρωκα. Th. πτύρω, ſervo.

Διαπτύ, πτυῖ? adv. interrogandi: ex διὰ propter, & τί, quid?

Διαπτύχιος, diſcors: ſ. διαπτύχιος, p. διαπτύχικα. a. 2. διαπτύχιος. præt. paſſ. διαπτύχιος; neutraliter & in 3. pl. διαπτύχιος. ſ. 1. m. διαπτύχιος. a. 2. m. διαπτύχιος, ος, ον. Th. πτύχιος, ſero.

Διαπτύχιος, dat. pl. à

Διαπτύχιος, ος, ὁ, mora, commoratio, converſatio: item, exercitatio, inſtitutum vitæ, cultus, congreſſus: &

Διαπτύχιος, commorari, verſor, duco, neutr. item activè utere, conſumo: præcedit, imperf. διαπτύχιος. ſ. ἐω. p. διαπτύχιος. a. 2. διαπτύχιος. a. 2. διαπτύχιος: idem cum ἀπερί. præpoſ. præt. part. paſſ. διαπτύχιος, aſſiſtitus: διαπτύχιος, acc. pl. part. m. Th. πτύχιος, ſero.

Διαπτύχιος, trifariam: à πτύχιος Doric. πτύχιος. Th. πτύχιος, tres.

Διαπτύχιος, ος, ὁ, diſtinctum, diſtinctio, ſcriptio. p. m. διαπτύχιος ex διὰ & πτύχιος, ala.

Διαπτύχιος, ſiſtor, a. 2. part. paſſ. à διαπτύχιος, diſtringo, contero: quod ex διὰ & πτύχιος, frango: quod vide.

ΔΙΑΠΤΥΩ, pereruciſ: q. à διαπτύω à εὖ, pereruciſ: unde ἐπτύω.

Διαπτύχιος, ſ. ἐω, ſcribendo, deſcribo, deſcribo: & extendo

Διαπτύχιος, ος, ὁ, delineatio, deſcriptio, informatio. Th. πτύχιος, percutio.

Διαπτύχιος, a. 1. inſ. paſſ. ex διαπτύχιος, deficio. Th. εἶμι, arefacio, accendo.

Διαπτύχιος, & ὦμι, illucſco: ſ. ἐδω. p. διαπτύχιος. a. 1. διαπτύχιος, a. 1. ſub. διαπτύχιος, ἠς, ἠ. ἀπ. διαπτύχιος, illuſtro. Th. διαπτύχιος, splendor, lux.

Διαπτύχιος, ω, ἰ, Dianâ coerſo: à διαπτύχιος & ἀγείρω, à πτύχιος, cœtus: Legitur & διαπτύχιος, gen. plur. Dor. pro διαπτύχιος. Vel eſt à διαπτύχιος, ω, ἰ.

Διαπτύχιος, ω, ἰ, curſus reciproci ſeu duplicati, obeundi ſcil. ſtadium, ac inde redeundi: conſule Suid. & Scymn. mag. à ἐπτ & πτύχιος, quòd his in eodem ſtarent.

Διαπτύχιος, comedi, devoreſ, ſ. ſing. ſubj. act. à διαπτύχιος, quod à διὰ, & φάγω.

Διαπτύχιος, ουσα, ον, comedens, exedens, part. præſ. indic. ejuſd. verbi.

Διαπτύχιος, interiacere, diſtentum eſſe: à φαίνω, incco.

Διαπτύχιος, ας, ὁ, perſpicuitas: &

Διαπτύχιος, ὁος, ὁ, ſerenitas, qui tranſparet; à διαπτύχιος, oſtendo; p. m. διαπτύχιος. Th. φαίνω, ſplendeo.

Διαπτύχιος, ὁ, diſcrepantia, pugnantia, pugnans: part. præſ. à

Διαπτύχιος, DIFFERO, animadverto, deporto: ſ. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. ſub. διενεγκεῖν, ῥε, ῥ. præſ. paſſ. διαφέρομαι, diſſemineor: item hinc inde jactor Th. φέρω, fero.

Διαφθείρω, offendo: ſ. ῥ. m. διαφθείρομαι. a. 2. act. διέφθορον. a. 2. opt. διαφθείραιμι. p. m. διαφθείρομαι. pro διαφθείρω. Th. φθείρω, corrumpo.

Διαφθίνω, ſparge ſemen: ſ. ἐσω. p. διαφθίνωκα. a. 1. διέφθινον ex φθίνω, ſemo. Th. φθίνω, idem.

Διαφθίνω, diverto, diſſemino: ſ. ἐσω. p. διαφθίνωκα. a. 1. paſſ. διεφθίνθην ab eod. them.

Διαφθάς, ῶσα, ἀν. ſing. a. 2. ſub. paſſ. à

Διαφθείρω, corrumpo, ſtupro, interficio: ſ. ῥ. διαφθερῶ. ſ. 2. διαφθαρῶ. p. διέφθορα. a. 2. διέφθορον. a. 1. inſ. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθορον. perf. paſſ. διέφθορμαι, part. διεφθαρμένος, corruptus. a. 2. paſſ. διεφθάρην. p. m. διέφθορα à φθείρω, corrumpo, quod à φθέω, idem.

Διαφθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, corrupela, ſtupratio, interitus, pernicies: à p. m. διέφθορα; verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορεύειν, Ion. pro διαφθείρειν, diripere vaſtare: à φθείρω.

Διαφορά, ᾶς, ἡ, differentia, diſſidium: à διαφέρω, differo.

Διαφορεῖν, idem ac διαφέρειν, item diripere, diſſipo: διαφορέω, a. 1. inſ. act. Th. φορέω, fero.

διαφορέω, ῶ, διαφορήσω, f. διαφορήσω, ut διαφορίζω φόρημαι. Δ. 3. perf. pass. part. verbi.

διάφορος, ος, ον, ὁ, ἡ, diversus, excellens: comp. διαφορώτερος, α, ον, excellentior: à διαφέρω, differo.

διαφραγμός, οῦ, ὁ, interstitium: à 1. perf. pass. inus.

διαφράσσω, seu -ττω, f. ξω, p. χα, intersepio, obstruo. Th. φράσσω, sepio.

διαφρύγω, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, effugio: a. 2. διαφύγω. Th. φεύγω, fugio.

διαφυλάσσω, a. 1. inf. act. à

διαφυλάσσω, vel -ττω, custodio, conservo. Th. φυλάσσω, idem.

διαφυσάω, f. ήσω, dissipo, dissentio; item dissero; à φυσάω, voco, quod à φάω, voco.

διαφωτίομαι, illustrari, illucidam fieri. Th. φάω, lucco.

διαχάνω, a. 1. inf. act. à

διαχαίνω, dissindo. Th. χάω, fundo, f. χήω & χείω, a. 1. ἐχάσθην, ἐχάνθην, & ἐχήνα.

διαχειρίζομαι, f. ίσομαι, violentia manibus occido, interficio; item admanistro: à

διαχείρ, idem. f. ῥος, p. διακχείρισμαι, a. 1. διαχειρίσθην, m. διαχειρισθείς, σθέντος, a. 1. inf. m. διαχειρίσθαι, à χείρ, manus tractio. Th. χείρ, manus.

διαχειρόω, ῶ, dijudicari, vel decretum facere, proprie per manuum elevationem, διαχειροτονία verò calculis: &

διαχειροτονία, ας, ἡ, dijudicatio, q. suffragiorum divisio: à διά, χείρ, & τείνω, extendo.

διαχέομαι μαι, se ipsum interficere: hinc διαχειρίσιμος, Dor. pro διαχειριστὸς, interficiet: à

διαχέω, -χέομαι, f. χεύσω, p. κέχυμαι, interficio, supplicio afficio; item ut simplex χέομαι ater. Th. χέω.

διαχέω, inf. à διαχέω vel διαχύω. Vel legend. διαχεῖν pro διαχεῖν, aliquid distinctè dicere.

διαχύδην, idem quod simplex χύδην.

διαχωρέω, ῶ, pervado, pergriner. Th. χωρέω, locus.

διαχωρίζω, -ίσω, f. ίσω, p. διακεχώρικα, a. 1. διεχώρισα, pass. m. διαχωρίσθην. divido: διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διά & χωρίζω. Th. χωρίζω, separo.

διάψαλμα, vocis inter canendum mutatio, tribuli commutatio, vicissitudo canendi; alii pausam; alii alterum finem: exordium; & alii exjusd. musicæ variatio silentium. dixerunt; à διαψάλλω, idem quod ψάλλω, psallo, tango.

διαψεύδομαι, frustrer, fallor; item activè idem ac th. ψεύδω, fallo, decipio.

δίβαφος, & δίβαπτος, ος, ὁ, ἡ, purpura bis tincta: à δίς, bis, & βάπτω, tingo.

δίγαμμα, duplex gamma, sc. Γ quod & digamma Æolicum appellatur.

δίγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, qui duplicem orationem parabilem habet: ex δίς, & γλῶσσα, oratio propria.

δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum: à δίδασκω, doceo: prat. pass. δέδιδαγμαι.

δίδακτον δένδρον, virtutes doctrinâ comparate: δίδακτὸς, scil. σφυγμὸς.

δίδακτὸς, ὴ, ὸν, aptus ad docendum: & δίδακτὸς, ὴ, ὸν, doctus, ος, ον: idem quod δίδασκαλικὸς. & de rebus quæ doceri discive possunt. Th. δίδασκω, doceo.

δίδασκος, ος, τὸ, minerval: ab eod. th.

δίδαξα, a. 1. inf. act. δίδαξα, a. 1. Ion. pro δίδαξα, verbi δίδασκω, doceo. f. δίδαξω.

δίδαξις, 2. perf. a. 1. sub. δίδαξω, f. 1. vel a. 1. sub. à δίδασκω, doceo: quod vide.

δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, præceptio: ab eod. th.

δίδασκ' pro δίδασκε, doce, præf. imperat. act. à δίδασκω.

δίδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus docendi, schola: & δίδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, docendi munus: διδασκάλιον, ου, τὸ, pro documentis, rebusque quæ aliquem docet: minerval. ab eod. th.

δίδασκαλος, ου, ὁ, magister, præceptor: ab eod. etiam them.

δίδασκήσω & δίδασκήσομαι, præf. inf. Ion. & Dor. pro δίδάξειν, à δίδασκω, doceo.

δίδασκω, δίδξω, Dor. præf. imperat. pass. pro δίδασκε, ejusd. verbi.

δίδασκω, Att. pro δίδασκε, doce.

δίδασσόμην, ου, ὁ, inf. act. verbi δίδασκω, idem quod δίδασκω, doceo.

ΔΙΔΑΣΣΩ, doceo, imperf. ἐδίδασσον, f. δίδαξω, p. δεδίδαχα, a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε, ὁ, ἡ, 1. imperat. δίδαξον, a. 1. sub. δίδαξω, ες, ῃ, ε, ὁ, ἡ, 2. inf. δεδίδαξω. præf. pass. δεδίδαγμαι, dico: p. δεδίδαγμαι, ος, ε, pass. δεδίδαξο, ας, ε, & in 2. pl. δεδίδασθε, dicitis. Hinc compos. αὐτοδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, qui sua industria aliquid discit: heterodidascalia, ας, ἡ, seu aliena doctio: ἱεροδιδάσκαλος, ου, ὁ, ἡ, sacrus doctor.

δίδαχη, ῆς, ἡ, doctrina: à δίδασκω.

δίδαχθέν, Dor. pass. 2. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

δίδεκτο, Poët. pro δέκτο, seu δέχετο, à δέχομαι, idem quod δέκτο. Iliad.

δίδη, Ion. & Poët. pro δίδοῖ, 3. sing. imperf. à δίδωμι, quod à δίω.

δίδημι pro δίδωμι, 1. pl. præf. ind. pleonasmo literæ ε, à δίδωμι, do.

δίδῃ, 3. sing. præf. δίδῃσι, pro δίδῃς, 2. sing. per paragog. Æol. syllabæ σι, à δίδημι pro δίδωμι, do: Sic & δίδει, Dor. pro δίδου, da, præf. imperat. à δίδω, ω, pro δίδωμι.

δίδῃσθα, Ion. Dor. & Æol. pro δίδῃς, præf. ind. 2 sing: δίδῃσθα μὲν ἔπειτα, sine injic-

injecte metum : Virgil.

Δίδυν, Dor. pro δίδων, dat.], sing. præſ. ind. act. δίδωνς, Dor. pro δίδωσι. 3. pl. præſ. vel dat. pla. part. præſ. act. à δίδωμι, do.

Δίδου, 3. ſing. præſ. imperat. act. à δίδωμι, & in 2. pl. δίδοτε, date : à δίδωμι.

Δίδυ, imperf. Ion. pro ἐδίδυ, dabat, à δίδω : poteſt etiam eſſe imperat. præſ. paſſ. δίδυ ὑ δίδυσο, da : δίδυμι, Poët. Epenth. pro δίδωμι, præſ. inf. act. δίδυναι, præſ. part. act. δίδυνς, 3. pl. præſ. ind. à δίδωμι.

Δίδων, Ion. & Poët. pro δίδοσαν, dare : præſ. inf. à δίδωμι· vel inf. à

Δίδω, ὦ, ſ. dono, idem quod δίδωμι.

Δίδωμαι, fugio : ſ. δίδομαι, p. αωρ. 2. 2, δῶ, ῷς, ῷ, &c. 2. 2. opt. δοίμην & δοίμι inf. δόμεναι. part. δόμενος. q. à δόμαι, pro fugio inuſ.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (ſub. νόμισμα) DIDRACHMUM, numinus duas drachmas valens, neut. g. à

Δίδραχμος, ου, ὁ, ἡ, qui duarum drachmarum pretii eſt : ex δὶς, bis, & δραχμὴ, drachma.

Διδυμάων, gemini & -ονες, nom. & acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδυμος, geminus.

Διδυμαδες, ων, ὁ, gemelliparæ : à δίδυμος, geminus : & τίκτω, pario : p. m. τικτων.

ΔΙΔΥΜΟΣ, ου, ὁ, ἡ, geminus, duplex : δίδυμοι, gemelli, διδύμαοντες, idem, & etiam bini : q. à δύο, duo.

Διδυοδρόμος, bicolor : ex δίδυμος, duplex, & χρῶμα, color.

Διδοῦ, οῦς, ῇ, præſ. ſub. &

Δίδοῦ, pro δίδωδι, Poët. & Æol. præſ. imperat. act. à

ΔΙΔΩΜΙ, DO, dono, conſtituo : imperf. ἐδίδουν, ες, ε, vel ἐδίδων, ων, ω, q. à δίδω, f. δόσω. 2. 1. ſub. δίδωμι, ῃς, ῃ, p. δίδωσι. plaſq. p. δεδίδωκα, & δέδωκα. Joh. 11. 57. 2. 1. δῶσω, ῷς, ῷ, 2. 2. δόω, ῷς, ῷ. 2. 2. imperat. δός, & in pl. δότε, date : 2. 2. ſub. δῶ, ῷς, ῷ. 2. 2. opt. δοίην, & Attic. δοῖμι, οις, οι. 2. 2. inf. δοῦναι. 2. 2. part. δούς, δοῦσα, δόν, qui dedit : imperf. paſſ. ἐδιδόμην, ου, ου. perf. paſſ. δέδομαι, ται, ται. 2. 1. paſſ. ἐδόθην, ης, η. 2. 1. opt. paſſ. δοθείην, εις, ει. 2. 1. ſub. paſſ. δοθῶ, ῇς, ῇ. 2. 1. inf. δοθῆναι. 2. 1. part. paſſ. δοθείς, θεῖσα, θέν, ις. f. 1. paſſ. δοτέος, α, ον.

Διδόν, Dor. pro δίδων, quod vide.

Δίει, pro ἐδίει, timebat, imperf. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt eſſe 2. 2. verbi δύω, pro δύσω, cujus a. 2. ſit ἔδυν, ες, ε.

Διεζωσε, 3. ſing. imperf. verbi διαζώννυμι, tranſnado. Th. ζώννυμι, cingo.

Διεθέλκυσε, 2. 1. ind. act. verbi διαθέλκω, tranſeo.

Διεθέλω, διέθειρα ſui, 2. ῃ. ind. paſſ. à διαθέλλω, tranſicio, exhumnior. Th. θέλλω, facio.

Διεγερσίγυιος, ſuſcito, exſuſcitans : ſ. διεγερσί, p. διέγειρω. 2. 1. διήγερσα. imperf. paſſ. διηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, excito.

Διεγερσίς, excitatus, 2. 1. part. paſſ. ejuſd.

Διεγερσις, εως, ἡ, excitatio : ab cod. verbo & them.

Διέγνωκα, diſtudicavi, decrevi : perf. act. & ἔγνων. 2. 2. pro cod. à διαγινώσκω, quod vide ſis.

Διεδάσσατο, diſtribuit, 3. ſing. 2. 1. m. Poët. ſic διαδάσσασθαι, 2. ſing. ejuſd. temp. pro διεδάσαντο, Ion. σ mutatur in σσ· à διαδάζω. Th. δάω, divido.

Διεδέξε, & διεδέξατο, Ion. pro διέδεξε, & διέδειξεν, à. 1. ind. act. verbi διαδείκνυμι, oſtendo.

Διεδόν, adv. διὰ τόνε, Heſych. à διέρχομαι, tranſicio, aut tranſeo.

Διεδόσθαι, ου, ου, imperf. paſſ. à διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do.

Διεδρέξε, 3. ſing. 2. 1. ind. act. verbi διαδράσκω, videor : ſ. -δρέξω.

Διέδρα, εσσις, Dor. pro διέδρᾱς, 3. ſing. 2. 2. act. q. à ἔδρᾱν inuſ. pro quo διέδρᾱν uſurpatur : quod adi.

Διεδώκεν, 2. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διεζώσατο, 3. ſing. 2. 1. act. à διαζώννυμι, præcingo : ſ. ζώσω. Th. ζώννυμι, vel ζώννυμαι, cingo.

Διέθηκε, ἐτέθηκε, 3. ſing. 2. 2. m. à διατίθημι. 2. 2. ἔθην. 2. 2. m. ἐθέμην· & Διέθεσαν, ας, ε. 2. 1. ind. act. à διατίθημι, diſpono : ex διὰ & τίθημι, pono.

Δίεν, 3. ſing. imperf. tanq. à δίεμι, verbi δίεμαι, tranſmitto, tranſicio. Potuit etiam eſſe 3. ſing. præſ. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, tranſice, eſt præſ. imperat. ut ἴθι, vel ει, ἴτω, ab inuſit. ἰω verbi εἶμι, eo.

Διεπέρᾱς, ᾶσσ, & τὸ διαπέρᾱς, conſpicuus, clarus, a, ων. Th. ἐλάω, video.

Διεπέρθω, & διαπέρθω, dignoſco, perſpicio. Th. ἐλάω, ſtio.

Διέπλε, 2. 2. ind. 3. ſing. verbi διαπλέω, divido : ſ. ἔπω. p. γ' ἔπαρμαι. a. 2. ἅλον, ες, ε. Th. ἁλείρω, carpo.

Διεπλαμμένος, η, interceptus, diſtinctus. part. perf. paſſ. à διαπλάσσω, quod adi ſis.

Διέπλεκτο, ejuſd. verbi perf. activ.

Διεπρησε, interroga, præſ. imperat. Ion. pro ἐπείρω· à

Διεπρήσομαι, inquiro, interrogo : ex διὰ & ἐπείρω, dico.

Διεπτόλεθρε, conſtitutum erat : imperf. m. à διαπτολεμέω. Th. πτολεμέω, f. πτολεμήσω, feceo.

Διεπτύκεσθε, ες, ε. 2. 2. ind. paſſ. verbi διαπτύσσω. Th. πτύσσω, ſcindo.

Διεπυρώσατο, ῶ, ὁ, tranſitus, aduſtio, emavigatio :

γείτων ; ex διὰ & γείτων. Th. γείτων, γείτονος.

Διαγελάσιμος, Ion. & Poët. pro διαγελαστός, ridendus, irrisibilis ; ab eod. verbo & thema.

Διαγελάω, pro διαγελάσομαι, a. 1. pass. à διαγελάσω, differtus, quod vide.

Διάγεμαι, ου, ἤ, Ion. διάγνυμαι aspernor, per aliquem locum : ex διὰ & ἄγεμαι, quod ab ἄγω, ago. Th. ἄγω, ἄγω.

Διαγελάω, ῶ, ῶς, imperf. act. à διαγελάω, derideo, irrideo. Th. γελάω, ἄγω.

Διαγελάω, imperf. act. à διαγελάω, divulgo. Th. λαγχάνω, loquor.

Διαγλύφω, f. ψω, p. χα, redarguo, refello : præt. pass. διαγλύφομαι, redarguor, refellor. p. διαγλύμμαι ; ψω, aor. part. διαγλύφθεὶς, accusatus. Th. γλύφω, adgo.

Διάγλυφε, a. 2. inf. διάγλυφε, 2. 2. part. act. à διάγλυφω, divido. Th. γλύφω, a. 2. γλύφε : inde Angl. to beat, a Beat, &c.

Διαγλύφεν, transivi, perf. m. &

Διαγλύφεσθον, 2. pl. f. 1. m. verbi διάγλυφομαι, transeo : f. διαγλύφεσθον.

Διαγλύφω, & in 3. pl. διαγλύφωσι, a 1. ind. pass. à διαγλύφω, differo, secludor. Th. γλύφω, dico.

Διαγλύφων, acc. sing. præt. m. part. à διάγλυφω, transeo, quod vide : & in p. m. διαγλύφω.

Διάγνω, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διάγνω, quod vide.

Διαγνῶ, a. 2. inf. act. à διάγνωμι, percurro. Th. ἴγνωμι, venio : f. γνῶναι, a. 2. γνῶν.

Διαγνώσθητι, 2. pl. imperf. pass. à διαγνώσθω, convinco. Th. γνώσθητι, convivium.

Διάγνωτι, 3. pl. a. 2. m. pro διάγνωσι, à διάγνω, divido. a. 2. διάγνω, Them. διάγνωτι.

Διαγνωτιγκάω, ῶ, ῶσω, a. 1. m. à διαγνωτιγκάω, stimi atque stimi absilio : f. διαγνωτιγκάω, Th. μάχομαι, vestio.

Διάγνωτο, 3. sing. imperf. m. à διαγνώσθω, cognosco. Th. μάχομαι, pugno : f. μαχέσομαι.

Διαγνωτιγκάω, ῶ, ῶσω, a. 1. ind. pass. à διαγνωτιγκάω, partior, distribuo : ex διὰ & μοῖρα, divido.

Διάγνωτι, & διαγνώσθω, præstans, eximius. part. a. 1. & 2. à διάγνωμι, quod vide in.

Διαγνώσω, ῶ, ῶσω, a. 1. vel 2. sub. act. à διάγνωμι, differo, deporto ; quod vide.

Διάγνωσι, conferre, a. 1. inf. act. verbi διάγνωμι. Vide in διάγνωμι.

Διαγνώσθω, Ion. pro διαγνώσθω, 3. pl. plusq. p. pass. verbi διαγνώσθω, ῶμι, ex-

γίω : ex διὰ & γίω. Th. γίω, ἄγω.

Διαγνώσθω, ῶ, ῶς, sing. præs. m. à διαγνώσθω, differo : f. dim. p. m. διαγνώσθω, & &c. διαγνώσθω.

Διαγνώσθω, totum animum in aliquo loco transigere, vel alicui rei intendere : ex διὰ & γνώσθω, animus.

Διαγνώσθω, dolsit in corde, 3. sing. a. 1. pass. à διαγνώσθω.

Διαγνώσθω, traduco, transigo, litem dirimo : ex διὰ, ἐξ, & ἄγω, duco.

Διαγνώσθω, ῶ, ἤ, traducilio, transactio, compositio : ab eod.

Διαγνώσθω, Dor. pro διαγνώσθω, cum imperii transit, 3. sing. a. 1. ind. act. ex διὰ, ἐξ & ἄγω, ago : f. ξω, a. 1. ἐξα, ας, ε.

Διαγνώσθω, warro, colligo, numero recolligo, recenseo ; item transigo : ex διὰ, ἐξ & ἄγω, ago.

Διαγνώσθω, ejusd. 3. pl. præs. ind.

Διαγνώσθω, seu διαγνώσθω, transigo : Th. γνώσθω, agito : f. γνώσθω.

Διαγνώσθω, ου, ὁ, pl. f. 1. m. &

Διαγνώσθω, ας, ε, pract. m. verbi διαγνώσθω, transigo, quod vide.

Διαγνώσθω, a. 2. inf. act. ab eod.

Διαγνώσθω, explicare quod est implicitum, dissolvere : ex διὰ & γνώσθω, circumvolvo. Th. γνώσθω, volvo.

Διαγνώσθω, pertranseo, digredior, vagor : item lego : à διὰ, ἐξ & ἔρχομαι, venio, &c.

Διαγνώσθω, ejusd. 3. pl. præs. ind. & διαγνώσθω, ας, ε, præs. part.

Διαγνώσθω, Dor. pro διαγνώσθω, præs. inf. à διαγνώσθω, carpo, transigo : quod ab ἔρχομαι, ago. Th. γνώσθω, ago.

Διαγνώσθω, pro διαγνώσθω, traducere : vide in διαγνώσθω.

Διαγνώσθω, ε, ὁ, compositus, digressus, discursus, excursus : ex διὰ & ἔρχομαι, vis quà ea itur. Th. γνώσθω, via.

Διαγνώσθω, ας, ε, a. 1. ind. à

Διαγνώσθω, transigo, Th. γνώσθω, transigo : f. dim. p. πεπερασμένος quod à πέρας, terminus, vel πέρας, ultra.

Διαγνώσθω, ῶ, ῶσω, a. 2. ind. à διαγνώσθω, intercido, claudo. Th. γνώσθω, claudo : f. γνώσθω, p. πέπαμαι, a. 2. ἔπαθον.

Διαγνώσθω, 3. sing. a. 2. act. pro διαγνώσθω, ας, ε, differui. Poët. anadiplosi ; ex διὰ & ἔρχομαι, dico : f. ἔω, p. εἰρηκα, a. 2. ἔφραδον, p. m. εἰρηκὼς.

Διαγνώσθω, gubernat. Dor. pro

Διαγνώσθω, 3. pl. ind. præs. à διάγνωμι, rego.

Διαγνώσθω, ου, ὁ, pl. a. 2. act. verbi διαγνώσθω, verto. Th. γνώσθω, idem, a. 2. ἔγνωθον.

Διαγνώσθω, regi, imperf. Ion. à

Διαγνώσθω, Ion. pro διαγνώσθω, ἔξεις, Th. γνώσθω, vel διὰ facio. Est &

Διαγνώσθω, pertranseo, factum per Sync. ex fut. γνώσθω, à γνώσθω, transeo, & διὰ.

Διάγνω,

Διάκοπα, adverbialiter, negat. ex διά & ἄκοπα, sine molestia.

Διαπρᾱσσω, confecerat, interfecerat: vide ἐκπράσσω.

Διαρδάνω, -ῶ, f. ἤσω, indeqq. pervellitis, pervellatur: ab ἀρδάνω, indago.

Διαρδάνω, ἐξυσῶ. part. praet.

Διαρλῶ, acc. sing. f. g. à διαρλός, brevidus, mollidus. Th. διαρρῶ, humecto.

Διαρμηνίζω, ἐς. ὁ, interpres: à

Διαρμηνεύω, interpreor: imperf. διαρμηνεύον, ες, ο, praet. imperat. διαρμηνεύσω, ευ, f. σεῖται. p. διαρμηνεύδεκα. Ex διά & ἁρμηνεύω, interpretor, quod ab ἁρμονία, interpres.

Διαρμηνεύμαι, ες, το. imperf. pass. verbi διαρμηνεύω, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango. f. ῥήξω. p. ἔῤῥηχα.

Διαῤῥήσσω, ττω. ο, ejusd. a. 2. act.

Διαῤῥήσσω, ττ, ε, ε. 1. act. à διαῤῥήσσω, dissicio: ex διά & ῥήσσω. f. ῥξω. prosicio. p. ἔῤῥηχα.

Διάρχομαι, τυχήσω, praeterea, progredior, pergo, ambulo: imperf. διαρχόμην, ε, ἄο. f. διαλήσομαι. a. 2. διαλῦσαι, ες, ε. a. 2. sub. διάλθω, ης, ῃ. a. 2. inf. διαλθεῖν. a. 2. part. διαλθών, ὄντος. perf. m. διαλέλυθα. Th. ἔρχομαι. venio.

Διαρωτάω, percontor, interrogo: fut. ἤσω. praet. διαρώτηκα. a. 1. διαρώτησα. a. 1. part. διαρωτήσας, ασῦσα. Them. ἐρωτάω, quaero.

Διασαίνομαι, ες, ο. & in 3. pl. διασαίνονται, a. 1. ind. act. à διασαίνω, ἰquifico. p. διασεσήμανκα. Ex διά & σαίνω, ἰmpleo.

Διάσεισ, τος, ὁ, divisio: item τοῦ ἄκουσου: à διάκυμι, quod ex διά & ἵημι. Eſt & διάσις, perfusio: à διάημι, perfundo. quod à διάω.

Διασκεδάννυμι, ες, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, dispergo.

Διασκιρτάω, ες, ε, a. 1. ind. act. διασκιρτάδω, a. 1. ind. pass. à διασκιρτίζω, dispergo: f. ἤσω. Th. σκορπίζω, spargo.

Διασκορδάλλω, ες, ε, a. 1. ind. act. ex διά & Ϲκορδάλλω vel -ίζω, dispergo: lacero: f. ξω. p. ἐσκορδάλλακα. a. 1. part. ἐσκορδάλλας.

Διασκορπίω, & in 3. pl. διασκορπίουσι, a. 2. ind. pass. sic διασκορπῶ, ες, ε, a. 2. ind. act. à διασκορπίζω, dispergo: f. ιῶ. a. 1. διασκόρπισα. Th. σκορπίζω, spargo.

Διασκορπίσμαι, pret. perf. inf. pass. à διασκορπίζω, dispergo: f. ξω. p. διασκόρπισμαι. a. 1. pass. διασκορπίδην. Th. σκορπίζω, sparo.

Διάσκυμνος, ες, ο. a. 1. ind. act. à διασκυμνάω. Vide διασκυμνάω.

Διάσκυλτο, transiit, trajecit: plusq. p. pass. pro διασκύλτο, à perf. διασκυμνα, per Metathesin pro Ϲκυμνα, vel ab inus. Ϲκύω, vel pro Ϲκυλάκισε, à Ϲκύλω, agito, quod à Ϲκύω, idem.

Διασκυλάω, ω, ἄω. & in pl. διασκυλάουσι, a. 1. ind. m. à διασκύλω, mando: f. σκυλῶ. p. διεσκυλάκα. a. 2. διεσκύλαν. p. m. διεσκύλαμαι. Th. σκύλω, mitto.

Διάσκω, ες, ε, dissimilis sui, a. 2. ind. act. à διάσκομι, dico: f. διάσκομαι. p. διέσκοπα, ας, ε. a. 1. διέσκεψα. Them. ἴσκω, sto.

Διάσκω, dissimilis, 3. sing. a. 2. act. verbi διασκίζω. Th. σκίζω, vado.

Διασκολιόω, -ῶ, perversus, a, um, perf. part. pass. à διασκολιόω, perverto: f. ῶσω. p. διέσκολιωκα. Ex διά & σκολιός, verus.

Διασκόλιω, ες, ε. a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διασκὸς, & in f. g. διασκὸν, & in acc. pl. διασκόνους, dissitus, pert. part. act. per Crasin, pro διάσκωμις, ἰquanis, & lon. ἰσκώς, & per Crasin ἰσκὶς, -ῶσα, & in f. g. ἰσκὸν, & n. g. ἰσκὸς. Th. ἴσκω, sto.

Διάσσω, divisi, 3. sing. a. 1. act. à διάζω. Th. ἴσσω, habeo, quod vide.

Διασσάδην, ες, ε, & in 3. pl. διασσάδησαν, a. 1. ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασσαδθείην, verbi διασσάζω, servo. Th. σώζω, servo.

Διασσαίνω, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi διασσάζω. Th. σώζω, servo.

Διάσσακε, disposuit, 3. sing. a. 1. act. verbi διασσάομαι, vel -ῶμι, ordino: f. ξω. p. πεπάχα. Th. πάσσω, idem.

Διασσαλεύω, ες, ε, perturbatus sui, a. 1. ind. pass. à διασσαλεύω, vel -ῶμι, perturbo: f. εὔω. p. χα. Th. σαλεύω, turbo.

Διάσσαντο ἐγκέλευσιν, distinxerant, 3. pl. a. 1. m. à διασσαίνομαι, certis signis probo: f. αρῶ. a. 1. διάσσηνα. Th. σήμαινω, signum.

Διάσσηλε, 3. sing. imperf. act. verbi διασσήλω, permano: f. ἤσω. a. 1. διάσσηλα. Th. σήλω, fixo.

Διάσσηρε, 3. sing. imperf. act. διάσσηρες, ας, ες, ες, verbi διασσήρω, con serro: f. ἤσω. p. κα. a. 1. pass. διασσηρίδην, ες, ε. Th. σηρόω, servo.

Διάσσηρις, ιδος, idem ac διασσία, & ab iisd.

Διάσσιος, ος, ὁ, ἡ, bimulus, bimula: ex δὶς pro δὶς, bis, & ἴσσος, annus.

Διάσσοκομίδω, Ion. pro διασσαλεύω, instruxi sacrum, 3. pl. plusq. p. pass. verbi διασσάομαι, quod vide.

Διάσσος, ος, ὁ, bimulus: ex δὶς, bis, & ἴσσος, annus.

Διάσσυμαι, divisi sunt, pro διάσσηνται, 3. pl. a. 2. pass. Ecpot. Sync. à διάσσομαι, vel -ῶμαι, f. ι. σσομαι. a. 2. ἐσσύμην. Th. σείω, feco.

Διάσσυμαι, Dor. pro διάσσομαι, dissidio, a. 1. act. ejusd. verbi.

Διασσύρω, ες, ε, imperf. verbi διασσύρω, commoror. Th. σύρω, sero: f. ῦσω. p. τικα. p.

Διάσσυσαν, dilapidavit, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διάσσυσε, -ῶ, f. ἤσω, idem ac διασσύρω, discerno,

discerno, discretio, dijudico : &

Διακρίνων, ουσ, ὁ, *discretio, discussio* : ex διά, δι & κρίνω, *judico*.

Διέφανεν, illuxit, 3. sing. a. 1. verbi διαφαίνω. f. αίνω. à Th. φάω, *luceo*.

Διαφθάρλαι, αι, ν, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, *corrumpo* : f. φθερῶ. p. διέφθαρκα. a. 1. διέφθαρα. a. 1. inf. διαφθάρηναι. p. m. διέφθορα. à φθείρω, *corrumpo*. Th. φθάω, idem.

Διεφθαρμένη, perf. pass. διαφθείρω, part. perf. ejusd. verbi.

Διέχει, *interjectum est*, 3. sing. a. 2. ex διά & ἔχω, vel ἔω, *nascor*. a. 2. ἔφυν, σε, ν.

Διεχειρίσαντο, *interfecerunt*, 3. pl. a. 1. m. à διαχειρίζομαι, ισω, ἄλο, verbi διαχείζω, *interficio* : f. ἰσω. p. διακεχείρικα. a. 1. διεχείρισα. Th. χείρ, ρός, ὁ, *manus*.

Διεχθέσθην, 3. sing. a. 1. m. διαχθεσθήλω, ω, ἄλο. à διαχθέσθαι, idem quod χρήζω, *utor*, quod à χρέω, *commodo*.

Διαχθὲ, τας, ὁ, ἡ, *discussum, discretus* ; cui opp. συνεχὲς· à

Διέχω, *discedo, penetro, disto* : ex διά & ἔχω, *habeo*.

Διέψευσμαι, 3. sing. perf. pass. διψεύδομαι, υμαι, verbi διαψεύδομαι, *mentior*. Them. ψεύδω, *fallo*.

Δίζεο, *quære*, præs. imperat. Ion. pro δίζυ. δίζεσθαι, præs. inf. &

Δίζεαι, Poëtica ectasi, pro δίζῃ, Ion. pro δίζῃ, 2. sing. à

Δίζημαι, item δίζομαι, & δίζεμαι, *quæro* : f. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεθα, 1. pl. præs. ind. δίζημαι, *perquirens*, præs. part. ab eod. verbo & th.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, υγος, *bijugis, duplex* : ex δὶς, *bis*, & ζυγὸς, *jugum*, quod à ζεύγνυμι, *jungo* : invenitur & δίζυγος, idem, ex antec. gen. factum.

ΔΙΖΩ, *quæro* : f. σω. p. κα. Hinc δίζημαι, idem : de quo suprà : & Angl. *to seek*.

Δίζων, Dor. pro δίζυξ, *geminum*, n. g. à δίζωος, ου, & δίζως, *duplicis vitæ* : ex δὶς, *bis*, & ζάω, *vivo*.

Δίζωος, ου, *qui geminam habet vitam* : ex δὶς & ζάω, *vivo*.

Δία, *divina*, pro θία Ion. f. g. à Δίος, q. θεῖος, *divinus* : à gen. Διὸς, à Ζεὺς, *Jupiter*.

Διήλεγε, ας, ε, & in 3. pl. διήλεγτο, a. 1. ind. verbi διαλέγω, *excito* : f. ξω. p. διήγερκα. a. 1. pass. διηγέρθην. Ex διά & ἀλέγω, *excito*.

Διηγήσομαι, -έομαι, *narro, commentor*. διηγήσει, ῆ, *narra*, præs. imperat. f. διηγήσομαι. prær. pass. διήγημαι. a. 1. m. διηγησάμην, ω, ἄλο. a. 1. sub. m. διηγήσωμαι, ῳ, ωμι. Ex διά & ἡγέομαι, *duco*.

Διήγημις, ιος, ὁ, & Διήγησις, εως, ἡ, *narratio* : à perf. pass. præc. verbi.

Διήεν, plusq. p. m. & in 3. pl. διῆσαν, Att. à διέημι, *transeo* : ex διά & ἔημι, εο.

Διηθέω, & διήθω, *percolo*, είως : f. ήσω, ex διά, *per* & ἠθὸς, *colus* : f. ἠθέω.

Διηκόνεον, ον, ες, ε, ει, ε, imperf. act. à διακονέω, *ministro* : f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονία, *pulvis*.

Διηκονίη, *ministra* : & διήκονος, ν, ὁ, *minister* : Ion. pro διακονίη, & διάκονος.

Διηκόσιοι, *ducenti* : pro διακόσιοι ex δὶς, *bis*, & ἑκατὸν, *centum*.

Διήκων, *pervadens, pertransiens, pertinens*, f. ἥξω ab ἵκω, *venio*.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. act. à διέρχομαι, *transeo* : Th. ἔρχομαι, *venio* : f. ελεύσομαι. a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαγμαι, σε, ται, imperf. verbi διαλλάσσω, *litem dirimo, muto* : Th. ἀλλάσσω, *muto*, f. ξω. p. χα.

Διημερεύκασι, 3. pl. perf. act. à διαμερεύω, *aberro*. Th. ἁμαρτάνω, *pecco* : f. ἁμαρτήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διήνεκες, ας, ες, a. 1. act. à διαφέρω, *differo* : f. διοίσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero*.

Διηνεκέσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, ὁς, ὲς, & τὸ διήνεκὲς, ἐς, *perpetuus, perennis, continuus* : ex διὰ & ἐνεκὲς, *continuus* διήνεκὲς, adverbialiter, &

Διηνεκέως, & διήνεκέσι apud Poët. adv. *assidue, perpetuò*.

Διήνεμος, ου, ὁ, *locus venti flatibus expositus* ; ὁ ἐν ὁδοιπορίᾳ στὰς. Vel qui à *vento fertur*, vel *instar venti velox*. Th. ἄνεμος, *ventus*.

Διήνθισεν, *discussi*, a. 1. pass. à διανθίζω, quod adi.

Διήνοιξα, ας, ε, a. 1. act. διανοίγω, *aperio, aperis, aperui*, a. 1. pass. à διανοίγω, *aperio*, quod ex διὰνεω comp. ex διὰ & οἴγω, *aperio*.

Διήξε, per crasin, Ionic. pro διέῤῥηξε, 3. sing. a. 1. verbi διαλάσσω, *transio per aliquem locum*. Th. ἴλαω, *veo*.

Διήπτω, 3. sing. imperf. act. διαπτύσσω, ττ, à διαπτύσσω, *ambigo* : f. ξω. p. διαπέπτυχα. ex διὰ & πτύσσω, *transfodio*. p. m. πέπτυγμαι.

Διήρεσαν, *trajecti*, a. 1. ind. irregulariter, à διήρεσσα. Th. ἐρέσσω, vel ἄσσω, *remigo*.

Διήρης, ους, ὁ, ἡ, (sub. ναῦς, vel διήρεις πλοῦς, ους) *biremis* : ex δὶς, *bis*, & ἐρέσσω, *remigo*.

Διήρθρωται, 3. sing. perf. pass. διαρθρόω, ω, perf. part. à διαείρω, *distinguo*. Th. αἴρω, *capio*.

Διηρμήνευε, ες, ε, imperf. act. à διερμηνεύω, *interpretor*. f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεύς, *interpres*.

Διήρπασεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio* : quod vide.

Διήρτηκα, a. 1. ind. pass. q. à διείρω, *dirimo*

vimo. Th. δίζω, inquiro.

Διαρχάω, ω, σω, imperf. verbi διάρχομαι, transeo. Th. ἰάρχω, ἰμι, f. διέλθομαι.

Διάσσω, ῥ. pl. a. 1. ind. act. à δίημι, transmitto, f. δήσω, q. à δέω. Th. ἵημι, mitto.

Διήκω, ῥ. sing. imperf. m. à διαπέμπω, vitam dego. Th. ἵημι, vivendi mos.

Διΐτησε, arbitratus sum, pro διαιτάσθαι, a. 1. verb. διαιτάω. Th. Ἴαστα, arbitrium.

Διχθᾶ, ὁ, persono : Th. ἴχθω, sonus.

Δίδυμος, vel -μης, ου, ὁ, ἡ, bimaris : à δίς, bis, & δίδυμον, mare. Est ergò locus, qui utrinque mari alluitur.

Διθύραμβος, ου, ὁ, DITHYRAMBUS : species carminis, in honorem Bacchi : cujus quoque cognomen est : quòd bis natus duas q. januas penetrarit : ex δίς, bis, & θύρα, janua.

Δίθυρος, ου, ὁ, ἡ, bifores, bivalvis : ab iisd.

Δίι, Jovi, dat. sing. à Ζεύς, Διὸς, Jupiter.

Δίημι, transmitto, trajicio, dimitto : unde δίημι, part. perf. pass. dimissus : ab ἵημι, mitto.

Διϊκνέομαι, οῦμαι, pertingo : διϊκνέομαι, praes. part. f. διϊκνεῦμαι. p. διῖγμαι. a. 2. m. διικόμην, ου, σθω. Th. ἱκνέομαι, venio.

Διΐξομαι, permeabo, f. ind. f. 1. m.

Διΐπτας, vel Διόπτας, ου, ὁ, ἡ, à Jove delapsus, qui cœlitùs decidit : ut pluvia &c. unde fluvios διΐπτας appellat Hom. à dat. & gen. à Ζεύς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διϊστάμην, praes. part. à διΐσταμαι, pervolo. Th. ἵσταμαι, volo. f. στήσομαι.

Διΐστανται, dirimere, praes. inf. act. à διΐστημι, διστάνω, separo, disto : f. διαστήσω. p. διέστακα. a. 1. διέστησα. a. 1. part. διαστήσας, ασα, αν. a. 2. διέστην, ης, η, disjunctus fui : ex δίς & ἵστημι, statuo.

Διϊσχυρίζομαι, affirmo, assevero : imperf. διϊσχυριζόμην, ου, σω ex δίς & ἰσχυρίζομαι, idem; quod ab ἰσχύω, robustus. Th. ἰσχύς, robur.

Διϊχθᾶ, perf. inf. pass. à διΐκνέομαι, pervenio, quod vide.

Δίκα, ας, ἡ, Dor. pro δίκη, mos, consuetudo.

Δικάσσαμεν, decernere, praes. inf. Ion. pro δικάζειν, à

Δικάζω, judico ; item, litigo : part. δικάζων, ουσα, praes. part. pass. δικαζόμενος. Th. δίκη, jus.

Δίκαι, pro δίκαια, justa, à δίκαιος.

Δίκαιαι, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ἡ, justitia.

Δικαιάμην, Dor. pro δικαίαμαι, mulcor : vide δίκαιος.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, jurisdictio ; item causa idonea : &

Δικαιοδότας, ου, ὁ, jurisdator, juridicus : à δίκη jus, & δίδωμι, do,

Δικαιοδοτέω, ῶ, 2. pl. praes. pass. verbi δικαιοδοτέω, quod vide.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, justum judicium. q. d. δικαία κρίσις à κρίνω, judico.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, justus judex : δικαιοκρίτης ab eod. th.

Δικαιολογία, judicio contendo, accuso, defendo : &

Δικαιολογία, ας, ἡ, causæ suæ defensio, allegatio. Th. λέγω.

Δικαιόνησος νῆσος, Insula justitiam in suis urbibus colens : à πόλις, urbs, & δίκη.

Δίκαιος, αία, αιον, justus, a, um, æquus innocens, probus : in comp. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δίκη, jus.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia, æquitas. ab eod. them.

Δικαίω, ῶ, justifico, justum pronuntio, æquum censeo, praes. inf. δικαιοῦν, οῦν. part. δικαίων, ῶν, οῦσα, οῦν ; f. ώσω. p. δεδικαίωκα. praes. pass. δικαιοῦμαι, οῦμαι, justificor, absolvor ; item mulcor : inf. pass. δικαιοῦσθαι, οῦσθαι. part. pass. δεδικαιωμένος, η, ον. part. δεδικαιωμένος. a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῇ, εται. Th. δίκη, jus.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, sententia absolutoria, justitia, justificatio : δικαιώματα, ων, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. justè, jure : à δίκαιος. Th. δίκη, jus.

Δικαίωσις, εως, ἡ, justificatio : ab eodem them.

Δικάζει, judicare, Ion. pro δικάζειν.

Δικαζικὸς, ὴ, όν, forensis, e ; judicialis ; item causidicus : &

Δικαζικὸς, ὁ, causidicus, qui δίκας tractat, Th. δίκη, jus.

Δικέφαλος, ου, ὁ, ἡ, biceps. Δικέφαλαι, bicipites : ex δίς, bis, & κεφαλὴ, caput.

Δίκης, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικάσσας, ῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus.

Δικασπόλος, ου, ὁ, judex, qui versatur circà jus, rex : à δίκη, jus, & πολέω, verso.

Δικάσσαι, Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. sic δικάσσεις, 3. sing. f. 1. act. à δικάζω, jus dico : Th. δίκη, jus.

Δικαστήριον, ου, τὸ, forum judiciale, judicium : &

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex : à δικάζω. perf. pass. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

Δικαστικὸς, ὴ, judiciarius : ab eod. verbo & them.

ΔΙΚΕΛΑΔ, ος, ὁ, ligo bifidus, bidens : q. à δὶς & κλάω, movco.

Δικλίς, ίδος, ἡ, item δικλὶς, ίδος, ὁ, ἡ, δίκλιδος, δίκλιδες, δικλίδων, δίκλιδας, δικλίδες, & δίκλιτος bicornis : ex δὶς & κλίνω

Δικόρανος, ου, ὁ, ἡ, bicipes : ex δὶς & κάρη, caput.

ΔΙΚΗ, ης, ἡ, *jus, justitia*, DIC. *decretum, judicatio, pœna, vindicta*. item *mos, jure receptus*. Hinc δίκης ῶ, &c. de quibus supra dictum : item compos. ἄδικος, ον, ὁ, ἡ, *injustus* : ἀδικία, *injustitia* : ἀδικέω, ῶ, *injustè ago, injuria afficio* : ἀντιδικέω, ῶ, *adverseri, lite in jus* : διδικάζω, *citare* : διδικάσκω, ῶ, ἡ, *alter*.

Δίκλω, (sub. κῶ) *more*, à δίκη, *mos*.

Δίκνημι, ἐκτ. ἔω, *vindicta*. leg. Sarac. cap. 47. & alit. (sed rectius) δαδίκνημι.

ΔΙΚΛΙΣ, ΔΟς, ἡ, *fores geminæ, valvæ biforis*. ex δίς, *bis*, & κλείω, *claudo*. vel à κλεὶς, *clavis*.

Δικογραφία, ας, ἡ, *scriptio causarum*. Them. γ ἐφρ.

Δικρανος, ου, ὁ, *bicaps*, cui duo κράνη.

ΔΙΚΤΑΜΝΟΝ, ου, τὸ, & Δικταμνος, ου, ἡ, & Δικταμος, ου, ἡ, DICTAMNUS, herba sic dicta à

Δίκτυον, mons in Creta.

ΔΙΚΤΥΟΝ, ου, τὸ, *rete*, q. à δίκαιον, *factum*.

Δικτυωτὸς, *ad formam retis factus, reticulatus* : à δίκτυον.

ΔΙΚΩ, *facio, dejicio* : δίκτυον pro δαδίκτυον.

Δίλογισμος, ου, ὁ, *syllogismus utrinque constringens*. ex δὶς & λόγος, quod à λογίζομαι.

Δίλογος, ου, ὁ, ἡ, *bilinguis*, ex δὶς, *bis*, & λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*. p. m. λέλογα.

Δίλοφος, ου, ὁ, ἡ, *duplicem crista habens* : ex δὶς & λόφος.

Δίμερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *bipartitus, bimembris*: & inde

Δίμερὸς, adv. *bipartitè* : ex δὶς & μέρος, *pars* : quod à μείρω, *divido*.

Δίμυλλον, *labra moveo, distorqueo* : à δὶς & μύλλω, *labro*.

Δίμυλλος, adv. Ion. *duabus minis*.

Δίνασε, Dor. pro ἔδινασε, 3. s. ind. act. verbi δίνεω, *moveo*. Th. δῖνος, *vertex*.

Δινέω, *vertere*, præs. inf. Ion. ut δοκέοντα, Mol. pro δοκῆν, à δίνεω, *moveo*. Th. δῖνος, *vertex*.

Δινδίκων pro δινδίκασε, *volvebat se*, impers. Ion. pro ἐδίνευε, à

Δινδίω, f. δίσω, *vertere*. Mol. pro

Δίνεω, *moveo, verto, circumago*, f. δίσω. p. δέδινηκα. à

ΔΙΝΗ, ης, ἡ, *vortex, gurges*. δίνης, dat. pl. Ion. pro δίνησι. δινέω, *torno*. hinc δίνωτὸς, *volubilis*.

Δινήεις, εσσα, εν, ἐσσ. *vorticosus*, a, um. Th. δῖνος, *vortex*.

Δινεία, ας, ἡ, *violentus vortex*. q. δῖνος δαιμὼν.

Δίνεω, ῶ, ὁ, idem ac δῖνος, *turbo, gyrus* : item *vertigo, tornus, vocalum* : &

Δινὸς, ἐ, *vorticosus* : & δινώδης, idem, à δῖνος, *vortex*.

Δίνος & δῖνος, *turbo*, ab eod. th.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus, versatilis, tornis factus* : à δίνεω, *torno*. Th. δῖνος.

Δίξὶς, ὁ, ἰος, *gemitus*, Ion. pro δισσὸς, vide in δισσὸς, *duo*.

Δίὸ, ἰδος, *propitetes, idcirco, proinde, quapropter, quamobrem* : ex διὰ & ὁ, *propter quod*.

Διογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *Jove editus, generosus, noc.* ὦ διογενὲς : ex Ζεὺς, Δῖος, *Jupiter*, & γένομαι, *nascor*.

Διογένης, ους, ὁ, *DIOGENES*, nomen propr. Philosophi Sinopensis, Stoici.

Διόγονος, ου, ὁ, ἡ, *à Jove genitus, generosus* : ex Δῖος, quod à Ζεὺς, & γονὴ, per Syn. pro γένεσις. Th. γένομαι, *nascor*.

Διοδεύω, iter facio, transeo, commeo, impers. διοδεύεται, l. Xen. p. διοδεύκασι, a, t, διοδεύεσι : ex διὰ & ὁδὸς, *via*.

Διοδεύσιμος, *permeare* : ex διοδεύω, *transitus*, & ψαμμος, *arenæ*.

Διοδία, ης, ἡ, *transitus*, à διοδεύω, *transeo*.

Διόθεν, adv. è loco, à Ζεὺς. Th. Ζεὺς, Δῖος, *Jupiter*.

Διοικέω, *sacrum habeo* : item *adhibeo ordinem, rego, administro*. præf. imperat. διοικεῖσθω f. ἐσω, p. διῳκήκεν. 3. sing. præf. pass. διοικεῖται. 3. t. m. διοικέομαι. ab διὸς, Th. οἶκος, *domus*.

Διοικέσιος, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, *administratio, moderatio*, à perf. pass. ejusd. verbi.

Διοικίζω, f. ἰσω, p. ικα, *dissocio, insolita disserere, sparsim colligo*. ab οἰκίζω, quod ab οἶκος.

Διοιμωδέσας, acc. pl. præf. part. à διοιμώζω.

Διοίσω, *differam*, f. 1. verbi διαφέρω, *differo*, quod vide.

Διοκλείδης, ου, ὁ, *DIOCLEUS*, acc. Διοκλέα, nomen propr.

Διοκλῆς, ῆος, contract. pro Διοκλέης, *DIOCLES*, nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διομήδης, ους, ὁ, *Diomedes*, nomen propr. masculi.

Διομήδια, ας, ἡ, *Diomedea*, nomen propr. mulieris.

Διόμνημι, ομαι, ω, f. διόμοσω vel διόμνυμι, *dejero, juro*. ex διὰ & ὄμνυμι, *juro*. f. ὀμοῦμαι. p. ὄμωμαι. Act. ὀμόσσω.

Δίος, & δῖος, pro ἔδιος, & ἴδιος, impers. verbi δίω, *expello, timeo*, pro φεύδω, quod vide.

Δῖος, acc. ὁ δῖον. δία, *divus, a, um*. Th. Ζεὺς, *Jupiter*, gen. Διὸς.

Διονύσια, ων, τὰ, *Bacchanalia, sacra Bacchi* : &

Διονύσιος, ου, *ædes Bacchi* : à Διόνυσος, *Bacchus*.

Διονύσιος, ου, ὁ, *Dionysius*, nomen viri.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus*, quia quam ἀμπελουργίαν, *fœmur* Διὸς ἐνέκυσε. Hinc compos. διονυσοθήκαιον, ου, τὸ, ἡ, qui sibi ad rem facit. διονυσόθηκον, ου, τὸ, *absurda*.

Διόπερ, *quapropter, idcirco, quocirca, proinde, quare*. ex διὰ *propter*, & ὅπερ, *quod*.

Διοπετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διοπετὲς, *cœlitus delapsum*,

ρίζω, &c. διάζευξις, ſeparatum. Dicunt à τῷ διΐημι, à Δίος, Διὸς, Jupiter, & τέμνω, τμῆναι.

Διατμῆλαι, &c

Διατμήσσω, provideo, perſpicio: Th. διάτμησις, viſio.

Διατμητήρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum geometricum, quo ex intervallo turris vel iſtiuſmodi altitudo explorantur. Th. διάτμησις, viſio.

Διατρῖψαι, perfricare. Th. διατρίβω, f. δσω, video. p. διατρῖφαι, &c. διατρῖφαι.

Διατρῑβή, &c

Διατρῑβής, τορικὸς, emendo, f. δσω. p. διατρῖψω, perf. paſſ. διάτρῖμμαι, σαι. Th. διατρίβω, reſtus.

Διατρῑβῆτ, ejuſd. part. præſ.

Διατρῑψαντε, ντες, ἡ, emendatio, directio: & Διατρῑψις, ἑως, ὁ, corrector, acc. pl. διατρῖψαντας. à perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Διατρῑφῶ, f. ῶσω, p. ῆφα, diſtermino, diſtinguo, definio, conſtituo. Th. τέρμων, terminus, limes.

Διατρῑφῶν, &c

Διατρῑφωνία, ἑ, ἡ, diſtinctio, definitio, à perf. paſſ. ver. διατρίφω.

Διατρῑφῶν, vide in διάτρῑφον.

Διατρυπὰ, ῆς, ἡ, feſſa, perfoſſio: &

Διατρυπήσις, ἑ, ἡ, verbale, à perf. paſſ. à

Διατρύπημι, Att. -άω, perfodio. f. διατρυπῶ. p. διάτρῡπα. a. 1. διατρύπᾶ. a. 2. διάτρυπον. perf. paſſ. διάτρυμμαι. a. 2. paſſ. διατρύπην, ης, v. a. 2. inf. paſſ. διατρυπῆναι. Th. τρύπημα, fodio.

Διεὶς, Jovis, gen. ſing. à Ζεὺς, Jupiter. dat. εῖ, acc. έα. Sed

ΔΙΕΣ, ἔος, ἔι, pro δῖος, Jove oriundus, DIVUS, divinus, præſtantiſſimus: à gen. Διὸς.

Διεύδνᾱς, ου, ὁ, à Jove datus. à Δίδωμι, do, & Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διεύνυμοι, vel —οες, οι, οἱ, Jovis filii, Caſtor, &c. & Pollux, ex Διὸς, Jovis, quod à Ζεὺς, & ὄνυμι pro ὀνόμαζω, juvenculus. Th. ὄνυμι, verto.

Διεὶν, quenam, & interrogativè, numnam? conjunct. ex διὰ propter, & ἴν, in, quod.

Διεφέρεσκον, dat. pl. Ion. & Διεφερέσκων, gen. ſing. à

Διεφερὴς, ἐς, ὁ, ἡ, à Jove nutricius, Jovis alumnus. Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, Jovis, quod à Ζεὺς, & φέρω, ab. f. φσω. p. νήνοχα.

Διεφορτικὸς, ἡ, vinam ciendi vim habens: à Διεφορτέω, permeio. Th. ὄρνυμι, vinco.

Διεφορτικῶς, &c

Διεφυὴς, ἐος, ἡ, ὁ, bicorporalis: à δὶς & φυὴ, cubitus.

Διεφυΐζω, f. ίσω, p. ικα, geminus ſum, duplico, à Διεφυὴς, ἐς, duplus.

Διεφυὲς, DUPLEX, duas craſſas habens, duplicatæ craſſitudinis, à δὶς, bis, & πλέξ, craſſa. vel à Διεφυΐζω, duplico. Th. Διεφυὴς, duplus.

Διεφυΐσμὸς, ὁ, duplicatio, ἰσμὸς à Διεφυΐζω, duplico: à

Διεφυΐσω, f. ίσω, duplico, ἰσμὸς à Διεφυὲς, ἐος, & Διεφυὴς, ἐς, ὁ, ἡ, duplus major: item duplex. Th. Διεφυὴς, duplus.

Διεφυὴς, ἐος, ἡ, lana duplicata: item tunica, palliolum, chlamys, apud LXXII. à

ΔΙΠΛΟΟΣ, ἑη, ὁ, DUPLUS. inf. g. διπλόος, ῆ, ὸν, οῦν. Hinc διπλοῦς, dupliciter.

Διεφυλὸν, duplico, f. δσω. a. 1. imperat. διεφύλωσον, άτω, & in 2. pl. διεφυλώσατε. perf. διεφύλωκα. ptæt. paſſ. διεφύλωμαι. Th. διεφυλὸς, ὁσὸς.

Διεφυλωμὰ, ατος, τὸ, DIPLOMA, literæ principum, vulgò patentes; item vir duplex: ab eod.

Διεφυὸς, BIPES, à δὶς & πὸς.

Διεφυὲς, υχος, duplex: &

Διεφυχῶς, adv. duplicitèr: item

Διεφυχὴς, ὑ, duplex, geminus: à δὶς, bis, & πλοῦς, plica, quod à πλέκω, plico.

Διεφυὴς, ους, ἡ, Dor. pro δῖφυὴς, ἡ, fons.

ΔΙΓΡΑΙΤΑ, vel διγραῖα, αι, ἡ, herba nomen.

ΔΙΣ, adv. BIS, per Syncop. pro δίδυτ à δύο. in compoſ. plerumque retinet σ ſeq. vocali vel diphthongo: ſeq. autem conſonante, interdum retinet, interdum amittit. Hinc δισσὸς & δίττὸς, f. duplex. δίχα, dupliciter, διάφυχα, idem.

Δίς, Jupiter, inuſit. nominativus, pro quo Ζεὺς. Eſt & δῖν, à δύω, quin omnia tranſit.

Διϋκάνων, Dor. pro δῖζάνων.

Διόδοντ, ντος, ὁ, qui duos dentes habet: ex δὶς, & ὀδὼς, dentis.

Διοδὸς, cometa quidam à diſci figura.

Διοδεύω, f. εύσω, &

Διοδεύω, f. εύσω, diſco ludo, diſcum jacio. Th. δίσκος.

Διοκόμης, Æol. pro διοκώμης, diſcum jaculatus, ejuſd. a. 1. part. act.

Διοκοβόλιν, ος, ὁ, diſci jactus: &

Διοκοβόλος, ὁ, ὁ, diſci jaculator. à δίσκος, & βάλλω cum βλ, quod à βέλος, jacio.

ΔΙΣΚΟΣ, ου, ὁ, DISCUS, orbis ferreus, plumbeus, ſaxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergò jaculari ſolebant Græci; (apud quos frequens hujuſmodi luſus,) item orbis Solis: numeratur etiam inter vaſa in quibus cibaria apponuntur. hinc Angl. diſh. q. à δίκη, jurio.

Διοκτὴρ, τῆρος, qui diſci jactu comprehendit: à δίσκος & ἕλω.

Διοκώμης, Æol. pro διοκόμης, diſcum jaculatus.

Διολμὸς, ὁ, Att. διόλος, & Ion. διξὸς, duplex, geminus. Th. δὶς, bis.

Διολογία, ἑ, ἡ, dubitatio, ambiguitas: à

ΔΙΣΤΑΖΩ, dubito. f. άσω, vel άξω. p. δεδίσταχα, vel κα. q. à δὶς, & ἕστα.

Διόστασις, ἑως, ἡ, dubitatio: à διστάζω.

Διστα-

Διςταγμὸς, & σταγμὸς, ὁ, dubitatio: ab cod. th.

Δἰςτιχος, & δἰστιχος, ος, duobus versibus constans: ἀ δὶς bis & στίχος, seu στιχὸς, ordo, versus, quod à στιχάω vado.

Δἰστομος, ος, ὁ, ἡ, ancipi, utrinque acutus: ex δὶς pro δὶς, bis, & στόμα, os.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille. ex δὶς, bis, & χίλιοι, mille.

Δἰτὸς, ὴ, duplex, Att. pro διτὸς, Th. δὶς, bis.

Δολόω, porcolo, per colum transfundo: ex δόλος & ὑλάω, defæco, f. δυλόω, p. δύλωκα. Th. ὕλη, materia, fæces.

Δόμος, ος, ὁ, Ion. pro quo Poëtæ δῶμα, & in pl. δῶα, communiter vetò δώτιος, ὰ, ὸν, duplex. Th. δὶς, bis.

ΔΙΦΑ'Ω, f. δύσω, quæro. q. δἰω ἀφῶ, perfequor tactu.

ΔΙΦΘΕ'ΡΑ, ας, ἡ, pellis, exuvium, veftis coriacea; membrana in quibus ſcribitur. q. ἀ δἰφω, excorio.

Δἰφθογγος, ου, ἡ, ὁ, DIPHTHONGUS, geminus vocalis, à δὶς, bis, & φθόγγος, ſonus, quod à φθέγγομαι, ſono.

Δἰφρος, ου, ὁ, ſella. Th. δἰφρὸς, quod vide.

Δἰφρὸς, ὁ, idem quod δἰφρος.

Δἰφρηλασία, ας, ἡ, currûs agitatio, auriga-tio: &

Δἰφρηλάτης, ου, ὁ, Dor. pro

Δἰφρηλάτης, ου, ὁ, currûs agitator, auriga, ex δἰφρος, & ἐλαύνω, agito.

ΔΙ'ΦΡΟΣ, ου, & Ion. δἰφρεος, ὁ, locus in curru, in quo parabates & auriga ſedebant, unde dictus, q. δἰφορος. Synech. vetò currus, biga, ſella. in pl. οἱ δἰφροι, & τὰ δἰφεα. præſertim apud Poët.

Δἰφροφορία, curru vehere: ex δἰφρος, currus, & φέρω, fero.

Δἰφυὴς, ὲς, ὁ, ἡ, duas habens naturas: ex δὶς, bis, & φὺω, natura, quod à φύω, naſcor.

Δἰφύσιμι, inquirens, præſ. part. f. g. à δυδω, quæro.

Δἰχ' pro δἰχα, diſſidium, diviſim; item ſine, abſque, cum gen. q. d. ſeorſim ab. Th. δὶς, bis.

Δἰχάζω, & δἰχάω, diſſidere facio, f. δύσω. a. 1. inf. δἰχάσαι perf. δεδἰχακα. à δἰχα, quod à δὶς.

Δἰχθὰ, Poët. adv. idem quod δἰχα, duplicitèr. & ab eod. th.

Δἰχθάδιος, atc. pl. f. g. à

Δἰχθάδὴς, ὲς, idem quod διτὸς, duplex. Th. δὶς, bis.

Δἰχθὰς, ἀδος, ἡ, duplex. ab eod. th.

Δἰχόζωνος, ου, ὁ, ἡ, diſcors, diſſentiens. q. d. ὁ τὴν ζωνὴν δἰχα. Th. δὶς, bis, & ζωνὴ.

Δἰχθὸν, adv. à duabus partibus: à δἰχα, cujus th. δὶς.

Δἰχόμηνις, ιδος, ἡ, Poët. Lunæ plena & Solis adverſa: &

Δἰχόμηνὶς, ἰδος, ἡ, Lunæ ſimilis, à δἰχα, & μὴν, mensis, ἰδος idem ſibi ſimilis & æqualis, ἴσος Cæſius. Id eſt, Luna duas æquales partes diviſa, quod fit cum eſt ſemiplena.

Δἰχονηρία, ας, ἡ, diſſenſio, ſeditio, ſectio, in dat. δἰχονηΐᾳ. Ion. à δἰχα, diviſim, quod à δὶς, bis, & νεῖμω, quod ab ἴσημι, ſto.

Δἰχονήμω, in duas partes ſeco, diſſeco, ſepa-ro. f. ήσω, p. δεδἰχονήμακα. a. 1. δἰχονήμησα. ex δἰχα, dupliciter, quod à δὶς, bis, & νέμω, ſeco. præt. m. νένημαι.

Δἰχονήμημα, ατος, τὸ, cadaver, fruſtum: &

Δἰχονημὶα, ας, ἡ, diviſio in duas partes, bipar-tita ſectio, à præced. δἰχονήμω.

Δἰχῶς, duplicitèr, adv. à δὶς, bis.

ΔΙ'ΨΑ, ης, ἡ, ſitis: inde

Δἰψαλέος, ὴ, ὸν, ſitibundus: &

Δἰψαλὶς, άδος, ἡ, DIPSAS, q. d. ſitiuloſa: viperæ genus, à quo morſi nimium quantum ſitiunt: item adjectivè, ſitiuloſa, bibula, arida.

Δἰψάω, f. ήσω, ſitio, & Metaphor. vehe-menter expeto: p. δεδἰψηκα. a. 1. δἰψησα. Th. δἰψα, ſitis.

Δἰψὴς, Dor. pro δἰψὰς, δἰψῆς, pro δἰψᾶς, ſitis, 2. ſing. præſ. ind. Att. vel Dor. ſic δἰψῆ, pro δἰψᾷ, à δἰψάω, ſitio. Th. δἰψα, ſitis.

Δἰψήσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à δἰψάω, ſitio.

Δἰψἰος, ὰ, ὸν, ſitiuloſus: Att. in ſcem. f. δἰψία· à δἰψα, ſitis.

Δἰψος, εος, τὸ, ſitus, idem cum δἰψα.

Δἰψυχος, ου, ὁ, ἡ, anima duplex, hypocrita, cor habens diviſum: ex δὶς, bis, & ψυχὴ, anima.

Δἰχόντες, præſ. part. pl. num. à δἰχάω, ſitio.

ΔΙ'Ω, f. σω, p. κα, expello, abigo: item timeo, celeriter curro.

Δωδεκάλυτρον, & δωδέκαλυτρον, ου, τὸ, duo obeli: ex δὶς & ὀβελὸς.

Δωκμὸς, ὸῦ, ὁ, perſecutio: à δώκω, perſe-quor.

Δωδέδωκα, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi δωδέδω, quod vide.

Δωδέω, εἰς, & δωδέομαι, diſpellere, pro pulſare. Th. σείω, pello.

Δωδώνη δρυοκτονεῖν, celebrare virtutes, id eſt, laudes perſequi.

Δωκέμεν, & δωκέμεναι, in ſequi, præſ. inf. Ion. pro δώκειν, verbi δώκω, quod vide.

Δώκεν, Dor. pro δώκειν, inſectari: à δώκω.

Δωκέτης, αο, ὁ, perſecutio: &

Δωκέτης, ου, ὁ, perſecutor, δωκὶτὴς, perſe-quendus: à

ΔΙΩ'ΚΩ, perſequor, inſequor, conſector, perſecutio, ſerio; item fuge: imperf. ἐδίω-κον, ες, ε. f. δώξω, p. δεδίωχα. a. 1. ἐδίωξα. 2. 1. imperat. δίωξον, ατω, ατε, ατω. f. 1. ſub.

sub. διώξω, &c: & 1 s. pl. διώξωμι. præs. pass. διώκομαι, persecutione premor. præt. pass. διώκωμαι, 2. 1. pass. ἐδιώκθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι, quod à ἔδω ὄχω, celeritas expello.

ΔΙΩΔΥΤΙΟΣ, α, ὁ, ἡ, magnus, vehemens, late se extendens: q. ex διὰ & ὀδύνη, obscurum, magnum malum.

Δῖος, ου, Dion: cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii jurisconf.

Δῖνα, Dor. pro

Δῖνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici; q. d. Διὸς ἄνασσα, Jovis regina. Dea maris, & mater Veneris.

Διονυμφεύω, f. σω, perf. part. pass. à Διονυμφίζω. f. σω, denomino. Th. ὄνυμα, nomen.

Διόνυσος, ου, ὁ, Bacchus: quia quum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Δίνυσος, metri gratiâ ος, & ο mutato in ω.

Διόξενος, ου, ὁ, ἡ, equorum agitator, equester: à Δίωκω, & ἵππος, equus.

Διόρυξις, εως, ἡ, persecutio: à Δίωκω, persequor.

Διοφάν, ᾶς, ἡ, intercapedo, spatium: sc. ἀπὸ ἄρας, per tempus.

Διοφάω, ας, ῶ, a. 1. ind. act. διοφάω, 3. sing. perf. imperat. pass. à διοφάζω, definio. Th. ὄρος, terminus.

Διόφαντον, seu διόφαντον, ου, τὸ, duplici tello & concameratione: ex Δὶς, bis, & ὀρόφω, tego.

Διόρυξ, υχος, ὁ, fossa: à διορύσσω, perfodio.

Διόρυχος, perfodit; pers. act. ejusd. verbi.

Διορυχθήσομαι, a. 1, part. m. verbi διορύσσω, diffodio. Th. ὀρύσσω, fodio: f. σω.

Διόρυχος, ὑρος, ὁ, instrumentum chirurg. quo aliquod διορύσσεται· item vectis, apud LXXII.

Δοῦναι, domiti fuerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. & Æol. pro ἐδμήθησαν, unde Βοῦναι, ἐδμήθη; & ἐδμάθησαν, Dor. ἐδμάθαν· à

Δοῦνω, per Syn. pro δαμάω, DOMO: f. σω, p. δέδμηκα.

Δμηθέντα, domita, a. 1. part. pass. f. g. à δμάω, seu δίμνω, pro δαμάω, domo: præt. pass. δέδμημαι, ασι, σαι. a. 1. pass. ἐδμήθην. part. δμηθείς, έντα. Sed a. 2. part. pass. δαμείς. Th. δαμάω, domo; quod videas.

Δμηθῆναι, dometur, a. 1. imperat. pass. à δμάω vel δίμνω, pro δαμάω, domo. Vide δμηθέντα.

Δμῆναι, ας, ἡ, domitrix: &

Δμήτειρα, domitrix: &

Δμητήρ, ῆρος, ὁ, domitor: Poët. pro δαμαστὴς· à δαμάω, domo.

Δμητὸς, ή, domitus: ab eod. them.

Δμῶας, servos, acc. pl. à δμὼς, quod vide.

Δμῶες, familiæ, acc. pl. & in dat. pl. δμῶσι· à

Δμὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, servus, ancilla: &

Δμῳὸς, ῳδος, ὁ, ἡ, idem: sed

Δμῳὸς, ή, ὸν, &

Δμὼς, ῳὸς, ὁ, servus: omnia à δαμάω, domo: q. servitute domiti.

Δμῶσι, & δμῶσιν, dat. pl. à δμὼς.

ΔΝΟΠΑΛΙΖΩ, ferio, quatio, & agito manibus: q. δίνω seu δνέω quâ δυνάμει.

Δνοφερῶν, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ή, ὸν, obscurus, tenebrosus: &

Δνοφὸς, οῦ, ὁ, idem: à

ΔΝΟΦΟΣ, ου, ὁ, tenebræ, caligo: idem quod γνόφος, ejusdemque formationis, scil. à νέφος, unde νέφος, & accessione δ, δνέφος.

Δοδωνεὺς, secundum quosdam pro Δωδωνεὺς, detracto ι, & geminato σ· estque 3. sing. a. 1. m. à δοιάζω, dubito, consulto: secundum alios, pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, & Æolicè σ, geminato: à ὀξέζω, exsisimo.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, placitum, DOGMA. δόγματα, ων, τὰ, ritus, instituta, traditiones, à δοκέω, censeo.

Δογματίζω, dogma aliquod introduco, dogmata trado, ritibus onero, consulto, censeo. f. ίσω. p. δεδογμάτικα· δογματίζομαι, ritibus onero. ab eod. th.

Δογματικὸς, DOGMATICUS, qui certa dogmata in aliqua scientia persequitur.

ΔΟΊΔΡΑ, ας, ἡ, potio, seu jusculum, ex eo dictum quod è novem speciebus fieret.

Δοθεὶς, έσα, ὸν, a. 1. part. pass. à δίδωμι, do. a. 1. opt. pass. δοθείην, &c.

Δοθῆναι, a. 1. inf. pass. δοθείημι, f. 1. pass. ab eod. th.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῖνος, ὁ furunculus, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοιαὶ, n. g. pl. Poët. & δισσὶ, f. g. pro δύο, duo.

ΔΟΙΔΥΞ, υκος, ὁ, pistillum mortarii; cochlear quo contusa eximuntur. q. à δοιάσσω.

Δοῖεν, darent, pro δοίησαν, Βοῦν. & Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à δίδωμι, verbi δίδυμι, do.

Δοὶν, darent, ejusd. 3. sing. a. 2. opt.

Δοιὼ, ὼ, ὼ, dubium. Th. δύο, duo.

Δοιὼ, pl. δοῦσι, dual. Poët. pro δύο, duo. in dat. pl. δοιοῖσιν, duobus.

Δοιὼ, dual. & δοιοὶ, pl. Poët. pro δύο.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, observo, exspecto, arbitror. f. άσω, p. δέδοκα.

Δοκαστὴς, Dor. pro δοκητὴς, f. τ. à δοκάω, f. ήσω, arbitror.

Δοκάω, f. ήσω, p. ωκα, idem ac δοκάζω. κατασκοπῶ, sollicitè exspecto. σκοπεύω, exspecto, spero: σκοπευτὴς, ὰς, ὁ, exspectator: δεσκοπευκὼς, inexspectatus.

Δοκεῖ, videtur, imperson. δόκει, præs. imperat. à δοκέω.

Δοκεῖ,

Δοκεῖς, ſecundæ, conjugatio, in 2. & 3. ſing. verbi δοκέω, quod vide.

Δοκέω, f. ήσω, idem quod δοκεύω: item inſidior.

Δοκεύων, inſidiatus, exſpectatus, ejuſd. part. præſ.

ΔΟΚΕΩ, videor, cenſeo, exiſtimo, in aliqua exiſtimatione ſum, præſo: impers. δέδοκται μοι, f. δόξει, rarò δοκέω. p. δέδοχα & δέδοκα quæ ſunt inſ. a. 1. Vocal. a. 1. ſub. δόξω, ῃς, ῃ. pert. paſſ. δέδογμαι. δοκέομαι, ῃ, præſ. part. n. ῳ, quod ut δοκῶν, præſ ipſe videbatur: & δοκούμενος, qui cenſetur: item, qui ſunt in aliqua exiſtimatione: hinc δόγμα, δόγματος, δόξα, eam ſub prole: & compoſ. de quibus hinc alibi; cæpit, aliquo objecto: δόκησις, hæreticorum genuina: δόκιμος, probatus, inſignis: οὐ δόκιμος, minime probus, adulterinus: δοκιμάζω, ancipi, dubius: ἀδόκητος, ἀδόκιτος, inexpectatus, diverſæ ſignificationis vel ſcripturæ: ἀκατάδοκος, inopinatæ gloriæ cupidus, ἐφιδόξαστος, triſtis ſentiens, &c. de quibus in ſuis locis.

Δοκημοσύνη, pro δοκή, apud Hermipp. comicum.

Δόκησις, εως, ἡ, opinio: à δοκέω.

Δοκιμάζω, probo, explora, exiſtimo, examino, f. άσω. p. δεδοκίμακα. perf. paſſ. δεδοκίμασμαι. & in 3. pl. præſ. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. à δόκιμος. Th. δοκέω.

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio, experimentum. à δοκιμάζω.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, experientia: &

Δοκίμιον, ου, τὸ, explorata: &

Δόκιμος, ου, ὁ, probus, probatus, acceptus: à δοκέω.

Δόκις, ι, Poëticum, idem ac δέκατος, & ab eod. them. at

ΔΟΚΟΣ, ου, ἡ, trabs, tignum: q. à δέχεσθαι, quia excipitur à finibus, quibus immittitur: & pro haſta vel lancea: δοκὸς, ὑπ', ἡ, parva trabs.

Δοκὸς, cæſtigno.

Δόκωσις, cæſtignatio. Eccl. 10. 18. male, δόκευσις.

Δολαῖος, ᾶ, idem quod δόλιος, doloſus. Th. δόλος, ſraxi.

Δολαίως, adv. doloſe: ab eod.

Δολίαις, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ια, ιον, doloſus: in acc. ſing. f. g. Ion. δόλιον. Th. δόλος, dolus.

Δολιόω, ῶ, dolo utor, decipio, f. ώσω. p. δεδολίωκα: ἐδολίωσαν, pro ἐδόλιαν, 3. p. im. perf. act. Ecclæſ. à δόλιος, quod à δόλος.

Δολιχ' pro δολιχὸ, acc. pl. n. g. à δολιχὸς, longus.

Δολιχηδρομέω, ῶ, ἡ, ὦ, quæ longis remis utebatur: à δολιχὸς, longus, & ἐρέσσω, remigo, quod ab ἐρέσσω, remigo.

Δολιχοδρομέω, ῶ, ſeu δολιχόδρομος, (metri gratiâ inſerto ω) ὁ, ἡ, ὄν, curſum longum

habens: à δολιχὸς, longus, & δρομὸς, curſus.

ΔΟΛΙΧΟΣ, ὁ, ἡ, longus, prolixus. Subſtantivè ſumitur pro curſu ſtadii 12. aut 24 ſtadiorum: in qua ſignif. etiam δολιχὸς, τετράγωνος accrem. interponit.

Δολιχόσκιος, ὁ, ἡ, longam ſeriem umbram, itaque longus: ex δολιχὸς, & σκιὰ, umbra.

Δολόεις, ὑπ', ἡ, doloſus, doloſi ſallax: à δόλος, dolus.

Δολοφρονέω, ῶ, ἡ, dolorum machinator: Poët. & Dor. pro δολομηχανέω: ex δόλος, dolus, & μαχανὴ, machina.

Δολωθὲν, vocat. à

Δολωθὲς, ὑ, ὁ, ἡ, vaſer, doloſus: quod &

Δολώμησις, εως, ἡ, ὁ, idem: à δόλος, dolus & μῆτις, conſilium.

Δολώπεσσι dat. pl. Ion. & Poët. à δολοπὸς, nom. propr.

Δολοπίων, ωνος, ὁ, Dolopion, nomen, propr.

Δολοσυλλεία, ας, ἡ, dolus: ex δόλος, dolus, & συλλέω, colligo. pæn. m. ſyllaba.

Δολοσυλλέω, ῶ, ἡ, ὦ, dolos colligo, verſutus, doloſus: ab iiſd.

Δολοσυλλογὴς, ους, ὁ, ἡ, ex dolis conſutus, doloſus: ex δόλος, dolus: & ſyllaba ſue.

Δολοσυλλογία, & Ion. —ίη vaſtitiis: ab iiſd.

ΔΟΛΟΣ, ου, ὁ, DOLUS, fraus.

Δολοῦντες, nom. pl. part. præſ. act. à δολόω, quod vide: δολῶν, præſ. inf.

Δολοφρονὴς, ὑφ', ὁ, ἡ, qui dolum cogitat: ex δόλος, dolus, & φρὴν, ὁ, dec.

Δολοφρονία, ὑπάδες cogita: f. hinc à δόλος & φρονέω, quod à φρὴν, mens.

Δολοφραδέστατον, ὑπάτου, ἡ, inſidiatus, à δόλος, & ἔφδω, quod alium vult.

Δολόω, ῶ, falſo, doloſe ago, dolis capio, decipio, adulterio, depravo: f. δώσω. p. δεδολωκα. Th. δόλος.

Δόλῳ, dat. ſing. δόλος, acc. pl. à δόλος, ὁ, ἡ, dolus.

Δολωθὲς, ὑ, ὁ, ἡ, dolorum machinator: ab eodem them.

Δόλων, ωνος, ὁ, ἡ, gladiatus ſeu pugio occultus, quo doloſe aliquem petimus: item minimum in navi velum. Th. δόλος, dolus: eſt &

Δόλων, ωνος, ὁ, nom. propr. DOLON. Eumedis filius apud Hom. ab eodem them.

Δολῶν, decipiens, part. præſ. à δολόω.

Δόμεν, αι, τὸ, donum, quocunque modo datum; δόσις verò donum gratuitum. Th. δίδωμι. perf. paſſ. δέδομαι.

Δόμεν, Ion. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. 2. inf. act. verbi δίδωμι, de. f. δώσω. a. 2. ἔδων.

Δομὲν, f. ἐσω, p. ημαι ædifico: à

Δομὲω,

δέμας, ατος, τὸ, corpus: à δέμω, ædifico.

δέμνιον, ου, τὸ, lectus: à δέμω, ædifico.

δέμω, fut. ήσω, ædificare, struere, construere. Th. δεμ, extrue.

δένδρεον, ου, τὸ, arbor: à δένδρος, id.

δένδρος, ου, ὁ, arbor. Poëtice: Græcè à Latinis sumptum.

δεσπότης, ου, ὁ, DOMINUS, gen. pl. δεσποτέων, dominorum versus: Th. δεσπο, ædifico: à δέμω.

δεσμεύειν, circumstringere, cruciare. Dor. pro δεσμεύειν, à τ. part. pass. f. g. à δέσμη, quod vide.

δεσμεύσασκε, Ion. pro ει: à δεσμεύω, ligo: circumdo: à δέσμη, ligamen.

δεσμοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ærumnifer: ex δέσμη, ærumna: & τρέφω, ait: p. m. φορέω.

δέσμη, ης, ἡ, ærumna, fascitia, utpote, ex arundine, ut Lat. arundo pro telo: itemque calamus Scripturius: q. à δέω, ligo, quod facile à ventis agnetur.

δέσμη, ης, ἡ, ligamen, fascis: à δέω, ligo.

δέσμιος, ου, ὁ, ἡ, vinctus, captivus, servus: à δέω, ligo.

δέσμος, ου, ὁ, ligamen: à δέω, ligo.

δεσμός, οῦ, ὁ, vinculum, compes: à δέω, ligo.

δεσμωτήριον, ου, τὸ, carcer: à δεσμώτης, custos carceris: à δέσμη, ærumna.

δεσμώτης, ου, ὁ, custos carceris: à δέσμη, ærumna.

δεσπόζω, fut. όσω, dominor, imperio: à δεσπότης, dominus.

δεσπότης, ου, ὁ, dominus: à δέσποινα, æ, ἡ, domina, id est, Plautina. Poëtice: Græcè à Latinis sumptum.

δέσποινα, ης, ἡ, DOMINA. gen. pl. δεσποινάων, dominarum versus. Th. δεσπο, ædifico: à δέμω, ædifico.

δεσποσύνη, ης, ἡ, dominatus: à δεσπότης, dominus.

δεσποσύνη, Ion. pro η: à δεσποσύνη, dominatus.

δεσπόσυνος, η, ον, dominicus: à δεσπότης, dominus.

δεσπότης, ου, ὁ, dominus: à δέσποινα, domina.

δεσπότις, ιδος, ἡ, vide: à δέμω, ædifico.

δεσποτοσύνη, ης, ἡ, laudibus cumulo, gloriosa celebratione colo: &

δεσποτολογία, ας, ἡ, collaudatio, celebratio quæ ex recensendis iis quæ ad gloriam alicujus pertinent, Angl. panegyric, à δέσποτος gloriæ, & λόγος, quod à λέγω, dico.

δεσπότος, pro δεσποτῆς, videri, haberi: verbi δέσποτέω. à τ. pass. δεσποτέομαι.

δέσσα, videbar, f. à τ. ἐδέσσα. q. à δοκέω imus.

δεσσί, ὁ, pelle detracta, excoriatio: q. à δέρω, excoria. Th. δεσσ, pelle.

δέσσω, δέσσω, ττω, Ion. & Poët. pro eo & δέρω, δέρω, lancea: hinc

δεσσήιον, ου, τὸ, hastile.

δέσσων, ονος, ὁ, ἡ, Poët. hastifer, gen. sing. à δέσσω, hasta: in pl. τὰ δέσσονα.

δεσσώνυμος, ος, ὁ, ἡ, Poët. hastiferus, hastifera: ex δέσσω, lancea, & ὄνομα, prior: Th. ὀνο, pulso.

δεσσός, ὁ, callus, qua fit δέρω, excoriatio. Th. δεσσ, pelle.

δεσσόβοτος, ου, ὁ, parva capra, damula: dim. à

δεσσός, δέσσ-, ὁ, capra, dama, capra silvestris: item propr. nom. mulieris, quæ & Syr. vocibus dicta, AG. 9. 36. &

δέσσων, ονος, ὁ, idem. à

ΔΟ'ΡΚΑΣ, ος, ὁ, capra, dama: q. à δέρκω, video: quia acuto visu prædita.

δερμά, ἡ, τὸ, pallium, aser, culeus, è corio factus. Th. δερμ, pelle.

δερμὲ etiam gen. Poët. à δέρω, hasta.

δέρνα, num. & acc. pl. à δέρνον, cana.

δέρνη, ης, ἡ, Ion. cana: à δέρνον, cana.

δέρνη, ης, ἡ, Ion. pro δέρνον, cana.

δέρνον, ου, τὸ, cana hinc Vindelici, ικοῦ, ὁ, cana siccaria.

ΔΟ'ΡΥ, υος, hasta, lancea, pilum, lignum oblongum, navis: gen. δέρυος, & δόρυ, (per Metath. pro δέρυος) & Poët. δέρεος dat. δέρεϊ & δόρει, & δόρι, Poët.

δεσποδόκος, ου, ὁ, ἡ, bello captus, captivus, mancipium: ex δέρυ, lancea: & δέκομαι, capio.

δερυσθενής, ος, ὁ, ἡ, hasta impetuosus, bellicosus: à δέρυ & σθένος, impetus, quod à σθένω, agito.

δέρδαω, f. δέρω, p. δέρδα, bella pugno: pugno: à δέρυ.

δερυφορέω, f. ήσω, lanceam fero, stipo, manus satellitii obeo: δερυφορία, stipatus: &

δερυφόρος, ου, ὁ, satellus: ex δέρυ, hasta, & φέρω, fero.

δὲς & δὶς, da, cedi. 2. 2. imperat. act. à δίδωμι, do: f. δώσω, 1. 2. idem.

δέσκετο, dederunt, Ion. pro δόσαν 3. pl. 2. 2. act. ab ἔδοσα, verbi δίδωμι, do.

δέσις, δοσις, ἡ, dona, num. pl. à δίδωμι, do: num, quod à δίδωμι.

δεσπότης, ου, ὁ, qui alicujus peccati dat pœnas: ex δίδωμι, & δίκη, pœna.

δόσις, ιος, ἡ, donum, donatio, quod à 2. sing. perf. pass. δέδοται, verbi δίδωμι, do.

δόσκον, ες, ε, imperf. Poët. (q. à δόσκω,) pro ἔδιδον, ες, ε. verbi δίδωμι, do.

δὸς, 2. pl. à 2. imperat. à δίδωμι, do.

δόσις, ος, ἡ, datrix: à

δοτήρ, ῆρος, ὁ, DATOR, quod &

δότης, ου, ὁ, idem; à δίδωτος, 3. sing. perf. pass. verbi δίδωμι.

δοτικός, ὴ, όν, ad dandum propensus: ab eodem.

δὸς, 3. sing. 2. 2. imperat. act. à δίδωμι.

δὸς, pro δὸς, 2. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

δουλόω, ῶ, in servitutem redigo: cum accus. à

Δουλοσύνη, ης, ἡ, ἰων. pro δουλοσύνη, servitus, & δουλοσύνη, duæ vic: quod ab δοῦλος, δουλεύω, δουλεία, δουλεύω, δουλεύω, δουλεύω

curſus : quod vide.

Δρομάδ, ειωνυμίᾳ, Dor. pro δρομάς, quod vide.

Δρομέω, ῶ, ἀ. part. ῶν, ῶσα, ῶν, inf. ῶν. Dor. pro δρομάω, à δρόμος, vel δραμέω, idem quod δρέμω, fugio vel δράω, fugere, fut. ἀσω, ἀσειν. inf. à δράω. vel δὲ δρέμω, fugio : f. δρέσω, ῶ, ἀσω, ἀσειν, ῶ, ἀσω, ἀσειν, ὀρτ. δρᾶλλε. inf. δρῆναι. part. ῶν, ῶσα, ῶν, ὀρτ. δρᾶς.

Δρᾶξ, ακος, ὁ, pugillus : à δράσσομαι, prehendo.

Δραξιδρόμος, ου, ὁ, arripiens, ῶ, ῶν. part. m. vide δραμεῖν.

Δραπέτ-ης, ου, ὁ, ἡ, fervus fugitivus, à δράω, fugio.

Δραπετιάω, ῶ, ἀ, Dor. pro

Δραπετιάω, ῶ, ἀ, idem quod δραπετεύω.

Δραπετ-ὸς, ὸν, ὸν, ῶ, ῶν. part. act. à δράπω, deſerto. f. ῶσω, ῶ, ῶν, ὀρτ. ῶν.

Δραπτὸς, ὸν, ὸ, fuga, à δράω, fugio.

Δράσσομαι, vide in δράσσω.

ΔΡΑΣΣΩ, ſeu, ῶσω, ῶ, f. ξω prehendo, manu arripio : δράσσομαι, ſeu πλήσσω, carpo. f. δράξομαι. ῶ, ῶ, m. ἐδράξαμην, ῶν, ῶσο, ῶ. imperat. δράξαι, & in pl. δράξασθε. perf. paſſ. ἐδράγμαι, unde δράγμα, ατος. manipulus : & Angl. to nrag.

Δράστ-ης, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro δράστ-ωρ, ορος, ὁ, ſervus : &

Δραστ-ὴρ, ῆρος. pro quo δραστ-ὰρ, ῆρος, lon. famulus, miniſter. Th. δράω, famulor : vel à δράσσω pro δράω. item

Δραστ-ὴρ, ῆρος, &

Δραστηρι-ὸς, ὰ, ὸν, ſtrenuus, induſtrius, promptus, impiger : à δράω, facio.

Δραστὸς pro δραστὸς, executivus, à δίδωμι, exerceo. Th. δίδωμι, pello.

ΔΡΑΧΜΗ, ῆς, ἡ, DRACHMA, moneta, & ponderis nomen : q. à δράσσω inde δίδραχμον, ου, ὁ, ῶ, qui duarum drachmarum pretii eſt.

ΔΡΑ'Ω, f. δράσω, facio, miniſtro, fugio.

Δρειτὴς, ὰ, ὁ, falx : acc. pl. δρειτὰς & δρέπανον, ου, τὸ, idem, à

ΔΡΕΠΩ, f. ψω, decerpo, carpo, colligo : δρέπομαι, idem : hinc verisimile Angl. to reap.

Δρεψιδίφιος, Æol. pro δρεπανηφόρος, Dor. pro δρεπανηφόρος, nom. pl. f. τ. part. m, f. g. verbi δρέπω, f. ψω, decerpo.

Δρήσ-ων, ων, ὁ, lon. pro δραστ-ὴρ, fugitivus : quod vide.

Δρήσσω, faciens, ῶ, τ. part. act. lon. à δράω, facio. f. δράσω.

Δρησμὸς, ὁ, ὁ, lon. pro δρασμὸς, fuga. Th. δράω, fugio.

Δρησσανὴς, ῆς, ὁ, ſtrenuitas, ſedulitas : à δράω.

ΔΡΙ'ΑΟΣ, ᾶ, ὁ, lumbricus.

Δριμὺς, εῖα, ὺ, acris guſtu, gravis, mordax, à

ΔΡΙΜΥ'Σ, ὕος, ἡ, acri guſtu vel ſapore, acrimonia : hinc δριμύνω : acrimonia.

Δρῖος, ὰ, ὸν, lorus arboribus conſitus : à δρῦς, arbor.

Δρὶς, ἰδος, ἡ, idem quod δρὺς, ſylva, & ab eod. them.

Δρίσιμος, ου, ὁ, ſolium, alveus balneatorius : à δρῦς, quod ex quercino ligno fiat.

Δρομὰς, ὰδος, ὁ, curſilis, velox : &

Δρομὰς, ὰδος, ὁ, curſitans, curſitorius : &

Δρομὰς, ὰδος, ὁ, DROMAS piſcis ; item DROMEDA camelus, vulgò DROMEDARIUS ; item vacca, ſcortum : &

Δρομὸς, ὸ, ὁ, curſus : omnia à p. m. δρέμω, verbi τρέχω, curro.

Δρομὼν, ῶνος, ὁ, DROMO, parvus canter, creditur eſſe qui Ariſtoteli δρομὰς : ab eod. them.

ΔΡΟ'ΣΟΣ, ου, ὁ, ROS. δρόσος, lacryma : q. ῥέσος, à ῥέω, fluo. Hinc δροσερὸς, & δρόσιμος, ῆ, ὸν

Δρόσοδαξ, ακος, ὁ, ὁ, roſidus.

Δρόσσω, ῶ, ὁ, cohort & globus militum, drungus : vide Latin. Etymol.

Δρυάδικὰ, ὰς, ὁ, nomen mulieris, à Druſo.

Δρυάδὶς, & δρυαδρυάδὶς, ου, αι, Nymphæ. Th. δρῦς, quercus.

Δρυάλ-ος, ου, ὁ, nomen viri, qui quercum ſatis habet.

Δρυάντα, ατος. ſing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nom. patris Lycurgi : q. à δρῦς, quercus.

Δρυΐνος, η, ον, quernus, Th. δρῦς.

Δρυμὸς, ὸ, ὁ, ſylva querna, quercetum. nemus : item δρυμὸν, ὸ, τὸ, idem. Them. δρῦς.

Δρυμὸς, Dor. pro δρυμὸς, ejuſd. acc. pl.

Δρυὸς, ὸς, τὸ, nemus : à δρῦς.

Δρυόσσομαι, ῶ, carina, alveus navis : παρὰ τὸ εἶναι δρυὸς ὄζη.

Δρυπεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, oliva, DRUPPA, fructus maturus : à δρῦς & πέσσω, quæ in arbore cocta fuit, & ad maturitatem perducta.

Δρυπεπ-ὴς, ὲος, ὁ, ἡ, idem, & ab iiſd.

Δρυπετὴς, ὲς, ὁ, ἡ, idem, ſed à πίπτω, cado : fructus q. d. jamjam caſurus.

ΔΡΥ'ΠΤΩ, f. ψω, lacero, lanio : perf. δέδρυφα : inde δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit unguibus.

ΔΡΥ Σ, υὸς, ἡ, quercus, robur, quercûs ſpecies ; item quævis arbor : in acc. δρυὰ. Hinc compoſ. χαμαιδρυὸς, ὸς, ὁ, & χαμαιδρυὴς, ὲος, ἡ, quercus humilis.

Δρυόλιμος, ου, ὁ, ἡ, per Apoc. pro δρυόλιμος, quercinum, vel arborum inciſor, faber lignarius : à δρῦς, quercus vel arbor, & τέμνω, ſeco.

Δρυόομαι, pro δρύομαι ſeu δρύσσομαι, præſ. ῶμαι, ὀρτ. verbi δράω, facio,

Δρυόττω, Att. pro δρύσσω, ex δρύω, facio, vel fugio. Solent enim Attici gen. pl. part. quorund. uſurpare pro tertia perſon. imperat. præſ. temp. pl. numeri,

ΔΡΩΠΑΞ, ακος, ὁ, ΔΡΕΠΑΝΟΝ, νεος, τὸ, vellendi instrumenti species, ad evellendos pilos; q. d. ἀ δρέπω, carpo.

Δύ, pro δύο, ab δύω, ις, ν, a. 2, ind. act. & pro δῦσι, 2. 2, imperat. à δύομαι, subeo.

Δύ', pro διὰ, duo, m.

Δυάς, άδος, ἡ, q. dualitas, binarius. Hinc Angl. Dryce.

Δύεται, 3. sing. ind. pass. à δύνομαι, & δύω, subeo.

ΔΥΗ, ης, ἡ, infortunium, labores, ærumnæ, ærumna: q. à δύω, occido.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. verbi δύω.

Δύῃν, 2. 2. imperat. act. & δυῖναι, ἡ, dualis: à δύο.

Δύλιφαι, Dor. pro δῦναι, 2. 2. inf. à δύομαι, subeo: vide δύω.

Δύω, pro δῦσι; Ion. pro ἔδυσι, imperf. verbi δύω, subeo.

Δυῶα, Dor. per Appoc. pro δύναμαι, vel pro δύῃ, potes, 2. sing. præs. verbi δύναμαι, possum.

Δυῶαι', pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δύναμαι, μαι, αἰῶ, à δύναμαι, quod vide.

Δυῶαι', pro δύναμαι, possum.

ΔΥΝΑΜΑΙ, σαι, ται, possum, valeo, assimor: in sub. præs. δύναμαι, ῃ, ασαι, imperf. ἐδυνάμην, ω, ἐδύ. Att. pro ἐδυνάμεν. f. ἐδυνάμεθα, 4. 1. pass. ἐδυνάσθην, ας, α, Att. pro ἐδυνάσθην, 2. 1. sub. δυνασθῶ, ῇς, f. legitur etiam 2. 1. pass. ἐδυνάσθην, & ἐδυνάσθην: & 2. 1. m. ἐδυνασάμην tanq. à δυνάσομαι. Hinc compos. ἀδυναμία, imbecillitas, ἀδύνατος, impossibilis, καθ' δύναμιν, pro τὸ δύνασθαι, pro viribus.

Δυνάμει, dat. sing. & δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.

Δυναμένῃ, ας, ὁ, f. g. part. præs. à δυναμένη, quod à δύναμαι: item nom. prop. mulieris: q. d. potens.

Δυναμένων pro δυναμένῃν, Poët. 1. pl. præs. δύναμαι.

Δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis, virtus, ut δυνάμεις, miracula, virtutes, potestates. ἕξις δὲ, moralis facultas, naturalis verò δύναμις: à δύναμαι.

Δυναστῆσαι, confirmo, robore: f. ἀόρ. p. δυναστήσω. præs. pass. δυναστήσομαι, ἦμαι: unde

Δυναστηθέντ', ήθεντ', corroboratus, ejusd. part. præs. pass.

Δυνάσται, 2. sing. præs. à δύναμαι, quod vide.

Δυναστεύειν, potuisse, 2. 1. inf. ejusdem verbi.

Δυάσσαι, εως, ἡ, Poët. pro δυάμεις, potentiæ. Th. δύναμις, possum.

Δυωκόλια, ας, ἡ, imperium, principatus; & δυωκόλιαι, acc. pl. part. præs. à

Δυωκολίω, from princeps: f. ἔδυω: quod à

Δυωλίης, ου, ἡ, DYNASTA, dominus: à

Δυωλίη, potens sum: f. ἔδυω, q. δύναμαι: vide

Δυωτὸς, ὴ, ὸν, potens, δυωτὸν ἐστιν, idem quod δύναται, possum. Δυωτὸς, & ἐν δυνατῷ, possibile, quod fieri potest. Δυωτώτερος, compar. in superl. δυωτώτατος. Th. δύναμαι.

Δυύς, ingressus est, imperf. Ion. à δύω, subeo.

Δυώντων, possum, Ion. pro δύανται, 3. pl. præs. δύναμαι.

Δυῶν, 2. sing. præs. sub. δύναμαι, q. d. à δύαμαι: possum.

Δυώνας, Ion. pro δύῃ, quod vide.

Δυωσέλλω, ας, ἡ, 2. 1. opt. pass. δυωσέλλοιτο, ῃς, ῃ, 2. 1. sub. pass. à δυωσέλλομαι, quod vide.

Δυωτῆνα, Ion. pro δυωτὴν, 2. sing. f. 1. m. δυωτόμενος. inde part. δυωτόμενος. à δύαμαι: possum.

Δυωτοῦ, gen. sing. præs. part. à δύω, occido.

Δυῶσ' pro δύωσιν, ingrediuntur, 3. pl. præs. δύω.

Δύωτα, occidentem, accus. sing. 2. 2. part. à δύω, δύωτος, quod à

ΔΥΩ, δύω, vel δύομι, subeo, ingredior, occido, indue. δύω tantum in compos. invenitur. δύω, f. δύσω. 2. 1. ἔδυσα. perf. δέδυκα. perf. pass. δέδυμαι. δύμι 2. 2. ἔδυν, ς, τ, 2. 2. inf. δῦναι. 2. 2. part. δύς, δύωτος. Inde δύσις, occasus Solis. δύσις, idem. δυσμὴ, occasus. δυσμὸς, subeo. ἔνδυμα, indumentum, &c. quibus, videtur, Angl. Dawn (aurora enim exoriente, astra minora δύωτι) & Den.

ΔΥΟ, vel Att. δύο, DUO, gen. dual. δυοῖν, & in f. g. δύοιν. dat. pl. δυοῖς. Hinc δύνατος, duplex. δυὰς, dualitas. δυσὶ, dubium. δυσὶν, dubito.

Δυόων, Poët. pro δύωσιν ex them. δύω, pro δύω.

Δυόωτες, ὑδὸς, urinator, qui aquas subit: à δύω, f. ὕω, aquam subeo: à quo fluxisse videntur Angl. to dip, to dye, &c.

Δύς, δύωτος, part. 2. 2. à δύομι, quod in δύω videsis.

ΔΥΣ, particula in compositione, pro ægrè, male, infeliciter, & pro α privante.

Δύσαυλος, ος, ὁ, Dor. pro δύσαυλος, ὁ, ἡ, infelix pater: ex δὺς & ἄυλος, pater.

Δυσαυλος, graviter sternitur, gen. sing. à δύσαυλος, ἄυλος, ὁ, ἡ: ex δὺς & ἄω, vel ἄημι, flo, sterno.

Δύσει, 2. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύομι, subeo: f. σω. p. δέδυκα. 2. 1. ἔδυσα. 2. 2. ἔδυν.

Δυσδαίμων, vel Δυσδαίμων, ων, ὁ, ἡ, infelix: ex δὺς & δαίμων, fatum, quod à μαίομαι, divido, p. m. ἰάμων.

Δυσεμέϊ, dat. sing. à

Δυσεμὴς, ἐος, ἡ, ὸν, fœtidus, nauseosus: ex

δυς & ἀνδρὸς, occurro, in it. dual, occurrite.
Δυσάνεμος, idem, & ab iisd.
Δυσαρεστία, ἡ, morosum me praebes, offensi sum animo: à
Δυσάρεστος, ον, morosus: & ut δυσάρεστον, morositas: quod ab ἀρέσκω, placeo.
Δυσαρίστητος, ον, ὁ, ἡ, quae optimam prolem peperit, sed malo fato: ex δυς & ἀριστος, quae optimos parit: quod ab ἀρίστος, optimus superl. ab ἀγαθὸς & τίκτω, pario. pret. m. τέτοκα.
Δυσαφαίρετος, ον, ὁ, ἡ, difficilis ablatu: ex δυς & ἀφαιρέω, quod ab ἀφαιρῶ, aufero. Th. ἀφέλω capio.
Δυσβάστακτος, ον, ὁ, ἡ, difficilis portatu: ex δυς & βαστακτὸς, portabilis, à βαστάζω, porto.
Δυσβάστακτος, ὁ, ἡ, inaccessus: ex δυς & βατὸς, permissi à βαίνω, eo.
Δυσβλεψία, ας, ἡ, generis obscuritas, ignobilitas: &
Δυσβλεπὴς, ὁ, ἡ, ignobilis: à βλέπω, genus; quod à βλάστω sc. γίγνομαι, nascor.
Δύσεται, induet, α, ι, sub. m, Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, f. δύσω, induo.
Δυσειδὴς, ὁ, ἡ, deformis, turpis: ab εἶδος, forma, quod ab εἶδω, video.
Δυσεύμετος, ὁ, ἡ, difficilis fori: cui opponitur εὔμετος: ex δυς & ἰκνέομαι, ἵξομαι.
Δυσεντερία, ας, ἡ, DYSENTERIA, morbus visceram termina dictus: ex δυς & ἔντερον, intestinum: quod ab ἔντὸς, intus. Hinc
Δυσεντερικὸς, ὁ, terminosus.
Δυσεπίφραστος, ὁ, ἡ, vix enarrabilis: ex δυς, ἐπὶ, φράζω, & ὄρθω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.
Δύσεργος, ὁ, ἡ, piger: ad opus faciendum inutus. Th. ἔργον, opus.
Δυσεύρετος, ὁ, ἡ, inscrutabilis. Th. ἐρέθω, scrutor.
Δύσηρις, ιδος, ὁ, ἡ, pertinax, morosus, rixosus: ex δυς & ἔρις, lis.
Δυσεξιδίκητος, ὁ, ἡ, ον, explicatu difficilis: ex δυς & ἐξιδικέω, interpretor: quod ab ἰδιάζω, interpres.
Δύσερως, ωτος, ὁ, ἡ, insanus in amore: ex δυς & ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Them. ἐράω, amo.
Δύσεται, si condit, 3. sing. præs. verbi Poët. δύσομαι, à f. 1. m. δύσομαι, verbi δύω

Δαιμονίζομαι Ion. pro δαιμονίζομαι.

Δαιμονιότης, ητος, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma.

Δαίμονιος, ος, ον, deformis, abeund. in δαίμων.

Δαιμόνιος, α, ον, difficilis intellectu: ex δὲ & νοῦς, intelligibilis, quod à νόος, ingenium.

Δαιμονίη, ης, ἡ, &

Δαιμονίη, ης, ἡ, Ion. malæ legum institutio, licentia: ex δὲ & νέμος, lex, quod à νέμω, tribuo. pract. m. νένεμμαι.

Δαίνυμι, ν, ἰ, ἰ, invito: item subst. vis difficilis. Th. δῆσις, vis.

Δαιπίμπρημι & ντω, somnum somniis interpellans.

Δαιδάεις, ν, ἡ, ἡ, vix visibilis. Th. ἰδέειν, videre.

Δαίζω, ν, ἰ, ἰ, truncandum. Th. ἴσχω, ενω.

Δαιζήσιος, ν, ἰ, ἰ, difficilis definitu: ab δαίζω, definio; quod ab ἴσχω, terminus.

Δαιζήσιμος, ν, ἰ, ἰ, assensu difficilis: ex δὲ & ἀνάγκη, locus præruptus.

Δαιμαλέος, ἡ, ἰ, ἰ, difficilis, qui luctæ difficulter superari potest. Ex δὲ & μάλη, luctæ.

Δαίμονες, ἰδες, οἱ, vocat. Homerus, infantes Parcæ.

Δαιμόνιος, ἡ, ἰ, ἰ, difficilis persuasu: & δαίμων, ν, ἰ, ἰ, incredulus: item creditu difficilis, à πείθω, persuadeo.

Δαιμόρμηνος, ν, ἰ, ἰ, trajectu difficilis: ex δὲ & πόρος, meatus, p. πόρημα.

Δαιπέτης, ητος, τὸ, casus adversus, adversitas: ex δὲ & πίπτω, cado, pro πίπτω.

Δαιπτύκης, ἡς, ὁ, ἡ, male cadens: difficilis, ab iisd.

Δαιπτύκη, ἡ, ἐχει τὸ πρῶτον: &

Δαίπτυκτος, ος, ὁ, ἡ, spirandi difficultas, suspirium: &

Δαιπτυκτίασις, ἡ, suspiriosus: à δὲ & πτύω, quod à πτέω, spiro.

Δαίπτυκτος, ν, ὁ, ἡ, infelix: ex δὲ & πίπτω, cado.

Δαιπτύλια, ος, ἡ, res adversæ: ex δὲ & πίπτω, cado, f. ἔω, facio.

Δαιρίγνητος, ν, ὁ, ἡ, frigoris impatiens, ex δὲ & ῥίγος, ους, τὸ, frigus.

Δάκνω, ἐνδακον, Poët. pro δῆξον, Ion. pro δῆξον, 2. pl. imperat. m. verbi δάκνομαι, ῃ, νται, & Poët. δάκνυμι, imperf. ἐδάκνυν, ν, σαν, quod præsens formatum est à fut. 1. m. verbi δήκω, mordeo.

Δακνάμενος, gen. pl. Æol. f. g. pro δακνομένων, præs. part. verbi δάκνομαι, morgor. Th. μάω, fugio.

Δάκνω, ος, infelix, æger. Them. δάος, salvus.

Δάκνω, Dor. pro

Δάκτος, ν, ὁ, ἡ, infelix, miser: ex δὲ & πίτνω, gemo, aut secundum alios, ex δὲ & πάσσω, quod πατέω fut. Th. ἴσχω, fio.

Δαιπτύκτος, ν, ὁ, ἡ, observatu difficilis: ex δὲ & πάσσω, servo.

Δαιχάσσω, ν. 1. part. act. à

Δαιχάσσω, difficulter curio. f. ἔσω & ἄσσω: ex δὲ & ἀκέομαι, curor. Th. ἄκος, curatio, p. m. ἤκαμαι.

Δαίχθω, ν, ἰ, ἰ, mensis sextus, apud Syromacedonas: qui alioqui ἑλαφηβολιών.

Δαιχίτατος, ν, ὁ, ἡ, invidiosissimus, superl. à δυσχὴς, ἐς, ἰ, ἰ, infelix: quod ex δὲ & ὄχος, fortuna. Them. σύγχυσις, sum.

Δαιχὴς, infelix sum. f. ἔσω. p. κα: ν. 1. part. δυσχήσας, ἀείρω. τὸ δυσχεδίτερον, adversus, ν. 1. part. pass. ex δὲ & ὄχος, fortuna: quod à ψυχάνω, sum.

Δαιχήσιμος, ν, ἰ, ἰ, difficilis, infortunium, dat. plur. δυσχήσιμοι, à δυσχὴς, quod vide.

Δαιχίη, ης, ἡ, adversitas: ex eod. th.

Δαιχωσάμενος, acc. pl. part. præs. δυσχωσάμενοι. 3. pl. ind. præs. à δυσχόω, quod vide.

Δαίψαμεν, ν, τι, Poët. & Dor. pro δίψημαι, τὸ τῆς ἀνθρωπείας, infamia, dedecus. Th. φάω, dico.

Δαιψηφίαι, ἄσω, p. κα: maledicus, infamans, impie loquax, malè eminor: &

Δαιψηφία, ας, ἡ, infamia, convitium: probrum: &

Δαίψηφος, ν, ἰ, ἰ, maledicus, infamans: ex δὲ & φάω, fama, quod à φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Δαιψήφως, ominosè, ejusd. gen. sing. Ion.

Δαιψορία, f. ἔσω. p. κα: ægrè fero: &

Δαιψορὴς, ἐς, ἰ, ἰ, item.

Δαιψόρως, ως, ὁ, ἡ, &

Δαίψορος, ν, ὁ, ἡ, difficilis lata, gravis, molesta: ex δὲ & φέρω, fero.

Δαίψορος, ος, τὸ, molesta cura: quas Hesiod. δυσφροσύνας vocat. Th. φρὴν, mens.

Δαιψορὴς, animum abjicio, ægrè fero: ex δὲ & φρὴν, mens.

Δαιψορήσαι, ejusd. part. præs.

Δαιψορήσασθαι, gen. pl. Æol. à

Δαιψορήσας, ος, ὁ, animi ægritudo: ex δὲ & φρὴν, mens.

Δαιψωνία, ας, ἡ, asperitas vocis seu soni: &

Δαίψωνος, ν, ὁ, ἡ, disonus: ex δὲ & φωνὴ, vox, sonus.

Δαιχάμορος, ν, ὁ, ἡ, frigidus, hybernalis: ex δὲ & χεῖμα, hyems.

Δαίχιμος, ν, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd.

Δαιχίσιος, ν, ὁ, ἡ, qui difficulter subigitur & cæditur. In superl. δαιχέσιμος. Th. χείρ, manus.

Δαιχρήιος, molestè fero, irascor, indigner, hæsito, f. ἔσω. in 3. pl. præs. ind. δυσχρήιοντο, acc. pl. part. præs. δυσχρήιοντας: &

Δαιχρήια, ας, ἡ, difficultas, molestia. à

Δαιχρὴς, ἐς, ὁ, ἡ, difficilis, molestus, odiosus:

fus: in compar. δυσκλεέστερος, α, ον: ex δύς & κλέος meatus.

Δυσκρύως, adv. difficulter, molestè: à δυσκρύος.

Δυσχερόμαι, -έομαι, usu rei exprobriam offendor, incommodè & impudenter verser: à δύσχερος: quod infrà videas.

Δυσχέρεια, ας, ἡ, incommodum: ab ejusd. perf. pass. cui oppon. δυσχέρεια: sicutix.

Δυσχερία, ας, ἡ, incommoditas, difficultas, oppon. ἐυχερία: à

Δύσχερος, ος, ον, cujus usus difficilis est: ex δύς, & χερεία, utilis, quod à χέρης, inter. à χράω, commodo.

Δυσώδης, ες, ὁ, ἡ, & τὸ δυσώδες, fœtidus: & inde

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor, ex δύς, & ὄζω, odor. p. m. ὄδω.

Δυσώνυμος, ος, ὁ, infaustus, inauspicatus, ex δύς & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen. Æol. ὄννυμα. Poët. ὄνυμα.

Δυσωπέω, f. ήσω, pudore afficio: unde Metaph. exoro, persuadeo; δυσωπούμαι, erubesco, pudeor: &

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor: ex δύς & ὠπή, ὤπις, vultus: quod ab ὄπωπα, vide.

Δυσωρία, f. ήσω, difficulter custodio, à δύσωρος, custoditu difficilis: ab ὥρος, custos.

Δυσωρίστως, 3. pl. ejusd. fut. 1. m.

Δύτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit. Th. δῦσαι vel δύω, subeo.

Δύω, Poët. pro δύο, duo. gen. dual. δυοῖν, & in f. δυοῖν, dat. δυοῖν. Eſt & δύω, merge, vide δῦσαι.

Δυωδέκατος, δυωδεκάτη, & δυωδέκη, ος, αι, τὸ, DUODECIMUS, δωδέκατος: &

Δυωδεκάγυος, ος, ὁ, qui duodecies currit, vel cursum conficit.

Δυωδεκάδυλον, duodecim mensium, δυωδεκάμηνον νέκυος πένθος, id est, annuum mœstitiæ tempus: ex δυώδεκα, duodecim, & μὴν μηνὸς, mensis.

Δυωδεκαετηρίς, ίδος, ἡ, duodecim annorum: ex δυώδεκα & ἔτος, annus.

Δυωδέκατος, η, ον, duodecimus: ex δύω & δέκα, decem.

Δυώ, Att. & Ion. pro δυοῖν, duorum. gen. dual. à δύο.

Δώ, per Apoc. pro δόμος, & δόμοισι, domus, à δέμω, ædo.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, do.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, δυώδεκα: & δωδεκάδυλος, duodecies, ex δύω & δέκα.

Δωδεκάγυιος, ος, ὁ, ἡ, qui duodecim flexus habet. Ex δώδεκα & γυιόω, flecto.

Δωδεκάμηνος, ος, qui per duodecim dies, alicui hi manet vel abest: &

Δωδέκατος, η, ον, duodecimus: ex δώδεκα & δέκας, decem.

Δωδεκάφυλλον, ου, τὸ, duodecim tribus: q. δώδεκα, φυλαί.

Δωδεκάωρος, adv. Dor. pro δωδεκάωρος, in 12 horas.

Δωδωνεύς, έως, ὁ, DODONÆUS: à

Δωδώνη, ης, ἡ, DODONA, sylva Epiri, & urbs. vide Steph.

Δώλω, ῳς, ῳ, Att. pro δόλω, ῳ, ῳ, a. 2. opt. act. à δίδωμι, do. a. 2. ἔδολον.

Δώη, ης, δώῃ, ης, 3. sing. a. 2. opt. à δίδωμι, & Ion. additur σ. Sin vero sit δώσῃ, erit 3. sing. sub. à δίδω, δώς, δώῃ, & Ion. δώσῃ. pro δῷ, δῴης, δῷ, à δίδωμι, do.

Δώκα, vel δώκας, dedit, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. a. 1. sic δῶκεν, pro ἔδωκεν, 3. pl. a. 1. verbi δίδωμι, do.

Δῶλος, η, ον, Dor. pro δοῦλος, ῃ, servus.

Δῶμα, ατος, τὸ, domus, ædificium, pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι: ex δόμασι factum per contractionem. Th. δῶμα, extrus. p. m. δέδμα.

Δωμάτιον, ου, τὸ, domunculus, cubiculum, secretum: à δῶμα.

Δωμάω, f. ήσω, extruo: à δέδμα.

Δωνάξ, ακος, ὁ, Dor. & Poët. pro δόναξ, arundo, quod vide.

Δῶνδε, pro δῶμαδε, Poët. pro δόμονδε, i. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, do.

Δῶρ pro δῶρον, acc. pl. à δῶρον, ου, τὸ, donum.

Δωρεά, ᾶς, ἡ, donum, donatio, &

Δωρεάν, adv. (sub. χάριν) gratis, immeritò, frustra. Th. δῶρον, donum.

Δωρήσομαι, -έομαι, & Poët. δωρέω, -ῶ, dono, largior. f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, ου, ται, a. 1. m. ἐδωρησάμην. ab eod. them.

Δώρημα, ατος, τὸ, donum, beneficium: &

Δωρητός, ή, όν, muneribus placabilis, seu corruptus, item donatus: à perf. pass. verbi δωρέομαι.

Δωρίζω, Doricè loqui, Poët. pro Δωριζω, quod à

Δωρίς, ίδος, ου, Poët. pro Δωριάς, ὰ, ὸν, Dorius, a, um. Dicitur & Δωρίδιος, ία, ιον, idem. Δωρίτης, Att. pro Δωριεύς: & Δωρίς, ίδος, ὁ, pro Δωριεύς.

Δωρίς, ίδος, ἡ, Dorii, regio; item nomen Nymphæ.

Δωρίσδω, Dor. δωρίζω, loqui Dorice.

Δωριστί, adv. Dorice.

Δωρόδωλος, ος, ὁ, donis inhians, munera capiens; item muneribus corrumpo, acc. pl. part. pr. act. δωροδωλοῦντας ex δῶρον, donum, & δόλομαι, capio.

Δωροδόκημα, ατος, τὸ munus per corruptionem acceptum: à præced. perf. pass.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, sordes: &

Δωροδόκος, ος, ὁ, ἡ, munerum acceptor, donis inhians, à δῶρον & δέχομαι, capio.

ΔΩΡΟΝ, ου, τὸ, donum, item palmus minor, hinc compos. δίδωρος, ος, ὁ, ἡ, donorum expers; item, qui non donat, q. vide-

δῶρον, ου τὸ, *donum*: item relatum: unde fortè munavic etiam Angl. hodierno.

δωροδόκος, ου, ὁ, ἡ, *qui dona sorti alicui dat.* Ita *δῶρα δ' ἔφυν ἐγώ*, *fero.*

δωροφορέω, Dor. pro *δωροφορῶ*.

δωτίνη, DOR. *donum*, indeclinabile Poët. item quod *δῶρον*. Th. *δίδωμι*, *do*.

δωτίνημι, Dor. pro *δωτίνω*, 1. v. inf. act. à *δίδωμι*, *do*.

δωτίνω, *τινάω*, 3. sing. 2. 1. sub. act. Poët. pro *δίδωμι*, ab. 2. 1. *δίδωσι* pro *δίδωσιν*, verbi *δίδωμι*, *do*.

δῶσι, Ion. pro *δῷ*, 3. sing. 2. 3. sub. Sin absque ι, eſt, 3. pl. ejuſd. temporis verbi *δίδωμι*.

δωσίμεν, Dor. pro *δοῦναι*, 3. pl. f. 1. verbi *δίδωμι*.

δωσῖ, Dor. pro *δῷ*, f. 1. act. ejuſd. verbi.

δώσω, f. 1. act. à *δίδωμι*, *do*. Sic *δώσειν*, pro *δώσειεν*, 3. pl. f. 1.

δώτῃ, *δώτει*, dat. ſing. à *δώτις*, *ιδος*, *δώτωρ*, ſed aliunde *δώτις*. Th. *δίδωμι*.

δώτηρ, ῆρος, ὁ, Poët. pro *δοτήρ*, *donator*: ab eod. th.

δώτορες, ejuſd. nom. pl.

δωτορεύειν, *donatitiare & corripere*: à *δώτωρ*, *donator*. quod vide.

δώτορα, Dor. pro *δώτορα*, acc. ſing. à *δώτωρ*, ορος, ὁ, *donator*, proprie quod confirmat, ut *γάμου δώτωρ*, *veſtis*: à *δώτις* genitiv. ut *δίδωμι*. Th. *δίδωμι*, *do*.

δώτορσι, *donis*: ejuſd. dat. pl. Ion.

δώτορες, nom. pl. à *δώτωρ*, quod vide.

δώτως, ωος, ὁ, nomen ruſticis.

δωτῶρ, ορος, ὁ, *DONATOR*, *donator*, à *δίδωμι*, *do*.

δώω, pro *δώσω*, *dediſſem*, per Epenth. Ion. & Poët. pro *δῶμεν*, 3. pl. a. 2. ſub. à *δίδωμι*, *do*.

E.

E Nota quintæ apud Græcos literæ, & ſignum etiam numeri quinarii. Tum & ε, βοῖ, in multis pro ο.

Ε', *HE* dolentis particula, quæ geminari ſolet. Item

Ε, *SE*, pronomen acc. caſus, abſ, οἱ, *ſui*, *ſibi*: inde *ἑός*, *ἑοῦ*, *ἑῷ*, *ἑόν*, *ἑοῖσι*, *ἑοῖς*, & *ἑοῖσιν*, ου, idem.

Ε'α, *AH*! vah, adv. querentis, vel admirantis, ab

Ε'α, *ſine*, præſ. imperat. pro ἔα, vel imperf. verbi *ἐάω*, *ſino*.

Ε'ᾳ, Ion. & Poët. ἔᾳσι in pro ἐᾷ, imperf. verbi *ἐάω*, *ſino*.

Ε'ᾶ, ᾶς, *ſua*, *bona*, *peculium*: ex ἑός, *ſua*, vide ἑός.

Ε'ᾳ, *immitte*, 2. ſing. præſ. ab ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, 1. ſub. ἧκα, pr. p. ἕᾰκα.

Ε'ᾳ, ης, ἡ, *ſeges*, 3. m. Att. pro ἔρις, per reſolutionem augmenti ε in ερ (quod frequentem etiam in aliis tempori) ab ἔρυμι ſeu ἔρω, *ſcrago*: f. ἄξω, 3. ſing. & ἤξα, 3. p. m. part. aoriſt. 2. 1. ἦξα & ἤαξα: & Ε'ᾶγμα, *ruſtici ſeges*, Att. apd. modo pro ἔραγμα, ejuſd. 2. 2. paſſ. Hinc 2. 2. part. paſſ. ἐαγώς, inf. ἐαγέναι.

Ε'αδε, ες, ν, *domuiſſe*, pro ἔδαε, prat. m. Att. reſolutione augmenti ν in εσ, pro quo *Gallis* Poët. ab ἔδαον, vel ἔδαν, *placeo*, prat. m. part. ἐαδώς, pro ἐάδώς: ſic in 2. 2. ἐαδεῖν pro ἐᾶδεῖν, Mod. *ſtudere*.

Ε'αδεσσι, *placentem*, pro ἔδασι, ejuſd. p. m. part. acc. ſing.

Ε'ᾶσαι, *permiſi*, pro ἔᾶσα, perf. act. verbi ἐάω, *ſino*: f. ἐάσω.

Ε'ᾶτο, *convenerat eſt*, *convenit ſi*, *convenerit ſi*. Att. reſolutione augmenti α in ατ, pro ἦτο, 2. 2. paſſ. Ion. ἐάδω: unde part. ἐάμενος, ἐάμενον, Att. ab ἐάω, *deſino*, *vito*: aut ἐάω per Metaplaſm. pro ἐάδω, quod eſt Att. pro ἔᾶτο, ab ἔᾶσα, 2. 2. verbi ἐάδω, *cupio*. Alii legunt ἐᾶτο, Att. ſeu Ion. pro ἔᾶτο, 2. 2. verbi ἐάομαι, *deſino*, 2. 2. part. ἐάμενος.

Ε'ᾶτο, *cupiui ſum*, Att. eod. modo pro ἔᾶτο, perf. act. verbi ἐάδω, *cupio*: f. ἐάδω, 2. 2. ἔᾶτο, 2. 2. part. ἐάμενος. inf. ἐάδεν. & paſſ. ἐάδεται.

Ε'ᾶτο, *cupiui ſum*. Att. ſimilitèr pro ἔᾶτο, 2. 2. ejuſd. verbi. Penſ. autem & 2. 2. paſſivè ſumuntur.

Ε'Α'Ν, ἤ, conjunct. *connexit*, conſtruitur cum ſubj. & opt. Et ἐάν, pro ἐὰν, quæ ſæpe ſunt *judgat dubitanda*, *particula potentialis*, & ſæpe poſt pronomen, ut ἄλλος ἐάν, *diuiſum*, quandoquidem deeſt ἄν: ſed variis præponuntur: ut de his, quicunque, ἐάν τις, ἤν τινα, ἐάν τινος, ἐάν τῳ, ſive alteri, aliquo, ἐάν τι, ſive.

Ε'ᾶσθεν, *placebam*, imperf. Att. & Ion. pro ἔᾶσθον, ου pro augmento ε, verbi ἀνέᾶσθεν, *placeo*.

Ε'ᾶσι, ε, ὁ, ἡ, *inſana paleæ*, *tenuis*, *ſubtilis*: adject. *proprie ſpicæ*: ab ἐᾶν, *indeo*. Aliquando de ſtamine dicitur, & vas eſt *ſubtile*, quaſi *ſuave*, à ἥδω, *ſuo*. Tum etiam ſubſtantivè uſurpatur, & Epitheton adjungitur, ἐᾶσὸς σταφυλῆς, *dulcis uuæ*, &c. Et nunc ponitur pro ἐᾶσὸς σταφυλῆς, ita pro ἐᾶσινος: ſæpe enim Epitheta ponuntur pro ſua ſubſtantiva.

Ε'ᾶσμαι, Att. vel Ion. pro ἔσμαι & ἐάδω pro ἔσω: ab ἔμαι, *ſedeo*.

Ε'ᾶτα, ἔτεϊ, ᾱ. 1. Att. reſolutione augmenti pro ἔᾶτα, verbi ἔτημι, vel ἔτω, *ſcrago*. Vide ἔᾶτα.

Ε'ᾶτ, ρος, ὁ, & contract. Poët. ἦρ, ἦτος, & Ion. ἦος, ἦος. VER.

Ε'αφ,

Ἔφη, Ionice etiam pro ἔφυγε & ἔφευγε.

Ἔφηβε, ες, ὁ, f. g. ab

Ἔφηβος, ὁ, vernus: & per Epenth. ἐφηβικὸς. Th. ἐφη, νος.

Ἐφηβόθεν, ὁ, ἡ, vere nativus, vernus: ex ἔφη, νος, & θέρος, ἀδ. p. m. τίθημι.

Ἔφι, ſuis, 2. ſing. ind. præſ. verbi εἶμι. Tum ἔφη, pro ἔφης, permiſi, 2. 1. Ion. ejuſd. verbi.

Ἔφι, ſuas, pro οἷ.

Ἔφικε, ſtet. pro ἔοικε, 2. 1. act. verbi ἐοίκω, placeo. vide ἐοίκω.

Ἐφίεμεν, ſivimus, 1. pl. 2. 1. Ion. ſed ἐφίεμεν, 1. pl. 2. 1. opt. ἐφίοιμι, 2. 1. inf. act. verbi ἐφίημι, ſino, f. ἐφίω, p. εἷκα, 2. 1. εἶκον.

Ἐφίεντο, 3. pl. f. 1. act. ἐφίεμαι, ſinar, 2, ſing. 2. 1. ſub. ab eod. th.

Ἔφιεν, diminebat, imperf. Ion. pro εἶα, verbi ἐφίημι, ſino.

Ἔφιν, Ion. & ἔφιν, Poët. pro οἷσι, ſuis, (ſuibus, Ion. pro οἷσιν.) ab ὅς, ſui.

Ἐφίομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ἐφίω, ſino. f. ἐφίω. p. εἷκα.

Ἔφιος, ος, Dor. pro ἔφιος, ος, præſ. part. f. g. ab εἶμι, ſum.

Ἔφιον, & ἔφιν, Ion. pro ἔφιμι & ἔφιν, ab ἔφημι, fideo, quod formam præteriti, præſentis autem habet ſignificationem. Ab inuſ. ἔω.

Ἔφιν, Ion. pro ἔφη, 2. pl. imperf. verbi εἶμι, ſum.

Ἐφιτέον, ſinendum: verbale ab ἐφίω, ſino.

Ἑαυτὸς, ῆς, ὁ, & contracte αὐτὸς, ῆ, ὁ, dat. ἑαυτῷ, &c. ſui ipſius, &c. caret nominativo. Ex ἑο pro ὅ, ſui, & αὐτὸς, in ſing. num. eſt tertiæ perſonæ, nec non ſecundæ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀ ſe, &c. In pl. eſt trium perſonarum, ἑαυτῶν, noſtri, veſtri & ſui ipſorum.

Ἑβδόμην, eorum ſus ſum, &c. pro ἑβδόμην, 2. 1. paſſ. ab ἑβδομάω. Vel ἑβδόμην, Ion. Dialyſi pro ἑβδόμην, 2. 1. paſſ. ab ἑπτάμην, ſequor.

Ἑβδομήκοντα, ſeptuaginta, indecl. num. ἑβδομήκοντα, ἑβδομηκοντάκις, ἑβδομηκοντάκις, ἑβδομηκοντάκις, &c. f. ἑβδομάς.

Ἑβδομηκοντάκις, adv. ſeptuagies: & Ἑβδομηκοστός, ὁ, ſeptuageſimus: ab ἑβδομήκοντα, ſeptuaginta.

Ἑβδομηκοστὸς, ὁ, ἡ, ὁν, ſeptimus, a, um, τῆς ἑβδόμης (ſub. ἡμέρας) die. ſeptimo. Th. ἑπτά, ſeptem.

Ἑβδομήκοντα, ſeptuaginta ſex, legitur tanquam vox compoſita ex ἑξ, ſex, & ἑβδομήκοντα

Ἐβίωτο, imperf. verbi βίομαι, quod Pœt. etc. more ex lur. in præsens transcurrum est. Th. βιόω, ῶ.

Ἐβίωτον & ἐβιώτην, apud vim adhibit. f. sing. a. 1. m. à βιάω. f. ἀσω. Th. βίαω.

Ἔβιν, 3. sing. imperf. act. à βίημι, vivo. f. ἀσω. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων. Th. βίος, vita.

ΕΒΡΑΙΟΣ, α, ον, seu ἐβραῖος, hebræa quæ & ἑβραϊκὴ vocatur. HEBRÆUS, A, UM. Th. Æ. A, natio Hebræa.

Ἔβιων, vixi, 1. 3. ind. à βίημι, vide ἐβίων.

Ἐβλαβεν, nocui, a. 2. ind. act. ἐβλαβον, a. 2. pass. à βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.

Ἐβλαδάμην, dissolutus sum, Att. pro ἐβλαδόμην, perf. pass. verbi βλαδάω, sacerdotio me dedi. Th. βλάξ, axis, ὁ, piger quidam omnino inutilis.

Ἐβλαμμην, Att. pro ἐβλάμμην, perf. pass. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω. p. φα.

Ἐβλαστάνην, Att. pro ἐβλάστανον, perf. part. act. pl. num. verbi βλαστάνω, germino. f. ἠσω.

Ἐβλάστων, ες, ι, a. 1. &

Ἔβλαστε, germinavi, a. 2. ind. act. ejusd. verbi, q. à βλαστάω ut ἔβλαστον, ab ἀμπελος, seu ἀμπελώνα.

Ἐβλασφήμουν, ες, ι, a. 1. ind. act. à βλασφημέω, impie loquor: ex βλάπτω, lædo, & φήμη, fama.

Ἔβλαψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλαψαν, a. 1. ind. act. verbi βλάπτω, noceo. f. ψω.

Ἔβλεπεν, ες, ε, imperf. act. verbi βλέπω, video. f. ψω.

Ἔβλητο, per Syncop. pro ἐβέβλητο, pluſq. p. pass. verbi βάλλω, facio, quasi à βάλω. Nisi quis esse velit imperf. à βλάομαι.

Ἐβόα, clamabat, 3. sing. imperf. verbi βοάω, clamo, f. ήσω. p. βεβόηκα. a. 1. ἐβόησα, ας, ε.

Ἐβοηθησάμην, ω, απν, a. 1. m. verbi βοηθέω, succurro, auxilior. f. ήσω.

Ἐβοσκον, ες, ε; imperf. verbi βόσκω, pasco. f. ήσω.

Ἐβούλευν & ἐβούλευον, Ion. pro ἐβούλευσα, 3. pl. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἐβούλησε, Att. pro ἐβούλευσε, perf. act. verbi βουλεύω, consulo. f. σω, Th. βουλή, consilium.

Ἐβούλησαν, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐβουλευσάμην, ω, απν, a. 1. m. ejusd. verbi.

Ἐβουλήθην, volui, a. 1. ind. pass. à βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι. q. à βούλω. Th. βούλομαι, volo.

Ἔβουλο, 2. sing. ἐβούλετο, 3. sing. imperf. verbi βούλομαι, volo.

Ἐβραΐζω, f. ίσω, Hebræorum more loquor, seu vivo: &

Ἐβραϊκὸς, ἡ, HEBRAICUS, &

Ἐβραῖος, ου, ὁ, ου, ον, HEBRÆUS, a, um, ab Ἔβερ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. 10. 21. Num. 24. 24. alii aliter loquuntur, ut videri est apud Voss. in Etymol. ad verbum, supra.

Ἑβραΐς, ίδος, ἡ, Hebræa: Ἑβραὶς διάλεκτος, lingua Hebræa: &

Ἑβραϊστὶ, adv. Hebraice: ab eod. th.

Ἐβρασθην, ευκίτης sum. a. 1. pass. verbi βράζω vel βράσσω, ferveo, excito.

Ἔβρεχ' pro ἔβρεχε, &

Ἐβρεχθεν, ες, ε, madefeci, a. 2. ind. act. à βρέχω, madefacio, unde a. 2. pass. ἐβρέχθην, part. βρεχθείς. Alii volunt esse imperf. à βρέχω, crepitum do, sono.

Ἐβρεξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à βρέχω, pluo.

Ἐβρόντησε, a. 1. ind. act. à βροντάω, tono. f. ήσω. Th. βροντή, tonitru.

Ἐβρῦγες, propr. nomen fluvii in Thracia.

Ἐβρυχώμην, 3. sing. imperf. pass. à βρυχάομαι, rugio. Th. βρύχω, f. ξω. frendo.

Ἔβρυν, a. 2. verbi βρύω, ις & ω, ex βλύω, μι. Exponitur apud Hesych. pro ἐβλάστησεν.

Ἐβώνασε, Dor. pro ἐβώησεν, vocavit. a. 1. m. &

Ἔβωσεν, pro ἐβόησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi βοάω, clamo. vide Hesych.

Ἐβώτευσε, Ion. pro ἐβόσκησε, cibavit satis, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic ἐβώσθην, per Crasin pro ἐβόσθησαν, 2. pl. a. 1. pass. verbi βοάω, clamo.

Ἐγαυάλων, gavisus sum, a. 1. ind. pass. ἀγαλλιάω, voluptate afficio, f. άσω. Th. γαῦρος, lætitia.

Ἐγγαλὶς σίτου, eadem gemma quæ γαγγίτις: ab ἐν & γάγγης, quia in Gange nascitur.

Ἐγγαστρίμυθοι, uti ἐγγαστρίμυθος, qui à μύθος, vates: &

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ventriloquus, qui habet dæmonem, q. ἐν γαστρὶ μυθεῖται; item magus, ariolus apud LXXII.

Ἔγγημα, p. m. verbi ἐγγήσιμι, tanq. ex ἐγγάω. & in 2. dual. p. m. ἐγγήσατον, & metri causâ per Syncop. ἐγγῆμον: sic ἐγγήμεναι pro ἐγγήσασθαι, & part. ἐγγήσαιο, σα, &c. Th. γένος, natio.

Ἐγγενέστερος, policitus sum, pro ἐγγένετο, perf. (augmento syllabico intrinsecus assumpto,) verbi ἐγγάω, spondeo: f. ήσω. Th. ἐγγύη, sponsio.

Ἐγγεγυμνασμένος, perf. part. pass. ab ἐγγυμνάζομαι, exercetor: Th. γυμνός, nudus.

Ἐγγείδαρος, ου, ὁ, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans, quasi ab ἐγγίνω βαδίζω. Vitruv. cogitata dicit.

Ἐγγενὴς, & ἐγγενὲς, ους, ὁ, ἡ, qui in terra, seu in ipsa sole est.

Ἐγγενητὸς, ὁ, vicinus: à γείτων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐγγελάσω, f. άσω, irridebo: ἐγγελάσεται ἀγαθὸς, dicetur illustrem: ex ἐν & γελάω, rideo.

Ἐγγενὴς, ἐς, ὁ, ἡ, indigena, ingenitus, consanguineus: ex ἐν & γένομαι, nascor.

Ἐγγί-

Ἐγγίνομαι, f. ἔσομ. ν. ε. ο. ſub. m. ἐγγενήσομαι, ν. ε. ο. part. m. ab ἐγγίνομαι, inſum, innaſcor: Th. γίνομαι, naſcor: f. 2. γενήσομαι. ε. ο. m. ἐγγενόμην, ε. ο. ſub. m. γένομαι, ν. ντας.

Ἐγγίζω. approximo, imminco, accedo, inſto. cum dat. item acc. ſequente ὡς, ὅτι, ὅταν: imperf. ἤγγιζον, ις, ι, ſ. ι. ἐγγίσω, aor. ἤγγισον, p. ἤγγικα ἐγγίσας, ε. ι. part. act. Th. ἴσχω, prope.

Ἐγγίνεται, Ion. pro ἐξέσται, licet: nt & pro ξυμβαίνειν, accidere, contingere: ab Ἐγγίνομαι, ſeu, γίνομαι, inſum vel innaſcor; interſum, interſicior, (de corpore:) & cum infinit. licet. Th. γίνομαι.

Ἐγγύτερον, adv. propius compar. ab ἐγγύς, prope.

Ἐγγυτάτωσαν, ν. pl. ε. ι. imperat. act. verbi ἐγγύζω, quod vide.

Ἐγγύτατα, adv. proximè: ſuperl. ab ἐγγύς, prope. Comp. ἐγγύτερον & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω & ἐγγύτατα.

Ἐγγλυφίς, ίδος, ἡ, crenis ſiſſura, in quam os fractum ad ſubjectam membranam ἐγγλύζει, id eſt, approximat.

Ἐγλυκάζω, Heſych. & ἐγλυκαίνω. Gloſſ. &

Ἐγλυκαίνω, dulcedinem affero, q. indulco: γλυκαίνει, eſt dulcior, pro γλυκύνει, à γλυκύς, dulcis.

Ἐγλυφεῖν, inſculpere: à γλύφω, vel γλάφω, ſculpo.

Ἐγχέλυον, ου, τὸ ſpecies horologii, apud Vitruv. lib. 9. 9. q. in cœnu plicatum: aut angulatum, ſic ἐγχάλκεον.

Ἐγχέλυς, υος, ὁ, ἡ, anguis: &

Ἐγχελυδρος, ου, ὁ, anguis: & ἐγχελυώδης, ſimus: q. ab ὑς & ὄφις: prolet. à γλύφειν, naſcor.

Ἐγχελυστί, piſcis ex aquarum genere.

Ἐγγραφή, ῆς, ἡ, inſcriptio: &

Ἐγγραφος, ου, ὁ, ἡ, ſcriptus: cui oppon. ἄγραφος ab

Ἐγγράφω, inſcribo, inſculpo, f. ψω. p. ἐγγέγραφα. ε. ι. ἐνεγράφθην. part. paſſ. ἐγγεγραμμένος. part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, ſcribo. Inde Angl. to ingrave, & ingraff.

Ἐγχρίμπτω, f. ψω, & ξω in manus porrigo, inſero, præbeo: ab ἐγχρίμπτω, ſponſio: Vel à γόμφος, manus cavitas.

Ἐγχειρίζω, tradere, ejuſd. a. ι. inf. act. & ἐγχειρίξαι, ας, ας, ε. ι. ind. act.

Ἐγχειρόμαχος, Dor. pro ἐγχειρόμαχος, f. ι. m. ab

Ἐγγυάω ſ. ῶω ſpondeo, promitto, deſpondeo: ab ἐγγύη, præs. quod ab

Ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio, fidejuſſio: q. ἐν χειρὶ ſit manibus deponit.

Ἐγγύημι, ας, ι, ſpondi, pro ἐγγύησα, a. ι. Ion. verbi ἐγγυάω, quod vide.

Ἐγγύησαι, ασαι, ἡ, fidejuſſio, vadimonium: &

Ἐγγυητής, οῦ, ὁ, ſponſor, fidejuſſor. ab ἐγγυάω ſponſio.

Ἐγγυάλιξ, ὁ, promiſſus: ἐγγυαλὶξ ἔπεσε, ſponſio, ſtipulatio: ab eod. th.

Ἐγγύθεν, comminus, propè: &

Ἐγγύθι: Poët. pro ἐγγύς, propè, cum genit.

Ἐγγυμνάζομαι, exercor: hinc præſ. part. paſſ. ἐγγυμναζόμενος. a. ι. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, exercco. ſ. dem. Th. γυμνὸς, nudus.

Ἐγγυτὴς, ου, ὁ, ἡ, ἐγγυτὸν, præs. idem quod

Ἐγγυθὴς, ου, ὁ, ἡ, ἐγγυθὲς: ex ὐ & γύης, manus. Th. ἐγγὺς ſponſio.

ΕΓΕΙΤΑΣ, adv. propè: cum genit: ſæpè abſolutè, & pro ἐγγύθεν.

Ἐγγύτατος, & ἐγγύτερος, proximus: &

Ἐγγύτερον, ἐγγύτατα, & ἐγγύτατα, adv. proximè: ſuperl. &

Ἐγγύτερος, & ἐγγύτατος, propior, propinquior, ſimilior: &

Ἐγγύτερον, & ἐγγύτατον, adv. propiùs: compar. ab ἐγγὺς, propè.

Ἐγγεγράφατο, ſcripſeram, pluſq. p. act. verbi γράφω, Att. pro γράφω, ſcribo: f. ψω.

Ἐγείραν, genuiſti, Ion. pro ἐγείνω, a. ſing. a. ι. m. ἐγενόμην, ο, ατο, verbi γίνομαι, naſcor. a. 2. m. ἐγενόμην, ο, ατο. p. m. γέγονα. a. ι. m. ἐγενησάμην & ἐγεινάμην.

Ἐγείρω, a. ι. inf. act. ἐγεῖραι, ſurge: a. ι. imperat. m. ab ἐγείρω, ſuſcito: ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὶ τῶν γεγραφότων, id eſt, viſtores aliquo ſplendido carminis ornamento decorare.

Ἔγειρε, ſuſcitavit, a. ι. Ion. ἤγειρα, ſuſcitet, ſ. ſing. præſ. vel a. ι. ſub. ab eod. them.

Ἐγείρειν τιὰ λιγεῖ ἐπέων οἶμον, Pindar; Excitare alicui canoram carminum viam, id eſt, Præclarum carmen in alicujus laudem ſcribere ſeu canere.

ΕΓΕΙΡΩ, excito, expergefacio: f. ἐγερῶ. p. ἐγήγερκα, Att. ἐγήγερμαι. a. ι. ἤγειρα, præſ. ἐγείρομαι, reſurgo, excitor: perf. paſſ. ἐγήγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται, a. ι. paſſ. ἠγέρθην, ης, η, a. 2. ι. imperat. paſſ. ἐγέρθητι. a. ι. inf. paſſ. ἐγερθῆναι. a. ι. part. paſſ. ἐγερθεὶς. ι. ι. paſſ. ἐγερθέντος, ſurgam. a. ι. m. ἐγειρόμην, ο, ατο. a. ι. imperat. m. ἐγείρεο. præt. m. ἐγρέσθω. Att. ἐγηγέρθω, & cum Epenthefi litteræ ρ, ἐγήγερσθω, unde part. præt. m. ἐγηγερσθὲς, ἐγρήγορος, vigilans: unde ἐγρηγορέω, vigil, & ἐγρηγορῶ, & per Aphær. γρηγορέω, vigilo.

Ἐγηγερμένος, gen. Dor. pro ου, præſ. part. paſſ. verbi ἐγείρω, excito.

Ἐγέλασα, ας, ι, Dor. pro ἐγέλασσα, a. ι. verbi γελάω, rideo.

Ἐγέλασσα, riſit, a. ι. Poët. gem. σσ à γελάω, rideo: f. dem.

Ἔγημεν, imperf. verbi γήμω, connubium ſum.

Ἐγχρίπτω, σ. τ. ind. pass. ἐγχρίπτομαι, ις, ιται, a. 1. ind. act. à ἐγχρίπτω, ἐγχρίπτω: f. ἐσω. Th. ἐγχρίπτω, nestor.

Ἐγχρίπτω, ας, ε, a. 1. verbi ἐγχρίπτω, ἐγχρίπτω, quod vide.

Ἐγχρίπτω, ω, ον, & in 3. pl. ἐγχρίπτουσι, a. 2. m. verbi ἐγχρίπτω, fum, fio.

Ἐγχρίπτω, factus eſt. Dor. vel per ſync. pro ἐγχρίπτω, 3. ſing. a. 2. med. ab eodem verbo.

Ἐγχρίπτω, ſum exterritus, a. 1. ind. paſſ. hinc Ion. ἐγχρίπτω, Dor. ſeu Boeot. pro ἐγχρίπτωσι, 3. pl. a. 1. paſſ. ind. ἐγχρίπτω, a. 1. part. ἐγχρίπτω, a. 1. inf. ἐγχρίπτω, 2. pl. a. 1. imperat. paſſ. ab ἐγχρίπτω, ſuſcito.

Ἐγχρίπτω, excitabilis: ab ἐγχρίπτω, excito.

Ἐγχρίπτω, ως, ἡ, reſurrectio, excitatio, exſuſcitatio: à 2. perf. perf. paſſ. ἐγχρίπτω, ab ἐγχρίπτω, reſurgo.

Ἐγχρίπτω, Ion. & Att. pro ἐγχρίπτω, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ab ἐγχρίπτω, excito, quod vide.

Ἐγχρίπτω, σις, σις, excitatus ſum, Att. pro ἐγχρίπτω, perf. ind. paſſ. & part. ἐγχρίπτω, ejuſd. verbi.

Ἐγχρίπτω, lætatus ſum, a. 1. ind. paſſ. à γηθέω, gaudeo: f. ἐσω.

Ἐγχρίπτω, ας, ε, matrimonium contraxi, a. 1. ind. act, verbi γαμέω, tanq. à γάμω. Alii ſamen per Syncop. ex ἐγχρίπτω, factum aiunt, α, in ε, converſo: unde part. γήμας. vide γάμω.

Ἐγχρίπτω pro ἐγχρίπτω, ut ἵζω pro ἵζω, à γάμω, inus. Poteſt tamen & à γαμέω, deduci, ſemino. Th. γῆμαι, ſinellius.

Ἐγχρίπτω, Ion. & Att. pro ἐγχρίπτω, incendere. Th. καίω, uro.

Ἐγχρίπτω, ω, ὁ, ἡ, inſidiator, q. immiſſus, ab ἐγχρίπτω, immitto: ab ἐν, χ & ἵημι, mitto.

Ἐγχρίπτω, Dorice, in ſolio ſedere, pro καθίζω. vide καθίζω.

Ἐγχρίπτω, interſum, conſtituo, interpono: ἐγχρίπτω; interpoſitus: ab ἵστημι.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, ENCAENIA, feſtus dies novi operis memoriæ dicatus, ab ἐν & καινὸς, novus.

Ἐγκαινίζω, dedico: f. ἐσω. p. ἐγκεκαίνικα, a. 1. ἐγκαίνισα, perf. paſſ. ἐγκαίνισμαι, ab ἐγκαίνια, quod vide.

Ἐγκαινισμὸς, ὁ, ἡ, dedicatio: à præc. perf. paſſ.

Ἐγκαιρος, opportunus, tempeſtivus: &

Ἐγκαίρως, adv. opportune: à καιρὸς, occaſio.

Ἐγκαλὶς, faſtidio, malè in aliquid affectus ſum: Heſych. ἐγκεκάμφθαι, δυσχεραίνειν.

Ἐγκαλέω, in jus voco, accuſo: cum dat. in imperf. ἐνεκάλουν, &c. f. ἐσω. a. 1. ἐνεκάλεσα, perf. act. ἐγκέκληκα. perf. paſſ. ἐγκέκλημαι, σαι, ται; part. ἐγκεκλημένος, νη; ex ἐν & καλέω, voco.

Ἐγκαμπὴς, qui habet cornua in ligula: τὸ ἔγκαμπὲς ἐν κύκλῳ, vinctus annulis.

Ἐγκάρσιος, ον, ὁ, ἡ, obliquus: à perf. paſſ. ſeq.

Ἐγκάρσιος, ον, ὁ, ἡ, obliquus: Th. πλάγιος, ſtrabo.

Ἐγκάρσιος, ως, ἡ, obliquitas: à præc. perf. paſſ.

Ἐγκαταλήθω, ſ. ἐγκαταλήσω, inter ſe, obvio: Th. προσβάλλω, ingo.

Ἐγκαταλήθω, ως, ἡ, vitatio: à præc. perf. paſſ.

Ἐγκαταλήθω, ſ. ἐγκαταλήσω, cachinnum emitto: à κατάγελως refuſus.

Ἐγκατασκήπτω, cum ſonitu infundo: ἐγκατέσκηψα, a. 1. activ. ἐγκατασκήπτομαι, a. 1. inf. m. Th. ἐγκλύζω, fonus.

Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum: ab ἐν & κάρη, pro κάρα, per apoc. ἐγκέφαλος, ου, idem. Th. κάρηνον, caput.

Ἐγκύμων, ων, ὁ, ἡ, fœtum in ſe habens, fœcundus, item gravida. Th. κυοφόρος, fœtifer.

Ἐγκοιλία, ας, ἡ, obliquitas, ab

Ἐγκοίλιος, ος, ὁ, ἡ, obliquus. Th. κάρηνος, idem.

Ἐγκομβόλιος, ος, ὁ, ἡ, irascendus, amarus, infucandus: ab ἐν, κόμβος, pro κάρηνος, caput, & χολὴ, bilis.

Ἐγκοῖλος, in profundo: &

Ἐγκοῖλα, dat. pl. per Apoc. pro ἐγκοίλοις. ab

ΕΓΚΑΤΑ, ων, τὰ, intestina, viſcera: Sic & ἐγκοῖλ, pro ἐγκοῖλα.

Ἐγκοίτης, repoſitorie, a. perf. a. 2. ſub. act. ex ἐν, κ & κεῖμαι, pono.

Ἐγκοιμᾶσθαι, inſidere, accumbere: præſ. inf. ex ἐν, κ & κᾶμαι, jaceo.

Ἐγκολλάπτω, derelinquo, dextro in diſcrimine: f. ἐλῶ. p. ἐγκεκόλλαφα. a. 2. ἐγκολλαπεῖν, ες, ε, ſiniſtritium reliqui: a. 2. ſub. ἐγκολλάπτω, ης, ητο ab ἐν, κ & λείπω, linquo.

Ἐγκομπόω, ας, ε, inſero, immiſceo: ab ἐν, κ & μπόω, vel μίγνυμι, miſceo: f. μίξω. p. κα.

Ἐγκονέω, Poët. & Dor. pro ἐγκονίω, intervii, a. 2. ind. act. ab ἐγκονέω, Th. βαίνω, eo.

Ἐγκόπτω, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκόπτω, quod vide.

Ἐγκράδαν, concidit, per Syn. pro ἐγκράδαν, 3. ſing. a. 2. m. ab ἐγκράδαμαι, condo: ex ἐν, κ & κάδαμι, pono.

Ἐγκρατίζεσθαι, Ion. pro ἐγκρατίζεσθαι, ſedere in aliquo loco. Th. ἵζω, ſedeo.

Ἐγκρατὴς, habito, incola ſum: f. ἐσω. p. ἐγκεκάτηκα: ex ἐν & κατέω, incola: ex κ & ἔαω, domus.

Ἐγκρὶς, interior: ab ἐν & κέλομαι, jacco: hinc ἐγκοῖλα, ων, τὰ, inteſtina.

Ἐγκρὶς, bucculæ, bolus: ab ἐγκρίπτω, devoro. Th. κρίπτω, comedo.

Ἐγκρὶς, 3. ſing. præſ. ab

Ἐγκρίπτω, q. d. jacco in, inſum, inhæreo, invado, incumbo, inſto: ἐγκρίπτω, inſtiti. Th. κεῖμαι, jacco.

Ἐγκρὶς-

ΕΓκαλυπτω, f. ψω, perf. pass. ἐγκεκαλυμμαι, unde quæ verbi ἐγκαλυπτω, dedimus : quod adeas.

ΕΓκαλυφθην, aoristus, ut ἐκαλυφθην, perf. pass. ab ἐκαλυπτω. f. ψω. Th. καλυπτω, tego.

ΕΓκαλυφ, ῦφος, ὁ, ἡ, καὶ ἐκαλυφ, ῦφη, ἐν, crassus : & ἐγκαλυφαδια, animalcula de genere insectorum : &

ΕΓκαλυφ, υος, ὁ, Encelados, nom. propr. Gigantis.

ΕΓκελλιος, f. ἐλεω, hortor, incito : à κελλω, idem. Th. κελω jubeo.

ΕΓκεντριζω, insero : f. ἰσω, p. ἐγκεκεντρικα, a. 1. ἐνεκεντρισα, a. 1. inf. ἐγκεντρίσαι, a. 1. pass. ἐγκεντρισθην, inf. ἐγκεντρισθηναι, inf. ἐγκεντρισθησομαι, ex ἐν & κεντριζω, pungo : hoc à κέντρον, stimulus. Th. κεντεω, pungo.

ΕΓκεντρος, ὁ, ἡ, aculeus, calcar, stylus : à κέντρον, quod à κεντεω, stimulo.

ΕΓκεραω, immisceo, perturbare, præs. inf. activ. à κεράω, seu κεράννυμι, misceo.

ΕΓκεφαλος, ου, ὁ, cerebrum : ex ἐν & κεφαλη, caput.

ΕΓκεχυκα, p. m. verbi ἐγχέω, incaco : ex ἐν & χέω, f. χεω, caco, ventrin omni deprimo.

ΕΓκεχυμενος, η, ον, qui est in κέω, quo quis utitur : perf. part. pass. verbi χεάννυμι, utor, f. χεήσομαι. Th. χεάω, commodo.

ΕΓκεχυμενος, perf. part. pass. verbi ἐγχεομαι, idem quod ἐνεργαζομαι, oppugnor : hinc ἐνεργαστηρ, ab ἐνεργαζομαι, pugnai. Th. ἐγχεω, munitus, instruo.

ΕΓΚΙΚΛΑΩ, coitum appeto, concipio : ἐγκυσήσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν & κίσσα, pica.

ΕΓκισσοω, hedera modo convolvor atque plicor : à κισσος, hedera.

ΕΓκλεισμος, ὁ, pl. a. 1. sub. verbi ἐγκλειω, quod vide.

ΕΓκλεω, f. εἰσω, p. κεκα, includo : perf. pass. ἐγκλεκλεισμαι, perf. inf. ἐγκεκλεῖσθαι, part. ἐγκεκλεισμενος, inclusus. Th. κλεω, claudo.

ΕΓκλητος, ἐγκλητη, ἐγκλητον, accusatus : a. 1. part. pass. &

ΕΓκλημα, ατος, τὸ, crimen, id de quo quis accusatur : ab ἐγκαλεω, accuso. Th. καλεω, voco.

ΕΓκλημοσυνη, litigiosus : ab eod.

ΕΓκλινω, f. νῶ, INCLINO. Th. κλινω, reclino.

ΕΓκλισις, εως, ἡ, inclinatio ; apud Gram. modus : &

ΕΓκλιτικος, ἡ, Grammaticum, de vocabulis dictum quæ ἐγκλινονται, à perf. pass. verbi ἐγκλινω.

ΕΓκλωσιον, circumdo, Prov. 6. 21. ligo, à κλωσις, vinculum, quod collo circumdatur : Item κλωσιον, manica, pedica. Th. κλεω, claudo, obsero.

ΕΓκοιλαινω, insculpere. Them. κοιλαινω, scindo.

ΕΓκομβωμα, ατος, τὸ, intus me vestio : f. ωσω, a. 1. m. ἐνεκομβωσαμην, ω, ασθαι, a. 1. imperat. m. ἐγκόμβωσαι, ασθω, ὁ, plus. Ex ἐν & κομβόω, ornato. Th. κόσμος, ornatus, (ad ornatum ;) hinc κόμμωσις, vestitus elegans.

ΕΓκονεω, festinans in, præs. part. f. g. ab ΕΓκονέω, accelero : f. ἠσω. Ex ἐν & κονέω, festino.

ΕΓκονι, adv. Poët. laboriosè, cum labore : ab ἐν & κόνις, pulvis.

ΕΓκοπη, ης, ἡ, obstaculum, offendiculum, incisura : ex ἐν & κοπή, scissio. Th. κοπτω, seco.

ΕΓκοπος, ου, ὁ, ἡ, in quo est labor, laboriosus : ex ἐν & κόπος, labor, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, laboribus & molestiis premor. p. m. κέκοπα.

ΕΓκοπτω, incido, interpello, impedio : f. ψω, a. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. imperf. pass. ἐνεκοπτόμην. præt. m. ἐγκέκοπα. Them. κόπτω, scindo.

ΕΓκορδυλη, ardisa coloco. Th. κόρδυλος.

ΕΓκοτεω, ô, idem ac simplex κοτέω, irascor. Th. κότος, ira.

ΕΓκοτος, ον, ω, &

ΕΓκοτως, ως, ὁ, idem ac them. κότος, ira vetus : à perf. pass. verbi ἐγκοτέω.

ΕΓκοτος, ου, ὁ, ἡ, iratus, in quo est κότος, ira vetus : & substantive pro ira.

ΕΓκραζω, f. ξω, p. αχα, inclamo : à κραζω, clamo.

ΕΓκρασιχολος, piscis ex equis : sed rejici solet, quia κραῖλι χολὴ ἰχθ.

ΕΓκρατεια, ας, ἡ, continentia, temperantia, moderatio : ab ἐγκρατὴς, compos, qui potitur, superior : quod ab ἐν & κράτος, robur.

ΕΓκρατὴς, nom. pl. ab ἐγκρατὴς, quod vide.

ΕΓκρατὴς εἰμι, continens me, sum continens : f. ἐσομαι. p. ἐγκεκράτημαι. ab

ΕΓκρατὴς, ἐς, ὁ, ἡ, continens, sum superior, nom. pl. ἐγκρατεῖς. Hinc adv. ἐγκρατέως, firmiter. Th. κράτος, robur.

ΕΓκρινω, admitto, adopto, adjungo : f. νῶ. p. ἐγκέκρικα. a. 1. ἐνέκρινα. a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

ΕΓΚΡΙΣ, ἰδος, ἡ, opus dulciarium ex simila & oleo.

ΕΓκριτοισι, Dor. pro ἐγκρίσεσι, ἐσων, pultantes, nom. pl. part. præs. f. g. à κρίνω, pulso. Th. κρότος, ὁ, pulsus.

ΕΓκρυπτω, condo, intego : f. ψω. p. ἐγκέκρυφα. a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, occulto.

ΕΓκυκλιος, ὁ, ἡ, genus panis, qui coquitur ἐν κυκλῳ, occultatus in cinere ; panis subcinericius.

ΕΓκυλιω,

Ε'ΤΑΛΤΟΣ, ὁ, ἡ, ἐπιτήδειος, comparatus, possessus. Th. κτάομαι, acquiro.

Ε'ΤΑΛΤΩ, in aliquo loco cudere. Th. αἴλω, cudo.

Ε'ΤΑΛΤΟΣ, ὁ, ἡ, ἡ, circularis, rotundus, ut ἵστακλος, vulgaris; obvia, vulgò fori solita: ab ὦ & κάλλω, orbis, circus.

Ε'ΤΑΛΤΟΠΑΙΔΕΙΑ, ας, ἡ, ENCYCLOPÆDIA, orbiculata disciplinarum series: ἀ παιδεία, disciplina.

Ε'ΤΑΛΤΟΣ, ὁ, ἡ, idem quod ἵστακλος.

Ε'ΤΑΛΤΟΩ, ῶ, ὦσω, circumago. Th. αἰλόω, circumdo.

Ε'ΤΑΙΜΟΝ, ονος, ὁ, ἡ, gravida, prægnans; uterum ferens: ab ὦ & κύω, ἰ. ου, uterum fero, sum gravida.

Ε'ΤΑΛΟΣ, ὁ, ἡ, gravida, prægnans: ab eod. theme.

Ε'ΤΑΝΥΣΘΕΙΣ, ptcpl. part. ab ἵστανύω, in utero gestus: ex ὦ & κύω, idem quod κύω, uterum fero.

Ε'ΤΑΡΟΣ, ἄλλη, ἕτερον, ἕτερος, ὁ, ἡ, ἕτερον, pron. relativum, alius, alter, alterutrum, alterutra, alterutrum: ab ἕτερος, ἕτερα, ἕτερον, alius, alia, aliud.

Ε'ΤΑΣΙΟΣ, ὁ, ἡ, ἕτασιος, ἕτασιον, ἕτασιος, ἕτασιον, ἕτασιος, ἕτασιον

Ε'χχεα, Poët. & Ion. pro ἐσχεον, effudi. imperf. ab ἐκ & χέω, f. χέσω, fundo.

Ε'χχεσμαχ-ος, ου, ὁ, & ἐχχεσμαχ-ος, bellicosus, qui fere quodam hastæ studio est addictus: ab ἐχχ-ος, hasta. & μαχ-ος, furor. vertio o in ω. Th. μάχη, divido.

Ε'χχεσπλ-ος, ου, ὁ, qui hastam vibrat, bellicosus: ab ἐχχ-ος, hasta, & πάλλω, vibro.

Ε'χχεφορ-ος, infaustissimus, crassissimus. Dor. pro ἐχθίστατος, acc. sing. neutr. part. act. ab

Ε'χχεω, f. χέσω, infundo: &

ΕΤΧΟΣ, ους, τὸ, hasta, ENSIS; dat. sing. ἐχεϊ. dat. pl. ἐχεσσι.

Ε'χχιστευω, infligere, quod à χεστὸς, levissancie. Th. χέω, volvo.

Ε'χχυμβαδ-ειν νυί, Ion. in aliquem incidere: ab

Ε'χχυμβω, idem quod χεμβω, admoveo: f. ἐμβω.

Ε'χχυτοβολεω, ῆσω, prospinga, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Ε'χχυτος, ὁ, ἡ, insuper, a. 1. imperat. act. ab

Ε'χχυω, f. ἐχεω. p. ἐκ'χυκα. a. 1. ἐκ'χυσα. Th. χέω, vago.

Ε'χχωλεω, forte ἐκχωλ-ιαω, scribendum, a. 1. part. verbi ἐκχωλεύω, idem quod χωλεύω, admoveo.

Ε'χχωλ-ος, ὁ, ἡ, immorer, pavido: f. ἐκχ. p. κχ. ab ἐκ & χωτίζω, idem. Th. χάσκω, tempus.

Ε'χχωρ-ος, ου, temporarius: ab eod. them.

Ε'χχωλευε, a. 1. part. act. ab ἐκχωλεύω, q. ab ἐκχέω, colore imbuo: ab ἐκ & χόω, color.

Ε'χχυμα, ς, ὁνω, idem ac ἐχεμα, infundo.

Ε'χχωρησις, concedo, admitto: unde ἐκχωρητὸς, imperf. licet, locus vel facultas est. Th. χαρέω, eo.

Ε'χχωρ-ος, ου, ὁ, ἡ, domesticus, patrius; & οἱ ἐκχωροι, subst. in eo loco ubi habitat; vicinus: ab ἐκ & χῶρ-ος, locus.

ΕΤΩ, ἑαῦ, &c. EGO, Att. ἐγωγε, Dor. ἐγών, & ἐγώνγα. Æol. ἐγὼν & ἐγὼγα. Hinc ἐμὲ, ἐ, meus: ἡμέτερ-ος, α, noster duorum. ἡμέτερ-ος, α, noster.

E'θαυ, docui, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δάω, disco: hinc

E'δδιον, novi, seu divisus sum, a. 2. ind. pass. à δάω, disco, scio. perf. δέδηα, q. à δαίω, part. perf. pass. δεδαημέν-ος. perf. m. δέδια pro δέδια, novi. a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαᾶναι.

E'δαΐζον, dividebatur. imperf. pass. verbi δαΐζω, divido. Th. δάω, idem.

E'δαιον, epulatus est, 3. sing. a. 1. m. verbi δαίνυμι, epulo. Th. δάω, epulum præbeo.

E'δαν pro ἔδακον, momordi, pupugi, 3. sing. a. 2. act. δάκνω, κ, τ. &

E'δακον, mersus vel punctus fui, a. 2. pass. verbi δάκνω, mordeo, pungo.

E'δαμασα, σω, ν, domui, a. 1. act. gem. ω,

Pass. verbi δαμάω, domo: f. ω. p. κα.

E'δαμεν, ες, ε, domitus sum, a. 2. ind. pass. à δαμάω, seu δάμνημι, vel δάμνυμι. f. 2. δαμῶ. a. 2. ἐδάμην. vel ut alii volunt à δάμω. perf. δέδμηκα. perf. pass. δέδμημαι. a. 2. ἐδάμην.

E'δαμνα, domabam, 3. sing. imperf. à δαμάω pro δαμάω, domo.

E'δανις, ὁ, ἡ, ἐδάνη, idem, per Systolen literæ α.

E'δαρ, δὲ ἔδαρ, ἄδ-ος, ους, ος, ος, ος

Ἐδάην, ἔγνων fui, a. 1. ind. verbi δάω, ἔγνων ſum. imperf.

Ἐδάθην, ligatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi δέω, ligo. perf. paſſ. δέδεμαι.

Ἔδᾱ, oportebat, imperf. verbi impeſſ. δεῖ, oportet, & interdum pro ἔδει uſurpatur ut ἐχρῆν pro χρῆ. & ὤφελλον pro ὤφελον. Item

Ἔδᾰ, comedit, Att. pro ἔδη, 3. ſing. ſ. 1. m. ἤδομαι, verbi ἔδω. Item

Ἔδᾰ, ligabat, imperf. verbi δέω, ligo.

Ἐδάιδαμεν, pro ἐδᾰΐσαμεν, timueramus, 1. pl. &

Ἐδᾰΐσσατε, timueratis, per Sync. pro ἐδεδίειτε, 3. pl. pluſq. p. m. verbi δείδω, timeo. p. m. δέδια, pluſq. p. ἐδεδίειν. vide δείδω.

Ἔδαμμαι, ας, ε, extruxi, a. 1. ind. act. ἐδάμασσα, 3. pl. a. 1. m. ἐδαμάμην, ω, ασο. verbi δάμνω, ſtruo.

Ἐδάμασα, ας, ε, eſtendi, a. 1. ind. act. verbi δαμάω, ſeu δάννυμι, eſtendo. f. δαμῶ, p. δεδάμηκα, a. 1. part. δαμάσας. a. 1. paſſ. ἐδαμάσθην.

Ἔδαρθε, ας, ε, excoriavi, a. 1. ind. act. & in 3. pl. ἔδαρθαν, verbi δέρω, excorio. f. δαρῶ. p. δέδαρκα. a. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι.

Ἔδασσα, ſuſcepereas, Dor. Sync. pro ἐδέδεσο, 3. ſing. pluſq. p. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. paſſ. δέδεγμαι.

Ἔδατο, regio Babyloniæ.

Ἐδάφθαι, & per Sync. ἐδάμαι, comedere, Dor. pro ἐδέειν, præſ. inf. ab ἔδω· quod vide.

Ἐδέκατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi δέχομαι, capio.

Ἐδέδρεγμαι, obtritus ſum, 2. 1. paſſ. verbi δέρκομαι, video. a. 2. ἐδέρκομαι. p. m. δέδορκα.

Ἔδεθλα, οῖς, ὰ, cibus, Th. ἔδω.

Ἐδίεμεν, cibi, ejuſd. dat. pl.

Ἐδίηκε, οῦ, ὁ, eſor, qui edit. Th. ἔδω, edo.

Ἔδιλλεν, indigebat, imperf. verbi δέομαι, Poët. pro δέομαι, egeo, oro.

Ἐδίνεον, Poët. pro ἔδινον, ſeu ἐδίνουν, 3. ſing. a. 1. act. verbi δίνημι, pro δίνεμι, oro, opto habeo.

Ἐδίων, fidium, gen. pl. ab ἰδών, οῦς, οὐ, ſedes.

Ἔδῐς, ſedebit, 2. ſing. fut. 2. ἐδέδομαι, verbi ἵζω, ſedeo.

Ἐδμεν, præt. m. Att. reduplicatione ex ἔδω. præt. part. ἐδμεναι, verbi ἔδω, edo: & Ἐδμεναι & ἐδμέναι, Ion. pro ἐδμενέναι, & ἐδμεναῖος ἐδμέναι, perf. & pluſq. p. paſſ. verbi ἔδω, edo. f. 1. act. ἐδέσω. p. ἔδομαι, Att. ἐδήσομαι. unde perf. paſſ. ἐδήδομαι, cujus tertia perf. ἐδήδοται, abjecto σ, ἐδήδεται, & Ion. ἐδήδαται.

Ἐδήδοκε, edi, perf. pro ἔδεσε ſeu ἐδέδοκε, ab ἔδω, vel q. ab ἐδέω, facit fut. 1. ἐδέσω, unde perf. ἐδήδοκα, & Att. reduplicatis initialibus literis, & 1 in ο, converſo, ἐδηδοκα, & in pluſq. p. ἐδηδόκειν, part. ἐδηδοκώς, præt. paſſ. ἐδήδεσμαι, ται, σθαι.

Ἐδήδυε, vide in ἔδω.

Ἐδήκατο, ἐδῐ, perf. Att. pro ἔδεκτο, ab ἔδω, quod & interjecta ſyllaba, δη, ἐδηδέκτο dicitur; unde perf. paſſ. ἐδηδέγμαι.

Ἐδηλέοντ᾽, pro ἐδηλέοντο, le ferunt, 3 pl. a. 1. m. verbi δηλέομαι. laedo. f. ἐδήσω, à δῆλος, titio, quod à δαίω, uro.

Ἐδήλοον, 3. pl. imperf. act. ἐδήλουν, 3. ſing. imperf. paſſ. à δηλόω, manifeſto, declaro. Th. δῆλος, manifeſtus.

Ἔδηξα, momordi, a. 1. à δάκνω, (q. à δήκω) mordeo.

Ἔδησαν, ligaverunt, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, ligo. f. δήσω, præt. δέδεκα, paſſ. δέδεμαι.

Ἔδητύς, ύος, ὑ, cibus, ab ἔδω, edo.

Ἐδήχθην, ας, ε, morſus vel punctus ſum, a. 1. paſſ. verbi δάκνω.

Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à δίδασκω, doceo, ἐδιδάχθην, ας, ε, doctus eſt. perf. paſſ. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.

Ἔδιδον, ες, ε, pro ἐδίδουν, ες, ε, imperf. act. verbi δίδωμι, do, q. à δίδεω. Sic & ἐδίδυν, daberis, pro ἐδίδους, 2. ſing. imperf. paſſ.

Ἐδίζετο, quærebat, impeſſ. paſſ. verbi δίζω, idem quod ζητέω, quæro.

Ἔδῐκε, ας, ε, a. 1. ind. act. à δικάω, irrigo. f. δύσω.

Ἐδίκησαν, ας, ε, a. 1. ind. act. à δικεύω, dubito. f. δύσω, vel δίξω. p. δεδίκηκα vel χα. Th. δίκη, lis.

Ἐδίκασαν, a. 1. ind. act. verbi δικάζω, ſitio, vehementer expeto. f. δύσω. p. δεδίκακα. Th. δίκη, ſitis.

Ἐδίνησεν, ες, ε, imperf. ἐδίνησα, ας, ε, a. 1. verb. δινάω, perſequor. f. ξω.

Ἐδμήσω, Att. & per Sync. pro ἐδιήσω, Dor. & Poët. pro ἔδω, verbi ἔδω, comedo.

ἜδΝΑ, ſeu potius ἔδνα, & ἐδνά, & ἐεδνα (Pleonaſ. ν ε.) τὰ dos, munera quæ ſponſæ ſponſus dat, q. ἐδωδά, fucunda, hinc δυσήδνος, dote carens, indotata.

Ἐδνάσατο, ſponſavit: ab eod.

Ἔδνεν, ας ε. dare, diſpendere. Them. ἔδνα, τὰ, dos.

Ἐδνωτὴν & ἐεδνωτὴν, ῆ, ὴν, ſubſt. qui filiam dat, addita dote. ab ἔδνα, dos.

Ἔδοτε, 2. ſing. opt. præſ. ab ἔδω, edo.

Ἐδόκεον, videbatur, 3. ſing. ab ἐδόκεεν, εον, εε, εε. verbi δοκέω, videor. f. ἥσω, & ξω.

Ἐδόκιμεν, arbitrabamur, Dor. pro ἐδοκίμομεν, 1. pl. imperf. act. verbi δοκέω, video.

Ἐδολιόφ, Bœot. pro ἐδόλωσεν, 3. pl. imperf. act. verbi δολόω, dolo utor. f. ώσω, p. δεδολώκασι. Th. δόλος, dolus.

Ἔδομεν, comedam, Att. pro ἐδήδομεν, ut ἐδήδοκα

ἔφαγον pro ἔφαγόμην, fut. 2. m. verbi ἔδω edo.

Ἔδω, *dolerunt*, Dor. & Boëot. pro ἴδωσι, ab ἴδω, 2. 2. verbi *Ἴδομαι*.

Ἐδωδίμην, *agitabantur*, 3. sing. imperf. pass. verbi *δονέω*, *agito*. f. ησω. p. ημαι.

Ἔδωκα, *comedunt*, Dor. seu Bol. pro ἴδουσι, 3. pl. præt. verbi ἔδω.

Ἐδώλιος, *patens*, 2. 1. ind. act. à *δύομαι*, *pateo*, *videor*, f. ομαι, & ὀλῶ. præt. pass. *δέδυμαι*.

Ἐδώλιος, ία, ον, EDES, item *dilatum*, *cunctatio*, q. d. desidia. Th. ἴζομαι, f. ἑδήσομαι, *sedeo*.

Ἔδωσαν, 3. pl. 2. 2. act. ἴδω, verbi ἔδομαι, *do*.

Ἔδω pro ἴδω, 2. sing. 2. 2. m. verbi ἔδομαι, *do*.

Ἐδωλόσυνος, 3. pl. 2. 1. act. verbi *δουλόω*, *servio*. f. ώσω. p. δεδούλωκα. Th. δοῦλος, *servus*.

Ἐδωλοῦμην, f. 3. m. verbi ἴζω, *sedeo*.

Ἐδωλοῦμην vero f. 2. m. ab ἴδω, *edo*.

Ἔδωσαν, 2. 3. ind. act. verbi *δίδωμι*, *statuo* *edo*. f. 2. δώσω. Th. *δίδωμι*, ι, *ἔδωκα*.

Ἐδωσε pro ἴδωκε, *edam*, 3. pl. præt. ind. ab ἴδω, *edo*. p. ἐδήδοκα, cætera tempora non ita usitata.

Ἐέγε, *cucurrit*, per Sync. pro ἐδίωξε, 2. 1. ind. act. verbi *διώκω*, q. ἐ *διέγω* f. *διώξω*. & Ion. *διήκω*, inde f. 2. m. *διαδιήκομαι*. 2. 1. ut. *διαδιηκόμην*. Sunt qui velint esse 2. 2. ἐδίωξα, ας, α. verbi *διώκω*, seu *διέγω*. Alioquin posset esse & imperf. verbi *διέγω*, contractum ex ἐδίεγε.

Ἐδέγε, ες, ε, *sella*, *sedes*, *basis*: ab ἴζομαι, f. 2. ἑδέσομαι, unde ἐδέγεν, *sedes*, &

Ἐδεδών, f. όνος, *collum*, *jugulum*.

Ἐδεδών, *dormivit*, pro ἐδάρθη, 2. 2. per Metath. literar. verbi *δαρθάνω*, *dormio*. Sunt qui tamen à ἐδέδω, formari malint.

Ἐδεδώνη, ης, ἡ, *stabilis*, *firmus*, *sedentarius*: ab ἴδομαι, *sedeo*, *basis*. Th. ἴζω, *collocare*.

Ἐδεδωνία, *stabilis*, f. όνος. p. ἐδεδώνηκα. perf. pass. ἐδεδώνημαι. ab iiid. th.

Ἐδεδωνίζω, ιῶ, ιεῖς, *stabilis*, *firmus*, *fundamentum*. 2. 1. perf. perf. pass. præc. verbi.

Ἐδεδωνίζω, per Metath. pro ἐδωνίσω, vidi. 2. 2. act. verbi ἐδίζω. *video*. f. ίσω. p. ίκα.

Ἐδεδωρ', pro ἐδράμε. vide ἐδράμον.

Ἐδεδωρόμην, *fugimus*, 1. pl. 2. m. ἐδράω, ας, ω. verbi *δίδρασκω*. vide ἐδράω.

Ἐδεδράμε, ες, ε, *cucurrit*, 2. 1. verbi *τρέχω*, *curro*. f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. p. m. δεδραμήκειν. vide τρέχω.

Ἐδεδράω, *fugerant*, per Syncop. pro ἐδεδράκεσαν, 3. pl. 2. 1. verbi *δίδρασκω*. f. δράσω. Alii volunt esse 2. 2. pl. numeri pro ἐδράμον, ες, ε, ον, pro ἐδράκη, verbi *τρέχω*, seu ἐδίδρασκον.

Ἐδεδρεσμένος, *confugi*, 2. 1. ab. verbi *δίδρασκω*. ἐ *δράω*.

Ἐδεδρί, Ion. pro ἐδρα, ὁ, *sella*. Them. ἴζομαι, *sedeo*.

Ἐδεδρε, pro ἐδρανε, *sedi*, 2. 2. Ion. pro ἐδρανον, ἐ *δράω*, *sedeo*, f. ἐ *δράσω*.

Ἐδεδρίλλω, f. σω, *collocare*, *firmare*, quod ab ἐδρα, *sella*, quod vide.

Ἐδεδρίσκω, *sedeo*. ab eod. th.

Ἐδεδρόωντο, *sedem habent*, 3. pl. ind. pass. præt. ἐδεδράσμαι, ab ἐδράω, ὦ. Poët. ἐδράω. Sic in imperf. ἐδεδρόωντο, pro ἐδεδράσμην, ejusd. verbi. Them. ἴζομαι, f. ἑδήσομαι, *sedeo*.

Ἐδεδρομαῖος, α, ον, Incitatoris Epithet, qui inter lactandum, *sedens* pariter atque quibus *sedemus* agitat ac versat. ab ἐδρα, *sella*, (quod vide) & ἐράω, *verto*, p. m. ἐρρωμαι.

Ἐδέδυκε, *occidebat*, imperf. verbi *δύνω*. Th. *δύω*.

Ἐδέδω, ις, ι, *sibi*, 2. 2. verbi ἐδομαι interdum ἴδω est 3. pl. more Bœotico pro ἴδωσι. Th. *δύω*, *subeo*.

Ἐδεδώδειν, Dor. pro ἐδεδώδεσαν, *perat*. quod vide.

Ἐδεδώδεσαν, Ion. pro ἐδεδώδεν, nisi legendi ἐδεδώδεσαν, 3. pl. imperf. verbi *δύναμαι*, *possum*.

Ἐδεδώδεσο, *poteram*, & in 3. sing. ἐδεδώδεσαν, imperf. verbi *δύναμαι*, *possum*.

Ἐδεδωδέω, & Att. ἐδεδωδῶ, *perat*, 2. 1. pass. verbi *δωδέω*, *valeo*. Th. *δύναμαι*, *possum*.

Ἐδεδώδεσαν, apud Herodot. *fami* videtur pro *δυσκόλως ἔχειν*, *difficilius erat*.

Ἐδεδώδεσαν, *indam*, imperf. act. verbi *δύω*, *induo*.

Ἐδεδώδεσαν, Ion. pro ἐδεδώδεσαν, vide ἐδεδώδεσαν.

Ἐδεδωδέω, & Att. ἐδεδωδῶ, *perat*, 2. 1. verbi *δύναμαι*, *possum*. f. *δυνήσομαι*. p. δεδύνημαι.

Ἐδεδώδεσαν, *subii*, 2. 1. verbi *δύω*, vel *δύνω*.

Ἐδεδώδεσαν, pro ἐδεδώδεσαν 3. sing. 2. 1. m. Poët. ejusd. verbi.

Ἐδεδώδεσαν, ας, ε, &. 1. ind. act. verbi *δύσκολος*, *difficulter pario*. f. ήσω: ex *δύς* & *τίκτω*, *pario*. p. m. τέτοκα.

Ἐδεδώδεσαν, 3. sing. imperf. verbi *δυσκολαίνω*, *ægrè fero*: ex *δύς* & *φέρω*, *fero*.

Ἐδέδω, *EDO*. præt. ἐδήδοκα, (pro ἐδώκα ab ἔδω, *edo*.) part. ἐδηδώς. perf. pass. ἐδήδεσμαι. & ἐδήδομαι. part. ἐδηδόμενος. præt. ἐδήδοκα, quod frequens pro f. 2. ἐδέδεσμαι. perf. ἐδήδε. part. ἐδηδώς. Hinc ἐδήδεσμα, *edulium*, *cibus*: ἐδής, ῆτος, ὁ, idem. &c.

Ἐδήδε, ες, ε, Dor. pro

Ἐδήδε, ες, ε, *cibus*, *esca*. Th. ἐδω

Ἐδήδεσμος, ος, ὁ, ὁ, *esculentus*: ab eod. them.

Ἴδωμαι, ᾱς, ᾱται, dedit. m. a. 1. verbi ἰδόμαι, do: f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων, ων, m. Ἵζανε, ᾱσι, vel ἵσανε & ἵσανε, ἵσᾱσι, ἵσᾱτε, ἵσᾱσι: ab ἵζω, sedeo. Th. ἵζομαι, sedeo.

Ἵζομαι, ισοῦμαι, 3. pl. sub. m. ab ἵζω, sedo.

Ἵζω, ισε, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἵζομαι, sedeo: f. ἵσω. Th. ἕδος, ους, τὸ, domus.

Ἴθυνε, scribendum videtur, ἴθυνον, 3. pl. a. 2. ind. ab ἴθυω, vel ἰθύω: pl. ab imus. a. 1. ἴθῦνα pro ἴθυνα, verbi ἰθύνω, do.

Ἰάλλω, vel ἰάλλω, per pleonasm. Poët. pro ἴημι, do: f. ἰήσω. Th. ἰάλλω, sedeo.

Ἰάλλω, ειρήνης, ἰάλλεται, 3. pl. sub. m. ab ἰάλλω, do.

Ἰάλλω, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἰάλλω, sedeo: f. ἰήσω. Th. ἕδος, ους, τὸ, domus.

Ἴδωνε, scribendum videtur, ἴδωνον, 3. pl. a. 2. ind. ab ἴδω, vel εἶδω: pl. ab imus. a. 2. ἴδωνον pro ἴδωμεν, verbi ἰδόμαι, do.

Ἰάλλω, vel ἰάλλω, per pleonasm. Poët. pro ἴημι, do: f. ἰήσω. Th. ἰάλλω, sedeo.

Ἰάλλω, ειρήνης, ἰάλλεται, 3. pl. sub. m. ab ἰάλλω, do.

Ἰάλλω, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἰάλλω, sedeo: f. ἰήσω. Th. ἕδος, ους, τὸ, domus

Ξ'ζηκα, *fundâsti fecisti*, 2. s. perf. ind. verbi ζάνυμι, f. ζ. ζεύξω. a. 2. ζέυγν.

Ξ'ζευ. *collato, fœdere facto*: imperf. ἐζόμην pro augmento poſt a ad ciſcitus, f. ζεύω. a. 1. ἔζευα, a. 2. ἐζάμην, f. ζεύξω. perf. paſſ. ἔζευγμαι, a. 1. paſſ. ἐζεύχθην, ab ζεύω, jungo, unde ζυγὸς, ζεῦγμα, ſedus.

Ξ'ζευγμένος, *captivum fuiſſus*: perf. part. paſſ. verbi ζωγρέω, ζώγρημι *capio*: f. ζώω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζώγρημαι: quaſi ζωὸν ἀγρέω, ſeu ἀγρεύω, *venor*. Th. ἄγρα, *captura*.

Ξ'ζευν, *vivebant*, 3. pl. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, *vivo*: f. ζάω. p. ἐζάωκα.

Ξ'ζουν, ας, ε, a. 1: ind. act. &

Ξ'ζυσμαι, *cinctus ſum*, perf. ind. paſſ. ἐζώσθην, perf. part. paſſ. à ζώννυμι vel ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. m. ἐζωσάμην, ας, ατο.

Ξ'η, *ſit*, Poët. pro ᾖ, 3. ſing. ſub. ab ὦ, ſc. verbi εἰμὶ, *ſum*: ſed

Ξ'ῆ, *ſua*, dat. ſing. Poët. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ, *ſuus, a, um*: ab ἑ, *ſui*.

Ξ'ᾶκε, κας, ε, *miſit*: pro ἧκε, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*.

Ξ'ὴν, *eram, eras*: Ion. & Poët. pro ἦν, 1. & 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ξ'ὴνδανεν, pro ἤνδανεν, *placebam*, imperf. Poët. verbi ἥδομαι.

Ξ'ῆος, *boni*, gen. ſing. pro ἑοῦ, ſed per Poëtic. Ectaſin ἐῆος. & Metatheſ. ἰῆος, ab ἐὸς ἐὴ, gen. ἐῆος. Sed

Ξ'ῆος, *ſui*, gen. ſing. ab ὅς, *ſuus*.

Ξ'ῆσθα, σαι, Poët. pro ἦσθα, & hoc pro ἦς, 2. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, Æol. enim perſonis in σ, addunt θα. Alii volunt eſſe a. 1. ſub. pro ἧς: & Poët. ῆσ, & per paragog. Æol. ἤσθα.

Ξ'ῆσι, *ſit*, Ion. pro ἧ. 3. ſing. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, *ſum*.

Ξ'ῆσαν, idem quod ἦσαν, a. 1. imperf. Ion. verbi εἰμὶ, *ſum*: f. ἔσαν.

Ξ'ῆτι, Poët. pro ἦτε, *miſeritis*, 2. pl. a. 2. ſub. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. ἧτε.

Ξ'ᾶτον, pro ἦτον, *eſſetis*.

Ξ'ᾶφαται, Dor. pro ἔθηκαν, *reddidiſti*. Vide ἔθηκα.

Ξ'ᾶφε, *vigila*, 2. a. act. verbi ἄγω, *vigilo*: f. ἀγρὸς. p. ἐγήγερκα.

Ξ'ᾶφεν, *mortuus fuit*: a. 2. verbi θνήσκω, *morior*, f. ϑ. m. θανέομαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθναμαι.

Ξ'ᾶφες, 3. ſing. imperf. verbi θαμίζω, *adnitor*: f. ἄνω. perf. paſſ. τεθαμίσμαι. a. 1. paſſ. ἐθαμίσθην.

Ξ'ᾶφον, *ſepelii*, & in 3. pl. ἔθαψαν. a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *ſepelio*: f. θάψω. p. τέθαφα. a. 2. act. ἔταφον. a. 2. paſſ. ἐτάφην. p. m. τέθαμμαι.

Ξ'ᾶφρημαι, ας, ατο, a. 1. ind. m. verbi θαρσέω, *audeo*: f. ϑ. m. θαρσήσομαι. præt. paſſ. τεθάρσημαι.

Ξ'ᾶφρι, *tranſilias*, imperf. act. verbi θαρσέω: f. θαρσήσω, ſeu θαρσύνω.

Ξ'ΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, τὸ θεῖρα, *anſibus*: hinc

Ξ'ηρεύω, *venatum eo*: f. ἄνω. p. ἀνα.

Ξ'θελεγε, *dicebat*, 3. idem ac ἔθελγε.

Ξ'ᾶκε, *miſit*, a. 1. part. paſſ. ab ἵημι, quod & ἕθην, a. 1. verbi ἧκα, *mitto*.

Ξ'ᾶλα, 3. ſing. ind. præſ. ἰᾶλλω, 3. ſing. ſub. ἰᾶλλομαι, a. 1. inf. ab ἰᾶλλω, *volo, ſileo*.

Ξ'ᾶλλεσκε, *volebat*, pro ἤθελε, 3. ſing. imperf. (per Epenth. σκ ſim.) ejuſd. verbi.

Ξ'ᾶλτερος, ὁ, *voluntarius*: ab ἰᾶλλω, *volo*.

Ξ'ᾶλωμεν, *velis*, Poët. Paſſag. pro ἐθέλῃς, 2. ſing. præſ. ſub. verbi ἰᾶλλω, ſeu θέλω, *volo*: f. ἄνω.

Ξ'ᾶλωσιν, *voluerit*, pro ἐθέλῃ, 3. ſing. ſub. ἰᾶλλωσι, dual. ſubjunct. verbi ἰᾶλλω.

Ξ'ᾶλων, f. 1. ind. vel a. 1. ſub. ejuſd. verbi

Ξ'ᾶλοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus ſtultæ ſuperſtitionis*: ab ἰᾶλλω, *volo*, & θρησκεία, *ſuperſtitioſus Deorum cultus*. Th. θρησκεύω, *ſuperſtitioſis ceremoniis Deum colo*.

Ξ'ᾶλοιμι, 3. ſing. & ἰᾶλοιμεν, 1. pl. præſ. opt. verbi ἰᾶλλω, *volo*.

Ξ'ᾶλοντὶ, *rem ultrò ingeniter genere*: ab ἰᾶλλω, & ἑκὼν.

Ξ'ᾶλυφρὼν, ὁ, ἡ, ὄν, *ſtulte ſordidus, crudite mole*.

Ξ'ᾶλω, pro ἰᾶλλομαι, ἰᾶλλεσθε, f. & ἰᾶλωσι, *voluntarius*: ejuſd. th.

Ξ'ᾶλωτὶ, adv. *voluntariè, ultrò*: ab ἰᾶλω.

Ξ'ΘΕΛΩ, vel ἰᾶλω, *volo*: imperf. ἰᾶλον, ες, ε. f. ἰᾶλέω. p. m. ἰᾶλημαι. perf. paſſ. τεθέλημαι, unde ἰᾶλημα, *voluntas*.

Ξ'ᾶν, per Syncop. Ion. pro ἰᾶσαν, & hoc pro ἦσαν, *eſſent*: Iones enim pro σ dicunt ᾶ, Attici addunt θαν: ita etiam ᾶσ & σᾶ ſe habent. Εἶᾶ & ἴᾶν, pro ἦ, ſc.

Ξ'ᾶσιν, 3. pl. a. 2. m. ἰᾶμαι, ῃ, ται, perfi. verbi εἶμι, *pono*: f. ἄνω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Ξ'ᾶσκε, 3. ſing. imperf. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor*. Th. θεράπων, *miniſter*.

Ξ'ᾶσσι, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi τίθημι.

Ξ'ᾶτ, Dor. pro ἦν, 3. ſing. a. 2. m. pro ἔθεν, ἔθεο & ἔθευ. verbi εἶμαι, *pono*.

Ξ'ᾶτάομαι, & ἰᾶτέομαι, Ion. pro ἐθέμην, & ἐθέσθην ἐθέσθαι, ἀ θέσθαι, quo Iones utuntur, pro θέσθαι, *poſſe*.

Ξ'ᾶτεῦ, 3. ſing. imperf. à θέω, *curo*: f. ἔω.

Ξ'ᾶτεύατο, *inſtruxerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion.

pro ἐδιδάσκετο, verbi διδάσκω, *Hesiod.*

Ἐ'διδον, *insistebat*, Ion. pro ἵστατο, 3. sing. imperf. verbi ἵστημι.

Ἔ'δικε, ας, ε, *parsit*: & in 3. pl. ἔδικαν, a. 1. act. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. f. ἐθέμην.

Ἔ'δικεο, Ion. pro ἐδίκου, 2. sing. a. 1. m. fic ἐδίκεσο, 3: sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθεμην.

Ἔ'δικε, ας, ε, *fecerat*, a. 1. ind. act. verbi δίκω, *vinco*: f. δίκω.

Ἔ'δικος, genit. sing. ab

Ἔ'δικος, ος, ον, *consuetus*. Th. ἔθω, *mos*.

Ἔ'δικν, pro ἐδίδην, *missus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἵημι, *mitto*.

Ἐ'δίζω, *assuesco*, præs. imperat. act. ἐθίζετε, Ion. pro ἐθίζε. præs. imperat. pass. ab ἐθίζω, quod vide.

Ἐ'θίζω, *assuefacio, instituo*: (quod pro augmento ε post θ adsciscit.) f. ἴσω. præt. ἐ'θιχα, a. 1. ἐθίσθην. præs. pass. ἐθίζομαι, *assuefio*: præt. pass. εἴθισμαι. perf. pass. εἰθισμένος, ἐθιζόμενος, a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθω, *consuesco*.

Ἔ'θλασε, *comminuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango*: f. ἄσω.

Ἐ'θνάρχης, ου, ὁ, *gentis præfectus*: ex ἔθνος, *gens*, & ἄρχω, vel ἄρχων, *princeps*. Th. ἄρχω, *impero*.

Ἐ'θνικὸς, ή, ὸν, *gentilis*, ETHNICVS: hinc

Ἐ'θνικῶς, adv. ETHNICE, *gentiliter*, ab

Ἔ'ΘΝΟΣ, ους, τὸ, *gens, natio, populus, factio*.

Ἔ'θρεπτον, 3. sing. imperf. pass. a θρέπτω, *devoro*: a. 1. m. ἐθρεψάμην, ώ, ατο, ἀ θρέψω, *ejulo*. Th. θρέω, *ejulatum*.

Ἔ'θρεον, *deplorabant*, 3. pl. imperf. a θρέομαι, *ejulo*: f. ἥσω, p. τεθρήνημαι. Th. θρέω, *ejulatum*.

Ἔ'ΘΟΣ, ους, τὸ, *mos, virtus, mos, consuetudo*. Hinc ἴθω, p. m. εἴωθα, *consuevi*: ἐθίζω, *assuefacio*.

Ἔ'θω, 2. sing. a. 2. m. pro ἴθυον, & Ion. ἴθεα, & per Crasin Att. ἶθι, verbi εἴθημι, *pono*: a. 2. ἴθλω, a. 2. m. ἐθέμην, ου.

Ἐ'θύνω, *excitavi*, a. 1. ind. act. ab inus. them. θύω, *cieo*: vel pro ἐθύνεσκον, à θύω, *celeriter moveor*. Th. θύω, *celer*.

Ἐ'θωρξε, *conturbavit*, per Syncop. pro ἐτάραξε, a. 1. ind. act. à τάρασσω, *turbo*: f. ξω.

Ἐ'θρίξα, *cucurri*, a. 1. ind. act. ἔ τρέχω, *curro*: f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δεδράμημαι. vide τρέχω.

Ἐ'θρίφθην, ης, η, *inunctus sum*, a. 1. pass. pro ἐτρίφθην, verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. præt. pass. τέθραμμαι. 2. 2. ἐτράφην. p. m. τέτραφα.

Ἐ'θρυλλε, *dixit*, 3. 1. ind. act. verbi τρύλλω, vide ἐθρύλλιν.

Ἐθρύλλιν, Æol. & Dor. pro ἐθρύλλουν, *loquebantur*, 3. pl. imperf. act. verbi θρύλλω, *loquor*. Th. θρύλλω, *loquax*.

Ἐ'θρύλλω, ες, ε, *fluctuaveras sus*, 2. 1. ind. pass. à θρύλλω, *mollio*: f. θρύλλω. p. τεθρύλλημαι.

Ἐ'θυμάλθην, ης, η, *exhilaratus*, a. 1. ind. pass. à θυμάλθω, *exhilaro*: f. ἄλθω. p. τεθύμαλμαι. Th. θυμὸς, *animus, ira*.

Ἐ'θύνον, *fustibus*, 3. pl. imperf. verbi ἐθύνω, idem quod θύω, seu θύνω, *cum impetu feror*: f. θύνω.

Ἔ'θυον, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, *sacrificio, mactor*: f. θύσω. p. τέθυκα. perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐτύθην.

Ἔ'θω, *ex consuetudine facio, consuesco*: p. m. εἴωθα. Th. ἔθω, *mos*.

Ἐ'θῶσι, *mittantur*, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἵημι, (ει in ἐθῶ, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

ΕΙ, *si*, conjunct. connexiva, cum indicativo constituitur: significat etiam, *an, utrum, num*: hinc εἰ ἄρα, *utrum*, pro quo Poët. ἠ, ἤτοι, *sive*.

Εἰ, εἰς, 2. sing. præs. εἶθι, *fum*.

Εἶ, vel ἐᾶς, ᾷ, 2. sing. ab εἶμι, *eo*: & imperf. ἦσθα, ἦσθε, ἦ, ἦστον: &

Εἶ, ὁ, pro ἴδι, ejusd. præs. imperat. & in compos. εἶν, ἰέναι.

Εἰ ἢ μὴ, *eloquium*. εἰ ἄρα, *si forte*: εἰ γὰρ pro εἴθε γὰρ, *utinam enim*. εἰ γε, εἴ περ, εἰ δὴ, *si quidem, si modo*. εἰ ἐν, *si saltem*. εἰ δ' ἄρα, *agedum*. εἰ μὴ, εἰ μὴν, εἰ μὴ γε, εἰ μὴν γε, *si non, si ita, nisi, si ne, siquis*. εἰ τις, *si cui, si cuius*. εἰ τι, *si cui*.

ΕΙ'Α, ΕΙ'Α, adv. hortantis. Scribitur etiam εἶα.

Εἶα, ἔας, εἶα, τοὶ, ἰνίλλι, præt. m. verbi εἶμι, *eo*, pro quo etiam Attici dicunt ἴα, &c.

Εἶα, *fuchet*, 3. sing. imperf. act. verbi εἴω, *sino*. imperf. εἶων. Εἶε &

Εἶα, ας, ὁ, *herba, gramen*. Angl. *Hay*.

ΕΙ'ΑΜΕΝΗ', ης, ἡ, *locus humectus, irriguus, herbosus, pratum*.

Εἶαρὸς, ὁ, *subtilis*, λεπτὸς: pro ἠερὸς, Poëticè.

Εἶαφα, Poët. metri causâ pro ἴαφα, quod Ion. dicitur pro ἴαφον, imperf. verbi ἴημι, *fido*.

Εἶαφν, imperf. act. verbi εἴω, *sino*, (quod pro augmento recipit ι post ε.) a. 1. εἶασα, p. εἶακα.

Εἶαφι, dat. sing. Poët. pro ἦφι, ab ἦφ, ατος, τὸ, *ver*.

Εἰαφινὸς, ὴ, ὸν, *vernus*, ὸς, ὸν, dat. pl. ἐαφινοῖσιν, ab ἦφ, *ver*.

Εἶαφ, *fuerbat*, 3. sing. imperf. verbi εἴω, *sino*, (quod aliud non vendicat augmentum quam ε post ε.) imperf. εἶασα, ες, ασε, ας, ες, ασε. perf. εἶακα.

Εἶαφι, & Poët. ἔασκε, reliqua 3. sing. a. 1. act. ab εἴω, *sino*: f. εἴσω, a. 1. εἶασα.

Εἶασκον, Ion. Paragog. ¶ σκον, pro εἶα, 3. sing. imperf. verbi εἴω.

Εἶας,

Εἰαχ', ob sequentem aspirat. pro ἐαχεν, quod vide.

Εἰαχεν, & ἐαχεν, Poët. pro ἠαχεν, & ἤαχον, quæ Ion. dicuntur pro ἤγειρα, & ἤγερα, quorum illud est 3. pl. ind. præt. verbi ἀείρω, ſtdeo: hoc 3. imperf. ἤειρον, ἦεν.

Εἰβετεῖν, diſtillat, 3. ſing. ind. Ion. & Poët. pro λείβειν: ſic εἶβεν pro λεῖβεν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἶγε, ſi quidem, ſi modo: conjunct. cum indic.

Εἴδωλα, ὦν, τὰ, IMAGO: ab εἶδον, ſimile ſum.

Εἶδ', εἶε, adv. hortantis.

Εἰδαλίμως, & εἰδαλίμως, aſſimilor, ſimilis fio: &

Εἰδαλίμωσις, ἡ, ſpecieſus, formoſus: ab εἶδος, ſpecies, quod ab εἶδον, video.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδαρ, eſca, depes: ab ἔδω, edo.

Εἶδε, ſcito, 2. 2. imperat. & in alia ſignificat. pro εἶδησον, per Syncop. dici poſſet, ab εἴδω, ſcio.

Εἰδέα, ſeu ἰδέα, ας, ἡ, IDEA, forma, ſpecies: ab εἶδον, video.

Εἰδεῖεν, viderem: præſ. opt. verbi εἶδομαι, f. εἰδήσω. Hinc præſens inf. εἰδεῖναι: ut πθεῖεν, & πθεῖναι, ex πίθομαι. Alii malunt Syncopen eſſe pro εἰδήσαιμι, verbi εἴδω. Sunt qui pro εἰδεῖεν ponant, à præt. m. εἶδα, verbi εἶδω.

Εἶδεν, 3. ſing. 2. 2. act. εἶδον, ες, ες vidi: ab εἶδον, video. 2. 2. εἶδον, & ἴδον. f. εἴσομαι.

Εἰδεῖναι, vel eſt præſens inf. ab εἰδείην, vel perf. inf. act. per Syncop. pro εἰδήσαι, ab εἴδω, ſcio.

Εἰδέσθαι ἰνωμμένος πᾶσιν, patri egregia forma præditi.

Εἰδέσθαι, Ion. & Poët. pro ἰδεῖσθαι, ſimilem eſſe: & pro φαίνεσθαι, videri.

Εἴδεται, videtur, 3. ſing. præſ. ab εἶδομαι.

Εἰδεχθὴς, ἐς, ὁ, ἡ, abſellus deformis, qui odioſe abſellus: ab ἔχθος, abſellus, quod ab εἶδον, video: & ἐχθὸς, odium.

Εἰδῆν, ſcio: f. εἰδήσω. p. εἰδήκειν. plusq. p. εἰδήκειν, & per Syncop. εἴδειν & εἰδέειν, Att. verò ᾔδειν, ᾔεις, ᾔει, & ᾔδη: & in 3. pl. ᾔδεισαν: pro quo Poët. εἰδέεν, & Ion. ᾔδεα, ας, ει, contracte ᾔδη, ης, η. perf. inf. εἰδήκειναι, & per Sync. εἰδῆναι. perf. part. εἰδήκως, & per Sync. εἰδώς, ὑῖα, ὸς, & in f. g. εἰδῶσα, ης, & in n. g. εἰδός. præt. m. εἴδειν: ab εἰδήμων inuſ. idem quod εἰδῆν, eſt εἴδειν. Th. εἴδω, idem.

Εἰδῆν, ſimul, adv. Alii volunt eſſe ἰσῆν. Alii εἰ δ' ἦν, ſcribunt. Homer. Iliad. α.

Εἰδήμων, ονος, ὁ, ſciens, peritus. Εἰδημοσύνη, peritia: Poëtica, ab εἰδῆναι, ſcio.

Εἰδῆς, noveris, 2. ſing. præſ. ſub. ab εἴδω, ῶ, ſcio: f. ἴσω.

Εἰδήσεως, ως, ἡ, ſcientia, peritia: ab εἰδῆναι, ſcio.

Εἰδήσω, f. 1. ind. εἰδήσῃς, f. 1. inf. εἰδήσειν verbi εἴδω.

Εἰδῆτε, 2. pl. præſ. ſub. act. verbi εἴδω, quod vide.

Εἰδῆτ', pro εἰδῆτε, peritum, acc. ſing. perf. part. per Sync. pro εἰδήκοτα, verbi εἴδω, ſcio: f. ἴσω.

Εἶδοι, οι, ἴδωι: vox Latina, ab ἴδωι, quod Thuſcis eſt, divide.

Εἰδόμην, & ἰδόμην Poët. aſſimulor: perf. εἴδομαι: ab εἶδον, video, quod vide.

Εἰδόμενος, & ἰδόμενος, Poët. ſimilis, ſ. juſd. part. præſ.

Εἴδομαι, videmur, Dor. pro εἰδόμεθα, 1. pl. verbi εἶδον, video.

Εἶδον, & ἴδον, 2. 2. ind. act. verbi εἶδω, video.

Εἶδος, ους, τὸ, ſpecies, præſtans forma, facies: dat. ſing. εἴδεϊ, εἴδει, dat. pl. εἴδεσι. Th. εἶδω, video.

Εἴδοσαν, noverant, Bœot. pro εἴδεσαν, 3. pl. 2. 2. act. verbi εἴδω.

Εἰδότε, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. num. ab εἴδω, ὑῖα, ὸς, pro εἰδήκοτες, per Craſin, verbi εἰδῆναι, vel εἴδομαι, ſcio: f. εἰδήσω. perf. εἴδωκα.

Εἰδοῦσα, ας, & in dat. Ion. εἰδυίῃ, pro εἰδυῖα, perf. part. act. f. g. εἰδυῖαν, pro εἰδυῖαμ, dat. pl. Ion. verbi εἴδω, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, IDILLIUM, parvum poëma. εἰδύλλια, qualia Theocriti, varia ſunt poëmatorum genera: ab εἶδος, quod ab

ΕΙΔΩ, video: f. εἴσομαι, & ἴσομαι Poët. a. 2. εἶδον, & ἴδον, ες, ε (in indic. apud Poëtas ἴδον, in reliquis modis apud Oratores.) a. 2. imperat. ἰδὲ, vel Att. ἴδι. a. 2. ſub. ἴδω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἰδεῖν. a. 2. part. ἰδὼν, ὄσα, ὄν. a. 1. m. εἰσάμην, & ἐϊσάμην, ſimulavi. opt. εἰσαίμην. inf. εἰσάσθαι. part. εἰσάμενος. a. 2. m. εἰδόμην, vidi. imperat. ἴδεο, &c. Hinc compoſ. ἀείδω, ὁ, obſcurus. ἀΐδης, ὁ, idem. ἀΐδηλος, & ἀΐδρις, ὁ, ἡ, idem. εἰδέναι, ſcio. Unde ξυνείδησις, mihi conſcius ſum. συνείδησις, ιος, ἡ, conſcientia.

Εἴδω, præſ. ſub. verbi εἴδομαι, vel εἰδῆναι, contracte, ut πάθω, à πάθωμι: ſic præſ. opt. εἰδοίμην. præſ. inf. εἴδεσθαι. Alii Syncopen aiunt eſſe ἴδωμαι, perf. ſub. ab εἰδῆναι.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, IDOLEIUM, delubrum: ab εἴδωλον, idolum: ab εἶδον, ſpecies. Th. εἶδω.

Εἰδωλόθυτος, ου, τὸ, quod idolo immolatur: ab εἴδωλον & θύω, macto, immolo.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, IDOLOLATRIA, idoli cultus: &

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, IDOLOLATRA: ex εἴδωλον & λάτρις, ιδος, ὁ, ἡ, ſervus, a.

Εἴδωλον, ου, τὸ, IDOLUM, ſimulacrum: ab εἶδος, ſpecies. Th. εἶδω.

Εἰδωλο-

Εἰδειμοποιέω, ἀδ. ἰδ. ἴδιδι : ex εἶδος & ποιέω, facio.

Εἶδε, ἴδε, videbit, perf. part. act. per Syncop. pro εἰδήσας, ἐντ-, verbi εἰδέω, vel εἴδομαι, scio : f. ἴδω.

Εἶδεν, ἔσταν, 3. pl. præt. opt. per Syncop. Att. pro εἴδειεν, ab εἶδω, verbi εἰμί, sum.

Εἶεν etiam, age verò, ἔστω, adv. concedentis : ab eod. verbo.

Εἶδω, ὄψ, ὄψ, ὄψεσθαι, & in pl. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται, & per Syncop. ἐσόμεθα, ἔσεσθε, ἔσονται, præt. opt. verbi εἰμί, sum.

Εἶδ' pro ἔσω, deinde : propter aspirat.

Εἶ'ΘΑΡ, adv. Poët. statim, confestim.

Εἶθε, utinam. Th. εἰ, ſi.

Εἶθίω, ſeu ἴθω, miſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

Εἶθίωσε, aſſuevi, perf. part. act. & Εἴθωσα, aſſuevi, a. 2. ind. act. ab ἐθίζω, quod loco augmenti : poſt 4 adſciſcit : hic perf. εἴθωκα, &

Εἰθωμαι, aſſuetus ſum, perf. paſſ. unde εἰθισμένος, perf. part. ejuſd. verbi. Th. ἔθος, mos.

Εἶκα, ſimilis ſum, perf. m. pro quo Attici ἔοικα dicunt, repetitâ initiali præſentis literâ, & ει in ο verſo : verbi εἴκω. Quidam tamen volunt eſſe a. 1. Dor. pro εἶξα.

Εἶκε, ες, ε, miſi, perf. ind. act. verbi ἵημι, mitto : f. ἴσω. a. 1. ἧκα.

Εἰκάδι, dat. ſing. ab εἰκάς, άδος, ἡ, numerus vicenarius : ab εἴκοσι, viginti.

Εἰκάζω, f. άσω, aſſimilo, Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Εἰκαθῶ, ſciam, conjunct. diſcret. cum ind. ex ω, ῇς, & ῷ, εἰδέω.

Εἰκασι, miſerant, 3. pl. perf. verbi ἵημι, mitto. perf. part. εἰκώς. Sed

Εἰκασαι, videntur : p. m. ab εἴκω.

Εἰκασίαι, ἀδος, ſimulacrum : ab εἴκω, ſimilis ſum.

Εἰκασσάτην, conſtituere poteris 2. ſing. a. 1. opt. act. Poët. pro εἰκάσαις : verbi εἰκάζω, conjice : f. άσω, a. 1. inf. εἰκάσαι. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Εἰκατι, Dor. pro εἴκοσι, viginti : quod vide.

Εἰκ' pro εἴκω, vel εἴκατι, ſiquidem. Th. ει, ῃ, & κ vel κε, particula Poëtica.

Εἶκε, cede, & in plur. εἴκετε, cedite, præſ. imperat. ab εἴκω, cedo : f. ξω.

Εἶκεν, & Att. ἔοικεν, videbam, plusq. p. à perf. ἔοικα, verbi εἴκω, vi.

Εἰκελος, η, ον, ſimilis ſum. Th. εἴκω.

ΕΙΚΗ, adv. ſruſtrà, temerè, ſine conſilio, caſu : indè εἰκῇος, ῃ, ον, temerarius : q. ab εἴκω, cedo.

Εἰκιάζω, aſſimilo, exprimo : ab εἰκιά, imago. Th. εἴκω, ſimilis ſum.

Εἰκοσάεδρος, adv. vicies : ab εἴκοσι.

ΕΙΚΟΣΙ, & Poët. εἴκατι, ἰδ. εἰ, πᾶ, viginti : pl. tantum & ἐλάττων. Dor. ἴκατι. Hinc εἰκοστὸς, vicenarius : numerus, ἐπὶ εἰκοστῷ, vigeſimo.

Εἰκοσιμέδων, ὀντ-, vigenti menſuris capiens : ab εἴκοσι, viginti, & μέτρον.

Εἰκοσόργυιος, de ſpe viginti orgyiarum : ab εἴκοσι, viginti, & ὄργυια, cubitus.

Εἰκοστὸς, vigeſimus, & in f. g. ἔσσα, n. g. ὄν : ab εἴκοσι.

Εἰκότως, adv. ſimiliter : ab εἰκὸς, ότ-, ſimilis. Th. εἴκω.

Εἶκουσι, cedunt, 3. pl. ab εἴκω, cedo.

Εἴκτην, ſimiles eramus, pro εἰκέτην, 3. dual. imperf. per Syncop. & ſoluta diphthongo εἴκτην, verbi εἴκω. Vel ut alii volunt, eſt pluſq. p. med. εἴκω, & in dual. εἰκέτην, & Syncope εἴκτην, & per Diæreſin ἐΐκτην.

Εἴκτο pro εἴκατο, aſſimilatus erat, 3. ſing. imperf. paſſ. ab εἴκω, ſimilis ſum. Vel pluſq. p. ab εἴκω : ſ. ω.

Εἰκύῖαν, decoram, aptam, acc. ſing. perf. part. m. f. g. ab εἴκω, p. m. pro ἴκω, verbi εἴκω, ſimilis ſum.

ΕΙΛΑΔ, ſimilis ſum : item cedo, non repugno : f. ξω, præt. m. ἶκα. Hinc εἰκὸς, ότ-, ὸ, verſimilis, εἰκότερος, εἰκότατος, ut pro eſt. εἰκότως, ἰδ. ὸ, ἐκδίκως : conſentaneus : item æqui boni amans. Εἰκότως, ὡς, ἡ, æquitas. ὁμοιότης, aſſimilis ſum, videor. Ὁμοίωμα & Ὁμοίωσις, ὡς, ἡ, Dor. ſimilis.

Εἰκὼ, ὄνος, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, ὄν-, imago, effigies.

Εἰκὼν, ὀντος, præſ. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, ὄν-, ὁ, imago : ab εἴκω.

Εἰκῶτες, ὄντ-, ὁ, membrana cerebrum involvens : ab εἴκω, involvo.

Εἰλακατέζω, f. έσω, Poët. ſpolior : & Εἰλακατίζω, ἐ, ἰ, convivia : ab

ΕΙ'ΛΑΠΙΝΗ, ης, ἡ. EPULUM : dat. pl. εἰλαπίνῃσι, q. ab εἴλω, congregatio, agmen, & πίνω, bibo.

Εἴλαρ, ᾶρος, τὸ, (quod & εἶλαρ) propugnaculum : ab εἴλω, coarceo.

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, Poët. abiegnus : ab ἐλάτη, abies.

Εἶλε, cepit : a. 2. act. ab αἱρέω, capio.

Εἴλεγμαι, diſtinctus ſum, Att. pro ἐλήγμαι, perf. paſſ. verbi λέγω, dico.

ΕΙ'ΛΕΙΘΥΙΑ, ας, ἡ, Lucina, parens : quod parturientibus opitulatur : ab εἰλέω, unde & Ἐλεύω, dicta.

Εἰλέσσω, 3. ſing. præſ. paſſ. ab εἴλω.

Εἰλιγξ, ῖγγος, ἡ, ILEUS, volvulus, morbus inteſtinorum : item vitis : ab εἴλω.

Εἰλίσσω, circumago, volvo.

ΕΙΛΛΩ, & εἴλω, cogo, 3. ſing. a. 2. m. vide ἄλλω, ab αἱρέω, cogo.

Εἶλον, cepi, ἕλωμαι, Dor. pro εἶλα, a. 2. ſing.

ſing. 2. aſt. m. verbi ἕλδω.

Ἑλδαίνω, pro ἑλδαίνω, ſive ἑλδαόω, Dor. 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἕλδω, *verſo.*

ΕΛΔΩ, ω, *curro, curritu, conſtruo, congrego, elido* verbi *verſo, circumago, involvo*, f. ἕλσω. p. aor. unde

Ἕλσε, ες, ὁ, ἡμέρα : &c

Ἕλσ & ἕλδ, ες, ὁ, *ſplendor.*

Ἑλδάϊκε, ἴδος, ἡ, ὁ, ἁ *ſole calefactus* : ab ἕλδ, *ſplendor*, & Δάϊος, *calefactio.*

Ἑλδάνδω, ες, ὁ, vetus. Poët. pro ἑλδάνδω, præt. m. Act. verbi ἐγχρίμψω, vetus, p. m. ἰούδω, & Act. ἑλδάνδω.

Ἑλδανδών, ejuſd. 3. ſing. pluſq. p. m.

Ἑλδανδώμεν, per Syncop. pro ἑλδανδόμεν, *verſus* 1. pl. ab ἑλδάνδω, p. m.

Ἑλδαμεν, perf. Act. pro ἑλδάμεν : &

Ἑλδαμένος, pro ἑλδαμένος, perf. pæt. paſſ. verbi δαμάζω.

Ἑλδαμεῖν, *aſſumptus* εἰν, 3. ſing. perf. ἑλδαμεν, verbi δαμάζω, *accipio.*

Ἑλδαν, *ſumpſi*, perf. Act. pro ἑλδανθάνω ἑλδαβεῖν, ἑλδάβ : perf. part. act. ejuſdem verbi.

Ἑλδανε, *ſervitus ſum*, perf. Act. verbi, δαλεύω, *ſervio.*

Ἑλδάς, άδος, ἡ, *vortex, gyrus, torment inſtrumentum*, ab ἑλδάω, *verſo* : Ἑλδάς, *verſus ſervitutis, ambitus.*

Ἑλδασις, εως, ἡ, *involutio* : ab ἑλδάω, quod vide.

Ἑλδασμαι, *circumvolutus ſum*, perf. paſſ. & part. ἑλδασμένος, ab ἑλδάω. Th. ἑλδω, *verſo.*

Ἑλδασμός, ὁ, ἡ, *vortex, gyrus* : ab ἑλδάω.

Ἑλδατε βίης, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *ſtrenui* : vel à *tyrannis cornibus* : ab ἑλδάς, quod vide.

Ἑλδαφίνω, ας, ὁ, *ſinuoſitas* : ab

Ἑλδαφνὸς, ἡ, ὁ, *ſinuoſus, ſinuoſus, elatus.* in nom. pl. ἑλδαφνὸς ab ἑλδω, *ſplendor Solis*, vel potius ἑλδ & κλάω, *ſinuo.*

Ἑλδὲ vel ἑλδὲ, ἄδος, ἡ, *involutrum, gyrus* : ἄτερ ἑλδὲς ἔδειρε : *ſimultus etiam adjecto*, pro *implicitus* : ab ἑλδάω, idem, ac ἑλδω, *ſplendo, verſo.*

Ἑλδάνδαι, *curvipedes*, vel *curvi gradientes* : dat. pl. ion. ἑλδανδήϊσι, ab

Ἑλδάνης, ου, ὁ, ἡ, *ſervitus* : ex ἑλδω, pro quo uſitatum, ἑλδάω, *verſo, volvo, & ago, pet.*

Ἑλδαφορέω, *circumvolutus, o*, præſ. part. paſſ. ab

Ἑλδάω, vel ἑλδω, *circumvolvo* : pro quo etiam dicitur ἰλίσσω, f. ἰξω. p. ἑλδαγχ. pæt. paſſ. ἑλδαγμαι, Th. ἑλδω *verſo.*

Ἑλδαγεν, pro ἑλδαγόμεν ἦε, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ἑλδάω, *volvo.* Th. ἑλδω, *verſo.*

Ἑλδαε, imperf. act. ab ἑλδω, *volvo* : &

Ἑλδανον, *navit*, ac. 2. imperf. ἑλδανον ab ἑλδάω, quod perinde ac th. ἑλδω ſine paſſ. & pro augmento adjiciſcit.

Ἑλδηθέν, ὁ, ἡ, præſ. part. paſſ. ab ἑλδάω, verbi ἑλδω, *circumvolvo.*

Ἑλδήεις, εσσα, ἑν, ὁ, ἡ, ἑν, *verſus circumvolutus.*

Ἑλδήεις, ες, ὁ, ἡ

Εἶμι, εἶς, & in dual. ἴτον, ἴτην. pl. ἴμεν imperf. ἦα, dual. ἴτην, 3. pl. ἴσαν. 2. 2. ind. ἰοῖσθα, ἰοῖτο. præt. imperat. ἴθι, ἴτω, 2. 2. imperat. ἰοῖτε. præt. m. ἄμενος, (ab εἶμι) Act. ἴσω, & solutione facta ἴεμαι, ει, ι, pluſq. p. ἴμην, 3. pl. ἴντο. Act. ἴσομαι. Th. ἴω inſul. pro ΕΟ.

Εἶμι, in pro εἰμὶ, Poët. cum dat. Eſt & Εἴη, ἴδαν, imperf. verbi εἶμι, εἰ. &

Εἶν Poët. pro ἐνὶ, imperf. verbi, ἦμι, ſum.

Εἰνάετις, & ἐναετὶς, adv. per novem annos, ab ἐνναὶς, novennis: ab ἐννὰ, novem, & ἔτος, annus.

Εἶναι, εἶσαι, præſ. inf. ab εἰμὶ, ſum. Eſt & Εἶμεν, per Metathefin pro ἶναι, inf. ab ἴημι, eo: indicentium, abire: ac

Εἶναι, miſiſſe. 2. 2. inf. ab ἵημι, mitto.

Εἰναλία, ας, ἡ, & εἰναλίᾳ, ας, maritimus, pro ἐναλ- ab ἐὶ & ἐπὶ & ἅλς, ἁλὸς, ὁ, mare.

Εἰνάνυχος, per novem noctes, adv. pro ἐννάνυχος. ab ἐννὰ, novem, & νὺξ, nox.

Εἰνὰς, άδος, ἡ, pro ἐννὰς, novarius numerus: Heſiodo eſt, nona dies menſis. Th. ἐννὰς, novem.

ΕΙΝΑΤΕΡ, vel εἰνάτηρ, τέρος, ὁ, frater, id eſt, uxor fratris: dicitur ἐπὶ γαμετῆς, exhare: ut ſit q. ἔνδοτερ, cohabitationem junctæ.

Εἰνάτερος, ου, ἐννάτερος, pro ἔνατος, ab ἐννὰ, novem.

Εἰνέκαιον, Ion. & Poët. pro ἐνδέκατον, & ἐνδέκατον, decimumnonum, 3. pl. n. 1. m. vide in ἐννέα, verbi εἷς.

Εἶνεκα, per Eſtaſin Poët. pro ἕνεκα, propter, causâ regit. gen. Et ἕνεκεν Ion.

Εἰνόδιος, ον, in via ſitus, in via habitans: ab ὁδὸς, in & ὁδὸς, via.

Εἰνοσίγαιος, ου, ὁ, ἡ, quatiens ſtruens: frondoſus: à φόως, folium: & ἄνασσα pro ἐνοσί, mortus, ab ἐνὶ, impello, agito.

Εἶνται, ſiderantur, 3. pl. perf. paſſ. ἵημι, & in pluſq. p. 3. plur. ἕντο, ſiderantur, ab inuſ. ἵω.

Εἶξα, ſimilis ſum, & in 1. pl. ἴξαμεν, 2. 1. ind. act. verbi εἴκω, εἴξω, cedam, 2. 1. part. ἰξὰς, ἀσα, ἀν, ceſſurus, 3. pl. n. 1. act. ejuſd. verbi.

Εἰο, pro ου, Poët. genit. ſing. ἐμεῖο, ſui.

Εἶπα, ας, τ, dixi, & in 3. pl. εἶπαν, 2. 1. ind. act. ἔπω, 2. 1. inf. 2. 2. εἶπον, εἰ, ὲ. Et ἔσπον, 2. pl. 2. 1. imperat. ab ἔπω, dico quod poſt σ, præ augmento adſciſcit ν, idemque omnibus in modis ſervat.

Εἶπαὶ pro ἔσπετε, 2. pl. 2. 1. imperat. &

Εἶπὶ, dic. Act. pro εἶπε. 2. 2. imperat. & εἶπαὶ, dixiſſe. 2. 2. inf. ejuſd. verbi.

Εἰπάμην, inf. Ion. pro εἰπεῖν, ejuſd. 2. 2. inf.

Εἴπερ, ſiquidem, ἢ, ἅπερ ἔρχει ſi quidem. Th. εἰ, ſi.

Εἴπετον, dixiſti, Ion. pro ἔπον, 3. ſing. 2. 2. εἶπον, verbi ἔπω, dico.

Εἴπω, ſicubi, ſiqua, ſiquo: ab εἰ, ſi, & πὼ, dicam, 2. 2. ſub. hinc Æol. ἄππω 2. ſing. ejuſd. εἴπαιμι, verbi ἔπω.

Εἰπών, ſiquis ex loco: &

Εἴπου, ſi alicubi: Th. εἰ, ſi.

Εἰράμην, ſiquidem, & in 3. pl. ἔαται, imperf. vel 2. 2. verbi ἔαμαι, ſiquidem, ſi ſedi, ſum. p. ἕαμαι.

Εἶπον, ες, ε, 2. 2. ind. & Dor. ἔπον, pro εἶπε, 2. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.

Εἴποτε, ſi quando: adv. ex εἰ ſi, & ποτὲ, quando, quod ab ἔπω, idem, ſic

Εἴπου, adv. ſicubi: ex εἰ ſi, & ποῦ? ubi? ab ἔπω, qui.

Εἶπω, dixero, ῃς, 2. ſub. εἴπωτ, ἔπωσι, 2. 2. part. verbi ἔπω, dico.

Εἴπως, adv. ſi quo modo, ſi qua ratione, ſi fortè: ex εἰ ſi, & πῶς, quo modo?

Εἰραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton. Dicitur ἐπὶ τῷ ἐξῆφθαι, quia inſutus fuit, femori ſcil. Jovis: unde & ῥαπτὸς ἐραφίς.

Εἰργάθου, prohibes, diſtrahis, imperf. ἔρρηξα, & diſſolvi. Poëtica ἐίργαθον, ab ἔργω, vel ἔρρηξα, idem.

Εἰργασμένος, η, ον, exercui. 2. 2. m. ἐργάζομαι, ῃ, ον, imperf. verbi ἐργάζομαι, operor, fabrico. Th. ἔργον, opus.

Εἰργάθου, contrahi, 2. 2. ind. paſſ. &

Εἰργασμαι, σαι, ται, confectus ſum, perf. ind. paſſ. & part. εἰργασμένος, ον. ab ἐργάζομαι, ab cod. th.

Εἴργῃ cohibet, ῃς. ſing. præſ. act. εἴργαθαι, ἐίρξαι, removeri, præſ. inf. paſſ. ab εἴργω, arceo.

Εἴργμαι, vinctus ſum, perf. ind. paſſ. & part. εἰργμένος, η, ον. ab cod. verbo.

Εἰργμὸς, ὁ, ἡ, ἰνεῖσθαι: ab cod.

Εἶργον, cohibent, præſ. part. n. g. εἴργω, abſtine, præſ. imperat. paſſ. εἴργεσθε, 3. pl. ind. act. ἀπείργω, arceo, ſi. ἕω.

ΕΙΡΓΩ, includo, in carcerem conjicio. ἕξω, p. γω. εἴργω, arceo, prohibeo, vetо: inde νεκρὸς εἰργόμενος, urbem abſtinens.

Εἰρὴν, ος, vel Ion. εἰρὴς, ῆος, ὁ, concio, verus: ab εἴρω, dico.

Εἴρεαι, Ion. pro εἶσαι, interrogas, 2 ſing. verbi εἴρομαι pro ἐρωτᾷς. Th. ἔρω, dico.

Εἴρεαται, Ion. pro εἴρωνται, 3. pl. perf. paſſ. à ἔρω, dico: vide εἰρήσθω.

Εἰρέσθαι, ἔσθαι, Ion. & Poët. pro ἐρωτᾶσθαι, interrogari, inquiri.

Εἴρετε, Ion. pro εἶρε, interroga, præſ. imperat. verbi ἔρομαι, potest eſſe & imperf. ab ἐίρομαι. Th. εἴρω.

Εἰρυσσήν, ῆνος, ὁ, captivus, ſervitus: ab ἔρυω, rapio.

Εἰρύσθαι, Ion. pro ἐρύσθαι, quærere, interrogare.

Εἰρυσσίνη, ης, ἡ, ramus oleagineus, latis olivis, quam circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium ſuſpendere ſolebant, ad famem arcendam: ab ἔρυω, rapio.

Εἰρύσσιος, exanimatus, Dor. pro ἐρύσσιος, præſ.

perf. pass. pl. supin. ἐ. ἐ. ab ἐλέω, ἐλῶ, Poët. ἁλῶ. Th. ἁλόω.

Ἐλέγχω, perf. Attic. ἤλεγξα, dico; f. ἐλέγξω. Pret. μέλλω. perf. pass. Att. ἐλήλεγμαι, &c.

Ἐλεγχθῆναι, v. n. dictus, pass. ab ἐλέγχω. Att. pro λέγεσθαι, perf. pass. ἐλέγμαι. Alii ab λέγω derivari malunt.

Ἐλεγεῖον, ου, τὸ, pars, qui ἐλεγεῖα facit pedes; ab ἐλεγεῖα, loquor.

Ἐλεγεῖοποιός, ὁ, poëtarum: ab ἐλεγεῖον, ποιέω.

Ἐλεγειοποιϊκός, ἡ, ὁν, IRENARCHICUS, magistratus quidam apud Jurisconsl. ab ἐλεγεῖον & ἄρχω, principatus.

Ἐλεγεῖον, poema cœlo, in pede ultimo: f. ἐλέγω. perf. ἐλήλεγμαι. ab

ΕΛΕΗΜΙ, ου, ὁ, pax: unde τὰ εἰς ἐλήνην (à compactando.) Hinc

Ἐλεημία, ἡ, pugnacia: &

Ἐλεημοσύνη, ἡ, misericordia: f. ἐλεήμων. perf. ἐλεημόσυνα, & inde

Ἐλεημοσυνικός, ἡ, όν, pacis studiosus, pacificus: ex ἐλεέω, pax, & ποιέω, facio.

Ἐλεήμων, ὁ, lanista: & pro eod. ἐλεήτωρ. Th. ἐλεέω, lano.

Ἐλεητήρ, idem ac λεητήρ, vide ἐλέγχω.

Ἐλεητικός, ἡ, όν, lanam carpens, vel trahens, ab ἐλεέω, quod ab ἐλέγχω, lano, & mutato χ in τ.

Ἐλεητός, vide in ἐλέω.

Ἐλεήτωρ, ορος, ὁ, lanista, à ἐλέω, vel μέω, pello: f. ἐλῶ, p. m. ἐλήλεκα. Hinc πρὸς-ἐλεήτωρ, verbum, & ἐλεητήριον, lana.

ΕΛΕΟΣ, ους, τὸ, lana: ἔριον, ου, τὸ, idem, q. ab ἐλέω, necto, quia nexilis.

Ἐλεόμαν, Dor. pro ἐλεόμην, ἐλεάμαι: 3. pl. imperf. ab ἐλέω, rapio: quod vide.

Ἐλεόντας, Ion. pro ἐλεόντων, 3. pers. pl. num. perf. pass. Ionas enim & pericta & pluiq. p. tertiam pl. à tertia sing. formant. ante ντ. vel σι, e breve interponentes. Sic ἐφίλεον, Ion. pro ἐφιλοῦμεν, ἐφίλουν, 3. pl. pluiq. p. verbi φιλέω, quod Poëta, pro ἐφίλουν, confudit: quod vide

Ἐλεός, ἐλεοῦς: pers. ἐλεῶ, ἐλεῶν, verba.

Ἐλεόσθαι, præt. inf. Dor. pro ἐλεῶσθαι ab ἐλεόω pro ἐλέω, trahi.

Ἐλεόων, pro ἐλεῶσα, 3. pl. imperf. verbi ἐλεόω per Syncop. pro ἐλεώουσι, ἐλεῶσιν, serpe: ac ἐλεώουν, pro ἐλεῶσαν. præt. inf. Ἐλεόωσθαι, ἐλεοῦσθαι, ἐ. ἐ. inf. m. Poët. pro ἐλεῶσθαι, verba ἐλεόω.

Ἐλεός, ἡ, sing. plusq. p. pass. ab cod. thema.

Ἐλεύω, Poët. pro ἐλεῶ, f. ἐλεύσω, trahe.

Ἐλεφαίρω & ἐλεφάρω, Ion. pro ἐλεγχάω, ἐλέγχω, & ἐλεγχόω Ionas, genit. & plusq. p. verbi ἐλέγχω, seu ἐλεγχέω, infunde.

Ἐλεφάς, αντος, ὁ, ἡ, verba ἐλεφαίρω, serpe: f. ἐλεγχ. p. ες.

ΕΛΠΩ, nolle; item dico, interrogo, mentio, in qua significat. præt. ἤθελον, (ἐθέλω & ἐθέλον, Poët.) ἐθέλῃ & ἐθέλῃς 2. pl. ἐθέλετε dicentis, præt. ἐθέλησα, ab ἐθέλω, (quod à pell. o pro augmento assicto.) perf. pass. ἐθέλημαι, paulo-post. f. ἐθέλομαι. præt. m. ἐθέλημην, ἐθέλω, ἐθέλεις, ἐθέλει, ἐθέλετον, ἐθέλεσθον, ἐθέλεσθε, ἐθέλουσι, 2. 3. pl. præsentis & præteritus. 2. 3. pl. ἐθέλεσθε & Poët. ἐθέλησθε.

Ἐλήθων, ωνος, ὁ, dissimulator loquens.

Ἐλήθωνεία, ας, ἡ, IRONIA, dissimulatio in oratione: &

Ἐλήθωνικὸς, ἡ, όν, dissimulatus in loquendo modus: & inde

Ἐλήθωνικῶς, IRONICE, ἐλήθωνος, ου, ὁν. ab ἐλήθων, ωνος, ὁ.

Ἐλήλαμαι, 3. sing. ind. ἐλήλασο, & ἐλήλατο, 3. pers. & pl. imperf. ab

Ἐλήλαμαι, Ion. & Poët. pro ἐλήλασμαι, f. ἐλήλεγμαι, imperf. ἐλήλασο, ἐλήλατο, &c.

Ἐλήλαται, Ion. pro ἐλήλασται, ejusd. præt. inf. ΕΙΤ Σ, vel ΣΙ, ad, in; item extrinsecus, super, post, præter, apud, per, inter, de, pro, accusativo fere jungitur: in compos. in, ad, intro: cr. ἐς τὸ τὴν ἐκκλησίαν? Hinc ἐσω, in, intrà.

Ἐσ', ex. Poët. pro ἐς, à, sing. imperf. verbi εἰμί, sum: pro quo etiam ἦ dicitur.

Ἐσ, vel ἔ, vadit, à. sine præt. vel imperf. sed σῶ pro εἶμι, ἔρχομαι, f. sing. præs. verbi εἶμι, ito.

Ἐσ, ἐστόν, ἐσί, missi, à. 2. pass. ἔθην, ἐ. f. ἐ. verbi ἵημι, mitto.

Ἑ'ΣΔ, ἕδω, ἵζω, ἵζομαι, ἕζομαι, ἕσσω, ἕσσομαι, ἕσθω, ἕσθομαι; item ἐκάθισα, ἐκάθιζον; pass. ἐκαθίσθην, ἐκαθιζόμην: Hinc ἵδος, ἕδρα, ἕδρανον, ἕδρη, ἕδρημα: ἕδρασμα, pro ἕδρημα dicit.

Ἐδάμ, ἐδάμην, ἐδάμασα, ἐδάμασθην, ἐδαμάσθην, ἐδαμασάμην, ἐδαμασσάμην, ἐδαμάσσατο, ἐδαμάσσαντο, ἐδαμάσσασθαι, ἐδαμάσσασθε, ἐδαμάσσασθον, ἐδαμάσσεσθαι, ἐδαμάσσεσθε, ἐδαμάσσεσθον, ἐδαμάσσεσθω, ἐδαμάσσεσθων, ἐδαμάσσεσθωσαν, ἐδαμάσσεσθωσι, ἐδαμάσσεσθωσιν, ἐδαμάσσεσθωσιν, ἐδαμάσσεσθωσιν

ἐνιπτάζω, Dor. pro ἐνιπτάσσω, ex ἐν & ἱπτάζω, saltio.

Ἐνιπτάσσω, vel ἐνιπτάω, f. ἄσω, insilio; depon. Th. ἐνιπτάσσομαι, salio.

Ἐνιπτάω, Ion. pro ἐνιπτάσσω, & hoc pro ἐνιπτάζω. a. 1. part. med. verbi liq. colligo, fundo: a. 1. ἔνεψα.

Ἐνιπτήλιος, α, ον, similis fani, fani: a. 1. ind. m. ab ἐνίπτη, ης, ὁ, fanum, ædes: & Ἐνιπτήλιον, a. 1. ind. n. ab ἐνίπτη, vide.

Ἐνιπτω, collaturus, 3. pl. a. 1. act. ἐνεγκα, & Poet. ἐνεικα ab ἐνέγκω, idem quod ἐνέγκω, tollere.

Ἐνιπτανδάνω, extendo: f. βήσομαι, p. βέβηκα: a. 2. ἔβην, q. v. part. ἐνιπτανδάς & ἐνιπτάς. ἐνιπτάσσα, a. 2. opt. ἐνιπτανδαίην. ex ἐν, ἀνὰ & βαίνω, eo.

Ἐνιπτανω, ἐνίπτω, scandens: a. 2. part. act. ab εἰς & ἀνὰ, in.

Ἐνιπτανῶς, adv. ἐνίπτη: ex εἰς & ἄνωθ, supra, sursum.

Ἐνιπτας, acc. pl. f. g. ἔνιπτα, gen. ab ἔνιπτος, ος, ον, æqualis, v. idem quod ἴσος.

Ἐνιπτων, videbatur: a. 1. m. ab ἐνίδω, video: f. ὄψομαι, a. 2. ἴδον: & Ἐνιπτων, penetravit, a. 1. m. verbi ἐνίω, eo.

Ἐνιπτόθε, & ἐνιπτόθεν, in posterum, pabbas: ab ἐνὸς & ἔοικε versus. Th. ἔω, idem.

Ἐνιπτοίγω, reserasti: ἐνῶ, 3. sing. impers. act. ab ἐνιπτοίγω, accido, redeo, ex ἐν, ἐπὶ & οἴγω, venio. Th. ἐπτυμαι, idem fut. ἔξομαι. p. ἔγμαι. a. 2. m. ἐπτυν.

Ἐνιπτυπτω, struit. 3 sing. a. 2. sub. med. Ion. pro ἐνιπτοίγω, ab

Ἐνιπτυπτόμαι, f. ὄψομαι, p. ὦμαι, accido, advenio: ab eod. th.

Ἐνιπτβάλλω, f. ἀλῶ, p. κα, injicio, ingredior, invado. Th. βάλλω, facio.

Ἐνιπτβαίνω, vim infero, vi ingredior: à βαίνω, idem. Th. βα, viv.

Ἐνιπτβιβάζω, f. άσω, ascendere facio: à βιβάζω, inco, quod à βαίνω, incedo.

Ἐνιπτβλῆτο, ἐς, ὁ, ingressus, incursus, expeditio militaris: ab ἐνιπτβλήκω, quod vide.

Ἐνιπτδέχομαι, invito admitto: f. ι. med. ἐνιπτδέξομαι ex εἰς & δέχομαι, accipio: p. δέδεγμαι. a. 1. pass. ἐνιπτδέχθην.

Ἐνιπτδιαπρήθω, intercurrens: a. 2. part. act. f. ῶ. ἐνιπτδιαπρᾶς, carro: vide ἐνιπτδιαπρήθω.

Ἐνιπτδω, a. 1. ind. act. verbi ἐνω, colligo, includo: f. ἐνιπτσω. a. 1. m. ἐνιπτδυσα. p. ἔνυσμαι.

Ἐνιπτδυω, fui, pro ἔδυν, Ion. a. 2. sing. f. 1. m. verbi ἔδω, fio: f. ἐνιπτδυσω.

Ἐνιπτδύομαι, intromitti, a. 2. ind. act. ab ἐνιπτδύω. f. ὑσω. p. ἐνιπτδυκα. a. 2. part. ἐνιπτδυσάμενος, ου, ὁ: ex εἰς & πτάω, intro: f. ἐνιπτδύσομαι, & ἐνιπτδύσω.

Ἐνιπτεῖμι, ingressus sum: 3. sing. f. 2. ἐνιπτεισεται ex εἰς & ἔρχομαι, vel ἔδω, sedeo: f. ἐνιπτεσομαι.

Ἐνιπτειμι, vel ἐνιπτειμι, intro, ingredior: in 3. pl. ind. pras. ἐνιπτασι, Ion. pro ἐνιπτασι, ex εἰς, ἐν, & ἔασι, vel ἔωσι, eo.

Ἐνιπτέμι, pro ἐνιπτέω, Ion. pro ἐνιπτέω: immitto: 3. pl. præs. ab ἐνιπτημι, vide supra.

Ἐνιπτέπαδνα, f. δήσω, p. κα, irrobor, ingredior, irruimpo: ab ἐνιπτέπαδνον, quod vide.

Ἐνιπτέρχομαι, p. ἐλευσ. f. ι. m. ab ἐνιπτέρχομαι, ingredior, a. 2. ἐνιπτέλυθον. pp. m. ἐνιπτελήλυθα. Th. ἐρχομαι, venio.

Ἐνιπτέχθε, ἐτω, a. 2. imperat. ἐνιπτέχθετε, a. 2. inf. ἐνιπτέχθειν, a. 2. sub. ἐνιπτέχθεσθε, ἔσθω, ἔσθε, ἔσθων, a. 2. part. verbi ἐνιπτέρχομαι, ingredior. ex εἰς & ἔρχομαι.

Ἐνιπτη, fidere facti, 3 sing. a. 1. act. verbi ἰω, ἴστημι. f. ἰσω. a. 1. ἔστησα.

Ἐνιπτηγαγε, 3. sing. a. 2. sub. act. & in 3. pl. ἐνιπτηγαγον. verbi ἐνιπτάγω, impero, f. ἐνιπτάξω. a. 1. ἐνιπτηξα. a. 2. ἐνιπτηγαγον ex εἰς & ἄγω, fero.

Ἐνιπτήϊσσαντο, Dor. pro ἐνιπτήϊξαντο, ingrediuntur. 1. pl. a. 2. sub. verbi ἐνιπτέρχομαι, quod vide.

Ἐνιπτήνεικαν, transtuli; a. 1. ind. act. ab ἐνιπτήνεικα. compos. ex εἰς & ἤνεικα, transtuli, f. ἤσω & ἄσω.

Ἐνιπτήνιδανε, insilii, a. 1. ind act. verbi ἐνιπτήνιδάω, insilio. f. ἤσω. p. ἐνιπτήνιδηκα. compos. ex εἰς & πηδάω, salio.

Ἐνιπτήρχομαι, ingredior, in 3. pl. præs. imperat. ἐνιπτήρχέσθωσαν. f. ἐνιπτήλευσομαι. a. 2. ἐνιπτήλυθον, ες, ε, ομ. 2. imperat. ἐλθε. perf. m. Att. ἐνιπτήλυθα. Th. ἐρχομαι, venio.

Ἐνιπτήνιδάνουσι, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐνιπτήνιδάνω, Th. ἀνδω, irrubo.

Ἐνιπτήνυε, stiti, 3. sing. f. ι. m. verbi ἐνιπτήνυω, sisto, f. ἐνιπτήσω. a. 2. ἔστην & ἔστν.

Ἐνιπτήνυμι, 3. sing. ind. ab ἐνιπτήνυμι, addico, fundo, ex εἰς & ἤνυμι, duco. f. ἐνιπτήσω. p. ἐνιπτήνυκα.

Ἐνιπτήνυτος, ου, ὁ, fusor, arbitrium. dat. pl. ἐνιπτήνυτοισι. &

Ἐνιπτήνυτον, fundendum, verbale: &

Ἐνιπτήνυτος, ὁ, ἡ, fusor, monitor, auctor: ab ἐνιπτήνυμι, quod videas.

Ἐνιπτήν, introivit, 3. sing. pluſq. p. m. verbi ἔρχομαι, ingredior. ex εἰς & ἔλθω, ες. p. m. & pluſq. p. m. ἔλυθ.

Ἐνιπτήνυδάνω, exaudiatur fui: a. 1. ind. pass. ab ἐνιπτήνυδάω, exaudio. f. ησω. p. ἐνιπτήνυδηκα. f. 1. pass. ἐνιπτήνυδήθησομαι. Th. ἀνδω, audio.

Ἐνιπτήνυδος, 3. sing. a. 1. m. ἐνιπτήνυδάω, ω, ων, ab ἐνιπτήνυδος, insilio. Th. ἀνδω, salio.

Ἐνιπτήνυδον, a. 2. ind. act. verbi ἐνιπτήνυδω, ingredior. ex εἰς & ἔρχομαι, venio. f. ἐνιπτήνυδομαι. a. 2. ἔνδυν.

Ἐνιπτήνυκε, instuli: a. 1. &

Ἐνιπτήνυκαμεν, ες, αν. a. 1. m. verbi ἐνιπτήνυκω, adfero. f. ἐνιπτήνυκω. a. 2. ἐνήνοχα. Them. οἴσω.

Ἴσος, gen. sing. f. g. ab ἔοικ, ος, idem quod ἴσος, ος, æqualis.

εἶμι, ἴτω, Æolic. Paragog. pro εἶ, 2. sing. præs. ind. verbi εἶμι, eo.

εἶμι, missum est, perf. pass. verbi ἵημι, mitto. perf. pass. εἷμαι. Vel ab ἴσημι, seu ἰσάω.

εἶμι, vadit, 3. sing. præs. εἶμι, vado. Sed εἶσι, sunt, 3. pl. verbi εἰμί, sum.

εἴνατον, intrant, præs. ind. verbi εἶνατον, vel εἰσίασιν, intro. Ion. pro εἴασιν, 3. pl. ab εἶμι, quod vide. εἶναι, inire. Th. εἶσιν, a. 2. pass.

εἰσαγάλλω, & εἰσαγαλλίζω, intro voco, advoco, a. 1. m. εἰσαγαλλόμενον, n. act. part. εἰσαγαλλόμενος. ex εἰς, in, & ἀγάλλω, voco. f. ἄσω. p. ἠσάγαλκα.

εἰσαγγείλω, immitto, part. perf. pass. ejusd. verbi.

εἰσαγείρω, ῶ, ὦ, invello : &

εἰσαγερέω, ῶ, ὦ, εἰσήγειρα, εἰσήγερμαι, εἰσήγερθαι, part. a. 1. pass. ab

εἰσαγείρω, f. ἰσω, impero, introduco : à περὶ εἴρω, pario, quod à ἔρω, curo.

εἴσαιμι, Poët. pro ἴοιμι, quod ab εἶμι, similis sum. præt. inf. εἰσαΐμην.

εἰσαθροίζω, redeo, infero : &

εἰσαθρόω, ῶ, introspicio, adverto : ex εἰς & ἀθρόος, frequens, discipulus. ex εἰς & ἀθρέω, via.

εἰσαλίσκω, damnum infero, duco. Th. εἰσάλωκα.

εἰσάμβω, 2. sing. f. ψω, ad. verbi ἐσάμβω, quod vide.

εἰσάνω, Dor. & ἐσάνω, duco, adv. ex εἰς, vel ἐς, ad, & ἄνω.

εἴσαντι, sciam, f. ἰσω, m. verbi εἴδω, scio, item

εἴσαπτι, ibo, f. ἰσω, p. verbi εἶμι, eo.

εἴσαπτω, flatuam, f. ψω, m. verbi εἰσάπτω vel εἴσω, immitto.

εἰσάπτω, intuor, aspicio, ex εἰς & ἀπτω, video. f. ψομαι. perf. ἤμμαι.

εἰσαφάω, videri, Poët. pro εἰσάφαμαι, ejusd. præs. part. sic εἰσαφόωσα, pro εἰσαφῶσα, f. pl. num. part. præs.

εἴσβω, ῶ, ὦ, idem quod ἐσβω, equito.

εἰσβάλλω, f. λῶ, immitto, impello. Th. εἰσβάλλω, mitto.

εἰσβάλλω, infilio, irruo, &c. f. ἰσω, a. 1. εἰσέβαλον, a. 1. part. εἰσβάλλων, ωνος, &c. gen. εἰσβάλοντος. ex εἰς, in, & βάλλω, salio.

εἰσβάλω, incido in, irruo, f. βαλῶ, quod adest.

εἰσβάλω, f. ἰσω, adnavigo. Th. εἰσβάλω, navigo.

εἰσβάσκω, & εἰσβαίνω, adnavigo, ab cod. th. εἰσβήσομαι, f. ῆσω, a. ἐβησα, p. ἐσβηκα, &

εἰσβήσω, ῶ, ὦ, lingua Laconica amator.

εἰσβίβω, ῶ, ὦ, ascisco, adopto : &

εἰσβιβάω, ῶ, ὦ, adoptatio, adopto : &

εἰσβιβάσις, εως, ἡ, adoptatio, adoptio : omnia à

εἰσβιβάσκω, introduco, imperf. εἰσεβίβαζον, εἰσβιβῶ, ῶς, f. ἀσω, perf. εἰσβεβίβακα, ex εἰς, in, & βιβάσκω, trascio. Them. εἰσβιβάω, ῶ, ὦ, εἰσβιβάσω, f. ἀσω, p. ἐσβιβάκα.

εἰσβιβάω, ῶ, ὦ, εἰσβιβάσω, f. ἀσω, p. ἐσβιβάκα, εἰσβιβάσις, εως, ἡ, εἰσβιβάσκω, εἰσβιβῶ, ῶς

A, ion. pro ἀ.

Ἀάατος, contr. ἄατος, ὁ, ἡ, (ἀ priv. & ἄω per syncop. ω in α) infin. inflex. in ἀ, ἀάασθαι, & in μι, ἀάαμι, inusitata forma, unde ἀάατος, ὁ, ἡ, qui non potest sedare, qui non potest placare, implacabilis, inexorabilis, Hom. Il. ι. 512. ἀάατος, ἀπρόσκλητος, ἀπρόσοικος, Hes. Th. 517. ἀάατος, ἀπρόσκλητος, ἀπρόσοικος, Hes. Th. 517. ἀάατος, ἀπρόσκλητος, ἀπρόσοικος, Hes. Th. 517.

Ἀά

pierus. Et ἀδὴ, fallax, quod à fidem fallit. Alii à ἀΐδω, ἀείσω, canam, derivari malunt.

Ἑκαεργάζομαι, ου, ἐκ ἑκὰς & ἔργον, longè fabricor.

Ἑκαεργός, ου ὁ, longè fabricans. Apollinis epithet. ab ἑκὰς, procul, & ἔργον, facio. P. m. ἐβόλα.

Ἑκαέργυιος, ου ὁ, centum ulnas habens, a. 1. inclinat. ab ἑκατὸν πήχεις, centum ulnæ, & ἔργον, opus.

Ἑκαερσία, ας ἡ, Dor. pro ἑκατέρωσις, ἑκατέρωθεν, ex utroque latere.

Ἑκαερσίαν, Dor. pro ἑκατέρωσε, ex utroque latere.

Ἑκαέρσιος, ου ὁ, ἡ, Dor. pro ἑκατερωσίδιος, ἑκατερωθεν

σωκλήσσομαι, v. pl. n. 9 m. ch. σωκλείσθην, ἐσωκλήσθην. Ion. proceram. ἐξελῶ, ἐξελάσω, ἐξήλασα, ἐξελήλακα, ἐξελήλαμαι, ἐξελάθην, ἐξελήλασμαι, ἐξελάσθην. Th. ἐξελάω, ἐξελῶ

-ξω, fiere: f. -ξω. pf. -ξεσμαι, p. m. -ξεσμενος.

Ξεσσαμενος, Ion. pro ξεσαμενος, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ξεσαω, -σω.

Ξεσσατο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ξεσαω, -σω, & ξεσσω: f. -ξεσσομαι, p. -ξεσμαι.

Ξεσσεν, 3. ſing. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ξεσαω, -σω, & ξεσσω: f. -ξεσσομαι, perf. paſſ. -ξεσμαι.

Ξεσσο, Dor. pro ξεσο, ſedebat: 2. ſing. imperf. à καθημαι.

Ξεσσυμενος, 1. pl. & 2. ind. paſſ. ἰσσυμαι, -συ, v. verbi ξυμαι, jubeo. Th. ξυω, idem.

Ξεσσυο, ας, ι, 2. 1. ind. & in 3. pl. ἐσσυο, verbi ξυμαι, jubeo: ab eod. them.

Ξεσταινω, 2. v. act. à ξεστος, lucror: f. -ανω, Th. ξεσ@, lucrum.

Ξεστανω, ας, ι, 2. 1. act. verbi ξεστοω, lucror; f. ξεστωσω & ξεστωσω. p. ξεστωκα. 2. ἐξεστωσα, Th. ξεσ@, -ος, lucrum.

Ξεστεω, torendi, 2. 1. Æol. pro ξεσαι, verbi ξεσω, tondeo: f. -ξεσω. p. ξεσμαι.

Ξεστοβολα, ας, ὁ, inducis: ab ἐχω χειρας, id eſt, cohibere manus.

Ξεστχημι, bieveram, Attice pro ἐσχημι, pluſq. p. m. ſic & in tertia perf. pro ἐσχηκει, Att. ἐσχηκη, verbi χαω, biſco: f. -ξω. p. m. -ξχημι.

Ξεχυτλιω, -ῶ, γυμνοω, exuo: f. -ωσω, 2. v. ſub. ἐξεχυτλωσα, -ῃ, -ῃ. perf. ἐξεχυτλωκα. perf. paſſ. ἐξεχυτλωμαι. 2. 1. ind. paſſ. ἐξεχυτλιθην, -θης, -θη. ab ex & χυτλιος, aquero.

Ξεχυτθη, reponatur: 3. ſing. 2. 1. ſub. paſſ. ejuſd. verbi.

Ξεω, combuſſi, 2. 1. act. à ξεσω, (ſublata futuri conſonante,) verbi ξεσω, -σω: f. -ξεσω, -σω, & -ξεσω. 2. 2. ἐξεσον.

Ξεσκελια, ας, ἡ, peritia jaculandi eminus: ab

Ξεσκελ@, ὁ, ἡ, longe jaculator: quod ab ἐκβαλ, procul, & βαλλω, jacio. p. m. βεβολα.

Ξεσκε, affectabat, imperf. à σκεδω, manum affero. Th. σκεδ@, cura, manus.

Ξεσσεν, -ες, -ε, exiſtam, imperf. act. à ξεσω, quod per reduplicationem dictum eſt, à εἰμι, ero.

ΓΞΗΛΟΣ, ν, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pacificus: q. ab ἀω, cedo.

Ξαρχεσθαι, ας, ι, prædicatus fui, 2. 1. ind. paſſ. à ξαρχαω, prædico: f. -ξω. p. -ξαρχα. Th. ἀρχ@, unde, ἡ, prædo.

Ξαυτι, dat. Poët. cauſâ: ponitur adverbialiter, pro ἐαυτῳ, ab ἐαυτ@, hi@: voluntarie.

Ξεδαμιζω, f. -ἰσω, p. -ικα, &

Ξεδαμιζομαι, -ἰσομαι, exterreſco, attonitus fum. 2. 1. paſſ. ἐξεδαμιζθην: ab ex & δαμιζ@, -ῶ, -ος, pavor.

Ξεδαμ@, ὁ, ἡ, ὁν, exparefactus, attonitus: ab eod. verbo & them.

Ξεδειμαι, -δῃ, -δῃται, aliquid exſpectare, publicum programma: ab ἐκδειμι, exeo, Th. δειμι, meo.

Ξεδιδρα, Dor. pro ἐκδρᾳ, exterrere, pret. inf. ab ex & δεω, cavco: f. δεσομαι. Vel etiam dici poſſet pro ἐκδεδρα, q. d. inf. act. verbi ἐκδιδρω, exeo. Th. ἐκδρα.

Ξεδιαινω, excalefacio, ἐκδιαινομαι, excalefio: ab ex & διαινω, f. -ανω, idem quod διαω, -ῶ, calefacio.

Ξεδιαινομαι, ejuſd. 2. 1. pass. f. -ῃ.

Ξεδιοσις, -ιος, ἡ, expoſitio, acc. ſing. ἐκδιοσιν: ab ἐκδιδωμι, expono.

Ξεδιδυ, 2. 2. inf. m. ἐκδιδ@, -ας, pass. m. ab eod. verbo.

Ξεδιδωμα, ατος, τὸ, ſcientia divina: ab ex & διδωμι, -ῶ, in 2. ſtatio, divino ore pronuntiatus: quod à Deis & ἐκδιδ@, quod à θεοις, dico.

Ξεδιδωσι, ὁ, ἡ, expoſitivus, ὁ, ἡ: ab ἐκδιδωμι, expono. Th. διδωμι, pono.

Ξεδιδ@, -ῶ, ὁ, ἡ, expoſitus: τοισδε ἐκδιδ@ πᾶ βριφη, exponere infantes: ab eod. verbo & them.

Ξεδλιβω, f. -ψω, p. -φα, exprimo, elido: unde ἐκτριβ@μιλιβ@, qui eliſis eſt teſticulis apud LXXII. Th. δλιβω, premo.

Ξεδλιψις, εως, ἡ, eliſio, item figura qua littera aliqua eliditur: à præc. verbo.

Ξεδυω, ἐκδυσω, ſacrificio expiare. Th. δυω, ſacrifico, mactо.

Ξεδυσσα, ας, ι, 2. 1. ind. act. verbi ἐκδυω, moveo, quod vide.

Ξεεσσε, imperf. à εἰμι, -ες, accurro: ex ἐεσσε, per Metath.

Ξεεσσο, Dor. pro ἐκεισο, 3. ſing. imperf. verbi κειμαι, miſceo. Them. κιγημι, idem.

Ξεηυρον, imperf. ἐκηυρ@, 2. 2. verbi ηυρω, vel ηυρισκω, invenio, aſſequor.

Ξεκαθαιρω, expurgo: f. ἐκκαθαρ@. 2. 1. ἐξεκαθηρα. 2. 1. imperat. ἐκκαθηρον, -ατω, & in 2. pl. ἐκκαθηρατε, -ερατε. 2. 1. ſub. ἐκκαθαρω, -ῃς, -ῃ. ab ex & καθαιρω, purgo.

Ξεκαθηρατε, expurgate, ejuſd. 2. pl. 2. 1. imperat. act.

Ξεκαιω, exuro, accendi: f. ἐκκαυσω. 2. 1. ἐξεκαυσα. p. ἐκκαυκα. p. paſſ. ἐκκαυμαι. 2. 1. paſſ. ἐξεκαυθην, -θης, -θη. exarſi. ab ex & καιω, uro: f. καυσω, -ῶ, & καιω. 2. 2. ἐκαον.

Ξεκαλιω, ſegneſco, malè ſuccumbo, deficio: f. -ιῶ. p. ἐκκεκαλικα. 2. 1. ἐξεκαλιον. 2. plur. 2. 1. ſub. act. ἐκκαλιωσι: ab ex & καλιος, malus, ignavus.

Ξεκαλιωδης, 2. 1. inf. m. ab

Ξεκαλια,

Ἐκκλίδω, ἐκκλῖνω : ab ἐκ & κλίνω, κλίδω : f. ἔκκλινα, p. ἐκκλίκα.

Ἐκκλίνω, ἐκκλινῶ, part. ἐκκλινῶν, ab ἐκ & κλίνω : dicitur de eo qui ex ἐκ & κλίνω videtur, ἐκκλίνω, ἐκκλινῶ, ἐκκλινῶν, ab ἐκ & κλίνω.

Ἐκκλινῶν, ἐκκλινῶντος, ἐκκλινῶντι, ἐκκλινῶντα, ἐκκλινῶντες, ἐκκλινῶντων, ἐκκλινῶντοις, ἐκκλινῶντας

Ἐλίσσω, f. ξω, P. ξω, *ELUO* : & Ἐλίττω, (in media forma.) *eligo*. impf. ἐλίσσον, -ον, -ον. p. m. ἐλλίξομαι, a. 1. m. ἐξελιξάμην, -ω, -ον. p. m. ἐλλιγμένος. pass. *eligor* : pract. pass. ἐλίλιγμαι. Th. λίγω, idem.

Ἑλιστικὸς, ἡ, *deflexivus* : ἡ ἐλιστικὴ, *ECLIPTICA* : ab

Ἕλλειψις, *defectio, derelictio* : ἐλλείπω, 3. fing. præf. sub. f. ἐλλείψω. p. ἐλλέλειμμαι, a. 2. ἐξέλιπον. 2. pl. a. 2. sub. act. ἐλλιπεῖν. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐλλείβδην, *inclusis sum*, & in 3. pl. ἐλλείβδην, *claudo*, a. 1. ind. pass. verbi ἐλλείβω, *claudo*.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *defectio, deficientia, ECLIPSIS* : multis etiam perperam figura in oratione, quæ ellipsis dicitur : à perf. pass. v. ἐλλείπω.

Ἐλλιπὴς, ὁ, ἡ, *vitiosus* : à 3. perf. perf. pass. verbi ἐλλείπω, *deficio* : Th. λείπω, *linquo*.

Ἐλλίλαδον, Poët. pro ἐξίλασον, a. 2. ind. act. ab ἐλλάσσω, quod vide.

Ἐλλιλάζω, -ίζω, præf. part. verbi λιλάζω, quod à præt. m. λίλαδα, Dor. pro λέλακα, formarum est, verbi λιλάζω, *latro*.

Ἐλλιλάδη, 3. pl. perf. pass. ἐλλιλάγμαι verbi ἐλλιλάζω, *obstrepere indoce* : f. ἐλλιλάγμαι, a. 2. ἐξίλαδον. Th. λιλάζω, *latro*.

Ἐλλιταργὴς, -ῶς, *solicitus*, part. perf. pass. ab ἐλλιταργέω, *soligo*, Th. λιτὰρ, *cibari*.

Ἐλλιταρῶς, adv. *solliciti* : ab ἐλλιτὰρ, *diffolvo*, quod vide.

Ἐλλίχμαν, a. 1. inf. med. ab ἐλλίγμαι, *digo*, quod vide.

Ἔλλοφ', pro ἐλλόφα, *furripuit*, a. 1. ind. act. verbi λλάπτω, *furor* : f. ψω. p. λλοφα. p. m. λλόφαμαι.

Ἐλλύθην, -ες, -η, a. 1. ind. pass. verbi λλύω, *evoco*, quod vide.

Ἐλλύω, idem quod ἐλλύθην quod vide.

Ἔλλυσαν, *inclusérunt*, Ion. pro ἔλλυσεν, 3. pl. a. 1. act. verbi λλύω, *claudo* : f. σω.

Ἔλλυσις, εως, ἡ, *vehemens fames*. Th. λιμὸς *efuries*.

Ἔλλυσιν in *fugam* verterunt, 3. pl. a. 1. act. verbi λλύω, *inclusi* : f. σω.

Ἐλλυθμὸς, *recubamus*, Dor. pro ἐλλιθμὸς, 1. pl. a. 1. ind. pass. &

Ἐλλύθην, -ες, -η, *intimatus sum*, Poët. pro ἐλλίθην, a. 1. ind. pass. verbi λλίνω, *incline* : f. νω. p. λέλλιμαι. a. 1. act. ἐλλιναι, p. m. λλίνασα.

Ἔλλυσθαι, a. 2. inf. act. ἐλλυσθὲ, a. 2. part. act. ἐλλυσθὼς, *defecerim* : 2. pl. a. 1. sub. verbi ἐλλεῖν, *deficio* : a. 2. ἐξέλυσον. Th. λύω, *linquo*.

Ἐλμινθὼδης, ὁ, ἡ, *helminthodes, vermiformis*, ab καὶ εἶδος, *species*, & th.

Ἕλμινς, ῖνθος, ἡ, *helmis*, ἐλμινθες in pl. *ECLOGÆ*, quales Marmis, &c. ab ἐλίσσω, *digo*. f. ξομαι. p. m. λίλιγμαι. Th. λίγω, *dico*.

Ἐλογάσατο, *excusa*. Th. λόγος, *dico*.

Ἐλογήσατο, *numera, repara, perpende, æstima*, vide in λογίζομαι.

Ἐλογοθεσία, ἡ, *computatio, æstimatio* : ab eodem.

Ἐλολύσσω, imperf. pass. à ἐλολύω, *commoveo*. f. ξω : Th. ἐλελίζω, *moveo*.

Ἐλοσυφόρησα, -ες, -ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλοσυφορέω, *furta abduco*. f. ήσω. quod ex ἕλος, *furtum*, (hoc à ἑλίσθω, *furor*.) & φέρω, *fero*.

Ἐλυζάνω, *mergeretur*, imperf. pass. à ἐλύζω. f. σω, *abluo*. p. ἐλύσμαι.

Ἐλυθῆναι, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἐλύω, *dispo*, quod vide.

Ἐλύετο, ες, ε, *audiebam*, imperf. verbi ἐλύω. f. σω, *audio*.

Ἐλύεσθαι, *abigere*, a. 1. inf. m. ab ἐλύω, *exsolvo*. Th. λύω, *solvo*.

Ἐλύσεος, εως, ἡ, *liberatio, imbecillitas*. acc. fing. ἐλύσιν. ab eod. verbo, & th.

Ἐλύσθη, ε, ἰ, ἀ, *dissolutus, languidus* : ab illo.

Ἐλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, *redemptio*. Th. λύω, *solvo*.

Ἐλύω, *EXSOLVO, dirimo, dispo, solvo, discedo*. f. ὑσω. pract. ἐλέλυκα. perf. pass. ἐλέλυμαι. a. 1. pass. ἐξελύθην, -ες, -η. pass. ἐλυθήσομαι, *deficiam*. ab ἐν & λύω, *solvo*.

Ἐμάσσατο, *ad insaniam adigere*. vide ἐκμαίνω.

Ἐμαυδήθην, -ες, -η, *perdisco, exsuesco*, ab ἐκ & μαυδάνω, *disco*. f. μαυδήσομαι. p. μεμαύδηκα. a. 2. ἐμαθον.

Ἐμαυσώ, -ες, -ε. 3. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, *insanio*, a. 2. inf. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἐμαψάμην, -ω, -ε. part. ab ἐκμάσσω, vel -ττω, *exsuge, absterge, exprimo*, imperf. ἐξέμασσον. f. ἐκμάξω. a. 1. ἐξμαξα. a. 1. part. ἐκμάξας, -αντος, &c. Th. μάσσω, *tango, absterge*.

Ἐμαχλάνω, *exarce*, præt. imperat. act. ab

Ἐμαχλάω, *meditor, exerceo*, ab ἐκ & μαλακὸς, *cura*. f. ήσω. p. μεμάχλημαι. Th. μάλη, *cura* est.

Ἐμβαμβάνω, 3. fing. perf. pass. verbi ἐμβάμμαι, *edico*. f. ήσομαι. ab ἐν & μάζω, *verbum, oratio*.

Ἐμβαλὼν, Ion. pro ἐξβαλὼν, *exiens*, 3. fing. a. 2. act. verbi ἐμβαλλω, exeo. Th. μολὼν *ieu* μόλω, *venio, advenio*.

Ἐμβάζω vel -άω, *exfugo, fugo*. Th. μάζω, *mitto*, item *fugo*.

Ἐμβασχαμάζω, *irrideo, fannis excipio*, imperf. ἐξεμβασχάμιζον, -ες, -ε, f. ίσω, & Att. -άσω, -άσεις, -άσει, (ἐκ & βασκάω, *fascino*.) perf. ἐμβεβασχάμικα.

ἐκκλίσεως : ab ἐκ & κεκκλίσθαι, *fuit flexus*, κλίνω *inflecto*. Th. *κλινω*, *κλιτυς*.

Ἐκκλίσας, a. 1. inf. ασ. ab *κλινω*, *inflexo*, *declino*, *accumbo effugio*, f. *inclino*. Th. *κλιν*, *κλι*.

Ἐκκλύσω, κλυσω *emisso fabo*. Th. *κλυ*, *κλυσω*. pft &

Ἐκκνίσω, pro ἐκκνίσω, *evado*, *exeo*, *claro evado*, *fabulor*, *divorto*, f. ἐκκνίδιον. p. ἐκκνίδαρος. a. 1. ἐξέκνισα, a. 1. imperat. ἐκκνισον, *dvm*. perf. ἐκκνίκαρος. ἐκκνίκαρος, *febrius fum*.

Ἐκκνίς, ιδος, ἡ, *vigilia*, *requies* : ab eod.

Ἐκκνίσσω, f. σω, p. σμαι, *fupero*, *evinco*. Th. *νικαω*, *νικο*.

Ἐκνίφω, Dor. pro ἔκνιφον, *purgavi*, *purgavi*. a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ψω. Dor. ξω. Th. *νιφω*, *νιφο*.

Ἐκνίφω, f. ψω, *tivo*, *expio*, *abftergo*. à *νίπτω*, *lavo*.

Ἐκνιφόω, ῶ, ῶσω, a. 1. ind. pafſ. à κνίζω, *fico*. Th. *νιφω*, *νιφο*.

Ἐκνίφω, ῶ, ἰῶ, Poët. idem ac ἐκνιφόω, *inuſitatus*, *inſolens*. ab ἐκ & νίφω, *lex*. Th. *νιφω*, hinc

Ἐκνιφῶς, adv. *inuſitatè*. ab iiſd.

Ἐκνοστήσωντες, *redeuntes*, dual num. a. 1. part. act. à νοστέω, *redeo*. f. *νοσω*.

Ἐκολίασαν, 3. pl. a. 1. act. à κολιάω, *cavo*, *concavum reddo*. f. κοῦ. a. 1. ἐκολίασα. Th. *κολιάω*, *κοιλο*.

Ἐκοιμήσαντο, *cubuerunt*, 3. pl. a. 1. m. verbi, κοιμάω. f. *κοιμω*, *cubare facio*, *inſtituo* ὄπη, ης, η, a. 1. pafſ.

Ἐκοίμησας, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω, a. 1. pafſ. ἐκοιμίσθην, idem quod κοιμάω, *facio dormire*.

Ἐκολάζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, *punio*. f. σω. a. 1. ἐκόλασα, ας, ε. perf. κεκόλακα.

Ἐκολόφισα, ας, ε, & in 3. pl. ἐκολόφισαν, a. 1. ind. act. verbi κολοφίζω, *aliquam infringo*. f. ἰσω. p. κεκολόφικα, à κολοφῶ, *colaphus*. Th. *κολοφῶν*, *κολοφ*.

Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3. pl. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pafſ. verbi κολοβόω, *contrabo*, *decurto*, *amputo*. f. ὠσω. p. κεκολόβωμαι. a. 1. ἐκολοβώθην. f. 1. pafſ. κολοβωθήσομαι, η, ται, quod à κολοβός, *mancus*, *mutilus*. Th. *κολο*, f. *κο*, *amputo*, *decurto*.

Ἐκόμισσε, ιε, ε, *duxi*, imperf. act. ἐκομίζομην, η, ντο, *ferebatur*, imperf. pafſ. verbi κομίζω, *fero* : &

Ἐκόμισαν, Dor. pro ἐκόμισε, *reportarunt*, ejuſd. 3 pl. a. 1. ind. act. Th. *κομιδ*, *κοτο*.

Ἐκομήσαντο, *obtinuerunt*, 3. pl. a. 1. m. ἐκομησάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, *fero*, f. ἰσω. p. κεκόμικα. Th. *κομιδ*, *κοτο*.

Ἐκομίσθαν, ης, η, *allatus fum*, a. 1. ind. pafſ. ejuſd. verbi.

Ἐκοίμησαν, pro ἐκόμησαν, 3. ſing. a. 1. ind. act. vide ἐκομήσαντο.

Ἐκόμησαν, a. 1. ind. act. verbi κομάω, idem quod κομόω, *crefco*, *crinitum ado*. Th. *κομο*, *κομη*, *crefco*, propriè *apri*, *dentis acuminis*.

Ἐκόνισσε, gem. σε, a. 1. Poët. verbi κονίζω, *pulvere fundo*. f. ἰσω. Them. *κόνις*, *pulvis*.

Ἐκόντι, & ἑκοντὶ, *ſponte*, *ultrò*, adv. ab ἑκών, ἑκοντος, *voluntarius*.

Ἐκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, *quieſco*, *ſedor*. f. σω. p. κεκόπακα. Th. *κοπο*, *κοπη*.

Ἐκορύσθη, ης, η, *ſtiſſus fum*, a. 2. ind. pafſ. verbi κορύσσω, *ſtindo*. f. ξω. p. ξα. p. m. κέκορυμαι.

Ἐκορύσσετο, το, ο, *incidebat*, imperf. ejuſdem verbi.

Ἐκοπώθην, ης, η, *defeſſus fui*, a. 1. ind. pafſ. verbi κοπόομαι, *fatigor*. Th. *κοπο*, *κοπη*, f. ψω.

Ἐκορέσθην, ης, η, a. 2. 1. ind. pafſ. verbi κορέννυμι. f. κορέσω. Th. *κορε*, *ſatio*.

Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi κορέω, *ſatio*, *ſatior*, *vorro*.

Ἐκόρυσσον, imperf. act. 3. ſing. verbi κορύσσω, *armo*. Th. *κόρυς*, υθος, ἡ, *galea*.

Ἐκόσμησαν, *ornati ſunt*, Hæroc. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. pafſ. verbi κοσμέω, ῶ, ἐκόσμησα, ας, ε, Th. *κοσμ*, *κοσμο*, *ordo*.

Ἐκὼν, ὼσα, ὸν, *volens*, f. g. ab ἑκών, ἑκοντος, *voluntarius*. quod vide.

Ἑκὼν, ὼσα, ὸν, ὁ, ἡ, *ſponteneus*, *voluntarius*, τὸ ἑκὸν ſubſtantivè, *liberum arbitrium*. Th. ἑκών, ἑκοντος, idem.

Ἑκουσιάζομαι, *ſponte offero*. &

Ἑκουσιασμὸς, ὁ, *ſponanea oblatio*. &

Ἑκουσίως, adv. *ultrò*, *ſponte* : ab ἑκούσιος, quod vide.

Ἑκπαλ', pro ἐκπαγλως, & ἐκπαγλοι, adverbialiter pro ἐκπάγλως, *vehementiſſimè* : quod &

Ἐκπαγλόμην, ἐμην, Ion. & Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor*, *ſtupeo* : ab

Ἔκπαγλος, ος, ον, ὁ, ἡ, *horribilis*, *ſtupendus*, *vehemens*, per Poët. Metathef. pro ἔκπλαγος, idem ab ἐκπλήσσω, *percello*, *perterrefacio* ; ab ἐκ & πλήσσω, f. ξω, *percutio*. a. 2. ἔπληγον.

Ἐκπαγλότατ, pro ἐκπαγλότατα, *terribiliſſimè*, voc. ſing. ſuperl. grad. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπάγλως, adv. Poëticum. ab ἔκπαγλος, quod vide.

Ἐκπαδὸς, ὁ, ἡ, ὁν, *illæſus* : item *inimodeſt affectus* : ab ἐκ & πάθος, quod à πάσχω, *patior*.

Ἐκπαίσθω, f. σθω, *ſuffitus*, *ſtrudo*. Th. *πάτ*.

Ἐκπάσω, f. σω, ξω, *trajicio*, à πάσσω, *tranſeo*.

Ἐκπαυσάμενος, *inſanis*, ſeu *fanatico more iratus* : ab ἐκ & παυσάμενος, *ceſſans audiens verbo*, & per reduplicat. ex ἐκ ſibi dictum volunt :

πολίτης: alii q. πάλαι τὰ φιλτάτα. Th. φίλος, carus.

Ἐπαλαῖος, adv. *jam olim*. Th. πάλαι, *olim*.

Ἐπαναβιῶ, vel ἐπαναβιῶμαι, *ascendo, experior*, ἐπανεβίωσα, 1. pl. præt. sub. f. ἐπαναβιῶ. p. ἐπανεβεβίωκα. a. 1. ἐξεπαναβίωσα. Th. ἀναβιῶ, *renatus*.

Ἐπανίημι, *emitto*, f. ἥσω. a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐπανεῖμαι· perf. pass. ἐπανεῖμαι, ἦσαι, ἦται. a. 1. pass. ἐξεπανεμβλήθην. a. 1. part. pass. ἐπανεμβλεθείς, & in pl. ἐπανεμβλεθέντες· ab ἐπὶ & πέμπω, *mitto*, f. πέμψω.

Ἐπανεμβλήσω, σις, ι, perf. act. verbi ἐπανεμβάλλω, quod adi.

Ἐπανέπτατο, *evolasti*. Dor. pro ἐπανέπτω, 2. sing. perf. pass. verbi ἐπανοπτάομαι, ἀμαι, *evolo*. f. ἐπανοπτήσομαι. p. πεπτάνημαι, quod ab ἐπὶ & πέτομαι, *volo*, &c.

Ἐπαπατίζω, *decipio, effugio callidè*, seu πλοκῇ usurpem.

Ἐπαπτίω, *everto, devasto*, f. ἐπαπτίσω, ἐπαπτίσουσι, in 3. pl. sic ἐπαπτίσουσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐπὶ & πτίθω, πτίσω, f. 2. πταπτίθω, & per Metathes. πεπτίθω. a. 2. ἐπαπτίσθην. p. m. πέπτισμαι.

Ἐπαπτίσαι, a. 1. inf. act. ἐπαπτίσουσ', pro ἐπαπτίσασι. dat. sing. a. 1. part. ab ἐπαπτίσω.

Ἐπαπτοι, pro ἐξέπτοιτο, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐπαπτάτην, a. 2. inf. ἐπαπτῆναι, ἦναι, ἀς, a. 2. part. act. ab ἐπαπτίθω, *excido*, quod vide.

Ἐπαπτόμαι, vide in ἐπαπτίθω.

Ἐπαπτύσσομαι, *expando*, f. ἐπαπτύξομαι. a. 1. ἐξεπτύξαμην. cum acc. ab ἐπὶ & πτύσσω, f. ξω, *pando, aperio*.

Ἐπαπτώσσομαι, 3. sing. perf. pass. ab ἐπαπτόω, *eloquor, enarro, edisſero*, ab ἐπὶ & πτόω, f. πτώ, *dico, memoro*. a. 2. ἐπεπτόμην. p. m. πεπτόημαι.

Ἐπαπτύω, perf. m. & ἐπαπτύκτης, perf. act. *editus sum*, &

Ἐπαπτώκατε, ὁτος, *enatus, editus*. part. perf. act. &

Ἐπαπτωκώς, f. g. pl. num. part. prær. m. ἐπαπτώκασι· ab ἐπαπτόομαι, *enascor*. Th. φύω, *gigno*, quod adeas.

Ἐπαπτίλλω, *exilio*. Th. πτάλλω, *salio*. f. λῶ.

Ἐπαπτίλλουσι, αντος, *elapſus*: ς ejusd. a. 1. part.

Ἐπαπτοπέομαι, Att. pro ἐπαπτοπάομαι, 3. sing. f. 1. m. verbi

Ἐπαπτοπίζω, f. ίσω & Att. σῶ, τῶς, τῖ. *ſtatuis* seu *filum* educo. ab ἐπὶ & πτοπίς, *textum*, seu *tela*.

Ἐπαπτω, *ebibo, exoto*. à πίνω, f. πίομαι. *bibo*.

Ἐπαπτῶ, *excido, expelor, arcumpo*. fut. ἐπαπτήσω. prær. ἐπαπτάκα. a. 2. ἐξέπτην, ες, η. 2. sub. πέτωμαι, ῃς, ῃ. & in pl. ἐπαπτώσιν· ab ἐπὶ & πτάω, *vado*.

Ἐπαπτώσσω, ὁτ, *animo perculſus*, a. 2. part. pass. verbi ἐπαπτώσσω, quod vide.

Ἐπαπτώσσω, σι, *plectri* seu *jugari more ſatis* ἐπαπτώσσω· & inde

Ἐπαπτώσσων, *plectrum* seu *jugorum cursus*; *exercitii genus*. Ab ἐπὶ & πτώσσω; Poët. πτάσσω, *jugorum*.

Ἐπαπτῶτος, gen. sing. ab ἐπαπτῶς, pro ἐπαπτῶς, ῶ, *expletus*. Th. πτῶς, *plenus*.

Ἐπαπτάσσω, a. 1. inf. act. ab

Ἐπαπτάω, *evanesco*. imperf. ἐξεπάτην, πας, πατ, ας, f. ἐπαπτήσω. a. 1. ἐξεπάτησα. a. 1. inf. ἐπαπτάσσω. Them. πτάω, *navigo*. f. πτήσω.

Ἐπαπτάπτατε, ῆς, ες, *terretem adſpectu, horribilis*. &

Ἐπαπτάπτω, ω, ῆ, ὸν, *attonitus*: ab ἐπαπτάπτω, *attonitus reddo*. f. ξω, perf. pass. ἐπαπτάπλαγμαι, ξαι, ται. Th. πτάσσω, *percutio*.

Ἐπαπτάσσω, *implco*. f. ήσω, p. ἐπαπτάπληκα. a. 1. ἐξεπτάπλησα. perf. pass. ἐπαπτάπλημαι, ab ἐπὶ & πτάσσω, *repleo*. Th. πτῶς, *plenus*.

Ἐπαπτάπωσις, σεως, ἡ, *explatio*. ab ἐπαπτάσσω, quod vide.

Ἐπαπτάρασσε, *perturbare*, prær. imperat. Ion. pro ἐπαπτάραττε, verbi ἐπαπτάρασσω, *perturbo*. Th. πτάσσω, f. ξω. *percutio*.

Ἐπαπτάσσω, vel Att. πτῶ, *percello, perterrefacio, ſtupefacio*, f. ξω. p. ἐπαπτάπληκα. a. 2. ἐξεπτάγην, imperf. pass. ἐξεπτάσσόμην, ῃ, ετο, & in 3. pl. ἐξεπτάσσοντο. a. 2. pass. ἐξεπτάγλην, ης, η, *percuſſus fui*. ab eod. them.

Ἐπαπτάω, *elus, elitus*: ab ἐπὶ & πτάω, f. πτήσω, *lavo*.

Ἐπαπτάσθαι τὴν ὁρμὴν, q. d. *extra menſes navigare*, h. e. *de ſano menſis ſtatu deturbari*, quod à πτάω ſeu πτάομαι, Poët. pro πτάω, *navigo*.

Ἐπαπτάσις, σεως, ἡ, *exſpiratio*. ab

Ἐπαπτάω, *exſpiro, efflo*. f. ἐπαπτήσω. p. ἐπαπτάπνευκα. a. 1. ἐξεπτάπευσα· ab ἐπὶ & πτάω, *ſpiro*.

Ἐπαπτάω, *eminus, procul*. adv. q. ἐπὶ πτάω, *ex pedibus*.

Ἐπαπτάω, *ſubduco, de adoptandum, alienis, efficio*: à πτάω.

Ἐπαπτάσις, ἡ, *ſimilis emiſſio; alienatio*, &

Ἐπαπτάτος, ὁν, *adoptatus*: à perf. pass. ἐπαπτάω.

Ἐπαπτάλμαι, *debellé, expertus*. &

Ἐπαπτάλμαι, idem ac πτάλμαι, *ad bellum excito*. Th. πτάλμος, *bellum*.

Ἐπαπτάω, *elaboro, excido, exerceo, exſcindo; laboret perfero*: à πτάος, *labor*, quod à πτάω, *facio*.

Ἐπαπτάομαι, *expedior*. imperf. ἐξεπτάμην, ω, ετο. f. ἐπαπτήσομαι. prær. ἐπαπτάμαι. 3. ſing. prær. imperat. ἐπαπτάσθω· ab ἐπὶ & πτάλλομαι, *eo*, quod à πτάος, *tranſitus*. Th. πτάος, f. ος. *tranſadigo*. prær. m. πέπτασμαι.

Ἐπαπτάζω, ἔ, ίσω, p. κα. *exquiro, quæro, comparo, ſuppedito*: à πτάος. Th. πτάω, *tranſadigo*.

Σκορακίζεσθαι, fortasse f. ἄπειμι, ἀπέρχεσθαι. a. 1. ἐξεσκορακίσθην. a. 2. part. ἀπεσκορακισμένος, ανη, ον. ab ἀπὸ & σκορακίζω, fortasse, quod à σκῶρ, stercus. Them. σκῶρ, venter.

Σκοτόω, idem quod ἀποσκοτόω, & hoc pro ἀποσκοτάω, evado: Th. σκότος, vado.

Σκυβάλλω, seu ω, f. βω, perficio, exigo, à σκύβαλον, focus.

Σκυτικὸς, ἡ, ὸν, eximius, elegans: ab ἀπὸ & σκύτος, decorus sum.

Σκυτίζω, operatus, a. 1. part. Imn. ab ἀπὸ & σκύτος, Ion. σκύτιον, facio. f. βω.

Σκώληκες, eximi, putridæ corruptæ. Th. σκώληξ, emo.

Σκωλήκιον, ejusd. pref. inf.

Σκωλήκιον, -ὸ, redimo: ab eod. th.

Σκωρὸν, ἄπαν, relinquo: & inde

Σκωρολίσσετ, dimittat, 3. sing. a. 3. opt. act. ἀποσκωλεύσεις, nom. pl. a. 3. part. act. ab ἀπὸ & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Σκώπτω, rideo, abhorreo. f. ψω. p. ἐσκώπτοκα. a. 1. ἐξεσκωψα: ab ἀπὸ & σκῶψ, lynx.

Σκώπτω, ης, ὁ, delapsio, calamitas: &

Σκωπτὸς, ὸ, ὁ, delapsus: à perf. pass. verbi ἐσκώπτω.

Σκωπτῶ, ἀνδίω, ἀνδίσω, ἀνδιστὸν, Th. σκοδάνημι, idem, quod adi.

Σκωτῶ, exanditus, cognitus: à 3. perf. perf. pass. præc. verbi.

Σμᾶμαι, ασῦμαι, σμήσομαι: ab ἐσμὸν, ἐσθίω. Th. σμῶ, bibo.

Σμεγάλθω, Boeot. pro ἐσμεγάλθεσθαι, 3. pl. a. 1. pass. vide in ἐσμεγάλθη.

Σμεγμα, clamavi, p. m: ἐσμεγμάλθαι, p. m. inf. pro ἐσμεγμάλθαι verbi σμέγω, clamo: f. 2. σμεγῶ. a. 2. ἐσμεγον. a. 1. ἐσμεξα.

Σμεγμάλθαι, erumpere: ἐσμεγμὸς, ὁσου, ὁ, qui erupit, verbi ἐσμήγνυμι: quod vide.

Σμάλλω, Dor. pro ἐσμήλλω, a. 1. verbi σμαλῶ, pro σμαλῶ, vide in ἐσμήλλω.

Σμᾶλλω, mixtus sum, per Sync. pro ἐσμᾶλλω, a. 2. pass. verbi σμᾶσσω, f. σω, misceo.

Σμᾶλλον, implebam, exsequebar. imperf. act. verbi σμάλλω, pro ἐσμᾶλλον, perficio. f. σμαλῶ. a. 1. pass. ἐσμάλθην, & per Epenth. ἐσμαλέθην.

Σμᾶξα, clamavi. & in 3. pl. ἐσμᾶξαν. a. 1. ind. act. verbi σμάζω, clamo. f. ξω.

Σμαραγῆσαι, σῶ, ὁ, a. 1. ind. act. verbi σμαραγέω, vociferor. f. ήσω. p. κεσμαράγηκα: à σμαραγὸς, clamor. Th. σμάζω, f. ξω, clamo.

Σμάραγος, pendebat, 3. sing. imperf. ἐσμαράγιον: verbi σμάραγος, seu σμαραγέω, suspendo.

Σμάραγον, pendebar, 2. sing. imperf. ab ἐσμαράγιον, ἐσμάραγος, & Ion. ἐσμάραγος, deinde Attici contractione ἐσμάρων, 1 imperf. verbi σμάραγος. a. 1. pass. ἐσμαράγθην.

Σμαραγὸς, ὸ, ὁ, clamor, sibilus, crepitus aquarum, à seq.

Σμάραγος, vel -ον, affringo, erumpo. Th. σμάω, frango.

Σμάω, ὦμαι, excido: Th. σέω, σμῶ.

Σμάωσα, pro ἐσμᾶσα, implevi, a. 1. ind. act. à σμάσσαιτο, pro σμάσσω, perficio; item impero: f. σμῶ. a. 1. ἐσμᾶσα, Attic. ἐσμᾶσα, & Pleonasm. Poët. ἐσμᾶσσα: hinc σμάσσω, dis, a. 1. imperat.

Σμᾶσθαι, radico, extirpo: f. δσω, perf. ἐξέσμᾶσμαι. a. 1. ἐξεσμᾶσθην. a. 1. sub. ἐσμᾶσθω, ης, ᾳ. a. 2. 3. pass. ἐξεσμᾶσθαι, a. 1. imperat. pass. ἐσμᾶσθω, ήτω. a. 1. part. pass. ἐσμᾶσθεὶς, ήσης, f. 1. pass. ἐσμᾶσθήσομαι. ab ἀπὸ & ῥίζα, radix.

Σμᾶσθαι, Poët. pro ἀποσμᾶσθαι, restringendi, a. 1. pass. quod vide.

Σμᾶσσω, pro ἐσμᾶσσω, 3. sing. a. 1. m. interpretatus est: ἐσμᾶσσε, ἔσμᾶσσε, imperf. act. ἐσμᾶσσον, litigabant, imperf. pass. verbi σμάω, secerno, judico.

Σμᾶσθαι, projicio: & inde

Σμᾶσις, εως, ὁ, projectio: à βάλλω, projicio.

Σμᾶσις, ὁς, ὁ, & ἐσμᾶσσος, ους, ὁ, &

Σμᾶσσος, ὁ, ὁ, effluxus: ab ἀπὸ & ῥέω, fluo.

Σμᾶσμαι, exquisitus sum, a. 1. ind. pass. verbi σμάω, palpo.

Σμᾶσμαι, 2. sing. a. 1. m. ἐσμᾶσμαι, ω, ασθ' ab eod. verbo.

Σμᾶσμαι, abstenditus sum, a. 2. ind. pass. ἐσμᾶσσω, ᾳ. 2. act. &

Σμᾶσμαι, ης, ὁ, imperf. act. verbi σμᾶσμαι, abstendo: f. 2. σμᾶσω.

Σμᾶσμα, perf. act. Att. pro ἐσμᾶσμα, occultavi, &

Σμᾶσμα, ας, ὁ, abstendi, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Σμᾶσμαι, per sphonem evacuo. Th. σέω, tabes & canalis.

Σμᾶσμαι, f. ἰσω, semen emitto: à σπέρμα, semen, quod à σπείρω, sero.

Σμᾶσμος, ὁ, ὁ, ὁ, excisus vel immunis à fundere; fundistragus: Th. δείκνυμι, pacifico.

Σμᾶσμαι, ὁ, ὁ, ὁ, six stadiorum: à στάδιον, vel -ον, stadium, quod ab ἵστημι, statuo.

Σμᾶσις, εως, ὁ, ECSTASIS, stupor, admiratio: item excessus mentis, ab ἐξίσταμαι, de statu mentis dejicio, mente alieno: ab ἀπὸ & ἵστημι, ῥέω: f. στήσω. p. pass. ἐσταμαι, σαι.

Σμᾶσμαι, ὁ, attonitus, mente alienatus, furiosus: item demens: ab iisd.

Σμᾶσμαι, immanis: f. ῶσω. p. ἐξέστηκα. p. pass. ἐξέστημαι, ῶσμαι, ῶσται. ab ἀπὸ & σπάω, porro, p. m. ἄσπημα.

Σμᾶω, 1. sing. Dor. pro ἐσῶ. ab ἐσῶμι, ῶς, ᾳ, Dor. ἐσῶς, ᾶς, ᾶ. a. 2. verbi ἐσῶμαι, ἐ, ἐσῶσω. p. ἐσῶκα. p. pass. ἐσῶσμαι: Th. σῶμι,

ἀλέσω, occido: f. ἀλέσσω. p. ἐλήλεκα. a. 2. ἐλεσον, & per Apocopen ἐλε, & in 3. sing. ἐλεσε, & per Apoc. ἐλε.

Ἐλεγχα. Poët. pro ἐλεγμαι, perf. act. verbi ἐλέγχω, occido.

Ἐλεδόν, & ἐλεδίν, adv. parcellim: & Ἐλεδόν, ὁ, extensus; item ampius. Th. τείνω, tendo.

Ἐλήλαδε, ἐλήλᾳ, a. 1. part. pass. ἐλασθείς, a. 1. inf. pass. ab ἐλάω, extendo: ab ἐλα & τείνω, tendo.

Ἐλήλεσι, Dor. pro ἐλήλασι, accisi sunt, 3. pl. a. 1. pass. ἐλήλεδα, verbi ἐλέω, interficio.

Ἐλήλεκα, perf. ind. act. verbi ἐλέγχω, occido.

Ἐλήλεκε, & Poët. κτήλεκε, retracto accentu, Æol. perf. part. pass. verbi ἐλέω, perf. pass. ἐλήλεμαι.

Ἐλήλεκον, Ion. paragoge pro ἐλήλαμεν, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐλήλεμαι, excido: quod abest & τέμνω, seco, scindo: f. 2. τμηδ. a. 2. ἐλήλεμον. p. τέτμημαι. p. m. τέτμημαι.

Ἐλήλεκται, perf. ind. pass. ἐλήλεμμαι, perf. part. pass. verbi ἐλέω, occido: f. 2. ἐλεδ. p. ἐλήλαμαι.

Ἐλήλεκτο, Ion. pro ἐλήλατο, 3. sing. sub. act. verbi τέμνω, scindo, Ion. & Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐλήλαντο, Poët. inserto κ, & Ion. addito ατ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐλήλεμαι, excido: ab ἐλα & τέμνω, seco: a. 2. ἐλήλεμον.

Ἐλήλᾳ, 3. pl. a. 2. Boëot. pro ἐλήλασι, ab ἐλάω, verbi ἐλέω, interficio. Vel pro ἐλήλασι, & per Syncop. ἐλήλᾳ, 3. pl. a. 1. act. à ἐλέω. Sic à ἐλέω, τὸ ἐλήλεμαι, possideo: a. 2. ἐλήλω, 3. pl. ἐλήλασι, per Syncop. ἐλήλᾳ.

Ἐλήλεν, 3. sing. a. 2. act. ἐλήλεμαι, verbi ἐλέω, occido: f. 2. ἐλεδ. p. ἐλήλαμα.

Ἐλήλιθμαι, perf. inf. pass. ἐλήλιθμι, interfectus sum: a. 2. ind. pass. à ἐλέω perf. pass. ἐλήλεμαι.

Ἐλήλιτον, ες, ὁ, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐλήλιτον, f. ἐλεῖν, idem quod ἐλήλω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Ἐλήλεξις, εως, ἡ, ordinatio, institutio actionis, ab ἐλήλεδα, quod vide.

Ἐλήλεχτε, εως, ἡ, perturbatio: ab Ἐλήλεχτεω, vel -χθω, perturbo: f. ἐν. p. ἐληλέχτηκα. a. 1. ἐξηνέχθην: ab ἐλα & ταράττω, commovere.

Ἐλήνας, per Syncop. pro ἐλήσεις, occidisti: ἐλῆς, pro ἐλήσεις, a. 1. verbi ἐλέω, vide in ἐλῆς.

Ἐλήνις, εως, ἡ, extensio; item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐλήλω, extendo: quod videas.

Ἐλήδεον, vel -ρον, instrumentum sciendi; item, profectus, delictus: Th. τέλεια vel τέλη ordinis.

Ἐλήλιος, Dor. pro ἐλήτης, 2. sing. a. 1. m. verbi ἀλέομαι, possideo: f. ἐλήσομαι. p.

ἐλήλημαι. a. 1. m. ἐλήνάμην; & ατ.

Ἐλήνατο, ἐλήσεσθαι fuerat, 3. sing. plusq. p. ab ἐλήνάμην, ut verbi ἐλέω. p. ἐλήλαμα. perf. pass. ἐλήλεμαι.

Ἐλήνται, Ion. pro ἐλήνται, seu ἐλήνται, 3. pl. plusq. p. pass. Sic ἐλήνται, Ion. pro ἐλήνται, 3. pl. perf. Nota verò & ἐλήλεμαι, pro ἐλήλεμαι, Ion. vel Attic. dici, ut & ἐλήνάμην, pro ἐλήνάμην, perf. inf. verbi ἀλέομαι, possideo.

Ἐλήνθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. verbi ἐλήτέμνω, expono.

Ἐλήνθεσμένοις, acc. pl. perf. part. pass. verbi ἐλήνθέμνω, enutrio: ab ἐλα & τρέφω, alo: f. -ψω. p. -φα. a. 2. ἐλήνθρον.

Ἐλήνίας, ας, ὁ, a. 1. part. act. ἐλήνίσας, ἄσα, extende, a. 1. imperat. act. verbi ἐλήλω, extendo.

Ἐλήνι, occidit, 3. sing. a. 1. act. ἐλήνεν, σε, ι, imperf. à ἀλέω, occido: f. ἐλήσω. p. ἐλήκα. a. 2. ἐλήνον.

Ἐλήλω, EXTENDO, educo: f. ἐλήσω. p. ἐλήλακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἐλήτεινον, ἄτω. a. 1. part. act. ἐλήτείνας, ασα, ab ἐλα & τείνω, tendo.

Ἐλήλοιτ' pro ἐλήλοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐλήλαω, quod vide.

Ἐλήλοιτες, Æol. pro ἐλήλοιτας, quam complevisset, a. 1. part. act. m. g. ab ἐλήλαω, quod vide.

Ἐλήλοντο, Dor. pro ἐλήλοντο, efficiet, f. 1. act. à τελέω, ad finem perduco, Th. τέλος, ους, τὸ, finis.

Ἐλήλω, perficio: ἐλήλω, præs. inf. f. ἐλέω. p. ἐλήτέλεκα. a. 1. ἐξετέλεσα. a. 1. sub. ἐλήλεδον, ες, ὁ, a. 1. inf. ἐλήνδέμεν, ab ἐλα & τέλος, finis.

Ἐλήνελες, ους, ὁ, ἡ, perfectus: ab ἐλήδ.

Ἐλήλιμαι, f. ἐλήσομαι, p. ἐλήλιμμαι, a. 2. ἐξέτμαμεν, a. 2. inf. ἐλήνάμεν, excido, amputo, castro. Th. τέμνω, scindo.

Ἐλήλιτα, ας, ὁ, perpetuitas: & ἐλήλιτος, perpetuò, pro ἐλήλιτ' ab ἐλα & τείνω, tendo.

Ἐλήνιτέτως, adverbialiter, intentus, enixè: compar. ab

Ἐλήνιτος, ἡ, ὁ, ἡ, intentus, assiduus: & hinc ἐλήνιτίως, Ion. pro

Ἐλήνιτός, vehementer, impensè; prolixè: ab ἐλήνιτείνω, quod videas.

Ἐλήνιτό, fut. ind. act. verbi ἐλήνιτείνω, extendo.

Ἐλήνι, habendum, adv. positionis ab ἔχω, habeo.

Ἕκτος, SEXTUS, ab ἑλξ, SEXTUS, Th. ἑξ, SEX.

Ἐλήνμαι, pro κέκλημαι obtinui, Poët. vel Attic. perf. &

Ἐλήνμένος, η, ον, qui possidet aliquid, perf. part. verbi ἀλέομαι, possideo.

Ἐλήνται pro κέκληνται, possident, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

Ἐλήνται, scil. ἔχουσι, Dor. pro ἑξ ἔκατον ἔχουσι,

χειν, ex ille tempore.

Ἐξαπίνης, ης, ητε, in 3. pl. imperfect. a. 1. m. verbi ἐξάπτω, perfidio: f. ἐξαφῶ, p. ἐξάπλημαι.

Ἐξαπίνης, pro Aphaer. Ion. vel Att. pro ἐξαπίνης, perf. inf. pass. ab ἐξάπτω, pro ἐξάπλημαι, perf. verbi ἐξάπτω, acquiro.

Ἐξαπίνης, expone: & 2. pl. ἐξαπίνης. imperf. ἐξαπίνης, ης, ητε, a. 3. m. ἐξαπίνης, ης, ητε & in 3. pl. ἐξαπίνης ab ἐκ & πίνω, pono.

Ἐξαυαίνω, HECTICOR febris: fum. ab

Ἐξαυαίνω, ῶ, in habitu positus: item qui hectica febri laborat. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξαυχένιος, ἔ. ἴον, valde bonus, cels, egregius: &

Ἐξαυχένιος, ος, ὁ, ἡ, expers honoris: ab ἐκ & τίμη, quod à τίω, honoro.

Ἐξαυχένιος, ἔ. ἡ, excussio: &

Ἐξαυχένιος, ἔ. ἡ, excussio: ab

Ἔκτρο῎ς, ὁ, ἡ, *SOCER*, vel *SOCERUS*, mariti pater. Et impr. Ion. ἑκυρὸς, *socer*, mariti mater: ut πενθερὸς, & -ρὰ, *socer*, & *socrus*, uxoris pater, & mater.

Ἔκτυψα, *incidi*: & in 3. pl. ἐκτύπεσαν, 2. 1. ind. act. verbi πτύσσω, *incido*: f. πύ, & Æol. κτύπω.

Ἐκτυφλίω, ῶσω, ὦ, 2. 1. ind. pass. verbi τυφλὸς, *cæcus*. Th. τυφλὸς, τυφλῶ, τῶ, τι, *extorrisco*.

Ἔκυφα, 3. sing. 2. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me*: f. φω.

Ἐκφάνω, *profero*, *evulgo*: ab ἐκ & φάνω, *in lucem edo*: f. φηνῶ, p. πεφάνηκα. 2. 1. ἔφηνα.

Ἐκφανεῖν, pro ἐκφανῆναι. Poët. & Ionic. 3. pl. a. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐκφανὴς, ἐῶς, ὁ, ἡ, *manifestus*, *illustris*: ab eod. verbo.

Ἐκφερίζω, Ion. pro ἐκφέρω, *efferre*, præs. inf. ab

Ἐκφέρω, ῶσω, ὦ, ΕΞΕΝΕΓΚΩ, *promo*, *profero*: f. ἐξοίσω. 2. 1. ἐξήνεγκα. 2. 1. imperat. ἔξενεγκον, ἄτω. 2. 1. part. ἐξενεγκὼν, ἐνεγκῶν. 2. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. 2. 2. inf. ἐξενεγκεῖν. ab ἐκ & φέρω, *fero*.

Ἐκφεύγω, ΕΓΓΥΓΙΟ, f. ἐκφεύξομαι, 2. 1ῷ. & ἐκφεύξεμαι. 2. 2. ἐξέφυγον. 2. 2. sub. ἐκφύγω, γῃς, γῃ. p. m. ἐκπεφύγα. Th. φεύγω, *fugio*.

Ἐκφεύξῃ, 2. sing. & ἐκφεύξεσθε, 2. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, ται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ἐκφοβίζομαι, ίσῃ, *perimesco*: &

Ἐκφοβῶ, *terrefacio*: f. ήσω, pert. ἐκπεφόβικα. 2. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ & φοβῶ, *terrefacio*, quod à φόβος, *timor*. Th. φοβοῦμαι, *fugio*, *timeo*: p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ὁ, ἡ, ὁ, *exterritus*, *consternatus*: ab eod. them.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio*, *elatio funeris*, *divulgatio*: ab ἐκφέρω.

Ἐκφορὶω, *efferre*, *exporto*. Th. φέρω.

Ἐκφόριος, ὁ, ἡ, ὁ, *exportatitius*, *divulgatus*, *peregrinus*: ab ἐκφέρω, *efferre*.

Ἐκφράζω, *eloquor*, *enarro*, *edisserere*: part. præs. ἐκφράζων, ζοῦσα, ζον. part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ & φράζω, *dico*: f. σω. p. κα. 2. 2. ἐκφραδὼν. p. m. πεφραδὼς.

Ἔκφραστος, ον, ὁ, *descriptio*: acc. ἔκφρασιν, gen. plur. ἐκφράσεων: ab ἐκφράζω, quod vide.

Ἐκφραστὸς, adject. verbale, ab ἐκφράζω.

Ἐκφρεσίλογος, *cogitatio*, *non curo*. Th. φρὴν, *cogitatio*.

Ἔκφυγα, pro ἐξέφυγα, 2. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio*: ab ἐκ & φεύγω, *fugio*: f. φύξομαι. 2. 2. ἔφυγον. Hinc ἐκφύγοιεν, 3. pl. a. 2. sub. φύγω, præt. m.

Ἐκφυσᾶν, *efflare*. Th. φυσῶ, *inflo*.

Ἔκφυτος, *insitivus*: f. ευς. p. ἐκπεφύτευκα. 2. 1. ἐξέφυτευσα, ν, ν. Th. φύω, *nascor*.

Ἐκφωνία, ίων, *exclamatio*, *vox*, *pronuntiatio*: Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio*, *pronuntiatio*, *evocatio*: à perf. pass. præt. verbi

Ἐκχαίνω, *effundo*, *exhaurio*: f. ἐκχεῶ, f. 3. ἐκχεῶ. 2. 1. act. ἐξέχεα, ἐξέχεα, & ἐξέχευα, ας, ε. 2. 1. imperat. act. ἔκχεον, ἄτω. 2. pl. ἐκχέατε, *effundite*. 2. 1. inf. act. ἐκχέαι. imperf. pass. ἐξεχεάμην, ω, ετο, ὅμην, ὅμεθα. Th. χέω, *fundo*.

Ἐκχέω, *sufficere*, *satis esse*, præt. inf. à χέω, *da mutuo*.

Ἔκχηλος, *utile erit*: q. d. ἐκ χήλου ἐσται.

Ἐκχεῦσα, *fundens*, ας, σῆς, σα. 2. part. pass. &

Ἐκχεύατο, ῦμαι, f. 1. ind. pass. &

Ἐκχεύω, *effundo*, *exhaurio*, pro ἐκχαίνω, 3. pl. pluſq. p. pass. ab

Ἐκχέω, vel ἐκχεύω, *effundo*: f. ἐκχεῶ. p. ἐκκέχυκα. 2. 1. ἐξέχευα. præt. pass. ἐκχεύαμαι. perf. pass. ἐκκέχυμαι. 2. 1. pass. ἐξεχύθην, ῆς, ῆ. f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, ῇ, ται. ab ἐκ & χέω, *fundo*, idem ac them. χῦω, *fundo*.

Ἐκχωρῶ, *excedo*, *discedo*. ἐκχωρήσομαι, 3. pl. præf. imperat. pft. *excedam*: f. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. 2. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρῶ, *progredior*.

Ἐκψύχω, *animam efflo*, *exhiro*: f. ξω. p. ἐξέψυχα, ἐκπέψυχα. ab ἐκ & ψύχω, *spiro*.

Ἐκωλύσατο, *prohibuit*, 2. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio*, *veto*: f. σω. p. κα.

Ἑκὼν, ὁντὸς, *voluntarius*: & in f. ῶ. ἑκόντος, ῶντος, *volens*. Hinc ἑκοντὶ, ὶ, ὁ, ἡ, *spontaneus*. ἑκόντως, adverb. *sponte*, *ultro*, & *de industria*. ἄκων & ἀεκὼν, *non voluntarius*, *invitus*.

Ἐλαία, ας, ἡ, *OLIVA*, *fructus olea*. Th. ἐλαῖαι, *plur. arbor*.

Ἐλάαν, *incitare*, Poët. pro ἐλάσαι, ἐλᾶς, præt. inf. ab ἐλάω, sic in 3. sing. præt. ind. ἐλάε, ἐλᾷ, & Poët. ἐλάα, *cursum init*: verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, *ducebam*, imperf. Ion. pro ἤλαυν vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω. 2. 1. ἤλασα.

Ἔλαδος, ες, ε, & Dor. ἐλάδος, *fatigo*. 2. 2. verbi καμάδω, *capio*: f. κἀμῶ.

Ἐλαθεὶς, *transiens*, ὼν, ὄντος. 2. 1. part. pass. ab ἐλάθω, verbi λανθάνω, *ago*: f. ἐλάσω. præt. pass. ἐλήλασμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, ἐλάτην: 2. 2. act. ἐλαθόμην, 2. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *latere*: f. λήσω. p. m. λέλαθα.

Ἐλαΐ῎α, ας, ἡ, *OLEA*, *OLIVA*, *arbor*: hinc ἐλαιῶν, ῶνος, ὁ, *arbor olivæ*.

Ἐλαίη, (& ἐλαίη, Poët. Epenth. ῃ,) ῆς, ἡ, *oleagina*: ab ἐλαία.

Ἔλαιον, ου, τὸ, *OLEUM*. Th. ἐλαία.

Ἐλαίω,

Ἐλάαν, Dor. pro ἐλᾶν. ab ἐλάω.

Ἐλαάς, άδος, ἡ, olivetum, ἐλαία, Idem. Th. ἐλαία, olea.

Ἔλαασε, ες, ε. 3. verbi ἐλαύω, sublimem do: prat. m. ἐλάασκε.

Ἐλαάσιος, ᾱ, ὁν, nomen gentile. Hebr. Izitæus.

Ἐλαβρία, ας, ἡ, ferocitas, a. 1. ab. verbi ἐλαφρόω, lædo.

Ἔλαβρε, ες, ε, ferocissime, ἐλαφρῶς, Idem. Th. ἐλαφρός, levis.

Ἔλαγε, pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. act. Ion. verbi ἐλαύνω, vide ἐλάω.

Ἐλάειν, compositæ, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάω.

Ἔλασαν, Ion. pro ἔλασσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω. a. 1. part. ἐλάσας, αντος, & Poët. ἐλάσσας.

Ἐλάσσασα, Poët. & Ion. pro ἔλασα, a. 1. act. verbi ἐλάω, impello.

Ἐλάσσε, ες, ε, a. 1. opt. Æol. pro ἐλάσειε, ας, verbi ἐλαύνω.

Ἐλάστωρ, ορος, ὁ, equorum agitator, ἐλαύνων Ion.

Ἔλαστρ, ατος, τό, lamina ductilis: ab ἐλαύνω, agito.

Ἐλαυνηδόν, Poët. a. 1. part. m. ἐλάσας, ας, ἁ, a. 1. ind. Poët. ab. quod verbo.

Ἔλασαν, trajecit, 3. sing. a. 1. Poët. ut & ἐλάσσαντο, 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐλάσσω, accus. contr. pro ἐλάσσονα, ας, ὁ. ab

Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, (& ἐλαχίων,) ονος, ὁ, ἡ, minor. ἐλάσσους, pauciores: compar. à positivo ἐλαχύς, parvus: in superl. ἐλάχιστος.

Ἐλατήρ, agitat, impellit: ab ἐλαύνω, ῶ, impulsor. Th. ἐλάω, f. άσω, agito.

Ἔλαφος, elegans, f. ι. verbi ἐλαφύσσω, f. άσω.

Ἐλάφισμα, ατος, τό, Elatis, nomen propr.

Ἐλάϊδι, ατος, ὁ, abies: ut ἐλάτης & ἐλάτινος, pro ἐλάτινος, dat. pl. Ion. inde ἐλάτεσσι, abiegnis.

Ἐλατής, οῦ, ὁ, agitator, auriga. Th. ἐλαύνω, agito: f. ἐλάσω. perf. pass. ἐλήλατος, ου, ον.

Ἔλατίνη, herba, nomen: &

Ἐλάτινος, η, & Poët. ἐλάτεος, ου, abiegnus: ab ἐλάτη, abies.

Ἐλατίμενος, ος, ον, a. 1. ind. act. verbi ἐλατμάω, ex fiindo: f. ίσω. à ἐλατμήρ, ῆρος, ὁ, lepidis: quod ex λάς, λάϊς, ὁ, lapis, & τμάω, frustum: ex p. m. τίτμημαι, verbi τίμνω, scindo.

Ἔλαττον, adverbialiter, pro ἐλάττονως, minus, parum: &

Ἐλαττόνως, minus valide: f. ἐλάω. a. 1. ἐλάσσω, à ἐλάω. ἐλαχύς, parvus.

Ἐλαυθάνεσθον, in ἐλανθάνεσθον, lateant, 2. pl. a. 2. sub. pass. ejusd. verbi.

Ἐλαύνω, vel -ανω, minuo, diminuo: f. ἐλάω. a. 1. ἐλάσσησα. perf. ἐλήλακα. præt. inf. pass. ἐλήλασθαι. Th. ἐλαχύς, parvus: ἐλάσσω vel -ττω, minor.

Ἐλαύνων vel -ανων, ονος, ὁ, vitium, defectus: à præc. verbo.

Ἐλάοντα, vide ἐλάσσω.

Ἐλάσσασι, ων, ὁ, diminutio: ab ἐλαύνω vide.

Ἐλάσσιμος, præt. inf. Ion. pro ἐλάσσειν, ἐλάσσειν ἐπίσσω, sequam attingere. ἐλάσσω, præt. imperat. verbi ἐλαύνω, agito: f. ἐλάω.

Ἐλάσσοι, 3. sing. præt. opt. act. & Ἐλάσσαι, pro ἐλάσσωσι, impellerent, nunc. dual. part. præt. ab

Ἐ'ΑΑΤΌΩ, Dor. ἐλάω, agito, provoco, duco: f. άσω, q. ab ἐλάω. p. ἐλήλακα, & Attic. ἐλήλακτα. Hinc perf. part. act. ἐλαλακώς, υῖα, ὸς. imperf. pass. ἐλαλάκοιμεν, ν, σο. perf. pass. ἐλαλάκτο ου, ωμ.

Ἐλάσσων, ονος, ὁ, ἡ, servitium: &

Ἐλάσσων, gen. Ion. ab

Ἐ'ΑΑΘΟΣ, ος, ὁ, ἡ, cervus, cerva: quasi ἐλάϊ ἔφις, quod serpentes è cavernis trahat.

Ἐλαφεία, ας, ἡ, levitas: ab

Ἐ'ΑΑΦΡΟΣ, ά, όν, levis & celer: inflar cervi, (dictum enim volunt q. ἐλαφρός, ab ἐλαφος.) item levis: hinc

Ἐλαφρίζω, levior: compar. &

Ἐλαφρός, levitor, celerior: ab ἐλαχύς, levis.

Ἐλαχύ, fortitus ᾱβ, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, sortior: f. λάξομαι. λάξομαι, & πλαθόμενος. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλαχα.

Ἐλάχεια, a. 1. act. verbi λαχαίνω, fodio.

Ἐλάχεια, adverbialiter, minime, in ἐλάχιστα, suprimis: ab

Ἐλάχιστος, η, minimus, parvissimus, brevissimus: superl. & compar. ἐλάσσων, minor, à μικρός, vel rhem. ἐλαχύς, parvus: exinde novus compar.

Ἐλαχύτερος, minimo minor: Ephes. 3. 8.

Ἐλαχύς, εῖα, ύ, a. 2. vide ἐλαχύς.

Ἐλαχυστόκος, ος, ον, qui alas vel pinnas parvas habet. μικροπτερος. ab ἐλαχύς, parvus, & πτέρος, ου, ὁ, ala.

Ἐ'ΑΑΧΥ Σ, εῖα, ύ, parvus, at μικρός, comp. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος, minimus.

Ἐλάω, agito, arceo: Poët. proth. ἐλαύνω. Ἐλάσω, Ion. pro ἐλάσσω, 2. sing. præs. ab

Ἐ'ΑΑΟΜΑΙ, ῦμαι, ου, & per proth. Poët. ἐλάομαι, desidero, capio, appeto: hinc

Ἔλαος, ὁ, & ἐλαία, ᾶς, ἡ, olivetum.

Ἔλα, & ἐλ, interferit, tegunt. 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) ἐλάσσι, ες, ε, verbi αἱρέω, capio: f. ἕσω. p. ἥρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Ἐλαφ-

Ἐλεήσω, ἡ, misereor, misereri, misericordiam habeo. Dor. ἐλεάσω.

Ἐλεήσω, f. ήσω, misereor, misereri, misericordiam habeo. Poët. Th. ἐλεέω, misereor.

Ἐλεηστής, οῦ, ὁ, nomen viri: Δ quarto. Hebr. Deus restituit.

ΕΛΕΔΑ, ης, vox nomen; vel vida, quia pauloante inspectar; quæ vide.

Ἐλεΐδιον, ὁ, τὸ, ELEUISCUM carmen: ab ἐλεῖν, idem.

Ἐλεΐσασθαι, ἐξ redarguisse, reprehendisse; &

Ἐλεΐσασθε, ἐξ, reprehensibilis; &

Ἐλεγμὸς, ὁ, reprehensio, reprehensio: omnia ab ἐλέγχω.

Ἐλεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. &

Ἐλέγξατε, ἐλέγξετε, 2. sing. a. 1. imp. act. ἐλέγξω, arguo, arguam, &c. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.

Ἐλεγξὼν, ὄντ, ὁ, redargutio: ab eodem theme.

Ἐλέγω: Dor. pro λέγω, imperf. verbi λέγω.

ΕΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, lamentatio, luctus, ELEGUS, carmen lugubre: q. ab ἐλεῖν, vel ἠλέγω, flentium vox.

Ἐλεγτὸς, ὸν, ὁ, probatus: &

Ἐλεγχὸς, ὸν, ὁ, ἡ, reprehensibilis: &

Ἐλέγχεσι, ejusd. imperf. probris dignissime vel notatus: &c.

Ἐλέγχη, ἡ, singul. a. 1. subj. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.

Ἐλεγχθῆ, ἐξ, ὁ, probatus, dolatus: & in pl. ἐλέγχθεν &

Ἐλέγχθη, ου, ὁ, ELENCHUS, argumentum, probatio: ab

ΕΛΕΓΧΩ, f. ξω, arguo, argumentor (vel exempla) demonstro, convinco, refuto: a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, &c. perf. ἐλήλεγχα. ἐλέγχομαι, redarguor, reprehendor. perf. pass. ἐλήλεγμαι, &c. a. 1. pass. ἐλέγχθην, 2. f. fut. pass. ἐλεγχθήσομαι, &c.

ΕΛΕΔΩΝΗ, ης, ἡ, ELEDONA, species quædam polypi.

Ἐλεεῖν, ἐλεεῖσθαι, Dialect. Lesb. pro ἐλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, capio: f. fut. p. ἑλῶ, &c. a. 2. ἕλον, &c.

Ἐλεεῖσθε, ἐξ, misericordia: ab ἐλεέω, misereor.

Ἐλεέω: præf. inf. ab

Ἐλεήσαιμι, ἐξ, misereor, misericordiam: vid. seq.

Ἐλεῖν, ἐξ, misereor, cum accusat. f. fut. a. 1. ἐλέησα, 2. 1. imperat. ἐλέησον, &c. a. 1. inf. ἐλεῆσαι, ης, ῆ, &c. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. pass. ἠλέημαι, præf. pass. ἐλεῆσθαι, misereri, misericordiam consequor. perf. ἠλέημαι, part. ἠλεημένος, η, ον, a. 1. pass. ἐλεήθην, 2. f. part. ἐλεηθεὶς, ῆσα, ἐν. Th. ἐλεέω, misereor, misericordiam consequor, 1. pl. a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Ἐλεήσων, ουσ, ὁ, ἡ, misericors: ab ἐλεῖν.

Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia: ELEEMOSYNA: donum quod in pauperes congeritur, Angl. contribution, alms, &, juxta quosdam, a Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεήμων, quod vide.

Ἐλέημι, misericors sum: 3. sing. a. 1. ἠλέησε, 2. 1. inf. verbi ἐλεῖν.

Ἐλέημον, ονος, ὁ, ἡ, imperat. act. ejusdem verbi.

Ἐλεήμων, ὄντ, ὁ, ἡ, commiseratus: Poët. Th. ἐλεέω, misereor.

Ἐλεήσω, ῶ, ἡ, idem quod ἐλεημοσύνη, Lacon. quod vide.

Ἐλεῖν, misericors, ὁ, ἡ, inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio: f. fut. p. ἑλῶ, 2. 1. ἕλον.

Ἐλεῖν, ὁ, ἡ, glica ab ἐλεῖν, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

ἕλεν, ver. Ind. Aor. 1. Act. ab ἕλω, ἕλλω, ἐλέω, ἐλάω, ἐλαύνω, ferio, percutio, &c.

Ἑλένη, ης, ἡ, Helena, Menelai uxor, Castoris & Pollucis soror, Thesei & Paridis amica, Hermionis mater, Iphigeniæ, Electræ, Pleistheni & Nicostratæ soror, Helenus & Deiphobi frater, Trojanorum bello famosissima, Dea Rhamnusia, Nemesis, Adrastea, Ramnusia, Rhamnusis, Rhamnusia Virgo, Rhamnusia Dea, Rhamnusia Nemesis, Rhamnusia Adrastea, Rhamnusia Virgo Nemesis, Rhamnusia Dea Nemesis, Rhamnusia Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Dea Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Adrastea Nemesis, Rhamnusia Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea Virgo Dea

Aor. pro ἐλελύθειν, plusq. p. m. ejusd. verbi.

Ἐλελυθέω, *advenio*, præs. part. m. f. g. ἐλελυθώς, ὁυσα, ὁς, quod a præt. m. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

Ἐλεός, ὁῦ, ὁ, ὃ. 1. ind. act. verbi ἐλέω, *misereor*. f. ἐλῶ.

Ἐλεῦμαι, *sumpturus*, 2. sing. 2. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, *sumo*. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Ἔλθε, Aor. pro ἐλθὲ, *veni*, 2. 2. imperat. &

Ἐλθεῖν, 2. 2. inf. ἐλθεῖ, 2. 2. opt. ἔλθοιμι, 2. 2. sub. verbi ἔρχομαι, *venio*.

Ἐλθέμεν, Ion. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, 2. 2. inf. ejusd. verbi.

Ἐλθὲς etiam &

Ἐλθὲ, Dores dicunt pro ἐλθὲ, *venire* vel *veniste*, 2. 2. inf. act. ab 2. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

Ἐλθὲ, ἐλθὲ, 2. & 3. sing. 2. 2. sub. act. sic & ἐλθὲτ pro ἐλθῃ, quod ejusd. verbi Ion. pro ἐλθῃ, 2. 2. sub. m. Paragog.

Ἐλθὲ, ναμεν, 3. sing. 2. 2. opt. act. ἐλθοίμεν, ην, 2. 2. opt. m. ejusd. verbi.

Ἐλθὸν, 2. 2. part. n. g. ἐλθόντ' pro ἐλθόντος, nom. dual. ἐλθόντω, acc. sing. m. g. ab ἐλθὼν, 2. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, *venio*.

Ἐλθόντεσσι, *advenientibus*, dat. pl. ejusd. particip. Ion. & Poet. pro ἐλθοῦσι.

Ἔλθοσαν, Boeot. pro ἦλθον, 3. pl. 2. 2. ind. Sic ἐλθέμεν, in Biblis pro ἐλθεῖν, 3. pl. 2. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

Ἐλθὼν pro ἐλθόντος, 2. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Ἔλιε, ες, ε, 2. 2. sub. act. &

Ἐλιεῖν, ῶσι, ῃς, 2. 2. part. verbi ἔρχομαι, *venio*. 2. 2. ἦλθον.

Ἐλίγμαινον, *complicabar*, f. 1. ind. pass. verbi ἑλίσσω vel -ττω. 2. 2. ἕλιγον. a. 2. pass. ἐλίχθην. Th. ἑλίκω, *verso*.

Ἑλίκη, ἡ, nomen viri, ἕλικος, Hebr. *Deus visitans*.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, imperf. ἑλικοβλεφάρουν, ους, 2. 1. ind. act. verbi ἑλικοβλεφαρίζω, *lapidibus feris*. ἀ ἕλιξ, *lapis*, & βλῆμα, *jacta*. p. m. βεβλημένος.

Ἑλίκων, acc. pl. ους ἑλίκωνας, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ὁ, *volumen*, & adject. sumitur pro *intortus*. Th. ἑλίκω, *verso*.

Ἕλικων, ος, ὁ, nomen urbis in Achaia, cetera multa sublata: item urbis majoris, inter astra: item ab Arcad. *Salix*, quod tortilis sit.

Ἑλικοβλέφαρος, ου, ὁ, ὃ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Venetris Epith. ab

Ἑλίκος, ὁ, *volubilis*, *niger*. ab ἑλίσσω, *volvo*. Th. ἑλίκω, idem.

Ἑλικρὶς, ὁ, ὁν, *curvatus*, *intortus*, *curvus*: quod ab ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. ἑλίκω, *volvo*.

Ἑλικτὸς, ὁ, ὁν, nomen mensili, nomen hebdomadis ab anfractuosis viis. Hinc

Ἑλικτὸς δὲ, ἡ ἕβδομὰς, dat. pl. Ἑλικτοῖς δὲ Ἑβδόμαις &

Ἑλικτὸς ἐφόδοις, pro Musis.

Ἑλικωπες, nom. pl. ab ἑλικωψ, cui oculi *versatiles*, *nigri*, vel *rotundi*: ab ἑλίσσω, *volubilis*, *niger* quod ab ἑλίσσω, *volvo*. (Th. ἑλίκω, *verso*.) & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, Th. ὄσσομαι, *video*.

Ἑλίκωπις etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τῆς ἑλίκωπος τὰς κόρας, à rotunditate circumvertendis.

Ἑλικωπίδα, acc. sing. *limis oculis* (tantum) *tentatem*. ab

Ἑλικωπὶς, ἴδος, ἡ. Dicitur de puella, *quæ amantium oculos ad se trahit*: vel, *quæ nigris oculis est decora*. vel, *intorsis suis volubilibus*, & *rotundis*, ab iisd. ἑλικωψ. supra.

Ἑλίννη, & ἑλίνδω, *quiesce*, *otior*, *sedeo*. q. ab ἑλίνω, *cessando*. ut sit conclusum vellue vivere.

Ἕλινος, ου, ὁ, *nemus*, q. ab ἑλίσσω, *circumago*. agitatur in arbore.

Ἕλιξ & ἑλικ, ικος, ὁ, *volumen*, *involucrum*, *gyrus*, *clavicula*, *armilla*, *annulus*, item *species hederæ*. Adjective etiam, pro *intorto* & *implicito*, *volubili*. Ab ἑλίσσω Th. ἑλίκω, *volvo*.

Ἑλιοὺλ, ὁ, nomen viri, ἑλίου, Hebr. *Deus Dei*.

Ἑλισσω, ας, ε, 2. 1. act. ἁ λιτανεύω, *precor*, *precatione*, f. ἑλῶ.

Ἑλισσω, ες, ε, *volvi*. & in 3. pl. ἑλισσόν, 2. 2. act. verbi λείπω, *linquo*. f. -ψω. p. m. λέλειμμαι.

Ἑλισσὼν, nomen mulieris, ἑλισσῶ. Hebr. *Deus juravit*.

Ἑλισσαῖος, ου, nomen Prophetæ. Hebr. *à Deo salus*.

Ἑλισσόμαι & ἑλισσόμενος, Dor. pro ἑλίσσομαι, præs. inf. verbi ἑλίσσω *circumvolvo*. Th. ἑλίκω, *volvo*.

Ἑλίσσων, 3. sing. & ἑλίσσωσ' pro ἑλίσσωσι, 3. pl. imperf. pass. verbi ἑλίσσομαι, *supplico*.

Ἑλίσσομαι, præs. part. pass. f. g. ab

Ἑλίσσω vel -ττω, & ἑλίσσω, seu -ττω, *volvo*, *circumvolvo*, *complico*. f. ξω. p. ἐλίχθαι. (pro augmento enim ἐλίσσω, pass. adsciscit ι.) perf. pass. ἐλέλιγμαι. ξαι, ται. Th. ἑλίκω, *verso*.

Ἕλκεθον, *retibili sunt*, Boeot. seu Mol. Syncop. pro ἑλκέσθην, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo*. f. -ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἑλίχρυσον, vel ἑλιχρύσου, ου, ὁ, planta agrestis, florem aureo coloris habens. ἀπὸ τοῦ χρυσὸς, ὅτι αἱ ἄνθαι ἔχουσι χρῶμα, ὃ τῷ χρυσῷ ὅμοιόν ἐστι. Interp. Theocr. in Idyl. 1.

Ἔλκε, *trahebat*, imperf. Ion. pro ἕλκεσκε, ες, 1. ἕλκεσκε, Ion. pro ἕλκου, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *trahо*. f. ἑλξω. quod vide.

Ἕλκει, *ulceri*, dat. sing. ab ἕλκος, ους.

Ἑλκέμεν, præs. inf. Ion. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, *trahо*.

Ἕλκω, vide in Ἑλκο.

Ἑλκόμενος, ου, ὁ, ἡ, longa vide ἑλκόμενος, ab Ἕλκω, trahe, & νόσος, ου, ἡ, morbus cum malitia.

Ἕλκων, ουσα, imperf. pass. Ion. pro ἑλκόμενος, ab Ἕλκω, trahe. quod vide.

Ἑλκώνυξ, υχος, ὁ, ἡ, cui longa est unguis, ab ἕλκω, trahe, & ὄνυξ, unguis.

Ἕλκων, ωνος, ὁ, f. ωνη, idem quod τὸ, Ἕλκυστήρ; item dilacero, vide.

Ἑλκύδριον, τὸ, trallium, ballando, attrahendo ac lapplingendo. Th. Ἕλκω.

Ἑλκυδρικὸς, ἡ, ὁ, violenter trallia: ab ἕλκω, trahe.

Ἑλκύζω, f. ύσω, idem ac ἕλκω, trahe.

Ἑλκόζω, f. ύσω, idem ac ἕλκω, trahe.

Ἑλκυστήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, VLCVS: dat. sing. ῆρι. acc. ῆρα. q. ab Ἕλκω, trahe. ob distractionem cutis, & continui divulsionem: vel quod vitiosos attrahat humores.

Ἑλκύω, εἰλκύσω, f. ύσω. p. Ἕλκυκα. perf. pass. ἕλκυσμαι, unde part. ἑλκυσμένος. Th. Ἕλκω, vide.

Ἑλκυστὴς, οῦ, ὁ, trallorius, attractivus: &

Ἑλκυστὸς, ἡ, trallus: dulcis: à τὸ, Ἕλκω, trahe.

Ἑλκυστὸς, ὁ, ἡ, &

Ἕλκυσμος, ου, ὁ, trallio: &

Ἑλκυσμὸς, ὁ, trahendo, rapio: ab

Ἕλκω, trahe. f. ύσω. a. 1. ἕλκυσα. (per s enim ἕλκω facit incrementum.) a. 2. inf. act. ἑλκεῖν. a. 1. part. ἑλκύσας, ἄντος. ab

Ἑλκῶ, τρώσω, & Metaph. vbi cum aliquo. imperf. ἕλκων. (augetur etenim Ἕλκω, ι post ι recipiendo.) f. ξω. p. κα. hinc ἑλκίς, ιος. ὁ, ἡ, trallio, ἑλκὰς, άδος, ἡ, idem. ἑλκὰς, άδος, ἡ, trallus. ἑλκάω, & ἑλκάζω, trahe. ἑλκωτικὸς, ἡ, ὁ, attractivus.

Ἑλκώδης, ους, ὁ, ἡ, ulcerosus: &

Ἕλκωμα, ατος, τὸ, ulceratum: &

Ἑλκωματικὸς, ἡ, ulcerativus: &

Ἑλκωσις, εως, ἡ, ulceratio: omnia à τὸ, ἕλκος, ulcus.

Ἕλλαβε, sumpsit. Poët. pro ἔλαβε, 3. s. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι, p. εἴληφα. & Att. εἴληφε, 3. s. ἔλαβον.

Ἕλλαδ, gen. sing. ab Ἑλλὰς, quod vide.

Ἑλλαβὴς, ὁ, ἡ, captus, apprehensus: pro ληπτὸς, ληφθὲς. Th. λαμβάνω.

Ἑλλαμένος, ἑλλάμενος: &

Ἑλλαμένος, Ion. & Poët. ὁ, ἡ, m. pro λαμπρὸς, ἡ, ὁ, clarus, ac illustris fere: ex ἐν & λάμπω, splendeo.

Ἕλλας, άδος, ἡ, Dor. pro Ἑλλὰς, hinc etiam pro Ἑλλησὶς ponitur, hinc

Ἑλλάσδε ναυσὶ, pro Ἑλλάδε.

Ἑλλαστέον, ἑλλαστέος, Dor. pro Ἐλαυνέον, ἐλαυνέος, idem valet, ac ἐλατέον, ἐλατέος, dicas. Ἐλάσσαι ἄνεμοι, Graecorum fudes.

Ἑλλὰς, άδος, ἡ, Graecia, dat. Ἑλλάδι. acc. Ἑλλάδα. Interdum adjective pro ἑλληνικὸς. Th. Ἕλλην, quod videas.

Ἑλλάω, Poët. pro ἐλάω, abscindo. a. 1. inf. ἐλάσσαι, ἐλάσσειν, ἐλᾶν, ἐλάσσειν.

Ἑλλεβόρειος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro Ἑλλεβόρειος, ου, ὁ, ἡ. HELLEBORINVS.

Ἕλλεβορος, Poët. pro ἔλαφος, fortasse fem. ου, ὁ. inf. act. verbi λαφύσσω: fortur. a. 2. sub. λάφυσσε, 3. s. pret. m. λάφυσσα.

ΕΛΛΕΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, HELLEBORVS, ELLEBORVS, vel ELLEBORVS, quo capitis gravedines sufficcantur.

Ἑλλεβόρωσις, dat. pl. Ion. ab

Ἑλλεβόρωσις, ὁ, ἡ, vinculum reflexum, ab ἕλλω, stringo. Th. ἕλλω, contrho.

Ἑλλεκτὸς, ἡ, ὁ, idem ac ἐλεκτὸς, quod adeas: ab

Ἕλλειμα, ατος, τὸ, reliquum, praetermissum, defectus: à λείπω, linquo. f. ψω. p. λειμμαι. a. 2. ἔλιπον.

Ἑλλειψὶς, εως, ἡ, defectio, praetermissum, defectus: item figura. ab ἐλλείπω. Th. λείπω.

Ἕλλεος, ους, τὸ, quasi ab ἕλλη, pernix.

Ἑλλεσχὸς, ὁ, ἡ, vaticinus, qui est in vaticinium ore & fermone: ab ἐν & λέσχη, ης, ἡ, fermocinatio.

ΕΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, HELLEN, filius Deucalionis: à quo auctore Ἕλλην, dicitur Graecus.

Ἑλληνὶζω, cum Graecis facio, Graecos imitor. Graece loquor. f. ίσω. p. ικα. ἑλληνίζω, perf. pass. ἑλλήνισμαι, unde est ἑλληνισμὸς, οῦ, ὁ, Graecismus. Th. Ἕλλην, Graecus.

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, Graeca, ας, ης, item Graecissa. &

Ἑλληνικὸς, adv. Graece. &

Ἑλλήνιστὶ, idem ac Ἑλληνικὸς, quod vide supra. &

Ἑλληνὶστὶ, ἡ, Graeca. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, ὁ, ἡ, Graecismus, proprietas Graecae linguae. &

Ἑλληνιστὴς, ὁ, ἡ, Graecissans. &

Ἑλλησὶ, adv. Graece, à perf. pass. verbi ἑλλήνιζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλλοδίκης, ου, ὁ, praeses ac judex certaminum Graecorum, qui & ἀγωνοθέτης, vocabatur. Th. ἕλλη, δίκη.

Ἕλλοβε, Poët. pro ἔλαβε, 3. s. ind. act. à λήβω, esse. f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, HELLESPONTVS.

Ἑλλὶσσω, ἑλλίττω, f. ξω, & ἑλλίσω, τω, est desse aliquid, imperfectus: ab ἕλλειμα, defectus. Th. ἕλλειμα, λείπω.

Ἑλλόγα, imperat. cum dat. ἑλλόγει, praes. imperat. f. ἑλλόγησω. a. 1. ἐνελλόγησα: ab ἐν & λόγος, ratio: ratium pernicies: ex ἐν & λέγω, ratio: quod à λογίζομαι, computo. Th. λέγω, dico.

Ἑλλόγιμος, ου, ὁ, ἡ, idem quod λόγιμος, cui interest, utilis. Th. λέγω, dico.

Ἕλλυτρα, ων, τὰ, pl. ab ἕλλω, quod vide.

Ἑλλυτὸς, & ἑλλυτὸς, piscis, ab ἕλλω, arripiendo piscium: quod vide.

ΕΛΛΟΒΟΣ, ου, ὁ, hirundo. vertitur etiam, murus. q. ab ἕλλω, contrho.

Ἕλλω,

Ἅλιτ, ἅλιτος, ἁλιτόν, ἁλίτη, ἁλίτης, ἁλίτη, ἁλίτης, ἁλίτη, ἁλίτης

μάσσω. Th. μάσσω, incerto.

Ἐμμένω, emoditus sum, a. 1. pass. verbi μιμόδιαμι, seu -ίω, modio: f. ξω. p. μεμόδαχα.

Ἐμμορέω, Dor. pro ἐμπολήσω, 3. sing. imperf. act. verbi μολορέω, pono, fero: ex μόλορ-, pondus, & φέρω, fero.

Ἐμμῶλιν, insaniri, a. 0. ind. pass. verbi μαίνομαι, insanio: f. μεμάμμαι.

Ἐμπέφαν, existi, 3. sing. a. 1. m. verbi φαίνω, vel -άω, absterge: f. ξω. a. 1. ἐμπέφα. perf. pass. μεμάμμαι.

Ἐμπέφνω, sabescit, 3. sing. a. 1. act. à μαφάω. Vide ἐμπεφάω.

Ἐμπεφάδιαι, ao, ω, exiliuntur: sum: & in 3. plur. ἐμπεφάδιαιον. a. 1. pass. à μαφάω, marcescere facio: f. μαφάσω. p. μεμάφαμμαι. perf. pass. μεμαφάμμαι.

Ἐμπεφάνιον, 3. pl. a. 1. m. verbi μαφάω, insanio. Th. μάφλ-, insanus.

Ἐμπεφάδιον, 3. dual. imperf. verbi μαφάω, φαμο.

Ἐμφὶς, acc. pl. f. g. ab ἰμφὶς, ὁ, ἡ, ὀτου, ης, ον. Th. ἰφὶ, ἐφ.

Ἐμφὶν, mei ipsius: dat. ἰμμιν, caret nom. sing. dual. nec non plur. Quoties verò pluraliter effertur, id fit divise: ἰμμὶς αὐτοὶ, mei ipsi. ἰμμὶς αὐτοὶ, vos ipsi. Sic ἰγὼ αὐτὸς, ego ipse. σὺ αὐτὸς, tu ipse, &c. ἰμμὶς, pronus med.

Ἐμπαφάδιαμι, ω, ανω, a. 1. m. à μαφάω, φαμο: 3. pl. imperf. ἰμπέφαν. f. μαφάσω, & ἰσω μαι. perf. pass. μεμάφαμμαι. a. 1. pass. ἰμπαφάδιαι.

Ἐμπὶν pro ἰμπὶδε, a. 2. imperat. verbi ἰμβαίνω, progredior. a. 2. ἰβάδιον. Ex ἰν & βαίνω, eo: f. βήσομαι.

Ἐμπαφάδιν, ανω, terebrari intuor: ab ἰμπαίνω, progredior, quod vide.

Ἐμπαίνω, imperf. Ion. pro ἰβάδιαινον: ab Ἐμπαίνω, ingredior: f. ἰμπήσομαι. p. ἰμπέβαφκα. a. 2. ἰβάδιον. a. 2. part. ἰμπάς, άδος. Th. βαίνω, eo.

Ἐμπάδιον, a. 2. ind. act. vide ἰμπαίνω.

Ἐμπαλάδιαι πόνοιδιν, Poëtic. incumbere ruinæ.

Ἐμπέμφω, conjicit, 3. sing. imperf. pro ἰπέβαλλε, irruebat: &

Ἐμπέλασδε, præs. imperat. pass. Ion. ab Ἐμπάλλω, injicio, impello, infero, ingredior, irrumpo: f. ἀλῶ. p. ἰμπέβλημαι. a. 2. ἰπέβαλον. inf. ἰμπαλέμεν. ab ἰν & βάλλω, facio.

Ἐμπάλοι, conjicerent, 3. sing. a. 2. opt. act. ἰμπάλοιμι. a. 1. part. f. g. &

Ἐμπάλοις, pro ἰπέβαλε, a. 2. per Syncop. ab ἰμπάλλω, quod vide.

Ἐμπάσσω. f. ἰσω. &

Ἐμπάσσω, intingo, immergo: f. ἰμπάξω. p. ἰμπέπαγμαι. a. 1. ἰπέπαξα. a. 1. part. act. ἰμπάξας, ασ\(\bar{α}\). Ex ἰν & πάσσω, tingo.

Ἐμπάς, άδος, ὁ, ἡ, a. 2. part. act. ab ἰμπαίνω, ingredior, quod vide.

Ἐμπάσσιμβδον, ὁ, ἡ, imperf. Ion. pro ἰπέβαλλε: ab

Ἐμπάσσω, rogno in: f. ἰσω. p. ἰμπέπαγμαι. a. 1. ἰπέπαξα. Th. βαίνω, eo.

Ἐμπάσσω, ων, ὁ, ingressus; filium, in quo lavamur: ab ἰμπάσσω, quod vide.

Ἐμπαφίφαγος, ὁ, ἡ, nomen propr. mariti: ab ἰμπάσσω, ingredior, (th. βαίνω, ω,) & φόνος, cæs.

Ἐμπεδάδιω, fabricando, invado, ingredior: f. ἰσω. p. ἰμπεδάδιαμαι. a. 1. ἰπεδάδιον, ab ἰν & δάλλω, insero. Th. βαίνω, eo.

Ἐμπέδιον, τὸ, arcualium, vas quod insertum ipsum premit: &

Ἐμπεδάδιος, ασ\(\bar{α}\). a. 1. part. act. ab ἰμπεδάδιω, instigo, quod vide.

Ἐμπεδάδιαν, Dor. & Poët. pro ἰμπεδάδιαν, injicere fecit, perf. act. &

Ἐμπεδάδιαον, per Syncop. Poët. pro ἰπεδάδιαμον, 3. pl. pluiq. p. act. ἰπεδάδιαμον, ab ἰμπάδιω, ingredior. Th. βάδιω, gradior: f. βήσομαι. p. βέβηφα. Ion. βέβαα: & in 3. pl. pluiq. p. act. Ion. ἰβεβάδιεον, per Syncop. βέβαον, ingressi eramus.

Ἐμπεδάδιε, -ῆσι, ingressui, insistens: & ἰμπεδάδιαι, perf. part. ejusd. verbi.

Ἐμπέδιι, Ion. pro ἰμπάς, 3. sing. a. 2. sub. ab ἰμπάδιω, ingredior: ex ἰν & βάδιω, eo: f. βήσομαι. a. 2. ἰβάδιον. a. 2. sub. βάδι, βάς, βῇ, & Ion. βέϊω, βέῃς, βέῃ, & Poët. βάω, βάῃς, &c.

Ἐμπάω, Ion. & Poët. pro ἰπέβαν, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Ἐμπάφω, Poët. pro ἰμπάς, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut εἴη, pro εἶναι) ejusd. verbi.

Ἐμπεδέ, insecundo, a. 2. imperat. &

Ἐμπεδέμεν, a. 2. inf. verbi ἰμπάδιω.

Ἐμπεδάδιω, facio ut insistat, impello, impello: f. ἰσω. p. ἰμπεδάδιαμαι. a. 1. ἰπεδάδιον. Ex ἰν & πεδάδιω, insc. Th. βαίνω, eo.

Ἐμπέδιον, instans, cum dat. imperf. ἰπεδάδιον. f. ἰμπεδήσω. a. 1. ἰπεδάδιησα, ας, ν, ab ἰν & δάλλω, vide.

Ἐμπεφαγμένος, ὁ, ἡ, EMBLEMA, opus alteri insertum: &

Ἐμπεδάδιη, ης, ἡ, injectio, irruptio, flumini ostium: ab ἰμπεδάδιω, immitto, Th. βάδιω, facio.

Ἐμπεδάδιμβδον, ν, insertus: sic

Ἐμπεδάδιος, ν, insertilis: ab eod. verbo & them.

Ἐμπεδάδια, ας, in medio fabulæ à nimis interpositu: ab

Ἐμπεδάδιος, ν, τὸ, q. d. insertellorium, pertillum, vectis, promuntorium: &

Ἐμπεδάδιον, ὁ, navis rostrum, acies vanguard: & loci nomen. Pind. ab illâ.

Ἐμπεφαγμένος, fato destinatus sum, pro ἐμπέφαγμαι Laconicè, adjecto β, Euphoniæ gratiâ, & subtato ι, perf. inp. pass. & inde

Ἐμπεφα-

Ἐμέρισσάμην, pro ἐμερισάμην, *partem* : & *partior*, *divido*, *sortior* : p. m. ἐμμαρμαι, pro μέμορμαι.

Ἐμέσσω, ἐμέσω, *in gremio*, *complectens* : ab ἐν & ἄγκος, *ingrediens*.

Ἐμεσογαμέω, ῶ, ἤσω, *frequenter inter miscet*, cum dat. imperf. ἐνεσεγαμέω, ἐμέσογαμον, ῶ, ἄνω. ab ἐν & ἄγκος, *sinus*.

Ἐμεσόγαμος, ὁ, ἡ, ὁν, ἐν ἀγκάλαις γαμούμενος ἢ γαμῶν, q. ab ἐν & ἄγκος, *in sinu* ejus qui ducit.

Ἐμεσσάω, ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo* : & inde

Ἐμεσσαίνω, ῶ, f. ἄνω, *stupor*, *vertigo* : &

Ἐμεσσαιμόω, ῶ, ῶσω, *attonitus*, *vertigine* : ab ἐν & ἄγκος, *sinus*. Th. ἄγκος, *tentigo*.

Ἐμέσσων, ονος, ὁ, (q. d. ἐν ὠδῖσι ὢν γενόμενος, ἐκ τῶν ὠδίνων) *EMBRYON* : *infans utero conclusus* : *fœtus*. Th. ἄγκος, *fœtus*, *pullulo*.

Ἐμεσσόω, ῶ, *prægnans*, *gravidus* : ab cod. thema.

Ἐμεσταμένως, ως, ἡ, ον, ἁ, ι. ind. act. verbi μεστάλλω, *prædico*, quod vide.

Ἐμέσσηθε, *invidit*, ας, ι, ind. act. verbi μεσσέω, *invideo* : f. σαι.

Ἐμεύδω, ῶ, pl. ω, ῶ. m. ἐμεύδω, ἔσω, verbi ἐμέω, *mitto* : f. ἔσω, p. ἐόκα, ας, ι. ἔκω, ας, ῶ.

Ἐμέφθη, Att. pro ἐμιάνθη, Ion. pro ἐμιάνθη, gen. sing. ab ἐγώ, ος.

Ἐμεφθήσω, σῃ, σῃ, ας, ι. pass. &

Ἐμεφθήσομαι, ῶ, pl. ω, ι. ind. pass. verbi μεφθέω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.

Ἐμέσσω, ας, ῶ, *mando*, ας, ι. act. verbi μέδω, *mitto* : f. μέδομ. p. μεμέδηκα. ας, ι. inf. μεδέειν.

Ἐμέω, gen. Ion. & Poet. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ, ος.

Ἐμή, *cura eram*, imperf. imperf. verbi μέλω. f. μελήσει. p. μεμέληκα.

Ἐμήκανε, *cura fuit*, ας, ι. ind. verbi μήλομ, *cura est*, imperf.

Ἐμήκη, imperf. verbi μέλω, *futurus fuit*.

Ἐμήμακεν, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo* ; quod infra videas.

Ἐμημεγμένον, ξυ, νυ, plusq. p. verbi μίγνυμι, *misceo* : f. μίξω. p. μέμιγμαι.

Ἐμήμεκτο, ῦ, ντο, plusq. p. verbi μέμυκα, *mugio* : f. μύξω. p. μέμυγμαι.

Ἐμήμερτο, 3. sing. imperf. verbi μέμαρτμαι, *incurro* : f. ἐσσομαι.

Ἐμῆν, *fumus*, Poet. pro ἐσμήν, ι, pl. præs. ab εἰμί, *fum*.

Ἐμῆναι, ἐσσι, Ion. pro εἶναι. ab cod.

Ἐμῆναι, & ἰμῆναι, Dor. pro εἶναι, ας, ι. inf. verbi ἐμέω, *mitto*. Poetis & ἰμῆν, esse ι. pl. ας, ι. act. ἴν, ἄς. in plur. ἰμῆν & ἰμῆς.

Ἐμήνιεν, 3. sing. imperf. verbi μήνιω, *cura*. Th. μήδω, ος, ν, *animus*.

Ἐμήνυν, imperf. act. verbi μήνω, *maneo* : f. μενῶ. ας, ι. ἐμείνα.

Ἐμῆς, ας, ι. part. m. verbi ἐμέω, *mitto* : f. ἐσω. ας, ι, ας, ας, ας, ι, m/ ἐμέω.

Ἐμήσατο, ας, ι. pass. ας, verbi ἐμέω, *vomo*.

Ἐμητικὸς, *vomitorius* : &

Ἐμητικὸς, ὁ, *vomitorius* : &

Ἐμητὸς, ὁ, ἡ, *vomitus* : item adject. *vomitu ejectus* : ab ἐμέω, *vomo*.

Ἐμητώθη, *dimissus fuit*, Ion. pro μεθεῖτο, ας, ι. pass. & μεθέμην.

Ἐμῆτι, μοι, gen. Dor. & Æol. pro ἐμοῦ, ἐμοὶ ἐγώ, ος.

Ἐ ΜΕΊΩ, ῶ, *VOMO* : f. ἐσω, p. ἐμήκα. & Att. reduplic. ἐμέμηκα. ας, ι. ἐμέσω. ας, ι. imperat. ας. ἐμεσον, ἄτω. ας, ι. inf. ἐμέμεν.

Ἐ'μεσσάτ', Ion. pro ἐμεσσάτ', μοι *ipsius*. Sic in acc. ἐμεσσ'ον.

Ἐ'μεσσ', acc. sing. f. g. ab ἐμός, ὴ, ὸν, meus a. ον. Th. ἐγώ, ος.

Ἐ'μεσσε, *misi*, ας, ι. m. verbi ἵημι, *mitto* : ας, ι. ας. ἧν.

Ἐ'μεσσε, ας, ι. ind. act. ἐμνήσμην, ας. ι. m. verbi μνάομαι, *insanio* : f. ι. m. μνήσομαι. p. m. μέμνημαι.

Ἐ'μεσσε, 3. sing. imperf. act. verbi μανῶ, f. ἄσω. quod vide.

Ἐ'μεσσόθην, Bœotic. pro ἐμεσσόθησαν, 3. pl. ας. ι. ind. pass. verbi μεσσόω, *incito* : f. ώσω, p. μεμεσσώκα. ας. ι. ind. pass. ἐμεσσώθην, ῆς, ας. ι. part. pass. μεσσωθεὶς, ῶσα, ἐν.

Ἐ'μεσσωσε, 3. sing. ας. ι. ας. ejusd. verbi.

Ἐ'μήσατο, *excogitavit*, *paravit*, 3. sing. ας. ι. m. verbi μήδομαι, *delibero*, *cogito* ; *cum filiorum quid facio* : f. ἔσομαι. Th. μήδ'ος, ος, ν, *cura*.

Ἐ'μαχεσσάμην, Ion. pro ἐμαχεσάμην, *molibantur*, 3. pl. imperf. verbi μαχέσσομαι, ῶμαι. Th. μαχάνη, *machina*.

Ἐ'μάασα, ας, ι, ας. ι. ind. act. verbi μάσσω, *pollino*, quod vide.

Ἐ'μαχε, *misi*, ας. ι. ind. act. ἐμίχθην, ας. ι. pass. verbi μίγνυμι, *misceo* : f. μίξω. p. μέμιγμαι.

Ἐ'μάνθη, *maculavi*, ας. ι. ind. act. verbi μαίνω, f. ανῶ, ἐκμάνω, *fundo*.

Ἐ'μανον, Ion. pro ἐμάνθην, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo* : f. ξω. p. χα.

Ἐ'μάθησε, 3. sing. ας. ι. m. verbi μιμνήσκω, *imitor* : f. ἐσσομαι.

Ἐ'μησαι, *expetiebatur*, 3. sing. imperf. verbi μέμων, *maneo*. Th. μένω, f. νῶ, *maneo* : ας. ι. ἐμεινα.

Ἐ'μὶν, & ἰμὶν, *mihi*, Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγώ, ος.

Ἐ'μὶξε, ας. ι. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo* : f. μίξω. ας. ι. ἐμιγην.

Ἐ'μίγνυτο, imperf. pass. verbi μίγνυμι, idem quod μίγνυμι, *misceo* : f. ι. pass. μιχθήσομαι. p. μέμιγμαι. ας. ι. pass. ἐμίχθην. ας. ῆ. ἐμίγλην.

Ἐμίμνομεν, *oderunt*, 3. pl. ας. ι. act. verbi μνάω, ῶ : f. ἔσω. Th. μισ'ος, ος, ν, *odium*.

Ἐμάδδετον, 1. sing. a. 1. m. verbi μαδάω, mando. Inus. Th. μαδέω, mando.

Ἐμάχθη, Ionic. pro Æol. & Dor. ἐμαχέθη, 3. pl. a. 1. pass. verbi μάχομαι, pugno: f. ἐμ.

Ἐμάχθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐμάω, Æol. pro ἀμάω: differt ω, vertit: ab ἄω, indo.

Ἐμβρυθῆ, Poët. pro ἐμβρύσῃ, a. 2. ind. act. verbi μορύσσω, differt: f. μορύσσομαι, a. 2. pass.

Ἐμεγάρτε, ἐΓr. ῆ, ὁ, farcens: ab

Ἐμεμηνώς, adverbii alicujus insania: f. ἐμμενής, μ. Th. μανήναι, insania.

Ἐμεμφίμοιρ, ὁ, nomen Servatoris, ἀλλαγὴ, ἀντάλλαγμα Græc. Hebr. notitiam Dei.

Ἐμεμφὴς, ὁ, nomen vici, ἀλλαγὴ. Hebr. propugnaculum.

Ἐμεμφίως, adv. dicte ritius: q. ἀλλαγὴ ἐκ ἐΓr. verbum: Th. ἔπος, dico.

Ἐμεμφὶς, ἀΓτίλλω, ἀλλάξω, carpo, ἀποκόπτω, exigo ab ἐμμένω, q. ἐκπίνω sango. Th. ἀμέργω, abstergo.

Ἐμμένω, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo, quod vide.

Ἐμμελετάω, f. ἤσω, meditor: quod à ἐμμελὴς, curam gero. Th. μέλει, cura est.

Ἐμμελητὸς, ejusd. adject. verbale.

Ἐμμελὴς, ἐΓr. ὁ, ἡ, ἐτὸν, concinnus: ab εὖ & μέλος, carmen: inde.

Ἐμμελὲς, & ἐμμελῶς, concinnè, artificiosè.

Ἐμμεμαὼς, ptæt. act. part. Ion. f. g. verbi μάω, cupio: f. μάομαι, p. μεμαὼς. perf. part. μεμαὼς, υῖα, ὸς, & per crasin μεμᾶσι, ῶσι, ῶτι.

Ἐμμενέων, incertus, gen. ἐόντΓr, & per Ionismum Poët. μεμνέων, accus. sing. ἐμμενέοντα. præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαὼς.

Ἐμμενὲων, præt. m. verbi ἐμμένω, insanio: ab ἐν & μένος, idem f. μανῆναι.

Ἐμμὲν, ἐμμένω & ἐμμὶν, Poët. Æol. & Dor. pro εἰμὶ, ego: ab εἰμὶ, sum.

Ἐμμενὲς, τὸ, insania: & adverbialiter, insaniter: ἐσται, f. ab ἐμμένω &

Ἐμμένω, Poët. & ἐμμένω, adv. constanter: ab

Ἐμμένω, ἐΓr. ὁ, ἡ, permanens: ab

Ἐμμένω, permanens perseveto: præt. inf. ἐμμεμένω, f. ἐμμένω. p. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐμέμνησα. ex ἐν & μένω, maneo.

ἘμμεσΓr, ὁ, ἡ, ἐν, intermedius, qui medium habet. Th. μέσος, medius.

ἘμμεσίΓr, ὁ, ἡ, ἐν, servans modum: ab ἐν & μέτρον, mensura.

Ἐμμεσὸς, ὁ, ἡ, ὸν, &

ἘμμεσΓr, ὁ, ἡ, ὸν, mensurus, a, um. vel ἐμμέτρος, vel -ος, mensura mulierum. Ex ἐν & μέτρον, mensis.

Ἐμμὶ, sum, Dor. & Æol. pro εἰμὶ, existo.

Ἐμμορ, ὁ, nomen viri ἀλλαγὴ. Hebr. lamentatio.

Ἐμμορὸς, ὁ, ἡ, ἐν, fortunatus, felix, per Metonk. pro μέτρος. præt. m. verbi μείρω, divido, fortior.

Ἐμμορὸς, ὁ, ἡ, malus Num. 1). 2. in ms. ἐμμόρους: sed rectius. in ms. μόρους. Th. μόρος, malus.

Ἐμνάομαι, Dor. pro ἐμνήσθην, 1. sing. a. 1. m. vide in loc. Sic ἐμνάοντο pro ἐμνήσθησαν, memoriam renovarunt.

Ἐμνήμονε, προσέχετε, pers. Act. per reduplic. & Pleonasm. 2d. 1. ab ἐμνήμων, memor, cado.

Ἐμνησα, memini, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco: f. μνήσω. p. μέμνησα. præt. pass. μέμνημαι: &

Ἐμνησθὴν, ης, ῆ, memini. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi. Th. μνάομαι, recordor.

Ἐμνήσατο, pro ἐμνήσθη memoravit erant. Poët. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι.

Ἐμογησα, ας, ε, laboravi, defessus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ἤσω, laboro: Th. μόγος, labor.

Ἐμογησ, mihi, dat. sing. ab ἐγὼ, ego: γ, adjectio Att.

Ἐμοὶ, Att. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐγὼ & Ion. pro ἐοῦ, gen. ab ἐμὲ.

Ἐμολε, venit, a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, advenio.

Ἐμόλησα, ας, ε, a. 1. ind. verbi μολύνω, inquino.

Ἐμὸς, ὴ, ὸν, MEUS, A, UM: ab ἐμοῦ, mei: gen. ἐγὼ, ego.

Ἐμὸχθον, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθέω, 2. pl. a μοχθέω, laboro: f. ἤσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, labor.

Ἐμὸν, tamen, idem quod ἐμοῦ.

Ἐμοῦ, ἐμοῦν, gen. pl. ab

Ἐμπεφυσμένος, ης, ον, a. 1. pass. verbi ἐμπνέω, inflo: ex ἐν & πνέω, flo. πνεύσω, comflo. f. πνεύσω. p. πέπνευκα. a. 1. ἔπνευσα. a. 2. ἔπνυν, ὴ, ὸ. pass. ἔπνεύσθην. p. m. πνεύσω.

Ἐμπέφυκε, Ion. pro ἐμπέφυκεν, 3. sing. præt. subjunct.

Ἐ'ΜΠΑΣΟΜΑΙ, σω, τάσθην habeo: f. ἐσομαι, hinc ἐμπασὸς, καὶΓr, ὁ, curator.

Ἐμπαστὸς, ἐΓr, ὸς, ὸν, insolitus, inusitatus: ex ἐν & πάσΓr, ὁΓr, ὸν, mortui, defuncti. Th. πάσσω, patior. a. 2. ἔπαθον.

Ἐμπαστὸς, ejusd. gen. sing.

Ἐμπεδίμνε, ὸς, ὸ, testimonium: ab

Ἐμπεζω, ιδω: cum dativ. imperf. ἐνεπαιζον. f. ἐμπεζω. p. ἐμπεπαικα. a. 1. part. ἐμπαίξας, ασα, ασ. pers. pass. ἐμπεπαισμαι. a. 1. pass. ἐνεπαίχθην. f. 1. pass. ἐμπαιχθησομαι. Th. παίω, ludo: f. ω & ξω.

Ἐμπαλὶς, ὸς, ὸ, krater: ab ἐμπάλλω.

Ἐμπεζόλῳ, 3. pl. f. a. 2. verbi ἐμπεζω, ιδω, quod vide.

Ἐμπαλιν, retro, contrà, è contrario: adv. ἐμπαλιν γνώμας, pravus sententiam. Ἐκ ἐμπαλιν τῆς ἐΓr in contrariam declinavit.

ambi. Th. πάλλω, vacillo.

Ἐμπεδόω, Ion. pro ἐμπλήσω, impleo. ἐμπεδόωσι, impleant. Alii per simplex λ, scribunt: vide in πιμπάω, impleo.

ἘΜΠΙΑΣ, & Ion. ἰμπίης, & Att. vel Dor. ἰμπὼς & ἰμπὼν, tumen, omnia, prorsus: q. ab ἐν & πᾶς, omnis.

Ἐμπεδάω, f. ήσω, infergo, intexo. Th. πέδαω vel πέδω, confergo, vincio.

Ἐμπεδὸς, masc. pl. n. ὸν, ab ἐμπέδω, firmum, rutum, & constans: ab ἐν & πέδον, solum.

Ἐμπεδόω, ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion. compedibus constringo: ex ἐν & πέδον. Th. πέδη, pedica.

Ἐμπεδόθεν, Poët. adv. ab ἐμπέδος, firmiter, constanter, assidue: quod vide.

Ἐμπεδομαχέω, ῶ, Poët. lubricitas, ærumnosus: ab ἐμπεδόω, firmus, (quod à πέδον, solum,) & μάχη, labor.

Ἐμπεδόν, Poët. adv. quod & ἐμπέδως, firmiter, rutò, perpetuò: ab ἐμπεδόω.

Ἐμπεδοπιστέω, ῶ, fidem servare: ab ἐμπεδόω, firmus, & πίστις, fides jurandum.

Ἐμπεδόω, ῶ, ὸν, ὸν, stabilis, firmus: ab ἐν & πέδον, solum.

Ἐμπεδώνιος, ία, ον, ὸς, ὰ, ὸν, qui firmum robur habet: ἐμπεδόν πέδον ἔχων.

Ἐμπεδῶσαι, f. ώσω stabilire: firmiter & constanter servo, seu observo: &

Ἐμπέδως, adv. firmiter, certò: ab ἐμπεδόω, stabilio. Th. πέδον.

Ἐμπεδῶσε, idem, per crasin, pro ἐμπέδωσε, quod vide: ab ἐμπεδόω.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, experientia: & inde

Ἐμπειρικὸς, ἡ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solùm medicinam novit & tractat. Angl. an Empirick: utrumque ab

Ἔμπειρος, peritus: unde ἐμπειρίης, peritè, adv. Th. πεῖρα, conatus.

Ἐμπελάω, præs. imperat: ab

Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, appropinquo Th. πέλας, adv. propè.

Ἐμπελάσσαι, & ἐλάω propè, juxta, adv. ab eodem.

Ἐμπελάσσασι, inter se committentes, a. 1. part. pl. num. ab

Ἐμπελάζω, & -άσσω idem quod πελάζω, & ἐλάω, appropinquo, admoveo. Th. πέλας, propè.

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπήγνυμι, infigo: f. πήσω. p. ἐμπέπηγα: ab ἐν & πήγνυμι, transfigo.

Ἐμπεφυλαγμένος τινὶ φυλάσσω, custodia ejus fidei commissa: perf. part. pass. ex ἐν & πείθω, credo. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐμπεφορημένος, perf. part. pass. ab ἐμπορέω, vendo. Th. πορέω, vendo. f. πήσω. p. pass. πέπρημαι. Th. πορέω, idem.

Ἐμπερόνη, ης, τὸ, vestis fibulis adfixa. Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à perf. pass. verbi πείρω, Th. πέρω, figo.

Ἐμπεσσάλλω, f. ήσω, insambalo: ab ἐν, πὶ & σάλλω, calco.

Ἐμπέτευν, inardebat, pro ἐνέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέτευν, 1. sing. a. 2. sub. & in 3. pl. ἐμπέτευν. ἐμπετεῦν, a. 2. inf. verbi ἐμπετάω, incido. quod vide.

Ἐμπέτευσαν, 3. pl. a. 2. sub. ejusd. verbi.

Ἐμπέτης, Dor. per Sync. & conversione ε, in τ, pro ἐμπέτευς, 2. sing. a. 2. act. ab ἐμπετάω, incido. Vel est imperf. ab ἐμπίπτω, pro ἐμπέπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ἐμπεπλεγμένος, implexa, perf. part. f. g. à πλέω, perf. πέπλεχα, & in m. voce πέπλεα. perf. part. πεπλεώς, πεπλεῶτα, & per Sync. πεπλέως.

Ἐμπεπόνη, innata est, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro πέφυκε, ab ἐμφύω, innascor. Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ῇς, ῇ, pro πεφύω, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, sed rursus, subscribi deberet. Th. φύω, nascor. f. φύσω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐμπεφυσμένος, & ἐμπεφυσιὼς, ῖα, ὸς, implexus: affixus, part. ab ἐμπεφύσκω, & in m. voce ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

Ἔμπεσε, Ion. pro ἐμπέσῃς, quod vide.

Ἐμπεσσυμβλάω, vel -ιπλάω, seu ἐμπεσυμπλάω, vel -ιπλάω, implico, satio: f. ήσω, p. ἐμπεσύμπλακα. ex ἐν & σύμπλακα, quod cum πλάω, ejusd. est origimis & significationis. Th. πλέω, plexus.

Ἐμπέσυστοι, 3. pl. præt. ind. pass. & ἐμπέσυσθαι, præt. inf. verbi ἐμπεσυμπλάω. &

Ἐμπεσύμπλα, impleto, Att. pro ἐμπεσυμπλάσθι, seu ἐμπεσυμπλᾶθι, præt. imperat. verbi ἐμπεσυμπλάω. ab eod. th.

Ἐμπεσοφαλίζω, ῶ, præs. part. ab ἐν & πεσσεύω, vendo. perf. pass. πέπεσσευμαι. a. 1. ἐπεσσεύθην. Th. πεσσεύω, vendo.

Ἐμπετάω, incido; invado; obvium fio: f. πτήσομαι. p. ἐμπέπτηκα. a. 1. ἐπτάμην. a. 2. ἐπέτην. f. m. ἐμπετήσομαι. ab ἐν & πέτω, cado. p. πέπτωκα.

ἘΜΠΙΣ, ἰδος, ἡ, calicis genus: q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. εύσω, fido, concredo, fidei committo: à πίστις, idem, quod à πείθω, fidei. Th. πείθω, persuadeo.

Ἐμπλακὼν, implicatus, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, implico, quod vide.

Ἐμπλάδην vel άω, f. άσω, illino, infergo, obfirmo; in massam formo. Th. πλάσσω, fingo.

Ἐμπλαστὸς, & -αστὸς, ὴ, ὸν, ad illinendum aptus: &

Ἔμπλαστρον, (sub. φαρμακὸν.) vel ἐμπλαστρα (sc. φάρμακα.) *EMPLASTRUM*, compositio ex emplasticis: ἐμπλαστρον, compositionem, ἐμπλαστὸς materiam respicientes.

ſpiciens. Angl. a platter: ab ἐμπλάω.

Ἔμπλεος, ος, ον, *plenus*: Ion. ab ἔμπλεος, quod ab ἔμπλεος, idem quod ſimplex th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλεόω, ῶ, 2. opt. m. verbi ἐμπίμπλημι, ſeu ἐμπιμπλάω, *implere*: ut δηλόω ex πίδηω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλήσω, *IMPLICO, irretio, intrico*: f. ἐμπλήξω. p. ἐμπέπλεγμαι. a. 1. ἐνέπλεξα, a. 2. ἐνέπλακον. præſ. paſſ. ἐμπλέκομαι, cum dativ. perf. paſſ. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. paſſ. ἐνεπλάκην. a. 1. part. paſſ. ἐμπλακείς, ἴσης, p. m. ἐμπεπλεγώς· unde ἐμπλακὴ, *nodus*: ab ἐν & πλέκω, *necto*.

Ἔμπλεος, idem quod πλέος, *plenus*.

Ἐμπλέω, ἐνεπλεύσα, ἐνπλεύσω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

Ἐμπλήδην, *confertim*, adv. ab

Ἐμπλήθω, *impleo, expleo*: f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπλησμαι. a. 1. ἐνέπλησα. perf. paſſ. ἐμπέπλησμαι, *impletus ſui*: a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐμπλήθη· ab ἐν & πλήθω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλήκω, ῶ, ἰ, ἠ, *attonitus, ſtupidus, vecors*: ab ἐμπλήσσω· quod vide.

Ἐμπλήμβρος, per Sync. pro ἐμπλησίμβρος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίμπλημι, *impleo*. Sunt qui velint eſſe præſ. part. verbi πλήμι, à πλήθω. Sed apud Suid. ſcribitur ἐμπλαμβρος, qui præterium eſſe innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus*.

Ἔμπλην, *præp.* adv. ab ἐμπλάω, vel ἐμπλήζω, per Sync. pro ἐμπλησίζω, *appropinquo*. Th. πλάω, *prope*.

Ἐμπλήσσω, Ion. pro ἐνεπλήσσω, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐμπλήζω, *impleo*: f. ἐμπλήσω. Th. πλέος, *plenus*.

Ἐμπλησθείς, ἐίσης, a. 1. part. paſſ. ἐμπλησθῆναι, a. 1. inf. ejuſd. verbi.

Ἐμπλήσσω, vel -ττω, *feriendo irrito, ingruo; obſtupefacio*: Th. πλήσσω, *percutio*.

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *nodus, implicatio*: ab ἐμπλέκω, *implico*. Th. πλέκω, *necto*.

Ἐμπλόμενος, Æol. pro

Ἐμπλόος, αία, ον, a. 1. part. act. & Ἐμπλώσας, ασα, αν, *inſpiratio*: &

Ἐμπλωτὸς, ὴ, *inſpiratus*: ab

Ἐμπνέω, & -έω Poët. *inſpiro, ſpiro*, cum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *ſpiro*.

Ἔμπνους & ἔμπνοος, ον, ὁ, ἡ, *ſpirans, vivus*: acc. ἔμπνουν· ab ἐμπνέω, *inſpiro*. Th. πνέω.

Ἐμπνύω, *reſpiravit*, pro ἀνεπνύσθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. à ἐμπνέω, *ſpiro, ſapio*: perf. ἐνέπνυσμαι. perf. part. ἐνενημμένος, *ſapiens*. Th. πνέω, *ſpiro*. f. πνεύσω.

Ἐμπολέω, f. ἐσω, *pedes implico, impedimento ſum*: &

Ἐμπόδιον, ου, τὸ, *impedimentum*, ex ἐν & πούς, *pes*.

Ἐμπόλησις, ἐως, ἡ, & -μὸς, ὁ, ἰ, idem, & ab iiſd.

Ἐμποδιστὴς, *impedit*: f. ἐσω. p. ἐμπεποδίσμαι, à ſeq. ἐμπεδίω, & πούς, *pes*.

Ἐμπόδιος, adv. *ante pedes, impedimento*: ἡ ἐμποδὼν, *obvius*: τὸ ἐμποδὸν, *præſentia*: ab ἐν & πούς, *pes*.

Ἐμποδὼν, *coram*. Dor. ex ἐμπροσθὼν, *in conſpectu*: ab ἐν & πρόσθε, *ante*. Alii pro ποδὸς.

Ἐμποιέω, f. ἐσω, *efficio in*, aut extrà, *infero, induco*. Th. ποιέω, *facio*.

Ἐμπολεῦσαι, *fecerant*, pro ἐνεπολήσαν, Ion. 3. pl. a. 1. ejuſd. verbi.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἧς, *mercatura, negotiatio*. Th. πολέω, *vendo*.

Ἐμπολάω, & ἐω, f. ἠσω, *vendo, compare*: vide ἐμπολέω.

Ἐμπολεμικὸς, pro ἐμπολεμικὸς, & πολεμικὸς, *bellicus, ad bellum pertinens*. Th. πολέμιος, *bellum*.

Ἐμπολέω, (idem quod -άω, ſeu ἐμπολάω,) f. ἠσω, *vendo, compare, emo*. Th. πολέω, *vendo*.

Ἐμπολή, ῆς, ἡ, &

Ἐμπόλημα, ατος, τὸ *emptum, comparatum*: à præc. verbo.

Ἐμπολιτεύω, & -εύομαι *verſor in republica, adminiſtro rempublicam*; item *verſor in*: ab ἐν & πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas*.

Ἐμπολῶντο, *ſibi comparabant*, pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἐμπολάω. Th. πολέω, *vendo*.

Ἐμπορεῖόμαι, *mundinor, mercor*, f. ἐσομαι. a. 1. m. ἐνεπορεῖσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος· *mercator*: ab ἐν & πόρος, *tranſitus*. Th. πορεύω, *tranſeo*. p. m. πέπορα.

Ἐμπορεῖσάσθω, ejuſd. 3. pl. imperat. præſ. paſſ.

Ἐμπορία, ας, ἡ, *mercatura, negotiatio*: acc. ſing. Ion. ἐμπορίην· ab iiſd. th.

Ἐμπορικὸς, ὴ, *mercatorius, negotiatorius*: &

Ἐμπόριον, ου, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus*: ab

Ἔμπορος, ου, ὁ, ἡ, *vector, mercator, viator*: ab ἐν & πόρος, *tranſitus*. Th. πορεύω, *tranſeo*, p. m. πέπορα.

ΕΜΠΟΤΙΑ, ας, ἡ, *EMPUSA, ſpectrum*.

Ἔμπρακτος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, dicitur de re, *quæ fieri conficique poteſt*: ab ἐν & πράσσω, *facio*.

Ἐμπρέπειν ἐν δόξῃσι, *inter homines conſpicuum eſſe, decori inter homines eſſe*: à πρέπω, *decorus ſum*.

Ἐμπρήθω, *incendo*: f. ἠσω. p. ἐμπέπρησμαι. a. 1. ἐνέπρησα. perf. paſſ. ἐμπέπρησμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro*.

Ἐμπρῆσαι, *incendiſſe*, a. 1. inf. act. &

Ἐμπρήσειε, 2. ſing. f. 1. act. ἐμπρήσειεν, f. 1. inf. &

Ἐμπρησθεὶς, *incenſus*, a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐμπρη-

Ἐμφυτος, ον, ὁ, ἡ & ἐμφυτικὸς, ἡ, ὁν, concretus, insitus, innatus: &
Ἐμφυτεύω, ῶ, ἡ, incredidi, ius: à perf. pass. verbi ἐμφυτεύω, quod adeas.
Ἐμφυτεύω, fitus, a. 1. part. pass. ab
Ἐμφύω, ferra incido, f. ἐσω, p. κα, a. 1. pass. ἐνεφύθην, ab ἐν & φύω, ferrâ fico.
Ἐμφυτον, coram, ante: ἐμφυτον, idem cum gen. Th. ἐνώπ, ante, coram.
Ἐμφυτερος, α, ον, anterior: ab ἐμφυτον, quod vide.
Ἐμφύω, inſitus, conſitus, f. ύσω, p. ἐμπέφυκα, a. 1. ἐνεφύην, cum dat. vel ſeq. εἰς. perf. pass. ἐμπέφυσμαι, a. 1. pass. ἐνεφύθην, f. 1. pass. ἐμφυθήσομαι ab ἐν & φύω, ſpuo.
Ἐμφυσάω, ſeu -ύω, vel -ιάω, incendo, f. ήσω & ἐμφυσητὸς, ἡ, ὁν, flatuoſus: ab
Ἐμφυσάω, ῶ, ἡ, ἠν, ignem excito, ignitum, ignì admotu: ἐμφυσῶν (ſc. θάλασσα,) bulcitus: ab ἐν & φῦσα, φυσῶ, τὸ, ignis.
Ἐμψαλλόκωμος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, fabulæ narro: f. ήσω· ex μῦθος, fabula, & λέγω, dico.
Ἐμψυχος, magicus, a. 2. act. verbi μυσσάω, magio: f. ήσω.
Ἐμφαίνουσι, 3. pl. præſ. ind. ab
Ἐμφαίνω, repræſento, illuſtro: ex ἐν & φαίνω, oſtendo: f. φανῶ. a. 1. ἐφηνα. a. 2. ἐφανον. p. πέφασμαι. præt. m. πέφανα.
Ἐμφανὴς, ἐς, ὁν, ὁ, ἡ, conſpicuus, manifeſtus: & hinc ἐμφανίσω, Ion. pro
Ἐμφανίζω, aperio: ab ἐμφαίνω, quod vide.
Ἐμφανίζω, indico, ις, patefacio, ante oculos pono: f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα. a. 1. imperat. ἐμφάνισον, ἀπὸ ἐμφανίσατω, a. pl. præſ. paſſ. ἐμφανίζομαι, apparco, ἐνεφανίθην, a. 1. ind. paſſ. ἐμφανισθήσομαι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν & φαίνω, oſtendo.
Ἐμφασις, εως, ἡ, repræſentatio, ſpecies expreſſa; ſimulatio: Lat. & Angli quoque emphaſin: &
Ἐμφατικὸς, ſeu -ατικὸς, ἡ, ſignificativus cum emphaſi. Angl. Emphatical: unde
Ἐμφατικῶς, & -ατικῶς, adv. ſignificanter: &
Ἐμφατικώτερον, & -ατικώτερον, compar. ſignificantius: ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, oſtendo.
Ἐμφερὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ſimilis, quod refert aliquid: ab ἐμφέρομαι quod ex ἐν & φέρω, fero.
Ἐμφορὸς, ου, ὁ, ἡ, perſecutus, metu perculſus: ab ἐν & φόβος, metus: à φέβομαι, timeo: p. m. πέφοβα.
Ἐμφορέομαι, ήσομαι, f. ἐνήσομαι, p. ημαι, repleo, ſatior, fruor: ab
Ἐμφορέω, ῶ, imporro, inſtigo. Th. φέρω, fero.
Ἐμφράσσω, vel θράω, f. ξω, p. χα, obturo, obſtruo, infercio, ἐμφέφραγμαι, a. 1. ſub. m. à φράσσω, ſepio; quod videas.
Ἐμφρων, ονος, ὁ, ἡ, mentis compos, prudens, ſapiens: ab ἐν & φρὴν, mens.
Ἐμφυὴς, ὁς, ὁ, ἡ, Poët. naturâ inſitus & ingenitus, naturalis: idem quod ἐμφυτος, hoc vide.
Ἐμφύλιος, α, ον, & ἐμφύλιος, ου, ὁ, ἡ, tribualis, inteſtinus: ex ἐν & φυλὴ, tribus.
Ἐμφυὴς, ὁσα, ὁς, ὁν, inhærens: a. 3. part. ab ἐνέφυν, ης, η, ab ἐμφύω, innaſcor: vide in φύω.
Ἐμφυσάω, ήσω, inſpiro, f. ήσω. a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω, ſuffio.
Ἐμφυσημα, ατος, τὸ, inflatio; item inflatum: à perf. paſſ. anteced. verbi.
Ἐμφυτος, ου, ὁ, ἡ, inſitus, innatus: ab
Ἐμφύω, f. ύσω, p. ἐμπέφυκα, ingenero: ab ἐν & φύω, gigno.
Ἐμψυχος, ου, ὁ, ἡ, animatus, ſpirans, vivus: ab ἐν & ψυχὴ, anima, vita.
Ἐν, (pro ἐνὶ & εἰν Poët.) IN, regit dat. & ſignificat quietem. Vertitur etiam per, cum, ut ἐν φόβῳ & inter, ut ἐν ὑμῖν & propter, ad, apud, de, pro, ergà, pro διὰ. Intra, etiam, & contra, penes, propè, coram: imò verò in ſacris literis per Hebraiſmum vim omnium præpoſitionum obtinet. Et ἐν, cum accuſ. pro εἰς. In compoſitione plerumque ſignificat in; interdum ad, contra, inter; augmentum quoque, & deficientem.
Ἐ'ν pro ἐκεῖ, ibi: & ἐν' pro ἐνεστι, licet.
Ἐν, ενεμ, nom. ſing. n. g. ἑνὸς, μίᾳ, ἑνὶ, ενεμ, ὁ, ἡμ.
Ἐ'νδεκάτη, ſcil. ἡμέρα, id eſt, alternatim, alternis vicibus.
Ἐ'νδα, ας, ὁ, Dor. pro ἐν, ης, ὁ, veſperi, ſcrè. Th. ἐνὸς, ου, ὁ, annus.
Ἐναγὴς, ὁ, ἡ, execrabilis, piaculo obſtrictus: ὁ ἐν τῷ ἀγαὶ ἐνέχομενος.
Ἐναγίζω, juſta perſolvere, parentare. Th. ἄγω, ἀγὸς, τὸ, veneratio.
Ἐναγκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector: f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ἀναγκαλισάμενος· ex ἀγκὰς λη, ulna. Th. ἀγκὰς, ulnæ.
Ἐναγκαλισμὸς, Att. pro ἀγκαλισμὸς, f. 1. ἀὴ
Ἐναγκωνίζω, cubita incumbo, inclino: ex ἐν & ἀγκὼν, ὠνος, ὁ, cubitus.
Ἐναγχος, nuper: ab ἐν & ἄγχι, propè.
Ἐνάγω, f. ξω, p. χα, induco, incito. Th. ἄγω, duco.
Ἐναγωνίζεσθαί τινι, adverſari, ſeu reſiſtere alicui: quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.
Ἐναγωνιστὴς, ὁ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus. Th. ἀγὼν, certamen.
Ἐνάζω, habitabat, 3. ſing. imperf. verbi ναίω, habito, f. σω. p. νένασμαι.
Ἐναίρω, præſ. inf. act. ab
Ἐ'ΝΑΙΡΩ, occido, interficio, ſpolio: f. ἐνάρω, a. 1. ἤνειρα. 2. 1. m. ἀνηρόμην.
Ἐναίσιμος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, ὁς, ab ἐν & αἶσα, ης, ſor-

ὴ, *fatum, pars, portio.*

Ἑ'ταλυτος, ος, ὁ, ἡ, *similis*: ab ἐτ & ἄλλομαι.

Ἑ'ταλος, ὁ, ἡ, idem.

Ἑ'ταλος, ος, ὁ, ἡ, *marinus, maritimus*: q. ὁ, ἡ ἀπὸ ἁλὸς, scil. ὄν ex ἁλὸς, ἁλὸς, ὁ, *mare.*

Ἑ'ταλασμὸς, οῦ, ὁ, *permutatio, permissum*: &

Ἑ'ταλὰξ, *alternatim, vicissim, versus*, adv. ab

Ἑ'ταλάσσω, *permuto, alterno*, in 1. pl. ἑταλάξωμεν, f. ξω, p. χα: ab ἐτ & ἄλλομαι, vel ἅλς, *mare.*

Ἑ'ταλὸς, ος, ὁ, ἡ, *varius, diversus*: Ionice, propriè dicuntur ea, quæ vicissim alterius in alterorum naturam migrant. Th. ἄλλος, *alius.*

Ἑ'ταλλάλη, nom. pl. a. 3. part. act. ab ἑτάλλομαι: ab ἐτ & ἄλλομαι, *capio*: f. ἁλοῦμαι, p. ἑάλωκα & ἐάλωκα. a. 2. ἐάλων, q. 3. inf. ἁλῶναι. a. 2. part. ἁλὼς, ἁλοῦσα, ὁς, ab ἅλωμι.

Ἑ'ταστα, *contrà*, vel pro ἑκάστοτε: ab ἐκ & ἄντα, *coram, apertè*, Th. ἀντὶ, *pro, &c.*

Ἑ'ταντα, *coram, ante*, cum genit. ex ἐκ & ἀντὶ, *pro, contra, &c.*

Ἑ'ταντία, ας, *contraria*: ἐξ ἐναντίας, adverbialiter, *à regione*: f. g. ab ἐναντίος, quod vide.

Ἑ'ταντίως, adv. *adversus, contrà*: ab

Ἑ'ταντίος, α, ον, ὁ, ἡ, *adversarius*: q. vim contrariam habens: q. ἐναντίας βίας ἔχων, ex ἀντὶ, *contrà*, & βία, *vis.*

Ἑ'ταντιόομαι, οῦμαι, f. ωθήσομαι, *adversor*: ab ἐναντίος, quod vide.

Ἑ'ταντίον, adverbialiter idem cum ἐναντίως: ab

Ἑ'ταντίος, α, ον, *contrarius, a, um*: ab ἐκ & ἀντὶ, *adversus*. Th. ἀπὸ, *pro*

Ἑ'ταντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*: &

Ἑ'ταντίωσις, εως, ἡ, *adversatio*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.

Ἑ'ταντίως, adv. *contrariè*: ab ἐναντίος, quod videas.

Ἑ'ταντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia*: ab ἐναντιόομαι, quod videas.

Ἑ'ταξὼ, a. 1. ind. act. verbi τάσσω, *æquo ac complano*: f. ξω.

Ἑ'ταπεδύσεσθαι, Ion, pro ἐναπεδύεσθαι, *se ostentabant*, 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἐπὶ, & δύνω, *ostendo.*

Ἑ'ταποθνήσκω, *morior*: ex ἐν, ἐπὶ & θνήσκω, *morior*: f. θανοῦμαι.

Ἑ'τασις, τὸ, ἡ, ὁ, *varius, diversus*: Ionice, propriè dicuntur ea, quæ vicissim alius in alterorum naturam migrant. Th. ἄλλος, *alius.*

Ἑ'ταλλόμαι, nom. pl. a. 3. part. act. ab ἑτάλλομαι: ab ἐτ & ἄλλομαι, *capio*: f. ἁλοῦμαι, p. ἑάλωκα & ἐάλωκα. a. 2. ἐάλων, q. 3. inf. ἁλῶναι. a. 2. part. ἁλὼς, ἁλοῦσα, ὁς, ab ἅλωμι.

Ἑ'ταιρος, *contrà*, vel pro ἐναντίον: ab ἐκ & ἀντὶ, *coram, apertè*, Th. ἀντὶ, *pro, &c.*

Ἑ'ταντα, *coram, ante*, cum genit. ex ἐκ & ἀντὶ, *pro, contra, &c.*

Ἑ'ταλία, ας, *contraria*: ἐξ ἐναντίας, adverbialiter, *à regione*: f. g. ab ἐναντίος, quod vide.

Ἑ'ταντίως, adv. *adversus, contrà*: ab

Ἑ'ταντίος, α, ον, ὁ, ἡ, *adversarius*: q. vim contrariam habens: q. ἐναντίας βίας ἔχων, ex ἀντὶ, *contrà*, & βία, *vis.*

Ἑ'ταντιόομαι, οῦμαι, f. ωθήσομαι, *adversor*: ab ἐναντίος, quod vide.

Ἑ'ταλλὼν, adverbialiter idem cum ἐναντίως: ab

Ἑ'ταντίος, α, ον, *contrarius, a, um*: ab ἐκ & ἀντὶ, *adversus*. Th. ἀπὸ, *pro*

Ἑ'ταντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*: &

ἀδὼν, ὁ, ἡ. ſub. τὸ ἀνδρὸς ξυρόν, τὸ ἐσον ab ἀ & δέω, ligo.

Ἐνδέκατος, pro ἑνδέκατος, eſtne ſus. erat. i. ſing. plusq. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἔνδειξις, ἐως, ἡ, demonſtratio, indicium. à perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἑνδέκατος, η, ον, τὸ, undecimus, ἕνδεκα, ex ἓν, unum, & δέκα, decem.

Ἑνδεκάδες, adv. undecies. &

Ἑνδεκάκις, ἀπὸ, ἐπὶ, undecimus. ab ἑνδέκατος, quod vide.

Ἐνδέκομαι, Ion. pro ἀποδέχομαι, admittere, probare. Th. δέχομαι.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, aſſiduitas. ab

Ἐνδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, perfectus, ab ἐντελὲς, perfectus, integer. (ab ἐν & τέλος, finis.) & ἔχω, habeo.

Ἐνδελεχίζω, f. ίσω, ſum aſſiduus, continuo: &

Ἐνδελεχισμὸς, ὁ, ἡ, aſſiduitas, continuatio: &

Ἐνδελεχῶς, adv. aſſidue: ab ἐνδελεχὴς, quod vide.

Ἔνδεξιος, adverbialiter, ἐπὶ, dextrè. ab

Ἐνδέξιος, α, ον, qui eſt ad dextram, proſper, fauſtus. Th. δεξία, dextra.

Ἐνδέομαι, αστος, τὸ, vinculum: &

Ἐνδεσμέω, f. ήσω, illigo, implico: &

Ἐνδεσμεύω, f. εύσω, illigatio, -amen, -atum, vinculum, faſciculus. ab ἐν & δεσμὸς, vinculum, quod à δέω, ligo.

Ἐνδέχεται, licet, fieri poteſt. impers. ab

Ἐνδέχομαι, f. ξομαι, ξεται, admitto, recipio. f. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. Them. δέχομαι, capio.

Ἐνδεχόμενος, poſſibilis, licitum: ab ἐνδέχεται.

Ἐνδέω, f. ήσω, illigo, implico, aſtringo, inzm. deſum, egeo habeo. ab ἐν & δέω, ligo, ligeo.

Ἐνδημέω, incolo, f. ήσω. p. ἐνδεδήμηκα. ab ἐνδήμος, manens cum populo ſuo. ex ἐν & δῆμος, populus.

Ἐνδήμιος, νόσος, morbus cividem populo peculiaris. ab eod. th.

Ἐνδήμοισιν, dat. pl. Ion. ἐνδήμοις, gen. pl. ab

Ἔνδημος, ου, ὁ, ἡ, qui in civitate vel domi eſt, domeſticus. Th. δῆμος, populus.

Ἐνδιάασιν, Ion. pro ἐνδιάουσι, 3. pl. imperf. act. verbi ἐνδιάω, meridior, in loca umbroſa deduco. Th. ἔνδιος, meridianus.

Ἐνδιαίτιος, α, ον, ὁ, ἡ, internus: ab ἐν & διαιτάομαι, quod adeas.

Ἐνδιαιτάομαι, indificari: &

Ἐνδιαιτάω, per deliciæ ſtando: ex ἐν, διὰ & ἀιτάω, frango. quod vide.

Ἐνδιατρίβω, immoror: ex ἐν, διὰ & τρίβω, tero, f. ψω.

Ἐνδιατριβὴν, immorandum: ejuſdem verbale.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere, ptaſ. inf. ex ἐν & δίδωμι, do.

Ἐνδιδύσκομαι, induor, cum accuſ. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ου, ατο, eſt verbum ſrequentativ. verbi ἐνδύομαι, f. ύσομαι: ab ἐν & δύω.

Ἐνδίδωμι, f. δώσω, in manus trado, præbeo; cedo, remitto. Th. δίδωμι, do.

Ἔνδικον, incitabant: pro ἐνέδικον, 3. pl. imperf. ab ἐνδίκω, verbi ἐνδίκομαι, immuto. Alii volunt eſſe a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ & ἴκω, mitto. Alii imperf. pro ἐνδίκουν, ab ἐνδίκω, (ut ἐνδίκουσι, à τίνυμι.) pro ἐδίκουν, ut ſit ſynecdoche ſuus. Th. δίκη.

Ἔνδικος, η, ον, ὁ, ἡ, Poët. pro δίκαιος, juſtus. ab ἐν & δίκη, jus.

Ἔνδινα, τὰ, inteſtina: ab ἔνδον, intus.

Ἔνδιος, α, ον, meridianus. Et ἔνδιον ſubſtantivè ponitur pro διαμεσήμβρια. hinc ἐνδιάω, meridior.

Ἔνδοθεν, adv. ex interiori loco: &

Ἔνδοθι, Poët. intus, in. ab ἔνδον, idem.

Ἔνδοι, INDV. Dor. pro ἐνδὸν, intus.

Ἐνδοιάζω, f. άσω, dubito: & inde

Ἐνδοιαστικὸς, ὴ, ὸν, dubius: & inde

Ἐνδοιαστὸς, ου, ὁ, ἡ, & ἐνδοιαστὸς, dubius incertus: &

Ἐνδοιασμὸς, ὁ, ἡ, &

Ἐνδοιαστὴ, ὴς, ἡ, dubitatio. ab ἐν & δοιάζω, dubito, à δοὶς, dubium. Th. δύο.

Ἐνδομυχέω, ῶ, ὁ. Poët. & Dor. pro

Ἐνδομυχέω, ῶ, ὁ. intus vel domi pugnans. ab ἔνδον, intus, & μυχὸς, pugna.

Ἐνδόμυχος, ſuppellex: quæ ſunt in ædibus ἔνδον μένοντα.

Ἐνδόμυχος, ου, ὁ, ἡ, pile, moles extra ad munia faciendæ. ab inuſit ἐνδομέω. Th. δέμω, ſtruo.

Ἐνδόμυχος, ου, ὁ, ἡ, interſinus. ex ἔνδον, intus, & μυχὸς, penetrale.

Ἔνδον, intus, adv. & pro ἐν. hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus.

Ἐνδοξάζω, glorifico, f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. paſſ. ἐνδεδόξασμαι. a. 1. paſſ. ἐνδοξάσθην, ας, ατο, ἡ. 1. ſub. paſſ. ἐνδοξασθῆναι. a. 1. inf. ἐνδοξασθεὶς, ἐσα, ἐν. ab ἐν & δόξα, gloria. Th. δοκέω, videor.

Ἐνδοξάσθη, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ἐνδοξάσθω, ſub. paſſ. ἐνδοξάσθω.

Ἔνδοξος, ου, ὁ, ἡ, nobilis, glorioſus, opinabilis: ἔνδοξα, τὰ, res gloriosæ, in comparat. ἐνδοξότερος. in ſuperl. ἐνδοξότατος, ab iiſd.

Ἐνδόσιμος, ου, τὸ, carminis, orationis, vel cantionis exordium; incitatio, occaſio: &

Ἐνδοσιμὸς, ου, ὁ, ἡ, gratuitus: &

Ἔνδοσις, εως, ἡ, remiſſio: ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἐνδότατος, η, ον, intimus: &

Ἐνδοτάτω, adv. intimè. ſuperl. ex

Ἐνδότερος, α, interior: &

Ἐνδοτέρω, adv. interius: compar. ab ἔνδοθι, intus.

Ἔνδρυον, ου, τὸ, cor & medulla arboris: &

Ἔνδρυος, ſeu —ος, ὁ, ἡ, arbor: ex ἐν & δρῦς, υὸς, ἡ, quercus.

Ἐνδρυόδδομαι, ῶμαι, ὁ, ἡ, nemoroſus: ab ἐν & δρυόδδης, querneus. Th. δρῦς, quercus.

Ἐνεατὲως, promptè animo, diligenter, Poët.

poët. adv. ἐνδομύχως, *alte*.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, *INDUMENTUM, vestimentum*: ab ἐνδύω, *indue*; quod vide.

Ἐνδυναμόω, *corroboro*. f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωμαι. a. 1. ἐνεδυνάμωσα. præt. pass. ἐνδεδυνάμωμαι, *invalesco*. imperf. pass. ἐνεδυναμούμην, ούμαι, ώ, ούμενος, ἐνδυναμοῦσθαι. ex ἐν & δυναμόω, *roboro*. Th. δύναμις, *robur*.

Ἐνδυτήρ, num. pl. præs. part. ab ἐνδύω, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδύω, quod vide.

Ἐνδυτός, ἐτρη, ἐτρον, f. ἐνδύσω. a. 2. ἐνέδυν, υτί, ύς, ab ἐν & δύω, δύσω & δύσομαι, *subeo*.

ΕΝΕΑΤΟ, *celeriter*, ὀρθῶς. q. duobus momentis.

Ἔνδυτος, *indutus*, a. 2. part. f. g. ab ἐνδύω, ἐνδύσ-ομαι, verbi ἐνδύω. Th. δύω, vel δύνω, *subeo*.

Ἐνδυτός μάχη, ης, ον, a. 1. part. m. & Ἐνδυτάων, ᾶ. pl. a. 1. imperat. m. ἐνδύσαντες, ᾶ. pl. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, *indue*, quod vide.

Ἔνδυτος, υος, ὁ, *amictus* : ab Ἐνδύω, (ut & ἐνδύνω, & ἐνδύομαι.) *INDUO, eum* dupl. acc. f. ύσω, a. 1. ἐνέδυσα, a. 1. imperat. ἔνδυσον, ύσατω. perf. ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυμαι. part. ἐνδεδυμένος, *indutus*. a. 1. m. ἐνδυσάμενος, ου, ασθω. imperat. m. a. 1. ἐνδύσας, ύσω. a. 1. sub. m. ἐνδύσομαι, ῦμαι, ασθαι. & in 2. pl. ἐνδύσασθε. a. 1. m. inf. ἐνδύσασθαι, & part. ἐνδυσάμενος. ab ἐν & δύω, seu δύνω, *subeo*, *indue*.

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβάκευσεν, a. 1. ind. act. verbi ἐμβακεύζω, *impono*. f. εύσω. ab ἐν & βάκεζος. Th. βαίνω, *incedo*.

Ἐνεβρίμησατο, ω, ασθω, *graviter intermina-tus fum*. a. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo*. Th. βρίμω, idem.

Ἐνεγγύαω, ω, ἐγγύσω, *spondeo*. ab ἐν & ἐγγύη, *sponsio*.

Ἐνεγγύασαι, ἐσθω-σθε, *spondeto*, ejuſd. a. 1. Ion. pro ἐνεγγύησαι.

Ἐνεγείρει, idem quod th. ἐγείρει, *prope*.

Ἐνέγκαι, *tuliſſe*, a. 1. inf. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἐνέγκω. a. 1. act. ἐνέγκωσι, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνέγκασθαι, a. 1. inf. m. ἐνέγκωσι, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero*. f. ένω.

Ἐνέγκαν, a. 2. inf. act. ab Ἐνέγκατε, a. 2. ind. ἐνέγκαμεν, ἔνεν, ἦν, a. 2. part. ab inuſit. ἐνέγκω, pro φέρω, *fero*. f. ένω.

Ἐνεδίδου, 3. ſing. imperf. act. quaſi à ἐνδίδω. vide ἐνέδιδον.

Ἐνέδρας, ας, ὁ, *inſidiæ* : & inde

Ἐνεδρεύω, *inſidior*, cum acc. f. εύσω. p. ἐνεδρεύκα. a. 1. ἐνεδρεύσα. imperat. ἐνέδρευσον, εύσω. ab ἐνέδρα, quod ex ἐν & ἕδρα, *ſedes*. Th. ἕζομαι. f. ἑδέσομαι, *ſedeo*.

Ἐνεδύσατο, ασθω, ejuſd. præſ. part.

Ἔνεθεν, ο, ῳ, idem ac ἐνέπω, quod vide.

Ἐνείκασα, ας, ε, & in 3. pl. ἐνείκασι, a. 1. verbi ἐνείκω, *indico* quod vide.

Ἐνείκας, ας, ε, pro ἐνεικας, ſive ἐνείκης, a. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, *inuſit*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐνείκαν, Poët. & Ion. pro ἐνῆκαν, a. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto* : ab ἐν & ἵημι, *mitto*. Th. ἰω, *mitto*, ἕβαλον, *indue*.

Ἐνείκης, ἐνίκη, *dilatus*, *inſertus* : a. 1. part. pass. ἐνεικθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνείκαν.

Ἐνείκησε, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐνίκάω, *impono* : f. ήσω. p. νενίκηκα. a. 1. ἐνίκησα.

Ἐνεκυμάθη, *punitus* ſum, 3. ſing. a. 1. ind. pass. ab ἐνεκυμάομαι, quod vide.

Ἐνέλιαι, præſ. opt. ab ἐνίημι, *inſero* : quod ab ἐν & εἰμί, *ſum* : vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto* : facit enim ἐνῆμι, ἐῇς, ἐῇ, opt. act. ἕλιμι, ις, ι, ἕναι, ἕλναι.

Ἐνεπής, Poët. pro ἐνεπης, *propter*, quod vide.

Ἐνεπής, ας, ε, *aſtuli*, a. 1. Poët. pro ἐνήνεγκα. ἐνέγκας, a. 1. inf. act. ſed ἐνείκαι, 3. ſing. a. 1. opt. act. ἐνείκαις, a. 1. part. act. ἐνείκασι, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐνείκω, inuſ. pro φέρω, f. ένω. a. 1. ἐνήνεκα.

Ἐνείκαις, *intuliſſet*, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκαι, *ferat* 3. ſing. a. 1. ſub. ab eod. them.

Ἐνείλω, ῶ, *INVOLVO* : f. ίσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείλικα. Ex ἐν & εἰλέω, *VOLVO*.

Ἐνεμμαν, ας, ε, & in 3. pl. ἐνεμμαν, *diſtribuerunt*, a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo* : f. νεμῶ. p. νενέμηκα. p. m. νένεμμαι.

Ἐνεμμεν, 1. pl. præſ. Poët. pro ἐνεσμεν, ab

Ἐνεσμι, *inſum*. ἐνεσι, & per Apocop. Ion. ἐνι, pro ἔστι, *eſt*. τὰ ἐόντα, præſ. part. n. g. pl. num. *quæ res vel ſunt* : ab ἐν & εἰμί, *ſum*.

Ἐνέσσι, ἐνέσσι, *qui miſit*, & in f. g. ἐνέσσω, & in n. g. ἐνίει, a. 2. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν & ἵημι; *mitto* : f. ἰσω. p. εἶκα, a. 2. εἶν.

Ἐνεσσύθη, perf. inf. paſſ. ab ἐνίημι, *immitto* : interdum ab ἐνέω, ſeu ἐνείνημι. Th. ἰω. perf. pass. εἶμαι.

Ἐνεστι, *inſunt*, 3. pl. præſ. ind. ab ἐνίημι, *inſum*. Th. εἰμί, *ſum*.

Ἐνέσχε, Ion. pro ἐνέσχε, 3. ſing. imperf. ab ἐνέχω, *in animo habeo*.

Ἐνεσχόμην, *latus ſum*, Ion. pro ἐνεσχόμην, a. 1. paſſ. unde part. a. 1. ἐνεσχόμενος, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. ένω, *fero*.

Ἔ'ΝΕΚΑ, & ἕνεκεν, & Poët. ἕνεκα, & ἕνεκα, *propter*, *cauſâ*, adv. regit genit. ἕνεκα τοῦ, *tua cauſâ*, interdum ſubauditur : ut ἕ ἀρετῆς. ἕ ἕνεκα ſinem ſignificat, ex quibus ἕνεκα, *quia* :

ἐμὸν : ut τὸν ἐμὸν, ex ὁ ἐμὸς. Infixi vel cuneis. quapropter.

Ἐνίσσω, ἴσσεις, 3. sing. imperf. ab ἴσσομαι, quod ab ὁ & ἵσσομαι, facio : f. ποιῶ.

Ἐνισταλάσσω, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἰσταλάσσω, insinuo. Th. σταλάσσω, tundo : f. ἰῶ. perf. pass. ἐσταλάγμαι, γμαι, γμαι.

Ἐνιστηλόω, ῶς, ῶ, infixi fui, a. 1. ind. pass. ab ἰστηλόω, infero : f. ἰσω. p. ἰστηλίσμαι. ab ὁ & ἵστημι, figo.

Ἐνιστίλλω, 3. pl. imperf. act. verbi ἰστίλλω, concipio.

Ἐνιστράπτω, impedibam, imperf. pass. ab ἰστράπτω, impedio : f. ψω. a. 1. ἐνίστραψα. p. ἰστάπτομαι. ab ὁ & ἵστημι, fixudo.

Ἐνιστόνω, 3. sing. imperf. act. verbi ἰστόνω, odio habeo. Th. στόνος, ira vetus.

Ἐνίστορα, ας, ι, a. 1. ind. act. vide ἐνιστορίζω.

Ἐνίστορα, ας, ι, a. 1. ind. act. ab ἰστορίζω, cendo, intego : p. ἰστόρημαι. Th. στόρνυμι, occulto : f. σω. p. ἐστόρημαι.

Ἐνιστόριον, referendum, adject. verbale à φέρω, fero : perf. pass. ἐνήνεγμαι, ξαι, ασθαι.

Ἐνίσσομαι, incidi, & in 3. pl. ἐνίσσαντο, a. 1. ind. act. verbi ἰσσάω. Vide ἰσσάομαι. Alii per Syne. dici volunt pro ἐνιέμενοι.

Ἐνιστάσσω, a. 1. act. verbi ἰστάσσω, quod ab ὁ & στάσσω, pingo facio. Th. στάσσω, στάζω, στί, pingendo.

Ἐνίσσω, vide in ἐνίσσομαι.

Ἐνισταδόν, a. 1. pass. ab ὁ & νίσσω, tribuo, pasco : f. νεμῶ. p. νενέμημαι. a. 1. ἐνεμήθην.

Ἐνίσσομαι, depasci habentur, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνισσάδεως, innasci. Th. φύω, nascor.

Ἐνίσσομαι, pro ἐνισσάομαι, meo, meditor. Th. ἰσσάω, novem.

Ἐνίσσω, cogitaret, Ion. pro ἐνίσσω, per contract. 3. sing. plusq. p. verbi νέω. Th. νόος, νόε, mens.

Ἐνίσσω, Non. &

Ἐνίσσω, Attic. reduplic. pro ἐνίσσω, verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνίσσω, dico, Th. ἰσω, idem.

Ἐνίσσων, per contract. Ion. pro ἐνισσάων, 3. pl. perf. act. ab ὁ & νέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνίσσων, cogitaverunt, pro ἐνίσσων, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἐνισσομένων, 3. sing. a. 1. m. à νισσομένω, pulsa excludo : à νισσίς, ίδος, pulsus, & νοσέω, facio.

Ἐνίσσω, innovavit, 3. sing. a. 2. verbi νίσσω, δ, innovo : à νίσσις, novus. Th. νόος, idem.

Ἐνισσόμενος, 3. pl. pass. ab ἰμπίνομαι, infigo : ab ὁ & πίνομαι, seu πίνω, compingo : f. ξω.

Ἐνίσσω, ἰλάδεσκον, imperf. act. & pass. ἐνίσσω, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἰμπλάζω, ἰλάδω : f. ξω. p. ἰμπέπλαγμαι. ab ὁ & πλάζω, ludo.

Ἐνίσσω, a. 1. pass. ejusd. verbi

Ἐνίσσω, infixis, Dor. pro ἐνίσσω, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἰμπήγνυμι, fut. ξω.

Ἐνίσσω, Ion. pro ἐνίσσω, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πίνω, vel πτύω, fibulis affringo. Th. πίνω, fibula.

Ἐνίσσω, cecidernnt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἰμπίπτω. Vide πίπτω, cado.

Ἐνίσσω, 3. sing. imperf. verbi ἰμπήγνυμι, infigo : ab ὁ & πήγνυμι, f. ξω, compingo. Definentium in γνύω, vel γνάω, tempora formantur à finitis in γω.

Ἐνίσσω, 3. pl. a. 1. pass. ἐνίσσω, verbi ἰμπλάω, impleo : f. σω. p. ἰμπέπλησμαι. a. 1. ἐνεπλήσθην. ab ὁ & πλάω, repleo. Th. πλεῖος, plenus.

Ἐνίσσω, 3. plur. a. 1. act. ab ἰμπνέω, inspiro : ab ὁ & πνέω, βιο : f. πνεύσω.

Ἐνίσσω, ας, ας, a. 1. ind. pass. ab ἰμπνέω, reflo, reviviſco. ab ὁ & πνέω, f. πνεύσω, βο, βιο.

Ἐνίσσω, duxerunt, 3. plur. a. 1. m. verbi ἰμποιέω, facio in. Them. ποιέω, facio.

Ἐνίσσω, Dor. pro ἐνίσσω, dicunt, vocant, 3. plur. præſ. ind. ab ἐνίσσω, pro κάλω.

Ἐνίσσω, incendebant, 3. pl. imperf. & Ἐνίσσω, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἰμπρήθω, incendo : f. ἰσω. p. ἰμπέπρησμαι. Th. πρήθω, πτο.

Ἐνίσσω, ας, ε, inſpui, a. 1. ind. act. ἐνεπύθόμην, a. 1. ind. pass. ab ἰμπύθω, inſpuo : f. ύσω, p. ἰμπέπυσμαι. Ex ὁ & πύθω, βω.

Ἐνίσσω, inſequor, ab ἵσω, ſequor : &

Ἐνίσσω (& Poëc. ἐνίσσω) dico, cano ; item calumnior : &

Ἐνίσσω, alloquens, ejusd. præſ. part. ab ὁ & ἵσω, dico : a. 1. ἔνισπον.

Ἐνίσσω, facio in, ingenero : ab ἰμφύω, operor. Th. ἴργον.

Ἐνίσσω, ας, ε, actio, efficacia : &

Ἐνίσσω, ῶ, ἔργον, intus efficio, ago : f. ἰσω. p. ἐνήργηκα. præt. pass. ἐνήργημαι. a. 1. ἐνήργασα. imperf. pass. ἐνεργέμην, ούμην, ῶ, ἰσω, ῶσω. ab ἐνέργω, efficax. Th. ἴργον, opus.

Ἐνίσσω, acc. ſing. ab ἐνέργω, quod vide.

Ἐνίσσω, ατος, τι, effectus, operatio, factum : à ι. perf. pass. verbi ἐνέργω, operor, quod vide.

Ἐνίσσω, ατος, ὁ, ἡ, efficax. Th. ἴργον, opus.

Ἐνίσσω, ἡ, ὁν, activus, a, um : ab ἐνέργω, quod ab ἴργον.

Ἐνίσσω, ῶ, ὁ, ἡ, operator, efficax : q. ὁ ἴργον ὢν.

Ἐνίσσω, efficaciter, adv. ab ἐνέργω, quod vide.

Ἔπειτα, & ἔπειτεν, adv. ab ἐπὶ & ἔπειτα, ex, terra.

Ἐπίγειος, *mortalis, mortuus* : dat. pl. Ion. ἐπιγείοισιν : ab ἐπὶ, & γῆ.

Ἐπίγειρον, *inferiora*, per Synec. pro ἐπιγείοτερα, compar. ab ἐπιγείος, *inferus*.

Ἐπιγηθήσω, Poët. pro ἐπιγηθήσομαι, *lætabor*, *lætabundus*. Th. ἐπιγήθομαι, *lætor*.

Ἐπιγνοὺς, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπίημι, ab ἐπὶ & ἵημι, *mitto*. a. 3. ἔν. Alii volunt esse imperf. ab ἴσημι, & per Syncop. dici pro ἐπίσταντο.

Ἐπιδὴς, ος, ὁ, ἡ, *consilium* : ab

Ἐπιδνοὶ, ων, ὁ, *immissio* : ab ἐπὶ & ἵημι, *immitto* : quod ex ἐπὶ & ἵημι, *mitto*.

Ἐπίδρομον, per Syncop. pro ἐπιδρόμιον, ſ. 1. ab ἐπὶ, & δρόμος.

Ἐπιδραμὼν, 3. ſing. plusq. p. paſſ. verbi ἐπιτρέχω, *inſilio* : ſ. ἔω. Th. ἐπιδραμῶ, *ſilio*.

Ἐπιδρομάδην, Ion. pro ἐπιδρομάδον, gen. ſing. ab ἐπιδρομὶς, quod vide.

Ἐπιδρομάδον, ου, τὸ, a. 1. m. verbi ἐπίδραμον, ab ἐπὶ & ἔδραμον, *ſio* : ſ. ἔδραμον. a. 2. ἐπὶ & ἔδραμον.

Ἔπιεν, & ἔπιον, *bibi*, *imperf.* Th. ὀπιὼ.

Ἐπιεσσὶ, ἀνδρῶν, ὁ, ἡ, τὸ, *præſinis* : dat. ſing. ἐπιεσσὶν, perf. part. per Crasin pro ἐπιεσσὶ. ab ἐπὶ & ἴεμαι, *ſio* : ſ. ἔσσομαι. p. ἔσσεμαι. a. 2. ἐπὶ & ἔσσομαι.

Ἐπίηλάμενον, ου, ὁ, a. 1. ind. m. verbi ἐπιμαίομαι, *manuo*, *palpo* : cum dat. ſ. ἐπιμάσσω. p. m. ἐπίμαγμαι. ab ἐπὶ & μάσσω, pro μάσσομαι.

Ἐπίηνα, ας, ἡ, *fibula* : ab ἐπίημι, *infigo* : ab ἐπὶ & ἵημι, *mitto*.

Ἐπίηλις, ος, ὁ, propr. nom. urbis, *VENETI*. &

Ἐπίηλος, ὁ, ἡ, *VENETUS*.

Ἐπιθαλάσσιε, ες, ὁ, imperf. verbi ἐπιθαλάσσω, *adjicio* : ab ἐπὶ & θαλάσσω, ſ. πλήσομαι, *ſum* : a. 2. ἐπιθαλάσσω.

Ἐπιθάλλει, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπιθάλλω, *involvo* : ſ. ξω. p. ἐπιτέθαλμαι. ab ἐπὶ & θάλλω, *in nodum colligo* : *involvo* ; quod ἀ θάλλοι *colligata*. Th. θάλλω, *colligo*.

Ἐπιθαλὼν, στ, ὁ, a. 2. ind. act. verbi ἐπιθάλλω, *involvo*, *texturæ alicui*, *interpello* : ſ. ἐπιθαλῶ. Th. θάλλω, *ſum*.

Ἐπίθεν, Dor. pro ἐπίθεν, *in aliquo loco desinere*, præt. inf. ab ἐπὶ & θεῖν, ſ. θήσω, *desino*.

Ἐπιθεσπίζω, *benedico* : ſ. ἴσω. p. ἐπιτεθέσπικα. ſ. 1. paſſ. ἐπιθεσπίζομαι. Ex ἐπὶ & θεσπίζω. Th. λέγω, *dico*.

Ἐπίθεσθε, *navigate*, 3. pl. a. 1. act. verbi πίμπλημι, ſ. πλήσω.

Ἐπιθήσεσθε, ας, ὁ, a. 1. ind. act. &

Ἐπιθησάμενοι, & in 3. pl. ἐπιθησάτην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπιθήσσω, *conſpectum me exhibeo*, *indico*, *oſtendo* : ſ. ἴσω. a. 1. ἐπιθήσω. a. 1. imperat. ἐπιθήσεται, ἄτω. a. 1. inf. paſſ. ἐπιθησάσθαι.

Ἐπιθήσσεται, *ſatisfacit*, 3. ſing. imperf. verbi ἐπιθήσσω, *reddo* : ſ. ἔσω. p. ἐπιτέθηκα. ab ἐπὶ & θήσω, *impono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐπιθήσσεται, *confugiunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. à ἐπιθήσω, *adhæreo* : ſ. ξω.

Ἐπίθοιτο, ου, ὁ, a. 2. & part. ἐπιθοίτεος : ab ἐπιθοῦμαι, *adhæreo*. Th. θέω.

Ἐπιθοῦσα, ας, ἡ, a. 1. verbi ἐπιθοῦμαι, *aſſo* : ſ. ἔσω. p. ἐπιτέθυμαι. ab ἐπὶ & θοῦμαι, *ſio*.

Ἐπὶχ, pro ἐπὶ, ob ſequentem aſpirat. *propter*, *ſuper*.

Ἐπιχειρήσειεν, ες, ὁ, *inſuſcipiam*, imp. ind. act. verbi ἐπιχειρέω. Th. χειρόω, vel χειρίδιον, *ſcipio*.

Ἐπιχεῖσα, ας, ἡ, ὁ, ἡ, ind. act. verbi ἐπιχέω, *infundo* : ex ἐπὶ & χέω, *fundo* : ſ. χέω, & χύσω. a. 1. ἐχύθην. & ἐχεύθην.

Ἐπιχθὰν, 3. ſing. a. 2. vel imperf. ejuſd. verbi.

Ἐπιχθὴν, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιχθίω, *maior* : ſ. ἴσω. a. 1. ἐπιχθήσω, ας, ὁ, ἡ, ab ἐπὶ & χθὶς, *maxim*.

Ἐπιχθόνιος, *desineri*, *implicari* : ab ἐπὶ & ἴχνος, *ſtatus*.

Ἐπιχθόνιος, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, *ferro* : ſ. ἴσω. a. 2. ἐνεῖκα. a. 1. paſſ. ἐνήνεγμαι. a. 1. imperat. ἐνήνεγκον, in optat. ἐνηνέγκαιμι. & in ſub. ἐνήνεγμαι, & a. 1. inf. paſſ. ἐνηνέχθαι.

Ἐπιχθόνιος, ejuſd. a. 1. inf. paſſ.

Ἐπιχθὼν, 3. ſing. a. 2. verbi ἐπιχθάνω, vel ἐπιχθάνω, *inſtigo* : ab ἐπὶ & χθάνω, *commodo*.

Ἐπιχθόνιος, ſ. ἴσω, *pignorer*, *pignora capio*, *loco pignoris accipio*, vel *exfero* ; *appignoro* : ab ἐπιχθόνιος, *pignus*, quod vide.

Ἐπιχθόνιος, ου, ὁ, *pignus*, *appignoratum* : &

Ἐπιχθόνιος, ὁ, ἡ, *pignoratio*, *pignus* : à perf. paſſ. antecd. verbi.

Ἐπιχθόνιος, ου, τὸ, *pignus*, *arrhabo* : q. d. quo aliquid tutum redditur : ab ἐπιχθόνιος, *tutus*.

Ἐπιχθόνιος, *imminens*, *inſto*, cum dat. ſ. ἴσω. imperf. ἐπιχθόνιος, ας, ὁ, præſ. paſſ. ἐπιχθόνιος, *urgeor*, *implicor*. *obſtringor*, *obnoxius ſum* : ab ἐπὶ & χθόνιος, *datus*.

Ἐπὶ, ας, ὁ, *navigium*. Th. ἐπιχθόνιος, ὁ, ſeu ἐπιχθόνιος, vel ἐπιχθόνιος, ου, ὁ, *axus*.

Ἐπιχθόνιος, τὸ, *locus amœnus*, in quibus ſe venet *voluptatibus indulgent*. Ex ἐπὶ & ἰχθόνιος, *locus amœnus*. Th. ἰχθόνιος, *pulci*.

Ἐπιχθόνιος, *inſidias collocabam*, ſupperf. verbi ἐπιχθόνιος, *inſidior*, quod videas.

Ἐπιχθόνιος, ας, ὁ, *benignitas*, *mansuetudo* : ab ἴημι, quod vide.

Ἐπιχθόνιος, Poët. pro ἐπιχθόνιος, *inerat*, imperf. ab ἴημι, *inſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Ἐπιχθόνιος : *placidè*, gen. ſing. ab

Ἐπιχθόνιος, ἔος, ὁ, ἡ, *benignus*, *placidus*, *mitis* : ab ἵημι, ἵεος, *benus*.

Ἐπιχθόνιος, *immiſcam eſſe*, a. 1. inf. paſſ. ab ἐπιχθόνιος, a. 1. paſſ. verbi ἐπίημι, *immitto* ; ab ἐπὶ & ἵημι, *mitto*.

Ἐνδέκατος, Ion. pro ἑνδέκατος, ἡ, ον, undecimus, a, um. vide.

Ἔνδεξις, Dor. pro ἔνδειξις, monstratio, f. sing. a, c. sub. ab ἐνδείκνυμι, monstro, Sic ἐνδεῖν, Dor. pro ἐνδεῖν, 3. sing. a. 2. opt. ab.

Ἐνδεῦθεν, infula, ab ἐνδέω, ligo, seu δέω, ligo, vide.

Ἔνδεφε, infula, pro ἐνδῆσαι, ejusd. a. 1. ab.

Ἔνδεφε, vel pro ἐνδέδεν, 2. sing. a. 2. ind. medi. Att. ab ἐνδέδεμαι. vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν & δέομαι, peto.

Ἔνδεος, per contractionem, pro ἐνδεής, quod vide.

Ἐνδεσιλία, seu -δία, f. dat. p. μανία, fanatico, seu divino furore agor, numine afflor: ab ἐνδεής.

Ἐνδεσιμανὴς, ής, ὁ, & ἐνδεσιμανὲς, ὲς, ὁ, fanaticus, seu divinus afflatus. Angl. enthusiast, &

Ἐνδεσιμανία, ᾶς, ἡ, numine afflatus, fanaticus. Angl. enthusiast. &

Ἐνδεσιμανικὸς, ἡ, numine afflatus, fanaticus: item active furore corripiens. à perf. pass. anteced. verbi,

Ἐνδεσιμάσθαι, ῶ, ἡ, idem. ab ἐνδεσ. Th. δέω.

Ἐνδεσιδιάζειν, inferre, a. 1. inf. m. ἐνδεσιδιάσω, 1. sing. ω, 1. m. ind. ab διάζομαι, idem quod ἀγάομαι, alor. f. δράξομαι, 2. 1. ἔδραγον. prat. m. ἀγάγμαι.

Ἐνδεσιζίζειν, in throno loco: & -ίζημαι, in throno sedeo, ἐνδεσιζίδιον. a. 1. pass. ab ἐν & δεσιζίζω, quod à δεσιζία sedeo.

Ἐνδεσιζίω, f. ἰῶ, immitto, immitto. 2. 1. ἐνδεσιζίσω. Th. δράδω, frango.

Ἐνδεσιμάομαι -ᾶσθαι, cogito, mente agito & verso. f. ἠσόμαι. p. ἐνδεδεσιμάσμαι. a. 1. pass. ἐνδεδεσιμάθην, sum. ab ἐνδεσιμάσμαι, qui est animo præsenti. Th. δεσιμὸς, animus.

Ἐνδεσιμαθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνδεσιμαθῆναι, 3. pl. a. 2. sub. pass. ab ἐνδεσιμάομαι, quod vide.

Ἐνδεσίμασις, εως, ἡ, cogitatio, cogitatus animi, sensus: ENTHYMEMA (γ)logismus: &

Ἐνδεσιμάσιον, ου, ὁ, cogitatio, cogitatiuncula: à perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνδεσιμία, ας, ἡ, cogitatio: &

Ἐνδεσιμον, ου, τὸ, idem. & id quod in animo versamus: &

Ἐνδεσιμητὴς, ὴ, ὁ, ἡ, qui in animo est, & de quo cogitamus: &

Ἐνδεσιμητὴς, ὴ, ὁ, ἡ, qui est animo præsenti: (cui ἀπόμητος, oppon.) ab ἐν & δεσιμὸς, animus.

Ἔνδεν, ventum, Dor. pro ἦλθον, 2. 2. sub. Sic ἐνδεῖν, venient, Dor. pro ἐλθοῦν, profectus. a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι.

Ἔνδι, per Apocop. Ion. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἔνεσι, in sunt, ab ἔνειμι, in sum, Th. εἰμὶ, sum.

Ἐνί, in, Poët. pro ἐν.

Ἐνι, ινι, dat. ſing. ab ὄς, ἡδ. ἴν, unus, a, um.

Ἐνιαυσιαῖος, adverbialiter, pro quotannis, e. g. pl. num. ab

Ἐνιαύσιος, ος, ὁ, ἡ, annuus, annuum ſpatium: ab

ΕΝΙΑΥΤΟΣ, ὁ, ἡ, annus. q. d. ἀεὶ ἐν ἑαυτῷ ἴτιαι, inde ἐνιαυτίζω, annum diſcedo. ego.

Ἐνιαύσιος, nonnullis in locis, aut partibus idem quod

Ἐνιαχοῦ, alicubi. Th. ἴνιοι, aliqui.

Ἐνίδρυε, ὑσθε, ὁ, ἴδρυσα, credo legend. ἐνιδρύσαι, ſed ni in ἐν ὄδωρ ζῆν, quod in aqua vivat.

Ἐνιδρύω, a. 2. infinit. &

Ἐνιδρύων, a. 2. part. verbi ἐνιδρύω. Th. ἐδρύω, video.

Ἐνίει, 3. ſing. imperf. verbi ἐνίημι, tang. ab ἐνίεμαι. Th. ἵημι, mitto, vel ἰάω.

Ἐνίεν, ἐνίει, 3. ſing. ab ἴημι, εἰς, ε, 2. verbi ἰάω. ab ἐν & ἰάω, eo.

Ἐνίεναι, præſ. inf. ot & ἐνιέμεν, præſ. part. &

Ἐνίεντι, immittit, 3. pl. imperat. præſ. ab ἐνίημι, ἐνίεω. ab

Ἐνίημι, immitto, injicio. Th. ἵημι, vel ἰάω, mitto. imperf. ἴεν, a. 2. ἴν:

Ἐνίκα, vincebat, 3. ſing. imperf. ot & in 3. pl. ἐνίκων, verbi νικάω, vinco. f. ἐνίκησα. p. νενίκηκα.

Ἐνικάδεσι, reponi, pro ἐγκαταθέσθαι, vel ἐγκατατεθῆναι. Poët. & Ion. a. 2. m. imperat. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ & τίθημι, pono.

Ἐνικλάω, infringo. ab ἐν, Poët. pro ἐν, & κλάω, frango.

Ἐνικμος, ου, humidus. Th. ἰκμὰς, humor.

Ἐνικνέομαι, -έομαι, instro, penetro. ab ἐνικνέομαι, venio.

Ἐνικὸς, ὁ, ſingularis. &

Ἐνικῶς, adv. ſingulariter. Th. εἷς, unus.

ΕΝΙΟΙ, ων, οις, aliqui, nonnulli. quaſi ἐν οἷς, ſcil. qui. Hinc

Ἐνιον, interdum, & ἐνίοτε, alicubi. ab eod.

Ἐνιπὴ, ἧς, ἡ, increpatio. ab ἐνίπτω, objurgo. quod ab ἐν & ἰάω, dico.

Ἐνιπτάδιον, Poët. pro ἐμπτάδιον. Them. πτίλον, ave.

Ἐνίπτω, f. ψω. dico, objurgo. ab ἐν & ἰάω, dico. & pro ἐνίσσω, indico, declaro.

Ἐνισκίμπτω, inniteor, incumbo, pro ἐνισκίπτω, Poët. Th. σκίπτω, nitor, incumbo.

Ἔνισπε, dixit, a. 2. verbi ἐνίσπω. Vel ἐνίσπει, præſ. inf. pro ἐνίσπειν. Them. ἰάω, dico.

Ἐνισσέμεν, terrere, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἰάω, dico.

Ἐνίσχωνται, ſuſtineant, 3. pl. ind. paſſ. ab

Ἐνίσχω, inſto, impendeo, imminco. f. ἐνίσχησω. p. ἐνίσχηκα. perf. part. ἐνίσχημαι, ἐνίσχος, & per Craſin ἐνίσχαι, ὄνίσχος. & in 1. g. ἐνίσσω, ut in pl. num. vel inſiſto. præſentia a. 2. inſtiti, inſtiteram, & 1. m. ἐνεστάμην, ab ἐν & ἵστημι.

Ἐνίστε, ἐνι. pro ἐνεστὶ, impedire. ex ἐν, & ἰάω, pro ἰάω, meare.

Ἐνίστημι, convenire. f. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. a. 2. ἐνέστην. ab ἐν & ἵστημι. præſ. Th. ἵστημι, ſiſto, retineo.

Ἐνίστε & ἐνίοτε, adv. per novem annos, ab ἐννέα, novem, quod vide.

Ἐνίστορε, ος. (ἐνίστορε, dual. num.) an venire, &

Ἐνιστρὶς, ὁ, ἡ, novennis, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

Ἐνίσσω, præſ. inf. Poët. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, accido.

Ἐνίσω, ἐνίσθησαι. Th. ἐνίω.

Ἐνίσσωνται, q. d. ἐνίσσονται: &

Ἐνισσονταετὴς, ὁ, ἡ, novennis: ab ἐννέα & ἔτος, ους, τὸ, annus, numerorum terminatio. vide infrà ἐννεαετὴς.

Ἐνίτην, nonam, dat. ſing. f. g. ab

Ἔννατος, η, ον, nonus, a, um. ab

ΕΝΝΕΑ, οἱ, αἱ, τὰ, NOVEM, δέκα ἐπὶ.

Ἐννεαβοεία, ας, ἡ, novem boum, ſeu ejus nomini numismati pretium valens. ἀπὸ ἐννέα, βοῦς, & ἀργὸς, novem.

Ἐννεάγηρε & ἐνάγηρε, adv. per novem ætates. ab ἐννέα, novem, & γῆρας, ους, τὸ, ætas.

Ἐννεάδελφος, ὁ, ἡ, novem fratres habens. Epither. ſimulac. ex ἐννέα, novem, & φρὴν, frater.

Ἐννεάζυγος, novem millia: ab ἐννέα & χίλιοι, mille.

Ἐννεήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, δέκα ἐπὶ. Ex ἐννέα, novem, & -ήκοντα vel -ήκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in lingua Latina ginta. Sic adhuc eſt terminatio eorum, quæ crescunt per centum, &c.

Ἐννεὴς, ὁ, ἀτονίτως, nonus, q. ἐννὼς, ex ἐν & δύω, duo, in quo vox pro media & ſtapore ſuppreſſa.

Ἔννεπε, dixit, a. 2. Poët. & Ion. pro ἔνισπε. ſic ἐνίσπειν, dicere. Poët. pro ἐνίσσειν, præſ. imperat. ab ἐνίσπω. ab ἐν & ἰάω, dico. a. 1. ἔνισα. a. 2. ἔσπον.

Ἐννέπεσθαι, ας, ὁ, Dor. & Poët. pro ἐνίσπεσθαι, ας, ὁ, locutio. ejuſd. part.

Ἐννεσία, ας, ἡ, conſilium: ab ἐννέπω, ἐννίσσω, quod ab ἐνίσπω, inniteor. Them. ἰάω, mitto.

Ἐννεσίῃσι, ejuſd. dat. pl. Ion. & Poët. pro ἐννεσίαις.

Ἐννέω, INNUO, nutu ſignifico. imperf. ἐννέων. f. ἐννεύσω. p. ἐννένευκα. a. 1. ἐννεῦσαι. Th. νέω, nuto.

Ἐννεώρης, ος, ὁ, ἡ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ὥρα, ας, ἡ, annus, hora.

Ἐννήμαρ, adv. per novem dies: ab ἐννέα, novem, & ἦμαρ, τὸ, dies. Poët. pro ἐννέα ἡμέρας.

Ἐννῆσι ſeu ἐννῇσι, pro ἐνῇσι, vertui, ſcil. ἡμέρᾳσι, dies. Th.

Ἐνδεκάτη, ης, ἡ, undecima.

Ἐνδεκάτος, η, ον, undecimus: ab ἕνδεκα. Patrizat ἐνδεκάτος.

Ἐνδέω, -ῶ, f. ήσω, mentis compotio, cogito, reputo: ab ἐνδεής, quod vide.

Ἐνδέομαι, ει. Poët. pro ἐνδέω, ἐνδῶ, 2. 1. ind. act. verbi ἐνδέω, cogito. Them. ἐνδέο, mens.

Ἔνδεια, ας, ἡ, cogitatio, ab ἐνδεής: cordatus, quod ab ἐν & δέος, mens.

Ἔνδεκα, indeclinabile, undecim.

Ἐνδεής, & ἐνδεός, ός, ή, όν, legitimus, subolescus legi: ab ἐν & δέος, lex. Th. ἐνδεής, tribus. p. m. ἐνδεός.

Ἔνδεος, & ἐνδεύς, ος, ἡ, ὁ, mentis compos, sapiens, prudens: ab ἐν & δέος, vult, mens.

Ἐνδεύω, Dor. pro ἐνδέω, 2. 1. inf. verbi ἐνδέω, habeare cogitationis, mentis gratia. vide ἐνδέω.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, Neptuni Epith. terra quassator, ab ἐνέω, moveo, (quod ab σείω, σείς, σεισ,) & χθών, terra.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, Poët. & Dor. ab ἐνέω, pro ἐνέω, moveo, & σείω ἄδω, pro χθών, terram.

Ἔνοσις, 3. sing. imperf. ab ἐνόσσω. vide in ἐνέω, indeo.

Ἔνοσις, vel ἔνοσίς, adver. nostu, multa nocte. ab

Ἔνοσις, ος, ου, seu ἐνοσίχθων, ονος, nocturnus, a, um. ab ἐν & νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἐνοσώτερος, nocturnior, comparat. ab ἐνόσιος, nocturnus. quod vide.

Ἔνοσις, & ἔνοσις, indeo. Th. Ιω, idem.

Ἔνοσσα. Ion. pro ἐνόσσω, 2. 1. part. verbi ἐνόσσω, mentem concipio. ab ἐν & νόος, νόος, ὁ, mens.

Ἐνόσσω, ω, 1, cogitavi, 2, 1, ind. act. verbi νόος, cogito. f. ήσω, ab quod th.

Ἔνδω, Grammaticis dicitur thema nominis νόος, id est, mens, agitatio. Hesych. ἐνοσίδω, νοεῖσθαι.

Ἐνοσσόμην, 2, 1, inf. act. ab ἐνοσσάνω, facultatem reddo, ab ἐν & δόμος, domus.

Ἐνοσσάνω, indubito, f. ήσω, p. ἐνόσσηκα, 2, 1. ἐνόσσημαι, perf. part. ἐνόσσημαι, δέ, ἐνοσ, ἔσ, ος, ου, ab ἐν & νόος, habito. Th. ἐνόσσω, domus.

Ἐνοσσάνω, ονος, ὁ, habitatio, à perf. pass. superioris verbi.

Ἐνοσσίζω, f. ίσω, 2, 2. ἐνόσσισα, 2, 1. imperat. ἐνόσσισον, in aedibus esto, in domum introduce, domo excipio. ab ἐν & νόος, ἔδος, Th. νόος.

Ἐνοσσόω, ω, ώ, ἐνόσσωσα, 2, 1. imperat. ἐνόσσωσον, in aedibus esto, in domum introduce, domo excipio. ab ἐν & νόος, ἔδος, Th. νόος.

Ἔνοσσος, ος, ὁ, ἐνόσσοι, 3, pl. imperf. pass. verbi νόος, existimo. f. ήσω, p. νένόσσημαι, 2, 2. ἐνόσσθην. quod à νόος, lex.

Ἐνοσσόω, ῶ, f. ώσω, in consuetudinem suam alicujus, convertor, ab ἐν & ἔθος, consuetudo, ἔθος.

Ἐνοσσώω, νῶς: eadem significatione, ἐνόσσω, 2, 1. ind. act.

Ἐνός, quam literæ, quod in-si, &

Ἐνόσω, νῶ, quæ penes me sunt, ubi Ellipsis Præpos. κατὰ. præs. part. ab ἐνόσω, insum, quod vide.

Ἔνος, ος, ὁ, Ἔνοσις, nomen. propr.

Ἐνοσίχθων, ονος, ὁ, clamor, ab ἐνόσω, dico. Th. ἔνω, idem.

Ἐνόσσαμαι, ωμαι, ὡ, armati, ab ἐν & ὅπλον, arma.

Ἐνόσσαμαι, ωμαι, ὡ, pl. ν. 1. sub. pass. ab ἐνόσσαμαι, armis armor. ab ἐν & ὅπλον, arma.

Ἐνόσσω, inspicere animadvertere. Ex ἐν & ὁράω, video.

Ἐνόσσω ὅρκον, verbum jurisjurando firmatum. ἐνόσσω, Poët. pro

Ἐνόσσω, ω, ὡ, ὁ, juravi, jurejurando obstrinxi, vel comprobavi: ab ἐν & ὅρκος, jusjurandum.

Ἐνόσσω, ω, ὡ, Dor. pro ἐνόσσω, idem quod ἐνόσσω, quod vide.

Ἐνόσσων, gen. pl. Ion. pro ἐνόσσων, ab

Ἐνόσσος, idem quod

Ἐνόσσος, & ἐνόσσις, testiculos habens, mas, ab ἐν & ὄσσις, ους, ὁ, testiculus.

Ἔνοσ. & ἐνός, vel ἐνός, seu ἐνός, ὁ, ἡ, ANNUS, hinc

Ἐνός, ὁ, ὡ, annuus. ἐνὸς ἡ νία, ultima dies lunaris mensis, quasi vetus & nova.

Ἔνοσι, 3. sing. imperf. act. à νοέω, exprobro. f. ήσω, p. νένόσσηκα. Them. νόος, morbus.

Ἔνοσος, ους, ὁ, motus, ab ἐνόσω, moveo. Th. νέω, νεύω, nuo.

Ἐνοσίχθων, terra quassator. Neptuni Epith. quod ab ἐνόσω, quatio, (ab σείω, σεισ,) & χθών, terra.

Ἐνόσσαμαι, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, ægroto. Them. νόος, morbus.

Ἐνόσσαμαι, separati sum, 3. pl. 2. 1. ind. pass. ἐνόσσαμαι, 3. sing. 2. 1. m. à νόσσω, f. ήσω. p. νένόσσημαι. Th. νόος, sursum.

Ἔνόσσαι, ους, ἡ, ἐνόσσω, ab ἔνω, ἐνῶ, nuo.

Ἐνόσσλα, -ά, τὰ, ὁ, ἐνόσσλα, ab ἐν & ὅπλον, idem. Th. ὅπλον, tarda.

Ἐνόσσλον, ejusd. 3. pl. præs. ind. act.

Ἐνόσσω, ω, ὡ, ὁ, obstrinxi, obnexui, vinxi: ab ἐνόσσω, obstringo: ab ἐν & ὅπλον, habeo.

Ἐνόσσω, f. ώσω, significo, exprimo, imprimo: ab ἐν & σημαίνω. Them. σῆμα, signum.

Ἐνόσσω, ingruo, irruo, de fulmine proprie. Th. σείω, cado, ruo.

Ἔνσις, ους, ὁ, exordium, & suspicatio rei instituendæ: inchoatio latin & oratio, institutum: item figura Oratoria: &

Ἐγκατάκλισις, ἡ, cubatio in templis: ab ἐν & κατακλίνω.
Ἐγκαταλείπω, f. λείψω & ψομαι: ab ἐν & καταλείπω, linquo.
Ἐγκαταλιμπάνω, f. ανῶ, inveterasco. f. ψω. ab ἐν & καταλιμπάνω, vetus, f. ῶ, a, 2. ἐγκάτακα.
Ἔγκατα, vide ἐγκάτη, Poet. adv. pro ἐγκάτιος, domesticè. vide ἔνδοθι, ἔνδοι.
Ἐγκατεκτὸς, ά, ὸν, part. pass. ab ἐγκτείνω, liquefactum instillo, ab ἐν & κτάω, Dor. κτέω, liquefacio. f. ξω.
Ἐγκαταλύω, a. 1. part. pass. ab ἐγκτείνω, faciendum injungo. perf. pass. ἐγκτάτακμαι, pret. m. ἐγκτάτακμην, ab ἐν & κτάω, mando.
Ἐγκάτακμα, ατος, τὸ, mandatum. ab ἐγκτάω, vide ἐγκτάω.
Ἐγκατέω, intendere. Ex ἐν & κατέω, idem quod ἐν. κτάω, tendo.
Ἔγκατος, ατος, ὁ, intentio; contentio; prudentia: &
Ἔγκατις, ἡ, intentio: &
Ἐγκατικὸς, ἡ, intendendi vim habens: omnia ab ἐγκτάω, intendo. Th. κτάω, tendo.
Ἐγκάτοθι, & ἐγκάτοθεν, hic, ille, iste, ist. Th. ἔνθα, hic, ibi.
Ἐγκατόθι, ἐγκατόθεν, sepulcrum: a. 2. pass. ab ἐγκτάω, idem quod
Ἐγκατόθω, fancio, ad sepulturam corpus compono. f. ώσω. p. ἐγκτάτακμαι perf. pass. ἐγκτάτακμαι. ab ἐν & κτάω, sepultura, Th. θάπτω, sepelio.
Ἐγκατόθιος, ἐγκατόθιος, ἐγκατόθιον, sepulcralis, funebris: ab ἐν & κτάω, sepultura, quod à

Ἐντρέπομαι, verbum, ordinis i; conv. verb. med. f. ἐντραπήσομαι. g. ἐντέτραμμαι, imperf. ἐντρεπόμην; a, ενος, a. 2. pass. ἐντράπην, -πῆναι, -πείς: f. -πήσομαι, -πεσθαι, -πεσούμαι. pallive mutat. fidem: ab

Ἐντρέπω, vertere, ordinis i; conv. verb. med. f. ἐντρέψω. g. ἐντέτροφα, imperf. ἐνετρεπόμην; a, ενος, a. 2. pass. ἐντράπην, -πῆναι, -πείς: f. -πήσομαι, -πεσθαι, -πεσούμαι. pallive mutat. fidem: ab

Ἐντρέπω, tendere affcio: quasi facio, ut quis faciem avertat. f. ἐντρέψω. p. ἐστρεμμαι. a. 1. ἐνετρεψα: ab ἐν & τρέπω, verto.

Ἔντριμμα, ατος, τὸ, ἐνδρίψω. p. ἐντέτριμμαι. pras. pass. ἐντρίμμομαι. ab ἐν & τρίμμα, ἀτος, f. ψω. a. 2. ἐνετριμμην. p. m. τέτριμμαι.

Ἐντροπὴ, ἧς, ἡ, h. fletus, diligentia: ab

Ἐντρόπη, incantio, exorcismus, quadratum, tabernaculum: ab ἐν & τρόπη, cantus. f. δρῶ, p. δέδρωμαι. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδραμα.

Ἐντρόπιος, f. ἰδία, pl. ους. intro, infrà: & Metaph. intùs, intimis, impiisque. Th. τρόπος, intus.

Ἐντροπὸς, ἡ, ὸν, triplex: ab ἐν & τρόπος, sortior: & Ἐντροπὸς, substans, mediator inter duos: Gl. Phil. ἔμπειρος, peritus.

Ἐντροπὸς, ὁ, ἡ, ὸν, tremefactus: ex ἐν & τρόπος, tremor: & τρόμος, p. m. τέτροφα. Th. τρέω, tremo.

Ἐντρυφάλιον, subtilis redditus inter mendas: à τρυφάλιος, lucrum quod τρέφει, nutrit.

Ἔντρυφη, ἧς, ἡ, mansuetudo, pudor: à p. m. ἐντέτρυφα. verbi ἐντρύπημαι, quod vide.

Ἐντρυφὴς, ὁ, ἡ, ἐς, luxurians: ab ἐντρύφη. ibi vide.

Ἐντρυφάω, ῶ, olitello me, luxurioſè ago; indulgeo: f. ήσω. p. ἐντέτρυφα: ab ἐν & τρυφὴ, mollities: Th. ἐντρέφω, fungor.

Ἐντρυφάω, accurro alicui, adeo alicujus procurandi cauſſa, interpello, molestior: f. ἐντρυφήσω. a. 2. ἐντρύφησα: ab ἐν & τρυφάω, fum.

Ἔντρυφος, parabeti. Ion. pro ἔντρυφος, verbi ἐντρύφω, infirmo: ab ἐντρύφω, ut ἔντρυφος.

Ἐντρυφὼ, impetro: f. ὤσω. p. ἐντέτρυφα. a. 1. ἐντρύφωσα. petit. pass. ἐντρυφώσομαι, quod ab ἐν & τρυφὼ, in medium cohibeo locutus: quod & τρύφω, cohibeo, frugalior.

Ἐντρυφὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, inf. m. &

Ἐντρυφὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, imperat. act. ab

Ἐντρύφω, f. ωσω, cupio, inflare. Th. ἐντρύφω, mi cupio.

Ἐντρυφὼς, adv. impreſſè corporis artificio, elaborate: ab

Ἐντρυφὼς, impreſſus: quod ab

Ἐντρυφὼν, imprimo, inforqueo, inſculpo: f. ψω. p. ἐντέτρυφα. p. pass. ἐντρυφώμαι: ab ἐν & τρυφὼν, vestigium, nota, ab ἐν & Th. τρύφω, ordino.

Ἐντρυφὼν & ἐντρυφὼν, ἐντρυφὼν, ἐντρυφὼν,

ἐξαιρέω, ἐξαιρήσω, ἐξεῖλον, ἐξῄρηκα, ἐξῄρημαι, ἐξῃρέθην, ἐξαιρεθήσομαι, ἐξαιρετέος, ἐξαιρετός, ἐξαίρεσις, ἐξαιρετικός, ἐξαιρετικῶς, ἐξαίρετος, ἐξαιρετότης, ἐξαιρετόν, ἐξαιρετῶς, ἐξαιρετώτερος, ἐξαιρετώτατος, ἐξαιρετώτατα, ἐξαιρετώτατον, ἐξαιρετώτατοι

E'ξαιρέω, ω, the compound ἐξαιρῶ: ab ἐξ & αἱρέω, capio: quod vide.

E'ξαιτέω, ῶ, 1. inf. pass. ab

E'ξαίτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ἐξαίτητος, ος, ον, interdum, ἐξαιτητός, ή, όν, p. ἐξαιτητέα, ᾶ, 1. pass. ἐξαιτηθῆναι: ab ἐξ & αἰτέω, rogo.

E'ξαιτίαμαι, ωμαι, ᾶσθαι, ejusd. ῶ, 1. opt. Æol. E'ξαιτάομαι, Poët. 3. sing. ω, 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐξαιτιᾶται, ab

E'ξαιτίᾶω, ῶ, ξω, p. χα, immanis, differo. Th. διάφορος, inuso.

E'ξάϊστος, η, ον, exsilio: ἐξ ἀλλήλων, a, 1. m. ἐξαλλάξιν, ος, ον. Th. ἀλλόγνως, salio.

E'ξαιτρέομαι, poco, aberro: pecco facio: a, 2. inf. ἐξαμαρτεῖν: ab ἐξ & ἁμαρτάνω, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a, 2. ἥμαρτον.

E'ξαμάω, imperf. Ion. ab

E'ξαμάω, ἄμαις: ab ἐξ & ἀμάω, commeto: f. ἀμήσω, p. ἠμηκα.

E'ξαμβλόω, idem quod ἀμβλόω, negligo: quod vide.

E'ξαμέτρος, HEXAMETER, versus sex pedum: ab ἐξ sex & μέτρον, mensura.

E'ξανδρος, regressus, a, ὁ. pass. act. ab

E'ξανδρέω, f. ήσω, emergo, detrudo: quod ab ἐξ, ἀνά & ἄνδρ, vel ἀνήρ, faber.

E'ξανάλόω, consumo: ab ἐξ & ἀνάλωμα, absumo, quod ab ἀνά & ἁλόω, capio: f. ἀνᾰλώσω, p. ἀνᾰλώκα, & Att. ἀνήλωκα, a, 2. ἀνᾰλον, ἀνήλωμαι, ejusd. a, 1. part. pass.

E'ξανάστᾰσις, εως, ἡ, resurrectio: ab ἐξανίστημι, excito: quod vide.

E'ξανάστᾰτος, η, ον, a, 2. inf. act. ἐξανᾰστᾶναι, a, 2. part. act. ab eod. verbo.

E'ξανατείνω, ξανατενῶ, ἐξανέτεινα, ejusd. a, 1. sub. act. ἐξανατέτᾰκα, a, 1. inf. verbi ἐξανίστημι, quod vide.

E'ξανατέλλω, exorior, f. ἐξανατελῶ: ab ἐξ, ἀνά & τέλλω, orior, fum.

E'ξανδραποδίζομαι, Ion. & Att. pro ἐξανδραποδίζομαι, in servitutem abstrahere, f. ι, part. m. ab

E'ξανδραποδισμός, ἐξανδραποδίζω, hoc ab ἀνδραποδιστής, mancipium: ex ἀνήρ, vir, & πούς, pes.

E'ξανδρόω, ῶ, ώσω, ἐξήνδρωκα, ἐξήνδρωμαι, ώθην, ἐξανδρωθῆναι, ἐξανδρωθείς, ῶσα, ὦσθαι, ejusd. ῶ, 1. ab ἀνδρόω, in ἐξανδρόω, vide.

E'ξανδρόω, f. ώσω, effœmino, pulvino, crumpo: interdum defœmino: ab ἐξ & ἀνδρόω, fœmo, quod ab ἀνδρ, vir, fit.

E'ξανδρόω, f. ώσω, effœminor, pulvinor, crumpor: ab eod. th.

E'ξανείδω, ω, 3. ind. act. ab ἐξανείδομαι.

E'ξανείλομαι, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ind. act. verbi ἐξανᾰλίσκω, quod vide.

E'ξανήκω, ήσω, effugio: ab ἐξ, ἀνά & ἵκω, fugio.

E'ξανθρώπιος, η, ον, a, 1. act. ab ἐξανθρωπίζω, exanimo: ab ἐξ, ἀνά & ἄνθρωπος, homo.

E'ξανθρωπίζω, exanimo: Vide ἐξανθρώπιος.

E'ξανθρωπόω, ῶ, ώσω, ἐξανθρώπωκα, ἐξανθρώπωμαι, ώθην, ἐξανθρωπωθῆναι, ἐξανθρωπωθείς, ῶσα, ὦσθαι, ejusd. ῶ, 1. ab ἐξ, ἀνά & ἄνθρωπος, homo.

E'ξανίστημι, ἐξανῐστῶ, ἐξανέστην, ἐξανέστηκα, ἐξανέστᾰμαι, ἐξανᾰστᾶναι, ἐξανᾰστάς, ἀσα, ἀσθαι, ejusd. ῶ, 1. ab ἐξ, ἀνά & ἵστημι, sisto.

E'ξανίσταμαι, ἐξανῐστῶμαι, ἐξανέστην, ἐξανέστηκα, ἐξανέστᾰμαι, ἐξανᾰστᾶναι, ἐξανᾰστάς, ἀσα, ἀσθαι, ejusd. ῶ, 1. ab ἐξ, ἀνά & ἵστημι, sisto.

E'ξανοίγω, ξανοίξω, ἐξήνοιξα, ἐξήνοιγμαι, ἐξανοίχθην, ejusd. ξω, 1. ab ἐξ, ἀνά & ἀοίγω, aperio.

E'ξανοιδέω, ῶ, 1. inf. pass. ab ἐξανοιδίζω, exulcero: ab ἐξ, ἀνά & οἰδέω, tumeo.

E'ξανοιδίζω, exulcero: Vide ἐξανοιδέω.

E'ξανοιδίσκω, tumesco, exulcerari: ab ἐξ, ἀνά & οἰδίσκω, quod vide.

E'ξανοίξω, ξανοίξω, ἐξήνοιξα, ἐξήνοιγμαι, ἐξανοίχθην, ejusd. ξω, 1. ab ἐξ, ἀνά & ἀοίγω, aperio.

E'ξανοίχθητι, ξανοίξω, ἐξήνοιξα, ἐξήνοιγμαι, ἐξανοίχθην, ejusd. ξω, 1. ab ἐξ, ἀνά & ἀοίγω, aperio.

E'ξανοίχω, ξανοίξω, ἐξήνοιξα, ἐξήνοιγμαι, ἐξανοίχθην, ejusd. ξω, 1. ab ἐξ, ἀνά & ἀοίγω, aperio.

E'ξανοί

Ἐξαναστάτης, ου, ὁ, qui pro hostis declaratur. Ἐξ quæ vertunt notat: Ἐξαναστάω, ῶ, f. ήσω, prof. ἐξαναστήσω, ἐξαναστήσομαι, inf. ἐξαναστησόμενος, ab ἐξ, ἀνὰ & ἵστημι, erigo.

Ἐξανύτειρα, ας, ἡ, f. id. p. ἐξανύσασα, ης, ἐξανύσασ-τος, ab ἐξ, ἀνὰ & ὑτὸς, exitus, exitus.

Ἐξάνω, ad nullos, expendo; ab ἐξ & ἄνω, sursum: f. ἐξάνω, p. ἐξάνων.

Ἐξαπατάω, ῶ, f. ήσω, & ἐξαπατέω, ῶ, f. ήσω, pro ἐξαπατάω, eximiis, eximiis fallacia, pecc. part. pass. ab ἐξαπάτη, quod vide.

Ἐξαπάτησις, ἡ, gen. εως, pro ἐξάπτησις, 3. sing. pass. pecc. ejusd. verbi.

Ἐξάπτω, f. ψω, a. ῆψα, m. Dor. vel Ion. pro ἐξάπτω, verbi ἐξάπτω, solo, fabrico: f. ἐξῶ, a. 2. ἐξῆν. Th. ἐξάπτω.

Ἐξαρκεσθήσομαι, pecunia vendo, vel permuto: ab ἐξ & ἔξαρκέω, augeatur.

Ἐξαρκεσθήσω, ejusd. a. 1. part. m.

Ἐξαρκεῖν, redigere in pecuniam signatam, pecc. inf. ab

Ἐξαργεῖν, are æstimo. Th. ἀργυρῶν, argentum.

Ἐξαρκέω, exercere, fungere: f. ἐσω, a. 1. part. m. ἐξαρκέσασθαι, ejusd. a. 1. part. m.

Ἐξαρκῶ, v. ἐσω, quæ aliquid augat. Th. αὐξάνω, augeo.

Ἐξαρτάω, idem quod ἀρτάω, augeo.

Ἐξαρτίσασθαι, sufficienter abundari fortunis: id est, tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam satis sufficit. Ἐξαρκεῖν, nil plenius, abunde subvenire. Th. ἀρκέω, sufficio.

Ἐξαρκέσας, sufficiens, satis: ab ἐξ & ἀρκέω, sufficio.

Ἐξαρτίσαι, idem quod ἀρτίσαι, augeo.

Ἐξαρτήσασθαι, ejusd. a. 1. part. m.

Ἐξαρτῶ, v. ἐσω, quæ aliquid augat. Th. αὐξάνω, augeo.

Ἐξαρτώμενος, dependens: ab

Ἐξαρτάω, ῶ, f. ήσω, suspendo, annecto, dependeo, attendo. Th. ἀρτάω, appendo.

Ἐξαρτίζω, absolvo, præparo: f. ίσω, p. ἐξήρτικα, a. 1. ἐξήρτισα, a. 1. inf. ἐξαρτίσαι, pecc. pass. ἐξήρτισμαι, & part. ἐξαρτισμένος, perfecti instrumus: ab ἐξ & ἀρτίζω, perficio. Th. ἀρτίζω, perficio, integer.

Ἐξαρτισμένος, instructi, Ion. pro ἐξαρτισμένος, pecc. part. pass. ab

Ἐξαρτύω, idem quod th. ἀρτύω, instruo, adorno: f. ὑσω, p. κα.

Ἐξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio.

Ἐξάρχων, ουσα, ον, incipiens, principium ducens: ab ἐξ & ἄρχω, initium, principatus.

Ἐξάς, ἀδος, ἡ, numerus senarius. Th. ἓξ, sex.

Ἐξασκέω, ῶ, f. ήσω, exerceo, exerceo, perpolio. Th. ἀσκέω, exerceo.

Ἐξασκία, vilios vocant pannorum textilium: forte ab ἐξάσκω, à ξέω, rado, tergeo.

Ἐξασπάζομαι, ομαι, f. άσομαι, amplector: ab ἐξ & ἀσπάζομαι, salutare.

Ἐξασπάσασθαι, ejusd. a. 1. inf. ἐξασπάσασθαι, ab ἐξ & ἀσπάζομαι, salutare.

Ἐξαστάς, idem quod ἀναστάς, surgens. Th. ἀνίστημι, erigo.

Ἐξαστάς, ἄσα, prof. imperat. ab

Ἐξαστάω, ῶ, imper: f. ήσω, ab ἐξ & ἀστάω, inquies. Th. ἀστάω, vago.

Ἐξαστάω, ῶ, idem quod ἀναστάω, surgo: f. ab ἐξ & ἀστάω, (ἀ, ἄσω.) Th. ἀστάω, vago.

Ἐξαῦτις, pro quo ἐξαῦτις, rursus, denuo: adv. Th. ἐξ & αὖτις, rursus.

Ἐξαφίημι, exhaurio. Th. ἀφίημι, haurio.

Ἐξέβαν, ας, ε, prosiliebat, a. 2. ind. vetus ἐξεβάνην, ejecit, quod vide.

Ἐξέβαν, per Syncop. pro ἐξέβησαν, exierunt, 3. pl. a. 2. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω, ab ἐκ & βαίνω, eo: f. βήσομαι, a. 2. βῆν.

Ἐξεβάλοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβάλλομαι, vi adigo. Th. βάλλω.

Ἐξεβόμησεν, exurge: &

Ἐξεγείρω, excito, suscito: f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα, a. 1. ἐξήγειρα, ab ἐξ & ἐγείρω, excito.

Ἐξεδόθησαν, præsenti sunt, 3. pl. ab ἐξεδόθην, a. 2. m. verbi ἐκδίδωμι, ab ἐκ & δίδωμι, quod vide.

Ἐξεῖργον, Ion. & Poet. pro ἐξεῖργον, 3. pl. imperf. per Syncop. pro ἐξείργοσαν, ab ἐξείργω, per Syncop. pro ἐξείργω, excito. Th. εἴργω, excito.

Ἐξεκάλουν, ν, νε, exclamabam, imperf. m. verbi ἐκβοάομαι, f. ἐκβοήσομαι, p. ἐκβεβόημαι, ab ἐκ & βοάομαι, clamo, accuso.

Ἐξελάσσας, ᾳς, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλάω, vindico: f. ἐσω, p. ἐλήλακα, a. 1. ἐξέλασσα, a. 1. imperat. ἐλάσσατε, ἄτω, & 1. inf. ἐλάσσαι, ab ἐκ & ἐλάω, fugo.

Ἐξέλειπε, 3. sing. a. 2. m. ἐξέλιπον, ες, ε, discessi: verbi ἐκλείπω, f. ἐκλείψω, Th. λείπω, deseo: a. 2. ἔλιπον.

Ἐξέλεξε, ας, ε, EXEDRA: ab ἐξ & λέγω, sella. Th. ἴζομαι, sedeo.

Ἐξεπέφυν, ας, ε, loco fui emotus, expulsus: ab nifi.

Ἐξεπέφυν, exierunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, ἐκπεσ: f. ἐκπεσοῦμαι, a. 2. m. ἐξεπεσόμην, ου, ον, a. 2. inf. m. ἐκπεσέσθαι, ab ἐκ & πίπτω, vel πέσω, fubeo: a. 2. ἔπεσον.

Ἐξέπτω, EXEDO. Th. ἐδω.

Ἐξέσσε, radebat, 3. sing. imperf. verbi ξέω, rado: f. ξέσω.

Ἐξεσσάμενος, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκδύομαι, -ύσομαι, exuo vestis, utensilia sum: ab ἐκ & δύω, fugio, pavor.

Ἐξέστησαν, expostulatum, 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεστάμην, ου, ον, verbi ἐκίστημι. Th. ἵστημι, pono.

Ἐξεύλησεν, exprefsi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, tero.

Ἐξέφασε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκφάω, profiteor: ab ἐκ & φάω, seu φημί, fallo.

Ἐξέφθισε,

Ἐξίσκω, ῶ, ἡ, ἀ. 1. ind. ῶ. &
Ἐξισκάνω, τάνω, ἡ, fut. ἀνῶ, ἀ. 1. m. verbi ἐκτρέφω, ab ἐκ & τρέφω, i. διίστημι, *distrio.*

Ἔξω, pro ἐξέω, Att. *EXI*, præſ. imperat. ab ἔκμι, q. ab ἔκω, *EXEO*, ab ἐξ & εἶμι, *eo.*

Ἔξω, *habebit*, 3. ſing. f. 1. verbi ἴσχω, *habeo.* f. ἕξω, & σχήσω. p. ἴσχηκα. a. 2. ἔσχον, a. 1. ind. ἔσχα.

Ἐξάδις, Poët. pro ἐξῆς, *deinceps, ordine*, adv. q. ab ἴσχω.

Ἐξάλε, ἧ. ſing. a. 2. act. ἐξάλατο, 3. ſing. a. 2. m. ab ἐξάλλομαι. vide ἐξάλλομαι.

Ἐξαλύσσω, ξω, ὐσω, ἀ. 1. ind. act. ab ἐξαλύσσω, *extrabo.* Th. ἰλύσσω, *trabo.*

Ἐξαλύσσω, ξω, σω, *exsmi*, ἀ. 2. ind. m. verbi ἐξαμῶ, *exsimi*, f. ἕσω. ab ἐκ & ἁλέω, *depio.* f. ἕσω. p. ἑάρηκα. a. 2. ἅλαρ.

Ἐξαμαι, vel ἐξάομαι, *exeo, egredior.* præſ. inf. ἐξάεσθαι. a. 2. act. ἐξάν, ης, ἡ. a. 2. part. ἐξάων, ἄντος. a. 1. Att. ἐξᾶσα, *egreſſus ſum.* ab ἐξ & ἔαμι, vel ἴημι, *eo.*

Ἐξάπαξ, *ſemel, ſic eſſe.* præſ. inf. ab ἐξάτιμι, *liceri*, imperf. ab ἐξ & ἁμὶ, *ſum.*

Ἐξαίρετος, *boſtilis excepti*, a. 1. ind. verbi ἐξαιρέω, pro ἐξεῖλα. f. ἕω. p. ἐξῄρηκα. Th. ἐξαίρω. & Poët. ἐξαίρω, *boſtiſci.*

Ἔξαμι, *dixi*, a. 1. act. &

Ἔξαννι, ἔξεννι, ἐξέπω, ἐξέπτω, ἐξέπτομαι, a. 2. act. &

Ἐξέπω, *dicam*, a. 1. ſub act. ab ἔξαμι, ab ἐξ & ἴσπω, *dico.* a. 1. ἔσπα.

Ἐξεργαμένος, η, ον, perf. part. paſſ. ab ἐξεργάζομαι, *elabore.* f. ἐσόμαι. p. ἐξείργασμαι. Th. ἐργάζομαι.

Ἐξεργάθω, vel ἐξέργαθον, *cubiteri.* ab

Ἐξέργω, f. ξω, p. χα, *cubiteri, excludo.* Th. ἔργω, *arceo.*

Ἐξερύσσω, Ion. & Poët. pro ἐξερύω, a. 1. inf. ab ἐρύω, *trabo.* f. σω.

Ἔξερξε, f. ἐξέρξω. *EXSERO.* Th. ἔρξω, *nitto.*

Ἐξέτ, qui *emiſit*, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, *emitto.* a. 2. ἔξην. ab ἐξ & ἵημι, *mitto.* f. ἥσω.

Ἔξεις, *habebit.* Dor. ἐξῆς, 2. ſing. f. 1. verbi ἴσχω, *habeo.* f. ἕξω. imperf. ἴσχες.

Ἔξεσι, *prodit*, 3. ſing. præſ. ab ἔξειμι. Th. εἶμι, *eo.* a. 2. ἦα.

Ἐξεσσεύμην, 3. pl. a. 1. paſſ. ἐξεσσεύθην, *exarſi.* verbi ἐκσσεύω, *exaro.* f. ἐκσσεύσω. a. 1. ἐξέσσευσα. ab ἐκ & σεύω, *mto.* a. 2. ἔσσυν.

Ἐξεύρασσε, ης, ῆ, ἀ. 1. ind. act. verbi ἐκτορνεύω, *trenifigo.* f. ἕσω. p. ἐξεσσεύρηκα. ab ἐκ & τορνεύω, *pungo.*

Ἐξεύρασσε, ης, ῆ. a. 2. ind. act. verbi ἐκτορνύω, *exinanio.* Th. κενὸς, *vacuus.*

Ἐξεχάνδζω, f. δσω, *concinnum edoceo, confingo.* ab ἐξ & ἐκκάνδζω. Them. χαλάω, *voco.*

Ἐξεχάδδω, ις, & in 3. pl. ἐξεχάδδουσι, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκάδω, *defringo.* f. δσω. p. ἐκκέκαδμαι. perf. paſſ. ἐκκέκαρμαι. ab ἐκ & κάδω, *frango.*

Ἐξεχάλασε, ης, ῆ. *exlinſit ſum*, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐκχαλάω, *excludo.* f. άσω. p. ἐκκέχαλάκα. a. 1. ἐξεχάλασα. perf. paſſ. ἐκκέχαλασμαι. ης, ται. ab ἐκ & χαλάω, *frango.*

Ἐξεχάλασε, *fortaſſe eſt*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκαλάω, *abſolvo* & χαλάω, *ſolvo.* f. άσω. p. κε. p. m. ἐκκέκαλαμαι.

Ἐξεχάλασι, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκαλάω, *diſſolle*, quod vide. & ἐξεχάλασα. 3. pl. a. 1.

Ἐξεχάλασε, ης, ῆ, a. 1. ind. act. verbi ἐκκαλάω, *exſuipo*, *tranſodo extimo*, ab ἐκ & καλάω, *ſuado*, *excavo.* f. ήσω. p. κεκάλαμαι.

Ἐξέχαδε, Poët. ἐξ σ Epenthefi, pro ἐξέδε, præſ. inf. verbi ἐξέδω, *exſpecto.* quod vide. hinc 3. pl. præſ. ἐξεδάασιν. ab ἐξ & ἔδω, Poët. pro ἰδάσκω, *egno.*

Ἐξεχάνδω, & Poët. ἐκκάνδω, a. 2. verbi ἐκκάδω vel ἐκκαδάνω, *oblivifci facio.* Th. κάδω, *lato.* f. κάσω.

Ἐξεχάνδω, 3. ſing. imperf. verbi ἐκκαμάω. Th. καμάω, *cavo.*

Ἐξεχάσσι, *expellunt*, 3. pl. ind. præſ. verbi ἐξέχω, quod vide.

Ἐξεχάσσω, a. 1. inf. ἐξεχάσσαι, *qui abegit*, a. 1. part. ἐξέχασα, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐξεχάσσω, quod adeas.

Ἐξεχωρία, ας, ἡ, *expeditio, profectio* : &

Ἐξεχάστ, ῆος, ἡ, *exuliſ, diſceſſus.* Th. ἰλάσκω, *egito.* f. ἰλάσω.

Ἐξέχασσεν, Poët. & Ion. pro ἐξέχασεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεχάσσω, *expello*, ejuſd. verbi

Ἐξεχάσσουσι, 3. pl. ind. præſ. ab

Ἐξεχάσσω, *expello, conſio, facio.* Th. ἰλάσκω, *egito.* f. ἰλάσω.

Ἐξεχάσω, f. άσω, & Att. ἐξεχῶ, p. ἐξεχάκα, & Att. ἐξεχάλακα, Poët. pro ἐξεκάσσω, *expello*, *abigo.* Th. ἰλάσκω, *egito.*

Ἐξεχάσε, *erue*, a. 2. imperat. act. ab ἐξέχασον, ης, ῆ, a. 2. ind. act. verbi ἐξαμῶ. Dicimus & ἐξέχασε pro ἐξέχασε, Ion. & ἐξέχασον pro ἐξέχασε, a. 2. ind. hinc ἐξεχάσε, a. 1. inf. ἐξεχάσαι, a. 2. part. ab ἐξ & ἔαμι, *exuo.*

Ἐξεχάσχεθε, 2. pl. præſ. ind. act. & ἐξεχάσχεθον, 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἐξεχάσχω, *redarguo*, *convinco.* f. χξω, p. ἐξέλεγχα. a. 2. ἐξέλαγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐξ & ἐλέγχω, *arguo.* f. ξω.

Ἐξέχασε, *delegit.* 3. ſing. a. 2. m. Ion. pro ἐξέλετο, verbi ἐξαιρέω. vide ἐξελέσθαι.

Ἐξεχάσε, *elegeris*, 2. ſing. a. 2. m. verbi ἐκλέγω. Them. λέγω, *dico*, *elego.* f. λέξω. p. εἴλεγμαι.

Ἐξεχάσθαι, *eripere.* a. 2. inf. m. ab ἐξαι-

γίω, extimo, taxo. a. 2. Ἐξιλᾶσ. ab Ἐξ & ἀλάομαι, erro. f. ἐξάλημι. p. ἐξάλημαι. a. 2. ἐξάλην. Ἐξιλάσκομαι, f. ι. m. verbi Ἐξερχομαι, exeo, ab Ἐξ & ἔρχομαι, venio. f. ἐξέλευσομαι. a. 2. ἐξῆλθον, & per Syncop. ἐξλθον, a. 2. inf. ἐξελθεῖν. p. m. ἐξελθὼν, & Att. ἐξελθών. Ἐξελελάκωσιν, expulerunt, Ion. & Att. pro Ἐξελήλακασιν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi Ἐξελαύνω, quod videas. Them. ἐξελᾶσι, exeat.

Ἐξελᾶσθε, exii, præt. m. Att. inſ. Ἐξελαυνέναι, & part. Ἐξελαυνὼν · ab Ἐξέρχομαι, vide Ἐξελήλυθμαι.

Ἐξελθεῖν, exire, a. 2. inf. act. verbi Ἐξέρχομαι, ab Ἐξ & ἔρχομαι, venio.

Ἐξελθὼν, a. 2. part. act. n. g. Ἐξελθόντος, f. g. ab eod. verbo & th.

Ἐξελθὼν, a. 2. ſub. & 2. pl. Ἐξελθόμεθα, Ἐξελθοῦσι, 3. pl. Ἐξελθὼν, a. 2. part. ejuſd. verbi.

Ἐξέλιττον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐκ & λείπω, linquo. f. λίπω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξέλκω, f. ύσω, & Ἐξέλκω, ελκύσω, extrabo. imperf. Ἐξέλκυον. f. Ἐξέλξω. præt. part. paſſ. Ἐξελκυσμένος, abſtractus. ab Ἐξ & ἕλκω, trabo.

Ἐξελόμην, diripui, pro Ἐξεκόμην, a. 2. m. Ion. verbi Ἐξαιρέω, ab Ἐξ & αἱρέω, capio. f. ἕσω, a. 2. ἕλον.

Ἐξέλον, pro Ἐξέλκον, traxi, a. 2. ind. Ion. ejuſd. verbi. Ἐξέλκω, a. 2. imperat. m.

Ἐξέλω, eximam, f. 2. act. verbi Ἐξαιρέω. Ἐξέλωμεν, a. 2. ſub. m. Th. αἱρέω, capio. a. 2. ἕλον.

Ἐξέλωσι, expellent, eſt f. 1. Att. pro Ἐξελάσουσι, verbi Ἐξελάω vel Ἐξελαύνω, ago. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξεμόξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, abſtergo. imperf. Ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω. a. 1. part. act. ἐκμάξας, αντος, ῐ. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν, & Ἐξέμεναι, emiſſe. Ion. & Dor. pro Ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi Ἐξεῖμι, vel Ἐξέρχομαι. a. 2. Ἐξῆα. ab Ἐξ & ἰάω, mitto.

Ἐξέμεν, ſervare, f. 1. inf. Ion. pro Ἔσεσθαι, verbi ἔχω, teneo. f. Ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμπολήσῃ, ες, ει, venditis, Ion. pro Ἐξεμπολήσαις, perſ. part. paſſ verbi Ἐξεμπολάω. Th. πολέω, vendo.

Ἐξεμῦσαι, f. αξω, idem ac th. ἀναῦσαι, interficio.

Ἐξενάντιος, adv. & diviſim Ἐξ ἐναντίας, ex adverſo, adverſum. ab ἐναντίος, idem ac ἀνάντιος, adverſus, quod ab ἀντί, pro.

Ἐξενήκω, f. ίξω, idem ac ſimplex ἐνήκω, & th. ἀνάω, interficio.

Ἐξενῆξε, interfecit, ſjuſd. a. 1. ind.

Ἐξενίσσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. Ἐξενίσσάτω, a. 2. inf. act. verbi ἐκπέρω, effero, promo. f. ι. Ἐξόψω. a. 1. Ἐξένεγκα. a. 1. imperat. Ἐξένεγκον, ατω, a. 1. part. Ἐξενίγκας, αντος, ά. a. 1. ind. act. Ἐξήνεγκα, ας, ε, v. ab ἐκ & φέρω, fero.

Ἐξενίσσω, Poët. pro Ἐξενίζω, a. f. inf. Sic Ἐξενίσσας pro Ἐξενίγκας, a. 1. part. ejuſd. verbi.

Ἐξέπαον, ſubduxit. a. 1. act. ab ἐκπάλλω, f. ἄλω. anato, elabor. Th. πάλλω, ἰκνέω.

Ἐξερχόμαι, ἐλεύσ-, & Ion. Ἐξειμι, ἔσομαι, a. 1. part. paſſ. Ἐξελήλυθμαι. a. 2. ειμι, f. 1. ind. paſſ. ab ἐκπέρω. vide Ἐξενίσσατε.

Ἐξεσπανχμένος, α, ον, Ion. pro Ἐξεσπασμένος, expertatus, perf. part paſſ. verbi ἐκπάρω, effero. Th. πάω.

Ἐξεστάσατε, ας, ε, & in 1. pl. Ἐξεστάσαμεν, perf. m. ejuſd. verbi.

Ἐξεστάφα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκστέφω, evitello. quod vide.

Ἐξέστασε, Dor. pro Ἐξέστησε, exuit, 3. ſing. a. 2. opt. Ἐξεστάσειεν, Dor. pro Ἐξεστήσειεν, a. 2. part. f. g. verbi Ἐξέρχομαι. Th. ἐκπέρω, venio. Sic Ἐξέστασε, pro Ἐξέστησε.

Ἐξέστεον, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκστέλλω, hoſtibis recipis. f. ίλω, p. Ἐξέσταλκα. Th. ἐξίστημι, hoſtes.

Ἐξέστεσαν, exercuerunt, 3. pl. a. 2. m. verbi Ἐξίστημι. a. 2. m. Ἐξέστην. Them. ἵστημι, mitto.

Ἐξέστορεν, & per Metath. Ἐξέστρωσεν, a. 1. ind. act. verbi ἐκστρώννυμι, devaſto. f. ώσω. ab ἐκ & στρώννυμι, vaſto.

Ἐξέστρεφον, a. 2. ind. act. verbi ἐκστρέφω, excido. f. ἐκστρέψω. p. ἐκστέστροφα. a. 1. Ἐξέστρεψα. a. 2. ſub. ἐκστρέψω. ας, ῃ, & in 3. pl. ἐκστρέψουσι. a. 2. inf. ἐκστρέψαι. Them. στρέφω, cado.

Ἐξεστυφόμην, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκστυφόω, expando. f. ἐκστυφόσω, ab ἐκ & στυφόω, ſeu στυφάσσω, f. άσω, pando, explico.

Ἐξέσχισε, 3. ſing. imperf. verbi ἐκσχίζω, excido. Th. σχίζω, cado. f. σχίσω. p. σέσχικα. a. 2. ἔσχισον.

Ἐξεσχίσμεν, σας, σε, proſa nevi, calles, præſ. ind. ab Ἐξ & ὄσσομαι, ſcio. f. ὄψομαι, quod ab ὄπω & ὄσσομαι, ſcio.

Ἐξεσχίσσατο, Ion. pro Ἐξεσχίσατο, vel Ἐξεσχίσ, ſcis, 2. ſing. præſ. ejuſd. verbi.

Ἐξεσχίσθαι, conſulti, acta opera, adv. ab Ἐξ & ὄσσομαι, ἴδω, ὁ, ὃ, ἰδωνεύς, agnus.

Ἐξεσχίσθην, ες, η, & in 3. pl. Ἐξεσχίσθησαν, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκσχίσω, percello. f. ξω. ab ὄσσομαι & σχίσω, vel -σω, percutio. f. ξω.

Ἐξέσχισε, 3. ſing. imperf. verbi ἐκσχίζω, enavigo. f. ἐκσχίσω. ab ἐκ & σχίζω, navigo. a. 1. m. ἐκσχίσσάμην.

Ἐξεσχίσσατο, percellebantur, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἐκσχίσσω, percello, quod vide.

Ἐξεσώσαμεν, Dor. pro Ἐξεσώσαμεν, elaboravi, a. 1. ind. act. verbi σώζω, labore. Th. σάω, σῴζω.

Ἐξεσπάσθησαν, depredati ſumus, 1. pl. a. 2. act. Ἐξεσπάσθην, per Metathef. pro Ἐξεσπάσθη-

ωμαι, ω. 2. ind. verbi ἐκπλήσσω. Th. ἐκπλαγῆναι. f. 2. πληγῶ.

Ἐξίαλος, ον, ὁ, ἡ, ind. act. verbi ἐξίημι. f. ἐκπλεύσω. a. 2. ἐξέπλευσα, ab ἐξ & πλέω, navigo, πλεύσομαι, f.

Ἐξίεμαι, ἀπ' ἐμοῦ, ἐμοῦ, vomitus. ab

Ἐξίημι, evacuo, expromo. f. ἐκπω. p. ἐξέωκα. Th. ἰάομαι, ας, ᾶ, sano.

Ἐξιᾶμαι, absolvo, perficio; item everto, occido. f. ἐκπάσομαι. p. ἐξίασμαι. ab ἐξ & ἰάομαι, operor. Th. ἴασις, opus.

Ἐξιάομαι, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.

Ἐξιαμβεύω, Ion. pro ἐξιαμβεύομαι, fabulor, ejusd. perf. part.

Ἐξιᾶσις, εως, ἡ, elaboratio, absolutio: &

Ἐξιαστικός, ἡ, ad perficiendum idoneus: ab ἐξιάζομαι, quod vide.

Ἐξίδιστο, interrogabat. 3. sing. imperf. ab

Ἐξιδόω, idem quod ἐξίδω, eloquor, percontor: item interrogo. Them. ἐξαγορεύω, dico.

Ἐξίδρυμι, profligo: everto Them. ἱδρύω, everto.

Ἐξιδρῶμι, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.

Ἐξιδρώομαι, & ἐξιδρόομαι, pro quo ἐξιδρώσεται Ion. interrogo, scisitor, ab ἐξ & ἰδρόω, dico. Th. ἀδρόω, idem.

Ἐξιδρώσατο, interrogabant, ejusd. 3. pl. imperf.

Ἐξιδρώσκω, penitus sternor, f. ἐκπω. p. ἐξιδρώκα. a. 1. ἐξιδρώσθην. ab ἐξ & ἰδρώσκω, f. ἐκπω. indago, vestigo.

Ἐξίδω, dico, vel eloquar per fut. item percontor. ab ἐξ & ἰδέω, idem quod Th. ἀδέω, dico.

Ἐξιζάνουσι, a. 2. part. act. ab ἐξιζάνω, idem quod th. ἰζάνω, cado, everto. f. ἰζῶ. a. 2. ἐξέζην.

Ἐξιζάνω, exapit, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ & ἰζάνω, seu ἰάχω, frango, f. ξω. a. 2. ἰάγην.

Ἐξίηκε, pro ἐξίημι, extraxit, a. 1. ind. act. ἐξιήκω, a. 1. inf. ἐξιήκαι: a. 1. part. ab

Ἐξιήκω, extraho. Them. ἰάω, f. ἰήσω, traho.

Ἐξιησόμεν, εναι, egredior. imperf. ἐξιησάμην, ω, την. f. ἐξιήσομαι. a. 2. act. ἐξιήλθην, ες, ε. a. 2. imperat. ἐξιῆθι, ἴτω. a. 3. sub. ἐξιήλθω, ῃς, ῃ. 2. 2. inf. ἐξιηλθέμεν. a. 2. part. ἐξιηλθών, ὥσα, ὸν. prat. m. ἐξιήλυθα, & Att. ἐξιήλυθα. plusq. p. ἐξιηλύθειν, εις, ει. Th. ἴημι, venio.

Ἐξίημι, 3. sing. a. 1. verbi ξίω, rado, f. ἰσω. p. ἐξικα.

Ἐξίησις, εως, ἡ, &

Ἐξιήσιος, ος, ὁ, ἡ, Ion. pro ἐξιᾶσις, ἰατρεία. ab ἐξ & ἰάομαι, mitto.

Ἐξίημι, ἐξ, ὁ, Ion. & Poët. pro ἔξωσις, expulsio. ἐπορ τὸ ἐξίεναι, τὸ ἐκβάλλειν, ejicere.

Ἐξιηλάκει, perf. act. verbi ἐκπλάω, exaresacio, quod ab ἐκ & πλάω pro πλάσω, per Ionic. idem quod πλάσω, exaro, asfacio.

Ἐξίημι, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξίεμαν, ον. verbi ἐκπρίω, exterge. ab ἐκ & ἀμάω, seu ἀμάω, abstergo.

Ἐξιημόν, retraxit, 3. sing. a. 1. ind. ab ἐκπνέω, quod ab ἐκ & πνέω, spiro. f. πνεύσω. a. 1. ἔπνευσα.

Ἐξιησκόμενος, ομένη, ὸν, mente commotus, perens, mutatus: part. perf. act. ab ἐξίημι, quod videas.

Ἐξίησιν, ες, ε, perculsus fui, a. 2. ind. act. verbi ἐξίημι & ἐξίσκω, obstupefacio. f. ἐκπήσω. quod ab ἐξ & ἴσκω, flo.

Ἐξίησιν, pro ἐξίσκω, f. ἰσω. verbi ἔξαρνος, ἰδίως, quod vide.

Ἐξὸν licet, impers. ab ἔξεστι, impf. quod est ab ἐξ & εἰμί, sum. f. ἐξέσω, pro ἐξέσομαι. ἐξόν, part. n. g.

Ἐξίσταμεν, ψει, νεν, everfus fui. perf. pass. ab ἐκστέφω, everto. f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, verto.

Ἐξετάζω, exquiro, examino, excolo, affimo, compono. f. άσω, & Dor. ξῶ. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξήτασον. Th. ἐτάζω, inquiro.

Ἐξέτασαν, sicuerant, 3. pl. a. 2. verbi ἐκτείνω, f. μαι. p. ἐκτέτακμαι. ab ἐκ & τείνω, sico. p. m. τέτακμαι.

Ἐξετανύσθη, extenfus est, 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ & τανύω, idem quod τανύω, tendo, Th. τείνω, idem.

Ἐξετάνυσε, a. 1. inf. act. ἐξέτανον, άνω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω, exquiro. Th. ἐτάζω, idem.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquisitio: ab ἐξετάζω, exquiro, quod vide.

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo. quod vide.

Ἐξετίλωσε, perfecerunt, 3. pl. imperf. pro ἐξετέλεσε, Poët. ἐξετέλεσσε, 3. sing. imperf. pass. &

Ἐξετελέσθη, σε, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Ἐξετίλωσε pro ἐξετέλεσε, Poët. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi,

Ἐξέτης, ου, ὁ, ἡ, sexennis, pro ἐξαέτης ab ἕξ, sex, & ἔτος, annus.

Ἐξ ἐπ τ. ab illo tempore.

Ἐξετμήθην, σε, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, excido. ab ἐκ & τέμνω, seco. f. τμήσω. p. τέτμηκα. a. 2. ἔκταμον.

Ἐξετράπετο, ετράφθαι, everfor. f. a. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, defleclam. a. 2. pass. ἐξετράπην, η, η, a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ. ab ἐκ & τρέπω, verto.

Ἐξέτρωτο, vulnerabantur, 3. sing. imperf. ab ἐκ & τρώω, imperf. ἔτρων, ἔτρωσκον. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.

Ἐξέτρωσε, 3. sing. a. 1. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum facio. Th. τιτρώσκω, vulnero.

Ἐξεφύλαν, excrevit. 3. sing. imperf. ab

ἐυρησίλαν, f. ἄνω. Th. εὑρίσκω, *cerno*.

Ἐ'ξεύρεν, *invenire*, a. 2. inf. act. ἐξεύρηγ, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi, ἐξεύρισκω, *adinvenio*, quod adeas.

Ἐ'ξεύρεσις, εως, ἡ, *inventio*; ab eod. verbo.

Ἐ'ξευρόντων, gen. pl. ab

Ἐ'ξευρὼς, ὁντος, qui *invenit*. part. perf. ejusd. verbi.

Ἐ'ξεύρημα, ατος, τὸ, *inventum*; à perf. pass. subiteq. verbi.

Ἐ'ξεύρισκω, *excogito*, *comperio*: ab ἐξ & εὑρίσκω, idem. f. ἑύρω. p. ἐξεύρηκα. a. 2. ἐξεῦρον.

Ἐ'ξεύρωσι, ejusd. a. 2. part. act. pl. num. vide ἐξεύρω.

Ἐ'ξεφάνθην, ης, η, *emersi*, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθ᾽ην, per Epenth. ϒ ν, verbi ἐκφαίνω, *emergo*. Th. φαίνω, *ostendo*. f. φάνθω. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφανα.

Ἐ'ξήκασιν, *exacta sunt*, Att. act. 2. 1. pro pass. a. 2. ἐξήκοσιν. Them. φαίνω, *apparco*.

Ἐ'ξήεσαν, *exportabant*; 3. pl. imperf. verbi ἐξάω. Th. ᾄω, *fero*. f. ἄσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐ'ξηκοντάμβ, Ion. pro ἑξηκοντάμβ, 1. pl. præs. ind. act. ab ἑξήκοντα pro ἑξήκομεν.

Ἐ'ξήκω, ις, υ, *natus sum*, cum gen. a. 2. ab ἐκ & inus. φύω, (idem ac th. φάω, *nascor*,) unde a. 2. ἔφυν.

Ἐ'ξήχεε, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo*. f. 1. ἐκχέσω. f. 2. ἐκχεῶ. a. 1. ἐξέχεσα & ἐξέχυσα. ης, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, ἄτω. a. 2. pl. ἐκχέετε. imperf. pass. ἐξεχύθμην, ύμην. ab ἐκ & χέω, *fundo*. f. χύθω.

Ἐ'ξήχυσεν, *suffecit*, a. 1. Vide in ἐκχέω, pro ἐξαρκέσαι, *sufficere*.

Ἐ'ξηχθὼς, ης, η, *exii*, *penetravi*, a. 1. pass. verbi ἐκχέω, seu ἐκχώω, *effundo*. f. ὐσω. p. ἐκκέχυκα. ab ἐκ & χύω, *fundo*. Th. χέω, χύθω, idem.

Ἐ'ξήχω, f. ἐξῶ. p. ἐξήχηκα, *emitto*, *exto*, *exorior*: ab ἐξ & ἠχώ.

Ἐ'ξήψεν, *animam effavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκπνέω, *animam ejio*. f. πνεύσω. ab ἐκ & ψύχω. f. ξῶ, *frigefacio*.

Ἐ'ξίασιν, Att. pro ἐξάουσι, 3. pl. a. 1. a8. verbi ἐξώθω, *expello*. ab ἐκ & ὠθέω, f. ὤσω, *pello*.

Ἐ'ξήγαγε, *eduxit*, 3. sing. a. 1. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo*, quod vide.

Ἐ'ξηγγέλη, ας, ἡ, *indicastem*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλω, *nuntio*. f. λῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Ἐ'ξηγέρθη, ης, ἡ. a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito*, *fuscito*. f. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

Ἐ'ξηγέομαι, -έμαι, *expono*, *enarro*; *præsum*, *rego*; *censeo*, *differo*. imperf. ἐξηγεόμην, ούμην, ῦ, ῦ, ιτο, ῖντο, ῖτο. f. ἐξηγήσομαι, a. 1. m. ἐξηγησάμην, ω, ατο. a. 1. part. ἐξηγησάμενος, ab ἐξ & ἡγέομαι, *duco*.

Ἐ'ξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω, quod vide.

Ἐ'ξηγέρθ᾽ν, ν, ντ, præf. part. ἐξεγειρόντων, ῶν. pl. præf. verbi ἐξεγείρω, quod vide.

Ἐ'ξήγημα, ατος, τὸ, *enarratio*, *quod narratur*; &

Ἐ'ξήγησις, εως, ἡ, *enarratio*, *expositio*, proprie divinorum & excellentium, ut ἱερωσύνα. vulgarium: &

Ἐ'ξηγητὴς, οῦ, ὁ, *interpres*, *magus*, *consultor*. ἐξηγηταὶ, Athenis, *Sacrorum interpretes*: &

Ἐ'ξηγητικὸς, *enarrativus*: τὰ ἐξηγητικὰ, *libri pontificiales*. Omnia à perf. pass. verbi ἐξαγορεύω, *expono*. quod vide.

Ἐ'ξηγόρευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγορεύω, *redimo*. f. σω. p. ἐξηγόρευκα. a. 1. sub. act. ἐξαγορεύσω, ῦς, ῦ, ab ἐξ & ἀγορεύω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἐ'ξηγρεμένω, per Sync. pro ἐξεγερμένω, *exsurrecti*, *experrefactibus sum*. imperf. pass. ab ἐξ & ἐγρήμι, pro ἐγείρω. Th. ἐγείρω, *expergefacio*.

Ἐ'ξήεσαν, *egressi sunt*, 3. pl. a. 1. Att. ἐξῆσαν. verbi ἔξειμι, *exeo*. vel ἐξίημι. ab ἐξ & εἶμι, ῶ. a. 2. ἔξιον, ες, ε. præf. inf. ἐξιέναι.

Ἐ'ξήκειν, *exire*, *exitum habere*, ab ἐξ, & ἥκω, *venio*.

Ἐ'ξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta*. Th. ἓξ, *sex*.

Ἐ'ξήλασεν, 3. pl. a. 1. ind. a8. verbi ἐξελαύνω, *exagito*, *expello*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. p. ἐλήλακα.

Ἐ'ξήλατος, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐξελαύνω, *exilio*. Th. ἐλαύνω, *salio*. a. 1. m. ἠλάμην, ω, ατο, & per Sync. ἤλατο.

Ἐ'ξήλατ᾽ν, ν, *extensum*, *extrinsecus obductus*: ab ἐλαύνω, *dulcis opus facio*.

Ἐ'ξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, *deleo*. quod vide.

Ἐ'ξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. vide ἐξαλείφω.

Ἐ'ξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*. quod vide.

Ἐ'ξήλθον, per Syncop. pro ἐξῆλθον, a. 2. ejusd. verbi.

Ἐ'ξηλώθην, *crucifixi*, a. 1. ind. verbi ἐξηλόω, *crucifigo*, *sole adoro*, ab ἐξ & ἠλιόω, *sole expono*. Th. ἥλιος, *Sol*.

Ἐ'ξηλωμένος, perf. part. pass. ab ἐξηλόω, *immuto*. Th. ἠλιόω, vel ἀω. f. ὤσω. p. ἠλάκα, *muto*.

Ἐ'ξήλυσε, Ion. & Poët. pro ἐξῆλθε, *exiit*, ab ἐξέρχομαι. Th. ἴρχομαι, *venio*.

Ἐ'ξήμεσεν, *evomuit*, a. 1. ind. ab ἐξεμέω. quo ab ἐμέω, f. ἐσω, *vomo*.

Ἐ'ξημιώσατο, a. 1. ind. act. ab ἐκμιόω, ἐξεμιόω, idem ac simplex μιόω, *fub fame*, *irrideo*. Th. μῶρος, *ineptus*.

Ἐ'ξήνεγκα, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero*. f. ἐξήσω. Th. φέρω, *fero*. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐ'ξηνδρωμένος, ας, ε, *decepti*, *fraudatus sum*, *fe-*

duxi,

duxi, a. 1. ind. verbi ἐξαπάω, idem quod th. *ἀπατάω*, *decipio*.

Ἐξάπλωσα, 3. sing. plusq. p. verbi ἐξαπλόω, *expando*, *explico* : ab ἐξ & ἁπλόω, idem. Th. *ἁπλόω*, & contracte *ἁπλῶ*, *simplex*.

Ἔξᾱρε, *sustuli*, a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. *αἴρω*. f. *ἀρῶ*, *tollo* : p. *ἦρκα*.

Ἐξάρτυμαι, seu ἐξαρτύομαι, perf. pass. verbi ἐξαρτύω, *instruo* : f. *ύσω*. p. ἐξήρτυκα. Th. *ἔρτυμι*, *aptus*.

Ἔξαρχα, *direxi*, a. 1. act. ejusd.

Ἐξαρχάθην, *exaruí*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἔξαρε, 2, sing. imperf. vel a. 2. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. *αἴρω*, *tollo*.

Ἔξαρο, 3. sing. imperf. verbi ἐξείρομαι, *interrogo*. Th. *ἄρω*, *dico* : hinc ἀγορεύω & λέγομαι, idem.

Ἐξαρύσσω, ας, ε, & in 3. pl. ἐξαρύσσουσι, a. 1. ind. act. verbi ἐξαρύσσω, *penitus servitor*, f. *ύσσω* quod vide.

Ἐξαρύξαμ, 3. sing. ab ἐξαρύξω, a. 1. m. ab ἐξαρύω, f. ἀξω, *traho*, *vulsi effundo*. Th. *ἐρύω*, *vello*.

Ἐξαρτισμένος, *perfecti instructus*, perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, *plane perficio*, quod vide.

Ἐξαρτυμένος, *instructi*, *muniti*, perf. partic. pass. ab ἐξ & ἀρτύω, *instruo*.

Ἔξαρχον, *incipiebant*, *duces erant*. 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω· ab ἐξ & ἄρχω, *incipio*. Th. *ἀρχή*, *initium*, *imperium*.

Ἐξάρχουσι, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξαρύω, *cum impetu feror*, *celeriter vrecedo*. Th. *ἐρύω*, *vo*, *fluo*.

Ἔξαυ, adv. *deinceps*, *consequenter* : ἐξῆς, idem : ὁ ἐξῆς, *ordine sequens* : ὁ ἐξῆς, (scil. ἡμέρᾳ, *sequens dies*. Poët. ἐξείης : q. ab ἔχω.

Ἐξάτεξε, Dor. pro ἐξήτασε, a. 1. act. verbi ἐξετάζω, *examino*, *exploro* : f. *άσω*, & Dor. *ξῶ*.

Ἐξαγόμην, ἔμην, *persuasi*, f. *ασθήσομαι*. perf. pass. ἐξαγάσμαι, σαι, ται· ab ἐξ & ἄγχω, *ango*. Th. ἄχω· *ango*.

Ἔξεαν, Ion. pro ἐξέπεσαν, *exiere* : & pro *ejicere* fumitur : vel ab ἐξ & ἵημι, *mitto* : vel ἴημι, pro ἰάω, *vado*.

Ἔξειν, seu ἐξέμεν, *exeundo*. Pind.

Ἐξείδαν, Dor. pro ἐξεῖδον, 3. dual. a. 2. η, pro pl. ἐξίδοσαν· &

Ἐξίδε· *pervenit*, 3. sing. a. 2. m. ἐξικάνω, ν, σσω· ab

Ἐξικνέομαι, *pervenio* : ab ἐξ & ἱκνέομαι, *venio* : f. ἵξομαι, p. ἵγμαι. a. 2. m. *invado*.

Ἐξικέσθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐξικάνω, ν, σω, *pervenio*, ejusdem a. 2. med.

Ἐξείλομαι, & -δομαι, *placo*. Th. ἰλάω, *propitius fio*.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, *placatio* : &

Ἐξίλασμος, ὁ, ἡ, *placatio* : à perf. pass. verbi ἐξιλάσμαι, quod vide.

Ἐξιλάσσομαι, *placabo*, ejusd. verbi f. 1. m.

Ἐξίλασσαι, *exiit*, Dor. pro ἐξέλθοι, vel ἐξέλοιτο, præf. inf. ab ἐξ & ἅλλομαι, *eo*.

Ἐξίμεναι, genit. pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. *ἅλλομαι*, *eo* : a. 2. *ἦλθον*, *ivi*· part. a. 2. *ἰών*, *ivi*·

Ἔξις, εως, ἡ, *habitus* : in acc. ἕξιν. Th. ἴσχω, *habeo*.

Ἐξισάσθαι, præf. inf. pass. ab

Ἐξισόω, *adæquo* : ab ἐξ & ἰσόω, *æquo* : f. *ώσω*. Th. *ἶσος* vel *ἴσος*, *par*, *æqualis*.

Ἐξίστορα, *percallebamus*, 3. pl. imperf. m. ab

Ἐξίστορμι, *obstupefacio*, *cedo* : ab

Ἐξίστημι & ἐξιστάω, *obstupefacio*, *immuto* : f. ἐκστήσω. a. 1. ἐξέστησα, a. 2. ἐξέστην, ης, η, *percussus fui* : imperf. m. ἐξιστάμην, ω, ατο· ab ἐξ & ἵστημι, *sto*.

Ἐξιστορεῖν, *exquirere quid*, Ion. & Poët. pro εἰδέναι· quod ex ἱστορέω, *cognosco*. Th. ἵστωρ, *sciens*.

Ἐξίσταμαι, *valeo*, *possum* : f. *ώσομαι*. p. ἐξίστημαι. a. 1. ἐξέστασα. a. 1. sub. ἐξάσθην, ης, η. ab ἐξ & ἰσχύω, *robur*, *vires*.

Ἐξίστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *exanimus*, *expalescens* : ab ἐξίστημι, *exire*, *evanescere*.

Ἐξιτήριος, verbale, οἷς ἐξ ἐξιτὸν ἐστί, *quibus non exire licet* : ab ἔξειμι, *exeo*. Th. *εἶμι*, *eo*.

Ἐξοδία, ας, ἡ, *egressio*, *expeditio* : & inde

Ἐξοδιάζω, *exire facio*, *expendo* : ab ἔξοδος, *exitus* : quod ab ἐξ & *ὁδός*, *via*.

Ἐξοδιασθείς, *ille ab exule illatus* : ejusd. a. 1. part. pass.

Ἔξοδον, ου, τὸ, EXODIUM, *exitus* : &

Ἔξοδος, ου, ὁ, *exitus* ; item, *mors* : ab ἐξ & *ὁδός*, *via*.

Ἐξοικίω, f. *ίσω*, *domo ejicio*, *expello* : ab

Ἐξοικος, ου, ὁ, ἡ, *exul* : ab ἐξ & *οἶκος*, *domus*.

Ἐξοίσομεν, *efferemus*, 1. pl. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, *effero* : f. ἐξοίσω. Th. *φέρω*, *fero* : a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνῶσιν, *egrediuntur*, pro ἐξοιχνέουσι, Dor. & Ion. 3. pl. præf. ind. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo* : f. οἰχήσομαι. p. οἴχωκα.

Ἐξοκέλλω, f. *ελῶ*, a. 1. ἐξόκειλα, *delabor*, *impingo* ; item *averto* : ab ὀκέλλω. Th. *κέλλω*, *appello*.

Ἐξολοῦσιν, *perdat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐξ & ὄλλυμι, *perdo* : f. ὀλέσω. p. ὄλωλα. p. m. *ὄλλα*.

Ἐξολοώσῃ, *deperdamus*, a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ἐξολοθρεύω, *funditus perdo* : f. *εύσω*. p. ἐξωλόθρευκα. præf. pass. ἐξολοθρεύομαι, *differo* : perf. pass. ἐξωλόθρευμαι. a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην. f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι.

ἀνομαι· ab ἐξ & ἁλάομαι, *exirium*. Th. ἁλάομαι, *pendo*.

Ἐξαλλάξω, ξω, ξα, a. 1. ind. act. ab ἐξαλλάσσω, *mutatus ede*. Th. ἀλλάζω, *mutio*, ſ. ξω, p. χα.

Ἐξαμαι, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξαμείβω, & frequentius -μαι, *abjuro, ejuro* : ab ἐξ & ἀμείβω, *juro*.

Ἐξαμολογέομαι, οῦμαι, *confiteor, gratias ago, celebro, glorifico* : cum dat. f. ἐξομολογοῦμαι. a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, απ· ab ἐξ, ὁμὸς, *ſimilis*, & λέγω, quod à λέγω, *dico* : p. m. λέλεγμαι.

Ἐξαμολόγησις, εως, ἡ, *confeſſio, predicatio, gratiarum actio* : à perf. paſſ. ſuperl. verbi.

Ἐξαν, præſ. part. n. g. ab ἔξειμι, *licet*, quod vide.

Ἐξανηρίζω, *nomine voco, invoco, loquor* : & Ἐξονομαίνω, ſ. ανῶ, ανεκρα. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ἐξάπινα, Poët. pro Ἐξαπίνης, adv. à ἐξαπὸ ς *in poſterum* : & Ἐξοπίσω, *retro, in poſterum, poſtea*. adv. Th. ἐπίσω, *retrorſum*.

Ἐξαπίδω, *exequere*. Th. ἐπίδω, *aſſe* : ſ. ἴσω.

Ἐξαρία, ας, ἡ, *exterminatio, exilium* : ab ἐξ & ὄρος, *terminus*.

Ἐξαρίζω, *exterminare* : ab liſd.

Ἐξαρκίζω, *adjuro* : ſ. ἴσω, & Att. σῶ. p. ἐξήρκικα. a. 1. ἐξωρκισα, perf. paſſ. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *juſjurandum*.

Ἐξαρκισμὸς, ὁ, ὁ, *adjuratio* : à 1. perf. & Ἐξορκιστὴς, ὁ, ὁ, *EXORCISTA* : à 1. perf. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐξαρκῶ, f. Att. verbi ἐξορκίζω.

Ἐξαρκῶ, ῶς, ὁ, *eximium juſjurandum*. Vel *juſjurandum contrarium aliorum verbi*. Th. ὅρκος, *juſjurandum*.

Ἐξαρεῖν, præſ. inf. ab

Ἐξαιρέω, ῶ, f. ἥσω, idem ac ἐξορκίζω, *juramento obſtringo*. Th. ὅρκος, *juſjurandum*.

Ἐξαρκωτὸς, ἡ, ὁν, *juſjurandum* : à 2. perf. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐξαρτάω, f. ἥσω, *erumpo* ; *proficiſcor* ; *impello* : ab ἐξ & ὁρμάω, *impetu feror*. Th. ἀορτὴ, *impetus*.

Ἐξαρτὸς, ἡ, ὁν, *eruptio* : à 2. perf. præt. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐξάρυξ, ακος, ὁ, Dor. pro ἐξέρυξ, *remus*. Th. ἔρυσσ, idem.

Ἐξάρυσις, εως, ἡ, *effoſſio* : ab

Ἐξορύσσω, *effodio, perfodio* : ſ. ὀξω. a. 1. ἐξόρυξα. a. 1. part. ἐξορύξας, ασα, αν. Th. ὀρύσσω, vel ὄρω, *fodio*. p. ὀρώρυχα, & Att. ὀρώρυγα.

Ἐξαρώσιος, Dor. pro ἐξέρωσις, *ejectio*. Th. ἔξω, *ejicio* : ſ. ἴσω.

Ἐξαρωτίζω, ſ. ἴσω, *in exilium mitto, teſtarum ſuffragiis* : ab ἐξ & ὀστρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *teſta*.

Ἐξαρωτισμὸς, ὁ, ὁ, *EXOSTRACISMUS, ſolemnis per teſtarum ſuffragia, exilium* : à 1. perf. perf. paſſ. ſuperioris verbi.

Ἐξάτη, & ἑξάτη, pro ἑξ ἔτη, *ex quo*, ſcil. *tempore*.

Ἐξαυδία, ἄ, idem cum ἐξαυδίη· ab ἐξ & αὐδὴ.

Ἐξαυδίνωμι, ωσι, ὁ, *contemptus* : &

Ἐξαυδιστὸς, ἡ, ὁ, *contemptor* ; à perf. paſſ. verbi ἐξαυδίω.

Ἐξαυδίω, ῶ, *nihili facio, pro nihilo habeo* : f. ἥσω. p. ἐξαύδικα. perf. paſſ. ἐξαύδισμαι. a. 1. paſſ. ἐξαυδίσθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξαυδισθῶ. a. 1. part. paſſ. ἐξαυδισθεὶς, ισθέντος ab ἐξ & αὐδίω, quod ab ἀΐδης, ητος, quod ex ἀ, & th. ἀϊς, ιτος.

Ἐξαυδίωσις, εως, ἡ, *contemptus* : à perf. paſſ. verbi ἐξαυδίω.

Ἐξαυδίω, ῶ, *nihili facio, aſpernor* : f. ἥσω, p. ἐξαύδικα. a. 1. ἐξαύδισα, *ſprevi* : a. 1. ſub. act. ἐξαυδίσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἐξαύδισμαι. perf. part. ἐξαυδισμένος, η, ον, *pro nihilo habitus* : ab ἐξ & ἀΐδης, ητος, *nullus*, idem quod ἄϊδις, quod ex ἀ, & ἴδις, ἴδεος vero ex ϝίν, *neque*, (ubi ϝ, propter ſequentem aſpiratam mutatur in δ.) & ἄϊς, ιτος.

Ἐξαυδὼ, *ſpero*. Dor. eſt pro ἐξαυδίω. ab ἐξαυδία, quod vide.

Ἐξουσία, ας, ἡ, *licentia, poteſtas, auctoritas, dignitas* : eſt jus ſive facultas moralis ; at δύναμις, vis activa, ſeu facultas naturalis ἐξουσία, ας, αἱ *poteſtates, magiſtratus* : ab ἔξεσι, *licet*.

Ἐξουσιάζω, *poteſtatem habeo, dominor, in poteſtate habeo* : cum genit. ſed cum dat. *poteſtatem do*. f. άσω p. ἐξουσίακα. f. ι. paſſ. ἐξουσιάζομαι· ab ἐξουσία, quod vide.

Ἐξουσιαστὴς, ἡ, ὁ, *dominus* : à perf. paſſ. ſuper. verbi.

Ἔξοχ. pro ἐξοχα, & Poët. ἐξόχοισι, pro ἐξοχαι, *eximie, præter alia, excellenter*. adv. ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia*, κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregie* : &

Ἐξοχὸν, & ἐξοχα, adverbialiter, *eximie* : neutr. g. ab

Ἐξοχος, ου, ὁ, ἡ, *eminens, excellens* : ab ἐξέχω, *excello* : Th. ἔχω.

Ἐξοχώτατος, *excellentiſſimus*, ſuperl. ab ἐξοχος, quod vide.

Ἐξυλοπόρος, ου, ὁ, ἡ, *ligna ſtratus* : appd. τὰ. Th. ὕλη, *ſilva*.

Ἐξυμάκην, vel ξυμάκην, ας, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento : à ξυνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *mitto*. a. 1. ἧκα, Att. ἦκον & ξυὶ pro ξυνὶ.

Ἐξυπνίζω, *à ſomno excito* : f. ἴσω, p. ἐξύπνικα. a. 1. ἐξύπνισα, a. 1. ſub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ, ab ἐξ & ὕπνος, *ſomnus*.

Ἔξυπνος, ου, ὁ, ἡ, *experrectefactus, qui evigilavit* : ab eod. them.

Ἐξύσθην, ſ. ſing. a. 1. med. ἐξύομαι, ω, σαι, verbi ξύω, *abrado*, quod ſ ξυσθ-

ξυμι, exuo. Th. ξύω, rado.

Ἐξύρημαι, rasus sum, perf. pass. verbi ξυράω, abrado : ab eod. them.

Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ξυράω, rado : f. ήσω. Th. ξύω, idem.

Ἐξυστάω, f. ασῶ. στέω, stam abstivo : ab ἐξ & ἵστημι, idem ac th. ἱστάω, στέω.

Ἐξόγγνι, ας, ν, τεχνί, ejusd. a. 1. ind.

Ἔξω, adv. foras, foris : ἔξω τῆ πόλεως, extra civitatem : ὁ ἔξω scil. ἀν, exterior. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex.

Ἔξω, habebo, f. 1. act. verbi ἴσχω, habeo.

Ἐξώδυκε, perf. act. verbi ἐξοδύω, extumesco. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, τκμηρ, inflatus sum.

Ἔξωθεν, adv. extrinsecus, foris : cum genit. ab ἐξω. Th. ἐκ vel ἐξ, ex.

Ἐξώθεω, ῶ, expello, exturbo : f. ὠθήσω. p. ἐξέωκα. a. 1. ἐξέωσα. a. 1. inf. ἐξώσας. Th. ὠθέω, pello.

Ἐξοικέω, domo ejecti, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. p. ἐξῴκικα. ab ἐξ & οἰκέω : domus.

Ἐξολλύω, υς, υ, pluſq. p. act. verbi ἐξόλυμι, funditus perdo. Th. ὄλυμι, perdo : f. ὀλέσω. p. ὄλωλα. p. m. ὄλα, Att. ὀλώλα.

Ἐξόλης, ες, ὁ, ἡ, perditus, deploratus ; pernicioſus : ab ὄλλυμι.

Ἐξολόθρευον, ες, ε. a. 2. ind. act. verbi ἐξολοθρεύω seu ἐξολεθρεύω, illaber, incido : ab ἐξ & ὄλεθρος, lapſus : hinc ὀλοθρεύω, labor.

Ἐξολόθρυσα, ας, α, a. 1. act. ab ἐξολόθρυμι, funditus perdo. quod adi.

Ἐξομοιωθέντες, ες, ες, aſſimilatus, part. ab ἐξομοιόω, pract. ind. verbi ἐξομοιόω, aſſimilo.

Ἐξόπιθεν, ν, ὁ, ἡ, extra conſpectum poſitus, ab ὀπή oculus, vel ὀφθαλμός. Th. ὄπωπα.

Ἐξόπλισεν, inſtruxit, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, arma : ab ἐξ & ὅπλίζω, idem Th. ὅπλον, arma.

Ἐξόρρησαι, perf. pass. irasci vel irata sum : ab ἐξ & ὀργίζω, irascor. Th. ὀργὴ, ira.

Ἐξόρυζον, imperf. act. ab ἐξορυσσω, idem quod ὀρύσσω, furefurando obſtringo. Th. ὄρκος, furefurandum.

Ἐξοπλίσθω, a. 1. ind. pass. ab ἐξοπλόομαι, cum impetu ferar, erumpo : ab ἐξ & ὁπλόω, impetus.

Ἔξορος, ν, ὁ, ἡ, intempeſtivus, exoletus. Th. ὥρα, tempus, vigor ætatis.

Ἐξόρη, exilait, 3. ſing. pluſq. p. pass. ἐξόρμαι, ου verbi ἐξόρω, excito. Th. ὄρω, excito, f. ρσ, & ὄρνυμι. p. ὄρωρα.

Ἐξόσαι, expellere, a. 1. inf. ἐξῶσαι, ἄσω. a. 1. imperat. ἐξῶσαι, ασῶ, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. οἰδέω, pello : f. ὠθέω, a. 1. ὠσα.

Ἐξόσεως, ως, ὁ, expulſor, violentus : quod ab ἐξόσια, quod vide.

Ἐξόσπασμένος, η, ον, per ὑστερολογίαν ex aliquo loco pulſus, perf. part. pass. verbi ἐξοσπάω, vide in ἐξοσπάω, tepa.

Ἐξόστατος, η, extimus : inde

Ἐξοτάτω, adv. extimè : utrumque cum

Ἐξοτερικὸς, ὁ, exterius, trivialis : &

Ἐξόστερος, α, exterior, extimus : ab ἐξω, foras, quod vide.

Ἐξοτικὸς, adv. exterius : &

Ἐξοτικὸς, ὁ, EXOTICUS, peregrinus : ab eod. them.

Ἐξόχρουν, 3. pl. imperf. verbi ὀξόχρομαι, exeo. Th. ὀχέομαι, εω : f. εἰχόσομαι. p. ὄχημαι.

Ἐξόχρως, valde pallidus. Th. ὠχρὸς, pallidus.

Ἑὸς προ ἐός, ἑή, aliq. ejus, Pronomen : à quo

Ἑοῖ, Poët. pro οἱ, ſeu οἷσι, ἐφῇ.

Ἑοῖ, ῇσι, 3. ſing. præſ. opt. ab ἵημι, laut, ἰαι, Poët. pro εἶμι, εἶς, εἶ, tanq. ab ἴω, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἑοῖσιν, videbamur, per Syncop. pro ἰοίσκομεν, 2. pl. p. m. Act. vix.

Ἑοικὼς, υῖα, ὸς, aſſimilatus ſum, viſus ſum, præt. m. Act. pro ἐοίκως, ab εἴκω, ſimilis ſum : unde

Ἑοικὼς, decet, p. m. Act. pro εἴκω. &

Ἐοικόσαν, ſimiles facti erant, Act. pro ἐοικόσσαν, 3. pl. pluſq. p. m. verbi ἔοικα, ſimilis ſum.

Ἑοικόσι, ſimilem, acc. ſing. &

Ἐοικόσι, ſimiles, nom. pl. ab ἐοικὼς, quod vide.

Ἑοικότως, eodem modo, adv. ab

Ἑοικὼς, ὑτος, ſimilis, perf. part. m. ab ἔοικα. Th. ἔοικα, ſimilis ſum.

Ἑοικα, immiſeream, Poët. pro ἰείλω, præſ. opt. verbi ἵαμι, mitto, quaſi ab ἴω.

Ἑὸλς, genit. Ion. pro ἑός, ab ἑὸς, ſuus, Poët. pro ἕς.

Ἑὸλς & ἑοῖσι, ſuis, dat. pl. ab ἑὸς, ἡ, ἑὸν, Poët. pro ἕς, ἕ, ἕ, ὅΥΟΣ, ᾱ, ὄΝ. Sed leiis, vide in ἑὸς.

Ἑοῖσιν, Dor. pro ἑοῖσιν, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐόλκατα, ſteravi, præt. m. pro ἕλκω. Att. ſen Ion. verbi ἑλκύω. Th. ἑλκὺς, ἕος.

Ἔον, eram, imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt eſſe a. 2. Poët. pro ἴον, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐὸν, ἰόντος, præſ. part. Ion. n. g. pro ἰὼν. Sic ἰόν pro ἄν, ἰόντος pro ἰόντος, ἰόντι, & in pl. ἰόντες. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐὸν pro ἰόντα, acc. ſing. part. præſ. pro ἰόντα, Poët. ab ἄν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐὸντι, dual. num. ἰόντε, pl. præſ. part. Ion. proſonæ & ἰόντες, ab εἰμὶ.

Ἐόργα, feci. præt. m. Act. ἐόργμι. pluſq. p. m. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, & per Metath. ἐρέζω, tanq. ab ἔργω. p. m. ἐίοργα & ἔοργα, & per Metath. ἐοργα. Hinc ἐοργὼς, part. præt. m.

Ἐόργαν, fecerant, 3. pl. præt. m. pro ἐοργεσαν. Attice enim 3. pl. in ᾱν, tam in perf. aa

ad. quam pred. [illegible] Chalcidice & Dorice ja i, ut ἀνήρ pro ἀνέρα. vide in Lexic.

Ἐ̓ρέρω, Ion. & Poët. pro ἐρέσσω, 3. sing. plusq. p. m. vide ἐρέσσω.

Ἐ̓ρέτης, ου, ὁ, indicula, cochlear: ab ἐρέσσω, appetit impraesentiar.

Ἐ̓ρείδω, f. ἴσω, fossum cubito: &

Ἐ̓ρειδόμενος, η, ον, 2. fulcrum, fossus: una cum

Ἐ̓ρειμμένος, fossus: ab

ΕΌΡΤΗΜΙ, ις, ἡ, festum.

Ἐ̓ς, εἰς, ἐν, Poët. pro πρὸς, πρὰ, πρὸν communiter σὲ, σέ, σὸν, τεοῦ, τεῷ, τὸν, τὸ, τοῦ.

Ἐ̓σί, 3. lit. Ion. Poët. pro εἰσί, 3. p. ΕΙΜΙ, εἶ, Vid.

Ἔ̓σσω pro ἧττω, & Ion. pro ἥσσων, praes. part. Ion. verbi εἶμι, sum. ἔσσον pro ἧττον.

Ἔ̓σσω pro ἧττω, ις, &c. quod vide.

Ἐ̓σσυμένως, ὁ, compos. Dor. pro ἐσσυμένως, quod vide: ab ΣΕΥΜΑΙ, ν pro ι, licentiâ Poëticâ.

Ἐ̓σσυμένως, 2. 2. inf. &

Ἐ̓σσύμενος, Dor. pro ἐσσύμενος, addaxisti, 2. 2. ind. act. verbi ἐσσύω, induco, per Attic. reduplicat. Th. ἔζω.

Ἐ̓στάλασσε, exhilta, praes. imperat. pass. Ion. pro ἐστάλασσο. Ex ἐπὶ & στάλασσο, ornor, glorior. Th. στάλλω, ornо.

Ἐ̓στᾰλάσσατο, exulto, efferor: ab eod.

Ἐ̓στᾰμαι, admiror, affello: ex ἐπὶ & ἴστᾰμαι, admiror: ab inusitat. ἴστάω, idem.

Ἐ̓στᾰνᾰλίζω, instigor: ab ἐστᾰνᾰλίζω, idem.

Ἐ̓στᾰνᾰλικώς, 2. 1. part. m. quod cum

Ἐ̓στᾰνᾰλκία, ας, ἡ, promissio: &

Ἐ̓στᾰνᾰλκίᾱ, 3. sing. praes. pass. &

Ἐ̓στᾰνᾰλκίζομαι, ου, ου, praes. part. pass. ab ἐστᾰνᾰλκίζω, denuntior: simul cum

Ἐ̓στᾰνᾰλκῶνται, promittunt, Dor. pro ἐσταλάσσονται: ab

Ἐ̓στᾰνᾰλκω, indico, denuntio: f. ἐστᾰνᾰλκέω. p. ἐστᾰνᾰλκηκα. 2. 1. ἐστᾰνᾰλκεσα. praes. m. ἐστᾰνᾰλκίσομαι, polliceor, profiteor, spondeo: praet. pass. ἐστᾰνᾰλκημαι, promitto: 2. 1. m. ἐστᾰνᾰλκάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ & ἀλκάω, auxilio: f. λξω. p. ἠλκα.

Ἐ̓στᾰνᾰλκω, ελῶ, promitto: ab ἐστᾰνᾰλκω, perf. pass. verbi ἐστᾰνᾰλκω.

Ἐ̓στᾰχεῖν, inducere, inf. act. verbi ἐστᾰχω, ἐστᾰνω.

Ἐ̓στᾰχεῖν, congrego: quod ex ἐπὶ & ἀγείρω, idem: f. ἀγερῶ. p. ἠγερκα. Att. ἀγήγερκα. 2. 1. ἠγερον.

Ἐ̓στᾰγᾰνον, ου, τὸ, calcitro: à super.

Ἐ̓στᾰγᾰνω, induco, inf. pass. verbi ἐστᾰγω.

Ἐ̓στᾰγω, concretus sum, 2. 2. pass. ab 2. 1. act. ἔστᾰγον, fixi: verbi στᾰγνυμι, seu στᾰγνύω, compingo: f. στᾰξω. f. 2. στᾰγω.

Ἐ̓στᾰγώσᾰς, adducere, Ion. & Poët. pro ἐστᾰγάσᾰς, &

Ἐ̓στᾰγώσᾰς, alliciens, Ion. pro ἐστᾰγώσᾰς, vel pro ἐστᾰγήσᾰς, ab ἐστᾰγω.

Ἐ̓στᾰγώσᾰτο, Att. dictum pro ἐστᾰγάσᾰτο, 3. sing. f. 2. verbi ἐστᾰγάσᾰς, illexit. Th. ἀγάλλω, glorior.

Ἐ̓στᾰγᾰλίζω, Ion. illustrans, celebrans: ab eod. verbo & th.

Ἐ̓στᾰγᾰλίζομαι, exulto & delector: ab eod. cum super.

Ἐ̓στᾰγορᾰι, adduce, allicio; item cito arborem: ab ἐστᾰγω, adduco. Th. ἄγω.

Ἐ̓στᾰγει, vide in ἐστᾰγάω.

Ἐ̓στᾰγᾰδάνω, dilui adjicere: ab ἐγγάλλω, orationem habeo. Th. ἀγορά, forum.

Ἐ̓στᾰγρός, agrestis, ferox: ex ἐπὶ & ἀγρός, agrestis. Th. ἀγρός, ager.

Ἐ̓στᾰγρώω, agresti reddo, effero: ab eod.

Ἐ̓στᾰγρωτικός, ὁ, f. ἠκὴ, praet. ασμ. irrigilis: ab ἐπὶ & ἀγρωτικός, dermis, per Pleonasm. literar. χ. Th. ἔγρω, somnus.

Ἐ̓στᾰδω, addunxi: f. ἐστᾰξω. p. ἐστᾰχα. 2. 1. ἐστᾰκα. 2. 1. part. ἐστᾰγὼς, ασῖ. 2. 2. ἐστᾰγον, Attic. ἐστᾰγων. Hinc 2. 2. inf. ἐστᾰγεῖν. Ex ἐπὶ & ἄγω, duco, quod vide.

Ἐ̓στᾰγωγὴ, ἧς, ἡ, ingressus, inductio, suasio: &

Ἐ̓στᾰγωγὶς, ἴδος, ἡ, blandus, ad persuadendum aptus: & inde superlat.

Ἐ̓στᾰγωγώτᾰτος, qui maximam vim habet persuadendi: ab ἐστᾰγω, induco. Th. ἄγω.

Ἐ̓στᾰγωνίζομαι, decerto: f. ἐστᾰγιῶ. p. ἐστᾰγώνισμαι. Ex ἐπὶ & ἀγών, certamen.

Ἐ̓στᾰδω, f. ἄσω, accino, incanto: ex ἐπὶ & ᾄδω, contract. ex ἀείδω, cano.

Ἐ̓στᾰείρω, Poët. pro ἐστᾰίρω, accingo: ex eod.

Ἐ̓στᾰείρω, elevans, 2. 1. part. act. verbi ἐστᾰείρω, attollo, incito. Th. ἀείρω, tollo: f. ἀρῶ.

Ἐ̓στᾰείσᾰτο, extollunt, Dor. pro ἐστᾰείρουσι. ab ἐστᾰείρω. Th. ἀείρω, tollo.

Ἐ̓στᾰείρω, sublatus, erigo: ex ἐπὶ & ἀείρω, tollo.

Ἐ̓στᾰθον, passus sum, 2. 2. ind. act. verbi ἐστᾰγω, patior: f. ἐστᾰθήσομαι. 2. 2. inf. ἐστᾰθεῖν. p. m. ἐστᾰγόθην.

Ἐ̓στᾰθροίζω, congrego: f. ἐστᾰθροιῶ. p. ἐστᾰθροικα. praet. pass. ἐστᾰθροισμαι. Ex ἐπὶ & ἀθροίζω, congr. Th. ἄθροος, confertus.

Ἐ̓στᾰκρύω, lachrymor: ab ἐστᾰκρυ, lacrymor.

Ἐ̓στᾰλίᾱν, adv. cum impetu, impetuose; item in superficie, leviter. Th. ἄλλομαι.

Ἐ̓στᾰλμὸς, irruo, impetuosè ferо: ab ἐπὶ & ἀλμὸς, ὁ, procella, quod ab ἄλλομαι, irruo, impetu fertur.

Ἐ̓στᾰμένως, crebrò: unde

Ἐ̓στᾰμένως, reverentur, part. 2. 1. præcedentis verbi. Th. σέβω, σέβ, σέ, ὁ, pudor.

Ἐ̓στᾰσθόμην, ας, ατο, 2. 1. ind. pass. à ἐστᾰθάνομαι: erubesco, vereor. Th. σέβω, σεβ, σε, ὁ, pudor.

Ἐ̓στᾰσθον, audiri, percipere. Th. ἀΐω, audio.

Ἐ̓στᾰσία,

Ἐπαίρω, ὦ, ἐπαρῶ, &c. vide ἐπαείρω, &c.

Ἐπαίρω, ἐπαρῶ, ἐπῆρα, ἐπῆρμαι, ἐπάρθην, tollere: ab ἐπί, super, & ἄειρω vel αἴρω, tollo. Th. ἀερ, ἀορ, ἀρ, ἀρτος.

Ἐπαιρω, 3. sing. præs. ind. ab ἐπαείρω, laudo, quod vide.

Ἐπαίρωσιν, laudant, Dor. pro ἐπαίρουσιν, 3. pl. præs. ind. ab eodem: ut &

Ἐπαίρωσι, 3. pl. inf. act. &

Ἐπαίροιτο, 3. sing. a. 1. opt. Æol. &

Ἐπαίρωσαι, probaverit, a. 1. optat. act. Æol. &

Ἐπαίρωσιν, ῃς, ῃ, 2. 1. sub. act. Poët. gem. or. ab ἐπαείρω, laudo: f. ἐσω. quod vide.

Ἐπαιρῶ, laudandus, adject. verb. &

Ἐπαίρωσις, ὁ, laudator: &

Ἐπαίρωτὸς, ἡ, laudabilis: &

Ἐπαίρωτὸς, ὁ, ἡ, nomen viri. Or. laudabilis: ab

Ἐπαείρω, laudo: f. ἐσω. & Poët. ἐσω. p. ἐπήορκα, & -αρκα. a. 1. ἐπήρασα. 2. 1. imper. act. ἐπήρασον, ἄτω, & in 2. pl. ἐπήρασατε. Ex ἐπί & αἴρω, idem. Th. ἀερ, ἀορ, ἀρ.

Ἐπαφὸς, dura: ab ἐπί & ἀφὸς, ὁ, gravis, horrendus.

Ἐπαφώτε, Æol. pro ἐπαφώσιν, 3. 1. part. act. &

Ἐπαφῆσι, laudaverit, 3. sing. a. 1. sub. act. &

Ἐπαφῆται, laudatur, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαείρω, laudo. quod vide.

Ἐπαφὸς, ὁ, ἡ, laus: ex ἐπί & ἀφὸς, lævis.

Ἐπαφῦμεν, laudamus, 1. pl. ἐπαφῶμεν, 3. pl. præs. ind. act. &

Ἐπαφύμενὸς, laudatus, præs. part. pass. ab ἐπαείρω, laudo. quod vide.

Ἐπαφῶ, errare, a. 1. inf. act. &

Ἐπαφὼς, errans, a. 1. part. act. ab ἐπί & ἀλάομαι, vas: f. ξω.

Ἐπαφόμαι, attollo: &

Ἐπαφω, attollo, erige: ex ἐπί & ἀείρω, tollo: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. part. ἄρας, ἀντὸς.

Ἐπαφω, percussit, 3. sing. a. 1. act. à πάω, percutio: f. πω.

Ἐπαφόμενος, sentio: &

Ἐπαφόμην, sensi: ab αἰσθάνομαι, sentio.

Ἐπαφόμενος, irruo: &

Ἐπαφόμενον, irruentem: accus. sing. part. præs. ab

Ἐπαφω, ῃ, πω, cum dat. aliquando accurro, & cum gen. item insequor, incurro, percutio, invado: cum acc. aliquando insurgo: ex ἐπί & ἄλομαι, vas.

Ἐπαφωπίζομαι, erubescam, f. 1. pass. ab

Ἐπαφωπίζω, pudet me, erubesco: cum acc. a. 1. pass. ἐπαφωπίσθην. Th. ἀχθ, ἀσθ, ἀπ, turpitudo.

Ἐπαφὼ, mendico: f. ἐσω. p. ἐπήορκα. Th. αἰτέω, peto.

Ἐπαφὼς, ὁ, ἡ, mendicus: à præced.

Ἐπαφόμενος, jungeretur, &c. vide ἐπιπάομαι, &c.

Ἐπαφὼ, ῶ, ἰ, ξ, conjux facturo fœdus connubii: vide ἐπιθ.

Ἐπαφὼς, ὁ, ἡ, ἐν, qui vel quæ ejus in culpa. Th. αἰτία, vitium.

Ἐπαφὼθη, tactus est, 3. sing. a. 1. pass. verbi ἐπαφὼ, tango: f. ξω. & σω.

Ἐπαλὸ, exaudio: ab ἀίω, audio.

Ἐπαμαίω, sterno, subjungo: &

Ἐπαμαφέμην, efferor: &

Ἐπαμαφόμενος, ὁ, ἐπίπλους: ab ἐπαίρω, sterno.

Ἐπαναλάλω, ὁ, ἀ, vide in ἐπαναίω.

Ἐπαναφίζω, vigeo: ex ἐπί & ἀναλίζω, vigeo. Th. ἀναι, flos ætatis.

Ἐπαναλάλω, subjungor: f. ἐσω. p. ἐπαναλάλωκα. a. 1. act. ἐπαναλάλωσα. a. 1. pass. ἐπαναλάλωθην. Ex ἐπί & ἀναλάλω, ὁ, ἀ, ὑ, pedisequus.

Ἐπαναλάλωσις, εως, ἡ, consequentia: à perf. pass. præced. verbi.

Ἐπάκοος, ὁ, ἡ, ὑ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Th. ἀκέω, audio.

Ἐπάκτιον, eximium adjic. præs. imperat. &

Ἐπαίκοις, a. 1. inf. act. ab

Ἐπαικέω, exaudio, obtempero: f. ἐσω. p. ἐπήκοκα. a. 1. ἐπήκοον. Hinc a. 1. sub. ἐπακέσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐπήκοσμαι. p. m. ἐπήκοσο, & Att. ἐπήκεσο. Th. ἀκέω, audio.

Ἐπαμαξόμην, -όμην, exaudio: imperf. ἐπαμαξάμην, -άμην, &c. Ex ἐπί & ἀμαξόμην, audio: f. ἀκούσομαι.

Ἐπαναβαίνω, ἐπαναβήσομαι, ascendo: &

Ἐπαναβάτης, ου, ὁ, ascensator: à superiori.

Ἐπαναγὼ, ἐπάγω, ὁ, venator: &

Ἐπαναγὼς, ἐ, illex, advena: ab ἐπάγω, induco, impello.

Ἐπαναγὼς, ὁ, ἡ, ὑ, litteralis: ab ἀγὼ, littera.

Ἐπαναγὼς, ἐ, adscititius, peregrinus: ἐπαναγὼς ὄμβρος, impetuosus imber: ab ἐπάγω. Th. ἀγω, impello.

Ἐπαναγὼς, venatorq; quia canes in feras ἐπάγω, impellit: &

Ἐπαναγὼς, ἐπάγω, ὁ, navigialis: &

Ἐπαναγὼ, ὁ, ἡ, navigium piscatorium: ab ἐπάγω, impello.

Ἐπαναίω, lallabatur, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπαναίω, lallor; quod vide.

Ἐπαναλάζω, f. ἀξω, p. -αχα, acclamo Lesbi: ex ἐπί & ἀλάζω, acclamo. Th. ἀλαλὴ, clamor militum.

Ἐπαναλάζω, furo, agor: ab ἀλάομαι, vagor.

Ἐπαναχθίζω, gravitèr afficior ob mala: ex ἐπί & ἀλάομαι, idem: quod ab ἀλάομαι. Dor. pro ἀλάομαι, cujus oblivisci non possumus. Th. λάω, lateo.

Ἐπαναχθίσσατο, misertus, ejusdem a. 1. part. f. ξ.

Ἐπαναλάω, superciliis: ab ἀλάομαι, ungo.

Ἐπαναλάσσομαι, auxiliatura, f. 1. part. act. f. ξ. ex ἐπί & ἀλάξω vel ἀλαλάξω, ausus: f. ἐσω.

Ἐπαναλάγὴ, ῆτε, ἡ, permutatio: &

Ἐπαναλάσσω, ἰ, ξω, permuto: ab ἀλάσσω,

vel -θω, mitto: f. -ξω.

Ἐπάλλω, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, vibro, agito. Alii poni volunt pro ἠράλλετο, imperf. ab ἀράλλομαι, insilio.

Ἐπάλλων, ονος, ὁ, alternus: ex ἐπὶ & ἄλλος, unus, quod ab ἄλλος, alius.

Ἐπαλτής, insiliens, per Sync. pro ἐπαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem, ab ἐράλλομαι, quod ab ἐπὶ & ἅλλομαι, salio: f. ἀλάμαι, a. 1. m. ἠλάμην.

Ἐπάλξις, εως, ἡ, propugnaculum muri: ex ἐπὶ & ἄλκω, roboro.

Ἐπάλτης, apud Pindarum hoc vocabulum tantum reperitur; & dici puto de vento secundo maxime ingrato, q. per Sync. pro ἐπάλλων, ex ἐπὶ & ἄλλομαι, splendidus, & per Metaph. lucis instar gratus: à ἄλλω, calefacio, foveo.

Ἐπᾶλτο, insiliebat, imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel pluſq. p. pass. pro ἐφᾶλτο ab ἐράλλομαι: vide ἐπάλλω.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, accumulare: ab ἀμάω, meto.

Ἐπαμείβω vel ἐπαμοιβάω, permuto, alterno: f. -ήσω: ab ἐπὶ & ἀμείβω, muto. f. -ψω. p. ἠμοιφα.

Ἐπαμινώνδας, ου, ὁ, EPAMINONDAS, Thebanorum dux.

Ἐπάμυνθον, reſponderat, Ion. pro ἐπήμυνθον, 3. ſing. pluiq. p. pass. verbi ἐπαμύνω quod vide.

Ἐπάμυρον, ου, ὁ, ἡ, Poët. Æol. ac Ion. pro ἐφήμερος, unius diei: qui durat unum diem: ab ἐπὶ & ἡμέρα, dies.

Ἐπαμφιμάσσω, obruitus, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, coacervo, quod ex ἐπὶ & ἀμάω, meto.

Ἐπαμφοδὸν vel ἐπαμφοδόν, adv. viciſſim: ab ἐπαμείβω, alterno, quod vide.

Ἐπαμοιβός, alternus: ab eod.

Ἐπαμύνω, f. υνῶ. auxilior. vide ἐπαμῦναι.

Ἐπαμῦναι, propugnare, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, ατω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, deſendo. Th. ἀμύνω, auxilior.

Ἐπαμφοτερίζω, in utramque partem vergo, in ancipiti ſum, ex ἀμφότερος, uterque. Th. ἄμφω, ambo.

Ἐπάν, poſtquam. Conjunct. ex ἐπὶ & ἄν. vide ἐάν.

Ἐπαναβαίνω, aſcendo ſuper. ab ἐπὶ, ἀνὰ & βαίνω, eo.

Ἐπαναβάλλεσθαι, differre. vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβαδὸν, adv. quaſi injectim. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω. acclamo: ex ἐπὶ, ἀνὰ & βοάω, clamo.

Ἐπαναγκάζει, a. 2. inf. act. ab ἐπαναγκάζω, quod vide.

Ἐπαναγιγνώσκω, relego, ις: ex ἐπὶ & ἀναγιγνώσκω, lego. Th. γιγνώσκω, cognoſco.

Ἐπαναγκάζω, urgeo, ex ἀναγκάζω, cogo. Th. ἀνάγκη, neceſſitas.

Ἐπαναγκαίως, adv. neceſſario. ab ἐπαναγκαῖος, (ὁ, ἡ, ον. neceſſarius. Th. ἀνάγκη, neceſſitas.

Ἐπαναγω, redeo, commoveo. f. ξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, prevehe. ex ἐπὶ & ἄγω, duco.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, repetitio verbi: ex ἐπὶ & ἀναδίπλωσις, reduplicatio. Them. διπλόος, ὁος, duplex.

Ἐπαναιρέομαι, ſuſcipio: ex ἐπὶ ἀνὰ & αἱρέω, capio.

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, occiſio: ab ἀναιρέω, occido. vide præced.

Ἐπαναλαμβάνω, f. αμῶ, elevo: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & ἀλαμβάνω, tollo.

Ἐπανάκειμαι, repoſitus ſum, ex ἐπὶ, ἀνὰ & κείμαι, jaceo.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, revocatio: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & κλῆσις, voce.

Ἐπαναλαμβάνω, repeto. Th. λαμβάνω, capio.

Ἐπανάληψις, εως, ἡ, repetitio. à ſuperiori verbo.

Ἐπανακλῄειν, altius repetendo aperire: ex ἐπὶ, ἀνὰ & κλῄω, claudo.

Ἐπαναλύω, expedio: ex ἐπὶ, ἀνὰ, & λύω, maneo.

Ἐπαναμιμνήσκω, commonefacio: cum acc. f. ήσω. p. ἐπαναμέμνηκα: ex ἐπὶ, ἀνὰ & μιμνήσκω, in memoriam revoco. Th. μιμνήσκω, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Ἐπανασῶσαι, renovo. f. ώσω. p. ωκα. ex ἐπὶ ἀνὰ & νέος, idem. Th. νέος, novus.

Ἐπαναπαύομαι, acquieſco, cum dat. f. -αύσομαι. p. ἐπαναπέπαυμαι. a. 1. m. ἐπαναπαυσάμην. α, ατο. ab ἐπὶ, ἀνὰ & παύω, ceſſo. a. 2. ἐπαυν.

Ἐπαναπλεῖν, crebro navigare. Th. πλέω, navigo.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, rebellio: ex ἐπὶ, ἀνὰ & στάσις. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐπαναστῆναι, cohibeo. Th. στῆναι, inhibeo.

Ἐπανάστασις, τῆς, τὸ, prominentia: &

Ἐπαναστόμωσις, f. 1. m. ab ἐπανίστημι, inſurgo. ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἵστημι, ſto.

Ἐπαναστρέφω, revertor: ex ἐπὶ, ἀνὰ & στρέφω, verto.

Ἐπαναστροφή, ῆς, ἡ, reverſio, reflexio, à præceden. ptæt. m.

Ἐπαναστῆσαι, præſ. inf. paſſ. ab ἐπανίστημι, inſuper impono, acceptum fero: ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἵστημι, pono.

Ἐπαναυγάσαι, poſt vindemiam quæ ſuperſunt colligo: ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἀυγάω, vindemio. Th. αὐγή, vindemia.

Ἐπανάφορα, crimen in alium reflcio: &

Ἐπαναφορεύς, έως, ὁ, repetitio: à φέρω, fero.

Ἐπανεῖσαμαι, f. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανίημι, redeo, remitto. Th. ἰημι, mitto.

Ἐπανέρχομαι, redeo: ex ἐπὶ ἀνὰ & ἔρχομαι, ab ἰω, eo.

Ἐπανέρωτάω, denuo interrogare, ab ἐρωτάω, interrogo. Th. ἔρομαι, rogo, interrogo.

Ἐπανεὶς, qui dimiſit, a. 2. part. act. ab ἐπανίημι, 2, 2. ind. verbi ἐπανίημι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ & ἵημι.

Ἐπανέ-

Ἐπιπλήσσω, a. 2. inf. act. &
Ἐπισκοπέω, in f. g. ἐπισκοπέω, a. 1. part. act. ab
Ἐπισπεύσω, *redeo, accedo* : f. ἐπισπεύσομαι, a. 2. ἐπισπεῖν, quod ex ἐπί, ἀνά & ἵχνομαι, *venio*.
Ἐπιστρωτάω, *interrogo*. f. ήσω. ex ἐπί, ἀνά & ἱστάω, *rogo*.
Ἐπιστροφεύς, ejusd. 3. sing. f. 1. act.
Ἐπισχεῖν, *antecello, incubo* : ex ἐπί, ἀνά & ἴσχω, *habeo*. f. ἕξω & σχήσω. a. 2. ἔσχον, Ἐπίσχασε, *video*. ex ἐπί, ἀνά & ἵκω. f. ξομαι. *venio*.
Ἐπιτάρροθος, *percunctabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐπιτάρροθέω, quod ex ἐπί, ἀνά & ἱστάω, *interrogo*. Th. ἀρῶ, *dico*.
Ἐπιτέθηλα, *superfloreo*. f. ήσω. p. ἐπιτεθήληκα. p. m. ἐπιτεθήλω, & per Epenth. Ἐπιτεθήλοθα, & redupl. Att. ἐπιτεθήληθα. ex ἐπί & θάλλω, *floreo*. Th. θάλος, ου, τὸ, *flos*.
Ἐπιτείσω, *remittunt*, 3. pl. præf. ind. Attic. ab
Ἐπιτείω, *remitto*, ab ἐπί, ἀνά & ἰάω, *mitto*, in 3. pl. ἴασι, Ion ἴᾶσι, & per Crasin Att. ἰᾶσι.
Ἐπιτείχιωσιν, Ion. pro ἐπιτείχισιν, *insurrexerunt*, 3. pl. præf. opt. paſſ. ex ἐπί, ἀνά & ἴστημι. vel ſcribendum ἐπιτείχισαν, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπιτείχισαν. Th. ἴστημι, *ſto*.
Ἐπιτείχισμαι, *inſurgo*. ab eod.
Ἐπιτείχιωμαι, Ion. pro ἐπιτείχισμαι, 3. pl. præf. paſſ. ab
Ἐπιτείχισμαι, *inſurgo*. f. ἐπιτειχίσομαι. p. ἐπιτείχισμαι. f. 1. m. ἐπιτειχισθήσομαι. Th. ἴστημι, *ſto*.
Ἐπιτείσιος, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπιτείσω, *redeo*. ex ἐπί, ἀνά & εἶμι, *eo*.
Ἐπιτείσιος, *regreſſus*, a. 2. part. ab eodem verbo.
Ἐπιτεύκτος, η, ον, *reditus* : ex ἐπί & ἀνά & τεύκτος, *accenſus*, Th. ὁδὸς, *via*.
Ἐπιτηρεσθέντος, præf. part. paſſ. &
Ἐπιτηρεσθέντος, præf. inf. paſſ. ab
Ἐπιτηρέω, -ῶ, *corrigo*. ex ἐπί, ἀνά & ὀρθός, *rectus*.
Ἐπιτήρησις, ἀπ. ον, τὸ, &
Ἐπιτηρήσεως, ἐως, ἡ, *correctio* : &
Ἐπιτηρήσεων, ν, ὁ, *correctior*. & perf. paſſ. verbi ἐπιτηρέω, *corrigo*.
Ἐπιτήσω, *occurro*. f. ήσω. p. ἐπιτέτηκα. a. 1. ἐπιτέτησα. ex ἐπί & ἀνά, *occurro*. Th. ἀντί, *contra*.
Ἐπιτέλλομαι, *orior*. præf. part. f. g. ab
Ἐπιτέλλω, per Sync. pro ἐπιτέλλομαι, *exorior* : ex ἐπί, ἀνά & τέλλω, *orior*.
Ἐπίτηδα, *ſuprà*, adv. num. gen. ex ἐπί & ἀνά, *ſuprà*.
Ἐπιτήσω, ῶ, ὁ, a. 1. part. act. &
Ἐπιτῆσαι, f. 1. inf. ab ἐπιτήσω, *induco* : f. ἐπιτήσω. p. ἐπιτέτηκα. Th. ἄγω, *duco*.
Ἐπίτηθε, Dor. pro ἐπίτηδες, *ſatiſſet*, 3. ſing.

a. 1. act. ἐπιτήσω, ῶ. f. ξω.
Ἐπιτήτιος, ον, *dignus* : Poet. pro ἀνάξιος, *æquiparandus* : ex ἐπί & ἄξιος, idem.
Ἐπιτροχάδην, *qui circum axem volvitur* : epith. currus. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.
Ἐπιτυξαι, Dor. pro ἐπιτύξω, *compegiſti*, a. 2. m. 2. ſing. verbi πήγνυμι, *compingo* : f. πήξω.
Ἐπιτυσίδη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπωδὴ, *incantatio* : &
Ἐπιτυσίδης, ου, ὁ, Ion. pro Ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. δαίδω, *cano*.
Ἐπιτυτθεῖν, *ſedavi*, a. 2. ind. act. Hinc in a. 2. paſſ. ἐπιτύθην, verbi πτύω, *ceſſo* : f. πτύσω. p. πέπτυκα.
Ἐπιτυτθίη, *minor*, -ιερ : f. ήσω. p. ηκα. Ex ἐπί & ἀπυτθίη, idem.
Ἐπιτυτθοῦμαι, *ſuſcipio* : ex ἐπί & ἀπυτθίζω, idem. Th. ἀπύω vel ἄπτω, *ſubeo*.
Ἐπιτύχιμα, ατος, τὸ, *quæſtio* : quod &
Ἐπιτυχήσομαι, 1. pl. præf. ſub. ab ἐπιτυχέω, *addubito* : quod ex ἐπί & ἀπορέω, *dubito* : hoc ex α priv. & πόρος, *tranſeo* : p. m. πέπορα.
Ἐπιτυχίζω, *inſuper mitto* : ex ἐπί, ἀνά & τίλλω, *mitto*.
Ἐπιτύψατα, a, ι. ind. act. verbi πατάσσω, *circumſpicio* : f. ὄψομαι. a. 1. part. πατάξας.
Ἐπιτυχὰ, ᾶς, ἡ, *imprecatio* : ex ἐπί & ἀρὰ, *precor*.
Ἐπιτυχάομαι, f. ἀσομαι & ἠσομαι, *imprecor* : ab ἀρήσομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, *preces*.
Ἐπιτύχας, *attollens* : &
Ἐπιτυχόμενος, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo* : f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα. a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἐπάρον, ἀτω. a. 1. paſſ. ἐπάρθην. ab ἐπί & αἴρω, *tollo*.
Ἐπιτυχόμενος, η, ὁ, ἡ, *execrabilis* : ex ἐπί & ἀρὰ, *preces*.
Ἐπιτυχόμενος, *irruo* : ex ἐπί & ἀράομαι, *imputo, falſo* : f. ξω.
Ἐπιτυχάσθω, 3. pl. a. 1. imperat. act. ἐπάρον, ἀτω. Vide ἐπαράομαι.
Ἐπιτυχόμενος, η, ὁ, ἡ, *execrabilis* : ab ἐπαράομαι, quod videas.
Ἐπιτυχυρος, ὁ, ἡ, *inargentatus*, *argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.
Ἐπιτύω, *tranſixus eſt*, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πείρω, *tranſeo*. At ἐπάορτο, *ſuſtinuit*, eſt. a. 1. ſub. act. ab ἐπαείρω, *attollo* : vide ἐπαείρω.
Ἐπαρήγω, *adjuvo* : f. ξω. p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.
Ἐπαρήειν, pluſq. p. m. verbi ἐπαρέω, *ego* : quod ex ἐπί & ἄρω, *ego* : p. m. ἄρα, & Att. ἤειρα.
Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρησάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor*. Th. ἀρὰ, *dira*.
Ἐπαρθείς, a. 1. part. paſſ. verbi ἐπαείρω, *efferri* : &
Ἐπαρόω, -ῶτο, in a. pl. ἐπαρόωτο. a. 1.

ἐπαρκέσω, fut. ἐπαρκέσας: quod adiic. & per ἐπαρκῶ, ἐπαρκέω, derivata. a. 1. ind. act. verbi ἐπαρκέω, vefic. f. ἐπαρκῶ.

Ἐπαρκέω, ῶ, ἠ, auxilium: &

Ἐπαρκῶ, praestiti, 1. ſing. a. 1. act. Ion. vel Dor. pro ἐπαρκέω, &

Ἐπαρκῶν, 3. ſing. f. 1. ab

Ἐπαρκέω, ſubvenio, cum dat. item praeſtiti: f. ἐπαρκῶ. p. ἐπαρκηκα. a. 1. ἐπαρκῆσαι. Ex ἐπὶ & ἀρκέω, praeſto.

Ἐπαρκῶν, ſufficientem, aptum. praſ. part. pro ἐπαρκέων. Th. ἀρκῶ, apto: vide ἀρκέω.

Ἐπαρκτίδιος, a. 1. part. m. ab ἐπαρκτίδιος auſpicor: ex ἐπὶ & ἀρχὴ, initium.

Ἐπαρκτος, ου, ὁ, devaſtio: ab ἐπαρκῶ, ciro, Th. ἀρκῶ, vaſto.

Ἐπαρκῶ, f. 1. act. Eol. pro ἐπαρκῶ, ab ἐπαρκῶ, idem quod ἀρκῶ, apto: a. 1. ἐπαρκῶσα.

Ἐπαρκῶν, impendo. Th. ἀρκῶν, ſuſpendo.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, provincia: ab

Ἐπαρχος, praefectus: ex ἐπὶ & ἀρχὴ, principium.

Ἐπαρωγὸς, ὁ, ἡ, auxiliator, & ἡ, auxiliatrix: ab ἐπαρῶγω. Th. ἀρῶγω, f. ξω, auxilior.

Ἐπαρῶν, a. 1. inf. act. ab ἐπαρῶν, incuſo. th. ἀρῶ pro ἀείδω, cano.

Ἐπαρῶνται, & gem. ατο, ἐπαρῶντο, ſaltarunt, 3. pl. a. 1. m. à πάω vel πάομαι, ſaltido, ωσω. perf. pass. πέπαμαι.

Ἐπαρῶν, Poët. pro ἐπαρῶν, exercuo. Th. ἀρῶν, ornо, exercco.

Ἐπαρῶνται, frequentes: ab ἐπὶ & ἄρω, premo, ſeu ἀρῶλλω, propius. ἐπαρῶνται, dicuntur facere, qui aliquid faciunt continua ſerie ſequentes.

Ἐπαρῶν, ταῦτα ſuis imperf. ἀ πάω, patior: f. πεπαμαι. a. 2. ἐπαθον. p. m. πεπαθα.

Ἐπαρῶν, percuſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, facio: p. πεπατάχα. a. 1. part. πατάξας.

Ἐπαρῶν, ας, ὁ, calcatus ſum, a. 1. paſſ. verbi πάλλω, f. ἐσω, calco: a. 1. ἐπαρῶν.

Ἐπαρῶν, 3. ſing. a. 1. act. ejuſd. verbi.

Ἐπαρῶν, f. ἐσω. p. ἐπαρῶν, praecino, accino: ex ἐπὶ & ἀυλὸς, tenus tibia, ab ἀυλὸς, tibia.

Ἐπαρῶν, ſtabulor, in loco immoror. ab ἐπαρῶν, ſtabulor. Them. ἀυλὸς, aula, atrium.

Ἐπαρῶν, ας, ἡ, commoratio, villa: ab eod. them.

Ἐπαρῶν vel ἐπαρῶν, f. ἐπαρῶν. a. 1. ἐπαρῶν. p. ηκα. adauger, amplifico. ex ἐπὶ & αὐξάνω γλῶσσ. ἐπαρῶν. Th. ἀῦξω, idem.

Ἐπαρῶν, fruitus, 3. ſing. &

Ἐπαρῶν, ſeu ἐπαρῶν, Dor. pro ἐπαρῶν, praſ. inf. &

Ἐπαρῶν, 2. ſing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπαρῶν, adeptus es: ab ἐπαρῶν. a. 1. m. ἐπαρῶν, ης, ου. Dor. ἐπαρῶν. Alii volunt eſſe imperf. verbi ἐπαρῶν, quod vide.

Ἐπαρῶν, ἐπαρῶσω, & ἐπαρῶσω, fruar, ceuſequens; item penas luo. Th. ἀῦω, auro.

Ἐπαρῶσαι, fruaris, Ion. pro ἐπαρῶν, 2. ſing. ſub. praet. verbi ἐπαρῶν, idem quod ἐπαρῶν, quod vide.

Ἐπαρῶσιν, cras, adv. à ἐπαρῶν, ſc. ἡμέρᾳ, craſtinus dies. Th. ἀῦριον, cras.

Ἐπαρῶν, 3. pl. ind. act. verbi ἐπαρῶν, idem quod ἐπαρῶν, quod vide.

Ἐπαρῶν, 3. ſing. a. 2. opt. m. &

Ἐπαρῶν, Dor. pro ἐπαρῶν, a. 2. ind. act. verbi ἐπαρῶν, quod vide.

Ἐπαρῶντο, fruantur, 3. pl. praſ. ſub. verbi ἐπαρῶν, fruor: vide ἐπαρῶν.

Ἐπαρῶν, ἐπαρῶν, ἐπαρῶν, a. 1. m. verbi πάω, ceſſo: f. ου. a. 2. ἐπαρῶν.

Ἐπαρῶν, 3. pl. a. 1. ind. ab eod. verbo.

Ἐπαρῶν, acclama, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ & ἀῦω, clamo.

Ἐπαρῶν, a. 2. ſing. a. 1. m. vide ἐπαρῶν.

Ἐπαρῶν, acclamat. ἐπαρῶν, acclamabant, Ion. pro ἐπαρῶν, 3. pl. impeſf. act. ex ἐπὶ & ἀῦω, Poët. pro ἀῦω, clamo.

Ἐπαρῶν, in flagranti delicto, in ipſo facto: ex ἐπὶ, ἐν, & αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, ipſe, & φωρὸς, furtum. Th. φὼς, φωτὸς, ὁ, fur.

Ἐπαρῶν, υ, Poët. qui ſupra cervicem ſertur. ἀ ἐπὶ & ἀυχὴν φερόμενος. Th. ἀυχὴν.

Ἐπαρῶν, ὁ, ἡ, Ion. gloriae ob. Th. ἀυχὴν, gloriar.

Ἐπαρῶν, -ῶσα, -ῶν, contracta, demiſſus: vide in ἀράω, palpo. Them. ἀπαλὸς, tener.

Ἐπαρῶν, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαρῶν, exſicco: quod ex ἐπὶ, διὰ, & ἀνάω, areſacio. Th. αὖω, ſicco, accendo.

Ἐπαρῶν, a. 1. ind. act. ab

Ἐπαρῶν, inimico: p. ἐπαρῶν. a. 2. ſub. ἐπαρῶν. Ex ἐπὶ, διὰ, & ἐχθὸς, miſto.

Ἐπαρῶν, ὁ, nomen viri. Gr. βασιλεύς.

Ἐπαρῶν, ἄνακτος, dominus: f. ἐσω. p. ἐπαρῶν. Ex ἐπὶ & ἄναξ, domus.

Ἐπαρῶν, ου, ὁ, nomen viri. Gr. νεανίας.

Ἐπαρῶν, imminet, a. 2. ſub. ab ἐπαρῶν, a. 2. ind. verbi ἐπαρῶν, quod vide.

Ἐπαρῶν, ἐπαρῶν, ὁ, ἡ, gravis, moleſtus. Th. ἄχθω, premo.

Ἐπαρῶν, vexavit, conſtrinxit, a. 1. ind. verbi πάχω. f. ξω. Them. πάχυς, proceritas.

Ἐπαρῶν, ας, ας, a. 1. ind. paſſ. verbi πάχω,

ἐπιχρίω, crassum reddo, pinguefacio. Th. ἐπιχρῖσαι, ἐπιχρῖσαι.

Ἐπιχρόν, pro ἐπιχρόνιον, neut. vel acc. pl. ab ἐπιχρόνιος, ος, ον, vetustum. Th. ἐπιχρόνιον, dicta.

Ἐπιχρός, Ion. pro ἐπιχρώς, pellucidum: vel pro ἐπιχρῶ, vel ἐπιχρᾶν, quando.

Ἐπιχρῶ, Dor. pro ἐπιχρᾶν, 3. sing. a. 2. ind. & ἐπιχρᾶς pro ἐπιχρᾶσιν, 3. pl. a. 2. inclin. quod vide.

Ἐπιχρῶσι, ος, ε, imperf. act. verbi ἐπιχράω, accedo. Th. βαίνω, εο: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπιχρῶσι, imperf. act. ab ἐπιχράω, injicio: ex ἐπὶ & βάλλω, jacio: f. βαλῶ. P. βέβληκα. a. 2. ἔβλην.

Ἐπιχρῶσι, a. 2. vide in ἐπιχράω.

Ἐπιχρῶσι, Dor. pro ἐπιχρᾶσι, 3. sing. a. 1. act. Poët. pro ἐπιχράσασθαι, ascendere fecit, imposuit, restituit in. Th. βαίνω, εο.

Ἐπιχρῶσι, ος, ε, peragraui, a. 2. ind. ab ἐπιχράω, ex ἐπὶ & βαίνω, εο: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ἐπιχρῶσι, ος, ε, a. 1. ind. ἐπιχράω, 3. pl. a. 1. vel 2. act. &

Ἐπιχρῶσι, 3. sing. a. 1. m. verbi βαίνω.

Ἐπιχρῶσι, ος, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιχράω, impono, ascendere facio: f. άσω. Ex ἐπὶ & βαίνω, εο.

Ἐπιχρῶσι, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιχράω, superuivo: à βίω, vivo: f. βιώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βίωθι. a. 2. opt. βιώην. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. βίος, vita.

Ἐπιχρῶσι, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιχράω, vellicio: f. ψω. p. ἐπιχρῶσι. Ex ἐπὶ & βλάπτω, vido.

Ἐπιχρῶσι, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχράω, insilio: ex ἐπὶ & βηλάω, consulto, quod à βηλὸς, consilium.

Ἐπιχρῶσι, videns insulto: ex ἐπὶ, in & χαίρω, video: f. άσω. p. ακα.

Ἐπιχρῶσι, præs. imperat. act. &

Ἐπιχρῶσι, præs. part. pl. num. ab

Ἐπιχρῶσι, excito: f. ἐπιχρῶσι. p. ἐπιχρῶσι. a. 1. ἐπιχρῶσι. ab ἐπὶ & ἐγείρω, excito.

Ἐπιχρῶσι, per Sync. pro ἐπιχρῶσι, 3. sing. a. 2. m. ἐπιχρῶσι, ε, ον. Ex ἐπὶ & χθὼν, sum.

Ἐπιχρῶσι, f. άψω, p. ακα, inscalpo. Th. χαράσσω, xando.

Ἐπιχρῶσι, dat. pl. perf. part. act. ἐπιχρῶσι, verbi ἐπιχράω, ascendo: f. ἐπιχρῶσι. p. ἐπιχρῶσι. Ex ἐπὶ & χθὼν, ascendo.

Ἐπιχρῶσι, a. 1. ind. pass. &

Ἐπιχρῶσι, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπιχρῶσι, ετε, m. ejusd. verbi.

Ἐπιχρῶσι, expergefcebam, imperf. per Sync. Poët. pro ἐπιχρῶσι, ab ἐπιχρῶσι. Vide ἐπιχρῶσι.

Ἐπιχρῶσι, inhiare, a. 2. inf. ex ἐπὶ, in & χαίνω, hisco, a. 2. ἔχανον, inf. χανεῖν.

Ἐπιχρῶσι, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιχράω, accommodo: a. 1. act. ἐπιχρῶσι. f. άσω. p. ἐπιχρῶσι. Ex ἐπὶ & χράω, præbeo, ostendo.

Ἐπιχρῶσι, ας, ε, ligaui, a. 1. ind. act. verbi ἐπιχράω, ligo: f. ἐπιχρῶσι. Them. πέδη, pedica.

Ἐπιχρῶσι pro ἐπιχρῶσι, 3. sing. imperf. act. tanq. ab ἐπιχράω, verbi ἐπιχρῶσι, insuper do: f. δώσω. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιχρῶσι, accurrit, 3. sing. a. 2. verbi ἐπιχρῶσι, Ex ἐπὶ & χρίω, curro: f. δραμοῦμαι. p. δέδρομα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δεδρόμηκα.

Ἐπιχρῶ, ας, ε, Ion. pro ἐπιχρῶ, moræ, obsidio: vide ἔδρα, sella.

Ἐπιχρῶσι, exortus sum, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιχράω, exorior: ex ἐπὶ & ὄρνυμι, vel ὄρω. f. ὄρουσω. p. ὄρωρα. subeo.

Ἐπιχρῶσι, ος, ε, a. 1. ind. act. ex ἐπὶ & δίδωμι, do: f. δώσω. p. δέδωκα. a. 2. ἔδων. dat. pl. Ion. & Poët. pro ἐπιχρῶσι. ab ἐπιχρῶ, ῶς, τὸ, verbum. Them. ἔπος, dicto.

Ἐπιχρῶσι, pro ἐπιχρῶσι, dici, Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπιχρῶσι, superstes sui, a. 2. ind. act. verbi ἐπιχράω. Th. ζάω, vivo: f. ζήσω. p. ἐζάκα.

Ἐπιχρῶσι, 3. sing. imperf. verbi ἐπιχράω, requiro. Th. ζητέω, quæro: f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ἐπιχρῶσι, 3. sing. ἐπιχρῶσι, 3. pl. a. 2. m. verbi ἐπιχράω, impono. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.

Ἐπιχρῶσι, ος, ε, a. 1. ind. act ejusd. verbi.

Ἐπιχρῶσι, & in 3. pl. ἐπιχρῶσι, a. 1. ind. act. verbi ἐπιχράω, concupisco: ex ἐπὶ & θυμὸς. Th. θυμὸς, animus.

ΕΠΙΧΡΗ, & ἐπιχρὴ, postquam, quoniam: conjunct. cum indicat.

Ἐπιχρῶσι, Ion. & Dor. pro ἐπιχρῶ, urgeo, propero, 2. sing. sub. pass. &

Ἐπιχρῶσι, festinabar, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐπιχρῶ: ab

Ἐπιχρῶσι, impello, urgeo: quod ab ἐπιχρῶ, quod vide.

Ἐπιχρῶσι, festinantis, genit. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπιχρῶσι, ab ἐπιχρῶ & ΕΠΙΧΡΩ, urgeo, impello, festino: f. ήσω. p. ἐπιχρῶσι.

Ἐπιχρῶσι, postquam, pro ἐπιχρὴ δὲ. Them. ἐπεὶ, quoniam.

Ἐπιχρῶσι, idem quod ἐπεὶ, postquam.

Ἐπιχρῶσι, quandoquidem, cum indic. Th. ἐπεὶ.

Ἐπιχρῶσι, 3. sing. opt. præs. ab

Ἐπιχρῶσι, irascor, reprimo: f. ἐπιχρῶσι, vel ἐπιχρῶσι. a. 2. ἐπιχρῶσι. a. 2. imperat. ἐπιχρῶ. a. 2. opt. ἐπιχρῶσι. fin. ἐπὶ & χρῶ, video.

Ἐπιχρῶσι, pro ἐπιχρὴ, cum, quoniam. Th. ἐπεὶ, postquam.

Ἔπειτ', pro ἔπειτα, adv. deinde, postea. Th. εἶτα, postea, tum.

Ἐπείθεν, obediit, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, pareo: f. πείσομαι, a. 2. m. Θέλω, ω, ησω. Th. πείθω, persuadeo: a. 2. ἔπιθον.

Ἐπείγε, Dor. pro Poët, ἐπείγει, & hoc pro ἐπεί δ', quum.

Ἐπείγεται, ω, ὁ, instigatur. Th. ἐπείγω, urgeo.

Ἐπεκτραπόμην, τρεπόμην, perf. part. pass. f. g. verbi ἐπιτραπάω, f. τράπομαι. Vide in τράπομαι.

Ἔπεμψε, succedo, invado: a. 2. ἔπεσον, σες, σε. a. 2. part. acc. πών, σόν, ὸν, sequens: hinc ἐπισπέσθαι, ω, ὁ, ὑ, fugio: ex ἐπὶ & σπέω, eo.

Ἔπεσπε, superfio, immineo: ab εἰμὶ, sum.

Ἐπέτρεπε, Ion. pro ἐπέτρεπον permittere, immittere, a. 2. inf. ab ἐπέτρεπον, quod ab ἐπὶ, seu ἐπὶ, τρέπω, mitto.

Ἐπεφύδεις, indui, praes. inf. verbi ἐπιφύομαι, quod ex ἐπὶ & ἐὺ, induo: hinc Ion. εἰρύω.

Ἔπεφε, ται, ὑ, fellinatio. Th. ἐπείγω, impello, fellino.

Ἐπήϊδε, quandoquidem, conjunct. cum indic. ab ἐπεὶ.

Ἐπηρεύσας, aor. 2. part. ἐπηρεύω, insuper dicere, a. 2. inf. ab ἐπὶ & ἐρέω, dico: a. 1. εἶπα. 2. 3. εἶπον.

Ἐπήρσε, σε, ι, & in 3. pl. ἐπήρσαν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, transfigo: f. πέρῶ. praet. πέπαρκα. a. 2. ἔπαρον. perf. pass. πέπαρμαι. a. 1. pass. ἐπάρθην.

Ἐπήρσθεν, σθη, ν, & in 1. pl. ἐπήρσθημεν, a. 1. ind. pass. &

Ἐπήρσω, τεντάσθη, 3. sing. a. 1, m. ἐπήρσασθαι, ω, ασν. à ἐπήρσω, f. άσω, & έσω, conor, tento: Th. πείρω, conatus, experientia.

Ἐπήρσω, 1. sing. imperf. verbi πειράομαι, tento: ab eod. th.

Ἐπήρσθαι, interrogare, praes. inf. m. ab ἔρω, dico.

Ἐπήρσω, Ion. pro ἐπείρω, 3. sing. imperf. verbi πειράω, conor: Vide ἐπήρσαμαι.

Ἐπήρσθαι, attrahere: quod ab εἴρω, Poët. pro ἕλκω, traho.

Ἐπήρσαντο, Ion. pro

Ἐπήρσαντο, periculum faciebant, 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι. Th. πείρω.

Ἐπήρσαντο, praes. inf. Ion. pro ἐπήρσθαι, verbi εἴρομαι, Ion. & Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo.

Ἐπήρσθαι, Ion. pro ἐπείρωτον, imperf. act. &

Ἐπήρσωντο, ὸν, ὴ, Ion. pro ἐπείρωντο, interrogatio: ab eod. th.

Ἔπεσσα, ας, ι, a. 1. verbi ἔπομαι, adeo: ex ἕπω, eo: a. 1. inusit. ἔσω. Poëtis etiam formari à πείθω, persuadeo: f. πείσω pude a. 1. ἔπεισα.

Ἐπήρσθαι, superindueor, &

Ἐπήρσθαι, σι, ὴ, superindutilis: ex ἐπὶ, εἰς & ἕρω, duco.

Ἐπήρσθαι, subit, 3. sing. praes. ab ἐπείσερχομαι, ingredior: quod ex ἐπὶ, εἰς, & ἔρχομαι, venio: f. ἐπέλευσομαι, a. 2. ἐπῆλθον.

Ἐπήρσθην, ας, ι, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, obedio: vid. πείθω, persuadeo.

Ἐπήρσαι, adeas, 3. sing. praes. ab ἔπομαι, addito ν finali: ex ἐπὶ & εἶμι, eo: a. 2. ἐπῆν.

Ἐπήρσιον, ου, τὸ, aqualiculus, ima ventris pars: τὸ κάτω ἐντὸς: an ab ἐπὶ & σείω, moveo? an ab ἐπίστημι?

Ἐπήρσομαι, impudenter & velut inimulenter me infero in alicujus societatem: ex ἐπὶ, εἰς & κωμάζω comessor. Th. κῶμος, comessatio.

Ἐπήρσιδιον, ου, τὸ, pars fabulæ quasi adventitia. Th. ἐπὶ & εἶδος, via.

Ἐπήρσιδιος, superinductus, adventitius: &

Ἐπήρσιδιάδης, idem: ab eod. th.

Ἐπήρσιπάλλω, superinsilio: f. ἐπήρσω, p. ἐπήρσκα: ex ἐπὶ, εἰς & πάλλω salio.

Ἐπήρσιφοιβῶμεν, 1. pl. praes. ind. ab

Ἐπήρσιφορμαι, adfero: ex ἐπὶ, εἰς & φέρω, f. οἴσω. a. 2. ἐπήνεγκα.

Ἔπειτα, deinde, adv. Th. εἶτα, postea.

Ἐπήρσχεθον, properavi, a. 1. ind. pass. ἐπήρσχόμην, a. 1, imperat. ab ἐπείγομαι, quod ab ἐπείγω.

Ἐπήρσχε, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo, quod vide.

Ἐπήρσχόλλω, colligo: f. ἐπήρσω. perf. ἐπήρσκολλα: ex ἐπὶ & κολλάω, colligo, fidere facio, Th. λέω, fut. ἐπήρσω, idem.

Ἐπήρσχυτο, ας, ι, & in 3. pl. ἐπήρσχυντο, ejusd. a. 1. ind.

Ἐπήρσχύθη, 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐπήρσχυλίω, advoco. Th. κυλίω, voco: f. ήσω, p. ἐπήρσκλικα.

Ἐπήρσχλίσθησαν, clausi sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κλείω, quod vide.

Ἐπήρσχλιον, Ion. pro ἐπήρσκειντο, instabant, ruerunt, 3. pl. imperf. verbi κίνυμαι, urgeo: quod vide.

Ἐπήρσχα, trans, adv. cum. gen. pro ἐπὶ ἐκείνα, ad illa ulque.

Ἐπήρσχεον, ἐπήρσκειντο, 3. sing. & pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, facio super impositus sum, Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπήρσχλεί, pro ἐπεκάλεσεν, invocabat, 3. sing. pluiq. p. pass. ab ἐπὶ & καλέω, vocat: f. έσω, p. ἐπήρσκλημαι. perf. pass. ἐπήρσκλημαι.

Ἐπήρσκλώσαντο, destinarunt, 3. plur. a. 1. m. verbi ἐπικλώθω, fatalia stamina duco: quod ex ἐπὶ & κλώθω, duco.

Ἐπήρσκρατος, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Th. κράτος, robur.

Ἐπήρσκρεμασα, ας, ι, appendi, a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, quod ab ἐπὶ & κρεμάω, suspendo:

Tendo: f. *dem*, a. 2. ἐπεβάμενος, ἀ ἐπεβάμην. m.

Ἐπιτείνω, ινω, ινῶ, ἔτεινα, ἐπέτεικα, ἐπέτειγμαι, ἐπετάθην, ἐπετάθησομαι, *intendo, extendo, contendo, niter, extendor*: f. ἐπιτανύω, ἐπιτανύσω, ἐπιτέτανυκα, ἐπιτέτανυσμαι, ἐπετανύσθην, ἐπιτανυσθήσομαι, ἐπιτανυστέος, ἐπιτανυτέος, ἐπιτανυτός, ἐπιτανυτικός, ἐπιτανυτήρ, ἐπιτανυτήριος, ἐπιτανυτικῶς, ἐπιτανυτικότης, ἐπιτανυτικόν, ἐπιτανυτικοῦ, ἐπιτανυτικῷ, ἐπιτανυτικόν, ἐπιτανυτικοί, ἐπιτανυτικῶν, ἐπιτανυτικοῖς, ἐπιτανυτικούς, ἐπιτανυτικοῖς, ἐπιτανυτικοῖς, ἐπιτανυτικοῖ

ἐξαιρέω, idem. f. ἕλω, ν. 2. ἕλον.

Ἐξαῖρω, Ion. pro ἐξαίρω, *demergo*; idem quod ἐξίημι.

Ἐξαίρω, cum dat. *rem aliquam eripere & convincere*: item *eruere*, vel *edisserere*: & Ἐξαίρομαι, *perficere*, *perimere*, præt. imperat. ab ἕλω, ἑς & εἶμι, *ire*.

Ἐξαίρω, *convenit*, p. m. ex ἕλω & ἄγω, *familiæ sum*: vide ἕπομαι.

Ἐξαιτέω, pro ἐξαιτίζω, *obedivit*, 3. sing. impers. pass. &

Ἐξαιτέομαι, per Syst. pro ἐξαιτέομαι, 3. pl. a. 1. pass. forte lege nd. ἐξαιτέοντο, quod pro ἐξαιτέοντο Att. & Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἕλω & αἰτέω, *persuadeo*: f. αἰτήσω. a. 3. ἐξαιτὸν. p. m. αἰτέομαι.

Ἐξαίτης, Ion. pro ἐξαίτιν, *insequi*: ex ἕλω & ἵημι, *sequor*.

Ἐξαιτίζομαι, Ion. pro ἐξαιτέομαι, 3. pl. plusq. p. pass. verbi αἰτίζω, *conor*: f. ἴσω, & Ion, ἔσω. p. pass. αἰτέομαι. Th. αἰτίζω, *conatus*.

Ἐξαίνυμι, ις, ι, *incidi*, a. 2. ind. act. verbi ἐξαΐνω, *irruo*, cum dat. f. ἐξαΐσω. p. ἐξαΐνωκα: ex ἕλω & αἴνω, *cædo*.

Ἐξαΐσσω, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἕλω & αἴσσω, seu ἄημι, *figo*: f. ξω. p. ἀΐσσω. p. m. ἄημαι.

Ἐξαίτατος, *perfassimus*, per Syne. Æol. pro ἐξαϊδάσθημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐξαΐσθην, Ionicè reduplicatis primis duabus literis; à, σαίω. a. 2. ἐξαΐσθην. Alii volunt esse ει, pl. plusq. p. m. pro ἐξαϊσθείμεθα, à p. m. ἐξαΐσθην.

Ἐξαΐστλατο, *adnavigabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐξαΐστλω. Them. στλῶ, *navigo*: f. στλόω.

Ἐξαϊστλάσσατο, *percussi*, per redupl. pro ἐξαϊστλάσατο, a. 2. ind. act. verbi στλάσσω, *percutio*: f. ξω. a. 2. ἐξαϊστλάσατο & ἐξαϊστλάσατο vel aff. a. 3. verbi compos. ἐξαϊστλάσσω, idem.

Ἐξαϊστλίξω, ας, ι, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξαϊστλίσσω, vel στλίω, f. ξω, *increpo*: ex ἕλω & στλίσσω, *percutio*.

Ἐξαϊστλόμαι, ας, ο, *adnavigabam*, imperf. vel a. 2. act. ab ἐξαϊστλόμαι, pro ἐξαϊστλόμην ἐβίβασα, vel ἐβην, ας, ο. Th. στλῶ, f. στλόω, *navigo*.

Ἐξαϊστώσω, *confusi fuerim*, plusq. p. m. ex ἕλω & αἰστόω, *persuadeo*: f. ἐξαϊστώσω. p. m. ἐξαϊστώσα.

Ἐξαϊστώσω, Att. vel Ion. pro ἐξαϊστήσω, ut ἕδω, pro ἔδομαι, plusq. p. m. verbi ἐξάγω, *ejicio*: f. ἐξαϊστώσω. a. 2. ἐξαϊστὸν. p. m. ἐξαΐστω.

Ἐξαϊστωσάμενοι, *ejecti*, pro ἐξαϊστωσθέντες, Att. & Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐξαϊστώσθην, verbi ἐξάγω, vel ἕω, f. ξω. p. m. ἐξαϊστωσμαι.

Ἐξαϊστώσω, ις, ι, a. 2. act. verbi ἐξαΐστωμι, *insequor sermone*: ex ἕλω & ἐξαΐστωμι, f. ἀξω, *sermonis*.

Ἐξαΐστω, *adnavigabit*, vide ἐξαϊστλόμαι.

Ἐξαϊστώσαντο, *exsiliverunt*, plusq. p. verbi ἐξάλλω, *cado*: f. ἐξάλω. p. ἐξήλωκα. a. 2. ἐξάλω.

Ἐξαϊστώσω, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐξαϊστώσω, *audio*, *interrogo*: f. ἐξαϊστώσω. p. pass. ἐξαϊστώσω. a. 3. m. ἐξαϊστώδην.

Ἐξαϊστώσομαι, *transgressui sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐξαϊστώσω, *transfodo*. Th. ἐξαϊστώσω, *altro*.

Ἐξαϊστώσομαι, *colo*, *aro*, *fabrico*: ex ἕλω & ἐργάζομαι. f. ἀσομαι. p. ἠργασμαι. *operor*. Th. ἔργω, *opus*.

Ἐξαϊστώσω, *falcis*, *firmo*, &

Ἐξαϊστώσω, *adegit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἕλω & ἰστάω, f. σω, *figo*, *firmo*.

Ἐξαϊστώδω, *scisitari*: f. ἐξαϊστώσομαι vide ἐξαϊστώδω.

Ἐξαϊστώσομαι, perf. pass. verbi ἐξαϊστώδω, per redupl. Att. vide in ἐξαϊστώσω.

Ἐξαϊστώσω, ας, ι, *transivi*, *trajeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐξάγω, f. ἕω & ἕσω, *transfo*. p. ἐξαϊστώκα.

Ἐξαϊστώδύζω, σς, ι, a. 2. ind. pass. verbi ἐξαϊστώσσω. Th. ἰάπτω, *frango*: f. ξω.

Ἐξαϊστώδω, ας, ι, a. 2. ind. pass. tanquam ab ἐξαϊστώδω pro ἐξαϊστώδω, *injicio*: ex ἕλω & ἰστάω, *projicio*: f. ἀω. p. ἐξάϊκα.

Ἐξαϊστώσω, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐξαϊστώσω, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐξαϊστώσω, *confirmo*, *impello*, *fortiter movere*: ex ἕλω & ἰάλλω. f. ἰάλω. p. ἐξήλκα, a. 1. pass. ἐξήλθην.

Ἐξαϊστώσω, *sphæronis*, f. ἐξαϊστώσω. a. 2. ἐξάλμην ex ἕλω & ἕρχομαι, *venio*: p. m. ἐλήλυθα, Att. ἐξάλυθα.

Ἐξαϊστώσω, pro ἐξαϊστώσω, 3. plur. præf. ejusd.

Ἐξαϊστώσω, ᾱ, *interrogo*: impers. ἐξαϊστώσω, ας, ατ, ας, ας, α' f. ἐξω. p. ἐξαϊστώκα. a. 1. ἐξαϊστώσω. a. 1. imperat. ἐξαϊστώσω, ἄτω. ex ἕλω & ἰστάω, *rogo*, *scisciter*.

Ἐξαϊστώσω, ἄδος, τὸ, *interrogatio*: &

Ἐξαϊστώσω, ἄδος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐξαϊστώδω, quod vide.

Ἐξαϊστώσω, ατος, ὁ, *interrogatio*: ab eod.

Ἐξαϊστώξω, 3. sing. a. 1. verbi ἐξαϊστώσω, *sterno*: f. ξω. Th. ἐξάλω, *sterno*.

Ἐξαϊστώλα, ας, ὁ, *convitium*, &

Ἐξαϊστώλιος, ι, ὁ. *verba probrosa in aliquem faciens*: ex ἕλω, εἰς Att. ἐς & βάλλω, *facio*: p. m. βέβλα· vel qu. ἐνίημι, ἐς βάλλω, βάλλομαι, verbis tanquam telis impetens.

Ἐξαϊστώσω, *cecidi*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐξάλω, *cado*: f. ἐξάλομαι. p. ἐξάλωκα. a. 1. ἐξάλον.

Ἐξαϊστώδω, *insuper ede*, *post aliud edo*: ex ἕλω & ἰδίω *edo*. Th. ἰδω. idem.

Ἐξαϊστώδω, *siquatar*, 3. sing. præf. imperat. &

Ἐξαϊστώδω, 3. dual. præf. imperat. verbi ἐξάομαι,

ἐπιμαίομαι, fingor : pass. inf. ἐπιμάσθαι.
Ἐπιμαί, dat. pl. ab ἐπιμάς, ἁδος, virtum. Th. ἐπιμάς, dies : a, ὁ, ἡ, ἐπιμάς.
Ἐπιμαίομαι, ῶμαι, ῷμαι, imperf. verbi ἐπιμάω, clandico : f. ἐπιμάω.
Ἐπιμαίνεται, tegebat, 3. imperf. verbi ἐπιμαίνω. f. ἐπιμάω. Th. ἐπιμάω, tego.
Ἐπιμαί-λασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπιμαί-λομαι, ῶμαι, verbi ἐπιμαίνω, ἐπιμάω, ἐπιμάω, ἐπιμά

ω, pro ἐνδυσω, ab ἐνδυω, resolutione Ion. ex ὁ pro ω, mutato ω in ω, ab ἐνδυω, vel ἐνδω, placeo: f. ἀδήσω.

Ἐνδεκάμηνος, ἐνδεκάμηνα, 1. pl. imperf. ex ἕνδεκα & μῆνας, f. μήσομαι, p. pass. μεμησμαι, a. 2. m. ἐμήσάμην.

Ἐνδεκτὸς, ἡ, ὀπτάβιλις: &

Ἐνδέξασθαι, a. 1. part. m. ab ἐνδέχομαι, appreter. Th. δέχομαι, prætor: f. δέξομαι, p. δέγμαι.

Ἐνδέρμασον, ας, ὁ, laudavi, & in 3. pl. ἐνδερμάσασαν, a. 1. ind. act. verbi ἐνδερμάω. f. ἤσω ex ἔνδ & δέρμαξ, laudavit, quod ab δέρ, bene, & ἁρμὸς, dico. Th. ῥάω, dico.

Ἐνδέρμας, Ion. pro ἐνδέρξαι, præs. imperat. ab

Ἐνδερκάομαι, ῶ, ησομ. glorior, vide ἐνδέρκομαι.

Ἐνδεσποτίω, f. ἴσω. p. ικα. vilis pretii facio. Th. ἀτίμαω, timo.

Ἐνδιάασκε, apparebant, 3. pl. pluſq. p. Poët. pro ἐνδιαζόμενοι ἦσαν, à verbo ἐνδιάομαι, apparo: f. ἀ. ἐνδιάσομαι. p. pass. ἐνδιάσμαι. & Att. ἐνδιάσομαι. a. 2. pass. ἐνδιάσθην. Th. ῥάω, offendo.

Ἐνδιάσσει, ει, ι, imperf. act. verbi ἐνδιάω, tuſare: f. ἐνδιάσω. a. 1. ἐνδιάσαι. Th. ῥάω, fero.

Ἐνδιάσσει, occidit, 3. ſing. imperf. verbi ἐνδιάω, idem quod ἐνδω, occido: p. m. ἐνδιάασα. Alii ejus volunt ab ἐνδιάσω, quod in a. 2. ἐνδιάσαι, & per Sync. ἐνδιάσσαι, occidi. Alii à ἐνδω, dedacunt, & per redupl. ἐνδιάω, per Sync. ἐνδιάσσω unde a. 2. ἐνδιάσσαι. Aut à ἐνδω, a. 2. ἐνδιάσαι, per redupl. Syracuſ. ἐνδιάσσαι, per Sync. ἐνδιάσσαι.

Ἐνδιάσσειν, ας, ι, a. 2. ind. act. verbi ἐνδιάσσω, indico, indico: f. σω. a. 1. δα. p. ἐνδιήσαχα. p. m. ἐνδιήσαδα. Alii volunt ἐνδιάσσειν, Syracuſana reduplicatione dici pro ἐνδεῖν, ut in voce ſuperiori: vel poteſt eſſe imperf. facto præſenti ἐνδιάσσω, ex p. m. ἐνδιήσαδα. Th. ἐνδέω, dico.

Ἐνδιασσόμενος, pro ἐνδιαζόμενον, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐνδιάζομαι, exegito: ab eod. them.

Ἐνδιάσσομαι, Poët. pro ἐνδιάομαι, vid. præced.

Ἐνδιάω, vid. ἐνδιάσσω.

Ἐνδιδύσκουσι, ſi, ενδιάσι vel ενδιάασι, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἐνδιδύσκω, idem quod ἐνδύω, induo: f. ὕσω. p. ἐνδιδυκα. a. 2. ἐνδυν. Ἐνδιδύσκω, ω, ενω. addaſcibatur: imperf. ind. paſſ. verbi ἐνδιδύσκομαι. Th. δύω, gigno.

Ἐνδιδύσκουσι, 3. ſing. imperf. ἐνδιδύσκου, ου, ει, ις: verbi ἐνδιδύσκω, accuſo: f. ὕσω. p. ἐνδιδυσκα. p. paſſ. ἐνδιδύσκομαι. Th. δύω, voco.

Ἐνδιέναι, ſ. ſing. imperf. ἐνδιᾶ, 2. verbi ἐνδιάω, inſundo: vide ἐνδίημι.

Ἐνδιέχεσθαι, abſtinere, occupare, præſ. inf. ἐνδιέχεσθαι πόλεν, arcum intendere in ſcopum: ab ἐνδιέχομαι, quod vide.

Ἐνδιέχομαι, ι. plur. a. 1. act. verbi ἐνδιάχομαι, aggredior: imperf. ἐνδιεχόμην, ει. f. ἔσω. p. ἐνδιαχήκαμαι. a. 1. ἐνδιαχήσαμαι. ex ἐνδ & χάω, manus.

Ἐνδιχάνει, inſundebat, 3. ſing. imperf. ex ἐνδ & χάνω, fundo: f. χάσω.

Ἐνδιχθῆναι, ναι, ναι, ὰι. 1. paſſ. verbi ἐνδίκω, idem quod ἐνδίκω, pello, tundo: f. ἐνδίξω.

Ἐνδιχθαν, imperf. vel a. 2. verbi ἐνδιχθάω, ſeu ἐνδιχθάω, tundo. Th. χθέω, invado furioſe.

Ἐνδιχθεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐνδιχθίω, illino: f. ἴσω. p. ἐνδιχθικα. Th. χθίω, ungo.

Ἐνδιχθω, inhibeo; item, attendo: imperf. ἐνδιχθον, ες, ε, cum dat. f. ἐνδίξω, vel ἐνδιχθήσω. p. ἐνδιχθηκα. a. 2. ἐνδιχθον ex ἐνδ & χθω, habeo.

Ἐνδιχθω, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ἐνδιάω, cogo.

Ἐνδιων, gen. pl. &

Ἐνδιος, carmina, nom. pl. ab ἐνδιη, ος, ἡ, carmen. Th. ἐνδω, dico. a. 2. ἔνδον.

Ἐνδιῶ, ιῇς, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἐνδιημι, inſum: ex ἐνδ & εἰμι, ſum.

Ἐνδιωλος, Poët. pro ἐνδιωλος, compos, qui aliquid adeptus eſt: ab ἐνδιδωμι, inficio: quod vide.

Ἐνδιωχα, addaxit, Att. pro ἐνδιωξα, 3. ſing. a. 2. act. vel p. m. verbi ἐνδιωκω. Th. δίω, duco: f. δίξω. p. δικα. a. 1. ἔξα.

Ἐνδιωχθη, 3. pl. imperf. paſſ. Att. ab ἐνδιωκομαι, addacor. ab eod. th.

Ἐνδιωχλόμην, ο, ετο, a. 1. m. verbi ἐνδιωχλόμαι, promitto: ex ἐνδ & διχλόω, nuntio: f. λῶ. p. ἴχλωκα.

Ἐνδιωχω, a. 1. ind. act. verbi ἐνδιωχάω, excito: f. χῶ. p. ἐνδιωχηκα ex ἐνδ & ἰχάω, excito.

Ἐνδιωχελίαι, æ. tibiæ navium à prora ad puppim extenſæ, dictæ quaſi ἐνδιωχελίαι. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 2. ἐνεγκον.

Ἐνδιωχθίσαι, Ion. pro ἐνδιωχθῆσαι, incuſare, quod vide.

Ἐνδιωχω, pro ἐνδιῶ, inſum, 3. ſing. imperf. ex ἐνδ & εἰμι, ſum.

Ἐνδιωχω, ναι, ῆ, pluſq. p. m. verbi ἐνδιωκω, accedo, adeo. Th. ἔω, eo.

Ἐνδιωχρὸς, ὁ, annuus: ex ἐνδ & ἐνιαυτὸς, annus.

Ἐνδεδρακὼς, perf. part. act. f. g. ab ἐνδιδράσκω quod ex ἐνδ & ἀδράσκω, vide: f. δραμ.

Ἐνδικας, Ion. pro ἐνδικας, immiſeruit: ab ἐνδικμι, quod ab ἐνμι, mitto. Sic

Ἐνδικα, Ion. pro ἐνδικα· ab eod.

Ἐνδικαλέσατο, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ἐνδικαλέω, ſubſequor: f. ἐσω. p. ἐνδικαλέκα. a. 1. ſub. act. ἐνδικαλέσαμην, ω, ι. ex ἐνδ & ἀκαλέω, podiſequus.

Ἐνδικαρ, ος, ὁ, ἡ, propinquus, qui rem aliquam audivit.

exedrit. Th. *dnio, exedio.*

Ἐπαυω, ω, ι. ἀδ. verbi ἐπαυδάω, *exaudio.* f. ἔνω. p. ἐπήκουσ. p. m. ἐπήκοος· ex ἐπὶ & *dnio, audio.*

Ἐπαυρώντω, 3. pl. imperf. m. ἐπαυρίσκω, ἐπαύρω, αυ, ᾱ, ὕσω, ῶσω, ab ἐπαυρόμαι, ὑμαι, *exaudio:* ex ἐπὶ & *dnyomai, audio.*

Ἐπβλαξ, 3. pl. a. 1. act. verbi πβλάω, *vibro:* f. αλῶ. a. 1. ἔπλαλα.

Ἐπβλόντ, ας, ας a. 3. ind. act. verbi ἐπβλώσκω, *accedo;* f. ἐπιβλήσομαι. Th. ἐπβῆμι, *venio.*

Ἐπβλυμίζω, vel -ίζω, *ebumito, velut ambracia rego:* ex ἐπὶ & ἐλυμίζω vel -ίζω, idem. Th. λύγη, *tenebræ.*

Ἐπβλυδες, ις, δι, *advenæ,* nom. pl. ab ἔπβλυτ, υτος. ab ἐπβλύσκω, vid. ἐπβλόντ.

Ἐπβλυθε, 3. sing. p. m. vel a. 2. & per Sync. ἐπβλᾶτ, ab cod. verbo.

Ἐπβλυτ, ι, ὰ, *advena,* vid. ἐπβλυδες.

Ἐπβλυσία, & ἐπβλυσίη, ἡ, Ion. *advenitus,* item, *incantatio, quæ fit veneficii.* Th. ἐπβῆμι, *venio:* f. ἐλεύσομαι.

Ἐπβλύτης, ω, & Ἐπβλύτᾱς, ου, ὁ, *advena:* ab cod. th.

Ἐπβήσετ, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐπβαίνω, *ascendo, damnum do:* f. ασῶ. Th. ἐπβῆμι, *damnum.*

Ἐπβιώσιος, ᾱ, *alterneus,* ab ἐμβιόω, *alterno.*

Ἐπβλᾶ, *aderat,* 3. sing. imperf. verbi ἐπειμι. Th. ἐμὶ, *sum.* ac

Ἐπβλὰ, *quandoquidem,* Ion. pro ἐπεὶ, ab ἐπὶ, *postquam,* & ἐν. f.

Ἐπβήσω, *laudabam,* & contracte ἐπῆνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, *laudo:* f. ἐσω, & ἐσω. a. 1. ἐπῆνεσα. a. 1. pass. ἐπηνέθην ex ἐπὶ & αἰνέω. *laus.*

Ἐπβήσαντ, *approbarunt,* 3. pl. a. 1. Poët. pro ἐπῆνεσαν, vide ἐπαίνεω.

Ἐπβλώδω, p. m. verbi ἐπαυλέω, *superfluo:* ex ἐπὶ & αὐλέω, *fluo:* vide ἐπαυλόω.

Ἐπβήσαν, *laudarunt,* 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐπῆνεσαν, ab ἐπαινέω; vel etiam regulariter, à, f. ἐσω.

Ἐπβλύσαν, ας, ι, a. 1. ind. act. verbi ἐπαυτάω, *occurro:* f. ἐσω. p. ἐπβλήκα· ex ἐπὶ & αὐτάω. Th. αὐτὶ, *contra.*

Ἐπβλοδὸν, *completa erat,* 3. 1. ind. pass. verbi ἐπαυτάω, *expedio.* Th. αὐτὸς, *perficio.*

Ἐπβίξαν, 3. sing. a. 1. m. verbi πάγνυμι, f. ξω, *compingo,* ξῳ. p. m. πέπηγα.

Ἐπβύξετ, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐπβπνλάσσ, *minatus fuerat,* 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω, Th. αὐτὸς, f. ἐσω, *minitor.*

Ἐπβρᾶ, *sustuli,* a. 1. act. verbi ἐπαείρω. a. 1. m. ἐπηράμην. Vide ἐπείρω.

Ἐπβπλᾶ-ῶ, ᾶς, ᾶ, *amabilis:* ex ἐπὶ & ἐράω, f. ἐσω, *amo,*

Ἐπβρεάζω, *damnum affero, insulto, vexo, calumnior:* f. άσω. p. ἠπήρεακα. quasi ex ἐπὶ & Ἀρης, *Mars.*

Ἐπβρεασμός, ᾶ, ὁ, *vexatio, malevolentia, contumelia:* &

Ἐπβρεασία, ᾶ, *injuriosus, infestus:* &

Ἐπβρεία, ας, ἡ, *damnum, injuria:* ab ἐπβρεάζω, quod vide.

Ἐπβρῦσ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπβρύω, *astollo:* f. ὑσω. pass. pret. ἐπβρύσθη. a. 1. pass. part. ἐπβρυσθεὶς, ἐντ. Gr. a. 1. pass. ἐπβρύσθην. Ex ἐπὶ & αἴρω, *tollo.*

Ἐπβπλμῦ, ὑ, ι. ὰ, *ad remigationem accinctus, remis instructus:* ab ἐπβλμὸς, *remus.* Th. ἐπβῆμι, -ῶω, *remigo.*

Ἐπβρνο, 3. sing. imperf. verbi ἐπβρνμι, *interrogo:* ex ἐπὶ & εἴρω, *dico.* At ἐπβρνο, cum ι subscr. est imperf. pass. verbi ἐπβρνμι, *astollor.* Them. αἴρω, *tollo.*

Ἐπβρνας, acc. pl. ab ἐπβρνὸς, *tectus, coopertus:* quod ex ἐπὶ & ἐρέω, *tego:* f. ἐρῶ.

Ἐπβρύβω, a. 1. ind. pass. ab ἐπβρύω, *attollo:* Vide in ἐπβρνο.

Ἐπβρνσ, 3. sing. imperf. ab ἐπβρνμι, *suffocio, subvenio:* f. ἐσω. p. ἐπβρνκα. Th. ἐρύω, *propulso.*

Ἐπβρνσεν, 3. sing. a. 1. verbi ejusd.

Ἐπβρρθεὶς, *elatus:* part. pret. pass. ab ἐπβρνμι. Vide ἐπβρνο.

Ἐπβρνο, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπβρνμι, quod ab ἐπὶ & ἔρνω, *agito:* f. Æol. ἔρσω, unde inf. ἔρσαι, &c.

Ἐπβρπμμῦ, perf. part. pass. ab ἐπβρπμνημι, *immisceo:* quod ab ἐπὶ & ἔρπω, *suspendo:* f. ἐσω.

Ἐπβρπσ, 3. sing. imperf. ab ἐπβρπσσω, ττ, ασσ, ας, verbi ἐπβρπτάω, *interrogo:* f. ἐσω. p. ἐπβρπτάκα. a. 1. ἐπβρπτησα, ας, ε. Th. ἐρύω.

Ἐπβρπσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπβσσω, *insuper erant,* 3. pl. imperf. verbi ἐπειμι, quod ab ἐμὶ, *sum.*

Ἐπβσθίων, Ion. pro ἐφεσθίων, per Sync. pro ἐφεδέοντων, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi ἐφέδομαι, *deficior super aliqua re:* quod ex ἐπὶ & ἕδω, *deficio:* f. ἔσω. Th. ἔδω, *suavis.*

Ἐπβσθνν, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπβσθάνομαι, *sentio:* ex ἐπὶ & αἰσθάνομαι, idem: f. αἰσθήσομαι. p. ἔσθημαι. a. 2. m. ἐπαθόμην, ὑ, ὲν.

Ἐπβσκεσσε, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπασκέω, *exerceo.* Th. ἀσκέω, f. ἐσω, idem.

Ἐπβσσν, præs. sub. 3. sing. ab ἐπβσμι, *sequor:* a. 1. m. ἐπεσάμην.

Ἐπβσσν, ὰ, vel ἐπβσσος, ὴ, ὸν, *secundus,* Th. ἕπω, *dico.*

Ἐπβσσωμῦ, ὰ, ὴ, ὸν, *densus:* ab ἐπὶ & ὑφαίνω, *flamen.*

Ἐπβχίω, -ῶ, *obstrepo, insono:* ex ἐπὶ &

ἐπίσσω, fouer. Th. ἐπίσσω, fouea.

Ἐπισφαλής, ές, pertr. part. act. ab ἐπισφάλλω, ingeme fub pondere: quod ex ἐπί & σφάλλω, idem: f. ἐπισφαλῶς, & ἐπισφαλῆς, a. 1. pall. ἐπισφάλλω. Th. σφάλω, pondus.

ἘΠΙΣΤΑΣΙΣ, prepositio, cum gen. in, ad, ſupra: ſuper, coram: cum dat. in, propter, coram: cum accus. ſuper, adverſus, per. Vel μᾶλλον, multo magis: in compoſitione ſignificat, in, ſuper, contra, ad, poſt, præ, prope, ſub, augmentum, diminutionem.

Ἐπὶ, pro ἐπήν, ineſt: inſtat: ponitur etiam pro ἐπέστω, inſunt: ab ἐπειμι. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐπιάλλω, immitto: ab ἰάλλω, mitto: f. ἀλλω.

Ἐπιαλλόμενος, per Sync. pro ἐπιαλόμενος. Poët. pro ἐπιόμενος, præſ. part. ex ἐπὶ & ἄλλομαι, ſalio: a. 2. med. ἰάλλω, v. ἰάω.

Ἐπίασιν, ες, ι, & in 2. pl. ἐπίασαν, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo: f. ἄσω, p. πεπίακα, a. 1. pall. ἐπιάσθην, f. 1. pall. πιασθήσομαι, Th. πιάζω, premo, cruncio: Dor. πιάζω.

Ἐπιάσθην, a. 1. ind. pall. Vide in πίασκω.

Ἐπιάω, dormio inter vel apud: ab ἰάω, f. ἄσω, commorer, dormio.

Ἐπίαχον, clamabam, vel clamabant, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ἐπίβα, inſulta, per Apoc. Poët. pro ἐπίβαθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω, quod vide.

Ἐπιβάδος, ὁ, ἡ, τὸ, naſcens: ab ἐπιβαίνω, conſcendo. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβαίλω, ας, ε, conſcendam, a. 2. opt. act. ab eod. verbo.

Ἐπιβαίμεν, ἀφ, conſcendere, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præſ. inf. act. ab

Ἐπιβαίνω, conſcendo: f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηκα, a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβάς, ἄσσα, ἄντος. Ex ἐπὶ & βαίνω, eo.

Ἐπιβαίνες, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἐπιβαίνω, injicio, quod vide.

Ἐπιβαλάς, Dor. pro ἐπιβάλλω, præſ. imperat. paſſ. ab

Ἐπιβάλλω, injicio, immitto: imperf. ἐπίβαλλον, crumpebam: f. ἐπιβαλῶ. p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλών, ἐπιβάλοντος, perf. paſſ. ἐπιβέβλημαι, Th. βάλλω, facio.

Ἐπιβαλόντα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω, quod vide.

Ἐπιβαλόν, 3. pl. f. 2. act. &

Ἐπιβαλών, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω, injicio.

Ἐπιβαμβαίνω, ἀγανακτῶ: f. ἐπιβαμβήσομαι. p. ἐπιβεβαμβηκα. a. 1. ἐπιβαμβησα. a. 1. inf. ἐπιβαμβῆσαι. Ex ἐπὶ & βαμβαίνω, idem. Th. βάζω, ſtrideo.

Ἐπιβάντες, dixit, conſcendent, a. 2. part. act. & in f. g. ἐπιβάντες, ab ἐπιβαίνω, quod vide.

Ἐπιβασμός, ὁ, ἐπιβάσεως, βάσει: ab eod.

Ἐπιβαστάζω, ſuſtinere, ſuſtinere: ab ἐπιβαστάω. Th. βαστάω, eo.

Ἐπιβατήριον, ἐου, τὸ, machinæ ad invadendos muros: &

Ἐπιβατήριος, ὁ, ἡ, ὁ, ſcanſorius: &

Ἐπιβάτης, ὁ, ἡ, ὁ, EPIBATA, vehor: ab eod. verbo & th.

Ἐπιβατός, ὁ, ἡ, ὁν, de loco dicitur, ad quem patet acceſſus: ab ἐπιβαίνω, conſcendo. Th. βαίνω, eo.

Ἐπιβάτια, feſtum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor. In nuptiarum feſto, primus dies vocabatur ἀπάτη, ſecundus ἐπιβάτια, tempus, ſcil. ſequens vel futurum. Scap. dicit, quartam & ultimam diem feſti cujuſdam apud Athenienſes, quod δωδεκάτην vocabant, ſic dici, cujus prima dicta eſt ὄρκεια, ſecunda ἀμφίδρομα, tertia κουρεῶτις.

Ἐπιβεβαώς, ῶτος, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo, quod vide.

Ἐπιβέβρυμαι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβέβρυχα, a. 2. inf. act. &

Ἐπιβεβρυχέμεν, Ion. pro ἐπιβεβρυχέναι, f. 1. inf. act. ejuſd. verbi.

Ἐπιβέβρυχε, aſcende, præſ. imperat. Ion. pro ἐπιβέβρυχθι, ab ἐπιβεβρυχώς; quod à fut. formatum contra regulam. Them. βαίνω, eo.

Ἐπιβεβρυχέμεν, f. 1. m. part. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo, quod vide.

Ἐπιβεβρυχώς, ῶτος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάντος, ὁ, ἡ, inſerens: & epithet. maris feminam aſcendentis.

Ἐπιβιβάζω, impono, facio aſcendere: f. άσω, p. ἐπιβεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ & βαίνω, eo.

Ἐπιβλίσσω, reſpicio: f. ψω. p. ἐπιβλέψω. &

Ἐπιβλόψω, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intuor. Th. βλέπω, video: f. ψω. p. φα.

Ἐπίβλη, ης, ἡ, fibula: ab ἐπιβάλλομαι, quia immittitur: ex ἐπὶ & βάλλω, facio.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, q. d. adaſcamentum, panniculus: ab eodem th.

Ἐπίβλητ, ητος, ὁ, obex, peſſulus; eo quod foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

Ἐπιβλώσκω, occiſerer: f. ψω. p. ἐπιβέβλωκα. Ex ἐπὶ & βοάω, clamo.

Ἐπιβοηθεῖν, ſuppetias ferre. Them. βοηθῶ, auxilior.

Ἐπιβόητος, ὁ, pro infami, apud Anacreont. à βοάω, clamo, celebro.

Ἐπιβόλαιον, ου, τὸ, idem quod ἐπιβλημα, quod vide.

Ἐπιβολή, ῆς, ἡ, injectio, impoſitio, applicatio intellectus, impetus, inceptatio: ab ἐπιβάλλω, impono. Th. βάλλω, facio.

Ἐπιβόητος, ὁ, compot: ab eod.

Ἐπιβόσκω, paſco: f. βοσκήσω. Th. βόσκω. f. ſ. ἄσω & σω, idem.

E'νσκευάσω, ῆ, τὸ, idem quod simplex ἐσκεύασα, ὁ, τὸ, bonum armamentum. Sic Ἐυσκευάζω, idem quod ἐσκεύάζω, ἐυσκεύασα, quod vide.

E'νσκέλλομαι, idem quod Ἐυσκελλω, quod vide.

E'νσκελλω, infidiis struo, animo agito: f. ἐύω, &

E'νσκελὰ, ᾶς, ἡ, insidiæ: Poët. Ἐυσκελία. &

E'νσκελὴς, ὁ, ἡ, insidiator: ex ἐυ, adversus, & σκελὸς, consilium.

E'νσκεπάζω, exuitor, immuror: ex ἐυ & σκεπάζω, tardo. Th. βραδύω, tardus.

E'νσκεχὲς, ad breve tempus. Th. βραχὺς, brevis.

E'νσκίρτημα, adfremo: ex ἐυ & σκίρτημα, f. μὶ, fremo.

E'νσκίρτω, perfundo, irroro. Th. σκίρτω, madefacio: f. ξω.

E'νσκλάβὶς, &

E'νσκλάβος, ingruetis, ῆ, sing. 2. 1. sub. act. ab Ἐυσκλάβω, impressionem facio. Them. βραβὺς, sum gravis.

E'νσκορπίζω, ὁ, attenitus, vesanus, cui tonitrua meninem percellere. Th. βροντὴ, tonitrua.

E'νσκόω, obturo: à σκὸς, f. ου, idem.

E'νσκόμια, ων, sacrificia. Th. βωμὸς, ara.

E'νσκόνδειος, Ion. & Poët. pro Ἐυσκόνδυος, invocasse, a. 1. inf. m. verbi βοάω, clamo. Sic Ἐυσκόνδουτες, pro Ἐυσκόνδοντες, vocaverint, 3. pl. a. 1. sub. m.

E'νσκονδῶμεν, invocabimus, contract. pro Ἐυσκονδέσμεν, 1. pl. f. 1. m. à βοάω, clamo: sic βοάουτι, pro βοῶσι.

E'νσκοφὴς, Dor. pro Ἐυσκοὺς, invocare: ab eod. th.

E'νσκύπτω, ᾰφος, ὁ, pastor: ab Ἐυσκόπιον, pasco, quod à th. inus. βόω, idem.

E'νγαμβρέω, affinitatis jure duco. f. βόω. pract. Ἐυγαμβρέωκα. a. 1. Ἐυγαμβρέωσα. ex ἐυ & γαμβρὸς, gener.

E'νγαμία, ας, ἡ, affinitas, jus connubiale: &

E'νγαμβρὸς, ὁ, ἡ, nubilis: à γαμβρὸς, nuptiæ. Th. γαμέω.

E'νγάστριον, ὁ, τὸ, EPIGASTRIUM, venter exterior. Th. γαστὴρ, venter.

E'νγενὴς, ὲς, perf. part. m. verbi Ἐυγίνομαι, supervenio. quod vide.

E'νγλωρ, ορος, apud Mathemat. cepis ima planetarum, vulgò axis: Ἐυγλωρὸς opponitur, quod &

E'νγὸς, οῦ, fauces quibus navis litori alligatur: &

E'νγὸς, ὁ, ἡ, ὸν, & Ἐυγαῖος, terrestris: τὰ Ἐυγὰ, terrena: ex ἐυ & γὴ, ᾶς, ἡ, & contract. γῆ, idem ac γαῖα, terra.

E'νγελάω, ῶ, f. άσω, arrideo, illudo, insulto. Th. γελάω, rideo.

E'νγενόμενος, ος, ὰ, ὸν, part. m. verbi Ἐυγίνομαι, supervenio. quod vide.

E'νγεια, fauces, quibus puppis à terra religatur: ab ἐυ & γὴ, vel γαῖα, melius ἐγγὺς γῆς.

E'νγιγνώσκω, praf. ind. hinc Ἐυγιγνώσκω, praf. part. idem quod

E'νγινόμενος, ος, ὴ, ον, supervenio, supervenisco, succedo, f. Ἐυγενόμενος. a. 2. m. ἐυγενόμην. p. m. Ἐυγέγονα. ex ἐυ & γίνομαι, nascor.

E'νγονίσκος, οὶ, posteri: ejusd. part. praf.

E'νγυάσμαι, agnosco: f. Ἐυγνώσομαι. p. Ἐυγέγνωκα. a. 1. Ἐυγνωσάμην. a. 2. Ἐυγνώσθη, ης, ῃ. a. 2. imperat. Ἐυγνώθι. a. 2. opt. Ἐυγνοίμην, a. 2. sub. Ἐυγνῶ, ῷς, ῷ. a 2. inf. Ἐυγνῶναι. a. 2. part. Ἐυγνὺς, ὐντος, perf. paff. Ἐυγνωσμαι. a. 1. paff. Ἐυγνώσθην · quod ex ἐυ & γινώσκω, cognosco.

E'νγλωσσὶς, seu ossis, ίδος, ἡ, lingulæ: apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, lingua.

E'νγυγάμβα, insulto. Ἐυγυγαμβα, a. 1. Th. χάμπτω, flecto.

E'νγυγάμβας, αντα, ejusd. a. 1. part. act.

E'νγυᾶν, ῆ. sing. a. 2. opt. verbi Ἐυγνώσκω, agnosco, quod vide.

E'νγύᾶτες, nom. pl. ab

E'νγυὴς, ὐτος, a. 2. part. act. ab Ἐυγνώσκω, agnosco, quod vide.

E'νγυῶν, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

E'νγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, cognitio: &

E'νγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, arbiter, judex, intercessor. Th. γινώσκω, cognosco.

E'νγνῶναι, cognoscere. a. 2. inf. &

E'νγνὼς, ὼτος, 2. sing. a. 2. sub. Ἐυγνῶ, ῷς, ῷ. Ἐυγνωδιόωμαι, ῶ, ωμι, f. 1. paff. &

E'νγνώσιδι, 2. pl. f. Ἐυγνώσομαι · ab Ἐυγινώσκω, quod vide.

E'νγνωτε, ιος, ἡ, agnitio: &

E'νγνωτὸς, cognitus: ab eod. verbo.

E'νγονοι, ων, οἱ, Posteri, filii. Th. γίνομαι, fio, fio. p. m. γέγονα.

E'νγυαλίζω, genibus impositus: ab

E'νγυαλὶς, ίδος, ἡ, femur, genu mulieris, os quo tegitur genu: ex ἐυ, super, & γόνυ, genu.

E'νγυθέσθαι, strictim, abv. ab Ἐυγυθέω, quod vide.

E'νγράμμα, ατος, τὸ, EPIGRAMMA, inscriptio: &

E'νγραφὶς, quæstor: &

E'νγραφὴ, ῆς, ἡ, inscriptio, titulus; indicio; descriptio census: omnia ab

E'νγράφω, inscribo. f. ψω. p. Ἐυγέγραφα. a. 1. Ἐυγράφθα. perf. paff. Ἐυγέγραμμαι. plaf. p. Ἐυγεγράμμην, ψο, ατο. quod ex ἐυ & γράφω, scribo.

E'νδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, commanis: ab ἐυ & δαὶμων, portior.

E'νδαιμονίζομαι, & ἄομαι, liberaliter exhiberi. Th. δαψιλὴς, ὲς, ὴ, ὸν, largus, copiosus, quod vide.

E'νδὰ, requiet, a. 2. imperat. verbi Ἐυδάω, refugio, intuor. f. Ἐυδήσω. a. 2. ἐδὰν, & ἐδὴν. Th. δάω, video.

Ἐπιβήσομαι, acc. fing. perf. poet. act. ἐπιβαίνω, ab ἐπιβαίνω, *insuper ascendo*: ex ἐπὶ & βήσομαι, f. ἐβην. p. βέβηκα, a. 2. *ibo*.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem quod ἐπιβάτης, ου, ὁ, ἡ, *indigena*, quod vide.

Ἐπιβόρεια, adverbialiter, *post meridiem, malim* ἐπὶ δείλαια, *circa pomerid. tempus*: ab

Ἐπιβορειος, ος, ον, ὁ, ἡ, *pomeridianus*. Th. δαὶ, *tempus pomeridianum*: q. ἀ βίω & βλω, quam Solis splendor deficere incipit.

Ἐπιβόσκομαι, ατ, τὸ, *indicium, specimen*: ab

Ἐπιβοσκω, vel ἐπιβοσκεύω, *ostendo, demonstro*: præf. part. ἐπιβοσκων, ουσα, ον. f. ἐπιβοσκήσω. p. ἐπιβεβόσκηκα. a. 1. ἐπιβόσκησα. a. 1. imperat. ἐπιβόσκησον, σάτω, & 2 pl. ἐπιβοσκήσατε. a. 1. inf. ἐπιβοσκῆσαι. præf. part. m. ἐπιβοσκεύομενος. ex ἐπὶ & βόσκω, *monstro*.

Ἐπιβοσκησις, ῆ, *demonstratio, ostentatio*: à super. verbo.

Ἐπιβόσκησα, a. 1. inf. act. ἐπιβοσκήσαι, a. 1. inf. m. ἐπιβοσκήσασθαι. 2. pl. a 1. imperat. act. ἐπιβοσκήσατε, 3. fing. a. 1. m. ab ἐπιβόσκομαι, *ostendo*. quod vide.

Ἐπιβόσκησις, εως, ἡ, *demonstratio, ostentatio, specimen*: acc. fing. ἐπιβόσκησιν, à verbo ἐπιβόσκομαι.

Ἐπιβοσκητος, η, *decimus*: τὸ ἐπιβόσκομαι, *decima pars*. Th. δίκη, *decem*.

Ἐπιβοσκητος, η, *finsterus, elegans, dexter*. ἐπιβόσκια χειρὸς, Poët. pro ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη τῆς χειρὸς, *ad dextras partes manus, dextra manu*: ab ἐπὶ & δόκησις, *dextera*.

Ἐπιβόσκομαι, *insuper ego*; *indigeo*. Th. δίω, idem.

Ἐπιβόσκομος, *insicit*, 3. fing. præf. m. ab

Ἐπιβόσκω, *insicio*: ex ἐπὶ & βόσκω, *video*. f. 2. βόσκομαι. a. 2. ἐβόσκομον.

Ἐπιβόσκω, Ion. pro ἐπιβόσκω, *absit*, 2. fing. præf. sub. ω, verbi ἐπιβόσκομαι, *ego*: ex ἐπὶ & βόσκω, pro βόσκω, *ego*.

Ἐπιβόσκῃς, σαι, 2. fing. præf. sub. act. ejus. verbi.

Ἐπιβόσκης, ους, ὁ, ἡ, & ἐπιβόσκης, *indigens*. nom. pl. ἐπιβόσκεις, ab ἐπιβόσκω, *indigeo*: quod ab

Ἐπιβόσκομαι, idem quod ἐπιβόσκομαι, *indigeo*: ab ἐπὶ & βόσκω pro βόσκω, *ego*.

Ἐπιβόσκομενος, ejusd. præf. part. m.

Ἐπιβόσκομαι, *excipio*. imperf. ἐπιβόσκομην, ου, ετο. f. ἐσομαι. p. ἐπιβέβόσκημαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἐπιβόσκος, ος, ον, ὁ, ἡ, *manifestus*: ex ἐπὶ & βόσκω, *perspicuus*.

Ἐπιβόσκομαι, apud Poët. pro

Ἐπιβόσκομαι, *advenio sum, advenio peregrè domum, domi sum, in urbe versor*. f. ἐσω. p. ἐπιβέβόσκημαι. a. 1. ἐπιβόσκομην. a. 1. part. ἐπιβόσκομενος, ου, & in acc. ἐπιβόσκομενον. ab

Ἐπιβόσκος, & ἐπιβόσκος, ος, ὁ, ἡ, *versans in populo, civilis, domesticus*. ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

Ἐπιβόσκομαι, *insuper mando vel constituo*; item *insuper addo*. f. ἐσομαι. a. 1. m. ἐπιβόσκησάμην, ω, ατο. ex ἐπὶ, διὰ & κόσμος, vel θέω, *ordino*.

Ἐπιβόσκομαι, *insuper do*; *crisso*: ἐπιβόσκον, 3. fing. imperf. pro ἐπιβόσκω. f. ἐπιβόσκω. p. ἐπιβέβόσκημαι. a. 2. ἐπιβόσκον. a. 1. ἐπιβόσκησα. 2. 1. pass. ἐπιβόσκομαι, ος. a. Them. δίδομαι, *do*.

Ἐπιβόσκομαι, *inquirere*. Th. δίζω, *quæro*.

Ἐπιβόσκομαι, *hæreditatem peto, vel jure obtineo*; *adjudico*: ab ἐπὶ & δικάζω. Th. δίκη, *jus*.

Ἐπιβόσκος, ος, ὁ, ἡ, *litigiosus, controversus*: ab cod. th.

Ἐπιβόσκομαι, *in orbem ago, verso*. ex ἐπὶ & δῖνος, idem. Th. δίνη, *vortex*.

Ἐπιβόσκομαι, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιβόσκομαι, *corrigo*. f. ώσω. p. ἐπιβέβόσκωκα. a. 1. act. ἐπιβόσκωσα. a. 1. sub. act. ἐπιβόσκωσω, ῃς, ῃ. a. 1. sub. m. ἐπιβοσκώσασθαι, ῃ, ασθαι. ex ἐπὶ, διὰ & ὀρθόω, *rectus*.

Ἐπιβόσκομαι, ἀδ, ὁ, ἡ, *locus quidam in curva, pars currus*: &

Ἐπιβόσκος, ος, ὁ, ἡ, *qui sedet aut ponitur in curru*: aliquando, *stipes*: ex ἐπὶ & βόσκω, *currus*.

Ἐπιβόσκω, *seorsum, separatim*. Poët. adv. pro χωρὶς. Th. κὰς, βὰ. hinc δίχα, *seorsim*.

Ἐπιβόσκον, a. 1. imperat. act. verbi ἕπομαι, *insequor*.

Ἐπιβόσκος, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιδέω. vide ἐπιδέομαι.

Ἐπιβόσκος, ος, ὁ, *de quo est opinio, futurum*: ut ἐπιβόσκος ἦν βασιλεὺς, *de eo erat opinio, fore ut regnaret*: & ἐπιβόσκος, pro ἐπιβόσκος, *celebris, gloriosus*: ἡ δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω, *video*.

Ἐπιβόσκομον ὕδωρ, *aqua ad cænam*. Ex ἐπὶ & δόρπον, *cœna*.

Ἐπιβόσκος, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδέομαι.

Ἐπιβόσκος, ους, ὁ, *accessio, incrementum*: ab cod. verbo.

Ἐπιβόσκομαι, a. 2. inf. act. ἐπιβόσκος, ου, ὁ, part. ejusd. verbi.

Ἐπιβόσκομενος, gen. fing. a. 2. part. ἐπιβόσκομαι, a. 2. part. f. g. ab ἐπιβόσκω, *percurro*. Th. βήσσω. f. βήξω. a. 2. act. βέβηκα.

Ἐπιβόσκομαι, ac, ὁ, *incurfus, irruptio*: &

Ἐπιβόσκος, ος, ὁ, *accessu facilis, planus*: ab ἐπιβόσκω, *percurro*. Th. πβήσσω, f. βήξω. p. βέβηκα. p. m. βέβηγμαι.

Ἐπιβόσκω, *occido*, f. ὄσω. ἐπιβόσκον, 3. fing. præf. imperat. Th. θέω, *fubo*.

Ἐπιβόσκος, ι, pl. a. 2. fub. verbi ἐπιβόσκομαι.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, moderatio, clementia, lenitas: ab ἐπιεικὴς, æquus, quod vide.

Ἐπιεικῶς, ν, similis: ab ἔοικα, idem. Th. εἴκω, similis sum.

Ἐπιεικὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ, æquus: qui æquitatem strictæ juri præfert: clemens, mansuetus. Vernatur, lc. ῶς, consuetudinem est, decet. &

Ἐπιεικῶς, adv. æquè, moderatè, clementer: ex ἐοὶ & ἔικω, cedo, similis sum.

Ἐπίεικτος, tolerabilis, facilè cedens: ab ἐοὶ & ἔικω, cedo.

Ἐπιενδύω, induo: pro ἐπενδύω, perf. pass. Poët. & in voc. ἐπένδυτος ex ἐπὶ & ἐὸ, vel ἐπύω, induo. f. ἐσω. a. 1. ἔδυσα.

Ἐπίηρ, Ion. pro ἐφίλων & ἐφίλουν, vide ἐπίλω.

Ἐπίθεσις, ἥρος, præf. imperat. Ion. ab Ἐπιδίδωμι, quod & simplex ἐδίδωμι, Poët. pro ἐδίδου, ἥρος, f. ου. p. ἐδίδωκα. Th. ἐδίδω, ῆτε.

Ἐπιεῖναι, præf. inf. ab ἐπίειμι, accedo, vel ἐπίημι, admitto. vel Ion. pro ἐφίεναι ex ἐπὶ & ἵημι, eo, vel ἵημι, mitto.

Ἐπιέσσασθαι, gem. ας, pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφίεσθαι, a. 1. inf. m. ἐπιεσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπίημι, f. ἐπίεσω, quod ab ἐπὶ & ἵημι, seu ἐὸ, induo. f. ἔσω. a. 1. m. ἐπιέσθην.

Ἐπίεσχε, 3. perf. pass. ab ἐπίεσα, induo. f. ἐπίεσω. a. 1. ἔσω. perf. pass. ἔσμαι. & assumpto σ, fit ἐπέσμαι, σαι, σται. hinc ἐπίεστο.

Ἐπιζάδην, adv. graviter: ex ἐπὶ & ζάω, ἄλλ, vehementer, agrestic.

Ἐπιζεύγνυμι, vel υω, conjungo. Th. ζεύγνυμι, vel υω, jungo. f. ζεύξω.

Ἐπιζευκτὸς, τὸν, ἡ, conjunctio: EPIZEVXIS, figura, cùm dictio in versu, aliis non interjectis, geminatur: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐπιζήμιος, ν, ὁ, ἡ, damnosus, noxius: ex ἐπὶ & ζημία, damnum.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, supervivere. vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, requiro, exquiro. f. ήσω. p. ἐπιζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπὶ & ζητέω, quæro.

Ἐπίθ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐπίημι, immitto. f. ἐπήσω. Ion. ἐπέσω. a. 2. ἔπεσον, & Ion. ἐπέσσον. hinc a. 2. sub. ἐπίω.

Ἐπίηκα, 3. sing. a. 1. ind. act. verti Ἐπιδίδωμι, immitto. quod ex ἐπὶ & ἵημι. f. ἐπήσω. a. 1. ἔπηκα.

Ἐπίηρος, amabilis. vide Ἐπίλωτος.

Ἐπιήρης, quasi Ἐπίαρος, ν in. ρ mutato, & per Syncop. ἐπιαρὸς, & ἐπηρὸς, amabilis: ab ἐρῶ, amo, vetere ἔραω.

Ἐπιήνδανε, Ion. vel Poët. pro ἐφίλησε, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐπιήνδανον, gaudeo super aliqua re. ex ἐπὶ & ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἐπιθαλάμιος, ν, ὁ, ἡ, nuptialis: vel Ἐπιθαλάμιον, EPITHALAMIVM, carmen nuptiale. Them. Ἐπιθαλάμιος, thalamus.

Ἐπιθανάτιος, ν, ὁ, ἡ, morti destinatus: ex ἐπὶ & θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior. f. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, indicere. a. 2. inf. act. Ἐπιθεῖν, ἐπιθὲ, a. 2. part. Ἐπιθὼν, per Syncop. pro ἐπιθέσας, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθεν.

Ἐπιθέτης, τος, ὁ, impositio, invectio: ab Ἐπιτίθημι, impono, quod vide.

Ἐπίθετος, ν, ὁ, ἡ, adjectitius: accessorius, impositius: vernatur, lc. ὁμος, apud Gram. EPITHETVM, adjectivum: ab cod. verbo.

Ἐπίθεσθε, σθε, 3. & 2. sing. a. 2. sub. act. Ἐπιθῶ, ab Ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, accessio, additio: &

Ἐπίθημα, ατος, τὸ, operculum, tegmen: ab Ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιθήτης, 3. sing. f. 1. m. Ἐπιθήσομαι, ab Ἐπιτίθημι, impono, quod vide.

Ἐπίθι, invade, præs. imperat. ab ἐπίειμι, quod ab εἶμι, eo. præs. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. ἦλθον.

Ἐπίθμην, per Syncop. pro Ἐπιθόμην, 1. pl. a. 2. ind. act. verti πείθω, persuadeo. f. πείσω. & πιθήσω.

Ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. ind. act. Ἐπίθεσθε, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, persuadeo. p. m. πέπιθμαι. perf. pass. πέπεισμαι. f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, audacem reddo: ex ἐπὶ & θρασὺς, θρᾶ, ὺ, audacis. per Metath. pro θαρσὺς, θρᾶ, τὸ, idem.

Ἐπιθρῴσκω, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab Ἐπιτρέχω, percurro, incurro. Th. τρέχω. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἐπέδραμον.

Ἐπιθρῴσκων, insiliens, præs. part. f. g. ab Ἐπιθρόσκω, insilio, subsalio. Th. θρόσκω, salio.

Ἐπιθυμέω, concupisco, desidero: imperf. ἐπεθύμεον, ουν, ες, ε. f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. Ἐπιθυμῆσαι. hinc Ἐπιθυμητὸς, ὸν, cupidus: ex ἐπὶ & θυμὸς, animus.

Ἐπιθυμία, ας, τὸ, & Ἐπιθύμιον, ου, τὸ, ἡ, necnon

Ἐπιθυμίη, ης, ἡ, concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido: ab iisd.

Ἐπίθυσα, impetu fervor in aliquem, immolo: ex ἐπὶ & θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ex Ἐπίθεσθε, impone. a. 2. m. ἐπιθόμην. Th. τίθημι, pono.

Ἐπικαλλύνω, callesco. f. ὐνω. p. ἐπικεκάλλυσμαι, a. 1. ἐπεκάλλυσα. a. 1. part. ἐπικαλλύσας, ασ-

ος, ον, ὁ καὶ ἡ, ἀμφίδοξος, ον. Th. ἀμφί, δόξα, δοκέω, & δοκῶ.

Ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, gen. sing. α. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ἀμφιδρόμιον, ου, τὸ, ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, ἀμφιδρόμιος, α, ον, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμιος, ου, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμιος, α, ον, α. 1. ind. m. ἀμφιδρομέω, ῶ, ἥσω, α. 1. pass. ἀμφιδρομήθην, α. 1. part. pass. ἀμφιδρομηθείς, εῖσα, έν, ex ἀμφί & δρόμος, vox.

Ἀμφιδρομέω, ἥσω, ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, ἀμφιδρόμιος, α, ον, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμιος, ου, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμιος, α, ον, α. 1. ind. m. ἀμφιδρομέω, ῶ, ἥσω, α. 1. pass. ἀμφιδρομήθην, α. 1. part. pass. ἀμφιδρομηθείς, εῖσα, έν, ex ἀμφί & δρόμος, vox.

Ἀμφιδρόμιος, α, ον, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, ἀμφιδρόμιος, ου, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμιος, α, ον, α. 1. ind. m. ἀμφιδρομέω, ῶ, ἥσω, α. 1. pass. ἀμφιδρομήθην, α. 1. part. pass. ἀμφιδρομηθείς, εῖσα, έν, ex ἀμφί & δρόμος, vox.

Ἀμφιδρόμιος, ου, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμια, ων, τὰ, ἀμφιδρόμιος, α, ον, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμιος, ου, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμιος, α, ον, α. 1. ind. m. ἀμφιδρομέω, ῶ, ἥσω, α. 1. pass. ἀμφιδρομήθην, α. 1. part. pass. ἀμφιδρομηθείς, εῖσα, έν, ex ἀμφί & δρόμος, vox.

Ἀμφιδρόμιος, α, ον, ὁ, ἡ, ἀμφιδρόμια, ων, τὰ

κάμνω : ſuperv. καμεῖν : f. ἥσω. p. κεκμηκα. Ex ἐπὶ & κράτος. ἐπικράτης, ες, valens. ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, valide, adv. ab illo.

ἐπικρατέω, ῶ, ῆσω, a. 1. opt. ῆσαι. Eol. ex ἐπικρατάω, vinco. Th. κράτος, νίκη.

ἐπικρήδια, ſudaria, lintea ſudatoria : quæ ἐπὶ κρανὸς ponuntur : à κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κράνιον, idem.

ἐπικρήσειον, pro ἐπικρήσειεν, perfec. a. 1. imperat. act. per Epenth. σ ex verbi ἐπικράω, quod ex ἐπὶ & κράω, efficio : f. εσω, a. 1. ἐκρησα.

ἐπικρίνω, f. νῶ, decerno, æſtimo. Th. κρίνω, judico.

ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac them. κρύπτω, abſcondo, celo, diſſimulo.

ἐπικρυφος, ος, Poët. pro quo & κρυφαῖος, ία, ον, & κρυπτὸς, occultus. Th. κρύπτω, celo.

ἐπικτάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. κεκτημαι, acquiſitivius : ex ἐπὶ & κτάομαι, acquiro : f. κτήσομαι, p. κεκτημαι.

ἐπικτὸς, ὴ, f. ἔσσ, &c.

ἐπικυλίω, & -ομαι, ſuperfacio : ex ἐπὶ & κυλίω, in altero geſto.

ἐπικυρέω, ῶ, ῆσω, inf. act. ἐπικυρεῖν, a. 1. part. ἐπικύρσαις, ᾳ, pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, incido : Vide κύρω.

ἐπικυφόομαι, attollentes, dual. num. part. præſ. Poët. ab ἐπικυφόω, incurvo. Th. κυφὸς, curvus.

ἐπικύφων, ων, τὸ, Poët. pro κύφιον, ου, τὸ, crocodilus, lacus : & hinc

ἐπικυφος, ία, ον, pro ἰλαρὸς, vel ἱλαμαιὸς, ὰ, ὸν, lætabundus, a, um ; lætabundæ. Th. ἱλαρὸς, lætus.

ἐπιλαθάνω, a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, a. 2. part. m. ἐπιλαθόμενος, ὁ. pl. a. 2. ſub. m. ab ἐπιλανθάνομαι, præterido, quod vide.

ἐπιλάθω, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, quod vide.

ἐπιλάνθανος, ὁ. ſing. a. 2. ſub. m. ejuſd. verbi.

ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo, capio, aſſumo, cum gen. nanciſcor : f. ἐπιλήψομαι, a. 2. m. ἐπιλαβόμην, a. 2. m. ἐπιλαβέσθαι, ὁ, σθω. a. 2. imperat. m. ἐπιλαβοῦ. a. 2. ſub. m. ἐπιλαβόμενος, ὁ, σθω. a. 2. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος & ἐπιλαμπάνω, inſuper accipio, corripio, occupo, retineo : ex ἐπὶ & λαμβάνω, capio : perf. λέλαφα, Att. δέδοφα. a. 2. ἔλαβον.

ἐπιλαμπὴς, ῆς, ὁ, ἡ, manifeſtus : ex ἐπὶ & λαμπὴς, lucis : hinc ἐπιλαμπὴς ἡλιος, aſſulgens ſol. a. 1. part. ac. gen. ſing.

ἐπιλανθάνω, f. ſing. imperat. paſſ. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor : f. ἐπιλήσομαι. perf. paſſ. ἐπιλέλασμαι. a. 2. m. ἐπιλαθόμην, ου, σθω. a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum genit. ex ἐπὶ & λανθάνω, idem quod them. λάθω, lateo : f. λάσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέλαθα.

ἐπιλανω, pro ἐπιλάνθανω, obliviſcor : ab ἐπιλανθάνομαι, quod vide.

ἐπιλαύω, lavigare, polire : à λαὸς, idem. Th. λαὸς, lævis.

ἐπιλέγω, nomino, dico, ſubjicio, diligo, ratiocinor : præſ. paſſ. ab

ἐπιλέγω, dilige addo, concludo ; item eligo : f. ξω. m. ἐπιλέξομαι. a. 1. m. ἐπιλεξάμην, ου, σθω, elegi : ex ἐπὶ & λέγω, dico, colligo : f. ξω. p. λέλεχα.

ἐπιλείπω, deficio : & in 3. pl. λείπουσι. f. ψω. p. ἐπιλέλοιπα. a. 2. ἐπέλιπον. p. m. ἐπιλελοιπὼς. Th. λείπω, linquo.

ἐπιλεύσω, Dor. pro ἐπιλήσω, obliviſcar, præt. m. & ſ.

ἐπιλελάθω, perf. inf. paſſ. & ἐπιλελαθόμην, ου, σθω, perf. part paſſ. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor, quod vide.

ἐπιλέσθαι, profiſcis, præſ. ind. ex ἐπὶ & λέλαμαι, video. Poëticum eſt.

ἐπιλήθω, obliviſcere, Ion. pro ἐπιλάθου, præſ. imperat. ab

ἐπιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor. Th. λάθω, f. σω, lateo : a. 2. ἔλαθον, p. m. λέλαθα.

ἐπιλήϊος ὕμνος, Hymni, qui ad vindemiæ tempora canuntur. Th. λῆνος, quod vide.

ἐπιληνὶς, & ἐπιληνὶς, ίδος, comitialis, comitiali morbo laborans : ab ἐπιλαμβάνω, quod vide.

ἐπιλήπτω, & -ομαι, morbo comitiali laboro : à ſuper. ἐπιλαμβάνω.

ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio : quod ab ἐπιλανθάνομαι, obliviſcor : per. paſſ. ἐπιλέλασμαι.

ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἡ, oblivioſus, a, um : ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviſcor : utrumlibet videas.

ἐπιληψις, εως, ἡ, invaſio ; EPILEPSIA, morbus comitialis : ab ἐπιλαμβάνω, corripio, quid ideas.

ἐπιλίαν, idem quod th. λίαν, ſtrictim, lenitèr, adv.

ἐπιλίγω, f. ισω, oculis ludam. Th. λιγὺς, acutus.

ἐπίλογος, ὁ, ἡ, EPILOGUS, concluſio : ab ἐπιλέγω, concludo. Th. λέγω, dico.

ἐπίλοιπος, ος, ὁ, reliquus ; ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λοιπὸς, linquo.

ἐπίλοιτ, τοι, ὁ, explicatio ; item ſupertus, egreſſio, lapſus, quo ſenſu uſurpatur 2 Pet. 1. 20. ab

ἐπίλυω, explico, ſolvo : f. ὕσω, p. ἐπιλέλυκα. a. 1. ἐπέλυσα. a. 2. ἐπέλυον. perf. paſſ. ἐπιλέλυμαι. a. 1. paſſ. ἐπελύθην. f. 1. paſſ. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ & λύω, ſolvo.

ἐπιμαίνομαι, inſanio : Metaph. furiosè ac

ων : ab Ἐπί & μαίομαι, f. ι. m. quæ μαί, a. ι, m. Ἐπιμάμων, Att. ἐπιμάθων.

Ἐ'πιμαίομαι, attrecto, tasto, exquiro, inquiro : ab Ἐπί & μάομαι, idem cum μάω, exquiro, & quære.

Ἐ'πιμάρτυς, ῦρος, ὁ, ἡ, testis. Th. μάρτυρ, ῥος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐ'πιμάρτυρος, testium, ejusd. acc. sing.

Ἐ'πιμαρτύρομαι, testificor : f. ήσω, p. Ἐπιμεμαρτύρημαι. Th. μάρτυρ, testis.

Ἐ'πιμαρτύρομαι, testis appello, attestor : ab eod. th.

Ἐ'πιμάρτυρος, ου, ὁ, ἡ, testis : ab eod. them.

Ἐ'πιμασσάσθω, gemin. σσ, pro Ἐπιμησάσθω, a. ι, inf. m. Poët. ab

Ἐ'πιμάσσομαι, tentum explore, probendo, attingo : à μάω, seu μάσσω, tango.

Ἐ'πιμαχθ-, ὁ, ἡ, expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno : hinc superl. Ἐπιμαχώτατος.

Ἐ'πιμάχθ-, ὁ, ἡ, an Ἐ'πιμάθ- scribendum, EPIMETHEUS, nomen viri.

Ἐ'πιμάψασθαι, ωθ-, a. ι. part. m. g. verbi Ἐπιμάσσομαι, subindex. Th. μαλάσσω, f. ξω, vides molliter.

Ἐπιμάσσω, τὰ, mixtura quibus aliquem demulcemus : aut illa dos quæ sponsæ datur : quod à μαλάσσω, mollium reddo, vel à μάλη : cura est.

Ἐ'πιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, studium : ab Ἐπιμέλης, ἐθ-, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλει, cura est.

Ἐ'πιμέλεσθαι, ῶμαι, curam gero, curo : cum genit. f. ήσομαι, p. Ἐπιμεμέλημαι, a. ι. pass. ἐπεμελήθην, ης, η. a. ι. imperat. pass. Ἐπιμελήθητι, ab Ἐπιμέλης. Th. μέλει, cura est.

Ἐ'πιμέλεσφιν, nom. pl. n. g. superlat. grad. adverbialiter, diligentissimè : ab Ἐπιμέλης, diligens : comparat. Ἐπιμελέστερ-. ab eod. them.

Ἐ'πιμελήθη, a. ι. imperat. pass. ab Ἐπιμέλεσθαι, quod vide.

Ἐ'πιμέλης, ἐθ-, ὁ, ἡ, fidelis, diligens, sollicitus ; item quod cura est, vel Ἐπιμέλεια, interdum substantivè pro diligentia : ab ἐπί & μέλει, cura est.

Ἐ'πιμελητός, adject. verbale ab Ἐπιμέλομαι, quod vide.

Ἐ'πιμελητής, ῆ, ὁ, curator. acc. pl. Ἐπιμελητὰς, ab eod. verbo.

Ἐ'πιμελία, ας, ἡ, Ion. pro Ἐπιμέλεια, diligentia.

Ἐ'πιμέλομαι, idem cum Ἐπιμέλεσθαι, curo, quod vide.

Ἐ'πιμένῃ, præs. imperat. pass. ab Ἐπιμένομαι.

Ἐ'πιμένως, adv. accuratè, sollicitè : ab Ἐπιμένης, diligens. Th. μένει, cura est.

Ἐ'πιμενῶν, nom. pl. n. g. ab

Ἐ'πιμεμφθ-, ὁ, ἡ, culpandus, accusabilis : ab Ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ἐ'πιμήμων, Ion. pro Ἐπιμάμων, 3 sing. subj. m. ab

Ἐ'πιμέμφομαι, incuso, reprehendo : ex ἐπί & μέμφομαι, exagitare, accuso. f. ψομαι, p. μεμέμφημαι, ψαι, ψθαι.

Ἐ'πιμένομαι, permaneo, persevero. præs. imperat. Ἐπίμενον, imperf. ἐπιμένων, f. Ἐπιμενῶ, a. ι, ἐπέμεινα, a. ι. imperat. Ἐπίμεινον, perge. a. ι. sub. act. Ἐπιμείνατε, τε, ς. a. ι. inf. act. Ἐπιμεῖναι. perf. act. Ἐπιμεμενηκέναι. Th. μένω, maneo.

Ἐ'πιμερίω, f. ίσω, in mensura addo : certâ mensurâ maximum do : &

Ἐ'πιμέτρημα, ατ-, τὸ, additamentum, additamentum, ab ἐπί & μέτρον, mensura.

Ἐ'πιμήδεια, ας, ἡ, consilium quod initur re peraltâ : cui ἀφροσύνη, oppon. &

Ἐ'πιμήδης, ους, ὁ, ἡ, sive sapiens ; &

Ἐ'πιμήδετ-, ὁ, ἡ, ὁ, prudens : ab ἐπί & μέδ-, ομ-, ω, cura.

Ἐ'πιμήνιον, mensuræ sacra : ab

Ἐ'πιμήνιος, mensurnus, mensilis : ἡ μήν, mensis, ὁ, mensis.

Ἐ'πιμιγ-, ὁ, ἡ, permixtus : ex ἐπί & μίγνυμι, misceo, f. ξω. p. μέμιγμαι. pers. pass. μεμίχθαι, ξαι, κται.

Ἐ'πιμικτ-, ὁ, ἡ, promiscuus, mixtus, &

Ἐ'πιμιξία, commercium, ab iisd.

Ἐ'πιμίξας, Æol. pro Ἐπιμίξας, a. ι. part. act. m. g. ab Ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Ἐ'πιμιξις, εως, ἡ, congressus, ab eod. th.

Ἐ'πιμίσγομεν, commiscetur : 3. sing. præs. ind. ab

Ἐ'πιμισγόμενοι, in certamina venio, aut sum ; accedo. præs. part. Ἐπιμισγόμεθ-. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Ἐ'πιμισθίως, mercedem, quantiquem facio. f. Ἐπιμισθώσω, p. Ἐπιμεμίσθωκα. a. ι. ἐπεμίσθωσα. Th. μισθὸς, merces.

Ἐ'πιμνησθεὶς, ἐντ-, recordatus : a. ι. part. pass. ejusd. verbi.

Ἐ'πιμοιρίδιος, partior, quod à μοῖρα, pars : Th. μείρω, divido. præt. m. ἐμμορα.

Ἐ'πιμοιρίδιος, ejusd. præs. inf. pass.

Ἐ'πιμοιρος, ὁς, ὁ, Poët. & Dor. pro

Ἐ'πιμοιρος, ος, ον, obsequax, reprehensio : ab Ἐπιμέμφομαι, quod vide.

Ἐ'πιμολέειν, Ion. pro Ἐπιμολεῖν, ἄγω, & hoc pro Ἐπιμόλαιμι, 3. sing. imperf. &

Ἐ'πιμόλα, implicui sum : pro Ἐπιμόλαμαι, Ion. Ἐπιμόλεα, & contracte Ἐπιμόλα, 2. sing. imperf. à ἐπιμολάομαι, implico, quod à ἐπιμολάω, f. ἐπιμολήσω. Them. μολ-, plenus.

Ἐ'πιμολεῖ, ut hæc, 3. sing. imperf. pro Ἐπιμόλα, à ἐπιμολάω, quasi à ἐπιμολέω, combaro. Imperf. Ἐπιμολέον, ες, εἶτ, εν, ες, ε. Th. μολέω, incendo.

Ἐ'πιμολε, summisse fubire : à μολέω, gemo.

Ἐ'πιμόλιον, ου, τὸ, affabulatio, quod fabulæ annectitur : ex ἐπί & μῦθ-, fabula, verbum, &c.

Ἐ'πιμόλιος, ος, τὸ, superior mola : &

Ἐ'πι-

Δ'ιμάδ-ω· ἴδω, mitaris cæmentum: ex διά, & μάδ-ω, mola.

Δ'ιμάσσω, vel -άττω, subsanno. Th. μάομαι, vel -ίττω, mango.

Δ'ιμαχανέω, ῶ, ὼ, vituperabilis: ex διά & μάχαν-ον, dedecus.

Δ'ιμάχη, ης, ἡ, navalis, emporium: ex διά & μάχ-ομαι, navalis. Th. ναῦς, navis.

Δ'ιμάχομαι, depasci, præs. inf. Th. μάομαι, pasco, f. μήσ. a. 1. ἐδάμασσα.

Δ'ιμαχόμην, perf. part. pass. ab διαμάχ-ομαι, fatalibus filis attribuo. a. 1. part. pass. f. g. διαμαχθέντα, ις, ὁ· ex διά & μάχ-ομαι, neo.

Δ'ιμαχνάομαι, perf. act. ind. verbi διαμάομαι, considero: ex διά & μάομαι, cogito. Th. μάομαι, μέ, ὁ, mens.

Δ'ιμάω, ήσω, annuo, f. μάσω. p. διαμάσθαι, a. 1. διάμασα: ex διά & μάω, annuo.

Δ'ιμάω, vel διαμάω & διαμάομαι, in acervos aggero: ex διά & μάω, vel μάομαι, idem quod μάω, glomero.

Δ'ιμάχιος, ὁ, ἡ, victoriale. Est & hymnus in alicujus victoriam: ab

Δ'ιμάχ-ομαι, ῶ, ὁ, ἡ, ad victoriam pertinens: ab διά & μάχομαι, vinco. f. ήσω.

Δ'ιμάομαι, f. ήσω, comminiscor, cogito, animadverto, disting: &

Δ'ιμάομαι, ας, ᾶ, cogitatio: ab διά & μάομαι, cogito. Th. μάομαι, μέ, ὁ, mens.

Δ'ιμάομαι, Dor. pro διαμάομαι, bibebamus, 1. pl. imperf. verbi πίνω, bibo.

Δ'ιμαφ-ής, ῆ, ὲς, Poët. ὁ συμμαφ-ής, qui in eodem regionis tractu & pascuis versatur: Vide μάφ-ος.

Δ'ιμαφ, imperf. act. verbi πίνω, bibo. f. πίομαι. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Δ'ιμάχω, admoveo, impello, idem quod μάχομαι, seu -άω. f. ξω.

Δ'ιμ-έχομαι, -έσομαι, bostitio excipior, bostitior, i. peregrinor, peregre advenio: à ξένος, bostitio conjungor. Th. ξένος, bostes.

Δ'ιμ-ής, ῆ, ὲς, communis, promiscuus: à ξυνὸς, ὁ, communis, idem quod κοινὸς.

Δ'ιμοβ-ής, an legend. διοινοβ-ής, vinosus: ex διά & οἰνοβ-ος, ὁ, vinum.

Δ'ιμον, bibi vel biberunt, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. verbi πίνω, bibo. f. πίομαι. p. πέπωκα.

Δ'ιμος, Ion. pro ἴσος, a. 2. ab ἰσάμω, immitto. Vide διάω.

Δ'ιμος, ου, accedens, irruens: ab διάομαι, futura: &

Δ'ιμος, accedentem, contra venientem, acc. sing. a. 2. part. ab ἴσημι, accedo. Th. εἶμι, ἴσ, a. 2. ἰσ.

Δ'ισάομαι, sive διάσομαι, insidio: ex διά & ἰάομαι, video. f. ἰόμαι. p. ἄμμαι.

Δ'ισαμάω, peiero. f. ήσω. p. διάμακα. præf. inf. διαμᾶν. præf. part. act. pl. num. διαμᾶσι τ. præf. part. pass. διαμάμενος· ex διά, contra, & ἄμ-ω, jusjurandum.

Δ'ισαμένης, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Δ'ισάμην, ου, τὸ, perjurium: &

Δ'ισαμ-ος, ου, perjurus: ab διά & ἄμ-ος, juramentum.

Δ'ιάσσος, τὸ, intervallo, Ion. pro διάστος· ab ἴσ-ος, ου, ὁ, terminus.

Δ'ιστος, custos: ab διά & ἴσ-ος, ου, ὁ, idem.

Δ'ιόμενος, sequens, & in dat. sing. διόντι, a. 2. part. f. g. ab διώκω. Th. εἶμι, εο.

Δ'ιόν-ος, de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus: ab a. 2. part. διών, διόντος, verbi διώκω, succedo, sequor. Th. εἶμι, εο.

Δ'ιόπ-ομαι, videbo, f. 1. m. verbi διόπτ-ομαι, quod vide.

Δ'ιόπαγγα, prorsus, adv. ex διά & πάγχυ, pro πάνυ, valde.

Δ'ιόπαν, in totum, omnino, adv. ab διά & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Δ'ιοπάζω, pro διοπάω, abstempera, præf. imperat. pass. Ion. διοπαζόφω, 3. sing. sub. præf. διοπαζώμαι, nom. pl. præf. part. pass. f. g. ab

Δ'ιοπάω-μαι, pereo; pass. trado. f. πήσ-ομαι. Them. πάω, persuadeo. f. σω. a. 1. ἔπασα.

Δ'ιοπεπαιτικὸς, perf. part. act. n. g. ab διοπαίω, incido. Th. πάω, cado. f. 2. m. πεσ-έομαι. p. πέπαικα. a. 2. ἔπεσον.

Δ'ιοπετὲς, ἐντος, a. 2. part. act. verbi διοπαίω, irruo, quod vide.

Δ'ιοπίπτω, ας, ᾶ, insuper prodeo, seu edidi, præt. ind. act. verbi διοπίνω. Them. πίνω, nascor.

Δ'ιοπαίω, irruo, cum dat. f. διοπεσέομαι. p. διοπέπαικα. a. 2. ἐπέπιον, τε, ὁ, incidi. a. 2. part. διοπεπιὼν, ὀντος. Th. πάω, cado. f. 2. m. πεσ-έομαι.

Δ'ιπλάσιον, frequentissimè, maximè, adv. à πολὺς, multus. compar. πλείων, superlat. πλεῖστος.

Δ'ιπλάω, permisceo, implico: ex διά & πλάω, necto. f. ξω. p. πέπλαγμαι. a. 1. ἐπλοξα.

Δ'ιπλόον, acc. sing. part. præf. ab διαπλόω, navigo. f. πλεύσω.

Δ'ιπλόον, adverbialiter, copiosius, amplius: ab

Δ'ιπλόος, ου, ον, plenus. Them. πλέος, plenus.

Δ'ιπλόξας, a. 1. inf. act. διαπλόξασθαι, gen. sing. a. 1. part. f. g. διαπλόξας, 2. sing. a. 1. sub. ab διαπλάω, vel -σσω, crispo, quod vide.

Δ'ιπλώω, increpare, præf. imperat. pass. Ion. ab

Δ'ιπλάω vel -σσω, increpo, cum dat. f. ξω. p. διαπέπλαγμαι. a. 1. ἐπλάγξα. a. 1. sub. act. διαπλάξω, ῃς, ῃ· ex διά & πλάω, vel -σσω, percutio.

Ἐπιπλέω, vide in Ἐμπλέω.

Ἐπίπλοα, Ion. pro Ἔμπλα, *suppellex*. q. ἐν Ἐπιπλοῦσι· *superficiarius*. ut Ἐπίπλοις, hinc per gem. Sync. Ἐπίπλα, & Ἔμπλα. Th. Ἐπίπλοις, quod vide.

Ἐπιπολάζω, *volvente*, gen. Ion. ab

Ἐπιπολάω· præf. part. pro Ἐμπολάσσας. Th. ἐπίπολος, *sum*.

Ἐπίπλεον, *implebam*, vel *implebant*; 3. sing. vel 3. pl. i. 2. act. qu. à πίμπλαω, pro πιμπλάω, seu πίμπλημι, *implere*: ut à ἵημι, ἵπμεν. Th. πλέω, pl. πλῶ.

Ἐπίπλοος, & Ἔμπλοος, ου, ὁ, *navigatio adversus aliquem, conflictus*: ab Ἔμπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπίπλωσαν, Dor. pro Poët. Ἔμπλησαν, & hoc pro Ἔμπλοιεν, *innavigaxi*, 3. pl. præt. ind. act. ab Ἔμπλέω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλέσω. vid. Ἔμπλοος.

Ἐπίπλως, *navigans*, per Sync. pro Ἔμπλοος, a. 1. part. ab Ἔμπλώω, à πλέω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω. Alii deducunt à part. πίπλωκως. p. m. πίπλωα, unde πίπλωκως, & per Aphæref. & Sync. πλως, in compos. Ἔμπλως, ab Ἔμπλέω, *classe invado*. Th. πλέω, *navigo*.

Ἐπίπλωτος, ὁ, ἡ, *navigans*, a. 1. part. ab Ἔμπλώω, vide Ἔμπλως.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, *respiratio*, præf. part. f. g. ab

Ἐπίπνεω, *inspiro*: ex ἐπὶ & πνέω, Poët. pro πνέω, *flo*: f. πνεύσω.

Ἐπίπνιγε, *suffoco*: f. ἴξω. p. Ἐμπέπνιγμαι, ἐπνίγθην. ex ἐπὶ & πνίγω, *strangulo*.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, *afflatus instinctusque divinus*: ab Ἔμπνέω, *aflo*. Th. πνέω, *flo*.

Ἐπιποθέω, *expeto, desidero, intime amo*: f. ήσω. p. Ἐμπεπόθηκα. a. 1. ἐπεποθησα· ex ἐπὶ & ποθέω. Th. πόθος, *desiderium*.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, *desiderium*: &

Ἐπιπόθητος, ου, ὁ, ἡ, *exoptatus*: &

Ἐπιποθία, ας, ἡ, *desiderium*: ab Ἔμπόθία, quod vide.

Ἐπιπολάζω, f. άσω. p. ακα, *innato, in superficie sum*: &

Ἐπιπολαῖος, α, ον, ὁ, ἡ, *superficiarius*: &

Ἐπιπολαίως, *superficialiter*: ab

ΕΠΙΠΟΛΗ Σ, *in superficie, in summitate*: ni Ἔμπολὴς, *ipsa superficies*: q. ab ἐπὶ, *super*, & πόλω, *sum*.

Ἐπίπολος, *magni* vel *magno*: &

Ἐπίπολυ, adv. *magnâ ex parte, multum*; ut Ἔμπολύ, *plerumque*. Th. πολύς, *multus*.

Ἐπιπομπεύω, *triumpho, pompam duco*: ex ἐπὶ & πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω. *mitto*.

Ἐπίπονος, ου, ὁ, ἡ, *laboriosus*: & hinc

Ἐπίπονος, *laboriosè*: à πόνος, *labor*. Th. πένομαι, *laboro*: p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, *proficiscor, peregro*: f. εύσομαι. p. Ἐμπεπόρευμαι· ex ἐπὶ & πορεύομαι quod à πόρω, πορεύω: p. m. πέπορα.

Ἐπίπρεσβυς, imperf. ab, verbi πρεσβεύω, quod vide.

Ἐπιπρέπω, ω, ὁ, *decori, &*

Ἐπιπρεπὴς, ὄος, ὁ, ἡ, ὁν, *decorus*. Th. πρέπω, *decorus sum*.

Ἐπίπρεπον, *decorus sum* in, vel *super*: ab cod. th.

Ἐπιπροΐημι, *insuper mitto*, 3. sing. a. 1. act. Att. ab Ἔμπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ & ἵημι, *mitto*: f. ἥσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα, & Att. ἷκα. a. 2. ἷν, a. 2. inf. ἶναι.

Ἐπιπροΐησι, Ion. pro Ἔμπροΐησιν, a. 2. inf. act. ab cod. verbo.

Ἐπιπροτείνω, *protendo, foras emitto*: ex ἐπὶ, πρὸ & τείνω, *mitto*: a. 1. ἔτεινα.

Ἐπιπροΐημι, *insuper mitto*: vide Ἔμπροΐημι.

Ἐπίπροσθε, adv. *ante*: ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, *ante*.

Ἐπιπρόσθιος, α, ον, inf. m. ex ἐπίπροσθε, *advolo*: ex ἐπὶ & ἵπταμαι, *volo*, a. f. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτάμην.

Ἐπίπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*: f. ξω.

Ἐπιπτωλόομαι, *obambulo, lustro*: ex ἐπὶ & πωλέω, idem cum πολέω, *verto*.

Ἐπιῤῥαίνω, *inspergo*. Th. ῥαίνω, f. ανῶ, idem.

Ἐπιῤῥάπτω, *insuo*: f. ψω. p. Ἐπιῤῥέῤῥαφα· ex ἐπὶ & ῥάπτω, *suo*.

Ἐπιῤῥάσσω, *irruo, illido*: ex ἐπὶ & ῥάσσω, *allido, dejicio*: f. ξω.

Ἐπιῤῥέω, *influere*. Th. ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥήγνυμι, ὑω, ὁ, ἡ, *propensus*: ab

Ἐπιῤῥίζω, *vergo, propendeo*: ex ἐπὶ & ῥίζω, f. ῶ, idem.

Ἐπιῤῥίπτω, vide Ἔμῤῥιπτον.

Ἐπιῤῥηδὸν, ου, τὸ, *adverbium*, pars orationis apud gram. Th. ῥέω, *dico*.

Ἐπιῤῥιγόωσι, *ædes*, 3. sing. imperf. Ion. pro Ἐπιῤῥίγουν, verbi Ἐπιῤῥίγοω, *allido, irruo*: vel ab Ἐπιῤῥήγνυμι, idem ex ἐπὶ & ῥήγνυμι, vel ἐπὶ f. ξω, *amputo, tundo*. Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi Ἔμῤῥίπτω, *infringo*: ab ἐπὶ & ῥίπτω, vel ῶ, seu ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω.

Ἐπιῤῥώσω, *inficio, conficio*, cum acc. f. ῶ. p. Ἐπιῤῥώωκα. a. 1. ἐπιῤῥώσα. a. 2. part. Ἐπιῤῥώς, ῶσα, ὸς· Ex ἐπὶ & ῥώω, f. ῶ, *proficio, præcipito*.

Ἐπιῤῥώστος, ου, ὁ, ἡ, *qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator*. vel *auxiliatrix*; item *auxilio*: ex ἐπὶ & ῥώστος, *sudorem strepitus*.

Ἐπιῤῥωστόω & Ἐπιῤῥώννυμι, *corroboro*. Th. ῥώννυμι, idem.

Ἐπιῤῥωσθὸς ὑ, ὸς, *confirmatus, corroboratus*: a. 1. part. pass. ex Ἐπιῤῥώννυμι, *confirmo*: ab cod. th.

Ἐπισάσσω, *insterno*. Th. σάσσω, f. ξω. *onero*.

Ἐπίσαγμα,

Ἐπ-ευδω, ἐπευσω. Th. ευδω, f. ευσω, q. ἐπὶ εὐδω, dormio.

Ἐπ-ευφημεω, ω, plur. præſ. inſol. paſſ. ab

Ἐπ-ευφημος, ον, f. ευφημος, ἐπὶ & εὐφημος, fauſtus.

Ἐπ-ευχομαι, ευξομαι: f. ευχ, p. ευγμαι, ἐπὶ & εὐχομαι, voveo.

Ἐπ-ευχω, ω, ὑ, ὑσω, ſignum, inſcriptio, ſignatus: ἐπὶ & εὐχω, nitor & voco, nomino: ab eod. th.

Ἐπ-ηβολον, adv. æquè ac, perinde: ex ἐπὶ & ἠβολον, æqualis, par.

Ἐπ-ηβολος, ον, f. part. ab Att. fut. ἐπιπεσουμαι, communicet, ἐπιπεσουμαι, hinc f. part. ἐπηπεσουμενος, Att. ἐπιπεσουμενος, Ion. verſa diphthongo ου, in ο, fit, ἐπηπολος, ab

item ſuperſtans: vide ἐφίστημι.

Ἐφιστάντως, ſtanter, adv. ab ἐφιστάντως, quod vide.

Ἐφιστάς, ἀντος, inſtantes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐφίστημι, ἀντος, verbi ἐφίστημι, inſto, f. ἐφιστήσω. p. ἐφίστηκα. a. 2. ἐφέστην. a. 2. ſub. ἐπῶ ex ἐπὶ & ἵστημι, ſto.

Ἐφιστὰς, ἀντος, a. 2. part. vide ἐφίστημι.

Ἐφίστημι, 2. ſing. præſ. verbi ἐφίστημι, quod vide.

Ἐφίστανον, Ion. pro ἐφίστασαν, ſuprà ſtare. Sic ἐφιστάνθην, Ion. pro ἐφιστάθην, præſ. part. paſſ. verbi ἐφίστημι, inſto, quod vide, vel part. a. 2. m.

Ἐφίστασις, εως, ἡ, inſtatio, animadverſio, curatio: &

Ἐφίστασις, ιος, ἡ, idem. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐφίστιλλον, f. hon. p. ασμ. præſum. ab

Ἐφίστωρ, ορος, ὁ, magiſter, præfectus: ab ἐφίστημι, præficio. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐφίστων, ουσα, ον, 1. ſing. imperf. verbi ἐφίστημι, quod vide.

Ἐφιστῶσιν, nom. pl. part. præſ. verbi ἐφίστημι, præſum, præfectus ſum: ab ἐπὶ & ἵστημι, ſto.

Ἐφίστων, Ion. pro ἐφίστουν, 3. pl. ab ἐφίστημι, quod vide.

Ἐφιστῶσιν, ſcribere, a. 1. inf. act. ab

Ἐφιστόω, mitto: f. ώσω. p. ἐφίσταλκα. a. 1. ἐφίστειλα. p. m. ἐφίσταλμαι ex ἐπὶ & στέλλω, mitto.

Ἐφίστων, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πείθω, credo: f. ὁσω. quod à πίστις, fides, Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐφίστωσις, commiſſum credi, 3. ſing. a. 1. paſſ. ab eod. verbo.

Ἐφιστώς, ῶτος, ὦτι, ὡ, ὦ, coronatus: ab

Ἐφιστόω, corono. Th. στέφω, corono: f. ψω.

Ἐφιστώσιν, ſtiant, Ion. pro ἐφίστωσι vide ἐφίστημι.

Ἐφίστῃ, ſiſti, Att. pro ἐφίστασαι, 2. ſing. præſ. ind. ab ἐφίστημι, quod vide.

Ἐφίστω, ſtem, inſta, a. 2. imperat. ab ἐφίστημι, inſto, quod vide, vel ἐφίστάνω.

Ἐφίστῳσιν, dat. pl. ab

Ἐφιστὼς, ὡσα, ὡς, ὁ, ἡ, ſcientia, peritia, ars: ab ἐφίστημι, ſcio: Th. ἵστημι, idem.

Ἐφιστώτως, ορος, ὁ, ἡ, ſcientia præſtitus: ab eod. verbo, & th.

Ἐφίστων, inſtare, a. 2. inf. ab ἐφίστημι, ſuperſto, incumbo. Th. ἵστημι, ſto.

Ἐφιστώσω, confirmo: f. ώσω, & ῶ Att. p. ἐφίστωκα. a. 1. ἐφίστωσα. ex ἐπὶ & στώω, firmitèr ſtatuo.

Ἐφίστων, ſici, 2. ſing. f. 1. m. ab ἐφίστημι, quod vide.

Ἐφίστων, Ion. pro ἐφίστου, domiciliam: &

Ἐφίστιος, Ion. pro ἐφίστιος, domeſticus, incola: ab ἐπὶ & ἑστία, focus, lar.

Ἐφίστιόσασα, Ion. pro ἐφίστιοῦσα, ſeu ἐφίστιόω, imperf. act. verbi ἐφίστιος, pro ἐφίστιμαίνω, irrideo, cachinnatio aſſicio: ex ἐπὶ & γίγνω ω.

Ἐφιστολίδιον, adv. ornatè, ſtudioſè: ex ἐπὶ & στέλλω, mitto; item ornus, f. τελῶ. p. ἐφίσταλκα. a. 1. ἐστειλα. p. m. ἐφάλμαι.

Ἐφιστολὴ, ῆς, ἡ, EPISTOLA. ab ejuſd. verbi pret. m. a

Ἐφιστολικὸς, ἡ, epiſtolaris, à præced.

Ἐφιστολικὸς, ὁς ἀδάπανος: f. ἰδνα. p. ἐφιστόλμαι ex ἐπὶ & στέλλω, ο, ονις.

Ἐφιστόμιον, ου, τὸ, EPISTOMIUM: ab eod. them.

Ἐφιστράλλιον, expeditionem ſuſcipio adverſus: ex ἐπὶ & στράλλω, exercitum educo. Th. στρατὸς, exercitus.

Ἐφιστρατεία, ας, ἡ, Ion. pro ἐφιστράλλω, militaris expeditio adverſus aliquem: à præced. verbo.

Ἐφιστρεπτὸς, ἄδην, ὁν, in gen. ἐφιστρεπτὸς, ὁν, a. 2. part. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto: f. ψω. p. ἐστρεφα. a. 2. ἐστραφον. p. m. ἐστραμμαι.

Ἐφίστρεφε, præſ. imperat. act. &

Ἐφιστρέφεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐφιστρόφιος, Ion. & Poët. accuratè, frandulenter: ab

Ἐφιστρόφων, converto: f. ψω. p. ἐφίστροφα. a. 1. ἐφιστρόφα. a. 2. imperat. ἐφίστροφον, όφω. a. 1. ſub. ἐπιστρόφω, ῳς, ῳ. a. 1. inf. ἐπιστρόφαι. a. 1. part. act. ἐπιστροφὰς, άδος, ὁ. a. 2. paſſ. ἐπιστρόφθην, θῆς, θῆ, converti me: a. 2. imperat. paſſ. ἐπιστράφην, ήτω. a. 2. ſub. ἐπιστραφῆ. a. 2. part. paſſ. ἐπιστραφεὶς, ἐντος. p. m. ἐπίστροφαι. Th. στρέφω, verto.

Ἐφιστρῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιστρέφω, converto, quod vide.

Ἐφιστρώσασα, advertentem, acc. ſing. a. 1. part. act. ejuſd. verbi.

Ἐφιστροφάδην, adv. huc illuc ſe convertendo, ſortitèr: &

Ἐφιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio: à prat. m. ἐπίστροφα, verbi ἐπιστρέφω, quod vide.

Ἐφιστροφὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui verſatur inter: item ſtatus ſui: à præced.

Ἐφιστώτως, inſtarno: ex ἐπὶ & στώω, ſtarno: f. στώσω, a. 1. ἐστωσα. Th. στάω, ſtarno.

Ἐφίχω, ſciebam. per contract. pro ἐφίκουν, Ion. ex ἐφίκεον, 1. ſing. imperf. ἐφίκεμαι, ῶ. ab ἐφίκνεμαι, ſcio, Them. ἱκνέω, ſcio.

Ἐφίκνεονται, paſſi ſunt, 3. pl. a. 1. m. verbi ἐφίκω, fidem exigo, quod à πίστις, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐφιτωλαγχάνω, a. 2. inf. act. ab

Ἐφιτωλαγχάνω, congrego, cogo: f. ἐφιτωλλέω. p. ἐφιτωλόχα. a. 1. ἐφιτωλόχα. a. 1. inf. ἐφιτωλλέαι. a. 2. act. ἐφιτωλλάγον. a. 2. inf. ἐφιτωλαγχάνω. perf. paſſ. ἐφιτωλλάγμαι. perf. part. paſſ. ἐφιτωλλάγμενος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐφιτωλλάχθην. a. 1. part. paſſ. ἐφιτωλλάχθεὶς, ἄσα, ἐν. Ex ἐπὶ, ἐπὶ & ἀγείρω.

Ἐφιτωλαγία, ας, ἡ, congregatio: à præc.

Ἐφιτωλάγω,

Ἐπιπροσθέω, congruens, confungo: ex ἐπὶ & πρόσθεν, idem. Th. θέω, curro.
Ἐπιπροσθήτης, gen. pl. f. g. ab ἐπιπροσθέω, ις, ὁ, ἡ, a, ι. part. pass. f. g. ab ἐπιπροσθύω, cogo, quod vide.
Ἐπιπροσθυμένη, pers. part. pass. f. g. ab eod. th.
Ἐπιπροσθύω, -ομαι, confligo, insurgo in aliquem: Vide ἐπιπροσθέω.
Ἐπιπροσθῶν, simul occurro: ex ἐπὶ, πρὸς & πρόσω, curro: f. θρέξω, a. 2. ἔθραμον. p. m. τεθρόμμα.
Ἐπιπρόσω, trabo post me: item ambago verborum, rem de qua agitur, implicans, neque cardinem causæ attingens. Them. σύρω, trabo.
Ἐπιπρόσωσις, εως, ἡ, cessio, agmen: ex ἐπὶ & πρόσωσις, cessio, ad defectionem sollicito. Th. ἴσημι, sto.
Ἐπιπροφθής, ῆος, ὁ, ἡ, periculosus, subitus: ex ἐπὶ & πρόφθασις, suppletio.
Ἐπιπρόφυσις, ι, τὸ, fibula acrea: ex ἐπὶ, super, & πρόφυσις, malleolus pedis. Th. πρόφυσις, malleus.
Ἐπίρρησο, cohibe, præs. imperat. act. ab ἐπιρρήγω, quod ab ῥήγω, pro ῥήγω, habeo.
Ἐπιρρήσσει, Ion. pro ἐπιρρήγει, 3. 3. inf. vide in ἐπιρρήγω.
Ἐπιρρήσσω, Ion. pro ἐπιρρήγω, a. 2. imperat. m. ἐπιρρῆξαι, a. 2. imperat. act. ἐπιρρηξάμενος, a. 2. part. m. ἐπιρρηξάμενος, a. 2. part. act. ἐπιρρηξάτω, 3. 2. inf. act. ab eod. verbo & them.
Ἐπιρρηχέως, adv. deinceps, ordine: q. ab ἐπιρρήγω, idem quod ἐπιρρήγω, inhibeo. Th. ῥήγω, habeo.
Ἐπιρρηχθήμεν, tenens, a. 2. part. m. Vide ἐπιρρήγω.
Ἐπιρρήψω, invalescere, magis ac magis urgere: imperf. ἐπιρρήγνυον, υς, ὑ. f. ῥήξω. p. ἐπιρρῶγα. a. 1. ἐπιρρήγνυον. Ex ἐπὶ & ῥήγνυμι, valeo. Th. ῥήγνυμι, robur.
Ἐπιρρήσων, adhibens, a. 2. part. act. ab ἐπιρρήγω. Th. ῥήγω, habeo: f. ἕξω, p. ἐπιρρηγα. a. 2. ἔρρηγον. imperf. ἔρρηγον.
Ἐπιρρήσσω, coacervo: f. ῥήξω, p. ἐπιρρηγμαι. Ex ἐπὶ & ῥήσσω, cumulo. Them. ῥήγνυμι, accervo.
Ἐπιρρητή, ῆς, ἡ, imperium, præceptum: ab ἐπιρρήσσω, impero, quod vide.
Ἐπιρρητία, ας, ἡ, subsidiaria cohors: item mandatum: ab eod.
Ἐπιρρήτως, Ion. pro ἐπιρρήτως, adv. ab ἐπιρρήτης, idoneus.
Ἐπιρρητός, imperatus: ab ἐπιρρήσσω, quod vide.
Ἐπιρρήψαι, Ion. pro ἐπιρρῆξαι, incidere. Th. ῥίπτω, fico.
Ἐπιρρῆξις, εως, ἡ, imperatum, jussum: ab ἐπιρρήσσω, quod vide.
Ἐπιρροιβδέω, interturbo, interpello. Th. ῥοιβδέω, -έομαι, turbo: f. ἐσω.
Ἐπιρρόθιος, ου, ὁ, ἡ, adjutor, pro ἐπιρρόθιος, idem: ex ἐπὶ & ῥόθος, tumultus strepitus.
Ἐπιρρόμα, vel -δω, celere, impero: f. ῥήσω, præs. part. ἐπιρρόμενος, ου, ὁ. ex ἐπὶ & ῥόμος, ordino: f. ἐσω. p. τέτμηκα. a. 1. ἐπρήξα. p. m. τέτμημαι, unde ἐπιτμητὸς, supra.
Ἐπιρρόθιος, ου, ὁ, ἡ, funebris: ex ἐπὶ & ῥόθος, sepelio: a. 2. ἔτμην.
Ἐπιρρόμβαμαι, accelero: à ῥαμβέω, idem: f. inus. Th. ῥαμβέω, ciet.
Ἐπιρρόμβαμαι, a. 1. inf. act. &
Ἐπιρρόμβασθαι, qui fuisti, a. 1. part. act. &
Ἐπιρρόμβησον, a. 1. imperat. act. ab ἐπιρρόμβαμαι, mando, jubeo. Th. ῥόμβος, inus.
Ἐπιρρόμβω, intendo: ex ἐπὶ & ῥόμβος, tundo: f. νῶ. p. τέτρωμαι.
Ἐπιρρώγνυμι, muro cingo, excingo muro oppidum: ex ἐπὶ & ῥωγμὸς, murum struo: f. ῥήσω. Th. ῥῶγες, muri.
Ἐπιρρώγνυμι, ῶος, τὸ, propugnaculum adversus aliquem: à præced.
Ἐπιρρωδήθη, acc. sing. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιρρώδηκα. a. 1. pass. ἐπιρρωδήθην. ab
Ἐπιρρώδηκα, ῶ, ήσω, ῆς, peregi, exsequor: f. ήσω. a. 1. ἐπιρρώδησα, absolvi: ex ἐπὶ & ῥώδη, finis.
Ἐπιρρώδηκὼς, ότος, ὁ, ἡ, absolutus, perfectus: Vide ἐπιρρώδηκα.
Ἐπιρρώδησε, Ion. pro ἐπιρρώδησα, præs. imperat. pass. ab
Ἐπιρρώδησον, ου, σαι, exerior: & Poët. pro ἐπιρρώδησαι, impero: hinc ἐπιρρωδησάμενος, exercientium, gen. pl. Æol. part. præs. f. g. pro ἐπιρρωδησάντων. Th. ῥώδη, inus.
Ἐπιρρώξ, ῶγος, ὁ, ἡ, pro ἐπιρρώγων, ὄντος, vicina: ex ἐπὶ & ῥώξ, parvi: f. ῥήξομαι. p. m. τέτρωγα.
Ἐπιρρώσασθαι, jucundus, compar. ab
Ἐπιρρώσατος, ότη, ὁ, ἡ, jucundus. Th. ῥώομαι, delecto: f. ῥώσω.
Ἐπιρρώσομαι, oblector: ex ἐπὶ & ῥώομαι, delecto: f. ῥώσω.
Ἐπιρρώσσαμένη, præs. præcedentis part.
Ἐπιρρώσσατο, 3. sing. pers. pass. ab ἐπιρρώσσω, intendo, contendo: f. νῶ. p. ἐπιρρώσσαγκα. Th. τείνω, tendo.
Ἐπιρρώσσαται, commissum est, 3. sing. pers. pass. &
Ἐπιρρώσσαται, Ion. pro ἐπιρρώσσανται, ἐπεί, 3. pl. pers. pass. ἐπιρρώσσαμαι, verbi ἐπιρρώσσω, committo curæ alicujus. Th. ῥώσσω, verto: f. ῥώσω. p. ῥώσα. p. m. ἐρρώσθαι.
Ἐπιρρώσσατο, & Ion. ἐπιρρώσσατο, apta, nom. pl. n. g. ab
Ἐπιρρώσσατος, ου, ὁ, ἡ, idoneus, commodus, opportunus. Th. ῥώσσω, idem.
Ἐπιρρώσσατος, Ion. adv. de industria: ab ἐπιρρώσσατος, apte.
Ἐπιρρώσσημα, ατος, τὸ, studium, institutum: ab
Ἐπιρρώσσω, ῶσω, ῶσα, data opera aliquid facio; operam

ἐπίτειμα, ατος, τό, f. ἔπω, a. 2. ἐπιτεθεῖμαι quod &c.

Ἐπιτείνω, ἐπιτενῶ, Ion. pro ἐπιτελέω or ἐπιτελῶ, ἐπίω, ab

Ἐπιτέλλω, ἐπιτελῶ, f. ἐπιτελέσω, ἐπίτελμαι, ἐπιτάλην, ἐπιτάλθην, ἐπιτέταλκα, ἐπιτέτολμαι, ἐπιτολῶ, ἐπιτολήσω, ἐπιτολήσομαι, ἐπιτολήσθην, ἐπιτολήσθαι, ἐπιτολήσθαι, ἐπιτολήσθαι

Ἐπιβρίθουσι, Dor. pro ἐπιβρίθωσι, 3. pers. pl. part. fig. ab ἐπιβρίθω, idem quod ἐπιθύνω, insigne vehiculorum more. Th. πίθω, ἴημι.

Ἐπιβρίμαν, βλασφημεῖν, reprehendere: idem quod φλίμαν, incusare: sed Metaphoricè, ὕβριν.

Ἐπιγαῖος, α, ον, impetus, impressio. Th. φίμι, fero.

Ἐπιγαίριν -ῖν, Ion. idem quod ἐπιφέρειν, inferre.

Ἐπιγαμβρεύω, σω, τὸ, bellaria. à præced.

Ἐπιγάρτης, ου, ὁ, ἡ, commodus, prosus: item, utrumvis ferens. Th. φέρω, fero.

Ἐπιγιγνώσκω, intelligo, considero: ab ἐπὶ & γιγνώσκω, indico, monco, differo, declaro. Th. γνόω, dico. a. 2. ἐγνων.

Ἐπίγνωμι, acc. sing. ab ἐπίγνωμις, ονος, ἡ, ὁ, prudens: ab ἐπὶ & γνόω, mens.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, prudentia: ab cod. th.

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, prudens.

Ἐπίγονοι, ων, οἱ, ἡ, progago: in pl. ἐπιγονοῖσι, &

Ἐπιγρόσσω, ἀσσω, ἐπιτείνω, adhæreo, adhæreat, 3. sing. imperat. præs. ab

Ἐπιγρώσσω, adnascor, accresco, Them. φύω, gigno.

Ἐπιγρὼς, ῶσα, ὼς, part. præs. act. ab ἐπιγρόω, adnascor. ab cod. th.

Ἐπιγωνίω, acclamo. imperf. ἐπιγώνιον, ων, ας, ες, ομ, ον. f. ἐπιγωνίουν. p. pass. ἐπιγωνίωμαι. Th. γωνὴ, vox.

Ἐπιγώνιμα, ατος, τὸ, exclamatio. à præced. verbo.

Ἐπιγώνιος, ου, ὁ, acclamatio. dat. ἐπιγωνίοι. ab cod. verbo.

Ἐπιγώσσω, illucesco, imperf. ἐπιγώσσων, ες, ε. Th. φάω, lucco, unde φῶς & contracte φὼς, lux.

Ἐπιχαίρω, gaudeo: item insulto. Th. χαίρω, gaudeo. f. χεήσομαι. a. 2. pass. ἐπιχάρλω.

Ἐπιχάλδω, laxo. Th. χαλάω, idem: f. δύω.

Ἐπιχαλκεύς, ἐως, ὁ, ἡ, ἐος, ἑα, ἐον, ærarius, æratus. Th. χαλκὸς, ὁ.

Ἐπιχαμάδιος, inscribo, Th. χαράσσω vel -ττω, idem. f. ξω.

Ἐπιχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irrisio; à χαίρω, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Ἐπιχείρω, aggrederer, præs. imperat. ab

Ἐπιχείρω, -ῶ, aggredior. imperf. ἐπιχείρων, ουν, conabar. f. ἐσω. p. ἐπιχειρήκεα. a. 1. ἐπιχήρησα: ex ἐπὶ & χεὶρ, manus.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum: &

Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem: & aggressio, conatus; constructio: ab cod. verbo & th.

Ἐπιχειροτονία, scisco, decerno, suffragia fero: ex ἐπὶ & χειροτονία, idem, i. ἐσω quod à χεὶρ, manus, & Th. τείνω, tendo: f. τενῶ. p. ακα.

Ἐπιχέω, infundo: vide suprà ἐπιχύω.

Ἐπιχθόνιοι, terrestres, in terris versantes: gen. pl. ἐπιχθονίων. dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισιν, & in f. g. ἐπιχθονίοις, pro ἐπιχθονίοις: ex ἐπὶ & χθὼν, terra.

Ἐπιχθονιώτατος, η, ον, augustissimus, a, um: à χθὼν, tilis.

Ἐπιχορηγὸς, suppedito, subministro: f. ἐσω. p. ἐπικεχορήγηκα. a. 1. ἐπεχορήγησα ex ἐπὶ & χορηγὸς, dux chori: quod à χορὸς, cœtus saltantium, & ἄγω, duco.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio: ab illidem.

Ἐπιχρίμπτω, vehementi cum impetu adorior: ex ἐπὶ & χρίπτω, f. ψω, p. ακα commodo, invado furiosè.

Ἐπιχώριος, Ion. pro ἐγχώριος, familiaris, necessarius: ex ἐπὶ & χῶρος, xtor. Th. χώρα, idem.

Ἐπιχρίω, ὄνω: f. ἰσω. p. ἐπικέχρικα. a. 1. ἐπέχρισα: ex ἐπὶ & χρίω, ungo.

Ἐπίχρυσος, ου, ὁ, ἡ, inauratus. Th. χρυσὸς, aurum.

Ἐπιχώριος, familiaris, nom. pl. n. g. ab

Ἐπιχώριος, α, ὁ, ἡ, ὁ, indigena, patrius: ab ἐπὶ & χώρα, locus.

Ἐπιψαύων, præs. part. ab ἐπιψαύω, contingo: quod à ψάω, idem quod ψάω, tango.

Ἐπιψεκάζω, irroro, instillo: ex ἐπὶ & ψεκάζω, ρω, stillo, quod à ψακὰς, idem quod Th. ψακὰς, ὰ, ρος.

Ἐπιψηφίζω, τῶ, alicui suffragari, à ψῆφος. Th. ψάφος, ου, ὁ, calculus.

Ἐπιὼν, ὄντος, insiens, insequens, a. 2. part. ab ἐπειμι, aggredior. Th. ἴμι, eo.

Ἐπλάγη, πτομαι, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην a. 2. ind. pass. verbi πλάσσω, vel πλάω, ferio. f. ξω. a. 2. ἐπλαγον.

Ἐπλάγχθην, aberravi, pro ἐπλανήθην, ut quidam volunt. a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, errare facio: f. πλάγξω. a. 2. ἐπλαγξα.

Ἐπλαζόμην, 3. sing. imperf. verbi πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Ἐπλαξε, finxit. Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. verbi πλάσσω, fingo: f. πλάσω.

Ἐπλαν', pro ἐπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Ἐπλάσθην, a. 1. ind. pass. à πλάσσω, vel πλάω, fingo, formo. f. πλάσω. p. πέπλασμαι.

Ἔπλει, navigavit, 3. sing. imperf. verbi πλέω, navigo, f. πλεύσω.

Ἔπλευ, per Sync. pro ἔπλευσε, 3. sing. imperf. verbi πλέω, fum.

Ἔπλευ, ευσα, 2. sing. imperf. ab ἐπλεύσθην, ἐπλεύσα, Ion. ἐπλεύσα, & per Sync. ἔπλευ, & ἔπλα. Dor. ἔπλα. à πλάομαι, fum. Th. πλέω, fum.

Ἔπλευ, imperf. act. à πλέω, navigo: f. πλεύσω.

Ἐπλήσθησαν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλησιάζω, plus beibo, abundo: f. άσω. Th. πολὺς, multus: comp. πλείων, & πλέων, amplior.

Ἔπλητ', pro ἔπλησεν, & hoc per Sync. pro

ἐπίλεον, 3. sing. imperf. à πίλημι, *fum.* v. id. ἐπλῆν.

Ἔπλε, Dor. Sync. pro ἔπλευ, vide ἔπλευ.

Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. act. *navigavimus*, à πλέω, *navigo* : f. πλεύσω.

Ἐπλήγην, *ceſſi fum*, a. 2. paſſ. ind. verbi πλήσσω, vel πτω, *ferio* : ξω. a. 2. ἐπλαγον, vide ἐπλάγην.

Ἐπλήθην, a. 1. ind. paſſ. à πίμπλημι, *impleo* : f. πλήσω, perf. paſſ. πέπλησμαι. Th. πλήθ-, *plenus*.

Ἐπλησθύνθην, *crevi*, a. 1 ind. paſſ. à πλησθύνω, *multiplico*, *creſco* : f. υνῶ. p. πεπλήθυκα. a. 1. ἐπλήθυνα. perf. paſſ. πεπλήθυσμαι. a. 1. opt. paſſ. πλησθυνθείην. à πλήθω, *impleo* : ab cod. th.

Ἐπλήσθην, *impleveram*, pro ἐπεπλήσθην, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi πίμπλημι, *impleo* : f. πλήσω. Alii malunt eſſe imperf. paſſ. verbi πλήθω, *impleo*. imperf. ἐπλήθυν, ον, ν, *implebat*. Th. πλήθ-, *plenus*.

Ἔπληξε, *ſtupefecit*, a. 1. ind. act. à πλήσσω, vel πτω. f. ξω. a. 2. ἔπληγον. a. 1. ἐπλήξα.

Ἐπλήρωσαν, 3. pl. ά. 1. paſſ. verbi πλήρω, *impleo* : &

Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo* : f. ήσω. p. πέπλησκα. a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλήθ-, *plenus*.

Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab cod. verbo & th.

Ἔπλητο, *impletur*, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πίμπλημι vel pluſq. p. per Sync. pro ἐπεπλήτο, à πλήθω, *impleo*. Th. πλήθ-, *plenus*.

Ἐπλούτησα, ας, ε, *dives evaſi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω. f. ήσω. p. πεπλούτηκα. Th. πλουτ-, *divitiæ*.

Ἔπνιξα, ήπνιγον, a. 1. ind. act. à πνίγω, *ſuffoco* : f. ξω. p. πέπνιγμαι. a. 1. ἐπνίγην. a. 2. ἔπνιγον.

Ἔπνιγε, ες, ε, a. 1. ind. paſſ. *tanquam*, à πνέω, idem cum πνίω, *flo*, ήπνιον : f. πνεύσω.

Ἔπνυθ', ον, τό, Ion. pro ἔφθη, *viaticum*, *commeatus* : &

Ἐπνυθέσθαι, Ion. pro ἐφοδίζεσθαι, *viaticum alicui præbere* : ex ἐπί & ὁδός, *via*.

Ἐπόθεμαι, *deſco* : ab ὀΐδεμαι. f. ὀΐσομαι, *plero*.

Ἐπόθεσα, ας, ε, *deſideravi*, dicitur & ἐπόθησα, ας, &

Ἐπόθησε, ν, 3. ſing. a. 1. act. à ποθέω, *deſidero*, *amo* : f. ήσω. Th. πόθ-, *deſiderium*.

Ἔποιε, 3. ſing. imperf. &

Ἔποιεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio* : f. ήσω.

Ἐποιήθην, *edidici*, *ſuperſtruxi* : & inde

Ἐποιησάμην, *edifcor*, mem. pl. a. 1. part. paſſ. ab ποέω & ἐπιποιέομαι, *ædifico* : f. ήσω. p. ἐποίημαι. a. 1. paſſ. ἐποιήθην, ab οἶκος, *domus*, & ὀΐκημι, *ſtruo*. pret. m. ὠΐκημαι.

Ἔποικος, ου, ὁ, ἡ, *adverſa*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἐποιμάνθην, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, *paſco*, quod vide.

Ἐποίσαι, *intuliſſe* : a. 1. inf. act. &

Ἐποίσειν, *inferre*, f. 1. act. &

Ἐποιστέον, 3. ſing. f. 1. paſſ. &

Ἐποιστέος, verbale, *inferendum* : ab ποίσω, *infero* : f. ἐνείσω ab inuſit. ἐνείω. Th. φέρω, *fero*.

Ἐποίχετο, *accedo*, Ion. pro ἐπῄει, pret. imperat. m. ab

Ἐποίχομαι, *eo adverſum*, *ades*, *irruo* : imperf. ἐπῴχόμην, ου, ετο. f. ἐπέρχομαι. p. ἐπῆλθα ex ἐπί & ἔλθω, *abeo*.

Ἔποκ(ε)ῦσα, pret. part. præced. verbi.

Ἔποκλα, *impingo*, *illido* : f. ἐπόκλάσ. a. 1. ἐπόκλασα p. ἐπόκλακα. ex ἐπί & κλάω, idem quod κλάω, *applico*.

Ἐποκλάσαι, vide in ποκλάω.

Ἐπολεύεσκον, 3. pl. imperf. paſſ. à πολεύομαι, *adminiſtro* : f. εύσομαι. Th. πόλις, *urbs*.

Ἐπομβία, ας, ἡ, *imbrium copia*. Th. ὄμβος, *imber*.

Ἔπομαι, *ſequor* : f. ἕψομαι. imperf. vel a. 2. m. ἑπόμην. Th. ἑπω, *ſequor*.

Ἐπόμβρος, ος, ον, pret. part. præced. verbi.

Ἐπόμνυθι, *jura*, pret. imperat. act. ab

Ἐπόμνυμι, *juro* f. ὀμοῦμαι. p. ὀμώμοκα. a. 1. ὤμοσα, ex ἐπί & ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, *juro* : f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act. &

Ἐπομόσας, Poët. pro ὀμόσας, *juraverit*, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ab ἐπόμνυμι, quod vide.

Ἐπομφάλιον, ν, τό, *umbo clypei* : ex ἐπί & ὀμφαλός, *umbilicus*.

Ἐπονέοντο, Dor. pro ἐπόνεον, *elaborarent*, 3. pl. a. 1. act. &

Ἐπόνεν, 3. ſing. imperf. act. à πονέω, *labore* : f. ήσω. p. πεπόνηκα. quod à πόνος, *labor*. Th. πόνημι, *labore* : p. m. πέπονα.

Ἐπονείδιζε, *probro afficit* : f. ίσω. p. ἐπονείδικα ex ἐπί & ὀνείδος, *probrum*.

Ἐπονείδισος, ν, ὁ, ἡ, *probroſus* : à præced. quod vide.

Ἐπονέσθην, ης, η, *laboravi*, a. 1. ind. paſſ. à πονέω, *labore*. f. ήσω. Th. πόνημι, *facio*.

Ἐπονηρεύοντο, *malitioſe faciebant* : 3. pl. imperf. paſſ. verbi πονηρεύομαι, quod vide.

Ἐπονομάζω, *cognomino*, *nuncupo* ; *nominatim conſero* : fut. άσω. p. ἐπωνόμακα. præſ. paſſ. ἐπονομάζομαι, ῃ, ᾳ, *cognominor* :

ἐπίσσω: ex ἐπὶ, & ἴσσω, sentio.

Ἐπίστασο, laborabant, 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, laboro, f. ήσω.

Ἔπορον, siganebant, 3. pl. præt. imperf. act. pro ἔπορον, Ion. 3. pl. imperf. ab ἴπορμαι, siganr. Th. ἴσσω.

Ἐπτοίησε, intimuit. f. ήσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. ἐπτόημαι. quod ex πτὼ & ἐπτόημαι, vide. f. ἐπτόημαι, p. ἄμμαι.

Ἔπτυξε, υ, ὁ, testis oculatus, intuitor, spectator: ab cod. th.

Ἐπτύσσομαι, intuicio, viso, f. ψομαι. Them. ἐπτύσσομαι, video.

Ἔπυρε, Ion. pro ἐπύρει, intuicor, præs. inf. ab ἐπόμαι, video.

Ἐπωρύγμιον, porrecta manus capio: ex ἐπὶ & ὀρέγομαι, seu ὀρίγνυμι, porrigo, extendo. f. ξω.

Ἐπωρυξάμενος, porrectus, ejusdem, a. 1. part. m.

Ἐπώρουν, 3. sing. & ἐπωρόεσθε, 1. plur. imperf. verbi πορεύομαι, proficisci: ἐπορεύοντο, 3. pl. a. 1. pass. Them. πόρος, transitus. p. m. πέπορα. inde πόρος, transitus, &c.

Ἐπορόεσσαν. Vide in ἐπορόω.

Ἐπόρουσα, imperf. act. verbi πορόω, vasto, imperf. ἐπόρουν, ουν, f. ήσω. p. πεπόρηκα. quod à πόρος, diruo. f. πέρσω. a. 2. ἔπορον. præt. m. πέπορθα.

Ἐπορσύνθη, 3. pl. a. 1. m. verbi πορσύνω, præbeo, viam aperio, paro, f. ινῶ. Th. πόρος, transitus.

Ἐπορσύνω, dic, Ion. pro ἐπορσύνει, in statione stare. Th. ὀρθός, stativus navium.

Ἐπορώρυκα, irrumpo, præs. part. ab ἐπορώρυγα: ex ἐπὶ & ὀρύσσω, idem cum ὄρυγα, excito. f. pol. p. ὄρυχα.

Ἐπορώρυχα, irrumpo, 3. sing. a. 1. ind. act. ab Ἐπορώρυγα, irrumpo, f. ξω. Th. ὄρυγα, concito. f. ὀρύσσω, & Æol. ὄρυσσω.

Ἐπορώρυχε, incito, a. 1. imperat. act. ab Ἐπόρυγα, concito adverbium. Th. ὄρυγα, concito. f. ὀρύσσω. Æol. ὄρυσσω.

Ἐπορωρύχατο. vide ἐπορώρυχα.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum: ab ἔσσω, dico.

Ἔποτάτο, volabat, 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὸς, ὸς, ὁ, volatus. Th. πέτομαι, volo, æ.

Ἐποτάοντο, 3. pl. a. 1. act. verbi ποτάζω, patum do, rigo. f. ξω. p. πεπότακα. a. 1. pass. ἐποτάθην. Th. πίνω, bibo. a. 2. Imper. p. πέπωκα.

Ἐπουρίσω, instigo: ab ἐπὶ & ὀρίσω, incito. f. ισω. p. ὄρωρχα.

Ἐπουράνιος, υ, ὁ, ἡ, cœlestis: ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. πάντα, cœlum: ex ἐπὶ & οὐρανὸς, cœlum.

Ἐπουλεῖν, insuper debes. 1. pl. ἐπουλήσω: ex ἐπὶ & ὀφείλω, debeo. f. ὀφείλησω.

Ἔποχος, ὁ, ἡ, retentio, remora; EPHOCHA, status cœli perfectissimæ fiduciæ, apud Math.

Item, retentio assensus, apud Philos. ab ἔπω, habeo. Th. ἔχω, habeo.

Ἐποχός, ὸ, ὁ, ἡ, habilis: &

Ἐποψίας, ου, ὁ, ἀβρότης: ab ἐπόμαι, video, f. ὀψόμαι.

Ἔποψον, Ion. pro ἐπόπισθον, plusq. p. m. verbi πέπομαι, pedo. f. 2. πεφύσω. a. 2. ἐπόπην. f. 2. pass. πεφήσομαι. p. m. πέπομαι, pepedi.

Ἐπραθόμην, venditus sum, a. 1. ind. pass. à πιπράσκω, vendo, factum, à πέρνημι, per Syncop. pro πιπράω. f. πεπράσω. p. πεπράσθαι. perf. pass. πεπράσμαι. a. 1. ἐπράθην. Them. πέρνημι, vendo.

Ἐπρήθησε, ες, ὁ, per Poët. Metath. pro ἐπερήθησε, populatus sum. a. 1. ind. act. verbi πέρθω, vasto. f. 2. πεπρήθω. p. m. πεπρήθω. a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπερθόμην.

Ἔπρηξε, ες, ὁ, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel πράττω, facio. f. ξω. p. χα.

Ἐπρήσατο, ες, ὁ, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, vendo. vide ἐπραθόμην.

Ἐπρήσθην, ες, ὁ, a. 1. ind. pass. à πράσσω, facio. f. ξω.

Ἔπρησεν, pro ἔπρησαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Ἐπρηξα, feci, a. 1. Ion. pro ἔπραξα, quod vide.

Ἔπρησεν, incendit, a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, incendo.

Ἐπρήσθην, concremabar sum, a. 1. pass. à πρήθω, incendo. f. πρήσω. p. πέπρησμαι, perf. pass. πεπρήσομαι.

Ἐπρήσθην, conficiebar, Ion. pro ἐπράσσομην, imperf. pass. verbi πράσσω, facio, f. ξω.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, factus sum, a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἐπρίαμην, ἐμὴ, imperf. verbi πρίαμαι, ασθε: vel est a. 1. m. ἐπριάμην, & per Sync. ἐπρίμην.

Ἐπρίατο, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω vel πρίζω, dissecs: f. πρίσω. p. πέπρισμαι. a. 1. ἐπρίσθην. perf. pass. πεπρίσομαι. a. 1. pass. ἐπριάσθην.

Ἔπρον, emisti, 2. sing. imperf. pro ἐπρίαο, Ion. ἐπρίω, & Crasi ἐπρῶ, ab ἐπριάμην, quod vide.

Ἔπρωσεν, pro ἐπρόπεσεν, 3. sing. a. 1. act. per Sync. ut πεπρωμένος. per Sync. pro πεπρωτμένος, tanq. ex πέρω, pro πέρνω, finio, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus.

ΕΠΤΑ, αὶ, αἱ, αἰ, *SEPTEM*: inde ἑπτάκις. *septies*. ἑβδομος, η, ὁ, *septimus*. ἑβδομὰς, άδος, ἡ, *numerus septenarius*, *HEBDOMADA*.

Ἑπταέτηρος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, *ex septem lustris pellibus factus*: ex ἑπτὰ, *septem*, & ἔτος, *lustrum*.

Ἑπτάζυγος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, *septilinguis*. Sic Pind. Apollonis citharam vocat, ob ſe-

ptem chordarum sonos: nam singulæ propriam edunt sonum: ab ἑπτὰ & χορδὴ, *chorda*.

Ἑπτάκις, & -κισ, adv. *septies*: ἑπτάκις, adverb. *septennium*: ab ἑπτὰ, *septem*, & ἔτος, *annus*.

Ἑπτάκις, *septies*, adv. ab ἑπτὰ, *septem*.

Ἑπτάκλωστος, ος, ὁ, ἡ, *septifidus*: Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ & κλώθω, *sonitus*: Th. κλώθω, *vello*.

Ἑπτάμυος, & in 3. sing. -μυεν, a. 2. m. verbi ἑπτάμυον, *vole*, ut: f. πέτομαι. a. 2. ἔπτην. a. 2. part. m. πτάμενος. a. 2. inf. πτάμεν. Alii per Sync. dici volunt pro ἑπτατάμυον, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἑπτάμυον, verbi πτάμαι, quod a πέτομαι. a. 2. ἔπτην, unde a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

Ἑπτάμηνος, ος, ὁ, ἡ, *septimestris*, vel ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) *partus septimestris*, Th. μὴν, -νὸς, *mensis*.

Ἑπτάξεν, Dor. pro ἑπτάζεν, 3. pl. a. 1. act. à πτάσσω, f. ξω, *præ metu trepido*. Th. πτόη, *terrefactio*.

Ἑπτάπλασιος, ος, ὁ, ἡ, & Ἑπταπλάσιος, ος, ον, ὁ, ἡ, *septuplus*: & Ἑπταπλασίως, adv. *septuplò*: ab ἑπτὰ, *septem*, & πλάσιος, terminatio numeralis.

Ἑπτατέλλω, *septempeddem*, acc. sing. ab Ἑπτατέλλης, ους, ὁ, ἡ, *septempedalis*: ex ἑπτὰ, *septem*, & τέλος, *modus*, *pes*.

Ἑπτάπορος, propr. nom. fluvii: q. *habens septem vias*: à πόρος, *transitus*, quod à πορεύω, *transeo*.

Ἑπτάπυλος, ος, & Ion. -ος, ὁ, ἡ, *septem portas habens*, Thebarum epith. ex ἑπτὰ, *septem*, & πύλη, *porta*.

Ἑπτάρην, a. 2. ind. act. verbi πτάρω, f. πτᾶρ, *sternuto*.

Ἑπτάχα, & -χᾶ, adv. *septempliciter*. Th. ἑπτὰ, *septem*.

Ἑπτάψαμεν, ας, ε, perf. act. *supplantavi*: verbi πτάιδω: vel lege d. ἐπτάψατο, perf. à πτάρνημι, *supplanto*. Them. πτέρνα, *calx*. Gen. 27. 36.

Ἑπτάῤῥαγμαι, αι, ας, a. 2. ind. pass. verbi πτάρνυμι, f. ξομαι, *alio favere ferio*. Th. πτόη, ἡ, τὸ, *ala*.

Ἔπτασα, ας, ε, *volavi*, in 3. pl. ἔπτασαν, a. 2. verbi πέτομαι, seu ἵπταμαι. Vide ἐπτάμυον.

Ἐπτάσκαζεν, 3. sing. perf. pass. verbi πτάσσω, Poët. pro πτάσω, *terrefacio*, *attonitum reddo*: item *animo bello attento*.

Ἐπτάτην, quidam dici tradunt pro ἐπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτατάμην, imperf. verbi πτάομαι, *volo*, ut.

Ἐπτάτοσαν, Ion. pro πτῶσαν, perf. part. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πεπτώκω. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπτέρυξ, υγος, ὁ, ἡ. Ion. pro ἐπτερύξ, υδος. Th. ὄπτω, *aqua*.

Ἐπτόαμαι, ᾶ, ᾶν, & in 3. pl. ἐπτόανται, 2. s. m. verbi πτοάομαι, *interrogo*: f. πτόησομαι, perf. pass. πέπτοημαι.

Ἐπτοάσατο, 3. sing. imperf. verbi πτοάομαι, *interrogo*.

Ἐπτόρνυσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πτορνύω, *terri mentis*: f. ὦσω. Th. πτόη, *terrifico*.

Ἔπτω, *dico*: inus. in præs. (pro augmento post s adsciscit ε, idemque per omnes modos servat:) a. 1. εἶπα, ας, ε. a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα, & ἔειπον. a. 2. imperat. εἶπε, πὲ, & in 3. pl. ἐνεπέτωσαν. a. 2. imperat. εἰπὲ. a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι. a. 2. sub. ἔπω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰπεῖν, a. 2. part. εἰπὼν, εἰπόντ-, & in f. g. εἰπεῖσα, ας. Hinc ἐπτός, ὸς, ὸν, *verbum*, *carmen*. Ἐπτὸς, ὰ, ὸν, *facundus*, *disertus*. Ἐπτὸσύνη, & Ἐπτύη, ας, ἡ, *facundia*.

Ἔπτω, & ἵπτομαι, *operor*, *sequor*: inde ἐπτάμην, ω, ὁ, *pedisequus*.

Ἐπφδὸς, οῦ, ὁ, & Poët. ἐπῳδὸς, & -ὴ, *EPODA*, *incantamentum*: &

Ἐπῴδὸν, ου, τὸ, *quod ode accinitur*, *versiculum*: &

Ἐπῳδὸς, ὁ, ἡ, Ion. ἐπῳδὸς, *incantator*. Ab ἐπὶ, & ᾠδὴ, *carmen*: quod à part. m. verbi ἀείδω, *canto*.

Ἐπωλόων, *illudebant*, 3. pl. a. 1. act. ab ἐπωλέω. Th. ὠλὴ, *opprobrium*, *probrum*, ἐπιλώβη, idem.

Ἐπώλεν, *vendidernnt*, 3. pl. imperf. verbi πωλέω, *vendo*: f. ἐπώλησα.

Ἐπωνύμασσα, ας, ε, a. 1. ind. act. vide ἐπονομάζω.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, *cognomentum*: gen. pl. ἐπωνυμιάων: ab ἐπὶ & ὄνομα, *nomen*.

Ἐπωνύμιος, α, ον, Poët. pro ἐπώνυμος, *cognominis*: quod vide.

Ἐπώνυμος, ε, ὁ, & ἐπώνυμον, ου, τὸ, *nomen è re impositum*: ex ἐπὶ & ὄνομα, *nomen*.

Ἐπωπεύ, *inspiciebat*, Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐπωπάω. Th. ὄπωπα, *video*.

Ἐπωρρίχατο, Ion. pro ἐπορωρύχατο ἔσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. facta ex tertia sing. ἐπορώρυκται, inserto α, ante ρ. verbi ὀρύσσω, *porrigo*, *extendo*: f. ξω. p. ὄρωρυχα & Att. ὀρώρυχα.

Ἔπτατο, *comitatus est*, 3. sing. a. 1. act. sic ἐπτάσατο, 3. pl. ab ἕπομαι. Th. ἕπω, *excito*: f. Æol. ἕψω. a. 1. ἕψα. p. ἕφκα.

Ἐπωφελήσῃς, ῃ, *utilis*, dat. plur. ἐπωφελήσασι: ab ἐπὶ & ὠφελία, *juvo*, *prosum*.

Ἔπωχνεν, *inclusi erant*, 3. pl. pluſq. p. pass. Ion. pro ἐπῳχύμην ἦσαν, facta ex tertia sing. ἐπώχυται, inserto α, ante ω, & tenui versa in aspiratam, ab ὄχυμι, *aperio*: f. ξω. p. ὦχα perf. pass. ὤχυμαι. plu. q. p. ὤχμην, ξω, ται.

Ἐπώχνω, 3. sing. imperf. vel ut alii volunt,

ἐρῶ, 2. f. m. verbi ἐρέω, ἐρεῖν, ἐρέω. Th. εἰρήμενος, ἀπο: f. εἰρημένος, p. ἐρῶμαι.

E'PA, ας, ἡ, *TERRA*, & Angl. Earth: inde ἐρᾶσι, mortui: ἐρᾶθεν, infra, inferius.

E'ρᾶζ, pro ἐρᾷς, adv. ad locum, *in terram*, *humi*: in prosa χαμαί. Th. ἐρᾶ, *terra*.

E'ραίμην, Dor. pro ἐράμην, *optarim*, 1. sing. opt. ab ἐράομαι, *amo*, quod vide.

E'ραίδω, 3. sing. a. 1. pass. ἀ *pulso*, *profligo*, *corrumpo*: f. ου, p. ἤρακα.

E'ραμαι, σαι, ται, ασι, ατο, σθαι, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

E'ραῦ, *amare*, præs. inf. ab ἐράω, ῶ, ᾷς, ᾷ, *amo*: f. ἐράσω.

E'ραστίζω, f. ίσω, *collationem obtineo* seu *impetro*, *emendico*, *colligo*; *confero symbolam*, *contribuo*. Th. ἐρανίζω, *collecta*.

E'ραστὴς, *amator*, gen. ῆ, f. ᾶς, ab

E'ραστὸς, ἡ, *amabilis*, *jucundus*: ab ἐράω, *amo*.

E'PANOΣ, ου, ὁ, *collecta*, *collatitia cœna*: *collatio*, *beneficium*, *gratia*. Est verò etiam, ἔρανος, *pernix*, *qua erogata*, *pauperamicæ subleventur*.

E'ρανῶ, Dor. pro ἐρῶ, adv. quod vide.

E'ραόδιον, *amatus sum*, pro ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἠράσθην, Ion. pro ἠράσθ· ab ἐράω, *amo*: f. άσω.

E'ραστιλλας, ου, ὁ, ἡ, *amans carminis*, *cantus*: ab ἐράω, *amo*, & μολπὴ, *cantilena*. Th. μέλπω, *cano*.

E'ραστὸς, ὸν, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

E'ραστριλλοφῶν, ου, ὁ, ἡ, *studiosus capillitii*: ab ἐράω, *amo*, & πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

E'ραυνα, *amas*, Poët. pro ἐράασαι, 2. sing. ab ἐράομαι, *amo*, quod vide.

E'ραυνᾶν, *amavit*, 3. sing. a. 1. m. gen. ῆσε, ῦτ. & ἠραύνησε, 3. sing. a. 1. pass. m. ab ἐράω, *amo*.

E'ραστὴς, ὁ, ἡ, *amator*: ab cod. th.

E'ραστὸς, ὸν, ὁ, nomen viri. Gr. *amabilis*.

E'ραστὸς, ὸν, *amabilis*: &

E'ραστὸς, ὸν, *amabilis*: ab ἐράω, *amo*.

E'ραστὴ, ῆς, *amata*: ab

E'ραστὸς, ὸν, *amabilis*: ab eod. them.

E'ραστίζω, *amo*, *capio*: f. ίσω. Th. ἐράω, idem.

E'ραστὴ, ῆος, ῆτ, ἡ, *ERASTO*, nomen mul. vel Musæ, ab ἐράω.

E'ραστὸς, gen. pl. ab ἐράστης, *amabilis*.

E'PA'Ω, *amo*, *appeto*: f. ἐράσω. p. εῤ. ἐρᾶμαι, Poët. idem. Hinc ἐράσμιος, ἐρασσὸς, & ἐράστης, *amabilis*. ἔρως, *amor*. ἐρωτικὸς, *amatorius*. Est & ἐράω, *deplo*, *evacuo*.

E'ργ, pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

E'ργᾶ, Dor. pro ἐργάν, 3. sing. f. m. nam subito σ, ἐργάς, unde per Crasin ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

E'ργάζω, pro ἐργάζου, Dor. præf. imperat. ab

E'ργάζομαι, *operor*, *laboro*, *lucror*. ἐργάζου, 2. sing. præf. opt. pass. imperf. ἠργαζόμην, ου, ετο. f. ἐργάσομαι. a. 1. m. ἠργασάμην, ω, ατο. (augetur enim recipiendo ι post γ.) perf. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

E'ργαθεν, Poët. pro ἠργάθην, imperf. Ion. ab ἐργάζω, idem quod εἴργω, *arceo*.

E'ργαλεῖον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *instrumentum*: ab ἔργον, *opus*.

E'ργαλῆς, *operaberis*, Dor. pro ἐργάζῃ, 2. sing. f. ι. m. verbi ἐργάζομαι, quod vide.

E'ργάνομαι, 3. sing. a. 1. m. opt. verbi ἐργάζομαι, quod vide.

E'ργασθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusdem verbi.

E'ργασία, ας, & Ion. η, ης, ἡ, *opera*, *operatio*, *cultura*, *lucrum*, *quæstus*: ab ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

E'ργάσμενος, ου, *confectus*, *elaboratus*, *cultus*: ab ἐργάζομαι, *operor*.

E'ργασσαμένη, Ion. pro εἰργασμένη, perf. pass. Hinc ἐργασσάμενος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, quod vide.

E'ργαστήριον, ου, τὸ, *officina*; *fornix*. Th. ἔργον, *opus*.

E'ργάται, ων, ὁ, *operarius*, acc. pl. ἐργάτας, ab eod. them.

E'ργάτιδες, ων, ὁ, Poët. pro ἐργάται, quod vide.

E'ργάτις, ιδος, ἡ, *operatrix*, *mercenaria*: ab ἔργον, *opus*.

E'ργάω, -ῶ, & -άομαι, -ῶμαι, idem quod ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

E'ργεῖ, *arcet*, 3. sing. præs. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, *arceo*, *repello*.

E'ργεμεν, *operi*, *fœtineri*; dat. sing. per Metath. pro ἔεργμεν· sic in dat. plur. ἐργέμεσσι· à ἔεργω, f. ξω, *facio*; & per Metath. ἐρέω.

E'ργμένον, præf. inf. ab

E'ργολάβον, f. ήσω, *opus faciendum suscipio*, *quæstum facio*: ab ἔργον, *opus*, & λαμβάνω, *capio*.

E'ργόμενος, *prohibitus*: Vide ἔργω.

E'ργομενος, η, ὁ, *illusor*, qui ἔργα μωδῶν. Est & *adulator*: inde ἐργομενία, *adulatio*.

E'ΡΓΟΝ, ου, τὸ, *opus*: hinc ἐργάζομαι, *operor*. ἐργασία, *operatio*. ἐργάσιμος, *operarius*. ἀργαλέος, *difficilis*. ἀεργὸς, ὁ, & ἀεργὸς, ὸς, ὸν, & ἀργὸς, ὸς, ὸν, *inertes*, *piger*. γεωργὸς, ὁ, ἡ, *agricola*. δημόεργος, ὁ, ἡ, ὁ, *publicus opifex*. ἐνεργὸς, ὸς, ὸν, *efficax*. ἐνέργεια, ας, ἡ, *efficacia*. εὐεργέτης, *benefactor*. εὐεργεσία, *beneficium*. εὐεργετικὸς, *beneficentia*. λειτουργὸς, *minister publicus*. λειτουργία, *munus publicum vice*. λειτουργὸν, *ministerium publicum*. συνεργὸς, *socius*. ὑφεργὸν τὸ, *quod operæ pretium est*.

E'ργω, Poët. ἴεργω, *includo*. Th. ἔργω, idem.

E'ρέω,

Ἐ'ρδων, *faciens*, præf. ion. ab ῥέζω, idem quod ῥέζω, *facio*.

Ἐ'ρδωσι, *perpetrabat*, pro ῥέζε, Ion. addito σι, 3. sing. imperf. ab ῥέζω, pro ῥέζω, *facio*.

Ἐ'ρδοι, imperf. Ion. ῥέζουσι, *facientes*, acc. pl. part. præf. ῥέζοντα, dat. sing. ab ῥέζω, ὥσ; præf. part. ab

Ἔ'ρδω, pro ῥέζω, *facio*.

Ἐ'ρεβεννὸς νὺξ, *obscura nox*: ab

Ἐ'ρεβεννὸς, ὴ, *obscurus*. Th. ἐρεβ, ἐρεβ-ω, *Erebus*.

Ἐ'ρεβεννώων, pro ἐρεβεννῶν, gen. sing. per Paragog. Poët. ab ἐρεβεννὸς, *Erebus*.

Ἐ'ρεβεννῶφι, ὁ, *cicerinus*? ab

Ἐ'ΡΕΒΙΝΘΟΣ, ὁ, ὁ, *cicer*.

Ἐ'ΡΕΒΟΣ, ους, τὸ, ΕΡΕΒΟ, *erebi*, *inferi*. q. ab ἔρα, quia subterraneus, vel ab ἐρέβω, ῥέζω, ἐρεβέβω, ex Ερεβ. ἐρεβεννὸς, *obscurus*.

Ἐ'ρεβω, *interrogo*, imperf. ἐρέβουν, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἶπον, *dico*.

Ἐ'ρεθεν, *irritat*, 3. sing. præf. sub. per Paragog. Ion. pro ἐρέθῃ· ab ἐρέθω, *lacesso*, *irrito*.

Ἐ'ρεθιζε, *irritet*, præf. imperat. ἐρεθίζετω, Dor. pro ἐρεθίζων, præf. inf. ἐρεθίζειν, imperf. Ion. ab

Ἐ'ρεθίζω, idem quod ἐρέθω, *irrito*.

Ἐ'ρεθίσσεν, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν, vide in ἐρεθίζω.

Ἐ'ρεθιστὴς, ὁ, ὁ, *generans*, *irritator*: ab

Ἐ'ΡΕ'ΘΩ, *irrito*, *lacesso*: hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρεθισμὸς, ὁ, *irritamentum*: q. ab ἔρις, *lis*.

Ἐ'ρέ, dicit, 3. sing. ind. præf. ab ἐρέω, *dico*. Th. *elege*, idem. &

Ἐ'ρέ, *dicas*, 2. f. ab εἶπον, f. ἐρέ. *dic*.

Ἐ'ΡΕΙΆΩ, ῶς, *firmiter fulcio*, *innitor*: & pro ἀπερείδω, *refido*. f. ἐρείσω. p. ἔρηκα, a. 1. ἤρεισα. a. 1. part. ἐρείσας, ασα, ἀν. perf. pass. ἔρηρεισμαι, hinc ἐρήρεισμα, ατος, τὸ, *fulcimentum*.

Ἐ'ρεικτὸς, ἐρικτὸς, & ἐρικτὸς, ὴ, *confractus*, *fractus*, vel ῥῆγμα: ab

Ἐ'ΡΕΙΚΩ, (& ἐρίκω,) *frango*, *contundo*. f. ξω.

Ἐ'ρεω, *interrogo*, præf. imperat. Ion. & Poët. pro ἔρω, & addito ι, metri gratia verbi ἐρωτάω, imperf. εἰρώτεον. Th. ἐρωτ. *dico*.

Ἐ'ρεωμὲν, *rogemus*, Poët. ectasi pro ἐρώμεν, verbi ἐρῶ. Th. ἐρωτ. *dico*.

Ἐ'ρεὺς, ὁ. Dor. pro ἐρετὴς, *remigis*. Th. ἐρέσσω.

Ἐ'ρεύθω, ω, *rubro*, in pl. *rubera*, *maculosum fel sinus*, ab ἐρεύγω, *everto*.

Ἐ'ρευθμὸς, gen. sing. præf. part. f. g. ab

Ἐ'ΡΕΥΓΩ, *everto*, *diruo*. f. ξω. p. ερ. a. 2. ἔρυγον. hinc ἐρεῦται, ας, ὁ, *raptus*.

Ἐ'ρέω, ῥήσω, 2. & 3. sing. f. 1. verbi εἶπον, *dico*. & *dico*. f. ἐρῶ.

Ἐ'ρήεσσα, *humi*, 3. sing. 2. 1. m. ἐρήεσσι, 3. sing. 2. 1. adv. Ion. verbi ἐρήδω, quod vide.

Ἐ'ρηρεισμένος, η, ον, *firmamentum*, *fulcimentum*, *columen*. à perf. pass. verbi ἐρείδω, *fig*.

Ἐ'ρθεν, *dicas*, 3. sing. imperat. præf. verbi ἐρέω, *dico*. perf. εἶρηκα.

Ἐ'ρμῖνι, gen. sing. ab

Ἐ'ρμὶς, ὁ, ὁ, *sentibus fusus*, *obscurus*, *niger*: pro ἐρεμνὸς. Th. ἐρεβ. *Erebus*, *inferi*.

Ἐ'ρρεζε, ες, ε, *feci*, & in 3. pl. ἔρρεζαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*. f. ξω. & per Metath. ἐρέξω. perf. ἐρρεχα.

Ἐ'ρρεον, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. ω ε, pro ἔρεον, Poët. verbi ἐρέω. Th. ἐρω, *dico*.

Ἐ'ρρεσσον, *dilatra*, f. 1. part. f. g. ab ἐρέω, *dicam*, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. ἐρω, *dico*. Alii dici volunt in præf. part. f. g. ab ἐρέω, *dico*.

Ἐ'ΡΡΕΊΠΤΩ, *ειδω*, Poët. ῥεχω, ῥυω, ἐρρεπω. f. ψω. p. ρα. hinc ἐρριπτάζω, præf. part. med.

Ἐ'ρρεσσε, *profectus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. pro ἔρρωτο, per reduplic. Att. verbi ῥώννυμι, *profcio*. f. ῥώσω. p. ἔρρωμαι. Poët. ἐρεσσω. hic perf. pass. ἐρρώσσατο. Poët. ῥεσσάμην. plusq. p. ἐρρεσσάμην, ατο. Sunt qui ἐρεσσάτο, dici velint pro ἐρέσσατο, per reduplic. etiam Atticam, verbi ἐρέσσω, *everto*.

Ἐ'ρρεσσόμην, *remigavi*, Dor. pro ἐρέσσαμην, præf. inf. ab

Ἐ'ΡΕ'ΣΣΩ, vel -ττω, *remigo*: & Metaph. *impello*. f. ξω. p. χα. hinc ἐρέτης, *remex*. ὑπηρέτης, *minister*, *famulus*. ὑπηρετέω, *ministro*, *inservio*. ὑπηρέτημα, & ὑπηρέτιον, *ministerium*. ὑπηρετικὸς, *servilis*, *ministerialis*. ὑπέρετμος, *triremis*.

Ἐ'ρρετμα, ατος, τὸ, *remus*, acc. pl. ἐρέτμους. ab ἐρέσσω, *remigo*.

Ἐ'ΡΡΙΧΑΙ'Ω, *cavillor*, *rixor*. f. ἐρρίξω. p. ρα.

Ἐ'ρρτμοις, *remis*, dat. pl. ab

Ἐ'ρρτμὸς, ὁ, ὁ, & ἐρέτμὸς, ὁ, ὁν, ΕΡΜΟΣ: ab

Ἐ'ρρτὸς, *remigis*, idem cum ἐρέτμος, inibi videas.

Ἐ'ρρῳγμὸς, *crallus dico*, f. ἐρρῳξω. p. ἐρρῳγμαι. Th. ἐρῳγ, *rallo*.

Ἐ'ΡΡΥΓΩ, ΕΡΥΓΟ. f. ἐρρῦξω. p. ἐρρῦγμαι. a. 2. ἔρρυγον. hinc ἐρρυγμὸς, & ἐρρυγμὸς, ὁ, *rallatio*.

Ἐ'ΡΥΘΩΔ, ῥδος, τὸ, *ruber*. hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, ἐρυθρόζω, idem.

Ἐ'ρθαίνω, *rubefacio*. Th. ἐρυθρὸς.

Ἐ'ρθαίνων, per Syncop. pro ἐρυθραίνων, vel potius pro ἐρυθραίνων, ab ἐρθαίνω, *inverbigr*. alii vero ἐρθαίνων. dici volunt pro ἐρυθαίνων, Dor. ab ἐρθω, *scrutor*, *dico*.

Ἐ'ρθμὸς, ὁ, ὁ, *indagatio*, *scrutinium*: &

Ἐ'ρθνα, *quære*, præf. imperat. ab

Ἐ'ΡΥΝΑ'Ω, ῶ. *indago*, *investigo*. f. ἐρθνήσω. p. ἐρθνηκα. a. 1. ἐρθνησα. a. 1. imperat. ἐρθνησον, &c.

Ἐ'ρθσ,

Ἐρέω, Dor. pro ἐρῶ, 3. sing. præs. ἐρέοντο.

Ἐρεώ, præs. part. act. ab ἐρέω, inveniga, quod vide.

ΕΡΕΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, p. ερα. hinc ἐρεών, contignatio, tectum: ἐρεῶν, tectum.

Ἐρεχθεύς, gen. ῆος, ab Ἐρεχθεύς, ERECHTHEUS.

Ἐρεχθίδης, fullatus, maleficia effectus, præs. part. ab ἐρέχθω, quod ab ἐρείδω, vel ἐρέχω, findo.

Ἐρέω, coronavi, a. 1. ind. act. ab ἐρέω, corono. f. ἐρῶ.

Ἐρέων, ονος, ὁ, ἡ, tectum, tectum: à perf. pass. verbi ἐρέω, tego.

Ἐρέω, dico, interrogo, mentio: præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, dicam, &c. f. verbi εἶπον. imperf. ἔρεον, (ε post ε pro augmento recipiens.) præf. m. ἐρέομαι, interrogo. f. 1. ἐρήσομαι. ab εἶπον, nello, dico, (quod vide ita serie,) vel εἴρω, dico.

Ἐρῆ, Dor. pro ἐρᾷ, amat, 3. sing. præs. ἐράω, amo.

Ἐρῆζεσκον, imperf. Ion. pro ἐρήμαζον, ab Ἐρημάζω, in solitudine vagor. Th. ἐρημος, desertus.

Ἐρημίη, Poët. idem cum ἐρημία.

Ἐρημία, ας, ἡ, desertum, solitudo, penuria: ab ἐρημος, quod vide.

Ἐρημίη, ἡ, idem ac ἐρημία, ἡ, desertum, solitaria. Th. ἐρημος.

Ἐρημικός, ἡ, solitarius: &

Ἐρημίτης, ου, solitarius, EREMITA: Angl. hermite, unde etiam hermitage: ab

ΕΡΗΜΟΣ, & Ion. & Att. ἐρῆμος, η, ον, desertus, solitarius, destitutus: ἐρημος, ου, ὁ, sc. χῶρος, EREMUS, desertum, solitudo.

Ἐρημόω, vastatur, 3. sing. præs. pass. ab

Ἐρημόω, vasto, desertum reddo, derelinquo. f. ὁσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἐρήμωσα. præf. pass. ἠρήμωμαι, & in 3. pl. ἠρημώαται. perf. pass. ἐρήμωμαι. perf. part. pass. ἠρημωμένος, η, ον, vastatus, a, um. a. 1. pass. ἠρημώθην, ω, ν. præt. inf. ἠρημωθῆναι. Th. ἐρημος.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vastatio, desolatio, destitutio: &

Ἐρημωτής, οῦ, ὁ, vastator, desertor: à perf. pass. super. verbi

Ἐρήρεισμαι, nixi sunt, Ion. pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, figo. f. ισω. p. κα. perf. pass. ἐρήρεισμαι, & Att. reduplic. ἐρηρεισμαι. p. m. ἐρεῖδω, & Att. ἐρήρεικα.

Ἐρήρικα, firmavi, perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, fixus sum & obfirmatus, perf. pass. ἐρήρεικα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, firmo.

Ἐρηρεισμένος, firmatus, part. perf. pass. ejusd. verbi. vide ἐρήρεισμαι.

Ἐρήρεσαν, 3. sing. plusq. p. Att. vide ἠρήρειστο.

Ἐρήρεσαν, contendi, perf. Att. per reduplic. pro ἠρεσάμην, verbi ἐρίζω, contendo. f. ισω. perf. pass. ἠρέρισμαι. Them. ἐρετ, contentio.

Ἐρήρεται, diratur fum. perf. pass. Att. reduplic. pro ἠρέρεισται, pl. perf. ἠρήρεισθαι, ab ἠρείσω, everto.

Ἐρήρομαι, dirui, perf. Att. pro ἠρήρεισμαι, ab eod. them.

Ἐρηρύκατο, interrogavi, Att. redupl. pro ἠρώτησα, perf. act. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρήσομαι, interrogabo. f. 1. m. verbi ἐρέομαι, vel ἐρήσομαι. Th. εἶπον, dico.

Ἐρητύω, pro ἐρητύσω, imperf. pass. 3. sing. verbi ἐρητύομαι, ῡ, σω, prohibeor. Th. ἐρητύω, inhibeo.

Ἐρήτω, cessaverunt, Boëot. Syncop. pro ἐρητάτωσαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐρητάτω: & Ἐρητύσασθε, Ion. pro ἐρητύεσθε, inhibuis, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω.

Ἐρητύσεις, compescueris, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρητύσαις. ab

Ἐρητύω, inhibeo. f. σω. a. 1. opt. Æol. ἐρητύσαιμι, ις, ι.

ΕΡΙ, nihil per se significat, sed ἐπὶ particula augeat significationem in compositione.

Ἐρια, τὰ, lana: ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod ἔρος, ου, τὸ, lana.

Ἐριαύχην, cervicem elatam habens: ab ἔρι, & αὐχὴν, ενος, ὁ, cervix.

Ἐριβόας, ου, ὁ, clamosus: ex ἔρι, valde, & βοάω, clamo.

Ἐριβρεμέτης, Dor. pro ἐριβρεμετάων, gen. pl. ab

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, ἡ, graviter fremens, grandifremus: ex ἔρι, & βρέμω, fremo.

Ἐριγεμβής, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab iisd. th.

Ἐριδαίνω, gen. Ion. pro ἐριδαίνου, ab

Ἐριδαίνων, ουσα, ον, valde mugiens: ex ἔρι, valde, & βρύχω, stridor. f. ξω.

Ἐριδάλαχε, acc. sing. ab

Ἐριδάλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde glabefus, fertilis: ab ἔρι, valde, & δαλάσσω, ω, ξω, glabo.

Ἐριδούπων, ουσα, ον, idem, & ab iisd.

Ἐριζήρυς, υος, ὁ, ventrosus: ab ἔρι, & ζῆρις, venter.

Ἐριζώνου, gen. sing. Ion. ab

Ἐριζώνος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ἐριδούπος, (γ interposito,) valde sonans: ex ἔρι, valde, & δοῦπος, sonitus.

Ἐριήθεα, vide ἐρίηθεα.

Ἐριήκεον, contendebat, dual. num. præf. ind. ab

Ἐριήκω, certo, contendo, f. ικω. a. 1. ἠρίηκα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἐριήρεα, 2. a. inf. m. ab

Ἐριήρης, contendo, Poët. pro ἐρίζω, quod ex fut. 2. ἠρίσθη, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, ιδος.

Ἐριήρυκα, contendi, a. 1. act. verbi ἐριήκω. Th. ἔρις, ιδος.

Ἐριθεύω, f. σω. idem quod ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, ιδος.

Ἐριθι-

Ἐριβόλαξ, Poët. masc. gen. ακος, dat. ακι, acc. α: inf. ν.

Ἐριβῶλαξ, dat. sing. ᾰκι, ᾰ, ῐν, casu quarto.

Ἐριβωλάξ, Poët. Pleonasmo ῶ, pro ἐριβόλαξ, scribendo, quod videas sub serie. Th. ἔριον, conscribo.

Ἐρίγδουπος, Dor. pro ἐριούπαλτος, vide ἐριούπαλτος.

Ἐρίζε, certabat, ῐ, sing. Imperf. act. pro ἐρίζειν potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, certo, ῐ, imp. p. ἔρισσα. Th. ἔρις, ῐδος.

Ἐρίζειν & ἐριζέμεν, contendere: præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν. verbi ἐρίζω: ab eod. them. ἐρίζεντι, nom. pl. præs. part. f. gen.

Ἐρίζεντι, contendenti, certanti, Dor. pro ἐρίζοντι, ῐ, pl. præs. ind. ab

Ἐρίζω, ῐσσω, p. ῐσα, contendo, certo: item exhæreo. Th. ἔρις, ῐδος, ἡ, contentio.

Ἐρίηρος, Ion. pro ἐρίηρις, ab ἐρίαρος, amabilis: hinc ἐρίηρις, peramabilis: ab ἔρις & ἀραρίσκω, quo alii deducunt ab ἔρος, adeptio.

Ἐρῖθακῖς, ῐδος, ἡ, ERITHACE, cibus quidam, vel pinsum ad conficiendos savos.

Ἔριθος, vel ἐρίθους, ου, ὁ, contentio, ab

Ἐρίθω, vel potius ἐριθόομαι, litigo, pro ἐριθεύομαι, quod ab ἔριθος, ου, ὁ, ῐν. item lanam trallo, laboro, servio; ab ἔριον, lana.

Ἐριθώνιον, gen. pl. ab

Ἐριθώνις, ιδος, ὁ, ἡ, valde virens. Ion. pro ἐριθαλής. ab ἔρι, valdè, & θάλλω, germino, vireo.

Ἐριθωτ, ου, ὁ, ἡ, lanificus, textrix, ancillas ab ἔριον, ου, τὸ, lana. Eſt ἐριθώτης, ου, ὁ, agricola, meſſor. q. ab ἔρις, terra, quam colit.

Ἐριαλάγμος, ου, ὁ, Dor. & Poët. pro

Ἐριαλαγμός, ῦ, ὁ, valde ſtrepens: ex ἐρι, & ἀλάομαι, clamo. ſ. γέω.

Ἐριαυχὴς, ὁ, ἡ, ές, valdè ſuperbus: ex ἐρι, valde, & αὐχέω, pro αὐχήεις, ſenſu paſſivo ſallus. Th. αὐχέω, paſſo.

Ἐριαυχὴς, ὁ, ἡ, ές, valdè illuſtris, admodum gloriosus: ab ἐρι, valdè, & αὐδάω, ου, τὸ, gloria.

Ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, ἡ, valdè magnus: ab ἐρι, valdè, & μεγέθω, magis.

Ἐρινεός, ſeu ἐρινεὸς, ὁ, ἡ, caprificus arbor.

Ἐρίννυς, ύος, ἡ, ERINNYS, furia, peccatorum ultrix. in accuſ. pl. ἐρινύας, ἐρινῦς. Aliquando ἐρινύς, dicitur, qui injuriam alicui illatam perſequitur: & qui ſcelerum. hinc ἐρινύειν, indignari. quaſi ab ἔρις, ut litium auctor.

Ἔριον, ου, τὸ, lana: ab ἔρις, ιδος, τὸ, idem. q. ab εἴρω, nello.

Ἐριόεις, ſeu ἐριόεσσα, ᾰ, valdè utilis. Epither. Mercurii, ſic dicti, quaſi ἐρι ὠφελῶν ab ὄνημι, proſum.

Ἐριοπίη, lanificium exercet: ab ἔριον, lana, quod vide. & ἔργω, ἔρδω,

Ἐρίπνη, pro ἔρεπνα, cerebri membrana ubi ſ. Ion. ᾰ. ν. Ion. pro ἔρεπνα. ἔρεπνα, ᾰς, ἡ, inf. ἐρεπνάν, ῶσα, ᾰ, ᾰσα, part. act. ab ἐρέπτω, everto. ſ. ἔρω.

Ἐρίπνας, ᾰ, cacumen: ab ἔρεπτω, quia valdè perflatur.

Ἔρις, ιδος, ἡ, ῐ, contentio, acc. ſing. vel locativ. & ἔριν hinc ἐρίζω, contendo: ἔριδι, litigator: ἐρίσσω, contentioſus.

Ἐρίσσω, contendenti, nom. dual. ab ἐρίσσων, ουσα, ον, a. 1. part. act. ab ἐρίζω, ſ. ίσσω, tendendo. Th. ἔρις, ιδος.

Ἐρίσσῃ, pro ἐρίζῃ.

Ἐρίσσων, Dor. pro ἐρίζων, præſ. part. vide ἐρίσσω.

Ἐρίστικὸς, ὴ, ὸν, valdè potens: ab ἔρις, valde, & δύναμαι, ῶμαι, ῶσθαι, valere. Th. δύναμαι, valeo, poſſum.

Ἔριτιμα, ατος, τὸ, contentio, certamen: à perf. paſſ. verbi ἐρίζω. quod vide.

Ἐριτίμου, gen. Ion. ab

Ἐριτίμων, ονος, ὁ, valdè tenax: ab ἔρις, & τίμνω, τίω, magnus ſtrepitus edo.

Ἐριτιμόδιος, gen. Ion. ab

Ἐριτιμώδης, ες, grandiſrepitus. Th. ἐριτίμων, ſtrepitus, ſeu cerebri pulſus vehemens poſt exercitium.

Ἐριχάτ, ῦ, ὁ, litigator. &

Ἐριχαῖτ, ῦ, ὁ, contentioſus: à 3. perſ. præſ. paſſ. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, ιδος.

Ἐριχάτης, ου, ὁ, promptus ad convitia: ab ἔρις, ιδος, & χάτης, ου, ὁ, labrum.

Ἐριχμὸς, ῦ, ὁ, ἡ, pretioſus, valde honoratus: ἐρίζομαι, gen. Ion. ex ἔρις, valdè, & τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.

Ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus hœdus: dim. ab

Ἔριφος, ου, ὁ, hœdus: ἐρίφοιο, acc. pl. Dor. pro ἐρίφους. q. ἔρις φαινόμενος, quod vere naſci ſolitus.

Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, ERICHTHONIUS, filius Vulcani & Minervæ.

Ἑπτὰ, ου, τὸ, & ἑπτὰς, ὁ, septem. pl. τὰ ἑπτὰ: ab ἕπτω, arceo.

Ἑπτὰς, ὁ, Ion. pro ἑπτὰ, ῶν, ἡ, caret: ab ἕπτω, Poët. pro ἕπω, arceo.

Ἔρυμα, ατος, τὸ, fulcrum; ſtabilimentum; ſaburra; ſcrupulus; ſtatumen. q. ab ἔρω, nello, vel per Sync. pro ἔρεισμα, ab ἐρείδω, figo.

Ἑρμάγορας, ου, ὁ, HERMAGORAS, nomen propr.

Ἐρμάζω, ſ. άσω, fulcio; ſaburro: Th. ἔρυμα, fulcrum.

Ἔρμαιον, ου, τὸ, lucrum inſperatum: ab

Ἑρμαῖος & ἑρμεῖος, Mercurialis. Th. Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Dor. pro Ἑρμῆς. ſed

Ἑρμὰς, ſcrupulus in mari occultus: ab ἔρω, idem.

Ἑρμείας, ου, Poët. pro Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμῆς,

Ἑρμῆς, & Ἕρμος, ου, ὁ, Poët. pro Ἑρμείας, q. v. Mercurius. Hinc Ἑρμεῖον, accus. sing. Ion. pro Ἑρμαῖον.

Ἑρμῆ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, *Mercurius*.

Ἑρμήϊον, ου, τὸ, *interpretatio, eloquentia* : ab

ΕΡΜΗΝΕΥΣ, έως, & Att. ῆως, ὁ, *interpres*, q. ab Ἑρμῆς, *Mercurius*.

Ἑρμήνευμα, ατος, τὸ, inf. act. ab

Ἑρμηνεύω, *interpretor, explico*. f. Ion. p. ἁρμηνεύω. Th. *hephaëstic. interpres*.

ΕΡΜΗΣ, ῆ, ὁ, *Mercurius*, & Poët. Ἑρμείας & -είης, idem. Hinc ἑρμαῖος, seu -αῖος, & ἑρμείαιος, *Mercurialis*. q. ab ἄρω, vel ἀείρω, *dico*, vel ab ἔρμα, *sermo, dictum*.

Ἑρμίς, vel ἑρμὶς, ῖνος, ἡ, *fulcrum veli*. ab ἔρμα, quod vide.

Ἑρμογένης, ους, ὁ, nomen viri. Gr. ex *Mercurio genitus*.

ΕΡΝΟΣ, ους, τὸ, *plantæ, germen* ; *ramus*.

Ἐρξαι, *facere*, a. 1. inf. act. &

Ἐρξάμην, *fecerant*, Ion. pro ἔρδω, 3. pl. a. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*, per Metath. f. ῥέξω, ας, ει, & per Metath. ἔρξω. ἔρξον, *fac*. a. 1. imperat. ἔρξαι, ασθαι, a. 1. part. ἔρξας, a. 1. subj. 3. sing. ἔρξαι, pro ῥέξαι. a. 1. inf.

Ἐρξε, 3. sing. f. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*. vide ἔρξαι.

Ἔρξω, ους, ου, f. 1. ejusd. verbi.

Ἔοργα, per Metath. pro ἔρδηκα, p. m. verbi ῥέζω, *facio*. f. ῥέξω, & per Metath. ἔρξω.

Ἐρρωσο, ἔσθω, σο, ου τῷ, *amabilis* : ab ἔρως, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐρσῆν, Att. pro ἄρσην, ut vasilea, pro βασιλέα : ab ἔρδω, *dico, interrogo*. Th. *rhetor. loquor*.

Ἔρσομαι, interrogo, a. 2. m. ἐρέσθαι. Th. εἶπον, *loquor*. vide etiam ἔρδω.

Ἔρυ, acc. sing. ab

Ἔρυς, υος, ὁ, *amor*, Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo*.

Ἐρύγμην, 1. pl. f. 2. act. verbi ἄρω, *dico*. f. Ion.

Ἐρύειν, *dicere*, 3. pl. f. 2. ἐρέω, ab εἶπον, vel ἀείρω, *dico*.

Ἑρπετὰ, ὰ, *reptilia* : ἑρπετὸν, τὸ, *reptilia, serpentes*, &c. ab ἕρπω, *repo*. f. ἑρπύω, a. 1. ἑρπύσω, σας, σαι.

Ἔρπυσα, *serpsi*, Do ict pro ἕρπησα : ab ἕρπω.

Ἕρπυς, υος, ὁ, *morbus*, à serpendo sic dictus, quod per corpus serpat. Th. ἕρπω, *serpo*.

Ἑρπυστὴς, οῦ, ὁ, *reptator* : &

Ἑρπυστὸς, ἡ, *reptilis*, à 3. pass. perf. pass. verbi ἕρπω, *serpo*.

Ἔρσην, *virum*, Ægyptiorum linguâ, ab ἄρσην, *vir* enim virtutis, nisi pedamentis segregatur.

Ἔρσεν, idem quod ἔρσην, *vir*.

Ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, Ion. ἐρυθρὸς, ὴ, ὸν, ΣΕΡΥΘΡΟΣ, ab

ΕΡΥΘΩ, f. ἐρύσω, ΣΕΡΡΟ, ΡΕΡΟ, *vado* : Impers. ἔρυσται, ἔρυσσται, (nam e loco augmenti, passi e adsciscit :) inde ἑρυσσὸς, *reptilis*.

Ἐρυσσαι, ασαι, Dor. pro ἐρυσθαι, f. pl. sub. act. ab ἔρυθρὸς.

Ἐρύσσιβδον, ας, ε, ι, ind. pass. à ῥάσσω, *virgâ cædo* : f. Ion. Th. ῥάσσω, *virga*.

Ἐρύσσιβδον, ναι, & in 3. pl. ἐρύσσιβδαν, a. 1. ind. pass. ab

Ἐρύσσω, ναι, 2. 3. ind. act. à ῥύσσω, seu ῥώσω, *frango, rumpo* : f. ξω. p. ῥῆξα. a. 1. ῥῆχα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐρύσσιβδον, *alterè sum*, 3. pl. Ion. perf. pass. pro ἐρύσσιβδον εἰσὶ. Sic ἐρύσσιβδαν pro ἐρύσσιβδαν ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. factum ex 3. sing. ἐρύσσιβδαν, correpta penultima, deinde ante ντ & τν, intercisa. Sunt qui ex p. m. ἐρύσσιβδα formant, abjectâ ντ & τν, verbi ῥάσσω, idem quod *subvo, perfundo, aspergo* : f. ασω.

Ἐρύσσιβδον, *conspersi*, perf. pass. à ῥάσσω, *conspergo* : f. ξω. p. ῥα. perf. pass. ἐρύσσιβδαν.

Ἐρύσσιβδον, *conspersus*, perf. pass. à ῥάσσω, *aspergo* : f. ξω. Th. ῥάσσω, *perfundo*.

Ἐρύσσω, ἐρύσσι, & ἀρύσσι. ARIES.

Ἐρύσσιβδον, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥάσσω, *baculo cædo, percutio* : f. ξω. p. ἐρύσσιβδον. Th. ῥάσσω, *virga*.

Ἐρύσσιβδον, *insperſus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo*.

Ἐρύσσιβδον, ας, ε, a. 1. ind. pass. verbi ῥάσσω, *perfundo*.

Ἐρύσσιβδον, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάσσω, *spargo* : f. ξω. p. ἐρύσσιβδον.

Ἐρύσσι, ἐρύσσιν, perf. pass. impetrat. act. verbi ἔρρω, *dolens eo* : f. ῥω.

Ἐρύσσιν, *fudebat*, 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo* : f. ῥύσω.

Ἐρύσσιβδον, sive ἐρύσσιβδον, *dictus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico* : perf. pass. ἐρύσσιβδον, quod & εἰρημαι. a. 1. part. pass. ῥηθεὶς.

Ἐρύσσιβδον, *feci, sacrificavi*, 1. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio* : f. ῥέξω.

Ἐρύσσιβδον, *abeat in malam crucem*, præs. imperat. ab ἔρρω. Vide ἔρρε.

Ἐρύσσιβδον, Ion. & Dor. pro ἤειν, ex ἤεσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. verbi εἶμι, *ibo* : f. ἴθω.

Ἐρύσσιβδον, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo* : f. ῥύσω.

Ἐρύσσιβδον, *declaratus est*, 3. sing. a. 1. pass. vide ἐρύσσιβδον à ῥέω, *dico*.

Ἐρύσσιβδον, *frigerunt*, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ῥιγόω, seu ῥίγνυμι, *frango* : f. ῥω. a. 1. ἐρύσσιβδα, ας, ε. a. 2. ἐρύσσιβδον. p. m. ἐρύσσιβδα.

Ἐρύσσιβδα, pret. m. verbi ῥέγκω, *horreo* : f. Ion. p. ῥέρυγμαι. a. 2. ἐρύσσιβδον. Th. ῥίγος, ους, τὸ, *rigor, frigus*.

Ἐρύσσιβδον, Ion. paragoge, pro ἐρύσσιβδον, 3. sing. præt. sub. act. &

E'ρίζημι, *formidanti, dat.* sing. præs. part. act. ab

E'ρίζω, *horreo, factum ex* præt. m. ἤρικα, verbi ἠρίκω, *exhorreo.* Th. ἐρίζω, ῶ, *horreo.*

E'ρίζω αμαι, *radicatus sum,* perf. pass. ἐρίζωμαι, ῶμαι, ῶ, *stabilitus,* perf. part. verbi ῥιζόω, *radico* a. 1. pass. ἐρριζωμένος. Th. ῥίζα, *radix.*

E'ρίκαμαι, *projectus sum,* perf. ind. pass. ἐρίκαμμαι, perf. part. verbi ἐρίπτω, *projicio* : f. ψω. p. ἐρίφθαι. a. 2. ἐρίπην.

E'ρίπνον, ου, τὸ, *medicamentum purgando capiti aptum infusum* : à ἐρῖν, *nasus.*

E'ρίπτασκε, *proficiebam,* impers. act. verbi ἐρίπτω.

E'ρίπτασκον, *proficiantur illi duo* : 3. dual. pers. imperat. pass. ἐρίπτω, σθω, verbi ἐρίπτω, f. ψω, *proficio.*

E'ρίπτω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐρίπτω, *abjicio* : f. ψω. a. 1. ἐρίπτησα, ας, ε. a. 1. part. ἐρίπτας, αντος, a. 2 : pass. ἐρίπτομαι.

E'ρίπνην, ἤκατι, perf. act. q. à ῥίπτω, pro ῥίπτω, *jacio* 2. 2. pass. ἐρίπτωμαι, unde inf. ῥιπτῆναι. part. ῥιπτεὶς, à Tlt. ῥίπτω, *jacio* : f. ῥίψω.

E'ρίσσετο, a. 1. ind. act. verbi ἐρίσσω, *foridam reddo, mactulo* : *infamem reddo.* Th. ῥίσσω, *foredo.*

E'ρίσσωσαμαι, ω, ατο, *eripui,* 2. 1. m. verbi ῥύω, *trahe* : f. ῥύσω. p. ἐρύσθαι. a. 1. pass. ἐρύσθην.

E'ρίσθην, vide in ἐρίσσωσαμαι.

E'ΡΤΓΩ, f. ξω, *agris es, dolens & affligis eo* : pereo : dicuntque Æolicè dici pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo & φθίνω, Æol. Vel ut alii ab ἴερ & ῥίω, ut fit, *ad terram fluo.*

E'ρίφαγε, ας, ε, Att. pro ἐρίφαγα, *rapitus sum,* p. m. à ῥίφαγμαι, vel ῥίπτω, *frango* : f. ξω. a. 2. ἐρίφαγον.

E'ρίφαμαι, *confirmatus sum,* perf. pass. verbi ῥίπτομαι, seu ῥιπτέω, f. ῥίψω. p. ἐρίφθαι.

E'ρίφαμβος, ἐρίφατ, *fortiori, robustius,* adv. ab ἐρίφαμβος, ὑπερβ. *vehementior,* comp. ab

E'ρίφαμβος, *robustè,* adv. à præt. perf. part. pass. ἐρίφαμβος, *qui animo est forti* ; item, *validus* : comp. ἐρίφαμβότερον· superl. ἐρίφαμβότατον. Th. ῥιπτέω, seu ῥίπτομαι, *corroboro* : f. ῥίψω p. ἐρίφθαι.

E'ρῖφε, præf. part. verbi ἐρίφω, *agris es* : quod vide.

E'ρίφεσκε, *rapiant,* 3. pl. imperf. pass. à ῥύω, vel ῥίπτομαι. Th. ῥιπτέω, *roboro* : vel est 3. pluiq. p. passiv. Poët. pro ἐρίφωσι, ejusd. verbi ῥιπτέω· f. ῥίψω.

E'ΡΤΓΩΣ, ἔ, ὁ, *aper,* vel *aries* : q. ab ἴερ, *valde,* & ῥίω, *roboro.*

E'ρίφησαν, 3. pl. a. 1. m. verbi ῥίπτομαι, *corroboro* : f. ῥίψω. a. 1. ἐρίφησα, *tanquam* à ῥίφω.

E'ρίφθαι, perf. inf. pass. ἐρίφθαι, *corroboratus,* a. 1. ind. pass. ἐρίφθη, 2, pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

E'ρίφθαι, σθω, *vide* : & in pl. ἐρίφθω, *vaticinatus,* perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

E'ρίφω, a. 1. Ion. ab ἐρίπτω, f. ψω, *agris, dolens eo* : quod vide.

E'ΡΥΘΗ, sive, ἴερυ, ης, ἡ, *vas* : q. à ῥίω, *fluo.* hinc ἐρύθεια, ῥύθη, & ἐρυθήϊος, α, ον, *testudineus.*

E'ρύκω, Ion. pro ἐρύκω, *mitto.*

E'ρύω, f. ῦσω. Æol. verbi ἐρίπτω, *affligo eo* : quod vide.

E'ρύγδα, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρύγω, *rudo,* f. ξω. a. 2. ἤρυγον.

E'ρύγμαλέος, pro ἐρύγμαλος, *gravior heros* : vel *crudelis vir* : ab ἐρύγω, *rudo.*

E'ρύδην, *literas,* præt. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, *custodio.*

E'ρυθαίνεν, *rubebas,* 3. sing. imperf. pass. ab

E'ρυθαίνω, *rubefacio.* f. ανῶ. a. 1. ἐρύθηνα. Th. ἐρυθρός, ά, όν, *ruber.* hinc ἐρύθημα, *rubefacio.*

E'ρύθηα, ας, & dat. Ion. ῃ, ἡ, *ERYTHEA,* insula : nomen propr. loci.

E'ρύθην, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω· quod vide.

E'ρυθρὸν, *rubeo.* Th. ἐρυθρός, ά, όν, *ruber.*

E'ρυθριάασαν, *rubefactam,* ejusd. præt. part. f. g. Poët. pro ἐρυθριασσάσας.

E'ρυθριάσσω, *rubefacio,* ab eod. th.

E'ρυθρίαται, gen. pl. ab ἐρυθρίαι, *incolæ urbis,* cui nomen ἐρυθραί, ᾶς, ἡ. Forte scribendum E'ρυθραῖαι, genit. Ion. pro E'ρυθραΐδων, ab E'ρυθραί.

E'ρυθρόβαν, ᾶνος, *ERYTHRÆUS, ruber* : ab

E'ρυθρός, ά, *RUBER,* & inf. g. ὁ ab ἐρύθω, *ruber.*

E'ρυκακέειν, *coercere,* præf. inf. ab

E'ρυκακέω & ἐρυκάνω, idem quod th. ἐρύκω, *inhibeo,* f. ξω.

E'ρυκάνω & ἐρυκάκω, Dor. pro ἐρύκω, præf. inf. &

E'ρύκω, 3. sing. præf. opt. ab

E'ΡΥ'ΚΩ, *inhibeo, contineo, impedio,* f. ξω. p. χα.

E'ρυμὸς, pro ἐρυμὸς, ὁ, τὸ, *munimen, præsidium, munitio* : ab ἐρύω, *servo, trahe.*

E'ρύμου, per Syncop. pro

E'ρύομαι, *custodio, servo* : f. ὑσόμαι. p. ὄρυμαι.

E'ρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio.*

E'ρυσσάμην, *eripere,* pro ἐρυσάμην, Ion. inserto σ, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *trahe.*

E'ρύσσατο, 2. sing. a. 1. m. opt. ab eod. verbo.

E'ρύσσατ, Æol. pro ἐρύσατο, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, *trahe.*

E'ρυσσαν, Ion. pro ἔρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic & ἐρύσσαντο, *traxerunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

E'ρυσσήρυσσι, per Metaplasm. pro ἐρυσσήρυσται, *currum trahentes* : ab

E'ρυσσήρυστος, *currum trahens* : ab ἐρύω, *trahe,*

trahe. & *ἕρπω*, *ἑλκύσω*, *ωι*, *currere.*

E'ρύσσας', pro *ἐρύσσασα*, a. 1, part. f. g. ab *ἐρύω*, *trahe.*

E'ρύσσε, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

E'ρυσθαι, pro *ἐρύεσθαι*, vide *ἐρύομαι.*

E'ρυσίπη, ης, ἡ, *rubigo*: item *vitium ſpeciei*, quo ſpicæ fiunt marcidæ, & in fœtidum pulverem friabiles. Them. *ἐρεύθω*, *σω*, *ruber.*

E'ρύσσιμος, ος, ον, herbæ & ſeminis genus: ab *ἐρύω*, *trahe.*

E'ρυσσώλοφ, ος, ὁ, ἡ, *caſtos urbis*: ab *ἐρύω*, *cuſtodio*, & *λόφος*, Poët. pro *πόλις*, *urbs.* Poteſt etiam exponi, *quæ urbes vaſtat*; nam *ἐρύω* tam ſignificat *ἐλαύνειν*, quam *φυλάττειν.*

E'ρυσσώλοφ, *extrahens*, a. 1. part. m. gem. *ας.* ſic *ἐρύσσασα*, pro *ἐρυσᾶ*, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Ion. ab *ἐρύω*, *trahe.*

E'ρύσσομεν, *trahemus*, 1. pl. f. 1. act. vel per Syncopen pro *ἐρύσσομεν*, 1. pl. a. 1. ſub. ab eod. verbo.

E'ρύτ', pro *ἐρύσσε*, *extraxit*, quod pro *εἵρυσε*, 3. ſing. imperf. verbi *ἐρύομαι*, Poët. Sync. pro *ἐρύσατο*, *cuſtodit.* Th. *ἐρύω*, *trahe.* Sunt qui velint eſſe a. 2. m. per Sync. pro *ἐρύσατο*, ejuſd. verbi.

E'ΡΥΤΩ, *trahe*, *cuſtodio*, *ſervo*: imperf. *εἴρυον*, (pro augmento ε poſt ε recipiens,) f. *ύσω*, a. 1. *εἴρυσα*, p. *εἴρυκα*. perf. paſſ. *εἴρυμαι*, a. 1. paſſ. *εἰρύσθην*, a. 1. m. *εἰρυσάμην*. inf. *εἰρύσασθαι*, Poët. pro *ἐρύσασθαι.*

E'ρύ', pro *ἔρυσο*, *veni*, præſ. imperat. ab *ἔρχομαι*, *ſequor.*

E'ρύθρ', ος, ὁ, *pedis*: ab *ἐρίω*, *ἐρῶ.* Eſt etiam *εἰρεθρ'.*

E'ρχαται, *comprehſi ſunt*, Ion. pro *ἐλήφθησαν*, 3. pl. perf. paſſ. Sic *ἔρκται*, pro *εἰλήφθαι ἔσται*, 3. pl. plaſq. p. paſſ. Ion. verbi *ἕλκω*, *arceo*: f. *ξω*, p. *εἴληχα*, perf. paſſ. *εἴλημαι.*

E'ρχατόωντο, *prohibebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. & Poët. pro *ἐρχατόωντο*, verbi *ἐρκατόω*, *obſepio*, *includo*: quod ab *ἔρκος*, *ſepes*, *ſeptum.* Th. *ἕρκω*, *includo.*

E'ρχατο Ion. pro *ἤρκτο*, *accedo*, & in pl. *ἤρχατο*, & in dual. *ἤρχασθον*, præſ. imperat. verbi *ἔρχομαι*, *venio*, quod vide.

E'ρχε, Dor. pro *ἤρκτο*, præſ. imperat. vide *ἔρχομαι.*

E'ρχεσ', pro *ἔρχεσθε*, quod vide.

E'ΡΧΟΜΑΙ, *venio*, ro: ſub. *ἤρχομαι*, imperf. *ἠρχόμην*, η, ετο. f. *ἐλεύσομαι*, a. 2. *ἦλθον*, & per Sync. *ἄλθον*, ες, ε. a. 2. imperat. *ἐλθέ*, Att. pro *ἐλθὲ*, ἔτω, & ὄντω, &c. σ pro ς accipiens apud LXXII. a. 2. ſub. *ἦλθον*, ες, ε. a. 2. inf. *ἐλθεῖν*, a. 2. part. *ἐλθὼν*, *ὖσα*, ὸν. præt. m. *ἐληλύθω*, Att. *ἐλήλυθα*, & *εἰλήλυθα*, ab imuſ. *ἐλύθω*. inf. *ἐληλυθέναι*. part. *ἐληλυθὼς*, & *εἰληλυθὼς*. plaſq. p. *ἐληλύθην*, ης, ει. Hinc *ἐπήρχομαι*, *advenio*. *ἔπαρκτ*, *ἐπήρκτω*, ὸς, ὁ, *advena*, *externus*. *ἀφήρκτ*, ὸς, ὁ, idem.

E'ρχόμεσ', Dor. pro *ἐρχόμεθα*, *ibimus*, 1. pl. f. 1. ab *ἔρχομαι*, *venio.*

E'ρχθ', Dor. pro *ἔρχει*, f. 1. ejuſd. verbi.

E'ρῶ, *dicam*, f. 1. vel 2. verbi *ἐρέω*, *dico*: hinc & *ἐρῶ*, contracte *ἐρῶ.*

E'ΡΩΔΙΟΣ, ὁ, ἡ, & *ἐρωδιός*, ὸς, ὁ, ἡ, *ARDEa*, avis ſpecies: q. ab *ἔρως*, *amor*: quia venerea avis.

E'ρῶε, *quieſce*, præſ. imperat. ab

E'ΡΩΕΩ, f. *ήσω*, p. *ηκα*, *ω*, *ſtuo*, *impedio*, *ſector*, *ceſſo*, *retrocedo*, *inhibeo*, *repello.*

E'ρωή, ῆς, ἡ, *impetus*, *remiſſio*, *ceſſatio.* Th. *ἐρέω.*

E'ρωήσω, *fluxi*, 3. ſing. f. 1. act. ab *ἐρέω.*

E'ρωμένιον, dat. pl. *ἐρωμενίοις*, genit. pl. ab

E'ρωμενίος, ίου, ὁ, ἡ, *amatorius*: ab *ἔρως*, *amor*: quod ab *ἐράω*, *amo*, & *μανία*, ας, ἡ, *furor.* Th. *μαίνομαι*, *inſanio*: p. m. *μέμηνα.*

E'ρῶν, όντος, & in 3. pl. *ἐρῶνται*, præſ. part. ab *ἐράω*, *amo.*

E'ρως, ωτος, ὁ, *amor.* Th. *ἐράω*, *amo.*

E'ΡΩΤΑΩ, *interrogo*, *oro*: f. *ήσω*, p. *ἐρώτηκα*, a. 1. *ἠρώτησα*. perf. paſſ. *ἐρώτημαι*. Hinc *ἐρώτημα*, *ατος*, τὸ, *interrogatio*, *quæſtio.* *ἐρώτησις*, εως, ἡ, idem.

E'ρώτᾱν, *interrogare*, Ion. pro *ἐρωτᾶν*, ab *ἐρώτημα.*

E'ρωτηθείς, θέντος, *interrogatus*, a. 1. part. paſſ. & in f. g. *ἐρωτηθείσα*. Sic *ἐρωτήσασα*, θέντος. a. 1. part. act. verbi *ἐρωτάω*, quod vide.

E'ρώτημα, *ατος*, τὸ, *interrogatio*, *quæſtio*: & E'ρωτησιμογνώμις, ὁ, *interrogativus*: & inde E'ρωτησιμογνωμικῶς, *interrogative*, adv. & E'ρώτησις, εως, ἡ, idem quod *ἐρώτημα*, item *ipſa interrogandi actio*: omnia à perf. paſſ. verbi *ἐρωτάω*, *interrogo.*

E'ρωτύλος, Anacreon vocat *parvos Amores puellos*: ab *ἔρως*, *ατος*, ὁ, *amor.* Th. *ἐράω*, *amo.*

E'ρωτικὸς, ὴ, *amatorius*: &

E'ρωτικῶς, adv. *amatorie*: &

E'ρωτίς, ίδος, ἡ, *amicula*, *ſortillum*: ab *ἔρως*, *ατος*, ὁ, *amor.* Th. *ἐράω*, *amo.*

E'ρωτοπαίγνιον, dat. pl. Ion. ab

E'ρωτοτόκος, ον, *amorem pariens*: ab *ἔρως*, *ατος*, ὁ, *amor*, (quod ab *ἐράω*, *amo*,) & *τίκτω*, *pario*: p. m. *τέτοκα.*

E'ρωτύλος, ον, *amatorculus*, *parvus amator*; *amatorius.* Th. *ἐράω*.

E'ρωτῶ, ῶντος, & in pl. *ἐρωτῶντι*, *ἐρωτώντων*, præſ. part. act. verbi *ἐρωτάω*, quod vide.

E'ρωτῶ, *interrogo*, 1. ſing. præſ. opt. paſſ. *ἐρωτοίμεθον*, *ἐρώμην*, *ἐρωτοῖτο*, ῶ, verbi *ἐρωτάω.*

E'ς, *mittito*, a. 2. imperat. verbi *ἵημι*, *mitto*: f. *ἥσω*, p. *εἶκα*, a. 1. *ἧκα*, a. 2. *εἷν.*

E'ς, Poët. & Att. pro *εἰς*, *in*, quod vide. *ἐς φάος*, *in lucem.* *ἐς πλέον ἔρχεσθαι*, *navigationem exhibere.*

Ἐσσυμένως, Ion. ὁ, ὁ, intercessatus: ab ἴημι, ἐσσυμένω, mutatio.

Ἐσσυμένῳ, σθαι, ας. 1. part. m. ab Ionico ἐσσυμένω, quod ab ἴημι pro ἵημι, & ἐσσυμένω, ας. 1. Ionice. Inde ἐσσυμένῳ. Th. ἐσσυμένω, velo.

Ἐσσώθεν, ἐσ, f. ἔσω, conficio: ex ἐσ, & θεν, abeo, f. ἔσω, vado.

Ἐσσωθέει, σάτεον, ejusd. 3. sing. & 2. opt. Mol.

Ἐσσωνίζω, jaculo ut aliquem jaculer: quod ab ἐσσωνίζω, jaculor. Them. ἔσσω, σίζω, i, jaculum.

Ἐσταάσιν, morem gerere, obtemperare. Th. ἑάω, audio.

Ἐσταλάμοι, exsilio. Th. ἅλλομαι, salio: f. ἅλλομαι, ας. 1. m. ἰκλάμην.

Ἐσταλπίζων, ἔτιγξεσαν, 3. pl. imperf. verbi Ἐπαλπίζω, tuba cano: f. σω. Th. σάλπιγξ, γγος, ὁ, tuba.

Ἐσταλέετο, instituerat, Dor. pro ἐσταλεῖτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel ut alii per Sync. pro ἐσταλέατο, imperf. aut ἐσταλέατο, ας. 1. m. verbi ἐσταλάομαι parentis augmento.

Ἔστας, per Syncopen pro ἔστασαν, erant, 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμί, sum.

Ἔστατ, misterunt, 3. pl. ας. 2. ἦν, verbi ἵημι, mitto: Vide Ic.

Ἔστατι, 3. sing. ας. 1. act. à Ἐστάω, f. ασα, idem quod Ἐστάω, moveo.

Ἔστατον, Ion. pro ἔστατον, 3. pl. ας. 1. m. verbi ἵστημι, seu ἵω, istano: ας. 1. ἔστατα.

Ἐστάτωσι, putrefactum sum, ας. 2. pass. à στάω, putrefacio: f. στήσω. ας. 2. ἐστάτων, & ἐστάτον. p. m. Ἐστάτω.

Ἐστάφοντι, impressionem in aliquem facere. Th. ἐστάφω, pulso.

Ἐστάφοντο, Βοιωτ. pro ἐστάβοντο, 3. pl. ας. 1. pass. ἐστάφθεν, verbi Ἐστάζω, idem quod Ἐστάω, quod à στάζω, fervo. Th. στάζω, fulvum.

Ἐστάωσα, servavi, ας. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐστβάλλειν, immittere, irrumpere. Them. βάλλω.

Ἐστβάτην, pro ἐστβάτην, ας. 2. pass. ac. pl. num. ab ἐστβάτω, ingredior. Th. βαίνω, ω: f. βήσομαι. ας. 2. ἔβην. ας. 2. pass. βάς.

Ἐστβήσετο, extinctus, 3. sing. ας. 2. act. & ἐστβήθεν, extinctus fum, ας. 1. pass. verbi ἐστβήσω, exstinguo: f. ἐστβήσω. p. ἐστβήκα. & Ἐστβῆναι, incendi, ας. 2. act. à ἐστβῆμι, quod ad ἐστβήσω refertur. Alii dicunt ας. 2. act. esse ἔστβην, verbi ἐστβάω. Th. ἐστβήσω, exstinguo: f. ἐστβήσω. p. ἐστβήκα. ας. 1. ἐστβήσα. ας. 1. pass. ἐστβήθην. f. r. pass. ἐστβήσομαι.

Ἐστβιβάζων, interponere in, introducere, quod à βιβάζω, admitto. Th. βιβάω, ω.

Ἐστβλήτ, ας. 2, ingressi. Th. βάλλω, facio: p. βέβλω.

Ἐστβλῆτ, Ion. & Poët. pro ἐστβλῆναι, insistere. Th. βλάω, ω.

Ἐστβρίσει, fidentes, Dor. pro ἐστβρίσαντες, part. ab ἐστβρίω.

Ἐστβρίσθε, fidentem, Dor. pro ἐστβρίσθην, 3. pl. præt. sub. m. ab ἐστβρίσομαι, fido: Dor. ἐστβρίσθη. f. 1. m. ἐστβρίσθη.

Ἔστεαν, ετο, Ion. pro ἔσαν, 3. sing. f. 1. verbi εἰμί, sum: f. ἔσομαι, ῃ, ται.

Ἐστεβάλετ, 3. pl. ας. 1. pass. ἐστεβάλθεν, cessi: verbi ἐστεβάλομαι, cedo: f. ἐστεβήσομαι, p. ἐστεβάσμαι. Th. βάλλω, cedo.

Ἔστεῖ, ετον, Att. pro ἔστον, 2 sing. f. 2. verbi εἰμί, sum.

Ἐστείμι, ingredior, præs. ind. ab ἴω, pro εἶμι, & εἶμι, eo.

Ἐστείωσεν, excusserit, 3. sing. ας. 1. m. à Ἐστέω, quatio: f. Ἐστέω. p. Ἐστέωκα. ας. 1. ἐστέωσα.

Ἐστείωτο, ας, ας, ας. 1. ind. pass. à perf. pass. Ἐστέωμαι. ab ced. th.

Ἐστέκω, Dor. pro ἔστηκα, 3. sing. f. 1. verbi εἰμί, sum. Dores enim circumflectunt f. act. & m. ut ἑστήκω, vel ἑστάκω, ἑστῆς, ἑστᾶτι.

Ἐστεχθεῖν, fubire, in mentem venire, ας. 2. inf. ex ἔθι, Att. ἴθι, & th. ἰσχέμεν, venio: ας. 2. ἔλθον.

Ἐστεχθέλτ, ἔσσα, ἴτ, illatus, a, um, ας. 1. part. pass. &

Ἐστεχθέλτ, perf. Inf. pass. ab ἴτ & ἐστέω, Ion. pro ἐστέω, verbi inus. fero: f. ἔσω. p. ἐνήνεχθα. præt. pass. ἐνήνεγμαι. Att. ἐνήνειγμαι, in inf. ἐνηνεῖχθαι. Vide ἐνέγκω, ας. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, fero: ας. 2. act. ἤνεγκα.

Ἐστέλαεν, advolavit, 3. sing. ας. 2. m. Vide ἐστέλαν, ω, am.

Ἐστεγκάδεν, includere: ab ἴτ & ἰσχέμεν, idem quod ἰσχω, seu ἔχομαι, arceo.

Ἐστεκάτεσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ἐστέλω, onero: f. ἔσω. p. ἔσμαι. ἐστέλαν Ion. ex 3. sing. ἐστέλατο, inserto α ante τ, & tenui, quæ præcedit, conversa in aspiratam.

Ἐστεκήκει, 3. sing. plusq. p. m. à Ἐστέκω, præt. m. sum apertus, dia, ctum. Th. Ἐστέκω, serpis purgo: f. αμαι.

Ἐστέναι, f. 1. inf. &

Ἐστέναν, 2. pl. f. 1. verbi εἰμί, sum.

Ἐστέτατ ἀπολέσθαι ἄνδρα, redeunte anno. Forte legend. ἐστέτατ, ἐς ἐνιαυτὸν ἀπολέσθαι, donec alio anno. Vel lege, ἐστέτατ, ἐς ἐνιαυτὸν ἀπολέσθαι ἄνδρα, ἐς τὸν ἐστέτατ, in sequentem ac novum annum.

Ἐστέω, concutiam: ας. 1. ind. pro ἐστέωσω, à Ἐστέω, moveo, agito. Th. Ἐστέω, quatio: f. Ἐστέσω.

Ἐστέωσεν, σι, Dor. pro ἐστέωσαν, f. 1. verbi εἰμί, sum.

Ἐστήκειν, 2. ας. 1. ind. pass. à Ἐστέκω, seu Ἐστάω, cedo.

Ἐστήκην, εἶναι, ἐστάς, ingredi, Th. ἵστημι, bebo; item τάω.

Ἐστίχων,

Σ'εἰρομαι, Ion. pro ἐρέσσω, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ex εἰρ, verbi ἐρέσσω, f. ἐρέσσω, *fundo*, tanquam à ῥώω.

Σ'ειρε, ειρε, 2. ſing. 3. 1. Ionicum, verbi εἴρω, *ſum*.

Σ'εἰσάδδω, Boeot. pro ἐσάγω, 3. pl. a. 1. paſſ. à σαγέω, ſtatuo inſtar. Th. σαγὴ, ſtabulum.

Σ'εἶσε, immiſit, 3. ſing. a. 1. ab ἴημι, pro ἔπεμψε *immiſit* : ab ἵημι, *mitto* : f. ἧκα, a. 1. ἧκε.

Σ'εἷσεν : 3. ſing. a. 1. m. verbi ἕδνημι, *inſilio* : ab εἶς & ἄνημι, *ſalio* : f. ἐπάνημι, a. 1. m. ἐπᾶνα.

Σ'εἵσσω, ω, ι, *indicavi*, a. 1. ind. act. à σείω, *ſignifico* : f. ἀσσ. p. σεῖκα. a. 1. ἐσήκασα, & ἐσήκασσα. Th. σῆμα, *ſignum*.

Σ'ὲ, pro ἐμὲ, ob ſequent. aſpirat. ab ἐμὲ, *me*.

Σ'ἕϑεν, *miſſi*, a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto* : a. 2. pr. a. 2. m. ἵμαν, ἵον.

Σ'ἑϑεν, ἕνος, ὁ, Dor. pro ἑϑὼς, ῶνος, ὁ, *veſtis*. Th. ἵω, *induo*.

Σ'ἕϑεν, præſ. inf. ab ἵζω, *conſido*.

Σ'ἑϑεύς, ἑϑεῦ, *indutus*, perf. part. tanquam ab ἑϑέω, quod ab ἑϑὼς, *veſtis*. Th. ἵω, *induo*.

Σ'ἑϑὼς, ῶτος, ὁ, *veſtis* : in acc. ἑϑῶτα & Σ'ἑϑῶτις, τος, ἡ, *veſtium* : ab eod. th.

Σ'ἕϑω, εδω, præſ. imperat. act. & Σ'ἔϑων, *edere* : præſ. inf. ab Σ'ἔϑω, *edo* : præſ. ſub. ἐϑέω, ῃς, ῃ. 3. plur. ἐϑέουσι, imperf. ἤϑεον, ες, ε. f. ἐϑέωσι. p. ἐϑήκω. Th. ἔδω, idem.

Σ'ΕΘΛΟΣ, ὁ, ου, ῳ, ον, ε, ιον, dat. pl. Ion. ἐϑλοῖσιν.

Σ'ΕΘΛΟΣ, ὁ, ου, ῳ, ον, ε, ιον, *bonitas*, à præced.

Σ'ἔϑω, Poët. & Ion. pro εἰσάγω, *inſilvit*, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐϑέω, *inſilio*. Th. ἔδω, ſeu ἵω, *ſalio*.

Σ'ἔϑων, pro ἐστὶν, *eſt quando*.

Σ'ΕΙΟΝ, vel ἐϑέω, *comedo* : f. ἔσω. p. ἐσκα.

Σ'ἔκω, a, ε, impetrat. m. ab ἵημι, *mitto*. a. 2. ἧν, ε. 3. m. ἵμαν.

Σ'ικάδε, Dor. pro ἐσιγάδε, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. à σιγάω, *file*, *tacto* : f. ἔσω.

Σ'ικάνω, *inſpicio* : ab εἰς & ἰκάνω, *video* : f. ἴξω. a. 2. ἶδον & ἴδον.

Σ'ικάνω, pro εἰσίδω, a. 2. inf. &

Σ'ικέσ, *inſpexerit*, Poët. pro εἰσίδῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. &

Σ'ικάνω, a. 2. part. ab εἰκάνω, quod vide.

Σ'ικάνω, *immittere*, *inſerere*, præſ. inf. ab ἰκάνω, ab ἵημι, *mitto*, vel ἵμαι pro ἶμαι, εο.

Σ'ίκαρνε, 3. ſing. a. 1. m. à Σίκαρνος, ſeu Σίκαρος, *navis*, *ſcaph*.

Σ'ίκε, ικες ὁ, *deſiderium*, *cupiditas* : ab ἵημι, *cupio*.

Σ'ικάς, ἀδος, ἡ, *Calendæ Januarii*, ſeu *dies ille in quo veteres magiſtratus apponebant Aſiæ* ; item *Secta quæ inde ſumſit originem* ; *Sodalitium ex ſectæ ejuſdem ſectatoribus* : ab εἰκάς, *ingredior*. Th. ἴω, vel εἶμι, εο.

Σ'ίκασε, 3. ſing. imperf. act. à σείκω, *file* : f. ἴσω. p. σεῖκα.

Σ'ικασμένος, *ſoſtus*, ſum, perf. paſſ. verbi σείκω, *file* : f. ἴσω. p. ἐσίκασμαι. a. 2. act. ἐσικασόμην. a. 1. paſſ. ἐσικάσθην.

Σ'ικάσσατο, *condidit*, pro ἐσίκασσε, 3. ſing. a. 1. m. verbi σίκασσω ex εἰκ, ς & κάσσω, pone : f. ἴσω. a. 1. m. ἴσ μαν, σω, το.

Σ'ικασται, *fodi* : perf. act. &

Σ'ικάφϑαι, a. 2. paſſ. à σκάπτω, *fodio* : vide ὑποσκάπτω.

Σ'ικεν, εσαν 3. ſing. imperf. Ion. pro ἦν, ab εἰμὶ, *ſum*.

Σ'ικλάσϑη pro ἐσκλάσϑη, *diſperſa*, 3. ſing. a. 1. ind. act. à σκεδάω, *diſſipo*, f. ἄσω.

Σ'ικάσσεται, *conſideravi*, perf. paſſ. verbi σκέπτομαι.

Σ'ικαψάμενος, adv. *conſideratè*, *circumſpectè*, à præced.

Σ'ικάδδαται, *inſtructi ſunt*, Ion. pro ἐσκεδάσϑαι ἐσὶ, 3. pl. perf. &

Σ'ικάδδατο, Ion. pro ἐσκεδάσϑαι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. paſſ. verbi σκεδάζω, *paro*, *inſtruo*. Th. σκεδάω, *vas*.

Σ'ικεδασμένος, *paratus*, perf. part. paſſ. ab eod. verbo & them.

Σ'ικεδάσμενος, perf. paſſ. à σκεδάσμενος, *vaſa exſtrudo* ; item *struo*, *molior* : à σκέδω, *vas*, & ἄρω, *capias*, *inſpicias*.

Σ'ικέδασσεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. à σκεδάω, *commoror*, *habito*. Th. σκέδη, *tabernaculum*.

Σ'ικέδασσαν, *diſpergebantur*, 3. pl. imperf. paſſ. à σκεδάννυμι, in paſſ. σκεδάσσομαι, imperf. ἐσκεδάσσοντο. Th. σκεδάω, *diſſipo*.

Σ'ικείρων, 3. ſing. imperf. act. &

Σ'ικείροντο, 3. pl. imperf. act. à σκείρω, *ſalio*. Th. σκαίρω, idem.

Σ'ικλῆν, ῆς, ῆ, *exaruit*, *mortuus ſum*, a. 1. ind. verbi σκλάω, quod à σκλάω, per Sync. pro σκλάω. p. ἐσκλακα, part. ἐσκλακὼς, & ἐσκλακὼς, *aridus*. Th. σκλάω, *exſicco*, *exarefacio*.

Σ'κοπέειν, *impertare*, a. 1. inf. act. ab ἐς in pro εἰς & κοπέζω, *porto* : f. ἴσω. Th. κοπὶς, *cura*.

Σ'κεν, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram* : verbi εἰμὶ, *ſum*.

Σ'κεπάρνοισι μη, *ne irritaſſi*, veluti conſeſto allio ; vel *ad lachrymas coegiſti*, tanquam ictrito, à σκεπάρνω, *allio pasto*. Th. σκέπαρνον, *allium*.

Σ'κεπτόμεϑα, ες, ε, a. 1. ind. paſſ. à σκεπτέζω, f. ἴσω. p. ἐσκέπκαι. perf. paſſ. ἐσκέπμαι. Th. σκέπτομαι, *conſidero*.

Σ'κέπτεο, *intuere in rem aliquam prospicias*. Th. σκέπτω, *inclino caput*, f. ψω.

Σ'κεπτόμην, 3. ſing. imperf. verbi σκέπτομαι, *conſulor* : f. ψω. p. ἔσκεμμαι. a. 1. ἐσκεψάμην.

Ἐσθλὸς, ὁ, nomen viri *doctum*. Hebr. *princeps*.

Ἑσθλὸς, Dor. pro ἐσθλὸς, *bonus*.

Ἑσθλὸς pro ἐσθλὸς, *bonus*. Dor. vid. præced.

Ἑσμαράγησεν, 3. sing. a. 1. act. à σμαραγέω, *fragorem edo* : hinc σμαραγισμὸς, idem.

Ἑσμάσσων, *imprimo*, Th. σμάω, *abstergo*, *tergo*.

Ἑσμὲν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἑσμὶ μὴν, ἐκτρῦσε *sum*, perf. pass. à σμάω. f. ξω. idem quod σμάω, *abstergo*.

Ἑσμὶς, ἡ, ὁ, *examen apum* : ab ἵω, *mitto*. Ab enim agmen quod emittitur natali sede.

Ἑσ, vel ἴσθι, ἔστω, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἑσόδιος, seu ἐσόδιος, ὁ, *ingressus*, *vestigial*, ab ἐς pro εἰς *in*, & ὁδὸς, *via*.

Ἑσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἰκίζω, *domum*.

Ἑσσυμαι, 3. pl. f. 1. opt. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἑσσὶ, 2. pl. f. opt. ἰσσίμεν, ejusd. verbi.

Ἑσσομαι, ἐσσο, &

Ἑσσόμεθα, 1. pl. f. ἐσσίμεθα : &

Ἑσσὶ pro

Ἑσσυμαι, ἐσσαι, 3. pl. f. 1. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἑστάθομαι, *insficio*. Th. ἵσταμαι, *video* : f. ἱστάσομαι. p. ἕστασμαι.

Ἑστάλεγον, ὁ, τὸ, *fæculum* : à præced.

Ἑστάμεν, præt. inf. ab

Ἑστάμεν, *allicio*. Th. ἵστημι, *video*.

Ἑστάς, & ἱστὰς, Dor. pro ἱστὰς & ἱστὰς, 2. & 3. sing. &

Ἑστάσιν, pro ἱστᾶσιν, 2. pl. verbi ἵστημι, *intueor*. Th. ἵστημι, *video*.

Ἑστάσμαι, Dor. pro ἱστάσμαι, 1. pl. ejusd. verbi.

Ἑστάτε, præt. part. act. in pl. ἱστάτε & ἵστατε &

Ἑστάτην, 3. pl. ind. act. ab ἵστημι, *intueor*.

Ἑστέαμι, f. ἑστήσω. Dor. pro ἱστάμι, 1. ἱστήσω, f. 1. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἑστορέοντα, 3. sing. a. 1. m. à ἱστορέω, *communisco*, *doceor*, *cognosco* : f. ἱστήσω. p. ἑστόρηκα. Th. ὤστε, *sapio*.

Ἑστὸν, ἰδέσθαι, *video*, f. 1. m. ex εἶδε & ἰδέσθαι, *video*.

Ἑστρωμένα, perf. pass. à στρώννυμι, *sterno*, *dilapido*, Th. στρώω, *sterniam instruo*, *vestio* ; item, *fabula*, &c.

Ἑστρωμένος, *exmulatus*, præced. part.

Ἑστρώννυν, *sternebam*, 1. sing. imperf. act. ab eod. th.

Ἑστρωσε, *stravit*, perf. act. verbi στρώω, *verbo* : f. σω.

Ἑστυγέτην, 3. sing. a. 1. act. verbi στυγέω, *odero* : f. ἥσω. p. ἐστυγήκα.

Ἑστάθαι, *fixum esse*, perf. inf. pass. à στάω, *fero* : f. σω. p. ἐστάχα, 3. 1. ἐστάν, ἐσ. perf. pass. ἐστάμμαι.

Ἑστεφανωμένος, ὁ, ον, perf. part. pass. ejusd.

Ἑστεφανωσε pro ἐστεφάνωσε, *exulsit*, 3. sing. a. 1. m. &

Ἑστη, *exulsit*, 3. sing. a. 2. act. ἵστημι, *sto*, à στάω, *fero*.

Ἑστηκα, 2. 1. act. verbi ἵστημι, *fero* : f. στήσω.

Ἑστηκεν, *libavi*, a. 1. act. &

Ἑστηκθην, ης, η, *sacrificio placatus sum* : a. 1. pass. ab ἱστημι. 3. sing. perf. pass. ἱστηται, à ἱστία *libo*.

Ἑστιος, ου, ὁ, *VESPER*. Th. ἱστιάω, *vesper*.

Ἑστιος, adverbialiter, *vesperi*. à præced.

Ἑστιόδες, *HESPERIDES* : &

Ἑστιόθεν, *vespertinus*, *occidentalis* : ab

ΕΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *VESPER* : quasi ἐς ἑσπέρα, *dici finis*.

Ἑστιόμαι, *sequi*, Poët. pro ἵσπομαι, præs. inf. verbi ἵσπω, *sequor*.

Ἑστιὸς, *dicise*, 2. pl. imperat. præs. ab ἵσπω. *dico*, Poët. pro ἵσπω, a. 1. *dixi*.

Ἑστιόμην, *sequebatur*, Poët. pro ἵσπετο, 3. sing. imperf verbi ἵσπομαι, pro ἵσπομαι, *sequor*.

Ἑστιόδων, *festinabam*, 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, *festino* : f. σω. a. 1. ind. act. ἵσπευσα, ας, α.

Ἑστιλωμένος, ὁ, ον, perf. part. pass. à σπιλόω, *macolo* : f. ὥσω. p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, *macula*.

Ἑστλαγχνίδωμαι, σε, ται, *misericordia tactus fui*, 2. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, *misericordia moveor* : f. ἰσθήσομαι. p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνα, *viscera*, *commiseratio*.

Ἑστοιέω idem quod ἑστοιάω, *assisto*, *adsto*. Th. ποιέω, *facio* : f. ἥσω. p. ἑστοίηκα.

Ἑστρεμμὲ, pro ἱστρέμμεθα, *consequimur*, 1. pl. præs. ind. Poët. ab

Ἑστρεμαι, *sequor*, pro ἵσπομαι in opt. ἱστρεμμένος, part. ἱστρεμμένος. Th. ἵσπω, *sequor*.

Ἑστρεφε, ες, ε, *evulsi*, 2. 2. verbi στρέφω, *verbo*, hinc a. 1. inf. στρέψαι, part. στρέψας, & in a. 2. m. ἱστρεφόμην, a. 2. inf. στρέφθαι, part. στρεφθεὶς.

Ἑστρεφὸς, præt. m. à στρέφω, *festino* : quod vide.

Ἑστρέψατο, a. 1. act. verbi στρέφω, *flectere* f. ψω. ab eod. th.

Ἑστω, *loquor*, Poët. pro ἵσπω.

Ἑστωρ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. *sagitta exultationis*.

Ἑσυρε, ες, ε, *induit*, *fidere fecit*. a. 1. Poët. pro ἔδυσε, ab ὖω, vel ἰσπμι, *induo*. Vel ab ἵω, ἕσω ἵ, *fidere facio*.

Ἑσυρα, pro ἔσυρα, a. 1. inf. act. Poët. ab ὖω, vel ἵζω, *fidere facio* : vel a. sing. perf. pro ἔδυσα, ab δύω, perf. pass. verbi δύω, *induo*, vel *fidere*. Sunt qui velint ἔσυρα, pro ἔσυρα, *induxi* &, poni, q. ab ἵσπμι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἐανάβλω, Ionicè, ς. 1. part. f. g. pro ἐανάβλων, Poët; verbi ἐάω, seu ἐάνημι, indue.

Ἔανε, Poët. Syncope, pro ἔασαν, erant, 3. pl. imperf. verbi εἰμί, sum.

Ἔανε, 2. 1. part. act. Poët. pro ἔασα: & Ἐανέδυν, pro ἐανέδυσα, 2, 1. inf. m. ab ἐάω, indue, vel ἔδω edo.

Ἔαν, 3. sing. 2. 1. ind. act. vide ἐάω.

Ἐάνεια, ας, Ion. & Poët. pro ἐάσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμί, sum.

Ἐανύω, ἐδάσθη, seu ἐάσθη ει, Poët. pro ἐάσω, 2. sing. perf. pass. ἐάσμαι ab ἐάω, indue.

Ἐανύω, Poët. & Dor. pro ἐάσω, 3. sing. f. ἐάσμαι, verbi εἰμί, sum.

Ἔανυια, ας, 3. sing. f. pro ἐάσῃ, ejusd. verbi.

Ἔανδα, Poët. pro ἐάδασα, 2, 1. ind. act. in 3. pl. ἐάδασι: &

Ἐανδάνω, pro ἐάδασαν, 3. pl. 2, 1. m. à Ϝάδω, idem quod Ϝάω, agito, cieo.

Ἐανδάμην, perf. pass. pro ἐαδάμην, Ion. pro Ϝαδάμην: &

Ἐανδάνων, ανσίνουσα, pro ἐαδάνων, 3. pl. imperf. à Ϝάδομαι, Th. Ϝάω, agito.

Ἐανδε, -δεῖν, ὁ, νεκ, præcipuè apum, unde ἡ ἐανδη, id est, ἐαδίλιτε, scil. subdicta.

Ἔανι, ει, Poët. pro ἔᾳ, seu ἔᾳς, 2. sing. & Ἔανο, ουσι τε, Poët. pro ἐᾶν, præs. imperat. ab εἰμί, sum.

Ἔανν, gem. ον, pro ἐᾶν, quod Ion. pro ἐᾶσν, 2. sing. pluſq. p. pass. verbi ἐάω, seu ἐάνημι, indue: f. ἐάω, p. ἐάσμαι perf. pass. εἰμί, pluſq. p. ἐάσθην.

Ἐανύσω, futura: f. 1. m. part. pl. ab Ἐανύσω, ω, σι, futurus, α, ον, pro ἐαδάσω, in dat. pl. Ion. ἐανύσωσι, ab εἰμί, sum.

Ἔανυ, pro ἐᾶν, indue, 2. 1. imperat. act. verbi ἐάω, indue.

Ἐανύων, νίσσων, Ion. pro ἐανίων, ab ἐανίσσω, -ίσσομαι, Th. Ϝάνω, mitto, insero.

Ἐανύν, Ion. pro ἐανύς, sed usitatius ἐανύς, præs. inf. ab ood. th.

Ἐανύσι, σπερχνται, Bœot. & gem. ον, pro ἐανίσσονται, 3. pl. 2. 1. ind. pass. ab ἐανίσσω, verbi σάω pro Ϝάω, agito. Th. Ϝάω, idem.

Ἐανύμι, σαι, σαν, Poët. & per Metathes. pro Ϝάννυμι, perf. pass. &

Ἐανύμεθον, pro ἐανύμεθα, perf. part. pass. à σάω pro Ϝάω. Th. Ϝάω, agito.

Ἐανύμεν, adv. incitatè: à præced.

Ἐανύτ, pro ἐανύσαν, & hoc pro Ϝάννυμι, irrito, 3. sing. perf. pass. &

Ἐανυτο, pro Ϝάννυτο, 3. sing. pluſq. p. pass. à σάω, quod pro Ϝάω, agito. Th. Ϝάω, idem.

Ἔαρα, Poët. pro ἔᾱσα, f. 1. act. verbi ἐάω, sid. ἔᾱδα: 2. 1. ἔδω,

Ἐαραφίσκω, Ion. pro ἐαραφίζω, vitis: ἐαρα, perf. verbi ἐαραφίσσω, Ion. pro ἐαραφίζω, vinum. Th. Ϝάνω, mitto.

Ἔαρε, -ρεῖν, ὁ, ἡ, Ion. pro ἔαρον, insector.

Ἔαρ', pro ἔᾱρ, ος, 3. sing. ab εἰμί, sum.

Ἐᾶρα, ἔστε, Ion. Syncope, pro ἐᾶσαν, perf. verbi ἐάνημι, ἐάω.

Ἐᾶρεν, ἔστασαν, Bœot. Syncope, pro ἐᾶσαν, 3. pl. 2. sequentis

Ἐᾶρεν, ἔστασαν sum, 2. 1. ind. pass. Ion. & Æol. pro ἐᾶσαν, ab ἐάνημι, ἐάω.

Ἐᾶρις, ἔτιλλαν, 3. sing. imperf. verbi ἐᾶλλω, f. ἔω, stillo.

Ἐᾶρι, ιτι, per Syncop. pro ἐᾶσι, 3. sing. f. 1. verbi εἰμί, sum.

Ἐᾶσθω, præf. opt. act. verbi ἐάνημι, pro ἐάνημι, ἐάω: unde imperat. ἐᾶσθι, inf. ἐᾶσθαι, part. ἐᾶσθε.

Ἐᾶσεν, ἔστι, pro ἐᾶσεν, perf. act. verbi ἐάνημι, ἐάω: 2. 2. ἐᾶδον.

Ἐᾶσαν, ἔτιλλαντο, Ion. pro ἐᾶντο, 3. sing. pluſq. p. pass. ἐᾶσμαι à ἐᾶλλω, stillo: f. ἔω, p. ἐᾶσμαι.

Ἐᾶσκάθετο, Ion. Pleonasmo syllabæ σκα, pro ἐᾶτο, quod pro ἐᾶσθαι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi ἵζω, ἵζομαι, insidere: f. ἧδ. 2. 1. ἐᾶσα. p. m. ἐᾶσα.

Ἐᾶσκάθ', ἐᾶσκάθετ' ἔασεσθαι, pro ἐᾶσαν, quod Ion. pro ἐᾶσαθαι ἔσαι, 3. pl. perf. &

Ἐᾶσκάτο, Ion. pro ἐᾶσαθαι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi ἵζω, ἵζομαι.

Ἐᾶσκάω, ἐᾶσκᾶσα ἔσαν, 2. 2. pass. ab ἐᾶσκον, 2. 2. act. &

Ἐᾶσκάθεν, perf. act. à ἵζω, mitto, ἵζομαι: f. 2. ἐᾶσκάθον. perf. pass. ἐᾶσκάθην, 2. 1. pass. ἐᾶσκάθον.

Ἐᾶσκάθε, ἔστασαν, pro ἐᾶσκάθη, 1. pl. præf. verbi ἐάνημι, Poët. pro ἐᾶμεν, ἐᾶτε: unde & ἐᾶσεν, ἐᾶσαν, ἐᾶσσαν, inf. ἐᾶσθαι, opt. Sunt qui velint ἐᾶσκάθε, per Syncop. dici pro ἐᾶσκάθη, perf. act. verbi ἐάνημι.

Ἐᾶσκάθε, Ion. pro ἐᾶσαν, quod pro ἐᾶσαν, præf. inf. act. verbi ἐάνημι, ἐάω.

Ἐᾶσκάθ, ἔστασαν, Bœot. Syncope, pro ἐᾶσαν, 3. pl. 2. 2. act. ἐᾶσκον, ab eod. verbo.

Ἐᾶσκάτο, ἔστησε, per Syncop. pro ἐᾶσαθαι, perf. inf. ab ἐάνημι. Alii volunt esse præf. inf. ab ἐάνημι, ut ἐᾶσθαι, ex ἐάνημι.

Ἐᾶσκάτ', pro ἐᾶσκάτω, acc. sing. vel ἐᾶσκάτε, ἔστατε, nom. dual. à nom. ἐᾶσκάς, per Syncop. pro ἐᾶσκάδε, ἐᾶσκός, perf. part. act. verbi ἐάνημι, ἐάω.

Ἐᾶσκαον, ἔστασαν, & Dor. ἐᾶσκων, 3. pl. 2. 2. Poët. pro ἐᾶσκον, ab ἐᾶσκω, 2. 2. ejusd. verbi.

Ἐᾶσκάθων, Dor. pro ἐᾶσκάθον, 3. pl. 2. 1. m. Vel ſi aſpiretur ἑᾶσκάθων, per Syncop. pòmitur pro ἑᾶσκάθον, vel ἑᾶσκάθον, 3. plur. pluſq. p. ab ἵζομαι. Vel eſt 3. plur. imperf. act. pro ἐᾶσκάθον, ab ἵζομαι, pro ἐᾶσκάθω, ἐάω.

Ἐᾶσκάθον,

Ἀείσατον, Dor. pro ἄεισον, 2. sing. a. 2. m. verbi ἄειδω, &c.

Ἄεισε, Poet. 3. pl. præt. ind. ab ἄειδω. Poet. pro ἄεισαν, &c. Vel ἄεισαν, per syncop. ducitur pro ἤεισαν, 3. pl. perf. act. verbi ἄειδω.

Ἄεισον, 2. sing. imperat. act. ἀοιδὸν, ἄσμα, verbi ἄειδω, Poet. pro ἄεισον.

Ἄεισσε, contracte pro ἄεισαιδε, perf. pass. act. verbi ἄειδω, &c.

Ἀεικέστι, 2 pl. ind. præs. ab ἀεικὲς, ἔσσι. Sed Ἀεικὲς, ἐστὶ, 3. pl. imperat. præs. ind. ἀεικὲς ἔστω. Vide ΕΙΜΙ Β.

Ἀεικὲς, ἔσσι: adde πρὸ ἀ & εἰ.

Ἀεικέω, mitto, 2. 1. ind. act. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. f. ἀεικήσω.

Ἀεικήσαιμι, ου, ατο. 2. 1. m. ejusd.

Ἀεικήσεσκε, ἀεικήσουσι. 2. pl. imperf. act. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικέω ἐς. f. ἐσω. 2. 1. Poet.

Ἀεικὲς, ἀεικὲς, 2. sing. imperf. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. f. ἐσω. Th. ἐνεῖκε, ἀφαίρει.

Ἀεικὲς, confirmati sensi, 3. pl. 2. 1. ind. pass. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. f. ἐσω. 2. 1. ἀεικέσθαι, ας, ε. Th. ἀεικὲς, ἀδίκως.

Ἀεικέσσατο, ου. pret. ind. pass. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. f. ἐσω. 2. 1. pass. ἀεικέσθαι. 2. 1. ind. ἀεικίζεται.

Ἀεικέστε, Dor. pro ἀεικέσατε, 2. 1. ind. act. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. f. ἐσω. vel ἥσω. Th. ἀείκεε, ἀπῆγε.

Ἀεικὲς, 3. sing. imperf. pass. &

Ἀεικὲς, 3 sing. 2. 1. m. &

Ἀεικὲς, cinctum est, 3. sing. perf. pass. ἀμφὶ δὲ ἀεικὲς ἔσται, ου, ατο. à ἀεικὲς. ἀείκεο. Th. ἀείκεο, idem.

Ἀεικὲς, 3. sing. imperf. act. ejusd. th.

Ἀεικὲς, ἀείκεο, per apocopen. Poet. ου. 1. pro ἀεικὲς, ἄεικε, per Crasin pro ἀεικὲς, perf. pass. act. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. f. ἐσω. p. ἀεικέσθαι. 2. 1. Ionice.

Ἀεὶ, semper, 3. sing. 2. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἀεὶ, per syncop. pro ἀεικὲς, perf. act. &

Ἀείκεσσε, Dor. pro ἀεικὲς, 2. pl. perf. act. ab ἀεικὲς, &c.

Ἀείκεα, ἄεα, præsens, neutr. à perf. ἀεικὲς, verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. pract. m. ἀεικὲς. plusq. p. ἀεικέσθαι, & in 3. pl. ἀεικέσαν. Att.

Ἀεικὲς, ἀεικὲς. partt. perf. ab ἀεικὲς, &c. f. ἐσω. p. ἀεικὲς.

Ἀείκεν, 2. 2. ind. act. vide ἀεικὲς.

Ἀείκελος, & ἀεικέλιος, 3. sing. f. 2. act. & m. verbi ἀεικὲς, ἄεα, ἄεα more Dyrracheno ex perf. ἀεικὲς, verbi ἀεικὴς ὦ.

Ἀεικὲς, perf. part. &

Ἀείκεσσα, 3. sing. perf. pass. à ἀεικὲς, ἄεσται. f. ἐσω. p. 2α. perf. pass. ἀεικὲς, ἔσα, plusq. p. ἀεικέσθαι, ἔσα, &c.

Ἀείκεσσε, ας, ε. 2. ind. act. &

Ἀείκεσσε, ου, ατο. 2. 1. m. &

Ἀείκεσσε, 3. pl. 2. 2. ἀεικὲς, ab ἀεικὲς, &c.

Ἀείκεσσε, apud Sapph. pro Ἀρης, pro ἀεικὲς, ἄεσσε, perf. part. ejusd. verbi.

Ἀείκεσσε, 3. sing. perf. ejusd. verbi.

Ἀείκεσσε, Ion. pro ἀεικὲς, 3. sing. f. ἐσω. p. ἀεικὲς, ab ἀεικὲς, ἄεσσε, quod aiunt à præt. ἀεικὲς.

Ἀείκεσσε, ἄεσσε, 2. vocativ. &

Ἀείκεσσε, 2. 1. part. act. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. abbrevia, dempta, &c.

Ἀείκεσσε, ου, ατο. quotavis. &

Ἀείκεσσε, contracte pro ἀεικὲς, f. dor. p. ἀεικὲς. Sumit enim 2 pass ἐ loco augmenti: ab ἀεικὲς, &c.

Ἀείκεσσε, 3. sing. 2. 2. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. f. ἐσω.

Ἀείκεσσε, 2. dual. 2. 2. act. à ἀεικὲς, ἀείκεσε ὦ. f. ἐσω. 2. 1. ἀεικὲς.

Ἀείκεσσε, ordine tertio, 3. pl. imperf. pass. Poet. pro ἀεικὲς, verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. ab ejusd. thema.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε, ἄεσσε ἀεικὲς, Poet. seu Ion. pro ἀεικὲς, vel ἀεικὲς, 2. sing. plusq. p. ἀεικὲς, verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. ἀείκεσσε, ἄεσσε, ἀείκεσσε, ἄεσσε, f. ἐσω. perf. pass. ejusd.

Ἀείκεσσε, imperf. act. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. Eol. pro ἀεικὲς. Th. ἀείκεσσε.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε ἐστὶ, 2 1. pass. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. adsperio. Th. ἀείκεσσε.

Ἀείκεσσε, ἄεσσε ἰδίαις, dual. neut. præt. ejusd. &

Ἀείκεσσε, ἐὸν 2. dual. imperat. ἄεσσε, ἀείκεσσε. Poetice & pro ἄεσσε, dual. anom. imperf. ejusd. verbi.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε, 3. sing. imperf. verbi ἀεικὴς ὦ, ἀεικὲς. f. ἐσω. p. ἀεικὲς. Th. ἀείκεσσε, ἀείκεσσε.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε, perf. m. verbi ἀεικὲς, f. ἐσω. ἀείκεσσε.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε, partt. prat. m. superioris verbi.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε, 2. 1. ind. act. verbi ἀεικὲς, ἄεσσε. f. ἐσω. 2. 1. pass. ἀεικέσθαι.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε ἀείκεσσε, ἀείκεσσε, Dor. pro ἀείκεσσε, 3. sing. perf. pass. à ἀεικὲς, ἄεσσε. Alii volunt ἀείκεσσε, Dor. dici pro ἀείκεσσε, 3. perf. à ἀείκεσσε. f. ἀείκεσσε. idem quod ἀεικὲς.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε, ἄεσσε, verbi ἄεσσε, perf. pass. verbi ἀεικὲς, ἄεσσε. f. ἐσω.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε, ἄεσσε, 2. 1. ind. act. verbi ἀείκεσσε, castrametor, quod à ἀείκεσσε, exercitus & ἀείκεσσε, salum.

Ἀείκεσσε, Poet. pro ἀείκεσσε, 3. pl. imperf. verbi ἀείκεσσε, castra pono. Th. ἀείκεσσε, ἐστρατοπέδευον.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε ἀείκεσσε, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἀείκεσσε ἄεσσε. verbi ἀεικὲς, verto. f. ἐσω. p. ας. perf. pass. ἀείκεσσε.

Ἀείκεσσε, 2. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε ἀείκεσσε, 2. 1. pass. &

Ἀείκεσσε, ἀείκεσσε, 2. 1. imperf. act. à ἀεικὲς, ἄεσσε. f. ἐσω.

Ἀείκεσσε, ejusd.

Σφαδάζω, fut. άσω, verbi σφάδαξ, dilaceratus, f. ασμαι, p. ἐσφαδασ. Th. σφαδάζω, jacto.

Σφάζω, verbi σφάγω, pracis. m. verbi σφάω.

Σφάζω, confectus sum, perf. pass. & Σφαγμένος, perf. part. pass. verbi σφάζω, (σφάω, eadem haud cognita, sternere.

Σφάκελος, ου, ὁ, sing. plusq. p. pass. à σφάλλω, sternor f. ομαι, quod vide.

Σφάκελος, ου, ὁ, ind. act. verbi σφάλλω, vel inusit. σφάω, adde prafixum, f. σφάλω.

Σφαλάζω, dissilit, 3. sing. a. 1. ind. act. à σφαλάζω, f. ξω, diuritur stralle. Th. σφάλω, adstringo. f. σφάω.

Σφάω, ΕΔΤΟ, 3. sing. imperat. verbi σφάλλω, sum.

Σφαγιάζομαι, ῶμαι, ωμαι, 2. 1. m. verbi σφάζω, idem quod σφαγιάλω, lafanax sum. Th. σφάω, ας.

Σφάω, 3. dual. imperat. verbi σφάλλω, sum.

Σφαγεύς, έως, ὁ, slayer, lemonis: ab ἔω, mitto: nomen ἔως, ab ἔω, quia continet.

Σφάϊς, ἄϊος, ἄϊος, in f. g. ἰφάσω, perf. part. act. pro ἰσφαϊκώς, per Syncop. ἰσφαϊς, & per Crasin ἰφαϊς, ἄϊος, in gen. pl. ἄϊσσων, ab ἰφάω, fio.

Σφάσσεσθω, 3. pl. imperat. præs. ab σφάλλω, sum.

Σφάτες, nom. pl. ab ἰφάϊς, quod vide.

Σφάλλω, commixi sum, a. 1. pass. à σφάω, pro σφάλλω, misceo. Th. Cæm. agito.

Σφάλλω, fodiavit, 3. sing. imperf. verbi σφάλλω, f. ἔσω. Th. σφάω, prado.

Σφάλλομαι, prædari sum, imperf. act. verbi σφάλλω, fodio. ab eod. th.

Σφάσσω, σω, ν, intellexi, a. 1. ind. act. Att. pro σφάλλω, verbi σφάλλω, intelligo. f. σφάλλω ex σφάω, & ἔω, mitto, &c.

Σφάσσω, politus: ex ἰσ & ὄπιθεν, posterior.

Σφάγιον, ου, τὸ, jugulum sum, a. 2. ind. pass. ab ἰσφαγμαι, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, seu σφάζω, f. ξω jugulo. perf. pass. ἰσφαγμαι.

Σφαγιάζομαι, ejusd. perf. part. pass.

Σφάγιον, mallebant, 3. pl. imperf. act. verbi σφάλλω, mallo, f. ξω.

Σφαδάζω, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σφαδάζω, in globi modum rotundum facta, f. άσω. Th. σφάζω, globus.

Σφάλλω, ομαι, decrepta sum, a. 2. ind. pass. ab ἰσφαλμαι, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decrepo. f. αλῶ, pi ἰσφαλλω.

Σφάλλομαι, perf. pass. ab ἰσφαλμαι, perf. act. ejusd. verbi.

Σφάλλω, trucidavimus, 3. pl. a. 1. act. verbi σφάλλω, jugulo. f. ξω, p. m. ἰσφαγμαι.

Σφαραγίζω, sonum excitabant, imperf. verbi σφαραγίζω. Them. σφάλλω, sum.

Σφάραγος, decepti, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. ἄφθω.

Σφαραγίζω, strangulat, 3. sing. imperf. act. &

Σφαραγίζω, adstrictit, 3. sing. a. 1. act. verbi σφαραγίζω, stringo. f. γξω.

Σφάραγμος, obstupuit, 3. sing. a. 1. act. verbi σφαραγίζω, obstupeo. f. ἔσω. p. ἰσφαραγμαι. a. 1. pass. ἰσφαραγθῆναι. Th. σφαραγίζω, stridere.

Σφαραγθέντες, 2. pl. a. 1. ind. pass. &

Σφαραγμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo & th.

ΣΦΑΡΑ, ας, ἡ, focus, æra, crepita ex adstitio vinculi adhærens, unde Angl. a string.

Σφαραγὶς, ίδος, ἡ, Poet. idem.

Σφαραγὶς, ίδος, ἡ, focus, craticula. Th. ἰσφαραγὶς, focus.

Σφαραγὶς, ἄτος, ὁ, extremitas: &

Σφαραγὶς, ας, ὁ, Ion. pro eod. &

Σφάραγος, ου, τὸ, extremitas, item adv. ultimò. ab

ΣΦΑΤΟΣ, η, ον, extremus, ultimus: &

Σφαραγίδιον, pro ἰσφαραγίδιον. f. g. ab ἰσφαραγὶς, extremus: &

Σφάραγος, adv. extremè, ad extremum. Th. ἰσφαραγὶς, extremus.

Σφάω, 3. sing. a. 2. act. verbi ἰσφάω, habeo. f. σξω. p. ἰσφαγκα. a. 2. ἰσφάω. a. 2. sub. act. perf. pass. ἰσφαγμαι.

Σφάδλω, ας, ε, a. 1. ind. pass. &

Σφαγκα, perf. act. ab ἰσφάω. vide ἰσφάω.

Σφαγκατίζω, 3. sing. imperf. pass. verbi σφαγκατίζω, ασσω, à σφάω, habitus, Th. ἰσφάω, habeo.

Σφάγκα, perf. act. verbi σφάζω, finde. f. ἰσω. perf. pass. ἰσφαγμαι.

Σφάδλω, ας, ε, & in 3. pl. σφάδλασι, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Σφάλλω, a. 2. m. &

Σφάω, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἰσφάω, habeo. imperf. σφάω. vide ἰσφάω.

Σφάω, f. 1. verbi ἰζω, fidere facio, vel in, indue.

Σφάω, intrà, adv. cum. gen. &

Σφάσθω, intrinsecus: ab σφάω, in.

Σφάδλω, servatus sum, a. 1. ind. pass. verbi σφάζω, servo. f. σω. perf. pass. σεσωσμαι.

Σφάσθω, a. 1. act. ejusd. verbi.

Σφαγγίζω, docere, f. ἰσω. p. σεσαφηκα, à σαφὴς, temperatus: ex σαφὴς, seu σαφὴς, contracte σᾶς, sanus, & σφάω, mens.

Σφ' pro ἰσ, adhuc, etiam.

Σφάλλω, constituta sum, a. 1. ind. pass. à σφάλλω, vel -ῶμι, verdino. f. ξω. p. -χα. a. 1. ἰσφάλην.

ΣΦΑΖΩ, examino, inquiro, scrutor. f. σω, & Dor. ξω.

Σφάδλω, extirpata sum. a. 1. ind. pass. verbi σφάλλω, tendo. f. σω. p. σεσφαγκα. perf. pass. σεσφαγμαι.

Σφάω, familiaris, nom. pl. ab ἰσφάω, ας, facies.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica, meretrix: &
Ἑταιρεῖ, ες, ὁ, ſocietas: &
Ἑταιρία, προſtitutae: f. ſcen. ab ἑταῖρος, ſodalis.
Ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, Ion. pro ἑταιρεῖα, ſodalitium: &
Ἑταιρίος, Ion. pro ἑταιρεῖος, Jovis epith. qui ſodalitiis praeeſt: ab eod. th.
Ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, impudicitia: ab ἑταῖρα, quod vide.
Ἑταιρὶς, ίδος, ἡ, ſodalitium: &
Ἑταιρίζω, f. ίσω, ſodalis fio, opitulor: &
Ἑταιρικὸς, ἡ, ὸν, ſodalitius, meretricius: ab
ΕΤΑΙΡΟΣ, ου, ὁ, ſodalis.
Ἑτάκω, Dor. pro ἐτάκην, tabeſcebar, 2. ſing. imperf. à τήκομαι, liqueſco: &
Ἑτάκω, liquefactus ſum, 2. 1. ind. paſſ. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liqueſacio: f. ξω. 2. 2. ἐτάκην.
Ἑτάλαϊζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ταλαΐζω, miſeram & aerumnoſam vitam duco: f. σω. à τάλας, ανος, miſer. Th. τάλα, f. άσω, ſuffero.
Ἔταμεν, ſtidi, 2. 3. act. verbi τέμνω, ſcindo: f. 2. τμηθῆ.
Ἑτάμη, 3. ſing. 2. 1. ind. paſſ. verbi ταμέω, tendo. Th. τείνω, idem.
Ἑτάξα, ας, ὁ, 2. 1. ind. act. &
Ἐτέταμαι, ω, ατο, 2. 1. m. à τάσσω, vel τάω, ordino: f. ξω. p. χα.
Ἑτάραξα, ας, ὁ, 2. 1. ind. act. verbi ταράσσω, concutio: f. ξω. p. τετάραχα. praet. paſſ. τετάραγμαι. 2. 1. paſſ. ἐταράχθην.
Ἑταράχθησαν, 3. pl. 2. 1. ind. paſſ. praeced. verbi.
Ἑτασίζω, Poët. pro ἑταΐζω, quod vide.
Ἑτάσσαντο, 3. ſing. 2. 1. m. gem. ex Poët. à praeced.
Ἑτᾶρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, ſodalis. gen. pl. ἑτάρων.
Ἑτασμὸς, ὁ, ὁ, inquiſitio, tormentum: ab ἑτάζω, inquiro: f. άσω.
Ἑτάσσον, άτω, 2. 1. imperat. act. praeced. verbi, ἑτάζω.
Ἐτάφην, ſepultus ſum, 2. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω: ſepelio: f. ψω.
Ἐτάφησε ſtupui, admiratus ſum, 2. 3. & τάφησα. p. m. idem, vel βαρέω, admiror: ab eod. verbo. Vide ἐτάφην.
Ἑτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, accelero. Th. ταχὺς, celer.
Ἑτέ, nom. vel acc. pl. ab ἑτὸς, ὸς, ὸν, ἑκατὸς.
Ἑτάλαϊ, 3. ſing. plusq. p. m. verbi θάλλω, vireo: f. αλῶ. p. m. τέθαλα.
Ἐτέθην, poſitus ſum, 2. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι, pono: f. θήσω, 2. 2. θῶ.
Ἐτέθησι, Ion. pro ἐτέθησαν, 3. ſing. pluſq. p. m. verbi θάπτω, ſepelio. Alii à θάπτω, ſtupeo, vel θάσσω, f. ψω. p. τέθηπα. p. m. τέθαπα.
Ἑτεθήκεσαν, obſeſſam, 1. ſing. pluſq. p. ind. act. verbi θήκομαι, mereor: f. 2. m. θήσομαι. p. τέθημαι. 2. 3. ἐθέμην, p. m. τέθεμαι, hinc inf. τεθέμεναι.

Ἑτέθμην, 3. pl. 2. 1. ind. m. verbi τίθημι, perfeci, fovi. 2. 1. ἐτέθην.
Ἑτεκε, cruciabi. 2. 1. act. verbi τείκω, texui: f. ξω. p. τέτυγμαι.
Ἑτεκὸς, ἡ, ὸν, ἀπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν. Th. ἑτὸς, ὸς, ὸν.
Ἑτελέσθη, affligebar. vide ἐτέλεσα.
Ἑτέλεσα, conficiebam eram, 3. ſing. imperf. paſſ. à τελέω, affligo, vexo. f. τέσω. p. τέτελεσμαι. 2. 1. ἐτύθην.
Ἐτέλη, pro ἐτέλεσα, peperis, 3. ſing. 2. 2. ἐτύγην, ες, ε, verbi τίκτω, paris. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.
Ἑτεκνοτρόφουν, 3. ſing. 2. 1. m. verbi τεκνοτροφέω, liberos gravor. ἐτεκνοτρόφουν, f. imperf. act. à τέκνον, fetus, (quod à τίκτω, paris,) & τρέφω, facio.
Ἐτέκοντο, Ion. pro ἐτέκνωσαν, 3. pl. 2. 1. ind. paſſ. à τέκνον, liberos procreo, gigno.
Ἐτελέσθη, perficiebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. & Poët. pro ἐτελεῖτο, per Pleonaſm. θη, ς, verbi τελέω, perficio. Them. τέλος, finis.
Ἐτέλεσαν, perficiebant. pro ἐτέλουν, imperf. act. ab eod. verbo & th.
Ἐτελέσθην, ας, ς, conſummavi, 2. 1. ind act. verbi τελέω, perficio. f. έσω. ejuſd. them.
Ἐτέλεσε, ας, ς, perfeci, 2. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.
Ἐτελέσθη, ες, ε, 2. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo & th.
Ἐτέλεσσε, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσε, quod vide.
Ἐτελάδινα, 3. ſing. imperf. act. à τελαδίνω, ad finem perduco, deſino, f. ίνω. 2. 1. ἐτελάδινον. ας, ε. Th. τέλος, finis.
Ἔτελε, imperf. act. à τέλλω, mando. 2. 1. ἔτειλα.
Ἐτέλεσσε, interdi, 2. 2. verbi τέλλω, vel τέλομαι, fico. f. τελῶ & τελοῦμαι. p. τέτυκα. 2. 2. ἐτέλεσσε, & ἐτέλεσσα. p. m. τέτυγμαι.
Ἐτέλεσσε χρήσασθαι, hic appellasse ab Eteoclo Cephili filio, qui primus Gratiis ſacrificium feciſſe fertur.
Ἑτεὸν, adverbialiter, verum, vere: a. g. ab
Ἐτεὸς, ὸς, Poët. idem quod ἑτὸς, ὸς, ὸν, verus, unde etiam formatur per interpoſit. ου. 2. Th. ἐτέω, ſum.
Ἑτεροκλινὴς, ἐς, ὁ, ἡ, dubius, quaſi aliorſum vobur. Et hic dicitur victoria, quia alteri ſemper tribuit ἑτερόκλιτος, ab ἕτερος, alter, & κλίνω, vobur.
Ἑτέρωθι, alibi, Poët. adv. pro nomine ἑτέρῳ. Th. ἕτερος, alter.
Ἑτεροδοξοποιὸς, ὁ, qui diverſa lingua eſt: ab ἕτερος, alter, & γλῶσσα, ης, ἡ, lingua.
Ἑτεροδιδασκαλία, ας, diverſam doctrinam dico. f. ήσω. ab ἕτερος, alius, & διδάσκω, docto.

Ἑτερο-

Ἑτεροδοξία, ας, ἡ, opinio diversa, vel prava: &
Ἑτεροδόξως, ον, ὁ, qui aliorum est opinionis, vel falsa: Angl. heterodox, omnia ab ἕτερος, alter, & δόξα, opinio: quod à δοκέω, existo.
Ἑτερόζηλος, adv. inique: ab ἑτερόζηλος, qui alio zelo ducitur: ab ἕτερος, alius, & ζῆλος, æmulatio.
Ἑτεροζυγία, ας, ἡ, alteram jugi partem trahe: &
Ἑτερόζυγος, altera libræ pars: ex ἕτερος, alius, & ζυγὸς, jugum. Them. ζεύγνυμι, jungo.
Ἑτερόθεν, diversus à reliquis, & inde
Ἑτερόθι, ου, ἡ, ὁν, ὁ, alterus, immutat. ἑτεροῖθα, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, alter.
Ἑτεροκλινὴς, aliter declinatus; —κλίνω, sc. ἑτερος, HETEROCLITON. Th. κλίνω, declino.
Ἑτερόκλιτος, alii surdus sum, Syrach. 19. 23, sed rectius opinor, ἐδιάκουσα.
ΕΤΕΡΟΣ, α, ον, alter, alius, μαθ' ἕτερος, & οἱ ἕτεροι, reuter. & ἑτέρωθι, sc. τόπου, alibi.
Ἑτερότης, ητος, ἡ, alteritas: à præced. verbo.
Ἑτέρπετο, delectabat, 3. sing. impers. à τέρπω, delecto. f. ψω.
Ἑτέρπον, 2. 1. act. Æol. à τέρπω, affigo, extrudo. Vel ut alii volunt à τέρνω, exsicco unde τερσαίνω, idem.
Ἑτέρωθι, & θεν, adv. ex altera parte, Th. ἕτερος, alter.
Ἑτέρως, adv. aliter, ab eod. th.
Ἑτοιμάζω, σω, fassus eram, pluſq. p. pass. verbi τίνω, mando. perf. τέτιμαχα. a. 1. ἐτιμάσθην.
Ἑτοιμάζω, 3. sing. pluſ. p. pass. verbi ταπεινόω, humilio. f. ώσω, perf. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, humilis.
Ἑτοιμάχων, Ion. pro ἑτοιμαζόμην ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. hic ex 3. sing. ἑτοίμαζο inserto ν, ante σ, & α, verso in asperat. χ. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέτιμαχα. perf. pass. τέτυγμαι.
Ἑτοιμάχων, Ion. pro ἑτοιμαζόμην ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi τίθημι, fabricor. f. ξω. p. τέτιμαχα. perf. pass. τέτυγμαι & τέτυγμαι.
Ἑτοιμάω, 1. sing. imperf. act. verbi τίνω, ἐτοίμασα, quod derivatur à τίμνω, seco, scindo. f. τμῶ. p. τέτμακα. a. 2. ἔτμαγον, ες, ε, & hinc per Pleonasm. linteræ π, ἐτέτμαγον, ες, ε. ut quidam volunt.
Ἑτοιμάζω, σω, ὁ, pluſq. p. verbi πήγνυμι, affixi & salebrosus sum. f. ξω, p. πέπηχα. Th. πηγὴ, fons, & πάγος, æther, cœlum.
Ἑτοιμάσαν, 3. pl. a. 2. m. verbi πυγχάνω, assequor: f. τεύξομαι, ῃ, ε, ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυγχάνην, & per reduplic. Ion. & conversionem aspiratæ in tenuem, ἐτετεύχατο, ον.
Ἑτοιμάσαν, fallus eram, 3. sing. pluſq. p. pass. ἐτετεύχατο, ξω, ασω. verbi τεύχω, fabricor. quod vide.
Ἑτοιμάσε, Ion. pro ἑτετύφειν, & ἑτετύφει, pro ἑτετύφη, pluſq. p. act. à τύπτω, verbero. f. ψω.
Ἑτοιμάχ', pro ἑαυτὸν, ob sequent. aspirat. 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, pario. f. πίξομαι. a. 2. ἔπεσον.
Ἑτοιμάσθω, natus sum, 2. 1. ind. pass. à πίπτω, pario.
Ἑτοιμ, nom. & accus. pl. contracte ab ἑτοῖος, α, ον, annui.
Ἑτοιμάσκε, liquefaciebat, imperf. m. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. p. m. τέτηκα.
Ἑτοιμάω, servabam, imperf. act. à τηρέω, servo, imperf. ἐτήρουν, ουν. f. ήσω. p. τετήρηκα.
ΕΤΗΣ, ους, ὁ, ἡ, socius, amicus. Ἑ τῆς pro ὃ ἑτῆρ, à amico, vel amici. q. ab ἑῶ, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἑτοῖος, ut sit constans, vel ἑτοῖος, ut sit verus amicus.
Ἑτήσιος, ὁ, ἡ, ὃ, annuus, anniversarius: ab ἔτος, annus.
Ἑτοιμάσκε, & ἑτοιμάκε, perf. Att. pro ἑτοίμακα, præparavi. verbi ἑτοιμάζω, paro. Th. ἑτοιμὸς, promptus & paratus.
Ἑτύμως, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἑτύμως, ὁ, ὁ, ὃ, verus: ἑτύμως, & ἑτύμως, adv. verè.
ΕΤΙ, adhuc, insuper, amplius, posthac.
Ἐτίθει, ponebat, 3. sing. imperf. act. q. à πίθω. imperf. ἐπίθουν, ων, ες, ει. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθηκα. a. 2. ἔθην, a. 2. opt. θείην. a. 2. ind. m. ἐθέμην, ου, το, α. 2. inf. m. θέσθαι.
Ἐτίθει, Dor. pro
Ἐτίθει, poncharis, 2 sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο ab ἐπίθημι, ου, imperf. c. fusil. verbi.
Ἐτίκτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. sub. τίκω. a. 1. pass. ἐτέχθην, πτας. m. τέτοκα.
Ἐτίμησε, σε, ε, a. 1, ind. act. ἐτιμήσαμεν, α, αν, & in 3. pl. ἐτίμησαν, a. 1. m. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.
Ἐτιτάνωντο, concutiebatur, imperf. pass. à τιτάνω, quatio. f. ξω. p. τετίναχα.
Ἐτίοιμεν, honorabamus, 1. pl. imperf. act. à τίω.
Ἔτιον, ες, ε, celsi, a. 1, ind. act, verbi τίω, honoro. f. τίσω. p. τέτικα.
Ἐτιτάνωντο, extendebatur, 3. sing. imperf. pass. à τιτάνω, quod à τείνω, tendo. f. νῶ, p. τέτακα.
Ἐτλαν, σε, ε, sustinui, a. 2. ind. act. à τλάω, τέτλην. f. τλήσω. p. τέτληκα. Them.

ωλω, idem. hinc per Syncop. τολμω, & τλημι.

Ε'τμηχθη, *dissecti sunt*, Dor. 3. pl. pro ἐτμήχησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f. τμηχθω, a. 2. ἐτμηχθην. Th. τέτμω, *seco*.

Ε'τμηγη, a. 2. ut & ἐτμηχθη, ejusdem verbi.

Ε'τμοδλω, *excisus sum*, a. 1. ipd. pass. verbi τέτμω, *seco*, f. μῶ. p. τέτμακμαι.

Ε'τμακα, *scidi*, a. 1. ind. act. verbi τμάκω, *seco*. f. ξω. Th. τέτμω, idem.

Ε'ΤΝΟΣ, ου, ὁ, *puls ex leguminibus*, q. ab ἔδω, *edo*.

Ε'τνιμι, *parata*, nom. pl. n. g. vide ἑτοιμος.

Ε'τοιμάσα, *paro*. f. άσω. p. ἑτοίμακα. a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι. a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, & in pl. ἑτοιμάσατε. perf. pass. ἑτοίμασμαι, σαι, & inde

Ε'τοιμασία, ας, ἡ, *præparatio* : ab

Ε'ΤΟΙΜΟΣ, η, ον, five ἑτοιμος, Att. *promptus, paratus* : hinc

Ε'τοιμως, *prompte*, adv.

Ε'τλαμι, 3. sing. imperf. verbi τλήθω, *audeo*. imperf. ἑτλάμην, ω, ατο, ντο. f. δσω. p. τετλάμαι. a. 1. ἐτλήμαν, Dor. ἐτλάμαν. Th. τέτλαμι, ης, ε, *audacia*.

Ε'τνι, ύτλω, dual. a. 2. act. verbi ἔτλαμι, *mitto*. a. 2. *bis*.

Ε'ΤΟΣ, ους, τὸ, *annus* : hinc ἑτήσιος, *annuus* : *diuturnus, decennis, diurnus, bimus*.

Ε'τὸς, ὁ, & ἑτὸς, ὁ, *verus, bonus*. &

Ε'τὸ, adv. *frustrà, temerè* : ab εἰμὶ, *sum*.

Ε'τυξεν, a. 2. ind. act. verbi τεύχω, *texo*. f. τεύξομαι.

Ε'τυσσε', pro ἔτυξεν, *everrit*, 3. sing. ab ἔτυκτον, a. 2. act. verbi τύκω, *verro*. f. ύξω. p. τέτυχα. a. 2. pass. ἐτύχθην. p. m. τετυγμένος. a. 2. m. ἐτυκόμην, & in 3. pl. ἐτύχατο. ἐτυκτο.

Ε'τυπτον, *tum calcabam*, 3. pl. imperf. act. verbi πτάω, factum ex fut. 2. πτήσω, verbi πέτω, *verto*.

Ε'τυπτε', pro ἐτύπτετο, 3. sing. a. 2. m. vide ἔτυπτον.

Ε'τυφλώθη, ης, ε, a. 2. pass. à τυφλόω, *verto*. vide ἔτυπτον.

Ε'τυχεσκόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτυκτον, a. 2. act. verbi τύκω. vide ἔτυπτον.

Ε'τυφλώθη, *educatus fum*, & in 3. pl. ἐτυφλώθησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, *alo*, f. ψω. a. 2. ἐτράφην.

Ε'τραφες, ες, ε, ejusd. a. 2. act. vide ἐτυφλώθη.

Ε'τρεμε, *tremit*, 3. sing. imperf. act. à τρέμω, idem quod τρέω, *tremo*.

Ε'τρεον, ες, ε, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo, trepido*, f. τρέσω.

Ε'τρεφε', pro ἐτρεφεν, 3. sing. imperf. pass. & Ε'τρεφες, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo*. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἐτράφην. p. m. τραφεις.

Ε'τρησε, *perforavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi τρήω, *perforo*. f. τρήσω. pass. à τρήω. ind. act. verbi τρήσω, *perfodio*. p. m. τετρησως.

Ε'τρησαν, 3. pl. ind. act. verbi τρήσω, *perfodio*. p. m. τετρησως.

Ε'τρήσαν, *vindemiabant*, 3. pl. imperf. act. ἐτρήγασαν, ας, verbi τρήγω. Them. τρήσω, *vindemio*.

Ε'τρητον, Dor. pro ἐτρήτην, & hoc Ion. pro ἐτρήτου, 2. sing. imperf. verbi τρητάω, *perforo*. Th. τρητὸς, *foramen*.

Ε'τρηχύνθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τρηχύνω, *frango, frangor* luxu. f. ὑνω. p. ύνθην. perf. pass. τέτρυμμαι.

Ε'τρυφησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo*. f. ήσω. p. τετρύφακα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.

Ε'τρωσε, *vulneravit*, 3. sing. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero, lædo*, f. τρώσω. tanq. à τρόω.

Ε'τυθλον, *immolatus fum*, euphoniæ gratia, pro ἐθύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. θύσω, *macto, sacrifico*.

Ε'υλίξαν, ας, αν, 3. pl. ind. pass. verbi εἰλίσσω, *perfringor*. f. ξω. Them. τύλω, *calco*.

Ε'υπὸς, *vetus*, nom. pl. n. g. ab ἐυπὸος, *vetus*.

Ε'υμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA, originis verborum indicatio* : ab ἔτυμος, & λόγος *fermo*, quod à λέγω, *dico*.

Ε'τυμος, η, ον, *ETYMUS, vera origo alicujus vocabuli, ejusque originis ratio* : item

Ε'τυμως, necnon ἐτύμως, adverbialiter, *verè* ; n. g. ab

Ε'ΤΥΜΟΣ, η, ὁ, ἡ, *verus*. dat. pl. Ion. ἐτύμοσιν. ἐτύμος, η, ὁν, per Epenth. idem. ἐτύμως, *verè*, adv.

Ε'τυμοτριβόωσιν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τυμοτριβέω, *distendo*. f. ήσω. p. τετυμοτριβήκα : à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum, quo pulsato sonus cietur.

Ε'τύπτον, Dor. pro ἐτύπτων, *fanciatus fum*, a. 2. ind. pass. à τύπτω. ἐτύπτην, pro ἐτύπτομην, Boëot.

Ε'τύχθεν, Boëot. pro ἐτύχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τύκω, *verbero*.

Ε'τυχη, 3. sing. a. 2. ἔτυχες, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nanciscor*. f. τεύξομαι. perf. pass. τέτυγμαι.

Ε'τύχθη, ης, η, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθη, à perf. pass. τέτυγμαι, pro τετεύχθαι, verbi τεύχω, *fabricor*.

Ε'τυχον, ες, ε, vide ἔτυχη.

Ε'ὖ, gen. pl. ab ἑὺς, ὁ, ἡ, τὸ, *suus*.

Ε'ὐαια, ἐυαίων, acc. pl. item adverbialiter, *frustrà*. ab

Ε'ὐαιος, α, ον, *varius* : ab ἐυὸς, adv. *frustrà*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ε'υαγγελὸς, *qui incassum laborat* : ab ἐυαὸς, ἐυανὸς, & ἄγγω, ἀγω.

Εὖ, *bene, bellè, feliciter*, adv. in compos. plerumque *facilè* ; item *bene, feliciter, valdè*. Th. ἐὸς, *bonus*.

Εἶ, Æol. & Εἴ Dor. pro ἕ, *fui*.

Εἶα,

Εὐαγόρας, Εὐάγορος, nomen prima matris. Hebr. virtuosus.

Εὐαγγέλιον, ου, ὁ, nuntium: vide Εὐαγγέλιος.

Εὐαγγελίζω, EVANGELIZO, lætas annuntio. f. ίσω. & Att. Εὐαγγελῶ. p. Εὐηγγέλικα. a. 1. Εὐηγγέλισα. a. 1. inf. Εὐαγγελίσαι. perf. pass. Εὐηγγέλισμαι. a. 1. pass. Εὐαγγελίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. Εὐαγγελισθείς. imperf. pass. Εὐαγγελιζόμην, η, ετο. f. 1. m. Εὐαγγελίσομαι. a. 1. m. Εὐαγγελισάμην, ω, ατο. 2. 1. inf. m. Εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ & ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγελικός, ή, EVANGELICUS: & Εὐαγγέλιος, α, ον, EVANGELIUM, factus ac latus nuntius: ab εὖ & ἀγγέλλω, nuntio. Th. ἀγγέλιον, nuntio.

Εὐαγγελιστής, οῦ, ὁ, EVANGELISTA, Evangelii præco. à perf. pass. verbi Εὐαγγελίζω, quod vide.

Εὐάγγελος, ε, ὁ, ἡ, qui fausta nuntiat: ab εὖ & ἄγγελος, nuntius.

Εὐάγκων, ωνος, fanctè ago, parus: sum: ab

Εὐαγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, sanctus, parus: ab ἄγος, puneratio: item ἁγνὸς, pront

Εὐάγων, ωνος, ὁ, ἡ, mobilis: ab ἄγω, duco,

Εὐάγρη, ας, ἡ, nomen mulieris.

Εὐάγων νόμος, honor qui sequitur aliquem ob certamina præclare certata. Ex εὖ & ἄγων, ωνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectius putant hoc Εὐάγων, esse gen. pl. qui cum νόμος jungendus, & duct. ab Εὐαγὴς, ους, ὁ, ἡ, pro recta institutione in re aliqua. hunc Εὐαγγελία, recta educatio & institutio: παρὰ τὸ εὖ ἄγω, vel κακὸς ὁ παιδίων.

Εὐαδὴ, placuit. 3. sing. a. 2. pro Ἤρεσε. Pleonasm. Æol. ᾱδη, ου, & mutato simul spiritu. Ἑαδὴ verò per resolutionem Ion. pro ἔδη, a, e, verbi ἀδέω, vel ἄδω, placeo. Alii volunt esse præt. m. verbi ἄδω, placeo. p. m. ἕαδα, & solutione Ἑαδα, part. med. Ἑαδός.

Εὐαεῖ, dat. sing. ab

Εὐαὴς, ἐος, ὁ, ἡ, salubriter spirans, qui bene à ventis perflatur: ex εὖ, bene, & ἀὴς, vel ἄημι, spiro.

Εὐαιμονίδης, EVÆMONIDES, nomen propr.

Εὐαίνετος, η, Poët. benè vel valdè laudatus: ex εὖ benè & αἰνέω, laudo.

Εὐαίρετος, η, ὁ, ἡ, qui facile capi potest: ex εὖ, & αἱρέω, capio.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, sensuum vigor: ex εὖ, bene, & αἴσθησις, sentio, p. ἤσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, beatus, felicis ævi, EVÆON, accus. sing. Εὐαίωνα.

Εὐαλδικτος, Dor. pro Ἀλδικτος, ε, ὁ, ἡ, qui benam vel pulchram colum habet: ex εὖ & ἠλακάτη, colus.

Εὐάλωτος, η, ὁ, ἡ, capi facilis: ab εὖ & ἁλίσκομαι, capio.

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro Ἀμερία, ας, ἡ, dies benigna & serenitas. Et pro secundarum rerum status & tranquillitas: ex εὖ, & ἀμέρα, dies.

Εὐάνορος, Poët. & Dor. pro Ἀνήρ, ορος, ὁ, ἡ, fortitudo virtus: ex εὖ & ἀνήρ, virtus.

Εὐανθεῖς, florentes, nom. pl. ab Εὐανθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, pro Ἀνθηρὸς, floreus, & τὸ Ἀνθὸς: ab εὖ, & ἄνθος, ους, τὸ, flos.

Εὐάνθεμος, ε, floridus: vide Ἀνάνθης.

Εὐάνορία, ας, ἡ, Dor. pro Ion. Ἀνανορία, ἡ, strenuitas, fortitudo: &

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. & Dor. pro Ion. Ἀνὴρ ex εὖ benè, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Εὐαπάτητος, qui facile decipiuntur: ex εὖ, & ἀπατάω, ἥσω, decipio.

Εὐαπήγητος, ι, ὁ, Ion. pro Ἀπήγητος, facilis narratu: ex εὖ, bene & ἠγέομαι, duco, narro.

Εὐαρέστω, ῶ, placeo. f. ήσω. p. Ἀρήρεκα, a. 1. Ἀρέσθην. a. 1. inf. act. Ἀρεσθῆναι, præs. pass. Ἀρεσκόμαι, delector: ab

Εὐάρεστος, ε, ὁ, ἡ, acceptus: ex εὖ, benè, & ἀρεστὸς, placitus. Th. ἀρέσκω, placeo.

Εὐαρέστως, adv. ad placitum, ab cod.

Εὐάρματος, ε, ὁ, ἡ, Poët. qui bonum habet currum, & feliciter eo utitur. Ex εὖ & ἅρμα, currus, quod vide.

Εὐάρχης, ου, ὁ, ἡ, Poëtic. & Dor. pro Ἀρχὴς, qui bonum habet finem, cunctum.

Εὐβοία, ας, ἡ, EVBOEA, est nomen loci: ex εὖ & βοῦς, pascor.

Εὐβοτος, η, ὁ, ἡ, benè pastus: ex εὖ, & βόσκω, pascor.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum consilium: ex εὖ, benè & βουλὴ, consilium.

Εὔβουλος, ε, ὁ, ἡ, consultus, prudens: qui bene consulit alteri, item propr. nomen EVBVLVS. ex iisd. th.

Εὖγε, Lat. EVGE: laudantis & exultantis adverb.

Εὐγένεια, & Ion. Ἀγένια, ας, ἡ, nobilitas: &

Εὐγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, nobili genere ortus, generosus: ex εὖ, benè, & γένος, ους, τὸ, genus. Th. γείνομαι, nascor.

Εὐγενος, ου, ὁ, ἡ, Atticè: &

Εὐγενὼς, οῦς, ὁ, pro Ἀγρεύς, fertilis. Th. γῆ, terra.

Εὐγμαι, perf. pass. ab Ἄγχομαι, precor: f. ξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, æquus, candidus: ex εὖ, & γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor: quod à γνώμη, sententia. Th. γινώσκω, cognosco.

Εὐδαιμονίκως, adverbialiter, felicissimè. n. g. ab

Εὐδαιμονικώτατος, felicissimus superl. &

Εὐδαιμονικώτερος, α, felicior, compar. ab Εὐδαίμων, felix: quod vide.

Εὐδαιμονῶ, beatus sum, beatè vivo: f. ήσω. &

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω. beatum judico: ab Εὐδαίμων, quod ex εὖ & δαίμων, deus, fortuna,

Εὐδαι-

Εὐδαιμονικὸς, ἡ, όν, *felicitatem attinens, vel pertinens*: *beatus*: &
Εὐδαιμονικῶς, adv. *beate*: ab iisd.
Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, *felicitas*: &
Εὐδαιμονισμὸς, ὁ, ἡ, *beatitudinis existimatio, vel praedicatio*: à perf. pass. ver. Εὐδαιμονίζω, quod vide.
Εὐδαιμόνως, adv. *fortunate, feliciter*: ab
Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, *beatus*: ab εὖ & δαίμων, *deus, fortuna*: hinc
Εὐδαιμονία, *felicitas*: ex iisd. them.
Εὗδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἴευδεν, vel εὕδει, 3. sing. præs. ind. εὕδω, præs. inf. ab εὕδω. f. εὐδάσκω, *dormio*.
Εὕδησι, *effari*, Ion. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. act. ab εὕδω, *dormio*.
ΕΥΔΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas*: ex εὖ & διὰ, quod αἴθριον significat: à Ζεὺς, *Jupiter*, ατ: genit. διὸς.
Εὐδιανὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro
Εὐδιαῖος, ᾶ, idem quod
Εὐδιὴς, ὴς, ὲς, *serenus, tranquillus, tepidus*: ab εὐδία, *serenitas*.
Εὐδιπλοΐ'ς, ὴ, ὸν, Dor. pro εὐδιπλόος, quod vide.
Εὐδιπλόος, ὴ, ὸν, ὸ, *bene edifleatus*: ex εὖ, *bene*, & δίπλοος, *fitus*: f. μὺ. p. δίς μακρ.
Εὐδοκία, ἄς, *acquiescio, obtestor, volo, bona existimatione fum*: f. εὖ, bon. p. δοκάνω. a. 2. ἔδοκον, & Att. ἐδόκουν. Th. δοκέω, *videor*: f. εὖ, & δέχω. Hinc Εὐδοκία.
Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia, favor, beneplacitum, decretum*: ab εὐδοκέω.
Εὐδοκιμέω, *bene existimo*: f. εὖ, bon. a. 1. part. εὐδοκιμήσων, ex εὖ & δοκιμάζω, *exploro*. Th. δοκέω, *videor*.
Εὐδοκιμέω, *bene audio; claruſum*: f. εὖ, *bene* ex εὖ, & δοκιμάζω, *probatus*: quod à δοκέω, *videor*.
Εὐδοκιμήσαντες, pl. num. perf. part. act. εὐδοκιμέω, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, quod vide.
Εὐδόκιμος, ος, ον, *probatus & laudatus*: ab eod. ell.
Εὔδουτ', pro εὕδοντα, *dormientem*, acc. ſing. part. præſ. ab εὕδω, *dormio*: f. εὐδάσκω.
Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas*: ab εὖ & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.
ΕΥ'ΔΩ, *dormio*: f. εὐδάσκω. p. ως. hinc κατεύδω, idem.
Εὐδόσια, ας, ἡ, nomen mulieris.
Εὐδοσσᾶς, ὁ, ἡ, *decenter velatus*: ex εὖ & δοσσὰς, quod vide.
Εὔει, *torret*, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὔω, vel ἕω, ας: f. εω.
Εὐειδὴς, ὴς, ὲς, *ſpecioſus*: ex εὖ & εἶδος, ους, τὸ, *forma*. Th. εἶδω, *video*.
Εὐειδέστερ', *bene ſcientis*, genit. ſing. perf. part. ab
Εὐειδέω, per Craſin, pro εὐειδέω: ab εὖ & εἰδέω, *ſcio*: f. ἐσω.
Εὐείλατος, ὁ, ἡ, ὸν, & εὐίλατος, *bene ſpectatus*: &
Εὐείλατος, ος, ὁ, *bona corporis habitudo*: ab εὖ & ἐλάω, *habeo*.
Εὐεργὸς, ὸς, ὸν, ὁ, ἡ, *facundus*: &
Εὐεργὼς, & Δώριον, ως, ὁ, *facundia*: ab εὖ & ἔργον, *verbum*, quod ab ἔρω, *dico*.
Εὐεσσίλυς, *facundiam*. ejuſd. acc. ſing. Ion.
Εὐεργέτας, ου, ὁ, Dor. pro Δωρίεως ω, quod vide.
Εὐεργέτις, *ſalutifer ſalutum*, ου, ὁ, ab Δωργέω, quod vide.
Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*: ab εὖ & ἔργον, *opus*.
Εὐεργετάων, ejuſd. gen. pl. Æol. pro Δωργετέων.
Εὐεργετέω, ἐ, ἐω, *beneficio*. Th. ἔργον.
Εὐεργετήσει, ejuſd. a. 1. part. paſſ. & Δωργετέω, 3. ſing. præſ. ſub. paſſ.
Εὐεργέτημα, ἄτος, τὸ, *beneficium*: à perf. paſſ. verb. Δωργετέω.
Εὐεργέτης, ου, ὁ, *beneficus*. gen. pl. Δωργετέων, acc. pl. Δωργέτας: ab εὖ, & ἔργον, *opus*.
Εὐέργης, ὲς, ὁ, ἡ, ὸν, *bene fabricatus*: &
Εὔεργος, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν, Poët. pro εὖ ἐργασμένος, *bene factus*: ab iisd.
Εὐέρκεσσιν, *credo* ſcribend. ἐπέρκεσσιν, quod vide.
Εὐέρκης, ὲς, ὁ, ἡ, ὸν, *bene ſeptus, bene munitus*: ab εὖ, *bene*, & ἕρκος, ους, τὸ, *ſeptum*. Th. εἴργω, *includo*.
Εὐζωὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro Δζωὰ, ἡ, *bona & beata vita*: ex εὖ & ζωὴ, *vita*. Th. ζάω, *vivo*.
Εὐζώνης, gen. Ion. ab
Εὐζωνος, ος, ὁ, ἡ, *bene cinctus, formoſus, expeditus*: ex εὖ & ζώννυμι, *cingo*: f. ζώσω: hinc ζώνη, *zona*.
Εὐηγγέλιω, *nuntiatus ſum*, a. 3. ind. paſſ. verbi Δυαγγέλλω ex εὖ, *bene*, & ἄγγελος, *nuntio*: f. εὐ, a. 1. ἠγγειλα.
Εὐηγγέλιζεν, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi Δυαγγελίζω, *læta annuntio*, quod vide.
Εὐηγγελισμένω, ος, ανω, a. 1. m. ejuſd. verbi.
Εὐηγλόεσσ', ὁ, ἡ, ὸ, per Pleonaſm. ος, ον, pro Δηγλόεις, *generoſus*: ex εὖ & γένομαι, *naſcor*.
Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, ſtultitia*: &
Εὐήθης, ες, ὁ, ἡ, ὸν, *bonis moribus præditus, ſimplex*; item, *ſtultus*: ex εὖ & ἦθος, ους, τὸ, *indoles*.
Εὐήθως, *ſimpliciter*, adv. ab eod.
Εὐήκει, ος, ὁ, ἡ, ὸν, *valdè acutus*: ex εὖ & ἀκὴ, *mucro*.
Εὐήλατον, impeſf. act. verbi Δελάω, *ſum corpore bene habito*: ab Δελάω. ex εὖ & ἐλάω, *habeo*.
Εὐηλιος, ος, ὁ, *apricus*: ex εὖ, *bene*, & ἥλιος, ου, ὁ, *Sol*.
Εὐήνωρ, ορος, ὁ, *Exuni filia*: nomen proprium.
Εὔηνος, nomen fluvii.
Εὐήρεφ', ος, ὁ, ἡ, ὸ Poët, *valdè amabilis*: ab

ἀΐ, bene, & lepide canit.

Εὐηρίσκω, ω, f. ἥσω, ind. act. verbi Εὑρίσκω, ſignificat acquiſitio, ſimile: ex εὖ & ἀείρω, tollo, ſtatuo. Th. εὐήρεμα, f. ἐρέμα, placeo.

Εὐθάλλω, ſ. ἔθλω, ὦ, ἰ, ἄ, Poët. pro εὖ θάλλω, bene floreo, floridus. Th. θάλλω, vireo.

Εὐθανασία, ας, ἡ, bona & facilis mors: ex εὖ, bene, & θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior.

Εὐθεῖ, dat. ſing. Ion. ſ. g. ab Εὐθεῖα, ας, vellà ἡ ab Εὐθὺς, rectus.

Εὐθείη, vide Εὐθυτέω.

Εὐθέτιζω, f. ίσω, concinnè diſpono: ex εὖ & τίθημι, pono.

Εὐθετίσας, ασθ᾽, ejuſd. a. 1. part. act.

Εὐθέτισε, ε, ἰ, ἄ, appoſitus, aptus: ex εὖ, bene, & θέτος, poſitus. Th. τίθημι, pono.

Εὐθέως, adv. ſtatim. Th. Εὐθὺς, rectus.

Εὐθρυπτέω, ήσ, ἡ, concinna verè diſpoſitio: ab Εὐθρύπτω, ουθ᾽, ὁ, ἡ, concinnus, quod à τίθημι, pono.

Εὐθυδρομέω, ήσ, ὁ, proſperè ſucceſſu uter: ab εὖ & δρόμος, idem quod δρόμος. Δρόμος, curſus, excurſus.

Εὐθυδρομία, ας, ἡ, proſper ſucceſſus: ab iiſd.

Εὐθυδρόμος, aſſluentem, acc. ſing. part. præſ. ab Εὐθυδρομέω, quod vide.

Εὐθύς, εῖα, ύ, ſacilis facilè; item facetus, dicax, à θέγω, tango.

Εὐθρονος, ε, ὁ, ἡ, pulchrum thronum habens: ex εὖ & θρόνος, thronus. Th. θρόνος, ſedeo: ſ. θρόνω.

Εὐθὺ, adv. vellà; vel pro Εὐθὺς, ſtatim, ab Εὐθὺς, quod vide.

Εὐθυλλοκανής, ε, Poët. qui veridicam linguam habet, veridicus, ſincerus, probus: ab Εὐθὺς, & γλῶσσα, lingua.

Εὐθυδρόμος, ὁ, vellum curſum tenens: ſ. ἔθω. P. Εὐθυδρόμηκα. ab Εὐθυδρόμος, qui vellà curſu pergit, quod ex εὖ & ὁδὸς, curſus. Th. τίθημι, curro. a. 2. Ἔδραμον. pract. m. δέδρομα.

Εὐθυμήδης, ε, ἰ, Poët. & Dor. pro Εὐθυμήτης, ε, ἰ, qui vellà ad prælium tendit: vir fortis: ab Εὐθὺς, & μήδομαι, pugno.

Εὐθυμέω, ῶ, bono animo ſum, ſ. ἔθω. p. Εὐθύμηκα. a. 1. Εὐθύμησα: ex εὖ & θυμὸς, animus.

Εὐθυμία, ας, ἡ, lætitia, alacritas: Εὐθυμοσύνη, idem: &

Εὐθυμος, ε, ὁ, ἡ, qui eſt bono & hilari animo: &

Εὐθύμως, adv. alacriter: Εὐθυμότερον, alacrius: compar. ab iiſd.

Εὐθύνατε, 2. pl. a. 1. imperat. verbi Εὐθύνω, quod vide.

Εὐθύνη, ης, ἡ, diquiſitio, cenſuſtio, pœna, crimen: ab Εὐθύνω, quod vide.

Εὐθυνόμενος ἰέναι, directa via: ab Εὐθύνω.

Εὐθυντήρ, ῆρος, ὁ, ἡ, & Εὐθυντῆς, & Εὐθυντὴς, directer, corrector: ab

Εὐθύνω, complano, dirigo; item, vellus ſum: Εὐθύνεσθαι hanſum ſtare, vellà adminiſtrare ſura, regulis: f. Εὐθυνέω. p. Εὐθύνηκα. a. 1. Ἤνυνα. a. 1. imperat. Εὔνυτον, ἄτω, a. 1. ind. paſſ. τοῦ Εὐθύνω. Act. pro Εὐθύνω. Th. Εὐθὺς, rectus.

Εὐθυπορεῖν Ζεφύρου πνοαῖσιν, vellà ſpirantis, ſeu ſecundi Zephyri ſtatus: ab Εὐθὺς & πόρος, ſpiro.

Εὐθυπορῶν, ούσα, vellà deducens navem: ab Εὐθὺς, & πόρος, mitto.

Εὐθυπορῶν, Poët. pro Εὐθύνων, dirigens: hinc Εὐθυπορῶν ἰδὼν, vellà viam ire. Εὐθὺ πορεῖν δοὺς, vellà ire: ab Εὐθὺς & πόρος, tranſitus. Th. πόρος, tranſeo.

ΕΥΘΥΣ, εῖα, ύ, ὁς, vellus, a, um. Vid Εὐθεῖα, ad vellam viam: hinc Εὐθύνω, dirigo, corrigo. Εὐθυντὴς, & Εὐθυντὴρ, directer, correctior. Εὐθυντὴρ, idem. Εὐθὺς, inquiſitio.

Εὐθὺς etiam, adv. ſtatim.

Εὐθύτερος, vellior, comparat. ab Εὐθὺς, quod vide.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, rectitudo, & Metaph. æquitas: ab eod. th.

Εὐθυτενὴς, ε, Poët. in rectitudinem extenſus: ab Εὐθὺς & τείνω, tendo: p. m. τέτνα.

Εὐϊδμάλλω, propitius ſum: ab

Εὐϊλατὸς, ε, ὁ, ἡ, propitius: ex εὖ, bene, & ἰλάω, propitius ſum: ſ. ἔλω.

Εὐκαιρία, opportunitatem nanciſtor, vocat mihi: imperf. Att. ἠυκαίρουν, ῶ. f. ἔσω. a. 1. Att. ἠυκαίρησα. Th. καιρὸς, occaſio.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas: &

Εὐκαιρος, ε, ὁ, ἡ, opportunus: &

Εὐκαίρως, opportunè, adv. ex εὖ & καιρὸς, temporis opportunitas.

Εὐκάρδιος, & Poët. Εὐκάρδιος, ε, ὁ, ἡ, magnanimus: ſtomacho conveniens. Th. καρδία, cor.

Εὐκάμπτος, ε, ὁ, ἡ, Poët. pro Εὔκαμπτος, qui facilè ſcindi flectique poteſt: ex εὖ & κάμπτω, flecto. Th. κάμω, idem.

Εὐκαμπτήρια, ας, ἡ, placatrix: ex εὖ & κάμπτω, mulceo.

Εὐκαμπτος, ε, ὁ, ἡ, Æolico Pleonaſmo dicitur pro ἐκλυτὸς, quietus, mitis.

Εὐκλέα, incitatam, acc. ſing. per Syncop. pro Εὐκλεᾶ, dat. Εὐκλεῖ. Poët. pro Εὐκλεῖ. ab

Εὐκλεὴς, ὁς, ὁ, ἡ, glorioſus. Th. κλέος, celebro.

Εὐκλεία, ſplendor nominis, gloria: ex εὖ & κλέος, ſeu κλέος, vi. gloria. Th. κλέος, celebro.

Εὐκλείξω, ſ. ίσω, bene ocreatus, vel armatus: ex εὖ, bene, & κνημὶς, tibia: hinc κνημὶς, ῖδος, ὁ, ocrea.

Εὐκλεὴς, ες, ὁ, facilitas: &

Εὐκλὴς, ὁ, ἡ, ες, facilis, qui non eſt ſtomacho faſtidioſa: ex εὖ & κλέος, cibus.

Εὐκλὴς, adv. expeditè: ab εὐκλὴς, quod vide.

Εὐκμι-

Εὐαγρέσιον, ἐίου, ἐσσε neutrum. g. f. inf. m. ex εὖ & ἀγρέσιον. conv. Th. ἀγρέσιον, idem.

Εὐαγρος, Poët. εὐάγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene vel pulchre ornatus: ex εὖ, bene, & ἄγημι, orno.

Εὐαγρία, ας, ἡ, facilitas: &

Εὐαγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, facilis: ex εὖ & ἄγος, labor. Th. ἀγέω, scindo: f. ἀφ. p. m. ἀγεσον.

Εὐαγρέω, -ῶ, modestè me gero, officio fungor: &

Εὐαγρία, ας, ἡ, decentia, modestia, mores compositi: &

Εὐαγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, bene ordinatus, concinnus: &

Εὐαγρος, adv. concinnè, rectè: ex εὖ & ἄγος, ordo.

Εὐαγρος, gen. sing. ab

Εὐαγρία, ἐος, ἡ, ὁ, temperatus. Th. κεράννυμι, f. -άσω, misceo: vel ἄναγρία, per Sync. pro ἀναγρία.

Εὐαγρία, ας, ἡ, nomen mulieris.

Εὐαγρίες, nom. pl. sunt venti Etesii, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab

Εὐαγρος, ἐος, ὁ, ἡ, parus, lixidum, ordine collocatus. Th. κρίνω, discerno.

Εὐαγρία, ἐς, optativus: ab ἔρχομαι, precor: f. ἐξόμαι. p. ἔγμαι.

Εὐαγρος, optativè, adv. ab ἔγμαι.

Εὐαγρία, vel Poët. εὐαγρία, bene ædificata; perf. part. pass. f. g. pro ἐνηγρομένη, detracto augmento Ion. & abjecto ν. verbi ἐνηγρέω. Alii scribunt ἐνηγρία, dici Æol. pro ἐνηγρία, vel per Sync. pro ἐνηγρία, verbi ἐνηγρέω, fabricor: f. -ήσω. p. -ήγα.

Εὐαγρος, ος, ον, bene structus: ab εὖ & ἀγρέω, condo.

Εὐαγρος, ἐς, optabilis, votivus: ab ἔρχομαι, precor.

Εὐαγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, rotundus: ex εὖ, bene, & ἄγος, circulus.

Εὐαγρία, ας, ἡ, pietas, reverentia, circumspectio: ab ἐναγρος, ἐος, ὁ, ἡ, qui bene vel caste sit; circumspectus: ab εὖ, bene, & ἄγος, capio: f. ἐνήγμαι. a. 2. ἐναγον.

Εὐαγρέομαι, -οῦμαι, vereor, caveo, vito: ἐναγρέοντο, metuebat, 3. sing. imperf. Att. f. ἐσομαι. p. ἐναγρέσμαι. a. 1. pass. ἐναγρέθην, Att. ἐναγρέθην, ης, η. a. 1. part. ἐναγρεθείς; ἐναγρος, veritus. Them. ἀναγρέω.

Εὐαγρος, ἐος, ὁ, ἡ, circumspectus, timidus, religiosus, verecundus: vide ἐναγρία.

Εὐαγρέω, -ῶ, cavendum est, verbale ab ἐναγρέομαι, vereor.

Εὐαγρος, cautionis, gen. Ion. ab ἐναγρία, ας, ἡ. Vide ἐναγρέω.

Εὐαγρέω, præs. imperat. m. ab ἐναγρέομαι, quod vide.

Εὐαγρος, adv. timidè, cautè, religiosè: ab ἐναγρος, quod ab εὖ & ἄγομαι, capio.

ΕΥ'ΑΔΕ, ἄς, ὁ, vomer; præsidium quo corpore nititur.

ΕΥ'ΑΛΕΑ, ας, ὁ, vomer, ligo: v. ab εὖ & ἄγομαι, fodio: vel potius ab ἀγλη, ας, ἡ, fulcrum.

ΕΥ'ΑΛΕΑ, vel. leg. baleus.

Εὐαγρία, ας, ἡ, nomen mulier. q. bonus pertus.

Εὐαγρέω, benedico: cum act. filiis precor, precibus; item celebro, laudo, gratiam ago: f. -ήσω. p. ἐναγρέκα. a. 1. Attic. ἐναγρέσω. perf. pass. ἐναγρέμαι. part. perf. pass. ἐναγρεμένος. ης, ον, benedictus: ex εὖ & ἄγος, fermo. Th. ἄγω, dico: f. ξω. p. m. ἄγοχα.

Εὐαγρεκτέος, α, ον, pl. ῶν, f. ι. pass. &

Εὐαγρεμέω, perf. pass. ἐναγρεμένος, perf. part. ab ἐναγρέω.

Εὐαγρετός, ἡ, ὁν, benedictus, a, um: ἡ ι. perf. perf. pass. verbi ἐναγρέω.

Εὐαγρία, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio; seu ἐναγρία, benigna: &

Εὐαγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, blandus, fermo; item rationabilis: ab εὖ & ἄγος, fermo, ratio: à ἄγω, præt. m. ἄγοχα.

Εὐαγρος, ἐος, ὁ, ἡ, docilis; ingenii sui; item intellectu facilis: ab εὖ & μανθάνω, disco.

Εὐαγρος, ἐος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐναγρος, longus, &c. quod vide.

Εὐαγρος, Dor. pro ἐναγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, pertusus, bonas habens oves: ex εὖ, bene, & μηλα, ovis. Th. μηλέα, ας, ἡ, malus arbor.

Εὐαγρία, seu -γία, ας, ἡ, facilitas: &

Εὐαγρος, & -ως, adv. facilè: ab

Εὐαγρος, ἐος, ὁ, ἡ, facilis: ab εὖ & ἄγος, manus: q. trattabilis.

Εὐαγρία, pro secessu, quo imi, ut alvus exoneretur; q. d. Commoditatis: vide in ἐναγρία.

Εὐαγρόδρομος, & ἐναγρόδρομος, compendiosè: ex εὖ & μαγόδρομος, ος, ον, via, compendium: quod ex μαγ & ὁδός, ος, ὁ, via.

Εὐαγρος, ος, ον, ὁ, Ion. pro ἐναγρος, q. d. fraxini peritus; i. e. fraxinus hastæ. Them. μηλέα, fraxinus.

Εὐαγρία, ας, ἡ, benevolentia: vide ἐναγρος.

Εὐαγρος, benignius, adv. compar. ab ἐναγρος, quod adi.

Εὐαγρος, benevolus sum. ἐναγρος, gen. sing. part. præs. ab εὖ & μένος, ος, ον, animus.

Εὐαγρος, ἐος, ὁ, ἡ, benevolus, benignus; compar. ἐναγρος. ab εὖ & μένος, ος, ον, animus.

Εὐαγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, & Εὐαγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, facilè mutabilis: ex εὖ, bene, μᾶ & βάλλω, jacio: f. λῶ. p. m. βέβλημα.

Εὐαγρος, ος, ον, ὁ, ἡ, ponitur pro μανθάνω, & vertitur, facilis ad imperitandum: ex εὖ & μανθάνω, imperitor. Th. ἄδω, do.

Εὐαγρος,

Εὐμάκρης, nom. pr. m. ab
Εὐμακρος, ος, ον, ὁ, bene longus: ex εὖ & μακρὸς, ος, ον, longitudo.
Εὐμαθὴς, ες, ὁ, ἡ, ovibus abundans, pecuosus: à μῆλον, ovis.
Εὐμαθὴς, ες, ὁ, ἡ, memoratu facilis, scitu dignus, verbale ab εὖ, bene, & μανθάνω, disco, qui memoria tenetur: quod à μνημονεύω, memoria teneo. Th. μανθάνω, recordor: f. μνήσομαι. p. μέμαθηκα.
Εὐμολπος, ου, ὁ, EVMOLPVS, homen proprium.
Εὐμορφὴς, ες, ὁ, ἡ, formosus: ab εὖ & μορφὴ, forma.
Εὐνάζω, praes. imperat. act. Εὐνάζῃ, cubitum ito, 2. sing. praes. sub. pass. ab
Εὐνάζω, sopio, dormio: f. ἐύσω. Th. εὐνὴ, cubile.
Εὐναὶ, nom. pl. ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.
Εὐναιμόρος, ος, ον, bene habitatus, a, um, praes. part. pass. ab εὖ, bene, & ναίω, habito.
Εὐνάστειρα, ας, ἡ, Dor. pro Εὐνάστειρα, ας, ἡ, custrix: ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.
Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, sopio. Th. εὐνὴ, cubile.
Εὐνέτις, ιδος, ἡ, nomen mulieris, bene litigans.
ΕΥΝΗ, ῆς, ἡ, cubile.
Εὐνήθλιον, concumbens, a. 1. part. pass. f. g. ab Εὐδω, sopio: f. ήσω, Th. εὐνὴ.
Εὐνήτηρ, Ion. pro Εὐνέτηρ, benevolentior, comparat. Vide in Εὐνέτης.
Εὐνὶς, ιδος, ἡ, & Dor. Εὐνὶξ, nomen mul. Gr. bona villeria.
Εὐνὶς, ιδος, ἡ, ἡ, vrbis, privatus: accusf. Εὐνιν. ab εὐς, vrbs.
Εὐνοέω, benevolus, vel bene affectus sum: f. ήσω. p. Εὐνόηκα & Εὔνωκα.
Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia: ab Εὔνοος, ος, ον, ὁ, ἡ, benevolus: ex εὖ & νόος, νόου, ὁ, mens, animus.
Εὐνοϊκὸς, ὴ, benevolus: &
Εὐνοϊκῶς, adv. benevolè: compar. Εὐνοϊκώτερον, superl. Εὐνοϊκώτατα: ab iisd.
Εὐνομέω, bonis legibus instituere: hinc Εὐνομέομαι, bonis legibus uti. Εὐνομοῦμεν, 3. pl. a. 1. pass. &
Εὔνομος, qui bonis legibus utitur: ex εὖ & νόμος, lex.
Εὔνομὶα, accusf. sing. ab Εὐνομὶη, ης, ἡ, nomen mulier. legitima: ex εὖ & νόμος, lex.
Εὔνοος, & Εὔνους, benevolus. Εὐνοώτερος, compar. & Εὐνούστατος, superl. &
Εὔνους, amicum, acc. sing. ab Εὔνοος, ος, ον, benevolus: ex εὖ & νόος, mens.
Εὐνοῦχος, benevolentissimus, superl. ab Εὔνοος, benevolus. Εὐνούστερος, benevolentior: ab eod. th.
Εὐνὰς, ὰς, ἡ, ἡ, pede: &
Εὐνόχλω, castro: fut. Ion. p. Εὐνόχωσα, pcrf. pass. Εὐνόχωμαι, a. 1. pass. Εὐνοχλήθην, ab
Εὐνοῦχος, ου, ὁ, EVNVCHVS; item custodia: à ἔχω, habeo custoditus sic dictus, ab εὐνὴ, cubile, lectus, & ἔχω, habeo, servo.
Εὐξαι, Dor. & per Crasin pro ἴδιον sive ἴδιον, acc. sing. part. praes. ab εἶδω, verbi εἰδέω, fum.
Εὔξαο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi Εὔχομαι, ομαι, ομαι: f. εὔξομαι, a. 1. m. εὐξάμην, ω, αντο.
Εὐξάμενος, ου, ὁ, ἡ, part. m. ab Εὔχομαι, precor.
Εὔξεινος, vel -ενος, ου, hospitalis: &
Εὐξείνως, adv. hospitaliter, amicè: ab εὖ & ξένος, hospes.
Εὔξεστος, ου, ὁ, ἡ, bene rasus, politus. Th. ξέω, rado.
Εὐξῆ, orabaris, 2. sing. a. 1. m. sub. εὔχομαι, ῃ, σθαι. ab Εὔχομαι, precor.
Εὔξοος, bene rasum, politum, acc. sing. ab Εὔξοος, idem quod Εὔξεστος. Th. ξέω, f. ξέσω, polio.
Εὐοδέω, f. ήσω, prosperè progredior; & prosperum iter praebeo: &
Εὐοδία, ας, ἡ, prosperum iter; item propr. nomen mulier. Gr. prosperè agens: ab εὖ & ὁδὸς, via.
Εὐοδμος, ου, ὁ, Poët. Ion. & Dor. pro Εὔοσμος, odoratus: ex εὖ & ὀζω, oleo.
Εὔοδος, seu Εὔοσμος, ου, ὁ, ἡ, bene olens: ex εὖ & ὀδμὴ, odor. Th. ὀζω, oleo: f. ὀζήσω, & ὄσω.
Εὐοδῶ, -ῶσ, prosperum iter praebeo: f. ώσω. p. Εὐόδωκα. prael. pass. Εὐόδωμαι, 6 pers. prosperum iter habeo, prosperor: perf. pass. Εὐόδωμαι. a. 1. pass. Εὐοδώθην, ης, η. f. 1. pass. Εὐοδωθήσομαι. ab Εὐοδος, ου, ὁ, ἡ, iter expeditum habens: ex εὖ & ὁδὸς, f. ὁδὸς, via.
Εὐόδωσας, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro Εὐόδωκε.
Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. verbi Εὐόδω, quod vide.
ΕΥΟΙ, EVOE, vox, quâ Baccho acclamabatur: inde Εὐοῖος, ου, Bacchi cognomen.
Εὐόρκησας, asseri, praes. part. pass. verbi Εὐω, seu Εὔω, f. σω, ειν.
Εὐορκία, religiosè juro: f. ήσω. praes. inf. Ἐυορκεῖν. Vide Ἐυορκέω.
Εὐορκία, ας, ἡ, juris jurandi fides: ab
Εὔορκος, ου, ὁ, ἡ, qui jusjurandum religiosè colit: ab εὖ & ὅρκος, jusjurandum.
Εὔορμος, ου, ὁ, ἡ, tutus: ab εὖ, bene, & ὄρμος, ου, ὁ, statio navium: q. ab ἄειρω, sto.
Εὐπαγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, bene compactus: ex εὖ & πήγνυμι, seu πηγόω, compingo.
Εὐπαθὶα, & -θεὶα, ας, ἡ, pro quo Ion. -θὶη & θείη, natura quæ facilè affici potest, vel suprà, beneficium: &
Εὐπαθέω, -ῶ, indulgeo voluptatibus, facilè afficior, seu beneficio afficior. Th. πάσχω, patior: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas quam boni liberi adferunt: &

Εὔτεκνος, ον, ὁ, ἡ, felix multa prole, vel bonos habens liberos. Th. τέκνον, puer.

Εὐτελής, ὁς, ὁ, Dor. pro ἐντελής, quod vide.

Εὐτελεστάω, ῶ, ἡ, ὁ, τὸ, ἐντελέστατον facilitatem; item perficax: ab εὖ & τελεστάω, ἀφίημι. Them. διὰ τοῦτο, prædisequens.

Εὐτερπής, ὁς, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. pro ἐντερπής, habens pulchras genas: ex εὖ & τέρπω, ὁ, ἡ, gena.

Εὐτεττιγιάδης, ου, ὁ, claro patre natus, generosus: ab εὐτέττιξ, vel εὐτέττιγος, nobilis. Th. τέττιξ, τέττιγος, ὁ, pater.

ΕΥΤΗΑΤΟΡΙΟΝ, ου, τὸ, EUPATORIUM, herba quædam: ab εὐπάτωρ. Vel potius ab θύω, dicitur enim & εὐθυτέριον.

Εὐτιθέω, obtemperare: &

Εὐπειθής, ὁς, ὁ, ἡ, obsequens. ex εὖ & πείθω, persuadeo.

Εὐπιθῶς, adv. obsequiose: &

Εὐπλαστος, ον, ὁ, ἡ, facile credens, mariger: ab eod. th.

Εὐπλόκαμος, qui nobilem socrum habet. Th. πλόκαμος, ὁ, ἡ, socer.

Εὐπλοκος, seu εὐπλόκος, ου, ὁ, ἡ, pulchrum habens peplum: ab εὖ & πλόκος, peplum.

Εὐπορεμονος, ου, ὁ, ἡ, ad circumeundum proclivis: ex εὖ & πορεύομαι, circumeo, ἰτέον: quod ex εἶμι & ἴημι, ἰτέον.

Εὐπλοια, ας, ἡ, &

Εὐπλοΐη, ης, ἡ, Ion. facilitas: &

Εὐπρηκτος, ὁς, ὁ, ἡ, facilis: comp. εὐπρηκτότερος, facilior, adv. ab εὐπρηκτότατος ex εὖ & πράσσω, cado.

Εὐπρηξίη, & -ίης, adv. facile: ab eod.

Εὐπτολις, ου, ὁ, ἡ, bene ædificatus: ex εὖ, bene, & πτόλις, compingo, ædifico.

Εὐπτολεμος, genit. pl. ab

Εὐπτολις, ὁς, ὁ, ἡ, bene junctus, flexibilis, mexilis: ex εὖ & πτολις, plecto, nexilis: f. ξω.

Εὐπλοΐη, Ion. pro εὐπλοΐη, uti prosperæ navigationis. Th. πλέω, navigo.

Εὐπλοια, ας, ἡ, &

Εὐπλοος, ος, ὁ, ἡ, bona navigatio: ex εὖ & πλόος, navigo. f. πλόος.

Εὐπλοκαμος, ὁς, ὁ, ἡ, &

Εὐπλόκαμος, ου, ὁ, ἡ, pulchros cincinnos, vel cirros habens: ex εὖ, bene, & πλόκαμος, cincinni: quod à πλέκω, implicatio: Th. πλέω, plecto, f. ξω, p. m. πέπλοκα.

Εὐπλοκος, ὁς, ὁ, ἡ, bene lotus, mundus: ab εὖ & πλύνω, lavo.

Εὐπνοος, & ἔπνους, bene spirans, perflabilis: Th. πνέω spiro.

Εὐπνοια, ας, ἡ, Ion, benefacio: &

Εὐποιέω, 1. sing. pres. ind. verbi ἐυποιέω, bene facio. Th. ποιέω, facio.

Εὐποιητος, ου, ὁ, ἡ, bene factus: elegans: ab εὖ & ποιέω, facio.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia: ab εὖ & ποιέω, facio.

Εὐπολις, ὁ, EUPOLIS: nomen propr.

Εὐπρέμνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορία, ῶ, absunde possum, est mihi facultas; item, simpl. possum: f. ἔσω. p. ἐυπόρηκα, & in 3. sing. imperf. pass. Att. ἐυπορεῖτο ex εὖ, bene, & πόρος, transitus. Th. πόρος, transitus: p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, facultas, copia: &

Εὔπορος, ον, ὁ, ἡ, expeditus: ab eod. th.

Εὐπρεπεία, ας, ἡ, idem quod ἐυπρεπία. à pret. m. πέπρεπα, verbi πρέπω, facio.

Εὐπρεπία, ας, ἡ, res secunda, prosperitas, pulchram faciens. Th. πρέπω facio ii. fu. p. πέπρεπα.

Εὐπρεπτος, ον, ὁ, ἡ, decor eximius, ornatus: ab

Εὐπρεπὴς, ὁς, ὁ, ἡ, decore eximius, excellens: ex εὖ & πρέπω, decoro sum.

Εὐπρεπῶς, adv. decore, elegenter: ab eod.

Εὐπρηξία, ας, ἡ, Ion. pro ἐυπρεπία, quod vide.

Εὐπροσήκτος, ον, ὁ, ἡ, acceptus: à προσήκω, sacrificio, probo: ex πρός, & ἥκω, venio: f. ἥξομαι.

Εὐπροσήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, apte adhærescens, & assiduus in aliquo negotio: ex εὖ & προσήνωρ, assiduus occupatus: item, assessor: quod ex πρός & ἦδος, ους, τὸ, sella. Th. ἥζομαι. f. ἥδομαι, sedeo.

Εὐπροσηλεία, ας, ἡ, affabilitas: ex εὖ & προσηγορία, compello: quod ex πρός & ἀγορία. Th. ἀγορά, forum.

Εὐπροσήγορος, ον, affabilis: ab illâ.

Εὐπροσήκτος, accessu facilis, ab

Εὐπροσήλος, ον, ὁ, ἡ, accessibilis: ex εὖ, πρός & ἔλω, eo.

Εὐπροσήτος, ον, ὁ, ἡ, idem, Th. ὁδός, via.

Εὐπροσωπία, ἡ, f. ἔσω, speciosus apparet: &

Εὐπρόσωπος, ον, ὁ, ἡ, speciosus, pulcher: ex εὖ & πρόσωπον, ὁ, τὸ, facies. Th. ὄπωπα, video. p. m. ὄπω.

Εὐπροσώπων, ejusd. genit. plur.

Εὐπυμος, ον, ὁ, ἡ, pulcram puppim habens. ex εὖ & πύμα, ατος, ὁ, puppis. Th. πύμαθος, extremus.

Εὐπυργος, ον, ὁ, ἡ, pulchras turres habens. Th. πύργος, turris.

Εὔπωλος, ον, ὁ, ἡ, prædives bonos equos: ex εὖ & πῶλος, pullus.

Εὐρά, ferramenta arti insona, ideo, ut à rota non atteratur. Th. ἀρόω, aro.

Εὐρεῖα, ἐυρεῖαι, per Sync. pro ἐυρέαι, ας, ατο, ἃ. 1. m. verbi εὑρίσκω, invenio, f. εὑρήσω.

Εὐρεῖς, ex ὀλίγος: ponita re in εὐρύς, id est, latitudinem. Alii volunt Ion. dici pro ὀλιγεῖς, per Aphæresin, à ὀλι-

Εὑρί, a. 2. imperat. aor. Act. pro habeas accessam pro ἔχῃς, ut εἶπε pro εἶπον, λαβέ pro λάβετε, ab ἔχομαι, invenio, quod vide.

Εὑρὲ, invenito tu, a. 2. imperat. act. vide præced. vel ἐύρεις, 2. sing. a. 2. ind. ab eod.

Εὑρέα, Ion. pro ἕρεα, lata, quod vide.

Εὑρέθην, invenitus sum, a. 1. ind. pass. & Εὑρεθῆναι, 3. pl. a. 1. sub. pass. &

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab ἔχομαι, quod vide.

Εὑρεῖα, lata, f. g. ab ἐύρὺς, ὑος, latus, quod vide.

Εὑρεῖς, τος, ὁ, inventio: &

Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor: ab ἔχομαι, invenio, quod vide.

Εὑρὴν, 3. sing. a. 2. m. &

Εὑρηκα, perf. act. ἔφευρον, perf. inf. act. ab ἔχομαι, invenio, quod vide.

Εὑρημα, ατος, τὸ, inventum: ab eod.

Εὑρὴς, Dor. pro ἐύρεις, quod vide.

Εὑρῆτε, 2. sing. ὑφαίνων, 2. pl. f. 1. act. ἔχομαι, ab ἔχομαι, invenio, quod vide.

Εὑρησικλὴς, έους, ὁ, ὁ, Poët. pro ἐύρεσικλὴς, verborum inventor: ab ἔχομαι, invenio, & κλὸς, τὸ, verbum: ab κλὼ, dico.

Εὑρὼν, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἔχομαι, invenio, quod vide.

Εὐρὺς, -ὑος, ὁ, ἡ, ϛεγαξ: ex εὖ, bene, & ῥὶς, nasus.

ΕΥΡΙΠΟΣ, ου, ὁ, EURIPUS, fretum recipiscum: i. e. sæpe undas absorbens & revomens: quasi ab εὖ & ῥιπὴ, quia facile projicitur. Hinc ἐύριπος, ου, ὁ, ἡ, Proverbialiter ponitur, ut ἐύριπος ἀνθρώπου, ἐύριπος γυνὴ, ob inconstantiam.

ΕΥΡΙΣΚΩ, invenio, deprehendo: f. ἐύρεσω. p. ἔφηκα. a. 1. ἔφηνον, a. 2. ἐύρον, a. 2. opt. ἐύροιμι, οις, οι. a. 2. sub. ἐύρω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐύρεῖν. a. 2. part. ἐύρὼν, ὄντος. perf. pass. ἔφημαι. a. 1. pass. ἐφέθην, ης, η, inventus sum: f. 1. pass. ἐυρεθήσομαι. a. 1. m. ἐύρεμην, ω, ατο, per Syncop. pro ἐύρεσάμην, acquisivi.

Εὐρὸν, ος, ὁ, facies ῥuxus, Metaph. affectatio, profluvium. Th. ῥὶω, ῥυω.

Εὑρὸν, inveneram, a. 2. opt. m. &

Εὑρὸς, ὁ. sing. a. 2. opt. act. &

Εὑρὸν, ος, ὁ, Dor. pro ἐύρεσις, εως, ὁ, ἡ, 2. part. act. f. g. ab ἔχομαι, invenio, quod vide.

Εὐρυάλὸν, ανος, ὁ, Euriaquilo: ex εὖ, Eurus, & ἀλὸς, fluctus. Th. ἀλάομαι, lavo.

Εὑρὸν, Dor. pro ἔφερε, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔχομαι, invenio, quod vide.

Εὑρὸν, ος, ὁ, ἡ, 2. sing. ind. act. ἔφερε, ἐφέρετε, 2. 1. part. ab eod.

Εὐρὸς, ὁ, ἡ, EURUS. Th. ῥὶω, ῥυω.

Εὑρὸν, a. 2. part. act. f. g. ab ἔχομαι, invenio, quod vide.

Εὐρυβάτης, ου, ὁ, pulchri ferens, bellipotens, gen. Mol. pro εὐρυβότης. Ex εὖ & βὸς, βους: f. βότης.

Εὐρυχώρὸς, ὁ, latas vias habens: ab ἐύρὺς, latus, & ὁδὸς, via.

Εὐρυδὰς, άδος, ἡ, EURYALE, nomen mulieris.

Εὐρύδικος, ικου, ὁ, ἡ, latus, amplus: ex ἐύρὺς, latus, & δίκη, area.

Εὐρυδὰτης, ου, ὁ, EURYBATES, nomen propr.

Εὐρυκλὴς, Ion. pro ἐυκλὴς, ὑος, ὁ, cujus vis fortè extenditur, late potens: ex ἐύρὺς, latus, & κλὸς, vis.

Εὐρυμέδων, οντος, ὁ, EURYDAMAS, nomen propr.

Εὐρυμέτρης, ου, ὁ, ἡ, immensus, concinnus: ex εὖ & μέτρὸν, rhythmus, concinnitas.

Εὐρυνόμεὺς, λατὶ dominans: ab ἐύρὺς, latus, & νέμω, νομεύς, ὁ, regnator. Th. νέμω, impero.

Εὐρυπύλαμος, ου, ὁ, ἡ, qui lata porta habet, spatiosus, amplus: ab ἐύρὺς, latus, & πύλη, pratum.

Εὐρυπρώτης, ου, ὁ, ἡ, latam frontem habens: ab ἐύρὺς, latus, & πρώτων, frons. Th. ἐύρὺς, vide.

Εὐρυπύλη, ης, ἡ, EURYNOME, nomen mulieris.

Εὐρυσθεὺς, 3. pl. a. 1. sub. act. Εὐρύσω, ῃς, ῃ, & Εὐρυσθεῦσι, dilatant, Dor. pro ἐυρύνωσι, 3. pl. præs. ind. ab

Εὐρύνω, dilato: f. νῶ. Th. ἐύρὺς, latus.

Εὐρυσθένης, gen. Ion. ab ἐύρυσθένὴς, ους, ὁ, spatiosus: &

Εὐρυσθενὴς, ους, ὁ, ἡ, habens latens vim: ab ἐύρὺς, latus, & σθένος, vis.

Εὐρύσσων, vocat. sing. ab ἐύρύσσων, ων, ὁ, latè sonans, vel latè perficiens: ab ἐύρὺς, latus, & th. ϝεκ, vox. Vel ut alii volunt ab ἀϝ, valeo, quod ab ἐύρὺς, video. Tum etiam ἐύρύσσων, potest esse acc. casus ab ἐύρύσσ, ων, & ωνος, latum habens oculum: ab eod. ὤψ, oculus.

Εὐρυπύλης, ου, ὁ, EURIPYLUS, nomen propr.

ΕΥΡΤΣ, ὑος, ὁ, & inf. g. ἐύρεος, latus, a.

Εὐρυσθενὴς, ους, ὁ, ἡ, potens: ab ἐύρὺς, latus, & σθένος, robur.

Εὐρυσθεὺς, ῆος, ὁ, EURISTHEUS, Rex Mycenarum.

Εὐρυσθῆος, gen. præcedentis, Att. pro -ῆους.

Εὐρυσθῆα, Poët. pro ἐύρυσθέα, accus. sing. ejusd.

Εὐρύτιμος, ου, ὁ, ἡ, qui habet latum pectus: ab ἐύρὺς, latus, & τίμνω, pecten.

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, EURYTION, nomen propr.

Εὐρυχάρης, ου, ὁ, Dor. pro ἐύρυχώρης, ου, latam comam habens, laticomus: ab ἐύρὺς & χάρη, juba, coma.

Εὐρυχόρης, spatiose, gen. Ion. ab ἐύρυχόρὸς, ος, ὁ, ἡ, ὸν, in qua ampli chori duci possunt:

ſimus: ex εὖ, latus, & γάστηρ, alvus, ventus. Vel Poëtice ponitur pro ἀφειδῶν: ab

Εὐρύγαστρος, ου, ὁ, ἡ, latus, amplus: ex εὖρύς, latus, & γάστηρ, locus.

Εὐρυ-ὦψ, ωπος, ὁ, -οπος, latè videns: ab ἐυρύς, latè, & ὤψ, ὠπὸς, oculus. Th. ἐυρύς, videns.

Εὐρύς, vide in ἐυρύς.

Εὐρυσθεύς, ῆος, ὁ, patris, ſitu obſitus: & Εὐρυσθεύς, ῆος, ὁ, patris, obſitus: item amplus: acc. ſing. ἐυρύσθεα. ab ἐυρύς, ſitus, mucor.

Εὑρήκαμεν, invenerimus, 1. pl. a. 2. ſub. &c. ἐυρήκω, ab ἐυρίσκω, invenio. quod vide.

Εὗρον, ἕσαν, ον, part. a. 2. ab eod.

Εὐρυσθεύς, ῆος, ὁ, & Εὐρωπεύς, ῆος, ὁ, EUROPÆUS, ex Europa.

Εὐρώπη, ης, ἡ, EUROPA, nomen mul.

ΕΥΡΩΣ, ῶτος, ὁ, ſitus, mucor, cariet.

Εὐρώτας, ου, ὁ, EUROTAS, amnis propr. fluv. Laconiæ.

ΕΥΣ, ὑός, ὁ, bonus. Dicitur & ἰός.

Εὖσα, ης, ἡ, & in ϛ. pl. ἔουσι, a. 1. ind. act. verbi εἰμι, ſeu ἔω, ἴσω, uſitatè: f. ἔσω: at

Ἔσσα, ης, ἡ, Dor. & Æol. pro ἔουσα, vel ἔσα, ης, ἡ, exiſtens, præſ. part. f. g. verbi εἰμί, ſum.

Εὐσίτω, 2. ſing. præſ imperat. vel 3. ſing. imperf. ind. verbi ἐυνάω, ῶ, colo: f. ἐσω. p. ἐυσα. Ex εὖ & ζάω, colo.

Εὐσκοία, ας, ἡ, pietas: &

Εὐσκόσυνη, ης, ἡ, pietatis officia: &

Εὐσκός, ῆος, ὁ, pius: ab

Εὐσκόω, colo, cum accuſ. item in pietate inſtituo, informo: f. ἐσω. p. ἐυσκωκα. a. 1. ἐυσκόσαμι. Ex εὖ bene, & ζάω, colo.

Ἐυσκόως, πὶ, adv. &

Εὐσκός, ῆος, ὁ, ἡ, pius: &

Ἐυσκός, πὶ, adv. contracte pro ἐυσκόως, ab eod. th.

Εὐσσέλμος, vide in ἑυσσέλμος.

Εὔσσημος, ου, ὁ, ἡ, bene ſignificans: ex εὖ & σῆμα, ſignum.

Εὐσθενία, ας, ἡ, virium integritas, robur: &

Εὐσθενίη, viribus pollens: f. ἐσω. &

Εὐσθενὴς, ῆος, ἐς, ὁ, ἡ, validus: ex εὖ & σθένω, valeo:

Εὐσκαθμος, bene ſaltans, agilis: ex εὖ, bene, & σκαθμὸς, ſaltus. Them. σκάω, ſalto.

Εὐσκαπτος, ου, ὁ, ἡ, per Dialyſin pro ἐυσκαπτος, qui ſtepium periti aſſequitur; providus, opportunus: ex εὖ & σκαπτὸς, ſtatio. Th. σκάλλω, circumſtipio.

Εὐσκοπος, ου, ὁ, ἡ, bene ſalvus, incolumis: ex εὖ & σκοπὸς, ſalvus.

Εὐσκυλεύω, ῶ, ὁ, ἡ, miſericors: ex εὖ & σκυλεύω, viſcera, cor.

Εὐσκυλίω, per Dialyſin pro ἐυσκολίω, bene tabulatus: ex εὖ, bene, & σκολιὸς, tabulatum. Th. σκολὸς, ſtatium inter lineas, vel inter tabulata navis.

Εὐσκολίη, ης, ἡ, ſtabilis: ex εὖ & σκολὸς, ſtatio.

Εὐσκομος, ου, ὁ, ἡ, formoſus, bene tornatus: ex εὖ & κόσμος, ornatus. Th. κόσμω, ornamento: f. ὦ.

Εὐσμος, ου, ὁ, ἡ, qui jubere ore vult, diſertus: ex εὖ & σῶμα, os, oris.

Εὐσσόω, ſ. ἐσω, jaculandi peritus ſum, ſolerter conjicio: &

Εὐσσόα, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, ſolertia in conjiciendo: &

Εὐσσόος, ου, ὁ, ἡ, felix in jaculando, ſolers: à th. σσάλλομαι, collimo.

Εὐσσρεφὴς, ῆος, ὁ, ἡ, & Poët. ἐυσσρεφὴς, pulchrè tortus, flexilis: ex εὖ & σρέφω, flecto, verto.

Εὐσυζυγὴς, ου, ὁ, ἡ, quod per conjecturam facilè cognoſci potiſt: ex εὖ & συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.

Εὔσφυρος, ου, ὁ, ἡ, cui eſt elegans pedum forma: ex εὖ & σφυρὸν, malleolus pedis, per. Th. σφύρα, malleus.

Εὐσφύρου, pro ἐυσφύρα, gen. Dor. præced.

Εὐσχήμονως, decenter, adv. &

Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, decor: ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, decens, ſtabilis, honeſtatus: ex εὖ & σχῆμα, τὸ, geſtus, habitus. Th. ἴσχω, habeo.

Εὐσώδινος, ου, ὁ, ἡ, vel ἐυσώδινος, bene habens rotæ curvaturæ lignæ: ex εὖ & σῶδις, lignea circumferentia rotæ. Them. σόω, exatio.

Εὖτ', pro ὅτε, quando, adv.

Εὐτάξια, ας, ἡ, bonus ordo: ex εὖ & τάσσω, ordino: f. ἔω. p. χα.

Ἐτ' τὸ, quando, quum, ſicut, adv. ὡς τε, Ion. & Poët. Dialyſi, ſicut.

Εὐτείχεα, bene munitam, acc. ſing. ab εὐτείχης, quod vide.

Εὐτειχέω, ἐω, ὁ, ἡ, bene munivi: ab

Εὐτείχης, ου, ὁ, ἡ, idem: ex εὖ & τεῖχος, τὸ, murus.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas ſobolis: ex εὖ & τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.

Εὔτεκνος, ου, ὁ, ἡ, proli felix, fœcundus: ab iiſd.

Εὐτελέστατος, ου, τὸ, ſuperl. grad. ab

Εὐτελὴς, ῆος, ὁ, ἡ, frugalis: ab εὖ & τέλος, ſumptus, ſinis.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, EUTERPE, nom. Muſæ: &

Εὐτερπὴς, ῆος, ὁ, ἡ, valdè jucundus: ab εὖ & τέρπω, delecto.

Εὐτετμὴς, ου, ὁ, ἡ, bene ſeſtus & paratus: ex εὖ & τέμνω, ſeco.

Εὐτεύκα, ας, ἡ, fœcunditas: ab

Εὔτευκτος, ου, ὁ, ἡ, fœcundus: ab εὖ & τεύκω, pario: p. m. τέτυχα.

Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas tenoris: &

Εὔτονος, ου, ὁ, ἡ, validus, firmus, intenſus: &

Εὐτόνως, adv. acriter, magna contentione: ex εὖ & τείνω, tendo.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas; item ſcurrilitas: ab

Εὐτράπελος,

Εὐφρόνιος, ος, ὁ, ἡ : *laetitiae* : *voluptas* : qui sua vertia potest & *gaudia*, *festa celebrare*. Th. φρήν, ος, ὁ, *mens*.

Εὐφρονίτης, ὑος, ὁ, ἡ, *gaudens*, *aequus* : qui facile ad aliquid φρονεῖν, *velle* : &

Εὐφυΐζω, *fare* : ab cod. th.

Εὐφυής, ής, ές, ὁ, *bene perforatus* : Poët. εὐφυΐζω accipitur & pro εὐφυΐζω, *lato ore biare*. Them. πῆδαν, *perfore* : f. φῆμαι.

Εὐφῆμαν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐφημία, ας, ἡ, *insignis tridente* : ex εὖ & φῆμαι, *tridens*. Th. τρεῖς, *tres*.

Εὐφυχλίης, ης, ὁ, ἡ, τοῦ, *planus* : &

Εὔφυχλος, ος, ὁ, ἡ, Poët. εὐφυής, *bene curvus*, *volubilis*, *agilis* : ex εὖ & τρέχω, *curro* : f. δρέκω. p. δρέξομαι. a. 2. ἔδραμον.

Εὐφυνέστ, ος, ὁ, ἡ, metri gratia pro Εὐφυνέστ, ος, ὁ, ἡ, *bene fabricatus* : ab εὖ & τεύχω, *fabricor* : a. 2. ἐφύην. p. pass. τέτυμμαι, ἔμ, ασθαι.

Εὐφυχία, *secunda fortuna uti*, inf. ab

Εὐφυχέω, *felix sum* : f. cons. Ex εὖ, *bene*, & τύχη, *fortuna*. Them. τυγχάνω, *assequor*.

Εὐφυχέως, Ion. & Poët. pro εὐφυχῶς, adv. *prospere* : ab iisd.

Εὐφυχήσω, *bene esse mihi*, perf. act. ab εὐφυχέω, quod vide.

Εὐφυχήσων, ουσ, ων, *felicium* : ab cod. quod vide.

Εὐφυχής, ἐς, ὁ, ἡ, *fortunatus* : ab εὖ, *bene*, & τύχη, *fortuna*. Them. τυγχάνω, *assequor*.

Εὐφυχέως, Æol. pro εὐφυχέως, a. 1. part. act. verbi εὐφυχέω, *felix sum* : quod &

Εὐφυχία, ας, ἡ, *secunda fortuna* : ab εὐτυχὴς, quod vide.

Εὐφυχῶς, ῆς, ὁ, ἡ, EUTYCHUS, nom. propr. qu. à præced.

Εὐφυῶδ, ης, ὁ, ἡ, *aqua abundans* : ex εὖ & ὕδωρ, *aqua*.

Εὐφωμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, *fausta* vel *laeta acclamatio* : &

Εὐφώμως, Dor. pro εὐφήμως, *bona verba dicendo* : vide εὐφημία.

Εὐφοιβείτ, ου, & Dor. ω, ὁ, Apollinis epith. *pulchram pharetram habens* : ex εὖ & φαρέτρα, *pharetra*.

Εὐφοιμία, ας, ἡ, ἐς, ἐσ, *celebre*, *laude*, *gratulor* : f. cons. Ex εὖ & φάμι, *fama*, quod à φημί, *dico*. Th. φάω, idem.

Εὐφοιμέω, *fausta precari*, a. 1. inf. act. præced.

Εὐφοιμία, ας, ἡ, *bona fama*, *laus*, *bonum omen* : &

Εὐφοιμος, ου, ἡ, ὁ, *boni nominis*, *boni ominis* : &

Εὐφοιμοσύνα, ας, ἡ, Poët. & Dor. pro εὐφοιμοσύνη, ης, ἡ, *admonitio*, *mandatum* : vide εὐφοιμία.

Εὐφοδοξ, ης, ὁ, ἡ, *bene sonans* : ex εὖ & φάτις, *fama*. Th. φάω, *fero* : f. φάτις. p. ἐφάθην. p. m. δοξάζω.

Εὐφοδία, *exitus*, *fortuna prospera* : f. cons. p. εὐφοδέω. a. 1. ἐφόδωσα. ab

Εὐφοδής, ής, ὁ, ἡ, *ferax*, *qui facile ferre operariique potest*. Th. φέρω, *fero* : f. φάτις.

Εὐφοδίω, *exhibere*, *obsequi* : f. εὐφοδέω. p. εὐφόδηκα. a. 1. ἐφόδησα. Att. ους. præs. pass. εὐφοδοῦμαι, *iuror*, *genio indulgeo* : a. 1. pass. εὐφοδίσθην, ης, ν. a. 1. imperat. εὐφοδισθήτω. ς. 1. pass. εὐφοδισθείς, *laetor* : ex εὖ & φάδιος, *mens*.

Εὐφοσύνη, Ion. pro εὐφοσύνη, ς. sing. f. 1. m. εὐφοσύνης, ὁ præced.

Εὐφοσύνη, Ion. pro εὐφοσύνη, f. 1. inf. act. ab cod.

Εὐφοσύνθην, ης, ν. Alt. εὐφοσύνθη, Pſa. 16. 9. a. 1. pass. εὐφοσύνθητι, -τω, a. 1. imperat. εὐφοσυνθείην, a. 1. opt. in 3. pl. Solæcus. εὐφοσυνθείεν, a. 1. inf. pass. ab εὐφοσύνω, *exhilaro*, quod vide.

Εὔφοσυνα, acc. sing. ab εὔφοσυνος, ου, ὁ, ἡ, *hilaris*. Th. φάω, *mens*.

Εὐφοσύναι, *nuptiae*, nom. pl. ab εὐφοσύνη, nox. quod v. εὐφοσύνη, quia nox ad considerationem & consilia maxime conferre putatur : ab cod. th.

Εὐφοσύνη, *sapio* : f. cons. Ex εὖ & φάδιος, *mens*.

Εὐφοσύνη, ης, ὁ, & Dor. εὐφοσύνα, ας, ἡ, *laetitia* : ab

Εὔφοσυνος, ου, ὁ, ἡ, *hilaris* : Ex εὖ & φάδιος, *mens*.

Εὐφυὴς, ἐς, ὁ, ἡ, *habilis*, *ingeniosus* : acc. sing. εὐφυέα : dual. εὐφυεῖ. Ex εὖ, *bene*, & φύω, *nascor*.

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles*, *ingenii dexteritas* : &

Εὐφυΐως, adv. *ingeniosè*, *scitè* : ab εὐφυὴς, quod vide.

Εὐφωνος, *bene sonans*, *canorus* : ex εὖ & φωνὴ, *vox*.

Εὐχαριστέω, ῶ, *gratiis ago*, cum dat. f. cons. p. εὐχαρίστηκα. a. 1. εὐχαρίστησα. præs. pass. εὐχαριστέομαι, *gratiarum actione celebror* : a. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, ν. a. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Them. χάρις, *gratia*.

Εὐχαριτίη, ας, ὁ, *gratiarum actio* : &

Εὐχάριτος, ου, ὁ, ἡ, *gratus* : &

Εὐχαρίτως, adv. *placide* : à them. χάρις, *gratia*.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ὁ, *precatio*. Th. εὔχομαι, *precor*.

Εὐχὰς, Ion. pro εὐχῆ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor* : fut. εὔξομαι. p. εὔγμαι.

Εὐχὲρ, ρος, ὁ, ἡ, *manu gnarus*, *fortis* : ab εὖ & χεὶρ, *manus*.

Εὐχέρεια, ας, ἡ, *artificium dexterum* : à præced.

Εὔχεο, Ion. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præ-

præsentis imperat. verbi ἄρχομαι, pro ἀρχέτω, ab

Ἀρχίτων, ονος, ὁ, fossilium : &

Ἀρχίτης, ου, ὁ, fossilis : &

Ἀρχιτός, fossilis : ex ἄρ & χέω, mitto.

Ἀρχίδω, præsertur, 3. sing. præs. imperat. verbi ἄρχομαι, quod vide.

Ἀρχιμάλοις, Poët. pro ἀρχιμάλοις, præs. inf. ab

Ἀρχιμόλομαι, præsto fundo. Th. ἄρχω, idem.

Ἀρχιμόλοις, Poët. pro ἀρχιμόλοις. præs. opt. pass. ἀρχιμόλομαι ἀμῶν, à præced.

Ἀρχὶ, ἧς, ἡ, votum : ab ἄρχομαι, precor.

Ἀρχὸν, dedicet, 3. sing. perf. imperat. pass. ἄρχω, ἄρχομαι ab

ΕΤΧΟΜΑΙ, glorior, dico, precor, opto, imperf. Att. ηὐχόμην, ώμην, pro ἤυχόμην f. ἠυχόμην. p. ἤυγμαι. a. 1. m. εὐξάμην, ω, αιμι. a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αις, αιτο.

Ἐυχὴ, ῆς, ἡ, gloria, honor, decus : à præced.

Ἐυχεσιμος, commodè vectur : &

Ἐυχεσιτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, utilis, valde utilis : ex εὖ & χέω. commodè, utendum do : f. χέω.

Ἐυχεσὸς, bene celeratus : ex εὖ & χέω, celer.

Ἐυχολὴ, ῆς, ἡ, votum, Poët. pro ἀρχὴ. Th. ἄρχομαι, precor.

Ἐυχολαφὸς, ὴ, ὸν, qui vota facit, vel facta exequi conatur : à præced.

Ἐυλυχία, bona fum animo : f. ἴσω. p. εὐλέλυχα ex εὖ & ψυχὴ, anima, vita.

ΕΥΛΩ, seu εὔω, f. σω, συν, aspiro.

Ἐὰδα, acc. sing. ab

Ἐὰδης, ες, ὁ, ἡ, bene olens : ab εὖ & ὄζω, olo : f. ὄζεσω, & ἴσω. p. m. ὄδωδα. Att. ὄδοδα.

Ἐὰδία, ας, ἡ, fragrantia : à præced.

Ἐὰνὸς, ὼ, ὸν, vilis pretii. Th. ἀνίημι, remitto.

Ἐὰπρόφὸς, ὼ, ὸν, ὁ, fausti nominis ac ominis, clarus, insignis : quod sinistra certis in rebus felicia habebantur : ex εὖ & ἀπτω, aptum.

Ἐὰρωπὸς, ὼ, ὸν, ὁ, quæ pulchram vultum, aut oculos habet : ab εὖ & ὤψ, vultus, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐὰσχεῖν, f. ἴσω, convivio accipio : &

Ἐὰσχίων, convivans, lætus, præs. part. act. præcedentis : ab

ΕΥΔΩ, ας, ἡ, convivium, epulum : q. ab εὖ & ἔχω, cibus.

Ἐ᾽, pro ἐπὶ, in, super, cum gen. & acc. Att.

Ἔ᾽, dixit, pro ἴσε, a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἔα, dixit, Dor. pro ἴσε, a. 2. ejusd.

Ἐαδάλλω, appanno, Poët. pro ἐαδάλλω. a. 1. ind. pass. verbi ἐαδάω. f. ασω. pass. ἐαδάσμαι.

Ἐαδίως, Dor. pro ἐαδίως, puerilis. Th. ἔης, puer.

Ἐαδίως, Dor. pro ἐαδίως, ab ejusd. th.

Ἐαδω, ις, ω, & Dor. ἐάδω. a. 2. verbi ἐάδω, commodè : f. ω. m. ἐαδόμην. a. 2. inf. act. ἐαδέμεν.

Ἐαδὼ, pro ἐάδω, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐάδω, dico.

Ἐαδὼν, videbar, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐάδου, ab ἐάδω, verbi ἐάδω, apparo : f. ασω, a. 1. ἐάδα. p. ἐάδαγμαι. f. 2. pass. ἐαδήσομαι.

Ἐαδὼν, ebibebant, 3. pl. imperf. act. ejusd. verbi.

Ἐαδλάζω, insilio, imperf. ἐαδλάζον, ης, ον, f. ἐαδλάξω. a. 1. m. ἐαδλαξάμην, ω, αιμι. Th. ἅλλομαι. salio.

Ἐαδλὸς, ὴ, ὸν, ὁ, maritimus : ab ἅλς & ἅλμη, mare.

Ἐαδλὸς, Dor. pro ἐαδλὸς, præs. part. act. verbi ἐαδλέω, clavo affigo : ex ἅλς & ἅλλω, clavus.

Ἐαδὼς, Dor. pro ἐαδὼς, quod vide.

Ἐαδὼς, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐαμίζω, ἰω, ιν. Poët. & Dor. pro ἐαμίζω, diversari, versari. Th. ἐαμὸς. dixi.

Ἐαδὼς, 2. ἧ. m. verbi φημὶ, dico.

Ἐαμὸς, ὴ, ὸν, ὁ, par, æqualis, similis. Th. ἄμυνα, certamen.

Ἐαν, dicebam, Boëot. Sync. pro ἐάμην, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἐάω, dixi. a. 2. vel imperf. à φημὶ, dico.

Ἐανε, 2. 3. ind. act. apparuit : &

Ἐάνθη, ης, η, evanuit. a. 2. ind. pass. à φαίνω, apparo : f. ανῶ. a. 2. ἐφάνην. perf. pass. πέφασμαι, p. m. πέφαγμαι.

Ἐαδὸλη, apparuit. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ἐαπίδοσαν, apparuerunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, f. ινῶ, perf. pass. πέφασμαι. a. 1. pass. ἐφαδίδην. Th. φαῖνω, apparet.

Ἐαπὸς, simul, adv. ex ἅμα & ἁπὸς, idem.

Ἐαπὸς ποὶ πίπτειν, Poët. q. d. aliquem alicui mortem, pro θάνατόν τινι ἐμπίπτειν, mortem alicui inferre. Th. ἅπτω, tango.

Ἐαπὸσασθαι, attingo, capisso : ex ἅμα, & ἅπτω, tango : f. ἅψω, p. ἧφα.

Ἐαρμογὴ, ῆς, ἡ, convenientia, cohærentia : ab

Ἐαρμόζω, accommodo, vel ἐφαρμόδω, quod vide.

Ἐαρμόδεσθαι, Dor. pro ἐφαρμόζεσθαι, adaptare, ab

Ἐαρμόδω, accommodo, quadro : ex ἅμα & ἁρμόζω, seu ἁρμόδω. f. σω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Ἐαρξαντο, abstruebantur, 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel φω, ξομαι, ξαι, ξται : f. ξω. p. χα. a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, αιμι, & in 3. pl. ἐφράξαντο, & per Metath. ἐφραξαντο.

Ἔφασαν,

Ἐφέσσω, & ἐφέσσω, dimittam, ἔφης. pro ἐφῆσω, 3. pl. o. 2. ind. verbi φημί, dico, vel ἐφέσσω, eſt 3. pl. imperf. Dor. ἐφίεσσαν.

Ἐφεψιάω, ῶ, ἥσω, ἀ. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, flocci facio. Th. φαῦλος, vilis.

Ἐφεψιάσθαι, ῶ, ἀσάμενος, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφεψιάομαι, ex ἐπὶ & ἑψιάω, tango: f. ἁφάω.

Ἐφέωσαν, Dor. pro ἐφέσαν, 3. ſing. a. 1. m. ab cod. verbo & th.

Ἐφίζουν, 3. pl. imperf. verbi φίζω, ſino, effingo. prat. m. ἔφυζα.

Ἐφεδρεύω, inſideo, inſidior, f. εὔσω. p. ἐφεδρεκα. ab

Ἐφεδρος, ος, ὁ, ἡ, qui in ſella ſedet. aſſeſſor, adverſarius: ex ἐπὶ & ἕδρα, ſedes. Th. ἵζομαι, ſedeo.

Ἐφίζεται, inſidebat, 3. ſing. imperf. &

Ἐφιζάνων, inſidens, prſnt. part. ab ἐφίζω, ab ἵζομαι, ſedeo: f. 2. m. ἐφέδρευε.

Ἐφιεῖσα, ας, ης, Poët. ſeu Ion. pro ἐφεῖσα, ας, ὁ, immiſſa: ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἰω, mitto.

Ἐφεῖσε, a. 1. part. paſſ. ab ἐφίημι, immitto: ab cod. th.

Ἐφείσατο, parceret, 3. ſing. imperf. paſſ. à φείδομαι, parco: f. φειόμην.

Ἐφεσσάμενος, indutus, perf. part. paſſ. Poët. ἐπεσσάμενος, ab ἔπεσσι: ex ἐπὶ & ἑω, induo: ſed

Ἐφεσσάμενος, immiſſus, eſt a. 2. part. m. ab ἐφίημι, immitto, aſſumpto σ. Th. ἵημι, vel ἰω, mitto.

Ἐφέσσαι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, immitto: ex ἐπὶ & ἵημι· f. ἑσω. a. 2. ἧς.

Ἐφέσσαν, irruerant, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ἐφεσσάμην, σο, το, ab iiſd.

Ἐφέσσατο, 3. ſing. a. 2. m. verbi φείδομαι, parco: f. σάμενος. p. πεφεσσάμαι.

Ἐφεσσάω, 3. perf. imperat. paſſ. ab ἐφίημι, immitto: quod vide.

Ἐφεσσάμην, per Pleonaſm. litera σ, pro ἐφέμην, pluſq. p. verbi ἐφίεμαι, inſto: quod vide.

Ἐφεσσάω, 3. perf. imperat. paſſ. ab ἐφίημι, immitto: quod vide.

Ἐφεσσάμην, per Pleonaſm. literæ σ, pro ἐφέμην, pluſq. p. verbi ἐφίεμαι, inſto: quod vide.

Ἐφεσσάω, 3. perf. imperat. paſſ. ab ἐφίημι, immitto: vide ἐφέσσω.

Ἐφέσσαμαι, per Pleonaſm. literæ σ, pro ἐφέμαι, plusq. p. verbi ἐφίεμαι, inſto: quod vide.

Ἐφεσσάω, 3. perf. imperat. paſſ. ab ἐφίημι, immitto: quod vide.

Ἐφεσσάμην, per Pleonaſm. literæ σ, pro ἐφέμην, pluſ

Ἐφήμερος, ος, ον, diurnus, ephemerus: ἐφ' ἡμέραν ἔκλινε. item mortalis, fragilis, caducus, vel Sole exortus, ex ἐπὶ & ἡμέρα, dies.

Ἐφήσθην, infinit. pass. pret. ab ἐφίημι, insidere: ex ἐπὶ & ἥσθην, sedeo.

Ἐφημερία, ας, ἡ, festum, otiosus: ἐφ' ἡμερίαν ἔκλινε.

Ἐφημέριος, ος, ον, idem: ab ἐφήμερος, unicum diem durans: ex ἐπὶ & ἡμέρα, dies.

Ἐφημέριος βροτοῖσι, unius diei hominem, qui (scil. brevissimum vitæ tempus vivens: ab Ἐφήμερος, ος, ὁ, ἡ, idem quod ἐφήμερος, quod vide.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, EPHEMERIS, libellus in quo acta quotidiana continentur: ἐφ' ἡμέρας, quotidianus, diurnus, Th. ἐφήμερος, dies.

Ἐφημερόω, ῶ, ἡ, idem quod ἐφίημι, mandatum: ex ἐπὶ & ἵημι, mitto.

Ἔφην, ης, ε. dixti, 2. 3. vel imperf. verbi φημί, dico.

Ἐφηνάδω, ῶ, ανω, ε. 1. m. verbi φαίνω, ostendo, f. φάω, p. πέφαγκα.

Ἔφης, 3. sing. ε. 1. act. ejusd.

Ἐφήσθω, 3. sing. perf. pass. ἐφῆμαι, sedi, ab ἐφίημι, attingo, assequor. Th. ἐφήμενος sanct.

Ἐφήρμοσεν, adaptavit: 3. sing. ε. 1. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ & ἁρμόζω, adapto. Th. ἁρμ. apto.

Ἔφησθα, ε. 1. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφησθὲ, impabat, 2. sing. f. 2. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἐφήσθω, dicebat, Æpi. Parzogæ pro ἔφης, 2. sing. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐφηφίδω, per Syncop. pro ἐφαδεύσασι, 3. pl. ε. 1. aor. pass. ab ἐφαδεύω: dilabor super aliquem: ex ἐπὶ & ἁδεῖν, dilabor. Th. ἁδεῖν, suavis.

Ἐφίαμαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, immitto, ab ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem. Vel etiam ab ἐφαδεύω, dilabor super aliquem, quod ab ἁδεῖν, dilabor, f. ἐφίημι. Them. ἁδεῖν, suavis.

Ἐφθακεν, prævenit, perf. act. verbi φθάνω, prævenio, f. φθάσω, ε. 2. ἐφθὸν.

Ἐφθάκω Dor. pro ἐφθακον, quod vide.

Ἐφθάμεν, perii. 2. 2. pass. verbi φθάνω, corrumpo, f. φθ. p. ἔφθαρμαι. ε. 1. ἐφθάρην.

Ἐφθάνεν, corrupi, vide præced.

Ἐφθαρμένος, interruptus, part. pret. ἐφθάρμαι, ab cod. verbo.

Ἐφθασεν, ας, ε. prævenit, prævenit. ε. 1. ἀ φθάνω. f. φθάσω. tanq. ἀ φθάω.

Ἐφθίγγετο, 3. pl. imperf. verbi φθίγγομαι, loquor. f. φθίγξομαι, p. ἐφθιγξάμην. p. m. φθέγγομαι.

Ἐφθίεσκον Ion. pro ἐφθίγγον, 2. sing. ε. 1.

Ἐφθίγξατο, 3. sing. ε. 1. m. ejusd. verbi.

Ἐφθίνω, prævenit, ας 2. ind. verbi φθάνω, f. φθάσω. q. ἀ φθάω.

Ἐφθόμεν, pro ἐφθάμεν vide ἐφθάμεν. 2. pl. ε. 2. pass. f. φθ. p. ἔφθαρμαι, ἐφθάρην, ος, ον, factus ex 3. sing. indicativi modi v. ἀ φθάνομαι corrumpor, f. φθάσομαι. p. ἐφθάμην. Th. φθάω corrumpo.

Ἐφθόμην, ος, ε. 2. ind. pass. verbi φθάνω, perf. perf. pass. ἐφθάμαι. Th. φθάω.

Ἐφθόν, interiorem, 3. sing. plusq. p. pass. ἐφθάμην, ος, ον ἀ φθάνομαι, ab eodem.

Ἐφθορα, corrupi, p. m. verbi φθείρω, corrumpo. Th. φθάω, idem.

Ἐφθὸς, olivus: ab ἐφθὸν, coctus. f. ἑψήσω.

Ἐφθόω, (ex ἐφθὸν ἐμὶ) mitto: ab ἐπὶ & ἰόω, mitto.

Ἐφιάλτης, ὁ, EPHIALTES, nom. propr. item significat, malum aliquo malo fe grandi mole oppressi, invadiquo ab alio credi, incubare: ex ἐπὶ & ἅλλομαι, salio.

Ἔφιεν, 3. pl. præs. ind. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἐφικάνω, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, attingo, assequor: ex ἐπὶ & ἱκνέομαι, venio. f. ἐφίξομαι, p. ἐφῖγμαι. ε. 2. m. ἐφικόμην.

Ἔφιν, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφίω, pro ἐφίημι, immitto. Th. ἵω, mitto.

ΕΦΙΑΛΤΕΣ, ἐφιάλτου, ὁ, ephialtes, vel simile quid in cervice.

Ἐφίεσκον, desidero, imperf. ἐφίεμαι, præs. part. ἐφιέμενος ex ἐπὶ & ἵεμαι, pass. ab ἵημι, mitto: Th. ἵω, idem.

Ἐφίεσθε & ἐφίεσθον, Dor. pro

Ἔφιεσο, præs. inf. verbi ἐφίημι, immitto. ab ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem.

Ἐφίεσσαν, transmittebant, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Ἐφιζάνω, insisto, insidere: ex ἐπὶ & ἱζάνω, sedeo. Th. ἵζω, idem.

Ἐφίζανον, ος, ε. Dor. pro ἐφίζανον, ες, ἡ, insidens. ab cod. th.

Ἐφίημι, immitto, remitto, permitto. f. ἥσω, p. ἕωκα. ab ἐπὶ & ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem.

Ἐφίην, 3. sing. præt. ind. act. ἐφίημι.

Ἐφίην, 3. sing. sub. præs. pro ἐφίω, à præced. ἐφίημι.

Ἐφίην, Dor. pro ἐφίεν, permittis, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐφίημι, quod vide.

Ἐφικάδω, ε. 2. inf. m. verbi ἐφικάνομαι, pervenio. f. ἐφίξομαι. ε. 2. m. ἐφικόμην, ν, νο· ex ἐπὶ & ἱκάνομαι, venio.

Ἐφίκανε, 3. sing. ε. 2. m. ab

Ἐφικάνομαι, -όμην; pervenio, vide ἐφικάδω.

Ἐφίκανεν, 3. pl. ε. 2. m. præced.

Ἐφικτὸς, ὁ, quem assequi possumus: ἔστι ἐφικτὸν, vel ἐφικτὸν, pro viribus: ab ἐφικνέομαι; vide in ἐφικάδω.

Ἐφικάνω, Dor. pro ἐφικάνω. quod vide.

Ἐφικάνω, ας, ε. ἐκ in 1. pl. ἐφικάνω, ε. 1. Dor. pro ἐφικνέω, ας, ε. & ἐφικάνω, ἀφικάνω, amo: Th. φίλος, amicus.

Ἐφίκανο, 3. sing. ε. 1. m. qu. à φίλος, diligo, indeva, 3. imperat. m. φίλω, ε. 1. pass.

pere, ἐφίλησα. Vel per Syncop. potest dici à regulari ω, ἐφίλεσα, ἐφίλησα. Sic φίλημι, ε. ι. imperat. m. pro φίλεσαι, à φίλεω, ασω. Th. φιλ☞, amicus.

Ἐφίλεσο, amabatur, imperf. à φίλεμαι, pro φιλεῖτο.

Ἐφίλεε, Dor. pro ἐφίλεον, 3. pl. imperf. verbi φιλέω, ῶ. Th. φιλ☞, amicus.

Ἐφίλεον, Boeot. Sync. pro ἐφιλέοσαν, 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi & th.

Ἐφίλεσο, ου, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλέω. Th. φιλ☞.

Ἐφιλεύκεσαν, 3. pl. imperf. verbi φιλευκέω, ῶ, ἐφίλευκον : ex φιλ☞, amicus, & φιλ☞, ὀφ, ὁ, vinea, juvenis, & φιλ☞, ὀφ, ὁ, vinea, juvenis.

Ἐφιλοσόφεον, ες, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, philosophor : ex φιλ☞, & σοφὸς, sapiens.

Ἐφίλοφρα, idem quod simplex ἵζομαι, desidero. f. ξω. p. κα, a. 1. pass. ἱμερθὶς, εἰς, ἐ.

Ἐφίμασ☞, ε, ὁ, ἀ, amabilis : ab ἱμερ☞, desiderium. Th. ἱμείρω, desidero.

Ἐφίδρυε, insidet, insidebat. Dor. pro ἵδρυε, 3. sing. præt. ab ἵζω, sido.

Ἐφίζω, 3 sing. imperf. Sunt qui velint dici pro ἐφίζανε, præfect, præf. imperat. seq. verbi.

Ἐφίζω, insto, superveniо, sido, præficio, f. ἐφίσω. p. ἐφίκημι. perf. part. ἐφιζη-κὼς, υῖα☞ & per Crasin ἐφεὶς. a. 2. ind. act. ἐφίζηκε, ες, ε, superveniebat. cum dat. a. 2. imperat. ἐφίζηθι, ἔτω. a. 2. sub. ἐφίζω, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἐφεὶς, ἐφεῖσα, ἐφὲν & ita f. g. ἐφιζάνω, νῶ, ex ἐφί & ἵζανω, ῶ.

Ἐφικάθω, obstrepo. a. 2. ind. act. verbi φιλέω, in articulari loquor.

Ἐφικλέω, ες, ε, excutio. a. 1. ind. verbi φιλέω, πτω. f. ξω. p. κα. perf. pass. πεφλεγμαι. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Ἐφλάγη, flagravit, 3. sing. a. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐφόβεσθεν, territi fuerunt. Boeot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐφοβήθη, ες, ε. verbi φοβέω, metum incutio. f. ήσω. p. πεφόβηκα. Them. φόβεμαι, timeo. p. m. πεφόβα.

Ἐφόβεσσε, ες, ε, a. 1. ind. ejusd. verbi.

Ἐφόβησε διαφθεῖραι, 1. pl. f. 1. act. ab

Ἐφόβιον, iter facio. f. ήσω : ex ὁδὸς & ἔβην, vio.

Ἐφοδεύω, f. ήσω, vicatim do, instruo : ab

Ἐφόδιον, ε, τὸ, viaticum, quod ab

Ἐφόδ☞, ὁ, ἡ, via, structa, apparatus, itio, accessus, impetus : ex ὁδὸς, & ἔβην, vio.

Ἐφόην, ἔης, 3. sing. imperf. verbi φοάω, ῶ, f. ήσω.

Ἐφόησε, Dor. pro ἐφόασε, quod vide. vel 3. sing. imperf. à φοάω.

Ἐφόνευσε, interfecit, 3. sing. a. 1. act. verbi φονεύω. Them. φόνος, cædes. p. m. πεφόνευκα.

Ἐφόρμιζε, armat, aggerat. f. σω. p. κα. a. 1. ind. act. ἐφορμίσατο, σατο, σασθαι, σαι, σασθαι, σαι, σασθαι, σαι

ἰφυσαν, 3. pl. a. 1. verbi φύω, à φύω, nascor.

Ἐφύπερθε, & -θεν; desuper: quod ex ὑπὲ & ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, super.

Ἐφυσσον, rigabant, 3. pl. imperf. verbi φύσσω, rigo. f. φύ, & Æol. ψύσσω.

Ἐφύσσε, 3. sing. imperf. act. verbi φυσίω, sufflo, insto.

Ἐφυσσάτην, 3. pl. a. 1. pass. verbi φυσίω, insto. f. dou. p. πεφύσιγκα. Th. φυσίω, sufflo.

Ἐφύσσατο, Dor. pro ἰφύσατο, 3. sing. imperf. à φυσσάω, pro quo & φυσίω: vide in ἰφύσατο.

Ἐφυτεῦσε pro ἰφύτευσε, plantavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, planto. Th. φύω, gigno.

Ἔφραδε, Syriacum verbum, vertitur, aperuit. Marc. 7. 37.

Ἐφωτίσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, illumino. f. dou. p. πεφώτικα. quod à φῶς, φωτὸς, τὸ, lumen. Th. φάω, incvo.

Ἐφθέγξα, 3. sing. imperf. act. verbi φθέγγω, loquor. Th. φωνὴ, vox.

Ἐχ pro ἰχε, continc, præs. imperat. ab ἴχω, habeo.

Ἐχάδη, ες, ε, biavi, a. 2. ind. act. verbi χάζω. f. χάσκω, hio.

Ἐχαίρη, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κεχάρηκα. a. 1. m. ἰχάρθην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαλάω, demitto. f. dou. p. κεχάλασμαι.

Ἐχαλεπήνα, difficilem me præbui, a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, irascor. quod à χαλεπὸς, difficilis, gravis. Them. χαλάω, lædo.

Ἐχανδε, biavi, a. 2. ind. act. verbi χάσκω, hisco. f. dou. a. 1. ἰχάνα. p. m. κέχανα.

Ἐχαράσσετο, 3. sing. imperf. act. verbi χαράσσω, vallum circumducit: quod ex χάραξ, ακος, ὁ, vallum, seu agger quo castra munire solent. Th. χαράσσω, sculpo. f. ξω.

Ἐχάρασσον, insrendebant, 3. pl. imperf. verbi χαράσσω, f. ξω, sculpo.

Ἐχάρθη, ης, η, & in 3. pl. ἰχάρησαν, gavisi sunt, a. 2. ind. pass. verbi χαίρω, gaudeo, quod vide.

Ἐχαρίζοντο, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ισομαι. Th. χάρις, gratia.

Ἔχε, præbe, præs. imperat. act. ἴχω, imperf. Ion. pro εἶχον, 3. sing. imperf. verbi ἴχω, habeo.

Ἔχεα, effudi, pro ἰχέαθον, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χέσω. a. 1. ἰχέσθην, ἰχύθη & ἰχύτη.

Ἔχειν ἐν ἐφετμῇσι, ἀμφὶ τι ἔμμεναι, habere se in operibus, & circa consilia. Id est, in factis & consiliis occupatum esse. Et ἰχέμεν pro εἶναι, esse, versari. Et pro διανεῖν, administrare.

Ἐχειρώθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi χειρόω, per suffragia creo: ex χεὶρ, & νέω, texo.

Ἐχέοντο, Ion. & Dor. ἰχέατο pro ἰχέατο præs. inf. act. ab ἴχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἴσχον.

Ἐχήνατο, acc. sing. ab Ἔχηνος, ου, ὁ, nomen propr.

Ἔχθ, habebat, Ion. pro εἶχε, 3. sing. imperf. vel Dor. pro ἰχεν, inf. verbi ἴχω.

Ἐχενηὶς, ίδος, ἡ, ECHENEIS, piscicu-lus, qui & remora appellatur; ab ἴχω, detines, & νηῦς, navis.

Ἔχε, præs. imperat. pass. Ion. pro ἴχου, ab eod. verbo.

Ἐχθαίρωσε, ίδος, ὁ, ἡ, & τὸ ἰχθαίρωσις, amarus, mortifer: ab ἴχω & θάλπω, τω, ἡ, amaritudo, pica, quasi lacryma picea.

Ἔχθανε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἴχω.

Ἐχίζηλος, ου, ὁ, ἡ, qui gemitus ac suspiria affert: pernicio sus: quod ab ἴχω, habeo, & ζῆλος, gemitus: quod à ζάω, gemo. Th. ζηλὸς, angustus.

Ἔχιε pro εἶχεν, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἴχω, teneo, habeo. Vel ἴχιε pro εἶχε, & νι, enclit.

Ἐχίτην, tenebamus, pro εἰχίτην, dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἴχω.

Ἐχίνε, ης, ι, dives: ab ἴχω, habeo.

Ἐχθὰ, ας, ἡ, ἕως: παρὰ τὸ ἰχθῆναι, quia manu tenetur. Th. ἴχω, teneo.

Ἔχτωρ, ορος, ὁ, nomen propr.

Ἔχυτο, effudi, & in 3. pl. ἰχύατο, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χύσω. a. 1. ἐχύσθην, ἰχύθη, & ἰχύτη.

Ἔχυθεν, effudit. 3. sing. a. 1. m. ab ἰχύθη, a. 1. act. quod vide.

Ἐχίοντες, nom. pl. ab Ἐχίων, ονος, ὁ, ἡ, cordatus: ex ἴχω, habeo: & φρὴν, mens.

Ἔχρη, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, gaudeo, f. ρῶ.

Ἔχρε, habeas, 2. sing. præs. sub. act. verbi ἴχω.

Ἐχθαῖρ' pro ἰχθαίρω, odio prosequere. præs. imperat. act. ab ἰχθαίρω. Them. ἰχθὸς, odium.

Ἐχθαίρῃς, oderis, 3. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

Ἐχθαίρεσκον, Dor. pro ἰχθαίρεσκον, odio prosequebantur, 3. pl. præt. ab Ἐχθαίρω, f. ἀσω. a. 1. ἰχθάρησα. odio prosequor, odi. Th. ἰχθὸς, ὁ, ἡ, τὸ, odium.

Ἔχθει, oderit, 3 sing. præs. ab ἴχθω, odio prosequor. Th. ἰχθὸς, odium.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, heri, adv. q. ab ἴχομαι, adhæreo. Hesterous enim dicitur ἐχθὲς ὁδοιπόρος, id est, proximus, contiguus.

Ἔχθηρα, inimicas fis, 3 sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἰχθήρῃς, verbi ἀχθαίρω, quod vide.

Ἐχθέω, *odio habeam*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero*, f. 1. m. verbi ἐχθάνομαι, tanq. ab ἐχθέω. Th. ἐχθῶ, *odium*.

Ἐχθιστος, ίστη, ίστον, *inimicissimus*, superl. grad. ab ἐχθρὸς, *invisus*. comp. ἐχθίων, superl. ἐχθιστος. Th. ἐχθῶ, *odium*.

Ἐχθοδοκέω, -ῶ, f. ήσω, *altercor, invisus fio, sum odio*: ab

Ἐχθοδοκὸς, ὁ, *odiosus, invisus*: quasi ἐχθοδοκὸς, Pleonasmo. τῶ ὦ. ab ἐχθῶ, *odium*, & δέχ, δοκὸς, ὁ, *visus*, seu *vox, quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum*. Th. ἐχθάνομαι, *video*. Quid si ab ἐχθῶ, & δοκέω, ut fit, *odium refundi*, abiens in convitia.

ἘΧΘΟΣ, τὸ, τὸ, *odium, inimicitia*. q. ab ἔχομαι, *abstineo, desino*: ut amor ἀμάω *mater*, ita odium τὸ ἀδέω.

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicitia*: &

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus, a, um*: ab ἐχθῶ, τὸ, τὸ, *odium*.

Ἐχθρώτατος, η, ὸν, *inimicissimus*, Poët. pro ἐχθιστος, superl. ab ἐχθρὸς, quod vide.

Ἐχῖνος, ὁ, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ*: dimin. ab ἔχις.

Ἐχῖνα, ης, ὁ, *vipera* fœmina: ab ἔχις. Est & nomen mulieris.

ΕΧΙΝΟΣ, ου, ὁ, *ECHINUS*, qui terrestris est, & *erinaceus* etiam appellatur, & marinus; à spinis quibus ἐχίνος. Est & *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob asperitatem echino similem: item *olea genus*.

Ἐχιδνόω, ῶ, ὶ, ἰδ. *morsus* (vel ictus) à *vipera*: ab ἔχις, & ὄφις, quod a 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐδάκη.

ΕΧΙΣ, ὁ, vel ἡ, ὁ, *ANGUIS, vipera mas*, hinc ἐχιδνα, ης, ὁ, *vipera* fœmina, ἐχιδνῶδης, ης, τὸ, *viperale*.

Ἐχῖς, ῖνος, ἡ, *retinaculum, junctura*: idem quod ἐχμὴ. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἐχουσι, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*, quod vide.

Ἐχουσιν, Dor. pro ἔχουσι, *habent*, præs. part. f. g. ab ἔχω.

Ἐχολώσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis*.

Ἐχομὲν, 1. pl. præs. ind. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐχομαι, ης, ὁ, *dies serendinus*. q. d. *tabernis* craftino. Th. ἔχω, seu ἐχω.

Ἐχον, pro ἔσχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἔχω, *habeo*.

Ἐχοντ᾽ pro ἔχοντα, acc. sing. part. præs. ejusd. verbi. ἔχοντα, Dor. pro ἔχουσι, *habent*.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχόντοιν. gen. pl. part. præs. act. pro 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχραδμόνην, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χραδμάζω, *herbis pasco, saturo*. f. dou. p. κατέχρασμαι, Th. χράω, *gramen*.

Ἐχρων, pro ἔχων, *habens*, 3. pl. præs. ἔχω.

Ἐχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *leviter saucio, ut vulnus, lædo*. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo, commoda, vaticinor*. Vel per Tmesin pro ἔξεχραον.

Ἐχρὴν, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, inf. χρῆναι.

Ἐχρωσάμην, 1. pl. a. 1. m. ἐχρησάμην, ω, ασω. verbi χράομαι, ασθαι. f. κέχρημαι. p. κεχρήσομαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐχρῶντο, ατο, ο, & in 3. pl. ἐχράδωνται, a. 1. ind. pass. verbi χράω, *oraculo edo*.

Ἐχρων, Ion. pro ἐχρῶν, 3. sing. imperf. ἐχρέωμεν. vide ἐχρωσάμην.

Ἐχρεον, ωσαν, 3. sing. imperf. à χρέω, ωσω. f. ήσω. p. κέχρηκα.

Ἐχρεσε, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.

Ἐχρίσατο, ατο, ατο, a. 1. ind. act. verbi χρίω, *inungo*. quod vide.

Ἐχρώοντο, Poët. pro ἐχρώντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ώμην, ασθαι. Them. χράω.

Ἐχθη, 3. sing. a. 2. pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.

Ἐχύθεν, ες, ὸ, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐχύμην, & in 3. pl. ἔχυντο, 1. sing. & 3. pl. pluſq. p. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, & ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω. perf. pass. κέχυμαι.

ἘΧΥΡΟΣ, ὸ, *muniens, firmus*: ἐχυρὸς, ὸ, idem. q. ab ἔχω, *firmiter teneo*.

Ἐχυρόω, -ῶ, *munio, firmo*: &

Ἐχυρῶς, adv. *tuto, firmè*: ab ἐχυρὸς.

ἘΧΩ, *habeo, possum*; ῳς, *impetro, admitto, guberno, affectus sum*. præs. opt. ἔχοιμι, & in 3. pl. ἔχοιεν, imperf. εἶχον, εἶς, ε. (a recipiens loco augmenti.) f. -ξω, & σχήσω, ab inus. σχέω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον, ἔσχες, ε. a. 2. imperat. σχὲς. a. 2. sub. σχῶ, ῇς, ῇ. f. Hinc ἕξις, *habitus*. ἐχένη, *styra*. σχῆμα, *habitus, species, forma*. σχηματίζω, *effingo*. σχέσις, *habitudo, affectio*. αἰσχος, *fœditas, fœditudo, retinco*. ἀνοχὴ, *tolerantia*. ἀνέχω, *abstineo*. εὐεξία & εὐεκτέω, *pollicor*. εὐεκτικὸς, *pollicitatio*. δυσξία, *bona corporis habitudo*. κακοξία, *mala corporis habitudo*. πλεονεξία, *avaritia*. πλεονέκτης, *plus habeo, superior sum*. πλεονέκτης, *avarus*. δυσέκτης, *facem habens*. ἀνέχω, *nunc*. ἱππόχος, *auriga*. ἀπηλεγχὰς, *perfectus, assiduus*. ἀπηλεγχὲς, *perfectio, actus continuus, motio perennis*. ἀσχήμων, *decorus*. ἀσχημοσύνη, *decor*, &c. de quibus suis in locis.

Ἐχωσιν, Dor. pro ἔχουσι, *habeant*, 3. pl. præs. sub. ab ἔχω.

Ἐχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, *capio, accedo, eo*.

Ἐχώσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi χολόω. f. χολώσω. a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χολὴ, *bilis*.

Σ'χεδὸν, ν. ὁ. ex ἔχω. 1. ind. præf. verbi ἔχω, unde χρῆναι, vel χρῆν. f. χρῆναι. Th. χίω, ἔχρην ἔχρησα ex ἔχρησα.

Σ'χεδιάζω, 1. fing. a. 1. m. verbi χεδιάω, *stallo, contrallo turpiter.* q. à χέδιον, *rango.*

Σ'χεθον, Ion. pro ἐχάνθην ἀόρ. 2. pl. perf. pass. verbi χάνω, *pasco, tango inuiter.* f. αλω. p. ἐχάνθην.

Σ'χεν, τετιγὼς, 3. fing. a. 1. m. verbi ἴσχω, *stallo.*

Σ'χεο, pro ἐσχέθη, 3. fing. f. 1. m. verbi ἴσχω, *sequor.* Th. ἴσω, *sequor, ago.*

Σ'χεο, & Ion. & Poët. χέθεν, præt. inf. ab ἴσχω, *coqno*, quod vide.

Σ'χεο, 3. fing. f. 2. & ἐχέθεν, f. inf. m. verbi ἴσχω, *sequor.*

Σ'χεθον, 3. fing. imperf. pass. à χέθω, ἴσω. Th. χέθω, *fallo.*

Σ'χεθον, a. 1. ind. pass. verbi χέθω, *fallo*: f. σω. a. 1. ἐχέθην. hinc ἐχέθοντο, 3. fing. a. 1. m.

Σ'χελιάζω, σς, ι, a. 1. verbi χελιάζω, *contrallo*: quod vide.

Σ'χεσις, σεως, ἡ, *paimentum*: &

Σ'χεσις, εως, ἡ, *collio, elixatio*: &

Σ'χετλε, ὦ, ὁ, *collor*: &

Σ'χετλὶς, ἴδ. *collus*: item subst. *piscieulus quidam*: omnia à perf. pass. verbi ἴσχω, *coqno.*

Σ'χω, ες, ὁ, *colloquium.* Th. ἴσω, *dico.*

Σ'χεδάσθη, Poët. Pleonasm. pro ἐχέθη, *dixisse*: verbi ἐχέδασα, quod formant ab ἴσχω, fut. verbi ἴσω, *dico.*

Σ'χεθοχήσιν, Dor. pro ἐχεθοχήσιν, 1. pl. imperf. act. verbi χεθοχέω, *fusurro.* Th. χεθυρίζω, *fusurro.*

Σ'χέωσιν, Poët. & Ion. pro ἐχέαν, 3. pl. imperf. verbi ἐχέασκον, *colloquor.* Th. ἴσω, *dico.*

Σ'χεθόμην, 3. fing. imperf. act. verbi χεθόμαι, *animum flecto*, seu *allicio*: ex χέω, *anima*: & χάω, *duco.*

Σ'χεο, imperf. act. à χέω, *refugere*: f. ξω.

Σ'χω. *coqno*: f. ἐψήσω. p. κα. inde ἐψανε, *collie*: ἐψησε, *collet*, &c.

Σ'ω, f. ἴσω, *induo*: item, *mitto, colloco*: unde σμα, *indumentum*: ἔνδυσις, *vestitio*. ἔνδυε, idem: ἔνυσα, *induo, discutio, circumduco.* ἵεν & ἔηκε, *mitto.* ἀφῆκε, *dimisit.* ἀφεῖκε, *dimisit.* ἐνῆκε, *committo*: item, *intelligo.* Ἐνέωσις, seu ξύνεσις, *cuitio*: item *intelligentia.*

Ἔ'ω, f. ἐσσω, *sum*, ες: ἐσμὶ, *sum*, ἐσία, *essentia.* ἰξάς, *licet.* μετουσία, *communicatio, consortium.* παρεῖναι, *adsum.* παρουσία, *præsentia.* Ξύνεσις, unà *sum*, *conversor.* Ξύνεσις, *conversatio*: ἐσμὶ, ες.

Ἔ'ω, ᾶς, *misertim*, a. 2. sub Poët. pro ἵημι, ἵης. ab ἴημι, *mitto*: f. ἴσω, a. 2. ἦκα.

Ἔ'ω, accus. fing. ab ἴως, *aurora.*

Ἔ'ω, ᾶς, ᾷ, *sim, sis, sit*, Poët. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præf. fing. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἑ'ῳ, *sio*, dat. fing. ab ἑός, ἑή, ἑόν, *suus, a, um.* Th. ἑὸς, *qui.*

Ἑ'ῷ, contracte pro ἰδῶ, *sino*: f. ἴδω. p. εἷκα.

Ἑ'ῳγα, *aperui.* p. m. Att. pro ἔῳγα, verbi εἴγω, *aperio*: f. ξω.

Ἔ'ῳγμαι, *fatisfactus sum*, perf. pass. Att. ind. ἐῳγάθην. perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἑ'ῳγὼς, *aperiens*, perf. part. m. f. g. ab ἴῳγα. Att. pro ἔῳγα præt. m. verbi ἴῳγω. p. m. part. Att. ἐῳγώς.

Ἔ'ωθα, p. m. Æol. & Ion. pro εἴωθα, *solitus sum*: ab εἴθω, *sino.* p. m. part. εἰωθὼς, ὖῖα, ὸς & Ion. ἐωθὼς, ὖῖη, ὸς. Th. ἴθω, *mei.*

Ἔ'αθεν, adv. *mane*, *diluculo*: ab ἕως, *aurora.*

Ἔ'εθεν, *vellebant*, imperf. act. Att. pro εἶθον, ες· verbi εἴθω, f. εἴσω & ἔσω.

Ἔ'ειμεν, *similis eram*, plusq. p. Poët. ex Att. præt. m. ἴοικα· verbi εἴκω. p. m. εἶκα & ἔοικα.

Ἑ'ΠΑΟΣ, ε, ὁ, ὁ, *hesternus, pridianus*, q. ex ἔος & ἦμαρ, quod eſt, *perdius*, seu *præteritæ diei*: propriè dicitur de cibis relictis. per Metaph. pro *marcido*, & *sordido.*

Ἑ'ἄλεσσα, *ferraveram*, plusq. p. Poët. & Att. pro εἴλκυσα, verbi ἕλκω, *ferare facio.* præt. m. ἑέλκω.

Ἔ'ἄβε. Poët. pro ἔλαβε, 1. pl. a. 2 sub. ab ἴημι, pro ἵω, significante πλησίον, *impleo.*

Ἑ'ἄμι, *sinerem*, contracte pro ἐέλμαμι, verbi ἐέλω, *sino*, p. εἴακα.

Ἑ'ὰς, qui eſt, Poët. vel Ion. pro ὃς præf. part. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἑ'ᾷς, contracte pro ἐάεις, vel pro εἶλας, Ion. *finebam*, imperf. verbi ἐάω, *sino.* a. 1. εἴασα.

Ἐ'αγμαι, *emi*, perf. Att. pro ὠνημαι. hinc ἐωνήθην, a. 1. ind. pass. verbi ὠνέομαι, *emo.*

Ἐ'αγόμην, *emebam*, Att. pro ὠνούμην, & ἐωνούμην, 1. fing. & 3. pl. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*: f. ὠνήσομαι.

Ἐ'φεισμαι, *vinum fundebam*, Att. pro ἐσπείσμαι, imperf. verbi σπένδομαι, f. σπεῖσ. ex ἐσπεῖσ· vinum, & χέω, *fundo*: f. χεῖσω.

Ἑ'ῷος, ᾱ, ΕΟΥΣ, *matutinus, orientalis*: *sub, oriens*: ab ἕως, *aurora.*

Ἔ'ῳξα, *aperui*, Att. pro ἔῳξα, a. 1. act. verbi εἴγω, *aperio.*

Ἐ'ᾶσε, *intuebatur*, 3. fing. imperf. Att. pro ἄᾳσε, verbi ἀάω, *video*: sic ἐώρων, pro ἄᾳσκον, perf. Att. ἑωρακὼς, perf. part. ἑωρακότος, 1. pl. perf. act.

Ἐ'ᾶσε, ες, ὁ, pro ἔλασσε, *subtendam*: vel *penfilo*. Th. *simplo, subtendo.*

Ἐ'ᾶγμαι, *feceram*, plusq. p. m. Poët. & Att. à præt. m. ἔᾶγα, verbi ἄγω, seu *potius*,

σ, ἵζω, *sedeo*; f. ἵξω. & per Metath. ἧκα pret. m. ἧγον. & per Metath. ἧγον.

Ἑστήκειν, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑστήκω. Th. ἑστᾶν, *festum*.

Ἑώρων, pro ὁρῶν, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

Ἑως, & Poët. ἕως, idem quod ἐς: ex quo factum est per Att. Pleonasm. τέως, ως, ἕως, ἡμῖν, *interim*, cum genit: item sine casu.

Ἕως, ω, ὁ, *auriga*, in accus. ἵω: apud oratores pro ἡνίοχος, ἡνίοχον, & contracte ἵς, idem.

Ἑωσα, *repuli*, Att. pro ἔωθα, ω, i, Act. & Ἐωσάμην, & in 3. pl. ἐώσαντο. ω. i. m. Att. verbi ὠθέω, *pello*. f. ὤσω.

Ἐώσθην, *vapulatus sum*, a. 1. Att. pro ἐώθην: ἐώσμαι, perf. Att. pro ὄσμαι. verbi ὠθέω, f. ὤσω.

Ἐών & ἐοντ, Ion. pro ὤν, *sum*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμί, *sum*.

Ἑῶσαι, Att. pro ἔωσαι, 3. sing. perf. pass. vide ἐώσθην.

Ἑῶσε, pro ἔῳς, ως, ita ut: ab ὅτε & ως.

Ἑωσφόρος, ου, *lucifer*: ab ἕως, pro ἠώς, *aurora*: & φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ἑωυτοῦ, Ion. pro ἑαυτοῦ, *sui ipsius*: vel pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*: &

Ἑωυτῷ, pro ἑαυτῷ, sic ἑωυτῆς, Ion. pro ἑαυτῆς, *sibi*.

Z.

Z Nota senæ apud Græcos literæ. In numeris est septenarius, quia in arithmetica alphabeto, inter ϛ, & η, interponitur ϝ. pro septenario. Septenarium millenarium denotat hoc modo, ͵Ζ. ζ. Z, Doricè, in plerisque nominibus ac verbis, in σδ, resolvitur: ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in compos. *intensè* significat, ut ἁγιος, & ἅγιος, *valde, admodum*: Æolicè etiam ponitur pro διά, ut ζαλλαγαι, ζαλλαγῆναι, pro διαλλαγαι, & διαλλαγῆναι. Est etiam ζα, à ζάω, *servo*.

Ζαβαρδοι, *vexatitium*: vide Zabaris, in Lat. Etymol.

Ζαβα, ας, ἡ, *lorica*: ex ζαβύω, *exuo*, vide Zaba, in Lat. Etymol.

Ζαβιδης, *earum*, ἀγαθὸς, στρελὸς.

Ζαβουλων, ὁ, nomen viri ἀλλογ. Hebr. *cohabitatio*.

ΖΑΓΑΗ, ης, ἡ, vel ζάγλαι, apud Siculos est, *falx*: per Syncop. dici volunt quasi ζάγλαινα ἀ ζα & ἀλλάλων, inde Angl. Sickle.

Ζαεις, præs. part. à ζάομαι, Poët. idem ferè quod ἄομαι, ἄω, ἄημι, Th. ἀα, idem.

Ζαθε, ὁ, ἡ, ὃ, *valde venerandus, sanctus*: ab ἀα, ἄημι, & ζα, in compos. *valde*.

Ζαθεος, gen. Ion. vel Poët. à

Ζαθεὸς, ὁ, ἡ, ὃ, *valdè divinus*: in accus. fœm. gen. ζαθέαν. pl. ζαθέας ex ζα, particula intensi, & θεὸς, *Deus*.

Ζαΐης, *vixisses*, per Sync. pro ζαίησθα, 2. pl. præs. opt. ζαίω, ῃς, η. à ζάω, pro ζῶ, *vivo*. inf. ζῆν, pro ζῆν.

Ζακυνθος, *adscriptio dati in historia*, Suid. vide *Sacynthum*, in Latin. Etymolog.

Ζακυνθος vel ζακυνθος, ου, ἡ, *vel cacumbita*: etiam ζακυνθίδης, ab insula Zacyntho.

Ζαμενὴς, ὁ, ἡ, ὃ, *furiosus, valdè iracundus*: ex ζα & μένος, *ira vetus*.

Ζαμζαμ, ὁ, nomen viri: Syriac. *justus*.

Ζαμαριας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *memoria Domini*.

Ζαμοφυλακιον, ου, τὸ, *gazophylacium*: an ζαμοφυλάκιον legend. vox ab Hebræis retenta.

ΖΑΛΕΙΑ, ας, ἡ, ΖΑLIA, *lanus Alexandrina*, an à ζάλλω;

Ζαλλει, Dor. pro ζηλῇ, præs. imperat. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζηλῶ, *æmulatio*.

ΖΑΛΗ, ης, ἡ, *turbo, procella*: à ζα & ἅλλομαι, vel à ζάω.

Ζαλὸς, ὁ, ἡ, *agitata aquâ & fluctuans*: à ζάλη.

Ζαλοῖ, Dor. pro ζηλοῖ, *æmulor, fœtum prædico*. Th. ζηλῶ.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus*, quod vide.

Ζαμαλαιναι, ων, τὰ, *olivæ è baccis olivarum*, an à ζαμία, qui nucleus olivarum?

Ζαμβρὸν, ὁ, ἡ, ὃ, *magna vi agens, vires intendens*: à

Ζαμβρὸς, ὁ, ἡ, ὃ, *vehemens, validus*. à μάλα μβρὸς ἰσχυρὸς, *magnæ virium: valdè iracundus*: ex ζα & μβρὸς, τὸ, *mens, robur*.

Ζαμβρυνε, *vires intendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμβρόω, quod vide.

Ζαν, ζανὸς, Dor. pro ζεὺς, quod pro ΖΔὶς, *Jupiter*. gen. Διὸς. quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανὸ, ὁ, ἐς, ὁ, *JUNO*. à Ζαν.

Ζανοπλουτος, ου, ὁ, ἡ, ὃ, *prædives*: à ζὰ & πλοῦτος, *divitiæ*.

Ζαρὴ, ὁ, nomen viri ἀλλογ. Hebr. *ortus*.

Ζαργανα, vide σαργανη.

Ζαρζαρὶς, ἰδος, ἡ, *machina quædam bellica*.

Ζαυτοῦσι, Dor. pro ζωσῦσι, præs. part. f. g. verbi ζώννυμι, *cingo*. f. ζώσω. p. ἐζώσμαι.

Ζαυτὸν, *quæro*, Dor. pro ζητῶν.

Ζαφλὸν, *in pistrini torquetu*: ex ζα & φλὸς, *rimes*, vel τάφος, *terra*.

Ζαφοροῖς, ὁ, ἡ, ὃ, *saginatus, pinguis*: ex ζα Epitat. & φορὸς, *nutrio*. f. φω. a. 2. ἐφαγον.

Ζαχίσαι, ων, τὸ, *genus lusus*. ζαχίζειν, *ludere scurricum*. An ludus scacchorum, qui tremen-

tremendam militiam pingit. q. à ζα & φίλος.

ΖΑΘΕΛΗΣ, ὁ, ἡ, *simplex, durus, agrestis, vehemens*: q. ex ζα, & ἀφελὴς, *simplex*.

Ζαφελῶς, adv. *valdè simpliciter, incundè*. à præced.

Ζαφλεγὴς, ἐγος, ὁ, ἡ, *valdè ardens, flagrans*: ex ζα & φλέγω, *uro*.

Ζαχυὴς, & ζαχρὴς, ὑγος, ὁ, ἡ, *valdè utilis, vehemens, acris*. gen. pl. ζαχυῶν· ex ζα, *valdè*, & χέω, *invado furiosè*. Vel ut alii volunt à χρεία, *necessitas, utilitas*.

Ζαχρὴς, ὑος, ὁ, *qui est valdè egens*: ex ζα & χρεία, *necessitas*.

Ζαχρυσος, ος, ὁ, ἡ, *dives auri*: à ζα & χρυσὸς, *aurum*.

Ζάω, *mare*. forte à fervore aquæ, à ζέω.

ΖΑΩ, *vivo, vigeo, revivisco, lætus sum*. imperf. ἔζων. præt. part. ζήσας ζῶν, ζῶσα ζῶσαν, ζήσας ζῶν. f. ζήσομαι, ῇ, σῃ. a. 1. ἔζησα, ας, ε. a. 1. sub. ζήσω, ᾳς, ᾖ, a. 1. part. ζήσασα, ασα, ας. hinc ζωὸς, *vivus*. ζωὴ, *vita*. ζῶον, ν, τὸ, *animal*. ἀθάνατος, ος, ὁ, ἡ, *immortalis*.

ΖΕΑ, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, ΖΕΑ, *far, frumenti species, spelta*: forte à ζάω, quod inde fit victus.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. *dos, dies*.

Ζεγίνης, nomen Libyc. quod Græcè sonat *bonus*. id est, *colles*. Sic autem apud Libyas quoddam murium genus appellatur.

Ζειδωρος, ος, ὁ, ἡ, *fertilis*, pro ζειδώρος, epitheton terræ, quia dat necessaria ad vitam, à ζέω & δίδωμι, *munus*.

Ζείομαι pro ζίομαι, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζίω, *ferveo*. f. ἰσω. a. 1. part. pass. ζεσθείς.

ΖΕΙΡΑ, ας, & Ion. ζειρὴ, ἡ, *vestis genus, tegumen*.

Ζειρὸν, *aromata facio*. puto à ζειδόω.

Ζειρὸς, ποδαπὸς, *varius*, an à ζα & εἶρω, *necto*, ut fit valdè nexus?

Ζειὸς, pro ζίων, *fervens*, quod vide.

Ζείρεα, *sera*, Phrygib. q. à ζέω, quod inde fit victus.

Ζείων, *facio*. Hesych.

Ζειόω, & ζίνυμι, *fervefacio*: à ζίω, *ferveo*.

Ζεὶς, Ion. pro ζέων, 3. sing. a. 1. act. &

Ζειώσω, ὑτος, *fervefactus*, a. 1. part. pass. à ζέω, a. 1 pass. ἐζέσθην.

Ζέλος, ους, ὁ, ἡ, *fervor*. &

Ζεστὸς, ὴ, ὸν, *fervidus*, a, um, à ζέω, *ferveo*.

Ζεύγιμος, ου, ὁ, *jugalis, jugo aptus*. &

Ζεῦγλα, ης, ἡ, *jugum*: à ζεύγνυμι. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζεύγμα, ατος, τὸ, *junctura, conjunctio*; item ΖΕΥΓΜΑ figura apud Gram. *connexionem* plurium ad unum vocabulum significans: à 1. pers. perf. pass. verbi ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζεύγνυον, Ion. pro ζεύγνυσαν, 3. pl. præt. ind. &

Ζεύγνυσι, Dor. pro ζεύγνυται, 3. sing. præs. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥΩ, vel ζεύγνυμι, *jungo, copulo*. f. ζεύξω. p. ἔζευχα. perf. pass. ἔζευγμαι. hinc compos. ὑπαζεύγνυμι, *subjungo*. ὑπαζεῦξις, *subjunctio*. ὑπαζεύγνυς, *subjugus*. ὀλιζεύγνυς, ὑγος, ὁ, ἡ, *bijugis*. ὀλιζεύγης, ου, ὁ, ἡ, idem.

ΖΕΥΓΟΣ, ους, τὸ, *jugum, par, biga, vehiculum*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζεύκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*. &

Ζεύκτὸς, ὴ, ὸν, *conjugatus, junctus*: à perf. pass. verbi ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζεύξις, ως, ἡ, inf. act. ζεύξασθαι, *jungere*, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, ιος, ἡ, *connexio*. à 2. perf. pass. ejusd. verbi.

Ζεύξω, *jungam*. f. 1. act. à ζεύγνυμι, tanq. à ζεύγω.

ΖΕΥΞΙΣ, ιδος, ἡ, nomen mul. q. d. *conjugans*: à ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζεύσιμος, Dor. pro ζεύγιμος, *jugalis*. apud Hesych. Th. ζεύγνυμι. hic ζεύσιμος, pro ζεύγιμος.

ΖΕΥΣ, Ζηνὸς, *Jupiter, deus*, gen. Διὸς, dat. Διΐ, acc. Δία, voc. Ζεῦ. ponitur etiam pro ἀέρι, hinc ΔΙΟΣ, ου, *divinus*.

ΖΕΦΥΡΟΣ, ου, & Ion. ου, ὁ, ΖΕΦΥΡΟΣ, *Favonius*. q. ζωηφόρος, *vitam ferens*, aut ex ζωὴ ad vitam attinens. hinc ζεφύριος τρόπος, *Zephyrius status*.

ΖΕΩ, *ferveo, bullio, æstuo*, f. ζέσω. p. ἔζεχα. verbum fictitium à sono: hinc Angl. to seethe.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζῇς, præs. imperat. à ζάω, *vivo*. vel ζῇς, *vivit*, Dor. pro ζῇ, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ζῇν, à ζήω.

Ζῆθι, *vive*, præs. imperat. vel 2. a. 2. imperat. act. à ζάω, ut στῆθι, ab ἔστην. Alii ex ζάω, ζῇς, formant præs. imperat. ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta syllaba θι, à ζάω, *vivo*.

ΖΗΘΩ, idem ac ΖΕΩ, quod videm.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *invidus, zelotypus*, q. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ΖΗΛΩ, *æmulatio*.

Ζηλεῖ, 3. sing. præs. ind. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ΖΗΛΩ.

ΖΗΛΟΣ, ου, ὁ, *æmulatio, invidia*, ΖΕΛΟΣ, *amor cultus divini*. q. à ζίω, *ferveo*. Est enim servidus affectus. hinc ζηλήμων, ζηλοτυπία. *æmulus*. κακόζηλος, *malus & infelix æmulator*. κακόζηλος, *mala & infelix æmulatio*. & Angl. zeal, zealous; jealous, jealously.

Ζηλοτυπία, ἡ, *bon. zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo*: &

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, ΖΕΛΟΤΥΠΙΑ, *æmulatio*: ἡ

Ζηλότυπος, ος, ΖΕΛΟΤΥΠΟΣ, *invidia percussus*. q. ζῆλος τυπὶς, ex ΖΗΛΟΣ & τύπος, *percussio*.

Ζηλόω, *æmulor, æmulo, probo, invideo*; item, *depre-*

ἐφέρετο. eram 2 pers. f. ἔσω. p. ἐζήλωκα. Th. ζηλόω.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, *æmulatio, zelotypia*: à perf. pass. superioris verbi.

Ζηλώσωσι, 3. pl. f. 1. ind. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζηλόω.

Ζηλωτὴν, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζηλόω.

Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, *æmulator, accinctus zelo*; Angl. a zealot, quod &

Ζηλωτὴς, οῦ, *æmulandus*, in compar. ζηλωτέτερος, (& in pl. f. g. ζηλωτέτεροι.) à perf. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero, mulco*. f. ώσω. p. ἐζημίωκα. a. 1. pass. ἐζημιώθην. à ζημία.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusdem verbi.

Ζημίωμα, ατος, τὸ, *mulcta, damnum*: &

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à perf. pass. verbi ζημιόω.

Ζῆν, pro ζῆν, Dor. præs. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζῆνὸς, ζῆνὶ, pro Διὸς, Διὶ. accus. Ζῆν. pro Δία. Item Ζεὺς Ζῆνὸς, & Dor. Δὶὸς, Δεΐ.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Jurisperiti, Gr. *Jovius*.

Ζῆς, pro ζῇς, Dor. *vivis*. 2 sing. præs. à ζάω. a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζὴρ, vide in ζώμωμι.

Ζὸν μοι, ου, ιτος, *vivam*, f. 1. m. ejusdem verbi ζάω.

Ζὸνυσὸς, ὁ, Dor. pro Διόνυσος, ὁ, nomen proprium filii Boreæ.

Ζόνω, *quæro*, præs. imperat. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζοτθῆς, *quæras*, præs. sub. à

Ζοτθῆω, *quæro*. Poët. pro ζητέω, quod vide.

ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro, studeo, requiro*. Impers. ἐζήτουν. f. ήσω. p. ἐζήτηκα. præs. pass. ζητέομαι, *quæror*. imperf. ἐζητούμην, ούμην, ει, εῖ, εἶτο. hinc

Ζήτημα, ατος, τὸ, *quæstio, quæsitum*: &

Ζήτησις, εως, ἡ, *inquisitio, quæstio*: &

Ζητητὸς, ὴ, *inquisitivus*; omnia à perf. pass. verbi ζητέω, *quæro*.

Ζητήσομεν, *inquiramus*. 1. pl. a. 1. sub. act. &

Ζητοῦσι, *quærunt*, 3. pl. præs. ind. à ζητέω, quod vide.

Ζῶζειν, ου, τὸ, *locus in quo servi puniuntur*; à ζάω & ζέω, *timeo*.

Ζῶτω, Dor. pro ζάω, *vivat*, præs. imperat. act. à ζάω, quod vide.

Ζωπήσῃ, 2. pl. præs. sub à ζωπέω, *quæro*.

Ζόπυρος, ὁ, idem quod σκόπυρος. vide in Lat. Etym. *Sibyna*.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ὁ, *ZINGIBERIS*, planta. vide in Lat. Etymol. Angl. *ginger*.

Ζυθὸς, ου, ὁ, *succus agrum*. à sero.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *ZIZANIVM*, *lolium*, *corruptela*, *Cyro*.

Ζὶν, *quæro*.

Ζὶς, ιος, Ion. pro Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

Ζοφοδὶὲς, οῦς, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.

Ζοφοζάζελ, ὁ, nomen principis. Hebr. *exilans in Babel*.

Ζὶδὸω, præs. imperat. pass. à ζίω, pro quo ζώννυμι, *cingo*

Ζορτεγὶὸ, gen. Ion. à

Ζορτεγὶς, ὶδος, *caliginosus*. Th. ζόφος, *caligo*.

Ζορὶὸς, ᾶ, ὸν, *tenebrosus*: Poëticum est, à

ΖΟ'ΦΟΣ, ου, ὁ, *caligo, tenebræ, occasus*: q. ζοφερὸς ex ζα, & φάος.

Ζοφὸω, -ῶ, f. ώσω, *obtenebro*: à ζόφος.

Ζοφώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, & ζόφος, ου, idem quod ζοφερὸς, & ab eod. th.

Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio, tenebræ, obscurari*: à perf. pass. verbi ζοφόω.

Ζυγέντες, nom. pl. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, *jungo*. f. ζεύξω.

Ζυγὸν, ου, ἡ, *conjugium*: ab eod. th.

Ζυγὸς, ου, ὁ, *jugalis*: à

Ζυγὸς, ὁ, ὁ, & ζυγὸν, τὸ, *JVGVM*. in pl. ζυγοὶ & ζυγὰ, *statera*. ex ὑπὸ ζυγὸν, πεῖρα. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Ζυγὸω, -ῶ, f. ώσω, *jugo, submitto, JVNGO*: à ζυγὸς.

Ζύγωμα, ατος, τὸ, *jugamentum*: à perf. pass. præced. verbi.

ΖΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, vel ος, τὸ, *ZYTHVS*, *potus ex hordeo, cerevisia*. quia fit ζέοντος ὕδατος, *fervente igne*. Est enim ζῦθος ζέωμά quoddam, id est, *potus coctus*.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum*, q. à ζέω, quia massam *fervere* facit. hinc ἀζύμος, ου, ὁ, ἡ, *fermenti expers, non fermentatus*.

Ζυμὸω, -ῶ. f. ώσω, p. ἐζύμωκα, *fermento*. à ζύμη.

Ζύμωμα, ατος, τὸ, *fermentum*: &

Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio*; à perf. pass. v. ζυμόω.

Ζωαγρέω, & ζωαγρὸω, *depingo*: ζάω γράφω.

Ζωαγρήσαντος, a. 1. part. m. ejusdem verbi.

Ζωάγριον, ου, τὸ, *præmium pro vita servata*: à ζωγρέω, *vivum capio*, à ζάω *conservo*: à ζάω, *vita*. (quod à ζάω, *vivo*.) & ἄγρα, *captura*.

Ζωγραφὶω, f. ήσω, *pingo*: &

Ζωγραφὶα, ας, ἡ, *pictura*: à

Ζωγράφος, ου, ὁ, *pictor*: propriè, qui ζάω γράφει.

Ζώγρει, *vivum cape*, præs. imperat. à

Ζωγρέω, -ῶ, q. ζωὸν ἀγρέω, *vivum capio, vitæ parco*; item *vivifico*. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. pass. ἐζώγρημαι. quod ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, *vivo*) & ἄγρα, *captura*.

Ζωγρὶα, & ρὶὰ, ας, ἡ, idem quod ζωγρέω.

Ζωγρὶ-

Ζωγλεν, ν. ι, vivum, in accus. Ζωγλον, & hinc

Ζωγλος, ου, ὁ, q. d. vivo capiens: ab illo, vide in Ζωγλη.

Ζωδιακος, ὁ, ZODIACUS; in quo ζῶδια: à

Ζωδιον, ν. τὸ, animalculum, signum cœleste, in Zodiaco. Th. ζάω, vivo.

Ζῆε, vivebat, 3. sing. imperf. ζάω, præs. inf. verbi ζάω, Poët. pro ζῶν, vivo.

Ζώεσκον, Ion. & Poët. pro ζῶον.

Ζώσκον, impers. Ion. & Poët. pro ἔζων, verbi ζάω, Poët. pro ζῶν, vivo.

Ζωὸς, οῦ, ὁ, vita, item sumptus ad vitam sustentandam. Th. ζάω, vivo.

Ζῆς, vivas, 2. sing. præs. ind. act. à ζάω, Poët. pro ζῶν, vivo.

Ζῆσε, vixerunt, 3. sing. præs. ind. act. à ζάω, Poët. pro ζῶν, vivo.

Ζῆσαι, vivere, præs. opt. Att. pro ζῆμι, contractè ex ζάεσμι, verbi ζάω, vivo.

Ζῆσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, à ζωὸς, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζωοδοκέω, ῶ, vividum, almum, quia ζωὸν δόκιον, vitam fovet.

Ζωὸν, ου, τὸ, animale: à ζάω, animal. Th. ζάω, vivo.

Ζῶμα, ατος, τὸ, lorica, vestimentum quo cingimur, idem quod ζωστὴρ. Th. ζωννύω, cingo.

Ζώπυρα, vivimus, 1. plur. præs. ind. verbi ζάω.

Ζωπύρησις, εως, ἡ, nulla ad haurriendum fusculum: à ζωὸς pro, & ἀρύω, haurio.

ΖΩΡΟΣ, ὁ, ἡ, ὄν, pius, pia, pium æstuarium. inde ζωρύδιον, fusculum.

Ζῶς, præs. part. n. g. à ζάω, vivo. quod vide.

Ζώστε, ης, ἡ, ZONA, cingulum, pera. dat. pl. ζώστησι, pro ζώστοις, Ion. Them. ζώννυμι, cingo.

Ζώννυμι, idem quod ζωννύω ibi vide.

Ζωννύσασθαι, cingebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, cingo. Alii volunt esse imperf. à ζωννύσκομαι.

ΖΩΝΝΥΩ, ζώσω, & ζώννυμι, cingo. imperf. ἐζώννυον, ες, ε. f. ζάω. P. ἔζωκα, perf. pass. ἐζώσμαι, α, ε: m. ἐζωσάμην, ω, ατο. hinc ζωστὴρ, & ζώμα, τος, cingulum: & ζωμα, ventrale.

Ζώντα, vivimus, acc. sing. ζῶντα, gen. sing. part. præs. verbi ζάω, vivo.

Ζώντειον, vel ζώντιον, ν. τὸ, mola, quia ibi esca ad ζωὸν, id est, vitam, paratur. vel q. ζωντεῖον, à ζῶς, bilis.

Ζωογονία, vivificat. f. hom. p. ἐζωογόνησα. à

Ζωογόνος, ν. ὁ, ἡ, vitalis. à ζωὸς, vita, & γόνος, generatio, quod à γίνομαι, nascor.

Ζωογόω, ῶ, ὁ, idem quod ζωογονέω, quod adi.

Ζώοιμι, vivam, præs. opt. act. à ζάω, Poët. pro ζάω.

Ζώοισι, animalibus, dat. pl. Ion. à

Ζῶον, ν. τὸ, animal. q. à ζωὸς, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζώοντε, vivunt, dual. num. Poët. pro ζῶντε. Sic ζώοντας, in pl. pro ζῶντας. præs. part. ζώοντα, Dor. pro ζῶντα, verbi ζάω, vivo

Ζωοποιέω, vivifico. f. hom. p. ἐζωοποίησα. à. 1. pass. ἐζωοποίημαι, α. 1. part. ζωοποιηθεὶς, vivificatus: ex ζωὸς, vivus, quod à ζάω, & ποιέω, facio.

Ζωὸς, ὸν, ὸν, vivus, a, um. Th. ζάω, vivo.

Ζωότης, ητος, ἡ, animalis generatio, seu partio: & ζωοτοκία, ας, ἡ, animalis generatio: à

Ζωοτόκος, ν. ὁ, ἡ, vivipara: ex ζωὸς, vivus, & τίκτω, pario.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ medio sunt natura inter plantam & animal. Th. φύω, nascor.

Ζωΐα, vivum reddo, à ζωὸς, vivus, quod à ζάω, vivo.

Ζωπύρα, f. hom. ignem sopitum accendo, sufflo, ad vigorem priscum revoco, reficio, imagines. à

Ζώπυρος, ν. ὁ, reliquiæ ignis cineribus sopiti, σπόδιος ὑπολὶς, unde ex mortuo, quasi vivus fieri potest: à ζῶν πῦρ, ignis vivus. 2. fusticulum. 3. fusticuli vim habens, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟΣ, ὁ, ἡ, ὄν, merus, efficax: ut ζωρὸς οἶνος, frequentius in compar. ζωρότερος, meracior. q. à ζάω.

Ζωστηρ, vide in ζωστὴρ.

Ζῶς, vivus; pro ζωὸς, à ζάω, vivo.

Ζῶσαι, 2. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. m. à ζώννυμι, cingo. ζάω. Poëtæ & ζώειν, esse præs. part. act. f. g. pl. num. à ζάω, vivo.

Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. m. Ion. pro ἐζωσάμην, à ζώννυμι, cingo.

Ζῶσαι, 3. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ζώσασθαι, f. 1. inf. m. verbi ζώννυμι, cingo.

Ζωσθέντα, cinctâ, a. 1. part. pass. f. g. à ζώννυμι, cingo. f. ζάω. perf. pass. ἐζωσμαι. a. 1. pass. ἐζώσθην. part. ζωσθὶς.

Ζωσθῆναι, cinctum esse, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Ζῶσι, vixerint, 3. pl. præs. ind. verbi ζάω, vivo.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus: accus. sing. ζωστῆρα, à ζώννυμι, cingo.

Ζῶστρα, ν. τὰ, cincti, vestis ad præcingendum idonea. ab eod. th.

Ζώσω, cingam, f. 1. act. à ζώννυμι, cingo.

Ζῶν, Poët. pro ζάω, vivo. sed ζῶς, dat. sing. à ζωὸς, ὁ, vivus: ab eod. th.

H.

HEst septima littera: in numeris octonarius. Declarat octo millia hoc modo, ,Η, seu ,η.

Η',

ἄ-ἄτος, ον, contract. pro ἀτος, ον. ſ. ἀτος. ſtricti. ἀτος, ον, ὁ, ἡ, τὸ,

a, ab ἄγω, duco: hinc ἠγερέθομαι, duco sum: ἀγερώχομαι, nimio ἀθρόως, ἀθρόον, confertim.

Ἠγερέθοντο, cerebant, 3. pl. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι. Poët. pro ἠγείροντο, congregabantur: hinc imperf. ἠγερέθον. Th. ἀγείρω, congrego, f. ἀγῶ, p. ἤγερκα.

Ἠγερθεν, convenerunt, Beot. Syncop. pro ἠγείροντο, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, congrego, vel ut alii, ab ἤγερμαι, existo.

Ἠγερθεν, sum excitatus: & in 3. pl. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἠγείρω. sin verò collectus sum, ab ἀγείρω.

Ἠγερκα, vedeti, perf. act. ab ἀγείρω. sin excitavi, ab ἠγείρω.

Ἠγερον, 3. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγείρω, verbi ἄγω, duco. ἤγον, 3. sing. a. 2. m.

Ἠγέρομαι, ς, ι, idem ac ἠγείρομαι, quod videas.

Ἠγερσιμον, excitaturum, plusq. p. act. Att. verbi ἠγείρω, excito. f. ῶ. p. ἤγερκα.

Ἠγερτο, f. ἄγω, duco, præs. ab ἄγμι & ἰλάω, ἀγελάω, ex quo ἠγερτέω, formari vult Eust.

Ἠγεσα, & Att. ἤγαγον, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. f. ἄξω. a. 1. ἦξα & ἤαξα.

Ἠγεσαι, ἄσθω, a. 1. imperat. m. ab ἠγείρω, duco.

Ἠγεσάμενος, ε, ον, præsivi, a. 1. m. verbi ἠγείρομαι, duco. f. ἠγερόμην.

Ἠγεσάσθω, duxi sit, 3. sing. a. 1. imperf. m. ejusd. verbi.

Ἠγεσε, pro ἠγέσατο, 3. sing. a. 1. m. ἠγερσάμην, quod vide.

Ἠγησιλεω, ῶ, ὦ, HEGESILAS, nomen Philosophi.

Ἠγητ᾽, pro ἠγῆται, reddat, 3. sing. præs. subj. m. verbi ἠγήομαι, duco.

Ἠγήτορες, ων᾽, οι, ductores. in pl. ἠγεμόνες.

Ἠγητορ, ορ᾽, ὁ, idem. Them. ἠγέομαι, duco.

Ἠγιασμενος᾽, sanctificatus, perf. part. pass. ab ἁγιάζω, sanctifico. f. ἀσω. Th. ἅγος, sanctus.

Ἠγκα, adhæsi sum, perf. pass. verbi ἄγχω, ω. f. ξω. p. ἦγμαι. perf. part. pass. ἠγμένος.

Ἠγκαντες, nom. pl. ab

Ἠγκαντο, ἐν᾽, perf. part. act. &

Ἠγκαντωμενος᾽, perf. part. pass. ab ἀγκάζω, purifico, expio. f. ἀσω, p. ἠγκασμαι. Th. ἅγος, castus.

Ἠγκατα, ignotavi, perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω. ex α, priv. & γιγνώσκω, novi.

Ἠγκατον, ignoravit, Poët. & Dor. pro ἠγνόησε. 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἠγκιστ᾽, i. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγχίω, ἀγκιῶ. f. ἰῶ. p. ἠγκικα. ex α, & γίγνομαι, nanciscor.

Ἠγκλα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγκλάω, ῶ, ον, a. 1. m. & ἤγκλω. perf. act. ab ἄγκλη, flexura, sinus.

Ἠγκλᾶτο, i. pl. imperf. vel a. 1. act. ἠγκλάω, crebr. ἠγκλάσθην, 1. sing. a. 1. m. verbi ἄγκλω, duco.

Ἠγκοντον, dimicabam, imperf. vel a. 2. act. ejusd. verbi.

Ἠγκοντ᾽, pro ἠγκοντο, dimicabant, 3. pl. imperf. vel a. 2. m. ejusd. verbi.

Ἠγλαϊσμαι, ornabar, 1. sing. & ἠγλάϊσμαι, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγλαΐζω, orno. f. ἀσω. p. ἠγλάϊκα. Th. ἄγλαος, florum.

Ἠγλαϊσται, ornabantur, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Ἠγλαϊσμενος᾽, perf. part. pass. ejusd. verbi & th.

Ἠγλαϊσσατο, venustiori sunt, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγλαΐζω, verba facio. Them. ἄγορος, forum.

Ἠγορατο, convicium sibi fecit, Poët. pro ἠγορᾶτο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι. Th. ἄγορος.

Ἠγρεθ᾽, ε, ι, dux, imperator. Substantivè à præs. part. verbi ἠγέομαι, -ήσομαι, duco. in 3. pl. ἠγρεθόωσι. f. ἠγήσομαι.

Ἠγρια, adv. idem quod ἤτοι, sive; item videlicet: ab ἤ, sive.

Ἠγρεω, Poët. Syncop. pro ἠγείρετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἠγείρω, excito.

Ἠγρίδιον, a. v. ind. pass. &

Ἠγριωμαι, perf. act. & ἠγρίωσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀγρίω, f. ἰῶσω, exaspero, irrito. Th. ἄγρα, captura.

Ἠγροτερ, a. 1. vide in ἠγρόμην.

Ἠγρομαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγείρω, effero, efferatum reddo: f. ἐγερῶ. p. ἠγρομαι. perf. pass. ἠγρόμην. perf. inf. pass. ἠγρόσθαι. Th. ἀγρός, rus, ager.

Ἠγρομαι, perf. inf. pass. vide ἠγείρομαι.

Ἠγροκομεω, ῶ, ὦσω, a. 1. m. verbi ἀγροκομέω, ab ἀγροκόμος, rusticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρός, rus, & κομέω, domus.

Ἠγχα, ας, ε, strangulavi, suffocavi, præt. ind. act. verbi ἄγχω.

Ἠγχιστ᾽, ε, ι, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγχιστεύομαι, cerno: f. ευσομαι. p. ἠγχίστευμαι. perf. part. ἠγχιστευμένος᾽. Th. ἀγχοῦ, terramea.

Ἠγχομαι, terravi, ejusd. perf. vide ἠγείρω.

Ἠδ᾽, pro ἤδη, ὁ.

Ἠδα, & ἤδη, Att. seu Ion. præt. m. verbi δέδαμαι, seu δάω, placeo.

Ἠδαφισμην, 3. sing. perf. pass. verbi ἐδαφίζω, quod ab ἔδαφος, φους, solum: quod ab ἕζομαι, sedeo: f. ἐδῶ.

Ἠ ΔΕ᾽, Poët. & ἢ δέ, hæc.

Ἠδεα, & ἤδη, cognoveram, Ion. & Att. pro ᾔδειν, seu ᾔδεσαν; plusq. p. verbi οἶδα, scio; perf. οἶδμεν, & per Syncop. ἴδμεν, in plusq. perf. ᾔδειν, & Att. ᾔδεσαν, & Ion. ᾔδεα, εας, ει.

Ἠδεα, suaviter, adv. ab ἡδύς, quod vide: & in ος, ος. pl. p. g. ἡδέα, ab ἡδύς.

Ἡδέα, ας, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.

Ἡδέως, pro ἡδυπαθῶς, v. pl. plusq. p. vide ἔδω.

Ἥδεσαν, σαι, σαν, ποιητικῶς, Att. ἤδεσαν, per Sync. pro ἠδέεσαν, perf. act. verbi εἴδω, *scio*: f. ἴσω, p. m. οἶδα.

Ἥδεσσαν, ejusd. 3. plur. plusq. p. vide ἔδω.

Ἡδέσθω, πρότερον, Æol. Paragoge pro ἡδέσθω, 3. sing. plusq. p. act. vide ἔδω.

Ἥδεσσε, τοπικῶς, perf. act. Att. pro ἤρεσε, verbi ἀρέω. Alii ab ἡδέω, formari volunt, & in perf. Atticè dici ἤδεσσε.

Ἡδέος, ἡδεῖος, *jucundi*, genit. sing. ab ἡδὺς, vel ἡδὺ, *suavis*, e.

Ἥδεσσον, ποιητικῶς, 3. pl. plusq. p. pro ἤδεσαν. Att. correpta penultima. Vide ἔδω.

Ἡδέσθαι, *veritus fum*, 2. r. pass. verbi αἰδέομαι, *vereor*: f. ἐσομαι, & ἐσσομαι. perf. ἔδημαι. Them. αἰδέσθε, ἐο, ἐται, *pudor*.

Ἥδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδομαι, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδέως, *libenter*, adverb. ab ἡδὺς, *suavis*: comp. ἥδιον. superl. ἥδιστα, *libentissimè*.

Ἤδη, adv. *jam*, *max*, *protinus*. Ἰδὼ in voce, *jamdudum*.

Ἤδη, ποτὲ, vel ποτέ, Att. pro ἔδεσμα, quod vide.

Ἡδήνασι, 3. sing. a. 1. act. verbi ἡδύνω, *lædo*, *injuria afficio*: perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex a priv. & δίκη, *jus*.

Ἥδιον, *libentius*, *jucundius*, compar. n. g. ab ἡδὺς.

Ἡδέως, adverbializer, *suavissimè*, *libentissimè*: ab

Ἡδύτατος, η, ον, *suavissimus*, superl. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis*.

Ἥδιων, ονος, *suavior*, *libentior*: compar. ab ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδόμην, f. ἥσομαι, p. ἔσομαι, *delector*, *lætor*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδόμενος, ου, part. præs. f. g. Hinc ἡδόμενοισι, dat. pl. ptæs. part. Them. ἡδὺς, *suavis*.

Ἥδη, & Dor. ἦδα, imperf. vel a. 2. verbi ἔδω, contracte pro ἐδίδουν, *edo*: ἦδη, a. 1. verbi ἀνίημι, *mitto*: f. ἀνήσω.

Ἡδύνει, ει, ὑ, *voluptas*, *jucunditas*: ab ἡδὺς, *dulcis*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδονὴ, ονῆς, ἡ, *suavitas*: sed ἡδονὴ, *autumn*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδύσαμεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἡδύζω, *suabilis*: f. δύσω. perf. pass. ἡδυσμαι, ab ἡδυς, *suavis*. Th. ἔζομαι, *sedeo*.

Ἡδυσμένε, ένος, ένη, *adultus*, perf. part. act. ab ἡδύω, Th. ἡδὺς, *suavis*, *malus*, *magnus*, *abundans*.

Ἡδύσθην, ει, ε, a. 1. ind. pass. ab ἡδύω, *crassum reddo*. Th. ἡδὺς, *crassus*.

Ἡδὺς, *suavis*, adv. ως & n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis*, ι: comp. ἡδύτερος, & ἥδιων, *suavior*.

Ἡδυεπὴς, *suaviloquus*, nom. pl. f. g. ab ἡδυεπὴς: *suaviloquus*: quod ab ἡδὺς & ἔπος, *dico*.

Ἡδύεπτε, vide ἐδύεπτε.

Ἥδυον, Ion. pro ἐδίδουν, 3. pl. opt. Alii legendum censent ἐδίδοιεν, pro ἐδίδουν. *potarem*, 3. pl. imperf. à ἐδέομαι, *possum*.

Ἡδυπάθω, ω, ασω, Att. pro ἐδυπάθω, *potarem*. imperf. m. verbi ἐδυπάθομαι, *possum*: f. ἐδυπαθήσω. a. 1. ἐδυπάθησα. Act. ἐδυπαθῆσαι, & ἐδυπάθεσα, quasi à ἐδυπάζω.

Ἡδυπάθησαν, *potari*, & in 3. pl. ἐδυπάθησε, a. 1. vide ἐδυπάθω.

Ἡδυσμένος, ἐδύσκατος ών, 3. sing. perf. pass. ab

Ἡδύω, *suave reddo*: f. υνῶ. perf. pass. ἡδυσμαι. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδύσματα, τα, τὰ, *menta*, herba, quia ejus ἐδέα ἡσυ, *suavis odor*.

Ἡδύτατος, η, ον, & in f. g. ἡδύτη, & Ion. ἡδύτη, & in n. g. ἡδὺ. *SUAVIS*; *jucundi*, *lætus*: q. ab ἔδω, *delecto*: compar. ἥδιων, superl. ἥδιστος, & ἡδύτατος. ἡδυπαθέω· hinc ἥδιστος, *suaviter*: ἡδονὴ, *voluptas*.

Ἡδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavitas*: ab ἡδὺς, *suavis*, & φωνὴ, *vox*.

Ἥδω, f. ἥσω, a. 1. ἔσω, *delecto*. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Ἡδὺ. Hesych. ἡδὺ ἴσως λέγει τέρας. Legitur ea vox Jobi 36. 30. an ἡδὺ legendum? *lux* enim res suavis homini. Quid si scripsum esset ἠὺ, quæ est παροιμία, aut αὐδὺ, quod est *oculus*, qui lumen.

Ἤε, Poët. pro ἢ, *quam*, an.

Ἦ ν, *erat*, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*: imperf. ἤν. Ion. ἦα, ἔασι Poët. ἔα, ας, ε.

Ἦ ν, *ivit*, 3. sing. præt. m. ἦα, pro εἶα: verbi εἶμι, *eo*.

Ἦ ν, *iveram*, Ion. pro ἤειν, plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἦ ν, 3. sing. plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo*.

Ἠείδεσαν, σας, σαν, Pleonasmo ἦ ν, pro εἶδεσαν, plusq. p. ab εἴδω: vel Attica Epenth. pro εἶδον, quod pro εἰδέεσαν. plusq. p. & per Crasin εἶδαν, verbi εἴδω.

Ἠείδησε, pro εἶδε, plusq. p. sub. m. Pleonasm. ἦ ν, vel Att. Epenth. pro εἶδε, ab εἴδω, plusq. p. m. verbi εἴδω, *scio*.

Ἦ εν, ἦεν, ἦν, plusq. p. m. verbi εἰμὶ, *eo*.

Ἠέξω, Pleonasmo ἦ ν, pro ἄξω, a. 1. act. verbi ἀέξω, *augeo*: vel ek a. 1. act. verbi ἀέξω, *effero*, *attollo*.

Ἠέλιος, ου, ὁ, *Sol*: Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

Ἦ ν, *erat*, pro ἦ, vel ἦ, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*: vide ἦ.

H'ει, est 3. sing. perf. m. verbi ἧμι, ex vide ἧμι.

H'ΕΙΟΣ, & per Metath. ἧΕΟΣ, gen. sing. ab ἠΐς, annus, forsit. & per Poët. Ionism. ἤεος.

H'ειφι, unam, idem quod ἓνφι. Them. 1. Poët. id.

H'ερα, nebulam, acc. sing. ab ἠὴρ, Poët. pro ἀὴρ, aëra caligo. Vide ἀέρα.

H'ερτον, 3. pl. ind. præt. & 2. 3. pl. imperf. pass. verbi ἀείρω, attollor, sustensus sum. Reperitur & ἀείρω. Th. αἴρω, attollo.

H'ἐσθων, & in 3. pl. ἤσθον, 2. 1. ind. pass. verbi ἔδω, attollo.

H'ἠϊε, dat. sing. Poët. pro ἠέι, ab ἠὴρ, ἠέρος, ὁ, aër: & in 1. g. caligo: hinc ἠῶθι, ὑ, matutina.

H'ηϊσσων, ας, ὁ, nomen mulieris.

H'ηκα, ας, ὁ, sustuli, præt. ind. act. & H'ηκαμι, μην, ν. Ablatus sum, præt. pass. ἠίρθην, ας, ὁ, sullatus eram, pluſq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, attollo.

H'ηνεμίῃ, obscuro, dat. sing. ab H'ηνεμίη, ἠέρος, ὁ, ὑ, obscurum: ab ἠὴρ, ἠέρος, Poët. pro ἀὴρ, aër, caligo: & δέος, ἔος, τὸ, forma. Th. εἶδω, video.

H'ηντο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi ἀείρω, attollo.

H'ηρεσι, ἠέρσι, tenebrosis: ab ἠὴρ, ἠέρος, pro ἀὴρ, aër.

H'ηρομαι, per aërem meant, vagor. vel una in tenebris vagatur: ab H'ηρομαι, ου, ὁ, ἡ, aërius, vel aërea: quod ab ἠὴρ, Poët. pro ἀὴρ, aër: & ρομαι, ου, ventito.

H'ησαν, fuerant, Att. pro ἦσαν, 3. plur. pluſq. p. εἰμι, ve bi εἶμι, eo.

H'ησιν, ονος, ὁ, ΕΛΤΙΟΝ, nom. propr.

H'ἤσθην, ης, ς, 2. 1. ind. pass. verbi ἁδω, idem quod ἄζω, sicco.

H'ἦεν, ἔμεν, seu ἔναι, Poët. ἦεν & Att. ἦν, imperf. verbi εἰμι, sum.

H'ἠϊ, ἠΐος, ὁ, ἡ, Poët. pro ἀὴρ, aër, caligo.

H'ἦσα, confudi, Att. pro ἔκυδα, seu ἄδω, p. m. verbi ἴδω, soleo.

H'ἤσθη, confusam, acc. sing. ab ἤσθης, ἐος, ὁ, ἡ, confusus. Th. ἄζομαι, moror.

H'ἤσθης, ὑ, ὁ. Poët. pro ἔκυδρος, ος, ὁ, familiaris. Th. ἄζομαι, ος, τὸ, mos.

H'ἤσθιον, ου, τὸ, poculi quoddam genus.

H'ἤθης, ἤθεος, ὁ, ἡ, familiaris, assuetus. Th. ἤθος, mos.

H'ἠὶ pro ἤθει, moreti, sedes, domicilia: nom. vel acc. pl. ἤθεα, dat. pl. ab ἤθος, ἔος, τὸ, domicilium, indolet.

H'ἴδε pro ἄδου, venerande, vox junioris ad seniorem, vocat. usit. ab

H'ΔΕΣΘΑΙ, per Prosthes. pro ΔΕΣΘΑΙ, venerandi, colendus, pastus. Th. ΔΕΙΔΩ, deus.

H'ἴδεν, vide ἴδω.

H'ΔΟΝ, 3. sing. imperf. verbi ΔΩ, vel ΔΕΙΔΩ, vide.

H'ἰδρυε, ας, ὁ, ὑσα, ὑ, & in 3. pl. ἰδρυον, ε, ν. Act. verbi ἵδρω, vel ἵζω, ſ. ἵδρυμι.

H'ἴδυιαν, ἰς, imperf. ejuſd. verbi.

H'ἴδων, ſ. ἴδω, vide in ἴδω.

H'ἴζ, pl. ab ἶΣ, inibi videas.

H'ἴζανε, ἐκάθισε, perf. act. verbi ἵζω, ſeu ἵδω, colo: ſ. ἵδρυμι, perf. part. pass. ἵδρυμένος.

H'ἰθεῖαι, ὰ, ὶ, ΕΤΗΙCΥΣ, moralis: ab ἶΘΟΣ, quod vide.

H'ἰθυν ἴΘΟΣ, virum colarum: ab ἴδω, colo, ις.

H'ἰθέως, adv. moraliter, modeſte: ab ἰθύς, quod ab ἴδω.

H'ἰθὺς, ἐῖα, ὺ, colum, criterium: ab ἴδω, colo, ις.

H'ἰθυπλὴς, ὶ, morati formis, vel fingo: & H'ἰθυπλὴς, ες, ὰ, morum fictis, affectatum expreſtis: gen. pl. ἰθυπλήων: ab ἶΘΟΣ, mos: & πλάσσω, fingo.

H'ἰθυπλὴς, ὶ, ὲς ὰ, morati inſtituens, vel experimens: ab ἰθύω.

H'ΘΟΣ, ἶΘΟΣ, τὸ, domicilium, conſuetudo; indoles, ingenium, morum proprietas, mores. Hinc ἴδιος, ον, pl. mores: ἠθικὸς, moralis: ἰδιώτης, homo ſimplex: ἀἰθεῖα, prohitas morum. κακοήθης, qui eſt malis moribus, κακοήθεια, mala conſuetudo, κακοήθεια, morum pravitas, ζωοήθεια, conſuetudo, &c.

H'ὀδμαν, Att. pro ὠδμαν, imperf. act. verbi ὀδμάω, ad iram provoco. Th. ὀδμὴ, ira.

H'ΟΙΗ, ſ. ἴδω, p. ἴωμι, ſeu ἰθύω, ſ. ἰθύνω, colo, per colum mitto: hinc ἰθμὶς, colum.

H'ἶ, pro ἴδι, vide, 3. ſing. ab ἴδω perf. m. Ion. &

H'ἶδε, per ſolutionem, pro ἶσε, pluſq. p. m. abeam, eo.

H'ΙΘΕΟΣ, ὺς, ὁ, adolescens, juvenis, catulus, q. ab αἴθω, quia calidioris ſanguinis: vel ab αἴδομαι, impetuosè ruo.

H'ἴκελον, ſimilis erat, 3. ſing. pluſq. p. pass. verbi ἴκω, ſimilis ſum: ſ. εἴκω, p. ἔοικα, perf. pass. ἐοίκμεν, τὸν, & per ſolutionem, verſoque ι, in ε, ἐίξαι. Sic in pluſq. p. ἐἰγμεν, ἐίξε, ἐίκεν. Alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. p. verbi ἴδω, ruo: ſ. εἴκω.

H'ἰκμὰ, per ſolutionem diphthongi pro ſcripto, quod per Sync. pro ἴκμὰ, 2. pl. pluſq. p. m. ἶκον, verbi εἶμι, eo.

H'ἵξα, irrui, & in 3. pl. ἵξαν, 2. 1. ind. act. verbi ἴκω, irruo: ſ. ἵκω. p. ἵξομαι.

H'ἵξεν, ſimilis fallus es, 2. ſing. perf. pass. vide ἴκω.

H'ἴσεν, ενος, per Syncop. pro ἴσιενος, habens magnas ripas: in dat. ἴσιενι. Th. ἴσις, ἰος, ὁ, ripa, littus.

H'ἴστ, ος, τὸ, vilificum, ſcia: ab ἴδω, ſeu ἴδμι, eo, quia eundi ſine datur.

H'ἶστ, imperf. vel 2. 3. ab εἶμι, vel ἴδω, inus. vade.

Ἤβη pro Ἥβης, hoc. sing. ab Ἥβη, ἡ, ὁ, ἡ, ἥβης, ripa.

Ἤβησαν, dat. pl. Ion. ejusd. ἥβη.

Ἤβιος, ου, ὁ, nomen mulieris.

Ἤβωσσα, per solutionem diphthongi Ion. vel Poet. pro ἥβουσα, ης, ἡ. inf. act. verbi ἀνδάω, ἀθέρω, profundo.

Ἠβώ, οῦς, ἡ, facultas peritus: ab ἴημι, facio. Epitheton Apollinis & Bacchi.

Ἤδ', pro ἥδε, & hoc pro αὐτ. dat. pl. ab ὅ, ἥ, ὅ.

Ἤδεαν, ἤδεατο, per Pleonasm. ᾱ ε, pro ἔδεα, ἔδεατο. 3. pl. imperf. ου, verbi δέω, εω. Alii formant ab ἔδ. ἤδεον, & in 1. pl. ἤδεαν, per solutionem diphthongi, & ε verso in ε, quasi ab ἤδω. Alii volunt esse 3. pl. pluſq. p. m. dempto ε, pro ἤδεσαν, sed mane ε, deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἤδεον, Ion. ἤδεα, & Att. ἤδειν, & ε in ε, mutato, ἤδειν, scibam: ab ἤδομαι, cognosco.

Ἤδεσαν, ἀσιμίλαβαν, 3. sing. imperf. verbi ἴδεσα, ἀσιμίλω. Th. ἴδω, similo sum.

Ἤδεται, ας, ε, ἐκέρτι, 3. 1. ind. act. verbi ἀΐστω, memoriam alicujus abolet, delet: ab ἀΐστος, η, ον, de quo nihil sciri potest: ex priv. & ἴδω, scio.

Ἠϊχθέν, ντος, ντι, excurri, a. 1. ind. pass. verbi ἴεμαι, irrumpo: ſ. ξω. p. ἴεχα.

Ἤϊχε, pro ἦχε, quod vide.

Ἡ Ἰ Ω Ν, ονος, ὁ, litus, ripa: q. ab ἴημι, affero. Alii ab αἴω, audio, quod resonet fluctibus.

Ἤκ' pro ἧκε, misit, 3. sing. a. 1. verbi ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem.

Ἦκα, & ut alii etiam legunt, ἧκα, adv. leniter, quiete, ſinſim, q. ab ἀΐω, quiesco: hinc ἧκιστος, minimus. ἧκιστα, minime, nullatenus.

Ἦκα, perf. act. verbi ἴκω, comedo: pro quo etiam ἰκάνω dicitur: & verbi ἴδω, ſolco: necnon verbi ἴδω, cedo: ἧκα, perf. act. ab ἔδω, cano.

Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto: & perf. ab ἥκω, ſ. ἥσω, deſino: necnon perf. m. ab ἴκω, venio.

Ἤκασον, assimilabam, imperf. Att. ω, pro ον, verbi ἀσίμλω, aſſimilo, Th. ἴδω, ſimilis ſum.

Ἠκέλιε, quietus. Th. ἧκα, ſinſim, lenitas.

Ἤκεσεν, a. a. ind. act. Att. pro ἤκεσε, verbi ἀκέω, vel ἀκέομαι, deleo. Th. ἀκέσ-, dolor.

Ἧκα, immiſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto: ſ. ἥσω. perf. ἧκα. a. 2. ſ. Poteſt etiam eſſe 3. imperf. vel a. 2. verbi ἴκω, venio.

Ἤκε, ες, ε, pluſq. p. Att. pro εἰκειν ab ἔοικα, ſimilis ſum. Vel ut alii ab εἴκω, ce: perf. inuſitat. ἔοικα.

Ἦκε, vel ἤ κε, adv. pro ἦ, εἰ, εἰ: & Ἦκε, vel ἦ κε, adv. certe.

Ἠκεσάμην, ν, ἀσ. medium. ἀθέρω, ſ. ἀκέσομαι, Hellyc. ε, ι. m. ab ἀκέομαι, curo: ſ. ἀκέσομαι.

Ἠκεσάμην, auxiliatus, pro ἀκέσατο, & in 3. pl. ἀκέσαντο, Att. pro ἠκέσαντο, pluſq. p. m. ab ἀκέομαι, perf. m. Att. verbi ἀκέω, audio: ſ. ἀκέσω, p. ἤκουκα. p. m. ἤκουσμαι, & Att. ἀκήκοα.

Ἠκεσάμην, ω, ασα, a. 1. m. verbi ἀκέω, contumelios tractor, paſſo: ſ. ἥσω. p. ἤκεσμαι. perf. part. paſſ. ἠκεσμένος. Th. ἀκέσ-, verbera, pulſatio. perf. paſſ.

Ἤκιστα, adverbialiter, minime: ab Ἧκιστος, η, minimus: Th. ἧκα, ſinſim.

Ἠκολούθεον, ες, ε, 2. 1. ind. act. verbi ἀκολούθω, ſequor: ſ. ἥσω. p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθ-, pedisequus.

Ἤκομεν, 1. pl. præſ. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, venio: ſ. ξω.

Ἠκόντισμαι, ſum acutus: perf. paſſ. verbi ἀκοντίζω, ſ. ἴσω, ισα. Th. ἀκόντ-, cui.

Ἠκροκομόων, ων, ον, part. ſuperioris perſ. ſecti.

Ἤκτ', Ion, pro ἧκε, certe.

Ἤκουεν, perf. act. verbi ἀκούω, audio: ſ. ἀκούσω. p. m. ἤκουσμαι. Att. ἀκήκοα.

Ἤκουε, pro ἤκουσε, ου, ε, audivi, a. 1. act. verbi ἀκούω, ας, ε, a. 1. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἠκριβωμένος, η, ον, accuratus: perf part. paſſ. verbi ἀκριβόω, plane cognoſco. Th. ἀκρι-βής, diligens, accuratus.

Ἠκριβωμένως, adv. idem cum ἀκριβῶς, accurate: à præced. part. & th.

Ἠκρίβωσεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκρίβω, ſ. ώσω, exquiro: p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκρι-βής, exquiſitus.

Ἤκυδμον, 1. ſing. a. 1. m. verbi ἀκυδάω, ſ. ἀκυδήσω idem quod ἀκύω, audio.

Ἠκονημένον, perf. part. paſſ. verbi ἀκονάω, audior: ab cod. th.

Ἤκω, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ἤκουν, 3. ſing. perf. verbi ἄγω, ago: ſ. ἄξω. p. ἦχα. perf. paſſ. ἦγμαι.

Ἠκυρώκεσι, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀκυρόω, antiquo, irritam reddo: ex α, priv. & κῦρος, ου, τὸ, auctoritas.

Ἤκω, venio, pertineo: imperf. ἤκον, ες, ε. ſ. ξω. p. m. ἧκα, ας, ε. a. 1. ἧξα. a. 1. ſub. ξω, ας, ε, & in 3. pl. ξαν. Hinc ἐπήκω, pertineo: κατήκω, convenit, decet: καθήκω, ου, τὸ, decorum, officium, ἀφήκω, pertineo. ἀφήκει, decet, &c.

Ἤλαθον, ejecti ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito: ſ. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, ſtultizo, inſanio: ab ἠλαὸς, ſtultus.

Ἤλακε, expuli. perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus: in pl. τὰ ἠλακάτα, ſuſus, fila, ſtamina. q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, moveo: vel ἠλακάτη, volare, circumeo.

Ἤλακα-

Ἠλακατὰ, ἀδ⊙ς, ὁ, *pilus quidam, à fusi-similitudine coli.*

Ἠλάλαξα, ας, ε, & in 3. pl. ἠλάλαξαν, *clamaverunt*, a. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala.* Th. ἀλαλὰ, *vox militum ante pugnam.*

Ἠλάλμην, ω, σαν, *exilii*, & in 3. pl. ἤλασαν, a. 1. m. verbi ἁλάομαι, *salio.*

Ἤλασε', pro ἤλασεν, *percussit*, 3. ε. act. verbi ἤλαυνω. f. ασω. a. 1. ἤλασα.

ΗΛΑΣΚΩ, & ἠλασκάζω, *vager, erro, desipio* : qu. ab ἄλη, *error*, vel ἠλάω, *agito.*

Ἠλάσσατο, ατ, imperf. act. verbi ἀλαόω, *insanire, mentem afficior* : ab ἄλασ⊙ς, Dor. pro ἄλαστ⊙ς, *cujus memoria erit perpetua* : ex α, priv. & λήθω, *lateo.*

Ἠλάσσατο, ατο, 3. sing. imperf. act. verbi ἠλαύνω, *agebat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἠλαστρίω, idem quod ἠλαύνω, *agito* : f. ἠλάσω.

Ἤλατο, *saltavit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, *salio* : f. m. ἅλσομαι.

Ἠλάτισκ'ον, 3. sing. imperf. pass. ab ἠλάτινω, *diminuo.* Th. ἠλαχὺς, *parvus* : compar. ἠλάσσων, vel -ασσων, superl. ἠλάχιστ⊙ς.

Ἠλάτωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἠλατόω, *minuo* : f. ωσω. p. ἠλάτωκα, ab eod. them.

Ἤλαυσα, perf. act. verbi ἐλαύω, *dolo* : f. σω. perf. part. ἠλαυκὼς. Th. ἄλυ⊙ς, *dolor.*

Ἤλαυε, ε, sing. vel 3. pl. imperf. præced. verbi

Ἠλέγξα, ας, ε, *argui, argumentis* (vel *testimoniis*) *demonstrari* : a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω. *argue* : f. ξω.

Ἠλέημαι, *miltus sum*, perf. pass. verbi ἐλεάω, *miseo* : f. ήσω. p. pa. a. 3. ἠλεήσας, τ. m. ἠλεημένος, η, ον. p.

Ἤλεκα, ακκι, perf. act. &

Ἠλεκάμ, ας, ε, a. 1. act. vide ἠλεκτάνω.

Ἠλεκτάνω, ει, ὁ, idem quod ἠλεκτάω, quod vide.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, *ELECTRA*, nomen mul.

Ἠλεκτρ⊙ν, ε, ὁ, & τὸ ἠλεκτρὸν, *ELECTRUM* : *factitium* : & μίγμα τι χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. à λάμπω, *lucco* : vel ab ἠλέκτωρ, *Sol* : quod referat fulgorem solis. Th. λάμπω, *cubo.*

Ἠλεκτρώνη, ης⊙, ἡ, *ELECTRYON*, nomen viri.

Ἠλεκτρώνη, ης, ἡ, *ELECTRYONE*, nomen mul.

Ἠλέκτωρ, ορ⊙ς, ὁ, *Sol*, quia homines ἀλέγειν facit, i. e. non finit in lectis jacere, sed excitat ad opera. Aut quia ipse est ἀλεκτὸς, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est : à λέκτρον, *lectus.* Th. λέγω *excubare facio.*

Ἠλεκτ⊙ρ, ορ⊙ς, ὁ, *vexus* : ex ἠλάω, *ftulitus*, & κόπτω⊙ς, *vexatus.*

ΗΛΕΟΣ, ε, ὁ, *ftultus, ftolidus* : q. ab ἄλη, *error.*

Ἠλέος, ἔους, & Ion. ἠλέου, pro ἠλέεον, *eligi*, a. 1. ind. act. verbi ἐλέω, per Epenth. ου, pro εο, *vito* : ἀλέασθαι, ω, σαν, a. 1. m. à præced.

Ἠλεύθερος, ος, ε, *liber*, a. ε. ind. verbi ἐλευθερόω, *libero*, f. ώσω. Th. ἐλεύθερ⊙ς, *liber.*

Ἤλευν, *transivi* οβ. &c. pro ἤλλαν, 3. sing. plusq. p. Att. in. 3. pl. ἠλήλασαν ab ἐλαύνω, *agito* : f. ἐλάσω. p. ἐλήλακα. perf. pass. ἐλαμαι, & Att. ἐλήλασμαι. Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλασα, simili redupl. ab ἄλημι, *errо, vagor.* Th. ἀλάομαι, ῶμαι, idem.

Ἠλελίμμην, pro ἀλελίμμην, plusq. p. pass. Att. redupl. & Syll. diphthongi : ab ἀλείφω, *unge* : f. ψω. p. ἠλειμμαι. p. Att. ἠλήλιμμαι.

Ἤλθ', pro ἦλθε, *venit*, 3. sing. ab

Ἤλθον, ες, ε, *veni*, per Sync. pro ἦλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio* : f. ἐλεύσομαι. p. m. ἐλήυθα. Att. ἐλήλυθα.

Ἠλθόσυνα, *veneram*, 3. pl. a. 2. Boëot. pro ἦλυθον, vide præced.

Ἠλί, vox Hebraïca. Lat. *Deus mi* : item *ELI*, nomen viri indeclinab. Hebr. *ascensus.*

Ἠλιάζομαι, *apricor*, item in *Heliæa judico* : ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλι⊙ς, *Sol.*

Ἤλιος, ε, ὁ, *ELIAS*, nomen Prophetæ. Hebr. *Deus meus.*

Ἠλιόβατ⊙ς, ε. & Ion. ἠλιοβάτεω, ὁ, ἡ, *tam altus ut Soli ansi sit pervius* : ab ἥλι⊙ς, *Sol*, Æol. ἠλί⊙ς, & βαίνω, *eo.* Alii formant ab ἀλίσθω, *aberrare*, & βαίνω.

Ἠλίσθον, ες, ε, imperf. act verbi ἀλισθάω, *pisco* : ab ἀλισθὸς, *piscator.* Th. ἅλς, *mare.*

Ἤλιθα, adv. *frustrà, cupiosè* : &

Ἠλιθάτω, *ftulte age* : ab

ΗΛΙΘΙΟΣ, α, ὁ, *ftultus, vecors.*

Ἠλιθιότης, ητ⊙ς, ἡ, *ftolidities* : à præced.

ΗΛΙΚΙΑ, ας, ἡ, *ftatura, etas, adolescentia, vigor* : q. ab ἥλιος, *quantus.*

Ἠλικιώτης, ου, ὁ, & Dor. ἠλικιώτας, α, ὁ, *coætaneus* : à præced.

ΗΛΙΚΟΣ, η, ὁ, *quantus* : sed ἥλικος, gen. sing. ab ἥλιξ, infrà.

Ἠλιλίδμην, perf. inf. pass. verbi ἀλιλίω, idem quod ἀλίω, *volvo.*

Ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, *coætaneus, æqualis* : ab ἥλικία, *statura.*

ΗΛΙΟΣ, υ, ὁ, *SOL* : q. ab ἅλις, *plenior.*

Ἡλιόθι, *Soli adsti*, vel ἡλιόθεν : à præced.

Ἤλιον, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, *capio* : f. ἁλώσω. p. ἑάλωκα, & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἑάλων, Att. ἐάλων.

Ἤλιτον, *peccavi*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἁλίσκω, vel ἁλιτάνω, *pecco* : a. 2. ἥλιτον.

Η'λιβάτος, ὁ, ἡ, ἀλιβάτου, ὁ, ἡ, ὁ, ἀλιβάτου, ὁ, ἡ, ὁ, ἀλιβάτου, ὁ, ἡ, ὁ

Ἠμίσεια, ῶν, τὰ, impetus vehementis declivis, quia ἐς ἥμισυ, h. e. ἡμίκλινες, quod ex α priv. & μίλιον, curvo est, imperfon.

Ἤμισι, Poet. ex ἥμισυς, neutral. usu respondet ἴσῃ. At ἤ ἔ, sunt, præsente.

Ἦμι, tranare, 1. pl. tuperf. ᾔ, verbi εἰμί, sum. Eſt & ἦεν, præt. inſ. Dor. pro ἦσαν, ejuſd. verbi. Eſt & ἦμεν, per Syncop. pro ἤμεθεν, fueramus, 1. pl. pluſq. p. m. verbi εἰμί, eo.

Ἥμᾰι, ου, οι, ſedens, præſ. part. ab ἧμαι, ſedeo.

Ἡ'ΜΕΡΑ, ας, ἡ, & Ion. ἡμέρη, dies, lux: veteres ἡμέρην ἡμέρης vocabant, ab ἡμέρω, aperio, quod appetibilis ob lucem. ἡμέρα magnâ, dies dominica.

Ἡμέρδιον, ſ. νν, diem tranſige: à præced.

Ἡμερίων, gen. plur. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρη, dies.

Ἡμερόβιος, ου, ὁ, unius diei: &

Ἡμερόβιος, ου, ὁ, diurnus: &

Ἡμερόβιος, ου, ὁ, ἡ, idem: ab ἡμέρη, dies.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manſuetus, cicur. Them. ἡμερὶς, manſuetus. Eſt & ſpecies roboris: item vitis.

Ἡμερήσιος, α, ον, ὁ, ἡ, qui in diem vivit; ut mendici omnes: peculiaritèr ſic dictus eſt Diogenes, qui quotidie victum mendicabat: item in ſolis genui, unicam diem vivens, ἡμέριον etiam dict.

Ἡμερήσιος, q. d. diurnus curſor, tabellarius: ab ἡμέρη, dies, & τρέχω, curro: p. m. ἐδρόμην.

Ἡμερομήκης, ου, ὁ, ἡ, qui totâ die dormit: ab ἡμέρη, dies, & μῆκος, longi.

Ἡμερολόγιον, ου, τὸ, dies numero: ab ἡμέρη, & λέγω, lego, numero.

Ἡ'ΜΕΡΟΣ, α, ὁ, ἡ, manſuetus, cicur: q. ab ἡμέρη, quia dies jucunda.

Ἡμεροσκοπος, ου, ὁ, ſpeculator diurnus: ab ἡμέρη, & σκοπὸς, ſpeculator, Th. σκοπέλος, circumſpicio.

Ἡμέρου, ſ. σον, p. ωσα, manſuefacio: ab ἥμερος, cicur, quod vide.

Ἦμι, præſ. inf. Dor. pro εἶναι, eſſe: ab εἰμί, ſum; vel εἴμεναι: Dor. pro εἰμί, 1. pl. 2. 2. ejuſd. verbi.

Ἡμίαθρα, gen. ſing. Ion. ſ. ᾰ. ab

Ἡμίανος, ου, ὁ, noſter: ab ἡμεῖς, nos. Th. ἰὼν.

Ἡμιβεβλημένος, perf. part. paſſ. verbi ἡμίβαλλω, medio, colligo: ſ. ἔσω.

Ἡμίεν, ἦσι, ἦτον, fueram, vel eram, pluſq. p. vel potius a. 2. m. verbi εἰμί, ſum.

Ἡμίεσθον, ſedebam, imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἡμίκαμε, ſ. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἡμίκω, meto: ſ. ἔσω. p. ἠμίκηκα.

Ἡμὶς, loquor: Att. Apharæſi, pro φημὶ.

Ἡμιάλιος, ου, ὁ, ſemivir: ex ἥμισυς, dimidius, & ἀνὴρ, vir.

Ἡμιάνδρια, νῶν, ἡ, ὁ, ἡ, ſemiviri: ab ἥμισυς, dimidius, & ἀνὴρ, vir.

Ἡμιάσσω, ſ. ξω, imperat. verbi ἁδάω, mulceo: ſ. ἔσω. p. ἠμίακα. quod ex α priv. & μίλιον, cura eſt, imperſon.

Ἡμίβιος, Poet. ex ἥμισυς, neutral. uſu reſpondet ἴσῃ. At ἦ ἔ, ſunt, præſente.

Ἡμίβιος, ἄνακτος, ὁ, ſemiviri: ab ἥμισυς, dimidius, & βίος, vita, Dor.

Ἡμίβρα, ας, ἡ, HEMINA, dimidium ſextarii, Th. ἥμισυς, dimidius.

Ἡμίβρος, ου, ὁ, ἡ, mutus; & quaſi ſemiaſinus, dat. pl. Ion. ἡμίβροισιν: ab ἥμισυς, dimidius, & ὄνος, aſinus.

Ἡμιπέλεκκον, ου, τὸ, ſecuricula, dimidiata ſecuris: ab ἥμισυς, dimidius, & πέλεκυς, ſecuris.

Ἡμιπλάθιον, ου, τὸ, dimidium lateris: ex ἥμισυς, dimidius, & πλίνθος, Poet. πλάθος, lateris.

Ἡμιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidium lateris: ab ἥμισυς, dimidius, & πλίνθος, later.

Ἡμίσεως, acc. ſing. ab ἡμίσεως, ως, ſemivivus: ab ἥμισυς, dimidius, & βίος, vita.

Ἡμίσεια, ας, ἡ, dimidia, Ion. ἡμίσεη: & Ἥμιση, τὸ, contracte pro ἡμίσεια, nom. pl. n. g. &

Ἡμίσεως, gen. contract. pro ἡμισέος. ab ἥμισυς, quod vide.

Ἡμιστιχίον, ου, τὸ, HEMISTICHIUM, dimidium verſus: ex ἥμισυς, dimidius, & στίχος, verſus. Th. στείχω, eo.

Ἡ'ΜΙΣΥΣ, ἡμίεια, ἥμισυ, dimidius, α, ον; SEMI vel SEMIS.

Ἡμισάλαντον, ου, τὸ, SEMITALENTUM: ex ἥμισυς & τάλαντον, talentum.

Ἡμίσεως, ίος, ὁ, ἡ, imperfectus: ſemiperfectus: ab ἥμισυς, dimidius, & τέλος, finis.

Ἡμίτεμον, ου, τὸ, dimidiata pars: &

Ἡμίτομος, ου, ὁ, ἡ, dimidiatus: ex ἥμισυς & τέμνω, ſeco: prat. m. τέτμημα.

Ἡμιώριον, ου, τὸ, SEMIHORA: ab ἥμισυς, dimidius, & ὥρα, hora.

Ἥμμαι, accenſus ſum, perf. paſſ. ind. &

Ἡμμένος, ἐκτὸς, perf. part. paſſ. verbi ἅπτω, accendo. Th. ἅπτω, τάφος accendo.

Ἡμοῖσα, ας, ἡ, communio, permutatio, vices reddidi, præt. ind. m. verbi ἡμείβω, commuto.

Ἡμπεπαδὼς, perf. part. act. verbi ἀμπέλια, exors & expers ſum: ab ἄμμορος, exors, quod ex α, priv. & μοῖρα, portio. Th. μόρος, portio.

Ἦ'ΜΟΣ, adv. quando, quum, ſine interrogatione, cui reſpondet τότε. tum.

Ἠμπεπαδὼς, ibi ambiat, cum duplici augmento, ſc. præter commune ε pro ε, habens etiam α pro α, pro ἀμπεπαδὼς, imperf. paſſ. verbi ἀμπεπάδω, vel ἀμπεπάζω, pro ἀμπέπαγα, ſ. ἀμπέπηγα, circumdo, includo,

ἐπ' ἀμφὶ, ἐπὶ, & ἀνὰ, subst. f. imperf. ἐδ. ἐπ. ἐ. ἐ. ἐμὶ.

H'μπολάω, ἐμπόλων pro ἐμπολάω, a. 2. m. verbi ἐμπολάω. Vide præced.

H'μπολᾶτο, indefect. imperf. pass. verbi ἐμπολάω, idem quod ἐμπολάω: vide ἐμπολάω.

H'μπολησεν, vendidit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐμπολάω, vendo in aliquo loco. Th. πωλέω, vendo.

H'μμι pro ἔσομαι, ἔσται est, 1. sing. imperf. vel a. 1. vel 3. verbi ἐσμὶ, existo, item assisto. f. pl. a. 1. ἔμμεν.

H'μολυνε, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi.

H'μυσε, 3. sing. a. 1. act. ab

H'ΜΥ'Ω, inclino, cado. f. ὕσω. p. ἤμυκα, Att. ἠμύκειν.

H'μφιεννυσι, imperf. act. verbi ἀμφιέννυμι, ex parte ignoro, ex ἀμφὶ, & ἕννυμι, ignoro: ex ἀ, priv. & ΦΙΕ'Ω, vel, amo.

H'μφιεσμαι, indutus, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι, f. ἀμφέσομαι, vel ἀμφίεσμαι. perf. pass. ἠμφίεσμαι, strinq; assumpto augmento, η pro α, & σ pro ν, ex ἀμφὶ, circum, & ἵημι, indue.

H'μφισβητουν, dubitabam, imperf. act. ex tristicus assumpto augmento, verbi ἀμφισβητέω. Th. βάλλω, facio. f. βήσω. p. βεβήκειν. m. a. ἔβαλον.

H'μφιγνοουν, pro ἠμφιγνόουν, dubitabam, impers. act. sortis etiam sumpto augmento, ab ἀμφίγνοια, ex parte cognitio, dubitatio, unde etiam a. 1. ind. ἀμφίγνωσα: ex ἀμφὶ, circum, & νόος, cogito. Th. νόος, mens, sensus.

H'μφιεσε μὲν, indutus eram, imperf. pass. sortis assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι: ex ἀμφὶ & ἕννυμι, seu ἵημι, indue: f. ἕσω, Poët. ἔσσω. a. 1. ἔσσα.

H'μφιεσμαι, vestivi, pro ἀμφίεσμαι. a. 1. ind. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

H'μφιεσμαι, indutus sum, perf. pass. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφέσομαι. Th. ἕννυμι, seu ἵημι indue.

H'μφιγνοηκὼς, indutus, part. præced. prat. pass. Pro eo supra habuimus ἠμφιεσμένος, quod vide.

H'μφισβητεον, contendebam, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, contendo de re aliqua.

H'μων, ονος, ὁ, ἡ, jaculator: ab ἴημι, seu ἵω, mitto: Sed

H'μὸν, masculum, gen. pl. ab ἰὸς, ὁ.

H'ν, ἥ, cum subjunct. ἐὰν pro ἐάν.

H'ν, quam, acc. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

H'ν, eram, vel erat, 1. vel 3. sing. imperf. Positur etiam per Syncop. pro ἦεσαν, erant, 3. pl. imperf. ab εἰμὶ, sum: item pro ἦλθε, ivit: ut

H'ν, ὄν, ὁ. Poët. pro οἷν, οἶν, οἷς, quod pro ἔειπον, ον, ε, dixi, a. 2. verbi ἔνεπω, dico: Sed

H'ν, ἥ, ὁ, miss, est a. 2. ind. verbi ἵημι, mitto.

H'νδανε, ας, ε, a. 1. ind. act. &

H'νδανόμην, a. 1. ind. pass. ab ἀνδάνω, ανω: imperf. ἤνδανον, f. ἀνδήσω. perf. pass. ἀνδάνημαι. perf. part. ἀνδανημένος. Th. ἀνδάνω, succedo.

H'νδανεν, nom. pl. perf. part. act. verbi ἀνδάνω, impudens sum: ab ἀνδάνω, impudens: ex a priv. & αἰδὼς, pudor.

H'νδανεν, perf. act. verbi ἀνδάνω, ἀδήσω, quod ab ἀδέω, cupio: f. ἀδήσω, p. ἤνδηκα, & Att. ἀδήκα.

H'νδανον, consumpsi, a. 1. ind. act. pro ἀδήσαμεν, à præced. verbo, quod vide.

H'νεντίωθεν, adversatus sum, a. 1. ind. pass. &

H'νεντιώμην, perf. pass. unde

H'νεντιωμένος, perf. part. ab ἐναντιόομαι, adversor, quod ab ἐναντίος, adversus, oppositus. Th. ἀντὶ, contrà.

H'νεξα, ας, ε, imperavi, a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, ἄνακτος: f. ξω. p. χα. Th. ἄναξ, rex.

H'νηρε, interfecit, a. 1. ind. act. verbi ἀναιρέω, occido: f. ἀνελῶ.

H'νασσε, 3. sing. impeff. verbi ἄνασσω, impero: vide ἤνεξα.

H'νασσον, ες, ε, placebam, imperf. act. verbi ἀνδάνω, placeo.

H'νδρωδάνησα, perf. inf. act. verbi ἀνδρωδάνω, viriliter ago: ab ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir, & ἀγαθὸς, bonus.

H'νδρωθῆναι, ad virilem pervenì ætatem, a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ, vir.

H'νεῖλε, αι, ε, tuli, & in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. &

H'νείκασθαι, ω, αν, tuli, 2. f. m. verbi φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεικα. q. ab ἀνείκω, unde etiam

H'νεικον, a. 2. act. ἤνεικάμην, a. 1. m. &

H'νεγκα, perf. pass. &

H'νεγκάμην, perf. part. à φέρω. Vide ἤνεικάμην.

H'νεῖσω, laudatus sum, a. 1. ind. pass. ab αἰνέω, laudo: f. ἐσω, & ἔσσω. p. ἤνημαι. p. pass. ἤνεμμαι. Th. αἶνος, laus.

H'νεκε, αι, ε, tuli, & in 3. plur. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. verbi φέρω, f. οἴσω. &

H'νεικαν, 3. pl. a. 1. m. pro ἤνεγκαν, vide præced.

H'νωγε, ædixit, vetuit, 3. sing. a. 1. vel 2. pro ἀνῶγει, pro quo etiam ἀνώγειν dicitur Poëtis, per Anadiplasiasmum. Them. ἰσω, dico: a. 1. ἔνωγα, ας, ε. a. 2. ἔνωγον.

H'νωγεα, ες, ε, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνώγεον, quod vide.

H'νωγεον, sustinebam, pro ἀνωγέμην, 1. sing. imperf. duplici augmento: &

H'νωγοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνώγομαι, tolero. Th. ἄγω, habeo: imperf. ἤγον.

Ἠνεικα, ἐνεῖκ-, ι, ι, perfectus, continuus, præteritus.

Ἠνεμος, ου, ὁ, ventus, ventis exposita: ab ἀημι, Poët. pro ἀημος, ventus.

Ἠνεσα, dixi, allocutus sum, a. 2. vel imperf. ab αἰνεω, præpositione sumente augmentum, quia nihil addit ad significatum: ex ἀε & ἰσω, dico.

Ἠνεσα, laudavi, a. 1. verbi αἰνεω, f. ἰσω, vel ἐσω. p. ἤνεκα.

Ἠνεσχόμην, sustinui, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, attollo: f. ἀνέξω, & ἀνοίσω, tanq. à χέω. a. 2. ἀνήνοχα. p. ἀνήνεγμαι. perf. pass. ἀνενεγμαι. a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, & aucta præpositione, ἀνηνεχθην. Th. ἔχω, habeo.

Ἠνεχόμην, sustinui; itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. m. verbi ejusd.

Ἠνέῳγα, ης, ε, delatus sum, a. 1. ind. pass. verbi φέρω, fero: f. οἰσω, a. 1. ἤνεγκα, qu. ab ἐνήνεκα, perf. pass. ἠνεγμαι.

Ἠνέῳγα, aperui, pro ἀνέῳξα, quod Att. pro ἀνοιξα, p. m. &

Ἠνέῳγμαι, perf. pass. Att. &

Ἠνεῳγόην, a. 1. pass. Att. ab ἀνέῳγω, aperio: f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεψιάδεως, 3. pl. præced.

Ἠνέψιος, consumptus sum, cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. indic. pass. &

Ἠνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωθέντος, in a. 1. pass. ἀνηλώθην, pro ἀνηλώθη· itidem in a. 1. act. ἀνήλωσα, pro ἀνήλωσα, ab ἀνηλίσκω, consumo. Them. ἀλίσκω, capio: f. ἁλόσω. p. ἤλωκα, Att. ἐάλωκα.

Ἠνεύμαι, ω, ασο, νευσι, a. 1. m. &

Ἠνεύσατο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνανεύομαι, renuo.

Ἠνθι, seu ἴνθι, Dor. pro ἴλθι· vide ἴλθον.

Ἠνθεμένος, tinctus, perf. part. pass. à perf. ἤνθεμαι, verbi ἀνθέζω, floridum reddo. Th. ἄνθος, flos.

Ἠνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, & in a. pl. ἤνθομεν, pro ἤλθομεν. a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι.

Ἠνῖ, ασο, pro quo & ἐνίοι.

Ἠνίγα, ας, ι, habena: q. ab ἐνίω, cogo.

Ἠνίζω, f. σω, frano: à præced.

Ἠνίκαια, obscure dixi; perf. pass. unde ἐνήνιγμαι, perf. part. ἠνιγμένος, α, ον, a. 1. m. verbi αἰνίσσομαι, obscure innuo: f. ξομαι. Th. αἶνος, apologus, dictum fabulosum.

Ἠνίοι, ασο, pro ἐνί, idem.

Ἠνίοχος, marore confecta es, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνιάω, f. ἰσω. p. pass. ἠνίασμαι, ασαι, ται. Th. ἀνία, mœror.

Ἠνία, per Apostrophen pro

Ἠνίκα, quam, quando, adv. extra interrogationem: in interrogatione vero est πότερα, quando?

Ἠνίοι, ι, οἱ, habenæ; ab ἐνίω, cogo.

Ἠνιοστάζω, rigeo, madefacio; ab ἠνίοχος, & στάζω, fundo.

Ἠνιοχεῦσι, auriga, auriga est: ex ἠνία, habena, & ἔχω, habeo.

Ἠνιοχῆι, auriga: vide ἠνιοχεύς.

Ἠνίοχος, ου, ὁ, HENIOCHE, nomen mul. q. agitatrix.

Ἠνιοχεύς, nom. pl. Ion. ab ἠνιοχῆι, auriga: gen. ῆος, Att. & ῆος, Ion. ex ἠνία, habena, & ἔχω, teneo.

Ἠνιοχος, ου, ὁ, auriga: ab ἠνία.

Ἠνίσσων, dixit, Pleonasmo Poët. pro

Ἠνιον, 3. sing. pract. m. vel a. 2. act. verbi ἀνιάω, f. ἰσω, idem quod ἀνίσω, dico minitabundus. Th. ἴσω, dico.

Ἠνις, ιδος, ὁ, avicula: ab ἴημι, emitto.

Ἠνιστάμην, ο, ατο, obscure dixi, pro ἠνείκάμην, a. 1. m. verbi αἰνίσσομαι, f. ξω. p. ἤνιγμαι. Th. αἶνος, apologus: ac

Ἠνίστάμην, male dixi, sine ι subscripto, est a. 1. m. verbi ἀνίστημι; idem quod ἀνέστην, obsurgo. Th. ἴστω, dico.

Ἠνιαγον, obscure dicebat, 3. sing. ab

Ἠνιάσκομον, imperf. verbi αἰνίσσομαι, ex· cuite innuo. Th. αἶνος, apologus.

Ἠνίξω, ænigmatice dicta sint, 3. sing. perf. imperat. pass. ἠνίξθω, ἔσθω· ab eod. verbo & them.

Ἠνοδα, florui, p. m. interposito ο, pro ἤνθα, ab ἀνθέω, floreo. Th. ἄνθος, flos.

Ἠνοιγα, ες, ε, apertus sum, a. 2. ind. pass. cum augmento in initio more simplicium verb. pro ἀνέῳγα, ab ἀνοίγω, aperio: f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνοιξα, ας, ε, aperui, a. 1. act. ejusd. quod vide.

Ἠνοιχα, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγω, vel ἀνέῳγω, ab inusit. Th. οἶω, aucto extrinsecus.

Ἠνορ, perficiebam, imperf. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Syn. pro ἤνυον, imperf. verbi ἀνύω, f. ύσω, perficio.

Ἠνορία, ας, vel Ion. ἠνορίη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo. Th. ἀνήρ, vir.

Ἠνορε, & Att. ἠνώγεα, p. m. verbi φέρω, fero: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἠνυτ, unct, ὁ, funerus, vocalis; item perficiens. Th. ἰή, vox.

Ἠνυε, 3. pl. præs. ind. verbi ἤνυω, fido.

Ἠνυον, imperf. act. verbi ἀνύω, Ion. pro ἀνύω, occurro, obviam fio. Them. ἀντί, contrà.

Ἠνυσσον, occurrebat, 3. sing. imperf. verbi ἀντιάω, pro ἀντάω, occurro. Them. ἀντί, contrà.

Ἠνυσε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀντιάω, occurro: f. ἰσω. p. ἤντικα. Th. ἀντί, contrà.

Ἠνυτόλιον, occurrebam, imperf. verbi ἀντιόω, occurro, supplico: ab ἀντιόω, contrà facio. Them. ἄλλομαι, facio: p. m. ἤλόμην.

Ἠνυτόμην,

Ἠνάντιον, contrà dicebam, imperf. verbi ἀντιάω, quod ab ἐνάντιος, adversarius : ex ἐν & ἀντί, sum.

Ἠνεν, pro ἤνεγκα, quæsivi? acc. sing. ab ἦνις, ἠνίς, quæ? Th. ἷς, qui, & τίς, quis?

Ἠνιόλιον, ου, τὸ, adversatus, sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀντιάω. Th. ἀντί, contrà.

Ἠνον, fodiebant, 3. pl. imperf. verbi ἀνέω.

Ἠνύσθην, ης, η, perfectus fui : a. 1. ind. pass. & Ἠνυσα, ας, α, perficiebam, imperf. vel. a. 2. act. & Ἤνυσα, ἀ. 1. act. ab ἀνύω, perficio : f. ἀνύσω. p. ἤνυκα.

Ἠνυσα, mandavi, p. m. & Ἠνύχθην, ης, η, mandaveram, pluſq. p. m. verbi διάγω, jubeo : f. ξω, p. ἤνυχα.

Ἠνυσον, jubebam, imperf. ejuſd. verbi.

Ἠνυσμαι, nixus ſum, perf. pass. verbi ἴνδω, νίω. Th. οἶδ, νυκι, gen. ἰδὸς.

Ἠνυξα, ας, α, juſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀνάγω. f. ξω.

Ἠνώρθων, corrigebam, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, corrigo : ex ἀνά & ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

Ἠνώρθωσα, emendavi, a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἠνώχλουν, imperf. act. cum duplici augmento : ab ἀνώχλεω, turbo : f. ἠσω. a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα, ab ἀν & ὀχλέω, turbo.

Ἤξα, ας, α, veni, a. 1. ind. act. verbi ἵκω, venio : f. ἕξω.

Ἤξα, ας, α, duxi, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω. duco : &

Ἦξα, ſregi, Att. ἔαξα, a. 1. act. verbi ἄγω, ſeu ἀγνύμι, frango : f. ξω. at

Ἤξα, impetum feci, a. 1. act. verbi ἴημι, pro ἵεμαι, ἵετο,

Ἤξιν, 3. ſing. imperf. act. contract. ab ἀξίεν, dignum cenſeo. Th. ἄξιος, dignus.

Ἠξιώθην, a. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, ῶμαι, dignus habeor, quod ab iſtd.

Ἤξιωσα, a. 1. act. verbi ἀξίω, dignum cenſeo. Th. ἄξιος, dignus.

Ἠξίωται, dignus habitus eſt, 3. ſing. perf. pass. à præced. verbo.

Ἤξομ, veniemus, 3. pl. f. 1. ab ἥκω, venio. f. ἕξω.

Ἤξω, veniam, Dor. pro ἕξω, à præcedente.

Ἠοῖ, auroræ, dat. ſing. ab ἠώς, gen. contr. ἠοῦς.

Ἠοιδὴ, cecini, p. m. verbi ἀείδω, f. σω. cano.

Ἠῷος, α, ον, orientalis, matutinus : ab ἠώς, aurora.

Ἦον, 1. pl. a. 2. ἦος, ες, ε, Att. pro ἦσαν, ἦς, ἦ vulgariter, ἦν, ἦς, ἦ, ab εἰμὶ, eo.

Ἤον, ες, ε, vide præced.

Ἤονα, acc. ſing. ab ἠών, ἠόνος, ἡ, ὑπὸ, pro ἠϊόνα, ὄνος, ἡ, littus.

Ἠπεροπεύων, vide ſequent.

Ἠπεροπεύω, 2. ſing. a. 1. act. verbi ἀπατάω, allicio, perſuado : f. ἠσω, p. part. pass. ἠπεροπευμένος.

Ἦρ, gen. ſing. ab ἦαρ, ἦρος, & contractè ἦρ, ῆ, auroræ.

Ἠρακλόθην, a. 1. pass. ab ἀπαλόω, emollio. Th. ἁπαλὸς, mollis.

Ἤραρα, ας, α, inepta, & ἤρασα, eſt. Heſych. fortè ab ἦν & ἄρομαι, remitto, diſſuo.

Ἦπαρ, ἄτος, τὸ, HEPAR, jecur. in pl. τὰ ἤπατα, qu. ab ἴημι, operor, & ἅω, ſanguis, ver.

Ἠπατήθην, ες, ε, deceptus ſum, a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, fallo : f. ἠσω.

Ἠπατεωνεύσατο, extà conſulere, a. 1. m. inf. ex ἤπατ, hepar, & σκοπέω, exploro. Th. σκέπτομαι, video.

Ἤπαφε, 3. ſing. a. 2. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, decipio, verb. Poët. deduct. ab ἀπαφὼν, idem.

Ἤπαω, perforo, ſarcio, hinc ἠπιόωσθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ἠπὶ foramen.

Ἠπιδανὸς, qu. ἀπιδανὸς, claudus, infirmus, ſtolidus : ab α & priv. πιδανὸς, humilis, firmus : quod à πέδη, ſolum.

Ἤπιθεν, 3. ſing. imperf. pass. verbi ἴημι, urgeo, feſtino : f. ξω.

Ἤπιεσμαι, accelleratus ſum, perf. inf. pass. & Ἠπισμένος, perf. part. pass. ejuſdem verbi.

Ἠπίσθουν, pers. 3. pl. & in 3. pl. ἠπίσθουσι, a. 1. ind. act. verbi ἀπιστόω, non pareo, incredulus ſum. f. ἠσω, ex α priv. & πείθω, perſuadeo.

Ἠπίστουν, imperf. act. verbi ἀπιστόω, vide præced.

Ἠπιστώθην, minutus eſt, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀπιστόω, minor : f. ἠσω.

Ἠπιόφιν, gen. Ion. pro ἠπίου, ab

Ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens ac mediterranea : q. ἀπείρων, ex α, priv. & πεῖρας, finis : item EPIRVS, regio ſic dicta, pars Græciæ.

Ἠπειρώτης, ου, ὁ, EPIROTA, in continente natus : à præced. quod vide.

Ἠπείρωτιν, gen. pl. Superlatis.

Ἠπείτα, Poët. pro ἔπειτα, deinde : ex ἔπι & εἶτα, poſtea.

Ἦπερ, ἄτος, conjunct. disjunct. Them. ἦ, aut.

Ἠπεύφθεας, qui decepit, a. 1. part. act. verbi ἀπεύθω, decipio : f. ἠσω, Th. ἠύω, vox.

Ἠπεύφτωρ, ῆρος, ὁ, decepter, ab eodem verbo.

Ἠπεχθόμεσθα, offenſi fuerunt, 3. pl. imperf. pass. pro ἀπεχθόμεθα, ab ἀπέχθομαι, invisus ſum : ex ἀπὸ & ἔχθος, odium.

Ἡ'ρτισθε, 2. 3. inf. m. ab ἀρτίω, *fervio*, quod vide.

Ἡ'ρτιτε, 2 pl. *fertis*: ab εἰμί.

ΗΡΙΓΑΛΟΣ, ε, ὁ, *ERIGALUS*, *fluvii quædam species*: q. ἐπιΓ' per Antiphrasin.

Ἡ'ρκω, *cingo*, *claudo*: f. ἕρξω & ἕρσω. Th. ἐπιΓ', *lenio*.

Ἡ'ρκθλον, τὸ, ν, 2. 1. ind. pass. præced.

Ἡ'ρκθλος, ὁ, ἡ, *lenis*, *qui mitia dat*: ex ἐπιΓ', *mitis*, & τίθημι, *dabam*.

ΗΙΙΟΣ, ε, ὁ, ἡ, *clemens*, *placidus*, *mitis sermone*, quasi ab ἐπιΓ', *verbum*.

Ἡ'ρκμαι, ἐπιΓ', ἡ, *lenitas*: ὁ præced.

Ἡ'ρκτον, Ion. & Att. pro ἤρεμον, 3. sing. imperf. verbi ἠρεμέω, idem quod simplex ἠρέμω, *sto*.

Ἡ'ρκτον, Ion. pro ἤρεμον, 3. pl. ejusd. imperf.

Ἡ'ρκθλω, ε. 1. ind. pass. verbi ἀπιστέω, *diffido*, *non credo*: f. ἐπιΓ'. p. ἠπίστηκα. 2. 1. ἠπίστησα, & in 3. pl. ἠπίστησαν: ex ἀ priv. & πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*: f. σω. 2. 1. in Dor. Sunt qui velint ἠπιστέθλω, Att. dici pro ἠπιστέω, ab ἠπίστημι, *scio*.

Ἡ'πιστον, 3. pl. 2. 1. act. verbi ἀπιστέω, vide ἠπιστέθλω.

Ἤπιστον, imperf. act. ejusd. verbi.

Ἡ'πιτθλω, & ἠπιτέθλω, imperf. verbi ἵστημι, *stabam*. Th. ἵστω, idem.

Ἡ'πιτον, 3. sing. imperf. pass. & Ἡ'πιτο, 1. sing. & 3. pl. imperf. act. verbi πάσσω, *dubito*: ab ἀ priv. & πίστις, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*: p. m. πέπαρμαι. Ἡ'τι, ἄτι, *prosello*: ab ἠ, ἄτι, & τι, *aliquantus*, quod ab ὅτι, *qui*, sed

Ἡ'τι, πότερα? *an? certe*: ab ἠ idem. Th. ἠ, τι: vid. præced.

Ἡ'πτω, *tactus est*, 3. sing. perf. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω *tango*: f. ψω. p. ἧφα.

Ἡ'πυτε, *clamabam*, 3. pl. imperf. verbi ἠπύω, vel ἠπύω, *sono*: f. ὑσω, qu. ab ἠπύς, *loquax*.

Ἡ'πυω, vocat. sing. ab

Ἡ'πυτος, ε, ὁ, *vociferator*: ab

Ἡ'πύω, pro ἀπύω, *clamo*, vide ἠπύτης.

Ἦ ῥ, pro ἦ ῥα, *num quid?* ex ἦ, *certè* item, *an?* & ῥα, enclit. particula, vel explet.

Ἦ τοι, ν, *VER*, contract. ex th. ἠμι, idem.

Ἦ ΡΑ, ος, & Ion. ἦρος, ατος, ὁ, ϒκκ. Quidam per Metathesin ita dici volunt pro ἄωρ. Vel q. ab ἠέρω, *amo*.

Ἦ'ρα, tuli, 2. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*: f. ἀρῶ. p. ἦρκα. at

Ἦ'ρα, sine ι subscripto, est p. m. verbi ἄρω, *apto*, sed f. μ. Att. ἄρομαι, est neutrum.

Ἤ'ρα, *amabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἠέρω, *amo*: f. ἀρῶ.

Ἠρά, pro ἠρέμα, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, *imprecor*: imperf. ἠρᾶτο, ἠρᾶσθε. Th. ἀρά, *preces*, *imprecatio*.

Ἡ'ρακλεις, & contracte Ἡ'ρακλῆς, *HERCULES*, gen. ἕος, dat. ῆϊ, acc. ῆα, ab ἥρως, & κλέος, q. *heroum gloria*, vel ἥρη κλέος, quod à *Junonis* odio gloriam reportaret. Th. κλέω, *celebro*.

Ἡ'ρακλέος, ε, ὁ, *HERACLIDES*, nom. propr.

Ἡ'ρακλεια, τὰ, *Herculis festa*, vel *sacrificia*: &

Ἡ'ρακλειδαι, ων, *Heraclidæ*: ab Ἡ'ρακλεις, quod vide.

Ἡ'ρακλεος, *HERCLE*, μὰ τὸν: adv. *juratus per Herculem*.

Ἡ'ρακλῆς, *HERCULES*, vide Ἡ'ρακλεις.

Ἡ'ρασται, *amatus sum*, perf. pass. verbi ἠράω, *amo*.

Ἡ'ρατο, ο, ατο, *extulit*, 2. 1. m. verbi αἴρω, *tollo*. vide ἦρα.

Ἦρε, 3. pl. a. 1. ἦρα, verbi ejusd.

Ἡ'ρεθε, ε, ὁ, *rex*. Th. ἠράω, *amo*.

Ἡ'ρεμα, accommodate, pro ἀρεμα. p. m. Att. pro ἄρω, verbi ἀράω, *apto*. vid. ἠρόμην.

Ἤ'ρα, *amabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἠράω, *amo*.

Ἠρᾶτο, *devovi*, 2. 1. m. verbi ἀράομαι. Th. ἀρά, *preces*. Alii volunt esse ab ἠράω, *amo*: vel ἠράομαι, idem. Th. ἠράω, *amo*.

Ἡ'ρασθε, *adamatus sum*, 2. 1. pass. verbi ἠράω, *amo*. f. ἀσθω.

Ἡ'ρασσα, Ion. & Dor. pro ἠρασα, *amabi*, 2. sing. a. 1. m. verbi ἠράω, *amo*. f. ἀσσω.

Ἡ'ρᾶτο, *exercebatur*, 3. sing. imperf. verbi ἀράομαι, *colo*. Them. ἀρά, *imprecatio*.

Ἤ'ρατο, imperf. ab ἠράω, vel ἠράομαι, *amo*. vel per Syncop. pro ἠράατο, 3. sing. 2. 1. m.

Ἤ'ρατο, 3. sing. 2. 1. m. ab αἴρω, *tollo*.

Ἡ'ρτηται, ντο, ν, 2. 1. ind. pass. ab ἀρτάω, *ligo*. f. ἠσω. Th. ἀρτέω, *aptus*.

Ἡ'ρτιζεθλω, Dor. pro ἠρτιζέτω, imperf. pass. ab ἠρτίζομαι, *oriuntur*, quod vide.

Ἤ'ρτισμαι, *aptus sum*, perf. pass. & part. ἠρτισμένος, ab ἀρτάω, *incipio*. f. ἔσω. p. ἠρτισμαι. 2. 1. part. pass. ἀρτισθείς.

Ἡ'ρου, *interrogavi*, 2. sing. Ion. pro ἤρε, verbi ἠρόμην, dicitur & ἐρόμην, *interrogo*. Th. ἔρω, *dico*.

Ἡ'ρπαθλω, *dolopi*, 2. 1. ind. pass. verbi αἰρέω, *eligo*. f. ἑσω. p. ἥρημαι. 2. 1. ἁλόμην.

Ἤ'ρπαζον, 3. pl. imperf. verbi ἁρπάζω, *laceffo*.

Ἤ'ρπε, 3. sing. imperf. act. verbi αἰρέω, *eligo*, *capio*.

Ἤ'ρπασι, 3. sing. plusq. p. verbi ἁρπάζω, *furo*, *fulcio*. f. ασω. p. ἥρπακα. & in part. ἡρπακὼς. 2. 1. part. m. ἁρπακτικός.

Ἤ'ρπαιον, ες, ε, *proscindebam*, imperf. act. verbi ἀρπάω, *frango*. f. ξω.

Ἡ'ρπασμαι, *sustinui*: fe, 3. sing. 2. 1. m. verbi ἀρπάω, *fulcio*. f. ασω.

Ἤ'ρτο, 3. sing. imperf. pass. verbi αἴρω,

tollo.

ἦρα, Ionic. pro ἄρα, sign. 2. 3. pass. ἠράσθην.

Ἠράομαι, corripiuntur, ſ. pl. 2. 1. m. verbi ἠείρω, tollo. ſ. ἦρ. 2. 1. ἤειρα, 2. 1. ἤερμαι.

Ἠρέμα, caute, ſenſim, tranquillè. adv. & Ἠρεμαίως, idem. ab ἠρεμής.

Ἠρεμία, ας, ſ. hæc, quieſco: &

Ἠρεμία, ας, ὁ, quies: ab

ΗΡΕΜΟΣ, ος, quietus, mitis, placidus: ab ἠρέω, vel ἠρέομαι; per Metath. vel. q. ἀβρέμων, amabilis, quod ab ἠράω.

Ἠρέω, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verb. aſpo, tollo. vide ἠείρω.

Ἠρέω, capiebam, imperf. act. verbi αἱρέω, capio. 2. 2. ἁλων.

Ἠρέω, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἠράω, lego. ſ. ἦρ.

Ἠρεύνων, ας, ὁ, plerni, 2. 1. ind. act. verbi ἐρέυνω, ſ. ἐρεύνω, placo, & placeo.

Ἠρέυνων, ας, ὁ, 2. 1. ind. act. ἠρεύνησάμην, ου, ων, 2. 1. m. verbi αἱρέτίζω, elego. ſ. ἐρέω, p. ἠρέυνων. Th. αἱρέω, capio.

Ἠρέω, 3. ſing. imperf. Att. verbi ἠρώτων, interrogo, imperf. Ion. ἐρεώτεον, ν, ων. Sunt qui velint eſſe 2. 2. m. ἠρόμην. Tum ἠρόμην, ι ſubſcripto, imperf. paſſ. eſt verbi αἴρω, tollo.

Ἠρῆν, venabantur. Dor. imperf. pro ἠθρεῖτο, verbi ἀθρέω, venor. Them. ἀθρ, ſpir. a.

Ἠρῆν, Imperf. Dor. pro ἦσαν, verbi εἰμί, capio ſ. ἐσν. p. ἔσσαν. 2. 2. ἁλων.

Ἠρίνεσα, ſtruxerat ſum, 2. 1. ind. act. verbi ἐρείδω, ſ. ἐσω, indago, ſtruxi.

Ἠρι, Ion. pro Ἠρα, ας, ὁ, ἦρως.

Ἠρμένος, elegi perf. ind. paſſ. ἠρημαι, ſ. ἠρέμενος, qui delegit, ejuſd. part. ab αἱρέω, elego, capio, ſ. ἐσω p. ἤρεμαι, & in 3. pl. ἠρέμαται.

Ἠρόμην, Varia. per Syncop. dici tradit pro ἠρόμεθα, 1. pl. perf. ἤρεμαι. verbi αἴρω, capio.

Ἠρόμην, ας, ὁ, 2. 1. ind. paſſ. verbi ἠράω, vaſto. ſ. ἀσω. p. ἠράμαι. Th. ἠράω, ſolitudo.

Ἠρόμενος, ου, ὁ, ων, perf. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἠρόμην, accommodaverum, plusq. p. m. Att. verbi ἀρω, apto. ſ. ἀρόω. p. ἤρεμαι. p. m. ἤρη, Att. ἀρόμην. & cum novo adhuc augmento ἠρόμην. hinc plusq. p. ἠρόμην.

Ἠρόμην, inhæſerat, 3. ſing. plusq. p. paſſ. ἠρόμην, ου, ων, verbi ἐρείδω, ſtruo. ſ. ω. perf. paſſ. ἤρεμαι. & Att. ἠρήρεμαι, & cum novo augmento ἠρήρεμαι. ſ.

Ἠρόμην, eparavi, 3. pl. 2. 1. m. verbi αἴρω, tollo. ſ. ἀρω. 2. 1. ἤρεμαι. inde 2. 1. m. ἠρόμην.

Ἠρόμην, 1. pl. 2. 1. m. Ion. pro ἠράμεθα. verbi ἐράω, precor. Th. ἀρά, ἡ, precatio.

Ἠρόθην, ſublatus ſum, 2. 1. ind. paſſ. verbi αἴρω, tollo. perf. ἤρεμαι.

Ἠρόμην, 2. ſing. 2. 1. ind. act. verbi ἐρόω, ſtruo. ſ. ἀρω. Th. ἀρόω, ἀρτάω.

Ἠρ, mane, adv. vel unus: ab ἦρι, ἦρος, vel, ver, ſeſtum ex hoc, hoge.

Ἠρ, ἄτος, τὸ, ἦρος, quia ἦρι γίνεται, id eſt, mane exiſtit, oriendo ſolis. &

Ἠρ, ἦρος, ἦρι, ὁ, ὁ, vernus, matutinus: ab ἦρι, & contracte ἦρ, ver, vel ἦρι, pro αἴρω, ἀείρω, & γίγνομαι, fum.

Ἠρ, ἄδος, ἡ, & Ion. ίος, ὁ, ERIDANUS, nomen fluvii.

Ἠρ, imperf. act. verbi ἐρίζω, contendo, ſ. ἐσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, lis.

Ἠρ, ἄμενος, nom. pl. perf. part. paſſ. ſ. verbi ἐρείδω, nitor. ſ. ἐσω. p. ἤρεμαι. 2. 1. ind. act. ἠρίδμαν, ας, ὁ. perf. part. paſſ. ἠρίδμενος, ου, ων. Th. ἔρις, contentus.

Ἠρ, ἴν, ſ. ſing. plusq. p. act. verbi ἐρίζω, contendo, litigo. ſ. ἐσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, lis.

Ἠρ, ας, ὁ, ſecui. 2. 1. ind. act. verbi ἠρίω, frango. ſ. ξω.

Ἠρ, ἄτος, ὁ, ων, vel potius ἠρίτος, ἄτου, pro ἠρίτος. Th. ἠρ, ἠρ, τὸ, lana.

Ἠρ, ἄτος, ὁ, ὄν, per Crasin pro ἠρίτος, ὄτου, ὄν. Them. ἔαρ, ῥῶ, ὄν. & contracte ἦρ.

ΗΡΩΟΝ, ου, τὸ, monumentum, ſepulchrum, q. ab ἠρα, in terra enim humantur mortui.

Ἠρ, ἄμην, ας, ὁ, cecidi, lapſus ſum, 2. 2. act. ἠρίδμαν, dirutus ſum, 2. 2. m. verbi ἐράω, everto. ſ. ἐρω.

Ἠρ, ἄμενος, ου, ὁ, 2. 2. ind. paſſ. verbi ἠρίω, idem quod ἐράω, everto.

Ἠρ, ἄμην, ας, ὁ, 2. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, contentio.

Ἠρ, ἄκα, perf. act. verbi αἴρω, tollo. ſ. ἀρῶ. 2. 1. ἤρα.

Ἠρ, ſufficiebat, 3. ſing. imperf. act. ἠρίσθη. 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀρήγω, auxilior, ſuffcio.

Ἠρ, ας, ὁ, ſuffeci, 2. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Ἠρ, incipio, 3. ſing. perf. paſſ. ἤρκται, ται, verbi ἄρχω, incipio, ſeu ἄρχω, idem. Th. ἀρχή, initium.

Ἠρ, perf. part. act. verbi αἴρω, tollo, ſ. ἤρκα.

Ἠρ, ſublatus ſum, perf. ind. paſſ. verbi αἴρω, tollo. 2. 1. ind. paſſ. ἤρθην, 2. 1. part. paſſ. ἀρθείς.

Ἠρ, 3. ſing. imperf. act. ἠρίσσατο, ας, ὁ, 2. 1. act. verbi ἀρηίζω, apto. ſ. ἐσω. Th. ἄρα, apta.

Ἠρ, 3. ſing. imperf. paſſ. ἠρείδατο, ἄμην. verbi ἐρείδω, ſtruo. ſ. ἐσω. p. ἠρήρεμαι, ας, ὁ, ων. 2. 1. m. ἠρήρεμαι.

Ἠρ, 3. pl. imperf. verbi ἀρτύνω, paro, conſequor.

Ἠρ, ἄμενος, ου, ὁ, ων, 2. 1. m. & in 3. pl. ἠρίζω, verbi ἀρχίζω, incipio, ſ. ἀρξομαι.

Them.

Them. ἄρχω, initium, imperium.

Ἤρξατο, & ἠρξάμην, vide in ἄρχομαι.

Ἄρξω, 3. sing. a. 1. act. verbi ἄρχω, incipio, impero. f. ξω. Them. ἄρχω, imperare.

Ἡρόδοτος, ου, ὁ, ἡ, *HERODOTUS*, nomen propr.

Ἤρτυσα, *aptavi seu fictus sum*, perf. pass. verbi ἀρτύω, ars. f. ὑσω. perf. ἤρτυκα.

Ἠρώτων, *interrogavi*, imperf. vel 2. 3. m. verbi Ion&t. ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἤσσων, imperf. pass. verbi ἀάω, *nolle*.

Ἥσσω, *amabilis, juvandus, ἥσσων, ων, gratus*: ab ἐράω, *amo*. ἤρασμαι habens ω.

Ἤστην, ας, ε, 2. 1. ind. act. verbi ἀείδω, *aro*. f. ἄσω. p. ἤσται.

Ἤστο, *interrogabi*, 2. sing. imperf. vel a. 2. m. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

Ἤστο, 2. sing. imperf. pass. ἠρόμην, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤστο, 2. sing. imperf. pass. &

Ἤστοσθον, 3. pl. imperf. pass. ἠρόμην, ab αἴρω, *tollo*.

Ἠοῦς, gen. sing. ab Ἠώ, gen. ἠοῦς, οῦ, ᾶ, *Eos*, nomen propr. virginis.

Ἠοῦτε, gen. sing. ab Ἠώς, nomen proprium.

Ἤσσω, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀάω, *amo*.

Ἤτασεν, τασαι, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀτάζω, τάσω, f. σω, & Dor. ξω. p. ἠτακα. a. 2. pass. ἠτάχθην. p. m. ἠτασμαι.

Ἤτορ, ορος, ὁ, 1. act. Æol. verbi ἄρω, *aptus*, congrue. f. ἀρέω. Æol. ἄρσω.

Ἤτορ, 3. plur. etiam a. 1. ab ἀείδω, *bracullo*.

Ἤτορ, 3. sing. perf. ἤρτυμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρτυμαι, *apprehensus sum*, perf. pass. verbi ἁρπάω, *apprehendo*. f. ἄσω, hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἡρπάδω.

Ἤρτυο, 3. sing. pluſq. p. pass. ex ἤρτυμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἡρτύθη, ου, ὁ, *ERYTHIUM*, herba quædam aculeata.

Ἤρτυγ&, *vitam dependens ex morsu bircorum aut caprarum*, tanquam ἀέλιον, seu *Lunge*.

Ἤρτυγα, *rusticavit*, 3. sing. a. 2. act. ἠρτυγον, verbi ἠρτύγω, *rustico*. f. ξω.

Ἠρύκακε, *inhibuit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἠρυκάκω, idem quod ἠρύκω, *inhibeo*.

Ἤρυκεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἠρύκω, *inhibeo, impedio*. f. ξω.

Ἤρυσεν, imperf. vel a. 2. verbi ἀρύω, *haurio*. f. σω.

Ἤρυτο, pluſq. p. pass. 3. sing. verbi ἠρύω, *trabo, custodio*. An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 1. m.

Ἤρχ' pro ἤρξε, *incepit*, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρχατο, Ion. pro ἠρχμένοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi ἄρχω, idem quod ἄρχω, acer. Vel ab ἄρχω, *incipio, impero*, Th. ἄρχω, *imperium, initium*.

Ἤρχε, *præibat*, 3. sing. imperf. act. verbi ἄρχω, *incipio*.

Ἤρχθην, ης, η, 2. 1. ind. pass. verbi ἄρχω, ab ἄρχω, *incipio, impero*. Them. ἄρχω.

Ἤρχμην, ο, ετο, imperf. ab ἠρχάμην, *venio*.

Ἤρω, 2. sing. a. 1. m. ἠράμην, ω, ατο. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρων, per Apocop. pro ἤρωα, acc. sing. & ἤρω dat. pro ἥρωι, ab ἥρως, *heros*.

Ἡρώ, οῦς, ἥς, ὁ, *ERO*. nomen propr. virginis.

Ἤρωας, & ἤρως, acc. & nom. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, *heros*.

Ἡρώδης, ου, ὁ, *HERODES*, nomen regis. q. ab *heroë* oriundus.

Ἡρωδιανοί, οἱ, *Herodis ministri*: ab Ἡρώδης.

Ἡρωδιάς, άδος, ἡ, *HERODIAS*, Herodis concubina.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri. q. ab ἥρως & δίων, *heroas profligans*.

Ἡρωϊάων, ας, ὁ, 2. 1. verbi ἡρωΐω, ῶω, *heroinam*.

Ἡρωϊνὴ, ἡ, ον, *HEROICUS*. Them. ἥρως.

Ἡρωϊκὸς, & χὶ συναλοιφὴν, ἡρῷος idem.

Ἤρων, *amabam*, imperf. act. verbi ἠράω, *amo*. f. ἄσω.

Ἤ ΡΩΣ, ωος, ἡ, *HEROS*. nom. pl. ἥρωες, indè ἡρωΐνες, ων, ὁ, *heroina*.

Ἠρώτων, 3. sing. imperf. act. verbi ἠρώτων, *interrogo*. f. ἄσω.

Ἤρώτων, 1. sing. & 3. pl. imperf. act. ejusd. verbi.

Ἥς, *suæ*, gen. ab ὁ, ἥ, *quod* ab ὅς.

Ἧς & ἕως, pro οἷς, dat. pl. Ion. ab ὅς, Th. ὅις, *suus*.

Ἧς, ἔσαι, 2. sing. imperf. & Dor. pro ἦσθα, 2. sing. Sed ἦς, ἧς, 2. sing. sub. ab εἰμί.

Ἧς, *dixisti*, 2. imperf. ab ἠμί pro φημί vel per Aphær. pro ἔφης, quod pro ἔφασθα, imperf. vel a. 2. verbi φημί, *dico*.

Ἧσαν, & ἔσαν, 3. sing. & 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἄδω, contractè pro ἄεισα, *cano*.

Ἧσαι, 2. sing. præſ. ind. ἧμαι, *sedeo*.

Ἡσαΐας, ου, ὁ, nomen Prophetæ, Hebr. *salus à Domino*.

Ἧσαν, ἔσαν, 3. pl. imperf. verbi εἰμί, *sum*.

Ἧσαν, Att. pro ἔσαν, *iverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi εἶμι, vel εἶα, ας. Vel per Synær. pro ἴασι, 3. pl. pluſq. p. m. ἵαν. Potest etiam ἧσαν, esse 3. pl. a. 1. verbi ἄδω, *cano*. Sunt qui velint ἧσαν, etiam dici pro ἔστασαν, 3. pl. pluſq. p. per Ctasin pro εἰστήκεσαν, verbi ἵστημι, *scio*. f. ἧσω. p. εἰσηκα.

Ἧσαι, 3. sing. a. 1. ind. act. ἧσα, ver-

bi

ἰδ ἴδω, *deliciis.* f. ἴσω. Them. ἴδιτ, *suavis.*

Ἥδομαι, 3. sing. a. 1. m. verbi ἥδομαι, *delectar.* vide ἴσω.

Ἥδομαι, 1. sing. a. 1. m. verbi ἥδω, *cano.*

Ἥδεαι, ὁ, nomen viri ἥδεσθαι. Hebr. *salutat.*

Ἡδύλογε, ες, ε, perf. ind. act. verbi ἡδυλογέω, *insidiis ago.* f. λογω. a. 1. ἠδύλογα· ex a priv. & ὀδύω, *cado.*

Ἧει, *mittat,* 3. sing. fut. ind. verbi ἵημι, *mitto.* f. ἥσω, p. ἧκα. Potest etiam esse fut. 1. verbi ἥδω, *delecto.*

Ἡδυλυμαι, *petulans fui,* perf. ind. pass. verbi ἡδυλυω, *petulanter ago.* f. λυσω. Them. ἡδυλυὴς, *petulans, insolens.*

Ἡδυλυσε, a. 1. ind. act. verbi ἡδυλυαινω, idem quod ἡδυλυω, *petulanter ago.* vide λυλυμαι.

Ἧεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἶω, seu ἴζω, *sedeo.*

Ἦεν, 3. sing. a. 1. ab ἥδω, *cano.*

Ἦεν, *eras,* Paragoge Æol. ἦν δω, pro ἦς, 2. sing. imperf. Sed ἦεν, *fui,* Æol. etiam pro ἦν, 2. sing. sub. verbi εἰμί, *sum.* Sunt etiam, qui ἦεν per Syncop. poni credant pro ἤδεσθα, *noveras,* & hoc pro ἤδεις, ex Æol. paragoge, quod est 2. sing. pluſq. p. ἤδειν, pro ἤδεσαν, verbi ἥδω, vel οἶδα, *scio.* f. ἴσω. p. m. οἶδα.

Ἦεν, *sideres,* præs. inf. ab ἴσημι, *sideo.*

Ἡδεῖεν, a. 1. opt. pass. verbi ἡδύνω, *delector.* Th. ἡδὲς, *suavis.*

Ἠδένησε, *elanguit,* perf. act. verbi ἀδενέω, *sum infirmis viribus.* f. ἴσω· ab ἀδενὴς, *invalidus,* quod ex a priv. & δένω, *valeo, possum.*

Ἠδένεον, *Languebam,* imperf. ejusd. verbi.

Ἠδένες, *gaviſi,* nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἡδύνω, *delector.* Th. ἡδὲς, *suavis.*

Ἠδέως, 3. sing. a. 2. m. ἡδέσθω, ε, ντω, verbi αἰδέομαι, *sentio.* f. αἰδέσομαι. p. ἠδέσμαι.

Ἥδη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἡδύνω, *delector.* Th. ἡδὲς, *suavis.*

Ἥδη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἥδω, *cano.*

Ἤδησαν, *finiti,* perf. pass. ind. hinc in 3. sing. pluſq. p. ἤδεσμαι, & in perf. inf. ἤδῆσθαι, verbi αἰδέομαι, *sentio.* a. 2. m. ἤδεσθαι.

Ἤδιον, ος, ε, *lætatus sum,* & in 3. pl. ἤδιον, a. 1. ind. pass. hinc ἠδίσθην, a. 1. inf. verbi ἥδω. *deliciis.* Them. ἡδὺς, *suavis.*

Ἠδυόπλου, ου, ε ουν, *ſensi,* a. 1. ind. m. verbi αἰδέομαι. vide ἤδεσμαι.

Ἠδύσθη, *ſensiſti,* perf. inf. pass. ejusd. verbi. vide ἤδεσμαι.

Ἠδύνομαι, *lætabor,* f. 1. ind. pass. verbi ἡδύνω, *delector,* a. 1. ind. pass. ἡδύνθην. Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἠδύνω, 3. sing. pluſq. p. verbi inusit. ἠδέω, pro ἠπορέω, *inanor.* perf. part. ἠπορηκὼς· ab ἠδὺς, ἡδεῖα, ἡδὺ, *Ionice,* ἀδὺς, *Dorice,* suavis. Them. ἴω, seu ἔσω, *sedeo.*

Ἤδω, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi αἰδέομαι, *sentio.* vide ἤδεσμαι.

Ἤδιον, ες, ε, *devoravi,* imperf. act. verbi ἰδύω, *edo.* f. ἴσω. p. ἰδόμαν. Them. ἰδὺς, *idem.*

Ἤδρυμαι, ας, ε, *exhelavi,* a. 1. ind. act. verbi ἀδρύνω, *exhelo.* f. ανῶ. p. ἠδρυκα. Th. ἀδρὺς, *glutus.*

Ἤδυνω, & in 3. pl. ἤδυνον, a. 2. m. verbi αἰδέομαι, *sentio.* f. αἰδέσομαι.

Ἦεν, ἦεν, Ion. pro ἦν, 3. sing. sub. ab εἰμί, *sum.*

Ἦεν, per Apocop. pro ἤεσε, 3. sing. à ἔημι, *dico.*

Ἦεν, per Paragog. Poët. pro ἦν, 3. sing. sub. εἰμί, *sum.* Sed

Ἦεν, *fuit,* dat. pl. Ion. pro ἦσι, *fuit,* vel *quibus:* ab ἥ, ἥ, ἧν, *is, ea, id.*

Ἡσίοδος, ου, ὁ, *HESIODVS,* nom. propr. poëtæ, qui ex ἧσις, *delectatio,* & ὁδὸς, *via.*

Ἧσις, ιος, ἡ, *voluptati delectatio:* ab ἥδω, *delecto.*

Ἤσσυον, *invidia premebar,* imperf. verbi ἀσσύω· quod ex a priv. & σεύω, *frumentum, pabis.*

Ἤσκεον, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκουν, *exercebat.* 3. sing. imperf. verbi ἀσκέω, *exerceo, elaboro, orno.* f. ἥσω. p. ἤσκηκα. perf. pass. ἠσκήμαι, ται, ται.

Ἤσκημαι, *exercitatus sum,* a. 1. ind. pass. & Ἤσκημαι, *extersi,* perf. act. ejusdem verbi.

Ἤσκησαν, *aptarunt,* 3. pl. a. 1. act. & Ἤσκουν, *exercebam,* imperf. act. ejusdem verbi, ἀσκέω.

Ἤσκημαι, *decantatus sum,* perf. pass. verbi ἀσάω, *cano.*

Ἤσμαι, *lætatus sum,* perf. pass. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.* Sunt qui ἧσμαι, ἧσαι, velint esse perf. pass. verbi ἵζω, *sedeo.* perf. ἧκα.

Ἤσμεν, *ſciveramus,* per Syncop. pro ἠίδεμεν, 1. pl. pluſq. p. οἶδα, Att. pro ἤδειν, quod per Crasin pro εἰδέκειν, verbi εἴδω, vel οἶδα, *scio.*

Ἦσο, *eras,* vel *fueras,* 2. sing. imperf. vel pluſq. p. ἦμαι· verbi εἰμί, *sum.*

Ἦσο, 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Ἤσπαζόσαν, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀσπάζομαι, *amplector.* f. ἀσπάσομαι. p. ἠσπασμαι.

Ἤσπικε, *tutatus sum,* perf. ind. act. hinc part. ἠσπικὼς verbi ἀσπίκω, *defendo.* Th. ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἦσσα, seu ἦσσα, ας, ἡ, *interiores partes, viscera:* &

Ἤσσαμαι, vel ἠσσάομαι, -ῶμαι, f. ἠσσήσομαι, *inferior evado, vincor, superor, succumbo, frangor.* Th. ἦσσων, *minor.*

Ἤστι, pro ἔστι, *est,* 3. sing. a. 1. ind. act.

ἠ, ad. ſ. an, verbi ſ. εἰμί, esse.

Ἠ adhuc, c. v. ind. paſſ. verbi ἠαδέω, superor. Th. ἠανω, minor.

Ἠ ante, minus, a, ῠ. ab

Ἠ ἄαλλω, & ἄδω, ἄσω, ἄ, ἠ, minor, infinitivus, & inus. ſ. ἠανω, vel ἠδω, minus; unde ἠασσων, superor.

Ἠ ας, ῆ. ſing. perf. ab ἠημι, ſedi, quod vide.

Ἠ ασι, vide in ἠμι.

Ἠ ασκω, imperf. act. verbi ἀγανάω, inſolabilis ſum, vexilo, ex α priv. & ἠαμαι, ſedeo.

Ἠ ατ, ſiabatis, per Syncop. proſ ἠασαν, 3. pl. plusq. p. ἠμαι, per Crasin pro ἐἠατο, verbi ἐδέω, ſedeo, ſic ἐἠασαν, proſ ἠαντο, 3. pl. plusq. p. &c.

Ἠ αται, ſiuerant, 3. dual. plusq. p. per Syncop. pro ſ ἐἠάατο, ejuſd. verbi ἐδέω, ſedeo.

Ἠ ατο, ἐἠάτην, dual. imperf. Poët. pro ſ ἐἠατο, & in 2. pl. ἠσθε, pro ἠτε, verbi εἰμί, ſum.

Ἠ ατο, ſiebant, 3. dual. imperf. ſ ἐἠαν, verbi ἠμαι, ſedeo.

Ἠ ατος, ſiebat, Poët. pro ἦν, 3. ſing. imperf. verbi ἠμαι, ſedeo. vel eſt plusq. p. ab ἐἠμι, ſedeo.

Ἠ ατον, ἐἠάτην, erant, erant, Poët. pro ἦσαν, ἦτην, dualis imperf. verbi εἰμί, ſum.

Ἠ αυσεν, illuminabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀγαυόω, ſulgere: ſ. ἐγ. p. ηυ.

Ἠ αυσθησαν, perf. act. verbi ἀναισθάνω, amia ſapiſſe: quod ex α priv. & ἰαυσθάνω, ſentio, Th. αἴσθομαι, pono.

Ἠ αχάζω, ἡσυχάσω, ἡσύχασα, ἡσύχακα, ἡσύχασμαι, ἡσυχάσθην, ſacio: ſ. ἀσω. p. ἡσυχασμαι. praet. part. ſ. g. ἡσυχάσθαι. Th. ἡσυχία, quietus.

Ἠ αχάω, ω, ἡσυχήσω, ἡσύχησα, ἡσύχηκα, ἡσύχημαι, ἡσυχήθην, ω th. ἡσυχάζω.

Ἠ αχεῖος, α, ον, & ἴος, ος, ον, tranquillus, otium, ſilentium: ab ead. th.

Ἠ αχέω, ω, ἡσω, ἡσα, idem quod ἡσυχάζω.

Ἠ ΒΑΩ, ω, ἡβήσω, ἡβησα, ἡβηκα, ἡβημαι, ἡβήθην, quietus: q. ἦσυχος ἔχειν, Gall. être en repos: ab ἡδω, deſello, inde ἡσυχος, voluptas.

Ἠ βαιὸν, adv. quieti: ab ἡσυχος.

Ἠ βαλέουσιν, manuverunt, 3. pl. a. 1. m. verbi ἀναβάλλω, firmo: ſ. ἐβαλον. p. βεβληκα, quod ab ἀναβολὴ, ratus: hoc ex α priv. & ἐβαλον, everto.

Ἠ βαλεον, 1. pl. a. 2. act. verbi ἀβάλλω, metuo, ſero.

Ἠ βαλήσαμεν, operam dederunt, 1. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀβαλέω, occupatus ſum: quod ab ἀβολὴ, cui etiam non eſt quod ex α. priv. & βολὴ, etiam.

Ἠ βαῶσιν, erubeſcebat, & in 3. pl. ἠβώοντο, imperf. paſſ. verbi αἰσχυνομαι, perf. ἠσχυμμαι, Th. αἰσχος, turpitudo.

Ἠ βη, mittam, ſ. 1. verbi ἰημι, mitto. 2. ſ. ἐω.

Ἠ βη, ἡβα, f. 1. verbi ἄβω, ab ἠβ, inuſ. ω.

Ἠ βησα, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἠβάω, exaudio: ſ. ἠκουσα.

Ἠ βησαν, utinam proprie, interjectio precantis ad ſe quem, dii, caſtitas, &c.

Ἠ βησεται, 3. pl. imperf. ἐο, verbi εἰμί, ſum.

Ἠ βητ' eſt 2. pl. ſub. ejuſd. verbi.

Ἠ βης, & ἠβεις, ſequence vocali, & contracte ἠβεῖς, 2. ſing. imperf. verbi αἴνυμι, peto: ſ. ἐσομαι, p. ἠκτημαι.

Ἠ βι ας, ατος, xiuatum.

Ἠ βιβάστασαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναβιβάζω, ſ. ἀνεβιβασα, ως, ε, ſuratus eſt: ex α priv. & βίβασις, ſitus, Th. εἰμί, pario.

Ἠ βιος, ος, ον, petii. perf. inſ. act. & Ἠβιοντο, ἀνεβιώσαντο, plusq. p. verbi ἀναβιόω, pero.

Ἠ βλω, & ἠσω, ἐσομαι, ἐσθην, imperf. dual. verbi εἰμί, ſum.

Ἠ βοώσθε, 2. pl. ſ. ἠβώοντο, 3. ſing. a. 1. m. ab αἰσχυνω. f. ἠσω, a. 1. ἐσθην.

Ἠ δ, ὄτερ, ὄτερος, adv. Th. ὅ.

Ἠ δεσθ', ἠδεσθαι, ſ. ſing. imperf. ab αἰδέομαι, vereor. Th. αἰδως, pudor.

Ἠ δη, ſive, ſic, vel, certe, Th. ἦ, ἐπί.

Ἠ δηθεν, ſ. ſing. imperf. act. & Ἠδησεσθε, ας, ε, & in 1. pl. ἠδησομεν, α. 1. ind. act. verbi ἀναδήσω, pars ſ. ἐδω. p. ἠδηκα. perf. part. paſſ. ἠδησμενος, η, ον. Th. ἠδομαι, pareo.

Ἠ δησεσκον, ſ. ſing. perf. paſſ. ἠδησεσκον, vide ἠδησεσθε.

Ἠ δη, ὄτερος, dual. imperf. dual. ſum.

Ἠ ΔΟΣ, ος, ει, ος, animal. Sunt tamen qui indeclinabile eſſe dicunt, q. ab ἀδω, ſuſpicor, unde ἀδω, arcuſſo, cor enim exter. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, in magnanimus.

Ἠ δωμαι, ſ. pl. imperf. paſſ. verbi αἰνυμι, peto, ſ. ἐσομαι, p. ἠκτημαι.

Ἠ ΘΕΟΝ, ε, ος, ſenem, textum, Schol. Nicandri etiam locum affert pro ὑφαντὸν, ab ὑ texuit venarum?

Ἠ ΘΟΝ, ε, ος, inane ventre, pars extrema ſubjectæ; ubi ſcil. locus inanimorum, aut ab ἐδω, quia ibi vaſa cibaria.

Ἠ κα, vel ἐκαν, ας, ε, κάδες: quod ab ἐκαδανω. Th. ἐκανω, minor.

Ἠ κάδων, præſ. inſ. ab ἐκάδανω, quod vide.

Ἠ κάδωσι, ἀδωσι, vel ἐκάδωσι, ſuperor. inferior exuste. perf. paſſ. ἐκάδωμαι. a. 1. paſſ. ἐκάδωσα, ως, ε. 2. 1. part. ἐκάδωσι, ἐσθαι. Th. ἐκανω, minor.

Ἠ κάς, ἀδος, ος, diminutio, defectus, clades. 2. 1. perf. paſſ. ſuperioris verbi. Th. ἐκανω, minor.

Ἠ κε-

Th. *ἀδίκω*, idem.

Ἠδικῆσθαι, *audiri fœm.* 4. 1. ind. pass. verbi *ἀδικέω*. f. *ἀδίκω*. a. 1. ind. act. *ἠδίκησα*, perf. pass. *ἠδίκημαι*, &

Ἠδίκηται, a. 1. ind. act. ejusd. Vide *ἀφίδιλω*. Th. *δίκη*.

Ἠδικοῦντο, 3. sing. imperf. pass. Att. verbi *ἀδικέω*, *ἀδικεῖν* passum. est mihi facultas: f. *ἀδικῶ*. p. *ἀδικοῦμαι*. quod ab *ἀδικέω*, peruisi. Th. *ἀνίημι*, *transeo*: p. m. *ἀνίεμαι*.

Ἠδικῶδιλω, *ω*, *ανω*, invenî, per Syne. pro *ἀφίδιλω*, Att. & Æol. pro *ἀφίεδιλω*, a. 1. m. verbi *ἀφίεμαι*, *invenio*: f. *ἀφίκνω*, p. *ἀφίγμαι*. a. 2. *ἔφυγον*.

Ἠδικῶδιλω, perf. inf. pass. Att. ejusd. verbi.

Ἠδίκων, 3. sing. a. 1. m. *ἀφίκνεῖτο*, quod vide.

Ἠδὺ, Poëtica Ellipsi pro *ἡδὺ*, *bonum*, *fortè*: gen. *ἡδέος*.

Ἠδύνω, *ω*, *υ*, *clamavi*, diffolut. diphthong. pro *ἤνυον*, a. 2. indic. act. verbi *αἴνω*, *ciendo*.

Ἠδὺ, pro *ἄδυν*, *ficti*, *ἐπιτηδεύματα*: per Ellipsin & Dialysin Ion. pro *ἄδυ*, adv.

Ἠδύνθη, *ις*, *ι*, & in 3. pl. *ἠφάνθησαν*, a. 1. ind. act. Att. pro *ἠφάνισθη*, a. 1. part. ab *ἀφανίζω*, *exhilaro*: quod ab *ἀφ* & *φαίνω*, *mitto*.

Ἠεῖα, perf. act. ab *ἀείρω*, *tollo*: f. *ἀρῶ*. a. 2. *ἦρον*. perf. pass. *ἦρμαι*. a. 1. pass. *ἠέρθην*.

Ἡφαιστεύω, *Vulcanizo*: vel *Ἡφαιστόω*, Ic. *ἰωῶ*, *Vulcani templum*: & vel *Ἡφαιστεῖα*, *Vulcania*: ab

ΗΦΑΙΣΤΟΣ, *ὁ*, *ἡ*, *Vulcanus*, *ignis*: q. ab *ἅπτω*, *accendo*, & *ἀΐσσω*, *destruo*.

Ἠφανίδθαν, *ντ*. *ο*, *διεφθάρησαν*, 2. 1. pass. & *Ἠφάνισμαι*, *σαι*, *ται*, perf. pass. ab *ἀφανίζω*, f. *ἰσω*, *extinguo*, *obscuro*: ab *ἀφανὴς*, *obscurus*: quod ab *α* priv. & *φαίνω*, *aperio*.

Ἠφανισμένος, *ἐπιτετηδευκὼς*, a. 1. ind. act. verbi *ἀφανίζω*, *tracto*: quod ab *ἀφὴ*, *tactus*. Th. *ἐπίτασις*, *tango*.

Ἠφάνισταν, 3. pl. pluss. p. act. ab *ἀφανίζω*, *non curo*, *contemno*: imperf. *ἠφάνιζον*. perf. part. *ἠφανικὼς*, ab *ἀφανὴς*, *qui non parcit*: ab *α* priv. & *φείδομαι*, *parco*.

Ἠφάσω, *concepi*, pro *ἀφάσθαι*, a. 1. ind. pass. verbi *ἅπτω*, *demitto*, *permitto*: quod ex *ἀπὸ* & *ἧπω*, *mitto*. Them. *ἵημι*, idem.

Ἠφανισμένως, *ἐπιτετηδευκὼς*, a. 1. ind. act. verbi *ἀφανίζω*, *tracto*: quod ab *ἀφὴ*, *tactus*. Th. *ἐπίτασις*, *tango*.

*Ἠφάνισται

augmento prapositionis ἐφεῖτ, ας, ε. Vel potius dicendum esse ε. 2. verbi ἐφίημι, dimitto: f. ἐφῆσω, a. 2. ἐφῆν.

Η᾽φὶ, emittebat, 3. sing. imperf. pro ἐφίει, pro ἐτίθη, verbi ἐφίημι, vel ut alii volunt ἐφίημι. Th. Ἰω, mitto.

Η᾽φοπλίσω, ν, σω, a. 1. m. verbi ἐφοπλίζω, vel ἐφοπλίω, armo: f. ίσω. p. ἠφόπλικα.

Η᾽φυσθῆναι, perf. inf. pass. Aor. ab ἐφορίζω, termino, definio: f. ίσω. p. ἐφώρικα. quod ex ὑπὸ & ὁρίζω, terminus, limes.

Η᾽χα, 1. sing. perf. act. verbi ἄχω, duco: f. ἄξω. p. ἦχα. perf. inf. pass. ἦχθαι. a. 1. pass. part. ἀχθεὶς.

Η᾽χεῖ, 3. sing. ind. præs. verbi ἠχέω, sono: f. ήσω. Th. ἠχέω, sonus.

Η᾽χέτα, pro ἠχέτα, voc. sing. ab ἠχέτης, ου, ὁ, canorus. Th. ἠχος, sonus.

Η᾽χέω, ῶ, f. ήσω, sum. Th. ἠχὼ, sonus, sonus.

Η᾽χὼ, οῦς, ἡ, idem quod ἠχος, quod vide.

Η᾽χωτὶ, & in f. g. ἠχώεσσα, resonans, adject. ab ἠχὼ, idem ac th. ἠχος, sonus.

Η᾽χθέσθω, agrè tuli, a. 1. ind. pass. verbi ἀχθομαι, agre fero: f. ἀχθεσθήσομαι· quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἀχθος, ους, τὸ, pondus.

Η᾽χθομαι, inimicus fui, perf. ind. pass. verbi ἐχθαίρω, quasi ab ἐχθέομαι, f. 1. m. ἐχθεσθήσομαι, a. 2. m. ἐχθόμην. Th. ἐχθος, odium. Sunt qui velint ab ἐχθέομαι derivari. Tum th. est ἀχθος, onus.

Η᾽χθω, ῦς, ὑ, duxi fui, a. 1. ind. pass. verbi ἄγω, duco: f. ἀχθῶ.

Η᾽χθηται, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio prosequor: f. ἐχθήσω. p. ἐχθηκα. Th. ἐχθος, ους, τὸ, odium.

Η᾽χθόμην, odio fui, & in 3. pl. ἐχθοντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθαίρομαι, odio sum: q. ab ἐχθέομαι· vide ἐχθομαι. Vel est imperf. verbi ἀχθομαι, succenseo: fut. ἀχθεσθήσομαι, vel ἀχθέσομαι, Th. ἀχθος, ους, τὸ, pondus.

Η᾽χι, pro οὗ, ubi, adv. Th. ὅς, ἥ, quis.

Η᾽χλυσι, 3. sing. a. 1. verbi ἀχλύω, caligo, obtenebror: f. ύσω. Them. ἀχλὺς, ύος, ἡ, caligo.

Η᾽χμαλώτευσαν, 3. sing. perf. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, captivum duco: a. 1. act. ἠχμαλώτευσα, ας, ε, vide in αἰχμαλωτεύω.

Η᾽χοι, Dor. pro ἦχον, imperf. act. ab ἔχω, habeo: f. ἕξω, quod vide,

Η᾽ΧΟΣ, ους, ὁ, sonus, sonitus: An ab ἄγω, frango? an potius ab ἀέω, flo? unde ἀάω, clamo. Hinc ἠχέω, sono. ἠχώεις, εσσα, ἠχοῦσα. ἠχηέντως, ως, ὁ, institutio, qua prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur. ἠχηγενὴς, ές, ὁ, qui prima elementa tradit. ἠχηχλιθὴς, ὁ, qui prima elementa discit.

Η᾽χρειόδλευ, & in 3. pl. ἠχρειόδλεν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρειόω, inutilem reddo: f. ώσω. p. ἠχρείωκα. Ex a priv. & χρεία, ας, ἡ, usus.

Η᾽χὼ, οῦς, ἡ, ECHO, sonus resperssus, vox reperussa. Th. ἠχος, sonus.

Η᾽ψάμην, ω, σω, atigi, a. 2. m. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, tango: f. ψω. p. ἧμμαι.

Η᾽ψαντο, ας, ε, 3. pl. ind. act. verbi ἵκω, cognosco: f. ἰκήσω· inde ἰκάνω, palmentum.

Η᾽ὼ, pro ἠώ τι. Vide ἠὼ.

Η᾽ὼθεν, mane. Est & ἠοῦθεν, diluculo, Th. ἠὼς, aurora.

Η᾽ὼϊ, adv. in aurora: ab ἠὼς, aurora.

Η᾽ωτισε, 3. sing. pluſq. p. act. verbi αἰωτίζω, auxero: f. ίσω. p. ἠώτικα. Them. αἰων, ὥνος, ὁ, ανιμα.

Η᾽ὼϛ, ους, ἡ, EOUS, matutinus: ab ἠὼς, aurora.

Η᾽ωρεν, 3. sing. imperf. verbi αἰωρέω, attollo, evehor. Them. αἰωρὸς, suspensus tollo.

Η᾽ώρει, imperf. act. verbi αἰωρέω, in sublime attollo: f. ήσω. p. ἠώρηκα.

ΗΩΣ, ὦος, ἡ, aurora, diluculum, dies: acc. ἠῶ, ἠὼ, & ἠόν, pro ἠὼ τι, vel ἠὼ τα. Hinc ἠῶϊος, α, ον, matutinus: q. ab ἀάω, flamdeo.

Θ.

Octava literæ figura, novem denotat, Θ, ϑ, novies mille: sonum habet φ τ, addita aspiratione. Θ Ion. pro τ. σ in Θ. & Θ in σ. Æol. ut σὺν interdum πλεονάζῃ, ut Θυμὸς pro θυμὸς. Θ', pro τὸ. ὅτ. sequente aspiratione.

Θάασσον, ἐδάδευ, 3. sing. imperf. verbi θαάσσω, idem quod θαάζω, sedeo, celeriter moveor. Th. θᾶκος calor, vulcus.

Θαγὴς, 2. sing. f. 2. m. θαγήσομαι, verbi θάομαι, propero, pro θαάσσω, vide θάασσον.

Θαδδαῖος, ου, ὁ, THADDÆUS, nomen Apostoli. Syr. sober.

Θαῖτα, Dor. pro θᾶττα, & hoc Ion. pro ἧσσον, 3. sing. imperf. verbi θάομαι. & Ion. θάομαι, ἔμην, ſpello. f. θάσσομαι.

Θάϊε, Ion. pro θᾶσ, vide, præs. imperat. pass. verbi θάομαι pro θάασαι, ſpelle. f. θάσσομαι.

Θάϊκατος, ου, ὁ, Dor. pro θλαψ, ῶ, ſpillaculum, à θάομαι, ſpello.

Θαῦμα, ατος, τὸ, Dor. pro θλαῦμα, ῶ, ſpillaculum, à θάομαι, ſpello.

Θαυμὶς, ίδος, ἡ, mirus, admirandus, conſpicuus. Dor. pro θαυτὶς, ab eod. verbo.

Θαῦσε, agite, impelle. Heſych. pro θάσσετε.

Θαυσὶς, ίδος, ἡ, ανὴρ, Heſych. an corruptum à θίμυς;

ΘΑΙΡΟΣ, ους, ὁ, cardo, axis: à θάω, fauno. Heſych.

Θαῦτα, f. ήσω, ſedeo. &

Θαυτίω, f. ήσω, idem: à

Θάκος, ου, ὁ, ſedes. Th. θάω, calor.

Θαλάμη

Θαλαμεύω, ῶ, ἰ. θαλάμη, *cubiculum locare*. Th. θάλαμος, *cubile*.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ, ἡ, *cubiculi & thalami servandi apta*, ab cod. th.

Θαλαμηπόλος, ου, ὁ, ἡ, *cubicularius, circa cubiculum versans*: ex θάλαμος, *cubiculum*, & πολέω, *verso*.

Θαλασσία, ας, ἡ, *navis foramen per quod ventus in aquam exsertus exstat*. Th. θάλασσα, quod vide.

Θαλάσσιον, dat. pl. Ion. à

ΘΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, cella, domus, nidus, pars navis inferior, nuptiarum locus & dies*: q. à θάλλω, *pullulare*, sc. ὕλη, vel à θάλπω, *foveo*, quoniam ibi delitescit.

ΘΑ'ΛΑΣΣΑ, seu θάλαττα, ης, ἡ, *mare*, quasi à θάλλω, *vireo*, quod *vireri* sit *colorari*.

Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, *marinus*, à præced.

Θαλασσοκρατέω, *maris imperium obtinere*, & Θαλασσοκράτης, ου, ὁ, *qui maris imperio potitur*: ex θάλασσα, *mare*, & κρατέω, *fortiter impero*. Th. κράτος, *robur*.

Θαλασσοπορέω, ῶ, ὁ, ἡ, *per mare iter faciens*: à θάλασσα, *mare*, & πορέω, *transitus*. Th. πόρος, *transeo*.

Θαλάσσιος, α, ὁ, ἡ, *marinus*, à θάλασσα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλασσοπορέω, & θαλασσοπόρος. vide supra θαλασσοκρατέω.

Θάλλει, 3. sing. præs. ind. verbi θάλλω, Poët. pro θάλλω, *floreo*.

Θαλλόντων, *florentes*, præs. part. verbi θάλλω, idem quod θάλλων, *floreo*.

Θάλλω, ῶ, ἰ, *THALIA*, nomen Musæ, & Θάλεια, seu θαλία, ας, ἡ, *epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia*. Th. θάλλω, *floreo*.

Θάλλων, ουσα, ον, *virens, floridus*, & Θαλλερὸς, ὰ, ὸν, *in flore existens, floridus*: ab cod. th.

Θαλλότερος, α, ον, *profusius*, compar. præced.

Θάλλω, -έω, f. ήσω. Poët. *floreo*, *vireo*. Metaph. *decoror, ornor*. Them. θάλλω, *vireo*.

Θαλῆς, ῆ, ὁ, & Θάλας, αντος, *THALES*, nom. propr. Philosophi civis Milesii.

Θάλπει, 3. sing. a. 1. Ion. verbi θάλλω, quod vide.

Θάλπε, ες, Ion. θάλλε, ες, ἡ, *convivium*, vide θάλλη. item *frons oleagina*, vid. θάλλα. est etiam

Θάλπε, Ion. θάλλε, ες, ἡ, nomen mul.

Θάλπεα, ὰν, αἱ, *convivia, solennitates*, &

Θάλπη, *convivia*, dat. sing. &

Θάλπεσι, dat. pl. à θάλπε, Ion. θάλλε, *convivium*. Th. θάλλω, *vireo*.

Θάλπη, seu θάλλη, ας, ἡ, *ramus virens, germen*, ab eadem th.

Θάλπουσι, ας, ἁ, Dor. pro θάλλουσι, ης, ἡ, *florens*, præs. part. f. γ. à θάλλω.

Θάλπος, ἔος, τὸ, *aliud virens, cacumen frondi virenti*, ab eod. th.

Θάλπουσι, *florent*, 3. pl. ind. præs. à

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, *vireo, pullulo, floreo*. p. τέθαλφα.

Θάλος, ους, τὸ, *germen, proles, filius*. Et pro τιμὴ, δόξα, *honor, gloria, decus*, à præced.

Θάλπεα, Ion. & Dor. pro θάλεια, *convivia*, 2. sing. præs. sub. pass. à θάλλω, *foveo*.

ΘΑ'ΛΠΟΣ, ους, τὸ, *THALPHOS*: nomen propr. q. ab eod.

Θαλπόμενος, pro θαλλόμενος, præs. part. Pœt. à θαλπόμαι, *calefio*. Them. θάλλω, *foveo*, f. ψω.

Θαλπιοῖ, Cantic. 4. 4. *vic* θαλλιοῖ, ubi Aquila *vic* ἐμβολίσεται. Hieron. *in propugnaculis*. Junius, *ad armaria*. Alii, *turres præaltas* vertunt.

Θαλπνὸς, ὴ, ὸν, *calidus, fervidus*; item ἡδὺς, *dulcis*: &

Θάλπος, ους, τὸ, *calor, æstus*: à

ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, *foveo, calefacio*.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum*; item *solamen, fotus*, quia calefacit: ut contra metus frigefacit. à præced.

Θαλύσια, ων, τὰ, *festum post comportatas fruges*: *primitiæ frugum*. Them. θάλλω, *vireo*.

Θαλύσιος, α, ον, *ex novis frugibus factus*: ut panis θαλύσιος: vide præced.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, 2. 1. part. pass. &

Θαλφθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θάλπω, f. ψω, *foveo*.

Θάλψις, εως, ἡ, *calefactio, calor, tepor, fomentum*, ab eod. verbo.

Θάλψῃς, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi θάλπω, *foveo*.

ΘΑΜΑ', adv. *crebro, frequenter*. qu. ab θάομαι, *curo*.

Θάμαρ, ὰ, *THAMAR*, nomen mul. indeclinab. Hebr. *palma*.

Θάμβει, ὠθλιψεν, 3. sing. imperf. Ion. à

Θαμβέω, -έω, ὠθάμβησα, *expavesco, obstupefacio*. f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præs. pass. θαμβέομαι, *expaveſco, obstupefio*. imperf. pass. ἐθαμβεόμην, -έωμαι· & 3. pl. ἐθαμβέοντο, -ούντο. a. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, η. Th. θάμβος, *stupor*.

Θάμβησεν, *expavit*, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verb.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, ους, τὸ, *stupor, attonita admiratio*.

Θαμὲς, & θαμὲες, nom. & acc. pl. à θαμὺς, quod vide.

Θαμιὰ, ᾶς, ἡ, adject. f. g. à

Θαμιὲς, ὁ, ἡ, *frequens*. quod &

Θαμὺς, ἰῆ, ὺ, ἡ, *frequens, crebet*. in nom. pl. θαμιὲς. à θοάζω, *crebro*.

Θαμίζω, *frequento, frequens sum*; ab eod. them.

Θαμμαναδδὶς, Scythicè, *Neptunus* appellatur,

Θαμινὸς, frequentans, crebrè. Dorice, pro θ. ον, ὁ, ἡ, crebrè, frequens: à θαμὰ, crebrè.

ΘΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, DUMNUS, frutex, frutectum, quasi creber ramis: à θαμὰ, supra.

Θαμὰδας, ου, ὁ, ἡ, fruticosus, à præced.

Θαμὼς, frequenter, crebrò, adv. à θαμὰ, id est, cum frequentia congreguntur.

Θανατηφόρ, ος, ὁ, ἡ, lethalis, mortifer: à Θάνατος, mortis. quod vide.

Θανατηφόρος, ος, ὁ, ἡ, lethifer, a, à θάνατος, mors, quod à Θνήσκω, morior, & φέρω, fero.

Θάνατος, ου, ὁ, mors, gen. Ion. θανάτοιο. à Θνήσκω, morior. θανάτῳ πέμψει, dare letho.

Θανεῖσθαι, præt. inf. à

Θάνατος, ω, occido, f. θάσω. p. τεθανάτευκα. 2. 1. ἐθανάτωσα. a. 1. ἐθανάτωσα. a. 1. sub. θανατώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. θανατῶσαι. a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η. a. 1. part. pass. θανατωθείς, ῖσα, ὀν, à θάνατος, mors, quod vide.

Θανατώδης, ους, ὁ, ἡ, lethalis, ab cod.

Θανατώσων, ουσα, ον. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, occido. quod vide.

Θανεῖν, a. 2. inf. Ion. & Dor. pro θανεῖν, mori, a. 2. inf. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανέομαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Θανεῖν, a. 2. opt. act. ejusd. verbi,

Θανέοντο, mortuæ, gen. Dor. pro θανόντος, a. 2. part. f. g. à θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον.

Θανὼν, a. 2. part. act. n. g. &

Θανὼν, pro θανόντα, acc. sing. m. g. & Θανόντα, gen. pl. a. 2. part. à θνήσκω, interf. verbi θνήσκω, morior, quod vide.

Θανούμαι, f. 2. m. θανοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ejusd.

Θανὼν, ὄντος, ὁ, g. ῆ. part. act. à θνήσκω, morior, quod vide.

Θάνων, Dor. pro θανόντων, acc. sing. part. præt. act. verbi θνήσκω, pro θνήσκοντα, Hellà.

Θάνω, i. sing. imperf. Ion. à

ΘΑΠΤΩ, sepelio, admiror. f. ψω. p. τέτηφα. a. 1. ind. ἔθηψα, a. 1. inf. θῆψαι. a. 2. ind. ἔτηφον. a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, sepultus fui. a. 2. inf. pass. ταφῆναι. f. 2. pass. τεθάψομαι. p. m. τέθαμμαι. hinc τάφος, ου, ὁ, sepulchrum. ταφὰ, ᾶς, ἡ, sepultura. Ταφίδιος, α, ον, ὁ, ἡ, sepulchralis, funebris. q. à θάπω, id est, pono.

Θάρ, ὁ, THARA, nomen viri indeclinab. Hebr. Thirach.

ΘΑΡΘΗΛΙΑ, ων, ἁ, sc. ἱερὰ. Vel θαργήλια, ων, sc. ἱερὰ. sacra in honorem Apollinis & Dianæ. cum pro primitiis sacra facerent. q. à θέρω, calefacio, & γῆ, terra. nam inde frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, ὥνος, ὁ, undecimus mensis Atticorum, quia frigus nihil jam, à æ. gravem calumnia. Aprili enim respondet.

Θαρρέω, idem quod θαρσέω, fidere. Th. θαρρέω, fiducia.

Θαρσαλέως, audaciter, confidenter, adv. à præced.

Θαῤῥεῖ, præs. inf. à

Θαῤῥέω, confido, bono animo sum. f. ήσω. p. τεθάῤῥηκα. a. 1. ἐθαῤῥήθην. à θάρσος, idem quod θάρσος, fiducia. Hinc Angl. to dare.

Θαῤῥήτ, ος, τὸ, audacia, idem quod θάρσος, quod vide.

Θαῤῥήτης, ου, ὁ, fidens, audax. compar. θαῤῥητέστερος, audacior, animosior. Th. θάρσος, fiducia.

Θαῤῥητὸς, audaciter, adv. à præced.

Θάρσει, confide, præs. imperat. act. à θαῤῥέω, fiduciam habeo. præs. part θαῤῥῶν, οῦσα, θαῤῥοῦντος. a. 1. part. τεθάῤῥηκα, perf. act. Th. θάρσος, fiducia.

Θαρσεῖν, ῶσι, ὁ, Tharsensis. vide θάρσος, ου, ὁ.

Θαρσήσασα, ας, ἁ, part. præt. f. g. Dor. pro θαῤῥήσασα, ας, ἡ, confidens. vide in θάρσος.

Θαῤῥήσω, f. 1. m. p. τεθάῤῥηκα. confido, animum sumo. vide θάρσος.

Θαρσήσων, a. 1. part. act. vide θάρσος.

ΘΑΡΣΟΣ, ους, τὸ, & per Metathes. θράσος, ους, τὸ, fiducia, audacia. qu. à θέρω, calefacio. calidi enim audaces? Hinc θαρσαλέος, ῶτ, ὁ, ἡ, audax. θαρσαλέως, ν. ὁ, idem. θαρσεῖν, fiducia præditus sum. θαῤῥέω, idem. θρασὺς, ῶτ, ὁ, ἡ, audax. θαρσύνω, audacter. Sed

Θάρσος, ους, τὸ, THARSUS, nomen urbis, Apostoli Pauli patria. Actor. 9, 11. & 21, 39. Progemina. Exod. 28, 19. hinc Θαρσεῖς, Tharsensis.

Θαρσυνέσκον, imperf. θαρσυνέσκου, Poët. pro

Θαρσύνω, fiduciam affero. f. υνῶ. præs. part. f. g. θαρσυνέουσα, Them. θάρσος, fiducia.

Θᾶσσ, Dor. pro θᾶσσον, Poët. vel Ion. a. 1. imperat. m. verbi θοάζω, fallo, pro quo Poëtæ θάσσω.

Θασσὶς, ίος, ὁ, Dor. pro Θαρσὶς, Tharsis.

Θάσσω, pono, Dor. pro θήσω, f. 1. m. verbi τίθημι, pono.

Θασσίδαμος, Dor. & per Crasin pro θαασσίδαμος, ὁ, ἡ, m. pan. à θάσσω, fallo. vid. præced.

ΘΑΣΟΣ, ου, ὁ, THASUS, insula quædam maris Ægæi.

Θάσσων, celerius, citius, compar. pro ταχέως, ex ταχύς, celer.

Θάσσων, sedes, contractè pro θοάσσων, idem quod θοάζω, celeriter moveor; item, sedeo, propriè, celeriter in sellâ insilio. Th. θοὰς, celer.

Θάσσων,

θάτερος, altera, q. θάτερα, à θάτερα, alter. comparativus ab ταῦτος, alter, ταῦτον, aliud, vel diversus.

θάτερος, alterutra, à τὰ pro ἁ, & ἕτερος, alter. Sic θατέρωθεν, pro τὰ ἑτέρωθεν, & sic porrò, θάτερα, Dor. pro τὰ ἕτερα: ubi θάτερος, in diversum, in alteram partem.

θάῦμα, admirari, vide θαυμάζω.

θαῦμα, ατος, τὸ, res mira, in pl. θαύμαθ', pro θαύματα. Th. θαυμάζω, mirer.

θαυμάζωθι, 2. pl. præt. ind. θαυμάσσατε. Ion. 1. pl. ſ. 1. m. à

ΘΑΥΜΑΖΩ, mirer, admirer, estime, observe. imperf. ἐθαύμαζον, τε, τὸ. f. dor. 2. τ. ἐθαύμασσον, ες, ε, 2. τ. ſub. act. θαυμάσω, εις, ει. perf. pass. τεθαύμασμαι. 2. τ. pass. ἐθαυμάσθην, ες, η, 2. τ. inf. pass. θαυμασθῆναι. admirationi esse. f. 1. m. θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, hinc θαυμαστὸν, ὸ, ἰδ. admirabile: θαυμαστὸς, ὴ, ὸ, idem. θαῦμα, ατος, τὸ, admiratio, miraculum.

θαυμάσσω, admirer, pro θαυμάζω, inde θαυμάσσετε, ſ. 1. part. pl. num.

θαυμαστὸς, gen. ſing. à

θαῦμα, ατος, ὸ, THAVMAS, nomen propr.

θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, admirazione degno. Th. θαυμάζω, quod vide.

θαυμαστὸς, ὴ, ὸν, admirabilis: à θαυμάζω, non est miratus. ab eod. th.

θαφθὲν, ἄντα, ὸν, ſepultus, a, um. in dat. pl. θαφθεῖσι, 2. τ. part. pass. à θάπτω, ſepelio. 2. τ. inf. pass. θαφθῆναι.

θάψαι, 2. τ. inf. act. verbi θάπτω, ſepelio. ſ. ſyn. 2. 2. imperf.

θαψίνη, ης, ἡ, herba quædam ſerulacea. à Thapſo inſula ſic dicta.

ΘΑΨΟΣ, ου, ἡ, lignum Scythicum. Vel herba ad tinguendam æra: quia lanam rubefacit. à Thapſo flumine ubi naſcitur.

θέᾱ, videa, ſc. cum ſtuporc, conſt. pro θέᾱσο, idem quod θεάομαι, ſpecto. Eſt & θέᾱ, natrix.

Θεὰ, &c. ὰ. DEA, Dæa, gen. pl. Dor. & Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, Deus.

Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum, accuſ. ſing. Th. θεάομαι, ſpecto. Potest θέα, etiam dici in præſ. imperat. act. à θεάω, ſpecto.

θεᾶθεν, 2. τ. inf. paſſ. verbi θεάομαι, ſpecto. quod vide.

Θέαινα, idem quod θέα, Dea.

Θεᾶμα, ατος, τὸ, ſpectaculum. Th. θεάομαι, ſpecto.

Θεᾶνὼ, οῦς, ἡ, THEANO. 4. Declin. contract.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, ſpecto, contemplor. f. 1. m. θέωμαι. perf. paſſ. τεθέαμαι. 2. τ. paſſ. ἐθεάθην. 2. τ. inf. paſſ. θεαθῆναι. 2. τ. m. ἰθεατὸς, ὴ, ὸν. 2. τ. inf. m. θεατὸς, 2. τ. part. m. θεασάμενος. hinc θέατρον, τρου, τὸ, ſpectaculum. θέατρὸν, ὸ, ſpectator, θέατρα, ων, τὰ, locus, in quo ſpectatores.

Θεᾶτὴς, ὴ, ὸν, qui videt ſæpe, vel ſæpe: vide in Sanguis.

Θεᾶτὴς, ὸ, a. 1. part. m. &

Θεάτρου, 2. τ. inf. m. à θεάομαι, quod vide.

Θεατὴς, ὸ, ἡ, ſpectator, acc. pl. θεατὰς, ab eod. verbo.

Θεατὸς, ὴ, ὸν, ſpectabilis, dignus ſpectatu. Th. θεάομαι, ſpecto.

Θεαῖζω, in theatro ago fabulam, in theatrum omnibus ſpectandum produco. f. low, p. τεθέᾱκα. perf. paſſ. τεθέᾱσμαι, à

Θέατρον, ὸ, τὸ, THEATRVM. ſpectaculum, Th. θεάομαι, ſpecto.

Θεῖ, diſcurrebat, pro ἔθει, 3. ſing. imperf. Ion. verbi θέω, curro. f. θέωμαι.

Θεὶ, legitur 1 Reg. 14. 29. Ezech. 4. pro thalamo, Symmachus vertit ἰδέᾳ. Aquila σκήνωμα.

Θεῖαι, Poët. & Ion. pro θέαι, ὰ, ἡ ſubſtan. q. θεῖον, divinum quid. Th. θεὸς, Deus. inde θεῖαι, ſulphure fumigo.

Θεῖαν Poët. pro θέᾱν, ὰ, τὸ, divinus.

Θεῖβηθεν, Ion. pro θεάβηθεν, præſ. part. à θεάομαι, ſpecto.

Θεῖδὲ, ὲ, ἡ, Poët. pro θέᾱ, quod pro θεὰ, divinus. Th. θεὸς, deus.

Θεῖς, deabus, Ion. pro θεᾶις, à θεὰ, dea. Th. θεὸς.

Θεῖσάμην, contemplari, Ion. pro θεάσασθαι, a. 1. inf. m. &

Θεῖσαι, Ion. pro θέᾱσαι, 2. ſing. f. 1. m. verbi θεάομαι, ſpecto. f. θεάσομαι. & Ion. θεήσομαι, ſpectabo.

Θεῖσαι, ὲ, ἡ, cum admiratione ſpectandus, à θεάω, verb. Ion. cum admiratione ſpecto. Th. θεάομαι, ſpecto. f. θεήσομαι. Ion. ἐσσομαι.

Θεῖα, ὰ, nomen mul. Sed θεῖον, divinum, Ion. pro θέᾱον, à θεὸς, divinus. Th. θεὸς, Deus.

Θεῖον, Ion. vel Poët. pro θεῖον, ſulphur. 3. ſing. præſ. à θέω, curro, f. θεύσομαι. Sic θεῦν pro θεῖν.

Θεῖον, ος, ὸ. 2. 2. opt. act. Sed θεῖο cum ι ſubſcripto, penult. eſt 3. ſing. præſ. ſub. à θέω, curro, pro quo Poëtæ θείη, vel alt. 2. 2. ſub. Poët. pro θέῃ, à τίθημι, pono, 2. 2. ſub. Poët. pro θῇ, à τίθημι, pono, 2. 2. ſub. vide etiam in θέω.

Θεῖον ἐπὶ ἅλὶ, in loco Solis calori expoſita exſicco, in ſole. à

Θεῖον ἅλὶ, ὸ, τὸ, ſalſ. ex arte. ὸ & ἁλόνητον, locus Solis calori expoſitus, & ad inſolandum aptus, eadem idem quod ἅλὸς calor Solaris, & πήδιον, ſolum.

Θεῖον, 2. 2. inf. act. à τίθημι, pono. 2. 2. ſub.

ΘΕΙ'ΝΩ, ferio, percutio. Poët. f. θενῶ, præſ. paſſ. θείνομαι, percutiam meipſum. præſ. part. paſſ. f. g. in acc. θεινάμενον, verberatum.

Θεῖος, gen. Ion. pro θέου, à θεὸς, divinus, quod vide.

Θεῖσαν, ponerunt, 3. pl. 2. 2. ſub. act. Poët. pro θέσαν, verbi τίθημι. f. θήσω. 2. 2. ſub. 2. ſub. Poët. θεῖν, & θεῖμεν,

in pl. θεσπίσι, & metri gratia θεσπέσσι. & gyrfiole θεσπέσσι.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*, quod à Deo fit, tanquam θεῖ' ὑπερφέρον, *ignis fulmineus*: & Θεῖος, α, ον, *divinitus*, unmen: à Θεὸς, *Deus*.

Θεῖος, ου, ὁ, *divinus*, α, ον: Poët. Θεῖος. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θειότερος, & Θειοτέρως, *divinius*, adv. compar. à præced.

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas*, *divina majestas*. Th. Θεὸς, *Deus*.

Θέῃ, per Syncop. pro Θέωσι, 3. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono*: f. Θέοιμι, a. 2. Ἰθέλω.

Θέιν, Poët. pro Θεῖναι, *currere*: f. Θέουσι τέτακται Poët. pro Θεῖ. a. 2. sub. verbi τίθημι, *pono*. Vide Θείομεν.

Θεόδετος, ὁ, ἡ, *sulphureus*: à Θεῖον, *sulphur*.

Θέλγω, *consisterem*. Ion. pro ἱθέλοιμι, a. 1. ind. act. verbi θέλω, *Deo consisto*. Them. Θεὸς, *Deus*.

Θὶν, pro Θὶς, præf. imperat. act. à Θίω, *velo*: f. Θιάσω. a. 1. part. Θιάσας.

Θιάσσω, ὁ, ἡ, *venefica*: à Θίασος, *deceptio*.

Θιασσάδες, *galline*, præf. part. paff. f. g. à ΘΙΑΣΩ, *mulceo*, *delinio*, *decipio*: f. ἔω. q. ἀπὸ τοῦ Θίασος ἄγω, *impello quotcunque modis*. Hinc Θιασσάς, *delinitor*. Θιασσάω, *illecebra*.

Θίασος, ου, ὁ, 2. fing. præf. ind. à Θίω, *velo*.

Θίασσος, & Θίασσον, ου, τὸν *fundamentum*: à Θίω, *pono*. Th. Θίμελον, idem.

Θίασσος, ου, ὁ, *velamen*: à Θίω, *velo*; quod ab Ἰθέλω, idem.

Θιάσω, *velam*, f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Θιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui vult*, *qui libenter facit*: à Θίω, idem quod Ἰθέλω, *velo*.

Θιατὸς, ὴ, ὸν, *cupitus*, *expetitus*: ab eod.

Θιατὴρ, ῆρος, ὁ, *deliniter*: &

Θιατήριον, ου, τὸ, *illecebra*: à Θέλγω, *mulceo*.

Θιλξίνιον, *permulcentium*, gen. pl. à Θιλξίνιος, *mentum demulcens*: à Θέλγω, f. ξω, *mulceo*, & νίος, *mens*.

Θίλοισα, Dor. pro Θέλουσα, *volens*, præf. part. f. g. à Θέλω, *volo*.

Θίλοντι, Dor. pro Θέλωσι, *volent*, 3. pl. præf. ind. act. &

Θίλοντος, *volentis*, præf. part. f. g. à Θέλω, *volo*: f. Θελήσω.

Θίλυμνα, ου, τὸ, *fundamentum*: q. à Θέω, *pono*. Th. Θίμελον, *fundamentum*.

Θίλω, seu ἰθίλω, *volo*, *deleclor*, *opto*; item *possum*. Aor. imperf. ἤθελον, ες, ε. f. Θελήσω: p. τεθέληκα, a. 1. ἠθέλησα, ες, ε, & Ion. ἤθησα. f. 1. fub. Θείλων, ῃς, ῃ. Vide ἰθέλω.

Θίμα, ατος, τὸ, *id quod ponitur*, *quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur*. Eft & Θίμις, *dies natalitium*, & *hortogium*: à τίθημι, *pono*.

Θιμέλιος, dat. pl. à

Θιμέλιον, ου, τὸ, idem quod Θίμελον, *fundamentum*.

Θιμέλιος, Poët. pro Θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*. Th. Θίμελον, idem.

Θιμέλιος, ου, ὁ, *fundamentum*. Vide præcedent.

Θιμελιόω, *fundamentum facio*: f. ώσω. p. τεθεμελίωκα. perf. paff. τεθεμελίωμαι. pluſq. p. ἐτεθεμελιώκειν. ου, ων, Ion. τεθεμελίωσο, in ῑ. fing. A præced.

Θίμεν, Ion. & Θίμεναι, Dor. pro Θέναι, *ponere*, a. 2. inf. act. Θίμεν ἀνάδην ἀνα-νεῦ ἀμφὶ ἑωυτὸν, *ponere omne ſtudium circa rem aliquam*. Them. τίθημι, *pono*.

Θιμένος, ου, ὁ, ἡ, a. 2. part. m. ab eodem verbo.

Θίμιος, υ, ὁ, ἡ, *gravis*, *venerandus*. Them. Θίμις, *jus*.

Θίμιστλες, Poët. idem quod Θίμελον, ου, τὸ, *fundamentum*: quod à

ΘΕΜΗΩΝ, ονος, ὁ, *fundamentum*: q. à Θίω, *pono*. Θιμέλιον, ου, τὸ, idem. Θιμέλιος, *funda*, *fundamentum pono*.

Θιμιστοκλέης, ους, ὁ, Poët. à Themiſte contextus, ἀπὸ Θίμιστος κλέος, à κλέος, *glorie*, *nullo*, & Θίμις, quod vide.

ΘΕΜΙΣ, ιστος, vel ιτος, ὁ, ἡ, *jus*, *lex*, *inſtitutum*, *veſtigal*: hinc Θεμιστὴς, οῦ, ὁ, *legum conſtantarum*. Θέμιστος, η, ον, *ſervatus*. Eſt & Θίμις, nomen Dex.

Θεμιστεύω, εύσω, ἰ, *juris ſtudioſus*, *qui jura colit*, & *juſtitiam exercet*: ex Θέμις, *jus*, & εὔω, pro ποιέω, vel κατέχω, *miſceo*.

Θεμιστοπόλος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *juris inſpector & præſes*. Ex Θέμις, *jus*, & πολέω, *video*.

Θεμίστορα, f. ἰσχυρὰ. a. 1. m. ἱθεμιστόρησα, Poët. *juſte judico*, *guberno*. Th. Θέμις.

Θέμιστα, *juſtitiam*, acc. ſing. Θέμιστος, nom. pl. *veſtigalia*, *oracula*: à Θέμις, ιστος, ὁ, quod vide.

Θεμιστὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro ἔνομος, *juſtus*: ab eod.

Θεμιστύλλω, f. ὕσω, *veticiner*, *de jure & lege*. Th. Θέμις, ιστος, ὁ, *jus*.

Θεμιστῶν, gen. pl. Ion. à Θεμιστὴ, ῆς, ἡ, quod à Θεμιστὸς, ὴ, ὸν, *legibus conſtantarum*. Th. Θέμις.

Θεμιστοκλέης, ἔος, ὁ, gen. ἔους, *hus*, *THEMISTOCLES*.

Θεμιστοκλῆος, gen. ſing. præced.

Θεμιστόν, ου, ὁ, nomen mul. q. *quæ ſapit ex legibus*.

Θεμιστὼ, οῦς, ἡ, nomen mul.

Θεμιτὸν

Θεοπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Deum patrem habens: ἐκ Θεὸς & πατὴρ, pater. Th. Θεὸς, quod vide.

Θεοπάτωρ, διάφορος, mentis, Them. νόημα, pono.

Θεοπίζω, προφητεύω, προφητεύειν ποιῶ: facio, accedere ego: q. ἀπὸ Θεὸς, pono: ut sit ponere in conspectu. Alii ἀπὸ Θεὸς, quatenus est θεωρῶ.

Θὴ, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

ΘῆΝΑΡ, ατος, τὸ, vola, cavitas manus & pedis: q. ἀπὸ Θίημι, quia in volam ponuntur, quæ dantur.

Θίνω, cædo, pulso, tundo: ut Θείνω, f. συν. a. 2. ἔθανον. Hinc θάνατος.

Θεολέτειρα, ας, ἡ, læsio deorum, impietas, dira stoliditas: &

Θεολέτης, ου, ὁ, ἡ, cui Deus mentem eripuit: ex Θεὸς, & ὄλλυμι, pereo: f. ὤλεσα. a. 2. ὄλωλα.

Θεόγνις, ιδος, ὁ, THEOGNIS, nomen propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ον, ὁ, ἡ, à Deo doctus: ex Θεὸς, Deus, & διδάσκω, doceo.

Θεόδμητος, Dor. pro Θεοδμήτος, ου, ὁ, ἡ, divinitus ædificatus, tributa. Sic Θεόδματος, ου, ὁ, Dor. pro Θεόδμητος, divinitus condita. Ex Θεὸς, Deus, & δέμω, struo: pers. pass. δέδμημαι, ται, ται.

Θεόδωρος, ου, ὁ, THEODORUS, nomen propr.

Θεόδοτος, ὁ, ἡ, divinitus & à Deo datus: idem ac Θεόδωρος.

Θεοείδεια, ας, ἡ, forma Deum referens: ex Θεὸς, & εἶδος, forma. Them. εἶδω, video.

Θεοείκελ', pro Θεοείκελα, vocat. sing. à

Θεοείκελος, ον, Deo similis: ex Θεὸς, Deus, & ἔοικα, similis. Th. ἴκω, assimilo.

Θεόθεν, divinitus, à Deo, advocb. à Θεὸς, Deus.

Θεοῖς, gen. Ion. pro Θεῶν, à Θεὸς, Deus.

Θεῖσαι, Dor. pro Θεῖναι, ναι, ὑ, currens, præs. part. f. g. à Θέω, curro.

Θέκτο, Ion. 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à Θέω, τίθημι pro communi Θείμην, θεῖτο, θεῖντο à τίθημι, pono.

Θεολέτειρα, f. sup. Deum invocans: à Θεὸς, Deus, & ὀλλύω, audio.

Θεόκριτος, ον, ὁ, ἡ, divino judicio electus; item Deorum judex. Periphras. Paridis: à Θεὸς, & κρίνω, judico.

Θεόκτιτος, ον, ὁ, ἡ, à Deo conditus: à Θεὸς & κτίζω, condo, creo.

Θεολογία, ας, ἡ, THEOLOGIA, dissertatio de Deo: à Θεὸς & λόγω, dico.

Θεολόγος, ου, ὁ, ἡ, THEOLOGUS, qui de Deo disserit. Tribuitur Johanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν: à Θεὸς, Deus, & λόγω, dico: p. m. λελογχα.

Θεομάχλιος, Deo repugnus: f. sup. p. πέπυσμαι, &

Θεομαχλία, ας, ἡ, Deorum pugna: &

Θεομάχος, ὁ, ἡ, Deo repugnus: ex Θεὸς & μάχομαι, pugno.

Θεόμπ', Poët. pro Θέμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Θεόμυσος, ὁ, ἡ, ον, Deo invisus: à Θεὸς & μῦσος, τὸ, odium: at

Θεόμυστος, ὁ, ἡ, ον, qui Deum edit: ab ἰδέω.

Θεόμοιρος, ος, ὁ, ἡ, ὄν, Poët. à Θεὸς μοῖρα ἔχων, qui sortem divinitus est adeptus, & hinc præstantissimus. Ex Θεὸς, Deus, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, sortior.

Θεόνιτος, gen. pl. part. præs. à Θέω, curro: f. θέωμαι.

Θεόπνευστος, ον, ὁ, ἡ, divinitus inspiratus: ex Θεὸς & πνέω, flo: f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, THEOPOMPUS, nom. propr.

Θεοπρόπος, vaticinor: f. ἔσω. p. πέπρωμαι, &

Θεοπρόπια, ας, ἡ, vaticinatio: &

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, vaticinium: &

Θεοπρόπος, ου, ὁ, ἡ, vates: à Θεὸς, Deus, & πρέπω, excello, decorus sum.

Θεόπρεπτ', gen. pl. à Θεοπρεπὴς, Theosebetes.

Θεός, ὁ, ἡ, ὁ, Poët. à Deo excitatus: ex Θεὸς & ὄρνυμι, excito.

ΘΕΟΣ, ὁ, ἡ, DEUS, & aliquando etiam f. g. pro Dea: q. à Θέω, pono, facio: hinc Θεότης, ητος, ἡ, Deitas. Θεῖος, α, ον, divinus. Θεῖος, α, ον, ὁ, impius. ἀθέμιτος, ιστος, ὁ, ἡ, impietas. ἄθεος, ὁ, ἡ, ὁ, divinus, in quo Deus est. ἐνθουσιάζω, numine afflor. ἐνθουσιασμὸς, ὁ, ἡ, afflatus divinus.

Θεότευκτος, divinitus data, n. g. pl. à

Θεοτίθημι, ὑ, ὁ, ἡ, à Deo datus: ex Θεὸς & τίθημι, do.

Θεοτίκεια, ας, ἡ, cultus Dei, &

Θεοτίκης, ου, ὁ, ἡ, Dei cultor religiosus: ex Θεὸς, Deus, & τίκω, colo.

Θεοτίκως, adv. pit. à præced.

Θεοτυγὴς, ὁ, ἡ, ὁ, Dei osor. ex Θεὸς & τυγχάνω, odi.

Θεότιμος, ὁ, ἡ, Deus taurus. Epith. Jovis. ex Θεὸς, & τιμάω, laudo.

Θεότης, ητος, ἡ, DEITAS. Th. Θεὸς, Deus.

Θεότιμος, ὁ, ἡ, THEOTIMUS, nom. propr. Vel divinitus honoratus: à Θεὸς, & τιμάω, honor. Th. τίω, honoro.

Θεοφάνεια, ας, ἡ, Ion. Dei apparitio: ex Θεὸς, & φαίνω, apparo.

Θεοφιλὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἔστι, amans deorum, Deo gratus: à Θεὸς, & φίλος, amicus.

Θεόφιν, divinitus, adv. interdum & dat. pl. pro Θεὸς: à Θεὸς.

Θεόφραστος, ὁ, ἡ, THEOPHRASTUS, nom. pr.

Θεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, Divina mente præditus, vates, propheta: ex φρὴν, mens, & Θεὸς.

Θεοφυλακτέω, ὁ, ἡ, à Deo servatus, qui est in Dei tutela: à Θεὸς, & φυλάσσω, custodio. f. ξω.

Θεόφυτος,

Θεραπαινα, ης, ἡ, ancilla: &
Θεραπαινις, ιδος, ἡ, idem. Th. Θεραπων, οντος, ὁ, servus, quod vide.
Θεραπεια, ας, ἡ, famatio, famulatus: à θεραπευω, quod vide.
Θεραπευθεις, dat. sing. a. 1. part. pass. ε. ς. à
Θεραπευσας, ς. sing. a. 1. opt. act. Æol. à θεραπευω, servio, quod vide.
Θεραπευτης, ου, ὁ, minister, medicus: &
Θεραπευτηριον, ου, τὸ, obsequium: &
Θεραπευτος, η, ον, famabilis: à
Θεραπευω, famulor, servio, curo, famo, cum accus. in imperf. ἐθεραπευον, ες, ε. ς. idem. p. τεθεραπευκα. a. 1. imperat. act. θεραπευσον, dat. imperf. pass. ἐθεραπευθην. η, ν. ens. perf. pass. τεθεραπευμενος. perf. part. τεθεραπευμενος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐθεραπευθην, ες, ε. Th. θεραπων, minister, servus.
Θεραπη, ης, ἡ, famula, Ion. pro θεραπεια, ministerium, famulatus, famatio: à præced.
Θεραπνα, ης, ἡ, Dor. pro Θεραπνη, ης, ἡ, nomen urbis, de qua consule Stephanum, in Θεραπνη.
Θεραπνων, acc. sing. θεραπνωνα, nom. dual. θεραπνωνε, dat. pl. à
ΘΕΡΑΠΩΝ, οντος, ὁ, minister, famulus, servus: q. d. à θερω, curo. hinc θεραπαινα, ης, ἡ, ministra. θεραπευω, famulor, servio, curo. θεραπεια, ας, ἡ, ministerium, famatio. θεραπευτης, ου, ὁ, minister; item, curator, medicus. θεραπευτηριον, ου, τὸ, obsequium: ἀθεραπευτος, ος, ον, ὁ, in famabilis.
Θερμηλη, Hesiod. imaginem, idola.
Θερμος, ου, ἡ, Ion. pro θερμια, vel θερμη, idem quod θερμη, æstas.
Θερμαστρον, per Syncop. pro θερμαστηρον, ferventissima, superl. f. g. à θερμη, æstivus. Th. θερμη, æstas.
Θερμα, Dor. pro θερμης, gen. sing. à θερμη, ης, ἡ, æstas.
Θερμω, idem quod θερμη; calefacio.
Θερμαω, æstatem trahere, mitto, cum accus. supra obtinuit præterea. f. ἐσω. p. τεθερμακα. a. 1. part. θερμηνας, αντος, ὁ. perf. pass. τεθερμασμαι. a. 1. pass. ἐθερμανθην. Th. θερμη, æstas.
Θερμελε, ε, ἡ, æstivus, ab eod. th.
Θερμελεος, Dor. pro θερμελεος, præs. inf. à θερμιζω, mitto, quod vide.
Θερμεστας, ε, ὁ, messis: &
Θερμεστηρια, ων, τὰ, festa messoria: &
Θερμιστης, ε, ὁ, messor: &
Θερμιστηρ, seu θερμιστηρ, ηρος, ὁ, vestis æstiva. Th. θερμη, æstas.
Θερμα, nom. pl. n. g. à θερμος, calidus. Th. θερμη, calefacio.
Θερμαινω, calefacio. f. ανω. a. 1. ἐθερμηνα. p. τεθερμακα. præs. pass. θερμαινομαι, calefio, & calefacio me. imperf. ἐθερμαινομην, ε, ον. perf. pass. τεθερμασμαι. a. 1. pass. ἐθερμανθην. Th. θερμη, calefacio.
Θερμαστηρ, ηρος, ὁ, sing. Ion. vide Dor. θερμαστρον pro θερμαστηρ, vehemens. ejusd. them.
Θερμη, ης, ἡ, calor, æstus. Them. θερω, calefacio.
Θερμηλατειν, f. ησω. Lover calidæ, calida perfundor: à θερμος, calidus, & λουω, lavo.
Θερμοπυλαι, ων, αι, q. dicas, calidæ portæ, THERMOPYLÆ, locus quidam Græciæ; sic dictus quòd prope eas Græciæ fauces calidæ fint aquæ.
Θερμος, η, ον, calidus, ας. in superl. θερμοτατος. à th. θερμη, calefacio.
ΘΕΡΟΣ, ους, τὸ, messis, æstus. q. à θερω, quia calida ejus temperies: hinc θερεστης, ε, ὁ, æstivus: θερίζω, æstatem transigo. θερισμος, ε, ὁ, messis, θερισμος, ε, ὁ, messor.
Θερσιτης, ου, ὁ, THERSITES, nom. propr.
Θερσος, Æol. pro θαρσος, ους, τὸ, fiducia.
Θερσω, f. ι. act. Æol. pro θαρσω, & θερσομαι, f. ι. part. m. à
ΘΕΡΩ. calefacio, mitto, curo. f. θερσω. & Æol. θερσω: hinc θερμος, η, ον, calidus: θερμοτης, ητος, ἡ, caliditas, calor. θερμη, calor, æstus.
Θες, pro θετε, pone, a. 2. imperat. act. verbi τιθημι, pono. a. 2. θεμι.
Θεσαν, posuerunt, Ion. pro ἐθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. θεμι, ejusd. verbi.
Θεσας, a. 2. inf. m. θεσθαι, 3. sing. a. 2. imperat. m. à τιθημι, pono.
Θεσις, εως, ἡ, THESIS, positio, depositio: θεσει λογων, carminum compositio. Th. τιθημι, pono.
Θεσμοθετης, ου, ὁ, ἡ, per Syncop. pro θεσμοθετητης, sic in pl. n. g. θεσμοθεται, divinæ, Deo similia: ex θεσις, Deus, & θετης, similis, quod ab θεος; similis sum.
Θεσμος, ου, ὁ, legitimus: à θεσμις, lex.
Θεσμοθετεω, ω, ὁ, legislator: à θεσμος, lex, & τιθημι, pono.
ΘΕΣΜΟΣ, ου, ἡ, lex, status legitimus.
Θεσμοφορια, ων, τὰ, sacrum Cereris: &
Θεσμοφορος, festa in Cereris honorem: ex θεσμος, lex, & φερω, fero.
Θεσπεσιος, ος, ον, & Ion. Θεσπεσιος, ε. g. à Θεσπεσιος, ου, ὁ, divinus. gen. Ion. θεσπεσιοιο. Th. Θεσπις, ιδος, ὁ, ἡ, vaticinus, divinus.
Θεσπιδαλος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, divinitus ardens: à Θεσπις, divinus, & ἀλαο, uro.
Θεσπιζεσκον, Dor. pro Θεσπιζον, a. 1. part. f. g. à
Θεσπιζω, vaticinor: f. ισω. à
ΘΕΣΠΙΣ, ιδος, ὁ, ἡ, ὁν, vates, divinus: q. ex θεος & ἐπος, loquor.
Θεσπισμα, ατος, τὸ, oraculum: à præced.
Θεσσαλονικη, ης, ἡ, THESSALONICA, nomen urbis: sic dict. Gr. à victoria Thessalis reportata per Philippum.
Θεσσαλονικησις, ἡ, ὁ, Thessalicensis: à præced.

Θεσσαλος,

Θέσσω, Ion. & Poët. pro Θάσσω, f. ξω, a. 1. ind. act. & τέθαμαι, pass.

Θέσπις, ιος, ὁ, THESPIS, nom. propr.

Θέστωρ, ορος, ὁ, THESTOR, Æneæ filius: hinc Θεστορίδης.

Θέσφατον, τὸ, responsa divina: à

Θέσφατος, ος, ον, à Deo dictus, ex θεὸς & φημὶ, dico.

Θετέον, verbale, ponendum, nomen verbale, à τίθημι, pono.

Θητικὸς, ἡ, ὸν, positivus, a, um, in pl. n. g. Θητικὰ ab eod. th.

Θητικῶς, adv. affirmativè, cui opponitur ἀθητικῶς, negative: à præced.

Θῆτις, ιδος, ἡ, THETIS, nom. propr. Dæ.

Θῆν, repositi, Ion. pro θεῖν, f. fing. a. 2. m. verbi τίθημι, pono: a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.

Θητὸς, ἡ, ὸν, positus, adoptivus: ab eod. them.

Θεσσαλία, ας, ἡ, THESSALIA, nomen regionis: hinc Θεσσαλὸς, οἱ, Thessali.

Θῆνε, f. fing. a. 2. imperat. act. θὲς, à τίθημι, pono: a. 2. ἔθην.

Θῆ, Dor. pro θὲ vel θέσ, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θηβαΐς, ΐδος, ἡ, per Crasin, pro Θεσσαλὶς, à Deo nata.

Θηβάδδω, Cretensium dialecto, pro θλάω. Hesych.

Θηβαῖος, ὁ, ἡ, Ion. & Aeolic. THEBÆUS: nomen pseudoprophetæ. Gr. terrens.

Θήγαιρε, Dor. pro θήγαιρι, quod act. θήγαιρι, dat. fing. à θήγαιρις, ιδος, ἡ, ὁ, Acc. pro θεήγαιρις, divinus: qu. ἀπὸ θεῦ μαίνεσθαι, τουτέστι δεδηγμένος ὑπὸ θεοῦ, à θεὸς, Deus, & μαίνομαι, furior. Th. μαίρω, divido.

Θήγαιρις, ιος, ἡ, ὁ, per Crasin & Dor. pro θεήγαιρις, à Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus: ex θεὸς & μαίρω, furior, pract. m. μήγαιρα, Poët. μάγαιρα.

Θήεσσι, Ion. pro θέεσσι, a. 2. fing. f. 1, m. &

Θήεσθαι, f. 1. inf. m. verbi θέω, curro: f. θεήσομαι.

Θηεσιμβρότης, Dor. pro θεοισιβρότης, f. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θηλυγένεια, Dor. pro θηλυγένεια, fœminæ nomen.

Θῆλυς, f. θήλυτος, curro, cursu contendo. Eſt & θέω, pono, facio, unde τίθημι.

Θήμενος, pro θέμενος, Ion. 2. pl. a. 2. ſub. act. à τίθημι, pono.

Θήνεων, gen. pl. part. præſ. à θέω, exhibeo me videndum. Th. θεάομαι, ſpecto.

Θηρεύοντες, f. fing. præſ. paſſ. à

Θηρεύω, bello: f. ἐύσω, p. τεθήρευκα, a. 1. ſub. θηρεύομαι, ῶμαι, ῆ, Th. θήρη.

Θηρεύομαι, ῶμαι, ῆ, &

Θηρεύτωρ, ορος, ὁ, vide in θήρη.

Θεωρία, ας, ἡ, ſpectatio, contemplatio. Th. θεωρὸς, ſpectator.

Θεωρὸς, ὁ, ἡ, nomen novæ publicæ, quæ ad mentem ſui θεωροῦ, & ſacrorum publicè miniſtros, ad oraculum conſulendum mittebant.

ΘΕΩΡΟΣ, ὁ, ἡ, ſpectator, contemplator: q. à θεάομαι, ſpecto: ſignif. etiam, qui rerum divinarum curam gerit, à θεὸς, & ὁράω, cura: hinc θεωρέω, ſpecto, contemplor, θεώρημα, ατος, τὸ, quod contemplamur, ſpectum, præceptum: θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, contemplativus. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, meditatio: hinc & θεωρεῖον, pro loco ſacro.

Θῆς, ς, Dor. pro θέεις, ſeu ἐν τῇς Θήβαις, Thebis.

Θηβαγενὴς, ἐος, ex urbe Thebarum oriundus: ex θῆβαι, & γένομαι, naſcor

Θηβάζω, Thebas, adv. à θῆβαι, quod vide.

Θηβαῖος, α, ον, & in pl. θηβαῖοι, οι, Thebani.

Θῆβαι, ῶν, ἡ, THEBÆ, nomen urbis: hinc Θήβηθεν, Thebis, adv.

Θηγάνω, ω, ὁ, cos: à θήγω, acuo.

Θηγὴ, acuit. 3. fing. præſ. ind. à

Θήγω, acuo, incito, inſtigo: f. ξω. p. τέθηγα. a. 1. ἔθηξα.

Θηδέμεν, Ion. pro θεῖδέμεν, præſ. inf. &

Θηεῖτο, contemplabatur, Ion. pro ἐθεᾶτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. fing. imperf. à

Θήϊμμι, Ion. pro θείομαι, ſpecto, quod vide.

Θηϊμμένη, Ion. & Dor. pro θειομένη, præſ. part. à θείομαι.

Θήϊντο, Dor. pro ἐθεῖντο, quod Ion. pro ἐθεᾶντο, intuebantur, 3. pl. imperf. &

Θήϊντο, contemplati ſunt, Ion. pro ἐθεάσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi θείομαι, pro θεάομαι.

Θηϊόμεναι, Ion. pro θειόμεναι, a. 1. inf. m, ejusd.

Θηκτὸς, mirandum, verbale à θήγω, Ion. pro θεάομαι, ſpecto.

Θεῖον, Ion. pro θέειον, τὸ, ſulphur: quod vide.

Θηκέω, ῶ, ον, q. theæ deſtinatus, ad aliquid condendum vel recipiendum: à θῆκη, theca: quod vide.

Θηκεύω, ponens, a. 1. part. m. à τίθημι, pono: f. θήσω. p. τεθήκευκα. a. 1. ἐθήκευσα, a. 2. ἐθέμην.

Θῆκεν, Ion. pro ἔθηκεν, 3. pl. a. 1. ind. act. &

Θήκεσαν, 3. fing. a. 1. m. Ion. &

Θῆκε, poſuit, Ion. pro ἔθηκε, 3. fing. a. 1. ind. act. à τίθημι, pono: f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. p. τέθηκα.

Θῆκη, ης, ἡ, THECA, ubi aliquid reponitur, ſepulchrum: à τίθημι, pono.

Θηλάζω, lacto, lac prabeo: item ſugo: f. άσω. p. τεθήλακα. ἐθήλασα, ασθαι, ατ, præſ. part. Th. θηλὴ, papilla.

Θηλαμὼν, ὼνος, ὁ, ἡ, nutritor, nutrix: à θηλάζω, lacto: quod vide.

Θηλάσω, ω, ὁ, *fecerit*, quæ Æol. opt. act. à Θηλάζω. quod vide.

Θῆλαι & Θῆλις, Ion. pro Θήλεια, *femella*, acc. sing. Θῆλιν, acc. pl. Θήλιας, nom. pl. Θήλιαι. Th. Θῆλυς, εῖα, ὑ, ὐ, *femineus*, & pro à Θῆλυς, dicitur Θήλεια.

Θηλίη, Ion. pro Θηλία, idem quod Θήλεια, *germina, pubes*.

Θῆλυος, gen. Att. à Θῆλυς, quod vide.

ΘΗΛΗ, ῆς, ἡ, *papilla, mamma, uberis apex, rima*: q. à Θάλλω, *pullulo*. hinc Θηλάζω, *lacto, fugo*.

Θήλητρ, *mammæ*, apud Hesych. fortè legend. Θρῆνυς, *venator*: à Θήρ, *fera*.

Θηλυδρίας, ου, ὁ, ἡ, πλεονεμβ@ρ, *mollis, effeminatus*: qu. à Θῆλυς, & ἄρσην, ut sit *femineam age*.

Θηλυκόθυμ, *femineorum more sæsivire*: à ΘΗΛΥΣ, ύος, ὁ, ἡ, & Θάλεια, Ion. Θήλεια, ης, ἡ, & τὸ Θῆλυ, *femineus, ea, eum*. vel *femina*.

Θηλυτεράων, *mulierum*, gen. pl. Æol. à Θηλυτέρης, compar. f. g. à Θηλυτ@ρ, *effeminatior, mollior*. à præced.

Θηλυτόκ@ρ, ος, ὁ, ἡ, *femellipara*: ex Θῆλυς, *femina*, & τίκτω, *pario*. pract. m. τίκτας.

Θηλώ, Hesych. ἡ θεὸς, τίθη, *altrix, nutrix*: à Θηλὴ, *mamma*.

Θήμων, ον@ρ, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus*: à τίθημι, *pono*.

Θήν, νος, ὁ, *acervus*, idem quod Θὶς. Est &

Θήν, expletiva particula. & pro *quidem* sumitur, & *certè*.

Θήνατ, *lar*, Θήνα. Hesych. à Θάω, *nutrio, lacto*.

Θῆξας, ἀντ@ρ, ὁ, a. 1. part. act. à Θήγω, *acuo*. f. ξω.

Θηξεῖε, 2. sing. opt. præs. pass. à Θηξάομαι, Ion. pro Θηξαῖο, *facile, video*.

Θῆπα, *stupeo, cum stupore admiror*. q. à Θάω, *miror*.

ΘΗΡ, ῆρος, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*: item *lex*: gen. pl. Θηρῶν. dat. pl. Θῆρσι. q. à Θέω, *curro*. Hinc Θηρίον, ου, τὸ, *bellua*, Θηρίδιον, ῶτ@ρ, ὁ, ἡ, *ferinus*. Θήρα, ας, ἡ, *venatio, tendicula*. Θηρεύω & Θηράω, *venor, sector*. Θηρευτὴς & Θηρατὴς, οῦ, ὁ, *venator*.

Θήρ, ός, ὁ, *venatio*: item *tendicula*. hinc Θηρεύω, *venor*. Them. Θὴρ, *fera*. Est & Θήρ, ῆρος. *THERA, Insula*.

Θήρειν ἐπ@ρ, *vaticinium in insula Thera additum*. Th. Θήρ.

Θηρεῖ, præs. inf. à Θηρεύω, *venor*. Th. Θὴρ, *fera*.

Θηρεύμεν, f. Θηρεῦμεν, *venor, capio*, &

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, *venator, sectator*, &

Θηρευτικὸς, ἡ, ὁ, *venaticus*: à Θὴρ, *fera*.

Θήρεω, τὸν λέοντα τοῦτον Atticis, inquit Hesych. q. à Θὴρ, *bellua*: alii à Θήρη, *Thera Insula*.

Θήρη, præs. imperat. act. &

Θηρήσω, præs. ind. Θηρήσομαι, ῇ, ι. inf. ασθαι. à Θηράω, *ferus venor*. Th. Θὴρ, *fera*.

Θηρήτειρα, *venatrix, sectatrix*. præs. inf. Ion. pro Θηρᾶται, quod vide.

Θηρήτηρ, ῆρος, ὁ, ἡ, ac Θηρατὴρ, ῆρ@ρ, ὁ, *venator*: &

Θηρήτωρ, ορ@ρ, ὁ, *venaticus*, unde Θηρητικὴ, *venandi scientia, venatio*: à

Θηρία, *feræ venor, insidiis observo, capio*, f. θήσω. p. τεθήρηκα: à Θὴρ, *fera*.

Θηρὶ, gen. sing. Ion. à Θὴρ, ῆρος, & Ion. ος, ὁ, *fera*. Th. Θὴρ, idem.

Θηρητὴρ, ῆρ@ρ, ὁ, *venator*. Poët. pro Θηρατὴρ: à Θηρία, *venor*. Th. Θὴρ, *fera*.

Θηρίαμμ, ος@ρ, ὁ, *venator*. ejusd. verbi & them.

Θηρίακὰ, τὰ, sc. φάρμακα, *medicamenta, quæ venenatorum animalium morsus depellunt*, &

Θηριακὸν, sc. ἀντίδοτ@ρ, *THERIACA, antidotus adversus venena*, à Θὴρ, *fera*.

Θηριάλωτ@ρ, ος, ὁ, ἡ, *à feris captus*: à Θήρ, *fera*, & ἁλίσκω, *capio*.

Θηριάσεται@ρ, ος, ὁ, ἡ, à *feris consectus*: à Θηρία & ἕπομαι, *comedo*.

Θηριομαχία, *cum bellua pugna*. f. ἴσω. p. τεθηριομάχηκα. a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ὁ, à Θηριομάχ@ρ, ος, ὁ, ἡ, *qui cum feris pugnat*, compos. ex Θηρίον, idem quod Θὴρ, *fera*, & μάχομαι, *pugno*.

Θηρίον, ου, τὸ, *fera, bellua*: apud medicos, *bellua venenata*. Th. Θὴρ, idem.

Θηριώτατος, *feris ferocissimi*. superl. à Θηριώδης, ες@ρ, ὁ, ἡ, *ferus*. a. Them. Θὴρ, *fera*.

Θηριωδῶς, adv. *ferinè more*, à præced.

Θηρίφοιν, ος, ὁ, *felicida*: ex Θὴρ, *fera*, & φόνος, *cædes*. p. m. πεφονὼς.

Θηρίφον@ρ, ος, ὁ, ἡ, præs. part. pass. à Θηράω, *venor*. Them. Θὴρ, *fera*.

Θηρὸς, *capiam*, præs. part. act. ab eod. verbo & th.

ΘΗΤΑΣ, τος, ὁ, *operarius servus, mercenarius*: hinc Θῆσσα, *ancilla*: qu. à Θέω, *facio*.

Θῆσαι, *lactasse*, a. 1. inf. act. verbi Θάω, *nutrio, lacto*. vel per Sync. pro Θήσασθαι. Sic Θῆσεν, *fuxit*, à Θάω, vel pro ἔθησεν, 3. sing. a. 1. m. Ion. à Θηλάζω, *lacto*. Th. Θηλὴ, *papilla*.

Θησαίατο, *contemplati sint*, Ion. pro θεήσαιντο, ας in α, coalescentibus. & ν, in α versio. à Θήσομαι, *specto*. f. ἐθησάμην. a. 1. m. ἐθησάμεθον. a. 1. opt. m. Θησαίμεθον.

Θησαυρίζω, *thesauris extruo, congero*. f. ἴσω. p. τεθησαύρικα. perf. pass. τεθησαύρισμαι: à

ΘΗΣΑΥΡΟΣ, ῦ, ὁ, *THESAURUS*: à τίθημι τὰ κάθεται, *in cœlestium repono*. Vel ab ἄνωθε, *divet*. ut sit *divitiarum repositio*.

Θησία, acc. sing. à Θησεὺς, ῆος, ὁ, Theseus. nomen propr.

Θῆσιν, 3. sing. f. ι. act. &

Θῆσιν,

Θῆσ, f. ῆς. inf. ασ. à τίθημι, pono: f. θήσω. ε. ῆναι.

Θεσπέσιος, Dor. pro θεῖος, f. ι, inf. ασ. ψιλὸν.

Θεσπιεσσόμενος, Dor. & Æol. pro θεσπισθέντα, futurum. ι, plur. f. ι, m. verbi τίθημι, pono.

Θεσπίς, ίδος, ὁ, THESPIS, nomen propr.

Θέσσαι, fallere, Ion. pro θέλξαι, quod contractè pro θελέσθαι, præt. inf. pass. verbi θέλω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θελκίζεσθαι, præt. inf. pass. à θελκίζω, fallo. Th. θελξ, περιθ.

Θέσσεται, f. ι. m. θέσω, f. ι. act. in pl. θέσομεν, verbi τίθημι, pono.

Θέσσομεν, Dor. pro θέσωμεν. ῆ. pl. f. ι. act. à τίθημι, pono.

Θέσσα, ης, ἡ, & Θέσσα, ης, ἡ, ancilla mercenaria. Th. θέτ, servus mercenarius.

Θέσσε, Dor. θέσον, f. ι. act. à τίθημι, pono.

Θέτα, accus. sing. à θέτ, θέτος, ὁ, servum. θέτας, vel θέτα, ης ancillam.

Θέτεύω, mercede servio: f. θέσω. à θέτ, mercenarius.

Θέτα, ης, ἡ, ancilla. Vide θέτας.

Θεσπέσιος, -σία, -σιον, panis, qui Diis proponebatur.

Θεσπέσιος, chorus duo, tripudio: à

ΘΕΣΠΙΣ, ιος, ὁ, cantus & multitudo tripudiantium, παρὰ τὸ θεῖα ἴημι, quod divina canant. Sunt qui legant θέσπις, & si ad Bacchum respicias, θεσπέσιος, est Bacchica orgia celebro.

Θεσπεσιωτής, οῦ, ὁ, θεσπέσιος qui simul chorus exercent: frequentius dicitur de iis, qui sacrificiorum & cultus divini præteriti volunt sodales colligere fallis diebus, equisque indulgebant: à præced.

ΘΕΤΗ, ης, ἡ, fistella à vimine plexa in modum arculæ.

ΘΕΤΟΣ, ὁ, ἡ, τὸ, tectus sub carbonibus: item vener, venerabilis: fortè à τίθημι, cinis, vel θέω, incendo: pro τεφρὸς, cinis à τεφρόω.

Θεύσαι, ε, ἀ. inf. ασ. &

Θεύσαμι, Ion. pro θεύσω, præs. inf. à θεύω, tango.

Θεύσσων, Dor. pro θεύων, tangens, præs. part. f. g. &

Θεύσω, tango, Dor. pro θεύω, ε, ι. imperat. act. à

ΘΕΥΓΩ, T. ANGO, attingo: f. ξω. p. τέθευγα. ε, ι. ἔθευξα. ε, ι. ἐθεύγην. Hinc θεύξις, εως, ἡ, tactus.

ΘΕΥΝ, aut θέν, θένος, ὁ, ἡ, asservus, cum tas; item littus. Est &

Θέν, acc. sing. pro θέα, à θέ, littus.

Θέος, Dor. Cretens. à θεός.

Θεσπεσιώτερος, malus, pro θεσπεσιώτερος, comitus à vernibus vel tineis, quæ habent & βεβρωμένος, comedo.

Θεσπεσιος, confusio, Hesych. puto à θέσμις, ις: fit verbi tactus θεσπίζω.

Θεσπίας, eunuchus, proprie cui testes contusi: à θλάω, frango.

Θεσπίας, ου, ὁ, pro eodem.

Θεσπάω, ῶ, ἡ, THLASPI, herba: à θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θεσπάω, 3. sing. ε. ι. act. Poet. pro θλάσει, à

ΘΑΑΩ, elido, frango: f. σω. p. κα. Hinc θεσπάω, ατος, τὸ, fractura.

Θεσπίας, θεσπάω, ῶ, fado: cui testes τεθλιμμένοι, seu elisi: à

ΘΑΙΒΩ, premo: f. ψω. p. φα. perf. pass. τέθλιμμαι. perf. part. τεθλιμμένος, præsens, pro θλίβω, Æol. φλίγω, unde AFFLIGO.

Θλίψις, εως, ἡ, afflictio, angustia: à θλίβω, premo.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, morior. Θνάσκομαι, Dor. pro θνήσκομαι, & θνητὸς, Dor. pro θνητὸς, mortalis. Th. θνήσκω.

Θνητὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. pl. à θνητὸς. Vide præced.

Θνήξομαι, f. ι. m. à θνήσκω, morior.

Θνησιμαῖον, ου, τὸ, mortuum, cadaver: &

Θνῆσις, ιος, ὁ, mors: ab eod. them.

Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. &

ΘΝΗΣΚΩ, morior: f. θνήξομαι, ῃ, ανω. f. ι. m. ἔθανον. p. τέθνηκα. q. à θνάω. pluſq. p. ἐτεθνήκειν, εις, ει. ε. ι. ἔθανον, ες, ε. quod à θάω, percutio: p. m. τέθνᾶναι. inf. p. m. τεθνάναι, contract. pro τεθνᾶέναι. Hinc θνητὸς, ὴ, ὸν, mortalis. θνητὸς, ὸς, ὁ, mors: item pro capite, seu re capitali. θανατόω, morte afficio. ἀθάνατος, ος, ὁ, ἡ, immortalis. ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. εὐθανασία, ας, ἡ, bona & facilis mors.

Θνητὸς, gen. Ion. à θνητὸς, ὴ, ὸν, mortalis. dat. pl. θνητοῖσι. à præced.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητὸς. Vide θνητὸς.

Θοάζω, celeriter moveor: à θοὸς, celer.

Θοῖσι, velocibus, dat. plur. f. g. Ion. pro θοαῖς, à θοὸς.

Θοιμάομαι, ῶμαι, ῶμαι, Att. pro τὸ ἰμάσθαι, vestir. Th. ἱμ, indue.

Θοίμαμαι, εἰο, εἶτο, ε, ι. m. opt. Poët. pro θοίμην, ἄο, ἄτο. à τίθημι, pono.

Θοινάω, f. ήσω, p. ηκα, consumo, epulor: à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, epulum, convivium; item cibus: tanquam à θόος, epulor: vel potius ab οἰνὸς, vinum, aut ab utroque.

Θοινητὴς, ὴ, ὸν, ad epulationem idoneus: &

Θοινήζω, Ion. convivio excipio: à θοίνη.

Θοίνη, vide in θόρνυμι, & in θοίνω.

Θολερῶς, ῆ, turbidus: à θολὸς, sordes.

Θολερῶς, turbidè, adv. θολερῶς ἐκχεῖται, titubanter incedere: à præced.

Θολὸς, ὸς, ὁ, pilus fabricatus, cribellum: à

ΘΟΛΟ'Σ, ὸς, ὁ, sordes, fæx, amamentum sepiæ: & adjectivè, turbidus. Hinc

θολία, turbo. θολαρὸς, ὁ, ἡ, turbidus, ſordidus: at

ΘΟΛΟΣ, ὁ, ἡ, camera ſepulcralis: hinc θολία, pilens arcuatus.

θολθέντων, acc. ſing. part. præſ. à

θολόω, f. ώσω, p. ωκα, turbo. Th. θολέω, ſacr.

ΘΟΟΣ, ὰ, ὸν, celer, velox: q. à θέω, ſcribitur ve.

θόρε, defilii, 3. ſing. a. 2. act. Ion. à

θορέω, vel θόρω, ſalio: f. ήσω, a. 2. Ion. ον.

θόρον, Ion. pro ἴθορον, impeſf. vel a. 2. præced.

θορὸς, ὁ, ſperma genitale. Th. θόρω, ſalio.

θορύσσουν, Dor. pro θορύσσῃν, tumultuantur: à

θορύσσω, tumultuor, perturbo: f. ήσω, p. τεθορύσσωκα, impeſf. ἐθορύσσον, ων. Th. θορυβέω, tumultuo.

θορύσσεσθε, ὀπίσσεται, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à præced.

ΘΟΡΤΗΟΣ, ὰ, ὸν, tumultus, turbæ: q. à θορέω & θέω. Hinc θορύσσω, tumultuor.

θορυσσόντες, tumultuantes, præſ. part. pl. num. m. g. à θορύσσω, quod vide.

θορυώω, & θορύομαι, libidine agitor, veſtrum appeto. ἀφ' οὗ τὸ θορὸν ἱρεύσεται, ad genitale ſemen excernendum impetu quodam ferri: à

ΘΟΡΩ, ſive θορέω, ſalio: q. á θέω ἴθορον. præſ. part. θορὼν.

Θὲ ἐ θόον, θέοντα, a. 2. imperat. m. verbi τρέχω, pono: a. 2. m. ἔθεμεν.

Θουκυδίδεα, ὰ, ὸν, THUCYDIDES: in dat. Θουκυδίδῃ.

θρασέος, impetuoſæ: gen. ſing. á θρασὺς, ὲῖα, ὺ. Th. θάρσος, ſalio.

θρᾷς, ὰ, ὸν, impetuoſus: in f. g. θρασὺς ab eod. th.

θρᾷξ Σκαφήνωρ, THURUS Syberita, nomen viri.

θρανὸς, Poët. pro θρῆνυς, ſedile, ſolium: à θράσσω, ſedeo. Th. θρόνος, celer.

θρανὸν, accuſ. ſing. à θρόνος, Thronus, nomen propr.

θρασὺ, adv. celeriter. Th. θρόνος, celer.

θρᾴκη, ης, ἡ, THRACIA.

θρᾳκικὸν, Thracum more: à θρᾷξ, Thrax.

θρασὺς, ἀρίστη, Heſych. hinc veriſimile per Aphær. Angl. Ram.

θρασὺς, ὰ, ὸν, ſidax. Th. θράσσω, ſedeo.

ΘΡΑΞ, ᾳκὸς, & Poët. θρᾷξ, ᾳκὸς, ὁ, THRAX. Hinc θρᾳκικὸς, & θρᾳκῖνος, Ion. θρηϊκὸς, ὴ, ὸν, Thracius.

θρασὺς, ὲῖα, ὺ, f. g. à θράσσω, ἰῶ, ὶ, audax. Th. θάρσος, fiducia.

θρασὺς, ὺτος, τὸ, audacia: per Metath. pro θάρσος, idem.

θρασσόμενον, perturbe, vellice: Poët. pro τρασσόμενον, turbe, per Syncop.

θρασσυγένης, ὰ, ὸν, Poët. qui audacia bello nascitur. à θρασὺς & γένος.

θρασυκάρδιος, ὰ, ὸν, audaci præditus corde: à θρασὺς, audax, & καρδία, cor.

θρασυμάχων, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων, à θρασυμάχος, ὰ, ὸν, audax in pugna: quod vide.

θρασυμήχεϊ, ὰ, ὶ, ὲ, Poët. & Dor. pro θρασυμήχανι, ὰ, ὸν, audax machinator, qui conſilium init audax: ex θρασὺς, audax, & μηχανὴ, machina.

θρασυμήχεϊ, ὰ, ὲ, THRASYMACHUS, nomen propr. q. audax in bello: ex θρασὺς & μάχη, pugna.

θρασυμήτεα, acc. ſing. à

θρασυμήτης, ου, ὁ, ἡ, audax, qui audaciter irruentem hoſtem ſuſtinet: ex θράσος, audax, & μήτις, manus, cuſpidis.

θρασυμήδεα, acc. ſing. à

θρασυμήδης, ους, ὁ, THRASYMEDES, nomen propr.

θρασυνθείμεν, audax ſio; item audaciter loquor: à θρασὺνω, audax, quod vide.

θρασύνεται, ὺ, ὶ, ὰ, Poët. à ὐ νῦν ἔπειτα θρασύνῃ, qui laboret audaciter adire, & tentare.

θρασὺς, ὲῖα, ὺ, audax. Them. θάρσος, fiducia.

ΘΡΑΥΩ, frango, ferio: hinc θραῦσις, ὁ, fragilis: q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑΩ, ſedeo: f. ήσω, a. 1. m. ἐθρησάμην, a. 1. inf. m. θρήσασθαι.

θρέλλουσι, ας, ὶ, Dor. pro θρέλλουσι, legitur & θρέλλουσι vel -ας, Theocrito.

θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, omne quod alitur, pro θρέμμα: à τρέφω, alo: f. θρέψω, perf. paſſ. τέθραμμαι.

θρέξασκον, cucurri, vel cucurrerunt, 1. ſing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δεδρόμης. Alii volunt eſſe impeſf. act. verbi θρέξασκω, idem quod τρέχω.

θρέξω, f. 1. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

θρεπτήριον, ὰ, ὸν, ὶ, Poët. cui pro mercede in pectore τρεπίδες & ſalit: à θρέπω, & per Syncop. θρέω, ſalio, & καρδία, cor.

θρέπτρα, τὰ, per Syncop. pro

θρεπτήρια, τὰ, educationis præmia. Them. τρέφω, alo: f. θρέψω.

θρέψαν, 3. ſing. a. 1. paſſ. Ion. à τρέφω, alo: a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

θρέψας, a. 1. inf. act. θρέψαι, 2. ſing. a. 1. opt. m. ejuſd. verbi.

θρεψάμενος, a. 1. part. m. verbi τρέφω, alo: f. θρέψω.

θρέψασα, a. 1. part. act. f. g. ejuſd.

θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. &

θρέψον, nutri, a. 1. imperat. act. &

θρέψαι, alam: f. 1. ind. act. à τρέφω, alo.

ΘΡΕΏ, vel potius θρηνέω, tumultuando clamo, ſeu loquor: hinc θρόος, clamor.

θρεῖαι,

Θρῑκίᾱ, ᾱς, ἡ, Thracia, ἀπὸ Θρῑξ, gen. Ion. pro Θρᾳκός.

Θρῑξ, Ion. pro Θρᾳξ, quod pro Θρᾳξ, Thrax.

Θρῑκία, ας, ἡ, THRACIA, nomen regionis. Θρῑκάδε, adv. ex Thracia.

Θρῑκῶν, gen. pl. Ion. pro Θρᾳκῶν à Θρᾳξ, Thrax.

Θρῑλεῖ, præs. imperat. act. à

Θρῑλέω, lamentor, ἐδὰς lugubres cano. impers. ἐθρῑλεῖτο, aor. 1. pass. ἐτεθρῑλέωτο. a. 1. imperat. act. Θρῑλείσατε, ἄτω, plange: à

ΘΡΗΝΟΣ, ὁ, luctus, planctus: q. à θρέω, tumultuando clamo, vel lugeo, alii quasi τὸ θρῶον τὸν νοῦν· quòd luctus animum frangat.

Θρῑνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à Θρῑνέω, quod vide.

Θρῑνύει, ὁῦ, ἡ, fabellum pedum, Them. Θρόνος, sedes. f. hom.

Θρησκεία, ας & Ion. ης, ἡ, religio, cultus Dei, veneratio, observantia: à

ΘΡΗΣΚΕΥΩ, superstitiosè Deum colo, veneror. q. Θεὸς δρέσκων. Vulgò à Θρᾴξ, Ion. Θρῑξ, Θρηϊκὸς, Thrax. quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invexerit. Hinc Θρησκεία, superstitiosus Deorum cultus: ὁλοθρησκεία, ας, ἡ, cultus divinus, quem quis sua sponte elegit.

Θρῆσκος, ου, ἡ, religiosa, à præced.

Θρῆσσον, ου, τὸ, ea pars currus, cui onera imponuntur: an à θρόνος, sedere?

Θρῐαμβεῖν, TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio. cum accus. f. hom. a. 1. part. Θριαμβεύσας, αντος & Θριαμβεύσαις, ᾶ, triumphatis: à

ΘΡΙΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, TRIUMPHUS: Θριαμβεύω, triumpho. Qui enim triumphabant, solebant cum Θρίαμβε ἰαύειν, cum foliis, seu festa fronde incedere. Suidas dicit à Θρίαμβε, id est, Potiorum furor.

ΘΡΙΓΚΟΣ, seu Θρῖγξ, ῖγγος, ὁ, pinna seu corona muralis, & qa. capillus, vallum, saptum, templum. à Θρίξ, quia ut capillus muri.

ΘΡΙΌΔΗΣ, ες, ὁ, laticus, herba nota.

Θρῖμμὲ, γγίνωσκε, Hesych. an à φρίζω, frido?

Θρῖνᾰξ, ακος, ὁ, ventus, ventulus. Alii leg. φρῖνᾰξ.

ΘΡΙΞ, τριχὸς, ἡ, capillus, setaceus. dat. pl. Θριξὶ· hinc τριχάδιος, ος, ὁ, ἡ, pilosus, τριχώδης, ες, ὁ, idem. capillus ergò est, ut ἀθερίξ, aristæ: à Θρίξω, meto.

Θρίον, solium sicus, fronsque ficulnea. q. à θρίω, θέω. Th. tamen est Θρῖμμ, quod vide.

Θρῖον, ου, ἡ, extremus rudens, qui laxatur primùm in prora, vento favente: ab eod. them.

Θρῖον, ου, ἡ, vermis qui ligna inquinat. Th. Θρίω, tero.

Θρίπιε, turbe, tumultuando clama, item loquor. f. hom. p. τέθρῑπτο. à Θρίπος, clamor tumultuantium, quod à p. m. τέθρῑμμαι, verbi θρίω, vel potius θρίπτομαι, tumultuando clamo.

Θρῑφθῆναι, turbatum esse, a. 1. inf. pass. Θρῑφθεὶς, a. 1. part. pass. à Θρίπε, turbe.

ΘΡΟΊΣΚΟΣ, ου, ὁ, grumus, sanguis coagulatus.

Θρομβίειμι, in grumos concrescio. inf. præs. Θρομβίειν, a. 1. part. pass. Θρομβισθεὶς, ῆσα, ἐν, concretus. à præced.

ΘΡΟΝΟΝ, ου, τὸ, flos, pigmentum, rosa: παρὰ τὸ ἀεὶ θρύπτειν τὸν γῦν.

ΘΡΌΝΟΣ, ου, ὁ, THRONUS, solium, regnum. q. Θρῆνος, à θρέω, sedeo, vel à p. m. τέθρωα unde Θρῆνος, clamor. & per Epenth. τ, Θρῆνος.

Θρῆνος, ου, ὁ, tumultuantium clamor: à Θρίπε, clamo, quod vide.

ΘΡΥΑΛΙΣ, ἰδος, ἡ, thynnium, herba cujus folia sunt aspera ad ellychnia. q. à θίπτω & ἁλίσκομαι, quòd caleat ac surgat.

ΘΡΥΑΝΑΌω, frico, scabo, scalpo. q. à θρύπτω τὴν ψῶρα, fricare radendo.

Θρυλέω, idem quod Θρυλίσσω, vide in Θρύλλος, susurrus.

Θρυλίζω & Θρυλλέω, susurro, murmuro: à

ΘΡΎΛΛΟΣ, ου, ὁ, susurrus, murmur, tumultus: q. à θρίπε, sono, hinc Θρυλέω & Θρυλίζω, susurro, murmuro. πολυθρύλλητος, ου, ὁ, ἡ, multum celebratus.

Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum, à Θρύπτω, frango.

ΘΡΥΌΝ, ου, τὸ, junceus herba palustris, sive. q. à θρύπτω, quia fragilis.

Θρυπτήριος, curativus, præs. part. pass. à

ΘΡΥΠΤΩ, frango, comminuo, frio, frangor luxu. f. 1. ἔθρυφα. f. 2. θρυφῶ pro θρύψω, & in τ mutato Euphonicæ ergò p. τέθρυμμαι, perf. pass. τέθρυμμαι. hinc θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. θρύφος, ου, τὸ, idem. τρυφὴ, ῆς, ἡ, delitiæ. τρυφᾶν, delicatè vivere.

ΘΡΥΠΤΩ, fallo, insilio, hinc Θρυπτὸς, ἡ, ὁ, tumultus, locus eminulus: q. à θρίπε, salio.

Θρυπτὸς, ἡ, ὁ, in præced.

Θύα, arbor quædam odora, THYA dicta à θύω, sacrificio.

Θυάζω, orgia celebro. Th. Θύω, sacrificio.

Θυάνιε, sacrilegus, Hesych. Legendum credo, Θεόφυτε.

Θύαρος, solium, Diosc. an quod cum impetu nascitur, & velum currit inter fruges, à θύω, vel θίω; an quia eas θίνει, occidit.

Θυάς, άδος, ἡ, quæ furore percita fertur

Sacri-

scribitur etiam θυάς & θυλάς· q. à θύω, ἰμμὶ· item

Θυάς, *sacrificus*, q. à θύω, *sacrifico*. ut

Θύας. Quod est Dan. 2. 27. τὸν μαντεύεσθαι ἢ τὸν ὀνειροπολοῦντα, Symmachus vertit θυάδα,

Θύασ. Sic alibi scriptum pro Διασ.

Θυάτειρα, ων, τὰ, *THYATIRA*, nomen urbis. Gr. *victimæ assumens*.

Θυάω, *fabe* : à θύω, id est, ἰμμὶ,

ΘΥΓΑΤΗΡ, *filia*, *natæ*. gen. ΘΥΓΑΤΡΟΣ, *eris*, acc. Θυγατέρα, *a*, &c. voc. ὦ Θύγατερ, dat. pl. Θυγατράσι. q. à θύω & γάω, quod celeriter succrescat.

Θυγάτριον, ου, τὸ, *filiola* à Θυγάτηρ.

Θύει, *astuabat* ; 3. sing. imperf. Ion. à θύω, *macto*, *impetu feror*. f. θύσω, p. τέθυγα.

Θύεται, *fumimentis* dat. pl. Poët. à Θύος, εος· quod à θύω, *macto*, *sacrifico*, &c.

Θύει, *insanit*, 3. sing. præs. ind. à θύω, *impetu feror*. præt. inf. θύειν.

Θυέλα, ας, ἡ, *mortarium*, *pila*. ἡ θυὼ. Puto à θύω, *vehementer move*. aut ab odore aromatum, nam Θύος, τὸ, est *odoramentum*.

ΘΥΕΛΛΑ, ας, ἡ, *procella*. q. à θύειν & ἐλαύνω vel à θύω & ἄελλα, *procella* : an à θύω, *impetuosè rbo* ?

Θύεσι, dat. pl. Poët. pro θύεσιν. à Θύος, εος, τὸ, *victima*, *fumimentum* : à θύω, *sacrifico*.

Θύετε, pro θύεις, vocat. sing. à Θύεστ, ὁ, ἡ, *Thyestes*.

Θύετω, *sacrificet*, præs. imperat. act. à θύω.

Θύεντ, αντος, ὁ, *redolens fumimentis*, à Θύος, εος, τὸ, *victima*, *fumimentum*, quod à θύω, *sacrificio*.

Θυηλός, ὁ, ἡ, qui *thura adolet*, *sacrificus* : à Θύος, εος, τὸ, *fumimentum*, & ἅλω, id est, κάω, *uro*.

Θυλλά, an pocius Θυλλὰ, ὰς, ἡ, *libamenta*, *primitiæ sacrorum* : à θύω, *sacrificio*.

Θυλλάς, dat. pl. à

Θυλλὰ, ὰς, ἡ, *sacrificium*, *libamenta*, *sacrificium* : à Θύος, εος, τὸ, *victima*. Th. θύω, *sacrificio*.

Θυμαλθω, f. ινω. *sacrificii*, *macto* : &

Θυμαλθ, ὁ, ἡ, ὸν, *sacrificus* ; à Θύος, εος, τὸ, *victima*, quod à θύω, & ἅλθω, *verto*.

ΘΥΜΟΣ, ὁ, οῦ, *THYMUS* : à θύω, *rbeo*, arbor quædam odora. Thèm. fils, *fusio*.

Θύμον, ου, τὸ, *thuribulum*, *mortariolum* : ab eod. th.

Θύμος, ὁ, ἡ, ὸν, *in quod conjiciuntur* θύα, id est, *fumimenta*.

Θυλλάτω, ὁ, ἡ, & Θυλλάσσω, ὁ, ἡ, idem quod

ΘΥΛΛΟΣ, ὁ, ἡ, vel Θυλλὸς, ὰ, ὸν, ἡ, *sacer*, *filiqua*. *fullonicus*, *vaglus*, *staminis*, qui, ἀελλὰς.

Θυλλοκόπος, ου, vel *locusta*, quia *sacros escarios rodit*, id est, *rodax*. vide præced.

Θύλλος, ὁ, ἡ, vide Θύλλος.

Θύλλυμα, ατος, τὸ, *farina*, *quæ dilo Θύειν*, *irrorato vino & oleo*.

Θύμα, ατος, *odoramentum*, *sacrificium*, *victima* : hinc deducitur Θυμὸς, *fusio*, Θυμίαμα, *fumimentum*. Θυματήριον, *thuribulum*. Th. θύω, *sacrificio*.

Θυμαίνω, *succenseo*. vide in Θυμὸς.

Θυμαλγὴς, acc. sing. à Θυμὸς, ὁ, ἡ, ἀλγὸς, τὸ, *afferens dolorem animo* : ex Θυμὸς, *animus*, & ἄλγος, τὸ, *dolor*.

Θυμάλωρ, *situs ambustus*, à τίθημι, τίθαλω, f. Θύλω, unde Θύλις, *ustio*.

Θυμάμα, *gratam*, acc. sing. à

Θυμαρὴς, ὁ, ἡ, *gratus*, *placidus*. hinc Θυμαρία ; *alicujus animo placere* : ex Θυμὸς, *animus*, & ἄρω, *apto*.

ΘΥΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA*. herba odorata, forte ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam. hinc Θυμβραῖος, α, ὁ, ἡ, *thymbræ villitans*, *parcus*, *frugalis*.

Θυμέρις, ιδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis*. hinc Θυμερὶς ἀδὼ, *Romana vox*.

Θυμέλη, ας, ἡ, *altare*, ubi θύεται. Specialiter *ara Bacchi* post *orchestram*. tum *farina quæ in ara offertur* : *scena*, *theatrum*.

Θυμελικὸς, ὴ, ὸν, *ad thymelen pertinens*, *in thymele versans*, *ludens*, *theatricus*. Ulpian. ad orig. cap. 44.

Θυμήλιος, f. ἐκθυμος. *irasci*. Th. Θυμὸς, *ira*.

Θυμηγορὲω, *animum recolligo*. qu. Θυμὸν ἀγορεύω.

Θυμηδὲω, Poët. præs. inf. *animo lætari*. Ex Θυμὸς, *animus*, & ἥδομαι, *delector*. Thèbet, *suavio*.

Θυμηδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *animo gratus* : ex illâ.

Θυμήκης, & in f. g. Θυμήκεσσα, ὁ, ἡ, part. aor. verbi Θυμαίνω, *irasco*. f. Θυμήσω. a. 1. act. ἠθύμηκα· à Θυμὸς, *animus* ira.

Θυμήρὴς & Θυμαρὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *animo convenions*, *gratus*, q. Θυμὸς ἄρων. ab ἄρω, *apto*.

Θυμιάζω, *fusitum facio*, *odores incendo*. f. άσω. p. act. τεθυμίακα. perf. pass. τεθυμίασμαι, σμαι, &c. Them. Θυμιάω, idem.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, *fusitus* : ab eod. th.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, *thuribulum*, *acerra*, item *altare*, *fusitus* : à

ΘΥΜΙΑ'Ω, *fusio*, *odores incendo* : q. à Θύμη. inde Θυμίαμα, *fusitus*. Θυμιατήριον, *acerra*.

Θυμίαν, Ion. & Dor. pro Θυμιᾶν, 1. sing. præs. ind. pass. à præced.

Θυμοβορία, *animum exedo tristitia* : ex Θυμὸς, *animus*, ἰὼν, & βορὰ, *pabulum*.

Θυμοδὴρ, ὸς, ὁ, ἡ, *animum vexans* : ex illâ.

Θυμο-

Θυμαλγὴς, ές, ὁ, ἡ, molestus, animum mœrore afficiens: ex Θυμὸς, animus, & ἄλγος, mœror. Th. Θυμὸς.

Θυμαλγέως, acc. sing. à Θυμαλγὴς.

Θυμαλγὴς, οῦς, ὁ, ἡ, mœstus animo præditus: ex Θυμὸς, animus, & ἄλγος, luctus.

Θυμοραϊστὴς, insensus animo bellum gerens: cum dat. f. hom. p. τεθυμοραίστηκα. Ex Θυμὸς, ira, & μαίομαι, pugno.

Θυμοῦδλιος, vide ὀξύδλιος.

Θυμοφθόρος, & Poët. Dialyfi Θυμοφθερὴς, ές, ὁ, ἡ, animum destruens: scribitur etiam Θυμοφθορὴς. Ex Θυμὸς & φθείρω, destruo.

ΘΥΜΟΣ, ου, ὁ, animus, mens, ira: q. à Θύω, cum impetu ferar. Hinc Θυμώδης, ες, ὁ, ἡ, animosus. Θυμαίνω, & Θυμόομαι, irascor. ἄθυμος, animum deponens. ἀθυμία, ας, ἡ, animi defectio. Ἀθύμιος, capio. ἀθύμιος, ος, ὁ, ἡ, cupiditas. μεγαλοθυμία, ας, ἡ, tolerantia. μεγαλόθυμος, ος, ὁ, ἡ, magnanimus. πρόθυμος, ος, ὁ, ἡ, promptus. ῥᾳθυμία, ας, ἡ, negligentia. ῥᾳθυμος, ος, ὁ, ἡ, negligens. ῥᾳθυμία, ας, ἡ, negligentia, desidia. Θύμιος, ad iram concitus. Θυμὸς, ὁ, ἡ, sive Θύμος, ου, τὸ, THYMVS, sive THYMVM, herba: q. à Θύω, fussio, quia odorata. Sub th. Θυμὸς.

Θυμοῦσθαι, dat. pl. præt. part. pass. à θυμόω, quod vide.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ, ἡ, animum labefactans: ex Θυμὸς, animus, & φθείρω, quod à φθίω, corrumpo.

Θυμόω, ῶ, ad iram provoco, concito, incito: f. dem. p. τεθύμωκα. præt. pass. θυμώθην, ἤμην, exacerbor. præt. part. pass. θυμωθεὶς. præt. ind. pass. τεθύμωμαι. 2. 1. pass. ἐθυμώθην. Th. Θυμὸς, ira, animus.

Θυμωθεὶς, 2. 1. part. pass. &

Θυμώθη, 3. sing. 2. 1. ind. pass. Ion. à Θυμόω, quod vide.

Θυμῶθναι, 2. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Θυὸς, impers. Ion. pro ἴθυνε, currebat. Potest etiam esse præt. imperat. A Θυίω, idem quod Θύω, cum impetu feror.

ΘΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, THYNNVS piscis: q. à Θύω, pro ὀξύω, quoniam circa ortum canis æstro agitatur: in hom. gen. est Θυννὸς, & Θυννὶς.

Θυννώδης, ες, ὁ, ἡ, crassus & ingens: à præced.

Θυόεσσ, pro Θυόεντα, accus. sing. præs. part. à

Θυόω, cum impetu feror, properо, festino. Th. Θύω, idem.

Θυόωντ᾽ gen. sing. à Θυόων, οῦσ᾽, ὁ, adorans. Th. Θύω, fussio.

Θύουσα, Dor. pro Θύουσα, ruens, furens, præs. part. à Θύω, cum impetu feror.

Θύσαι, sacrificio, vel sacrificor, macto: à Θύω, quod vide.

Θύει, furens, præs. part. n. g. à Θύω, cum impetu feror.

Θύων, Dor. pro Θύσων, sacrificans: à Θύω, sacrificio.

Θύος, ου, τὸ, sacrificium, sacrificatio: inde THYS: à Θύω, sacrificio.

Θυοσκόος, ου, ὁ, ἡ, aruspex, qui intelligit ea, quæ per quinta sacrificia significantur: à Θύος, τὸ, sacrificium, & σκέω, Ion. pro σκέπτομαι, intelligo: vel ut alii à κοέω, aro.

ΘΥΡΑ, ας, ἡ, janua, ostium: q. à Θύω, irruo. Hinc Θύρζι, foris, extrà: θυρίδιον, ου, τὸ, vestibulum. Θυρωρὸς, ου, ὁ, ἡ, janitor.

Θύρζι, adv. foris: & Θύρηφι, foris: à præced.

Θυρῆς, Dor. pro Θυρῶν, gen. pl. à Θύρη, janua.

Θυρήσιον, extra fores age: ab eod. th.

Θυρωκλὶς, f. hom. extrahe, ad fores pertralle: &

Θυρωκλίς, ἄδος, ἡ, ante fores pertractatio: à Θύρη, janua, & αὐλὴ, atrium, ἢ ἀνδρὼν.

Θυρῶν, gen. pl. Æol. pro Θυρῶν, à Θύρη, janua.

Θυρωρὸν, Hesych. κρίτην, judicem, Θυρωρὸς, ὁ, ἡ, factum, à similitudine januæ. Est & januam claudens: foluncæ ingressum apud LXX. Psal. 46. 9. videtur poni pro extra. Th. Θύρη, janua.

Θύρσος, ου, τὸ, janua, Poët. &

Θύρσοι, adv. aut dativus adverbialiter positus, additâ particula σι, Poët. foris, extra: à th. Θύρη, janua.

Θύρτρα, ων, τὰ, ostiolum: &

Θυρὶς, ἴδος, ἡ, ostiolum: item fenestra ab eod. them.

Θύρσος, ου, ὁ, THYRSVS, hastula frondibus vestita: baculus Bacchicus: à Θύω, quia agitur à vento, vel manibus: in pl. Θύρσοι, Poët. pro Θύρσοι: at

Θύρσος, ου, ὁ, nuptialis corona.

Θύρωμα, ατος, τὸ, janua: item tabulamentum ad januam faciendam: à Θύρα.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, janua custos, janitor, pro Θυρωρὸς: ex Θύρα & ὄρος, custos: Dor. ω mutat. in ο. vel ab ἀείρω, ας, ἡ, extra. & Θύρα, janua.

Θύσαι, sacrificare, 2. 1. inf. act. à Θύω.

Θύσανος, sive Θυσσανὶς, in fœm. fimbriatus: à

ΘΥΣΑΝΟΣ, ου, ὁ, fimbria, villi seu nodi è crumenis dependentes: q. à Θύσαι, movere: quod à Θύω.

Θύσεν, 1. 1. inf. act. à Θύω, mactо.

Θύσθλα, τὰ, sacra, libi, thyrsi, vel rami: à Θύω, sacrificio.

Θυσιάζειν, ω, ὁ, altare: ab eod. th.

Θυσιάων, gen. pl. Æol. pro Θυσιῶν, à Θυσία, ας, ἡ, sacrificium. Them. Θύω, sacrificio.

Θυσιαστὴς, ου, ὁ, ἡ, qui sacrificari præst aut solet: ab eod.

Θύσκα, ας, ἡ, sacpha, recipiens τὰ Θύσματα, quæ Diis offeruntur: sed Θύσκα, acerra, mortariolum.

Θυσσανίων, & in f. g. Θυσσανίτων, fimbriatus

briatus, e. Th. Θοινάω, *fabrico*.

Θοίνη, ης, ἡ, *mensa*, *convivium* : à θέω.

Θοινή, ῆς, ἡ, *sacrificium*, *sacrificatio* : & Θοίνησις, εως, ἡ, *sacerdotium*, *sacrificium* : à

ΘΥΩ, *mactare*, *sacrificare*, quo à Θύω, *facio* ; item *impetu ferre*, *furo* : qu. à Θύω, *curro* ; item *ardere accendi*, *fervere*, *fugere*, *ejulare*. f. θύσω. p. τέθυκα. a. 1. imperat. ἄθυσον. dimin. perf. pass. τέθυμμαι. a. 1. pass. ἐθύθην, σε, ν. Hinc Θυτία, ας, ἡ, *sacrificium*. Θυσίνα, ας, ἡ, *altare*. ἀθύμενος, ν, τὸ, *idolum immolatum*.

Θύων, præs. part. act. à Θύω, quod vide.

Θυώνη, ας, ἡ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ Semele. Vide Suidam.

Θυωχία, *mensa*, *quæ sacris usibus dicatur* : quia Θυώχη, id est, φυλάκιον.

ΘΩΣ, contractum ex Θόω, est *pono*, *colloco* : unde τίθημι. item *curro*. Contractum ex Θόω, significat, *nutrio*, *lallo* ; item *cano*, *ejulo*.

Θώ, θῶς, θῶ, a. 2, sub. act. à τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.

ΘΩΗ, ῆς, ἡ, *mulcta*, *damnum* alicui impositum. q. à θῶ, *pono*. hinc ἀθῷος, ος, ον, ὁ, *impunis*.

Θώκος, idem quod Θῶκος, ου, ὁ, *sedile*. Th. Θόλος, *celer*.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, *THOMAS*, nomen propr. Apostoli. Hebr. *geminus*. Est & Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, ver. Θ.

Θώμιξ, ιγος, ἡ, *funiculus tenuis* : à

ΘΩΜΙΖΩ, vel Θωμίσσω, *funiculo ligo*, *fascio*, *cædo*.

Θώμιγξ, Hesych. μῶλος· puto à Θωμίζω, *accumulo* ; ut fit *congregatio numerum*.

Θώμιον, Att. pro τὸ ἥμιον, *dimidium*. ut Θύτερον pro τὸ ὕστερον.

Θωπεία, ας, ἡ, *assentatio* : à Θώπτω, *assentor*.

Θωπεύοντες, nom. pl. præs. part. à Θωπεύω, *adulor*, quod à

ΘΩΠΤΩ, *assentor*, *colo* ; item *cavillor*, *irrideo*. q. à Θάω, *video*. Assentatoris enim est, alios respicere, suspicere, & admirari mendaciter. Vel potius à Θέω, *nutrio*, *ejulo*. vitiis enim causa blandiumur ἀλλήλοις· hinc Θωπεῖον, *assentor*, *adulor* : Θωπεύω, σω, ἡ, *assentatio* : Θώψ, *assentator*.

ΘΩΡΑΞ, κος, ὁ, *THORAX*, *pectus*, *pectoris qua* ? *gitur pectus*, *lorica*. q. à Θύω, *salio*. vel à Θέω, *calefacio*, quia ibi *Cor salit*, vel *calefacit*, hinc Θωρακίζω, *thoracem mitto*, *arma*. Θωρήσσω, idem. Θωράκιον, ν, τὸ, *lorica*.

Θωρακοφόρος, ος, ὁ, ἡ, Ion. pro Θωρηκοφόρος, *thoracem ferens* : ex Θώρηξ, quod vide & φέρω, *fero*.

Θώρηξ, Ion. pro Θώραξ, *pectus*. acc. sing. Θώρηκα.

Θωρήσσω, ἥξω, ἡ, a. 1. part. act. à Θώραξ, ἄκος, ὁ, *pectus*. f. Θωρήσσω. *pectus tegit*. Th. Θόλος, *celer*.

Θωρήσσω, *armatum*, f. ξω. imperf. ἐθώρηξα. Ion. à

Θωρήσσω, *armo*, f. ξω. p. τεθώρηχα. a. 1. pass. ἐθωρήχθην. Th. Θωρηξ, *thorax*.

Θωρηχθείς, ῆτος, ὁ, ἡ, & in acc. Θωρηχθέντ', pro Θωρηχθέντα, a. 1. part. pass. &

Θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. à Θωρήσσω, quod vide.

Θώς, Θωός, ὁ, *animal lupo simile*, *lynx* : à Θέω, *curro*. vel à Θόος, *celer*.

Θωτεῖρε, Dor. pro τὸ ἴνειρε, *diverum*.

Θώῦμα, ατος, τὸ, *miraculum*, Ion. pro Θαῦμα. hinc Θωῦμάσσω, *miror*. Θωῦμάζω, *admiraudo*. Θωυμασίη, *admiratio*. Θωυμαστός, *admirandus*, Θωυμάσιος, *mirabilis* : quod vide.

ΘΩΥΣΣΩ, f. ξω, *clamo*, *vociferor*, *furo*, *impetu bellatus ferar*. q. à θόω, *impetu ferri*. q. à Θέω, *impetu ferar*.

Θωύσσω, ὁ, ὁ, *mirabilis*, e. in pl. n. ε. Θωῦτά, pro Θωυμαστά, Ion. q. à Θάω, *video*. Th. Θωυμάζω, *miror*.

Θώψ, Θωπός, ὁ, *assentator*, *adulator*. Th. Θόλος, *celer*.

I.

IOnæ apud Græcos litteræ nota, in numeris est denarius.

Ἰά, vox, quasi ab ἰάω, *clamo*. Ἰὰ, vir. ex Ἰός, *robur*. Ἰᾶ, *sola*, ex ἰός. vide αἶος & ἶος. Tum & Ἰᾶ ex μία esse potest abjecto μ. Est & Ἰᾶ, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait.

Ἰάομαι, ῶμαι, ὁ, *IATRUS*, nomen viri Hebr. *examinavit*.

Ἰάθην, ης, ἡ, *sanatus fui*, ā, ι. ind. pass. & Ἰαθήσομαι, ῆ, σεται, f. 1. pass. ab ἰάομαι, *sano*, *medeor*.

Ἰαλέμ, ἡ, *dolentis interjectio*, ut αἰαῖ.

Ἰάλλομαι, *gaudeo*. ι. sing. præs. pass. ab

ΙΑΛΛΩ, *calefacio*, *liquefacio*, *perfundo*, *perfundo lætitiâ*. *exhilaro*, *fœtus* ; item, *ad iram concito*. Hesych.

Ἴαμβος, ὁ, *IAMBUS*, *IAMBUS* : ab ἰάζω, *clamo*. hinc ἰαμβίζω, *Bacchari*.

Ἰακώβ, ὁ, *JACOB*. nomen viri Θωῦτα. Hebr. *plantam tenens*.

ΙΑΛΕΜΟΣ, ὁ, *IALEMUS*, *vir in carmine inepto ac frigido* : *carmen lugubre* : *miser*. q. ab ἰάλλω, *precipio*.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. ab

ΙΑΛΛΩ, f. λῶ, *mitto*, *emitto*, *volo*, *ut*, *aspero*. q. ab ἰός, *mitto*.

Ἰαλλεμήλ, ὁ, ἡ, *IALMENUS*, nomen propr. viri.

Ἴαμα, ατος, τὸ, *sanatio*, *remedium* : ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰαμβίζω,

Γαμέω, ῶ, fut. ήσω, aor. ησα, perf. γεγάμηκα, pass. γαμέομαι, aor. ἐγαμήθην, fut. γαμηθήσομαι, nubo, duco uxorem: ab

ΓΑΜΕΩΝ, ῶνος, ὁ, *Lambus*; pes metricus. vel *servus*: q. ab *lio βάζειν*, *fecula loqui*; hinc præced.

Γαμψόρριξ, ῖκος, ὁ, alias *Μαμψόρριξ*, *Gambres*, nomen magi Ægyptii, q. *rebellans*.

Γάμψη, & *Λαμψή*, ῆς, ἡ, idem quod *ἁμμάδη*, *locus irriguus & herbosus*.

Γαμψίων, ονος, ὁ, pro Γαμψίδιον, gen. pl. ab Γαμψίδιον, ου, τὸ, *Lamida*.

Γάνδω, ῶ, *nitere*, a. 1. ind. pass. verbi *λάμπω*, *floreo*, *exhilaro*.

Γανδών, ῶνος, ὁ, *flos quidam*, *color purpureus*: q. ab *λάμπω*.

Γανυδ, ὁ, nomen viri, *Ganymedes*, Luc. 3. 24.

Γάνης, ου, ὁ, pro *Gannes*, nomen magi Ægyptii: q. *resipiscens*, 2 Tim. 3. 8.

Γαλλός, ὁ, & per Crasin Γάλλος, *Gallus*, nomen urbis Thessaliæ.

ΓΑΌΜΑΙ, *ἀμαι*, f. *ἀσομαι*, *medeor*, *sano*, *curo*: q. ab *ἄω*, *νίω*: cum accus. imperf. *ἐάμην*, *ἄμεθα*, *ἄσο* vel *ᾶο*, *ἄσθον*, *ᾶσθον*. p. *ἄαμαι*, *σαι*, *ται*. a. 1. ind. pass. *ἀάθην*, *ης*, *η*. f. 1. pass. *ἀαθήσομαι*. a. 1. m. *ἀασάμην*, *ω*, *ατο*. p. 1. sub. m. *ἀάσωμαι*, *ῃς*, *ῆται*. Hinc *ἄαμα*, *ατος*, τὸ, *medicamentum*, *remedium*, *sanatio*, *sanitas*. *ἀάμων*, ονος, ὁ, ἡ, *sanabilis*, *ἀάσιμος*, ος, ον, *medicus*. *ἀάρθω*, *medeor*.

Γανυμήδ, gen. Ion. ab

Γάνυμης, *Lapetus*, nomen viri, Cœli & Terræ filii: ab *ἀάω*, *mitto*, *maledico*, *lacesso*. Hinc Γανυμηϊάδης, ου, ὁ, *Lapeti filius*: vocat. Γανυμηϊάδη.

ΓΑΠΤΩ, *mitto*, ejusd. orig. cum *ἀλλομαι*, sc. ab *ἅλμη*, *mitto*; item *noceo*: qu. ab *ἀάω*, *lædo*.

ΓΑΣΤΗΡ, ηρός, ὁ, *Lapyx*, *ventus ex Apulia flans*, cujus pars Iapygia.

Γαυδανία νῆσος, *Ogygiæ* periphrasis.

Γαυλός, nomen viri, *Gaulus*. Hebr. *dominabitur*.

Γαυσάω, a. 1. inf. m. *ἀάσω*, 3. sing. f. 1. m. *ἀασάμην*, ω, ατο, a. 1. m. ab *ἀάομαι*, *medeor*, quod vide.

Γάω, præs. inf. ejusd. verbi.

Γαῶν, ανος, 3. pl. præs. ind. Ion. pro *ἄασι*, verbi *ἄημι*, *eo*.

Γάων, *mittam*, Att. contracte pro *ἀάσω*, & hoc Ion. pro *ἀάσω*, 3. pl. ind. præs. verbi *ἀάω*, *mitto*: a. 2. *ἔγ*.

Γαώς, ωτός, ὁ, *fanatico*: ab *ἀάομαι*, *sano*, *medeor*.

Γαῶν, dat. sing. ab Γάων, ωνος, ὁ, nomen viri: q. ab *ἀάομαι*.

Γαῶσος, ου, ὁ, nomen viri.

ΓΑΣΙΟΝΗ, ης, ἡ, *alus quædam sylvestris*: an ab *ἀάω*, id est, *medela*?

Γάσπις, ιδος, ὁ, *Laspis*, *gemma*.

Γαστ, ἱερός, ἡ, ὁν, Dea *ἀάστη*, id est, *sanctissima*.

Γάστρη, ης, ἡ, *venter*, *uterus*, *ventriculus*, *gula*, *gluttus*, *ingluvies*, *abdomen*, *alvus*, *ventris fundus*, *ventris cavum*, *ventris tumor*, *ventris fœtus*, *ventris cibus*, *ventris appetitus*, *ventris ardor*, *ventris dolor*, *ventris morbus*, *ventris vitium*, *ventris remedium*, *ventris medicamentum*, *ventris purgatio*, *ventris ligatio*, *ventris solutio*, *ventris inflatio*, *ventris tensio*, *ventris distensio*, *ventris contractio*, *ventris relaxatio*, *ventris corrugatio*, *ventris rugositas*, *ventris lævitas*, *ventris asperitas*, *ventris mollitudo*, *ventris duritia*, *ventris siccitas*, *ventris humiditas*, *ventris frigus*, *ventris calor*, *ventris motus*, *ventris quies*, *ventris somnus*, *ventris vigilia*, *ventris sudor*, *ventris pallor*, *ventris rubor*, *ventris livor*, *ventris nigredo*, *ventris albedo*, *ventris viriditas*, *ventris cæruleus color*, *ventris purpureus color*, *ventris flavus color*, *ventris fuscus color*, *ventris cinereus color*, *ventris ferrugineus color*, *ventris aureus color*, *ventris argenteus color*, *ventris æneus color*, *ventris ferreus color*, *ventris plumbeus color*, *ventris stannum*, *ventris æs*, *ventris ferrum*, *ventris plumbum*, *ventris argentum*, *ventris aurum*, *ventris gemma*, *ventris lapis*, *ventris terra*, *ventris aqua*, *ventris ignis*, *ventris aer*, *ventris cœlum*, *ventris sol*, *ventris luna*, *ventris stellæ*, *ventris planetæ*, *ventris signa*, *ventris zodiacus*, *ventris horoscopus*, *ventris ascendens*, *ventris descendens*, *ventris medium cœli*, *ventris imum cœli*, *ventris occidens*, *ventris oriens*, *ventris meridies*, *ventris septentrio*, *ventris occasus*, *ventris ortus*, *ventris meridianus circulus*, *ventris horizon*, *ventris æquator*, *ventris æquinoctialis circulus*, *ventris tropicus circulus*, *ventris polus*, *ventris axis*, *ventris circulus*, *ventris sphæra*, *ventris globus*, *ventris centrum*, *ventris diameter*, *ventris radius*, *ventris linea*, *ventris punctum*, *ventris superficies*, *ventris corpus*, *ventris mensura*, *ventris numerus*, *ventris proportio*, *ventris ratio*, *ventris æquitas*, *ventris justitia*, *ventris prudentia*, *ventris fortitudo*, *ventris temperantia*, *ventris pietas*, *ventris religio*, *ventris sanctitas*, *ventris veritas*, *ventris fides*, *ventris spes*, *ventris charitas*, *ventris misericordia*, *ventris clementia*, *ventris mansuetudo*, *ventris humanitas*, *ventris benignitas*, *ventris liberalitas*, *ventris magnificentia*, *ventris munificentia*, *ventris gratia*, *ventris gratitudo*, *ventris ingratitudo*, *ventris vindicta*, *ventris ultio*, *ventris pœna*, *ventris supplicium*, *ventris mors*, *ventris vita*, *ventris immortalitas*, *ventris æternitas*, *ventris infinitas*, *ventris finitas*, *ventris creatio*, *ventris creatura*, *ventris creator*, *ventris Deus*, *ventris Dominus*, *ventris Rex*, *ventris Pater*, *ventris Filius*, *ventris Spiritus*, *ventris Trinitas*, *ventris Unitas*, *ventris Essentia*, *ventris Substantia*, *ventris Natura*, *ventris Persona*, *ventris Hypostasis*, *ventris Ousia*, *ventris Homousios*, *ventris Homoiousios*, *ventris Anomoios*, *ventris Arianismus*, *ventris Sabellianismus*, *ventris Nestorianismus*, *ventris Eutychianismus*, *ventris Monophysitismus*, *ventris Monothelitismus*, *ventris Pelagianismus*, *ventris Semipelagianismus*, *ventris Augustinismus*, *ventris Calvinismus*, *ventris Lutheranismus*, *ventris Zwinglianismus*, *ventris Anabaptismus*, *ventris Socinianismus*, *ventris Arminianismus*, *ventris Remonstrantismus*, *ventris Quakerismus*, *ventris Independentismus*, *ventris Presbyterianismus*, *ventris Episcopalismus*, *ventris Papismus*, *ventris Mahometismus*, *ventris Judaismus*, *ventris Gentilismus*, *ventris Atheismus*, *ventris Deismus*, *ventris Pantheismus*, *ventris Naturalismus*, *ventris Scepticismus*, *ventris Materialismus*, *ventris Idealismus*, *ventris Realismus*, *ventris Nominalismus*, *ventris Conceptualismus*, *ventris Empirismus*, *ventris Rationalismus*, *ventris Supernaturalismus*, *ventris Mysticismus*, *ventris Quietismus*, *ventris Fanatismus*, *ventris Enthusiasmus*, *ventris Superstitio*, *ventris Idolatria*, *ventris Paganismus*, *ventris Gentilismus*, *ventris Judaismus*, *ventris Mahometismus*, *ventris Papismus*, *ventris Episcopalismus*, *ventris Presbyterianismus*, *ventris Independentismus*, *ventris Quakerismus*, *ventris Remonstrantismus*, *ventris Arminianismus*, *ventris Socinianismus*, *ventris Anabaptismus*, *ventris Zwinglianismus*, *ventris Lutheranismus*, *ventris Calvinismus*, *ventris Augustinismus*, *ventris Semipelagianismus*, *ventris Pelagianismus*, *ventris Monothelitismus*, *ventris Monophysitismus*, *ventris Eutychianismus*, *ventris Nestorianismus*, *ventris Sabellianismus*, *ventris Arianismus*, *ventris Anomoios*, *ventris Homoiousios*, *ventris Homousios*, *ventris Ousia*, *ventris Hypostasis*, *ventris Persona*, *ventris Natura*, *ventris Substantia*, *ventris Essentia*, *ventris Unitas*, *ventris Trinitas*, *ventris Spiritus*, *ventris Filius*, *ventris Pater*, *ventris Rex*, *ventris Dominus*, *ventris Deus*, *ventris Creator*, *ventris Creatura*, *ventris Creatio*, *ventris Infinitas*, *ventris Finitas*, *ventris Æternitas*, *ventris Immortalitas*, *ventris Vita*, *ventris Mors*, *ventris Supplicium*, *ventris Pœna*, *ventris Ultio*, *ventris Vindicta*, *ventris Ingratitudo*, *ventris Gratitudo*, *ventris Gratia*, *ventris Munificentia*, *ventris Magnificentia*, *ventris Liberalitas*, *ventris Benignitas*, *ventris Humanitas*, *ventris Mansuetudo*, *ventris Clementia*, *ventris Misericordia*, *ventris Charitas*, *ventris Spes*, *ventris Fides*, *ventris Veritas*, *ventris Sanctitas*, *ventris Religio*, *ventris Pietas*, *ventris Temperantia*, *ventris Fortitudo*, *ventris Prudentia*, *ventris Justitia*, *ventris Æquitas*, *ventris Ratio*, *ventris Proportio*, *ventris Numerus*, *ventris Mensura*, *ventris Corpus*, *ventris Superficies*, *ventris Punctum*, *ventris Linea*, *ventris Radius*, *ventris Diameter*, *ventris Centrum*, *ventris Globus*, *ventris Sphæra*, *ventris Circulus*, *ventris Axis*, *ventris Polus*, *ventris Tropicus circulus*, *ventris Æquinoctialis circulus*, *ventris Æquator*, *ventris Horizon*, *ventris Meridianus circulus*, *ventris Ortus*, *ventris Occasus*, *ventris Septentrio*, *ventris Meridies*, *ventris Oriens*, *ventris Occidens*, *ventris Imum cœli*, *ventris Medium cœli*, *ventris Descendens*, *ventris Ascendens*, *ventris Horoscopus*, *ventris Zodiacus*, *ventris Signa*, *ventris Planetæ*, *ventris Stellæ*, *ventris Sol*, *ventris Luna*, *ventris Cœlum*, *ventris Aer*, *ventris Ignis*, *ventris Aqua*, *ventris Terra*, *ventris Lapis*, *ventris Gemma*, *ventris Aurum*, *ventris Argentum*, *ventris Plumbum*, *ventris Ferrum*, *ventris Æs*, *ventris Stannum*, *ventris Ferreus color*, *ventris Æneus color*, *ventris Argenteus color*, *ventris Aureus color*, *ventris Ferrugineus color*, *ventris Cinereus color*, *ventris Fuscus color*, *ventris Flavus color*, *ventris Purpureus color*, *ventris Cæruleus color*, *ventris Albedo*, *ventris Nigredo*, *ventris Livor*, *ventris Rubor*, *ventris Pallor*, *ventris Sudor*, *ventris Vigilia*, *ventris Somnus*, *ventris Quies*, *ventris Motus*, *ventris Calor*, *ventris Frigus*, *ventris Humiditas*, *ventris Siccitas*, *ventris Duritia*, *ventris Mollitudo*, *ventris Asperitas*, *ventris Lævitas*, *ventris Rugositas*, *ventris Corrugatio*, *ventris Relaxatio*, *ventris Contractio*, *ventris Distensio*, *ventris Tensio*, *ventris Inflatio*, *ventris Solutio*, *ventris Ligatio*, *ventris Purgatio*, *ventris Medicamentum*, *ventris Remedium*, *ventris Vitium*, *ventris Morbus*, *ventris Dolor*, *ventris Ardor*, *ventris Appetitus*, *ventris Cibus*, *ventris Fœtus*, *ventris Tumor*, *ventris Cavum*, *ventris Fundus*, *ventris Alvus*, *ventris Abdomen*, *ventris Ingluvies*, *ventris Gluttus*, *ventris Ventriculus*, *ventris Uterus*, *ventris Venter*, *ventris Gula*.

Γάστρις, ιδος, ἡ, *Gastris*, nomen urbis.

Γαστρός, ὁ, *Gastrus*, nomen viri.

Γαστρώ, ῶνος, ἡ, *Gastro*, nomen urbis.

Γαυάνη, ης, ἡ, *Gaulana*, nomen urbis.

Γαυανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλγαμήλ, ὁ, *Gaugamela*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανῖτις, ιδος, ἡ, *Gaulanitis*, nomen regionis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλανίτης, ου, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλάνων, ωνος, ὁ, *Gaulon*, nomen urbis.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλλαρηνός, ὁ, *Gaulanites*, nomen viri.

Γαυλλλλλλλλλλλλλλ

Ἴγνια, ας, ἡ, *IMPRESSIO, vestigium*, quod ita fit ἀπὸ τοῦ γίνομαι? à γένω, γένω. vel potius ab ἴτυλμαι. f. ἴξομαι. p. ἴγμαι. *invenio, supplico.* sub hoc them. invenitur.

Ἴδ' pro ἴδι, idem quod ἴδι, ὅτ, *aiqui.*

Ἴδα, ας, ἡ, *IDA, mons in Phrygia & Creta.* hinc Ἰδαῖος, *IDAEVS.*

Ἰδαῖος, α, ον, *Æneas, fudorifcus.* à th. Ἴδω: ος, ου, ὁ, *fudor.* idem quod ἵδρως, ὡτος, ὁ.

Ἴδαστι, ἡ, *IVCVNDVS.* Hesych.

Ἴδε & Att. ἴδι, *ecce*, item *ecce* adverbialiter: a. 2. imperat. act. Eft & ἴδι, 3. fing. a. 2. ind. verbi εἶδω, *video.* f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον & ἴδον, ες, ε. a. 2. part. ἰδὼν, ὀντος, & in f. g. ἰδοῦσα pro ἰδοῦσα. Sed

Ἴδε, ὅ, *aiqui*, ex ἴδι. Illud Ion. hoc Att. ab ἰδὲ, *vel.*

Ἰδέα, ας, ἡ, *vifus, fpecies, IDEA.* in pl. ἰδέαι ab εἶδω, *video.*

Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidiffe.* ab a. 2. ἰδὼν, verbi εἶδω, *video.* vide ἰδὼν.

Ἴδευ, ἄσιν, dat. fing. ab Ἴδης, εος, ὁ, *fudor.*

Ἴδεῖν, a. 2. inf. verbi εἶδω, *video*, vide ἰδὼν.

Ἴδεῖν, Ion. Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. &

Ἴδην, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, quod vide.

Ἰδήμων, ὁ ἄμα τὸ εἰδὼς ἰδεῖν, *qui, fimul ac vidit, amat.* Suid.

Ἰδόμην, a. 2. inf. m. ab εἶδω, *video.* f. ὄψομαι, a. 2. ἴδον, & ἴδην, unde ἰδόμενος. a. 2. m.

Ἴδοσα, Ion. Paragoge pro Ἶδ, *vidit.* 3. fing. a. 2. ἴδον, Poet. pro εἶδον, verbi εἶδω, *video.*

Ἴδρώς, ῶτος, ὁ, ἡ, *deformis, fedus:* ab ἰδεῖν, & χρὼς, ῶτος, τὸ, *color.*

Ἴδυια, pro εἶδω, *video.* Sed Ἴδυια, gen. Ion. pro Ἴδυος, ab Ἴδυς, ὁ, *Ida*, nomen propr.

Ἴδω, Ion. pro Ἴδῃ, quod vide.

Ἴδῃ, *videris*, 3. fing. a. 2. fub. act. ab εἶδω, *video*, a. 2. ἴδον.

Ἴδωσι, Ion. pro ἴδῃ, 3. fing. a. 2. fub. m. verbi εἶδω, *video*, a. 2. ἴδον.

Ἴδωσι Dor. & Æol. pro ἰδῶσι a. 2. inf. quod vide.

Ἴδῃς, *videris*, 2. fing. a. 2. fub. act. ab cod. verbo: fed

Ἴδῃς, gen. fing. ab Ἴδης, ης, ὁ, *mons Cretæ.*

Ἴδωσι, Dor. pro ἰδῶσι, f. 1. ab ἰδῶ, *video*, quod vide.

Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. fub. verbi εἶδω, *video*, a. 2. ἴδον.

Ἴδια, adv. *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius.*

Ἰδίζω. f. ἴσω, *fum fectatum ab elixi, in fecta voco.* ab cod. th.

Ἴδιη, Ion. idem quod ἰδία, quod vide.

Ἰδιόβουλος, *privato & fuo confilio usi:* ab ἴδιος, *proprius*, & βουλὴ, *confilium.*

Ἰδιόζομαι, a. σ, *proprium, e, suo, privatum, fuus, fua fpecies.* qu. ab ἴδιος, *fpecies.* vel ἰδίως, *privatim.* Sæpe ponitur pro ἐαυτὸν, ἐμὲ, σὲ, οἱ ἴδιοι ἀστροι, pro οἱ ἐαυτοῦ, ἐμοῦ, σοῦ ipſo. οἱ ἴδιοι, *familiares.* Hinc ἰδιόζωνος, ὁ, *proprietas.* ἰδιόμορφος, ὁ, idem. ἰδιόμορος, ὁ, ἡ, *privatus.*

Ἰδιότητα, acc. fing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas.* à præced.

Ἴδιος, *SVDO.* Th. Ἴδρως, εος, τὸ, *fudor.*

Ἴδιος, ου, ὁ, ἡ, *IDIOMA, proprietas linguæ.* Th. ἴδιος, *proprius.*

Ἴδιος, gen. pl. ab Ἴδρως, ὁ, ἡ, *proprius.*

Ἴδιος, *proprie*, adv. ab ἴδιος.

Ἰδιοτρόπων, gen. pl. part. præf. ab

Ἰδιοτρόπω, f. ὦσω. *privatam vitam ago.* Th. ἴδιος, *privatus.*

Ἰδιώτης, ου, ὁ, *IDIOTA, privatus*, dat. pl. ἰδιώταις. ejuſd. th.

Ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν, *privatus:* &

Ἰδιωτικῶς, ὁ, ἡ, *loquendi genus:* à vulg. ſubaud. ab ἰδιώτης, *privatus.* Them. ἴδιος, idem.

Ἴδμεν, *ſcimus*, Dor. ſeu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præſ. verbi ἴσαμι, *ſcio.* Hinc ἴδμων, *peritus*, & ἰδμοσύνη, *peritia*, dat. pl. Ion. ἰδμοσύνῃσι. Alii volunt ἴδμεν per Sync. etiam poni pro ἰδόμεν, 1. pl. a. 2. ἰδὼν, verbi εἶδω, *video.* Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδέμεν, Ion. ſeu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἶδω.

Ἴδμεν, *ſcire*, per Sync. pro ἰδέμεν, Dor. & Att. ut ἰδμεῖν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἶδω, *video.* f. ὄψομαι, a. 2. ἴδον & ἰδὼν.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *ſcientia:* &

Ἴδμων, *ſciens.* vide ἴδμεν. ab ἴσαμι.

Ἰδνόω, *intorqueo, inflecto.* q. ab ἴς, *nervus.* vel ab ἴς & τείνω, *nervorum enim virtute ſit ut flectamur, nutamus, &c.* vel ab ἰσίον, *occiput*, quod ab ἴς, *nervus.*

Ἴδοιαν, *vifa fuiſſent*: 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἰδοῖεν. ab εἶδω, *video.* a. 2. ἴδον.

Ἴδομαι, εἶτ. εἰ. a. 2. opt. act. ejuſd. verbi.

Ἴδοισα, Dor. pro ἰδοῦσα, *quæ vidit*, a. 2. part. f. g. ab εἶδω, *video.* a. 2. ἴδον.

Ἴδοιμι, a. 2. ind. m. ejuſd. verbi.

Ἴδον, ες, ε, *vidi*: a. 2. ind. act. &

Ἴδοντα, nom. pl. a. 2. part. ab εἶδω, *video.* a. 2. ἴδον, & Poet. ἰδὼν.

Ἴδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejuſd. verbi.

Ἴδος, ους, τὸ, *ſudor.* ἴδοῦς, ῶτος, ὁ, idem. ἰδρώω, & ἰδρόω, *fudo.*

Ἴδουν, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἶδω, *video.*

Ἴδὲ, ecce, adv. diſtinguitur accentu ab ἴδε, a. 2. imperat. m. verbi εἶδω, *video.*

Ἰδουμαία, ας, ἡ, *IDVMÆA*, nomen regionis. Syr. *rufa.*

Ἰδρώοντι, *ſtatuit*, a. 2. part. f. g. ἰδρώσασα, *vidi.* f. ὄψομαι, a. 2. ἴδον & ἰδὼν, a. 2. part. ἰδὼν.

Ἰδρώς, ῶτος, ὁ, ἰδρῶτος, ὁ, peritia: ab ἴσημι, scio.

Ἰδρώς, peritia, nom. pl. ab ἰδρὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, &

Ἰδρὼς, ῶτος, ὁ, Ion. pro ἰδρὼς vel ἰδρὼτος, peritia: ab ἴσημι, scio.

Ἰδρώς, ώτος, ὁ, ἡ, peritus, providus: hinc πολυΐδρις, imperitus, πολλιδρὼς, multiscius: ab end. th.

Ἰδρόω, Poët. ἰδρύω, f. ὑσω, p. ωκα, fundo, ab ἵδρυς, fundor. Them. ἰδρόω, ῶ, idem.

Ἰδρυμι, seu ἱδρυνω, idem quod ἱδρύω, quod vide.

Ἱδρυνθείς, εῖσα, ἐν, collocatus, moribus receptus, a. 1. part. pass. Ion. pro ἱδρυθείς: &

Ἱδρυνθῆναι, Ion. pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab

ΙΑΡΤΩ, seu ἱδρυμι, f. ὑσω, sidere facio, stare, collocо. q. ab ἵζω: hinc ἱδρυμα, ατος, τὸ, firmamentum. Ἵδρυσις, εως, ἡ, constitutio, fundatio.

Ἵδρυ, per Apoc. pro ἱδρύσῃ, vel ἱδρύσει, dat. vel acc. ab

Ἵδρυς, υος, ὁ, ἡ, SVDOR: ab ἵζω, ὑσω, τὸ, idem, qq. ὕδρυς ab ὕδωρ, aqua.

Ἱδρύω, f. ὑσω, fundo. Poët. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἵδρυς, fundor. Th. ἰδ, idem.

Ἴδυια, δοῦα, seuus: præt. m. part. f. g. ex præt. m. ἴδυα, verbi ἴδυω, scio. Alii formati posse credunt ex perf. part. act. οἶδα, in f. g. οἰδυῖα, abjecto α, ἰδυῖα, ἰδυῖης. Per Crasin pro οἰδυῖαι, ῖαι, ἴες, ejusd. verbi. est & Εἰδυῖα, ας, ἡ, nomen mul. q. οἰδυῖα, gnara.

Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἶδω, video. a. 2. εἶδον.

Ἴδων, ὄντος, instuens, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Ἴδωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἶδω, οἶδα. a. 2. εἶδον.

Ἴε, vade, a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, εα. a. 2. ἦν, ες.

Ἰεζαβὲλ, ἡ, ΓΕΖABEL, nomen reginæ, habitans. Syr. in insula habitans.

Ἴεθι, ἴετω, mitte, mittat, præs. imperat. verbi ἵημι, mitto.

Ἴει, mittebat, 3. sing. imperf. pro ἵη, tanquam ab ἵεω, verbi ἵημι, mitto.

Ἰέῃν, ας, ε, mittarem, præs. opt. act verbi ἵημι.

Ἴεισ, ἰοι, mittebas, bat, 2. & 3. sing. imperf. pro ἵεις, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἵεω, mitto.

Ἱείς, ἱεῖσα, mittens, præs. part. & Ἱέντες, emittentes, nom. pl. præs. part. f. g. ab ἵημι, mitto.

Ἴεν, & Ion. ἴεσαν, 3. pl. præs. ind. ab eod. verbo.

Ἴενται & ἵενται, εο, ab ἵω, idem. pro quo jam εἶμι.

Ἵεντο, mittebantur, ab ἵημι, mitto,

Ἴεσθε, Ion. sed ἵεσθαι, Act. & Dor. pro ἰέναι, mittere, præs. inf. verbi ἵημι, mitto, præs. part. ἱέσθαι.

Ἴεσθε & ἵεσθαι, itidem Ion. & Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, εο.

Ἴεσι, mittebant, Boëct. pro ἴεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, mitto, sed,

Ἴεσι, 3. sing. a. 2. ἵεν, εο. ε, verbi εἶμι, εο. addatur ob sequentem vocalem.

Ἴέναι, mittere, præs. inf. act. ab ἵημι, mitto: at

Ἴέναι, ιε, præs. inf. act. verbi ἵημι, vel εἶμι, εο.

Ἴενται, 3. pl. præs. ind. pass. &

Ἱέντες, nom. pl. præs. part. act, ιης. &

Ἴεντο, 3. pl. imperf. pass. ab ἵημι, mitto.

Ἱερά, ῶν, sacra: ab ἱερὸς, sacer. Eût &

Ἱερὰ, ὰ, medicamenti compositio, & serpentis nomen; item major ancoræ tutissimæque extremum navis subsidium. ἱερὰ νόσος, epilepsia, morbus comitialis.

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, sacer.

ΙΈΡΑΞ, ακος, ὁ, accipiter: quia ἵημι τὸ ἀήρ ῥήδιος, id est, fertur in aëre velociter, vel quia ales ἱερὸς.

Ἱερᾶσθαι, sacerdos sum, vide in ἱερᾶσμαι.

Ἱεραπόλις, ιος, ἡ, HIERAPOLIS, nomen urbis. Gr. sancta civitas.

Ἱερᾶσμαι, 3. sing. præs. ind. verbi ἱερᾶσμαι, -ώμην, sacerdotio fungor. Them. ἱερὸς, sacer.

Ἱερατεία, ας, ἡ, functio sacerdotalis, sacerdotium. Th. ἱερὸς, sacer.

Ἱερατεύω, sacerdotio fungor. f. εύσω. p. ἱερατεύκα. perf. pass. ἱερατεύμαι. unde ἱερατεύμα, ατος, τὸ, sacerdotium. ejusdem them.

Ἱερατεύων, Dor. pro ἱερεύς, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, sacer.

Ἱέρεια, ας, ἡ, & Ion. ἱερείη, sacerdos, in pl. ἱέρειαι. ab eod. th.

Ἱερεῖον, ου, τὸ victima: ab ἱερὸς, sacer.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, HIEREMIAS, nomen Prophetæ. Hebr. exaltans Dominum.

Ἱερεύς, έως, ὁ, sacerdos: qui τὰ ἱερὰ curat, hinc ἀρχιερεύς, pontifex maximus, summus sacerdos: ab ἱερὸς, sacer.

Ἱερεύω, f. εύσω, sacrifico, macto, dico, consecro. ab eod. th.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ. vide ἱερὸς.

Ἱερήϊον, ου, τὸ, victima. Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, sacer.

Ἱερὴς, ἐος, ὁ, sacerdos: ab eod. th.

Ἱεριχὼ, HIERICHO, nomen urbis.

Ἱερογλυφικὰ, τὰ, sacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed sculptis rerum, animaliumque figuris significantia: ex ἱερὸς, sacer, & γλύφω, sculpo. Th. γλύφω, idem.

Ἱερῶν, dat. pl. Ion. ab ἱερὸς, sacer.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, dies festus, sacer mensis. Vel totus ille mensis, in quo Nemea celebrabantur.

ter: ex ἱερὸς, *sacer*, & μέδω, *jubeo*, *i*, *mandare*.

Ἱερομνήμων, f. ονος, *dico*, *commentor*: ex ἱερὸς, *sacer*, & μνάω, *facio*.

Ἱερομνημοσύνη, ης, ἡ, *sanctimoniam docens*: ex ἱερὸς, *sanctus*, & ὁμοῦμαι, *convenio*.

ΙΕΡΟΣ, ά, όν, *sacer*, *a*, *um*, *præstans*: *magnus*: τὰ ἱερὰ, *res sacræ*, q. ab ἴημι, *expio*, quia sacra debent apperi: hinc ἱερεῖον, ου, τὸ, *sacrificium*, *victima*, *templum*. ἱερόω, *sacro*, *dedico*.

Ἱερόθλιμμα, ατος, τὸ, & Ἱερόθλιμμα, ων, τὰ & Ἱερουσαλὴμ, ὁ, ἄκλιτον, *HIEROSOLYMA*. Hebr. *mensuræ Sebalenum*.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, *Hierosolymitanus*.

Ἱερόσυλλω, *sacrilegium committo*, f. ήσω. p. ἱερόσυλήκα. &

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium*: ab

Ἱερόσυλος, ου, ὁ, ἡ, *sacrilegus*, *a*: ex ἱερὸν, *sacrum*, & συλάω, *spolio*.

Ἱεροτέλω, *sacra celebro*, *operor sacris*, cum acc. f. έσω. p. ἱερότελεκα· ex ἱερὸν, τὸ, *sacrum*, & τέλος, *opus*.

Ἱερουργία, f. ήσω. *sacrorum antistes sum*, *sacra doceo*: &

Ἱερουργικὸς, ή, όν, *qui sacra & ceremonias docet*, *sacrorum antistes*: &

Ἱερουργικὸς, ή, *sacerdotalis*: ab ἱερὸς, *sacer*, & ἔργον, *opus*.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *sacerdotium*. Them. ἱερὸς, *sacer*.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ἵημι, ex ἧκα, *mitto*. a. 2. ἧκα.

Ἵεσθον, 3. dual. ἵεσθον, 2. pl. imperf. pass. verbi ἵημι, *capio*.

Ἵεσσαι, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *senex*.

Ἵεσσε, *capiebat*, 3. sing. imperf. verbi ἵημι, *desidero*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἵεται, *pater*, & *sitvestris caper*. qu. ab ἵεμαι. ΙΕΤ, *HVI*, adv. irridendi.

Ἰεθδαὶ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. *apertor*.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. *præparatus à Domino*.

Ἴημι, *mitto*. ab ἴω. Sed ἵω, & ἰάω. Ion. pro εἶμι, *eo*.

Ἴζανω, f. ήσω, q. ab ἵζω, idem quod ἵζω, *sidere facio*.

Ἵζει, *side*, præs. imperat. act. &

Ἵζεο, Ion. pro ἵζε, præs. imperat. pass. ab ἵζω, *sidere facio*.

Ἵζεο, *side*, Dor. pro ἵζευ, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἵζημα, ατος, τὸ, *sedimentum*. Them. ἵζω, *sedeo*.

Ἵζουσα, ά. 1. part. act. verbi ἵζάνω, f. ήσω, *sidere facio*, *instituo*. Th. ἵζω, idem.

Ἵζουσα, ας, ἡ, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *sidens* præs. part. f. g. &

Ἵζω, ις, ι, *sidebam*, imperf. act. ab

ΙΖΩ, f. ήσω, *sidere facio*, *sedeo*, *collocо*. qu. ab ἴω, *collocо*. Hinc κατίζω, idem.

Ἴθι, ἄσυν. seu Imperfectio, in variis scelismationibus adhiberi solita, ut ἴτω σοι, &c. Alii aspirari volunt ἵθι, & dicunt ab ἰάομαι, *desiderare*. Hinc Ἰθύς, εῖα, ύ. *Æquus*, q. ab *desiderare*. Eff. & ἰθεῖα. Vide Ἴσ.

Ἴσ, *æquali*, dat. sing. ab ἶσος, η, ον, *æqui*, ά, όν, ἴσοι, αι, α, ἴσα. Aristarchus scribit, gen. & dat. hujus nominis circumflexi. Nisi Ion. pr μετὰ positum dicamus, ἀ μέτρῳ, *una*. Vide ἶσος.

Ἰάομαι, *doloribus medeor*: ab ἰάομαι, *medeor*, & ἄσυν, *labor*. Th. ἰάω, *sano*, *tendo*. f. άσω. præt. m. ἴαμαι.

Ἴαλλε, *injeci*, a. 1. ind. act. verbi ἴαλλω, *mitto*. f. αλῶ.

Ἴαμαι, *mitto*. imperf. ἴαλλον, ες, ε. vel ἴεσκον, εσες, εσε. f. έσω. p. ἵακα. a. 1. ἔηκα. a. 2. ἧδ, ἧς, ἧ. præs. pass. ἵεμαι, *mittor*, *desidero*. imperf. ἱέμην, ου, το. perf. εἷμαι, a. 1. pass. ἴδην. a. 2. m. ἶμαν, ἶσο, ἶτο. a. 2. part. m. ἰάμενος. Them. ἴω, *mitto*. sed

Ἴαμι, *eo*, *vado*. ut εἶμι, ex ἴω, idem.

Ἰάομαι, *curare*, Ion. pro ἰάσομαι, a. 1. inf. m. verbi ἰάομαι, *curo*. f. άσομαι &c

Ἴασιν, 3. sing. a. 1. m. Ion. ab eodem verbo.

Ἴασι, *mittit*, 3. sing. præs. ind. verbi ἴαλλω sed

Ἴασι, *vadit*, 3. sing. verbi ἴαμι, *eo*: ab εἶμι, seu ἴω, *eo*. at

Ἴασι, *eat*, Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. sing. a. 2. sub. verbi εἶμι, *eo*. a. 2. Ion. vel ex alii, Ion. & Poët. pro ἴῃ, *eat*. 3. sing. a. 2. sub. ejusd. verbi.

Ἰάσονι, dat. sing. ab Ἰάσων, ονος, ὁ, nomen viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, ΥΕΣΥΣ, nomen Salvatoris, Hebr. *Salvator*.

Ἴκμαι, ων, οι, Sunt ii τῶν Γαν ἴκμαι. *mantes*.

Ἰκμὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *Medicus*, ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰθαγένης, *originalis*, *indigena*: *vetus* & *legitimè natus*: ab ἰθὺς, *rectè*, & γένομαι, *nascor*.

Ἰθάκη, ης, ἡ, ΙΤΗΑCΑ, nomen regionis, Ulyssis Patriæ.

Ἴθαρ, *celeriter*. q. ab ἰθὺς, *rectè*.

Ἴθμα, Ion. pro ἴσθμα, vide ἰθύς.

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta*. nom. sing. f. g. & Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ύ, *recti*, α, ον. dat. pl. Ion. ἰθέῃσι· ab ἰθέα, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἰθέλω, Ion. pro ἐθέλω, vide ἐθέλω.

Ἴθι, *vade*, præs. imperat. ab εἶμι, *eo*.

Ἰθμὸν, pro ἴσθμὸν, dat. sing. ab ἴσθμος, ου, ὁ, *gressus*, *passus*: ab ἴω, vel εἶμι, *vado*.

Ἴθυντὴρ, vox incitantis & adhortantis, qu. ab ἰθύνω, *celeriter*, vel ἴθι, *vade*, & ὀρίνω, *rapi* vel ὄρνυμι, *excito*.

Ἰθύς, εῖα, ύ: qui & τρηχύς, ύς, ὁν, *missa*

mus, ſ. ſubthem. ὄς, ον, *aſtus*.

Ἰθύ, adv. *rectè, obviam, ſtatim*. Th. ἰθύς, *rectus*.

Ἰθύδικος, dat. pl. Ion. ab

Ἰθύδικος, ος, ὁ, *cujus judicia ſunt recta*: ab ἰθύς, *rectus*, & δίκη, *jus*.

Ἰθύθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, *qui rectos capillos habet*: ab ἰθύς, *rectus*, & θρὶξ, ἡ, *capillus*.

Ἰθυμαχία, ας, ἡ, *legitima pugna, quæ aperto Martis ſit*: ex ἰθύς, *rectus*, & μάχομαι, *pugno*.

ΙΘΥΜΒΟΙ, ων, *genus carminis & ſaltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris*. q. ab ἰθύειν βοᾶ, *prorumpere clamore*.

Ἰθύνω, *dirigit*, 3. ſing. præſ. ab ἰθύω, *dirigo*. Th. ἰθύς, *rectus*.

Ἰθύνω, *direxit*, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἰθύω, *dirigo*. f. ύσω. præſ. paſſ. ἰθύομαι, *dirigo, rego*. Th. ἰθύς, *rectus*.

Ἰθυπλόος, ου, ὁ, ἡ, *recta volans, qui recto curſu fertur*: ab ἰθύς, *rectus*, & πλόος, *volo, eo*.

ΙΘΥΣ, ἰθεῖα, ὑ, *rectus*, & in f. g. ἴθυντος. in compar. ἰθύτερος· hinc ἰθύνω, *dirigo*. qu. ab ἀνθύω· ſed

Ἰθύς, ύος, ὁ, *impetus*: ab ἰθύω, *recta fero*. quod à præced.

Ἰθύτεροι, *rectiores*, nom. pl. f. g. ab

Ἰθύτερος, comparat. ab ἰθύς, εῖα, ὑ, *rectus*,

Ἰθύω, *recta fero, impetu feror*: hinc ἰθύς, ύος, ὁ, *impetus*. Th. ἰθύς, εῖα, ὑ, *rectus*.

Ἰΐζω, *æruginoſa reddor*, ab ἰὸς, *æruго*.

Ἴκανε vel ἵκανεν, *pervenit*, 3. ſing. imperf. &

Ἰκάνεται, dual. imperf, verbi ἱκάνω, imperf. ἱκανέτην. opt. ἱκανοίμην, οιτ, οιτ. Th. ἵκω, *venio*.

ΙΚΑΝΟΣ, ὴ, ὸν, *idoneus, ſufficiens, congruus*. inde ἱκανόω, ῶσω, ῶ, *ſufficientia*: ἱκανῶν, *ſufficientem reddo*: ἱκανῶς, *ſufficienter, abundè*: ἐξ ἱκανοῦ, ſc. χρόνου, *à multo tempore*: ἐφ' ἱκανὸν, *diu*.

Ἱκανόωται, ωτο, ὁ, *idoneitas, ſufficientia*: à præced.

Ἱκανόω, *ſufficiat, ſatis ſit*, 3. ſing. imperat. paſſ. ab

Ἱκανόω, *idoneum reddo*. f. ώσω. p. ἱκανώκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus*.

Ἱκάνω, *convenio, adeo, aſſequor, ſupplico*. Heſych. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκανῶς, adv. *ſufficienter, abunde, affatim, admodum, valde*. Th. ἱκανὸς, *ſufficiens*.

Ἴκελος & ἰκέλιος, ος, ὁ, *ſimilis*: ab ἴκω, *ſimilis ſum*.

Ἴκεν, ibat, imperf. act. verbi ἴκω, *venio*. f. ἴξω. a. 1. ἶξα.

Ἴκεο, veni, Ion. pro ἵκου, præſ. imperat. paſſ. verbi ἱκνέομαι, vel 2. ſing. a. 2. m. ἱκάνω, ω, & Ion. εο, ευ. verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio*.

Ἱκέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. a. 2. m. ἱκάνω.

Ἱκέσθαι, 3. dual. a. 2. m. ejuſd. verbi.

Ἱκεσία, ας, ἡ, *ſupplicatio, preces*: ab ἱκέσιος, *ſupplex*.

Ἱκέσιος, ος, ὁ, *ſupplex*. ἱκέσιος ζεὺς, *ſupplicum præſes Jupiter*. per Syncop. pro ἱκεσάσιος, idem. ad cod. th.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, 3. ſing. a. 2. m. ab ἱκνέομαι, *venio*. quod vide.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ου, ὁ, *ſupplex*, quod vide.

Ἱκέτευε, 3. ſing. imperf. act. &

Ἱκέτευεν, 3. ſing. a. 1. act. ab.

Ἱκετεύω, *ſupplico*. f. εύσω. Them. ἱκέτης, *ſupplex*.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, *ſupplicatio*: ab

ΙΚΕΤΗΣ, ου, ὁ, *ſupplex*: acc. ſing. ἱκέτην. dat. pl. Ion. ἱκέτῃσι. Hinc ἱκετεύω, *ſupplico*. ἱκέτευμα, ατος, τὸ, *ſupplicatio*. ἱκέτις, *quæ ſupplicat*. ἱκετήσιος, ἱκέσιος, *ſupplicum præſes Jupiter*.

Ἵκηαι, veniat, Ion. pro ἵκῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι, p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκάνω, ω, ετο, a. 2. ſub. m. ἱκνέομαι, ῳ, ηται.

Ἵκηται, *veniat*. 3. ſing. a. 2. ſub. m. ejuſd. verbi.

Ἰκμάς, άδος, ὁ, *humor, vapor*. inde ἰκμάσιος, *humidus*. ἰκμάζω, *humecto*.

Ἰκμαῖος, αία, αῖον, *ſecundus*: per Syncop. pro ἰκμάσιος, Euphoniæ cauſa ſpiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμαιος, ſcribunt. Eſtque vel præſ. part. verbi ἵκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκάνω. Sunt qui ἰκμαῖος, expon. *humidus*, à Th. ἰκμὰς, *humor*.

Ἰκνεῖται, Ion. pro ἱκνοῦνται, *decere*.

ΙΚΝΕΟΜΑΙ, οῦμαι, *venio, advenio, ſupplico*. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. m. ἱκάνω, ω, ετο. Hinc ἵξις, ιος, ἡ, *adventus*. ἰφικνέομαι, *aſſequor, conſequor*. ἰφικτὸς, ὴ, *quem aſſequi poſſumus*. ἕως ἰφικτὸν, *quamdiu licet, pro viribus*.

Ἰκνούμενον, Ion. pro τὸ ἱκνοῦν, *id quod ſufficit & decorum eſt*. &

Ἰκνουμένως ſive ἱκνουμένως, *ritè, congruè*, adv. ab ἱκνέομαι, *venio*.

Ἰκνῶμαι χθονὸς, *temporis progreſſu*, Ion. & Dor. pro ἱκνοῦμαι· &

Ἱκνώμενος, Ion. & Dor. pro ἱκνούμενος, *veniens*. 3. pl. ab ἱκνέομαι.

Ἱκνῶμαι, *veniens, congruens, juſtus*: ut ἱκνὰ μέτρα μεγάθεϊ, *juſta magnitudo*. part. præſ. ejuſd. verbi.

Ἵκοι, *occuparet*, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἱκάνω, οις, οιτο. a. 2. opt. m. ἱκνέομαι, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκοίμην, Dor. pro ἱκοίμαν, a. 2. opt. m. verbi ejuſd.

Ἱκοίμαν, a. 2. opt. m. vide in ἵκοι.

Ἱκομαι, *venio*: ab ἵκω, idem: quod uſitatius,

Ἱκάνω, ω, ετο, veni, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. part. m. ἱκνέομαι.

Ἵκοντο,

Γ'ιδεσσι, 3. pl. a. 2. ind. m. ἰκάνω, quod vide.

Γ'ικεο, præſ. imperat. verbi inuſitati ἵκομαι. Th. ἵκω, venio. Vel 2. ſing. a. 2. ind. m. ἰκάνω, verbi ἰκνέομαι, ſed

Γ'ικοῦ, eſt a. 2. imperat. m. verbi ἰκνέομαι, venio. a. 2. m. ἰκάνω, ω, σπ.

ΓΙΡΓΟΝ, ου, τὸ, tabula, tabulatum. qu. διαγίον, quod εἰς διαγὸς factum. vel ab ἰκνέομαι, ire, ſuper tabulatis enim itur. Euſtath. ſcribit ἰκγίον.

Γ'κριον, nomen Poëtic. indeclinab. pro præced.

Γ'κυμα, adv. propè, celerrimè. Ἀπὸ τοῦ ἰκνέομαι.

Γ'κυῖα, ἰδιτικὸς ἰχθύς, Heſych. puto ab ἴκυμα, quia celeriter in aquis movetur.

Γ'κτερικὸς, ου, ICTERICVS: ab

ΓΚΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, morbus regius, ICTERVS: & pro ave galbula. Scribitur & ἰκτερός.

Γ'κτης, ἥρος, ὁ, ὁ, ſupplex: ab ἰκνέομαι, ſupplex.

Γ'κτίδιον, ου, & per Aphær. κτίδιον, ου, ὁ, & per Aphær. καὶ διὰ συγκ. ὁ μυσίδια conſtitutum, ab ἰκνέομαι, muſtela per Aphær. κτὶς, ἰδ⟨ος, ἡ.

ΓΚΤΙΝΟΣ, ἰνου, vel ἰκνίνου, ου, ὁ, milvus, q. ab ἵκομαι, celerrimè.

ΓΚΤΙΣ, ἰδ⟨ος, ἡ, muſtela ſilveſtris: eſt rapax: ut & ab ἰκνέομαι eſſe poſſit.

Γ'κω, 3. ſing. pluſq. p. verbi ἰκνέομαι, venio. f. ἵξομαι, a. 2. m. ἰκάνω. p. ἶγμαι. Vel per Syncop. dicitur pro ἵκω, 3. ſing. a. 2. m. ἐjuſd. verbi.

Γ'κω, venio. f. ἵξω. a. 1. ἶξα. hinc ἰκάνω, Poët. idem.

Γ'κωμαι, 2. 2. ſub. m. verbi ἰκνέομαι, venio. a. 2. ἰκάνω.

Γ'κωνται, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab ἵκω, venio. f. ἵξω.

Γ'λαδὸν, tarmatim, adv. ab ἴλη, agmen, turma: quod & εἴλη. Them. εἰλίω, congrego.

Γ'λαθι, propitius eſto, præſ. imperat. ab ἵλαμαι, unde & part. ἱλὰς. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, propitium reddo. f. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι, σαι, σται. Them. ἱλάω, vel ἵλαμαι. f. ἥσω, propitius ſum.

Γ'λαθι, ου, ὁ, ἡ, & Att. ἵλεως, ω, propitius, hilaris. qu. ab ἴλη, ſplendor, qui ſe ſerenum exhibet. Th. ἱλάω.

Γ'λαρὸς, ά, όν, HILARIS, lætus. & Γ'λαρότης, ητος, ἡ, HILARITAS. ab eod. th.

Γ'λας, Dor. & per Sync. pro Γ'ίλαος, ου, ὁ, ſolus, viri nomen.

Γ'λάσθητι, propitius eſto, & per Syncop. ἵλαθι, & Poët. εὐμὰ ἵλαθι, a. 1. imperat. paſſ. verbi ἱλάσκομαι, placo. f. ἱλάσομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. a. 1. ind. paſſ. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Γ'λάσσασθαι, præſ. inf. paſſ. ab ἱλάσκομαι, placo. ἱλάσσασθαι. f. ἱλάσομαι. imperf. ἱλασσάμην. præſ. part. f. g. ἱλασσάμενος. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Γ'λάσσασθε, propitius fio, exhilaro. f. ἱλάσομαι, reperitur & ἱλάξομαι. perf. paſſ. ἵλασμαι. a. 1 imperat. ἱλάσθητι, cum dat. ab eod. th.

Γ'λασσάμενος, η, ον, præſ. part. præcedentis.

Γ'λασμὸς, ου, ὁ, propitiatio. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Γ'λάσσομαι, placabo, f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι vel ἱλάσσομαι. a. 1. m. ἱλάσσασθαι, ab eod. th.

Γ'λάσσασθε, ε, ὁ, ἡ, a. 1. part. m. gen. ου. ejuſd. verbi.

Γ'λάσσας, places, Ion. pro ἱλάσους, a. 1. ſub. m. in 2. ſing. ab ἱλάσκομαι, placo. Th. ἱλάω.

Γ'λασσόμεθα, placemur, gen. ου. 1. pl. a. 1. ſub. m. ejuſd. verbi & th.

Γ'λαστήριον, ου, τὸ, propitiatorium. Sic Chriſtus eſt verè ἱλαστήριον, qui ſuâ oblatione nobis placavit Deum, quod &

Γ'λαστήριος, α, ον, propitiatorius, a, um. habens vim ἱλάσκομαι. ab

Γ'ΑΑ'Ω, & ἵλαμαι, propitius ſum: f. ἥσω. p. ᾶκα. præſ. imperat. ἵλαθι, & per Eclaſin ἵλαθι. Hinc ἱλάσκομαι, propitium reddo, placo. ἱλασμὸς, ὁ, propitiatio. ἱλαστήριος, α, ον, propitiatorius. ἵλαος, ος, ὁ, ἡ, propitius. ἵλαος, ω, ὁ, ἡ, Att. idem. ἱλαίνω, hilarii, lætus. ἱλαίσω, exhilaro.

Γ'ΑΕΟ'Σ, έος, ὁ, foramen, ubi latet ſerpens; aut alicujus feræ cubile. ab εἴλω, ſignif. coarcto, concludo. Eſt & ἵλεος, ILEVS, convolutus, morbus inteſtinorum: ab εἴλω, verſo, involvo.

Γ'λαὸν, placo, propitium reddo: ab ἵλαος, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλεως, propitius. Th. ἱλάω, propitius ſum.

Γ'λαος, ω, ὁ, ἡ, Att. pro ἵλεως. ab eod. them.

Γ'λη, pro εἴλη, ης, ἡ, agmen. Th. εἰλίω, congrego.

Γ'ληδὸν, pro ἵλαδὸν, quod vide.

Γ'λήκειν, Ion. Paragoge pro ἵλης, 3. ſing. perf. ſub. act. verbi ἵημι, ſeu ἱκάνω, f. ἥσω, propitius ſum.

Γ'λιάδης, ά, ὁ, Dor. pro Γ'λιάδης, ου, ὁ, quod per Aphæreſin pro Οἰλιάδης, ου, ὁ, Ajax, Oilei filius: ὁ Ὀϊλιάδης ταῦρος.

Γ'ΛΙΑ'Σ, άδ⟨ος, ἡ, ILIAS. Poëma Homeri de rebus Iliacis. item tardi ſpreti; & pro congerie; ut ἱλιὰς κόπρου, ἱλιὰς ἰκτίνων. Ἱλιὰς μάχη. Poët. pro Γ'λιακὸς μάχη. Iliacum prælium.

Γ'λιγξις, vertigine laborare: vide ſequent.

Γ'λιγξ, γγ⟨ος, ὁ, ἡ, vortex: inde ἱλιγξίδια, vertigine laboro, hebeto. qu. ab ἱλιγξ⟨ος, ου, ὁ, vortex. Th. εἰλίω, verſo.

Γ'λιος, ILIVM, Troja: ab Γ'λος, qui filius Tros Regis.

Γ'λιο-

I'ΜΕΙΡΩ, ὁρῶ, ὁ, *Ilia populator*. ab I'λιον, & ἀείρω, *depopulor*.

I'ΜΑΣ, άδος, ὁ, *vinculum contortum* ab ἱμάω, seu ἵημι, quod ab εἴλλω, *contorqueo*.

I'ΜΑΟΣ, ου, ὁ, ἀσέλγης, q. ab εἴλλω, *verso*, quia oculi volubiles, inde ἱμάω, *oculis contueor*. unde seu ζμος, ου, ὁ, *formosissimum Poëma*. q. παρὰ τὸ ἱμασθαι δὲ ὁρᾶν, *motu oculorum addito*.

I'ΛΛΥΡΙΣ, ίδος, τὸ, *ILLYRICUM*, nomen regionis. inde I'λλυριος, ου, ὁ, *Illyrii*.

I'ΑΤΑΣ, άδος, ὁ, *limus, cænum*, qu. ab ἱλύω, *palus*, vel ἱλύω pro εἰλύω, *involvo*.

I'λύω, *oblimo, limo obduco*: à præced.

I'μάσ ἄσω, ὁ ἱμᾶσθαι, ἄδω, *molaris cantilena*, hyc *quæ cani solebat ab iis, qui molas versabant, aut aquam è puteis hauriebant*. Eadem cantio & ἱμαιαῖος, dicta, ab th. ἱμάς, *lorum, lorum funis*.

I'μαλὶς, *cumulata farinæ mensura*: ex ἱμάω, *haurio*, quod ex catillo hauriatur. Ideo & ἱμάλιος, est *abundans, copiosus*.

I'μάλλω, pro ἱμάσσω, *verbero vis*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω vel ἱμάσσω, *loris cædo, verbero*. f. *dou*. ab

I'ΜΑΣ, άντος, ὁ, *lorum, funiculus ex loris bubulis*, dat. pl. ἱμᾶσι. qu. ab ἱμάω, *mitto*. inde ἱμάω, *bou, loreo fune extraho, haurio*.

I'μάσθλη, ης, ἡ, *fenica, flagellum*, à præced.

I'μᾶσι, dat. pl. ab ἱμάς, άντος, ὁ, *lorum*. quod vide.

I'μάσσω, Poët. pro ἱμάσσω, a. 1. part. act. ab

I'μάσσω, *loris cædo, verbero*. f. *dou*. Th. ἱμάς, *lorum*.

I'ματίζω, *vestio*. f. ἵσω. p. ἱμάτικα. perf. pass. ἱμάτισμαι. perf. part. ἱματισμένος, η, ον, *vestitus*: ab ἱμάτιον, ου, τὸ, *vestis*. Them. ἵω, seu ἕννυμι, *induo*. perf. pass. ἕσμαι.

I'μάτιον, ου, τὸ, *vestimentum*, pro ἱμάτιον, ab ἵμας. vide ἱματίζω.

I'μαυλοδόκος, ου, ὁ, *vestium custos*. vide ἱματίζω.

I'μαυσύνη, ης, ἡ, *vestitus, indumenta*. vide ἱματίζω.

I'μαυσύνος, η, ον, *vestitus*: ab ἱματίζω, quod vide.

I'μάω, *loreo fune extraho, haurio*. f. ἥσω. ἱμᾶσθαι μέλος, *cantilena quam canit ὁ ἱμᾶς*, ὁ ἁλυκτὴς, *is* vide ἱμάσθη.

I'ΜΕΙΡΩ, *desidero, cupio*, cum gen. q. ab ἵμερος, *cupido*. & ἱμείρω, *amo*. hinc ἱμερόεις, όεσσα, όεν, *desiderium*.

I'σην, ἴτην, ἰσμεν, ἴτε, ἴσαν, 2. pl. præs. ind. εἰμι, *eo*. Dicitur & ἴμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi: &

I'μεν, *ire*, Iop. sed Dor. ἰμμεν, pro ἴεναι & ἰέναι, præs. inf. ab εἶμι, vel ἴημι, *eo*.

I'μέρας, ου, ὁ, *Flavii* nomen, us & I'μέρος, ου, ὁ, *Similis Flaviorum*.

I'μερτὸς, ἀντος, ὁ, & inf. ς. ἱμερτὸν, *desiderabilis*: in superl. ἱμερτώτατος, ab

I'μερος, ου, ὁ, *desiderium*. Them. ἱμείρω, *desidero*.

I'μερτόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *qui vocem habet optabilem ac dulcem*: ab ἱμερτὸς, *desidero*, & φωνὴ, *vox*.

I'μερτὸς, gen. pl. ἀν, ὁ, *desiderabilis*: ab ἱμείρω, *desidero*.

I'μάω, *lædo, pango, terreo*: ex ἵημι. Tum ἱμάω, *jungo*. qu. ab ἵς, pro ὦ, & ἄνω, *adigo*.

I'τὸ, *mensuræ nomen*; item *fibra*, vide Ir. Tum Ir *ipsum* vel *ipsam*, pro αὐτὸν & αὐτὴν. Pro quo Poëtæ, μὶν dicunt. Latinis olim etiam *im* & *em*, pro *eum*, Γι, *IN*, Præpositio etiam pro ὡς, & in compositione.

I'ν pro ἶνα, *fortitudinem*, acc. sing. ab Ir, *ivis, ivi, nervus, fibra*.

I'ν' pro ἵνα, ut.

I'ΝΑ, ας, conjunct. causalis. regit sub. ἵνα μὴ, *nisi*. ἵνα τί, vel ἵνατί, *ut quidi propter quid, quare*? Ion. pro ὅπως, *quomodo*.

I'ναι, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo*. Dicimus & εἶναι & ἴεναι.

I'νάω, & ἰνίω, *inanio, vacuo, expurgo*. Hesych.

I'νδάλλεται, *similis videor, videor, appareo*: qu. ἰδάλλεται, inferiori, quod pro εἰδάλλεται, idem. ab εἶδος, *facies, forma*. Th. εἶδω, *video*.

I'νδαλμα, ατος, τὸ, *simulacrum, species*: à præced.

I'ΝΔΙΚΟΝ, ου, τὸ, *INDICUM*, μέταξα, vel ζιγγίβερι *Indicum*.

I'νες, vide in ἶς, ὁ, *fibra*.

I'νέω, *neto*. Hesych. ab ἶς, in accus. ἶν, *nervus*, qui tendendi organum.

I'ΝΕΩ, *vacuo, expurgo*.

I'νίον, ου, τὸ, *occipitium, posterior colli pars*: ab ἶς, ἰνὸς, ὁ, *nervus*.

I'νὶς, ίδος, *filius*. Hesych.

I'νις, *filia*. ut & ἶνος, ου, ὁ, *filius*: ab ἶνις. Hesych. vide præced.

I'νὸς, *nullus ex equo & mulo*, aut *asina*, q. ab ἶνις. quod vide.

I'νόομαι, *flo*. aut ab ἶνις, aut ab ἰνὸν.

I'νὸν, Poët. pro ἰνίον, *exhaurio, consumo, absorbeo*.

I'νὸς, ᾶ, ὸν, *INO*, nomen mul. q. *validus*: ab ἶς, ἰνὸς, ὁ, *fibra, robur*.

I'ὸς, ιοῦ, ὁ, *vermiculus vitem edendem*.

I'ξαλος, ου, ὁ, *impetuosus, libidinosus*. Hesych. ab ἰξὸς, *lumbus*, & ἅλλομαι, *salio*. ex præ Epithet.

I'ξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵκω, *venio*. f. ἵξω. a. 1. ἶξα, ας, ε.

I'ξεται, *pervenies*, 2. sing. f. 1. m. pro ἵξῃ, ex ἵκεται ἵξεται, *venio*. f. ἵξομαι. perf. pass. ἶγμαι. a. 2. m. ἰκάνω, ας, νω.

I'ξευτὴς, οῦ, ὁ, *qui visco aves capiat, aucupi*. Th. ἰξὸς, *viscum*.

I'ξάλιος, ου, ὁ, ἡ, *vestiarius*, ab

I'ξάλος,

Ἰξάω, visco, ἰξώσω, ἰξήσω, ἐνίξησα. Th. ἰξάω, vinio, ἰξήσω, p. ἰξήκω.

Ἰξία, ας, ἡ, idem quod ἶξις, quod vide.

Ἴξις, εως, ἡ, adventus. Th. ἰκνέομαι, venio, f. ἰξήσω, p. ἶγμαι.

Ἰξίων, ονος, ὁ, *IXION*. quis iste fuerit & cur apud Inferos rota feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 304. &c.

Ἴξομαι, f. 1. m. verbi ἰκνέομαι.

Ἶξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἶκον, Boeot. solent enim α in ξ, mutare, vel a 2. ind. aor. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἴξω, quod a f. ἰξέω, verbi ἰάω, formatum asserunt.

Ἰξύς, ύος, acc. sing. ab

ΙΞΩ, ῶς, ἡ, Æol. βιοτικὸς, *VISCVM* arundo aucupatoria, pedica passerum, parcus, tenax: item pro varice. ἰξία, ας, ἡ, idem. ἰξώδης, ης, ες, ὁ, ἡ, viscosus, tenax. ἰξώεις, εσσα, εν, viscosus. ἰξάω, visco aves capio.

Ἰόβατος, ον, ὁ, ἡ, lumbus, dorsum: qu. a ἰὸς, quia in lumbis robur est.

Ἰοειδὴς, ἐς, ὁ, ἡ, purpureus: ab ἶος, viola, & εἶδος, species.

Ἰοθήκη, ης, ἡ, ἡ, sagittarum receptrix, epither. pharetra. Dicitur etiam ἰοδόκη, ης, substantive, pharetra sagittarum receptaculum: ab ἶος, jaculum, & δέχομαι, capio.

Ἰοειδὴς, ἐς, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus: ab ἶος, ὁ, ἡ, ulcus, rubigo cujuscunque metalli, & εἶδος, forma. Th. ἰδέω, video. vel ἰοδόεις, purpureus, violacei coloris: ab ἶον, viola.

Ἴοεμι, ἰσω, ἶον, a. 2. opt. verbi εἶμι, eo. a. 2. ἶον.

Ἴοεν, Dor. pro ἴεσαν, profecti, a. 2. part. f. g. ab εἶμι, eo. a. 2. ἶον.

Ἰόλαος, ου, ὁ, quis fuerit *IOLAVS*, quando ex mortuis resurrexit, & cur, Pind. Pythior. Od. 9. p. 304. 305.

Ἴομεν, eamus, 1. pl. a. 2. ind. ἶον. verbi εἶμι, eo. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

Ἰόμορφος, ον, ὁ, ἡ, jaculator, & jaculis destinatus, monumen insorens jaculis. Vel ὁ εἰς τὸ ἰὸν μεμορφωμένος, telis malè excepturus: ab ἰὸς, jaculum, & μόρφωσις, fatum, vertio o in ω. Th. μείρω, partior.

Ἰόν, ου, τὸ, viola; item solum. n. g. ab ἶος, inde ἰόδης, violaceus. Est &

Ἴος, εος, ὁ, a. 2. ind. verbi εἶμι, eo.

Ἰοὺς, pro ἴους, acc. sing. a. 2. part. ἶον, verbi εἶμι, eo.

Ἰοῦσα, οῦσης, ἡ, lanuginosa, villosa, variis laborans: exponitur & velox. ab

Ἰόνθοξ, ος, ὁ, lanugo, primi pili, qu. ab ἰὸς θρὶξ, quia flos juventæ. item varus in facie.

Ἴονα, eundem, acc. sing. a. 2. part. εἶμι, eo. a. 2. ἶον. a. 2. part. ἰὼν, ἰόντος, & in f. g. ἴωνα.

Ἰονθάς, άδος, ἡ, ὁ, violaceus, vel niger capillos habens: ex ἶον, viola, & θὰς, ἄνθος, cincinni. Th. θὰς, nodus.

Ἴουκα, ας, ἡ, nomen urbis. Hebr. pulchritudo.

Ἰορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii. Hebr. briantis ex Ior, & Dan, qui sunt duo fontes, ad radices Libani.

ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus. qu. ὄρνυμι, à visus acumine, à ὄρνυμι, video.

Ἰός, οῦ, ὁ, missile, jaculum, sagitta, q. ab ἵημι, mitto. item venenum, rubigo, æruga. hinc ἰόω, rubigine obduco, ἰόδης, rubiginosus. Sed

Ἰὸς, ἰὰ, ἰὸν, solus, a, um; item unus.

Ἰοστέφανος, coronam è violis gestans: ab ἶον, viola, & στέφανος, corona. Th. στέφω, cerno.

Ἰούτ, ντος, ὁ, consilium, voluntas: ab ἶον, vel ἵημι, mitto. Hinc ἱμείρω, desidero.

ΙΟΥ, adv. dolentis, *Hei*, *HEV!* hinc ἰάζω, lamentor. Est & exultantis adv.

Ἰουδαΐζω, *IVDAIZO*, *sio Judæus*, *Judaicè vivo*. f. ἰόω. p. ἰουδάϊκα. ab Ἰουδαῖος, *Judæus*. Th. Ἰούδη, a, ὁ, *Judæa*.

Ἰουδαϊκὸς, ὴ, όν, *IVDAICVS*, a, um. hinc Ἰουδαϊκῶς, adv. *Judaicè*.

Ἰουδαῖος, α, ον, *IVDÆVS*; item *Judaicus*, a, um. ut οἱ Ἰουδαῖοι.

Ἰουδαϊσμὸς, ὁ, *IVDAISMVS*.

Ἰούδη, ης, ὁ, nomen viri. Hebr. celebrationis filius.

Ἰούλιος, α, ὁ, nomen viri. Gr. barbatulus.

Ἰούλιος, ου, ὁ, *IVLIVS*, nomen viri. Gr. barbatulus.

Ἰουλὸς, ου, ὁ, lanugo, quæ ἰσμὸς λα, exit mollis & crispa. Them. ἴλλος, mollis, crispus.

Ἴουν, mittebam, imperf. contract. ex ἴεον, εων, qu. ab ἵημι. Them. ἴω, vel ἰάω, mitto.

Ἰόντα, ντι, ὁ, & in acc. pl. ντας, accedentes, a. 2. part. f. g. ab ἶον, quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἶον.

Ἰοὺς, ὑος, ὁ, nomen viri. Lat. *IVSTVS*.

Ἰοφόμος, ον, ὁ, quæ fundit sagittas: vel quæ sagittis gaudet: ab ἰὸς, sagitta, & χέω, fundo, vel χαίρω, gaudeo. Epither. Dianæ.

Ἰουὶς vel Ἰουγὸς, ὑ, ὁ, furnus, caminus, culina. Hinc Ἰουλὶς, loca quædam sic dicta. Th. ἰόω, lædo.

Ἰοῦς, ὑος, ὁ, malleola, quæ ἰοῖ, id est, exprimit murem: sed ἰουγὸς, pressura: ab ἰόω, lædo.

Ἰοῦσα, premo, mitto. ut ἰουσιδίου συμφορᾶς, premi calamitatibus. Th. ἰόω, nuceo.

Ἰππαγωγὸς, ὁ, ὸν, ὁ, q. d. equorum duttorius, q. Epith. navis quæ equi transjiciuntur. Ex ἵππος, & ἄγω, duco.

Ἱππάζομαι, equitare, ab ἵππος, equus.

Ἱππακοντιστὴς, ὁ, ὁ, ὁ, Poet. qui hasta vel lancea ex equo pugnat. Ex ἵππος, & ἀκοντὶς, ἐκτὸς.

Ἱππα-

Ἱππαλίας, ου, ὁ, Dor. pro ἱππολύτου, idem quod ἱππεύς, ῆος, ὁ, eques.

Ἱππαρχία, ας, ἡ, f. ἐκ τοῦ ἵππαρχος, præfectura equitatus: &

Ἱππαρχίη, ας, ἡ, præfectura equitum: Ex ἵππος, & ἀρχή, imperium.

Ἱππαρχικὸς, ὁ, ad magistrum equitum pertinens: ex iisd.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, HIPPARCHVS, nomen viri. Et & Equitum præfectus, Magister equitum. Et sic vocatur Neptunus: ex ἵππος, & ἄρχω, principatus.

Ἱππάς, άδος, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, equestris: hinc ἱππάσιμος, equitabilis: ab ἵππος, equus.

Ἱππεῖος, α, ον, equestris. Th. ἵππος, equus.

Ἱππεῖτ, ιδος, ὁ, eques: & in pl. ἱππεῖς, ejusd. th.

Ἱππέτης, ου, ὁ, Equestris, vel equitandi peritus: ab

Ἱππεύω, equito: f. δίω. p. ἱππεύκα. Th. ἵππος, equus.

Ἱππήνσι, dat. pl. Ion. pro ἱππεῦσι, ab ἱππεῦτ, eques.

Ἱππήλασίη, scil. ὁδὸς, equestris via, qua equi aguntur: ab

Ἱππηλάσιος, α, ον, equestris, equitabilis, per quem equi agitantur: ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, impello: f. ἐλάσω.

Ἱππήλασιε, vocat sing. ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, equitator, agitator equorum: ex ἵππος, & ἐλαύνω, agito.

Ἱππήλατος, scil. τόπος, locus equitabilis: ab iisd. th.

Ἱππηλάτῃ, ου, τῇ, equitatus: ab

Ἱππηλάτης, ου, equestris. Th. ἵππος, equus.

Ἱππήτεσσι, gen. Ion. ab

Ἱππήτεος, ου, ὁ, ἡ, equos nutriens: ex ἵππος, & θρέπω, pasco.

Ἱππηφόρεσσι, gen. Ion. ab

Ἱππηφόρος, ου, ὁ, ἡ, equorum domitor: ex ἵππος, & φορέω, domo. a. 2. ἐφόρην.

Ἱππόβοτος, dens: instar equi: hirsutus: ex ἵππος, & βοτὸς, densus, pilosus.

Ἱππόβοτος, α, ὁ, Dor. pro ἱπποβότης, ου, ὁ, equorum agitator, eques: ab ἵππος, equus, & βόσκω, pascor.

Ἱππόβοτος, ου, ὁ, ἡ, hirsutus equestris: &

Ἱππόβοτος Ποσειδῶν, Neptunus equestrium certaminum præses: ab ἵππος, equus, & βόσκω, e rsus. Th. πέφυκα, current. p. m. βέβοσμαι.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, HIPPODROMVS, circus: ab iisd.

Ἱππόδρος, ου, ὁ, nomen mul. Gr. celer instar equi, valde celer: ex ἵππος, & δρόω, impetu ferer.

Ἵππουσι, pro ἵπποισι, gen. dual. ἵπποιιν, dat. pl. Ion. ab ἵππος, equus, quod vidè.

Ἱππόκενταυρος, ου, ὁ, ἡ, HIPPOCENTAVRVS, ab ἵππος, equus, & κένταυρος, centaurus: quod à κεντέω, pungo &, ταῦρος, taurus.

Ἱπποκορυστὴς, ῆ, ὁ, galeatus, eques bellicosus: ex ἵππος, equus, & κορύσσω, galea armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ, ἡ, equis perstrepens: ab ἵππος, equus: & κρότος, sonus.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτα, Hippolyti filia.

Ἱππομανὶς, an herba sit: an virus ex equorum inguinibus defluens: an caruncula: vide notas nostras in Virgilium: ex ἵππος, equus, & μαίνομαι, insanio.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium: ex ἵππος, & μάχομαι, pugno.

Ἱππόμαχος, ου, ὁ, ἡ, rei equestris peritus: ab ἵππος, & μάχη, ης, ἡ, consilium.

Ἱππόνικος, ου, ὁ, HIPPONICVS, nomen viri. qu. ex ἵππος, equus, & νίκη, victoria.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. valdè intelligens.

Ἱππονόμος, ου, ὁ, Poët. ὁ τῶν ἵππων καὶ τῶν ἱππικῶν πόλεμον λαῶν, καὶ ταύτης ἔμπειρος. Qui equi ac artis equestris periculum fecit.

ΙΠΠΟΣ, ου, ὁ, equus, in f. g. equa. & equitatus: sed ἵππος, Dor. pro ἵππος. q. ab ἰθύω πόδι, est enim celerrimum animal. Vel quia humum ἵππου ποδὶ, premis pedibus admodum, unde saltus. Hinc ἱππεῖος, ία, ον, eques. ἱππεῖον, equito. ἱππήιος, α, τὸ, sella equina. Sed à ἵππος, pro substantia, Genes. 14. 21.

Ἱππόσυνα, ας, ἡ, equorum agitatrix. ἀ τῶν ἵππων σύνεσις, τυτέστι σθένος, ἀ κίνησις. Quod ab ἵππος, & σθένω, quatio. Hinc &

Ἱπποσύνας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro ἱππόσυνος, ου, ὁ, qui equos agitat: vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia: gen. plur. Æol. ἱππωσύνων, ab ἵππος, equus.

Ἱππότα, vocat. sing. ab ἱππότης, ου, ὁ, eques: sæpe vocat. pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, equus.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, eques sagittarius: ab ἵππος, & τόξον, arcus.

Ἱππότροφος, f. ἵππου equos alo: &

Ἱππότροφος, ας, ὁ, equorum nutritio: sumptus in equos alendos factus: ab ἵππος & τρέφω, alo.

Ἱππότροχος, ου, ὁ, ἡ, qui equos alit: ex iisd.

Ἱππουρὶς, qu. equi fons. Nomen fontis in Bœotia: ex ἵππος & οὖρον fons.

Ἱππουρις, ὶ, Epith. galeæ crista ex setis equinis habenitis: ex ἵππος, & οὐρὰ, caudas

Ἱπποφόρετον, ου, τὸ, locus pascendis equis: ex ἵππος, equus: & φέρω, pasco: p. m. πέφορμα.

Ἱππόχαρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱππόχαρμος, ου, ὁ, equis gaudens: ab ἵππος, & χαίρω gaudeo.

Ἱππωνία, equos emo: &

Ἱππωνία, ας, ἡ, equorum emptio: ex ἵππος & ὠνέομαι, emo.

ΙΠΤΑΜΑΙ, volo, ar: ptæs. inf. ἵπτασθαι f. πέτομαι, q. à πέτω, a. 2. m. ἐπτάμην, vel ἐπτόμην. Hinc πέτομαι, αῖ, τὸ, volo:

ται: πῆσαι, ωσι, ὁ, idem. πῆστις, ι, volucris.

Ἴ̓ημι μαι, volabo, f. 1. m. verbi ἵπταμαι, ut volunt nonnulli: vide præced.

Ἴ̓ην, Att. pro ἵπταον, volabas, 2. sing. imperf. ἱπτάζω, ejusd. verbi.

ΙΠΤΩ, vel ἴκω, nocco, lædo: inde ἰ-ὴ, ἰνὸς, ὁ, vermis cornua corrodens: ἰστὶς, seu ἰκτὶς, ι, ὁ, farinæ: Ἰκτὶν, ῖνος, ὁ, masculipula.

Ἱ̓ρα, sacra, ab ἱερὸν, Ion. pro ἱερὰ, sacrum, sacrificium: at.

Ἱ̓ρα, ας, ὁ, concio, qu. ab εἶρω, loquor.

Ἱ̓ρᾶται, pro ἱερᾶνται, 3. sing. præs. ἱερᾶμαι, sacerdos sum: præs. inf. ἱερᾶσθαι. Sic ἱερᾶτω, pro ἱερᾶτω, 3. sing. imperat. Th. ἱερὸς, sacer.

Ἱ̓ρᾶτε, pro ἱερᾶσθε, Ion. sacerdos: ab eod. th.

Ἱ̓ρέω, pro εἴρω, loquor. Hesych.

Ἱ̓ρὴ, ῆς, ἡ, HIRA, nomen regionis.

Ἱ̓ρῆας, Ion. pro ἱερεῖας, sacerdotes. &

Ἱ̓ρῆες, ων, τὸ Ion. pro ἱερεῖον, hostiæ, victimæ. Th. ἱερὸς, sacer.

Ἱ̓ρηξ, Ion. pro ἱέραξ, ακος, ὁ, accipiter.

ΙΡΙΤΕΣ, arteriæ: an qu. ἀέρος τῆσες, quòd aër ibi agitur?

Ἶ̓ΡΙΣ, ιδος, ἡ, ωσι, ὁ, arcus cœlestis, IRIS, Dea. in acc. Ἶριν: qu. ab εἶρω, dico, prædico, nuntio.

Ἴ̓ρισιν, pro ἱερῶσι, dat. pl. ab Ἶρις, quod vide.

Ἱ̓ρὸς, Ion. pro Ἱ̓ερὸς, ὁ, ὸν, sacer: sed

Ἶ̓ρος, ου, ὁ, IRUS, nom. propr. cujusd. dum mendici apud Hom.

Ἱ̓ρουργία, ᾶς, αἱ, sacra, cæremoniæ: ex ἱερὸς pro ἱερὸς, sacer: & ἴργον, opus.

Ἱ̓σγοδύνατ, ν, ὁ, Ion. pro ἱσχυρόδυνατ, qui & ἱσχυρόλαξ, alias vocatur, sacerdos, sacrorum antistes: ab ἱερὸς, sacer, & ἔχω, apparo.

Ἴ̓σῶν, Ion. pro ἴσων, gen. pl. ab ἱερὸς, sacrum.

Ἱ̓ροσυλία, ας, ἡ, Ion. pro ἱεροζυλία, sacerdotium: quod vide.

Ἴ̓Σ, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur, VIS. Hinc ἰνὸν, ν, τὸ, occiput.

Ἴ̓σ, pro ἴσον, æquè, adv. ab Ἴσος, vel Ἶσος, ν, ὁ, æqualis.

Ἴ̓σαὰκ, ὁ, nomen viri. Hebr. ridebit.

Ἰσαγγελος, ν, ὁ, ἡ, q. d. Ἴσος πᾶς ἄγγελος, par sanctis angelis.

Ἰσάζω, adæquo, ut & ἰσόω. Th. Ἴσος, æqualis.

Ἴσαλος, vide supra Ἠσαλος.

Ἴσαὸς, ν, ὁ, ISÆUS, nomen propr.

Ἴ̓σασι, paribus, dat. pl. f. g. ab Ἴσος, par, æqualis.

ΙΣΑΊΑΗ, ας, ἡ, vestis è pelle caprina, rheno: rectius ἰξάλη, vel ἰξαλῆ. vide Ἰξαλος.

Ἴ̓σαμι, scio, Dor. pro ἴσημι.

Ἴ̓σαν, ibant, 3. pl. imperf. ἴα, verbi εἶμι, ei. Tum &

Ἴ̓σαι, sibant, per Sync. dicitur pro ἴεσαν, ab ἴεμι, imperf. verbi ἵημι, scio.

Ἴ̓σαντι, Dor. pro ἴασι, sciunt, quod vide.

Ἰσάριθμος, ν, ὁ, ἡ, par numero: ex Ἴσος, æqualis, par, & ἀριθμὸς, numerus.

Ἴ̓σασ' pro ἴασι, sciunt, 3. pl. ind. præs. at;

Ἴ̓σας, ασα, ὰν, præs. part. verbi ἵημι, scio.

Ἴ̓σασαι, pro quo & Ἴσῃ, 2. sing. præs. ἴσαμαι, scio.

Ἴ̓σασι & ἴασιν, sciunt, 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, scio.

Ἰσαχὰρ, Issachar, nomen viri. Hebr. est merces.

Ἴ̓σαων, scit, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. verbi ἴσημι, scio.

ΙΣΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, herbà glastum: valde exsiccat. qu. ab ἴσος, quia vim habet æquandi tumores.

Ἰσαυδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, cognomixis: ex Ἴσος, æqualis, & αὐδὴ, vox.

Ἴ̓σα, sciebat, 3. sing. imperf. act. ab ἴσημι, scio: sed.

Ἴ̓σῃ, scit, Att. pro ἴσασι, 2. sing. ind. verbi ἴσαμαι, scio.

Ἰσαγορία, ας, ἡ, æqua loquendi libertas, æqualitas: ex ἰσαγορία, æquè liberè loquor: quod ex Ἴσος, æqualis: & ἀγορεύω, loquor: Th. ἀγορὰ, forum.

Ἰσημερία, ας, ἡ, æquinoctium: ἰσημερία μετοπωρινὴ, æquin. autumnale, ἐαρινὴ, vernum: ex Ἴσος, æqualis, & ἡμέρα, dies: q. d. æquidialium.

Ἰσημερινὸς, ὴ, æquinoctialis, q. d. æquidialis: ex ἡμέρα.

Ἴ̓ΣΗΜΙ, ἴσως, ἴσημι, scio: quasi ab ἴδω, f. εἴσω, idem. Hinc ἴδμων, ὁ, ἡ, peritus: ἰδμοσύνη, peritia: ἴδηξις, εως, ὁ, ἡ, scientia, peritus: ἴδηλα, scientia, ἰνίσσωρ f. ἴσωρ, scio: ἴνιτήμα, scientia: ἰνιτήμων, ονος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

Ἴ̓σιος, ος, ὁ, ἡ, æqualis, par. ab Ἴσος, idem: & ἄρω, apto.

Ἴ̓σθι, scias, per Sync. pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴσημι, scio: sed.

Ἴ̓σθι, sis, esto, præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἰσθλὰ, corruptè pro ἰξάλια, pellis caprea.

Ἴ̓σθμια, τὰ, scil. ἱερὰ, sacra ISTHMIA in honorem Neptuni, ludi Isthmii. Th. ἰσθμὸς, isthmus.

Ἰσθμιακὸς ἀγὼν, ὦνος, Ludi ISTHMIACI. &

Ἰσθμιὰς, ἀδος, ἡ, in pl. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, Isthmiacus: ut ἰσθμιὰς νίκη, isthmiaca victoria: ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἰσθμὸν ἄν pro ἀνὰ τ' Ἰσθμὸν, at

Ἴ̓σθμος, ν, τὸ, collum, colli ornamentum: ab ἰσθμὸς, quod vide.

Ἰσθμὸς, ν, ὁ, in Isthmo habitans, Neptunus. Ἰσθμὸν, sacra Isthmia, in honorem Neptuni. ἰσθμιακὸς, ad Isthmia pertinens.

Ἰσθμὸς,

ἰδμαῖος, idem, & de mala vita, dicitur: ab
rad. th.
Ἰδμοῖ, Poët. adv. pro εἰ Ἰδμόν, in Iſthmo: apud Iſthmum.
ΙΣΘΜΟΣ, ὁ, ἡ, ISTHMVS, terra angusta duplici mari interclusa: item aliquid iſthmo simile, ut fauces, pars inter os & gulam: collum clepsydræ, imbrex narium: qu. ἰδμός, ἀπὸ τοῦ ἰσθάνω τὰ ὄμβρια δι' αὐτοῦ.
Ἴσι, ενσι, 3. pl. ind. præſ. pro εἰσί, & Ion. ἰᾶσι, ab εἰμι, eo.
ΙΣΙΚΟΣ, ὁ, ἡ, & ἰσικὸν, τὸ, lucanica: edulii genus, è carne minutiſſimè incisa.
Ἶσις, ιδος, ἡ, ISIS: nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.
Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. quæſtor ærarii.
Ἴσκιον, ου, τὸ, imperf. ab
Ἴσκω, ασιμίλω, compara, pro ἴσαω, idem. Th. εἶδω, ſcio, video: vel ἴσκω, ſimilis ſum.
Ἴσμεν, ſcimus, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præſ. ab ἴσημι, ſcio.
Ἰσμηνίου μαντεῖον, ISMENIVM oraculum.
Ἰσόθεος, ου, ὁ, ἡ, Deo ſimilis: ab Ἴσος, ſimilis, & Θεὸς, Deus.
Ἰσοκρατὴς, ἰσος, ὁ, ἡ, pari poteſtate præditus: ex Ἴσος, æqualis, & κράτος, robur: hinc ἰσοκρατία, ας, ἡ, Ion. pro ἰσ, æqualis potentia.
Ἰσοκράτης, ους, ους, ὁ, ISOCRATES: nomen propr.
Ἰσομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἰσομήτηρ, æqualis matri: ex Ἴσος, & μήτηρ, mater.
Ἰσομοιρία, f. ἀω, æquam portionem capio: ex Ἴσος, par: & μοῖρα, portio. Th. μείρω, partior.
Ἴσον, adv. æqualiter: ab Ἴσος, par.
Ἴσοντας, ἰσωντ, Poët. pro ἴξοντας, 3. pl. f. 1. m. verbi ἰκνέομαι, venio. f. ἴξομαι. An potius ſcribendum ἴσωντας, ab ἴω, vado nam ἰσωντας, verius ſignificat ἰόντας, ab ἵζω, colloco, ſedeo.
Ἰσοπαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Ion. & ἰσόπαλος, ἡ, ἰσ, luſus ſeu pugna æqualis: ex Ἴσος, & πάλη, luſus.
Ἰσόπεδος, ου, τὸ, planities: ab
Ἰσόπεδος, ου, planus, ex Ἴσος, æqualis, & πέδον, ſolum.
Ἰσορροπία, ας, ἡ, æquilibrium: &
Ἰσόρροπος, ου, ὁ, ἡ, par, æquivalens: ex Ἴσος, par, & ῥέπω, propenſus ſum.
Ἴσος, vel ἰσος, ου, ὁ, æqualis, par, q. ab εἶδω, aſſimilo. Hinc ἴσως, æqualiter; item fortaſſe. ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas. ἰσόω, æquo, adæquo. ἀνισος, ου, ὁ, ἡ, inæqualis, impar.
Ἰσότης, ητος, ἡ, par conditio, æquabilitas. Th. Ἴσος, par.
Ἰσότιμος, ου, ὁ, ἡ, æquè pretioſus: ex ἰσ, par, & τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.
Ἰσόω, pro ἰσόομαι, præſ. inf. paſſ. ab ἰσόω, æquo. Th. Ἴσος, par.
Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquiparo: q. ἰσοφορίζω ab Ἴσος, æqualis, & φέρω, fero: hinc ἰσοφόριον, boves æquali ferendo oneri apti: Vel ἰσοφαρίζω, indutus ſum paribus indumentis: à φᾶρος, εος, τὸ, pallium.
Ἰσοφορίδιος, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, inf. præced. quod vide.
Ἴσόω, adæquo: f. ώσω: hinc ἰσωτὰδαι, a. 1. inf. m. Th. Ἴσος, par.
Ἰσόψυχος, ου, ὁ, ἡ, unanimis, eodem vel pari animo præditus: ex Ἴσος, par, & ψυχὴ, anima.
Ἴσσαι, dico, tempora ſumit ab ἴσω, idem.
Ἰσσαχὰρ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, ἀλλαγὴ. Hebr. princeps Dei. Hinc
Ἰσσραηλίτης, ου, ὁ, Iſraelita & ἰσσραηλῖτις, f. g. Iſraelitis, à præced.
Ἵστε, ſtatæ, Att. contract. pro ἵστατε, præſ. imperat. act. verbi ἵστημι, vel pro ἵστας verbi ἵστάω. Alii volunt eſſe 3. ſing. imperf. ἵστεον, ων, ασε, ας, αι, α. verbi ἵστάω ſeu ἵστημι, ſto: ſed
Ἵστῃ, eſt 3. ſing. præſ. ſub. ab ἵστημι, ſto.
Ἵστημι, στω, στη, ἵστρ pro ἰσταμαι, ſcio: in compoſ. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἰσημι, ſcio.
Ἵστημι, ἀναστημι, ſtans: gen. Ion. ἱσταμένιος ab ἵστημι, ſto: in paſſ. ἱσταμαι.
Ἵστῶν, Dor. pro ἱστῶσι, 3. pl. ind. act. verbi ἵστημι, ſto.
Ἵστων, Ion. pro ἵστασαν, ſtabant, 2. ſing. imperf. ἱστάω, verbi ἵστημι.
Ἵστω, pro ἵστασο, præſ. imperat. paſſ. verbi ἵστημι, ſto: a. 2. ἵσταμαι. εἵστω.
Ἵστων, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſd. verbi.
Ἴστω, ſcitis, per Sync. pro ἴστατε, 2. plur. præſ. ind. act. ab ἴσημι, ſcio. Et per Sync. dici poteſt in imperativo, ἴσθι, ἴστω, & in pl. ἴστε.
Ἰστέον, ſciendum, verbale, pro εἰστέον, ab εἶδω, ſcio: perf. paſſ. εἴσμαι, εἶσαι, ἴσται.
Ἵστη, ſta, ſiſte, pro ἵστασο, Att. imperat. ſit à 3. ſing. imperf. ἵστω, ης, η. eſt itaque etiam in 3. ſing. imperf. ab ἵστημι, ſto. Invenitur quoque Dor. pro ἵστα, 3. ſing. imperf. ab ἱστάω, pro ἵστημι, ſto. Vel cum ι ſubſcripto eſt 2. ſing. præſ. paſſ. Att. pro ἵστασαι. ſed
Ἵστῇ dicitur pro ἵστᾶ, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἵστημι, ſto.
ΙΣΤΗΜΙ, ſtatuo, erigo, colloco, cohibeo, SISTO, appendo: q. à στάω. f. στήσω. p. ἵστηκα. perf. part. ἑστηκὼς, & per Sync. ἑστὼς, per Craſin ἑστὼς, ῶτος, ὁ, qui ſtetit. Sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστάνειν, (ſed ἑστάναι eſt præſ. inf. ab ἵστημι, pro ἱσταμαι.) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. paſſ. ἕσταμαι. 2. 1. paſſ. ἐστάθην, ης, η. a. 1. inf. σταθῆναι. a. 1. part. σταθεὶς. f. 1. paſſ. σταθήσομαι, η, ται. Hinc στάσις, εως, ἡ, ſtatio. σταμὶς, ῖνος, ὁ, ἡ, ſtabilis. στασάζω, factionibus contendo, diſſideo. στασιαστὴς, οῦ, ὁ, ſeditio. στάδιον, ου, τὸ, ſtadium, mea-

sura sexcentorum pedum. ἑξάπλεθρος, ος, ὁ, ἡ, πλῆθος. ἑξάπλους, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, *duplum, triplum, quadruplum.* ἑξάπλους, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, *malum navis.* ἱστίον, ου, τὸ, *velum.* ἱστίω, *erigo.* ἀνάστασις, εως, ἡ, *resurrectio.* ἀνίστημι, ἀνῶ, *intervallum.* ἴσθμιον, ου, τὸ, *instantia.* ἰσθμός, οῦ, ὁ, *dimotio alicujus rei è statu in quo erat.* κατάστημα, *constitutio.* κατάστασις, εως, ἡ, *constitutio.* συσκευάζω, ω, ὁ, *facio, accudiarius, opifex.* συσκευάτωρ, ορος, ὁ, *præfectus.* συστάτης, ου, ὁ, *præfectura.* συστάτις, ἡ, *præfectura.* συστάτις, ἡ, *præfectura.* συστάτις, ἡ, *præfectura.* σύστημα, ατος, τὸ, *constitutio.* σύστημα, ατος, τὸ, *coagmentatio, compages.* ὑπόστασις, εως, ἡ, *subsistentia.* ὑπάρξις, ἡ, ὁ, *stator.*

Ἱστία, Ion. pro ἱστίη, acc. sing. ab ἱστία, *Vesta, focus, domus.*

Ἱστιητήριον, ου, τὸ, Ion. pro ἱστιατήριον, *cœnaculum:* ab eod. th.

Ἱστίον, ου, τὸ, *navis velum:* in pl. τὰ ἱστία, ab ἱστίω, *malum navis.* Th. ἱστημι, *sto.*

Ἱστοῦσι, *stivæ,* dat. sing. ab ἱστοῦς, οῦ, ὁ, *remo, stiva:* ab ἱστός, *stela,* (quod ab ἵστημι, *sto,*) & βοῦς, *bos.*

Ἱστοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali:* ab ἱστός, *malum navis,* & δέχομαι, *capio.*

Ἴστορα, acc. sing. ab ἴστωρ, ορος, ὁ, *sciens, gnarus.*

Ἱστορία, f. ἱστῶ, p. ιστρ, *inquiro, scisciror, lustro, memoriæ trado:* à præced.

Ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio, HISTORIA:* gen. pl. ἱστοριῶν. & Ἱστοριάδε, ἐ, ὁ, *HISTORICUS:* à them. ἱστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *sciens.*

Ἴστορες, 3. plur. præs. ind. verbi ἱστορέω, *cognosco, memoriæ trado:* perf. ἱστόρηκα. præs. part. pass. ἱστορέμενος, η, ον. Th. ἱστωρ, *sciens.*

Ἱστός, ή, ὁ, *malum navis:* ab ἵστημι, quia *erigitur.* Th. ἱστημι, *sto.*

Ἴστρον, acc. sing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nomen fluv. Germaniæ, *Danubius, Ister.*

Ἴστω, *scito ille,* per Sync. pro ἰστάτω, præs. imperat. fic ἴστων, pro ἰστάτων, ibid. Th. ἴστημι, *scio:* fed

Ἴστω, contractè pro ἵστασι, quod Ion. pro ἵστασαν, 3. sing. imperf. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto.*

Ἵστων, *stabam,* imperf. act. pro ἵστων, q. ab ἱστάω, pro ἵστημι, *sto:* fed

Ἵστων, per Sync. pro ἰστάτων, 3. dual. imperf. vel pro ἰστάτωσαν, 3. pl. imperat. verbi ἴστημι, *sto.*

Ἱστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *sciens, peritus, teste, arbiter:* q. ab ἴστημι, *scio.* Hinc ἱστορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, historia,* πολυϊστωρ, ορος, ὁ, ἡ, *multiplici doctrina præditus.*

Ἴχ', pro ἴχω, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴχω, pro ἴχω, *habeo.*

Ἰχανάω, Poët. pro ἱκνέομαι, *venio,* 3. sing. præs. ind. ab

Ἰχάνω, *appeto, desino:* ab ἴχω, idem. Th. ἴχω, *habeo.*

Ἰχάνω, *desino,* 3. sing. præs. verbi ἰχάνω, idem quod ἴχω, *cohibeo, reprimo;* quod ab ἴχω, *habeo.*

Ἰχαρίσσω, pro ἰχαρόω, præs. part. f. g. verbi ἰχαρόω, *cohibeo,* quod ab ἴχω, idem. Th. ἴχω, *habeo.*

Ἰχάσιν, Poët. pro ἰχαρόωσι, *reprimunt,* 3. pl. sub. præs. ejusd. verbi.

Ἰχάσω, *comprimo, cohibeo:* vide in ἰχάνω.

Ἰχάς, *carica:* quia ἰχᾶ, ficcando *gracilis* facta. Th. ἰχνέω.

Ἴχᾳ, *cohibet,* 3. sing. ind. &

Ἴχειν, præs. inf. verbi ἴχω, pro ἴχω, *cohibeo.*

Ἰχμήν, & Ἰχμάων, Ion. & Dor. pro præced. quod vide.

Ἰχνέω, Ion. pro ἰκνέω, *venio,* præs. imperat. verbi ἰχάνω. Th. ἴχω, *habeo.*

Ἰχᾶ, Dor. pro ἴχνι ejusdem temporis & verbi.

Ἴχνη, ης, τὸ, vel ἴχνος, *vestigium:* τὰ ἴχνεα, *claves:* ab

Ἰχνίς, ίδος, ἡ, *lumbus:* q. ab ἴχνος, in lumbis enim est *robur.* Vel lumbis nos ἰχνέομεν, *sustinemus.* Hinc ἰχνίον, ου, τὸ, *coxa, coxendix.*

Ἰχνο Ὰ, ὁ, ἡ, *macer, gracilis:* qu. ab ἴχω, *inhibeo.*

Ἰχνότης, ότος, ἡ, *macies, gracilitas:* à præced.

Ἰχόντας, *cohibent,* 3. plur. præs. ind. pass. verbi ἴχω, pro ἴχω, *contineo.*

Ἰχυρίζομαι, *contendo viribus, nitor;* item *affirmo, assevero:* ab

Ἰχυρός, ά, όν, *robustus, a, um:* in compar. ἰχυρότερος, superl. ἰχυρότατος. Th. ἴχω, *robur.*

Ἰχυρῶς, adv. *valide, vehementer, enixè:* à præced.

Ἰχύς, ύος, ἡ, *robur, vires:* dat. ἰχύϊ. acc. ἰχύν, q. ab ἴς, *vis,* & ἴχω. Hinc ἴσχω, *robustus sum, potentia valeo,* ἰσχύω, *potens.*

Ἰχόωσι, *poterit,* 3. sing. f. 1. act. ab

Ἴχω, *possum:* f. ἴσω. p. ἶχυια. Th. ἴχνος, *robur.*

Ἴχω, ις, ι, *retineo, detineo.* Th. ἴχω, *habeo, contineo.*

Ἴχων, pro ἴχουσι, 3. plur. præs. subj. à præced.

Ἰωάνυμος, ε, ὁ, ἡ, Poët. pro ἰσώνυμος, *qui idem nomen habet, cognominis:* ab ἴσος, *par, æqualis,* & ὄνυμα, *nomen.*

Ἴωαν, *navarit,* 3. pl. a. 1. sub. ab ἰόω, *scio:* f. ἰόσω, vel ἴσω. Sed vide an non legend. ἴσασι, 3. plur. præs. ind. verbi ἴσημι, *scio.*

Ἴω', pro ἴσι, quod vide.

Ἰωλία, ας, ἡ, *ITALIA,* nomen peninsulæ nobilis-

nobilis, ab Italo rege sic dicta. Γ'ιτ̀ηΘ', ου, ὁ, vitulus, Italus. Γ'ιτ̀ηνός, ὁ, ὸν, Italicus, Latinus.

Γ'ιτ̀αλὸς, ὁ, ὁ, taurus, bos: q. ab ἴνω, quia animosus. Alii scribunt Γ'ιτ̀ΛΘ', ὁ, VITULUS, ITALUS.

Γ'ιτ̀αμος, ὁ, timerarius, audax, animosus, magnanimus. Th. ἴνω, ω, ὁ, idem.

Γ'ιτ̀ι, accedite, 2. pl. præs. imperat. ἴδι, ἴνω, ab εἶμι, eo.

Γ'ΙΤΕ'Α, ας, & ἰτέη, ας, ἡ, salix, hasta salicea: q. ab ἴτυς, quia celeriter in altum excrescit.

Γ'ιτ̀ίον, eundum, verbale, ab εἶμι, vado.

Γ'ίτ̀ον, ivimus, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Γ'ΙΤΗΣ, ου, ὁ, temerarius, audax, animosus, irrepidus, idem: q. σπεῦδ τὸ ἰθύνω, τὸ ἰσπεύδω.

Γ'ιτ̀ον, dual. præs. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Γ'ιτ̀ωνία, ας, ἡ, nomen regionis, Syr. montosa.

Γ'ΙΤΡΙΑ, ας, τὰ, ima pars ventris: reperitur sub

Γ'οητος, ου, τὸ, placenta genus tenue: est etiam

Γ'ωτον, iterum, iteratum. Latin. Gr. barbar.

Γ'ωτὸν, virum. Gl. Cyr. Lego ἴνιν.

Γ'ὼν, apud Aristophan. pro ἰὼν, sciat, quod vide.

Γ'ωνι, acc. sing. ab

Γ'ΥΙΣ, υΘ', ὁ, circumferentia & curvatura rotæ: q. ab ἴνω, quia currui est causa eundi. Homerus ἴνιν vocat, quæ ἄνλη. Tum ἴνιν, est omnis extremitas rotundæ rei.

Γ'ιν, ito ille, 3. sing. præs. imperat. ἴδι, ἴνω, verbi εἶμι, eo.

Γ'ὶγὰ, ας, ἡ, sibilus, clamor: &

Γ'ίγμὸς, ὁ, ὁ, clamor: ab ἰὴ, adv. exultantis.

Γ'ίγξ, γΘ', ὁ, torquilla, aviculæ nomen sic dict. quia collum torquet. Alii appellant frutillam. Fratis autem est Venus. Ad philtra & incantationes in usu erat. Propterea etiam ἰυγξ, illecebra quævis. Th. ἰὴ, heu.

Γ'ίζω, sibilum edo; item fistulâ cano, clamo: ab eod. th.

Γ'ὶκαὶ, Macedonicè, pro

Γ'ὶκητὴ, ὁ, ὁ, sibilator: ab ἰὼζω, clamo. Th. ἰὴ, adv. exultantis.

Γ'ος, lesi, pers. act. verbi ἴκλω, seu ἴκνω, nocco. f. ἴκω.

Γ'ὸβιμος, ὁ, ὁ, robustus animosus. dat. sing. ἰὸβίμῳ· ab ἴρι, fortiter. Th. ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur. Alii derivari malunt ab ἴρις, fortiter, & βιμὸς, animus. hinc ἰὸβίμως, ἐπ, ὁ, potens.

Γ'ρι, fortiter, adv. ab ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur.

Γ'ὸμα, μάτος, ringues, & vagina ovis: ab eod. th.

Γ'ὸμαχος, ου, ἡ, IPHIANASSA: nomen mulieris.

Γ'ὸμηδὴς, nomen viri, in acc. sing.

Γ'ὸμηδὴν, acc. sing. ab Γ'ὸμηδὴς, Γ'ὸμηδὴς, nomen viri. q. d. valde benevolus.

Γ'ὸις, ὁ, IPHIS, nomen propr. mul.

Γ'ὸπέτηντ, pisibus insidentes, nomin. pl. part. præs. ab

Γ'ὸπεύω, piscor. Th. ἰχθὺς, piscis.

Γ'ὸπεύων, ωνος, τὸ, piscicolus. diminut. ab ἰχθὺς, piscis.

Γ'ὸπεύκὰ πόλλ, piscaria parva. Ex 2. Paralip. 15.

Γ'ὸπεύσις, vide sequent.

Γ'ὸπεύσιν, acc. sing. ab ἰχθύσις, εως, ἡ, piscatus. in f. g. ἰχθύσασα ab

ΙΧΘΥΣ, ύΘ', ὁ, piscis.

Γ'ὸσιν, dat. pl. ab ἰχθὺς, ύΘ', τὸ, quod vide.

Γ'χνεύμων, ICHNEUMON, qui & ἰχνευτὴς, tanq. vestigator crocodili. ab

Γ'χνεύω, ἴχνος, vestigo, per vestigia sequor: &

Γ'χνίω, -ώ, Poët. pro ἰχνεύω, εἶμι, eo, incedo: ab ἰχνὺς, ύΘ', vestigium.

Γ'χνη, nom. pl. ab ἰχνὺς, ύΘ', τὸ, quod vide.

Γ'χνηλατέω, f. ήσω, indago, investigo: ex ἰχνὺς, vestigium, & ἐλαύνω, persequor.

Γ'χνος, ου, τὸ, vestigium: ab

ΓΧΝΟΣ, υΘ', τὸ, vestigium, ima pedis pars, gressus. Hinc ἰχνεύω, vestigo. ἰχνευτὴς, ὁ, vestigator.

ΓΧΩΡ, ορΘ', ὁ, sanguis crudus, sanies, ichorum. Sumitur & pro sero. & pro humore qui ex Deorum cute vulnerata effluit.

Γ'ὼ, ἰοῦς, vermis qui ligna, vel carnem corrodit. Th. ἴκλω, nocco.

Γ'ὼα, lesisti, Ion. pro ἴκλω, 2. sing. ω, ι, m. ἰὼαμαι, verbi ἴκλω seu ἴκνω, nocco.

ΓΨΟΣ, fuber, arbor. ἰψὰς, verò bederæ, arbores quibus adhæret ἴκλω, id est, ledit.

Γ'Ψ', heu, eheu, adv. dolentis, & exclamantis: sed

Γ'ψ', dat. sing. ab ἰὰς, ός, ὁ, sagitta, item adject. unus: ut ἰῷ ἤματι, uno die: vide ἰὰς· at

Γ'ῶ, ἵης, mittam, ar. præs. sub. verbi ἴημι, mitto: &

Γ'ῶ, pro ἰχῶ, Scholiast. Aristoph.

Γ'ωβαμὰ, ὁ, nomen viri ἑλλην. Hebr. à Deo persecutus.

Γ'ωδαμὰ, nomen viri. Hebr. q.d. Deus suscitabit ipsum.

Γ'ωὰ, nomen viri ἑλλην. Alii Γ'ωὴλ.

Γ'ωὴλ, ηλ, ὁ. Hebr. gratiosa.

Γ'ωνὰς, ᾶ, ὁ, idem. Vel Γ'ωνὴς, ἑᾶ ἑλλην.

Γ'ωτὰ, ᾶ, ἡ, nomen viri. Hebr. gratiosus.

Ἰ'ωβ, nomen viri ἁλλομ. Hebr. ejulans.

Ἰ'ωβε, Βοτ. pro ἰγὼ, ego.

ΙΩΓΗ', ῆς, ἡ, tegmen, diversorium, littus, clamor.

Ἰ'ωμὴς, per Aphæres. τῦ δ, pro διωμὴς, persecutio, tumultus bellicus. Th. διώκω persequor.

Ἰ'ΩΝ, ὄνος, ὁ, clamor, vox, flatus. qu. ab ἰαύω mitto.

Ἰ'ωλ, ὁ, nomen Prophetæ ἁλλομ. Hebr. acquiescit.

Ἰ'ωνὰς, acc. pl. ab

Ἰ'ωνὴ, per Aphæresin, pro διωνὴ, idem quod διωξις, persecutio. Th. διώκω, persequor.

Ἰ'ωλκὸς, ὁ, ἡ, urbs Thessaliæ.

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, eo.

Ἰ'ΩΝ, ονος, ὁ, *I O N*, à quo Ionες dicti: sed

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ex id. Εἶμι &

Ἰὼν, ἰόντος, profectus, a. prodiens; itarus. 2. part. verbi εἶμι, eo.

Ἰωνὰς, ἄδος, ὁ, nomen viri. Hebr. columba.

Ἰ'ωνιὰ, violarum, ubi ea nascuntur. Th. ἰὸν, viola: sed

Ἰωνία, ας, ἡ, *I O N I A*, regio. Them. Ἴων, Ion.

Ἰ'ωνικὸς, ἡ, *IONICVS*, Ionum proprius: ab eod. th.

Ἰ'ωνικῶς, adv. Ionicè; item molliter & delicatè: à præced.

Ἰ'ωξ, ικὸς, ὁ, apud Homer. idem quod ἰωκὰ, quod vide.

Ἰ'ωρὰμ, ὁ, nomen regis ἁλλομ. ex Domino excelsus.

Ἰ'ωσὴ, ὁ, nomen viri ἁλλομ.

Ἰ'ωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, ἁλλομ. Hebr. Dominus judicabit.

Ἰ'ωσὴ, ὁ, nomen viri ἁλλομ. Hebr. senex.

Ἰ'ωσὴφ, ὁ, nomen viri ἁλλομ. Hebr. addat.

Ἰ'ωσίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. qui est à Domino.

Ἰ'ῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos. ἁλλομ.

Ἰ'ωχμὸς, tumultus, gen. Ion. ex ἰωχμὸς, ὁ, ὁ, idem quod ἰωμὸς, quod vide. Th. διώκω.

ΙΩΧΘ, ιωχθ, ὁ, piscis nomen.

K.

KDecimæ literæ signum, viginti denotat. & κ' pro κατὰ ponitur. κᾷ, Dor. pro κὰι vel καὶ, com. ἀν.

ΚΑΒΑ'ΛΗΣ, ου, ὁ, *CABALLVS*, equus clitellarius.

Κάβαλ' & κάβαλλε, prostravit, Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. sic

Καβάλωσι, pro κατεβάλοιν, a. 2. inf. act. &

Καβάλων, ῶ, fut. a. 2. m. pro καταβάλω, à καταβάλλω, dejicio. Them. βάλλω jacio. f. βαλῶ. p. βέβλακα. a. 2. ἔβλαν. p. m. βέβλημαι.

Καββὰς, ἀντος, ὁ, descendens. Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, quod vide.

Κάβα, ας, ἡ, cibus. q. à κάπτω, edo: à

ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, frumentacea mensura genus. Hinc κάβα, cibus.

Καγχάνω, pro κιχάνω.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, lacryma Arabici ligni.

Καγχαίνω seu κάγχω, ῶ, ὁ, aridus: à κάγχαίνω, calefacio.

ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, f. άσω, p. αχα. *CACHINNOR*, convitior. inde κάγχασμὸς, cachinnus.

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, calefacio, arefacio. hinc κάγχαν, ου, aridus, siccus.

Καγχαλάω, cachinnor, rideo. vide seq.

Καγχαλόωσι, Poët. pro κατεγχαλόωσι, 3. pl. ptæs. sub. verbi καγχαλάω, exulto, rideo. Th. χαλάω, laxo, dimitto.

Κάγω, pro κὰ ἰγὼ, & ego.

Κάδ δ', pro κὰτ δὲ. κὰδ δ' ἄρα. Dor. pro κὰτ ὃ ἄρα.

Κάδ' δ' ἴκελε pro κατὰ δὲ. Sic κὰδ δ' ἴδρει, pro κατὰ ἴδρει δὲ.

Κάδ δὲ, Poët. pro κὰτ δὲ.

Κάδδύσετο, Æol. pro κατέδυσετο δὲ. a. 2. ind. à καταδύομαι, quod vide.

Κάδ δρᾳθήτην, Dor. vel Æol. pro κατὰ ἐδραθήτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδράθω, dormio. Th. δαρθάνω, idem. a. 2. ἔδραθον, & per Metath. ἔδαρθον. f. δαρθήσομαι.

Κάδ δύναμιν, pro κὰτ δύναμιν, pro virili, à δύναμις, εως, ἡ, potentia. Them. δύναμαι, possum.

Κάδδύσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, subeo, penitus ingredior. Th. δύω, & δῦν, idem.

Καδμεῖοι, ων, οἱ, *CADMÆVS*, dat. pl. Ion. Καδμήϊοισι· à Κάδμος, quod vide.

Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμεὺς, ῆος, ὁ, *Cadmienſis*: &

Καδμεῖος ἀνὴρ Θηβαῖος, Dor. pro Καδμεῖος ἀνὴρ Θηβαῖος, *Cadmæus à Thebis*: &

Καδμεὶς, ίδος, ἡ, *Cadmea*: à

Κάδμος, ου, ὁ, *CADMVS*: nomen viri.

Κάδος, ου, τὸ, Poët. pro κάδος, ου, τὸ, *funus*, & ipsa cadaveris elatio, *funeriſve pompa*, *affinitas*: at

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, *CADVS*, vas vinarium: & *ſitula pro ſuffragiis colligendis*: hinc κάδιον, *parvus cadus*.

ΚΑΔΤ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καεὶς, ἐντος, ὁ, *combuſtus*, *crematus*; a. 2. part. pass. à κάω, uro. f. καύσω. a. 2. pass. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, *erno*, f. σω. verb. Poët. perf. pass. κέκασμαι. hinc ἐκάσσατο, 3. sing. pluſq. p.

Καῖ,

Καθ, 3. sing. a. 2. sub. pass. &
Καθέω, a. 1. inf. pass. à κάθω, ατο. f. καθέσω, a. 2. ἐκάην, a. 2. pass. inf. καθῆναι, & Ion. κάθω,
Καθαίρω, *ardeo*, f. 2. pass. verbi κάθω, ατο. vide præced.
Καθὰ, adv. *sicut, velut*: ex κῆ & ἁ, *secundum quæ*.
Καθαγίζω, *consecro*; item *solvo justa, perago exequias, adoleo, cremo*: ex κῆ & ἀγίζω, *consecro*. Th. ἁγ-ής, νός, *veneratio*; item *purificatio, lustratio*.
Καθαγισμὸς, ᾶ, ὁ, *consecratio*; item *parentatio, parentalia*: a præced. quod vide.
Καθαίρεσις, εως, ἡ, *destructio, subversio, cædes*: à
Καθαιρέω, *detraho, everto, destruo*. f. ήσω. f. 2. καθεῖλον. perf. καθῄρηκα. a. 2. καθεῖλον, ες, ε, a. 2. part. act. καθελὼν, ὀντος. comp. ex κῆ & αἱρέω, *eligo*. a. 2. εἷλον, ex ἕλω, inusit.
ΚΑΘΑΊΡΩ, *purgo, mundo, lustro, flagris cædo*. f. ᾶρῶ. p. κεκάθαρκα. perf. pass. κεκάθαρμαι. perf. part. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*. κάθαρσις, οῦ, *purus*. κάθαρτος, ον, ὁ, ἡ, idem.
Καθάλλομαι, *desilio*. Th. ἅλομαι, *salio*. f. ἅλσομαι.
Καθάπαξ, *omninò*, adv. ex κῆ & ἅπαξ, *semel*.
Καθάπερ, *sicut*: ex κατὰ & ἅπερ, quod ab ἔατερ, ἕατερ, ἅφερ.
Καθαπτόμαι, *demulceo*, inf. præs. pro impetrat. more Att. à
Καθάπτομαι, f. ψομαι, *demulceo, perstringo, lacesso, incesso*. κάθαπτόμενος, præs. part. hinc καθαπτικὸς λόγος, *mordacia dicta*. ex κῆ & ἅπτομαι, *tango*. f. ψομαι.
Καθάπτω, *contingo, allego, invado*, cum gen. f. ψω. p. κατῆφα. a. 1. κάθηψα· ex κῆ & ἅπτω, *tango*.
Καθαρὸς, ἡ, ὸν, ὸς, ἡ, ὸν, *mundus*. Th. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρόω, *purgo, purus fum*. ab eod. th.
Καθαρτεύω, *purum factum esse*, Ion. pro καθαίρω, perf. inf. pass. &
Καθαρτεύω, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, *purgo*. f. ώσω. perf. pass. κεκάθαρμαι.
Καθαρτίζω, *purgo*. f. ίσω. a. 1. ind. ἐκάθαρσα. a. 1. imperat. κάθαρσον, άτω, a. 1. sub. καθαρσῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. καθαρσῶσαι. perf. act. κεκαθάρικα. perf. pass. κεκαθάρτισμαι. a. 1. pass. ἐκαθαρτίθην. a. 1. imperat. pass. καθαρτίθητι. Them. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρτὴρ, ῆρος, ὁ, *purgatio*: ab eod. th.
Κάθαρμα, ατος, τὸ, *purgamentum*. hinc
Κάθαρματα, τὰ, *dicuntur homines vites & abjecti*; item *sacri* vel *piaculares*, sc. qui ab averrendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, *purgo*.
Καθαρτὴς, ῆ, ὁ, *purgatio*: ab eod. th.
Καθαρτὸς, ὴ, ὸν, *purus, a, um*. unde καθαρτῶς, part. adv. à καθαίρω, *purgo*.
Καθαρότης, ητος, ἡ, *puritas*: ab eod. th.
Καθάρσιος, α, ον, *purgatio, expiatio*: à
Καθάρσιος, α, ὸν, *expiatorius, purgatorius*: καθάρσιον ὕδωρ, *aqua lustralis*. Them. καθαίρω, *purgo*.
Κάθαρσις, εως, ἡ, *purgatio, expiatio*. ab eod. them.
Καθαρσὶς, Dor. pro καθαρσὶ, gen. à καθαρσὶς, *purus*.
Καθαρῶς, adv. *purè*, item *manifestè*: à καθαρὸς.
Καθέδω, ἕσω, ἕσομαι, *sedebo*. f. 2. m. verbi καθίζομαι, *sedeo*. Them. ἵζω, seu ἵω, *colloco*.
Καθίδρα, ας, ἡ, *suggestum*, CATHEDRA, *sella*: à
Καθίζομαι, *sedeo*. præs. part. καθιζόμενος. imperf. ἐκαθιζόμην. f. 2. m. καθεδοῦμαι. hinc καθίδρα, *sella*: ex κατὰ & ἵζω, seu ἵω, *colloco*.
Καθίκανε, perf. inf. act. à καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*. p. εἷκα.
Καθέλλω, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, *destruo*, quod vide.
Καθεμένος, demissus, perf. part. pass. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵω, *mitto*.
Καθέτης, a. 2. inf. act. à καθαίρω, *demitto*. quod vide.
Καθέντα, 3. pl. pluſq. p. pass. à καθίημι, *demitto*. perf. pass. καθεῖμαι· ex κατὰ & ἵημι, *mitto*. f. ἥσω. a. 1. ἧκα. perf. εἷκα.
Καθείργνυμι, idem quod καθείργω, vide in sequent.
Καθεῖρξα & καθεῖρκτο, 3 sing. perf. & pluſq. p. pass. verbi καθείργω, *concludo, coërceo*: quod ex κατὰ & εἴργω, *includo*. f. ξω.
Καθεῖς, ἵντος, ὁ, a. 2. part. act. à καθίημι, *demitto*. a. 2. κάθην. Them. ἵημι, *mitto*. sed
Καθεῖς, vel καθ' εἷς, *alius post alium, sigillatim*. καθ' pro κάθ' ex κῆ τὸ, & *deinde*.
Καθέσσω, 3. sing. a. 1. act. verbi καθίζω, *sedere facio*. ex κατὰ & ἵζω, a. 1. ἕσσα.
Καθεύδουσι, 3. pl. pluſq. p. act. verbi καθεύδω, *constituo*, quod vide.
Καθέντα, 3. sing. pluſq. p. pass. à καθίημι, vide καθέντα.
Καθέτις, ᾶσα, ᾶν, *quisquis*: ex κῆ vel κατὰ, & τὶς, τὶς, τὶ.
Καθετὸς, ὴ, ὸν, *voluntarius*: ex κατὰ & ἑκὼν, ὁντος, ὁ, *voluntarius*.
Καθεκτὸς, ὴ, *qui detineri potest, qui potest ferri*: à κατέχω, *detines*. Th. ἴχω, *habeo*. f. ξω.
Καθέλκε, 2. sing. a. 2. sub. act. à καθαιρέω, quod vide.
Καθέλκειν νῆα ἁλόνδε, *subducere navem*. Th. ἕλκω, *trahe*. f. ξω.
Καθελὼ, ῶς, ῶ, f. 2. ind. act. verbi καθαιρέω,

ἀφεῖμι, *dimitto*. quod vide.

Καθείρης, ους ὁ, ἡ, *monile* ex variis gemmis in pectus mulierum *demittendas, ornamentum collare*. Iſa. 3. & Ezech. 16. à καθίημι, *demitto*. Them. ἵημι, ſeu ἑω, *mitto*.

Καθιέμενος, α, ον, part. m. verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, ſeu ἑω, *mitto*. a. 2. m. ἵημι, ἵσω, ἧν.

Καθεῖσε, adv. *ordine, deinceps*: ex κατὰ & ἑξῆς, idem.

Καθίζω, f. 1. act. verbi κατέχω, *detineo, retineo*. Th. ἔχω, *habeo*. f. σχῶ.

Κάθιε, *demittite*, Ion. pro κάθετε, vel κάθες. a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἵημι, *mitto*. a. 2. bis. a. 2. m. ἵημι.

Καθεῖς, *demitte*, a. 2. imperat. act. ejuſd. verbi & th.

Καθίεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. κάθημι, verbi κάθειμι, *demitto*, quod vide.

Καθίεσσαν, Ion. & Poët. pro κάθεσαν, *collocarunt*; 3. pl. a. 1. m. ind. verbi κάθιζω, *colloco*: ex κατὰ & ἵζω. a. 1. ἔσω.

Καθίςαμαι, perf. part. paſſ. verbi κάθιςημι, *conſtituo, ſtatuo*: perf. paſſ. κάθιςημι. Ex κατὰ & ἵςημι, *ſto*.

Καθίςαντα, ας, ασι. perf. ind. act. in 3. pl. κάθιςάκασι. & hinc

Καθεςαώς, perf. part. à κάθιςημι, *conſtituo*, quod vide.

Καθεςώς, ῶτος, per Sync. pro κάθιςηκώς, perf. part. verbi κάθιςημι, quod vide.

Κάθετος, ου, ὁ, *perpendiculum, linea perpendicularis*: à κάθημι, quia *deorſum* mittitur.

Καθεύδει, *dormivit*, pro ἐκάθευδε, 3. ſing. imperf. Ion. vel præſ. imperat. act. verbi καθεύδω. καθεύδομεν, acc. ſing. part. præſ. καθεύδωμεν, *dormiamus*, præſ. ſub. Th. εὕδω, f. ὑσω, *dormio*.

Καθεύδεσκον, *deficiebant*, 3. pl. imperf. Att. à καθεύδω. eſt & 1. ſing. Them. εὕδω, *vides*.

Κάθη, *ſedet*, Att. pro κάθηται, & Ion. κάθηαι, 2. ſing. præſ. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, *ſedeo*.

Καθηγεμὼν, -όνος, *dux ſum viæ, dux, præco*: vide καθηγεμών.

Καθηγεμών, ονος ὁ, ἡ, *dux viæ, ſuaſor, præceptor*: &

Καθηγητὴς, ὁ, ἡ, *dux viæ*; item inſtitutor, *præceptor*: à καθηγέομαι, ῶμαι, *præco, præceptor ſum*: ex κατὰ & ἡγέομαι, *duco*.

Καθηδυπαθὴς, per luxum & *voluptatem abſumo*: ex κατὰ & ἡδὺς, *ſuavis*, & πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Καθῆκε, ας, α, 3. 1. ind. act. verbi καθίημι, *demitto*, quod vide.

Καθῆκεν, *convenit, pertinet*, καθῆκε, *convenit*, cum dat. Hinc καθῆκον, οντος, ἧκον: unde καθῆκον, *officium*, quod convenit alicui: καθῆκον, *officioſus*: ἀκαθῆκτος, *inofficioſus*.

Καθήκιον, *clavus deſcendens*: ab ἵημι, *clavus*.

Καθήμην, *ſedeo*: imperat. κάθησο, imperf. ἐκαθήμην, ου, ν. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, *inſidens*; præſ. part. à præced.

Καθημερὶς, *quotidie*: ponitur adverbialiter, & ſæpe præponitur νὺξ. &

Καθημερινὸς, ὴ, ὸν, *quotidianus*: ex κατὰ & ἡμέρα, *dies*.

Καθῆρε, *abſterſit*, Ion. 3. ſing. a. 1. act. verbi καθαίρω, *purgo*: f. ᾶρῶ.

Καθηρέθην, per Syſtolen, pro καθῃρέθην, a. 1. ind. act. verbi καθαιρέω, *deſtruo*, quod vide.

Καθῆρτο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Καθίδρυε, *ſedifſe*, præſ. inf. à κάθιδρυμαι. Th. ἵδρυμαι, idem.

Κάθιζε, *ſide*, præſ. imperat. ejuſd. verbi.

Καθιζήσομαι, *ſedebo*, f. 1. m. à κάθημαι, *ſedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Καθίζω, *ſedebat*, Poët. pro καθῆν, penultima circumflexa, Ion. pro ἐκάθητο, 3. ſing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt eſſe 3. ſing. pluſq. p. ab ἵζω. perf. paſſ. ἵσμαι. pluſq. p. ἴσμην, ἔσο, ἕςο.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. ſing. a. 1. act. verbi καθάπτω. Them. ἅπτω, *necto*: f. ψω. p. ἧφα.

Καθιδρῶν, ῶσα, ῶν, *laſſus, & ſeſſus ad ſudorem uſque*: ex κατὰ & ἱδρὼς, *ſudor*. Eſt & ἱδρῶν ἕως τοῦ ἱδρῶτος.

Καθιδρωσάντων, nom. pl. a. 1. part. paſſ. à

Καθιδρώω, pro καθιδρόω, *ſedeo, colloco*. Th. ἱδρόω, *ſedere facio*.

Καθιδρῶσι, f. ὦσω, p. ωκα, *colloco, conſtruo*: ab eod. th.

Καθίει, *demittebat*; 3. ſing. imperf. q. à καθίημι, verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, ſeu ἑω, *mitto*.

Καθιερῶσα, ῶ, *conſecro, dedico, devoveo*. Th. ἱερός, *ſacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. καθίην, à καθίημι, quod vide.

Καθιζάνω, *ſedeo, inſidere*: ex κατὰ & ἵζάνω, idem quod ἵζω, *ſedere facio, ſedeo*.

Καθίζει, *ſide*, Dor. pro καθίζου, præſ. imperat. paſſ. à καθίζω, quod vide.

Καθίζεσαν, acc. ſing. part. præſ. f. g. à

Καθίζω, σει, σι, *ſedeo, colloco*: f. ἰσω. a. 1. ἐκάθισα. Hinc a. 1. imperat. κάθισον, ἄτω, & in pl. καθίσατε. a. 1. part. act. καθίσας, a. 1. ſub. καθίσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθίσαι. perf. act. κεκάθικα. præſ. med. καθίζομαι. a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, απ. a. 1. ſub. m. καθίσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. pl. καθίσασθε. Ex κατὰ & ἵζω, *ſedere facio*.

Καθίημι, *demitto*: f. ἑσω. a. 1. ind. καθῆκα. a. 2. κάθιον. præſ. paſſ. καθίεμαι, *demittor*, præſ. part. καθιέμενος, η, ον. Ex κατὰ & ἵημι, *mitto*.

Καθίκετο, Ion. pro καθίκου, 2. ſing. a. 2. m. verbi

verbi καθίστημι, *constituo*, *præsto*, *præbeo*, *exhibeo*, *assequor*. Ita ἐξ & ἵστημι, *sisto*: f. ἱξήσω. 2. aor. m. ἐστάμην, ην. Καθιστάω, 3. sing. imperf. act. à

Καθιστάω, f. ήσω, p. ήκα, idem quod *supplico*, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Καθιστάομαι, *constituor*, *assequor*: ab ἵστημι, *venio*: f. ἱξήσομαι. 2. f. m. *insisto*.

Καθίστε, ἄστε, ὁ, ἡ, 2. 1. part. act. Dor. pro καθίσας, à καθίζω, *sedeo*: f. ίσω.

Καθίξῃ, forte scribendum καθίζῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. 2. 1. sub. act. verbi καθίζω, *sedeo*: vel legend. καθίξῃ, 3. sing. f. 1. Dor. καθίξω, ᾰς, ᾰ, pro καθίσω, σῃς, σῃ. Vel lege καθίξῃς, ut in Crispini codice.

Καθίξω, Dor. pro καθίσω, f. 1. verbi καθίζω, *sedeo*, quod vide.

Καθίσσομαι, *sedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. m. ejusd. verbi.

Καθίστε, ἄστε, ὁ, ἡ, 2. 1. part. act. & Καθίστων, *consedit*, 2. pl. 2. 1. imperat. act. verbi καθίζω, quod vide.

Καθίστι, 3. sing. f. 1. act. &

Καθίστω, 2. pl. f. 1. m. ejusd. verbi.

Καθίστι, 3. sing. 2. 1. sub. act. & in 3. pl. καθίστωσι à καθίζω, f. ίσω, *sedeo*, quod vide.

Καθίτω, *agnone*, per Apocopen pro καθίστω, præs. imperat. &

Καθίστων, præs. inf. verbi καθίστημι, quod vide.

Καθίστημι, *constituo*; item *instituo*: & pass. *constituor*, *collocor*, *compono*; item *venio*, *fum*, *fio*. Th. ἱστημι, *sisto*, *sisto*.

Καθίστα, 3. sing. imperf. act. à

Καθίστημι, vel καθίσταω, *constituo*: f. καταστήσω. p. καθέστηκα. plusq. p. καθεστήκειν. 2. 1. καθίστην. 2. 2. καθίστων, 2. pl. præs. pass. καθίσταμαι, ασαι, ται. 2. 1. ind. pass. καταστάθην, ης, η. Ex κατὰ & ἵστημι, *sisto*.

Καθίστων, 3. sing. præs. ind. act. à καθίστημι, ης, ση.

Καθίστων, Att. pro καθίστα, præs. part. f. ᾶσα, ᾶν, à καθίστημι, ab eod. verbo.

Καθό, *sicut*, *qubd*, in *quantum*, *in hoc*, adv. ex κατὰ & ὁ, *quod*.

Καθολικός, ὴ, όν, *generalis*, *e*: ex κατὰ & ὅλος, *universalis*. Th. ὅλος, *totus*.

Καθόλου, adv. *prorsus*, *in universum*, *in summa*, *in genere*: ab eod. th.

Καθομαλίζω, f. ίσω, *complano*: & Metaph. *à ferocia in mansuetudinem redigo*. Th. ὁμαλὸς, *planus*.

Καθομολόμαι, *confiteor*; item *paciscor*, *despondeo*, præs. pass. καθομολογοῦμαι, *despondeo*; item pass. *deiconfiteor*, *promitto*: ex κατὰ, ὁμὸ, simul, & th. λόγω, *dico*.

Καθοπλίζω, f. ίσω, *armo*: præs. pass. καθοπλίζομαι, *armor*: præs. inf. καθοπλίζεσθαι. perf. pass. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. Ex κατὰ & ὅπλίζω, *armo*, Th. ὅπλα, *arma*.

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. ind. act. à

Καθορᾶν, f. ὄψω, p. κατόπτευκα, Att. καθορῶ, ὄψομαι. Th. ὄπτομαι, *video*.

Καθυμαίνω, f. ήνω, *flectentem subeo*, *in partem ayyulo*. Th. ὑμὸς, *flatus navium*.

Καθυμᾶσαι, ω, ῶ, *mentis*. Hof. 2. 13. ex κατὰ & ὑμὰς, idem.

Καθυμᾶν, & καθ' ὑμᾶν, *quantum*: ex κατὰ & ὑμᾶς, *quantus*.

Καθὺν, ὺς quod: ex κατὰ & ὑς.

Καθὺς, *demitte*, a. 2. imperat. m. κάθυσον, κάθυε, & κάθυ, verbi καθύω, quod vide. Item

Καθὺ, *sede*, pro κάθυσον, unde κάθυ, & per Syncop. κάθυς, sublato σ, & Crasi facta κάθὺ, à κάθυμαι, *sedeo*: quod ex κατὰ & ὑμαι, idem.

Καθυβρίζω, f. ίσω, *insolenter affecto injuriis*, *injuria*, *lacesso*, *dedecore afficio*: ex κατὰ & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria*.

Καθυγρὸς, ὰ, ὸν, *humidus*: ex κατὰ & ὑγρὸς, *humidus*.

Καθύφθεν, *in summo loco*, *supra*, adv. ex κατὰ & ὕφθεν, *supra*. Th. ὕφι, *super*.

Καθυφεὶς, ὰ, ὲν, part. act. verbi καθυφίημι, *subtraho*: hinc

Καθυφίησι, 3. sing. inf. m. ejusd. verbi. Th. ἵημι, seu ἵω, *mitto*. 2. 2. ἵν.

Καθώς, *sicut*, *quam*: ex κατὰ & ὡς, idem.

ΚΑΙ', ε, *etiam*, *aque*, *nam*, *igitur*, *ast*, conjunct. copul. καὶ δὲ, *quamvis*.

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, α, ὁ, *carcer subterraneus*, *in quem sontes conjiciebant Spartani*; *barathrum seu fossa*, *in quam cadavera eorum*, *qui publico supplicio fuerant affecti*, *projiciebantur*. Laconum vox. Aliter κοίαδας. Hesych.

Καίδαρος, ᾰ, ὁ, nomen pontificis. Hebr. q. d. *circuitor*, vel *blasphemans*.

Καΐγε, & *quidem*: ex καὶ, γὲ, & γε, dictione enclitica.

Καΐε, pro ἔκαιε, *adolebat*, 3. sing. imperf. Ion. verbi καίω, ιτω: f. καύσω. 2. 2. ἔκαον.

ΚΑΙΚΙΑΣ, α, ὁ, *CAECIAS*, *ventus ab ortu æstivo spirans*; à Cæco ß. Myfix &c dictus.

Καΐν, nomen primi fratricidæ. Hebr. *acquisitus*.

Καΐνὰν, ὁ, nomen viri, Σκλοπτὸς. Hebr. *possessor*.

Καΐνὰς, acc. sing. à

Καΐνὰν, ὰν, ὁ, nomen propr. regis.

Καΐνὶς, vide in καίνος.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *novus*, ᾰ, ον: q. à κὴνος. compar. καινότερος, ᾰ, ον. superlat. καινότατος.

Καινόφατι, *novis*, dat. pl. compar. grad. f. g. à præced. quod vide.

Καινότης, ητος, ὁ, *novitas*. Them. καινὸς, *novus*.

Καινόω, f. ώσω, *innovo*, τὸ καινὸν *me-*

lior: ex κακὸς, κακὸν, & ὄλεθρος, fex: pract. Β. κακόλεθρος.

Κακοποιὸς, κακὸν ποιῶν ſtudens, vel κακὸν ποιῶν mulier: ex κακὸς & ποιέω, opus.

Κακοφωνία, ας, ἡ, nevitas vocum: ex κακὸς, malus, & φωνὴ, vox.

Κάλυμμα, vinco? unde κάλυμα, ατος, τὸ, villoſitas. Heſych. à καλύπτω.

ΚΑΙ'ΝΩ, perimo, occido. q. ἀ κάω, findo. vel à κείω, ſico. inde κηλὶς, ἰδος, ἡ, mors.

Κακῶσθαι, incenſis, dat. pl. Ion. f. g. præſ. part. paſſ. à κάω, uro. f. κηίσω. a. 2. paſſ. κάω.

Κάετον, incendebantur, Ion. pro καίοντο, 3. pl. imperf. paſſ. cjuſd. verbi.

Καῖε pro καίετον, præt. part. f. g. à καίω, uro. quod vide.

Καῖφ, εἶφ, quamvis: ex καὶ & εἰφ, particula expletiva.

Καιρῖος, α, ὁν, ἡ, tempeſtivus, opportunus, lethalis: à

ΚΑΙΡΟ'Σ, ὁ, ἡ, occaſio, opportunitas, tempus; ἀπὸ καιροῦ, ἐκ καιροῦ, in tempore, opportune: hinc καιρῖος, α, ὁν, ἡ, tempeſtivus. ἄκαιρος, α, ὁν, ἡ, idem. ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivus. ἐπιτυμβίδιος, α, ὁν, ἡ, temporarius, qui. à κυρέω, accidere: at

ΚΑΙ'ΡΟΣ, ου, ὁ, licium. q. à κείρω, tondeo: hinc κειρία, ſtamen connexio.

Καιρόεντων, gen. pl. f. g. pro καιρηέντων, per Metath. à καιρήεις, bene textus: in f. καιρήεντα. à præced.

Καῖρος, Ἄλιος, Etymol. an propter verbum καίρω, -ῶ, ut ſit percurrere pellitne telas?

Καῖσαρ, αρος, ὁ, CÆSAR, nomen primi Imperatoris inter Romanos. Latin. à cædendo.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Latin. CÆSAREA.

Καίτοιγε, quanquam, conjunct. cum Ind. ex καὶ, τοι, & γε.

ΚΑΙ'Ω, ω, accendo, cremo. f. καύσω. p. κέκαυκα. perf. paſſ. κέκαυμαι. a. 1. paſſ. ἐκαύθην. a. 2. paſſ. ἐάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι. a. 1. ſub. paſſ. καυθείην, ῆν, ῆναι, 1 Corinth. 13. 3. Hinc καῦμα, ατος, τὸ, æſtus. καῦσος, ου, ὁ, ardor, æſtus. καυστὸς, ἡ, ὸν, ardi vim habens. καυτὸς, ἡ, ὸν, ἐκαύθην, inſtrumentum quo ſtigmata inuruntur. καυτήριον, ου, τὸ, cauterium; quod ardi vim habet. ὑπεκκαύσεις, ἐκκαύσεις, ου, τὸ, ſacrificii genus, quo vota victima cremabatur.

Κάκ', pro κακὰ, nom. vel acc. pl. n. g. & κακὴ, ἐς, ἑ, Dor. pro κακὸς, ὴ, ὸν, improba: à κακὸς, malus.

Κακαγγελία, ας, ἡ, malus nuntius, mala nuntians: ex κακὸς & ἀγγέλλω. Th. ἀγγελία, nuntio.

Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, maledicentia. Vide in κακηγορία. Sic & κακαγορέω. Dor. pro κακηγορέω.

Κακαδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, malus dæmon. Th. δαίμων, dæmon.

Κακαί, & ἴλαι: ἐκ κ & ἴλη. Th. ἴλη, ilia.

Κακάδιον, ου, τὸ, ilium: ἀπὸ κ. & ἰλάδιον, quod ab eod. th.

Κακάδιον, & ἴλιον: ex κ & ἰλάδιον.

Κακάδιον, ex κ & ἰλάδιον, ilium, ου. Th. ἰλάδιον, ilia.

Κακάγγελτος, ου, ὁ, ἡ, de quo nauſe quaſi, inglorius, ignobilis. τὸ κακάγγελτον, apud Heſych. eſt figura, cum junctura vocum inſuaviter ſonat, quod & κακάγγελον.

Κακαγορία, maledico. κακηγορία; maledicus, κακαγορία, maledicentia: ex κακὸς, malus, & ἀγορεύω, dico. Th. ἀγορὰ, forum.

Κακαήλιος, male affectus ſum, male valeo, κακὸς ἠλιος.

Κακεῖ, dat. pl. f. g. Ion. pro κακαῖς, à κακὸς, ὴ, ὸν, malus, a, um.

Κακία, ας, ἡ, malitia, vitium, ignavia, meſtitia. Th. κακὸς, malus.

Κακίζω, vide in κακόω.

Κάκιον, ρους, n. g. & κακίων, ρους, ὁ, ἡ, compar. à κακὸς.

Κακίομαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, vitupero, labefacio, improbo. præſ. paſſ. κακίζομαι, vituperor; item ignavè me gero, ignavus fio. præſ. part. paſſ. κακιζόμενος. Th. κακὸς, quod vide.

Κάκιστος, η, ον, peſſimus, ſuperl. à κακὸς.

Κακίων, ονος, ὁ, ἡ, deterior. vide κάκιον.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, perdix. κακκάβη, ἰδος, ἡ, idem. à ſono.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, CACABUS, olla ſtaces.

Κακκάθειν, Æol. Syncop. pro κατακάθειν, dormitare: &

Κακκάθουσι, pro κατακάθουσι, præſ. part. à κατακάθω, dormitorio, quod ex κατὰ & κάθω, cubare capio. Th. κάθημαι, ſacio.

Κακκαφάλλε, compoſ. ex κατὰ & κεφαλὴ, capitis. κάκκεφάλλε, Dor. & Æol. pro ἐς τὰ κεφαλὰ, & ex capite.

Κακκίαν, α, 1. inf. Æol. per Syncop. pro κατακλίναι, ſeu κατακλῖναι. nam κλίνω, ατο, Iacit a. 1. ἔκκινσα, & ἔκλιτα.

Κακκιθώδια, pro κὴ κίρκοδια, ingalearis: à κίρκος, ὀδὸς, ἡ, galea: in accuſ. κίρκοδα & κίρκωα.

Κακκορυφία, id eſt, κατὰ κορυφὴν, in vertice.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præſ. part. verbi κατακρύπτω, occulto, diſſimulo. Them. κρύπτω, abſtondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυφον.

Κακοδοξία, -ῶ, ſum prava opinionis; item infamia labore: &

Κακόδοξος, ου, ὁ, ἡ, ignobilis; à κακὸς, malus, & δόξα, opinio, fama. Them. δοκέω, video.

Κακοεργὸς, ὁ, maleficus: ex κακὸς & ἔργον, opus.

Κακο-

Κακοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, idem. κακὸς, malus, & δαίμων, genius, fortuna, fatum: κακοδαίμων ἐστὶν, dicitur de eo, qui malo genio natus est, vel qui malum genium habet. Th. κακὸς, δαίμων.

Κακοδαιμονία, ας, ἡ, fortuna infausta, malignitas: ἡ κακοδαιμονία, Th. κακὸς, δαίμων.

Κακοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, malignus, a. ex κακὸς, malus, & δαίμων, genius, fortuna. consuetudo. in pl. δαίμονα.

Κακοδιαφορία, ας, ἡ, Ionavia: ex κακὸς, malus, & διαφορὰ, ας, ἡ, acerrima rerum simul congestarum, Th. τίθημι, pono.

Κακοδίαιτος, infelix Iliam. ex κακὸς, & Ἴλιος, quod vide.

Κακοῖς, gen. Ion. & κακοῖσι, dat. pl. vide κακὸς.

Κακοκερδήσιαι, dat. pl. Ion. pro κακοκερδείαις, ἡ κακοκέρδεια, ας, ἡ, turpis quæstus: à κακὸς, malus, & κέρδος, ους, lucrum.

Κακόκερως, Dor. pro κακόκηρως, ὁ, ἡ, qui cornua habet exilia: ex κακὸς & κέρας, cornu.

Κακολογία, -ᾶ, maledicta, cum acc. à κακολόγος, ος, ὁ, ἡ, maledicus. f. fem. p. κακολογήκοια. a. 1. ἐκακολόγησα. a. 1. inf. act. κακολογῆσαι· ex κακὸς, malus, & λέγω, dico. pret. m. λελόγημαι.

Κακομήχανος, ος, ὁ, ἡ, malorum machinator: ex κακὸς, & μηχανὴ, machina.

Κακόνομος, ος, ὁ, ἡ, qui malis legibus utitur: à νόμος, lex.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, molestia: à κακοπαθὴς, ὁ, ἡ, ἐστὶ, στυγνὸς ἦθος: quod ex κακὸς & πάθος, ους, ἡ, pάσιο. Th. πάσχω, patior. in a. 2. ἔπαθον,

Κακοπαθὴς, patior malo. exer sum animo, loco adverso. f. fem. p. κακοπαθημένη, a. 1. ἐκακοπάθησα. a. 1. imperat. κακοπάθησον, ήσω. ex iisd. th.

Κακόπατρις, malo patre ortus, in acc. κακόπατριν· ex κακὸς, malus, & πατὴρ, pater.

Κακοποιία, ας, ἡ, maleficium: ex κακὸς, & ποιέω, facio.

Κακοποιῶ, malefacio. f. fem. p. κακοποιημένη. a. 1. ἐκακοποίησα. a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι, ex iisd. them.

Κακοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, maleficus, a. ex κακὸς, & ποιέω, facio.

Κακόπους, οδος, ὁ, ἡ, ὁ, qui infirmis est pedibus: ex κακὸς, & πούς, pes.

Κακοπραγία, -ᾶ, conflictor malis, infelix sum: ex κακὸς & πράσσω, facio. f. fem. p. m. πεπραγμένη.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, maleficus: ex iisd. them.

Κακοπραξία, ας, ἡ, malorum machinatio, insidiæ: ex κακὸς, & πράσσω, confero. f. fem. p. πεπραγμένη. a. 2. pass. πέπραγμαι.

ΚΑΚΟΣ, ὴ, ὸν, & Ion. ὴος, ὸος, malus, improbus, ignavus, imperitus, ignavus, timidus, ὁ, ἡ, ὸν, ὁ, recedo. utpote qui à certamine prudenter refert ignave, aut quæ omnes fugiunt. Hinc κακὸν, ου, ἡ, improbitas, vitium, malum, malum, ας, ἡ, idem. κακὸν, malum, seu damno affecto. δυσκακέω, ῶ, ὁ, ἡ, dispulsor malorum. μισοκακέω, ῶ, ὁ, ἡ, omnium malum pessimus. χαιρεκακέω & χαιρεκακῶ, ῶ, ὁ, ἡ, qui gaudet malis alienis.

Κακὸς, ατέρα, ὸν, Dor. pro κακὸς, ὴ, ὸν, calamitosus, malum, à præced.

Κακοτεχνία, malis artibus uter & maleficio, malis artibus deprave: &

Κακοτεχνία, ας, ἡ, mala ars, maleficium: &

Κακοτέχνος, ος, ὁ, ἡ, malis artibus deditus, malignus: ex κακὸς, & τέχνη, ars.

Κακότης, dat. sing. κακότητι, acc. sing. ἡ κακότης, ητος, ἡ, improbitas, malitia. Th. κακὸς, malus.

Κακουργία, -οῦ, maleficus sum & fraudem lenius, damno affecto: &

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas: à

Κακούργος, ος, ὁ, ἡ, contracte pro κακοεργὸς, maleficus, improbus: ex κακὸς, malus, & ἔργον, opus.

Κακοχαλία, mala vallis, male habeo aliquem, f. fem. p. κεκακόχημαι· ex κακὸς & ἔχω, habeo: hinc κακοχαλίμενος, male vexor.

Κακομήσατο, ἐβ, ὁ, ἡ, malum cogitans: ex κακὸς, & μήδομαι, dico, medior. a. 2. ἐμησάμην.

Κακόμηστος, ος, ὁ, ἡ, alienis malis gaudens: ex κακὸς, malum, & χαίρω, gaudeo.

Κακοχείρων, improbus: ex κακὸς, & χείρ, μος, uter. Th. χείρ, do manus.

Κακοχυμία, ας, ἡ, redundantia vitiosorum humorum: ex κακὸς, & χυμὸς, succus. Th. χέω, fundo.

Κακόφρων, ος, ὁ, ἡ, maledicus: ex κακὸς & φρὴν, f. ξω, reprehendo, vitupero. p. m. ἐφρασμαι.

Κακτάμεν, occidere, Dor. pro κατακτάνειν, & hoc pro κατακτεῖναι. a. 1. inf. act. à κατακτάνω, pro κατακτείνω, occido. Th. κτείνω, idem. f. σω. p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Syncop. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt esse pro κατάκτανε, 3. sing. a. 1. ind. act. à κατακτάνω, vide præced.

Κάκτανεν, per Syncop. pro κατέκτανεν, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΚΑΚΤΟΣ, ὴ, ὸν, rhinosa quædam planta, carduus: qu. à κείρω, quia urit.

Κὰκ τὸν, Dor. pro κὴν τὸν, sc. χρόνον, eo hoc tempore.

Κακχῦσαι, effudisse, per Syncop. Æol. pro κατακχέαι, a. 1. inf. verbi κατακχέω. Th. χέω, fundo. f. χέσω.

Κακῶς, male, improbè, perperam, adv. à κακὸς, malus.

Κακῶσσον, Poët. pro κακῶσαι, pejor.

Κακώσειεν, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi κακόω, vide in κακὸς.

Κακώσῃσθα, vide in κακὸς.

Κάλα, ligna. à nom. τὸ κάλον, ου, lignum: hinc

καλοῦ, opportune, adv. à καλὸς, pulcher.

Καλοκάγαθος, Calabres imitor. Hesych.

ΚΑΛΑΘΟΣ, ου, ὁ, CALATHUS, quasillum: q. à κάλυω & θέω, quod in eius structura ligna in orbem currant.

ΚΑΛΑΙΣ, nomen lapidis cujusdam, item volum, Hesych. q. à κάλως, funis nauticus, eò enim & volum tenditur.

Καλαμάια, ας, ἡ, alii καλαμαῖαι, sic ade minime, κατὰ τὸν καλάμην, quia inter calamos, stipulásque versatur.

Καλαμίσκομαι, -ίσμαι, singular lege, item ἥκιστα ἐκλίνω ποτὲ ἀναστρέφεται τὸ σκῶμμα: & Metaph. ἄλλοτε ἄλλοσε ἀναστρέφομαι. Th. κάλαμος, arundo.

Καλαμοβάτης, ὁ, ὁ, Dor. pro καλαμοβάτης, ὁ, ὁ, messor: à καλαμάω, meto. Th. κάλαμος, arundo.

Καλάμη, ης, ἡ Dor. καλάμα, ας, ὁ, stipula; item Metaph. corpus sine sanguine confectum, & quasi exsectum, expon. etiam cadaver hominis interempti: à κάλαμος, arundo.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, CALAMINTHA, nepeta, similis menthæ agresti. Th. πήδιον, mentha.

Καλαμιόβοτος, nomen Ranæ: à καλαμιὰς, herba, quod vide: vel à

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ου, & Dor. καλάμα, ὁ, CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica. Hinc καλαμίς, ίδος, ἡ, arundo piscatoria; item calamaria theca. καλάμη, stipula, culmus.

Καλαμοτροφίαι, gen. plur. à

Καλαμοτρόφος, ίδος, ὁ, ἡ, calamis circumdatus: ex κάλαμος & τρέφω, corono.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, ιος, ἡ, vestis linea, ad talos demissa, Ægyptiis & Persis in usu: q. à χαλάω, demitto: aut à καλύπτω & σείρω, quòd elegans syrmata: est enim fimbriata.

ΚΑΛΑΤΡΙΤΙΣ, βραχὺ ἀργυρῖτι, à Calabria.

Καλαύροψ, οπος, ὁ, pedum in summo repandum: q. κάλων αὖ βίπτω, à βάπτω, vergo, propendeo.

Καλέεσκε, ες, ε, Ion. Epenth. σκε, pro ἐκάλεσε, ες, ε, imperf. act. verbi καλέω, voco.

Καλέμεναι, -έεναι, inf. Poët. pro καλέμεν, quod Ion. pro

Καλεῖν, vocare, præs. inf. à καλέω, quod vide.

Καλεσίμβιε, præs. opt. pass. &

Καλέσιον, Dor. pro καλέσαν, vocant, 3. pl. præs. ind. act. à καλέω, quod vide.

Καλέσσε, Ion. pro ἐκάλεσε, imperf. act. 3 juxd. verbi.

Καλέσσαι, ἔσσαι, αἱ, sic dicti, ἀπὸ τῆ κάλλη. κάλλη γὰρ τὴ ξύλα. Pollux κλίνεσθαι appellat, & αἱ ἐρίφοις καλέσσαι, vitis ligna quæ arcis sublimem, vide ἐρίφοις.

Καλέοντι, Dor. pro καλέουσι, ῶσι, vocant, 3. pl. præs. verbi καλέω, quod vide.

Καλέοντες, ουσαι, Ion. pro ἐκάλουν, 3. pl. a. i. m. & f. verbi

Καλέουσι, pro καλέωσι, ῶσι, 3. pl. part. act. f. g. à καλέω, voco, quod vide.

Καλέσαντο, vocavit, 3. sing. a. i. m. gen. ατο, & Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic κατεσκεύασαντο, a. 1. part. m. gem. ατο. à κατασκευάζω, voco.

Καλέσσαν, dicuntur, Dor. pro καλέσσαι, 3. pl. præs. pass. &

Καλεῦσαν, Dor. pro ἐκάλουν, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic κατεσκεύασμαι, Dor. pro κατεσκεύασμαι, κατεσκεύασται, Dor. pro κατεσκεύασται.

ΚΑΛΕ'Ω, νοco, accerso, implore, nomino, f. ἐσω. p. κεκλήκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, ἀτω. a. 1. inf. κάλεσαι, a. 1. part. καλέσας, ασα, ὁ. perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην. f. 1. pass. κληθήσομαι, ῆναι. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, vocatio, κλῆσι, ι, ἡ, vocatus. ἐγκλῆσις, accusatio. ἐγκλῆμα, ατος, τὸ, accusatio, allatio. ἐκκλῆσις, εως. ἐκκλησία, ας, ἡ, cœtus vocatorum, ecclesia. ἐκκλησιαστὴς, ὁ, ὁ, concionator, παρακλῆσις, accersio: item, hortor, ere, rego. παράκλητος, ου, ὁ, adhortatio; item, precatio: hinc forte Angl. to call.

Καλέσσαι, Dor. & Poët. pro κεκλῆσθαι, præs. inf. act. qu. à κέκλημαι, idem quod κεκλῆσθαι, voco.

Καλέσσθαι, Æol. pro κεκλῆσθαι, quod est præs. part. pass. à κέκλημαι, vel præs. part. pass. à κέκλημαι, pro κεκλῆσθαι, voco.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, vocalis, canorus. Epithet. prænom. Th. κέκλημαι, voco.

Καλὶδ, ἴδος, ὁ, nidus. acc. Ion. καλιὴν. hinc κάλλαι, hortus. Th. κάλλη, lignum.

Καλὶδι, ίδος, ὁ, tugurium, domuncula, cœnaculum: à præced. quod vide.

Καλὶδι, gen. sing. Ion. καλιὴ, acc. sing. à καλιὰ, nidus. quod vide.

Καλινδῶν, volvo, verso: à κυλίω. idem.

Κάλλαιον, τὸ, barba galli gallinacei. Hesych.

Κάλλαι, nom. pl. à κάλλος, ους, τὸ, pulchritudo. Th. κάλλος, pulcher.

Καλλαίνω, Poët. pro καλλύνω, τελέω. f. καλλάνῶ, pro καλλανέω: ex καλὸς & λαίνω, linquo, f. λάω.

Καλλὰς, ας, ὁ, nomen propr.

Καλλίβοας, ου, ὁ, qui pulcheram & suavem vocem habet: à κάλλος βοὴ, ἧς, ἡ, pulchra vox: ex κάλλος, pulcher, & βοάω, clamo.

Καλλιγάβατον, acc. sing. à

Καλλιγάβατος, ατος, ὁ, ἡ, pulchris malleriis abundans: ex κάλλος, pulcher, & γάβα, mulier.

Καλλιέλαιος, ὁ, ἡ, fructifera olea, qu. καλλιέλαια, pulchra olea. Et opponitur ἀγριέλαιος, oleaster.

Καλλιεπῆ, f. lon, ornati & elegantis stilo: ex κάλλος, τὸ, pulchritudo, vel κάλλος, pulcher, & ἔπος, dico.

Καλλιε-

Καλλιρρόη, ης, ἡ, qui pulchrè fluit, καλὸς ῥέων. καλλίῤῥοος idem. Th. ῥέω, fluo.

Καλλιστρατος, ου, ὁ, pulchrè fundata: ex καλὸς, pulcher, & στρατὸς, idem quod στρωτὴρ, ὁ, τὸ, fundamentum.

Καλλιστυλὴς, καλλίστυλος, ὁ, habens pulchras pilas: ex καλὸς, & στῦλος, στυλίς.

Καλλιτυμβία, ας, ἡ, locus quidam amœnissimus. propriè, pulcher collis aut tumulus: ex καλὸς, pulcher, & τύμβος, tumulus.

Καλλιτρίχωτος, pulchricomæ, gen. sing. Ion. à καλλιθρὶξ, ιχος, ὁ, ἡ, pulchram comam habens; ex καλὸς, pulcher, & θρὶξ, coma.

Καλλίφαος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, apud Poët. pro καλὸς, pulcher.

Καλλίστευμα, ατος, τὸ, Poët. præclara victoria, à καλὸν νίκη. Ex inter saltationum genera ponit Pollux. item carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat: ex καλὸς, & νίκη, vinco.

Καλλίνικος, victor egregius: ex iisd.

Κάλλιον, melius, compar. n. g. vel adv. à καλὸς, pulcher.

Καλλιόπη, ης, & Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, CALLIOPE, nomen Musæ: ex καλὸς, τὸ, pulchritudo, quod à καλὸς, pulcher, & ὄπη, ἡ, vox.

Καλλιπάρῃος, Æol. pro καλλιπάρθενος, pulchram habens genam: ex καλὸς, pulcher, & παρὰ, Æol. πάρα, ἄτος, ἡ, mala, gena.

Καλλιπήλαξ, ακος, ὁ, ἡ, qui pulchrum peplum, vel vestem habet. ἡ, ὁ, ὁ καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ος, ὁ, ἡ, pulchricomus, pulchras comas vel cincinnos habens: ex καλὸς & πλόκαμος, cincinnus. Them. πλέκω, necto.

Καλλίπλοος, ος, ὁ, ἡ, qui præclaras oras habet: ex καλὸς, & πλόος, divitiæ.

Καλλίπνοι, Æol. Syncop. pro καλλίπνοοι, v. sing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. verbi καλλίπνεω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. λίψω. a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπους, ὁ, ἡ, ὁ, qui pulchros ocreas habet: ex καλὸς, & πούς, pullus, ocreas.

Καλλιῤῥὸος, pulchrifluum: à καλὸς, pulcher, & ῥὸος Poët. fluentum: quod à ῥέω, fluo: f. ῥύσω. p. ἐῤῥύηκα.

Καλλίσσα, ης, ἡ, CALLIRHOE, nomen mulieris.

Καλλίσφυρος, pulchrifluus, dat. sing. à καλλίσφυρος, ου, ὁ, ἡ, ex καλὸς, pulcher, & ῥέω, ῥύσω, fluo, hinc ῥὸος, fluentum.

Καλλίτριχος, acc. sing. à καλλίτριχος, limpidus: ex iisd.

Κάλλιστος, ος, ὁ, Dor. pro κάλλιστος, pulcherrimus. Sed κάλλιστος, adv. superl. pulcherrimè, optimè. κάλλιστος ὅτος, sic dicta Thera insula: ἀπὸ καλὸς, pulcher, κάλλιστος.

Καλλιστύειν, pulchritudine excellere: fortitudinem genere. idem quod ἀριστεύειν. Th. κάλλος.

Καλλίτερος, ου, ὁ, superl. à καλὸς, pulcher, compar. κάλλιων.

Καλλίτροος, ου, ὁ, ἡ, pulchros rotas habens: ex καλὸς & τροχὸς, malleolus pedis. Them. τρέχω, malleo.

Καλλίτριχος, pulchricomæ, acc. pl. à καλλιθρὶξ, τριχὸς, pulchros crines habens: ex καλὸς, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Καλλίῤ', ob sequentem aspiratam pro καλλὶ, Æol. sync. pro καλλίεσσι. 3. sing. 4. 2. act. verbi καλλίπτω, relinquo. Them. λίπτω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον. p. πι. λέλοιπα.

Καλλιχόρος, ου, ὁ, ἡ, ἡ, Poët. pro καλλίχορος, qui pulchram regionem, aut locum habet. ὁ καλὸν χῶρον ἔχων.

Κάλλυνθι, ιος, ἡ, Ion. idem quod

Κάλλος, ους, & contracte κάλλους, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Καλλυντήρ, ῆρος, ὁ, id, quo aliquid ornatur: scopa: à

Κάλλυνω, f. unde, pulchrum reddo, orno, ornato: item verro, ptæt. pass. κεκάλλυσμαι, verror, pulcher reddor: item elegantem me Baccho gloriori mihique ipsi placeo: à κάλλος, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Κάλλυνίζω, decoro, propriè pulchros oculos facio: ptæt. pass. κεκαλλυνίζομαι, efferor: à καλὸς, pulcher, & ὄψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Κάλλυντήριος, ου, ὁ, ἡ, nimiæ pulchritudini & elegantiæ additus: ex iisd. th.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, honestatis magister, honesta docens: ex καλὸς, pulcher, & διδάσκαλος, magister: quod à δίδασκω, doceo.

Καλοκαγαθία, ας, ἡ, probitas: ex καλὸς & ἀγαθὸς, bonus.

Καλοκάγαθος, probus, integer: ab iisd.

Κάλοκαρπος, ου, ὁ, ἡ, hinc καλοκάρπιος, ἄτος, ὁ, nidus. Sed καλὸς, Poët. pulcher. à καλὸς, quod vide.

Καλοκάθιλλα, ων, τὰ, & in pl. τὰ, ligneæ compedes. τὰ ἐκ ξύλων πεπηγότα πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, calceus.

Καλοποιέω, benefacio: ex καλὸς, & ποιέω, facio.

Καλόπους, pulchros pedes habens, pulcher: à καλὸς, & πούς, ποδὸς, pes: item ligneum pedem habens: ipse pes ligneus: à κάλον, lignum. Est & nomen animalis Indici.

ΚΑΛΟΣ, ὴ, ὸν, pulcher, honestus, bonus, decens. κᾶλὸς, Dor. pro καλὸς, acc. plur. compar. κάλλιων, superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantivè, decus, commodum, honestas: hinc καλὸς, adv. bene, rectè. compar. κάλλιον, melius. hinc καλλιόω, ῶ, τὸ, pulchritudo. φιλοκαλέω, φιλοκαλῶ, amans pulchritudinis, honestatis studiosus.

Καλὸν μοι, præt. ind. pass. κεκάλημαι, ῶ, ἐς, ptæt. part. pass. κεκαλῆμεν, 1. pl. ptæt. ἀφ. καλέσαι,

κρίσιμ. 2. pl. prasf. act. verbi κελαδέω.

Κελαδεῶσι, vide in κελαδέω.

ΚΕΛΑΙΝΟΣ, ου, ὁ, & κελαινὸς, ον, ἡ, ἡ, ἀπὸ τοῦ κέλαι, ἀφαίρεσις ἱστορία: ἢ, ἀπὸ τοῦ κέλω, quod sit fenestra: aut ἀπὸ τοῦ κέλω, quod accendat lignorum.

Κέλαινε, ῆος ὁ & ἡ, ὁ, ἡ, ἡ, ἀπὸ τοῦ κελαινὸς. item equus velocissimus, celerrimus currens, cursor, cursus species. Hesych. hinc κελαινίζω, cursum ad ingressum exercitatum urgeo. Hinc forte Angl. to gallop.

Κελαινὸς, ὁ, ἡ, ἡ, ἡ

ΚΑ'ΜΝΩ, laſſus, fatiger, defeſſus, labore, ægrotus: f. κάμω, vel κεκμήκω. p. κεκμηκὼς. a. 2. ἔκαμον. a. 2. ſub. κάμω, μι, ς. & in 2. pl. κάμομεν. Hinc κάματος labor.

Κάμοι, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. &

Καμόντες, mortui, nom. plur. a. 2. part. à κάμω, ægroto, quod vide.

Καμόντα, laborantis a. 2. part. f. g. ejuſd. verbi.

Καμπυλὸν, ſtatera. Gl. Cyr.

Καμπὸς, οῦ, ὁ, ſtatera: item articulus: à κάμπτω, flecto: ſed

Κάμυνε, ις, ὁ, eruca. Gl. Cyr. ſub eod. th.

Κάμπτω, ις, ὁ, caſſa, qua fiebat ex lignis textis: à

ΚΑ'ΜΠΤΩ, flecto, inflecto: f. κάμω. p. κέκαμμα. Hinc κεκαμμένος, η, ον, curvus, inflexus: & forte Angl. Kammock.

Καμπύλος, ος, ὁ, curvus, inflexus. Them. κάμπτω.

Κάμψις, λαμάνω, Dor. pro ἡ ἀμψις, λαμάνω, ſuperinduta. Th. σίνδω, ornio.

Κάμψα, ις, ὁ, thecâ, CAPSA. κάμψ, λάκης, ὁ, vas olearium. Th. κάμπτω.

Κάμνω, ἔσω, ὁ, fatigatus, a, ον: mortuus. a. 2. part. act. à κάμω, fatigor: f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κάν, ατὶ, quamvis, pro ἐὰν, &c.

Κανᾶ, ὁ, nomen urbis, Δλλοτ. Hebr. poſſeſſio: at

Κανὰ, caniſtra, Gen. 40. verſ. 16. pro κάνεα, vide κάνεον.

ΚΑ'ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, lignum tenue cui ſtamen ſtrâm vel linum circumlinunt: q. à κάνω, arundo. Κάναβοι, οἱ, fontes rivo multiplici ſparſi.

Κάναβος, ου, τὸ, currus ex ſtirpe: à κάνη, ſtirpe.

Κανανίτης, ου, ὁ, nomen gentile, Hebr. æmulator.

Κάναστρον, ου, τὸ, CANISTRVM; ſcribitur & κάνιστρον. Th. κάνεον, idem.

Κανεφόρος, ου, ὁ, Dor. pro κανηφόρος, caniſtriferâ pueſla: ex κάνεον, ὁ, caniſtrum, & φέρω, fero.

Κανάχη, ῆς, ὁ, crepitatio, ſonitus. κανάχαι, dat. pl. Ion. Hinc

Κανάχησε, & κανάχησεν, adv. cum ſtrepitu. Th. ἠχέω, ſonus.

Κανάχιζε, ſubſtrepebat, 3. ſing. imperf. act. à

Κανάχιζω, f. ισω, idem quod κανάχω, reſono, unde ἐ κανὰν ἠχεῖν. Th. ἠχέω, ſonus.

Κανθάλιος, ου, ὁ, nomen communis omnibus Æthiopum reginis.

Κανδαύλης, ου, ὁ, CANDAVLES, nomen propr.

ΚΑ'ΝΑΤΑΟΣ, ου, ὁ, edulii genus, ex amylo, caſeo, lacte, melle.

ΚΑ'ΝΑΤΟΣ, ου, ὁ, indumentum Perſicum.

Κανὼν, a. 2. inf. act. à κάλω, perimo: a. 2. part. κανὼν.

Κανὼν, gen. Ion. pro κανὸς, à κάνεον, con-

traſtrâ κανὸς, τὸ, caniſtrum. Them. κάνεον, ὸς, ὁ, idem.

Κάνυσι, ὗ, τὸ, caniſtrum: ejuſd. th.

Καπὶ, Dor. & Æol. pro κατὰ, a. 2. inf. act. verbi κάπω, perimo: f. κατὼ. a. 2. ἔκαπον.

ΚΑ'ΝΗΞ, ηκος, ὁ, ἡ, CANISTRVM, calathus: q. ex κάνω, canna, ex qua plectitur: vide κάνεον.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, ſcarabæus; in acc. pl. κανθάρους, Dor. ſic dict. quia naſcatur ex ſtercore κάνθων, id eſt, aſini. Eſt & κάνθαρος, poculum, CANTHARVS: item nævigii cujuſdam genus.

Κανθέλιος, ου, ὁ, aſinus: à κάνθων: inde κανθέλια, clitellæ.

ΚΑΝΘΟ'Σ, ὁ, ἡ, oculi angulus, Græcis CANTHVS, ferrum quo rota vinciuntur.

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, aſinus. κανθέλιος, ου, ὁ, idem. κανθέλια, ων, τὰ, clitellæ.

ΚΑ'ΝΝΑ, ſeu κάννη, ης, ἡ, ſtirpes, CANNA. Hinc Angl. a Cane, a Cann.

ΚΑ'ΝΝΑΒΙΣ, εως, ἡ, & κάνναβις, CANNABIS. Hinc κανναβίνος, η, ον, ex cannabe factus.

Κανυλλόεις, pro κανυλλόεντα, ornantes, a. 1. part. act. Th. νέλλω, ornare.

Κάνυν, vide κάνεον.

Κάνυμφος, ος, ὁ, ἡ, per Craſin pro ἡ ἀνυμφος, eaque legitima: ab ὁ & νύμφη, quod vide.

Κανὼν, vide κανὸν.

Κανυπόδητος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἡ ἀνυπόδητος, nudus pedibus: ex α priv. & ὑπόδημα, ſabligo. Th. δέω, ligo.

ΚΑΝΩ'Ν, ὀνος, ὁ, CANON, regula, in libra, menſura & aliis. Hinc κανονικὸς, ὴ, ὸν, regularis: q. à κάνω.

ΚΑ'ΝΩΠΙΟΝ, ου, τὸ, ſambuci flos.

Κάξ, Dor. & per Craſin pro ἡ ἑξ.

Κάξεγείρε, excitavit quoque, Dor. & Att. per Craſin pro ἡ ἐξεγείρει. Th. ἐγείρω, excito.

Καπηλικὸς, Ion. pro Καπηλικὸς, & hoc pro Καπηλὸς, gen. à Καπηλὶς, CAPANENSIS, gen. Ion. item Καπηλὸς. Hinc Καπηλίδης, patronymic. q. à κάπηλος, cœmeda.

Κάπειτα, pro ἐ ἔπειτα, & deinde.

Καπρεαὶ, ῶν, ἡ, nomen urbis, Δλλοτ. Hebr. vicus conſolationis.

Κάπη, ὁ, ἡ, ἰ, foſſa, per Aphæreſin pro ὀκάπη: à σκάπτω, fodio.

Κάπη, ης, ἡ, præſepe: item pabulum equis in præſepi appoſitum: à κάπτω, cædo comedo.

Καπηλεύω, f. ευσω, cauponor, cauponariam exerceo: ſæpe etiam ponitur Metaph. 2 Cor. 2. καπηλεύοντες, i. e. callide, avare, fraudulenter tractantes: à

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, CAVPO, inſtitor: q. κάπτειν πολλὰ, id eſt, olvos, vinum corrumpens. Hinc καπηλεύω, cauponor. καπηλεύω,

κάλιον, ὁ, τὸ, canna.

Κάνε, pro κάη, vid.

Κανίζω, fumare, pract. part. pass. à Κανίζω, f. ίσω, fumo dentes. Apud Hom. signum sumendo convivii gratia. Th. κανίζω, fumus.

Κανονίζομαι, ιζ, ὁ, vel κανονίων, ονος, fumarium, caminum. κανόν τὸ κανὸν ἡλιάδων.

ΚΑΠΝΟΣ, ὁ, ὁ, fumus, & pro igne Poët. q. à κάπτω; βύω: hinc κάπνη, ης, ἡ, caminus, fumarium, κάπνια, ας, ὁ, fuligo. κατάδηλ. ΚΑΠ, ὁ, ὁ, fumosus. κατάπλεως, fumum exitio. κάπνιον, ὁ, ὁ, fumo dentes.

Κατανάλωμα, ατος, τὸ, consumo, per ἄθεμα fumat exit: à κατανάλω lyd.

Κάνθος, ου, ὁ, Dor. pro κάνθος, ου, bovinus.

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis, ab amne Cappadoce.

ΚΑΠΠΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, CAPPARIS, frutex spinosus.

Καππαδίζ, per Syncop. pro καππαδίζ, sedeo: vide καππαδίω.

Καππαδίζω, pro ἐγὼ καθίζω, per caninum. Th. καθίζω, solum, terra.

Καππαδοκία, decidit, Æol. Sync. pro καππαδοκία, ῆ, sing. a. 2. act. in ῆ, dual. καππαδοκίαν, &

Καππαδοκίαν, pro καππαδοκίαν, ῆ, sing. vel ῆ, plur. a. 2. verbi καππαδοκίω. Th. καθίζω, cado; f. καθίσομαι, p. καθίκα. a. 2. innovi.

Καππαδοκίζω, ας, ὁ, ἡ, Lucian, equi epith. fortes κάππα literam, quæ erat nota generosi equi. Th. ἵππος.

Καππαδοκίωσσα, Dor. & Poët. pro καππαδοκίωσσα, a. 1. part. act. f. g. à καππαδοκίζω, inflammo: f. ίσω. a. 1. καππαδοκίσα. Ex ἐγὼ & κάθ, πυρὸς, πὸ, ignis.

Καππαδοκίω, ῶς: item qui apri instar rostrum habet: & pro navi rostrata: à

ΚΑΠΡΟΣ, ὁ, ὁ, APER, verres: q. à

ΚΑΠΤΩ, comedo avidè, βίτω, βω: f. ψω. p. φα. Hinc κάπτω, ας, ἡ, capsa, cista.

Καπυρὸς, ὁ, ἡ, terribilis, adultus: q. à κάω & πῦρ. Gl. Cyr. καπυρὸς σκαίωμα, ἐκ τῆ πυρώσεως. Hinc καπυρίζω, gulæ indulgere, & torrefacere.

Καπύω, βω, ὀρῶ: f. ύσω. a. 1. καπύσω, ας, ὁ. Th. κάπτω, idem.

Καπφάλας, pro ἐγὼ φάλαγξ, Æol. & Poët. Sync. quæ sunt ornamenta equorum. Th. φαλὸς, splendidus.

Κάπω, βῶ, pro κάπτω, quod vide.

Κάπων, capo, gallus castratus.

Κάρ, CAR, gentile nomen, homo nihili: Nam Cares servilis & barbari: at

Κάρ, pro κάρη, τὸ, per Apocop. idem quod κάρηνον, caput. Sumitur etiam pro κάρ, mors.

Κάρα, τὸ, & κάρη, caput, vertex: q. à κείρω, tondeo; vel à κάω, incendo, quia est primum pars corporis. Th. κάθομαι idem; hinc Angl. Garret.

ΚΑΡΑΒΟΣ, ὁ, ὁ, CARABUS, animal quoddam: à calvorum genere: q. ψιλὸς βαλὸς, capite incedit. Hinc Angl. Crab.

Καρβάσιος, ία, ἴον, p. κεκ. exstructus: q. capite exserto ad videndum: à κάρη, quod vide, & ὁράω, video.

Καρβατόω, exstruo: q. ἐγὼ κάρη τίθημι.

ΚΑΡΒΑΤΙΝΗ, ας, ἡ, vide & rusticum calceamentum.

Κάρδα, virile & bellicosum est Petri: q. à καρδία, cor.

ΚΑΡΔΑΜΟΝ, ου, τὸ, nasturtium, herba: q. καρδαίνω, à καρδία, quia calore & acrimonia sua caput tentet.

Καρδαμίλα, ας, ἡ, nomen propr. mulieris.

Καρδαμίλαινα, pro καρδαμίλαινα, Etymologi.

Καρδάμωμον, CARDAMOMUM: à κάρδαμον & δίδωμι, habens eum cardamo & amomo similitudinem.

ΚΑΡΔΙΑ, ας, ἡ, cor, animus, et ventriculi: q. à κάρη: inde καρδιακὸς, cardiacus. καρδίτις, cordis dolorem sentio. Hinc forte Angl. Heart, Kirby.

Καρδιογνώστης, ου, ὁ, cordium cognitor: ex καρδία & γνώστης, cognitor. Th. γιγνώσκω, cognosco.

Καρδιωλὴς, f. ήσω, est revello: ex καρδία & ἴλλω, trabo.

ΚΑΡΔΟΠΟΣ, ου, ὁ, mattea, dimus: in quo farina subigitur: q. à καρδία & ὀπὸς, quia ibi aqua & farina misceatur ac subigitur.

Κάρε, τὸ, indeclinab. caput: per Apocop. proth. κεφάλιον & κέφαρ, ατος, τὸ, per Syncop. κέφαλ, idem.

Καρέ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, f. ρω, tondeo: a. 2. dat. ἐκάρην. a. 2. pass. ἐκάρλον.

Καρῆνον, dat. sing. à κάρηνον, caput: vide κάρη.

Καρηκομόωντες, comati. Poët. pro καρηκομόωντες, pract. part. à καρηκομόω, f. ήσω. Ex κάρη, vel κεφάλιον, caput, & κόμη, coma.

Καρήκομος, desens sum esse. a. 2. inf. pass. verbi κείρω, tondeo: a. 2. ἐκάρην. f. 2. καρῆναι. a. 2. pass. ἐκάρλον.

ΚΑΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, caput, vertex. κάρη, τὸ, indeclin. idem. κρανίον, ου, τὸ, cranium, sedes cerebri. ἡμικράνιον, ου, τὸ, dimidia capitis pars.

Κάρηφ, per Syncop. pro καρήφ, gen. sing. à κάρηνον, ατος, τὸ, caput: idem quod th. κεφάλιον.

Καρῆναι, Carici, nom. pl. à

Καρῆνος, ου, ὁ, CARICUS. Th. Κάρ, Car, gentile nomen.

Καρίνα, ας, profite: à κάρ, mors; vel quod è Caria esse solent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, squilla, piscis genus: q. à κάρη, quia maxima pars corporis ejus caput est. Th. κεφάλιον, caput.

KAP-

ΚΑΡΚΑΙΡΗΣ, τύφος, tremo.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ, (ex καρκίνος, ὁ, ἡ, CANCER, pisces, lignum colligens, & morbus: à καίειν κάρηνα, caput movet.

Καρκίνωμα, quasi cancro affimile, obliquè movens, καρκίνους dicuntur plantarum radices, quæ cancris instar divaricatis, & in latera diffusis fibris terram apprehendunt. à præced.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, CARCINOMA, cancer morbus. Th. καρκίνος, idem.

Κάρος, ου, pediculus, ovum, pecus. Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, sopor cum gravedine, marcor. q. à κάρη, caput, cui accidit. Καρόω, soporem talem affero: sed

Κηρός, pro κηρός, gen. Dor. à κήρ, parca, mors: vel κηρός, ὁ, Dor. pro κηρός, ὁ, ὁ, cera.

Καρχάριος, ου, τὸ; rhedæ.

ΚΑ'ΡΙΑΙ, ὧν, ὡς, vel κάρμαι, vermes, qui oleis innascuntur: qu. à κάρμα, sicilo.

ΚΑΡΠΑΙ'Α, ας, ἡ, saltationis quoddam genus: ἔρχεσθαι ἐπὶ τὰς ὀπλάσεις, an à καρπῷ manus, qua te complecterentur.

Καρπαλιμός, οῦ, ὁ, celer. qu. ἁρπαλιμός. hinc

Καρπαλίμως, σίως, ρτίως, q. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, κρίω.

ΚΑ'ΡΠΑΣΟΣ, ου, ὁ, vestimentum quoddam medicamentum.

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, CARPESIUM, festuca tenuis: q. à, κάρφος, festuca.

Καρπίζω, fructum decerpo, defrago: à καρπὸς, fructus. καρπίζομαι, fructum colligo; item in libertatem assero. καρπὸς, vindicta, assertio. καρπωτὴρ, adsertor, vindex. καρπώσασθαι, adsertor, quòd manus brachiale caperetur, qui carpus dicitur. Gell. lib. 20. cap. 8.

Καρπηφόρος, ου, ὁ, ἡ, frugifer. Them. καρπὸς, fructus.

Καρπόω, ῶ, ὁ, id. unde καρπὸν βεβλημένον licet.

Καρπῶσαι, dat. pl. à καρπὸς. quod vide.

Καρπώσασθαι, ῶσαι, fructum percipio, fruor, consequor: item exhaurio, consumo. vide καρπόω.

ΚΑΡΠΟ'Σ, ἑ, ὁ, fructus, semen, fœtus, utilitas. καρπὸς φίλων, fructus mentis, id est, prudentia. Est & pars manus ubi palsum explorant, CARPUS. Hinc ἄκαρπος, ὁ, ἡ, infructuosus. ἴσχιοκαρπος, ὁ, ἡ, fructus in se habens. πλουσίοκαρπος, ὁ, ἡ, fructibus abundans. est &

Καρπὸς, ἑ, ὁ, nomen viri.

Καρποφορία, fructum fero. f. ῶσω, p. καρποφόρηκα. a. 1. ἐκαρποφόρησα, à

Καρποφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, frugifer, a: ex καρπὸς, & φέρω, fero.

Καρπόω, fructum colligo, CARPO ad fruendum. sacrifico. a. 1. ἐκάρπωσα. Them. καρπὸς.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, fructus, quæstus; item, victima, oblatio, hostia: &

Κάρπωσις, εως, ἡ, fruitio, usus rei fructuosæ: à καρπόω. Th. καρπὸς, fructus.

Καρπωτὸς, ὴ, ὸν, q. fructibus affectus, vel variarum fructuum fig ras habens intextas. Vel ut H. Steph. exponit, manuleatus. Epith. vestis, ad eod. th.

Καρρίζω, Æol. Syncop. pro καταρρίζω, præt. inf. &

Καρρίζουσα, demulcens, præs. part. f. ῦσα. pro καταρρίζουσα. ex κατὰ & ῥίζω, ὦ, ἴσω, facio.

Κάρρον, ου, τὸ, rheda, carrus.

Κάρρων, Dol. pro κρείσσων. fortior, melior: qu. κάρτων, à κάρτος, pro κράτος, robur.

Κάρτερος, ου, ὁ, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΤΙΟΣ, ου, olliquus, πλάγιος, unde ἐγκάρσιος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Κάρτος, validè, à κάρτος, pro κράτος, robur. à κάρτα, maximè, modus affirmandi.

Καρτταδμον, parvus κάρτα μικρός.

ΚΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, cophinus seu corbis in angustum desinens. Ducamus à καρτὸς, tonsus, scissus, quia ex scissis virgultis contexi solet.

Κάρτυι, dat. sing. à κάρτος, ος, τὸ, pro κράτος, robur.

Καρτυχείμας, ου, ὁ, Poët. & Dor. pro

Καρτυχείμας, ου, ὁ, hastipotens, qui bellicis armis est potens. Ex καρτὸς, robustus, quod vide, & αἰχμὴ, cuspis.

Καρτύλλω, -ῶ, sarti animo sum. f. ῶσω. p. κεκαρτύλλωκα. a. 1. ἐκαρτύλλωσα. a. 1. opt. Æol. καρτυλλώσαιμι, αις, αι. à καρτὸς, validus, quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, ους, τὸ, robur.

Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, patientia: &

Καρτερικὸς, ὴ, qui patientiâ præditus est: à καρτερὸς, quod vide.

Καρτερόθυμος, dat. sing. à καρτερόθυμος, ος, ὁ, ἡ, fortitudo, qui tolerandi animo est: ex κάρτος, per Metathes. pro κράτος, ος, ὁ, ἡ, τὸ, robur, & θυμὸς, animus.

Καρτερὸν νίκος, pro κράτος νίκος, vincere aliquem: à

Καρτερὸς, ὴ, robustus, potens, vehemens: hinc καρτερία, fortis sum. & καρτερὸς pro καρτερικὸς, fortiter; à κάρτος, quod per Metathes. pro κράτος, ος, τὸ, robur.

Καρτερόφρονα, acc. sing. à

Καρτερόφρων, ονος, ὁ, ἡ, præfractus, magnanimus: à κάρτος, quod vide, & φρὴν, mens.

Κάρτος, ους, præstantissimus, per Metathes. pro κράτος, superlat. ab ἀγαθὸς, bonus, comp. κρείσσων. Th. κάρτος, robur.

Κάρτος, ους, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, vires, robur.

Καρτύνω, per Metath. pro κρατύνω, a. 1. inf. αῦ, à

Καρτύω pro κρατύνω, firmum reddo, corroboro. Th. κρατερός, robur.

ΚΑΡΥ'Α, ας, ἡ, nux juglans, arbor. κάρυον, ου, τὸ, nux juglans, fructus, q. à κάρη, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρυΐνη, amygdalina: à κραμία.

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, insitium quoddam seu condimentum Lydorum.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, praco.

Καρύξασθαι, Æol. pro κηρύξασθαι, quum praconio promulgasset, a. 1. part. act. f. g. verbi καρύσσω, prædico. Them. κήρυξ, præco.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Καρυϊνε, υ, τὸ, nux juglans, vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, quod vide.

Καρυωτὸ, τὸ, Exod. 36. cypbi in nucis modum: à καρύα, quod vide.

Καρφαλέος, α, ον, siccus, aridus. Them. κάρφω, sicco.

Κάρφος, εος, τὸ, palea: à

ΚΑ'ΡΦΩ, sicco, arefacio, f. ψω, p. κέκαρφα: hinc κάρφος, τὸ, palea.

Καρχαλέος, α, apud Homerum pro καρφαλέος. quod vide.

Καρχαρόδοντα, dentibus aperum, accus. sing. à

Καρχαρόδους, οδοντος, ὁ, ἡ, ex κάρχαρος, asper, quod à καράσσω, sculpo, & ὀδούς, ὀντος, ὁ, dens.

Κάρχαρος, α, ὁ, asper. Them. καράσσω, sculpo.

Καρχήσιον, Dor. pro καρχήσιον, quod vide.

Καρχηδονιεύς, έως, ὁ, Carthaginensis: à

Καρχηδών, όνος, ὁ, CARTHAGO.

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, CARCHESIUM, summa pars mali nauticis navium poculum quoddam oblongum.

Καρῶ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, ὁ, ἡ, cera.

ΚΑΣΑ'ΔΗ, ης, ἡ, & κασσλᾶς, ᾶδος, ἡ, meretrix, scortum. qu. κεῖται τῷ κλείειν ἢ σείειν. Sed & κάλαμος est πόρνη, finem vocis velim à κάπη, injuria.

ΚΑ'ΣΑΣ, ου, ὁ, sepes, utraque parte villosus.

Κασσύεσθαι & κασσῆται, πόρνη, Hesych. ex κάλεσθαι & ὄφις, cura.

Κάσσιλλον, & in hoc, dat. pl. Ion. à κάσσιλλος, pro κάλλιστος, & bonus.

Κασία, ας, ἡ, CASIA, fraxus lauro similis, cujus cortex abraditur. Κασία μέλαινα, cassia fistularis. vide καυκία.

Κασίγνητ' pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος, ου, & Ion. ου, ὁ, frater: &

Κασίγνητη, ης, ἡ, soror: ex κασὶ, ὄφις, ἡ, ἦ, frater, soror, & γείνομαι, nascor.

ΚΑ'ΣΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, frater, vel soror: est genus: q. γάσις, à γάω, genero.

ΚΑ'ΣΣΑ, ας, ἡ, meretrix, quæ se illecebrosè κάσσει, id est, ornat & fucat, aut κάσσει ἄνδρα: propè scil.

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, CASSIA fraxi arbusculæ: vide κασία.

ΚΑΣΣΙ'ΤΕΡΟΣ, ου, ὁ, & Att. κασσίτερος, stannum. qu. à κάσσει, meretrix. videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΥ'Ω, & Att. κασσύω, f. ύσω, suppingo, consuo. ut ea quæ subtus sumuntur, usu conterenda. unde κασσύσιος, solea.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ας, ἡ, CASTANEA, urbs Thessaliæ, & Ponti: unde & καστανέαι κάρυα, nuces castaneæ, quæ &

Κάστανα, ων, τὰ, CASTANEA, à præcedente.

Καστόρειος μέλος, Καστόρειος ὕμνος, vide Pindar. Isthmior. Od. 4. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in prælüs Spartani, ut fortiter agerent, mortémque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, CASTOR, fiber, animal ventriosum, ideo ducunt à γαστὴρ, venter.

Κάτατε, detinebat, 3. sing. imperf. Æol. Syncop. pro κατεῖχε, verbi κατέχω, pro κατέχω, inhibeo. Sic &

Κάτατον, pro κατέχετον, 3. sing. a. 2. m. verbi κατέχω, vel κατίσχω, contineo. Th. ἴσχω, habeo. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', Præpos. cum gen. contrà, per, de, è, super, in. cum accus. secundùm, versùs, cum, propter, apud, in. κὰτ' οἶκον, domi, καθ' ἅλα, ad tempus. In compos. valet contrà, de, ad, valde, & deorsum.

Καταβᾶθι, descende, per Apocop. pro καταβήθι, vel καταβᾶδι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, descendo. imperf. κατέβαινον, f. καταβήσομαι. p. καταβέβηκα. a. 2. κατέβην, ας, ε. a. 2. imperat. καταβᾶθι, & καταβᾶδι, καταβάντω, & per Apocop. καταβᾶ. a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. Inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβάς, ασα, αν: ex κατὰ, in compos. deorsum, & βαίνω, eo.

Καταβάλλω, dejicio, everto, conjicio, prosterno. f. αλῶ. p. καταβέβληκα. præt. m. καταβέβλημαι, fundamentum jacio. pass. pass. καταβέβλημαι. a. 1. pass. κατεβλήθην. præt. m. καταβέβλημαι. Them. βάλλω, jacio.

Καταβαπτίζομαι, immergor. f. ίσομαι. p. καταβεβάπτισμαι. a. 1. pass. κατεβαπτίσθην. Th. βάπτω, intingo.

Καταβαρῆσαι, depravare, onerare. f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. a. 1. κατεβάρησα. Th. βάρος, τὸ, pondus.

Καταβαρύνω, onero, depravo. ab eod. th.

Καταβᾶς, άσα, άν. & ion. g. καταβάς, ασα, αν. a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, descendo, quod vide.

Κατάβασις, εως, ἡ, descensus: ab eodem verbo.

Καταβάτω, descendat, 3. sing. a. 2. imperat.

penit. act. καταζάω, à καταζάνω, quod vide.

Καταζαυλάω, *jucunda cunctatione fovio, ut solent nutrices*, idem quod βαυκαλάω: à βαυκὸς, *jucundus*: vel βαυζάω, *dormio*.

Καταζεβαιόομαι, -ώσομαι, *affirmo, assevero*, Th. βέβαιος, *firmus, stabilis*.

Καταζελαφρύνω, acc. pl. perf. part. pass. f. ῆς, à καταζελάω, quod vide.

Καταζεξάσατο, ἐναύσα ſum, 3. pl. perf. m. ex κατὰ & βεζίδω, *oneror, ſum gravis*. f. σω. ῦ. ᾶω.

Καταζῇ, *deſcenderit*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. à καταζαίνω, quod vide.

Καταζῆθι, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Καταζῆτο, *deſcende*, Ion. pro καταζοῦ, præſ. imperat. verbi καταζάομαι, formatum à f. ι. m. verbi καταζάω, *deſcendo*. Th. βαίνω, εω.

Καταζῆτω, 3. ſing. f. ι. m. verbi καταβαίνω, *deſcendo*, quod vide. adi etiam præced.

Καταζηλόω, *facio deſcendere, deturbo, dejicio, deprimo*. f. ώσω. a. 1. act. καταζηλῶσα. a. 1. paſſ. καταζηλώθω. f. ι paſſ. καταζηλωθήσομαι, ηθην ex κατὰ & βιβάζω, *admiſario admoveo*. Th. βαίνω, εω.

Καταζηρόομαι, *comedo*, præſ. inf. paſſ. καταβιβρώσκομαι· ex κατὰ & βιβρώσκω, idem quod βρώσκω, *comedo*. f. βρόσω.

Καταζῆς, *vive*, præſ. imperat. &

Καταζιόομαι, *vita defunctus*: a. 1. part. à καταζίλω, f. ώσω. Th. βίος, *vita*.

Καταζλαβάζω, *balare*. Them. βλαχάομαι, idem.

Καταζοάω, -ῶ. f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore perſtringo*. καταζοάζω, præſ. inf. m. *magnis clamoribus invehi in aliquem*. Th. βοάω, *clamo*.

Καταζολᾶ, ᾶτι, ἡ, Dor. pro

Καταζολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum*: à καταβάλλω, quod vide.

Καταβίωσιν, *depaſcere*. Them, βίωσιν, *paſce*.

Καταβοσκομβόσιον, *depaſcentium*, gen. pl. Æol. pro καταβοσκομβίων, præſ. part. paſſ. à κατὰ & βίωσιν, f. ήσω, *paſco*. Th. βίω, idem.

Καταβραβεύω, *debito præmio privo, imperiosè ago*. f. εύσω. a. 1. καταβράβευσα· ex κατὰ & βραβεῖον, *præmium*. Th. βραβεύς, ῆος, ὁ, *qui dat præmium certaminis*.

Καταβρίζει, *irrigare*, Metaph. *laudare*. καταβρίζειν σεγὴ, *rigare ſilentio*, pro *ſilentio premere, tegere*. Th. βρίζω, *irrigo*.

Καταβρίθουσι, Att. *gravari*. Poët. *longè ſuperare*. Th. βρίθω, *gravis ſum*.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Καταβρώσιμοι, Ion. pro καταβρόσιμοι, f. ι. m. καταβρώσιμος τινῶν, *magnis clamoribus in aliquem invehi*. Them. βρόω.

Καταγάγω, ᾳς, ᾳ. a. 2. ſub. Att. à καταάγω, *deduco*, quod vide.

Καταγαῖος, ᾱ, ον, ὁ, ἡ, & καταγήϊος, α, ον, *ſubterraneus*. Th. γαῖα, *terra*.

Καταγαλάει, ᾶσθαι, ὁ, *annuntiator*: à

Καταγέλλω, ἀπαγγέλλω, *celebro*: f. ελῶ. p. καταγήγελκα. a. 1. καταγεῖλα. a. 2. καταγάγελον. Hinc a. 2. paſſ. καταγήγελον, ες, ν. præt. m. καταγήγελα. Th. ἀγγέλω, *nuntio*.

Καταγήϊ, *deducere*; præſ. inf. à καταάγω, quod vide.

Καταγηλαδήσῃ, *irriſeris*, 2. ſing. f. ι. paſſ. à καταγηλάω, quod vide.

Καταγήλας, ᾱ, ον, *ridiculus*, adject. verbale: à

Καταγηλάω, ῶ, *derideo*, cum gen. imperf. καταγήλαον, ων, ας, ας, α. f. άσω. p. καταγεγήλακα. a. 1. κατεγήλασα. Th. γηλάω, *video*.

Καταγήλως, ωτος, ὁ, *irriſio, riſus*: à præced.

Καταγηράασκον, 3. pl. ind. præſ. à

Καταγηράσκω, *ſenesco*: f. άσω. Th. γῆρας, ους, τὸ, *ſenectus*.

Καταγίζω, *conſecro*, Ion. pro κατάγιζω: ab ἄγιζω, idem. Th. ἅγος, ους, τὸ, *veneratio*.

Καταγινέειν, Ion. pro κατάγειν, *deducere, reducere*.

Καταγιόωσα, *decerno adverſus aliquem, condemno*: f. καταγιώσομαι. p. καταγίγωκα. a. 2. κατέγιων, ας, ω. perf. paſſ. καταγίγνωσμαι. perf. part. paſſ. καταγνωσμένος, *damnandus*, pro καταγνωστός. Th. γιγνώσκω, *noſco*.

Καταγκάλλω, ας, ᾳ, a. 2. opt. act. verbi καταγκάνω, *damno*, quod vide. a. 2. ſub. καλαγκὸν. a. 2. imperat. καταγκάθι.

Καλαγκάω, *frango*: vide καταάγω.

Καλαγκὸν, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. καλαγκάνω, a. 2. inf. ejuſd. verbi.

Καλαγράφειν, *accuſare*, vel *exponere*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Καλαγράφησις, εως, ἡ, *expoſitio*: à præced.

Καλαγράφω, *deſcribo, delineo*; ab Herodoto pro *dilaniare*. Th. γράφω, *ſcribo*: f. ψω.

Καταγύω, καταγύνυμι, vel καλαγύνω, *confringo*: f. καταξω. legitur etiam Att. καταξω. a. 1. Att. κατάξα. præſ. paſſ. καταγύνυμαι, *confringor*. a. 2. paſſ. καταγὺς, ες, ν. a. 2. ſub. paſſ. καταγὼ, ῇς, ῇ. & in 3. pl. καταγῶσι. Ex κατὰ & ἄγνυμι, *frango*.

Καταάγω, *deduco*: f. καταξω. p. καλαγήοχα, Att. a. 2. κατήαγον, Att. a. 2. ſub. act. καλαγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. καλαγεῖν. a. 2. part. act. καλαγαὼν, ὄσα, ὸν. perf. act. καλήοχα. perf. paſſ. καλήγμαι, ξαι, ξαται. a. 1. paſſ. καταάχθω, ῃς, ῃ, *devectus ſui* ex κατὰ, *deorſum*, & ἄγω, *duco*.

Καλαγωγὸς, & καλαγώγιος, *diverſorium*: à καταγωγὴ, *diverſor*. Th. ἄγω, *duco*.

Καλεγχής, ους, debello: f. ἐνήσω. p. pass. κεκαλέγχημαι. 2. 1. m. κατεγχεσιμάχω, ῶ, ων. Ex κατ & ἀγχίζομαι, certo. Th. ἀγχόν, certamen.

Καλαδαίνομαι, devoro, comedo: à δαίνω, epulum præbeo.

Καλαδάκνω, mordeo, præs. ind. ex κατ & δάκνω, idem: f. δάξομαι. a. 2. ἔδακον.

Καλαδέστερος, α, ον, minor, inferior, comparat. à

Καλαδής, ής, ές, ὁ, ἡ, ἐκ aliquid deest, non explevit omnium numerum, imperfectus. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Καλαδεῖ, pro δεῖ, indiget: ab eod. th.

Καλαδείξω, Ion. pro καλαδέξω, ostendere, a. 1. inf. verbi καλαδείκνυμι. Th. δείκνυμι, ostendo: f. δείξω.

Καλαδῦ, sc. ὁ ὕπνος, apud Hesiod. 3. sing. præs. sub. à

Καλαδύω, madefacio. Th. δύω, rigo: f. δύσω.

Καλαδέω, obligo: f. ήσω. a. 1. κατέδησα. p. καλαδέδεκα, & κέκ. Th. δέω, ligo.

Καναδηλος, ου, ὁ, ἡ, valde manifestus: ex κατὰ & δῆλος, manifestus.

Καλαδημαγωγῶ, f. ήσω, blande & populariter loquor, populum demulceo: ex κατὰ & δημαγωγέω, idem: quod ex δῆμος, populus, & ἀγω, duco.

Καλαδημοφορέω, populum devoro, quæ sunt Reip. devoro: ex δῆμος, populus, & φορέω, pabulum, esca.

Καλαδικάζω, condemno. Th. δίκη, vivendi mos.

Καλαδιδῦν, Ion. pro καλαδιδύναι, insuere, præs. inf. à

Καλαδίδωμι, f. καλαδώσω, distribuo; item insuo. Th. δίδωμι, do.

Καλαδικάζω, judico contra alienum, condemno: f. άσω. a. 1. pass. καλαδικάζομαι. f. 1. pass. καλαδικασθήσομαι, ῆ, ται. Ex κατὰ & δικάζω, judico. Th. δίκη, jus.

Καλαδιώκω, prosequor: f. ξω. a. 1. καλεδίωξα. Th. διώκω, prosequor.

Καλαδοκῶ, opinari. Th. δοκέω, videor.

Καλάδομαι, cantu aures meæ feriuntur & personant: ab ᾄδω, cano. Th. m. δαίδω, idem.

Καλαδουλόω, in servitutem adigo: f. ώσω. p. καλαδεδούλωκα. a. 1. m. καλεδουλούμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. καλαδουλώσωμαι, ῆ, ηται, & in 3. pl. καλαδουλώσωνται. præs. part. pass. καλαδουλούμενος. Ex καλὰ & δοῦλος, servus.

Καλαδύομαι, idem quod δύομαι, decerpo.

Καλαδρομή, ῆς, ἡ, incursio vel incursus, decursus: à καλατρέχω, quod à τρέχω, curro: a. 2. κατέδραμον.

Καλαδρυπτισμός, dilania. Th. δρύπτω, lanio: f. ψω.

Καλαδύομαι, Dor. vel Att. pro

Καλαδύνω, ingredi, a. 2. inf. act. verbi καλαδύω, vel καταδῦναι, demergo: a. 2. act. καδῦσαι. Th. δύω & δύνω, vel δύομαι, subeo.

Καλαδωνάζω, sub potestatem redigo, tyrannidem exerceo in aliquem: f. άσω. p. κατεδεδωνάκα. Ex καλὰ & δωνάζω, jure præcepi. Th. δωάομαι, possum.

Καλαδῶσω, præs. inf. vide καλαδίδωμι.

Καλαδύω, occidentem, accus. sing. a. 2. part. act. à καλαδύω, ύσ, ὁ, ἡ, καταδύς, ύσα, ύν. a. 2. καδῦσα. Th. δύω, subeo.

Καλαδύω, vide καλαδύομαι.

Καλαδύς, ύσα, ύν, a. 2. part. vide præced. καταδύομαι.

Καλάδυσαι, Ion. pro καλαδῦναι, præs. imperat. pass. à καλαδύομαι, submergor, abdo me: quod ex futuro in præsens abiit: ex καλὰ & δύσομαι, Poët. δύσομαι, mergor. Th. δύω, subeo.

Καλαδύω, idem quod καλάδω, incantare. Th. δάδω, cano.

Καλαπήδης, τέθηκα, θέσθαι, Poët. pro καθίημι, perf. part. pass. verbi καθίεμαι, seu καθίω, quod ex καλὰ & ἵω, indue: a. 1. ἔδυν. perf. pass. ἕμαι.

Καλαίνυσι, tegebant, 3. pl. imperf. act. ex καλαμπύω, quod ex καλὰ & αἰνύω, idem quod ἵω, induo.

Καλαείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi καταίδομαι, pro κάτεισμι, descendo, proficiscor. Th. εἶμι, seu ἴω, eo.

Καλαθαμβέω, vel καλαθαμβέομαι, demiror cum stupore: ex καλὰ & θαμβέω, admiratione attonitâ stupeo. Them. θάμβος, τό, stupor.

Καλαθέσω, deponere, persolvere, a. 2. inf. act. & ·

Καλαθέω, ponere, 2. sing. a. 2. opt. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην. a. 2. opt. m. θείμην, θεῖο.

Καλαθέμεν, reponere, a. 2. inf. m. & κατατίθεσο, recumbe, Poët. κάτθεσο, τίθημι, pono.

Καλαθήσω, f. 1. inf. act. καλαθέσω, repones, 2. sing. f. 1. m. ab eod. verbo.

Καλαθλίω, ας, f. άσω, confringo. Th. θλάω, frango.

Καλαθλῶ, f. ήσω, athletick exercitationibus operam do; item vinco: ex καλὰ & ἆθλος, certo. Th. ἆθλος, certamen.

Καλαθνητός, ή, mortalis: dat. pl. καλαθνητοῖς. Ex καλὰ & θνητός, quod à θνήσκω, morior.

Καλαθραύσας, ασθ, a. 1. part. act. à

Καλαθραύω, effringo. Th. θραύω, frango: f. σω.

Καλαθύμιος, α, ον, gratus, a, um: ex καλὰ & θυμός, animus.

Καλαθυμοβορέουσι, animi affectibus devores, 3. sing. a. 3. sub. ex καλὰ & θυμοβορέω, animum

ultimum exule triſtitiæ : quod à θυμὸς, animus, & βαλῶ, jubulum, eſca.

Καλαβύω, a. 1. inf. act. à

Καλάβιον, occido. Them. θύω, mallo : f. θύσω.

Καλαβρεῦδαι, deponentivi, 1. pl. a. 2. ſub. m. à καλαβρεύω. Th. πέδιον, pono : a. 2. ἔβλαν. a. 2. m. βλάμην.

Καπαγλὲ, ἰδ Ϛ. ἡ, procella : ex καλὸ & ἀίγις, idem ; quod ab ἄλαομαι, ruo.

Καπαδέδοκα, reverberi : ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ὁ, pudor.

Καπαθέσσειν, Poët. cum ſplendore emittere : ab αἴθω, ſplendeo. Them. αἴθω, uro, ἀνίγω.

Καλαίζω, Poët. combaro. Th. αἴζω, accendo.

Καπαιτέω, Ion. comprobare, collaudare, annuere : ab αἶνος, laudo. Th. αἶν Ϛ. laus.

Καπαιρέβδην, everſa, a. 1. part. paſſ. &

Καπαιρέμβ Ϛ. Ion. pro καθαιρέμβ Ϛ. : præſ. part. paſſ. à

Καπαίρω, Ion. pro καθαίρω, everto, feliciter confcio. Th. αἴρω, capio.

Καλαίνω, (de navigantibus) appello, applico, deferor, deſcendo, advenio. Th. αἴρω, tollo : f. ἄρσω. p. ἦρκα.

Καπαιχύνω, a. 1. inf. act. à

Καπαιχύνω, pudefacio, dedecoro : f. καπαχύνω. p. καθήχυσμα. a. 1. καθήχυνα. præſ. paſſ. καπαιχύνομαι, pudefio : imperf. καθαιχυνόμην, ης, ης. a. 1. ind. paſſ. καπαιχύνθην, ης, η. a. 1. imperat. καπαιχύνθητι. a. 1. opt. καπαιχυνθείην. a. 1. ſub. paſſ. καπαιχυνθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. paſſ. καπαιχυνθήσομαι, ῃ, ται. Ex καλὸ & αἰσχύνω, pudefacio. Th. αἶσχ Ϛ. τὸ, turpitudo.

Καπαιῶ, 3. ſing. præſ. à

Καπαιτάω, f. άσω, accuſo, criminor. Th. αἰτία, crimen, cauſa.

ΚΑΤΑΓΙΤΤΩ, ττ Ϛ. ὁ, caſſis, galea ſine criſta, & depreſſa. ὑπὸ τὸ κάτω τιτ χάσω.

Καπαιωρίομαι, ῶμαι, dependeo. Th. αἰωρέω. f. ήσω, in ſublime tollo.

Καλαχανὲς, ῆσσα, ὶν, a. 2. part. paſſ. &

Καπαχηνόμαι, ῶ, ται, f. 2. paſſ. à χαίνω, exuro, quod vide.

Καπαψυχ Ϛ. ὰ, ὸ, ὴ, lethalis, letifer : à κατὰ, & ψυχὴ, anima.

Καλαχαίνω, exuro : imperf. καθάχηνον. f. καταχήσω. a. 1. καθάχηνα. a. 1. inf. καταχῆναι. a. 2. καθάχην. perf. καθαχήκαπα. a. 1. ind. paſſ. καθαχηνθῆναι, exuſtus ſui : f. 1. paſſ. καθαχηνθήσομαι. a. 2. ind. paſſ. καθαχάνθην, ης, η. f. 2. paſſ. καθαχανήσομαι. Ex καλὸ & καίω, uro.

Καλαχάλω, f. έσω, advoco, accerſo, exquiro, invoco, imploro : καθαχάλημαι, μαι, idem. Th. καλέω, εἶ, voco.

Καλαχάνθω, obtego : ἐ. ψω. p. καθαχάκαλυφα. a. 2. καθάκαλυβον. Them. καλύπτω, tego.

Καλαχαίνω, exuro, f. 1. ind. act. verbi καταχαίνω, quod vide.

Καλαχαυχάομαι, ώμαι, glorior adverſis aliquem. Th. καυχάομαι, glorior : f. ήσομαι.

Καπάκειμαι, ῶμαι, jaceo, decumbo, accumbo : imperf. καθακείμην, ου, το. præſ. inf. καθακεῖσθαι. præſ. part. καθακείμεν Ϛ, η, ον, f. καθακείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Καλαπέγω, detendo : Metaph. abſumo. Th. κείρω, f. ψω, tondeo.

Καλάκειτο, pro καθάκειτο, recumbe, præſ. imperat. verbi καπάκειμαι, quod vide.

Καλακεκλιμένος, perf. part. paſſ. verbi καθακλίνομαι, inclinor. Th. κλινοπετίζω : f. νῶ. p. κέκλικα.

Καλακέκριται, condemnatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. à καθακρίνω, condemno, judico : f. νῶ. a. 1. καθέκρινα. Them. κρίνω, judico.

Καλακρυπτόμενοι, verbis mordacibus infectari : vide in κέρτομος.

Καλακυλίκανε, Ion. pro καθακύλιχνε. Vide in κύλιχνος.

Καλακύλιμβ, cremare, Ion. pro καθαίω, a. 1. inf. act. verbi καθαίκω, cremo : quod à καίω, idem : f. κάσω. a. 1. ἔκαυσα, & ἔκηα.

Καλακηρόσυλις, a. 1. part. act. verbi κατακηρόω, cera tego : ex καλὸ & κηρὸς, cera.

Καλακλάω, frango : f. άσω. a. 1. καθέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, frango.

Καπακλείω, includo : f. είσω. a. 1. καθέκλεισα, ας, ε. Th. κλείω, claudo.

Καπακληρονόμεν, ſorte diſtribuo : à κληρονόμος, ου, ὁ, teſtator : quod ex κλῆρ Ϛ, ſors, & νέμω, dator. Th. δίδυμι, do.

Καπακληρονομέω, f. ήσω, hæreditatem adeo, hæres ſio ; item hæredem facio, & ſorte diſtribuo : à κληρονόμος, hæres, quod à κλῆρ Ϛ, ſors, & νέμω, diſtribuo.

Καπακλήρομαι, ῶμαι, ſortitò accipio, ſortior : ex κατὰ & κλῆρος, ſorte lego. Them. κλῆρ Ϛ, ſors.

Καπακλίβῶσι, a. 1. inf. paſſ. &

Καπακλῖναι, deficere, a. 1. inf. act. à

Καπακλίνω, facio diſcumbere, diſtumbo : f. νῶ. p. καπακέκλικα. a. 1. καθέκλινα. a. 1. imperat. καθάκλινον, άτω. a. 1. ind. paſſ. καπακλίθην. a. 1. ſub. paſſ. καπακλιθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. καπακλιθῆναι. Ex καλὸ & κλίνω, reclino.

Καπακλύζω, inundo, ſubmergo : f. ύσω. p. καπακέκλυκα. perf. paſſ. καπακέκλυσμαι. a. 1. paſſ. καπακλύσθην. a. 1. part. paſſ. καπακλυσθείς, ſubmerſus : ex καλὸ & κλύζω, lavo.

Καπακλωπὲς, ῆ, ὸ, dilavium : à πτεκ.

Καπακλώθω, fila deduco, deduco ſtamina : peculiariter fatalia ſtamina duco. Them. κλώθω, neo.

Καπακόζω, cœncido ; item carpo, obtrecto ; item titillo, pruritum excito : ex καλὸ & κείζω, νάω. Th. κνάω, idem.

Καπακοιμάω, edormio : vide inſequent.

Καπακοι-

Καταστόμωθον, cohib. a. 1. imperat. pass. verbi καταστομόω, f. ώσω. Th. καταμύω, cubare facio.

Καταστορίζω, idem quod καταστορέω. Vide præced.

Καταστορνύμι, administrari, 3. pl. ind. præs. act. ex κατὰ & στορνύω, impero. Th. καθηγέτης, princeps.

Κατάστρωτος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui in cubili ejs. jacet aut dormit: ex κατὰ & στόρνυμι, cubit.

Καταστυγέω, ῶ, fugiscor: cum dat. f. ήσω. a. 1. κατεστύγησα Dor. a. 1. part. act. καταστυγήσασα, ασ-τος, in f. g. masc. perf. act. καταστυγήκως. Th. ἀπέχθομαι, ἀπεχθήσομαι.

Καταστυγίζω, zelis confodere. Them. ίσω, ιστος, ὁ, jaculum.

Καταστυφέλιος, ία, ιον, concisus, a, um. à κατὰ & στυφέλιος, a. 3. ιώσω. p. m. κέστυφα.

Καταστυφόω, ῶ, ὁ, furiosus, insanus; item defessus, labore confectus. ab eodem th.

Καταστύφω, concido. f. ψω. p. καταστέστροφα. præs. part. f. g. καταστυφόωσα. Th. κατὰ, scindo.

Καταστύφων, ωνος, ὁ, ἡ, fatur: &

Καταστύφως, adv. abundè, crebrius: Th. καθὰ, fatio.

Καταστωμάω, f. ήσω, compono, orno, digero in ordinem, colo: ex κατὰ & στωμάω, orno, ordino. Th. κόσμος, ordo, ornatus.

Καταυείω, pro ὑπακούω, obtemperare. Th. ἀκούω, audio.

Καταυχετίω, f. ήσω. vinco, supero. Them. αὐχήτωρ, ορος, robur.

Καταυχήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, per vim vincere, disjunctè ex αὐχήτωρ.

Καταφαγγάζω, laniorum more concidere. Ex κάτα, ατος, τὸ, caro, & ἄγνυμι, opus.

Καταφαμίζω, præcipitem dare sum ago, præcipito. f. ίσω. a. 1. κατεφάμισσα. a. 1. inf. καταφαμίσσαι. perf. act. καταφαμίσμαι. perf. pass. καταφαμίσμαι ex κατὰ & φαμὸς, præcipitium.

Καταφαμὸς, ὸς, ὸν, ὁ, præceps: à φαμὸς, præcipitium.

Καταφαρύσσω, loquacitate obtundo, f. σω. p. κα ' à κατὰ & ἀφαρὸς, locuſta: garrula nempe illa est, unde à locustæ Latinè dicta, non (ut nonnulli volunt) à locis ἀστυ.

Καταφάτις, ιδος, ἡ, condemnatio: à

Καταφάτω, judico, sero sententiam contra aliquem, condemno. f. τώ. a. 1. κατέφασα, ας, α. perf. act. καταφάτηκα. perf. pass. καταφάτημαι, σαι, ται. a. 1. pass. καταφατῆναι, ης, ῆ. a. 1. sub. pass. καταφατῶ, ῇς, ῇ. & in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι. f. 1. pass. καταφατώθησομαι, ῇ, σται. Th. κρίνω, judico, secerno.

Καταφάτις, ιος, ὁ, condemnatio: à præcedente.

Καταφαύσκω, occulto, tego. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω. a. 2. ἐκφυγον.

Καταφὴς, ῆος, Æol. pro καταφὰς, a. 1. part. act. & Καταφθάμενος, nom. pl. a. 1. pass. act. à καταφθάνω, occulto. Th. κρύπτω, abscondo. f. ψω. p. qa.

Καταφθάμενος, interfectus. a. 1. inf. Dor. pro καταφθάσθαι: quod ex κατὰ & πτάω, occido. f. τέω. a. 1. ἔπτατα. a. 2. ἔπτατο.

Καταφθιάδης, Ion. pro καταφθιάδης, f. 2. inf. m. à f. 2. m. καταφθιάς, verbi καθθω, occido. f. ὄσω. mutil. perf. ἔπφαμαι, & Poët. ἔπταμαι.

Καταφθὰς, άντος, qui interfecit, a. 2. part. act. à καταφθάνω, pro καταφθείνω. a. 2. καταφθῆναι. Th. πτάω, occido.

Καταφυλίσσω, ττω, a. 1. part. act. à καταφυλίω, devolvo, f. ίσω. Th. κυλίω, volvo.

Καταφθίσσουσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à

Καταφθίω, incurvo me, decumbo. Th. πίπτω, prono sum. f. ψω.

Καταφθονέω, dominor, cum gen. f. ήσω. a. 1. κατεφθόνησα. a. 1. part. καταφθονήσας, αντος, à κύριος, dominus. Th. κύριος, τος, τὸ, authoritas.

Καταφθόνησας, a. 2. inf. m. καταφθόνησι, 2. pl. a. 2. sub. act. καταφθόνημι, 2. 2. part. m. verbi καταφθονέω, deprehendo, quod vide.

Καταφθόνω pro καταφθονέω, quod vide.

Καταφθονήμενος, a. 2. part. m. καταφθόνεω, ας, a. 2. part. act. f. g. à καταφθονέω, deprehendo. quod vide.

Καταφθονήσαμαι, f. ήσομαι. fallo: abundè aliquid dico vel facio, arroganter & vane commemoro: ex κατὰ & φθονέω, me vendito, glorior. Them. φθονέω, ostentator.

Καταφθόνω, obloquor, loquacitate obtundo, cavillo, detrabo, cum gen. f. ήσω. p. κατεφθόνηκα. Th. φθόνω, loquor.

Καταφθονὶς, ίδος, obtrectatio, obloquutio: &

Καταφθόνος, ου, ὁ, ἡ, obloquutor, maledicus: à φθόνω, loquor.

Καταφθονέω, deprehendo. f. καταφθόνομαι. p. κεφθόνημαι. perf. inf. κεφθονήσθαι. f. 2. act. κατέφθονον. a. 2. part. καταφθονὼν, όντος, ὁντι. perf. pass. κεφθονήμενος. perf. part. pass. κεφθονημένος, η, ον. a. 1. pass. κατεφθόνθην, ας, α. a. 2. m. καταφθόμην, ευ, ετο. affectus fum. a. 2. inf. m. καταφθάσθαι. a. 2. part. m. καταφθάμενος ex κατὰ & φθάνω, capio.

Καταφθονήτης, Ion. pro καταφθονέτης, deprehendus: à præced.

Καταφθόνω, delige, allego. f. ξω. perf. καταφθόχα. præs. pass. καταφθόγμαι, allegor. Th. φθέγω, lego, colligo.

Καταφθοσμὸς, ὸ, ὸν, destillo. f. ψω. perf. φθόσμαι. Th. φθέω, fluo. f. ψω.

Καταφθόσμαι, ατος, τὸ, reliquiæ: à

Καταφθόσω, ας, αι, relinquo. f. ψω. p. κεφθόλεφα. a. 1. κατέφθεφα. a. 2. καταφθόπων, a. 2. part. act. καταφθόμενος, ὁντος, pass. f. pass.

pass. κατακλιμμαι. perf. part. pass. κατακλιμμενος, η, ον, κατακλινω: ex κατα & κλινω, *lineo*.

Κατακλιμμενος, perf. part. pass. à præced. quod vide.

Κατακλινω, p. m. verbi κατακλινω, quod vide.

Κατακλυσμος, *cubat*: f. 1. m. 3. sing. à κλυζω, *cubare facio*.

Κατακλοσω, Dor. pro κατακλυσω, *recenseo*, f. 1. verbi κατακλυζω.

Κατακλυσον pro κατακλυσουσι, *lapidibus obruunt*. a. 1. κατελυσον: ex κατα & λιθος, *lapide*. Th. λιθας, λιθος, ὁ, *lapis*.

Κατακλυω, ex κατα & ἀλλα, *molo*: f. ἑσω, & ησω.

Κατακλυζω, *lapido*, cum acc. f. ἑσω. perf. κατακλυλυκα. a. 1. κατελυσθην. Th. λιθος, ου, ὁ, ἡ, *lapis*.

Κατακλυσσαινω, Ion. pro κατακλυσαινω, *delinquere*.

Κατακλυσαριω, -ω, f. ἑσω. imperat rego, *obsideo*: ex κατα & λυσαριω, *assiduus sum*, *assidue rego*, *efflagito*, *oro*. Th. λυσαρης, *assiduus*.

Κατακλυσαω, a. 2. inf. act. κατακλυσαμεν, ειν, αι, a. 3. opt. κατακλυσαιμι, οιμεν, οιν, a. 2. part. act. ὁ κατακλυσων, *relinquo*, quod vide.

Κατακλυσαι, vide in κατακλυσαω.

Κατακλυσαμενος, ενη, ον, a. 2. part. pass. κατακλυσαμενος, ενη, & in pl. κατακλυσαμενοι, a. 2. imperat. à κατακλυσαω, quod vide.

Κατακλυσις, εως, ἡ, *reconciliatio*: à

Κατακλυσσω, *reconcilio*. f. ξω. a. 1. κατελλαξα. a. 1. part. κατελλαξας, αντος. a. 2. ind. pass. κατηλλαγην, ης, η. Th. ἀναλλασσω, vel -ττω, *muto*.

Κατακλυσσιδον, adv. *prosâ oratione*: à κατακλυσσω, *fusilatim enarro*. Th. λογος, *dies*.

Κατακλυσσομαι, f. ισομαι, *computo*, *annumero*, *ascribo*: à

Κατακλυσσος, ου, ὁ, CATALOGVS, *enumeratio*: à κατακλυσσω, *conscribo*. Th. λογος.

Κατακλυσσος, ου, ὁ, ἡ, *reliquus*: à κατακλυσσω, *relinquo*, quod vide.

Κατακλυσιδον, adv. *supra cervicem*, *super humeros*. Th. λοφος, *cervix*.

Κατακλυχιζω, *decurio*, *in decuriæ vel cohortes distribuo*; *distribuo in classes*. Th. λοχος, *cohors*.

Κατακλυμα, ατος, τὸ, *diversorium*: à κατακλυω, *diverto*, *hospitium capio*. Th. λυω, *solvo*.

Κατακλυον, 3. pl. præs. ind. à κατακλυω, quod vide.

Κατακλυσις, εως, ἡ, *destructio*: à

Κατακλυω, *dissolvo*, *destruo*; item *diverto*. f. υσω. a. 1. κατελυσα. a. 1. sub. κατακλυσω, ης, η. a. 2. 1. inf. κατακλυσαι. a. 1. ind. pass. κατελυθην. a. 1. sub. pass. κατακλυθω. f. 1. pass. κατακλυθησομαι. Th. λυω, *solvo*.

Κατακλυδην, *discite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατακλυδη. à

Κατακλυδαω, *disco*, *consido*. f. κατακλυδησω. p. κατακλυδηκα. a. 2. κατεκλυδον, a. 2. imperat. act. κατακλυδε, & in 2. pl. κατακλυδετον, a. 2. inf. κατακλυδειν. part. κατακλυδων: ex κατα & κλυδαω, *disco*.

Κατακλυδιεν pro κατακλυδειεν, *comprehendere*, *manu tangere*. Them. κλυδαω, *capio*. f. ψω.

Κατακλυρτυλω, *testor contrà aliquem*. f. ἑσω. p. κατακλυρτυλωκα. Th. κλυρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, *testis*.

Κατακλυρτυλωσα, Dor. pro κατακλυρτυλωσασα, *corripiens*, a. 1. part. act. f. g. vide κατακλυρτυλω.

Κατακλυρτυλας, αντος, a. 1. part. act. & Κατακλυρτυλης, *apprimè*, 3. sing. a. 1. sub. act. à κατακλυρτυλω, *comprehendo*. Th. κλυρτυω, *capio*: f. ψω.

Κατακλυω, *accumulo*; sic ut solent facere ii κλυδωνιζομενοι, qui metuunt. Th. κλυδω, *meto*.

Κατακλυδωσα, vide in κλυδωσα, *ebrium reddo*.

Κατακλυσκω, a. 1. inf. act. verbi κατακλυσκω, *commoror*. Them. κλυσκω, *maneo*. a. 1. ἐμεινα.

Κατακλιω, f. ἑσω, *negligo*, vide sequent.

Κατακλιδον, 3. pl. præs. ind. verbi κατακλιω, *negligo*: ex κατα & κλιδη, *cura est*. Impersonale.

Κατακλυμενομαι, *increpo*, *conqueror*: vide sequent.

Κατακλυμενομεθα, 1. pl. præs. ind. à κατακλυμενομαι, *conqueror*. Th. κλυμενος, *expostulo*. f. κλυμενουμαι. perf. κλυμενημαι. a. 1. ἐ, ἐμεμφαμην.

Κατακλυω, *commoror*. f. νω. p. κατακλυκα. a. 1. κατεκλυσα. a. 1. imperat. κατακλυσον. Th. κλυω, *maneo*.

Κατακλυσιν, idem quod κλυσιν.

Κατακλυσος, ου, ὁ, ἡ, *longus*. Th. κλυσος, τὸ, *longitudo*.

Κατακλυσιδον, *tuffis fodari*. Th. κλυσιν, *inquino*.

Κατακλυδαω, *polluens*, Æol. pro κατακλυδας, a. 1. part. act. à κατακλυαινω, f. ανω, a. 1. κατεκλυανα. Th. κλυδω, *polluo*.

Κατακλυδος, adv. *privatim*: ex κατα & κλυνος, *unus*, *solus*.

Κατακλυσιμαχιν, f. ησω, *singulari certamine devinco*: ex κατα & κλυνος, *solus*, & μαχη, *pugno*.

Κατακλυσεν, *laceravit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi κατακλυω. Th. ἁμαω, *lacero*. f. ξω. p. ἡμαχα.

Κατακλυσαι, *nitare*, a. 1. inf. act. verbi κατακλυω. Th. κλυω, *claudo*. f. κλυσω.

Κατακλυσαν, vide in κατακλυσεν.

Κατακαγχαζω, σεις, σει, *cogo*, *adigo*. idem quod ἀναγκαζω. f. σω. Them. ἀνάγκη, *necessitas*.

Κατακλυδηρος, ατος, τὸ, *anathema adver-*

fus exemplum: ex κατὰ & δοκέω, Th. δοκέω, *sepono*.

Κατακαθαίρω, a. *devoveo*: f. ήσω. à præced. quod vide.

Κατακαθίημι, *consumo*: f. κατακαθήσω, ab. κατακαθῆκα. perf. κατακαθεῖκα. Ex κατὰ & ἀνάλωμα, *absumo*: quod ex ἀνὰ & ἁλίσκομαι fit: f. ἁλῶσω, p. ἑάλωκα, a. 2. ἑάλων.

Κατακαλύπτω, ὦ, *obtorpeo, torpidum reddo*: f. ψω. a. 1. κατεκάλυψα, cum gen. Ex κατὰ & καλύπτω, *torpore afficio*. Th. κάλυμα, *torpor, pœtornus*.

Κατακαλῶ, inufitat. unde a. 1. κατέκλεσα, *habitare feci*: *habitandum dedi*: ex κατὰ & κλῶ, quod pro κτῶμαι, *habito*.

Κατακλῆσαι, *distribuo, partior*: item *centurio, decurio, in numeros militares refero*. Th. κλῆσις, f. μοῦ. a. 1. ἐκλήσα. p. κέκλημαι.

Κατακλίναι, a. 1. inf. act. & κλιθῆναι, ανναι. a. 1. imperat. act. à

Κατακλίνω, ανναι: a. 1. κατέκλινα. p. κατακέκλικα. Th. κλίνω, ανναι.

Κατακνῆσι, ptæf. inf. κατακνῆσαι, a. 1. part. act. à

Κατακνίω, *animadverto, conſidero*: imperf. κατέκνιον, ες. f. ίσω. p. κατακέκνικα. a. 1. κατέκνισα. a. 1. imperat. act. κατάκνισον, άτω. a. 1. inf. κατακνῆσαι. a. 1. part. act. κατακνίσας, αντος. Ex κατὰ & κνίω, *cogito*. Th. κνίσ-, νέω, ὁ, *mens*.

Κάτακρ-, CATINUS.

Κάτακρα, τὰ, *declivia*, Poët. pro κατάκρημνα, à κατάκρης, ητος, ὁ, ἡ, *declivis*. Eſt & adverb. adv. *ſurſum, deorſum*: ex κατὰ & ἄκρη, *pro, contra*.

Κατακῦραι, *pervenio*: f. κύσω. p. κατακέκυκα. Ex κατὰ & ἀκάω, *obviam venio*. Th. ἀκάω, *venero*.

Κατάκυκλος, ον, ος, ον, *circuitus*: à præc.

Κατακύλλει, Ion. pro κατακυλίει, *regione*. Th. ἀκάω, *venero*.

Κατακυλίω, 3. ſing. a. 3. ſub. paſſ. κατακυλισθῶ, 3. pl. a. 3. ind. paſſ. verbi κατακυλίω, quod vide.

Κατακυλίω, a. 2. imperat. paſſ. ejuſd. verbi.

Κατάκυρις, ιος, ἡ, *compunctio, moleſtia, dolor*, quo quis q. lancinantur; item *ſopor, ſtupor*: à

Κατακύω, *compungo*: f. ξω. a. 1. κατέκυξα. a. 2. act. κατέκυγον. a. 2. paſſ. κατακύγω, ης, η, *compunctus fui*, & in 3. pl. κατέκυγεν. a. 2. inf. paſſ. κατακυγῆναι. perf. paſſ. κατακέκυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ & κύω, *pungo*.

Κατακχάνω, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. verbi præced.

Κατακῶ, *conficio, perago*. Th. ἀκέω, f. σω, *perficio*.

Καλαξίσω, Ion. pro καλάξω, f. 1. inf. act. verbi καλάσσω, *deduco, reduco*. Th. ἄγω, ἄξω: f. ἄξω.

Καλαξίω, *derado, deradendo & ſcalpendo polio*. Th. ξίω, f. ξίσω.

Καλαξίω, ὦ, *dignum judico*: f. ήσω. p. κεκαλαξίκα. a. 1. paſſ. κατεκαλάξθην, ες, η, *me dignum habitum fui*: a. 1. ſec. paſſ. κατεκαλάχθην. a. 1. inf. paſſ. κατακαλαχθῆναι. a. 1. part. κατακαλαχθείς, ῆντος. Ex κατὰ & ἄξιος, *dignus*.

Καλασκίω, *derado, abrado*; item *incido, & ſcarifico*: ex κατὰ & ξύω, f. ύσω, quod pro ξίω, *rado*.

Κατακτίς, Ion. pro κατακτὶς, *compedes*: à κατάγνυμι, *compingo*.

Κατακτίλλω, *concoleo*: f. λῶ. p. κατακτίκτικα. a. 1. κατέκτικον. a. 1. part. κατακτικὼν: *dolor*. a. 1. ind. paſſ. κατεκτίκθην. a. 1. Th. κτίλλω, *calco*.

Καλάκτωμα, ατος, τὸ, idem quod

Καλάκτωσις, εως, ἡ, *requies*: à κατακτάω, quod vide.

Κατακτάλαμαι, 1. pl. f. 1. act. à

Κατακτάω, *compeſco, requieſco*: f. άσω. a. 1. κατέκτασον. a. 2. κατέκτατον. perf. κατακτάκαμαι. perf. paſſ. κατακτάκαμαι, αι, ται. Th. κτάω, *ceſſo*.

Κατακτερεισμὸς, οῦ, ὁ, *nauticum inſtrumentum*, quo nauta maris altitudinem explorant: à κατακτερίζω, *tento*. Th. κτέρις, *conatus*.

Κατακτίνη, ἡ, *CATAPVLTA*, machina bellica: ex κατὰ & κτίλη, *ſcutum*. Vel ut alii à κτύλη, *vibro*.

Κατακτυλάζω, *exterrito*, perf. part. act. fœm. gen. per Sync. pro κατακτυλάζω, verbi κατακτύλω, idem quod κατακτάζω, *perterrefio*. Th. κτέω, *exterreo*. Alii vellunt per Sync. dici pro κατακτυλάχθαι, à κατακτυλάσσω, f. ξω, p. κατακτυλάχα. ejuſd. them.

Κατάκτω, Ion. pro κατάγνυμι, *quaſſo, frango*.

Κατακτώσι, ὄντος, ὁ, ἡ, part. act. à κατακτώω, *decido*. quod vide.

Κατακυλίζω, κατακυλίσω, vel κατακυλίνδω, f. ίσω, *evolvendo explico, extendo*: item *obtego, velo*. Th. κυλίω, *volvo*.

Κατακύλισμα, ατος, τὸ, *amictus, velum*: *quod rei cuipiam obiicitur*: à κατακυλίνδω, *evolvendo*: quod à κυλίω, seu κυλίνδω, *volvo*: f. κυλίσω.

Κατακυλίσθησαν, 3. pl. perf. m. verbi κατακυλίω, *fugio*. Th. φεύγω, idem: f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πεφύζα, pro πεφύγα.

Κατακύλλω, *occido*: ex κατὰ & κύλλω, idem: quod eſt verbum Poët. Th. κύω, *occido*.

Κατακύλλω, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi κατακυλίω, idem quod κτείνω, *cædo*, f. κτενῶ. Hinc κατακτείνειν μέγαν ὄλβον, *concoquere magnam felicitatem*, id eſt, *frui magna felicitate ita ut in officio continemur*.

Κατακυλίβοιτο, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. κατακυλίβοιτο, ης, ῃ, verbi κατακυλίνδω, idem quod κυλίνδω, *voco*. Th. κύμα, ατος, τὸ, *damnum*.

Κατακώπτω, f. ψω, *incendo, inflammo, comburo*: ex κατὰ & κώπτω, idem quod κτήδω, *intendo*.

Καλάκτωμι,

Καταδέω, deligabo, 3. fing. Imperf. act. ἐ Καταδέω, deligavi, 1. m. κατεδησα, pro -ωκα, pas. o, ας, act. κατεδην, a. 2. ſub. act. καταδω, ῃς, ῃ, perf. act. κατεδεδηκα, a. 1. paſſ. καταδεδεμαι, αι, ο, a. 1. ſub. paſſ. καταδεδεσθαι, a. 1. inf. καταδεδεσθαι ex κατα & δεω, ligo, quod vide.

Καταδηλος, ῃ, ῃλος, ſ. 1. m. ejuſd. verbi.

Καταθραύω, deſtido: inf. præſ. καταθραυειν, a. 1. act. καταθραυσαι. a. 2. part. καταθραυων, Th. θραυω, caſo, f. 2. m. θραυσις, perf. act. τεθραυκα. a. 2. τεθραυν.

Καταθωπεύω, -ευσω, a. 2. part. paſſ. verbi καταθωπαζω, percello. Th. πλησσω, percutio, ſ. πληξω. a. 2 ἐπληγην & ἐπλαγην. p. m. πεπληγα.

Καταθλίβω ἀλὸ ξαλδ, vitam finire. Th. θλιβω, complico. Sic καταθλίβειν ſitum, concinnum habere.

Καταθλίω, navigo: ſ. ἰσω. a. 1. κατεθλιδην. Th. πλία, idem.

Καταθρασύς, ὑτερ, ὑς, ὺ, formidabilis: & Καταθράξ, ῥητος, ῆς, ῆ, percuſſus, conſternatus, pavidus, attonitus, ſolidus: à Καταθραύω, percello, diſturpefacio. ſ. ξω. Th. θραυω, quod vide.

Καταθρόεω, Ion. pro καταθρεω, καταθρεω.

Καταθρώσι, ἀς, ἁ, Dor. pro καταθρωσὶ, ους, ὺς ſtatus: Th. θρώω, ſtiro.

Καταθρώσσω, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à καταθρώσω, deglutio, quod vide.

Καταθρώω, labore confici, fatigo: ſ. ἰσω. p. καταθρωθηκα. præſ. ind. paſſ. καταθρωθημαι, opprimor: ex κατα & θρωσκω, labor. Th. θρωσκω, labore. p. m. θρωτα.

Καταθρωτήρ, ὁ, ὁ, demergo: ſ. ἰσω. p. καταθρωτηκα. præſ. paſſ. καταθρωτῆμαι, demergor: a. 1. paſſ. καταθρωτηθηναι. a. 1. ſub. paſſ. καταθρωτηθω, ῃς, ῃ. Th. θρωσκω, mare, pontus.

Καταθρωτικός, ἡ, ὁ, demerſio: à præced.

Καταθυμιάλιος, proſtituere: à καταθυμία, ſcortor: quod vide.

Καταθύμιος, α, ὁν, CATHARTICUM, medicamentum quod deglutiendo ſumitur: à καταθύω, deglutio, quod vide.

Καταθωπάω, mitigo, lenio, demulceo, compello: ex κατα & θωπάω, mitigo. Th. πλησσω, lenio.

Καταθωπεύς, ἑως, ὁ, ἡ, idem quod καταθώπτης, pronus.

Καταθωπεύω, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à καταθάλπω, comburo, incendo. Th. θάλπω, ſ. ψω, idem.

Καταθωπεύω ἰσω, prædare, præſ. inf. ex κατα & ἀποδίδωμι, prædo. Th. δίδωμι, do.

Καταθωπεύω, ſ. ι. inf. m. verbi καταθωπεύομαι, proſilio, elabi ſino: a. 2. inf. m. καταθωπεῦσθαι ex κατα, ἀπὸ & ἵημι, mitto. Th. ſo, idem.

Καταθωπεύω ἐδαλὸν, ὼν, ὸν, a. 1. m. à καταθωπεύομαι, impune vehunor: ſ. ἰξομαι ex κατα & ἀπὸ ξ, ἀπὸ, à, de.

Καταθωπεύω, devolo, 3. ſing. a. 1. paſſ. καταθωπεύθην, a. 2. inf. act. καταθωπεῦσαι, devolo, Th. ἵημι, mitto.

Καταθωπεύω, Ion. pro καταθωπεύω, penetrare, levius attingere: ex κατα & ἀθωπεύω, tango.

Καταθωπεύω, devolabo; ſ. verbi καταθωπεύω, vide in ſequente.

Καταθωπεύω, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à καταθωπεύω, verbi καταθωπεύω, ſeu καταθωπεύω, devolo; quod ex κατα & ἰδλαμι, ſeu ἰδλαμι, volo, as, ſ. ἰδλαμι, ῃς, ῃ, ενω. a. 2. ſ. m. ἐδλαμην.

Καταθωπεύω, ὑφ-ος, ὁ, ἡ, ſinuoſus, & multas plicas habens; ex κατα & πίδαξ, plica.

Καταθωπεύω, deſpuo, peſpui, rejicio. Th. πίδαξ, ſpuo. ſ. ψω.

Καταθωπεύω, timeo, præſ. inf. act. καταθωπεύω, 3. pl. præſ. act. à πίδαξ, ſcrupeſco. Th. πίδαξ, ſcrupeſacio.

Καταθωπεύω, abſtineo, ex κατα & ἀπὸ πεύω, Καταθωπεύω, ας, ἡ, execratio: ex κατα & ἀράω, dira, precor.

Καταθωπεύω, ὁ, ἡ, CATARACTA. locus abruptus & præceps ex flumine, unde aqua ruit potius quam fluit: item vallis, porta. Eſt etiam nomen quo cujuſdam à καταθωπεύω, impetuoſo deſcenſu, Th. πίδαξ, ſ. ξω, allido, dejicio.

Καταθωπεύω, ὑμην, ενος, devovi: præſ. paſſ. καταθωπεύομαι, perf. part. καταθωπεύμενος, a. 1. m. καταθωπεύμενος, ὁ, ον, καταθωπεύμενος, præſ. inf. paſſ. Th. δείδω, paveo, dirum.

Καταθωπεύω vel -ῶω, vel καταθωπεύω, diro, frango, rumpo, impetuoſe detorqueo, evumpo, deſino. Th. πίδαξ, ſ. ξω allido.

Καταθωπεύω, inanem & inutilem reddo; abolere facio ceſſare; ſ. ἰσω. p. καταθωπεύω, a. 1. act. καταθωπεύω. præſ. ind. paſſ. καταθωπεύομαι, deſtruor, abolet: perf. paſſ. καταθωπεύμην, a. 1. paſſ. καταθωπεύθην, evanui, liberatus ſum, ſ. 1. paſſ. καταθωπεύθησομαι, ῃ, ται ex κατα & ἀργὸς, caſſo: hoc ab ἀεργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, otioſus, quod ab α. priv. & ἔργον, opus.

Καταθωπεύω, inaugurare: ab ἀγυιεὺς, augure obduco. Th. ἀγυιεὺς, augurium.

Καταθωπεύω, demulceo, mavitis tralle: ſ. ξω, pro quo & κηλέω dicimus. Th. ἰλάσκομαι.

Καταθωπεύω, Ion. pro καταθωπεύω, ἰνδὸς, pungatur, a. 1. part. paſſ. καταθωπεύω, pungo: ſ. ψω.

Καταθωπεύω, computo: ſ. ἰσω. p. καταθωπεύμαι. præſ. paſſ. καταθωπεύμαι, præſ. part. καταθωπεύμενος, ὁ, ον, καταθωπεύμενος, a. 1. m. καταθωπεύμενος. a. 2. opt. m. καταθωπεύμεναι, & in 1. pl. καταθωπεύμεναιμεν. Th. δείδω, numero.

Καταθωπεύω, idem quod δείδω, ſufficio.

Καταθωπεύω, ὑμην, ενος, a. 1. inf. paſſ. verbi καταθωπεύω, cum impetu defero. Th. ἵημι, ſpargo: ſ. ξω, a. 2. ἐξαγην. p. m. ἐξαγμαι.

Καταβάλλω, ut ſi vide καταβαλλω.

Καταβήσω, deſcendo: pract. part. n. ξ. &

Καταβῆναι, deſcendi, a. 1. part. act. n. g. à καταβαίνω. Th. βαω, βημι: ſ. βῆσω.

Καταβήχυμα, decoctio, dolabet, vas cum impetu: ex κατὰ & βήχυμα, idem quod βῆσσα, βῆχος. ſ. ξω.

Καταβίβρ, ω, ὶ, contracte καταβῆρ, deſcendi, diſtillatio. CATARRHUS: & Καταβίβρος, ου, ὁ, ἡ, irriguus: à καταβίβρω, deſtillo. Th. βάω, βημι: ſ. βήσω.

Καταβίβρω, non uſitatus: ex κατὰ & βίβρω, idem, cum α priv. vel pro ὑβρίζω, mitto. Th. βίβρ, linea, quæ ſerietam interſecat.

Καταβρᾶν, aſperi: ab ὄρνυμι, appendo.

Καταβρίζω, propriè, luxata membra in ſuum locum reponere: item perficio, ſarcio, augmento: ſ. ίσω. a. 1. ind. act. κατέβριζα, ας, ε, ἡμεν, ατε, αν. opt. act. καταβρίσαιμι, αις, αι, a. 2. inf. καταβρῖναι, perf. paſſ. καταβρίσθαι, perf. inf. paſſ. καταβρίσθαι. perf. part. καταβρισμένος, η, ον, coaugmentatus. a. 1. m. καταβρισάμενος, ω, ανος: aptavi. Th. ὄρνυμι, ω, ὶ, ὰ, par, de numero.

Καταβρησις, εως, ἡ, inſtauratio: & Καταβρισμὸς, οῦ, ὁ, augmentatio: à καταβρίζω, quod vide.

Καταβρῖτης, ὄρνυμι, ὶ, compoſitor, moderator, ab eod.

Καταβρχαω, præſ. part. ſ. g. à Καταβρχω, primus facio, imperito: ſ. ξω. Th. ἀρχὴ, principatus, initium.

Καταβρωθῆναι, execrari, part. præſ. & Καταβρῶναι, imprecantur, 3. pl. ind. paſſ. à καταβρώομαι, quod vide.

Καταγεύω, propriè, deorſum movere, manu ſilentium facio, ſignum do manu: ſ. εύσω. p. κατατέτευχα. a. 1. ind. act. κατέτευξα, ας, ε. a. 1. part. act. καταυσας, ασῖσ. Th. εὐω, quibio.

Καταγηράσω, annoto, obſervo: item obſigno ſigillo: ex κατὰ & σημαίνω ſ. ασω, ſignifico. Th. σῆμα, τὸ, ſignum.

Καταγινώσκω, 3. pl. præſ. ind. vel imperat. act. à

Καταγινώσκω, conficio. Th. γινώσκω, ſilo: ſ. ίσω.

Καταγκάλλω, dirno: ſ. ὦλω. a. 1. κατήγκαλα. p. κατήγκαλμαι, perf. paſſ. κατηγκάλθην. perf. part. paſſ. κατηγκαλμένος, η, ον: τὰ καταγκάλματα, ruinæ. Th. γκάλλω, fodio.

Καταγκάλη, acc. pl. à

Καταγκάλη, ης, ἡ, cuerſio: à καταγκάλλω, quod vide.

Καταγκαλίζω, ſ. ίσω, differgo, diſſipo: à καταγκάλλω, idem.

Καταγκαλισμὸς, ſ. ὦλω, ſpecies, proviſio. Th. καταγκάλλω, video.

Καταγκαλίζω, præparo: ſ. ίσω. p. κατηγκάλιαγμαι. a. 1. act. κατηγκάλιαγα, ας, ε, a. 1. inf. paſſ. καταγκαλιάγθαι. a. 2. part. κατηγκαλιάγεις, ασῖσ. perf. paſſ. κατηγκαλιάγμαι. perf. part. paſſ. κατηγκαλιαγμένος, η, ον. a. 1. ind. paſſ. κατηγκαλιάγθην, ης, η. Th. καταγκάλλω, fodio.

Καταγκαλισμὸς, ὁ, inſtructio, apparatus: ab eod. & Καταγκαλιστικὸς, τὰ ad affectionem faciens, nom. pl. n. g. à Καταγκαλιστικὸς, ὁ, aſtruendi vim habens: à καταγκαλίζω. quod vide.

Καταγκάλη, ης, ἡ, exſtructio, apparatus deſcriptio. gen. pl. καταγκαλῶν, à καταγκάλη, quod vide.

Καλλαγκλύω, nidulor, nidum ſtruo, habito: ſ. ύσω. a. 1. κατεγκλύσαν. & Καλλαγκλύσω, ους, ὁ, nidus. Th. γκλύω, ſtabernaculum.

Καλλαγκλύω, ingruere, graſſari. Th. γκλύω, ruo: ſ. ὦλω.

Καταγκλίζω, obumbro: ſ. ίσω. p. κατηγκλίακα. Hinc

Καταγκλὸς, ὁ, ὴ, ὸν, opacus, obſcurus. Th. γκλὸς, umbra.

Καταγκνύω, οῦμαι, & καταγκνυδίω, explora: ſ. ύσω. p. κατηγκνύσμαι. a. 1. inf. act. καταγκνύσαι. Ex κατὰ & γκνύομαι, circumſpicio: ſ. ὦλομαι. perf. paſſ. ἐγκνύμαι. præt. m. ἐγκνύσω.

Καταγκνύω, ὁ, ὴ, explorator: à καταγκνύομαι, ſpecular: vide καταγκνύω.

Καταγκνύω, idem quod καταγκνύω, caviller.

Καταγκνύξω, 3. ſing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Καταγκνύξω, comburo: ſ. ξω. Th. αγκνύξω, aſtero.

Καταγκνύζω, ſophiſmatis & argutiis fallacia uter adverſus aliquem: ſ. ίσω. perf. κατηγκνύζηκα. præſ. part. paſſ. καταγκνυζόμενος. a. 1. m. κατηγκνυζάμενος, ω, ον. a. 1. part. m. καταγκνυζόμενος. Ex κατὰ & σοφὸς, ſapiens.

Καταγκνύξω, ſpargo: ex κατὰ & σκεδάω, ſemino: ſ. ασω.

Καταγκλίδω, accelero, urgeo. Th. γκλίδω, feſtino.

Καταγκνυδίζω, rebus ſeriis operam dare: à σπουδὴ, ſedulò ago: ab eod. th.

Καταγκλίζω, deſtillo, inſtillo. Th. γκλίζω, ſ. ξω, ſtillo.

Καταγκρίβεις, a. 1. part. paſſ. &

Καταγκρίβεισμένη, ſ. 1. ind. paſſ. verbi καθίζημι, conſtituo, quod vide.

Καταγκρίβ, gen. ſing. à

Καταγκρὶς, a. 2. part. ſ. g. καταγκρὰς, ᾶσα, ᾶν. à καθίζημι, conſtituo: ſ. καταγκρίσω. a. 1. inf. act. καταγκρῖσαι. à 2. inf. act. καταγκρῖβαι. Th. ἱζάνω, ſto.

Καταγκρίζω, ſ. ίσω, ſeditionem cyprima & aſſigo, ſeditione circumvenio: præt. paſſ. κατηγκρισ-

κατασκάζω, *fallimur vinum, fedimentum premor*: à κάτω, *fallio*, quod ab ἵζω, *fio*.

Κατάσχων, acc. fing. à

Κάθεσις, εως, ἡ, *conſtitutio*: à κάθίστημι. Vide in κατάστασις.

Κατασχάλλω, idem quod th. σχάω, *rego*.

Κατασχάλλω, a. 1. inf. act. &

Κατασχάλλας, quum *repreſſiſſet*, a. 1, part. act. à

Κατασχάω, *reprimo, ſedo, compono, arma*: cum acc. f. 1. κατασχάλλω. f. à κατασχάζω. a. 1. κατέσχαλλα. a. 1. part. κατασχάλλας, p. κεκάθικα. perf. paſſ. κεκάθισμαι, perf. part. paſſ. κεκαθισμένος, *ſedatus*: p. m. κεκάθιλα, *demiſi, ornavi*. Th. σχάω.

Κάθεσμα, ατος, τὸ, *habitus, ſtatus, conſtitutio*: à κάθίστημι, *conſtituo*, quod vide.

Κατασχίθω, *evadere, exitum habere, fieri*, a. 2. inf. act. κατασχεθεῖν, a. 1. inf. act. κατασχεθῆναι, 2. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſd. verbi.

Κατασχὲς, ές, ὁ, *veſtis promiſſa*: propriè verò actus ἡ κατασχέσιος, id eſt, *demittendi, ſedandi, cohibendi*. Tum *modeſtia in veſtitu*: à κατασχέω, vel κατασχέσιος, *amicio*: pract. m. κεκάθεσμαι.

Κατασχέω, *ſterno humi*; item *obſirmo*: a. 1. κατέσχεσα. Th. σχέω, *ſterno*: f. ἥσω, & ἤσω.

Κατασχευάω, f. ἤσω, *ſtrategemate ſupero, bellicâ arte decipio*: ex κατά, *ſuper*, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.

Κατασχέφω, *ſubverto*: f. ψω. p. κεκάθεφα. a. 1. κατέσχεφα. p. m. κεκάθεφα. Th. σχέω, *verto*.

Κατασχεφάθην, a. 1. part. m. &

Κατασχεφάθεις, a. 1. inf. m. à κατασχέφω, *ſubigo*, quod vide.

Κατασχήνη, Dor. pro κατασκήνη, ἡ, pl. f. 1. ejuſd. verbi.

Κατασχηνίζω, *lætitiæ*: f. ίσω. p. κεκάθηνικα. a. 1. ſub. act. κατεσχήνισα. τὸ, ἡ, ἰωνικ. κατασχηνίσσω, τὸ, ἡ. Th. σκάω, τὸ, ἰωνικ. *delitiæ*: inde σκηνὴ, *luxuries*.

Κατασχὴ, ἧς, ἡ, *CATASTROPHE, ſubverſio*: à κατασχέφω, quod vide.

Κατασχόνυμι, *proſterno*: f. σκόνω. p. κεκάθονα. a. 1. paſſ. κατεσχόνθην, ης, η. Th. σκάω, *ſterno*.

Κατασχύλλω, *averſor, odio proſequor*: a. 2. κατέσχυλον. Them. σκύλω, *odi*: f. ξω. q. à σκύλω.

Κατασχύληρὸς, *valde durus*: à σκυλὸς, *durus, aſper*. Th. σκάω, *adſtringo*: f. ψω.

Κατασύρω, *perturbo*: f. σύρω. p. κατασέσυρμαι. Th. σύρω, *trabo*.

Κατασφάδιος, a. pl. f. 1. imperat. act. à

Κατασφάδιος, a. pl. f. 1. imperat. act. à

Κατασφάδιος, *fugulo*: fut. ξω. a. 1. κατέσφαξα. a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, ατω. Them. Σφάζω, ſeu Σφάδιος, *fugulo, macto*.

Κατασφενδόνω, *obſigno*: fut. νῶ. p. κεκάθεσφενδόνημαι. perf. paſſ. κεκάθεσφενδόνημαι, perf. part. paſſ. κεκάθεσφενδονημένος, ης, ον. Th. Σφένδω, ſeu Σφένδομαι, *ſigillum*.

Κατασχεῖν, *occupare, arripere*, a. 2. inf. verbi κάθίζω, quod vide. Alii volunt eſſe præſ. inf. verbi κάθαχω. Th. ἴσχω *habeo*.

Κατασχεδὸν, ἡ. ſing. a. 1. imperat. paſſ. verbi κάθίζω, quod vide.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *poſſeſſio, occupatio*: à κατέχω, *contineo*. Th. ἴσχω, *habeo*.

Κατάσχη, 3. ſing. a. 2. ſub. act. κατάσχω, γς, ν. ab ord. verbo & them.

Κατασχόμενος, ας, ὁ, Dor. pro κατασχόμενος, ης, ὁ, *quæ cohibuit & retinuit*, a. 2. part. act. f. ξ. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχίζω, Poët. pro διασχίζω, *diſſindo*, a. 2. part. m. ejuſd. verbi.

Κατάσχω, 1. pl. a. 2. ſub. act. &

Κατασχὼν, a. 2. part. act. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχάζω, Dor. pro κατασκάζω, *contaſcio*, 2. ſing. f. 1. act. verbi κατασκάω, Th. σκάω, *liquefacio*.

Κατατάδω, *in ordinem redigo, collocо, delego, compono, inſtruo*. Th. τάδω, *ordino*: f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Κατατάνω, *extendo*. Them. τάνω, *tendo*: f. νῶ.

Κατατάκω, *concido, ſuo*. Th. τάκω, f. μῶ, idem.

Κατατίθεμαι, κλέος, *gloriam adipiſci*: Herodot. à

Κατατίθημι, *depono*: f. θήσω. p. κατατέθεικα. a. 1. κατέθηκα. a. 2. m. κατεθέμην, ου, το. a. 2. inf. m. κατατεθέσθαι. Th. τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Κατατμὴς, ῆς, ὁ, *concidi*: à p. m. κατατέτμημαι, verbi κατατέμνω, *concido*. Them. τέμνω, *ſeco*.

Κατατέτμω, *ſagitta trajicio, telo configo*: f. τμήσω. p. κατατέτμηκα. f. 1. paſſ. κατατμηθήσομαι. Th. τέτμω, *arcui*.

Κατατίλλω, *incurro, inſilio*: a. 2. κατέτιλον. Th. τίλλω, *curro*: f. τιλῶ. p. τέτιλμαι. p. m. τέτιλμαι.

Κατατίλω, *tero, attero, conſumo*: vide in ſequent.

Κατατρίβω, 2. ſing. f. 1. act. verbi κατατρίβω, *contero*. Them. τρίβω, *tero*: f. ψω, p. φα.

Κατατρύζω, *exhaurio, affligo*. Th. τρύζω, idem quod τρύω, *tero, attero*.

Κατατυλίω, f. ίσω, *tibiâ modulor*: ex κατὰ & αὐλὸς, idem. Th. ἀὐλὸς, *tibia*.

Κατατύπτω, pro δύπτω, *ſatior*.

Κατατρώγω, *devoro*: f. 2. m. κατατρώγομαι, pro κατατραγέομαι. a. 2. act. κατέφαγον, a. 2. part. act. κατατραγὼν, ὄντος, ὁ, ῥάγω, *comedo*.

Κατατρώγω, 1. pl. Ω. *videor eſſe*. κατατρώω, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. Th. τρώω, *edo*: f. φάγομαι.

Κατατυφλόω, & κατατυφλόω, Dor. pro κατατυφλίζω, *divulgo, celebro*: f. ίσω, & ίξω. Vide in τυφλὸς.

Καπφερῶ, ατος, ἡ, ξηρασία, *siccitas*, vel ; subscripto, ῶ ; sing. a. 3. sub. pass. à καπφόομαι, quod vide.

Καπφόεις, ἐσσ. ὁ, ἡ, ἐν, *siccus*, *aridus*, in nom. pl. καπφόεντες ex ΕΝΤ & φόλυξ. *aggeres*.

Καπφόω, f. ώσω, ἐσω, a. 1. καπφῶσα, ἐσθαι, præs. pass. καπφόομαι, *deorsum ferri*, *mergor*. a. 1. ind. pass. καπφώθην, a. 1. part. pass. καπφωθείς. Them. φόλυξ, *fero*.

Καπφόλυξ, *perfugio*, *confugio*, *perfugium habeo ad aliquem*. f. φόξομαι. a. 2. act. καπφόφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. καπφοφυγὼν, ὄντος. Th. φόλυξ, *fugio*.

Καπφόφυξις, ιος, ἡ, *perfugium*, ab eod.

Καπφοφυγὼν, ὄντος, ὁ, pl. ἐς, part. à {eq. Καπφοφεύγω.

Καπφοφθείρω, *corrumpo*, *depravo*. f. καπφοφθερῶ. p. καπφοφθαρκα. a. 2. καπφοφθορον. perf. pass. καπφοφθαρμαι. a. 2. pass. καπφοφθάρην. f. 2. pass. καπφοφθαρήσομαι. ης, ται, *corrumpar*. καπφοφθορὼς, ὄντος, ἡ, inf. act. comp. ex καπφὸς & φθείρω, *corrumpo*. Th. φθίω, idem.

Καπφοφθορὼς, ὄντος, *mortuus*, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi φθίω, *corrumpo*. f. ίσω. p. ἐφθαρκα. perf. pass. ἐφθαρμαι. hinc perf. part. φθαρμένος, pro ἐφθαρμένος. Vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro φθίμενος. Sic φθάσω, perf. inf. pass. pro ἐφθάσθαι, Ion. Vel per Sync. pro φθάσω, à φθάω. Th. φθίω, *corrumpo*.

Καπφοφθόω, *deosculor*. imperat. καπφοφθόου, ουν, ούτω, ούτε. præs. part. καπφοφθόων, ῶν, ῶσα, ῶντος, ἡ, καπφοφθόουσα. a. 1. ind. act. καπφοφθόησα. perf. act. καπφοφθόηκα. quod à φιλέω, idem. Th. φιλέω, *amicus*.

Καπφολίζω, f. ίξω, p. ιχα, *combaro* : ex καπτὰ & φλέγω, κτο.

Καπφοχίσαι, *comburissem*, ejusd. 3. sing. a. 1. opt. act.

Καπφόλεξις, εως, ἡ, *crustagratio*, à perf. pass. superioris καπφολέγω.

Καπφολεχίζω, f. ίσω, a. 1. καπφολέχισα, *comburo* : à φλεγίζω, κτλ. Them. φλέγω, idem.

Καπφοστίνω, -ῶ, Ion. pro καπφοστίζω, *vestio*, *distendere* : ex καπτὰ & φοστάω, *vestito*.

Καπφοφθείω, *trucido*, idem cum φθείρω. Th. φθίω, *occido*.

Καπφοχὼς, άς, ὁ, *lapsus*, *ictus*, *gravis somnolentia* : invitativa : à καπτὰ & φέρω.

Καπφοχέω, vel -έω, *maxio*. Th. φοχέω, idem.

Καπφοχῶ, Ion. pro καπφοίσω, *deferam*; quod vide.

Καπφοχῶσιν, 3. pl. præs. imperat. pass. à Καπφοχέω, *consideto*. Th. φοχέω, *dico*. f. ήσω. p. πέφοκα. a. 1. ἔφοξα. p. m. πεφοσμένος.

Καπφοφρία, proprie, *sensis contra aliquem*; item *delicia*, *ferus*, cum gen. præs. impers. καπφοφρεῖ, ει. & in 3. sg. -εῖται, ῶνται. f. ήσω. a. 1. ἐσα. perf. καπφοφρηκα. a. 1. sub. καπφοφρήσω, ῇς, ῇ. a. 1. inf. καπφοφρῆσαι. perf. act. καπφοφρηκέναι. Them. φρὴν, *mens*.

Καπφοφρωτὴ, τος, ἡ, *contemptus* : &

Καπφοφρωτὸς, ὴ, ὸν, *contemptor* : à perf. pass. verbi καπφοφρονῶ, quod vide.

Καπφοφρωτὼς, ὼτος, acc. pl. præs. part. act. verbi καπφοφρονῶ, quod vide.

Καπφοχὴ, ῆς, ἡ, *refugium*. Them. φέλγω, *fugio*.

Καπφοχὼσσαν, ασσε, sing. f. g. part. a. 3. act. verbi καπφοέλγω, *perfugio*, quod vide.

Καπφοχαομαι, vel καπφοχαίσσομαι, *proprie de arboribus*, *quarum folia humi fluunt*, id est, *cadunt*, & delapsa marcescunt. Ex καπτὰ & οὐλος, *solium*, & ῥέω, *fluo*.

Καπφοχάλαω, f. άσω, *demitto per funem*, Th. χαλάω, *laxo*.

Καπφοχάλεως, ατος, *ærarius* : &

Καπφοχαλκεὺς, έως vel *ferro tegere*, præs. inf. à χαλκὸς, *æs*.

Καπτὰ χόμα, ατος, τὸ, *ludibrium* : à χάσκω, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.

Καπφοχδεν pro καπφοχῆν, 3. sing. imperf. Ion. à

Καπφοχέω, *effundo*. Th. χέω. f. χεύσω, *fundo*.

Καπφοχέω, *effundo*. f. ήσω. a. 1. act. καπτέχεα, ας, ε. Th. χέω, *fundo*.

Καπφοχῆν, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καπφοχαίνω, *hisco*, *deridet*, Th. χαίνω, *hisco*. f. ήσω. a. 1. ἔχανα.

Καπφοχὴς, ῆος, ὁ, ἡ, *resonans* : ex καπτὰ & ἤχη, *sonus*

Καπτὰ χδομὴν, *rei alicujus molestiâ afficior* : quod ab ἔχθομαι, *ægre fero*. Th. ἔχθος, ους, τὸ, *pondus*.

Καπφοχθόνιος, ὁ, ἡ, ὸν, *subterraneus*, *infernus* à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra*.

Καπφοχρεβάλλω, *rescindo*, *lanio*. Th. χορδὴ, *intestinum*, *chorda*.

Καπφοχῶ, præs. inf. καπφοχῶσαι, a. 1. inf. *humo contecta tegere*, verbi χόω seu χώννυμι, f. χώσω. vide in χώννυμι.

Καπφοχῶ, *satis esse alicui*. vide ἀπφοχῶ.

Καπφοχέομαι, -οῦμαι, *abutor*. f. καπφομαι. a. 1. m. καπφοχεσάμην, ω, ασθαι. a. 1. inf. m. καπφοχεσθαι, *abuti*, cum dat. Th. χράω, seu χρῆμι, *commodo*.

Καπφοχῶσαι, *interficere*, præs. inf. Sic καπφοχαίνω, *interficio*, a. 1. inf. m. à καπφοχέομαι, quod vide. καπφοχῶσθαι, a. 1. inf. pass.

Καπφοχρεσις, εως, ἡ, *abusio*, *abusus* ; item *CATACHRESIS*, figura : &

Καπφοχρεστικὸς, ἡ, *abusivus* : &

Καπφοχρεστικῶς, adv. *abusivè*. à καπφοχρέομαι, quod vide.

Καπφοχρεστος, ους, ὁ, ἡ, *inutilis* : &

Καπφοχρεστία, ας, ἡ, *inutilitas* : &

Καπτὰ χρεστὸς, ὴ, ὸν, *inutilis* ; à

Καπφο-

Καταγλάω, ἀσω, ἀσα, ἀθην. Them. καθλάω, *lenire sanare.*

Κατάδηλος, ον, ὁ, ἡ. *insectatus*: &

Καταζήτητος, *insectare*, ptcp. inf. à καταζητέω. Th. ζητέω, *sectari.*

Καταχάσσω, vide in χάσσω.

Καταχέω, *astringere.* Them. καθέω, *leniter tangere.*

Καταψεύδομαι, ῦ, σομαι, *mentior.* f. σωμαι. p. κατέψευσμαι. Th. ψεύδω, *fallo.*

Κατα-ψηλάζομαι, f. ασομαι, p. ασμαι, *damno; censeo*: *sententiam fero negativam*: ex κατὰ & ψηφίζομαι. Th. ψῆφος, *lapillus.*

Καταψύχω, 3. sing. a. 1. sub. act. καταψύξαι, a. 1. imperat. seq.

Καταψύχω, *refrigero.* f. ξω. p. κατέψυχα. a. 1. κατεψύξα. a. 1. sub. καταψύξω, ες, η. Th. ψύχω, *frigefacio.*

Κατεγρὼς, a. 2. part. pass. &

Κατεγλάθαν, perf. ind. m. à καταγνύμι, *frango.* Th. ἀγνυμι, vel ἄξω, idem. f. ξω. p. ἔαγα, & per solut. ἐαγα. Sic a. 1. ἔξα & ἔαξα. a. 2. pass. ἄγην & ἰάγην. hinc καταγὼς, part.

Κατεαγὼς, ῶτα, ὼς, ὸτος, *fractus.* part. præt. m. superioris verbi.

Κατέδεκα, ας, ε. a. 1. ind. &

Κατεδέκω, ας, α, ῆ, ι. ind. act. per Att. solut. pro κατεδέξω, à καταδέχω, quod vide; vel in καταγλάθαν.

Κατέδην, *sedeni*, Ion. pro καθέδαννη, 3. pl. à καθέζομαι, *sedeo.*

Κατέκα, Dor. pro καθίζω, 3. sing. a. 2. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, quod vide.

Κατεκέλλω, Dor. pro καταβάλλω, *conjiciaris*, 2. sing. imperf. pass. à βάλλω, *jacio*; quod vide.

Καθίζω, ες, ε, *descendi*, a. 2. ind. act. verbi καταβαίνω, *descendo.* f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. 2. imperat. καταβήθι, a. 2. part. act. καταβὰς, ἄντος ex κὰτ pro κατὰ, *deorsum*, & βαίνω, *eo.*

Κατεκίδνατον, 3. sing. a. 1. m. verbi βιδζω, quod vide.

Κατεκλάδθεν, ες, ε, a. 1. ind. pass. verbi καταβαίνω, *descisco.* f. κλάσω. p. βέβλακα. p. m. βέβλα. Th. βάλλω, *facio.*

Κατεγγυάω, ῶ, ἔγγυα, *vadimonio*, vel *stipulatione*, vel *satisdatione obstringo.* Th. ἐγγύη, *sponsio.*

Κατεγλάω, imperf. act. κατεγλάων, ως, ων, ας. à καθαγλάω, *derideo.* f. άσω, quod vide.

Κατεγνώσω, 3. pl. a. 2. act. &

Κατεγνώδην, ες, ε, *damnatus sum*, a. 1. ind. pass. καταγνῶδαι. perf. inf. pass. à καθαγνόω, *condemno.* Th. γνόω, *cognosco.* f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων. perf. pass. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ες, η, a. 2. ind. pass. à καὶ & δάω, *divido*, *disco.*

Κατεδάμνη, 3. sing. a. 1. m. à καθαδάμνημι, quod vide.

Κατεδάνη, ες, ε, a. 2. act. verbi καθαδάνω, *obdormio.* Th. δαρθάνω, *dormio.* f. δαρθήσω. a. 2. ἔδαρθον.

Κατεδέξε, ας, ε, a. 1. ind. act. à δείκνυμι, *ostendo.* f. δείξω. p. δέδειχα.

Κατεδήσαι, *irrigasti*, 2. sing. a. 1. act. verbi καθαδέω, Them. δέω, *rigo.* f. δήσω.

Κατεδήδαις, ας, ε, Att. pro καταῖς, perf. act. hinc

Κατεδηδαὼς, ὼτος, part. act. &

Καθεδηδοκὼς, part. pass. ejusd. temporis. Th. ἔδω, *edo.*

Κατεδία κεν, 3. sing. imperf. pass. à καθαδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor.*

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, *persequor.* Th. διώκω, idem. f. ξω.

Κατεδίωσον, imperf. verbi διώω, *videor.*

Κατεδουλόω, 3. sing. imperf. pass. à καταδουλόω, idem quod δουλόω, *in servitutem redigo.* Th. δοῦλος, *servus.*

Κατέδραθε, 2. sing. a. 2. act. per Metath. pro καθέδραθε, vide καταδαρθάνω.

Κατέδραμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro*, quod vide.

Καθέδυ, *occidit*, 3. sing. a. 2. act. καταδύω, 3. sing. imperf. verbi καθαδύω, δύμι, vel δύω, *subeo.* f. δύσω. a. 2. ἔδυν, ν, ν.

Κατεδύσετον, 3. sing. a. 1. act. verbi καταδαίζω, *fidenti animo sum.* f. ἴσω. Th. δάος, ους, τὸ, *fiducia.*

Καθέδυτο, 3. sing. a. 2. m. verbi καθαδύομαι, *desino*, quod vide.

Καταδυτάνων, 3. sing. a. 1. m. verbi καταδύτω, *absumo*, *comedo.* Them. δύτω, *spalvum.*

Κατείδω, Æol. & Ion. pro καθαλείδω, *effundo.* Th. λείδω, *libo*, *fundo.* f. ψω.

Κατείδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab εἶδω, *video.* f. ὄψομαι. a. 2. ἴδον & εἶδον.

Κατείδωλος, ον, ὁ, ἡ, *idolis refertus*: ab εἴδωλον, *idolum.* Th. εἶδω, *video.*

Κατείδω, *descendebat*, 3. sing. perf. m. καθίζω, ας, ε. à καθίημι: quod ex κὰτ pro κατὰ, *deorsum*: & εἶμι, ες. a. 2. Ion. p. m. εἶα.

Κατειγάζοιτ, idem quod εἰκάζω, *conjecturis assequi.* Th. ἔοικα, *similis sum.*

Κατείλω, idem ferè quod εἴλω, *involvo.*

Κατειλαμμένος, ον, ου, *deprehensus*, perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo.* f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. p. εἴληφα, inde καθειλήφειν. perf. inf.

Κατειλίασον, Ion. & Æol. pro καθειλίαξον, *involvo*: ab εἰλίασσω, vel -ττω, idem quod εἴλω.

Κατειλίχατο, Ion. pro καθειλίχατο, vide in εἰλίχατο.

Κατείλυγε, *retexisti*, Att. pro καταλίλυγε, 3. sing.

3. sing. perf. act. ex κατά & λέγω, dico, κατέρχομαι, descendo, revertor. Th. ἔρχομαι, eo.

Κατέρχομι, demisse, Ion. pro καθίημι. a. 2. inf. verbi καθίημι, quod vide.

Κατέρωμι, accusare, a. 1. inf. κατηγορέω, denunciare, a. 2. inf. ex κατά & ἔρω, dico.

Κατεσχάδουν, 3. sing. a. 1. m. verbi κατασχάζομαι, operor. f. δάπτομαι, a. 1. ind. pass. κατασχάδιω, perf. pass. κατεσχάδισμαι. Th. ἔχω, habeo.

Κατεσχασθαι, coërcere, concludere, præs. inf. ab ἔσχατος. Th. ἔχω, arceo.

Κατεσχίσατο, rescindebant, imperf. verbi κατασχίζω. Th. ἰσχίον, femur.

Κατεσχον, dedúxit, a. 1. ind. & Κατεσχόμην, deduci: à κατέχω, deduco. Th. ἰσχίον, trabs.

Κάτευνε, 3. sing. vel pl. ind. præs. à κατεύνω, accubo. Th. εὐνή, eo.

Κατεχάδην, κς, ν, ἐκχύθην sui, a. 2. pass. verbi κατακέω, exuro. Them. χέω, uro. f. χαίνω.

Κατέχανε, 3. sing. a. 1. act. à κατακέω, exuro. Them. χέω, uro. f. χαίνω.

Κατέχασε, 3. sing. a. 1. act. verbi κατακάω, idem quod καίω, permulceo. f. ἰσχω.

Κατεχλάδεσε, Dor. pro κατεκλείσατο, a. 1. m. & Κατεχλάδησε, Dor. pro κατεκλείσθη, 3. sing. a. 1. pass. &

Κατεχλάδθη, Dor. pro κατεκλείσθη, inclusus erat, 3. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείω. Th. κλείω, claudo, quod vide.

Κατεχύθησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. &

Κατέχυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατακεύω, cumulo, concido. Th. κεύω, f. χύω, fundo.

Κατεχρίσθη, κς, ν, abscondimur sub. a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, abscondo. a. 2. ἐκρύβην.

Κατέκτα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro κατέκτεινε, verbi κατακτείνω, seu κατακτάνω, interficio, quod à κτάω, a. 2. ἔκτατον, κς, ν, Dor. ἔκτας, ας, α. a. 2. m. ἐκτάμην. part. κτάμενος. Th. κτείνω, interficio. Alii volunt per Apoc. dici pro ἐκτείνατο, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.

Κατέκτασθε, interfecti sunt, Ion. seu Dor. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, occido. f. νέ.

Κατέκτασθον, Dor. sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ex κτά & κτείνω, occido. f. νέ. p. ἐκτάνθην. & Poët. ἐκτάμην, hinc perf. pass. ἐκτάμμαι, ἔκτασο, ἔκται. a. 1. pass. ἐκτάνθαι.

Κατέκτασον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusdem verbi.

Κατέκλασε, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατακλάω, deprehendo. Th. κλάω, capio. f. λήψομαι. p. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Κατεκλάσσε, 3. sing. imperf. act. à κατακλάω, obsequor; imperf. σον, σου, &c. Th. κλάω, loquor.

Κατεκλάσσε, depello; comminuo. Th. ἐλάω, f. δάω, agito.

Κατεκλάσσιν, redarguat, 3. sing. præs. imperat. act. à

Κατεκλάσσω, redarguo, convinco, Th. ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Κατεκλάσι, demoliri, Ion. pro καθελεῖν, a. 2. inf. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατεκλείσθαν, ες, ν, relictus sum, a. 1. ind. pass. verbi κατακλείω, Th. κλείω, linquo. f. ψω.

Κατέκλεσεν, Ion. pro κατεκλείσαν, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κλήμμι, cubare facio. Th. κλίνω.

Κατεκλέσσατο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κατακλείω, relinquo. Th. κλείω, linquo f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Κατεκλοξάμην, ω, απ, cubavit, a. 1. m. à κλίνημι, cubare facio. κατέκλοξε, 3. sing. a. 1. act. Th. λέγω, dico.

Κατέκλοξε, recensuit, 3. sing. a. 1. act. à κατακλέγω, Th. λέγω, dico. f. ξω.

Κατεκλάσθαν, ες, ν, a. 2. 1. ind. pass. κατακαμόμενος, deprehendo. quod vide.

Κατέκλυθι, descende. a. 2. imperat. &

Κατεκλύσθην, descendere, a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Them. ἔρχομαι, venio. f. ἐλύσθην. a. 2. ἔλυθον, ες, ε.

Κατέκλυσθε, 1. pl. a. 2. sub. act. &

Κατεκλύσθων, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κατέκλυσε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακλείω, relinquo. f. ψω. Them. λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κατελάαν, idem quod καθελάαν, quod vide.

Κατελάβετο, Ion. pro κατελάβετο, qui detraxit, a. 2. part. m. verbi καθαιρέω, Th. αἱρέω, capio. a. 2. εἷλον.

Κατελάσσι, Ion. pro καθελάσι, dat. pl. a. 2. part. ejusd. verbi.

Κατελαύζω, idem quod ἐλαύζω, ἤλασα. quod vide.

Κατέλευε, 3. sing. imperf. κατέλυσε, dissolvit. 3. sing. a. 1. act. Th. λύω, solvo.

Κατεμείδησεν, ες, ε, imperf. act. à μειδάω, dico.

Κατε-

Καπίσησεν, ησεν, 3. sing. imperf. καπιόω. 3. sing. a. 1. ind. ex κατὰ & χάσκω, cæpit: f. χάω. a. 2. χάσσω.

Καπνόβωτος, excrucians, 3. sing. a. 1. m. verbi κατατάδομαι. f. μάσσω. Th. μάω, ῶ, cura. Alii exponunt per accumulabat, & volam esse a. 1. m. verbi κατατάδομαι accumulo. Th. ἀείδω, f. ἄσω, mato.

Καπυμμάτια, maxam immitto in gutturnomitus ciendi causa: tanquam ab ἰμέω, vomo.

Καπύτερθε, κατυπερθία & κατυπέρθιον, vel κάτ ὀπέρθιον, adv. cum genit. ex adverso, è regione, coram, in conspectu, adversus: ex κατὰ, ὑπὸ & ὄπτ, necnon à n. g. ὄπτιος, pro ἀντίος, oppositus. Th. ὄπτ, pro.

Καπίσασε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατίσασε, ab insit. verbo κατίζω, habitandum do. Th. ἵζω, habito.

Καπίσσας, dctulit, 3. sing. a. 1. act. Poët. & Ion. pro κατέβασε, ας, ε. verbi κατάγω. Th. φέρω, fero, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Καπίσθεν, cæpit, 3. sing. a. 1. ind. act. à κατάσθω. Th. πάω, inuno: f. πόσω.

Καπιτυχθὲς, ἐντος, a. 1. part. pass. verbi κατάγω.

Καπιτλάσκομι, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplic. pro κατέλασκομι, ejusd. verbi κατάγω.

Καπτλάσθη, consteraveras, 3. sing. præt. m. à κατλάθω, quod ab ἀθέω, per Metath. pro ἀείδω, præt. m. ἤτοδα, & per reduplic. Attic. ἀλήλοδα. Alii dicunt κατιλήλοδα esse præt. m. & carere præsenti. Scotus dicit, quod ἀείδω per Metath. fiat ex ἀτδέω, florco, quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam ε. in ο, ἤτοδα.

Καπτρέφεν, 3. sing. a. 1. m. verbi καπτρέφω, idem quod κάπω, f. κάψω, occido.

Καπτρῶν, Dor. pro κατῶν, descendere, a. 2. inf. à κατέρχομαι.

Καπτύσλω, ας, ε, compositus est: & in pl.

Καπτύσλασαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi κάλασσω, compungo: f. ξω. Th. νάσσω, pungo. a. 2. ἔνυγον.

Καπτύσσω, vel κάλλύσσω, per Syncop. pro κατυπύσσω, à κατυπύσσομαι, idem quod ὑπύσσω in conspectu, coram: ex κάλὰ, ὑπὸ & ὄπτ, vultus. Th. ὑπύσσομαι, video.

Καπυζωπάζω, cum genit. potestatem exerceo in aliquem: quod ab ἐξουσία, potestas: hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμὶ, sum.

Καπυκλάλομαι, promitto: ex κατὰ, ὑπὸ & ἀλάλομαι, nuntio: f. κλῶ. p. ἐκλόκα.

Καπυκλήθεν infiliens: ex κατὰ & ἐκλήθεν, Poët. pro ἐξαλλόμενος, quod ab ἐκ, & ἄλλομαι, salio.

Καπυκλίσθη, ας, ε, concalcatus est: a. 1. pass. &

Καπυκλόσσατο, 3. sing. a. 1. act. verbi κατακλάζω, concutit: f. ἄσω. Th. κλάω, calco.

Καπύκασσε, direxit, sedavit. 3. sing. a. 1. act. verbi κατατάω. Th. πάω, cesso: f. σω. a. 2. ἔπασον.

Καπυκήρατα, τὰ, negotia urgentia: &

Καπυκήρατος, gen. sing. part. præs. à

Καπυκήρω, f. ξω, urgeo, incito: festino. Th. ἰκάνω, urgeo.

Καπύκοσσε, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi κατακίδνημι, deicio. Th. κίδνω, cado: f. δ, m. κατέδμην.

Καπυκίσσασι, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κατοίχομαι, insurgo: ex κατὰ, ὑπὸ & ἴχομαι, ἶκω, f. ξίκω. a. 2. ἶκον.

Καπυκόμησε, occidit, per Sync. pro κατακόψει, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κόπτω. Alii formant à φάω, τὸ ἄλδω, sit φάω, per reduplic. πεφάδω, & per Sync. πέφω, unde a. 2. ἔπεφον. Vel à φάω est a. 2. ἔφον, & per Sync. ἔφον, per Anadiplasiasm. ἔπεφον. Vel est imperf. à πέφω, idem quod φάω.

Καπυκόσσω, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κάδω, salio.

Καπύκρυξεν, dexit, 3. sing. a. 1. act. verbi κατακρύπτω, f. ξω, p. m. πέφυγα. Th. πέγνυμι, seu πήγνυω, compingo, figo.

Καπυκτύπλω, ας, ε, a. 1. ind. pass. verbi κατακτείνω, idem quod πτείνω, pungefacio: f. κτάσω. Th. πάσσω, σσω, pungo.

Καπύκλδον, ας, ε, & in 3. pl. καπύκλδεσι, a. 1. ind. act. verbi κατακλάω, navigo: f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Καπυκτύλιω, ας, ε, a. 1. ind. pass. verbi κατακτείνω, deglutio: perf. πέφυκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Καπυκτρώνα, a. 1. ind. act. verbi κατακτρώνυμι, domuleo. Th. τρώω, mitto.

Καπυχόμαι, defundere, decaptare: ab ἔχω, depico. Th. ἴχω, terra.

Καπυχρόμοι, efficio, operor, conferos interficio: f. δώσομι. a. 1. m. κατεχρασάμην, ω, σεν. a. 1. inf. m. κατεχρόδωσθαι. a. 1. part. m. κατεχρασάμενος, qui confecit, superavit, a. 1. ind. pass. κατεχρόδθην, ης, η. ex κατὰ & ἐχρόμοι, operor. Th. ἴχω, opus.

Καπυχρασία, ας, ἡ, confectio; efficium; cultura; exercitio: à super. verbo & them.

Καπυχρασμένος, η, ον, Ion. pro κατεχρασμένος, confectus, paratus: perf. part. pass. verbi κατεχρόζομαι, quod vide.

Καπυχρόχ, Ion. pro κατοχρόχ, cohercere, concludere. Th. ἔρχω, includo.

Κάτυχρος, ος, ὁ, ἡ, exultus: ab ἔχω, opus.

Καπύχρεν, demulcebat, a. 1. ind. act. verbi κατακρίζω. f. ξω. Th. χρίζω, facio: p. χέχρικα.

Καπύχρον, idem quod th. ἔχρον, ἔχρε: f. χρω.

Κατα-

Κατηθέω, ῶ, ἠθήσαι, exercitare : dicere : ab ἦθος, quod ab ἔθω, velle, dici.

Κατηθέων, 3. pl. imperf. à

Κατηθεύω, desinit. Th. ἠθεύω, f. εύσω, inhibeo.

Κατήϊξεν, pro κατήϊσεν, detrahebat. Th. ἰάω, trahe : f. ἴσω.

Κατήϊσμαι, ῶμαι, ῶτο : part. pract. m. à κατηϊσγυμαι, confringo. p. m. κατήϊσμαι. Th. ἰάομαι, frange.

Κατήϊσε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel præt. imperat. act. ex κατά & ἴδω, imbibo, continuo : f. ἴσω.

Κατήϊσσε, desinendo : f. κατηϊδέσσομαι. 2. 2. κατέδδε, ες, ε. 2. 2. inf. κατηϊδέειν. Th. ἰάχω, venio.

Κατήϊσε, 3. sing. a. 2. verbi κατασβέννυμι, extinguo. Th. σβέννυμι idem. f. σβέσω. 2. 2. ἔσβην, tanquam à σβέω.

Κατήϊτεν, 3. sing. imperf. act. verbi κατατεύω, decurio. Th. τεύω, struo.

Κατηΐδιν, desero : imperf. κατήϊδον, ες, ε. hinc κατηΐδινεν, accus. sing. præs. part. Th. ἰάδιω, cado.

Κατημαγμένα, ruina, perf. pass. part. n. g. &

Κατημαξάμην, ας, ο, 2. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω. f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.

Κατημάξαντ, 3. sing. 2. 1. ind. act. &

Κατημασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκάπτω, instruo, affero : f. ἄσω. p. κατεσκάφαγα. Th. σκάπτω, σκάφω, vi vac.

Κατηνύσθη, opposui fuit, pro κατηνύσθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατίστημι, constituo. Th. ἵστημι, ἵσω. f. στήσω. 2. ἔστην. 2. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατηνύσσατο, vide in κατήνυθεν.

Κατήνυσσεν, Ion. pro κατήνυσεν, 3. pl. a. 2. vide κατίστημι.

Κατηνύτο, ὕτο, Ion. pro κατήνυτο, constituti, perf. part. act. verbi κατίστημι, quod vide.

Κατήνυτο, Ion. pro κατήνυτον, instituimus ego, 3. sing. pluiq. perf. act. &

Κατηνύτοσαν, Ion. pro κατήνυτο, constiterant, perf. inf. &

Κατήνυτο, ες, ε, & in 3. pl. κατήνυσαν, 2. 2. ind. act. verbi κατίστημι, constituo. Th. ἵστημι.

Κατηνύτοτο, Ion. pro κατήνυτο, 3. pl. pluiq. p. pass. verbi κατατρύω, fabrico. Th. τρύω, verto.

Κατητρύνη, 3. sing. imperf. pass. verbi κατατρύω, subverto. Th. τρύω, verto. f. ὑσω. 2. 2. ἔτρυν. p. m. ἔτρυμαι.

Κατητρύσε, ας, ε, 2. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Κατηφάσθαι, prostrati fuerunt, 3. pl. 2. 1. pass. verbi κατηφάσσω, prosterno : f. άσω. p. κατήφαγα. 2. 1. pass. κατηφάθην, ης, η. ex κατά & φάσσω, sterno. Th. φάω, idem.

Κατήφεγκε, 3. sing. 2. 2. act. verbi κατάφημι, idem quod φημι, loquor, edo, profiteor : f. ἥσω tanqu. à φάω.

Κατήφεε, tendebat, 3. sing. imperf. verbi κατατρύω, pro κατέτρυε, quod vide. &

Κατήφεγκε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατάφημι, vomo. Th. ἴφω, vomo : f. ἴψω. 2. 2. ἤφυσα, ης, ε.

Κατηφείασαν, 3. pl. 2. 1. ind. act. verbi κατατρύω, fugitivi traficio : f. ἴσω. p. κατατετρύφασα. Th. τρύω, erro.

Κατήφειον, asterebant, 3. pl. imperf. act. verbi κατατρύω. Th. τρύω, vero : f. ψω. p. τέτρυφα.

Κατήφειζε, stridebat, imperf. à κατατρύζω. Th. τρύζω, strido.

Κατήφαγε, comederam, 3. pl. 2. 1. act. à φάγω, comedo : f. ἔφαγον. 2. 2. ἔκτανον.

Κατήφασαν, 3. sing. 2. 1. m. verbi κατατρώσκω, vulnero. Th. τρώω, idem. f. τρώσω.

Κατηφέδ, vel κατ' ἠφέδ adv. retrò.

Κατηφείδω, dirigo, rego ; constituo ; malleo : f. σω. 2. 1. κατήφεδον. 2. 2. opt. act. κατηφεδήσαμ. 2. 1. inf. act. κατηφεδῆσαι ex κατά & ἠφείδω, dirigo, corrigo. Th. ἠφέδ, retrò.

Κατηφέδοι, prosperè succedat : ptæs. opt. act. &

Κατηφέδησιμ, ήμεν, f. δοσμαι, prosperor : ex κατά, & ἠφέδομαι quod ab ἐ & ἠφέδμαι. Th. ἠφέδ, via.

Κατήχαμαι, imprecor ; precor, optо ; insulto. Th. ἠχέομαι, quod vide.

Κατηχεδάδες, ejulari, præs. inf. ab ἠχέδω. Th. ἠχέδω, convivium.

Κατήχησεν, ης, η, 2. 2. ind. act. verbi κατατρώγω, devoro, quod vide.

Κατηφάνη, 3. sing. imperf. pass. verbi κατατρώσκομαι, videor. 2. 2. ind. pass. κατεφάνθην, ης, η. ex κατά & φάω, ostendo.

Κατηφάμξεν, Dor. pro κατεφάμξεν, 3. sing. 2. 1. act. verbi κατατρώζω, quod vide.

Κατηφέδω, ες, ε, 2. 2. ind. pass. vide κατατρώω.

Κατηφεδαμμένοι, perf. part. pass. à κατατρέφω, corrumpo : f. ψω. p. κατήφεδαμα. 2. 2. κατήφεδαγον. perf. pass. κατήφεδαμαι ex κατά & φέδω. Th. φέδω, corrumpo.

Κατηφέδαγε, ας, ε, 2. 1. ind. act. à κατατρέφω, corrumpo : vide κατηφεδαμμένοι.

Κατηφίσαι, insurgo : f. κατανστήσω. p. κατηφίστηκα. 2. 2. act. κατανστήν, ης, η. quod ex κατά, νδι & ἵστημι, fio.

Κατηφίσθιον, 3. sing. 2. 1. act. verbi κατατρώθω, trucido : f. θσω. p. κατατηφίσθικα. Th. φίω, occido.

Κατήχυτο, ες, ε, 2. 2. ind. act. verbi κατατρώγω, perfugio : f. ξομαι. 2. 2. part. κατα-

cum impetu ferri, ἐνεγκ. Th. φέρω, *fugio*.

Κάτοιχα, 1. fing. imperf. act. Ion. verbi κατοίχω, *desino*. hinc κατῆχε, 3. fing. præf. ſub. Th. ἴχω, *habeo*.

Κατοίχεται, 3. fing. a. 1. act. κατοίχομαι, verbi κατοιχνέω, *effundo*. Th. χέω, *fundo*: f. χεύσω. a. 1. ἰχθην, ἰχθὰ & ἰχτὰ.

Κατοίχθω, ας, ι, a. 1. act. Vide κατοίχεται.

Κατοίχθην, 3. fing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

Κατοχμήσ, ν, præſ. part. paſſ. à ſeq.

Κατοχω, *retineo, obſto, detineo*, imperf. κατεῖχον. f. κατθξω. p. κατοχηκα. a. 2. act. κατέσχον, ες, ε. a. 2. ſub. κατασχω, & in 1. pl. κατέσχαμεν. imperf. paſſ. κατοχέμην, ν, ετο, Th. ἴχω, *habeo*.

Κατοχωχυ, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, *reduco*. Th. ἄγω, *duco*. f. ξω. a. 2. ἤγαγον, & Att. ἤγαγον.

Κατηγεμών, ὀνος, ὁ, ἡ, *dux viæ, auctor, præceptor*. Ion. pro κατηγεμών, à

Κατηγέομαι, Ion. pro κατάγομαι, *via dux ſum; narro*. Th. ἡγέομαι, *duco*.

Κατηγῶν, præſ. inf. act. κατηγορέω, 3 ſing. imperf. paſſ. à ſeq.

Κατηγορῶ, -ῶ, *accuſo, reprehendo*, cum genit. item *indico, arguo*; *dico* vel *prædico*. f. ήσω. p. κατηγόρηκα. imperf. act. κατηγόρουν, ουσ, α. 1. inf. κατηγορῆσαι· ex κατ, *contra*, & ἀγορία, ſeu ἀγορεύω, *loquor*. Th. ἀγορά, *forum*.

Κατηγορῶδι, a. 1. part. paſſ. n. g. ab eod. verbo & th.

Κατηγόρημα, ατος, τὸ, *accuſatio, prædicatum*. à 1. perf. perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Κατηγορία, ας, ἡ, *accuſatio, prædicamentum*. gen. pl. κατηγοριῶν, ejuſd. verbi.

Κατηγορικὸς, ὴ, *accuſatorius*; item *delator*: &

Κατήγορος, υ, ὁ, ἡ, *accuſator*: à κατηγορία, quod vide.

Κατηγορούμενος, ν, præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi.

Κατηλεγεσσιν, 3. pl. a. 1. m. verbi κατηλεγέω, *debello*. f. ήσω, quod ab ἀγελέω, *certo*. Them. ἀγάω, ἀγος, ὁ, *certamen*.

Κατηδέσω, ας, ε, a. 1. act. verbi κατηδέω, *erubeſcere facio*: ex κατ & αἰδὼς, *pudor*.

Καθηδεκόμην, perf. part. paſſ. f. g. à κατηδεκόω, idem quod αἰδεκόω, *nov.* f. ώσω. Th. αἴδω, *incendo*.

Κατήϊτο, *deſcendit*, 3. ſing. præt. m. Att. pro κατῆει, ab εἶμι, *eo*. p. m. εἶα, ας, ε.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, *convenit*: à καθήκω, *pertineo*: &

Κατήκον, οντος, Ion. pro καθήκον, *id quod ad rem pertinet*: ex κατὰ & ἵκω, *venio*. f. ξω.

Κατήκιζον, imperf. act. verbi κατηκίζω, *contumelioſè fædo*. Them. αἰκία, *indigna verbera, injuria*.

Καθήκοος, ὁ, ἡ, *auricularis, attentus*; *explorator*; *ſubditus*: ex κατ & ἀκὴ, *auditus*. præt. ω. ηκα, & Att. ἄκουα.

Κατήκω, *pertingo*. Ion. pro καθίκω· ab ἵκω, *venio*.

Κατήλασεν, *ſubegit*. perfecit, a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. άσω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Καθήμαι, ται, σθε, ται, a. 2. act. verbi κατήμαι, *deſcendo*. Them. ἵζομαι, *venio*. f. ἑλεύσομαι.

ΚΑΤΗΊΔΙΤ, ατος, vel ους, ὁ, *tabulatum, trabs, ſcala*.

Καταλλάγλω, ας, ε, a. 2, ind. paſſ. verbi καταλλάσσω, *reconcilio*. f. ξω. a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος· ex κατὰ & ἀλλάσσω, ſeu -ττω, *muto*.

Καταλογίω, *contemno, nihili facio*. in compoſitione a in ω vertitur, ut καταγγέλω ex κατ & ἀλογίω, *contemno*.

Καταλοιξίζω, f. ίσω, idem quod ἀλοιξίζω, ſeu ἀυλαξίζω, *ſulco*. Them. αὖλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *ſulcus*.

Καταλόιγεται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Καταλωσάμενος, Ion. pro καθαλωσάμενος, perf. part. act. f. g. à καθάλλομαι, quod ex κατ & ἁλίσκω, *capio*. f. ἁλώσω. p. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων. q. ab ἅλλομαι.

Καταμύχθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi καταμύσσω, *lacero*. Them. μύω, f. ξω, *mungo*.

Καταλωλαμβία, perf. part. paſſ. n. g. à καθαλώλεκα, *abſumo*: ex κατ & ἀβλώσκω, idem. f. ἀλαλόσω. p. ἀόλωκα, & λώλεκα. hinc perf. paſſ. λελάλημαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, *capio*. f. ἁλόσω.

Καταλωφᾷ, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi καταναλίσκω, idem quod ἀναλίσκω, *interficio*. f. ἀνάλώσω. a. 1. ἀνάλωσα.

Καταλώσεγκε, ας, ε, *detulit*, a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. præt. m. Att. ἐνήνοχα.

Καταλώσεγκα, præt. m. verbi καταφέρω, vide καταλώσεγκε.

Καταλώσωσι, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταπλώω, *pervenio*. f. πλεύσω. ex κατὰ & ἔπτάω, *obviam venio*. Th. ἐπὶ, *contrà*.

Καταξείδωσιν, *digni ſunt habiti*, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi καταξίόω. f. ώσω. p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, *dignus*.

Καταπίνω, imperf. act. verbi καταπίνω, idem quod them. πίνω, *affero, perfundo*.

Καταπράϋς, *mitigo, placo*. f. ὑνῶ, vel ὑνέω. Th. ἵημι, *mitto, clemens, mitis*.

Καταπτάντο, 3. pl. imperf. ejuſd. verbi. Poët. pro κατεπτάντο.

Καταρᾶται, *imprecatus eſt*, 3. ſing. imperf. &

Καταρρᾶσθαι, ω, απ. a. 1. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, *precatio, dira*.

Κατήγαγον, ες, ε, 2. 1. ind. act. verbi κατάγω, *ducebam reducebam, abducebam.* f. ξω. p. κατήχα · ab ἄγχω, idem quod ἀπάγχω, *strangulo.* Th. ἀγω, *ago.*

Κατῆγε, 3. sing. 2. 1. act. verbi κατάγω, *appello, adhæsio.* Them. ἄγω, *tollo.* f. ξω. p. ἦχα.

Κατῆει, Ion. pro καθῆστο, 3. sing. imperf. verbi καθαίρω, *dejicio, everto.* Them. αἱρέω, *capio.* f. ἑλω. p. ἦρκα. a. 2. ἕλον.

Κατηρίθμει, 3. sing. imperf. pass. verbi κατηρίθμω. Th. ἀριθμω, *irrito, lacesso.*

Κατηρὸ pro κατηρεφῆ, acc. sing. κατηρεφίσεσι, dat. pl. Ion. à

Κατηρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *tectus.* Th. ἐρέφω, f. ψω, *tego.*

Κατῆρκεν, *diruit*, 3. sing. a. 2. verbi κατερέκω. Th. ἐρέκω, *everto.* f. ἑρω.

Κατήρξαντο, *compulerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατηρέφομαι, *impetuosè dejicio.* ex κατὰ & ἠρέφομαι, seu ἀφίημι, *dejicio.* f. ξω.

Κατηρτεσμένω, ῳ, ατο, 2. 1. m. &

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi κατατίζω, *luxata membra in suum locum repono, perficio.* f. ἰσω. perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτος, *panis*, propriè de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. pass. superioris verbi.

Κατησίλεον, 2. sing. a. 1. m. verbi κατασιλίζω. vide κατασιλέω.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατέσθιω, *comedo.* Th. ἴδω, *edo.* hinc ἐδίδω, idem. f. ἴσω.

Κατήχμωδίων, ες, ε, 2. 1. ind. pass. verbi κατηχμόω, *pudefacio.* f. ωσω. p. κατήχμωκα. Th. ἀχθος, ους, τὸ, *tarpitudo.*

Κατήχμων, ες, ε, imperf. act. ejusdem verbi.

Κατήφεια, ας, ἡ, & Ion. κατηφείη, *vultus demissus, seu pudor eum mœrore :* à

Κατηφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, *subtristis, qui est vultu demisso ex pudore, vel ob rem turpem aut malam.* Th. φάω, *luceo.*

Κατηφόνει, *mœstus*, 2. 1. part. act. à κατηφέω, *sum vultu demisso*, à κατηφὴς, quod vide.

Κατηφέτας, *infames :* à κατάφατος, *increpo, taxo.*

Κατήχιον, *institui.* f. ἰσω. p. κατήχηκα. perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται, cum accus. hinc κατήχησις, *institutio :* ex κατὰ & ἀχὼ, *sonus.*

Κατηχίσαι, ὁ τὰ θεῖα, οὗτος, *qui tradit elementa religionis :* κατηχούμενος, ὁ μὴ, οὗτος, *qui ea discit*, CATECHUMENUS: part. præs. superioris verbi.

Κατήχησιν, εως, ἡ, CATECHESIS, *institutio.* à 2. perf. pass. κατήχημαι, quod vide.

Κατήχθαι, ας, αι, & in 1, pl. κατήχθημεν, 2. 2. ind. pass. verbi κάθημαι, *dedeceo.* f. ξω. p. κατήχθη, 2. 2. ind. act. κατέχομαι. a. 1. inf. καθαγέσθαι. perf. pass. κατάγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, *duco.*

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, & ab isto f. ἰσω. perf. pass. κατήχισμαι, Angl. *to catechise.*

Κατηχισμὸς, οῦ, ὁ, CATECHISMUS, idem quod κατήχησις · &

Κατηχιστὴς, οῦ, ὁ, CATECHISTA, idem quod κατηχίζω · à perf. pass. superioris verbi.

Κατήωρθον, *sublimi stabant*, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωρέοντο, verbi κατηωρέομαι, *dependeo :* ex κατὰ & αἰωρέω, *in sublime tollo*: f. ἠσω.

Κατθανὼν & κατθανὸν, *mortuus est*, per Sync. Æol. pro καταθανὼν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω, Them. θνήσκω, *morior*, f. 2. m. θανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Κατθὶμεν, Æol. Syncop. pro καταθίμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθῆναι, verbi καταθέομαι, *depono.* Them. τίθημι, *pono.* f. θήσω, p. τέθηκα. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.

Κάτθιτε, *deponi*, inidem pro κατέθεσθε. Ion. pro κατέθεσθον, vel κατέθου, a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Κατίαται, *descendunt*, 3. pl. ind. præs. verbi κάτειμι. Them. εἶμι, *eo.* At καθίασι, *dimittunt*, 3. pl. ind. à καθίημι, ab ἵημι, *mitto.* Th. ἰω.

Κατίδῃν, a. 2. inf. act. à κατείδω, *perficio.* Them. εἶδω, *scio.* f. ὄσομαι. a. 2. ἔδον & ἴδην.

Κατίδοντες, nom. pl. a. 2. part. κατιδὼν, ὄντος, ab eod. verbo.

Κατίεναι, *redire*, præs. inf. ex κατὰ & ἴημι, pro εἶμι, *eo.*

Κατίζεσι, Ion. pro καθίζουσι, *collocare.* Th. ἵζω, *sedere facio.* hinc κάθισον, *collocavit*, a. 1. ind. act.

Κατὶς, *retiá*, è *regione.* Th. ἰδὲ, *redite.*

Κατιστάλεν, Ion. pro καθιστάλθαι, idem quod ἱκετεύω, *supplico.* Them. ἱκάνω, *supplex.*

Κατίστης, acc. sing. vel pl. n. g. part. a. 2. act. ab ἵημι, *eo.* a. 2. ἵστ.

Κατιὼν, *rubigine vitio & consumo.* f. ἰσω, p. κατίωκα. perf. pass. κατίωμαι, σαι, ται. Th. ἰὸς, ὁ, ὁ, *rubigo.*

Κατιωτίζεδαι, Ion. pro καθιστάζεδαι, *perexitare.* Th. ἵστημι.

Κατιερεῦ, Ion. pro καθιερεῦσι, *consecrare*, ab ἱερὸν, idem. Th. ἱερὸς, *sacer.*

Κατίςαται, Ion. pro καθίςασθαι, *constituí, esse.* Th. ἵστημι, *statuo.*

Κατίςασαν, Ion. pro καθίςασαν, 3. pl. imperf. pass. verbi καθίςημι, quod vide.

Κατίςαν, Ion. pro κατέςησαν, *statuere.* quod vide.

Κατίσχυσιν, 3. pl. f. 1. act. à seq.

Κατ-

Καπηλεύω, invalesco, prævalco, cum gen. mi-perf. κεκμήκειν, εις, ει. f. ευσω. p. κεκμηκα. Th. ἐκμὴς, ὑδος, ἡ, robur.

Κατὰ, ἐντος, descendens, revertens. part. a. 2. act. ab κάμι, εσ. a. 2. ἐκν.

Κάδηνται, 3. sing. perf. pass. verbi κεάνυμι, quod vide.

Κατὰς, ὁ, ἡ, Ion. pro κάδδης, redivus. Th. ἐδὸς, ἡ, via.

Κατοικέω, habito, commoror. f. ήσω. p. κεκάτοικα. a. 1. κατῴκησα. a. 1. inf. act. κατοικῆσαι. cum accus. vel seq. ἐν, πρὸς κατοικήσωσιν, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, domus.

Κατοικεῖν, Dor. pro κατοικεῖν, incolere, ejusd. præs. inf.

Κατοίκεσις, εως, ἡ, domicilium: à κατοικέω, quod vide.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, domicilium: &

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio: ab eod. verbo & them.

Κατοικίδιος, domesticus: ab eod. th.

Κατοικίζω, f. ίσω, habitare facio, ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, domus.

Κάτοικος, ου, ὁ, ἡ, incola, ab eod. th.

Κατοικτίρομαι, idem quod οἰκτίρομαι, misereor. Th. οἶκτος, misericordia.

Κατοικτίζω, idem quod κατοικτίρομαι, & ab eod. th.

Κατοιμώζω, arrogantèr de me sentio. Th. οἶμαι, puto.

Κατοιχόμην, morior. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. οἴχωμαι.

Κατοιχόμενος, ου, ὁ, ἡ, morientis, ejusd. præs. part.

Κατόκνει, præs. imperat. act. à seq.

Κατόκνιος, tergiversor, pigeo me, timeo. Th. ὄκνος, pigritia.

Κατόμνυμι, dejero. Them. ὄμνυμι, f. ὀμόσω, juro.

Κατόπτεύω, persequor, expello. κατοπτεύσῃ, 3. sing. fub. ab ὀπτεύω, persequor. f. εύσω.

Κατόπιν, adv. in posterum, à tergo, pòst. Th. ὀπίσω, retrorsum.

Κατόπισθε, & -σθεν Poëtis etiam, à tergo, pòst. ab eod. th.

Κατοπτεύω, aspicio, animadverto: &

Κατόπτης, ου, ὁ, speculator, explorator, ab κάτοπτος, video.

Κάτοπτος, conspicuus: ab eod. th. sed pertinet, ab ὀπτεύω, aspicio: cujus them. ὀπτάω, torreo.

Κατοπτρίζω, imagines seu reflexiones facio in modum speculi. f. ίσω. p. κατοπτρίζομαι. præs. m. κατοπτρίζομαι, intueor tanquam in speculo, cum acc. &

Κατοπτρικὴ, ἡ, speculatrix, κατοπτρικὴ (sc. τέχνη) CATOPTRICA, pars optices, quæ reflectiones deprehendit, à seq.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, speculum. Them. ὀπτάω, video.

Κατοπτρόεσσα, acc. sing. f. g. part. præs. act. κατοπτρόω, præs. inf. act. κατοπτρόεσσα, 3. pl. præs. ind. act. à

Κατορθόω, erigo, cum virtute aliquid gero, corrigo. f. ώσω. p. κατώρθωκα. Th. ὀρθὸς, rectus.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, officium, præclarum aliquod factum. in dat. pl. κατορθώμασι quod &

Κατόρθωσις, εως, ἡ, recta effectio; correctio: à perf. pass. superioris κατώρθωμαι.

Κατπτήσσω, vehementer timeo: ab ἐκπλήσσω, metuo. Th. πλὴξ, ferum lactis.

Κατορύσσω, perfodio, defodio, obruo. Th. ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. ὄρυχα, & Att. ὀρώρυχα. a. 2. ὄρυγον.

Κατορώρυχτο, ejusd. pluſq. p. inf. pass. Att.

Κατοχὴ, ἧς, ἡ, detentio: à κατέχω, quod vide.

Κατστὴρ, ῆρος, ὁ, Att. pro κτητὴρ, stannum: à κάσσω, mercritrix, argentum enim videtur & non est.

Κατστύπτεσθαι, plangere, & præ ipsorum corpus percutere. Poët. Sync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, verbero, palsa.

Κατσὰ, Dor. pro κατὰ, contrà, &c.

Κατυπερθε, Ion. pro κατύπερθεν, super, supra, quod vide. hinc κατυπερτέρω, Ion. pro κατυπέρτερος, superior.

Κατυπνώσσω, obdormiviſſe, a. 1. inf. verbi κατυπνώω, Ion. pro κατυπνόω. Th. ὕπνος, somnus.

ΚΑΤΩ, adv. infra, deorsum, inferni: cum articulo per nomen exponitur, ut ὁ κάτω, inferior. compar. κατωτέρω, inferius. Hinc adject. κατωτέρος, α, ον, inferior, a, um.

Κατώδυνος, ος, ὁ, ἡ, dolore affectus, tristis. Th. ὀδύνη, dolor.

Κάτωθεν, ab imo. Th. κάτω.

Κατωκάρα, adv. in caput.

Κατώκει, 3. imperf. κατώκεισαν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατῴκησαν, 3. pl. imperf. act. verbi κατοικέω, habito. quod vide. &

Κατώκισσεν, Bœot. Syncop. pro κατῴκισσεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κατοικίζω, condo. f. σω. p. κατῴκισμαι. Th. οἶκος, domus.

Κατωμάδια, dat. plur. f. g. perf. part. pass. verbi κατωμαδέω: vide ὀμαδέω.

Κατωμαδὸν, adv. humeris. q. κατὰ τοὺς ὤμους ab ὦμος, humerus.

Κατομνύναι vel κατόμνυσθαι, dejerare: ab ὄμνυμι, juro.

Κατομοσία, ἡ, jusjurandum: ab ὄμνυμι, juro.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, vestis servilis, cui assutus erat limbus à pelle vellosa: à κάτω, & νάκος, ovilla pellis.

Κατώνυσθε, 3. pl. imperf. verbi ὄνομαι, vituperor, carpo. Th. ὄνημι, juvo, &c. quod vide.

Κατόπτα, aspiciebat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro κατόπτευε. verbi ὀπτεύω, video.

Καλάμευξις, ῆ. sing. a. 1. act. verbi καλαμεύω, terra obruo. f. ξω. p. κα. Th. ἐγκαλύπτω fodio.

Καλυπτήριον, salsabant, 3. sing. imperf. verbi ἁλίζομαι, salio.

Καλλιστέρτατος, η, ον, infimus: superl. &

Καλλιτέρτερος, α, ον, inferior: &

Καλλίτερον, adv. infirius, comparat. à κάτω, quod vide.

Καλάξ, vel κάλαξ, larus. Est & κλάξ.

Καταξαι, confregeris, 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, (ablato τ, & adjecto ι, Æol. (ut in ἄνασσι, pro ἄνασ.) verbi καλάσσομαι, f. ἄξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frango. Alii à κάμπτω, curvo, formant.

Καμπύλωσις, η, σεως, f. 1. pass. verbi καμπύλω, aro. f. κάμπυλω. perf. pass. κεκαμπύλωμαι. a. 1. pass. ἐκαμπύλθην. a. 2. pass. ἐκάμπυλον. f. 1. pass. καμπυλθήσομαι.

Καμπύλωτον, του quoddam; q. à καμπύλος.

ΚΑΤΚΑΛΙΣ, ίδος, ὁ, CAVCALIS, herba quædam, daucus silvestris. An ergò quasi σκαυκάλις?

Καυκίον, ου, τὸ, calix.

ΚΑΥΚΙΣ, ίδος, ἡ, calceamenti genus, alicui similis.

ΚΑΥΛΟΣ, ὁ, CAVLIS. stapus in herbâ: basis extremitas, quæ cuipiam immittitur: & cujus pars quæ manubrio indatur. penis.

Καύμα, ατος, τὸ, æstus, incendium: à καίω, f. καύσω, aro.

Καυστηλίζω, torrefacio. f. ίσω. a. 1. ἐκαυστήλισα. a. 1. inf. act. καυστηλίσαι. a. 1. ind. pass. ἐκαυστηλίσθην, ας, α, torrefactus sum. Th. καίω.

Καυσία, ας, ἡ, vestis strangula, vel vestimentum ab altera parte villosum. Alii leg. καυσία. Them. αἰλος, pelis cum suo villo.

ΚΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, fars: κόπρος. sed

Καυτὸς, malus, q. à καυτὸς, vanus.

Καυτὸς, ή, ὸν, malus: q. à καυτὸς.

Καυσία, ας, ἡ, CAVSIA, pileus latos margines habens ad prohibendam solis æstum: &

Καῦσος, ους, ὁ, ἐκαυστὸς. Them. καίω, aro, f. καύσω.

Καῦσος, ου, ὁ, æstus: à febris ardens: & inde

Καυσὼν, -ῶνος, inflammo. f. ήσω. p. κεκαύσηκα. præt. pass. κεκαύσημαι -ήμην. Th. καίω, aro.

Καυσώδης, ardens, fervens: à καῦμα, aro.

Καυστικὸς, ή, ὸν, urendi vim habens, CAVSTICVS Plin. &

Καυστὸς, ή, cremabilis, crematus: ab cod. them.

Καύσων, incendam, f. 1. act. à καίω, aro.

Καύσων, ωνος, ὁ, æstus. ab cod. th.

Καύτης, ου, ὁ, Dor. pro καύστης, ου, ὁ, combustor. Th. καίω, aro.

Καυτὸς, ὸς, ὸν, CAVTES, cremator, à καίω, aro.

Κατακαλέω, cauterio comburo, resico. f. έσω. p. κατακεκάλεκα. perf. pass. κατακεκάλεσμαι. perf. part. pass. κατακεκαλεσμένος. a. 1. inf. act. κατακαλέσαι. a. 1. ind. pass. κατεκαλέσθην, ας, α, torrefactus sum. Th. καίω.

Κατάκαυσις, εως, τὸ, CAVTERIVM. Th. καίω, f. καύσω, aro.

Καὐτὸς, pro ἡ αὐτὸς, & ipse.

Καύχα, ας, ἡ, Dor. pro κανχάσις, ὁ, jactantia, gloriatio. Th. κανχάομαι.

Καυχάσαι, ἄσεαι, gloriaris, pro κανχᾶσαι, κανχᾷ. 2. sing. præs. pass. seq.

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ᾶσαι, glorior: κανχάομαι, 2. sing. præs. ad formam ἱστάμαι, ᾶσαι, f. κανχήσομαι, a. 1. m. ἐκανχησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. κανχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχάσαι, gloriaris, 2. sing. præs. ejusd. verbi.

Καύχενα, cervicem. accus. sing. pro ἡ αὐχήν· ab αὐχέω, ῆνος ὁ, cervix.

Καυχήσαι, Dor. pro κανχήσαι.

Καύχημα, ατος, τὸ, gloriatio; item id de quo gloriatur quispiam: &

Καύχησις, εως, ἡ, gloriatio, ostentatio: à perf. pass. verbi κανχάομαι.

Καύω, ήσω: f. ύσω, à κάω, ῶ: f. ὦ. p. κέκαυκα, inde κεκαυκὼς. perf. part. κεκαυμένος, & per Crasin κεκαυκὼς, ότος, ηῖα, ός. Inde Angl. to gape.

Καφάων, ωνος, ὁ, Dor. pro Κηφέων, ῆος, ὁ, CEPHESIVS: à Κηφεὺς, ῆος ὁ Ὀγχηστὸς πατὴρ.

Καφεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Κηφεὺς, ῆος, ὁ, Bœotiæ fluvius.

Κάφηρ, ος, ὁ, CAPHVRA: quæ vulgò camfora: ab Heb. כפר idem.

Καχλάω: f. άσω, & Dor. ξω. CACHINNOR: idem quod κραγχάζω, extrito γ, per onomatopœam factum.

Καχξάω, Dor. pro κραχάω, cachinno: eadem: f. 1. ejusd. verbi.

Καχῶδης, malo corporis habitu labore: &

Καχεξίαι, ας, ἡ, & κάχεξις, ις, ὁ, ἡ, malè habitus, tabidus: &

Καχεξία, ας, ἡ, mala corporis habitudo: à κακὸς, malus, & ἕξις, habitus, cujus th. ἔχω, habeo.

Καχεταιρία, ας, ἡ, malum consortium: ex κακὸς, malus, & ἑταιρία, sodalitas. Th. ἑταῖρος, sodalis.

Καχεταιρίας, ejusd. gen. sing. ἴου.

Καχλάζουσα, ας, ἁ, Dor. pro καχλάζουσα, ὁ, buliens, præt. part. f. gen. à

Καχλάζω, strepito, resono: unde Angl. to cackle: à seq. th.

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, lepillus, calculus.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, seu κάλχρυς, υος, ὁ, ἡ, hordeum in furno assum; item rorismarini summa, quasi à κάω & χρώς, ob ustum colorem. Est & κάχρυς, quod pilulæ ferè forma, in quibusdam nascitur arboribus; ut robore, abiete, nuce, &c.

Κάω, σω, ὦ, cæsi, quod Græci posteriores à Latinis acceperunt: q. κάσκω, à κάσκω, quod

quod ex flexis lignis fiat.

Κεκλήγω, ες, ὁ, idem.

Κέλλω, (unde a. 1. ἔκελσα, & a. 2. pass. ἐκάλην, & f. 2. κεκλήσομαι,) idem quod κέλω, κεύω.

ΚΕ῎, & sequente vocali κέϊ, in carmine idem valet, quod in prosa ἄν potentiale.

Κεῖζε, fudo: f. ἔκευσα hinc κέκευθα, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔκεισα. Th. κέω, fundo.

ΚΕΑΊΝΩΘΟΣ, ῥήνα quædam: an quia κεῖ ἀνοθεν, suprema parte pungit?

ΚΕ῎ΑΡ, κέαρ, τό, cor, animus: contracte κῆρ, quasi à κεάω, quia cor fons caloris.

Κέκασε, Ion. pro ἔκεισε, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi κεάζω, findo: hinc κεκάσσαι, a. 1. part. act. gen. ον. Th. κέω, idem.

Κέκαται, seu κέκασται, jacent, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. κεῖμαι unde κέκατο, pro ἔκειντο, 3. pl. imperf.

Κέκατο, jacebant: erant, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, jaceo: sic κέκαται, Ion. pro κεῖνται, jacent, 3. sing. præs.

Κέκλα, ας, ἡ, caput: Maced. pro κεφαλή.

ΚΕΚΡΙΟ῎ΝΗΣ, ες, ὁ, avis nomen. Est & nomen gigantis.

Κελ῎χραι, ων, αἱ, nomen portus Co. inthiaci. Gr. κελ῎χραι, milium.

ΚΕ῎ΓΧΡΟΣ, ου, ὁ, milium. dat. pl. Ion. κελ῎χροισι, κελ῎χρῳσι, ῶν, ὁ, ἡ, milio similis: q. à κέγχνη, fœcum.

Κεκλιδήκατε, a. 1. part. pass. à κεκλίζω, vel κεκλίκω, pro κεκλίκατε, dispergo.

Κεκλίκω, pro κεκλίκω, quod vide.

ΚΕ῎ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, diuturni ex defluxione affectus.

Κεδ῎ῃ, κεδ῎ῃ, prudenti, dat. sing. à κεδ῎ης, ὁ, ἡ, ὄν, dignus cujus cura habeatur. Th. κῆδ῎ω, ῶ, ῶ, cura.

Κεδ῎νοι, ὁ, ἡ, ὄν, venerandus, inclytus: superl. κεδ῎νότ῎ος. Th. κῆδ῎ω.

Κέδ῎ρινον, ου, CEDRINVS: à

ΚΕ῎ΔΡΟΣ, ου, ὁ, CEDRVS, qu. à κέω, κεύω, & ἵδρω, sudo; quod inter ureudum sudet.

Κέδ῎ρνι, ὁ, nomen torrentis ἀλσεῖος. Hebr. ערבים.

Κέδ῎ρισος, ου, ἡ, vitis alba, quæ bryonia.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, jacet.

Κέεται, 3. sing. præs. sub. à κέομαι, κέῃ, ἁ κέομαι, inus. pro κεῖμαι, jaceo.

Κεϊάδες, ά. 1. part. act. pro κεϊάσαντες, dici volunt: ut & κεϊάμ῎ενος, pro κεκαδμένος. a. 1. part. m. à κεάω, κεύω.

Κείαται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. ind. præs. κείατο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, jaceo.

Κεῖα, Dor. pro ἐκεῖα.

Κείθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, illinc.

Κεῖθι, illic, & κεῖσε, illuc, adv. Th. ἐκεῖνος, ille.

ΚΕΙ῎ΜΑΙ, σαι, ται, jaceo, positus sum, pendeo, desideo: f. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το, præs. part. κείμ῎ενος, η, ον.

Κείμ῎ενος, η, ον, præs. part. κείμαι, τα, pl. n. g. à κεῖμαι, quod vide.

Κειμήλιον, locus, in quo res pretiosa reponuntur: à

Κειμήλιον, ου, τὸ, supellex deposita, pretiosa supellex. Th. κεῖμαι.

Κείνη, Poët. adv. illo modo, pro ἐκεῖ, illic.

Κείν῎ος, contract. Ion. pro ἐκεῖν῎ος, ille. in dat. pl. κείνοισι. Sic κείνῳ, pro ἐκείνῳ, dat. sing.

Κεινός, ή, Poët. pro κενός, vacuus.

Κείνῳ, illi, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖν῎ος, quod vide.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, illo modo.

Κειρόμ῎ενα, detonsæ, nom. pl. f. g. a. 1. part. m. à κείρω, tondeo: f. κερῶ. p. κέκαρμαι. a. 1. ἔκειρα.

Κειρεῖς, ἀδ῎ος, Jerem. 48. 36. ἀνδρες κειρεῖς, viros tonsos. Sed meliores editiones habent, Κὴρ ἀρεῖς.

Κείρε, tonde, præs. imperat. act. κείρω Dor. pro κείρῃ, tondeat, præs. inf. κείρειν, 3. sing. præs. pass. à κείρω, tondeo.

Κειρία, ας, ἡ, fascia, cui mortuus involvitur: fascia sepulcralis. Ea & κειρία, à κείρ, mors, fatum.

ΚΕΙ῎ΡΩ, tondeo, abscindo, vasto, præs. part. κείρων, tondens, tonsor: f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα. hinc a. 1. inf. act. κείραι. a. 1. m. ἐκειρ῎άμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. κεῖρ῎αι, ά῎ω. a. 1. inf. m. κειρ῎ασθαι, tondere. κεκάρθαι, perf. inf. pass. Hinc κειρέ, ας, ὁ, tonsura: κειρέτ, ῶ῎ος, ὁ, tonsor: κειρέτις, ιδος, ἡ, tonstrix.

Κεῖς, Dor. pro κῆς.

Κεῖσε, illuc, adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖνος.

Κεῖσθαι, præs. inf. à κεῖμαι, jaceo.

Κεισ῎ήμεν & κεισ῎ήμεναι, Dor. pro κεῖσθαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ῎ & κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, jacet, 3. sing. præs. ejusd. verbi.

Κείω, facere cupio: ex κέω, unde κεῖμαι.

Κεκαδήκομεν, & in 1. pl. κεκαδήκαμεν. f. 2. pass. à κεκαδέω, ῶ, ῆσω, ἡσω. ind. pass. verbi κεκάζω, concido, capio, anxie sollicitus sum: f. σω. a. 2. ἐκαδον, Poët. κεκαδον, & Ion. κέκαδον, privavi. a. 2. part. κεκαδών. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii dici volunt: κεκαδήκομεν, pro κεκαδήσομεν, curabo, paulo post fut. verbi κεκάδομαι, curo. Sunt qui per reduplicat. pro κεκαδήσομεν, positum dicant, & correpta prima syllaba κεκαδήσομεν, q. à κεκάδω, verbo facto ex ἔκαδον. a. 2. verbi κεκάζω.

Κεκαδ῎ήσ῎ενον, exornatum, Dor. pro κεκαδ῎ημένον perf. part. pass. à κεκάζω, orno: f. σω.

Κέκαδον, privavi, a. 2. Ion. pro ἔκαδον & Κεκάδοντο, pro ἐκάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi κεκάζω, recedo.

Κεκαδωμέν῎ος, η, ον, part. perf. pass. à κεκαδωμέζω, purgo: &

Κεκαδωμέν῎ος, part. perf. pass. à th. κεκαδώω, purgo.

Κεκάθικα, perf. act. verbi κεκάζω, colloco, quod

quod vide. Th. κέω, *fodere facio*.

Κεκλιμμαι, *recliner sum*, perf. pass. inde & κεκλιμμένος, η, ον, ejusd. perf. pass. part. verbi κλίνω, *operio, tego*: f. κλιῶ. p. κεκλόφα. a. 2. ἐκλόφον.

Κεκμήω, *laborâverim*, per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω, f. μοῦ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκμαον.

Κεκόφθαι, perf. inf. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κέκαρμαι, *totondi*, perf. act. κεκάρηκα, Ion. pro ἐκεκάρακα, 3. sing. pluſq. p. à κείρω, f. ερῶ, perf. pass. κέκαρμαι.

Κεκαρμένον, gen. pl. perf. part. pass. verbi καρόω, *veterinum induco*: f. ώσω, Th. κάρος, *sopor profundus*.

Κεκάσθαι, perf. inf. pass. à κάζω, *ornо*: f. σω. perf. pass. κέκασμαι. perf. part. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦσθαι, perf. inf. pass. verbi καίω, *uro*: f. καύσω. p. κέκαυκα. a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένος, dat. ſing. perf. part. pass. ejuſd. verbi.

Κεκαυώς, ῦτος, qui ἐκπέφευγε, Ion. pro κεκφυγώς, perf. part. act. q. à κέφεύω, Th. κέφω, *fugio*. f. φύσω. p. πέκφυγα.

Κεκέγχατο, *miſtus*: &

Κεκεγμένος, *miſtus*: part. perf. pass. à κεράννυμι, *miſceo*.

Κέκλυθι, ας, ε, τεχι, perf. m. Sic κεκλύθη, *occultabat*, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. verbi κεύθω, *occulto*. f. σω. perf. κέκευθα. Sunt qui κέκλυθι, a. 2. eſſe velint pro ἐκάθυε, Ion. reduplicat.

Κέκμα, *accendi*, p. m. verbi καίω, κεύ. f. κεύσω, a. 2. ἔκφυν.

Κεκόφατται, 3. ſing. perf. pass. verbi κηρύσσω, *prædico*. f. ξω. p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, *præco*.

Κεκριμένοισιν ἀφ' ἑνός, *facinus cum periculo*, perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, *periculum*.

Κεκίνηνται, *moti ſunt*, Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. pass. verbi κινέω, *moveo*. f. ήσω. p. κέκινημαι.

Κεκλάγξω, Poëtica reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo*. a. 2. ἐκλαγον. p. m. κέκλαγα.

Κέκλαμμαι, *furto ſum ſublatus*, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, *furor*. f. ψω. p. φα.

Κεκλαμμένων, Varin. affert pro κεκλεμμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi κλάω, *frango*.

Κέκλαγε, *fracti erant*, Ion. pro ἐκάκλαγεν, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Κεκλεμμένος, *clauſus*, pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, *claudo*. f. σω. p. κα. perf. pass. κέκλεισμαι & κέκλεισμαι. Malim tamen à κλείω, *celebro*; formare: unde & κλειτός.

Κεκλεμμένων, *furto ablatum*, perf. part. paſſ. à κλέπτω, *furor*, f. ψω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλεσο, præſ. imperat. verbi κέκλυμαι, idem quod κέκλημαι, *horror*.

Κεκλήατο, & κεκλέατο, Ion. pro κέκλωντο & κέκλιντο, quorum illud 3 pl. perf. paſſ. hoc pluſq. p. verbi κλίνω, *voco*. perf. κέκλημαι. perf. paſſ. κέκλαμμαι.

Κέκλαγα, *clamavi*, p. m. verbi κλάζω, *clango*. f. γξω. a. 2. ἐκλαγον· hinc κεκλαγμός, perf. part. m. f. g.

Κεκλαγόθες, *clamantes*. Sunt qui velint Æol. poni pro κεκλαγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clamo*. Alii verò ſtatuunt eſſe præſ. part. act. ſequentis

Κεκλάγων, *clango, fremo*, ex præt. m. κέκλαγα, verbi κλάζω, *clamo*. Sed κεκλαγώς, ότος, *vociferans*, part. præt. m. κέκλαγα, quod vide.

Κέκλαγε, *vocavi*, perf. act. κεκλάκηκα, perf. part. act. κέκλαμμαι, perf. paſſ. & hinc

Κεκλαμένος, η, ον, *vocatus*, perf. part. paſſ. &

Κεκλῆσθαι, *vocari*, perf. inf. paſſ. à κέκλημαι, *voco*.

Κεκλήσομαι, paulo poſt fut. ind. paſſ. ejuſd. verbi.

Κεκλίαται, *inclinati ſunt*, Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κλίνω, *inclino*. Sic κεκλίατο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi. Sunt qui velint κεκλίαται per Syſtolen dici pro κεκλίανται, *inclinati ſunt*, idque Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. paſſ. verbi κλείω, *claudo*. Sic & κεκλιμένος, pro κεκλεισμένος, perf. part.

Κεκλιμένα, perf. part. paſſ. f. g. à κλίνω, *inclino*. f. νῶ. p. κέκλικα.

Κέκλιμαι, idem quod κέκλημαι, *horror*. inde κεκλιμένος. præſ. part.

Κέκλοφα, *furatus ſum*, (unde κεκλοφώς, part. *furatus*,) Att. pro κέκλοπα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor*. f. ψω. perf. paſſ. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Dor. vel Poët. pro κλύθι, *audi*, præſ. imperat. act. à κλύμι, ſeu κλύω, *audio*. Sunt qui velint perf. imperat. eſſe pro κέκλυτα.

Κεκλυσμένος, η, *colluvies, ablutus*, perf. part. paſſ. à κλύζω, *luo*.

Κέκλυθι, *audite*, Poët. reduplic. pro κλύτε, 2. pl. præſ. imperat. κλύθι, verbi κλύμι, ſeu κλύω, *audio*.

Κέκλημαι, *furatus ſum*, perf. paſſ. verbi κλέπτω, *furo*. f. σω.

Κεκμηκώς, Dor. pro κεκμηκώς, *defeſſus, defatigatus*. perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro, ægroto*. f. κμήσω. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκμην.

Κεκμώτα, *laſſo*, Poët. metri gratia pro κεκμηότα, dat. ſing. Ion. perf. part. κεκμηκώς, & ſublato α, Ion. κεκμηώς, ῶτος, verbi κάμνω, *laboro*.

Χ ἐκτα-

Κίκαυσμαι, excitatus sum, perf. pass. verbi κικάω, idem quod κεάω, scindo.

Κικλήσκω, 3. sing. perf. pass. verbi κικλέω, sepio. f. ήσω. p. κεκίκλημαι.

Κικλήδειν, perf. inf. pass. verbi κικλήζω, vanio. f. δσω, p. κεκίκλημαι.

Κίκλημαι, perf. pass. verbi κίκλω, scindo. f. ψω. p. κίκλαμαι. prær. m. κίκλυμαι.

Κίκλυτο, occidi, Poët. pro ἔκτανον, præt. m. sublato primum τ, & præpositio α, à κίκλω, occido. f. κλυῶ. p. m. ἔκτανα, ἔκτασα & κίκλυμαι.

Κικοπημένος, η, ον, dealbatus, perf. part. pass. à κοπέω, dealbo. f. δσω. à κοπίς, calx. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Κικονιημένος, pulverulentus, Att. pro κεκονιαμένος, perf. part. pass. à κονίω, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κικονιαλένος, per Syncop. pro κεκονιαμένος, quod vide : vel κεκονιμένος.

Κικοίκησα, ας, ε, perf. act. verbi κοικίζω, quiesco. quod vide.

Κικοπάκησα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάω, laboro. f. άσω. Th. κόπτω, scindo.

Κικοπικώς, perf. part. m. verbi κόπτω, tundo, scindo. f. ψω. p. κίκοφα. prær. m. κίκομμαι.

Κικορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, satio, f. κορέσω. Th. κορέω, idem.

Κικορημένος, satiatus, perf. part. pass. à κορέω, satio. f. έσω & ώσω, p. κεκόρημαι.

Κικορυθμένος, Ion. pro κεκορυθμένος, perf. part. act. ejusd. verbi.

Κικορυθμένος, galea armatus, per Syncop. pro κεκορυθμένος, verbi κορύθω. Them. κόρυς, υθος, ἡ, galea. Sunt qui dictum velint pro κεκορυθμένος, perf. part verbi κορύσσω, ab eod. th.

Κεκομιδότα, iratum, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, irascor. f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκώς, ότος, & Ion. κεκοτηκώς. Them. κότος, simultas, ira vetus.

Κικόρθαι, scissum esse, perf. inf. pass. à κείρω, scindo. f. ψω. perf. pass. κίκαρμαι.

Κικοσθαι, absolvi fuerant, Poët. & Ion. pro ἐκεκόσμητο, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi κοσμέω, ornatio. f. ήσω. p. κεκόσμημαι. perf. pass. κίκασμαι.

Κικράγα, ας, ε, clamavi, perf. m. verbi κράζω, f. ξω. clamo.

Κεκράγω, clamo, f. άξω, a. 1. ἐκέκραξα. quod formant à κίκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κίκραται, missi, per Syncop. pro κεκράασι, perf. act. verbi κεράννυμι, misceo. f. κερώ, & per Syncop. κράω. perf. pass. κίκραμαι. perf. part. pass. κεκραμένος. prær. m. κίκρασμαι.

Κεκράξομαι, mox clamabo, paulo post fut. verbi κράζω, clamo. f. ξω. p. m. κίκραγα.

Κεκρίγμεν, Ion. pro κεκρίγαμεν, 3. pl. perf. pass. ejusd. verbi.

Κίκρυχθι, clamato, per Syncop. pro κεκράγετω, imperat. verbi κεκράγμαι, idem quod κράζω, clamo. Alii pro κίκραγε, dici volunt.

Κίκρυγα, pro κίκραγα, præt. m. verbi κράζω, clamo.

Κίκρυτο, Ion. pro ἐκέκριντο, 3. sing. pluſq. p. verbi κρίνω, misceo. f. κεκρίνω, & per Sync. κράω. p. κίκρασμαι.

Κεκρυβδίως, incerte loquentes, nom. pl. perf. part. m. à κρύζω, strido. f. ξω. p. m. κίκρυγα. hinc κεκρυγμένος. p. m. part. f. g. & in a. 2. act. ἐκέκρυον pro ἐκέκραγον.

Κεκρυμμένως, diversam, accus. sing. perf. part. pass. à κρίνω, secerno. f. νῶ. p. κίκριμαι.

Κίκριται, judicatum est, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Κεκριμένος, Dor. pro κεκριμένος, perf. part. pass. verbi κρίθω, palleo. f. ήσω. Th. κρίτης, pallus.

Κίκρυφ, ον, ὁ, impostor ; aut simia, per Metathes. à κάρυφ, quod vide.

Κίκρυφα, prær. m. verbi κρύπτω, occulto : f. ψω. p. κίκρυφα. a. 2. ἔκρυφον.

Κεκρυμμένος, η, ον, occultus, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines compescunt, aut simile quid, à κρύπτω, cujus prær. κίκρυφα.

Κεκρύφατο, latuit, Ion. pro κεκρυμμένος ἦν, 3. pl. perf. pass. verbi κρύπτω, abscondo.

Κίκτημαι, possedi, perf. pass. κεκτάομαι perf. inf. &

Κεκτημένος, perf. part. pass. à κτάομαι, acquiro : f. κτήσομαι. a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κικτίδειν, vide in κίκτημαι.

Κεκύθουσι, Ion. & Poët. redupliс. pro κεύθουσι, 3. pl. a. 3. sub. verbi κεύθω, occulto. f. θήσω.

Κελαδέειν, Poët. pro ὑμνεῖν, celebrare, carminibus canere. κελαδέω, idem, Att. Th. κέλαδος, quod vide.

Κελαδητής, οῦ, ὁ, obstreperus, tumultuosus. Th. κέλαδος, strepitus.

Κελαδητός, ἡ, ὁν, clarus : Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδητάων, Dor. pro κελαδητῶν.

Κελαδίουν, resonant, Dor. pro κελαδίουσι, 3. pl. præs. act. à

Κελαδίω, strepo, clamo, resono : f. ήσω. Th. κέλαδος, strepitus.

Κελαδίνης, ου, ὁ, ἡ, decantatrix, celebratrix : à κέλαδος.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδου, à

ΚΕΛΑΔΟΣ, ου, ὁ, strepitus, tumultus, clamor : qu. à κέλλω, vel κέλαρ à θέω.

Κελάδων, ουσα, Poët. idem ac κελαδίων, præs. part. à κελαδίω, strepo : quod à præced.

Κελα-

Κελαινοχλὴς, ὁ, ἡ, ὁ, *qui nigram ac funestam hastam habet*: Epith. Martis, qui propter cædes quas facit, homines atroces incedere cogit. Ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & ὀχλέω, τὸ, *hasta*.

Κελαινόφλοι, dat. sing. à

Κελαινόφλοψ, ὁ, ἡ, ὁ, *nubium obfuscator*: ex κελαινὸς, *niger*, idem quod μέλας, & φλοῦς, τὸ, *nubes*.

Κελαινῷ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ὴ, ὸν, *niger*: qu. μέλανις, ὶ, ιος. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινώνυξ, ὑχος, ὁ, ἡ, *nigredo*: à præced.

Κελαινωπὸς, ὠπος, ὁ, ἡ, *qui nigrum vultum, vel oculos habet*: vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, & ὤψ, *vultus*. Th. ἐπόμαι, *video*.

ΚΕΛΑΡΤΖΩ, *cum strepitu fluo*: f. σω. p. κε. qu. à κέλαδος, *strepitus*, & ῥέω, seu ῥύω, *fluo*: hinc κελάρυξις, ιος, ὁ, *murmur*, *strepitus*.

Κελαρύσσειν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præs. inf. præced.

Κέλευε, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2 sing. præs. κέλλομαι, *hortor*: f. κελεύσομαι.

Κελίς, ίδος, ἡ, & Dor. κελίδα, *poculum*: an à τῆσιν λείβω, id est, *libamen fundere*?

ΚΕΛΕΘΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, *avis perniciosissima*; *galgulus*: qu. à κέλλω, *celeriter curro*.

Κέλεσθε, *jubete*, ὁ. pl. præs. imperat. verbi κέλομαι.

Κέλευ, pro κέλευε, *jube*, præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Ion. verbi κελεύω, quod vide.

Κελεύθου, in pl. pro κελεύθοισι, *viæ*, Poët. per Metaplasm. à

ΚΕΛΕΥΘΟΣ, ου, ὁ, *via*: qu. ab ἐλεύσω, *veniam*.

Κέλευσι, 3. sing. a. 1. act. à κελεύω, *jubeo*, quod vide.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, *CELEUSMA*, *clamor hortatorius nautarum*: &

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum*: à κελεύω, quod vide.

Κελευστὴς, οῦ, ὁ, *hortator*; peculiariter qui κέλευσμα canit: ab eod. verbo.

Κελεύσσαν, Poët. pro κελεύσῃσιν, idem quod sequens

Κελεύω, *jubeo*, *hortor*: f. εύσω. p. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα: a. 1. imperat. κέλευσον, σάτω. a. 1. part. act. κελεύσας, άντος, Th. κέλλω, *hortor*.

ΚΕΛΗΣ, ητος, ὁ, ἡ, (scil. ἵππος,) *CELES*, *equus desultorius*. Est & *navis minoris* genus, *CELOCEM* vocant: utrumque qu. à κέλλω, *celeriter moveo*.

Κελήσεται, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi inus. κελήσομαι, idem quod κέλλω, *jubeo*.

Κελήσομαι, ῇ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi.

Κελήτιζε, *equito*; *celete equo vehor*, *equum desultorium ago*. Them. κέλης, ητος, ὁ, ἡ, *equus desultorius*.

ΚΕΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, *appello*, *provoco ad pugnam*: a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἐκέλλυ, sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κέλλαι.

Κελοιμίω, *hortarer*, præs. opt. &

Κελόμην, impers. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.

Κέλονθ', pro ἐκέλευον, 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. inf. act. Æol. verbi κέλλω, quod vide.

Κελσὶν, dat. pl. nom. plur. à

Κέλυφος, τὸ, ὁ, *putamen*, *cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕΊΑΩ, seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*: f. κελεσούμαι, ab inus. κελέομαι, qu. à κελεύ, *voco*. Hinc κελεύω, *jubeo*. κέλευσμα, ατος, τὸ, *clamor adhortatorius nautarum*, *mandatum*.

Κεμάς, άδος, ὁ, ἡ, *binnulus cervi*: qu. ὁ καὶ ἡ καιομάδος, *quod adhuc in pelunca dormiat*.

ΚΕΝΆΛΛ, ις, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas*: qu. à κείρω, *secare*.

Κενεωγὸς, ὁ, ἡ, ὁ, *vana fatiscens*: à κενὸς, *vacuus*, & ἀυχὴν, *gloriet*.

Κενεὼ, Poët. pro κενέω, acc. sing. f. g. à

Κενεὸς, Poët. & Dor. pro κενὸς, ὴ, ὸν, *inanis*. κενεὰ σπεύδειν, *inania spirare*; id est, *inanem & gloria vacuam vitam degere*.

Κενεόφρονι, dat. sing. à

Κενεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, *stultus*: à κενὸς, *inanis*, & φρὴν, *mens*.

Κενεὸν, acc. sing. à κενεὸς, ὁ, ἡ, ὁ, *venter*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Κενεώτερον, *vanius*, comparat. à κενὸς, *vanus*.

Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria*: &

Κενόδοξος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, *inanis gloriæ cupidus*: ex κενὸς, *inanis*, & δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *video*.

ΚΕΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, *vacuus*, *inanis*. de κενὸς, *frustra*: qu. ab ἰνίω. Hinc κενεὸν, *vacuum*, *eximanio*.

Κενοτάφιον, ου, τὸ, *CENOTAPHIUM*, *inane* sive *honorarium sepulchrum*: expon. etiam *simulachrum* seu *imago*, 1 Reg. c. 19. Ex κενὸς, *inanis*, & τάφος, *sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio*: f. ψω. a. 1. ἔταφον.

Κενόω, ῶ, ῶσω, *vanitate*: à κενὸς, *vacuus*.

Κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, Poët. *vana cogitans*, ὁ κατὰ φρένας. Th. φρὴν, *mens*.

Κενοφωνία, ας, ἡ, *clamor de rebus inanibus*: à κενὸς, *vanus*, & φωνὴ, *vox*.

Κενὸω, ῶ, *eximanio*: f. ώσω. a. 1. ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. a. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η. a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, *inanis*.

Κέντω, *stimula*, per Sync. pro κέντεσον, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic & κέντον, *stimulavi*, eodem modo pro κέντησον, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κέντεσον ponia. 1. im-

ā, ī, imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω. Alii à κέντω formant f. κέντω, ā, ī. Iacerta, idem quod κεντέω.

Κέντωρ, Dor. & Ion. pro λάκτισμα, punctio, Th. κεντέω, pungo: f. ἔσω.

Κένταυρος, ου, ὁ, ἡ, CENTAURUS; item signum cœlestis: ex κεντέω, pungo, & ταῦρος, taurus.

KENTΡΟ, pungo, stimulo: f. ἔσω. p. κεκέντρωκα. Dicitur & κεντέω· qu. à κένω, fundo, & ἐντός, intus. Hinc κέντρον, ου, τό, stimulus, aculeus, ου, ὁ, cornu.

Κέντρια, stimulatores: à κέντρον, ου, ὁ, à præced.

Κεντριωτικάς, acc. pl. à

Κεντριωτικός, ἡ, όν, ὁ, ἡ, stimulis agitatus: ex κέντρον, stimulus; quod à κεντέω, pungo, & ὠκύς, celer.

Κέντρον, ου, τό, stimulus, calcar; item CENTRUM. Th. κεντέω, pungo.

Κέντρων, ωνος, ὁ, CENTO, vestis è variis pannisculis, ac diversis coloribus consarcinata: ab cod. th.

Κεντρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origine Lat. à centum dicta.

Κεντῶν, pungens; præs. part. act. à κεντέω, quod vide.

Κέοντες, jacent, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. Sic κέοντο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. & κέουσι, 3. sing. opt. q. à κέομαι pro κάθημαι, jacio.

KEΠΘΟ, ω, ὁ, avis quædam marina levissima; item bonus levis, stolidus.

Κεράασιν, τά, Ion. pro κέρασιν, cornua. Th. κέρας.

Κερᾴοισιν, cornibus, dat. pl. Ion. pro κέρασιν. à κέρας, ατος, τό, cornu.

Κεραία, ας, ἡ, cornu; antenna; item virgula inflexa: tum punctulum supra literam. κεραῖαι, etiam sunt ἄκρα eminentes in κέρατα τε. Th. κέρας, cornu.

Κεραΐζουσι, scindebant, 3. dual. impetf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ἴσω, cornibus dissipo; item vasto, excindo, deleo. Them. κέρας, quod vide.

Κέραιρε, misce, præs. imperat. à

Κεράννυμι, idem quod κεκράτηκα, misceo: f. κεράσω.

Κεραϊτις, ιδος, ἡ, peritrix, vastatrix; peculiariter verò vermis cornu infestans: à κεραΐζω, quod vide.

Κέραιν, dat. sing. à κέρας, ατος, quod vide.

Κεραμία, ας, ἡ, subincell. τέχνη, ars figuli, figlina. Th. κέραμος, quod vide.

Κεραμεύς, έως, & Att. ῆως, ὁ, figulus: hinc κεραμεύω, figulinor. Th. κέραμος, quod vide.

Κεραμικόν, Ion. pro κεραμεικόν, figulinum: ab cod. th.

Κεραμικός, ἡ, όν, fictilis, a: &

Κεράμινος, η, ον, amphora; urceus fictilis: à

KE'PAMOΣ, ου, ὁ, terra figularis; cella, tegula; vas fictile vel aliud; crater lapideus: qu. à κίω, ire, & λᾶας, terra. Hinc κεραμεύω, ῶ, τὸ, vas fictile. κεραμὶς, ίδος, ἡ, tegula. κεραμίδιον, ου, τὸ, figulum. κεραμεῖον, μέλιτ, ος, τὸ, figuli officina. κεραμικὸν, figulus.

Κεράμιον, dat. sing. à præced.

KEPA'NNΥΜΙ, seu κεράννυω & κεράω, misceo: f. άσω. præf. part. κεκρατηκὼς, υῖα, ός, p. κεκέρασμαι. a. 1. ἐκεράσθην. a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω. perf. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι. a. 1. pass. ἐκεράσθην, & ἐκράθην. f. 1. pass. κεκραθήσομαι, & κραθήσομαι. Hinc κρᾶσις, εως, ἡ, mixtio, mixtura. κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. κρητὸς, Poët. misceo. ἀκήρατος, ὁ, ἡ, sincerus, purus. σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. ἄκρατος, ος, ὁ, intemperiæ. ἄκρατος, ος, ὁ, ἡ, purus, impermixtus. ἄκρατος, ος, ὁ, bene temperies. Eustath. à κίρας derivat.

Κέρασιν, cornuta, nom. pl. à

Κεράσκ, ἔ, ὁ, ἡ, cornutus: à

KE'PAΣ, ατος, τό, cornu: qu. à κίρας, caput, cujus est ornamentum. Hinc κεραόβοτος, ος, ὁ, ἡ, cornutus. κεράστης, ου ὁ, cornutus ex cornu fictus. κεραύλιον, ου, ὁ, buccina. κεράτιον, corniculum; item siliqua. κεράτινος, η, ον, ὁ, ἡ, bubulis cornibus præditus. μονόκερως, ωτος, ὁ, ἡ, unum cornu habens.

Κέρασμα, ατος, τό, mixtura. Th. κεράννυμι, misceo.

KE'PAΣOΣ, ου, ὁ, CERASUS arbor, à Cerasunte urbe. τὸ κέρασον, fructus cerasi. Hinc Angl. Cherries.

Κεράστης, ου, ὁ, CERASTES, serpentis genus: à cornibus dictum; item vermiculus ficus infestans. Th. κέρας, cornu.

Κεράσω, miscebo, & per Sync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, misceo.

Κεράτιον, ου, τὸ, siliqua: à κέρας, quia est cornicolata. Sic κεράτια, ων, τὰ, siliquæ, seu folliculi fabarum, &c.

Κερατοειδῆ, Att. pro κερατοειδῆ, f. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, cornu peto: f. ἴσω. Th. κέρας, cornu.

Κεράων, gen. pl. à κέρας, ατος, τό, cornu.

Κεραυνόβλατος, ου, ὁ, ἡ, fulmine ictus: à κεραυνὸς, fulmen, & βλάπτω, quod à βλάβω, facio.

KEPAΥNO'Σ, ῦ, ὁ, fulmen: qu. à κείρω καὶ αὔω, quia findit & urit. Hinc κεραυνόω, fulmino. κεραυνοβατέω, ῶ, ὁ, fulmina gandens.

Κεραυνὸν, f. ὤσω, fulmino: à præced.

Κεραυνοφόρος, gen. sing. ἐυσῆδ. a. 1. part. pass. Ἔφθω, misceo: vide κεράννυμι.

Κέρβερος, ου, ὁ, CERBERUS, canis infernus: q. κρεοβόρος, à κρέας, caro, & βορὸς, vorax.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio: præs. part. κερδαίνων, ουσα, ον. f. κερδανῶ, & κερδήσω,

perf. κεκράδεικα. a. 1. κεκράδειν, a. 1. inf. act. κεκράδειναι. a. 1. ind. pass. ἐκεκράδειτο, ται. 3. f. 1. pass. κεκραδάνθην. Th. κέρδος, ους, lucrum.

Κερδαλέη, ῆς, ἡ, vulpina pellis: à κερδὼ, vulpes, quod vide: sed

Κερδαλέος, α, ον, lucrosus, utilis. Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vulpina mente præditus: à κερδαλέος, astutus, & φρὴν, vel à κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes, & ἄλομαι, ἰσο, & φρὴν, mens.

Κερδαλεώπεσσιν, quæstuosis, utilibus, compar. à κερδαλέος, α, lucrosus, quod vide.

Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, quæstum faciemus, 1. pl. f. verbi κερδαίνω, lucror: f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδανέσσας, a. 1. inf. act. &

Κερδάνεσσι, a. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, lucror, quod vide.

Κέρδιον, utilius: à

Κέρδιων, ονος, ὁ, ἡ, quæstuosior, utilior: item versutior: &

Κερδίστος, η, superlat. utilissimus: item versutissimus: à

ΚΕΡΔΟΣ, ους, τὸ, lucrum: q. κείρδος ἴδιον, cor obtectat: item astutia, versutia. Hinc κερδαλέος, α, lucrosus, quæstuosus. κερδαίνω, lucror, quæstum facio. αἰσχροκερδὴς, ὁ, ἡ, turpi lucro deditus.

Κερδοσύνη, ης, ἡ, astutia, calliditas, dolus: à præced.

Κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes: ab eod. th.

Κέρνα, Ion. pro κέρασα, vel κέρασα, cornua: &

Κέρος, Ion. pro κέρως, gen. à κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κέρσαι, ῃσι, ἡ, a. 1. part. pass. à κείρω, tondeo: f. κερῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κερσαίη, ἡ, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙΣ, ίδος, ἡ, radius textorius, vel tela: quia ad pulsandum idonea, q. d. à κίρνημι.

Κερκοπίθηκε, ὁ, ἡ, CERCOPITHECUS, simia caudata. πίθηκος κέρκον ἔχων, cauda simia: à clunibus tritis sic dicta.

ΚΕΡΚΟΣ, ου, ὁ, cauda: item membrum virile. Hinc κέρκω, ωσω, ὁ, caudatus: item astutus.

Κερκουρίδης, ου, CERCYRÆUS.

Κέρκυρα, ης, ἡ, genus navigii brevioris: dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας, à Corcyra insula: vel pro κέρκουρος, ut potius scribitur: q. d. cauda navis: ex κέρκος, & οὖρα, cauda.

Κέρνα, idem quod κέρασα.

Κέρνης, ου, ὁ, caudatus, versutus. Κέρνητας, enim improbos homines fuisse aiunt. Th. κέρκος, cauda.

Κέρνος, ου, τὸ, segmentum æris, nummulus: à κείρω, seco.

Κερνοφόρος, ου, ὁ, nummularius, collibysta: à præced.

Κέρνω, ἀπὸ σείω, multos corylibos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, & ex religiosa avitæ ritibus ad sacra deferebant: quos ob id cernophoros vocabant. Ergo κέρνω dici potuit, à κεράννυμι, quod varia in eo misceantur.

Κεφαλαί, ῶν, ἡ, extrema extremitas, antenna cornu: ex κέρας, cornu, & ἅλη, semo navis.

Κερηΐς, ίδος, ἡ, cornigera. à κέρατα ἔχουσα.

Κερόωντο, miscebant, Ion. & Poët. pro ἐκέρων το, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, misceo: f. κερῶ.

Κέρσαι, tetendisse, a. 1. inf. Æol. à κείρω, tendeo: f. κερῶ, & Æol. κέρσω. a. 1. ἔκειρα, & Æol. ἔκερσα. perf. κέκαρμαι.

Κέρσαι, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔκειρε. Vide κέρσαι.

Κέρπημι, convitias nom. pl. n. g. à κέρπημι, ων, ὁ, ἡ, mordax, cavillatorius: &

Κερπήμι, f. hom. convitior: ex κείρω, tendo, vel potius κέρω, cer, & πίρνημι, findo: p. m. πέπρημαι.

Κερπήμισιν, dat. pl. Ion. à

Κερπήμων, ονος, ὁ, cor scindens, mordax: vide κερπήμι.

Κέρχνη, ης, ἡ, asperitas quædam gutturis quæ inficit gramorum milii sentitur: item apud Ion. milium: vide κέγχρος. At

Κερχνὸς, ὴ, ὸν, durus, asper: qu. à

ΚΕΡΧΩ, exaspero, κέρχνος, ου, ὁ, asperitas gutturis: item milium. κέρχνα, pulis à milio.

Κερῶ, tondebo, f. verbi κείρω: unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κέρσαι.

Κέσκεν, Ion. & Poët. pro ἔκεσεν, 3. sing. imperf. à κέσκομαι, pro κέσσομαι, sedeo.

Κεσσὸς, ὁ, aer pilleus: à κεστὸς, pannus.

ΚΕΣΤΡΑ, ας, ἡ, est genus teli militaris, fudes: qu. à κέω, uro; item fudis piscis. Sunt qui exponunt malleum.

Κεσσὸς, mugil: quod teli modo intret adultos: qu. à κέσσα. Juvenal. Satyr. x.

ΚΕΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, herba quædam, betonica.

Κεστρωτὸν ξύλον, lignum urendo acuminatum sine ferrea cuspide: an à κέω, uro? Th. κέστρα, teli genus.

Κεύθανε, idem quod κεῦθε, occulto, tego: in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθε, præs. imperat. κεῦθι, 3. sing. præs. à κεύθω, occulto.

Κεύθεα, acc. pl. κεύθεων, dat. pl. à κεύθος, εος, τὸ, caverna profunda, penetrale: ab eod. th.

Κεύθει, 3. sing. præs. sub. à κεύθω, occulto.

Κεύθεσσιν, latebris, dat. pl. à κεύθεσσι, ος, τὸ, ejusd. th.

Κεύθμων, ονος, ὁ, locus qui occultat; latibulum, latebra: à

κεφαλαῖος, α, ον, ad caput pertinens, capitalis, q. d. κεφαλικός, à κεφαλή, caput: hinc κεφάλαιος, latens, latibulum: κεφάλαιον, ου, idem.

Κεφάλαιον, ου, τὸ, caput: item summa, vertex. Th. κεφαλή, caput.

Κεφαλαιόω, ῶ, summatim repeto; item caput ferio, vulnero: f. ὁσω. p. κεκεφαλαίωκα, a. 1. ἐκεφαλαίωσα. &

Κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, summa: à ΚΕΦΑΛΗ, ης, ἡ, caput: gen. pl. Ion. κεφαλέων. dat. pl. κεφαλῆσι. Hinc κεφάλαιος, caput, capitalium: κεφαλαιώδης, ους, ὁ, ἡ, summarium, capitalis. κεφαλαιώδως, summatim. κεφαλαιόω, ὡσω, summatim attingo, in summa redigo: ἀναπεφαλαίωσις, summatim repeto. ἀναπεφαλαίωσις, εως, ἡ, summaria repetitio. οἱ κεφαλαῖαι, ων, ἡ, galea, cassis. ἀκέφαλος, ος, ὁ, ἡ, sine capite, sine principio, imperfectus. βασιλικὸν κεφάλαιον, aureus Alexandri magni.

Κεφαλίς, ίδος, idem quod ἑλμὸς, ὁ, τὸ, galeum: à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, CEPHALUS piscis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλή, caput.

Κεφάλφ, dat. sing. à Κέφαλος, ου, ὁ, nomen viri.

Κέχαδε, ας, ε, perf. m. verbi χάζω, recedo. item hio, capax sum. a. 2. ἔχαδον. f. 2. χαδῶ.

Κεχάδοντο, Ion. Diaplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd. verbi.

Κεχαδὼς, bianiem, capientem, acc. sing. præt. m. Poët. Pleonasm. à κέχανδα, præt. m. pro κέχαδα. p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω. quod vide.

Κέχαρε, gavisus sum, præt. m. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαρμένος, η, ον, infensus, perf. pass. à χαίρομαι, scalpo: f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκε, gavisus sum, perf. act. nam à χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χαρίω, f. ἰσω, perf. pass. κεχαρισμένος, latus.

Κεχάρηται, gavisum: q. à χαρῶ, f. ἰσω, p. κεχάρισται. unde fit part. κεχαρηώς, & per Crasin Ion. κεχαρώς, ότος. refertur ad χαίρω.

Κεχαρηότες, Ion. Diaplasiasm. pro κεχαρόντες, f. 1. inf. act. à χαίρω, pro χαίρω, gaudeo.

Κεχάρηται, lætatus es, 3. sing. pluiq. p. Ion. ab ἐκεχαρήκειν, ον, ντι, à χαρῶ, pro χαίρω.

Κεχαρηώς, ότος, gavisus. vide κεχάρηται.

Κεχαριτωμένος, η, perf. part. pass. unde κεχαριτωμένη, charissima, vocat. sing. à χαριτόω, gratificor: f. ὡσομαι, perf. pass. κεχαρίτωμαι. Th. χάρις, gratia.

Κεχαριτώνως, adv. grate, accepte, juxunde. vel ad gratiam, ad voluptatem, à præced.

Κεχαριτωμένη, 1. sing. perf. pass. vide κεχαριτωμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, gratiâ donatus, gratia ornatus: à κεχαρίτωμαι, gratia afficior, gratiam accipio. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Κεχαρόμην, gavisi fuissent, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro χαρείην. Tum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipue tribuunt: & formant Iones 3. pl. à 3. sing. ante ν. vel σι, à inferentes. Efficque à χαίρω, gaudeo: f. αρῶ. a. 2. ἐχάρην. a. 2. m. à χαρήμεναι.

Κεχαρόμεθα, gavisi sum: a. 2. m. Ion. pro ἐχαρήμεν. vide præced.

Κεχάρμεναι, pugnare, 3. pl. perf. pass. verbi χαρμάω, pulsibus agito, jacto: f. ασω. p. κεχάρμαι. a. perf. pass. ἐκεχαρμάμην, σαι, ντο.

Κέχανε, hiavi, præt. m. ind. & hinc

Κεχανὼς, ότος, part. præt. m. hians, hiscens, os aperiens, in nom. pl. κεχανότες, hiantes, five stulti, qui frequenter hiare solent: à χαίνω, hisco: quod vide.

Κέχλαδε, præt. m. &

Κεχλαδὼς, ότος, a. 2. part. act. à χλάζω, sibilo: f. σω. a. 2. ἐχλαδον, ες, draconum more, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. act. ind. verbi χλιαίνω, tepefacio: f. ανῶ.

Κεχλιδώς, ότος, delitiis abundans, perf. part. m. verbi χλιδάω, luxui deditus sum, Th. χλίη, deliciis frango.

Κεχολωμένος, iratus, perf. part. vide κεχολώσονται.

Κεχολώσεται, mox succendet, Ion. pro κεχολάσει, 2. sing. paulo post f. &

Κεχολώσονται, mox succendet, 3. sing. paulo post f. verbi χολόω, irascor: f. ὡσω. p. κεχόλωκα. perf. pass. κεχόλωμαι, σαι. Th. χόλη, bilis.

Κεχολῶσθαι, iratum esse, perf. inf. pass. ejusd. verbi.

Κέχυμαι, σαι, ται, mutuatus sum, perf. ind. pass. &

Κεχυμένος, η, perf. part. pass. ab oraculo prædictus: agens. à χέω, ὦμαι, f. χεῦσομαι, uter, oraculum consulo: Th. χέω, commodo, oraculo edo.

Κεχρημάτισμένος, η, ον, divinitus promissus, perf. part. pass. à χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitus admoneo: f. ίσω. a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus sum. a. 1. inf. act. χρηματίσαι. perf. pass. κεχρηματίσμην, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η. a. 1. part. χρηματισθεὶς, έντος. Th. χρῆμα, res, negotium seu oraculum.

Κεχρήωται, 3. sing. paulo post fut. à χράζω, indigeo: f. σω. perf. pass. κέχρημαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κέχριδε, 2. pl. perf. pass. verbi ejusd. & th.

Κέχρισμαι, perf. pass. à χρίω, ungo: f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. sing. & κέχυνται, confunduntur, 3. pl. perf. pass. κέχυνται, Ion. pro κέχυνται, 3. pl. pluiq. p. pass. ἐκεχύμην, ες, ετο.

ω, εσω, perf. part. pass. à χωδω, vel χω. fundo. Th. χω, idem.

Κεχαδ' pro κεχαδε, 1. sing. pluſq. p. pass. vel pro

Κεχαδται, 3. sing. perf. vide κεχαμμαι.

Κεχαριτωσεν, ουσαι, Att. pro εκεχαριτωσεν, 3. pl. pluſq. p. act. verbi χαριτοω, ωδω, ωσ: f. ιερω. p. κεχαριτωμαι.

Κεχαριτωται, ſignatis ſunt, Ion. pro κεχαρακται, ειρω, ειρω. 3. pl. perf. pass. à κεχαραγμαι, verbi χαρασσω. ſepio. Th. χαρακ, ſeptum.

Κεχαρισμενος, η, ον, ſeparatus, diſtans, perf. part. pass. ab eod. verbo et th.

Κεχαρμενος, η, ον, aggeſtus, depoſitus, part. ptæt. pass. verbi χαρτομαι.

ΚΕΊΩ, & per Epenth. κεω, ſinda, facere cupio: unde & κεωμαι, facio. Eſt & κεω, ερω, vide κεω.

Κεῖ. Ion pro κεῖ, quo.

Κειμ, accendiſſe, α, ι. inf. act. ab α, ι. λαμ, verbi κειω, ερω, quod vide.

Κεῖνται, 3. pl. a. 1. m. κεῖμαι, α. 1. part. act. κειμενος, η, 1, a. part. m. ejuſd. verbi.

ΚΗ'ΒΟΣ, ε, ὁ, animal à ſimiarum genere.

Κεχαδ, ut & κεχαδε, Dor. pro κεχαδ.

Κεδεβ, locus in Arabia deſerta, ubi Cedar Iſmaelis filius habitavit.

Κεδδ, pro ιχεδδ, torquebat, 3. ſing. imperf. Ion. verbi κεδω, quod vide.

Κεδε pro κεδεα, κεδεων, nom. pl. à κῆδος, curæ.

Κεδ'σι, ledit, 3. ſing. præſ. act. à κεδω, αφω. præt. inf. κεδσαι. Th. κῆδος, ſi curæ.

Κεδεια, ας, ἡ, funeratio, pompatio, ſepultura. Th. κῆδος, exequiæ, cura.

Κεδεσ'ος, ε, cujus curam gerimus, charus, amicus: ab eod. th.

Κεδεμονες, nec. pl. à

Κεδεμων, ονος, ὁ, curator, ſollicitus. Th. κῆδος, τὸ, cura.

Κεδεσις, ἡ, idem quod κεδεσ'ος, quod vide.

Κεδεσσα, 2. pl. præſ. à κεδεμων, curam gero. κεδεσσεν, pro κεδεσαν, 3. ſing. imperf. ejuſd.

Κεδεσσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κεδεστης & κεδεστις, ου, ὁ, qui curam alicujus gerit, item gener, ſocer, frater uxoris. Th. κῆδος, τὸ, cura, affinitas.

Κεδεω, f. εσω, curo, funero: &

Κεδεομαι, curo, curam gero. f. ουμαι, & εομαι. Th. κῆδος, cura, exequiæ.

Κεδιος, ου, familiariſſimus, ſuperl. à κῆδος.

Κεδομαι, f. ουμαι, curo, ſollicitus ſum de aliquâ re, ſatago. item mœreo, mœſtitiæ affector: item exequias alicujus curo. Th. κῆδος, cura, mœror, funus.

Κεδομενη, curans, præſ. part. f. g. præced.

ΚΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, ſollicitudo: hinc κεδω, curo, curam gero. κεδομαι, idem. κεδωλος, η, ſollicitus, anxius. ἀκηδης, ες, ὁ, ἡ, nullam curam gerens.

Κεδω, mœreo, (ſenio, ango, lædo) ſedeo, ſollicitus. præt. part. à præced.

Κεδων, ὁ dedit, pro ε, ἔδωκεν.

ΚΗ'ΘΙΟΝ & κεθειον, ου, τὸ, oſculum, id quod ſuffragia ſiu ſortes conjiciebantur. Ion. pro χῆνος à χάδδω. ſic κεδδω, Herodot. pro χεῦνος, &c. Eſt ergo à χέω. effio.

Κεα, Dor. pro ἡ ea.

Κεα μὴ γενεσθαι, Dor. pro ἡ εα μὴ γενεσθαι, etſi non moriar.

Κεανε, Poët. Anadiplaſiaſmo pro κεανε, & hoc pro κεαν, verbi κεαω, vel κεω, ε, ἐ. κεαν, ες, ε. Alii volunt eſſe imperf. à κεαω, ſalio. Th. κεω, το, vado.

Κεαλε, ἡ Ion. ilex, in altum velut ſaliens. item gallo, quia è quercu ſubito κεαται, id eſt, proſilit: ab eod. th.

Κεαλεα, nom. pl. à κεαλεα, ων, τὰ, τειχη. Ion. pro κεαλαι, ſignum.

Κεαλαι, hiberna dies, nubes, caprea, vulpes.

ΚΗ'ΑΑΣΤΟΣ, arbor, ex iis quæ tardiſſime ſuos fructus perficiunt: ut Juniperus, ilex, &c. κεαλεσσα, arbores quædam agreſtes: item vaſa poſtoralia.

Κεαλεσ'ος & κεαλεσ'ος, ηεινος, ſplendens: q. à κεαω, ερω.

ΚΗΑΕ'Ω, mulceo, decipio. f. ηεω. ſed

Κεαλιφ, dat. ſing. à κεαλεσ'ος, ε, calidus. Th. κεαω, ερω.

ΚΗ'ΑΗ, ης, ἡ, ramus ſectus, ramex.

ΚΗΑΙΣ, ιδ'ος, ὁ, maculâ, nævus, ulcus: q. uſtionis ſcilla maculæ: à κεαω, ερω.

Κεαλον, ου, τὸ, jaculum à ligno, Ion. pro κεαλον, ſed

Κεαλεῖ, jaculum: à κεαω, ερω.

Κεαλεῖο, precor. Puto Poëticum eſſe pro κεαλεῖο, ut hic Deum majeſtate præcibus.

Κεαλεσσον, ου, τὸ, inſtrumentum, quo aqua è puteis hauritur.

Κεαμενεσσι, Dor. pro ἡ ἐκεαμενεσσι, & ea ipſum.

Κεαμι, Dor. pro ἡ ἐαμι.

ΚΗΜΟ'Σ, ὁ, ἡ, CAMUS. ſrami genus, ſcilla à vimineis plexa. Haud male à κεαμαι, quia eſt flexilis.

Κεν, Dor. pro ἡ ἐαν. ſed α'ιολ. pro ἡ ἐαν.

Κεπεσ'ος, ε, ἡ, cenſus, hoc eſt, æſtimatio bonorum: vox origine Latin.

ΚΗ'Σ vel κεῖς, ante quædam, Ionis, quidam κεῖσας, exponunt.

Κεσαντιως, Ion. Dor. ex ἡ 'ξαντιως, pro ξαντως, repente.

Κεσαι, Dor. pro ἡ ἐσαι.

Κεσαι, Dor. pro ἡ ἐαμαι, & poſtea

Κεσσεια, Dor. pro ἡ ἐσσεια, & poſtea

ΚΗ'ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus, pellex, pubes muliebris. Hinc κεπαιος, hortulanus. κεπαιρις, hortum colo: ex κῆπος, cultus, & κεπ'ος. Eſt & κεπ'ος, animal ſimile ſimiæ.

Κεπαιρις, vide in præced.

ΚΗ'Ρ, κηρ'ος, ὁ, fors, fatum, mors fatalis. Hinc ἀκηρ'ος & ἀκηρ'ος, η, ὁ, ἡ, immortalis, interminatus: ut

κῆρ, contract. pro κέαρ, ἦτορ, ψ. COR.
κῆρα, acc. sing. &
κῆρες, acc. pl. à κήρ, fors.
κηρία, ας, ὁ, fascia propriè sepulchralis, quæ & κηρὸς & κήρινος: à κήρ, mors.
κηρικοπίλλης, ου, ὁ, ἡ, fatis agitatus, vel assultans: à κηρὶκ, agito, fero, & κήρ, fors.
κηρὸς, ου, τὸ, favus: à κήρος, cera.
κηρογενέων, gen. pl. à
κηρογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, morti obnoxius, q. d. fato nutritus: à κήρ, fatum, & γένω, alo.
κηρόδετος, ου, ὁ, ἡ, cera ligatus & compactus: ex κηρὸς, cera, & δέω, ligo.
κηροδετέοντα, acc. sing. part. præs. f. g. à κηροδετέω, cellas cereas struo. quod ex κηρὸς, cera, & δέω, idem quod τὸ δέμω, struo.
κηρὸς, ex corde, adv. à κῆαρ, contract. κῆρ, cor.
ΚΗΡΟΣ, ου, ὁ, CERA. quia χηρεύειν ἐστὶ, vacare. Hinc κηρίον, cera obducto. κηρωτὸς, ὁ, ceratus: κηρωτὸν, τὸ, cereus. κηρῖνος, ου, τὸ, favus.
ΚΗΡΥΚΙΑ, ας, ἡ, solicitudo fabrorum. q. à κήρυξ, quia requiruntur.
κήρυκα, acc. sing. à κήρυξ, prædicatio: à 1. pers. præt. pass. verbi κηρύσσω. Th. κήρυξ, græce.
κήρυκε, nom. dual. κηρύκεσσι, dat. pl. Ion. à κήρυξ, κηρυκος, ὁ, græce.
κηρύκεσσι, ου, ad præconem pertinens. Th. κήρυξ, græce.
κηρυκήϊα, ὁ, Ion. pro κηρυκεῖα, ὁ, præconis munus: à præced.
ΚΗΡΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, CERYNTHVS, nomen propr.
ΚΗΡΥΣ, υκος, ὁ, ἡ, præco. q. à κεκράγω, clamo. vel à γῆρυς, vox. Hinc
κηρύσσω, prædico, publicè celebro. imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε. f. ξω. p. κεκήρυχα. a. 2. ἐκήρυξα. perf. pass. κεκήρυγμαι, ται, σται. a. 1. pass. ἐκηρύχθην. a. 1. part. pass. κηρυχθεὶς, θέντος. f. 1. pass. κηρυχθήσομαι, η, εται. Th. κήρυξ, græce.
κηρυχθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. &
κηρυχθῆναι, a. 1. inf. pass. à κηρύσσω, quod vide.
κηρῶ, gen. Dor. pro κηρὸς: à κηρὸς, ὁ, cera.
κήτεσι, ου, cetaceis, exponitur & μεγάλοις: à
ΚΗΤΟΣ, ους, τὸ, CETVS, balæna: q. à κάσκω, quia facere ut molam, κάλλει, locus, ubi multi pisces capiebant.
Κήϊα, ὁ, nomen mel.
Κηΐ, Dor. pro κεῖ, ἐκεῖ, & ἐνθάδε.
Κήϊα, acc. sing. à
Κήϊξ, ικος, ὁ, nomen regis.
Κήν' ἐπὶ, Dor. pro κεῖ ἐπὶ, & κὰτ' pro κάτω, dixit.
Κήνα, Dor. pro κεῖνα, vel κἄνα.
Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli. Syr. Petrus.
ΚΗΦΗΝ, ηνος, ὁ, fucus: ex apum genere. dat. pl. κηφήνεσσι, pro κηφῆσι.
Κηφῶν, Dor. Ion. & Æol. pro κεφὴν, ἐόντα, accentus ejus, 3. sing. a. 1. pass. verbi κάπτω, accendo. quod vide.
Κηφισὶς, ίδος, dat. sing. à Κηφισὸς, ὁ, Cephisus, lacus.
Κηχῆν, Dor. pro κεχῆν, à κέω, quæ?
Κηώεσσι, ᾶσσα, ῆσσον, ἡ, ὁ, &
Κηώεσσα, ης, ὁ, ἡ, fragrans: à κηόω, quia odoris causa accenduntur.
ΚΙΆΒΑΗΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὁ, cui sceria immixta est. Metaph. non sincerus, fucatus. q. à κίβδηλος, quod vide. superlat. κιβδηλέστατος, δεδιδακτότατος, ου, ὁ, ἡ, τὸ, purus, sincerus.
ΚΙ΄ΒΔΗΛΟΝ, lutum, nempe metallorum sterile, item impurum.
ΚΙ΄ΒΙΣΙΣ, ιδος, ὁ, ἡ, pera, sacculus: ubi nil βάπτει. ubi villus reconditur. Hinc & κιβάρ, area.
ΚΙΒΩ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, fructus faba ægyptia ea, & genus potus, quod ex illo fructu fieri carperat.
ΚΙΒΩΤΟ΄Σ, ὁ, ἡ, arca, cista, cophinus. q. à κύπτω, vide in κύπασσε.
Κιγκλήσω, a. 1. fut. imperf. Dor. pro ἐκίνησα, κίνησα, movebam, à
Κιγκλήσω, agito. Dor. pro κινῶ· à κίνημι, quod vide.
Κιγκλὶς, ίδος, ὁ, ἡ, cancelli, vel foramen per quod immittitur clavis. Them. κλεῖς, clavis.
ΚΙ΄ΓΚΛΟΣ, ου, ὁ, avis quædam. quæ & κίγκλος dicitur ex eo, quia crebro caudam movet, movet. hinc κιγκλήσω, agito.
ΚΙ΄ΔΑΡΙΣ, ιος, ὁ, pilum regium: lectibus & citegis.
ΚΙΔΑ΄ΘΗ, ης, ἡ, uniones: alineæ κίδασθαι· vide κίδασθαι.
Κίε, Ion. pro ἔκιε, imperf. vel a. 2. verbi κίω, εο, accurro, per Metath. pro ἔκιον.
ΚΙΘΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, CITHARA. κίδαρις, ιος, ἡ, idem. lyra. κιθαρίζω, cithara ludo. κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, citharista. & Hinc Angl. Cittern, & Citteru.
Κιθαρίζω, perfonabat, 3. sing. imperf. Ion. à
Κιθαρίζω, cithara cano. f. ίσω. a. 1. imperat. κιθάρισον. Th. κιθαρὴ, cithara.
Κιθάρις, vide in κιθάρη, cithara.
Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, CITHARISTA. in pl. οἱ κιθαρισταί. &
Κιθαριστὴς, οῦ, ὁ, qui psallendi citharam: à κιθάρη, cithara.
Κιθαρῳδὸς, ου, ὁ, piscis citharam. Apollini sacer. q. à κιθάρη.
Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, CITHAROEDVS: ex κιθάρη, & ᾠδὴ, cantus. Them. ἀείδω, cano.
Κιθάρῳ, citharædum facio. Comice ficta vox à κιθάρη.
Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro χιτὼν, ῶνος, quod vide.
ΚΙ΄ΚΙ, εως, τὸ, CICI, plantæ nomen. Lat. ricinus.
ΚΙ΄ΚΙΝΝΟΣ, ου, ὁ, CINCINNVS, cirrus: q. à κυκάω, confundere.

ΚΙΚΚΑΒΑ῎Η, υος *nolluerum.*

Κικκάω, κικκῶ, κικκῆσω, *CICVMA*: à præced.

Κικκὶς, ίδος, ὁ, *gallus*: videtur à sono ita dici. & Angl. *Chick.*

Κικλήσκω, pro κικλήσκομαι, *voco*, præs. part. f. g. à

Κικλήσκω, Poët. pro κικλήσομαι, *vocabo.*

ΚΙ῎ΕΤΣ, ιέως, ὁ, *vires, robur.* qu. à κίω, *moveo.*

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, à *Cilice*, filio Phœnicis: &

Κιλίκιον, ου, τὸ, *CILICIVM*, *vestis ex hircis Ciliciæ villosioribus*: à

ΚΙ῎ΑΣ, ιάδος, ὁ, ἡ, *Ciliciæ oriundus.*

Κίλλα, ης, ὁ, nomen propr. regionis.

ΚΙΑΛΑΒΑΝΤΕΣ, *ligna, quibus defessi clypeos sustentabant*: à κιάλη quod vide, & βάλω; *asininæ basis*, quæ aliquid sustinet instar asini.

ΚΙΑΛΟ῎Σ, ή, ὁ, *asinus* apud Dores.

ΚΙΜΒΕ῎ΡΙΝΟΝ, ου, τὸ, vel ut alii κίμβα ἀγείου, & κιμβεγείου, *vestimenti pretiosi genus*: an à *Cimbria* aut *Cimmerio* oppido Asiæ?

ΚΙ῎ΜΒΗΞ, seu κίμβιξ, ικος, ὁ, *animalculum è vesparum*, vel *apum genere*; item *parvus, sordidus.*

ΚΙΜΩΛΙ῎Α, ας, ἡ, *CIMOLIA, terra*, ex insula Cimole.

ΚΙΝΑ῎ΒΡΑ, ας, ἡ, *cenum cibus*; item *fætor quem exprimunt ala reddunt*, & generaliter, *fætor*, qu. κακὸν βρῶσις.

Κινεόμαι, οίει, *fœtet.* à præced.

ΚΙ῎ΝΑΔΟΣ, ιος, τὸ, & ου, ὁ, *vulpes*, apud Siculos; *ursus*. qu. à κυνίδιος ἄδικος. Est & κύναδος, ιος, τὸ, *vulpes*: & κύδαρος, & κύδαρος.

Κινάμωμον, ου, τὸ, *cinnamomum* vide κιννάμωμον.

ΚΙ῎ΝΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *clavus, pexillus*: q. à κινέω, quoniam *mobilis.*

Κινδύλη, *agilis, mobilis*: à κινέω, *moveo.*

Κινδύνεμμα, ατος, τὸ, *periculum, factum audax*: à perf. pass. seq.

Κινδυνεύω, *periclitor*: f. ἴσομ. p. κεκινδύνευκα. à

ΚΙ῎ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, *periculum*: q. à κινέω & δύω, vel δίνω, *movet* enim *metum* & *mergi* facit; vel ἀπὸ τοῦ κινεῖν τὰς διανοίας, *dolores* sc. *excitans.* Hinc κινδυνώδης, *periculosus.* κινδυνευτὴς, οῦ, ὁ, ἡ, *periculosus.* ἀκίνδυνος, ου, ὁ, ἡ, *vacuus à periculis.* ἐκκινδυνεύω, ου, ὁ, ἡ, *qui se in pericula præcipitat.*

Κινείσθω, *moveatur*, 3. sing. præs. imperat. pass. à κινέω, *moveo.*

Κινεῦ, Dor. & Æol. pro κίνει, *move*, præs. imperat. pass. à

ΚΙΝΕ῎Ω, *moveo.* f. ήσω. p. κεκίνηκα. a. 1. ἐκίνησα. a. 1. pass. ἐκινήθην, ης, η. Hinc κίνησις, εως, ἡ, *motus.* κινητὸς, ή, ὁ, *mobilis.*

Κινήσιος, ον, pro κινήσεως, gen. sing. a. 1. part. pass. præced.

Κινητὸς, ή, ὁ, *motus.* Poët. pro κίνησις, Th. κινέω, *moveo.*

Κίνησις, ασι, ὁ, a. 1. part. act. ejusdem verbi.

Κινητὴρ, τῆρος, *quassator terræ*: Periphrasis Neptuni.

Κίννυτόνερον, pl. num. n. g. superl. grad. à κίννυτος, ὁ, *movendi vi præditus.* Th. κινέω.

ΚΙ῎ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Cilicia.*

ΚΙΝΝΑ῎ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*: item *coloris genus*, vulgo *cinnabaris*, *rubia.*

ΚΙ῎ΝΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *exemplar, propalsma recens editum.*

ΚΙΝΝΑ῎ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *CINNAMOMUM.*

Κινοῦσαι, gen. sing. f. g. præs. part. act. à κινέω, *moveo.* f. ήσω. præs. part. κινέων, ουσα, ουν.

Κίνυμι, idem quod κινέω, *moveo, agito*: in præs. pass. κίνυμαι, *moveor*: unde κίνυτο, 3. pl. imperf. Ion.

Κιόδα, ας, ἡ, *cibera*: qu. ἀπὸ τοῦ κιέω τὸ κίω, *vado.*

ΚΙΝΤ῾ΡΟΜΑΙ, *lamentor, lugubri voce queror.*

Κιτρώδης, ες, ὁν, *lamentabilis, querulus, funestus*: à præced.

Κίωτλον, *irent*, 3. dual. opt. à κίω, *vado.*

Κίων, pro κίουσα, acc. sing. &

Κίονι, *columnis*, dat. pl. à κίων, ονος, ὁ, ἡ, *columna.*

Κιόντας, *euntes*, nom. pl. part. præs. f. g. à κίω, *eo.* Sunt qui a. 3. esse velint pro ἴασι, ἴεσι, ab ἴημι, *eo.*

ΚΙΡΚΑΙ῎Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, *CIRCE*, nomen *lamiæ.*

ΚΙ῎ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *CIRCUS, CIRCULUS, locus in orbem rediens.* Est & *species accipitrum*: unde fortasse Angl. *Quirk.*

Κίρνα, Ionicè, pro κίρνη, 3. singul. imperf. à

Κιρνάω, *misceo*: f. ήσω. Th. κεκέρασμαι, seu κεράω, idem.

Κίρνη, pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα, verbo præced.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, quod vide.

Κίρραθεν, ex τῆς Κίρρης, à *Cirrha.*

Κίρρη, *species accipitris & pistis*: à κίρρος *colore.*

ΚΙ῾ΡΡΟ῎Σ, ή, ὁν, *fulvus* seu *gilvus*: qu. à κίελος, κιρρός.

ΚΙΡΣΟ῎Σ, οῦ, ὁ, *varix, cum vena à multo sanguine dilatatur*: qu. à κιρρὸς *colore*: dicitur & κιρσὸς.

ΚΙ῎ς, κιός, ὁ, *vermis, qui in ligno, frumento*

δουκάζειν. Hinc ἀκι@ρ, *hinc carrosus à vermibus*. Bſt &

Κίς, ἰδος, nomen viri, ἄκαρπος. Hebr. *durus*.

ΚΙΤΤΑ, & ἄκι. κίττα, ας, ἡ, *pica, avis garrula, falsa*, &c. Et ſumitur pro *fatuitate ciborum & appetitu abſurdorum*, & pro *malacia*.

Κιττάω; f. ήσω; *pica labore, cupio, concipio*: à præced.

Κίττηρος, ου, ὁ, ἡ, *pannex*, lapis tanquam à verme perrosus. Th. κίς, *vermis*.

ΚΙΣΣΟ΄Σ, & Att. -ῦς, ύ, ὁ, *hedera*: hinc κισσόφρις, *hedera redimitus*.

Κισσοφόρος, @ρ, ὁ, ἡ, *qui capite gaſſas hederam*: à præced.

Κισσύδιον, ου, τὸ, *poculum à ligno hederaceo*. Th. κισσός, *hedera*.

ΚΙ΄ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA, capſa*, ex vimine proprie: qu. à κεῖσθαι.

ΚΙ΄ΣΤΟΣ, ου, ὁ, vel κίσθος, *fruticis genus*.

ΚΙΤΡΙ΄Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, ſeu *malus Medica*.

Κίτριον, ſic. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.

Κιττός, *hedera*: vide κισσός, at

Κιττὸς, ὰ, ὸν, *bonus, a, um*, Laconicè.

Κιττὼ, acc. ſing. Dor. pro κιττόα, à κιττός, quod vide.

Κιχάνω, idem quod κιχάω, *invenio, aſſequor*: f. κιχήσω. a. 2. ἐκίχην, ες, ε. a. 2. inf. κιχεῖν.

Κιχείη, *deprehendet*, 3. ſing. præſ. opt. à κιχάω, ut πιθείη, à πείθω· unde & κιχείς. Sunt qui velint eſſe 3. ſing. ſub. à κιχείω, Poët. pro κιχάνω, *deprehendo*: ſed tum ι deberet ſubſcribi.

Κιχήμεν, ἦτον, ἦτε, in pl. præſ. opt. per Syncop. Att. pro κιχοῖμεν ἦτον, εἶτον, verbi κιχάω, *aſſequor*.

ΚΙΧΕ΄Ω, κιχάνω, & κιχάω, *invenio, aſſequor, comprehendo*: qu. à χέω, *capio*, & κίω, εω: f. ἥσω. p. κέχηκα. a. 2. ἐκίχην. Hinc ἀκίχητος, ου, ὁ, ἡ, *quem aſſequi & comprehendere non poſſumus*.

Κίχη, *apprehendat*, 3. ſing. a. 2. ſub. à κιχάω, *aſſequor*.

Κιχήμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχίω, *invenio*: f. κιχήσω. a. 1. ind. ἐκίχησα. a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχήμεναι, & Ἐολικῶς Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, *aſſecutus*, præſ. part. paſſ. verbi κιχάω, idem quod κιχίω.

Κιχήσατο, *aſſecutus*, a. 1. part. act. &

Κιχήσεται, 3. ſing. f. 1. m. Ion. verbi κιχάω, *aſſequor*.

Κιχήσομαι, *aſſequar, deprehendam*: f. à κιχάνω, idem quod κιχάω.

Κιχήτην, per Syncop. & Ion. pro ἐκιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχάω.

ΚΙ΄ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus*, avis: Dor. κίχλα.

Κιχλίζω, *pinguibus* κίχλαις *ſeu turdis veſcor*: hinc *deliciar, immoderatè rideo*: aſſine eſt κεχλάζω.

Κιχάω, & κιχάνω, *comminuo, ſicut dentes*: à κιχάω, idem.

Κιχεῖν, *aſſecutus, nactus*: a. 2. part. act. à κιχάω, *aſſequor, deprehendo*: a. 2. ἐκίχην.

ΚΙΧΩ΄ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώρειον, ου, τὸ, *intubum*; *CICHORIUM*: qu. à κίειν & χωρεῖν, quod *per agros ſerpat*.

ΚΙ΄Ω, *vado, eo*: qu. ab ἰω, quod ex ἰω, ſeu ἴημι, *eo*.

ΚΙ΄ΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *columna, columella*, dict. quòd in altum κίειν ſit.

Κίων, ίουσα, *vadens*, dicitur præſ. part. licet in ultima acuatur, à κίω. vel a. 2. pro ἰών, ab ἴημι, *eo*.

Κλαγγάνετε, Dor. & Æol. pro κλαγγῶνται, 3. pl. præſ. q. à κλαγγίω, ὁ Th. κλαγγάω, *clamo*: f. κλάγξω.

Κλαγγή, ῆς, ἡ, *CLANGOR*: à κλάζω, f. κλαγξω, *ſono, clango*.

Κλάγξω, f. 1. à κλάζω, *clango*: a. 1. ἔκλαγξα.

Κλάδα, —& Æol. κλάδα, *CLAVA*.

Κλᾶδας, Dor. pro κλάδας.

Κλαδὶ, per Metaplaſm. pro κλάδῳ, dat. ſing. à

ΚΛΑ΄ΔΟΣ, ου, ὁ, *ramus tener*. q. à κλάω, *frango*. Hinc *CLADES*. Metaph. &

Κλάδιον, Att. & Dor. pro κλάδιον, à κλάω, *plora*. f. κλαύσω.

Κλάδυντι, dual. num. part. præſ. à

ΚΛΑ΄ΖΩ, *CLAMO*, *clango*, de anſeribus, gruibus, &c. f. κλάγξω. a. 2. ἔκλαγον. p. κέκλαγα. hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*. Dicitur &

Κλάζω pro κλάω, *frango*. Et

Κλάζω, Dor. *claudo*, pro κλαίζω· à κλαῖς, id eſt, κλεὶς, *clavis*.

Κλαῖ, pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. ſing. imperf. &

Κλαίασκε, 3. ſing. imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλάω, *plora*. f. κλαύσω. p. κεκλαυκα.

Κλαιάδιον, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. ſing. opt. act. ejuſd. verbi.

Κλαίοντα, *flentem*, accuſ. ſing. part. præſ. &

Κλαίουσι, 3, pl. præſ. ind. verbi κλαίω, quod vide.

Κλαὶς, ίδ@ρ, ἡ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS*, nam hinc Ion. κληῖς, unde Dor. κλᾶς.

Κλαῖστρον, ου, τὸ, Dor. & Æol. pro κλεῖθρον, υ, τὸ, *CLAUSTRUM*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΛΑΙ΄Ω, *lachrymor, ploro, fleo*, imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω. p. κέκλαυκα. q. à κλάω, *frango*. luctu enim & lacrymis *frangitur animus*. Hinc κλαυθμὸς, *ploratus*.

ΚΛΑΜΒΟ΄Σ, ὁ, *mutilatus*. q. à κλάω, *frango, mutilo*.

Κλαῖσι, βραχιόνιον γυναικὸς, *armilla*.

Κλαὶς, ίδ@ρ, Dor. pro κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *clavis*.

Κλάξω,

Κλεΐω, vel ut alii κλῄζω, f. σ. Dor. pro κλείω· ex κλείσω, *claudo*. Th. κλείω, *claudo*. f. κλέω, & Dor. κλῄζω, a versio in ϙ. hinc 2. 1. ἐκλῆξα. Sic κλῆξον, Dor. pro κλεῖσον, 2. 1. imperat.

Κλείουσι, Dor. pro κλείουσι, præf. part. f. g. verbi κλείω, *fleo*.

Κλεινός, ἡ, ὸν, 2. 2. part. pass. verbi κλείω, *fugo*: f. ψω. 2. 2. ἐκλείνον.

Κλεηδόνας, acc. pl. Dor. pro κλεηδόνες, *hæredes*.

Κλῆρος, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, *sors*, *hæreditas*.

Κλήρωσε, *exercillavit*, Ion. & Dor. pro ἐκλήρωσε, 2. 1. verbi κληρόω, pro κλήρου. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλίσαι, ασι, ἁ, 2. part. ασ. & κλίσας, 2. 1. inf. & Κλισθείσας, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g. à κλίνω, *fugo*: f. ινω. a. 1. pass. ἐκλίσθην.

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio*: &

Κλίσμα, ατος, τὸ, *fragmentum*: à perf. pass. v. κλίνω *fugo*.

Κλοιῶν, *claudam*, Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, *claudo*.

Κλοιὰς, ᾶς, ἡ, nomen insulæ, Gr. vox *flectit*.

Κλονδία, ας, ἡ, nomen mul. Latin. q. *clauda*.

Κλυδμὸς, οῦ, ὁ, *fletus*: à κλύδω, *flo*. f. κλύσω.

Κλυδωνίζω, 3. sing. f. 1. m. Dor. verbi κλύδω, *flo*, f. κλύσω, Dor. κλυδνέω, f. 1. m. κλυδνέμεν, Dor. pro κλυδωνίζειν.

Κλύσειεν, 2. pl. f. 1. act. verbi κλύω, *fleo*.

Κλυσνέ, f. 1. Dor, pro κλύσον· vide κλυσνέτω.

ΚΛΑ'Ω, *frango*: f. 1. κλάσω, p. κέκλακα, 2. 1. ἐκλάσθη. 2. 1. inf. κλάσαι, 2. 1. part. κλάσας, ασ. perf. pass. κέκλασμαι. 2. 2. pass. ἐκλάσθην. præf. part. pass. κλασμένος, η, ον. Hinc κλάσις, εως, ἡ, *fractio*, & hinc Angl. Clash, & Crash, (i. e. liquescente) & to Claw.

Κλεάγετα, vocat sing. à Κλεάγετος, ου, ὁ, proprium nomen.

Κλεεννὸς, ὴ, ὸν, *inclytus*, *gloriosus*, Th. κλείω, *celebro*.

Κλεηδόνα, ου, ἡ, vide in κλεηδόνας.

Κλεθέτω, f. 1. verbi κλείω. Genes. 32. vers. 28. mel. c. it. κλεθέτωσαν.

Κλεῖα, pro κλέα, & hoc ex κλέϝα, *vel præclara gesta*, à κλέος, ους, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλεῖθι, *CLAVIDO*, *obsero*, à κλεὶς, ἰδὸς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

Κλείων, *claudo*, ονος, ὁ, ἡ, pl. pass. imperat. ασ. verbi κλείω, *celebro*.

Κλεῖθρα, ων, τὰ, *rima*: &

Κλεῖθρον, ου, τὸ, *claustrum*, *sera*: *CLAVTHRVM*: à κλείω, *claudo*.

Κλεννὸς, ὴ, ὸν, Poët. *celebris*: à κλείω, *celebro*.

Κλεῖξε, Dor. pro κλεῖσον, 2. 1. inf. ασ. à κλείω, *celebro*, *glorifico*. Vel à κλείζω, f. ίσω, Dor. κλείξω. Sic κλεῖξον, f. 1. inf. Dor. pro κλεῖσον.

Κλεῖουσι, *celebres*, nom. pl. præf. part. f. g. à κλείω, *celebro*. Sunt, qui velint Ion. & Poët. dici pro κλείουσι, à κλείω, pro κλείω.

Κλεῖς, ϊδὸς, ἡ, *CLAVIS*, acc. pl. κλεῖδας, & per Sync. κλεῖς. Th. κλείω, *claudo*.

Κλείσαι, 2. 1. inf. ασ. &

Κλεισθῆς, ῆος, ἡ, 2. 2. sub. pass. à κλείω, *claudo*, quod vide.

Κλεῖτὰς, acc. pl. κλειτὰς, acc. sing. f. g. à

Κλειτὸς, ὴ, *celebris*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλεννεῖς, ῆος, ἡ, *myrtus* in natura mulebri. à κλείω, *claudo*.

Κλεννὸς, ὴ, ὸν, *celebris*: à

ΚΛΕΙ'Ω, *claudo*; item *celebri*; *memoro*: f. σω, p. κέκλεικα, 2. 1. ἐκλείσθην. 2. 1. ἐκλεῖσαι. 2. 1. sub. κλεῖσω, ῃς, ῃ. 2. 1. inf. κλεῖσαι. perf. pass. κέκλεισμαι, & κέκλημαι. perf. part. pass. κεκλεισμένος, η, ον. 2. 1. ind. pass. ἐκλείσθην, ης, η. 2. 1. sub. pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. Hinc κλεῖς, κλεῖδὸς, ἡ, *clavis*: κλείζω, vel κλῄζω, *claudo*, *celebro*: κλεννὸς, ὴ, ὸν, *clytus*: κλεδὸν & κλειδὸν, ὑπὸ, ἡ, *gloria*, ὑπέρκλειτ, ὑπὸ, ὁ, ἡ, *gloriosus*, *celeber*. Hinc κλείτος, ου, gen. ὑπὸ, ὸς, ὁ, *Hercules*: &

Κλειὼ, ὑπὸ, ἡ, nomen mul. & Musæ.

Κλῆμμα, ατος, τὸ, *furtum*: à κλέπτω, *furor*: perf. pass. κέκλεμμαι.

Κλεπτόμενα γλάσσα, *rapida*: quia se fur tecta velut κλέπτης, i. e. *occultat*.

Κλεσθεὺς, nomen propr. accus. sing. Κλεσθῆν.

Κλέτμαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror*. Th. κλείω, idem.

Κλεώνας, α, ὁ, *CLEONÆS*, nomen viri, Gr. *omnis gloria*.

Κλεωνίης, dat. sing. Ion. à Κλεωνίη, ης, ἡ, nomen mul.

Κλέος, & κλεῦος, ους, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλῆσε, *vocat* 3. sing. à κλήζω, f. σω, ἐκλησα, p. κέκληκα, 2. 1. ἐκλήθην. 2. 1. inf. κλῆναι. 2. 1. part. κλήνας. perf. pass. κέκλημαι. 2. 2. pass. ἐκλήθην. præf. part. pass. κλησόμενος, η, ον. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio*, & hinc Angl. Clash, & Crash, (i. e. liquescente) & to Claw.

Κλῆσε, *vocat* sing. à Κλῆσις, εως, ἡ, proprium nomen.

Κλεῦσι, ὸς, ὁ, *inclytus*, *gloriosus*, Th. κλείω, *celebro*.

Κλεῦδις, ὑπὸς, ἡ, vide in κλεῦδες.

Κλεῦσαι, f. 1. verbi κλείω. Genes. 32. vers. 28. mel. c. it. κλεῦσόν μοι.

Κλῆσε, pro κλέα, & hoc ex κλέϝα, *vel præclara gesta*, à κλέος, ους, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλεῦσι, *CLAVDO*, *obsero*, à κλεῦς, ἰδὸς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

Κλεῦσον, *claude*, ου, 2. sgl. præs. imperat. ασ. verbi κλείω, *celebro*.

Κλεῦσῦρα, ας, ἡ, *rima*: &

Κλεῦσῦρον, ου, τὸ, *claustrum*, *sera*: *CLAVTHRVM*: à κλείω, *claudo*.

Κλεῦτὸς, ὴ, ὸν, Poët. *celebris*: à κλείω, *celebro*.

Κλεῦξε, Dor. pro κλεῖσον, 2. 1. inf. ασ. à κλείω, *celebro*, *glorifico*. Vel à κλείζω, f. ίσω, Dor. κλείξω. Sic κλεῦξον, f. 1. inf. Dor. pro κλεῖσον.

Κλεῦουσι, *celebres*, nom. pl. præf. part. f. g. à κλείω, *celebro*. Sunt, qui velint Ion. & Poët. dici pro κλεῦουσι, à κλείω, pro κλείω.

Κλεῦς, ϊδὸς, ἡ, *CLAVIS*, acc. pl. κλεῦδας, & per Sync. κλεῦς. Th. κλείω, *claudo*.

Κλεῦσαι, 2. 1. inf. ασ. &

Κλεῦσθῆς, ῆος, ἡ, 2. 2. sub. pass. à κλείω, *claudo*, quod vide.

Κλεῦτὰς, acc. pl. κλεῦτὰς, acc. sing. f. g. à

Κλεῦτὸς, ὴ, *celebris*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλεῦνεῖς, ῆος, ἡ, *myrtus* in natura mulebri. à κλείω, *claudo*.

Κλεῦνὸς, ὴ, ὸν, *celebris*: à

ΚΛΕΙ'Ω, *claudo*; item *celebri*; *memoro*: f. σω, p. κέκλεικα, 2. 1. ἐκλείσθην. 2. 1. inf. κλεῖσαι. perf. pass. κέκλεισμαι, & κέκλημαι. perf. part. pass. κεκλεισμένος, η, ον. 2. 1. ind. pass. ἐκλείσθην, ης, η. 2. 1. sub. pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ. Hinc κλεῖς, κλεῖδὸς, ἡ, *clavis*: κλείζω, vel κλῄζω, *claudo*, *celebro*: κλεννὸς, ὴ, ὸν, *clytus*: κλεδὸν & κλειδὸν, ὑπὸ, ἡ, *gloria*, ὑπέρκλειτ, ὑπὸ, ὁ, ἡ, *gloriosus*, *celeber*. Hinc κλείτος, ου, gen. ὑπὸ, ὸς, ὁ, *Hercules*: &

Κλειὼ, ὑπὸ, ἡ, nomen mul. & Musæ.

Κλῆμμα, ατος, τὸ, *furtum*: à κλέπτω, *furor*: perf. pass. κέκλεμμαι.

Κλεπτόμενα γλάσσα, *rapida*: quia se fur tecta velut κλέπτης, i. e. *occultat*.

Κλεσθεὺς, nomen propr. accus. sing. Κλεσθῆν.

Κλέτμαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror*. Th. κλείω, idem.

Κλεώνας, α, ὁ, *CLEONÆS*, nomen viri, Gr. *omnis gloria*.

Κλεωνίης, dat. sing. Ion. à Κλεωνίη, ης, ἡ, nomen mul.

Κλέος, & κλεῦος, ους, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλῆσε, *vocat* 3. sing. à κλήζω, f. σω, ἐκλησα, p. κέκληκα, 2. 1. ἐκλήθην. 2. 1. inf. κλῆναι. 2. 1. part. κλήνας. perf. pass. κέκλημαι. 2. 2. pass. ἐκλήθην. præf. part. pass. κλησόμενος, η, ον. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio*, & hinc Angl. Clash, & Crash, (i. e. liquescente) & to Claw.

Κλῆσε, *vocat* sing. à Κλῆσις, εως, ἡ, proprium nomen.

Κλεῦσι, ὸς, ὁ, *inclytus*, *gloriosus*, Th. κλείω, *celebro*.

Κλεῦδις, ὑπὸς, ἡ, vide in κλεῦδες.

Κλεῦσαι, f. 1. verbi κλείω. Genes. 32. vers. 28. mel. c. it. κλεῦσόν μοι

κλείω, ut κλείς: à κλείω, claudo, item celebro. Th. κλείω, idem.

κλείω, ut κλείς, ὁ, claves, ut κλεὶς vel aliquid eiusmodi simile, sedes, mansio, transtrum. Th. κλείω claudo.

κλεῖσι, Ion. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. vel κλείσω, vel κλείω, pro κλεῖσαι, claudere.

κλεῖσις, Ion. pro κλεῖσις, vide præced.

ΚΛΕΙΣΙΑ, ατος, τὸ, palmes, virga vitea, ramus tenuis, à κλείω, frango. Hinc κλεισιάς, άδος, ἡ, & κλεισιὰς, τὸ, pro vite & pro sarmentis aridis: κλεισιάσιμος, pampinis & sarmentis opacus & silvestris. & κλείσιος, ut κλεισιάσιμος. Hesych.

Κλεισις, εως, ὁ, nomen viri. Lat. clemens.

Κλεισθένης, ους, ὁ, qui per sortem datus, quod est, διὰ κλήρου δοθείς: à κλείω. Hinc κλεισθενία, ας, ἡ, hereditatis divisio: κλεισθένιος, sorte datus.

Κλεισιὰς, άδος, ἡ, hereditatum ager, hereditatis sors abscissa, possidet: ἡ, ἀπὸ, p. κεκλεισμένη. a. 1. sub. act. κλεισιάσω, ῶ, ἐ. a. 1. inf. κλεισιάσαι, & κλεισιᾶν, sortiri, tribus,

Κλεισιάσιμος, ον, ἡ, hereditas: ἡ, ἀπὸ, p. κεκλεισιάσμενος. a. 1. sub. act. κλεισιάσω, ῶ, ἐ. a. 1. inf. κλεισιάσαι, & κλεισιᾶν, sortiri, tribus, quotidie.

Κλείσιος, ον, ἡ, hereditas: ἡ, ἀπὸ, p. κεκλεισμένος. a. 1. sub. act. κλείσω, ῶ, ἐ. a. 1. inf. κλεῖσαι, & κλείσιον, sortiri, tribus, quotidie.

Κλεισιόω, ῶ, ἐ. fut. ῶσω, hereditas: ἡ, ἀπὸ, p. κεκλεισιωμένος. a. 1. sub. act. κλεισιώσω, ῶ, ἐ. a. 1. inf. κλεισιῶσαι, & κλεισιῶν, sortiri, tribus, quotidie.

Κλεισιώτης, ου, ὁ, qui κλῆρον habet, aliquid sorte sibi attributum tenet: κλῆρος, ager, ille, hereditatis additio.

Κλεισίον, sorte lego, sorte assigno: ἡ, ἀπὸ, p. κεκλεισμένος. præt. pass. κλεισίοσμαι, sum in sortem adscriptus: a. 1. pass. ἐκλεισίωθην, in sortem adscriptus sum. Them. κλεισίω, sorte.

Κλεισμὸς, sortitio: à κλείω, sors.

Κλεισμὸς, ὁ, vocatio, accusatio. Th. κλείω, vocare.

Κλεῖσον, pro κλεῖσαι, per Syncop. a. 1. imperat. act. verbi κλείω, claudo, celebro. Th. κλείω, idem. Ar.

Κλεῖσον, sine ι subscripto, pro κλεῖσον per Syncop. pro κλείσατον. a. 1. imperat. act. verbi κλείω, vocare: & 1. sing. aor.

Κλειστὸς, ὴ, ὸν, adject. verbal. vocandus: à 1. pers. sing. præs. pass. verbi κλείω, voco.

Κλειτὸς, in jus vocor: à κλείω.

Κλειτὸς, gen. sing. ἐ. g. à

Κλειτὺς, ὺος, ἡ, appellatio, ὺος, ἀνος: à κλείω, voco.

Κλειτὺς, ὺος, ὑος, ὺα, ὺν: à inclytus: ab eod. th.

ΚΛΙΒΑΝΙΟΝ, τὸ, ἐ. ferina caro.

ΚΛΙΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, CLIBANUS, qui & κρίβανος, in quo hordeum coquimus: à κρίθη, hordeum, & καίω, uro.

Κλίμαξ, ἀκος, ἡ, regio, plaga, tractus: CLIMAX: à κλίνω, clino.

ΚΛΙΜΑΞ, ακος, ἡ, scala, gradus, CLIMAX: qui à κλίνω. Hinc κλιμακοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, scala gradatis annexa similis: & hinc Angl. to climb.

Κλίνη, ης, ἡ, & Doric. κλίνα, lectus: à κλίνω, reclino. Hinc κλινοποιὸς, lectorum faber.

Κλινδῆτον, Ion. pro κλινδῆσθον, 2. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω, quod vide.

Κλίνδιον, ου, τὸ, lectulus: ab eod. th.

Κλινικὸς, ὴ, CLINICUS, in lecto decumbens. Th. κλίνω, recline.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. & Κλινόμεθον, incliner, præt. pass. pass. à κλίνω, quod vide.

Κλίνομεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω,

ΚΑΕΝΩ. *INCLINO*, *reclinat*. f. κλίνω, κλινέσω, ἔ. κλίνα. perf. pass. κέκλιμαι, ἐκλίθην, unde ἐκλιθ-ικὸς, ἡ, ὸν, ὑπτιος, cali tralitius, trallus: p. m. κλιτὸς, ἡ, ὸν, unde κλιτὸς, ἡ, ὸν, *tectus*. Hinc & κλιτὰς, ἀδος, ἡ, *locus in quo discumbitur, discubitus, tentorium*. κλιτικὸς, ἡ, ὸν, *egrotus, lecto affixus*. κατακλιτὴς, ὁ, ὁ, *triclinium, tentorium discubitorium primus lecto insternitur*.

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi κλίνονται, *tabernaculum, tentorium, casa*: &c.

Κλισιάδε, *ad casas, tentoria*. Them. κλίσι, quod vide.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide: & Κλισίηθεν, ex tentorio, adv. de loco. κλισίηθι, *ad tentorium*: à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *culcita, stabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio*: acc. κλίσιν, ab end.

Κλισμὸς, ὁ, ἡ, *locus discubitorius, scilicet recubitoria*: dat. pl. Ion. κλισμοῖσιν. Them. κλίνω.

Κλισμὸς, *scilicet*: dat. sing. à præced.

Κλίτος, ους, τὸ, *declivitas*, latus in quod res aliqua κλίνεται. Them. κλίνω, quod vide.

Κλιτὺς, ύος, ἡ, ἡ, *collis, declivitas*: ab eod. them.

Κλοιὸς, *collare, vinculum*, quo collum κλίνεται. Th. κλάω, *claudo*.

Κλονέοντο, *turbabantur*, 3. pl. imperf. Ion. à κλονέομαι, *turbor, concutior*. Th. κλύδω, *tumultuo*.

Κλονὸς, *gladiolus ad femora suspensus*: à κλόνεω, *pina dorsi, coxendix*: q. à

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio*. Hinc κλονέω, *commoveo, concutio*: q. à κλάω, *frangere*: hinc derivatur Angl. Clown.

Κλοτὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: à p. m. κλοτὸς, verbi κλοτέω, *furor*.

Κλοπεύς, έως, ὁ, *furtivus, a, um*: ab eod. them.

Κλοπίμως, adv. *furtive*: à præced.

Κλοτοπεύω, *verba dare, decipere*: q. κλοτὸν ἔπος λέγειν, *elegantia verba dicere*, id est, *semper maxime prodesse*. Th. κλύω, ὑνὸς, ἡ, *vox*.

Κλοῦνι, *stipitum*: vide ubi κλοῦνις.

Κλοῦνις, *herba quæ in lecto*, Latinis *parietaria*.

Κλοὺνι, ους, ὁ, ἡ, *stultus, inepta, asinus*. Th. κλοιὸς, *collare*.

Κλουνίς, ίδος, ἡ, *stultitia, ineptia, asinitas*: q. κλουνὶς, ἡ, ὁ, *stultus, ineptus, asinus*: à p. m. κλουνὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *stultus, ineptus, asinus*. Th. κλοιὸς, *collare*.

Κλονὶς, *stultitiis agitor, stultus*: f. κλονίσσω. à p. pass. κλονίσθην, σθῆναι, σθεὶς, σθείς, σθέν. Th. κλοιὸς, *collare*.

Κλύε, *audivit*, 3. sing. imperf. Ion. à κλύω, *audio*.

Κλύζεσκε, *eluebat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκλυζε, verbi κλύζω, *eluo*.

Κλυζόμενον, *abluendi*, dat. sing. part. præs. pass. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *eluo, lavo, purgo*. Hinc κλυσμὸς, ὁ, *clyster*: q. *medicamentum quo res aliqua eluitur*. κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, agitatio, tempestas, inundatio*. κατακλύσιος, ου, ὁ, & κατακλυσμὸς, ὁ, ἡ, *diluvium, inundatio*.

Κλύθι, *audi*. præs. imperat. à κλύω, vel ab alio verbo, pro κλύε, *audito, audio*.

Κλυμένη, ης, ἡ, nomen mulieris: &

Κλυμένοιο, ου, ὁ, *clarus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλύοιμι, *audirem*, præs. opt. à κλύω, quod vide.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audivimus*. 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER*, *id quo aliquid eluitur*: item *ipsum instrumentum, quo medicamentum infunditur*. Them. κλύζω, *eluo*.

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλυτεμήστρη, ης, ἡ, *CLYTEMNESTRA*, nom. mulieris.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ, ἡ, *qui fert inclytum fructum*: ex κλυτὸς, *inclytus*, & καρπὸς, *fructus*.

Κλυτοπάλῳ, dat. sing. à κλυτόπαλος, ου, ὁ, ἡ, *inclytus aquis*: à κλυτὸς, *inclytus*, & πάλος, *gallus equester*.

Κλυτὸς, ἡ, *INCLITUS*. κλυτὸ, *clute*: à κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus artifex*: ex κλυτὸς, *inclytus*, quod à κλύω, *audio*, & τέχνη, *artificium*.

ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero*. Hinc κλυτὸς, ἡ, *qui auditur*: item *inclytus*. κλυτότης, ητος, ἡ, *celebritas*.

ΚΛΩΒΟ'Σ, ὁ, ἡ, *cavea avium*.

ΚΛΩ'ΖΩ, ἰ. ξω, *clamo, more grunientium*: item *explodo à theatro*. Hinc Angl. to cloth, five cloth, gulmarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, ἰ. σω, *glomero, torqueo*: & *fataliter destino*: unde κεκλωσμένον dicuntur *fato destinata*. κλωστὴρ, *fusus*. Hinc Angl. to cloath, cloth, &c.

Κλῶθα, ῆρος, ὁ, *CLOTHO*, una è Parcis.

Κλωσσεῶνος, ῶνος, *aster*: locus in quo sunt κλωσσοὶ. à κλῶσσος, q. κλωσσεῶνος, *scilicet egenus a situs difficilis*: vel à κλάω, *frango*.

ΚΛΩ'Ν, ωνὸς, ὁ, ναὸς, vel *funiculus*, qui deputati solent: acc. sing. κλῶνα, acc. pl. κλῶνας. Hinc κλωνίον, *ramulus*: qu. à κλάω, *frango*.

Κλωνὶς, ίδος, nomen viri, contracte ex Κλεοκλῆς, *gloria patris*.

Κλῶπας, *fures*, nom. pl. à κλώψ, κλωπὸς, ὁ, *fur*. Th. κλέπτω, *furor*.

Κλωπεύω, ἰ. εύσω, *furor*: à præced.

Κλωποδύτης, ου, ὁ, ὁ, ἡ, ex *fure* pater: ex κλωψ, *fur*, & ὑτὴς, *pater*.

Κλωσὶν, ῖνος, ὁ, *fusus*: à κλώθω, *neo*.

Κλώψ, ωπὸς, ὁ, *fur*: vide κλέπτω.

Κμήλεθρα, *cruces*: &

Κνησιδοκῶ, ῶ, elaborare, fallere : à κνήσω, laboro, facio.

Κνησίπη Dor. pro κνησίη, ἡ, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Κνηστεύω. Perperam scribitur pro κνηστεύω, quod vide.

Κνῖσα, *fumus*: f. ἀπὸ διτ. de exuviis. Th. κνάω, *findo*.

Κνώδων, κνόδων, *scalpens*: ab eod. Th.

ΚΝΩΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *bestia, animans*, a κνώδων, ut ἀνώδων ab ὀδούς, fi intelligas *marina*: vel a κνάω, ut ἀνώδων, fi *terrestria*.

Κνώδων, οντος, vel κνώδης, ους, ὁ, ἡ, *cultri genus*. κνώδων τὸ κρέιττον ἐκ τῶν ὀδόντων. Th. ὀδούς, *dens*.

Κνώσσω, *profundè dormio, sterto*: qu. à κνάω & ὕπνος, *quum sensus sunt oculi, nec occupari videndo*: dctivatur τὸ ὑπνόω, pro ὑπνῶ, *video*.

Κνώψ, κνῶπος: qu. κνάω ὄψις, *aspectus vitiosus*: ponitur per Pleonasm. ? ὁ, pro ἡ, quod ex ἡ part. negativa, & ὄψ, *oculus*. Th. ὑπνόω, *video*.

ΚΟΑΛΕΜΟΣ, ου, ὁ, *stultus, amens*.

ΚΟΑΞ, *rana*: à sono κοάξ, quæ vox *ranæ*.

Κοάω, *audio*: ex ἀκούω aut à κούω, quod vide.

ΚΟΒΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vafer, maledicus, lascivus, adulator*: qu. ex κεκαυλιγμένος.

Κόβαρος, ου, ὁ, *ridiculus*.

ΚΟΒΤΑΙΣ, εως, ἡ, *radula, qua cæsus raditur*.

ΚΟΓΧΗ, ης, ἡ, *CONCHA*. κόγχος, ου, ὁ, ἡ, idem. κογχύλιον, ου, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura*.

Κογχίνη, *lapis alius & molis*: in quo κόγχοι. à præced.

Κόγχος, ου, ὁ, ἡ, *concha*, propriè *terrestris*, item quod κόγχῃ simile, ut κυκλοτερὴς, *cavitas oculi*, &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura*: & Κογχύλιον, ου, τὸ, *CONCHYLIUM*, *conchylii cruor, qui exprimitur ad inficiendum*: & ipsa lana quæ vellis ea struitur infecta. Th. κόγχη.

Κόγχυλος, *piscis magni*, κογχύλιος. Puto à κόγχη, *testa*.

ΚΟΔΟΜΕΤΩ, *hordeum frigo*, seu *torreo*: qu. à κοδ, *uro*.

Κοδράντης, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis*.

Κοέω, *intelligo, sentio*, pro κοῶ · aut ex κοάω, pro κούω, quod vide.

ΚΟΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, *COTHURNUS*, *calceus utrique pedi equus & alius*.

Κοῖλος, εια, ον, *vulpes*: &

Κοίβαρος, *furax*; *fur, furax*. κοίβη, ἡ, κλοπὴ τῶν κρεῶν, *quod oculos caudam, nec aculeum exercat, ut aliæ apes*.

ΚΟΙ, κοῖ, *vox porcellorum*.

Κοῖ, Ion. pro ποῖ; *sc. ἰδῶ, qua vi, qua ratione*? Sic & κοῖος, α, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis*?

Κοιλαίνω, *circumfluo*: ut sit κοίλον κλύσμα.

Κοιλαίνω, pro ἔκκοιλος ποιῶ, *concavum facio*.

Κοιλαίνω, vide in sequent.

Κοίλαινα, ης, ἡ, inf. ἀπὸ verbi κοιλαίνω, *cavo, excavo, curvo*: a. 2. κοιλάνω. Th. κοῖλος, *cavus*.

Κοιλάς, άδος, ἡ, *vallis*, quia cavi inter montes. Th. κοῖλος, *cavus*.

Κοίλη, ης, ἡ, *concavum, pars navis*: à præced. Hinc Anglic. Keel, & the Keel.

Κοίλην, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo*: vide in κοιλαίνω.

Κοίλαις, & κοίλῃσιν, dat. pl. Ion. pro κοίλοις, à κοῖλος, η, ον, *cavus, a, um*.

ΚΟΙΛΙΑ, ας, ἡ, *venter, uterus*: qu. à κοῖλος, *cavus*. Tum & *cavum, per quod aquæ ducuntur*.

Κοιλιανίς, *laborans morbo simile* κοιλιακῷ, *COELIACUS*: à præced.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, *parasitus*, qui ventri servit, ut δαίμων, cujus ventre Deus est.

Κοιλιόθρυπτος, ου, ὁ, *ventrale*: qu. *vinculum ventris*, quod supra κοιλιοδέσμη.

Κοιλόδρομος, ου, ὁ, ἡ, *Epitheton loci, qui cavum planitiem habet*. à κοῖλον πεδίον τρέχω.

ΚΟΙΛΟΣ, η, ον, *cavus, concavus, depressus*. κοῖλος ἀργυρὸς, *argentum vivum*, quia tangenti se aperit & cavum exhibet: nisi potius sit argentum excavatum sive ecclatum. κοῖλος, *vola, cavum pedis*. Hinc *COELUM*, apud Lat. à concavitate: & hinc Angl. to coil up, i. e. ita convolvere ut in medio relinquatur κοίλωμα. Id quod in funibus nauticis & anguibus convolutis videre est.

Κοιλοστυλία, *facio* κοίλους στύλους, *fornices, camero*: f. ἐκκ. ἀπὸ κοιλοστύλιος, ου, ὁ. Ex κοῖλος, *cavus*, & στῦλος, *stabulum, mansio*. Th. ἱστάω, *sto*.

Κοιλοφωνία, ας, ἡ, *vitium illud quo vox in in ore qu. in specu obscuratur & velut in recessu auditur*. Quintil. l. 1. c. 9. Ex κοῖλος, *concavus*, & φωνὴ, *vox*, &c.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, *COELOSYRIA*, *regio sic dicta, Syriæ pars*.

Κοιμᾶδ, pro κοιμᾶσθαι, *dormiebat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑ'Ω, ῶ, *facio dormire, sopio*: f. ἐκκ. p. κεκοίμηκα. præt. pass. κεκοίμημαι, *dormio*: præt. part. κεκοιμισμένος, η, ον Dor. perf. pass. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημένος, η, ον, *qui obdormivit*. a. 1. pass. ἐκοιμίσθην, σθης. f. 1. pass. κοιμισθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, *locus in quo dormitur*.

Κοιμήσαις, ήσας, ᾶσα, ᾶν, a. 1. part. &

Κοιμήσαιτο, a. 1. inf. pass. &

Κοιμήσθω, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω, quod vide.

Κοιμήσονται, 3. pl. pass. Ion. a. 1. m. &

Κοιμήσωνται, σῶνται, 3. pl. a. 1. imperat. m. ejusd. verbi.

Κοίμησαι,

κοιμάω, idem quod κοιμίζω, quod vide.

κοιμήτηριον, ου, τὸ, Pind. pro κοιμητήριον: Th. κοινὸς, communis.

κοινάνωτος, Dor. pro κοινώνητος, vel pro κοινώνητις, ne aliter nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινόω vel κοινῶ, communico: f. dor. Th. κοινὸς, communis.

κοινᾶς, communiter, adv. à κοινὸς.

κοινεῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. & in 3. sing. præs. opt. & sub. act. Et in 2. sing. præs. ind. pass. & in 2. sing. præs. sub. pass. verbi κοινόω quod vide.

κοινολογέομαι, alicui rem aliquæ communicare: ex κοινὸς & λόγος, sito.

κοινολογία, ας, ἡ, collocutio: expon. & conjuratio: ex iisd. th.

ΚΟΙΝΟΣ, ἡ, communis: polluus, impurus. Hinc κοινῇ, communiter, adv. κοινὸς, idem. κοινόω, ῶσω, communico. κοινῶ, communico. κοινωνὶς, participi. conjux. κοινωνὸς, participi sum. κοινωνία, ας, ἡ, communio. κοίνωσις, εως, ἡ, communio, promiscuus.

κοινώνη, ης, ἡ, communitas, participatio: à præced. quod vide.

κοινὸω, ῶ, communico, commune reddo: item polluo, inquino, pro impuro habeo: f. οίσω, p. κεκοίνωκα. a. 1. ἐκοίνωσα. a. 1. ind. act. κοινῶ ουσι. Th. κοινὸς.

κοινῶ, dat. sing. à κοινὸς.

κοινῶν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, socius, quod vide.

κοινωνέω, ῶ, communico, imperti: f. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινὸς, communis.

κοινωνήσαν, dat. pl. a. 1. part. act. κοινήσαντι, ῶσι, verbi præced.

κοινωνία, ας, ἡ, communio, beneficentia: clemosyna. Th. κοινὸς.

κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, facilabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est sa ilis convellus: à

κοινωνὸς, ὁ, ἡ, ὸν, socius, participes: in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινὸς.

κοινωνῶσιν, 3. pl. præs. ind. verbi κοινωνέω, quod vide.

κοινώτερος, α, comparat. grad. à κοινὸς, communis.

ΚΟΙΤΗ, ης, ἡ, palmæ arboris quædam species.

κοίλατ, sacerdos, qui & κόης.

κοῖος, qualis, Æol. pro ποῖος. Est &

κοῖος, ου, ὁ, nomen viri.

κοιοφόρος, gravida: quia κοῖλος, i. e. κύησις.

κοιρανέοντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω, quod vide.

κοιρανέωσιν, Dor. pro κοιρανέουσι, regunt, gubernant: à

κοιρανέω, imperio: principi sum: f. ήσω. p. κεκοίρανηκα. à

ΚΟΊΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, princeps, dominus: quia κύησις, excellentia, quasi dominatus habet in subditos: hinc κοιρανέω, dominor, impero. Est &

Κοίρανος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

ΚΟΙΣΤΡΑ, ας, ἡ, uxor Alcmæonis Arbeziensis, nobilis ea & opulenta, sed luxuriosa.

κοίτων, ωνος, ὁ, qui in cubitum, qui lectum petit, κατὰ τὸν γίγνεσθαι, cubare, nocti facere: Th. κοίτη, lectus.

κοιτώσατο, Dor. pro ἐκοιτώσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio: f. ήσω, & Dor. ξῶ. Hinc a. 1. ἐκοίτασα. à

ΚΟΙΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus, proles, κοίτη, ἡ, ὁ, al. libidinus: qu. à κεῖμαι, cubo. Hinc κοίτων, ωνος, ὁ, ἡ, idem quod κοίτη. κοίτιος, α, ον, dormitorium, cubiculum. κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum. κοίτωρ, ορος, ὁ, maritus. κοίτωρες, ες, ἡ, & -ορ, ὁ, uxor. Poët. παλλακοίτης, ου, ὁ, & παλλακοίτις, ιδος, ἡ, idem quod κοίτωρ & κοίτης.

κοίτις, ιδος, ἡ, parva κοίτη, lectulus: specialiter capsula in qua mundus muliebris servatur: à præced.

Κοίτοι, acc. sing. à

ΚΟΙΤΩΝ, ωνος, ὁ, cubile: somnus in cubili. Th. κοίτη, idem.

κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum: &

Κοιτωνίτιδα, ὁ, cubicularius: ab eod. th.

Κόκκιλοι, οι, Corona pretiosa κόκκινα ὑφάσματα.

κόκκινος, η, ον, COCCINUS, cocco tinctus: à

ΚΟΚΚΟΣ, ου, ὁ, granum, bacca, COCCUS, color ex cocco factus puniceus, unde etiam pro purpura sumitur.

ΚΟΚΚΥΑΙ, & κόκκοι, ων, οἱ ἡ αἱ, avi, ma-fores.

κοκκύζει, canit, 3. sing. præs. ind. à

κοκκύζω, COCCYZO; canto ut cuculus vel gallus: à κόκκυξ, quod vide.

κοκκυμηλέαν, prunum præcox, malum quod coccygia vocant: ex κόκκυξ, quod vide, & μῆλον, malum: Th. μηλέα, malus arbor.

ΚΟΚΚΥΞ, υγος, ὁ, CUCULUS, à sono, unde & κύκκυς Ang. Cuckow, vel quod sit κόκκυξ colore: hinc κοκκύζω, cucurire.

κοκκύσαι, Dor. pro κοκκύζειν, cucurire. Th. κόκκυξ, υγος, cuculus.

κόλα, celeriter, Attic. unde forte Angl. quick.

Κόλαι, ὁ, ventus, Suid. sive quia κόλον, id est, escam capit: sive quia κόλλα.

κολάζω, offula, buccea parva: à κόλλα, cibus.

κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, lascivè salto. Inde genus saltationis petulantis & lascivæ κολαβρισμὸς est dictus. Sic Job. 5. 4. κολαβρισμὸς ὀδόντων, vertitur χρεμετισμὸς ὀδόντων à Sym. πανουργευμάτων.

κολακήρων, ὀστέινα cantio.

ΚΟΛΑΖΩ, punio, castigo: f. σω. p. κεκόλακα. præt. pass. κολάζομαι, punior, punitus do: a. 1. m. ἐκολασάμην, p. ασ. a. 1. sub.

ſido. m. inuidentem, v, neq. perf. paſſ. inuidentum, orum, pq. Hinc κολακεύομαι, ῶ, εύσομαι, κόλακευσα: ουτ. à, paſſiue, δεδόλακευμαι, ῶ, ὐθην, ὐσομαι: ουτ. à, paſſiue, δεδολάκ

κολεαστὴς, ου, ὁ, ἡ, *vaginæ cudens*, vel *clausor vaginæ*, vel *curator*: *amens*: à præced.

Κολεάω, ῶ, ἡ, idem quod κολεάζω.

ΚΟ'ΛΟΝ, ου, τὸ, *stipes*. Hinc κολόω, ῶ, ὁ, *subdere*, *suscitare*. ἡ, *palearia*. κολόω, ῶ, τὸ, *locus lutosus* vel *fossa locum*, κολώδης, ες, *locus herbosus*. κολώδης, ες, ὁ, ἡ, *manifeste*, *difficilis*. κολώλης, ου, ὁ, ἡ, *mortuus*.

Κόλος, ου, ὁ, ἡ, *mutilus*, *truncatus*: à κόλω, *amputo*. Est etiam κόλος Athenæo *fusilis*: unde κολοσσὸς, & κολοσσός.

Κολοσσαί, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. *Colossæ*: &c

Κολοσσαεύς, ὁ, qui *Colossum aquæ*; *Colossenser*: à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ὁ, ἡ, *COLOSSUS*, *statua immensæ magnitudinis*.

Κολοστρὶς, ἴδος, ἡ, *strepitus sarmentorum quum trahuntur*: ex κόλος, *truncus*, & κρίνω, *ligneum*, seu potius κόλος, *mutilus*. Est enim *sarmentum* ligneum *defructatum*.

Κόλουρος, ὁ, *COLURUS*, sic in sphærica doctrina vocantur *duo circuli majores*, *quorum alter transit punctis æquinoctiorum*, *alter Solstitiorum*; *mutuo se secantes in polis mundi*, *ab angulis*, *vel sphæricos*: ita dicti quod *semper alterius eorum pars sub horizonte lateat*: à

Κόλουρος, *caudæ mutilus*, *truncus*: qu. κόλος & οὐρά.

ΚΟΛΟΤΤΕ'ΑΣ ου, ὁ, *COLUTEA*: *arbor*. Si quis eam *mutilet*; ipsa *moritur*: ergo à

ΚΟΛΟΤ'Ω, *amputo*, *decurto*: f. σω, p. κέκολα. Hinc κόλος, ος, ὁ, *mutilus*: κολτὸς, ἡ, ὁ, ἡ, idem. κολτὸν, *mutilo*. κολτόω, ῶ, τὸ, *tunica*.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *collegium*; *summa summus finis*. Hinc κολοφὼν Ἴαονικὸν, *COLOPHONEM sive plinthum manum imponere*.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ου, ὁ, *sinus*, *gremium*: à κόλος, quia *excavatus*: hinc κολπόω, *in sinum recipio*: & Angl. *Gulf*, de maris *sinu*.

Κόλπος, Dor. pro κόλαπος, gen. sing. à κόλαψ.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, *nato*, *aquæ subeo*: f. σω: p. κεκολύμβηκα. qu. κολαμπάω ν ἀπὸ κόλος, *mutilus*, & πάω, *appareo*: nantes enim *mutili apparent*. Hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina*, *locus ubi natatur*, *piscinus*: à præced.

ΚΟΛΥΤΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*, diversa à κολοτέᾳ, de qua supra.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ὁ, τὸ, *COLCHICUM*, *herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.

Κολχεῖς, ἐων, οἱ, *COLCHI*, Asiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *Colonia*.

Κόλων, ωνος, ὁ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ὁ, ἡ, *tumulus*, *collis*: qui κολωνὸς, à κολόω, quia celeriorem progressum itinerantium *impedit*.

Κολωὸς, ἡ, ὁ, *strepitus*, *tumultus*, Th. κολοὸς, *parva cornix*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *arbutus*. Ab ὁ κόμαρος, vel κόμαρος, pro κόμαρος, *fibula*.

Κομάρω, Dor. pro κομάσω, *comam ferat*; 3. sing. a. 1. opt. act. à

Κομάω, ῶ, *comatus sum*, *comam alo*: f. ήσω, p. κεκόμακα. Hinc κομῶ *Vel tyrannidem affecto*: Herodot. Th. κόμη, *coma*.

Κομβία, *fimum adv.* puto crepitu melius.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *nodus*: hinc

Κομβίον, *nodum nectens*: à præced.

Κομεῖ, præs. inf. verbi κομέω, quod vide.

Κομείτην, Ion. pro κομείτην, 3. dual. imp. perf. act. à

ΚΟΜΕ'Ω, *curam gero*; *nutrio*, ab. κομίζω, idem: & *porto*, *fero*, *ea*. Hinc κομεύς, έως, ὁ, *cura*. κομικὸς, ὴ, όν, ὁ, ἡ, qui vel quæ *agrotos curat*. κομικὰ, *agrotos curo*. κομιστήριον, ου, τὸ, *locus*, *in quo agroti curantur*.

ΚΟ'ΜΗ, ης, & Dor. κόμα, ᾶς, ἡ, *COMA*, *cæsaries cultæ*: qu. à κόμω, *scio*: ut *cæsaries* dicitur à *cædendo*: vel à κόμω, *curam gero*, *alo*, *orno*: hinc Angl. à *Comb*, *to comb*, &c.

Κόμης, *comes*, *præfectus*? à Latio *comes*.

Κομήτης, ου, ὁ, *comatus*, *crinitus*, dicitur κομήτης subaud. ἀστὴρ, *stella crinita*, *COMETA*. Th. κόμη, *coma*.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, *cibus*? κομίζω? *curatio*, *diligentia*; *agrotis*; *recipio*: à κομίζω, quod vide.

Κομιδίδιον, Ion. & Dor. pro κομιδάριον, 1. pl. ῆ, ι. m. Att. Vide in κομίζω.

Κομίζω, *curo*, *fero*, *recipio*: præs. imperat. κόμιζε. f. ίσω, κομίζειν *me in hanc rem*, *aliquem à morte redducere*: p. κεκόμικα, ἐκόμισμαι. præs. m. κομίζομαι, *recipio*, *fruor*: imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, ου, σο, *ferebar*, ἀτο, ατο: f. ι. m. κομισθήσομαι, & Att. κομιοῦμαι: a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, *obtinui*: a. 1. m. imperat. κόμισαι. Th. κομίδη, *curo*.

Κομίζω, Dor. pro κομίσω, *reducere*, a. 1. inf. act. &

Κομίζων, ὁντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω, quod vide.

Κομίσσω, ῆς, ους, f. 1. m. Att. pro κομίσω, & κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi κομίζω, *curo*, *fero*, quod vide.

Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν, &

Κομίσωνται, 3. pl. Ion. a. 1. m. &

Κομισσάσθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω, quod vide.

Κομίσσω, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusdem verbi.

Κομιδίδιον, *allatum fuisse*, a. 1. pass. inf. verbi κομίζω, *fero*, quod vide.

Κομῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusdem verbi.

ΚΟ'ΜΙΣΣΑ, ης, ἡ, Ion. pro κόμισις, ut ἀρέσσω pro ἀρέσκω, &c. Hom.

ΚΟΜΜΟΣ, ου, ὁ, ut κόμμι, accusativo ου facto: qu. à κεάω, κερῶ. Hinc κεμμάτιον, frustum, κεμμάτιος, ου, ὁ, compar. μᾶλλον, magis forte Angl. crumply.

Κομμόω, ῶ, τὸ, inf. ῶσαι, ῶσας, ῶσα, ῶσαν, ῶσαι, ῶσας, ῶσα, ῶσαν, ῶσαι, ῶσας, ῶσα, ῶσαν,

κοπή, ἡ, ἡ, *COPTA, placenta*, tundenda *fabrica*. ab κόπτω, tundo.

Κόπιδος, Dor. pro κόπτοντος, cædentis, tundentis. Th. κόπτω.

Κοπίσσης, excitatæ, præf. part. pass. f. g. a

ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, findo; pulso, plango*. imperf. ἐκοπτον, ες. f. κόπτω. p. κέκοφα. præf. m. κέκοψομαι, *plango*. cum acc. a. 1. m. ἐκοπόμην, ω, aor. pass. m. κόπεσσα. hinc κόπος, *labor, ictus, strages, cædes, navis, malum*, ου, ὁ, *vulnus, plaga*, ος, τὸ, *fragmen: ictus, malum*, ου, τὸ, *pistillum, mortarium, labores*. κοπή, ῆς, ἡ, *incisio, incisura*. κοπάω, ῶ, *progredior*. hinc etiam Angl. a *Coast*. i. e. *ictus cædus*.

Κόρ, ος, ὁ. Dor. pro κόρη, ἡ, *puella*.

Κορέσσαιν, dat. pl. Ion. pro κορέσσι, à κόρος, *cornus*.

Κορέσσι, dat. sing. ab eod.

ΚΟΡΑΛΛΙΟΝ, seu κοράλλιον, τὸ, *CORALLIUM* sive *CURALLIUM*, lapis marinus rubens.

Κορδακικὸν, ου, ὁ, *fraſica*, quia κόρδαξ *ſpecies ſaltationis* proclivi habetur.

ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *CORVUS*: dat. pl. κόρακσι & Ion. κόρηκσιν. Sic dictus quia κόραξ, *atro* colore. Hinc Angl. a *Crow*, to *Crake*, &c.

Κορέω, ὁ, ἐκορησα, ἀ. 1. inf. αι. verbi κορεννύω, vel κορέννυμι, *ſpecibus ſatio*. f. ξω. Th. κόρος, *cornus*.

Κορήσιος, ὁ, ἡ, *puella*: à κόρη, *juvenis, juv.* Th. κορέω, *ſatio, pasco*.

Κορέων, Hebr. *oblatio donum*. Syriacè κορβανᾶ.

ΚΟ'ΡΘΑΞ, ακος, ὁ, *ſaltatio quædam ridicula*. q. χορθαξ, à χορὸς, *ſalio*.

ΚΟΡΥ'ΔΗ, ης, ἡ, *clava, caput*, quæ pars craſſior. *ipſa clava* & quicquid ſimile, *tuber*: κορυλλᾶν, *ſolidi nomen*

Κορύ, ὁ, nomen viri Ἑλληνικὸν. Hebr. *Calvus*.

Κορίσσω, pro κορέσσω, per Syncop. κορίσσω pro κορήσω. f. ι. Th. κορέω, *ſatio*.

Κορίσσωμαι, f. κορέσσομαι, *ſaturo*. item quod κορέω, *ſatio*.

Κορίσσωσε, *ſaturavit*. a. 1. inf. m. pro imperat. κορήσαται, ὁ. ſing. a. 1. m. Ion. & κορίσσωμαι, ſeu κορέω, quod vide.

Κορίσσωσι, *ſaturaverint*. ὁ. ſing. a. 1. opt. Æol. ab eod.

Κορόσσαι, *ſatiatus*, a. 1. part. pass. & Κορόσσωμαι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. ind. κορέσσασθαι, verbi κορίσσωμι, ſeu κορέω.

ΚΟΡΕ'Ω, *ſatio, purgo*; item *ſatio*, f. ήσω & έσω. Hinc κόρος, ου, ὁ, *ſopor*: item *purgo, ſummergillus*: & *ſatietas*: & hinc

Κόρος, ος, ὁ, *puer, puppis* navalis, *puella, pulchra mulier*. Th. κορέω, *purgo*.

Κορόσσαι, ὁ, *ſuopte*. ab eod. th.

Κορόσσωμαι, *ſatiabitur*. f. ſing. pass. κορέσσω, *in acervum congero*. Th. κορέω, & κορυνὸς.

Κορόσσων, *collegit*; 3. ſing. imperf. act. Ion. à

Κορόσσων, vel κορέσσω, *congero, colligo*: à

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ὁ, *acervus, ſtipes, truncus*. Hinc κορύσσω, *congero*.

Κορύσσω, *accumulo, cleva*. vide κορύσσω.

Κορύσσων, ὁ, ἡ, *CORIANDRUM*. Idem & κορίαννον & κόριον. Them. κόρις, *cimex*.

Κορύσσομαι, *blandior, blande appello* κόρον aut κόρην. Th. κορέω, *purgo*.

Κορυφαῖος, ὁ, ἡ *clanculario concubitu concepti*: ex caſcil. quæ κόρη, ſeu *virgo* eſſe putabatur.

Κορίνθιος, ου, οἱ, *CORINTHII*: à

Κόρινθος, ὁ, *CORINTHUS*, urbs Achaiæ.

Κόριον, ου, τὸ, parva κόρη, *puella*; item *ſacrificium*, pro κόρις, *pueris*: &

Κόριον, ου, ἐστ *Coriandrum*. vide κορίσσων.

ΚΟ'ΡΙΣ, ος, ὁ, ἰ, *cimex*: q. à κόρος, *ſtipes, truncus*.

Κορυδὸς, ὁ, *truncus*: κορυδὸς ξύλου, *tundex*. ab eod. th.

Κορυλλᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Lat à *cornu* dictus.

Κορυνᾶς, ᾶ, ὁ, *ſtatua*: à quodam *Corybo, ſalto* viro.

Κόρυνος, *ſatietatis*. gen. Ion. à κόρος, quod vide.

Κορυνοφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, *qui pupas fingit*: ex κόρος, & φόρος, *fingo*.

Κόρος, ὁ, ὁ, *puer, pupus, ſuopte, ſatietas*. Et pro *ſolentia*, & *petulantia*, quæ à lætitate. item *CORVS, menſura aridorum*, ſub th. κορέω, *purgo, curo, & ſatio*.

Κόρσα, ὁ, κόρσος, ος, ὁ, Dor. pro

Κόρσος, & Att. κόρση, ης, ἡ, *crinis*, item *caput*. Th. κείρω, *tondeo*.

Κορυβαντιᾶν, *inſanis more Corybantum*. vide in ſequent.

ΚΟΡΥ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, ſacerdos Rheæ ſeu Veſtæ*. Κορυβαντιῶντας δὲ καλοῦσι τοὺς μαινομένους. Hinc κορυβαντιᾶν, *inſanis more Corybantum*. κορυβαντικὸς, ὁ, ἡ, *inſtructo, ſeu expiatio, quæ fit à Corybantibus aut causato: inſanus furor*.

Κορυδαλλὶς, *herba, ſumaria bulboſa, alauda*. Them. κόρυς, *galea*, item *galerita*.

Κορυδαλλὸς, Dor. pro κορυδαλλὸς, gen. à κορυδαλλὶς, *alauda*. ab eod. th.

Κορυδὶς & κορυδαλλὶς, *alauda, avis, galerita, cassita*: à κόρυς, *galea*. item *galerita*.

ΚΟ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor ex capite fluens: mucus*. qu. ex κόρος & ζέω, quia velut *ebullit* è capite.

Κορυζητὴς, *qui naribus gravi, galeam movet; bellator*.

Κορυθαιόλος, ὁ, ἡ, ὁ, *qui habet galeam variegatam* lege κορυθαίολος. Ex κόρυς, υθος, ὁ, *galea*, & αἴλλω, *marino*.

Κορυθάϊος, gen. ſing. à κόρυς, υθος, ὁ, *galea*. Eſt &

Κορυθάϊξ, *ſractum maſſæ*: q. à κορύσσω, *ſtipare*.

Κίρρος, ου ὁ, vide in κάρηνον.

ΚΟ'ΡΥΜΒΟΣ, υ, ὁ, & κόρυμβος, ου, τὸ, corymbus, racemus, cincinnus: hinc κορυμβώδης, corymbosus.

ΚΟΡΥΝΗ, ης, ἡ, clava, quia capitatus fustis, à κάρη, caput.

Κορυνήτης, ου, ὁ, qui clava pugnat. à præcedente.

Κορυνηφόρος, ος, ὁ, ἡ, fatelles clavam gestans: ex κορύνη, & φέρω, fero.

Κορυνίλος, ου, ὁ, cornupeta: à

Κορύνω, caput fallo, corpus ferio. Them. κάρηνα, cornua.

ΚΟ'ΡΥΣ, υθος, ὁ, galea, cassis. acc. sing. κόρυθα & κόρυν. q. à κάρη, quia capiti tuendo imponitur. Est & κόρυς, clavola, galerita. hinc κορύσσω, armo. κορυσσὶς, ίδος, ἡ, armiger.

Κορυσσάμην, Ion. & Dor. pro κορύσασθαι, præs. inf. à

Κορύσσω, galea armo. armo. orno. vestio. augeo. præs. inf. κορύσσειν. præs. part. ἡ. g. κορύσσουσα. Th. κόρυς, galea.

Κορυστὴς, οῦ, ὁ, cassus: à præced. quod vide.

Κορυφαῖος, α, ὁ, verticalis, supremus, præcipuus, CORYPHÆUS: à

ΚΟΡΥΦΗ, ῆς, ἡ, vertex, summum in quavis re. dat. pl. Ion. κορυφῇσι. hinc κορυφόω, erigo, attollo, impleo.

ΚΟ'ΡΥΧΟΣ, υ, ὁ, olus quoddam silvestre, vile. Scribitur & κόριαχος.

ΚΟΡΩ'ΝΗ, ης, ἡ, CORNIX: Angl. Crow. item marculus ferreus qui fores pulsantur, vel annulus quo fores attrahuntur. item summitas in curvamine arcus, & generaliter, quævis summitas. Hinc κορωνίζω, cornici stipem colligo. κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis cum pappi insignis.

Κορωνίδων, vide in sequent.

Κορωνίθουσα, pro κορωνοῦσα, acc. sing. part. præs. Poët. verbi κορωνόω, incurvus & lunatus sum. Th. κορώνη, quod vide.

Κορωνὶς, ίδος, ἡ, navis rostrata. dat. pl. κορωνίδεσσιν. Item fastigium, summitas & apex in re aliqua, finis.

Κορωνόπους, οδος, ὁ, ἡ, herba, quæ & κορωνόποδες, à cornicis pede sic dicta. Th. πούς, pes.

Κορυφὶς, ἡ, altus, cervicem attollens, elatus. Th. κορυφὴ, summitas.

Κῖνοι, αι, α, est μιλιάκις, seu finis numeri posi centum usque ad mille. ut διακόσιοι, αι, α, id est, δὶς ἑκατὸν, &c. & videtur κῖνοι dici, qu. ἑκατόνκινοι.

Κοσκινηφόρος, ος, ὁ, ἡ, vates qui cribro utitur ad vaticinandum. Ex κόσκινον, cribrum, & φέρω, ωσω, ὁ, vates.

ΚΟ'ΣΚΙΝΟΝ, ου, τὸ, cribrum. κοσκινευτὴς, οῦ, scribrarius.

ΚΟΣΚΥΤΑΜΑ'ΤΙΑ, τὰ, corii minuta præsegmina, quæ abjiciuntur. An à κόσκος, pellis, & κτάομαι, mutilo?

Κοσμέω, ησω. f. ἥσω. præterimperf. ε. 1. ἐκόσμεον, ες, ε. & Ion. κόσμεον, ες, ε. a. 1. part. κοσμήσας, ασα, αντος. perf. pass. κεκόσμημαι. a. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, ordo.

Κοσμήσαι, ornati sint, Dor. Syncop. pro κοσμήσασθαι, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum: à κοσμέω, orno.

Κοσμῆτε, Dor. pro κοσμεῖτε, ornate, instruite. vide κοσμέω.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, ᾶσα, ᾶντος, a. 1. part. act. à κοσμέω, orno, quod vide.

Κοσμήσασθε, nom. pl. a. 1. part. act. & Κόσμησον, 3. sing. a. 1. Ion. ejusdem verbi.

Κοσμήτορε, princeps, nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, dux, princeps. Th. κόσμος, ordo.

Κοσμικὸς, ὴ, ὸν, mundanus, a, um. à κόσμος, mundus, ordo.

Κόσμιος, α, ον, bene compositus: unde κόσμιος, α, τὸ, dignitas, æquitas, modestia: &

Κοσμιότης, ητος, ἡ, moderatio, modestia, venustas. Th. κόσμος, ordo, ornatus.

Κοσμίως, adv. compositè, decenter, ritè, modestè: à κόσμιος, ornatus. Th. κόσμος, ornamentum.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, princeps mundi, pro Satana. Ex κόσμος, mundus, & κράτος, imperium obtinco. Them. κράτος, τὸ, robur.

Κόσμος, fumentum, Græcis barbaris.

ΚΟ'ΣΜΟΣ, ου, ὁ, ordo; item mundus, ornatus, pulchritudo. Hinc κόσμος, ου, moderatus, modestus. κοσμέω, ordino, compono, orno. κοσμήτωρ, ορος, ὁ, ornator; item moderator, ordinator. κοσμήτωρ, ορος, ὁ, princeps, dux.

Κόσμου φέρων τι, Poët. loquendi genus pro κοσμεῖ τι μᾶλλον φέρων τι, aliquid moderate ferre.

Κότ', quando, pro πότε, Ionice.

ΚΟ'ΤΤΥΦΟΣ, & Att. κύτυφος, υ, ὁ, matula.

Κόχη ἀλίης, bordeum.

ΚΟ'ΣΤΟΣ, υ, ὁ, COSTUS, planta aromatica, cujus radix eximio odore.

Κόωμος, ου, ὁ, nodus. q. à κόπος. Legitur & κοσμὸς & κωσμὸς.

Κοτὲ, Ion. pro πού, quondam, interdum. κότερος, Ion. pro πότερος.

Κοτέω, infestus est, 3. sing. præs. à κότος, iracundia. Th. κότος, ira vetus.

Κοτέωνται, irascuntur, f. 1. m. gem. or. à

Κοτέω, irascor. f. ήσω & σω. p. κεκότηκα, & -κως. præs. part. f. g. κοτέουσα. κοτέουσι. nom. dual. part. præs. κοτέων, έουσα. κοτέοντε, Th. κότος, ira vetus.

Κοτέων, οντος, irascens. ab col. th.

Κοτυληδόν, ος, ὁ, ἡ, qui fere sinaffrat: ex κοτύλη, & φέρω, fero.

ΚΟΤΥΛΗΣΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *cheese* & *cream* or *cheese*.

Κοῦρι, ἰδ. ἡ, *scissors*: ἀ κείρω, *carpo*.

ΚΟΊΤΟΣ, ου, ὁ, & τὸ, *nimia, vetus ira*, q. ἀ κείμαι, *jacco*. Hinc κοῖτον, f. ἴσω & ἰῶ, *vrasser*.

Κοιτάζομαι, σαι, ἀ, *infusi cottabi, allio tundi cottabo*: ἀ

ΚΟΊΤΤΑΒΟΣ, & κότταβος, ου, ὁ, *genus infusi convivalis*, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio: ἀ κοῦδι, quod vide.

ΚΟΊΤΗ, ης, ἡ, *caput*.

Κοῦδι, *vehementer verberare, pro* κόπτω.

Κοῦδι, *alea*, forte ἀ κοῦδι, *facere*. κοῦδίζω, *alea ludo*. κοῦδιστὴς, *aleator*. Est & κόδδος, *gallus*. item *nomen viri seu gigantis*.

ΚΟΤΤΑΒΗ, ης, ἡ, *cavitas; acetabulum*; *cavitas coxæ, in qua femoris cavitas vertitur, hemina*.

Κοτυλαδὸν, ὁν, ὁ, idem quod κοτυλιδὸν hinc κοτυλαδόνειον, idem, indeclinab.

Κοτυλοῦ, ου, ὁ, ἡ, *in poculum fluens*: ἀ κοτύλη, *poculum*, & ῥέω, *fluo*.

Κίτυλος, ου, ὁ, *poculum capiens quantum acetabulum, mensura unciarum quatuor*.

Κότος, ου, ὁ, *COTUS, dæmon turpitudinis præsul*. Hinc *sacra turpia* κοτύτια.

Κύ, Ion. pro σύ.

Κύαιστος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Quæstus*. Sic κυνίσκομαι, σκῶ, ὁ, *quæsivi*.

Κυδιστὴς, *asellus qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio*: animalculi genus.

Κύε, pro ἴσθι, & *noli*.

Κύκτι, pro πώποτε, *nec jam*. Th. *nec adhuc*.

Κυδέα, *frutices arborei*.

Κυλεὸς, *vagina*, Ion. pro κολεὸς, quod vide.

Κυλίω, est verbum Hebræum. Marc. 5. 41. *surge*.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura*, q. ἀ κείρω, *tondeo*, hinc κάρηνον, *tonstrina*.

Κυράτωρ, ορος, ὁ, *tonstrix*: ab eod. verbo.

Κύρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη, dat. pl. Ion. κούρῃσι. Th. κορέω, *verro*.

Κυρῆται, ων, οἱ, *CURETES, Corybantes*. dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.

Κυρὸς, ου, ὁ, *tonsus*. Th. κείρω, *tondeo*.

Κυρτάδιος, gen. ίου, Ion. ἀ κυρτὰς, ἀδος. vide in κυρτὸς.

Κυρτὸς, ὸν, qui juvenili ætate nonnem duxit, κυρτὰς, ἄς, ἡ, quæ sic virum, seu quæ virgo nupsit. ἀ κοῦρος pro κόρος, *juvencus*. Th. κείρω, *verro*.

Κωμάζειν, *a teneris educari*, 3. pl. præs. ἀεὶ. à

Κωμάω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio*: item à *puerili ætate educo*: ἀ κοῦρος, quod vide.

Κωμὶς, adv. *per comam, comâ*. Them. κείρω, *tondeo*.

ΚΟΤΤΎΜΙ, *CYRMI, potionis genus, ut cervisia*. Ducamus à κυρέω, *misceo*.

Κούρη, Ion. pro κόρη, *juvencula*: ut & κούρος, pro κόρος, *juvencus*. Th. κείρω, *purgo*.

Κουρήτης, *junior*: ἀ κοῦρος pro κόρος, *juvenculus*. Th. κείρω, *verro*.

Κουροτρόφος, ου, ὁ, ἡ, *juvenculorum nutritor*: ἀ κοῦρος pro κόρος, *juvencula*, quod à κείρω, & τρέφω, *alo*.

Κουρωτία, ας, ἡ, *custodia*: vox origine Latina.

Κοῦφα pro κούφως, *leviter*, adv. à κοῦφος, *levis*.

Κουφίσσων, accus. sing. f. g. præs. part, att. à

Κουφίζω, *levo, allevo, sublevo*, imperf. ἐκούφιζον. f. ίσω. p. κεκούφικα. a. 1. ἐκούφισα, à

ΚΟΤΦΟΣ, η, *levis, facilis, inanis*. hinc κούφως, adv. *leviter*, κουφότερος, compar. *levior*. κουφόω & κουφίζω, *levo, sublevo*.

ΚΟΦΙΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS, cerbis, vas vimineum*. Hinc forte Angl. *Coffin*.

ΚΟΧΑΞ, ακος, ὁ, *calculus, lapillus*.

Κοχλάδεσσι, ων, τὸ, *COCHLEARE*: ἀ κόχλος, *gyrus*.

Κοχλίας, ου, ὁ, *COCHLEA*. gen. p. κοχλιάων. ab eodem th.

Κόχλος, ου, ὁ, *concha*. Angl. a *Cockle*. à

ΚΟΧΑΩ, *gyro, roto*. Hinc κόχλος, *concha*, κοχλίας, ου, ὁ, idem. κοχλάδεσσι, *cochleare*.

ΚΟΧΟΣ, ου, ὁ, *humor abundè fluens*.

Κοχύδανον, Ion. pro ἐκχύδανον, imperf. verbi κχύδην, *superfundo*. à præced.

Κοχύσκετο, *stillabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκείχυτο, per Epenth. σκ ante σ. verbi κχύω, *magna cum copia defluo*. Them. κίχω, quod vide.

ΚΟΧΩ'ΝΗ, ης, ἡ, &

Κόχωνα, ων, τὰ, *caxandicis commissura*.

Κόψας, αντος. a. 1. part. &

Κόψατ, Ion. pro ἔκοψατ, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, *findo*. f. ψω. κέκοφα. perf. 2. 1. inf. m.

ΚΟ'ΨΙΜΟΣ, η, ὁ, *arbor mensilis similis*.

ΚΟ'ΨΙΧΟΣ, seu κόψυχος, ου, ὁ, *avis quædam, merula*. idem quod κίοσσυφος.

Κράδαιον, pro κράδηνον, vel κράηνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio*. f. κρανῶ, a. 1. act. ἔκρανα. Att. ἔκρηνα. hinc a. 1. imperat. κρᾶνον & κρᾶνατε.

Κράατ' pro κράασι, nom. pl. à κράας, ατος τὸ, *caput*. Th. κράδαιον, idem.

ΚΡΑ'ΔΑΤΟΣ, seu κράδδατος, ου, ὁ, *GRABATUS, lectus humilis*. q. à κάρη & ῥάδδω.

Κραγγὲ, κραγγὼν, vel κραγὼν, *piscis à squillarum genere*.

Κεκραγὼς, *clamatus*, a. 2. part. pass. κεκράγετο. a. 2. inf. pass. verbi κράζω, *clamo*. f. ξω. a. 2. act. ἐκράγην. a. 2. pass. ἐκράγλαν.

Κραγγάνης, ου, ὁ, *vociferator, clamator*. Th. κράζω, *clamo*. p. m. κέκραγα.

Κραδαίνει, seu κραδάει, *vibro, quatio*: à

ΚΡΑ'ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulneus, foliumve fi-*

ens silvestris, q. à κρέδ-ω, i. in pastu. Hinc κρεδ-ών, ῶνος, ὁ, idem. κρεώδης & κρεώδυσον, vibro, crispo.

Κρεμαστρία, ας, ἡ, gestatio rameorum, propriè funiorum: à κρεμάω, quod vide. & σείω, fero.

Κρεμᾶς, ᾶσα, ᾶν, pro κρεμάσας, per Metathesin. sic

Κρεμάσ-ας, ας, αν, ion. pro præced.

Κρεμάσ-ειν, accus. præced.

ΚΡΑΖΩ, clamo, CRUCIO. imperf. ἔκραζον, f. κράξω, a. 1. ἔκραξα, & per reduplic. ἐκέκραγα, paulò post fin. κεκράγμαι. p. m. κέκραγα. hinc per Epenth. τοῦ υ, κραυγὴ, clamor. κραυγάζω, clamo, & hinc Angl. Crack & Crash.

Κρεῖθεν, ion. Cr. a. 1. part. pass. à κεράννυμι, misceo. f. κεκράσ-θαι, & per Syncop. κρᾶσθαι, perf. pass. κέκρασμαι. a. 1. pass. ἐκράσθην.

Κρεμάσθαι, vinci, per Syncop. pro κεκρατῆσθαι. a. 1. inf. pass. verbi κρατέω, f. ήσω, vinco. Th. κρείτ-ων, τ-ονος, robur.

ΚΡΑΙ'ΝΩ, perficio, effectum reddo, CREO. i. duco. Hinc κρήνη, ης, ἡ, effector. κρήνων, ονος, ὁ, rex, princeps.

ΚΡΑΙΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, CRAPULA, commessatio. hinc κραιπαλάω, crapulor. q. ex κάρη, τὸ, caput, & πάλ-ω, agitatio, quod à πάλλω, vibro. p. m. πέπαλα.

Κραιπαλάω, ἐ. ἴσω. crapulor. vide in præcedente.

Κραιπνὸ, velociter, adv. pro κραιπνῶς: à

ΚΡΑΙΠΝΟ'Σ, ὴ, ὸν, velox, citer.

ΚΡΑ'ΓΡΑ, ας, ἡ, caput. q. à κάρα. & aliquando idem est quod κέρκα, antenna.

Κρείας, τος. κρέασσα, regina.

Κρεῖμα, ατ-ος, τὸ, mixtura, mixtum. peculiariter vinum aqua mixtum. Th. κεράννυμι, misceo.

ΚΡΑ'ΜΒΗ, ης, ἡ, brassica, caulis, CRAMBE. gen. pl. κραμβέων. q. à κάρη, quia capitata. vel per Sync. pro κορυμβέων vel κορυμβίων, quod vide.

Κραμβ-ώδης, ες, ἀριδὸς terridus. & Subst. vinum in vim ex adustione: ex καίω, uro, & ὀδ-ὼν, dens. & ὠδ-ή, nom. Ranæ. ex κραμβὴ, brassica, & ὠδ-ὼν, comedo.

Κρέν-α, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, fons. hinc κρηνίδες, ων, αἱ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, fontium Deæ, quas & Naiades, & Nymphæ vocantur. etiam κρηνίδες, dictæ pro κρηνιάδες.

Κράνιος, ὁ, apex, fastigium, mentum: à κάρη, vertex, caput.

Κρανίσσω, ab obsoletum κρανίω pro κρανιόω, verbi κρανόω, perficio. f. κρανῶ. f. 2. m. κρανῶμαι, f. 2. inf. m. κρανίσσασθαι, & Dialysi Poët. seu Ion. κρανίσσθαι.

ΚΡΑΝΕΙΑ, ας, ἡ, CORNUS, arbor: à κάρη, quia capitatum fructum fert.

Κρανιάδων, gen. pl. Dor. pro κρανιάδων. Vide κρανίδες. Th. κάρη, fero.

Κράνιον, ν. οἰ, galea: à κάρη, quia capitis tegumentum.

Κρανίου, ᾱ, τὸ, CRANIUM, calvaria, caput, item fœtûs genus. Them. κάρηνον, caput.

Κράνος, ᾱ, ὁ, caput. &

Κρᾶν-ος, ᾱ, τὸ, galea, ab eod. th.

Κρᾶξαι, aor. 1. part. act. à κράζω, clamo. f. κράξω. p. m. κέκραγα.

Κρᾶς, ᾱσπεδ-ος, ὁ, vel ἡ, vel κάρη, κρᾱνᾱ, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κεράννυμι, idem.

Κρᾶσις, ἐως, ἡ, CRASIS, mixtura, temperamentum. Th. κεράννυμι, misceo.

Κρᾶσπεδον, ᾱ, τὸ, fimbria. q. à κρᾶναι πέδου, quia misceatur vehis solo decorium pendens, vel à κρέμαμαι, pendeo, & τὸ πέδον, solum. Hinc ducamus Angl. to grasp. i.e. circuire ut fimbria. à præced.

ΚΡΑ'ΤΙΣ, ιδος, ἡ, gramen, fœnum. idem quod χορτος. Hinc Angl. grass.

ΚΡΑ'ΤΑΙΓΟΣ, ὁ, ἡ, seu κρατιγὸς, ὁ, ἡ, arboris species.

Κρατιγαλέ-ος, pro κρατιγαλέ-ος, firmus, fortis: à κρατὸς, fortis, & γαλάω, cavum, vola.

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, potens, fortis, robustus. Th. κράτ-ος, τὸ, robur.

Κρατερῶπ-ις, ιδος, ὁ, ἡ, vis, robur, fortitudo. à præced.

Κρατερύω, -ῶ, tortolero. f. ύσω. p. κεκρατερυκα. imperf. pass. ἐκρατερυόμην, ύμην, ύ, ύσθην, ύθη, præs. imperat. pass. 3. pl. κρατερύσθων, fortes efficiantur. a. 1. ind. pass. ἐκρατερύθην, inf. κρατερυθῆναι. Them. κράτ-ος, robur.

Κρατερόπεδ-ες, ων, οἱ, qui pedes robustos habent. nom. pl. à

Κρατερόπους, ποδ-ος, ὁ, ἡ, per Sync. pro κρατερόπεδ-ες. Epith. tauri, qui validos & firmos pedes habet: ex κράτ-ος, validus, & πούς, pes.

Κρατιλον, ατ-ος, τὸ, firmamentum: à κρατὸς, firmus. Th. κράτ-ος, robur.

Κρατίοει, dominatur, 3. sing. præs. ind. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατοῖ, imperio, dat. sing. à κράτ-ος, ος, τὸ, robur.

Κρατοῖ, 2. sing. imperat. præs. sed

Κρατεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρατοφόρων, pro κρατοφόρ-ων, gen. pl. Rol. f. g. à

Κρατοφόρ-ος, ὁν, fortis, validus, in dual. κρατοφόρ-ε. Them. κράτ-ος, robur.

Κρατοφόρῳ, dat. vel acc. sing. à

Κρατοφόρ-ος, ου, ὁ, ἡ, infractæ animositatis. ex κράτ-ος, validus, & φρὴν, animus.

Κρατυλόφους, solidas mentulas habentes, acc. pl. à κρατυλόφους, υχος, ὁ. Ex κρατὸς, fortis, quod à κράτ-ος, & ὄνος, asinus.

Κρατυφῶς, adv. valide, fortiter, firmus, fortis viribus: à κρατυφὸς, validus. Th. κράτ-ος, τὸ, robur.

Κρεῖδεσσιν, gen. pl. Epi. pro σιν, à κρεῖδ-ος,

πρὸς. ἀλ. κρατεῖν. *fulcra ac basis*: ab eodem.

Κρᾰ́λλιον, ὁ, ιου, *apprehendo*; *fortiter impero*: f. ησω. a. 1. ἐκράτησα. a. 1. imperat. κράτησον, ήσω. a. 1. inf. κρατῆσαι. a. 1. part. κρατήσας, ᾶντος. perf. act. κεκράτηκα. perf. inf. act. κεκρατηκέναι, cum gen. *fieri compotem*: imperf. pass. ἐκρατούμην, ούμην. 1. pl. ιστο, ύντο. perf. pass. κεκράτημαι. & in 3. plur. κεκρατήνται. Them. κράτος, *robur*.

Κρᾰτέω, ῶ, ήσω, ἐκράτησα, κεκράτηκα, κεκράτημαι, ἐκρατήθην, ήθησομαι, a. 1. part. pass. κρατηθείς. & Ion. κρητέω, ήσω, ἐκρήτησα, κεκρήτηκα, κεκρήτημαι, ἐκρητήθην, ήθησομαι, *CRATER*: à κεράννυμι, *misceo*.

Κρᾰτῆς, κρατῆ, 2. & 3. sing. præs. sub. κρατέω, ῆς, 2. sing. f. 1. ind. act. κρατήσω, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi κρατέω, quod vide.

Κρᾰτήσω, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρᾰτηϊμᾰχός, ὁ, ἡ, ὁν, *qui victoriam in prælio obtinet*: ex κράτος, & μάχομαι, *pugno*.

Κρᾰτίπτερος, ὁ, ἡ, ὁν, *qui vicit equis*. à τῶν ἱππικῶν κρατήσας.

Κρᾰτοδρόμος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, *qui pedibus, cursuque pedum vicit*. à τῶν ποδῶν κρατήσας.

Κορυ, capiti, dat. sing. à κάρ, καρός, ὁ, vel τό. Th. κράνιον, idem.

Κρᾱτίστῳ, *optimè*: à

Κρᾰτύς, ύ, ύν, *validissimus*, a, um, *præstantissimus*, superl. grad. Th. κράτος, εος, τό, *robur*.

ΚΡΑ΄ΤΟΣ, εος, τό, & per Metath. κάρτος, *robur, potentia, imperium*. Hinc κρατερός, ή, *validus*. κράτιστος, *fortissimus*. κρατύνω, *impero*. *imperium obtineo*. κρατερία, ἡ, ας, *tolero, patior*. ἀκρατής, ής, ὁ, ἡ, *impotens, incontinens*. ἰσχυρός, ά, όν, ὁ, ἡ, *compos, rerum potens*. ἰσχύτησα, *continentia, temperantia*. ἀριστοκρατία, *status seu forma Reipub. qua gubernatur ab optimatibus*. δημοκρατία, *imperium populare*. πανκρατίον, ου, τό, & ὁ, ἡ, πανκρατίστης, ου, ὁ, *omnipotens*.

Κρᾶνᾰ, capitis, gen. sing. à κάρη, ήνος, ὁ, vel τό, *caput*. Th. κράνιον, idem.

Κρᾰτῠνῶ, ῶ, *confirmo, munio*: à

Κρᾰτύς, ύ, *fortis*: à κράτος, *robur*.

Κραυγάζω, *vociferor*; *vagio*: f. άσω. p. κεκραύγακα. à κραυγή, *clamor*. Th. κράζω, *clamo*: f. ξω.

Κραυγασίδης, ου, ὁ, nomen Ranæ: à

Κραυγή, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. κράζω. præt. m. κέκραγα: unde per Pleonasm. ἔ ν, fit κεκράγεν.

ΚΡΑΤ΄ΡΟΣ, ά, όν, *aridus, siccus*: q. κεκαρφός, à καίω, *uro*.

Κραυπάσω, pro κραυγάζω, quod vide.

Κρέα, nomin. vel accus. plur. contracte pro κρέᾰ: à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina, harpago*: ex κρέας, & ἄγρα, *captura*.

ΚΡΕ΄ΑΣ, ατος, (Ion. κρέως, & Att. κρεῦς,) τό, *CARO*: in pl. κρέατα, κρέων, κρέα, gen. pl. κρεάτων, & κρεῶν. Inde κρεοπώλιον, *macellum, lanienа*. κρεωπώλης, *macellarius, lanio*.

Κρείσσαινα, Dor. pro κρείττων, *regina*, præs. part. à κρίω, *impero*: Poët. κρίαινα.

Κρέλλη, ης, τό, *vas carnarium, abenum*: à κρέας, *caro*. Est & Κρεῖον, acc. sing. à

Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κρείοντα, acc. sing. à Κρείων, οντος, ὁ, nomen viri: qu. à κρίνω, *impero*.

Κρείοντες, nom. pl. n. g. κρείοντες, nom. pl. m. & f. g. &

Κρείουσι, *præstantioribus*, dat. pl. à

Κρείσσων, vel ων, gen. ονος, ὁ, ἡ, *præstantior, potentior, melior*, & τὸ κρεῖσσον. comparat. ab ἀγαθός, *bonus*. Th. κράτος, εος, τό, *robur*.

Κρείττοσιν, dat. plur. à

Κρείττων, ονος. Vide κρείσσων.

Κρείω, Poët. pro κρίω, *impero*: hinc

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator*: à κρίνω, *impero*. Est &

Κρείων, οντος, ὁ, nomen propr.

Κρειῶν, Poët. pro κριῶν, gen. pl. à κρίος, ου, τό, *caro*.

ΚΡΕ΄ΚΩ, *pulsus seu radio pulso*; *pulso*; item *strepitum, seu stridulum edo sonum*: f. ξω. p. κέκρηγα. qu. à κρίω, *pulso*; vel à sono factum. κρίκη ἐστὶν, *texere telam*: hinc Angl. *to creak, screak*, & a *creek*, ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάννυμι, a. 1. inf. m. à κρεμάω. Th. κρημνός, *suspendo*: a. 1. part. κρεμάσσας, ᾶσα, ᾶν.

Κρεμασθείς, θέντος, a. 1. part. pass. κρεμασθέν, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶσι, a. 1. inf. pass. à κρεμάω.

Κρεμαστήρ, ῆρος, ὁ, *qui suspendit*: &

Κρεμαστῆρες, ων, ὁ, ἡ, *pensiles*: &

Κρεμαστός, ή, ὁν, idem: omnia à seq.

ΚΡΕΜΑ΄Ω, ῶ, κρεμάσω, & κρεμάννυμι, *suspendo*: f. δσω. a. 1. ἐκρέμασα. præs. pass. κρεμάομαι, ώμην, *pendeo, suspendor*: part. κρεμάμενος, *pendens*: a. 1. pass. ἐκρεμάσθην. a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ. a. 1. part. κρεμασθείς.

ΚΡΕ΄ΜΒΑΛΟΝ, ου, τό, *CREMBALUM, crepitaculum*.

ΚΡΕ΄ΜΤΣ, quidam piscis: vide Athen. lib. 7. cap. 15.

Κρέξ, κρεκός, ὁ, *CREX, avis pugnax*: eadem & κρέκλος, à κρέκω, *sono*: est & κρέξ, *capillus*.

Κρέουσα, ας, ἡ, Dor. pro Κρέουσις, ὁ, Nymphæ nomen proprium, *CREUSA*: vel *Regina*.

Κρεουργίδης, adv. *in parva frusta dissecta*: à κρεουργός, *lanius*: quod à κρέας, *caro*, & ἔργον, *opus*.

Κρεουργός,

Κρίωνες, *præfectores*. nom. pl. gen. pl. κρίωνων, ὧν

Κρίωνος, Dor. vel Ion. pro κράτιστος, *præfectissimus*. Th. κράτ-ος, *robur*.

Κρίω, *impero*, *regno*. Poët. κράω.

Κρίων, ονος, ὁ, ἡ, *Rex*: à κρίω, *impero*. hinc κρίωνος, *Regina*.

Κριωνόλαι, ων, ὁ, *lanio*: &

Κριωνόλιον, ου, τὸ, *macellum*, *laniena*: à κρίας, *caro*, & πολέω, *vendo*.

Κριωφάγος, ου, ὁ, ἡ, *qui carnes edit*: ex κρίας, *caro*, & φάγω, *edo*.

ΚΡΗΤΤΟΣ, ου, *bonus*, *placitus*, *jucundus*: q. καρὶ ἐὸν, *cordi jucundum*, unde καρίδοτος, & per Syncop. κρήδοτος, & δ in γ mutato κρήγοτος.

ΚΡΗΆΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *capitis ligamentum*, *vitta*; item *pinnæ murorum*. item *vasis operculum*. q. κρηδέμνιον· ex κρήδω, *ligo*, & ἕω, *ligo*.

Κρήηναι, *perficit*, 2. pl. &

Κρῆναι, *perfice*, 2. sing. a. 1. imperat. act. κρήνω, a. 1. inf. act. verbi κράω, *perficio*. f. κρήσω, a. 1. ἔκρησα. à quo a. 2. imperat. κρῆνον, Poët. Pleonast. cum à κρηαίνω.

Κρηδήδιος, α, ὁ, Dor. pro Κρηθήδιος, ου, ὁ, mal. Κρηδίου τοῦ Αἴσονος, *Crethei filium esse fictum*.

Κρήδω, adv. à *capite*: ex κράτ-ος, κάρ, κάρη. Th. κράωνον, idem.

ΚΡΗΓΜΟΝ, ου, τὸ, *herba genus*.

Κρήθων, ὁ, *CRETHON*. nom. propr.

Κρῆνον, *placenta quæ carnis immissas habet*: à κρέας & κάω, *caro*.

Κρημνάω, & κρήμνημι, *præcipito*. præt. inf. κρημνάωκα· part. κρημνάς, ἀντ-ος, &

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρήμνησθι. præt. imperat. verbi κρήμνημι, imperf. ἐκρήμνην, ης, η. ita ut κρήμνη, possit esse imperf. Ion. Them. κρημνὶ, *præcipitium*.

Κρημνίζω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟΣ, ὁ, ἡ, *præcipitium*. qu. κρημάμενον, id est, *pendens locus*, à κρημάω, *suspendo*.

Κρημνώδης, ες, ὁ, ἡ, *præruptus*, *arduus*: à κρημνὸς.

Κρῆνα, a. 1. inf. act. κρῆναι, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi κράω, quod vide.

Κρήνδεν, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν à seq.

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *fons*. q. à κεράω, κερά, *misceo*, & per Syncop. κρά.

ΚΡΗΠΙΣ, ίδος, ἡ, *CREPIDA*, *basis*, *fundamentum*. q. à κρημὶ & πούς, ut sit pes, qui aliquid sustinet supra se pendens.

Κρής, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

Κρής, ητος, ὁ, *CRES*, *Cretensis*. οἱ Κρῆτες, *Cretenses*. &

Κρῆσσα, ης, ἡ, *Cretensis fœmina*. &

Κρήσσω, *Cretissare*. *Cretensi imitari*.

ΚΡΗΤΗ'ΡΙΑ, ας, ἡ, *cribrum* seu *linteum* seu *cuneus* per quem aliquid colatur. Ducamus à κρίνω, *secerno*.

Κρήτιος, ου, ὁ, *nomen viri*. Lat. *Crescens*.

Κρητοφόρτιος, ε, νὸς, *aratum*, *refugium*. q. à Κρὴς, *Cretensis*, sc. Minois, & φόρτος.

Κρήτη, ης, ἡ, *CRETA*. nomen Insulæ. Inde Κρῆτες.

Κρητῆρ, gen. sing. κρητῆρος, dat. pl. ῆρσι, Ion. pro κρατὴρ, ῆρ-ος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Κρῖ, contract. ex κριθὰ, ῆς, ἡ, *hordeum*. Alii per Apoc. pro κρίνω, dici volunt.

Κριάδιν, *video*, Hesych. q. κῆας δίδειν, *cervi plectere*.

Κρίγω, Ion. pro ἔκριγα, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, *stridere*.

Κριγμὸς, ὁ, ἡ, & κρυγὴ, ῆς, ἡ, *stridor*: à

ΚΡΙΖΩ, *stridere*; *stridorem edo*. f. ίξω. p. χα. præt. m. κίκριγα. à sono fictitium.

Κρίθω, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθοντο, *alii ab aliis separati sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, *secerno*.

ΚΡΙΘΗ, ῆς, ἡ, *hordeum*. κριθάων, ῶν, ὁ, *hordeacus*. κριθώδης, ες, ὁ, ἡ, idem.

Κριθῆναι, a. 1. inf. pass. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω, *judico*, *decerno*.

Κρίθινος, η, *hordeacus*: ἄκρη, ἡ, *hordeum*.

Κριθώδης, ες, ὁ, ἡ, idem: & ab eod. th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθὴ, quod vide.

Κρίκνα, *resonui*, *stridebat*, vel est perf. Ion. pro κίκρικα. verbi κρίζω, *strideo*, f. σω, & ξω. vel est a. 2. Ion. & Poët. pro ἔκριγον, ες, ε. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse perf. Ion. verbi κρίνω, *discerno*.

Κρικὸς, idem quod κίρκος, *circus*, *annulus*.

Κρῖμα, vel κρῖμμα, ατος, τὸ, *judicium*, *pœna*, *damnatio*, *vindicta*. τὰ κρίματα, *lites*, inde Lat. *CRIMEN*, & Angl. a crime. quia ob crimen aliquis judicatur & damnatur. Th. κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *farina crassior*, *mica*.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρῖνας, a. 1. part. act. à κρίνω.

Κρινάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρίνασθαι, 3. pl. a. 1. ὧν, κρῖναι, a. 1. inf. act. verbi κρίνω, quod vide.

Κρίνε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκρινε. κρίνετε, 2. pl. imperat. præs. ejusd. verbi.

Κρίνιον, Poët. pro κρίνον, 3. pl. præs. ind. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *lilium*. Dicitur & κρίνος, ου, τὸ, *lilium*. est &

Κρίνω, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΝΩ, *judico*, *CERNO*, *discerno*, *statuo*, *accuso*, *examino*, *punio*, *culpo*, *condemno*. f. κρινῶ. a. 1. ἔκρινα. a. 1. imperat κρῖνον, ἄτω. a. 1. inf. act. κρῖναι. a. 1. part. κρῖνας, αντ-ος. præt. act. κέκρικα. præt. pass. κέκριμαι, *in judicium veter.* perf. pass. ἐκρίθην, a. 1. pass. ἐκρίθην, a. 1. sub. pass.

pass. κριθῆναι, &c. f. ῆσομαι. pass. κριθήσομαι. Hinc κρίμα, ατος, τὸ, *judicium*. κρίνης, ους, ὁ, idem. κριτὴς, οῦ, ὁ, *judex*. κριτήριον, ου, τὸ, *instrumentum judicandi*, & *mensa ex qua judicium facimus*. ἀποκρίνομαι, *respondeo*. ἀποκρίνης, ους, ὁ, *responsum*. διακρίνω, *discerno*. διάκρισις, *discretio*. κατακρίνω, *condemno*. κατάκριτος, *damnatus*. συγκρίνω, *congruento*, item *comparo*. σύγκρισις, εως, τὸ, & σύγκρισις, ους, ὁ, *comparatio*. ὑποκρίνομαι, *fingo*, *simulo*. ὑπόκρισις, ὁ, ὁ, *simulator*, *hypocrita*. ὑπόκρισις, *simulatio*.

ΚΡΙΟΣ, ὁ, ὁ, *aries* q. à κίρας, quia *cornutus*. κριοπρόσωπος, *arietis vultu præditus*.

Κρισσὼ, οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Κρίσσα, ης, ἡ, *judicium*, *damnatio*, *accusatio*, *disceptatio*. Th. κρίνω.

Κρίσσα χώρα, ας, τὸ, *regio Scriniæ*. Ctesias.

Κρίσσος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. origine, Crispus.

Κριτήριον, ου, τὸ, *vis judicandi*, *tribunal*, *controversia*: à κρίνω, *judico*, sub quo vide.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, *judex*: &

Κριτικὸς, ὴ, ὸν, *CRITICUS*, *aptus ad dijudicandum*; item *qui dijudicat*. &

Κριτὸς, ὴ, Poët, pro κριθεὶς, *examinis*: à 3. perf. pass. th. κρίνω, *secerno*.

Κρίτω, ἡ, nomen mulieris.

Κρούω, f. *σω*, p. κέκρυκα, *pulso pedibus*, *cum strepitu eano*. q. κρουνίω, Them. κρύω, *pulso*.

Κρόκη, idem quod κρόκυς.

Κροῖσος, ου, ὁ, *CROESUS*, *Lydorum rex*.

Κρόκη, *tramam*, per Syncop. pro κρόκιδα, acc. sing. à κρόκις, ιδος, ἡ. vel tanq. à κρόκη. Th. κρίκω, ις, ὁ, *trama*.

ΚΡΟΚΙΣ, ις, ὁ, *trama*, *subtegmen*, id quod staminis inseritur vel κρόκυν *pulsando*. Est & κρόκη, *licium*, quod κρόκη vel κροκὸν, *fundit*.

Κρόκις, ιδος, ἡ, idem quod κρόκη, *trama*.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, *CROCODILUS*: qui κρόκας φοβεῖται, *crocum metuit*. Vel quia est animal timidum, φοβερὸν: & colore κροκὸν, imitatur.

Κροκοδειλοπόλις, εως, ὁ, ἡ, *crocodilopolis*: à κροκόδειλος, ου, ὁ, *crocus*, & πόλις, ου, τὸ, *urbs mulierbris*.

ΚΡΟΚΟΣ, ου, ὁ, & τὸ κρόκον, *CROCUS*, & *CROCUM*. hinc κροκώδης, ἐσσα, ες, *croceus*, *a*, *um*.

Κρόμμυον, & Poët, κρόμμυς, υ, τὸ, *cepa*. q. à κρύος, *caput*.

Κρονίδης, ου, ὁ, filius Κρόνου, seu *Saturni*, *Jupiter*. genit. Ion. Κρονίδεω. vocat. ὦ Κρονίδη.

Κρονίης, ὁ, *Saturnius*, *pro senio delirus*: &

Κρονίων, ωνος, ὁ, idem, à κρόνος.

Κρονίωνες, ωνος, ὁ, idem quod Κρονίδης, à

ΚΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, *Saturnus*, q. χρόνος, quia plurimum temporis conficit in emetiendo suo orbe: vel quod author sit temporis.

Κρουνὸς, *fons pinnæ murorum & turrium*. Alii κρόανος legunt, & pro *scalis* accipiunt. Th. κρούω, *fimbria*.

ΚΡΟΣΣΟΣ, ὁ, ὁ, *extrema vestis ora*, *fimbria*, *limbus*, *villus*.

Κροσσωτὸς, ὴ, (sub. χιτὼν,) *tunica fimbriata*, seu *villis prætexta*: à κρόσσος.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *calthis ferrea*, *pilum*: vide χρόταφος.

Κροτολίζω, f. ίσω, *pulso*, *crepitare facio*: à κρότολον, quod à κρούω, *pulso*, Th. κρόω, *pulsus*.

Κρότολον, ου, τὸ, *CROTALUM*, *crepitaculum*. quod &

Κρότολος, ου, ὁ, *homo garrulus*: ab eod. them.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ, ου, ὁ, *tempus*, *pars capitis*, *quæ τὸ κροτεῖν τῶν ἀρτηριῶν*, *quod ibi evidens sit venarum pulsus*. dat. pl. κροτάφοισι: κροτάφους, acc. pl. Dor.

Κρόω, *pulso*, *verbero*, *plaudo*, f. ύσω. p. κέκρυκα, à seq.

ΚΡΟΤΟΣ, ου, ὁ, *pulsus*, *plausus*: qu. à κρύω.

ΚΡΟΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus*, *musca canina*.

ΚΡΟΤΩΝΗ, ης, ἡ, *vitium in olea arbore*, tanq. κρότων.

ΚΡΟΤΝΟΣ, ὁ, ὁ, *scaturio*, *saliens fons*. q. à κρόλλω.

Κρύπτλα, *lignei calceï*. quasi à κρύω & πέλλω, quod *vibrent quæ illis pulsantur* calcei. Eadem & κρύπεζα, tanq. κρυπτοπέζα.

Κρύσας, a. 1. part. act. à κρύω, *pulso*.

Κρυσθεὶς, ὲν, ὑπὸ τοῦ, ὑπὸ τῶν, 2. perf. pass. seq.

ΚΡΟΤΤΩ, *pulso*. f. κρόσω. p. κέκρυκα. a. 1. ἔκρυσα. hinc κρυσμὸς, οῦ, ὁ, *sonitus ex pulsatione instrumentorum*.

Κρύβδα, & κρύβδαν, & Dor. κρύβδαν. *clam*. adv. à κρύπτω, *occulto*.

Κρυβὶς, ίος, ἡ, *absconditus*, a. 2. part. pass. κρυβέντος, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*. f. ψω. a. 2. ἔκρυφον. f. 2. pass. κρυφήσομαι. a. 2. pass. ἐκρύφθην.

Κρυγὸς, ὁ, & ἡ ον. κρυγοῦς, *frigidus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.

Κρυὶς, ιος, ἡ, Poëtis idem, & ab eod. them.

Κρυμὸς, ὁ, ὁ, *frigus*, *glacies*. Them. κρύος, idem.

Κρυόεσσα, ης, ν, *horribilis*, fœm. gen. à κρυόεις, εντος, ὁ, *formidandus*. à seq.

ΚΡΥΟΣ, ους, τὸ, *frigus*, *algor*.

Κρυπτάδιος, gen. ίης, f. ῆ, à

Κρυπτάδιος, ου, ὁ, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *clandestinus*. à κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτάδομαι, *cooperio*: à κρύπτω, idem.

Κρύπτε, imperf. Ion. vel præs. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτὸς,

Κρυπτικὸς, ἡ, ΚΡΥΠΤΙΚΟΣ, occultativus, occultandi peritus: &

Κρυπτικὸς, ἀ, ὸν, occultus, a, um. & κρυπτὸς, ἡ, ὸν occultus. Th. κρυπτὸς.

Κρυπτὼν pro κρύπτουσι, occultant. 3. pl. ind. pres. verbi κρύπτω.

ΚΡΥΠΤΩ, abscondo, occulto: τοῦς, εἰς: q. à κρύβω, f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. hinc κρυπτὸς, ὴ, ὸν. part. a. 1. sub. κρυπτὸς, ἀνθρωπος. a. 1. part. act. perf. κεκρυφὼς, a. 1. ἐκρύφθην. perf. pass. κέκρυμμαι. a. 1. perf. ἐκρύφθην. a. 2. pass. κρυφῆναι. a. 2. inf. pass. κρυφθῆναι. a. 2. part. κρυφθεὶς. Hinc κρύψις, occultatio. κρυπτὸς, abditus. κρυβδὴν & κρύφα, occulte.

Κρυσταλλίζω, instar crystalli splendeo: à κρύσταλλος.

Κρυστάλλινος, η, ον, CRYSTALLINUS: à

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, glacies, gelu: item CRYSTALLUS lapis. q. ἀρὸν σταλὲν ψυχρῷ, frigore contractum.

Κρυφὰ, latenter, clam. Dor. pro κρύφα, à κρυφὸς, absconditus. f. ψω. p. κέκρυφα.

Κρυφαῖος, αία, αῖον. Poët. idem ac κρυφὸς, ὴ, ὸν, occultus, a, um. ab eod.

Κρυφῇ, occulte: adv. à κρυφὸς, occultus. Th. κρυπτὸς, occulto.

Κρυφηδὸν, idem, & ab eod.

Κρύφιος, α, ον, occultus, dat. pl. Ion. κρυφίοισι, κρυφίοις, occultis, diam. Th. κρυπτὸς, abscondo. f. ψω.

Κρυφὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro κρύπτὸς, τὸς, ὸν, occultatus, tenebrosus. ab eod. th.

Κρύψαι, celare, a. 1. inf. act. κρύψας, ασα, αν, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. &

Κρύψε, 3. sing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψῃς, ῃ, & 3. sing. a. 1. sub. act. verbi κρύπτω, occulto.

Κρύψις, εως, ἡ, occultatio, à 2. pers. pass. ejusd. verbi.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ, ου, ὁ, crinis retortus, cincinnus convolvens. Scribunt & κρωβύλος.

ΚΡΩΖΩ, crocito, garrio, κρωζῶ, 3 sing. sub. q. à κράζω. vel à sono corvi factum, ut plerumque aliarum avium propria. hinc κρωζητὸς, ὸν, crocitatio.

ΚΡΩΜΑΞ, ακος, ὁ, accervus lapidum, aliarum, κλιμακὸς.

ΚΡΩΤΙΠΩΝ, ωνος, ὁ, vel, fax.

ΚΡΩΣΣΟΣ, ὁ, ἡ, hydria, urceus.

Κτᾶ, Ion. pro ἴκτα, quod per Apocop. pro ἴκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτον, per 3. p. s. ut ἴζα pro ἴζον. verbi κτείνω, occido, vel κτίνω.

Κτᾶσθαι, Ion. & Dor. κτᾶσθαι, pro κτᾶσθαι, a. 1. inf. act. à κτείνω, occido. vel κτίνω. Ion. & Dor. κτᾶσθαι, pro κτᾶσθαι, à κτίνω, idem cum κτείνω.

Κτᾶσθαι, gen. Ion. à

Κτᾶσθαι, ἐκτᾶσθαι interemit, aut interemimus act. a. 2. pass. m. verbi inus. κτίνω, idem quod κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτον, a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτᾶσθαι dici pro κτᾶσθαι, ἐκτᾶσθαι, pro ἐκτάμην, verbi κτάω.

Κτᾶσθαι, passiderunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi κτάω, possideo. a. 2. ἔκτον, ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν & per Syncop. ἔκτασαν, & deposito augmento ante. Th. κτάομαι. Ponit etiam eodem modo derivati à κτίνω, pro κτείνω, occido. a. 2. ἔκτον.

Κτᾶσθαι, Ion. pro ἔκτανε, interfecisti, 3. sing. a. 2. act. verbi κτείνω, f. κτενῶ, p. ἔκτονα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτον.

Κτᾶσθαι, per Dialysin pro κτᾶσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, interficio: f. 2. pl. κτανέομαι.

Κτᾶσθαι, Ion. Dialysi pro κτᾶσθαι, nom. pl. f. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κτᾶσθαι, pro κτᾶσθαι, 3. pl. f. 2. act. ejusd. verbi.

Κτᾶσθαι, Ionic. Syncop. & simul Ion. pro ἐκτάδασαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, interficio.

Κτᾶσθαι, ου, ὁ, Dor. pro κτᾶσθαι, ὁ, interfector. Th. κτείνω.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, κτήσομαι, acquiro, comparo: possideo: f. κτήσομαι. p. κέκτημαι (pro quo & ἔκτημαι.) part. κεκτημένος, possessio dominus; & —ένη, domina. a. 1. ἐκτησάμην, ας, ατο. a. 1. m. ἐκτησάμεθον, ω, αν. Hinc κτῆμα, ατος, τὸ, possessio. κτήσασθαι, ὠ, τὰ, bona, facultates, opes. κτήσις, εως, ἡ, possessio. κτήτης, ου, ὁ, acquisitor.

Κτᾶσθαι, pres. inf. verbi κτάομαι, possideo.

Κτᾶσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτείνω pro κτᾶσθαι, interficio. a. 2. ἔκτον. a. 2. m. ἐκτάμην.

Κτᾶσθαι, Ion. pro ἐκτᾶσθαι, 3. sing. imperf. verbi κτάομαι, possideo: Ion.

Κτᾶσθαι, Ion. pro κτᾶσθαι, 3. sing. a. 2. m. κτάμην, verbi κτείνω, pro κτᾶσθαι, interficio.

Κτᾶσθαι, cædo, occido. Sic & κτᾶσθαι, pro κτᾶσθαι, possideo.

Κτᾶσθαι, ου, τὸ, possessio, Poët. idem quod κτῆσις, εως, ἡ. Th. κτᾶσθαι, possideo.

Κτᾶσθαι, & κτᾶσθαι, ejusd. gen. & dat. pl.

Κτᾶσθαι, κτᾶσθαι, τὸ, idem, & ab eod. th.

Κτᾶσθαι, possessionibus, dat. pl. Ion. & Poët. pro κτᾶσθαι. & κτᾶσθαι, à κτῆμα, ατος, τὸ, idem quod κτῆσις. Th. κτᾶσθαι, possideo.

Κτεατίζω, acquiro, possideo, f. ίσω. Poëticum: à κτεάτιος, gen. à κτέας. Th. κτᾶσθαι, idem.

Κτείναι, Ion. & Poët. pro ἐκτεῖναι, 3. sing. a. 1. act. ejusd. verbi.

Κτείνας, a. 1. inf. act. &

Κτείνασα, κτείνασα, ας, ασῆς, & in acc. κτείνασαν, a. 1. part. act. verbi κτείνω, occido: f. κτενῶ. a. 1. ἔκτεινα. p. ἔκτονα. a. 2. ἔκτον.

Κτείνε, ptes. imperat. act. κτεινέτω, Dor. pro κτεινέτω. pass. inf. κτείνεσθαι, pro inf. pass. ejusd. verbi.

Κτεινε-

κτείνω, ἐκτον, ἀ, occidisti, præt. part. pass. ejusd. verbi.

Κτείνων pro κτείνοντα, acc. sing. præs. part. act. κτείνω, 3. pl. præs. verbi κτένω.

ΚΤΕΙΝΩΝ, interficio, occido: f. κτενῶ, p. κτάνωκα, a. 1. ἔκτανον, a. 2. ἔκτονον, præt. pass. ἐκτάνομαι. a. 1. pass. ἐκτάθην, f. 1. pass. κτανθήσομαι, præt. m. 2. τέκτονα. Aliquando, idem. ἀποκτείνω, ἀποκτενῶ, ἀποκτάνω, ἀποκτενῶ, f. 1. pass. ἀποκτανθήσομαι, præt. m. 2. τέκτονα. A'ποκτείνω, idem. ἀποκτονόκτονος, ου, ὁ, ἡ, homicida. πατροκτόνος, ου, ὁ, parricida. Legitur & κτείνω & κτίννυμι.

ΚΤΕΙΣ, τεός, ὁ, pecten: hinc

Κτενίζω, pecto: f. ἰσω, à κτένις.

Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ατος, τὸ, res possessa, donum. Th. κτάομαι, possideo.

ΚΤΕΡΕΑΩ, ῶ, τὸ, exequiæ, inferiæ, justa. q. à κτείνω, occido: hinc

Κτερεΐζω, & κτερίζω, exequias celebro.

Κτεριόωνται, 3. pl. a. 1. opt. Æol. & Κτερίσσω, pro κτερίσωμεν, att. 3. pl. f. 1. verbi κτερίζω, à κτέρας, quod vide.

Κτέω, idem quod κτείνω, occido. hinc

Κτέωμεν, possidemus, Ion. pro κτήσωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi κτάομαι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτέομαι, pro κτείνω, occido. eodem tempore & modo.

Κτηδών, όνος, ἡ, venarum cursus in arboribus; quasi pectines: à κτείς, pecten.

Κτήμων, ονος, ὁ, possessio, κτήματα, ων, τὰ, bona, facultates; oper. dat. pl. κτήμασι pro κτήμονι. Th. κτάομαι, possideo.

Κτήν, occide, inus. cujus f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. 2. ἔκτον. a. 1. part. κτάς. Th. κτείνω, idem.

Κτηνίδες, ἀλωαί, nom. & gen. pl. à

ΚΤΗΝΟΣ, ους, τὸ, jumentorum pecus. qu. possessio, à κτάομαι, hinc κτηνώδης, pecuarius, ώδεις, & Angl. neat; de pecore.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ, jumentorum pastor, à κτῆνος & τρέφω, alo.

Κτήνων, ὦν, ἡ, ἐκτον, ἐκτόν, ἐκτῶν, a. 1. inf. κτῆναι, κτῆνε, p. pl. a. 1. imperat. m. sed κτήνωσαν, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, CTESIAS, nomen propr.

Κτῆσις, ιος, ἡ, possessio. Th. κτάομαι.

Κτήσομαι, ῶμαι, f. 1. m. ejusd. verbi.

Κτητὸς, ὴ, ὸν, nom. pl. à κτητός, ὁ, acquisibilis. Th. κτάομαι.

Κτοι, ις, ὁ, fustula: ab cod. κτείνω, & them.

Κτυπίας, ἡ, acquirendi peritus; possessionis: &

Κτυπὸς, ὁ, acquisibilis, acquisitus: &

Κτύπτωρ, ορος, ὁ, possessor: à 3. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κυ, ὁ, per Aphæres. pro ἰκτίς, ῖδος, ὁ, mustela vulgaris: à κτείς, ἴδος, ὁ, mustela.

ΚΥΑΩ, condo, creo, fabricor. f. κύσω, a. 1. ἔκυσα, a. 1. imperat. κύσον, dor. a. 1. inf. κύσαι. a. 2. part. κυτός, ὁ, ἡ, p. κέκυκα. perf. pass. κέκυσμαι. a. 1. pass. ἐκύσθην. & part. κυθείς, ἰσα, ὁν, condi-tus. Hinc κύημα, ατος, τὸ, opus, structura. κύστις, ιος, ἡ, creatio & creatura. κυτὸς, ὁ, ἡ, creator, conditor.

ΚΥΑΟΣ, ου, ὁ, cries. q. à κύω, pario. & pro familiari, & cum quo quis nutritus est. hinc κυάλια, domuscoa.

Κυβερνήτης, Poët. pro κυβερνήτης, perf. part. pass. à κυβάω, condo, creo.

Κυδε, idem quod ἰκέλιε, vivens, quæ est ex mustelis sylvestribus.

Κυδιάνειρα, Dor. & Ion. pro κυδιάνειρε, dual. num. a. 1. m. verbi κυδιάνω, condo. f. ἰσω.

Κτίσις, ιος, ἡ, creatio, creatura, structura, res condita, & pro quovis opere. magistratus, bona. quod &

Κτίσμα, ατος, τὸ, creatura: à perf. pass. verbi κτίζω, condo.

Κτίσσον, creā, a. 1. imperat. vide in κτίζω.

Κτιστὴς, ὁ, creator. & κτίστωρ, ορος, ὁ, idem, extrito ε & retracto accentu: quod &

Κτιστὸς, ὴ, creatus, conditus: &

Κτιστὺς, ὑος, ἡ, ædificatio: à 3. perf. pass. verbi κτίζω, creo.

Κτυπέω, στυπῶ, στυπεῖν, f. ἰσω. Them. τυπέω, pulso.

Κτύπημα, ατος, τὸ, &

Κτύπος, ὁ, sonitus, strepitus: à κτυπέω, cujus th. πύπτω.

ΚΤΥΑΟΣ, CTYATHUS, cyathus. q. à χύω, fundo.

Κυαμάδικε, ἡ, ὁ, qui fabis eligit; fortilegus: &

Κυαμάδικη, ἡ, fabis vel forte divitur: à perf. pass. seq.

Κυαμίδω, fabis eligo; fortior. à seq. th.

ΚΥΑΜΟΣ, ου, ὁ, faba; calculus. hinc κυαμεύω, judex. κυαμοστάτης, quia κυάμοις ψῆφοι; judex.

Κυανάγκε, ιδος, ἡ, Poët. nigram se formidabilem reddens: ex κυανὸς, cæruleus, & ἀγκὴ. Them. ἀγὴ, ἡ, caput. à

Κυανέαι, Dor. pro κυάνεοι, sc. πέτραι, CYANEÆ insulæ.

Κυάνεα, ας, ἡ, nigra, dat. pl. Ion. κυάνεῃσι, gen. pl. Æol. κυανέων, à

Κυάνεος, α, idem (exempto ι.) quod

Κυάνεος, ὁ, CYANEUS, cæruleus, niger. Them. κυανὸς, seu μανὸς, color cæruleus.

Κυανοβλέφαρος, ὁ, ἡ, cæruleis habens palpebras. equi Epithet. ex κυανὸς, & βλέφαρον.

Κυανοβλεφάς, de mensa. & κυανοβλεφὸς, nigros pedes habens: ex κυανὸς, niger, & βλεφὸς, pes.

Κυανοβρυὰς, ὁ, ἡ, cæruleo pelo ursus: à κυανὸς, cæruleus, & βρυὰς, pelum.

Κυανοπρῳρος, cæruleam habens proram: ex κυανὸς, & πρῷρα, ας, ἡ, anterior pars navis,

ΚΥΑΝΟΣ, ου, ὁ, & κυανος, ε, ὁ, color cæruleus; hinc κυάνεος & κυανέος, α, cæruleus, niger.

Κυανοκόρυς, υθος, ὁ, ἡ, nigrum habens supercilium: ex κυανος & κορυς, υθος, ὁ, supercilium.

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, qui est nigricantibus crinibus: ex κυανος, niger, & χαίτη, juba, coma.

Κυανώπις, nigredinem. acc. sing. à

Κυανῶπις, ιδος, ἡ, cæruleus affectu: ex κυανος & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὁπλοτερος, videor p. m. ὄπω.

ΚΥΑΡ, αρος, τὸ, foramen auris; item pars auris interna. q. à κάω, findo.

Κύβδα, poculum, CUPPA, quia κυφὸν,]

Κύβδα, inclinato capite: à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, lusus aleæ; item astutia: à κύβος, tessera. hinc κυβεῖον, alea lusio.

Κυβιστάω, ῶ, Dor. pro Κυβίζησις. quod vide.

Κυβιστήρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης & comm. κυβίστωρ, GUBERNATOR.

ΚΥΒΕΡΝΑΩ, -ῶ, ησις, ᾶς, ἡσω, ᾶν, GUBERNO, proprie navem rego. f. hom. q. κύω ἀρῶ, fullus servator. vel à γαω, prævalere, gubernare. Hinc Angl. to govern.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio. Th. κυβερνάω, quod vide.

Κυβερνήτωρ, gen. sing. f. 1. part. act. verbi κυβερνάω.

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, gubernatrix: &

Κυβερνῆτις, ιδος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator. quod &

Κυβερνητικός, ὁ, ad gubernatorem pertinens: κυβερνητικὴ, (sub τέχνη,) gubernandi facultas: à perf. pass. verbi κυβερνάω.

Κυβευτὴς, οῦ, ὁ, aleator: &

Κυβευτικὸς, οῦ, aleatorius, peritus aleator: à perf. pass. seq.

Κυβεύω, f. εύσω, alea seu tessera ludo; pericliter. Th. κύβος, tessera.

ΚΥΒΗ, ης, ἡ, caput, quia κυφὴ, curva: à κύπτω. Hinc κυβίσεμα, in caput me dejicio.

Κυβήβη, ης, ἡ, Cybele, quæ suos ministros facit κυβίσεσθαι, id est, κυφοῦν vel κυβίζειν.

ΚΥΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, suffocatio. Hinc κυβηλίσαι, siccari percutere.

Κυβιστὸς, οῦ, CUBICUS. à κύβος.

Κυβίσεμα, t. hom. in caput me conjicio, in caput salio: à κύβη, caput.

Κυβίσησις, εως, τὸ, & κυβίσημα, ατος, ἡ, saltatio in caput: &

Κυβιστὴρ, ῆρος, ὁ, saltator, qui se in caput dejicit: à præced. κυβίσεμα.

ΚΥΒΙΤΟΝ, ου, τὸ, CUBITUS, nodus brachii, κυβιτὸν, ῦ, τὸ, idem. q. à κύβη, converto. Vel ut alii à κύπτω, inclino.

ΚΥΒΟΣ, ου, ὁ, CUBUS, tessera, vel aliquid habens figuram quadratam. Hinc κυβεύω, ας, cubicus, κυβεῖον, alea, seu tessera ludo. κυβεία, ας, ἡ, lusus aleæ; item fraus, dolus.

ΚΥΓΧΝΙΣ, ιδος, ἡ, crater magnus. Martinius ex Galeno probat esse parvum vasculum & dolialem medicum.

ΚΥΓΧΡΑΜΟΣ, ὁ, CYNCRAMUS, dux cæturicum.

Κυδάζω, f. άσω, convitior, maledico: à κύδος, ὁ, convitium.

Κυδαίνω, celebro, decoro, laudo. imperf. hom. κυδαίνων. f. ανῶ. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria, decus.

Κυδιάνειρα, ης, idem quod κυδιάνειρος, gloriosus. Th. κῦδος.

Κυδιάσθαι, decoratum esse, 2. 1. inf. pass. ab κυδιάω, 2. 1. ind. pass. verbi κυδίω. Th. κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Κυδιάνειρος, α, ον, bonestans viros, claros viros commendans: à κῦδος, & ἀνὴρ, vir.

Κυδιάω, glorior, jactito: à κῦδος, εος, τὸ, gloria.

Κυδιόων, gloriosus. Th. κῦδος, gloria.

Κυδιόωντες, exultantes, Poët. pro κυδιάοντες, præs. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιστε, ὦ, gloriosissime, α, ον, superl. &

Κυδίων, & κυδίστερος, gloriosior, comp. à κῦδος, gloria.

Κυδοιμήσις, ν. inciptus. Th. κῦδος.

Κυδοιδοπάζειν, tumultuari. q. à κυδοιμὸς & ἁρπάζω.

Κυδοιμάω, -ῶ, turbo, excito: à

ΚΥΔΟΙΜΟΣ, ου, ὁ, turba, tumultus. q. à κύειν & δέμας, parere timorem.

ΚΥΔΟΣ, εος, τὸ, gloria, decus. Ac κῦδος, ου, ὁ, convitium, probrum: à κυδάζω, κυδάνω, ανῶ, gloriosus. κυδιάνειρος, & κυδιάλιμος, ου, idem. κυδαίνω, ανῶ, celebro, laudo. κυδάω, gloror.

Κυδρός est, ᾶ, gloriosus. à Th. κῦδος.

Κυδώνη, ης, ἡ, CYDON, urbs Cretiæ.

ΚΥΔΩΝΙΟΝ μῆλον, vel κυδώνιον μῆλον, ου, ὁ, cotonea malus. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, cotoneum, seu CYDONEUM malum, à κύδος, unde istiusmodi mala.

Κύει, uterum fert, 3. sing. præs. verbi κύω.

Κυεῖς, conceptus, α. 2. c. part. pass. ab κυέω, 2. ind. pass. verbi κύω, i. e. in utero gesto.

Κυέω, idem quod κύω, quod vide.

Κύημα, ατος, τὸ, quod in utero gestatur, fœtus: &

Κύησις, εως, ἡ, gravidatio, prægnatio, conceptus: à pers. pass. verbi κυέω, idem quod κύω, in utero gesto.

Κυθέρεια, CYTHEREA, Venus. ἡ κρυφίη ἀφροδίτη, occultas amores venereos.

Κυθήροισιν, dat. pl. Ion. à κύθηρος, ου, ὁ. Th. Κυθήρη, urbs Cypri.

ΚΥΙΔΙΟΝ, ου, CYDIA, bulbosa quædam planta. Theophr. lib. 7. 13.

ΚΥΚΑΣ,

ΚΥΘΑΣ, Æthiopicum pallearum genus. Theophr. lib. 2. §.

ΚΥΚΑΩ, f. ῶσω. miſceo. propriè de liquoribus. perturbo. Hinc

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, & κύκεων, ωνος, τὸ, permixtio, confuſio. à præced.

Κυκὶς, per Apocop. pro κυκεὼν, accuſ. ſing. à

Κυκεών, ῶνος, ὁ, miſcellanea potio; cinnus. Th. κυκεὼν.

Κυκεύδετον, Ion. pro ἐκυκεύδετον, 3. dual. a. 1. ind. paſſ. verbi κυκεύω, miſceo. f. ῶσω.

Κύκια, per Metapl. pro κύκλοι, τοῖς, à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, άδος, ἡ, CYCLAS, veſtis genus, vel ſimbus; item adject. orbiculata. Th. κύκλος.

Κυκλεῖν, idem quod κυκλοῦν.

Κύκλεν, verſo. dato, vel rotâ vebo. à κύκλος, circulus.

Κυκλεδὸν, adv. inſtar circuli; undequaque: &

Κυκλικὸν, ῆ, ὸν, κύκλος, & κυκλοτὸς, item

Κυκλὸεις, εσσα, ὸεν, orbiculatus: à κύκλος.

Κυκλόθεν, adv. in circuitu. Th. κύκλος.

ΚΥΚΛΟΣ, ου, ὁ, circulus, orbis: item corona hominum. κύκλῳ pro ἐν κύκλῳ, in circuitu. hinc κυκλόω, in orbem roto. ἐγκυκλος & ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, circularis, ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, orbis diſciplinarum.

Κυκλόσε, adv. circulatim: à κύκλος.

Κυκλοτρὴς, ῆος, ὁ, ἡ, tornando rotundus: fallus: ex κύκλος, circulus, & τρέω, terebro.

Κυκλόω, cingo, circumdo; in orbem ago: f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. paſſ. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος, circulus.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, CYCLOPES: ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus. Th. ὄπωμαι, video.

ΚΥΚΝΟΣ, ου, ὁ, CYGNUS, olor. Eſt & propr. nom.

Κυκόων, Poët. pro κυκῶν, miſcens, dat. ſing. part. præſ. à κυκάω, f. ήσω, miſceo.

ΚΥΆΑ, ων, τὰ, cavitates oculorum.

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλίω, volvo.

Κυλινδέτω, 3. ſing. præſ. paſſ. κυλινδείτω, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, volvo.

Κύλινδρος, ου, ὁ, CYLINDRUS, lapis teres in modum columnæ: à ſeq.

Κυλίνδω, idem ac them. κυλίω, volvo.

Κύλιξ, ικος, ἡ, CALIX. Them. κυλίω, volvo.

Κύλισις, εως, ἡ, volutatio: &

Κύλισμα, άτος, τὸ, volutabrum: à perf. paſſ. verbi κυλίω.

Κυλίχνη, ης, calicula, ſeu parva vaſa poteria oris compreſſioris; item cucurbitulæ: à κύλιξ.

ΚΥΛΊΩ, ῶ, volvo: f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, & κυλινδέω, idem. κύλιξ, ικος, ἡ, calix.

Κυλισιπόδιον, qui diſtortis pedibus eſt, loripes: Vulcani Epith. à κυλὸς, claudus, & πούς, pes.

ΚΥΛΛΟΣ, ὸ, claudus, curvus: qui, à κύλος, mutilus.

Κυλοσιδῶν, ſum oculis tumentibus: à κύλος & ὠδὼν, tumeo.

Κυλοσιδόντες, nom. pl. part. præſ. à κυλοσιδάω, quod vide.

Κύλος, ου, ὁ, CYLO. Κυλόνιον, CYLONIUM.

ΚΥ̓ΜΑ, άτος, τὸ, fluctus, unda; magnitudo: qu. κύω-μα, à κύω, miſceo. Eſt & κῦμα, pro κύημα, τὸ, fœtus: à κύω, in utero geſto: à κύμω, fluctus: κυμαίνω, ὸ, κύμασις, κυμαντὸς, ὸς, ὸν, idem. κυμαντίω, & κυμαίνω, undis agito. κυμαίνω, νεις, ὸ, tempeſtas. κυμαίνω, ὠνὸς, fluctuoſus.

Κυμαινομένῳ, gen. ſing. part. præſ. act. κυμαίνω, & inf. g. κυμαίνειν: à

Κυμαίνω, fluctuo; & ferveo, turgeo: f. ὠνὸς. p. γκμ. Th. κύμω.

Κύμβαλ, pro κύμβατο, nom. pl. κύμβαι, dat. pl. à κύμβη, άδος, τὸ, fluctus.

Κυμβαίης, ω, Ion. pro κυμβαίας, ω, ὸ, undoſus. Vide in κύμβη, τὸ, fluctus. Hinc κυμβαίῃσι ἄνεμος, ventus impetuoſus.

Κυμβαλίζω, f. ίσω, undis agito; fluctuare facio. Th. κύμβη.

Κυμβατολόγη, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμβατόγη, ας, ἡ, & legitur κυμβατωγὴ, litus, ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κύμβη, & ἄγω, ſeu ἀγνυμι, frango.

Κυμβατόδης, εσσα, ὸεν, fluctuoſus: ab end. th.

Κυμβατοβόλος, ος, ὁ, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. à κυμβατόομαι, reſtagno. Th. κύμβη, άδος, τὸ, fluctus.

Κυμβαλίζω, cymbalum pulſo: à κύμβαλον, cymbalum. Th. κύμω, ος, ὁ, cavus receſſus.

Κύμβαλον, ου, τὸ, CYMBALUM: &

Κύμβη, ης, ἡ, CYMBA; item pocilli genus: à κύμβος, cavitas.

Κύμβαχος, ος, ὁ, pronus in caput: à κύμβη, caput: quod à ſeq.

ΚΥ̓ΜΒΟΣ, ου, ὁ, cavus receſſus; olla fundum: qu. à κυφὸς, curvus. Hinc κύμβος, & κυμβίον, ου, τὸ, acetabulum. κύμβη, ης, ἡ, cymba. κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum.

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis.

ΚΥ̓ΜΙΝΔΙΣ, ιος, vel ίδος, ἡ, avis quædam noctuina.

ΚΥ̓ΜΙΝΟΝ, ου, τὸ, CYMINUM, herba & ſemen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κυμοκτόνη, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμὼ, nomen mulieris.

Κωνωπεῖτις, ος, ὁ, Dor. pro κωνωπεῖον, quod vide.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἀγχὼ, canum suffocatio; angina.

Κυναγὸς, οῦ, ὁ, Dor. pro κυνηγὸς, ὁ, venator: ex κύων, canis, & ἄγω, duco.

Κυνάδης, ου, αἱ, canum pili: à κύων, canis.

Κυνάδιμα, vide in κυνήδιμα.

Κυναιδήμονες, versipelles, impudentes: qu. canis: ex κύων, canis, &c.

Κυναδέλφη, ης, τὸ, catellus, diminut. à κύων, canis.

Κύνας, accus. pl. κυνὸς, nom. pl. à κύων, κυνὸς, ὁ vel ἡ, canis.

Κυνία, ης, ἡ, galea. Th. κύων, canis.

Κυνίδιον, ου, τὸ, caninus: ab eod. them.

Κυνίη, Ion. & Poët. Pleonasm. ης, pro ἐκύνει, imperf. ab. verbi κυνέω, idem quod κύω, osculor.

Κυνὸς, nom. pl. κυνέουσι, canibus, dat. pl. Ion. pro κυσὶ, à κύων, κυνὸς, canis.

Κυνὸω, ὁσω, ἐκύνωσα, blandior, adoro, προσκυνέω. Th. κύω, idem.

Κυνηγέται, ων, τὸ, canes venatores, & instrumenta venationis: ex κύων & ἄγω.

Κυνηγέτης, ου, ὁ, venator: &

Κυνηγὸς, venor: f. ἄγω, &

Κυνηγὸς, ὁ, ἡ, venator: à κύων & ἄγω.

Κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, canis.

Κυνικὸς, ἡ, ὁν, CYNICUS: ab eod. th.

Κυνόδους, οδόντος, ὁ, dens caninus: à κύων, κυνὸς, & ὀδὼς.

Κυνοδρυὸς, ὁος, impudens: à κύων, canis, & δρύω, fiducia.

Κυνόμυια, ας, ἡ, musca canina: Metaph. pro impudente: à κύων & μυῖα, musca. Alii leg. κυνόμυια.

Κυνοπρόσωπος, ὁ, qui canina facie est: ex κύων, κυνὸς, canis, & πρόσωπον, vultus. Th. ὄπωπα, video.

Κυνόσουρα, CYNOSURA: qu. κυνὸς οὐρὰ, cauda canis: pro astro fumitur.

Κυνόσπαστος, ὁ, impudentior. Superl. κυνόσπαστος. Th. κύων, canis.

Κυνοῦς, vocat. sing. à

Κυνοῦς, οῦ, ὁ, ἡ, habens canis vultum: ex κύων, canis, & ὄψ, vultus. Th. ὄπωπα, video.

Κυνόφθορος, gen. sing. à

Κυνόφθορος, ὁν, ὁ, ἡ, invereconda: vide κυνόμυια.

Κύπρος, ου, ὁ, ἡ, τὸ, saxum. Th. κύω, in utero gesto.

Κυπρία, nom. pl. n. g. part. præt. pass. à κύω, idem quod κύω, quod vide.

Κυπρίη, f. ἔσω, in utero fero, pregnans sum: à κύπρος, saxum, & φορέω, idem quod φέρω, fero.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΣ, ου, ἡ, CYPRESSUS, arbor: hinc συκαμίνεος, ex cupresso facius.

ΚΥΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, vas magnum conicum & capax.

ΚΥΠΑΣΣ, ίδος, ἡ, pallium & lecti stragulum.

ΚΥΠΑΣΣΙΣ, ἡ, κύπασσις, ιδος, ἡ, ὁ, ἡ, scyphorum, species junioe,

ΚΥΠΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, Cyprus, arbor & succorum genere.

ΚΥΠΕΛΛΟΝ, ου, τὸ, parvi generis: deflexum à κύπελλα, quia cavum.

Κύπελλα, acc. sing. à Κύπελλις, ιδος, ἡ, Venus.

Κυπρίδιον, gemino τοῦτο. Th. Κύπρος, Cyprus.

Κυπρίνος, CYPRINUS: &

Κύπριος, ου, CYPRIUS: ab eod. th.

Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus: acc. Κύπριδα, & Κύπρον. Th. Κύπρος, Cyprus.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epithet. Veneris, quæ nata dicitur in insula Cypro. Dicitur &

Κυπρογενὴς, ίδος, ὁ, ἡ, idem: à γένομαι, & γίνομαι, nascor.

ΚΥΠΡΟΣ, CYPRUS, arbor & insula: unde Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus. κύπρινον, τὸ, unguentum Cyprinum.

Κυπτάζω, f. άσω, immoror, exulter, tempus tero: à

ΚΥΠΤΩ, pronus fum, incurvo me ad videndum: f. ψω. a. 1. ἔκυψα. a. 1. part. κύψας, ἀσης. Hinc κυπτὸς, ὴ, inclinatus, supplex. κυφὸς, ὴ, incurvus, gibbosus. κύφος, ου, τὸ, gibbus. ὑποκύπτω, inclino ad videndum aliquid.

Κυρβάντες, ας, ὁ, Dor. pro Κορύβας, ὁ, CYRENE. Vide Pindar. Pithior. Od. 9. 298. &c.

Κυρβαντὸς, ὴ, όν, sublimis, ος: à κύρβις, quod vide.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ, ας, ἡ, crista galeacea: vasa: à κύρβις & βαίνω.

ΚΥΡΒΙΣ, εως, ὁ, tabula triangula, cui leges inscribebantur.

Κύρη, Ion. pro κόρη, imperf. verbi κείρω, incido, mancipor.

Κυρὶω, f. ἰῶ, incido: assequor. Th. κείρω, idem.

Κύρη, ὁ, Ceres: sic dicta, quia κυρία Ϝ ζῆς, domina vitæ.

ΚΥΡΗΒΑΣΙΑ, cornibus pugna: f. άσω, qu. à κέρας, cornu.

ΚΥΡΗΒΙΑ, ας, τὸ, acera & glumæ hordei. Vide κυρβασία.

Κύρημα, & per Sync. κῆρμα, ατος, τὸ, id in quod aliquis incidit, præda. Th. κείρω, incido.

Κυρήνη, ὁ, CYRENE urbs. Hebr. נמרים.

Κυρῖνος, ου, ὁ, Quirinus, nomen viri.

Κυρῖτις, ὁ. 1. inf. &

Κυρῖτος, ὁν, ος, ὁ. 1. part. ἀδ. à κυρέω, idem quod κίχω, incido.

Κυρτὸς, adeptus, ὁ. 1. part. pass. verbi κίχω. a. 2. ind. pass. ἐκύρθην.

Κυρία, ας, ἡ, domina: &

Κυριακὸς, ὴ, όν, dominicus, a, um. Th. κύριος, τὸ, auxilium.

Κυρίδιος, dominor, cum gen. f. ίσω, p. κεκυρίδηκα. à κύριος, dominus. Th. κύριος.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, cornibus peto: qu. à κέρας, cornu.

Κύριος, ου, ὁ, ἡ, dominus, herus, qui auctoritatem

fatis

quæ vulvæ præsunt; item propugn. Th. κυρία, auctoritas.

Κυριάκον, vide κυριακόν.

Κυρίαινα, ἡ, ἡ, dominatrix: à κύριος.

Κυρίγκη, misture: q. à κυρίσσω, interjectio.

Κύριος, ὁ, ἡ, per Syncop. pro κύριμος, id in quod aliquis incidit, præda: à κυρέω, vel κύρω, quod vide.

Κύρι, pro Κύριε, vocat. à

Κύριος, ὁ, ἡ, CYRNUS, nom. propr.

ΚΥ'ΡΟΣ, εος, τὸ, auctoritas, validitas, cardo rei: hinc κυρίω, auctoritatem do. κύριος, ὁ, ἡ, dominus. κυρίλλω, dominor. Eft &

Κύρος, ὁ, CYRUS, Perfarum rex.

Κυρῆ, præf. inf. act. &

Κυρῆσαι, præf. part. f. g. à

Κυρέω, ῶ, sancio, ratum facio: f. ἐσω. p. κεκύρωκα. perf. paſſ. κεκύρωμαι. Th. κύρος, τὸ, auctoritas.

Κύρσαι, incidere, a. 1. inf. &

Κύρσαι, a. 1. part. act. à κύρω, incido: f. Æol. κύρσω.

Κύρτο, adipiſcar: vide in præced.

ΚΥΡΤΟΣ, ὁ, Æol. κύρτος, CURVUS, gibboſus. Hinc κυρτόω, curvo, incurvum reddo. ἀμφικυρτόω, ῶ, ὁ, ἡ, κυκλῳ incurvus. At

Κυρτός, ὁ, ἡ, ſegmen, naſſa: dicitur & κύρτη, & κυρτίς, quia cava ſeu gibboſa: ſub præc.

Κύρτωμα, ατος, τὸ, quod eſt incurvatum, gibbus; item tumor omnis præter naturam. Th. κύρτος, curvus.

ΚΥ'ΡΩ, fum, incido, conſequor: f. 1. Æol. κύρσω, κυρῶ, idem quod κίχω.

Κύσαι, αἱ, ὀſculatus, a. 1. part. act. à κύω, ὀſculor.

Κύσι, ſeu κύσσι, Ion. pro κυσί, 3. ſing. a. 1. act. κύσσω, a. 1. imperat. act. ejuſd. verbi. inf. κύσαι. unde Angl. to kiſs.

ΚΥ'ΣΘΟΣ, & κύσθος, ὁ, ἡ, & κυσός, ὁ, ἡ, natis, podex: item pro muliebri pudendo.

Κυσί, dat. pl. à κύων, canis, quod vide.

Κυσσάμην, a. 1. part. m. f. g. pro κυσάμενος, quæ concepit, verbi κύω, quod vide.

Κύσσι, Ion. & Poët. pro κύσι, 3. ſing. a. 1. ejuſd. verbi.

ΚΥ'ΣΤΙΣ, ιδος, ἡ, veſica: acc. κύστιν.

ΚΥ'ΣΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, flores meli Punici.

ΚΥ'ΣΤΙΣΟΣ, ὁ, ἡ, CYSTISUS, nomen herbæ.

ΚΥ'ΣΤΟΣ, εος, τὸ, cavitas, ſinus: ubi aliquid κύεται.

Κύσσαι, Dor. pro χύσεαι, ατικ. ſing. à χύσομαι, οῦμαι: idem quod χύσῃ, quod vide.

Κύσσυρος, ὁ, ἡ, lectiſternium apum & veſparum: à κύστος, cavitas.

Κύσσωμα, τὸ, πᾶν, & omnia cava: qu. à κυρτός, incurvus.

ΚΥ'ΤΙ, fulcimenti genus.

Κυτός, ἡ, incurvus, GIBBUS: q. à κύω, ſtello.

Κύτος, εος, ὁ, ἡ, locus teſtudinatus, baculus incurvus, ſinus: item inſtrumentum quo vinciebantur nocentes aut ſervi ad verbera, κύτος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, κυκλῳ incurvus, pronus ſum.

Κύφαι, pro κύπτω, aor. ſing. præced.

Κύφαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κύφω, f. ἐω. inervo me. κύφαι, a. 1. inf.

ΚΤΨΕΛΗ, ης, ἡ, abacro opum: hinc κυψελίς, ίδος, ἡ, alveus. Eſt & κυψέλη, aurea foramen, ejuſque ſordes.

Κυψήλαζος, nom. propr.

Κύψελος, ὁ, ἡ, CYPSELUS, hirundinum ſpecies ſic dicta ἀπὸ τῆς κυψέλης, ab alveolis, quos è luto ſibi conſtruit. Item nom. propr. Eëtionis filii ἀπὸ τῆς κυψέλης, in qua latens ex periculo mortis evaſerat.

ΚΤ'Ω, in utero geſto; oſculor: f. σω. p. κέκυφα, idem. κύημα, ατος, τὸ, fœtus: κύησις, εως, ἡ, gravidita. κυνίω, oſculor. φιλοκυνία, adoro, veneror. φιλοκυνίω, ῶ, ὁ, ἡ, & φιλοκυνέω, εως, ὁ, ἡ, adoratio.

ΚΤ'ΩΝ, κυνός, ὁ, ἡ, CANIS: acc. κυνᾶ. dat. pl. κυσί. Hinc κυνίδιος, ὁ, & κυνίδιον, ου, κυνίσκος, canimus. κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. φωκυνίων, ωνος, ὁ, Procyon ſidus, quod ante majorem canem exoritur.

Κύος, an κῦαρ, τὸ, pellis ovilla: vide κῦς.

ΚΩΒΙΟ'Σ, ὁ, ἡ, GOBIUS ſeu GOBIO piſcis; & Angl. Gudgeon.

ΚΩ'ΔΕΙΑ, & κωδία, ας, ἡ, caput papaveris; globulus. κώδια, frudtus papaveris.

Κώδιον, ου, τὸ, CORIUM, ovium vellus: contract. pro κωδίδιον. Th. κῶς, τὸ, pellis ovina villoſa.

ΚΩ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, tintinnabulum, uola.

Κώεα, nom. pl. à κῶς, ος, τὸ, pellis ovilla, ſtragulum.

ΚΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, petulans quoddam, compotatio; ebrioſus.

Κωθωτίζω, poto, compoto: à præced.

ΚΩΚΑ'ΛΙΑ, ας, τὰ, animalia quædam teſtis tecta. An qu. καὶ χάλια.

Κωκυτὸς, ὁ, ἡ, Rex Diſcantorum.

ΚΩΚΤ'Ω, f. κύσω, ſleo, ploro: hinc κώκυμα, ατος, τὸ, & κωκυτός, ὁ, ἡ, fletus, ululatus.

ΚΩΛΑΚΡΕ'ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, quæ ex ſacrificiis ſupererant, ſacerdotibus diſtribuebant; quæſtores.

Κωλεὸς, idem quod κόλεος, quod vide.

Κωλεὴ, νος, ἡ, talus, ſura. Th. κῶλον.

Κωλικὸς, ὁ, COLICUS, ad Coli ſitorem pertinens: a

ΚΩ'ΛΟΝ, ου, τὸ, membrum; periodi pars; inteſtinum craſſum, COLON ſeu COLUM. Hinc κωλοβολος, ου, ὁ, ἡ, membra longa habens.

Κωλύσω, caſtigo, 3. ſing. imperat. act. à κολάζω, quod vide.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum, prohibitio: à

ΚΩΛΥ'Ω, prohibeo, impedio, arceo: f. ὑσω. p. κεκώλυκα. a. 1. inf. act. κωλῦσαι. a. 1. paſſ. ἐκωλύθην. Hinc κώλυσις, εως, ἡ, impedimentum. κωλυτὴς, τῆρος, ὁ, qui impedit.

ΚΩΛΩ'ΤΗΣ, ου, ὁ, *sedile.*

ΚΩΜΑ, ατος, τὸ, *somnus profundus. vetus.* q. à κῶ pro κάω, *sedeo.*

Κάμμεσον, imperf. Ion. &

Κωμέσσατο, acc. sing. part. præf. à

Κωμήζω, *COMMESSOR. hymnis celebro*; item *saltu, choreâ ago.* κωμήζειν ἐπὶ τινα, *hymnum in alicujus laudem canere.* Th. κώμησις, *commessatio.*

ΚΩΜΑΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *fruticis quidam aromatici.*

Κωμήξατε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμήζω, quod vide.

Κωμήσασθαι, Dor. pro κωμήζειν, *comessari* inf. ejusd. verbi.

Κώμησις, ως, ἡ, à κώμαζω, *comessatio.*

ΚΩ'ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus.* hinc κωμῆδὸν, *vicatim.* κωμήτης, ου, ὁ, *paganus.*

Κωμίσκιλις, ως, ἡ, *oppidulum.* q. ex κώμη, & πόλις, *urbs.*

ΚΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *COMESSATIO. lascivum convivium, lascivia.* q. luxuria soporifera, à κῶμος, *somnus*; item *genius comessationum præses.* hinc κωμάζω, *comessor.* κωμαστής, οῦ, ὁ, *petulans, nugator.* Κώμου ἀγωνιστὴς, appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus.*

ΚΩ'ΜΤΑ, ης, ἡ, *laurus, quæ ante fores statuitur. fasciculus sæni.*

Κώμῃ, dat. sing. à κώμη.

Κωμῳδία, *COMOEDIA*, &

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, *COMOEDUS*, qui *ad mia κώμῳ ἄδει, per vicos canit*: ex κώμη, *pagus*, & ἀείδω, *cano.*

Κάνειον, ου, τὸ, *cicuta. venenata potio*: à

ΚΩ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *CONUS*, *turbo, involucrum uncis pinea.*

Κωνωπεῖον, ου, τὸ, *CONOPEUM ad culices arcendos, velum textorii militaris.* Th. κώνωψ, *culex.* vel κῶνος, ob similitudinem figuræ. Angl. canopy.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ, ὁ, *culex.*

Κωπίδες, ων, *remiges.* nom. pl. à

Κωπίδη, ὁ, ἡ, *remex.* à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus. manubrium.* q. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc κωπήτης, ου, ὁ, *scalmus, cui aliigantur remi.* κωπίον, ου, τὸ, *remulus.*

Κώρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *sive κόρη, pupilla, oculi pupilla.*

Κώρη, Dor. pro κόρη, quod vide.

Κωρησία, ας, ἡ, Dor. pro κουρησία, ης, ἡ, *puritia.* à κόρη, in κόρη.

Κωρίδιον, ου, τὸ, *crumenula. sacculus, folliculus.* diminut. à

ΚΩ'ΡΥΚΟΣ, ου, ὁ, *pera, saccus coriaceus.*

ΚΩ'Σ, ὠός, τὸ, *ovium vellus, stragulum.* κῶας, ωος, τὸ, idem. q. à κέω, *sacio.* Est &

Κῶς, οῦ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.

Κωσὰμ, ὁ, nomen viri. Hebr. *divinans.*

Κάσσιλλα, hodiè σασσιλα, *sedilia, cochlear majus.* An & κασίλλα, quia *cava.*

ΚΩΤΙΛΑΩ, ῶ, ἀσω, ρ, λλησα, *fabulor, garrio.* hinc κωτίλασμα, acc. sing. part. præf. κωτιλλάσσω, præf. part. f. g.

Κωτιλήτης, ου, *loquax, garrulus*: à κωτίλλω.

ΚΩΦΟ'Σ, ὴ, ὸν, *surdus*; item *fatuus, mutus.* hinc κωφόω, ῶ, ωσω, & ωθω, *exsurdo, surdum reddo. surdeo.*

Κῶχθ' pro κέχυται, & aliis, 3. sing. imperf. ab obsol. κέχυμαι, *abeo.*

Κωχάω, *sustollo.* Hesych.

Α.

ΑΕst undecima litera Græcorum, trigintà designat.

Αα, particula, per se nihil significans, verum in compositione auget significationem.

ΑΑ'ΑΣ, λάος, ὁ, *LAPIS*, *saxum.* q. ex λα & ζάω, *sicco.* λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας. λάϊνος, η, ον, *lapideus.* λᾶϊνος, ἡ, λᾶϊνον, *lapide.*

Λάϊα, Dor. pro λάβε, gen. à Λάϊος pro Λάϊος, *Viri nomen.*

Λάϊε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. sed

Λαϊὲ, *cape*, & in pl. λάϊετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio.* ἑ. λάβομαι. 2. 2. ἔλαβον. a. 2. inf. λαβεῖν, perf. λέλαφα, Att. εἴληφα. a. 2. inf. m. λελαβέσθαι.

Λαβὶν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, *prehensio. ansa. manubrium. accasio.* hinc λαβίδιον, diminut. Th. λαμβάνω. *capio.*

Λαβίδα, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβὶ.

Λάβις, 2. sing. & λάβετε, Ion. Paragoge pro λάβε, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμβάνω, *capio.* a. 2. ἔλαβον.

Λαβίσκη, *fovea.* Hesych.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, *ansa, manubrium*, diminut. à λαβὴ, quod vide.

Λαβεσσάμην, *experimur*, 1. pl. a. 2. opt. act. λαβοίμεν, ειεν, οι. verbi λαμβάνω, a. 2. ἔλαβον.

Λαβέσθαι, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαβόμαν, Ion. pro ἐλαβόμην, ν, σο. a. 2. m. λαβόμενος, a. 2. part. m. à λαμβάνω, *capio.* a. 2. ἔλαβον.

Λάβου, Dor. pro λάβε, a. 2. imperat. act. &

Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λαβρηγόρης, ου, ὁ, *procaciter loquax*: à λάβρος, *vorax*, & ἀγορεύω, *loquor.* Th. ἀγορὴ, *forum.*

Λαβρηγορέω, *præceps sum in loquendo.* à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ος, *valde vorax*, *avidus*, q. ex

λα

λαὸς vel λᾶος, & λαὸς, vertex. hinc λάξις, lapsus pilei. λαξήτης, veracitas.

Λαξανίτης, petrulum quoddam latum. q. à λάξ ὢν.

ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, υ, ὁ, *LABYRINTHUS*, locus multis viarum ambagibus insextus.

Λαβυρινθώδης, ες, ὁ, ἡ, *labyrinthus*, tortuosus, flexuosus. à præced.

ΛΑΓΑΝΟΝ, υ, τὸ, *LAGANUM*, placentæ genus.

Λαγαρὸς, ὰ, ὸν, *laxus, non distentus, non plenus*. in quo sc. est λαγὼν, seu *uterus*. hinc λαγαρὸι, *homines graciles, non ventricosi*.

Λαγγάνω, *fugio*. ἀλεξιθήγω.

Λαγίη, *pigror* ex fatigatione. hinc Lat. *LANGUEO*.

Λαγήτης, υ, ὁ, Dor. pro

Λαγήτης, *dux & ductor populi*. q. λαὸς ἀγήτης.

ΛΑΓΗΝΟΣ, υ, ἡ, *LAGENA*, pocali genus, à civitate, quæ λαγὼς. Scribitur & λάγυνος. Angl. *flaggon*.

Λαγνεία, ας, Ion. ης, υ, *salacitas*. Th. λάσιος, *libidinosus*.

ΛΑΓΝΗΣ, sive λάγνος, η, ὁ, *libidinosus, lascivus* : superl. λαγνίστατος q. λαγώνιστος, *valde mulierosus* : ex λα & γυία. vel à λίζω, cubo.

Λαγνιστὶ, *ilibus*, dat. pl. Ion. à λαγνὶς, ιος ὁ, ἡ, *ilia*.

Λαγὼς, υ, ὁ, *LAGUS*, propr. nom.

Λαγὼς, accus. pl. Dor. pro λαγὰς, *lepores* : &

Λαγὼς, οῦ, ὁ, Ion. pro λαγὼς. à λαγὼς, οῦ, ὁ, *lepus*, Att. λαγὼς, οῦ. Ex λα & ὠΐς, *auris*.

ΛΑΙΓΑ'ΝΩ, *sortior, sorte accipio, consequor, tribuo*; cum gen. & accus. f. λάξομαι, λάξω, & λελαγήσομαι. perf. εἴληχα, & λέλαγχα, pro λέλαχα. part. εἰληχὼς, & λελαγχὼς. a. 2. ἔλαγον. a. 2. sub. λάχω, ῇς : ῇ. a. 2. part. λαχὼν, ὼν ὁ, ἡ, prær. m. λελαγχὼς, ὼς, ὁ, ἡ. m. inf. λελαχέμεν. perf. pass. εἴληγμαι. part. εἰλημένος. hinc λαγὶς, ίδος, ἡ, *sors*. λάγχη, ης, τὸ, idem. λάξις, & λῆξις, εως, ἡ, *sortitio*. λαχεσις, ἡ, *Lachesis*, una ex *Parcis*. λάγχη, *lancea*.

ΛΑΙΓΩ'Ν, ῶνος, ὁ, ἡ, ilia, *lateris civitas lasciva & exofis*. Hinc λαγαὶς, ῆ, *laxus, vacuus*.

ΛΑΓΩ'Σ, ὼ, ὁ, & λαγὼς, ὼ, ὁ, *lepus*. q. ex λα & ὠΐς, *auris*. Alii à λα & γάω, q. multam *gemere*.

Λαγῶτες, *lepuscula* : à præced. th.

Λάδνη, ης, ἡ, *pater Daphnes*, acc. Λάδνα. Eſt & nomen fluvii.

Λαέρτης, ου, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyſſis.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, *LAERTIADES*, nomen propr. filius vel nepos Laertis.

Λᾶας, ου, αἱ, *lapides* : à λᾶς, λᾶος, idem quod λάας, ὁ, *lapis*.

Λάζαρος, υ, ὁ, per Aphær. pro Ἐλάζαρος,

Λάζω, Ion. & λαζέω, Dor. pro λάζομαι, præt. imperat. pass. λάζεο, 3. ſing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio*.

Λαζέω, Dor. pro λάζω, vide λάζω.

Λαζέσκετο, Ion. pro λάζοντο, 3. pl. opt. pass. ejuſd. verbi.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio, prehendo*, (Poeticum eſt, idem quod in proſa λαμβάνω.) q. à λαφὴ, aut λαβέζομαι. Dicitur & λάζομαι.

Λαζὼν adjecto α, pro ἀναζὼν, *mendax, vanus, ſuperbus*.

Λαθάρεται, Dor. pro λάθοι. Heſych. exponit φθείρεται. Sic λάθ, Ion. pro λάτ, verbi λάω, quod tamen & alias habet ſignificationes.

Λάθα, ας, ἡ, Dor. pro λάθη, ης, ἡ, *oblivio*.

Λαθαργὸς, ὁ, ἡ, ἀργὸς, *clam malus & mordens, clandeſtinus*.

Λάθε, 2. 2. imperat. act. vel 3. ſing. 2. 2. ind. Ion. λάθεν, 2. pl. 2. 2. imperat. m. verbi λανθάνω, *obliviſcor*, ſeu λήθω. f. λάσομαι. 2. 2. ἔλαθον. 2. 2. inf. λαθεῖν, perf. pass. λέλασμαι. præt. m. λέλαθον.

Λαθέμεν, Ion. & Dor. pro λαθεῖν, 2. 2. inf. act. vide λάθε.

Λάθετ', ſeu λάθεντε, 3. ſing. 2. 2. m. Ion. ejuſd. verbi.

Λαθικῆας, υ, ὁ, *immemor juventæ, ſenex* : ex λήθω, 2. 2. ἔλαθον, & ἥβη, *juventus*.

Λάθετε, 2. pl. 2. 2. ſub. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, *obliviſcor*. 2. 2. ἔλαθον.

Λαθικηδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *curas oblivione tegens* : à λήθω, & κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Λαθικήδεος, gen. Ion. à

Λαθικηδὴς, ὲς, *vocis oblivionem inducens* : ex λήθω, *lateo*, & φθόγγος, *ſonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Λαθόμεθα, *obliviſcimur*, Dor. pro λαθώμεθα, 1. pl. præſ. à λάθομαι; Dor. pro λάθωμαι, quod à λήθω, *lateo*.

Λάθος, ὲς, Dor. pro λάθος, ὲος, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio*.

Λάθρα, adv. *clam, latenter* : &

Λάθραῖος, α, *clandeſtinus* : &

Λαθραίως, *clam*, adv. à λήθω. Dor. λάθρως *latenter*.

Λάθρη, Ion. pro λάθρᾳ, *clam*, quod vide.

Λαθρηδίοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρηδίος, υ, *occultus*. poëticum. Th. λήθω, *lateo*.

Λαθρήιος, *occultus* : ab eod. th.

Λαθρηΐς, *herba à genere tithymalorum*. Plin. 27. 11.

ΛΑ'ΘΥΡΟΣ, υ, ὁ, *cicerula*, genus leguminis.

Λαθὼν, qui *latuit*. 2. 2. part. act. verbi λήθω, ſeu, λανθάνω, *lateo, obliviſcor*. f. λάσομαι. 2. 2. ἔλαθον.

Λαὶ, αἱ, ἡ, *LE WAS* : à λαὸς, quod vide.

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ὸς, ὁ, *impoſitor, impudicus, protervus*.

Λαικάζω, *decipio*. Puto ex λᾶς, pro λαὸς, *ſimitor*, & κάζω, *orno*.

ΛΑΙ'ΛΑΨ, απος, ἡ, *LAILAPS*, nomen

ans, protecto fur, à λαω, vel λαω & λαΐζω, lambens latus, hinc λαφυσσω.

Λαΐφος, ου, ὁ, ἡ, gausapa, gausapum, Suidas, à λαΐζω.

ΛΑΙΟΣ, ου, ὁ, gausus, gausapum. q. à λαΐζω, fruor, hic & fruncus, tractus gausapi à frendo. unde Metaph. LAMIA, & LAMIDIUS, e. qui rotulum voratrices.

Λαισηπόδιον, jugulum: à λαισᾶς, jugulus: & πόδιον, pedum.

Λαισηφόρος, proprium ob λαισηφόρον, murrati militis homicidii.

Λαΐτης & λαΐτος, ου, lapideus. Them. λᾶΐς, lapis.

Λαΐτζξ, ιγγος, ὁ, lapillus, calculus: ab eod. Them.

Λαΐτον, ου, τὸ, seges, qua frui possumus, à λαΐω, hic fruges, à fruendo. Vide λαΐτης & λᾶΐτος.

ΛΑΙΟΣ, ά, ὁν, LAEVUS, sinister.

Λαιοτομεῖν, segetem secare: à λαΐτος, ου, τὸ, seges, & τέμνω, seco.

Λαίτρος, impudicus. Ab ἐκ λαΐ & τείρω.

Λαΐτσιον, ου, τὸ, breve scutum, parmula: à λαΐτσος, sinistrus, quia ex crudo corio: Vel à λαιὸς, sinister, quia in sinistra gestabatur.

Λαΐτσος, ου, ὁ, turpitudo, q. à λαΐζω.

Λάκαρι, enteresum, enteritum. an à τὸ λα & ἀκρον; quod in eo ferendo valde laborandum?

Λακέρνα, ατος, τὸ, trajectus, latitudo, aquar, poëticum. à λα & kirn, quod in aequum est tenendum: vel q. λαΐνη ρύμη, i. e. lapidea regula.

ΛΑΪΦΟΣ, ους, τὸ, vestis, velum. Dicitur & λαῖον. q. λᾶΐς φορῶ.

Λαιψηρόπους, ποδος, ὁ, ἡ, rapidus: ex λαΐψηρος, & πούς, ποδος, ὁ, via.

Λαιψηρός, ά, όν, ex λα & αἴρω, ἄγω, velox, rapidus, velox. Them. αἶψα, statim.

ΛΑΚΑΘΗ, ης, ἡ, LAUCATHA, arbor campestris.

Λάκαινα, LACAENA, nom. propr.

ΛΑΚΑΦΩΝ, ωνος, ὁ, τὸν, species quaedam armamentis.

Λάκαζε, crepitabat. ‖. fing. a. 2. act. Ion. pro λάκαε, verbi λάκαω, crepitum ciet, à. 2. λάκησα. p. th. λέλακημαι.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, LACEDAEMON, nom. propr. Hinc Λακεδαιμόνιος, ου, ὁ, LACEDAEMONIUS.

ΛΑΚΕΊΤΖΑ, ης, ἡ, loquax, garrula: hinc λακεΐτζω, garrio; q. ex λα & κεΐτζω, clamo.

Λάκκα, vide in λάκκος. inde LOCCUS.

Λακκάβη, ης, ἡ, fossula, propriè cum crepitu fluens, à λάκκος, trepa. hinc λακκίζω, fundo.

ΛΑΚΚΟΣ, ου, ὁ, fossa, fovea, LACUS.

Λακκίζειν, Dor. pro λακκίζειν, q. λάκκος, quasi fodere. ‖. praes. pert. i. q. à λακκίζω, quod vide.

Λακτίζω, calcitro. f. ίσω. p. λελάκτικα. praet. pass. λακτίζομαι, calcitrari passus. Them. λᾶξ, adv. calce. hinc λακτισμὸς, calcitratus.

Λάκων, LACON, ωνος ὁ Lacenis, unde Λακωνικὸς, regio Peloponesi. Λακωνικὸν, Lacenicè breviter. &

Λακωνισμὸς, ου, ὁ, LACONISMUS, brevitas frequentis: à praced.

Λάλα, Lud Lud, unde lallare dicuntur infantes, quos nutrix carmine lopit.

Λαλαγεῦντες, canentes, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλαγοῦντι, garrienti. ‖. pl. praes. à

Λαλαγέω, vociferor, cano, tumultuor verbis: à λάλαξ, αγγος. Th. λαλέω, loquor, profero, narro.

Λαλάζω, vociferor: à λαλέω.

Λάλαξ, αγγος, clamor, fonitus, λαλαγὴ. Th. λαλέω, loquor.

Λάλεται, Dor. pro λαλεῖται, loquitur: à λαλέω.

Λαλέωμαι, Dor. pro λαλῶμαι, loquar: à eod. verbo.

Λαλήσομες, Dor. pro λαλήσομεν, ‖. pl. praes. à sequente

ΛΑΛΕΩ, -ῶ, loquor. f. ήσω. p. λελάληκα. a. 1. ἐλάλησα. a. 1. sub. act. λάλημι. pers. pass. λελάλημαι, dictus fui. a. 1. pass. ἐλαλήθην. f. 1. pass. λαληθήσομαι. Hinc λάλος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

A a A a A a

jaculator, jungator.

Λαπιθων, ωνος, pl. Dor. pro Λαπιθῆς, ὁ Λαπίθης, ου, ὁ, *LAPITHA*: qui cum Centauris congressus.

Λάσσαμαι, ασσ, σο, *jaculor*: à 1. perf. pass. verbi λαΐζω.

ΛΑΊΤΩ, f. ήσω, p. ᾱκα, *lambendo bibo more canum*: i. *jugurgito me*, unde per Apocopen fit Angl. to lap.

Λάτρ, *latrat*. Gloss. Cyr. Vide *latridum*.

ΛΑΡΙΝΟΣ, ὁ, *saginatus*: λαγίνω, *sagino*.

ΛΑΡΚΟΣ, ὁ, ὁ, *corbis* à *vimine plexus*.

Λαρναξηγός, ὁ, ὁ, quid significet, & ut Pani tribuatur, vide notas Theocr.

ΛΑΡΝΑΞ, ακος, ὁ, *capsa, loculus*; in quo λαγανὰ seu *pinguia* reponuntur.

ΛΑΡΟΣ, ὁ, ὁ, *LARUS*, avis vorax, q. à λάω, *appeto*. Sed

Λαρός, ἡ, *jucundus, gratus*; comparat. λαρότερος, & superl. λαρότατος, ἢ τὸ ἡδύ.

Λαρυγίζω, f. ίσω, & Att. οῦμαι, *vocem dilato*: à

ΛΑΡΥΓΞ, υγγος, ὁ, *guttur, gula*.

Λαρύζω, *clamo*: à λάρυγξ, quod clamoris organum.

Λᾶς, ᾶος, ὁ, *lapis*, contracte à λάας.

Λασαία, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *birsuta, herbida*.

Λασάμενος, Dor. pro λασάμενος, η, ον, *oblitus*, a, um, a. 1. part. m. verbi λάθω seu λανθάνω, *lateo* i. λήθω.

ΛΑΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LASANUM, vas ligneum, olla*; item *cloaca, sella familiaris*.

Λάσθε, *accipe*, Dor. pro λάζυ, præs. imperat. λάσθομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio*, quod vide.

Λασθόμενος, Dor. pro λησόμενος, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, *obliviscor*: f. m. λησομαι, & Dor. λασθήσομαι, & λησθήσομαι, f. ομαι.

Λαθέμεν, a. 1. inf. Dor. pro λαθεῖν, verbi λάθω, & Dor. λάθω, *lateo*. perf. pass. λελησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. pass. ἐλάθην.

ΛΑΊΣΘΗ, ας, ἡ, *sanguis, cruentatio, subsanguinatio, irrisio*.

ΛΑΊΣΙΟΣ, α, ὁ, ἡ, *birsutus, hispidus, rudis, animosus*. q. ex λα & σῖος pro ὑρμὴ.

Λαισήιος, qui *hirsutis ex birsutis, aureis, qui* τὸ λάσιον.

ΛΑΊΣΚΩ, *loquor*: q. à λαλέω.

Λαισήρ, *birsutus parte virili*: cujus ταῦρος est λαισήϊος.

Λαιτὸς, Dor. pro λᾶος, f. 1. à λᾶς, *lateo*.

ΛΑΊΤΑΞ, αγος, ὁ, ἡ, *humor excidens à poculo, & strepitus ibi*. Est & *nomen animalis quadrupedis*.

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS*, nomen viri.

Λατοΐδης, α, ὁ, Dor. Λατοΐδας, ᾶ, ὁ, *LATOIDES*, *Apollo Latonæ filius*: à Λητώ.

Λαυκάνω, κήσω, *exsicco*, exsiccavi, exsiccatus, perf. λελαύκηκα, perf. pass. λελαύκημαι, perf. part. λελαυκημένος, η, ον, a.

Λαυκανίδιος, α, ον, *lapicida*: quod ex λᾶς, λᾶος, ὁ, *Lapis*, & τέμνω, *fissum abscissum*, ex præt. m. τέτμημαι, τετμῆσθαι, *scindo*.

ΛΑΎΤΟΣ, ου, ὁ, *LAUTUS*, nomen piscis delicati. Athen. lib. 6. 17.

Λαυρία, ας, ἡ, *servitus, cultus*. Et pro λάλα, *servus*. Th. λάτρις.

Λαυρεύω, ἕω, *colo*: à 3. perf. pass. seq.

Λαυρία, *servitus, famulatus, religiosa cultus, sacrificio*, cum dat. f. σω, p. λελάτρευμαι, a. 1. ἐλατρεύθην: à λάτρις, alii à λα partic. intens. & βία, *vis*.

Λάτρεις, acc. ing. λάτριν, dat. pl. à λάτρις: ὁ, *servus*.

Λάτριος, α, ον, *famularis*. Th. λάτρις, *servus*.

ΛΑΤΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, *servus, famula*, qui pro mercede servit, q. à λάτρον, *merces*. Hinc λατρίδια, *servitia, famulatus*. λατρὶς, *servitus*; item *cultus religiosus*, εἰδωλολατρὶς, *idololatria*. εἰδωλολατρία, *idololatria*.

Λάτρον, ου, τὸ, *merces*, quæ servienti datur, quasi à λατέω, *frucr*. Est enim id quo quis fruitur pro labore.

Λαυμώνιος, α, ον, nomen montis.

ΛΑΥΚΑΝΙΑ, vel λαυχενία, ας, ἡ, *guttur, gula*. q. à λαύω, *fruor*.

Λαυχὴς, ας, ὁ, *planta lata, vicus*. q. λαύω ἐὸν ἑὸ: à

ΛΑΥΡΟΣ, α, *LARGUS, latus, multus, copiosus*. q. à λα & ἄρυω, *largus*.

Λαφύσσω, adv. *late, abunde*: à præced.

Λαῦν, *frucr*: unde usitatum ἀπολαύειν, *in* λάω, *volo*.

Λαφύσσω, τῶ, *Iliaca quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

ΛΑΦΤΑΣΣΩ, vel λαφύσσω, f. ξω, *avide degustio, bellurc, evaurio*: q. à λάπτω.

ΛΑΧΑΊΝΩ, *fodio*: f. ανῶ. p. εἴλαχα. Hinc

Λάχανον, α, τὸ, *olus*: à præced.

Λάχνα, ας, ἡ, *fossa facilis*: item nomen insulæ: à λαχαίνω, *fodio*.

Λαχεῖν, *sortiri*, a. 2. inf. a2. λάχω, a. 2. imperat. a2. verbi λαγχάνω, *sortior*: f. λάξω. p. εἴληχα, & Att. εἰλαχα. a. 2. ἔλαχον. p. m. λελάχω. λαχὼν ἄλδιν, *mori*, Pindar.

Λαχνεία, ας, ἡ, *LACHESIS*, nomen Parcæ, à λαγχάνω, *sortior*.

Λάχης, ου, ὁ, idem quod λαγχάνω. ῶν, οῦσα, ὸν, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*.

Λαχίτης, α, ὁ, pars. a2. à λαχαίνω, *fodio*: f. ανῶ. a. 2. ἐλαχανα.

Λαχμὸς, ὁ, ὁ, *sectatio, sors*: à λαγχάνω, *sortior, mico*.

Λαχνὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro λαχνὸς, *villosus, hispidus*: à λάσκω.

ΛΑΎΝΗ,

Λαγχάνω, ν. ἐ. λάχω, ἐκ λα & χαΐ. Hinc λαχνοεις, ντος, pilosus: à præced.

Λαγχεύω, ας, ευσω, sortior, Att. pro λαγχάνω, ω, ες, ε. 2. aor. act. à λαχέω, sortior, ε. 2. λαχεῖν.

Λαχ, ος, ν. ος, ν, sors: à λαγχάνω, sortior: ε. 2. λαχεῖν.

Λαχεσις, sortita, ε. 3. part. act. f. g. à λαγχάνω, ανω, ω, sortitus, sortito participes. ε. 2. part. verbi λαγχάνω, sortior: quod vide. ε. 2. λαχεῖν.

Λαψανη, ης, ἡ, LAPSANA, Sylvestris brassicæ genus, à λάπτω.

Λαφύσσω seu λαφύττω, f. ξω, Dor. pro λάπτω, ω, ττω, f. 1. m. verbi λαμβάνω, capio: f. λάβω, ε. 2. λαβεῖν.

Λαφύ, fames, Dor. pro λιμός, ὁ, sing. f. 1. m. vide λαφύσσω.

Λαφύσσω, vide in λαφύττω.

ΛΑΩ, video, fruor, volo. Hinc Λαῶν, Pleonasmo τοῦ ὁ, unde usitatum Πολλαῶν, idem; quod vide.

Λαοδοκος, ου, ὁ, ἡ, populorum: à λαὸς, populus.

Λᾶας, lapis, quem textor stamini inter texendum appendit: à λᾶς, contracte pro λάϝας, ὁ, lapis.

Λᾶινος, ας, ὁ, LÆNA: à λίνον, lino.

Λαίνω, idem quod λειαίνω, lævigo; item comminuo: f. ανῶ. ε. 1. ἔλαϊνα. Th. λᾶϊς, lævis, non aspe.

Λαϊσαι, ε. 1. inf. act. præced. verbi Λαΐζω, ω, ζω, ἐλάϊσα, ε. 1. ἔλαϊσα. Th. λᾶϊς, lævis, non aspe.

Λαϊτος, ου, ὁ, ἡ, populorum: à λαὸς, populus.

Λαΐς, lapis, quem textor stamini inter texendum appendit: à λᾶς, contracte pro λάϝας, ὁ, lapis.

Λαινος, ας, ὁ, LÆNA: à λίνον, lino.

Λαίνω, idem quod λειαίνω, lævigo; item comminuo: f. ανῶ. ε. 1. ἔλαϊνα. Th. λᾶϊς, lævis, non aspe.

Λαΐσαι, ε. 1. inf. act. præced. verbi Λαΐζω, ω, ζω, ἐλάϊσα, ε. 1. ἔλαϊσα. Th. λᾶϊς, lævis, non aspe.

Λαΐτος, ου, ὁ, ἡ, populorum: à λαὸς, populus.

Λαΐς, ΛΑΪΔΟΣ, ἡ, LAIS, nomen propr. mulieris: à λᾶϊς, lævis, & ἀγχιλαΐς, coactus. Th. ἀγχιλᾶϊς, fortum.

Λαϊσαι, LINO, lævigo, polio: f. ανῶ. ε. 1. ἔλαϊνα. Th. λᾶϊς, lævis.

Λαΐσσεται, stillat, 3. sing. præs. pass. à seq.

ΛΑΪΤΩ, LIBO, fundo: f. ψω, p. λέλαϊφα, Dicitur & ἀΐω, Ion. & Æol.

Λαΐσσω, Dor. pro λαΐττω, præs. pass. verbi λαΐζω, f. ξω, lævigo. Th. λᾶϊς, lævis,

Λαϊτας, explanarias, 3. pl. Ion. ε. 1. act. verbi λαΐζω, quod vide.

Λαΐτιον, vel λίτιον, ν. τὸ, vexillabrum: hinc λαϊτίζω, vanno.

Λάμμα, ατος, τὸ, reservatio, reliquiæ: idem quod λείψανον, ν, τὸ. Th. λείπω, linquo.

ΛΑΜΩΝ, ωνος, ὁ, ἡ, pratum: quasi λάϊος, quia rigatur: hinc

Λαμπάνος, ου, pratensis: &

Λαμπανίδη, ἐκ prato: à λαμπάνη.

Λαιμάργος, ος, ὁ, ἡ, lævos malæ habens: ex λᾶϊς, lævis, & γόμφος, mentum.

ΛΑΪΟΣ, ία, ῖον, LÆVIS, non asper; item planus, a, um, lubricus: lenis, persillans. Duci possit à λᾶς & ἰσος, æqualis: hinc

Λαϊσαι, ος, ὁ, lævis: à præced.

Λαΐω, f. ἀσω, lævigo. Th. λᾶϊς.

Λαϊσιν, leonibus, pro λίοσιν, per Ecthsin Poët. dat. pl. à λίων, ονος, ὁ, leo.

Λάϐε & λάβοι, Ion. pro λάϐοι, 3. sing. imperf. act. vel præs. imperat. λαϐέσθω pro λαϐέσθαι, præs. inf. pass. λαϐεσθ', pro λαϐέσθω, 3. sing. imperf. pass. verbi λάϐω, linquo.

Λαϐεσθ', vide in λάϐε.

Λαϐοιμι, ης, ατο, præs. ind. pass. λαϐέσθαι, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Λαϊστρατια, ας, ἡ, militiæ desertio: ex λαὸς & στρατία, exercitus.

Λαιστροψυχία, animam linquo: f. ἰσω. ex λείπω & ψυχὴ, ἡ, anima.

Λαϐοντροφήσαι, acc. sing. part. præs. ejusd. verbi.

ΛΕΙΠΩ, *LINQUO*, reliquo, *desero*, *deficio*: f. λίπω. p. λέλοιπα. a. 1. ἔλιπον. a. 2. ἔλιπον. perf. pass. λέλειμμαι. præt. med. λελίμμην. hinc λοιπὸς, reliquus, *cæteri*, reliqui, *derelinquens* λελοιπὼς, idem, & *deficiens*. λελοιπὼς, *defectus*. λοιπὸν, *præterea*, *insuper*. ἔλιπον, *emisit*.

Λείπωμι, Dor. pro λείπω. præs. pass. f. g. à λείπω, *linquo*.

Λειρίῳ, nonnon λειρίῳ, idem, quod seq.

Λειρίου, ου, & in f. g. λειρίοιο, ω. *lilii*, *cœni*; *floris*. Th. λείριον, *lilium*.

Λειριόεις, εσσα, εν. dat. fing. f. g. à λειρίοιο, quod vide.

ΛΕΙΤΡΟΝ, ου, τὸ, *LILIUM*, pro quo & λείριον. Est folio λῶν: hinc λειρίεις, *liliaceus*.

Λειὸς, γραῦλος, *pallidus*: q. ἀλλὸς, *mixtus*.

Λειτὸς, ὴ, ὸν, *præclarus*, *præstans*. c. nom: à λεία, ας, ὁ; *præda*.

Λειτὸς, ὴ, ὸν, *publicus*, *a*, um: à λεὸς, & λαὸς, *populus*. Ion. ξεῖλος: λειτὸς pro λειτὸς.

Λειτουργῶ, ῶ, *ministro*: f. ἐων. p. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. a. 1. inf. act. λειτουργῆσαι. Ex λειτὸς, *publicus*, & ἔργον, *opus*.

Λειτουργία, ας, ἡ, *ministerium publicum*: f. g. *TURGIA*: & hinc

Λειτουργικὸς, ὴ, ὸν, *ministerialis*, *e*, nom: ab illid. th.

Λειτουργὸς, ὁ, ὴ, pro λειτουργὸς, & hoc pro λειτουργὸς: *minister publicus*: ab illid. them.

ΛΕΙΧΗΝ, ῆνος, ὁ, *LICHEN*, *summa cutis asperitas*. Est etiam herbæ species.

Λειχηλίνη, nomen matris, à λειχὼ, & εἶνος.

Λειχηλίνη, ης, ὁ, nomen prop. matris: ex λείχω, *lambo*, & μήλη, *mala frumenti ova*.

Λειχηνίδης, nomen matris: à λείχω, *lambo*, & πίνδη, *tabula*.

ΛΕΙΧΩ, *lambo*, *LINGO*: f. ξω. p. χα. Hinc λίχμιος & λειχήνιος, idem.

Λείψαν, Ion. pro θανεῖν. f. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo*: f. ψω.

Λείψαν pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ*. nom. pl. à

Λείψανον, ου, τὸ, *reliquiæ*. Th. λείπω, *linquo*.

Λείψω, ὁ, ι. act. ejusd. verbi.

Λείως, Poët. pro λεῶν, οῦντος, ὁ, ἡ, ὸν.

Λείωσις, ἡ, ὸν, *levigatio*: à λ. perf. pass. verbi λείω. Th. λεῖος, *lævis*.

ΛΕΚΑΝΗ, ης, ἡ, *pelvis*, *cavum*: *patina*: Att. pro λεκάνη. Ex λα & χάνω. quod valde pateat.

Λεκάνιον, ου, τὸ, *parva pelvis*: pæne. dimin.

ΛΕΠΙΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *vitellus*, *ovi luteum*: ut m. g. *pisum*.

Λέπις, *scintilla*: inde λέπις & diminut. λεπίδιον.

Λεπτὸν, ἐφεκτὸν, adject. verbale, pro λεκτέον. *legendum*.

Λέσσω, Poët. pro λίτομαι. Ion. pro λέσσω. 3. fing. plusq. p. pass. verbi λέσσω.

Λεστὸς, ὴ, ὸν, *diversus*, *diversi*: à λ. perf. pass. f. λέλεσμαι.

Λεσχὴ, ἡς, ἡ, *LECTUS*. Th. λέγω, *colligo*.

Λεσχὴν, idem ac λεσχὴ, quod vide.

Λεσχηνεύω, Poët. pro λεσχεύω. a. 2. inf. m. verbi λεσχεύω, *cæpio*: f. λεσχήσομαι. a. 2. ἐλεσχόμην.

Λεσχήνη, Ion. Anadiplasiasmus & paragoge τῆς πεπροικίας, f. fing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λεσχηνίω, Poët. pro λεσχήσω. a. 2. m. ejusd. verbi.

Λεσχὸς, Dor. pro λεσχὴ, præt. m. verbi λέσχω seu λεσχάω, *loquor*: f. λέσχω, ὁ, ἡ. λεσχὼν.

Λεσχόσσω pro λεσχάσω. a. 2. ind. m. &c.

Λεσχὼ pro λεσχὴ. a. 2. sub. m. &c.

Λεσχὼν, pro λεσχὼν. a. 2. ind. act. &c.

Λεσχὼν, Anadiplasismus Ion. pro λεσχὼν. a. 2. m. ejusd. verbi.

Λεσχὼν, vide in λέσχω. Alii formam à λεσχὼ, *vociferor*: perf. pass. λελεσχάνται, &c. & per syncop. λελεσχὼν, λελεσχὼσθαι.

Λεσχώνω, ας. ὁ. pæne. inf. act. verbi λεσχὼ, *loquor*.

Λεσχώσσω, τεθέσθαι, 3. fing. pæne. ind. pass. verbi λεσχώσω, f. ωσω. p. λελεσχώσθαι. pæne. pass. λελεσχώσμαι, à λεσχὼ, *findidi*. Th. λεσχὼ.

Λεσχώσσω, Dor. pro λεσχώσω. 3. pl. pæne. pass. sic λελεσχώσθω. Dor. pro λεσχώσθω. pæne. pass. verbi λεσχὼ seu λέσχω, *lates*.

Λεσχώσω, ἀλλὰ σὺ, Dor. pro λεσχώσω. 3. fing. pæne. pass. verbi λεσχὼ, seu λέσχω.

Λεσχώσω, pro λεσχώσω. a. 2. opt. &c.

Λεσχώσω, *fortior fortiore*, Ion. Anadiplasiasmus, pro λεσχώσω. 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λεσχὼ, *fortior*. a. 2. ἐλεσχὼν.

Λεσχώσω, *mittite ab*, 3. fing. pæne. pass. ut. λεσχώσω, ἔλω, πλὼν ἀλέσω. *linquo*. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Λεσχώσω, *lambentes*, pæne. pæne. act. per syncop. & Epenthesin ν. pro λεσχώσω, verbi λεσχὼ. Th. λεσχὼ, *lingo*: f. ξω. p. λέλεχα. a. quo etiam præterito formari potest.

Λεσχώσω, pæne. inf. pass. à λέσχω, *dico*. a. 2. pass. ἐλέχθην.

Λεσχώσω, ας, ὁ, *Lesbi*, pæne. m. verbi λεσβίω, ἐσβίω. f. λέσβιμαι. a. 2. *lusbor*.

Λεσχώσω, *lecturus sum*, pæne. act. verbi λεσχὼ, f. ἐσω. p. λελεσχώσω. & per syncop. λελε-

λελάκω, &c. pro eadem dicendum est p. m. verbi λανθάνω pro ἔλαθον, unde p. m. λελαθὼν, ους, ὁ, &c.

Λελασὼς, ότος, ejusdem præt. part.

λελασμένος, ἡ, ὸν, perf. pass. verbi λανθάνω, capio. f. λελάσμην. 2. ἀ. λελάθην.

Λελασμένος, ἡ, ὸν, perf. part.

Λελάσθαι, oblivisci esse, perf. inf. pass. verbi λάθω seu λανθάνω, latere. perf. pass. λέλασμαι. sed

Λέλεγμαι, cum o subscripto, est à verbo λέλεγω, seu λέγομαι, prædor. Them. λεία, præda.

Λέλεγμαι, perf. ind. pass. λελεγμένος, perf. part. verbi λέγω seu λαγχάνω.

Λέλεγε, ετο, perf. ind. act. verbi λέλεγμαι, capio. quodvide.

Λελεγμένος, abscissus, promptus, perf. part. pass. verbi λέλεγμαι, vid. infra. perf. λέλεγμαι. perf. pass. ἀλέλεγμαι, & Euphonize gratia λέλεγμαι.

Λέλεγε, p. m. verbi λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Λελεγμένα, reputata sumus, 1. pl. perf. pass. verbi λελέγμαι, quod vide.

Λελεγμένος, prædatorius, adv. ab eod.

Λελεγχὼς, ὼς, ὸς, fortitus sum. præt. ii. &

Λελεγχὼς, perf. part. m. verbi λελεγχάνω, fortior. f. λελεγχήσομαι, ῶ, 2. λελεγχὼν.

Λελειμμένος, ος, ον, relictus, p. m. &

Λελεγμένος, ὁτὸς, p. m. part. verbi λείπω, linquo.

Λελεμμένος, ἡ, ὸν, part. pass. verbi λείω, lævo. f. λεῦσω. perf. λέλευκα.

Λέλεγκα, vel λέλεγχα, perf. ind. act. Att. pro λέλεγα. hinc λελεγκὼς, ὼς, ὸς, perf. part. f. ξω. verbi λέγω, dico. quod tamen à λελεγμένος, perfecto desideratum volunt.

Λέλεγκα, ας, ε, solvi. præt. ind. act. verbi λύω.

Λελεγμένος, perf. pass. Att. pro λελεγμένος. & hinc

Λελεγμένος, labefactus, perf. pass. pass. Att. verbi λυμαίνω, corrumpo. f. ανω. p. λελεγμένος. Th. λύμη, lues, pestis.

Λελεγμένος, ἡ, solutus: part. perf. pass. & λελεγμένος, 3. sing. perf. pass. λέλεγμαι. 3. pl. pluiq. p. pass. Ion. verbi λύω, solvo. f. σω. p. λέλεγκα. perf. pass. λέλεγμαι. post. laf. pass. λελύθην.

ΛΕΜΒΟΣ, ὁ, ἡ, LEMBUS, parvum navigium.

Λέμφος, mucus concretus. sed λεμφάδες, adject. masculini, glandes.

Λένιον, ὁ, τὸ, linteum. vox Lat. Græce, ὀθόνιον, ὁ, τὸ.

Λέξαν, recensuit, numeravit, Ion. pro λέξεν. 3. sing. a. 2. m. verbi λέγω, dico.

Λέξατο, exhausta, Ion. pro λέξω, præt. impers. pass. verbi λέγομαι, quod à fin. formatum, verbi λέγω, dico. f. ξω.

Λεπάδιον, ὁ, τὸ, diminutivum, dim. à λέπας. Th. λέπω.

Λεπάδιον, ὁ, τὸ, (sub. βιβλίον) LEXICON, dictionarium, ab eod. nom. & th.

Λέξις, εως, ἡ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.

Λέξον, dicunt, Dor. pro λέξαν, 3. pl. f. ξω. 2. ἀ. verbi λέγω.

Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, &c. in pl. λέοντας, dat. pl. λέουσι.

Λεοντέα & λεοντῆ, ῆς, ἡ, pellis leonis. à λέων, &c.

Λεπάδιον, ὁ, τὸ, lorum latum jumentarium. capitrum. in pl. τὰ λεπάδια. Th. λέπος, decortico.

Λεπαργὼς, ὼς, ὸς, albus. Eustath. q. ex λευκὸς & ἀργὸς, albus.

Λέπας, τὸ, rupes, promontorium. Them. λέπω.

Λεπὰς, ἀδὸς, ἡ, LOPAS, concha petræ adhærens; à λέπω, decortico. &

Λεπὰς, ἀδὸς, ἡ, LEPIS, Agenas calcis ignitæ corpora: à λεπὰς.

Λεπάδιον, parva lepis.

Λεπίζω, f. ίσω, decortico: à λέπος, cortex. Them. λέπω.

Λεπὶς, ἰδὸς, ἡ, squamula, cortex; &

Λέπισμα, ατὸς, τὸ, idem; & decorticatio. &

Λέπος, ους, τὸ, cortex, squama. Th. λέπω, decortico.

Λέπρα, ας, ἡ, LEPRA, vitiligo. Th. λεπὸς, scabies.

Λεπρὰς, ἀδὸς, ἡ, aspera, petræ species. &

Λεπρὰς, acc. pl. ἁς, à λεπρὸς, scabiei.

ΛΕΠΡΟΣ, ὁ, scaber; item leprosus. hinc λεπρὰς, ὰς, ὸν, &c.

Λεπτάλεος, idem quod λεπτὸς.

Λεπτὴ, macilenta. dat. sing. f. ῆ. à λεπτὸς.

Λεπτὸς, ὸν, attenuatus, quodam nominis genus. n. 2. seq.

ΛΕΠΤΟΣ, ἡ, ὸν, tenuis, exilis, in usu apud Attic. hinc

Λεπτολογία, ας, ἡ, tenuitas & in rebus parvis cura: à λεπτὸς.

Λεπτότης, ήτος, ἡ, tenuitas: à λεπτὸς.

Λεπτύνω, f. υνῶ, tenuo, extenuo. à λεπτὸς.

Λεπύριον, ὁ, τὸ, corticis seu ovi tenue, leviusculum, parvum cortex, lamella, ὁ, τὸ, pomum ovi, testa: à λέπος, cortex. Them. λέπω.

ΛΕΠΩ, f. λέψω, decortico, exuo. λεπίζω, idem. λέπισμα, ατὸς, τὸ, cortex. λέπος, ους, τὸ, idem. λέπις, ἰδὸς, ἡ, idem. λεπὶς, cortex.

Λέρνα, LERNA, insula: cujus incolæ λέρνοι ἰὸ malè audiebant ob malitiam.

Λέρνη, ης, ἡ, nomen hydræ, à λέρνη, paludis, in qua versata fuerit.

ΛΕΤΗΝΗ, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi sordium confluges. hinc λέρνη κακῶν, LERNA malorum.

Λεσβί-

λεσβίζειν, acc. pl. à λεσβίζων, ουσ, ὁ, Lesbia. ΛΕΣΒΟΣ, insula. hinc λεσβιάζειν, à Lesbo. λεσβίζειν, Lesbia fama. λεσβιάζειν & λεσβίζειν, Lesbios imitare, obscœnis motibus.

λεσχήνουσι, garrientes, nom. pl. præs. part. verbi λεσχήνω, quod à

ΛΕΣΧΗ, ης, ἡ, sermocinatio, confabulatio. hinc λεσχηνεύειν, celebrare. λεσχηνώδης, ης, ες, loquax, garrulus. λεσχηνώδεια, ας, ἡ, garrulitas.

λέσχηλίγι, dat. pl. Ion. f. g. pro λεσχηλίοις, &c.

λέσχηλόισιν, dat. pl. Ion. m. g. pro λέσχηλοις, à

λέσχηλος, ὁ, pernitiosus, gravis, tristis. q. λεσχηλίος. à Th. λεσχὸς, pernities.

ΛΕΣΧΗΝ & ΛΕΣΧΗ, ὁ, Levi, nomen viri. gen. τοῦ Λευΐ, acc. Λευΐν. Hebr. additus.

ΛΕΥΙΤΗΣ, ου, ὁ, Levita. &

Λευϊτικὸς, ἡ, ὁν, Leviticus: à Λευΐ.

Λεύϊς pro λευκὸς, albi: à λευκὸς.

λευκαίνω, dealbo. f. ανῶ. a. 1. ἐλεύκανα. a. 1. inf. λευκᾶναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, albus.

λεύκανα. a. 1. inf. act. &

λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, dealbo. quod vide.

λευκανθὲς, legitur apud Pindar. candore præditum, an λευκανθὲν legend. an à λευκαίνω. Th. λευκὸς, albus, an etiam ab ἀνθος, ους, τὸ, flos.

λεύκανθεν, a. 1. part. pass. à λευκαίνω, quod vide.

λευκανθίζω, albico, candidus fio. Th. λευκὸς, albus.

λεύκη, ης, ἡ, populus alba: item vitiligo alba. ab eod. th.

λεύκηεν, ὁ, ἡ, ὃ, qui candidos equos habet. q. λευκήνων ἐκ λευκὸς, albus, & ἵππος, equus.

λεύκης, ου, ὁ, Dor. pro λεύκιος, idem quod λευκὸς, candidus.

λεύκιος, ου, ὁ, ejusdem. th.

λευκὶς, ίδος, ἡ, creta, cretissima: ex λευκὸς, albus, & γῆ, terra.

λευκοθέα, LEUCOTHEA, albissima mater. Matuta. q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.

λεύκιον, caltha, viola. q. λευκὸν ἰον, alba viola.

λευκὸϊσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, albus.

λευκόλινον, ου, τὸ, album linum: ex λευκὸς & λίνον, linum.

λευκομέτωπος, ου, ὁ, ἡ, candidus, habens frontem album: ex λευκὸς, & μέτωπον, frons. Th. ὄνομα, video.

λευκονώτιος, ου, ὁ, ἡ, candida genus, alba genus: ex λευκὸς, albus, & νῶτος, Æol. νῶτος, ὁ, ἡ, genu.

λευκόπωλος, ου, ὁ, ἡ, qui albis equis utitur, & vehitur. ἐκ λευκὸς, albus, & πῶλος, pullus equinus.

ΛΕΥΚΟΣ, ὁ, albus, candidus, serenus. q. & λεύσσω, video. Hinc λεύκανον, λευκαίνω, λευκὸς & λεύκιον, dealbo, albus.

λευκόστερνος, ου, ὁ, ἡ, candidior, compar. à λευκὸς, albus.

λευκόστροφος, ου, ὁ, ἡ, cujus fori facies: ex λευκὸς, & ὄφρυς, supercilium.

λευκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, candidam tunicam gerens: ex λευκὸς, albus, & χιτὼν, tunica.

λευκόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, candidus, albicans: albus colore: ex λευκὸς, & χρὼς.

λευκόχροος, ου, ὁ, candido corpore decorus: ex λευκὸς, & χρόος, χρῶτος ὁ, corpus. Th. χρὼς, color.

λεύλαι, pl. tantum, LEVI & TRA, urbs Bœotiæ.

λευλαντὸς, ου, ὁ, ἡ, pulchrè quasi seu bricchis: ex λευκὸς, albus, & ἀλύω, ulna.

λευμωνὶς, ίδος, ἡ, tabula albo colore inducta, album. Th. λευκὸς, albus.

λεύσσε, ις, Poet. pro ὁρᾶτε, aspice, planum.

λεύσσεν, videris, 2. pl. præs. ind. act. à ΛΕΥΣΣΩ, video, Poet. pro βλέπω, in 2. pl. λεύσσετον.

λεύτρὰ, ἀρος, ἡ, aliquando qui lapidibus struxerat: à λᾶς, lapis, quod vide.

λεύχειμον, ονος, ὁ, candidatum, qui λευκὴν ἐσθῆτα gestat.

λεύω, lapido: à λᾶς, lapis.

λεχέσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, ους, τὸ, lectus. quod vide.

λεχοποίης, ου, ὁ, herbosus: à πόα, Ion. ποίη, herba, & λέχος, ους, τὸ, lectus. Th. λέγω, colo.

λεχθὶς, dictum, a. 1. part. pass. n. g. à λέγω, dico. f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην.

λέχος, ους, τὸ, lectus. gen. pl. λεχέων. dat. pl. λέχεσι. Th. λέγω, vel λεχόομαι, cubo, cubare facio.

λεχώουσι, Ion. & Poet. pro ἐλεχώνται, 3. pl. impers. pass. verbi λεχόομαι, apud Hesych.

ΛΕΨΙΩΝ, ωνος, ὁ, LEO, Minus, ως, ὁ, LEONA. q. à λέω, quia visu valet. hinc λεψιώνιος, ου, ὁ, ἡ, humilis.

λέω, velle, m, præt. opt. act. a λεάω, ῶ, pro θέλω.

λεωσίδα, an λεωσίκα, levis seu plana petra.

λεωργὸς, ὁ, audax, temerarius.

λεωφορήσας, ου, quem suæ civitatis jure donant, civemque faciunt: ex λαὸς, & λαὸς, ὁ, Att. ρωμὸς, & φορήσας, fero. Th. ὁ, ἡ, σε.

λεωφόρος, ου, ὁ, ὁ, ὁ, ὁς, ὁ, ὁν, Ion. & Att. pro λεωφόρος, via publica: ex λαὸς pro λαὸς, po-

ρεῖν, & ἀλαρεῖν, ferre.

Λῆ, velis, Dor. pro θέλῃς, 2. sing. præſ. ſub. θέλω, ῇς, ῇ. Doricè dicunt λᾶ, λάει, λᾷ. Alii malunt à λάω, deducere in ſubjunct. λάω, λάῃς, λάῃ. Crasè λᾷ, λᾷς, λᾷ, & Dor. λᾷ, λᾷς, λᾷ. velim, is, it.

Λάβε, imper. pro λαβέσθαι, capio, ſ. λάμβανε.

Λαῦ pro λῆγε, quieſce, præſ. imperat. & Λαυέσθω, Dor. pro λαγέτω, præſ. inf. verbi λάγω, ceſſo.

Λάγοιμεν, 1. pl. opt. præſ. a

ΛΗ'ΓΩ, ῃς, ει, ceſſo, deſino, quieſco, hinc λᾶξις, ceſſatio.

ΛΗ'ΔΟΝ, ου, τὸ, frutex, ciſti ſpecies.

ΛΗ'ΔΟΣ, ου, τὸ, veſtis ex panno vetere ac detrito.

Λήθη, & λάθη, LETHÆUS, adject. à λάθη, oblivio. Them. λάθω, latco.

Λήθαργος, ου, ὁ, LETHARGUS, veternus morbus, marcor, & inexpugnabilis pene dormiendi neceſſitas: ex λάθη, oblivio, & ἀργὸς, ἰγνανὸς, item velox. Th. ἰργάζομαι, operor.

Λήθεται, obliviſcetur, Ion. pro λάθῃ, 2. ſing. præſ. verbi λήθομαι, ſeu λήθω, quod vide.

Λήθει, latet, 3. ſing. præſ. act. verbi λήθω, quod vide.

Λήθετ' & λήθετο oblita eſt, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. pro ἐλήθετο, ejuſd. verbi.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, Hinc Lat. LETHUM. Th. λάθω, latco.

Λήθεσθαι, præſ. part. f. g. à

ΛΗ'ΘΩ, ſeu λαθέθω, Dor. λάθω, LATEO, celo, f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέλαθα. Hinc λάθη, oblivio. λάθρᾳ, adv. clam, clanculum. vide λανθάνω.

Λαΐ' pro λαίδα. acc. ſing. à λαΐς, ΐδος, ἡ, pecus. Th. λάϊα, præda.

Λαΐζετ' pro λαΐζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi λαΐζομαι, fortior, nanciſcor. f. ἐσσομαι. perf. paſſ. λέλῃσμαι. Them. λάϊα, præda.

Λαΐζομαι, prædor, vide in λαΐζετ'

Λαΐα, Ion. Dialyſi, pro λάα, ας, ἡ, præda.

ΛΑΊΓΞ, ῖγος, ἡ, ſegis, in pl. τὰ λάϊα.

Λαΐς, ΐδος, ἡ, idem quod λάϊα, præda.

Λᾱϊάων, Poët. & Ion. pro ἐλαϊάων, 3. ſing. a. 1. m. &

Λαϊάων, 3. ſing. f. 1. m. verbi λαΐζομαι. nanciſcor, f. ἐσσομαι. Th. λάϊα, præda.

Λαΐζω, ῶ, bello capio, prædativus: à λάϊα, Ion. pro λάα, ας, ἡ, præda.

Λαΐζων, ονος, ὁ, prædator, prædo, furtivus: à λαΐζομαι, prædor. Th. λάϊα, præda.

Λαΐτις, prædatrix. Epithet. Minervæ. Th. λάϊα, præda.

ΛΑΊΤΩΡ, publicus, Ion. Dialyſi pro λᾱΐτωρ. hinc λᾱΐτις, ιδος, τὸ, curia.

ΛΑΚΈ'Ω, vel Dor. λακάω, ſono, crepo, LACCO: f. λάκω. a. 1. ἔλακον. a. 2. ἐλάκων, ουσα, ον. p. m. λέλακα & λάκηκα. Hinc λακὶς, ΐδος, ἡ, fiſſura, ſeu fiſſura cum crepitu. λακίζω, lacero.

ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ου, ὁ, LECYTHUS, ampulla olearia.

Λήμαρ, ατος, τὸ, nomen prop.

ΛΗ'ΜΑ, ατος, τὸ, propoſitum animi, virilis fortiſque animus. q. à λάω, volo.

Λημώδης, ες, gramioſus, lippus. Th. λήμη, gramia, lippientes oculi.

Λημῶν, ῶσα, lippie, gramioſas oculos habeo: à

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, lippientes oculi, ſordes oculorum, idem quod γλήμη. q. à λα & μύω.

Λήμμα, ατος, τὸ, res quæ accipitur; item manus qua aliquis corripitur. lucrum, reditus, ſumptio, aſſumptio, argumentum. Th. λαμβάνω, ſumo.

Λημνιὰ ἔργα, Lemnia facinora: &

Λημνιάς, Dor. pro Λημνίη, Lemniacum. vide in Λήμνος.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, LEMNISCUS, faſciola à coronis dependens.

Λῆμνος, dat. ſing. à Λῆμνος, LEMNUS, inſula.

Λίωνι, οῦ, αι, Poët. pro βδύγῃ. Alii ſcribunt Λιώνι, quas dicunt eſſe Nymphas torcularium. vide λιώδε.

Λιωνίτης, ου, LENÆUS, cognomen Bacchi: à λιωνὸς, quod vide.

Λιωνοῦ, acc. ſing. à

Λιωνὸς, ὁ, ἡ, Januarius, quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. λιώδε, locus torcularii prelli.

ΛΗΝΟ'Σ, ου, ὁ, lacus prelitorcularii, ubi uvæ prelo exprimuntur. q. à λαύω, comminuo: ſed

Λᾶας, ου, τὸ, lapis, quia λᾶος, id eſt, mollis.

Λᾶξαι, Ion. pro ἐλαξάν, 3. pl. a. 1. act. λᾶξαι, deſiiſſe, a. 1. inf. λᾰξάσθαι, a. 1. inf. m. &

Λᾶξεια, ας, ἡ, a. 1. opt. act. Æol. verbi λάζω, ceſſo. f. ξω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, vel λᾶρος, ου, οἱ, nugæ, ineptiæ, tricæ. hinc λαρὸν, nugor. q. à λα & ῥέω.

Λᾶς, Dor. pro θέλεις, velis. vide in λᾷ.

Λάσεις, 2. ſing. f. 1. act. &

Λάσεαι, 2. pl. f. 1. m. verbi λάζω ſeu λαθέθω, lateo. f. λάσω. a. 2. ἔλαθον.

Διονυσιλήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui ludi oblivionem inducit. Epith. Bacchi. ex λάθω, lateo, & σιλήμη. Sunt qui legant Διονυσιλύμων, à λύω, ſolvo, & τὸ σιλύμη, ludus.

Λανθασμὸς, ου, ὁ, oblivio: à λάθω, lateo.

Λάσεται, obliviſcar, f. 1. m. &

Λάσεσθαι, 1. pl. f. 1. act. à λάθω, ſeu λαθέθω, latco. f. λάσω.

Λᾶστις, ιδος, ἡ, pro λᾳστὴς, latro. Th. λάϊα, ας, ἡ, præda.

Λᾶστρον, latrina, puto, ubi latent λᾳστὴς,

Λυδὸς, Dor. pro Λῦδος, ὁ, v. sub. ἀ Λῦδος, ὁ, pro, vel à Λῦδος, Lydus.

Λυκάδης, ου, ὁ, *Lycaonis filius*: à ΛΥΚΑΩΝ, ονος, ὁ, *Lycaon*, matet Apollinis. acc. Λυκάδη, ἀ.

Λυκάδος, ἄσσα, ον, *capitis*, ἡ, Λυκάμας. a. 1. part. pass. λυκάδεντα, acc. sing. m. g. &

Λυκάδωσα, a. 1. inf. pass. à λυκάδεω, *capio*. f. λυκάδησω. a. 2. ἐλυκάδον. a. 1. ind. pass. ἐλυκάδωθεν. a. 2. inf. m. λυκάδῆναι.

Λυκάδωτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.

Λυκάω, inusit. pro λαγχάνω, *sortior*.

Λυκάμας, ᾱ, ων, & in ᾱ. pl. λυκάδεντα, ἡ, ᾱ. m. verbi λυκάδεω, quod vide. f. 1. m. inf. λυκάδῆναι.

Λὺκ, pro λύκα, *prædæ*. Gl. Cyr.

ΛΥΚΕΩ, ἀγῶ, *salio, ferio, ferire, curro*. f. ἀω. p. κω. q. à λύκ. v. ἐλύκ.

ΛΥΚΗΝ, *valde, admodum*. q. à λύκ, *valeo*.

Λυκήρ, ᾱ, ον, *strenuus*, pro λυκαρὸς.

ΛΥΚΑΝΟΣ, ου, ὁ, *LIBANUS*, Syriæ mons, ibus.

Λυκανωτὶς, ἔδ, ἡ, & λυκανωτὸς, ἔδ, τὸ, *thus, thuris genitum*. à præced.

Λυκάς, ἄδ᾽ος, ἡ, *gutta*: à λυκῶ, *fundo*.

Λυκάρτης, ου, ὁ, *libertinus*, nomen tertæ.

Λυκόνοτος, ου, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui spirat inter *Africum* & *Austrum*; ex λύψ, βὸς, ὁ, *libs*. quod à λυκῶ, *fundo*, & νότος, *notus*.

Λυκόνδα, adv. Ion. & τὰς Λυκόνδας. Dor. pro Λυκόνδως.

Λυκύη, ης, ἡ, *LIBYA*. Λυκύαι, *LIBYSSA*. Λυκύη ἀνὴρ, *vir ex Libya, Afer, Pœnus*.

Λυκύρνις, ου, τὸ, *Liburnum*, species navigii: à *Liburnis*, Illyridis populo.

Λύμα, *stridulè, argutè*, pro λυγέα. Hesychius.

Λυμάνω, *obtrudo*, propriè arguto sono. *veris* scatum edere *fontem*. à λυγέω.

Λυγδὸς, εος, ὁ, *pulvis*. q. à λύγ᾽ος, *clades*.

ΛΥΓΓΑ, *stridet, stridere, stridorem edo*. f. ξω. hinc λυγὸς, ὁ᾽ος, *stridulus, argutus*. λυγγάλεος, idem.

ΛΥΓΔΗΝ, *strillim*, adv. q. à λύγω.

ΛΥΓΔΟΣ, ου, *pila, mortarium*. item *fornacula, in qua conflant metalla*.

Λυγέα, acc. pl. n. g. à λυγὸς, ὁέα, ὁ.

Λυγέαν, Dor. pro λυγρὰν, gen. pl. &

Λυγέη, *canora*, dat. sing. f. g. à λυγὸς, ὁέα, ὁ, *stridulus*, ὁ, ων. Hem. λυγρὸς, *stridor*.

Λυγέως, *stridulè*, adv. à λυγὸς, quod vide.

ΛΥΓΝΟΣ, ου᾽ος, ὁ, *faliga, funis, flamma*.

ΛΥΓΝΩΤΟΣ, ὁ, ὁν, *funi similis*.

Λυγξὶ, *sonuit*, pro λυγξὲ, 3. sing. a. 1. act. verbi λυγῶ, *stridere*. f. ξω.

Λυγρὸ᾽ pro λυγρὸν, *suavi*, dat. sing. f. g. &

Λυγρὸν, d. pl. f. g. Ion. à

Λυγρὸς, ὁέα, ὁν, idem quod λυγὸς, *stridulus*. Th. λύγω, *stridere*.

ΛΥΓΤΑ, ης, ἡ, *Lycia*, quæ & Λυκία, *Africæ regio*. Λυγτὸς, ὁία, ὁν, *Lycius*, ὁς, ὁν, *Lycius, Lycia*. Λυγτὸς, ὁία, ὁν, *Lycius, Lycia*. à λύγω, *stridere*.

Λυγτοβόγγων, *sonora voce tibias dans*, dat. pl. Ion. à

Λυγτοβογγος, ου, ὁ, ἡ, *stridulam vel suavem vocem habens, argutus*: ex λυγὸς, *stridulus*, quod à λύγω, *stridere*, & βόγγος, *sonus*. Them. φθόγγος, *loquor*. p. m. ipsi γγα.

Λυγόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *argutus*: ex λυγὸς, *stridulus*, & φωνὴ, *vox*.

Λύλω, Ion. pro λύω, *valeo*, adv.

Λυλάω, *lapido*, enm acc. f. ἀσω. a. 1. ἐλύλασα. a. 1. sub. λιθάζω, ῥς, ῥ. a. 1. inf. λυλάσαι. perf. act. λελύλακα. perf. pass. λελύλασμαι. a. 1. pass. ἐλυλάσθην. Th. λίθος, *lapis*.

Λύλαξ, ακ᾽ος, ὁ, *lapillus, petra asbera*, item adjective, *lapidosus*: &

Λυλὰς, ἄδ᾽ος, ὁ, *lapillus, lapis*. Th. λίθος, idem.

Λυλάσσας, ασσα, ασσαν. q. 1. part. act. &

Λυλασθάσσι, 3. pl. a. 1. sup. pass. verbi λυλάζω, quod vide.

Λυλάσσασι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Λυλὸν vel λυλὸν, *missa cura*, *precipitanter*. &

Λύλια, luxus, luxuries, *libertas*. q. ex λύω & ὄλος, *totum*.

Λύλινος, ου, ὁ, ἡ, *lapideus*, ὁ, ων. Th. λίθος, *lapis*.

Λυλοζόλω, *lapido*, cum acc. imperf. ἐλυλοζόλεον, εων. f. ἐσω. a. 1. ἐλυλοζόλησα. a. 1. inf. λυλοζολῆσαι, a. 1. part. act. λυλοζολήσας, ασα, αν. perf. act. λελυλοζόληκα. f. 1. pass. λυλοζολήθησομαι: ex λίθος, *lapis*, & ζόλλω, *jacio*. p. m. βλῆκα.

Λυλόλιθος, ου, ὁ, ἡ, *lapidibus obstructus*: ex λίθος & λίθος, *lapis*. Th. λίθος, *lapis*.

Λυλοξόος, ου, ὁ, *lapicida, statuarius*, qui *lapides polit*: ex λίθος, & ξόω, *rado, polio*.

Λύ᾽θος, ου, ὁ, ἡ, *lapis, saxum*. dat. pl. Ion. λίθοισι. Hinc λίθινος, *lapideus*. λιθάζω, *lapido*.

Λυθόστρωτος, ου, ὁ, ἡ, *lapidibus stratus*: ex λίθος, *lapis*, & στρωτὸς, *stratus*, quod à στόρνυμι. Th. στρῶ, *sterno*.

Λυθοτομία, ας, ἡ, *lapicidina*: ex λίθος, & τέμνω, *seco*. p. m. τετμηκα.

Λυθοτομικὸς, ὁ, ὁν, *ad lapidem spectat*: ex λίθος & τέμνω seu τομὴ, *sectio*.

Λύσσω, ττω, ὁ, *mutatio in nocturnum spectrum*: à λύθω, *in lapidem verto*. Th. λίθος, *lapis*.

Λυκρηθέω, *fatuo immodicè*: ex λύω & ακρηθὲς.

Λύκιτα, *minima & exilissima avis*. q. à λύγω, *stridere*.

Λυ-

Λιγυρός, λιγυρὴ, λιγυρὸν : f. ſuav. p. λιγὺς. Th. λιγυρὸς, melliſonus.

Λιγύσσω, 1. ſing. f. τ. verbi præced.

Λιγυφθόγγος, ος, ον, ὁ, ἡ, & λιγυφθόγγης, ου, ὁ, ἡ, vox ſuavis : à λιγυρὸς.

ΛΙΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ſaxum, lapis, petra, & apud 72. λίθωμα, ατος, τὸ. Th. λίθος, pietra.

Λιθοβόλος, ον, pl. part. præſ. act. verbi λιθοβολέω, lapidat : quod vide.

Λίθινος, η, ον, idem quod λιθικὸς, ſaxeus : à q. λίθος πρὸς, plana cortex. Vel à λίθος τείνω, quia valdè extenditur.

Λιθοκόλλητος, ου, obliqui : à λιθοκόλλη, ὁ, ὁλλητος, ὁλλητι, ὁλλητον : à λίθος & κόλλη, glutinum.

Λιθοκόλλη, ὁ, ἡ, τὸ, ſynt corymbium ſaxeum, q. à λίθος & κόλλη.

Λίθολος, ſaxoſus : qu. λίθος, & λόχος, locus.

ΛΙΜΑΊΟΜΑΙ, Poët. corripit, ſubaud. λιμῷ, ſame, λιμάομαι, Ion. pro λιμῶμαι.

Λιμοκτονέω & ῶ, fame mori, angere & affligi fame : ex λιμὸς, fames & κτείνω q. Th. λιμοκτονέω, ſtrangulo.

Λιμοκτονία, ſ. aud. fame labore. Th. λιμὸς, fames.

ΛΙΜΗ΄Ν, ένος, ὁ, portus : acc. λιμένα. q. λίαν μένων, quod ubi nanes tutæ conquieſcunt : hinc λεμβοστάσια, ὑγρίαι, quæ portui præſtò.

Λιμοκτὸς, ὁ, fames, ſic. à λιμὸς, fames.

Λιμὸς, ὁ, ἡ, & λιμώττω, ὁ, ἡ, λοιμὸς, peſtis, peſtilentia. Th. λιμὸς, fames.

Λιμώττω, Dor. pro λιμῶντι : vide in præced.

ΛΙ΄ΜΝΗ, ης, ἡ, ſtagnum, palus : q. à λίαν μένη, ſcil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua manet, & non movetur.

Λιμνοβάτης, ου, ὁ, nomen Ranæ : à λιμνὴ, lacus.

Λιμνογείτων, nomen Ranæ ex λίμνη & γείτων, vicinus.

ΛΙΜΟΣ, ὁ, ἡ, & Dor. ὁ, fames : hinc λιμὸς ἄδην, qui à λιμὸς, inſatia. Hinc λιμοδόκος, ἀστὴρ, λιμοδόκος, ὁδὸς, λιμοδόκος, ος, ὁ, & λιμοδόκος, ος, ὁ, inſatis fames.

Λιμοκτὸς, ſingul. : à λιμὸς, fames.

Λιμοσύνη, ſynon. à λιμὸς, fames.

Λιμώττω, dicitur : à λιμὸς, fames.

Λινεμβόλος, ον, ſynon. à λινοῦς, ἡ, οῦν, linteus.

Λινεμβολέω, ῶ, ſynon. à λινεμβόλος, ον, linteus.

Λινεμβολία, ſynon. à λινεμβόλος, ον, linteus.

Λινεμβολικὸς, ſynon. à λινεμβόλος, ον, linteus.

Λινεμβολικῶς, ſynon. à λινεμβόλος, ον, linteus.

Λινεμβολικὸν

λιτάνω, supplex fum. Th. Λιτ-ής, ές, ὁ, ἡ, pius, pie-dofo.

Λιτάω, ῶσω, ἤν, ω, ν. 2. part. ᾶτ. verbi λιτάνω, imperf. f. ἤα. ν. 2. Λιτάων.

ΛΙΤΕΤΩ, cupio, desidero: qu. à λάω, cado.

ΛΙΤΡΟΣ, ἡ, ὁ Λίτρος, ὁ, turpedum, eadem q. ὁ Λάτρος, ὁ, ὄλιτρος, ὁ, vilis, vilior.

ΛΙΤΣ, ιτος, ὁ, ionice & fubtile linteum. Attic. ΛΙΤΤΟΜΑΙ. Fut. ιτήσομαι. Aor. ἐλίτην. Th. λιτάνω. Est & Aor. pot Apocop. pro λιτανεῦσαι, lavit.

Λίτομαι, precari, ν. 1. imperat. m. verbi λιτάνω, fupplico: f. λίσσομαι.

ΛΙΤΣΙΗ, ης, ἡ, ἀστοιχείωτον quoddam graecile. q. à λίζ pro λιτανεῦσαι.

Λίτωνε, ὁ, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τῷ, fruaris. Th. λίτανω. Λίτωσιν, pref. inf. verbi λίτομαι.

Λιτανεύων, fupplicabat, ν. 1. fing. imperf. Ion. pro λίτανεν, verbi λίτομαι.

Λίτομεν pro λίτανεν, precabar, pref. ind. vel f. 1. Poet. pro λίτομαι, quod à

ΛΙΤΣΟΜΑΙ, fupplico, precor, ero: rhinc part. λιτσόμενος, ου, Dicitur etiam λίτομαι. Hinc λιτή, fupplicatio, prex, λιτανεία, idem.

ΛΙΤΣΟΣ, ὁ, lavis, ftabor: q. λίτρον.

ΛΙΤΡΟΝ, ου, τὸ, fuppofita feu cuniculorum ferreum ad complanandum ftilum.

Λίτρα, ἄκε. fing. ὁ λίτρ, λίτρος, ὁ, vinum fimplex. Alii volunt effe pl. ex fing. λίτρον, vi.

Λίτρεσθε, οἱ, precati. Dor. pro λίτεσθε, fupplicate. Th. λίτανεύω, precor.

Λιτσάδεσσι, ſingulabus, dat. pl. ὁ, ἡ, λιτσάς, ὁ, villa, vicus.

Λιτσαμένω, ης, ὁ, ἡ, fupplicatio, fupplices preces, precatio λιτανεία, pro λιτανεία, fupplicia. Inde Angl. Litany.

Λιτσάνδων, ν. fing. imperf. Ion. &

Λιτσάνδων, ν. fing. ν. 1. ind. act. à

Λιτσάνδω, f. ήσω, idem quod λιτανεύω, precor, oro.

Λιτσάνη, precum, gen. pl. Æol. pro λιτῶν, à λιτή, precex. Th. λίτανεύω, oro.

Λιτσήσιμον, ν. fing. pref. opt. à

Λιτσήσω, idem quod λιτανεύω, oro.

ΛΙΤΟΣ, ὁ, ἡ, ἤμερος, πρᾶος, villis: &

Λίτος, ὁ, ἡ, ἤμερος, πρᾶος, villis: &

ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, LITRA, ἀπὸ τοῦ λίτρον & φιλία ἐστὶν ἀπὸ τοῦ λίτρου.

Λίτρον, pro λίτρον, Att.

ΛΙΧΑΝΟΣ, ὁ, ὁ, ἰδίως ὀρνέου: q. à λίχνος, vorax, natus inter hanc & pollicem manum eſt ſecuris, five inter veſtium vel à λίχνος, lingo. Hinc λιχανὸς, μενίσκος interſtitii inter pollicem & indicem diſtincti. λιχανὸς, ὁ, ἡ, ἀφορίζω λιχανὸν, ἀφορίσω, f. σω. λιχανίζω, imperf. Ion. à

Λιχανίζω, lingo, lambo. Th. λιχανός, idem, f. ίσω.

Λιχανόω, ῶσω, ἤν, ω, ν. ab eod. th.

Λιχανὸς, ὁ, ἡ, ſquirrus, ſciurus, Th. λιχανός, quod vide.

Λίχεσκε, ἡ, ſemel, ſolite aliquo ſi ſuiſſe, q. ſolite, ſolebat, ſemel, ſolite. gen. LIBI.

Λίχνη, principio fum, cupio.

ΛΟΒΟΣ, ὁ, ἡ, ima auris pars, quæ pendet. Dor. pro λοβός, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

Λοιδορέω, ἰδορήσω, dat. fing. ἀ
λοιδορ. ῶ, ὁ, λοιδορία. Them. λοίδορος, λοίδο-
ρία.

Λοιμικὸς, ἡ, ὀν. pestilens. nom. pl. n. g. ἀ λοιμικὸς, pestilentium, quod ἀ
ΛΟΙΜΟΣ, ὁ, ἀ, pestis, exitium. q. ἀ λύ-
μη, desino. Hinc λοιμῶδης, λοιμώδους & λοιμω-
δες, pestilentia.

Λοιδορία, -ᾶ, convitium, maledicta. f. hom. p.
λοιδορίησιν. præs. inf. pass. λοιδορέεσθαι.
ᾶ. i. part. pass. λοιδορεόμενος, ἰνος. præt.
part. pass. λελοιδορημένος. Th. λοιδορῶ, ἰδορῶ,
convitiari.

Λοίδορος, ου, ὁν, præterum, convitium,
à præced.

Λοιδορία, ας, ἡ, convitium? à
ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ου, ὁ, convitiator, maledicus.
qu. λοιὸς ἀ ἔχω. hinc λοιδορία, convitium.
λοιδορῶ, convitior.

Λοιμὸν, gen. ἰου. ἀ
ΛΟΙΜΟΣ, ου, ὁ, pestis, contagium. per Me-
taph. de re aut homine pestilente & exi-
tiali dicitur.

Λοιμώσσω, pestè laborare, pestè infestari: à
præced.

Λοιπὸς, ἡ, ὀν. reliquus, a, um. τὸ λοιπὸν,
quod superest. λοιπὸν, aliquin. vel λοιπὸς,
de cætero. Them. λείπω, linquo. p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙΣΘΙΟΣ, ἡ, λοίσθιος, ου, ὁν, ultimus, postre-
mus. q. ἀ λοίσω, retinquo. Hinc λοίσθια,
præmia quæ ultimo dantur. vel λοίσθια, po-
strema, tandem.

Λοίσθιον, postremum, acc. hog. f. g.
superl. grad. à λοίσθιος, postremus.

Λοκρὸς, ΛΟΚΡΟΙ, nomen nationis.

Λοξὸς, obliquus, adv. à λοξὸς.

Λοξὸν, ἰου. pro λοξὸς ου. Theocrito.

Λοξὸς, obliquus.

Λοξώδους, ους, ὁ, obliquè ingredientes, nom. pl. à
Λοξώδους, ους, ὁ, obliquè incedentes: ex λοξὸς,
obliquus, & βαίνω, eo.

ΛΟΞΟΣ, ὁ, obliquus.

Λοξότης, ητος, ἡ, obliquitas: à præced.

Λοπὶς, ίδος, ἡ, patella, patina. q. à λέπω.

Λόπη, ης, ἡ, quod potest linquere, id est,
decorticari.

Λοπὸς, ὁ, ἡ, cortex: à λέπω, decortico.

ΛΟΡΔΟΣ, ὁ, curvus, obtusus.

Λορὸς, curvus. Celtis.

Λουτροφόρος, ου, ὁ, ἡ, lavifer. q. λοῦτρα φέρων.
Lustrum ainus.

Λουτὸς, ὁ. Lucas. nomen viri. &
Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, Lucius, nomen Prophetæ, à
luce sic dictum.

Λοῦμαι, fut. ἕσομαι. pro λούσομαι, lavabo. im-
perf. ἐλοῦμην pro ἐλούμην. præs. inf. λοῦσθαι
pro λούεσθαι. Th. λούω.

Λοφιὰς, ᾶδος, ἡ, fricandum, a, um, Hesych.

Λοῦσον, pro λοῦσαι. 2. sing. a. 1. act. ἰου.
verbi λούω, lavo. f. ω.

ΛΟΥΣΣΟΜΑΙ, λύσσομαι, abeam furiabun-
da: ex ἐκ & ἔρχομαι. vide ἐ

Λοῦσσα, λύσσα. Dor. pro λύσσα, f. i. à
λύκος.

Λοχὰς, ἄδος, ἡ, pelvis, vas ad lavandum:
ab eod. th.

Λοχὸς, ὁ, τὸ, balneum, lavacrum. ἰου
Λοέτρον, ου, τὸ, aqua sordida ex re lavienda.
Th. λόω, lavo.

Λουτρὸν, dat. fing. à λοῦτρον, balneum.

ΛΟΥΤΩ. f. σω. l. ΛΥΩ. p. λέλουκα. a. 1. ἔλουσα. a. 1. part. act. λούσας, ασα, αντος. pass.
ομαι, ου, ται. hinc λουτὸς, lavacrum.
λόντρον, ου, ὁ, balneum. λοετὸς, ἡ, ὁ,
idem.

Λοφιὰ, dorsi, ἰου. pro λοφὴ, dat. fing. à
λόφος. ᾶς. ὁ. cervix, jubæ leonum, &c. Th.
λόφος, idem.

Λοφίον, ου, ὁ, & ἡ λοφὶς, ίδος, ἡ, fax memo-
rialis, tanq. sit fax ex arboris cacumi-
ne: à

ΛΟΦΟΣ, ου, ὁ, cervix in jumentis; item crista
galeæ. item λόφοι, colles, tumuli. & Ang. loft.

Λόφος, ου, animalia. quæ habent setas in
cervice erectas in modum cristæ: à λόφος &
ὠφὴ, cauda.

Λοφωτὸς, cristâ instructus, superius. Them.
λόφος.

Λοχαγὸς, οῦ, ὁ, dux λόχου. i. e. tur-
mæ. Th. ἄγω, duco.

Λοχὴ & λοχεία, insidiæ collocare. hinc
ἐλοχήσαντο. 3. pl. a. 1. m. Th. λόχος.

Λοχεὶη, gen. ἰου. ἀ λοχεία, ἡ, idem quod
λόχος, insidiæ.

Λοχεύομαι, seu λοχεῖω, parturio. Th. λοχὴ,
ἡ, gravida.

Λοχαγεύει pro Λοχαγὸς, cohortis ducem esse:
ex λόχος, cohors, & ἄγω, duco.

Λοχᾶσαι, f. 1. m. vetus λοχήσασθαι, insidiis
petere. insidiis peti. Th. λόχος, insidiæ.

Λοχίζει, pro αἱ λόχας διαιρεῖ, in cohortes
dividere. item pro dividere: à
ΛΟΧΟΣ, ου, ὁ, cohors, agmen: item insidiæ.
q. à λέγομαι, cubo, insidio. hinc λοχάω &
λοχεύω, insidior.

Λοχὸς, ὁ, ἡ, puerpera gravida: sub præ-
cedente.

Λόα. Dor. vel λάα, ας, ἡ, subitio, LYSIS: à
λύω, solvo.

Λυγάζει, singultio: à λυγὸς.

Λυγγὸς, gen. à λυγδὸς, ίδος, ἡ, nomen
gentis.

Λυγδὸς, ου, lævis, politus, candidissimus
marmoris Parii instar: à

ΛΥΓΔΟΣ, ου, ὁ, lapidis genus, candoris
eximii.

ΛΥΓΗ, ης, ἡ, obscuritas, tenebræ: q. à λύω.
Hinc λυγαῖος, obscurus, tenebrosus. λυγ-
γαῖος, ambrosius, opacus. λυγάζω & λυγ-
γάζω, obumbro.

Λυγίζω. f. ἰσω, flecto, torqueo, circumago &
item supero, vinco. Th. λύγος.

Λυγκεῖν, Dor. pro λυγκεύειν. f. 1. inf. act.
verbi præced.

Λυγκάλις, ιδος, ἡ, LYNCEUS. Hic fertur acutissima oculorum acie præditus fuisse. à

ΛΥΓΞ, υγκος, ὁ, ἡ, LYNX, animal visu: sed

Λύγξ, λυγγος, ὁ, singultus: à λύζω.

ΛΥΓΟΣ, ου, vitex, virga, baculus. Hinc λυγίνη & λυγίζω, flecto. sed

Λυγὸς, proinde quadabat, quia λυγίζεσθαι, seu torqueri potest.

Λυγρὸς, ὰ, ὸν, Ion. pro λυγρὸς, tristis, odiosus. à

ΛΥΓΡΟΣ, ὸς, gravis difficilisve funestus.

Λυγρῶς, adv. graviter, à præced.

Λυδία, ας, ἡ, nomen urbis in Judæa.

Λυδίη, ης, ἡ, nomen mulieris è Lydia regione. Λυδία μέλος, gratiarum hymnus, quo quis in aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδιάδης, ὁ, ἡ, qui Lyderum more decoris & voluptatibus indulget. qu. ἰουδαΐζω.

Λυδὸς, ὸν, ὁ, LYDUS, pl. Λυδοὶ.

Λύειν, solvere, præs. inf. à λύω.

ΛΥΖΩ, singultio. f. ξω. hinc λυγμὸς, singultus. λύζ. γγὸς, ὁ, idem.

Λύθεν, solvi sunt, Boot. Syncop. & Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λύω, solvo. f. λύσω. a. 1. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. vide λύθω.

ΛΥΘΡΟΝ, ου, τὸ, crux, sanguis pulvere mistus: q. à λύω, quia indiget purgatione.

Λυθρόω, f. ὥσω, p. ωκα, cruento, sanguine cum pulvere permisto fædo. à præced.

ΛΥΚΑΒΑΣ, αντος, ὁ, ascus: à λύκη, id est, salix, salices.

Λυκάων, ωνος, ὁ, LYCAEI Jovis ara.

Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia Gr. supina.

Λυκαυγὶς, ιδος, crepusculum matutinum. Th. λύκη, splendor.

Λυκάων, ωνος, ὁ, LYCAON, nomen proprium.

Λύκη, ης, ἡ, LUX, quia lux λευκὴ, id est, alba. hinc λυκάυγης, crepusculum.

Λυκηγενὴς, ὲς, lupinam ægrali. Th. λύκος, lupus.

Λυκιάθεν, adv. ex Lycia: à Λυκία, Lycia.

Λύκιος, Æol. LYCII, acc. pl. Λυκίους. Them. Λυκία.

Λυκοκτόνος, ὁ, ἡ, qui λύκους ἐκ πόλεως ἐκτὸς seu ἔργων, a lupis arcendis.

Λυκομήδης, acc. sing. a Λυκομήδη, ους, ὁ, LYCOMEDES, nomen viri.

ΛΥΚΟΣ, ου, ὁ, LUPUS, est & λύκος, acc. pl. Dor. hinc λύκειος lupinus. Bit & λύκος, Soli à λύκη, lux.

Λυκοῦργος, ου, ὁ, LYCURGUS, nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui est lupini animi: ex λύκος, lupus, & φρὴν, animus.

Λύμαι, ης, ἡ, nomen urbis in Creta.

ΛΥΜΗ, ης, ἡ, pudendum mulieris. Judæi. à λύω, eluo.

Λυμαίνω, ανῶ, à λύμη. item perniciem affero. vasto, corrumpo. f. ανῶ. a. 1. indic. præt. m. λελυμήνην, idem, f. λελυμανοῦμαι, a. 1. m. ἐλυμηνάμην, ά, άμην. cum acc. Th. λύμη, ης, ὁ, exitium.

Λύμαν' pro λύμην, nom. pl. à λύμη, quod vide.

ΛΥΜΗ, ης, ὁ, ἡμ, ης, exitium. q. λύω.

Λυμήνω, λυμῶ, λυμῆναι, vastabitur. Poët. pro λελυμήσθαι ἔσται, pluiq. p. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. à λύω.

Λυμηνάμην, ος, ὁ, ἡ, part. m. verbi λυμαίνω, vasto, corrumpo. quod vide.

Λυμὸν, Ion. & Poët. pro λύμαντον, 3. pl. pluiq. p. pass. verbi λύω, solvo.

Λύμυσαι, solver. præs. pass. à λύω.

Λυπεῖν, tristem reddi, dolore afficio. f. ήσω, p. λελύπηκα. a. 1. ἐλύπησα. præt. pass. λελύπημαι, contristor. a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, ης, a. 1. subj. pass. λυπηθῶ, θῇς, f. ήσ. 1. inf. λυπηθῆναι. a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, ῆσα, ῆν. Th. λύπη, dolor.

ΑΤΤΙΙΙ, ης, ἡ, dolor, ægritudo, hinc

Λυπηρὸς, ὰ, ὸν, molestus, tristis. comparat. λυπηρότερος, & superl. λυπηρότατος. & inde

Λυπηρῶς, adv. molestè: à λύπη.

Λυπτὴν, Dor. pro λυπρὴν.

Λυπῇς, molestus sis, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, quod vide. f. λυπήσω, σεις.

Λυπησὸς, ασθω, præs. imperat. pass. λυπείσθω, dat. pl. part. præs. pass. verbi λυπέω, Th. λύπη, dolor.

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit,) molestus, a, um. Bit & gravis, sejunctus, asper. Them. λύπη, dolor.

ΑΤΡΑ, ας, & Ion. ης, ἡ, LYRA, inde

Λυρίζω, f. ίσω, lyra cano, & indo. & λυρισὴς, accus.

Λυρικὸς, ὸ, LYRICUS. à λύρα.

Λυρικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, Lyricus, qui Lyram pulsat. λυρικὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ustatius est: ex λύρα, lyra, & πάλλω, pulso.

Λύσαι, a. 1. inf. act. λύσασ' pro λύσασα, a. 1. part. act. f. ῆσω pro ήσω, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιεν, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσωσι, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi λύω, solvo. unde forte Angl. to loose.

Λύσαις, Æol. pro λύσαι, qui solvit, literarii, a, 1. part. act. m. g. à λύω, solvo.

Λυσιπόνος, ὁ, ἡ, qui solvit dolores: à λύω & πόνος, ὁ, labores. Bit & nomen Prætorii Rom.

Λύσις, pro λύσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. λύσεσκε, ες, ὲ, ε. 1. opt. Æol. verbi λύω, solvo.

Λύσις, dat. sing. à λύσις, quod vide.

Λυσιδίκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, LYSIAS, nomen viri. Or dissolvens: à λύω.

Λυσίζωνος, ὁ, ἡ, ὁ, qui vel quæ solvit zonam: ex λύω, solvo, & ζώνη, zona.

Them.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas. vide Λυσιτελὲς.

Λυσιτελὲς, f. ἐσσα, utilis sum, prosum, cum dat. hinc λυσιτελῆ, expedit: à λύω, solvo, & τέλος, vectigal.

Λυσιτελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, utilis, frugifer. in comp. λυσιτελέστερος, superl. λυσιτελέστατος ab iisd. th.

Λῦσον, ἄτω, a. 1. imperat. act. λύσαντες, 3. pl. f. 1. m. λυσήσας, f. 1. part. m. verbi λύω.

ΛΥΤΤΑ, sive λύσσα, ης, ἡ, rabies, proprie canum. q. à λύω. hinc

Λυσσάω seu λύσσω, furo. λυσσῶν, Poët. in rabiem ago. à λύσσα.

Λυσσῆ, Dor. pro λυσσᾷς, præs. inf. act. verbi λυσσάω, furo. Th. λύσσα.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. à perf. pass. verbi λυσσάω. Th. λύσσα.

Λυσσῶν, Poët. vel Ion. pro λυσσᾷς, præs. part. act. verbi λυσσάω, quod vide.

Λυσσώδης, ους, ὁ, ἡ, rabidus, rabiosus. Th. λύσσα.

Λυσσώδεσσι, rabiosis sive, 3. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσάω, quod vide in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, furo. Them. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ. LUSTRA, nomen urbis, Λύστρος, ου, τὸ, idem. Hinc Λυστρεὺς, Lystrensis.

Λυστρεὺς, vide in Λύστρος.

Λυτήριον, ὁ, remedium, quod aliquo malo nos liberat. à g. à

Λυτηρίος, ὁ, liberatorius, expiatorius: à λύω, solvo.

Λύτο, Ion. & Poët. pro ἐλύετο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λύω, solvo.

Λυτὸν, judicium, quam λύσις dictio juris.

Λυτρὸν, ου, τὸ, redemptionis seu solutionis pretium. Angl. ransom. Them. λύω, solvo.

Λυτρόω, redimo. f. ώσω. p. λελύτρωκα. perf. pass. λελύτρωμαι, ωσαι, ται, a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, ης. a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. sub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ται. Th. λύω.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio: & Λυτρωτὴρ, ῆρος, ὁ, redemptor: à perf. pass. superioris λυτρόω.

Λυτρῶσαι, vide in λυτρόω.

Λυχνεῶν, ῶνος, τὸ, & λύχνιον, neutrum Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum: à λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, lucernula: à λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem. Th. λύχνος.

Λυχνικὰ, dies festus, in quo mollia lumpadesi accendebantur: ex λύχνος, & καίω, uro.

ΛΥ'ΧΝΟΣ, ου, ὁ, LYCHNUS, lucerna: q.à λύειν τὸ σκότος, solvere nebulam. hinc Angl. a Link.

ΛΥ'Ω, SOLVO, imperf. Δυον, ες, ε. f. λύσω. p. λέλυκα. a. 1. ἔλυσα. a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. λῦσαι. imperf. pass. ἐλυόμην, ου, ετο. perf. pass. λέλυμαι. a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η. a. 1. pass. λυθήσομαι. Hinc λύσις, solutio. λύτρον, redemptionis pretium. λυτρόω, redimo. λυτρώσασθαι, redemptio. λυτρωτὴρ, redemptor. σωτηρίαν, resolutio. peculiariter resolutio membrorum.

ΛΩ', λῶς, volo. Dor. pro θέλω. hinc λῶιον, melior, quem magis volumus. λῴων & λῷστος, ον, optimus. Inde forte Angl. I will.

Λωβήσομαι, injurium inferam, contumelia afficio. f. λωβήσομαι. inde λωβήσωμεν. Dor. pro λωβήσωμεν. 2. pl. a. 1. sub. m. ἐλωβήθην. a. 1. pass. Them. λώβη, injuria.

Λώβη, f. ἤσω, idem, & ab eod. th.

ΛΩ'ΒΗ, ης, ἡ, injuria, contumelia, dedecus.

Λωβητὸν, le sus, a. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, quod vide.

Λωβήσῃς, 2. sing. a. 1. opt. m. λωβήσαιτο, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, injuriam affero. Them. λώβη.

Λωβητὴς, οῦ, ὁ, & λωβητὴρ, ῆρος, & λωβήτωρ, ορος, ὁ, contumeliosus. &

Λωβητὸς, ἡ, infamia notatus. à 3. perf. perf. pass. ejusd. verbi. Th. λώβη.

Λῴτερ, melius, compar. n. g. à

Λῷων, & contract. λῴων, ονος, ὁ, ἡ, melior, comparat. & λῴστος vel λῷστος, superl. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. λῶ, volo.

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. melior.

Λῷστος, & contracte λῷστος, optimus. vide in λῴων.

Λώστερος, idem ac λῴων, & ab eod. th.

Λωλὲς, stultus, Græcis barbaris

Λῶν Μλιεῖος, τὸ, fimbria, instita. An q. κλῶσμα, à κλώθω, glomero.

Λώνη, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi λῶ, idem quod θέλω, volo, præs. part. f. g. λῶσα.

Λώπη,

Λάρνα, acc. pl. à λάρναξ, contractè pro λάρακας, quod vide.

ΛΑΤΟΣ, vel ΛΗΤΟΣ, mensis Aegyptius.

Λαυσάτιον, ſ. neut. furor, veſte exuo: & Λαυσάτιος, α, ον, fur veſtium, graſſator: q. à λάω & ἕδω, indo.

Λάφη, ης, ἡ, & λάφος, ου, τὸ, & λαφίς, ίδος, ἡ, veſtimentum tenue: à λαφὶς corrupte per ι ſcriptum factum vult Euſtath. Th. λάπτω, decortico.

Λάχιστα, optime, ſuperl. n. g. pl. num. vide λάχιστος.

Λάχης, ου, nomen viri Græci, abſcondens.

Λαχήσεται, acc. ſing. Dor. pro λαχήσεται, Att. λαχήσεται à λαχέω, εῖν, lato abundo. Th. λαχάω, lateo.

Λαχίζω, latum carpo, decerpo. Th. λαχάω.

ΛΑΧΝΟΣ, ὁ, LOTUS, arbor, cujus lignum adeo dulcis, ut externi eo degustato, patriæ ſuæ obliviſcantur: unde proverb. λωτὸν φαγών, de iis dicitur, qui regionem externam præponunt ſuæ. Eſt etiam herbæ genus: λωτός, Dor. pro λωτός, genit.

Λάψαι, λάψασα, lavamentum: à ΛΑΨΩ, lavo, interquiſco, caſſo: item tranſitive ſedo: ſ. neut. q. à λάπτω, cælum: proprie de jumentis è quorum collo jugum deponitur.

Λάψασα, σης, ἡ, quies, reſpiratio: à perf. paſſ. ſuper. verbi.

Λάων, ωνος, ὁ, ἡ, contractè pro λαΐων, melior, quod vide ſis.

M.

MEſt decimaſexta litera, μῦ dicta, & in numeris quadraginta denotat. Eſt μ pro μὶ vel ἐμὶ ab ἴημι, ago.

Μὰ, jurandi adv. fere negare ſolet: nonnunquam affirmat: unde ἦ μὰ & μὰ adv. jungitur.

Μαάθ, ὁ, nomen viri Ἑλληνικὸν, Heb. vaſcillans.

Μάγαδις, ὁ, & μάγαδις, ος, ὁ, inſtrumentum muſicum quoddam. Th. μαγάδι.

ΜΑΓΑΣ, ἄδος, ὁ, fabulatum, cithara vel teſtudinis chordis inſtructus: hinc μαγάδιζω, fidei pulſo.

Μαγγανεία, ας, ἡ, veneficium: & Μαγγανεῖον, ſ. neut. præſtigiæ ejus: à ſeq. them.

ΜΑΓΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, machinamentum; perſalſe fere: venenum. quo quis mortem machinatur, à μαγγεύω, vel μάγγανος quæſtus veneficus.

Μαγεδδὼ, nomen loci. Heb. turris.

Μαγδιηλίτης, ου, ὁ, nomen malitiæ Syr. magnifice.

Μαγδωλίτης, ὁ, ὁν. à Μάγδωλος, Magdolensis.

Μαγεία, ας, ἡ, MAGIA, ars Magica, incantatrix: à μάγος, ου, ὁ.

Μαγεῖρος, ου, ὁ, culina: à ſeq.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, coquus, qui cibos coquit.

Μαγεῖον, artem magicam exercens, ſum magus: ſ. neut. p. μαγέψομαι. Th. μάγος.

Μαγικὸς, ὁ, MAGICUS, veneficus: ab eod. them.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, vas ſubigendæ farinæ, lanx: à μάσσω, ſubigo.

ΜΑΓΝΗΣ, ητος, ὁ, MAGNES. Eſt & Magnes, Magneſiæ habitator, ea eſt urbs Aſiæ ad Mæandrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, Magneſia.

Μάγνητας, acc. pl. à μάγνης, ητος, ὁ, quod vide.

ΜΑΓΟΣ, ου, ὁ, MAGUS, ſapiens, præſtigiator: vocabulum Perſicum.

ΜΑΓΓΑΡΙΣ, ιδος, ἡ, radix lactucæ.

Μαγώγ, ὁ, nomen propr. Hebr. munimentum.

Μαδιὰν, ὁ, nomen regionis Ἑλληνικὸν: Hebr. judicium.

Μαδμαίνα, ad deſertum, Joſuæ 15. 31. alii Μαδεβηνὰ legunt.

ΜΑΔΑΩ, ὁ, lævis, glaber: μαδαρὸς, ὁ, idem. Hinc μαδάω & μαδίζω, depilem reddo.

ΜΑΖΑ, ης, ἡ, MAZA, libum: q. à μάσσω, ſubigo: hinc Lat. maſſa.

ΜΑΖΟΣ, ου, ὁ, mamma, matrix: μαστὸς, ου, ὁ, mamma, tumulus.

Μαζωθὶ, ſigna cœleſtia, Job 38. 32.

Μαθὼν, ὁνος, ſciens, ſ. ſing. n. 2. ſuperl. act. μαθὼν, ὁντος, m. 2. inf. verbi μανθάνω, diſco, ſ. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Μαθὼν, ὁντες, m. 2. m. Dor. pro μαθόντες, verb. μανθάνω diſco: ſ. μαθήσομαι.

Μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina: documentum: τὰ μαθήματα, doctrinæ: &

Μαθηματικὸς, ὁ, ἡ, q. d. diſciplinarius, ad diſciplinas pertinens, ſeu artium: MATHEMATICUS: item

Μάθησις, εως, ἡ, ipſa diſcendi actio, cognitio: à perf. paſſ. verbi μανθάνω, diſco.

Μαθητὰς, diſces, Ion pro μαθήσῃ, ſ. ſing. f. 1. m. verbi μανθάνω, f. 1. m. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Μαθητεύω, docet, cum acc. ſuos diſcipulos: f. dimi. p. μαθητεύσω. a. 1. part. paſſ. μαθητευθεὶς, ἐντος, ὁ, à ſeq.

Μαθητὴς, ὁ, ἡ, diſcipulus. Th. μανθάνω, diſco.

Μαθὼν, Dor. pro μαθὼν, qui didicit, a. 2. part. act. ſ. g. verbi μανθάνω, a. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi, Ἑλληνικὸν. Heb. mortem petens.

Μαΐδια, ας, ἡ, maxilla. Heſych. μαΐδιας legendi, ecloge pro μαγίδας. pl. 1. ubi ſuperius.

Μαΐζω

Μαλθακὸς, ἡ, ὸν, & in nomin. pl. μαλθακοὶ, α, ὰ, part. adj. verbi μαλθάσσω, difficio, a, ὰ: ἰῶν, ἴον.

MA'LA, ας, ἡ, obstetrix, nutrix, ancilla: hinc μαῖδιον, diminutivum ejusdem.

MAI'ANΔΡΟΣ, ου, ὁ, MÆANDER, vel MÆANDRUS, flexuosa ductus aquarum, & genus.

Μάϊν, ἴου. pro Μᾶλα, quod vide. Ab & ferre affinitate.

Μαιμάω, vehementer cupio: f. ήσω. pro quo Poëtæ μαιμάσσω. Th. μαίω, idem.

Μαίμασα, ης, ἡ, sing. a, ὰ, ind. act. ἄμαξα, verbi Ion.

Μαιμήσαν, pro μᾶλα, prætr. part. adj. f. g. verbi μαιμάω, Poët. pro μαιμήσασα, quod vide.

Μαΐσιν, nomen viri Δαλίων. Hebr. præpotens.

Μαΐτις, ιδος, ἡ, furiosa, insana. Vel quæ facit illis insaniri. Th. μαίνομαι.

Μαιόμενος, ὁ, ἡ, μαινόμενος, ἡ, ὸν, qui vim insaniæ in se furit.

MAI'NOMAI, insanio, furo. f. μανήσομαι, prætr. part. μεμηνὼς, υῖα, ὸς. prær. m. μαίμαμαι, hinc μαίτις, ιος, ἡ, furor. Ionice μαίομαι, ῶμαι, ῶ, æstus cupiditatum.

Μαΐομαι, ώμαι, ῶμαι. prær. part. μαιώμενος, inquirens: ex μάω, idem.

Μαΐς, ίδος, ἡ, vinitrix, fidus: affin. Μαΐστωρ: à μαίομαι, furo.

MA'IAP, ιαρος, ὁ, ἡ, & ὸν, ιαρον. Poët. heros, felix in no. pl. μάϊαρες, dat. pl. μάϊαρσι, & Ion. μαίηρσιν. Hinc μαιάρτατος, idem. μαιαρότης, ητος, ἡ, ultra fortunæ μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo.

Μαιαρίζω, ἰῶ, ἰσω, beatum prædico: f. ίσω, & dat. μαιαρισθήσομαι. perf. pass. μεμαιάρισμαι. unde μαιαρισμὸς, beatitudo. Th. μάϊαρ.

Μαΐζων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν, beatior, a, um: comp. μαιάρτερος, α, ον. Th. μαίαρ, beatus.

Μαιάρτατος, ου, ὁ, beatissimus: ab eodem thema.

Μαιαρότης, ητος, ἡ, beatitudo: & Μαιαρότητος, ητος, ἡ, verbi μαιαρόω. Th. μάϊαρ.

Μαιαρόω, ῶ, ὠσω, & ἡ, μαιαρύνω, felicem vita tribuo, qui beatus, ab eod. th.

Μαιαρωθῆναι, ἄττ. pro μαιαρωθῆσαι. f. ωθήσω, verbi μαιαρόω, instituit prædito. Th. μάϊαρ.

Μαιαρώτατος, η, ὸν, felicissimus, f. g. à Μαιαρώτατος, beatissimus, superl. à μάϊαρ, felix: comp. μαιαρώτερος & μαιάρτερος.

Μαιδία, ας, ἡ, nomen regionis.

Μαιδὶς, ίδος, ἡ, MACEDO: in pl. Μαιδῖται, Ion. Μαιδόνες, ων, οἱ, MACEDONES: à, ex μάω, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & μάκρος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν: quod regio illa fuerit oblonga.

Μαιδίτης, ου, ὁ, ἴδος, Poët. & Ion. pro μαιδικὸς seu μακεδονικὸς, quod vide.

Μάϊκτον, ου, τὸ, ligo: à μάω & ἄκνον, instrumentum.

Μαϊκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, marsupium: vox Lat. Græcè expressa, ης, ἡ.

MA'KAP, cortex, qui ex India advehitur.

MAKKOΩMAI, desipere, fatua & stulta loqui: f. ώσομαι, non super.

Μάκρ, Dor. pro μᾶλα: adverbialiter positum, pro longitudinem, longè, procul.

Μακρηγορία, ας, ἡ, Dor. pro μακρολογία, ἡ, prolixitas orationis. à μακρὸς, longus, (quod à μῆκος, longitudo) & ἀγορὰ, forum, concio.

Μακρὰν, adv. longè, procul: à μακρὸς. Th. μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Μακρὰς, accusat. Ion. pro Μακρὰν: à μακρὸς. dat. pl. Ion. pro μακροῖς: à μακρὸς.

Μακρόθεν, adv. eminus, procul. à μακρὸς, cujus th. μῆκος.

Μακροθυμία, ας, ἡ, ἰram differo, patienter fero: f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα. a. 1. ἐμακροθύμησα. a. 1. imperat. ἀόρ. μακροθύμησον. Ex μακρὸς, longus, (quod à μῆκος, magnitudo) & θυμὸς, animus.

Μακροθυμῶ, ῶ, ἰσω, patior: à

Μακροθυμῶν, ῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, longanimis: & inde

Μακροθύμως, adv. patienter: ab illis tem. th.

Μακρολογία, ας, ἡ, prolixè loqui: hinc μακρολογέω, ῶ. pf. ήκα. perf. sub. ex μακρὸς, quod vide, & λέγω, dico.

Μακρολογία, ας, ἡ, sermonis prolixitas: & Μακρολόγος, prolixè de sermonibus: ab illis, th.

Μακρολογίδης, ου, ὁ, idem ac Τηλεμάχος: υ, ὁ, Telemachus, Ulyssis filius.

Μακρὸς, ὰ, ὸν, longus, a, um, Sed μακρὸς, & μακρῶ, dat. & μακρᾷ, n. χ. pl. neut. sæpè numerus adverbialiter pro longè multi. comp. μακρότερος, α, ον. Th. μῆκος, & Dor. μάκρος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, longus.

Μακροχείρ, ὸς, ὁ, ἡ, longæus: ex μακρὸς longus, (Th. μῆκος,) & χεὶρ, manus.

Μακρόω, f. ώσω, p. χω. longè fugio: à μακρὸς, longus: quod à μῆκος, magnitudo.

Μακρὸς longè, vide in μακρὸς.

Μακρὸς, adv. longè, prolixè: à μακρὸς, quod vide.

Μαλὰ, Dor. pro μᾶλα, prædico: à μᾶλ. quod vide.

Μαλὰ, in longum protenso, vociferatus, a. 1. part. ἄσ. à μακρὸς vel μαλὰ. Th. μῆκος, Dor. μάκρος, ος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, longitudo.

Μαλὰν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro μᾶλον, ὁ, pecten.

MA'NAI, adv. valdè, multum, admodum. comp. μᾶλλον, superl. μᾶλιστα.

Μαλάγμα, ατος, τὸ, de in μαλάσσω.

Μαλακόπους, ὁ, ἡ, ὁ, mollis & eunuchi pedes habens. Metri causa pro μαλθακόπους ex μαλθακὸς, mollis, (quod à μαλάσσω, mollio,) & πούς, pes.

Μαλακὸς, dat. sing. μαλακῷ, dat. pl. Ion. ἡ. g. à μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis. Th. μαλάσσω, mollio.

Μαλακὸν, ὸς, ὸ, mollities, languor corporis. Sanitas & proprie, ὸς, ὸ, pus, stomachi ægritudo, &c

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, mollis, à μαλάσσω, quod à μαλάσσω.

Μαλακόφρων, ονος, ὁ, ἡ, inf. pass.

Μαλακὸς, ὴ, ὸν, MOLLIS. comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, mollio.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities. ab eod.

Μαλακόφρων, ὁ, ἡ, Poët. qui molles habet, vel admittit mentes: à μαλακὸς, mollis, (Them. μαλάσσω, mollio) & φρὴν, ἡ, mens.

Μαλακὸν, gen. Dor. pro μαλακῶν.

Μαλακῶς, adv. quæsumbiliet. Th. μάλα, valde.

ΜΑΛΑΞΙΩ, seu μαλάσσω, mollio. fut. α. p. pass. perf. pass. μεμαλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατος, τὸ, quod ad molliendum adhibetur. μαλακὸς, mollis. μαλακία, mollities: &

Μαλάσσω, ττω, ξω, MOLLIO. quia alvum mollit. gen. pl. μαλαττόντων. Them. μαλάσσω.

Μαλαθὼ, οῦς, ἡ, nomen viri. Hebr. laudans Deum.

Μαλαχὸς, ὴ, ὸν, sanum, pernitiosum. dat. sing. μαλαχῷ. Them. μαλὸς, tener, idem quod ἁβρὸς.

ΜΑΛΗ, ης, ἡ, ale, axilla. vide μασχάλη.

Μαλθάκη, ης, ἡ, cera emollita. Them. μαλθάσσω.

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, mollis: à μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφρων, ὁ, ἡ, ὁ, qui molles ac fœminæ habet mentes: ex μαλθακὸς, quod vide, & φρὴν, φρενὸς.

Μάλαμνα, ης, τὸ, proprium loci nomen videtur; vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet, σμηλίμνιον: ex σμῆλος, & λίμνη.

ΜΑ'ΛΑΞ, & μαλὸς, merum fœmininum.

Μαλὸς, λοῦς, dat. Dor. pro μαλὸς, λὸν, ὸ, quod & μαλὸς, ὸς, ΜΑΛΛΟΣ erior. est &c.

Μαλὸς, Dat. ὶ, Nympha nomen.

Μάλιστα, superlat. adv. superlat. grad. à μάλα, valdè. comp. μᾶλλον.

Μαλὸς, ὸν, & μαλὸς, λοῦ & Poët. frigore constrictus: à seq.

ΜΑ'ΛΛΟΣ, ου, ὁ, mucronum pedûmque extremitatis & stupor ex frigore.

Μαλῶν, posterius, dat. pl. à μαλὸς, vellus.

Μᾶλον, magis, comp. à μάλα, valdè. superl. μάλιστα.

ΜΑΛΛΟΣ, ου, ὁ, vellus. Latus primitivo.

Μαλθακὸς, ὴ, ὸν, villosus, à præced.

Μᾶλος, ου, τὸ, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ, malum: &

Μᾶλος, Dor. pro μῆλος, ου, τὸ, MALUM, pomum.

Μαλακόφρων, ὁ, ἡ, ὁ, tenera ac muliebris genus habens. Ex μαλὸς, ὸς, tener, & φρὴν, genus. Vel derivetur ex μᾶλον pro μῆλον, pomum, (quod à μαλὸς, mater arbor,) & φρὴν, genus, quod de luxuriantes & de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟΣ, ὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, ὸ, & pro μαλακὸς, villosus.

Μαλοφόρος, Dor. pro μηλοφόρος, pomifera: ex μᾶλον, malum, & φέρω, fero.

Μάλχος, ου, ὁ, nomen servi. Hebr. regnum.

ΜΑΜΗΡΑ', seu μαμμὴ, aut μαμμίδη, medicamenti genus.

Μαμία, ας, ἡ, mater & avia: à seq.

ΜΑ'ΜΜΑ, & μάμμη, ης, ἡ, & μαμμίδη, ης, ἡ, vocis puerilium ad matrem, avia.

Μαμμάω, ῶ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ

MA'ΓΔΑ, ὰς, ἡ, *manna*, ἄλευρον, vox Hebr. q. d. *cibus paratus*.

MA'ΓΝΟΣ, seu μάγος, ου, ὁ, *ornamentum colli vel manuum*. q. à *jubis*, Dor. μᾶγος, *lunula*.

MΑΝΟΣ, ὁ, *rarus*, ἀραιὸς, hinc μανότης, *rari*, *tas*.

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas*, ἀραιότης: à præcedente.

Μανότης, ητος, ἡ, *insania*, ἀφροσύνη: à th. μαίνω, *vaco*.

Μαντεῖον, τείου, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ, *hariolus*.

Μαντεύομαι, *vaticinor*, *auguror*: *consulto oraculum consulo*. præs. inf. μαντεύεσθαι. f. μαντεύσομαι. a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ώμην. Th. μάντις, *vates*.

Μαντεῖον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum*. Sic μαντεῖος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη,) *ars divinandi*. ab eod. them

MA'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates*, *hariolus*, q. ἀ μάω, μῶ, hinc μαντεύομαι, *vaticinor*, μαντεῖον, *vaticinium*. Θεομάντις, εως, ὁ, ἡ, *qui Dei instinctu vaticinatur*. νεκυομαντεῖα, ας, ἡ, *vaticinium evocatis mortuis*.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium*. Them. μάντις.

Μάνυε, Ion. & Dor. pro ἔμηνε, 3. sing. imperf. fic μάνυσι, Dor. pro μηνύει, *indicat*. verbi μηνύω, *indico*.

Μάνυον, Dor. pro ἔμηνον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, *indico*. f. ὄνω.

Μάντις, εως, ὁ, Dor. pro μηντις, εως, ἡ, *index*, *qui rem aliquam indicat*. Th. μηνύω, *indico*.

Μαύειν, *apprehendere*, per Syncop. ῶ, pro μαυσᾶν, & Poët. μαύσειν, Ioniceque Diæcti μαυσέειν, & Poët. reduplic. μαυσίειν. a. 1. verbi μαύσω, *capio*. p. m. μεμαυσμαι.

Μαῦσαι, pro μὴ λαβεῖν, præstare scribere μ' λαβεῖν.

MA'ΓΑΔΟΣ, ου, ὁ, *genitale*, quæ & Ὀχεῖον, appellatur.

MA'ΓΑΝΑ, ας, ἡ, *flagellum*, *fertica*.

MA'ΘΑΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM*, *faniculum*.

Μαθεῖν, ἀθεῖν, nomen propr. Μαραθὼν λιμὴν, *MARATHON opulenta*.

ΜΑΡΑΙΝΩ, f. ἀνῶ, *marcescere facio*, *flaccidum reddo*. p. ἀμαρα. μεμαράνημαι, *marcesco*, perf. pass. μεμαράσμαι, ανσμαι, ανται. Att. μεμάρασμαι, (unde μάρασμος, ὁ, ἡ, *marcor*, *tabefactio*,) a. 1. pass. ἐμαράνθην. f. t. μαρανθήσομαι. Hinc ἀμάραντος, & ἄμαρα ντος, ὁ, ἡ, *immarcescibilis*.

Μαρὶ ἀδὶ, Hæc sunt Syriaca. Suidas ver-

tit ἐπὶ κρίσεως. *Divinatio vitiosi ad Judicium*.

Μαρὸ δίδου, *vale*, *dixisse est*. a. 1. inf. pass. μαρανθῆναι, ῆ, ναι. f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω, quod vide.

Μάρτυρι, ίου, ἡ, &

Μάρτυρις, ιδος, ἡ, *tibia*, *MARAÎMVS fenilis*: vide in μαρσίπιον. Angl. *murrin*.

Μαρσίπιον, ὁ, *sed*, *insanus*. Th. μάρσος, *insanus*.

Μαρμαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA*, *unio*; à seq.

ΜΑ'ΡΓΑΡΟΝ, ου, τὸ, *unio*. pl. τὰ μαργαρα.

Μαργίλλιον, *coralium*, *species* anagallidis, *hippi coralium*.

MA'ΡΓΟΣ, ου, *insanus*, *stolidus*, *vecors*. q. ἀπὸ ἀργὸς, ἀεργὸς. hinc μάργος, &

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *insania*: à præced.

Μαρδόνιος, ου, ὁ, *Mardonius Persa*.

MA'ΡΗ, ης, ἡ, vel μάρεος, *antiqua voce manus*. quibus dividimus & componimus, q. à μάρος. hinc δυσμαρὴς, ῆος, ὁ, ἡ, *difficilis*. ἄμαρος, ος, ον, ὁ, ἡ, *facilis*.

Μαρθα, ας, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *magistra*.

Μαρία, ας, ἡ, nomen beatæ virginis: &

Μαρία, ἡ, nomen ἄλευρον. Hebr. *amara*.

Μαριανδυνοὶ, *mancipia* à gente subacta.

ΜΑΡΙ'ΑΛΑ, seu μαρίλλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum*, *favilla*. q. à μαραίνω.

MA'ΡΙΣ, ιος, ἡ, *MARIS*, *mensura quadam cotylarum sex capax*.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. ἀρῶ, *ratio*, *resplendeo*. μαρμαίρουσα, præs. part. f. g. q. à μαίρω.

Μαρμάρεαι, *fpendida*. f. g. pl. num. à

Μαρμάρεος, necnon μαρμάρεος, ου, *MARMOREUS*: & *marmoris more candens*: item

Μαρμάρεος, ου, & μαρμάρεος, ου, idem, à μάρμαρος.

Μάρμαρον, ου, τὸ, &

Μάρμαρος, ου, ὁ, substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR*: item

Μάρμαρος, ου, *albus*, *candidus*: à μάρμαρος.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*. ejusd. th.

MA'ΡΝΑΜΑΙ, *pugno*. Poët. & in 1. pl. μαρνάμεθα. q. à μάρω, *manus*; quia manu fit pugna.

Μάρναμαι, *depugnantes*: Ion. pro μαρνάμενοι, gen. dual. part. præs. μαρνάμενος, gen. pl. verbi μάρναμαι.

Μάρναντ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. μάρναμαι, præs. inf. ejusd. verbi.

Μάρναντο seu μαρνάμεσθα, Ion. pro μάρναμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi μάρναμαι pugno.

Μάρρ, *MARUM*, herba: ab Hebr. מר *amarus*.

Μαρσίνην, Ion. resol. pro μαρσῶν, ῶ, 2. inf. act. verbi μάρσω, *prehendo*.

Μάρσιππος, ου, ὁ, nomen mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, τεξω, ψηκωσα, ψαγμαι, ψθην, ψτεον, ι. ψ. p. pa. ά, ι. μεμαγμενος. Poët. μαρμαιρω, q. μαρω ἀπ' ἀμμου, mana tergo. μαρμαρυσσω, ξω, ψσω, ψσομαι, ψθην, ψτεον, μαρμαρυγη, ἡ, ψσις, ἡ, ψσμος, ὁ, ψστης, ὁ, ψστικος, ἡ, ὁν, ψστικη, ἡ, ψστικον

Ματαιόω, ῶ, vanissima, superlat. à μάταιος, vanus: compar. ματαιότερος. imperf. ματαίουν. ejusd. th.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas: ab eod. th.

Ματαίως, vanum reddo: f. ώσω, p. μεμάταικα. præs. pass. ματαιοῦμαι, ῶμαι, vanus fio: a. 1. pass. ἐματαιώθην. Th. μάτην, frustrà.

Μάτην, Dor. pro μάτην, frustra.

Ματεύω, torqueo, vanè tempus contero: f. εύσω. th. μάτην.

Ματέω, f. ήσω, quæro, indago, pet Ellipsin pro μαστεύω, idem.

MA'THN, adv. frustrà, incassum. hinc ματαιότης, ητος, vanus, inanis. ματαίνης, αιτος, ὁ, vanitas.

Μάτηρ, ῆρος, ἡ, Dor. pro μήτηρ.

Ματεῖν, Æol. & Dor. pro μαστεύειν, a. sing. verbi μαστεύω, unde Poët. inserto ν, μαστεύειν, & inserto ν, μαστεῦσαι, quæro, investigo: quod vide.

Ματεύοντε, inertes sunt, dual. f. 1. verbi μαστεύω, quod vide.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. à Deo datus.

Ματθάν, ὁ, nomen viri ἐλλήνου. Hebr. donum.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostoli. Hebr. donum Dei.

Ματία, ας, ἡ, vanitas. Th. μάτην.

Μάτης inquisitio: à μάω, quæro.

Μαϊδιάρισις, εως, ἡ, Poët. & Dor. pro μητρυιάδης, ὁ ἀ μητρὸς ἀδελφὸς, matris frater, avunculus.

Ματρυιάδης, ου, ὁ, & ἁ, Poët. & Dor. pro μητρυιός, ὁ ἡ μητρὸς ἀδελφὸς, matris frater, avunculus.

Ματρυιός, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. pro μητρυιός, pro fœmine quod mater à viro in matricem recepit. Vel qui matrem suam recipit ac fovet: à μάομαι, & δέχομαι, accipio.

Μᾶτρόπολις, ὁ, ἡ, Dor. pro μητρόπολις, ἡ μητρὸς μάτηρ, matris mater, avia.

Μᾶτρόπολις, εως, ἡ, Dor. pro μητρόπολις, Metropolis, q.d. mater urbs: à πόλις, urbs.

Μᾶτρῶος, ου, ὁ, ἁ, Dor. pro μητρῶος, quæ cum matribus versatur, ἁ Qui & μητρῶα τοῦσα.

MA'TTAAH, ης, ἡ, lena: quæ se matrem fingit: à μάτηρ. Hinc ματτυλάω, lenare: & Angl. pes Aphær. Trull.

Μάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Dor. pro μήτηρ, matris fratres, avunculi: item majores, nom. pl. à

Μάτωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μήτηρ, matrem avunculus, materna avus.

Ματαῖος, α, ον, stultus, fatuus: à μάτην & βοάω, inaniter clamans.

Ματθαῖ, ὁ, nomen viri, ἐλλήνου. Hebr. donum Dei.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. donum Dei.

Ματία, νος, ἡ, lassitudo: à μάω, pinso.

Μάττα, pinso, fatigo; idem quod μάσσω, quod vide.

Μαύλας, ου, ὁ, pro μάχαιρα, gladius. Th. αὐλὸς, stabulum.

Μαυλὶς, ίδος, ἡ, culter, qu. à μαυλὸς: item quæ mercede aliquid facit. μαυλίζω, mercede prostituo.

Μαυρῶν, obscurant, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro ἀμαυρῶσιν. Sic μαυρῶσαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, obscuro. Th. ἀμαυρὸς, obscurus.

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, pugna. Th. μάχομαι.

Μαχαῖρα, ας, ἡ, MACHÆRA, gladius, sica, culter: &

Μαχαιρίδιον, ου, τὸ, gladiolus: &

Μαχαίρις, ίδος, ἡ, novacula, culter tonsorius: à μάχομαι, pugno.

Μαχανά, ᾶς, ἡ, Dor. pro μηχανή, MACHINA, molimen; ἄτος, ατος; facultas, vires.

Μαχανίς, ίδος, ἡ, Dor. pro μαχαίρις, ἡ, pugnax, bellicosus. Th. μάχομαι.

Μαχεῖσθε, ου, præt. part. verbi μάχομαι, Poët. Epenthesi pro μαχόμενοι, idem quod μάχομαι, pugno.

Μαχέσιτο, præt. opt. in 3. pl. μαχίσιτο, verbi μάχισμαι, Poët. pro μάχοιντο, pugno.

Μαχεσσάμην, 2. 1. opt. m. &

Μαχησάμην, 2. 1. inf. m. verbi μάχομαι, seu μαχίσομαι. f. 1. m. μαχίσομαι, & ἔσομαι.

Μάχεσθαι, præt. inf. μαχίσθαι, 3. dual. imperf. Ion. μαχέσθη, 2. pl. præs. imperat. verbi μάχομαι, pugno.

Μαχίσομαι, & ἔσομαι, f. 1. m. vide in μαχίσασθαι.

Μαχίσασθαι, pugnare, a. 1. inf. m. gem. σσ. Sic μαχίσαιμεν, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, pugna: in pl. μάχαι. Them. μάχομαι, pugno: inde forte Angl. Watch.

Μαχήμων, ονος, ὁ, ἡ, pugnax: ab eod. th.

Μαχίσομαι, f. 1. m. in 1. pl. μαχησόμεθα, pro μαχησόμεθα. &

Μαχησόμενος, f. 1. part. m. à μάχομαι, pugno: f. μαχίσομαι, vel ἔσομαι, cunque. à μαχίσασθαι.

Μαχητὴς, οῦ, ὁ, pugnax, bellator: accus. pl. μαχητὰς. Th. μάχομαι.

Μάχιμος, ν, pugnax: ab eod. th.

MA'XAOΣ, ου, ὁ, ἡ, incontinens, libidinosus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia: à præced.

Μαχλότατα, lascivissima, superl. à μάχλος.

Μάχομαι, 3. sing. præs. opt. à

MA'XOMAI, pugno, rixor, litigo: f. 1. μαχίσομαι, & ἔσομαι. f. 2. m. μαχοῦμαι. imperf. ἐμαχόμην, ου, vp. perf. μεμάχημαι, a. 1. m. ἐμαχησάμην, ω, vp. perf. μεμάχημαι. Hinc μάχη, pugna. μάχαιρα, culter, gladius, sica. αὐτομάχος, ου, ὁ, ἡ, antesignanus. συμμάχος, ου, ὁ, ἡ, belli socius, commilito.

Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Ion. μα-

μήμαθα, Poët. pro μαθήματα, 1. pl. præs. ind. verbi μήσκομαι, cogno.

Μήχων, ωνος, ὁ, ἡ, Dor. pro μάχων, & hoc pro μαγγανεῖον, machina.

Μηχώμαι, f. 2. m. à μήχομαι.

ΜΑΝ, frustrà, Poët. pro μάτην. Hinc μανίκλων, stultus. μανίκλινος, stulti.

Μανίκλωμα, ατος, levis ventis, auræ leves: ex μάν & αὔρα, aura.

Μανίκλινος, incassum, stulti: vide in μάν.

Μανίλαξ, ακος, ὁ, seu μανίλακος, Dor. pro μανίλακτος, ου, ὁ, garrulus, qui nugas effutit, qui frustrà garrit: ex μανίκλος, stultè, quod à μάν, frustrà, & λακέω, Dor. pro λακέω, sono, ore.

ΜΑ'Ω, ῶ, vehementer cupio, quæro.

Μᾶ, & μᾶν, pro ναί, acc. ab νᾶς, νᾶν.

Μᾶγα, vel n. g. à μέγας, magnum: vel Ion. adv. valdè, vehementer, magnoperè, multum, pro μεγάλως.

Μεγαδωρεῖ, dat. sing. à

Μεγαδωρος, ίου, ὁ, ἡ, ὁ, magna fiducia præditus: ex μέγας, magnus, & δώρα, ου, τὸ, fiducia.

Μεγάθεις, Ion. pro μεγάλοι, magni.

Μεγάθη, Ion. pro μεγάλη, quod vide.

Μεγάθυμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, magnanimus: gen. pl. μεγαθύμων. Ex μέγας & θυμὸς, animus.

Μέγαιρα, ας, ἡ, MEGÆRA, una ex Furiis: à

ΜΕΓΑΙΡΩ, invideo; item curo, respicio: qu. ὑπερ τὸ μέγα, quia magnis invideri solet.

Μεγαλόνοε, ου, ὁ, ἡ, magnus, insignis esti: acc. sing. μεγαλόνοα. Ex μέγας & νόος, ου, τὸ, cura, vel cor.

Μεγάλα, adverbialiter, abunde, valdè; vel magna, nom. pl. n. g. à μέγας, magnus, μεγάλη, magna, μέγα, magnum.

Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλων· ab eod.

Μεγαλαυχέλα, ας, ἁ, Dor. pro μεγαλαυχία, superbia: à

Μεγαλαύχεω, ῶ, magnificè me effero, jactito me: à

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ, ἡ, vel μεγαλαυχὼς, ῶ, ὁ, ἡ, qui valdè gloriatur; ostentator: ex μέγα, in plur. μεγάλα, magna, & αὐχέω, glorior.

Μεγαλεῖος, α, magnificus. μεγαλεῖα, τὰ, magnificè: à μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, majestas, magnificentia Dei virtus: &

Μεγαλειότητα, ατος, τὸ, magnificentia: à μέγας.

Μεγαλεχρεῖ, dat. Ion. à μεγαλεχρεία, ας, ἡ, grandiloquentia: ex μέγα & ἔχθω, loquor. Th. ἔχθομαι, foror.

Μεγαλεχρεῖος, α, ὁ, ἡ, grandiloquus, jactabundus: ex illidem.

Μεγαλήτορ, acc. sing. à

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, magnanimus, superbus: ex μέγας & ἦτορ, ορος, animus.

Μεγαλίζω, pro ω, præs. imperat. pass. Ion. à

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnificè effero. Them. μέγας, magnus.

Μεγαλόδοξος, ου, ὁ, ἡ, magnam habens, vel afferens gloriam: ex μέγας, magnus, α, ης, & δόξα, gloria. Them. δοκέω, videor.

Μεγαλοδωρεὰ, ᾶς, ἡ, magnifica donatio, largitio: ex μέγας, & δωρεὰ, donum. Them. δίδωμι, idem.

Μεγάλοιτος, ος, ἡ, ὁ, valdè miser, infelix: ex μέγας, & οἶτος, ortuna.

Μεγαλοκοίλιος, ου, ὁ, ἡ, qui magna penetralia seu latibula habet: ex μέγας, & κοῖλος, τὸ, latibulum. Th. κεῖμαι, occulor.

Μεγαλόμβιος, ος, ὁ, ἡ, magna conditilium mercede: ex μέγας, & μισθὸς, merces.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, ingens animus; superbia: ex μέγας, magnus, & νόος, ου, ὁ, animus.

Μεγαλοπόλιες Συρακόσιαι, grandiurbes Syracusæ: ex μέγας & πόλις, urbs.

Μεγαλοπρεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ, magnificus. Hinc μεγαλοπρέπεια, magnificentia: ex μέγας, magnus, & πρέπω, convenio.

Μεγαλορήμων, ονος, ὁ, ἡ, magniloquus: ex μέγας & ῥῆμα, loquor.

Μεγάλους, acc. pl. m. g. à μέγας, magnus: gen. μεγάλου.

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, vide in sequent.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, magnanimus: acc. plur. μεγαλόφρονας. Hinc μεγαλοφροσύνη, animi magnitudo: ex μέγας & φρὴν, mens: hinc adv. μεγαλοφρόνως.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas: à

Μεγαλόψυχος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus: ex μέγας & ψυχὴ, anima.

Μεγαλωδέτω, vide in seq.

Μεγαλώνω, prædico, verbis extollo: imperf. ἐμεγάλωνον, ες, ε. f. μεγαλώσω. a. 1. ἐμεγάλωσα. p. μεμεγάλωκα. p. pass. μεμεγάλωμαι. a. 1. pass. ἐμεγαλώθην. & imperat. μεγαλώθητι, ότω. f. 1. pass. μεγαλωθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγάλως, magnoperè, adv. &

Μεγάλωσι, Ion. pro μεγάλως, valdè: à μέγας.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majestas: ejusd. th.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, superbus: ex μέγας & ἀνὴρ, vir.

Μεγάροισι, pro Μεγάροισιν, dat. pl. à Μέγαρα, ων, τὰ, Megara, urbs.

Μεγάροισι, Megarensibus.

Μεγάροισιν, domibus, dat. pl. à

Μέγαρον, ου, τὸ, ædificium magnum, tanquam invidiæ obnoxium, à μεγαίρω, vel à μέγας, magnus.

ΜΕΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, MAGNUS, a, um: gen. μεγάλου, acc. μέγαν, in pl. οἱ μεγάλοι, magnates: in comp. μείζων, & μέζων,

μέγιστος, major; superl. μείζων, maximus. Hinc μεγαλεῖος, magnifico, præclaro. μεγαλεῖος, ᾱ, magnificus. μεγαλεία, ας, ἡ, magnificentia. μεγαλόδωρος, ον, magnitudo. μέγαρον, domus, domicilium.

Μεγαλήτης, ου, ὁ, ἡ, qui magnam potentiam habet, præpotens: ex μέγα & δύναμαι, ις, robur, potentia. Th. δύω, valeo.

Μεγαφρονία, seu μεγαλοφροσύνη, magnificè de se sentia: ex μέγας & φρήν, mens.

Μεγαθος, ους, τό, magnitudo: dat. sing. μεγάθει. Th. μέγας.

Μεγάρη, ης, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, Megara Creontis filia.

Μεγάρικα τέκνα, peramans amabilis liberi: ex μέγα, valde, & ἐράω, amo. Sunt qui legant μεγάρεια.

Μέγας, MAGNUS, nomen propr.

Μεγαθὺς, ὕος, ὁ, magnus, a, um: & Μεγιςῆνες, ων, οἱ, proceres: dat. pl. μεγιστῆσι, à μέγιστος, quod vide.

Μεγιςόπολις ἀσυχία, pax, quæ reddidit urbes maximas. Concordia enim res parvæ crescunt, &c.

Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um: superl. à μέγας, magnus: comparat. μείζων, vel μέζων.

Μεδέουσα, ptæs. part. f. g. à μεδέω, pro μέδω, impero: hinc μεδέων, Poët. cum dat.

Μέδεσθε, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, curam gero, impero.

Μέδω, rego, curo: vide in μεδέουσα.

Μεδέωμαι, curabo, f. 1. m. verbi μεδέομαι, seu μέδομαι. Th. μέδω, curo, impero.

ΜΕ'ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, MEDIMNUS, mensuræ genus.

Μεδίουν, Ion. pro Μέδιον, curarem, 3. pl. præs. opt. m. verbi μεδόμαι, curo, impero.

Μέδουσα, ης, ἡ, Dor. pro Μέδουσα, ας, ἡ, Medusa.

Μεδόντας, principes, pl. part. præs. act. à μέδω, impero.

Μέδουσα, ας, ἡ, MEDUSA, nom. mulieris: à μέδω, curo.

Μεθέλω, curemus, 1. pl. præs. sub. pass. à ΜΕ'ΔΩ, impero, curam gero. μεδέω, idem: ut & μέδομαι.

Μέζεα, τὰ, genitalia: à μέζων, quia in medio corpore.

Μεήτης, prolixior, majorem in modum: à Μέζων, Ion. pro μείζων, major, quod vide.

Μεθ', sequente aspirat. & μετ', seq. leni, pro μετ' ἀ, trans, cum, post.

Μεθαρμόζω, vel μεθαρμόττω, f. ὁσω, transmuto adaptando aliter, apto, accommodo, commuto, transfero; item emendo: ex μετ' & ἁρμόζω, vel -ττω, adapto. Them. ἁρμόζω, apto.

Μεθέηκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. sing. a. 1. verbi μεθίημι, dimitto: vide εἶδεις.

Μεθέλε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετ' & αἱρέω, capio: f. ἑλῶ, p. ἦρηκα. 2. 2. ἦλον, ες, ε.

Μεθαρμόσθη, perf. part. pass. verbi μεθίημι, dimitto: pers. pass. μεθεῖμεν. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Μεθεῖτε, 2. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθεὶς, relinquens, 2. 2. part. act. verbi μεθίημι: ex μετ' & ἵημι seu ἵω, mitto.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθεῖετε, 2. pl. 2. 2. opt. act. verbi μεθίημι, dimitto: ex μετ' & ἵημι seu ἵω.

Μεθέω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, 2. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθήγει, 2. 2. inf. act. verbi μεθαρμόζω, insuitat. quod ex μετ' & ἀείρω, capio: 2. 2. ἦλον.

Μεθῆκε, præmisisset, 2. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθεῖμεν, verbi μεθίημι. Th. ἵημι seu ἵω, mitto.

Μεθίεσθαι, partem capiam, f. 1. m. verbi μετέχω, participo sum: f. μεθέξω. Th. ἴσχω, habeo.

Μέθιον, investigabat, 3. sing. imperf. Ion. pro μέθιεν: à

Μεθίημι, investigo: ex μετ' & ἵημι seu ἵω, impetu sequor.

Μεθερμήνευς, interpretor: f. εὔσω. p. μεθερμήνευκα. Ex μετ' & ἑρμηνεύω, quod ab ἑρμηνεὺς, interpres.

Μεθῆς, dimitte; & in 2. pl. μεθεῖτε, a. 2. imperat. act. verbi μεθίημι, præmitto: quod ex μετ' & ἵημι seu ἵω, mitto.

Μεθίεσθαι, per Sync. pro μεθίεσθαι, præt. inf. act. verbi μεθίεμαι, amoveo: ex μετ' & ἵεμαι, fio.

Μεθεῖται, perf. ind. act. &

Μεθεῖνται, per Crasin μεθεῖσι, ab eod. verbo & th.

Μέθη, ης, ἡ, ebrietas, vinolentia. Th. μέθυ, τό, vinum.

Μεθῆκε, dimisi, 2. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω. Th. ἵημι seu ἵω, mitto.

Μεθημερινὸς, ἡ, diurnus: ex μετ' & ἡμέρα, dies.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, cessatio, negligentia: &

Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, remissus, negligens: à μεθίημι, præmitto. Them. ἵημι seu ἵω, mitto.

Μεθημερινῆς, diurnis, gen. pl. à μεθημερινὸς, pro μεθημερινῶν, ex μετ' & ἡμέρα, dies.

Μεθῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. μεθέω, ᾷς, ᾷ, dimittam. f. 1. ind. act. verbi μεθίημι: quod ab ἵημι seu ἵω, f. ἥσω. p. εἷκα. 2. 2. εἶν.

Μεθίεσαν, Ion. pro μεθίεσαν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίει, pro μεθῇς, 3. sing. imperf. qu. à μεθίεω, verbi μεθίημι, quod vide.

Μεθίεμεν, Dor. pro μεθίεμεν, præt. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίεσαν, præteremittebant, Βœot. Sync. pro μεθίεσσαν, 3. plur. imperf. μεθίεω: à

Μεθίημι, cesso, negligens sum; dimitto: f. μεθήσω. Ex μετ' & ἵημι seu ἵω, mitto: p. εἷκα. 2. 2. εἶν.

Μεθίστημι, *transfero, loco moveo, removeo*: f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 1. pass. μετεστάθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μεταστασθῶ. ab ἵστημι, idem quod ἵστημι, *sto*.

Μεθίστημι, *amitto*: f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 1. med. pass. μεταστάθην, *amitto fui*: ex μετ & ἵστημι, *sto*.

Μεθοδεία, ας, ἡ, *fraudulenta circumventio*; *insidiæ*: ἀ

Μεθοδεύω, *machinor*: f. εύσω. p. μεμεθόδευκα. Hinc μεθοδεύσειεν, 3. pl. præf. opt. pass. deriv. ἀ

Μέθοδος, ου, ἡ, *METHODUS, via, compendium, ratio & via docendi & discendi; ratio tractandi de re aliqua*: ex μετ & ὁδός, ἡ, ἁ.

Μεθομίλουν, ων, *conversabar*, imperf. act. Ion. ἀ

Μεθομιλέω, f. ήσω, *converser, commercium habeo cum*: ex μετ & ὁμιλέω, τερπνὰ.

Μεθόριος, ου, ὁ, ἡ, *conterminus*. μεθόριοι, ων, οἱ, *confinium*; & in pl. μεθόρια, ων, τὰ, *confinia*: ex μετ, *cum*, & ὅρος, *terminus*.

ΜΕΘΥΣ, υος, *vinum*: ἀ μεθύω, quod nos μεθύσκομεν, id est, *negligentes* reddat. Hinc μέθυ, υς, ἡ, *ebrietas*. μεθύω, *ebrius sum, madefacio, ebrium reddo, inebrio*.

Μεθυδότης, ου, ὁ, Dor. pro μεθυδώτης, ου, ὁ, *vini dator*: Bacchi epith. Ex μέθυ, υος, *vinum*, & δίδωμι, *do*.

Μεθύοντα, acc. sing. part. præf. &

Μεθύουσι, 3. pl. præf. ind. vel dat. pl. part. præf. verbi μεθύω, *ebrius sum*. Th. μέθυ, *vinum*.

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. ἀ

Μεθύσκω, *ebrium reddo*: f. ύσω. a. 1. ἐμέθυσα. præt. pass. μεθύσκομαι, *interior*: a. 1. pass. ἐμεθύσθην. a. 1. sub. pass. μεθυσθῶ. ης, ῇ. f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, υος, *vinum*.

Μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, *ebrius, mulsum, inebriatio*: ejusd. th.

Μεθύω, *ebrius sum*: ἀ μέθυ, *vinum*.

ΜΕΙΑΩ, seu μειόω, *video, fabricio*: f. ώσω. a. 1. ἐμείωσα. p. μεμείωκα. Hinc μειδιάω, seu μειδίω, Poët. idem.

Μείδημα, ατος, τὸ, & in pl. μειδήματα, *risus*. Th. μειδάω.

Μειδιάσας, ασα, ὰν, & in 3. pl. μειδιάσᾶσι, a. 1. ind. act. Ion. &

Μειδιάσειε, in f. g. μειδήσαιμι, a. 1. part. act. verbi μειδιάω, *video*.

Μείζων, ω, g. à μείζων, *major*, quod vide: dicitur &

Μείζονες, ων, idem quod μείζους, Job. cp. 3. 4

Μείζονι, nom. vel accus. pl. n. g. μείζων. μείζους, μείζω: ἀ

Μείζων, ων, ονος, ὁ, ἡ, & τὸ μεῖζον, *MAJOR*, & *majus*, compar. à positivo μέγας, *magnus*: superl. μέγιστος.

Μειλάδιον, ου, ὁ, nomen proprium.

Μειλήσιμα, ατος, τὰ, *lenimentum, placamentum*. Th. μειλίσσω, *verbis demulceo*.

Μειλιγμα, ατος, τὸ, *fraxinus*, Poët. pro μελίας: à μέλια, *fraxinus*.

Μειλιόεσθαι, præf. inf. Ion. pro μειλίσσεσθαι, &

Μειλίσσεο, præf. imperat. pass. Ion. pro μειλίσσου: ἀ

ΜΕΙΛΙΣΣΩ, f. ξω, *mellitum reddo, gratificor, verbis demulceo*: qu. ἁ μέλι, *mel*.

Μειλιχίοισι, dat. pl. Ion. ἀ

Μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, idem cum μειλίχιος, ου, ὁ, ἡ, *blandus, mellitus, suavis, jucundus*: à μειλίσσω, *verbis demulceo*.

Μείνας, a. 1. inf. act. &

Μείνατε, ασθε, in pl. μείνασθε, a. 1. part. act. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ. p. μεμένηκα. a. 1. ἔμεινα.

Μείναι, ς, pl. a. 1. imperat. act. &

Μεῖσάν, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μείρω, *mancо*: f. ρῶ. a. 1. ἔμειρα.

Μείρας, ρ, *manens*, ασι, ὰ, & 3. sing. 4. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείων, acc. ex μείων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*, & τὸ μεῖον, compar. irregularis à μικρὸς, *parvus*.

Μειωνίλιν, f. ήσω, *minus habeo, deteriore sum conditione, inferior sum*: ex μείων, *minus*, quod à μείων & ἴχω, *habeo*.

Μειρήκιον, ου, τὸ, *adolescens*: à

ΜΕΙΡΑΞ, ακος, ὁ, ἡ, *adolescens, puer, puella*: qu. ab ἴμειρω, quia ea ætate *concupiscit*.

Μείρεο, *partire*, præf. imperat. pass. Ion. pro μείρα, verbi μείρω seu -ομαι.

Μείρεται, *partitur*, 3. sing. præf. verbi μείρομαι, idem quod μείρω. Dicitur &

Μείρεται, *desideratur*, per Aphæresin pro ἱμείρεται, 3. sing. præf. pass. verbi ἱμείρω, *desidero*.

Μεμεγμένοι, plur. num. f. g. part. præf. pass. à

ΜΕΙΡΩ, vel potius μείρομαι, *divido; partior, privor*: perf. pass. μεμάρμαι, & Att. εἱμαρμαι. p. m. ἐμορσα. Hinc μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, portio*. μερίζω, *divido, distribuo*. μερισμὸς, *partitio*. μέρος, ους, τὸ, *pars*. μόρος, *portio*; item *fatum, mors*. μοῖρα, *pars, portio*; item *fatum*.

Μείς, μῆνὸς, ὁ, *mensis*, Æol. pro μήν, idem.

ΜΕΙΤΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *MINOR*; compar. irregularis à μικρὸς, *parvus*: hinc μειόω, *minuo*.

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio*; ἐκτείνεται: à præced.

Μελάγχροος, ου, ὁ, ἡ, *qui nigram habet terram*: ex μέλας, *niger*, & χθὼν seu χθὰ, *terra*.

Μελαγχθόνιον, acc. sing. à

Μελαγχθόνιος, ου, ὁ, ἡ, *nigram exercens*: ex μέλας, μέλαινα, *niger*, -να, & χθὼν.

ferius. fedus. ceu ferius.

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA, atra bilis*: ex μέλας, αινα, αν, *niger*, & χολὴ, *bilis, fel.*

Μελάγχρως, ωτος, ὁ, ἡ, τὸ, *qui nigri coloris est*: ex μέλας, *niger*, & χρῶμα, *color.*

ΜΕ'ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *domus*, Poët. & *medium tecti lignum.*

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra*: gen. pl. Æol. μελάνδων. dat. pl. μέλαινσι. Ion. in m. g. μέλαις; *niger*, quod vide.

Μελαίνω, 3. fing. imperf. Ion. verbi μελανέω, *nigresco*: à

Μελαίνω, *nigrum reddo.* Them. μέλας, *niger.*

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger.* Et sumitur pro *atramento.*

Μελάνιππος, ὁ, ἡ, Poët. pro Μελάνιππος, ὁ, ἡ, propt. viri nomen.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ, ἡ, qui *nigra folia habet*: ex μέλας, *niger*, & φύλλον, *folium.*

Μελάνδυτον, ου, τὸ, *vagina inclusum nigro*: ex μέλας, *niger*, & δύω, *lego.*

Μελάνδυτος, *nigrefactus*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελανόω, *denigro*: f. *and* Th. μέλας.

Μελανέχρως, ωτος, vel μελανόχρως, ὁ, ἡ, τὸ, *nigrum habens corpus*, vel potius *fusco colore tinctum*: *niger*: ex μέλας, *niger*, & χρὼς, ὁ, *corpus.* Th. χροὸς, *color.*

Μελανθοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, qui *nigrum murrhinum habet*: ex μέλας & πανθοχίτων, τὸ, *murrhinum.*

Μελανιππίδης, ου, ὁ, ἡ, *profundum*: ex μέλας, *niger*, & πίδαξ, ακος, ἡ, *aqua.*

ΜΕ'ΛΑΣ, ανος, ὁ, ἡ, *niger, ater*: Metaph. *MALUS*: in f. g. μέλαινα. n. g. μέλαν. Hinc μελανόω, ῶ, ὁ, ἡ, *nigrefio, denigro*: μελανία, ας, ἡ, *herba nomen.*

Μελάπυγος, *taliscrus*, præf. part. pass. à ΜΕ'ΛΑΩ, *liquefacio*: qu. μέλαω ἰδὼν, *membra edo*: unde Angl. to melt.

Μελαὶ, ἡ, nomen viri, *Heliod.* Hebr. *Nanus.*

ΜΕΛΕΑΓΡΙΔΕΣ, *MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.*

Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER*, nomen viri.

ΜΕΛΕΔΑΙΝΩ, νω, ν, *cura*: *desidero*: qu. à μέλω.

Μελέδημα, ατος, τὸ, *cura*: à præced.

Μελεδὼν, ὀνος, ὁ, *cura*: &

Μελέδων, ου, ὁ, idem: à μελεδαίνω.

Μελέεσσι, & μέλεσσι, *membris*, dat. plur. Ion. & Poët. à μέλος, ους, τὸ, *membrum.*

ΜΕ'ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica, fuvis*: an à μέλος, *membrum*?

ΜΕ'ΛΕΙ, (impers.) *cura est*: imperf. ἔμελε, Att. ἔμελεν. præs. imperat. μελέτω, f. μελήσει. perf. act. μεμέληκα. pass. m. μεμέλημαι. Hinc μελεμαίνειν, μελαινάω, idem, μελέτη, *cura.* μελετὸς, ὁ, ἡ, *negligens, desidiosus, negligentia.* ἀμέλεια, *negligo.* μετεμέλεια, *pœnitentia.*

Μελέτη, *membratim*, adv. à μέλος, ους, τὸ, *membrum.*

ΜΕ'ΛΕΟΣ, ου, *inanis, frustra*: *infelix*: dat. pl. μελέοισι· qu. μὴ λέων, id est, ἀφελὴς.

Μέλεται, *curæ est*: à μέλομαι, *curo.* Them. μέλει, *curæ est.*

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, *MEDITOR, curo*: præs. imperat. μελέτω, ᾶτε. f. ἐσω. p. μεμελέτηκα. a. 1. ἐμελέτησα. Th. μελέτ.

Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio, cura*: ab eodem them.

Μελέτημα, ατος, τὸ, *meditatio*: à μελετάω, quod vide.

Μελέτω, 3. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est.*

Μέλημα, ατος, τὸ, *cura, solicitudo*: à th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit*, f. 1. impersonale, à μέλει.

Μελήσῃσι, f. 1. m. μελήσουσι, *curæ erunt*, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Μελησίβοιος, ου, ὁ, ἡ, qui *curæ est mortalibus*: à f. μελήσει, verbi μέλει, *curæ est*, & βροτὸς, *mortalis*, quod vide.

Μέλλει, *curæ est*, Poët. pro μέλει· vel est 3. sing. à μέλλομαι, ῃ, ται· vel est 3. præsentis à μέλλομι.

ΜΕ'ΛΙ, νος, τὸ, *MEL*: hinc μελιτίνη, νης, ὁ, *melleus.*

ΜΕΛΊ'ΔΑ, ας, ἡ, *fraxinus*; *hasta fraxinea*? hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιάδες, ῶν, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιάδες, quod vide.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus.*

Μελίβοια, ων, ὁ, ἡ, Poët. & Dor. *suavilequus*, qui *mellis instar vocem fundit*: ex μέλι, *mel*: & βοὴ, ῆς, ἡ, *vox*: Dor. βῶα. Hinc μελιβόαν ὕμνοι, *suavilequa hymni.*

Μελιηδέστατος, η, ον, ὁ, ἡ, Poët. *dulcissimus*: ex μέλι, *mel*, & ἥδιστος, *suavissimus.*

Μελίηρος, ου, ὁ, ἡ, *suavilequus*: vide μελίβοιος.

Μελιηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, Poët. pro μελιηδὼν, quod vide.

Μελιζίμβρι, Ion. & Dor. pro μελίζειν, *modulari, celebrare, canere*, præs. inf. vide μελίζομαι.

Μελιηδέα, *dulcem*, acc. sing. &

Μελιηδεῖ, dat. sing. à

Μελιηδὴς, ὁ, ἡ, ὲς, *dulcis instar mellis*: ex μέλι, *mel*, & ἡδὺς, *suavis.*

Μελίζομαι, ν, σθ, & in pl. μελίζομεν, *fauns*: à μέλος, ους, & ἄοιδη, ἀείδω, *canto.*

Μελιηδοτάτης, ου, ὁ, ἡ, qui *mellis instar suavem vocem habet*: vel qui *voce mellis instar dulci gloriatur*: ex μέλι, τι, *mel*, & ἀδὼ, οῦς, *crepitus, jactantia.*

Μελιὴς,

Μελῳδός, ὁ, ἡ, qui cantilenas facit, Epithet. Poët. præsertim Lyrici. Th. μελῳδὸς, ὁ, carmen.

Μελῳδὸς, ὁ, ἡ, Dor. pro

Μελῳδὸς, ὁ, ἡ, suavis cantor. Th. μελῳδὸς, melodus.

Μελὶ, τὸ, ἡ, gen. μέλιτος: à μέλι, mel.

Μελίγηρυς, υ, ὁ, ἡ, suaviter garrulus: ex μέλι, mel, & γηρύω, garrio.

Μελίδομαι, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελίζεαι μελίζῃ, 2. sing. imperf. Dor. & Ion. pro ἐμελίζε μελίζεσθε, modulatur: pro ἐμελίζοντο, & μελίζωνται, modulor. Th. μελίζω, canto, carmen.

Μελίζομαι, ισμαι, σαι, canere: à μέλιζω. vide in μελίζομαι.

ΜΕ'ΛΙΣΣΑ, seu μελίσσα, ης, ἡ, apis. gen. pl. Dor. μελίσσαων, μελίσσων, Dor. pro μελισσῶν. q. à μέλι, cujus effectrix.

Μέλισσος, υ, ὁ, apiarius: à præced.

Μελίσσω, ις, ἡ, Poët. prudentia. vel Augusti, canitor, vel Lyrica Poëta, à μελίζω, modulor, quod vide.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ, & mulieris Gr. mellifica.

Μελιτόεσσα, ης, ὁ, mellea, mellita, & Ion per contract. μελιτόεσσα, plerumque genus mellis conficitur: ἀμέλγεται, sum. melleus, a, Th. μέλι, mel.

Μέλιτος, gen. sing. à μέλι, ιτος, τὸ, mel. hinc μελιτόεις, dulcis, gratus.

Μελιτοτρόφιον, ὁ, τὸ, alvearia: ab τρέφω, & μέλι, mel.

Μελιτουργὸς, ὁ, ἡ, melliferus: ex ἔργω.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium. Th. μέλι, mel.

Μελιφθογγὸς, ὁ, ἡ, melliflua, dulcia verba fundens: ex μέλι, mel, & φθόγγος, sonus, Th. φθέγγομαι, loquor.

Μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, dulcis, ἄcc. sing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mellita dulcedine animum perfundit: à μέλι, mel, & φρὴν, animus.

Μελιχρὸς, ὁ, ἡ, mellis instar, flavus: ex μέλι, mel, & χρὼς, color.

Μελίχλωρος, ὁ, ἡ, pallidula instar mellis: ex μέλι, & χλωρὸς, mellis, ἄcc.

Μέλκω, lax. q. ab ἀμέλγω, mulgeo. Hinc forte Angl. Milk.

Μέμονα, 2. ind. Ion. an potius legend. μέλεται, præt. part. f. g. à μέλω, f. μελήσω, curæ sum.

Μεμῆλα, f. a. act. verbi μέλω.

Μεμίγμενος, η, ον, ὁ, ἡ, qui vel quæ brevi mixtus contrahet: ex μίγνυμι & ἑαυτὸν, mixtum dare.

Μέμικτο, vide in μίγνυμι.

ΜΕ'ΛΛΩ, futurus sum. cunctor. imperf. ἔμελλον, ἐμέλλομεν, vel ἔσσομαι. præs. part. μέλλων, ουσα, ον, τὸ μέλλοντα, futura. μελλόντων, gen. pl.

Μελλήσω, curæ fiet: Acc. pro μελήσωσι, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλει, curæ est.

ΜΕ'ΛΟΣ, ους, τὸ, membrum: item ΜΕΛΟΣ, carmen, suis membris constans. unus, ἑνὸς, ἑνὶ, ἕνα, ἑνὸς, ἑνὶ, ἑνὶ, ἑνὸς, ἑνὶ, ἑνὸς, ἑνὶ, ἑνὸς

ſum, promptus ſum, verbi μάω, incito, vide & μάομαι.

Μάασαι, ὄνται, Poët. pro ἄσται, & in dual. μάασθον, prompti, vide in præced.

Μάασσε, per Syncop. pro μάασσεσθον, dual. perf. act. μάασσα. verbi μάω, promptus ſum.

Μάδλασαι, pro μάδλασαι & Μάδλασο, pro μάδλασαι, per Syncop. & Pleonaſm. τὸ δ, ἀπὸ ex μάδλασαι, idem quod μάλασαι, caro.

Μάδλασε, ας, ε, ναι, ναται, ναι, ſti, it, per Syncop. pro μάδλασκε, perf. act. à μάδλω vel pro μάδλασκε à μάδω, idem quod μάλω, curo.

Μάδρα, ας, ἡ, Membrana. ex Lat.

Μάδρε, δος ὁ, ἡ, aquæ ſpecies quædam.

Μάδλασε, curæ fuit. 3. ſing. præt. act. à μάλω, curæ eſt. q. à μάλλω, inuſit.

Μάθησε, manſi, per i, act. &

Μάθήκασον, 3. pl. pluſq. p. Ion. verbi μάθω, maneo. f. μάθω. a. 1. ἰμεναι.

Μαιμεγμένος, pleni ſumi, perf. part. paſſ. verbi μαίνω, impleo. Them. μαίνω, pleno.

Μαιμηθέν, ὑ, Ion. pro μνησθέν, dimiſſus: à μαίνημι, Ion. pro μαθίημι, dimitto. vel à μαίνω, pro μαθίω, dimitto. Th. ἰημι, vel ἰω, mitto.

Μαιμηλάσμι, meminerati ſumi, 3. pl. perf. paſſ. Ion. pro μεμνήλασμι, verbi μιμνήσκω, f. ἰσω. p. μεμνήσμαι. Them. μνάω, memoro.

Μάμαξε, ας, ε, perf. m. verbi μαχέομαι, bello. perf. part. m. μεμαὼς & μεμαῶς.

Μάμαλε vel μάμαλε, curæ eſt, perf. act. per Syncop. pro μεμέλησε. Alii volunt eſſe præt. m. à μεμέλομαι, ητον, acc. μεμέλησον, pro μεμελήκασι, perf. part. à μέλει, curæ eſt.

Μάμαλε, curæ fueris, perf. ſub. act. &

Μάμαλο, ητον, per Syncop. pro μεμελήκασι. vide μέμηλε.

Μάμαρα, ας, ε, præt. m. verbi μάρναμαι, infanio.

Μάμαχε μένος, ε, ον, perf. part. paſſ. verbi μαχέομαι, pugno, ſtruo. f. ξω. Th. μαχάω, artificium.

Μάμιγμαι, conſpurcatus ſum, perf. paſſ. verbi μιαίνω, conſpurco, fœdo. f. ἀνῶ. perf. part. paſſ. μεμιαμμένος.

Μάμιγμε, mixtus ſum, perf. ind. paſſ. &

Μάμιγμένος, ε, perf. part. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. χω.

Μάμιμέομαι, effictus ſum, perf. part. paſſ. verbi μιμέομαι, imitor. f. ἐσομαι. p. μεμιμήσομαι.

Μάμίξεσαι, 3. ſing. paſſ. poſt f. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. p. paſſ. μεμίχθαι, ξεται, ται.

Μάμισθωμαι, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, mercedo loco, hinc μεμίσθωμαι, perf. part. μισθωτὸς, mercede locatus.

Μάμνημαι, ἐμνήσθην, ἐσσάμην: part. præt. paſſ. à μάομαι, odi. f. ἰσω.

Μάμιχθαι, perf. inf. paſſ. à μίγνυμι, miſceo. f. ξω. p. χω.

Μάμναμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf. paſſ. à μάομαι, recordor. f. μνήσομαι. p. μεμνήσομαι.

Μάμνασθον, memor. Dor. pro μεμνημένοι ε, part. præter. ptat. paſſ. μεμνάμενος, gen. Dor.

Μάμναντι, meminerunt. Dor. pro μεμνᾶσι, 3. pl. perf. vide μέμναμαι.

Μάμναντι, Dor. pro μέμνασαι, 2. ſing. perf. ejuſd. verbi.

Μάμνασο, memor eſſe, pro μεμνῆσθαι. per Ectaſin: hoc autem per Dialyſin pro μεμνῆτο, quod pro μεμνῆτο, 3. ſing. perf. opt. paſſ. pro quo etiam legitur μεμνῶτο, & Dor. μεμνάσθω, verbi μάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. paſſ. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνάμενος, μεμνῆο, μεμνῆτο.

Μάμνε, meminiſti, 2. ſing. perf. paſſ. Att. pro μέμνησαι, & Ion. μέμνηαι & μέμνεαι, à μάομαι, recordor. f. μνήσομαι. p. μεμνήσομαι. a. 1. paſſ. ἰμνήθην.

Μάμνεσκε, manſi, per Syncop. pro μενέσκε. perf. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ.

Μάμνεσο, σαι, σο, perf. paſſ. hinc μέμνεσθον, perf. imperat. paſſ. μεμνέσθω, perf. part. verbi μνάομαι. vide μέμνη.

Μάμονε, ας, ε, memor eſſes, eſſet, 2. & 3 ſing. perf. opt. paſſ. μεμνῆσθαι. verbi ejuſd.

Μάμονε, recordare, perf. imperat. paſſ. vide μέμνεσο, perf. inf. paſſ. μεμνῆσθαι.

Μάμονε μένος, perf. part. paſſ. f. g. dat. caſ. à μνάομαι, quod vide.

Μάμνων, acc. ſing. à Μάμνων. nomen viri. Eſt & μάμνων, ονος. q. à μίμνω, maneo.

Μάμνων, Ion. pro μίμνων, quod vide.

Μάμνων, vide in Μίμνω.

Μάμνῶν, Att. pro μιμνῶν, memor eſſes, perf. opt. paſſ. vide μεμνῆσο.

Μάμοίρασμαι, 3. ſing. perf. paſſ. verbi μοιράομαι, fortiti partem capio. hinc perf. part. μεμοιρασμένος, à μοίρα, portio, Th. μείρω, divido.

Μάμορ pro μέμονα, manſi, cupio, volo, p. m. verbi μίμνω vel μάω, maneo. f. μενῶ. p. μεμάκω. a. 1. ἰμεναι.

Μάμορε, partitus ſum, p. m. verbi μοιράω, divido. f. ἠσω.

Μάμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμορμαι, σαι, ται, fortitus ſum. perf. ind. paſſ. verbi μείρω, partior. f. ρῶ.

Μάμυκε, ὁ, incuſandus. pl. μεμυκέες. Th. μέμονα, accuſo. f. ἐσομαι. p. μεμέμφομαι, ομένη, ομένος.

Μάμυθολογήκασι, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, fabulor. f. ἠσω. ex μῦθος, fabula, & λέγω, dico.

Μάμυκε, ας, ε, magis, p. m. verbi μυκάομαι, magio. a. 2. ἰμυκον.

Μίμημαι, accusat. 3. sing. Ion. pro μίμησαι: verbi μίμομαι.

ΜΕΜΑΟΜΑΙ, *conqueror, expostulo, incuso, exacerbo*, cum dat. f. μεμάομαι. perf. pass. μεμήσομαι, ης, ε. 1. m. ἐμεμησάμην, ω, ατο. Hinc μεμψιμοιρία, *querela, querimonia*. μέμφομαι, idem. μεμπτός, *incusandus*. μεμψιμοιρος, *querulus*.

Μεμιλλημένος, η, ον. part. m. &

Μέμφη, 3. sing. a. 2. sub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμφιμοιρος, ε, ὁ, ἡ, *querulus*. Ex μέμφομαι, οος, ὁ, *querela*, & μοῖρα, *fatum*. Th. μεμ, *fortior*.

Μένος, ους, *incitatus*, per Synec. pro μενεαίνων, & Ion. μεμαώς. perf. part. act. verbi μάω, *promptus sum*.

ΜΕΝ, *quidem*, Conjunct. discr. Solet hanc particulam excipere δέ, μὴν ἕων, *tamen*.

Μένανδρος, ε, ὁ, *MENANDER*, nomen Poëtæ.

Μὲντοι, *enim*. Ex μὴ, *quidem*, & τοι, *enim*.

ΜΕΝΑΗΣ, *hircus*, seu *caper* Ægyptiorum lingua. Et *capripes Pan*.

Μενεαίνω, Ion. pro μενοιάω, præs. inf. à

Μενεαίνω, *expio, iratus sum*. f. ἐνεσ. a. 1. ἐμενέηνα. Th. μὴ, ος, τὸ, *animus*.

Μενεδήϊος, ε, ὁ, ἡ, *audax, bellicosus*. qu. μένων ἐν τῇ δηΐῃ, *in pugna perseverans*. Vel à μένος, ος, τὸ, *animus*, & δηΐος, *hostilis*, à δαίω, *vasto*.

Μενοινᾶ vel μενοίνα, & in pl. μενοιναμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενοιάω, quod vide.

Μένω, 3. sing. ind. præs. μένει, præs. inf. μένειν, 3. sing. præs. sub. verbi μένω, *maneo*. f. μεμνῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μενέλαος, ε, ὁ, Dor. pro Μενέλαος, ου, ὁ. *Menelaus*.

Μενεμὴν, Ion. pro μενοιάων, præs. inf. ejusd. verbi.

Μένος, gen. sing. à μένος, τὸ, *animus, ira*.

Μενεπτόλεμος, ε, ὁ, ἡ, *constans in bello, fortis*: à μένος, ος, τὸ, *animus*, & πόλεμος, *bellum*.

Μενέσθιον, acc. sing. à

Μενέσθης, ε, ὁ, nomen propr.

Μενεσθῶ, οῦς, ὁ, ἡ, nomen mul.

Μενεχάρμης, ηγενέες, nom. pl. à

Μενεχάρμης, ε, ὁ, ἡ, & μενεχαρμὸς, ε, ὁ, ἡ, ὁ, *promptus in bello*. Ex μένος, ος, τὸ, *animus*, & χαίρω, *gaudeo*. f. ἀφέ. perf. pass. κεχάρμαι, unde χαρμὴ, *gaudium*.

Μενίη, Ion. Dialyt. pro μένος, f. verbi μένω, *maneo*.

Μενσίθεα, acc. sing. à

Μενσίθεος, ος, ὁ, nomen mul.

Μενοιτίου, acc. sing. à

Μενοίτιος, ε, ὁ, ἡ, *animo gratus*: à μένος, ος, τὸ, *animus*, & τίω, *colo*.

Μενοικέω, ῶ, ἐνοίκησα, ἐνοικήσω, f. *impense cupidum animi concitatus cupio*. μένοικος, præt. imperat. act. Dicitur & μένοικος, & οὐ ἀ.

Μενοικὸς, ὴ, ὸν, *impensi animi*. Th. μένος ους, τὸ, *animus*.

Μενοιτιάδης, αν, ὁ, *MENOETIADES*, à

Μενοίτιος, ε, ὁ, nomen propr.

Μένουν, nom. dual. pass. præs. à μένω, *maneo*. præs. part. μένων, ουσα, ον.

Μένουν, Dor. pro μένοντε, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi μένω, *exspecto*.

Μενεπτόλεμος, ε, ὁ, ἡ, nomen propr. Est & *bellicosus, constans in bello*: ex μένος, ος, & πόλεμος, *bellum*.

ΜΕΝΟΣ, ους, τὸ, *animus, ardor animi, ira*; item *vis, robur*. unde Angl. *man*. q. à μένω, *maneo*. hinc δυσμενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *malevolus, inimicus*. ἀμένης, ὲς, ὁ, ἡ, *benevolus*. ἀμένω, *benevolo*.

Μενοῦν, imò verò, ex μὲν, *quidem*, & οὖν, *igitur*.

Μενοῦνγε, imò verò, ex iisd.

Μένουσα, præs. part. f. g. à μένω, *maneo*. in 3. pl. μένουσι.

Μέντοι, *tamen*, Conjunct. discr.

ΜΕΝΩ, *MANEO, habito, expello*. imperf. ἔμενον, ες, ε. f. μενῶ. p. μεμένηκα. plusq. p. ἐμεμενήκειν, & in 3. pl. Ion. μεμενήκεσαν. a. 1. ἐμεινα, ας, ε. a. 1. imperat. μεῖνον, άτω. a. 1. sub. μείνω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. μεῖναι. a. 1. part. μείνας, ασα, αντος. p. m. μένουσα. Hinc μονὴ, *mansio*. ὑπομένω, *exspecto, sustineo, profero*. ὑπομονὴ, *patientia, tolerantia*.

Μεοζόγης, ου, ὁ, *qui parti imperat*, μέρος ἄρχω.

ΜΕΡΟΜΑΙ, f. ου, *privo*: item *intueor, video*. Hinc σμερδνὸς, *terribilis*. σμερδαλέος, idem.

Μεσάδα, acc. sing. à μεσὰς, quod vide.

Μεσαδίαιος, αιος, ὁ, ἡ, nomen muris: à μεσὰς, ὰδος, ἡ, *pars*, vel μεσάδες, *furcula*, quod à μείρω, *divido*. & ἀρχὴ, περαν. Th. ἀρχέω, *regio*.

Μεσαδίηφι, ου, ὁ, *qui particeps est principatus*: à μεσὰς, ὰδος, ἡ, *pars*, quod à μείρω, *divido*. & ἀρχὴ, *imperium*.

Μεσάζει, Dor. pro μεσάζει: à

Μεσάω, *partior, divido*. f. ἐσω. p. μεμέσηκα. a. 1. ἐμέσησα. præs. pass. μεσάομαι, *diffido*. perf. pass. μεμέσημαι. a. 1. pass. ἐμεσήθην, ης, η. a. 1. part. pass. μεσηθεὶς, εῖσα, ἐν. a. 1. m. ἐμεσησάμην, ω, ατο. Th. μείρω, *divido*.

ΜΕΡΙΜΝΑ, ης, ἡ, *cura, sollicitudo*, quia μεσίζει νοῦς. gen. pl. Æol. μεσιμνάων.

Μεσιμνάω, *curo, sollicite cogito, sollicitus sum*. f. ἐσω. p. μεμεσιμνηκα. a. 1. ἐμεσιμνησα, ας, ε. a. 1. sub. μεσιμνήσω, ῃς, ῃ. à præced.

Μεσιμνήσετ, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi μεσιμνάω.

μέρος, ὁ, pars, membrum: acc. μέρος. Th. μείρω, divido.

Μερίζω, fut. ίσω, aor. ι, inf. ιν, verbi μερίζω, divido, quod vide.

Μερισμός, ὁ, divisio, distributio: à μερίζω, f. ίσω, perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.

Μέρτης, ὁ, ἡ, partitor: ab eod. verbo & them.

ΜΕΡΜΑΙΡΩ, μερμήρω & μερμηρίζω, anxiè cogito, curo. Hinc μερμήρων, ονος, curiosus, anxius perendinator: μέρμερος, cura.

Μέρμερος, sollicita, acc. pl. à

Μερμήρων, ονος, anxius. Th. μερμήρω, curo.

Μερμήριον, gen. pl. Æol. pro μερμηρέων, à μερμήρα, ας, ἡ, cura. Th. μερμήρω.

Μερμηρίζω, cogito, vide in sequente.

Μερμήριξεν, cogitavit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μερμηρίζω, f. ξω. idem quod μερμήρω, curo.

ΜΕΊΡΜΙΞ, ιθος, ὁ, funiculus, filum.

Μέσσατιν, hominibus, dat. pl. Ion. pro μέσοις, à μέσος, ον, divisam vocem habens: gen. pl. μέσσων ex μέσος, pars. Th. μείρω, divido: & ὄψ, vox.

Μέσσιν, vide in μέσσατιν.

Μέσσος, ον, τὸ, pars. τὸ μέσσον, ex parte. τὸ μέσσον, vicissim. κατὰ μέσσον, singulatim. Th. μείρω, divido.

Μέσσος, ου, ὁ, bonus: à μείρω, divido, & ὄψ, vox, quia vocem habet in diversos articulatos & significantes sonos divisum.

Μέσσον, ου, τὸ, medium ligneum inter boves: dat. sing. μεσσόφι ex μέσος, medius, & φίς, bos.

Μεσσοπόλος, ου, ὁ, ἡ, semicanus, qui medium canæ aetatis attigit: ex μέσος, medius: & πολιὸς, canus.

Μεσσόπολος, ου, ον, maximè medius. superl. pro imitato μεσσοπόλιος. Th. μέσος, ου, medius.

Μεσσυμβρινὸς, Dor. pro μεσημβρινὸς, quod vide.

Μεσσυμβρινὸς, ου, ον, Dor. pro μεσημβρινὸς, & hoc pro μεσημβρινὸς, meridianus: quod vide.

Μεσόγαστον, ου, τὸ, mesogastrium: à μέσος, medius, & γαστὴρ, venter.

Μεσόγειος, ου, ον, Poët. per Syn. pro μεσαίτατος, superl. à μέσος, medius.

Μεσαυλὸς, ου, ὁ, vel μεσαύλιον, ου, τὸ, locus in medio stabuli vel aulæ, locus in media casa: aliàs semina media inter duas aulas: ex μέσος & αὐλὴ, aula, stabulum.

Μεσεγκάλεσεν, ἄμην, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor, vel contendo: item pass. apud sequestrem deponor: ex μέσος, & ἐγκάλω, spondeo.

Μεσηγὺ & μεσηγὺς, adv. in medio, inter: à μέσος, medius.

Μεσήεις, ης, ες, Poët. mediterrâ: ab eod. them.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies: q. medius dies: à μέσος & ἡμέρα.

Μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, meridianus: à præced.

Μεσιτεύω, fum mediator, intervenio, fidejubeo: f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα: à

Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, internuntius: th. μέσος, medius.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea: ex μέσος, & γαῖα, terra.

Μεσόγειος, α, ον, mediterraneus, a, um. μεσόγειον, mediterraneum mare: à Mar. 8. 35. mendosè legitur μεσόδειον ex iisd. cum præced.

Μεσόδμα, ας, ἡ, trabes per medium domum transiens: accipiunt etiam pro foramine in media navi eximalus inseritur, aut potius trabs transversa pertusa per quam demittitur, & à quâ retinetur: à μέσος, & δόμος, domus quod à δέμω, struo.

Μεσόμφαλος, ου, ὁ, ἡ, umbilicum in medio habens: ex μέσος, medius, & ὀμφαλὸς, umbilicus.

Μεσονύκτιον, ου, τὸ, media nox: q. d. μέσον νύξ.

Μεσοπορῆν, medium iter tenere: ex μέσος, medius, & πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo: p. m. πίμπρω.

Μεσοποτάμια, ας, ἡ, MESOPOTAMIA, nomen regionis. Gr. interamnia.

ΜΕ'ΣΟΣ, ου, MEDIUS: in f. g. μέση, Sed μέσον, ου, τὸ, substantivè, medietas, dimidium. Hinc μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium. μέσον, fum in medio. μεσεῖναι, ου, ὁ, mediator.

Μεσόπλευρον, ου, τὸ, intercostium pariès: ex μέσος, medius, & πλευρὸν, pariès.

Μεσουράνιος, α, ον, τὸ medium cœli: à μεσουράνιος, fum in medio cœli: ex μέσος, & οὐρανὸς, cœlum.

Μεσσίων, gen. sing. præs. part. f. g. à

Μεσσέω, fum medius: præt. part. μεσσήσας, ᾶσα, ᾶσαν, ᾶσσα, ᾶσσαν, ᾶσι, Th. μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, MESPILUS arbor.

Μέσπιλον, ου, τὸ, MESPILUM, fructus mespili: à præced.

Μεσσήνιος, ου, ὁ, Dor. pro Μεσσηνιὸς, ὴ, ὸν, Messenius.

Μέσσος, pro μέσος, Poët. idem quod μέσος, medius.

Μεσσύγε, vel μεσσυγὶ, inter. Th. μέσος.

Μεσσίας, ου, ὁ, Messias: vox Hebr. Latinè unctus. Gr. χριστὸς.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. & Poët. à

Μέσσος, Poët. pro μέσος, η, medius: dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

Μεσσῇ, dat. sing. f. g. à

ΜΕΣΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, plenus, a, um, refertus, cum gen.

Μεστόω, ῶ, repleo, refercio: f. ώσω. pr. pass. μεστόομαι, ῶμαι, plenus sum, impleor: perf. pass. μεμεστώμαι, perf. part. pass. μεμεστωμένος, Th. μεστὸς, plenus.

ΜΕ'ΣΑ, Poët. pro μέσσα, dum. dimin.

Mέσως, adv. *mediocriter, inter medium.* Th. μέσος, *medius.*

Μετ' pro μετὰ, quod vide.

ΜΕΤΑ', cum gen. *cum, per, inter.* cum acc. *post, secundum, in, propter:* cum acc. Poët. pro πρός, vel ἐπί. Μετὰ sine casu apud Poëtas est πρόσω, *deinde.* Æolicum est, κατὰ usurpare pro μετά. In compositione significat mutationem: interdum otiosum est. Nonnus Metathesis Luc. 15. 3. μητ' ἀ, pro μὴ τὰ. at.

Μέτ, retracto accentu est μίτης, *simul est.*

Μεταβαίνω, *digredior:* f. μεταβήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. 2. μετέβην, ης, η. a. 2. imperat. μεταβάθι, a. 2. sub. μεταβῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. μεταβάς, ἀντος, *digressus:* ex μετὰ & βαίνω, eo.

Μεταβαλὼν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, *muto:* f. μεταβαλῶ. p. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβλημαι, unde μεταβολὴ, *mutatio,* ἀμεταβλήτως, ου ἡ, *facilis mutatu.* Th. βάλλω, *jacio.*

Μεταβὰς, ἀντος, *digressus,* a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω, *digredior:* quod vide.

Μεταβᾶσα, Dor. pro μεταβᾶσα, a. 1. inf. act. verb. μεταβαίνω, *digredior.* f. βήσω, ἐβάβην, ες: Vel Poët. à μεταβιβάζω, *transfero:* f. άσω. Μεταβιβάσομαι, ῇς, pl. perf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior,* quod vide.

Μεταβῇς, 3. sing. a. 2. sub. act. & Μεταβῆσθαι, a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω, *digredior:* quod vide.

Μεταβήσομαι, Dor. pro μεταβήσομαι, a. 1. inf. act. verb. μεταβαίνω, *digredior.* f. βήσω, ἐβάβην, ες: Vel Poët. à μεταβιβάζω, *transfero:* f. άσω. Μεταβιβήσομαι, ῇς, pl. perf. act. verbi μεταβαίνω, *digredior,* quod vide.

Μεταβῶ, 3. sing. a. 2. sub. act. & Μεταβᾶσθαι, a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω, *digredior:* quod vide.

Μεταβῶσι, Dor. pro μεταβῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi μεταβάλλω, *muto,* quod vide.

Μεταβολὴ, ἧς, ἡ, *mutatio:* à μεταβάλλω, *muto.* P. pl. μεταβέβλημαι. Th. βάλλω, *jacio.*

Μεταβολεύομαι, *consilium vel sententiam mutare:* ex μετὰ & βουλεύω *consulo.* Th. βουλὴ, *consilium.*

Μεταβολίης, ου, ὁ, *interpretius, nuntius.* Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

Μεταβουκολίζω, *divertor,* ῇς, *mensis sacrum dat. Athenienſium,* in quo Apollini μεταβουκολίῳ, *lacrificabant, pertia,* eſt vicioſa.

Μεταγνώσεται, *pœnitentia ducit:* & *sententiam mutare:* ex μετὰ & γινώσκω, *cognosco:* f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia:* à præced.

Μεταγράφω, *mutat scripturam:* exscribo, *transcribo* bis ex μετὰ & γράφω, *scribo:* f. ψω. p. φα.

Μετάγω, *circumago:* f. μετάξω. præt. pass. μετήγμαι, ῇ, ται. Th. ἄγω, *duco.*

Μεταδημιοῦντες, ῇ, ῇσι, *qui in populo versantes quæstus in populo.* Th. δῆμος, *populus.*

Μεταδημιῶν, imperfect. f. μεταδημιώσω. p. μεταδεδήμιωκα. a. 1. μετεδημίωσα, ας, ε. a. 2. imperat μεταδήμιε, ἐτω. a. 1. sub. act. μεταδημιῶ, ῶσι. a. 1. inf. μεταδημιῶσαι. a. 1. part. μεταδημιῶν, ῶντος. præt. inf. μεταδεδημιῶσθαι. part. act. μεταδεδημιωκὼς, ότος. Th. δῆμος, *do.*

Μεταδίδωμι, σι, κ. a. 2. opt. act. præced. verbi.

Μεταδοὺς, *sententiam mutare.* Th. διδῶ, *censeo.*

Μεταδοὺς, pro μεταδιδοὺς, *participem faciens,* a. 2. inf. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μετάδυσις, *intermedia, incertæ:* nom. pl. à

Μετάδυτος, ου, ὁ, ἡ, *intercidens,* i. inter alios medius cadens: ex μετὰ & δύω, *fusus aquarum.*

Μεταδυόμενος, *cursim,* adv. &

Μεταδύομαι, ῇ, ὁ, *discurro, transcurro:* à μεταδύω, *transcurro.* Th. τρέχω *curro,* f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. δέδραμαι.

Μεταδὼ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι, quod vide.

Μεταείσομαι, Poët. pro μεταδώσομαι, f. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *intersum,* quod vide.

Μεταθέσθαι, a. 2. inf. act. μεταθέσθαι, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero,* quod vide.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio, translatio, amutio.* MET. ATHESIS ſive *transpositio* figura: ab eod. verbo.

Μεταθέων, a. 2. part. act. μεταθέω, *irrue.* Th. θέω, *curro.*

Μεταΐξω, ξόμαι, *navi proficisci:* f. μεταχω. a. 1. act. μετῆξα, ας, ε. ex μετὰ & ἄγω, *tollo.*

Μεταείρω, *aliquid affello, unà cum alio vel aliis peto.* Th. αἴρω, f. ἀρῶ, *peto.*

Μεταίτιος, ου, *eadem causa culpave particeps:* vel *auctor.* Th. αἰτία, *causa.*

Μεταίχμιον, ου, τὸ, *campus:* seu *spatium inter duas acies.* Th. αἰχμὴ, *cuspis, bellum.*

Μεταΐχμιος, ου, ὁ, ἡ, *accurse:* cum acc. f. ι. m. κτήσομαι, ῇ, ται. a. 1. m. μετεκτησάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. μετάκτησαι, *accurre:* ex μετὰ & κτάομαι, *voco.*

Μεταΐσσω, *alio inde ad, transeo:* imperf. μετάϊσσον, ες, ε. ex μετὰ & ἴσσω, eo.

Μεταΐσσω, *dispergo:* f. ξω. p. μετάϊχα. a. 1. μετάϊξα. ex μετὰ & ἀΐσσω, *moveo.*

Μεταιτιάομαι, *sacrificia & sacra profanare:* f. 1. inf. m. μεταιτιάσασθαι. Th. αἴτιος, *sacer.* f. αἰτίαμαι.

Μεταιτιάσασθαι, in μεταιτιάομαι.

Μεταιωλίδιε, *insultet,* præs. inf. act. ex μετὰ & αἰωλίζω. Th. αἰωλίω, *volvo.*

Μεταλαβὼν, a. 2. inf. act. μεταλήψομαι, 3. ſing. a. 2. sub. act. ſequentis:

Μεταλαμβάνω, *capio, participo, particeps ſum, communio,* cum gen. imperf. μετελάμβανον, ες, ε. f. μεταλήψομαι. a. 2. μετέλαβον, ες, ε, *nactus ſum,* cum acc. Th. λαμβάνω, *capio.*

Μεταλάχειν, *ceſſarii,* dat. ſing. a. 2. part. act. verbi μεταλαγχάνω. Th. λάχω, *ceſſi:* f. ξω

Μεταβολή, ῆς, ἡ, participialis; commutatio; transumptio; item *MET-ALEPSIS* figura: ex μεταβάλλω, quod vide.

Μεταβολᾶ, per syncop. præs. imperat. act. verbi μεταβάλλω, quod vide.

Μεταλλᾶς, ᾶ, ὁ, &

Μεταλλάκτης, ου, ὁ, mutatio, immutatio: à μεταβάλλω, quod vide.

Μεταβάλλοντας, Dor. pro μεταβάλλοντες, acc. pl. f. 1. part. act. verbi μεταβάλλω, quod vide.

Μεταβάσεις, ἑ, Dor. pro μεταβήσεις, qui indagari potest à μεταβάλλω, quod vide.

Μεταβιβάζω, transmuto: f. ξω. p. μεταβεβάκα. a. 1. μετεβίβασα, ας, ε. Th. βιβάσω, vel -βῶ, muto: f. ξω.

Μεταβίβλω, scrutor, diligenter inquire: f. ψω. μεταβίβλωσα, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μεταβίβλωσι.

Μεταβλητικὸς, ἡ, metallicus: à seq.

Μεταβλίω, f. ίσω, metallo cruo: & per Metaph. scrutor. Th. μεταβλῶ.

Μεταβλίτης, ου, ὁ, *MET-ALLICUS*: à seq.

ME'TAAON, ου, τὸ, *MET-ALLUM*; fodina: à μετ' & ἄλλω, quia aliud post aliud erutitur: hinc μεταβλίω, scrutor, inquiro.

Μεταβλῶ, transiliam, per Syncop. pro μεταβήσομαι, præs. part. ex μετ' & ἅλλομαι, salio.

Μεταβολή, ῆς, quod medium est inter mamillas. μεταβολῆς, 2. g. pectus: ex μετ', inter, & μαζὸς, ὁ, ὁ, mamilla.

Μεταβολήδην, Poët. pro μεταβολῆν. Vide simplex μεταβολὴ, quæso, vestigo.

Μεταβολήδον, addisco: vel rebibo priora aliud disco: dedisco: præs. part. μεταβολήδων, ονος. Th. μεταδίδω, disco: f. μεταδίδω, p. μεταδέδηκα. a. 2. ἐμεταδόν.

Μεταβολὴν, penitet, imperson. à μέλει, cura est.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, penitentia, mutatio consilii: à præced.

Μεταμελητὸς, ὴ, ὸν, penitentia dictus, a. 1. part. pass. μεταμεληθῆναι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι, quod vide.

Μεταμελητικὸν, pro μεταμέλεια, penitentia.

Μεταμέλομαι, & -ῆσθαι, -ήσομαι, penitentia ducor, pœnitet me: impers. μεταμέλησε, & -ήσθησε, -ήσεται. perf. pass. μεταμεμέλημαι. a. 1. pass. μεταμεληθῆναι, a. 1. part. pass. μεταμεληθεὶς, ἡ. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῃ, ται, pœnitebit me: ex μετ', post, & μέλομαι, curo. Th. μέλω, cura est.

Μεταμορφόω, transformo: f. ώσω. p. μεταμεμόρφωκα. a. 1. pass. μετεμορφώθην, ας, ε. Ex μετ', trans, & μορφὴ, forma.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *MET-AMORPHOSIS*, transformatio: à 2. perf. pass. præced.

Μεταμῶ, ᾷς, ᾷ, ᾷ, Attice pro

Μεταμάω, ᾷς, ᾷ, ᾷ, vanus, irritus: q. ab ἀνάω, vanus: vel à μέ, particula negat. μὴ & ἀνάω, juvo.

Μεταναίω, cohabitavero, ας, pl. à Μεταναίω, ῶ, ὁ, incola: & idem quod μετοικέω. Th. ναίω, habito.

Μεταναστεύω, f. εύσω, migro, migrare facio: à seq.

Μεταναστὴς, ὴ, ὁ, quod & μεταναστῆρ, pulsus patria, exul, peregrinus: à μέ & ναὸς seu ναίω, habito.

Μεταναστήσομαι, mutato loco vado, transeo: à μεθίσταμαι seu μεθίστημι, idem quod πλήσομαι, eo, redeo. Th. πίμ, idem.

Μεταναστῆρ, Dor. pro μεταναστὴρ, accedens, præs. part. verbi μεταναίω: à πλήσομαι seu πίμ, eo, redeo.

Μεταναστάων, Ion. pro μεταναστάς, adis, persequeris, exerces, à sing. præs. ind. à μεταναστάομαι. Vide μεταναστάομαι.

Μεταναστήσω, sedibus pello, migrare facio: ex μετ', trans & ἱστάνω.

Μεταναῶ, post factum sapio, respicio: f. ώσω. p. μετανάωκα. a. 1. μετανάωσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. μετανάωσον, άτω. a. 1. sub. μετανάωσω, ᾷς, ᾷ, & in 3. pl. μετανάωσαν: ex μετ' & νάω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Μετάνοια, ας, ἡ, respicientia, pœnitentia: ab ἀνὰ, sursum. th.

Μετανοήσας, acc. pl. a. 1. part. act. verbi μετανοέω, quod vide.

ME'TAΞA, ας, ὁ, fericum.

Μεταξὺ, inter, cum gen. Th. μετ', præpos.

Μεταξυλαλία, ας, ἡ, interloquutio: à μεταξὺ, inter. Th. μετὰ & λέγω, dico: p. m. λέλεγμαι.

Μεταπεπείθατο, 3. pl. a. 1. opt. pass. per Syncop. pro μεταπεπειθοίατο, verbi μεταπείθομαι, in diversam sententiam trahuntur. Th. πείθω, persuadeo: f. πείσω. a. 2. ἐπεπιθόν. perf. pass. πέπεισμαι. p. m. πεπιθέσθαι.

Μεταπέμπομαι, accerso, cum acc. f. ψομαι, a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ονο. a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι. a. 1. sub. m. μετεπέμψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. m. μετεπέμψασθαι. a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην, a. 1. part. pass. μετεπεμφθεὶς, ἡ, accersitus: ex μετ' & πέμπω, mitto.

Μεταπέμπτης, ου, ὁ, accersitor: à μεταπέμπομαι.

Μεταπήδα, f. ήσω, transilio: à πάλλω, salio.

Μεταπήσω, recido; dilabor; transeo. Th. πέσω, f. m. πέπτωκα, cado.

Μεταπλασμὸς, ὁ, ὁ, transformatio; *METAPLASMUS* figura: à 2. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, transformo: præs. part. μεταπλάσσων, ουσα, ον. Th. πλάσσω, seu -τω, fingo: f. ξω. p. κα.

Μεταπλήτ, amisti, ῃ, sing. præs. à seq.

Μεταπρέπω, decorus sum inter. μεταπρέπουσι, imperf. Th. πρέπω, decorus sum.

Μεταπυθμαίνω, f. ανῶ, agito; cogito. Th. πυθμὴ, πυθμένος,

Μετὰ-

Μετάθεσις, εως, ἡ, *fabricatio, in aliud flectere* : & hinc

Μετάθετος, ἡ, *alium locus* : ἀ μετάθημι, *transfero*. Th. θέτος, *tollo*.

Μετάϊσσω, ττω, ὁ, *transmutatio* ; *migratio* ; *exilium* ; *mors* : ἀ verbo seq.

Μεταΐστημι, ω. 2. inf. act. μεταΐστησαι, ω. 1. inf. act. μεταϊστάναι, ω. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, *amoveo* : f. μεταστήσω. Th. ἵστημι, *sto*.

Μεταίτιος, ἡ, ὑν, *ingemisto ob* : ex μετ & αἴτιος, *genio*. Th. αἴτιος, *angustus*.

Μεταιτιαχίζον, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. m. ἀ

Μεταιτιαχίζουσι, idem quod μεταιτίαν, *ingemisco*. Th. αἴτιος, *angustus*.

Μεταιτίαν, *converto, muto* : f. ίσω. p. μεταίτιαμαι. ω. 1. μεταίτιαμαι. ω. 2. μεταίτιαμαι. ω. 3. pass. μεταιτιάθην, σε, ν. ω. 2. imperat. pass. μεταιτιάθητι, ίτω, f. s. pass. μεταιτιαθείσιν. Ex μετ & αἴτιαν, *verso*.

Μεταιχίζω, ω. 2. inf. act. verbi μεταίτιαν, *participes sum* : f. μεταίξω. ω. 3. μεταίχθον. Th. ἴχω, *habeo*.

Μεταιχμιάζω, *transfigure* : f. ίσω. ω. 1. μεταίχμιάσω. p. μεταιχμίακα. Ex μετ & σχηματίζω, *effingo*, quod ἀ σχῆμα, ατος, τὸ, *figura*. Th. ἴχω, *habeo*.

Μεταιχμιασμός, ἡ, ὁ, *transfiguratio* : ἀ præced.

Μεταλλάσσω, *transfero* : præf. part. μεταλλάσσων, ὀντος. f. ι. μεταλλάσω. p. μεταλλάχθην. ω. 1. μεταλλάχθη. ω. 1. pass. μεταλλάσσω, σε, ν, *transferus fui*. Th. τάλαντον.

Μεταλλίζεν, ενς, *commoveretur*, 2. & 3. sing. præt. pass. ἀ

Μεταλλίσσω, *converto*. Th. ἀλλάσσω, *verto* : f. ἄλω.

Μεταλλοπολίζω, idem quod μεταλλάσσω, *converto*.

Μεταμοίρα, ας, ἡ, *mutatio* : vide μεταμοίρομαι.

Μεταμοίρομαι, ω, ἡ, ὑ, *qui potest converti, mutabilis* : hinc μεταμοίρομα ἔργα τεκέσθαι, *vel in integrum restituit*. Them. αἴρεσις, *verto*.

Μεταμύθιος, f. ίσω, *interloquor, alloquor* : ex μετ & μῦθος, *vox*.

Μεταμύλιος, idem quod μύλιος, *flexus* ; pass. Th. ἀνεμος.

Μεταμόριος, ἀδν, *perendie*. Them. αὔριον, *cras*.

Μεταμύτις, Ion. pro μετ μήτις, *postea*.

Μεταπεφυλιγμένος, *transpositus*, præf. part. ἀ Μεταφέρω, σε, σι, *transfero, traduco* : f. μεταίσω. ω. 1. μεταίσθην. Th. φέρω, *fero*.

Μεταφορία, ας, ὁ, *translatio, METAPHORA*. tropus Rhetor. & inde

Μεταφορικός, ἡ, *METAPHORICUS, translaticius* : & inde

Μεταφορικῶς, adv. *METAPHORICE* : omnia ἀ præced. μεταφέρω.

Μεταφρίζω, *post delibero* : &

Μεταφράζω, f. άσω, *transfero, interpretor* ; Th. φράζω, *dico*.

Μετάφρασις, εως, ὁ, *METAPHRASIS, translatio, interpretatio* : ἀ 2. perf. pass. præced. verbi.

Μεταφράσμαδυ, Dor. pro μεταφράσμαδυ, 1. pl. f. ι. m. verbi μεταφράζομαι, *post delibero* ; vel ἀ μεταφράζω, *interpretor*. Th. φράζω, *dico* ; ω. 2. ἔφραδον.

Μεταφραστής, ἡ, ὁ, *interpres* : &

Μεταφραστικός, ἡ, *qui habet metaphrasin* : ἀ 3. perf. pass. verbi μεταφράζω.

Μεταφρενίς, ἡ, νὸς, *tergum, interfinium quod est inter lumbos & scapulas* : in dat. μεταφρενίν. Ex μετ, *post* & φρήν, ἡ, *mens*.

Μεταφρονίω, *interloquor, compello* : quod ex μετ & φωνίω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

Μεταχειρίζομαι, f. ίσομαι, p. κεκμαι, *administro, gero, rego* : ex μετ & χειρίζω, *tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Μεταχθόνιος, ἡ, *e cælo degentes* : ἀ μεταχθόνιος, quod ἀ μετ, *trans*, & χθὼν, *cælum* ; *tempus*.

Μεταίζω, σε, ν, ω. 2. ind. act. verbi μεταδάλλω, *muto* : f. μεταδαλῶ. p. μεταδέδληκα. Th. βάλλω, *facio*.

Μεταίζω, σε, ν, ω. 2. ind. act. verbi μεταδαίνω, *digredior* : f. μεταδήσομαι. Them. βαίνω, *eo*.

Μεταίσσω, Poët. pro μείσσω, *interlocutus est*, 3. sing. a. 1. vel ω. act. verbi μείθω. Ex μετ, *inter*, & ἴσσω, *dico* : ω. 1. ἔσσα. ω. 2. ἔσσον.

Μεταίσσων, Ion. & Poët. pro μείξων, *interfaris*. Poët. Paragoge pro μείξ, 3. sing. sub præf. verbi μείγνυμι, quod ex μετ & εἰμὶ, *sum*.

Μεταίσσω, σε, ν, ω. 1. ind. act. verbi μεταίζω, *transeo*. Th. βάλλω, *pono* : f. βήσω. ω. 2. ἔβην.

Μεταίτιμι, σε, ν, *interfero*, præf. vel ω. 2. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

Μεταίτιμαι, *accepi*, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μέτειμι, εἰ μὴς *per sequor* ; *molior* ; *transeo* ; *redeo* : ex μετ & εἰμὶ, *eo*.

Μέτεστι, *interest* : ex μετ & εἰμὶ, *sum*.

Μετέσσω, *interfui*, præt. inf. cum dat. μέτεσσι, *adsit*, 3. sing. verbi μέτειμι.

Μετεὶς, Ion. pro μεδὶς, ω. 2. part. ἀ μεδίημι.

Μεταίζεν, εἰσεν ει, 2. sing. imperf. act. verbi μεταίζω, quod vide.

Μετεπιδάτω, *adsidi*, 3. sing. imperf. verbi μεταπαίζω. Ex μετ & ἐπὶ, *vado*.

Μετεπλεκέσκετο, 3. sing. imperf. act. verbi μεταπλέκω, *participes sum* : f. πλέξομαι. ω. 2. ἐπλακόμην. Th. λαμπάνω, *capio*.

Μετέπω, *persequor*, ω. 2. imperat. act. μετέπω, ω. 2. part. verbi μείπομαι, *accedo*. Th. ἴκομαι, *venio* : f. πλέξομαι, ω. 2. ἐπλόμην, & per Sync. ἔπλην, ν, ω.

Μετεπλέξαν, 3. pl. ω. 1. ind. pass. μετεπλέξαν

χλέω, verbi μεταμέλομαι seu -ῶμαι, penitet me: imperf. μετεμέλομαι, quod ex μ' & μέλομαι, cura est. Th. μέλει, cura est.

Μέλλομαι, Ion. & Dor. pro μέλλω, conversari, præs. inf. ab εἰμί, sum.

Μεταμόρφωσον, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, transformo: f. ώσω. Th. μορφή, ῆς, ἡ, forma.

Μεταμψύχωσε, f. ώσω, animam ex uno corpore in aliud traduco: ex μετ', ἐκ, & ψυχίον, anima. Th. ψύχω.

Μεταμψύχωσις, εως, ἡ, anima ex uno corpore in aliud transmigratio: à præced.

Μετανάσσω, ας, ε, perf. m. verbi μεταφέρω, traduco. Them. φέρω, fero: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα. p. m. Att. ἐνήνοχα.

Μεταξύτερος, Ion. pro ὕστερος, nonnulli: à μετὰ, ἐξ & ἕτερος, alter.

Μετεὶς, Ion. pro μετὰ, ubi, τὸ.

Μετέπειτ', & μετέπειτα, postea, adv. ex μετὰ, ἐπὶ & εἶτα, deinde.

Μετέρχου, exerce, præs. imperat. Ion. pro μετέρχε, à

Μετέρχομαι, adeo; transeo; accerso; obsecro; alloquor; ulciscor; confiteor. Th. ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Μετεστρωμένε, converse, Ion. pro μεταστρωμένε, genit. sing. perf. part. act. f. g. per Crasin, ab ἐστρωμαι, sto: f. στήσω. perf. part. ἑστηκώς.

Μέτεστι, adest, 3. sing. à μέτειμι. Th. εἰμὶ, sum.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, particeps sum, cum gen. f. μεθέξω. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἴσχω, habeo.

Μετεύθυε, 3. sing. imperf. qu. à ῥθίω, pro μετέυθυνε, verbi μετευθύνω, transfero.

Μεθίεμαι, ες, ε, a. 2. vel imperf. verbi μεθίημι, interloquor: ex μετὰ & ἵημι seu ἐέω, dico.

Μετεφώνησεν, alloquutus est, 3. sing. imperf. act. verbi μεταφωνέω. Th. φωνὴ, vox.

Μέτρησ, præs. imperat. μέτρησι, præs. inf. à

Μέτεχω, particeps sum, cum gen. f. μεθέξω. p. μέτεσχηκα. a. 2. μέτεσχον, ες, ε. Th. ἴσχω, habeo.

Μετεωρίζω, in sublime tollo: f. ίσω. p. μετεωρικα. Th. μέτεωρος, sublimis.

Μετεωρισμὸς, ὁ, ἡ, elevatio in sublime; sublimitas: à 1. perf. perf. pass. præced. verbi.

ΜΕΤΕΩΡΟΣ, ε, ὁ, ἡ, sublimis, editus, excelsus. μετεωρότερον, sublimior, μετεωρότατον, altissimus. μέτεωρα, ων, τὰ, METEORA, quæ in aëre fiunt: qu. ex μετὰ & ἀείρω, tollo: q. d. εἰς ἀέρα ἄειρω, in aërem tollo.

Μετήιεν, Ion. pro μέλλεσαν, præsecuti sunt, 3. pl. a. 1. act. ex μετὰ & εἶμι, eo: a. 1. ἤιεσα, Att. ἦσα, Ion. ἧισα.

Μετήιδε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μεθίεμαι, quod vide.

Μετήιδεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεθιδάσκω, transmuto, quod vide.

Μετήλυθον, adivi, 3. sing. a. 2. verbi ἔρχομαι, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per Sync. ἦλθε, ες, ε.

Μέτ'οπος, Poët. pro μέτωπον, idem quod μέτωπον.

Μέτρησ, 3. sing. a. 1. act. verbi μέτειμι, solvo, navi proficiscor: f. σω. Ex μετὰ & εἶμι, tollo.

Μετσσεῦσι, Ion. pro μεθιᾶσι, f. ῶ, inf. m. à μεθίημι, dimitto.

Μετσίδε, 3. sing. imperf. verbi μετσιδέω, f. ήσω, quod vide.

Μέτσιν, Ion. pro μεθεῖν & μεθέμεναι, remittere, emittere, relinquere, præs. inf. à μεθίημι, sino.

Μετσίνεμ, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. ut & μετσιέμεν pro μεθιέμεν & μεθιέναι, remittere: à

Μέτσιμι, pro μεθίημι, dimitto; permitto; emitto: ex μετὰ & ἵημι, idem quod them. ἰω, mitto.

Μέτσυδι, præs. imperat. à μέτειμι, persequor, transeo: quod ex μετὰ & εἶμι, ea: præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μέτσχεν, pro μέτεχεν, quod vide.

Μετσιτεύσια, ας, ἡ, deportatio, transmigratio: ex μετὰ & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Μετσιτεύσκε, σ', f. εύσω, incolo, sum inquilinus: ab illâd. th.

Μετσιτεύσεως, εως, ἡ, incolatus, migratio: à perf. pass. præced. verbi.

Μετσοικία, ας, ἡ, colonia: &

Μετσοικίζω, transfero: f. ίσω, & Att. μετοικιῶ, a. 1. ind. μετῴκισα. p. μετῳκικα. Ex μετὰ & οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto; item firmo. Th. οἶκος, domus.

Μέτσοικος, ε, ὁ, ἡ, inquilinus: ab eod. th.

Μετσολάζω, flexis genibus succumbo: ex μετὰ & ὀκλάζω, in genua procumbo.

Μετσονομάζεσθαι, mutato nomine priori, alio nomine nominari, præs. inf. ab ὄνομα, nomen.

Μέτσος, ε, ὁ, ἡ, idem quod ὕστος, altus.

Μέτσοσε & -σον, postea, post, adv. ex μετὰ & ὀπίζω, retror sum.

Μετσοπωρινὸν, adverbialiter, in autumno: &

Μετσοπωρινὸς, ὁ, autumnalis: à

Μετσόπωρον, ε, τὸ, ultima pars autumni: ex μετὰ & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, communio, consortium; & participium apud Grammat. à μέτοχος, particeps, quod à μετέχω, quod vide.

Μετοχλίζω, refero, transmoveo, transfero. Th. ὀχλέω, moveo.

Μέτοχος,

Μέτρος, ου, ὁ, ἡ, *facies, cursus*: à μέτρω, *participii* usus, quod vide.

Μέτρα, τὰ, nom. plur. à μέτρον.

Μέτρω, 3. sing. præs. ind. act. μετρέω, præs. inf. pass. à μετρέω, quod vide.

Μέτρια, ὦ, *METIOR*: f. hom. p. μετρίσσω. a. 1. ἐμέτρησα. a. 1. imperat. act. μέτρησον, σάτω, *metiare*: perf. pass. μεμέτρημαι, 3. sing. 1. pass. ἐμετρήθην, τι, v. f. 1. pass. μετρηθήσομαι. Them. μέτρεω, *mensura*.

Μέτρησα, ατος, τὸ, *dimensum*: &

Μέτρησις, εως, ἡ, *mensio*: &

Μέτρητης, ου, ὁ, *mensor*; item *amphora Attica*, continens tres urnas: urnæ viginti, constituunt culeum: à perf. pass. verbi μετρέω.

Μετρηθῶ, *fum* μέτρος. Th. μέτρεω.

Μετρικὸς, ὴ, *METRICUS*: ab eod. th.

Μετριοπαθῶ, ῶ, idem quod συμπαθῶ, *condoleo*; vel *condolco quantum satis est*: f. hom. p. μετριοπαθήσω. à

Μετριοπαθὴς, ὁς, ὲς, ὴ, *modum tenens in affectibus, moderatus*: ex μέτρον, *modus*, quod à μέτρεω, *mensura*, & πάθος, ους, τὸ, *affectus*. Th. πάθος, *patior*.

Μέτριος, ὁν, *mediocris, moderatus*: μᾶλλον, dat. pl. f. g. & inde μᾶλλοισι, *mediocriter, moderate*, adv. Th. μέτρεω.

Μετριότης, ητος, ἡ, *moderatio, mediocritas*: ab eod. th.

Μετριοφροσύνη, *modesta sentio*: ex μέτριος, *moderatus*, & φρονέω, *sentio*. Them. φρὴν, *mens*.

Μετρίως, vide in μέτριος.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *mensura, modus*; *METRUM*, forte ab Hebr. מדד. Hinc μετρέω, *metior*. μέτρητὴς, *mensor*. μέτριος, *mediocris*. μετρίως, *modicè*. μετριότης, *mediocritas, modestia*. διάμετρος, ὁ, *diameter*. Ἑβδομηκοντάπηχυν. συμμετρία, *apta compositio membrorum, modus, & proportio*. γεωμέτρης, *geometra*. γεωμετρία, *geometria*: *terram dimetiendi scientia*.

Μετρυάζομαι, 3. sing. imperf. pass. verbi μετρυάζω, *voco*. f. *dep.* μετρυάσομαι· ex μέ & ἐτρύω, ἀσω, τὸ, *nomen*.

Μετρυσία, ας, ἡ, *transfiguratio*, *METONYMIA* Tropus Rhetoricus. & inde

Μετρυσιαστὶ, *ad Metonymiam pertinens*: &

Μετρυσιαστὶς, adv. *METONYMICE*: ex μέ, & ἐτρύω, *nomen*.

Μετωπάδιν, adv. *adversa fronte*: ab πρόσ & ὄψομαι, *video*.

Μέτωπον, ου, τὸ, *frons, pars faciei quæ post seu supra oculos*: μετώπου, gen. sing. Dor. ex μέ & ὤψ, *oculus*. Th. ὄψομαι, *video*.

Μετωποσκοπέω, ῶ, ἡσω, ἡκα, *frontis insistens*, indeque futura augurans, *METOPOSCOPUS*: ex μέτωπον & σκοπέω, quod à σκέπτομαι, *video*. perf. m. ἐσκεμμαι.

Μέτωπος, *cursu pergens*, 3. fing. imperf. μετώχετο, ου, τὸ· ex μέ & ὀχέομαι, *vehor*. f. ὀχήσομαι.

Μέχ, pro μέχρι, *usque*, *donec*. Ἄχρι seu ἀχρὶς, idem.

Μέχρι seu μέχρις, *sequente vocali*, *usque ad*. adv. cum gen. Aliquando sine casu, *donec*. Ἄχρι seu ἀχρὶς, idem.

ΜΗ', adv. prohibendi, nec, neve, neu; *numquid*? à μὴ, *nequaquam*. ὃ μὴ, *nisi*. μὴ ὄντως, *absit*.

Μήγε, *aliquando*, ex μὴ, non, & γέ, *quidem*, *alibi* μήγε, *cæterequin*.

Μηδαμὴ, & Ion. μηδαμῇ, *nusquam*, & inde μηδαμόθεν, idem: item

Μηδαμόθεν, adv. *nulla ex parte*: &

Μηδαμόθι, & μηδαμοῦ, *nusquam*: à seq.

Μηδαμὸς, *nullus*: ex μὴ, non, ὁ, & ἄλλος, *aliquis*.

Μηδαμῶς, adv. *nusquam*, &

Μηδαμῶς, adv. *nequaquam*; *nullatenus*: à μηδαμὸς.

Μηδὲ, μηδὲν, *neque, ne quidem*. Conjunct. Th. μὴ, non.

Μήδεα, *genitalia*: à μήδομαι, εται, τὸ.

Μήδεια, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen propr. mulieris.

Μήδειοι, ου, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδειος, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis & Medeæ.

Μήδεις, εἶσα, ἐν, *nullus, nemo*. μηδεμία, ἔς, ἡ, *nulla*. μηδέτερος, τερα, ον, *nullum, nihil*. ϙ. μηδὲ ἅτερος, ex μὴ, ὲ & ἕτερος, *alter*.

Μηδεμίη, ἔς, & Ion. ἴη, ἡ, *nulla*. vide in μηδεὶς.

Μηδὲν, n. g. à μηδὲς, quod vide. μηδὲν ἄγαν, *ne quid nimis*. μηδὲν πρὸς ἡμᾶς, *nihil ad nos*. μηδὲν ὄφελος, *nihil magis*. μηδὲν ὅτι, *nihil nisi*.

Μήδευ, Ion. pro μήδεν, præs. imperat. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέτερος & μηδέτερα, *nequaquam*, adv. ex μηδὲ, *neque*, & ἕτερος, *alter*. Them. ἔτερος, *quando*.

Μήδιον, *necdum, nondum*: ex μὴ, *non*, & δὲ, *enclitic. aliquatenus*. Them. ὅς, *qui*.

Μηδίτερος, ἡ, ον, *neuter, a, um*, ϙ. μηδέτερος· ex μὴ, ὲ, & ἕτερος, *alter*.

Μήδομαι, pro μήδεμαι, 3. sing. imperf. verbi μήδομαι, *curo*. f. μήσομαι. Th. μήδεος, ους, τὸ, *cura*.

Μηδόλως, μηδόλωσι, *haudquaquam*. Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor*. f. μήσομαι. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, σον. cum dat. Poët. *provideo, prospicio*. Th. μήδεος, ους, τὸ.

ΜΗ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura, consilium, prudentia*. Hinc μήδομαι, *curam gero, consulo*. ἐπιμήδης, ὲς, ὲ, ὴ, *prudens, sagax*. μήδιμος, ὁς, ὲ, ἡ, *providus, circumspectus*. μήδεια, ας, ἡ, *prudentia*.

Μήδεος,

Μηλιάς, άδος, ὁ, MELIAS, nomen gentile Hebr. *pinnatus.*

Μηλιστί, adv. more pecudis: ex μηλ. ἱστ. & τί.

Μηλο- pro μήλου, vel μῆλα. Th. μῆλ.

Μηλόθεν, μηλόθι Ex τόθεν & θι, τοῦτο.

ΜΗΛΟΜΑΙ, dor. μαλοῦμαι, idem, proprie est, caparam. à sono.

Μηλός, dor. ὁ, ἡ, ἐπὶ τὸ ἀ præced.

Μηλόν, non amplius, ne postea. Ex μὴ, οὐκ, & λη, adhuc.

Μηλοτάτη, longissima: eandem: à

Μήλοτος, η, ον, à, longissimus, præterissimus, superl. à μῆλος.

ΜΗΚΟΣ, εος, τὸ, longitudo, prolixitas, præcisitas, q. à μάκρ, magnum. Et μῆλος, Ion. pro μῆκος, remissum. Hinc μηκὸς, longus, prolixus: &

Μηκύνω, prolongo, produco, f. νσω. a. 1. hinc μηκυνσις. præt. pass. μεμηκυσμαι, prolongor, protrahor. Th. μῆλος.

ΜΗΚΩΝ, ωνος, ὁ, præputium, forte à cupitis μῆκος.

Μῆλα, ων, malus, nom. pl. à μῆλον, ου, τὸ. Sic & μῆλαι, Dor. μᾶλαι, αι, pomum. item malus seu genus. Th. μηλέα, malus arbor.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, malus arbor. μῆλον, ου, τὸ, pomum; pecus. χρυσομηλέα, τὸ, malum aureum.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, specillum. instrumentum chirurg. hinc μηλίον, specillum diminut. specilli diminut. ne pertento. Paso à μηλέω, quæro: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, ὁ, ἡ, MELIUS, qui est ex insula quæ μῆλος dicitur. v. μήλιος. & Ion. pro ἀσφάλειος, civilis.

Μηλόβοτος, ὁ, nomen mul. q. d. ovium pastor.

Μηλοβοτέω, ῶ, Dor. pro

Μηλοβοτῶ, ῶ, ἡ, & μηλοβότης, ου, ὁ, ovium pastor, ovilio: ex μῆλον, ovis, & βόσκω, pasco.

Μηλόβοτος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, qui oves rectius. Ex μῆλον, pecus, & βόσκω, capio.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, MALUM, pomum; item ovis, pecus. Th. μῆλα, ας, ἡ, malus arbor.

ΜΗ'ΛΟΣ, ου, MELUS, insula una ex Cycladibus.

Μηλοσύνη, ης, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ovium pastio: à μῆλον, ovis.

Μηλοσσία, ἡ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ

Μῆρι, Ion. pro μῆλον, seu ἰμήκης, ι. sing. plasc. p. verbi μήκομαι.

Μήτωρ, ορος, ὁ, consilior, consiliarius: pertinus. The. μήτωρ, ορος, τὸ, caro.

Μήτω, ιῦσθ, nom. dual.

Μήτ' & μήτε, neque, Conjunct. ex μή, non, & τε, que.

MHTHP, & Dor. μάτηρ, ὁ, MATER. gen. ερος, & per Syncop. ερ. acc. μητέρα tantum. dat. pl. μητράσι. voc. sing. ὦ μῆτερ. Hinc μητρῶος, maternus, μήτρως, ω, ὁ, avunculus maternus. μητρυιά, ᾶς, ἡ, & Ion. ῆ, ἡ, noverca. μήτρια, ας, ἡ, matrix, uterus.

Μήτι, num? & μήτε, nequid: à μή, non, & τις, aliquis. Μήτ' ἐγὼ, nedum.

Μητιάασθαι, pro μητιᾶσθαι, 2. pl. imperat. pass. à seq.

Μητιάω, consulto, deliboro. verb. Poët. Th. μῆτις, ὁ, consilium.

Μητίετα, voc. sing. à

Μητιήτης, ου, ὁ, consiliarius, prudens, consultor. Th. μῆτις, ιος, ὁ, consilium.

Μήτιος & μητίοιο, machinor, concilio. Th. μῆτις.

Μῆτις, acc. sing. à μῆτις, consilium. Est & nomen propr. malieris.

Μητίσεις, ιτος, consultus. Th. μῆτις.

Μητίσομαι, Poët. pro μητιάσομαι, 1. pl. præs. act. verbi μητιάω, consulto, deliboro, ab cod. them.

MHTIΣ, ιδος, ἡ, consilium, prudentia. hinc μητιάω, consulto. μητίετης, consultus, prudens, consiliarius. ἀγχιμήτιος, ὁ, ἡ, & ἀγχιμήτης, ου, ὁ, ἡ, versutus. πολυμήτης, ου, ὁ, ἡ, & πολύμητις, ιος, ὁ, ἡ, abundans consilio.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva. Th. μήτηρ, mater.

Μητρᾱλοίας, ου, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, matricida: ex μήτηρ, mater, & ἀράομαι, -ῶμαι, percutio. Sic πατραλοίας, patris percussor dicitur.

Μητρόθεν, adv. materno genere. Them. μήτηρ, mater.

Μητροκτονέω, -ῶ, matrem occido: &

Μητροκτονία, ας, ἡ, matricœdes: &

Μητροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, matricida: κτείνω, occido, pract. m. inusit.

Μητρόπατωρ, matris pater, avus maternus: ex πατὴρ & μήτηρ.

Μητρόπολις, ιος, ἡ, METROPOLIS. q. d. μήτηρ τῆς πόλεως, mater urbium, quia sic se habet ad coloniam ex ea deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, ου, ὁ, qui ex matricis urbe est; & METROPOLITANUS: à præced.

Μητρόπτονος, ου, ὁ, à matre abjectus, de Paride dicitur: ex μήτηρ, & πτάω, projicio.

Μητρυιά, ᾶς, & Ion. μητρυίη, ῆ, noverca. Th. μήτηρ.

Μητρῷος, maternus: &

Μήτρως, ω, & ωος, ὁ, avunculus maternus: ab eodem th.

Μηχαναᾶσθαι, Poët. pro μηχανᾶσθαι, machinari, 3. sing. ind. pass. à

Μηχανάω, f. ήσω, machinor. Th. μηχανή.

MHXANH, ῆς, ἡ, artificium, solertia, MACHINA. hinc μηχανάω, & Ion. μηχανίω, machinor, molior, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἡ, simplex, minimè solers. πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, versutus ad omnia.

Μηχάνημα, ατος, τὸ, machinamentum, fraus, &

Μηχανητής, ῆ, MECHANICUS, opifex: à

Μηχανήσαιτο, Ion. pro μηχανήσαιντο, 3. pl. præs. opt. à μηχανήσομαι, pro μηχανάσομαι. Th. μηχανή.

Μηχανήσασθαι, præs. part. pass. verbi, μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανή.

Μήχος, εος, τὸ, consilium, remedium, commentum. Th. μηχανή, artificium.

Μῆων, ονος, ὁ, Dor. & Æol. pro μείων, minor. quod vide.

Μήων, ονος, ὁ, nomen propr. viri.

Μία, ᾶς, ἡ, una, dat. μιᾷ, & Ion. μιῇ, à masc. εἷς, ἑνός.

MIAI'NΩ, inquino, polluo, contamino. f. ανῶ. a. 1. ἐμίηνα. p. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίασμαι, & Att. μεμίασμαι. perf. part. pass. μεμιασμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ. Hinc μιαρός, ά, ὁν, pollutus. ἀμίαντος, ου, ὁ, ἡ, impollutus.

Μιαφονία, cædes, vel pollutio, f. ῶν, à seq.

Μιαφόνος, ου, ὁ, homicida, qui cædem se pollut. in voc. ὦ μιαίφονε. ex μιαίνω, polluo, & φόνος, cædes. Th. φένω, occido. p. m. τρέπω.

Μιαίνθω, Poët. pro μιάνθω, Ionic. pro μιάνθητω. 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per Syncop. pro μιάνθετλω, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, polluo. hinc 2. 1. sub. pass. μιάνθω, & in 3. pl. μιάνθωσι.

Μίασμα, ατος, ἡ, pollutio: à μιαίνω.

Μιασμὸ, f. 1. ad. verbi ejusd.

Μιασφὸς, ῆ, pollutus, sceleratus. Th. μιαίνω, polluo.

Μιαφόν, ᾶ, ὁν, inquinamentum, scelus: &

Μιαφὸς, ῆ, ὁν, impuritas: &

Μιάχω, ορος, ὁ, contaminator: à perf. pass. v. μιαίνω.

Μιγάς, άδος, ἡ, ὁ, mistus: &

Μίγδα, mixtim, promiscuè. adv. pro

Μιγδὸν, idem. à μίγνυμι, misceo.

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. μιγείς, ῆναι, & in 1. g. μιγήσομαι, a. 2. part. pass. ab a. 2. pass. ἐμίγην, verbi μίγνυμι, misceo. f. μίξω.

Μίγη, Ionic. Syncop. pro ἐμίγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Μιγήσομαι, per Ionismum pro μιγήσω, 1. pl. a. 2. sub. pass. ejusd. verbi.

Μίγο pro ἐμίγην, 1. sing. a. 2. pass. Ion. &

Μιγῆφιν, Att. & Dor. pro μιγῆναι, congressum

gressum fuisse, 2. sc. inf. pass. verbi μίγνυμι, misceo.

Μιγάσιον, f. 2. pass. verbi ejusd.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura, à 1. pass. perf. pass. seq.

ΜΙΓΝΥΜΙ, seu μιγνύω, misceo. f. ξω. p. μέμιγμαι. a. 1. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι. perf. part. μεμιγμένος, η, ον. a. 2. pass. ἐμίγην. a. 2. inf. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ἐμίχθην. paulo post 1. μεμίξομαι. Hinc μῖγμα, mixtura. μίξις, mistio. ἄμικτος, ον, & ἄμιγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, immixtus. μίγδην, mixtim. ὕγδα, ας, ἡ, mortarium, pila.

Μιγνύων, præs. inf. act. à μίγνυμι, misceo.

Μίδας, bestiola, quæ fabas peredit. q. à μίω, edo. Est & factum testaceum. Fuit & rex Phrygiæ ditiss. ejusdem nominis.

Μιζήϊον, crater. Jerem. 52. 19. μισσαφόριον, legend. ex nonnullis Editionibus.

Μιθριδάτης, ου, ὁ, MITHRIDATES, Ponti & Bithyniæ rex: à quo, excogitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur mithridate.

Μικκὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ὰ, ὸν. hinc μικκύλος, diminut. à μικκὸς, parvulus.

Μικρὸς, gen. Ion. ῆ. g. à μικκὸς.

Μικροδουλία, ας, ἡ, pusillanimitas: à

Μικρόδουλος, ου, ὁ, ἡ, pusillanimis: à μικρὸς, & δοῦλος, animus.

Μικρολογία, ας, ἡ, restrictus: sordidus: à μικρὸς, & λόγος, verbum, ratio.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, & Att. ῐκρὸς, parvus, compar. μικρότερος, superlat. μικρότατος, vel irregular. ἐλάσσων, ἐλάχιστος. vide μικκὸς, paulò post. μικρὸν, parum, paulò. ferè.

Μικρόψυχος, vel ὀλιγόψυχος, ον, ὁ, parvitas: à præced.

Μικρόψυχος, ου, ὁ, ἡ, pusillanimis. Them. 49.

Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμίγνυντο, 3. sing. pluscq. p. pass. verbi μίγνυμι, misceo.

Μικτὸς, ὴ, ὸν, mixtus. in pl. n. g. τὰ μικτὰ, ab eod. th.

Μίλητος, ου, τὸ, & ὁ, ἡ, nomen urbis. Gr. cinnabaris: à μίλτος, minium.

ΜΙ'ΛΙΓΓΟΣ, ου, ὁ, instrumentum quoddam artis plasticæ.

Μίλιον, ου, τὸ, milliare, spatium mille passuum, voc Lat.

Μιλτώδης, ὲς, ὁ, ἡ, minio tinctus, miniatus: quod à μίλτος, ου, ὁ, minium, & εἶδος, aspc.

Μιλτοπάρῃος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, rubra habens prora: à μίλτος, ου, ὁ, minium, & πάρῃ, pro πρῳρὰ, ἄς, ἡ, gena. Poët. prora navis.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ου, ὁ, minium. An à mullo pisce, qui ejus coloris?

Μίλτωσις, εως, ἡ, minio inficio, à præced.

ΜΙ'ΜΑΣΚΩ, σω, σα, & μιμέομαι, σοῦμαι, ἐσάμην, desinentium pleraque passiva,

Μίμε, Dor. per Apocop. pro Μίμας, Mimas.

ΜΙΜΑΙ'ΚΤΑΩΝ, ωνος, ὁ, ἡ, fructus arbuti.

Μίμανται, acc. sing. à Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, fœminini generis.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, imitor. cum acc. præs. inf. μιμεῖσθαι, f. μιμήσασθαι, p. μεμίμημαι, ασμαι, σθαι. Hinc μίμημα, imitatio. μιμητὴς, imitator. μιμικὸς, imitator histrionicus.

Μιμέωνται, imitentur, 3. pl. a. 1. opt. m. μιμήσαιντο, a. 1. inf. m. verbi μιμέομαι, f. 1. μιμήσομαι, & in 1. pl. μιμησώμεθα.

Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum: &

Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator: &

Μιμητὴς, ὴ, ὸν, imitandi peritus: &

Μιμητὸς, ὴ, ὸν, imitabilis: omnia à perf. pass. v. μιμέομαι.

Μίμησδε, idem cum μίμνω seu μένω, maneo.

Μιμνήσκων, Dor. pro ἐμιμνήσκων, recordabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, manet, 3. sing. præs. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, maneo.

Μιμνήσκω, facio recordari, moneo. præs. imperf. μιμνήσκεις, mutantur sua tempora à them. μνήσομαι, f. μνήσω. p. μέμνημαι. præs. pass. μιμνήσκομαι, recordor. perf. pass. μέμνημαι, memini. a. 1. pass. ἐμνήσθην, & in 1. pl. ἐμνήσθημεν. a. 1. m. ἐμνησάμην, ω, ατο. Hinc ἀναμιμνήσκομαι, recordor. ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, ατος, τὸ, monumentum, admonitio. μνησθὲς, ἡ, desiderium sui. μνησὶ, thonsa. μνησὶν, ῖδος, ἡ, procus. μνησθὸν, ambio uxorem. μνησὸν, idem.

Μίμνον, manebant. 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνουν, Dor. pro μίμνεσαν, 3. pl. præs. verbi μίμνω, idem quod μένω, maneo. præt. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. & Ion. pro μίμνουσι, præs. part. μίμνων, ντος, ὁ

Μίμνω, idem quod μένω, maneo.

Μίμος, ου, ὁ, MIMUS, imitator, histrio. Th. μιμέομαι, imitor.

Μίμος, ου, ἡ, simia, quia μιμεῖται alienos homines.

ΜΙ'Ν, ipsum, em. acc. Dor. pro αὐτὸν, αὐτὸ, vel ἑ. Sic ἀυτὶν, μιν, pro ἑαυτὸν, se ipsum. Interdum significat ἑαυτὸ, vel αὐτὸς.

ΜΙ'ΝΘΑ, seu μίνθη, ας, ἡ, MENTHA, herba. An quia ὑπὸ μίνθης, in fœtore nascitur? at

Μίνθη & μίνθα, fœtor.

Μινύαι, gen. Dor. pro Μινυῶν, à Μινύα nom. propr. Urbis Thessaliæ. Et Minyæ Argonautæ dicuntur.

Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ & Μινύη, vide præced.

Μινύθω, minuit, 3. sing. ind. præs. &

Μικρός, ά, ὸν, ſuperl. ότατος, parvus, exiguus. Th. μικρός, ή, ὸν.

Μικρῶς, adv. paululum: & breve tempus durans: à

MINTΩ, ſ, Euſtath. Attice dici vult pro μικρὸς, parvus, exilis: hinc μινθάκιον, minutum.

Μίσγω, ſ. ſing. praeſ. imperat. act. à

Μισγέτω, attic. voce ſcribitur. à μίσγω, idem quod th. μιγνὺς, parvus.

Μισγάνη, querula vox camelis: ab eod. them.

Μισγός, ὸ, ὴ, ὸν, qui brevis eſt temporis, fluxus: ex μικρὸς, parvus, & χρόνος, tempus.

Μινὼς, ῶος, ὁ, MINOS, nomen viri.

Μίσσε, ſup. ε, concinnius, miſſi. Th. μίσγω, miſceo.

Μίξανδρος, ὁ, ἡ, naturam habens virginis & animalis: à μίσγω, miſceo, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, vir.

Μίξ, miſcebo, f. 1. act. verbi μίσγω, quod vide.

Μισάνθρωπος, ὁ, ἡ, ὸν, odium hominum, inhumanus: ex μισέω, odi, & ἄνθρωπος, homo.

Μισγάκτης, ου, ὁ, ἡ, locus in convalle, in qua ſit miſtio aquarum: à μίσγω ſeu μίσγομαι, miſceo, & ἄκτη, ης, ἡ, valles.

Μίσγεται, Ion. pro μίσγη, 3. ſing. praeſ. ſub. paſſ. verbi μίσγω, idem quod μίγνυται, miſcetur.

Μίσγων, praeſ. inf. à μίσγω, tempero. Them. μίγνυμι.

Μίσγων, miſcebatur, 3. ſing. imperf. Ion. verbi μίσγομαι, ῃ, ετο, Them. μίγνυμι.

Μισγόμεν, Dor. pro μίσγωμεν, miſcemur, praeſ. part. ſ. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, miſceo.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, praeſ. part. paſſ. ejuſd. verbi & th.

Μίσει, 3. ſing. praeſ. act. ſed.

Μίσι, praeſ. imperat. act. à

Μισῶ, -ῶ, ώδι, minus amo. imperf. ἐμίσεον, ουν, ſ. Ion. p. μισέω, ῶν. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. ſub. μισήσω, ῃς, ῃ. & in 3. pl. μισήσωσι. praeſ. paſſ. μισέομαι, ῶδι. Ion. perf. paſſ. μεμίσημαι. perf. part. μεμισημένος, η, ον, τροχαῖα α, κω. Th. μίσγω, ῃσι, ῶ, odium.

Μισθάδης, ητος. a. 1. part. paſſ. verbi praeced.

Μίσησι, oderit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. à μισέω, quod vide.

Μισητὸς, ὴ, ὸν, odioſa, libidioſa, falax: à

Μισητὸς, ὁ, odioſus, libidioſus. Th. μίσγω, ῶ, odium.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis perſolutio, praemii retributio, poena. Ex μισθὸς, merces, & ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Μισθαποδότης, ου, ὁ, qui mercedem perſolverit, praemiorum largitor, ab iiſd. them.

Μισθάριον, ου, τὸ, mercenarium. Th. μισθὸς.

Μισθάρνης, ου, ὁ, Dor. pro

Μισθάρτης, ου, ὁ, mercede datus; ex μισθὸς, merces, & ἄρω, do.

Μισθάρτη. f. Ion. de mercede, ex iiſd. them.

MIΣΘΟΣ, ὁ, ἡ, merces, praemium laborum, hinc μισθὸς, merce locare. μισθόομαι, mercede conduco. μισθωτὸς, mercede conductus, mercenarius. ἀμισθία, remuneratio.

Μισθοφόρος, ὁ, ἡ, ὸν, miles: ex μισθὸς, merces, & φέρω, fero.

Μίσθων, ὁ, ὄνος, mercede loco. Them. μισθὸς, merces.

Μίσθωμα, ατος, τὸ, merces, ſumptus. Th. μισθὸς.

MI'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, fruſta & rejectamenta cenarum, quae porcis ſolent. hinc μισκοῦρος, ὁ, ſordidus, praparatus, qui fruſta cenarum colligit. μισκοῦρος, ὁ, ἡ, ὸν, vile & exiguum pretium.

Μισολογία, bonas literas odi, per conſequens imperitus ſum: ex μισέω, τὸ, odium, & λόγος, in pl. λόγοι, ſtudia literarum. Th. λόγος.

Μισολογία, ας, ἡ, odium literarum: ex iiſd.

MI'ΣΟΣ, ους, τὸ, odium. q. à μισέω, quia odium eſt quaedam inconvenientia. Hinc μισέω, odi, odio proſequor, μισάνθρωπος, inhumanus.

Μίσσεται, ες, ε, imperf. Ion. à

ΜΙΣΣΤΑΛΩ, in minutas partes ſeco.

MI'ΣΥ, ſuccus in metallis concretus.

MI'ΣΧΟΣ, υ, ὁ, pediculus, quo fruſtus & folia planta arreptae ſunt. qui ab ἴσχω, teneo.

MI'ΤΟΣ, υ, ὁ, licium, filum quod ſtamini implicatur.

MI'ΤΡΑ, ας, ἡ, MITRA, cingulum, balteus. acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, mitra tunicam cingens: ex μίτρα & χιτὼν, tunica.

MI'ΤΤΑΟΣ & μιλτὸς, ὁ, ἡ, MUTILUS, cornibus caret, q. cui μίλλος.

Μιτυλίδης, ης, ὁ, nomen inſulae. Gr. μίτυλος, mutilus.

MI'ΤΥΣ, ος, ὁ, purgamentum cerae, vox rei aptatae.

Μιχαὴλ, nomen angeli ἀλλ. item viri; item Chriſti.

Μιχθείς, a. 1. part. paſſ. à μίγνυμι, miſceo. quod vide.

ΜΝᾶ, ᾶς, ἡ, MINA, libra, varii ponderis apud diverſos.

Μνάω, ſpondeo, Poet. Pleonaſm. ἐπι, pro μνῶ, 2. ſing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.

Μναμίων, ωνος, ὁ, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμοσύνηφι, Dor. pro ἐμνημοσύνηφι, ι, pl. a. 1. ind. paſſ. verbi μνημονεύω, memini. Th. Μνάομαι.

Μνημα-

Μνησιπολέω, ῶ, &c. Dor. pro μνησιπολήσω, 1. s. fut. vide.

ΜΝΑ'Ω, Dor. pro μνάομαι, memini, memor sum: f. ἄσω, μνήσομαι, 1. s. ἐμνησάμην, α, ἀνὸ. perf. μέμνημαι, 2. 1. pass. μνησθήσομαι, m. s. Hinc μνῆμα, τὸ, memoria, monumentum, ατος, ὁ, ἡ, memor, μνημοσύνη, & memoria valens: item ad memoriam pertinens, μνημονικὸς, memoria tenax, memini, μνημόνευμα, recordor. ἔμμνημος, idem. ἀμνήστεια, recordatio. ἀμνηστία, ας, ἡ, τὸ, monumentum, μνηστὴς, desponsatus. μνηστὴ, sponsa. μνηστὴρ, procus. μνηστὸς, ambio. μνηστὶς, idem.

Μνάσασθαι, in memoriam reducere, 3. sing. a. 1. opt. Æol. & Dor. pro μνήσασθαι, & hoc pro μνήσαιτο 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω, seu μνάομαι, recordor.

Μνάστις, μνάστεις, ὁ. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήστις, à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνάσθαι, ασθῆναι: præs. inf. Ion. à μνάομαι.

Μνάστηρ, ας, ὁ, Dor. pro μνήστηρ, ὁ, monitrix: à μνήστις, monitor. Th. μνάομαι, memor sum. Sic & μνάστις, pro μνήστις, qui memor est alicujus rei, studiosus.

Μνάστις, Dor. pro μνήστις, quod pro μνηστὶς, quod vide.

Μνάστορες, ων, ὁ, ἡ. 1. part. Dor. pro μνήστορες: à μνήστωρ.

Μνᾶστος, ου, ὁ, Dor. pro μνῆστος, quod pro μνῆμα, memoria.

Μνάσων, ωνος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, meminisse facio: sub μνάομαι.

Μνᾶώμαι, Ion. pro μνάομαι, commemorari, μνᾶόμενος, ambiens. præs. part. Ion. à μνάομαι.

Μνεία, ας, ἡ, mentio, memoria. Th. μνάομαι.

Μνῆμα, ατος, τὸ, monumentum, sepulchrum. à præt. pass. μέμνημαι. Th. μνάομαι, recordor.

Μνημεῖον, α, τὸ, idem quod μνῆμα, quod vide.

Μνήμη, ης, ἡ, mentio: à perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, recordor.

Μνημοσύνη, memoria rerum: f. ήσω. μνημοσύνης, 2. sing. præs. sub. μνημοσύνομαι, memoror. Th. μνάομαι.

Μνημοσύνιος, ας, ὁ, memoria. Eth & nomen Dor. Th. μνάομαι.

Μνημόσυνον, ου, τὸ, quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monimentum, recordatio, memoria: ab eod. th.

Μνήμων, ονος, ὁ, ἡ, memor. Th. μνάομαι, recordor.

Μνησαίμην, Ion. pro μνήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi μνάομαι, recordor.

Μνησάμενος, recordatus: a. 1. part. act. f. η. verbi μνάω, seu μνάομαι.

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. ejusd. verbi.

Μνήσασθε, memoremini, Ion. pro μνήσθε, 2. sing. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνησθείς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi μνάομαι, recordor.

Μνηστὸς, 2. sing. a. 1. sub. pass. μνήσθην, & 2. pl. μνήσθητε, 2. 1. imper. μνησθήτωσαν, a. 1. inf. μνησθῆναι, f. 1. pass. verbi ejusd.

Μνησιπολέω, nolli, vel injuriarum acceptarum memorem esse: ex μνάομαι, recordor, f. μνήσω & πολέω, malus.

Μνησικακία, ας, ἡ, injuriarum memoria: ex ejusd.

Μνήσιμος, memor ero: f. 1. m. &

Μνησίμως pro μνησίμοις, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηστεία, nuptiæ ambiæ, sum procus: f. εύσω. p. μεμνήστευκα. præt. pass. μνηστεύθην, desponsor, quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνήστευμαι. perf. part. f. g. μεμνηστευμένη, ης, ἡ, desponsata. 2. 1. pass. ἐμνηστεύθην. a. 1. part. pass. μνηστευθείς, εῖσα, ἐν. à μνηστὴς, sponsa. Th. μνάομαι ambio.

Μνηστὴ, ἧς, ἡ, sponsa: in dat. μνηστῇ & Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus: acc. pl. μνηστῆρας. Th. μνάομαι, ambio.

Μνῆστις, ιος, ὁ, Ion. pro μνήμη, memoria: quod vide.

Μνηστὸς, ἡ, desponsata; &

Μνηστὸς, οῦς, ἡ, petitio mulieris in uxorem: th. μνάομαι, ambio.

ΜΝΙ'ΟΝ, ου, τὸ, muscus. alga.

Μνῖον, vel μνίον, edo.

ΜΝΟΤ'Σ, μνός, primus lanugo, pilus tenuis à μύω, quia est ut musci.

Μνόει, Ion. pro μνοῖ, præs. imperat. pass. à

Μνόομαι, Poët. pro μνάομαι, recordor.

Μνόωντο, Ion. & Poët. pro ἐμνῶντο, 3. pl. imperf. verbi præced.

ΜΟΓΟ'Σ, ὁ, qui obtusæ vocis.

Μογέωμεν, Dor. pro μογήσωμεν, laboremus, 1. pl. præs. à

Μογέω, ήσω, patior: f. ἐσω. Th. μόγος, labor.

Μογήσας, ασθῆναι, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογοστόκος, ας, ὁ, difficilis lucinæ: &

Μογοστόκος, ὁ, ἡ, ὁ, difficulter laquens: ex μόγος, ægre, & τόκος, luctus.

Μόγις, adv. vix, ægre. Th. μόγος.

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, labor, ærumna, Poët. Hinc μογοστόκος, ὁ, laboriosus, ærumnosus: μογέω, & ἔω, laboro, μόγις, vix, ægre.

Μογοστόκος, ου, ὁ, ἡ, partus laborem sustinens. circa partum laborans. Epith. Lucinæ, circà τόκος μογόεις, ut quæ parturientibus adest: à μόγος, & τίκτω, pario.

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ου, ὁ, modius: mensura aridorum: à Lat. modius.

ΜΟ'ΘΑΞ, ακος, ὁ, nothus. μόθων, ωνος, ὁ, idem; quia ad μόθων, adhibetur.

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*; item *bellum, pugna, tumultus.*

Μόθων, ωνος, ὁ, *verna*: vide in μόσχος.

Μοῖνστικε, ες, *in solea, superius*: à præced.

Μοί, pro ἐμοί, *mihi*, dat. sing. ab ἐγώ, ος.

Μοιμφᾶν & μοιμφᾶσθαι, *contrahere labia*: à μῶμος.

Μοῖρ, pro μοῖρα, ας, & Ion. ης, ἡ, *pars, portio, fatum*: gen. pl. Æol. μοίρων, Th. μοίρων, *dividis, fortior.* p. m. μόμμερμαι.

Μοιρῶν, f. ήσω, *distribuo, partior*: à præced.

Μοιρηγενὴς, ὁ, ἡ, ὁ, *felici fato natus*: à μοῖρα *fatum*, μοῖρα, *felicitas*, & γένομαι, *nascor.*

Μοιρηγενὴς, ὁς, ὁν, Poët. pro ἐμοιρηγενὴς, pro quo & πατρομηθὴς, *fatalis.* à μοῖρα, quod vide.

Μοῖσα, ης, ἡ, Dor. pro μοῦσα, ης, ἡ, *Musa.*

Μοῖσαι, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μοισοῦσ, ᾶ, ον, Poët. & Dor. pro Μουσοῦσα, à *Musis fallus & paratus*: hinc Μοισώμενος, dat. pl. f. g. Dor.

Μοιχάγχια, τὰ, *quæ perfolvit qui in adulterio est comprehensus*; vel *quæ pro comprehensant mœchorum perfolvuntur*: ex μοιχὸς, & ἄγχω, *capiunt.*

Μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, *adultera, adulterium*: Th. μοιχὶς.

Μοιχάομαι, ᾶμαι, *sum adulter, adulterium committo*: f. ήσομαι p. μεμοίχημαι. Th. μοιχεύω.

Μοιχᾶσθαι, ᾶς, ἡ, *adulterium*: ab eod. th.

Μοιχαλὶς, ίδος, *adulteratus*, a. 1. part. pass. à

Μοιχὶς, ίδος, *vitio, sum adulter, macher*: f. ίσω. p. μεμοίχικα. a. 1. ἐμοίχισα. th. μοιχὶς.

Μοιχίδιος, α, ον, *adulterinus, spurius*: & Μοιχαλὶς, ίδος, *adulterinus*: à

ΜΟΙΧΟ'Σ, ὁ, ἡ, *MOECHUS, adulter*: q. à μὴ & ἴσος. Hinc μοιχὰς, άδος, ἡ, *adultera*: μοιχαλὶς, ίδος, ἡ, idem, μοιχὶς, *mœchor, adulter sum.* μοιχεία, *adulterium.*

ΜΟΛΓΟ'Σ, ὁ, ἡ, Æol. βολγὸς, *BULGA, sarcus corsarcus.*

ΜΟΛΕΩ, seu μόλλω, *venio, vado, curro.* hinc μόλον, a. 2. part. act.

Μολιβδαινα, seu μολιβδάινα, ας, ἡ, *pila*, seu *massa plumbea*: à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ, seu μόλυβδος, υ, ὁ, *plumbum*: q. à μαλῶν ὡς βάθος. Hinc μολιβδὸς & μολίβδινος, seu μολύβδινος, η, *plumbeus.*

Μόλιβος, seu μόλυβος, υ, ὁ, idem quod μόλιβδος.

Μόλις, adv. *vix.* idem quod μόγις. Th. μόλθος, *labor.*

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, ὁ, *vorax, gulosus*: q. μολὼν βοᾶν μαγεῖν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΤΡΟΣ, *herbæ nomen.*

Μολύνω, *proficio.* Dor. pro μολῶ, ω, ἡ, part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ὁ, ἡ, *labor, pugna, proelium.*

ΜΟΛΟΣΣΟ'Σ, *MOLOSSUS*, pes metricus, tribus syllabis longis constans.

Μολόχ, ὁ, nomen idoli ἄλλοτρ. Hebr. *regnans.*

Μολπὰ, ᾶς, ἡ, *cantilena*: dat. sing. μολπῇ. à μέλπω, *cano*: præt. m. μέμολπα.

Μολπίδιος & μολπικὸς, vide in μολπὰ.

ΜΟΛΥΝΩ, *inquino, contamino, polluo*: f. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. perf. pass. μεμόλυσμαι, & dor. μεμόλυσμαι. a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, ἡ.

Μολυσμὸς, ὁ, ὁ, *contaminatio*: à μολύνω.

Μόλω, *venio*: &

Μολὼν, vide in μολέω.

Μομφὰ, ᾶς, ἡ, *querela, reprehensio*: à præt. m. μέμοφα, verbi μέμφομαι *incuso.*

Μοναμπυκία, ας, ἡ, Poët. *unicum equi frenum*: ex μόνος, *solus*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, *reticulum muliebre.*

Μοναρχία, *Monarchium obtinco, regno*: &

Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus*: à μόνος, *solus*, & ἄρχω, *imperium.*

Μοναρχικὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro Μοναρχὸς, *MONARCHICUS, ad monarchiam pertinens*: ex iisd.

Μοναχὸς ὁ, ἡ, *solitarius MONACHUS*, Angl. contracte *Monk*. Th. μόνος, *solus.*

Μονὴ, ῆς, ἡ, & Dor. μόνα, *mansio, habitatio.* Th. μένω, *sed.*

Μόνη, ης, ἡ, *sola*, à μόνος.

Μόνιμος, ον, ὁ, ἡ, *stabilis*, à μένω, *maneo.* p. m. μέμονα.

Μονὰς, ὁ, *solitarius, solitudinis cultor*: & sumitur pro *porco agresti.* Th. μόνος, *solus.*

Μονοβλέφαρος, ον, Dor. pro μονοβλέφαρος, ὁ, ἡ, *qui singulares habet incessus*: ex μόνος & βλέφαρον, *os.*

Μονογενὴς, ὁς, ὁν, ἡ, *unigenitus*: ex μόνος, *solus*, & γένος, *familia.* Th. γένομαι, *nascor.*

Μονόγυιον γένος, *planta unicum habens stirpeum.* Ex μόνος, & γύιον, *decorpo.*

Μονοειδὴς, ὁς, ὁν, ἡ, *uniformis, unimodi*: ex μόνος, *unus*, & εἶδος, ους, τὸ, *forma*, Th. εἶδω, *video.*

Μονοήμερος, ος, ὁ, ἡ, *uno die durans*: ex μόνος, *unus*, & ἡμέρα, *dies.*

Μονοκτενὴς, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, *qui unicam ovipidam fecundissimam habet*: ὁ μόνος κτενίζων ἵππον, à κτενὸς, ὁ, *basis, pes*, &c.

Μονομαχῶ, f. ήσω, *singulari certamine pugno*: &

Μονομαχία, ας, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoria cum gladiatore congressus*: à

Μονομάχος, ου, ὁ, ἡ, *singulari certamine pugnans.*

gnans. gladiator : ex μόνος, solus : & μάχομαι, pugno.

Mónn, adv. solum, solummodo : à

MO'NOΣ, η, ον, solus, a, um ; q. à φθίω, hinc μανός, ά, όν, unius : μοναχός, ή, unicus ; item homo solitarius. μοναστήριον, monasterium.

Μονάζων, ουσα, ον, ὁ, ἡ, qui vitam solitariam degit : ex μόνος, solus : & ἄρσην, vetus.

Μονόφθαλμος, ος, ον, ὁ, ἡ, luscus, altero oculo captus : ex μόνος, unus, & ὀφθαλμός, oculus. Th. ὄψομαι, video.

Μονόλαος, Dor. pro μονόλεως, ω, ὁ, ἡ, qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet. Th. λέγω, ω, ὁ, calculus, suffragium.

Μονόω, solum relinquo, destituo : f. ἄνω. p. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένος, sola relicta. a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος, solus.

Μονωθείς, ῆντος, solus relictus, f. 1. part. pass. &

Μονωθέντα. a. 1. inf. pass. verbi μονόω.

Μονόνυξ, χος, sive μόνυξ, ὁ, ἡ, solidos habens ungules : ex μόνος, solus, & ὄνυξ, unguis, ungula.

Μονόσπορος, ος, maximè solus : superl. à μόνος.

MOPE'A, ας, ἡ, *MORUS*, arbor. μόρον, ου, τὸ, morum, fructus : Συκόμορος, ου, ὁ & Συκομορία, ας, ἡ, ficus Ægyptia, arbor. Συκόμορον, fructus ficomori.

Μορία, f. ἰών. Poët. pro interficio : à μόρος, mors : quod vide.

Μόρμυρος, idem quod μόρμορος, ου, ὁ, ἡ, fatalis, quod vide.

Μόριον, ου, τὸ, particula, portiuncula ; item membrum genitale, seu pars quæpiam corporis : à μόρος, portio. Th. μείρω, divido. p. m. μέμορα.

Μορμολύκειον, ου, τὸ, larva. Th. μορμώ, ῦς, ἡ, μορμολύκη, mulier horrenda.

Μορμώ, terrificus, terror inanis. Hes.

Μορμύσσεται, ferveſcentem, acc. ſing. part. præſ. à

MO'PMΥΡΩ, *MYRMURO*, inundo : quæ à μόρος, fluo.

MOΡΜΩ, οῦς, ἡ, ῥτιχ, mulier horrenda facie, larva. Eſt etiam μορμώ, adv. pro φεῦ. Hinc μορμολυκώδης, terreo. μορμολύκειον, ſeu -ωον, ου, τὸ, larva.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. &

Μόρξω, abſergam, f. 1. act. verbi μορύσσω, ſeu μορύττω, pro ἀμόρξω, abſergo.

Μορσιμος, ον, fatalis, exitioſus : à

Μόρσιμος, ου, ὁ, portio, fatum, morbus, *MORS*. Th. μείρω, divido, ſortior : præt. m. ἔμμορα. Μόρσιμον ἄνδρα τινὶ, necem alicui inferre.

MOΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, lapis quidam Ægyptius ad veſtes dealbandas.

Μόρσιμος, ος, ον, ὁ, ἡ, fatalis. Legitur & μόρμορος, à μόρος, fatum. Th. μείρω, ſortior, divido.

MOΡΤΧΙΩ, inquino, fœdo : f. ξω. p. κα. qu. à μορτός.

Μορτὸς, ὁς, ὸν, Dor. pro μορτὸς : &

Μορτάτος, Dor. pro μορτέος, α, ον, formoſus : à

MOΡΦΗ', ῆς, ἡ, & Dor. μορφὰ, ὰ, *FORMA*, ſpecies, ſtatura corporis. Hinc μορφὴν, formo. μόρφωμα, ατος, τὸ, formatio, μετεμόρφωσα, transformo. μετεμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio. σύμμορφος, ος, ον, ὁ, ἡ, conformis.

Μορφνὸς, gen. Ion. à

Μορφνὸς, ὁ, idem quod ἴμερος, obſcurus, tenebroſus. Th. ὄψομαι, tenebræ, obſcuritas.

Μορφὼ, ὁ, *FORMO*. f. ώσω. p. μεμόρφωκα. perf. paſſ. μεμόρφωμαι. a. 1. paſſ. ἐμορφώθην. a. 1. ſub. paſſ. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφὴ, forma.

Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio, ſpecies : à præced.

MO'ΣΣΤΝ, ου, ἡ, turris, propugnaculum.

Μόσχος, ου, ὁ, ἡ, vitulinus : &

Μοσχὸν, ου, τὸ, diminut. à μόσχος, vitulus.

Μοσχοποιέω, vitulum conflo : f. ήσω. præt. μεμοσχοποίηκα. a. 1. ἐμοσχοποίησα. Ex μόσχος, vitulus, & ποιέω, facio.

MO'ΣΧΟΣ, ου, ὁ, ἡ, vitulus ; item ramus novellus ; item *MOSCHUS*, vel *MUSCUS*, odoramenti genus. μόσχον, Dor. pro μόσχος : & μόσχου, Dor. pro μόσχος. Eſt & Μόσχος, ου, ὁ, *MOSCHUS*, nom. propr.

MO'TO'Σ, ὁ, ἡ, linteum quod vulneribus inditur.

Μοῦλον, indo linamentum vulnerarium : à præced.

Μοῦνῃ, adv. ſiorſum, ſingulatim, ſolùm : ex μοῦνος, pro μόνος, ſolus.

Μοναρχέω, ῶ, ὁ, pro μοναρχῶ, qui ſolus imperat : hinc μοναρχία, & Ion. η, monarchia : ex μόνος, ſolus, & ἄρχω, impero. Th. ἄρχω, imperium.

Μονογενὴς, ὁς, ὲς, ὁ, ἡ, unicus, unigenitus : à μόνος, pro μόνος, ſolus, & γένομαι, naſcor.

Μονοικία, ας, ἡ, domus unius contignationis : ex μόνος & οἶκος, membrum.

Μονόλιθος, ου, ὁ, ἡ, ex unico ſaxo factus. Th. λίθος, lapis.

Μονομαχία, ſingulari prælio dimico. Th. μάχομαι, pugno.

Μόνος, η, ον, Poët. pro μόνος, ſolus : nom. pl. μοῦνοι.

Μονογενὴς, ὁς, ὲς, ὁ, ἡ, qui unius eſt naturæ, ſimplex : ex μόνος, quod vide, & γένω, naſcor.

Μονόω, ῶ, ad unum ſolum redigo : à μόνος, Poët. pro μόνος, ſolus.

MOΝΥΧΙΑ, ας, ἡ, *MUNICHIA*, portus Athenienſium : à Munychia, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιών, ῶνος, ὁ, menſis primus veteris Athenienſibus ; quia in eo ſacro fiebant Dianæ :

μοτ-λαι, ai, *Mosi*, f. *Mosis*, Dor. pro μοῖραι, nom. pl. a μοῖρα, f. a μόρος, pars, sors, fatum, mors, &c. Th. μόρος.

Μοτ-λαιος, ου, ὁ, *Mosius*, Dor. pro μοιραῖος, a, ον, fatalis, mortalis, &c. a μοῖρα, f. a μόρος, pars, sors, fatum, mors, &c. Th. μόρος.

Μοτ-λαν, Dor. pro μοῖραν, acc. sing. a μοῖρα, f. a μόρος, pars, sors, fatum, mors, &c. Th. μόρος.

Μοτ-λας, Dor. pro μοῖρας, acc. pl. a μοῖρα, f. a μόρος, pars, sors, fatum, mors, &c. Th. μόρος.

Μοτ-λατος, η, ον, *Mosatus*, a, um, Dor. pro μοιρατός, ή, όν, partitus, a, um, part. perf. pass. a μοιράω, f. ω, partio, partior, divido, &c. a μοῖρα, f. a μόρος, pars, sors, fatum, mors, &c. Th. μόρος.

Μοτ-λατος, ου, ὁ, *Mosatus*, Dor. pro μοιρατός, ου, ὁ, partitus, part. perf. pass. a μοιράω, f. ω, partio, partior, divido, &c

Μύωψ, ωπος, ὁ, ὀπός, ὁ, oculus. vide μυωπάω.

ΜΥΤΙΣ, ιδος, ἡ, nasus, proprie de magnis piscibus.

Μυτός, ὁ, quod & μόλος, μυλος. q. ἀ μύω, quasi ὁ τὸ στόμα ἐμύων.

Μύ-ω, idem quod μύκαομαι.

Μυχάομαι, ῶμαι, Poet. idem quod μυκάομαι, mugio. Th. μυχηθμός, ventositas.

Μυχηθμός, ὁ, ventositas, flatus, flatulentia.

ΜΥΧΟΣ, ὁ, ἡ, penetrale, locus intimus. ἐν μυχῷ τοῦ οἴκου, ὁ, ἡ, ὁ, abditus, occultus.

ΜΥ Ω, claudo, occludo, connivco oculis: f. aor. 1. ἔμυσα.

Μυών, ῶνος, ὁ, musculus: item pars quæ præcipuè habet musculos. Th. μῦς, mus.

Μυωπάω, ῶ, f. ήσω, nihil procul cernere: à

Μύωψ, ωπος, ὁ, ὠ, connivens. q. d. μύων ὄψιν, claudens oculos, lusciosus.

ΜΩΚΟΣ, ους, τὸ, fanum, irrisio. q. à μῶ, quæro, quod in ædibus semper inquiratur. Hinc μωκάω & μωκίζω, irrideo, illudo. & hinc Angl. Mock.

ΜΩΛΙΣ, ιος, ὁ, bellum, pugna, tumultus, hinc μωλίω, pugno: & Angl. moil.

ΜΩΛΥ, υος, ὁ, ω, MOLY, herba nomen.

ΜΩ'ΑΤΖΑ, ης, ἡ, carpi ulna.

ΜΩ'ΑΤΣ, υος, seu μώλωψ, υωπος, indifferenter μωλώπιον, seu μωλωπεῖον, habetur.

ΜΩ'ΑΩΤ, ωπος, ὁ, vibex, verberum in cute vestigium.

Μωμάομαι, Dor. pro μωμέομαι, 3. sing. a. 1. m. sequentis.

Μωμέομαι, vel μωμάομαι, vitupero, reprehendo, derideo. f. ήσομαι. a. 1. m. ἐμωμησάμην. a. 1. inf. m. μωμήσασθαι. a. 1. pass. ἐμωμήθην. a. 1. sub. μωμηθῶ, ῆς, ῇ. a. 1. sub. m. μωμώμενος, η, ον. Th. μῶμος, dedecus.

Μωμητὴς, ὁ, invidus, præf. part. pass. Dor. pro μωμητός. Sic μωμάονται, Dor. pro μωμῶνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμάομαι, quod vide.

Μωμῶμαι, f. ήσομαι, carpo, reprehendo; idem cum μωκάομαι, & ab eod. th.

Μώμων, ωνος, ὁ, dictum, quo reprehendimus seu irridemus: reprehensio, irrisio: à 1. pers. perf. pass. verbi μωμάομαι.

Μωμήσωνται, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμάομαι, a. 1. inf. m. μωμήσασθαι, η, ον. a. 1. sub. m. verbi μωμάομαι.

Μωμητὴς, ὁ, ἡ, vituperator, reprehensor, irrisor: &

Μωμητὸς, ὁ, ἡ, vituperabilis: à 3. pers. perf. pass. v. μωμάομαι.

ΜΩ'ΜΟΣ, ου, ὁ, dedecus, probrum, macula, labes, infamia. Item MOMVS, deus quidam, reliquorum deorum irrisor: & pro omnino cavillatore. Hinc μωμητὴς seu μωμήτωρ, vituperator.

ΜΩ'Ν, num, utrumne, an, utrum, & sequente, μὰ vel ἦ, nonne, annon?

Μώνυξ, υχος, ὁ, Dor. pro μόνυξ, ὑχος, ὁ, ἡ, ὑ, solidæ ungulæ habens: ex μόνος, solus, & ὄνυξ, ὑχος, ὁ, ungula.

Μώνυχες, ejusd. acc. pl.

Μωρᾶναι, infatuare, stultè agere, f. μωρανῶ. a. 1. act. ἐμώρανα. Att. ἐμώρηνα. p. μεμώρανται. præs. pass. μωραίνομαι, infatuari, stultus fio. perf. pass. μεμώρασμαι. a. 1. pass. ἐμωράνθην, ῃς, ῃ. & in subj. μωρανθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. μωρανθείς.

Μωρανθείς, a. 1. part. pass. μωραίνομαι, 3. sing. a. 1. sub. pass. superioris verbi.

Μωρία, ας, ἡ, stultitia. Th. μωρός, stultus.

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium: à

Μωρολόγος, ου, ὁ, ἡ, stulta loquens: ex μωρός & λόγος, sermo. Th. λόγος, dico.

Μωρός, ὁ, ἡ, substantivè, stultitia: à

ΜΩΡΟ'Σ, ά, όν, vel μωρός, ὸν, Att. stultus, fatuus. q. μὴ ῥᾳδίως νοῦν ἔχων. Hinc μωρία, stultè ago. μωρία, stultitia.

Μωρῶς, adv. stultè, à præced.

Μόσις, ὁ, Dor. pro Μῶσις, ως, ὁ, Μῶσῆς, Μώσης, ἑως, ὁ, & Μωσεύς, ῆως, ὁ, dat. Μωσῇ & Μωσεῖ, accus. Μωσέα, Nomen Prophetæ.

Μώτ, per Syncop. pro μώσεται, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν. à μόω, quæro.

Μώτ, τὸ ὕδωρ, Hesych.

Μωσῆς, ῆ, & Μωσεύς, ῆως, ὁ, idem quod Μωσῆς, Μώσις, nomen Prophetæ.

N.

NEst littera decima tertia, in numeris est quinquaginta.

Naaμὰν, ὁ, nomen viri ἀλλοτ. Hebr. illustravit.

NA'BAA, ας, τὸ, *NABLIA*, instrumentum musicum.

Naχὼλ, ὁ, nomen viri ἀλλοτ. Hebr. illustravit.

Νᾶας, Dor. & Ion. pro νῆας, nom. pl. à ναῦς, navis ὁ, navis.

Nαῖος seu ναῖος, ου, ὁ, incola. Them. ναίω, habito.

Naζαρὲθ, ὁ, & Naζαρὲθ, ἡ, *NAZARENVS*; item Naζωραῖος, ου, Adict. 25. 5.

Naζαρὲθ vel Naζαρὲθ, ἡ, nomen urbis ἀλλοτ. Hebr. floruit.

Naζαρὲνος, *NAZARENVS*.

Nαβὼθ, ὁ, nomen Prophetæ ἀλλοτ. Hebr. dedit.

Naβουχοδονόσορ, ὁ, nomen viri ἀλλοτ. Hebr. Deus dedit.

Nαὶ, adv. *Ita*, profectò, imo, etiam. καὶ μὰ τὸν, &c. *ita per*, &c.

Nαῖ,

ναίω, pro ναιεις, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, habito.

ναίων, ionic. 3. sing. ind. præs. verbi ναίω, quod vide.

Ναιόμαι, habitabat, Poët. vel Ion. Epenth. pro ναεται, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, habito.

Ναιετάασκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναίεσκον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, habito.

Ναιετάουσα, præf. part. f. g. ejusd. verbi & chem. sic ναιετάω pro ναιετάουσι, 3. pl. ind. præs. act.

Ναιετάω, idem quod ναίω, habito.

Ναιετάων, Poët. vel Ion. pro ναιετάουσι, 3. pl. præs. ind. vel ut alii, Dor. pro ναιετάουσι. ejusd. verbi.

Ναΐς, ίδος, nomen urbis Λάοδικεια, Syr. amœna, sc. agri.

Ναίσιον, Dor. pro ναῖον, habitavi, præt. part. à ναίω, habito, Dor. & Æol. pro ναίων, habitans, 3. pl. præs.

Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, habitabam, 1. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΪΠΟΝ, υ, τὸ, odoramentum quoddam, quod immittere unguentis, an à ναίω, fluo?

ΝΑΪΩ, habito, incolo, fluo: ναιετάω, -ῶ, idem.

Νάκος, ους, ὁ, idem cum seq. th.

ΝΑΊΚΟΣ, ου, τὸ, pellis cum sua villa, vellus, q. à νάσσω, quia est aliquid nexile, id est, densè compactum.

Νάκος, ους, τὸ, fluentum, latex. dat. pl. νάκεσσι· à νάω seu ναίω, fluo.

Νάν, Dor. pro ναῦν, navem.

ΝΑΎΝΗ, ης, ἡ, patrui, matrisve soror.

ΝΑΝΟΣ, ου, ὁ, N. ANUS, pumilio, q. à τὸ & ἄνω, sursum nec crevit, hinc

Νανόω, ῶ, ὁ, ἡ, pumilionis formam habeo: à præced.

Ναοί, nom. pl. à ναὸς, ὁ, ἡ, templum.

ΝΑΟΣ, ου, ὁ, & Att. νεώς, ὁ, templum. q. à ναίω, habito. hinc ναοφόρος, ου, ὁ, templi sacrificium.

Ναός, ὁ, nomen viri Δολοπος. Hebr. verbum majestatis.

ΝΑΠΟΣ, ους, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, saltus, clivus montis, locus cavernosus. q. ex τὸ & φάος, quod locus tenebricosus sit. Vel à νάω, fluo,

ΝΑΠΥ, ους, τὸ, sinapi, q. à τὸ & νάω, quod acrem fundat.

ΝΑΡΔΟΣ, υ, ὁ, N. ARDUS, iunctus.

Νάρη, saltus, ἀδήρατα ἢ χωρία.

Ναρθήκιον, ου, τὸ, N. ARTHECIUM, liber medicamentarius, vas medicamentarium: à seq.

ΝΑΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, arbor quædam, ferula, bacillus. dat. sing. νάρθηκι.

ΝΑΡΚΑΘΟΝ, ου, τὸ, odoramenti genus. q. ἀνάρρυσις & κάθη.

Νάρκη, ης, ἡ, f. Ion. torpor, obstupefactio, à seq. th.

ΝΑΡΚΗ, ης, ἡ, torpedo; piscis genus. item torpor, entorpesco.

Νάρκησα, ναρκᾶν, ω, &

Νάρκησαν, ας, ε, torpor. à perf. pass. verbi ναρκάω, quod vide.

Νάρκισσος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. N. NARCISSUS. & ia. f. g. pro ἄνθος, sumitur, à ναρκάω, i.e. torpeo, quem suo odore afficit.

Ναρκόω, f. όσω, torpore affecio. Th. νάρκη, torpor.

Ναρκώδης, ους, ὁ, ἡ, torpidus: ab eod. th.

Νάρκωσις, εως, ἡ, torpefactio: &

Ναρκωτικός, ὁ, torpefaciendi vim habens: à perf. pass. verbi ναρκάω, quod vide.

ΜΑΡΤΑΛΟΣ, υ, ὁ, vasi genus.

ΝΑΡΤΗ, ης, ἡ, N. ARTA, planta odorata, an à νάρδος.

Νάσσαν, Ion. & νάσσαμεν, Poët. 3. sing. & 1. m. pro ἔνασσαν, verbi νάσσω, habito. a. 1. ind. m. νάσσαθαι. Th. νάω, idem.

Νάσσαν, ας, ε, Ion. pro ἔνασσαν, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάσσω, pro ναίω, habito.

Νασσάρας, ου, ὁ, Dor. pro ναυσάρατος, ὁ, insulanus, insula incola, Th. νῆσος, ου, insula.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, insula.

Νάσσω, Ion. & Poët. pro ἔνασσα, a. 1. ind. act. verbi νάσσω pro ναίω, habito.

Νάσσων, vide in νάσσω.

ΝΑΤΤΩ, f. νάσσω & νάζω, æque complano, premo.

Ναυάγιε, ὁ, cauferens, desine: à præced.

Ναυαγίη, q. d. ναὸς ταιὴ ἀγνυμι: navem frango. ἡ, ion. p. ναυαγίης. a. 1. ionice ἀγασσα.

Ναυαγόσσαν, ναυάγια. dat. pl. a. 1. pass. aft. ναυαγέω, ῶ, Dor. verbi ναυαγίω.

Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium: &

Ναυάγιον, ου, τὸ, idem. & fragmentum navis, sabulo ex naufragio quod &

Ναυαγός, ὁ, naufragus: ex ναῦς, navis & ἄγνυμι, frango.

Ναυαγοῦσι, dativi pro ναυσὶ: ex ναῦς, navis, & ἄγνυμι, imperium.

Ναυαγχία, ας, ἡ, profligatum classis: &

Ναυαγχίδης, ου, ὁ, ἡ, N. ANARCHUS: ex ναῦς, id. th.

Ναυάζεται, ε, ἀ, N. AVITA. vide in ναίω, & seq.

Ναυάζομαι, Ion. & Poët. pro quo & ναιάζομαι & ναίομαι, nauta, veliter. q. ex ναῦς & ἄζομαι, eo.

Ναυαζῶν, Ion. pro ναυαζόντων. &

Ναυαζῶν, Ion. pro ναυαγίων, naufragium, calamitas: &

Ναυάγιον Ion. pro ναυάγιον: &

Ναυαγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, naufragus: ex ναῦς, navis, & ἄγνυμι, frango.

Ναυαλκίδης, ου, ὁ, N. AUCLERUS, nauis dominus: ex ναῦς, navis, & ἀλκίδης, fortis, bonus.

Ναυαρχέων, gen. pl. à Ναυάρχης, Reipubl.

principes & magistratus. q. d. ni sint ejusmodi, vita humana in ea non floreat.

Ναυαγέω, ῶ, ἤσω, & ναυαγήσω, idem, qui scil. classi pollens maritimi certum obtinet. ἡ, ἀπὸ ναῦς navis & ἄγνυμι.

Ναῦλα, idem quod ναῦλον.

Ναῦλον, ου, τὸ, NAVLUM, merces quæ pro navigatione persolvitur. Th. ναῦς.

Ναυλοχία, ἡ, sup. in portu manso : à seq.

Ναυλοχέω, ῶ, ἤσω, pernoctavi, navi continens : ex ναῦς, navis, & λέχος, lectus, quod à λέγω, cubo, vel λέχομαι, insidio.

Ναυμαχέω, navali prælium committo : & Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium : & Ναυμαχικός, ὴ, ὸν, navali prælio apta : ex ναῦς, & μάχομαι, pugno.

Ναῦν, navem, acc. sing. & Poët. νῆα, ἦα vel νέα, à ναῦς, navis.

Ναυπακτία, ας, ἡ, NAVPACTVS, urbis nomen.

Ναυπηγήσασ-, Dor. pro ναυπηγήσαν-, præt. part. pass. à seq.

Ναυπηγέω, ῶ, ἤσω, navem fabricor : & Ναυπηγικός, ὴ, ὸν, fabricandæ navium aptus : &

Ναυπηγία, ας, ἡ, navium fabricatio : item Ναυπηγεῖον, τὸ, ad navium fabricationem pertinens : &

Ναυπηγός, ὁ, ἡ, loco ad navis compingendæ : à seq.

Ναυπηγός, ὁ, ἡ, navium fabricator : ex ναῦς, navis, & πήγνυμι, seu πάγνυμι, compingo, præt. m. πέπηγα.

ΝΑΥ Σ, νεώς, ὁ, NAVIS Ion. νηῦς, νεὸς, dat. pl. ς, à νέω, fluo, hinc νάω, nanta, nauta, nautica, nautilus, ναυτικός, idem, navalis, navigatio, navita, ας, ὁ, nauseo, ναυσιάω, ῶ, ὁ, nauseam faciens, fastidiosus, vanus, nauseum.

Ναυσίδικος, ὁ, ἡ, nomen viri, q. qui navigantes ex ναῦς & δίκη, curat.

Ναυσίθοος, ὁ, ἡ, nomen viri, q. navis celeritas est in navibus : ex νέω, meo, & ναῦς, navis.

Ναυσικλείη, Ion. & Poët. pro ναυσικλεία, quæ proprie eadem est quæ ναυσικλεία, classi genitum & inclitum adfert : à ναῦς, navis, & κλέος, genitus, Th. γενὲς, ατὸς.

Ναυσικλεία, ας, ἡ, Pind. qui navibus vehitur : ex ναῦς & κλέος, fero.

Ναυσιπόρησις, εως, ἡ, actio

Ναυσιπόρος, ὁ, ἡ, navium statio, navale spatium copiæ : à ναῦς, navis, & πορεύω, figo, quod ab ἴημι, figo.

Ναυστολέω, navem mitto, duco, fero, q. ἀπὸ τοῦ στέλλω, à στέλλω, mitto.

Ναῦτας, ου, ὁ, NAVTA ; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici ναύτης, ου, ὁ, NAVTA. Th. ναῦς, νεὸς, ὁ, navis.

Ναυτία, & Ion. ναυσία, ας, ἡ, NAVSEA, nausiæ, & ναυσίαμα, ατος, ἡ, idem, Th. ναῦς, navis.

Ναυτικὸς, & ναυτίλος, & Ion. ΝΑΥΣΙΚΟΣ ; à præced.

Ναυτικὸς, NAVTICVS ; rei nauticæ peritus : vel ναυτικὸς, rei nauticæ ; classis. Th. ναῦς, navis.

Ναυτιλίη, Ion. & Poët. pro ναυτιλία, navigatio : ab seq. them.

Ναυτιλλέω, Ion. & Poët. pro πλέω, navigare.

Ναυτίλος, ὁ, ἡ, idem quod ναυτικὸς, ἡ, ὸν, nauticus, vel navis, stem NAVTILVS piscis. Th. ναῦς.

ΝΑΦΘΑ, ης, ἡ, NAPHTHA, situm Medea, bitumen.

Νάω, pro νάω, habito, 1. 1. fluam, & Poët. ἔναον, 2. 1. pass. ἐνάσθην 2. 1. m. inaedificabar, Poët. Eſt. & νάω, fluo.

Νάων μοῖρα, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, navalis pugna.

Νὶ, in compositione negat, ΝΕ brevis Lat.

Νία & νῖα, Ion. Poët. pro νέα, acc. sing. à νέος, νέα, ὸν, novus, & etiam

Νία, ἡ, g. à νίος, quod vide.

Νεάζω, juvenis ego, 1. sing. ind. præs. à

Νεᾶσα, ἡ, dor. juvenis, Th. νέος, novus, juvenis.

Νεᾶτ-, ἡ- item

Νεάτιος, α, ὸν, adolescens, audax, validus. Th. νέος, novus, juvenis.

Νεάτατος, ἡ, juvenilis, strenuus, audax ; vehemens. comparat. νεάτατος νέος, superl. -ώτατος : & inde

Νεατικῶς, adv. juvenaliter ; strenue ; audax : Th. νέος, juvenis.

Νεατικὸς, juvenilis : à νεάτιος, Th. νέος, juvenis.

Νεανίη, seu νεανίς, ἡ, juvencula : &

Νεανίσκος, ὁ, ἡ, juvenis, adolescentulus : ab seq. th.

Νεάνιος, ὁ, ἡ, juvenis, adolescentulus : ab eod. th.

Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Gr. νέα πόλις.

Νέαρος, ὁ, juvenis, juvenilis. Them. νέος, novus.

Νέας, ἡ, ἄς, pro νῆας, accus. plur. Ion. à ναῦς.

Νέαται, habitantur, struëta sunt, detracto augmento pro ἐνέαται, Ion. pro ἐνάσθην, 3. pl. perf. pass. vertit via, Attus ; vel à νέω, Ion. pro νάω, vel νάομαι, habito.

Νέατος, Ion. Sync. pro νέωτατος, novissimus. Th. νέος, novus.

Νέβελ, ατος, amphora, Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. 1, 24.

ΝΕΒΡΟΣ, ὁ, ἡ, binnulus, pullus cervi. νεβρὶς, Dor. pro νεβρὸς. & νεβρὶς pro νεβρὸς.

Νεβρὶς, ίδος, ἡ, NEBRIS, binnuli aut cervi pellis : & inde

Νέβρισμα, serpentis genus à maculis sic dictum : à præced. th.

Νεδιάσω, exultavi, læta ego. vox Hebr. Job 39, 13.

Νεεδρὸς,

Νεανίας, nomen viri, ἀδιάκρ. Syriac. a-mator.

Νέβρος, vedre, præf. inf. à νέμω, vel νέω, ere, vedere.

Νέμω, Ion. pro νέω, εις, 2. fing. præf. ſub. verbi ἐθέλεις, vel νέω, εις, vedis.

Νέεσσι, dat. pl. Poët. à

Νέες, ων, ὁ, ἡ, recenter natus; à νέος, novus, & ἔτος, annus.

Νέηνις, νέᾱνις, ὁ, ἡ, qui nuper advenit: à νέος, novus, & ἰλάω, ſeu ἔρχομαι, venio: f. ἐλήλυθα, perf. a. 2. ἴλυθον.

Νέϊλος, Ion. pro νεάνιος, juvenis; &

Νείλος, Ion. pro νεᾶνις, ιδος, ἡ, juvencula. Th. νέος, novus.

Νείμαι, 3. ſing. ind. præſ. à νέω, ειν: f. ἔνω.

Νειόν, ου, ὁ, pars extrema vineæ, vinea inferior: à

Νειός, vel νειός, novus, altimus. Th. νέος, idem.

Νείατος, infimus, altimus, per Syncop. pro νεάτατος, ſuperl. à νέος, pro νέος, novus, recens.

Νείαται, αι & νείατ, acc. pl. à νείατος, ος, ον, ixa.

Νειαῖε, convertis, 3. ſing. præſ. ind. ἔνω. Th. νέω.

Νειάνειρα, Ion. Paragoge pro ἄνειρα, 3. ſing. imperf. act. verbi νειάω, Poët. pro νειάω, rixor. Th. νέω.

Νειάω, & Ion. Paragoge νειάνω, vincere, prohris affecerit, 3. ſing. ſub. præſ. act. ejuſd. verbi & th.

Νείκεσσε, ησε, ὁ, objurgator, convitiator: à 3. perf. perf. paſſ. ſeq.

Νείκεω, & Poët. νεικέω, rixor, objurgo: f. νέω & ἔνω. Th. νέω.

Νείκεσσι & νείκεσσιν, Ion. pro ἔνικεσι, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſd. verbi.

ΝΕΙΚΟΣ, εος, τὸ, rixa, jurgium, contentio: bellum: qu. à νέω & δίκη. Hinc νεικέω, & -έω, rixor, objurgo. νεικεστής, οῦ, ὁ, contentioſus. νεικεστικός, ή, ὁν, rixæ, contentio. νεικετικός, ή, ὁν, rixæ, contendi.

ΝΕΙΛΟΣ, ου, ὁ, NILUS, Ægypti fluvius.

Νείλυσε, ἀλίζω, qui tribuis, 2. 1. part. act. νείλυσα, 3. ſing. a. 1. m. Ion. verbi νίλυμι, tribuo: a. 1. ἔνειμα.

Νείμῃ, vel νείμι, tribuis, 3. ſing. a. 1. Ion. pro νέμῃς, verbi νίμω.

Νείσθεν, per Syncop. pro νεάσθεν, adv. ex imo: &

Νείσθε, adv. per Syncop. pro νεάσθε, in imo fundo: à νέος, novus. Them. νέος, novus.

Νείστ, ου, τὸ, Ion. pro νίστ, ου, τὸ, novale: item adv. pro ναπερ. Th. νέος.

Νείστος, ου, ὁ, & νείατος, ὁ, ἡ, Ion. pro νέος (ſub. ἔτος) & νέος, ager renovatus: &

Νείτος, ου, Ion. pro νέος, recens, novellus. ſuperl. νείατος, novissimus, infimus. Th. νέος, novus.

Νείωται, Ion. pro νίωνται, 3. ſing. præſ. ſub. νίωμαι, ὦμαι, Ion. pro νέωμαι, præt. imperat. à

Νείωμαι, ῶμαι, ἔνωμαι. Th. νέω, ῶ.

Νείωνται, 3. pl. præſ. ind. præced. verbi.

Νείων, τος, 3. ſing. præſ. verbi νίομαι. Th. νέω, ῶ, νέομαι.

Νεκάδε, recurſus, a. 1. part. paſſ. à νεκάνω, νεκάω. Th. νέω. Verum vix veriſimile inde derivari poſſe, & potius ad ἔνεκα, vel ἕκω, referendum. Vide Scoti Grammat. Gr.

Νεκάδεσσι, dat. pl. Ion. à

Νεκάς, άδος, ἡ, cadaverum acervus. Th. νεκρός, mortuus.

Νεκρεσσι, ός, mortualis, funebris: à νεκρός, mortuus.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA, barbare nigromantia, quo vocabulo non perinde ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus Black Art: à νεκρός, mortuus, & μάντις, vates.

Νεκρομαντήϊον, ου, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis: ab iiſd. th.

ΝΕΚΡΟΣ, ὁ, ἡ, mortuus, cadaver ipſum: inde νεκρόω, cædo, νίκω, ὁ, mortuus, defunctus: unde Lat. NEX, NECO.

Νεκρόω, mortifico, interimo: f. dom. v. νεκρώσω. a. 1. ἐνέκρωσα. 2. 1. imperat. act. νεκρώσατε, dim. perf. paſſ. νενεκρώμαι. perf. part. paſſ. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρός.

Νεκρώδης, ης, ες, nec datur, a. 1. part. paſſ. ab ἐνεκρώθην, a. 1. paſſ. verbi νεκρόω, quod vide.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio: à 1. perf. perf. paſſ. verbi νεκρόω, quod à νεκρός, mortuus.

ΝΕΚΤΑΡ, αρος, τὸ, NECTAR, potus Deorum.

Νεκτάρεος, ου, ὁ, ἡ, NECTAREUS, nectare ſuavitatem referens: à præced. th.

ΝΕΚΤΑΛΟΣ, inſolitum quoddam.

Νέκυες, defuncti, manes. νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, ος, idem cum νεκρός, mortuus.

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, idem cum νεκρομαντεία: &

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, & Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro νεκρομαντήϊον, idem ac νεκρομαντεῖον, oraculum, in quo mortui de re aliqua conſuluntur: à νέκυς & μάντις, vates.

Νέκυς, ος, defunctus: gen. pl. νεκύων. Th. νεκρός.

Νεμεαῖος, ὁ, ἡ, Poët. pro Νεμεάδος, NEMEÆUS.

Νέμει, tribuit, 3. ſing. præſ. νέμω, præſ. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεσσήτωρ, ορος, ὁ, NEMESETOR: à Νεμέσσα, ης, nomen regionis.

Νεμέσσης, ης, ὁ, Ion. pro νέμος, ους, ſing. præſ. ſub. νέμεσσι, ῶμαι, Ion. pro νέμω, præſ. imperat. à

Νεμέσσομαι, ῶμαι, ἐνεμέσσων. Th. νέμω, ῶ.

Νεμέσσονται, 3. pl. præſ. ind. præced. verbi.

Νέμεσσι, tribuit, 3. ſing. præſ. verbi νέμομαι. Th. νέμω, ῶ, νέομαι.

Νεμεσσῶν, tribuis, a. 1. part. paſſ. à νεμέσσομαι, νεμάω. Th. νέμω. Verum vix veriſimile inde derivari poſſe, & potius ad ἔνεκα, vel ἕκω, referendum. Vide Scoti Grammat. Gr.

Νεμεσσήεσσι, dat. pl. Ion. à

Νεμεσσής, ἄεσσα, ὁ, cadaverum acervus. Th. νεκρός, mortuus.

Νεμεσσητός, ή, όν, mortualis, funebris: à νεμεσσής, mortuus.

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, vaticinatio quæ fit evocatis mortuis, NECROMANTIA, barbare nigromantia, quo vocabulo non perinde ac cæteræ gentes decepti, itidem appellamus Black Art: à νεκρός, mortuus, & μάντις, vates.

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, vaticinium ex evocatis mortuis: ab iiſd. th.

ΝΕΚΡΟΣ, ὁ, ἡ, mortuus, cadaver ipſum: inde νεκρόω, cædo, νίκω, ὁ, mortuus, defunctus: unde Lat. NEX, NECO.

Νεκρόω, mortifico, interimo: f. dom. v. νεκρώσω. a. 1. ἐνέκρωσα. 2. 1. imperat. act. νεκρώσατε, dim. perf. paſſ. νενεκρώμαι. perf. part. paſſ. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρός.

Νεκρώδης, ης, ες, nec datur, a. 1. part. paſſ. ab ἐνεκρώθην, a. 1. paſſ. verbi νεκρόω, quod vide.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio: à 1. perf. perf. paſſ. verbi νεκρόω, quod à νεκρός, mortuus.

ΝΕΚΤΑΡ, αρος, τὸ, NECTAR, potus Deorum.

Νεκτάρεος, ου, ὁ, ἡ, NECTAREUS, nectare ſuavitatem referens: à præced. th.

ΝΕΚΤΑΛΟΣ, inſolitum quoddam.

Νέκυες, defuncti, manes. νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, ος, idem cum νεκρός, mortuus.

Νεκυομαντεία, ας, ἡ, idem cum νεκρομαντεία: &

Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, & Νεκυομαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro νεκρομαντήϊον, idem ac νεκρομαντεῖον, oraculum, in quo mortui de re aliqua conſulantur: à νέκυς & μάντις, vates.

Νέκυς, ος, defunctus: gen. pl. νεκύων. Th. νεκρός.

Νεμεαῖος, ὁ, ἡ, Poët. pro Νεμεάδος, NEMEÆUS.

Νέμει, tribuit, 3. ſing. præſ. νέμω, præſ. inf. à νέμω, quod vide.

Νεμεσσήτωρ, ορος, ὁ, NEMESETOR: à Νεμέσσα, ης, nomen regionis.

Νεμέσσης, ης, ὁ, Ion. pro νέμος, ους, nomen regionis:

ρεγιονὶς ; ἡ, νήνεμος, ον, nemus. Th. νέμω, pasco.

Νέμεσις ἀγαθὴ, Nemesis generosa.

Νεμεσσᾶσαι, Dor. pro νεμεσᾶσθαι, 1. sing. a. 1. opt. act. verbi νεμεσάω, quod vide.

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, ῶ, indigneor, iratior ; invideo ; f. ήσω. p. νενεμέσημαι. a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην. Hinc νέμεσις, ἡ, indignatio, cum quadam invidia.

Νεμεσσητὸς, ὸν, ad indignationem pertinens : &

Νεμεσητὸς, ὸν, reprehensibilis, Poët. νεμεσσητὸς : à νεμεσάω, irascor.

Νεμεσσῆ, præs. inf. pass. à νέμω, pasco.

Νεμεσσήσῃ, vitio veteri, 3. sing. præs. sub. pass. à

Νεμεσάω, vel -ομαι, indignor, revereor. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio, reprehensio ; ultio ; item NEMESIS, nomen Deæ, insolentiam hominum reprimentis. Th. νεμεσάω.

Νεμεσσῆ, Poët. pro νεμεσᾷ, indignè fert, 3. sing. præs. ind. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσητὸς, Dor. pro νεμεσητὸς, quod vide.

Νεμέσσω, pro νεμεσάομαι, 1. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσάσθω, Ion. pro νεμεσάσθω, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσητὸς, ὴ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ὴ, ὸν, reprehendax, a, um. Them. νεμεσάω, indignor.

Νεμέσσι, tribuimus, a. 1. pass. pall. verbi νέμω, tribuo ; f. νεμῶ. perf. pall. νενεμῆσθαι. a. 1. pall. ἐνεμήθην.

Νέμεσσι, frangitur, 3. pl. præs. ind. pall. νέμομαι. Th. νέμω, possideo, tribuo : f. μῶ. a. 1. ἐνεμήθην.

Νέμος, εος, τὸ, NEMUS, locus arboribus densus : à νέμω, pasco.

ΝΕΜΩ, tribuo, distribuo ; colo, habito ; pasco ; rego ; gubernо : f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p.m. νένεμαι. Hinc νομὴ, distributio ; pastus. νομεύς, εῶς, bubcus. νομεύω, bubcitatem ago. νομὸς, οῦ, ὁ, nemus. νομίδιος, pascuus. νομὸς, οῦ, ὁ, idem. οἰκονόμος, ου, ὁ, rei familiaris dispensator. οἰκονομία, dispensatio rei familiaris. οἰκονομέω, ῶ, rem familiarem administro.

Νένεκται, Dor. pro νένεκται, perf. ind. pass. verbi νέω, texturio : q. à νέω.

Νενέκοντι, Ion. pro νένευκαν, cælesti sensu, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω, vel νεύω, flecto, habito : f. εύσω. p. νένευκα. perf. pass. νένευμαι, σαι, ται.

Νενέμηκα, distribui, perf. act. verbi νέμω, f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νένικα, vici, perf. act. verbi νίκω, vinco : f. νίκω. perf. pass. νένικημαι, & νενίκημαι. perf. pass. νενίκημαι, & νενίκαμαι.

νίκω. Them. νίκη, vis.

ΝΕΜΗΤΗΛΟΣ, ὁ, ἡ, cæcus, ætatis, vecors ; qui à νοῦς.

Νενίκηκα, Dor. pro νενίκακα, 3. pl. perf. pass. verbi νικάω, vinco.

Νενίκημαι, perf. pass. νενικάομαι, perf. part. pass. verbi νικάω, vinco : f. ήσω. p. νενίκηκα.

ΝΕΝΝΟΣ, ὁ, ἡ, patruus, avunculus.

Νεννὶς, ίδος, ἡ, filiolus : qu. à νέος, & νίός, nati.

Νενόμικαν, perf. ind. pass. &

Νενομίκασι, ῶν, ὁ, perf. part. pass. verbi νομίζω, puto, mentior, instituo : hoc à νόμος, lex. Th. νέμω.

Νενοσφίσθαι, legend. νενοσφίχθαι, perf. part. pass. à νοσφίζω, alienifico. Th. νοσφίζω, pello.

Νένυκται, per Syncr. pro νένυγμαι, exoratum est, 3. sing. perf. pass. à νύσσω, orgio. Th. νίζω, νί, ὁ, mens.

Νένυκται, perf. m. verbi νύσσω.

Νενωμένος, per Synæresin Ion. pro νενωμένος. Et νένωται, pro νένωνται, 3. pl. & 3. sing. perf. pass. verbi νάω, orgio. Th. νίζω, νί, ὁ, mens.

Νεοζυγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὑπερ ἰσοζυγὴς : ἐκ νέος, novus, & ζυγὸς, jugo : f. εω.

Νεόζυγος, ον, ὁ, ἡ, qui recens uxorem duxit ; vel recens nupta. Them. γαμέω, uxorem duco.

Νεοζυγὸς, ὲς, ὁ, ἡ, item

Νεοζυγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, &

Νεόζυξ, ὁ, ἡ, recens natus : qu. νεόγονος. Ex νέος & γεύομαι, nascor.

Νεόζυξ, ὑπερ γεόζυξ : à γεάω, scribo.

Νεόθηλος, ον, ὁ, ἡ, qui juvenilia membra habet, juvenis : ex νέος, juvenis, & θηλὴ, ubera, mammæ.

Νεόθρεπτος, ον, ὁ, ἡ, Dor. pro

Νεόθρυπτος, ον, ὁ, ἡ, recens fictilis ; item nuper domitus, recens nupta ; i. e. νεόδμητος. Ex νέος, novus, & θρύπτω, frango : f. ψω. perf. pass. τέθρυμμαι, μης, ται. item à θρύπτω, domo.

Νεόθρυπτος, ον, ὁ, ἡ, recens deceptus. Th. νέος, novus. & θρύπτω, decipio : f. ψω.

Νεοθυμὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὑπερ νεόθυμος, recens & pullulans ; item recens : ex νέος & θύω, furo.

Νεόθυμος, ον, ὁ, ἡ, juvenilis ætas : à νέος, juvenis.

Νεοικίσσω, ῶ, ἰῶ, ἰσω, recens conditus & habitatus : ex νέος & οἰκίσσω, ῶ, ἰῶ, domus.

Νεοκαδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, recentem dolorem habens : dat. sing. νεοκαδεῖ. Ex νέος, novus, & κάδος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, cura.

Νεοκλόνος, ον, ὁ, ἡ, recens commotus : ex νέος, novus, & κλόνος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, motus.

Νεοκτίσσω, ῶ, recens conditus, ædificus, Dor. pro νεοκτίζω, ῶ, ἰῶ, ἰσω, condo, crea.

Νεολαίης, ὲς, ὁ, ἡ, Poët. recens juvenilis :

ex νέος, novus, & ἄλσος, interficio: p.m. parricida.

Νεαλέα, ας, ἡ, juventus ætas, idem cum νεότης. Th. νέος, juvenis.

Νεαρὸς, ὸν, ὸς, vadè. Th. νέω, idem.

Νεάτη, & contractè νεᾶτη, ης, ἡ, nova luna; vel novus mensis; aut prima dies mensis, calendæ: à νέος, novus, & μήν, luna; item à μήν, mensis.

Νέβα, nuper, adv. nunc, Att. idem. Th. νέος, novus.

Νεήφατος, ὁ, ἡ, ὸν, nuper prolatus: ex νέος, novus, & πέφατο, compingo.

Νεήχαλος, & νεηχάω, ῶς, ἡ, ὸν, recens lotus: ex νέος, novus, & ἤλυδις, lavo.

ΝΕΟΣ, νέα, νέον, NOVUS; juvenis: q. d. ἀπὸ τοῦ, ναέω: comparat. νεώτερος, α, ον, junior: pl. masc. οἱ νεώτεροι, juvenculæ, minores natu. Hinc νέον, novo, νεοτόκος, res novas molitur, νεολαία, ας, ἡ, juventus: & Angl. actus.

Νεοττεύω, ω, ἡ, Dor. pro νεοσσεύω, ῶ, nidum præparo rei novitatem & excellentiam admirandi: adeo ut cum audienti silentium præ admiratione patiat. Homerus νεόσσυτον appellaret. Ex νέος, novus, & ἔτυμον, filo.

Νεοφανὴς, ὴς, ὲς, nuper tersus, vel politus: ex νέος & φαίνω, vel φαίνομαι, abstergo, purgo.

Νεοττεύω, & Att. νεοσσεύω, nidifico. Them. νεοσσὸς, ὁ, ἡ, pullus.

Νεοσσὰ, ᾶς, ἡ, nidus avium: gen. pl. Ion. νεοσσέων. Th. νεοσσὸς.

ΝΕΟΣΣΟΣ, & Att. νεοττὸς, ὁ, ἡ, pullus; avicula; vitellus: dat. pl. νεοσσοῖν. Hinc νεοσσὰ, ᾶς, ἡ, nidus.

Νεοσσὸς, Dor. pro νεοσσὸς.

Νεόσσος, ὄσσου, ὁ, Dor. pro νεόσσος, quod vide.

Νεοπλεκὴς, ἐς, ἡ, ὲς, nuper fictus: ex νέος & πλέκω, fabricor.

Νεόπους, οδος, ὁ, juvenilis: acc. sing. νεόπουν pro νεόπουν. Th. νέος, juvenis.

Νεοπρεπὴς, ὴς, ὲς, ἡ, juvenilis: ab eodem them.

Νεοπρεσβὴς, Dor. pro νεοπρεπὴς, ὴς, ὲς, recens fictus: ex νέος & πίσσω, fico: perf. pass. πέπεσμαι.

Νεοσσεῖα, ἐς, ἡ, recens extrinsecus: ex νέος & πείσω, tero.

Νεοτῆτα, ας, ἡ, Att. pro νεότητα. Vide in νεότης.

Νεοτευχεσίμων, ὄμου, pullus gignens: f. ἐσίμων. Hinc a. 1. part. m. νεοτευκεσιμόμενος, ον. Ex νεοσσὸς seu -ὸτ, ὁ, pullus, & σεύω, facio.

Νεοσσὸς, ὁ, ἡ, Attice pro νεοσσὸς, quod vide.

Νεόφυτος, secundo ortus ictu: à νέος & φύω, ortus secundus.

Νεοφύτευτος, ὁ, recens plantatus: ex νέος, novus, & φύτευω, f. εύσω, planto.

Νεόφυτος, nuper insitus, seu plantatus, q. d. novi generis, nova planta. per Metaph. pro novitio.

Νεόχμος, ὁ, novus, qui integris est viribus: & hinc

Νεόχμη, ης novus mulier. Them. νέος, novus.

Νέον, -δ, f. idem, novi, inusitato. Th. νέος, novus.

Νέος, ὁ, ἡ, pedibus carens. pisces. NEPOS: à νὴ & πούς, pes.

Νέρθε & νέρθεν, per Aphær. pro ὑπέρθεν, infra: adv. & hinc

Νέρτερος, inferior, pro ὑπέρτερος: ab ἔρα, ας, ἡ, terra.

Νεστορα, acc. sing. à Νέστωρ.

Νεστορίδης, ου, ἡ, NESTORIDES, patronym. à Νέστωρ, ορος, ὁ, NESTOR, nomen prop.

Νέσσω, ττω, σω, xavio, grassor. dat. pl. νέσσωσι. Th. νέω, innato, vel à νέω, νέομαι, idem.

Νέσσωσι, Dor. vel Ion. pro νέωσι, -ῶσι, pro fut. νέομαι.

Νέστια, Dor. pro νεῖλια, quod per Enallagen profer. νεστεῖα, reditibus: à νέω, redeo.

Νέσσεται, natabunt, vergent, 3. plur. opt. pret. verbi νέω, innato, pret. part. νέσσας, σα, αν.

Νέυρα, ἄς, ἡ, & Ion. ἴς, nervus arcus. Th. νεῦρον, τὸ, nervus.

Νεύρεα, ἐς ἡ, Poët. pro νεῦρα, ἄς, ἡ, nervus.

Νεύρης, gen. Ion. à νεῦρα, quod vide.

Νεῦρις, ἴδος, ἡ, idem cum seq.

ΝΕΥΡΟΝ, ου, τὸ, NERVUS, robur, νεῦρα, ἄς, ἡ, idem.

Νεῦρον, ου ἀγκύλον, funiculus quo nervi occulte trahuntur: ex νεῦρον, nervus, & ἀνέω, traho.

Νεύσε & νεῦσα, Ion. pro ἔνευσα, annuit, 3. sing. a. 1. act. verbi νεύω, ευσω, f. σω, p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, ασα, αν.

Νεύσας, σας, ὁ, natus, à 2. perf. pass. v. νέω.

Νεύσσελον, f. δον, nutu, capui concutio. Th. νεύω, innuo.

Νεύσσηλις, ἐς, idem cum seq.

Νεύσσις, ὁ, nutatio. Th. νεύω, f. σω, id.

ΝΕΥΩ, NUO, innuo, annuo; promitto, vergo. f. ευσω, p. κέκ. Hinc νεύμα, ματος, νεύσις, idem. νεύσσελον, annuo.

Νέφαι, nom. pl. νεφέων, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, nubes.

Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, NEBULA, nubes. Th. νέφος.

Νεφελαγερέτα, gen. Æol. à

Νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubicogus, Jovis Epith. voc. ὦ νεφελαγερέτα: ex νέφος, nubes, & ἀγείρω, excito.

Νεφέλιον, ου, τὸ, nubecula, dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφθαλείμ, dat. pl. Ion, à νεφθαλὶ, nubes.

Νεφθαλὶ, ὁ, nomen viri ἀλλ. Heb. Jaffa.

ΝΗΘΟΣ, ὁ Ion. ὁ, ἡ, *NVRES*, prisci. per Metaph. *magna multitudo*. νηθύς, ύος, ὁ, ἡ, idem.

Νηκάτης, ὁ Ion. ὁ, *morbus*, seu *affectus renum*: à ἡ νηκύς.

ΝΗΚΥΣ, ὁ, ἡ, τὸ, ren. q. à νέω, *fluo*, & νάω. renes enim deferunt humores quosdam.

ΝΗΌ, f. νέω & νάω, *NO*, *nato*; item *ne*, *redeo*. *ned*. hinc νῆσις, *natio*, νῆξις, *tus*, ὁ, *natatio*.

Νηνεάρ Ion. ὁ, ἡ, τὸ, *aditus*. Ex νηός, ά, ὁν, Att. pro νεώς, οῦ, ὁ, *templum*, & κάρη, *scopus purga*.

Νηνεμεῖ pro νεήνεμα, *redeamus*; 1. pl. fub. pæf. νίσσω, ſeu νέω, *redeo*.

Νηνεμίη, *iterata*, ſcil. ἡ, præf. part. f. ἡ à νέομαι, *reverto*. Th. νέω, *novus*.

Νῆνις, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νηός, οῦ, ὁ, Att. pro νεώς, οῦ, ὁ, *templum*, hinc νοός, gen. pl. pro νεῶν.

Νηοσσιαί, οῦ, *navalia*, q. d. *navium ædes*: ex νεώς, νεῶν, in gen. Ion. νηός, Att. νεώς, & οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Νηπεῖ, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νηπενθέω, ήσω, *renovari*, *inſtaurari*, *reſici*, pæſ. inſ. à νηπενθής. Th. νέος, *novus*.

Νηπιηγενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *ſaevilis*. Them. νέος, *novus*.

Νηπιήτης, ὁ, ἡ, *ſenior*, *minor natu*. ſuperlat. νεώτατος. Th. νέος, *juvenis*.

ΝΗΠΙ, per, adv. affirmantis & jurandi cum acc. τὸ Δία, *per Jovem*. in compoſ. privativa eſt particula; interdum intenſiva.

Νῆ pro νέα, acc. Poët. pro νεᾶς, *navem*. à nom. νεᾶς, Ion, νηῦς, νεῶς. dat. pl. νέεσσι.

Νηρεύς, έως, ὁ, ἡ, *NEÆTHVS*, nomen fluvii.

ΝΗΙΑΤΕΟΣ, ν, ὁ, ἡ, ὸν, *novus*, *nuper factus*. q. à νέος, *nuper*, & γάω, *fio*.

Νήχυτος, ν, ex quo quis *excitari nequit*: ex νὴ & ἠχέω, *excito*.

Νηδύια, τὰ, *inteſtina*: à νηδύς, ύος, ὁ, *venter*.

Νηδύμος, ὁ, *ſuavis*, per Pleonaſm. litteræ ν, pro δ. Th. ἡδύς, *ſuavis*.

Νηδυίηφι, Poët. adv. *ex utero*. Th. νηδύς, ύος, ὁ, *venter*.

ΝΗΔΥΣ, ύος, ὁ, ἡ, *venter*, *uterus*. hinc νηδύια, *inteſtina*.

Νῆιν pro νέεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à νεὼς, & Ion. νηὸς, *navis*.

Νηίω, *congrego*, *accumulo*, f. ήσω. hinc νενήϊσμαι, a. 1. imperat. m. Th. νέω, *glomero*, *nec*. f. νέσω. a. 1. part. νήσας, & Pleonaſmo litt. ν, νήσσας.

Νήϊσσα, *onerans*, a. 1. part. act. νήϊσσαι, a. 2. inf. m, νηΐσσαθαι, a. 1. imperat. m. Sic νήσσατο, pro νήϊσσατο, a. 1. Ion. ſuperioris verbi νάω.

Νήϊτος, ου, *filum* è *colu ductum*. f. νέω. p. νήσας. perf. paſſ. νένημαι. Them. νέω, *glomero*.

Νῆι, dat. ſing. à νεὼς, *navis*, Ion. νηὸς, νεός.

Νῆια, *navalia*, τὰ, à

Νήϊος, ὁ, *navalis*. Them. νεὼς, Ion. νηὸς, *navis*.

Νῆις, ιος, ὁ, ἡ, *infans*, *rudis*, *imbecillus*: à νὴ priv. & ἄδω, *fero*.

Νἠκάκητος, *inſanabiliter*, adv. ex νὴ, negandi particula, & ἀκέω, *ſano*.

Νηκατέω pro ἀκουστέω, *non audio*: ex νὴ & ἀκούω, *audio*.

Νηλεής, ὲς Ion. ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *ſævus*: ex νὴ & ἔλεος, *misericordia*.

Νηλέϊς, ὲς Ion. ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, & τὸ νηλεές, *crudelis*, *a*, *ſævus*, *immiſericors*, *firmus*. Dicitur & νηλεής, & νηλεϊ, ὲς, dat. ſing. νηλεῖ: ex νὴ priv. & ἔλεος, *miſeratio*. Alii ab ἐλεέω, *propitior*.

Νηλὶς, *immiti*, dat. ſing. à νηλεής, ὲς, ὴς, ὲς, *immitis*, vel per Syncop. pro νηλεΐ, dat. à νηλεής, quod vide.

Νηλεὶς, idem quod νηλεής, quod vide.

Νηλειθρογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *immitis*, *crudeli ſupplicio punitus*: à νηλεής, *immitis*, & γένος, ους, ὁ, ἡ, *pœna*.

Νήλεστος, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, pro ἀθέατος, *inviſibilis*: ex νὴ & ἀλέομαι, *video*.

Νηλήτης, poſſeſſivum à Νηλεύς, vide Πηλεΐδης.

Νηλὴς, ὲς, ὁ, ἡ, pro νηλεής, quod vide.

Νήλοτος, *diſcalceatus*: ex νὴ & ἠλοέω, *calceo*.

Νηλοῦτος, ὁ, ἡ, *pecoris expers*: à νὴ & ἀλοάω, *pecto*.

Νήμασι, ασι Ion. ῆσι, *filum*, in pl. νήματα. pro νήματα. Th. νέω, *neo*.

Νημερτὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *verus*: ex νὴ & ἀμαρτάνω, *pecco*. f. ἁμσω. a. 2. ἥμαρτον. Att. & Νημέρτης, nomen propr. mulieris.

Νήνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum*: à νήνεμος, Ion. ὁ, ἡ, *ventos non habens*: quod à νὴ & ἄνεμος, *ventus*.

Νήνεμος, ὁν Ion. ὸς, ὸν, ὁ, ἡ, præced.

Νῆξαι, dat. ſing. νῆξις, acc. pl. à

Νῆξις, ιος, ἡ, *natatio*. Them. νέω, vel νήχω, *nato*.

Νήξομαι, *navigabo*, f. 1. m. verbi νήχομαι. Th. νέω, *no*. f. νέσω & νήσω.

Νηόθι, *templi*, Ion. pro ναοῦ: à ναός, οῦ, ὁ, *templum*. Sic νηῶν, pro ναῶν.

Νηοκόρος, ὁ, ἡ, *ædituus*, qui circa *templum verſatur*: à ναός, Ion. pro νηός, *templum*, & κορέω, *verſor*.

Νηός, νεώς, gen. Ion. pro ναός, à ναός, ὁ, dat. pl. ναοῖσι, &

Νηὸς, Ion. pro ναός, ὁ, *templum*.

Νηπενθὴς, ὲς, *firmus*: à νὴ & πένθος, *debilis*, *infirmus*, q. ἀπένθητος. ex α, priv. & πένθος, ους, τὸ, *ſolum*, *terra*.

Νηπιάη, ας, ἡ, *infantia*, *ſtultitia*: &

Νηπιάχη, *infantiliter age*, *infantis ſum*. f. άσω. p. νενηπίαχα. a. 1. ἐνηπίαχον. Th. νήπιος, *infans*.

Νηπιαχεύω, *pueriliter me gero*, *inſtar infantis dolo*: ex νήπιος, *infans*, & ἀχεύω, *dolo*. Th. ἄχος, ους, τὸ, *dolor*.

Νηπι-

Νηπιάχος, ον, ὁ, idem quod νήπιος, infans.

Νήπιος, ου. sing. à νέπω.

Νηπίη, ης, ἡ, infantia, dat. sing. νηπίῃ. Th. νήπιος, infans.

Νήπιον, ου, τὸ, infans, infantia: à seq.

ΝΗΠΙΟΣ, α, infans. per Metaph. imprudens, stultus. qu. ex νη, priv. & ἔπος, verbum.

Νηπύτιος, ος, ον, ὁ, ἡ, incomptus, inornatus: ex νη, & πύλιω, plico.

Νήποινος, ος, ον, ὁ, ἡ, impunitus. interdum detrimentosus, damnosus. Ex νη, ςυμπλὴ particula, & ποινὴ, pœna.

Νηπύτιος, ος, ἡ, stultus, infans. Th. νήπιος, infans.

Νηρεύς, ῆος & ῆος, ὁ, nomen viri. Gr. mœstus, tristis & ἥρως, ὁ, nomen viri. Gr. mœstus, humilis.

Νηρί, ὁ, nomen viri ἀλλοτ. Hebr. incerta.

Νηρίθμος, ος, ον, innumerabilis: ex νη & ἀριθμὸς, ὁ, ὁ, numerus.

ΝΗΡΙΟΝ, ου, τὸ, fruticis species, circa amnes nascens. q. à νηρὸς, humidus.

Νηρίτης, ὁ, NERITA, concha quædam nasutilis: à νέω, no. Vide Α'νηρίτης.

Νήριτος vel νήριτος, ος, ον, de quo non constat: ex νη & ἐρίζω, contendo. Th. ἐρίτης, ίδος, ἡ, lis.

ΝΗΡΟΣ, ά, όν, humidus, cavus. q. à νέω, no. Est & νηρὸς pro νεαρὸς, recens: à νέος, novus.

Νηρύω, cumulare, a. 1. inf. act. νήρυσον, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νηρέω, seu νέω, glomero, neo.

Νησαία, ας, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, insula.

Νησίον, ου, τὸ, parva insula. Th. νῆσος.

ΝΗΣΟΣ, ου, ὁ, ἡ, insula, dat. pl. νήσοισι. q. à νέω, no.

ΝΗΣΣΑ seu νῆσα, ας, ἡ, ΑΝΑΣ. q. à νέω, natare amat.

Νηστεία, ας, ἡ, jejunium, inedia: à νῆστις, jejunus.

Νηστεύω, jejuno. f. εὔσω. p. νενήστευκα. a. 1. ἐνήστευσα. a. 1. part. νηστεύσας, αντος. Th. νῆστις.

ΝΗΣΤΙΣ, ιδος, ὁ, ἡ, jejunus, q. ex νη, priv. & ἔδω, edo.

Νηοῦ, ὁ, nomen mulieris.

Νήπιν, adv. frustrà, inutiliter. q. à

Νήτος, ον, ὁ, ἡ, νέατος, ον, ὁ, ἡ, ultimus, contract. à νέατος, α, ον, novissimus. Th. νέος, novus.

Νητιάω, ῶ, ὁ, ἡ, νέαρος, recens: ex νέος, & ἀείρω, verto.

Νηῦν, acc. Ion. pro νεῦν, navem: à νεῦς, νεὸς, ὁ, navis.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. à νεῦς, navis, Ion. νῆες.

Νήνεμος, ος, ὁ, ἡ, æstus expers: ex νη priv. & ἄνεμος, spiritus.

Νηφάλιος & νηφαλέος, α, ὁ, ἡ, sobrius. Th. νήφω.

Νήφων, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. à

ΝΗ'ΦΩ, sobrius sum, vigilo. f. νήψω. p. νένηφα. a. 1. ἔνηψα. a. 1. imperat. νῆψον, ατω, & in pl. νήψατε. q. ex νη & νέω, non bibo. Hinc νηφαλία, sobrietas. νηφάλιος, sobrius. νηφαλίως, ντος, ὁ, sobrietas.

Νήχθω, natabat, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχομαι, seu νήχω. Th. νέω, nato.

Νῆχθον, natabant, 3. pl. imperf. act. Ion. verbi νήχω, nato. νηχόμενος, præs. part. m. Th. νέω, nato.

Νήχυτος, ον, ὁ, ἡ, late fluens, effusus: à νὴ & χέω seu χύω, fundo.

Νήχω, nato. f. νήξω. idem cum νέω.

Νέω, accumulo. Th. νέω, idem.

Νεὼς, Dor. ex Ion. ναὸς, pro ναὸς, acc. pl. à ναὸς, templum.

Νῆψις, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. niger.

ΝΙΓΑΑΡΟΣ, musici modulaminis genus; musicus.

Νίζω, Tarentinorum lingua pro νίπτω, lavo, proprie de manibus.

Νικὰ, 3. sing. præs. sed

Νίκη, vince, præs. imperat. act. à νικάω, vinco.

Νίκεν, præs. inf. ab eod.

Νικήτωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi. Gr. victor.

Νικηφόρ, ῶτ, ῶν, Dor. pro νικηφορεῖ, & hoc pro νικήσω, vincam. f. 1. à νικάω, vinco.

Νικήσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. 1. inf. act. &

Νικήσαις, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. qui vicit, victor. Sic &

Νικήσας, Dor. pro νικήσας, ἀντος, a. 1. part. à νικάω, vinco.

Νικήσατε, f. 1. inf. Dor. pro νικήσητε, verbi ejusdem.

Νικήσω, vincam, 3. sing. præs. imperat. act. à νικάω, quod vide.

Νικηφορία, ας, ἡ, Dor. pro νικηφορία, victoria reportatio vel adeptio. Sic

Νικηφόρος, Dor. pro νικηφόρος, victor. Ex νικάω, vinco, unde νίκη, victoria, & φέρω, fero.

NIKA'Ω, *VINCO*, *supero*. qu. ex νὴ & ἄκω, cedo. f. νικήσω. p. νένικηκα. a. 1. ἐνίκησα. a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, victoria: à νικάω.

Νικῇ, Dor. pro νικᾷς, vincis, 3. sing. præs. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, ἐντ, victus, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Νίκημι pro νικάω, vinco.

Νικήσας, νικήσασα, superans, a. 1. part. act. masc. & f. g. à νικάω.

Νικητήριον, ου, τὸ, victoria præmium, palma: &

Νικητὴς, οῦ, ὁ, victor: &

Νικητικὸς, ὴ, ὸν, victoriæ peritus; cui sæpe contigit vincere; qui magni est ad victoriam momenti. Th. νικάω, vinco.

Νικίδιμος, ος, ὁ, nomen viri, Gr. populi domitor.

Νικόλαος, ου, ὁ, nomen prop.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai, à

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri, Gr. *populi victor*.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Gr. *civitas victrix*.

Νίκος, ους, τὸ, *victoria*; *æternitas*, εἰς νίκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικῶ, Att. contract. pro νικάω, 3. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco*.

Νιν, Poët. & Dor. *ipsum*, *am*, *um*, pro ἑ vel αὐτὸν, ut μιν, quod vide. Alii νιν, sumunt pro αὐτοῦ.

Νινευή, ἡ, *Ninive*, nomen urbis Ἀλλογεν. Hëb. *amœna habitatio*.

Νινευίτης, ου, ὁ, & in pl. Νινευῖται, ῶν, *Ninivitæ*. à præced.

Νίσσα, ης, ἡ, *NIDRE*, nomen mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis ablutionum*: à

ΝΙΠΤΩ, *lavo*, propriè de manibus. f. ψω. p. νίνιφα. a. 1. ἔνιψα. a. 1. sub. νίψω, ης, ῃ. præf. m. νινίπτομαι, ἀσθαι. f. 1. m. νίψομαι. a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. νίψαι, ασθω. a. 1. sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. νίψασθαι. a. 1. part. m. νιψάμενος. Hinc ναπτήριον, *manus lavo*.

Νίφεται vel νίφεται, ει, νεται. Them. νίφω, εο.

Νιφόμενος, gen. sing. part. præf. f. g. à præced.

Νίφονται pro νίφονται, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi νίομαι, quod vide.

ΝΙΦΩ, ω, τὸ, *NIVEUM*, fali fimile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, accus. fing. &

Νιφάδων, dat. pl. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, ἀδος, ὁ, *nix*, *acervatim & cum vehementi impetu decidens*. Th. νίφω, *ningo*.

Νιφόεις, εσσα, εν, idem quod præced.

Νιφόεις, εσσα, εν, *nivosus*: à

ΝΙΦΩ, & νίφω, *NINGO*, *madefacio*. hinc νιφὰς, ἀδος, ἡ, *nix acervatim decidens*: νιφετὸς, ὁ, idem.

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*, f. ψω.

Νιψάμενος, η, ον, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νίψαντο, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νοῆ, νοῇ, *sapit*, 3. sing. præf. sub. à νόος, *cogito*. Th. νόω.

Νόει, *cogita*, præf. imperat. act. à νόος.

Νόεις, præf. part. pro νοῶν, Æol. retracto accentu à νόημι pro νόος, *cogito*.

Νοέρν, Dor. pro νοῆσαι, *cogitare*. vide νόος.

Νοέοντ', *provident*, 3. pl. præf. ind. act. à νόος, *cogito*.

Νοέοντι, dat. sing. part. præf. f. g. à νόος, *cogito*. præf. part. νόημι, ῶν, νόεις, ῶσα, Th. νόω, νός, ὁ, *mens*.

Νοήσαντ', Dor. pro νοήσαντε, *cogitarunt*, nom. pl. præt. part. act. à

Νοῆσαι, *cogito*, *intelligo*: præf. imperat. νόει, νόεις, νοείτω, ἐτω, ἑ, νόεον. P. νοήσομαι. a. 1. ἐνόησα. a. 1. sub. νόσω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. νοῆσαι. perf. pass. νενόημαι. Th. νόος, ου, ὁ, *mens*.

Νοηθὲν, τὸ, ος, ὁ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημ', pro νόημα, ατος, τὸ, *intellectus*, *cogitatio*: à νόος. Th. νόος.

Νόημαν, ονος, ὁ, ἡ, *mentis compos*, *prudens*: Poët. item nomen propr. acc. sing. Νόημονα.

Νοήσας, ασα, αν, part. act. νοήσαι, a. 1. inf. à νόος, *cogito*. Th. νόος.

Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. &

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νόος, f. ήσω, quod vide.

Νοημοσύνη, ης, ἡ, *intelligendi facultate seu vi prædita*: à νόος, *intelligo*. Them. νόος, ου, ὁ, *mens*.

ΝΟΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS*, *spurius*, *non legitimus*: inde νοθεία, *adulterio*, *corrumpo*. νοθεία, ας, ἡ, *spuritas*.

Νομαδικὸς, ὴ, *pastum vivens*, *pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νίμερτος, ν, τὸ, Ion. pro νέμεσις, *mos*, *ritus*.

Νομαρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*: ex νομὸς, *præfectura*, quod à νέμω, *regno*, *administro*, & ἄρχω, *impero*. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Νομάτε, ὰς, οὶ, pro ναυτὰς, *nautæ*: Herodot.

Νομεύειν, pro νεμεῖν, *diluviare*.

Νομεὺς, ῆος, ὁ, *pastor*, *dator*, *tributor*. Th. νέμω, p. m. νενόμημαι, *pasco*, *tribuo*.

Νομεύων, Dor. pro νομεύοντα, *pascam*, f. 1. ind. act. verbi νομεύω, *pasco*. Th. νέμω, idem.

Νομὴ, ῆς, ἡ, *pabulum*; *distributio*, *possessio*: à νέμω, *pasco*, *tribuo*.

Νομίζω, *lege sancio*; item *existimo*: imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα. a. 1. ἐνόμισα. a. 2. sub. νομίσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. act. νομίσας, ασα. imperf. m. ἐνομιζόμην, ου, ετο, *putabar*, *solebam*: à νόμος, *lex*, Th. νέμω, *tribuo*.

Νομικὸς, ὴ, *legis interpres*, *jurisconsultus*, *legalis*: &

Νόμιμος, ου, ὁ, ἡ, *legitimus*: à νόμος, *lex*.

Νομίμως, adv. *legitimè*: à præced.

Νομίσῃ μὴ, 3. pl. f. 1. ind. act. Att. vide νομιῶ.

Νομίσιος, α, ον, inf. act. &

Νομίσσας, ασσα, α. 1. part. &

Νομίσσατο, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.

Νόμισμα, ατος, τὸ, *NUMISMA*, *nummus legitimus*, cujus valor νενόμισται, hoc est, *lege sancitus est*. Th. νόμος, *lex*.

Νομὸς,

Νομοφ. contraction. f. Att. pro νομίμων, verbi νομίζω, pass. Th. νόμος, lex.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legis dator, professor juris: à νομοθετέω, dico, & τίθημι, pono.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legis constitutio; legislatio: &

Νομοθέτικος, adv. legitimè: ex νόμος & τίθημι, pono.

Νομοθετέω, legem fero, sancio, instituo: f. ησω. p. νενομοθέτηκα. a. 1. ἐνομοθέτησα. perf. pass. νενομοθέτημαι, sanctus fui: pluſq. p. ind. pass. ἐνενομοθετήκειν, ης, η, & Att. abjecto ε, νενομοθέτηντο, leges acceperam: ex νόμος & τίθημι, pono.

Νομοθέτης, ου, ὁ, legislator: ex iiſd.

Νομοθετικὸς, ὴ, ὸν, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, leges sancio, quod vide.

ΝΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, lex, quia suum cuique νέμει, conſtituit; canticum. Hinc νομικὸς, legalis. νομίζω, lege sancio; existimo. ἄνομος, exlex. ἀδίκως, iniquè. ἀντινομοθέτης, ου, ὁ, qui suis legibus vivit. παρανομοθέτης, ου, ὁ, ἡ, contra leges facio: at

Νομὰς, ἁδος, ἡ, idem quod νομὴ, pabulum; regio, præfectura, provincia.

Νομοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, legum custos: in pl. νομοφύλακες, legum custodes seu præsides: à νόμος, lex, & φύλαξ, custos. Th. φυλάσσω, custodio.

ΝΟ'ΟΣ, νόου, ὁ, mens, cogitatio, prudentia: gen. νοῦ, νῷ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, νόα, νῶ. nom. Att. νοῦς. gen. νοός. dat. νοΐ. Hinc νοέω, cogito. νόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio. νόησις, εως, ἡ, cogitatio, intelligentia. νοητὸς, ἡ, intelligibilis. ἄνοια, ignoro. ἀνοΐα, ας, ἡ, ignorantia. ἀγχίνοος, ου, ὁ, ἡ, ingeniosus, perspicax. ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia, sagacitas. ἄνους, ου, gen. ὁυ, ὁ, ἡ, ὸ, amens. ἄνοια, ας, ἡ, amentia. ἀνόητος, ου, ὁ, ἡ, qui intelligi non potest. ἀνόητος, stulti, insipientis. διάνοια, ας, ἡ, cogitatio, mens. μετάνοια, ας, ἡ, resipiscentia, pœnitentia. ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, unanimitas. ὑπόνοια, ας, ἡ, suſpicio.

Νοσέων, laborans, ægrotans, Dor. pro νοσῶν. g. pl. à

Νοσέω, ægroto: insanio: præſ. inf. νοσεῖν. f. ήσω. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, ασα. Th. νόσος.

Νοσηλία, f. ίσω, ægrotantem curo. νοσηλία, ας, ἡ, ægrotatio, morbus: à νόσος, morbus.

Νόσημα, ατος, τὸ, ægritudo: &

Νοσηματικὸς, ὴ, ὸν, valetudinarius, morbosus: à νόσος, ægrotatio: quod à

ΝΟ'ΣΟΣ, ου, ὁ, morbus, vitium, pestis: qu. à νω & ζω, sæva. Hinc νοσέω, ægroto. νοσηρὸς, ὰ, ὸν, morbidus, morbosus.

Νοσοῦσαι ὄρνες, pro νοσοῦσαι ὄρνιθες. Vide νόσος, pestis.

Νοσσὰ, ας, ἡ, pullastra, mansuncula, per Syncop. pro νοσσιὰ. Th. νοσσὸς, pullus.

Νοσσὸς, ου, ὁ, pullastra, à νόσος, per Syncop. pro νόσσος, quia: unde νοσσεύω, ῶ, νῶ. idem.

ΝΟΣΤΕ'Ω, νήσω, ῶ, proficiscor: hinc ἀνάστος, unde redire nequit. νόστος, redeo alicunde.

Νόστος, redire, ſ. ι. à νόσσω, redeo: hinc νοστέω, ῶ. ι. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ, ἡ, redituras vel qui redire potest. νόστιμον ἦμαρ, dies reditus. Them. νόσσω, redeo.

Νόστος, ου, ὁ, reditus: item dulcedo: ab cod. th.

ΝΟ'ΣΦΙ, ſeorſum, ſine. νόσφι Διὸς, excepto Jove: hinc νοσφίζω, separo, ſeorſum.

Νοσφίζομαι, interverto, furripio: f. ίσομαι. a. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, σω. a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι. Th. νόσφι.

Νοσφισθεὶς, ἰδὸς, ὁ, separatus, a. 1. part. paſſ. ejuſd. verbi & th.

Νοσῶν, ægrotans, præſ. part. act. à νοσέω. Th. νόσος, morbus.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ἴδος.

Νοτίζω, humecto: item humore madeo: à νοτὶς, humor.

Νότιος, ου, ὁ, ἡ, humidus: à νοτὶς, humiditas: item Auſtralis, auſtrinus: à νότος, auſter.

ΝΟΤΙΣ, ίδος, ἡ, humor, humiditas: qu. à νέω, νῶ, νῆσω. Hinc νοτὶς, ἡ, humidus.

Νότος, gen. Ion. à

ΝΟ'ΤΟΣ, ου, ὁ, NOTUS, auſter: qu. à νέω, νῶ.

Νουθετικὸς, ὴ, ὸν, prudens, mentis plenus; vox jocularis: à νοῦς, mens, & θέω, impleo.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio: ex νοῦς, νοῦ, ὁ, mens, & τίθημι, pono: f. θήσω.

Νουθέτεω, admoneo, commonefacio: f. ήσω. p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτησα. inf. act. νουθετῆσαι, ab iiſd. th.

Νουθετικὸς, ὴ, ὸν, admonitorius, a, um: à præced.

Νουμηνία, ας, ἡ, novilunium, qu. νεομηνία. Ex νέος, novus, & μὴν, μῆνις, ὁ, mensis.

Νόμμος, ου, ὁ, nummus: Lat.

Νοήμων, cordatus, intelligens, qui νόος ἐστί.

Νημόνως, adv. cordatè, sapienter. νοημόνως, idem: à præced.

Νῆς, vide νοῦς.

Νῆσος, Poët. pro νόσος, ου, ὁ, morbus, pestis.

Νὴ, explectiva particula Poët.

Νηγατέω, a. 2. part. paſſ. verbi νήχω, νήξω: f. ξω. a. 1. ἔνηξα. a. 2. paſſ. ἐνήχθην.

Νηδὺς, pro νῆδυς, ῆδεος, acc. ſing. à νέω, νῶ, νῆσω, ὁ, nex.

Νηδύτης, ὁ, νῆδυς: &

Νηδυτὶς, ίδος, ἡ, veſperilio. Th. νέω, nex.

Νηκτομαχικὸς, ἡ, ὸν, qui νῆχα (navem) ex νέω, nex, & μάχομαι, incr.

Νυμφίος, ου, ὁ, sponsus: ἡ νύμφη, sponsa: τὰ νυμφία, nuptiæ: τὸ νυμφικόν, lectus nuptialis: τὸ νυμφίον, dim. sponsulus: τὸ νυμφίον, ἡ νύμφη, sponsa, & ἡ νύμφη, nurus. Th. νύμφη.

Νυμφίος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. sponsus.

Νυμφικός, ή, όν, sponsalis: τὰ νυμφικά, sponsalia. Th. νύμφη.

Νυμφίος, ου, ὁ, sponsalis: τὰ νυμφικά, sponsalia: τὸ νυμφικόν, lectus nuptialis: τὸ νυμφίον, dim. sponsulus: τὸ νυμφίον, ἡ νύμφη, sponsa, & ἡ νύμφη, nurus

ξυσὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὁ, eadem ferens in terga: ex τὸν, tergum: & ἄγνυμι, ὀνῦ, ὁ, ἡ, ὁ, ἄγνυμι, quod nudè ἀγῶ sonat: ex ἀ, priv. & γνῦμι, lassesco.

ΝΩΤΟΣ, ὠ, ὁ, dorsum, tergum: in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι, gen. pl. νώτων, q. à τέλλω, moveo.

Νωγάλης, ἐὸν, ὁ, ἡ, & τὸ, ὲς, vardus signis: ex τὰ & κέλλω, moveo, curro.

Νωγάλη, ας, ἡ, ignavia: à præced.

Ξ.

Decima quarta est litera, & apud Græcos sexaginta significat. Ξ. pro σ. Dor. in. f. & a. i.

ΞΑΊΝΩ, carmino, carpo, cædo, percutio, f. ξανῶ. p. ἐξάγκα. Hinc ξάνσις, τὸ, pectten.

Ξαθὸς, ὸν, ὁ, nomen mul.

Ξαθοῖσι, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθοῖς, à ξανθὸς, flavus.

Ξανθίζω, f. ίσω, flavum reddo, seu fulvum: item flavus, flavus sum. Th. ξανθὸς, flavus.

Ξανθόκομος, ὁ, ἡ, ὁ, flavicomus: ex ξανθὸς & κόμη, coma.

ΞΑΝΘΟΣ, ὴ, ὸν, flavus, a, um: luteus: qui, ab ἡθὸν, ὁν, ὸν, ὸς, flos. Est & Ξάνθος, ου, ὁ, nomen propr. fluvii.

Ξανθόχρως, ὼ, ὁ, ἡ, ὁ, qui flavum cutem habet: ex ξανθὸς & χρὼς, cutis. Th. χρῶμα, color.

Ξανῶ, gen. Dor. pro ξανθῦ à ξανθὸς.

Ξανῶ, f. ι. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξενία, hospitalia, nom. pl. à

Ξενίη, vel ξενίον, Poët. pro ξένιον, ου, τὸ, munus quod datur hospiti. Th. ξένος, hospes.

Ξενίζω, hospitem excipio: à ξένος, Poët. pro ξένος, hospes.

Ξεινὸς, peregrinus, Ion. pro ξενικὸς, ὴ, ὸν. Th. ξένος, hospes.

Ξείνος, pro ξένος, ου, hospitalis, ad hospites pertinens: ab eod. th.

Ξεινοδόκος, & ξεινοδόχος, ου, ὁ, ἡ, hospitium præbens, dat. ξεινοδόκῳ, hospiti: at Ξενοδόκος, ου, ὁ, ἡ, cui hospitium præbetur: à ξένος, pro ξένος, hospes, & δέχομαι, accipio.

Ξεινοκτασίη, Ion. pro ξενοκτασία, peregrinos interficio: ex ξένος, & κτείνω, interficio.

Ξείνος, Ion. pro ξένος, hospes.

Ξεναγὸς, ὸν, ὁ, qui est hospitum dux & excipitor. Ex ξένος, hospes, & ἄγω, duco.

Ξεναγέω, f. ήσω, duco hospites ad ea quæ visenda sunt: ex ξένος, hospes, & ἄγω, duco.

Ξεναγία, ἡ, duco hospites ad ea quæ visenda sunt: item hospitio suscipio: ex iisdem.

Ξεναγήτας, α, ὁ, Poët. & Dor. pro

Ξεναγέτης, ου, ὁ, hospitum deceptor: Ex ξένος, hospes: & ἀγωγὴ, decipio.

Ξεναγὸν ἔλαν, hospitalium jus. Sed ita vocatur à ἔλαν à τοῖς ξένοις δικαίως, ἐπιδίδοσθαι, ἢ πάντας δίκαια ἀπ' αὐτῶν ἀπολαύειν: Id est justitia, quæ peregrinis & hospitibus opem fert, &c.

Ξενία, ας, & Ion. ης, ἡ, hospitium. Th. ξένος, hospes.

Ξενίζω, hospitio excipio: item, novitate quasi peregrina tardo: hinc part. præs. τὰ ξενίζοντα, peregrina, à variis sententiis abhorrentia: f. ίσω. p. ἐξένικα. a. ι. ἐξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, η, ται, diversor: item, res peregrina percellor. a. ι. pass. ἐξενίδθην, a. ι. sub. pass. ξενίδθω. Th. ξένος, hospes

Ξενικὸς, ὴ, ὸν, peregrinus: externus: item, hospitalis: ab eod. th.

Ξενίδεις, hospitio susceptus, a, ι. part. pass. &

Ξενίδθεις, ι. pl. a. ι. sub. pass. à ξενίζω, quod vide.

Ξενιτεύω, f. ίσω. peregre ago, peregrinor. præs. m. ξενιτεύομαι, idem, expon. & in alieno solo mercede milito. Th. ξένος, hospes.

Ξενοδοχία, ἡ, hospitalis sum: hospitio alios excipio: ex ξένος, & δέχομαι, recipio: p. m. δέδεγμαι, unde δοχὴ, ἧς, ἡ, convivium.

Ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, Xenodochium, nomen propr.

ΞΕΝΟΣ, & Poët. ξεῖνος, ου, hospes, peregrinus. Hinc ξένιος, vel ξεῖνος, hospitalis. ξένιον, munus, seu donum quod datur hospiti. ξενίη, & ξενίζω, hospitio accipio. δημόξενος, ὁ, ἡ, publicus hospes. μεγάξενος, sum publicus hospes. hospitio excipio nomine civitatis. μεγαξενία, ἡ, proxeneta, parasitus conciliator. ἄξενος, ου, ὁ, ἡ, inhospitalis. πολύξενος, ου, ὁ, ὁ, qui multos excipit hospitio.

Ξενόομαι, hospitio sive hospitii necessitudine jungor: à præced.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, XENOPHON.

Ξένως, adv. peregrine, peregrinorum more. Th. ξένος, peregrinus.

Ξέρξης, Xerxes, Persicum est nomen. Gr. Ἀρήϊος, Martius.

Ξεσθεὶς, rasus, a, ι. part. pass. à ξέω, rado, quod vide.

Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, nomen mensuræ. gen. pl. ξεστῶν. Ex Latina voce sextus.

Ξεστὸς, ὴ, ὸν, & Ion. ξεϊστὸς, rasus, scalptus, dolatus politus: in pl. ξεστοὶ: à

ΞΕ'Ω, rado, polio, scalpo, dolo: f. ξέσω. pass. ἔξεσμαι. a. ι. pass. ἐξέδην. Hinc ξέσις, εως, ἡ, rasura. ξυστὸς, rasus, scalptus, ξύω.

ξέω, idem quod ξύω. ξύσσω, ſtrigilis. ξυλὶς, radula. ξυρὶς, acutus, ξυρέω, acuacula rado.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, terra: à ξηρὸς, aridus.

Ξηραίνω, arefacio: f. aro. p. ἐξήρανκα. a. 1. ἐξήρανα. perf. paſſ. ἐξήραμμαι. perf. part. paſſ. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. paſſ. ἐξηράνθην, ης, η. f. ἐξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.

Ξηρασθεὶς, ſiccatus, a, 1. part. paſſ. & Ξηρανθεὶς, a. 1. ſub. paſſ. à ξηραίνω, quod vide.

ΞΗΡΟΣ, ὰ, ὸν, aridus, ſiccus, rabidus: q. à ξύω. Hinc ξηρόω, ſicco. ξηρὸς, ἀλός, ξηρὸν, τὸ, & ξηρὸν ὄρος, ους, τὸ, ſiccum.

ΞΙΡΤΑ, ſeu ξυρὶς, herba quædam.

Ξυστὸς, ὸῦ, ὁ, baltæus: item vagina: à ΞΥΩ, ξύσω, τὸ, enſis, gladius: dat. ξυσῷ ξίφει. hinc ξυσίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio, cultellus, u, à, pilcis nomen. & Angl. Knife.

Ξυθὸς, ὸ, flavus, albus, rufus, ceſius, dulcis.

Ξυγχεκόδασι, Poët. Sync. pro ξυγκεκόδασι. 3. ſing. a. 2. ind. act. ex ξυὶ, ξυ & ὄνημι, morior. a. 2 ὄδασο, ετο, ὸ.

Ξύλα, τὰ, ligna: à ξύλον.

Ξύλεος, ὸς, ὸν, ligneus, a, um: à ξύλον.

Ξυλαμᾶδεν, corripio, item opem fero: pro συλλαμβάνω. Th. λαμβάνω. f. λήψομαι. capio.

ΞΥΛΟΝ, ου, τὸ, lignum: q. à ξέω, rado. Hinc ξυλίνιος, ligneus, ligna convebo.

Ξυλουργὸς, artem fabrilem exerceo. Ex ξύλον & ἔργον, opus.

Ξυλουργικὴ, τὴ, fabrilis. Ex iiſd.

Ξυλοχεύεσθαι, Dor. & Poët. pro ξυλοχᾶσθαι, idem fere quod ξυλίζεσθαι, ligna ſecare & findere, vel colligere, &c. à

Ξύλοχος, ου, ὁ, ἡ, locus arboribus conſitus, ſilva: à ξύλον, ligneum, materia, & ἔχω, habeo.

Ξυμβάδεν, conjungar, Att. vel Dor. pro συμβᾶδεν, a, 1. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, ω.

Ξυμβάλλειν, obviam ire, præſ. inf. & Ξυμβάλλειν, Ion. & Att. pro συμβάλλειν, ei currebat, 3. ſing. plusq. p. paſſ. verbi Ξυμβάλλω, conjicio, committo: ex σὺν & βάλλω, facio.

Ξύμπαντας, univerſos, acc. pl. m. g. Att. & Ξύμπασιν, f. g. Att. à Ξύμπας. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Ξυὶ, Att. & Ion. pro ξυὶ, cum. præpoſit. regens dat.

Ξυνάγειν, congerunt, 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. & Att. à

Ξυνείρω, congrego, committo, ino: Att. pro Ξυναίρω. ξυναίρεις, nom. pl. part. præſ. à ξυὶ & ἄγω, duco.

Ξυνάδεν, concine, præſ. imperat. act. Att. à Ξυναείδω. Th. ἀείδω, cano.

Ξυνὶν κατεχρεῶσιν, Dor. pro ξυνὶ, ἡσι κατεχρεῶσιν.

Ξυνάων, ωνος, ὁ, ἡ, Poët. pro παστὰς, q. d. à ξυνὸς, cui cum aliqua eſt & verſatur: ſocius, alicujus, particips.

Ξυνάωσθαν, Ion. & Att. pro ξυναῶσιν, 3. pl. plusq. p. paſſ. verbi ξυναόω, confringo. Th. ἄω, ἄγω.

Ξυνάγειν, colligant, à, 1. inf. Att. ejuſd. verbi & th.

Ξυνιόντων, ſimul viginti: à ξυὶ pro ξυὶ Att. & ἰκάσιν, Poët. Pleonaſt. pro ἴκασιν viginti.

Ξυνίκης, ας, ι, Ion. diſſolutione & Att. pro ξυνίκης, ας, ι, a, 1. ind. act. verbi ξυνίημι, committo; item intelligo: ex σὺν & ἵημι, ſeu ἴω, mitto: imperf. ἴουν. perf. ἕκα. a. 1. ἧκα. a. 2. εἷν. a. 2. imperat. ἰε. f. ἴσω.

Ξυνίρρα, contrahebat, 3. ſing. imperf. Ion. & Att. pro ξυνεῖρε, verbi ξυνείρω, ex ξυὶ & εἴργω, includo. f. ξω.

Ξυνίει, intellige, a, 2. imperat. act. Att. verbi ξυνίημι. ξυνίων, 3. ſing. a. 2. m. Att. vide ξυνίκης.

Ξυνοὶ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, ὸν, intelligibilis, Att. à ξυνίημι, intelligo. Th. ἴω.

Ξυνεύδουσι, ας, à σὺν & εὐνάω, quæ cum aliquo dormit. à ξυνεύδουσι, ἐσι, ὁ, ἡ, ξυνεύδων, ὄντος, ὁ, ἡ, ejuſdem cubilis & lecti conſortes, mater.

Ξυνῆρ, ὸς, ὁ, ἡ, communis: à ξυνὸς, communis.

Ξυνῆνας, acc. pl. à

Ξυνῆς, ὸς, ὁ, ἡ, participes. Th. ξυνὸς, communis.

Ξυνήϊον, 3. pl. præſ. ind. à ξυνήϊμι, Att. convenio, congredior: ex ξυὶ & ἤϊμι, ω.

Ξυ᾽ἐεν, pro ξυνῆεν, quod pro ξυνῆσαν, 3. pl. im perf. Att. verbi ξυνίημι, vel ξυνίω, intelligo, vide ξυνίκης.

Ξυνήειρον, conſigentium, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνήϊμι, vel ξυνίω, congredior: quod ex σὺν & ἤϊμι, vel ἴω, εο: a. 2. ἦον, ες, ε.

Ξυνηϊγείαις, acc. ſing. perf. part. act. f. g. Att. verbi ξυνάγνυμι, quod in perf. Att. ξυνήϊγα, Attica mutatione ε, in η. Th. ῥήγνυμι, νυ, ῥῆξαι.

Ξυνήϊσεν, 3. ſing. f. 1. act. verbi ξυνάγω, ſimul fero, confero: ex ξυὶ & ἄγω, fero: f. ξω, a. 1. ἤγκα.

Ξυνηλίκιαι, æquali, dat. ſing. à

Ξυνηλίξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus: ex ξυὶ, Att. pro ξυὶ & ἡλίξ, idem; quod ex ξυὶ ſimilis: & ἥλιξ, ſtatura.

Ξυνὸς, ὸν, communis, Att. pro κοινὸς. Hinc ξυνόω, ῶ, conjungo, conſocio.

Ξυνοχὰ, ᾶς, ἡ, Att. pro ξυνωχὰ. coarctatio, in angustum contractio: à ξυνέχω, conſtringo. Th. ἔχω.

Ξυνὼν, præſ. part. Att. pro ξυὶν, ἶσα, ὸν, à ξυνείμι, ſum cum alio. Th. εἰμὶ, ſum.

Ξυρᾷν, ᾷς, ᾷ, præſ. part. paſſ. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, rado, ſculpo.

Ξυρὸν,

Ξυρῶ, ῶσω, ξύρω, ξυρέω, ad eundem modum, præt. pass. ἐξύρημαι, ἐξύρησμαι, tondeor. præt. inf. ἐξύρθαι, pert. pass. ἐξύρημαι; unde pert. part. ἐξυρημένος, η, ον, tonsus, a, um, a, i, m. ἐξυρημένος, ου, ων. 2, 1, m. sub. ξυρήσεως, ή, ωσι, & in ῃ. pl. ξυρήσεσσι à ξυρῆς, novacula, quod à ξύω, pro ξίω, rado.

Ξύσμη, rador, vel me rado, propriè, novacula, à

Ξυστὸς, ὴ, ὸν, acutus, a, um. Substantivè pro novacula: à ξύω, seco, rado. Them. ξίω, idem.

Ξυστὸς, rasus, a, i. part. pass. ab a, i. ind. pass. ἔξυσμαι, verbi ξύω, rado novacula. Th. ξίω, idem.

Ξυστὸς, οῦ, rasi, scalprum. ξυστὰ, τὰ, bastilia radendo polita. Est &

Ξυστὸς, ὸ, ὸν, seu ξυστὸς, οῦ, τὸ, locus ubi athletæ exercentur: à ξύω, quia rasus & planus. Th. ξίω, rado.

Ξύστρον, vel ξύστρα, pala ferrea ad radendum: à

Ξύω, idem quod ξίω, rado.

O.

O Decima quinta litera, in numeris est 9, septuaginta. Veteres autem ο pro ου, aiebant. Doricè vertitur in ω, Æolicè in υ, ut Ἀπόλλων, pro Ἀπόλλων, ἵππος, pro ἵππος.

Ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc, articuli præpositivi: sic dicti quod nominibus præponantur. Sed ὁ, neutrum ex ὅς.

Ὁα, pellis ovilla, ab ὄις, ovis. Est &

Ὁα, forbus, & ὧν, forbum, q. ab ὠδω, linquo, quod ob infuavitatem relinquatur.

Ὁᾶν, ᾶσος, ὁ, ἡ, ασον. in pl. ᾶες, & contrad. ᾶς. gen. pl. ᾶων. dat. pl. ᾶσι, ᾶσι. Poët. pro ἄρσην. Dictum ἂαρ, q. ἰμᾶν, ab ἅμα ἄρσην, quod conveniat viro. Hinc ἑταίζω, colloquor familiariter, sicut cum conjuge. ἑταιρεῖα, confabulatio, familiaris. ἑταιρεῖν, ὁ, confabulator, commercium.

Ὁαρίζω, ἑταιρεῖα, ἑταιρεῖν, vide in ἑταῖρ.

Ὁαρισμὸς, ὁ, confabulatio, colloquium. Th. ἑταῖρ.

Ὁᾶρες, confabulationes, accus. pl. ᾶρσις, gen. pl. ab ἑταῖρ, pro ἑταῖρ, ἐς ἑταῖρ, ἑταῖρ, ἄρσην.

Ὁβελίσκος, ὁ, ὁ, OBELISCUS, lapis pyramidis forma, verticulum. Them. ἀβελὸς.

Ὁβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ΟΒΕΛΟΣ, ὁ, virga; item nota, certis scripturæ locis apponi solita, q. βέλος, telum. Hinc ὀβελίζω, obelo.

Ὁβολὸς, ὁ, ὁ, OBOLUS: sexta pars drachmæ. Hinc ὀβολίσκος, ὁ, τὸ, trea obeli.

Ὀβρικὰ & ὀβρικὰ, horum, & parum, &c. casuli, forte quia ὀβρικὰ ex ὀβρικὰς nata, i. e. fortibus.

Ὀβριμιστὴς, ὁ, ὁ, fortium factorum pretator, ardua patrans: ex ὀβριμὸς, robustus, potens, & ἱστὴς, opus.

Ὀβριμόθυμος, ὁ, ὁ, fortis animi præditus: ab ὀβριμὸς, fortis. Th. βρέμω, robustum reddo, & θυμὸς, animus.

Ὀβριμοπάτρης, ου, ὁ, fortis patre genitus: ab ὀβριμὸς, fortis. Th. βρέμω, robustum reddo, & πατὴρ, pater.

Ὀβριμὸς, ὁ, ὁ, fortis, potens. Th. βρέμω, robustum reddo.

Ὀβρυζον χρυσίου, ὁ, τὸ, aurum OBRYZUM, purum.

Ὀγδοὰς, άδος, ὁ, ἡ, numerus octonarius. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὀγδοάσι, dat. sing. f. g. ab

Ὀγδοὰς, ὁ, ἡ, Poët. pro

Ὄγδοος, ὁ, ἡ, OCTAVUS. Them. ὀκτὼ, octo.

Ὀγδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, OCTOGINTA: οἱ, αἱ, τὰ, duæsex. à præced.

Ὄγε, masc. gen. abὅ, ὁ, τό.

Ὀγεῖ ΑΣΘΑΙ, rudo. propriè de asinis. ὀγκηθμὸς, gen. sing. præs. part. hinc ὀγκηθμὸς, ὁ, ὁ, ruditus.

Ὀγκὼν, ὄγκωνος, ὁ, τὸ, vas in quo aliqua reponuntur: ab

ΟΓΚΟΣ, ὁ, ὁ, tumor, fastus: item gravitas, pondus, moles. eminentia. Hinc ὀγκηρὸς, ὁ, ὁ, tumidus. ὀγκὼν, tumidum reddo. ὑπερογκὸς, ὁ, ὁ, supra modum tumidus.

Ὀγμὸς, ὁ, ὁ, sulcus, via.

Ὀγχηστὸς, ὴ, ὸν, nomen adject. à Substantivo Ὄγχηστὸς, ὁ, ὁ, Onchestus urbis incola. Apud Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ὀγχήστιος pro Ὀγχήστιος.

ΟΓΧΝΗ, vel ὄγχνη, pyrum sylvestre.

Ὅδ' pro ὅδε, hic, quod vide.

Ὁδαῖος, ὁ, venalis, item ad iter conficiendum idoneus. Th. ὁδὸς, via.

Ὁδὰξ, adv. mordicus: ab ὀδὰξ, dens.

Ὁ ΔΕ, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc, hinc ὧδε, adv. hoc modo. Ex ὁ & δέ.

Ὁδηλὸς, Dor. pro ἑλὸς.

Ὁδὸω, iter facio, eo. præs. part. ὁδῶν, οντος. f. ῶσα. p. ὁδῶκα. Them. ὁδὸς, ὁ, via.

Ὁδοῦχει, ds viam duc. præs. imperat. act. ab

Ὁδοῦχω, sum dux itineris. f. ήσω. perf. ὁδήχηκα. Ex ὁδὸς, via, & ἔχω, duco.

Ὁδοῦχος, ὁ, ὁ, ὁ, dux viæ. ab iisd. th.

Ὀδίσσ, ῆος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁδίτης, ου, ὁ, Dor. pro

Ὁδίτης, ου, ὁ, viator. Th. ὁδὸς.

Ὁδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, olo.

Ὁδοποιέω, ῶ, iter facio, viam conficio: ex ὁδὸς, via, & ποιέω, facio. p. m. οἰτοποίησα.

Ὁδοπορία, ας, ἡ, iter, &

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, ὁ, viator, ab ὁδὸς, via, & πορεύω, ambulo, proficiscor, iter facio, peregrinor, vado, incedo, progredior, transeo, &c. Th. ὁδοιπορέω, ῶ, iter facio, proficiscor. Imperf. ὡδοιπόρουν, ἐς, ε, ἐν. Fut. ὁδοιπορήσω. Aor. 1. ὡδοιπόρησα. Perf. ὡδοιπόρηκα. Plusq. p. ὡδοιπορήκειν. Aor. 2. ὡδοιπόρον. Fut. 2. ὁδοιπορήσομαι. Aor. 1. pass. ὡδοιπορήθην. Perf. pass. ὡδοιπόρημαι. Plusq. p. pass. ὡδοιπορήμην. Fut. pass. ὁδοιπορηθήσομαι. Aor. 2. pass. ὡδοιπορήθην. Fut. 2. pass. ὁδοιπορηθήσομαι. Verb. ὁδοιπορητέος, α, ον. Part. ὁδοιπορῶν, οῦσα, οῦν. Inf. ὁδοιπορεῖν. Imperat. ὁδοιπόρει, ὁδοιπορείτω, &c. Subj. ὁδοιπορῶ, ῇς, ῇ, &c. Opt. ὁδοιποροίην, οις, οι, &c. Ind. ὁδοιπορέω, ῶ, &c.

Ὁδοποιία, ας, ἡ, iter, &

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, ὁ, viator, ab ὁδὸς, via, & πορεύω, ambulo, proficiscor, iter facio, peregrinor, vado, incedo, progredior, transeo, &c. Th. ὁδοιπορέω, ῶ, iter facio, proficiscor. Imperf. ὡδοιπόρουν, ἐς, ε, ἐν. Fut. ὁδοιπορήσω. Aor. 1. ὡδοιπόρησα. Perf. ὡδοιπόρηκα. Plusq. p. ὡδοιπορήκειν. Aor. 2. ὡδοιπόρον. Fut. 2. ὁδοιπορήσομαι. Aor. 1. pass. ὡδοιπορήθην. Perf. pass. ὡδοιπόρημαι. Plusq. p. pass. ὡδοιπορήμην. Fut. pass. ὁδοιπορηθήσομαι. Aor. 2. pass. ὡδοιπορήθην. Fut. 2. pass. ὁδοιπορηθήσομαι. Verb. ὁδοιπορητέος, α, ον. Part. ὁδοιπορῶν, οῦσα, οῦν. Inf. ὁδοιπορεῖν. Imperat. ὁδοιπόρει, ὁδοιπορείτω, &c. Subj. ὁδοιπορῶ, ῇς, ῇ, &c. Opt. ὁδοιποροίην, οις, οι, &c. Ind. ὁδοιπορέω, ῶ, &c.

Ὁδοποιός, ὁδοποιὸν, ἡ, ὁ, viam faciens seu munis: viam seu aditum patefaciens: item ad munitionem redigens: ex ὁδὸς, & ποιέω.

Ὁδὸς, ὁδοῦ, ἡ, ὁ, via, auxilium, insidiæ. Hinc ὁδεύω, iter facio, proficiscor. Imperf. ὡδεύον, ες, ε, ον. Fut. ὁδεύσω. Aor. 1. ὡδέυσα. Perf. ὡδεύκα. Plusq. p. ὡδεύκειν. Aor. 2. ὡδευσον. Fut. 2. ὁδεύσομαι. Aor. 1. pass. ὡδεύθην. Perf. pass. ὡδευσμαι. Plusq. p. pass. ὡδεύσμην. Fut. pass. ὁδευθήσομαι. Aor. 2. pass. ὡδεύθην. Fut. 2. pass. ὁδευθήσομαι. Verb. ὁδευτέος, α, ον. Part. ὁδεύων, ουσα, ουν. Inf. ὁδεύειν. Imperat. ὁδεύε, ὁδευέτω, &c. Subj. ὁδεύω, ῃς, ῃ, &c. Opt. ὁδευοίην, οις, οι, &c. Ind. ὁδεύω, &c. Hinc ὁδίτης, ου, ὁ, iterum, progressus. ὁδός, ὁδοῦ, ἡ, ὁ, aditus. ὁδίδιος, α, ον, viaticum. μεσόδμη, ης, ἡ, vasis & via discendi ac docendi. ἀνόδιος, ου, ὁ, ἡ, circuitus. ἐπέμβολος, ου, ὁ, ἡ, advenæ, exercitus. ἐφέδρευμα, supplicationes ad Deorum templa. συνόδιος, ου, ὁ, conventus, congressus. συνόδιον, ου, τὸ, coitus Lunæ cum Sole: interlunium.

Ὁδοῦμαι, viam sternere, ducere, præs. inf. verbi ὁδέω. Th. ὁδὸς.

Ὀδόντ, ὀδοντος, ὁ, DENS. accus. sing. ὀδόντα. dat. pl. ὀδοῦσι.

Ὀδοντάλγης, ου, ὁ, ἡ, vel ὀδοντάλγητος, ου, ὁ, ἡ, viarum custos: ab ὁδὸς, & φυλάσσω, custodio.

Ὀδυναγὶς, ίδος, ἡ, Dor. pro ὀδυνηρὸς, ά, δυσκρατικὸς, dolorem adferens, ὁ ὀδύνην ἐμποιῶν.

Ὀδυνάομαι, cruciari, contractum, pro ὀδυνάεσθαι, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνᾶσθαι. 2. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, crucior. Them. ὀδύνη, dolor.

Ὀδυνάουσι, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν, ab

ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, dolor: gen. pl. Æol. ὀδυνάων. dat. pl. Ion. ὀδυνῆσι. q. ab ὀδὸς, rodo. Hinc ὀδάξ, seu ὀδὶξ, ὄνος, ὁ, dolor parturientis. ὀδυνάω, ῶ, ὁ, ἡ, nullum dolorem sentiens: item, dolorem sedans.

Ὀδυνήφατος, ου, ὁ, ἡ, dolorem mitigans. in pl. n. g. πὸ ὀδυνήφατα, ab ὀδύνη, dolor, & φάω, occido.

Ὀδύρεο, inge. Ion. pro ὀδύρευ, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.

Ὀδυρμὸς, ὁ, ἡ, ejulatus, lamentatio: ab

Ὀδύρομαι, lamentor, ploro. ὀδύρωμαι. 3. pl. præs. sub. Præs. part. ὀδυρόμενος, ὁ, ἡ. ὀδυρόμην. p. ὀδύρμην. Hinc ὀδυρμὸς, οῦ, ὁ, lamentatio. ὀδυρτὸς, ὴ, όν, lugens lamentum. Angl. a Dirge.

Ὀδυσῆι, dat. sing. ab Ὀδυσσεὺς, ῆος, ὁ, Ulysses.

Ὀδυσσάμενος, ου, iratus, a, 1. m. part. &

Ὀδύσσατο, iratus fuit, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύσσομαι. f. ὀδύσσομαι. a. 1. m. ὀδυσσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, irascor.

Ὀδυσσεὺς, ῆος, ὁ, & Æol. Τ'Ὀδυσσεύς, ULYSSES. acc. sing. Ὀδυσσῆα, vel ῆα. Hinc

Ὀδυσσηΐς, ΐδος, ἡ, ODYSSEA.

ΟΔΥΣΣΕΥΩ, irascor, succenseo. q. ab ὀδύσσομαι, dolor.

Ὀδώδει, Att. pro ὀδὼδει, ὀδὼδε, perf. m. verbi ὄζω, olet. f. ὀζήσω. p. m. inf. ὀδωδέναι, perf. part. m. ὀδωδώς.

Ὀδώδεσαν, Att. & Ion. pro ὀδώδεσι, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusdem

Ὀδωδήσεις, Att. reduplicat. pro ὀδὼδησας, 3. sing. perf. pass. verbi ὀδώδεσμαι, irascor. f. ὀσθήσομαι.

Ὀεσσι, Ion. & Æol. pro ὄεσι, ab ὄις, contracte ὀΐς, ovis: gen. ὀΐος, vel ὄϊος.

Ὀζέος, ὀζεος, præs. inf. ab ὄζω.

Ὀζεσκε, ὀζεσκε, f. 1. verbi ὄζω.

Ὄζιας, ου, ὁ, ἡ, nomen viri. Hebr. robur à Domino.

Ὀζόος, ου, ὁ, nodus arboris, ramus. Metaph. homo bellicosus.

Ὀζύω, ὀλέω. f. ὀζέσω & ὀσω. p. ὄζυγα. p. m. ὄδα, & Att. ὀδώδα. Hinc ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, ος, ὁ, ἡ, ὀδὸν, ὀδόν, ὀξέως, ὠκὺς, ὠκεῖα, ὠκὺ, ος, ὁ, ἡ, ὠκέως, ὠκύτερος, ὠκύτατος, ὠκύμορος, ὠκυπόδιος, ὠκυπόδης, ὠκυπόδιον, ὠκυπόδειος, ὠκυπόδειον, ὠκυπόδειος, ὠκυπόδειον, ὠκυπόδειος, ὠκυπόδει

Hinc ἀνοίγω, *adaperio*. ἀνοίγνυμι, *aperio*, ἀνοίξω, fut. ἠνέῳξα, aor. 1. ἠνέῳγμαι, perf. pass. ἠνοίγην, aor. 2. pass. ἀνοιγήσομαι, fut. pass. *aperior*. ἀνοιγμός, ὁ, *apertio*. ἀνοιγτός, ἡ, ὸν, *apertus*. ἀνοιγτέος, α, ον, *aperiendus*. ἀνοιγτικός, ἡ, ὸν, *aperiens*. ἀνοιγτῶς, adv. *aperte*. ἀνοιγτήρ, ῆρος, ὁ, *aperiens*. ἀνοιγτήριος, α, ον, *aperiens*. ἀνοιγτήρια, τὰ, *aperitiva*. ἀνοιγτήριον, τὸ, *aperitivum*. ἀνοιγτικός, ἡ, ὸν, *aperitivus*. ἀνοιγτός, ἡ, ὸν, *apertus*. ἀνοιγτέος, α, ον, *aperiendus*. ἀνοιγτῶς, adv. *aperte*. ἀνοιγτήρ, ῆρος, ὁ, *aperiens*. ἀνοιγτήριος, α, ον, *aperiens*. ἀνοιγτήρια, τὰ, *aperitiva*. ἀνοιγτήριον, τὸ, *aperitivum*. ἀνοιγτικός, ἡ, ὸν, *aperitivus*.

Οἶδα, pro οἶδε, vel οἶδεν, vide ἴδω.

Οἶδα, ας, ὁ, *novi*, & in pl. οἴδαμεν, οἶδατον, οἶδασι, perf. m. verbi εἶδω, *scio*.

Οἰδαίνω seu οἰδάνω & οἰδῶ, *tumefacio*. præf. pass. οἰδαίνομαι, ῃ, ναι, *intumesco*. Th. οἰδέω, *tumeo*.

Οἰδάνω, *nosti*, Æol. Paragoge & per Syncop. οἶδας pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἶδω vel οἶδαμι, *scio*.

Οἶδέ τι & οἰδέν, *tumes, inflatus sum*. an ab εἶδω, *video*, quia *tumida* depressis visibilibus?

Οἰδημα, ατος, τὸ, *tumor*, à præced.

Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro Οἰδιπόδης, *Oedipus, Thebarum Rex*. Dicimus & Οἰδίπους, οδος, ὁ, & Οἰδίπους, ου, ὁ.

Οἴδιμα, ατος, τὸ, per Syncop. pro οἰδήματος, ατος, τὸ, *tumor*. Th. οἰδέω, *tumeo*.

Οἶδμι, Ion. pro οἶδα, ασι, 3. sing. præs. verbi οἶδαμι, *scio*. f. οἰδήσομαι. p. δώσω. Th. οἶδα, *scio*, seu εἶδω.

Οἶδε, pro οἶδα, Att. pro οἶδ, 2. sing. præs. ind. &

Οἰδεῖν, præs. inf. verbi ejusd.

Οἶδεν, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἷς vel ὅς, ἥτις, ὅ, *qui*.

Οἰδέτης, ου, ὁ, *eunuchus*, à præced.

Οἰδέω, ῶ, ἡ, *ejusdem ætatis*, pro ἡλικιῶτης ex ἡλικίης, *similis*, & ἴσος, *æquus*.

Οἰδίζω, ὁ, *minister, calamitosus*. Them. οἰδέω.

Οἰδοῦς, dat. sing. Ion. f. g. ab

Οἰδώς, ὁός, ἡ, ὸν, *calamitosus*: ab

ΟΙΔΥ, υος, ὁ, *ærumna, miseria*. acc. sing. οἶδυν. q. ab οἰ, *hei*.

Οἰδύω, f. ύσω, *ærumnis & miseriis perpetior*: à præced.

Οἱ, *sibi*, dat. sing. f. g. ab οὗ, ὁ, *suus*.

Οἰβάλλω, *jactassi*, 2. 1. inf. pass. ab οἰβή, seu οἰβάομαι, *precor*. f. οἰβήσομαι, perf. pass. βέβοιβα. 2. 1. pass. ἐβλήθην.

Οἰβίτης, ὁ, *gubernaculum, clavus navis*: ab οἴαξ, idem.

Οἰβιτήζειν, Ion. pro οἰβιτῆσαι, *gubernaculum regere, regere*. Th. οἴαξ.

Οἰβῦξ, Ion. pro οἴαξ, *axis*, ὁ, *gubernaculum*. οἰβυξι, etiam dicuntur ἄξονες, *per quos habenæ malos regentes trajiciuntur*.

Οἰβυόμαι, *patior*, f. 1. m. verbi οἰβύομαι seu οἴομαι. Th. οἰω, *puto*.

Οἶδα, acc. sing. ab οἶς, ὁός, ὁ, vel οἶς ὁός, ὁ, *ovicula*. Th. οἶς, *ovis*.

Οἰβος, præt. m. verbi εἶδω, *cedo*, *similis fem.* sed frequentius pro eo usurpatur ἤιξα.

Οἰβαδὶ pro οἰβάδε, & Dor. οἰβάδι, *domum*, adv. ad locum. ab οἶβος, ου, ὁ, *domus*.

Οἰβυον, & Att. οἰβῶν, *videntur*, 3. pl. perf. m. sic οἰβυσι, Att. οἰβῶσι, verbi εἶδω, *similis fem.*

Οἶβος, & Att. οἶβος, *videbatur*, 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.

Οἰβάω, *vivere*, præs. inf. act. verbi οἰβάω, *habito*. Th. οἶβος.

Οἰβιδιός, ὁα, ὁον, *domesticus*, α, ον; item *proprius*. ol οἰβιδιοι, *domestici*. in superlat. οἰβιδιώτατος, *familiarissimus*. ab eod. them.

Οἰβιότης, ητος, ἡ, *domesticus usus & consuetudo, familiaritas, amicitia*: item *propinquitas, cognatio*: à præced.

Οἰβιόφωνος, *sua voce*: ex οἰβιός, *proprius*, & φωνὴ, *vox*.

Οἰβιόω, *mihi vendico*. Them. οἶβος, *domus*.

Οἰβοῦτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰβέω, *habito*.

Οἰβέων, *habitans*, Poët. pro οἰβῶν, præs. part. act. verbi οἰβάω, *habito*. f. ήσω. p. ήκα. Th. οἶβος.

Οἰβόνδε, adv, *domestice, proprie*, ab eod. them.

Οἰβουσι, *habitant*, Æol. pro οἰβέουσι, 3. pl. præs. verbi οἰβέω, ab οἰβάω, *habito*. Them. οἶβος.

Οἰβέουσι, Dor. & Æol. pro οἰβέουσι, *habitant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰβάω, quod vide.

Οἰβέων, Ion. pro οἰβῶν, 3. sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.

Οἰβίνης, ου, ὁ, *domesticus*; item *servus*. gen. pl. οἰβίνεων. in nom. pl. οἰβίνης & οἰβίνας, ὁ, *domestica*. Them. οἶβος, *domus*.

Οἰβοῦσι, *habitantes*, Dor. pro οἰβέουσι, præs. part. verbi οἰβάω. quod vide.

Οἰβέτης, ὁου, ὁ, *domesticus servus*. acc. pl. οἰβέτας. Th. οἶβος, *domus*.

Οἰβέω, ῶ, *habito*. f. ήσω. p. ήκα. 2. 1. ώκημαι, præs. pass. οἰβέομαι, ῶμαι, *incolor*. præs. part. pass. οἰβεόμενος, ὁμένη, ὁμενον, οἰβεύμενος, ὁμένη, ὁμενον, οἰβεώμενος, ὁμένη, ὁμενον

Οἰκία, ας, ἡ, domus. ab τοῦ, th.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, domesticus, a, um, ἡ, pro cedentis.

Οἰκίζω, vide in οἰκίσω.

Οἰκίον, ου, τὸ, idem quod οἰκίδιον.

Οἰκίσαι, habitare facito, p. i. inf. act. verbi οἰκίζω. f. hm. a. i. ἔθηκα. Them. οἰκίζω.

Οἰκίσκοι, nom. pl. ab οἰκίσκος, quod vide.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, Poet. idem ac

Οἰκίσκος, ου, ὁ, ædificator, extructor, colonia deductor. Th. οἰκίζω, damus.

Οἰκίσκους, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκίσκος, ου, ὁ, ἡ, verna: ab οἶκος, domus, & γένομαι, nascor.

Οἰκοδεσποτεία, domum administro. f. hm. p. οἰκοδεσποτήκα. ab οἰκοδέσποτης, domus, & δεσπότης, dominus. Them. οἰκοδεσπότης, dominus.

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, herus, paterfamilias. quod idem ac οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, hera, materfamilias: ex οἶκος, th.

Οἰκοδομία, ας, ædificatio, structio, emendatio. f. hm. p. οἰκοδόμηκα. p. i. οἰκοδόμημαι. pert. pass. ᾠκοδόμημαι. plusq. p. pass. ᾠκοδομήμην. ου, τὸ. a. i. pass. οἰκοδομήθην, ης, ῆ. f. i. pass. οἰκοδομηθήσομαι, instruar: ab οἶκος, domus, & δέμω, struo. p. m. δέδμαι.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificium structura; item emendatio: &

Οἰκοδόμησις, εως, τὸ, idem. ab οἶκος & δέμω, struo.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio; incrementum in cognitione Dei: &

Οἰκοδομῶ, ῶ, ὁ, ædificare. ab iisd. th.

Οἰκοθεν οἶκόνδε, de domo in domum.

Οἰκοῖ, domi. οἴκοι, idem. Them. οἶκος.

Οἰκοιμι, dat. plur. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, domus.

Οἰκοῖσι, domum. adv. ab οἶκος.

Οἰκονομία, sum dispensator. f. hm. p. οἰκονόμηκα. ex οἶκος domus, & νέμω, tribuo, rego, pasco. p. m. νένομαι.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio: &

Οἰκονομίη, ης, ἡ, dispensator: ab iisd. them.

Οἰκος, ου, ὁ, domus, familia. οἶκος, ος, ὁ, idem. hinc οἰκόνδε & οἴκοθεν, domum. οἰκάδε, οἴκοι, domi. adv. οἰκόνδε, domo. οἰκικὸς, ὴ, ὸν, domesticus. οἰκία, habito. οἰκεύω, habitare. οἰκίζω, ædifico. οἰκεῖος, α, ον, domesticus. οἰκίδιον, admitto. οἰκίσκος, ου, ὁ, admissio. οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio. οἰκονόμος, ου, ὁ, ecclesiæ minister, ecclesiæ episcopus, vitium loquor. οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, miserandus, vitiosa locutio aut actio. οἰκτίρω, ῶ, ὁ, misericordiam, misereor. οἰκτιρμὸς, ου, ὁ, misericordia.

Οἰκουρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, qui suæ cibo vescitur, & ex suis facultatibus vivit: ab οἶκος, domus, & οὖρος, frumentum.

Οἰκογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, verna, servus vernaculus

dis domi natus vel servus, qui ex parentibus servis natus: ex οἶκος & γένος, ους.

Οἰκοφθόρος, ου, ὁ, (labendi) vitæ pernicies.

Οἰκουρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, domum custodio, domi me contineo: item domi latitans vel desidens: ex οἶκος, domus, & οὖρος, custos.

Οἰκουρῶν, gen. pl. 2. declin. pro οἰκουρὸς, ὸν.

Οἰκουρὸς, ὸς, ὁ, ἡ, idem ac οἰκουρὸς, ὸν, ὁ, ἡ. domus custos, domesticus.

Οἰκουρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, domi maneo, domui servio. f. hm. p. οἰκούρηκα. pert. pass. οἰκούρημαι. Them. οἰκουρὸς, custos.

Οἰκοφθόρος, vens familiarum perdens: ab οἶκος & φθόρος, corruptio.

Οἰκουρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, domum custodio: ex οἶκος, & οὐρέω, custodio. f. hm.

Οἰκτείρας, ὰς, ὰ. part. act. ab οἰκτείρω, misereor. quod vide.

Οἰκτείρατε, f. i. ind. act. ab

Οἰκτείρω, misereor, commiseror. f. οἰκτερῶ, & οἰκτήσομαι. a. i. ᾠκτειρα. a. i. imperat. act. οἰκτείρατε, misereor. Th. οἶκτος, misericordia.

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, commiseratio: ab eodem them.

Οἰκτίρομαι, misereor. ῶμαι, misereri, sed

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, ὁ. Th. οἶκτος.

Οἰκτρὸς, ὸν, (superl. ὑπὸ misericordia, misserimus. vide οἰκτρὸς.

Οἰκτρῶ, misereor. f. i. Att. pro οἰκτίρω, vertit οἰκτίρω. Th. οἶκτος.

Οἶκτος, ου, ὁ, misericordia, commiseratio, hinc οἰκτίζω, misereor, commiseror. οἰκτρὸς, ὸν, idem. οἰκτίρμων, ονος, ὁ, misericors, οἰκτιρμὸν, ονος, ὁ, misericors, οἰκτρὸς, ὰ, ὸν, miserabilis, a.

Οἰκτρότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, misserabilior, comp. ab

Οἰκτρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, misserabilis, in superl. οἰκτίστατος & οἰκτιστος. Th. οἶκτος.

Οἶμαι, pres. ind. contracte pro οἰέομαι, habito. Th. οἶκος, domus.

Οἶνος, ου, ὁ, & Att. οἶνος, similit. pert. part. m. ab οἶνος.

Οἰκουρὸς, ὸς, ὁ, ἡ, qui domum & rem domesticam suam: ex οἶκος, domus, & οὐρία, jus.

Οἰκουρία, ας, ἡ, Ion. οἰκουρία, structuris seu familiæ privatæ affectus: ex iisd.

Οἶος, ὁ, ἡ, οἷον, impetus. pro Syncop. pro ἐθέλοντος. ab οἰόομαι, impetu feror. Them. οἶμα, via.

Οἶσθα, σθα, contractum ex οἶδας. f. οἶσομαι. p. οἶσμαι.

Οἰσθα, f. hm. imperam de, irasci, proprie rebus ves. Them. οἶσος, vis.

Οἰσεῖν, Ion. pro οἶσθα, vertit.

Οἰσθα, ης, ἡ, via, semita, cursus, viæ. ἀπὸ, ἡ, ὸν, impetum, ας, ος, ὁ, ἡ, ὸν, impetus, ου, ὁ, ἡ, ὸν, impetus, ου, ὁ, ἡ, ὸν, impetus, ου

οἰκτίστως, ἐρῶ, ἐρῶμαι, ἐρέσθαι, ἐρόμην, ἐρωτῶ, ἐρωτάω, ἐρωτέω, ἐρωτάομαι, ἐρωτέομαι, ἐρωτῶμαι, ἐρωτῆσαι, ἐρωτήσω, ἐρωτήσομαι, ἐρωτήσωμαι, ἐρωτήσασθαι, ἐρωτήσωμεν, ἐρωτήσωσι, ἐρωτήσουσι, ἐρωτήσουσιν, ἐρωτήσουσιν, ἐρωτήσουσιν

Οἰσυδίης, f. 1. inf. m. ab οἶδα, pro φέρειν, *ferre*. f. οἰσύμεν, 3. pl.

Οἰσυδίμης, *furiosus*, Dor. & Æol. pro οἰστρώδης, 1. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*. f. οἶδα.

Οἶτι, Dor. pro οἶσι, 3. sing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἶδα, εἶμι.

Οἶδμεν, *nosti*, per Syncop. pro οἶδας, 2. sing. præt. m. Æol. pro οἶδας, verbi οἶδα, *scio*. p. m. οἶδα, ας, ε.

Οἰδύεσκε, *fabricatur*, *indigatur*, a. 1. part. pass. Poët. verbi οἰδύομαι, a. 1. pass. ab οἶδα, *sero*. f. οἶδα.

Οἰκία, ας, ἡ, *felix*. q. ab οἶκος, quia *is* celeriter crescendo.

Οἰκομεῖν, & Dor. οἰκόμεν, f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἶδα, 2. 1. ἔνεγκα.

Οἰκτίρδω, 1. pl. f. 1. m. vide οἰκτείρω.

Οἰνεύω, ῦς, τὸ, *funis*, q. ab οἶνος, quia fit ad *ferendum* aliquid.

Οἶνον, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*.

Οἰοπολήϊος, ου, ὁ, ἡ, ον, a. 1. part. m. & Οἰοπόλος, 3. sing. a. 1. m. gem. ος. & Poët. verbi οἰοπολέω, f. οἶοπολεύμεν, pass. pro οἰοπολεῖν, f. οἰοπόλεμεν. Th. οἶος, πολέω.

Οἰστὸν, *ferendum*, verbale ab οἶδα, pro φέρειν, *fero*. f. οἶδα.

Οἰστὸς, *sagitta* pro: ab Οἰστός, ὁ, ἡ, *sagitta*. in pl. οἰστοὶ, οἱ. ab οἶδα, *fero*. f. οἶδα.

Οἰστρόδοις, *furens percitus*, a. 1. part. pass. verbi οἰστρόω, f. δέω, *stro agitor*. a. 1. pass. ἐοἰστρόθην. ab

ΟΙ'ΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, ΟΕSTRVS, *tabanus*, *stimulus*. hinc οἰστρώδης, ους, ὁ, *furiosus*, *stro percitus*. οἰστρόω & -άω, *stro agitor*. οἰστρᾶμαι, ᾶσαι, ᾶται, *stimulor*. & Angl. to stir.

Ο'ΙΣΤΥΑ, ας, ἡ, *felix*. vide οἰστία. hinc Ang. Oyster.

Οἰσυνεύς, ε, ὁ, *fordes auium*. q. ab οἶς, ουὸς, & οἶνος, *putrefacio*. Sub them. ἰόντες. *fordes*.

Οἶσω, *feram*, f. 1. act. verbi φέρω, *fero*. a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσὼ, *feram*. Dor. pro præced.

Οἰσῶ, Dor. pro οἶσω, *allaturus*, f. 1. part. verbi φέρω.

Οἶτ' pro οἴτε, *qui*, nom. pl. ab ὅς & τε.

Οἴτη, ης, ἡ, Ο Ε Τ.Α, *mons Thessaliæ*.

Οἵτινες, *quicunque*, nom. pl. ab ὅστις, gen. ὅτινος. in f. g. ἕνος. neut. ὅ, τι.

Ο'ΙΤΟΣ, ου, ὁ, *arumna*, *calamitas*. qu. ab οἶ.

Οἰόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo*.

Ο'ΙΟΕ'Ω, seu -άω, *cogito*.

Οἰσίσιν. Dor. pro οἰσίουσιν, f. 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰσίω, vebo, *fero*. pro quo usitat. οἴσομεν. Alii formant ab ἤνεγκα, ας, ε, vel ἤνεγκον, ες, ε, τι, *curtat*.

Οἰσθήσω, *sibire*, præs. inf. ab οἰσθέομαι, ῆ, ῶμαι. f. οἰσθήσομαι. perf. ἤσθημαι.

Οἰσθόμην, Ion. pro ἐφράσθην, 3. plur. perf. pass. &

Οἰσθόμαι, *sibire*, f. 1. m. verbi οἰσθάνομαι.

Οἰσθεὶς, *experius*, a. 1. part. pass. verbi οἶδα, *aperio*, f. δω. a. 1. pass. ἠοίχθην.

Οἰχνεύσω, Ion. inserto ευ. pro οἴχνω, im. perf. verbi οἰχνέω, idem quod οἰχνεύω, *abeo*. Alii ab οἰχνέω, pro οἰχνῶ, derivari malunt.

Οἰχνῶσι, Dor. pro οἰχνῶσι, 3. plur. præs. ind. ab

Οἰχνῶ, idem quod οἰχνεύω, *abeo*.

Οἰχόμην, Ion. pro οἴχομαι, 3. plur. præs. opt. ab

Ο'ΙΧΟΜΑΙ, ῦμαι, *abeo*, *discedo*, *proficiscor*, *perco*. f. οἰχήσομαι. p. ῴχημαι. a. 1. pass. ᾠχήθην. præt. part. οἰχώκειν.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ἤχωκα, Att. pro ἐφράκασι, part. act. verbi οἰχέομαι, *abeo*.

Οἰχῶνται, *ivit*, Ion. Dialys & Act. pro οἰχῶνται, 3. sing. pluiq. p. act. &

Οἰχωκὼς, ῶσα, ὸς, perf. part. Att. verbi οἰχέομαι, *abeo*, vide οἴχωκα.

ΟΙ'Ω seu οἶμι, *pato*, *ire*, *ibo*; item *fero*, *porto*, f. οἴσω. hic οἰσέμεν & φέμεν, *pato*. οἰσεῖς, ῖσι, *is opinio*.

Οἶων, *ouium*, gen. pl. ab οἶς, οἰός, seu οἴς, ὁ, *ovis*.

Οἰωνοσκόμος, a. 1. opt. m. verbi οἰωνίζομαι, *auguror*. Th. οἰωνὸς, *avis*.

Οἰώστρων, ωνος, τὸ, *augurium*, &

Οἰωνιστὴς, ῆ, ὁ, *auspicium*, *augurium*: &

Οἰωνοσκὸς, ὁ, ὁ, *augur*: ab οἰωνὸς, *avis*; item *augurium*.

Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, ἡ, *vates per exta auium*: ab οἰωνὸς, *avis*, & σκοπέω, *verser*.

Ο'ΙΩΝΟ'Σ, ὁ, ἡ, *avis*, *volucris*: proprie *vultur*, vel *avis carnivora*; item *augurium*, *omen*. hinc οἰωνίζομαι, *augurer*.

Οἷος, adv. *qualiter*, *quemadmodum*, *quemodo*. Th. ὅσος, *qualis*.

Οἴς, Dor. pro ἵης, *quando*.

Οἴσθαντες, *appellantes*, nom. pl. a. 1. part. act. ab

Οἴσθω, *appello*, *accedo*. f. σθήσω. a. 1. ἔσθησα. Th. οἶκος, idem.

Οἴτις, Dor. pro ἵης, *quando*. &

Οἴτις, pro ἵστις. Dor.

Οἶφθος, *OCVLVS*. Dor. ab ὄψομαι.

Ο'ΚΑΛΊΩ, *in genua succumbo*, *labasco*, *decido*. q. à κάλα, genua *frango*.

Ὀκνάλεος, *pigri*, adv. ab ὀκνηρὸς, *pigritia*.

Ὀκνάω, idem quod ὀκνέω, *pigresco*.

Ὀκνέω, *piger & segnis sum*, *cunctor*, *vereversor*. f. ήσω. p. ὄκνηκα. a. 1. ὄκνησα. a. 1. inf. ὀκνῆσαι. f. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ἔκνος.

Ὀκνηρὸς, *cunctator*, *timidus*: in neut. gen. ὀκνηρὸν, *molestum*, *tædiosum*: ab

Ὄκνος, ου, ὁ, *pigritia*, *mora*, *ignavia*. q. ab ὀκνέω, *non moveo*. hinc ἀκνὸς, *piger* &

ἐν ἑρμῇ sum. ἑρμαῖος, α, ον, ὁ, ἡ, impiger.
Ο'ρμῶσι, tergiversantur, 3. plur. præs. ind. &c
Ο'ρμᾶτι, 3. pl. præs. sub. verbi ὁρμάω, quod vide.
Ο'ρμὲ, Dor. pro ὁρμὴ, qualis, qualiter. vide ὁρμὴ.
Ο'ρμοι, summa cacumina, acc. pl. à nom. ὄρμος, quod vide.
Ο'ΡΡΙΒΑΣ, ὁ, ὀρρὸς, ὁ, pulpitum, scala. q. ab ὄρνυμι & βαίνω.
Ο'ρχάτης, ου, ὁ, longæ pomiferæque baccæ: ab
Ο'ρχος, ου, ὁ, idem quod ὄρχη, summitas montis, cacumen. Th. ἄκρος, summus.
Ο'ρχώδης, ους, ὁ, horrendus, dirus, pro ὀρθώδης, Poët. idem quod ὀρθώδης, ὁ, frigidus, horrendus. Them. ὀρθός, ὁ, ἡ, frigus.
Ο'ρχωλάτης, gen. sing. f. g. ab adject. præced. nom. f. ὀρχωλάτος.
Ο'ρχωλάτος, η, ὁ, alio atque alio, ex alio quadrio: ex ὀρχὴ, ollo, & βλάπτω, lædo.
Ο'ρχημερὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ollo die natus, qui fit ollo die: ex ὀρχὴ & ἡμέρα, dies.
Ο'ρχιάτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ollo radios habens. proprium forte ex ὀρχὴ & ἀκτὶς, radius rotæ.
Ο'ρχοπέδιον, ollopedalem, acc sing. ab
Ο'ρχοπέδης, ου, ὁ, idem quod ὀρχόπους, ollipes: ex ὀρχὴ, ollo, & πούς, pes.
Ο'ΚΤΩ, OCTO, οἱ, αἱ, τὰ, ὀκτώ, Hinc ὀγδοήκοντα, ὄγδοος, ὀκταύλους. ὀκτάκις, ollies.
Ο'χ', ὁ, Dor. pro ὅτι, ὃ, quam, &c. ὃχ' pro ὅταν. quod vide.
Ο'χος, ου, ὁ, Poët. metri gratia pro ὄχημα, vehiculum, currus.
Ο'χος, ου, pro ὄχθος, quam. pro ὄχθος, Ion.
Ο'λβιόδαιμων, ονος, ὁ, ἡ, felix: ab ὀλβιοδαίμων, felix, divus. Th. ὄλβος, felicitas, & δαίμων, felix.
Ο'λβιος, α, beatus, divus, locuples: ab
Ο'ΛΒΟΣ, ου, ὁ, felicitas, apyt. ὀλέσω, gen. Dor. q. ὀλβος ὄλβος, hinc ἀμφιόλβιος, η, omni ex parte beatus.
Ο'λέσσαι, pro ὀλέσαι, Pleonasmo σσ, impers. act. verbi ὄλλυμι, idem cum ὀλέω, perdo. Th. ἴλλυμι, idem.
Ο'λιζοδρὸς, η, ὁ, ἡ, exitialis, pernicialis, lethalis: ab
Ο'λοδρος, ου, ὁ, pernicies, interitus, pestis, mors. Th. ἴλλυμι, perdo.
Ο'λέσω, peribo, 1. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, ὁ, ὁ, m. ὀλέσσω, ὀλῶ ἐθέλω.
Ο'λέσσαι, peribam, impers. act. Ion. &
Ο'λέσσασθαι, acc. pl. part. præs. act. &
Ο'λέσσεται, 3. pl. imperf. pass. ab
Ο'λέσω, idem quod ὄλλυμι, perdo.
Ο'λέσ(ι, perdat, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω.
Ο'λεσίδαπας, acc. pl. ab
Ο'λεσίδαπος, ος, ὁ, ἡ, vino perditus: ab ὀλέσ ἐκ ἴλλυμι, perdo, & δαπὴ, vir.
Ο'λέσ(ε, perdat, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.
Ο'λέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.
Ο'λεσσα, ας, ἡ, perdidi, a. 1. ind. act. Ion. & Poët. pro ὤλεσα. &
Ο'λέσαι, a. 1. inf. Poët. &
Ο'λέσας, ασα, ας, qui destruxit, a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.
Ο'λέσε, perdat, Poët. pro ὀλέσ(ε, 3. sing a. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Ο'λέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ἴλλυμι.
Ο'λέτειρα, ας, ἡ, perditrix: &
Ο'λετὴς, ῆρος, ὁ, perditor, interfector: ab ὄλλυμι, perdo.
Ο'λέτο, pereat, Ion. pro ὀλέσ(ε, 3. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. m. ὀλόμην, p. m. ὄλω.
Ο'λεῦ, pl. ū. g. &
Ο'λεῶν, ῶν, pl. ū. g. ab ὀλίγος, paucus.
Ο'λιγανδρία, ας, ἡ, paucitas virorum, hominum infrequentia: &
Ο'λιγάνδρεια, ας, ἡ, paucos homines habens, non frequens hominibus: ex ὀλίγος, paucus, & ἀνὴρ, vir.
Ο'λιγαρχία, ας, ἡ, OLIGARCHIA, paucorum potentia, gen. plur. ὀλιγαρχιῶν: ab ὀλίγος, paucus, & ἀρχὴ, imperium.
Ο'λιγαρχικὸς, ὁ, ἡ, ὁ, paucorum dominatui subditus: ab ὀλίγος, paucus, & ἀρχὴ, imperium. Th. ἄρχω.
Ο'λιγαχόθεν, adv. ex paucis locis, alicunde, q. ἐξ ὀλίγων τόπων.
Ο'λιγαχόθι, idem quod ὀλιγαχόθεν, quod vide.
Ο'λιγαχόθι, ος, ὁ, virium defectus, imbecillitas, Poët. pro ὀλιγανδρία. ex ὀλίγος, paucus, & σθένος, vis.
Ο'λίγιστος, η, paucissimus, superl. ab ὀλίγος, paucus.
Ο'λιγόγονος, ου, ὁ, ἡ, qui paucam aut serosam ex ὀλίγος, paucus, & γόνος, soboles. Th. γένεσις, nascor. p. m. γέγονα.
Ο'λιγοδένδρεον, lanceo: ab
Ο'λιγόδενδρος, idem quod ὀλιγόδενδρος, ὁ, ἡ, faciendi facultate destitutus: ab ὀλίγος & δένδρον, facio.
Ο'λίγον, adv. parum, propemodum. Them. ὀλίγος.
Ο'λιγωπέω, & ὀλιγωπάω, parvatus sum, infirmus sum & ferè moriturus: ex ὀλίγος & πέλω, sum.
Ο'λιγόπιστος, η, ὁ, ἡ, exigua fide præditus: ex ὀλίγος, & πίστις, fides. Them. πείθω, persuadeo.
Ο'ΛΙΤΟΣ, η, parvus, parvus, ὀλίγος, paucissimus, adv. in superl. ὀλίγιστα.
Ο'λιγόφυλλος, dat. sing. ab ὀλιγόφυλλος, υλλ, ὁ, paucifol. Th. ὀλίγος.
Ο'λίγου, adverbialiter sere, propemodum: ab cod. th.
Ο'λιγχόθι, ος, brevis temporis, exiguo tempore

peris βεβίη δαίναι: ex ἀλέγω & χάρις, *venia*.

Ο'ΛΙΓΩΡΙΑΣ, ας, ἡ, *pusillanimitas*: &

Ο'ΛΙΓΩΡΙΑ, ας, ἡ, ἡ, *pusillanimitas*: ex ὀλίγος, *exiguus*, & ἀγορὰ, *animus*.

Ο'ΛΙΓΩΡΙΟΣ, *parvi pendo*, *negligo*, cum gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν: ab

Ο'ΛΙΓΩΡΟΣ, ος, ὁ, ἡ, ὸ, *negligens*: ab ὀλίγος, id est, *parva cura*.

Ο'ΛΙΓΩΡΩΣ, adv. *negligenter*, *contemptim*: à præced.

Ο'ΛΙΖΟΝ, ωνος, ὁ, ἡ, *minor*: ab ὀλίγος.

Ο'ΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *pensi coriaceum*.

Ο'ΛΙΣΘΑΝΩ, *delabitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ο'ΛΙΣΘΑΝΩ, vel -άνω, *labor*, *prolabor*, *cado*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Ο'ΛΙΣΘΑΝΩ, *cado*, *labor*. Hinc ὀλισθῆσω, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, ὀλίσθησω, 1. 2. inf. ab ὄλισθος, & Ion. ὀλίσθω, ῶ, ἡ, 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus*, *casus*.

Ο'ΛΙΣΘΗΣΕΙ, gen. sing. ἡ, ἑος, ἐϊ, ab

Ο'ΛΙΣΘΗΣ, ὁ, ἡ, ἐϊ, *labilis*, *labricus*: ab cod. them.

Ο'ΛΙΣΘΗΣΑΣ, ασ᾽, ασα, ασ᾽, 1. 1. part. act. verbi ὀλισθάω, quod vide.

Ο'ΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapsus*, *casus*: qui ab ὄλλω, *perdo*, & ὄθος, *curro*: hinc ὀλισθάω, *cado*.

Ο'ΛΟΗΣ, όης, ὁ, ἡ, *navis onerariæ*: Hesych. Suid. ab

Ο'ΛΚΑΣ, ός, ὁ, *tractus*, *tralli instinctio*, *navis tractatrix*. Th. ὅλκω, *traho*, *pendo*.

Ο'ΛΚΑΙ, αἱ, *instrumenta*, *quibus naves in terram ex mari subducuntur*, & *ex terra in mare deducuntur*: ab ὅλκω, *traho*.

Ο'ΛΚΑΣ, ός, ὁ, *tractus*, ΒΟΛΟΣ: ab cod. them.

Ο'ΛΛΑ, Ion. pro ἅλς, 2. sing. præs. sub. pass. ἁλῶμαι, ab ὄλλυμι, pro ὀλλύω, *perdo*. Sic ὄλλυ, Ion. pro ὄλλῃς, 2. 2. sub. m. ab ὄλλυμι, quod vide.

Ο'ΛΛΥΜΕΝΟΣ, *perennis*, gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab

Ο'ΛΛΥΜΙ, seu ὄλνυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, p. ὄλωλα, & ἀπ. ἐπ. ὠλόμην, 2. 2. inf. m. ὀλέσθαι. Hinc ὀλεθρος, ου, ὁ, *perditio*, *pernicies*. ὄλεσσος, ὁ, *pernitiosus*. ὀλέσσαι, *perdo*. ὀλεσσίθεος, seu ὀλεσίθεος, *prorsus exitialis*. ὀλέσσιος, *interneccis*. ὀλεσίμβροτος, ὁ, ἡ, ὸ, *vitæ pernitiosus*, *lethalis*.

Ο'ΛΜΙΑΣ, ά, ὁ, *Iuvenis in Heliconis Basilica*: ab *Holmio* Satyro filio sic dictus.

Ο'ΛΜΟΣ, ου, ὁ, *murrarium*; *strigæ*; *unctio corporis*.

Ο'ΛΟΓΡΑΦΩ, f. ήσω, *integrum scribo*: ex ὅλος & γράφω, *scribo*.

Ο'ΛΟΣ, ος, ὁ, *pernitiosus*. dat. pl. ὀλέσσι, ab ὄλλυμι, *perdo*.

Ο'ΛΟΘΟΤΡΙΟΝ, ου, τὸ, *Species marinorum piscium*.

Ο'ΛΟΘΡΕΥΤΗΣ, ου, ὁ, *Arietinator*: ab

Ο'ΛΟΘΡΕΥΩ, pro ὀλοθρεύω, ab ὄλλυμι, quod vide: f. εὐσω, *exitium affero*, *vasto*, *perdo*. p. εὐκα. pass. f. ευθήσομαι. perf. pass. ὀλόθρευμαι, ευ, σαι. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ο'ΛΟΙΣΙΟΣ, *pereunt*, Ion. pro ὀλοῖντο, 3. pl. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, 1. 2. m. ὀλόμην, 2. 2. opt. m. ὀλοίμην, ην, οιτο. p. m. ὄλωλα, & Attice ἀπ. ὤλεκα.

Ο'ΛΟΚΑΡΠΟΣ, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος & κάρπος, *rota*. Th. κάρπος, *carpo*.

Ο'ΛΟΚΑΥΤΕΩ, *totum adolet*: &

Ο'ΛΟΚΑΥΤΟΩ, ῶ, *holocaustum*: ex ὅλος, *totus*, & καίω, *frustum*.

Ο'ΛΟΚΑΥΤΟΩ, *totum comburo*: vide in sequent.

Ο'ΛΟΚΑΥΤΩΜΑ, ατος, τὸ, *victima*, *seu bestia quæ tota comburebatur*, *holocaustum*: à verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, *totum comburo*, *cremo*: f. ώσω. p. ὠλοκαύτωκα. perf. pass. ὠλοκαύτωμαι. Dicitur vero ὁλοκαύτωμα, pro ὁλοκαυτούμενα, ab ὁλοκαυτέω, ῶ, τὸ, *totum sacrificii*, *ubi tota bestia cremabatur*: ex ὅλος, *totus*, & καίω, *comburo*. Th. καίω, *uro*, *comburo*: f. καύσω. perf. pass. κέκαυμαι, σται, σθαι.

Ο'ΛΟΚΛΗΡΙΑ, ας, ἡ, *integritas*, *sanitas*: ab

Ο'ΛΟΚΛΗΡΟΣ, ος, ὁ, ἡ, *proprie*, *heres ex asse*, *qui omnia possidet*, *quæ patris et aviorum fuere*: item *integer*, *totus*: ex ὅλος, *totus*, & κλῆρος, *sors*, *fortitio*.

Ο'ΛΟΚΟΝΙΤΙΣ, ιδος, ἡ, *olus quodlibet silvestre*.

Ο'ΛΟΛΥΓΗ, ης, ἡ, *ejulatus*: &

Ο'ΛΟΛΥΓΜΟΣ, ὁ, ἡ, idem: ab

Ο'ΛΟΛΥΖΩ, ὀλολύξω, *ejulo*, *plango*: f. ξω. 2. 1. ὀλόλυξα. 2. 1. imperat. ὀλόλυξον, ατω. perf. ὀλολύχθαι. perf. pass. ὠλόλυγμαι.

Ο'ΛΟΝΤΕΣ *perierunt*: 3. pl. 2. 2. m. Ion. pro ὄλεσαν, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὄλωλα. 2. 2. m. ὠλόμην.

Ο'ΛΟΣΦΩΙ, Poët. pro ὀλοσφύροις, ὀλοσφύρων ex *parte rotundus*: ab ὅλος, *totus*, & σφῦρα, *rota*. Th. σφῦρα, *cuneus*.

Ο'ΛΟΣΧΕΡΕΣΤΑΤΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ὸ, *exitialissimus*, *perniciosissimus*: *carnivus*: ab ὄλλυμι, quod vide: f. ὀλέσω, *exitium affero*, *vasto*, *perdo*. p. ὄλωλα. perf. pass. ὀλόλεγμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ο'ΛΟΣΧΕΡΗΣ, ους, ὁ, ἡ, ἐς, *exitialis*, *pernicialis*: ab

Ο'ΛΟΣΧΕΡΗ, ους, ἡ, *exitium*, *pernicies*: ab ὄλλυμι, *perdo*. Th. σχέρω, *carpo*.

Ο'ΛΟΣΧΕΡΗΣ, ους, ὁ, ἡ, ἐς, *exitialis*, *pernicialis*: ab ὄλλυμι, *perdo*. Th. σχέρω, *carpo*.

Ο'ΛΟΣΧΕΡΟΣ, ος, ὁ, ἡ, ὸ, *exitialis*, *pernicialis*: ab ὄλλυμι, *perdo*. Th. σχέρω, *carpo*.

Ο'ΛΟΤΡΟΧΑΣΤΟΣ, *omni ex parte rotundus*: ab ὅλος & τροχός, *rota*. Th. τρέχω, *curro*.

Ο'ΛΟΥΡΑΙΑ, *totum adolet*: &

Ο'ΛΟΥΡΑΙΟΩ, *holocaustum*: ex ὅλος, *totus*, & οὐραία, *frustum*.

Ο'ΛΟΥΡΑΙΟΩ, *totum comburo*: vide in sequent.

Ο'ΛΟΥΡΑΙΩΜΑ, ατος, τὸ, *victima*, *seu bestia quæ tota comburebatur*, *holocaustum*: à verbo ὁλουραιόω, ῶ, *totum comburo*, *cremo*: f. ώσω. p. ὠλούραιωκα. perf. pass. ὠλουραίωμαι. Dicitur vero ὁλουραίωμα, pro ὁλουραιούμενα, ab ὁλουραιέω, ῶ, τὸ, *totum sacrificii*, *ubi tota bestia cremabatur*: ex ὅλος, *totus*, & οὐρὰ, *comburo*. Th. καίω, *uro*, *comburo*: f. καύσω. perf. pass. κέκαυμαι, σται, σθαι.

Ο'ΛΟΥΡΙΑΣ, ά, ὁ, *integritas*, *sanitas*: ab

Ο'ΛΟΥΡΟΣ, ος, ὁ, ἡ, *proprie*, *heres ex asse*, *qui omnia possidet*, *quæ patris et aviorum fuere*: item *integer*, *totus*: ex ὅλος, *totus*, & οὐρὸς, *heres*, *fortitio*.

Ο'ΛΟΧΕΙΡΟΣ, ος, ὁ, ἡ, *manu validus*, *fortis*.

Ο'ΛΟΨΥΧΩ, ὀλοψύξω, *exanimo*, *perficio*: f. ξω. 2. 1. ὀλόψυξα. 2. 1. imperat. ὀλόψυξον, ατω. perf. ὀλοψύχθαι. perf. pass. ὠλόψυγμαι.

Ο'ΛΟΩΝ *perierunt*: 3. pl. 2. 2. m. Ion. pro ὄλεσαν, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω. p. ὄλωλα. 2. 2. m. ὠλόμην.

Ο'ΛΟΩΤΡΟΧΟΣ, Poët. pro ὀλοτροχοῖο, ὀλοτροχοῖσι ex *parte rotundus*: ab ὅλος, *totus*, & τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*: f. σω. ἐπ. ὀλοτροχῆσαι, *percitissimi currentis*, ab ὄλλυμι, quod vide: f. ὀλέσω.

Ο'ΛΟΣ, ὁ, ἡ, *pernicialis*, *exitialis*, *mortifer*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ο'ΛΟΣΣΗΝ, *pernicialem*, acc. sing. ab

Ο'ΛΟΣΣΗΝ, ος, ὁ, ἡ, *exitialis*, *pernicialis*: ab ὄλλυμι & ὀλέσω, *neco*.

Ο'ΛΟΤΗΣ, ητος, ἡ, *dilatio*: qui à ὄλλυμι, *deperdo*. Hinc forte Angl. to *lose*.

Ο'ΛΟΤΡΟΧΟΣ, ος, ὁ, ἡ, *cum tota rotunditate*: ex ὅλος & τροχὸς, *rota*.

Ο'ΛΟΣ, ος, ὁ, *totus*, *solidus*, *universus*: Angl. *whole*. Hinc ἁπάντων, adv. *in universum*, *in genere*: &

Ο'ΛΩΙ, ῳ, ὁ, idem quod ὀλοσχερισμὸς, *extremitatum sepia*.

Ο'ΛΩΛΕΝΑΙ, ῶν, ἡ, *integræ*, *perfectæ*: qui

ὅλη

ὰν, ὁλὸν fallum: ex ὅλος & χάω, ὰ, ὰνος.

Ο'ΛΟΙΧΟΙ, judicii pomorum: quia ab iis fimum, quum decerpuntur.

Ο'λοκλὴς, ὁκ, ὁ, ἡ, totus, perfectus: ex ὅλος, totus, & κλῆω, abfolvo. Th. κλῆς, κλῆδος.

Ο'λολὼ, f. 2. m. verbi ὀλόλυξω, perdo: f. ὀλέσω. ἡ, ὁ, ὰ, ὀλώλως.

Ο'λοσίδης, ὁκ, ὁ, pufilus: à ὄλος, fortis. Th. ὀλίζω, ὀλίγος.

Ο'λοτρὴς, ἡ, fallitor, luxurio: ab

Ο'ΛΟΦΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ejulo: qu. ὀλοὸς ἀύρω. præf. part. ὀλοφυρόμενος, η, ον. Hinc ὀλοφυρμὸς, ὁ, ἡ, & ὀλόφυσις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ο'λοφώϊος, exitialis: qu. ὀλοὸν φῶτας.

Ο'ΛΠΗ, ης, ἡ, & Dor. ὅλκα, lecythus, amphora olearia: vel: qu. ab ὅλκω ἔσω, oleo facta. ὅλκη, ἧδος, ἡ, idem.

Ο'λυς, Dor. idem quod ὀλὸς.

Ο'λυμπὶς, ὁ, ἡ, nomen viri. Gr. celeftis.

Ο'λυμπὶη, ης, ἡ, OLYMPIA, urbi Achaiæ: at

Ο'λύμπια, τὰ, Olympica certamina: vide ὅλυμπος.

Ο'λυμπιάδης, οἱ, Μῶσαι, tanquam Olympiades dictæ: habitantes: ab Ο'λυμπος. Ο'λυμπάδες ὕλαι, Olympicæ olex.

Ο'λυμπὰς, ἀδὸς, ἡ, OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum fpatium, vel Olympici certaminis victoria. Th. Ο'λυμπὸς, in plur. Ο'λυμπάδες. Ο'λυμπάδι πρώτῃ, & ἐν Ο'λυμπάδι, pro ἐν τῇ πρώτῃ Ο'λυμπιάδι.

Ο'λυμπιὰς, ἁδὸς, ἡ, OLYMPICUS. Them. Ο'λυμπος.

Ο'λυμπιονίκης, ου, ὁ, Dor. pro

Ο'λυμπιονείκης, ου, ὁ, victor in Olympicis ludis: &

Ο'λυμπιονικὶς, ἰδος, ἡ, idem: ex νίκη, vinco, & Ο'λυμπος.

Ο'ΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, OLYMPUS, Theffaliæ vel Macedoniæ mons altiffimus: item cœlum: qu. ab ὅλος & λάμπω, lucco. Hinc ὀλύμπιος, η, Olympium incolens, cœleftis. ὀλύμπια, ων, τὰ, Olympica certamina, in honorem Jovis celebrari ſolita. Ο'λυμπὰς, ἀδὸς, ἡ, Olympici certaminis victoria: item ſpatium quatuor annorum.

Ο'ΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, groſſus, ſine immatura.

Ο'ΛΥΡΑ, ας, ἡ, ſpecies frumenti, ἄρινδα ſec.

Ο'λὼϊς, περνικιὸς, exitialis, nexius. Th. ὀλόω.

Ο'λὼλα, ἁς, ἡ, perdidi, Att. pro ὄλα, p. m. Hinc ὀλὼλε, 2. ſing. ſub. p. m. verbi ὀλλυμι, perdo: f. ὀλέσω, 2. 2. m. ὀλόμην.

Ο'λως, adv. omnino, in ſumma: item ſane. Th. ὅλος.

Ο'μὰ, ſimilis, nom. pl. ἡ, ὰ, ὰ, ab ὁμὸς, ὁ, ſimilis.

Ο'μήγυρις, εως, ἡ, Dor. pro ἀγύρις, congregatio, conventus, quod vide.

Ο'μαγέω, congrego: &

Ο'μαδὸν, f. ὁσὸν, tumultuor: ab

Ο'μαδὸς, ὁ, ἡ, multitudo. Th. ὁμὸς, ſimilis.

Ο'μάδρος, ſeu ὁμάμος, ου, ὁ, ἡ, &

Ο'μάμων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt conſanguineus, conſanguineus: ex ὁμὸς & ἀμὴ, ἡ, ſanguis.

Ο'μαγυλὶς, ἁς, ἡ, fell ſocietas: ab ὁμὸς & ἀγυλὴ, calliis.

Ο'μαλίζω, f. ἰσω, planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo, ὁμαλύνω, ad æqualitatem redigo: ab

Ο'ΜΑΛΟΣ, ὴ, ὸν, planus, levis; item SIMILIS, æqualis, æquabilis. ὁμαλὸς, ἡ, ὸν, idem. ἀνώμαλος, ου, ὁ, ἡ, ἄτερ, inæqualis, ἀνωμαλὴς, ἐς, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ο'μάλλω, ſequor, præf. imperat. ἀῶ, ab

Ο'μαρτὴς, ſequax: f. ἔσω. ab

Ο'ΜΑΡΤΕΩ, Poët. idem quod ἕπω, ſimul, and,

Ο'μαρτέω, ἐσω, ſequor, 2. 1. part. ἀῶν. ab ὁμαρτὸς, ſequor, quod vide.

Ο'μὰς, ἀδος, ἡ, univerſitas, multitudo, Th. ὁμὸς, ſimilis, par.

Ο'μβρία, pluo: vide in ὄμβρος.

Ο'μβρίων, ἐς, ſeu

Ο'μβρινὸς, ἡ, pluvioſus. Them. ὄμβρος, imber.

Ο'μβρωνὸς, gen. ſing. 2. 1. part. ἀῶν. ab ὄμβρία, pluo. Th. ὄμβρος, imber.

Ο'μεγεμοσύνη, ης, ἡ, ἡ, fortis patre genitus: ex ὁμὸς & γεμὼ, pro θεγεμὼ, robuſtus, quod vide, & σπορὸς, pater.

Ο'μεγεμὼς, ὼ, ὸν, ὰ, robuſtus: ex θὲ & γεμὼ, idem. Them. βεγὼς, robuſtus ſum: vide ὁμόγεμος.

Ο'μεγὼς, ὼ, ἡ, ὰ, pluvius, pluvialis: ab

Ο'ΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, IMBER, pluvia: qu. ab ὁμὸς ἄειρω, ſimul ſugere. Hinc ὄμβρία, pluo; a. 1. part. ὄμβρήσας, ασὼ. ὄμβρημος, ἡ, ὁ, ἡ, vel ὄμβριμος, ου, ὁ, ἡ, impetuoſus, vehemens.

Ο'μεῖται, jungetur: 3. ſing. f. 2. m. verbi ὁμόω, jungo: f. ὁμόσω, p. ὄμωκα, f. 2. m. ὁμὸς μοι, ἡ, ἐστι.

Ο'μὸγαμος, ου, ὁ, ἡ, maritus: &

Ο'μὸγαμος, ὁος, ὁ, uxor: &

Ο'μὸγνιος, & ὁμόγνιμος, ου, ὁ, ἡ, conjux, eadem cubili uxor: ab ὁμὸς & λέχος.

Ο'μαγερὸς, ὼ, ὸν, ἡ, ſimul congregatus: in nom. pl. ὁμαγερὲς. ab ὁμὸς, ſimul. Them. ὁμὸς, ſimilis, & ἀγείρω, congrego.

Ο'μηγερὴς, ἐς, ὁ, ἡ, Poët. & Æol. pro præced.

Ο'μηγερὸς, ου, ὁ, ἡ, cœtus, multitudo hominum congregatorum: ab ὁμὸς, ſimul, & ἀγορὸς, ου, ὁ, cœtus.

Ο'μηλικὸς, coætaneus, acc. pl. ab ὁμήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ex ὁμὸς, ſimilis, & ἡλικὸς, ſtatura.

Ὁμαλός, ή, ὸν, & Ion. ος, ὴ, ὸν, æqualis æqualiter: ex ἅμα.

Ὁμαρτέω, ὁμᾶ, τῶ, pugno, obsto. Them. ὁμαρτῆς, obstes.

Ὁμάρτεον, Dor. pro ὁμάρτουν, nom. pl. præf. part. f. g. ab

Ὁμαρτέω, in unam convenio: f. hom. Th. ὁμαρτῆς, obstes.

Ὁμηρίδαι, ὰων, αἱ, HOMERIDÆ. Quinam dicerentur consule Græca scholia Pind. Nem. Od. a. 341. 1.

ΟΜΗΡΟΣ, ου, ὁ, obsi: qu. ab ἅμα ἄγειν, simul vectare. Est &

Ὁμηρος, ου, ὁ, HOMERUS, nomen Poëtæ celeberrimi.

Ὁμιλέω, converso, præf. imperat. act. & Ὁμιλεῦμαι, converser: ὁμιλεῖν περ ὀϊζυρὸν, in aliquot casus incidere, variam fortunam experiri, præf. inf. act. ab

Ὁμιλος, ὁ, colloquor, converser, cum dat. imperf. ὁμίλουν, v. 3. sing. opt. præf. ὁμιλοῖτο. f. hom. p. ὁμίλησα. a. 1. ὁμιλήσων, a. 1. part. act. ὁμιλέοντα, ας, ὁ. præf. part. act. ὁμιλεῦντι, ab ὅμιλος, turba, cœtus.

Ὁμιλαδὸν, adv. turmatim. Th. ὅμιλος, turba.

Ὁμιλητὴς, ὁ, qui bene scit conversari: ab eod. th.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commercium, conversatio, colloquium: ab

Ὁ ΜΙΛΟΣ, ου, ὁ, cœtus, turba: qu. ab ἅμα ἐλάσσω, quod una cogatur.

Ὁ ΜΙΧΕΩ, μειο, mingo: qu. ἀμὶ χέω, simul fundo.

Ὁ ΜΙΧΑΗ, & Ion. ὁμίχλη, ης, ἡ, nebula; cæcitas: qu. ab ἅμα & ἀχλὺς, caligo.

Ὄμμα, ατος, τὸ, oculus, affectus, facies: nom. pl. ὄμμασι. dat. pl. ὄμμασιν. ab ὄπτομαι, videre: f. ὄψομαι. p. ὄμμαι.

Ὄμμαι, pro ὄμμασι. Vide in præced.

Ὄμνυ, ὄμνυε. præf. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμόσσαι, 2. sing. ind. præf. ab

Ὄ ΜΝΥΜΙ, seu ὀμνύω, juro: f. ὀμόσω. præt. ὄμωμοκα, & Att. ὀμώμοκα. a. 1. ὄμοσα. a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ. a. 1. part. ὀμόσας, ασα, αν.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ, frater, qui ex eadem ventre prodiit, uterinus: ab ὁμὸς, simul, (th. ὅμως, similis) & γαστὴρ, uterus.

Ὁμογάστριος, ία, ον, ὁ, ἡ, vide ὁμόγαστρος.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur: ex ὁμὸς, similis, & γλῶσσα, lingua.

Ὁμογνωμοσύνη, ejusdem sum sententiæ: ab ὁμὸς, similis, & γνώμη, sententia. Them. γνώμων, consensus.

Ὁμόγνωρος, ου, ὁ, ἡ, Poët. pro ὁμόγνιος, consanguineus, cognatus: ex ὁμὸς, similis, & γνήσιος, natus: præt. m. γέγνα.

Ὁμόγνωτος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro

Ὁμόγνιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, q. d. ἐκ τοῦ ἅμα ἔχειν τὸ, qui est ex eodem populo: ex ὁμὸς, similis, & δῆμος, populus.

Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ, ἡ, qui eadem vitæ genera utitur; item convictor, contubernalis, sodalis: ex ὁμὸς, similis, & δίαιτα, vivendi mos.

Ὁμοδρομέω, ὁμῶ, simul curro, concurro: ex ὁμὸς, simul, quod ab ὁμὸς, similis, & δρομέω, curro: a. 2. ἔδραμον. præt. m. δεδράμηκα.

Ὁμοδωματίη, ου, ὁ, ἡ, ὁμὸς ὢν ἐν τῷ αὐτῷ δωματίῳ οἰκεῖ, qui simul & in eodem thalamo habitat.

Ὁμόθεν, simul: ab ὁμὸς, idem. Th. ὁμὸς, similis.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ, ἡ, qui eidem solio insidet, & ejusdem participes est: ex ὁμὸς & θρόνος, thronus, quod vide.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. concorditer, una animo: ab

Ὁμόθυμος, ου, ὁ, ἡ, unanimus, concors: ex ὁμὸς, similis, & θυμὸς, animus.

Ὁμοῖα, pl. num. n. g. ὁμοῖος, gen. sing. f. g. ab ὅμοιος.

Ὁμοιάσω, similis fiam: f. dor. p. ὁμοίωκα. ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, similis.

Ὁμοῖιν, acc. sing. Ion. f. g. ab ὅμοιος.

Ὁμοῖος, Poët. pro ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιοπαθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὃ, iisdem affectibus obnoxius: ab ὅμοιος, similis, & πάθος, ους, τὸ, affectus. Th. πάσχω, patior.

Ὁμοῖος, οία, οῖον, similis, is. Th. ὁμὸς, idem: hinc ὁμοίως, similiter, adv.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo: à præced.

Ὁμοιόω, ῶ, assimilo, compare: f. dor. p. ὁμοίωκα. a. 1. ὡμοίωσα. a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ. & in pl. ὁμοιώσωμεν. perf. pass. ὡμοίωμαι. a. 1. pass. ὡμοιώθην. a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι. a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, ῆσα, ὲν. ab ὅμοιος, similis. Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιόωσθαι, Dor. pro ὁμοιοῦσθαι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθῆναι, a. 1. part. pass. & Ὁμοιοωθέντα, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοίωσις, assimilo, quod vide.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, similitudo: & Ὁμοίως, adv. similiter, perinde: ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, similis.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ipsa assimilatio, similitudo: ab eod.

Ὁμόκλαρος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps, consors: ex ὁμὸς, simul, & κλῆρος, sors.

Ὁμοκλάω, seu -έω, horter vociferando, increpo: ab ὁμοκλὴ, increpatio, quod ab ἅμα, simul, & κλαλαγέω, idem quod κλάω, seu κλέω, hortor.

Ὁμοκλὴ, ῆς, ἡ, hortamentum, comminatio: hinc ὁμοκλήτωρ, ὄρος, ὁ, increpator, objurgator: vide ὁμοκλάω.

Ὁμοκλέσσε, ας, ὁ, minax, a. 1. part. act. ab ὁμοκλάω vel -έω, quod vide.

Ὁμολογέω, ῶ, ἤσω, qui eſt in eodem loco, vel vero: ex ὁμὸς & λόγος. Th. λόγω, recito.

Ὁμολογία, ας, confeſſio, aſſertio, confitor, confiteor, fateor: f. tum. p. ὁμολογημένος, a, ον. ὁμολογουμένως. Ex ὁμὸς, ſimilis, & λόγος, verbum. Theam. λέγω, dico: p. m. λέγομαι.

Ὁμολογούμενος, ου, ſecund. ſing. a. 1. part. paſſ. &

Ὁμολογῶν, οῦσα, ὸν, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

Ὁμολογία, ας, ἡ, confeſſio, conſenſus, aſſenſus; item convenientia, pactum, pactio, compoſitio: ab

Ὁμόλογος, ος, ον, ἡ, ὸν, idem vocabulum notat, conſentiens: ab ὁμὸς & λόγος.

Ὁμολογουμένως, adv. ut confeſſo, ſine controverſia: à pract. part. paſſ. ὁμολογούμενος, ου, ὁμολογέω, verbi ὁμολογία. quod vide.

Ὁμόλεκτος, congruenter; item aperte, ſine ulla dubitatione: ab ὁμολέγω, quod vide.

Ὁμόμητρος, ος, ον, ὁ, qui eſt ex eadem matre natus: ex ὁμὸς & μήτηρ, mater.

Ὁμὸν, eundem, ſimilem, accuſ. ſing. ab ὁμὸς.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia: ab ὁμὸς, ſimilis, & νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Ὁμοπάτωρ, ſeu ὁμοπάτωρ, ejuſdem eſſentiæ, conſubſtantialis: ab ὁμὸς, ſimilis, & πάτηρ, eſſentia, quod ab πάω, Ion. πέω, verbi ἴημι, fum.

Ὁμόργνυ, abſterſi: 3. ſing. imperf. act. Ion. ab

Ὁμόργνυμι, & μόργνυμι, abſtergo, imprimo, linire: f. ὁμόρξω. a. 1. ind. act. ὁμόρξα. a. 1. ind. m. ὁμορξάμην. p. ὁμόρχα.

Ὁμόρξω, terram, f. f. act. verbi præced.

Ὁμορρέω, ῶ, ἤσω, finitimus, confinis; adſum, accedo: gen. pl. ὁμορρεόντων, &

Ὁμορρόος, confluit ſecum: ex ὁμὸς & ῥόος, torrentum.

Ὁμός, ὁ, ἡ, ὸν, ſimilis, par. Hinc ὁμὸν, unà, in unum coire facio. ὁμοῦσθε, ὑμεῖς, multitudo. ὁμῶς, ſimiliter, æquè, pariter, unà. ὁμᾶ, unà, ſimul. ὁμόσσαι, ὁ, ſimilis. ὁμόσσιμος, ος, ὁ, ſimilitudo. ὁμόσσιμος, ος, ὁ, ſimilitudo. ὁμόσσιμος, ος, ὁ, ſimilitudo

similem, simul ac eum fecerit.

O'MOIA, æ. f. nax divina, relata ex Deo datum.

O'μοιάζω, similem facio, assimilo, æquo, æquiparo, &c. inf. pass. ὁμοιάζεσθαι, aor. 1. inf. pass. ὁμοιασθῆναι. Alii volunt per Syncop. dici pro ὁμοιόεσθαι, aor. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, similem facio, quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμοῖος, similis.

O'μοίωσον, Att. pro ὁμοίωσαν, fecerunt, aor. 1. act. verbi ὁμοιόω, facio, fingo.

O'μολογέω, ῶ, ἤσω, &c. idem nempe fateor, agnosco, &c. ex ὁμὸς & λόγος, nomen.

O'μοῦ, tamen, conjunct. dicit, ὁμοῦ μὲν τι, aut πανσυδίην, &c.

O'μοῦ, simul. Poet. pro ἅμα, vel ὁμόσε. Th. ὁμοῦ, similitis.

O'ς, ἥτις, quæ, acc. sing. ab ὅς, qui.

Ὅς, præp. part. n. g. ab ὅς, ἥτις, ὅ, ab obl. sum, &c.

O'σγος, ου, ὁ, ἡ, ὄσγε ἄγγος, ONAGER. Th. ὀσγεῖν, agere.

O'σείλιν, aor. σιν, ὀσείλησα, facultas, per Syncop. pro ὀφειλήσω, ἥσω, ἐ. ὀφλ, ut, ὀφλεῖν, ὀφλήσω, ὀφλήσειν, ὀφλήσειν, ὀφλήσειν

vardi ὀνόματος, vituperare, carpere. Th. ὄνομα, ονομάζω.

Ο'νος, pro ὄνειος, quod vide.

Ο'ΝΟΜΑ, Poët. ὄνυμα, Æol. ὄννομα, ατος, τὸ, *NOMEN, fama, celebritas, praestantia, cui bonae nominationis, adv.* ὀνόματι, *nomine.* Hinc ὀνομάζω, *nomino, invocare, celebro, clarum, divulgatum facio, illustro, celebrem, clarum, divulgatum, illustrem, μετωνυμία, ας, ἡ, trans-nominatio, nominis pro nomine positio,* ἀνώνυμος, ος, ὁ, ἡ, ὄνυμα κοινὸν ἔχων, *impraenominatus,* ος, ὁ, ἡ, *ab alio denominationem habens,* συνώνυμος, ος, ὁ, ἡ, *nomen commune habens, omonymus,* ος, ὁ, ἡ, *ejusdem valentia,* ὑπωνυμία, ας, ἡ, *nomen habet res non praesentes,* ὑπονομάζω, ὑπόνομος.

Ο'νημι, *nominabat,* Ion. pro ὀνόμαζε, 3. sing. imperf. act. ab

Ο'νομαζω, *nomino:* 3. sing. praes. opt. ὀνομάζοι. praet. inf. ὀνομάκειν. f. dor. p. ὀνόμαξα. praes. pass. ὀνομάζομαι, *nominor:* perf. pass. ὀνόμασμαι. 2. 1 pass. ὀνομάσθην, ης, η. pass. part. pass. ὀνομασθεὶς, θεῖσα, θέν. Th. ὄνομα, ὀνόμαστος, ὄνομα.

Ο'νυμα, ὀνύματος: f. ὀνόμασα. a. 1. ὀνομάσθην. ab ὄνομα, idem.

Ο'νυμαδον, *nomine:* f. ασα. a. 1. ἐκάλεσσα. a. 1. sub. act. *imperavi,* quod quidam Att. dicti crebiore pro ὀνομάσθην. Them. ὄνομα, *nomen.*

Ο'νυμαδος, ὁ, ἡ, *nomen prae.*

Ο'νυμασσι, Æol. & Boeot. pro ὀνόμασι, 3. pl. 2. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω, quod vide.

Ονύμασι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.

Ο'νυμαστι, adv. vide in ὀνόμαζω.

Ο'νυμαστὸς, ὴ, ὸν, *nominatus* v. &

Ο'νυμαστὸς, ὴ, ὸν, *celebris:* in pl. ὀνομαστοὶ, ὀνόμαστοι, Poët. adv. *nominatim.* Th. ὄνομα, *nomen.*

Ο'νυμεν, ες, ε, a. c. ind. aō. Ion. & Ο'νυμεν, a. 1. sub. act. verbi ὀνομάω, quod vide.

Ο'ΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *asinus,* 2 m. ab ὄνημι, *juvo;* item bestiola multipes dicta *centipeda, porcellio:* item *superior mola lapis.* Hinc ὀνίσκος, ου, ὁ, ἡ, *mulus, a.*

Ο'νοστος, *vituperabit,* 3. sing. f. 1. m. gen. ου, verbi ὀνόω, idem quod ὀνήσω, *vitupero.*

Ο'νοτὸς, ὴ, ὸν, *vituperandus:* in pl. n. g. ὀνοτά, ab ὄνημι, *vitupero.*

Ο'νοτὸς, ὴ, ὸν, Poët. *vituperabilis, contemptibilis:* ab eod.

Ο'νοφάω, ῶ, Poët. ὀνοφόω, ὀνοφώσω, ὀνόφωσα, *caligo, caecutio:* ab ὄνος & φάος, *lux:* p. m. ὀνόφωκα.

Ο'νω, f. ὀνω, idem quod ὀνημι, *vitupero.*

Ο'νωσα, *vituperavi,* acc. sing. part. praet. ὀνώς, ὀνῶσα, ὀνῶν, ab ὀνάω, *juvo.*

Ο'νωτα, *quemcunque,* acc. sing. ab ὅστις, ὅτινος, ὅτινα, ab ὅστε & τις, *quis.*

Ο'νωτι, *vere,* adv. ab ὄντως, part. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ο'νυμμι, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen.*

Ο'νυμμα, ατος, τὸ, Æol. & Poët. pro ὀνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino,* quod vide.

Ο'νυμμενος, η, ον, Æol. vide praeced.

Ο'ΝΥΞ, υχος, ὁ, *UNGUIS, ungula, gemma:* in dat. pl. υξὶ. Hinc ὀνυχίζω, ὀνυχίτης λίθος. ὀνυχοειδὲς, υχος, τὸ, *sardonyx, gemma.*

Ο'νυχες, *unguis:* nom. pl. &

Ο'νυχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis.*

Ο'νυχιον, ου, τὸ, *unguiculus:* item pro λίθος *onychites.* Th. ὄνυξ.

Ο'ΝΩΝΙΣ, ιδος, ἡ, *herba genus.*

Ο'ξαλμη, ης, ἡ, *muria acida,* ἁλμὴ ὀξεῖα.

Ο'ξεα, ης, ἡ, *acuta,* nom. f. g. ab ὀξὺς, ες

Ο'ξεια, *exponitur per acumen,* in pl. n. g. pro ὀξία, metri gratia, quod pro ὀξέα, ab eod.

Ο'ξειαι, dat. sing. ab ὀξὺς, ὑς, ἡ, *acutis,*

Ο'ξειαι, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν, &

Ο'ξειαις, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξὺς, f. g. ab ὀξὺς, *acutus.*

Ο'ξεον, ου, τὸ, *acetum:* & pro vino *acescendo.* Th. ὀξὺς, *acutus.*

Ο'ξὺ, *subflantive, acumen, macro, celer:* item *celeritas:* adv. etiam *acute, celeriter.* Th. ὀξὺς.

Ο'ξυαλὶς, ίδος, ἡ, ἡ, *acutam caliginem habens, acutus, celeriter cernens:* ab ὀξὺς, *acutus,* & βλέπω, τὸ, *video.*

Ο'ξυαστον, ου, τὸ, *aculeus, arvina.* Graec. à Lat.

Ο'ξυαυλος, ος, ὁ, *auditu acutus:* ex ὀξὺς, *acutus,* & αὐλὸς, *auditus.* Th. ἀκούω, ἀκοὴ.

Ο'ξυβαμων, ονος, ὁ, ἡ, *qui uterbo est animo, iracundus.* Hinc ὀξυβαμία, *animi asperitas:* ab ὀξὺς & βαμὸς, *animus.*

Ο'ξυβαπτης, ου, ὁ, ἡ, *ad motum subitum & praeceps, qui subito vel celeriter movetur:* item ὀξυβάπτης, *qui subito ira concitatur:* ab ὀξὺς & πτάω, *moveo.*

Ο'ξυβαφον, *acuo:* item *acidum reddo:* f. υνῶ. p. ὠξύνα. a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξὺς.

Ο'ξυβαρη, dat. sing. ab ὀξυβαρὴς, ῆος, ὁ, ἡ, *acutus, gravis.* Th. ὀξὺς.

Ο'ξυγονις, ιδος, ὁ, ἡ, vel ὀξυγονὶς, &

Ο'ξυγονὶς, ὁ, ἡ, *qui celeriter repit ac movetur:* talis, *vafer:* ab ὀξὺς, *velox,* & γόνυ, *repo, vergo.*

Ο'ΞΥΣ, εῖα, ὺ, *acutus,* ὀξὺ, ὀξεῖα, ὀξὺ, *velox:* gen. ὀξέος. Hinc ὀξύω, ὀξύνω, ὀξέω, ὀξῶ, ὀξύσω, ὀξύνω, ὀξύνα, ὀξύνθην, ὀξυνθεὶς, θεῖσα, θέν, *acutum, exacuo:* ὀξυωπία, ὑ, ἡ, *acies oculorum.* ὀξυωπία, ὑ, ἡ, *acritudo, exacerbatio.*

Ο'ξυζυγὴς, ὑ, ὁ, *acutus junctus:* ex ὀξὺς, *acutus,* & ζυγὸς, ὁ, ἡ, *junctus.*

Ο'ξυηκης, ὑ, & in f. g. Ion. ὀξυήκεος, *acu-*

ἴσω, compar. ab ἐξύς, arimus.

Ὀ'ξύτερος, ᾱ, ον, ὁ, ἡ, acutus, acies, acrimonia; item celerius. Th. ἐξύς.

Ὀ'ξύφωνος, ν, ὁ, ἡ, acuti soni, acrisonus: ab ὀξὺς & φάνω, sono. p. m. τέθνηκα.

Ὀ'υ, Poët. pro ἑαυτοῦ, suus: ab ἑὸς, quis.

Ὀ'φ, pro ἐπὶ, versum, finem, acc. sing. ab ὄψις, ὁ, vox.

Ὅπα, Dor. pro ἵνα, vel ἵνατι, ubi; quod vide.

Ὀπάζω, pro quo Hom. ἕπομαι, sequor; addum, procedo, opinior: &

Ὀπάδος, ὁ, ἡ, assecla, comes; quod & ἕπιος. ab

Ὀ'ΠΑΩ, persequor, sequi jubeo, comitem do; praebeo: qu. ab ἕπομαι, sequor, ἐπάζομαι, à per sequente urgeor: comitem accipio. Hinc ἐπαζόμενος, ὁ, assecla, præs. pass. part.

Ὀ'πειον, ν, τὸ, foramen olei; item foramen per quod fumus è furno aut camino exit. Th. ὀπὸς, foramen.

Ὀ'πειρος, Dor. pro ἤπειρος, quod vide.

Ὀ'πεκον, ες, ὁ, Ion. pro ἔπεκον, a. 1. ind. act. ἕπω.

Ὀ'πεκε, a. 1. inf. act. ἕπω.

Ὀ'πεκεν, Æol. pro ἕπεκεν, a. 1. part. ab ἕπω, praebeo.

Ὀ'πεκες, praebes, a. 1. opt. act. gen. as, sic ἕπεκεν, 3. sing. f. 1. act. ἐπέκανον, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἐπέκω.

Ὀ'πηδος, ὁ, ἡ, per Sync. pro ὁμήθης, eodem patre genitus: ab ὁμὸς, similis, & γενέτης.

Ὀ'πηδος, ου, ὁ, ἡ, minister, assistens, comes. Th. ἐπέζω, sequi jubeo. Alii ἐπάω leg. qu. ab ἕπω, sequor.

Ὀ'πι, quod: ex ὁ & ἅτι.

Ὀ'πιαν, ανος, ὁ, Ion. pro ὄφιον, quod vide.

Ὀ'ΠΙΘ', ὄτ, ὁ, foramen, per quod videri potest: qu. ab ὀπάομαι, video.

Ὀ'ΠΙΘΕ, ubi, quo? quamdiu: qu. ab ὁ, qui.

Ὀπάδεῖ, comitatur, 3. sing. præs. act. ab ὀπάδος & τίθημι, fero: p. m. τέθνηκα.

Ὀπᾶ, Poët. pro ἑαυτὸν, suus: ab ὁς, quis.

Ὀπ', pro ἐπὶ, versum, finem, acc. sing. ab ὄψις, ὁ, vox.

Ὀπα, Dor. pro ἵνα, vel ἵνατι, ubi; quod vide.

Ὀπάζω, pro quo Hom. ἕπομαι, sequor; addum, procedo, opinior: &

Ὀπάδος, ὁ, ἡ, assecla, comes; quod & ἕπιος. ab

Ὀ'ΠΑΖΩ, persequor, sequi jubeo, comitem do; praebeo: qu. ab ἕπομαι, sequor, ἐπάζομαι, à per sequente urgeor: comitem accipio. Hinc ἐπαζόμενος, ὁ, assecla, præs. pass. part.

Ὀπάων, ν, ὁ, foramen olei; item foramen per quod fumus è furno aut camino exit. Th. ὀπὸς, foramen.

Ὀπέκω, Dor. pro ἐπέκω, quod vide.

Ὀπέκον, ες, ὁ, Ion. pro ἔπεκον, a. 1. ind. act. ἕπω.

Ὀπέκε, a. 1. inf. act. ἕπω.

Ὀπέκεν, Æol. pro ἕπεκεν, a. 1. part. ab ἕπω, praebeo.

Ὀπέκες, praebes, a. 1. opt. act. gen. as, sic ἕπεκεν, 3. sing. f. 1. act. ἐπέκανον, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἐπέκω.

Ὀπηδός, ὁ, ἡ, per Sync. pro ὁμήθης, eodem patre genitus: ab ὁμὸς, similis, & γενέτης.

Ὀπηδός, ου, ὁ, ἡ, minister, assistens, comes. Th. ἐπέζω, sequi jubeo. Alii ἐπάω leg. qu. ab ἕπω, sequor.

Ὀπι, quod: ex ὁ & ἅτι.

Ὀπιαν, ανος, ὁ, Ion. pro ὄφιον, quod vide.

Ὀπῖ', ὄτ, ὁ, foramen, per quod videri potest: qu. ab ὀπάομαι, video.

Ὀπῖ, ubi, quo? quamdiu: qu. ab ὁ, qui.

Ὀπάδεῖ, comitatur, 3. sing. præs. act. ab ὀπάδος & τίθημι, fero: p. m. τέθνηκα.

Ὀπᾶ, Poët. pro ἑαυτὸν, suus: ab ὁς, quis.

Ὀπ', pro ἐπὶ, versum, finem, acc. sing. ab ὄψις, ὁ, vox

O'υρητὴς, ου, ὁ, qui ὄρος ἐφίλει, montivagus: ex ὄρος & ἐράω.

O'υρητὸς, ὁ, ἡ, ον, τὸ, qui ὄρος ἐφίλει: ex ὄρος, ἐράω, & ἐράσσω, ἔρασα.

O'υρία, Poët. ουρίδων, ὑπὸ? à οὖρος, idem. Th. ὀρ, ῥαί.

O'υρι, ῥαι: vide οὖρος.

O'υρίᾳ, ᾳδος, ἡ, ον, qualis, ε: idem quod οἷος, circa interrogationem.

O'ΥΡΟΣ, ου, ὁ, succus, humor: coagulum: qu. ab ὄρος, unde fluit. Est autem ὑγρὸς, succus omnis manans: ξηρὸς, exsiccatus succus. Hinc ὀμφ, ε, νὸ, opium; succus lactescens ex scapo papaveris.

O'υρίαν, accus. sing. f. g. ὁ, ἡ, τὸν, plur. n. g. ἀ.

O'υρόθι, & Poët. ὀυρόθεν: ὑ, quaerens: à οὖρος, & hoc ab ὄρος, quaerens.

O'υρόν, quem. pro ὀυρὸν & ὄρ, ubi.

O'υρὸν, & Poët. ὀυρὸν, quando, citrà interrogationem, adv. idem quod ὅτε.

O'υρὸς, ὁ, ὑ, ὀυρ, infinitè: ac οὔτις, ὄρος, interrogativè: à οὖρ, quando? Hoc ab ὅς, quod ab ὅς, qui.

O'υρ, ubi, infinitè, idem quod ὅ, ubi, quo, quam: ab eod.

O'υρα, Dor. pro ὄτερα, & hoc pro ὀυθὲν, unde. Th. ὀτε, quando.

O'υρα, Poët. pro ὅτε & ὅτον, quo. Vide praced.

O'υρίκα, Dor. pro ὀυρὸν, quando: quod vide.

O'υρὸν, adv. quocunque.

O'υρὸν, pro ὀυρὸς: vide ὀυρὸς.

O'υρὸν ἔτος, ὀυρὸν, acc. sing. f. g. Ion. & O'υρὸν ἔτεσι, dat. pl. Ion. & Poët. ab O'υρὸς, ὁ, ὀυρ; Poët. pro ὀυρὸς, ὀυρ.

O'υρὸς, ὁ, affectus. Th. ὀυθὸς, affo.

O'υρὸς, ὁ, ὀυρ, visus, versatus in consilio, part. praet. pass. ab

O'υρὸω, videro: ex ὀυρὸς, idem.

O'υρὸσις, εως, ἡ, apparitio, qua sic καθ' ὕπνον vigilanti: à praeced.

O'ΥΡΩ, τορεύω, affo: f. ὀυρὸσω, p. ὀυρὸκα, perf. pass. ὀυρὸμαι, ου. Hinc ὀυρὸνη, ου, ἡ, ὀρὸ τορευτὴ affio. ὀυρὸς, ὁ, affus, tostus.

O'υρὸω, Dor. pro ὀυρὸσω, qu. ab ὀυρὸνη pro ὀυρὸσις, praet. part. ab ὀυρὸω, torreo.

O'υρὸς, Dor. pro ὀυρὸς, 3. sing. praet. ind. ab ὀυρὸω, torreo.

O'υρὸς, ὀυρὸς, ὁ, ἡ, ον, 2. 1. part. pass. ab ὀυρὸω, torreo.

O'υρὸς, ὀυρὸς, ὁ, forcularius. Them. ὀυρὸσιον.

O'υρὸσω, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὀυρὸω, quod vide.

O'υρὸς, ὁ, ἡ, oculus: ab

O'ΥΤΟΜΑΙ, video: f. ὀυρὸσομαι, p. ὀυρὸμαι, ὀυρὸς, ου. 2. 1. pass. ὀυρὸσθαι, ασθαι, f. 1. pass. ὀυρὸσθην. a. 1. m. ὀυρὸμην, ὁ, 2. sub. m. ὀυρὸμην. Hinc ὀυρὸμα, ὀυρὸς, τὸ, visum; ὀυρὸμη, ου, ἡ, visus; ὀυρὸμων, ονος, ὁ, oculus. ὀυρὸνιος, ὁ, ἡ, ον, oculus. ὀυρὸνιος, ὁ, ἡ, ον, visorius. ὀυρὸνια, ας, ἡ, ὀυρὸς, ὀυρὸνη, ὀυρὸς, ἡ, conspectus, visus. ὀυρὸνιος, ὁ, ἡ, ον, oculus. ὀυρὸνιος, ὁ, ἡ, ον, oculus. ὀυρὸνιος, ὁ, ἡ, ον, instrumentum ad experiendas directiones. ὀυρὸνος, ὁ, ἡ, inspector. ὀυρὸνος, ὁ, ἡ, ον, inspectio. ὀυρὸσκος, ὁ, ἡ, qui suis oculis aliquid videt, albedo, ὀυρὸς, ὁ, ἡ, niger, seu vastus. ὀυρὸνος, ὁ, ἡ, ον, fusus. ὀυρὸς, ὁ, ἡ, ον, insatiatus. ὀυρὸνος, ὁ, ἡ, vastus, fusus; item persona. ὀυρὸς, ὁ, ἡ, ον, hydrops, aqua intercus.

O'υρὸς, ὁ, ἡ, assus, a, um; tostus. Them. ὀυρὸνιον, assa.

O'υρὸς, Dor. pro ὀυρὸς, gen. sing. ab ὀυρὸς.

O'υρὸω, ὀυρὸσω, ὀυρὸω, uxorem habeo: imperf. ἐουρὸων, ὀυρὸς, ὀυρὸ. praet. pass. ὀυρὸμαι, ὀυρὸνη, in matrimonio habeor.

O'υρὸνη, vidi, p. m. Act. pro ὀυρὸμη. Hinc ὀυρὸνων, ὀυρὸς, ὀυρὸ, pluſq. p. m. ab ὀυρὸμη, video.

O'υρὸνη, Ion. pro ὀυρὸνη, 3. sing: pluſq. p. m. Vide ὀυρὸνη.

O'υρὸνηαν, Ion. pro ὀυρὸνηαν, 3. plur. pluſq. p. m. ὀυρὸνηαν. Vide in ὀυρὸνη.

O'υρὸς, ὀυρὸς, ὁ, conflictus, affultus, tuſſis. Th. ὀυρὸμη, video.

O'υρὸνηρὸς, ὀυρὸς, ὁ, ſpeculator; à praeced. quod vide.

O'ΠΩ'PA, ας, ἡ, autumnus: fructus autumnales; ἀπὸ ὀπώρας, ὀπώρα: qu. ὀυρὸς ἀρὸς, tempus & cura fructuum. Hinc ὀυρὸνη, ὁ, autumnalis.

O'υρὸνη, Act. pro ὀυρὸνη, 3. ſing. f. 1. ac. ab ὀυρὸνη, fructus autumnales ſeu pomaceos. Th. ὀυρὸς.

O'υρὸνη, Dor. ſeu Æol. pro ὀυρὸνη, quod Atticam eſt pro ὀυρὸνη, nam. pl. f. 1. part. act. ejuſd. verbi.

O'υρὸνη, f. ὀυρὸσω, & Att. ὀυρὸ, fructus autumnales ſeu poma decerpo & colligo; unde veſtor ſex fructibus autumnalibus. Th. ὀυρὸς, fructus autumnales, autumnus.

O'υρὸνη, ὁ, autumnalis: ab ὀυρὸς, ὁ, autumnus.

O'υρὸς, ὀυρὸς, ὁ, ἡ, ον, 2. 1. part. pass. ab ὀυρὸω, torreo

O'ρεσσι, -σι, ι. Æol. pro ὄρεσι, ſ. ὄ, montibus.

O'ρεσφι, Hellas, ȝ. ſing. præſ. m. & O'ρεσ-, ι. ſing. imperf. m. Ion. pro ὄρεσ-, verbi ὁράω, video.

O'ρεστιν, ι. ν, miſcellis, v. ab O'ΡΑΩ, video, carno, intelligo. præſ. imperſ. ἔρει, ἔρε. imperf. Att. ἐώρει, ἐώρη. f. ὄψω. p. ἑώρακα. & Att. ἑόρακα. præſ. inf. ἐωράκειν. pluſq. p. ind. act. ἐωράκειν, εἰς, ει. perf. paſſ. ἐώραμαι, ται, ται. Hinc ὄφθαλμος, ατος, τὸ, viſus, ſpectaculum. πρόνοια, ας, ἡ, ultio, vindicta. πτύελον, πτυ-νίς, ulciſcor.

O'ρηξ, ῆκτος, ὁ. Dor. pro ὄρνιξ, quod vide.

O'ρθρεύω, vide in ὄρθρος.

O'ρθρος, ου, ὁ. Minerva. quæ & ὀρθία, ab ὄρνυμι, quia texerit.

O'ΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, inſtrumentum, vel opus, ORGANUM. qu. ὄρνυμι, ab ὄρνυμι, opus, seu ab ἔργον, p. m. verbi ῥέζω, facio. Hinc ὀργανικός, ἡ, inſtrumentalis.

O'ΡΓΙΑ Ζ, ΔΩ, ὁ, locus, vel lucus Deo ſacer; vinea.

O'ΡΓΙΑΩ, ὀγήσω impatientor. ſ. ἔσω, q. ab ὀργὴ, impetus. Hinc ὀργίζω, inſtigo, incito; item ſtudeo, mallo.

O'ΡΓΙΣ, ιδος, ἡ, ira, pœna. animi incitatio, ſtudium. q. ab ὄρω, incito, & ὄρνυμι, impello, quia eſt impulſus quidam animi. Hinc ὀργίλος, η, irascendus. ὀργίζω, irrito. ὀργίζομαι, irascor: &

O'ργὰ, etiam Ionibus ſignificat picem.

O'ΡΓΙΑ, ων, τὰ, ſacra Liberi & cujuſvis Dei, ORGIA. q. ab ὀργὴ, impetus.

O'ργιάζω, orgia celebro: à præced.

O'ργίζω, ad iram incito, lacesso, facio irasci. f. ἰσω. p. ὄργικα. præſ. paſſ. ὀργίζομαι, irascor, cum dat. præſ. inf. ὀργίζεσθαι, α. 1. paſſ. ὀργίσθαι, σεαι, σαι. α. 1. part. paſſ. ὀργισθεὶς, ἐντος. f. ι. paſſ. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, ira.

O'ργιοφάντης, ου, pl. præſ. ſub. paſſ. à præcedente.

O'ργιόφαντος, ου, ὁ, ἡ, irascendus: &

O'ργιόφωνος, ου, ὁ, ἡ, irascendus. Th. ὀργὴ.

O'ργίσθη, irasci fuerit, 3. ſing. α. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, irascor. perf. ὀμώρμαι. Th. ὀργὴ, ira.

O'ΡΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, menſura ſex cubitum, paſſus, ulna. qu. ab ὄρνυμι, extendo, & ὄγδοος, pers. Eſt enim octonarium pedum menſura.

O'ργυζε, præſ. inf. paſſ. ὀργύζεσθαι, præſ. part. paſſ. ab ὄρνυμι, extendo.

O'ργυια, ας, τὸ, quod porrigitur aut extenditur, ſeem paſſus: ab ὄρνυμι, extendo.

O'ργυιὸς, ιοῦσα, porrigens. præſ. part. act. ab ὄρνυμι, seu ὀρέγω, porrigo.

O'ΡΕΓΩ ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὄρωγα. α. 1. ἄρεξα. præſ. m. ὀρέγομαι, cupio, cum gen. f. ι, m. ὀρέξομαι. α. 1. paſſ. ὀρέχθην, θείς, α, ι, m. ὀρεχθήσομαι, ομαι. Hinc ὀρεκτὸς, τὸν, ὁ, cupiendus, cupitus, & Angl. to reach, to ſtretch.

O'ρεὸς. Dor. pro ὄρεος, gen. pl. ab ὄρος, ους, ους, vel ab ὄρεσ-σι, σιν, dat. montanus: ab ὄρος, ους, τὸ, mons.

O'ρεσκῶιος, montes ſtrandens vel ſpectans: &

O'ρεσκῶος, ου, ὁ, montes ſtrandens: ex ὄρος, ους, τὸ, mons, & σκοπὸς, vates.

O'ΡΕΙΤΑΝΟΝ ſeu ὀρείχαλκον, ου, τὸ, ORICHALCUM, bellua nomen, q. ab ὄρος, mons, & χαλκὸς, æs.

O'ρειτρεφὴς, ὁ, ἡ, montanus, a, um. hinc ὀρείτρεφος, ου, ὁ, ἡ. ſc. χῶρος, montana regio. Th. ὄρος, ους, τὸ, mons.

O'ρείτρης, ȝ. ſing. f. ȝ. m. ὀρειτρεφὴς, ſ. ὀρείτρεφος, ab ὄρος, excito. f. ἰσω, & Æol. ὀρσω.

O'ρεκτὸς, ου, ὁ, ἡ, ORICHALCUM, ei montanum. interdum adjectivè ſignificat. conflatus ex orichalco, ὁ, ἡ, ab ὄρος, ους, τὸ, mons, & χαλκὸς, æs.

O'ρεντὶς, ἄν, porrectus. Th. ὀρίγω, porrigo.

O'ρέξω, porrigam, α. 1. inf. act. &

O'ρέξασθαι, α. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, η, ον, α. 1. part. m. &

O'ρέξη, ȝ. ſing. α. 1. ſub. act. Them. ὀρέγω, porrigo.

O'ρεξὶς, ιος, ἡ, libido, appetitus. OREXIS, Th. ὀρέγνυμι, ſeu ὀρέγω, quod vide.

O'ρέστην, rurbant, Ion. & Poët. Pleonaſm. pro ὄρνυμι, ι. pl. imperf. paſſ. verbi ὄρνυμι, excito.

O'ρεσσιάδων, -σι, in montibus verſantibus: ex ὄρος, ους, τὸ, mons, & σκιὰς, umbra, vertex.

O'ρεσ-, gen. ſing. ab ὄρος, ους, τὸ, mons.

O'ρεσσιφοίτοις, montanis. dat. pl. ab

O'ρεσσιφοίτης, pro Sync. pro ὀρεσσιβοήτης, ου, in montibus degens: ab ὄρος, ους, τὸ, mons, & κίω, ſeu οἴω, facio.

O'ρεσσι, montibus. dat. pl. Poët. ab ὄρος, ους, τὸ, mons.

O'ρεσσίτροφος, ȝ, ὁ, ἡ, in montibus paſcens, montanus: ex ὄρος, ους, τὸ, mons, & τρέφω, paſco, p. m. τέτροφα.

O'ρέστης, ου, ὁ, ORESTES, nom. propr. acc. ſing. O'ρέστην.

O'ρεστὰς, άδος, ἡ, montana, montiola. Th. ὄρος, ους, τὸ, mons.

O'ρεστὶς, ίδος, ἡ, montana, montiola. Th. ὄρος, ους, τὸ, mons.

O'ρεύς, Ion. ῆος, ῆϊ, ῆα, mulus, muta: ab ὄρος, ους, mons, quod ad opera montana ſit idoneus: ſed

O'ρέτ, Dor. pro ὄρος, ους, ab ὄρος, ους, τὸ, mons.

O'ρη, Ion. pro ὄρει, vide. ſic ὀρῆϊ, pro ὄρει, 3. ſing. ind. præſ.

O'ρῆ, Dor. pro ὄρει, vide. præſ. imperat. ab ὄρνυμι.

O'ρηα, moveris, Ion. pro ὀρῇ, 2. ſing. ppaſ. ſub. paſſ. verbi ὄρνυμι. in ſub. ἀὸ ἐσσομαι. Them. ὄρνυμι, excito.

O'ρῆϊ, Dor. pro ὄρει, ſic ὀρῆϊν, pro ὄρειν, 2. ſing. & pl. præſ. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὀρθωτὴς, ου, ὁ, fut. ώσω, fut. pass. ωθήσομαι, vel ωθήσο-
μαι, a, ὁ, sub. m. verbi ὀρθόω. Them. ὀρθω-
τὴς.

Ὀρθῶς, videtur, Dor. pro ὀρθῶν, 2 pl. pres.
ind. verbi ὀρθόω, videri.

Ὀρθῶν, nomen esse, per syncopen ion. pro
ὀρθόων, part. pres. ind. pass. verbi ὀρθόω, erigo.

Ὀρθῶν, ῶσα, ῶν, part. pres. pass. ὀρθούμενος, η, ον, ut
ὀρθούμενος, η, ον.

Ὀρθωνὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ὸν, ὸς, re-
ctus, a, um.

Ὀρθωσὶ, Dor. pro ὀρθοῦσι, pres.
ind. act. verbi ὀρθόω, erigo. Them. ὀρθώ-
σεις.

Ὀρθῶσι, Dor. pro ὀρθοῦσι, precemur, gen.
pl. ab

Ὀρθωτὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator, instaurator. hinc
ὀρθωτήριος, ον, instaurans, ὀρθωτήριον ἔργον,
opus instaurationis. ὀρθωτὴρ ἐπὶ τὸ
ἄμεινον, instaurator in melius. Them.
ὀρθώσεις.

Ὀρθωτήριος, ου, ὁ, ἡ, qui rectum confirmat
seu gubernat. Ab ὀρθὸς, rectus, & τηρέω, ser-
vo, custodio.

Ὀρθωτὴς, ῆρος

Ὁρκωμόσιος, ὁ, ἡ, ἐπίθ. ὁ ὀμόσας. Ὁρκωμοσία, ἡ, ἐπίθ. ὁρκωμοσίαν ἔχουσα ἡμέρα. Ὁρκωμοσίαν ἡμέραν ἔχειν ἐλέγοντο, ἐν αἷς ἐδίκαζον οἱ δικασταί· ἀπὸ τοῦ ὀμνύειν. Th. Ἑρμ. ὁρκίζειν.

Ὁρκωμοσίαι, ἀρχαῖ· ἀπὸ τοῦ ὀμνύειν.

Ὁρκωμοσίαν, ἀντὶ τοῦ ὅρκον, ἐν τῷ ὀμνύειν. Ἐλέγετο δὲ καὶ ὁρκωμοσία ἡμέρα, ἐν ᾗ ὤμνυον οἱ δικασταὶ τὸν ὅρκον. Suid.

Ὁρκωμοσίαν ἡμέραν ἔχειν, ἐλέγοντο, ἐν αἷς ἐδίκαζον οἱ δικασταί· ἀπὸ τοῦ ὀμνύειν. Th. Ἑρμ. ὁρκίζειν.

Ὁρκωμοσίας, ἀντὶ τοῦ ὅρκους. Ἐλέγοντο δὲ καὶ ὁρκωμοσίαι ἡμέραι, ἐν αἷς ὤμνυον οἱ δικασταὶ τοὺς ὅρκους. Suid

Ὁ ΡΟΔΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, *ferratus*, *ferreus*, *firmus*, *durus* & *impenetrabilis*, Hesych. ὁ, idem.

Ὁ ῥόδον, ου, τὸ, *rosa* & *arbor rosa*: quia ex ἐρυθρὸν factum videtur. Aut ab ῥοδοδάκτυλος.

Ὁ ῥόθιος, α, ον, *terminus positus*: q. d. ὅριος ἐπὶ ἔρυ, *positis terminis*.

Ὁ ῥόμβος, idem quod ἔρυ.

Ὁ ῥομβάδιν, Dor. pro ἔρυμα *tecta*.

Ὁ ΡΟΝΤΙΟΝ, ου, τὸ, *ferrea nomen*. an quod emet ἔρυ, *munivi*?

Ὁ ΡΟΣ, ους, εἰ, *mens*. q. ab ἔρυ, *excito*, ὄρνυμι: est enim *excita* in tumorem tecta. Hinc ὀρθὸς, ὄ, & ὀρθρος, ὁ, ὀρθρεύω, *mane surgo*: & ὀρθρίζω.

Ὁ ΡΟΣ, ου, ὁ, *terminus*, *limes*, *meta*: ab ὁράω, *video*. Termini enim signari solent, ut sint ὅριοι. Hinc ὁρίζω, *terminor*, *definio*. ὁρισμὸς, ὁ, ὁ, *definitio*. ὁρίζω, *terminor*, *circumscribo*. ὁριζομένως, ὁ, *determinatio*, *distincta rerum explicatio*.

Ὁ ῥουδάλ, Persarum lingua vocantur *homines de rege bene meriti*.

Ὁ ῥυσάν, *traxerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ἕλκυσαν. Sed ἐρύσσω, *præcipitavi*, pro ἔρυσα, 1. sing. part. act. 1. g. ab

Ὁ ῥύω. *IRRVO*, *gradu concitato feror*. f. ῥύσω, p. ἐρρύηκα. Th. ἔρυ, *excito*.

Ὁ ῥώμη, ης, ἡ, *fastigium*, *culmen*, *locus arce munitus*, *tectum*: hinc Angl. roof, &

Ὁ ῥῶφ, ος, ὁ, *tectum*. Them. ἐρέω, ἐρῶ, ἐρῶφ.

Ὁ ἑσπὶ, Poët. pro ἐστὶν, & in pl. ἐσσὶν, pro ἐσὶ ἐσι, præs. part. act. verbi ἔσμι, *video*. f. ἕσω. p. ἔσσυμαι. & att. ἐσσυμαι.

Ὁ ἕστηκα, Dor. pro ἑστᾶσι, seu ἑστᾶσι, *videri*, 3. plur. præs. ind. act. ejusdem verbi.

Ὁ ἑστᾶν, *videretis*, Poët. pro ἐστὸν, 2. pl. præs. opt. act. verbi ἔσμι, præs. opt. ἐσοίμην, ἑῷμι.

Ὁ ἑστὼς, ῶσ, ῶσ, idem ac ἑστὰς, *erit*.

Ὁ ἑστως, *stimulum*, acc. sing. ab

Ὁ ΡΠΗ, ῆς, ἡ, Dor. ἐρωᾶ, ᾶ, *stola*, *ramus*, *surculus ex radice arboris enatus*. q. ab ἔρυμι, quia ex arbore profluit.

Ὁ ῥῖ σὶ, Poët. pro ἐ ἐστὶ.

Ὁ ῥοιζηδὸν, vel ἐρυζηδὸν, vel ἐρυζηδὴν, ὦ, ὸν, ultima pari *finit*. ex ῥίζα, quod vide, & ῥιζῶ, *mitto*.

Ὁ ΡΙΟΣ, ου, ὁ, *ferum tutus*. Dicitur & ἐρύς, οῦ, ὁ, qu. ab ἐρύω, seu ῥέω, *fluo*. Sed

Ὁ ῥῖς, ῖνος, ἡ, *linea*, *quæ frontem medium intersecat*. Et *fuit olim extremum*. scribitur & ἐρὶς.

Ὁ ῥιπὶς, ίδος, ἡ, *meta*, *metus*. Sumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ἔρυμι, quod vide. Scribitur & ἐρπὶς.

Ὁ ῥιπὶς, ίδος, ἡ, *riper*, *metus*. vide præcedem.

Ὁ ῥοῦ, Æol. pro ἐρῶ, 2. 1. ind. fut. act. verbi ἔρυμι, *excito*, f. ἐρύω, Æol. ἐρέω, ἐρῶ.

Ὁ ῥοῦς, *fusæ*, Ion. pro ἐρυσὸς, præs. imperat. verbi ἔρυμαι, quod Poëtæ *fuxerunt* a 1. Æol. ἔρυμι, verbi ἔρυμι, *excito*.

Ὁ ῥοῦσι, *provocet*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ἔρυμι. f. Æol. ἐρύω.

Ὁ ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, ὰ, Poët. *herrisonus*. vel *qui strepitum excitat*, ὁ ἔρυμι ἀνάντων· ab ἔρυμι, *excito*, & ἀνάντης, *sonitus*. Them. ἀνάω.

Ὁ ῥῦσαγξ, υγγος, ὁ, ἡ, *ORSILOCHVS*, nomen propr.

Ὁ ῥυσίχθων, ονος, ὁ, ἡ, *excitator mulium*. Jovis Epithet. ab ἔρυμι, *excito*. f. Æol. ἐρύω, & ἰχθὺς, *mulus*.

Ὁ ῥύσιν, ῖνος, ὁ, ἡ, *quatiens solum*: ab ἔρυμι, *quasso*, f. Æol. ἐρύω, & νίσσω, *solum*.

Ὁ ῥύω, per Syncop. pro ἐρύω, & hoc Ion. pro ἐρύω, præs. imperat. pass. à præs. act. ἐρύω, quod a f. 1. formatum verbi ἔρυμι, *excito*.

Ὁ ῥωθώρη, ης, ἡ, & Ion. ἐρωθώρη, *magna & alta jugula*: ex ἔρυμι, ἐρῶ. Æol. ἐρέω, *excito*, & ἀορτὴ, *jugulum*.

Ὁ ῥωμηνίων, nom. Æol. pro comm. ἐρετμηνίων, & Dor. ἐρετμανίων, ged. ἐρετμανίου, pro comm. ἐρετμηνίων, *agitator tridentis*. Epithet. Neptuni, ab ἔρυμι, *excito*, & πλάνη, ης, ἡ, *tridens*. Them. πλάω.

Ὁ ῥυμι, *concitabo*, f. Æol. verbi ἔρυμι. f. ἐρύσω.

Ὁ ῥυσίζω, Ion. pro ἐρυσίζω, *diem festum celebro*. Th. ἐρυσὴ.

Ὁ ΡΥΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, *pulchra*, *gallina*. q. ab ἔρυμι, *in altum erigo*. Hinc ἐρυαλίζω, *incipio alas quatere & volatum tentare*. ἐρυαλίζων, ωνος, ὁ, *avis pullus*.

Ὁ ῥυὰ, ᾶς, ἡ, Ion. pro ἐρυτὰ, *dies festus*.

Ὁ ῥυγία, ας, ἡ, olim insula, postea facta continens.

Ὁ ΡΥΓΞ, υγος, ἡ, *COTVRNIX*. qu. ab ἔρυμι, quod facile ad pugnam *concitetur*.

Ὁ ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *ORTZA*. Angl. Rice.

Ὁ ῥυκτὸς, ὴ, όν, *defossus*, a. um: ab ὀρύσσω, *fodio*.

Ὁ ΡΥΜΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *strepitus*, *fragor*, *tumultus*.

Ὁ ῥυξ ἡ *capra quædam silvestris*: ab ἐρύσσω, quia pedibus prioribus terram *effodit*.

Ὁ ΡΥΤΤΩ, seu ἐρύσσω, f. ξω, *fodio*. p. ὄρυχα. a. 1. ὤρυξα. a. 2. ἄρυγον. perf. pass. ὄρυγμαι, ξαι. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, *fossa*, *fovea*. ὀρυκτὸς, τὸς, ὸν, *fossus*, *fossura*. ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem: ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor*.

Ὁ ῥυφὰ γάλακτος, *orphani*, ab ἐρυφὸς, *pusillus*.

Ὁ ῥυσία, ας, ἡ, *orbitas liberorum*: &

Ὁ ῥυσίζω, *orbo*, *privo*, cum gen. ὀρυσίζω τινὰ, *parentibus orbari*, *orbum esse*. Th. ἐρυφὸς, *pusillus*.

Ὁ ῥυσιὸς, ὴ, *pupillaris*: ab

Ὀρφανός, ἡ, *ORPHANUS*, *parentibus, liberis, privatus*. q. ab ἀρέπτω, *abstergo*, *neglectus enim & veluti in tenebris versatur*.

Ὀρφεύς, ἐως, ὁ, *ORPHEUS*. Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. 4. 253.

Ὀρφνὰ, seu -νὴ, substantivè pro ὀρφνὸς, f. g. à seq.

Ὀρφνός, ὸν, ἡ, item ὀρφνὸς, ὸν, & ὀρφνὸς, ὸν, *tenebrosus, a, um, obscurus, a, um* : à seq. etym.

Ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὀρφνᾶ, *tenebræ, obscuritas* : q. ab ἔρεβος, *lucis expers*.

Ὀρφώδης, ες, ὁ, ἡ, *lucis expers, orbus aliis quasi rebus*. Est & ἐρεβώδης, vel Att. ὀρφοῦς, ᾶ, *ORPHUS* piscis.

Ὀρχαμεύω, *princeps* : pro ἄρχω, idem quod ἀρχαμεύω. Th. ἀρχὴ, *principatus*.

Ὀρχάομαι, ὀρχοῦμαι, ὀρχήσομαι, ὀρχήσωμαι, ὀρχήσασθαι, ὀρχήσεσθαι, ὀρχήσασθαι, ὀρχήσεσθαι, ὀρχήσασθαι, ὀρχήσεσθ

Ο'ΣΟΣ, η, ον, & Poët. ὅσσος, ὁσσάκις, ὁσσάκι, ὁσσάκιν, ὁσσάκιν, ὁσσάκιν

Ο᾽τρηλότ, celeriter, acrius, acrius, adv. Th. ὀτρηδόν, f. used, incite.

Ο᾽τρηρός, ή, celer, citatus, impiger. in nom. dual. ὀτρηρώ, ab ὀτρύνω, incito, hortor.

Ο᾽τρυγχε. pro ὀμοίως χε, ejusdem pili, nam ὁμαλός, patitur hanc Syncopen, & δείξ, τρίχες, ὁ, capillus.

Ο᾽τρυνθεν, ὁ, pl. præf. ind. act. verbi ὀτρύνω, quod vide.

Ο᾽τρυνσις, ὁ, hortatio, instigatio. Th. ὀτρύνω.

ΟΤΡΥΝΩ, incito, instigo, adhortor, f. used, & Ion. ὀτρύνω in pass. ὀτρυνόμην, incitor. Hinc ὀτρυντής, ὁ, celer, diligens.

Ο᾽τω, vide ὅτος.

Ο᾽φε, quis, quonam, Poët. pro ὅτ, quod.

Ο᾽φίκκι, Poët. pro ὅ, τι & κκι, quodcunque.

Ο᾽φρος, vide in ὅτος.

Ο᾽χνη, ης, ἡ, ab ἔχω, hinc ὀχνέω, lamentor.

Ο᾽χρ, Att. pro ὅτ᾽ ἄν, ὅτι ; ab ὅτις, quicunque : ex ὅς & τις, quis.

ΟΤ, seq. conson. ὑπ, seq. vocali tenui, & ὑχ seq. vocal. aspirat. adv. non. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & vertitur nequaquam.

Οὗ pro ὅπου, ubi, adv. Sed πῦ, ubi ?

Οὗ, ἑοῦ, gen. vel ab ὅς, ἥ, quis, cujus : & Οὗ, pro οἱ, qui, Jon. 1. vers. 9. 16.

Οὗς, misisti, pro ἧκας vel ἵης, & contract. εἷς, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, mitto : f. ἥσω. a. 2. ἧν.

Οὐά, vah ! adv. Marc. 15. 29.

Οὐαί, Væ, adv. cum dat. οὐαί, miseris.

ΟΥΑΞ, ακος, τό, auris. Poët. pro οὖς, ὠτὸς, τό, idem. dat. plur. ὠσὶ.

Οὐασα, aures, vasorum ansæ. nom. pl. ab ὦς, ὠός, τό, auris, & contracte οὖς, ὠτὸς, τό, idem.

Οὐδία, vel οὐδία ; VINCLA, pars una asis : q. ab ὠτὸς. vocab. S culum.

Οὐδαμὰ, & Dor. οὐδαμᾶ, nusquam, nullatenus. adv. ab οὐδαμὸς.

Οὐδαμός, ὸν, humilis, terrestris : ab οὖδος, solum.

Οὐδαμόθι, nihili, negotiorius, gero : ab

Οὐδαμόθε, nullus : quod ex οὐδὲ, neque, & ἁμὸς, unus, aliquis. Dor. noster. q. d. οὐδ᾽ ἁμὸς, ne unus quidem.

Οὐδαμῶς, nequaquam. adv. à præced.

Οὐδεκὸς, οὐδέκου, τό, pavimentum, idem quod οὖδος, εος, τὸ, solum.

Οὐδέ, neque, conjunct. ex ὐ, non, & δέ, vero.

Οὐδεὶς, εἰς, ὐ, nullus. οὐδεμία, ας, ἡ, nulla. οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum : ex οὐδὲ, neque, & εἷς, unus.

Οὐδέποτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδενὸς, dat. sing. f. g. ab οὐδεμία. vide in οὐδεὶς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum, nihil : οὐδὲν ὄφελος nihilominus ; οὐδὲν ῥῆμα, nihilo magis.

Vide οὐδεὶς. ῆς οὐδενὸς, nulli, nom. pl. m. g.

Οὐδένωσις, nulla cura digna, contemnendus : ab οὐδεὶς, & ὄφις cura. Vel qui ne quidem momento durat, quod ab ὄφις, tempus.

Οὐδέποτε, pro οὐδέπω, nunquam, adv. ex οὐδὲ, neque, & πότε, aliquando.

Οὐδέπω, nondum, nunquam, adv.

Οὐδέτερος, α, ον, neuter : ex οὐδὲ & ἕτερος, alter.

Οὐδέτις, neque nullus : ex οὐδὲν, & τὶς quid.

Οὐδετέρωθεν, adv. neutra ex parte : &

Οὐδετέρωσε, neutram in partem : ab

Οὐδετέρωσε, neutro modo, quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, neuter, neque alter.

ΟΥΔΟΣ, εος, τὸ, solum, pavimentum. q. ab οὐδὸς ὁ, via. Sed οὐδὸς, ὁ, ὁ, limen. Hinc οὖδας, αος, τὸ, pavimentum. οὐδαῖος, humilis, terrestris. Sed οὐδὸς, ὁ, ὁ, Ion. pro οὐδὸς, iter.

Οὐδοπόθι, nemo igitur ? item nequaquam : ex οὐδὲς, nullus, & πῦ, igitur.

ΟΥΘΑΡ, αος, τὸ, UBER, mamma ; abundantia, ubertas : hinc Angl. udder.

Οὐθεὶς, εἰμία, εἷν, nullus, a, um : ex οὐτὶ & εἷς, unus.

Οὐθὲν, non equidem. Th. ὐ, non.

Οὐκ, non, sequente tenui, vide ὐ.

Οὐκέτι, non amplius : ex κὲ, non & ἔτι, adhuc.

Οὐκὶ, Poët. pro οὐχὶ, hoc autem pro οὐ.

Οὐκοῦν, nonne igitur ? ex οὐ & οὖν, ergo.

Οὐκω, Ion. pro οὔπω, nondum : sic οὐκως, Ion. pro οὕτως vel οὖτως, non igitur.

Οὐκως, Ion. pro οὔπως, nullo modo.

Οὐλαὶ, hordeum, quod ὅλαι, id est, integrum ederetur cum sale, antè molas inventas.

Οὐλαμὸς, ὁ, ἡ, conjectum agmen, cohors, q. ab ὅλος, integer : vel ex ὑμὸς, & οὐλόω, simul cogi.

Οὐλαμὸς, mortuus : ab ὅλλυμι, seu ὀλοὸν δαῖμον, quem res mortifera tetigit.

Οὐλὰ, ἧς, ἡ, cicatrix : q. ex ὅλη, vulno. Th. ὅλος, integer.

Οὐλὸς, ὀλωὸς, & ὀλοὸς, idem quod ὀλοὸς, pernicies sui. Th. ὄλυμι, perdo.

Οὐλίας, ὰ, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ὰ, ὁ, nomen viri proprium.

Οὐλόδεσμος, merges, fasciculus hordei collecti : ab ὅλος, fascis, & δέω, ligo : vel ab οὐλαὶ, hordeum. Hinc

Οὐλόδεσμος, funis, quo ὅλος δέσμη, id est, fasciculus colligatur.

Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, ἡ, ὸ, qui crispos habet capillos : ex ὅλος, crispus : & θρὶξ, capillus.

Οὐλοθρίω, immolo. q. ὀλοὸν θύω.

Οὐλοκάρηνος, crispo capite : ex ὅλος, contortus, q. ab ὅλω, contorqueo, & κάρηνον, caput.

Οὐλο-

Οὐλαμένη, ἡ, perabsurdè, Poët. pro ὀλαμένη, a, ὁ, part. m. f. g. &
Οὐλαμένου, gen. Ion. m. g. ejusd. temporis & modi: verbi ὄλαμαι, perdo. f. ὀλέσω. p. m. ὤλεα. Act. ὀλάσω. a. 2. m. ὀλάμην. hinc a. 2. part. m. ὀλάμενος, η, ον.
Οὐλαν, ν, τὸ, gingiva: ab ὅλος, tener.
Οὐλανε, interjectio pedibus: ab ὅλος, integer, & ἄνω, modice, ὁ, pes.
Οὐλαος, ὁ, integer, sanus, perfectus, mollis, tener, crispus; item manipulorum collectorum fascis. Tum etiam ὅλος pro ὀλοὸς, pernicies, ruina, quod vide in ὄλαμαι. Ab ὅλος, tener, est ὄλον, gingiva. ὅλος, prima lanugo ex puberum genis efflorescens: ὅλος, per Epenth. Ion. ὁυλος pro ὅλος, unde Angl. whole, pro integro & sano manasse videatur.
Οὐλαχάνας, acc. pl. ab
Οὐλαχάνη, ης, ἡ, mala. q. ab ὄλη, bordeum, hoc ab ὅλος pro ὁλος, integer, & χάω seu χέω, fundo.
Οὐλύμπιος, α, Poët. pro ὀλύμπιος, OLYMPIUS, cœlestis: à seq.
Οὐλυμπος, ου, & Ion. ὀλύμπιος, ὁ, Poët. pro ὄλυμπος, OLYMPUS, q. ὁλόλαμπος, totus lucens. Ὀλυμπόνδε, ad Olympum. q. εἰς Οὐλυμπον.
Οὐλω, V. A LEO, sum sanus. Th. ὅλος, integer. inde Angl. to whole.
Οὐμὲ, per Synæresin, pro ὁ ἐμὲ, meus. Sic ὑμὶν, pro τὸ ἐμὸν.
ΟΥ̓Ν, igitur, itaque, ergò, Conjunct.
Οὔνεκα, & ὕνεκα, pro ὅ τι ἕνεκα, cujus rei gratia, propter, quoniam. Sic τούνεκα, pro τοῦ ἕνεκα.
Ὄωνται, Poët. pro ὄνται, 3. pl. ind. pass. verbi ὄναμαι, idem quod ὀνίνημι, vinapero. Th. ὄνημι, idem.
Οὔνομα, ατος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, nomen: &
Οὐνομάζω, pro ὀνομάζω, itidem.
Οὐνομάσσαι, Ion. pro ὀνομάσαι, nominare.
Ὀυνομακλυτὸς, η, Poët. τοῦ ὀνόματος κλυτὸς, nomine clarus, inclytus.
Οὐνομάρχας, α, ὁ, provinciæ præfectus. Ion. pro ὀνομάρχης: ex ὄνομος, (à νέμω, rego,) & ἀρχὴ, imperium.
Οὐνομάστι, celebriè, Ion. pro ὀνομαστὶ, quod vide.
Οὔξ, Dor. pro ὁ ἕξ.
Οὗος, gen. sing. ab ὅστις, ἥτις, ὅτις, qui, quæ, quod.
Οὔποτε, nunquam: ex ὁ & πότε, & hoc ab ὅτε, quando.
Οὔπου, usquam: ex ὁ & πού, (enclit.) quodammodo. hoc ab ὅς.
Οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda, extremum agmen, prora. q. ab ὄρος, terminus. hinc ἀφλαστος, ad caudam pertinens. αἰλουρος, catus, felis. ἀστερουρος, stella post caudam majoris ursæ: Arcturus. μειουρος seu μιουρος, cui

cauda truncata est, mutilus. μελανουρος, nigram caudam habens. σκιουρος, sciurus, cui cauda loco umbræ est.
Οὐραχὰς, ά, ὁ, extremum agmen: &
Οὐραχὴς, ῆ, ὁ, extremi agminandux: ab ἀρχὴ & ἄγω, duco.
Οὐραῖος, α, ον, caudatus, ad caudam pertinens; postremus: ab ὀυρὰ.
Οὐρήθρα, ας, ἡ, & ὑρήθρη, ης, ἡ, meatus, per quem urina defertur à renibus in vesicam: ab οὖρον, urina.
Οὐρήια, ας, ἡ, & Ion. Οὐρηίη, ης, ἡ, VRANILA, una ex Musis.
Οὐρήιος, α, ὁ, Dor. pro Οὐράνιος, ὁ, ὁ τοῦ οὐρανοῦ υἱὸς, Cœli filius.
Οὐράνιος, ος, ὁ, ἡ, cœlestis, in nom. pl. οὐράνιοι. Th. οὐρανὸς, cœlum.
Οὐρανὸθι, ος, ὁ, ἡ, cœlestis, ab eod. th.
Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœlestis in nom. pl. οὐρανίωνες, gen. pl. οὐρανίωνων. Th. οὐρανὸς, ὁ, ἡ, cœlum.
Οὐρανόθεν, adv. à cœlo, cœlitus: &
Οὐρανόθι, adv. in cœlo, Them. οὐρανὸς, cœlum.
Οὐρανόμηκης, εος, ὁ, ἡ, altissimus: ab οὐρανὸς, cœlum, & μῆκος, εος, τὸ, longitudo.
Οὐρανὸς, ὁ, & Dor. ὁρανὸς, ὁ, ἡ, cœlum; sæpè palatum: q. ab ὁρος, terminus, vel ὁράω, video. Hinc οὐράνιος, cœlestis, ὁρανόθεν, cœlitus.
Οὐρανὸν, in cœlum. adv. à præced. th.
Οὐρανοσκόπος, ου, ὁ, cœli contemplator: item piscis hic dictus ab oculo in capite, quem dum natat, sursum tollit. Ab οὐρανὸς, & Σκοπὸς, quod à præt. m. verbi σκέπτομαι.
Οὐρανοῦ, gen. Dor. & Æol. pro οὐρανοῦ, ab οὐρανὸς, cœlum.
Οὐρὰς, acc. pl. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.
Οὐρβανὸς, ὁ, ὁ, Urbanus, pomœrii Lat.
Οὐρεα, Ion. pro ὄρεα, vide ὄρος.
Οὐρεῖν, præs. inf. pro imperat. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρον, urina.
Οὐρειος, Poët. pro ὀρειος, montis, gen. sing. Sic ὄρεα pro ὄρη, nom. pl. ὄρεων, dat. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.
Οὐρεὺς, ῆος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, montis. q. ab ὄρος, εος, τὸ, mons. Est ὀρεὺς, custos, ab ὄρος.
Οὐρέω, f. ἥσω, urinam reddo, mitto. Them. οὖρον, urina.
Οὐρῆ, Ion. pro οὐρᾷ, dat. sing. ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.
Οὐρῆας, montes, acc. pl. Ion. ab οὐρεὺς, ῆος, & Ion. ῆος, ὁ, montes.
Οὐρήσω, vide in οὐρέω.
Οὐρητὴρ, ῆρος, τὸ, urina: à 1. pers. pers. pass. verbi οὐρέω, mitto.
Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro οὐρὰν, ab οὐρὰ, ᾶς, ἡ, cauda.
Οὐρῆσε, mitto, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi

verbi ἔρω, unde. f. ἐρῶ. Them. ἔρρω, ruina.

Οὖρον, ου, τὸ, mingendi actus : urina : & Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, URETER, meatus urinarius : &

Οὐρητικὸς, ἡ, urinarius : urinam ciens ; mingendi facultatem habens : unnia à perf. pass. v. ὄρνυμι, mitto.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri. Hebr. Lux Dominus.

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, contermino : sum finis. Sic ἐξουρίσαμεν, Ion. pro ἐξορίσαμεν.

Οὐρία, (sub. πτελὴ) ἡ, g. ας

Οὐρίτης, ου, ὁ, secundus, præses : ab οὖρος.

Οὔριτις, ου, ὁ, nomen propr. viri.

Οὐ'ΡΟΝ, ου, τὸ. URIN. a, quia ὄρνυται, ex vesica. hinc ὄρνυμι, urinam reddo. hinc δυσουρία, ας, ἡ, urinæ difficilis excretio.

ΟὖΡΟΣ, ου, ὁ, ventus secundus, præsper successus : item custos, intuitor. q. ab ὄρω, incito, vel ὁράω, video. (Est & ὄρος, Ion. pro ὅρος, finis, terminus. & pro ὅροφος, tignum.) Hinc οἰκουρὸς, domus custos. οἰκουρία, domum custodio. φυλακὴ, ῆς, ἡ, custos. φυλακεῖον, præsidium. φρούριον, locus aut munitio cui præsidia imponuntur. φύλαξ, ακος, ὁ, ὁ, præsidium. φρουρὸς, in præsidio sum, custodio. & Angl. a WARD, warden, &c.

Οὐρὸς, ὁ, ὁ, alveus seu fossa per quam deducitur navis in mare. à præced. Est ὄρος, serum lactis & sanguinis : ex ὄρνυμι.

Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, in pl. τὰ ὦτα, aures. Th. ὦς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Οὖσαν, acc. sing. ab ὤν, ντος, præs. part. ab εἰμὶ, sum.

Οὖσ, quos, acc. pl. ab ὁς, ἥ, ὅ. & ὅς, sum, ab εἰμὶ, sum.

Οὐσία, ας, ἡ, essentia, natura, substantia, facultates : ab οὖσ, ὄντος, ντος. præs. part. verbi εἰμὶ, sum.

Οὐσιωδῶς, adv. substantialiter, essentialiter : à præced.

Οὖτ' ἀρ, pro οὔτε ἄρα, neque.

Οὔτα, vulneravit, per ι. procop. pro ὄτασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀτάζω, vulnero, i. dono. Alii volunt esse 3. sing. imperf. act. verbi ὀτάω, imperf. ὀτασα, ας, ασε, ασα.

Οὐτάζω, I. dono, idem cum them. ὀτάω, vulnero.

Οὐτάσσω, Ion. pro ὀτάω, Dor. ὀτάσδω, præf. ind. act. verbi ὀτάω, idem quod ὀτάζω, vulnero.

Οὐτασμένος, vulneratus. præt. part. pass. ab ὀτάω, quod ab ὀτάω, pro ὀτάζω. vel per συνε. pro ὀτασμένος, η, ον. part. m. ab ὀτάζω, idem cum ὀτάω.

Οὔτασε pro ὄτασε, vulneravit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀτάζω. Them. ὀτάω, vulnero.

Ο'ΥΤΑ'Ω, vulnero, vulnus infligo. f. ὀτήσω. p. act. Hinc ὀτάζω, ὀτάσσω & ὀτάω, idem.

Οὔτε ἔτ', τε & τ', neque : τε & τι, quæ.

Οὔτερος, Ion. pro ἕτερος, alter.

Οὐτιδὰ, ανος, ὁ, nimirum : à 2. perf. pass. v. ὄνομαι.

Οὐτιδανὸς, ἡ, νὴ, νὸν, nullius pretii : q. ὄντος, gen. ab ὄντις, per Pleonasm. ἀν, vel ab ὄντις, nullus, & δανὸς, ης, ες, manus.

Οὔτι pro οὐτινα, acc. sing. ab ὅτις, nullum. gen. οὐτινος ex ὁ, ἥ, ὅ, & τις, quis.

Οὔτινος, gen. sing. ab ὅστις, quicunque. Pro οὐτινος, Attici dicunt ὅτου, Iones ὅεο, Dor. ὅτω, Æol. & Poët. ὅιο & ὅευ. Pro οὔτινι, Attici ὅτῳ. Ion. ὅεῳ. Pro οὐτινων, Attici ὅτων, Iones ὅεων. Pro οἵτινες, Attici ὅτοι, Ion. ὅιοι & ὅεοιοι. ex ὅς, & τις, quis.

Οὐτιπου, Dor. pro οὐδαμοῦ, nullo modo.

Οὔτις, nullus. gen. οὐτινος. acc. οὔτι & οὐτινα. ex ὁ, ἥ, & τις, quis.

Οὔτις, οὐτι, οὔτι, hic, hæc, hoc. gen. τούτου, τουτοῦ, nom. pl. οὗτοι, αὗται, τοῦτα. gen. pl. τούτων. q. ex ὁ, ἥ, & αὐτὸς. Sic οὗτ in voc. casu, pro hoc te.

Οὐτοῖ, Att. pro οὔτε.

Οὖτος, & οὗτος, seq. vocali, ἵστε, ἵστατε? consepera. Att. ἵτατε.

Οὐχ, ante asperam. ὐκ ante vocalem. ὐ, ante consonantem, non.

Οὐχὶ, nonne? adv. interrogandi. item Attice οὐαὶ, adv. negandi. Th. ὐ.

Ο'φειλήμαι, αμαι, τὸ, debitum, à seq. th.

Ο'ΦΕΙ'ΛΩ, debeo, reus sum. imperf. ὠφείλον, ὠφείλομεν. p. ὠφείληκα. a. 2. ὤφελον, præf. pass. ὀφείλομαι. præt. part. pass. ὠφειλήσθαι, η, ον, debitus, a, um. perf. pass. ὠφείλημαι.

Ο'φελος, vide in ὄφελον, utinam.

Ο'φελον, Poëtice pro ὤφελον, quod Ionice pro ὤφελε, 3. sing. a. 2. verbi ὀφείλω, debeo.

Ο'ΦΕ'ΛΛΩ, ω, ν, augeo : adjuvo, (ut interpretatur. & pro ὀφείλω, debeo.) f. ὀφελῶ. p. ὠφέληκα. a. 2. ὄφελον.

Ο'φίσκουσι, ανουσι, 3. pl. præf. sub. verbi ὀφίσκω, augeo.

Ο'φλον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, debeo. Et usurpatur ut adverb. optandi, utinam, in prima, secunda & tertia persona ; ut αἴ' ὄφελες τὸν μῆνιν, utinam cælibs esses. σὺ ὄφελες δῶρ' ἐς ἐμὲ, utinam mihi dona placuisset.

Ο'φελος, ους, τὸ, utilitas, usus : ab ὀφέλλω, juvo, auxilior, per syncop.

Ο'φεος, gen. Ion. ab ὄφις, εως, ὁ, anguis.

Ο'φθαλμὸς, ου, ὁ, oculorum custodia : & inde

Ο'φθαλμὸς, oculus, oculorum morbi labor : a : ab ὀφθάλλω, quod vide.

Ο'φθο-

Ὀφθαλμοδουλία, ας, ἡ, oſtentatio ad oculos ſervitii, adj.

Ὀφθαλμοδουλικός, ή, ὸν, l. ός, ὴ, ὸν, ſervum qui in ſpectante bene ſe gerendum præſtat: ab ὀφθαλμός, oculus, (quod ab ὄψομαι, video,) & δοῦλος, ſervus.

Ὀφθαλμός, ὁ, ὁ, oculus, per Metaph. vir illuſtris, vel qui res futuras ſua prudentia providere poteſt. dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν, ὀφθαλμοῖς, Dor. pro ὀφθαλμοῖς. Th. ὄψομαι, video.

Ὀφθείς, ἐσσα, ἐν, vifus, a. 1. part. paſſ. ὀφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὀφθείη, 2. ſing. o. 1. paſſ. verbi ὁράω, video.

Ὀφθήναι, ὀφθείη, vide in ὀφθείς.

Ὀφθήσεται, ται, ται, à ſerpente morſus: ab ὄφις & θαπτὸς, quod ab ὄφις, ſing. perf. ind. paſſ. verbi θάπτω.

Ὄφιος, gen. ſing. ab ὄφις, ὁ, ſerpens, acc. ὄφιν.

Ὄφις, εως & ιος, ὁ, ſerpens, nom. pl. ὄφιες, ὄφεις, ὄφεες, qu. ab ὄπτω, pro ὄπτομαι, video. Hinc Angl. a ſnake.

Ὀφιώδης, ους, ὁ, ἡ, ſerpentinus, anguinus: à præced.

Ὄφλεν, à 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφείλειν, verbi ὀφείλω, debeo, & per Syncop. ὀφλεῖν, f. ὀφλήσω, & per Syncop. ὀφλέσω, præt. ὤφλεκα. a. 2. ὤφλον.

Ὀφλισκάνω, ανω, vel, malitia impoſita: debitum.

Ὀφλόμην, per Syncop. pro ὠφελόμην, f. 1. act. vide ὀφέλλω.

Ὄφρα, f. ιον, idem quod ὀφέλλω, (ex quo per Syncop. fit) mulier.

Ὄφρα, & ὁρ, ας, ᾱ, quæ, adv. Poëc. pro ἕως, ὅρως: ut reſpondet, τέως, τεως.

Ὄφρυς, idem quod ὀφρύς.

Ὀφρύοις, ους, & in ſ. g. ὀφρυόεις, εσσα, εν, ciliis, i. ſupercilioſus: à ſeq. th.

Ὀφρύς, ος, ὁ, ſupercilium; ſaltus, tumulus, dat. pl. ὀφρύσι.

Ὀχ pro ὄχα, valde, pro ὄχα, adverb. longè, ponitur pro præt. ab ὄχω, habeo. vficatius eſt ὄκχος & ὄκκος, ab ὄκχω, eminco.

Ὄχαρος, ου, ὁ, ὄχ.

Ὀχεῖον, ου, τὸ, curſuſque, qua illic tenetur: ab ὄχω, veho.

Ὄχεσαν, Ion. pro ὄχησαν, imperf. act. verbi ὀχέω, vebo, porto. f. ήσω.

Ὀχεσφι, curribus, dat. pl. Ion. pro ὄχεσι, dicitur & ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, currus.

Ὀχετηγός, ὁ, ὁ, aquæ ductor: ab ὀχετὸς, canalis.

Ὀχετὸς, ὁ, f. ἥσω, vivus ductus: ductus: à ſeq.

Ὀχετὸς, ὁ, ὁ, canalis, aqua ductus; item cloaca: qui ab ὄχω, vebo. ὀχετὸς ἔνδον, canalis calamitatis, pro perpetua calamitate.

Ὀχμὴ, ἧς, ἡ, vertucarium; villus, in pl. ὀχμαὶ: ab ὄχω, veho.

Ὀχνεῖν, admiſſarium admitto. f. ήσω, p. ὄχνηκα, hinc ὀχνὸς, ὸς, ὁ, equus. q. ab ὄχω, veho.

Ὄχνη, f. ήσω, vebo, porto. præſ. pass. ὀχνεῖσθαι, maturare: Th. ὄχος, currus.

Ὀχνὸς, ὸς, ὁ, cibus: ab ὄχω, ſuſtineo.

Ὄχνος, ου, ὁ, & ὄχνη, ης, ἡ, verbenaca, à ſ. perf. pass. verbi ὄχνω, veho.

Ὄχνος, ου, ὁ, ΟΧΗΣΙΟΣ, nomen proprium.

Ὀχνώδης, ους, ὁ, ἡ, ingens. Heſych.

Ὄχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa. dat. plur. ὄχθῃσι, & Ion. ὄχθῃσιν, & ὀχθῃσιν. Poët.

Ὀχθέω, f. ήσω, indigner, gravatè ferè, q. ab ὄχθος, μος.

Ὀχθη, ης, ἡ, ripa, intrà quam ὄχνος, ſeu ὑγρὸν, aqua. ὄχθος, ου, ὁ, ripa, tumulus, labor.

Ὀχθήσας, σασ᾽, a. 1. part. ſq. ab ὀχθέω, gravatè ferè.

Ὄχθησαν, dat. pl. Ion. ab ὄχθη.

Ὀχθίζω, ἵσω, ſinistra, ſaltus eſt ὀχθίζω, q. ab ὄχθη, ripa.

Ὄχθος, vide in ὄχθη.

Ὀχλεῖσθαι, turbantur. Dor. pro ὀχλοῦσιν, 3. pl. præſ. ind. paſſ. verbi ὀχλέω, turbo. Th. ὄχλος, turba.

Ὀχλέω, ὀχλήσω, ὀχλέσω, ὀχλῶ, ὀχλῶν, ὀχλῶσι, μαχλὸς, ὁ, ὁ, idem, μαχλὰς, ὰδος, ἡ, vexo, molior.

Ὄχλιν, turbo, commoveo; moleſtia afficio. f. ήσω. p. ὄχληκα. præſ. paſſ. ὀχλεῖσθαι, ὀχλεῖσθαι, vexor.

Ὀχλήσῃς, ᾷ, ᾷ, turbaveris, ες, ση, moleſtus: &

Ὄχλησις, εως, moleſtia, perturbatio: ab ὀχλέω. Th. ὄχλος, turba.

Ὀχλήσω, ὀχλῶ, populariis; turbaveris: ab eod. th.

Ὀχλοποιέω, ῶ, ὀχλοποιήσω, f. ήσω, p. ὀχλοποίηκα. a. 1. ὠχλοποίησα. ab ὄχλος, turba, & ποιέω, facio.

Ὄχλος, ου, ὁ, turba, motus, multitudo, perturbatio; moleſtia. Hinc ὀχλαγωγὸς, turbulentus. ὀχλέω, turbo. ἀνοχλέω, idem. παρενοχλέω, obturbo, moleſtiam exhibeo.

Ὀχμὴ, ἧς, ἡ, vertucarium, villus, ὀχμαὶ, ab ὄχω, retineo. hinc

Ὀχμάζω, inhibeo; f. ἄσω, à præced.

Ὄχμας, ſerius, ordo. ubi una res ὀχμὰς ἄρας, ad eſt, adhærere alii.

Ὀχμάω, ῶ, ὦ, Poët. & Dor. pro ὀχέω, ῶ, vehens, ferens, præſ. part. f. g. ab ὄχος, veho, ſuſtineo. Th. ὄχος, currus.

Ὄχος, ου, ὁ, & εος, εσ, currus, vehiculum. q. ab ὄχω, vectinco, vel ἔχω, ſuſtento. Hinc ὀχέω, vebo, porto. ὀχεῖον, vehiculum. ὀχετὸς, ὸς, ὁ, qui à latere alterius vehitur.

Ὀχυρὸν, idem quod ὀχυρὸς, munitus, firmus. ὀχυρόω, munio, fulcio.

Ὀχυρὸς, ὸς, ὁν, munio: ab ὀχυρὸς, munitus. Th. ὀχυρὸς, idem.

Ὀχήμενος, ου, ὁ, ἡ, mansitio, ὁ, ἡ. perf. pert. pass. præced. verbi.

Ὄψ, ὀπός, ὁ, vox, cantus, q. ab ἔπω, loquor. Sed ἡ, ὀφις, ab ἐνόπτομαι, video. Abl. ὀπί, vox, ἐπὶ ἠοῖ, ἐπὶ ἑσπέρῳ, matutè: item pistis accipienda, ἀπαγγελία, delatio, μάρτυρος, testis, dativum, seu articulatam vocem habens, Epicher. hominis. Est & cuis pomum, ὀπὸς, ὁ, ὀπὸς γόνος ex genere nucarum.

Ὀψήμενος, ου, ὁ, qui serò messis: ex ὀψὲ, sero, & ἀμάω, meto.

Ὀψιανός, ου, ὁ, piscivorus. Them. ὀψὲ, ου, τὸ, quicquid cum pane comeditur. per Synech. pro piscis.

Ὀψιγένης, ους, ὁ, ἡ, qui serò erat: ex ὀψὲ, sero, & γένομαι, ero.

Ὀψὲ, sero, vesperi post. q. ab ὄπιθεν, post. in compositione σ in ι mutatur. Hinc ὀψιμαθὴς, ους, ὁ, ἡ, serus, sirotinus. ὀψίζω, sero aliquid facio. ὀψίγονος, pesterus.

Ὄψομαι, videbis, Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὁράω, video. f. ὄψομαι. perf. pass. ὄπωπα. a. 1. ἄφθην.

Ὄψῃ, videbis, Att. pro ὄψει, 2. sing. f. 1. m. ζηλῶ. verbi. Est & ὄψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Them. ὀψόμενος, videns.

Ὀψίαν, videre cupio, desidero. Th. ὀψόμενος, videns.

Ὄψιδα, 2. pl. f. 1. m. verbi ὀψόμενος, video. f. ὄψιμαι in 3. pl. ὄψονται.

Ὀψίδιος, α, ον, vesperus, serotinus dies. Them. ὀψὲ.

Ὀψίγονος, ου, sero natus, posterus: ab ὀψὲ, sero, & γείνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Ὀψίζω, 1. imp. sero aliquid facio, vel sub vesperam facio. Th. ὀψὲ, sero.

Ὄψιμον, acc. sing. ab

Ὀψιμαθὴς, ὄψ, ὁ, ἡ, sero discens: ex ὀψὲ, sero, & μανθάνω, disco.

Ὀψίμηλος, ου, ὁ, ἡ, serotinus, serus. Th. ὀψὲ.

Ὀψίνοος, ου, qui serò sapit: ab ὀψὲ, sero, & νόος, mens.

Ὄψις, ιος, ἡ, vultus, facies, species, visus: ex 2. sing. perf. pass. ὄπωπα, verbi ὁράω, video.

Ὀψίσω, adversa cædo, 1. sing. a. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψὲ.

Ὀψιτέλεστος, ου, ὁ, ἡ, imperfectus: ab ὀψὲ, sero, & τελέω, perficio.

Ὀψοῖμι, ῃ, ῃσι, fut. 1. m. verbi ὀψόμαι, video. pers. pass. ὄψομαι. 2. 1. pass. ἐφθὴν.

Ὄψον, ου, τὸ, opsonium, quicquid cum pane comedimus. piscis. Hinc ὀψάριον, opsonium, quod cum pane. Ducunt alii ab ὀπτὸν, coctum, ut sit coctum quid cum pane. Alii ab ὀπτάω, asso. Alii ab ὀψὲ, serò, quod non manè, sed vesperi ea alimenta sumerem.

Ὀψοφάγος, ου, gulosus, edax: ab ἔφαγον, & φάγω, comedo.

Ὀψόφαγος, ου, ὁ, OPSOPHAGUM, piscium: ab ἔφαγον, ου, ὁ, opsonium, quod ex ὀπτὸς, coctus, ατος, & ἔφαγον, ου, ὁ, quicquid cum pane comeditur.

Π.

Πῆ est decima sexta Græcorum littera, & octoginta denotat: majusculum Π, significat quinque.

Πα, nullo accentu notata, enclitica est.

Πά, Dor. pro πᾶ. & sæpè πᾰ́, quod & πᾰ́ dicitur, ubi? Et πᾰ́ pro πῇ, quonam? quem in locum?

Παγαί, Dor. pro πηγαί, acc. sing. sed πηγᾶς, gen. pl. Dor. pro πηγῶν. ὁ πηγᾰ́ς, ᾰ́δος, ὁ, fons. πηγάων, Dor. dat. pl.

Παγεσιμᾶν, gen. sing. Dor. pro Ποσειδᾶνος: à

Παγασαί, Dor. pro Πηγασαί, ῶν, αἱ, PEGASUS, oleaster Persei equus. Them. πηγάς, ὁ, fons.

Παγίλαστις, ος, ὁ, pro λαός, vivus loquicitus, quasi τὸ πᾶν ἐκ τοῦ γλῶσσαν.

Παγχυτὲ, irrue, concurrite: a. 2. pass. præc. πυγέλλω, a. 2. opc. pass. à πυγνάω, seu πηγνύω, compingo, concrescere facio. f. fut. p. πεπάγομαι. a. 2. pass. ἐπάγην, fut. 2. pass. παγήσομαι. præt. m. πέπαγα.

Πάγλη, Ion. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.

Παγετὸς, ὁ, ὁ, glacies, compacta aqua. ὁ πηγνύω, compingo.

Πάγη, desiderium est, Ion. pro πάγη, 3. sing. a. 1. ind. pass. hinc πεπάγασι. a. 2. ind. pass. verbi πήγνυμι.

Πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum: ab cod. them.

Παγίδιον, illaqueo, irretio. f. ibem. p. πεπάγιδευμαι. à πάγις, quod vide.

Παγίδιος, α, firmus, stabilis: à πήγνυμι, compingo.

Παγὶς, ίδος, ἡ, laqueus in terram depressus, decipulum. accus. sing. πάγιδα. ab cod. them.

Πάγκακος, ου, omnino malus, infaustissimus: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, ε, & κακὸς, malus.

Πάγκαλος, ου, perpulcher; benestissimus: & inde

Παγκάλως, pulchrè, benestissimè: adv. à πᾶς, & κάλλος, bonus, pulcher.

Πάγκαρπος, ου, ὁ, ἡ, qui fructuum omne genus fert. Ex πᾶς, omnis, & καρπὸς, fructus.

Πάγκοινος, ου, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινὸς, communis.

Παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vincens & absumens: ex πᾶς & κρατέω, vinco. Th. κρατὸς, ὁ, robur.

Παγ-

Παγκράτιον, ου, τὸ, athletici certaminis genus, ad quod vires exercendo adhibendum erat, pugilatus & luctæ.

Παγκρατιάζω, ἀζω, exercitor, exercio. glacies. fod. Th. παγετὸν, congelo.

Πάγκλιτος, ος, ον, ex solido ære: ex πᾶς, omnis & χαλκὸς, æs.

Παγχάνιον, pertusa dolea. q. κάνιον, à χάνος, hiatus.

Παγχρὸν, pernox, adv. Poët. pro πάννυχον, à πᾶς, omnis.

Πάδειν, saltare, Dor. pro πᾶδειν, 2. pl. præs. verbi πάδω, salio.

Πάδνα, ας, ἡ, Dor. pro πᾶδα, ης, ἡ, Poët. ascensus, gradus: à πάδω, τὸ, passiv. Th. πάσσω, patior.

Παδνόομαι, afficior vehementer & concitor; item afficior morbi animi: à πάδω, quod vide.

Πάδω, ω, 3. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαδε: &

Παδὼν, Ion. resolut. pro παδὰς, a. 2. inf. act. verbi πάσσω, patior. f. πείσομαι, a. 1. ἔπαδον. p. m. πεπαδὼς.

Πάδῃ, dat. sing. à πάδος, ου, τὸ, affectus, passio. Th. πάσσω, patior.

Παδόντα, a. 2. inf. act. vide παδὼν.

Πάδοντι, dat. pl. à πάδων, ωνος, τὸ, affectus, Th. πάσσω.

Πάδων, passionum, num. pl. ejusd. at

Πάδῃς, 2. sing. a. 2. sub. m. vel 3. sing. a. 2. sub. act. verbi πάσσω, patior. a. 2. ἔπαδον.

Πάδημα, ατος, τὸ, affectio, vitiosus affectus. in pl. τὰ παδήματα, passiones: &

Παδητὸς, ὴ, ὸν, passivus, a, um: à παδεῖν, Th. πάσσω, patior.

Παδητὸς, ὴ, passibilis, qui pati potest. ejusd. ibem.

Παδὼν, passus sum: Ion. pro ἔπαδον, a. 2. ind. act. &

Παδόντων, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσσω, patior. a. 2. ἔπαδον. f. πείσομαι.

Παδτικὸς, ὴ, ὸν, commotio affectuum: ex παδεῖν, τὸ, affectus, quod vide. & ποιέω, facio.

Πάδος, ους, τὸ, affectus. passio, morbus, infirmitas. dat. pl. πάδεσι. à πάσσω, patior. a. 2. ἔπαδον.

Παδὼς, a. 2. part. act. f. g. à

Παδὼν, όντος, a. 2. part. act. Th. πάσσω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαδον.

Παῖ, voc. sing. à πᾶς, puer.

ΠΑΙΑΝ, ᾶνος, ὁ, Poët. Δ N, hymnus in laudem apollinis aut mitricum. apollo ipse sic dictus, à πάλλω, quia mala fidas; vel à πάω, sero. hinc Παιανὶς ᾠδὴ, & amicus populus.

Παιδάζω, ἰσω, pedetim seu paucum capio. à præced. quod vide.

Παιδέων, gen. pl. à παῖς, quod vide.

Παιγμονὴ, ης, ἡ, ludus, obsectatio. Th. παίζω, ludo.

Παιγνιάμων, ονος, ὁ, ἡ, vir, qui jocis delectatur, jocosus: &

Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνὶς, ιδος, ἡ, Ion. gen. pl. παιγνίων, ludus. recisidera: à παίζω, ludo.

Παῖδ' pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, puer.

Παιδαγωγεῖον, ου, τὸ, Schola, ludus literarius: &

Παιδαγωγὴ, ἡ, Ion, institus puerorum, vel ratio puerum, moderor, rego: &

Παιδαγωγὸς, ὁ, ἡ, Poët. AGOGUS, puerorum custos & informator: ex παῖς, puer, & ἀγωγὸς, dux. Th. ἄγω, duco.

Παιδάριον, ου, τὸ, puerulus, diminut. à παῖς, puer.

Παιδεία, ας, ἡ, institutio, castigatio: à παιδεύω, erudio. Th. παῖς.

Παιδικὸς ὕμνος, Hymnus pueris convenies, vel qui in pueros canitur: à παῖς, puer.

Παιδικὸς ἔρως, erga pueros lascivus, q. παιδεραστὴς. Th. ἔρως, amor.

Παιδεύουσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, quod vide.

Παιδεύσεως, ιος, ὁ, institutio, disciplina, ipsa alios docendi: &

Παιδευτὴς, ὁ, erudiens, præceptor, magister, castigator: à

Παιδεύω, erudio, doceo, castigo. imperf. ἐπαίδευον. f. εύσω. perf. πεπαίδευκα. a. 1. ἐπαίδευσα. perf. pass. πεπαίδευμαι. hinc perf. part. πεπαιδευμένος, η, ον, instructus. a. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η. a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῆς, ῆ. Th. παῖς, puer.

Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus. Th. παίζω, ludo. at

Παιδία, ας, ἡ, puerilia, puerilis ætas. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer.

Παιδιθὲν, adv. ab incunabilis, ab ineunte ætate, seu à puerilia: à παῖς.

Παιδίον, ου, τὸ, infans, puerulus, dimin. à παῖς, παιδὸς, ὁ, puer.

Παιδίσκη, ης, ἡ, ancilla: &

Παιδίσκος, ου, ὁ, puellus, dim. à παῖς.

Παιδοποιὸς, ὁ, ἡ, liberorum procreator: ex παῖς, puer, & ποιέω, fio.

Παιδόθεν, adv. ἐκ vel ἀπὸ παιδὸς, à puero, à puerilia. Th. παῖς.

Παιδοτρόφος, liberos procreo. hinc παιδοτροφία, verbale: ex παῖς & τρέφω, facio.

Παιδοτροφία, ας, ἡ, liberorum procreatio: ex iisd. th.

Παιδοτρόφος, ὁ, ἡ, ἡ, liberos procreans: vide παιδοτροφία.

Παιδὸς, gen. sing. à παῖς, puer. dat. plur. παισὶ.

Παιδοτρεφία, pueros exerceo, pueros instruo, educo: &

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, ludimagister: ex παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. pl. à παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer.

ΠΑΙΖΩ, qu. contracte pro παιδίζω, more

παστικὴ ἰατρεία: Iuda. Salus: f. παῖζω &c. p. πέπαικα. 2. 1. Iuvenca. Hinc παιγνιον, ου, τὸ. Iudus, ludicrum, ae, ὁ, Iudus: item locus, παιγνιωτήριον, ου, τὸ, arrectum Iudicrum.

Παιδεια, ἡμαιν. acc. ſing. à

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem quod παιδαγωγὸς, ὁ, quod vide. Th. παιδὸς, ἀγῶ, ὁ, hymnus.

Παιονες, οἱ, Macedones.

ΠΑΙΠΑΛΑ, ας, ἡ, loca præruptа & ſalebroſa, ob παιπάλλω, hoc eſt, pulverem cuntium remotam: hinc παιπαλόεις, præruptus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuiſſima: pulvis: qu. à παιπάλλω, concutio. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem quod præced.

Παιπάλλω, f. αλῶ, quatio, idem quod ſeqq.

Παιπαλόεις, εσσα, ὁεν, in ſ. g. παιπαλέος, præruptus, ſalebroſus, aſper: à παιπάλη, ἡ. quod vide: expon. & pulveruleutus: à παιπάλη, pulvis, flos farinæ. Th. πάλη, luſtra: item tenuiſſima farinæ cinis.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλόεσσι, à præced. quod vide.

ΠΑΙΣ, παῖδος, ὁ, ἡ, puer, vel puella: ſervus, filius: q. à πάομαι, acquiro: vel παίω, expedite facio: pro παῦς, Cret. & Laco. παῦϊς, unde PUER. Hinc παιδίον, ου, τὸ, puerulus. παιδάριον, ου, τὸ, idem. παιδάλιον, f. ου, docet, inſtituo. παίδευμα, ατος, τὸ, inſtitutio. παίδευσις, εως, ἡ, idem. παιδευτὴς, οῦ, doctus, eruditus. ἀπαίδευτος, ου, ὁ, ἡ, indoctus. ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ, liberis carens. βρέφος, αος, ὁ, ἡ, puer adultus.

Παίσας, ασσα, αν. 1. part. act. παίσσω. 2. ſing. a. 1. ſub. act. à παίω, percutio. f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε. 2 pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo. f. ξω, & σω, ἁ, 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer.

Παῖσδα, Dor. pro παῖδα, acc. ſing. à παῖς, puer.

Παίσῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi παίσδω, pro παίζω, ludo.

Παίσιος, vide in παῖος.

Παισὶς, ίδος, ἡ, dat. Παισῖ, nomen regionis.

Παισσάσθαι, oculos circumquaque verto: qu. à παίω σὰς, quatio, ſeu vibro oculos.

Παίσσοις, οῖσι, illuſus, a. 1. part. paſſ. à παίζω, ludo: f. ξω, perf. paſſ. πέπαιγμαι. a. 1. paſſ. ἐπαίχθην.

ΠΑΙΩ, f. αίσω. p. αικα. percutio, ferio, pulſo. hinc Angl. to pay, i. e. ferire.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Deus Medicinæ: hymnus. Th. παιὼν, ὄνος, ὁ, hymnus.

Παλαὶ, vide in πάλαι.

Παλαὶδ, Dor. pro παλαὸς, ὁ, compitum, palæ, ίδος, ἡ, Dor. pro παλὶς, ἡ, pectin, muſicum inſtrumentum: hinc παλαίω, compingo. Th. πήγνυμι, idem.

ΠΑΛΑΘΗ, ης, ἡ, maſa ſerum, aut cera.

ΠΑΛΑΙ, adv. olim, quondam, pridem. Hinc παλαιὸς, ἁ, ὸν, vetus, antiquus. παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas, antiquitas.

Παλαιγήρως, ω, ὁ, ἡ, ſenex, annoſus, vetuſtus, olim genitus: f. ων. pl. παλαιγήρῳ ex πάλαι, olim, & γήρας, naſor.

Παλαίγονος, ου, ὁ, ἡ, idem ac παλαιγήρως. in pl. παλαίγονοι, majores. Παλαίγονοι ergo accipe pro eo, qui aliquem olim genuit & procreavit: Παλαίγονος verò pro eo qui olim eſt genitus, & qui eſt antiquus. Ex πάλαι, olim, & γένομαι, naſcor.

Παλαίει, luctatus, 3. ſing. præſ. ind. act. à παλαίω, luctor. Sic παλαίειν ἔπερ, cum cæde luctari. Th. πάλη, luctа.

Παλαιμονίω, Poët. pro παλαίειν, luctari, certare: vide præced.

Παλαίμων, PALÆMON, Pariumnus.

Παλαιμύλος, vetuſtas, verbum.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, antiquus, a, um: vetus: in compar. παλαίτερος, ρα, ρον, antiquior. Th. πάλαι, olim. adv.

Παλαιότερος, ας, ὁ, vetuſtior, comparat. f. g. &

Παλαιότης, ητος, ἡ, vetuſtas: à παλαιὸς, quod vide.

Παλαίπολις, ὶ, antiqua, abolet: f. ἐσω, p. πεπάλαικα. præt. paſſ. πεπαλαίημαι, ἠσο, ἠται. vetuſta: f. 1. paſſ. παλαιωθήσομαι, ῇ, ται. ab eod.

Παλαισμα, ατος, τὸ, luctа, artificioſa luctatio. Th. πάλη, luctа.

Παλαισμοσύνη, Ion. pro παλαίσμα, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, luctа.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ, ῆς, ἡ, palmus, menſura quatuor digitorum: q. à πάλλω, luctor; opus enim eſt παλαιστῆ, in luctа: aut à πάλλω, vibro, quatio: unde & παλάμη, palma manus.

Παλαιστικὸς, ὴ, ὸν, ἀκὸς, palmi longitudinem, vel craſſitiem habens: à præced.

Παλαίστρα, ας, ἡ, PALÆSTRA, luctа, luctæ locus. Th. πάλη, luctа.

Παλαίτερος, Ion. & Att. pro παλαιότερος, α, ον, antiquior. vide παλαιὸς.

Παλαίφατος, Poët. pro παλαιφάτος, ſecundum priſcam famam. Ex πάλαι, olim, & φάτις, ſeu φάσις, ἡ, rumor. Th. φάω, ſeu φημὶ, dico.

Παλαιφάτος, ου, ὁ, PALÆPHATUS Peripateticus: in dat. ſing. Παλαιφάτῳ. Significat & antiquitus celebratus, priſcus, antiquus. Vide. παλαίφατος.

Παλαίω, luctor: à πάλη, luctа.

Παλάμαις, manibus, dat. pl. παλάμῃσι, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν, à

ΠΑΛΑΜΗ, ης, & Dor. παλάμα, ἁ, manus, PALMA: ars, quia palma exercetur, qu. à πάλλω, vibro, agito: παλάμαις, dat. plur.

plex. Ion. pro πολλαπλοῦς. Hinc πολλαπλάσιον, *manus tralla, ferus, molior.*

Πολλαπόλις, ν, ὁ, *PALLAMEDES*, filius Nauplii.

Πολλαξόμην, Ion, seu Æol. pro πολλάξωμαι, f. 1. med. &c

Πολλάσσετο, *pollubatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Πολλάσσω, *fortior*; item *inquino, fœdo, contamino*; *contundo*: f. ξω. p. πεπόλαχα. a. 1. ἐπόλαξα. Th. πόλλω, *vibro, quatio.*

ΠΑΛΕΤΩ, *allicio, fallo, pertrabo in retia*: f. ήσω. hinc πολήτεια, *illex columba*: qui à πάλλω, *agito.*

ΠΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit ad πάλλειν *commovendo humerum*: & *POLLEN*. Hinc πάλαιο, *luctor*, πάλαιτος, ὁ, *luctator*. παλαίστρα, ας, ἡ, *palæstra, lucta*. παλάκη, ης, ἡ, *farina tenuissima, flos farinæ*, ἀνεπάλακτος, ν, ὁ, ἡ, *inluctator, adversarius.*

Παλάσσω, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à πάλλω, pro πάλλω, *luctor*. Sed verbum de mendo suspectum. Vide Æ. Portî Dictionar. Æol.

Πάλαι, pro πάλαι, *vario*, adv.

Παλδα, *secundus nuptiarum dies, repotia.* q. à πάλιν *iisus*, quod tunc redeant ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, *regeneratio*: ex πάλιν, *rursus*, & γένεσις, *generatio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Παλιγλωσσος, ν, ὁ, ἡ, *diversilinguis.* παλιγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguas contrarias utitur.* Ex πάλιν, *rursus, è diverso, è contrario*: & γλῶσσα, *lingua.*

Παλιγυιής, ν, ὁ, ἡ, *qui vicissim alteri irascitur, iracundus*: &

Παλιδυσάνιος, *animo vicissim irato, iracundè*, adv. ex πάλιν, *iterum*, & δυσάνιος, *iracundus, vetus.*

Παλίλλογος, ν, ὁν, ἡ, *rursus numeratus*, vel *collectus*, hinc παλιλλογία, *iterum narro*: ex πάλιν, *rursus*, & λέγω, *colligo.* p. m. λέλογα.

Παλλιβασμός, ν, ὁ, ἡ, Dor. pro παλιβασμός, *retrogradus, reciprocus.* ἰδὲ παλιβασμός, ἡ πάλιν βάσις ἐς ὀπίσω. Est *licium rediens sequè manuum & textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur.* Ex πάλιν, *rursus*: & βαίνω, *eo.*

Παλίμπλαγξ, adv. *retro*: vide seq.

Παλιμπλαγής, ές, ὁ, ἡ, *relapsus*: ex πάλιν, *rursus*, & πλαγή, *latus.* παλιμπλαγῶς, adv. *retrorsum, retrò.*

Παλιμπλαγχθείς, θεν, ες, *erravi*, 2. 1. part. pass. à

Παλιμπλάζω, *aberro, vagor erroribus retrò agor*: à πάλιν, *rursus*: & πλάζω, *errare facio, seduco.* f. γξω.

ΠΑΛΙΝ, adv. *iterum, rursus*; è *contrario*, q. à πάλλω, *moveo.* Hinc ἀνάπαλιν, è *contrario*; item ἀντίπαλος,

Παλίμπτωτος, ὁ, ἡ, ὁ, pro πάλιντροπος, *revocabilis, rursus congregatus*: ex πάλιν, *rursus*: & πτόω, *congrego.*

Παλιπόρησον, *resurrexi*: ex πάλιν, *rursus* & πρίγω, *surro*: f. ὄρῖξω. perf. m. ὀρόρῖγμαι.

Παλίπορος, ν, ὁ, ἡ, *resiliens*: ex πάλιν, *rursus*: & ὄρω, *exeito*: f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Παλίντιτος, ν, ὁ, ἡ, *qui reprenditur vicissim punitus*: ex πάλιν *vicissim*; & τίω, *punio.*

Παλίντονος, ν, ὁ, ἡ, *reflexus*: ex πάλιν, *rursus*: & τείνω, *tendo.*

Παλιτροπία, ας, *recanto, retracto*: &

Παλιτροπησμός, ὁ, *retractatio, recantatio*, PALINODIA: ex πάλιν, *iterum* & τρέπω, *canto.* Th. δόδω, *cano.*

Πάλιον, ν, τὸ, Dor. pro Πάλιον, *Thessaliæ mons.*

Παλιρρύθμιος, ν, *reflumentes seu recitroeuntes habens fluctus.* Κῦμα παλιρρύθμιον, *unda reflua*: ex πάλιν, *rursus, vicissim*: & ῥυθμός, *undarum strepitus.*

Παλίουρος, *PALIURUS*; frutex spinosus.

Παλισσεῖε, pro παλισθῆσαι, ναι, ἡ, *insecutio*: ex πάλιν, *rursus*, & διώκω, *persequor.*

Πάλλα, *PILA*: idem quod τρίβολος. Hinc forte Angl. a Pall.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, άδος, sing. à Πάλλας, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva.*

Παλλάθη, idem quod παλλάδα, quod vide.

Παλλακίδεσσι, *pellicem habere*: &

Παλλακή, ῆς, ἡ, vel -ὶς, *PELLEX, puella, concubina.* Th. πάλλω, *juvenis.*

Παλλάκισσι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ν, τὸ, *adolescentulus.* Th. πάλλω, *juvenis.*

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem quod παλλακή.

ΠΑ'ΛΛΑΞ, ακος, ὁ, *juvenis, adolescens*: qu. jam idoneus ad τὸ πάλλειν hastam. Hinc παλλακή, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina.*

Παλλὰς, άδος, ἡ, *PALLAS*, Sapientiæ Dea, quæ & *Minerva* dicitur, à πάλλω, quod scil. hastam *vibret* ut bellicosa.

Πάλλε, *jactabat*, Ion. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. act. &

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πάλλω, *vibro.*

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à πάλλομαι, *fortior, moveo sortes*: quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio, PELLO*; *PALPITO, fortior.* f. αλῶ. p. ἔαλκα. perf. pass. πέπαλμαι, σαι, ται. hinc πάλος, *concussio*; *sors*: & hinc forte Angl. to Pelt.

Παλτὸν, ὁ, τὸ, *telum*, quod πάλλεται.

Πάλτο, *impulsus fuerat*, 3. sing. pluscp. pass. ἐπεπάλτεο, σο, το. & Ion. subla-

το πτοεῖσθαι συμπεπτωκὸς πάθος. verbi πάπτω, aspice: f. πάπτ. p. πέπτ. perf. pass. πεπάπτημαι.

Παπαιῶ, & Æol. πωπαίνω, ῶς, ὁ, POLENTA: à

Παπαῖος, ὁ, ἡ, ὄν, asperge, alhesce: propriè de farina: à πάπη, tenuissima farina.

Παπίζω, ῶ, ὁ, Poët. qui vim adversùs omnia habet. Adversùs omnia violentus. Ex πᾶς, omnis, & βία, vis.

Παπεόμενος τὰ ἀγρὰ, expon. herba agri: ex πᾶς, & βοτάνη, herba. Th. βόσκω pasco.

Πάπιμος, ὁ, ἡ, ὄν, possessio: à πάσμαι, possideo.

Παπιμεγθὴς, ὁ, ἡ, ὄν, omninò magnus, in pl. n. g. παπιμεγθέων. ex πᾶς, omnis, & μεγαθὸς, ὁ, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλα, magnus.

Πάπιπαν, adv. prorsùs: q. d. πάσιμον. Th. πᾶς, omnis. gen. παντὸς.

Παπιπειθὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ, qui omnia persuadet. Ex πᾶς, omnis, & πειθὼ, persuadeo.

Παπιπλόω, fundituri, omninò, Poët. adv. & Παπιπλοΐα, ας, ἡ, universa possessio. Ex πᾶς, omnis, & πάσμαι, seu πάομαι, possideo. perf. πέπαμμαι.

Παπιπληθεὶ, adv. quod fit à toto populo: ex πᾶς, omnis, & πλῆθος, τὸ, multitudo. Th. πλῆθος, plenus.

Παπιποίκιλος, ὁ, ἡ, ὄν, varièt pictus: ex πᾶς, omnis, & ποικίλος, varius.

Πάπιπολλα, pl. n. g. &

Πάπιπολλος, pl. m. g. παπιπόλλων, gen. pl. à Πάπιπολλος, gen. παπιπόλλα, omninò multus, permultus: ex πᾶς, omnis, & πολλὸς, multus.

Παπιπόρφυρος, ὁ, ἡ, ὄν, Poët. φοινικόεις πορφύρεος, omninò purpureus: ex πᾶς, omnis, & πορφύρεος, purpura.

Πάπιπρωτος, ὁ, ἡ, ὄν, omnium primus: ex πᾶς omnis, & πρῶτος, primus. Th. πρό ante.

Παπιρανίστη, totus splendeat, 3. sing. præs. sub. ἀτ. Ion. ᾶ

Παπιρανύω, idem quod seq.

Παπιρανῶ, undecunque apparco, totus luceo: hinc παπιρανίστω, pro παπιρανέτω, pl. n. g. præs. part. act. ut & παπιρανύουσι, pro παπιρανοῦσι, acc. sing. part. præs. f. g. Ex πᾶς, omnis, & φαίνω, luceo, apparco: f. aor. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον. Παπιρανίστω, & παπιρανύουσι, vide in παπιρανῶ.

Παπιφάρμακος, ὁ, ἡ, ὄν, ὁ φάσμαι παφμάκων ὑπνωτικῶν, omnium venenorum peritus. Ex πᾶς, & φάρμακον, venenum.

Παπιφόρος, ὁ, ἡ, ὄν, omnia vehens ac transens. Ex πᾶς, omnis, & φέρω, fero.

Παπιωλία, ας, ἡ, nomen regionis. Gr. cujus fuit gentis, seu nationis: ex πᾶς & φύλη, gens, natio.

ΠΑ'Ν, ϖανὸς, ὁ, PAN, pastorum Deus, q. à πάω, paso: hinc πάνιος φίλος, vel ὑφ' ὧν, gratus ipsum: at

Πᾶν, omne, n. g. à πᾶς, πᾶσα, quod vide: & πᾶ πᾶ, unicum.

Πανάγρης, ου, ὁ, ἡ, ferox: ex πᾶς, omnis quod à πᾶς, omnis, & ἄγρα, feræ, Th. ἄγριος, rus.

Πανάγυρ, ι, τὸ, res, quod omnia capiat: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, ι, & ἄγρα, præda.

Πανάγυρις, ὁῦς, ἡ, Dor. pro πανήγυρις, quod vide.

Πανάθλιος, ὁ, ἡ, ὄν, omninò miser, miserimus: ex πᾶς, omnis, & ἄθλιος, miser, Th. ἄεθλος, certamen.

Πανάϊος, ὁ, ἡ, ὄν, totus lucidus, splendidus: ex πᾶς, omnis, & αἴθω, luceo, ure.

Πανάλιγκος, ὁ, ἡ, ὄν, omninò varius: ex πᾶς, omnis, & ἀλλάσσω, varius.

Πανάκεια, ας, ἡ, omnium morborum curatio: item PANACEA, herba sic dicta qu. omnia sanans: à πᾶς in n. πᾶν & ἀκέομαι sano.

Πανάκης, ὁῦς, ὁ, ἡ, omnia sanans, omnibus morbis medens: ex iisd.

Πανάλης, ὁῦς, totus tener: ex πᾶς, in n. πᾶν & ἁπαλὸς tener.

Πανάμωμος, ὁ, ἡ, ὄν, prorsùs innoxius: vel -ία: ex πᾶς, & ἄμωμος, illæsus. Th. πῆμα, τὸ, damnum.

Πανάνδρος, ὁ, ἡ, ὄν, miserrimus: ex πᾶς, omnis, & ἀνδρὸς, miser: quod ab α, & νάομαι, sero, fatum.

Πανάριστος, ὁ, longè præstantissimus: ex πᾶς, & ἄριστος, optimus, superl. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. Ἄρης, Mars.

Πανάρκυς, υος, ὁ, ἡ, qui cæteri æqualibus & sociis: ex πᾶς, & ἄρκυς, impubes, quod ab ἅλις, sufficiens. Th. ἥλικα ἥκατα.

Πανάωρος, ὁ, ἡ, ὄν, omninò intempestivus; qui immaturâ morte moriturus est. Ex πᾶς, & ἄωρος, idem quod ἄωρος, intempestivus, præcox: quod ab α, priv. & ὥρα, hora.

Πανδαισία, ας, ἡ, lautum convivium: ex πᾶς omnis, & δαὶς, ὁ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, omnidomitor: ex πᾶς, omnis, & δαμάω, domo.

Πάνδαρος, ὁ, ἡ, PANDARUS, nomen proprium.

Πανδήνιος, ὁ, ἡ, omninò sive omnibus modis gravis, gravissimus: ex πᾶς in n. πᾶν & δῆνις, gravis.

ΠΑΝΔΕΔΕΤΕΙΟΣ, ὁ, improbus, veterator: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημὶ, adv. cum omni populi totius frequentiâ. Th. δῆμος, populus.

Πανδημιεὺς, ὁ, ἡ, ὁ, popularis, publicus: ex πᾶς, omnis, & δῆμος, populus, plebs.

Πανδημίος, ὁ, ὁ, ὁ, ad universum populum pertinens, publicus: ex iisd.

Πανδιονὶς, fabula de filia Pandionis.

Πανδοκεύω, caupono: q. d. omnes excipio; à πανδοκὸς,

ἀ πανδημίᾳ: Ion. pro πανδημεὶ, ſimpl. &
Πάνδημος, ſeu πανδήμιος, ος, η, ον, Poët. i
omnes, ὅλος πάνδημος, omnes exceptus: ex
πᾶς, omnis, & δῆμος, copia.
ΠΑΝΔΟΥΡΑ, ας, ἡ, ſeu πανδοῦρις, ιδος, ἡ,
PANDURA, Muſicum inſtrumentum.
Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diverſorium, publicum
hoſpitium: ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, ex-
cipio: præt. m. δέδεγμαι, (quod tamen in-
uſitat.) unde δοχεῖον, receptaculum.
Πανδοχεύς, έως, ὁ, publicus hoſpes: ab iiſd.
them.
Πάνδωρος, ος, ὁ, nomen mulieris: videtur
etiam Epitheton telluris, quæ omnia ge-
nerit fructus profert: ex πᾶς & δῶρον.
Πανέλλησσι, Dor. pro Πανελλήνεσσι: &
Πανελλάδεσσι, omnibus ad unum Græcis,
dat. pl. Ion. à πανελλάς, quod ex πᾶς
& Ἑλλάς, Græcia, ὁ, Græcus.
Πανήμερος, ος, ον, ὁ, cum tota domo ſeu familia: ex πᾶς, & ἡμέρα, dies.
Πάνυσσι, Poët. adv. idem ac τὸ πάν ἔτος, ſeu πᾶν ἔτος, per totum annum.
Πανόλβιος, ος, ον, ὁ, ἡ, omni ex parte beatus, felicissimus: ex πᾶς, n. g. πᾶν, & ὄλβιος, felix. Th. ὄλβιος, Deus.
Πανοῖος, gen. ſingg. à πανοῖος, ος, ὁ, ἡ, omni ex parte cocto, coque, elixo: f. ἑψέω.
Πανηγυρικός, ὁ, PANEGYRICUS, celebris, feſtus: & inde
Πανηγυρικῶς, adv. panegyricè, pompose, splendidè: à
Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus universalis; feſtivitas; cœtus: ex πᾶς & ἄγυρις, cœtus.
Πανηγυριστὴς, οῦ, ὁ, feſti panegyrici celebratio; panegyrica pompa: à præced.
Πανημέριος, ος, ὁ, ἡ, per totam diem, toto die: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ἡμέρα, dies.
Πανημερὶ, ſeu πανήμερον, idem quod τὸ πανήμερον, toto die: ex iiſd.
Πανίσσουσι, Dor. pro πανιζουσι, conglomerat, 3. ſing. f. i. m. verba πανίζω. Th. πανίσσω, ſeu πάνδω, tela.
Πανιώνιον, τὸ, locus erat, in quem omnes Ioues communiter de rebus communibus conſultaturi conveniebant, PANIONIUM. Fanum erat à 12 Ioniæ civitatib. extructum & denominatum: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & Ἴων, nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.
Πάννυχος, & πάννυχος, ος, ὁ, ἡ, per totam noctem; pernox: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, ος, & νύξ, nox.
Πάννυχις, ιδος, ἡ, feſtum quod per totam noctem celebratur; vigilia; qu. διὰ πάσης νύκτα. Hinc πανυχίζω, lucubro, pernocto.
Πάνυσι, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, cum tota domo. Scribitur & πανυσί.
Παιλίζεται, ος, ον, ex omni parte beatus: ex πᾶς, omnis, & ἴλεος, beatus, Th. ἴλεος, beatitudo.
Πανομφαῖος, ος, ὁ, PANOMPHÆUS, epithet. Jovis: à πᾶς, omnis, & ὄμφη, divina vox, reſponſum à Deo datum: vel ſic dictus, quod omni voce & lingua celebratur.
Πανόπη, ης, ἡ, nomen mulieris: q. d. pro omnibus loquens.
Πανοπλία, ας, ἡ, univerſa armatura: ex πᾶς, omnis, & ὅπλον, arma.
Πάνος, PANIS, Meſſapiis: qu. à πάω, paſco. Bſt &
Πανὸς, οῦ, ὁ, lucerna, pro φανὸς, & à φαίνω & Πᾶν, PAUNUS, pro Πάν, Æol.
Πανοχία, ας, ἡ, calliditas: à
Πανόχος, ος, ὁ, ἡ, callidus, aſtutus; q. d. πανόπτης, per Sync. τ ν, πανθόπτης, & ſacta Craſi, πανὸς ὄψ, ex πᾶς, omnis, & ὄψις, oculus.
Πανύπερθε, adv. verſutè, doloſè, callidè: à præced.
Πανόψιος, ος, ὁ, qui omnium oculis cernitur: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, & ὄψις, aſpectus. Th. ὀπτεύω, video.
Πανσέληνος, ος, ὁ, ἡ, ſub. σελήνη: q. d. pleniluxit luna, luna cum eſt in pleniluvio: ex πᾶς, in n. πᾶν, & σελήνη, luna. Them. σέλας, lumen.
Πανσπερμία, ας, ἡ, omniſaria ſeminum mixtio, ſemina omnis generis permixta: ex πᾶς, in n. πᾶν, & σπέρμα, ſemen. Them. σπόρος, ſemina.
Πανσυδεὶ, Ion. cum frequentibus copiis: ex πᾶς, omnis, & σύστασις, exercitus.
Πανσυδὶη, & πανσυδίᾳ, omni impetu, fallinanimiſſimè; vel cum toto exercitu: ex πᾶς & σεύω, celeriter; quod à Σεῦω, concito; impello. Th. Σεῦω, quatio.
Πάντ', pro πάντα, acc. ſing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, ος: gen. παντὸς.
Παντᾷ, Dor. pro παντῇ, vel παντῇσι, quoquoversùm, in omnes partes, ubique. Th. πᾶς, omnis.
Παντακὴ, Ion. pro παντῇ, adv. quoquoversus. Th. πᾶς.
Παντάπασσι, dat. pl. à πάντπασσος, xniverſus. Th. πᾶς, omnis.
Παντάχόθι, adv. undique: &
Παντάχοθεν, idem: &
Παντάχῆ, ubique, ubivis terrarum, adv. Th. πᾶς, omnis.
Παντελὴς, ὁ, ἡ, plenus, ad finem perductus, ὁς τὸ παντελὲς, in perpetuum, prorſus: q. d. πᾶν τέλος ἔχων, omnem adeptus finem.
Παντελῶς, & παντελέως, Ion. totaliter, adv. à præced.
Πάντεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, omnis, gen. παντὸς.
Πάντη, adverb. prorſus, ſemper: à πᾶς, omnis: at
Πάντῃ, παντῇσι, ubique: ab eod.
Παντοδαπὸς, ὁ, ἡ, omnis generis, nom. ſing. f. g. &
Παντοδα-

Παγκοίλιος, omnigenus, dat. pl. m. g. ε. Παγκρατιὰς, ὁ, quod eſt ex omni ſolo: ex πᾶς & ἀκρατὴς, ſolum.

Παγκράτιος, πάσχω, παθήσομαι, adv. à πᾶς, omnis.

Παγκρατίου, acc. ſing. f. g. Ion. à Παγκρατιὰς, ὁ, omnigenus, verius. Th. πᾶς, omnis.

Παγκρατὴς, ὲς, ὁ, ἡ, omnipotens: ex πᾶς, παντὸς, omnis, & κράτος, τὸ, robur, potentia.

Παγκρατίω, ῶ, ὁ, Poët. ἡ πάντων ἐπιτροπὴ, omnium curatio, qui res omnes concapiſcit: ex πᾶς, omnis, & ἄγχω, pango.

Παγχυὶ, πασσὶ, gen. & dat. à πᾶς, omnis.

Παδνὰ, pro πάντοτε, καθόλου, adv. & Παδνὰς, adv. ſemper. Th. πᾶς, omnis.

Παγχὺ, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, omnis.

Παδνὰς, adv. omnino: &

Παδνὸ, adv. omnino: ejuſd. th.

Παδνοσα, πατρὶξ, Heſych. Puto à πάω, paſco.

Παγχυλίζω, omnimodè, præſus: qu. dicas, penitus cum perniciè: idem cum παντελῶς. Ex πᾶς, in n. g. πᾶς, & ὄλεθρος, pernicies. Th. ὄλλυμι, perdo.

Παδῆ, miraniis & interpellantis, adv.

Πάζαι, Dor. pro πάσσω, premere, a. 1. inf. Sic πάζαμι, pro πάσσω, a. 1. opt. act. πάξῃ, Dor. & Ion. pro πάξῃς, 2. ſing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πάξας, a. 1. part. act. πάξαμ, Dor. pro πάξαν, 1. pl. f. 1. act. verbi πάσσω, figo: f. ξω.

Πάξασ', Dor. pro πάξατο, 3. ſing. a. 1. opt. m. Vide πάξαι.

Πάομαι, ſeu πάω, poſſideo, gusto, vescor.

Πασὶς, ὲως, ἡ, aſſiſio, acquiſitus affinitas: à πάομαι, acquiro.

Πασὶ, PARCÆ, ætat! ἀπὸ τοῦ πάσω;

Πασιφάη, Scythicè, Jupiter appellatur.

Πάσσυλος ὕλαξ, pro πάντων ὕλαξ, Dor. pro πάντων ὕλαξ, nullibi quidem omnino.

Πατραδέλφους, patrem appellant, 3. pl. præſ. ind. à

Πατραδέλφα, adblandior patri vocando pappam. Th. πάτηρ, ρος, ὁ, pater.

ΠΑΤΤΑΞ, vox imitans crepitantem alvum.

ΠΑΤΤΑΣ, ᾶ, ὁ, PAPPA, pater; vox liberorum.

Πάτταω, ῶ, ὁ, avus; item flos lanuginoſus: à præced.

Πατταξοκτὰς, ᾶ, ὁ, ἡ, avi interfector: ex πάτταω, avus, quod vide, & κτάω, cædo. Th. κτείνω, occido.

Πατταξὰς, ᾶ, avitus: à πάτταω, avus. Th. πάτηρ, pater.

Πατταίσασα, Dor. pro πατταίσαυσα, præſ. part. à

ΠΑΤΤΑΪΝΩ, circumſpicio, oculis luſtro: fut. ανῶ. a. 1. ἐπάτταινα. a. 1. part. act. πατταίνας.

ΠΑΤΤΡΟΣ, ᾶ, ὁ, ἡ, PATRUUS, chorus, Res & vox Ægyptiaca.

Παῦ', per Apocop. Poët. pro παυσὶ, ὁ, αὶ, ſuxtà, propè, &c. ſed

Παῦ', pro πάρος, ſeu πάρεστι, adeſt: ex παρὰ & εἰμὶ, ſum. Et

Παῦ, Dor. pro παρὰ, cum gen. à, ab, ante: cum acc. juxta, prope.

ΠΑΡΑ, præpoſit. cum gen. à, ab: cum dat. apud: cum acc. præter, contra, juxta, ſupra. In compoſitione valet trans, præter, apud. Et ſæpe in malam partem accipitur; & verſum παραπαρὰ, vitioſè, malè: ac

Παῦς, pro πάντες, vel πάντων, adeſſe vel adſunt: à πάρειμι. Th. εἰμὶ, ſum.

Παραβαίνω, tranſredior, tranſcendo, violo: præſ. part. act. παραβαίνων, ουσα, ον. f. παραβήσομαι. p. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. pall. παραβέβαμαι, ασαι, ται. Ex παρὰ & βαίνω, eo.

Παραβάδην, 3. ſing. f. act. verbi παραβάδνω, quod vide.

Παραβλήδην, tranſicienti, conſtrenti, præſ. part. pall. à

Παράβλημι, confero, adjicio, objicio: f. παραβλήσω. p. παραβέβλημαι. a. 2. παρέβλην, argui: a. 1. ſub. παραβάλω, ας, ε. p. m. παραβέβλημαι. Ex παρὰ & βάλλω, jacio.

Παραβλήδην, ας, a. 2. part. m. à præcedente.

Παραβάμενος, ης, ὁ, tranſgreſſor: à παραβαίνω, quod vide.

Παραβάντα, ρυχὰς ἐν ἔντερα, pro παραβάντα εἰμὶ. Ex παρὰ & βάλλω, idem quod βάλλω, eo.

Παραβάντα, ᾶ, ὁ, tranſgreſſor, violator legis; item qui à curru pugnat: pro quo legitur & παραβάτης. Ex παραβαίνω, quod vide.

Παραβάς, tranſilia, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi παραβαίνω, quod vide.

Παραβλίδομαι, adigo, cogo: f. δήσομαι. a. 1. m. παρεβλήθην, ᾶς, ᾶτο. Ex παρὰ & βλίζω, vim affero. Th. βία, vis.

Παραβλώπες, limis intuere, ſtraborum more: item negligentèr aſpicis: ex παρὰ & βλέπω, video.

Παραβλήδην, adv. comparatè, ſimulatè: à παραβάλλω, compare, quod vide.

Παραβλωπὸς, ὸν, ὸν, ἡ, quod comedendum objicitur, palulum: ab eod. verbo.

Παραβλῶπες, ὠπὸς, ὁ, ἡ, ſtrabo: in pl. παραβλῶπες. à παραβλέπω, oculis obliquis aſpicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, PARABOLA, obſcura ſententia, typus, exemplar, adagium; ſimilitudo: &

Παραβόλος, ὸν, ὸν, ἡ, qui tenerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus: ex παραβάλλω, quod vide.

Παραβουλόμενος, perperam conſulo: a. 1. m. part. παραβεβουλημένος, ὸν, non habitare ſine:

γίνεσθαι: ex παρὰ & δοκέω, delibero. Th. δοκέω, consilium.

Παρακούσας, ασα, αν, ὁ, ἡ, qui apud eum ejus, qui à latere ejus est: ex παρὰ & ἀκούω, audio.

Παραγαγὼν, producens. a. 2. inf. Att. & Παραγαγόντα, Att. a. 2. part. f. κ. ὰ

Παραγαγὼν, ὀντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, traduco, quod vide.

Παραγγελίαι, ας, ἡ, mandatum: à

Παραγγέλλω, præcipio, denuncio, accerso: imperf. παρήγγελλον, f. παρηγγέλουν. p. παρήγγελκα. a. 2. ind. act. παρήγγειλα. a. 1. part. παραγγείλας, ἄντος. præt. m. παρήγγελμαι. Ex παρὰ & ἀγγέλλω, nuntio.

Παραγγέλλομαι, ἄλλομαι, m. præcipiuntur: à præcedente.

Παραγγέλσεις, εως, ἡ, præceptum, mandatum, præceptio: ab eod.

Παραγεγονὼς, ὼσ, ὼσα, ὼς, præt. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παρεδρὰ. præterit, 3. sing. præs. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγεγράφατο, ατο, a. 2. part. m. &

Παραγεγραμμένοι, ων, ους, a. 2. sub. m. verbi παραγράφομαι, quod vide.

Παραγέλλω, gustum aliquem præbeo, obsergustatio: ex παρὰ & γεύω, gustum præbeo.

Παραγεγηρὼς, delirus præ senectute. παραγέγηρα, delirus, silicernium: ex παρὰ & γῆρας, ας, τὸ, senectus.

Παραγίνομαι, ῃ, εται, adsum: imperf. παρεγινόμην, ου, ετο. f. ὁμαι. pass. παρεγενήθην, ης, η, ετον, α, ε, sub. m. παραγενόμενος, ου, ενη, α, ε. part. m. παραγεγένημαι, ῃ, ται. ἐσμαι, sum, ἔω. Them. γείνομαι, nascor.

Παραγνάμπτω, præter fas & æquum flectus, perperam judico: ex παρὰ & γνάμπτω, cogniosco.

Παραγοντα, ας, ἁ, Dor. pro παράγοντα, ας, ἡ, abducens, præt. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παρακορῶν, Dor. pro παρακορῶν, consolabatur, ῆ, sing. imperf. pass. verbi παρακορέω, quod vide.

Παραγωγίδιος, deorsus. Th. γωνία, nodus.

Παράγω, præduco, præfero, in medium adduco: deduco; item differendo fallo, à præpositi subdola oratione abduco, traduco, pregredior, præterco: f. παράξω. præt. παρῆχα. a. 2. act. παρήγαγον, ες, ε, & Att. παράγαγον: cujus part. παραγαγὼν, ὼν, ὄντος, m. παράγαγοις, idem: ex παρὰ & ἄγω, duco.

Παραδαπανῶσι, consumbo: à δαπανάω, dispendo: a. 2. ἐδαπάνων, pro quo Ἐδάπανον: unde f. 2. δαπανῶ, per Metathes. lit. qu. à δαπάνη.

Παραδεδαπανήμενοι, i. pl. perf. ind. act. &

Παραδεδαπανήσι, pluſq. p. act. &

Παραδεδόκασι, perf. ind. pass. à παραδίδωμι, trado, quod vide.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar: in dat. pl. παραδείγμασι: à παρὰ δείκνυμι, junio ostendo, confero: ex παρὰ & δείκνυμι, ostendo: f. δείξω. p. 298.

Παραδειγματίζω, ignominiæ expono: f. ίσω. perf. παραδεδειγμάτικα. Ex παράδειγμα & δειγματίζω, ostendo in exemplum. Th. δείκνυμι, ostendo.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ου, ὁ, hortus, viridarium; PARADISUS; locus hortorum: Angl. Paradise.

Παραδεξάμενος, excipio, recipio: f. παραδέξομαι. perf. pass. παραδέδεγμαι. Ex παρὰ & δέχομαι, capio.

Παραδιαπρυσία, ας, ἡ, perversa observatio, pervestigatio, in quibus tempus præpostere teritur: ex παρὰ, perperam, & διατρύω, opero, quæ aliqui rei impenditur: à διατρύω, verbor. Th. τρύω, tero.

Παραδιδόναι, præs. inf. pass. &

Παραδίδεσθαι, inf. præs. pass. act. à

Παραδίδωμι, trado: imperf. παρεδίδουν, tanq. à παραδίδω. f. παραδώσω. f. 1. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα. a. 2. παρέδων, ους, ω. a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ. a. 2. inf. παραδοῦναι. a. 2. part. παραδούς, inf. perf. act. παραδέδωκα. pluſq. p. παραδεδώκειν, εις, ει, pro παρεδώκειν, Att. Marc. 15. 10. præs. pass. παραδίδομαι, prodo: perf. pass. παραδέδομαι: traditus sum ac commendatus: a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η. f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδοὺς, acc. sing. a. 2. part. act. παραδὼς, inf. verbi præced.

Παραδοξάζω, f. άσω, deboresco, defano: item confer. vulg. honoro, illustro, mirabilis reddo: à

Παράδοξος, ου, ὁ, ἡ, quod est παρὰ δόξαν, præter opinionem: inopinatus: item admirabilis, incredibilis. Them. δόκω, videor.

Παράδοσις, εως, ἡ, traditio: à παραδίδωμι, quod vide.

Παραδοὺς, a. 2. inf. act. &

Παραδὼς, inf. a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραδρὰν, administro: ex παρὰ & δράω, famulor.

Παραδὼ, & παραδῶμαι, irrepo, obrepo: ex παρὰ & δύω, subeo.

Παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. &

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, quod vide.

Παραδῶσι, cano prope vel apud aliquem. Th. ἀείδω, cano.

Παραζηλῶσαι, ῶσει, ὦσι, ad æmulationem provoco: f. ώσω. p. παραζήλωκα. Ex παρὰ & ζηλόω, æmulatio.

Παραζῶσι, ῶσι, ὦσι, balteo: à ζώνη, cingulum. Th. ζωννύω, cingo.

Παρα-

Παραθεσίδιον, ου, τὸ, diminutivum, & ἡ παραθεσὶς, εως. Ex παρὰ, & θέσις, vel θεσὶς, more.

Παραθεσπίσαι & παραθεσπίσαι, fidem addere, confirmare: ex παρὰ, & θεσπίσαι, vel θεσπίσαι, eximum adde. Th. θεσπέσιος, τὸ, fidelis.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, apponere. Th. τίθημι, pono.

Παραθετήριον, ου, τὸ, depositorium, repositorium: à παρατίθημι, appono. Them. τίθημι, pono.

Παραθεὶς, θεῖσα, θὲν, a. 2. part. m. & Παραθὴς, θὴσα, θὲν, a. 2. inf. m. ab cod. verbo & them.

Παραθέσεις, εως, ἡ, appositio: &c.

Παραθέτης, ου, ὁ, stratior, inferior, qui dapes apponit. à παρατίθημι, appono. Th. τίθημι.

Παραθεὶς, juxta currus, comitans sequens: item præteritus: ex παρὰ & θεὶς, curro, f. θέσομαι.

Παραθεσπίσθαι, ἐπιθετικὸν ἀπὸ τοῦ παραθεσπίσαι, imperf. pass. παραθεσπίσθην, ἴσθην: ex παρὰ & θεσπίσαι, fallo. Them. θεσπίζω, spolio.

Παραθῆναι, instare, movere; præf. inf. ex παρὰ & θέω, instigo.

Παραθὲς, ὲος, τὸ, depositum: à παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παραθεῖσθαι ἀ. sing. f. 1. act. &c.

Παραθεσπέσιος, ἡ, ὁ, f. ι. m. &

Παραθεσπέσιος, ου, f. ι, part. m. à παρατίθημι, appono: quod vide.

Παραθὸν, ἡ παραθὸν, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Παραθόρα, ας, ἡ, pestilens. qu. false θόρα, ἴανια, ita ut παρὰ notet perversionem.

Παραὶ, per Ecdasin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραίβασις, εως, ἡ, delictum. transgressio, idem quod παράβασις: ex παραβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, eo.

Παραβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, transgressor legis. item qui à curru pugnat, in plur. παραβάται: ex παρὰ & βαίνω, eo.

Παραίδιος, ίδιος, ὁ, malitiæ merces reddenda: ex iisd.

Παραίθουσαι, præf. inf. à παραίθω, excito, incendo, moveo, prorumpo. ex παρὰ & αἴθουσα, moveo, quasso. Them. αἴθω, uro.

Παραίνεσις, εως, ἡ, admonitio, acc. sing. παραίνεσιν: &

Παραινετικὸς, ἡ, admonitorius, adhortatorius, suasorius: à

Παραίνεω, ῶ, admoneo. imperf. παρήνεον, εων, εες, εε. f. ἐσω. p. παρήνεκα, ας. ι. παρήνημαι, ex παρὰ & αἶνος, laudo. Th. αἶνος, laus.

Παραινήσαντος, gen. sing. παραινήσαντος, acc. pl. part. præf. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præf. inf. pass. à παραίρω, adimo, eximo? ex παρὰ & αἴρω, capio. f. hem. p. ἤρημαι. a. 2. ἐλὴν.

Παραισθάνεσθαι, in sensu falso, non sani sensûs compos existi, sensus; item percipio: ex παρὰ, perperam, & αἰσθάνομαι, sentio.

Παραίσιος, ία, ον, dirus, a, um, infaustus: ex παρὰ, perperam, & αἶσα, fatum, sors.

Παραίσιος, præterito, præterquam ne τὸ ἔγνων: ex παρὰ & αἶσα, ειος. f. ἔω: p. εἴκα.

Παραιτεόμενος; præf. inf. m. à

Παραιτέομαι, ῶμαι, recuso, excuso, præf. imperat. παραιτεῖο, εῖσθω, averseor. f. ἠσομαι. a. ι. m. παρητησάμην, ατο, deprecatus sum. a. 2. part. m. παραπεπιθὼς, averso. perf. pass. παραπέπιθμαι, unde part. παραπεπιθμένος, ένη, ον, excusatus. Ex παρὰ & πείθομαι, fio, pareo.

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, venia petitio, venia, excusatio: à præced.

Παραιτητέον, fugiendum, verbale, ab cod.

Παραιτίαται, 3. pl. præf. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιτητὸς, ὸν, admonens, suppliciter, a. 2. part. m. pro Epenthesin Poët. à παραίτημι, hortor. Th. ραμὶ, seu ῥάω, dico.

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, consilium, adhortatio, consolatio: ab cod. verbo & them.

Παραιφορεῖον, examinatum esse: vide in παραφορεῖον.

Παραιφὰς μὴν, Ion. pro παραιφὰς μὴν, ὁ, juxta pendens; præf. part. à

Παραιωρέω, juxta pendeo: ex παρὰ & ἀείρω, sursum tollo.

Παραιωρίζω, fido, confido. præf. part. παραιωρίζων, ουσα, ον. f. ίσω. perf. παραιωρίκα. Ex παρὰ & ἀορίζω, f. dare fortè: quod ex ἀ & ῥίζα, idem. f. ίσω.

Παραιωρίζομαι, juxta colloco, alterius fortæ colloco: ex παρὰ, & ἀείρω, tollere. f. ἀρῶ.

Παιρακαίρ sen παραίρεσις, ὁ, ἡ, ὁ, intempestivus: ex παρὰ & καιρὸς, opportunitas temporis, occasio.

Παιρακαίρι, adv. intempestivè, vide præcedent.

Παρακαλῶ, ῶ, rogo, precor, hortor, consolor, advoco. imperf. παρεκάλουν, ουν, ουν, ουν, ες, ει. f. ἐσω. p. παρακέκληκα. a. ι. ind. act. παρεκάλεσα. præf. pass. παρακαλοῦμαι, οῦμαι, consolationem accipio, fruor. a. ι. pass. παρεκλήθην, regatus sum. a. ι. inf. pass. παρακληθῆναι, consolationem admittere. f. ι. pass. παρακληθήσομαι, ῆσῃ, ήσεται, consolatione reficiar: ex παρὰ & καλῶ, voco.

Παρακλυμμα, ατος, τὸ, quod extenditur alicui rei ad eam tegendam, velum, amictum: item Metaph. obscurum, prætextus: à

Παρακλύπτω, occulto. f. ψω. p. παρακέκλυφα. perf. pass. παρακέκλυμμαι, ψαι, ψται. Th. κρύπτω, idem.

Παρδια-

Παραγγελτικός, ή, ὸν, præceptivus. Ex παρά & τέλλω, pono.

Παραγκωνίζω, adtrudo, cubo: ex παρά, ἀγ, & κόγχη, cubo.

Παράγκωνισμα, vide in seq.

Παραγκωνισμός, committimus, 1. plur. præs. sub. pass. verbi παραγκωνίζω, depono apud, fidei dicujus committo, custodiendum trado, depono tanquam apud fiduciarium. Ex παρά, ἀγ & τέλλω, pono.

Παραγκωνίλιστο, 3. sing. pluiq. p. pass. per Syne. pro παραγκωνίλιστο, verbi παραγκωνίλιζομαι, quod vide.

Παράδικος, ου, ὁ, ἡ, adjecto. f. δικαίος ex παρά & δίκη, jacco.

Παρακέκλημαι, σαι, ται, perf. pass. verbi παρακαλέω, hortor, quod vide.

Παρακεκριμένος, η, ον, dijudicatus, perf. part. pass. verbi παρακρίνω, comparo; item perperam judico: ex παρά & κρίνω, judico.

Παρακεκρόκασι, insaniverunt, 3. pl. perf. pass. Ion. pro παρακεκορήκασι dici, verbi παρακόπτομαι, decipio. Them. κόπτω, pello.

Παρακέλευστ, ως, ἡ, adhortatio. acc. sing. παρακέλευσιν: à

Παρακέλλω, adhortor. f. ῶ, ον. παρακελεύομαι, idem. ex παρά, & κέλλω, jubeo, hortor. Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. perf. part. act. verbi παρακεχείμακα, idem quod χειμάζω, hyberno. f. άσω. Them. χεῖμα, ατος, τὸ, hyems.

Παρακεχύδαι, 2. pl. præs. sub. verbi παρακέκυμα, adjecto, accubo: ex παρά, & κέκυμα, pro κέκυμαι, jacco.

Παρακλαύστοι, juxta fletti, dat. sing. part. præs. à

Παρακλαύω, sine causa fleo, juxta fleo: ex παρά & κλαίω, ploro. f. κλαύσω.

Παρακλήσει, excludere, Ion. pro παρακλεῖσαι, præs. inf. verbi παρακλήω, quod ex παρά & κλήω, claudo.

Παρακλοιστ, ως, ἡ, consolatio, exhortatio: à παρακλάω, quod vide.

Παρακλοδόλιον, ου, τὸ, 2. 1. opt. pass. à παρακλάω, quod vide.

Παρακλητ-ὴρ, ῆρος, ὁ, advocatus. item Consolator. Sic vocatur Christus, & Spiritus Sanctus. à παρακαλέω, quod vide.

Παρακλήτωρ, ορ-ος, ὁ, exhortator, deprecator, consolator: ab eod. verbo.

Παρακλών, præs. part. act. verbi παρακλάω, confringo: ex παρά & κλάω, frango.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, contemptus, inobedientia: ex παρακούω, quod vide.

Παρακόπτ, ως, ἡ, maritus: &

Παράκοιτις, ιδος, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ

Παραλογισμὸς, ὁ, *falsa ratiocinatio* : &
Παραλογιστὴς, ὁ, ἡ, *falsus ratiocinator, deceptor* : &
Παραλογιστικὸς, ἡ, ὁν, *fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus* : à perf. pass. v. παραλογίζομαι.
Παράλογος, ος, ον, *inopinatus, inexpectatus, absurdus* : ex παρὰ, & λόγος : quod à λόγ. p. m. λέγω.
Παράλιος, ος, α, ον, *marinus* : ex παρὰ & ἅλς, *mare*.
Παραλύειν ἀνάφεσιν. Poët. & Pindar. pro *ἀναπαύειν φροντίδων χάλκασιν, molestiis curis liberare*. vide παραλύω.
Παράλυσις, εως, ἡ, *resolutio, laxatio* : PARALYSIS, seu *resolutio nervorum* : quod &
Παραλυτικὸς, ἡ, PARALYTICUS : à perf. pass. seq.
Παραλύω, *resolvo* ; *diffuo* ; *debilito*. f. ὑσω. p. παρέλυκα. perf. pass. παρέλυμαι, unde perf. part. pass. παρελυμένος, η, ον. propriè *resolutus*, item *laborans paralysi*. à λύω.
Παραμείνασα, *præterea*, 3. sing. ptæf. iub. pass. à
Παραμείβω, *præterea* ; *permuto*, Th. ἀμείψω, f. ψω, *commuto*.
Παραμεῖναι, *transierit*, 3. sing. f. 1. m. præced. verbi.
Παραμέλω, *negligo, contemno* : ex παρὰ & μέλω, *cura non habeo*, quod ex à priv. & μέλω, *cura est*.
Παραμελήσειεν, vide in μέλησις.
Παραμένω, *permanet*. f. παραμενῶ. p. παραμεμένηκα. a. 1. παρέμεινα : ex παρὰ & μένω, *maneo*.
Παραμίμνω, ν, ἰ, Dor. pro παραμένω, *quotidianus* : ut τὰ παραμίμνα ἀσθμήματα, *res quæ singulis diebus geruntur*. Ex παρὰ & ἡμέρα *dies*.
Παραμιλλᾶσθαι, Poët. pro παραμιλλᾶσθαι, *præterea, supero*. Them. ἀμίλλω, *vado, visco*.
Παραμιμνὴν, *propemodum, fere* : ex παρὰ & μιμνὼ.
Παραμυθέομαι, ῆσομαι, *consolor* ; *hortor*. f. ἥσομαι. a. 1. m. παραμυθησάμην, ω, σαι. a. 1. sub. m. παραμυθήσωμαι, ῃ, ῆται. & in 3. pl. παραμυθήσωνται. Ex παρὰ & μυθέομαι, *dico*. Th. μυθέω, *verbum*.
Παραμυθησάμην, *consulere*, a. 1. opt. m. παραμυθησαίμην, a. 1. inf. m. superioris verbi.
Παραμυθητικὸς, ἡ, ὁν, *consolationem adferens* : à παραμυθέομαι, quod vide.
Παραμυθία, ας, ἡ, *consolatio* ; *exhortatio* : ex παρὰ & μυθέομαι, *fermo*.
Παραμυθίοις, ις, τι, *consolatio* : ex iisdem them.
Παραμυθουμένοις, dat. pl. pass. præf. παραμυθοῦμαι. 3. pl. præf. ind. verbi παραμυθέομαι, quod vide.
Παρανομῶ, ῶ, *legem transgredior*. f. ήσω. p. παρανενόμηκα. Ex παρὰ contra, & νόμος, *lex*.
Παρανομία, ας, ἡ, *transgressio* : à seq.
Παράνομος, ος, ὁν, ὁ, ἡ, *impius, violator legis* : & hinc
Παρανόμως, adv. *impiè*. à παρὰ, *contra*, & νόμος, *lex*.
Παραπεφυδέναι, πτῖσ. *periculum alicujus rei facere, explorare aliquid*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.
Παραπέμπω, f. ψω. *prætermitto* ; *transmitto* ; *deduco, comitor* ; *impero* ; *sperno*. Th. πέμπω, *mitto*.
Παραπεπλῆχον, 3. pl. pæsf. ind. act. verbi παραπλήσσω, *confligo*. f. ξω. Ex παρὰ & πλήσσω, *figo*.
Παραπεπτώκασι, acc. pl. a. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor*, quod vide
Παραπικραίνω, *exacerbo*. f. ανῶ. a. 1. παρεπίκρηνα. ex παρὰ & πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*. Them. πικρὸς, ὰ, ὸν, *amarus*.
Παραπικρασμὸς, ὁ, ὁ, *exacerbatio* : à 1. pæsf. perf. pass. superioris verbi.
Παραπίπτω, *prolabor* ; *incido* ; *accido* ; *præcipito, interfero*. f. παραπεσοῦμαι. p. παραπέπτωκα. a. 2. παρέπεσον. a. 2. part. παραπεσὼν, ὸντος, *prolapsus*. Ex παρὰ & πίπτω, *cado*.
Παραπλάζω, *fiduco*. hinc a. 1. part. act. παραπλάξας. in 3. sing. opt. præf. pass. παραπλάζοιτο. Ex παρὰ & πλάζω, *errare facio*. f. πλάξω.
Παραπλήσιος, ος, ον, & in acc. pl. παραπλησίους, præf. part. act. seq. verbi.
Παραπλήσσω, *præterwavigo*. f. πλεύσω. a. 1. παρέπλευσα. a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι : ex παρὰ & πλέω, *navigo*. f. πλεύσω.
Παραπλήσιον, adverbialiter, *proximè, secundum* : à seq.
Παραπλησίος, ος, ον, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis*. in pl. n. g. παραπλησία, *similia* : & hinc
Παραπλησίως, adv. *similiter*. Ex παρὰ & πλησίος, *propinquus*. Th. πέλας, *prope*.
Παραπολὸς, *falso affimulo adultero* : ex παρὰ & πολὸς.
Παραπορεύομαι, *transeo, præterco, ad latus incedo*. imperf. παρεπορευόμην, ου, ετο. f. εύσομαι : quod ex παρὰ & πορεύομαι, ω, *proficiscor*. Them. πόρω, *transeo*, p. m. πέπορα.
Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè gesta legatio* : ex παρὰ, *perperam*, & πρεσβεία, quod à πρέσβυς, υος, ὁ, *legatus, senex*.
Παραπρεσβεύειν, & -εύειν, *falsam legationem obire* : ab iisd. th.
Παρασκευασμάτων, ατος, τὸ, *dissimulatio* : à 1. perf. pass. seq. verbi.
Παρασκευάομαι, *dissimulo, cohibeo* : ex παρὰ, σκεῦος, & ποιέω, *facio*.
Παράσκημα, ατος, τὸ, *lapsus, offensio, delictum* : à παρασκήπτω, *offendo*. quod vide.

Παρασ-

Παρακλινὴ, ῆς, ἡ, *porticula*, q. portula juxta portam, à πύλη, *porta*.

Πάρακορ, ορος, ὁ, *qui non est mentis compos*; *insanus*: ex παρὰ, quæ & vim privationis habet, & ἄγω pro ἀφίζω, *apio*.

Παραλίων, gen. fing. part. præf. act. à

Παραλίσκω, *præterfluo*. Th. ἅλω, *fluo*. f. ἅλσω. p. ἤλακα.

Παραλλάτης, ου, ὁ, *qui verbis stellit, petit, adhortatorius*: ex παρὰ & ἅλλομαι, *dico*. f. ἅλσομαι. p. ἤλακα.

Παραλλάω, vel παραλλίω, *præterfluo*. ab illo est a. 2. act. παρήλλυον, & hinc a. 2. pass. παραλλάλω, ας, ν. a. 2. sub. pass. παραλῶ, ᾖς, ᾖ. & in 1. pl. παραλῶμεν, quod ex παρὰ & ἅλω. Th. ἅλω, *fluo*.

Παραντίον, ου, Ion. pro παράτῳ, *parare, instruere*. Th. ἀράω, *suspendo*, vel ἀρτίω, *paro*.

ΠΑΡΑΣΑΓΓΑΣ, seu παρασάγγης, ου, ὁ. *PARASANGA*. *apud Persas mensura est viarum, triginta stadia continens*.

Παρασείω, f. σῶ, *obsigno, adnuto, aferibo*: item

Παράσημον, ου, τὸ, *insigne*: &

Παράσημος, ου, ὁ, ἡ, *insigni notatus*: ex παρὰ & σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Παράσιτος, ου, ὁ, *PARASITUS*. Th. σῖτος, *frumentum*.

Παρασκάλλω, f. λῶ, *reficio*. Them. σκαλῶ, *fulco*.

Παρασκάνωσις, εως, ἡ, *recisentia*: à 2. perf. perf. pass. fuper. verbi.

Παρασκευάζω, *præparo, apparo, compono*; f. σῶ. p. παρεσκεύακα. perf. pass. παρεσκεύασμαι, *paratus sum*: f. 1. m. παρασκευάσομαι: ex παρὰ & σκεύαζω, *paro*. Them. σκεύος, ους, τὸ, νος.

Παρασκεύη, ῆς, ἡ, *præparatio, PARASCUE*. ab, eod. th.

Παρασπένδω, *fœdus frango*. f. σπεῦσω. p. παρασπέσπονδα. Ex παρὰ, *contrà*, & σπονδαὶ, *fœdera*. Th. σπένδω, *libo*. f. σπείσω. perf. pass. ἐσπεῖσμαι. a. 1. pass. ἐσπείσθην. p. m. ἐσπεσμένος.

Παρασπενδήσιος, dat. pl. a. 1. part. pass. παρασπενδήσασι, nom. pl. part. præf. act. superioris verbi.

Παρασταδὸν, *adstando*. verbale à παρίσταμαι, *sisto propè*: quod ex παρὰ & ἵστημι, *sto*.

Παραστατίζω, *perpendo, interrogo, præpondero*: quod ex παρὰ & στατὴρ, ῆρος, ὁ, *statera, libra*. Them. ἵστημι, *appendo, sto*.

Παράστης, άδος, ὁ, *postis*; *porticus*: &

Παράστασις, εως, ἡ, *representatio*; *animi præsentia*; *exilium & fuga* extorris: à παρίστημι, quod ex παρὰ & ἵστημι, *statuo*.

Παρασχνῶ, f. ἥσω, *adsisto, adsum, auxilior*: &

Παρεστὼς, ῶτος, ὁ, ἡ, *qui a latere stat*; *opitulator*: ab iisd.

Παρατίθημι, *adesse, opem ferre, se dedere*, 2. 2. inf. à παρίστημι.

Παρεστὼς, a. 1. inf. act. &

Παρεστῶσα, ῶτος, part. m. &

Παρεστῶτα, f. fing. f. 1. m. verbi παρίστημι, *asto*, quod vide.

Παρεστιάομαι, *adstare*; *opitulari*; *astipulari*. a. 1. m. à παρίστημι, quod vide.

Παρεστῶτες, 2. pl. a. 2. sub. act. παρεστὼς, ῆς, f. ejusd. verbi.

Παρεστρέφω, *perverto, reddo*. f. ψω. Ex παρὰ & στρέφω, *verto*. f. ψω. p. πα. a. 2. ἐστράφην.

Παρασυνθετὸν, (sc. ὄνομα) *decompositum*: ex παρὰ, σὺν & τίθημι.

Παρασύρω, f. σῦρω, *distrabo, disturquco*. Th. σύρω, *trabo*.

Παρασφάλλω, *errare facio, diverto*. ex παρὰ & σφάλλω, *everto, supplanto*. f. αλῶ. p. ἐσφάλκα.

Παρασφραγίζω, *præsigno, adulterino signo noto*: ex παρὰ & σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *signum*.

Παρασχὼν, *affecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse*, a. 2. inf. à παρέχω, παρήσω, imperf. act. ex παρὰ & ἔχω, *habeo*. f. σχῶ. a. 2. ἔσχον.

Παρασχὼν, *præbuerit*, 2. fing. a. 2. opt. act. παρέχοιμι, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo & th.

Παρασχὼν, vide in παρασχὼν.

Παρασχὼν, ὄντος, *qui præbuit*, vel *præstitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παρασχὼν, ὤν, ὁ, ἡ, *instructio ocici*; *instructa acies*: à παρασκεύω, *aciem instruo*: ex παρὰ & πάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Παράτασις, εως, ἡ, *extensio, productio*: à παρατείνω, *protendo*. Th. τείνω, *tendo*. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 1. ἔτεινα.

Παρατείνω, *extensivus*; παρατείνων, scil. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω.

Παρατείνως, adv. *extensivè*; *laxè, solutè*. à præced.

Παρατίθημι, vel -δωμι, *in acie colloco, aciem instruo*: ex παρὰ & τίθημι, vel -τῶ, *ordino*.

Παρατείνω, *produco, extendo, protego, destino, conficio*. f. τενῶ. p. παρατέτακα. a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρατηρῶ, -ῶ, *observo*. imperf. παρετήρουν, ουν. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 1. part. act. παρατηρήσας, άσα, άντος, & in f. g. παρατηρήσασα. præf. m. παρατηρούμενος, idem. Them. τηρῶ, *servo*.

Παρατήρησις, εως, ἡ, part. f. g. vide in παρατηρῶ.

Παρατήρησις, εως, ἡ, *observatio*: ab eodem verbo.

Παρατίθημι, *appono, propono, commendo, confero*. f. παραθήσω. a. 1. παρέθηκα. 2. 2. act. παρέθην, ες, ε. a. 2. sub. παραθῶ, ῆς, ῆ. a. 2. inf. παραθεῖναι. perf. παρατέθεικα. præf. pass.

παῤῥ, παρατίθημι, *appono*: item in media forma, *ob oculos pono, demonstro, commendo*. f. 1, m. παραθήσομαι. a. 2. m. παρεθέμην, ες, το, *commendavi*. a. 2. imperat. m. παράθου, pro παράθεσο, *committe*: ex παρὰ & τίθημι, *pono*.

Παρατίλλω, *depilo, vellella pilos extrabo*. παρατίλλουσι, *tricula*, quæ πτίλας *evellit*.

Παρατρέπω, *diverto, deflecto*. Them. πρέπω, f. ψω, *verto*.

Παραττίζω, à *latere curro*: *prætercurro*: *prætereo, prætereo, praterlabor*. Th. τίζω, *curro*. a. 2. ἔδραμον.

Παραυλίομαι, *attero*, præf. ind. pass. ex παρὰ & βλίω, *tero*. f. ψω. p. τέτριμμαι. perf. pass. τέτριμμαι.

Παραχανὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*: &

Παραχανὴς, ὴς, ὴ, ὸν, *qui à recta via est aversus*: Metaph. pro *illicito*: ex παρὰ & χάνω, *morior, ratio*. Th. πρέπω, *verto*.

Παραχέω, *diverto, deflecto*: ex παρὰ & χέω, quod à χίζω, *verto*.

Παραχωσάτο pro παρεκρώσθη, *converti*, 3. pl. præf. ind. vel sub. superioris verbi.

Παρεκτυγχάνω, *obvium fio*: *adsum, intervenio*. f. παρεκτεύξομαι. a. 2. παρέτυχον, a. 2. part. act. παρατυχὼν, ὑντος, *obvius quilibet*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Παρατυχὸν, *oblatum, quam licuit*. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. à παρεκτυγχάνω, *obvium fio*, quod vide.

Παραυλεῖν, *male sonare ad tibiam*: ex παρὰ, *male*, & αὐλὸς, *tibia*.

Παρουσίᾳ, adv. *confestim, in præsentia*: ex παρὰ & οὐσία, *statim*.

Παρσέρω, *transfero, profero, prætereo*. f. παρσίσω. a. 2. παρήνεγκα. a. 2. imperat. act. παράνεγκε. a. 2. inf. παρανεγκεῖν. quod ex παρὰ & φέρω, *fero*.

Παρσεύω, *persuadeo, hortor*. Th. φαμὶ, seu φάω, *dico*.

Παρσεδύεται, *fugeret, prævertat*, 3. sing. a. 2. opt. act. per Peragogen, σα, pro παρεδύη, à

Παρεδύσω, *præcurro, prævenio, vinco*. f. δύσω. a. 2. ἔδυν. q. à δύω, Th. δύσω, *prævenio*.

Παρενείκω, Ion. & Poët. pro παραφέρω, *affero*.

Παρεσσέζω, *interpretor*: quod ex παρὰ & φράζω, *dico*. f. σω. p. πέφρασμαι. a. 2. ἔφραδον. p. m. πεφράδμαι.

Παρέφρασις, εως, ἡ, *PARAPHRASIS, circumlocutio*, dat. παραφράσει, ab cod. voc. & them.

Παραφραστὴς, οῦ, ὁ, *PARAPHRASTES, interpres*: &

Παραφραστὴς, ὁῦ, *expositorius*: à παραφράζω, quod vide.

Παρεωτέω, -ῶ, *deficio, desum*. f. ήσω. p. παρεωτέωκα. Ex παρὰ, *con-*

tra, & ἐτέω, *arcio, i. q. nocco*.

Παρεφρονία, ας, ἡ, *dementia*: à

Παρέφρων, ονος, ὁ, ἡ, *amens*. q. d. παρὰ τὸν φρένα, *contra mentem*.

Παρφυὰς, άδος, ἡ, *propago, stirps*: nom. plur. παρφυάδες: à παρφύομι. Them. φύω.

Παρφυλακτέον, *cavendum*: verbale: à

Παρφυλάσσω, idem quod th. φυλάσσω, *custodio, observo*. f. ξω. p. κα.

Παρχειμάζω, *hybernio*. f. άσω. p. παρακεχείμακα. a. 1. παρεχείμασα. a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Them. χεῖμα, ατος, τὸ, *hyems*.

Παρχειμασία, ας, ἡ, *hybernatio, hyemalis*: à παρχειμάζω, quod vide.

Παρχεῤῥύηκε, Att. pro παρεχεῤῥύηκε, 3. sing. f. 1. act. à ῥέω.

Παρχορδίζω, à *chorda aberro*. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides*.

Παρχρῆμα, adv. *ad nutum, ex tempore, illico*. q. d. in ipsum. à παρὰ & χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Παρωθέομαι, *abnui, contemnere*, cum dat. gen. & accus. Them. θέω, vel θείνω, *ictus*.

Παρωχέω, ῶ, ἡ, *mediastinus, perfusor*. Hic est servus in balneis, qui aqua aut oleo lavantes perfundit. à χέω, *fundo*.

Παρωχρία, f. ήσω, *cedo, concedo*. Th. χορία, ας.

Παρωψυχάζειν, Poët. pro παραμυθεῖσθαι, *consolari*. Th. ψυχὴ, *anima*.

ΠΑΡΔΑΚΟΣ, ὁ, *humidus, uvidus*. q. ab ἔρδω, *irrigo*. aut potius à παρὰ & ἅλις.

Πάρδαλις, ὁ, & Dor. πάρδαλος, scil. θὴρ, *pantherina pelle*: à

Παρδαλιᾶς, quod & παρδαλιᾶς, *pantherinus*, quod à πάρδαλις, *pardalis*, seu *panthera*. Th. πάρδος, *pardus*, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑΡΔΟΣ, ὁ, ἡ, *PARDUS*, fera. Græcis est πάρδαλις, ιος, ἡ, *PARDALIS*, mas; femina πάνθηρ, *PANTHERA*.

Πάρεισι, *adsunt*, Ion. pro πάρεισι, 3. pl. præs. ind. πάρειμι, *adsum*. Them. εἰμὶ, *sum*.

Παρεἰσδυόντε, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παρεἰσδύω, *confero, adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*. f. αλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβλην.

Παρείσακεν, ες, ὲν, imperf. verbi παρεἰσάκω, *transgredior*: ex παρὰ & βάκω, Poët. pro βαίνω, *eo*.

Παρεἰσεῖμι, *transgressus sum*, a. 2. ind. act. verbi παρεἰσέρχομαι, *transgredior*. f. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo*. a. 2. ἔβην.

Παρεἰσέδυσαν, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παρεἰσδύομαι, *vi adigo*. f. δύσομαι. Ex παρὰ & εἰσέω, *vim adhibeo*, Th. εἶα, *vis*.

Παρεἰσῳγεσμένοι, παρεἰσῳγεσμένοι, & παρεἰσῳγιμαῖοι, *adscriptitii*. Them. γείσω, *scribo*.

Παρεἰσῳγίω, -ῶ, f. ήσω, *per manum trado, adhor-*

abhorreo; *jubeo*; *nuntio*: ab ἰάχω, *in manus trado*. Th. ἰάχω, *fiducia*.

Παρεδίδου, ες, ε, a. 1. ind. pass. &

Παρέδυ, 3. pl. a. 2. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *præcurro*, quod vide.

Παρεδρῶν, ας, α, *assideo*, *assiduus sum in aliqua re*: ex παρὰ & ἕδος, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*: f. ἵδρυμαι.

Παρεδρ-ὸς, ου, ὁ, ἡ, *assessor*: vide in παρεδρῶν.

Παρεδώκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*: a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do*: f. δώσω.

Παρεζεσθαι, *sedere*, præs. inf. &

Παρέζετο, *assidebat*, Ion. pro παρέζε, præs. imperat. &

Παρέζετο, 3. sing. imperf. à seq.

Παρέζομαι, *assideo*; ex παρὰ & ἵζομαι, *sedeo*: f. ἕδομαι.

Παρεζόμεν-ος, præs. part. ejusd. verbi.

Παρεθήκατο, σο, το, & in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono*; quod vide.

Παρειθεὶς, ἐντ-ος, *labefactatus*, a. 1. part. pass. à παρείθω, seu παρείθομαι, a. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Παρειθεῦντο, *delinciebantur*, 3. pl. imperf. à παρεθέλομαι, ἔμην, *delicior*; quod ex παρὰ & θωμὸς, *locus*. Them. θωμὸς, *spectator*.

Παρείθω, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono*; vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρείθεις.

Παρίθεις, per Sync. pro παρίθεσις, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παρατίθημι, *demitto*, *amputo*: ex παρὰ & θίς, ἔος, τὸ, *ostia*, *messis*.

Πάρι, *ades*, præs. imperat. Est & πάρει, 2. sing. ind. verbi πάρειμι. Them. εἰμὶ, *sum*: præs. imperat. ἴσθι, pro quo & ὦ invenitur.

ΠΑΡΕΙΑ, & Æol. παρίδ, ᾰτ, ἡ, *gena*; *maxilla*: gen. pl. παρειῶν. Hinc παρειὸς, ᾶ, *genis laxioribus præditus*.

Παρείαιον, *assidebant*, Ion. pro παρῆντο, 3. pl. pluſq. p. ex præt. παρεῖμαι. Th. ἵημι, *sedeo*, *indulgeo*: perf. pass. εἷμαι.

Παρείθω, ες, ε, *dimissus sum*, a. 1. ind. pass. à παρίημι, quod vide in παρείθεις.

Παρεῖκα, *dimisi*, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι, seu ἴω, *mitto*.

Παρείκω, *cedo*, *concedo*: ab εἶκω, *cedo*.

Παρεῖμαι, perf. pass. unde part. παρειμένος. à παρίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρείλατ, ες, ε, a. 2. act. &

Παρείλετ, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *dirimo*, *adimo*. Them. αἱρέω, *capio*: f. ἕσω. a. 2. εἷλον. p. ἠρηκα.

Παρείλημμαι, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem quod λαμβάνω, *accipio*: f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρειλημμέν-ος, ης, ον, part. perf. act. ejusd. verbi.

Παρεῖμεν, ες, ε, *remisi*, *dimisi*, perf. act. part. pass. Hinc παρειμένος, acc. pl. f. g. ejusdem temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, *adsum*, πάρει, πάρεσον, πάρεσθε, πάρεστε, πάρεσσι, πάρεσσαι, ptæs. inf. πάρεναι. part. παρὼν, οὖσ-α, ὀν, *præsens*: imperf. παρῆν, *aderam*: f. παρέσομαι, ῃ, εται, & παρέσσομαι. Ex παρὰ & εἰμὶ, *sum*.

Πάρειμι, *advenio*, *prodeo*, *progredior*: in 2. & 3. sing. πάρεισι, πάρεισιν, a. 3. act. παρέβη, ῆς, ῆ, a. 2. part. παρὼν, ὀντ-ος, quod ex παρὰ & εἶμι, seu ἰάω, *vado*, *eo*.

Παρείναι, præs. inf. à πάρειμι, *adsum*; quod vide.

Παρείσαν, *persuadeat*, *seducat*, 3. sing. a. 2. vel 1. sub. act. à παρίημι, *move*, *seduco*. Th. ἵημι, *dico*; quod videas.

Παρείς, ἐντ-ος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Παρεισάγω, *introduco*: f. ξω. p. παρεισῆχα. perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς, & ἄγω, *duco*.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρείσειμι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, quod vide.

Παρεισκρίν-ω, ω, ι, ἁ, *irreptitius*, *clam se insinuans*: à παρεισκρίνω, quod vide.

Παρεισράω, *subrepo*: f. σῶ. a. 1. παρέσρᾱσα. Ex παρὰ, εἰς vel ἐς, & ῥάω vel ῥέω, *fabeo*: f. ῥέσω.

Παρεισρύσ-εις, *conferentes*, a. 1. part. à παρεισρύομαι, quod vide.

Παρεισρύομαι, *irrepo*, *præterea*, *intrudo*: f. παρεισρυήσομαι. a. 2. παρεισρύην, ες, ε. Ex παρὰ, εἰς, & ἐρύομαι, *vetus*.

Παρείδον, 3. sing. perf. imperat. pass. παρεῖμαι, ῶμαι, verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

Πάρεισι, 3. sing. à πάρειμι, *advenio*; quod ab εἶμι, εσ: & 3. pl. à πάρειμι, *adsum*; quod ab εἰμὶ, *sum*.

Παρεισφέρω, *confero*: f. παρεισοίσω. a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα. a. 1. part. act. παρεισενέγκας, ασ-ᾶ, αντ-ος, quod ex παρὰ, εἰς, & φέρω, *fero*: f. οἴσω.

Παρέἰχε, 3. sing. imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo*. Th. ἴσχω, *habeo*: imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον. f. ἕξω, & σχήσω.

Παρὲκ, vel παρὲξ, *extrà*, *foris*: à παρὰ & ἐκ vel ἐξ, regit gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. verbi παρεγκάθημαι, *assideo*: ex παρὰ & κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor*, *consolor*: f. έσω. p. κέκλημκα. Th. καλέω, *voco*.

Παρεκάλουν, contracte pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejusd.

Παρεκαθίσατο, *exercitabat*, 3. pl. ind. præs. à

Παρεκαθίσω,

Παρεκδύω, *digredior*; *transfredior*; *degredere*: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, & δύω, ω: f. βέβυκα. p. ἐδύκειν. a. 2. ἔδυν.

Παρεκδύσης, σης, ἡ, *digressus*; *transgressio*: dat. pl. παρεκδύσεσι. à παρεκδύνω, quod vide.

Παρεκέλευε, *admonebat*, 3. sing. imperf. m. Ex παρὰ & κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, *ilem*.

Παρεκέλσω, σε, σα, a. 1. ind. pass. verbi παρεγκελίω, *rego*, *vorsor*, *conferor*. Th. κελεύω, *voco*: f. ἐέσω. p. κέκλικα. perf. pass. κέκλιμαι. a. 1. pass. ἐκελέσθην.

Παρεκεύασε, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρεγκελεύω, *disserno*.

Παρεκτρέπουσι, 3. sing. a. 1. m. verbi παρεκτρέπω, *decipio*. Th. τρέπω, *pulso*.

Παρεκτικὸς, ὴ, ὸν, *suppeditans*, adject. verbale, à παρέχω, *praebeo*; quod ex παρὰ & ἔχω, *habeo*.

Παρεκτόπιζε, *devius*: à παρὰ & τόπος, *locus*.

Παρεκτὸς, *extrà*, *exceptio*, *extrinsecus*, cum genit. Ex παρὰ & ἐκτὸς, *extrà*. Th. ἐκ vel ἐξ.

Παρεκτρέπω, σω, ψω, a. 1. ind. act. verbi παρεκτρέπω, *incurvo me*. Th. κτρέπω, *pronus sum*, *inclino me*: f. ψω. p. κέκτροφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi παραλαμβάνω, *assumo*. Th. λαμβάνω, *capio*: f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελαύνω, *avehor*, *praetervehor*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω. p. ἐλήλακα.

Παρελήλυθα, *praeteribi*, Ion. resolut. pro παρελθεῖν, 2. sing. f. 1. m. verbi παρέρχομαι. Them. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρελελυθέναι, inf. præt. m. &

Παρελελυθὼς, ὼτος, & in n. g. παρελελυθὸς, perf. part. m. Att. Hinc παρελελυθότα, acc. sing. m. g. ejusd. temporis; verbi παρέρχομαι, *praetereo*: vide in παρελθεῖν.

Παρελθεῖν, a. 2. inf. act. &

Παρελθὲ, a. 2. imperat. ejusd. verbi.

Παρελθόντας, accus. pl. m. g. a. 2. part. act. παρελθόντων, accus. sing. f. g. ejusd. temp. à

Παρελθὼν, ὄντος, part. a. 2. à παρέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον & ἤλυθον.

Παρέλθωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκετο, acc. sing. part. præf. à παρέλκω, *attrabo*. Th. ἕλκω, *trabo*: f. ἕλξω.

Παρέλκυσις, ιος, ἡ, *protractio*: &

Παρελκυστὴς, ῆ, ὁ, *procrastinator*; & in f. g. παρελκυστικὸς. à

Παρέλκω, *remoror*. Th. ἕλκω, *trahe*.

Παρέλκω, *protrabo*; & fręq. pro *abundare*, *superaccumulum esse*. Th. ἕλκω, f. ἕλξω, *trabo*.

Παρελοχίσω, 2. sing. a. 1. m. verbi παρελαγχάνω, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto*, *clam immitto*; *ordine colloco*; *castra loco*. Hinc παρεμβάλλομεν, 1. pl. præf. sub. act. perf. παρεμβέβλημαι. a. 2. παρεμβάλον. p. m. παρεμβέβλημαι. Ex παρὰ, ἐν, & βάλλω, *jacio*: p. βέβλημαι. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβλημένῳ, accus. sing. f. g. perf. part. act. παρεμβεβλημένα, *immitto*; quod vide.

Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, *interjectio*; *castra*: item *exercitus*: à παρεμβάλλω, quod vide.

Παρεμβύσω, σε, ε, a. 2. ind. act. verbi παρεμβύζω, quod vide.

Παρεμβύσω, a. 2. imperat. &

Παρεμβυσεῖτε, a. 2. inf. à παρεμβύσω, *transfero*. Th. βύσω, f. εἴσω. a. 2. ἔφυσον.

Παρενθεὶς, Dor. pro παρεμβὰς, a. 2. inf. & παρεμβὰς, Dor. pro παρέλθης, *praterias*, a. 2. sub. act. à παρέρχομαι.

Παρένθεσις, ιος, ἡ, *insertio*, PARENTHESIS: &

Παρένθετα, τε, ἡ, *interjectio*; *additamentum*: à παρατίθημι, *interfero*: ex παρὰ, ἐν, & τίθημι, *pono*.

Παρεπτόχλει, *obturbo*; cum dat. f. ἐέσω. p. παρατέτοχλα. Ex παρὰ, ἐπὶ, & ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

Παρεπτίθησι, *interfero*: ex παρὰ, ἐπὶ, & τίθημι, *pono*.

Παρὲξ, vel παρὰξ, *extrà*, *foris*; *praeter*: ex παρὰ & ἐξ vel ἐκ.

Παρέξει, f. 1. inf. act. à παρέχω, *praebeo*: f. ξω. Ex παρὰ & ἔχω.

Παρεξέκλασε, Ion. pro παρεκλάσθη, & Att. παρεξεκλάσθη, 3. sing. pluſq. p. act. verbi παρεκκλάω, *praterco*. Th. κλάω, *frango*.

Παρεξῆν, 2. sing. perf. m. Ion. verbi παρεξέρχομαι, *praterco*. Th. ἔρχομαι, *eo*.

Παρεξῆλθε, *superſedit*, 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξέρχομαι, quod ex παρὰ, ἐξ, & ἔρχομαι, *mitto*.

Παρεξιέναι, *praterire*, præſ. inf. Ex ἔρχομαι, pro εἶμι, *eo*.

Παρέξομεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi παρέχω.

Παρεόντα, Dor. pro παρόντα, Ion. pro παρὸν, *praſens*; quod ex παρὰ & εἰμὶ, *ſum*.

Παρεόντι, acc. sing. part. præſ. à παρεῖμι, ὄντος, Ion. pro πάρειμι, verbi πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*.

Παρέοντι, *præſentibus*, dat. pl. part. pro παρὸν, Ion. à παρεῖμι. Vide παρεῖμι.

Παρεπεῖσεν, *perſuaſit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραπείθω, idem quod πείθω, *perſuadeo*: f. σω. p. κα. a. 2. ἔπιθον.

Παρεπιδημὸς, ὁ, ἡ, *advena*, *hoſpes*: ex παρὰ & ἐπιδήμιος, ος, ὁ, *verſans in populo*; quod ex ἐπὶ & δῆμος, *populus*.

Παρεπιδημέω, a. 1. ind. act. verbi παρεπιμένω, *exacerbo*: f. ἐνῶ. Ex παρὰ & πικαίνω,

παρᾰλύω, idem quod παρίημι, ex accentu ; immittam, remitto. Th. παρῐ, emarsi.

Παρἐβαλλᾰτε, Dor. pro παρἐβαλλετε, in errorem inducebatis, 3. pl. a. 1. act. verbi παραβάλλω, fut. ξω. Vide βάλλω, perexito.

Παρἐβᾰν, ης, η, a. 2. act. verbi παρἐρχομαι, praetervolo : ex παρὰ & ἔβαμεν, volo : f. ἐθέλω. μαι. a. 2. m. inf. ἐθέλω.

Παρἐγγρᾰ, ν, τὸ, accessio ; appendix ; perfunctoria salutatio : ex παρὰ & ἐγγρα, ς, τὸ, ορος.

Παρἐγνων, dolosè subiit. Th. ἔγνω, serpo.

Παρἐδῡσᾰν, ας, ε, perf. ind. act. à seq.

Παρεδῦσα, praetersilio : ex παρὰ & δῦω, δύσω : f. δύσω. p. δέδῡκᾰ.

Παρἐζομαι, praetereo, prodeo ; progredior : f. παρελθέομαι. a. 2. παρέλθον. a. 2. imperat. παρέλθε. a. 2. sub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. παρέλθωσι. a. 2. inf. act. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθών, ὼν, οῦσα, ὸν, advenies : praet. m. παρελλόδᾰ. Hinc παρελλοδὸς χρόνος, tempus praeterlapsum.

Παρἐηκε, remisit, dimisit, permisit : a. 2. imperat. à παρίημι. Th. ἵημι, mitto.

Παρεθεμεσθᾰτε, 1. plur. a. 1. m. verbi παρατίθεμαι, annuo : ex παρὰ & σημέω, νεύω : f. σήσω. Th. σῆμα, σῆλον, τὸ, signum, nota.

Παρἐκτ, ντος, ὁ, remissio : à παρίημι, praetermitto : ex παρὰ & ἵημι, seu ἑω, mitto.

Παρεκτάνω, 3. sing. imperf. act. verbi παρεκτανύω. Th. τανύω, filo.

Παρεκτἐδᾰτο, Ion. pro παρεκτεδᾰπατο ἔσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. &

Παρεκτἐδᾰτο, 3. pl. imperf. paſſ. à παρεκτεδάζω, praeparo : f. άσω. a. 1. παρεκτέδασα, ας, α. Ex παρὰ & πεδάω, ῶ, τὸ, vas.

Παρεκτἐδᾰτο, ας, α, a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo & th.

Παρεκτἐτμε, 3. ſing. perf. paſſ. à παρεκτέμνω, ſemina juxta. Them. τέτμην, ſero, ſemino : f. τμῶ. a. 1. ἔτεμον. p. τέτμηκᾰ. p. m. τέτμημαι.

Παρἐκτᾰν, aderit, Poët. pro παρέσται, 3. ſing. f. 1. ſic παρέσσεται, pro παρέσεται, verbi πάρειμι. Ex παρὰ & εἰμὶ, ſum : f. ἐσσήσομαι, ῃ, εται, & per Syn. ἔσομαι.

Παρἐκτε, aderit, 3. ſing. f. ejuſd. verbi. Vide praec.

Παρεκτἐμεν, adeſſe, adſtare, Ion. pro παρεῖναι, praet. inf. act. à παρίημι, pro πάρειμι. Ex παρὰ & ἵημι, ſeu ἑω, f. ἥσω. a. 2. ἧκα.

Παρἐκτᾰν, adſiterunt ; Poët. Syncop. pro παρέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, adſto. Th. ἵστημι, ſto.

Παρἐκτᾰσι, ης, ης, a. 2. ind. act. verbi παρίστημι, ſiſto, quod vide.

Παρεκτήκων, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſdem.

Πάρεκτι, adeſt ; & cum infin. licet, 3. ſing. à πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρεκτώς, ῶσα, adſtans, qui praeſto eſt, part. perf. act. contracté pro παρεστηκώς, ῶτος, verbi παρίστημι, quod vide.

Παρεκτῶτες, adſtantes, ejuſd. nom. pl.

Παρἐχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtinet.

Παρἐχᾰθε, appoſuit, 3. ſing. imperf. act. à παρεχάζω, idem quod παρέχω, praebeo. Th. ἔχω, habeo : imperf. εἶχον.

Παρεχρἐωντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρχρεόω, aciem inſtruo. Them. χρεόω, ordino.

Παρῐστηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παριστάω, produco : f. στήσω. p. παρέστηκᾰ. Th. στάω, tendo.

Παρῐχανε, deflexit, 3. ſing. a. 2. ind. act. à παρεκβαίνω, diverto : f. ἐκβήσομαι. a. 2. ἐξέβην. p. m. ἐκβέβηκα. Them. κβάω, verto.

Παρῐχτᾰτευε, trepidarunt, 3. pl. a. 1. Poët. gem. ατ, verbi παρχβίω. Th. χβίω, treno : f. χβίσω.

Παρῐχολωτεῖ, excogitare. Th. ἐκβάλλω, invenio.

Παρῐῶσᾰς, Dor. pro παρίσας, gen. ſing. praeſ. part. f. g. à πάρειμι, adſum.

Παρχαλκεῦσι, 3. ſing. a. 1. act. verbi παρεγχαλκεύω, ago fabrum ferrarium, cudo ; quod à χαλκεῦς, ferrarius artifex tralli. Th. χαλκὸς, æs.

Παρχχῆν, Ion. pro παρέχει, praeſ. inf. verbi παρέχω, exhibeo ; quod vide.

Παρῐχωτι, Dor. pro παρέχωσι, permittunt, praebent, 3. pl. praeſ. verbi πάρειμι.

Παρῐχῶ, praebo, praeſ. imperat. paſſ. à παρέχω, quod vide.

Παρῐχω, exhibeo, praebeo : imperf. παρεῖχον. f. παρέξω. p. παρέσχηκα. a. 2. παρέσχον. a. 2. part. act. παρασχών, ὑσης, praeſ. med. παρέχομαι, praebeo : imperf. παρεῖχόμην, ου, ετο. Ex παρὰ & ἔχω, habeo.

Παρῐών, praeſens, Poët. vel Ion. pro πάρων, praeſ. part. à πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρῆ, 3. ſing. praeſ. ſub. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμὶ, ſum.

Παρῆλᾰτο, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παρεξέλλω, praecipio : f. ελῶ. p. παρήλακα. a. 1. παρέλασα, ας, ε. a. 2. παρέλᾰκον, ες, ε. p. m. παρήλᾰμαι. Ex παρὰ & ἐλάω, ago.

Παρηγρἐοντο, conciliabat, 3. ſing. imperf. Ion. pro παρηγόρεον : à ſeq.

Παρηγορἐω, conſolor ; horter ; exito : praeſ. part. παρηγορέων. παρηγορέοντ, 3. plur. praeſ. ind. παρηγορέωσι, Ion. pro παρηγορεῖ, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Ex παρὰ & ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, verba facio pro concione. Them. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγρἐω,

Παρηγόρια, ας, ὁ, *solatium*: à

Παρηγόρος, ὁ, ἡ, *consolatorius*, *consolatoria*: à παρηγορῶ, *consolor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Παρηΐσθη, *sustentum* est, 3. sing. a. 1. ind. pass. à παρηΐσσω, *porrigo*. Ex παρὰ & ἀΐσσω, *attollo*; f. ἀΐσσω. p. ἤϊξα. a. 1. pass. ἠϊχθην. a. 1. sub. pass. ἀϊχθῶ.

Παρῆϊξε, *porrexit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παρηΐσσω, *praetereo*. Them. ἀΐσσω, ττω: f. ξω.

Παρῆϊσι, ν, τὸ, Poët. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *genas*: &

Παρήϊον, ν, τὸ, *ornamentum equorum maxillis apponi solitum*: à

Παρήϊος, *ad genam pertinens*. Th. παρειὰ, *gena*, *maxilla*.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, *omitto*: quod vide.

Παρηκολούθησα, ας, ὁ, *sectatus sum*, perf. ind. act. verbi παρακολουθέω, *sequor*: f. ήσω. Th. ἀκόλουθος, *prosequens*.

Παρῆκω: f. ἥξω, p. ηκα, *pertineo*, *pertraxi*, *perveni*. Th. ἥκω, *venio*.

Παρῆλθεν, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide: &

Παρῆλθοσαν, Boëot. pro παρῆλθεν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, *praetereo*: quod vide.

Παρήλιος, ε, ὁ, *sol geminatus*, *gemini soles*. Th. ἥλιος, *sol*.

Παρημελήκει, Ion. pro παρημελήκει, *neglexit*, 3. sing. pluſq. p. act. verbi παρημελέω, quod vide.

Παρῆμι, Dor. pro παρίημι, *adesse*, præſ. inf. à παρίημι, *adsum*.

Παρήνησε, *astipulatus est*, ex παρὰ & ἴημι, *fateor*.

Παρήρτηται, *astipulatus est*, ejuſd. præſ. part.

Παρῆσι, 3 ſing. imperf. act. verbi παρεῖναι, *adsumus*, perf. ἧκα. f. ἥσω & ἧσω. Th. εἶμι, ν, ὁ, *ianus*.

Παρήϊος, *protenſus*, *extenſus*: *ad jugum deviniendus*: ex παρὰ & ἄρω, *ligo*, vel ἀείρω, *attollo*. Item *ſtolidus*: ex παρὰ, *mali*, & ἄρω, *contraho*. Hinc παρωρία, *lorum exterius*. παρωρίαι, *habenae*.

Παρῆσσε, a. 2. ind. act. à παρήσσω, *decipio*: ex παρὰ & ἤσσω, Poët. idem quod ἡττάω.

Παρησσάμενα, nom. pl. perf. part. paſſ. n. g. verbi παρησσάομαι, *adimo*, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Παρῆστο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ἵστημι, *ſuſpendo*. vel ἵστάομαι, *appareo*.

Παρῆσων, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, *adſum*. Th. εἰμὶ, *ſum*; imperf. ἦν.

Παρῆστο, *ſenſiſti*, Dor. pro παρῆσθα, 2. ſing. a. 2. m. ex παρὰ & αἰσθάνομαι, *ſentio*: f. αἰσθήσομαι. a. 2. m. ἀϊσθόμην, ν, ντο.

Παρίσταται, 3. pl. f. 1. m. verbi παρίημι, *omitto*. Alii leg. παρίασται, *adeunt*: à πάρειμι, *adſum*.

Παρίσσω, ſi codex mendo caret, eſt 3. pl. a. 1. ſub. verbi παρίημι, *permitto* ut ineat: f. παρῶ. Forte legendum παρῶσι, 3. pl. f. ejuſd.

Παρῳμόσμενος, *excuſatus*, perf. part. paſſ. à παραιτέομαι, ήσομαι, *excuſo*: f. ἀπομαι, p. παραιτημαι. Th. αἰτία, *ptio*.

Παρθενίδες, *virgines*, Poët. ſeu Ion Syncop. pro παρθενίδες, α, ὁ. part. m. verbi παρθενίσκω, *adolesco*: f. παρθενῶσω, a. 2. παρθένος. Th. σίγμα, *pone*.

Παρθενία, τὸ, *ſtatus virginitatis*. Th. παρθένος, *virgo*.

Παρθενίων, ὠνος, ὁ, Ion. pro παρθενών, *conclave virginum*: ab eod. th.

Παρθένιος, τὸ, *ſignum virginitatis*: &

Παρθενία, ας, ὁ, *virginitas*: à παρθένος, ν, ὁ, *virgo*.

Παρθενίωσιν, gen. pl. Æol. pro παρθενίων, dat. pl. Ion. παρθενίοις, ον. à

Παρθενικὸς, ὁ, ἡ, *virgineus*, ὰ, ὸν. Th. παρθένος, ν, ὁ, *virgo*.

Παρθενιὼν, ὠνος, vel παρθενίων, Ion. pro παρθενὼν, ὼνος, ὁ, *conclave virginum*: ab eod. th.

Παρθενοσκήνας, ν, ὁ, *virginum nimis avidus inſpectator*, *aut obſervator*: à παρθένος, ν, ὁ, *virgo*, & ὀσκέω, quod ab inuſit. ὀσκίω, *inſpicio*, *obſervo*. Th. ὁράω, *video*.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ, ν, ὁ, *virgo*. interdum adject. ὸ, ὴ, ὸν. & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους. hinc παρθενικὸς, ſeu παρθένος, & παρθενικὸς, *virgineus*.

Παρθενὼν, ὠνος, ὁ, vide παρθενιὼν.

Παρθὸς, ν, ὁ, *Parthus*: nomen gentile.

Παρκαθεύδει, *frueris*, *juxtà dormiens*, præſ. part. à παρεύδω. Th. εὐδω, *commoror*, *diverſor*.

Παρκείσθαι, *transire*, *introire permittere*, *experiri*, ειν, præſ. inf. ex παρὰ & ἵημι, pro εἶμι, *eo*: vel ab ἵημι, *mitto*.

Παρκίεσαν, *praeterirent*: 3. pl. imperf. à παρείμι, quod ab ἵημι, pro εἶμι, *eo*: imperf. ἴειν οι, ν.

Παρκίζεσι, Ion. & Poët. pro παρίζουσι, *aſſidere*: ex παρὰ, & ἵζω, *ſedere facio*.

Παρκίημι, *omitto*, *praetermitto*, *admitto*, *dimitto*, *permitto*, *remitto*, *laxo*, *languidum reddo*: f. παρήσω. perf. παρεῖκα. præſ. paſſ. παρεῖμαι, *remiſſus ſis*: perf. παρεῖμαι, σαι, ται, perf. part. παρειμένος, η, ον, *remiſſus*: ex παρὰ, & ἵημι, ſeu ἴω, *mitto*.

ΠΑ'ΡΙΟΣ, & πάριος, ν, Ρ*ARIUS* Iapis: à *Paro* inſula.

Πάριος Σαμιχίδας, Ρ*ARIUS*, q. *Simmichi filius*.

Παρίσθω, *adequo*; *aequipero*: ex παρὰ, & ἰσόω, *aequo*. Th. ἶσος, *par*, *aequalis*.

Παρίστανε, ſeu παρίσταμι, *ſiſto*: f. παρασήσω. Th. ἵστημι, *ſto*.

Παρίστατε, *aſſiſte*, præſ. part. act. &

Παρίστατο, præſ. imperat. paſſ. &

Παρίστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. à

Παρίστημι, *ſiſto*, *in medium produco*, *exhibeo*,

βαι, infitivo i. confiare res inter ſe : ſ. παρ-βαίνω, p. παρίημι, perf. paſſ. part. act. παρ-εῖναι, ἐν & contracte παρεῖναι, ἀπ-ῶν, adeſſens, plusq. p. ind. act. παρῆσαν, ἦν, ι, act. παρῆσθα, ſimil. a. 1. imperat. act. παρέστω, & in pl. παρεστάτωσαν, ſ. ſtite. a. 1. inf. act. παρεστῆναι, probare, ā, ἀ, παρίστημι, στήσω, ſiſtere : ex παρά & ἵστημι, ſto.

Παρίχαιν, præſ. inf. pro παρίχειν & Παρίχειν, ι. pl. præſ. ind. à παρίχω, præbeo, idem quod παρέχω. ex παρά & ἴχω, habeo.

Παρῶν, ἴντος & in acc. plur. παρόντας ā. 2. part. verbi πάρειμι, præſens, præſentia : ex παρά & εἰμι, es, a. 2. ἴθι, τε, s. a. 2. part. ἰών.

Παρωρείδαιτο, accabat : ā 3. ſing. pluſq. p. paſſ. per ſync. pro παρωρείδαιτο, verbi παρωρείδομαι, quod ex παρά, ὄρνυμι, & λέγω, ſeu λέγω, cubare facio.

Παρωρεῖς, per ſync. Poët. pro παρορεῖς, adjectivi, vicinus : vide παρορεῖς.

Παρῳχήκει, deſtituit, per ſync. pro παρῳχήκειν, 3. pl. præt. ind. verbi παρῳχέω. Th. ὠκέω, recino. ſ. νῶ. p. κα.

Παρωχήκεσαν, procumbere. Dor. & Poët. pro παρῳχήκεσαν, præt. part. ſ. g. à παρῳχέω. Th. ὠκέω, incurvo me.

Παρωχήκοντα, Æol. ſync. pro παρῳχηκότα, cubavit, advenit, adhæſit, 3. ſing. perf. act. ex παρά, & μικόμαι, fact. ex μακάω, 3. ſing. perf. per ſync. νε, ὁ, & euphoniæ gratia inſerto β, & ν verſo in μ, à Th. μακάω, venio, advenio : ſ. ἤκω, ſ. μικάω, nis ι.

Παρῶπις, ἄ, ὁ, nomen Dioneï.

Παρωπιστήριος, ὁ, ἡ, Poët. ſync. pro παρατατικός, durabilior & conſtantior, quod à poſitivo παρωπιστής deductum, hoc à παρατείνω, perſevero, conſtans ſum. Th. πάλω, maneo.

Παρῶπτας, gen. Ion. & Poët. à Πάρνηθος, ὁ, ἡ, nomen montis in Delphis.

ΠΑΡΝΗΘΙΣ, ἴδος, ἡ, genus locuſtarum.

Παρνῆθος, ſ. ἄκρα, prætervia, prætergreſſio : à

Πάρνηθος, ὁ, ἡ, aditus, ingreſſus, tranſitus : ἀπὸ τῶν παρνήθων, veluti in tranſitu : prov. ex παρά & βάθις, ſ. ἡ, via.

Πάρνηθος & παρνήθιος, anti, antea, olim : cum gen. Th. πάρος, Poët. ante.

Παρνίεσθε, ἀδημονεῖτε, habitet ſ. ἴσω. p. παρνίεμαι. a. 1. ἐπαρνάμην. παρνήσασθαι, a. 1. inf. act. ex παρά, & οἶκος, habito, Th. οἶκος, domus.

Παρνίκια, ας, ἡ, commercia, cohabitatio : & Παρνίκιος, ὁ, ἡ, ἡ, adverbi. : ex ſuſ. th.

Παρνίκιος, ος, ὁ, proverbium : ex παρά, apud, & οἶκος, ſeu οἰκία, ἡ, ἡ, ἡ, via.

Παροιμιάζεται, ὁ, ἡ, ἡ, proverbialis : à præt.

Παροιμίζεται, ὁ, vide in παροιμιάζεται.

Παροιμία, ας, ἡ, abuſus vitæ, perſtrictio quæ abuſum vitæ conſtituit : &

Πάροιτε, p. ἦτε, vinoſus, ebrius : ex παρά, apud, & οἶνος, vinum.

Παροινηθέν, ὁ, ἡ, ἡ, ptæt. paſſ. paſſ. à παροινέω, inebrior, quod à παροινία, pecus per vitulorlatum : ex ſuſ. th.

Παροιχόμενος, dat. ſing. ā. 1. part. paſſ. verbi παροίχομαι, tranſfero : ſ. 1. παροίνω. Th. οἶνος, vino.

Παροίνιος, ὁ, ἡ, prior, ratione temporis vel loci : à πάρος, ante.

Παροίχεται, prætervo, Impetf. παῳχόμην, ὁ, ἡ, ſ. παροιχόμεσθα. p. paſſ. παροίχομαι, prætervi, perf. part. paſſ. παροιχόμενος, ὁ, ἡ, prætritus : ex παρά, prætor, & οἴχομαι, ος, ἴκει : ſ. οἴχνεται.

Παροιχόμενον, prætervit, dat. pl. præſ. part. &

Παροιχώκεσαν, Ion. & Poët. pro παῳχήκεσαν, prætrierat, 3. ſing. pluſq. perf. activ. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παροκέλλουσι, prælabor, labrica aberro : ex παρά, & ὀκέλλω, labor. Th. ὀκέλλω, lapſus.

Παρομαρτεῖν, comiter, aſſequor : ex παρά & ὁμαρτέω, una ea cum, ſequor. Th. ὁμαρτέω, ſimul, adv.

Παρομαρτοῦσα, acc. ſing. part. præſ. verbi præced.

Παρομοιάζω, ſimilis ſum, aſſimilo : ſ. δέω, p. παρομοίακα. ā

Παρόμοιος, α, ον, ſimilis : ex παρά, ad, & ὅμοιος, ſimilis, Th. ὅμος, idem.

Παρόξυναι, a. 1. inf. act. &

Παροξύνειν, ω, ε, ε, a. 1. opt. paſſ. à

Παροξύνω, ος, οι, excerbo : ſ. υνῶ, a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα. imperf. paſſ. παρωξυνόμην, ν, ον. perf. paſſ. παρώξυμμαι, & Att. παρώξυσμαι. ex παρά & ὀξύνω, acuo. Th. ὀξύς, acutus.

Παροξυσμός, ὁ, ἡ, exacerbatio, irritamentum : à præced.

Παροπάζω, limis oculis aſpicio, tranſverſum intueor, ictui videre me diſſimulo, contemno, neglige : per eam video : ex παρά, per eam, & ὀπάζω, video : ſ. m. ὄπωπα, perf. act. Att. ὄπωπα.

Παροργίζω ad iram provoco : ſ. ἴσω, & Att. ῶ. prat. παῳργίσθην. perf. paſſ. παῳργισμαι. Ex παρά & ὀργίζω.

Παροργισμός, οῦ, ὁ, ἡ, &

Παροργισμός, ὁ, ἡ, irritatio ad iram, iracundia : à παροργίζω, quod vide.

ΠΑΡΟΣ, ætis, adv. cum gen. hinc ad-egeis & παρουσία, idem.

Παροτρύνειν, exſtimulo : ſ. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. Ex παρά & ὀτρύνω, inſtigo, incito.

Παρόντ, gen. ſing. à πάρειμι, præſ. part. f. g. à πάρειμι, adſum : quod ex παρά, & εἰμί, ſum. præſ. part. ὤν, ἔσα, ὄν.

Παρόντι, vel παρέσσι, præſentibus, dat. pl. præſ.

præf. parc. παρὰ, ἐστὶ, esseid. verbi & them.

Παρατία, ας, ἡ, adventus, præsentia: à πάρειμι, adsum, Th. πάρ, sum.

Παρχανδία, per diæ. canalis deductus, navium conditus; derivo: ex παρὰ, & χάνδη, derivo. Th. χάνδις, canalis.

Παρεδρὸς, ὁ, ἡ, ὸν, PAROPSIS, patina in qua opsonia apponuntur. Ex παρὰ apud, & ἕδρα, opsonium.

Παρεισδὺς & παρεισδῦσα, per Sync. pro παρεισδὺσα & παρεισδὺσαι, qua Anadiplasiano Ion. dicuntur pro παρεισδύσει, & παρεισδῦσι, a. 2. inf. & part. verbi παρεισδύω, ατις pellicio, fallo. Th. πάρειμι, persuadeo: f. εω. a. 2. ἔδυσα.

Παρείθ[illegible]ς, ἐος, ἐι, ἐας pedes exiticios, Poet. pro ὑ παρὰ ποῦς ὢν.

Παρρησία, ας, ἡ, libertas, loquendi fiducia: hinc παρρησία, aperte, palam: ὁ παρρησιάζομαι, ὀδύνεσθαι ἐστὶ & in omnium oculos versari: q. d. παρρησία, vel πάσιν ῥῆσις, Th. ῥῆω, dico.

Παρρησιάζομαι, libere loquor. imperf. παρρησιαζόμην, ῃ, ετο. f. ἀσομαι, f. inf. παρρησιάζεσθαι, a, ον. à præced.

Παρσὰδ, ἀφανὶς. Sync. Æol. pro παρεῖδε, 3. sing. præt. qu. à παρεῖδία, pro παρεῖδίσκω, appono. Th. εἶδω.

Παρσὰδε, Æol. Sync. pro παρεῖδε, 3. sing. imperat. præf. verbi παρεῖδίσκω, appono. Th. εἶδω.

Παρσαδὸν, altera: ex παρὰ, & δεύτερος, τερα, Th. δεύω, idem.

Παρσὰδο, στερο: ex παρὰ & δεύτερος, τερα.

Παρσεύω, εύσω, ἐ, præclaro, præcerto: à præced.

Παρσεύω, Æol. Sync. pro παρεύρω, quod Ion. pro παρεῖδον, a. 2. inf. ἀσ. &

Παρσιδὼν, ὦ, ὦσα, ὸν, nisi fuadens, pro παρεὶς, ἐὶσα, ἐὸν. a. 2. part. m. παρεῖδον, Dor. pro παρεῖδον, adverto: &

Παρσίδοι, a. 2. inf. m. verbi παρεῖδον, fruor, perior: ex παρὰ, & εἶδω, dico. a. 2. ἄσ. ἰδέω, a. 2. m. ἰδοίμην.

Παρσῶμι, τοι, ὸν, per Sync. pro παρεῖσαι, præsis, qua quis dicipitur, impellere, frui: ab eod. verbo & th.

Παρσυκτὸς, ὸν, τὸ, Poet. Sync. pro παρεῖσάκτον, quod vitari potest. Ex παρὰ & εἴκω, fugio.

Παρσὸδε, expelle, ejicie, domo expelle: item rejicie, abjuratio, neglige; procrastino: ex παρὰ, & ὄδε, pelle.

Παρσπάσαι, ας, ε, a. 2. ind. ἄσ. verbi παρσπάω, commoror: f. ἄσω, p. παρέσπακα. Ex παρὰ & σπάω, haliste. Th. σπάω, distendo.

Παρσπάσαν, perf. ind. pass. verbi παρσπάω, juxta habituescio: f. ἄσω. Ex παρὰ & σπάω, conde, loci. Th. σπάω, distendo.

Παρσπάσθεν, ὴ, pl. perf. ind. pass. verbi παρσπάω, addisco: f. ἄσω. ex παρὰ, juxta, & σπάω, addisco, f. ἄσω, p. πέσπακα, abdo, domus, & ἔδμαι, struo. p. m. ἐδάμην.

Παρσὸς, ὸν, præditus colore inter rimarum & rufum medio: à πύῤῥη, rufa. Th. πῦρ, ignis.

Παρσὸς, ὸν, fing. plusq. p. pass. verbi παρσόω, neglige. Th. πάρειμι, video: f. ὄψομαι, perf. pass. ὄπωμαι.

Παρσὸς, ὸν, tumor glandularum sub auribus, quia παρὰ φύσιν.

Παρσπερσωτ, 3. pl. a. 1. ind. ἄσ. verbi παρσπάω, exstimulo: f. ἄσω, perf. παρέσπακα. Ex παρὰ & σπάω, infligo.

Παρσπασα, præterit. pass. ind. ἄσ. & Παρσπασάμην, ἠσάμεθα, præteritus. part. perf. ἄσ. &

Παρσχιδὸς, ὸν, part. perf. pass. verbi παρσχίζω, præter. f. ἰσω, m. παρέσχιδα, Th. σχίζω, ὸν. perf. ἄσ. ἔσχισα.

ΠΑΣ, πᾶσα, πᾶν. gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, omnis, e, quivis, tutus, in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. f. g. Ion. πασέων, pro πασῶν, dat. pl. πᾶσι, & Ion. πάσῃσι, & in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πᾶσι. Hinc πάντως, omnino, πάντη, idem, πάντῃ, & πάντῃσι, πάντῃσιν, ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, universus, totus: ἕπ. &

Πάς, puer, vocula infantum; qu. à πάω, pasco.

Πάσσι, Dor. pro πᾶσι, omnibus, gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσσασθαι, ἐπάσσω, a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, edo, gusto: hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poet.

Πασσάλη, ης, ἡ, somen mul.

Πασσὸς, ὸς, ὁ, nomen mul. Gr. quæ ad omnes currit.

Πάσσατο, acc. fing. à

Πάσσαλος, ου, ὁ, paxillus: diminut. à ΠΑΣΣΑΛΟΣ, & Att. πάσσαλος, ου, ὁ, PESSULUS, clavus ligneus, PAXILLUS: à Dor. πάσσω pro πήσσω, figo, infigo, πασσάλευτὸς, ὸν, adactus, a. 1. part. m. gen. ου. à πασσάω, possides, perf. πέπασμαι, Th. πάω.

Πασσὰν, Ion. pro πᾶσαν, confregeris, 3. fing. imperf. act. verbi πάσσω, eft & præs. imperat.

Πασσυδὶν, idem quod πασσυδὶη, omni impetu, catervatim, adv. invenitur & πασσυδὶ, fundibus: ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & ζυγὸν, insuit. idem quod Th. σεύω, quatio.

ΠΑΣΣΩ, vel πάσσω, infergo, confergo; superinjicio, item variego: f. ἄσω. p. πέπαγα. Dicitur &

Πάσσω, pro πήσσω Dor. infigo.

Πασσὸς, ὸν, ὁ, thalamus: à πάσσω, variego, quia variegatus & artificiose factus: exponitur tham peristrus, atrium,

locus

lapis cæruleus, q. à πάσσω, edo.

Παστὰς, ἁδ, conspersus : item subst. Balsamus, Pl. 19. 5. à πάσσω, conspergo.

Πάσχα, τὸ, ἄκλιτον, passeba, vox originè Hebræa, Lat. transitus.

Παχήσῃ, Ion. pro πάχυνε, præt. inf. à

ΠΑΧΩ, νῶ, ὦ, PATIOR, afficior : f. πάσομαι, a. 2. ἔπαθον, a. 2. inf. παθεῖν, a. 2. part. παθὼν, perf. act. πεπάθηκα. p. m. πέπαθα. Hinc πάθημα, ατος, τὸ, casus, affectio, πάθος, εος, τὸ, animi perturbatio, affectus concitatus, ἀπαθὴς, ἐς, repugnantia, contraria affectio. Compatibilia, ας, ἡ, convenientia affectuum : item commiseratio.

Παὶ, Scythicè, quod Græcè, κλεινὸν, interficere.

Παίμνος, ου, ὁ, ἡ, strider, fagor : à πάταγος, quod vide.

Παίπαλαι, simulacra Deorum in pappibus navium, Phœnicibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, PATINA, patella : à πατέω, pando, expono.

Παιπάλλω, a. 1. inf. act. &

Παιπάλλομαι, ἀνύομαι, percutiens, a. 1. part. act. &

Παιπάλλε : 2. sing. f. 1. act. verbi πατάσσω, percutio. πατάξῃ, 3. sing. a. 1. subj. act.

Πάιπαλος, ου, τὸ, nomen urbis Lyciæ in Asia : à Patara conditore sic nominata.

ΠΑΤΑΣΣΩ, cum præcipiti palpito, percutio : f. ξω. p. πεπάτακα. a. 1. ἐπάταξα. hinc πάταγος, fragor, strepitus.

Παπίσαι, idem quod πάσσαι, καθάπτεσθαι. Herodot. à πάσσω, καθίω.

Παπίσιον, Dor. pro πατῆσαι, calcare, 3. pl. præt. ind. à πατέω.

Πάπτε, vocat. sing. fcd

Παπῆ, pro πατεῖς, acc. sing. à πατὴρ, quod vide.

ΠΑΤΕΩ. calco, conculco, protero : f. ήσω. p. πεπάτηκα. a. 1. pass. ἐπατήθην. Hinc ἀποπατεῖν, abambulare.

ΠΑΤΗΡ, ῆρος, ὁρος, ὁ, PATER, tutor, curator, dat. πατέρῃ, ῆῖ, acc. πατέρα tantum, voc. ὦ πάτερ. Hinc πάτρως, ωος, ὁ, patruus. πατρῴος, ᾱ, ον, ὁ, & πατρῷος, ᾱ, ον, paternus, patrius, πάτριος, ος, ὁ, conterraneus, popularis, πάτριξ, ικος, ἡ, familia, ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens patre. q. à πάω, pasco.

Πατήσας, ασῑ, ὁ, ἡ, 1. part. act. &

Πατήσῃς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. f. 1. à πατέω, calco.

Πάτνος, ου, ὁ, nomen insulæ in Ægeo mari.

Πάτος, ου, ὁ, calcatus seu tritus via, callis, Angl. a Path. à πατέω, calco.

Πάτρα, ας, & Ion. πάτρη, ης, ἡ, familia, & idem quod πατρὶς, patria, Th. πατὴρ, pater.

Πατρεσσήιος, ᾱ, ον, Poët. pro

Πατρεσσήϊος, ᾱ, ον, patrius, pater, patruus, à πατρεσσῆς, ὁ, familia, & πατρεσσῆς, ὁ, ἡ, pater familias, ων, ὁ, πάτρως. vide πάτηρ.

Πατρεσσήϊος, ᾱ, ον, vel

Πατρεσσῆς, ᾱ, ὁ, parricida : ex πατὴρ & ἔκλεσα, seu ἔκλεισα, ω, tritura, malim illibus contundo, verbero.

Πατρεσσῆς, ᾱς, ὁ, familia, parentela, tribus, Th. πατὴρ, pater.

Πατρεσσήτης, ου, ὁ, PATRIARCHA. q. ἡ πατρικὴ ἀρχὴ, familiæ princeps.

Πατρήϊος, ᾱ, ον, paternus, a, um : &

Πάτριος, ος, ὁ, ἡ, PATRIUS, hereditarius, à patre vel patribus traditus. Th. πατὴρ, pater.

Πάτρις, ιδος, ἡ, PATRIA, in acc. πατρίδα ab eod. th.

Πατρίτης, ου, ὁ, qui ejusdem est patriæ, conterraneus, popularis : &

Πατρίτης, ου, in fem. ης, idem. Th. πατὴρ, pater.

Πατρόκλεια, ας, ἡ, nomen viri.

Πατροκτονήτης, ου, ὁ, patruus : ex πατὴρ, pater, & κτονήτης, frater : quod ex κλεινὸς, frater, & κτείνομαι, nascor.

Πατρόκλεις, ῆς, gen. ῆος, ῆος, ῆϊ, dat. ῆϊ, ῆι, ἕι, acc. ῆα, ῆν, ᾶ, voc. ῆς, ῆϊ. Dicitur &

Πάτροκλος, ου, ὁ, PATROCLUS : ex πατὴρ, & κλέος, ους, τὸ, gloria. quod à κλείω, celebro.

Πατροκτόνος, ου, ὁ, ἡ, parricida, patris interfector : ex πατὴρ & κλείνω, neco.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, à parentibus traditus. Ex πατὴρ, pater, παρὰ & δίδωμι, do.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ πατὴρ πατρὸς, patris pater, paternus avus.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, qui patrem verberat : ex πατὴρ, pater, & τύπτω, verbero.

Πατρόχος, ου, ὁ, ἡ, patris bona possidens : ut πατρόχος παρθένος, virgo puella, ad quam solam patris hæreditas pertinet : à πατὴρ, & ἔχω, habeo.

Πατροφονεύς, ῆος, ὁ, parricida : item, qui alterius patrem occidit : ex πατὴρ, & φονεύς, homicida. Th. φένω, interficio.

Πατρῷα, ας, ἡ, paterna : vide πατρῷος.

Πατρῴος, ᾱ, ον, ὁ, ἡ, seu

Πατρῷος, ᾱ, ον, ὁ, ἡ, patrius, a, um. Th. πατὴρ, pater.

Πατρῷος, ου, ὁ, vide in πάτρως.

Πάτσε, σσα, dejice. præt. imperat. act. &

Πάτσα, remisit, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπάθη, ης, ε. verbi πάθω, σσω, quod vide.

Παῦλος, ου, ὁ, nomen Apostoli. Lat. Paullus.

Παυφάγος, ου, παρασίτου, parasitus : &

Παύφαγος, adv. PARUM : &

Παύφατος, ος, PARUMPER : à

Παῦρος, ου, Poët. parvus, ων. superl.

ΠΑΥΩ, in comp. παυ-σι-πο-. Th. παυω, ceſſo.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. &

Παυσάμην, a. 1. part. m. παυσάμενος, a. 1. inf. m. παυσασθαι, 2. plur. a. 1. imperat. m. &

Παυσαμένους, a. 1. part. act. f. g. pl. num. à παυσάω, ceſſo. f. ου.

Παύσειν, ſedare, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab εἰμί. th.

Παυσεῖ, εἰ, ἡ, ceſſatio. Them. παυω, ceſſo.

Παυσίμβροτος, Poët. pro παυσίπονος, 1. pl. a. 1. ſub. m. à

ΠΑΥ'Ω, facio ceſſare, finio, coërceo, ceſſo. Angl. to Pauſe. f. παυσω. p. πέπαυκα, a. 1. ἔπαυσα. a. 1. imperat. παῦσον, σάτω. a. 2. ἔπαυν. a. 2. paſſ. ἐπαύθην. præſ. m. παύομαι, ceſſo, deſiſto. imperf. ἐπαυόμην, a, ον, & & in 3. pl. ἐπαύοντο. a. 1. m. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. paſſ. πέπαυμαι, deſtiti, hinc παῦλη, ης, ἡ, ceſſatio, requies. παῦρος, ον, paucus, parvus. διαπαύω, σω, ſi, ceſſatio, requies. παῦρος, ον, paucus, parvus. διαπαύω, σω, ſi, requies.

Παυσανίας, ου, ὁ, Pauſanias, nomen propr. pers. Παυσανίου, gen. pl.

Παύσασκον, ſervebas, 3. ſing. imperf. Ion. &

Παύσασκον, ſervebas, 3. ſing. opt. præſ. paſſ. à

Παύσασκω, ſervo, eſtuo: ex them. παυσ-σω, ſervo.

Παύσιος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. ſic vocata à Pauſo conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, denſa, nom. ſing. f. g. &

Παχεῖαι, dat. ſing. f. g. Ion. à παχύς, εῖα, ὺ, craſſus, παχέες, εῖαι, craſſi, lecythi.

Παχεῖ, Dor. pro παχεῖ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à πήγνυμι, compingo. quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, ros glaciatus: q. à πήγνυμι, compingo.

Παχήεντος, gen. ſing. à παχήεις, εσσα, pruinoſus. Th. πάχνη.

Παχήσω, congrio, gelu conſtringo. expon. & contriſto, à πάχνη, pruina.

Παχύμηλος, ος, ὁ, ἡ, craſſipellis, craſſam cutem habens: item fatuus, rudis: ex παχύς, craſſus, & μῆλον, cutis. Th. Ἄγρα, αὐλή, τὸ, pellis.

Παχυπαθείς, ἐος, ὁ, pinguefactus, a. 3. part. paſſ. à

Παχύνω, pinguefacio. f. συνῶ. p. πεπάχυγκα. part. paſſ. πεπαχυγμένος. a. 1. paſſ. ἐπαχύνθην, ης, η, pinguefactus ſum: à

ΠΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, craſſus, ſpiſſus, denſus, PINGUIS, dives. in f. g. παχέα, ας, ἡ, in n. g. παχύ. q. à πάσσω, compingo.

Παχύτατε, ατος, ὁ, craſſitiei, à præced.

ΠΑ'Ω, vel potius πάομαι, gaſto, uſurpo. Poëtice; item poſſideo, acquiro. f. δαμάσσω. perf. πέπαμαι, hinc πάσις, affinis; propinquus.

Πάσι, Præpoſ. Æol. pro πρός, poſt. acc. re-

gr. q. à πάω. hinc παδιμπάσιος, pro παραπλήσιος.

Πάσκε, Ion. Pleonaſmo pro πάσε, 3. ſing. præſ. ind. act. &

Πάσκον, pro πάσσον, inf. act. Ion. verbi πάσσω, ſtringo, compellere adſtringo. Th. πέδη, pedica.

Πάσκοντο, impediebant. Ion. pro ἐπάσσοντο, ον, 3. pl. imperf. act. verbi ejuſd.

Πάσσαλος, ου, ὁ, ἡ, repreſentans ex fuga, à perſequentibus. qu. à πάσσω, quod vide pro ἄγω & ἄγχω, venor, vel ἄγομαι, congrego.

Πάσσαμαι, ſolo in ſublime tollo: à πάσσω, Æol. pro ἄγω & αἴρω, tollo.

Πασσαμένειν, Æol. pro μεταμάσσειν, ex πάσσω, Æol. pro μετά & ἀμάσσω, mutare.

Πάσσαρες, ες, ὁ, firmus, humilis. Th. πέδον, ſolum, terra.

Πάσσασκε, ν, ὁ, Poët. pro μετάρσιος, ſublimis; quod vide. πάσσω, Æol. pro μετά.

Πάσσας, acc. pl. à πάσσα, ης, ἡ, pedica.

Πάσσειν, Dor. pro πάσσειν, a. 1. inf. act. &

Πάσσειν, Dor. pro πάσσειν, a. 1. imperat. act. à πάσσω, impedio, vincio pedicis. Th. πάσσα, pedica.

Πάσσαμενος, ος, ὁ, ἡ, mentem vitiam habens, mente captus, ſtultus: ex πάσσα, pedica, & ἀφλὸς, mens.

Πάσσω, pedicis vincio. Th. πάσσα, pedica.

Πασσίγνητοι, Æol. pro μετάγνητοι. ex πάσσω, Æol. pro μετά & ἔγνητοι, accedo.

ΠΑΣ'ΣΑΛΟΣ, ου, ὁ, pedica, compes. q. à πάσ, pes, hinc πάσσω, pedicis vincio.

Πάσσατο, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πάσσω, quod vide.

ΠΑΣ'ΣΑΛΟΝ, ου, τὸ, calcem, talum, q. à πάς & σάλος, quia circa pedem volvitur.

Πάσσατος, ὁ, ὁν, campeſtris, e. Th. πάσσα, ſolum, terra.

Πάσσατον, ου, τὸ, campus. gen. Ion. πάσσατος. Th. πάσσα, ſolum, ſed

Πάσσατος, ου, τὸ, pecuum vinculum. Th. πάσσα, pedica.

Πάσσαδον, adv. ex ſundo, è terra. à

ΠΑ'ΣΣΑΛΟΣ, ου, τὸ, ſolum, terra, humus. q. à πάσ, quia pede calcatur. Hinc πάσσαλος, ου, ὁ, campeſtris, planities. πασσαλόεις, όεσσα, όεν, ſtabilis, firmus. κρασπέδου, ου, τὸ, fimbria, limbus. ἐπασσάλου, ου, τὸ, ceſtra, exercitus. στρατοπεδεία, ceſtra metor.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, malleolus, ſeu planta pedis, fimbria. q. à πούς, quia pars pedis. Hinc πεζεύω, ſi, pedes, pedibus iter faciens. πεζός, pedeſtri itinere.

Πεζεύω, pedibus iter facio. f. εύσω. p. πεπεζεύκα. Th. πέζα.

Πεζῇ, pedibus, πεζός, ἡ, ὁν, pedeſtri itinere. ab eod. th.

Πεζικὸν, ἡ, τὸ, peditatus, exercitus pedeſtris: à

Πεζίτης, ου, ὁ, pedeſtris, πεζὸς ὁδοιπόρος, pedi-

gatum, pedestris exercitus. Th. πεζός, *planta pedis.*

Πεζέτης, ου, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit.* Poët. ex πεζός, *ped stris*, & ἔβη, *clamor, bellum.*

Πεζομάχης, ου, ὁ, Dor. pro πεζομάχος, ου, ὁ, vel πεζομάχων, ωνος, ὁ, *qui pedestre prælium committit*: &

Πεζομάχος, *pedestre prelium committo*: &

Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedestre prælium*: ex πεζός, *planta pedis*, & μάχομαι, *pugno.*

Πεζός, ή, όν, *pedes*, item adjective *pedestris.* Th. πεζός, *planta pedis.*

Πεῖ, Dor. pro ποῦ, *ubi.*

Πείθ' pro ἔπειθε, *persuasit*, 3. sing. imperf. act. Ion verbi πείθω, *persuadeo.*

Πειθαρχῆν, *principi obedio, obtempero, pareo.* f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἀρχῇσι. Th. ἄρχω, *impero.*

Πειθαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magistratui*: à πειθαρχέω.

Πείθει, forte legend. πείθῃ.

Πειθέμεν, *persuadere*, Ion. & Dor. pro πείθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθευ, *obtempera*, Ion. pro πείθου, præs. imperat. pass. &

Πειθέσθην, præs inf. pass. πείθεσθαι, 3. sing. præs. sub. pass. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθία, -ά, Poët. & Att. pro quo & πειθίη, pro

Πειθίμην, *pareo, mitrem gero*, quod &

Πειθήμων, ονος, ὁ, ἡ, præs. part. pass. &

Πείθοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à πείθω, *persuadeo.*

Πειθοῖ, ῆ, ὅν, pro πειθοῖς, *persuaserim.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Πείθου, præs. imperat. pass. à πείθω.

Πειθοῦ, *persuaserim*, gen. sing. à

Πειθώ, οῦς, ἡ, *Suada, suadela*, à

ΠΕΙΘΩ, *persuadeo*, cum acc. imperf. ἔπειθον. f. πείσω, *fidem reddam.* a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον. perf. πέπεικα. præs. m. πείθομαι, *persuadeor, assentior*: item cum dat. *obedio, pareo, credo.* imperf. ἐπειθόμην, ου, ην. perf. pass. πέπεισμαι, *persuasum fum.* perf. part. πεπεισμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, *assensum fum. credidi.* 1. 1. pass. ἐπιθόμην. p. m. πέποιθα, *confido*, præt. inf. m. πεποιθέναι, *confidere.* perf. part. m. πεποιθώς, θυῖα, θός. plusq. p. m. ἐπεποίθειν, ης, ει. Hinc πίστις, εως, ἡ, *fides.* πιθανός, *fidem habeo, credo.* πιστός, ὁ, *fidus, fidelis.* ἄπιστος, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, *infidelis.* ἀπιθής, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, *qui facile parcat.* ἀξίπιστος, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, *fide dignus.* ἀπίστος, ὁς, ὁν, ὁ, ἡ, *incredulus*; item *infidus.* ἀπιστία, ας, ἡ, *infirmitas fidei.*

Πειθόμεθα, *parcamus*, 1. pl. præs. sub. m. à πείθω.

ΠΕΙΚΩ, vel πέκω, *PECTO, cremine, carpo*, f. ξω. p. πέπεχα. a. 1. pass. ἐπέχθην, p. m. πέπεγμαι. Hinc πεκτός, ὁν, ὁ, *pectinis.*

ΠΕΙΝΑ, & Ion. πεῖνα, ης, ἡ, *fames*; *ejusdem*, q. à πένομαι, *pauper sum.* Hinc πεινάω, vel πεινῶ, ῆς, ᾶν, vel ῶν, p. πεπείνηκα. *esurio, fame premor.* Hinc Angl. to pine.

Πειναλέος, α, ον, *famelicus.* Th. πεῖνα.

Πειναλέως, *esurienti*, Dor. pro πεινάοντι, dat. sing. part. præs. &

Πειναλῆν, α. 1. inf. act. à

Πειναῦ, vide in πεῖνα.

Πειναῦν, Dor. pro πεινῆν, inf. à πεινάω, *esurio*: & πεινάμενος, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινάοντα, qu. ex πεινάω, idem quod πεινάω, quod vide.

ΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, *conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus.* qu. à περάω, *transeo.* Hinc πείρων, f. άσω, & ῶ, *conor, niter*; item πειρέω. πειρατής, ου, ὁ, *tentator.* πειρατήριον, ου, τό, idem. πειρητής, ου, ὁ, *tentator.* ἀπόπειρος, ος, ον, ὁ, ἡ, *primum fcit exercens.*

Πείρᾳ, *tenta, explora.* f. άσω. p. πεπείρακα. a. 1. ἐπείρασα. a. 1. inf. πείρᾶσαι. præf. pass πείρᾶμαι, *tentor, ad pectandum follicitor.* perf. pass. πεπείρασμαι. a. 1. pass. ἐπειράθην. a. 1. sub. pass. πειρασθῶ. a. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, *tentari.* Th. πεῖρα.

Πείρασθον, ῶν, a. 2. opt. pass. &

Πείρασθε, ῆτον } pl. πειρᾶσθον, a. 1. sub. pass. verbi πειράζω, quod vide.

Πείραται, *conantur, nites aliquibus fraire, seu aliquibus dicere.* Πειράω, ductum à πειρῶ, quod à περάω, *supero.*

Πείρατ, seu πείραθ, ατος, τό, *finis.* Th. πείρω, ατος, τό, idem.

Πείρᾶς, ᾶντος, ὁ, *qui fugit*, a. 1. part. act. à πείρω, *transadigo, transfigo.* f. σω. a. 1. ἔπειρα.

Πειρήνιος, ου, ὁ, sing. a. 1. opt. act. &

Πειρῆσαι, a. 1. inf. act. &

Πειρήσατο, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, *tento.* Th. πεῖρα.

Πειρηθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πειρητής, ου, ὁ, *tentator, follicitator*: &

Πειρητήρ, ῆρος, ὁ, *tentator*: à πειράζω, quod vide.

Πειρητύειν, ῦ, *tentandi peritus*; item *qui insidias conatu nititur*, ab eodem verbo.

Πείρατ', pro πείρατα, nom. plur. à πείρας, αντος, pro πείρατ, ατος, τό, *terminus, finis.*

Πείρατον, nomen verbale, à πειράω, *conor.* Th. πεῖρα.

Πειρήθω, f. ήσω, *piraticam exercet.* Gen. 49. *expon. appetendo*: à πειρητής, quod vide.

Πειρητήριον, ου, τό, *fides piratarum*, item *piratica infestio*: à

Πειρητής, ῆς, ὁ, *prædo maritimus*, BIBLIA. Angl.

ασαι. Pirat. dat. pl. πειρατῆσι, Th. πεῖρα, delm.

Πειράω, ήσω, 3. fing. præſ. imperat. act. à

Πειράω, -ῶ, ήσω, ήσας. f. άσω. vel ἐσω. p. πεπείρηκα impεrf. m. ἐπειρώμην, ῶμαι, ῶ, ῶσο, ῶτο. 3. pl. ῶντο, ῶντο. Th. πεῖρα. experientia, conatus.

Πειρηδίαω, periculum facio: a. 1. inf. paſſ. &

Πείρηναι, experire, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, experior, periculum facio: à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri.

Πείρινς, ὄθος, ὁ, ἡ, ὁ, ὄθον, vel alveus ex vimine in curru.

ΠΕΙΡΌΩ, transfodio, transfodio; item transfero. f. ῶσω. p. κα. a. 1. ἐπειρησα. 3. imperf. paſſ. πειρώμην. a. 1. paſſ. ἐπειρήθην. p. m. πεπειρημένος. Hinc πείρης, ου, ὁ, transitus, trajectus; item mactus. πειρῶ, οῦς, ῶ, trajicio. πειρήσιμος, ος, ον, proficiſcor. πειρᾶς, ᾶς, ὁ, profectio, iter. πειρῶμαι, ᾶται, ὁ, fretum, fretus maris; item trajectus. πειρῶτης, ου, ὁ, peritus, qui aliquem locum per fretum tranſportat. πειρώδης, transfretus, trajicio. ἐμπειρος, ου, ὁ, mercator, negotiator. ἐμπείρεω, ῶτω, forum mercatorium, ἐμπορεύομαι, ῶ, ὁ, ἡ, per viam incedens. ἐμπορία, iter facio. ἔμπορος, dativus; item indigus. ἔμπειρος, ος, ὁ, ἀπειρία, ἀπειρίη; item inopia. ἐμπορίη, abundo aliquate. ἔμπορος, ος, ὁ, copia, abundantia.

Πειρῶ, ῶσα, præſ. imperat. paſſ. πειρῶμαι, -ῶ, &

Πειρῶμαι, Ion. pro πειρῶμαι, 3. plur. opt. paſſ. à πειρῶμαι, conor. Them. πεῖρα, experimentum.

Πειρώμεθα, experimur, 1. pl. præſ. ind. m. &

Πειρώμενος, ου. præſ. part. verbi πειρώμαι, conor, periculum facio; item paſſivè tento, exercetor. Them. πεῖρα, conatus, tentatio.

Πείσαι pro πίσαι, irrigare, a. 1. inf. act. à πίω, potum do. inuſit.

Πείσας, Æol. pro πίσας, ᾶντος, quod vide. &

Πείσασα, Æol. pro πίσασα, ης, ὁ, a. 1. part. f. g. à πείθω, vide præced.

Πείσας, ᾶντος, perſuadens, a. 1. part. act. à πείθω, perſuadeo. f. σω.

Πείσεχθαι ἀρμασιν, currus habenis obedientes. τὰ πὶς χαλινοῖς πείθεσθαι. Virgil. Fertur equis auriga, neque audit currus habenas: ex πείθω, & χαλινὸς, ὁ, ἡ, frenum.

Πείσεται, obedies, Ion. pro πείσῃ, 2. ſing. f. 1. m. &

Πείσῃς, 2. ſing. f. 1. act. &

Πεισήμεν, perſuaſurum eſſe, Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, perſuadeo, πεί-

σθος, f. 1. inf. m. &

Πείσης, 2. ſing. a. 1. ſub. act. vel 2. ſing. f. m. à πείθω, perſuadeo. f. σω.

Πεισθέντες, ντων. pl. a. 1. part. paſſ. à πείθω, ντος, ντι, ντα. ab eod. verbo.

Πεισθήσεται, a. 1. inf. paſſ. &

Πεισθόμην, f. 1. ind. paſſ. à πείθω, quod vide.

Πείσασθαι, ῦς, ὁ, perſuaſio. ab eod. th.

Πείσμαι, patior, vel pateo, f. 1. m. à πάσχω, patior. vel πείθω, pareo.

Πείσος vel σεος, ους, τὸ, locus humectus, hortus, pratum. qu. qui poſſit πίσαι, id eſt, potum præbere: à πείθω, potum præbeo, f. πίσω, Them. πίω, bibo.

Πειστὴρ, ῆρος, ὁ, obediens, perſuaſor: à πείθω.

Πείσω, idem quod πείθω, quod vide.

Πελάγεσσι, dat. pl. Ion. à

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, ους, τὸ, PELAGUS, mare. in nom. plur. πέλαγα. qu. πελάσα ἄγω, naves ducens. Hinc πελαγίζω, innato, reſtagno.

Πελάγων, Pelagon, nomen viri.

Πελάζω, appropinquo, accedo; item appropinquare facio, admoveo, pertingo. f. άσω. p. κα. præſ. inf. πελάζειν. Πελάζειν νίκην, admovere victoria. dare victoriam. Sic νίκην πέλασσον, victoriam mihi largire. a. 1. imperat. act. Poët. Them. πέλας, prope.

ΠΕ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ, libum à pellere farinæ. q. δοκάδα ἀλφίτων ἐπελάνω. vel πελάνω, miſceo.

ΠΕΛΆΡΓΟΣ, ου, ὁ, ἡ, ciconia. q. à πέλος & ἀργὸς, quia nigris & albis pennis. Hinc ἀντιπελαργία, gratiam referre, beneficium rependo. ἀντιπελαργίω, ως, ὁ, munus gratiarum alibi.

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. prope. q. à πέλω, appropinquare facio. Hinc πέλας & πελάζω, propinquo. πελάζω, ου, propinquus, proximus. πέλασσον, adv. prope. πελάσσω, propinquo. ἐμπελάζω, pervenio ad aliquem locum. ἐμπελάζω, ατος, τὸ, ignis ſacer.

Πέλασον, applicarunt, Ion. pro ἐπέλασαν, 3. pl. a. 1. act. &

Πελάσσας, αντος, accidens. a. 1. part. act. πελάσσω, a. 1. inf. à πελάζω, admoveo. f. σω. p. πεπέλακα. Th. πέλας, prope.

Πελασθείς, ντος, accidens, 2. 1. part. paſſ. &

Πελάσθη, inſixa eſt, Ion. pro ἐπελάσθη, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. ab eod. verbo & them.

Πελάσσαντες, Æol. pro πελάσσας, a. 1. part. act. Poët. gem. σσ. verbi πελάζω, quod vide.

Πελάσσης, ου, ὁ, qui appropinquat; item incola, alienus: &

Πελάσσης, ου, ὁ, alienus, famula. Th. πέλας, prope.

Πελάω, idem quod πελάζω, quod vide.

Πελασθ, vide in πελασθ.

Πέλεθρος, pro πέλεθρον, v. τὸ, Jugum.

Πέλεκαν, ἄν, contrac. ὰ πέλεκυς, fem.

Πέλεκας, ου, ὁ, &

Πελεκὰς, ἀδ⟨ος⟩, ὁ, *calamus.* in seq.

Πελεκίδιον, *calamus*, dim. pl. ὰ πελεκὶς, ἴδος: ὰ, vel πέλεκυς, *columbarum quædam species*: à πελὸς, *niger*, quia *nigro* erant colore.

Πέλεκος, *PELECANUS*. Gl. πέλεκος ὄρνεον ἁλιάετον λέγουσι. Dicitur πέλεκος, ἴνος, & ἴνος, & πέλεκος, ὁ, à πέλεκος, *ficis*; quod rostrum habeat magnum & latum, *dolationi* aptum. Them. πέλεκος, *securis.*

Πελεκάω, *fico*, *ficari facio*: &

Πελεκίζω, ⟨ισ⟩, τὸ, *fomes*, *id quod inter dolandum excidit*, *sedo*, *ramentum*, quod pro fomite esse potest. Them. πέλεκος.

Πελεκίζω, *ficari facio*, *fio*. Ion. p. πελεκίσσω. perf. pass. πεπελέκισμαι. perf. part. πεπελεκισμένος, η, ον, *ficari percussus*. Th. πέλεκος, *securis.*

Πελεκῖνος, *securidata*, herba, cujus semen est ut πέλεκος, *securis.*

Πελέκησις, Ion. & Poët. pro ἐπελέκησα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πελεκάω, *fico*. quod vide.

Πελέκιον, ὁ, τὸ, *manubrium*, *seu capulus bipennis*: à

ΠΕΛΕΚΥΣ, εως, ὁ *securis*, *bipennis*. in acc. πέλεκον: hinc πέλεξ, εκος, ὁ, seu πέλεκις, εως, ὁ, idem. & *pelvis.*

Πελεκίσσω, Ion. pro ἐπελέκησα, *contrivi*, *quassatus fui*, 3. sing. imperf. pass. à

ΠΕΛΕΜΙΖΩ, *contero*, *contundo*. f. σω. p. πεπελέμικα. part. pass. πεπελεμισμένος. a. 1. pass. ἐπελεμίσθην, ης, η.

Πελεμίζω, *vexo*, *fio* &c. 3. sing. d. 1. ind. pass. Ion. à πελεμίζω, quod vide.

Πέλεν, Ion. pro ἐπέλασε, *extulerat*, 3. sing. imperf. &

Πέλεσσε, Ion. pro ἔπελε, 3. sing. imperf. verbi Poët. πέλω, *fio.*

Πέλε, Dor. pro πέλε, præf. imperat. verbi πέλομαι, idem quod πέλω, *fio.*

Πελιδνός, ὁ, vel πελιτνὸς, *nigrorem plumbeum habens*, *sanguine suffusus*, *lividus*: &

Πελιδνόω, ῶ, *lividum reddo*, *figillo.* Th. πέλλα, *niger.*

Πέλικος, ὁ, *niger*, ab eod. th.

Πέλλεται, ται, 3. pl. imperf. Ion. verbi πέλομαι, *fio*: ἐπέλλε, idem.

ΠΕΛΛΑ, ας, ἡ, *malleus*, *mallet*ος, ὁ, idem. ἡ πέλλα, *plenus*, quod sæpe libre *implere* soleat. Inde Angl. a *Pail*, *i. e.* mulctrale.

Πέλλα, ας, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ, unde Alexander Magnus, *Pellæus* dictus.

Πέλλος, ὁ, sive πέλλος, idem quod πέλλος, *niger.*

ΠΕΛΜΑ, ατος, τὸ, *planta pedis*; item *solea*, q. à πέλλος, quia *nigra*, aut à πέλλω, *impello*, quod eâ calcemus.

Πέλλομαι, *fio*, idem quod πέλω.

Πέλλονται, Dor. pro πέλλονται, 3. pl. præf. ind. præced. verbi.

Πελλοὶ ἄνδρες, & Πελλοὶ ἀνδρῶν, Ion. Dor. & Poët. pro πολλοὶ ἄνδρες, ῶν, nom. pl. à

Πελλεύς, έως, ὁ, *Pelopis filius*; à Πέλλος, nomen propr.

Πελλήνη, ης, ἡ, *regio Græciæ*, *infrà mare Isthmum & Corinthum.* Hinc Πελληνικὸς, ὴ, ὸν, & Πελληνιακὸς, ὴ, ὸν, adv. Πελληνικῶς, *Peloponnesiacè.*

Πέλλης, gen. sing. à Πέλλη, ης, ὁ, *Pelops*, nomen propr.

ΠΕΛΟΣ, ὁ, *niger*, πέλλος, ος, idem.

Πελτάζει, ᾷ, ὁ, *PELTA*, *pellatus*, *gestans*: &

Πελταστὴς, ὁ, *ad peltastam pertinens*; item qui pelta *se tueri in pugna novit*, &

ΠΕΛΤΑΣΤΗΣ, ου, ὁ, *PELTA*, *scutum pellitum*, & πέλλος, quod *vibrari* pollit. hinc πεπελτασμένος, η, ον, *catapulta.*

Πέλυξ, υκος, ὁ, vel πέλυς, *PELVIS*: proprie *ligneus*: factus ex πέλεκος.

ΠΕΛΩΡ, ορος, τὸ, *monstrum.*

Πελώρ, ορος, ὁ, ἡ, ὰ πέλωρ, ος, *monstrosus*, *portentosus*, item *ingens*, *immanis*: &

Πελωρίος, ος, *monstrosus*: item *admirandus*, *suspiciendus*, *mirus*, & *immanis*, *ingens*, q. à πέλλω *ingens*, *propè accidens* ad magnitudinem *mirus.* Th. πέλλω.

Πέμμα, ατος, τὸ, *caseus*, *collum aliquidve peculiariter genus quoddam placentæ*: à πέπτω, *coquo.*

Πεμπάζω, seu πεμπάσσω, f. άσω, & άξω, *per quinquenas numero.* à

Πεμπάς, άδ⟨ος⟩, ἡ, idem quod πεντάς, *numerus quinarius*, *quinque*: à

Πέμπαι, Æol. pro πίσυι, *quinque*: &

Πέμπαν pro πάντων, Ion. 3 sing. imperf. verbi πέμπω, *mitto.* f. ψω.

Πέμπαξ, ξ, ἡ, *fenax.* q. *jam mittendus in sepulchrum*: à πέμπω, *mitto.*

Πέμπασι, σι, ὁ, Dor. pro πέμψας, ας, ὁ, *mittens.* part. pass. f. ὦ. à πέμπω, *mitto.* f. ψω.

Πέμπεται, Ion. pro ἔπεμπον, ες, ε, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπάδιον βρέφος, *infans quinque dierum*: à πέμπαι, *quinque.* Them. πίσυι, *quinque.*

Πεμπαδίων, ⟨ος⟩, ὁ, ἡ, Ion. & Dor. pro πεντεδίων, ⟨ος⟩, vel πενταδίων, ⟨ος⟩, *quinque dierum*, seu à *quinque diebus*: ex πέμπαι, ⟨ος⟩, *quinque*, vel πίσυι, *quinque*, & δίων, *dies.*

Πέμπεσι, ν, gen. & dat. sing. f. ς. à

Πέμπης, ες, *quinque* ⟨ος⟩, um. dat. pl. πέμπεσι: à πέμπαι, Æol. pro πίσυι, *quinque*: ut

Πεμπάς,

Πεμπτός, ἡ, ὸν, missus, a, um: à
ΠΕΜΠΩ, πέμψω, amo, do, dimitto, mitto, ἀποστέλλω: f. ῶ. p. πέπομφα, & ι. ἔπεμψα. imperat. act. πέμψον, ἄτω. a. ptc. πέμψας. pf. πέπομφα. a. 1. inf. πέμψαι. a. 1. part. πέμψας, ασα, αν. ptc. pass. πεμπόμενος, η, ον. pass. f. 1. pass. πεμφθήσομαι. f. 1. pass. inf. πεμφθήσεσθαι. ptc. m. πεμφθείς. Hinc πομπή, ῆς, ἡ, missio; item pompa, comitatus, deductio. πομπεύω, mitto, amo; item præsequor, comitor.
Πεμπτώδης, ες, vera cum quinque cuspidibus: à πέμπτος, Æol. pro πέντε, quinque, & εἶδος, vera.
ΠΕΜΦΙΞ, ιγος, ἡ, flatus; item ictus, nubes, halitus: qu. à πέμπω, & ῑξ, quod emittitur è re aliqua.
ΠΕΜΦΡΗΔΩΝ, ονος, ὁ, ingenium à vespertina tempestate.
Πεμψεν, Ion. pro ἔπεμψε, 3. pl. a. 1. ind. act.
Πεμψῃς, σῃς, 2. a. 1. part. act. verbi πέμπω, mitto: f. ῶ.
Πεμψῃ, 3. sing. &
Πεμψῃσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.
Πεμψὶς, Dor. pro πέμψις, f. 1. verbi πέμπω, quod vide.
Πεμψόμεθα, mittemur, 1. pl. f. 1. sub. act. ejusd. verbi.
Πένεσθαι, præt. inf. à πένομαι, laboro, &c. quod vide.
Πενεστικὸς, ὴ, ὸν, servus, famulus: à πένομαι, laboro.
Πένευμαι, Ion. pro πένω, 1. sing. sub. verbi πένομαι, laboro, pauper sum.
Πένης, ητος, ὁ, qui laborat pulsum quærit, pauper: dat. pl. πένησι, à πένομαι, laboro, &c.
Πένθαι, laici, præt. imperat. à πυνθάνω, inquiro: f. πεύσω.
Πένθεα, dat. sing. à πένθος, εος, τὸ, luctus.
ΠΕΝΘΕΡΟΣ, ὁ, ἡ, socer, patris mea pater, uterque: Æl. ὁ, socer, matris: ut ἀνὴρ, & ἀνδρὸς, socer, & ferus, marita pater, & mater.
Πένθεσι, ος, lugor: f. 1. sub. p. πεπένθηκα. a. 1. inf. πενθῆσαι. a. 1. ind. ἐπένθησα. Th. πένθος, εος, τὸ, luctus.
Πενθήσαι, Dor. pro πενθῆσαι, præt. inf. à πένθομαι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præt. inf. verbi πενθέω, lugeo. Them. πενθῶ.
ΠΕΝΘΟΣ, εος, τὸ, luctus, mœror: qu. πενθέος, à præt. m. πέπονθα, verbi πάσχω, patior. Hinc πενθερὸς, ὁ, ἡ, luctuosus, mœstus, tristis.
Πένια, ας, ἡ, & Ion. ης, ἡ, paupertas: à πένης, pauper. Th. πένομαι, laboro, inopia sum.
Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, pauperculus, a, um: à
ΠΕΝΟΜΑΙ, facio, efficio; pauper sum. πενήσομαι, præt. pass. πεπόνημαι, præt. m. Hinc πένης, ητος, ὁ, ἡ pauper. Simil. πάσσω, impero. Πάσσω, laboro, mœsto, luctum, &c. ἀ, amem: laborem, gaudeam, quærendo, &c. ὦ, fugiam laborem.
Πένυσθαι, Ion. pro πύνθανε, 2. pl. imperat. verbi præced.
Πεντάκις, ἅπαξ, quinquertio, πεντάκις, ις, ν, quinquertium: ex πέντε, quinque, & ἄθλος, certamen.
Πεντακισμὸς, ὁ, quinquertium. Ion. pro πεντάθλιον: vide πεντάθλιον, sed Act. πεντακισμὸς; dativus pro adjectivo πεντακισμὸς, quinquennalis.
Πεντακισμὸς, ὸν, ὁ, ἡ, quinquennis, quinquennalis: &
Πεντακισμὸς, ἡ, ὸν, quinquennis, quinquennalis: ἡ, quinquertio, πεντάκις, ις, ν, idem: à πέντε, quinque, & ἔτος, ους, τὸ, annus.
Πεντάθλιος, ὁ, ἡ, quinquertium, quinque certaminum: &
Πεντάθλιος, ὁ, ἡ, quinquertio, qui quinque certaminibus victor evasit: ex πέντε, quinque, & ἆθλος, certamen. Them. ἀθλέω, idem.
Πεντάκις, quinquies, adv. à πέντε.
Πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a: ex πέντε, quinque, & ἑκατὸν, quod vide.
Πεντακοσιομέδιμνος, Ion. pro πεντακοσιομέδιμνος, ὁ, quinquies major. Th. πέντε, quinque.
Πέντε, & πεντάς. quinquefariam, quinque modis: à
ΠΕΝΤΕ, οἱ, αἱ, τὰ, quinque. πεντακισχίλιοι, quinquies, πεντάκοντα, quinquaginta. πεντακοσιοστὸς, ὴ, ὸν, quingentesimus. πεντακόσιοι, αι, α, quingenti, æ, a.
Πεντακαιδέκατος, ὴ, ὸν, decimus quintus, a, um: ex πέντε & δέκατος, decimus. Th. δέκα, decem.
Πεντακαιεικοστὸς, ὴ, ὸν, quinquagesimus: ex πέντε, quinque.
Πεντακαιεικοστύς, ύος, ἡ, quinquagesima: ex πέντε, quinque.
Πεντακαιεικοστύω, ύσω, ὑ. quinquagesimo: ex πεντακαιεικοστὸς, quinquagesimus, & ὑω, ὑσω, ευσα.
Πεντακαιεικοστύων, ὼνος, ὁ, navis, quæ quinquagesimo remige agitur. πεντακαιεικοστύω, ὼ, idem.
Πεντακαιεικοστύωρος, ὁ, ἡ, ὸν, qui quinquaginta jugerum est: ex πεντακαιεικοστὸς, quinquagesimus, quod vide, & γύα, seu γύη, arvum: jugerum.
Πεντακαιεικοστυαρχέω, ὼ, ὁ, ὸν, qui habet quinquaginta capita: ex πεντακαιεικοστὸς, quinquagesimus, quod vide, & ἀρχέω, ὼ, ὸν, cæpi.
Πεντακαιεικοστὸς, ὴ, ὸν, quinquagesimus, a, um. Hinc πεντηκοστὴ, sc. ἡμέρα, dies quinquagesimus, à resurrectione Domini: Angl. Pentecost. Th. πέντε.
Πεντάκις, gen. Ion. à
Πέντε, ὁ, ἡ, ὸν, qui in quinos ramos dispertitur. Sic vocatur etiam manus: ex πέντε, quinque, & ὄζος, ramus. Digiti sunt veluti quinque ramusculi.
Πεπᾶσθαι, pro πεπάσθαι, judicatur, 3. sing. f. 1. opt.

perf. II. verbi πάσω, seu πάω, fallo: f. πήσω.

Πεφεδ, Dor. pro πέζω. f. 1. verbi ejusd. ΠΕΦΟΣ, πεφός, ὁ, pinus.

Πεφεῖσαν, Dor. pro πεπείκασιν, 3. pl. perf. m. verbi πείθω, persuadeo: f. πέποιθα. a. 2. inusit. perf. m. πέπιθα.

Πεφεθμένος, pass. pro syncop. pro πεπαδαγμένος, perf. part. act. f. g. verbi πάσσω, f. ξω, pro πάσσω, fatior: a. 2. ἔπαθον.

Πεφηκώς, maturo: contus. Th. πέπων, idem.

Πεφημισμένος, v. perf. part. pass. à πέφημι, fabulor, ἐπέφαμαι: vel à πέφω, percutio: f. πέφσω. perf. pass. πέπφασμαι. Sunt qui à πέπφασμαι derivari dicunt.

Πεφηφός, ὁ, maturior, mitior, compar. à πέπων, maturus: quod vide.

Πεφιαλφής, ὁ, pollutus: perf. part. pass. à περιάλδω, inquino, fudo: f. ξω. p. περιάλδεμαι. a. 1. περιάλδην. Th. πέλδω, vitro: f. ἀλῶ. Alii à πόλις, lutum.

Πεφιάλδην, 3. sing. pluſq. p. pass. Ion. ab eod. verbo.

Πεφιάλδω, 2. pl. perf. imperat. pass. à περιάλδω, sordeo: quod à πέλδω, sordes: item agitatio. Th. πάλλω, agito.

Πεφιδδὰς, qui vibratis: Ion. redupl. pro πιδὰς, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro: f. πάλῶ. a. 2. ἔπιδον.

Πεφιεῖσαν, perf. verbi πέφημι, f. φήσω, possideo.

Πεφιδέω, a. 1. inf. act. verbi περιδίνω, cerno: a. 1. part. pass. περιδεθείς, θέντα, θείς, collini: nom. pl. περιδέθεντες, θεῖσι.

Πεφιδὼν, per Anadiplas. pro περιδὼν, a. 2. inf. verbi πέφημι, transeo: f. φήσω. a. 2. ἔπιδον. Portus, legendum credit περιδὰς, a. 2. inf. pro περιδὼν, verbi πέφημι vel πέφω, do, praebeo.

Πεφιδύσθαι, perf. inf. pass. à περιδύομαι, perf. ind. pass. &

Πεφιδύσσομαι, ὁ, ῦ, trajectus, a, um, confixus, perf. pass. part. verbi πέφημι, transadigo: f. φήσω, perf. act. πέπιφα. p. m. πέπιφον.

Πεφιεφγάζομαι, debacchatus sum, perf. act. Att. pro περιεφγάσομαι. &

Πεφιεφγοποιέομαι, ὁ, ludibrio habitus, perf. part. pass. Att. pro περιεφγοποιήσομαι, verbi περιεφγοποιέω, facio per simulationem. Th. οἶδα, vixum.

Πεφιέφχω, accurfivi, Poët. pro περιῆλθον, 3. sing. perf. pass. verbi περίειμι, possideo: f. ἐσομαι. perf. πεπεφίημαι.

Πεφιήμεν, εἶναι, desii, perf. ind. pass. &

Πεφιήμενοι, dat. pl. perf. part. pass. &

Πεφίημεν, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi πείθω, cesso: f. πεπαύσω. p. πεπαύκειν. a. 2. ἔπαυσα.

Πεφιπεπίθμεν, persuasi sunt, Ion pro περιπεποίθασι, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἐπίθην, perf. pass. πεπίθημαι.

Πεφιπεπίθοιεν, persuasi sint, Ion. redupl. pro περιπεπίθωσι, 3. plur. imperf. pass. ejusdem verbi.

Πεφιπεφάσμενος, experti sum, Dor. pro περιπεπειρασμένος, perf. ind. pass. inus. a. 1. pass. ἐπειράθην. à πείφω, tento: f. άσω, & ήσω. Th. πάφω, experior, experientia.

Πεφιπέφνημι, ὁ, ὐ, ὁ, maturum, mitis: à πέπφω, coquo. Th. πέπων, idem.

Πεφιπέφσω, persuasum habeat, 3. sing. perf. imperat. pass. &

Πεφιπέφσωται, perf. ind. pass. à πείθω, persuadeo: f. σω.

Πεφιπελεκήσας, ὁ, decollatus, securi percussus: perf. part. pass. à πελεκίζω, securi feria. Th. πέλεκυς, securis.

Πεφιπεπλήκειν, perf. inf. act. verbi περάω, f. πλώσω. p. πεπλόφκειν, idem quod πεπλῶσθαι, fluio. Th. πλόος, ου, fluxio.

Πεφιπεφάμενος, ὁ, advectus & venditus: à πέφνημι, vendo: f. δώσω, & ήσω. p. πεπέφκα. perf. pass. πεπέφκαμαι.

ΠΕΠΕΡΙ, ὁ, vel εως, ἡ, PIPER: Angl. Pepper: qu. à πέπτω, quod calore suo coctionem juvet.

Πέπηγα, as, ὁ, concrevi, perf. m. &

Πεπηγὼς, ὁτος, infixus, perf. part. m. verbi πήγνυμι, seu πάγω, compingo.

Πεπηδήκειν, perf. inf. act. verbi πηδάω, salio.

Πεπιεσμένος, ὁ, ον, pressus, perf. part. pass. à πιέζω, premo: f. σω. p. πεπίεκα. perf. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, inducere, Ion. redupl. pro πεῖθεῖν, a. 1. inf. verbi πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθμένος, per Syncop. pro πεπειθημένος, Ion. reduplic. pro πεπεισμένος, 1. pl. a. 1. act. verbi πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπίθοιμεν, per Syncop. pro πεπειθοίημεν, Ion. reduplic. pro πεπεισοίμεν, 1. pl. a. 1. act. verbi πείθω, persuadeo: f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπίθοισιν, suasissemus, & in 3. pl. πεπίθοσι, Ion. redupl. pro πεπείσειμεν & πεπείσει, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πεπιθὼν, Ion. redupl. pro ἐπιθὼν, a. 2. ind. act. &

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πείθων, persuadens: à πείθω, persuadeo: a. 2. ἔπιθον.

Πεπιστεύκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi πιστεύω, credo: f. εύσω. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πεπιστεύκεσαν, credideram, 3. pl. pluſq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεσαν, ab eod. verbo.

Πεπιστωμένον, accus. sing. f. g. part. perf. pass. à πιστόω, quod vide in ἀπεπιστωμένος.

Πεπλαγχθόνει, adv. vagabundè: à πλανόομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Πεπλάγχθαι, 3. sing. perf. pass. πεπλάνθαι, perf. inf. pass. πεπλαγχθήκω, ης, perf. part. pass. à πλάσσω, fingo: f. σω. p. κα.

Πιπλάνωμαι, 3. sing. perf. pass. verbi πλανάω, *dilato*: f. ανώ, perf. πεπλάνημαι. Them. πλανέω, ῶ, *latus, amplus.*

Πίπλαχε, *percussit*, præt. m. verbi πλήσσω. f. ξω, a. 2. ἔπληγον.

Πεπλήγμαι, & πεπλαγμένος, Ion. & Dor. pro πεπλήχθη, verbi πεπλήσσω, *percussio*; quod ex præt. m. πέπλαγα, verbi πλάσσω, in præsens abiit: unde & præt. imperf. πέπλαγον, Ion. pro ἐπεπλήγειν: nisi malis esse a. 2. act. verbi πλάσσω. a. 2. πέπλαγον, Anadiplas. Ion. pro ἐπλαγον.

Πίπλαγον, *percussi*: vide in præced.

Πεπλάδωσιν, 3. sing. perf. pass. verbi πλαδάω, quod vide.

Πεπλησθὲς, ῆσα, ὲν, *plenus, a, um*, perf. part. m. à πλήθω, *impleo*: f. πλήσω. p. m. πεπλήσθαι.

Πίπλωσι, 3. sing. pluſq. p. pass. Ion. verbi πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*; f. πλήσω. perf. pass. πέπλησμαι.

Πεπλήκτισμαι, & in 3. plur. πεπλήκτισνται, perf. ind. pass. verbi πλήκτιζω, *impleo*: f. ιῶ. p. πεπλήκτικα. Them. πλήκτω, *plenus*.

Πεπλησιακὼς, ὸτος, perf. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, fallor, accedo familiariter ad aliquem*: fut. άσω. p. πλησίακα. à πλησίος, *prope*. Them. πέλας, idem.

ΠΕΠΛΟΣ, υ, & Ion. πέπλος, ὁ, & πέπλος, υ, τὸ, *PEPLUS, -UM*; vestis muliebris.

Πεπλύδωμι, Poët. perf. inf. pass. ab inuſitato πλύω, *lavo*: f. πλύσω. perf. pass. πέπλυμαι. Th. πλυνῶ, idem.

Πίπλος, vide in ἐπίπλων, ος, ου, &

Πίπλους, acc. pl. Dor. pro πέπλας, ὁ πέπλος, ὁ, *peplus*.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, sapiens*: perf. part. pass. & in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνέω, ſeu πνῶ, f. πνεύσομαι, *spiro*: in pass. πνέομαι, *sapio*. Them. πνῶ, *spiro*.

Πίπνυσο, *sapito*, perf. imperat. pass. à πνέομαι, *sapio*; quod à πνέω, vel πνῶ, idem quod πνῶ, *spiro, flo*.

Πεπνίακας, ας, ε, & in 3. plur. πεπνίακασι, Dor. pro πεπνιάκασι, perf. ind. act. & Πεπνίαται, & in 3. plur. πεπνίαται, perf. ind. pass. πεπνιάδαι, perf. inf. pass. & Πεπνυκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. pass. verbi πνέω, *facio*: f. πνεύσω.

Πίπνυτ', pro πίπνυτο, *conſedit*, 3. sing. præt. m. πίπνυτο, ας, ε. Hinc πεπνύτες, 2. sing. ſub. præt. m. &

Πεπνύσθαι, perf. inf. m. πεπνυσθὲς, ὸτος, in plur. πεπνυσθότες, perf. part. m. verbi πείθω, *perſuadeo*: f. σω. a. 2. ἔπιθον. πεπίθω, 3. sing. pluſq. p. m. Ion.

Πεπυθήσεως, ως, ἡ, *fiducia*: à præt. m. πέποιθα, verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πεπύθμεν, 1. plur. præſ. ind. à πυνθάνω, quod ſiculo more factum ex præt. m. πέπυσθα, verbi πείθω, *perſuadeo*.

Πεπυσμένος, ὸτος, *fretus, confiſus*: vide in πυνθάνομαι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*: perf. pass. part. à ποικίλλω, f. λῶ, *variego*. Th. ποικίλος, *varii colores*.

Πέπρωμαι, *miſi*, Att. pro πέπεμμαι, perf. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*: f. ψω.

Πέπων, ὁ, *mollis, ignavus*, vocat. à nom. πέπων, ὠνος, ὁ, ἡ, *mitis, maturus*. Them. πέσσω, *coquo*: fut. ψω. perf. pass. πέπεμμαι.

Πέπονα, præt. m. à πένομαι, *laboro*.

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονημένος, η, ον, *elaboratus*, perf. part. à πονέω, *excolo, inſtruo*. Them. πένομαι, *laboro*.

Πεπονηρόμενος, ον, perf. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus fum, improbe ago*: à πονηρός, *malus*. Th. πένομαι, *laboro*.

Πέπονθα, *paſſus ſum*, præt. m. ind. & Πεπονθὼς, ότος, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi*, præt. m. verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω. fut. ρῶ. Poët. idem quod περάω, *præbeo*. Th. πείρω, *tranſadigo*: p. m. πέπαρον.

Πεπράδαι, perf. imperat. pass. verbi πράθω, *eo*.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. à πέρνα, vel πέρνημι, *bibo*: f. πίσομαι. p. πέπωκα. perf. pass. πέπομαι. a. 1. pass. ἐπάθην, a. 1. part. πεθεὶς.

Πεπρᾶδε, *laboriosis*, per Syncop. pro πονεῖτε, 2. plur. perf. ind. pass. verbi πονέω, *laboro*: fut. ήσω. p. πεπόνηκα. perf. pass. πεπόνημαι. Them. πένομαι, idem. p. m. πέπονα. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonaſm. inſerto ε, præt. m. verbi πάσχω, *patior*: fut. πείσομαι.

Πεπρωμένη, *volerant*, Ion. pro Πεπρώγμενοι, 3. pl. perf. pass. verbi πρώγω, *volo*: fut. ξομαι. perf. πεπρώγμαι. Th. πέρομαι, vel πεπρώγμαι, idem.

Πεπρώτω, *volebat*, 3. sing. pluſq. p. pass. Ion. ejuſd. verbi & th.

Πεπρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πεπρώσκω. Vide πέπρωμαι.

Πέπρωσκε, *terminavit*, per Sync. pro πεπέρωκε, perf. ind. act. verbi πέρω, *transeo*: f. σω, & ξω. Alii à πεπρώσκω, formant, quod vide. Eſt &

Πέπρωσκε, perf. à πεπράσκω, *vendo*: fut. πεπράσω.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi πεπράσκω, *vendo*: f. πεπράσω. f. 1. pass. πεπράσθην. a. 1. pass. ἐπράθην, ης, η. Th. πέρνημι, *vendo*.

Πίπρωσκε,

Πέπρᾱχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio*: f. ξω. perf. inf. act. πεπρᾱχέναι. perf. ind. pass. πέπρᾱγμαι. a. 1. pass. ἐπρᾱχθην.

Πεπρᾱχέναι, vide in præced.

Πεπρᾱσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπυρωμένος, η, ον, *incensus*, perf. part. pass. verbi πυρόω, *incendo*: perf. pass. πέπυρωμαι.

Πεπρωμένος ἐμί, *fato destinatus sum*, per Sync. pro πεπρωμένος εἰμί, perf. ind. pass. &

Πεπρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πεπρώσθαι, per Sync. πέπρωμαι, & πόω, *destino*. Them. πέπρωται, ἀΐδ., τό, *terminus, finis*.

Πεπρωται, per Sync. pro πεπρώδνται, 3. sing. perf. pass. &

Πεπρωτο, per Syncop. pro πεπρώδτο, 3. sing. pluſq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμεν, per Syncop. pro πεπτάμεθα, sic in 3. plur. πεπτάσι, *expansa sunt*, pro πεπτάνται, perf. pass. verbi πετάζω, vel πετάννυμι, *expando*. Sunt qui πεπτάμεν exponant *volevi*, & pro πέπταμεν poni credunt, perf. pass. verbi πέτομαι.

Πεπτεώτα, *lapſum*, accuſ. ſing. perf. part. act. à πεπτεώς, quod Pleonaſm. ῶτ, pro πεπτώς, & hoc per Sync. pro πεπτωκώς, gen. -ότος vel -ότος, perf. part. act. à πίπτω, *cado*: f. πεσοῦμαι. p. πεπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηώς, ότος, *terrefactus*, perf. part. act. verbi πτήσσω, *metu contrabo*: fut. ξω. præt. πεπτήχα, & ſublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηώς, & in accuſ. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectaſin dici pro πεπτηότα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕΠΤΩ, *coquo, maturo, pinſo*: f. ψω. p. πέπτηκα. Æol. πέπτω, Att. πέπτω. Hinc πέπτις, εως, ἡ, *coctio*. πέπτων, ονος, ὁ, ἡ, *maturus*: item *mollis, mitis*.

Πεπτηώτα, *credidi*, perf. act. &

Πεπτηώτος, ότος, perf. part. act. verbi πείθω, *cado*: f. πεσοῦμαι. a. 2. ἔπεσον. f. 2. m. πεπτήσομαι.

Πεπτώτα, per Sync. pro πεπτωκότα, accuſ. ſing. perf. part. act. verbi ejuſd. Vide πεπτεώτα.

Πεπυθέσθω, *audiat, interrogat*, 3. ſing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. &

Πεπυθέσθων, Ion. Anadiplaſiaſmo pro πυθέσθων, 3. plur. a. 2. ſub. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo*: fut. πεύσομαι. perf. pass. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυκάζω, *denſo*. Them. πύκος, adverb. *denſe*.

Πεπυρωμένος, η, perf. part. pass. verbi πυρόω, *inflammo*: f. ώσω. p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρός, τό, *ignis*.

Πεπυσθάτην, Ion. pro πεπύσθην, 3. dual. pluſq. p. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπυσθέσθων.

Πέπυσμαι, *interrogavi*, perf. pass. &

Πέπυσο, Ion. pro ἐπύθου, 3. ſing. pluſq. p. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπυσθέσθων.

Πέπωκα, *bibi*, perf. act. verbi πίνω, *bibo*: f. πίομαι. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ, ἡ, *coctus à ſole, maturus*; de *fructibus* dicitur; item *PEPO*, & *mollis, ignavus*: à πέπτω, *coquo*.

ΠΕΡ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti ſolet; & plerumque ſignificat, *quamquam, tametſi*: interdum reſpondet particulæ καίπερ. Sæpe etiam vacat. Æolibus πίρ, eſt ἐπί.

ΠΕΡΑ, *ultrà*. πέρας, idem. πέραιτερος & πέρᾱτερος, α, *ulterior*: quaſi à πέρᾱν, *tranſeo*.

Περάαν, *penetrare*, Ion. pro πέρᾱν, præſ. inf. verbi πέρᾱω, *tranſeo*: fut. ήσω, & άσω.

Περαία, ας, ἡ, Ion. pro πέρᾱια, ſcil. γῆ, vel χώρα, *terra quæ eſt ultrà mare*. Th. πέρας, *ultrà*.

Περαίνω, fut. ανῶ, p. πέρακα, *finio*; *perficio*; *efficio*: item *ex conceſſis aliquid efficio*; i. e. *infero, vel concludo ſyllogiſticè*; *prædico*. Th. πέρας, *finis*.

Περαίτερος, έρω, *in ulteriorem partem trajicior, trajicio, tranſeo*. Them. πέρας, *ultrà*.

Περᾶλλεγε, ac πέρᾱτερον, *ulterius, amplius*: à πέρᾱτερος, α, *tranſitu facilior*. Them. πέρας, *ultrà*.

Πέρᾱν, adv. *trans*, cum gen. item εἰς, ἐκ, ἐπί; idem quod πέρας, *ultrà*: ſed

Περᾶν, præſ. inf. à πέρᾱω, *tranſeo*.

ΠΕΡΑΣ, ατος, τό, & πέρατος, τό, *finis, terminus*; item adv. *denique*. Hinc περαίνω, *finio, termino*. πέρᾱνω, idem. ἄπειρος, ον, ὁ, ἡ, *infinitus*.

Περάσσας, Æol. pro

Περάσσατο, ατο, a. 1. part. act. verbi περάω, *tranſeo*.

Πέρατα, τῶν, *fines*, nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τό, *finis*.

Πέρατον, ου, ὁ, *finis*: expon. etiam *extremitas Horizontis orientem verſus*. Them. πέρας, *finis*.

Περαίτω, *finio, termino*: f. ώσω. p. κα. præſ. paſſ. πεπέρασμαι, *finior, terminor*: perf. ind. πεπέρασμαι, per Syncop. πέπρωμαι, *fato deſtinatus ſum*: cujus part. πεπρωμένος, η, ον, *fatalis, fato deſtinatus*. Th. πέρας, ατος, τό, *finis*.

ΠΕΡΑΩ, *tranſeo, ſupero, tranſporto, vendo*: f. άσω, & ήσω. Hinc πέρασις, εως, ἡ, *tranſitus*, πεπρασμένος, *vendo*. πεπρασμένος, η, ὁ, *venditio*. πέρνημι, *vendo*, πέρνης, ου, ὁ, *mercatrix, ſectator, mystes, ſtortor*.

Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro Περγαμος.

Περγαμος, ὁ, ἡ, arx Troiæ insignis; Troia, ita dicta, quod edita in rupe sit sita. Fortasse enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Περγασίδιον, Pergasidium. acc. sing. nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, Perga, nomen metropoleos Pamphyliæ. Hebr. velum.

ΠΕΡΔΙΞ, ικος, ἡ, ἰ, PERDIX, icis, Metaph. astutus, hebetudinosus, q. à περδω, circumedo.

ΠΕΡΔΩ, PERDO, crepitum ventris emitto, f. σω, p. κα. ν. δ. ἐπέρδην, perf. m. πεπόρδα. hinc Angl. to f——

Πέρην, Ion. pro πέραν, ultrà, idem quod πέρα.

Περησαι, 2. ι. inf. act. &

Περήσειε, 2. sing. f. ι, act. verbi περάω. f. άσω, vel δσω. transeo.

Περητὴς, Ion. pro περατὴς, ὁ, qui transiri potest: à περάω, transeo.

Πέρθαι, Ion. pro πορθῆναι, perf. inf. pass. à ΠΕΡΘΩ, privo, vasto, perimo; PERDO, trucido: f. σω, p. κα. ν. δ. ἐπόρθην, ptæt. m. πέπορθα.

ΠΕΡΙ, præpos. it. cum gen. de, pro, propter, contrà: cum. acc. circà, circum, per; ex, de. ut τὰ περὶ ἐμὲ, res mea. In compositione sæpe auget significationem: ut περίειμι, nimiùm occupatus. Hinc περιωπὴ, ἡ, eximius, præstans. περιουδία, abundo. περιουσία, ας, ἡ, abundantia.

Περὶ δείσαν, φόβηθεν, Poët. pro ὑπὸ φόβου φόβηθεν, præ metu fugere.

Περὶς, pro περίεσι, sicut ἰσὶ, pro ἴασι. vide περίειμι.

Περιάγω, circumago, circumago, circumduco: in 3. pl. sub. περιάγωσι: imperf. act. περίαγον, f. περιάξω, a. 2. περιήγαγον, Att. pro περίαγον, ex περὶ, circum, & ἄγω, duco.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactio, circumductio, conversio: à præced.

Περιαιρέω, οῦμαι, eufero. q. d. circum circà tollo: f. ήσω. p. περῄρηκα, a. 2. περεῖλον, ες, ε. 2. 2. inf. περιελεῖν. præt. pass. περῄρημαι, ῆσθαι, teller. imperf. περιῃρούμην. ῆσο, ῆτο, ῆμεθα, ῆντο. Th. αἱρέω, capio.

Περιαιρῶν, præt. part. f. g. verbi præced.

Περιαλλὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, alios præstans, eximius: ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, eximiè, supra modum. Ex περὶ, supra, & ἄλλος, alius.

Περιάλλω, f. ἀλῶ, circumnecto circumappendo: pro amicto appendo: item comparo, acquiro, impono, infungo: ex περὶ, & ἄλλω necto.

Περιαμφιβάλλω, circumfulgeo. f. λῶ. p. περιαμπέφακα. a. 1. περιήμπεσχον. Ex περὶ, circum, & ἀμφιβάλλω, fulguro.

Περιαυγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, circumquaque splendens, pellucidus. Th. αὐγὴ, splendor.

Περιαυγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, undiquaque splendidus, ab pod. th.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, de me ipso loquor jactabundus: à præced.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, sui ipsius prædicatio, ostentatio: ex περὶ, & αὐτὸς, & λέγω, dico, præt. m. λέλεγμαι.

Περίαψον, pernoctio. Th. ἰσθμὸν, commercium.

Περιβάδον, dormiens, præs. part. act. à præced.

Περιβάζω, insonuit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιβάζω, Dor. ἀμφιβάσκω, circumsono: f. βάσω. Th. ἄχθω, sonus.

Περιβάλλω, circumdo, item circumeundo prætergredior, defendo: f. περιβαλῶ. a. 2. περιβαλὼν. a. 2. inf. act. περιβαλεῖν. ex περὶ, & βάλλω, ejo.

Περιβαλλόμην, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, circumdo; cingo: amicio: f. περιβαλῶ. a. 2. περιβαλόμην, amicui. præt. περιβέβληκα. præt. pass. περιβέβλημαι, vestior. perf. pass. περιβέβλησαι. perf. part. pass. περιβεβλημένος, η, ον, amictus, a, um: f. 2. m. περιβέβλησαι. a. 2. m. περιβαλέσθαι, ω, σθω, vestitus fui. a. 2. imperat. m. περιβαλοῦ, ἐσθω. præt. m. περιβέβλησο. Ex περὶ, circum, & βάλλω, facio.

Περιβάρεα, genus calceamenti. Suid. περιβάλαια. An à περιβάλλω, quod pedi circumjiciatur?

Περιβάσιος, prætegens, a. 2. inf. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περιβλὴς, ὴς, ὲς, ὁ, conspicuus, qui est admirationi, spectabilis: à

Περιβάλλω, circumjicio: item affecto, admitto: f. λῶ. p. περιβέβληκα. præt. m. περιβέβλημαι, idem. imperf. m. περιεβαλλόμην, ω, σθω. a. 1. m. περιεβαλόμην, ω, σθω. a. 1. part. m. περιβαλόμενος, η, ον. Th. βάλλω, video.

Περιβλὴς, ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, clarus, celebris: à βάλλω, clamo.

Περιβλήδην, ν, πὶ, amictus, velamen: &

Περιβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, vestitus: à p. m. περιβέβλημαι, verbi περιβάλλω, circumdo, amicio.

Περιβόητος, celebris, famosus. pro περιβλητὸς, quod vide

Περιγίγνομαι, supersum, supero, vinco, salvus evado; contingo. præt. part. περιγεγονὼς, υῖα, ὸς, superstes: à γίγνομαι, seu γείνομαι, fum, fio, nascor.

Περιγίνομαι, ῃ, ται, consequor. a. 2. m. περιγενόμην. a. 2. part. m. περιγενόμενος. a. 2. inf. m. περιγενέσθαι. Th. γίνομαι, fum, fio.

Περιγλαγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, lacte plenus, lacte abundans. Ex περὶ & γάλακτος. Poët. pro γάλα, ακτος, τὸ, lac.

Περιγλαδάομαι, ῶμαι, oculorum pupillis lustro, circumspicio. Th. γλάδη, pupilla oculi.

Περιγλωσσάομαι, ῶμαι, colustras: oculis circumspiciens: à præced.

Περιγλώσσος, ον, ὁ, ἡ, ὁ περιττὰ γλωσσῶν ἐστὶν, qui lingua est eximia, disertus, elo-

quens.

quasi. Περὶ præpos. in compositis, extrà lentiam denotat.

Περιχρίζω, murmuro, as, 1. pl. præs. sub. verbi περιχρίζομαι, quod ex περὶ & χρίζω, murmuro.

Περίχυσις, εως, ἡ, circinus, quo rotarum περιχύσεις, id est, circumferentia perficitur, q. d. πάντα χύσις ἐστὶ περιφερείας ἢ ξύλου τὰ ξύλα. Th. χέω.

Περιῴδηκεν, verita, ediasi Poët. pro περιῴδησεν, 2. 1. part. act. f. g. verbi περιῴδω, undiquaque metuo, pertimesco: ex περὶ, circum, & ὄϊδω, timeo. f. ὄσω. 2. 1. ὄδησα. 2. 1. part. ὄδασα, ὄδησεν. præt. m. ὄϊδα.

Περιῳδὴς, ὕος, ὁ, ἡ, meticulosus. Ex περὶ & ὄϊδος, ους, τὸ, metus. Th. ὄϊδα, timeo.

Περιῴδω, timeo, p. m. à

Περιῴδω, pertimesco: vide in περιῴδησεν.

Περιὸξις, νος, dextralis, armilla: à

Περιὸξύς, ος, ὁ, ἡ, ambidexter: ex περὶ & ὀξὺς, dexter, Th. ὀξὺς, ος, ὁ, dextra.

Περιὸϊσσω, ν, νῶ, collare, millum: frequentius pro ornatu collari seu monili: & Περιὸϊσσὸς, ὁ, ἡ, ἡ, circumcollaris: ex περὶ, circum, & ὄϊσσος collare. Th. ὄϊς, cervix, collum.

Περιὸϊσω, circumligo: f. ὄσω. p. περιὸϊδεκα. præt. pass. περιὸϊσμαι, obvinciar. perf. pass. περιὸϊδεμαι. pluſq. p. pass. περιὸϊδέμην, ην, τὸ. ex περὶ, circum, & ὄϊω, ligo.

Περιὸϊ ϛολιδὸς, nom. pl. a. 2. part. act. à περιὸϊ ϛέλλω, circumvestio, percutio: f. περιὸϊξω. 2. 2. περιὸϊ ϛολον, ες, ε, ἀ. ὁ, ἡ, part. act. περιὸϊ ϛολὼς, ὼτος, perf. ind. act. περιὸϊδὲ ϛολκα. Ex περὶ & τρίχω, curro.

Περιὸϊ ϛολὼς, υ, ὁ, ἡ, circumdatus, vestitus, velax. Th. τρίχω, curro: f. ὀϊξω. 2. 2. ἰδ ϛολον. præt. m. ὀϊδ ϛολα. unde ὀϊϛολὴς, υ, ὁ, ἡ, cursus.

Περιὸϊσία, circumvestio. Apud. Hom. περιὸϊσσὸν, expenitur ἕϐολιν, pro ὑποδύτην. Th. ὄϊδω, vel ὄϊδυ, subeo, induo.

Περιὸϊσσομαι, f. ι. m. verbi περιὸϊδομαι, depono, seu detonso pigmento cutem, pariesve: ex περὶ, & ὄϊδομαι, de.

Περιὸϊδάλλω, 2. pl. a. 2. ind. act. &

Περιὸϊδάλλω, 3. sing. a. 2. m. verbi περιὸϊδάλλομαι, amicio, quod vide.

Περιὸϊχήσω, 3. sing. a. 2. m. verbi περιὸϊχομαι, consequor. Th. χάνομαι, seu χαίνομαι, fum, fio.

Περιὸϊ ϛομαι, ει, ὁ. vide in περιὸϊ ϛομόω.

Περιὸϊζωμὸς, ὁ, præcinctus, perf. part. pass. verbi περιὸϊζώννυμι, præcingo, quod vide.

Περιὸϊσσω, ες, ὁ, a. 1. ind. act. verbi περιὸϊσσω, circumpono: f. θσω, a. 2. περιὸϊθην, Th. τίθημι, pono.

Περιὸϊπλὸς, ὁ, ἡ, ἡ, περιὸϊπλόω, ὦ, ὁ, ἡ, ἡ, περιὸϊπλὸν, ὁ, ὁ, ὁ

Περιάστω, ῶ. fing. a. 2. Ion. verbi περιάνδω, *avello, distrabo.* a. 2. περιέστην. Th. ἀνδω, *trabo.* Alii à περίειμι, *obeo, profequor*, deductum volunt; quod ex περί, & ἴστω, *ſequor.* a. 2. ἔστην, ες, ε, Poët.

Περιαυδάω, α. 1. inf. m. gem. ᾶν. verbi περιάνυμι, *circuminduo.* Them. ἄω, *induo.* f. ἄσω a. 1. ἔδυν. a. 2. 1. m. ἰανδάνω, Ion. & Poët. pro περιδύω.

Περιαστελλόμενος, *involutus, circumcirca indutus.* part. præt. paſſ. verbi περιστέλλω. Th. στέλλω, *orno.* f. λῶ. p. ἔσταλκα. perf. paſſ. ἐστάλμην.

Περιείσιν, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιείμι, *circumſto.* Them. ἴσημι, *ſto.* f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Περιεῖσσώσω, 3. pl. a. 1. ind. act. περισσεύω, ες, ε, vel ut alii volunt a. 1. verbi περίσσημι, quod vide.

Περίεστιν, 3. ſing. præſ. ind. verbi περίειμι, *ſuperior ſum, abundo.* Them. εἰμί, *ſum.*

Περιεστεφάνει, pro περιεστεφάνει, Act. 9. 3. *circumfulſit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi περιαστράπτω. Th. ἀστράπτω, *fulguro.*

Περιεστεῶτα, acc. ſing. perf. part. act. περιεστώς, ῶτος, contracté pro περιεστηκώς, verbi περιέστηκα, *circumſto*, quod vide.

Περιέστηκα, ες, ε, vel περιέστημαι, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido.* f. περιτεμῶ. præt. περιτέτμηκα. perf. m. περιτέτμημαι. Th. τέμνω, *ſeco.*

Περιετέτμητο, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ejuſd.

Περιέχωσιν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιεγγάω, *adipiſcor.* Them. ἐγγάω, *ſum.* f. πεῖξομαι. a. 2. ἐπιγον.

Περιηλύθασιν, *circumventi ſunt*, Ion. pro περιεληλύθασιν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi περέρχομαι, *proſequor.* Th. ἔρχομαι, *ſequor.*

Περιήχει, *circumſonat, continet, circumdat, cingit*, pro περιέχεται, *continetur.* 1 Petr. 2. 6. a. 2. περιέχυτο, ες, ε. Them. ἴχω, *habeo.*

Περιηώρει, 3. ſing. imperf. act. verbi περιαείρω, *circumſpicio.* Them. ἠείρω, *video.* imperf. Att. ἠωρούμην. & perf. ἠώρημαι.

Περιζώματα, ατος, τὸ, *cingulum, ventrale, lumbare, pallium.* 3. Ruth. 3.

Περιζώννυμι, *præcingo.* f. περιζώσω. p. περιέζωκα. a. 1. περιέζωσα. perf. paſſ. περιέζωσμαι. perf. part. paſſ. περιεζωσμένος, *præcinctus.* a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. περίζωσαι, σώσω. a. 1. part. m. περιεζωσάμενος. Ex περί & ζώννυμι, vel ζώνυμι, *cingo.* f. ζώσω.

Περιζώσας, *præcingere*, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώστρα, ας, ἡ, *faſcia, cingulum*: à περιζώννυμι, quod vide.

Περιηγέομαι, ῶμαι, *circumduco*: ex περί, *circum*, & ἡγέομαι, *duco.* f. ἡγήσομαι.

Περιηγημένως, ὁ, *circumductus*, adject. verbale, à præced.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio*; item *expoſitio vel commemoratio rei alicujus quæ ſit ſigillatim, & quaſi per ſingula ducendo*; ab eodem.

Περιήγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco.* Th. ἄγω, *duco.* f. ἄξω. p. ἦχα. a. 2. ἤγαγον, & Att. ἠγαγόμην.

Περιῆσαν, ες, ε, pluſq. p. m. verbi περίειμι, *accedo.* Them. εἰμί, es. p. m. ἦα. pluſq. p. ἦσαν, in pl. ἤειν, & Att. ἤεσαν.

Περιῆσαι, de illis dicitur, *qui ob virtutes ſuas ad ſummum laudis gradum pervenerunt.* Th. ἴημι, *venio.*

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περέρχομαι, *circumeo.* Them. ἔρχομαι, *venio.* f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per Syncop. ἦλθον.

Περιηλυθότες, hinc 2. pl. præſ. m. περιελαύνω, *circuite*: ex περί & ἐλαύνω, pro ἔρχομαι, *venio.*

Περιημύνατο, *iniquo animo fero.* Them. ἀμύνατο, idem.

Περιῆν, 3. ſing. imperf. verbi περίειμι, *adſum.* Th. εἰμί, *ſum.*

Περιήνυκε, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεικα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, quod vide.

Περιηργυρωμένος, ν. perf. part. paſſ. verbi περιαργυρόω, *argento tingo*: ex περί & ἄργυρος, *argentum.*

Περιήρπασε, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περιαρπάζω, *aufero.* Th. ἁρπάω, *capio.* f. ἁρπάσω. p. ἥρπακα. a. 2. ἥρπαγον.

Περιήστραπται, ες, ε, perf. ind. act. verbi περιαστράπτω, *circumfulgeo.* Th. ἀστράπτω, *fulguro.* f. ψω. p. ἤστραφα.

Περιθάλπει, *circumfoveo*: ex περί & θάλπω, *foveo, calefacio.* f. ψω.

Περιθείς, ἐντος. a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono.* Th. τίθημι, *pono.* f. θήσω. p. τέθηκα. a. 2. ἔθην.

Περίθεσις, εως, ἡ, *circumpoſitio*: à περιτίθημι, *circumpono.* Them. τίθημι, *pono.*

Περιθρηνήσαι, *lamentis circumſonare*: ex περί & θρηνέω, *lugeo.* Them. θρῆνος, ου, ὁ, *luctus.*

Περιθώρακα, -ος, *circummunio lorica aut ſepto*: ex περί & θώραξ, *lorica, ſepto munio aut vallo.* Them. θωρακίς, γίνια *murorum.*

Περίθυμος, ου, ὁ, ἡ, *ira valde accenſus.* Th. θυμός, *ira.*

Περιίδ ἰδρώσι, & per Syncop. περιὶδ ἰδρώσι, Dor. & Att. pro περιεῖδε, a. 2. inf. verbi περιοράω, *ſuper ſpectare, excellere, circumſpicere*; item *contemnere, negligere*: ex περί & ὁράω, *video, ſcio.* a. 2. εἶδον, & ἴδον.

Περιίδῃς,

Περιελής, ής, sing. a. 1. subj. act. verbi περιέλω. Vide præced.

Περιέλθειν, circumire, devenire, præs. inf. & Περιελθεῖν, a. 2. part. f. g. verbi περιέρχομαι, accedo. Th. ἐλεύ, εο. a. 2. ἐλθ. a. 2. part. ἐλθών, ἐλθοῦσα.

Περιέλιξάμενος, ης, υ, præs. part. pass. à Περιελίσσω, circumsto, circumpono, circundo, cingo, redigo, f. περιελίξω. perf. περιείλιχα. a. 1. περιέλιξα. perf. part. act. περιελιχώς, υῖα, ὸς, & contracte περιελιγμένος, η, ον, circumstans. præs. pass. περιείλιγμαι, cohibeo. περιέλιξαν, obsiste, cohibe, præs. imperat. pass. cum acc. ex περὶ & ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. inf. act. στῆναι. part. στάς.

Περιεκτμάμενος, f. ομαι, circumquaque purgo, perpurgo. exponitur etiam circumcido: ex περὶ & κτμάω, purgo.

Περιεκτμήθη, 3. sing. f. 1. à Περιεκτμήζω, f. ίσω, & Att. ττῶ, circumcirco purificor: ex περὶ & κτμάζω, purifico. Th. κτμάω, purgo.

Περιεκτμήμια, ατος, τὸ, purgamentum, sordes undique collecta: à περιεκτμάω, quod vide.

Περιεκτμήζω, hostiliter circumsideo, obsideo: ex περὶ & κτμάζω, colloco, sedeo. Th. ίζω, idem. f. ίσω.

Περιεκτμήλε, acc. sing. à Περιεκτμήλη, ης, ἡ, perpulcher. in nom. pl. περιεκτμήλεις. Ex περὶ & κτμάλις, pulcher.

Περιεκυλίσθω, obvolvo, circumsero. f. ώσω. a. 1. περιεκύλισα. perf. περιεκύλικα. perf. pass. περιεκύλισμαι. perf. part. pass. περιεκυλισμένος, η, ον, circumvolutus, a, um: ex περὶ & κτλόω, absconde.

Περιεκυησιάς, ᾶς, ἡ, q. d. festucatio; quum gallina ovo edito se festuca aliqua purificat, purificatio: ex περὶ & κτάομαι, ου, τὸ, festuca, paleа. Th. κτάομαι, ficco.

Περιεκχύμενον, Ion. pro περιεκχυθέν, præs. inf. Sic περιεκχύμενος, Ion. pro περιεκχυθείς, dat. sing. part. præs. pass. verbi περιεκχύμαι, fundo circum, obfundo: ex περὶ & κχύμαι, fundo, quod vide.

Περιελαύνω, circumjaceo, circumjaceor, circumdor, cum acc. περιελαύνει, 3. sing. impers. restat. imperf. περιελαύνεν, ον, ν. Th. ἐλάω, jaceo. f. ἐλάσω.

Περιελαίαι, αι, ἡ, Galea. qu. περὶ τῆσι κεφαλῆσι πίπτει. Th. κεφαλή, caput.

Περιελέσθαι, Ion. pro περιελόσθαι, præs. imperat. pass. à Περιελόμην, idem quod κτάομαι, curam gero. Th. κτῆμα, ατος, τὸ, cura.

Περιελυθέν, υ, valde aridus, omnino: item circumquaque fissus: ex περὶ & κλαθέν, calidus. Th. καίω, uro.

Περιελυθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περιελύθεις: à Περιελύω, undique frango. Them. κλάω, frango.

Περιελυφθέντα, circumclusa, præs. part. pass. à Περιελύω, circumcludo. Them. κλάω, claudo.

Περιελύσαν, Ion. pro περιελύσειν, inf. præcedentis.

Περικλέης, έος, ὁ, PERICLES, nomen propr.

Περικλυτός, ή, celebris: ex περὶ & κλυτός, idem. Th. κλύω, audio.

Περικνίδιον, ν, τὸ, particula, quæ libando ambedi potest: à Περικνίζω, circumcido, item Metaph. decido, i. e. vires alicujus & potentiam imminuo: ex περὶ circum, & κνίζω. f. ίσω, fico.

Περικρατέως, έος, ὁ, ἡ, compos, cum gen. Ex περὶ & κρατέω, teneo. Them. κράτος, ους, τὸ, robur.

Περικρύπτω, occulto. f. ψω. p. περικέκρυφα. a. 2. περικρύβην, ες, ε. Th. κρύπτω, abscondo.

Περικτιόνας, vide in περικτιόνες.

Περικτίονες, ων, οἱ, circumvicinus, finitimus, in pl. περικτίονες. Ex περὶ & κτίζω, ædifico, struo.

Περικτίτιον, ου, ὁ, finitimus habitator, vide in seq.

Περικτίτης, ου, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίζω, ου, ὁ, qui circum aliquem locum ædificia extruit: ex περὶ, circum, & κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, ῶ, circumcingo. f. ώσω. perf. περικεκύκλωκα. a. 1. περικύκλωσα. Th. κύκλος, circulus.

Περικυκλόω, circumcirca illino, proprie, pice: ex περὶ & κυκλόω, conus, turbo.

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo: ex περὶ & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.

Περιλάμπω, circumfulgeo, collustro. f. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, reliquum facio. f. ψω. pret. περιλέλοιπα. præt. pass. περιλέλειμμαι, reliquus sum. perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, reliquus, a, um. Ex περὶ & λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. præt. m. λέλοιπα.

Περιλέπω, circumlambo, circumcirca lingo: ex περὶ, circum, & λείχω, lingo. f. ξω.

Περιλέσσειν, delibrare, decorticare. Th. λέπω, decortico.

Περιλεσχάντιος, ία, ον, ὁ, ἡ, celebris: ex περὶ & λεσχάζω, fermocinor. Th. λέσχη, fermocinatio.

Περιληπτός, ή, qui comprehendi potest: qui percipi potest: à περιλαμβάνω, comprehendo. Th. λαμβάνω, capio.

Περιλιχ-

Περιτρίχω, & περιτρίχω, vel περιτρί, idem quod περιτρίβω, quod vide.

Περιτρίω, ῶ, ὦσω, ῦσα, *valdè tribuo*, ἀπὸ τοῦ in compos. *intendit*. Them. λόγον, *dabat*.

Περιτυγχάνω, *valdè furo* : ex περὶ & χαράσσω, *furo, insculo*. f. χαρῶ μαι.

Περιτύχω, 2. sing. præt. sub. à

Περιτύπτω, ἐκτύπτω, cum acc. f. περιτύψω, perf. περιτέτυφα. 2. 1. περιτέτυμμαι, ας, ε. Th. τύπτω, *mano*.

Περιτυφόω, ῶ, ὦσω, ὠμαι, *obscurari rotunditate dimensus*. à περιτύφω, scil. γραμμὴ, *linea, quæ in orbem ducta aliquid metitur*. PERIMETER. Th. μέτρον, *mensura*.

Περιφάλαια, acc. sing. à

Περιφάλαιον, ου, τὸ, nomen viti.

Περιφάλαιος, nom. pl. à

Περιφανὴς, ἐς, ὁ, ἡ, *prælongus* : ex περὶ, intensi, & φαίνω, φῶ, τὸ, *longitudo*.

Περιφανίσθην, 3. pl. præt. sub. verbi περιφανίζω, *circumambio, accolo*, item pass. *circumambitur* : ex περὶ & φαίνω, idem quod Th. νέω, *habito*.

Περιφέρω vel περιφορῶ, ῶ, τῶ, PERIPHERIA, pars inter περιφερὲς & κύκλον, *puto*, quod humore foleat, q. περιφορὰ, i. e. *circumnatare*.

Περιφερόω, ῶ, *superfluus in nævi vellere* : à περὶ, *supra*, & φέρω, *navis*.

Περιφέρομαι, gen. pl. Æol. part. præt. à περιφέρομαι, *circumeo* : ex περὶ & φέρομαι, idem quod th. φέω, *eo, redeo*.

Περιφέρονται, περιφορήσαν, 2. 1. part. act. m. & f. g. à περιφέρω, *redeo*. Them. φέρω, *redeo*.

Περὶ, *circumcirca*. Them. ἀμφὶ, *circum*.

Περίοδος, ου, ὁ, *circuitus, ambitus*, PERIODUS : ex περὶ & ὁδὸς, ὁ, *via*.

Περιοικίδιος, α, ὁ, *accola sum*. f. ἤσω. perf. περιοίκηκα. Ex περὶ & οἶκος, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Περίοικος, ου, ὁ, ἡ, *accola, qui circa non habitat* : qui nobis est vicinus. περιοικὶς, ίδος, ἡ, *circa urbem sita, vicina* : ex iisd. th.

Περιορατέος, α, ον, *negligendus*, adject. verbale : à

Περιοράω, *circumspicio*, item *contemno*. Th. ὁράω, *video*.

Περιορᾷς, præt. inf. act. à

Περιοράω, *circumspicio, neglige*. Th. ὁράω, *video*.

Περιορίζω, f. ίσω, *suis finibus limitibus sæpe circumscribo* ; item *exterminio* : ex περὶ & ὁρίζω, *termino*. Th. ὅρος, *terminus*.

Περιορισμὸς, ὁ, ἡ, *circumscriptio quæ sit limitibus* ; item *ipsi limites agrorum* & *civitum*. à præced.

Περισσία, ας, ἡ, *abundantia, præstantia* : à περισσὸς, *abundo*. Them. ὠφὶ, *sum*. part. ὤν, ὄσα.

Περισσαμαὶ, ῆ, ὁ, *singularis possessio*, & qu. κτῆσις τοῦ περισσοῦ ἔχοντος, ab eodem them.

Περισσὸς, ὴ, ὸν, ὁ, *peculiaris, abundans, eximius* : à περὶ, *circa*. verbi ἄειρω, *excello*. Th. ἐιμὶ, *sum*.

Περιστάσις, ἔως, ἡ, *argumentum, complexio* : à περιστάω, *circumsto*. Th. ἵστημι, *habeo*.

Περιστρωθῆναι, 2. 2. inf. pass. περιστρώννυμι, *trajectus*, 2. 2. part. pass. verbi περιστρώω, *circum circa transigo* : ex περὶ, *circum*, & στρόω, *transigo* f. στρώσω. 2. 1. ἐστρώθην, 2. 2 pass. ἐστρώθη.

Περιστρωτὸς, ἁ, *ambitus, deambulo*. Metaph. *vitam duco, vivo*. f. ὦσω. p. περιστρώσας. Ex περὶ, *circum*, & στρώω, *calco*.

Περιστωικὸς, ὁ, PERIPATETICUS, qui profitetur sectam Aristotelis : à præcedente.

Περιστωικὸν, Att. pro περιστωϊκὸν, præf. opt. act. à περιστωϊκὸς, quod vide.

Περιστωϊκὸς, ὴ, ὸν, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus* ; item *disputatio Philosophica quæ sit inter ambulandum, disputatio ambulatoria* ; item *locus in quo Philosophi ambulantes disputabant* : peculiariter *schola seu secta Aristotelis*. à περιστωϊκὸς, quod vide

Περιστώω, *transfigo*. f. περιστώσω. 2. 1. περιστώθην, ας, ε. in pass. περιστώσομαι, ῆ, σται, *transfigar* : ex περὶ & στόω, *transfigo*.

Περιστωμένος, vide περιστώω.

Περιστωσάμενος, perf. inf. act. verbi περιστώω, *incido, cado super* : ex περὶ & στόω, *cado*. f. m. περιστώσομαι, p. περιστώμενος. 2. 2. ἐστώσαν, ἐστὼς, ἐστῶσα, ἐστῶτος, 2. 2. part. act. περιστώς, ῶσα, ὸς, gen. ῶτος, 2. 2. inf. περιστῶναι. 2. pl. n. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περιστωτὸς, ἁ, ὸν, ὁ, ἡ, *qui incidit*. Res vetò περιστωτὰ dicuntur, *quæ in communi statu sunt lapsa* : ex περὶ & στόω, inus. pro quo fit πίπτω, *cado*.

Περιστωτοδιόφιν, gen. pl. perf. part. pass. à περιστώω, pro περιστώσω, *amburo*, quod à στόω, *uro*. Th. στόω, *uro*, &c.

Περιστώω, *incido*, cum dat. f. περιστώσω, p. περιστώκα. 2. 2. περιστώσον. 2. 2. inf. περιστώναι. à περὶ & στόω, *cado*.

Περιπλεκτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, *implicitus, connexus* ; verbale à

Περιπλέκω, *circumligo, circumvolvo* ; item *involvo argumentum verbis & sensum obscuro* : ex περὶ & πλέκω, f. ξω, *necto*.

Περιπλώθρομαι, ῶ, per Syncop. pro περιπλώσσομαι, *circumvolutus*, in gen. pl. περιπλωμένων. hinc περιπλώθρομαι, *circumvolvi, versus exutus* : à περιπλώω, *circumverto*. Th. πλώω, *sum* & *verto*.

Περιπλωτὸς, ὴ, ὸν, ὁ, *circumvectio, circumnavigatio* ; item adject. *qui circumnavigari potest* : ex περὶ, *circum*, & πλώω, *navigo*. unde πλώτ, πλώτ, ὁ, *navigatio*.

Περιπωλέω, *servo, comparo*. f. ήσω p. περιπεπώληκα. præt. m. περιπεπώλημαι, -ήμην, *acquiro*. 2. 1. m. περιπεπώλημαι, ῶ, ῶν. hinc

περιπω-

περιτιθέω, fut. θήσω, ex περὶ & τιθέω, facio.

Περιτίκτομαι, ομαι, ἠ, acquiesco, à præced.

Περιτρέπω, in ordem ago seu verso, obeo, circumago: ex περὶ, circum, & τρέπω, verso.

Περιτρεφὴς, ὄντος, ὁ, ἡ, qui circum se agit: à περὶ & τρέφω.

Περιτρέχω, complector, 2. part. fem. gen. à Περιτρέχω, complector, f. ξω. Ex περὶ, circum, & τρέχω, plico.

Περιτρεχὴς, ὄντος, ὁ, ἡ, celebris, fama notus: ex περὶ & τρέχω, audio, cognosco, f. τρέξομαι, perf. pass. πεπρεγμαι.

Περιτρέχω, idem quod τρέπω, fut. ψω, p. τετρεφα.

Περιτρέφερμαι, ομαι, ἠ, aspergitare, aquamale: à περιτρέπω, circum aspergo: ex περὶ & τρέφω, aspergo.

Περιτρέπω, circumago, ut πλέκω: ex περὶ, circum, & τρέπω, f. τρέψω, flecto.

Περιτρέφω, circumpo, f. περιτρέψω. perf. περιτέτροφα. 2. 1. περιτρέπω, a. 1. part. ὠς, ὁ, ἡ, περιτρέπὼς, ὄντος, ὁ, ἡ. Ex περὶ & τρέφω, circumpo, fraxo.

Περιτρεφὴς, ὄντος, ὁ, ἡ, circumfluus: &

Περιτρέφω, ὄντος, ὁ, ἡ, circumfluus: à περιτρέπω, quod vide.

Περιτρομὸς, ὄντος, ὁ, ἡ, femurale, tibiale, braccile, fasciale. Th. περιτρομὸς, ὄντος, τὸ, ὄντος.

Περιτρομὸς, ὄντος, ὁ, ἡ, circumfluus, ebrius: à περιτρέπω, circumfluo. Th. περιτρομὸς, vide. f. τρέψω.

Περιτρομὸς, ὄντος, ὁ, ἡ, lustrare per victimas. Veteres se lustrare & expiare solebant, cum circa corpus ducto quem lustrationem vocabant περιτρομὸς, ὄντος, ὁ, ἡ, τὸ, ὄντος, ὁ, ἡ, ὄντος, ὁ, ἡ, ὄντος, ὁ, ἡ

Περίστυλος, ος, ον, ὁ, ἡ, *cum columnis circumdatus*: ἀ στύλος, *columna*.

Περιτείνω, *circumtendo circa, strabo*: *distendo, dilato*. Th. τείνω, f. τενῶ, *strabo*.

Περιτιθήνιον, ν. τό, *stipendium, salarium, facies circa talos*: ex περὶ & τιθήνη, *mollities*.

Περίτμω, *auxiliare*, Ion. pro περιτέμνω, a. 2. imperat. m. verbi περιτέμνω, quod à περὶ & τέμνω, *habeo*. f. τμήσω & τεμῶ: a. 2. ἔτμην, a. 2. m. τμήσω, a. 2. imperat. m. τμῆθι.

Περιτρίζω, *circumcido* i. *dirimo*: ex περὶ & τρίζω, *findo*.

Περιτρομεῖν, *incidere*, Ion. pro περιτρέμειν, præf. inf. act. à

Περιτρομέω, Ion. pro περιτρέμω, *circumcido*. Th. τέμνω, *fecc.* f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτμην, p. m. τέτμημαι. Hinc perf. inf. m. περιτετμῆσθαι.

Περιτρίβομαι, ῃ, ι, perf. ind. act. verbi περιτρίβομαι, *attribuo*. Th. τρίβω, *pono*. f. βήσω. a. 2. ἔβλην.

Περιτρίχιον, ν. ι, item.

Περιτρίχιον, ου, τό, & Περιτριχίς, ίδος, ἡ, *circumvallatio*. Ex περὶ, *circum*, & τρίχες, *murum struo*. Th. τρίχες, ίδος, τὸ, *murus*.

Περιτύπιον, Poët. pro περιτείνω, *extendo, exorior*.

Περιτύπω, f. τύψω, *circumvenio, perficio*. Ex περὶ & τύπω, Poët. *fum, impero*.

Περιτρωθῆναι, a. 2. inf. act. à seq.

Περιτρώω, *circumcido, amputo*: f. qui. p. περιτρώσω. a. 2. ἐπέτρωσον & ἐπέτρων, a. 2. inf. act. περιτρωθῆναι perf. pass. περιτέτρωμαι. perf. part. pass. περιτετρωμένος, η, ον. l. pass. περιτρωθήσομαι. præt. m. περιτρωσάμενος. unde περιτρωτὸς, ὸν, ὁ, *circumcisio*: quod ex περὶ & τρώω, *feco*.

Περιτυλίσσομαι, ῃ, pl. perf. pass. verbi περιτύπω, quod vide.

Περιτυπίδιον, *circumpono*, ῃ. pl. περιτυπέωσιν, Ion. pro περιτυπῶσι, f. περιτυπέω. p. περιτύπηκα. a. 1. περιτυπήσω. a. 2. περιτύπον, ες, ε. a. 2. part. act. περιτυπὼν, ὄντος. Th. τύπτω, *pono*.

Περιτμηθῆναι, a. 2. inf. pass. &

Περιτμηθήμεναι, ῃ, ῃσι, f. ῃ. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτμητὸς, *circumcisus*: unde περιτμητὸς, ὸν, ὁ, ἡ, *incircumcisus* i. à ῃ. perf. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, *circumcisio*: à præt. m. verbi περιτέμνω. uti videas.

Περιτονάων, gen. ῆσης, ῆς, g. a. 2. part. pass. verbi

Περιτόνημι, *circumago, circumtorqueo, tendo, impello*. f. τενῶ. p. περιτέτονα. a. 2. περιτόνον. a. 2. περιτόνησα, quod ex περὶ & τόνος, *nervus*. f. ἰῶ. præt. m. τόνωμαι.

Περιτορῶν, *circumvertit, percurrit*: f. περιθορῶ. a. 2. περιδόρσω, ες, ε. a. 2. part. act. περιδορσὼν, ὄντος, gen. ῆσης, ῆς. a. 2. part. act. περιδορσὼν, ὄντος. Th. τορῶ, *curro*.

Περιτρέπω, *reverteris*, Ion. pro περιτρέπεσαι. à περιτρέπομαι, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.

Περιτρέπω, ῃ, *vicissitudo, qua aliquid per locos fit & in orbem*: à περιτρέπομαι, *circumeo*. Th. τρέπω, *verto*.

Περιτρέφω, vide in περιτρώω.

Περιτρέφω, &c. vide in περιτρώω.

Περιτρέχω, *incido, forte reperio*. Th. τυγχάνω, *fum*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Περιτυχὼν, ὄντος, & ια. f. g. περιτυχόντα, a. 2. part act. præced. verbi.

Περιφαίνω, &c. ις, *prælucidus, splendeo*: &

Περιφανὴς, ῆος, ὁ, ἡ, *conspicuus, splendidus*: à περιφαίνομαι, quod vide.

Περιφανῆ, i. fing. a. 2. fub. pass. à

Περιφαίνομαι, *circumquaque conspicior*. Th. φαίνω, *in lucem profero* i. *ostendo*: f. med. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφανον.

Περιφανῶς, adv. *splendidè*: à περιφανὴς, quod à præced. verbo & th.

Περίφασιν, acc. fing. à Περίφασις, ασις, ὁ, *PERIPHRASIS*, propr. nom.

Περιφέρεια, ας, ἡ, *circumferentia*: item *deambulatio*: &

Περιφερὴς, ῆος, ὁ, ἡ, τὸ, *rotundus, teres*: à seq.

Περιφέρω, *circumfero*: f. περιοίσω, a. 2. περιήνεγκον, præt. pass. περιήνεγμαι, *circumferor*. præt. part. pass. περιενεγκὼν, ὄντος, η, ὄν, *circumactus*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περιφθάνω, pro quo usurpatur περιφθήσω. Th. φθάνω, *prævenio, anteverto*: f. φθήσω. a. 2. ἔφθην, *tango, à φθίω*.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, *circumactio, circumactus*: *circularum motus*: *ratio*: à περιφέρω, quod vide.

Περιφορεῖται, *rotatur*. An quia περιφέρεται, *circumfertur*? ferunt circa rem meditandam. Alioqui & περιφορεῖται, *circumferuntur*.

Περιφορὴς, ῆος, ὁ, ἡ, *quæ versus versatilis*: à περιφέρω, quod vide.

Περιφραδὲως, adv. *accurate, perite*: &

Περιφραδὴς, ῆος, ὁ, ἡ, *sciens, peritus*: à Περιφράζω, *circumloquor, considero*. Th. φράζω, *dico*. f. φράσω. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Περίφρασις, εως, ἡ, *circumlocutio*, *PERIPHRASIS* figura: à præced.

Περιφρασσὴς, *definitè*: f. ῆος, p. περιπέφρακα. quod à περίφραξις, ιος, ὁ, ἡ, ὁ, *vallum, gradus*: ex περὶ & φράσσω, *sepio*.

Περιφρονὲω, gen. ῆσης, ῆς, à

Περίφρων, ονος, ὁ, ἡ, vide in περιφρονέω.

Περιχάσκω, *fauces aperit, latet*. Th. χάσκω, *latet*: f. αἰσθ. & χανοῦμαι. a. 2. ἔχανον. perf. pass. κέχηνα.

Περιχαῦτα, ῆος, ὁ, ἡ, *parte modum latus*, à præced.

Περιχέω, ῃ, ι, ῃ, *circumfundo, refu-*

Πεφυλ. ἐκ πρόσ. ης, ὁ, ης, ον. Th. πρόσ, ος, ὁ, ἡ, ον.

Περόω, circumquaque ædificare, desinere: à περί, & ἀόω, verto: f. ἀόσω, p. ἠόηκα.

Περῤῥάντης, ὁ Ion. ου, ὁ, sordes. à 1. perf. perf. pass. præced. verbi.

Περῤῥήδω, circumcirca undare, thalassa. Ex περί & ῥήδω, undo: Th. ῥῆδος, ὁ, unda.

Περῤῥώδω, ῶ, indigne trudo, pulso, aut vexo. Th. ῥώδη, f. ήσω, & ώσω, trudo.

Περσάομαι, αι, ἡ, Ion. ης, ὁ, ἡ, ον, ipsa circumspiciendi arbitrio. Ex περί, circum, & ὄψ, oculus. Th. ὄπωμαι, video.

Περσκόπος, ὁ, admodum scalliis exercitus, admodum callidus. Hinc περσκόπως, adv. magnoperè, supra modum: supra vetera: ex περί, & σκόπος, scalliis. Vel quasi περισσόπος, qui facile exaudire potest: à περίειμι, admodum clamo.

ΠΕΡΚΟΣ, ου, seu περκνός, ὁ, niger, nigris maculis variegatus.

Περκνόω, ῶ, & Ion. όω, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone. Phœbo & Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, PERNA, πέρνημι, ὁ, calx, pes sive sola macerata & insuratum: ex quo per ejectionem τ fit πέρα.

Περνάω, præs. part. act. à πέρνημι, vendo, πέρνημι, vendi. Th. πέρω, idem.

Περνάω, περάω, πέρνημι, vendo: à πέρω, idem.

Περόνη, ης, ἡ, Dor. pro πρόσνη, ora: sed propriè ora acu fallum. Th. πόρη, fibula, &c.

Περονάδιον, Att. pro πορπάδιον, fibula nullere: ab eod. th.

Περονητὴρ, ῆρος, ὁ, pectum, pectis quæ fibula fuctingebatur. Th. πόρη.

Περονὸν, vide in πόρη.

ΠΕΡΟΝΗ, ης, ἡ, fibula, fera. q. à πείρω, transfodio, figo. Hinc περόνη, f. ίδιον, fibula subtilis, fibula.

Περπερόμενος, perpetuo ego, temerè ego, præceps sum: f. ήσομαι. Th. πέρπερος, vanus.

Περπερία, ας, ἡ, temeritas: à seq.

ΠΕΡΠΕΡΟΣ, η, PERPERUS, levis, vanus, temerarius, q. πετάλιος, ἀεὶ ἐν πετάλοις ὤν, circumferri.

Περπερόω, metri gratia, pro περπερεύω, 3. sing. a 1. m. verbi περπερεύομαι, circumpono. Th. πέρπερος, pass. f. ήσομαι. a. 1. ἐπέρπερωμαι. a. 2. πέπερμαι.

Περπίτνω, pro περπίτνημι, περπίτνω. hinc verbale περπιτνὸς, & per Syn. Poët. περπτὸς.

Περπτὸς, ὴ, ὸν, excellens, eminens: à præced.

Πέρσαι, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, vasto, f. σω. Est & Πέρσαι, nom. pl. à Πέρσης, ης, ὁ, PERSA.

Περσεύς, έως, vel ῆος, ὁ, PERSEUS, nomen viri.

Περσεφόνη, ης, seu Περσεφόνεια, ας, ἡ, PROSERPINA, filia Jovis & Cereris. q. ἡ πέρθουσα, vasta, & φόνος, occido: vel q. φέρουσα φόνον.

Περσήϊος, α, Poët. pro Περσικὸς, PERSEUS, ex Perseo natus. quod à Περσεύς, έως, ὁ, Perseus.

Περσηΐς, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕΡΣΗΣ, ου, ὁ, PERSA, nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit & frater Methodi ita appellatus, à Πέρσαι, vocat. casus.

Περσὴς, ῆος, ὁ, nomen fœminæ. H. q. d. matrula.

ΠΕΡΤΑΙ, anno præterito. q. à περάω, transeo.

Περυσινὸς, qui est anni superioris: à præced.

Περῶ, f. verbi πείρω, transfigo. p. πέπαρμαι. a. 1. ἔπαρον. a. 2. ἐπάρην. p. m. πάρομαι. hinc πάρος. mensis.

Πέρων, transiens, præs. part. act. à πείρω, transfigo. f. πείρω, & ἄω.

Πέσε, seu, πέσεν, cecidit, Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον, hinc a. 2. inf. πεσεῖν. a. 2. part. act. πεσὼν, οῦσα, ὄν, & in accus. m. g. πεσόντα.

Πεσείεται, cadetur, Ion. diphthongi dissol. pro πεσεῖται, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, cado: vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. & Πεσέειν, 3. sing. f. 2. m. πεσέεται, f. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Πεσέσθαι, Ion. pro πεσεῖν. a. 2. inf. act. verbi ejusdem.

Πεσέτωσαν, decidant, 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον. a. 2. imperat. act. πέσε, πέσετω.

Πεσέομαι, cadam, Dor. pro πεσοῦμαι, f. 2. m. verbi ejusdem.

Πέσσαν, Ionica paragoge pro πέσε, 3. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo.

Πέσσω, idem quod πέσσω, pelli tundendo, pellere: à πέσω, tundo.

Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσεῖν, accus. sing. πεσόντε, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, cado.

Πέσσω, ἀόρ. π, cadaver. Th. πίπτω, cado. Πέσσημι, f. 2. m. in 3. pl. πεσέονται, verbi πίπτω, cado.

Πέσσυτο, Ion. pro πέσοντο, præs. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πίπτω, concoquo, digero.

ΠΕΣΣΟΣ, seu πεσσὸς, ὁ, ὁ, calculus, vel scrupulus lusorius: ipse ludus: q. à πέσω, cadere. Est & πέσσος, medicamentum molle ex varia compositum, quod fœminis subjicitur ad uterum naturalia: an à πέσσω, mollio? an à πέσσω, pello lanam?

Πέσσω, Æol. pro πίπτω, coquo: hinc præs. part. πέσσων, demittens.

Πεσσὼν, ὄντος, qui cecidit, a. 2. part. act. à πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πτυάσσω, extendo, explico, idem quod πετάω. Πτύγαι, pro πτύαι, scilic. nom. plur. à πτύαξ, quod vide.

Πτύαξ, ακος, ὁ, qui cornua habent instar ὠτάκων, id est, foliorum, seu ramorum.

Πτύαι, & Ion. πτύηαι, ῦν, αι, foliorum; item lamina, bractea: dat. pl. πτύαξιν. Th. πτύον, extendo.

Πτυκτόπους, idem quod πετάπους, pando.

Πτυκτός, ὰ, όν, Poët. & Dor. pro πτυκτὸς, volatilis, volucris. Th. πτύσσω, volo, as.

Πτύσσω, & gem. σσ, πτύξω, Ion. pro πτύσσομαι, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πτύσσω, vel πτύσσω, f. ξω, expando.

Πτυχοδέτωρ, ορος, ὁ, idem quod πτυκτόπους, idem quod πτύσσω, volo, ubi videas.

Πτυκτὸς, ὰ, όν, PETASUS, pileus latior: à πτύσσω, expando.

Πτύξω, extendam, f. 1. ind. act. verbi πτύσσω, vel πτύσσω, explico.

Πτυσσόμενος, PETASO; vasa cum cassis: à πτύσσω.

Πτύσσω, pertica, in qua gallinæ dormiunt: gallinarium: παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ πτύεσθαι.

Πτύσσω, vel πτύσσω, ῦν, τὸ, peculium amplum in medium foli expressum: à πτύσσω, expando.

ΠΕΤΑΩ, πτύσσω, ῶσω, pando, explico: aperio: f. άσω. Hinc πτύσσω, pertica. πτύσσὸς, galerus. πτύσσον, folium.

Πτυσσόμενος, volucribus, per Epenth. Poët. pro πτυσσὸς, dat. pl. à πτύσσος, ὁ, ἡ, volucris: &c

Πτύσσω, etiam dicitur pro πτυσσὸς, volatilis: nam Poëtæ σ, in duplex σσ mutant, Quorum unum in ξ, vertunt. Th. πτύσσω, volo, as.

Πτύσσος, ὁ, τὸ, volatile, avis: πτύσσοι, οἱ, αἱ, volucres: &c

Πτύσσος, volucris: ab eod. th.

Πτυσσόω, volubam, Ion. pro πτυσσόω, 1. dual. imperf. verbi πτύσσω, volo, as.

Πτύσσὸς, Dor. pro πτύσσος, ptæf. imperat. à πτύσσω, volo, as.

Πτύσσος, ὁ, τὸ, trabs, lignum sternendi: locus ubi gallinæ, aut alia aves dormire solent. Dictum quasi πτύσσος, quod τὸ ἐν αὐτῷ ὄρνεα dormiant: Pro eodem dicitur & πτύσσος quod vide.

Πτυὼς, Att. pro Πτύσσος, genit. sing. à Πτύσσος, ὁ, nomen propr.

Πτύσσα, Ion. pro πτύσσα, nom. pl. à πτύσσα, quod vide.

Πτύσσω, 1. sing. præsentis, sub. seq. verbi.

ΠΕΤΟΜΑΙ, πτύσσομαι, & πτύσσομαι, volo, as. 4. à πτύσσω, volatus enim fit passis alis. ptæf. part. m. πτυσσόμενος, ἀμφιπτύσσομαι, ptæf. sub. πτύσσομαι, ῦ, σαι, a. 2. pass. ἐπτύσσομαι, ῦ, ατο, volavi. Hinc πτύσσος, ὁ, ἡ, volatus.

Πτύσσω, Ion. & Poët. pro πτύσσω, dativ. pl. part. ptæf. act. vel m. alii, à 2. verbi πτύσσω, pro πτύσσω, cado.

Πτύσσω, ptæf. inf. act. ac idem valet ac πτύσσω, πτύσσω, πτύσσω, incidere in aliquid, naufragium, seq. verbi πτύσσω, quod vide.

Πτύσσω, f. πτύσσω, incido in aliquid, naufragium. à πτύσσω, cado, inusit. pro πτύσσω.

Πέτρα, ας, ἡ, PETRA, rupes. Hinc πτύσσος, ου, ὁ, saxatilis. Th. πτύσσος, ου, ὁ, lapis, saxum.

Πτύσσω, ας, ἡ, Dor. pro πτύσσα, ας, ἡ, saxosa. Vide πτύσσος.

Πτύσσος, ου, saxatilis, petrosus. Th. πτύσσος, lapis: item

Πτύσσος Ποσειδῶν, Cui & apud quos Neptunus PETRÆUS vocaretur & coleretur, consule Græca Schelia Pindar. Pythior Od. 4, 348, 12.

Πτύσσος, ὁ, gemma quædam: à πτύσσος.

Πέτρα, ας, ἡ, Ion. pro πτύσσος, dat. pl. Ion. πτύσσος.

Πτύσσος, ὸς, saxosus: in f. g. πτύσσος, & in n. g. πτύσσος. Th. πτύσσος.

Πετρώδης, dat. sing. f. g. à πτύσσος, ὸς, ὁ, & à πτύσσος, petrosus, saxosus, ejusd. them.

ΠΕΤΡΟΣ, ου, ὁ, lapis, saxum. Hinc πτύσσος, ας, ὁ, grande saxum, rupes. πτύσσος, saxatilis. πτύσσα, in saxum vertit. Et & Πέτρος, ου, ὁ, PETRUS, nomen Apostoli.

Πετρόομαι, ῶ, ὁ, ἡ, saxis adhæreus. Ex πτύσσος, saxum, & ῥέω, nascor.

Πετράδιος, ὸς, ὁ, ἡ, petrosus, lapidosus: à πτύσσος, lapis.

Πετρίς, calculus, vide in πτύσσος.

Πετρόω, ῶ, concrescit à πτύσσος, verbi πτύσσομαι, seu πτύσσω, volo, as.

Πέτω, cado, inusit. pro πίπτω, idem, q. à πίπτω, solum. Et enim ad solum movetur.

Πέτεσθον, 1. sing. imperf. Ion. verbi πέτομαι, quod vide.

Πέτεσκον, ἀπέτεσκον, Ion. pro πέτεσκον, 3. pl. opt. præf. à seq.

Πέτεσκον, idem ac πτύσσομαι, audio, intelligo: f. πτύσσομαι, a. 2. m. ἐπτύσσομαι.

Πέτηνα, dicitur, vom, pl. à πτύσσα, ας, ὁ, abies.

Πτύσσος, ὁ, ἡ, amarus, gratus, suavis. Th. πτύσσα, vel à, pico, vel larix arbor. Vel q. à πτύσσω: nam & suavis est gustatus.

Πτύσσος, vce. pl. & Πτύσσος, ὰ, ὁ, nomen gentile.

Πτύσσος, ὸς, amarus. Th. πτύσσα, ας, ἡ, pix: cujus lacryma amara.

ΠΕΤΥΗ, ας, ἡ, picea, larix. an à πτύσσος, amarus?

Πτύσσω, ῶ, pico, à præced.

Πτύσσος, exdicit, Dor. pro πτύσσος, 3. pl. f. 1. verbi πτύσσομαι, seu πτύσσομαι, audio. f. πτύσσομαι.

Πτύσσος, ὁ, ἡ, part. ejusd. temporis.

Πτύσ-

Πέφαμαι, *latuerit*, perf. pass. pro πέφημαι. à φάω, *occido*. Alii volunt esse præt. pass. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. sing. pert. πέφαται, & in 3. pl. πέφανται. inf. πεφάσθαι, paulo post fut. πεφήσομαι.

Πέφασμαι, *apparui*; & in 3. pl. πέφανται, perf. pass. verbi φαίνω, *appareo*: f. φανῶ. p. πέφασμαι.

Πεφαυλισ͂ται, *obtrectat*, per Metathes. pro πεφαυλικ͂ται, perf. pass. verbi φαυλίζω, idem quod φαῦλον, *frivolum*: f. ίσω. p. -ικα.

Πέφανται, *apparuit*, perf. Att. pro πέφασται, quod vide: hinc πεφανμένος, ejusdem temporis part.

Πεφεδήκατε, *parcetis*, Ion. pro πεφείσεσθε, 2. sing. paulo post f. verbi πέφειδον, *parco*, *remitto* ποινάς: f. φείσομαι, & φείσωμαι. perf. pass. πεφείσμαι.

Πεφείσεσθε, 3. sing. paulo post fut. verbi φείδομαι, *parco*: f. φείσομαι.

Πεφεισμένος, perf. part. pass. à φείδομαι, *parco*: f. φείσομαι.

Πεφεύξεσθαι, perf. inf. m. à φεύγω, *fugio*: f. ξω. a. 2. ἔφυγον. præt. m. πέφευγα.

Πεφράδοιεν, Att. Metaplasm. pro πεφραδοίμην, præt. opt. m. verbi ejusd.

Πέφρικα, *visu horreo*, præt. m. verbi φρίσσω, *video*, *aspicio*: f. ικτω. p. πέφρικα.

Πεφρίκειν, Ion. pro πεφρίκην, 2. sing. paulo post f. verbi φρίσσω, *occido*: f. φίξω. paulo post fut. πεφρίξομαι.

Πεφρίκοντο, *apparebat*, 3. sing. paulo post fut. verbi φαίνω, idem quod φαίνω, *appareo*.

Πεφυζήδειν, Ion. Anadiplasm. pro φυζήδειν, 2. 2. inf. med. verbi φείδομαι, *parco*.

Πεφυζήσουσι, *parcent*, 3. sing. paulo post fut. verbi φείδω, f. ίσω. perf. pass. πεφείσμαι, σαι. Vel est fut. m. verbi πεφυζέω, factum ex p. m. πεφυζα, verbi φείδομαι, *parco*.

Πεφυζέσκετο, *parcat*, Ion. Anadiplas. pro φείσεται, 3. sing. 2. 2. opt. m. verbi φείδω, vel φείδομαι, *parco*: a. 2. ἐφυζόμην, & Ion. Anadiplas. πεφυζόμην.

Πεφυλαγμένος, Dor. pro πεφυλαγμένος, η, ον, *amatus*, perf. part. pass. verbi φυλάσσω, quod vide.

Πεφύσωσο, *abde*, *absconde*, perf. imperat. pass. verbi φύσσω, *occulto*: *ad silentium adigo*: f. ώσω. p. πεφύσωμαι. Th. φύσσε, f. vel pluſq. σ, ὄσσω, *fistella*.

Πέφυτε, *interevit*, vide ἔφυτε, imperf. Ion. à φίνω, pro φίνω: vel a. 2. quod in p. m. φύομαι.

Πεφωβέατο, *terribi erant*, Ethnis Poet. pro πεφοβέατο, quod Ion. dicitur pro ἐπεφοβέατο, 3. pl. pluſq. p. pass. verbi φοβέω, *terrefacio*: f. ήσω. p. πεφόβημαι. pluſq. p. pass. ἐπεφοβέατο, ῶ, ον. Th. φόβημα, *timor*: p. m. πέφοβα.

Πεφωνήκατε, *ſtrepuiſtis*, 3. ſing. pluſq. p. pass. Ion. verbi φορέω, *fero*: f. ήσω, p. πεφόρημαι. Th. φόρε, *fero*: f. ὤσω.

Πεφωρημένος, η, ον, *captus ſum*, perf. part. pass. verbi φωρίσκω, *capio*: f. ίσω. p. πεφώρημαι. Th. φόρε, *fero*.

Πέφωνα, p. m. verbi φωνέω, *loquor*: f. ήσω. p. πεφώνημαι. a. 2. ἔφωνον, perf. pass. πεφώνημαι.

Πεφωνήαται, *locuti ſunt*, Ion. pro πεφωνήκασι vel ἴσι, 3. plur. perf. pass. verbi φωνέω, *loquor*.

Πεφωνήατο, itidem Ion. pro πεφωνήκεσαν vel ἦσαν, 3. plur. pluſq. p. pass. ejusdem verbi.

Πεφωράδι, Ion. Anadiplaſiaſmo pro πεφωρᾷ, 3. ſing. a. 2. act. Hinc πεφωράδιον, pro ἐφωράδιον, 3. dual. a. 2. act. πεφωράδοιεν, Ion. vel Dor. pro πεφωραῖεν, per Anadipl. pro φωραῖεν, a. 2. inf. act. verbi φωράω, *dico*, *memoro*: f. ήσω. a. 2. ἐφώρασα, & Ion. Anadiplaſ. πεφώρασα.

Πεφωράδιον, a. 2. inf. pro φωραῖεν. Vide in πεφωράδι.

Πεφωράδιον, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφωράδιον. Vide in πεφωράδι.

Πεφώρασμαι, Dor. pro πεφώρημαι, perf. pass. verbi φωράω, *loquor*: f. ήσω. p. πεφώρημαι.

Πεφωρᾷδι, ῶ, ὁ, nomen mulieris à πεφωράδι, p. m. verbi φωράω, *dico*.

Πέφωρκα, *peccavi*, perf. act. Ion. vel perf. m. verbi φείδομαι, vel -άω. f. ξω. p. κα. Hinc πεφώρκεσι Chalcidicè dici volunt pro πεφωρκέασι, 3. pl. perf. act. Th. φόρε, *ferre*, a. 2. ἔφαρκον, *frenitus*.

Πεφωρκώς, ότος, præs. part. à πεφωρκέω, *horreo*. Quod præterea à perfecto formatum, ut & alia multa verba. Vide πεφρικέω.

Πέφυκα, *natus ſum*, præt. m. verbi φύω, *naſcor*: a. 2. ἔφυν, vel ἔφυν: vel imperf. act. dicitur pro πέφυκον, Poët. Hinc πεφύασι, pro πεφύκασι, 3. pl. perf. act.

Πεφυγαδευμένος, *qui fugit*, perf. part. pass. pro πεφυγαδευκώς, verbi φεύγω, *fugio*: f. ξω. a. 2. ἔφυγον.

Πεφεύγω, præs. è præt. m. πέφευγα, factum more Syracuſano. Alioquin eſt præt. m. ſub. verbi φεύγω, *fugio*.

Πέφυζα, Ion. pro πέφευγα, perf. m. & πεφύζει itidem pro πεφεύγει, πεφυζέτω, *fugiat*, pro πεφευγέτω, perf. part. m. verbi φεύγω, *fugio*. Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζέναι, ut & πέφυζα, pro πέφευγα, verbi φυζέω, ῶ. f. ήσω. Th. φεύγω, *fugio*.

Πεφύκασι, ας, ε, *extiti*, *natura comparatus ſum*; & in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, *ſum*, *naſcor*: f. φύσω.

Πεφύκειν, *nata eſt*, 3. ſing. pluſq. p. act. Ion. verbi φύω, *naſcor*.

Πεφύκεσαν, 3. ſing. perf. act. πεφύκειν, perf. inf. act. verbi ejusd.

Πεφυκέναι,

Πεφυλάχθαι, inusitat. perf. part. act. verbi φύλασσω.

Πεφυλαγμένος, ον, perf. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -άττω, i. q. custodio, servo: p. πεφυλαχα.

Πεφύλαξο, ξω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφυραμένος, ον, in furto deprehensus, perf. part. act. verbi φυράω, in furto deprehendo: f. ύσω. Them. φύρ, φυρός, ὁ, fur.

Πεφυρμένος, ον, perf. part. pass. à φυράω, in furto deprehendo: f. ύσω. p. πεφύρχα, & Ion. πεφύρημαι. Hinc perf. pass. ab eod. th.

Πεφυσιωμένος, perf. part. pass. verbi φυσιόω, animo: f. ώσω. p. πεφύσιωκα, à φυσιόω, φυσίω, τὸ, tumor. Th. φύω, facio.

Πη, sine accento, encliticum est, pro ποτε, vel ποι, scilicet, de re, utique igitur: at

Πῆ, extrà interrogat. πῶς modo, interdum πῇ; interrogat. pro ποῖ; qui, quonam modo? ab ὅς, quatenus, quomodo. Them. τίς, qui.

Πηγάζω, fut. άσω, fluxurio. Them. πηγή, fons.

Πηγαί, pl. num. à πηγή, ῆς, ἡ, fons.

Πηγαῖος, α, ον, fontanus: ab eod. th.

Πήγανον, ου, τὸ, ruta herba, quia πήγνυσι πυγήν, suo calore & siccitate. Ideo castitatis herba. Th. πηγνύω, compingo, consistens facio.

Πηγή, ἡ, ῆς, glacies: quia concreta aqua: acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πηγασος, ου, ὁ, PEGASUS, equus Persei clarus. Th. πηγή.

Πηγεσιμάλλου, ου, villosus; vel helleni velleris nigrum, vel album: à πηγή, compactus, albus, niger. Them. πηγνυμι, compingo, & μηλον, vellus. Them. μῆλον, ovis.

ΠΗΘΗ, ῆς, ἡ, fons, scaturigo: quia πιδὰ ἐκ γῆς.

Πήγνυμι, πήξω, aliquid compactum: PEGMA. Th. πηγνύω.

ΠΗΓΝΥΩ, -υμι, & πάσσω, seu πάττω, compingo, coagulo, consistens facio, figo: f. ξω, desinentia in γνύω, vel γνυμι, formant sua tempora à finitis in γω. Hinc πῆξις, coagmentatio. πακτὸς, compactus. πηγὸς, laqueus, πηγὶς, ίδος, ἡ, idem. πηγίδιον, ἰδάριον, tabernaculum, πηγνίτης, navium fabricator. συλλογωγὸς, tabernaculorum compactio: festum apud Hebræos.

Πηγὸς, ἡ, ὁν, ex compactus, pinguis: albus: ab eod. th.

Πηγοῦδες, ἰδος, ἡ, glutialis, glacies: ex p. m. πήγνυμι, compactum, &c. Th. πηγνύω.

Πηδαῖος, α, ον, PEDÆUS, nomen proprium.

Πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus. Th. πηδὸν, ὁ, τὸ, remus; vel πηδὸς, ὁ, ligni species.

Πήδασον, ου, locus nitidus fuit, unde aqua ita dicta: item PEDASUS, nomen propr. regionis: est & equus Achillis sic dictus.

ΠΗΔΑΩ, salio, salio: f. ήσω. p. πεπήδηκα. Hinc

Πήδημα, ατος, τὸ, saltus. Th. πηδάω.

Πεδήσας, ασα, ας, a. 1. part. act. &

Πεδήσων, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω, salio.

ΠΗΔΟΣ, ου, ὁ, ligni species: ex quibus, ὁ, remus, præsertim ex eo ligno. Hinc πηδάλιον, ου, τὸ, gubernaculum, clavus navis.

Πηδάω, f. ήσω, aquis scatere, aquam salire facio. πηδᾷ τὸ ὕδωρ, ἀξ ἐκ ἔδατος ἅλμη. Hes.

Πήδω, inusitat. verbum. Th. πάομαι.

Πηλεῖε, exponitur gen. filiorum: à πήγω, compingo: 2. cultrorum scindendæ carnis: qu. à πέλω, velle, carpo: 3. instrumentum musicum, magadis: quia è lignis quibus.

Πηλεῖδης, αι, ἐδες, -ιων: vel masculum instrumentum.

Πηλεῖος, ὁ, compactus, consertus, congelatus. Th. πηγνύω, compingo: f. ξω.

Πηλακάζω, f. άσω, probro afficio: & hinc

Πηλακατίας, ὁ, ἡ, contumeliosa injuria. Th. πηλὸς, ὁ, ἡ, lutum.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, PELAMIS, genus piscis: quia ex πηλὸς μίσω. Them. πηλὸς, lutum.

Πήλας, qui vibravit, a. 1. part. act. &

Πῆλε, vibravit, Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, vibro: f. ἄλῶ. a. 1. inf. πῆλαι. & πήλα, pro ἔπηλα, a. 2. ind. act. Ion. à πάλλω. à b. ἔπηλον.

Πηλεὺς, dat. fing. à Πηλεὺς, ῆος, ὁ, PELEUS, nomen viri.

Πηλεῖων, ωνος, ὁ, Pelida, nomen propr. Et & tanæ nomen, à lutu sic dictæ.

Πηλεϊάδαο, gen. Ion. per diæresin αι, pro ε, & ω, pro ου. à

Πηλεϊάδης, ου, ὁ, pro Πηλείδης, & per Crasin Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, ῆος, & Ionicè ῶος, ὁ, Peleus. Hinc Πηλείδης.

ΠΗΛΗΞ, ηκος, ἡ, galea, casis: qu. à πάλλω, πάλλω; id est, πανταχόθεν, quod vibrari soleat.

Πηλίκος, η, ον, quantus, a, um? Th. ἰσάκις, quantum, citrà interrogationem. Idem fit in ὁπόσος, ὁπόση, ὁπόσον, quotus, ἔτι πόσος, quando. & πῶς, ubi. ἔτι πόθι, unde. & πόσε, quomodo, &c.

Πηλίκως, πηλίκου, ὁ, quantitas: à præcedentibus.

Πήλιον, ου, τὸ, PELION, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen Ranæ: ex πηλὸς, lutum, & βαίνω, eo.

Πήλων, vibravit, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, vibro.

ΠΗΛΟΣ, ου, ὁ, lutum, cænum: item mortarium: qu. à πηλὸς, niger. Est & πηλὸς,

βίε, vinum, Ion. propriè *fœtulentum*, vel vinum rubrum, quod turbidum videtur.

Πιλλίων, ωνος, ὁ, nomen Ranæ: à πιλλὸς, *luteus*.

ΠΙΜΑ, ατος, τὸ, *damnum, exitium, clades*. Hinc ἀνάπιμπλημι, ανάπιμπρημι, ὁ, ἡ, *illæsus*: & πιμπλάω, πρᾶσ, ἐπλᾶσ, *perire*: fut. ανῶ, a. 1. ἐπίμπρᾶν, Att. ἐπίμπλᾶν. a. 1. pass. ἐπιμπρᾶσθην: a. 1. inf. pass. πιμπρᾶσθῆναι. Them. πίμπλᾶσθαι.

Πιμπλᾶσθῆναι, *oblæsum esse*, a. 1. inf. pass. verbi πιμπλάω, quod vide.

Πιμπρᾶναι, ας, ε. a. 1. opt. Æol. pro πιμπρᾶναι, verbi ejusd.

Πίνυτα, Dor. pro πλείονα, *quando*? ab πίνυτος, *quando*.

Πίνδος, pro *derides*, *rhedæ*.

Πίνυτος, ὁ, ἡ, nomen viri, vel fluvius PENEUS.

Πίνυτόπη, ης, ἡ, PENELOPE, uxor Ulyssis.

Πίνυς, ος, ἡ, *tela*: vide in πίνυτος.

Πίνυτον, vel πίνυτον, *fuerunt*: à πίνυτος.

Πίνυτος, *quando*? ab πίνυς, idem.

Πίνυτον, ὁ, τὸ *stamen*, seu *filum quod è tela deducitur*: item insectum ex eruearum genere. Th. πίνυτος, *tela*.

ΠΙΝΩ, ω, ὁ, & πίνυτω, πίνῳ, πίνῳ, πίνυτον: qu. à πίμπλημι, *operor*.

Πίνυτος, ὁ, qui *compingit*, a. 1. part. m. verbi πίνυτω, vel πίνω. fut. πίνῳ. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξᾶς, a. 1. inf. m. πηξᾶσθαι.

Πίνυτοσθαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πίνυτις, εως, ἡ, *coagmentatio, congelatio*: à πίνυτω, *compingo*.

Πίνυτω, ξω, ἔξω, ἔξον, a. 1. act. verbi πίνυτω, vel πίνω, *compingo*.

Πίνυτος, ὁ, Ion. pro πηκὸς, *cognatus*: in plur. neut. Them. πίνυτα, vel πίνυτα, *parietes*.

ΠΙΝΩ, *acc.* vel πίνᾶ, ας, ἡ, Ion. *PEPLUM, sacrum*: qu. à πίνυτω, *fero*. Malim à πίνω, *pario*, ut sit *crearia pera*.

Πίνυτος, ὁ, τὸ, *penula*, dimin. præced.

Πίνυτος, ἰδίου, ὁ, *cognatus*: quia ἔφυσαν ab eo nati.

ΠΙΝΩ, ονος, ὁ, *mentum*: *manus, ea-rum*: hinc

Πίνυτος, ὁ, *mentum*: à præced.

Πίνυτος, ους, ὁ, *mentum*: à perf. pass. præced. verbi.

Πίνυτος, ου, ὁ, *passurus*: an à πίνω, f. πίνω, *patior*: a. 2. *invidus*. pro quo magis usitata, πάθων.

Πίνω, idem quod πίνυτω, *coge, coagula*.

Πίνυτος, ος, ἡ, *coagulum*: à πίνω, *coge, coagula*.

Πίνυτος, *lacertus*, nom. dual. à πίνυτος, ὁ, *cubitus*.

Πίνυτος, ἄγκος, ἄγκι, & Ion. pro ἀγκύλος, ἄγκι, *curvus*, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi πίνυτω, vel πίνω, fut. πίξω, p. πίνυτος. perf. pass. πίνυτμαι. a. 1. pass. ἐπάγην.

Πίνυτος, & πίνυτος, ὁ, *cubitalis, qui unius cubiti est*: à

ΠΙΝΑΞ, ακος, ἡ, *cubitus*, alias; *aroma fabrilis*: accul. πίνυτω. genit. plur. πίνυτων, ων.

Πίνυτω, qu. Dor. pro πίνω, *capio, prehendo*: f. Ion. p. πίνυτω. a. 1. ἔπασον, & in 2. pl. ἔπασαν. a. 1. sub. πάσω, ης, η. a. 1. inf. act. πάσαι. a. 1. part. πάσας, ασσα, αν. a. 1. ind. pass. ἐπάσθην, ης, η, *capiar sum*: f. 1. pass. πασθήσομαι, *capiar*.

Πίνυτος, *pinguefacio*: f. πάσω. a. 1. ἔπασα. a. 1. sub. πάσω, ης, η. Hinc πάσσων, ονος, pro τὸν πλέονα αἰῶνα, *opes suas augens*. Th. πίνω, πίνυτος, ὁ, ἡ, *pinguis*.

Πίνυτος, 3. sing. a. 1. imperat. ἀπὸ πίνω, πάσω, præced. verbi πάσσω, *pinguefacio*.

Πίνυτος, Dor. pro πάσω, a. 1. part. act. verbi πάζω, quod vide.

Πίνυτος, ατος, τὸ, *pinguedo*, pro πάσις, εως, ἡ, idem. Th. πίνω, πίνυτος, ὁ, ἡ, *pinguis*.

Πίνυτος, a. 1. inf. act. & Πίνυτος, πίνυτος, part. a. 1. act. &

Πίνυτος, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πάζω, quod vide.

Πίνυτος, *pœcilator*. Gl. Cyr.

Πίνυτος, πίνυτος, *æquis staturæ*: à πῆχυς.

ΠΗΓΑΣ, αγος, ὁ, ἡ, *fons, fontium*: qu. à πήγω, *fibo*; vel πάγω, *fatio*.

Πίνυτος, *fontibus abundantia*, gen. fing. à πάγαι, ας, f. g. adjectiv. πάγιος, ἄγνος, per Syn. pro πάγαιος; πίνυτος, *irriguus*. Th. πάγος, ους, ὁ, *fons*.

Πίγε, *fibe*, a. 2. imperat. ut & πίδε, à πίνω, *fibo*: f. πίσω. p. πίνυτα. a. 2. *fatus*. Hinc πίσω, pro ἔπισον, 3. sing. Ion.

Πίσον, *fibere*, Ion. Dialys pro πίσι, a. 2. inf. verbi ejusd.

Πίζδα, *pruriebant*, Ion. seu Dor. pro πίζον, 3. pl. imperf. act. verbi πίζω, idem quod πίζω, *premo*.

ΠΙΕΖΩ, *premo, stringo*; item *crucio*: fut. ἴσω. p. πέπικα. perf. pass. πέπισμαι. Dicitur & πίζω, pro πίζω.

Πίσῃ, a. 2. inf. act. verbi πίνω, *fibo*: f. πίσω. a. 2. *fatus*.

Πίνυτος, ὁ, ἡ, & ὁ, πίνυτος, *pinguis, opimus*. Th. πίνω, idem.

Πίνυτος, ας, & Ion. Πίνυτος, ης, ἡ, *PIERIA* regio Macedoniæ, quæ credita fuit Musarum sedes: hinc

Πίνυτος, ἐκ Πιερίας, adv. è loco: &

Πίνυτος, ἰδίου, ὁ, & in pl. Πίνυτος, *PIERIDES*, Musæ: à Πίνυτος.

Πίνυτος, pro πίῃ, *bibes*, Luc. 17. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίσον, 2. pl. a. 2. imperat. πίτε, *bibite*, verbi πίνω, quod vide.

Πίτυς, *abstergat*, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Πίτυω,

Πειθοῦς, gen. sing. à πειθώ.

Πειθώ, οῦς, ἡ, dativus, & genitivus insolitus: dolus. Th. πείθω, v. t. deliciam.

Πειθωνίη, ης, ἡ, ἡ, ἡ

Πίνακες, ων, τὰ, *tabulæ*: &
Πινακὶς, ίδος, ἡ, idem: & seq.
ΠΙΝΑΞ, ακος, ὁ, ἡ, *tabula, asser*: & *libellus, index*. Hinc & πινάκιον, *diptycha, quadra*.
Πινδάδις, adverb. in Πίνδος. *Pindum autem montem erat agri Pirrhebæi*: vel ut alii etiam scribi.
Πίνει, pro πίνῃ, ob sequent. aspirat. β, sing. præs. pass. verbi πίνω, πίβω: præs. imperat. πίνου, πίβε.
Πίνθεσθε, Ion. & πίνεσθον, Dor. pro πίνεσθε, præs. inf. verbi πίνω, πίβω: f. πίομαι. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.
Πίνεσκε, πίβεσκεν, Ion. pro πίνεσκον, ι, sing. imperf. pass. verbi ejusd.
ΠΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur & πίννα. Hinc πίννινον, *merisma*, proprie ad *vimas* pertinens.
Πίνυτα, ης, τὸ, πίνυτον *bardocucum*: à πίνω. Th. πίνδω.
Πίνυτ', pro πίνυτον, *bibendum*, accus. sing. part. præs. pass. verbi πίνω.
ΠΙ'ΝΩ, ῶ, ἡ, *sordes*, seu πίνος, ους, ὁ, *pinus*: qu. à πίνω, *pinguis*, quia abundat resina.
Πίνυτ', pro πίνυτο, *bibunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πίνω, f. πίομαι.
Πίνυσκω, seu πινύσσω, πινῶ, *sapere facio*: à πινύω, *sapio*; quod à πίνω, *bibo*.
Πίνυτα aliquando instantive sumitur pro πινύσσω, *sapientia, prudentia*; quod à πινύσκω, *prudens, consultus*: hoc à πινύω vel πινύσσω, πινῶ, & ad sanum mentem reduco: quod à πινύω, *sapio*. Th. πίνω, *bibo*.
Πίνυτε, vide in πινύω.
Πίνυτὰ, adv. *prudenter*: à præced.
ΠΙ'ΝΩ, *bibo*; imperf. ἔπινον, f. πίομαι, p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. 3. imperat. πίε & πίθι. a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πιεῖν. a. 2. part. πιὼν, ὄντος, ὄντι, ὁ, f. 1. m. πίουσα, ης, pro πιοῦσα, ἡ, ὄν, ον. Hinc πίσις, εως, ἡ, *potio*. πίνυτ ὕδωρ *potum, potatus*. πινῶν, *potum præbeo, ἀναπίνω, ω, το, compotatio*.
Πίνουσι, 3. pl. præs. sub. verbi πίνω.
Πίνυμι, πίθημι, f. ι, vel ῥ, m. pro πίομαι. Sunt qui velint esse præsens à πίνω, f. πίομαι pro πίνω, πίβω.
Πίνυτρ, gen. sing. à πίνυς, υτρος, ὁ, ἡ, *pinguis*: acc. πίνυτα, *pinguem*: hinc compar. πινύτερος. superl. πινύτατος.
Πίνυς, υτρος, ὁ, *pinguedo* Th. πίνω, πίνυτρ, ὁ, ἡ, *pinguis*.
Πίνυτερος, & πίνυτατος, compar. & superl. à πίνυς, *pinguis*.
Πίνυτω, πίνυτρω, ὁ, *pinguedo*. Th. πίνω.
Πίνυσσα, ὁ. 2. part. act. f. ῃ. verbi πίνω, *bibo*: f. πίσομαι. a. 2. ἔπιον. a. 2. part. πιὼν, ὄντος, ὄντι.
Πίνυτωμαι, *potum præbeo*: à πίνω, pro πίνω, *bibo*.
Πίνυτωμι, & πίνυτωλλω; *implico*, idem quod πίνω. Them. πίνω, *plecto*.
Πίνυτ, ὁ, ἡ, *PIPUS, avis marina*: qu. à πίνω, quod sonorem edat.
Πίνυτρω, ῶ, ἡ, *PIPIO, pullus avis*: à sono *pullum, pipire*.
Πίνυτωμαι, *vendo, venundo*: imperf. πίνυτωμην, ῃ, ὁ. f. πρᾶσω, (qu. à πίνυτω, pro πίνω.) p. πέπρακα. perf. pass. πέπρασμαι. perf. part. πεπρασμένος, *venditus*: a. 1. pass. ἐπράθην. a. 1. inf. pass. πρασθῆναι. a. 1. part. πρασθεὶς, εῖσα, ἐν. f. 1. pass. πρασθήσομαι. *vendar*. Th. πίνω, *vendo*.
Πίνυτωμαι, f. πίομαι, vide πίνυτωμαι.
Πίνυτ, *cadebat*, imperf. Ion. verbi πίνω.
Πίνυτωσι, *incidentes*, plur. num. f. g. part. præs. seq. verbi
ΠΙΠΤΩ, *cado, precido*: f. πίσω, & Dor. πίσσω. f. m. πεσέομαι, Dor. pro πίσομαι, prat. 82. πίπτωκα. a. 2. ἔπεσον. a. 3. ἔπετον. a. 2. imperat. act. πίτε, τω, & in pl. πίτετε. a. 2. sub. πίτω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, ὄν. Hinc πίτυμα, ατος, τὸ, *casus*. Lesb. πέσμα, ατος, ὁ, idem. πρηνὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *præceps, pronus*. πρηνίτατος, ης, ον, *præcipitantia, pronitatis*.
Πίπτουσι, 3. pl. præs. sub. à πίπτω.
Πίπτωτος, ὁ, ἡ, nomen Perfectum, quod *lapsum* significat.
Πίπτω, petam *prabere*, a. 1. inf. act. verbi πίπτωμαι. f. πίσω; qu. à πίπτω, pro πίπτω, *bibo*.
Πίπτις, ιος, ἡ, *PISIDA*, nomen regionis.
Πίπτυς, υ, τὸ, *PISUM*: à πίπτω, *rudo*.
Πίπτος, & πίπτος, ου, τὸ, *locus humectus, herbosus, pratum*: qu. à πίπτω, *irrigare*; quod vide.
ΠΙΤΤΑΚΙΟν, seu πίτταν, ος, ὁ, *PIX*; Angl. *Pitch*: qu. à πίσσα, quia *pinguis*: aut à πίτυς, *pinus*. Hinc πιτάδιον, ὁ, τὸ, *tabula*: &
Πίπτυς, seu πίπτος, ὁ, *picis olim*: à præcedente.
Πίπτων, *pinguis, beneficentia*, nom. pl. n. g. à πίσσα, ὁ, ὁν, ων, ον: quod à πίσσα, *fides*. Th. πίπτω, *persuadeo*.
ΠΙΣΤΑΚΙΑ, ας, τὸ, *PISTACIA, nucula pinea nucibus similis*.
Πίπτις, nom. pl. à πίσσα, ης, ὁ, *fides*. Th. πίπτω, *persuadeo*.
Πίπτοβόται, nom. pl. a. 1. pass. à seq.
Πίπτοβω, *credo*: fut. πίσω. p. πέπτοβκα, plusq. p. πεπτοβκειν, Att. pro πεπτοβκειν. part. prat. act. πεπτοβκὼς; qu. ὁς. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα. a. 1. imperat. πίστευσον, σάτω, & in pl. πιστεύσατε. a. 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 1. part. πιστεύσας, σασα, σαν. præs. pass. πιστεύομαι, *creditur mihi*: a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ης, ῃ à πίστις, εως, ἡ, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, *fidelis, salutaris* : à πίστις, *fides*. Est & πιστικὸς, ὴ, ὸν, *potabilis* : *liquidus, a, um* : à πίνω, vel πῖνω, *bibo*. Vel dicitur πιστὸς, pro ἰσπικὸς, per Aphær. τῆ α, ab Ὀνησίς, ις Ος, ὁ, nomen urbis prope Babylonem, unde optima nardus.

Πίστις, ιως, ἡ, *fides* ; *fidelitas, perfidia, probatio* : qu. πίσις, παρὰ τὸ πείθομαι, *persuasum esse*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πίστη, adverbialiter pro πίστει, 3. epist. Joh. v. 5. & τῇ πίστει, idem ac πίστει, à

Πιστὸς, ὴ, ὸν, *fidelis* ; *fide dignus*. Est & πιστὸς, *Christianus, credens in Christum*, οἱ πιστοὶ, *credentes* : à πείθω, it.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, *potabilis, liquidus* : à πίνω, *poto*. Th. πίνω, *bibo*.

Πιστότερος, compar. & πιστότατος, superl. à πιστὸς, *fidelis* ; quod vide.

Πιστόω, ῶ ; fing. præf. ind. pass. verbi πιστόω, quod vide.

Πιστόω, *fidem facio*, & *exigo, confirmo, stabilio* : f. πίσω. p. πεπίστωκα. perf. pass. πεπίστωμαι. a. 1. pass. ἐπιστώθην : à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πιστωθὲις, ἐίσης, *cui fides habita est*, a. 1. part. pass. πιστώσαντος, dual. num. a. 1. imperat. pass. πιστώσατω, verbi πιστόω, *fidem facio*, quod vide.

Πιστῶς, adv. *fideliter* : à πιστὸς, quod à πίστις. Th. πείθω, *persuadeo*.

ΠΙΤΤΙΤΟΣ, ου, ὁ, *sutor, cerdo*. Refertur ad πίσσα ὑγρά, quia *picem humidam* tractat.

Πίσυνος, *fretus, fidens*. Them. πείθω, *persuadeo* : f. συ. p. κα. a. 2. ἐπιθον.

Πίσυρες, & πίσυρας, Æol. pro τέσσαρες, *quatuor*.

Πίτνω, *petalo*, fut. 1. Pœt. à πίπτω. Vide πίπτω.

ΠΙΤΆΝΑ, ας, ἡ, *turma, cohors* ; *tribus quædam*, ab urbe Æolidis Πίτανη : inde Πιτανάτης λόχος, *Cohors Pitanæa*.

Πίτνα, *cadebat*, imperf. Ion. pro ἔπιπτον, verbi πίπτω, vel à πίτνημι, σποσὶ τὸ ν, εἰς α, ut ἵζα, pro ἵζα : hinc πίτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, *cado*.

Πίτνον, 3. pl. imperf. act. pro ἔπιπτον. Vide πίπτω.

Πίτνω, *cadere facio, facio* : Att. πίπτω : hinc πίτνὰς. Th. πίπτω.

Πίτυλος, ου, τὸ, *tabula, pugillares* ; PITTACIUM : à πίτυλα, vel πίτυς, *pix*.

Πίτυλος Μυτιληναῖος, ὁ, PITTACUS MITYLENÆUS, unus è septem Græciæ sapientibus.

Πίτυλος, vide in πίτυλα.

ΠΙΤΤΑΌΣ, ὰ, ὸν, *strepitus aquæ rem percussæ*.

ΠΙΤΤΌΝ, ου, τὸ, *furfur* : qu. à πίτνω. Est cum id quod πίτνω, id est, excidit à frumento, cum molitur.

ΠΙΤΥΣ, ύος, ὁ, *picea PINUS* ; q. à πίσσα, quia *pingui* abundat. Hinc πίτυινος, ἡ, ὸν, *piceæ abundans*. πιτυώδης, ης, ες, idem. πιτυήεις, εσσα, εν, *pinetum*.

Πίφαυσκε, Ion. pro πιφαύσκει, *loquetur*, 3. sing. præs. sub. à

Πιφαύσκω, pro φάσκω, *fallito, dico*. Th. φάω, vel φημὶ, *dico*.

Πιφαύσκετο, Ion. pro πιφάσκου, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, quod per reduplicat. pro φάσκω, idem quod φημὶ, *dico, loquor*. Them. φάω, *dico*. Est etiam πιφαύσκω, *in lucem profero* : à φάω, idem.

Πίω, inusitat. pro πίνω, *BIBO*. Est & a. 2. sub. act. verbi πίνω, f. πίομαι, a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *pinguis, obesus* : qu. à πῖαρ, τὸ, *pinguedo*. πιαίνω, *pinguefacio*.

Πίων, qui bibit, a. 2. part. act. verbi πίνω, *bibo* : f. πιόμαι. a. 2. ἔπιον.

Πλαγὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro πλαγὴ, ῆς, ἡ, PLAGA ; quod vide.

Πλαγὴν, ένος, ὁ, *icuncula cerea, quasillus* : à πλάσσω, *fingo*. Sunt qui πλαγάω, exponant *vagus*, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάω. f. 2. πλαγὼ. a. 2. ἐπλαγον, & Pleonasmo τ γ, ἐπλαγτον, unde a. 2. part. πλαγτὸς, ὸν, ὁ. Verum contrà morem participiorum flectitur per ὑπὸ : ut apud Hesych. πλαγτὸς πανύφρων, *vesticula mulierbris*.

Πλαγιάδης, ου, ὁ, *plagiarius, fraudator*. Gl. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia* : ex πλάγιος *obliquus*, & αὐλὸς, ὁ, *tibia*.

ΠΛΑΓΙΟΣ, α, ὸν, *obliquus, transversus* : qu. à πλάζομαι, *erro*.

Πλαγχθίντες, *errantes*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάγχθην, euphoniæ gratia interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, ε, *erravi*. verbi πλάζω, *errare facio* : fut. πλαγχθήσω.

Πλάγχθω, ης, ε, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλάδιος, ον, *prædumidus, uvidus* ; *flaccidus* : &

Πλάδος, ὁ, & -εος, ὸ, *humore nimio abundo* : à

ΠΛΑ'ΔΩΝ, ωνος, ὁ, & πλάδος, ου, ὁ, *humor superfluus*.

Πλάζομαι, *vagabundus fallor, erro* : hinc part. præs. πλαζόμενος. Th. πλάζω, *errare facio*.

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio* ; *amoveo* ; *differio* : f. πλάξω. a. 1. ἔπλαξα. p. pass. a. 1. pass. ἐπλάχθην, ης, ε. Ponitur & πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo*. Th. πέλας, *prope*.

Πλάθανος, seu πλάθανον, ὁ, τὸ, *orbis super quo panes fermentati* : ut puto, à πλάσσω, *formo*.

Πλάθω,

Πλάσω, f. σω, τὸ πρόσωπον, admovere: à πλάσσω. Th. πλάσις, prop.

Πλάσμα, ατος, τὸ, latum forma, vel forma in qua latetes formantur, qu. à πλάσσω, formo.

Πλάσσε, acc. sing. à πλάξ, ὁ, tabula lata, &c. quod vide.

Πλασσὼ, involutus, a. ὁ. part. pass. à πλάσσω, plecto, necto. f. ξω. a. 2. pass. ἐπλάκην. a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλαστὰ, ὰς, ἡ, error, à πλάζω, erro. ἁμπλακία, error, peccatum: ab ἀπὸ, & πλακία.

Πλακόεις, σσα, όεν, latus & tenuis, ut πλάξ. ἄρτος πλακόεις, placenta. Them. πλατὺς, ἰᾶ, ὺ, latus.

Πλακὸς, οῦντος, PLACENTA, contract. à πλακόεις, ντος, ὁ, panis latus & tenuis crustæ speciem referens. Them. πλατὺς, ἰᾶ, ὺ, latus, amplus, spatiosus.

Πλάκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsantur: à πλήσσω, percutio.

Πλακὼ, plicatus sim, a. 2. sub. pass. verbi πλέκω, plecto, quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, nisi, præterquam quod. Et, præter, sine, sum.

Πλανάω, facio errare, fallo, fidnce. f. ήσω. p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. pract. pass. πλανάομαι, fidnciæ, erro. perf. pass. πεπλάνημαι. perf. part. πεπλανημένος, η, ον, fedulus, a, um. a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, fedulus fui. à

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, error. q. à πλάζω.

Πλάνης, ητος, ὁ, ετο, vagabundus: à præcedente.

Πλανήτης, ητος, ὁ, decipiens. a. 1. part. act. à πλανάω, quod vide.

Πλανήτὴς, ὴτος, ὁ, ετο, ουν, erraticus. & subaudit. ἀστὴρ, stella erratica, PLANETA. Angl. a Planet. Th. πλάνη.

Πλανητὸς, ἡ, ὸν, erraticus, vagabundus: à præced.

Πλάνος, ου, ὁ, fedulus, impostor: item error. Sed

Πλάνος, ου, ὁ, falax, fraudulentus, PLANDUS. Th. πλάνη, error.

Πλὰξ, ακὸς, ἡ, tabula lata, æquor, planities, crusta. Them. πλατὺς, ἰᾶ, ὺ, latus.

Πλάξω, Dor. & Ion. pro πλήξω, percussi. f. sing. a. 1. verbi πλήσσω, vel πλάσσω, percutio. f. ξω.

Πλάξιππος, ου, ὁ, ὴ, Dor. pro πλήξιππος, equorum agitator, ἢ ἀπὸ τοῦ πλήσσω τὸ ἵππος.

Πλάονται, dat. sing. à

Πλάσις, ατος, ἡ. a. 1. part. act. à πλάσσω, fingo. f. σω.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. Them. πλάσσω.

Πλασσάλιος, α, ὁ, fictus, fictitius; item fictor, fabulator, à præced.

Πλάσσω, fixerit, Ion. & Poët. pro ἵπλασα, à. sing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, & Att. -ττω, fingo, comminiscor, fimulo. f. πλάσω. p. πέπλακα. perf. pass. πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum. πλάσις, εως, ἡ, fictor. πλαστὸς, ὴ, ὸν, fictus.

Πλαστιγξ, γὸς, ἡ, lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur, cum tabula, in qua contabis ludebantur. Th. πλατὺς, ἰᾶ, ὺ, latus, ῐκὴ &c.

Πλάστιγξ, Dor. pro πλάστιγξ, ιγὸς, ἡ, fercula flagellum: à πλάσσω, percutio.

Πλαστικὴ, sub. τέχνη, fingendi seu fictorum ars, PLASTICE: à

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, ad fingendi artem apta; item fingendi arte valens. Th. πλάσσω, fingo.

Πλαστὸς, ὴ, ὸν, fictus, a, um. ab cod.

Πλατάγιζω, f. ίσω, crepito, crepitaculo sonitum edo: à

Πλατάγη, ης, ἡ, crepitaculum. Th. πλατὺς, ἰᾶ, ὺ, latus.

Πλατάγημα, ατος, τὸ, strepitus, sonus: à πλατάγιζω, quod vide.

Πλατάγιζω, idem quod πλατάγιζω, quod vide.

Πλατανὶ, ὸν, ὸ, PLATANUS. hinc

Πλατανίς, ίδος, ἡ, Platanistis. dat. pl. Πλατανίσιν.

Πλατανίστος, ου, ὁ, idem quod seq.

Πλάτανος, ου, ὁ, PLATANUS arbor, quia lata diffusa ramis. Them. πλατὺς, latus.

Πλατὲ pro πλατία, acc. sing. m. & nom. vel acc. pl. n. g. πλατίον, gen. pl. à πλατὺς, εῖα, ὺ, latus, a, um.

Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, PLATEA. ab cod.

Πλάτη, ης, ἡ, palmula, extrema & latior pars remi, vel ipse remus. Them. πλατὺς.

Πλατίον, Dor. pro πλησίον, prope, quod vide.

Πλάτος, ους, τὸ, latitudo. Th. πλατὺς.

Πλάττω, fingo. Att. pro πλάσσω, quod vide.

Πλαττολογίαι, Dor. pro πλατυλογίαι, ere didulo pronunciante, nom. plur. part. pract. f. g. à πλατυλογέω. Alii πλαττολογίαις legunt, à πλαττολογέω, Dor. pro πλατυλογέω, ere in latum didulo loquor. Th. πλατὺς, latus.

Πλαυγὶς, sive potius πλαυγξ, γὸς, ἡ, summa & lata pars remi, qua percutitur aqua. Th. πλατὺς, latus.

Πλαυκίδαμος, ου, ὁ, qui latis cervibus est, nomen proprium animalis quod cervorum generi annumeratur. Gall. *Camois*, ex πλαὺς, & κέρας, cornu.

Πλαυσιοδάκτημαι, f. ι. pass. à

Πλαυσιόδακτος, didactus. f. υσω. perf. πεπλαυσιόδαχα. a. 1. ἐπλαύσιοδαξα. perf. pass. πεπλαυσιόδαγμαι,

πλάτανος, ὁ, ἡ. pass. πλατανίδιον, ὁ. v. imperat. pass. πλατανίζεσθον, ἔσω. Th. πλατύς, latus.

Πλατανιστός, ὁ, ἡ, ὁ, *locum densum habens* : ex πλατάνος, latus, & νέμω, ν, ὁ, *irrigans.*

ΠΛΑΤΤΣ, ΕΙΑ, ΕΙΟΝ, *LATUS, amplus*, in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ. in n. g. πλατύ. Hinc πλατύνω, ὁ, τὸ, *latitudo.* πλατυσμός, *dilatare.* πλάτυνσις, ὁ, ἡ, *platæa, via, semita*, ὁ, *tabula.* Hinc etiam Angl. Platz, plat, platter.

Πλάτων, ωνος, ὁ, P. *LATO*, magister Aristotelis.

Πλάν, per Syncop. pro πλανᾶν, *appropinquare.* Th. πλάω, adv. *prope.*

Πλάος, Poët. Syncop. pro πλάϊος, acc. pl. & sic πλάϊς, pro πλάϊσι, nom. pl. compar. grad. à πολύς, *multus*, compar. πλείων, & πλέων, superl. πλεῖστος.

ΠΛΑΞ, ΓΟΣ, τό, & in pl. τὰ πλάϊγγα, *cancelli, crates intexti.* Them. πλάσσω, *necto.*

Πλάδος, τό, *humida & herbosa loca.* an quia πλαδαρά ;

ΠΑΡΌΡΩΝ, ος, τό, *jugerum.* apud Poët. πλάθανον. forte à πολύς, *vertere, arare.* inde σταθμός, ὁ, *plethrum seu jugerum agrarium.* πλιθόμαι, αται, τό, *curtus jugeri.*

Πλᾶς, πλᾶσα, pro πλάϊς, præs. imperat. act. vel 3. sing. præs. ind. à πλάω, *navigo.* f. πλάσω.

Πλειάς, άδος, ἡ, *PLEIAS*, Sydus, pluribus stellis constans, qu. à πλέω, *navigo*, quia utilis *navigantibus*, vel à πλείονες, quod *plures* stellas habet. Them. πολύς, *multus*, in comp. πλείων.

Πλεῖν, Ion. seu Poët. Epenthesi pro πλεῖν, præs. inf. verbi πλέω, *navigo.* f. πλεύσω.

Πλεῖσι, per Pleonasm. syllaba σι, pro πλεῖ, vel πλέι, præs. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλέα, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *pinus* : à masc. πλέος, *pinus*, Poët. πλεός, Att. πλοῦς.

Πλεῖν, præs. inf. à πλέω, *navigo.* f. πλεύσω.

Πλέον, vel πλείον, *plus*, comparat. n. g. gen. sing. πλέονος, gen. pl. πλεόνων, nom. vel acc. pl. n. g. πλέονα, πλείονα, πλέω. *plura.* Th. πολύς, *multus*, comp. πλείων, & πλέων, superl. πλεῖστος.

Πλέος, Poët. pro πλεῖος, ᾱ, ον, *plenus.*

Πλεῖσι, adv. vid. πλεῖστος.

Πλείστη, *plurima*, nom. sing. f. g. & πλείστοι, dat. pl. f. g. à πλεῖστος, quod vide.

Πλειστηριάζω, *plurimi licitor* : à πλεῖστος, superl. à πολύς, *multus.*

Πλειστηριαστής, ὁ, ἡ, *licitatoris jus qui plurimi licitatur quam æstimi* : à præced.

Πλειστηριαστός, ἡ, ὁ, *celebritas, ad quam plurimi mercatus convenitur.* ἀφ' οὗ πλειστηριασμοῦ ἀγορεύει συνέρχεται.

Πλεῖστον & πλεῖστα, adv. *plurimum, maxime, longissime.* τὸ πλεῖστον, *maxima ex parte, ad summum, ut plurimum* : à

Πλεῖστος, η, ον, *plurimus*, a, um. superl. à πολύς, *multus.* comp. πλείων, & πλέων.

Πλεῖται, contracte pro πλείονα, ας, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, *major, amplior.* n. g. πλεῖον, *plus*, compar. à πολύς, πολλή, πολύ, *multus*, ὁ, nm. superl. πλεῖστος, at

Πλειών, όνος, ὁ, *annus*, sic dictus qu. à πλεῖος, Poët. πλεῖος, quòd to *complectatur* tempora. vel *quòd ejus* πλειάδων, quia *Pleiades* suâ revolutione annum complent. Th. πολύς.

Πλεκτὰ, *implicor, tolo.* à πλέκω.

Πλεκτάνη, *plicatio*, dat. pl. Ion. à

Πλεκτός, ὁ, *PLEXUS.* à

ΠΛΕΚΩ, *PLICO, PLECTO*, πλέξω, ἔξω, f. ξω. p. πέπλεχα, ας. a. 2. ἐπλάκην. perf. pass. πέπλεγμαι. a. 1. pass. ἐπλέχθην. f. m. πλεχθήσομαι. Hinc πλέκη, *nexus.* πλεκτός, *cirrus, coma plexilis.* πλέκτρον, idem. συμπλοκή, *complexio, connexio.*

Πλέκτρα, seu βλέπτρα, *nuces.*

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω. quod vide.

Πλέξαι, ὁ, fing. n. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Πλέϊν, ονος, τό, Poëticè pro πλεῖον, *PLUS* : &

Πλείονα pro πλείονος. vide πλείων.

Πλειονέκτης, *abundans* : præs. part. n. g. &

Πλειονέκτω, 3. pl. ind. præs. à

Πλειονέκτω, *plus habeo, abundo* ; item *facio abundare.* f. έσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. Hinc a. 1. opt. πλεονεκτήσαιμι, αις, αι. Th. πολύς, *multus*, in compar. πλείων, & πλέων, ονος, ὁ, ἡ, & τὸ πλέον, & πλέω.

Πλεονέκτως, adv. *sapiens* : à πλείων, quod vide.

Πλεονέσω, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à πλεονέκτω, quod vide.

Πλεονεξία, ας, ὁ, *abundantia* : à πλεονεκτέω.

Πλεονεξιάω, ῶ, *quæstui habeo.* f. ήσω. a. 1. ἐπλεονέξιησα. perf. πεπλεονεξίηκα. a. 1. pass. πλεονεξιήθην, ῆς, ῆ. & in pl. πλεονεξιήθημεν, *supereramus* : ex πλείων, pro πλείους, plus, quod vide. & ἔχω, *habeo.*

Πλεονεξιώτερος, ᾱ, ον, *majoris conditionis, partes superiores. præsagitivus* : à præced.

Πλεονίζομαι, ὁ, ὁ, *avarus*, q. πλέον ἴσχω *plus habere.*

Πλεονότης, ητος, ἡ, *avaritia* : ex πλείων, plus, quod vide. & ἴσχω, f. σχήσω, *habeo.*

Πλέονες, *plures*, nom. pl. &

Πλείονες, pro πλείοσιν, *pluribus*, dat. pl. Ion. à πλείων, Poët. pro πλείων, *major*, compar. m. g. à πολύς, *multus.* superl.

las, πλήθος, plurimus.

ΠΛΕ῎ΟΣ, ε, PLENUS, Poët. πλῆος, & Act. πλῶος, q. à πολὸς, multus. Hinc πλεῖος, ος, ον, ὁ, ἡ, plenus. πλεῖος ἐμεῖο; ἀπ' ὀφθαλμῶν, πλεῖος ἐμεῖο; ἀπ' ὀφθαλμῶν, complementum. πλεῖστος, η, ον, ὁ, ἡ, repletio. πλῆσις, ἡ, ἔω, impleo. πλησμονὴ, ἧς, ἡ, satietas, πλησμονὴ, ἧς, ἡ, satietas, futuritas. πλῆθος, ους, τὸ, multitudo. πίμπλημι, f. πλήσω, impleo.

Πλεύσαντες, navigantes, acc. pl. part. præf. act. f. g. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλέω, Ion. pro πλέων, quod per Syncop. pro πλέων, 3. sing. imperf. verbi πλάω, fleo.

Πλῆαι, pro πλῆσι, plus: &

Πλῆα, pro πλέονα, acc. sing. m. g. &

Πλῆναι, pro πλῆσαι, acc. pl. m. &

Πλῆτες, οι, pro πλέονες, plures. &

Πλῆσιν, pro πλείοσιν &

Πλῆσιν, pro πλείοσι, plus. Ion. hæc omnia, à πλέω, pro πλέων, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ, ᾶς, ἡ, membrana succingens corpus, latus, costa. πλευρὴς, ῆς, ὁ, idem.

Πλευρῖτις, ιδος, ἡ, morbus lateris, PLEURITIS. Angl. Pleurisie. à præced.

Πλέωσι, Ion. pro

Πλώσι, 3. sing. f. 1. m. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλωτὸς μὴν, ὁ, ἄνεμος, Dor. pro πλοῖος μὴν, ὁ, f. f. m. ejusd. verbi.

Πλώω, navigabo, f. 1. act. à

ΠΛΕ῎Ω, navigo. f. πλεύσω. p. πέπλευκα. q. à πέλλω, propinquo. Hinc πλεῦσις, εως, ἡ, navigatio. πλοῖον, ου, τὸ, navigium.

Πλὶν, Ion. pro Sync. & Crasin pro πλείονα, ας, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, multus. comp. πλείων, & Poët. πλίων, in n. g. πλίον, ονος, τὸ.

Πλὸν, plus. dat. sing. à πλεῖον, ονος, plenus. Est &

Πλὶν, Att. pro πλεῖ, nom. pl. m. à πλέος, quod vide.

Πλίον, Poët. pro πλεῖον, quod vide.

Πλῖος, Att. pro πλεῖος, ου, plenus.

Πλαγεὶς, ἐντος, percussus, & in f. g. πλαγήσεται. 2. part. pass. à πλήσσω, vel -ττω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἐπλαγόμην.

Πλαγὴ, ῆς, ἡ, & Dor. πλαγὰ, PLAGA, æ, ἡ, vulnus. à p. m. πέπληγα: verbi πλήσσω, percutio.

Πλαγῆθαι, percussum esse, a. 2. inf. pass. verbi πλήσσω. vide πλαγεὶς.

Πλαγέων, gen. pl. à πλαγὴ, quod vide.

Πλαδὸν, dat. sing. à πλαδὸς, ὁ, ὸν, ὸ, quod vide.

Πλαδόων, supplri erant. Ionic. Syncop. pro ἐπλαδόωσαν. 3. pl. a. 1. pass. ἐπλαδόω, ῶ, ὼ, à verbo πίμπλημι, impleo. f. πλήσω. ab inus. πλάω.

Πλάδωσι, dat. sing. part. præf. act. à πλαδάω, quod vide.

Πλάθανος, ὁ, ἰχθὺς ἐδώδιμος, cum frequens esse soleat in foro. Quod alias dicitur πλαθάνιον ἀγορᾶς.

Πλαθὺς, εῖα, ὺ, multitudo multum, PLEBES. Th. πλῆθος, plenus.

Πλάθων, 3. pl. ind. præf. act. verbi πλάθω, quod vide.

Πλαθὼν, multitudinem, accus. sing. à πλαθὺς, quod vide.

Πλαθωδέλλα, ης, ἡ, 2. 1. opt. pass. &

Πλαθωδέλλα, 2. 1. inf. pass. à

Πλαθύλλω, multiplico, crescere. f. υνῶ. p. πεπλάθυγκα. præt. pass. πεπλάθυσμαι, cresco. pert. pass. πεπλάθυσμαι, υται. ῦσθαι. a. 1. ἐπλαθύνθην. Th. πλῆθος, plenus.

Πλαθὺς, εῖα, ὺ, multitudo, acc. πλαθὺν. idem quod πλαθὺς, ὸς, ὸν. Th. πλῆθος, plenus.

Πλαθὺν, plenus sum, abundo, frequens sum. præf. pass. πεπλάθυμαι, idem. Th. πλῆθος, plenus.

Πλάθω, implo, inundo. f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act. πέπλησα. a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, implevi fui. a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. part. pass. πλησθεὶς, ἐντος. Th. πλῆθος, plenus.

Πλαθὼς, ὼς, ὁ, & Ion. πλαθὼν, ῶνος, omnium humorum æqualis redundantia. Et pro maxima hominum frequentia. à præced.

Πλάθων, 3. pl. præt. sub. act. verbi πλάθω.

Πλαὶδὸς, Poët. pro πλαθὺς, virgilia, fides in dorso testudinis πλαὶδ', ἀὶδ ος, quod vide.

Πλάκτης, ου, ὁ, percussor, item pugnax: à perf. pass. πέπλαγμαι, ξω. σω, verbi πλήσσω, percutio.

Πλακτίζομαι, pugno, aptus ad plagas dijudicior: à πλήσσω, percutio.

Πλακτικὸς, ὴ, ὸν, nom. vel acc. pl. n. g. à

Πλακτικώτερος, α, ον, vehementior. comp. gr. à πλακτικὸς, qui percutendo vel pugnando vim habet, mordax. Them. πλήσσω, percutio.

Πλάκτρον, ου, τὸ, PLECTRUM, stimulus, flagellum; item cultrus gallinarius. ab eod. chem.

Πλάμα, ως, ὁ, vel πλάμων, ονος, manus: à πλάσσω, impleo. Them. πλῆθος, plenus.

Πλᾶμι, appropinquo: à πλάω, per Syncop. pro πελάω, idem. Them. πέλω, prope.

Πλαμμέλεια, ης, ἡ, vitiositas, imperitia, peccatum, erratum: à πλαμμελὴς, quod vide.

Πλαμμελὴς, ὲς, incompositus ac gere, sine imperitia: à πλάσσω, impleo: &

Πλαμμέλησε, ησεν, τὸ, peccatum, delictum: item quod pro peccato pendatur: à

Πλαμμελὴς, ὲς, ὁ, ἡ, inconditus, immoderatus, vitiosus: à πλὰξ & μέλος, qu. sine modulatione. aut à πλάω μέλος, cum immodum abundat.

Πλαμμύρης, ου, ὁ, maris æstuantis accessus, inundatio: à πλάω, vel πλήμμυρα, æstus maris, quod vide. & ῥέω, fluo. tui appen-

tus

tur ἐμπίπτωσι, sut, ὁ, maris æstuantis reflux, pro ἐμπτωσις, ex πίπτωσις, quod ab ἔπτην, reformbo.

Πλημμυρίς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

Πλίνθοι, ων, ἡ, mediolus rotæ. πλίνθοι sunt ligulæ, quæ circi inseruntur, & circa eum volvuntur, qu. à πολέμιος, verfor, vel ἀπὸ τῆς πλαγίας ἴδιας ἀπὸ τῶν ἄξεων. Them. πλίνθος, plenus.

Πλινθόδινοι, ων, οἱ, ferramentum rotæ, quo radii mediolo colligantur: à πλίνθος, quod vide, & δέω, ligo.

Πλινθοχίτι, ος, ὁ, vox quoddam, à πλίθω, implco, & χέω, fundo.

ΠΛΗ'Ν, adv. præterquam, præter, cum gen. sed, sed tantum, tamen, quinetiam, cæterum, itaque, tantum, maxime.

Πλῆθον, implebantur, 3. plur. imperf. pass. Ion. verbi πλήθω, idem quod πλήθω, implco. f. σω. Th. πλήθος, plenus.

Πλῆξ', Ion. pro ἐπληξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πλήσσω, percutio, f. ξω.

Πλῆξας, αντος, & in nom. dual. πλήξαντε, α, ι, part. act. ejusd. verbi.

Πλῆξαίμι, ις, ι, nomen mulieris. Gr. quæ maritoque adrem verberat.

Πλῆξον, deterrait, Ion. pro ἐπληξε, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω, f. ξω, percutio.

Πλήξιππος, υ, ὁ, ἡ, equorum domitor, & stimulator: ex πλήσσω, f. ξω, percutio, & ἵππος, equus.

Πλῆρι, ος, ἡ, g. à πλήρης, quod vide.

Πλήρη, acc. sing. à

Πλήρης, ες, ἐών, & τὸ πλῆρες, plenus, a, um, cum gen. Th. πλήθος, plenus.

Πλῆρι, 3. sing. præs. ind. & opt. act. verbi πλήρω, implco. Th. πλήθος.

Πληροφορία, οῦ, plenum fidem facio. plenum affero. f. σω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα. a. 1. imperat. πληροφόρησον, præt. pass. πληροφορήσομαι, ῆσει, eram sum, persuasissimum habeo. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, quæ nobis plene notificatur, ad plenum persuadetur. perf. pass. πεπληροφόρημαι. perf. pass. πεπληροφορήσθαι, ν, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η, ας. 1. part. pass. πληροφορηθείς, plenè certioratus: ex πλήρης, plenus, quod vide, & φορέω, seu φέρω, fero.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena assensio, certioratio, plena persuasio, certa fides: à præced.

Πλήρω, ῶ, implco: item absolvo, finio. f. ώσω, suppleo. p. πεπλήρωκα. a. 1. ἐπλήρωσα. a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι. a. 1. sub. act. πλησάσω, ῇς, ῇ. perf. pass. πεπλήρωμαι. a. 1. pass. ἐπλήρωθην, ης, η. a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ. perf. part. pass. πεπλησμένος, implevi, consummavi, à πλήρης, idem quod Them. πλήθος, plenus.

Πλησθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Πλήσμιος, ου, ὁ, ἡ, suppletivus, plenitudo, implevis: à πλήσω, implco, quod vide.

Πλησθεὶς, ἐντος, a. 1. part. act. à πλήσσω, quod vide.

Πλησθῆναι, ῆναι, a. 1. part. pass. ejusdem verbi & tp.

Πλησθῆς, ῆ, ἐς, in pl. πλησθέντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, implco. f. σω. a. 1. ἐπλησα. Th. πλήθος, plenus.

Πλησθὶς, ίντος, a. 1. part. pass. ejusdem verbi & tp.

Πλησίαζε, appropinqua, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, converfor, appropinquo, ſcilicet. f. άσω. acc. pl. part. præs. πλησιάζοντας: à πλησίος, quod vide.

Πλησιαίτερος, α, propinquior, propior. compar. à πλήσιος, quod vide.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. pro ἐγγύτερον, propius: à præced.

Πλησιάτερος, υ, idem quod πλησιαίτερος, quod vide.

Πλησίος, adv. prope. sed ὁ πλησίος, propinquus: &

Πλησίος, ία, ον, propinquus, a, um. Th. πλήθος, prope.

Πλησιόχωρος, ὁ, ἡ, ἀ, alicujus agri vicinus: ex πλησίος, & χώρος, ager, locus.

Πλησίπτερος, υ, ὁ, ἡ, velum implens; item passive, qui prospere cursu navigat ventο implente velum: ex πλήθω, f. σω, implco, & ἱστίον, ου, τὸ, velum. Th. ἱστίον, flatus.

Πλήσμων, ονος, ὁ, implens, replens, de cibo dicitur; item delicatus fastidiosus, τὸ πλήσμονες, fastidium, satietas: à πλήθω, f. σω. implco. Th. πλήθος, plenus.

Πλησμονὴν, ῆς, ἡ, satietas, acc. pl. πλησμονὰς: ab eod. th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ seu -σσω, percutio, frango, percello, sterno. f. ξω. p. πέπληχα. a. 1. ἐπληξα. a. 1. part. πλήξας, αντος. a. 2. ἐπλαγον, quod ad idem corporis pertinet; & ἐπλαγον, quod ad consternationem animi: sic & ἐπλά. a. pass. ἐπλάγην & ἐπλάγθην. perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, χθαι. hinc πλῆξις, εως, ἡ, percussio. πλῆκτρ, ου, ἡ, percussor, πλῆκτρον, percutiendi instrumentum: item plectrum, quo fides pulsantur. πλαγὴ, πληγὴ, ἰάτρι, νάτρι, quod fit à præt. m. πέπληγα. Comp. ἐπιπλήσσω, percutio. ἐπιπληξία, ας, ἡ, stupor corporis, mentis, morbus. ἐκπλαγὴς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, & ἐκπληκτικὸς, ὴ, ὸν, qui laboret apoplexia. ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio. ἔκπληξις, εως, ἡ, perterrefactio, consternatio.

Πλῆτο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλήθω, idem quod πλήσσω, implco f. σω. Sunt qui velint esse pluſq. p. pass. & Poet. seu Ion. poni pro ἐπλήθη. Th. πλήθος, plenus.

Πλήτω, 3. sing. præs. ind. act. & Πλήτωσι, 3. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήθω, idem quod πλήσσω, quod vide.

Πλήσω,

Πλάων, ωνος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro πλείων, quod vide.

Πλινθίδιον, ου, τὸ, laterum filius. lateritium opus; item agmen militare ſic diſpoſitum ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræſentet. Th. πλινθος.

Πλινθίδιον, ου, τὸ, dim. à

Πλινθίον, ου, τὸ, lateres fingo; item ex lateribus ædifico: à

ΠΛΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, later. hinc πλινθιτης, ου, lateritius.

Πλιξ, gradus, greſſus, paſſus; item ſpatium inter pollicem & medium digitum: à

ΠΛΙΣΣΩ, ſeu σσομαι, tolutim incedo, greſſus glomero. gradior. tanq. terram πλισσω pedibus.

Πλοκάς, άδος, ἡ, cutis quæ pudendis ſubeſt, inter utrumque femur: à præced.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navigiolum, dim. à

Πλοῖον, ου, τὸ, navigium, à præt. m. inuſ. πλωλα, verbi πλέω, navigo. f. πλέω.

Πλοκαμίς, ίδος, ἡ, crines plexi, cincinni, coma: &

Πλόκαμος, ου, ὁ, cincinni, vel cirri, crines plexi & intorti: à πλεκω, quod vide.

Πλοκτός, ή, όν, pro πλεκτός, textilis. Th. πλεκω, plico.

Πλοκή, ῆς, ἡ, flexus, implicatio, contextus, compoſitio; item dolus: &

Πλόκος, ου, nexilis, textilis; item perplexus, intricatus: à πλέκω, necto.

Πλόκος, ου, ὁ, Poët. cirrus, flexus capillus, coma plexilis. ab eod.

Πλοῦς, ός, ὁ, gen. ὁυ, ῦ, navigatio, curſus navis. Item πλοῦτ, πλοὺς, πλοῦ. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω. a. 2. ἔπλευν. p. m. πέπλεκα.

Πλοῦς, gen. contract. à πλόος, ου, quod vide.

Πλουμάκιον, ου, τὸ, plumacium. Gloſſ. Eſt cervical, à pluma.

Πλούσιος, α, ον, divus, locuples. πλουσία πόλις, urbs opulenta. in comparat. πλουσιώτερος, α, ον. Th. πλοῦτος, divitiæ. quod vide.

Πλοῦτε, voc. ſing. à πλοῦτος, ου, ὁ, Plutus, Deus divitiarum præſes.

Πλουτεῖν, præſ. inf. act. à πλουτία, quod vide.

Πλουτιῶντα, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. ſing. præſ. part. act. à

Πλουτία, -οῦ, divus ſum. f. ήσω. p. πεπλούτικα. a. 1. ἐπλούτησα. Th. πλοῦτος.

Πλουτίζω, dito, locupleto, divitem reddo. f. ίσω. p. πεπλούτικα. a. 1. ἐπλούτισα. a. 1. paſſ. ἐπλουτίσθην. ab eod. th.

Πλουτοδοτειρα, ας, ἡ, divitiarum datrix: ex πλοῦτος, & δοτειρα, datrix. &

Πλουτοδότωρ, ῆρος, ὁ, divitiarum dator: ex πλοῦτος, divitiæ & δοτὴρ, dator. Th. δίδωμι.

Πλοῦτος, gen. Ion. ου, pro πλοῦτος, à

ΠΛΟΥΤΟΣ, ου, ὁ, divitiæ, PLUTUS. q. à πολὺς & εἶναι, unde ὁ εἰν. Ergò πλοῦτος ſunt πολλὰ ἐνόντα, & πλούτος, cui πολλὰ ἔστιν. Hinc πλοῦτέω, dives ſum, poſſideo divitias. πλουτίζω, f. ίσω, dito, opulento. πλουσίζω, idem. πλούσιος, α, ον, dives.

Πλουτοῦσιν, dat. ſing. præſ. part. act. &

Πλουτῶν, dat. pl. part. præſ. vel 3. plur. ind. præſ. verbi πλουτέω, dives ſum. quod vide.

Πλουτώ, οῦς, ἡ, nomen mulieris. q. d. opulenta. Th. πλοῦτος.

Πλοῦτων, ωνος, ὁ, PLUTO. Th. πλοῦτος, divitiæ.

Πλοχμὸς, ὁ, ὁ, crinis plexus & intortus, per Syncop. pro πλόκος, crines plexi. Th. πλέκω, necto.

Πλυδὼς, ὼνος, ὁ, lotus, a. 1. part. paſſ. verbi πλύνω, lavo, perf. paſſ. πέπλυμαι, qu. à πλύω.

Πλυνάεσκε, lavabat. Ion. pro ἔπλυνε, 3. ſing. imperf. act. verbi πλυνὼ, lavo.

Πλυνὸν, ῦ, ὁ, labrum ubi lavatur. Th. πλυνὼ, lavo.

ΠΛΥΝΩ, lavo, proprie veſtimenta: ut λούω, corpus, νίπτω, manus & pedes. Significat & maledictis proſcindo, obſurgo, contamino. f. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. a. 1. imperat. πλυνάτω, ἄτων. p. πέπλυκα. Hinc πλυνάτης, ου, ὁ, qui veſtimenta lavat, fullo.

Πλυνὸς, navigebat, 3. ſing. imperf. act. Ion. Sic πλύνεσκε, 3. ſing. imperf. Ion. &

Πλύσσον, præſ. inf. act. verti πλύνω, ſeu πλύμι, Poët. pro πλέω, navigo.

Πλυσθεὶς, pro πλυνάσας, acc. pl. f. g. part. præſ. Ion. pro πλύσας, à πλύνω, quod à πλύω, pro πλέω, navigo.

Πλυσίζουσα, 3. ſing. imperf. Ion. vel Poët. à

Πλυσίζω, navigo. Th. πλύω, navigo.

Πλύσμι ſeu πλύνω, Poët. pro πλύω, navigo. f. πλύσω.

Πλύσσον, natant. præſ. part. f. g. à πλύω. vide præced.

Πλυστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλύντωρ, ορος, ὁ, natator, navigator: à πλύω, Poët. idem quod πλέω, navigo.

Πλυτικὸς, ἡ, navigationi vel natationi aptus, qui nautica rei dat operam; item mercator: &

Πλυτὸς, ὴ, όν, navigabilis, natatilis, natans in aquâ: à πλύω, quod vide.

Πλύντωρ, ορος, ὁ, vide in πλύντηρ.

Πλύω, vide in πλύμι.

Πλώοντες, ambulantes, nom. pl. part. præſ. act. a

Πλώω, Poët. pro πλέω, ſpiro, fut. πλεύσω.

Πνείστεα, ας, ἡ, Dor. pro

Πνεῦσις, εως, ἡ, ſpiratus; præſ. pass. f. g. à πνέω, ſpiro, quod vide.

Πνήμων, ονος, ὁ, ventus, ſpiritus. Th. πνέω, ſpiro.

Πνῆμων

Πνευματικὸς, ἡ, ὸν, ſpiritualis, e : τὸ πνευματικὸν, τοῦ ſpiritualis : &
Πνευματικῶς, adv. ſpiritualiter : à πνεῦμα, quod vide.
Πνεῦμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων. PULMO. reſpirationis inſtrumentum : ab aor.
Πνεύσω, a. 1. inf. act. verbi πνέω. ſpiro : f. πνεύσω, a. 1. indicat. a. 1. part. πνεύσας, ασα, αν.
Πνεύσειεν, ſpiraret, 3. ſing. a. 1. opt. act. Aol. verbi ejuſd.
Πνεύσω, ſpirabo : f. 1. act. à
ΠΝΕΩ. fut. πνεύσω : f. πνεύσω. p. πέπνευκα. perf. paſſ. πέπνευμαι. Hinc πνεῦμα, ατος, τὸ, ſpiritus. vento, flatu, deorſum, ſurſum, ſpiro, reſpiro, &c πνεύσω, ωσι, & ἀναπνεύσω, ῶ, ὁ, reſpiratio.
Πνιγεὶς, ἐντος, ſuffocatus, a. 1. part. paſſ. &
Πνιγήσομαι, ſuffocabor : f. 2. paſſ. à
ΠΝΙΓΩ, ſuffoco, ſtrangulo : f. ξω. imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιγα. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. paſſ. ἐπνιγόμην, ὐ. σο. perf. paſſ. πέπνιγμαι, ξαι. σται. a. 2. ind. paſſ. ἐπνίγην, ſ. 2. paſſ. πνιγήσομαι. Hinc πνῖγος, ους, ὁ, ſuffocatio. πνιγέρ, ἐρὰ, ἐρὸν, idem.
Πνικτὸς, ὴ, ὸν, ſuffocatus, a. um. Th. πνίγω.
Πνιξάντων, ſuffocantes, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω, quod vide.
Πνοὴ, ῆς, ἡ, flatus, ſpiritus : à πνέω, ſpiro : p. m. πέπνοα.
Πνοιὰς, flatus, acc. pl. πνοιῆσιν, dat. pl. Ion. à
Πνοὴ, ῆς, ἡ, per Epenthef. τὸ σ, Dor. pro πνοὴ, quod vide.
Πνὸς, ſpiro, ſapio, intelligo. perf. πέπνυμαι. hinc πανυμβρότης, ſapiens : prudens. Th. πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.
Πνὺξ, adv. ὁ, locus Athenis, ubi concio habebatur : q. à πνέω, moneo : aut quod οἱ πνυκὸν ἐκάλουν τὸν ἀκκλησιαστήριον, vel quod οἱ πνυκνοῦσθαι τοῖς ξυνέδροις. Th. πνίγω, denſe.
Πνίων, ſpirabat, intelligebat, 3. ſing. impert. Ion. verbi πνίσσω, quod vide.
ΠΟ'Α, ας, ἡ, Ion. πόη, herba, pabulum : q. à πάω, vel πάομαι paſco, edo.
Πόδα, acc. ſing. πόδας, acc. pl. à πούς, ποδὸς, ὁ, pes.
Ποδαγρικὸς, ἡ, ὸν, pedibus, tendiculæ : item articularis morbus, PODAGRA. q. d. ποδὸς ἄγρα, pedes capiuntur. Ex πούς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄγρα, ας, ἡ, capiura.
Ποδαγρικὸς, ἡ, vel ποδαγρὸς, PODAGER, qui podagra tentatur, PODAGRICUS : τὰ ποδαγρικὰ ſub, νόσα, podagrici dolores : à præced.
Ποδαναλφὴς, ἐς, ὁ, ἡ, palvi : ex πούς, pes, & ἀναλφὸς, vanus.
Ποδανιπτῆρα, ὁ, τὸ, vel ποδανιπτῆρ, ἆρος, τὸ, pedes abluuntur : ex iiſd. th.
Ποδανιπτὸς, ὁ, ὸν, cujus : qu. vide duarum.
Πόδανιπτα, vocat. ſing. à
Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ, albus vel colores pedes habens : ex πούς, pes, & ἀνίπτω, ſ. ἄψω, abluo, color.
Ποδαπαὶ, Poët. πῶς τοῦτο ἔχοντες. Pedibus valere, pedum velocitate præditum eſſe. vide ποδάρκης.
Ποδάρκης, ους, ὁ, ἡ, pedibus celer : ex πούς, pes, & ἀρκέω, ſufficio, par ſum.
Ποδανιπτήριον, ὁ, τὸ, pedale : id quo pedes ἀναπανίπτονται, pedes abſtergunturs. Th. μάσσω, abſterga.
Πόδας, nom. pl. & Πόδασιν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à πούς, ποδὸς, ὁ, pes.
Ποδέαι, οῦ, ἡ, in utribus vocatur pediculum, à pedibus dependens : & accipitur pro vel alicujus figura in anguſtum deſinente, idque ad humani pedis ſimilitudinem. item ποδέαι, calceamenti ruſtici genus. Th. πούς, pes.
Ποδήνεμα, ατος, ὁ, ἡ, uſque ad pedes dependens : ex πούς, pes, & ἄνεμος, ὁ, ἡ, ὸ, parvellus in longitudinem : item perpetuus.
Ποδηνεμὴς, ὁ, ἡ, ὸ, pedibus velox, ventipes : ex πούς, pes, & ἄνεμος, ventus.
Ποδήρης, ους, ὁ, ἡ, ὸ, (ſcil. ἐσθὴς) veſtis talaris, five ad pedes uſque dependens : ex πούς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄρω, apto.
Ποδήρη, vide in præced.
Ποδίσκος, ου, ὁ, ὸ μικρὸς πούς, pediculus, parvus pes.
Ποδοκάκη, expon. labores, cacabi. Th. πούς.
Ποδοῦσι, compedes vinciam, Att. pro ποδήσω, f. 1. ind. act. verbi ποδέω, melior pede 3 item pedes ligo, pedicis obligo : f. ήσω. Th. πούς, ποδὸς, ὁ, pes.
Ποδοῦσιν, Ion. pro
Ποδῶν, gen. & dat. dual. à πούς, ποδὸς, ὁ, pes.
Ποδώκειαν, ας, τὸ, vola pedis, ποδὸς πέλμα.
Ποδώνυτος, ὁ, ὸν, veſtis ad pedes demiſſa. Ex πούς & ἄνυτος, vel ἀνύω, vel ἄνω.
Ποδῶν, gen. ſing. ποδὸς, gen. plur. à πούς, pes.
Ποδωτὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum tortorium, quo torquemur alliquis manibus ligatis & pedibus : ἀπὸ τοῦ ἕλκειν τοὺς πόδας. Item inſtrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur : & tendiculo, quo cervi decipiuntur.
Ποδώλαιον, pediculum. Gl. Cyr. pro πόδιον, ἡλαιον, pediculo.
Ποδωκίσται, ſunt qui pede ſtrepitum excitant. ποδὶ κροτοῦσι.
Ποδώκεια, acc. ſing. à
Ποδώκης, ους, ὁ, ἡ, pedibus celer : ex πούς, ποδὸς, ὁ, pes, & ὠκὺς, celer.
Πόδωμα, pulpitum, tanquam τὸ ἐπὶ τοῖς ποσὶ κείμενον, qu. à πούς, ποδὸς,

Πόθεν,

Ποῖ, Att. pro ποῖσι, præſ. imperat. act. à
Ποίω, Att. pro ποιῶ, *facio*.
Ποῖ', ſequente aſpirat. pro ποτί, *aliquando*, vide πότε, *quando*?
Ποθίασκε, *deſiderabat*, Ion. pro ἐποθέεσκε, 3. ſing. imperf. verbi πόθος *deſidero*. Th. πόθ-, *deſiderium*.
Ποθεινός, ή, όν, *deſiderabilis*. Th. πόθ-, *deſiderium*.
Πόθεν, *unde*? adv. interrogativum: ab ὅθεν, *unde*, indefinit. Th. ὅ, *qui*.
Ποθέοντες, Dor. pro ποθέοντες, *deſiderantes*, nom. pl. part. præſ. f. g. &
Ποθέοντε, *deſiderantes*, nom. dual. præſ. part. à ποθέω, *deſidero*. præſ. part. ποθέων, ουσα, ον, Th. πόθ-, *deſiderium*. ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. pl. præſ. ind. act. ejuſd. verbi.
Ποθέρπεται, Dor. pro ἐρπύζουσιν, *ſerpendo accedere*; *accedere*: ex ἕρπω & ἕρπω, *ſerpo*.
Πόθεσκον, Ion. pro ἐποθέεσκον, 3. pl. a. ind. act. verbi ποθέω, *deſidero*: quod vide.
Πόθεσκε, *veſperi*. Dor. pro ἑσπέριος, Th. ἑσπερ-, *veſper*.
Ποθέσσατο, *amavit*, Dor. pro ἐποθέσατο, nom. pl. part. præſ. &
Ποθέσσα, Dor. pro ποθέσαι, 3. pl. præſ. ind. à
Ποθέω, *deſidero*, *expeto*, *amo*: f. ήσω, & έσω a. 1. ἐπόθεον. Th. πόθ-, ος, ὁ, *deſiderium*.
Ποθή, ῆς, ἡ, *deſiderium*: ab eod. th.
Ποθῆμεν, per Ἀττικίσμ. pro ποθέωμεν, *deſiderare*, Dor. ſcu Ion. pro ποθῶ, præſ. inf. à ποθέω, quod vide.
Πόθι, ubi? *quo*? ſed
Ποθί, *ubicunque*, *aliquando*: ab ὅθι, *ubi*, infinit. Th. ὅ, *qui*.
Ποθήρεσσι, Dor. pro ἀφικνουμένοις, *aſpicientibus*, præſ. part. f. g. &
Ποθήρης, Dor. pro ἀφικνούμενος, *aſpiciens*, 3. ſing. præſ. ind. verbi ποθήρεσθαι, Dor. pro ἀφικνεῖσθαι, *adſpicio*, ex ποτί pro ἀφί, & ἵκω, *venio*.
Ποθήρημαι, Dor. pro ἀφικνέομαι, Poët. pro ἀφικνοῦμαι, *aſpicio*.
Ποθόρεσθαι, Dor. & Æol. pro ἀφικνεῖσθαι, *aſpicio*; 2. ſing. præſ. ind. act. verbi ποθήρεσθαι, quod vide in ποθήρης.
Ποθορέοντα, ας, ά, Dor. pro ἀφικνούμενον, ας, ὰ, *aſpicientem*: præſ. part. f. g. ejuſd. verbi.
ΠΟΘΟΣ, ου, ὁ, *deſiderium*: q. à πόθω, *deſidero*, inuſit. alii à p. m. πέπωθα, verbi πείθω, *perſuadeo*: hinc πόθιος, ὁ, *deſidero*, πάνπόθιος, idem.
Πόθῳμεν, *deſideramus*, 1. pl. præſ. ind. verbi ποθέω, quod vide.
Ποῖ, *quo*, *quorſum*? ab indefin. οἵ, *quo*. Th. ὅ, *qui*.
Ποῖα, ας, ὰ, *qualis*? in m. g. ποῖος, quod vide.
Ποιάσω, *dicam*, Æol. *verbo ſus*, ας, αν, Dor. pro ποιήσω, quod vide.
Ποιᾶτος, ία, ον, pro Φιλήτης.
Ποιεῖ, *facit*, 3. ſing. præſ. ind. ſed
Ποίει, 2. ſing. imperat. præſ. act. verbi ποιέω, *facio*.
Ποιεῖν, *facere*, Dor. pro ποιεῖς, præſ. imperat. paſſ. ποιεῦνται, *facienti*, Dor. pro ποιοῦντι, dat. ſing. part. præſ. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιοῦντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi ποιέω, *facio*.
Ποιείμεν, Dor. & Ion. pro ἐποιέομεν, 1. ſing. imperf. paſſ. ſic ποιείμην, Dor. & Ion. pro ἐποιεόμην, 1. pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio*.
Ποιεῦντα, vide in ποιέω.
ΠΟΙΕΩ, *facio*, *fabrico*: *carmina facio*; *pono*. f. ήσω. p. πεποίηκα. perf. part. πεποιηκώς. a. 1. ἐποίησα, *confeci*, *fabricavi*, *feci*, *commeatum ſum*. a. 1. part. ποιήσας, ασα, αν, Th. ποιητ-, præſ. paſſ. ποιούμαι, οῦμαι, *fio*. perf. paſſ. πεποίημαι. a. 1. paſſ. ἐποιήθην. a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, atv. Helliniſmus eſt & ποιεῖν τινα, *aliqui benefacere*, ποιεῖ τινὰ ἀθάνατον, *veritati operam dare*. Hinc ποίημα, ατος, τὸ, *opus*; item, *poema*, ποιητὴς, οῦ, ὁ, *fabricator*, *conditor*; item *Poëta*. περιποίησις, εως, ἡ, *acquiſitio*, *vindicatio*, aſſertio. ἐφαρμοσία, μὴ aſſumo, *vendico*; item *ſimulo*, *fingo*. ἐφαρμόσιος, ου, ὁ, *vindicatio*, *ſimulatio*. ὑποποίησις, ὁ, ὁ, ὁ, *præſtigiator*, *circulator*. ὑποποίησις, ὁ, ὁ ὁ, *vocabulorum fictor*. ποιητὴς, ὁ, ὁ, ὁ, *liberorum procreator*.
Ποίη, ης, Ion. pro ποία, ας, ἡ, *herba*.
Ποίηεις, εντος, ὁ, *herboſus*, inf. g. Ποιήεσσα, à præced.
Ποιήεσσα, ης, ἡ, vide præced.
Ποιηθείς, έντος, ὁ, 1. part. paſſ. verbi ποιέω, *facio*.
Ποίημα, ατος, τὸ, *POEMA*, opus Poëtæ, opus: ποιήματα, ων, *res condita*. Th. ποιέω, *facio*; *verſus facio*.
Ποιήμβροτος, Ion. pro ποιμήμβροτος, *fallax*, perf. part. paſſ. à ποιέω, *facio*.
Ποίησε, pro ποίει, quod vide.
Ποίησεν, 3. ſing. a. 1. m. Ion. & Poët. *fecit*, Ion. pro ἐποίησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*.
Ποίησι, Ion. paragoge pro ποῖ, 3. ſing. præſ. ſub. act. ejuſd. verbi.
Ποίησις, εως, ἡ, *actio*; item *POESIS*: à ποιέω, *facio*; *carmina compono*.
Ποίησον, *faciam*, pro ποιήσω, f. 1. m. à ποιέω.
Ποιησόμ', ῶτ, ᾶ, Dor. pro ποιήσω, ῳς, ᾷ, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.
Ποιητὴς, οῦ, ὁ, *POETA*; item *effector*, *fictor*: dat. pl. ποιηταῖς. fic a. 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.
Ποιητικὴ, ſcil. τέχνη, *ars faciendi carmina*, *POETICA*: à
Ποιητικὸς, ὴ, ὸν, *POETICUS*, in pl. n. g. ποιητικά, à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ποιέω.

Ποικτός, ὴ, ὸν, *fallax*, *d*, *um*. adject. verbale à ποιέω.

Ποίησις, εως, ἡ, *POETRIA*: ab eodem verbo.

Ποιηφαγέω, *herbas comedere*: ex ποία, seu πόα, herba, & φάγω, *edo*.

Ποικιλία, ας, ἡ, *varietas*: à ποικίλος, *varius*.

Ποικιλλίδι, ω, Dor. pro

Ποικιλλίδος, α, ὁ, ἡ, *qui variegatas habenas habet*. à ποικίλος ἵππος ἔχων.

Ποικίλλω, *variego*, *vafre fingo*, f. λῶ. præf. inf. ποικίλλειν. ptæf. part. ποικίλλων, οντος. Th. ποικίλος, *varius*.

Ποικίλμα, ατος, τὸ, *ornatus versicolor*. ab eod. them.

Ποικιλόθυμος, ος, ὁ, ἡ, *versutus*, *qui animo suo agitat varia consilia*: ex ποικίλος, *varius*, & θυμὸς, *consilium*.

Ποικιλόγαμος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγαμος, ος, ὁ, ἡ, *variam vocem sonumque habens*. ὁ ποικίλην γῆρυν ἔχων.

Ποικιλόκαρδος, ος, ὁ, ἡ, *varium habens cor*, *versicolor*. expon. & *canorus*, *varias voces*: ex ποικίλος, *varius*, & κῆρ, ἦτος, idem quod θῆρ, ατος, ὁ, *cor*, & per Metonym. *cantus*, *vox*.

Ποικιλόμητις, ος, ὁ, ἡ, &

Ποικιλόμητος, ος, ὁ, ἡ, *varia & multiplicia habens consilia*, *versipellis*: ex ποικίλος, *varius*, & μῆτις, *consilium*.

Ποικιλόστικτος, ος, ὁ, ἡ, *qui tergum variis maculis distinctum habet*: ex ποικίλος, *varius*, & στικτὸς, *distinctum*.

ΠΟΙΚΙΛΟΣ, η, ον, *varius*, *musivus*; item *qui variis artes valet*, *versutus*. q. à πάντα λίθη, *prudens undequaque*. Hinc ποικίλος, *varius*, *multis modis*. Ποικίλλω, f. λῶ, *variegare*, *exornare*.

Ποικιλοφθόγγος, γος, ὁ, ἡ, Epithet. carminis quod *varia citharæ sonis canitur*: ex ποικίλος, *varius*, & φθόγγος, γος, ὁ, *citharæ*.

Ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, *qui varias*, *qui versicolore ornatu vestimenta elaborat*: à ποικίλλω, quod vide.

Ποικιμνάουσ᾽ pro ποικιμνάουσαν, acc. fing. part. præt. act. &

Ποικιμνάουσι, Dor. pro ποικιμνῶσι, *pascunt*, 3. pl. præf. ind. à

Ποικιμνάω, *pasco*, *rego*, *curo*, *doceo*. f. ἥσω, a, 1. ἐποίκιμνα, a, 1. imperat. ποίκιμνον, ἄτω, & in pl. ποικιμνάοντι. Them. ποιμὴν, ένος, ὁ, *pastor*.

Ποικιμνᾶν, Dor. pro ποικιμνᾶ, quod vide.

Ποικιμνάοντι, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ποικιμνάω, *pasco*, quod vide.

Ποικιμνήϊον, *pascendum*, verbale à ποικιμνάω, quod vide.

Ποικιμνῆσ᾽, *pascam*, f. 1. verbi ejusd.

Ὑλακμὶς, dat. fing. à

ΠΟΙΜΗΝ, ένος, ὁ, *pastor*. q. à πάω, *pasco*. Hinc ποιμαίνω, *pastor*, *doceo*, rego. ποίμνιον, ου, τὸ, *pastorius*.

Ποίμνη, ης, ἡ, *grex*, Dor. πόιμνα: à præcedente.

Ποιμνηΐδ᾽, ω, *ad ovium gregem pertinens*: à præced.

Ποίμνιον, ου, τὸ, *grex*. dimin. à πόιμνα, quod vide.

Ποινάω, ῶ, *PUNIO*, *pœnas exigo*: à

ΠΟΙΝΗ, ης, ἡ, Dor. ποινὰ, *POENA*, *ultio*, & pro *præmio* etiam accipitur, tum pro *liberatione & solutione*. qu. à πόνος, *molestia*.

Ποισείλω, ας, ᾳ, Att. vel Æol. pro

Ποισείμι, οἶς, οἶ, præf. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Ποισολογέσθω, Dor. pro ποιησολογέσθω, ες, ὁ, præf. part. f. g. à

Ποισολογέω, -ῶ, *spicas lego*: ex ποιέω, *herba*. pro πόα, Ion. & λέγω, *colligo*.

Ποῖός, ὁία, οῖον, *qualis*, ε. Th. οἷος, *qualis*. citra interrog.

Ποιότητα, *qualitatem*, acc. fing. à ποιότης, ητος, ἡ, à præced. vide.

Ποιῦ, præf. imperat. pass. verbi ποιέω, *facio*.

Ποιῦμαι, Dor. pro ποιέμεθα, 1. pl. præf. act. ejusd. verbi.

Ποιύντων, *faciens*, Att. pro ποιούντων. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. participi. ejusd. temporis. Th. ποιέω, *facio*.

Ποιφύσσω, seu ποιφύσσομαι, *aliquid sedulo ago*, *satago*, *expedio*, *ministro*. Unde ὁ ποιφύσσων & πυθμὴν, seu πνὺξ, *spira*, nam qui *satagit*, & properanter opus *facit*, *anhelat*. Hinc & ποιφυσσὸς, ὁ, ἡ, *sedulus minister*.

Ποιφύξ, *strictum*, *mentula*. Etymol. à ἀναπνέω. vide *magn.*

Ποιφύσσων, ωνος, ὁ, ἡ, Poët. *remunerator*, *qui gratiam refert*. per Syncop. ὁ ἀποποινόμενος, à ποινὴ τίνομαι, τυνύσσω ἀποποινύσσω ὀνίνημι, καὶ χάριν ἀποδιδόναι.

Ποιῶμι, Att. pro ποιῶ, præf. opt. act. verbi ποιέω, *facio*.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, *quando*. quod vide.

Πολίζω, vide in πωλίζω.

Πολίζων, Dor. & Ion. pro ἐπολίσσων, 3. fing. a. 1. m. verbi πολίζω, *vello*, *tondeo*. f. ἴσω. à

Πόλλ᾽, ω, ὁ, *vellus*. Th. πόκος vel πώκος, *tondeo*.

Πόλλας, Dor. pro πόκας, accus. plur. à πῶκ᾽.

Πολλὰς, Poët. pro πολλὰς, acc. pl. m. g. à πολὺς, *multus*. fed

Πόλλας, ατος, ἡ, acc. plur. à πόλις, εως, ἡ, *urbs*.

Πολλὶς, Ion. seu Poët. pro πόλαι: &

Πολλίσι᾽ pro πολίσιν, dat. plur. Poët. & Ion. pro πολοῖς: à πολὺς, *multus*, quod vide.

Πόλει, dat. sing. a πόλις, ιος, ἡ, urbs.

Πολεῖν, præs. inf. act. à πολέω, verto.

Πολεμήϊος, α, ον, bellum: ex πόλεμος, bellum, & ἀρχέω, duco. Th. ἀρχὸς, principium; item principatus.

Πολεμίζω, -σω, bello, prælior. f. ίσω. p. πεπολέμικα. a. 1. ἐπολέμισα. a. 1. inf. act. πολεμίσαι. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμίζω, Ion. Dialysi pro πολεμίσω, v, bellicus, ab eod. th.

Πολεμίσει, præliabitur, 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμίω, quod vide.

Πολεμιζίμεν, & πολεμιζίμεναι, pugnare, præs. inf. Ion. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, quod vide.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. à πολεμίζω, pugno, belligero. f. ίσω. perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμικὸς, ή, bellicus, bellicosus. &

Πολεμικῶς, adv. bellicose. Them. πόλεμος, bellum.

Πολέμιος, α, ον, hostis, inimicus, ejusd. them.

Πολεμιστήριος, α, ον, ὁ, ἡ, bellicosus: &

Πολεμιστὴς ἑ, ὁ, bellicosus, bellator, acc. sing. πολεμιστὴν: à πόλεμος, bellum.

Πολεμοδόκος, ον, ὁ, ἡ, Poët. bellum excipiens. ἀπὸ πόλεμον δὶ χόμαι.

Πολεμίοιν, dat. plur. Ion. à πόλεμος, bellum.

Πολεμόκλονος, ον, ὁ, ἡ, tumultuosus: ex πόλεμος, bellum, & κλόνος, tumultus.

ΠΟΛΕΜΟΣ, ου, & Ion. ευ, ὁ, bellum. q. πολέμιος, ex πολὺ & αἷμα, sanguis. vel q. πολλοκτόνος, ex πολὺς & ἴημι, perdo. vel q. πόλεις μισῶν, civitates minuens. Alii à πολὺ, everto. Hinc πολεμικὸς, ὴ, bellicus, militaris. πολεμόω, -ῶ, inimicus, hostis. πολεμίζω & πολεμίω, bellum gero.

Πολεμόω, -ῶ, ad bellum excito. à præcedente.

Πολίος, gen. sing. Poët. pro πολιοῦ, sic in gen. pl. πολίων, pro πολιῶν, à πολιὸς, multus. quod vide.

Πολίσσω, Ion. pro ἐπόλισσα, σω, 3. sing. imperf. pass. verbi πολίω, verto. Nisi ex πολίσσω derivare malis, idem quod πολίω.

Πόλλα, gen. sing. Dor. pro πόλεος, à πόλις, ἡ, urbs.

ΠΟΛΕΩ, verto, verso. f. ήσω. p. πεπόλακα. Hinc πόλος, ου, ὁ, vertex, seu cardo mundi. unde forte Angl. to plow.

Πόλεως, & Poët. πόλος, gen. sing. à πόλις, ἡ, urbs.

Πολῶν, gen. pl. Ion. pro πόλεων, urbium: ab eod.

Πολιάοχος, ον, ὁ, ἡ, & per Crasin πολιοῦχος, urbium conservator, vel præses. πολιοῦχος τῆς πόλεως, ἢ τῆς πόλεως ἔχων ἢ φρουρῶν.

Πολιάρχης, ου, ὁ, patriæ princeps, ἢ πόλεως ἄρχων, ἢ τῆς ἀρχῆς ἢ ἐπιμέλειαν.

Πολιάς, άδος, ἡ, urbana. Palladis Epith. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, urbs.

Πολιατῶν, Dor. pro πολιτῶν, gen. plur. à πολίτης. quod vide.

Πολιὸς, gen. sing. f. g. à πολιὸς, ὰ, ὸν, canus, a, um.

Πολιόσσης, dat. pl. πολιοῖς, gen. pl. à πολιὸς, quod vide.

Πολιόω, urbem condo, urbem ædifico. f. ώσω, perf. πεπόλιωκα. a. 1. ἐπόλεσα. Them. πόλις, urbs.

Πολιόωντες, ων, οἱ, Poët. pro πολίται, cives. Th. πόλις, ιος, ἡ, urbs.

Πολιοτρίτωρος, ον, ὁ, ἡ, canos habens temporæ: ex πολιὸς, canus, & κρόταφος, tempora.

Πολιορκέω, urbem obsideo, & cingo obsidione. præs. part. pass. πολιορκεόμενος. Ex πόλις, urbs, & ἔρκος, ους, τὸ, septum. Th. εἴργω, i. ξυνκλείω.

Πολιορκητὴς, ὴ, ὸν, urbium obsessor: à præcedente.

Πολιορκίη, ας, ἡ, obsessio, obsidio: ab eodem.

ΠΟΛΙΟΣ, ὴ, canus, albus, qu. à πολιὸς, vetusta enim solent esse cana. hinc πολιὰ ἔριξ, canus capillus.

Πολισσοῦχος, ον, ὁ, ἡ, vide πολιοῦχος.

ΠΟΛΙΣ, ιος, ἡ, urbs, civitas, ubi homines πολοῦνται, id est, versantur. vel potius à πολὺς, quod sint πολλαὶ certis legibus junctæ. Hinc πολίτης, ου, ὁ, civis. πολιτεία, reipubl. administro. πολιτεία, ας, ἡ, reipubl. status & administratio. πολίτευμα, ατος, τὸ, idem. ἀκρόπολις, ιος, ἡ, summa seu altissima pars urbis; item arx. ἔσχατος, ου, ὁ, ἡ, extorris. μητρόπολις, ιος, ἡ, primaria urbs.

Πόλισμα, ατος, τὸ, urbs: à πόλις.

Πολισμάτιον, ου, τὸ, oppidulum. diminut. à præced.

Πολίσσαμεν, Ion. & Poët. pro ἐπολίσσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, quod vide.

Πολῖται, nom. pl. à πολίτης, ου, ὁ, civis, Th. πόλις, urbs.

Πολιτάρχης, ου, ὁ. q.d. ἄρχων τῆς πολιτείας, gubernator civium, urbis præfectus. Th. ἄρχω, principatus.

Πολιτεία, -ας, ἡ, & Ion. πολιτηίη, civitas, reipubl. jus civitatis. Them. πόλις, ιος, ἡ, urbs.

Πολιτεύεσθαι, præs. inf. pass. à πολιτεύω, quod vide.

Πολιτεύμασι, ατος, τὸ, vita civilis, in pl. τὰ πολιτεύματα: &

Πολιτεύματα, ων, τὰ, magistratus: à

Πολιτεύω, reipubl. administro. f. εύσω. perf. πεπολίτευκα. præs. m. πολιτεύομαι, idem, item me gero. perf. pass. πεπολίτευμαι, fervivi, cum dat. à

Πολῖται, ων, οἱ, cives, in nom. pl. πολῖται,

in gen. pl. πολιτῶν. Them. πόλις, ιος, ὁ, ἡ.

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS*, civilis. Hinc compar. πολιτικώτερος, α, ον, superlat. πολιτικώτατος, η, ον, à præcedent. quod vide.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, civis, fœmina : à πολίτης, quod vide.

Πολίχνη, ης, ἡ, oppidulum. Them. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. Pro πολὺ, multum ; aliquando pro πολλάκις, sæpe. Them. πολὺς, multum.

Πολλάκι, Poët. pro πολλάκις, sæpe, multoties. Th. πολὺς, multus.

Πολλαπλάσιος, ος, ον, ὁ, ἡ, multiplex ; item multo major, multo copiosior. acc. sing. τὸ πολλαπλάσιον. Th. πολὺς, multus.

Πολλαχῆ, & πολλαχῇ, & πολλαχῶ, sæpe, variis modis. ab eod. th.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, multa, f. gen. à πολὺς, multus.

Πολληνλεὼς, Ion pro πολλαπλάσιος, quod vide.

Πολλὴν, Poët. pro πολὺ, multum, longe : à

Πολλὸς, ὴ, Poët. pro πολὺς, multus.

Πολλοστημόριον, ου, τὸ, pars multesima, minima pars : à

Πολλοστημόριος, ος, ον, multesimus, xmum ex multis partibus habens ; item minimus : ex πολλοστὸς, quod vide, & μόριον, particula. Th. μείρω, divido.

Πολλοστὸς, ὴ, multesimus, xmus à multis. Th. πολὺς, multus.

Πολλοῦ, πολλοῖ, gen. & dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. à πολὺς, multus.

Πόλος, ου, ὁ, *POLUS*, cælum. Angl. Pole, à πολέω, verto.

Πόλτος, ου, ὁ, *PULS*, pulmentum. Ang. Pulse. q. à πολέω, verto.

Πολὺ, multum, n. g. vel adverbaliter sumitur & vertitur *valde*. Sic πολὺ, *diu*. Sic & in plur. τὰ πολλὰ, multum, valdè : à πολὺς.

Πολυδίνης, gen. sing. à πολυδίνῃς, quod vide.

Πολύδευ pro πολύδευκες, voc. à

Πολύδευκες, ες, ὁ, ἡ, multum laudatus, laudatissimus : ex πολὺς, multus, & δεύκης, laus. Est & propr. nomen.

Πολυδίνης, ες, ὁ, impetuosus : ex πολὺς, multus, & δίνος, ους, cum impetu feror.

Πολυάνδριον, ου, τὸ, cæmiterium, quod multos viros capiat & eo ferantur : ex πολὺς & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, vir.

Πολυανθεμὶς, ὶς, ὶ, Poët. idem ac

Πολυανθὴς, ὲς, ὸ, ἡ, multos habens flores, floribus abundans : ex πολὺς, multus, & ἄνθος, ους, τὸ, flos. Hinc πολυανθέμιον.

Πολυάρητος, ος, ον, ὁ, ἡ, multis votis exopta-

tus : ex πολὺ, & ἀρατὸς, precibus expetitus. Th. ἀράομαι, precor.

Πολυαρμάτης, ου, ὁ, ἡ, copiosissimus, longe instructissimus ; superl. à

Πολυάρματος, ος, ον, ὁ, ἡ, ad multa sufficiens, vel multum sufficiens : item diu durans : ex πολὺς, & ἄρθμιος, sufficio.

Πολυάρης, ης, ὁ, ἡ, multos agnos habens, & per contec. divus. Ex πολὺς, multus, & ἀρὴς, ἀρῆος, ὁ, ἡ, agnus vel agna.

Πολυάρχης, ου, ὁ, multorum princeps, ὁ πολλῶν ἄρχων. Alii leg. πολυαρχὲς, quod vide.

Πολυβενθὴς, ὲς, ὸ, ἡ, valde profundus : ex πολὺ, valde, & βένθος, ους, τὸ, quod à βάθος, ους, τὸ, profunditas.

Πολυβοσσος, ος, ον, ὁ, ἡ, Epith. telluris, quæ multos pascit : ex πολὺς, multus, & βόσκω, pasco. Th. βόω, idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, & Poët. πολυβοτῆρα, multorum altrix, quæ multos pascit : ex πολὺς, multus, & βόσκω, pasco.

Πολύβοτος, ος, ον, ὁ, ἡ, multos habens usus : Ex πολὺς, & βόσις, ους, ὁ, usus.

Πολυβουλος, ος, ον, ὁ, ἡ, valde prudens : à πολὺ, valdè, & βουλὴ, consilium.

Πολυβώτης, nom. pl. à

Πολυβώτης, ης, ὁ, multos boves habens : à πολὺς, multus, & βοῦς, bos.

Πολυβώτα, Dor. pro πολυβώτου, à præced.

Πολυγαθὴς, ὲς, ὸ, ἡ, multum lætitiæ adferens : ex πολὺ, multum, & γαθέω, lætor.

Πολυγναμπτὴς, ὴ, ὸν, ἡ, ἡ, qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus : ex πολὺς, multus, & γναμπτὸς, inflexus, quod à γνάμπτω, pro κάμπτω, flecto.

Πολυγνωτος, ος, ον, ὁ, ἡ, valde notus, celeberrimus : Ex πολὺ, multum, & γνωτὸς, cognitus. Th. γινώσκω, cognosco.

Πολυγόμφος, ος, ον, ὁ, ἡ, multos clavos habens : ex πολὺς, multus, & γόμφος, cuneus, clavus.

Πολυγονος, ος, ον, ὁ, ἡ, abundans fœtu, fœcundus : ex πολὺ, multum, & γονὴ, fœtus. Th. γείνομαι, nascor.

Πολυδαίδαλος, ος, ὁ, ἡ, multo artificio elaboratus : ex πολὺς, multus, & Δαίδαλος, Dædalus, ingeniosus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, multum lachrymans, lachrymosus. acc. sing. πολύδακρυν : ex πολὺς, multus, & δάκρυ, ος, τὸ, lacryma.

Πολυδέμας, δεος, ὁ, ἡ, cacuminosus : ex πολὺς, multus, & δέμας, δεος, τὸ, jugum montis. Th. δέρη, & δειρὴ, cervix, jugum montis.

Πολυδένδρεος, ος, ον, ὁ, ἡ, qui multæ arbores habet : ex πολὺς, multus, & δένδρον, arbor.

Πολυδήνης, ὁ, ἡ, multos intrans : ex πολὺς & δέρω. vides. a. 2. ἔδρακον.

Πολυδεύκης, Pollux, nomen propr.

Πολυδιψὴς, ὲς, ὸ, ἡ, multum siticulosus ; exponi & multum desideratus : ex πολὺς multus, & δίψα, ης, ἡ, sitis.

Πολυδίψιος,

Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen mulieris.

Πολυδωρος, ου, ὁ, ἡ, multo donans: vel qui ingentem dotem attulit: ex πολὺ & δῶρον, donum. Eſt &

Πολύδωρος, ου, ὁ, nomen propr.

Πολυειδής, ές, ὁ, ἡ, multiplex: diverſas habens ſpecies: ex πολὺ & εἶδος, ους, τὸ, ſpecies. Th. εἶδω, video.

Πολύειδος, ου, ὁ, nomen propr.

Πολυέργης, vel πολυέργος, ου, ὁ, ἡ, multi operis homo, operoſus: ex πολὺ & ἔργον, opus.

Πολύζυγος, ου, ὁ, ἡ, habens multa tranſtra: ex πολὺς & ζυγὸς, jugum, in plur. ζυγὰ, tranſtra. Th. ζεύγνυω, jungo.

Πολυκερδής, ές, ὁ, ἡ, perquirabilis: ex πολὺ & ἐράω, ῶ, amo: f. ἐρῶ.

Πολυκηδής, ές, ὁ, ἡ, multiſonus: acc. ſing. πολυκηδέα. Ex πολὺς, multus, & ἀχέω, ſono.

Πολυκλεής, ές, ὁ, ἡ, multum celebratus. Th. κλείω, ſuſurro.

Πολυκλής, ές, ὁ, ἡ, Epith. quod & convivio tribuitur & epulo, multis victimis maſtatis inſtructo: ex πολὺς, multus, & κλῆω, maſto.

Πολυΐδριν, multiſcium, acc. ſing. à

Πολυΐδρις, ιος, ὁ, ἡ, multiſcius, percalliduſ: ex πολὺς, & ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, ſciens. Th. ἴσημι, ſcio.

Πολυκρίκης, ές, ὁ, ἡ, multum aridus: ex πολὺ & κρίχνω, aridus; quod à κρηχάλεος, arefactio.

Πολυκρήχων, ονος, ὁ, Dor. pro πολυκράλων, multiceps, qui multa capita habet: ex πολὺ & κράλων, ωνος, ὁ, caput.

Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, fructuoſus: & Πολυκτητικώτατος, η, ον, fructibus abundantiſſimus: ex πολὺς, multus, & κτητὸς, fructus.

Πολυκερδής, ές, ὁ, ἡ, quæſtuoſus; affluens. Th. κέρδος, ους, τὸ, lucrum.

Πολυκτὶς, ιδος, ἡ, multum acu pictus & ornatus: ex πολὺ & κτὶς, acu pictus. Th. κτίλλω, pungo.

Πολυκτήτης, ου, ὁ, ἡ, magnis piſcibus abundans: ex πολὺς, & τὸ κῆτος, ους, cete, balena.

Πολυκλαύτιος, gen. Ion. à

Πολυκλαυτὸς, vel πολυκλαυτὸς, ου, ὁ, ἡ, multum deflerus: ex πολὺ & κλαίω, fleo: fut. κλαύσω.

Πολύκλεις, ιος, ὁ, ἡ, bene clauſus: ex πολὺς & κλείω, claudo.

Πολυκλείδα, acc. ſing. à

Πολυκλὶς, ίδος, ἡ, multis tranſtris inſtructa; vel multa compage junctа: ex πολὺ & κλὶς, fides nautica; vel à κλείς, pro κλεὶς, -δὸς, clavis. Them. κλείω, claudo.

Πολύκλητος, ου, ὁ, ἡ, multis locis evocatus: ex πολὺ & κλητὸς, voco.

Πολυκλονος, ου, ὁ, ἡ, multis agitatus: ex πολὺ & κλόνος, ου, ὁ: f. σεν.

Πολυκμὴς, ὁ, ἡ, multum elaboratus: ex πολὺ & κάμνω, labor. Them. κάμω, laboro.

Πολυκναμος, ου, ὁ, ἡ, multas habens colles, ſaltuoſus: ex πολὺς & κνημὸς, pars montis, &c. Th. κνήμη, ης, ἡ, tibia.

Πολυκοιρανία, ας, ἡ, & Ion, ίη, ης, ἡ, multarum imperium: à

Πολυκοίρανος, ου, ὁ, multorum dominus & rex: ex πολὺς & κοίρανος, ου, ὁ, rex, princeps.

Πολυκτίατος, η, ον, multarum poſſeſſionum dominus: in gen. pl. πολυκτιάτων. Ex πολὺ & κτῆμα, ατος, τὸ, res, poſſeſſio. Th. κτάομαι, poſſideo.

Πολυκτήμων, ονος, ὁ, ἡ, dives: ex πολὺ & κτήμων, poſſidens: f. κτήσμων. p. κτάομαι.

Πολυκωκύτος, η, ον, luctuoſus: ex πολὺ, multum, & κωκύω, fletus. Them. κωκύω, fleo.

Πολυλείμων, ονος, ὁ, ἡ, habens multas ſegetes, locuples: ex πολὺ, multum, & λεῖμον, ου, τὸ, campus, ſeges.

Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, loquacitas: à

Πολυλόγος, ου, ὁ, ἡ, multiloquus: ex πολὺς & λέγω, fermo. Th. λέγω, dico: p. m. λέλεγμαι.

Πολυμαθὴς, ὁ, ἡ, qui multa didicit, multiſcius, eruditus: ex πολὺς, multum, & μανθάνω, diſco: fut. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, ὁ, ἡ, multipartitus; multiformis: & inde

Πολυμερῶς, adv. multifariam; multis vicibus: ex πολὺ & μέρος, ους, τὸ, pars. Th. μείρω, divido.

Πολυμηλος, ου, pecoroſus: ex πολὺ & μῆλον, ovis. Them. μηλὰς, ας, ἡ, malus arbor.

Πολύμητις, ος, & πολυμήτης, ου, ὁ, ἡ, valdè prudens: ex πολὺ, valdè, & μῆτις, ος, ἡ, conſilium.

Πολυμήχων, pro πολυμήχανε, vocat. à

Πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, valdè artificioſus, induſtrius, acutus: ex πολὺ & μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Πολύμνια, ας, ἡ, nomen Muſæ: ex πολὺς, multus, & ὕμνος, hymnus, cantus. Th. ὕδω, celebro, canto.

Πολυμοχθὴς, laborioſus, ærumnoſus. πολυμόχθου, gen. Dor. pro ου. Ex πολὺς & μόχθος, ου, ὁ, labor.

Πολυνεφέλας, ου, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ου, ὁ, qui multas habet nubes. à πολὺς & νεφέλη.

Πολύξεινος, ου, vel πολύξενος, ου, ὁ, multorum hoſpes: ex πολὺς, & ξένος, Poët. pro ξεῖνος, hoſpes.

Πολυξίνη, ας, ἡ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro

pro quo dicitur alias πολύς, ἡ, ύ, *quæ vel multos habet bolbitos*: ex πολύς, multus, & ξιόν, bolbus.

Πολυόλβ-ος, ου, *perbeatus*: ex πολύς & ὄλβος, beatitudo.

Πολυπάθης, ου, ὁ, *POLYPATHES*, nomen propr.

Πολυπάμων, ον-ος, ὁ, ἡ, *dives*: ex πολύς & πάμαρ, ατος, τό, *possessio*. Th. πάω, *possideo*.

Πολυπενθής, ές-ους, ὁ, ἡ, *luctuosus*: ex πολύς & πένθος, ους, τό, *luctus*.

Πολυπήμων, ον-ος, ὁ, ἡ, *qui multa mala & damna dat, qui multas clades infert*. ὁ πολυπήμων ἄγγελος. Them. πῆμα, ατος, τό, *damnum*.

Πολυρίδαξ, ακ-ος, *fontibus scatens*: ex πολύς, multus, & ῥίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, *fons, scaturigo*.

Πολυσαλής, ές, *multivagus*: gen. plur. πολυσαλέων. Ex πολύς, multum, & σάλος, ὁ, σάλλω, *errare facio*.

Πολυσαλίων, gen. pl. ὰ

Πολυσάλιος, ία-ον, ὁ, ἡ, *multivagus*. πολυσάλιος, qui *multum vagatur*: ab iisd. them.

Πολυσαλπ-ής, ές, ὁ, ἡ, *qui multorum jugerum est*: ex πολύς & σάλπος, *jugerum*.

Πολυσκλήθη, ῆ, *multus numero sum, creber numero*: &

Πολυσκλήθης, ές-ους, ὁ, ἡ, *multus numero*: & Πολυσκλήθεια, & πολυσκλήθια, ας, ἡ, *magna multitudo, frequentia*: item *copia*: omnia à πολύς & σκλήθ-ος, *multitudo*. Th. σκλίθω, *plenus*.

Πολυσκλοία, ας, ἡ, *versutia*: à

Πολύσκλοιος, ία-ον, *implicitus*; in quo multæ sunt σκλοιαί, seu *nexus*. πολύσκλοιον, *multiplex*: quod ex πολύς & σκλοιόν, *nexile*.

Πολυσκοικίλ-ος, ου, ὁ, ἡ, *multiformis*: ex πολύς & ποικίλος, *varius*.

Πολύσπους, οδος, *multipes*; item *POLYPUS* piscis, à multitudine pedum dictus: ex πολύς, multus, & πούς, *pes*: gen. *podis*.

Πολυσπουδμονία, *curiosè perscrutor*. πολυσπουδμονῶν, perf. inf. Ex πολύς & σπούδασμα, ατ-ος, τό, *res*; quod à σπουδάω, seu σπεύδω, *facio*: f. ξω. perf. pass. σπουδασμαι.

Πολυσπουδμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas, sollicitudo inanis*: à

Πολυσπουδμων, ον-ος, ὁ, ἡ, *negotiosus, curiosus*: ab iisd. th.

Πολυσφάλ-ος, ου, ὁ, ἡ, *pecoris abundans*: ex πολύς & σφάλος, ου, τό, *pecus*.

Πολυσχίζ-ων, ον-ος, *multiplicitèr duplicatus*: ex πολύς & σχίζω, *duplico*: fut. ίσω.

Πολυτάτων, ων, τό, *POLYPTOTON figura*: à

Πολυτάτ-ος, ου, *multos habens casus*: à πολύς & πτῶσις, quod à πίπτω inus. idem ac th. πτόω, *cado*.

Πολυτίμητος, nom. pl. ὰ

Πολυτίμ-ος, ου-ος, ὁ, ἡ, *multos agros habens, dives*: quod pro πολύαρος, ου-ος, ὁ, ἡ, idem: quod ex πολύ & ἄρα, ἄρης, ὁ, ἡ, *agrum*, vel *aqua*.

ΠΟΛΥΣ, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um, frequens, amplus, præstans, vehemens*: gen. πολλοῦ, ῆς, ῦ. acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ. Hinc πολλάκις, *sæpe*. πολλαχῆ, *multifariam*. πολλαπλάσιος-ον, ὁ, ἡ, *multiplex*: in comparat. πλείων, ον-ος, ὁ, ἡ, *amplior, copiosior*: superlat. πλεῖστ-ος, η, ον, *plurimus*. πλεονάζω, *plus habeo*. πλεονασμὸς, οῦ, ὁ, *superfluitas, redundantia*.

Πολύσκαρθμ-ος, ου, ὁ, ἡ, *multum agilis in salta*: ex πολύς, *multum*, & σκάλλω, *salio*.

Πολυσπορὶς, *differse*, nom. pl. ὰ

Πολυσπορὸς, ὁ-όν, ὁ, ἡ, *multum sparsus*. Th. σπείρω, *dissemino*.

Πολυσπλαγχν-ος, ου, ὁ, ἡ, *extima misericordia abundans*: ex πολύς & σπλάγχνον, ου, τό, *viscus*.

Πολυσπόρχων, ὁ, *Polysperchon*, nomen proprium.

Πολυστάφυλ-ος, ου, ὁ, ἡ, *uvis abundans*: ex πολύς & στάφυλη, ης, ἡ, *uva*. Them. στάφις, ίδ-ος, ἡ, *uva passa*.

Πολύστοιχ-ος, ου, *multum gemens*; item *luctuosus*: ex πολύς & στένω, *gemo*.

Πολυστροφάλιγξ, -γγ-ος, ὁ, *multarum vertiginum*: ex πολύς & στροφάλιγξ, -γγ-ος, ἡ, *conversio, vertex*. Th. στρέφω, *verto*.

Πολυσυλλόγως, figura apud Grammat. *dissolvens* contraria, quæ fit per conjunctionum multiplicationem: à πολύς & σύλλογος, *colligatus*; quod à ξύω & ἄλω, *ligo*.

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas puerorum*, vel *liberorum*: ex πολύς & τέκνον, *natus, proles*. Th. πάλω, *pario*: f. τέξω. a. ὰ. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Πολυτίμεια, ας, ἡ, *magnificentia*: πολυτίμ-ής, gen. pl. ὰ

Πολυτέλὴς, ές-ους, ὁ, ἡ, *sumptuosus, pretiosus, exquisitus*: ex πολύς, *multum*, & τέλος-ους, τό, *impensa, sumptus*.

Πολυτελῶς, adv. *magnificè*: à πολυτελὴς, quod vide.

Πολυτίμ-ητος, ου, ὁ, ἡ, *præclarus*; *pretiosus*: & Πολυτίμ-ος, ου, ὁ, ἡ, *valde pretiosus*: ex πολύ & τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor*. Them. τίω, *æstimo, honoro*.

Πολυτλᾶς, ᾶντ-ος, ὁ, ἡ, *multa passus, tolerans*: ex πολύ & τλάω, seu τάλλω, *tolero*.

Πολυτλήμων, ον-ος, ὁ, ἡ, *multum patiens*; *multum miser*: ab iisd. th.

Πολυτόκ-ος, ου, ὁ, ἡ, *partu fœcundus*. Th. τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, *columbis abundans*: ex πολύς & τρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, *columba*. Them. τρέω, *tremo*.

Πολυτροπία, ας, ἡ, pro quo

Πολυτρωπία,

Πολυτρωκία, ας, ἡ, Ion. *varietas*: &
Πολύτροπος, ος, ὁ, ἡ, *varius*, *cujus sunt multi modi, versutus*, à πολὺς & τρόπος, *modus*. Th. τρέπω, *verto*, f. ψω. pract. m. τέτροφα.
Πολυτρόπως, adv. *multis modis*: à præc.
Πολυύμνητος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, *valdè celebratus*. Ex πολὺς, *multum*, & ὑμνητὸς, ὸς, ὁ, *hymnus, carmen*. Th. ὕδω, *celebro*.
Πολυφθορίαν, ας, ἡ, *multorum venenatum peritus*. Ex πολὺς & φθορία, *venenum, medicamentum*.
Πολύφημος, ος, ὁ, ἡ, *celebris*: ex πολὺς, *multum*, & φημὶ, *fcu*, φάω, *dico*: &
Πολύφημος, ος, ὁ, nomen proprium.
Πολύφθορος, ος, *qui multos perdit, & auctor eſt multorum interitorum*. ὁ πολὺς φθόρος. Th. φθίω, *corrumpo*.
Πολύφιλος, *multos habens amicos*. Th. φίλος.
Πολυφίλτατος, ος, *valdè amans*: ex πολὺς & φίλτατος, ος, ὸν, *amoris illecebra*. Th. φίλος, *amicus*.
Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro ου, à
Πολύφλοισβος, ος, ὁ, ἡ, *magnum ſtrepitum faciens*: ex πολὺς & φλοῖσβος, *ſremitus undarum*.
Πολύφοιτος, ος, ὁ, ἡ, *profugus, vagus*: ex πολὺς & φοιτάω, *venio, ventito*.
Πολυφόρβη, ης, *multos paſcens*: ſ. g. à
Πολύφορβος, ος, ὁ, ἡ, ον, *multa nutriens*. Ex πολὺς & φόρβω, *paſco*: ſ. φω. pract. m. πέφορβα.
Πολύφορτος, ος, ὁ, ἡ, *qui multas habet ſarcinas, onuſtus*: ex πολὺς & φόρτος, ος, ὁ, *onus*.
Πολυφορτίδων, ίδος, dat. pl. à
Πολυφορτὶς, ίδος, ἡ, ὁ, *valde conſultus*. Th. φορτίζω, *dico*. a. 2. ἐφορτίδον.
Πολυφρασίαι, *conſilia multarum curarum plena*: à φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura*.
Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia*: in dat. pl. πολυφροσύνῃσι. Th. φρὴν, φρὸς, ἡ, *mens*.
Πολύφωνος, ος, ὁ, ἡ, nomen Ranæ, à multò clamore ſic dictæ.
Πολύχαλκος, *multum habens æris, ſolidus, firmus*. Ex πολὺς & χαλκὸς, ὸς, ὁ, *æs*.
Πολυχορδία, ας, ἡ, *infidium chordarum multitudo*: à
Πολύχορδος, *multas habens chordas*: à χορδὴ, ὴς, ἡ, *chorda, fides*.
Πολυχρόνιος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, *diuturnus*. Ex πολὺς & χρόνος, *tempus*.
Πολυχρονίστερος, ίστερος, ον, *diuturnior, ius*, comparat. & πολυχρονιώτερος, ώτερος, ον, ſuperl. à præced.
Πολύχωρος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, *aſſluens auro*. Th. χώρος, *aurum*.
Πολύψηφος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, *multis calculis ſeu lapillis abundans*. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.
Πολυώδυνος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, *qui multos dolores affert*. Th. ὠδὶν, *dolor*.

Πολυώνυμος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, *multa habens nomina, celebris*. Ex πολὺς & ὄνυμα, ατος, τὸ, *nomen*.
Πολυωπία, ας, ἡ, ἁς, *magnam curam gerens; bonus & accuratè auctus*: à πολὺς *multum*, & ὤπιον, *cura*, quod ab ὄμμα, *cura*.
Πόμος, ος, ὁ, ἡ, *potus*. Th. πίνω, *bibo*.
Πομπὴ, idem etiam ac πομὰ τῆς ναὸς ἀφ' ἑκάστου πλοίου τόπου.
Πομπήιος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, *ventus ſecundus, qui naves deducit, quo navitæ pervenire cupiunt*. Sic πέμπειν τινὰ, *ſecundus ac proſper finis*, Th. πίμπω, *mitto*.
Πομπάδιαται, Dor. pro πεμπάδιαι, *in pompa duci*: quod à πομπὰ, *pompa*. Th. πέμπω, *mitto*.
Πομπεῖος, *dux*. in pl. πομπεῖοι, *pomparum duces*: &
Πομπεύω, f. εύσω, *tranſmitto, tranſvehor, pompam duco*: à ſeq.
Πομπὴ, ῆς, ἡ, *miſſio*; POMPA, *impulſus, ac afflatus divinus*; *ſolemne ſpectaculum in modum triumphi*. Th. πίμπω, *mitto*.
Πομπὸς, ὸς, ὁ, *comes dux, vie*: ab eod. th.
Πομφόλυξ, υγος, ἡ, *bulla*: à πομφὸς, quod videas.
Πομφολύσσω, f. ξω, *bullarum inſtar eo, mano*. hinc πομφόλυξαι, 3. pl. a. 1. act. Ion. vide πομφὸς.
Πομφὸς, ὸς, ὁ, *eminentia cutis tumida, & ſimul humore abundans*: q. emiſſum aliquid, à πίμπω, aut à πέμφιξ, *flatus*, hinc & πομφόλυξ, *bulla*.
Ποναῖς, Dor. pro πονεῖς, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi πονέω, *laboro*. Th. πίνομαι, *facio*. p. m. πέπνυμαι.
Πονέω, præſ. int. act. à πόνος, *labor*; vexo, *fatigo*: f. ήσω. Th. πίνομαι, *facio*. p. m. πέπνυμαι.
Πονέων, *laborabat*, Ion. pro ἐπόνεον, 3. ſing. imperf. verbi πονέομαι. Th. πίνομαι.
Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant*, 3. plur. imperf. ejuſd. verbi & th.
Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præſ. part. paſſ. ejuſd. verbi & them.
Πονεύμεσθα, *laboramus*, Dor. pro πονούμεθα, 1. pl. à πονέω, quod vide.
Πονεύντεσσι, *tractantes*, Dor. pro πονοῦντες, acc. pl. part. præſ. act. à ſeq.
Πονέω, ῶ, *laboro, tolero*; *fatigo*; *laſſeſco*: f. ήσω, cùm ad animum refertur, & έσω, cùm ad corpus, ut volunt nonnulli. Th. πίνομαι, *facio*. p. m. πέπνυμαι.
Πονηρεύομαι, ῇ, εται, præſ. ind. paſſ. πονηρεύσομαι, præſ. ſub. paſſ. à
Πονηρὸς, *improbè ago*: f. ήσω. à πονέω, *improbus*, quod à πίνομαι, *labor*. Th. πίνομαι, *ago*. p. m. πέπνυμαι.
Πονηρία, ας, ἡ, *malitia, vitium, defectus*: &
Πονηρὸς, ὰ, ὸν, *de induſtria malus, malignus, improbus, ſceleſtus, vitioſus, malus*, i. e. malè ſe habens: πονηρότερος, ὁ, *diabolus*, κατ' ἐξοχὴν. in compar. πονηρότερος, α,

ον. superl. πονηρότατος, &
Πόνηρος, laboriosus, miser, infelix. à πόνος, labor, quod à πίνομαι. Th. πόνηρος, efficax. p. m. πόνηρος.
Πονηρότατος, superl. à πονηρός, ή, malignus, scelestus: ab eod. th.
Πονηρῶς, adv. improbè scelestè: à πονηρός &
Πόνῳ, adv. miserè: à πόνος, quod videas.
Πονήσας, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, laboro.
Πονηφαγέω, laborans, a. 1: part. m. &
Πονήσαντο, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσαντο, verbi πονέω, laboro: f. ήσω. Th. πίνομαι, ago. p. m. πόνημα.
Πονητέον, laborandum est, verbale: &
Πονητικὸς, ή, laboriosus: ab eod. verbo & th.
Πόνιος, gen. Ion. pro πόνου, à seq.
Πόνος, ου, ὁ, labor, dolor, molestia. gen. pl. πόνων, à præt. m. πέπονα, verbi πονέομαι, laboro.
Πόντος, Dor. gen. pl. f. g. à Πόντος, ία, ον, marinus: ut πόντιος Ναυσίθοος. Th. πόντος.
Πόντος, ὁ, Poët. pro πόντος, marina. Th. πόντος, mare.
Pontus, ὁ, PONTICUS, marinus: item PONTICUS, incola Ponti: &
Πόντος, ία, ον, marinus: item prænomen prædis Romani, Φίλιππος, dictus: &
Ποντόθεν, ex mari. adv. è loco: à πόντος.
Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epith. Neptuni, qui maris est rex, seu dominator. Ex πόντος, mare, & μέδω, impero.
Ποντοπόρεια, ας, ἡ, nomen mul. vide in πορεύομαι.
Ποντοπορέω, per pontum gradior, mare pervado, seu pererro: &
Ποντοπόρος, idem: à πόντος πορεύομαι, quod vide.
Ποντοπόρος, gen. Ion. à
Ποντοπόρος, ου, ὁ, ἡ, mare sulcans. Ex πόντος, mare, & πορεία, iter, quod à πορεύομαι, duco ago. Th. πόρος, transeo. p. m. πόρος:
ΠΟ'ΝΤΟΣ, ου, ὁ, PONTUS, mare: hinc πόντιος, ὁ. marinus, πόντος, idem. Est & Πόντος, nomen regionis, Asiæ minoris.
Πόντος, ου, τὸ, POPANUM, placenta lata, tenuis & rotunda: à πέσσω, coquo. Gl. Cyr. πόντος, libi.
Πόντλιος, ου, ὁ. Lat. Publius.
ΠΟ'ΠΟΙ, prob Dii. Dryopum enim lingua Dii dicebantur, quasi οἱ ἐν ὀπάοντες. Est & vox admirantis, vel indignantis.
ΠΟΠΠΥΖΩ, f. ύσω, fibilo, blandè contrecto, à sono.
Ποππυλιοδόκη, Dor. pro ποππυλιάζουσα, quod pro ποππυλίζουσα, quod vide.
Ποππυλιόδων, Dor. pro ποππυλιάζων, quod vide.
Πόππυσμα, ατος, τὸ, fibilus: &
Ποππυσμὸς, ὁ, idem: à ποππύζω.
Πόππυσσε, idem quod ποππύζουσα, ης, f. part. dalle, à πόππυζω, ι, fordeo.
Πόρ, trahit: 3. sing. a. 2. act. Ion. pro πορεῖν: &
Πόρε, da. a. 2. imperat. act. verbi πίμπλημι, Poët. pro πόρζε, suppedita: & πίμπρημι, pro πίμπρασι. & πόρει, 3. sing. a. 2. opt. act. ejusd. verbi, πόροι θανάτοιο, dare mortem. Th. πόρω, transadigo. f. πόρσω. præt. m. πέπορκα.
Πορεία, ας, ἡ, viæ, iter. quod à πορεύω, trajicio, & hoc à πόρος, transitus. Th. πόρω, transeo. p. m. πέπορκα.
Πορεύδομαι, a. 1. ind. pass. &
Πορεύδω, a. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.
Πορεύομαι, proficiscor: item in sacra pagina vers. v. imperf. ἐπορευόμην, ομαι, ετο, præs. inf. πορεύεσθαι, fut. m. πορεύσομαι, perf. pass. πεπόρευμαι, versatus sum. 2. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, abivi. 2. 1. imperat. pass. πορεύθητι, a. 1. subj. πορευθῶ. à πόρος, transitus. Th. πόρω, transeo. præt. m. πέπορκα.
Πορεύω, ύσω, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd. & th.
Πορεύω, trajicio; traduco, ire faber, facio ire mitto: f. εύσω. p. πεπόρευκα. à πόρος, transitus. Th. πόρω, transeo. p. m. πέπορκα.
Πορία, seu πόρια, ὰς, præsto, Poët. pro πορίζω, aditum facio, comparo: item do. Th. πόρω, transadigo.
Πορίαν, ἔστο, imperf. ἐπορίαν, ω. f. ίσω. p. πεπόρισμαι. a. 1. ἐπορίσθην. a. 1. part. act. πορίσασα: aor. Th. πόρω, dirui, depopulor: f. σω. ἐπορίσθην. p. m. πέπορκα.
Πορίσαι, depopulaturum, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.
Πόρθμης, ου, ὁ, vastatio, depopulatio: à 2. perf. pass. poët. verbi πορθέω, quod vide.
Πορθμὶς, ίδος, ἡ, peritor: &
Πορθμίω, f. ίσω, trajicio; moveo; fero: à πορθμὶς, quod vide.
Πορθμήϊον, Ion. pro
Πορθμεῖον, ου, τὸ, fretum; & navis qua fretum trajicitur: vide in πορθμὶς.
Πορθμὶς, ίδος, ἡ, fretum, trajectus: à πόρος, transeo: hinc & πορθμίδες, portitor, in pl. πορθμῆες, & Ion. πορθμῆες.
Πορθμήϊος, ος, ὁ, devastator, præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.
Πορίζεσθαι, præs. inf. pass. à seq.
Πορίζω, transitum patefacio; paro, invenio, suppedito: f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. pass. πεπόρισμαι. quod à πόρος, transitus. Th. πόρω, transeo. p. m. πέπορκα.
Πόρκιος, pervius. nom. pl. à
Πόρκος, ου, ὁ, ἡ, pervius; transiens: abundans; quæstuosus: à πόρος, transitus, Th. πόρω.
Πόρκε, vixerunt, vide πόρνυμι.
Πόρκιον, ίου, τὸ, corollarium, thermæ à demonstratis obiter resultans: item
Πορισμὸς, ὁ, suppeditatio, reditus: &

Πορίσσει,

Πορσύνω, ſ. ὐνω, ſuppeditetur, ſuppeditor, tenuis à perf. paſſ. verbi πορθέω, quod vide.

ΠΟ'ΡΤΗΞ, ηκος, ὁ, ἡ, annulus, ſeu fibula, cujus circumplexa baſis ferrum cum ligno intercipit.

Πόρτης, ου, ὁ, nomen viri. Gr. piſcator.

ΠΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, rete piſcatorium, circulus quivis: à πορέω.

Πορτίς, ίδος, ἡ, ſcortator: à πόρνη, meretrix; quod vide.

Πορτόω, ſcortor, ſ. ἤλιον, a. 1. ἐπόρτωσα, p. πεπόρτωκα. Th. ἀπόδομαι, vendo.

Πόρτη, ης, ἡ, meretrix, quæ corpus ſuum πόρνη, id eſt, vendit, ac proſtituit. quod à πέρνημι, ſeu πίπρημι, vendo. p. m. πίπρτη. Th. ἀπόδομαι, idem.

Πορτῶ, οῦς, ἡ, ſcortator. vide πόρτις.

Πόρος, ου, ὁ, tranſitus, meatus, via, ora maritima, via & ratio aliquid efficiendi, unde πορίζω, acquiro. Them. πόρος, tranſadigo. p. m. πίπορος.

Πόρσω, ης, ἡ, idem ac ejus them. πόρυς.

Πορσύνω, vel -ὐω, fibulis aſtringo: à

ΠΟ'ΡΠΗ, ης, ἡ, fibula. annulus clypei. à πείρω, figo, quia infigitur, ut affigat.

Πόρρω, adv. PORRO, procul, longè ante, in anteriorem partem. Th. πρό, ante. Eſt autem idem πόρσω, πόρω & πόρρω, & his opponitur ἔσσω, πόσω ὁ ὀπίσω, ante & retro. Hinc compar. πορρωτέρω, ſuperl. πορρώτατος.

Πόρρωθεν, adv. eminus; procul: à πόρρω, quod vide.

Πορρώτερον, adv. ſuperl. longiſſimè: &

Πορρωτέρω, adv. compar. longius. à πόρρω, quod vide.

Πορσύνω, vel πορσύω, prabeo, paro, curo, molior, &c. quod à πόρος, ſ. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, prabeo. Them. πόρω, tranſadigo. pret. m. πίπορσα.

Πόρσω, Poët. adv. pro πόρρω, longiùs, remotiùs. Quod à πρόσω, adv. longè, &c. & per Metath. litt. πόρσω, hinc compar. πόρσων, & ſuperl. πόρσιστος, longiſſimè. Th. πρό, ante.

Πόρσων, vide in πόρσω.

Πορσύνεσκε, Ion. pro πορσύνεσκον, ſ. part. f. g. verbi πορσύνω. vide in πορσύνω, augeo, amplifico.

Πορσύνω, augeo, in præſto habeo, honoro. vide πορσύνω.

Πόρσω, longè: comparat. πόρσων, longius. vide πόρρω.

Πόρτις, ιος, ἡ, ὁ, idem quod ſeq. ejus them.

ΠΟ'ΡΤΙΞ, ιδος, ἡ, ὁ, virulus, juvencus, aut vitula, juvenca. idem & πόρις, quæ jam cepit πορίζεσθαι.

ΠΟΡΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, PURPURA, genus conchæ nobilis; idem pannus purpurâ liquore tinctus; veſtis purpurea. hinc πορφυρίς, ίδος, qui purpura tingit.

Πορφυρεύς, έως, gen. ῆος, ῆ, PURPU-

RÆ ſ. Them. πορφύρω.

Πορφυρόεις, εσσα, εν, idem & ab eod. th.

Πορφυρόπωλις, ιδος, ἡ, quæ purpuram vendit: à πορφύρα, & πωλέω, vendo.

Πορφύρω, ſ. ὐρέω, purpureo colore perfundo, rubeo. Ut mare ſtultorum πορφύρει dicitur. Hinc & animus dicitur πορφύρειν, cum æſtuat, ſed lenitèr. Th. πορθέω.

Πόρω, ſ. ρέω, ſuppedito, præbeo, do, Poët. idem quod πορίζω. Them. πόρυς, tranſadigo.

Πόσε, pro ποῖ; pedibus, ſic & πόσε pro ποῖ, Poët. dat. pl. à πούς, pes.

Πόσσαις, quoties? adv. interrogandi. quod à πόσος, quantus? Th. ἔσος, quantus, citrà interrog.

Ποσσαπλάσιος, α, & ποσαπλάσιος; quotuplex? &

Ποσσαχῶς, adv. multis modis: à πόσος, Th. ἔσος.

Πόσσε, quo? quem in locum; ab iiſd.

Πόσις, dat. ſing. à πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Ποσειδάων, ωνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῆς, Neptunus. Hinc

Ποσειδάωνος, ω, ιον, Dor. pro Ποσειδῶνος, Neptuninus, a, um. Dicimus & Ποσειδάων, ωνος, & ανος, ὁ, Poët. & per Crasin pro Ποσειδᾶς, ὁ, Neptunus.

ΠΟΣΕΙΔΩ'Ν, gen. ῶνος, & Ion. Ποσείδεων, ὁ, Neptunus, Deus maris. Dicimus & Ποσειδάων, accuſ. Ποσειδάονα, Dor. ut & in vocat. Ποσείδαον, qu. πόσις δαΐων, potens dare.

Ποσίος, gen. ſing. à πόσις, ὁ, potus, idem quod πόσις. Th. πίνω, bibo.

Πόσις, ιος, ὁ, pelis, ima ylanis virilis regitur. q. πόσδις, à πεσσόδομαι.

Ποσίδεον, per Syncop. pro Ποσείδεον, ου, τό, Neptuni templum: à Ποσειδῶν, Neptunus.

Πόσις, ιος, ἡ, potus, idem quod πόσις, ιος, τό, &

Πόσις, ιος, vel ιος, ὁ, maritus. Them. πίνω, bibo.

Πόσος, η, ον, quantus, a, um? ποσάκις, quoties? πόσοσε, quos? Th. ἔσος, quantus, citra interrog. &

Ποσός, ή, όν, quidam; quidam? vel πόσος, quantus: &

Ποσότης, τος, ἡ, quantitas. ab eod. th.

Ποσσίφατος, η, ὁ, ἡ, Terpe Epither. quod pedibus pulſatur: ex πούς, pes, & ῥάσσω, pulſo.

Ποσσίν, pedibus, dat. pl. Poët. pro ποσί, à πούς, ποδός, ὁ, gen. voc. ὦ πόδ.

Πόσσον, Dor. pro πόσον, quanti pretii? à πόσος, & gen. ου, πόσσου.

Πόσσε, η, quotus, qu. πόσσου. Ex πόσος. Th. ἔσος, quantus.

Ποσσάκις, aliquantulum, leviter. ab iiſd.

Πόσσ', & ποδ' pro ποσί, aliquando.

Πόσσεται, dabunt, Dores dicunt pro πόσονται,

ἀφε, præf. imperat. act. à Dorico verbo πομάζω, pro ἀφαιρῶ. Them. ἄγω, duco.

Ποπέγγομαι, appropinquamus, Dor. pro ἀφικνούμεθα, 1. plur. præf. ind. verbi ἀφικνέομαι, à ἄφι, pro quo Dores πανὶ dicunt, & ἄγχομαι. Th. ἄγχι, adv. prope, juxtà.

Ποχαΐδα, accino, Dor. pro ἀφαιδῶ. f. πομαιδήσω.

Ποχαί, super. &

Ποχάτ@-, τεκτὸς, novus, peregrinus, primus, à Dor. ποτί, ad; propè. Th. ἀφὶς.

Ποχαμάλλομαι, Dor. pro ἀφαμαλλόομαι, reprehendere.

Ποχαμίλλομαι, ῇ, ησομαι, Dor. pro ἀφαμιλλήσομαι, fut. 1. med. verbi ἀμιλλάω, mulgeo.

Ποχαμ@-, &

Ποχάμι@-, ία, ιον, fluvialis. Them. ποταμὸς.

Ποχαμοῖο, gen. Ion. pro ποταμοῦ, à

ΠΟΤΑΜΟΣ, ὁ, ὁ, fluvius, q. à πίν@-, quia poculentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποχαμοφόρ@-, ος, ὁ, ἡ, qui vel quæ à fluminе abripitur: ex ποταμὸς, fluvius, & φορέω, gesto, gestari patiſ. quod à φορὸς, idem quod φέρω, fero. f. οἶος.

Ποχαὸς ὁ, ὁ, volucer, qui volat, volatilis, Dor. pro πτηνὸς, ὁ, ὁ, à πτάομαι, volo, quod vide.

Ποχάομαι, volo. f. πήσομαι. p. πεπάμαι, hinc 3. pl. Ion. πεπόχαται, pro πεπτήνται. Th. πέτομαι, volo, æ.

Ποχαὸς, ὁ, ὁν, qualis, e? à them. ἀδανὸς, ὁ, τὸ, solum, pavimentum. hinc πεδαὸς, cujus? inde πεδαὸς, mutato δ, in π.

Ποχαπτάζει, Dor. pro ἀφαπτάζει, vertici ἀφαπτάω, aspicere, intueri. quod ex Dor. præpon. ποτὶ pro ἀφὶ, & ἁπτάζομαι, video. Them. ἁπτὰ, ὁ, splendor, lux.

Ποχαυλίαι, accinebat, Dor. pro ἀφαύλει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, ὁ, tibia.

Ποχαυ@-, Dor. pro ἀφαυὸς, orientalis. Th. ἠὼς.

Πόχι, quando? Adv. interrogandi. ἴσως πόχι, quousque? Sed

Ποχὶ, aliquando, est dictio enclitica, quæ particulis ἐὰ, μὰ, μοῦ, τὶ, τὰ, &c. annectitur. ut ἢν ποτὶ, μὴν ποτὶ, nunquam. Them. ὅτε, quando, citra interrogationem.

Ποχίδεγμαι, Dor. pro ἀφιδέγμαι, 2. 2. à πέχω, curro.

Ποχιλλάπτομαι, Dor. pro ἀφαλλόομαι, imperf. pass. verbi ἀφαλλόομαι, furiam ad aliquem ducor. Them. ἀλάομαι, furor.

Ποχιπτάζεν. Dor. pro ἀφικνέομαι, 2. 1. m. à ἀφικνέομαι.

Ποχίσαμαι, f. ἴσομαι, idem quod πήσομαι volo, æ.

Ποχίσκοντο, volabant, 3. pl. imperf. Ion. præced. verbi.

Ποχιστάω, Dor. pro ἀφαιρίζω, cum aliquo certare. Ex ποτὶ pro ἀφὸς, & ἱστάω, sto.

Ποχίστεον, dat. pl. à πίνω@-, quod vide.

Πόχτερον, πόχτερ, adverb. uterum, æ, à

ΠΟΤΕΡΟΣ, ποτέρη, πότερον, uter, utra, utrum, & interrogative, ut πόσος.

Ποχύχθη, Dor. & Æol. pro ἀφίκετο, accedit, præt. imperat. ab ἵκομαι, venio.

Ποχωτάσθαι, adverberari, Dor. pro ἀφαιτάσθαι, 3. sing. imperf. verbi ἀφαιτάομαι, pro ἀφαυρόομαι. Th. φαῦλος, vilis.

Πόχχ & πέχχε, adhibe, Dor. pro ἄφαπτε. præf. imperat. act. à ἀφάπτω, quod vide.

Ποχῶμαι, Dor. pro ἀφάσθαι, præf. inf. verbi ἀφάομαι.

Ποψίαμαι, ῶμαι, ῶμαι, potulum, calix. à 3. perf. perf. pass. verbi πίνω, bibo. hinc quidam Angl. Pot deductum volunt.

Πόψιος, ὁ, ἡ, Potor, bibax. &

Πόψις, ἴος, ὁ, ἡ, potus, potio. ab eodem th.

Πορὶ & ποτὶ, Dor. pro ἀφὶ, ad. ποτὶ χθόν@- ἴρυσε, tempus advenit, per Imelin & Dor. pro ἀφίκετο.

Πορὶ-λέπω, Dor. pro ἀφοράω, aspicere, præf. inf. Th. βλέπω.

Πορίδαια, ας, ἡ, P O T I D Æ A, urbs Græciæ.

Πορὶδιμμαι, Dor. pro ἀφορίζομαι, nom. pl. præf. part. pass. vel potius pro ἀφορίζομαι. nom. plur. perf. part. pass. fœm. gen. verbi ἀφορίζω, expello. &

Πορὶδιγμέν@-, pro ἀφορίζομέν@-, vel ἀφορίζομέν@- ex ἀφὶς, ad, & ὁρίζω, capio. f. ὁρίσομαι. perf. ὁρίζομαι.

Πορίδων, Dor. pro ἀφορᾶν, adspexisse, a. 2. inf. ab ὁράω.

Πορὶδρεμεν, Dor. pro ἀφορίζομεν, 3. sing. præf. ind. verbi ἀφορίζομαι, aspicio. Th. ὁράω, video.

Πορὶδοκεῖν, indiges, Dor. pro ἀφορᾶν.

Πορίδοι, Dor. pro ἀφορᾷ, 3. sing. a. 2. opt. ab ὁράω, video. Sic πορίδων pro ἀφορᾶν.

Πορὶδρομ@-, ου, ὁ, ἡ, ad cenam vilis, Dor. pro ἀφορίδρομ@-. Th. δρόμος, cursus.

Πορίδων, Dor. pro ἀφορᾷ, a. 2. sub. act. verbi ἀφοράω. Th. ὁράω, video.

Πορίζω, de potum, duco aquatum, rigo. impers. act. ἐπόρισε, ισε, ι. f. ἰσω. & Att. ισ. p. πεπόρικα. 2. 1. ἐπόρισα. a. 1. sub. act. ποτίσω, ῖς, ῖ. a. 2. ind. act. ἐπόρισον, præf. pass. ποτίζομαι. a. 1. ind. pass. ἐποτίσθην, ης, η. potionatus sum. ποτίζομαι, irrigua. Th. πίνω, bibo.

Πορίδς, Dor. per Sync. pro ποτιδὸς, pro Attico

Attico ποτιδῶ, ἀφίημι: & hoc pro ποτιδίδωμι, præs. impersat.

Πωτιδρόμος, Dor. pro ποτιδρόμος, qui in cursu hæret. Th. τρέχω.

Πωτιλλιβόμος, α, ὁ, Dor. pro ποτιλλιβόμος, ου, ὁ, inclinatus: ex ποτὶ & λλίβω, inclino.

Πωλίνωτον, ου, τὸ, Dor. pulvinarium: quod ex ποτὶ pro ποτὶ, & κλίνω, extat.

Πωπλήγη, Dor. pro ποτελήγη, alloqui: hinc ποπλίξαι, pro ποτελίξαι, 3. sing. a. 1. m.

Πωπτύξατο, Dor. & Ion. pro ποτεπτύξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ποτεπτύσσω, stringo: ex ποτὶ & πτύσσω, tango: imit. ξω.

Πωτμός, ὁ, potabilis. Th. πίνω, bibo.

Πωτπωλέδαι, alloqui. Dor. pro ποτεπροσδέδαι. Th. μόθος, verbum.

Πωτρέπομαι, ῆ, ται, advertor. Dor. pro ποτετρέπομαι, advertor, præs. ind. à ποτί, Dor. pro ποτὶ & τρέπομαι, τω, verto. Th. τρέπω.

Πώτιδαι, αν, αι, nomen urbis. Lat. Potidæa.

Πωτίθημι, adjicio, 3. sing. præs. Dor. pro ποτιτίθημι, quod ab ἐπίθημι, vides, Æol. pro ἐπίθημι, idem: p. ἔθημαι. p.m. πίθω, Att. ἐπίθω.

Πωτιμπτέω, Dor. pro ποτεμπτέω, quod Attice formatum à gravitono ποτεμπίπτω, projicere. Th. πίπτω, idem.

Πωτὸν ἔδωκεν, Dor. pro πιεῖν, potum præbere: quod vide.

Πώτον, bibendum dederit, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 1. pl. πώσωμεν, πίνω, a. 1. imperat. ac. verbi πώζω, quod vide.

Πωτσίζω, Dor. pro ποτσύζω, adstillo, instillo: ex ποτὶ, Dor. pro ποτὶ, ad, & σίζω, stillo: f. ξω.

Πωτσύρων, ωνος, τὸ, canalis: à 3. perf. perf. pass. verbi πώζω, quod vide.

Πωτσυρὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποτσυρὸς, accommodatus, convenions, aptus.

Πωτὼ, f. ῶ. Att. & in 1. pl. ποτοῦμεν, verbi πώζω, quod vide.

ΠΟΤΜΟΣ, ου, ὁ, fors, fatum: mors: qu. à πίπτω, cado, πότμον, Dor. gen. pro πότμου.

Πότνα, ας, ἡ, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος, pro πότνιος.

Πότνι', pro πότνια, quod vide.

Πότνια, ας, ἡ, & contracte πότνα, veneranda: à πότνιος, quod vide.

Παλιδαμαλόπτνα, ας, ὁ, ἡ, dominatrix veneranda: ex πότνιος & δαμάω, tex.

ΠΟΤΝΙΟΣ, α, ον, venerandus, pronunciandus: qu. à πίνω, cado, quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidi.

Πουσὶ, gen. Ion. à seq.

Πόσις, ὁ, ἡ, potio, potus: quod bibitur: quod &

Πόσις, ὁ, ἡ, potator, compotatio; POTUS: &

Ποσὶς, ὁ, potulentus: à th. πίνω, bibo.

Πόσσεται, præs. part. n. g. à πόσσομαι, quod vide.

Πόσσομαι, Dor. pro φοβέομαι, idem quod simplex ὄζομαι, οἶσα: f. ὀζέσω, & ἴσω. p. ὄζεμαι. p. m. ὄσσομαι, & ὀδίσσομαι Attice.

Ποτὶ, gen. sing. à ποτὶς, quod vide.

Ποτὶ, vel πὸτ πὸν, pro ποτὶ τὸν, Dor. prò πρὸς τὸν. Sic πατὴρ, Dor. pro πατὴρ τὸν, & hoc pro πρὸς τὸν.

Ποτὶν, Dor. pro πατὴρ τὸν, vel πὸτ τὸν, & hoc pro πρὸς τὸν.

Πότ', ubi t adv. Est & dictio enclitica: aliquando vacat, ut in δίκης, δίκαιος: ab ἔ. Th. ἔς, qui.

Ποτ'γὸν, πατέρων, fœcundus.

Ποτίδια, τὰ, vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpant.

Ποτίδης, ου, ὁ, nomen viri. Latin. pudens.

Ποτιδόπτνια, ας, ἡ, multorum alumna: Epithet. τέττιξ: ex πολὺς, Poët. pro πολὺς, & βίσκω, paco. Th. βίω, idem.

Πολὺς, Poët. pro πολὺς, multus, quod vide: acc. πολύ.

ΠΟΤΣ, ποδὸς, ὁ, PES: vocat. ὦ πόδ, dat. plur. ποσὶ, πόδεσσι, pro ipso gubernaculo, κατὰ πόδα, tensè, ἀφὶ πόδ ποσὶ, apud pedes. Hinc ποδάπτης, ου, ὁ, pedibus prædituus. ποδίζω, melior pede: interdo. ποδοφόνδης, ου, τὸ, mancipium. πολύπους, ποδὸς, multos pedes habens. τρίπους, τριποδὸς, & tripus. ἐμποδίζω, impedio. ἐμπόδισμα, impedimentum.

Πόσ' ἀ, Dor. pro ποτὶ ἁ, & hoc pro πρὸς.

Πόσω, imitatur. bibo: à πίνω, vel πίνω.

Πόσσμα, ατος, τὸ, negotium, res, opus, administratio reipub. à perf. pass. πέπρᾶγμαι, verbi πράσσω, vel πρήσσω, facio: f. ξω.

Πρᾶγμάτεια, ας, ἡ, negotium, studium; tractatus; molestia. αἱ πρᾶγμάτειαι, ῶν, negotia: ab eod. th.

Πρᾶγματεύομαι, ῆ, ται, negotior: f. εύσομαι. a. 1. m. ἐπρᾶγματευσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. m. πρᾶγματεύσασθε, σάσθω, & in plur. πρᾶγματεύσασθον. Them. πράσσω, facio.

Πρᾶγματικὸς, ὴ, ὸν, ferius, a, um, solers in rebus tractandis: ab eod. th.

Πρᾶεῖς, dat. pl. à πρᾶεὶς, ΐος, idem quod πρᾶΰς, lenis, mitis, mansuetus.

Πρᾶΐδιον, Ionica diphthongi resolutione pro πρᾶδιον, vastare, a. 2. inf. act. verbi πρήθω, vasto: f. πρήσω. f. 2. πραθῶ, & per Metath. πρᾶθῶ. hinc a. 2. ἐπράθον.

Πρᾶθὶς, ίδος, venditus, a. 1. part. pass. & Πρᾶθῖναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, vendo: f. πρᾶσω. Ex πρᾶθω, facto per Syncop. pro πρᾶθω, ut suo loco dictum.

Πρᾶΐνω, ῦς, ῦ, Ion. pro ἐπρᾶσθῦ, a. 2. ind.

ας. verbi πράσσω, verbo : f. σι, a, ον. Isaeus Dor. & per Metathes. ταρρόν, p. m. πρᾶσσω.

Πραιτώριος, α, ον, *praetorium* : à nomine Latino *praetor*, sic dictus qu. *praeitor*, à præeundo.

Πρακτός, verbale, à πράσσω, *facio*.

Πραυτὴς, ῆτος, ὁ, & Ion. πρηϋτὴς, ητος, *exallo, exaltor, tributorum* : à πράσσω, *facio*.

Πραυτύνω, ὑν, ἐν, *exallabilis, opere potens, efficax* : ejusd. them.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *exallor, perpetrator* : ab eod. th.

Πρᾶμνιος, seu πρήμνιος ὄινος, *vini genus*, sic dictum à Pramnia rupe, *vel vite*.

Πρὰν, Dor. pro πρόσθεν, *nuper* ; quod vide.

Πρανὴς, ῆος, ὁ, ἡ, idem quod th. πρηνὴς, *pronus*.

Πρανύσσας, a. 1. part. pass. verbi πρανύσσω, Dor. pro πρηνίσσω, *præcipito*. Th. πρηνὴς, ῆος, ὁ, ἡ, *pronus*.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πρᾶξάντας, acc. pl. a. 1. part. act. à πράξας, dulior, & in n. g. πράξαν, verbi πράσσω, *facio* : f. ξω.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio, successus rerum* : acc. sing. πρᾶξιν, nom. pl. πράξεις, dat. pl. πράξεσσι. Th. πράσσω, *facio*.

Πρᾶξον, 3. pl. a. 1. subjunct. verbi πράσσω.

ΠΡΑΟΣ, & πρᾷος, ᾶον, *lenis, mitis, mansuetus* : comp. πρᾳότερος, *mitior* ; superl. πρᾳότατος, *mitissimus* : qu. à πράσσω, *trahere* ; ut sit δυσκολότερος, qui & facile ad alios transit, & ad quem facile transitur. Aut simpliciter à πάσσω, *adigo*.

Πρᾰότης, & πρᾳότης, ητος, ἡ, *lenitas, & mansuetudo* : à præced.

Πρασὶς, ίδος, ὁ, idem quod th. πρᾶσις.

ΠΡΑΣΠΙΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia* : dat. pl. πρασπίδεσσι : qu. ex πρὸ & σπάδω.

ΠΡΑΣΙΑ, ας, ἡ, *areola in horto*. Potiùs primò sic dicta est, *areola porrorum*, à πράσον.

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio* : à πράσσω, *vendo*. Th. πρᾶσις, idem.

ΠΡΑΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum* : qu. à πράσσω, *excudo*, est enim calidum.

Πρασοσκόροδον, ου, τὸ, *nomen Rana* : à πράσον, *porrum*, in quo versatur.

Πρασσόμεσθ', Dor. pro πρασσόμεθα, 1. plur. præs. &

Πρασσόντων, Dor. pro πρασσόντων, *exigunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ, *nomen Ranæ* : ex πράσον, *porrum*, & φάγω, *comedo*.

ΠΡΑΣΣΩ, & πράττω, *ficio, ago* ; *administro, exerceo, tracto* ; *vivo, exigo* : f. ξω. p. xi. pass. πέπρᾶγμαι, πράττομαι, πράσσεται, πράσσεσθαι, πράσσεσθαι, *gloriam sibi parare*. Hinc πρᾶγμα, ατος, τὸ, τος, *negotium* : Ion. πρῆγμα, πρῆσσε, ους, ὁ, *actio*. πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, *multis negotiis se implicans* : f. πολυπραγμονέστερος, πολυπραγμονέστατος, ως, ὁ, ἡ, πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas*. πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, *fallax, astutus*.

Πράσσων, ουσα, quod & πράττων, ουσα, ον, *transeo*, seu *circumeo* ; *vendendi aut emendendi ergò*. Hinc πράσσει, *venditor*.

Πράσσω, *vendo*, quod & πράττω, ὑν, ἐν, *transeo*, seu *circumeo* ; *vendendi aut emendendi ergò*. Hinc πράσσει, *venditor*.

Πράσσω, *vendo*, f. ξω. verbi πράσσω.

Πρᾶτος, ου, ὁ, Dor. pro πρῶτος, *primus, superl.* à πρό.

Πρᾶυς, εια, υ, Dor. pro πρᾶος, πρᾶεῖα, πρᾶὺ, Th. ᾱος. Et πρᾶσσων, pro πρᾴων, *prior*, πρᾶστος, *prior* : vide in πράσσω.

Πρασσόμενος, ου, ὁ, *qui mine consilium habet, mitis* : ex πράσσω, idem quod πρᾷος, *lenis*, & μένος, ου, ὁ, *consilium*.

Πρατὴς, ῆος, ὁ, idem quod th. πρᾶος, *mitis* ; gen. πρᾶτος. Hinc

Πρατύς, ύος, ὁ, *lenitas* : à præced.

Πράτω, inusit. pro πρᾶσω, vel πράσσω : vide πράσσω. Th. πράσσω, *vendo*.

Πράων, *lenitor*, adv. à πρᾶος, *lenis*.

ΠΡΕΜΝΟΝ, ου, τὸ, *pinea, pinus, dolium, radicatus per se, arundinis vitis, radicis vitis*.

Πρέμνον, *decet*, impers. &

Πρέπει, *decet*, cum dat. imperf. ἔπρεπε, part. præs. τὸ πρέπον, *decorum* : præs. inf. πρέμεν. à πρέπω.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. inf. à πρέπω, vel πρέπει, *decet*.

Πρέπει, 3. sing. opt. præs. πρέποιεν, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, genit. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπω, τὸ, *decus, decorum, congruum* : & Act. adv. *decenter* : pass. præs. π. g. &

ΠΡΕΠΩ, *decorus sum, conspicuus sum, excello*. Hinc Συμπρεπὴς, ῆος, ὁ, ἡ, ες, τὸ, Συμπρεπὴς, ῆος, ὁ, ἡ, ὲς, τὸ, & Συμπρεπὴς, ὲς, τὸ, *valde decorus*.

Πρεσβα, *exsiccata, venerenda*, per Syncop. pro πρεσβέα, f. g. à πρεσβύς, ύος, ὁ, *senex* : & in f. g. πρεσβέα : in n. g. πρεσβύ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio, honor magistratus*. Th. πρεσβύς, *senex, legatus*.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβεῖος.

Πρέσβεος, εων, &, accus. plur. contract. à πρεσβύς, υος, ὁ, *legatus*.

Πρεσβεύω, ὑσω, ὑσα, ὑκα, ὑμαι, ὑθην, ὑσομαι, ὑσθησομαι, ὑσάμην, ὑσαίμην, ὑσασθαι, ὑσάμενος, η, ον, πρεσβεύσων, ουσα, ον, πρεσβεύσας, ασα, αν, πρεσβεύσασθαι, ὑσάσθω, ὑσάσθων, ὑσάσθωσαν, ὑσαίσθω, ὑσαίσθων, ὑσαίσθωσαν, ὑσάσθωσαν, ὑσαίσθωσαν, ὑσάσθωσαν, ὑσαίσθωσαν, ὑσάσθωσαν

Πρεσβύτης, ου, ὁ, antiquus, acc. sing. πρεσβύτην, Th. πρεσβύτας.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, legatus, & πρεσβευτὴς, quia senes & prudentes ad legationem eligebantur.

Πρεσβύτερος, & πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, senex. compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβύτερος, Ion. pro πρεσβύτατος, primogenitus: vide in πρεσβύτης.

Πρεσβύτερος, ου, ὁ, ἡ, maximus natu: ex πρέσβυς, εως, ὁ, ἡ, maximus natu: ex πρέσβυς, εως, ὁ, senex, & γένομαι, nascor.

Πρέσβυν, acc. sing. m. g. seq.

ΠΡΕΣΒΥΣ, εως, ὁ, genit. εος, & Att. εως, Dor. senex: item legatus: Hoc dicunt πρεσβύς, PRISCUS, à quo virgo filia, τεκνίων ἀπὸ πρεσβύς, hinc πρεσβύτης, senior, πρεσβύτερος, senior, πρεσβεύω, senior sum: item, legationem suscipio. πρεσβεία, ας, ἡ, legatio.

Πρεσβεύω, acc. pl. à πρεσβεύς, ύς, ὁ, senex. Th. πρέσβυς.

Πρεσβεύω, ὁ, maximus natu, antiquissimus: superl. à πρέσβυς, senex, compar. πρεσβύτερος.

Πρεσβυγένης, ου, ὁ, natu grandior: ἡ, g. à πρεσβυγενὴς, Th. πρέσβυς.

Πρεσβυγενὴς, ὁ, ἡ, νὸ, PRIMOGENITUS, seniorum prolis, senatus & ecclesiasticus: à πρεσβυγένης, ους, ους, ους, senex, & γένομαι, PRESBYTER: ut πρεσβυγενὴς ἐκκλησίας, seniores, specialiter qui Ecclesiæ præsunt: item legati, Th. πρέσβυς, senex, & γένομαι.

Πρεσβύτερος, ου, ὁ, senex. Th. πρέσβυς, idem.

Πρεσβύτης, ὁ, senilis: πρεσβύτης: ab eod. ductum.

Πρεσβύτην, acc. sing. à

Πρεσβύτης, ου, ὁ, natu, acc. sing. πρεσβύτην, & ἀπὸ τῆ πρέσβυς, senex.

Πρέσβυς, εως, ὁ, ἡ, placitus: à πρέσβυς & ἥδομαι.

Πρέσβυς, ὑος, qui curvatur: a. t. part. act. verbi πρέσβω, ῶ, ὦσω, deorsum flecto.

Πρέσβυς, pro πρέσβυος, Ion. pro πρέσβος, εος, τὸ, res, negotium, pretium, πρέσβεα τὰ ἐκείνου, negotia patris: dat. pl. πρέσβεσσι, Th. πρέσβεσι, facio, ῆ, ῆω.

Πρεσβύτερος, pro πρεσβύτατος, primus, primogenitus.

Πρεσβύω, Ion. pol. πρεσβεύω, venditum facio: vide πρέσβω.

Πρέσβω, incendo: in futurum & aor. p. πρέσω, πρέσθην, q. à πρέθω.

Πρεσσάων, acc. sing. à πρεσσάων, ονος, ὁ, Ion. pro πρέσβων, affer. Th. πρέσβων, facio.

Πρεσσέμεν, futurum imperfectum à πρέσσω, premere, & reprimere, fugere.

Πρεσσὸν, adv. deorsum: à seq. th.

ΠΡΕΣΣΟΣ, ὁ, ἡ, ὸν, PRONUS, præcipi. q. à πρὸ & πέω, πεσῶ.

Πρέσσω, πρέσω, a. 1. inf. act. verbi πρέσβω, Ion. pro πρέσβω, facio. ῆ, ῆω.

Πρέσσων, facies, 2. sing. f. 1. ind. act. πρέσβω, ῶ, ὦσω, 2. sing. à, ὶ, sub. act. verbi πρέσβω, Ion. pro πρέσβω.

Πρέσσων, nom. pl. à πρέσβων, Ion. pro πρέσβις, εως, ἡ, premens, rei. acc. sing. πρέσσιν, Th. πρέσβιν, facio. ῆ, ῆω.

Πρέσσω, incendisse, a. 1. inf. act. verbi πρέσβω, incendo: f. πρέσω.

Πρέσσω, incendit, Ion. pro impers. 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρέσσων, venditio, Ion. pro πρέσβων, quæ vide.

Πρέσσω, præf. impetrat. act. Ion. à πρέσβω, pro πρέσβω, facio: f. πρέσω.

Πρέσσω, Ion. pro πρέσβω, facio: f. πρέσω, ῆ, ῆω.

Πρέσσω, f. 1. à πρέσβις, premo, f. πρέσω, & per Syncop. πρέσσω.

Πρεστὴς, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρεστήρων, & acc. πρεστῆρας, vasis spiranti: item serpentis genus à πρήθω, ἔθω, ἔσω, ἔθην, ἔθηκα, ἔθηκα, ἔθηκα

Πριστινος, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίζω, ferra secо: f. ου, p. πρίσας. perf. pass. πέπρισμαι, ---

Πρόσθιος, fallus, a. 1. part. pass. ab πρίω, ας, 1. ind. passiv. ejusd. verbi.

Πρίσκος, α, ὁ, nomen viri originis Latinum, à Priscus.

Πρίσκα, ας, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. Prisca.

Πρίστις, εως, ὁ, qui ferrâ aliquid secat & fabricat: item PRISTIS, piscis: & genus pecoris, & navigii: &

Πρίστης, ου, ὁ, ferrâ dissecans: à 3. perf. sing. perf. pass. seq.

ΠΡΙΩ, seu πρίζω, serro, ferrâ seco: stringo, alligo: f. σω, p. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι, σται, σθαι. a. 1. pass. ἐπρίσθην. Ion. &

Πρίω, Att. & Ion. pro πρίαμαι. 2. sing. imperf. vel ell πρίο, σαι praes. imperat. ut ἴσω, pro ἴσαι, verbi πρίαμαι, σαι.

Πρίων, ονος, ὁ, serra: à πρίω, serro.

ΠΡΟ, ante, coram. PRO. praep. propter, gen. regit. In compositis pro modo semper notans, modo ordinem: item pro, ante, ex, ad, & augmentum: interdum pro magis ponitur. πρόσθεν, & πρωσθεν, idem. Hinc πρόσθεν, ου, πρότερ, prius. πρότερος, ρα, ρον, prior, primus, qui. πρῶτος.

Προάγω, 3. sing. praes. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προαγώνια, praenuntia. nom. pl. n. g. à προάγωνος, praenuntius. Ex προ & ἀγγέλος, nuntius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Προαγορεύω, f. εύσω, praedico, praenuntio, praecipio. denuntio, testor: ex προ & ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορά, forum.

Προάγω, praecedo, cum acc. item deduco, invito, produco: f. προάξω, a. 2. προήγαγον, ες, ε, produxi. a. 2. part. προαγαγών, ἀγοῦσα, quod ex προ & ἄγω, duco.

Προαγωγεύουσα, profitens. 2. sing. a. 1. sub. act. à

Προαγωγεύω, perduco, profiteor: à προάγωγος, perductor. Th. ἄγω, duco.

Προαγωγή, ῆς, ἡ, promotio, institutio: à προάγω. Th. ἄγω.

Προαιδεῖσθαι, pass. alicui reverentiam ante alios debere: quod ab αἰδέομαι, reverer. Th. αἰδώς, pudor.

Προαιρούμενος, μένη, μενον, praeposui, constituo: f. ήσομαι, a. 2. m. προειλόμην, ου, το, perf. pass. προῄρημαι, σαι. hinc προαίρεσις, εως, ἡ, propositum. Thema αἱρέω, ελῶ: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, voluntas, consilium: in προαιρούμενος, consulens: &

Προαιρετικός, ἡ, ὁν, arbitrarius: à perf. pass. verbi προαιρούμαι, quod vide.

Προαιρουμένων, gen. pl. m. f. g. à προαιρούμενος, quod vide.

Προαναιρούμενοι, antè criminor: f. ήσομαι, a. 1. m. προανῃρησάμην, ω, ατο, antè evici & demonstravi: quod ab αἱρέομαι, verbum forense, q. d. censeri. Th. αἱρέω, ας, ὁ, causa.

Προαναιρῆσθαι, perf. part. med. f. g. à seq.

Προανακούω, prior audio, ante audio: f. σω. p. προήκουκα. a. 1. προήκουσα. p. m. προακούσας, & Att. προακούσασα. hinc perf. part. m. προανακουσθέντα. Th. ἀκούω, audio.

Προαλὲς, ἐος, ὁ, ἡ, promptus, deliciosus: à προάλλομαι, prosilio. Th. ἅλλομαι, salio.

Προαμαρτάνω, ante-pecco: f. προήμαρτον. p. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκώς, υῖα, ὸς. Th. ἁμαρτάνω, pecco: f. σω, a. 2. ἥμαρτον.

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπειλῆσαι, a. 2. inf. act. à seq.

Προαπειλήσομαι, praebeo, dissedo. Ex προ, ἀπὸ, & ἐρέσσω, venio, fut. ἐλήσομαι. a. 2. ἤλυθον, & per Syncop. ἦλθον. a. 2. inf. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. praeced.

Προαποδείκνυμι, prius demonstro: ex προ, ἀπὸ & δείκνυμι, ostendo: f. ξω. p. ἀποδέδειχα. perf. pass. ἀποδέδειγμαι. a. 1. pass. ἀπεδείχθην. a. 2. part. pass. ἀποδεικθεὶς, ἀποδεικτὸς.

Προαποδεδειγμένων, gen. pl. a. 1. part. pass. praeced. verbi

Προαρχίδιον, ου, τὸ, vel ut alii jec. προάρχιον, subscrotum: ex προ & ἀρχεῖον, ab ἀρχὴ, urbi.

Προαύλιον, & προαύλιος, ν, τὸ, aula vestibulum. προ & αὐλὴ, ante aulam. Th. αὐλὴ, aula: &

Προαύλιος, ν, ου, praludium in tibiarum cantu. Th. αὐλὸς, tibia.

Προβαίνω, progredior. a. 2. imperat. à προβαίνω, ex προ & βαίνω, a. 2. ἔβην, 2. s. imperat. βῆθι, pro quo βῆ, & βαῦθι.

Προβαίνων, adv. in progrediendo: à προβαίνω, progredior. Th. βαίνω, ω: f. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. ἔβην.

Προβαίνωσι, progredere, praes. imperat. act. 3. sing.

Προβαλέσθαι, progredior, praecedo, praesum: consequor seu assumo: f. προβαλοῦμαι. p. προβέβλημαι. perf. part. act. προβεβλημένος, ένη, ὸς. aor. 2. ind. act. προβαλόμην, ου, το. a. 2. part. προβάς, άσα, άν. Th. βάλλω, το. f. βαλοῦμαι.

Προβαλὼν, projicis, emittis, profers, propellis, praevenis: f. προβαλῶ. p. προβέβληκα. a. 2. προβαλὼν. a. 2. sub. act. προβαλὼν, ὼν, ὼ, & in 3. pl. προβαλόντων. perf. part. pass. προβεβλημένος, p. m. προβεβλήσθαι. Th. βάλλω, mitto, jacio.

Προβάλωσι, praepones: 3. sing. a. 2. opt. m. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβάλωσιν, Ion. pro προβάλωσι, projecerint: 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Προβά-

Προβλῆτα, γ. pl. ά, ν. sub. neut. verbi προβάλλω, emitto; quod vide.

Προβλὸς, dat. ῷ, s. 2. part. act. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβόλου, Dor. pro προβάλλου, hoc vero pro προβάλλεσθαι, προβάλλου, promoveri.

Πρόβασις, εως, ἡ, progressus, actio ex προβαίνω. tum ipsa res quæ προβαίνει, ut pecus, provenientia ex pecudibus: à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ἡ, ὸν, proprie ovillus, per Synech. sp. pecuarius, a, um. προβατικὰ, sc. νομὰ, pecuaria pertæ: à

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, ovis, pecus. in pl. πρόβατα, dat. pl. προβάτοισι. quia προβαίνειν, procedere, solet pascendo.

Προβεβῶτα, αὐτίβατ, 3. sing. perf. ind. act. & hinc

Προβεβῶτας, ῶσα, ὸς. part. perf. act. verbi προβαίνω, antiquo, supero, quod vide.

Προβεβλημένος, η, ον. part. perf. pass. verbi προβάλλω, quod videas.

Προβέβληκα, præmisi, malui. perf. m. verbi προβάλλομαι, inuit. à βέλομαι, volo. f. βουλήσομαι.

Προβεβῶσι, progredientur, 3. sing. f. 1. m. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβιβάζω, produco: item prius edoceo, instruo. f. άσω. a. 1, προβίβασα. a. 1. ind. pass. προβιβάσθην, a. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, θεῖσα, ἀντε edoctus, prius monitus. Th. βαίνω, eo.

Προβλήσομαι, providebo. f. βλήσομαι. a. 1. m. προβλήσεσθαι, σ, ασθαι. a. 1. part. m. προβλησάμενος, η, α. à

Προβλέπω, prævideo, prospicio. Th. βλέπω, video. f. ψω. p. φα.

Προβλεψάμενος, η, ον. a. 1. part. m. verbi προβάλλομαι, quod vide.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, propositio, PROBLEMA, propugnaculum, scutum: à προβάλλω, propono. f. λῶ. perf. pass. προβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, projectus, prominens. dat. sing. προβλῆτ· à προβάλλω, proficio. Th. βάλλω.

Προβοηθεῖν, prius opem ferre: à βοηθέω, auxilior.

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu προβολὸς, ου, ὁ, propugnaculum, vel scopulus eminens qui extans mari frangit. &c

Προβόλιον, ου, τὸ, objectum, a, um. à προβάλλω. Th. βάλλω.

Προβολὴ, objectio, ultio quæ intenditur, propugnaculum, tutela, prætextus, ictus, plaga. ab iisd.

Προβολὸς, vide in προβόλιον.

Προβοσκὸς, ου, ὁ, q. vivarium pecoris: à βόσκω, pasco. quod vide.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, senatusconsultum: à perf. pass. seq.

Προβουλεύω, f. εύσω, consilio, prospicio, provideo; deliberatione populum prævenio, q.d. præ-utilibeo. f. εύσω & βουλεύσω, consulto. Th. βουλὴ, consilium.

Προβουλεὺς, έως, ὁ, senator. princeps: à βουλὴ, consilium.

Προγεγραμμένος, perf. part. pass. verbi προγράφω, ante genero. quod à γράφω, f. ψω, genero. Th. γαλύπτω, gigno.

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγὼς, ὼτος, perf. part. m. verbi προγίνομαι, antecedo, quod vide.

Προγένειος, ου, qui barbam habet promissam: à γένειον, ου, τὸ, mentum, barba. quod vide.

Πρόγηθεν, ου, τὸ, major natu, antiquior, comparat. à πρόγηρυς, quod à προγίνομαι, sum ante, præcedo. Them. γείνομαι, nascor.

Προγηθέων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγηθὼν pro προγήθεων, procedebam, Ion. pro προγήθεον, 3. pl. a. 2. ind. m. seq. verbi.

Προγίνομαι, antecedo. sum ante. f. προγήσομαι. perf. pass. προγέγημαι. a. 2. m. προγήθομαι. a. 2. part. m. προγηθόμενος. p. m. προγήσομαι. Th. γείνομαι, nascor. f. γήσομαι. a. 1. m. ἐγήμαμεν.

Προγνώσομαι, ante decerno. f. προγνώσομαι. p. προέγνωκα. a. 2. προέγνων, ως, ω. perf. pass. προέγνωσμαι, perf. part. pass. προεγνωσμένος, η, ον. prædecretum. Th. γνάω, cognosco. f. γνώσομαι.

Προγνωστὸς, ὸν, ante-decretum. à προγνώσομαι, quod vide.

Προγνώστης, ου, ὁ, futurorum prælcius, vates: &

Προγνωστικὸν, ου, τὸ, PROGNOSTICUM, vel futuræ signum: à 3. perf. sing. perf. pass. verbi προγινώσκομαι, quod vide.

Πρόγονοι, ων, οἱ, majores, οἱ ἐμοὶ πρόγονοι, posteri. vide in προγὼν.

Προγὼν, ονος, ὁ, ante genitus, progenitor, auctor: item adject. avitus. Hinc πρόγονοι, majores. Est & πρόγων privigenus. quod fit loco filii, ubi πρὸ i. e. ἀντὶ. Ex πρὸ & γόνος, ου, ὁ, generatio, à p. m. γέγονα. Th. γείνομαι, nascor.

Προγράμμα, ατος, τὸ, PROGRAMMA, scriptum publicè propositum: edictum: à perf. pass. seq.

Προγράφω, ante-scribo, publicè propono, f. ψω. p. προγέγραφα. a. 1. προγράφην. a. 2. pass. προγεγράφθαι, αι, α, coram depictus fui. perf. pass. προγέγραμμαι. perf. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον. prius descriptus, prædescriptus. Th. γράφω, scribo, decerno.

Προγυμνασία, ατος, τὸ, præexercitatio, exercitium. dat. plur. προγυμνάσμασι, quod à γυμνάζω, exerceo. Th. γυμνὸς, nudus.

Προγυμνάσμασι, vide in seq.

Προγύμνασε, 3. sing. perf. m. verbi προγυμνάζω, præexerceo. Them. ἄνω, dico, f. ἀνύσω. a. 2.

...s, ...ssimus, ...ssime adject. & adverb. pro ...ssus, ...ssa, ...ssum, ...ssè.

Προσδοκάω, ω, ησω, perf. pass. part. & Προσδόκημαι, perf. inf. act. & Προσδοκᾶσθαι, perf. part. act. verbi προσδοκάομαι, quod vide.

Προσδοκίμως, adv. perfecta, perfectum. Th. ἐπιτηδείως, καλῶς.

Προσδοκώμενος, η, ον, part. pass. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσδραμεῖν, 2. inf. & Προσδραμών, part. 2. aor. & Προσδραμοῦσα, fut. 2. ind. act. verbi προστρέχω, quod vide.

Προσδρομή, ῆς, ἡ, accessus, aditus, impetus. Th. ἔφοδος, ἐπίθεσις.

Προσεάω, ω, ασω, sinere, permittere, concedere, patere. Th. ἐπιτρέπω, ἐάω, ἀνέχομαι.

Προσεγγίζω, ζω, ἔσω, appropinquare, accedere. Th. ἐγγίζω, πλησιάζω.

Προσεδρεύω, ω, σω, assidere, obsidere, obsidione premere. Th. ἐπικάθημαι, πολιορκέω.

Προσεθίζω, ζω, ἔσω, assuefacere, consuefacere. Th. ἐθίζω, συνηθίζω.

Προσειπεῖν, 2. inf. act. & Προσειπών, part. 2. aor. & Προσεῖπον, 2. ind. act. verbi προσαγορεύω, quod vide.

Προσεκβάλλω, λω, λῶ, adjicere, addere, apponere. Th. προστίθημι, προσβάλλω.

Προσεκβολή, ῆς, ἡ, additio, appositio. Th. προσβολή, προσθήκη.

Προσεκδέχομαι, ομαι, ξομαι, exspectare, manere. Th. ἐκδέχομαι, μένω.

Προσεκδοχή, ῆς, ἡ, exspectatio, mora. Th. ἐκδοχή, μονή.

Προσεκκλίνω, νω, νῶ, declinare, deflectere, vitare. Th. ἐκκλίνω, φεύγω.

Προσεκλείπω, πω, ψω, deficere, desinere, cessare. Th. ἐκλείπω, παύομαι.

Προσεκλογή, ῆς, ἡ, electio, delectus. Th. ἐκλογή, ἐπιλογή.

Προσεκπίπτω, πτω, πεσοῦμαι, excidere, effugere, evadere. Th. ἐκπίπτω, φεύγω.

Προσεκπλέω, ω, εύσω, navigare, navigatione pervenire. Th. ἐκπλέω, πλέω.

Προσεκπορεύομαι, ομαι, εύσομαι, exire, egredi, proficisci. Th. ἐκπορεύομαι, ἐξέρχομαι.

Προσεκπορίζω, ζω, ἔσω, exquirere, conquirere, comparare. Th. ἐκπορίζω, ἐξευρίσκω.

Προσεκπορισμός, οῦ, ὁ, exquisitio, comparatio. Th. ἐκπορισμός, ἐξεύρεσις.

Προσεκπυνθάνομαι, ομαι, ἔσομαι, exquirere, percontari, interrogare. Th. ἐκπυνθάνομαι, ἐξετάζω.

Προσεκτείνω, νω, νῶ, extendere, porrigere, protendere. Th. ἐκτείνω, προτείνω.

Προσεκτίθημι, θω, θήσω, exponere, proponere, ostendere. Th. ἐκτίθημι, προτίθημι.

Προσεκφαίνω, νω, νῶ, ostendere, manifestare, declarare. Th. ἐκφαίνω, δηλόω.

Προσεκφέρω, ρω, οίσω, proferre, ostendere, manifestare. Th. ἐκφέρω, δηλόω.

Προσεκφεύγω, γω, ξομαι, effugere, evadere. Th. ἐκφεύγω, διαφεύγω.

Προσεκφοβέω, ω, ήσω, terrere, deterrere, exterrere. Th. ἐκφοβέω, καταπλήττω.

Προσεκφωνέω, ω, ήσω, exclamare, vociferari. Th. ἐκφωνέω, βοάω.

Προσελαύνω, νω, νῶ, appellere, adnavigare, adire. Th. προσπλέω, προσέρχομαι.

Προσελεύσομαι, fut. 2. ind. med. verbi προσέρχομαι, quod vide.

Προσεμβαίνω, νω, νῶ, ascendere, conscendere, navem ingredi. Th. ἐπιβαίνω, ἀναβαίνω.

Προσεμβάλλω, λω, λῶ, incidere, irruere, impetum facere. Th. ἐμβάλλω, ἐπιπίπτω.

Προσεμβολή, ῆς, ἡ, incursio, impetus, irruptio. Th. ἐμβολή, ἐπίθεσις.

Προσεμπίπτω, πτω, πεσοῦμαι, incidere, irruere, impetum facere. Th. ἐμπίπτω, ἐπιπίπτω.

Προσεμπορεύομαι, ομαι, εύσομαι, navigare, navigatione pervenire. Th. ἐμπορεύομαι, πλέω.

Προσεμπορία, ας, ἡ, commercium, negotiatio. Th. ἐμπορία, ἐμπορεία.

Προσεμπορίζω, ζω, ἔσω, exquirere, conquirere, comparare. Th. ἐμπορίζω, ἐξευρίσκω.

Προσεμπορισμός, οῦ, ὁ, exquisitio, comparatio. Th. ἐμπορισμός, ἐξεύρεσις.

Προσεμπυνθάνομαι, ομαι, ἔσομαι, exquirere, percontari, interrogare. Th. ἐμπυνθάνομαι, ἐξετάζω.

Προσεμφαίνω, νω, νῶ, ostendere, manifestare, declarare. Th. ἐμφαίνω, δηλόω.

Προσεμφέρω, ρω, οίσω, proferre, ostendere, manifestare. Th. ἐμφέρω, δηλόω.

Προσεμφεύγω, γω, ξομαι, effugere, evadere. Th. ἐμφεύγω, διαφεύγω.

Προσεμφοβέω, ω, ήσω, terrere, deterrere, exterrere. Th. ἐμφοβέω, καταπλήττω.

Προσεμφωνέω, ω, ήσω, exclamare, vociferari. Th. ἐμφωνέω, βοάω.

Προσενεγκεῖν, 2. inf. act. & Προσενεγκών, part. 2. aor. & Προσήνεγκον, 2. ind. act. verbi προσφέρω, quod vide.

Προσεξαίρω, ρω, ἀρῶ, excipere, eximere, tollere. Th. ἐξαιρέω, ἀφαιρέω.

Προσεξαιρέω, ω, ήσω, excipere, eximere, tollere. Th. ἐξαιρέω, ἀφαιρέω.

Προσεξαίρω, ρω, ἀρῶ, excipere, eximere, tollere. Th. ἐξαιρέω, ἀφαιρέω.

Προσεξαπατάω, ω, ήσω, decipere, fallere, circumvenire. Th. ἐξαπατάω, ἀπατάω.

Προσεξαπορέω, ω, ήσω, dubitare, haesitare, in dubio esse. Th. ἐξαπορέω, ἀμφιβάλλω.

Προσεξαπορία, ας, ἡ, dubitatio, haesitatio. Th. ἐξαπορία, ἀμφιβολία.

Προσεξαπορίζω, ζω, ἔσω, dubitare, haesitare, in dubio esse. Th. ἐξαπορίζω, ἀμφιβάλλω.

Προσεξαπορῶ, ῶ, ήσω, dubitare, haesitare, in dubio esse. Th. ἐξαπορέω, ἀμφιβάλλω.

Προσεξαπορῶμαι, ῶμαι, ήσομαι

προβάλλομαι, ante vestiebar. quod à προβάλλω, vestiebar. Them. pars. ας, ο, ανος.

Προβάλω, premisi, Ion. seu Dor. pro προβάλω, a. 2. ind. act. verbi προβάλλω. Them. ἔλαμι, mitto. a. 2. ἔβαν.

Προβαρχόμην, ante incipio. f. ξομαι. a. 1. m. προενάρξαμαι, ω, ανω. quod ex προ, & ἄρχομαι, incipio. Them. ἄρχω, initium.

Προβαυλίσω, a. 2. inf. act. verbi προβαίνω, propono, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. pass. ἐνήνεγμαι. a. 1. pass. ἠνέχθην. a. 2. part. pass. ἐνεχθείς.

Προβαυλίσωσι, part. a. 2. ejusd. verbi.

Προβεβλήκασι, protrusere. hx προβάλλω, & βέβλημαι.

Προβεβλώκασι, ante diu surgere. à προβλώσκω, & ἴκμαι, sto.

Προβεβώτα, sedes prominens. Them. ἵδρυμα, sedes.

Προβεβωλασμένη, ante promissa. a. 1. m. προβεβλήκασι, ω, ανω. quod ex προ, βάλλω & ἀγχίβολος, nuntio.

Προβέβλη, -ῆσι, prædico, vel prænuntio: ab ἔπω, idem ac Them. εἶπον, f. ἐρῶ, dico.

Προβέβουλα, deduxit, Ion. & Poët. gem. ar. pro προβούλευσα. 3. sing. a. 1. act. verbi προβουλεύω. Th. βουλεύω, scribo.

Προβεβουλήκεσαν, deduxerunt, a. 1. sub. act. Poët. gem. ar. ab cod. verbo & them.

Προβεβρώκομεν, prævenio, progredior, egredior. cum gen. imperf. προβεβρώκειν, ν, νω. f. προβλώσκομαι, præcedam. a. 2. προβλόμην, σεαι, a. 2. sub. προβλῶμαι, ῶ, ῶνται, progressus. Th. ἔρχομαι, venio.

Προβέβυσο, ἔνω, premisso. a. 2. imperat. act. verbi προβύω, premitto. Th. ἔπω, mitto. f. ἕσω. p. εἶκα. a. 1. ἔκην. a. 2. ἐβόν. & in 2. pl. ἔσον.

Προβεβώσαν, premisserunt. 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προβύω. vide προβύω.

Προβεβώσαν, Ion. pro προβέβηκεν. 3. pl. a. 2. m. verbi προβαίνω, prius imperf. Th. ἄγω, f. ξω, duco.

Προβεβώσα, præcessa. inf. præf. ab ἔκμαι pro ἥκειν.

Προβεβώσαι, præcellit, per Syncop. pro προβεβήκει. a. plus. perf. act. vide προβαίνω.

Προβεβώτε, ὄντε, præsis, part. perf. per Sync. pro προβεβηκώς. &c

Προβεβώτες, præfuit, ejusd. nom. pl. perf. part. Att. pro προβεβήκασι, verbi προβαίνω, præsum. Th. ἵστημι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Προβέβω, ες, a. 2. a. 2. verbi προβάω, antecello. Th. ἄγω, habeo.

Προβεβωλίζω, ante præparo. f. άσω. a. 1. προεβώλισα. quod ab ἐπιβωλή, paro. Th. ἑτοιμάζω, præparo.

Προβεβωλισμένος, ante nuncupatus. a. 1. m. προεβωλίσαμην, ω, ανω. quod ex προ, & ἐπιβωλή, nuntio.

Προβεβώσεται, ετο, imperf. προβέβασται, ας, ατο. a. 1. ind. act. verbi προβιβάζω, prophetæ expono. quod à προβώμι, prædico. Th. ἐπιβώμι seu φάω, dico.

Προβεβρώσκω, σεις, σει, a. 2. ind. act. verbi προβαίνω, prævenio. f. προδράμω. p. προδέδρομα. Th. φθάνω, prævenio. a. 2. ἔφθην.

Προβέβω, σε, σι, & in 3. pl. προβέβασι, præcello, præcedo. f. προβήσω. Th. ἴσω-βάσω, f. ἐβήσω. a. 2. ἔβην.

Προβεβώσι, pervenerunt. 3. pl. a. 2. ind. act. verbi προβαίνω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo. f. ήσω.

Προβέβωσαν, a. 2. ind. act. Att. verbi προβαίνω, præcedo, præduco. f. ξω. a. 2. προβῆν. Th. ἄγω, duco.

Προβέβω, 3. sing imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Προβεβωσμένος, -ένη, præco, arbitror, cum accus. & in 3. sing. προβεβώσθω. f. προνήσομαι. p. προβέβωσμαι. Them. ἡγέομαι, duco.

ΠΡΟΒΗΓΟΡΕΩ N. προβηγορέω, ῶ, ῶσα, vetica eminentior in avibus; ubi cica προβηγορίτης, id est, præcoligitur.

Προβηγορεύω, α, ῶ, prædicator: à προβηγορία, prædico, quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορά, forum.

Προβεβώσκω, α, ῶ, antecedens. part. præs. verbi προβαίνομαι, προβαινόμενος, (scil. κατὰ) causa insterna, ut προβεβηκυῖαι, exterua dicitur.

Προβεβώσως, adv. præcedenter; præcipue. ex professo. à præced.

Προβεβώσθαι, accus. pl. a. 1. part. pass. verbi προβαίνω, delecto ante: quod ex ἀβαίνω, lætitia affecio. Them. ἄβος, ους, suavis.

Προβέβωσο, ας, α, progrediebar, pluſq. p. m. à προβαίνω. Th. ἄβμι, eo. perf. m. ἔβα. pluſq. p. m. ἤειν.

Προβέβωσο, 3. pl. a. 1. ind. act. &

Προβέβωσαν, 3. sing. a. 1. m. verbi προβαίνω, premisso. vide προβαίνω.

Προβέβω, proceda, progredior; antecello. προβέβωσο. part. provectus. Them. ἄβω, f. ξω, vexio.

Προβέβωλα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προβέβλημαι, prævenio. Them. ἐπιβλήμαι, venio. f. ἐπιβλήσομαι. a. 2. ἐπιβλάδην, ες, ε, & per Sync. ἐπιβλάδην, ες, ε. p. m. ἐπιβλάδα, & Att. ἐπιβλάβδα.

Προβεβλήκασι, acc. pl. perf. part. act. verbi προβήκιζω, prior ſtero. f. ίσω. p. προβεβλήκα. quod ab ἐπιβλήζω, ſtero. Them. ἐπιβλής, ῆτος.

Προβεβωσμένος, ante præco. f. προβεβώσθω. p. προβεβώσμαι. perf. part. προβεβωσμένος, ἐνη. Th. διαγορεύω, præco.

Προβεβώσω, pro προβεβώσομαι, ante diu.

Προβεβλημένος, dat. pl. perf. pass. act. verbi προβάλλω, Dor. pro προβεβλημένοις, ῶν, ους.

Προβὰς, προβᾶσι, a. 2. ind. verbi προβαίνω. Th. βαίνω, venio, venio.

Προβαίνουσι, ας, ε, vocativi; a. 1. ind. act. verbi προβαίνω, avanzo. Th. βαίνω, fero, feror, venio. a. 1. βαίνομαι.

Προβαλεῖν, 3. sing. imperf. pass. verbi προβάλλομαι, præferri, conferri, tolli. Them. βάλλω, cædo, ago. f. βάλω. p. βέβλημαι. a. 2. ἔβλην.

Προβάλλεν, 3. sing. imperf. verbi προβάλλομαι, prævenio, cum gen. imperf. προβάλλω, ω, νῶ. Th. βάλλω, venio.

Προβαλόντων, 3. sing. a. 1. m. verbi προβάλλω, ante exercco. Them. βάλλω, exercco. f. βάλω.

Προβαλοῦσαν, 3. sing. profundam, f. 1. m. verbi προβάλλω, projicio. Th. βάλλω, seu βάω, mitto. f. βάσω.

Προβαλοῦσιν, ante demum frevimus, a. 1. ind. m. verbi προβάλλομαι, antecrimino. f. βαλοῦμαι. Th. βάλλω, vel βάω, cædo.

Προβάλω, ας, ε, additur sum, præcesi. a. 1. pass. verbi προβάλλω. Th. ἄγω, duco.

Προβάσιος, fundatus, radicitus, adv. à

Προβλήτης, ου, ὁ, ἡ, radice eruta, qui radicitus extirpatur. Aliquando idem quod ἀνάλυτος. ex προ & βλήσκω, vel, fundamentum. Th. βλάω, idem.

Προβλῆτα, acc. sing. a. 2. part. m. g. verbi προβλάω, propago. Them. βλάω, pono. f. βλήσω. a. 2. βλην. a. 2. part. βείς, ὶντος.

Προβλῆτες, pertinaces. 3. plur. ind. præs. verbi προβλάω. Th. βλάω, pono.

Προβλῆτι, τος, ὁ, propositum, propositio: à προβλάω. Th. βλάω, pono.

Προβλῆτος, ας, ὁ, scil. λόγος, tempus præfinitum. ab adject. seq.

Προβλητὸς, ἀντὶ τοῦ προβλητὸς, ante constitutus, à προβλάω, ante constituto. Th. βλάω, pono.

Προβλὸς, ὸς, ὁ, propositio. res proposita, προβλῆτος. ab cod. verbo & them.

Προβλωθεῖσι, profilienti. a. 2. part. act. verbi προβλώσκω. Them. βλώω, seu βλώσκω, salio, transilio.

Προβουλόμην, -ἔμην, alacri sum animo, promptus sum. Th. βούλομαι, animus.

Προβουλία, ας, ὁ, alacritas, animi promptitudo. Th. βούλομαι, animus.

Προβούλως, ὁ, ἡ, ὸ, promptus, a. & hinc

Προβούλως, adv. promptè, alacri animo. Th. βούλομαι, animus.

Προβόριον, ὁ, οῦ, idem quod προθύριον, vestibulum, quod est ante januam. Th. θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προβόλλω, præmitto, procul mitto. f. βλῶ. a. 1. προβλῆθ. ας, ε. f. 1. inf. προβλῆθῆν. Th. βάλλω, mitto, f. βλῶ.

Προβολὴ, ῆ. sing. a. 1. verbi προβάλλω, quod vide.

Προβόλοι, a. 2. inf. act. &

Προβολὶδδειν, a. 2. inf. m. verbi προβλώσκω, præcido. Th. βλάω, vulno. f. βλήσω. a. 2. βλην & βλω.

Προβὼν, βᾶσα, ὰν, ὰντος, a. 2. part. act. præced. verbi.

Προγὰν, contract. ex προγέλα, Att. pro προγέλᾳ, 3. sing. imperf. act. verbi προγέλω, seu προγέλαμι, præmitto, largior. Th. γάω, seu γέω, mitto, imperf. γέων, a. 2. inf.

Προγέλᾳ, ἰον. & προγέλᾶν, Att. seu Dor. pro προγέλων, præs. inf. act. verbi προγέλαμι, præmitto, negligo. Them. γάω, seu γέω, mitto.

Προγέλᾳς, emittens, præs. part. pass. προγέλαμι, 3. sing. præs. ind. verbi ejusd.

Προγέλων, pro προβάλλειν, projicere, dejicere. & pro ἐρίπτειν, permittere, sinere.

Προγεγάθμι, ante alios fidere: ex προ & γέγαθμι. Th. γέω, fidere facio.

Προγεγάθε, præmisit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προγέλαμι. Them. γάω, mitto, f. γάσω.

Προγέλαμι, præmitto; dimitto; immitto; projicio: & interdum ut Th. γάω, mitto.

Προγέλων, emittit, mittebat. Dor. pro προγέλᾳ, 3. sing. præs. ind. à προγέλαμι. Th. γάω, mitto.

Προγέλως, adv. gratuitò. Them. προγέλ, donum.

Προγέλωτος, ὁ, ἡ, mendicus, à προ & γέλωτος, supplico: vel quia προγέλως petit.

ΠΡΟΓΕΛ, & προγέλ, ἄτος, ὸ, donum, dos, gratia. acc. προγέλως, sed adverbialiter cuam usurpatur, pro gratis, sine mercede, qu. à προ & γάω, venio, quia est donum quo quis alium prævenit ultrò. Aut à προγέλαμι, largitus, quod à προγέλαμι, effunde largiter.

Προγέλξασθαι, f. 1. inf. m. verbi προγέλκαλέω, advenio, quod ex προ & ἐγκαλέω, vetus; f. ἐλέομαι.

Προγέλκαλέω, equito ante: ex προ & ἐγκαλέω, equito. Th. ἵππος, equus.

Προγέλκαμι, præficio. f. προγέλκω. præs. m. προγέλκαμαι, ομαι, ου, prepona, præpono, præmitto, præficio: item præsum, cum gen. Th. ἵκαμαι, sto.

Προγέλκει & προγέλκᾶσθαι, Ion. pro προγέλκουσι, præcendere. Th. ἵκω, vel ἴκω, habeo.

Προγέλκος, sordidus. quia solet προγέλκειν, projici.

Προγέλκοι, ἐστ. in f. g. προγέλκω, a. 1. part. verbi προγέλκαμι, accido. Them. ἵκω, ις. a. 2. ἶκον.

Προγέλξις, ιος, ὁ, persecutio, per Syncop. pro προγέλκξις, à προγέλκω. Th. δίκω, persequor. f. ξω. p. χα.

ΠΡΟΓΚΑ, adv. subitò, statim: ut puto more ομηρικὸ, i. e. binnuli, qui velox.

Προγεγκεκαφὼς, gen. sing. f. g. perf. part. act. à

Προγεγκέγκαμι, ante constituo: ex προ, ἐγ & ἵκαμι, sto. f. στήσω. p. ἕστηκα, seu ἵστημι. a. 2. ἔστην.

Προγεγ-

Προκαλέομαι, provoco, lacesso : ex προ & καλέω, item berior. Th. καλέω, voco : f. ἔσω, p. κέκλημαι.

Προκαλίζεσθαι, 3. sing. imperf. Ion. à προκαλίζομαι, provoco. Th. καλέω, voco.

Προκαμὼν, ὄντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, prælabore. Th. κάμνω, labore : f. κεκμηκὼς, p. κέκμημαι. a. 2. κεκμηκα.

Προκάρηνος, ον, ὁ, ἡ, præceps. Th. κάρηνον, caput.

Προκατακλίνω, præmunio, ante denuncio : f. κλινῶ, p. προκατακέκλικα. a. 1. προκατεκλίνθην. perf. part. pass. προκατακλιθεὶς. Ex προ, κατ, & ἀνακλίνω, nuntio.

Προκατακλῆσαι, a. 1. inf. act. à προκαταλαμβάνω, præoccupo, anticipo, antevorto : ex προ, κατ, & λαμβάνω, capio : f. λήψομαι. p. εἴληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον. perf. pass. εἴλημμαι.

Προκατακλύσαι, ante diluvium, ante everto, ante fluio : ex προ, κατ, & λύω, solvo.

Προκατάρκτης, ου, ὁ, principatus, primarius : ex προ, κατ, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἄρχω, initium.

Προκατασπείσω, prius absolvo : f. ἰσω. a. 1. προκατέσπεισα. a. 1. sub. act. προκατασπείσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. προκατασπείσωσι. Ex προ, κατ, & σπείσω, perficio. Th. σπένδω, perficio.

Προκατασπεισμένῃσι, ῃς, ῃ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

Προκατήσθαι, ας, ατο, a. 1. ind. act. & Προκατησάτην, ας, ατο, perf. ind. act. verbi προκατημαι, quod vide.

Προκατίζομαι, Ion. pro προκαθίζομαι, ante sedeo, præf. part. verbi προκαθημαι, quod à κάθημαι, sedeo ; quod vide.

Προκατίζων, Ion. pro προκαθίζων, prædam sedere ; quod ex προ & κατίζω, sedeo. Th. κατίζω, idem.

Προκατοψόμενοι νῆες, naves quæ exploratores præmittuntur, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄψομαι, video.

Προκείμην, σαι, ται, prepono ; exponor ; projicior. Hinc part. præf. προκείμενος, η, ον, propositus : f. προκείσομαι, præf. inf. προκεῖσθαι. Ex προ & κεῖμαι, jaceo.

Προκεκαρυξόμενον, præmunitorum, perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

Προκεκηδεγμένους, prius designatis, dat. pl. perf. part. pass. à προκηδεγνύω, quod ex προ & κηδεγνύω, diligo, curo, cluris manibus, ex χεὶρ & νέω, tendo.

Προκεκρόαται, vel Att. -ύται, ante prædico : f. ξω, a. 1. προκεκήρυξα. perf. προκεκήρυχα. perf. pass. προκεκήρυγμαι. à κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, præco.

Προκεκινδυνεύκει, f. ἤδειν, periclitor pro ; propugno periclitando : ex προ & κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Προκλῆς, ἔους, ὁ, PROCLES, nomen proprium.

Προκλήσιος, ίου, προvocatus, a. 1 part. pass. à προκαλέομαι. Th. καλέω, voco.

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio ; incommodum latus : ab eod. verbo & th.

Προκλητὸς, ὁ, prædictus, prænuntius. Th. κλητὸς, audio.

Προκνημὶς, vide in προκνήμιος.

Προκνήμιος, προκνημὶς, procedo : imperf. προκνήμιον. f. ἰῶ, perf. act. προκνήκοκα. perf. m. προκνήκομαι : unde προκνημὶς, ἴδος, ἡ, prafectus. Th. κνάω, fricdo.

Πρόκοπος, αἱ, ὁ, ἡ, proprie prælatio, qua alii aliam anteponimus : à προκόπτω, ante, & κόπτω, judico.

Προκορώνια νῆες, dicuntur naves aliæ præ aliis, seu super alias in continua serie : à κορωνὶς, ίδος, ἡ, fimbria ; vel κορώνη, scala. Vide Eustath. & Suidam.

Προκρυφὶν, ἄ, ante fancio : f. ἰσω. perf. προκεκρυφα. perf. part. pass. προκεκρυμμένος, η, ον, prius sancitus : à κρύπτω, ratum habeo, autoritatem do. Th. κύρω, ῶ, auctoritas.

Πρόκυων, PROCYON five antecanis ; sidus quod ante majorem canem oritur : ex προ & κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Προκύλιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ τῶν ὕμνων προλεγόμενον : quod ante ὕμνος hymnumque scribitur aut canitur : *Hymni proœmium.*

Πρόκυρσος, ου, ὁ, ἡ, remex, qui est ad remum. Th. κύρω, remus.

Προκωμάζειν, occupo, anteverto : f. προκαταλήψομαι. p. προείληφα. a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, prædico : imperf. προέλεγον. Th. λέγω, dico : f. ξω. p. χα.

Προλείπω, relinquo. Vide in προλελειπότες.

Προλελειμμένος, ου, ὁ, ante delectus, perf. part. pass. verbi προλείπω, quod vide.

Προλελειπότες, relicti, nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo : f. ψω. a. 2. προέλιπον. a. 2. m. προλελοίπειν. p. m. προλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Προλελοιδόκει, vide λελοιδόκει.

Πρόληψις, ιος, ἡ, anticipatio, occupatio ; anticipata opinio ; præsumptio : à προλαμβάνω, quod vide.

Προλιπόντ', & προλιπόντε, pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo ; quod vide in προλελειπότες.

Προλιπόντες, relinquentes : in f. g. προλιπόντε, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, q. d. primus insidiator.

Προμάθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθὼν, prædidicit, a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθὼς, ὥος, Dor. pro προμήθης, quod vide,

Πλήκτης, plector furiis, Theam. πλήξω, idem quod ἐκπλήξω, terreo.

Πλημμύδιον, ante dicto: ex πλήμη & μυδάσκω, dico: f. μυδάσκομαι. a. 2. ἐπλήμυδον.

Πλημμυτίσομαι, ante tuli, præmunio: f. ὑπερμαχῶ. a. 1. m. ἐπλημμυτισάμην, ω, ατο. à πλημμυτίσασθαι, telum. Th. μάστιγ, telum.

Πλημμύχαο, ου, ὁ, Ion. pro πλημμύχου, quod vide.

Πλημμύχζω, in prima acu pugno: f. Ion. Th. μάχομαι, pugno: f. μαχέσασθαι.

Πλημμύχοις, & Ion. πλημμύχεσσι, propugnaculis, dat. pl. à

Πλήμμυχος, ου, ὁ, ἡ, antesignanus: propugnator: contract. πλήμυς. Th. μάχομαι, pugno.

Πλημμύχων, gen. pl. præced. at

Πλημμύχοι, οι, ὁ, propugnaculum. Th. μάχομαι, pugno.

Πλημμυτάω, præmeditor: f. Ion. perf. πεπλήμυτηκα. a. 1. πεπλημύτησα. à μέλομαι, curo, meditor. Th. μέλω, curæ est.

Πλημμελάω, ῶ, ante sum sollicitus: f. Ion. p. πεπλημμελήκα. à μεμέλημαι, amicè cogito. Them. μέλημα, ατος, τὸ, cura.

Πλημμυνθίδιον, ου, τὸ, frontale: ex πρὸ & μύνωψ, frons. Th. ὄπωπα, video.

Πλημυδία, ας, ἡ, vel πλημμέλια, providentia, cautio: à πλημυδὶς, quod vide.

Πλημμέλεια, & -ίη, Ion. pro præced.

Πλημμελόομαι, curam alicujus gero: ex πρὸ & μέλω, ὦ, τὸ, cura.

Πλημμηθὶς, ίδος, ὁ, PROMETHEUS, nomen viri: qu. à

Πλημμήδω, ὦ, ὁ, ἡ, providus, circumspectus: ex πρὸ, ante, & μῆδος, ου, τὸ, cura.

Πλημμίλιον, missum, ου. a. 2. inf. pass. verbi πλημμίλημαι. Them. μίλημαι, missus: f. ξω. p. χα. a. 1. pass. ἐμίλθην. a. 2. pass. ἐμίλην.

Πλημμόλιος, progredior: ex πρὸ & μόλω, seu μόλω, venio, eo: præt. μεμόλακα, pro μεμόληκα.

Πλημμόλη, ης, ἡ, vestibulum: quia πλημμόλιον, id est, prodimus per illud.

Πλήμνε, ου, ὁ, ἡ, antesignanus, contract. ex πλήμνηκτος. Them. μάχομαι, pugno. Nisi ex πρὸ & μάω, ut sit, qui ante ruit in hostem.

Πλημναμυχέω, prælio navali dimicare: ex πρὸ & ναυμαχέω, navale prælium ineo: ex ναῦς & μαχέομαι, pugno.

Πλημνίον, seu πλημνίμον, tribus. Th. νίμω, idem.

Πλημνίτον, ου, τὸ, Ion. pro πλήναιον, templi vestibulum. Th. ναὸς, templum.

Πλημνόω, ῶ, & -όομαι, ῶμαι, ante mente percipio: provideo: procuro: f. ὦσω. perf. πεπνόωκα, cum acc. præs. inf. act. πεπνῶσθαι, præs. inf. pass. πεπνόῶσθαι. à νόος, cogito. Th. νέω, νῶ, moli.

Πλημνὸς, ῆς, ἡ, nemus nuciferis.

Πλήμνυμι, δείκνυμι, a.) part. act. à πρόνοια, quod vide.

Πλημνυμνεύς, έως, providendi solertiam habens: providus: ab eod. verbo.

Πλήνυτα, ας, ὁ, & Ion. πρόνοια, cura, prudentia: ab eod. verbo & th.

Πλημυλίω, f. ίσω, pabulatum egredior, prædationibus infesto, captivum abduco: præs. pass. πεπλημυλίωμαι, captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt: à

Πλήμυλος, ου, ὁ, ἡ, pabulatio; item direptio: à πίμπλημι, pasco. Them. πίμπλημι, distribuo, pasco.

Πλήμυρα, 3. plur. præs. ind. πλήμυρ(ε)ῖ, gen. sing: part. præs. verbi πλήμυρέω, quod vide.

Πλημὸξ, Poët. adv. idem valet, quod πρὸ τοῦ, ante tempus.

ΠΡΟ Ξ, πρόξις, ὁ, biaxulus: qu. à πρὸ & ἄξων.

Πρόξενος, & πρόξενος, ου, ὁ, ἡ, hospes publicus civitatis. Th. ξένος, hospes.

Πρόξενέω, ῶ, sum hospes publicus, hospitis excipio nomine civitatis. Vide præced.

Προοδοιπορέω, viam præfero, viam patefacio: præparo: item propexus sum: ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, via, & πορεύω.

Προοιμιάομαι, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, exordior: f. άσομαι. præs. part. m. προοιμιαζόμενος, ου, οι. à

Προοίμιον, ου, τὸ, exordium, præmium. Th. οἶμος, via, semita.

Προοίνιος, prælicienda: &

Πρόοιμος, ος, ὁ, ἡ, prævisus, manifestus. Th. ὄπωπα, video.

Προοράω, ῶ, ante me video, prospicio: imperf. m. προορώμην, -ώμην. perf. act. προόρακα. perf. part. act. προορακώς, υῖα, ός, qui antea vidit. Th. ὁράω, video.

Προορίζω, prius definio: f. ίσω. præt. προώρικα. a. 1. προώρισα, prædestinavi, decrevi exsequi: a. 1. part. act. προορίσας, ασα, αν, qui prædestinavit: ab ὁρίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Πρόπε, projice, a. 2. imperat. m. πρόες, πρόε, ὦ πρόες, verbi πρόημι. Th. ἵημι, seu ἵω, mitto.

Προοφειλήσω, ες, ει, ante debitus, præs. part. pass. à

Προοφείλω, prior debeo: item debeo. Them. ὀφείλω, debeo.

Πρόπας, ασα, αν, g. & φράσσω, m. g. universus, um. Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Πρόπαρ, per Apoc. pro

Προπαρόιθε, ante, a regione: à παροιθε, idem quod th. πάροιθε, ante, adv.

Προπάσχω, ante patior: a. 2. προπαθὼν. a. 2. part. act. προπαθὼν, όντος. Th. πάσχω, patior: f. πείσομαι. p. m. πέπυσμαι. a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ, ορος, ὁ, secundus auctor, qui vice patris seu auctoris est; proprie avus; progenitor,

genitus, genuit, auxit: ex περὶ & γενέω, gigno.

Περίεργος, ος, ον, periculum, quod de re aliqua sit, ante quam aliquid aggrediamur; praetentamentum: ex περὶ, ante, & them. ἐργος, opus.

Περιάγω, deduco: f. ξω. a. 1. περιήγαγον. a. 2. imperat. act. περιάγαγε, ὁντ. deducendum curat: a. 1. sub. act. περιαγάγω, ῃς, ῃ. praesignat: a. 1. pass. περιαγάχθην, ῃς, ῃ. a. 2. inf. pass. περιαγαγῆναι. a. 1. part. pass. περιαγαχθείς, deductus. Them. ἀγω, mitto.

Περιαθρήσας, vel περιαυρήσας, ας, qui ante aliquid intellexit, perf. part. pass. verbi περιαθρέομαι, praesentio; quod à ναθρέομαι, audio: f. ναθρήσομαι.

Περιαιθύσσω, ὄντ. qui propinavit, perf. part. act. verbi περιαίνω, quod vide.

Περιαιθύσσω, acc. sing. a. 2. part. act. à περιαίνω, procido, Th. πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Περιαίτιος, ος, ον, praecipitantia, temeritas; protervia; item propensio: à περιαίνω, quod vide.

Περιαίτιος, acc. sing. à

Περιαίτιος, ίου, ὁ, ἡ, praeceps, pronus, protervus, protax. περιαίτιος, praecipitanter, adv. Ex περὶ & αἴνω, pro quo in usu est, πίπτω, cado.

Περιαίτως, adv. praecipitanter, temerè: à praced.

Περιαιρεσίμια, praedeliberata. Dor. pro περιαιρεσιμίαν, nom. vel acc. pl. n. g. perf. part. pass. verbi περιαιρέζομαι, praedicor, praenuntior. Th. ἀγορεύω, dico: f. εὐσω, a. 1. ἠγόρευσα. perf. pass. ἠγόρευμαι. p. m. ἠγόρευκα.

Περιαλείζω, vide in seq.

Περιαλιαδεὶς, ίντ. a. 1. part. pass. verbi περιαλαίζω, probro & ignominia afficio: inde praes. part. pass. περιαλαιζόμενος, η, ον. Th. ἀλὴς, luctus: unde ἀλαίζω, contumelia afficio proprie per aspersionem luti.

Περιαίνω, PROPINO item poculo provoco; propinando offero: Metaph. in gratiam alicujus alium prodo ac perrigo perdendum: ex περὶ & αἴνω, bibo: f. πίσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Περιαθρέοντες, incidentes, nom. plur. praes. part. verbi περιαθρέω, procido. Vide in περιαθρέω.

Περιαθρέω, procedo, progredior: à πάλλω, gradior: f. ήσω. Th. πάω, πάλλω, ὁ, pes.

Περιαθλος, qui περιέρχεται πάλιν. Ἀπόκοπος ὁ ἀπὸ τῶν ἐκατὸν πάλιν, qui circà dominum suam versatur; minister, servus. Th. πάλλω.

Περιαμία, ἡς, ἡ, praemissio: deductio: & Περιαμιάς, ἁ, ἡ, antecedulo, praevius deductor: à περιάμνυμι, quod vide.

Περιαμίως, ίντ. ὁ, ἡ, promptus: qu. περιάμνυμι. Videtur compositum ex περὶ & ἀμάω, ὦ, colligo, metto. Et pari Synthesi, ἀμάω, idemque valet ac περιάμνυμι.

Περιαμμένος, ος, ον, praeceps, pronus, proclivis, paratus; propensus: Th. πάλλω, idem.

Περιαμφιλίσσομαι majoris emphaseos gratia, pro περιαμφιλίσσομαι, provolvor ad pedes alicujus more supplicis, quod à πάλλω, idem quod th. πάλλω, volvo.

Περιαμφιλίσσομαι, & περιαμφιλίσσω, ῶ, τὸ, vestibulum. Th. πάλλω, porta.

Περιαμφιλίσσομαι, ὁ, ἡ, PROPOLA; venditor perinarius. Th. πάλλω, vendo.

Περιαμφιλίσσομαι, προβαίνω, 3. sing. praes. ind. &

Περιαμφιλίσσομαι, προβαίνω, dat. sing. part. praes. à Περιαμφιλίσσομαι, προβαίνω: ex περὶ & βαίνω, fero: f. βήσω. p. βέβηκα. at

Περιαμφιλίσσομαι, praedica: f. ήσω. perf. περιβέβηκα, & Att. περιβέβηκα. Th. βάω, dico. Hesych. Περιαμφιλίσσομαι, ωτος, ὁ, vaticinium: dat. plur. περιαμφιλίσσομαι. à praeced.

Περιαμφιλίσσομαι, ίζω, ὁ, ἡ, ὰ, vel περιαμφιλίσσομαι, una cum radice, radicitus. Th. βίζα, ης, ἡ, radix.

ΠΡΟΣ, cum gen. ὁ, ab, ex, ergà, cum: cum dat. ad, apud, ἀπὸ: cum acc. in, apud, inter, ad, contrà, propter, juxtà, circiter. Absolutè περὶ, ut περὶν, praevea. περὶ ὁ, adhuc verò.

Περιαμφιλίσσομαι, ὁ, τὸ, dies qui sabbatum antecedit.

Περιαμφιλίσσομαι, a. 1. imperat. act. &

Περιαμφιλίσσομαι, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi περιαμφιλίσσομαι, adduco, quod vide.

Περιαμφιλίσσομαι, ὁ, ἡν, compellativus, salutatorius: à

Περιαμφιλίσσομαι, compello, saluto, cognomino: f. ήσω. praet. περιαμφιλίσσομαι. praes. pass. περιαμφιλίσσομαι, ῃ, ται, cognominor: a. 1. ind. pass. περιαμφιλίσσομαι, ῃς, ῃ. ab ἀμφιλίσσομαι, verbo facio pro concione. Th. ἀγορὰ, forum.

Περιαμφιλίσσομαι, adduco: item accedo, appropinquo: f. ξω. p. περιαμφιλίσσομαι. a. 2. περιαμφιλίσσομαι. a. 2. sub. περιαμφιλίσσομαι, ῃς, ῃ. a. 2. part. περιαμφιλίσσομαι, ὼν, ὁντ. qui pertraxit. Th. ἄγω, duco.

Περιαμφιλίσσομαι, ὅς, ἡ, aditus, accessus: à praeced.

Περιαμφιλίσσομαι, ὁ, mendico: f. ήσω. p. περιαμφιλίσσομαι. Th. αἴτέω, peto.

Περιαμφιλίσσομαι, ης, ὁ, mendicus. Vide praeced.

Περιαμφιλίσσομαι, adducendum, verbale à περιαμφιλίσσομαι, quod vide.

Περιαμφιλίσσομαι, allino, illino: ex περὶ & ἀλείφω, unguo.

Περιαμφιλίσσομαι, tuitatur, 3. sing. praes. ind. act. à

Περιαμφιλίσσομαι, insuper auxilior. Th. ἀμύνω, auxilior: f. υνῶ. p. ἤμυκα. a. 1. ἤμυνα.

Περιαμφιλίσσομαι, ascendo: a. 2. περιαμφιλίσσομαι, ας, α. a. 2. imperat. περιαμφιλίσσομαι, & Att. περιαμφιλίσσομαι, per Apoc. περιαμφιλίσσομαι. Ex περὶ, ἀνὰ, & βαίνω, ω, vado: f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Περιαμφιλίσσομαι,

Προσπεπλέκω, impendo: f. περιπεπλέκω. perf. προσπέπλεκα, 2. 1. act. προσπλέκω, 2. 1. part. act. προσπλέκων, ουσα, ον. Ex προς & πλεκω, consero. Th. πλέκω, conjungo: f. πλάκω. p. πέπλεγμαι & Att. πέπλαγμαι. 2. 2. ἔπλην. 2. 2. part. πλαίς.

Προσπεπλήθω, οῦ, supplies: f. δέω. 2. 1. ind. act. προσπεπλήθουσα. Ex προς, ἀνὰ & πλήθω, impleo. Th. πλήθω, pleno.

Προσπεπτήκασι, confero, perf. ind. pass. προσπεπτήκαμεν, ου, ν, 2. 2. ind. m. cum dat. ex προς, ἀνὰ & πέτομαι, peto.

Προσπεπτωκέναι, adrepo, irrepo, serpo: à προς, ἀνὰ & πίπτω, serpo.

Προσπεπτώκασιν, convulsi fuerunt, 3. pl. 2. 2. ind. pass. verbi προσπτώσσω. ex προς, ἀνὰ & πτώσσω, trabo: f. δέω. perf. pass. ἐπτώχαμαι.

Προσπερής, ἐῶς, ἐς, ά, Dor. pro προσπρὴς, quod vide. dat. προσπρεῖ.

Προσπερνὴς, ἐῶς, ἐς, ά, acclivis, προσπρὴς, declivis: ab ἄνω, coram. Th. ἀντὶ, pro.

Προσπεσὼν, semel dumtaxat. Th. ἅπαξ, semel, omnino.

Προσπεσσόμενος, ὄφρα, adde minus: f. ἐπιπρο. 2. 1. m. προσπεπλασμένος, η, ον, additilii minor. 2. 1. part. m. προσπεπλασμένος ἐῶν. Th. ἀπόλλω, minor, minister.

Προσπεπλυσμένος, vide seq.

Προσπεπλύσμενος, nom pl. f. 2. part. verbi προσπλύνω, praterea perdo. sunt qui velint esse nom. pl. præf. part. act. verbi προσπεπλύκω. ex προς, ἀπὸ & πλύνω, perdo: f. ἀλλύω, q. ab ἀλέω. p. ἄλυμαι, & Att. ἀλώλεμαι. f. 2. ὀλῶ, inde f. 2. part. act. ὀλὼν, ὀντος.

Προσπήδω, alligo, appendo: affigo: attribuo. Th. πήδω, necto: f. πήσω.

Προσπήσομαι, adjungit, aptat, 3. sing. præf. ind. pass. à προσπήσσομαι. A præterito enim medio formatur præsens significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, aptor, congruo: f. ἄρσω. p. m. ἦρμαι, & Att. ἄρραγμαι, unde præsens hoc ἁρμόζομαι.

Προσπηχέσι, adaptata, nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. præt. m. part. à προσάρω, adapto. Th. ἄρω, apto: f. ῥσ. p. ἦρκα, p. m. ἦρμαι, & Att. redupl. ἀρήρεμαι, inde p. m. part. ἀρηρεκὼς, ὑῖα, ὸς.

Προσπηχίσω, vel ἄρω, adapto, accommodo: ab ἁρμόζω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Προσπήχω, apprendo. Th. ἄρω, f. ἄσω, idem.

Προσπίρω, adapto: vide in προσπηχίσω.

Προσπιτνάνω, ὦ, alloquor, compello: ex προς & ἐπὶ πίνω, loquor. Th. ἐπὶ, vox.

Προσπίτνω, ascendo, conscendo: item accedo. Th. βάλλω, 2. f. βήσομαι. perf. βέβηκα. 2. 2. ἔβλην.

Προσπλάντων, gen. pl. præf. part. act. à Προσπλάω, adjicio. Th. πλάω, facio, mitto: f. πλῶ. p. πέπλωκα. 2. 2. ἔπλακον.

Προσπλεῖ, ἀνὰ, adiens, 2. 2. part. act. verbi προσπλέω, quod vide.

Προσπλόεσσι, ασι, ὁ, accessus: ejusd. verbi, & th.

Προσπλώνω, obruor, intruor, Th. πλήμι. f. πλήσω. idem.

Προσπλωὴ, ῆς, ἡ, propinquitas: à προσπλάω, adjicio. p. m. πέπλωκα.

Προσπνιλάω, arridea. Th. γηθέω, video.

Προσπνίλάω, accedere ad aliquem: à πνίλημι, sum. f. γαθήσομαι. 2. 2. ἐγήθεμον. Th. γαθήμι, nascor.

Προσπνυστάνδα, ά, præterea insuper: f. ἄνω. 2. 1. προσπνυστάνουσα. 2. 1. sub. act. προσπνυστάνω, ῦς, ῦ. Th. πνυστάνδα, consumo.

Προσπὸξ δὲ, Ion. pro προσπὸ τέτνιε, præterea.

Προσπόδιος, ὁῦ, ὁ, ἡ, qui insuper ægre, indigne: &

Προσπόδὼ, insuper opus est. Th. δέω, unde δεῖ, opus est.

Προσπόθεμμι, Ion. pro προσπόθημι, quod vide.

Προσπόθεξάμην. 2. 1. inf. m. verbi προσπόθημι, quod vide.

Προσπόθημι, ὄφεω, cum gen. -δέδομαι, præf. inf. δείδεγθαι, præf. part. vide προσπόδὼ.

Προσπόθηκτο, exspectio, excipio. προσπόθηκε, præf. imperat. f. ξομαι. perf. προσπόδεδεγμαι. 2. 1. m. προσπόθεξάμην, ω, ον. 2. 1. imperat. m. προσπόθεξαι, δέσθω, in pl. προσπόθεξάσθε, 2. 1. m. part. προσπόθεξάμενος. Th. δέγμαι, capio.

Προσπόθεσκε, ὦ, exspectio: imperf. προσπόθεκτο, ον. f. ξέω. 2. 1. προσπόθεκτον. à δέκομαι, idem quod Th. δέκτομαι, observo, exspectio.

Προσπόδεω, Ion. pro præced.

Προσπόδεκτα, ας, ἡ, exspectatio: &

Προσπόδεκτος, ὁς, ὁ, ἡ, qui exspectatur: à προσπόδεκτο, quod vide.

Προσπόδεκτος, ὁς, ὁ, ἡ, ὁν, præf. part. pass. à προσπόδεκτο, quod vide.

Προσπόδοια, ας, ἡ, proditio: à προσπίδωμι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προσπόδραμε, ὁῦ, ὁ, ἡ, part. act. verbi προσπορσύνω, occurro. Th. τρέχω, curro. f. δραμέομαι. p. δέδρομα. 2. 2. ἐδράμον. p. m. δεδράμημαι.

Προσπόδω, ὦ, permitto: f. δώσω. 2. 1. προσπόδοσα. Th. ἰάω, sino, permitto: f. ἰάσω. p. ἕωκα.

Προσπόδωσι, accesit, 3. sing. 2. 1. m. verbi προσπόδαινω, quod vide.

Προσπόηκόλασι, 3. pl. præf. ind. act. verbi προσπόηκόλλω, arrideo: quod à προς, ὸι & γαλάω, f. δήσω, video.

Προσπόηκλίω, appropinquo: f. ἰσω. p. προσπόηκλικα. 2. 1. προσπόηκλίσω. 2. 1. inf. act. προσπόηκλίναι. ab ἐπὶ κλίω, appropinquo. Th. ἐπὶ γάω, propè.

Προσπόηκλίμενοι, 1. pl. imperf. verbi προσπόηκλίζομαι, exspectio. quod vide.

Προσπόηκλίνω, 2. 1. ind. act. verbi προσπόηκλίω,

ἥκω, ex ſpella. quod vide.

Παρεδ' ἔσαν, imperf. act. παρεδ' εἰμὶ, ις, verbi ejuſd.

Παρεδ' ἔσσαν, ις, ν, 2. 2. ind. act. verbi παρεδρεύω, quod vide.

Παρεδρᾶσι, aſſidet: f. ἥσται. à

Παρέδρ', ος, ι, ν, aſſeſſor: ab ἕζομαι, ας, ὁ, ſedeo. Th. ἕζομαι, ſedeo.

Παρεδώκε, ας, ι, admouit, 2. 1. ind. act. παρεδώκαμον, ες, ν, 2. 2. ind. m. &

Παρείδε, 2. ſing. 2. 2. ind. m. à παρεράω, ορῶ. Th. εἶδομαι, ορῶ: f. ἴδωμαι. 2. 2. ἴδω. 2. 2. m. ὄψομαι, ὄψω, Ion. ἴδεω. & per Craſin Att. ὄψ.

Παρείκοσι, alioquin ſint, Att. vel Poët. Pleonaſm. pro παρεῖσι, 3. ſing. 2. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi παρεῖναι. Th. ἴσω, dico. 2. 1. εἶσι, ας, ι, 2. 2. εἶναι, ῆναι, ῆ.

Παρεικάζω, aſſimilo, compare: ab ἐικάζω. f. ω. idem. Th. ἴκω, ſimilis ſum.

Παρεικαῖ', ος, ι, ν, aſſimilis: ab εἰκαῖ', ſimilis. Poët. Th. ἴκω, ſimilis ſum.

Παρεικάθε, 3. ſing. pluſq. p. act. Att. verbi παρεγκαθέζομαι, aſſumo. Th. λαμβάνω, capio: f. λελάφθαι. pract. λέλαφα, & Att. εἴληφα. 2. 2. ἔλαβον.

Παρεικάθε, 2. ſing. 2. 2. m. verbi παρεγκαθίζομαι, ἕζομαι, allego. Th. εἶμι, capio: f. ἴσω. p. ἔῖμαι. 2. 2. εἶλον. 2. 2. m. εἵλόμην, ω, ετο.

Παρεικάθεμι, accedo, ab εἶμι, εις: item inſum, adſum, ab εἰμὶ, ſum. Th. ἴω.

Παρεικάθεναι, adeſſe, juvare, pract. inf. à παρειμι, vide præced.

Παρεικάθεσι, alloqui, affari, 2. 2. inf. act. à παρεῖπον. Th. ἴσω, dico: 2. 1. εἶπον. 2. 2. εἶπον.

Παρεικάθεσι, 3. ſing. pract. ind. à παρειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Παρεικάθεχε, ες, ε, imperf. act. verbi παρεῖχον, animum advertes, caves: f. παρέξω. Th. ἴχω, habeo. 2. 2. ἔσχον.

Παρεικάθεσκον, Ion. pro παρεῖσκον, 3. pl. imperf. &

Παρεικάθεσκε, inſtabat, 3. ſing. imperf. verbi παρεῖσκομαι. Th. αἴομαι, jacio.

Παρεικάθελλε, ες, ε, 2. 1. ind. act. verbi παρεγκαθέλλω, aggutino: f. ἕλω. pract. παρεγκαθείλκω. Th. αἴνυμι, ις, ε, glutino.

Παρεικάθελε, ας, ε, 2. 1. ind. act. verbi παρεγκαθέλλω, offendo, impingo: f. ἕλω. p. παρεγκέκαλμαι. 2. 1. ſub. παρεγκάλῃ, ῃς, ῃ. perf. paſſ. παρεγκέκαλμαι. Th. κάλλω, ſtindo.

Παρεικάθενε, 3. ſing. 2. 1. m. verbi παρεγκάθημαι, acquiro. Th. κάθημαι, poſſideo: f. κάθημαι. p. κέκαθημαι.

Παρεικάθενε, ας, ε, 2. 1. ind. act. verbi παρεγκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo: f. ἴσω. p. κεκύλικα.

Παρεικάθεσι, 3. ſing. imperf. act. verbi παρεγκαθίζω, aſſido, adoro: f. ἴσω. p. παρεγκαθέδρικα. 2. 1. παρεγκαθεδρον. ex παρὲκ & καθὲδρον, idem quod κάθιζον, aſſidebam.

Παρεικάθεσι, opponit, 3. ſing. 2. 1. ind. act. Æol. verbi παρεγκαθίσω, apponimus. Th. κίω, incido: f. Æol. κέσσω.

Παρεικάθεσι, adverſor. Th. ἕλκω, agito: f. ἵκεσω.

Παρεικάθεσι, aliquandiu, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. Poët. pro παρεγκάθεσι. verbi παρεγκαθίζομαι. Th. κάθημαι, dico: f. ἕσομαι. 3. ſing.

Παρεικάθεσι, verſat. 3. ſing. 2. 1. m. verbi ejuſd. & th.

Παρεικάθεσι, 3. ſing. f. 2. m. &

Παρεικάθεσι, 2. ſing. perf. m. &

Παρεικάθεσι, ἐστὸς, 2. 2. part. act. verbi παρεγκαθίζομαι, accedo. Th. ἴζομαι, venio: f. ἰλάσσομαι. 2. 2. ἵλαδον, per ſync. ἵλδον. pract. m. ἵλαδα, & Att. ἰλήλουθα.

Παρεικάθεσι, ν, attrahens, pract. part. verbi παρεγκάθεσι. Th. ἕλκω, trahe: f. ἕξω.

Παρεικάθεσι, ingredior: inſulto: ex παρὲκ, ὰ & βαίνω, vado: f. βήσομαι. 2. 2. ἔβην.

Παρεικάθεσι, imperf. act. verbi παρεγκάθεσι, permaneo. Th. μένω, maneo: f. μενῶ. 2. 1. ἔμεινα.

Παρεικάθεσι, admiſceri, 3. ſing. 2. 1. ind. act. verbi παρεγκάθεσι, quod vide.

Παρεικάθεσι, inſuper aurbes in aliqua re. Ex παρὲκ, ὰ & μαίνω, exacerbo. Th. μαίνω, ἔω, ἀναίνω.

Παρεικάθεσι, ἐστὸς, 2. 2. idem quod ἤνεγκε, ſimile. Th. φέρω, fero.

Παρεικάθεσι, Dor. pro παρεγκάθεσι, 3. ſing. imperf. à παρεγκάθεσι, admoo: f. ξω. à νέω, idem quod Th. νέω, neo.

Παρεικάθεσι, 3. ſing. 2. 1. imperat. act. παρεγκάθεσι, duo. παρεγκάθεσι, 2. 1. pract. act. &

Παρεικάθεσι, gen. ſing. 2. 1. part. paſſ. à παρεγκάθεσι, offero, affero. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. 2. 1. ἤνεγκα. 2. 2. ἤνεγκον.

Παρεικάθεσι, ες, ε, p. m. Att. verbi παρεγκάθεσι, vide præced.

Παρεικάθεσι, 3. ſing. ind. pract. paſſ. à παρεγκάθεσι, incollige: f. ἕσω. p. παρεγκάθεσι. ex παρὲκ, ὰ & θυμὸς, animus.

Παρεικάθεσι, inſuper intendo: παρεγκάθεσι πληγὰς, verbera inſuper inſigere: ex παρὲκ, ὰ & τείνω, tendo: f. τενῶ. p. τέτακα.

Παρεικάθεσι, acc. ſing. à

Παρεικάθεσι, ὄτος, aſſimilis, decens. pract. part. m. ex παρὲκ & ἔοικα, ſimilis ſum. p. m. ἐοίκως.

Παρεικάθεσι, Att. pro παρεγκάθεσι, 3. ſing. 2. 1. ind. act. verbi παρεγκάθεσι, jocor, Th. παίζω, ludo, jocor: f. ξω, & σω.

Παρεικάθεσι, 2. 2. ind. act. verbi παρεγκάθεσι, accido ad pedes: f. παρεγκάθεσι. perf. παρεγκάθεσι. 2. 2. παρεγκάθεσι, ες, ε, 2. 2. part. act. παρεγκάθεσι, ὄντος, ὄτ. Th. πίπτω, cado.

vado, ſi, 2. n. ποσίομαι.

Περιπτύσσω, a, f. ξω, act. verbi περιπτύσσομαι, in ſuper oſtendo: ex περί, & πτύσσω, ſeu πτύσσω, f. ξω, monſtro, v. δείκνυμι.

Περιπτυσσόμενος, ultra juſtum ſubinde admitto, ad cumulum addo: ex περί, & part. πτύσσων, mitto. Th. βάλλω, mentior.

Περιπτύσσων, in ſuper admitto: à περί, & πτύσσω. Vide βάλλομαι.

Περιπτύσσω, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi περιπτύσσω, annecto. Th. πλέκω, necto: f. ξω, a. 1. ἐπλεξάμην.

Περιπτυσσόντο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περιπτυσσόμαι, ſingo, finxit. Th. πλάσσω, fingo.

Περιπεπλήγων, 3. ſing. a. 2. t. ind. act. verbi περιπλήσσω, impingo. Th. πλάσσω, idem. f. πλ. p. πεπλήγων.

Περιπεπλόμην, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. à περιπλέκομαι, applicor, circumplicor: item amice ſalutor: f. ξομαι. perf. paſſ. περιπέπλεγμαι, ξαι, κται, circumvolutus vel adplicitus eram. Ex περί & πέπλεγμαι, plico. Περιπτύσσομαι, aliquid operis addo, praeſtruo, efficio, inſtruo: f. δομαι, a. 1. m. περιπτυξάμην, ω, αι, ab ἰσχύω, operor. p. ἰσχύσομαι. Th. ἔργον, opus.

Περιπρὸ, 3. ſing. præſ. ind. verbi περιπρέω, aliquor: quod ab ἰμὶ, dico. Th. εἶμι, idem.

Περιπρίσαις, 2. ſing. f. ι. act. verbi περιπρίω, affigo, alligo. Th. ἰρίσσω, figo: firmo: f. σω.

Περιπρόλιγε, adrallo. Th. ἰρύλλω, vello: f. ξω. a. 2. ἔρυγον.

Περιπρὸς, accedo, cum dat. imperf. περιπρόμην, ου, ετο, f. περιπρόσομαι, a. 2. περιπρᾶλθον, ες, ε, a. 2. imperat. περιπρᾶθι, a. 2. part. act. περιπρᾶθών, ῶσα, ὄν, p. m. περιπρόσθω. Th. ἔρχομαι, venio.

Περιπρὸς, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi περιπρίω, admitto: quod ab ἰμὶ, mitto: f. δω, a. 1. ἧκα. 2. ὗδι, a. 2. m. ἕμην. Th. ἵω, mitto.

Περίπτερα, adeſt, additur, accedit, 3. ſing. præſ. verbi περίπτερμαι, ab εἰμὶ, ſum. Th. ἵω.

Περιπτέρμαι, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιπτέρω, adhibeo: quod vide.

Περιπτερμένος ἐσσὶ τινὸς τινα, aliquem ſibi ſocium adjungere præſ. inf. à

Περιπτερμόομαι, ſodalem aſciſco: ab περιπτέρμων, ſodalis ſo: f. ώσω. Th. ἑταῖρος, ſodalis.

Περιπτίμπλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιπλάω, vel πίμπλημι, mando, præcipio, ordino: f. ξω, p. περιπέπλακα. perf. paſſ. περιπέπλασμαι. perf. part. paſſ. περιπεπλασμένος, η, ον. Th. πλάσσω, ordino.

Περιπλήθω, ες, ε, a. 1. ind. paſſ. verbi περιπλήθω, appono, quod vide.

Περιπὶν, adv. ſuper, in ſuper præterea. Th. ἔπι, idem.

Περιπλήθω, 3. ſing. imperf. act. a περιπλήθω pro περιπλήθω, appono. Th. πίμπλημι, pono.

Περιπλήθω, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi περιπλήθω, quod vide.

Περιπλίξαμι, f. ι. m. verbi περιπλέκομαι, quod vide.

Περιπλόκος, ος, ον, precatio, petitio: item locus precationis: à

Περιπλόκομος, precor. imperf. περιπλόκομαι: ε, τὸ, Att. f. περιπλέξομαι. a. 1. m. περιπλέξάμην, ω, αι, Att. 2. t. imperat. m. περιπλέξαι, άσθω. a. 1. ſub. m. περιπλέξασθαι, ας, αι. inf. m. περιπλέξάσθω. Th. ὄρχομαι, precor.

Περιπλόκομος, ὁ, ſing. imperf. act. verbi περιπλόκομαι, adſero. Th. φέρω, fero: f. ἐνέγκω. a. 1. ἤνεγκα.

Περιπλόκομος, ος, ὁ, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi περιπλόκομαι, allegor. Th. μῦθος, fabula.

Περιπλόκομος, ἀλλεγορέσκοντας, ſ. pl. imperf. act. à περιπλόκομαι. Th. φωνὴ, vox.

Περιπλόκος, ὁ, ἡ, ἀτενὴς: item contiguus, cohærens: proximus, vicinus: à περιπλόκομαι, quod vide.

Περιπλόκος, gen. ſing. præſ. part. act. verbi περιπλόκομαι, quod vide.

Περιπλόκος, adv. attente: à

Περιπλόκομαι, adhibeo: ſcil. ἐμὸν, animum adverto, curo: item exſcribo, ſcripto: explico, appello: permaneo, imperf. περιπλόκομαι, ου, ετο. præſ. inf. περιπλόκομαι. f. περιπλόκομαι. præt. περιπλόκομαι. a. 1. ſub. act. περιπλόκομαι, ας, αι. Th. ἄγω, duco.

Περιπλόκος, gen. ſing. part. præſ. verbi περιπλόκομαι, permitto. Th. ἵω, ſino: f. δω, p. εἷκα. a. 1. ἧκα.

Περιπλόκομαι, ας, ε, occluſi, a. 1. ind. act. Att. verbi περιπλόκομαι, Th. ἄγω, aperio.

Περιπλόκος, 3. ſing. ſub. verbi περιπλόκομαι, adſum. Th. εἰμὶ.

Περιπλόκομαι, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιπλόκομαι, quod vide.

Περιπλόκομαι, accurſivit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi περιπλόκομαι, adduco, quod vide.

Περιπλόκομαι, ας, ε, perf. ind. act. & περιπλόκομαι, a. 1. ind. act. περιπλόκομαι, a. 1. ind. paſſ. verbi περιπλόκομαι, conjungo: quod vide.

Περιπλόκομαι, ας, ὁ, appellatio: ab eod. verbo.

Περιπλόκομαι, ſimilis eſt, 3. ſing. perf paſſ. Ion. diaſyſt pro περιπλόκομαι, verbi περιπλόκομαι, vel περιπλόκομαι, ſimilis ſum: in perf. paſſ. περιπλόκομαι, ξαι, κται, & ſoluta diphthongo, mutatoque augmenti gratia ε in ι, περιπλίγμαι, πλίξαι, πλίκται. Th. πλάω, ſimilis ſum. p. m. ἐπλίγμην.

Περιπλόκομαι, admiſi, 3. ſing. a. 1. m. verbi περιπλόκομαι. Th. ἵημι, ſeu ἵω, mitto. a. 1. ἧκα.

Περιπλόκομαι, pertinet, 3. ſing. præſ. vel imperſo-

περίσσεια & προσπερίσσεια. Th. ἐπιπερισσεία.

Προσπερισσεύω, εύσω, & προσπερίσσευμαι, περισσεύσομαι, προσπερισσεύσομαι, aor. ἐπεριεσσεύσα : προσπεπερίσσευμαι, in pl. à præced.

Προσπερόω, ῶ, *clavis affigo* : f. ὥσω. p. προσπήρωμαι. a. 2. προσπερόσαμην. ab πήρω, *claudo affigo*. Th. πηρόω, *claudo*.

Προσπέρω, περῶ, ῇς, ῇ, a. 2. ind. act. verbi προσπεράω, *accedo*, quod vide.

Προσπερώ, ῶ, ᾷς, ᾷ, *PROSELYTUS*, Angl. *Proselyte*. qui vel quæ ex paganismo ad Judaismum accedebat. q. d. *accessorius*, à προσπεράω, *accedo*, in præt. m. προσπεπήρωκα.

Προσπεσσαίνω, *unde significatur* : vide προσπείθω.

Προσπεσῶ, imperf. act. verbi προσπίπτω, *ad fores abeo*, *fugio*.

Προσπεσὼν συγκέκλιμαι, perf. inf. pass. verbi προσπεσὼν συγκλίνομαι, *in ejus se servitutem redigo* : vide ἀπὸ συγκλίνω.

Προσπεσόντος, ου, ῃ, ῳ, ι. ind. act. verbi προσπίπτω, *affero*. Th. φέρω, *fero* : f. ἐνέγκω. perf. pass. ἐνήνεγμαι.

Προσπεσὼν, ῶσα, ὸν, *benignus*. Ex πρὸς & σὸς : *benus*. Th. ἴσος, idem.

Προσπεσφραγισμένος, η, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσσφραγίζομαι. Th. σφραγὶς, *appendo*.

Προσπεσώδει, *alloquebatur*, 3. sing. imperf. act. verbi προσπεσώδω. f. ήσω. ab σπεῖν, *loquor*. imperf. πέσπεσμαι, ον, ατο, ω, ασι, α. Th. σπὼ, *vox*.

Προσπεσῶδομαι, ῶμαι, ᾶται, ῶμεθα, ι. m. Att. verbi προσπεσπάομαι, *precor*, quod vide.

Προσπεσχε, σχες, ε, perf. ind. act. verbi προσέχω, *adduco*. Th. ἄγω, f. ξω. p. ἦχα, a. 1. ἤξα.

Προσπὸν, ανος, ὁ ὀφλ. προσπὸς βαλὼν, *superans*.

Προσπόσω, ω. 2. inf. act. & Προσπὼν, ὠντος, ω. 2. part. act. & Προσπόνος, gen. sing. f. ης. ω. 2. part. act. verbi προσπίνομαι, *addo* : quod vide.

Προσπὸς βαλὼν, ὼν, ὰς, ὸν, part. m. verbi ejusd.

Προσπὸς, ανος, & Poët. προσπὼ. Th. προς, ανος.

Προσπόσις, εως, ἡ, *additio* : à προσπίνομαι, quod vide.

Προσπόσιος, α, ον, *appositus*, *appositivus* : scrib. & προσπώσιος, ab eod. verbo.

Προσπόσις, εως, ἡ, *additamentum* : à προσπίνομαι, *addo*. Th. πίνομαι, *pono*.

Προσπόσιμος, ι, pl. f. ι. act. verbi ejusd. & th.

Προσπόσιμα, præt. inf. act. à

Προσπίνομαι, *aggredior* ; *admitto* : ab ἵημι, (ex ὑμι. Th. ἰω, ω, (ex ιω, *mitto*.

Προσπίνων, per Ionismum Poëtic. pro προσπίνουσα, ι. pl. fem. perf. verbi προσπίνομαι, *accedo* ; quod ab ἵημι, ω. Th. ἰω.

Προσπίνων, dat. sing. à προσπὼν, ὠντος, ω. 2. part. verbi προσπίνομαι, *accedo*. a. 2. προσπὸν, ς. *adsum* ; ab ἄμι, ω, a. 2. ἦν. Th. ἰω, ω.

Προσπὸς, ῶτος, ὁ, *impetus*, *obicem opponit*. Th. ἴστημι, ῶτος ὁ. f. στὼς.

Προσπὸς, ῶτος, *appellatio*, *admonitio*. Th. ἔπος, vel ἔφω, *loquor*.

Προσπὸς, ὠτος, ὁ, *accedens* : vide προσπίνομαι.

Προσπωμαίνω, ανῶ, ανεῖς, *temperatius* ; quasi dicas *adsimpsi durans*. Th. ἁπαξ, *opportunius*.

Προσπωμαλλοσπὼς, ῶσα, ὸν, part. m. verbi προσπωμαλλίομαι, ῶμαι, *advoco* : f. ἰοῦμαι, a. 1. m. προσπωμαλλησάμην. a. 1. imperat. m. προσπωμάλλησαι, άσθω. a. 1. sub. m. προσπωμαλλώμεθα, ῆται, ῶμεθα. perf. pass. προσπωμαλλήμαι. Hæc à

Προσπωμαλλὼν, ῶνος, ὁ, *advoco*, *accurso*, *advoco in auxilium* : item *in jus voco*. Th. κάλλω, *voco* : f. ἰσω. p. κέκλημαι.

Προσπωμαρπία, ας, cum dat. *semper sum præsto*, *perduro* : f. ἰσω. a. 1. προσπωμάρπησα. à προσπία, *talus* : hoc à ἔρπω, idem quod ἕρπω, ῳ, πω, *robur*.

Προσπωμαρπὼν, ῶσα, ὸν, *perseverantia* : à præced.

Προσπωμάτιος, Ion. pro προσπωματικὸς, à

Προσπωμάω, *adfacio* : præt. part. προσπωμάομαι, ῶμαι, ᾶται, ῶμεθα, hinc προσπωμάομαι τινι, *aliquem urgere* ; *assentiri*. Th. πώμη, *jocus*.

Προσπωμαλαμπὼς, ῶς, ὸν, a. 1. part. m. à

Προσπωμάλλομαι, *adhortor*. Th. πάλλω, seu κάλλομαι, *jubeo*, *hortor* : f. κεκλήσομαι.

Προσπωμαλλαίνω, ανῶ, *cervicalis*, *pulvinar* : ex πρὸς & κεφάλαιον, *caput*. Th. κεφαλὴ, idem.

Προσπωμάλὸς ἀὼν, ἀοῦσα, ἀὸν, *qui est affinis alicui* : à πάλὸς, ὸς, ὸν, *affinitas*, *cognatio*.

Προσπωμαλοῦμαι, οῦμαι, *consentior* : cum dat. a. 1. pass. προσπωμαλοῦμαι, ῶμαι, ᾶται, ῶμεθα, ῆται, ῶμεθα. à

Προσπωμάω, ῶ, *forte allego*, seu *forte lectum adjungo* : f. ὥσω, præt. προσπωμάωκα. Th. κλὴρος, *sors*.

Προσπωμάσις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem*. Metaph. à libra. Ex πρὸς & πάλω, *reclino*.

Προσπωμάλω, ῶ, *applicuo* : f. ἰσω. præt. προσπωμάλικα. a. 1. pass. προσπωμάλθην, ῆς, ῆ, f. ήσ. pass. προσπωμαλθήσομαι. *adverbo* : cum dat. seq. πρὸς. Ex πρὸς & πάλω, *glutino* : Th. πίνω, *glisco*.

Προσπωτίζω, *appono*, *affero*, *adveho* : ex πρὸς & πωτίζω, *porto* : f. ἰσω. Th. πωτάω, *curro*.

Προσπωτικὸς, ὸν, ὸς, ὸν, *offendiculum* : à προσπωτίω, *offendo*, quod vide.

Προσπωσις, εως, ἡ, *offensio* : à præt. m. seq. verbi

Προσπωτίω, *offendo*, *impingo*, cum dat. vel seq. πρὸς cum acc. f. ίσω. præt. προσπωτίκα.

προσ. a. 2. προσπεσὼν, ὄντος, ὄντι, ὄντα, ὄντες, ὄντων, ὄντας, ὄντι, ὄντων, ὄντας, ὄντι, ὄντων, ὄντας, ὄντι

Περιπεριλάμπω, circumdo, circumplector; item ultra modum amplector: ex περὶ, ὑπὲρ & λάμπω, facio.

Περιπετῆσαι, acc. sing. f. g. à

Περιπετὴς, ἐντ⊙ς, qui irruit, adoritur. a. 2. part. à περιπίπτω, quod vide.

Περιπήγνυμι, affigo. f. ξω. p. περιπέπηγα. a. 1. περιπήξα. a. 1. part. act. περιπήξας, ἀντ⊙ς. Them. περιπήγω, seu πήγνυμι, compingo. f. ξω.

Περιπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Περιπιλάμενοι, ρρεῖλ⊙ς. admonere. à πιλάω, vel πίλημι, admoneo. Th. πίλως, propè. adv.

Περιπίπτουσι, 3. pl. ind. præs. à

Περιπίπτω, accido ad pedes, incido. cum dat. imperf. περιέπιπτον, ες, ε. f. περιπεσῶ. p. περιπέπτωκα. a. 2. περιέπεσον, ες, ε. 2. part. act. περιπεσὼν, ὄντ⊙ς, ὁν. Them. πίπτω, cado.

Περιπλέζω, per Syncop. pro περιπλεκίζω, idem quod simplex πλέκω, per Sync. pro πλεκίζω, appropinquescendo. Them. πέλας, propè.

Περιπλεκὴς, ὴ, ὸν, navigabilis. à πλέω idem ac πλῶϊμος, navigo.

Περιπλέομαι, -ῆμαι, simulo; pro me ferens aquiro; fabulor. imperf. περιεπλεόμην, ὑμεθα, ῦ, ῆσθ, ῶντο. Th. ποιέω, facio.

Περιπλῆς, 2. sing. præs. ind. vel sub. pass. verbi præced.

Περιπλῶ⊙ς, ὼ, ὸ, ὸν, famulus, a. Th. πολέω, verso.

Περιπορεύομαι, accedo, cum dat. f. εὐσομαι. perf. περιπεπόρευμαι, à πορεύομαι, ῶ, proficiscor, hoc à πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo. f. πέρ. p. κα. p. m. πέπωκα.

Περιπταίω, f. σω. idem quod th. πταίω, offendo.

Περιπτάσσω, 2. 1. inf. act. verbi περιπτύσσω, advolo. quod ab πτάω, volo. a. 1. ἔπτᾱσα, a. 2. m. ἐπτάμην. & ἐπτόμην.

Περιπτύσσω, f. ξω, applico; item complector. in pass. περιπτύσσομαι, applicor, circumplicor; item amicè recipio & amplector. Th. πτύσσω, plico.

Περιρρέω, affluere. Th. ῥέω, fluo.

Περιρρήγνυμι, allido, illido. f. ξω. perf. περιέρρηγα. a. 1. περιέρρηξα, ες, ε. Th. ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, frango.

Περισσὰ ἢ ὀπίσω, in alteriorem & posteriorem partem. Poët. gen. ου, pro οῦ. Th. ὀπὶ, ante.

Περιστειχόντων, gen. pl. à περιστείχων, ουσα, ὸν, mandatum, quod à περιστέλλω. quod vide.

Περιστεῖλαι, a. 1. inf. act. &

Περιστεῖλε, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi περιστέλλω, quod vide.

Περιστοιχὴ, ῆς, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eod. verbo.

Περιστρέψατε, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi περιστρέφω, quod vide.

Περιστία, ας, ἡ, præsidium, dignitas; item cura, tutela, patrocinium, auxilium: à περίστημι, præficio. Th. ἵστημι.

Περιτελέω, vel -έω, mando, præcipio. f. ξω. p. περιτετέλεκα. a. 1. περιετέλεσα. ες, ε. pass. περιετελέσθην. perf. part. pass. περιτετελεσμένος, ου, in pl. n. g. τὰ περιτετελεσμένα, quæ præcepta sunt. Th. τέλος, vel -έω, ordino.

Περιτροπὴς, ῆος, ἡ, præsidium, procuratio; item patrocinium, defensio: &

Περιτροπίδιος, ἡ, ὸν, vel

Περιτροπὶς, ἴος, ἡ, præsum, præsideo; item patrocinor, defendo: à

Περιτρόπις, ι, ὁ, patronus, dux. in acc. sing. περιτρόπιν, à περίστημι, præsum, præficio. Th. ἵστημι, sto.

Περιτρόπις, ιδ⊙ς, ἡ, hospita. sic vocatur Phœbe, Rom. 16. 2. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit, à præced.

Περιτρόπιν, dat. sing. part. præs. à περιτρόπις, præsum. quod vide.

Περιτρώω, vide περιτραύω.

Περιχυθὲν, ἐντ⊙ς, a. 1. part. pass. &

Περιχύσσαμεν, ῃ, σαι, apponar, f. 1. ind. pass. verbi περιχύσσω. quod vide.

Περιχυτὸν, ῆ, ὸν, perf. part. pass. verbi περιχύνω, mando. quod vide.

Περιχύσω, f. ξω. liquefactum affundo. hinc Metaph. adhæreo, insideo. Th. χέω, liquefacio.

Περιχῶσαι, a. 1. inf. act. à περίστημι, præsum, præficio. Th. ἵστημι, sto. f. στήσω, a. 2. ἔστην.

Περιχώσεις, ἐντ⊙ς, præs. part. act. περιχώσαι, præs. inf. act. &

Περιχώσω, 1. pl. præs. ind. act. &

Περιχώσ⊙ντ⊙ς, ὼ, οῦ, præs. part. pass. à

Περιχώσω, apponor, pergo. imperf. act. περιέχωσα, & in 3. sing. περιχῶσε, & περιέχωσε, tanq. à περιχόω. f. περιχώσω. perf. περικέχωσα. a. 1. περιχώσας, adjeci. a. 2. περιχώσω, ες, ε. a. 2. imperat. act. περίχωσε, ατε. a. 2. inf. περιχῶσαι. a. 2. part. act. περιχώσας, ἐντ⊙ς, pergens. præs. pass. περιχώσομαι, adjungor. imperf. περιεχωσάμην, ω, το. a. 1. ind. pass. περιχώσω, ες, ε. f. 1. pass. περιχωσθήσομαι, ῃ, σεται, apponar. a. 2. m. περιχώσάμην, ω, το, pergens. Th. χόω, pono.

Περιχραύσ⊙ντ⊙ς, ἐντ⊙ς, qui everrit aliquid, ac in suam possessionem redigit. a. 2. part. act. à περιχρίω, ορε, obsecro, ad genua provolutus precor. expon. & everto. Th. χρίω, verro. a. 2. ἔχραον. p. m. κέχρημαι.

Περιχρίψαν, accurro. in 3. pl. περιχρίψουσι. f. δραμοῦμαι. perf. περιδεδράμηκα. a. 2. περιδράμω, ες, ε. a. 2. part. act. περιδράμὼν, ὄντ⊙ς. præt. m. περιδεδράμημαι. Th. δρέμω, curro.

Περιχρίω, attero, affrico, infrico. præs. pass. περιχρίομαι, mihi affricatur vel infricatur;

item *affrico*, *insulto*, *infligo*, *impingo*. Th. πλήσσω, πτω, f. ξω.

Προσπαλάξομαι, f. pl. a. 1. ind. act. à

Προσπαλάσσομαι, *offendo*: ex πρός, κατά & πάλασσομαι, *mentior*. f. ξομαι.

Προσφάτως, τερον, τατα, (idé quod τὸ ἐσχατον) *quicquid cum pane comeditur*: ex πρός & φαγεῖν, *edo*.

Πρόσφατος, ος, ον, η, ον, propriè *recens dictum*, vel *occisum*. & in genere, *recens*. προσφάτως, adv. pro νεωστί, *modò*, *nuperè*, *recensèr*. Th. φάω, *loquor*, vel *occido*. perf. pass. πέφαμαι, σται, σται.

Προσφάτως, adv. *nuperè*. à præced.

Προσφυής, ῆς, ὲς, ὰ, ὲς, *similis*. idem quod ὁμοφυής, inde προσφυέστερον, *similem esse*. Th. φύω, *fero*.

Προσφέρω, *affero*. præs. imperat. act. προσφερε, ετω. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω. a. 1. προσήνεγκα. a. 2. προσήνεγκον. a. 1. pass. προσηνέχθην, σθε, σαν, *oblatus*, seu *adductus fui*. præt. m. προσενήνοχα, κας, κε, *obtuli*, Att. pro προσήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

Προσφεύγω, *fugio ad*, *confugio*, *transfugio*. Th. φεύγω, *fugio*, f. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.

Προσφιλής, ῆς, ὲς, ὰ, ὲς, *amabilis*, *gratus*. Th. φιλέω, *amicum*.

Προσφιλῶς, adv. *amicè*, *benevolè*, à præced.

Προσφορά, ᾶς, ἡ, *oblatio*, &

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, ὁ, nomen pro participio προσφερόμενος, *allatus*, *advectus*; item *accommodatus*, *aptus*, *conveniens*: à προσφέρω, quod vide.

Προσφύς, acc. ύν, à

Προσφυὴς, ῆς, ὲς, ὰ, ὲς, *accommodatus*, *adhærens*. hinc προσφυῶς, Ion. ἀπτὸς, *scitè*. à προσφύω, quod vide.

Προσφὺς, ῦσα, ὸν, *adhærens*, a. 2. part. act. verbi προσφύομαι, quod à

Προσφύω, *aptus fio facio*. f. σω. perf. προσπέφυκα, *aptus sum*; item *annexus sum*, *adhæreo*. Th. φύω, *nascor*. a. 2. ἔφυν. a. 2. part. φὺς, ab inusit. φύμι.

Προσφωνέω, ῶ, *acclamo*, *alloquor*. cum dat. imperf. προσεφώνουν, ουν, ουν, ουν, ουν, ουν. f. σω. perf. προσπεφώνηκα. a. 1. ind. act. προσεφώνησα. à φωνὴ, *vocem mitto*. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσχέδομαι, *præiendo*, idem quod προσχεδιάζω. Th. ἔχω, *habeo*.

Πρόσχλοος, ος, ον, η, ον, *ad maximum situs*: ex πρός, *ad*, & χλόη, χλόος, *manus*.

Προσχόω, *affundo*, *perfundo*. Th. χέω, *fundo*. f. χέσω.

Πρόσχημα, ατος, τὸ, *prætextus*, *color*, *species*: à προσέχω, σπω, τὸ, *habitus*, *forma*. Th. ἔχω, *habeo*.

Πρόσχις, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχῇς, a. 2. inf. act. προσχεῖν, a. 2. inf. m. προσχέσθαι, a. 2. part. act. verbi προσχέω, χέσω, *affundo*, *objicio*. Th. ἔχω, *habeo*. f. ξω. a. 2. ἔσχον.

Πρόσχιτος, nom. pl. à προσχὼν, ῶντος, quod vide in præced.

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affusio*. à

Προσχύω, *affundo*. f. σω. p. προσκέχυκα. perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται. à χέω, idem quod ἔχεν. χέω, *fundo*.

Προσχωρέω, *concedo*, sive *me confero*; item *do me*, *venio in fidem & ditionem*. Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo*.

Πρόσχωρος, ος, ον, η, ον, *vicinus*, *finitimus*. Th. χώρος, *locus*.

Προσψαύω, *attingo*, cum dat. f. αύσω. præt. προσπέψαυκα. ex πρός & ψαύω, idem quod ψάω, *contingo*.

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem*. ultrà, *longè*, *procul*. Th. πρὸ, *ante*.

Προσωδέστερος, ος, ον, η, ον, *fœtidior*, ab ὀζώδης, *olens*: f. ὀζήεις. p. m. ὄδμαι. sed

Προσώδης, ους, ὁ, ἡ, *inflatus*: ab οἰδάω, *tumeo*.

Προσωδία, ας, ἡ, *accentus*. PROSODIA: ex πρός, & ᾠδὴ, *cantus*. Them. ἄδω, *canto*.

Προσωπεῖον, per Metaplas. pro προσώπειον, dat. pl. à πρόσωπον, ου, τὸ, *vultus*, quod vide.

Προσωποληπτέω, ῶ, *faciem respicio*, *personam respicio*, f. ήσω, &

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem*, id est, *movetur rebus externis*. qui *respectum habet personarum*. à πρόσωπον, & λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι.

Προσωπολήπτης, ας, ὁ, *faciei acceptio*, *personæ respectus*. vide προσωπολημψία.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *faciei*, q. d. quod est circa oculos? item *persona*. Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem*. πρόσωπον ἐπὶ πρόσωπον, *à facie ad faciem*, hoc est, *coram*. 1 Cor. 13. ver. 12. Hebraismus. Et sumitur pro *frontispicio domus*. Ex ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Προσωπόπαις, αις, ὁ, ἡ, *filius personæ*, PROSOPOPŒIA figura. à πρόσωπον, *persona*, *facies*, quod vide, & ποιέω, *facio*.

Προσωπυλλέομαι, οῦμαι, pl. a. 1. ind. pass. verbi προσωπύλλομαι, *appello in portum*. f. ιοῦμαι. perf. pass. προσπεπύλιμαι. a. 1. pass. προσωπυλλώθην, σθε, σαν. quod ab ἰμάζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὄρμος, *statio navium*.

Προσωτέρω, adverbial. *longiùs*. superl. & Προσωτάτω, ου, *longissimè progressus*: superl. à πρόσω, *ante se*. Th. πρὸ, *ante*.

Προσωτάτω, adv. *longissimè*. vide præced.

Προσωτάτως, ου, *qui longissimè antesit*: &

Προσωτέρω, adv. *longiùs ante*, *ulteriùs*. comp. à πρόσω, *ante se*, *longè*. Th. πρὸ, *ante*.

Προσωχθίζω, *infestus sum*. f. ίσω. p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indigner*.

Πρότμησιμι, 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo*. Th. τέμνω, *seco*, *scindo*. f. τμήσω. a. 2. ἔτμησον. p. m. τέτμημαι.

Προτμήσσων, *præcidens*, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρότονος, ου, ὁ, *propositio initium dramatis*: à προτείνω, *prætendo*, *propono*. Th. τείνω, *tendo*.

Πρό-

Προβλωσι, vel -βλω, proflitio: f. -βλω. p. προβλωκα. perf. paſſ. προβλωμαι. perf. part. paſſ. προβλωμενος, η, ον. Th. βλω, ordino: f. βλω.

Προβολος, ον, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ον, part. paſſ. verbi προβαλλω, propono, προβλημα pro προβολη, perf. act. Th. βαλλω, pono.

Προβλωσι, praetendo, diſtendo, propono: f. βλω. ω, ι. προβλωσα. a. 1. part. προβλωσας, ασα, αν. perf. προβλωκα. Them. βλω, tendo.

Προβλωσι (ſcil. ημερα) pridie: à προ & βλωσι, quod vide.

Προγενεσ, Ion. pro προγονος, prior.

Προγνωσι, ῃ, ſing. praeſ. ind. à προγνωμι, prior ſum, praeo; quod à προ & γνωμι prior. Th. προ, ante.

Προθεσσιν, dat. pl. Ion. à προτερος, prior: quod vide.

Πρωτον, adverbialiter, prius, potius: à ſeq.

Πρωτερος, α, ον, prior; dat. pl. προτεροισι, Ion. Th. προ, ante.

Προθεν, -ος, & -σεν, adv. ante, alterius: à praeced.

Πρην, idem quod προ, Dor.

Προηκαλεω, Dor. pro προκαλεω, alligo, appello, allego; item attribuo, defero: à προ & καλεω, nello.

Προηλασκον, coëreces, Dor. & Ion. pro προηλασας, 2. ſing. praeſ. ſubjunct. verbi προελαυνω, aggredior, coëreco; quod ex προ & ἐλαυνω, facio: f. ελω. p. ἐληλακα. a. 2. ἐλασον. praet. m. ἐληλακα.

Προηλυθμεν, Dor. & Æol. pro προσηλυθομεν, perf. part. paſſ. verbi προσερχομαι, admitto, exhibeo. Them. ἐρχομαι, capio: fut. ἐξομαι. Vide & ſimplex ἐλυθμεν.

Προηλωσιν, Dor. pro προσηλωσιν, adfigere, praeſ. inf. act. verbi ἐλλω, vides.

Προηνλεν, propellit, praeſ. ind. pro imperat. Dor. verbi προωνλεω, pro προελαω. Th. ἐλαω, verto.

Προηνλεν, eodem modo pro προελθε, a. 2. inf. verbi προερχομαι. Th. ἐρχομαι, capio: f. ἐλευσ. p. ἐληλυθα. a. 2. ἐλθον.

Προθελγομαι, propono; objicio; praefero: f. προθελξω. p. προτεθελγμαι. a. 2. m. προτεθελμαι, ομην, m. propoſui. Th. τιθημι, pono.

Προηνμεναν, Dor. pro προσηνμεναν, attingo. Th. ἁπτω, vel -σπαιρησι, ſubigo; f. ξω.

Προηνμιον, ὁ, f. ιον, pluris facio, praefero, euro; quod à πολυς, η, υ, plus. Th. τιμω, honoro.

Προηνμοσ, praeſ. part. act. praeced. verbi.

Προηνσαμεν, allicis, praefagis, Dor. pro προσελαμεν, quod Æol. eſſe ferunt pro προσελθομεν. Th. ἐλευσομαι, video: f. ὀψομαι. Alii volunt derivari, ab ἐλαμαι, auguror. Th. ἐλαω, ω, ὁ, ἡ, ον, omen.

Πρηνσμης, ητος, ὁ, ipſa illa praeſcindendi id quod praeſtillabat: unde & umbilicus aſphodelis προηνσμενος dicitur, quoniam ab ipſo ſtatim partu umbilicus infantibus praeſcindi ſolet: aut quoniam juxta umbilicum in duo dividitur medius humor. Quod ex προ & τιθημι, facio: p. τεθνμαι. perf. paſſ. τεθνμενος, ου.

Προηνσιον, dat. pl. à

Πρηνσ, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ον, vel -υς, υ, fanè ille qui deducitur à malo ad prorum. Them. τιθημι, tendo: praet. m. τεθνα. unde τεθνηκα, tentio.

Προθι, prius, ante: q. d. προ τουτου ἡ χρονου.

Προθεσσαντο, reverebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. Ex προ & σεβομαι, verto.

Προθεσσαλιε, ὁ, adhortatorius: à ſequente verbo

Προθεσσω, ante me verto, ſubſiſtentem & cunctantem urgeo, adhortor: fut. ησω. p. προτεθεσσηκα. a. 1. m. προτεθεσσαμην, ω, αν. Th. τρεπω, verto: praet. m. τετροφα.

Προθεσσων, praecurro: f. ευ, m. προθεξομαι. f. ευ. m. προδεδρομηκα. a. 2. προδραμον. perf. act. προδεδρομηκα. p. m. προδεδραμημαι. Th. τρεχω, curro: f. δρεξομαι.

Προθυμαδιε προθεεσθαι, dicuntur, qui cum maxima celeritate ſegnes, hoſtibus tardè inſtantes: quod à προθυμος, quod vide.

Προθυμει, ει, ὁ, exhortatio: à προτρεπω, adhortor. Th. τρεπω, verto, verſo: p. m. τετροφα.

Προτινες, ων, ὁ, ἡ, ὁ, pro τινες προτινες, quicquid ſe nobis fortuitò offert, vel obvium eſt. Th. τυγχανω, ſum, &c. f. τυχησομαι. a. 2. ἐτυχον. inde a. 2. part. τυχων, ουσα, ον.

Προιδλω, projecit, Attica Synæreſi pro προεβαλλε, 3. ſing. a. 2. act. verbi προβαλλω. Th. βαλλω, jacio: f. βαλω. p. βεβληκα. a. 2. ἐβαλον.

Προιζε, itidem pro προιξε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προεζομαι, progredior. Th. ἑζομαι, eo: f. ἑζομαι. a. 2. ἐξαν.

Προιξαρε, Att. Synæreſi pro προιξαρε, 3. ſing. imperf. act. verbi προχαρω, ante ſcribo. Th. χαρω, ſcribo: f. χαρω.

Προιδιδαξαν, itidem pro προεδιδαξαν, 3. ſing. a. 1. m. verbi προδιδασκω, prius doceo. Th. διδασκω, doceo: f. ξω.

Προιδυκε, itidem pro προεδυκε, 3. ſing. a. 1. ind. act. à προδιδωμι, prodo. Th. διδωμι, do: f. δωσω. a. 2. ἐδωκα.

Προιδων, itidem pro προιδων, 3. ſing. a. 2. m. verbi προεἰδομαι. Vide in προεἰδον.

Προιδων, itidem pro προιδων, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προτιθημι, propono. Th. τιθημι, pono: f. θησω. a. 1. ἐθηκα. a. 2. ἐθην. a. 2. m. ἐθομαν.

Προιηκαν, proprium erat, Att. pro προιεσαν, 3. ſing. imperf. Ex προ & ειμι, facio: f. ειμαι.

Προιστασθαι, itidem pro προεστασθαι, 3. ſing.

3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, periclitor pro aliquo. Th. κινδυνεύω, periculum.

ΠΡΟΤΝΗ, ης, ἡ, PRUNUS arbor.

Πρυτανεύει, ν, ὁ, moderatrix, domus curatrix; ex πρό & ὀτάω, fero; vel à πρύω, rixa.

Πρυξίνειν, conciliavit, Att. pro προξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, sum hospes publicus; comparare cœnæ. Th. ξένος, peregrinus, hospes.

Πρυτάνεις, ων, οἱ, præexistentia: ἀπ' ἐσεq.

Πρυτάνηκεν, ἀπὸ τοῦ ἵστημι; item liberalitate præveniō; item incipio: imperf. act. πρυτάνηκον, ες, ε. f. ξω. p. πρυτάνηκα. quod ex πρό & ὤνδρον, sum, existo; quod ab ἄρχω, incipio. Th. ἄρχω, ὡς, ὁ, initium.

Πρυτανεύσαντ, 3. pl. perf. ind. Act. Ex πρό, ἐπί & λαμβάνω, capio: f. λελήφασι. pc. f. Att. εἰλήφα. ἀ. 2. ἔλαβον.

Πρυτανεύσιν, Att. Synæres. pro πρυτανεύσαν. 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πρυτανεύω, mitto ante; dedico. Them. πρύτανις, mitto.

Πρυτανήϊον, τὸ, beneficia in quempiam collata: &

Πρυτάνηκεν, 3. sing. perf. ind. pass. à πρυτάνηκον, prævenio: ex πρό & ὤνδρον, ante sum, existo. Them. ἄρχω, ὡς, ὁ, initium.

Πρύτανις, evidens, pro πρυτανικὸν, ν, τὸ, quod ex πρό & ἴστημι, video.

Πρυτάνηκεν, ες, ε, imperf. act. verbi πρυτάνηκον, quod vide.

Πρυτανήϊον, melius, πρυτανεῖον: qu. πρό ἴστημι πρυτανήϊον, quod à πρύτανις, pro πρό ἴστημι, quod operæ pretium est & præverendum. Th. ἴστημι, ς, τὸ, opus.

Πρυτανήϊον, operæpretium: vide præced.

Πρυτάνηκ, Att. pro πρυτάνηκ, 3. sing. imperf. act. qu. à πρυτάνηκα, propono, pro πρυτάνηκα, imperf. πρυτάνηκον, ες, ε. Th. πρυτάνηκα, pono.

Πρυτάνηκεν, Att. Synæres. pro πρυτάνηκεν, 3. sing. imperf. pass. verbi πρυτάνηκα, impello, adhortor. Th. πρυτάνηκα, verto.

Πρυτάνηκαν, Att. idem pro πρυτάνηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πρυτάνηκα. Th. πρυτάνηκα, ἱστάνω: f. ἵστημι.

Πρυφάλλος, Att. pro πρυφάλλος, defectus, Ion. pro πρυφάλλος, 2. sing. imperf. quod ex πρό & φείλω, debeo: f. ὀφείλω.

Πρυχήν, itidem pro πρυχήν, præs. inf. verbi πρυχήν, emineo. Th. ἔχω, habeo.

Πρυχήν, similiter pro πρυχήν, à

Πρυχήν, contracte pro πρυχήν, præcello. Th. ἔχω, habeo.

Πρυφαίνω, præluceo, præmonstro; ostento. Th. φαίνω, appareo: f. φαίνω, a. 1. ἔφηνα.

Πρυφανῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. præced. verbi.

Πρυφανὴς, ἐς, ὁ, ἡ, perspicuus. ὀπ' ἐ πρυφανῆ, manifestè: ex πρό & φαίνω, appareo.

Πρυφάσσω, ν, τὸ, ornatum, πρυφάσσω φιλοῦ, dulcare: ab illâ.

Πρυφαῖος, ν. idem quod πρυφανὴς, manifestus, eximius, conspicuus: ex πρό & φαίνω, ostendo.

Πρυφανίζομαι, exhibeor, exhibeo: f. ἐπιφαίνομαι. à πρυφανὴς, ους, ὁ, præstantia; hoc à πρό & φαίνω. Th. φαίνω, dico.

Πρύφανος, ου, ὁ, præstantia, ostentio. Vide in πρυφανίζομαι.

Πρυφάνης, ὁ, Dor. pro Πρυφάνης, ν, ὁ, Prophetes. Th. φάω, dico.

Πρύφαγε, præs. imperat. πρυφέρω, promoveo, 3. sing. ind. act. verbi πρυφέρω, quod vide.

Πρυφέρης, ἐς, ὁ, ἡ, præstans: in comparat. πρυφέρεσ, in superl. πρυφέρεσ, quod à πρυφέρω, præsto. Th. φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Πρυφέρεται, adfert, 3. sing. præs. sub. act. pro πρυφέρῃ, per Paragogen τ ει, verbi πρυφέρω, quod vide.

Πρυφέρω, PROFERO, exprobro, objicio, extollo. Them. φέρω, fero: fut. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Πρύφαγε, prædico, -is: a. 2. πρυφέλω. Ex πρό & φαμί, dico.

Πρυφάλεια, ας, ἡ, PROPHETIA, vaticinium; quod à πρυφάμι, prædico. Th. φαμί, vel φάω, dico.

Πρυφάλεια, PROPHETO, prophetæ exercio: imperf. πρυφάλευον, ες, ε. f. εύσω. a. 1. πρυφάλευσα, ας, ε. a. 1. imperat. act. πρυφάλευσον, άτω. ab eod. th.

Πρυφάλεια, ὁ, ἡ, PROPHETA, prophetarum interpres: à φάω, dico.

Πρυφάλεια, ὁ, ἡ, PROPHETICUS: ex πρό & φαμί, seu φάω, dico.

Πρυφάλεια, ίδος, ἡ, PROPHETISSA: ab eod. them.

Πρυφθάνω, prævenio: f. πρυφθάσω. p. πρυφθάκα. a. 1. πρυφθάσα, prævenī, cum acc. Them. φθάνω, prævenio: f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Πρυφῆς, ἐς, ὁ, prælatio: à πρυφέρω, profero. Th. φέρω, fero: f. οἴσω.

Πρυφήτης, ὁ, enunciativus. Vide præced.

Πρυφήτεια, prædicere. Th. φάω, dico.

Πρύφρων, ων, ὁ, propensa, benevolens: à πρό φρήν, propensus. Them. φρήν, φρενὸς, ἡ, mens.

Πρυφρόνως, Poët. idem ac πρυφρόνως, animo prompto, lubenter. Th. φρήν, mens.

Πρύφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens: propensus, promptus: hinc πρυφρόνως, adv. Them. φρήν, mens.

Πρυφυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi πρυφεύγω, effugio. Th. φεύγω, fugio: f. φεύξω. a. 2. ἔφυγον. pract. in. πεφύγα.

Πρυφύγων, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ejusd. & them.

Πρυφυλάσσει, ante aliquem locum excubias agere. Vide φυλάσσω.

Πρυχέτα,

Πεχάω, *infundere*, pruf. inf. act. à πεχω, *infundo*. Th. χέω, *fundo*: f. χέσω. a. 1. ἔχεα, & ἔχεα.

Πεχηδείζομαι, proprié *manum admovere operi antequam fiat*, *deligo*; *designo*: f. ισομαι. a. 1. m. πεχηδεισάμην, ν, ατο. a. 1. inf. m. πεχηδείσασθαι. Ex πεχ & χείρ, χηρός, ἡ, *manus*: hinc χηδεία, *manu tractio*.

Πεχήδ-ης, ες, ὁ, ἡ, qui eſt in promptu, *expeditus*: hinc adv. πεχηδέως, *facilimè*. Th. χείρ, ὁ, *manus*.

Πεχηδεύω, prim. *deſigno*, *præ cæteris deſigno*: f. ευσω. p. πεχηδεύκα. perf. paſſ. πεχηδεύσμαι. perf. part. paſſ. πεχηδευσμένος, η, ον, prius *deſignatus*, a, um: quod ex πεχ & χηδεύω, *manum præcedo*: hoc ex χείρ, *manus*, & τεύω, *tendo*: f. τευσ. p. τέτυκα.

Πεχίουσι, Dor. pro πεχέουσι, *profundunt*, 3. pl. præſ. ind. act. Th. χέω, *fundo*: f. χέσω.

Πεχόνδυ, in genua, adv. qu. per Sync. pro πεχόνατα, ab γόνυ, *geniculatim*. Th. γόνυ, υος, τὸ, *genu*.

Πεχοῖ, *alveo*, *guttureque*, dat. ſing. à πεχοὸς, οῦς, ὁ, quod ex πεχ & χέω, f. χέσω, *fundo*.

Πεχοῖν, *alveo*, dat. ſing. à πεχοῦς, οῦς, ὁ, *guttarnium*: ab eod. th.

Πεχοῖς, οῦς, ὁ, nomen viri. Or. *præcipuè in alveo*.

Πεχόωντ, ντος, ὁ, *profuſio*. Th. χέω, *fundo*: f. χέσω.

Πεχωρία, f. ήσω, *procedo*; *ſuccedo*: ſæpe etiam impersonaliter uſurpatur. Th. χωρέω, ῶ.

Πεχρή μην, vel πεχρήμην, *deſeram*, *remiſsum*; & in 1. plur. πεχρήμεθα, a. 2. ſub. m. verbi πεχράω. Th. ἰημι, (ſeu ίω, *mitto*.

Πεχράανε, ας, ε, *præſtinavi*, *decrevi*, a. 1. ind. act. verbi πεχρήζω, *prius deſino*: f. ήσω. p. πεχράηκα. perf. paſſ. πεχράασμαι. a. 1 paſſ. πεχρήσθην. Quod ex πεχ & ἄεω, *terminum*.

Πεχυμάδην, imperf. m. verbi πεχυμάδω, ῶ, *profluo*: imperf. m. πεχυμαδάμην, ἄσθην. Th. ἄεμι, *vado*.

ΠΙΡΤΑΕ'ΣΣ, ες, οἱ, *propugnatores*, *pedites*; *multitudo in unum congregata*: dat. plur. Ion. πεχτήσσι, pro πεχτήσι.

Πεχτάς, ὁ, *ſaltatio armata*, *quam pedites ſaltant*: Th. πεχτάω.

Πεύμνα, Ion. α, ας, ἡ, *puppis*, *poſterior pars navis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

Πρυμνόσ', pro πρυμνόσε, *retrorſum*, nom. pl. n. g. à

Πρυμνόσυνος, ε, ὁ, ἡ, *funis*, *quo navis religatur ad terram*; quod à πρύμνα, ας, ἡ, *puppis*, Th. πρυμνὸς, *extremus*.

ΠΡΥΜΝΟ'Σ, ὴ, όν, *extremus*, *ultimus*: qu. à πίεμαι, *finis*, *extremitas*. Effœte qu. ad πίεμαι ἄμνω. Hinc πρύμνα, ας, ἡ, *puppis*, πρυμνόθεν, ad πρύμνα pertinens.

Πρυτάνη, ἧς, ἡ, nomen mulieris; q. d. *ultima*.

Πρυτανήϊα, ας, ἡ, *extrema pars mentis*: q. à πρυμνὸς, *extremus*, & ἰρὸς, ὰ, ὸν, *mens*.

Πρυτανήϊα, τὰ, *pecunia quam aller & reus diſceptaturi reponebant*: &

Πρυτανήϊον, ε, ου, *locus Athenis ubi alebantur publicè boni de republ. meriti*; item *ampla & magnifica domus*: &

Πρυτανίκη, ης, ἡ, *moderor*, *adminiſtro*: à

ΠΡΥΤΑΝΙΣ, ιος, ὁ, *præfectus*, *adminiſtrator*; *cuſtos*: in pl. πρυτάνιες. acc. ſing. Πρύτανιν, & eſt nomen propr. qu. πρυτάνιος, ut ſit proprie *frumentorum præfectus*; vel à πρυτὸς.

Πρυτὸν, Dor. pro πρώτιον, quod vide.

Πρώιον, adv. *paulò ante*, *nuper*, *quondam*: à πρώι, *mane*.

Πρωθήβ-ης, ες, ὁ, & πρωθηβὸς, ὴ, όν, ὁ, ἡ, qui *primæ pubertatis annos agit*, *puber*: ex πρώτος & ἥβη, *pubes*.

Πρωθυστερέω, *præpoſterus*: & πρωθύστερον, *figura*, quæ ὑστερόπρωτον, ſive ὕστερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΙ', *mane*, adv. *temporis*, cui oppositur ἑσπὲρ, *veſperi*. ἄχρι πρωΐ, *ſummo diluculo*. Hinc Poëtice pro πρωΐ, πρωΐζα, & πρωΐζ'ὸν, *nudius tertius*: vel ut alii volunt, *hodie mane*.

Πρωΐα, ας, ὁ, *ſubitus dies*, *matutinum tempus*. Th. πρωΐ, *mane*.

Πρωΐζα, *præmaturè*, adv. à πρωΐ, *mane*.

Πρωΐισος, η, ον, ὁ, ἡ, *maximus*, *a*, *um*; *maturus*: ab eod. th.

Πρωΐτερ-ος, ὁ, ὸν, *matutinus*, *a*, *um*: ejuſd. them.

Πρωΐτ-ος, η, ον, *matutinus*, *a*, *um*. Them. πρωΐ, *mane*.

ΠΡΩΚΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, ὁ, *podex*, *nates*.

Πρώρ, ορος, ὁ, πρῶρα, ης, ἡ, pro πρωρὸς, ὰ, ὸν, ὁ, *tutamen mentis*.

Πρώρεις, οἱ, *mentium vertices*: à πρώρη. Vide πρώρ.

Πρωῖς, ωος, ὁ, *gutta*. Th. πρωΐ.

ΠΡΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA*, *frons navis*: qu. à πρὸ & ἴλη, *ſtat*; vel ut alii volunt ὁράω, *video*.

Πρώρηθεν, adv. à *prora*. Th. πρώρη, *prora*.

Πεωτεύθω, *proreta ſum*: à

Πεωτεύω, ῦ, ὁ, & πεωτεὺς, ῆος, ὁ, *PRORETA*. Th. πρῶτος.

Πρώτ-α, *primùm*, adv. τὰ πρῶτα, vel πρώτα, *primæ partes*: à πρώτ-ος, *primus*. Th. πρὸ.

Πεωτάρχης, ου, ὁ, *militiæ princeps*: ex πρῶτ-ος & ἄρχω.

Πεωτεῖα, ου, τὸ, *principatus*, *primatus*. τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes*: à πρώτ-ος, *primus*. Th. πρὸ, *ante*.

Πεωτεσίλαος, α, ὁ, Dor. pro Πεωτεσιλάε-ος, ω, ὁ, *PROTESILAUS*.

Πεωτίς,

Πρωτεὺς, ὁ, ἡ, *PROTEUS*, deus, marinus.

Πρωτεύω, primas teneo, sum primus: f. ἤνεγκα. p. πεπρώτευκα, quod à πρῶτος, primus. Th. σὺν, ante.

Πρώτιμος, ὁ, ἡ, prima, f. g. à πρῶτος, quod vide.

Πρωτογένη, dat. sing. à

Πρωτογενὴς, ὁ, ἡ, qui primus erat: ex πρῶτος, in primis, & γένω, ero: f. ἔσω.

Πρώτιστος, pro πρῶτος, quod & πρώτιστος, primarius, in primis, adv. superl. à πρῶτος. Sic

Πρώτατος, ὁ, superl. à πρῶτος, primus. Th. σὺν, ante.

Πρωτογενήματα, τὰ, primitiæ: vide à πρωτογενὴς.

Πρωτογένης, ους, ὁ, ἡ, *PROTOGENES*, nomen propr. sed

Πρωτογενὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ, primigenius: & Πρωτότοκος, ος, ον, primogenitus; sed πρωτογενὴς, primùm pariens: ex πρῶτος, primus, & γένομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Πρωτόγονος, gen. ου. l. à πρωτογενὴς, vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, primus consessus: q. d. à πρῶτη καθέδρα ex. quod ab ἕδος, sella. Th. ἵζομαι, sedeo.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus: ex πρῶτος & κλισία, ας, locus in quo accumbitur. Th. κλίνω, reclino.

Πρωτοπλάσια, ας, ἡ, nomen mul. quæ prior exit.

Πρῶτα, τὸ πρῶτον, adv. primùm. Th. σὺν, ante.

Πρωτοτοκίαι, nom. plur. à

Πρωτοτοκὴς, ὁῦς, ὁ, ἡ, ῆσσα, compatitus. Ex πρῶτος, & τόκος, cumpingo, f. ξω.

Πρωτόπλαστος, ν, ὁ, ἡ, qui primus formatus est, ut Adam: quod ex πρῶτος, & πλάσσω, seu πλάσσω, fingo hinc πλαστὴς, fictus.

Πρῶτος, η, primus, item pro comparat. prior. superlat. πρῶτοι, majores: τὸν πρῶτον, primùm: contract. ex πρότερος, pro πρώτατος, superl. à σὺν, ante.

Πρωτοστάτης, ου, ὁ, ἡ, qui primus stat in acie: item princeps, auctor. Ex πρῶτος, primus, & ἵστημι, sto.

Πρωτότοκια, ας, τὸ, jus primogeniti. Hebr. 12. 16. à

Πρωτότοκος, ν, primipara: sed πρωτόγονος, ος, ὁ, ἡ, primogenitus. q. d. πρῶτον τίκτω, prima proles: quod à τίκω, pario: f. τέξομαι. p. m. γέγονα, peperi.

Πρωτοῦ, ὁῦς, ὁ, nomen mul. à πρωτόβουλος.

Πρώτως, adv. primò, primariè: à πρῶτος. Th. σὺν, ante.

Πτάλλω, volem, a. 2. ορτ. act. verbi πτάμαι, volo, ar. a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, volo.

Πτα'ΐστας, offendens, Dor. pro πταίσας, præf. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙΣΜΑ, ατος, τὸ, πτῶμα, sternatio, a. 2. ἔπταιον. Est aliquid cadere facio, sterno: ut potiùs esse à πίπτω.

Πταίσαν, f. 1. inf. activ. πταίσαι, a. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, impingo.

Πτα'ϊσμα, ατος, τὸ, offensio, lapsus: à perf. pass. seq.

ΠΤΑΙ'Ω, impingo, offendo, labor: (q. à πίπτω, cado.) f. πτάσω. p. ἔπτακα. a. 1. ἔπταισα. a. 1. sub. act. πτάσω, σῃς, σῃ. perf. passiv. ἔπταισμαι.

Πτάμενος, η, ον, volans, præf. part. pass. verbi πέτομαι, & in pass. πτάμαι. Alii malunt esse a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, volo, f. πτήσομαι. a. 2. m. ἐπτάμην.

Πτάν, volabat, Ion. pro ἔπτατο, 3. sing. imperf. pass. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dictum in πτάμενος.

Πτὰς, particula Poet. ex ποτὶ.

ΠΤΕΛΕᾶ, ας, ἡ, ἄλμαι q. πτελία, à πτελὸς, folium. Est ab imo ramosa & folio sa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερὸν, ὁ, τὸ, ala. πτερὰ νίκης, ale victoriæ, id est, victoria, quam quis celeriter adipiscitur.

Πτερὶς, ἰδος, ἡ, filix: ab ala πτέρυξ, quia folia habet incisa & explicata.

ΠΤΕ'ΡΝΑ, ας, ἡ, calx, calcaneum: extremitas rei extremitas; dolus: q. à πτύω, πτύσω, ἔπτυκα, à calcanda terra. Hinc

Πτερνίζω, f. ίσω, calce peto, calcitro, feris, supplanto: à præced.

Πτερνὶς, ἰδος, ἡ, calx pedis: item fundum & basis pelvis: à πτέρνα.

Πτερογαλεάγρα, ας, ἡ, nomen Muris, à πτέρνα, calx, & γαλεάγρα, scalpo. Th. γλάφω, cavo.

Πτερογαστράλη, gen. sing. à πτερογαστράλης, ου, ὁ nomen muris. Ex πτέρνα, calx, & γαστὴρ, τρος, comedo: f. γαστήσομαι. a. 2. ἐγάστορα.

Πτερογαλεάγρα, ας, ὁ, nomen muris: à πτέρνα, calx, & γαλεάγρα, comedo. a. 2. ἐφαγον.

Πτερνὸς, οῦ, ὁ, alatus, celer: acc. sing. πτερνὸν, velocem. Aliquando sagittis tribuitur: aliquando etiam verbis, quod emissa ex ore revocari nequeant: à πτερὸν, ala.

ΠΤΕΡΟ'Ν, ῦ, τὸ, ala: item penna, pinna, qu. per Syncop. pro πτερὸν, quod à πέτομαι, volo. Hinc πτερωτὸς, alatus, celer, πτέρυξ, ala. δίπτερος, bipennis, πτερόεσσα, alarum planitie latera ferit, ut gallinacei ante cantum: gestio.

Πτερύσσω, σ, f. ξω, alarum facio: dat. addo. Th. πτερὸν, ῦ, τὸ, ala.

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ὁ, ἡ, ala: dat. sing. πτέρυγι. Th. πτερὸν, ala.

Πτερύγιον, ου, τὸ, alula, pinna in piscibus: & pinna ædificii, diminut. à πτέρυξ υγος, ala. Th. πτερὸν, idem.

Πεπεῖν, πεπεῖν, ἰ. εἶα : item pinna sive penna Th. πτερόν, ἑ, πτερόν.

Πεπτεσπμεν, f. ὄβημεν, vide in πέτομαι.

Πεπίθμεν, volasse, pro πεπόθμεν, a. 2. inf. m. q. à πέτω, pro ἐπέτομαι. volo, ας, f. πέτομαι, a. 2. act. ἔπτην, a. 2. m. ἐπτάμην, a. 2. inf. m. πτάμενον.

Πεπίθμεν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέτομαι, volo, as, f. πέτομαι, a. 2. ἔπτην.

Πτερνὰν, ἑ, τὸ, volatile, avis, τὸ πτηνὸν, ὄν, ανος : ab ἐπέτομαι, volo. f. πέτομαι.

Πτῆξαι, consternare, a. 1. inf. act. à seq.

Πτήσσω, metu contraher, expavesco : fugio ; me abscondo ; & activè perterrefacio : f. ξω. Th. πτήσω, terrefacio.

Πτήσσω, volabo, f. 1. act. verbi πέτομαι, seu ἵπταμαι, volo. Th. ἐπτάμην, idem. f. πτήσομαι.

Πτίλον, ου, τὸ, penna mollis, pinna, lanugo : à seq. th.

ΠΤΙΛΟΩ, ω, ὁ, cui ex ciliis pili pereunt calvus.

ΠΤΙΣΣΩ, seu πτω, f. πτίσω, PISO, PINSO, tundo ; decortico : convenit cum πτάσσω, percutio : hinc πτισάνη, ης, ptisana.

ΠΤΟΕΩ, terrefacio, terreo ; item, obstupefacio : f. ὁσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. pass. ἐπτοήθην. a. 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. pl. πτοηθῶμεν. a. 1. part. pass. πτοηθεὶς, ἐντ-ος, consternatus, attonitus. Hinc πτόημι, f. ξω, expavesco. πτοητὸς, ἡ, ὁ, mendicus. πτωχεύω, mendicus sum. f. σω. p. ἐπτώχευκα.

Πτοηθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. verbi πτοέω, quod vide.

Πτοηθὼν, consternatus, admirans, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. verbi πτοέω, quod vide.

Πτόησις, εως, ἡ, consternatio. Th. πτοέω, terreo.

Πτοιάω, ῶ, ῶτω, volem, ᾖς, ᾖ, pro πτοιάομαι, ῶμαι, ῶτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, volo. f. πέτομαι. a. 2. ἔπτην.

Πτοιᾶμαι, consterror, præf. pass. à πτοιάω, Poët. pro πτοέω, exterreo.

Πτολεμίζ-ω, ἰδ-ος, ἡ, nomen urbis. Gr. bellatrix.

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præf. inf. à πολεμίζω, bello : f. ίσω. Th. πολεμέω, bellum.

Πτόλεμ-ος, ου, ὁ, Poët. pro πόλεμ-ος, bellum.

Πτολίεθρον, ου, τὸ, oppidulum, diminut. à πτόλις, ιος, ἡ, Poët. pro πόλις, ὁς, urbs.

Πτολίεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. à πτόλις, ιος, ἡ, urbs, Poet. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθ-ος, ου, ὁ, urbium eversor : quod à πτόλις, Poët. pro πόλις, ιος, ἡ, urbs, & πέρθω, vasto, p. m. πεπόρθα.

Πτόλις, ιος, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.

Πτόος, gen. Ion. à

Πτόρθ-ος, ου, ὁ, ramus. Th. ὀρθὸς, rectus.

Πτύγμα, pro πτύχωμα, ατ-ος, τὸ, plicatura, ἡμων : à 1. perf. pass. verbi πτύσσω, plico. f. ξω.

ΠΤΥΞ, γδος, ἡ, avis genus. Eadem censetur quæ ὄρνις.

Πτυκτὸς, ὁ, plicatus, complicatus ; quod à πτύσσω, complico : f. ξω.

Πτυξ, υχος, ἡ, plica ; carmen montis. Th. πτύσσω.

Πτύξας, ασ-ος, a. 1. part. act. à πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτύον, ου, τὸ, ventilabrum, quo fordes à frumentis veluti πτύσσω, seu ἐκκάθαρμα, Th. πτύω, exspuo.

Πτυόφι, Poët. abject. ῳ, à πτύον, ventilabrum, quod vide.

Πτύρω, terreo : f. πτύρσω. p. πέπτυρκα. præf. pass. πτύρομαι, perterrefio, proprie de equis. Th. πτοέω, terreo.

Πτύσμα, ατ-ος, τὸ, ἡμων : à πτύω, ἡμων.

ΠΤΥΣΣΩ, complico, plico : f. ξω. p. πέπτυχα. a. 1. ἐπτύξα. q. à πτύσσω, pendeo. Hinc πτυκτὸς, plicatus. διπλυχ-ος, duplex, duplicatus : &

Πτύχη, plica, pl. à πτὺξ, υχος, ἡ, plica. Th. πτύσσω, plico. f. ξω.

Πτυχὰ, ᾶς, ἡ, idem ac πτὺξ, plica : ab eod. them.

Πτυχθεὶς, ἐντ-ος, plicatus, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, plico : f. ξω. a. 1. pass. ἐπτύχθην.

ΠΤΩ, f. ψω, SPUO, exspuo, contemno, q. à πτύω, cado : hinc πτῶλος, ου, τὸ, ῥῶτον. πτῶσμα, ατ-ος, τὸ, idem.

Πτωχεύσμεν, Ion. seu Dor. pro πτωχεύσωμεν, præf. inf. act. verbi πτωχεύω, idem cum πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτῶμα, ατ-ος, τὸ, cadaver ; item casus, lapsus. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι.

Πτῶξ, κὸς, timidus : itidem substantivè pro lepore : quod à πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina, plaga : à πίπτω, cado : f. πεσοῦμαι, quasi à πέσω, f. 2. m. πεσόμην. præt. πέπτωκα. a. 2. ἔπτωσα.

Πτώσσας, 3. sing. præf. sub. à πτώσσω, mendico, trepido. præf. inf. πτώσσειν. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτώσσουσι, Dor. pro πτώσουσι, trepidant, formidant, 3. pl. præf. act. à

Πτώσσω, trepido, trepide aberro mendicans : f. ξω. hinc πτῶξ, trepidus. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, cado. q. à πτῶ.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia : quod à πτωχὸς, mendicus : hoc à πτώσσω, trepido. Th. πτοέω.

Πτωχεύω, pauper sum, mendico : f. εύσω. p. πεπτώχευκα. a. 1. ἐπτώχευσα. à sequentibus.

Πτωχὸς, ὁ, mendicus, pauper. πτωχὸν πτοηθὴν, vidua pauper, à πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πυγάδιον, *fictum quoddam utheris*: à πυγάνον ὑφάσμα.

Πύγανον, ου, τὸ, *faba*: aliter φάσηλος & πύγανος.

Πυγάρ, *vectigalium*, forte quia est crassum, ut πῶρος.

Πυγαλίς, ίδος, dicuntur *clunes*. Them. πυγὴ, ῆς, ἡ, *nates, clunes*.

ΠΥΓΜΗ, ῆς, ἡ, & ὁ, πυξ, *nates, clunes*. q. à πύκνη, quia densa ibi caro. hinc ὑπόπυγον, ου, τὸ, *pars suprà clunes data*. hinc πυγίζειν, *supra nates dare*.

Πυγίζειν, ad exercendam Venerem quidam referunt: alii, ut sic *ferire nates alicujus*. & hinc

Πυγισμὸς, ου, ὁ, pro *præpostera Venere*. Vel pro *plagâ, quæ quis natibus alicujus infligit*. Th. πυγὴ, *clunes*.

Πυγμαῖος, ου, ὁ, *PYGMÆUS*: à πυγμὴ, *mensura continens spatium quod est à cubito ad digitos clausos*. Th. πυξ, adv. *pugno*, vel *pugnis*.

Πυγματος, ὁ, ἰχθὺς, Hesych. pro πύκτης.

Πυγμαχία, ας, ἡ, Poët. pro πυγμὴ, ἡ, *pugilatus, pugilum certamen*. Ex πυξ, *pugno*, & μάχομαι, *certo*.

Πυγμαχικὸς, ὴ, ὸν, *pugil, luctator*: ex πυγμὴ, *pugnus*, & μάχομαι, *pugno*.

Πυγμὴ, ῆς, ἡ, *pugnus, pugilatus, mensura* πυγμαῖος, *pugno percutere*. πυγμῆ, adverbialiter *crebrò, enixè*. Samitar & pro *mensura cubiti*, unde dicti sunt *Pygmæi*, πυγμαῖοι, q. d. *cubitales*. Them. πυξ, adv. *pugno*.

Πυγοστόλος, ὁ, ἡ, ὸν, *quæ nates vestibus ornat*: à πυγὴ, *nates*, & στέλλω, *orno*. p. m. ἔστολα.

Πυγών, ὼνος, ὁ, *mensura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis*. Th. πυξ, adv. *pugno*.

Πυδαλίζω, *ægrè fero, resilio*. q. à πυδάω, *salio*.

ΠΥΈΛΟΣ, ου, ὁ, *solium balneorum*, seu *cella, alveus*. q. à πύω & λέω, *lavo*. Dicitur & πυέλος.

Πυθαγόρας, ὁ, *PYTHAGORAS*, Philosophus. Hinc

Πυθαγόρειος, ου, ὁ, *PYTHAGOREUS*: & Πυθαγορικὸς, ὴ, όν, *PYTHAGORICUS*: & Πυθαγορίστης, ὁ, ὁ, Dor. pro Πυθαγορικὸς, ὁ, ὁ, *Pythagoricus*, à Πυθαγόρας.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo, quæro*. f. πθήσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, *putrefacio*. Them. πύθω, f. πύσω, *putrefacio*.

Πύθθε, Dor. pro πύθου, a. 2. imperat. m. verbi πυνθάνομαι. vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, *putrefacio*. Est & 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, vide in πύθεται.

Πύθηι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio, interrogo, quæro*. f. πθήσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, *PYTHIAS*, ædis, i. e. *Pythii lustri*, vel tempus ipsum ἀφ' ἑνὸς Πυθίου, à Πύθιος, quod vide.

Πυθιὰς, άδος, ἡ, Poët. idem.

Πυθικὸς, ὴ, όν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, Dor. pro Πυθιονίκος, ου, ὁ, *in ludis Pythiis victor*, ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας. &

Πυθιονικὸς, ὴ, όν, idem. Hinc Πυθιόνικοι ὕμνοι Πινδάρου vocat. Pind. *thesaurum hymnorum de victoria Pythica*, i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythyci. à seq.

Πύθιος, ου, ὁ, *PYTHIUS*, cognomen Apollinis.

Πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars, ramus, propago*. dat. sing. πυθμῆνι, acc. πυθμένα. q. à πίθος, *solum*. Them. πύθω, *putrefacio*.

Πυθόθεν, *ex Pytho*. per Syncop. pro ἐκ τῆ Πυθοῖθεν, quod à Πυθοῖ, ῆος, unde factum Πυθόθεν, & per Syncop. Πυθόθεν, i. e. ἐκ τῆ Πυθοῦνος.

Πυθοῖ, *in Pytho*, dat. sing. à Πυθὼ, οῦς, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖ δὲ, *Pythum versus*. Hic δὲ postponitur Dativo; aliquin postponi solet accusativo, ut οἴκαδε, &c.

Πυθοίατο, *rogavissent*, Ion. pro πυθοίντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro, audio*. f. πθήσομαι. a. 2. m. ἐπυθόμην. a. 2. opt. m. πυθοίμην, & in 1. pl. πυθοίατο.

Πυθόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro*. vide πυθέσθαι.

Πύθοντο, *audierunt*, Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

ΠΥΘΩ, *putrefacio*. f. πύσω. q. in πῶσ redigo, πύθομαι, *putrefio*. Hinc πύθων, ωνος, ὁ, *draco* vel *serpens, quem Apollo interemit*. πυθμὴν, ένος, ὁ, *fundum, ima pars*, πύματος, η, ον, Poët. *extremus, ultimus*: πύατος, η, ον, *pus*: at

Πυθὼ, οῦς, ἡ, *PYTHO*, urbs Phocidis.

Πύθων, ωνος, ὁ, idem. at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO*, *draco* vel *serpens* qui *Apollo interemit, divinator*, vel *dæmonium, cujus afflatu futura prædicebant*. Et sic dictus *Apollo*, ἀπὸ τοῦ φονεῦσαι μαντικὸν, παρὰ τὸ πυθέσθαι. Th. πύθω, *putrefacio*, vel πυνθάνομαι, *interrogo*.

Πυθῶνδε, Poët. pro τὴν Πυθῶνα, *in vel ad Pythonem*. Πυθῶνδεν, ἐκ τῆ Πυθῶνος, *ex Pythone*.

ΠΥΚΑ, *densè, fissè, accuratè, prudenter*. q. à πήγω, *compingo, cogo*. Hinc πυκάζω, *denso, stipo*. πύκασις, ὁ, *densus, fissus*. πυκάσσω, ττω, ἰ, *densitas, fissitudo*. πυκάω, *denso, stipo*. πυξὶς, ίδος, ἡ, *buxus*. πυξίς, ίδος, ἡ, *pyxis*.

Πυκάζω, *denso, stipo*. f. άσω. Th. πύκα, *densè*.

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω, *mu-*

πύκνος, folium, condensus, f. duo. Th. πύκνος, densus, &c.

Πυκνόω, Dor. pro πυκνόω, ornare, &c. πυκνόομαι, Dor. pro πυκνόομαι, ornari. Th. πύκνος, densus, accuratus.

Πυκνῶς, gen. sing. f. g. à seq.

Πυκνὸς, ὴ, ὸν, idem quod πυκνὸς, crebri, densi, spissi, prudens. Th. πύκνος, densus, adv.

Πυκνὰ, crebrò, prudenter, &c

Πυκνὸν, adverbialiter idem à seq.

Πυκνὸς, ὴ, ὸν, crebri, æ, um. per Syncop. pro πυκνιὸς. Them. πύκνος, densus.

Πυκνότερος, sæpè, crebrò, adv. in compar. πυκνότερον, sæpius. ab eod. th.

Πύλαμνος, ου, ὁ, Dor. pro πύλαυνος, quod vide.

Πυλαῖος, α, ον, pugil sum, pugilem ago. f. ilicus. p. πυκτικὸς ἁ

Πύλαυνος, ου, ὁ, pugil, qui pugno certat. Th. πύξ, adv. pugno.

Πυλαγόρης, ου, οι, & Πυλαγόραι, dicebantur legati, qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de republ. afferri, mittebantur. ex πύλαι, portæ, in pl. πύλαι. quod vide, & ἀγορὰ, forum, cœtus. Vide πυλαία, apud Suidam & alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. portæ: item πύλαι, sive πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμοπύλαι, PYLÆ, locus in Tauri montis parte fic dict. quod ibi portæ & fauces essent è Cicilia Syriam pertentibus. gen. pl. Æol. πυλάων, pro πυλῶν, à πύλη, ης, ἡ, porta.

Πυλαία, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat. vide præced.

Πυλάρμης, ου, ὁ, habens portas validas & bene compactas: à πύλη, porta, & ἁρμὸς, apto.

Πυλάων, gen. pl. Ion. pro πυλῶν, à

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, porta, q. πύλη, à πύλος, quam claudit, vel à πυλέω. Πύλης pro πύλαις, dat. pl. Ion. Hinc πυλὼν, ὠνος, ὁ, atrium, θυμωνύλαι, ὧν, αἱ, calidæ portæ, locus quidam in Græcia.

Πυλαωρὸς, pili qui in sede corporis nascuntur, ubi πύλη ἀσκοῦ πάσσει.

Πυλαῖος, gen. pl. à Πύλαι, ου, ὁ, PYLIUS, nomen propr. quod à

Πύλος, ου, ὁ, PYLUS, nomen oppidi in Peloponneso. Est & πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλη, porta.

Πυλαωρὸς, πυλαωρὸς & πυλαωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, portæ custos, urbis portarum custodiæ præfectus: à πύλη, porta, & ἔρος, custos. vel ab ἔρος, cura.

Πυλὼν, ὠνος, ὁ, atrium, vestibulum: item ipsa porta, janua. Th. πύλη, porta.

Πυλωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, janitor. vide πυλαωρὸς.

Πυμάτῳ, ultimæ, dat. sing. f. g. à

Πύματος, η, ον, Poët. extremus, ultimus. à

Πυνδάκης, ου, ὁ, fundum. Th. πύνδαξ, pavimentum.

ΠΥ'ΝΑΞ, ακος, ὁ, fundum. manubrium gladii.

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ seu πυθάνομαι, audio, cognosco, percontor, quæro. pract. part. πυνθανόμενος, η, ον. f. πυθόμενος. perf. pass. πέπυσμαι. 2. 2. m. ἐπυθόμην, ου, ον. 2. 2. inf. m. συνθέσθαι. 2. 2. part. m. συνθέμενος, η, ον, quum cognovisset.

ΠΥ'Κ, adv. pugno, vel pugnis. Hinc πυκμὴ, ῆς, ἡ, pugnus. πυγμάχος, ου, Pugnax, pugnæ statui aptus. πύκνος, ου, ὁ, pugil. Est & πύξ, assidue, frequenter. q. compacte, à πύκνος.

Πύξινος, η, ον, buxeus, &c

Πυξὶον, ου, τὸ, tabella scripturia, quæ olim è buxo fuit: item tabula scriptoria: &

Πυξὶς, ίδος, ἡ, PYXIS, vasculum è buxo. aut etiam à quavis materia: à

Πύξος, ου, ὁ, ἡ, BUXUS, Angl. Box. à πυκνὸς, densus. densum enim est ejus lignum.

Πύος, ου, τὸ, pus, sanguis corruptus. Th. πύω, putrefacio.

Πυός, ου, ὁ, & πυὸς, οῦ, τὸ, colostrum: item PUS. ab eod. th.

ΠΥ'ΡΑΜΙΣ, vox peregrina.

ΠΥ'Ρ, πυρὸς, τὸ, ignis. q. à πυθέω, inusc. uro, vel πυρόω, incendo. Hinc πύρινος, πυρὸς, ignem. πυρίνη, ης, ἡ, lapis ignem emittens, πυρμὶς, ίδος, ἡ, Pyramis. πυρόω, όω, uro, inflammo. πυρώδης, ους, τὸ, ignitorium. πυρὸς, πυρὰ, πῦρ, ignis. πυρεὸς, οῦ, ὁ, fax, facula. πυρδὸν, fœnum præsens. πυρρὸς, ὁ, ἡ, rufus, rutilus. πυρίκαυστος, ου, idem. πυρετὸς, οῦ, ὁ, ignem, calor: item febris. ζωπύρησις, τὸ, fuscitabulum ignis. ζωπύριον, ignem sorpitum fuscito.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus, PYRA. à præced.

Πυρκάγεια, ας, ἡ, forceps, quo πῦρ ἀγκάλης, ab ἀγκάλη, capio. Th. ἄγκη, captura.

Πυρκαϊσθεὶς, præt. part. f. g. à

Πυρκαΐζω, ignem facio: ex πῦρ, & καίω, uro,

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rusus, idem quod πυρκάγεια, quod vide. q. ex πῦρ, ignis, & ἄγω. Gen. 25. ver. 25. mel. edit. πυρράνη.

Πυρκαϊνὸς, & -κὰν, in igne versus, candefactus: à πῦρ & ἄγω.

Πυρκάμη, ης, ἡ, falx, qua πυρὸς demetitur: ex πυρὸς, triticum, & ἄμη, falx. Th. ἄμη, meto.

Πυρκαμὶς, ίδος, ἡ, PYRAMIS, figura in conum attenuata. Angl. Pyramid. Πυρκαμίδες apud Ægyptios dicuntur regia granaria. tanq. à πυρὸς, triticum. Them. πῦρ, ignis.

Πυρκανεῖον, ου, τὸ, ignitorium, vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur, à πῦρ & καίω, accendo.

Πυργοδόμος, in modum turris: à

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, turris. q. πῆρος γῆς, quod ad fines territoriorum soleret fieri; aut à πῦρ, quia flammæ instar in acutum tendit.

Πυργόω, turrim instruo, turri instruo & munio: à præced.

Πυρίδιον, ου, τὸ, igniarium, thuribulum, quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.

Πυρίζω vel -ίσσω, fabricito, fabri labore. præf. part. πυρίουσι. f. ξω. p. πεπύρηχα, a. 1. ἐπύρισα, à

Πυρίτης, ου, ὁ, fabrus. Th. πῦρ, ignis.

ΠΥΡΗΝ, ῆνος, ὁ, nucleus: à πῦρ, quia ignea vis seminis in eo est.

Πυροφόρος, pro πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ferens triticum: ex πυρὸς, triticum, & φέρω, fero.

Πυρία, ας, ἡ, fovis. fudatio sicca, quia πυρὶ elicitur. tum ipsum πῦρ, in quo πυρία peragitur, calefactum: &

Πυριατήριον, ου, τὸ locus in quo fudantes foventur, hypocaustum. Them. πῦρ, ignis.

Πυρίβρωξ & πυρίβρωξ, ωτος, ὁ, ἡ, igni coctus: à πῦρ, & ἕψω, coquo.

Πύρινος, η, ον, igneus, a, um. Them. πῦρ, ignis: at

Πύρινος, η, triticeus: à πυρὸς, triticum.

Πυριπνόντας, ignitas, acc. pl. part. præf. act. à

Πυριπνέω, Metri gratia pro πυρπνέω, ignem efflare: ex πῦρ, ignis, & πνέω, flo.

Πυριπολίοισι, dat. pl. à

Πυριπόλος, ου, ὁ, ἡ, ardens: ex iisdem them.

Πυρισσέχων, ου, ὁ, ἡ, qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat & absumit. Ex πῦρ, ignis, & Σέβεχον, sonus.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, rogus. Ex πῦρ, ignis, & καίω, incendo.

Πυρκαϊὸς, ου, maturus, edulis: à πυρὸς, triticum.

Πύρνος, ου, per Syncop. pro πύριος, triticeus: item Subst. fragmentum panis. Th. πυρὸς, triticum.

Πυρὸς, gen. Ion. pro πυροῦ, à

ΠΥΡΟΣ, ὁ, ὁ, triticum, frumentum. q. σπυρὸς, pro σπορὸς, à σπείρω, semino. p. m. ἔσπορα.

Πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, ignem ferens, pro quo & πυριφόρος, à πῦρ & φέρω, fero. Est & πυροφόρος, ου, ὁ, ἡ, triticum ferens: ex πυρὸς, triticum, & φέρω.

Πυρόω, -ῶ, igne insolito uro. f. ώσω. præt. πεπύρακα. præt. pass. πυρόομαι, ώμαι, uror. præt. inf. pass. πυρόεσθαι, ῶσθαι. perf. pass. πεπύρωμαι. perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, ignitus, a, um. item igni exploratus. Th. πῦρ, ignis.

Πυρόλαμπτος βέλος, fulmen, à Pindaro dicitur, quod Jovis manu tractetur, à

Πυρόλαμπτος, ου, versutus, ignem protendens: à πῦρ & πάλλω, qui, qui ignem possit crastare manu. Th. πάλλω, manus.

Πυρπάλοις, & ἰάπτω, incendere, flammis vastare, inf. Πυρπόλιαι, ον, incendia depopulans, part. præf. act. ex πῦρ, & πολέω.

Πυρράζω, rubeo. f. άσω. perf. πεπύρακα. à πυρρὸς, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Πυρρίας, ου, ὁ, rufus, idem quod πυρρὸς. Th. πῦρ, ignis.

Πυρρίχη, sub. ὄργανα. PYRRHICA, saltatio in armis à Pyrrho autore.

Πυρρίχιζω: Pyrrhicum salto, seu armatus salto. à præced.

Πυρρίχιστὴς, ου, ὁ, pyrrhica saltator: à præced.

Πυρρίχος, Dor. idem quod πυρρὸς, seq.

Πυρρὸς, ὰ, ὸν, rufus, a, um. colorem τὸ πυρὸς habens: sed

Πύρρος, ου, ὁ, PYRRUS, rex Epirotarum.

Πυρρόστομος, ου, ὁ, ἡ, rufis capillis præditus: ex πυρρὸς, rufus. Th. πῦρ, ignis, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Πύρρων, gen. Dor. pro Πύρρου, à Πύρρος, Pyrrus.

Πυρσὸς, ου, ὁ, fax. Th. πῦρ, ignis.

Πυρσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, qui ignem fert. sacrificulus. ex πῦρ & φέρω.

Πυρσοφόρων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρὸω, incendo, quod vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, exploratio qua fit per ignem. ab eodem verbo.

Πυρὼ, 3. sing. f. ώσει. act. verbi πυρόω, patrefacio. f. πύρω. a. 1. pass. ἐπύρθην.

Πυρθεὶς, ῆντος, patrefactus, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πύρωμα, ατος, τὸ, quæstio, scisitatio: &

Πυρωματικὸς, ὴ, όν, rationalis, e: à πυρόομαι, seu πυρώσσομαι, quæro, interrogo: f. πύρωμι.

Πύρω, patrefaciam, f. ώσω. act. verbi πυρόω.

ΠΥΤΙΝΗ, ης, ἡ, lagena vimine obducta: vas vinarium, ceu πίθος, quidam.

Πῶ, quomodo? Dor. pro πῆ, ubi: &

Πῳ, enclit. quodammodo, Dor. alicunde. Th. ὅτ, qui.

Πῶ, bibe, præs. imperat. verbi πώω, in imperat. πῶθι, & per Ecthasin πώθι, hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, bibo.

ΠΩΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba. q. πώα γένυς, barba genalicana in mento.

Πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus: à præced.

Πωγωνοτρόφος, ὁ, barbam nutrio seu alo. ex πωγὼν, ωνος, ὁ, & τρέφω, alo.

Πώεσι, acc. pl. à πῶυς, εος, τὸ, grex: quod vide.

Πώλαι, Ion. pro πωλεῖ, 2. sing. præs. sub. pass. &

Πώλλεται, Ion. pro πωλεῖται, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, vendo.

Πώλλετο, verfabatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐπωλεῖτο, & ε, verso in ω. à πολέω verso. deco: nam πωλέω cum ω, est vendo. Vel est imperf. pass. verbi πωλίσκομαι, idem quod πωλέω, Poët. pro πωλέω, verso.

Πωλέμην, Ion. & Dor. pro ἐπωλούμην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕΩ, vendo: imperf. ἐπώλουν, ες. f. ήσω. p. πεπώληκα. An à πῶλος, quod olim

olim esset venditio gallorum? An à πωλέω, quod vendere sit vertere dominium rei. Hinc σκευωλέω, institorem munere fungor: σκευωλὰς, ὁ, ὁ, propola, institor. βιβλιοπωλὰς, ὁ, ὁ, librorum venditor. φαρμακοπωλὰς, ὁ, ὁ, pharmacopola, medicamentorum venditor.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. & Πωλήσας, πωλ῀σ᾽, a. 1. part. act. πωλέω, ἐσω, a. 1. imperat. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλήσιμος, Ion. pro πωλήσιμ, ὁ, sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέω, vendo. Th. πωλέω, vendo.

Πωλικὸς, ἡ, pullinus: à ΠΩ῀ΛΟΣ, ὁ, ὁ, PULLUS, plerumque equinus: q. à πωλέω, versare, quod sit agilis ad (e versandum.

Πολυ-, υσ῀σ᾽, ὁ, polypus: à πολὺς πους, multis pedibus.

Πω῀μ᾽, pro seq.

ΠΩ῀ΜΑ, ατ῀σ᾽, τὸ, operculum; item potus, poculum, tanquam à πέω, bibo.

Πώμυλα, bandquaquam, vox Dorica. Sonat οὐ μάλα quomodo valde?

Πωμφικὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, pastoralis. Th. ποιμὴν, pastor.

Πώποτε, pro πώτε, unquam, adv. ab ὅτε, quando.

ΠΩ῀ΡΟΣ, ου, ὁ, luctus. hinc πωλοποιῶσ᾽, ὁ, ὁ, ὰ, erumnosus, miser. πωλοποιία, ας, ἡ, erumna, miseria. Ῥῆσ & Πω῀ρ᾽, ου, ὁ, callus: at Πωρόω, ῶ, cæcus.

Πωρόω, facio occalescere, obduro: f. ώσω. perf. πεπώρωκα, obduravi. prm. pass. πεπώρωμαι, ὦμαι, occalesco. perf. pass. πεπώρωμαι. a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, ex callo obduresi, occalui. Th. πω῀ρ᾽, callus.

Πώρωσις, εως, ἡ, obduratio. à præced.

ΠΩ῀Σ, interrog. quomodo? qui? ὅτε. at Πως, (extra interrog.) enclitic. quodammodo. cum particulis, εἰ, μὴ, ut εἴπως, ὅπως πως, si forte. μὴ πως, ne forte.

Πώσω, bibam, f. 1. act. verbi πέω, bibo. a. 2. ἔπωσα. perf. πέπωκα, q. à πέω.

Πωσίμαι, Poët. pro πόσιμαι, volo, volitio, quod à πέσιμαι, idem.

Πωσὸς, ὴ, ὸν, sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτὲ, Dor. pro πέτε.

Πω῀ς, ῶσ᾽, τὸ, grex. in nom. pl. πῶα. Th. πέω, vel πόσμαι, possideo.

ΠΩ῀ΤΙΣ, γος῀, ἡ, mergus quidam. Scribitur & πῶξ.

P.

Ρῶ῀ litera decima septima, & in numerorum notis centum designat. Attici dictionis habentes communiter ῥ σ, efferunt per duplex ῤ, ut pro ἄῤῥαλος, ἄῤῥηλος, &c.

Ρ᾽, pro ῥα, vide seq.

Ρ᾽α (enclitica partic. apud Poëtas expletiva, licet ἄῤ, ex qua facta per Metathesin) certe, utique. Cum accentu etiam invenitur, ut ῥ᾽ἔφα, dixit quidem, ut discernatur ab ῥ᾽ἔφα, nom. pl. & ab imperf. ἔφη. tum ab ἦ φα, aut profecto, & ἦ φα, certè quidem.

Ρ᾽ᾳδίως, vel potius ῥᾴδιος, pro ῥᾴδιον, facile.

Ρᾶ, τὸ, apud Medicos, genus est radicis. *RHA.*

Ρ᾽αῦς, vel Ρ᾽αγδὰς, ὰ, nomen hospitæ Δομάτιος. Hebr. *latissimo.*

Ρ᾽αδάμανθυς, *sursum ac deorsum eo*: an à ῥᾴδιος & μανθάνω?

Ρ᾽αββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רַב rabbi multus; item magister, sic dictus à multiplici eruditione qua præditus esse debet. ῥαββοὶ & ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

Ρ᾽αβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. p. ἐῤῥάβδικα. a. 1. ἐῤῥάβδισα. perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι. a. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, σθ. a. ἐραβδίζω, pro ἐῤῥάβδιζα, 3. sing. impetf. act. Jud. 6. 11. à

Ρ᾽ΑΒΔΟΣ, ου, ἡ, *virga, baculus, sceptrum, vena metallica*: q. à ῥίπτω ῥάβδον. hinc Lat. *RUDIS, RADIUS*: & Angl. **Rod.**

Ῥαβδοῦχία, ας, ἡ, *virgæ gesto seu fascis, antea gestans fascis*: exp. *antea*: &

Ῥαβδούχια, ας, ἡ, *munus gestandi fascis*: à Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, ἡ, *qui virgas gestat, aut fascis, lictor, viator.* παρὰ τὸ ἔχειν ῥάβδον, quod gestaret bacillum: is magistratus utebatur vocandi & nuntiandi causa.

Ῥαβδοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *lictor, viator*: ex ῥάβδος, *virga, fascis*: & φέρω, *fero.*

Ρ᾽αγὰ, *vigor, vis, impetus*: qu. à ῥάω.

Ρ᾽αγὰς, άδος῀, ἡ, *raptura*: à ῥήγνυμι, *rumpo.* Th. ῥάσσω, idem.

Ρ᾽αγαῦ, ὁ, nomen viri ἄλλοτρ. Hebr. *proximus.*

Ρ᾽αγδαῖος, ὰ, *impetuosus, vi prærumpens*: à Ρ᾽άγδην, adv. *abrupte.* Th. ῥάσσω, *frango.*

Ρ᾽αγὴς, ῆτος῀, *raptus*, a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*: f. ξω. a. 2. ἐῤῥάγην. a. 2. pass. ἐῤῥάγδην. f. 2. pass. ῥαγήσομαι.

Ρ᾽αγῆσθαι, *rupturum esse*, f. 2. inf. pass. ejusd. verbi.

Ρ᾽αγίζω, συαγρεύω, vel συλᾶν *legere*: hinc ῥαγίζειν, Dor. pro ῥαγίζων, *comedunt*; Th. ῥᾳξ, ῥαγὸς, ὁ, *acinus.*

Ρ᾽αδαλὸς, ὴ, ὸν, *tener, mollis, delicatus*: à ῥᾴδιος, *facilis, tener.*

Ρ᾽αδαμάνθυς, υος῀, ὁ, RADAMANTHUS, judex inferorum. in acc. Dor. Ρ᾽αδάμαντυν, pro υν.

Ρ᾽αδίνη, *calceus quidam*, quod ῥᾴδιον indueretur; *sandalia.*

Ρ᾽αδινάλιον, οἱ Πέρσαι καλοῦσι τὰ ὑπανα.

Ρ᾽αδιτὲς,

P'αῖτες, agnibus, dat. pl. Ion. pro ῥαῖσι, à ῥαῖς.

P'αΐτιος, α, ον, gracilis, tenuis, mollis. Vel à ῥαίω dirado, qu. à διάτμησις, verber, circumactor. Th. ῥίπτω, verto.

P'Α'ΔΙΞ, ιος, ἡ, ramus. Hinc Lat. RADIX.

P'Α'ΔΙΟΣ, ᾱ, ον, facilis, proclivis: in compar. ῥᾴων, facilior, superl. ῥᾴστος, facillimus. ῥᾳδίως, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος.

P'αδιουργέω, ῶ, in seq.

P'αδιούργημα, ατος, τό, veteratorium facinus, à ῥᾳδιουργέω, ῶ, facile ad scelus perpetrandum prorumpo: f. ἐσω. p. ἐῤῥᾳδιούργηκα. quod &

P'αδιουργία, ας, ἡ, scelus, maleficentia: à

P'αδιουργὸς, ὁ, ἡ, ον, maleficus, fallaciæ, cui non est religio turpe quid patrare: ex ῥᾳδίως, facilis, & ἔργον, opus.

P'άδιος, adv. facile: à ῥᾴδιος.

P'άζω, idem quod ῥαίνω, adspergo. Est & P'άσσω, lacero: puto fracta voce: à ῥήσσω, frango.

P'Α'ΘΑΓΟΣ, υ, ὁ, stirpium: qu. à ῥάθος & ἄγω.

P'ΑΘΑ'ΜΙΓΞ, γος, ἡ, Poët. gutta: in pl. ῥαθάμιγγες. qu. à ῥαίνω.

P'αθύω, in ῥᾴσσω, aa. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, adspergo: a. 1. pass. ἐῤῥάθην.

P'αθυμέω, ῶ, remisso sum animo, desse fum; item quiesco, otio & quiete me trado: &

P'αθυμία, ας, ἡ, remissio animi, desidia: à

P'ᾰθυμος, ον, ὁ, ἡ, remissus, piger: cujus ἀθυμία τὸ ῥᾳθυμία, seu ῥᾳδιότης, contractum: piger enim difficilia fugit.

P'αθυμότατος, superlativus agentes, nom. pl. præs. part. à ῥαθυμέω, quod ex ῥᾳδιότης, facilis, & θυμὸς, animus.

P'αθύμως, adv. segniter: à ῥᾳθυμος, quod vide.

P'αΐνω, sanitas: à ῥάω, roboro, vel ῥίνη. Sanitas est quædam facilitas vitium.

P'ΑΙΒΟ'Σ, ὁ, incurvus, introrsus: qu. à ῥαΐσις ῥάσσω, corrumpere gressum.

P'αιβόω, ῶ, ἡ, flagellum: à ῥαΐω, dissipo.

P'ΑΪ'ΝΩ, perfundo, adspergo: f. ἐσω. p. ἐῤῥάϊκα. qu. à ῥάω. P'αΐνω, vel ὄμνω, Poët. consspergere aliquem hymno, pro laudare. Sic & ῥαντίζω ὑμνοισι vel, laudibus ornare. Hinc ῥαντίζω, idem. ῥαντισμὸς, ὁ, ἡ, adspersio. ῥαντὶς, ίδος, ἡ, stilla, gutta. Hinc Angl. to Rain.

P'άϊστα, Poët. pro ῥᾷστα, facillimè: quod vide.

P'αιφὶς, ῖδος, ὁ, malleus: à ῥαίω, destruo.

P'αΐφιον, Poët. pro ῥᾴων, facilius, compar. à ῥᾴδιος, facilis.

P'ΑΪ'Ω, profligo, corrumpo, destruo: f. σω. p. κα. Hinc Angl. to Raze.

P'ΑΚΑ', vox convitii, Syr. fed Lat. vanus, cerebro vacuus.

P'ακὶς, ίδος, ἡ, furculus, ramus, quia facile ῥήγνυται.

P'ᾰκὸς, ὁ, ἡ, lacera vestis, pannulus, tintinnium: unde Angl. Rag. Hinc ῥακὴς, ένη, ές, pannosus, a, um. Th. ῥήσσω, frango: f. ξω.

P'ᾰλὸς, vellus, pecus; à ῥάπτω, frango. Sic rapere, à rapiendo.

P'αμὰ, ἡ, pomen urbis, ῥαμὰθ, Hebr. celsa.

P'άμμα, ατος, τὸ, sutura: à ῥάπτω, suo: f. ψω. p. ἔῤῥαμμα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

P'Α'ΜΝΟΣ, υ, ὁ, spina alba, spinosus frutex: qu. ῥαΐνω ῥάσσω, corrumpens robur.

P'αμνουσία, ας, ἡ, RHAMNUSIA, Nemesis: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.

P'Α'ΜΦΟΣ, ους, τὸ, rostrum avium. ῥαμφὶς, culter, gladius: qu. à ῥάπτω, destruo.

P'αψῳδέω, ῶσω, ἡ, rapsavi, a. 1. part. pass. à ῥάπτω, perfundo; quod vide.

P'αψῳδὸς, ὁ, adspersus: &

P'αψὶς, ῖδος, ἡ, stilla, gutta: hinc Angl. Rain. Th. ῥάπτω.

P'αστάζω, adspergo: f. ἰσω, & Att. -ῶ, στῶ, ᾶσα. perf. ἐῤῥάστακα. a. 1. ἐῤῥάνησα. perf. pass. ἐῤῥάσταγμαι. perf. part. pass. ἐῤῥασταγμένος, conspersus: qu. à ῥαΐνω, adspersus. Th. ῥάπτω, perfundo.

P'αστώνη, ης, ἡ, adspersio: à præced.

P'άξ, ῥαγὸς, ὁ, acinus: qu. à ῥήσσω.

P'άον, facilius, comparat. n. g. à ῥᾴδιος, quod vide.

P'απτωλὸς, ὁ, ἡ, & ῥαπτωλὸν, ὁ, ἡ, vel ῥαπτώλιον, calamum vel tibiam compingens aut instans: à ῥαπτὸν, calamus, stipula; vel à ῥάπτω, suo, & ὠλὸς, tibia.

P'απίζω, baculo cædo, percutio: Angl. to Rap: f. ἰσω. perf. ἐῤῥάπικα. a. 1. ἐῤῥάπισα. baculo cædi: perf. pass. ἐῤῥάπισμαι. à

P'ΑΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, virga; idem quod ῥάβδος. Hinc ῥαπίζω, virga cædo. ῥάπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virgâ incutitur, plaga. χρυσορράπις, ιος, ὁ, ἡ, aurum habens virgam.

P'απισμὸς, ὁ, ictus, qui virgâ incutitur: à ῥαπίζω. Th. ῥάπτω, virga.

P'ΑΠΤΩ, ψω, consui, sarcina; machinor: f. ψω. pret. ἔῤῥαφα. qu. ῥάος ἄπτω, facile necto. Hinc ῥάπτης, ου, ὁ, sutor, consarcinator. ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus.

P'άπυς, & ῥάφυς, υος, ἡ, RAPA.

P'αρσὰς, άδος, ἡ, Ceres; quia alimoniâ roborat mortales: à ῥάω.

P'άρσην, ενος, τὸ, infans; cui solus venter adhuc curatur: à

P'A'PΟΣ, υ, ὁ, venter; robustus: qu. à ῥάω.

P'άσσετε, 2. plur. ῃ. 1. imperat. act. verbi ῥαίζω, pro ῥαίνω, adspergo; quod vide.

P'A'ΣΣΩ, allido, dejicio; idem quod ῥήσσω, f. ξω. p. χα.

Ῥᾴων, ονος, ὁ, ἡ, facilitas; vel nom. pl. n. g. & superl. τατος, ὁ, facilis: in compar. n. g. ῥᾶσσον.

Ῥᾳστώνη, ης, ἡ, facilitas, res secunda, desidia: ἀπὸ τοῦ ῥᾴδιος, facillimus. Th. ῥᾴδιος.

Ῥᾴστωρ, ορος, ὁ, creator: ἀπὸ τοῦ ῥάζω, irrigo.

Ῥ'ΑΦΑΝΟΣ, ου, ὁ, radix, seu radicula, RAPHANUS: dicitur & ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ. qu. ἀ ῥάπτω, seu ῥάνω.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, sutura. Th. ῥάπτω, suo: f. ῥάψω. p. ἔρραφα.

Ῥαφίδιος, sutor: &

Ῥαφιδοποιὸς, οῦ, ὁ, idem: &

Ῥαφιδοποίς, ίδος, ἡ, sutus, consutus; item acupictus: à

Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus: à ῥάπτω, suo, consuo: f. ῥάψω. præt. ἔρραφα.

Ῥάχαι, flagella in viribus; quia fragilia, à ῥήσσω, frango.

Ῥαχὴλ, ὴ, nomen mulieris, ἄλλως. Hebr. ovis: qu. quæ instar oviculæ tenella.

Ῥαχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, abiicio, dejicio: f. ξω.

Ῥαχία, ας, ἡ, rupes in mare procurrens; quia ibi fluctus ἠκοντισμὸν & incursatio.

Ῥάχις, ιος, ἡ, ῥάχη, dorsi: acc. ῥάχιν, lumbum: à ῥήσσω, frango; qu. rupta multis vertebris: hinc ῥαχίζω, dissecto spinam dorsi.

Ῥαψῳδία, ᾶς, ἡ, versus connexi, carminibus decantis; rhapsodia recito: &

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, connexura carminum, præsertim heroicorum: ex ῥάπτω, suo, texo, & ᾠδὴ, cantilena; quod ab ἄειδω, cano.

Ῥαψῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, carminum connexor, & qu. consutor: ex iisd.

Ῥᾴων, facilior, compar. à ῥᾴδιος, facilis.

Ῥᾴων, facile: qu. ῥᾴδιον, à ῥᾴζω ut facilex à facio. Th. ῥᾴδιος, facilis.

Ῥεβέκκα, ὰ, nomen mulieris, ἄλλως. Heb. crassa, saginata.

Ῥ'ΕΓΚΩ, vel ῥέκω, fluvio, rivulos: f. ξω, qu. ῥινὶ ἰσχύω. Hinc ῥεχθὲν, n. ὁ, rivulus.

Ῥέδη, ης, ἡ, rheda. Apoc. 18. 13.

Ῥέδω, facio; à ῥέζω eadem.

Ῥέει, & ῥεῖ, fluebat, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, fluo: f. ῥεύσω.

Ῥεῖθρον, fluenta, nom. pl. à

Ῥεῖθρος, ου, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. Dicitur & ῥέεθρον.

Ῥεῖν, ῥᾷ, 3. sing. ind. præs. verbi ῥέω, fluo.

Ῥέζουσι, sacrificabat, Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. act. verbi ῥέζω, facio; quod vide.

Ῥέζουσι, facientem, acc. sing. part. præs. act. f. g. à

Ῥ'ΕΖΩ, facio, sacrifico; & in 3. pl. ῥέζουσι. f. ῥέξω & ῥέξω. p. ῥέα. Hinc pass. ῥέζομαι, fio: præt. m. ἔρρεγμαι, & per Metath. ἔρργμαι. Dicitur & ἔρδω, pro ῥέζω.

Ῥέη, ης, ἡ, Rhea, nomen mulieris: accus. Ῥέην.

Ῥ'ΕΘΩ, qui delicate fuere cutem; quibus ῥεῖν φατὸν.

Ῥ'ΕΘΟΣ, εος, τὸ, membrum, corporis pars; qu. à ῥέζω.

Ῥέα, Poët. pro ῥᾴα, facile; quod vide.

Ῥέα, ας, ἡ, Rhea, nomen mul. Vide Ῥέη.

Ῥέει, 3. sing. sub. præs. act. verbi ῥέω, fluo. Poët. pro ῥεῖ, fluo.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἀλλαχ. à ῥέζω, facio: f. ξω.

Ῥ'ΕΜΒΩ, in gyrum ago: an qu. ῥέα ἀμείβω, facile verso. Hinc ῥεμβὸς, ου, ὁ, rhombus, rota.

Ῥεμβώδης, εος, ὁ, ἡ, animo vagabundo fatus, qualis est ejus cujus animus vagatur: à præced.

Ῥεμφὰν, ὰ, nomen idoli, ἄλλως. Luc. βαιτυλος. Gr. Κολοσσὸς. Act. 7. 43.

Ῥέξ, sacrificaverat, pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio: f. ξω.

Ῥέξαι, facere, a. 1. inf. act. &

Ῥέξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. &

Ῥέξαι, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, facio: f. ξω.

Ῥέξω, f. 1. verbi ejusd.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥέω, fluo: f. ῥεύσω. præs. part. ῥέων.

Ῥέοντε, fluentes, dual. num. præs. part. act. &

Ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέει.

Ῥεόντων, fluentes, nom. pl. part. præs. pass. ejusd. verbi.

Ῥ'ΕΠΩ, f. ψω, verso, propendeo, inclino, propensus sum, pertineo. Hinc ῥοπὴ, ῆς, ἡ, propensio, inclinatio. ῥοπαλὸν, οῦ, τὸ, clava. ῥοφάλιον, ου, ὁ, telum, framea, ensis. ῥόψ, ῥοπὸς, ὁ, virgultum. μὴ, ῥοπὴ, ὁ, vimen flexile. ἰσόῤῥοπος, æqualiter vergens, in neutram partem inclinans.

Ῥέρυκα, pro ἔῤῥυκα, perf. act. ῥέρυμαι, pro ἔῤῥυμαι, projectus sum, perf. pass. verbi ῥύνυμι, projicio: f. ῥύσω.

Ῥέρυσμαι, ται, τὸ, fluentum, fluxus: expon. & ῥυσίαι, fluvii impetus: apud Medic. fluxio, fluxus: Angl. Rheum: in dat. pl. ῥέρυσμαι. Th. ῥέω, fluo.

Ῥέουσι, fluet, 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, fluo: f. ῥεύσω.

Ῥέσαι, disjunxi, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Ῥέσω, fluam, in 3. pl. ῥέωσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, fluo.

Ῥεχθὲν, ἐκῤῥεχθὲν, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, facio: f. ξω. a. 1. ind. pass. ἐῤῥέχθην. a. 1. part. ῥεχθὲν.

Ῥ'ΕΩ, fluo, fundo, evanesco: f. ῥεύσω. a. 1. ἔῤῥυσα. p. ἔῤῥυκα. perf. pass. ἔῤῥυμαι. Hinc ῥέρυσμαι, σται, τὸ, fluentum. ῥύσιος, ου, ὁ, & ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem. διάῤῥυσις, per medium fluo; item diffluo. διαῤῥοὴ, ῆς, ἡ, fluxus; item profluvium ventris. Est &

P'ῆμα, ατος, τὸ, ab ῥέω. ῥεῖ à ῥέω, fluo: quod fermo fic veluti fluxerit è pectore. Vel per ex. ſ. ῥέω. p. ἐῤῥύηκα, & Att. ἐῤῥύηκα. perf. part. act. ἐῤῥυηκὼς, υῖα, ὸς. perf. paſſ. ἐῤῥύημαι, ει, ται. perf. part. paſſ. ἐῤῥυημένος, η, ον. & τὸ ἐῤῥυημένον, ſecundum quod dictum erat. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥύθην, ης, η. ſcribitur & ἐῤῥύφθην, ſed rarius. a. 1. part. paſſ. ῥυθεὶς, ῥυθὲν, ντος, nunquam ῥυθὰς, ſ. a. ind. paſſ. ῥυθήσομαι, dicar. Hinc ῥῆσις, ατος, τὸ, verbum, fortè, ſ. dicendus. ῥήτωρ, ορος, ὁ, orator. cauſidicus. ῥητῶρ: ορος, ὁ, ſ. ορικὸς, oratorius. ῥητορεύω, ſ. ευσω, ſ. ευσομαι, ſcribere, ας, ὁ, liberius loquendi.

P'ηγνῦμι pro ῥαγνύω, rumpo. ῥῆξαι, rumpere, a. 2. inf. paſſ. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. ſ. ξω. a. 2. ind. paſſ. ἐῤῥάγην.

P'ῆγος, ους, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulſæ. Gr. rupture.

P'ῆγμα, ατος, τὸ, raptio, ruina. Them. ῥήσσω.

P'ηγνῦμι, ῥήξω, ſ. ἔῤῥηξα, quia ibi unda ῥαίει. Th. ῥήσσω, ſ. ξω, frango.

P'ῆγνυμι, refringunt, 3. pl. ind. paſſ. à P'ηγνύω, ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango. ſ. ῥήξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. impetrat. act. ῥῆξον, ἄτω. a. 1. ſub. act. ῥήξω, ῃς. ῃ, & in 3. pl. ῥήξωσι. a. 2. ind. act. ἔῤῥηγον. p. m. ἐῤῥώγα. præſ. paſſ. ῥήγνυμαι, υσαι, υται. & in 3. pl. ῥήγνυνται. perf. paſſ. ἐῤῥῶγμαι, ξαι, κται. vide ῥήσσω.

P'ηκτὸς, ὸν, ὸν, ſcilicet ἐν, ſtreptilium. à ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango.

P'ᾴδιος, pro ῥᾴδιος, facilis, ſ. g. à ῥᾳδὸς, quod vide.

P'ᾳδίως, ῥᾳδίως, ὦ, declaratus, a, um, a. 1. part. paſſ. verbi ῥᾴω, dico. quod vide.

P'ᾴδιος, verbale, à ῥᾴω, dico.

P'ᾴδιος, ᾳ, ον, facilis, ſ. g. à

P'ᾴδιὸς, ᾳ, ον, Ion. vel Poët. pro ῥᾳδὸς, facilis.

P'ᾴδιστος, facilis, adv. à præced.

P'ᾴιστος, ᾳ, ον, facillimus. in ſeq.

P'ᾴτερος, ᾳ, ον, facilior. ῥᾴιστος, facillimus. compar. & ſuperl. à ῥᾳδὸς, quod vide.

P'ᾶμα, ατος, τὸ, verbum, res, factum, carmen, mandatum, ſermo. Th. ῥῶ, dico.

P'ᾶμαι, dat. pl. à præced.

P'ᾶμα, ατος, ὁ, inſtrumentum, quo panis in furnum immittuntur, pala.

P'ᾶξ, ῥηγὸς, ὁ, ουν, ab ἄρτι, ἀρτὶς, agnus.

P'ᾶξαι, a. 1. inf. act. &

P'ᾶξας, αντος, in ſ. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. &

P'ᾶξάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. ſ. ξω. p. ἐῤῥώγα. a. 1. ἔῤῥηξα.

P'ᾶξε, αντω, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε. ejuſd. verbi.

P'ᾶξιν, ας, accuſ. ſing. à ῥαξὶς, quod vide.

P'ᾳξιωδία, ας, ἡ, & Ion. ῥαξιωδίη, fortitudo ſit pertinacia in bellum cupida: à

P'ᾳξίωδος, ος, ον, ſ. ὁ, qui virum franguæ pectoris, ſtrenuum, bellicoſum, (à ῥήσσω, frango, ſ. ξω.) & ὦ, vir.

P'ᾶξις, ραγμὸν, ſ. 1. Ion. act. &

P'ᾷξαι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ῥήσσω, ſ. ξω. a. 1. ἔῤῥηξα. a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

P'ΗΙΑΙ', ῶν, αῖ, ſublicæ ſigilla ad ſubſtructionem apta.

P'ηιδιος, ᾳ, ον, nomen viri. Δαλμὸς. Syn. aſperſus.

P'ηνωτο, dixerunt, Ion. pro ἐῤῥήκασιν, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥῶ, dico. ſ. ῥήσω, p. ἐῤῥήκα. Att. εἰρήκασι.

P'ησιδίων, ου, τὸ, βραχὺς λόγος, breve dictum: à

P'ῆσις, εως, ἡ, dictio, mandatum: à ῥῶ, dico.

P'ῆσος, ου, ὁ, nomen fluvii.

P'Η'ΣΣΩ, ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, frango, rumpo. ſ. ξω. p. ἐῤῥώγα. a. 1. ἐῤῥηξα. a. 2. ἔῤῥαγον. Hinc ῥάγδην, ῆδος, τὸ, lacera veſtis, pannicula.

P'ᾶσὸν, pro ῥητῆρας, acc. ſing. à

P'ᾳτὴρ, ορος, ὁ, rhetor, orator: à ῥῶ, dico.

P'ᾳτὸς, clari. ἐῤῥήνη. ignobilis: à ῥῶ, dico.

P'ᾳτορία, ας, ἡ, altio dicendi. &

P'ᾳτορίη, rhetorem ago. ſ. ἤσω. à ῥήτωρ, quod vide.

P'ᾳτορικὸς, ἡ, ὸν, ſc. τέχνη, ης RHETORICA: ab eod.

P'ήτρῃσι, dat. pl. à ῥήτρη, quod vide.

P'ητὸς, ὴ, ὸν, dictus, certus, ratus, celebris: à ῥῶ, dico.

P'ήτρα, ας, ἡ, dicendi vicis ſeu loci; item pactum, pactio, decretum. lex, propriè Lycurgi. ab eod. verbo.

P'ήτωρ, ορος, ὁ, orator, RHETOR. Th. ῥῶ, dico. quod vide.

P'ητῶς, adv. diſertè, palàm. à ῥητὸς, quod vide.

P'ιγὰς, ᾶ, ὰν, vallum. Them. ῥήσσω, frango.

P'ιγηλοὶς, ὴ, horribilis, quem omnes exhorrent. Th. ῥῖγος, ους, τὸ, rigor.

P'ιγίω, RIGEO, FRIGEO, horreo, ἐῤῥιγότα: &

P'ιγηλὸς, ὴ, horrendus, horrificus. Th. ῥῖγος, quod vide.

P'ιγήσαι, ſ. ι. inf. act. verbi ῥιγόω, quod vide.

P'ιγόω, vide in ῥῖγος.

P'ιγέστατος, maximè horrenda, ſuperl. n. g. pl. num. à ῥῖγος, ους, τὸ, rigor. comp. ῥιγέστερος, magis horrendum, acerbius, deterius, durius, ſuperl. ῥιγέστατος.

P'ΙΓΟΣ, ους, τὸ, RIGOR, FRIGUS vehemens. q. à ῥήγνυμι, frango.

P'ίζα, ης, ἡ, radix. q. per quam ῥᾴ τις ζῇ, ſanè vivit.

P'ίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à ῥίζα.

P'ιζίον,

P'ῥῖπο, ἐῶ, ῥῖψω; radicitus mutilo, stabilio, f. abscindo. ῥῖζόομαι, ῶμαι, ἐῤῥιζώμην, præf. pass. ῥιζόομαι. ἔῤῥιμμαι, mediæv. perf. pass. ἐῤῥίφθην, σθην, σαι. perf. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον, radicatus.

P'ιπτάζω, decipio, quod fit inanitate proposita pro veritate.

P'ΙΝΟ Σ, ὁ, vagus, curvus.

P'ιπτάσκω, Ion. pro

P'ιπτάω, ὰ, fing. f. 1. m. verbi ῥιπτέομαι, indecenter me gesto. Th. ῥιπτὸς, curvus.

P'ῖπως, adv. celeriter, facile. à ῥίπτω, projicio.

P'ῖπωδῶς, ὦ, ὁ, ὄν, qui celeriter curru fertur. Ex ῥῖπος, celeritas, quod vide, & ἀείρω, ἀερῶ, τὸ, currus.

P'ΙΝ, ῖνὸς, ἡ, ῖνα, ῖν, nasus. q. à ῥέω, quia per eum fluit humor è capite. Hinc forte Angl. to grin.

P'ῖνα, acc. fing. à ῖς, quod vide.

P'ῖνάω, decipio, propriè naves: at cum canes fallimur olfactu. Th. ῖς.

P'ΙΝΗ, ῆς, ἡ, lima. q. à ῥάω, quia lima ῥαδίως, expedimus, & radimus. Est & ῖνη, squatina piscis: squatinæ enim cutis pro lima esse potest. Hinc ῖνίον, pelis.

P'ῖνηλὴ, ῆς, ἡ, perula, posticum. q. à ῥινάω, & νηλὴς, ossiculum, quo quis claudit fenestræ nares; insequentium.

P'ΙΝΟ Σ, ὁ, ἡ, ὸν, cutis, per quam sudores ῥέουσι.

P'ῖνοτόρος, clypeus discrepanti, dat. fing. à ῥῖνοτόρος, ος, ὁ, ὸν, pelem perforans, transperans. Est Martis Epithet. à ῥινὸς, ὁ, ὸν, pelli, & per Syncch. clypeus, & τορέω, perforo, terebro.

P'ῖνὸν, narium, gen. plur. à ῖς, ῖνὸς, ὁ, nasus.

P'ΙΟΝ, ὁ, τὸ, mentis cacumen, promontorium.

P'ῖπτειν ἀνέμους κλονέεσθαι, impetuosis ventis agitari, verberari. vide ῥιπὴ.

P'ῖπὴ, ῆς, ἡ, impetus ejus quod projicitur. jactus teli missi sicuti fulminis. Them. ῥίπτω, projicio.

P'ῖπίζω, flabello ventilo. ῥῖπὶς, ἰδος, ἡ, flabellum: à ῥίπτω, huc illuc jacto.

P'ῖπὸς, εος, τὸ, & ους, ὁ, cratis. resegmina; idem quod ῥῖψ, vide in ῥίπτω, projicio.

P'ῖπτάσκον, ες, ε, imperf. Ion. verbi ῥιπτάσκω, Poët. pro ῥιπτάζω, jacto, projicio, præcipitem do. f. ἄσκω. vel Ion. dicitur pro ῥιπτάζον, abjiciebant, 3. plur. imperf. verbi ῥιπτάζω. Them. ῥίπτω, projicio.

P'ῖπτε, 3. fing. præf. verbi ῥίπτω· at

P'ῖπτεῖ, 3. fing. præf. à ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.

P'ῖπτέμεν, Att. pro ῥιπτέμεναι, vel à ῥιπτέω, idem quod ῥίπτω.

P'ΙΠΤΩ, f. ψω. & ῥιπτέω, ήσω, projicio, præcipito. hinc ῥιπτὸς, ὸς, ὸ, impetus; item illius, seu jactus: fovetis; ἰδος, ἡ, flabellum. ῥῖπὶς, ἰδος, ἡ, ramus saliguus, vimen flexile, lentum, abscisio.

P'ῖπὸς, ὸ, ὸν, RISCUS, cista pilis contecta: à ῥίπτω, custodio.

P'ῖπτὸς, ὴ, ὸν, a. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥιφον. a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.

P'ῖὰ, ῆς, ἡ, vimen, ramus saliguus. Ducamus à ῥέω, quia inclinari & flecti potest. Th. ῥίπτω, projicio.

P'ῖφέω, a. 1. inf. act. &

P'ῖφαι, Æol. pro

P'ῖφας, ασα, ἀ. 1. part. act. à ῥίπτω, projicio. f. ψω.

P'ῖψὶ, Ion. pro ῥῖψὶ, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, projicio.

P'ῖψαύλακος, ὁ, ἡ, ὸν, qui se in periculo præcipitat seu ad audiendum projectus: ex ῥίπτω, præcipito. f. ψω. & αὐλακὸς, periculum.

P'ῖψαυλάκως, adv. more eorum qui se in periculo præcipitant, projecta quadam audacia, audacter: à præced.

P'ῖψὶ, ψὶς, ψὶ. a. 1. sub. act. verbi ῥίπτω.

P'ΟΑ, vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malus Punica, vel malum Punicum.

P'οάδεσι, dat. pl. &

P'οάς, acc. pl. à ῥοὰ, ᾶ, ἡ, fluentum. Them. ῥέω, fluo. f. ῥόος.

P'οβοάμ, ὁ, nomen filii Salomonis, ἀλλογ. Hebr. angustus.

P'ογάω, floreo: à ῥογὴ, ης puto. Flos erumpit è germine.

P'ογὲ, horreum, granarium, ἀποθήκη. puto à ῥήγω, fracturo.

P'όδα, rosæ, nom. plur. à ῥόδον, quod vide.

P'όδαυος, germen: Vide ῥόδωνος.

P'οδέη, ης, ἡ, trama, subtemen. an quòd jactetur?

P'οδανὶς, ῖδος, ἡ, RHODANUS fluvius in Gallia, ob velocitatem motus. sic dict. q. à ῥέω.

P'οδεμφὴς, ὴ, ὲς, rosaceus, floccosus: ἀπὸ ῥόδου ἢ σώματος, coloris benitæ in corpore. Th. ῥόδον, rosa.

P'όδεος, ὁ, ὸν, nomen puellæ. Ov. rosa.

P'όδιος, ὁ, ὸν, nomen fluvii. à ῥόδον, rosa.

P'οδοδάκτυλος, ος, ὁ, ὴ, habens roseos digitos: ex ῥόδον, rosa, & δάκτυλος, digitus.

P'οδοδάφνη, ης, ἡ, arbor efcens fiirpe, quam Apuleius rosam laurum appellat.

P'οδοειδὴς, ὲς, ὁ, ὴ, roseus: ex ῥόδον, rosa, & εἶδος, ους, τὸ, forma. Them. εἶδος, video.

P'όδινος, ον, ον, rosaceus. Them. ῥόδον, rosa.

P'οδόμηλον, Dor. pro

P'οδόμηλον, τὸ, rostagena. Ex ῥόδον, rosa, & μῆλον, gena. Th. μηλέα, ἡ, malus arbor.

P'Ο'ΔΟΝ, ὁ, τὸ, rosa, Angl. a Rose. q. ex ῥέω, & ὀδμὴ, quia ex ea fluit odor.

P'οδόπαχυς, Dor. pro

P'οδόπυγος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ habet posteriora rubicunda: ex ῥόδον, rosa, & πυγὴ, anus, i. rubicundus.

P'όδον, ου, ὁ, RHODUS, nomen Nymphæ, & insulæ: olim dicta videtur P'όδος, ου, ὁ, ab undarum strepitu.

P'οδόχρως, οῶτος, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥοδόχροος, rosei coloris: ex ῥόδον, τὸ, rosa, & χρὼς, ὁ, color.

P'όζω, ἄσω, sterno: potius ῥοΐζω, & ῥυζέω, à ῥοῖζος, strider.

P'οὴ, ῆς, ἡ, fluentum, fluxus: à ῥέω, fluo.

P'όθιον, ου, τὸ, impetus undarum: à

P'ΟΘΟΣ, ου, ὁ, undarum strepitus, tumultus: qu. à ῥέω & θέω. Est ex fluentis aquæ cursu.

P'οιὰς, άδος, ἡ, vide ῥοὴ.

Pοΐζαχ, pro ῥοΐζασκε, stridebat, ob sequent. aspir. 3. sing. imperf. act. verbi ῥοΐζω, stride: imperf. ἐῤῥοΐζουν, & Poët. ἐῤῥοΐζεσκον, & pro τὸ, τ. Th. ῥοΐζω, strider.

P'οιζέω, vide in ῥοΐζω.

P'οιζηδὸν, adv. cum stridore: 2 Pet. 3. 13. à

P'ΟΙΖΟΣ, ου, ὁ, stridor, impetus: qu. à ῥέω, quia proprie aquæ fluentis. Hinc ῥοΐζω, ῶ, stridorem edo, stride, latro.

P'οιὴ, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, malum granatum.

P'οϊκὸς, ὴ, ὸν, incurvus: à ῥοικέω.

P'οιὸεσσ', qu. parva ῥοὰ, figura referens malum Punicum.

P'ὸμβος, ου, ὁ, RHOMBUS, turbo, -inis: impetus: à ῥόμβω, circumago.

P'όμφος, vermis ligna corrodens.

P'ομφαία, ας, ἡ, RHOMPHÆA, gladius, framea: à ῥόμβω, in gyrum circumago; vel à ῥόπτω, vergo, propendeo: unde ῥοπὴ, ἡ, inclinatio, proprie lancis; & hinc ῥοπαὶ, ῥομφαία.

P'ομφὸς, ὁ, ἡ, quibus consuuntur calcei: an quia ῥόμβουσι;

P'όος, acc. sing. à

P'όος, ὁ, ἡ, fluxus: à præt. m. ἔῤῥυα, verbi ῥέω, fluo: f. ῥέοω.

P'όπαλον, ου, τὸ, clava: sceptrum: virga, baculus: à ῥέπω, flecto.

P'όπη, ης, ἡ, inclinamentum, momentum: à ῥέπω, vergo, flecto.

P'ὸπλω, ὁ, nomen viri, ἁλλαχ. Hebr. filius visionis.

P'ὸῤῥα, ἡ, nomen piæ mulieris, ἁλλαχ. Hebr. tremor.

P'ὸσινος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. Rufus Latinam est: aut à ῥοὴ, cujus granum rubet.

P'όσσος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. Rufus.

P'ΟΦΕ'Ω, & -έω, sorbeo, exhaurio: f. ἐσω. p. ἐῤῥόφηκα.

P'ὸχθη, sonum ejus: f. ἐσω. q. à ῥέω ἔχθω, quatio ripam.

P'όω, moveo, vro: à ῥέω, fluo.

P'ΥΓΧΟΣ, ου, τὸ, rostrum, villus.

P'ωδὶ, adv. sursù, effatim, cbunde: à ῥέω, idem quod ῥέω, fluo.

P'ωικὸς, ὴ, ὸν, qui furis, a, 2. part. pass. verbi ῥοΐω, a, 2. pass. ἐῤῥοΐωμαι. Them. ῥέω, fluo: f. ῥέοωμαι.

P'ῶν, libera, Ion. pro ῥοῦν, præs. imperat. &

P'ώσθω, tantur, 3. sing. præs. ind. verbi ῥώομαι, servo: f. ῥόομαι, in 2. pl. ῥοᾶσθε. Th. ῥόω.

P'ῶσαι, a, 2. imperat. pass. verbi ῥόω, pro ῥόου, fluo: a, 2. pass. ἐῤῥόωμαι.

P'ώσασθαι, ῶ, σω, fluam, f. 2. pass. verbi ejusd.

P'ώσθωμαι, a, 1. inf. pass. verbi ῥώομαι, seu ῥόω, libero.

P'ΥΘΜΟ'Σ, ου, ὁ, RHYTHMUS: Angl. Rhythme sive Rime: concinnitas; quæ quid certo modo & ratione fit: qu. à ῥόμβω, trabo: ut sit tractus æqualis.

P'ῦμα, ατος, τὸ, fluentum, pro ῥόημα. Th. ῥέω, fluo f. ῥέοω. Est &

P'ῦμα, ατος, τὸ, tractus: à ῥόμβω, trabo.

P'ῦμαι, liberavi, Ion. dempto augmento pro ἐῤῥυμαι, perf. ind. pass. verbi ῥώομαι, seu ῥόω, libero.

P'ύμνα, nom. pl. à ῥύμνη, quod vide.

P'ύμβος, turbo: à ῥόμβω, circumago.

P'ύμη, ης, ἡ, vicus, tractus in urbe: à ῥόμβω, trabo.

P'ωμὴν, 2 Macch. 11. 5. ὡς ῥωμὴν χωρίου, aliter & rectè ἐρωμὴν, id est, sorti, munito: vet. Interp. angaflo: qu. ἀπὸ ῥόμβου, plateam retulerit.

P'ωμὸς, ὁ, ἡ, tergo currus, lignum inter equos, quo currus ῥύεται, id est, trahitur. Them. ῥόμβω, trabo.

P'ώοντι, tuentur, 3. pl. ind. præs. verbi ῥώομαι, seu ῥόω, custodio.

P'ώοντο, servabant, Ion. pro ἐῤῥώοντο, 3. pl. imperf. verbi ejusd.

P'ωπικὰ, nautica quædam acclamatio: an qu. ῥὸ πωπῦ.

P'ωπικάτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à

P'ωπικὸς, sum sordidus: f. ἄσω. Th. ῥύπος, sordes.

P'ωπικὰ, ας, ἡ, sordes: &

P'ωπικὸς, ὴ, ὸν, sordidus, a, um: à

P'ΥΠΟΣ, ου, ὁ, sordes: per Metaph. avaritia.

P'ωπῶ, ῶ, sordesco: præs. part. ῥωπῶν, ῶντ. f. ἄσω. p. ἐῤῥώπωκα. a. 1. ἐῤῥώπωσα. a. 1. imperat. act. ῥώπωσον, ἄτω. Them. ῥύπος.

P'ώπω, sordes elue, purga. Th. ῥύπος.

P'ωπὸ, ὁ, γέρων. senectus: quum cutis fit rugosa ob senectam. ῥυτὶς, & ῥωπὸς, rugosus: cum cutis veluti in sulcos ῥώπῳ, id est, trahitur. Ruga enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥόμβω, trabo.

P'ωπὰ, nom. pl. à ῥωπὸ, quod vide.

P'ῶσι, ἄσω, pro φύλαξω, est a. 1. imperat. m. &

P'ῶσο, 3. sing. a. 1. opt. m. &

P'ῶσο δὴ, a, 1. inf. m. verbi ῥώομαι, tueor: f. ῥόομαι. a. 1. m. ἐῤῥωσάμην, ω, ωτο. Th. ῥόω.

P'ωσθῶ,

P'υσθῶ, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.

P'ῦσθαι, Ion. pro ῥύεσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero*. Vel ut alii vultunt ῥῦσθαι, per Syncop. vel Syngresin dici pro ῥύεσθαι, præs. inf. verbi ῥύομαι.

P'ῦσθε, *liberet*, & in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

P'υσίηπος, ου, ὁ, ἡ, Epithet. *aurigæ, qui trahit, ac trahendo currum regit*: ex ῥύω, *trahe*, & ἵππος, *currus*.

P'ύσιμον, ου, τὸ, ῥυτὰ: quòd à venenis ῥύῃ, *liberet*. Vide ῥυτά.

P'ύσιον, ου, τὸ, *quod pro ῥύσει, liberatione* datur; item *pignus, ſolium*. Them. ῥύω, *trahe*.

P'ύσις, εως, ἡ, *liberatio*. Th. ῥύω, vel ῥύομαι, *libero*. Eſt &

P'ύσις, εως, ἡ, *fluxio, fluxus*: à ῥύω, pro th. ῥέω, *fluo*: f. ῥόσω. Luc. 8. 44.

P'ύσιος, ſeu ῥύσιμος, *cuſtodia, tutor*; idem quod ῥύτης.

P'υσμὸς, ὁ, ἁ, Poët. *rerum aliquarum ſeries, tractus*. Th. ῥύω, *trahe*.

P'υσὸς, vel ῥυσσὸς, ὁ, *rugoſus*: à ῥυσὶς, ίδος, ἡ, *ruga*. Th. ῥύω, *trahe*.

P'υσσόω, ῶσω, ἡ, *rugoſitas*: à præced.

P'υσσόω, *trahendo rapio*. Them. ῥύω, *trahe*.

P'υτὰ, τὰ, *frena*: à ῥύω, *trahe*.

P'ύτάζω, *convitior, detrabo*: à ῥύω, *trahe*.

P'υτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA*: Angl. Rue: ſcrib. & ῥύτη, à ῥύω, *conſervo*; quia valetudinem contra venena &c. *conſervat*.

P'ύτης, ὁ, *reſina*. Geneſ. 37. 25.

P'υτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuſtos*: à ῥύομαι, *cuſtodio*. Eſt & *trahens*, à ῥύω, *trahe*.

P'υτίδω, f. δόω, *corrugo, in rugas contrabo*: præſ. pass. ῥυτίδομαι, *in rugas contrahor*: à

P'ύτις, ίδος, ἡ, *RUGA*: à ῥύω, *trahe*. Vide ῥυσὶς.

P'ύω, Ion. ſeu Poët. pro ἐῤῥύην, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi ῥύω, ſeu ῥύομαι, *libero, tueor*.

P'υτὸς, ὁ, τὸ, *RHYTHUM*, *poculum cornutum*, è quo potus tenuiſſime fluit, & velut *trahendo* bibitur. Eſt & ῥυτὸν, *balæna*, quia ea equus ῥύεται, *trahitur*.

P'υτὸς, ὁ, *tractus*. Th. ῥύω, *trahe*.

P'υφὸς, ὁ, *incurvus*, Æol. à ῥίπτω, *inclino, curvo*.

P'Ὑ'Ω, vel potius ῥύομαι, *trahe, tueor*; *libero*: ut ὑπὸ. Hinc ῥύμη, ῆς, ἡ, *tractus*. ῥῶσις, ίδος, ἡ, *ruga*. ῥῦμα, ατος, τὸ, *vicus*. Eſt &

P'ῦω, *fluo*: à ῥέω, idem.

P'ωκτὴρ, ῆρος, ὁ, qui vix literam ῥῶ, pronunciare poteſt.

P'ωγαλέος, α, ον, *fiſſus, fractus*: &

P'ωγὰς, άδος, ἡ, *fiſſura*. Th. ῥήγνυμι, *frango*.

P'ωγμὰς, άδος, ἡ, *rima*: ab eod.

P'ΩΘΩΝ, ωνος, ὁ, *nares*, frequentius pl. ῥῶθωνες: *naſus*: quaſi à ῥέω, vel ῥίνη, *naſus*.

P'ωμαϊκὸς, ὴ, ὸν, *Romanus, a, um*: à

P'ώμη, *Roma*.

P'ώμη, ης, ἡ, *robur, vires*: à ῥωννύω. Eſt & P'ώμη, ης, ἡ, *ROMA*, Gr. *robur*.

P'ώννυμι, 3. sing. ind. præſ. à

P'ΩΝΝΥΩ, ſeu ῥωννύω, *confirmo, corroboro*: f. ῥώσω: q. à ῥόω. p. ἔῤῥωκα. a. 1. ἔῤῥωσα, præſ. pass. ῥώννυμαι, ασαι, ται, *roboror, valeo*: perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, *valeo*: pluſq. p. ἐῤῥώμην, σο, το, *valebam*: perf. imperat. pass. ἔῤῥωσο, άσθω, *vale*; & in pl. ἔῤῥωσθε, *valete*. Hinc ἐῤῥωμένος, *robuſtus*. ῥώμη, ης, ἡ, *robur*.

P'ῶξ, ῶγος, ἡ, *RUPES*, *fiſſura*: à ῥήσσω, *frango*: f. ῥῶγξ.

P'ῶσσι, pro ἔῤῥωσαν, 3. pl. Imperf. pass. Ion. ab inuſit. ῥώομαι, *quatior, cum impetu feror*: à ῥώννυμι, *confirmo*.

P'ωστὴρ, ῆρος, ὁ, *locus virgultis plenus*: à ῥώψ, *virgultum*. Them. ῥίπτω, *vergo, prope-ndeo*.

P'ωχὸς, ὴ, ὸν, *vehemens*: à ῥέω, ſeu ῥώννυμι, *roboro*.

P'ῶς, *caput, vertex*: 2 Sam. cap. 16. verſ. 16.

P'ωσθεὶς, vide in ῥέω.

P'ώσω, *roborabo*, f. 1. act. verbi ῥώννυμι, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην. a. 1. part. ῥωσθεὶς.

P'ωτάζω, *literam ῥῶ ſæpe iteto*.

P'ωχμὸς, ὁ, ἡ, *ſciſſura, rima, hiatus*: à ῥωγὰς, *fiſſura*: quod à ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, *frango*.

P'ώχω, *dentibus fremo*: qu. cos inter ſe *ſolcos*.

P'ώψ, ῥωπὸς, ὁ, *merx non magni momenti*: q. *virgultum*: ex ῥῶπες Æol. addendo σ, fit βρῶπες, *VEPRES*: à ῥίπτω, *vergo, prope-ndeo*.

P'ῶω, *ROBORO*: qu. ex ῥύω, *tueor*; pro eo inuſitat. ῥωννύω, *roboro*; quod vide.

Σ,

Σ, Decima octava Græcorum litera: Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. & Dor. & Æol. in σθ mutatur. In numeris eſt 200. Multarum vocum initio Impune ϵ adeſt, etiam abeſt: ut ζωγρὶς, μυρὶς, &c.

Σά, τος; ex Ζάτ, Ζᾶ, Ζᾶτ, τατος, α, ον. Th. Ζῆ. ſed

Σᾶ, *ſalve*, contract. ex σάε, quod à σάω, idem quod Ζάω, *ſalvus*.

Σαβάζιος, ου, ὁ, *Bacchus*: à σαβάζω, βαδίζειν.

Σαβανὸν, οῦ, τὸ, *pannus aſperior deſiccandis corporibus*.

Σαβαχθανι, ὄνυ. ἐγκατέλιπές με, *derelinquisti me.*

Σαβαὼθ, *exercitus.* Legitur & Σαββαὼθ.

Σαββατισμὸς, οῦ, ὁ, *SABBATISMUS:* à σαββατίζω, *quiesco,* f. ίσω, & Att. ῶ. a. 1. ἐσαββάτισα. quod à

Σάββατον, ου, τὸ, *SABBATUM, quies.* Synecdh. *hebdomada,* in pl. num. est quinta declinationis simplicium, σάββατα, ων, σαββάτων.

Σαββαθὼ, idem quod Σαβαὼθ.

ΣΑΒΟΙ, *vox bacchantium:* at

Σαβοὶ, οῦ, οἱ, *Bacchi initiati:* à præced.

ΣΑΓΑΡΙΣ, ιος, ὁ, *securis Amazonum, gladius Persicus.*

Σαγγάριος, ου, ὁ, nomen viri.

Σαγήνη, ης, ἡ, *SAGENA,* verriculum, genus retis piscatorii. q. ἃ σάττω, *onero. Onerantur* piscibus. Hinc σαγήνιον, *capio, diripio.*

Σάγηνα, ατος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii.* Th. σάττω, *onero.*

Σάγος, ου, τὸ, *SAGUM.* An à σάττω, quod eo q. alia vestes *onerentur?*

Σαδδουκαῖος, ου, ὁ, *SADDUCÆUS,* sic dictus à secta illius autore *Zadoke.* q. d. *justitiarius.*

Σαδιναῖος, *campestris.* 2 Reg. 23. 4.

Σαδὼκ, nomen viri δικαίου, Hebr. *justus.*

ΣΑΘΕΡΙΟΝ, ου, τὸ, *animal quadrupes, ex mari vitium quærens.*

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile.*

Σαθρὸς, ά, όν, idem quod σαπρὸς, *flaccidus, marcidus, putris;* item *debilis, futilis:* à Σήθω, *putrefacio.*

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito, marcidum seu flaccidum reddo:* à præced.

Σαὶς, acc. sing. à Σαΐς, ΐδος, ἡ, *Sais,* urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur,* 3. sing. ind. præs. à σαίνω, quod vide.

Σαίνομαι, *caudablandiens.* Ex σαίνω, & ἴομαι, εἶμι, *eo, cunda.*

Σαίνω, idem quod Σείω, *moveo, caudam moveo.* (propriè de canibus, qui cauda adblandiuntur) f. Σανῶ. a. 1. ἔσηνα. præt. pass. Σέσαυμαι, *commoveor.*

ΣΑΙ'ΡΩ, *scopis purgo, verro. ore sum blandiens.* f. ᾶρῶ. perf. Σέσηρα. perf. pass. Σέσαρμαι. Hinc σάρμα, ατος, *sordes purgando collectæ.* σάρωθρον, ου τὸ, *scopæ, scopæ, ὁ,* vel σαῖρις, ιδος, ἡ, idem.

Σαλακτικὸς, ή, όν, *sexti vibrator:* à σάλαξ, ακος, τὸ, *sextum.* (quod à σάττω, *onero*) & σείω, *vibro.*

Σαλαφίσης, *sextifer:* à σάλαξ & φέρω.

Σαλπιστὴς, *tubicen,* acc. sing. à σάλπιγξ, ιγγος, ὁ, Dor. pro σαλπίστης, ου, ὁ. Th. σαλπίζω, *tubicino.*

Σάλπιγξ, ιγγος, ὁ, *SALPINX, tubicen.* inde σαλπίζω, σαλπιστὴς, vel σαλπιγκτὴς, *per saccum transmitto.* ab Hebr. שלח, quod à nobis Anglis Sack etiam appellatur.

Σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba,* ὄργανον σαλπικὸν Dor. pro σάλπιγξ, ex σάλπιγκ-. Dorica enim mutant gen. ν, in κ. Them. σάλπιγκος, ἡ, f. ίγξω, sed σαλπίσω, ἄ, ἤ, Dor. pro σαλπίσω, *quod vide.*

ΣΑ'ΛΠΑΞ, ακος, vel σαλπιγξ, ιγγος, ὁ, τὸ, *SALPICHARUM.*

Σαλεῖ, gen. plur. à Σαλεὺς, *Salæ,* Scythiæ populi.

Σαλὲδ, ὁ, nomen viri, Σαλατιὴλ. Hebr. *jaculum.*

Σαλαθιὴλ, ὁ, nomen viri Σαλατιὴλ. Hebr. *petivi à Deo.*

Σαλεύω, *lamentor,* à mentis turbatione, σάλος.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat, jactabundus:* qu. à σαλεύω, *jacto.*

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *animal, lacerti figura.*

Σαλάμβη, *foramen per quod Cibus haurit.* Hesych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ. Gr. *mensula sali.*

Σαλεύω, *moveo, concutio,* ut modium, *impleto largiter,* ut diffluat.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci Σαλείμ. Hebr. *pusillus.* Joh. 3. 23.

Σαλεύω, *agito,* propriè de mari, ventorum vi agitato. per Synech. *concutio, commoveo, consito.* f. εύσω. perf. σεσάλευκα. a. 1. ἐσάλευσα. a. 1. inf. act. σαλεῦσαι. præt. part. pass. σεσαλεύμενος, *qui agitatur,* vel σεσαλευμένος, *res instabiles.* perf. pass. σεσάλευμαι. perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus.* a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, *concussus fui.* a. 1. inf. pass. σαλευθῆναι. f. ύσω. ind. pass. σαλευθήσομαι, η, ται, *quassabor.* Th. σάλος, ου, ὁ, *salum.*

Σαλὴμ, ὁ, nomen urbis Σαλήμ. Hebr. *pax.* Psalm. 76. 3. Hebr. 7. 1.

Σαλωμὼν, ὁ, nomen ab avi Davidis, Σελωμὸν. Hebr. *pacificus.*

Σαλωμὼν, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. *perfecta, pacifica.*

ΣΑ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *SALUM, maris unda:* item *jactatio ejus qui navigat.* ab Σάλλ, Σάλε, ὁ, *mare.* Hinc σαλεύω, *jactor, fluito.*

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA,* piscis. q. ἃ σάλλω, *splendor,* & φαίνω, *appareo.*

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ὁ, *tuba, buccina.* acc. pl. σαλπιγγας. Hinc σαλπίζω, ξω, & σαλπιγκτίζω, σω, *tuba cano, buccino, resono,* σαλπιγκτὴς, ὁ, *tubicen, buccinator.*

Σαλπίζω, *tuba cano, buccino.* f. ίσω, & Att. ῶ. a. 1. ἐσάλπισα. a. 1. sub. act. σαλπίσω, ης, η. a. 1. part. σαλπίσας. Them. σαλπιγκτίζω.

Σαλπίσας, a. sing. a. 1. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σαλπιγκτὴς.

Σαλπιστὴς, ὁ, *tubicen,* ab eod. verbo & them.

Σάμαι, ατος, τὸ, Dor. pro ζῆμα, *jumen-*

mentum est, quod vide: & etiam pro ornatu, cultu.

Σαμφόρ, Dor. pro σημαίνων, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, significo. Th. Σῆμα, ατος, τό, signum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis, montis & regionis. Hebr. à vitio Schemar. Lat. sax. Hinc

Σαμαρείτης, ου, ὁ, Samaritanus, & Σαμαρίτης, ου, ὁ, Samaritana. à Σαμάρεια.

Σάμβαλον, ου, τό, idem quod σανδάλιον, inde Σαμβαλοφόρ, qui sandalia gerit.

ΣΑΜΒΎΚΗ, ης, ἡ, SAMBUCA, instrumentum musicum; item machina bellica.

Σάμφορ, Dor. pro σήμερον, hodie. Att. σήμερον. vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμιάζειν, ω, ῶ, nomen insulæ, sic dictæ à Samio, tractum illum occupantibus.

Σάμος, urbis & insulæ nomen.

Σαμουήλ, ὁ, nomen Prophetæ δαλετου, Hebr. exauditus à Deo.

Σαμψαῖος, qui σὺν ἥλιῳ, id est, literam figma, ut equus cui impressum erat X.

ΣΑΜΥΤΧΟΝ, majorana herba, vel amaracus.

Σαμψών, ῶ, nomen viri ἁλλου. Hebr. Sol.

Σάν, nomen literæ σ, ex Phœnicio, sibin, factum.

ΣΑΝΔΑΛΙΟΝ, ου, τό, SANDALIUM, calceamentum mulebre. dicitur & σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑΧΗ, ης, ἡ, succus concretus, SANDARACHA.

Σανίδες, ων, ὁ, cerussa ἀβὰ & rufa: à præced. th.

ΣΑΝΙΣ, ίδος, ἡ, tabula, asser. q. σανὶς, à σαίνω, extendo. σανίδες, αἱ, tabulæ, in quibus leges, aut ad judicium spectantia, inscribebantur; item valvæ. σανίδιον, ου, τό, tabella.

Σάνδων, σάνδωνος, fatuus. vide Sandio.

Σάνταλον, ου, τό, SANTALUM, arbor.

Σάος, servet, 3. sing. ptæs. opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζοι, servo. Them. σώζω, salvus.

Σάος, SANUS, idem quod σῶος, salvus. & contract. Σῶς, compar. σαώτερος.

Σαῦλα, ὁ, nomen tegis item Apostoli. ἁλλου. Hebr. petitus. Plectitur quam Græcè Σαῦλος, ου, ὁ. Act. 13. 2.

Σαόφρων, prudentibus, dat. pl. à σαόφρων, quod vide.

Σαόφρων & σώφρων, ονος, ὁ ἡ ὃ, cui mens salva est; item prudens: ex σάος seu σῶος, salvus, & φρὴν, mens.

Σάπακος, tunica, quia vilioris vestes. Them. σήπω, putrefacio.

Σαπρόω, putrefacio, gen. sing. f. g. a. 2. pass. pass. verbi σήπω, putrefacio. f. φω. v. ?. Ionice.

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, putrefactus, a, um. pass. præced. verbi.

ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ, ου, ὁ, SAPPHIRUS, gemma.

Σαπφείριος, SAPPHICUM: à

Σαπφὼ, pelvis, limen. Jerem. 52. vers. 19. legend. puto δαφνὼ.

Σαπῶ, ὰ, ὸν, qui putrefecit, a, um. part. act. verbi σήπω, putrefacio. a. 2. Ionice. Hic & σάπτω, sæpe.

Σαρβάκιον, SARABARA, bracæ.

Σαρκόβιος, σὰρξ, γωνία, generatio, familia.

Σαργάνη, ης, ἡ, sporta, cista: vinculum: idem quod σαγήνη, ἰδος, ἡ.

ΣΑΡΓΟΣ, SARGUS, piscis à mugilum genere.

Σάρδεις, ων, nomen urbis. pl. num. tantum. Syr. clypeus.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, & σαρδόνυχος, ὁ, inhabuit λίθος, SARDIUS. nomen gemmæ, sic dictæ à Sardinia insula ubi laudatiss. nascitur. Rabbini rubinum. F. I. pyropum vocat.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, SARDONYX, nom. gemmæ, compos. ex σαρδόνυξ, υχος, ὁ, sardius, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis quod colore suo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ, & Σαρδὼ, ὀνος, ἡ, Sardinia, insula.

Σαρῶ, verret, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, verro, scopis purgo. f. σάρω. Sed σαρῶ, est 3. sing. ope. ptæs. pass. verbi σαίρω, idem quod σαίρω, verro.

Σαρούλα, ης, nomen urbis. Hebr. officina aurifabri. Vel est sing. n. g. ἁλλου. Vel fœm. ὁ.

ΣΑΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, SARISSA, Macedonica hasta.

Σαρκάζω, vide σαρκίζειν.

Σαρκασμὸς, ὁ, ὁ, SARCASMUS, invisa amaritudo: à ptæs. pass. præced.

Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν carnes carpere ac vellere, irridere. Th. σὰρξ, caro, quod vide.

Σαρκικὸς, ὴ, ὸν, carnalis, e. Them. σὰρξ, caro.

Σάρκινος, η, ον, carneus, a, um: ab eod. them.

Σαρκοφάγος, ὁ ἡ ὁ, carnivorus; item Subst. sepulchrum: inde σαρκοφαγία, ας, ἡ, carnium esus: à σὰρξ, & φάγω.

Σαρόω, όω, carnem vello, incarno: & inde

Σάρωσις, εως, ἡ, carnis generatio: à præced. Th. σὰρξ, caro.

ΣΑΡΞ,

Σα'ΓΗ, ης, ἡ, *sanies*, ichor vulneris, cruor malus. *sanies, cruorem reddo. sanies, cruor, ex vulnere defluens*; item *diluvies, rivus irriguus. σαγηνώδης, ες, ὁ, ἰχῶρος ἀναπλεως.*

Σαγ'Χ, ὁ, nomen viri Ἑβραϊκὸν. Hebr. *Psalmos.*

Σαρηδὼν, *SARPEDON*, nomen propr.

Σάρκινος, ἀττ. ὁ, *domus lignea.*

Σαρόω, *verro*, f. σάρω. perf. part. pass. σεσαρωμένος, quod à Σαίρω, idem.

Σάρρα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Hebr. *princeps.*

Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis. Act. 9. 35. Hebr. *herba.* Est & σάρων, *natura muliebris.*

Σάτανᾶς, *quercus cava*: quia σίτηρα.

Σάτε, τινὰ, acc. pl. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, τινὰς, ά, ἄττ. Th. σός, τε.

Σατὰν, ὁ, nomen principis malorum angelorum, διάβολος. Hebr. *adversarius.*

Σατανᾶς, ᾶ, ὁ, idem. 2 Cor. 11. 14.

Σάτιον, ου, τὸ, vel σάτινον, ου, τὸ, *plaustrum, vehiculum*: à σάτος, *onere.*

Σάτος, ου, ὁ, *frumenti mensura, tertia pars ephæ; & respondet sesquimodio.* Et *sesquimodius* continet sex cabos, *cabus* vero 24. ova. vox Syr.

Σατραπεία, ας, & Ion. -ὶη, ης, ἡ, *Satrapia, principatus*: à

ΣΑΤΡΑΠΗΣ, ου, ὁ, *SATRAPA, provincia præses*: vox Persica.

ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, confercio, fabrico*: f. ξω. p. σέσαχα. perf. pass. σέσαμμαι. Hinc σάγη, ης, ἡ, ονος *jumenti sarcinarii.* σάγος, ου, ὁ, *sagum*, σάκος, ου, τὸ, *scutum*, σάκκος, ου, ὁ, *saccus, cilicium.* σαγήνη, ης, ἡ, *sagena.*

Σατυρικὸς, ὁ, *SATIRICUS*: & Σατυρίων, ου, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à seq.

ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SATYRUS*: q. à σαίνω.

Σαυρὸς, ὁ, *siccus, aridus.*

Σαυρὸ, adverbialiter *tardè*: à

ΣΑΥΛΟ'Σ, ὁ, *delicatus, mollis, fluxus, levis*: at

Σαῦλος, ου, ὁ, nom. propr.

Σαυλόω, *fenestra pectoris, cavum, hasta, panis*, à σαίνω, *quatio.*

Σαυρὸς, σαυρὴ, *mollis, tener*: pro à σαίνω.

ΣΑΥΡΑ, vel σαῦρα, ας, ἡ, *lacerta*: sed

Σαῦρος, ου, ὁ, *lacertus.* Est & nomen piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *cuspis, in imo hastæ ferro aversa*, seu *ferramentum concavum, macronatum, cui extrema hastæ pars inserta, efficit ut erigatur & solo depangatur.* q. σαυρωτὴρ, à σαυρόω, *palum depango.*

Σαυσαρὸς, ου, ὁ, *SUSURRUS*: vox fictitia.

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, ἑ, ὁ, *linguæ hæsitatio.*

Σαφὴς, pro Σαφὴς, pro σαφὲς, sic σαφῆ pro σαφέα, & σαφεῖς, pro σαφεῖς, *te ipsum.* Ex σὺ, τε, & αὐτὸς, *ipse.*

Σάφα, adv. *perspicuè, certò, vere*: à σαφὴς, ὁ, ἡ, *manifestus.*

Σαφαρὸς, ὁ, ἡ, ά, Dor. pro Σαφὴς, *perspicuus, clarus, certus.* Th. Σαφὴς, quod vide.

Σαφὲς, Poët. n. g. loco adverbii Σαφῶς, *apertè, perspicuè*: quod vide.

Σαφέστερος, α, ον, superl. & Σαφέστατος, η, ον, comparat. à Σαφὴς, ὁ, ἡ, ὸ, *manifestus.*

Σαφίνη, & Σαφήνεια, Ion. pro Σαφὲς, *apertè, palam*: quod vide.

Σαφῶ, accus. sing. à Σαφὼ, quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas.* Th. Σαφὲς.

Σαφηνίζω, f. ίσω, & Att. ιῶ. *manifesto*: idem cum Σαφὲς, Th. Σαφὲς, *manifestus.*

Σαφηνιεῖ, f. ι. Att. pro Σαφηνίσω, verbi Σαφηνίζω, quod vide.

Σαφηνὲς, idem quod Σαφὲς, quod vide.

ΣΑΦΗ'Σ, ἑς, ὁ, ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus.*

Σαφὲς, adv. *manifestè, perspicuè.* Th. Σαφὲς, *manifestus.*

Σαχθὲς, ῆτος, *constipatus*, a. ι. part. pass. à σαχέω, *onero*, f. ξω, a. ι. pass. ἐσαχθέω.

Σαὼ, ὡος, ἑτ, ἡ, nomen mulieris, *salva.*

Σάω, *servavit, servabat*, pro ἔσωσεν, 3. sing. a. ι. ind. act. rejecto augmento, & Apocope Poët. σῶν. Sumitur & pro σώσων, *servus*, a. ι. imperat. act. per cand. Apocopen. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro ἔσωζε, vel præs. imperat. pro σῶζε, verbi Σαόω. Sunt qui Σάω, Doricum esse dicant pro Σάω, verbi Σάομαι, vel Σάω, Poët. *servo*: quod à Σάος, Poët. pro Σῶος, *salvus.*

Σαώζω, Poët. pro Σάω, *servo.* Th. Σῶος, *salvus.*

Σάωσε, *servavit*, Ion. pro ἔσωσε, 3. sing. a. ι. ind. act. verbi Σαώζω, Poët. pro Σάω, *servo.* Th. Σῶος.

Σαώσει, *servabit*, 3. sing. f. ι. verbi ejusd. & them.

Σαωσέμεν, *servaturum esse*, Ion. pro Σαῶσαι, f. ι. inf. verbi Σαώζω, vide Σάωσε.

Σαώσομεν, dual. f. ι. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, ι. pl. f. ι. ind. act. ejusd. verbi.

Σαώτερος, *magis salvus*, comparat. à Σάος, idem quod Σῶος, *salvus.*

Σβεσιπύλαται, Æol. pro σβεσιπύλιαι, gen. pl. part. præs. pass. verbi σβέννυμι, *suprimor.* Th. σβέννυμι, *exstingo.*

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, & σβεννύω, *exstinguo, restinguo*: *comprimo*, præs. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 3. pl. σβεννύντων, f. σβέσω, & σβήσομαι. ab inus. σβέω, a. ι. ἔσβεσα, a. ι. inf. act. σβέσαι. perf. ἔσβεσμαι, & -κασμαι, quod passivè signat, uti etiam, a. ο. ἔσβην, à σβέω, inus. præs. pass. σβέννυμαι, ου, ται,

ται, & in 3. pl. σέσυνται. perf. pass. ἐσέσυμαι. 2. 1. pass. ἐσέδην. & in inf. σεδῆναι. f. 1. pass. σεδήσομαι, ῥ, τσμ. Hinc ἀσέστος, ν, ὁ, ἡ, ἀσεστινὸς, ἀσεστίνη, ἀσεστινὸν, ἀσεστίνη, ἀσεστινὸν, ἀσεστίνη, ἀσεστινὸν

Σεληνιάζομαι, ες, luna agitor, lunaticus sum, convellor: morbo per astra Lunæ motui subdito rudimur. f. deriv. σεληνιάζ. p. m. lunaticus, a, um, part. pass. Th. σελήνη, ης, ης, ης

…ἀδιάφορον, quod idem. Hinc σημείωσις, …ἀδιαφορία, …ἀδιαφορεῖν, …ἀδιάφορος, ὁ, ἡ, ἄφθαρτος, ἀδιάφθορος, ὁ, ἡ, incorruptus.

Σημεῖος, ου, ὁ, vexillum, insigne militis, à σῆμα.

Σημερ', pro σήμερον, ptcf. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημήνασα, Dor. pro σημήνουσα, significans, ptcf. part. f. g. à σημαίνω.

Σημῆναι, figuram do, significo, præcipio, imperio, ſ, aor. 1. 1. ἀσήμηνα, & ἐσήμηνα, 2. 1. inf. act. σημῆναι. perf. σεσήμασμαι. ptcf. paſſ. σεσημασμένος, perf. paſſ. σεσήμανμαι, & Att. σεσήμασμαι, hinc perf. part. σεσημασμένος, η, ον, obſignatus, a, um. Th. σῆμα, ſignum.

Σήμηνον, 2. 1. inf. act. verbi σημαίνω, quod vide.

Σημήριον, indicalo, Ion. pro σημεῖον, f. 1. inf. act. verbi σημαίνω, ſignifico. Them. σῆμα, ſignum.

Σημήριον, ſignificandum, verbale à σημαίνω, quod vide.

Σημηρωτὴς, ὁ, ſignificativus: à σημήρω. Th. σῆμα.

Σημήρωτορ, ορος, ὁ, præfectus, dux, qui ſignum dat claſſicum canendo: quod à σημήρω. Th. σῆμα, ſignum.

Σήμμα, littera, nom. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημᾶνα, ατος, τὸ, ſignum, miraculum, indicium, argumentum, vexillum, ſimulacrum. Th. σῆμα, ατος, τὸ, idem.

Σημῆνον, -ουσα, note, inſignia, annota, pæſ. imperat. σημήνασθε, ἀσθω, ἄσθων, & in 3. pl. ἀσθων, ἄσθω. f. σήμηνον. perf. paſſ. σεσήμασμαι· à σημαίνω. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημῆνω, -ῶ, idem, & ab iiſd.

Σημήσασθαι, ſum. ἀ, notatio, deſignatio, obſervatio: à 3. perf. paſſ. præced. verbi.

Σήμερον, & Att. σήμερα, hodie, adv. q. d. τῇ ἡμέρᾳ, hoc die. à σήμερος, ſcil. ἡμέρα. hodiernus dies. σημερινὸς, hodiernus.

Σημεῖος pro σημεῖον, ου, τὸ, ſignum. quod vide.

Σημῆσῃ, ſignificaverit, 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, ſignifico. f. σήμ. a. 1. ἐσήμηνα, & ἐσήμανα. Them. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σημιβόρειον & σημιβώριον, ου, τὸ, Sunt Lat. origine ſemicinctium, quod & ſubligaculum dicitur. Græcè ἀπόζωμα, ατος, τὸ.

Σῆν, acc. ſing. Cæt. gen. Sed Cyr. Cyn & Cyrr. Ion. pro σῆτα, dat. pl. à Cæt. ὁ, ἡ, σῆς, ὁ, ὁν. Th. σής, tin.

Σηπία, ας, ἡ, SEPIA, nomen piſcis atrum liquorem in timore emittentis: accipitur & pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σῆπω, putrefacio.

Σηπίδιον, ὁ, τὸ, unguentum putrefactivum: à Σηπίδιος, putrefactus, ὁ, ἡ, ἱκὸν, ἱκὸν putridus, à ſequens, idem.

ΣΗ'ΠΩ, putrefacio. f. ψω. a. 1. ἔσηψα, p. act. ἐσηφα. ptcf. m. ἐσηφώς, & Dor. ἐσηφὼς, unde σαπφὼς, putris. σαπφὸς, putrefio, corrumpor. f. ψομαι. paſſ. ἐσάπην, ης, η, corruptus. Hinc σαπὴς, ῆος, ὁ, putrefactio, putredo. Cæt. ιος, ἡ, ſurpitis nomen. σὴς, σῆτος, ὁ, tinea, σαπρὸς, ὁ, putris, putridus, σαπρότης, ητος, & σαπρία, ας, ἡ, putredo, mateor. σαθρὸς, ὁ, putris, marcidus.

Σῆρ, ῆγος, ὁ, rima & fiſſura terræ. à σήγνυμι, verbi ῥήγνυμι, aperias ſum.

ΣΗΡΕΣ, ων, οἱ, SERES, populus; ſing. ἐστὶ σὴρ, ἐρος, ὁ, quod eſt etiam bombyx vermiculus quo nas ſericum. Seres quippe arbores habent unde ſericum conficiunt.

Σηρικὸς, ἡ, ὸν, SERICUS, a, um. à σὴρ, ἐρος, ὁ, bombyx.

Σής, σῆτος, ὁ, tinea. Th. σήπω, putrefacio. naſcitur enim ex putredine.

Σῆς, & σῆσι, Ion. pro σοὶ, dat. plur. vide σὸς.

ΣΗΣΑ'ΜΗ, ης, ἡ, ſeu σήσαμος, ου, τὸ, SESAMUM, vel SESAMUM, frumenti Indici genus.

Σησὶς, ὁ, nomen propr. inſulæ. Hinc Σησίδες, δῶν, αἱ, ſeſtia pocula.

ΣΗ'ΤΕΣ, adverb. hoc anno, Att. σῆτος, quaſi, τῷ ἐτεῖ τάνῳ. Hinc σήτιος, ὁ, ἡ, hornus.

Σητόβρωτος, ὁ, ἡ, à tinea conſumptus: ex σὴς, τινὸς, & βρωτὸς, veratus. Th. βρώσιμος, comeſtus.

Σήτινος, à tinea eſſus, ſeu perforatus: quod à σὴς, τινὸς, ἡ, τινος, & σήσω, findo. p. m. σέσημαι.

Σήψ, πός, ὁ vel ἡ, ſerpentis nomen, à putrefaciendo ſic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, putrefactio, putredo. ab cod. tiem.

Σθένος, ὁ, nomen muliebris, robuſta. q. à σθένος, robur.

Σθενικὸς, ὁ, robuſtus, validus. à σθένος, ους, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo.

Σθενολέτης, Sthenoleles.

Σθένων, ονος, ὁ, nomen propr. viri.

Σθένος, ους, τὸ, robur, vis, potentia. Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, robore, confirmo. f. ώσω. p. 1. ἐσθένωκα. a. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσειεν, ας, αι. 1 Petr. 5. 10. ab cod. th.

ΣΘΕ'ΝΩ, valeo, poſſum. q. ἔ σθω, ſig. Hinc σθένος, ους, τὸ, vis, σθενὴς, ὁ, ἡ, invalidus. σθένων, ονος, ὁ, imbecillus. σθένω, imbecillis ſum.

Σιαγόνιον, ου, τὸ, pars maxillaris. Deut. 18. ver. 3. à ſeq.

ΣΙΑΓΩ'N, ὠνος, ὁ, mala, maxilla.

Σιαίνομαι, tædio afficior. Gloſſ. Cyr.

Σιαλὸς,

Σ1'ΑΛΟΝ, ου, τὸ, ſeu σίαλος, ου, ὁ, *SILIVA*. Dicitur & σίαλον, q. à σιάω, quia in ore movetur.

Σιαλός, ου, ὁ, eſt etiam porcus ſaginatus, gen. Jon. σιάλεος. q. à σιάω, & ἅλας, quia admodum paſtus.

Σ1'ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBILLA, vaticinatrix.* q. d. σὺ βουλὴ, quia pro Διὸς Æol. vel Dor.

Σίκτων, ωνος, ὁ, *venabulum*, propriè quo ſues figuntur. Dicitur & σικλὸν, à σάω, *ſuo*.

Σίγα, adv. *tacitè*, ut σιγῇ. vide σιγὸν. at

Σίγα, *tace*. præſ. imperat. à σιγάω.

Σιγαλός, ὸν, *taciturus*: à σιγάω, *ſileo*.

Σιγάλεος, ωτὸς, *ſplendidus, elegans, ob pelchritudinem ſilentium & admirationem inducens*; in acc. ſing. σιγαλόεντα. Th. σιγάω *admiror, ſileo*.

Σιγαλὸς, ὸ, ὴ, Dor. pro σιγαλὸς, *taciturus, taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.

Σιγᾶν, *tacere*, præſ. inf. act. à σιγάω, quod vide.

Σ1ΓΑ'Ω, ῶ, *taceo, ſileo*. f. ήσω. p. σεσίγηκα.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *ſilentium, taciturnitas*. σιγῇ, dat. *tacitè, clam*: adverbialiter ſumitur. Th. σιγάω, *ſileo*.

Σιγηδὸν, ἐπίρ. *ſilentio præteritus*, a. 1. part. paſſ. verbi σιγάω, *ſileo*. a. 1. paſſ. ἐσιγήθην.

Σιγᾶν, Dor. pro σιγᾶν, *ſilere*, præſ. inf. ejuſd. verbi.

Σ1ΓΑΛΟΙ, οἱ, αἱ, *inaures*. Sed σιγλοὶ, *cibus*, *notæ compendiariæ in ſcribendo*; quod per eas aliquid σιγᾶται.

Σιγηροφόρος, ου, ὁ, ἡ, *manipularius*. Ex σίγηρος, *ignum*, quod Lat. & φέρω, *fero*.

Σιγηρὸς, ου, ὁ, *jaculum è ferro*: ut σιδηρὸς, Oppian. 1.

Σιγήσω, Dor. pro σιγᾶσω, *ſilent*, 3. ſing. præſ. à σιγάω.

Σιδάσιος, Dor. pro σιδήρεος, quod vide.

Σιδηροφόρος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro σιδηροφόρος, quod vide.

Σιδηρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum*.

Σιδηρογχάλκας, ου, ὁ, Dor. *qui ferro, vel ferreis armis gaudet, bellicoſus*. ὁ σιδήρῳ χαίρων, σιδηρογχαλκᾶν, Dor. pro σιδηρογχαλκῶν, gen. pl. à σιδηρογχάλκης, ου, ὁ. Ex σίδηρος, *ferrum*, & χαλκὸς, *gaudeo*.

Σ1'ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, & *ſruſtus*: à Sida Ecnotiæ oppido.

Σιδηρεῖος, ᾶ, ον, ἰα, ον. (& Dor. ἴα, ᾶ) ἰος, ᾶ, *ferreus, a, um*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

Σιδηρᾶν, ῶνος, ὁ, *ferro ſtrictus*: & Σιδηρᾶς, ᾶ, *ferro munitus*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

Σιδηρεύτης & σιδηρεύς, έως, ὁ, Dor. pro Σιδηρίτης, ου, ὁ, *ferrarius*; item *magnes*; & σιδηρεῖτις, ἡ, *ferraria*; item herba ſic dicta.

Σιδηροδέτος, *ferro ligatus*: à σίδηρος, *ferrum*, & δέω, *ligo*.

Σ1'ΔΗΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum, enſis*: q. à σίζω, *ſibilo*, quod dicitur de ferro candente, quando in aqua reſtinguitur. Hinc σιδήρεος, *ferreus*. σιδηρίτης, *magnes*, σιδηρεύς, *ferrarius*.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis Phœnicis, *SIDON*. Hebr. מצודה. Hinc

Σιδώνιος, ου, ὁ, *SIDONIUS*, nomen gentile; à præced.

Σίζειν, *ſtridere*, dicitur de ferro candente, *quum in aquam reſtinguitur*, à ſono.

Σικανοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.

Σικάριος, ου, ὁ, ἡ, *ſicarius*, vox origine Lat. à *ſica*, q. *ſeca*, à ſecando, eſt *gladium*, Gr. ξίφος, ους, τὸ; *pugio*.

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελὸς, ὴ, *Siculus, a*. impl. Σικελὸς.

Σίκερα, τὸ, *SICERA*, ἄκλιτον. & ſumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut eſt *cerevisia*, &c.

Σικιννὶς, *ſaltatio quædam militaris*: à Σίκιννος & κίνω. Exercetur cum Σικίννοις ὀ κινήσεις.

Σικλὸς, vide *Siclus*, Lat.

Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκυνθὶς, quia ſimilis eſt τῇ σίκυϊ. Th. σίκυος, *cucumis*.

Σικυάγκιον, ου, τὸ, *cucumerarium*. Eſai. 1. 8. Aliter σικυήλατον, quod ibi ſenſus ἀλληγορικὸν. Vel σικύαγκον, quod σίκυον ἀγγεῖον, à ſeq. th.

Σ1'ΚΥΟΣ, ου, vel σικὺς, ύος, ὁ, & veteres Græci κικυὸς, *CUCUMIS*. q. à σύειν & κίειν, hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*.

Σικυωνίθεν, adv. pro ἐκ Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone*.

ΣΙΚΧΟ'Σ, ὁ, *injucundum, moleſtum*: *deriſor*: *imbecillus*. σικχαίνω, *tædium, ſcazon, faſtidio*: hinc Angl. ſick.

Σίλας, α, ὁ, nomen viri Latinum, *taciturnus*.

Σ1'ΛΙΓΝΙΣ, ιος, ὁ, *ſilex*. Græc. à Lat.

Σιλλικύρτιος, ου, τὸ, *planta quædam*.

Σίλλοι, ων, οἱ, *dicacitates, convicia*. q. à σείειν ἴλλειν, *movere aures*. Heſych. σιλλοὶ, χλεύασμοὶ, μῶμοι, χαμολογίαι. Eſt & σιλλὸς, ἀναιδὴς λάλος, id eſt, *recalcitrator*.

Σίλλυβον, ἄσχιστον ἢ ἀσχίστου ὑφάσματος, Dioſcor. lib. 4. *Eſt ſpina lata, ſolida chamæleontis*. Eſt & σίλλυβον τὸ βιβλίων δέρμα. q. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in qua liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουανὸς, ὁ, *Silvanus*; nomen viri Latinum.

Σίλουρος, ου, ὁ, ἡ, *SILURUS*, *piſcis*, quia σείει, τίλλει ἄγει. Vide *Silurus*.

Σ1'ΑΘΗ, ης, ἡ, *planta*.

Σ1'ΑΘΙΟΝ, ου, τὸ, *laſerpitium*, frutex.

Σιλωὰμ, ὁ, nomen piſcinæ, ἄκλιτον. Hebr. משלח.

Σίμβα, *cithara pariter ſumma*, & in quibus quædam ponuntur contenda. Sed σιμοὶ, ſunt *apes*. q. à σημὸς.

Σ1'ΜΑΛΟΝ, ου, τὸ, vel σιμὸς, ὁ, ἡ, & σιμὸν,

Σιμβλεύω, ut, ἐ. σιμβλεύσω: ἡ, σιμβλεύει, nempe ubi examen ſubmovet apes.

Σιμμίας, vel Σιμμίης, ὁ, nomen viri ἐκλιπ. ου: Hebr. exundatus.

Σιμός, ἡ, ὁ, & in nom. plur. σιμοί, οἱ, apes.

Σιμωνίδειος, vide in σιμωνίδης.

Σιμόεις, εντος, ὁ, *SIMOIS*, nomen fluvii, & viri.

ΣΙΜΟΣ, ἡ, ὁ, *SIMUS*: preſſis naribus, Bat. & σιμὸς, πορδὴ.

Σιμόντιος, ου, ὁ, ſimilis: à præced.

Σιμόντιος, pro Σιμόεντιος, acc. ſing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri, vel fluv.

Σίμων, ωνος, ὁ, nomen propr.

Σιμωνίδης, ου, ὁ, *Simonides*.

Σινᾶ, τὸ, nomen montis ἐκλιπ. Hebr. robur.

Σινάμωρον, vaſtus: contrapo: à

Σινόμορος, ὁ, ad alios ladendos natus: à σίνω, & μῖρος, fatum, tanquam cui fatale ſit nocere.

Σίναπι, vide in σίνηπι, ſinapi.

ΣΙΝΔΩΝ, ὀνος, ἡ, *SINDON*, amictus ex lino, linteum tenue.

Σίνηπι, 3. ſing. ind. præſ. verbi σίνομαι: Ladit, nocet.

ΣΙΝΗΠΙ, & σίναπι, εως, τὸ, *SINAPI*, quia σίνει ὄψεις, ladit oculos, hinc σινάπιον, vultum addece, θηλυζόμενον, ut qui ſinapi edunt.

Σινίζω, ventilo, vanno, cribro concutio: f. δσω. p. σεσινίκα. a. 1. ἐσινίσθην. a. 2. inf. act. σινίσαι. q. à σείω, concutio.

Σίνιον, ου, ὁ, *urbs quædam Ponti*.

Σίνος, εος, τὸ, noxa, damnum, clades: à σίνω, nocco.

Σίνυς, υος, ὁ, noxius. Hinc Lemnii incolæ Σίνυες, dicti, quod piraticam exercuerint.

Σίνυες, vide in σίνυς.

ΣΙΝΩ, & σίνομαι, nocco, lædo. Hinc σίνος, εος, τὸ, noxa, damnum. σινὴς, noxius, damno, ὄς, ὁ, ἡ, innoxius.

Σινοπίζω, laſcivire more ſuum: à Sinope impudica muliere.

ΣΙΝΟΝ, ου, τὸ, *SINUM*, ſeu *laver*, herba aquatica.

Σίος, *Dyn.* Dorice, quia omnia σῖα, vel à Διὸς.

ΣΙΠΑΛΟΣ, ὴ, ὸν, *deformis, impurus*. σιπὰς, ὁ, idem.

Σιπαχάρης, nomen Indicum fluvii.

ΣΙΤΗ, ας, ἡ, *area*, proprie *panaria*. Suida quaſi σιτόδη, quia in eam σῖτα ἐμβάλλεται. Reſpicit opinor, ad σῖτος & βάλω, *impleo*.

Σίφη, vide σίφλη. & in Lat. Etymol. *ſira*.

ΣΙΦΑΙΟΝ, ου, τὸ, *defectum, ſapa*.

Σίφη, vel σιφὴς, ὁ, ἡ, *SIRUS*, *fovea in uſum granarii cavata*, q. σωρὸς.

Σίφλη, ἡ, ὁ, ſcamnum, ſpecies ſcabelli, vide σκαμνίον.

ΣΙΧΑΡΟΝ, ου, τὸ, *SISER*, olus.

Σιχάω, ῶ, ἡ, Suidas: σκύλλω τὸ πλεῖστον, Levit. 19. 27. An à σίνομαι, ut indicetur coma contorta in diverſos cincinnos, quibus caput velut in angulos frangatur, qui cincinni conjuci poſſint? an à σίνομαι, ut ſit capillus, velut caprini villi.

Σιγγός, ἡμβρια, quaſi à σείω & βοὴ, quod concuti queat & reſonare.

ΣΙΣΥΜΒΡΙΟΝ, ου, τὸ, *ſiſymbrium, SISYMBRIUM*.

ΣΙΣΥΡΑ, ας, ἡ, *ſagum pelliceum, veſtis è pellibus caprinis, pænula*.

Σίσυς βοὸς, *pelis capræ, vile veſtimentum*: ἡ, à σείω.

Σίσυφος, ου, ὁ, *SISYPHUS*, nomen proprium.

ΣΙΤΩΝ, vel σίτου, ωνος, ὁ, *ſemen, opis ſimile*.

Σιτίζω, Dor. & Ion. pro σιτεύω, *comedi*, a. 1. paſſ. à σιτέω, Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτευτὸς, ὴ, ὸν, *ſaginatus, a, um*. à

Σιτεύω, *fruges ſagino*. f. εύσω. p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτηρέσιον, ου, τὸ, *demenſum frumentum*, quod quis à σιτάρχου aufert, à σῖτος, *frumentum*, & αἴρω, *aufero*.

Σιτίζω, *nutrio, pinguefacio*: & in 3. pl. σιτίζουσιν. f. ίσω. p. σεσίτικα. perf. paſſ. σεσίτισμαι, σαι, σται. hinc σιτιστὸς, ὴ, ὸν, *alibilis*, c. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σίτλον, ου, τὸ, *cibus*, dat. σίτῳ. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτομὴς, ἕ, ὁ, & σίτωσις, *ipſa alibi præbendi cibum*: à 1. perf. perf. paſſ. v, σῖτίζω, quod vide.

Σιτωνὸς, *ſaginatus*: vide in σιτίζω.

Σιτοδόλαι, ῶν, ὁ, *horreum*. ex σῖτος, *frumentum*, & βάλλω, *facio*.

Σιτοδόλαις, *horrea*, acc. pl. præced.

Σιτοδία, ας, Ion. σιτοδίη, ης, ἡ, *annona caritas*. Ex σῖτος, *frumentum*, & δέομαι, *indigeo*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio*: à σῖτος, & δίδωμι.

Σιτομέτριον, ου, τὸ, vel σιτομέτρησις, *demenſum*, q. d. μέτρον τῦ σίτου, menſura cibi.

Σῖτος, ου, τὸ, *panis ex frumento*. Th. σῖτος.

Σιτοποιὸς, ὁ, *piſtor*. Ex σῖτος, & ποιέω, *facio*.

Σιτοπώλης, ου, ὁ, *frumenti venditor*: à σῖτος, & πωλέω, *vendo*.

ΣΙΤΟΣ, ου, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus*, in plur. σῖτα etiam; quaſi à σίω, *cribro*, quod ſit propriè purum jam elaboratum & vannatum. Hinc σιτίον, *cibus*, σιτίον, σιτέλλω & σιτίζω, *alo*,

μυτις, μῆδ, ſagina. σκαρὶς, frumentarius. σκάνδης, qui σίτον διάγει. σκαπανεῖς, qui σίτον τεμνῖ, vendit. σκαρίζω, ῶ, ἰ, adulator.

Σκαρδαμύς, ύος, ὁ, nomen Muris: quod à Σκάρδ, frumentum, & μύω, comedo.

Σκαρδοφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, qui frumentum portat: à σῖτος, & φέρω.

ΣΚΑΤΤΑ, vox paſtorum, ut ſibilinet grex: à σκί, curte, & hoc ex σῦω, concito.

Σκαθόλη, ης, ἡ, veſtis pellicea.

Σκάθος, ου, ὁ, genus vaſis: an quod in eo σίτος ponatur?

Σκαλὸς, ἡ, ὁ, d. formic. debilis; per Syncop. ex σκολιὸς, σ in ϙ mutato: hinc

Σκάλλω, f. ἄνω, deformem reddo, irrumiſim affero; debilito: à præced. σκαλὸς.

ΣΚΑΛΝΟΣ, ὁ, vacuus.

ΣΚΑΦΩΝ, ωνος, ὁ, SIPHON, tubus, canalis: q. à σκαρὶς.

Σκάνη, ης, ἡ, nomen muris ἐδώδιμου. Hebr. eridim.

Σκάνθου, præſ. imperat. act. à σκανθάω.

ΣΚΑΠΤΩ, ψω. fodo. imperf. ἔσκαπτον, ες, εν, ες, ες, ε. præſ. imperat. act. σκάπτω, ε. fut. f. ψω. p. ἐσκάφηκα. a. 1. ἔσκαψα. a. 1. ſub. act. σκαφάμην, ῇς, ῇ. Hinc

Σκαπή, ῆς, ἡ, ſilentium. σκαπῇ, dat. adverbialiter uſurpatur, ſilentio, tacite: à σκάπτω.

Σκάπησις, εως, ἡ, ſilentium: à 2. perf. perf. paſſ. verbi σκάπτω.

ΣΚΑ'ΖΩ, claudico: f. ἄσω. p. ἐσκαφα. Hinc σκαῖος, levus. σκάνδαλον, ου, τὸ, ſcandalum. σκανδαλίζω, ſcandalo ſum.

Σκαιὰ πύλη, ſcæa portæ, quod in ſiniſtra parte urbis: acc. pl. vide σκαῖος.

Σκαῖ, dat. ſing. à

Σκαῖος, ὰ, ὸν, ſiniſter: SCÆVUS, rudis; ſegnis. Th. σκάζω, claudico.

Σκαιότης, ητος, ἡ, & Σκαιότητα, ητος, ἡ, ruſticitas, moroſitas: à σκαιὸς. Th. σκάζω.

ΣΚΑΙΡΩ, ſalio, ſaltando: f. ἀρῶ. Hinc σκάρος, ου, ὁ, & σκαρὶς, ἴδος, nomen piſcis. σκαλμὸς, ὁ, ὁ, lignum cui remum alligant. Accipitur etiam pro navi. σκαφὶς, ίδος, ἡ, qui ſales ſaltantes & porrectos habet. σκιρτάω, ſalto, ſilio.

Σκαλαθύρας, ου, ὁ, ſtellio: vide σκαλαβώτης.

Σκαλαμὶς, ῖδος, cujus tria latera ſunt inter ſe inæqualia: à σκάζω, claudico, ſeu σκαλὸς.

Σκαλὸς, f. ἄνω, &

Σκαλίζω, f. ἰσω, idem ac th. σκάπτω, fodio.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, & σκαλίσκιον, ου, τὸ, inſtrumentum ad ſculpturam, ſarculum.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, fodio, ſarrio: findo. Hinc σκαλεὺς, & σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, ὁ, ὁ, SCALMUS, remiſſ. ad quem alligatur remus: quia ex eminenti parte navis, dum incurvatur. Vide σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa: quia ſæpe terram fodit ſerumina: vel à σκαλὸς, quia ſtrictos oculos habet.

Σκαλυφὶς, ίδος, ἡ, ſic.

Σκαμάνδρος, ου, ὁ, SCAMANDER, nomen fluvii.

Σκαμβὸς, ὴ, ὸν, qui obliquus in latus procedit; incurvus, diſtortus: à σκάζω, vel σκαιὸς ſiniſter.

ΣΚΑΜΜΩ'NION, ου, τὸ, vel ἰον, ου, ὁ, SCAMMONIUM, herba.

Σκαρὶ, ἄτ, ἡ, Dor. pro σκηνὴ, ὴ, taberna, ſenſerium.

Σκανδαλίζω, SCANDALIZO: fut. ἰσω, a. 1. ἐσκανδάλισα, feci ut offenderet: a. 1. ſub. Σκανδαλίσω, ῇς, ῇ, & in 1. pl. -σῶμεν. perf. act. ἐσκανδάλικα, a. 1. ind. paſſ. ἐσκανδαλίσθην, ης, a. 2. 1. ſub. paſſ. Σκανδαλισθῶ, ῇς, ῇ, & in 2. pl. Σκανδαλισθῆτε. f. 1. paſſ. Σκανδαλισθήσομαι, ῇ, -σεται quod à σκάνδαλον, ου, τὸ, offendiculum. Them. σκάζω, claudico.

Σκάνδαλον, ου, τὸ, SCANDALUM, offendiculum, in via poſitum. Them. σκάζω, claudico.

ΣΚΑ'NΔΙΞ, ικος, ὁ, genus aſeris ſylveſtris.

Σκανδυμαλίζω, vel potius Σκανδαλίζω, medio digito naſum ferio. σκαμάλιζε, pro eodem apud Heſych.

Σκάνδυξ, ῦκος, ὁ, ἡ, ſcabiem, grabbatum. Vide σκαλύπτω.

Σκάνη, ης, ἡ, σκάνιον, ου, τὸ, Heſych. calpa: impedimentum: tanquam aliquid σκαιὸς factum.

Σκανθάω, & Dor. ῶ, ſeſſio, ſedeo: à σκάπτω, fodio.

Σκανθμὸς, ὁ, ludi genus. Poll. libro 9. cap. 7.

Σκάνθος, ου, ὁ, foſſa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκανθωνία, ὰ, urbs Thraciæ.

Σκάνθων, 3. ſing. opt. paſſ. verbi σκάπτω.

Σκάνιον, ου, τὸ, Dor. pro comm. σκάνη, ης, ἡ, ſarpturam. Th. σκάπτω, invitor.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, fodio, excavo: f. ψω. a. 1. ἔσκαψα, a. 1. ſub. act. σκάφω, ῇς, ῇ. perf. ἔσκαφα. Unde σκάφη, ης, ἡ, ſcapha, Act. 27. 32. σκαφὴς, ῆτος, ὁ, foſſa. σκαφεὺς, έως, ὁ, foſſor.

Σκαφιδόω, ῶσω, oculis ſalientibus creber connivco: à σκάφη, ſalio, & μύω, connivco.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, ὁ, ſaltus: à σκάφη, ſalio: inde Σκαφήμυσι, bene ſaltans, agilis.

Σκαφίζω, ſalio, palpito, baſio: à σκάφη, idem.

Σκαφιδίσκιον, radiis delineare, SCARIFICARE: Angl. to Scarifie: à

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ου, ὁ, ſtylus; penicillus: item ſtipula, feſtuca: qu. à σκάπτω, fodio.

Σκάρος, ου, ὁ, SCARUS, piſcis. Th. σκάπτω, ſaltito.

Σκαυρὸς, ου, ὁ, SCAURUS, quia difficul-

ter

ter σκάπτω, i. e. fili.

Σκάπτω, ω, ε. part. pass. f. ῳ. verbi σκάπτω, fodio.

Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA*, vas oblongum; & fucis navium: Angl. *Skiff*: à σκάπτω, quia excavatum lignum: sed

Σκαφὴ, ῆς, ἡ, fossa. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, effossum esse, a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, fodio: f. ψω. a. 1. pass. ἐσκάφθην. a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ν, τὸ, lixa, quo σκάπτουσι.

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, malthra, vas mulsi servando destinatum. Th. σκάπτω.

Σκάφος, ου, τὸ, fossa, fossio. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαφῶ, dissipabis, Barocc. pro σκεδάσεις, 2. sing. f. 1. m. verbi σκεδάω, seu -ἄζω. f. 1. m. σκεδάσω, σκεδάσῃ, & sublato σ, σκεδᾷ. unde per Crasin σκεδᾶ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, dissipo.

Σκεδάσεις, 2. sing. f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑΩ, ἄσω, & σκεδάσω, dissipo, dispergo: f. dor. p. ἐσκίδανον. Hinc forte Angl. to Scatter.

ΣΚΕΘΡΟΣ, ὁ, ἡ, exactus, exquisitus: qu. à σκέθω, habeo, ut sit qu. habilis.

ΣΚΕΊΡΩΝ, ωνος, ὁ, Cæsarius, venens, è Scironiis saxis spirans, quæ Sciron latro inhabitabat.

Σκελετὸς, τὸν, scil. σῶμα, cadaver aridum: Angl. *Skeleton*: à

Σκελετὸς, ἡ, aridus. Th. σκέλλω, exsicco.

Σκελίδιον, idem quod σκέλιον, quod vide.

Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, crus.

Σκελοποιὸς, scruarius fractilis: à σκέλος, & ἔργω, frango.

Σκελρὸς, ἡ, aridus: item dissertus: qu. à

ΣΚΕ'ΛΛΩ, exsicco, arefacio, aresco: hinc σκελετὸς, ἡ, exsiccatus: item defunctus. σκληρὸς, ἡ, durus.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, crus, pes: qu. à σκέλλω, quia aridum, & nervus. Hinc σκελὶς, ίδος, ἡ, perna, ulcuscula, ἐσκ. ὁ, ἡ, crura ambiens.

Σκέλυν, tolle. acc. pl. per Apoc. pro σκελύσαντα. Vide σκέλυσμα.

Σκεπάζω, tego, operio: f. dor. Th. σκέπω, idem.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ου, τὸ, astia, dolabra: qu. à σκέπτω, cum impetu immitto.

Σκεπάσαι, σάσ, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

Σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum: ab eod. verbo.

Σκεπὸν, idem quod σκεπάζω, quod vide.

Σκέπω, ω, ἡ, vide in σκέπω, tego.

Σκεπῶν, spectans, Ion. pro σκέπτων, præs. imperat. verbi σκέπτομαι, considero: f. ψομαι.

Σκεπτὸν, considerandum, adject. verbale, à σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, circumspicio, invisо, video, specular, deliбero: pass. part. σκεπτόμενος. f. ψομαι. pass. σκεφθήσομαι, ψει. Hinc σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, inspectio: præt. m. ἔσκεμμαι. Hinc σκεπτὸς, ἡ, ὁ, ἡ, speculator, explorator. σκεπὼ, specula. σκεπτὸν, specular. σκεπτάζω, idem. σκεπτὸς, ὁ, ἡ, scrupulus. Vatinianus, invisus, insidiæ. σκέπτωνες, ων, ὁ, ἡ, inspectior. σκεπτώνιος, α, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, inspector. σκεπτώνιος, α, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, qui bene observat: item ea pars cœli, quæ genituræ tempore ab Orientali parte emergit in hemisphærium nostrum.

ΣΚΕ'ΠΩ, tego, velo, operio. Hinc σκεπὴ, & -ἄζω, idem. σκέπασμα, ατος, τὸ, tegumentum. σκέπη, ης, ἡ, tegmen, prætextus.

Σκεπτάζω, ω, ἡ, ἄ, conviciator: qu. à σκέπτω & ἄζω, ut sit cor petens verbis.

Σκεπτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, vasa & utensilia castrensia bajulo, sarcinas & impedimenta vehe: &

Σκεπτοφορὶς, ἡ, ἡ, ἄ, vasa seu instrumenta vehens: qui vasa castrensia bajulat, lixa, calo: ex σκεπτὸς, τὸ, & φέρω.

Σκεπὼ, ὡ, f. dor. instruo, paro, orno, molior, struo. Th. σκεπτὸς, ὁ, τὸ, vas.

Σκηὰς, ᾶ, ἡ, nomen pontificis. Hebr. æquator. Act. 19. 14.

Σκηὰ, ᾶς, ἡ, armamentarium navis; apparatus, ornatus: à

ΣΚΕ'ΥΟΣ, εος, τὸ, vasis: utensilia, instrumentum, vetum: Act. 9. 15. & 27. 17. Hinc σκεπὼ, instruo, paro, conficio. σκεπὰ, apparatus. σκευασκεπὼ, præparo. σκευασκεπὰ, præparatio. σκευασκεπὼ, destruo. κατασκεπὼ, adstruo.

Σκευοφορία, ας, ἡ, vasa & instrumenta seu sua bajula: ex σκεπτὸς & φέρω.

Σκευοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui sarcinas fert, lixa, calo: ex iisd. th.

Σκεύωρὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui τὰ σκεπτὸς ἀρὶ, vasorum curiosus. σκευωρία, utensilia vestiaria, satagio.

Σκεψάμενος, a. 1. inf. m. σκεψάμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι, circumspicio: f. ψομαι. a. 1. imperat. m. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, contemplatio, circumspectio: ab eod. verbo.

Σκῆψαι, arefacere, 3. sing. a. 1. sub. verbi σκήπω, arefacio: vel σκάπτω, fodio, findo: f. σκήψω. a. 1. ἔσκηψα, & Att. ἔσκαψα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήψειε, ας, ε. a. 1. sub. act. σκήψω, ῃς, ῃ, arefacerim: a. 1. inf. σκῆψαι.

ΣΚΗΝΗ, ῆς, ἡ, *SCENA*: Angl. a Scene: tabernaculum, tentorium; competitio, ludio scenica. Hinc σκηνὸς, ὁ, ἡ, idem. σκηνόω, & σκηνῶμαι, ῶ, ὁ, in tentoriis habitare. σκηνὼ, seu σκηνὶω, tentorium figo.

Σκηνὶς, ίδος, *SCENICUS*: à præced.

Σκηνὶω, idem quod σκηνόω, qu. σκηνὶσαι ἰδίων, id est, corpus ledere: σκηνὸς corpus est, in quo σκηνῆ anima.

Σκηνωγία, ας, ἡ, tentoriorum fixio: sic vocatur festum apud Hebræos à figendis tentoriis

cavitie diffusum, quod ab ipso agebatur in memoriam priſtinæ vitæ quam in taberpnac. egerant, Zech. 4. Joh. 7. dicitur & σκήνωμα, τὸ, à σκήνη, tentorium, & πήγνυμι, figo, compingo.

Σκηνοποιὸς, ὁ, ἡ, ὁ, tabernaculorum conſtitor: à σκήνη & ποιέω, facio.

Σκηνὴ, ῆς, ἡ, tabernaculum: hinc ἀποσκηνόω, ῶ, ὁ, ἡ, & σκηνόω, ῶ, ὁ, ἡ, contabernalis. Th. σκήνη.

Σκήνω, habito, commoror: f. ήσω, ῶ, ὁ, perf. ἐσκήνωκα, a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi: ab cod. th.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tabernaculum: quod Metaph. pro corpore humano: 2 Pet. 1. 14. à 1. perf. perf. paſſ. ptæc. σκήνω, quod vide.

Σκηπτοῦχος, ὁ, ἡ, & Ion. σκηπτούχιος, & Dor. σκαπτούχιος, ſceptrum: à σκήπτω, innitor.

Σκηπτόω, ῶ, ὁ, ἡ, præterire ſpeciem aliquam cauſam, ſimulare. Th. σκήπτω.

Σκῆπτις, ὁ, ἡ, ſulmen: in pl. σκῆπτοι, procellæ. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Σκηπτοφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, ſceptriferus: à σκῆπτρον, quod vide, & φέρω, fero, habeo.

Σκῆπτρον, ὁ, τὸ, SCEPTRUM: Angl. Scepter: ſcipio, baculus, ſuper quo quis innititur. à

ΣΚΗΠΤΩ, innitor, innixus, cado, ruo.

Σκήπων, ſcipio. Th. σκήπτω.

Σκηπώομαι, fingo: ab cod. th.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſa, prætextus, ſimulatio. Th. σκήπτω, innitor.

ΣΚΙΑ, ας, ἡ, umbra; item ſcintilla, tenuiſa, dict. qu. σκία, à σκίω, quia nos comitatur. Hinc Caſtus, σκιερὸς, ὁ, umbroſus. Caſus, & Caſtus, obumbro.

Σκιαγραφέω, adumbro: &

Σκιαγραφία, ας, ἡ, adumbrata deſcriptio: ex Caſtus & γράφω, ſcribo.

Σκιαμαχέω, ῶ, pugno cum umbra: conſeq. inaniter labore: &

Σκιαμαχία, ας, ἡ, dimicatio cum umbra, ſive non repugnante adverſario: ex Caſtus & μάχομαι, pugno.

Σκιαπόδων πυγαὶ, Dor. pro Caſtus πυγαὶ, umbroſorum fontium. Vide ſeq.

Σκιαπόδης, & Caſtus, ὁ, ἡ, umbroſus, opacus. Th. Caſtus.

Σκιάς, άδος, ἡ, umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium: &

Σκιάδιον, ſ. δίου, obumbro, umbrâ opacâ obtego. Th. Caſtus, umbra.

ΣΚΙΓΓΟΣ, vel σκίγγος, ου, ὁ, crocodilus terreſtris, SCINCUS.

Σκεδάννυμι, diſperſo, præt. part. paſſ. f. g. à Σκίδνημι, & Caſtus, diſpergo, diſſipo: in paſſ. σκίδνημαι, & in 3. pl. imperf. paſſ. σκίδνανται. Th. σκίδνημι, diſſipo.

Σκιερὸς, vide in Caſtus.

Σκιῆ, dat. Ion. à Caſtus, ἡ, umbra.

Σκιηθρεύω, Ion. pro Caſtus, in umbra vitam degere: ex Caſtus & ἠθέω, alo.

ΣΚΙΊΑΖΩ, ω, ſ. σκιάσω, barba, lateribus inſigniter habenis: Angl. Squill.

ΣΚΙΜΑΙΤΩ, pertento, an gallina ovum conceperit: qu. Caſtus μαίομαι, locum tenebroſum explorare.

Σκιμπόδιον, clavum: qui σκίμπους in falcro: vel à σκαμβὸς.

Σκιμπόω, & σκίμπτω, nitor, incumbo. Hinc σκίμφος, fixe eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Ion. Th. σκάμβω, innitor.

Σκίμφος, Ion. pro σκίμφος. Vide præced.

Σκίνδαξ, ακος, ὁ, aſſili ad ſubſiliendum: qu. à σκίνδω: vel à σκαμβὸς, ſalio: pon. ſub th. σκάμβω.

Σκίνδω, σκίσω, σκίδνω, ſcindo: qu. à σκαμβὸς, quod vide; & vide præced.

Σκινδαλμὸς, ſtrepitus, & -μα. Vide σκιδνάμαι.

ΣΚΙΝΔΑΨΟΣ, ὁ, ἡ, plaga quadam bidens ſimilis; item muſicum inſtrumentum.

ΣΚΙΝΘΟΣ, ὁ, ἡ, naufragus, urinator.

Σκίον, ſtrigis, ὁ, umbroſus: in acc. σκίοντα. Th. σκιὰ, umbra.

Σκίουρος, SCIURUS; animalculum cauda ſibi umbram faciens; Angl. Squirrel: ex σκιὰ, umbra, & οὐρὰ, cauda.

Σκίσθωσαν, Ion. & Poët. pro σκιάσθωσαν, 3 pl. imperf. paſſ. verbi Caſtus, obumbro: f. δου. Th. Caſtus, umbra.

Σκιτάλδων, ονος, ὁ, ſenex; qui baculo innitens incedit. Th. Σκάμβω, innitor.

Σκίτλον, ου, τὸ, umbraculum: à Caſtus. Sed Caſtλον, τὸ, ſcitum quoddam, ornatus; unde Caſtλόομαι.

ΣΚΙΎΟΣ, ου, ὁ, marmoris fragmentum, cæmentum, gypſus: puto à Caſtω, pro ξέω, ſculpo: hinc ſeq.

Σκίρρος, ου, ὁ, SCIRRHUS, tumor quidam durus, ut in hepate, liene, quin ſimilis Caſtφος. Vide præced.

Σκιρτάω, ſalterio: an legend. Caſtρτησον, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro Caſtρτήσατε. à

Σκιρτάω, ſalio, exulto: f. ήσω, perf. ἐσκίρτηκα. a. 1. imperat. σκίρτησον, ήσω, & in 2 pl. Caſtρτήσατε. Th. Σκαίρω, ſalio.

Σκίρτησαι, 2. 1. inf. act. verbi præced.

Σκίρτων, 3. pl. præſ. ind. act. ejuſdem verbi.

ΣΚΙΡΩΝΕΙΟΙ, ων, οἱ, homines vites & improbi: à Scirone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιρρόω, ῶ, ὁ, ἡ, umbroſus, opacus, obſcurus. Th. Caſtς, umbra.

Σκλάω, & Σκλάομαι, durus fum ex nimia ariditate, per ſync. pro Σκλήω. Th. Σκλάω, exſicco.

Σκλᾶσαι, arviſſe, a. 2. inf. verbi Σκλάω, (quod ex Σκλήω, quod vide.) perf. ἔσκλακα. a. 2. ἔσκλαν. Th. Σκλάω, exſicco.

Σκληραγωγία, ας, dure tractio, nimium indulgentiæ educ: ex Σκληρὸς, quod vide, & ἄγω, duco.

Σκληροτράχηλος, ον, ὁ, dicitur ὀνάγρος: quòd dicat, Σκληρὸς τράχηλος, durum cervicem, Matth. 19, 8.

Σκληρός, ὰ, ὸν, durus, a, um. Th. Σκλῆρος, exsiccus.

Σκληρότης, ητος, ἡ, duritiei: à præced.

Σκληροτράχηλος, ος, ὁ, dura cervicis homo, pertinax: Metaph. ab equo indomito: ex Σκληρὸς, durus, quod vide, & τράχηλος, ου, ὁ, collum.

Σκληρύνω, indùro: f. ῦνῶ, ἀ. 1. Ἐσκλήρυνα, ἀ. 1. sub. act. Σκληρύνθην, ης, η. imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, ου, ὐνο. ἀ. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η. ἀ. 1. sub. pass. Σκληρυνθῆ, ῆς, ῆ. à Σκληρὸς, durus. Them. Σκλῆρος, arefacio.

Σκληρὸς, Dor. pro Σκληρὸς, gen. à Σκληρὸς, quod vide.

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, parcus, a, um: qu. à Σκιλὸς, cutex, quod sit μικρὸν ὀστοῦν, parvi ossis.

Σκληρὸς, ὰ, ὸν, bebes visu. Att. est Σκιερὸς, nempe σκότος.

Σκιλὸς, idem quod σκὶλ.

Σκιλὸς, ὸ, validus.

Σκλῆρον, dat: plur. Ion. f. g. pro Σκληροῖς: à Σκληρὸς.

ΣΚΟΛΙΟΣ, ὰ, ὸν, tortuosus, a, um: obliquus; & per Metaph. parcus, asper, difficilis.

Σκολιόω, tortuosum reddo: à præced.

Σκὸλος, ὁ, vilus: quia σκολὸς, interrus.

ΣΚΟΛΟΠΑΞ, ακος, ὁ, gallinago avis; vel piscis quidam à rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπας, palos, acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕΝΔΡΑ, ας, ἡ, SCOLOPENDRA, animal ex genere multipedum.

Σκόλοψ, βίνα species: quia σκόλλει, id est, offendit.

ΣΚΟΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, furculus: veluti σκόλοπα ἵππῳ, βίνα facies.

Σκολὸς, ὸν, humilis, parcus: an à σκολὸς, aridus? quia parti, se aridos gerunt.

ΣΚΟΛΥΜΟΣ, ου, ὁ, SCOLYMUS, cardui species: qu. à σκόλοψ: aut à seq.

ΣΚΟΛΥΠΤΩ, lacero, vello.

Σκολὸς, tetricus: qu. σκόλοψ ὤν.

ΣΚΟΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, SCOMBRUS, piscis marinus.

Σκοπὸς, vel potius σκοπὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν.

Σκοπῶ, ῶ, fing. præs. ind. &

Σκόπει, præs. imperat. &

Σκοπεῖν, præs. inf. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκόπελος, ου, ὁ, SCOPULUS, locus altus; unde σκοπεῖν licet. Them. σκοπέω, circumspicio.

Σκοπιὰ, ᾶ, & Ion. σκοπίη, speculor, considero: præs. imperat. σκόπει, ῶ, & in pl. σκοπεῖτε, ῖτω. præs. part. σκοπέων, οὖν. f. ἐων, p. ἐουσα, ης. Them. σκοπέω, circumspicio: f. σκοπήσω. p. ἐσκόπηκα, perf. m. ἐσκεμμαι.

Σκοπὸς, ὸ, fing. præs. sub. ἀδ. verbi præcedens.

Σκοπὸς, ὸς, ὁ, specula: &

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, specula. Th. σκοπέω, circumspicio: f. ήσω. p. m. ἐσκεμμαι.

Σκοπόω, Ion. seu Dor. pro σκοπέω, præs. inf. act. à

Σκοπέω, speculor: à σκοπὰ, quod vide.

Σκοπὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ὸν, speculator, inspector, custos, princeps: qui σκοπεῖ, seu σκόπελον. Est &

Σκοπὸς, ὸς, ὁ, SCOPUS, finis; id, quod agitur: σκοπέω. Angl. Scope. Th. σκοπέω, circumspicio: perf. m. ἐσκεμμαι.

Σκοπὸς, acc. fing. m. g. &

Σκοπὸς, nom. pl. part. præs. verbi σκοπέω, quod vide.

Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo: à κόραξ. tum maledictis persequor, contumelioso repello. σκορακισμὸς, contumelia. Hinc Σκορακίζειν, Σκοπιαμιζόδαι· Χλευασμὸν ποιεῖν, ἐξαίνους.

Σκορδινάομαι, pandiculor: est extendere membra cum oscitatione, ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρις & δίνη; accedit enim ille motus ex fastitate & fastidio. Th. σκόρδον, alium.

Σκόρδον, SCORDIUM; herba quæ alii odorem refipit, in malignis morbis efficax: à

ΣΚΟΡΔΟΝ, ου, τὸ, alium: qu. σκῶρ ἔζειν, quod fœdè oleat. Hinc σκορδίζω, alii passo. σκορδινάομαι, pandiculor, extendo membra cum oscitatione.

ΣΚΟΡΠΙΖΩ, dissipo, spargo: fut. Ion. perf. ἐσκόρπικα. a. 1. pass. ἐσκορπίσθην: a. 1. sub. pass. σκορπισθῆ, ῆς, ῆ. qu. à σκόλοψ.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ, ου, ὁ, SCORPIUS, serpens: Angl. Scorpion. σκορπὶς τὸ Σικελικὸν νῆσον, à spargendo veneno.

Σκορπισθῆν, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω.

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, tenebrosus, a, um: nom. pl. n. g. σκοτεινὰ. Th. σκότος, ου, τὸ, caligo.

Σκοτίζω, tenebras alicui offundo, obscuro: f. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. pass. ἐσκότισμαι. perf. pass. ἐσκοτισμένος, η, ον, obtenebratus: a. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, τω, & in 3. pl. σκοτισθήτωσαν. a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῆς, ῆ. f. 1. pass. σκοτισθήσομαι, obscurabor. Th. σκότος, tenebræ.

Σκότος, ου, tenebrosus, tenebricosus; item obscurè natalibus ortus, spurius: ab eod. th.

Σκοτοδινιάω, a. 1. inf. act. à

Σκοτοδινία, tenebricosa vertigine laboro: ex σκότος & δίνη, vertex.

Σκοτίσαι,

σκοτεινός, σκοτία. f. tenebrosus, caliginosus. Th. σκότος.

Σκοτόεις, εσσα, εν, tenebrosus, caliginosus: & Σκοτοειδής, ες. i. q. ὁμοιος σκότῳ, tenebroso, & caliginoso, simus.

ΣΚΟΤΟΣ, ου, ὁ, vel ΣΚΟΤΟΣ, τὸ, tenebræ, caligo. q. ἀπὸ σκιᾶς, umbra. Hinc σκοτόεις, σκοτεινός, tenebrosus. σκοτοῦσθαι, ἡ, idem. σκοτοῦν, obscurare. σκιλίζω, idem. σκοτομαστιγόω, vertigo.

Σκοτόω, obscuro, tenebras induco. f. idem. pass. σκοτόομαι, pract. pass. σκοτώσομαι, ἔσχον, tenebrosus fio. perf. pass. κεσκότωμαι. perf. part. κεσκοτωμένος, η, ον. à præced.

Σκυβάλιον, carra. Gl. Cyr. Ex Lat. q. parva quæ stringam.

Σκυβάλισμα, ατος, τὸ, reflamentum. Th. σκύβαλον.

ΣΚΥΒΑΛΟΝ, ου, τὸ, stercus, simus, quisquilia. q. οἷον ποσὶ βάλλόμενον.

ΣΚΥΔΑΤΙΝΩ, irascor, tristi vultu sum. q. à σκύζω. ad iram concito.

Σκυδάω, catello, de canibus appetentibus catellos. Th. κύων, canis.

Σκυδμαίνω, irato, dat. sing. part. præs. pass. à

Σκύζω, placidè admurmuro, ut canis. item irrito. pract. pass. σκύσομαι, placide admurmuro: item ad iram provoco. irascor. Th. κύων, canis.

Σκύλα, voc. sing. &

Σκύλαι, nom. pl. à

ΣΚΥΛΗΞ, ακος, ὁ, SCYTHA, qui est è Scythia. Accipitur & pro fero. Hinc Σκυθικός, Scythicus, Σκυθιστί, adv. Scythicè. q. à seq.

Σκυθρός, ὸν, vultum præferens iratum & tristem. Th. σκυθρωπός, irascor.

Σκυθρωπάζω, f. άσω, contristor, mœstus sum: &

Σκυθρωπός, ὸν, ὁ, ἡ, qui est vultu tetrico, mœstus, torvo. ex σκυθρός, quod vide. & ὤψ, ὠπός, ὁ, vultus. Them. ἐπιφανής, video.

Σκύλακος, acc. pl. &

Σκυλάκεσσι, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, quod vide.

Σκυλάκιον, ὁ, τὸ, catellus, dimin. à seq.

Σκύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, catulus, propriè canis. Th. σύλαω, latro.

Σκύλαω, -ῶ, SPOLIO, pro σύλαω, quod vide.

Σκυλάομενος, nom. pl. m. i. part. ΜΠ. à

Σκυλάω, idem cum σύλαω, vel σύλαω, -ῶ, βοηλ. f. ἄσω. Them. σύλη, ης, ἡ, spolium.

Σκυλάσθω, 2. s. inf. pass. &

Σκύλαο, vexator, pract. imperat. pass. à ΣΚΥΛΩ, vexo, molestiam exhibeo. f. σκύλσω. pract. pass. σκύλσομαι, vexor.

Σκυλασκόμενε, 2. sing. f. i. act. verbi σκυλάσκομαι, irascor. f. ασω, idem quod Σκυδάω.

Σκύλαι, ων, τὰ, præda. SPOLIUM. Angl. Spoil. idem quod Σκῦλα, ων, τὰ. Th. σύλη, spolium.

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus hominis; item catulus in genere. Th. κύων, canis.

Σκύλακες, acc. pl. Dor. pro Σκύλακας. à præced.

ΣΚΥΛΙΟΝ, ου, τὸ, summa palpebra, ciliam. q. ἀπὸ σκύλλω, quod oculos lædat.

Σκύλλεται, SCYLLA, monstri nubis.

Σκύλλετο ὄβρις, quamnam fuerit vide apud Pindar. Pythior. Od. v. 277. 9. in Græcis Scholiis.

Σκυλλίς, ίδος, ἡ, & Dor. α, & Poët. Σκύλλη, ης, fistula, fistis, clava. Cavillum dicuntur etiam vectes seu phalangæ. Them. Σκύτος.

Σκυτεῖς, έως, ὁ, corda, qui artem sutoriam exercet. acc. pl. Σκυτέας. Th. Σκύτος, corium.

Σκυτεῖον, ὁ, ἴδιον, artem coriariam seu sutoriam exercens, sum corde, à præced.

ΣΚΥΤΟΣ, εος, τὸ, corium, pellis, CUTIS, SCUTICA. q. à ξύω, quod olim scribebant σκύω, seco. Corium enim adipem ab animali. Hinc σκυτικός, ὸν, coriaceus. σκυτίδιον, ου, ὁ, flagrum. σκυτάλη, ης, ἡ, idem.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ, ἡ, qui coria in suum usum findit ad tegas, calceos, &c. sutor: à σκύτος, ος, τὸ, corium, & τέμνω, findo, seco. pract. m. τμήσω.

ΣΚΥΦΟΣ, ου, ὁ, & ος, τὸ, SCYPHUS. quia mopir. aut à σκάπτω, quia excavatum.

Σκωληκόρυτος, ου, ὁ, ἡ, qui pabibiasis patitur, à vermibus erosus: ex σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis, & ῥυτὸς, quod à ῥύομαι, comedo.

ΣΚΩΛΗΞ, ηκος, ὁ, vermis. quia non habet σκέλη.

Σκωλήν, ῆνος, τὸ, offendiculum. An à σκάλλω, quia claudicare facit? vide seq.

ΣΚΩΛΟΣ, ου, ὁ, ἡ, tibiæ genus. pedes præcisi & prostibi.

Σκωλοτόμω, pro σκωλοτόμω, Poët. lacero.

Σκώμμα, ατος, τὸ, cavillum, sales, dicterium. Th. σκάπτω, quod vide.

Σκώπτης, ου, ὁ, pisator, bubonis: à σκώπτω, ωπος, ὁ. Th. ὄψ, ὠπός, ὁ, vox.

ΣΚΩΠΤΩ. cavillor, contumeliose genus salsuum. q. σκαπτέω, vel σκάμμα. Angl. to scoff. f. σκάψω. pract. ἔσκαφα. perf. pass. ἐσκάμμαι. hinc σκάμμα, ατος, τὸ, cavillum. σκάπτης, ου, ὁ, cavillator.

ΣΚΩΡ, gen. σκῶλος, τὸ, stercus, excrementum.

Σκωρία, ας, ἡ. SCORIA, sau sex sordes metalli, stercus: a præced.

Σκώρος, ου, ὁ, Dor. pro σκῶρ, quod vide.

Σμάραγδος, ου, ὁ, ἡ, SMARAGDUS, gemma. & idem quod σμάραγδος. Hinc σμαραγδίτης, ου, ὁ, smaragdinus, a, um.

ΣΜΑΡΑΓΕΩ, resono, strepo. f. ήσω. q. μάραγος ἀχὼ, magni motus.

Σμερ-

μανία cernitur. qui à μαίνομαι, furiosus.

ΜΑΙΩ, & quidem obsolete, ionice pro μαίχω. idem, hinc μαίμαι, ωτος, ὁ, ἡ, ionice, qui in obstupendo attonat. μαῖξις, ιος, ἡ, obstupefactio. & hinc forte Angl. to timoth.

Μαιμάδιος, & ία, ον, adv. terribiliter, propriè visu.

Μαιμαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, terribilis visu, idem cum μαιμακώδης, quod à φρὴν, ὁ, ἡ, mens. Th. μαιμάω, pro μαίω, idem quod.

Μαιμακώδης, ες, ὁ, ἡ, terribilis, nidè in pract.

Μαίμαχθος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, idem quod them. μαίω, obstupefacio.

Μαιμάω, & μαιμάομαι, dat. plur. Ion. & poët. à

ΜΑΙΜΩΓΕΣ, ωγος, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ

...n 2. pl. pinf. imperat. pass. verbi σίζω, σίσω, σίσαι. Theam. σίω, quæsiv.

ΣΟΤΣΟΝ, ου, τὸ, Illum, lingua Phœnicum.

Σοφὸν προσαγορεύω, fut. ιῶ, ἐπὶ τῷ & ἀντὶ τοῦ.

Σοφία, ας, & Ion. ης, ἡ, sapientia. Th. σοφὸς, sapiens.

Σοφίζομαι, dep. fing. part. præs. pass. à

Σοφίζω, sapientem reddo; doceo sapientiam. f. ίσω. præt. σεσόφικα. a. 1. ἐσόφισα. præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, ται, doceor sapientiam, percipio sapientiam: doceor, i. e. intelligo; item arguo aliquid comminiscor: & in malam partem, vafre comminiscor. perf. pass. σεσόφισμαι. perf. part. pass. σεσοφισμένος, η, ον. Th. σοφὸς, sapiens.

Σόφισμα, ατος, τὸ, commentum, à σοφίζω, quod vide.

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, SOPHISTA, artifex callidus. Angl. Sophister. gen. plur. σοφιστῶν, acc. plur. σοφιστὰς, ab eodem verbo.

Σοφοκλεῖ, dat. fing. à

Σοφοκλῆς, έους, ὁ, SOPHOCLES, nomen propr.

ΣΟΦΟΣ, ὴ, sapiens. cui est σόφων τοῦ, lc. mentis. Est & σοφὸς, Dor. pro σοφὸς, acc. pl. Hinc σοφία, ας, ἡ, sapientia. σοφίζω, sapientem reddo. σοφιστὴς, οῦ, ὁ, artifex peritus; item sophista, cavillator. φιλόσοφος, ου, ὁ, ἡ, amans sapientiam. φιλοσοφία, ας, ἡ, studium sapientiæ.

Σοφὸς, sapiens, adv. à præced.

Σοφωτέρῳ, sapientiori, dat. fing. à σοφώτερος, ου, compar. à σοφὸς, ὴ, sapiens. in superl. σοφώτατος.

Σπὰν, servo, in 3. pl. sub. σπῶσι, à σπάω, salvum. Sed

Σπᾶν, in fugam conjicio, abeo: à σπάω, agito.

Σπᾰτίζω, detrabo. f. ίσω. Dor. ίξω. Th. σπάω, trabo.

Σπάδων, ωνος, & ωτος, ὁ, SPADO: cui nervum, quo genitale membrum erigitur, avulsus est: à σπάω, trabo, evello.

Σπαδωλὰν, q. à σπάδων, prodigo, quod vide.

Σπαδώσιμος, Genes. 38. 14. Διεστραμμένη Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάδων.

Σπαδὼν, licium inculco τῆς σπάδος, vel simp. τὸν. expon. & prodigi licia illa addo. Hinc Metaph. profundo, consumo, prodigo, luxurior. à

ΣΠΑΘΗ, ης, ἡ, rudis, seu rudicula, SPATHA: gladius: instrumentum texturium: Palma.

Σπαδῶν, dissipans, 3. pl. præs. ind. act. verbi σπάδων, quod vide.

ΣΠΑΙΡΩ, palpito, vibro, tremo. Idem & σπαίρω, Est & σπαίρω, ἐσπάρη, SPIRO: nempe ex fœno animantes ut faciunt palpitantia animalia cum morte luctantia.

Σπαλὰξ, ακος, ὁ, τὸ. SPALAX, quæ & σπάλαξ. Th. σπάλλω, verro.

Σπαλὸν, Ion. pro σπανὸν, a. 2. part. pass. verbi σπάω, mitto. f. 2. σπαλῶ.

Σπαλύσσομαι, laboro, turbor. q. à σπαλόω, turbo.

Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανίστης, ου, ὁ, raritas, penuria: à σπανὸς, rarus: &

Σπανία, ας, ἡ, Hispania.

Σπανίζω, vide in σπανιδόλλιον.

Σπάνις, ιος, ἡ, raritas, penuria. Th. σπανὸς, rarus.

Σπανιδόλλιον, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω, penuria laboro. f. ίσω. p. ἐσπάνικα. perf. pass. ἐσπάνισμαι. a. 1. pass. ἐσπανίσθην: à

ΣΠΑΝΟΣ, ὴ, & σπανὸς, ὸν, rarus, infrequens. q. à πόνος, labor.

Σπαξ, σπακὸς, ὁ, ὴ, caries.

Σπαράγμα, ατος, τὸ, vide seq.

ΣΠΑΡΑΣΣΩ, vel σπάω, lacero, lanio, vellico. (q. à σπάω, trabo, & δράσσω, fico.) f. ξω. p. χα. a. 1. ἐσπάραξα. a. 2. part. σπαραγὼν, ὰσα, ὰν. perf. pass. ἐσπάραγμαι. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, fractum rei dilaceratæ. σπαραγμὸς, ὁ, laceratio.

Σπαργανίσσω, fasciis involuta, a. 1. part. act. f. g. verbi σπαργανίζω, fasciis involvi. f. ίσω. p. ἐσπαργάνικα. à

ΣΠΑΡΓΑΝΟΝ, ου, τὸ, fascia, qua infans involvitur, pannus involucris. (q. à σπάω, trabo, quia divisi panniculi & vincula.)

Σπαργάνοις, fasciis involvo. f. ώσω. præt. ἐσπάργανκα. a. 1. ἐσπάργανσα. perf. pass. ἐσπάργανμαι. perf. part. pass. ἐσπαργανωμένος, η, ον, fasciis involutus. Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓΑΩ, tumeo, distensus sum: ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc σπάργη, appetitus ille eximiendi, quod plenum est.

Σπαρδοκὸς, ὁ, ἡ, Spartæ, Amoni Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, σπαρὲν, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, semino, sero. f. σπερῶ. præt. ἔσπαρκα. a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαργίζω, palpito. à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ὴ, infrequens, rarus, paucus: à σπανὸς.

Σπαρὸς ἰχθὺς, sammarus, SPARUS. Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, SPARTA, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον vel σπάρτιον, ου, τὸ, funiculus sparteus, funiculus: à

Σπάρτον, ου, τὸ, SPARTUM, vitile, funis sparteus. Etiam à σπαίρω, quia fessi & trabi potest, vel potius à σπάω.

Σπαρτοπαθὴς, ὲς, insanus, semicanus, cui capilli sunt per tempora cani: ex σπαρτὸς, seminatus. Th. σπείρω, & πολιὸς, canus.

Σπαρτὸς, ὸν, ὸς, Satorum genus, Thebani sic dicti, quod ex draconis dentibus à

Cadmo

Cadere facit vasi circumdatum. Th. σπάω, *frango*.

Σπαραγμός, ὁ, ἡ, ὁ, τὸ, part. m. à σπάω, *trabo*.

Σπάσω, *trahe*, Ion. pro ἕλκυσον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕλκω.

Σπάθη, ης, ἡ, in gladio *aciei nuda, macro*. in corpore humano *quod convulsum est, distentio, convulsio*, SPASMA. Th. σπάω, *trabo*.

Σπασμὸς, οῦ, SPASMVS, idem quod præced.

ΣΠΑ'ΤΑΓΓΟΣ, ου, ὁ, ἡ, SPATANGVS, *echinorum* species.

Σπαταλάω, -ῶ, *lascivio*. præs. part. σπαταλῶν, ῶν, ῶσα, ῶν, ῶντος, ῶσης, ῶντι, ῶσῃ, ῶντα, ῶσαν, ῶν, ῶντε, ῶσα, ῶντοιν, ῶσαιν, f. ήσω. perf. ἐσπαταλήκα. a. 1. ἐσπατάλησα. à σπατάλη, ης, ἡ, *luxus, delitiæ*: à σπατάω, *prodigo*. Th. σπάω, *radicula*.

Σπατάλη, ης, ἡ, *fœtus humanum humidum*. Alii τὸ *apon. coriorum præsegmina*: à ΣΠΑ'Τ Σπάω, τὸ, *corium, pellis*, Bxot. qu. à σπάω, quia *contrahi* potest, vel quia *detrahitur*. Hinc σπάτινος, *coriaceus, membranæus, opus ex corio factum*.

ΣΠΑ'Ω, *trahe, extrahe, vello*. f. σπάσω, perf. ἔσπακα. præs. m. σπάομαι, *distringo, stringo*. a. 1. m. ἐσπασάμην, ω, απ. a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπεῖσαι, *sequere*, per Ecfasin Poët. pro σπεῦ, quod Ion. pro σπεῦδ, præs. imperat. verbi ἕσπομαι, Poët. pro ἕσπου, *sequor*, sed ι amittitur. Sic in inf. σπεῖδαι, pro ἕσπεσθαι. ih part. σπείμενος, pro ἑσπόμενος. Th. ἕπω, *sequor*.

Σπεῖος, Poët. pro σπέος, ους, τὸ, *specus*.

ΣΠΕΙ'ΡΑ, ας, ἡ, SPIRA, *funis*; item *cubitus, lectus*. Inde Angl. Spire.

Σπείρατε, *serite*, præs. ind. pro imperat. Ion. verbi σπείρω, quod vide.

Σπεῖρος, ου, τὸ, *funis nauticus in orbem convolutus*: à σπείρω.

ΣΠΕΙ'ΡΩ, SERO, *semino*, SPARGO, f. 1. σπερῶ, f. 2. σπαρῶ. perf. ἔσπαρκα. a. 1. ἔσπειρα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. a. 1. part. act. σπείρασα, σπεῖρον. a. 2. ind. act. ἔσπειρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, *feror*. perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον. a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. σπαρεὶς, ἐντος. præt. m. ἐσπόρην. Hinc σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*. σπόρος, ου, ὁ, *satio*. σπορὰ, ᾶς, ἡ, idem. διασπείρω, *dispergo*. διασπορὰ, ᾶς, ἡ, *dispersio*.

Σπείσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, ασα, αντος. a. 1 part. act. σπείσασθαι. a. 1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. part. m. verbi σπείσω, *libo*. f. σπείσω.

Σπείσατ', *libaverunt*, Ion. pro ἔσπεισαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusdem.

Σπείσατο, Poët. pro ἔσπευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπείσω, *libo*, f. σπείσω.

Σπείσω, *libabo*: vide præced.

Σπερμὰ, ατος, τὸ, SPERMA, *omen mal. q. d. ira Jovis latitans*.

Σπέκλον, *speculum*. Gloss. Cyr. ex Lat. σπεκλοποιὸς, *speculator*.

Σπεκλοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ, *speculator*, vox Lat. sic dictus à speculo quod gestabat, ὁ σκοπὸς, seu ἐξεταστὴς, *satelles*. Alii tamen *speculatorem* à *speculando* dictum volunt, ideoque per c scribi debere.

ΣΠΕ'ΛΕΘΟΣ, & πλεθος, ους, τὸ, *fœtus, excrementum*. q. à σπάω, *sordes*.

Σπήδουσι, *labant*, Ion. pro ἔσπηδῶσι, 3. sing. imperf. act. verbi σπήδω, quod vide.

Σπηδομένῳ, ου, præs. pass. à

ΣΠΕ'ΝΔΩ, *libo, fœdus inco*: (qu. à σπάω, pro *trabo, haurio*) f. σπείσω, a. 1. ἔσπεισα. præs. pass. σπένδομαι, *libor*. p. m. ἐσπεισάμην. unde σπονδὴ, ῆς, *libamen, fœdus*. Hinc Angl. to Spend.

ΣΠΕ'ΟΣ, ους, τὸ, SPECVS, *spelunca*. Poët. σπείος, Ion. σπήος, dat. pl. σπέεσι, Poët. & Ion. σπήεσσι. Hinc σπήλαιον, ου, τὸ, idem.

Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*: à σπείρω, *semino*.

Σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, SPERMA; in pl. σπέρματα, dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *semino*.

Σπερμήνω, idem quod σπείρω, *semino*.

Σπερμοτόκος, ον, *semento, semen ferens*: & Σπερμοτόκιος, ος, *seminalis*. Th. σπείρω, *semino*.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, ἡ, *garrulus, nugator, blaterator*. ex σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, & λόγος, *sermo*: qu. qui *sua nugas differminat*. Th. λέγω, *dico*.

Σπερχθοὶ, ἄσα, ὶν, *irritatus*, a. 1. part. pass. verbi σπερχθύνω, *urgeo*. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ὴ, ὸν, *celer, festinus*: à σπέρχνω, idem quod σπερχθύνω, *urgeo, festinare cogo*.

ΣΠΕ'ΡΧΩ, *urgeo, propello*; *trahor, festino*, a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπεύδ', *festina*, Ion. pro σπεῦδε, 2. pl. a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, à σπέω, vel σπεύδω, *dico*: f. σπεύσω, a. 2. ἔσπυν. Quod σπεῦ, ponitur pro ἕσπου, Poët. pro ἕσπω, *dico*, vel pro ἕσπου, pro ἕσπω, vel ἑσπόμην, *sequor*.

Σπεῦδαι, *sequi*: vide in σπεῦ.

Σπεῦν, 2. pl. a. 2. imperat. σπεῖτε, quod vide.

Σπεύδετε, *festinate*, 2. pl. præs. ind. verbi σπεύδω, *festino*.

Σπεύδοι, 3. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Σπεύδοντ', pro σπεύδοντα, acc. sing. &

Σπεύδοντας, hom. pl. part. præs. &

Σπεύδουσι, Dor. pro σπεύδουσι, *properant*, 3. pl. præs. à

ΣΠΕΥ'ΔΩ, *festino*. σπεύδων βίαν ἐδήσατο,

σπάω, impersect. σπάον, σπάες, σπάε, &c. vide σπάω.

Σπάω, σπάσω, f. σπάσομαι, σπάσω, &c. σπάσα, fut. σπάσθην, f. σπασθήσομαι, σπάσθω, σπάσθητι, σπασθήτω, σπασθῆναι, σπασθείς, σπασθείσα, σπασθέν, σπασθείσης, σπασθέντος, σπασθείσῃ, σπασθέντι, σπασθείσαν, σπασθέν, σπασθείσας, σπασθέντων, σπασθείσαις, σπασθείσαιν, σπασθέντοιν, σπασθείσαις, σπασθείσας, σπασθέντε, σπασθείσα, σπασθέντοιν, σπασθείσαις, σπασθείσαις, σπασθέντοις, σπασθείσαις, σπασθείσαις, σπασθέντοις, σπασθείσαις, σπασθείσαις, σπασθέντοις

σπεύδω, unde imperat. 2. pl. σπεύδετε. Fut. σπεύσω. Imperf. ἔσπευδον: in compositione sæpe augmentum ε, vide in σπεύδω. Et apud Scythicè oratum significat.

Σπευδόμενος, ἡ, ὁν, participium, ἔστω ἀφ. f. ὁν. pass. part. σπεύδομαι, ῶμαι, ῶμαι, in accus. pl. σπευδόμενους, pass. σπεύδομαι, ἐσπεύδομαι, ἐσπεύδομαι, a. 1. impersat. act. σπεύδομαι, ῶμαι, ὁ σπεύδω, diligentia. Th. σπεύδω.

Σπευδόμενος, ἡ, ὁν, diligens, promptus: homines, servus: compar. σπευδομενώτερος, & Att. σπευδομενέστερος, majori studio usus: à σπεύδω, studium. Th. σπεύδω, festino.

Σπευδομένως, nom. pl. superl. grad. à σπεύδω, quod vide.

Σπευδομενώτερος & σπευδομενέστερος, diligentius, adv. comparat. grad. à σπευδομενώτερος, studiosus. Th. σπεύδω, festino.

Σπευδόμενος, adv. studiosè diligenter, servè: à σπεύδω, quod vide.

Σπουδὴ, ἧς, ἡ, & Dor. σπευδὰ, festinatio. per Metaph. animi intentio, desiderium, STUDIUM, diligentia. Th. σπεύδω, festino. pract. m. lenede.

Σπουδῇ, dat. præced. adverbialiter, diligenter, festinanter, cum labore: à præced.

ΣΠΟΡΑΔΙ'Α, ας, ἡ, & σπορὰς, ὰ, ἡ, ὁ, tum σπυρὶς, δος, ἡ, caparum sterem.

Σπυρὶς, δος, ἡ, SPORTA, cibrum, fiscella, seu vas vimineum aut juncum. Th. σπυρὶς, ἡ, ὁ, tristicum, frumentum.

Σπυρὸν ἐξαγαγὸν, τὸ nota funeris.

Σπυρὶς, δος, ἡ, fiscella: à σπεύδω.

Σπυρίδων σχίσις, cursus cursando, f. hom. à Σπυρίδων σχίσις, qui in stadio cursu certat: quod ex σπυρὶς, seu ὁ, stadium: (quod ab ἔσπυρον, βω,) & ἀγωνίζω, cursus, pract. m. ἀπὸ ἔσπυρον, verbi σπεύδω, cursu: f. ἀγωνίζω, ὁ, ἀ. ἀπὸ ἔσπυρον.

Σπυρὸς, vide in σπυρὶς.

Σπυρὶς, ἰὰ, ὰ, firmus, a, um: stabilis: ab ἵστημι, βω. Sed σπυρὶς, ὰ, ἡ, substant. & τὸ σπυρὸν, STADIUM, curriculum, seu campus, ubi equestria vigent exercitia; continens sex jugera. Æol. σπυρὸν, SPATIUM.

Σπυρὸν, stillantem, accus. sing. part. præs. à σπυρὸω, stillo.

ΣΤΑ'ΖΩ, stillo: f. ξω. Hinc σπυρὶς, ἰδος, ἡ, stilla, gutta. σπυρὸω, ξω, stillo. σπυρὸσις, ὁ, ἡ, distillatio.

Σπυρὸς, ἰὸς, ὁν, statur, positus, a. 1. part. pass. verbi ἵστημι, βω: f. σπεύδω. a. 1. pass. ἐσπυρὸν.

Σπυρὸς, Bœot. Syncop. pro ἐσπυρὸνος, steterunt, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἵστημι, βω.

Σπυρὸσις, ὰ, ἡ, stabilis, ὁ: à σπεύδω, seu ἵστημι, βω.

Σπυρὸς, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Σπυρὸῦσιν, a. 1. inf. pass. &

Σπυρὸσαμαι, ῇ, ἐται, f. a. pass. verbi ἵστημι, βω.

Σπυρὸω, Dor. pro σπεύδω, ὰ, ἡ. impersat. act. verbi ἐμὶ.

Σπυρὸων, ων, ὁ, Dor. pro σπυρὸς, ὰ, ὁν, quod vide.

Σπυρὸων, ἡ. ὁν, ad amussim exiit; participio: à σπυρὸω, amussi. Th. ἵστημι, βω.

Σπυρὸμὶ μὴ ἐγὼ, Ion. pro σπυρὸμὶ μὴ ἐγὼ, conficiens: à σπυρὸμὶ, ἵστημι, vel ἵστημι.

Σπυρὸμὶ, ος, ἡ, amussis, regula ad quam aliquid examinatur, meta: & inde.

Σπυρὸμὶζω, f. ἰσω, expendo, pendere. Th. ἵστημι, βω, pendere.

Σπυρὸμὶς, ἑ, ἡ, stabulum, statio: positio: sporta: pondus. dat. sing. σπυρὸμὶ. dat. pl. Ion. σπυρὸμὶσιν. Th. ἵστημι, βω.

Σπυρὸς, ὁν, ὁν, Dor. pro σπυρὸς, ὁν, pellis.

Σπυρὸς, σῶν, σῶν, Att. Syncope, pro σπυρὸμὶν, ναι, σαιεναι, 1. pl. a. 2. opt. act. verbi ἵστημι.

ΣΤΑΙ'Σ, & σπυρὸς, αρὸος, ὁ, farina triticea aqua subacta.

Σπυρὸς, ὰς, ἡ, gutta, lixivia: à, ἀλος: à

Σπυρὸς, ἑ, ἡ, stillatitius. Th. σπεύδω, f. ξω, stillo.

Σπυρὸλα, ας, ἡ, Dor. pro σπυρὸλη, ἡ, columna.

Σπυρὸλὸω, & σπυρὸλὸζω, f. ξω, STILLO. Th. σπεύδω, idem.

Σπυρὸλὸω, missum esse, a. 2. inf. pass. verbi σπυρὸω, mitto. a. 2. pass. ἐσπυρὸλὸω.

Σπυρὸλὶς, ἰδος, varrus, pazillus, qui sæpe imposita σπεύδει.

Σπυρὸμὶ, Poët. pro σπυρὸμὶ, a. 2. inf. act. verbi ἵστημι, βω. Aliit scribendum esse σπυρὸμὶ, à σπυρὸμὶ, Dor. σπυρὸς, hinc Att. & Ion. σπυρὸμὶ, & per Apocopen σπυρὸμὶ.

Σπυρὸς, ἰδος, signum in navi erectum: à σπεύδω, seu ἵστημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ου, ὁ, ἡ, urna, hydria, amphora, ut puto, à σπεύδω, quod erecta stet.

Σπυρὸν, Ion. pro ἵστημι, hoc vero Bœot. Syncope pro ἵστημι, steterunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἵστημι, βω. f. σπεύδω. a. 2. σπεύδω.

Σπυρὸμὶμὲς, Dor. & Æol. pro σπυρὸμὶμὲν, stillabimus, 1. pl. f. 1. verbi σπεύδω, f. ξω.

Σπυρὸξὶσι, Æol. & Dor. pro σπυρὸξὶσι, 3. pl. f. 1. verbi σπεύδω, stillo. f. ξω.

Σπυρὸς, Ion. pro ἵστημι, n. g. pl. usus perf. part. act. ab ἵστημι, βω, perf. part. ἑστηκὰς, ὁτος, & Ion. crasi ἑστὰς, ὦσα, & per Aphæresin σπυρὸς, &c.

Σπυρὸς, qui stetis, a. 2. part. act. Sed σπυρὸ pro σπυρὸς, a. 2. part. f. g. ab ἵστημι, βω.

Σπυρὸς, consistit, 3. sing. n. 1. sub. m. pro σπυρὸ, ab ἵστημι, βω.

Σπυρὸζω, f. ἰσω, seditionem excito: à σπεύδω.

Σπυρὸσμὸς, ἑ, ἡ, dissensio: à præced.

Σπυρὸς, ὰ, ὁν, ἡ, ἡ, stativus. Gloss. Cyr. ab ἵστημι, βω.

Σπυρὸς, ἰος, ἡ, propriè stetia, ipso

ædificia : & hinc
Στασιάδης, ου, ὁ, & στασιώτης, ου, ὁ, ſeditioſus. Th. ἱστημι, ſto, erigo, cum maximo ſe erigit adverſus præſides.
Στάσκον, Ion. & Poët. pro ἱστα, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἱστημι, ſto.
Στάσκομεν, Dor. pro ἱστωμεν, 1. pl. m. verbi ἱστημι, ſto.
Στατὸς, Dor. pro στὸς, f. 1. verbi ἱστημι.
Στατὸς, ῆρος, ὁ, STATER, nomen monetæ, continentis pondus quatuor drachmarum.
Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtans, qui diu ſtat. Sic στατὸς λυχνος, ignis qui in ſtabulo continetur : hinc στατὸς ἱππος, ſto. Th. ἱστημι, idem.
ΣΤΑΤΡΟΣ, ου, ὁ, palus, palus in terram, crux : hinc σταυρὸω, palo, ſeu cruci affigo. σταυρόομαι, farcior.
Σταυρόω, ῶ, crucifigo : per Metaph. impetum ruunt, in me regnet, frango : virtute ſcil. Spiritus S. precibus, &c. f. ὠσω, p. ἐσταύρωκα. a. 1. ἐσταύρωσα. a. 1. imperat. act. σταύρωσον, άτω, & in pl. σταυρώσατε. a. 1. ſub. act. σταυρώσω, ῇς, ῇ. & in 3. pl. σταυρώσουσι. a. 1. inf. act. σταυρώσαι. a. 1. part. act. σταυρώσας, ασα. perf. paſſ. ἐσταύρωμαι, σαι, ται, ſum contemptus & horror : perf. paſſ. ἐσταύρωμαι, ου, ος, crucifixus : a. 1. paſſ. ἐσταυρώθην, ης, η. a. 1. imperat. paſſ. σταυρώθητι, άτω. a. 1. ſub. paſſ. σταυρωθῶ, ῇς, ῇ. a. 1. inf. paſſ. σταυρωθῆναι. Th. σταυὸς, crux.
Σταυρώσις, εως, ἡ, crucifixio : à 2. perf. ſing. perf. paſſ. præced. verbi.
ΣΤΑΦΙΣ, ίδος, ἡ, uva paſſa. Hinc σταφυλὴ, ῆς, ἡ, uva : qu. à στάζω, quia ſtillat liquorem : hinc & σταφυλὴ ἀνθρώπου, columella, uva : ſed σταφυλὴ, ῆς, eſt perpendiculum.
Σταφυλὴ, & σταφύλη, vide in σταφὶς. σταφυλᾶσα, dat. pl. Ion. à σταφυλὴ, uva.
Στατὸν, ου, ὁ, trutina, Dor. ab ἱστημι, pondero.
ΣΤΑΧΥΣ, υος, ὁ, ſpica : in nom. pl. σταχυες. qu. à στέγω, ordo ; quia certos habet ordines granorum ; item ſtella, quæ ſpica virginis dicitur : & herba, marrubio ſimilis. Eſt & Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.
Στάω, σῶ, STO, maneo : ab hoc inuſit. eſt ἱστημι, ſtatuo.
ΣΤΕΆΡ, ατος, τὸ, ſebum, ſeu ſevum ; item farina aquâ ſubacta.
Στεγανὸς ; & per Sync. στηνὸς, ὴ, apertus, ſolidus : à στέγω, tego, ſuſtineo.
Στεγασφιδὲς, ad aliquid tegendum aptæ. Th. στέγω, tego.
Στέγη, ης, ἡ, tectum, ædificium, contignatio : unde Angl. Steage. Th. στέγω.
Στέγος, ους, τὸ, idem, & ab eod. th.
ΣΤΕΓΩ, TEGO, operio ; item tolero, ſuſtineo, impedio, propulſo : fut. ξω. p. ἔστεγα. præt. m. ἐστέγην. Hinc στέγος, vel στέγη, ης, ἡ, tectum.
ΣΤΕΙΡΩ, ΣΤΙΡΩ, addo, conjungo : qu. ex στὶς & δὸς : qui enim calcat ſtat & is quodammodo ; quia ſtando movet pedes. Hinc στεῖρα, ας, ἡ, via, ſemita.
Στειλάτην, vellegerunt, Ion. pro ἐστειλαντο, 3. plur. a. 1. ind. m. verbi στέλλω, mitto, contraho ; quod vide.
Στειλεὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſecuris, in quod ſtatur, id eſt, immittitur lignum : &
Στειλεὸν, & Poët. στελεὸν, οῦ, τὸ, & στελὶς, vel στελὶς, ίδος, ἡ, ſecuris manubrium ; quod στελεὸς immittitur.
Στεμφθὲν, arctata, Ion. pro στενωθὲν, præſ. part. paſſ. f. g. verbi στένω, gemo. Th. στενὸς, anguſtus, arctus. Ion. στεὸς, idem.
Στενάσσειν, Ion. pro στενάσειν, roſumabant, 3. pl. imperf. à στένομαι, ſuſpiro. Vide στενάχω.
Στενὶς, ίδος, ἡ, Ion. idem quod στενὸς, ὴ, anguſtus : ſed
Στενὴ, ῆς, ἡ, via anguſta, anxietas. Th. στενὸς.
Στενὸν, Ion. pro στένω· &
Στενὸν, Ion. pro στένω. Th. στενὸς.
Στενοῦσι, Ion. pro στενοῖσι, hoc autem Poët. pro στενοῖς, arctis, ſeu angustis viis : à στεῖρα, angustus, & οὐσι, foramen.
Στεῤῥότατος, ſterrimus, Ion. pro στερρὸς, 1. pl. a. 2. ſub. act. ω, in ου, reſoluto, στερρὸς, & Æolis Poët. στεῤῥὸς, verbi ἱστημι, ſto : f. στήσω. a. 2. ἔστην. a. 2. ſub. στῶ.
Στεῖρα, ας, & Ion. στὴρη, ης, ἡ, carina navis, quam στερρὰ, firma : à στερρὸς, ſolidus, pro στερεὸς, idem : quod carina ſit ſolidiſſimus aſſerum, quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cætera partes navis. Eſt etiam στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis, al στεῖρος, ſteriles, à στερὸς, privo : f. ἠσω & ἡσω. p. ἐστέρηκα.
Στεῖρος, ου, ὁ, ſterilis vir. στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis fœmina : tamen & στεῖρος, de fœmina, Th. στερὸς, privo.
Στεῖχον, Ion. pro ἐστειχον, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, ω, vado.
ΣΤΕΙΧΩ, vide, ordine incedo : f. ξω. p. ἐστείχα. a. 2. ἐστιχον. Hinc στεῖχος, & στίχος, ordo ; item verſus. στιχίδιον, elementum. δίστιχος, & δίστιχος, duobus verſibus conſtans.
Στιλὶς, ίδος, ἡ, & Στιλάς, άδος, ἡ, ſtrigilis ; item ornamenti genus, lamina : à στίλλω γάλα, ornare membra. Vide στλαγὶς.
Στιλὶν, & -ὶς, vide in στλαγὶς.
ΣΤΕΊΛΕΧΟΣ, ου, τὸ, truncus, caudex : qui qu. ex radice στίλεχος.
ΣΤΕΑΊΣ, ίδος, ἡ, viſcum, quod arbori innaſcitur ; materia qu. aliunde miſſa, à στέλλω.
Στέλλειν, ornare, Dor. pro στέλλειν, præſ. inf. act. Vide στέλλω.
ΣΤΕΆΛΩ, mitto, inſtruo, appareo, armo ; ſumpto

μαίζω ; f. στελῶ, f. ὦ, στεῖλαι, p. ἔσταλκα, ω. ι. ἐστάλην. pract. m. στέλλομαι, amitto, subduco. pract. m. ἐστάλμην. Hinc στόλος, ου, ὁ, *commeatus, profectio* ; item *expeditio terrestris & navalis.* στολάς, ἄδος, ἡ, qui mittit. στολεύς, ἕως, ὁ, *amillus, ἀφίστολος, vestis.* συστέλλω, *contrabo, συστολὴ, contractio.*

Στηλοῦμαι, *fabrè quibus canum latera premuntur* : à στέλλω, *instruo.*

Στολὴ, *mittam*, f. ι. verbi στέλλω, *mitto* ; quod vide.

ΣΤΕΜΒΟ, *opprimo*, *vel injuria afficio* : qu. à στέμμα, ατος, τὸ, ut fit *are ligato.* Est & στέφω, *assiduè moveo* ; vide στέφω unde δεστέφω & δεστέφω, *immotus.*

Στέμμα, ατος, τὸ, *fertum, corona* ; *vitta, lana* ; STEMMA, *nobilitatis* : à ι. perf. perf. pass. verbi στέφω, *corono* : f. φω. p. ἔστεμμαι. perf. pass. ἐστέμμην.

Στέμφυλα, τὰ, *vinacea* ; *flores, fraces.* Sunt folliculi exhausti.

Στέφω, f. φω. *moveo* : unde δεστέφω, & δεστεμβὲ, *immotus.* Vide in στέμβω. Martin. refert ad σείω, *cieo.*

Στεναχμὸς, ατος, τὸ, &

Στεναχμὸς, ὁ, ὁ, *suspirium, gemitus* : à στενάζω, *ingemisco.* Th. στενὸς, *angustus.*

Στενάζω, *ingemisco* : pract. imperat. act. στενάζει, ἐτω, & in pl. στενάζετε, f. act. ἀξω. ω. ι. ἐστέναξα, *ingemui* : à στένω, *gemo.* Th. στενὸς, *angustus* ; *gemitus enim fit angusta cordi.*

Στεναλὲς, ἐ, *gemebundus, lamentabilis* : à præced.

Στενάχω, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. Ion. ἀ.

Στεναχίζω, f. ἰσω, *gemo*, Poëticum : à

Στεναχὼ, f. ξω. Poët. & στεναχὶω, idem quod στενάζω, & ab iisd.

Στενὸς, ὸν, *gemebundus.* Them. στενὸς, *arctus.*

Στενὸν, præced. accus. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεχὲω, *anxium esse seu torqueri in rebus frivolis & ungatariis* : à στενὸς, *anxius*, & λέχω, *fermocinatio.*

ΣΤΕΝΟ Σ, ὸν, *angustus, arctus.* Hinc στένω, *gemo, ingemisco.* στενίζω, fut. ξω, idem. στενχὴ, ἧς, ἡ, *gemitus.* στενχὸς, ὸ, ὁ, idem.

Στενόμενος, *angusticlavium* : ex στενὸς, *angustus*, & σῆμα, ατος, τὸ, *signum* : ita πλατύσημος, *laticlavium.*

Στενοχωρία, ᾶς, ἡ, *coarctio* : f. ἰσω, p. ἐστενοχώρηκα, pract. pass. στενοχωρέομαι, -ήσομαι, *coarctor* : qu. ex στενὸς χώρα, *angustus locus.*

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustia* : ex ἡσῦ. th.

Στενὼν, f. ὦσω, *angusto, coarcto.* Th. στενὸς, *angustus.*

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR*, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta. dat. sing. Στέντορι.

Στένω, f. νῶ, *gemo, deploro* ; *τὸ σῶμα* : ex *angusto conde.* Th. στενὸς, *angustus.*

Στονάσσω, Poët. pro στενάζω, *angustiæ, ingemo, contrahor* ; *arctè, seu angustè vivo* : à στενὸς, *angustus*, & ἀσσω, *foramen.*

Στόμβη, βεσίσσομαι, Ion. pro στέμβω, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ἔστεμβον, βα.

Στόμφυσιν, Dor. pro στέφανον, pract. part. f. ξ. à στέφω, *diligo.*

ΣΤΕΡΓΩ, *naturali charitate complector* : item *acquiesco, sum contentus* ; ατος, *desidero* : quasi στέφω, ut fit *præcipio*, naturali propensione : f. ξω. p. ἐστόργα. p. m. ἐστόργμαι. Hinc στοργὴ, ἧς, ἡ, *affectus naturalis, quo parentes & liberi se mutuo prosequuntur.* φιλόστοργος, *propensus ad amorem.*

Στόργωσι, 3. pl. pract. ind. verbi στέφω, quod vide.

ΣΤΕΡΕΟ Σ, ὸν, *solidus, integer, perfectus* ; *rigidus, firmus* ; (qu. à στέω,) *firmiter stans.* Hinc

Στερεὸω, ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro* : f. ὦσω. p. ἐστερέωκα, imperf. pass. ἐστερεούμην, -ούμην, & in 3. pl. ἐστερεοῦντο. perf. pass. ἐστερέωμαι. 2. 1. pass. ἐστερεώθην, ωθῆναι. Th. στερὸς.

Στερέσαι, 2. 1. inf. act. verbi στερέω, *privo.*

Στέρεται, *privatur*, 3. sing. pract. pass. à στερέομαι, idem ac στερίσκομαι, -ίσκεται.

ΣΤΕΡΕ Ὸ, *privo*, *orbo* : f. ἐσω & ἤσω, perf. ἐρῶ & ἀρῶ. Hinc στέρησις, εως, ἡ, *privatio*, στέρος, ας, ὁ, *sterilis.*

Στερίωμα, ατος, τὸ, *firmamentum* ; *soliditas* : à στερέω, *solido.* Th. στερὸς, *solidus.*

Στερεὸς, adv. *solidè, firmiter, constanter* : à στερὸς, quod vide.

Στερεώσεσι, nom. pl. 2. 1. part. pass. f. ξ. verbi στερέω, *privo* ; 2. 1. pass. ἐστερώθην.

Στερήσας, ασα, αν, 2. 1. part. act. verbi à inf.

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio* : &

Στερητικὸς, ἡ, *privativus* : à perf. pass. verbi στερέω, *privo.*

Στερηθῆμεν, *privatum esse*, per Syncop. pro στερηθῆναι, seu στερηθῆμεν, Ion. & Dor. pro στερηθῶμεν, 2. 1. inf. pass. verbi στερέω, *privo* : f. ἠσω & ἤσω. 2. 1. pass. ἐστερήθην.

Στερίσκονται, *privantur*, 3. plur. ind. pass. seq. verbi

Στερίσκω, idem quod στερέω, *privo.*

Στέρνον, ου, τὸ, *pectus*, quia στερὸν, *solidum.* Et στέρνον, ου, τὸ, *sterilis* : qu. à στερὸς. Them. στερέω, *privo* : vel vide στερὸς, *solidus.*

ΣΤΕΡΝΟΝ, ου, τὸ, *pectus* ; quia στερὸν ossibus firmiter munitum.

Στέρξαι, *amaviste*, 2. 1. inf. act. verbi στέργω, *naturali charitate complector* : f. ξω. 2. 1. ind. pass. ἐστέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac στερίσκομαι, -ήσομαι, *privor.*

Στεργὴ, ἧς, ἡ, *splendor*, *splendere* : per Aphæresin, pro ἀστεργὴ, Poëtice, pro ἀστραπὴ,

ab

Στρογγύλος, vide Στρ. ἃ

Στρογγύλος, η, ὁ, καὶ ἡ, ὁ, καὶ τὸ, Στρογγύλη, ἡ, ὁ, καὶ τὸ, Στρογγύλον, τὸ, idem quod στρογγύλος, ἡ, ὁ, idem ac στρόγγυλος, ἡ, ὁ, & Στρογγύλος, ἡ, ὁ, idem quod

Στῆθι, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ab ἵστημι, ſto.

Στῆναι, ſtaturiſſe, a. 1. inf. act. &

Στῆσαντο, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi ἵστημι, ſto. f. στάω.

Στήσαντ', pro στήσαντο, exeruerunt, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἰστήσαντο, verbi, ejuſd.

Στήσας, & in f. g. στήσασα, a. 1. part. act. & Στήσῃ, 3. ſing. f. 1. ind. act. &

Στήσομεν, conſtituemus, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στάω. a. 2. ἔστην.

Στῆτε, στήσατε, 2. & 3. pl. a. 2. imperat. act. στᾶθι, στάτω, verbi ejuſd.

ΣΤΗΘΟΣ, vel στῆτος, εος, ὁ, fœmina, mulier. q. à στᾶθι, mamma.

Στήτην, Ion. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στάω. a. 2. ἔστην.

Στήτην, ſteterint, 3. pl. a. 2. ſub. act. Poët. pro στῶσι, verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ſub. στῶ, & Pleonaſmo στέω, deinde Eolicè στέω, & Atticè ᾶ, pro ω, στῶ, & in 3. plur. στῶσι.

ΣΤΙΆ, ας, & στέα, ας, ὁ, & στίον, ου, τὸ, lapillus, calculus: à στέω, quia immobilis.

Στιβαρὸς, ὁ, denſus, craſſus, firmus. dat. pl. Ion. στιβαρῆσι. à στείβω, calco, denſo.

Στιβαρῶς, adv. denſè, firmiter. à præced.

Στιβάς, ἀδος, ἡ, ſtratum calcatum: rorum ex herbis aut foliis humi ſtratis. στιβάς, idem quod vide. ab eod. th.

Στιβεύω, veſtigo, indago. Gl. Cyr. propriè eſt calco: ut στείβω, ἐ στείβω.

Στίβη, ης, ἡ, pruina: à στείβω, condenſo.

Στιβὶς, ος, ἡ, iter tritum, trames, vide in στείβω, calco.

Στίγμα, ατος, τὸ, STIGMA, ſignum alicui inuſtum, aut impreſſum. τὸ στίγματα, etiam macula. &

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum. στιγμὴ χρόνου, punctum temporis; momentum. à 1. perf. perf. paſſ. verbi.

ΣΤΙΓΩ, pungo, ſtigmata inuro. Metaph. inceſſo, infamo. f. ξω. perf. ἔστιχα. perf. paſſ. ἔστιγμαι. hinc στίγμα, ατος, τὸ, nota, qua aliquis compunctus eſt. στιγματίας, ου, ὁ, ſtigmate notatus.

Στιγνὸς, ὁ, ſignatus, punctus, punctis ſignatus vel diſtinctus: à 3. perf. perf. paſſ. præced.

Στιλβὼ, ῶ, ἡ, nitor, ſplendor: &

Στιλβὶς, ὁ, fulgidus, lucidus. & inde

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, ſplendidum reddo. à ſequente.

ΣΤΙΆΒΩ, ſplendeo, luceo, coruſco: illuſtro. f. στιλψω. p. ἔστιλφα.

ΣΤΙΆΗ, ας, ἡ, numulus minimi pretii, minimum quid. q. punctum, à στίζω, pungo.

Στιλπνὸς, ὁ, lucens: à στιλβω, ſplendeo.

ΣΤΙΆΜΙ, τὸ, ſtibium. Eſt quo aliquid στίζεται, denſatur.

Στιξ, στιχὸς, ὁ, ordo, verſus. in pl. αἱ στίχες, acc. pl. στίχας. Th. στείχω, ordine eo, vado.

Στιφρὸς, ὁ, ὸν, τὸ, τὰ, globus militum: à στείβω, denſo.

Στιφρὸν, ſum ſtipatè.

Στιφρὸς, ὁ, denſus, firmus; rigidus, aridus contractus. q. calcatus, à στείβω, condenſo.

Στίχας, acc. pl. à στὶξ, στιχὸς, ὁ, ordo, turma. Th. στείχω, ordine eo: ſed

Στιχὰς, ἀδος, ἡ, herbæ nomen, ab eod. th.

Στιχάω, & -όομαι, ordine eo, vado. Th. στείχω, idem. a. 2. ἔστιχον.

Στίχε, diſcede, a. 2. imperat. act. verbi στείχω, eo, vado. a. 2. ἔστιχον.

Στιχθεὶς, ἐντὸς, notatus, a. 1. part. paſſ. verbi στίζω, pungo. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐστίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, verſus, ordo. idem quod στὶξ. Th. στείχω, eo, vado.

ΣΤΛΕΓΙΣ, ἰδος, ἡ, ſtrigil, idem quod στλιγγὶς & στλιγὶς. Balnearis ſtrigilis erat incurva cum manubrio. Tum ab ejus ſimilitudine στλεγὶς, pelli detractæ, capilli aptari ſolita, faſciola quædam myſtica, lamina, quæ pro corona nitebantur. Hinc στλεγίζω, fut. ίσω, deſtringo, ſtrigili rado.

ΣΤΟΑ, ᾶς, ἡ, porticus. q. à στάω. ſeu ἵστημι, quia ibi ſtari poteſt, & eſt ſtatio quædam.

Στὸς, convitium: à στίζω, contumelias affero. q. στίσατος βίου.

Στοιβάζω, compono, ſtruo. στοιβάσματος, ſtipabilis. στοιβαστὴς, ſtipator. στοιβὴ, ſtipatio.

Στοιβὰς, ἀδος, ἡ, frons, dis. idem quod βαλὼν, ῶνος, τὸ, vide ſuprà. à στείβω, calco. f. ψω. p. ἔστιφα. p. m. ἐστιβὰς.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. τὰ στοιχεῖα per Metaphor. rudis inſtitutio. quod à στοῖχος ordo. Th. στείχω, ordine eo. f. ξω. p. ἔστιχα. pret. m. ἐστοῖχα & ἐστιχα.

Στοιχίω, -όω, itteredo. f. ήσω. p. ἐστοιχήκα. ab eod. th.

Στοιχηδὸν, adv. ordine, ordinatim. ab eod. them.

Στοῖχος, ου, ὁ, ordo, verſus. Th. στείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, STOLA, veſtis oblonga. Th. στέλλω, orno, amicio.

Στολίζω, f. ίσω, veſtio, apparo. à στολὴ, quod vide.

Στολίσας, αντος, ornatè præparans, a. 1. part. act. στολίσαι, orna, a. 1. imperat. act. Poët. verbi στολίζω, amicio, apparo. Th. στέλλω, idem.

Στολιστὴς, ὁ, ὸν, veſtiarius. à 3. perf. ſing. perf. paſſ. verbi στολίζω.

Στόλος, ου, ὁ, militaris expeditio. claſſis, copiæ quæ aliquo mittuntur: à στέλλω, mitto.

ΣΤΟΜΑ, ατος, τὸ, οι, oris. ſermo, acies gladii. στόμα ἐπὶ στόμα λαλῆσαι, loqui cum præſentibus. Hinc στομύλος, (an στόμυλος ſcrib.) garrulus, loquax. στομύλλω & στόμυλλω, loquax ſum. ἐκστομίζω, frænum injicio, ἐπιστομίζω, os obturo. κατὰστομος,

extrum os *habens*. ſeu *aurea vena ene fundens*.

Στόμφαγος, ου, ὁ, *rabula*. Gl. Cyz.

Στόμφατι, dat. pl. Ion. & Poët. à στόμα, ατος, τὸ, os, oris.

ΣΤΟΜΑΧΟΣ, υ, ὁ, *STOMACHUS*, ventriculus. q. à στόμα.

Στόμιον, στόμα ἔχει ποιῶ, ore affici, os facio, acuo: *diſertum reddo*. & os claudo. Th. στόμα, os, oris.

Στόμμα, ατος, τὸ, χαλκὸν ἰδίν, *chalybs*; item *vis, robur*: &

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum*: item *aci*s, *acumen, robur*, à perf. paſſ. verbi στομόω.

Στομφάζω, f. *άσω, utor grandibus verbis*: à στόμφος.

Στοναχοῦν, Dor. & Æol. pro στοναχοῦσι, 3. pl. ind. præſ. vel Dor. pro στοναχοῦσιν, dat. ſing part. præſ. à

Στοναχίω, f. *ίσω, gemo, cum gemitu requiro*. à στόνος, *gemo*. Th. στονὸς, *anguſtus*.

Στοναχίων, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. à

Στοναχίζω, ſeu -ομαι, f. -σομαι, idem quod στένω, *gemo, ingemiſco*. Them. στονὸς, *anguſtus*.

Στόνος, ου, ὁ, & in f. g. στονέσσα, ης, ἡ, *ſubſirioſus, gemebundus*, a. quod à στόνος, *gemitus*. Th. στονὸς, *anguſtus*.

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, actus ἡ στέργω στοργὸς, *amor ingenitus*. Th. στέργω, *amo*.

Στορέννυμι, vide in στορέω, *ſterno*.

Στορέσαι *Hernare*, a. 1. inf. act. στόρεσεν, Ion. pro ἐστόρεσε, 3. pl. a. 1. ind. act. στόρεσαι, στορέσασα, a. 1. part. act. verbi στορέω, *ſterno*. f. ήσω.

Στορεσσῶν, Dor. & Æol. pro στορέσαι, *ſternens*, 3. plur. præſ. act. verbi στορέω, *ſterno*.

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. ήσω, vel *έσω*. & hinc στορέννυμι, ſeu στορέννυμι, & στρωνύω, ſeu στρώννυμι, *STERNO*. στρῶμα, ατος, τὸ, *ſtramentum, ſtragulum*. στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *ſtrator*.

ΣΤΟ'ΡΘΗΞ, γγος, ἡ, *cuſpis haſtæ*, idem σόρθη, qu. à στορέω, quod ea aliquid ſternere poſſimus. Στόρθυγγες, σωτῆρες μάχης μ' ἐόντες, Pollux lib. 3. 4. Heſych. legit ἀστόρθυγες.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad ſcopum tendo, conjecto*. f. άσομαι. p. ἐστόχασμαι. q. à στέχω. Hinc στοχασμὸς, ὁ, ὁ, *conjectura*. στοχαστὸς, verbale. στοχαστικὸς, *conjecturaliter*.

Στοχασάμενος, a. 1. part. m. verbi ejuſd.

Στοχασμὸς, ὁ, ὁ, *conjectura*: &

Στοχαστὴς, ὁ, ὁ, *interpres, conjector*: &

Στοχαστικὸς, ὁ, *conjecturalis*. à perf. paſſ. verbi στοχάζομαι.

Στοχαστικῶς, *conjecturaliter*, adv. à στοχαστικὸς. Th. στοχάζομαι, quod vide.

Στρᾶβος, ου, ὁ, qui eſt *tortæ corporis*, à τορτὸς, *tortus*, quaſi à

Στρεβὸς, ὁ, *qui eſt oculis diſtortis, luſcus*: à στρεβλὸς, *tortus*. Th. στρέφω, *verto, diſtorqueo*.

Στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus, ſtrangulatio*. &

Στραγγαλιὰ, ᾶς, ἡ, &

Στραγγαλιὴ, ῆς, ἡ, *tortuoſus laqueus*: *doloſum conſilium*. Th. στραγὸς, *tortus*.

Στραγγάλιον, τὸ, f. ίσω, *STRANGULO, torqueo, ſtringo*. ab eod th.

Στραγγάλιον, & στραγγίζω, *torqueo, STRINGO*: à στραγὸς; item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*. à στράγξ, ὁ, *gutta, ſtilla*: quod à στάζω, *ſtillo*. f. στάξω, unde Pleonaſmo τ γ & ρ, στράγξ.

Στραγγὶς, *ſpecies tritici*, an à rotunditate guttæ?

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ὴ, *tortuoſus, obliquus*. q. à στρέφω, *verto*. Hinc στραγγάλιον & στραγγίζω, *torqueo*. στραγγάλη, ης, ἡ, *laqueus*.

Στραγγουρία, ας, ἡ, *urinæ ſtillicidium*. Angl. the Stranguiry. à στράγξ, γγὸς, ὁ, *gutta*, & οὖρον, ου, τὸ, *urina*.

ΣΤΡΑΓΞ, γγὸς, ὁ, *gutta, ſtilla*. Hinc στραγγίζω, f. ίσω, *guttatim exprimo*. vide in στραγγάλιον.

Στραδάω, pro ἀστράω, *ſplendeo, fulgure*.

Στρατιόομαι, *exercitum colloco, caſtra pono*, hinc στρατιόωντο, Ion. & Poët. pro ἐστρατιόντο, 3. pl. imperf. Them. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατάρχης, ου, ὁ, idem quod στρατηλὸς, *dux*: à στρατὸς, & ἄρχω.

Στρατάρχης, ου, ὁ, Poët. idem ac στρατάρχης, *exercitus dux, Imperator*. ab iiſd.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio*. Them. στρατὸς.

Στράτευμα, ατος, τὸ, *exercitus*: quod à στρατεία. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατεύω, *milito*. f. εύσω. p. ἐστράτευκα. a. 1. ἐστράτευσα. præſ. m. στρατεύομαι, idem. Th. στρατὸς. q. à στρέω, *ſterno*.

Στρατηγέω, *præſum exercitui*. ex στρατὸς, *exercitus*, & ἄγω, *duco*.

Στρατηγικὸς, ὴ, *rei militaris peritus*: οἱ στρατηγικοὶ, *milites*: &

Στρατηγὸς, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*: ex iiſd. th.

Στρατιὰ, Ion. pro στρατεία, ᾶς, ἡ, *militaris expeditio*.

Στρατιλάτης, ου, ὁ, pro στρατηλάτης. Them. στρατὸς.

Στρατιλάτιος, idem quod στρατηγὸς, quod vide.

Στρατιὴ, ῆς, ἡ, idem ac Them. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατιώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατιώτας, *miles*, στρατιῶται, ῶν, οἱ, *milites*. Them. στρατὸς.

Στρατιωτικὸς, ὴ, *militaris*: a præcedentibus.

Στρατιωτικῶς, adv. *militariter*: à præced.

Στρατο-

Στρατολογῶ, ῶ; militem deligo, q. d. στρατὸν συλλέγω, exercitum conscribo.

Στρατολογία, ας, ἡ, delectus exercitus: & Στρατολόγος, qui exercitum colligit: ab illd.

Στρατοπεδάρχης, ου, ὁ, exercituum præfectus, imperator belli. q. d. ἄρχων τῶ στρατοπέδω, princeps castrorum. Th. ἀρχὴ, imperium: & στρατηγὸς, quod vide.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, castrametatio: & idem cum sequente.

Στρατόπεδον, ου, τὸ, proprie castra significat, hoc est, locum, ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonom. exercitum. Ex στρατὸς, exercitus; & πέδον, solum, campus. Hinc στρατοπεδεία, castra metor.

ΣΤΡΑΤΟΣ, ου, ὁ, exercitus. q. à στορῶ, sternere, hostiliter deficere.

Στρατώσατο, Ion. & Poët. pro ἐστρατώσατο, 3. pl. imperf. verbi στρατόομαι, quod vide.

Στρεπτὸς, ἐντὸς, & στρεπτὸς, conversus, a, ὸν. part. pass. à στρέφω, verto.

Στρεφλῶσαι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, verto. f. λῶ. a. 2. ἔστρεφον.

Στρέβλα, ας, ἡ, tormentum, prelum: &

Στρεβλὸς, ἡ, tortuosus, callidus, perversus. Th. στρέφω, verto, torqueo.

Στρεβλόω, οῦ, detorqueo, perverto: f. ώσω. p. ἐστρέβλωκα. ab eod. th.

Στρεμμῖνος, gen. Ion. à στρεπτὸς, ἡ, ὁ, torques. Th. στρέφω.

Στρεπτὸς, ἡ; flexibilis, exorabilis; versatilis, tortus. Sed στρεπτὸς, substant. torques, Th. στρέφω, verto.

Στρεπτοφόρος, ου, torquatus: à φέρω, & στρεπτὸς, torques.

Στρεβλῶ, dolore afficio, tardo, cesso. στρέβλωμαι, paulatim deficio, tabesco, q. στραγγεύομαι. Th. στρέγξ, γγὸς, ἡ, gutta.

Στρεφαδνίω, in gyrum verto; oculi dicuntur alicui στρεφαδνίεσθαι, cum vertigine corripiuntur. Ex στρέφω, verto, & ἀδνὸς, gyro, circumago. Th. ἄδην, ος, ὁ, vortex.

Στρεφλὸς, ἐντὸς, a, ὸν. part. pass. vide στρεβλὸς.

Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. sing. à στρεφθὲς, a, ὸν. part. pass. verbi στρέφω, verto: f. ψω. a. 1. pass. ἐστρέφθην.

ΣΤΡΕΦΩ, verto, torqueo, flecto. q. à τρέπω, verto: f. στρέψω, p. ἐστροφα. a. 1. imperat. act. στρέψον, ἄνω, obverte. a, 2. ἔστραφον. præt. pass. στρέφομαι, converter, converto me, perf. pass. ἔστραμμαι. a. 1. pass. ἐστρέφθην. a. 2. pass. ἐστράφην, ες, η, a. 2. sub. pass. στραφῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. pass. στραφὲις, ἄσα, ἐν, conversus; a, ων. 3. 1. part. pass. στρεφθὲις, ἐντὸς. p. m. ἐστροφα. Hinc στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, flexus. στρεπτὸς, tortus, tortuosus. στρόφις, qui est oculis distortis, strabus. στρόφιγξ, vertex; item turbo, trochus. στροφὸς, tuorum; item redeo. ἀνάστροφος, inversio; item reditus. ἀνάστροφα, in contrarium partem verto. ἀνάστροφὴ, inversio, reciprocatio. ἄνστροφὴ, aversio.

Στρῶνις, adverbialiter, asperè horribiliter: à στρῶνις, asper. Est & στρῶνις, pro ανὴρ, manifestè.

ΣΤΡΗΝΗΣ, ἐος, ὁ, ἡ, asper, indomitus moribus.

Στρηνιάω, luxurior, dissolutè vivo; lasciviо: f. ἄσω. p. ἐστρήνιακα. Th. στρῆνος, ους, τὸ, luxus.

ΣΤΡΗΝΟΣ, ἐος, τὸ, luxus, deliciæ; asperitas morum, fastus: à στρὴν, asper, quasi à στρεπτὸν ἦνιας, ab delatu habenis, (donec nullis legum habenis coërceri queunt) q. d. effrenatus.

ΣΤΡΙΒΟΣ, exilis & tenuis vox avis: à στρίζω, pro τρίζω, strido.

Στριγμὸς, ἑ, ὁ, stridor quidam: à στρίζω, pro τρίζω.

Στριγγὸς, strigosus. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, columnarum canaliculus. Vide Stria.

Στριγὸς, ἑ, strigosus: à στρίγγω, stringo.

Στρεγλὸς, ἡ, ὸν, circumagi, torqueo; perturbo. Th. στρέφω, verto.

Στρόγγυλος, & στρόγγυλος, vide in στρέφω.

Στρόφος, ου, ὁ, vertex, vertigo, gyrus: à στροφὸς, unde & στροφὸς, instrumentum quoddam fullonium. στρόφιγξ, vortex, procella, turbo, trochus. Item, cochlea & murex marinus, qui & στρόγγυλος.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, ου, rotundus, contrallus: teres instar cylindri: qu. à στραγγὸς, tortuosus. στρογγύλος, idem quod στραγγύλος.

Στρομβιχίδης, Strombichides, nomen propr.

Στρόμβος, ου, ὁ, turbo, trochus: idem quod στρόβιλος, à στρόφω, torqueo. Th. στρέφω, verto.

Στρυζίζω, f. ίσω, strideo.

Στρυθίον, ου, τὸ, passerculus, diminut. à στρυθὸς, quod vide.

ΣΤΡΟΤΘΟΣ, ου, ὁ, passer. parva avis, STRUTHIO. Hinc στρυθίον, ου, passerculus, q. cum οἰσφῶ δῶ, scil. ad ἰχνος, Est enim avis salax.

Στρὺς, passer. Hesych. contractum ex στρυθὸς.

Στροφαλιγξ, ὁ, conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis: à

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, verto, verso.

Στροφάω, verso, Ion. hinc στροφάασθαι, versantes. Th. στρέφω, verto.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, versio, flexus, STROPHA: callida tergiversatio: unde Angl. Strife, à præt. m. ἔστροφα, verbi στρέφω, verto.

Στροφιγξ, γγὸς, ἡ, vertebra, cardo: quia ejus vi aliquid vertitur: ut collium, portæ; ab eod. them.

Στρεβλὸς, gen. Ion. ὁ Στρεβλοῦ, ὸς, ὁ, nomen propr.

Στρέβλη, homo versutus, qui novit στρέφειν.

Στρεβλὸς, ὸν, ὁ, aliquid tortum & torquens: à στρέφω, fascia. Est & tormen morbus. στρεφωνιστὴς, restio, qui στρέφει, id est, funes, ποιεῖ. hinc Angl. a Rope. à στρέφω, verto, pret. m. ἐστρεφα.

Στρεμμυγᾶς furiosè libidinosus. Refer ad στρέω, quia ὀχεύτικὸς.

Στρεμόνα, acc. sing. à Στρεμὼν, ὀνος, ὁ, nomen fluvii, Amphipolis Thraciæ.

Στρεπτὸς, ὴ, acerbus: idem quod στρυπτὸς, unde & factum aiunt interposito ρ. Alii rescrunt ad στρέφω, constringo.

ΣΤΡΙΧΝΟΣ, ν, ὁ, solanum, herba.

Στρῶμα, ατος, τὸ, stratum, stragulum: à στρώννυμι, sterno, quod vide: ab inus. στρόω.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, idem & ab eod. th.

Στρώννυμι, vel στρωννύω, sterno, imperf. ἐστρώννυον. f. στρώσω. a. 1. ἐστρωσα. a. 1. imperat. act. στρῶσον, &c. perf. ἐστρωκα. perf. pass. ἐστρωμαι, σαι, &c. perf. part. pass. ἐστρωμένος, η, ον, stratus. Hinc Angl. to strow. στρῶσις, stramen, stratura. στρωτῆρες, asseres: ut quibus pavimentum sternitur. στρῶμα, τὸ, stratum, stragulum, στρωματόδης, pulvinar, vestis aliqua sutilis. Th. στρόω sterno.

Στρῶσις, εως, ἡ, stratio, stratura: item lecti structura: à 3. pers. sing. perf. pass. præc. verbi.

Στρῶσον, sterne, a. 1. imperat. act. & Στρώσω, sternam. f. 1. act. verbi στρώννυμι, sterno. Th. στρόω, idem.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, strator: trabs parva, crates: &

Στρωτὸς, ὴ, stratus: quod à στρώννυμι, idem quod στρόω, sterno.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. à

Στρωφάω, idem quod στρέφω, verso, circumago: f. 1. m. στρωφήσομαι. quod à στρέφω, versio, flexus. Th. στρόω, verto. f. ψω. p. m. ἐστρωφα. a. 2. m. ἐστρόφιλον.

Στρωφῶ, Dor. pro στρόω, verto.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi στρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à στρόω, sterno.

Στυγέει, odit, 3. sing. ind. præs. συγέω, timeat, 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, odio prosequor: quod vide.

Στυγερὸς, Ion. pro στυγνὸς, ὁ, ἡ, horribilis, odiosa. dat. pl. στυγερῇσι. à

Στυγερὸς, ὴ, terribilis, tristis, gravis. Th. στυγέω.

Στυγερῶς, adv. horribiliter: à præced.

Στυγητὸς, ὸς, ὁ, ἡ, invisus: ex στυγέω, horribilis, & ἀ-, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὤπωμαι, video.

ΣΤΥΓΕΩ, odio prosequor, reformido: f. ήσω, & σύξω, ab inusit. σύγω. a. 1. ἔστυξα. a. 2. ἐστύγον. Hinc στυγνὸς, ὸς, ὸν, odium. Διὸς στυγὸς, ὸς, ὁ, Dei exosus.

Στυγνὸμος, ὁ, ὸν, odium: &

Στυγνότης, ὁ, ὸν, odiosus, a, um. Th. συγάω.

Στυγνάζω, tristis fum, contristor: f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα. a. 1. part. act. στυγνάσας, ασα, à στυγνὸς, quod vide.

Στυγνάσας, ασα, a. 1. part. act. verbi στυγνάζω, quod vide.

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, odiosus, invisus: tristis: à Στυγέω, ῶ, τὸ, odium. Th συγάω, odio prosequor.

ΣΤΥΑΟΣ, ν, ὁ, columna; item grabium, STYLUS.

Στὺξ, γὸς, ἡ, STYX, nomen fluv. infernalis: à συγέω, exhorresco.

Στύξαιμι, odissem, a. 1. opt. act. verbi συγέω, quod vide.

Στυπεῖον, ν, τὸ, Ion. pro στυππεῖον & στύππιον, quod vide.

ΣΤΥΠΗ, & στύππη, ης, ἡ, STUPA. Est & στύπη, stipes, stirps. q. à σύφω, quia ea utimur ad stipandum.

Στύπος, ὁ, τὸ. idem etiam quod στύπη.

Στύππιον, vide στύπη. inde Angl. a stoop.

Στυππεία, ας, ἡ, alumen; quia valde σύφει, id est, adstringit.

Στυφελικὸς, ὴ, astrictorius. Th. σύφω.

Στυφελίσσω, populea. Gen. 30. 37.

ΣΤΥΡΑΞ, ακος, ὁ, cuspis hastæ: item STIRAX arbor, quasi στερεὸς, firmus.

Στυφελίζω, asperè tracto, everto, quatio. f. ξω. vide στυφελίσσω.

Στυφελίσσω, quatere, a. 1. inf. act. verbi στυφελίζω, asperè tracto, depello: f. ξω. Th. σύφω, adstringo.

Στυφελὸς, ὴ, ὸν, durus, asper. Th. σύφω.

Στυφερὸς, ὰ, ὸν, durus, rigidus: ab eod. them.

ΣΤΥΦΩ, adstringo, de iis quæ gustantur, ἰσχνὸς, f. ψω. ab hoc verbo συπτικὸς, stypticus, adstrictivus. στυφερὸς, adstringendi vim habens.

Στύψις, εως, ἡ, adstrictio; ἰσχνασία: à σύφω.

ΣΤΥΩ, f. ύσω, tentigine laboro, priapum extendo. q. à σεύω, unde ἐστυμαι, erigo.

Στοὰ, ὰς, ἡ, STOA, ας, ων, ὁ, ἡ, τὸ, à porticu sic dicti, ubi disputabant. Et Zeno ejus secta author traditur.

Στωμυλία, ας, ἡ, &

Στωμύλμα, ατος, τὸ, loquacitas. nuga: à seq.

Στωμύλος, ὴ, garrulus, lepidus, dicax. Th. στόμα os, oris.

ΣΥ, & Dor. τύ, TU, & addita syllaba, νι, τυὸν. pronomen omnis gen. in gen. σοῦ, &c. Hinc σὸς, σὴ, τυὸς.

Σὰγξ, ῶ, ὁ, ἡ, ἀγκὸς, ὁ, ἡ, σὰγξ ἀγκὸς.

ΣΥΒΑΡΙΣ, ιδος, & ιος, ἡ, SYBARIS, urbs magna Græciæ; & ut alii volunt Italiæ: luxus. Ob luxum ab ὕβρις dici meretur. Hinc

Συβα-

Συβαρίτης, ου, ὁ, SYBARITA, qui eſt à Sybari: &
Συβαρίτις, ιδος, ὁ, quæ eſt à Sybari: &
Συβαριτικὸς, ὴ, ὸν, SYBARITICUS; mollis. Th. Σύβαρις.
Συβάρτης, ου, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης. quod vide.
Συβλᾶν, vel συβλίν, νος, ὁ, theca ex corio, ut ſuillo, à σῦς. Eſt etiam venabulum.
Συβόσιος, ὁ, τὸ, grex ſuum qui paſcuntur: à σῦς, ſus; & βόσις, ὁ, paſtus. Th. βόω, ſeu βόσκω, paſco.
Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcus; qui σῦας βόσκει, paſcit.
Συγγεγῶτες, ων, οἱ, nom. pl. à
Συγγεγραφὼς, ότος, perf. part. act. verbi συγγράφω, conſcribo. Th. γράφω, ſcribo: f. ψω, p. γέγραφα.
Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, generis & ſanguinis communio. Ex σὺν & γένος, ους, τὸ, genus, proſapia. Th. γένομαι, naſcor.
Συγγενεῦσαι, a. 2. inf. m. verbi συγγίνομαι, ſimul ſum, converſor. Th. γίνομαι, naſcor, ſum. a. 2. m. ἐγενόμην.
Συγγενὴς, ὁ, ἡ, cognatus, dat. pl. à
Συγγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, conſanguineus: ab iiſd. th.
Συγγηράσκω, 1. pl. a. 2. ſub. m. à συγγίνομαι. vide συγγενεῦσαι.
Συγγηρᾶσκω, σεις, σει, conſenеſco: à γηράσκω, f. ασω, ſenеſco. Th. γῆρας, αος, τὸ, ſenectus.
Συγγίνεσθαι, præſ. inf. à
Συγγίνομαι, converſor, convenio, coëo. Th. γίνομαι.
Συγγινώσκειν, cognoſcere, ſibi conſtium eſſe, conſiderare, ignoſcere: &
Συγγνώμη, ης, ἡ, ignoſcentia, venia, permiſſio: à συγγινώσκω, ignoſco. hoc ex σὺν & γνώμη, ης, ſententia. Th. γινώσκω, cognoſco: f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ας, α. a. 2. imperat. γνῶθι.
Συγγνωμικὸς, ὴ, proclivis ad ignoſcendum; indulgens: venia dignus: &
Συγγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, facilis in danda venia, mitis; conſentiens: vide συγγινώσκω.
Συγγνῶθι, veniam conſequi, a. 1. inf. paſſ. verbi συγγινώσκω, ignoſco: f. συγγνωσθήσομαι. a. 2. συνέγνων. Th. γινώσκω, cognoſco.
Συγγνώστης, ου, ὁ, ἡ, cognatus, Poët. idem quod συγγενὴς, quod vide.
Συγγράμματα, ἀτος, τὸ, ſcriptum, liber, opus. dat. pl. συγγράμμασι. Th. γράφω, ſcribo.
Συγγραφεὺς, ἐως, ὁ, ſcriptor, auctor: à γράφω.
Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, monumentum, deſcriptio: SYNGRAPHA, ab eod. th.
Συγγράφω, conſcribo, ſtipulor. f. ψω. hinc συγγέγραφα, a. 1. inf. act. ab eod. th.
Συδαμαρία, ὁ, ἡ, ἅ, nimis everſo, tollenti onus auxilior, juvo. ex σὺν, & δαμαρία, quod ex κατὰ, & ἁλίσκω, capio.
Συδάνημι, tenſideo. Ex σὺν & κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, idem.
Συζωθίζω, una colloco; item una ſedeo a. v. ind. act. συνεζώθισα. a. 1. part. act. συζωθίσας, ασα, αν. ex σὺν & καθίζω, ſidere facio. Th. ἵζω, idem.
Συζωπυθίω, ῶ, ſum particeps afflictionum, una patior: f. ἰσω. p. συζεκακόπαθκα. Ex σὺν & κακοπαθέω, malis afflictor. quod ex κακὸς, malus, & πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.
Συζεκακῶσθαι, ῶ, una male vexo: f. ἰσω. p. συζεκακώκεναι. præſ. paſſ. συζεκακοῦμαι, οῦμαι, una male vexor: quod ex σὺν & κακοῦμαι, male tracto, hoc ex κακὸς, malus, & ἔχω, habeo: f. ξω. a. 2. ἔσχον.
Συζεκαλῶ, ῶ, ſeu ἰοῦμαι, οῦμαι, convoco. f. ἰσω. perf. act. συζεκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 1. m. συνεκαλεσάμην, ω, ασο. Th. καλέω, voco.
Συζεκαλύπτω, cooperio, occulto: f. ψω. perf. συζεκάλυφα, paſſ. perf. συζεκάλυμμαι: a. 1. paſſ. συνεκαλύφθην. a. 2. paſſ. συνεκάλυβον, part. paſſ. perf. συζεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego: f. ψω. a. 2. ἐκάλυβον.
Συζεκάμφθειν, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. verbi συζεκαλύπτω, quod vide.
Συζεκάμπτω, incurvo: f. ψω. p. συζεκάμφθα. a. 1. συνέκαμψα. a. 1. imperat. act. συζεκάμψατε, άντω, incurva. quod ex σὺν & κάμπτω, flecto: f. ψω.
Συζεκβαίνω, una deſcendo. a. 2. ind. act. συζεκέβην, ης, η. a. 2. part. act. συζεκβὰς, άσα, ὰν. quod ex σὺν, κατὰ & βαίνω, eo: f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.
Συζεκβαίνης, nom. pl. a. 2. part. act. verbi συζεκβαίνω, quod vide.
Συζεκάγω, una reduco, in reducendo adjuvo: ex σὺν, κατὰ & ἄγω, duco.
Συζεκζεύγνυμι, conjungo. Th. ζεύγνυμι.
Συζεκαθίζω, a. 2. inf. m. verbi συζεκαθίζω, una depono, idem ſentio: quod ex σὺν, κατὰ & τίθημι, pono: f. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. m. ἐθέμην.
Συζεκάθεσις, εως, ἡ, conſenſio, comprobatio, ſuffragium: ab eod. verbo & th.
Συζεκατασκευάζω, f. άσω, una inſtruo & adorno: ex σὺν, κατὰ & σκευάζω, inſtruo, paro. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.
Συζεκατασκευάσας, ασα, αν. a. 2. part. act. præced. verbi
Συζεκατατίθεμαι, aſſentior, conſentio, comprobo. perf. paſſ. συζεκατατέθειμαι. perf. part. paſſ. συζεκατατεθειμένος, η, ον, aſſenſus fuerat. Ex σὺν, κατὰ & τίθημι, pono.
Συζεκατεσθίοντα, acc. ſing. a. 2. part. act. à
Συζεκατεσθίω, una comedo: ex σὺν, κατὰ & ἔδω, edo. a. 2. ἔφαγον. a. 2. inf. φαγεῖν.
Συζεκατιλαβίζω, una damno: item, una eligo: f. ίσω. p. συζεκατιλάβικα. præſ. paſſ. συζεκατιλαβίζομαι, communibus calculis allegor. a. 1. paſſ. συζεκατιλαβίσθην, θῆς, θη, comma-

communibus calculis additum fuit: quod ex συν, ξὺ & ψηφίζω, *calculis computo*; item *decerno, statuo*. Them. ψήφ@, ος, ὁ, *calculus*.

Συλλαλήσωμεν, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi συνομιλήσωμεν, *infrà accedo*; quod ex συν & καλήσωμεν, *deſcendo*: hoc ex ξὺ & ἔρχομαι, *venio*: fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συλλαμβάνεσθαί τινι, *aliquem in re aliqua comparanda juvare*: ab ἰσχύζομαι. Th. ἰσχύω.

Συλλαμπρύνω, a. 1. inf. act. à

Συλλαμπρύνω vel -ύνω, *confodio unà*: ex συν, ξὺ & ὀρύσσω vel -ύττω, *fodio*: f. ξυ. p. χα.

Συλλείβειν, ι, τὸ, *pallium*: à συλλείπω, *simul poſitus ſum*. Th. λείπω, *jaceo*.

Συλλείπει, *certum eſt, conſtat*. Vide præcedent.

Συλλείπω, Ion. *compungo, confcio*.

Συλλεχθῆναι, Ion. *contempero, commiſceo*: f. συλλεχθῶ. a. 1. συνικέχυται, ας, ε. perf. συλλέλεγμαι. perf. paſſ. per Syncop. συλλέλεγμαι. perf. part. paſſ. συλλελεγμένος, η, ον, *contemperatus, una permiſtus*; quod ex συν & λελεγμένος, *miſceo*: f. λεχθῶ.

Συλλελαβήκασιν, *ſummatim recenſeo*; & -ήκασι, -ήκασι, *in ſummam colligo* vel *colligor*; *conſummo*: ex συν & λελαβήκασιν. Th. λαβὴ, *caput*.

Συλλελυμένος, η, ον, *confuſus*, a, um, perf. part. paſſ. verbi συλλύω vel -ύω, f. ύσω, *confundo*; quod vide.

Συλλελυμένος, 3. ſing. pluſq. p. imperat. paſſ. verbi συλλύω, *concedo, indulgeo*; quod ex λυμὸς, ος, *accedo*; *capio*: f. ἴσω.

Συλλελυσμένα, *humo congeſta ſtella*, perf. part. paſſ. à συγχέω, quod vide.

Συλλεγῶ, οῦ, *commoveo*: f. ἴσω. p. συλλελύπηκα. a. 1. συνελύπησα, ας, ε. Th. λυπέω, *moveo*.

Συλλέπησις, εως, ἡ, *commotio*: à præced.

Συλλήσασις, εως, ἡ, &

Συλλήσασμὸς, ὁ, ὁ, *concluſio*: à perf. paſſ. ſeq.

Συλλήσθαι, *concludo*: f. ήσω. p. συλλέλεφα. a. 1. συνέλεισα. perf. paſſ. συλλέλεισμαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. συλλελεισμένος, η, ον. Th. κλείω, *claudo*: f. σω.

Συλλελεγμένος, η, ὁ, ἡ, *cohæres*. τὰ τῶν συλλελεγμένων, *gentes cohæredes*, tanquam adjective accipitur. Epheſ. 3. 6. Componitur ex συν & κληρονόμος, *hæres*; hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, *ſors*, & νέμω, *tribuo, præſideo*: f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα. p. νένεμμαι.

Συλλέχνη, νδος, ἡ, *colluſtrium, convena*: à συλλέχθαι, *convoco*. συλλοχίζω autem eſt *inundo*.

Συλλεχωνία, νια *ſum* participa, νια *communico, commercium habeo*, cum dat. Nom. pl. part. præſ. συλλεχωνίζοντες. f. ίσω. p. συλλελεχωνίκα. a. 1. συνελεχωνίσα. part. act. συλλεχωνίσας, ασ@. Ex συν & λεχωνία, *participes ſum*: hoc à λεχωνὶς, ίδος, ἡ, *conſors*, *participes*. Th. λεκτὸς, *communis*.

Συλλεχωνίστ, ῶ, ὁ, ἡ, *participes, conſores*: ab iiſd.

Συλλέχ@, ου, ὁ, ἡ, *qui cum aliquo in eodem cubili cubat & dormit*: ex συν, cum, & λέχος, *cubile*.

Συλλελυμένος, 3. ſing. f. 1. act. verbi συλλελυμένω, *ſimul nato*. Them. κελυμένω, *nato*: f. ίσω.

Συλλομίζω, νια *affero*: f. ίσω. p. συλλελύμικα. a. 1. συνελύμισα. Ex συν & λομίζω, *fero*. Th. νομὸς, *curo*.

Συλλοπὴ, ῆς, ἡ, *præceps lapſus omnium facultatum ſeu virium in corpore humano*: item *SYNCOPE* fig. Gram. à

Συλλοπόω, f. ώσω, *concido*; item *verberibus cædo*; *diſſindo*: ex συν & λοπέω, *ſcindo*.

Συλλοχίσαι, a. 1. inf. act. &

Συλλοχίσας, άσ@, a. 1. part. act. à

Συλλοχίνω, *comparo, conjungo*: f. νῶ. a. 1. συνέκρινα. a. 1. inf. act. συλλοχίσαι. Th. κρίνω, *judico*.

Συλλοχισμὸς, ου, ὁ, *comparatio*: dat. pl. συλλοχίσιοι. à præced.

Συλλοχλόω, *complodo, collido, compono, apparo, colligo, indico*: ex συν & κροτέω, *pulſo*. Th. κρότ@, *pulſus*.

Συλλοχὼ, *collido, committo*. Th. κρὼ, f. σω, *pulſo*.

Συλλοχύπτω, idem ferè quod κύπτω, *celo, abſcondo*: f. ψω. p. κέκυφα. a. 2. ἐκύβον.

Συλλρὸ ψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συλλτίζειν, ι, ὁ, *ejuſdem coloniæ deducendæ ſocius*: à κτίζω, *condo*.

Συλτύπτω, *deorſum abjicio*; *ſimul inclino*; *conſentio*: f. ψω. p. συνέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Them. κύπτω, *pronus ſum, demitto oculos, incurvo me deorſum*.

Συλχωρίων vide in συλχωρία.

Συλχωρία, ας, ἡ, *caſus*: à συλχώρω, *concido*; quod apud Hom. ponitur pro συγκρούω, *collido*: ex συν & χέω, *incido*: f. χέσω, a. 1. ἔχυσα. vel à συλχωρέω, *invenio, contingo, occurro alicui*.

Συχαίρω, *gratulor*, cum dat. impetf. συνεχαίρην, ες, ε. f. 2. m. συχαρήσομαι. a. 2. paſſ. συνεχάρην, ης, η, *gratulatus ſum*: a. 2. imperat. paſſ. συχάρηθι, τω, & in pl. συχάρητε. Th. χαίρω, *gaudeo*: f. αρῶ. p. κέχαρκα.

Συχαρεῖται, 3. ſing. f. 2. m. &

Συχαρῆτε, 2. pl. a. 2. imperat. paſſ. verbi συχαίρω, *gratulor*; quod vide.

Σύχνι, *turba*: præſ. imperat. act. à

Συχνέω, *confundo, conſterno*; item *concita turbam*: ubi omnis generis homines promiſcuè *conſluunt*: f. συχνέσω. a. 1. συνέχνα. a. 2. συνέχνον, ες, ε. Act. 21. 27. Th. χέω & χνέω, *fundo*: f. χέσω, χνέσω & χνέσω. a. 1. ἔχεσα, ἔχνα & ἔχνα.

Συχνία,

Συχάω, bene cenſeo, ſapio: f. dem. à χάω, aggerim duco, Th. χάω.

Συχρᾶσθαι, -ᾶμαι, commercium habeo cum aliquo, cum dat. f. ἐσυχρᾶμην. perf. ἐυσυχρᾶμαι. Th. χράω, commodo.

Συχύω & συγχύω, confundo: f. ὕσω. p. συκέχυκα. a. 2. vel imperf. συκέχυον, ες, ε, diſputando pudefeci, ſuperavi. perf. paſſ. συκέχυμαι, σαι, ται, conturbatus ſui. perf. part. paſſ. συκεχυμένος, η, ον, confuſus, a, um. a. 1. paſſ. συγχύθην, ης, η. Ex συὼ & χύω vel χώω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύχυσις, ιος, ἡ, confuſio: à præced.

Συχύω, vide συχύω.

Συχώρεος, ας, ὁ, ejuſdem regionis: ex συὼ & χώρος, locus. Th. χώρος, idem.

Συχωρέω, concedo, aſſentior, indulgeo: f. ἤσω. præſ. part. paſſ. συχωρεόμενος. Ex συὼ & χωρέω, eo, accedo.

Συχωρητέον, concedendum eſt, adject. verbale, à præced.

Συχώσαι, a. 1. inf. à συχόω, quod vide.

Σώδην, adv. celeriter: à σεύω, concito. Th. σεύω, agito.

Σῶες, ſues, nom. pl. à σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, σῦν: pro quo uſitatius ὕες, ὑὸς, ὁ, ἡ.

Σώνω, concitatus eſt, 3. ſing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύνετο, verbi σύνυμι vel σεύνυμι, concito. Th. σεύω, agito.

Σωζάω, ῶ, κκα ὦνα: præſ. inf. συζῆν, pro συζῆν, Dor. f. συζῆσαι. p. συωίκακα. Ex συὼ & ζάω, vivo.

Συζεύγνυω vel συζεύγνυμι, conjungo: f. συζεύξω. a. 1. συωίζευξα. perf. συωίζευχα. perf. paſſ. συωίζευγμαι. perf. part. paſſ. συωιζευγμένος, η, ον. Ex συὼ & ζεύγνυω, jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζῆν, à συζάω, quod vide.

Συζήτια, ὦ, πκτνο quæro, diſcepto, diſputo. imperf. συωιζήτουν, ες, ε, ες, ον, ον. f. ήσω. p. συωιζήτηκα. a. 1. συωιζήτησα. Ex συὼ & ζήτια, quæro.

Συζήτησις, εως, ἡ, diſputatio, diſceptatio: & Συζητητής, οῦ, ὁ, diſquiſitor, diſputator: à συζήτια, quod vide.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio: à Σύζυξ, ὑγος, ὁ, ἡ, conjunctus, copulatus: à ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυω, jungo.

Συζώς, ὦσα, ὸς, præſ. part. act. à συζάω, κκα vivo; quod vide.

Συζωπυέω, κκα vivifico: f. ήσω. p. συωιζωπύηκα. a. 1. συωιζωπύησα. Ex συὼ & ζωὸς, ὸν, vivus; quod à ζάω, Poët. pro ζάω, vivo, & πυέω, facio.

Σύηλος, ὁ, qui porcinis eſt moribus, ſtupidus, inſulſus: hinc συήλια, porcini mores. Th. σῦς, ſus.

Σύηται, concitatus, a. 1. part. paſſ. verbi σεύω, vel σύω, concito. perf. paſſ. σέσυμαι & ἐσυμμαι, per Hyperthefin. a. 1. paſſ. ἐσύθην. Th. σεύω, agito.

Σῦλα, impetum ſecerunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. Ion. & Bœotica Syncope pro ἐσύλησαν, verbi ejuſd. & th.

Σῖλ', per Sync. pro σύλεσι, faſſina, a. 1. imperat. paſſ. verbi σύλα, vide ſubtus. Vel eſt præſens, vel a. 2. imperat. act. verbi σίμι, pro σύω, concito. Th. σεύω.

Συκαμῖνος, ίδος, ἡ, ficedula: quia ficu pinguiſcit. Th. συκῆ.

Συκάμινος, ου, ἡ, SYCAMINUS, ſycomorus, nomen arboris. Pro fructu eſt συκάμινον: volunt dici quod fructum ferat σύκων δμοιον, qui ficubus melius ſapiat.

ΣΥΚΕΗ, ῆς, ἡ, ficus arbor. σύκεον, ου, τὸ, ficus, fructus.

Σύκινος, η, ον, ficulnus: à præced.

Συκομορία, ας, ἡ, ſycomorus: ex συκῆ, ficus, & μορία, ας, ἡ, morus.

Συκόμορος, SYCOMORUS; Angl. Sycomore: ex iiſd.

Σῦκον, ου, τὸ, ficus. Vide συκῆ.

Συκοφαντία, ᾶ, proprie, indico illos, qui ficus Athenis alio exportabant abſque veſtigali expenſo: per Synecd. ſpeciei, calumnior: f. ήσω. p. συκοφάντηκα. a. 1. ἐσυκοφάντησα: à

Συκοφάντης, ου, ὁ, SYCOPHANTA, calumnioſus delator: Angl. Sycophant. Ex σῦκον, ου, τὸ, ficus, (Th. συκῆ,) & φαίνω, in lucem profero, indico.

Συκοφαντικὸς, ὴ, ὸν, ad calumniandum propenſus: à præced.

Σύλαγες, calceamenta Phrygia.

Συλαγωγέω, ῶ, ἁρπάζω ago & abduco, depræder: ex σῦλα, præda, & ἄγω, duco.

Συλαῖος, ίδης, Dor. pro συλαῖος, quod vide.

Σύλαεν, vi ſpoliabat, 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα, à

Συλάω vel -έω, ſpolio: f. ήσω. p. συσύλαγκα. a. 1. ἐσύλησα. Th. σῦλα, præda.

Συλεύμενος, ου, Dor. pro συλεύμενος, η, prædans, præſ. part. paſſ. verbi συλάω, Th. σῦλα, præda.

Συλέω, vide in ſeq.

ΣΥΛΗ, ης, ἡ, præda, ſpolium. Hinc συλάω, έω, & συλέω, ſpolio, depræder. ἱερόσυλος, η, ὁ, ἡ, ſacrilegus. ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium.

Συλήσας, ήσασα, ήσαν, a. 1. part. paſſ. & Συλήσουσα, nom. pl. a. 1. part. act. verbi συλάω, depræder: præced.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. & Συλλαβὴν, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, comprehendo; quod vide.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, SYLLABA, qu. quæ literas comprehendit: Angl. Syllable: à συλλαμβάνω, comprehendo: a. 2. συλλαβεῖν. Th. λαμβάνω.

Συλλαβὼν, a. 2. part. act. ſ. g. verbi συλλαμβάνω, quod vide.

Συλλαλέω, ῶ, colloquor, cum dat. f. ήσω. p. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συνελάλησα. a. 1.

a, 1. part. a2. συναλθεις, ἀληθ. Ex συν & ἀλαω, loquor.

Συναμφιαννυμι, comprehendo: f. συναμφιω, concipiam: p. Att. συνεσμαι. perf. part. act. συνεσμαρως, ῥα, ῥος. 2, 2. ind. act. συνεσμαρεν, contexi: præf. m. συναμφιαννυμαι, opitulor, auxilior, cum dat. 2. 1. pass. συναμφιασθαι, consertum fui: 2. 2. m. συναμφιαλωμαι, ω, ται, adjuvo, cum dat. comprehendi, cum acc. Th. ἀμφιαννυμι, capio.

Συναγω, colligo: f. συναξω. p. συνηγαγον. 2. συναγαγε, 2. 1. συνηξα. 2. 1. imperat. act. συναξον, ατω. 2. 1. sub. συναξω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. συναξωσι. præf. pass. συναγομαι, colligor. Th. ἀγω, lego: f. ξω.

Συναγετε, 2. pl. 2. 1. imperat. act. verbi præced.

Συναθροιζω, comprehensim, adv. à συναμφιαννυμι. quod vide.

Συναθρεις, 2. 1. part. pass. συναθροιν, 2. 1. imperat. pass. συναθροιζεσθω, 2. 1. inf. pass. verbi συναμφιαννυμι, quod vide.

Συναλιζω, concipio, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Συναγλεζομαι, ratiocinor: f. 1. m. ισομαι, & Att. ιουμαι. 2. 1. m. συνελογισαμην, ω, ατο. perf. pass. συνελογισμαι. Ex συν & λογιζομαι, rationem ineo; quod à λογος, ratio. Them. λεγω, dico: f. ξω. p. m. λελογα.

Συναγερμοδε, ε, ὁ, collectio quæ ratiocinando fit, SYLLOGISMUS: Angl. Syllogism: à præced.

Συλλογος, ὁ, ὁ, concio, conventus, cœtus, concilium, collegium: à συναγω, quod vide.

Συναχθιος, ὁ, ὁ, ejusdem coloris socius. Th. ἀχθος, color.

Συναυσιομαι, ξομαι, condoleo, condoleſco: ex συν & λυσιαω, dolore afficio, contristo. Th. λυσσα, dolor.

Συλεμενος, præſ. part. pass. verbi συλαω, idem quod συλαω, depræd or: f. ησω. Th. σύλη, præda.

Συλων, præſ. part. act. verbi συλαω vel -ιω, spolio: præſ. part. pass. συλαμενος. Th. σύλη, præda.

Συμβαινη, eveniat, 3. sing. a. 2. opt. act. à Συμβαινω, ειν, ῃ, evenio: imperf. act. συνεβαινον. f. συμβησομαι. p. συμβεβηκα. perf. part. act. συμβεβηκως, ὁτος. 2, 2. ind. act. συνεβαν, ες, η. 2. 2. sub. συμβω, ῃς, ῃ. 2. 2. part. act. συμβας, ἀντος. Th. βαινω, eo.

Συμβαλλοντων, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβαλλετον. à

Συμβαλλω, diligenter considero, conjicio, confero; item congredior cum aliquo: f. συμβαλω. 2. 2. συνεβαλον, 2. 2. inf. act. συμβαλειν, confligere: perf. συμβεβληκα. 2. 2. m. συνεβαλομαν, ω, ντο, contuli, cum dat. præt. m. συμβεβολα. unde σύμβολον, ου, τὸ, signum, tessera militaris, qua sacii ab hostibus dignoscuntur. Them. βαλλω, jacio.

Συμβεμεν, Dor. pro συμβηναι, 2. 2. inf. act. verbi συμβαινω, quod vide.

Συμβεντα, acc. sing. à

Συμβας, ἀντος, 2. 2. part. act. gen. plur. συμβαντων, verbi συμβαινω, quod vide.

Συμβασιλευω, κκα regno: f. ευσω. p. συμβεβασιλευκα. 2. 1. συνεβασιλευσα. 2. 1. sub. συμβασιλευσω, ῃς, ῃ. Ex συν & βασιλευω, regno. Th. βασιλις, rex.

Σύμβασις, ιος, ἡ, comparatio, conventio: à συμβαινω, quod vide.

Συμβεβασι, Ion. pro συμβεβηκασι, perf. inf. act. &

Συμβεβηκης, ας, ὁ, perf. ind. act. &

Συμβη, 3. sing. a. 2. sub. act. &

Συμβησομαι, f. 1. m. verbi συμβαινω, evenio; quod vide.

Συμβιβαζω, instruo, collatis scripturæ locis probo: f. ασω, ας, α. 2. 1. ind. act. συνεβιβασα. præf. pass. συμβιβαζομαι, compingor: 2. 1. ind. pass. συνεβιβασθην, ης, η. 2. 1. part. pass. συμβιβασθεις, ἐντος, compactus: ex συν & βιβαζω, facio ascendere. Th. βαινω, scando, eo.

Συμβιβασθεντων, gen. plur. 2. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβιβη, instruam, Psal. 32. 8. contract. pro -ασω, Att. pro συμβιβασω, f. 1. verbi συμβιβαζω, quod vide.

Συμβιοω, f. ωσω, convivo: ex συν & βιοω, vivo. Th. βιος, vita.

Συμβιωτης, ου, ὁ, convictor, contubernalis: à præced. quod vide.

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura: à συμβαλλω, quod vide.

Σύμβλησις, εως, ἡ, compago: ab eod. verbo.

Συμβλητ' ἐξι, conferenda sunt; verbale à συμβαλλω, confero.

Συμβολαιον, υ, τὸ, signum, argumentum: &

Συμβολη, ης, ἡ, conjectura, congressus, conflictus; commissura: à συμβαλλω, quod vide.

Συμβολικὸς, ἡ, conjecturalis, ænigmaticus: &

Συμβολικως, adv. conjecturaliter: à συμβαλλω, conjicio: p. m. συμβεβολα. Them. βαλλω, jacio.

Σύμβολον, υ, τὸ, signum: ab eod. verbo.

Συμβουλευτικὸς λογος, oratio suasoria: à

Συμβουλευω, simul consulto, consilium do: f. ευσω. p. συμβεβουλευκα. 2. 1. συνεβουλευσα. ας, α. 2. 1. part. act. συμβουλευσας, ἀντος. 2. 1. m. συμβουλευσαμην, ω, ατο. Ex συν & βουλη, consulto. Th. βουλη, consilium.

Συμβουλη, ης, ἡ, consilium consultatio: &

Συμβουλια, ας, & Ion. ιη, ἡ, consilium: &

Συμβουλιον,

Συμβίβασις, ε, ἡ, conſtitutio. Verb. ſecundæ Th. βιβάζω, conſtituo.

Συμβιβάσω, ἰδ. 1. conſtituam, ἀ

Συμβιβασθεὶς, καὶ διδάξας, ἀ

Συμβιβασθεὶς, καὶ διδάξας. Th. συμβιβάσω, diſco, f. συμβιβάσομαι. a. 2. συμβὰς.

Συμμαρτυρία, -ᾶς, καὶ τεκμήριον reddo, καὶ teſtor. f. ήσω. p. συμμεμαρτύρηκα. a. 1. ἐμαρτύρησα. Ex σύν, & μαρτυρία, teſtor. Th. μάρτυς, υρος, ὁ, & ἡ, teſtis.

Συμμαχέω, -ῶ, in bello ſum ſocius, ſocius ſum pugnæ: ex σύν & μάχομαι, pugno. f. ήσω, vel ἐσομαι.

Συμμαχία, ας, & Ion. η, ἡ, ſocietas in bellis à præced.

Συμμαχίδα, acc. ſing. à

Συμμαχίς, ἰδ-ος, ἡ, ſocia: à

Συμμαχ-ικὸς, ἡ, ὸν, communis, pugnæ ſocius. Hinc συμμαχικὸν, τὸ, ſœdus, à συμμαχία. ſimul pugnæ. Them. μάχομαι, pugno.

Συμμένω, conſiſtere, permanere, durare. Th. μένω, maneo.

Συμμερίζομαι, καὶ partem capio, cum dat. Ex σύν & μερίζω, partior. diſtribuo. f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Them. μέρος, diviſio.

Συμμεταχειρίζω, τραπεζάσαντο. Hinc præſ. part. paſſ. συμμεταχειριζόμενος· à μεταχειρίζω, tranſformo. hoc ex μετὰ, trans, & χείρ, -ὸς, τὸ, habitus. Them. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. perf. paſſ. ἔσχημαι.

Συμμεθέξει, εἰς, ὁ, imperſ. act. à

Συμμίξαι, καὶ participe ſum: ex σύν & μίγνυμι, participe ſum. f. μίξω. Hoc ex μετὰ & ἔχω, habeo, impeſf. ἔσχον. a. 2. ἔχον.

Συμμίγ-ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, conſertus, καὶ participes: à præced.

Σύμμιγα, ὁ, ἡ, ὸ, modici temperatus. Hinc συμμιγὴς ἔφυς, moderatè. Them. μέτρον, menſura.

Σύμμιγα, adv. promiſcuè cum, ſimul cum. à ſequent.

Συμμίγνυμι, commiſceo. præſ. part. συμμιγνύμενος. Th. μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιγμαι. a. 2. ἔμιγην.

Συμμιγ-ὴς-ὲς, ὁ, ἡ, commixtus, permixtus, à præced.

Συμμιμεῖται, ῆ, ὸ, ſimul imitatur. Ex σύν & μιμέομαι, imitatur. Th. μιμέομαι, μίμος, imitor. f. ήσομαι.

Συμμίξατε, 2. ſing. a. 1. ſub. act. συμμίξω, a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, commiſceo. f. ξω. Th. μίγνυμι, miſceo.

Σύμμισγε, præſ. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι, quod vide in συμμίξατε.

Συμμίσχεσι, commiſcentia, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Σύμμορφ-ὸς, ὸν, ὁ, ἡ, conformis, συμμορφα, nom. pl. n. g. Ex σύν & μορφὴ, forma.

Συμμορφόω, -ῶ, conformo. f. ώσω. p. συμμεμόρφωκα. præſ. paſſ. συμμορφόομαι, conformor. & præced.

Συμπαθὲς, ες, ὁ, conſenſus ita affectus. cum vicinitate & conſuetudine naturæ. SYMPATHIA. Angl. Sympathy. ex iiſd. cum ſeq.

Συμπαθέω, -ῶ, condoleo, una patior. f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα. a. 1. imperat. act. συμπαθήσατε, ήσω. a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι· ex σύν & πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. 2. ἔπαθον. p. πεπόνθα.

Συμπάθει, -ῆς, ὁ, ἡ, compatiens, condolens: ab iiſd. them.

Συμπαίσ'ειν, Dor. pro συμπαίζειν, collidere: Th. παίω, inde.

Συμπαίσειεν, vide σύμπαιε.

Συμπαραγίνομαι, καὶ accedo, adſum. f. συμπαραγενήσομαι. a. 2. m. συμπαραγενόμενος, η, ον. ex σύν, παρὰ & γένομαι, fio γένομαι, ſum.

Συμπαρακαλέομαι, -έμαι, communem conſolationem petiſſe. a. 1. ind. paſſ. συμπαρεκαλέσθην, σθ, ς. a. 1. inf. paſſ. συμπαρακαλεσθῆναι, mutua erigi conſolatione. ex σύν, παρὰ & καλέω, voco.

Συμπαρακαλοῦμαι, vide in præc.

Συμπαραλαμβάνω, ſimul aſſumo. f. συμπαραλήψομαι. a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, βοντ-ος: ex σύν, παρὰ & λαμβάνω, capio. perf. paſſ. εἴλημμαι. a. 1. paſſ. ἐλήφθην.

Συμπαρεσταλ-ὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ſing. 2. a. 1. ſub. paſſ. verbi præced.

Συμπαρεστάλην, una permaneo. f. νῶ. p. συμπαρεστάλμαι. a. 1. ind. act. συμπαρέστειλα· ex σύν, παρὰ & στέλλω, maneo. f. νῶ. a. 1. ἔμεινα.

Συμπαρὼν-τὸς, qui cum iis ſunt; nom. pl. præſ. part. Poët. pro συμπαρόντες, & συμπάρειμι, una adſum. quod ex σύν, παρὰ & εἰμὶ, ſum. præſ. part. ὤν. Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρῳχόμην, Dor. pro

Συμπαρῳχόμαν, adhæro ſocio vel ſuaſor. f. ſing. a. 1. ind. act. ἃ

Συμπαρὼν-τος, ſimul adſto. Ex σύν, παρὰ & ἵστημι, ſto, ſtatus.

Σύμπασ, ασα, ασν, univerſus, totus. gen. pl. συμπάντων: ex σύν, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Συμπείθω, ſimul patior. a. 2. συμπαθεῖν. p. m. συμπέπονθα. ex σύν & πάσχω, patior: f. πείσομαι.

Συμπείσω, una perſuadeo, perſuadeo. Th. πείθω, f. σω, perſuadeo.

Σύμπειρ-ος, ον, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo experitur: Ex σύν & πεῖρα-ω, ῶ, in-cipium.

Συμπέμπω, una mitto. f. ψω. a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Συμπεπαστιγτίσθαι, undique ſolendum, verbale, à

Συμπλεκτικός, ή, όν, vel ός, ὸν. Ex συν, una & πλέκω, plico, f. πλεξω. a. 2. πλεκ.

Συμπλέκω, συμπλέξω. f. συμπλακήσομαι. a. 2. συμπλακόμην. 2. pass. perf. συμπέπλεγμαι. imper. συμπλέκου. comp. ext. ex συν, una & πλέκω, plico. præt. πλεκα. & act. πλακα.

Συμπλεκτός, ή, όν, vel συμπλοκός, contingo, contingens, coalescere facio. Th. πλεκω, contingo. f. ξω.

Συμπλέω, bibo cum aliquo, cum dat; f. συμπίομαι. p. συμπέπωκα. a. 2. συμπίνω, ις, ν. Th. πίνω, bibo.

Συμπλήθομαι, acc. sing. part. præs. à Συμπλήθω, incido, incurro, contingo. &c. Them. πλήθω, cado. f. ξω. m. συμπλήσομαι. perf. act. πέπληκα. a. 2. ἔπλην.

Συμπλοκάδες, ai, ων. vide in συμπλοκάς.

Συμπλοκάς, άδος, ἁδι. a. 1. part. act. & Συμπλοκάδων, ων. f. inf. m. verbi συμπλέκω, vel -πλω, jungo, accommodo. f. συμπλακήσομαι. ex συν & πλάκω, vel -πλω, fingo. f. πλακῶ.

Συμπλάσαι, conformavit, Ion. & Poët. pro συνέπλασε, 3. sing. an. ind. act. à Συμπλάσσω, fingo. vide in συμπλάσσω.

Συμπλασσόμενος, manibus complexis strepitum edo. à πλασσω, crepitaculum, quod à πλατάσσω, ex illis sonitum excito. Th. πλασσω, latus.

Συμπλέω, convello. f. ξω. a. 1. συνέπλευσα. f. ξω. ind. pass. συμπλευσθήσομαι. a. 2. ind. pass. συμπλεύσομαι. a. 2. part. pass. συμπλευσθείς. ex συν & πλέω, navigo. f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. collisim. à συμπλήγδω. f. ξω. collido, concutio. Th. πλήσσω. vel -πτω, percutio.

Συμπλήδην, simplo. à πλήθω, vel πλήδω.

Συμπλήκησιν, 3. sing. ind. pass. à Συμπλήκω, -ῶ, complico. f. ξω. p. συμπέπλεγμαι. præt. pass. συμπλεκήσομαι. ἐμην, imperf. pass. συνεπλεκόμην, ἐμὴν, ὸ, ὸτο, ἐντο. & in 3. pl. ὸντο, ὤντο. præt. fut. pass. συμπλεκήσεσθαι. ex συν & πλέκω, implico. quod à πλέκω, ὦ, ὸ, ὸις πλεκω. Th. πλέκω, idem.

Συμπλοκή, ῆς, ἡ, connexio. à συμπλέκω, quod vide.

Συμπλόκως, & -ος, ὸ, navis stirpis socius. Th. πλέκω, navigo.

Συμπλύνω, -ῶ, conspiro. Th. πνέω, f. πνεύσω, πω, spiro.

Συμπνίγω, suffoco. imperf. act. συνέπνιγον, συμπνίξω. f. ξω. p. συμπέπνιγα. a. 1. συνέπνιξα. ex συν & πνίγω, suffoco.

Συμποδίζω, f. ίσω. a. 1. συνεπέδισα, ας, ε, Pl. 2 R. 39. pedes ligo, impedio. ex συν & πόδιζω, pedes ligo. Th. ποδέω, πόδις, ὸς, vel

Συμποδίσαι, quam ligasset. a. 1. part. act. præced. Gen. 22, 9.

Συμποθέω, absorpsero. a. 1. part. pass. ὴθείς. verbi συμπίνω, καὶ πίθω. a. 1. pass. συνεπίθην. Th. πίνω.

Συμποιεῖσθαι, in eadem regnab. cum alio versor: ex συν & ποιέω, regnab. administ. hinc à ποιέω, ῶ, ὸ, ειον. Th. ποιέω, ποῦς.

Συμποιμήν, ένος, ὁ, sodalis. Vide præcedent.

Συμποιήσομαι, una proficiscor, cum dat. item, convenio. imperf. m. συνεποιησάμην, ὸ, ατο. f. συμποιήσομαι. a. 1. ind. pass. συνεποιήθην, ὸς, ὸ. συμποιηθῆναι, ἐντ@. a. 1. part. pass. ἐις. ex συν & ποιέω, ῶ, proficiscor. Th. ποίεω, transeo. præt. m. πέποιμ@. inde ποίημι, transitus, &c.

Συμποιία, ας, ἡ. Poët. idem quod seq.

Συμποσία, ων, τὰ, convivium, compotatio, distinctio ordinum eorum qui accumbunt. dat. sing. συμποσίῳ. Ex συν & πίνω, bibo, f. πίομαι. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Συμπόσιος, ὸ, ὁ, compotator, combibo, ex hiſ. chem.

Συμποσιώτης, ὸ, compotatorium, convivialis: à præced.

Συμποτέομαι, vel -έω, facium sum & adjuvo, opitulor. ex συν, & ποτάομαι vel -άω, facio. f. ξω.

Συμπρεσβεύω, -ῶ. a. 1. una præsideo. Ex συν & πρέσβυς, ὸς, & Att. πρεσβῦς, senex. comparat. πρεσβύτερ@, senior.

Συμπρέσβυς, εως, ὁ, Ion. adjutor. à συμπρεσβεύω, quod vide.

Συμπρόπεμψα, a. 1. inf. act. verbi συμπροπέμπω, una deduco. Ex συν, πρὸ & πέμπω, mitto.

Συμπρόσω, comedo. f. 2. m. συμπροσφάγομαι. a. 2. συμπέφαγον. Th. φάω, vel.

Συμπρόσω, conduxit, 3. sing. ind. præs. verbi συμπρίημι, quod vide.

Συμπρῆνις, ὸ, collatus congestus. ex συν & φέρω, fero.

Συμφέρω, σω, σει, conduco, prosum, expedio, ert@, τὸ, commodum. præs. part. n. f. συμοίσω. a. 1. συνήνεγκα; comparativ. a. 1. part. act. συνενεγκὼν, ὸντ@. ex συν & φέρω. f. οἴσω.

Σύμφημι, propriè καὶ ἐφ᾽ ἑαυτοῦ, & per Metonym. consentio, cum dat. a. 2. συμφάμην, ὸ, ατο. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Συμφορά, ᾶς, ἡ, calamitas, congestio; item casus, eventus. plerumque tamen adverſa, calamitas: vide συμφορή.

Συμφορεύω, calamitatem alicujus deploro: à præced.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, conferto. Hinc συμφορέσασα, a. 1. part. act.

Συμφορή, Ion. pro συμφορά, ᾶς, ἡ, calamitas, casus, collatio, & συμφορά, idem. Ex συν & φέρω, fero.

Σύμφορος, ος, ὁ, ἡ, ἀχθος, onus item comes. ex hiſ.

Συμφόρως, adv. commode, utiliter. à præced.

Συμφο-

Συμβουλεύω, fut. σω, ς, ἡ, qui una consilia capit, consiliator; item unanimis; à
Συμβουλεύομαι, simul deliberare. vide in συμβουλεύω.
Συμβουλεύω, fut. σω, a. 1. inf. ειν. Poët. & Συμβουλεύομαι, contulerat, 3. sing. a. 1. m. Ion. & Poët. pro συμπροσῆκεν. verbi συμβουλεύομαι, simul deliberare. f. ευσομαι. Poët. συμβεβούλημαι. Th. φρύζω, dico. f. ξω, a. 1. ἐβούλευσα. p. m. πεβούλευκα.
Συμφρονία, eadem sum mente, consentio, assentio; communi consilio delibero; item intelligo, concipio: ex συν & φρονέω, f. ησω, sapio, Th. φρὴν, mens.
Συμφυεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 2. parr. pass. verbi συμφύομαι, quod vide.
Συμφυλέτης, ου, ὁ, contribulis. qui est ex eadem tribu: ex συν & φυλέτης, tribulis. Th. φυλὴ, tribus.
Συμφύομαι, καὶ συμφύσσω. a. 2. pass. συμφύω, σομαι, a. 2. parr. pass. συμφυὴς, ὄσα, ὸν. Th. φύω, nascor.
Συμφωνέω, ῶ, ὁ, ἡ, καὶ συμφωνίζω, simul genitus, cognatus. abcod. th.
Συμφωνία, ἡ. ex diversis vocibus unum effecio concentum, concino. Per Metaph. consentio, communi consensu paciscor. f. ησω, p. συμπεφώνηκα. a. 1. συνεφώνησα, ας, ὁ, passim sum, a. 1. pass. συμφωνήθην, ης, ὁ. συμφωνοῦσι ὁμῶς, convenit inter vos. Ex συν & φωνὴ, vocem emitto. Them. φωνὴ, vox.
Συμφωνηθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. verbi præced.
Συμφώνησις, εως, ἡ, concordia. à συμφωνέω, quod vide.
Συμφωνία, ας, ἡ, concentus: &
Σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, consonus: per Metaph. concors. ex συν & φωνὴ, vox.
Συμφύω, σω, consero, contorbo. a. 1. part. συμφύσας. Th. φύω, commisco.
Συμψηφίζω, computo. f. ισω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ὁ. perf. συμψεψήφικα. ex συν & ψηφίζω, calculis computo. Th. ψῆφος, ου, ὁ, calculus.
Σύμψυχος, ου, ὁ, ἡ, unanimis: ex συν & ψυχὴ, anima.
ΣΥ Νῦ, CUM, Præpol. regit dat. συν Χριστῷ εἶναι, cum Christo esse: sed
Σὺν, sum, acc. à σὸς, σὴ, σὸν, tuus,
Συναγαγεῖν, a. 2. inf. ἀξ. &
Συναγάγωμεν, 2. pl. a. 2. imperat. act. &
Συναγάγωσι. pro συναγάγοσι. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.
Συναγγελεύς, ου, ὁ, ἡ, legationis socius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.
Συναγείρω, colligo me. Th. ἀγείρω, colligo.
Συναγείρωσι, Exot. pro συναγείρουσι, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præc.
Συναγελάζων, ὄντος, a. 1. part. act. à
Συναγελάζω, colligor. f. ἄσω. ex συν & ἀγέλη, idem quod ἀγείρομαι, concionor, dico. Th. ἀγορὴ, forum.
Συναγελαστὴς, ἐντος, ἡ, part. verbi συναγελάζω, congrego. quod ex συν & ἀγείρω, per Syncop. pro ἀγελάσω. Th. ἀγέλη, congrego.
Συναγω, ες, ε, colligo, congrego. f. συναξω. a. 2. συνηγον, & Att. συνῆγον, in 3. pl. συνῆγοσαν, bestiis exercebis. a. 2. imperat. συνάγαγε, colligo, in 2. pl. συνάγάγετε. a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ. a. 2. part. act. συναγαγὼν, ὄντος, ὄντι. perf. ind. act. συνῆχα. perf. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. συνηγμένος, η, ον. congregatus. a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. pass. συναχθεὶς, ἐντος. f. 1. ind. pass. συναχθήσομαι, congregabor. p. m. συνήγαγα. ex συν & ἄγω, duco.
Συναγωγὴ, ῆς, ἡ. SYNAGOGA, congregatio, collectio. Schola. Hinc Angl. Synagogue. à præced.
Συναγωνίζομαι, καὶ certo. f. ισομαι. perf. pass. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συναγωνισάμην, ῃ, ατο. a. 1. inf. ασθαι, συναγωνίσασθαι. ex συν & ἀγωνίζομαι, certo. Them. ἀγὼν, certamen.
Συναγωνιστὴς, οῦ, ὁ, qui una certat. in acc. pl. συναγωνιστὰς. Ex συν & ἀγωνιστὴς, ου, ὁ, certator, athleta. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.
Συαδέτων, 3. pl. præs. à
Συνάδω, consono, consentio. Th. ἀδὼ, & contracte ᾠδὴ, cano. f. ἄσω. p. ᾄκα.
Συναθλῶ, καὶ certo. f. ἥσω. p. συνήθληκα. a. 1. συνήθλησα, ας, ὁ. ex ἆθλος, pro ἆθλος, certo. Th. ἆθλος, certamen.
Συναθροίζω, congrego. f. ἰσω. p. συναθροίκα. a. 1. συνήθροισα. a. 1. part. act. συναθροίσας, ασα, αντος. perf. pass. συναθροίσμαι, perf. part. pass. συναθροισμένος, η, ον. congregatus. ex ἀθρόος, colligo. Th. ἀθρὸος, confertus, in unum collectus.
Συναθρόως, adv. simul, uno impetu. Th. ἀθρὸος, cum impetu ruo.
Συναϊσσόντων, impetum pariter faciebant, Ion. pro συναΐσσοντων. 3. dual. plusq. p. pass. verbi συναΐσσω, impetu feror. f. 1. m. συναΐξομαι. perf. pass. συναΐγμαι. plusq. p. συναΐγμην, ης, ατο. Th. ἄϊσσω, τω, cum impetu feror. f. ξω.
Συναίμοις, dat. pl. à
Σύναιμος, ου, ὁ, ἡ, consanguineus: ex συν & αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.
Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, quod vide.
Συναίρω, simul profligo; item simul complecto, contraho in unum: ex συν & αἴρω, capio. f. ἀρῶ. p. ᾕρκα. a. 2. ἆλον.
Συναίρω, simul tollo, confero, epitaler. f. συνάρω. p. συνήρκα. a. 1. συνῆρα. a. 1. inf. ἆραι. συνάραι. Th. ἆρω, tollo.
Συναΐσσω, vide in συναΐσσω.
Συναλισκόμενοι, ης, ον, concapiuntur. ab συναλίσκομαι, ου, ὁ, capiuntur, hoc ab ἁλίσκω, qui præficit.

...λων, ...λον, & λλ. ...λων, ...λον.

Συναλλάσσω, -ττω, unà ſequor, f. ξω. p. συναλλαχα, &c. 1. συναλλαγμαι. Th. διαλλάσσω, v. ἠ, ἡ, reconcilio.

Συναλγέω, unà doleo, f. ήσω. p. συνήλγηκα. Th. ἀλγέω, εῖς, εῖ, doleo.

Συναλλάω, congrego, i. ξω. p. συνήλαχα. præſ. part. paſſ. συναλλαζόμενος, convenienti, veniens in cætum. 2. 1. part. paſſ. συναλλαγείς: ab ἀλλάω, congrego. Th. ἄλης, ſeris, adv.

Συναμιλλάω, paciſcor cum aliquo; item congredior cum aliquo, concilio. Th. ἀμιλλάω, mixto. f. ξω. p. χα.

Συνάμα pro συνάμα, adv. ſimul cum, unà: ab ἄμα, ſimul.

Συναμύνω, vel συναμυνέω, ῶ, ἠσω, ἠσα, vaſtator, maleficus, vide συναμύνω.

Συναμφίστημι, pro ἀμφίστημι, utrumque. Th. ἄμφω, ambo vel ambæ.

Συναμύνω, ἐσω, vaſto. Alii malunt συναμύνω, legere; quod à συνάμυνος, ὁ, ἡ, ὁ, qui in ſatis eſt nocere aliis: qui ad id natus eſt ut alios lædat: Scribitur & συνάμυνος, ὁ ἡ ὁ, lædo, & μίμφομαι, fatum, Th. μίμφω, divido.

Συναναβαίνω, unà aſcendo, f. -βήσομαι, a. 2. συνανέβην, ες, ε. 2. 2. part. act. συναναβάς, ντος, ντι, &c. in f. g. συναναβάσα, ης, ῃ, & in pl. συναναβάσαι, ῶν unà aſcenderant: ex συν, unà & ἀναβαίνω, eo.

Συναναβάσεις, dat. pl. 2. 2. part. act. συναναβάσεσι, ας, ῃ, a. 2. part. f. g. à συναναβαίνω, quod vide.

Συναναγείρομαι, ſimul tollor. præſ. inf. συναναγείρεσθαι ex συν, unà & ἀείρω, capio. f. ἀερῶ. a. 2. ἠειρόμην.

Συνανάκειμαι, unà accumbo. imperf. συνανεκείμην, ου, το, in 3. pl. συνανέκειντο. præſ. part. συνανακείμενος, η, ον. ex συν, unà & κείμαι, jacio. f. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, unà commiſceo. f. συναμίξω. a. 1. συνανέμιξα. præſ. inf. paſſ. συναναμίγνυσθαι; cum dat. ex συν, unà & μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιγμαι.

Συναναπαύομαι, unà reficiliar. f. -παύσομαι. ex συν, unà & παύω, ceſſo. a. 2. ἐπαυσάμην.

Συναναστρέφομαι, converſor cum aliquo, quod ex συν, unà & στρέφω, verto, f. ψω.

Συναντάω, -ῶ, occurro, cum dat. f. ήσω, f. 1. part. act. συναντήσας, αντος. a. 1. ind. act. συνήντησα. 2. 1. part. συναντήσας, αντος ex συν & ἀντάω, obviam fio. Them. divi, contra.

Συνάντημα, ατος, τὸ, occurſus, eventus, exitus: à præced.

Συνάντησις, εως, ἡ, occurſus, ab eod.

Συναντιλαμβάνω, vicißim juvo, opem fero, cum dat. a. 2. m. συναντελαβόμην, ω, ου, q. ſ. ſub. m. συναντιλάβομαι, ῃ, ωμαι. ex συν, unà, ἀντὶ & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, occurro, obviam eo. Poët. pro συναντάω, quod vide.

Συναντῶντας, gen. pl. part. præſ. verbi συναντάω, quod vide.

Συναρέσωσι, occurrerint, 3. pl. præſ. ſub. verbi ſubſt.

Συναρή, 3. ſing. f. 1. act. verbi συναίρω, quod vide.

Συναρθρόω, ῶ, ώσω, ὠσα, conjunctim, ſecum, comes, ωσος. τὸ συναρθρόειν, τὸ συναρθροῦν, in unum ſimul tollere, vel conjungere. ἀρθρόω, f. ἀρθρῶ, perf. m. ἤρθρωκα, & lon. ἄρθρωκα, unde illa verbalia.

Συναρπάω, ſimul abripio. f. ξω. p. συνήρπακα. præſ. part. m. συναρπαζόμενος, η, ον, obſecundans, attemperans. a. 1. ind. paſſ. συναρπάχθην, ης, η. ſimul abreptus fui. a. 1. part. paſſ. συναρπαχθείς, ἐντος, ἐντι, unà abreptus: ex συν, ἅπτω & ἄγω, duco.

Συμπάντες, αντων, ſimul omnes: ab ἅπας, univerſus. Them. πᾶς, omnis.

Συναρτήσω-μι, ας, ε. a. ind. act. verbi συναρτάω, occulto. Ex συν, ἅπτω & κρύπτω, abſcondo. f. ψω. a. 2. ἔκρυφον.

Συναρτίασιν, lon. pro συναρτίσωσιν, 3. plur. imperf. paſſ. verbi συναρτίζω, vide ἀρτίζω. Alii legendum ceniunt συναρτίσωσιν.

Συναποθνήσκω, unà morior, cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθανον, ες, ε. a. 2. inf. συναποθανεῖν ex συν, ἀπὸ & θνήσκω, morior. f. ὀ. m. θανοῦμαι. perf. act. τὸ θνηκα.

Συναποκτείνω, vide in συναφίστημι.

Συναπολλύς, 2. ſing. a. 1. ſub. act. & Συναπόλλυμι, unà perdo: 2. ſing. a. 2. ſub. med. ὐ.

Συναπόλωμι, unà perdo, συναπόλωμαι, unà pereo. a. 2. m. συναπωλόμην, ω, ου: ex συν, ἀπὸ & ὄλωμι, perdo. f. ὀλέσω. a. 2. m. ὠλόμην. præt. m. ὄλωλα, & Att. ἰλώλα.

Συναποστέλλω, unà mitto, abſque. f. συναποστελῶ. p. συναπέσταλκα. a. 1. συναπέστειλα ex συν, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Συναράσσω, agglutino. f. ξω. p. συήρχα. συήρθαι ἄρθρα, tempus inſtat & urget. Th. ἀράσσω, necto. f. ξω. p. ἦρα.

Συναρτάω, a. 1. ind. act. verbi συναίρω, confero. Them. ἄρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα.

Συναρτάω, a. 1. inf. m. verbi ejuſd. & them.

Συναρτάσασκον, Att. reduplicat. pro συναρτάω, 3. ſing. perf. paſſ. à

Συναρτάω, collido, confligo. Th. ἀράσσω, pello.

Συναρτάω, adapto. Vide in συναρμόζω.

Συναρτολαγέω, -ῶ, congregantes, congregati, ...

συμβαίνω, proprietas auctoris : f. ἴσω. p. συνεμβεβήκειν. part. præf. pall. συμβαινόμενος, ομένη, ομενον, ταμένος, ομένη, congruens, commentatus, a : ex σύν & ἀμφιβαίνω, ῶ, aptè concinna, compingo : & hoc ab ἀμφὶς, pro ἀμφὶς, ῶ, ἰ, compages : ab ἄγω, ἀγῶ : f. ἀφὶ. p. ἦχα. perf. pall. ἦγμαι. Th. λέγω, dico.

Συναμφότερ, Dor. vel Ion. pro συναμφοῖν, a. 1. ind. act. verbi συναμφίω, adapto : f. σύν & ἕω. Ex σύν & ἀμφὶς, ἀγῶ, Them. ἄγω, idem.

Συναρπάζω, unà abripio : f. δάσω. p. συνήρπακα. pluſq. p. συνηρπάκειν, εις, ει. a. 1. ind. act. συνήρπασα. a. 1. part. συναρπάσας, ἀσᾶσ. a. 1. pall. ind. συνηρπάσθην, ης, η. a. 1. part. pall. Συναρπασθείς. ἰνθῶσ. abreptus. Them. ἁρπάζω, rapio : f. σω, & Dor. ξω.

Συναρπαστικ, ικῶσ, vide in præced.

Συνασπίζω, confertis clypeis pugno, teſtudine facta pugno : ab ἀσπὶς, clypeus protego. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Συναυλία, ᾶς, ἡ, unius defenſio, cum militet unius ſexta & baſilæ obtendunt capiti : à præced.

Συναυξάνω, ſimul auges, facio creſcere : f. συναυξήσω. p. συναύξηκα. præt. pall. Συναυξάνομαι, unà creſco : præſ. inf. pall. συναυξάνεσθαι. Ex σύν & αὐξάνω ſeu αὔξω, augeo : f. αὐξήσω. Th. αὔξω, idem.

Συναυξηθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. pall. verbi præced.

Συναγήλαμαι, a. 1. inf. pall. verbi συνάγω, congrego : f. ἄξω. p. συνῆχα. Th. ἄγω, duco.

Συναχθόμενοι, η, ον, f. 1. ind. pall. verbi ejuſd.

Συνεχόμενοι, condoleſcit ; in 3. pl. συνεχόντο, ab ἔχθομαι, gravor, ægre fero : f. ἐσθήσομαι vel ἐσομαι. Th. ἔχθομαι, εσῦμαι, ῦ, ρondus, onus.

Συνέδησαν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνδέω, connecto. Th. δέω, necto : f. δήσω.

Συνέδραμον, δραν, a. 1. imperat. act. verbi συντρέχω, concurro ; quod à δραμῶ, curro. Th. δράμον, curſu.

Συνέδυ, ῦσα, ὖν, a. 1. pall. vinctum : à συνδέω, quod vide.

Συνέδων, Ion. pro συνδήσων, ἀσῶν, qui vinctus eſt cum aliquo : à

Συνέδω, unà vincio : f. ἐσω. p. συνέδεκα, perf. pall. συνέδεμαι, perf. part. pall. συνεδεμένος, unà vinctus : ex σύν & δέω, ligo.

Συνέκαμνον κινδύνῳ, cum aliquo periculum ſubeo : ex σύν, διὰ, & κινδυνῶδω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Συνεκπείρω, verſor in, operam & ſtudium pono ; imperf. συνεκπείρων, ων, ον. Ex σύν, διὰ, & πείρω, πειρῶ : f. πάσω. p. πέπειρκα. perf. pall. πέπειρμαι.

Συνεκπειρᾶσθαι τινί τινος, aliquem in re aliqua toleranda juvare.

Συνεκτρέφω, conſtruclare. Vide ἀνεκτρέφω.

Συνελαύνω, εις, ει, imperf. vel a. 2. act. verbi συνελάζω, quod vide.

Συνεσκήνωμαι, 1. ſing. imperf. m. verbi συσκηνόομαι, -ώμαι, cohabito, contubernalis ſum : quod à διατρίβομαι, vitam dego. Th. βίωμι, ις, ἰ, vivendi mos.

Σύνδικ, ικ, ὁ, ἡ, teſtis, comes, adjutor ; propriè σύνδικοι vocantur plures patroni, qui ſimul unam eandemque cauſam in judicio defendunt. Th. δίκη, jus.

Συνδοκεῖ dicitur de eo inter multos convenit, quod communiter placet. Th. δοκέω, cenſeo.

Συνδρομήσαντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi συνδραμίζω, ſimul explore ; quod à δραμῶ, probo, explore. Them. δράω, video.

Συνδοξάζω, ſimul glorifico : f. δάσω. p. συνδεδόξακα. a. 1. ind. pall. συνεδοξάσθην, ης, η. a. 1. ſub. pall. συνδοξασθῶ, θῆς, θῆ. & in 1. pl. συνδοξασθῶμεν. à δοξάζω, opinor, ſentio ; hoc à δόξα, ης, ἡ, opinio. Them. δράω, video.

Σύνδυλ, υ, ὁ, ἡ, conſtruus, a. Th. δύλος, ſervus.

Συνέ ἐμάχοντο, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνάγω, concurro. Th. ἄγω, duco : f. ἄξω. p. ἦχα. Ἀπ ἐμάχετο. a. 2. ἐμάχοντο. p. m. ἀπὸ ἐμάχετο.

Συνέ ἐμάχοντες, ων, concurrentes : Epitheton inſularum quæ & συμπλεγάδες appellantur. Vide præced.

Συνέ ἐμαχος, ης, ὁ, concurſus ; à συνάγω, quod vide in συνέ ἐμάχοντο.

Σύνέ ἐμαχ, υ, ὁ, ἡ, Poët. pro συνάγων, concurrens : vide in συνέ ἐμάχοντο.

Σύνδυο, Poët. duo ſimul conjuncti, bini : ex σύν & δύο, duo.

Συνεῖλεν, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συμβάλλω, confero ; quod vide.

Συνέκα, & Dor. συνῆκα, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi συνίημι, intelligo. Th. βαίνω, εω : f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συνεῖσαιν, 3. ſing. imperf. pall. verbi συμβάλλω, unà paſco ; quod à βόσκω, paſco : f. βοσκήσω. Th. βόω, paſco : f. ἰσω & ὀσω.

Συνεκάλεσε, ες, ε, imperf. verbi συμβάλλω, conſulto, horter ; quod à βουλὴ, idem. Th. βουλὴ, conſilium.

Συνεκαλέσαντο, & συνεκαλέσαντο, 3. ſing. & pl. a. 1. m. verbi ejuſd.

Συνελήλυθε, ἄλλυθα, a. 1. imperat. act. à Συναγείρω, ſimul exeito. Th. ἀγείρω, excito : f. ἐγῶ. a. 1. ἤγειρα. a. 1. pall. ἠγέρθην, ης, η.

Συνεδεδήλωτον, gen. pl. part. præf. act. à Συνεδήλω, confido : fut. δάσω, ab ἴδω, fido. Th. ἴδομαι, fido : f. δόσομαι.

Συνέδεσιν, ις, ιν, conſeſſus, ſcil. judicum : ab ἕζω.

Συνέζευ-

Συνάγω, Poëtice pro συνάγω, quod vide.

Συναγωγή, ῆς, ἡ, Ion. συναγωγή, ἧς, ἡ, f. ἀγω, duco. Th. ἄγω, induco.

Συναγωνίζομαι, ι, σ, conjunctim, ας, απ, perf. part. pass. verbi συναγωνίζομαι, vel -ομαι, conjungo; quod ex σὺν & ζεύγνυμι, seu -νυω, jungo: f. ζεύγω.

Συναγωνίσιος, conjunctim, adv. à præced. quod vide.

Συναδω, ῆς, ἡ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συζεύγνυμι, conjungo; quod vide.

Συναζεύγνυμι, 3. sing. imperf. act. verbi συζεύγνυμι, disjungo; quod vide.

Συναθροίζω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συναγείρω, quod vide.

Συναίνημι, ας, ε, Ion. pro συναίνεις. a. 1. ind. act. verbi συναίνω, intelligo: f. συνίημι. Ex σὺν & ἵημι, seu ἰω, mitto.

Συναισθάδα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi συναίσθομαι, sentiscor: f. συναίδω. p. συναίσθησα. a. 2. m. συναίσθομαι, ου, ν, pulsus sum. Them. σθάω, pello.

Συναίσθανομαι, comprehendi, ι, pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd. & th.

Συναίσθω, pulsa es, Dor. pro συναίσθη, -θης, vel -θῃς. 2. sing. a. 2. ind. m. verbi συναίσθομαι, pacisco: a. 2. m. συναίσθομαι. Th. σθάω, pello.

Συναίτιος, ε, f. ιον, vide in seq.

Συναιτιάομαι, ῶμαι, ῶσαι, ᾶται, ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται, fub. pass. verbi συναίτιόω, confacio; quod ab αἴτιος, idem. Them. ἰθ. αἴτιος, causa, mei, confustudo.

Συναίτιος, f. ιον, sum conscius: ab αἰτία, scio. Th. αἴδω, idem.

Συναίτιος, ου, ἡ, conscientia; in pl. συναίτιοι. à præced.

Συναίδω, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συναίδω, perficio: a. 2. inf. συναίδειν. a. 2. part. συναίδων, ὀντος. p. m. σύναισμαι, συναίσμαι mihi sum. Th. αἴδω, scio, video: f. ἀναίσμαι.

Συναίσιος, ου, ἡ, f. g. & in m. g. συναίδης, ἐτος, ὁ, conscius; contracte pro συναίσιος, ου, ὁ, ἡ, perf. part. act. verbi συναίδω, quod vide.

Συναίσιος, vide in συναίδης.

Συναίσιος, ιστος, vide in συναίδης.

Συναιτιάομαι, ῶμαι, ῶσαι, Att. pro συναιτιάομαι, perf. part. pass. verbi συναίτιόω, culpo; quod vide.

Συναλίω, convolvo, cogo, compello, includo. Vide συλάω.

Συναλλαξε, perf. ind. act. Att. unde συναλλαξας, ῆσα, ῆσε, perf. part. act. verbi συναλλάσσω, comprehendo; quod vide.

Συναλλαξής, & συναλλαξις, vide in συναλλαγή.

Συναλλαγή, ῆς, ἡ, Att. pro συναλλαγή, ῆς, ἡ, perf. ind. act. verbi συναλλάσσω, simul sortior. Th. λαγχάνω, sortior: a. 2. ἔλαχον, tanquam à λάχω, inusit. præt. m. λέλαχα.

Συναλλαγήσω, συναλλάξω, perf. inf. Att. & Συναλλαγῶ, ῆς, ῆ, perf. part. Act. verbi συναλλάγω, cogo. Th. λάγω, lego: f. ἄγω, λέλαχα. & Att. ἄλλαγμαι.

Συναμα, simul cum alio, cum dat. imperf. συνάω. f. συνάομαι. præf. inf. συνάσθαι. præt. part. συνάσθ, ὀντος. Ex σὺν & ἄμα, sum.

Συναμαι, alicui assentiri, alicui patrocinari. Th. ἰάω, dico.

Συναμαι, 3. sing. imperf. m. verbi συναμαι, comitor. Th. ἰάω, sequor.

Συναρμόζω, connecto; perpetua oratione declamo; item coharreo. Th. ἁρμός, nodus.

Συναρμόζω, conjicio, a. 2. part. act. verbi συνάρμοσις, intelligo; quod vide.

Συναρπάδαι, a. 2. inf. act. à

Συναρπάζω, una intrudo, cum dat. a. 2. ind. συναρπάδον, ες, ε. Ex σὺν, εἰς & ἁρπάζω, venio: f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συναρπάζω, Att. Sync. pro συναρπάζω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συναρπάζω, simul induco; quod à ἁρπάζω, gesto. Them. ἁρπάζω. Alii volunt ab ἁρπάζω, derivari, intus admitto. Th. ἁρπάζω, & ἁρπάζω, emitto: f. ἰάω.

Συναρπάδη, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συναρπάζω.

Συναρτάω, continebat, 3. sing. imperf. act. verbi συνάρτω, contineo. Th. ἄρτω, habeo: imperf. εἴρτον. f. ῥάπτω.

Συναρτάσθαι, angebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi συνάρτω, constringo. Vide præcedent.

Συναρτάσαι, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναρτάω, una colloco, & fideo; quod vide.

Συναρτάσθαι, coardebat, 3. sing. imperf. pass. verbi συναίω, quod ex σὺν & ἀείω, are: f. ἀάω. a. 2. ἤαον. a. 2. pass. ἄδην.

Συναλάομαι, ῶμαι, ᾶσαι, ᾶται, ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται, fub. pass. verbi συναλάομαι, socius peregrinationis: ab ἰδιώτης, absens à popularibus suis. Th. δῆμος, populus.

Συναλιγκάω, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναγείρω, contempero: f. συναγείρω. p. συναγήγερκα. Th. ἀγείρω, misceo.

Συναλιτάζ, ῆ, pl. a. 1. ind. act. verbi συναλίζω, ἴσω, commisceo: f. ἰάω. quod ex σὺν & ἀείω, moveo.

Συναλίζω, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συναλάω, concludo; quod vide.

Συναλλαγή, ῆς, ἡ, ἡ, ἡ, una electus: ex σὺν & ἀλλάσσω, elicio. Th. λέγω, lego: f. ἄγω.

Συναλλάσσω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συναλλάσσω, comprehendo; quod vide.

Συναλλαξάμην, ε, ντο, a. 2. m. Vide συναλλάσσω.

Συναλλάσσω, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συναλλάσσω, colloquor; quod vide.

Συναλλάσσω, compello, -ω: f. int. συναλλάσσω, a. 1. συναλλαγῆναι, compuli. Them. ἀλλάσσω, agito.

Συναλλάσσω, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναλλάσσω, quod vide.

Συναλ-

Συλλήβδην, etc. pl. part. plur. m. verbi συλλήβδω, convicia; quod vide.

Συλλήβδην, ες, ὁ, conceptus; & in 3. pl. συνελλήβδην, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, comprehendo; quod vide.

Συλλαβεῖν, a. 2. inf. act. &

Συλλάβετο, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνίημι, quod vide.

Συλλαβὼν, convivabo: ex σύν & λαβὼν, f. ἔσω, vivo. Th. λάω, idem.

Συλλαγέοντες, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλαγέω, vaticinor; quod vide.

Συλλάγῃ, dat. sing. a. 2. part. act. verbi συλλαμβάνω, simul everto; contribe in unum. Th. λάβω, capio: f. ἔσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔλαβον. a. 2. part. λὰν, ἄσης.

Συλλαγήσεται, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi συμμαχέω, pugna sum faciat, sic à participio ἄλκησις: f. ἔσω, Them. μαχέομαι, pugno.

Συλλαὴν, a. 2. inf. act. Ion. Dor. & Æol. pro συνίημι, verbi συνίημι, percipio, intelligo; quod vide.

Συλλαίνεται, Ion. & Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμμίγνυμι, confero. Vide συλλαγέω.

Συλλαίνεται, confertur, 3. sing. præs. ind. pass. ab obsol. Poët. pro σύλλεγω, fero: f. σύλεσω. a. 1. ἐσύλεξα.

Συλλαμβάνεσκον, ες, ε, ἀκ. ante τ: & in 3. pl. συνελαμβάνεσκον. Ex σύν, ἐξ, & ἀμφὶ, πάντα, facio: f. ἀμφήσω. a. 2. ἐμφὴν.

Συλλαμβάνετον, 2. pl. a. 1. m. à συλλάω, Ion. pro συλλάω, facio: f. ἔσω.

Συλλαμβάνονται, 3. pl. præs. ind. pass. à συλλαμβάνω, exquiro: ex σύν, ἐξ & λαμβάνω, examino: f. ἔσω.

Συλλαμβάνῃ, præs. inf. pass. verbi συναλλάσσω, assimilo; quod ex σύν, ἐξ & ἀμείβω, assimilo; hoc ab ἴημι, ἴω, Æolic. Th. ἰάω, idem.

Συλλαμβάνῃσι, ἀκκ. ante τ: ex σύν, ἐξ & ἵημι, ἵστα. Th. ἰάω, impello.

Συλλαμβάνων, pertrahit, devenit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συναλλάσσω, pertrabo; quod ex σύν, ἐξ & ἀλλάω, appello: f. λλ. Th. λάω, f. σω, idem.

Συλλαμψίς, Att. pro συναγωγὴ, idem quod σύναξις, εως, ἡ, junctura, commissura: à συλλάω, contineo. Th. λάω, habeo.

Συλλαχόντες, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπλάω, condolco; quod vide.

Συλλαχὼν, ὼν, ὁ, ἡ, conficiens, comprehens: ex σύν, ἐξ & ἀλλάχω, lanio.

Συλλάχῃσι, Dor. pro συνίημι, quod vide in συνίημι.

Συλλαχήσαι, Ion. pro συναλλάξαι, simul attingere & aggredi: a. 1. inf. m. verbi συναλλάσσω, quod ex σύν, ἐξ & ἀλλάσσω, tango.

Συλλελαμμένοι, simul ἄλλυε: ex σύν, ἐξ & λελαμμένοι, ἄλλυε. Th. λελαγὼς, ὼ, levis, clio.

Συλλελεγμένη, ὁ. 1. ind. act. verbi συναλλάσσω, unio. Th. ἀλλάω, mitto: f. ξω. p. λελεγμένη.

Συλλελειμμένος, ης, ὁ. 2. ind. act. verbi συλλείχω, una præscio: ex σύν, ἐξ & ἴσχω, ἴσω: f. χσω.

Συλλελιγμένη, condensata, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπλέκω, compingo. Them. πλέγω, seu πλίγω, idem: f. ξω. p. χα. præt. m. πέπλεγμαι.

Συλλελυμμένοι, ὦ, vestimentum insuper precinctum, stipulor: sint. ἴσω. p. συνειλυμμένος, ἐστὼς. quod ex σύν, ἐξ & λυμμένος, vestior. Them. ἐλύσθην, ὀφθὴν, ὑ, ὦ, ἴλυσθαι.

Συλλελυμμένοι, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συναλλάσσω, alloquium aliquo, cum dat. f. συναλλάξω. p. συνειλάχα. a. 2. ind. act. συνέλαχον, ες, ε. Th. λάω, lubo.

Συλλελυμμένος, simul sequens, Vide in ἀκόλουθος, sequor.

Συλλελυμμένος, imperf. act. verbi συμπλέκω, fabrico: f. ξω. p. συμπέπλεγμαι. a. 1. συνέπλεξα. Th. πλέγω, idem.

Συλλελυμμένος, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω, & th.

Συλλελυμμένος, ας, ὁ, a. 1. act. à συμπλέκω, quod adeas.

Συλλελυμμένος, consequor, comitor, cum dat. imperf. m. συνεπόμην, ου, ετο: quod ex σύν & ἕπω, sequor.

Συλλελυμμένος, incideret, Ion. pro συνέπιπτον, 3. sing. pluſq. perf. act. verbi συμπίπτω, incido. Them. πίπτω, quod vide.

Συλλελυμμένος, ὦ, una operor, adjuvo: imperf. συνεργάσσα, ης, ετ, ες, ε, ὁ. f. ἔσω. p. συνείργασμαι. Th. ἔργω, ω, ῥέζω, ργω.

Συλλελυμμένος, 2. sing. f. 1. act. verbi συνίημι, quod vide.

Συλλήπτωρ, ὁ, ἡ. ὁ, adjutor, administer, collega: ab eod. th.

Συλλήπτωρ, ὁ, ἡ. ὁ, administra: propriè, hæc vel quæ lanificium exercet: ex σύν & λήθω, quod fit ab ἀλέω, λῶ, λῆσα.

Συλλιλαίομαι, convenio, una venio, consuesco: imperf. συνηλιάμην, ω, ετο. f. συναλιάσομαι. a. 2. συνήλιον, ες, ε, ὁ. 2. inf. act. συναλιῆναι, consuescere: a. 2. part. συναλιὼν, ὼσα, ὸν. p. m. συνήλιαδα, ας, ε, convenio: perf. part. m. συναλιαδὼς, ὼτος. pluſq. p. ind. m. συναλιάδην, ας, ε. Th. ἰάω, venio.

Συλλὶν, intellige: & in pl. σύλλιτε, d. 2. imperat. act. verbi συνίημι, intelligo. Th. ἴημι, seu ἰω, mitto: a. 2. ἦν.

Συλλοὶ, dat. sing. à σύλλοος, ος, ὁ, intelligentia, acc. σύλλοον, verbi σύλλομι, intelligo; quod vide.

Συλλοῦσα, vellet cum aliquo: imperf. συνέθων, ες, ε. quod ab ἔθω, ἴσω, idem quod ἴθω, edo, comedo.

Συνάγω, fut. ξω, ἄ. ἐπιθέμενος : à συνάγω, intulego, quod vide.

Συναγορεύω, 3. pl. u. 1. ind. act. à Συναγορεύω, vel ἀγορεύω, disserto : f. ξω. p. συναγόρευκα. Th. συναγορεύω, loquor.

Συναγωγεύς, contractus : perf. part. pass. à συνάγω, contrabo, quod vide.

Συναγωγών, constituti erant, Poët. pro συνάγουσιν, 3. pl. a. 2. act. à συνάγω, quod vide

Συναναστανρόω, ῶ, ὦσω, simul crucifixus fuit a. 1. ind. pass. &

Συναναστανρόω, ῶ, perf. part. pass. verbi συναναστανρόω, una crucifigo : f. ώσω. p. συναναστάνρωκα. Th. σταυρός, ὁ, crux, seu palus erectus.

Συναράσσω, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συνάγω, compono ad sepulturam ; subtraho : f. συνάξω. p. συνήγμαι, a. 1. συνήχθην. Th. ἄγω, contrabo.

Συναρπάζω, praelium quod adhuc committitur. perf. part. act. f. g. per Epenth. ες, pro συναρπάσας, quod per Crasin dicitur pro συναρπάσασα, verbi συναρπάζω. Sic συναρπάσαι λιμῷ, qui in fame fuit constitutus ; fame enecti. perf. part. m. g. ab eod. verbo.

Συράω, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Συρίσκω, 3. pers. ind. act. verbi συρίττω, consisto, quod vide.

Συστήσαι, Ion. pro συστήσαι, perfistit, daravit, 3. sing. plusq. p. act. verbi συστήσω, quod vide.

Συστηκυῖαι, firmae, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejusd.

Συστήκατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συνίστημι, constituo : f. στήσω. p. συνέστηκα. perf. part. συστηκώς, & per Crasin συστώς, ῶσα, ὦς. Th. ἵστημι, statuo.

Συσσείω, ὦ, convulsum. Th. σείω, moveo.

Συσσώσας, acc. pl. perf. part. act. verbi συσσώσω, quod vide.

Συστήσει, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνίστημι, constituo. Th. ἵστημι, habeo : f. ἥξω & στήσω. a. 2. ἔστην.

Συστήσας, ας, ε, praecepi, a. 1. ind. act. verbi συστήσω, constituo : f. ξω. Th. στέλλω, vel τίω, ordino. pret. τέτακα.

Συστραφήτε, 2. pl. a. 2. ind. pass. verbi συστρέφω, una flecto, sepelio. Th. στρέφω, flecto. f. ψω. p. τέθραφα. a. 2. ἔστροφον.

Σύνετε, intelligite. a. 2. imper. à συνίημι, intelligo.

Συνετέθειντο, constituerant, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συντίθημι, constituo. quod vide.

Συνείλησεν, ας, ε, finii, a. 1. ind. act. à συνειλέω, quod vide.

Συνείρατ, 3. sing. imperf. act. verbi Συνείρω, observo : quod vide

Συνειτζω, intelligentiam reddo : quod à συνετὸς, & hoc à συνίημι, intelligo, quod ab ἵημι, mitto. Th. ἵω, idem.

Συνεκ, f. i. dic. pro Ion. pro ἐκ, prond. vrsili.

Συνέκα, antichristi, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, mitto : f. ἥσω, a. 1. m. ἧκα, Ion. ἧα.

Συνετὸς, ὁ, prudens, intelligens, dat. pl. συνετοῖς. à συνίημι, intelligo. Th. ἵημι, mitto.

Συνετρίζη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, contero. Th. τρίβω, ἴτρω. f. ψω. p. τέτριφα. a. 2. ἐτρίβην.

Συνεῦδον, complauserunt, 3. pl. imperf. vel a. 2. Pleonasmo Æol. pro ἐδον, & hoc pro εὗδον, quod & detractio augmento dicitur εὕδω, ες, ε, ab εὕδω, placeo. Vel ut alii volunt ab εὐδόω, p. m. ὦ & ἐδον.

Συνεῦδω, consentio, complaudo, applaudo, cum dat. f. ὦσω. p. συνεύδωκα. Ex σύν, ἅμα & ἐυδία, videor.

Συνεύδουσι, Bœot. pro συνεύδουσι, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi συνεύδω, consopio, cum aliquo sopio, συνεύδομαι, vero concumbere, cubare cum aliquo : quod ab εὐνάω, sopio. Th. εὐνὴ, ἧς, ἡ, cubile.

Συνεύνατος, ου, ὁ, ἡ, Poët. maritus, vel uxor ; quod alter cum altero in eodem lecto cubet. Ex σύν & εὐνὴ, ἧς, ἡ, lectus.

Συνεφήκατο, ὦ, una comparo, citatum suppedito : ex σύν, ἅμα, & πάρα, transadigo.

Συνεφοχίωμεν, ἤμεν, una epulor, cum dat. quod ex σύν & ἐφοχίω, convivio excipio. Th. ἐφοχία, ας, ἡ, convivium, epulum : q. ab ἅμα & ἔχειν, bene habere, laetum esse.

Συνήθιζεν, una praficio. a. 2. ind. act. συνήθιζω, perf. pass. συνήθισμαι, ίσω, ίσας, una praficius. pret. pass. συνήθισμαι, una infuevi ; quod ex σύν, ἦθος & ἵστημι, ἥω, ἵστανω : f. στήσω.

Συνήθροισας, pallim es, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συναθροίζω, contineo : f. ίσω. perf. συνήθροικα. Th. ἀθρόος, vox.

Συνήκεν, εις, ει, imperf. vel a. 2. verbi συνίχνω, confundo, concito : f. συνήχνω. a. 1. συνήχνα. Th. χέω, fundo.

Συνηχίει, Ion. pro συνηχεῖ, assidue frequenter : quod à συνήχω, quod vide.

Συνήχῃς, ἧσι, ἧ, continuus, confluxus : ab eod. verbo.

Συνίχανον, ες, ε, pret. f. part. act. f. g. verbi συνίχω, quod vide.

Συνίχω, constringo, una tendo : f. συνίξω. p. συνίχωκα. a. 2. συνέχον, ες, ε, compressi. pret. pass. συνίχωμαι, constringor. impers. pass. συνίχθη, ε, ει, angitur ; animo affligitur. Th. ἄχος, dolor.

Συνιχῶς, adv. continenter : à συνίχω, quod vide. Hinc & συνοχὴ, constrictio.

Συνοθόιεν, ες, ε, a. 1. ind. act. verbi συνοθοίζω, compono : f. ίσω. p. συνοθόικα. Th. ὄθος, ους, τὸ, calculus.

Συνοίσεται, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συναγω, congrego. f. ξω. a. 2. συνήγαγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνοχὴ, ῆς, sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd. & th.

Συνοχμὶ,

Συνάγαγε, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi συναγάγω, unà accito: f. συναγαγὲ. a. 1. pass. συναγάγθην, ας, p. Th. ἠγάγομ, accito. a. 1. ἤχθην, ης, ἡ.

Συναγάγεσθαι, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd. & th.

Συναγελάσ᾽, ας, α, congregatus, perf. part. pass. gen. pl. συναγελάσθων. verbi συναγω, congrego, quod vide.

Συναγήαγε, 3. sing. imperf. act. à

Συναγηγὸς, patrocinor: quod ab ἀγηγὸς, seu ἀγηγὸς, loquor, dico: Th. ἀγηγὸς, ὰς, ἡ, fortùm.

Συναγωγὴ, ἧς, ἡ, patrocinium: ab eod. verbo & th.

Συναγωγὸς μὴν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγηγὸς, affentior: ab eod. th.

Συναδέσκεις, cognovit: 3. sing. perf. pass. verbi συναδέω, f. ήσω, perf. pass. συναδήμαι, ασι, ται, & Att. συνάδεμαι, & lon. dissolut. συναδέομαι. Th. ἀδέω, vel ἄδω, scio.

Συναδὴν, constitus eram, 3. sing. pluſq. p. ind. Att. verbi ἄδω, vel ἀδέω, scio: f. ἀδήσω. p. ἀδηκα. pluſq. p. ἀδήκειν, & per Syn. ἤδειν: Att. ᾔδειν, εις, ει.

Συναδήμεν, ναι, μεν, doctellus, gratulor: quod ab ἀδήμαι, idem. Th. ἀδέω, ſcio.

Συναδέας, acc. pl. à συνάδης, ης, ὁ, ἡ, conſertus. Th. ἀδὴς, ἐς, ες, nos.

Συναδὴς, ας, ὁ, conſertus: à

Συναδὴς, ἐς, ὁ, ἡ, conſertus, a familiaris: ex συὰ & ἀδὴς, ἐς, ες, nos, conſertus.

Συναδὴν, nom. pl. n. g. à præced. συνάδης, ἐς, ας.

Συναδήσασι, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναδέω, ὁ, unà certo: f. ήσω. p. συνάδηκα. quod ex συὰ & ἀδὴς, ſenex, ὰς, ἡ, certamen.

Συνάδης, gen. ſing. à συνάδης, ἐς, ας, ὁ, ἡ, conſertus. Th. ἀδὴς, ἐς, ες, nos.

Συναθροιγερέθ᾽, ας, ας, perf. part. pass. verbi συναθροίζω, congrego, quod vide.

Συναθρὸν, gen. pl. à συνάδης, ἐς, Th. ἀδὴς.

Συναθὲς pro συνεὶς, adv. à præcedentibus.

Συναΐξ, ας, ας, intellexi, & in 3. pl. συνᾶσι, a. 1. ind. act. verbi συνάημι, intelligo. quod vide.

Συναλλαγὴν, ας, ὁ, compuli, a. 1. ind. act. verbi συναλλάσσω, compello, ω, Th. ἀλλάσσω, ατίω: f. ἀλλάξω. p. ἀλλαχα.

Συναλλάδη, ης, ὁ, a. 2. ind. act. verbi συναλγέω, convenio, quod vide.

Συναλλάσσης, ὁ, ἡ, idem quod συναλλὴς, ὰς, ἡ, ὁ, cœtaneus, cœvus: ex συὰ & ἀλλάσσω, ὁ, ἡ. idem quod ἀλλὴς, ὰς, ἡ, ὁ, cœtaneus. Th. ἀλλάσσω, ατίω, ὁ, ſtatura.

Συναλλάσσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi συναλλάσσω, ὁ, conſumo: f. ξω. Th. ἀλλάσσω, comminuo: dicitur & ἀλλάσσω.

Συναμμεμὶς, ης, ἡ, paſtum: à συνάμμι, commiſce, Th. ἰάμμι, ſeu ἰάω, mitto.

Συνάμμι, ſeu ἰάω, ab eod. verbo & th.

Συναμφὶς χθὲν, ας, ρ. a. 1. ind. pass. à συμφέρω, conferor, perf. pass. συμφόρημαι, & inſerto σ, συναμφόρημαι. hinc συνέχθὲν, a. 2. pass. Th. φέρω, fero, ſ. ἐνέγκω.

Συναμφότερος, ας, ὁ, a. 1. ind. act. verbi συναντάω, occurro: f. ήσω. quod ab ἀντὴ, obvium ho. p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, pro, contrà.

Συνάρχῃ, 3. ſing. imperf. act. verbi συναρχὴν, ὰς, unà operor, imperf. συνάρχην, ης, ης, ας, ης, ας, ας, ας, f. ήσω. Th. ἄρχω, ορω.

Συναρχὸς, ὰς, ὁ, ἡ, tellus umbra, umbra brevis. Th. ἀρέω, rego.

Συναρχὸν, 3. ſing. imperf. m. verbi συναρχὴν, convenio, imperf. συναρχέμην, ης, ετο. f. συναθήσομαι. a. 3. συνάδην. Th. ἄρχω, venio.

Συνάσσαι, imperf. act. verbi συναδὴν, verſor cum aliquo: f. ήσω. Th. ἄδω, edo.

Συνᾶσι, intelligetis, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάημι, intelligo: quod vide.

Συνάσθλιε, a. 1. ind. pass. vide in συμβάλλω.

Συνάχθὲν, ας, ας, & in 3. pl. συνάχθεσαν, a. 1. ind. pass. verbi συναγὴν, congrego. Th. ἄγω, duco: f. ξω. perf. pass. ἦγμαι, a. 1. pass. ἤχθὲν, f. 1. pass. ἀχθέσομαι.

Συναφὲν, ας, ας, 2, 1. ind. act. verbi συναφὴν, conjungo: f. ψω. a. 1. pass. συναφθὲν, Th. ἄπτω, necto.

Συναφθὲν, unà ſpelæ. f. ψω. p. συναφθέφα. a. 2. συνέφαφον. a. 2. 1 d. pass. συναφθέλω, ας, ας, conſpelleſ, ſi, 2. 2. part. pass. συαφομένς, ἐντ᾽, Th. θέλω, ſpelæo.

Συναφὴν, ας, conjungens, ruminans, perpendens. a. 2. part. m. verbi συναφὴν, conjungo. Th. πίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθὲν. a. 2. m. ἐθὶ μὲν, ας, ν. a. 2. imperat. m. θέσο, θέσθ᾽ θὲ, θέσθω.

Συνέπω & συνέω, compono, animadverto, a. 2. imperat. med. verbi ejuſd. & th.

Συνέρεις, ας, ἡ, paſtum. gen. pl. Æol. συνέρεσσαν. à συνέρεμι, quod vide. Th. πίθημι, pono.

Συνέσεις, ἐσ, ἡ, compoſitio, paſtum, SYNTHESIS figura. acc. συνέσεν. ejuſd. verbi, & th.

Συνέσσεν, lon. pro συνέθεν, 3. ſing. a. 2. ind. m. verbi συντίθημι, accumulatim colligo. Th. πίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. m. ἐθὶμὲν, ας, ν.

Συνέσσης, ν, compoſitus. dat. pl. συνέθεσσι. &

Συνέτως, conjunctim, adv. à συνέτ᾽ς, ab eod. verbo & th.

Συνέχαια, nom. pl. à

Συνέχεια, ας, ἡ, compoſitio, paſtum. fœdus, conſenſus. accuſ. pl. συνέχειας. à συνέχω, compago. Th. πίθημι, pono.

Συνέχεμ, ἐλ᾽ς, τὸ, compoſitum, conſtitutum: ſignum: ab eod. verbo & th.

Συνέχεν, componit, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi συντίθημι, ejuſd. th.

Συνθλάω, ᾶς, inf. ᾶν, verbi συνθλάω, quod vide.

Συνθλάδην, 3. sing. f. 1. pass. seq. verbi

Συνθλάω, *conquasso, confringo.* f. άσω. a. 1. συνέθλασα. p. συντέθλακα. perf. pass. συντέθλασμαι. a. 1. ind. pass. συνθλάσθην. f. 1. pass. συνθλασθήσομαι, ῇ, οῖ, *conquassabor.* Th. θλάω, *frango.*

Συνθλίβω, *comprimo.* f. ψω. imperf. συνέθλιβον, ες, ε. p. συντέτριφα. Th. θλίβω, *premo.* f. ψω.

Συνθνήσκω, 3. pl. præs. ind. act. à

Συνθνῄσκω, *commorior.* Th. θνήσκω, *morior.* f. 1. m. θανοῦμαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, propriè *delitiis frango, effæmino, enervo, affligo*; item *comminuo, confringo.* f. ψω. a. 1. συνέθρυψα. perf. συντέτριφα. Th. θρύπτω, *frango.* f. ψω.

Συνιάω, *perspicere, considerare,* a. 2. inf. act. verbi συνιάω. præt. m. συνίειν, *conspicui mihi sum.* Th. ἰάω, *video,* f. ἰάσω. a. 2. ἔειν & ἰᾶν.

Συνιᾶν, præs. inf. pro συνιέναι, à συνίημι, pro συνίημι, *intelligo.* a. 2. συνεῖν. Th. ἵω, *mitto.*

Συνιείς, ἐντ⊙, *intelligens,* acc. συνιέντα, dat. pl. συνιέσι, præs. part. act. verbi συνίημι, *intelligo.* quod ex συνί & ἵω, seu ἵημι, *mitto.*

Συνιήμι, *patiscor, convenio,* præs. m. & in inf. συνίεμαι: ab eodem verbo & them.

Συνιήν, Ion. pro συνιέναι, præs. inf. act. verbi συνίημι, *committo, intelligo.* ab eod. them.

Συνιῆτε, *intelligite,* 2. pl. imperat. præs. act. συνιήτω, ἔντω, verbi συνίημι, *intelligo.* Th. ἵω, *mitto.*

Συνίζω, Ion. *considere*, pro συνιζάνω. Them. ἵζομαι, *sedeo.* vel ἵζω, *sedere facio.*

Συνίημι, propriè *committo*; item *intelligo.* 3. pl. συνίουσι, (pro -ίουσι, *intelligunt,* q. à συνίω, -ῶ.) Sic ad Rom. 3. 11. συνιών, pro συνιείς, ἐντ⊙, præs. part. ad formam ναιών, à συνίω, præs. imperat. act. συνιάτω, ἔντω, & in 2. pl. συνιᾶτε, *intelligite.* præs. sub. συνιῶ, ᾷς, ᾷ, & in 3. pl. -ῶσι. præs. inf. συνιέναι. fut. συνήσω, εις, εῖ, & in 3. pl. συνήσουσι. perf. συνῆκα. a. 1. συνῆκας. a. 2. συνῆν, ες, ε. a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, & in 2. pl. σύνετε. a. 2. sub. συνῶ, ᾷς, ᾷ, & in 2. pl. συνῆτε. a. 2. part. συνιείς. Matth. 13. 23. ἡ, à συνίημι. Hoc ex συνί & ἵημι, seu ἵω, *mitto.*

Συνίημι, Ion. Æol. ac Dor. pro συνίεμαι, quod idem valet ac τὸ συνέρχεσθαι, *convenire,* præs. inf. act. à συνί & ἵημι, hinc ἴεναι, in inf. Th. ἶμι, *eo, vado.*

Συνίοντας, nom. plur. a. 2. part. act. verbi συνίημι, *intelligo.* quod ab ἵω, ας, a. 2. part. Ion. ἰὼν ⊙ῦ. Th. ἵω, *eo.*

Συνίων, pro συνίοντα, *intelligentes,* 3. pl. imperf. act. q. à συνίω, pro συνίημι, quod vide.

Συνοῖσθα, *intelligis,* 2. pl. ind. præs. tanq. à συνίω, vide in συνίημι.

Συνοῖδ', *consciverunt, una inverunt,* 3. pl. imperf. act. verbi σύοιμι, καὶ εν. quod ab ὄμι, εν. imperf. ᾔδη, ᾔδες, ᾔδ, in dual. ἴσμεν, &c. Th. ἰω, *eo.*

Συοῖσμεν, *scimus,* 3. pl. ind. præs. verbi ἴσμι, *scio.*

Συοιχόμεν⊙ς, 2. præs. part. pass. συνοιχόμενος, præt. inf. pass. verbi συνοίχομαι, *constituo,* quod vide.

Συοίχομαι, 3. sing. præs. pass. verbi συνοίχομαι, *constituo.* inf. συνοιχώσθαι, *convenire, congregari.* Th. ἵστημι, *statuo.* f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Συοιχόντ⊙ς, gen. sing. part. præs. act. verbi ejusd.

Συοιχώσω, vel συνοίχω, *commendo.* idem quod συνίστημι, 2 Cor. 3. 1.

Συοίστημι, *constituo, commendo.* præs. part. συνιστάς, άντ⊙ς, contracte q. à συνίστασις, -ᾶς, idem quod συνίστημι. f. συστήσω. p. συνέστακα, seu συνίστακα. perf. part. act. συνεστώς, & per Crasin συνιστώς, συνεστῶσα, *consistens.* & per Epenth. συνιστάς, συνιστάσα. a. 2. ind. act. συνέστην, *stabam feci.* præt. inf. pass. συνεστάθαι. Th. ἵστημι, *statuo.*

Συοιστάς, & in nom. pl. συνιστῶντες, præs. part. act. q. à συνίστημι, *commendo,* idem quod συνίστημι, quod vide.

Συοιστάν, (pro συνιστᾶν) præs. part. act. q. à συνίω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo.* Sed

Συοιστάν, ἀντ⊙ς, (pro συνιστᾶν) a. 2. part. act. etiam q. à συνίω, seu συνίημι.

Συνιῶσι, 3. pl. sub. præs. act. verbi συνίημι, quod vide.

Συνομοκέω, Dor. pro συνομολογέω, *chordam una instituo,* a. 1. imperat. act. verbi συνομοκέω, quod ex συνό, & χορδέω, *comesso.* Them. χόρδ⊙ς, ου, ὁ, *hymnus, comessatio.*

Συνοικέουσι, Ion. pro συνοικοῦσι, 3. sing. imperf. act. verbi συνοικέω, *cohabito.* Th. οἶκος, *habito.* f. ήσω.

Συοπλίσαι, *in acervum congesti sunt,* Ion. pro συνεπλήσθησαν, 3. plur. perf. pass. verbi συπλέω, vel συνπλάω, *in unum accervum congero,* quod ex συνό & πλέω, *glomero.*

Συοπτήρ, *nubes cogo.* Th. νέφ⊙ς, ⊙ς, τό, *nubes.*

Συοπτήσ⊙ς, ὁ, ἡ, *nubilosus, nube obductus: obscurus,* ab eod. th.

Συοπτῶσι, adv. *assidue, continenter,* à συνίημι, quod vide.

Συοπώσω, *coacervare.* a. 1. inf. act. à πλέω, *glomero.*

Συο-

Συνεύδω, f. ὕσω, cogito, intelligo: ex σύν & νοέω, mente agito. Them. νόησις, νόημα.

Συνέσεως, ως, ἡ, profunda cogitatio, mœror. Ex σύν & νόος, οῦ, ὁ, mens.

Συνήθης, ες, ὁ, Ion. pro σύνηθες.

Συνήθομαι, οῦμαι, ὦμαι, ὦσθε, qui cum aliquo pascitur. Metaph. conjunctus, cognatus. Ex σύν & ἦθος, ους, τὸ, pabulum. Them. ἦθω, pasco. p. m. ἐνήθωμαι.

Συνήνεμον, gravem: ex σύν & νέος, ου, ὁ, mens.

Συνηδέω, iter facio cum aliquo. f. ήσω. p. συνηδέηκα. Ex σύν & ἁδός, οῦ, ἡ, via.

Συνηδία, ας, ἡ, comitatus, iter commune.

Συνηδός, proventus, reditus: ab eod. them.

Συνηδοπορέω, ῶ, ἡ, ὦ, comes in itinere. Ex σύν, ἁδός, via, & πόρος, transitus. Them. πόρω, transeo. præt. m. πέπορα.

Συνήθης, ους, ὁ, congressus, concursus, conventus, seu SYNODUS; item conjunctio, coitus: ex σύν & ἔθος, vid.

Συνήθιδα, confici mihi fum, p. m. συνήθειμαι. perf. inf. m. à συνήθω. Th. ἔθω, vel ἐθέω, video, scio.

Συνηθίζω, καὶ σύνεθον, καὶ habito, matrimonium contraho. f. ίσω. p. συνήκεκα. Th. ἔθω, domus.

Συνοίκησις, εως, ἡ, cohabitatio, contubernium, consortium, connubium: &

Συνοικήτωρ, ῆτορος, ὁ, Poët. συνοικητής, τῆ, qui cum aliquo habitat, contubernalis: à συνοικέω, quod vide.

Συνοικία, ας, ἡ, contubernium; civitas; ædificia domus: &

Συνοικίζω, f. ίσω, καὶ habitare facio; connubio jungo. Th. οἶκος, domus.

Συνοικοδεσπότης, ου, ὁ, qui cum aliquo ædificat, faciat alicujus in condendo ædificio, urbe, &c. Ex σύν & οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, ædificator. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Συνοικοδομέω, ῶ, καὶ ædifico. f. ήσω. p. συνῳκοδόμηκα. præt. pass. συνῳκοδόμημαι, -ήμην, καὶ ædificor. Ex σύν, οἶκος, domus, & δέμω, struo.

Συνοικος, ου, ὁ, ἡ, simul habitans, consors, contubernalis. Th. οἶκος, domus.

Συνοιχόμεθα, congrediamur, 1. pl. f. ι. m. verbi συμείρω. Th. ῥέω, fero. f. οἰσομαι, a. 1, ἤνεγκα.

Συνολοφύρομαι, καὶ lamentor. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo. f. ύσομαι.

Σύνολος, adv. prorsus, omnino. Ex σύν & ὅλος, totus.

Συνομηλίξ, ικος, ὁ, ἡ, Dor. pro συνομήλιξ, ικος par, æqualis. vide ὁμηλικος.

Συνομιλέω, ῶ, καὶ colloquor, cum dat. f. ήσω. p. συνωμίληκα. Them. ὁμιλος, cœtus, turba.

Συνομολογέω, assentior, consentio, comprobo: ex σύν & ὁμολογέω. Th. λόγος, dico.

Συνομορία, ἡ, confinis fum. f. ήσω. p. συνωμόρηκα. quod ex σύν & ὁμορος, ου, ὁ, ἡ, conterminus. quod alii ὁμός, καὶ ἁρος, finis; & ὅρος, terminus.

Συνοπάδος, ου, ὁ, ἡ, comes: ex σύν, & ἑπάω, persequor, comitem do. f. άσω.

Συνοπάω, ῶ, ἡ, consuetudo, conversatio, convictus: quod à σύνοπα, καὶ sum, conversor. Th. εἰμί, seu ἴω, sum.

Συνόφρυς, υος, ὁ, ἡ, junctus supercilia habens. Th. ὀφρύς, ύος, ἡ, supercilium.

Συνοχή, ῆς, ἡ, coarctatio, anxietas: à σύνοχος, constringo. Th. ἴσχω, habeo.

Συνοχωκότε, coarctati, in angustum coacti, nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηότε, Atticorum enim est, η, vertere in ω, & Ion. rejiciunt augmentum à verbo συνέχω. f. ξω. p. συνέοχα, quod à συνοχή, coarctatio, angustia, hoc à σύνεχω, constringo. Th. ἴσχω, habeo. Hesych. verò ex συνίσχω derivari innuit: nam ex οἴσχω fit præt. m. ὄσχα, & Atticè reduplicatis initialibus præsentis ὀ-ώσχα.

Συνόψις, εως, ἡ, conspectus, compendium seu SYNOPSIS: ex σύν, & ὄψομαι, video.

Συντάγμα, ατος, τὸ, res ordinata, seu ordinatio, agmen, exercitus: volumen seu SYNTAGMA: ex συντάσσω. vel ἄω, quod vide.

Συντάμνειν, Ion. pro συντάμνειν, concidere, itinere compendio uti. Th. τάμνω, seco.

Συντάσσας, Æol. pro συντάσας, a. 1. part. act. verbi συντάσσω, idem quod συνίεμαι, tendo, vergo. Them. τάνυ, tendo.

Σύνταξις, εως, ἡ, constructio seu SYNTAXIS apud Grammat. item, ordo, classis; tributum, æquf. finis. συντάξιν. quod à συντάσσω, construo. Th. τάσσω, vel -τάνυμι, -dino. f. ξω.

Συντάσσω, vel -ττω, καὶ cum aliis ordino, colloco, constituo. f. άξω. a. 1. συνέταξα, ας, ε, præcepi. p. συντέτακα. perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Them. τάσσω.

Συντεθμηκότ, ptæf. part. pass. à συντέθμηκα, vide Συντάσσω.

Συντείνω, propero, accelero. Th. τείνω, celer.

Συντείνω, contendo, incito, pertineo. Th. τείνω.

Συντελίδειν, ptæf. inf. Poët. pro συντελεῖν, conficere, efficere, parare. vide τελίδω.

Συντέλεια, ας, ἡ, consummatio, finis, perfectio. q. à συντελής, ής, ές, perfectus. Th. τέλος, ους, τὸ, finis.

Συντελίω, -έω, ἤσω. f. ίσω. a. 1, συνετέλεσα, ας, ε. p. συντετέλεκα. ptæf. inf. pass. συντελεῖσθαι: -έομαι; consummari. perf. pass. συντετέλεσμαι. a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η. a. 1. part. pass. συντελεσθείς, εῖσα, έν, exactus ad finem perductus.

stat. Th. στήκω, ἵστημι, στῆναι, fuisse.

Συνεισφέρων, ὁντος, ὁ, ἡ, ὄντος: qui tributum confert. Th. τὸ φέρω, vulgavi.

Συνεστάναι, acc. sing. part. præs. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκώς, concidi. f. υῖα. p. συνέστηκα. perf. pass. συνέστημαι, perf. part. pass. συνεστημένος, η, ον, concisus: a, um. perf. m. συνέστηκα. Them. στήκω, sto.

Συνεστήκασιν, 3. sing. præs. ind. pass. verbi συνίστημι, constituo, Them. ἵστημι, ordino. f. ξω.

Συντετριμμένος, η, ον, contritus: a, um. perf. part. pass. verbi συντρίβω, contero, quod vide.

Συντηρεῖν, conservare, observare, revertor. imperf. συνετήρουν, ες, εις, ει, ες, ου, ες. f. ήσω. p. συντετήρηκα. præs. pass. συντηρέομαι, ῶμαι, conservor. Th. τηρέω, servo.

Συντήρησις, εως, ἡ, conservatio, observatio, & SYNTERESIS conscientia, à 2 perf. sing. perf. pass. præced. verbi.

Συντιθέναι, præs. inf. act. συντίθημι, 3. plur. præs. ind. pass. à συντίθημι, quod vide.

Συντίθημι, constituo, compono. f. συνθήσω. p. συντέθεικα. a. 1. συνέθηκα. præs. m. συντίθεμαι, paciscor, consentio. perf. pass. συντέθειμαι. pluſq. p. pass. συντεθείμην, ο, ην, & in 3. pl. συντέθεντο, constituerant. a. 2. m. συνεθέμην, ο, ην, pactus sum. Th. τίθημι, pono.

Συντίμησις, εως, ἡ, existimatio pretii, pretium: à συντιμάω, quod à σύν & τιμή. Th. τίω, honoro.

Συντομία, ας, ἡ, brevitas: quod à συντέμνω, concido. Them. τέμνω, sto. p. m. τέτμημαι.

Συντρυφῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, conciſus. ejuſd. verbi & them.

Συντόμως, concisè, breviter, adv. à præcedent.

Συντομώτατα, brevissimè, adv. superl. à συντόμως, quod vide.

Συντονότερος, α, ον, contentus, concitatus: quod à συντείνω, contendo. Them. τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. præt. m. τέταμαι.

Συντόνως, adv. vehementer, consistim: à præced.

Συντρεῖς, τρεῖς, τρία, terni, Them. τρεῖς, tres.

Συντρίβω, concutio, convenio, consentio. f. m. συντρίψομαι. a. 2. συνέτριμμαι. p. m. συντέτριμμαι. Th. τρίβω, tero.

Συντρίβω, ῆς, ἡ, contritio. à

Συντρίβω, contero, comminuo, quaſſo. præt. part. συντρίβων, ουσα, συντρίβον, οντος, ὁ, ἡ, ὄν. p. συντέτριφα. a. 1. συνέτριψα. a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν. a. 2. ind. act. συνέτριβον. præt. pass. συντρίβομαι, contero. perf. pass. συντέτριμμαι. perf. inf. pass. συντρίβεσθαι. perf. part. pass. συντριβόμενος, η, ον, quaſſatus, a, um. a. 2. ind. pass. συντρίβομαι, ες, ο. f. 3. pass. συντετρίψομαι, ῃ, ται, confringar. Th. τρίβω, tero.

Συντρομος, ου, ὁ, contritio: &

Συντρομώτης, ου, ὁ, idem. à 1. perf. perf. pass. verbi συντρίβω, quod vide.

Συντρέφειν, a. 1. inf. vide συτρέφω.

Συντροφος, ου, ὁ, ἡ, una educatus: à συντρέφω, simul educo. Th. τρέφω, nutrio, alo. f. ψω. p. m. τέτροφα.

Συντυχέειν, Poet. pro συντρέχειν, concurrere, simul currere. Ex σύν & τυχέω, curro. Th. τρέχω, idem.

Συντυχέω, convenio, incido in aliquem, contingo, cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε. 2. inf. συντυχεῖν. Them. τυγχάνω, sum. f. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. affabilis.

Συντυχία, ας, ἡ, successus, casus: quod ex σύν & τυγχάνω, sum. Hinc σύντυχε λέγειν, opus vulgare.

Συντυχίαν, præcedentis accus. sing. Ion.

Συνυπακούσαι, præs. inf. pass. à

Συνυπακούω, una subauscultio: quod ex σύν, ὑπό & ἀκούω, audio. f. σω. p. ἤκουκα.

Συνυπερίσχυσαν, una simulo. a. 1. ind. pass. συνυπερίσχυσα, ες, ε. quod ex σύν, ὑπέρ, & ἰσχύω, siccerno.

Συνυπουργῶ, ῶ, una operam confero. f. ήσω. p. συνυπήρτηκα. quod ex σύν & ὑπουργός, ή, όν, adjutor. hoc ex ὑπό & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Συνφδότ, ῆ, ὁ, ἡ, consonus, consentiens, pro συνῳδός, ex σύν & ἀείδω, cano.

Συνωδίνω, una instar puerperæ doloribus afficior, crucior. Ex σύν & ὠδίνω, parturio. Th. ὠδίνω, ας, ἡ, dolor.

Συνωμοσία, maritus, perf. part. act. f. g. verbi συνώμοσα, una verſor. Th. ὄμος, domus.

Συνωμόσθη, a. 2. ſub. m. 1. pl. verbi ὀμνύω, paciſcor, convenio.

Συνωνυμος, ου, ὁ, conjugatio: &

Συνωμότης, ου, ὁ, conjuratus, conſeduratus: à συνόμνυμι, conjuro. f. συνομοῦμαι. p. συνώμοσμαι. Th. ὄμνυμι, juro.

Συνωνίσμην, vide ὠνέομαι, emo.

Συνωνυμία, ας, ἡ, nominis cum alio in ſignificatione communio: &

Συνώνυμος, nomen commune habens: ex σύν & ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen.

Συνωρίς, ίδος, ἡ, par equorum aut mulorum currum trahentium: biga: item compar, q. συναωρίς, à συναείρω, connecto. Them. ἄειρω.

Συνωχάδην, conſertim, continuatim. adv. à συνέχω, continuo. Th. ἔχω, habeo.

Σὺς, ὑὸς, gen. ſing. à ὗς, Dor. pro δς, ſus.

ΣΥΡΑΙ, ῶν, ταῖς, parvæ villæ ſitæ lacunæ: vide ὄρυγμα.

Συρβὼ

Συρφετώδης, ους, ες, Dor. & Poët. pro Συρφετωδης, ες, *Syrtensis.*

Συρτιάδιος, ία, ον, & Συρτιακὸς, ἡ, ὸν, Gall. TRAICTEUX, nomen urbis, Gr. *trabeatus invitum.*

ΣΥΡΤΗ, ἡς, ἡ, *tumultus.* Att. σύρτη, ης, ἡ, idem. Hinc συρτάζω, *turbo seu tumultum excito*, q. à σύω, *muveo*, *turbo.*

Σύρτης, ου, ὁ, *serpens*, in Theocr. à σύρω & τάω, qui *ventrem trahit.*

Σύρτις, ιος, ἡ, *trahis*, nom. pl. a. 3. part. pass. à σύρω, *trabo*, f. τω. p. 2. pass. ἕσυρμαι.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est, *progressus*, qui fuit filius Semi. Συρικὸς, ἡ, ὸν, & Συρος, ἡ, ὸν, *genere Syrius.* Th. συρίσσω, *sibilo.*

Σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula*, *caverna.* Th. συρίσσω, *sibilo.*

Συριακὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro συριακὸς, ἡ, ὸν, *fistulator.*

Συρίζας, αντος, ὁ, 2. 1. part. act. verbi συρίζω, f. ξω, *sibilo*, *fistulo.*

Συρίσδειν, & συρίζδειν, Dor. pro συρίζειν, *fistula ludere.* &

Συρίσδει, Dor. pro συρίζει, *sibilare.* συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem quod th. συρίσσω, *sibilo.*

ΣΤΡΙ ΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, *sibilo*, *fistulo.* hinc σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula.*

Σίρμα, *SURMA*, vide in σύρω, *trabo.*

Συρμαίζειν, *purgare potione ex aqua & cæa.*

Συρμὸς, ὁ, ὁ, *trahus*: à σύρω.

Σύρτιος, *trabeus*, Dor. pro σύριος, præt. part. f. ξω. à σύρω, *trabo.*

Συροφοινίσσα, ης, ἡ, *STROPHOENISSA*, ex *Syria Phœnicibus* contermina, oriunda mulier.

Συρράπτω, *consuo*: ex σὺν & ῥάπτω, *suo*, f. ψω. p. ἔρραφα.

Συρραίω, f. ξω, *confligo.* Th. ῥάσσω vel -ττω, *allido.*

Συρρέουσι, 3. pl. præs. ind. à

Συρρέω, *confluo*: ex σὺν & ῥέω, *fluo*, fut. ῥεύσω.

Συρρηγνύμι, *construere impetuosè.* Th. ῥήγνυμι, seu ῥάσσω, *frango*, f. ξω.

Σύρτις, ιος, ἡς, *SYRTIS*, in pl. οἱ σύρτεις, *sunt duo sinus in mari mediterraneo periculosissimi*: à σύρω, *trabo*, quod naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, *incompositus*; item *vilis multitudo* undecunque tracta: à σύρω, *trabo.*

Σύρφετὸς, ὁ, ὸν, *sordes corrasæ*, q. contracta; *vilis plebecula*, seu *fex plebis.* vide in σύρω.

ΣΤΡΩ, *trabo*, per pavimentum. f. συρῶ. p. σέσυρκα. perf. pass. σέσυρμαι. unde est σύρμα, ατος, τὸ, *quod trahitur*: & *vestis tandata matronarum nobilium.* σύρτις, ιδος, *traßor.* σύρτις, ιος, ἡ, *locus periculosus in mari*; *suppositi*, ὁ, ὸν, *fordes*; *purgamentum*, *humor*, *diffrabo*, *disconjicio.* ὁ, ὸν, *vituperator.*

Σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, ὅ τι, *porcus*, *aper.* dat. pl. συσὶ. ὅ, ἡ, idem. συὸς, dat. σῦ, ὑν, *fucula.* σύαινα, ης, ἡ, idem. Est etiam *nomen feræ.* q. à σύω, quia *violenter ruit cuncta.* vel ab σύω, *pino*: unde ὑγρὸς, *humidus.*

Συσκάλλω, f. ανῶ, *convasa*, in *fasciculum colligo*, *compilo*, *apparo*, *subdole struo*: ex σὺν & σκάλλω. Th. σκαλ-, *var.*

Συσκιάζω, *obumbro*, *occulo*, f. άσω. Th. σκιά, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Συσκιάσουσι, 3. 1. inf. act. præced. verbi.

Συσκοτάζω, *obnubilo*, —άζομαι, *contenebrascit*, *advesperascit.* ex σὺν, & σκοτάζω. Th. σκότος.

Συσπαραγάω, vel -ῶ, *discerpo*, *lacero.* f. ξω. p. συσπαράσσηκα. 2. 1. συσπαραχθῆναι. Th. σπαράσσω, *lacero.*

Συσπεύδω, *studiosè & impensè alicui favere.* Th. σπεύδω, *festino.*

Σύσσημον, ου, τὸ, *commune signum*: &

Σύσσημος, ου, ὁ, ἡ, *consignificans*: ex σὺν, & σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Σύσσιτιον, *sodalibus*, dat. pl. Ion. à

Σύσσιτος, ου, ὁ, *sodalis*: ex σὺν & σῖτος, ου, ὁ, *frumentum.*

Σύσσωμος, ου, ὁ, ἡ, *ejusdem corporis particeps*: ex σὺν & σῶμα, *corpus.*

Συσχυθεὶς, ἐντος, 2. 1. part. pass. verbi συσχέω, quod vide.

Συσχισμὸς, nom. pl. à

Σύσχισις, εως, ἡ, *constitutio*, *assertio*, *coitio*, *conspiratio*; item *cœtus.* à συσχίζω, f. συσχίσω, *constituo.* Them. ἵστημι, *statuo.* f. στήσω. 2. 2. ἔστην.

Συσχισμοῖς, ὁ, ὁ, *socius seditionis*: ex σὺν, & σχιζάω, *factionibus contendo.* Hinc σχίσις, εως, ἡ, *seditio.* Them. ἵστημι, *sto.*

Συσχισμώτης, ου, ὁ, *qui ejusdem est factionis*, vide in σύσχισις.

Συσχιστὸς, ὰ, όν, *commendatissimus*, a, um: à συνίστημι, *commendo*: ejusd. th.

Συσχοίνισε, —ον, *una crucifige.* f. σω. p. συσκεκόλοφα. perf. pass. συσχοινίσμαι. 2. 1. ind. pass. συσχοινισθείην, ες, ε. a. 1. part. pass. συσχοινισθεὶς, ἐντος. Th. σχοῖνος, *crux*, seu *palus erectus.*

Συσχίλλω, proprie *contrabo*; item *compono ad sepulturam*, *vestibus sepulchralibus obvolvo.* Alii vertunt *subtrabo*, *amoveo*, *corripio.* f. συσχιλῶ. f. 2. συσχιλέω. perf. συσχίλκα. 2. 1. ind. act. συσχίλω. præt. inf. pass. συσχιλώσθαι. perf. part. pass. συσχιλωθεὶς, ῶσα, ὸν, *contractus*, a, um: ex σὺν & χίλλω, *mitto*, *contrabo.*

Συσχιλῶ, *una subtrabo.* f. ξω. quod ex σὺν & σχιλῶ, idem quod σχινοβατέω. Th. σχὶς, *angustus.*

Συσχολᾶσι, 2. 1. inf. act. συσχολᾷς, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίστημι, *constituo*, *in unum congrego.* Th. ἵστημι, *sto.*

Σύσχο-

Συνοχὴ, ἧς, ἡ, compages, cohæsio, STATE'MA: acervus; conventus; turma; multitudo; constitutio: à συνέχω.

Συνοχὴν, adv. eadem ferè ratione. f. ἰσω. P. συνεχέστερον. quod ex σὺν & χαίνω, ordine procedo. hoc à χαίνω, ω, ὁ, ordo. Th. συνοχὴ, τὸ, vade.

Συντάξις, εως, ἡ, ordo, seu rerum convenientia: &

Συντάγμα, ατος, τὸ, ejusdem ordinis: συντάξει dicuntur, quæ inter se sunt affinia: unde fiunt videas in συντάγμα.

Συστολὴ, ἧς, ἡ, contractio: item SYSTOLE, figura, à συστέλλω, contrabo. Them. τάσις, idem. f. λαὶ. p. ἐσταλκα. p. m. ἐστάλμαι.

Συστρατιώτης, ου, ὁ, commilito. Ex σὺν & στρατιώτης, ου, ὁ, miles. Them. στρατὸς, exercitus.

Συστρέφω, convolvo in fascem, conterqueo, colligo, subigo. f. ψω. a. 1. συνέστριψα. a. 1. part. act. συστρίψας, ἀσα, ἀν. p. m. συνέστραμμαι. quod ex σὺν & στρέφω, verto, verso, torqueo.

Συστροφὴ, ἧς, ἡ, tumultuosa & seditiosa concio, concursus: à præt. m. συνέστραμμαι, verbi συστρέφω, quod vide.

Συστὰς, άσα, ὰς, constitisse rim. a. 2. sub. act. verbi συνίστημι, constituo. a. 2. συνίστων: quod ex σὺν & ἵστημι, sto, βαίνω.

Συστάδὴν, ἄδου, ἡν, constitisse, part. a. 1. pass. &

Συστὰς, ᾶ. sing. a. 1. sub. pass. verbi συνίστημι, continuo. f. συστάθω. perf. pass. συνέστημαι. a. 1. pass. συνεστάθην. quod ex σὺν & ἵστημι, habeo.

Συσφίγγω, conjungo. f. ἰσω. p. συνέσφιγμαι. præt. pass. συσφιγμὸς, ὁμαι, conjungor, cum dat. quod ex σὺν & σφίγξ, γγος, ἡ, figura. Th. ἴσχω, habeo.

Σῶτο, conservatus est, prorsus, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro ἐσέσωτο, vel ἐσέσωστο, verbi σῴζω, vel σώω, concito. vel est 3. sing. a. 2. m. ἐσώσατο, ω, στο, & per Syn. & Ion. σῶτο, ejusd. verbi.

ΣΥΘΑΡ, summum augmen & vicedo: pellicula rugosa similis.

Συφορβὸς, ὁ, ἡ, subulcus, pro συοφορβὸς: à σὺς & φορβὴ, pabulum. Th. φέρω, pasco. f. ψω. præt. m. σέφορβα.

Σωρὸς, vel σωρὸς, ὁ, & σωρὸν, ὀ, ὁ, area, ubi fines.

Σωρὰν, ὁ, nomen urbis Δωρικὸν. Hebr. merosaria.

Σωρὰν, ὁ, nomen urbis Δωρικὸν. Hebr. dorsum.

Σωρὶς, & συχὶν, adverbialiter assidue: à Σωρὸς, ὁ, frequens, creber, multus, idem quod συχνὸς. (Th. πάχος, densitas:) & hinc Σωρὸς, creber, assiduus. q. à σωρὸς, continuus: vel à præced.

Σῶς, quatio, concutio, moveo. ut σείω.

Σωὸς, aprorum, gen. plur. à σὺς, σὸς, ὁ, ἡ, sus.

Σὸ, pro σοῦ, nom. & accus. dual. ab ὅ, ὸ, sui.

Σόβαυλον, ου, τὸ, ensis: à σφάζω, jugulo.

Σφαγεὶς, ἐντος, truncidatus. a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάω, jugulo. f. ξω. a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, occisor, jugulator; item gladius. Th. σφάζω, jugulo.

Σφαγὴ, ἧς, ἡ, mactatio: ejusd. th.

Σφάγιον, ου, τὸ, victima. Hinc σφαγιάζεσθαι, hostias mactare: à σφάζω jugulo.

ΣΦΑΔΑ'ΖΩ, f. σω, pedes agito, cum tactu quodam saltis? & hinc

Σφαδασμὸς, ὁ, ἡ, cum quis pedes jactat, q. à σφάω, trabo, palpito. aut σφάζω, jugulo.

ΣΦΑ'ΖΩ, seu σφάω, jugulo, macto. f. ξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον. Hinc σφαγὴ, ἧς, ἡ, jugulatio, mactatio. σφάγιον, ου, τὸ, victima. σφάγιον, ου, τὸ, ensis; gladius.

ΣΦΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, SPHÆRA, globus, pila, q. à σπεῖρα. Hinc σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, ad sphæram pertinens, globosus. σφαιριστήριον, ου, τὸ, locus in quo pila ludimur. σφαίρωμα, in globi modum rotundum facio.

Σφαιρῶσαι, in modum pilæ, instar globi. Th. σφαῖρα.

Σφαιρίζω, f. ίσω, pilâ ludo. ab eod. th.

Σφαιρικὸς, vide in σφαῖρα.

Σφαίριον, & -ίδιον, ου, τὸ, globulus, pilula: à σφαῖρα.

Σφαιριστὴς, οῦ, ὁ, ludus pilæ: à p. perf. pass. perf. pass. verbi σφαιρίζω. Them. σφαῖρα.

Σφαιριστήριον, ου, τὸ, SPHÆRISTERIUM, ab usu. vide th. σφαῖρα.

Σφαιροειδὴς, ἔος, ὁ, ἡ, globosus, sphæra, & εἶδος, ους, τὸ, forma, species. Th. εἶδω, video.

Σφαῖρα, vide in σφάλλω, sphæra.

Σφαλερίζω, f. ίσω. vide in σφαλερὸς.

ΣΦΑ'ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ. puto à σφάζω, quia necatæ ferè & mortuæ est pars illa affecta. Hinc σφακελίζω, sphacelo laboro. Est & σφάκελος, medium digitus.

ΣΦΑ'ΚΟΣ, ου, ὁ, salvia, herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, Sphacteria.

Σφαλερὸς, vide in σφάλλω.

Σφαλῆναι, lapsum esse. a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω, everto. f. λῶ. p. ἔσφαλκα. a. 2. ἔσφαλον.

Σφάλιστα, Dor. pro σφάλιστον, ὁ, pl. præf. act. à σφάλλω.

ΣΦΑ'ΛΛΩ, supplanto, everto, FALLO, circumvento. f. αλῶ. Hinc σφαλερὸς, ἡ, lubricus, instabilis. σφάλμα, ατος, τὸ, stabilimen. σφαλὴς, ἐος; ὁ, ἡ, minimè lubricus, tutus: σφάλεια, ας, ἡ, securitas.

Σφάλμα, ατος, τὸ, lapsus: error: delictum; infortunium. Th. σφάλλω.

Σφέ,

Σφίξ, Dor. pro σφίγξ. ὁ, ἡ, σφίκα.

Σφίγω, irregulare, f. ξω, a. 1. inf. act. &

Σφίγξας, ἀντ. σφίγξ, a. 1. part. verbi σφίγγω, vel σφίκτω, jungulo. f. ξω.

Σφίγξον, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Σφιγχθήτην, Dor. & Ion. pro ἐσφιγχθήτην, 3. pl. imperf. pass. à

Σφιγχθήναι, ἀ. l. ἔσω, guttur strangulo. Th. σφίγγω.

Σφιγχθῶ, f. ἔσω, cum strepitu excito: à

ΣΦΑΡΑΓΟΣ, & σφάραγξ, ου, ὁ, sonus qui guttur emittitur; item, guttur.

Σφᾶϊ, vide in σφέας.

Σφάλλω, vide in σφάλζω.

Σφέ, & σφέα, nom. dual. ab ὅ, sui, & σφί, Dor. pro αὐτὼ ipsa, & pro αὐτώ.

Σφέας, έων, Ion. pro σφᾶς, acc. pl. ab ὅ, sui. vide in ἑ. σφέα, Ion. pro αὐτά.

Σφεδανὸς, ὴ, ὸν, vehemens, intensus, acer, durus, festinus: q. à σπεύδω, festino.

Σφέες, nom. pl. ab ὅ, sui, & pro αὐτοί.

Σφέων, Ion. & Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab ὅ.

Σφῆλας, ἄντ. σφῆλ, τὸ, stabellum, lignum cavum. Th. σφάλλω.

Σφήλαψ, ἄπος, ὁ, ἥος lentisci, vel ilicis.

Σφηνήϊος, ος, ον, acernus: item, durus, firmus. à

ΣΦΕΝΑΜΝΟΣ, ου, ὁ, acer arbor.

Σφενδόνη, & ἴου, fundam torquo: à

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, ης, ἡ, FUNDA: qua lapides violenter jaci queunt. Est & ornamentum muliebre, q. à σφενδάνη.

Σφενδονίζω, f. ίσω, idem quod σφενδάνη, Th. σφενδόνη.

Σφενδονίτης, & σφενδονήτης, ου, ὁ, funditor: ab cod. th.

Σφεντερίᾳ, Gen. 14. vers. 23. pro quo mel. edit. σφενδονήτης.

Σφετὲ pro σφέτερε, nom. pl. n. g. σφέτερον, gen. pl. Æol. pro σφετέρων. Th. ἰδ, ἑ, acc. sing. ab ὅ, sui.

Σφετέρῳ, acc sing. Ion. f. g. à, σφέτερος, ος, ον, suus, a, um. dat. pl. σφετέροισι. th. ejusd. & Ion. f. g. σφετέρῃσι.

Σφετερίζω, meam facio, inservio: & inde.

Σφετερισμὸς, οῦ, ὁ, usurpatio: ab eodem them.

Σφέτερος, ος, ον, suus, a, um, proprius; item pro ὑμέτερος, vester: à σὺ, tu; vel ab ἑ, se.

Σφέων, Ion. pro αὐτῶν, ipsorum.

Σφήκαι, ἄ, f. ἄσω, in angustum ex lato contrahi, revincio. ἐσφήκωσα, Dor. & Æol. pro ἐσφήνωσα. 3. pl. impers. pass. Th. σφήξ, ὁ, vespa.

Σφήλαι, pro ἐσφῆλαι, fefelli. a. 1. indic. &

Σφήλαι, movere, a. 1. inf. act. &

Σφήλαι, falsus, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, everto: f. λῶ. a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, ὴ, ὸν, facile mobilis, obliquus, dejectus: à σφάλλω, supplanto.

Σφήν, ηνὸς, ὁ, cuneus: qu. à σφάω, trudo, vello. vel q. à σφίγξ.

ΣΦΗΝ, νὸς, ὁ, vespa. qu. à σφίγγω, stringo, gracilem facio. Est gracile animal.

ΣΦΗΝΙΣΚΟΣ, ου, dem.

Σφὶ & σφὶν, pro σφίσι, & pro αὐτοῖς, ipsis. Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utrumvis. dual. σφὶν, per Apocop. σφὶ, & per Aphæresin σὶ. Th. ἰ, σὶ.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφίγξ, γγὸς, ἡ, nomen variæ cujusdam alatæ, virginis facie, reliquo corpore leoni similis, quæ responsa consulentibus intellectu difficilia reddebat. Th. σφίγγω, stringo.

ΣΦΙΓΓΩ, stringo, constringo: f. ξω. hinc σφιγγὸς, ος, ὁ, parsimonia.

Σφίγξ, γγὸς, ἡ, SPHINX; item qui axiomatich loquitur: à præced.

Σφίγξαι, constrinxisse, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. f. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, ἴφιν, dual. vel dat. pl. pro σφίσι, ab ὅ, sui. Th. ἰ, σὶ.

Σφὸς ἐγὼ, valdè, vehementer: adv. à

ΣΦΟΔΡΟΣ, ὴ, ὸν, vehemens, validus.

Σφοδρῶς, vehementer, adv. à σφοδρὸς.

Σφονδύλη, ης, seu σφόνδυλος, ου, radix silphio similis: item instrumentum quoddam, de plectrorum genere. Th. σπόνδυλος.

Σφὸς, ὴ, Dor. pro σφέτερος, suus: quod ab ὅ, sui. Th. ἰ, σὶ.

Σφός, gen. sing. à σφὸς, suus, quod vide.

Σφραγίζω, obsigno sigillo, configno: f. ίσω. p. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. act. σφράγισον, άτω. d. 1. sub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η. a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, απ. Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ.

ΣΦΡΑΓΙΣ, ἴδος, ἡ, sigillum, signum. hinc σφραγίζω, signo, obsigno. f. ίσω.

Σφραγισαμένε, nom. pl. a. 1. part. act. & Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, obsigno, quod vide.

Σφραγὶς, Ion. pro σφραγὶς, quod vide.

Σφράγισμα, ἄτος, τὸ, signum, sigillum, à 2. perf. pass. verbi σφραγίζω. Th. σφραγὶς.

ΣΦΡΑΔΑΩ, ῶ, f. ήσω, torpeo, sum vegetus & corpore bene habito, lascivio: qu. à σπαράσσω.

Σφραδμὸς, οῦ, ὁ, pulsus: à seq.

ΣΦΡΑΔΩ, f. άξω, salio, pulso, mico, palpito, desiderio ardeo: quasi à σφάδω, inflare.

Σφράξας, ασα, αν, pulsus: à præced.

ΣΦΥΡΑ, ας, ἡ, malleus, σφυρὶς, ἴδος, τὸ, malleolus, pedis extremitas: & pro imis montium partibus: in pl. τὰ σφυρά.

Σφυρηλάτης, ου, ὁ, malleator: à σφύρα, malleus, & ἐλάω, labor. Th. ἐλάω, seu f. -λῶ. p. m. ἐλήλακα.

Σφυρὶς, vide in σφύρα.

Σφυρωτὴρ (ὑποδήματος) corrigia calciamenti. Th. σφύρα.

Σφοῖσ',

Σκεδνὸν, Dor. pro σκέλος, quod vide.

Σκε, nom. & accus. dual. à σὺ.

Σκεῖ, σφῶϊν, nom. & acc. dual. ab ὅ, ἥ, τό. Th. ὅ, ἥ, τό.

Σκείου, nom. & accus. dual. σφῶϊν, gen. & dat. dual. à σὺ, tu. Sed σφῶϊν, gen. dual. ab ὅ, hic.

Σκεδαστὸς, ἡ, ὸν, vide in σκεδάω.

ΣΚΕΔΑΣΤΩ, ἄσω, ἀ, varium, pariliùm; furcula attollendis rectibus. q. σκέλεσ.

Σκεδνάσατο, Æol pro σκέδασε, a. 1. part. act. m. g. verbi σκεδάω, cohibeo, inhibeo. f. άσω. a. 1. ἐσκέδασα. Th. σκεῖν, idem.

Σκεδνόβλητος, impellerer, a. 1. opt. pass. verb. σκεδάω, vel σκεδάζω, impello. f. άσω. a. 1. pass. ἐσκεδάσθην.

ΣΚΕΔΩ, ῶ, f. άσω, secrifice, scalpo, aperio, fasso, demitto, deduco, transfero; cohibeo. Est & σκεδάω, idem.

Σκέδη, ας, ἡ, SCHEDA, tabula, in qua scribimus, propriè ex tempore: à σκέδιος, ilicet.

Σκέδην, propè, sensim, q. retento gressu, ab ἔχω, retineo: vel à σκεδάω.

Σκεδὸν, adverbialiter, cominùs, accus. à σκεδὸς.

Σκεδιάζω, f. άσω, ex tempore, vel tumultuariè facio; inconsideratè ago: à σκέδιος, quod vide.

Σκεδίαμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum: à præced. verbo.

Σκέδιος, α, ον, subito factus: q. brevi tempore. σκέδια, (scil. πλοῖα) navis tumultuariè facta. Th. σκεδίη.

Σκεδόθεν, adv. propè: à σκεδίη.

ΣΚΕΔΟ'ΝΔΗ, adv. propè, propemodum, juxtà, cum dat. & cum genit. fortasse. hinc σκεδιάζω, ex tempore & tumultuario opere facio. σκεδίαμα, opus ex tempore factum. συσκεδάζω, ex tempore fallo.

Σκέδω, habe, præf. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἐσκέδε, verbi σκέδω, habeo: à σκέω. Th. ἴσχω, idem.

Σκεθὼν, ὁθόντος, a. 1. part. pass. verbi ἴσχω, habeo: f. ἕξω & σχήσω, a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σκεθέσθην, Ion. & Dor. pro σκέθεσθε, habemini, præf. imperf. verbi σκέδω, pro ἴσχω.

Σκέθω, habeo: à σκέω, pro ἴσχω.

Σκιάδες, αἱ, laterum carnes & pulpa abiunctæ, q. à σκίδνημι.

Σκιάθη, Ion. seu Dor. pro σκίδε, a. 2. inf. act. verbi ἴσχω, habeo.

Σκίε, Ion. pro σκέ. τεσε, a. 2. imperat. m. verbi ἴσχω, habeo. a. 2. m. ἐσκόμην.

Σκιαδὸν, Poët. adv. pro ἐσκεδασμένως, deinceps, ordinè, propè, juxtà. Formant à σκίδνημι, quod vide. hinc in dat. σκιάδι, & per syncop. σκίδι, & cum τροπῇ τοῦ δ, in ρ, & accentu mutato. solùm σκιρὶ.

Σκίδι, habeto, mane; per Pleonasm. τὸ σ, pro σκίε, a. 2. imperat. act. ab ἴσχω, habeo. a. 2. ἐσκόμην.

Σκίδνασθαι, ῶτος, ἡ, habitandi, dissolutio, assilio divisa. vide σκίδνημι.

Σκιδνάζω, f. άσω, conquatror: à

ΣΚΕ'ΔΑΙΟΣ, α, ον, infelix, miserabilis: item dirus, sævus, nefarius. q. à σκία & σκίδνημι, qui misteriam habet.

Σκίεν, tenebatur, Ion. pro ἴσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἴσχω.

Σκίε, f. έσω, p. ἔσχεκα, habeo, inusit. ab ἴσχω. hinc σκίεσι, habituudo. σκίος, habitus.

Σκίεσμα, ατος, τὸ, forma: habitus, gestus, SCHEMA, seu figura, vide præced.

Σκιεσμοσύνη, ης, ἡ, forma, figura, æstimatio: à præc.

Σκιεσμοσύνη, ης, ἡ, cultus corporis, vel formæ; fastus: à præced. perf. pass.

Σκίευσι, f. ι. inf. act. σκιέσθαι, f. inf. m. verbi σκίω, inusit. pro ἴσχω, habeo: f. ἕξω, & σχήσω.

Σκιζὰς, ἀδος, ἡ, assula: à σκίζω, findo.

Σκίζα, & σκίζη, fissura: &

Σκίζις, dat. pl. Ion. à σκίζ, ις, ἡ, fissura. Th. σκίζω, findo.

ΣΚΙ'ΖΩ, findo, SCINDO, dissecs: f. ίσω. p. ἔσχικα. perf. pass. ἔσχισμαι. hinc σχίσμα, σχίδ, ος, τὸ, fissura, σκίδιξ, ικος, ἡ, assula. σχίνδ, ος, ἡ, lentiscus: arbor.

Σκινδαλμὸς, ὁ, ἡ, assula: fructum τῆς σκίνου ablatum.

Σκίνδ, ος, ἡ, lentiscus arbor. Th. σκίζω, findo.

Σκίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à σκίζω, findo. f. σω. p. ἔσχικα.

Σκίσθαι, scissum esse, a. 1. inf. pass. verbi σχίζω, scindo: f. ίσω. a. 1. pass. ἐσχίσθην.

Σκίσμα, ατος, τὸ, fissura, dissidium, SCHISMA: à σχίζω.

Σκίσσαι, consciendi, gen. ας. pro σχίσας, a. 1. part. act. à σχίζω, findo. f. σω.

Σκίσσε, ἴ, fissum, fissilis: à 3. perf. pass. verbi σχίζω.

Σκίσσαν, continerent, Ion. pro σκῖεν, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἴσχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Σκίσσω, haberem, Att. pro σκοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Σκοινίζω, vide in σκοῖνος.

Σκοῖνος, ου, τὸ, funiculus à funes plexus. Th. σκοῖνος, ου, ὁ, funcus.

ΣΚΟ'ΙΝΟΣ, α, ὁ, funcus; funis à funes: est idoneus ad τὸ σχοῖν, id est, retinendum, liandum. Hinc σκοινίον, τὸ, funiculus à funes plexus. σκοινίζω, funi metior, circumscribo & funis.

Σκοῖνος, pro mensura 60. stadiorum. Est vox Ægyptiaca; nempe duplex parasanga.

Σκοινοτενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, funibus extensus, longus. Ex σκοῖνος, & τείνω, tendo.

Σκοῖτο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἴσχω, habeo.

habeo. f. ἕξω & ἕξομαι, a. 1. m. ἔσχον. Σχολάζω, σχολάσω, ἐσχόλασα, 1. sing. praef. opt. verbi σχολάζω, quod vide.

Σχολάζων, ουσα, ον, cum dat. f. ουσα. p. ἐσχόλασα. perf. pass. ἐσχόλασμαι, ται, σθε. Th. σχολὴ, otium.

Σχολαίτερος, scil. ν, adv; tardius, segnius. Th. σχολὴ, otium.

ΣΧΟΛΑΙΟΣ, ας, ον, otium, vacatio, tardigradus. SCHOLA. hinc

Σχολαῖος, α, ον, ἐξ ἕσπερας. à praeced.

Σχολάσω, qui tenuit. a. 2. part. m. verbi ἔχω, habeo. a. 2. m. ἔσχολον.

Σχὲς, habe, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Σχὲς, a. 2. sub. act. alii volunt esse f. a. ind. act. verbi ejusd.

Σὸν, acc. sing. f. g. à σὸς, idem quod σὸς, idem quod Th. σῶς, a. salvus.

Σοφρὼν, ὀνος, ὁ, proprium viri nomen. Σωφρων.

Σῶσαν, Ion. pro ἔσωζον; servabat, 3. sing. imperf. act. verbi σώζω, idem quod σώζω, servo. Th. σῶς, salvus.

Σῶζε, 3. sing. ind. act. σώζεις, servabis, 3. sing. opt. praes. verbi σώζω, servo, quod vide.

Σωζόμενος, η, & in dat. pl. Ion. σωζομένοισι, praet. part. pass. verbi σώζω, servo, quod vide.

Σῶζε, servo. f. σω. p. σέσωκα. a. 1. Ionum. a. 1. imperat. act. σῶσον, servа. a. 1. sub. σῶσω, ῃς, ῃ. perf. pass. σέσωσμαι, a. 1. pass. ἐσώθην. praes. part. pass. σῳζόμενος, servandus, & in dat. pl. Ion. σωζομένοισι. Th. σῶς, salvus.

Σωθεὶς, θέντος, servatus, a. 1. part. pass. verbi σώζω, servo. a. 2. pass. ἐσώθην.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. σωθησόμεθα, 1. pl. & σωθησόμεσθα, 3. pl. f. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo, quod vide.

Σωίσι, possum, valeo: à σὸς, sanus. Th. σῶς. idem.

Σωκλέα, ας, ὁ, Dor. pro Σωκλέης, α, ὁ. Est autem συγκοπὴ τοῦ, ἀπὸ τοῦ Σωκλέης, ἐους, ὁ.

Σωτὴρ, servator. Mercurii Epither. pro σωτὴρ, a σῶος, servus, & σῶς, domus.

Σωφρονεῖ, σῶφρον, ος, ὁ, SOCRATES. vocat. ὦ Σώκρατες.

Σωφρονικὸν, ὁ, SOCRATICUS: à praec.

ΣΩΦΡΩΝ, ονος, ὁ, sanatis, sanus.

Σῶν: pro σὸν, quod vide.

ΣΩΜΑ, ατος, τὸ, corpus. dat. σώμασι. nom. pl. σώματα, corpora, servi. q. σῶοι σῶμα; sanus sanguis. Hinc σωματικὸς, ὴ, ὸν, corporalis; σωματικὴ, ἡ, corporalis. σωματοποιῶ, corpus effe facio.

Σωματικὸς, ὴ, ὸν, corporeus, a, um. à praec.

Σωματικῶς, adv. corporaliter: à praeced.

Σωμάτιον, ου, τὸ, corpusculum. Th. σῶμα.

Σώστρατος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. salvus pater.

Σῶφρον, vafer genus: à σωφὴρ, quia in eo quodam σωφρονεῖν, observatur.

Σωφρόνει, α, ι. part. act. f. g. à

Σωφρόνιον, coercivo f. διον. p. σεσώφρικα. perf. pass. σεσώφρισμαι, σαι. part. pass. σεσωφρισμένος, σωφρονίσαι, a, αν. Th. σωφρὼν.

ΣΩΡΟΣ, ου, ὁ, acervus, cumulus. Hinc σωρὸν, ὁ, ὸν, ὁ, ὸν, ὁ,

ΤΗ, decima nona littera. Et in numeris significat 9. Ancivus pro σ, utuntur i & τ. Ion. pro δ. Dor. pro θ.

Τὰ, hæc, hæc, illa, nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc: Et acc. Dor. pro τᾶς, Tum τᾶς, Dor. pro τοῦ, τῆς, pro τῆ.

Τἀβὰ, ὁ, nomen mul. Syr. *capra, dama.*

Τἀβεῖτ, Sabbathi *festi* nominatur.

TA'TIH, ης, ὁ, *remedium* cum vigore naturalis, poetic. & ion. τάτης, *medicina.* Hinc τατίζω, ς, *medicinis, τατίζω, remedium fio.* Hinc etiam Angl. Tang.

Τατὸς, ἀνάθετος, ὁ, ἡ, part. pass. à τάομαι, τάσσω: f. ξω, ὁ, ἡ, pass. τατὸς, ἡ, ὁν.

Τάτταω, Att. & Dor. pro τὰ ττάττω.

Ταυὶς, ἡ, ὁ, *dux.* Th. τάσσω.

Τάφρος, ου, ὁ, ἡ, *orda.* Th. ejusd.

Τάχω, τήκομαι, ab inusit. τάκω, *capio*, s. 2. ἔτηκον, unde s. 2. part. τηκὼς, & Poët. τετηκὼς. Th. τάκω, *tendo*: f. τήξω. p. τέτηκα. s. 1. pass. ἐτήχθην.

Τάδε, *extensa*, s. 2. part. pass. verbi τείνω, *extendo.* s. 1. pass. ἐτάθην.

Τάθὰ, *extensa sum*, s. 2. pl. s. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τᾶι, Ion. pro αἱ, & Dor. pro εἰς, pro τῆς.

Τάινᾰρος, ου, ὁ, stephanus ait τάναρον, dicit, & urbem, & promontorium & portum ita vocari.

Τανὺς, ος, ὁ, ἡ, TENUIS, *fusilis, vitrea, terrena*; item *aqua arenæ sub aquis latens, putealis, profunda.* Th. τείνω, *tendo.*

Τᾶνον, Dor. & Ion. pro τοῦτον, & hoc pro τοῦτο, s. sing. præs. pass. verbi τάκω, Dor. pro τήκω, *liquefacio.* f. ξω.

Τακὲὶς, ἐντος, ὁ, *liquefactus*, s. 2. part. pass. verbi τήκω, *liquefacio*, f. ξω. s. 2. ἐτάκην.

Τακτὸν, ὁ, ἰν, *quod liquefieri, mollis est.* à τήκω, *liquefacio.*

Τακτὸς, ἡ, ὁν, pass. verbi ejusd.

Τακὼν, *dicens sum*: à τάσσω, quod vide.

Τακτικὸς, ἡ, *peritus ordinandi militari & actui instruendæ, τὰ τακτικὰ, quæ ad rem militarem pertinent. scientia militaris.* Th. τάσσω. f. ξω, *ordino.*

Ταὼς, ὁ, ἡ, *struthus*, s. sm. ab eod. them.

Ταπεινουργὸς, ὁ, ἡ, ὁ, *qui parientes opus facit, laboriosus.* gen. pl. ταπεινουργῶν. à τάπης, ητος, ὁ, *mensa* (Th. τάπτω, *figuro*:) & ἔργον, ου, τὸ, *opus.*

Ταπὴς, ὁ, ἡ, *Tabitha*: nomen proprium.

Ταπὶς, ίδος, ὁ, Dor. pro τάπης, ητος, ὁ, ἡ, *Tabes mensæ.*

Ταράσσω, f. ξω, *in motu sum*: & transitive *in motum concito, commoveo, perturbo*, ὁ, ἡ, pass. ταράσσομαι, præs. part. pass. ταραττόμενος. præt. part. pass. τεταραγμένος. præt. pass. vide ταράσσω.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, *vel strepitus motusve.* à ταράσσω.

Ταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, *miser, ærumnosus*: ex τάλας, *infelix*, & πόρος, ου, ὁ, *labor.*

Ταλαίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *magnanimus*: ex τάλας, *sufferre*, & φρὴν, φρενὸς, ἡ, *animus.*

Τάλαν, *miser*, vocat. sing. à τάλας, quod vide.

Τάλαντον, *libra, pondus.* Metaph. *sufferentia.* præt. pass. τετάλαντο, *pependerat*: item *vergo, inclino.* Th. τάλαντον.

Τάλαντιαῖος, αία, αῖον, *talentarius*, ὁ, ἡ, ον: *talentum sua pendens æquans.* Th. τάλαντον.

TA'ANTON, ου, τὸ, *statera, libra, lanx, trutina*: *pondus* 225. *librarum.* TALENTUM Angl. Talent. ῆ. à τάλαν, *fero*, statera enim *fert* seu *sustinet pondus.* Hinc τάλαντος, ὁ, seu τάλαντον, ου, τὸ, *talentum æquans.*

Τάλαντος, ὁ, ἡ, ὁ, *ærumnosus, infelix*: ex τάλας, quod vide, & ἔτλην, *experientia.*

Τάλαντὸς, ἡ, ὁν, *sufferens, ferens, ferax*: *mixtorum ferax*: ex τάλας, *perpetior*, & τὸν δὲ, ὁ, τὸ, *talentum.*

Τάλαρος, ου, ὁ, *qualus*, in quo lana & fusa, in acc. pl. τάλανας, & Dor. τάλανς, *cistas.* Th. τάλας, *sufferre.*

Τάλας, αντος, ὁ, ἡ, *miser*: f. g. τάλαινα, neut. τάλαν, voc. ὦ τάλας. Th. τάλας, *sufferre.*

Τάλασία, *lanificium*; *fusa* quo τάλανα ic *sustinet.* Nam τάλανα, *lana*: id. circa quod τάλασία occupatur.

Ταλασιφόρος, ου, ὁ, ἡ, *ærumnosa*: *sarcinas pellus omnia tolerat.* Ex τάλας, *sufferre*, & φέρω, *mens.*

Ταλαύρινος, ου, ὁ, *audax, fortis.* ταλαύρινον, adv. *audaciter*: à seq.

ΤΑΛΑ'Ω, *TOLERO, sufferre, perpetior*: *sustineo, audeo.* Hinc τάλαν, αντος, ὁ, *miser*, τάλαινα, ης, ἡ, *misera.* τάλαινον, ου, τὸ, *lana.* τάλας & τάλης, ὁ, τάλητος. p. τέτληκα: *pertuli, patior.* τάλημι, αντος, ὁ, ἡ, *patiens.* τάλασις, εως, ἡ, *patientia.*

Ταλδὶς, ίδος, ὁ, ἡ, nomen propr.

Ταλιδὶ, ἡ, nomen *dextræ*, Syriacè, *palma.* Matt. 3. 41.

Τάλις, ιδος, ὁ, *virgo nubilis*: qui τάλης, *vivi primus.*

Τάλλα, pro τὰ ἄλλα, pl. n. g. ab ἄλλος, *alius.*

Τάμα, pro τὰ ἐμὰ, meæ, nom. pl. n. g. ab ἐμὸς, *meus.* Th. ἐμὸς, ης.

Ταμεῖτατα, Ion. maximè, adv. idem quod μάλιστα.

Τάμερα, Poët. Att. & Dor. pro τὴ ἡμέρᾳ, *die.*

Τάμι,

τάσσω, fundo. Ion. pro πάσσω, 3. sing. f. ἔπασσε, ind. act. verbi πάσσω, & Dor. πάσσω, fundo: f. ἀσω, a. 1. πάσσα, part. πάσσας, p. m. πάσσαν.

Τάσσω, Ion. pro πάσσω, 3. sing. f. ἔπασσε, ind. act. &

Τάσσων, pro πάσσων, a. 2. inf. act. &

Τασσών, a. 2. inf. act. verbi πάσσω, fundo quod vide.

Τάσσων, ονος, ὁ, ἡ, concitator, promptuarium, pro πάσσων. Them. πάσσων, ονος, ὁ, ἡ, promptuarium.

Τατάδαι, a. 2. inf. m. verbi πάσσω, fundo.

Τατανὸς χροὸς, ος, ὁ, ἡ, incidens corpus, πάσσω ut χρὼς: à πάσσω, fico: & à χρὼς, ὸς, ὁ, ἡ, & contracte χρὼς, χροὸς, χρὸ, &c. cutis cum carne subjecta. Th. χρὼς, ὸς, ὁ, color.

ΤΑΜΊΑΣ, ου, ὁ, promus condus, dispensator, quæstor, qui annuis præsit, arbitr: qui à πάσσω, fundo. Hinc πασσία, fem. promus condus, quæstoris manui obv. πασσίον, ου, τὸ, cella promaria.

Ταμίδιον, ου, τὸ, vide in πασσίον.

Ταμίη, ης, ἡ, promus, dispensatrix: à πασία, quod vide.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro Ταμίας, quod vide.

Ταμιστὴρ, ῆρος, ὁ, coagulum, πῆγμα. Hesych. vel pellis hirci recens detracta: à πάσσω, fico: quod vide.

Τάμνω, dividebat. Ion. pro ἔπαμνε, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. & Ion. pro πάσσω, fico; quod vide.

Τᾶμὸν, Dorice, pro σῶμα, ατος, quod vide.

Ταμὸς, incidens. f. 2. ind. act. verbi πάσσω, fico: a. 2. ἔπαμον. a. 2. part. πάμὼν.

Τεὶ, Dor. pro σοὶ, vel ἐν. sed τὶ pro τῷ, vel pro ἔτι, quarum.

Τεὰ χρὼς, ὸς, ὁ, ἡ, cutis carnes: qu. à πάσσω, fico: & χρὼς, ὸς, ὁ, ἡ, cutis.

Τεαίνω, τενῶ, ἰ, ὁ, protensum habeo: acies, protendo, longus: five à τείνω, extendo, quod vide, per Pazagogen: aut insuper ab δια, & ἀείρω.

Τεαρτία, pro τὰ ἐπὶ δεῖα, ab ἐπὶ δεῖος, contrarium, adversus. Th. ἀντὶ, pro, contrà.

Τεαὸς, ὁ, protensus, extensus: à τείνω. Th. τείνω, tendo.

Τεαυχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, longum sonorum afferens; faciens τὸ τεαυὲς λέγειν, in longum cubare: ex τεαυὲς, longus, quod vide, & λέγω, cubare facio.

Τέαφος, Dor. pro τέφρα, τεφρὸς; quod ab incipio τέφω.

Τεβρυμβάρ, ου, ὁ, ἡ, TANTALUS. nomen propr.

Τεγεάτης, ου, ὁ, ἡ, longum extensum habens: ex τείνω, quod vide, & γλῶσσα, lingua.

Τεγηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, extensa habens cogitationes; ex τείνω, quod vide, & γλῆχὼ, ὼνος, ὁ, ἡ, callus.

Τεγιδίδιον, ου, τὸ, Poëtic. Feminæ mulieris pudenda, ut ἀνδρεῖον, pro τέγος, tecto, & ἐδίδιον, pro ἔδος, sede.

Τεγίδιον, ου, τὸ, Poëtic. Feminæ mulieris pudenda: à τέγος, idem quod τέγη, extendo, & ἔδος, cathedra: ierib. & τεγάνιον, quod vide.

Τεγὸς, nunc, adv. alias τῆς.

Τέδνεον, extendebantur. 3. pl. imperf. pass. verbi τείνω, idem quod τέτνω, extendo: & pro ἄγω, impello.

Τεθνεώς, ὼς, ὁ, ἡ, longum habens pectus: à τέθνα, idem quod τέτνα, extendo, & πέτος, vestis manubria.

Τεθνεώς, Poët. per Syn. idem quod τεθνεώς, quod vide.

Τεθνηὼς γαῖαν, cadaveris, dat. pl. Ion. & Poët. à

Τεθνηὼς, ὼτος, ὁ, ἡ, ὸν, idem quod τεθνεώς, cui olim fuit exitus: ex τέθνα, pro τέτνα, extendo, & ἦμαρ, ατος, ὁ, idem quod ἦμαρ, ατος, τὸ, dies.

Τεθρίσκω, ω, ὁ, ἡ, expandens: radices: Epith. arboris: à τέθνα, pro τέτνα, extendo, & ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Τεθραμμένος, η, ὸν, ὁ, ἡ, part. pass. verbi τρέφω, ἔθρεψα, extendo: a. 1. pass. ἐτράφθην. Th. τείνω, idem.

Τεθρηνίσκω, ω, ὁ, ἡ, expandens alas: ex τέθνα, pro τέτνα, extendo, & πτέρυξ, ὕγος, ἡ, ala.

Τέθρυπτο, 3. pl. πέθνυμι, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τέθνα, idem quod τείνω, extendo.

Τεινὼν, ὼντος, ὁ, extensus: à τείνω, pro τέτνω, extendo.

Τειρεσιόμβροτος, ὁ, ἡ, procera: ex τείνω, pro τέτνω, & σπορὰ, mater: à γείω. Them. σπορὰ, malleus.

Τειρεσιόχαιτον ἔστασαν, acc. sing. à τειρεσιόχαιτος, qui laxo capillo est: à τείνω, pro τέτνω, tendo, & ἔριθος, πῶγος, n. capillus.

Τείνω, vide in τανύω.

Τείρις, ιος, ὁ, ordo: inde πείρω, in ordinem colloco: f. ἄσω. Th. τείνω vel τάω, ordino: f. ἔω.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ὴ, ὸν, humilis, e: non multum à terra surgens: qu. à δέπω, sepelio: Eustath. à τύπτω, id est. excavo. Hinc ταπεινόω, humiles reddo. ταπείνωσις, εως, ἡ, humilitas.

Ταπεινοτάτη, ης, ἡ, humillima: à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modestia animi demissio: à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cujus animus est humilis: à ταπεινὸς, humilis, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ταπεινὸω, ὦ, humilio: f. ὦσω. p. τετάπεινωκα. a. 1. ἐταπείνωσα. a. 1. iob. act. ταπείνωσον, ου, τὸ. pract. pass. ταπεινοῦμαι, ῶμαι, humiliar: pert. pass. τετάπεινωμαι, ωμαι, ωσαι, a. v. ind. pass. ἐταπεινώθην, ἡς, ἡ, imperat. pass. ταπεινώθητι, ήτω, &c. in pl.

Ταῦτιζ, ιστος, ὁ, ἡ, ΤΑΥΤΟ, qui eadem, i. unidem, quia capitis; fœmentum fieri debeat: dat. plur. ταυτιστι. Hinc Angl. Tapsters.

Ταυτοῦν, pro ταυτίζω, ας primus. Th. inf.

Ταυτίζ, ιστος, ἡ, sing. n. 1. sub. act. &

Ταυτοποιῶν, gen. pl. part. præs. pass. à

ΤΑΡΑΣΣΩ, vel -ττω, turbo, commoveo; f. ξω. p. τετάραχα. a. 1. ἐτάραξα, ες, ε. & in 3. pl. ἐτάραξαν, præs. imperat. pass. ταράσσου, ἔσθω, perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται, perf. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, perfect. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, turbatus: a. 1. ind. pass. ἐταράχθην. Hinc ταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus.

Ταραχθῆναι, præs. inf. pass. verbi præced.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba: à ταράσσω.

Ταραχὴς, ὁ, ἡ, tumultus: ejusd. th.

Ταρβεῖν, timere, tremere: f. ήσω. Th. ταρβῶ, ῶς, τί, terrori, metui.

Ταρβοῦντε, perterriti, nom. dual. n. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, ους, τὸ, super, timor, metus: qu. per Syncop. pro τάραβος, à ταράσσω, turbo, vexo: hinc ταρβεῖν, paveo.

Ταρμάσσω, turbo: puto à ταράσσω.

Ταρφέα, ας, ἡ, nexus, collatio, pectus: ubi unum cum alio παρατίθησι.

ΤΑ'ΡΙΧΟΣ, ου, ὁ, vel -χος, τὸ, salsamentum piscium; caro sale condita & exsiccata: qu. à τάρος, vel τέρσω, exsicco: hinc ταριχεῦσαι, sale condo.

Ταρμῶσαι, terreo: qu. ταρβύνω, à ταρβῶ.

Τάρος, ου, ὁ, nomen proprium regionis.

Ταρσὸς, velox: qu. à τάρος, exsicco, seu τέρω, τρῶ, -σω.

Τάρσαμεν, Ion. pro ἐτάρσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. &

Τάρσαντο, obtulerat sua, Ion. pro ἐτάρσαντο, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τέρω, detulit: f. ρῶ. a. 2. ἔταρον.

Ταρσὸς, auxiliator: qu. à ταρσὸς & Ζεὺς, quia celeriter subvenit.

Ταρσὸς, vel ταρσὸς, ὁ, ἡ, crates, in qua aliquid exponunt, id est, siccatur: vel aliquid ταρσοῦ similis; ut ala avium, cum pennis ei insertis; palmula remi; palmula manus; vel pedis. Ilt &

Ταρσὸς, ὁ, ἡ, nomen urbis. Syr. marmoris asportatio.

ΤΑ'ΡΤΑΡΟΣ, ου, ὁ, & in pl. τάρταρα, inferi, TARTARUS: qu. à ταράσσω, turbo, terreo.

Ταρταρῶσαι, ῶ, in tartarum detrudo: f. ώσω. p. τεταρτάρωκα. a. 1. ἐταρτάρωσα. a. 1. part. act. ταρτάρωσας. Th. ταρτάρω.

Ταρφέα, vehementer, adverbial. à ταρφὺς, quod vide.

Ταρφὺς, ἡ, ὑ, densus, frequens: ab eod. th.

Ταρφύνω, dat. pl. à ταρφὺς, ὑς, ὑ, densus.

Τάρφος, ους, ὁ, ἡ, ubi Lectorium; sic dicta ob sua densitatem.

Ταρφὺς, ὑς, ὑ, ὁ, densus, Th. τάρφω, ῶς, τί, densus.

Ταρφύσσαιτο, Dor. pro ταρφύσσοιτο, a. v. inf. pass. verbi τέρσω, obtulit: f. ξω.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, ους, τὸ, densitas, peculiariter plumæ: qu. τάρφος, à τέρφω, nutrio, eo quod animalia nutrit. Hinc ταρφὺς, seu ταρφὺς, ὑς, ὑ, densus, creber, frequens.

ταρφεῖς, ὑ, idem.

Τάρφος, sues: qu. à τάρφος, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, & τάρχηνα, ων, οἱ, inferiæ, sacra parentalia: ab ὁ ταράσσω, turbatione, quæ est ob mortuos?

Ταρχὼν, ταρχῶν & -ὼν, exsequias facio: à τάρχος.

Τᾶς, Dor. pro ἧς. Sic τᾶσδε, pro ἧσδε ὁ ταῦτος & τᾶς pro ἧς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, ordino, colloco, constituo: f. ξω. p. τέταχα. a. 1. ἔταξα, αις, αι, statui: præs. pass. τάσσομαι, constituor: perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τετάγμενος, η, ον, ordinatus, prædestinatus: a. 1. m. ἐταξάμην, ω, ατο, constitui: a. 1. part. m. ταξάμενος, ου, ω. Hinc τάγμα, ατος, τὸ, cohors, legio. τάξις, εως, ἡ, ordo, series, ὁ, ordinatus. συντάσσω, compono. σύνταγμα, ατος, τὸ, volumen compositum. σύνθεσις, εως, ἡ, compositio. ὑποτάσσω, subjicio, ὑποτάγη, ης, ἡ, subjectio. ἀτακτος, ου, ὁ, confusus. ἀτάκτως, ὑ, ὁ, ἡ, inordinatus.

Τάσσωσιν, 3. pl. præs. sub. act. verbi præcedent.

Ταυτάσσω, Dor. pro ταυτάσσω, ὑ. privatum re aliqua; præs. part. pass. verbi τίλλω, privo.

Ταυγέτης, gen. Ion. à

Ταῦγετος, ὑ, ὁ, nomen propr. montis.

Ταῦε, seq. aspiratione pro ταῦτε, hæc, nom. pl. n. g. ab τόδε, τάδε, τῶνδε, δὲ, δαι, δαι, δαι.

Ταῦλαν, ὑ, τὸ, Att. & Dor. pro τὸ αὐλὸν, fistulam. Th. αὐλὸς, ὁ, aula.

Ταυλοῦσθαι, & ταυλοῦσθαι, ὑ, tauriri. Th. ταυροῦσθαι, taurus.

Ταῦλοῦν, adv. in modum tauri, taurè: ab eod.

Ταυγενέτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ex tauro procreatus: ex ταῦρος & γείνομαι, pater.

ΤΑΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, TAURUS: dat. pl. ταύροις. Dor. pro ταύροις, acc. pl. Hinc ταυρόω & ταυρόω, ὑ, taurinus. ταυροφόνος, centaurus.

Ταυροφόνος, ου, ὁ, ἡ, tauricida: ex ταῦρος & φένω, occido: p. m. φόνος.

Ταῦτ',

Τάλε, pro τάλαν, fare, nom. vel acc. pl. Att. Ion. & Dor. pro τὰ τάλαν, οἱ hæc: ab ὁ τάλας, ἡ τάλα, τὸ τάλαν, hic, hæc, hoc. Accipitur & τάλαν adverbialiter pro quod magis est, imprimis, præsertim. ἡ τάλαν, æquus. τάλλος, Dor. Æol. & Poët. pro τὸ ἄλλο, τάλλο, ezdem, pro τὸ αὐτὸ, τάλλο, hoc modo.

Τάλλον, Dor. pro τάλλο, hæc, illam: ab ὁ ἄλλος, ἡ ἄλλα, τὸ ἄλλο, hic, hæc, hoc.

Ταυτολογία, ας, ἡ, ejusdem repetitio, Τάυτος & λόγος. Hinc ταυτολογέω, ῶ, ἡ, ejusdem repetitio.

Ταυτόμηνος, ος, ον, pro διετόμηνος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, synonymus, idem valens. ταυτόμηνος, soror germana.

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, obiit, sepelivit, 3. sing. a. 2. ind. act. &

Ταφὴ, sepultura, a. 2. part. pass. verbi θάπτω, sepelio: item stupor: f. φω. a. 2. infl. pass. τεθάφθαι.

Ταφὴ, ῆς, ἡ, sepultura: à θάπτω, sepelio.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τάφος, ου, ὁ, ejusdem funebre, sepulcrum. Th. θάπτω, sepelio.

Τάφρος, ου, ὁ, fossa, fovea, in quam mortui ejecti fuerunt. Est & τάφρος, vallum. Th. θάπτω.

Ταχὺς, a. 3. part. act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam declarat idem quod θάλλει, qui sepelivit, tum est à θάπτω, sepelio: nonnunquam idem quod διαφθείνας, obtrucatus, & tum est à θείνω, obtrudo: a. 2. ἔπαφον. p. m. τεθάφθαι.

Τάχ', pro τάχα, adv. brevi, cito, velociter, fortitan, utique. Th. ταχὺς, celer.

Ταχίες, nom. pl. à ταχὺς, ἴα, ὺ, celer, velox.

Ταχὺ, dat. sing. à τάχος, ους, τὸ, celeritas: ejusd. th.

Ταχέα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, ἴα, ὺ, celer, velox.

Ταχέες, gen pl. à ταχὺς, ἴα, ὺ, celer, velox.

Ταχέως, adv. celeriter: ab eod. th.

Ταχθήσομαι, a. 1. inf. pass. verbi τάσσω, constituo: f. ξω.

Ταχυὰς, ὰδος, ἡ, petrix, celer, ταχεῖα, Poët. pro ταχεῖαι, & hoc pro ταχίαι, celeriter. Th. ταχὺς.

Τάχιον, adv. citius: &

Τάχιστα, citissime. τῶν ταχέων, celerrimi. Th. ταχὺς.

Τάχος, τὸ, vide τάχη.

Ταχυδάκης, ου, ὁ, ἡ, qui cito capi potest: ex ταχὺς & δάκνω, capio.

Ταχυδρόμος, ος, ὁ, ἡ, qui velociter curris: à ταχὺς, celer, & δρόμος, curro: f. δραμῶ. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. pract. m. δεδρόμον. inde δρόμος, cursus.

Ταχυνῶ, 3. sing. f. 1. act. à

Ταχύνω, ῶ, τὸ, accelero, propero. Them. ταχὺς.

Ταχυπειθὴς, ὲς, ὁ, ἡ, facile credulus: ex ταχὺς & πείθω, persuadeo.

Ταχυπλοΐη, ης, ἡ, ἡ, pro ἡ ταχεῖα πλοῦς, celeritas navigationis: ex ταχὺς, celer, & πλοῦς, navis, nauta.

Ταχύπους, celeres æquales habens: vel æquestre pectus: ex ταχὺς, celer, & πούς, ποδὸς, pes.

ΤΑΧΥΣ, εῖα, ὺ, celer, velox, præceps: qui, à τάσσω, extendo: vel τείνω, tendo: comparat. ταχίων, ὼν, celerior: pro quo substatius ταχίων, item θάσσων & θάων, superlat. ταχίστη, seu τάχιστος, η, ον. Hinc τάχα, ταχὺ & ταχέως, celeriter, τάχος, ους, τὸ, celeritas. ταχύνω, accelero, propero.

Ταχυτὰς, ἄτος, ἡ, Dor. pro ταχύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas: aliàs ταχύτης. Th. ταχὺς.

Ταχυτῆτι, pro ταχυτῆτα, acc. sing. præcedens.

Τάω, ῶ, capio. Inde format Buttm. τάλω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, hæc.

Τάων, & τάωσι, οἱ, & τάωι, ᾶος, ὁ, P. ΑΩ: qu. à τάος, id est, extensione pennarum. Th. τείνω, extendo.

ΤΕ, conjunctio copulativa; valet idem quod Latinorum que, ET. Est dictio enclitica, & semper postponi solet, τοῖά φ, dixitque τοι & ἐγὼ, aliquando apostrophatur: ut, τ' ἀρ', & expletivæ particulæ sunt. Et τι, Dor. pro σὶ, te.

ΤΕΓΓΩ, TINGO, humecto, molio: f. ξω. τέγγειν λόγῳ, tingere mendacio orationem, pro mendacia dicere: qu. à τείνω, extendo: nam mador facit ut corpora possint extendi. Hinc τεγάδες, ἡ, similiter. τέγγος, ους, τὸ, locus humidus.

Τέγεα, Ion. τεγέη, est oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεος, sub tecto, sublimis, altus: à τέγος, quod vide.

Τέγος, ους, τὸ, tectum, domus, pro τέγη, ης, idem: Poët. pro λέβης, vel δέπας, cratera, urna. Th. τέγω, tego.

Τείλαι, τεῖναι, Poët. & Dor. pro εἰλὶ, acc. sing. f. g. à εἰς, ἑὰ, ἑν, unus, una, unum. Th. εἰς, ἑὰ, ἑν.

Τειδύλλιν, Dor. pro τειδύλλιον, pers. part. m. accus. sing. à θάλλω, floreo. Vide τεθαλυῖα.

Τειδύλλιν, abundans, pers. part. m. f. g. verbi θάλλω, floreo: f. θαλ. p. m. τέθαλα, & τέθηλα. pers. m. part. τεθαλὼς.

Τειθαίσκω, audax sum, pers. ind. act. verbi θαίρω, fiduciam habeo: à θάρσος, ους, τὸ, idem quod θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Τειθαίκασι, 3. pl. pers. act. verbi θαρσέω, fiduciam habeo. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Τειθήκασι, Ion. pro τεθαφθαίσι, sepulti sunt, 3. pl. pers. pass. verbi θάπτω, sepelio: quod vide.

Τείθλασι, pers. pass. verbi θάλλω, floreo: f. θαλ. p. m.

Τείλαι,

Τεθνᾶσι, dor. Sync. pro τεθνᾶσι. 3. pl. a. 2. opt. pass. verbi τίθημι, pono: f. θῶμαι, a. 1. pass. τεθῆναι.

Τεθνᾶσι, perf. act. & Τεθνᾶσιν, perf. pass. verbi τίθημι, pono: f. θήσω.

Τεθνᾶσιν, fundata fuerat, 3. sing. plusq. p. pass. Act. & Ion. verbi Τεθνάω, fundamentum facio: f. ήσω. p. τεθνᾶσμαι, à Τεθνᾶς, ῶτος, ὁ, fundamentum. Them. Διανοίᾳ, ῳ, ῳ. idem.

Τεθνᾶσι, ῶτος, ὁ, sterni, perf. m. & Τεθνᾶτε, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi Θνάω, sterno.

Τεθνᾶναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, pono: f. θήσω. a. 1. pass. τεθῆναι.

Τεθνᾶσι, perf. m. verbi Θνήσκω, scalpo, fodio. m. 2. ἔθανον. perf. int. m. τεθνᾶσμαι. perf. part. m. τεθνηκὼς, ῶτος.

Τεθνᾶσιν, Ion. Pleonasm. pro Θνήσκω, 3. sing. a. 2. m. verbi Θνήσκω, significat autem Θνάσκω.

Τεθνᾶσιλίσκω, a. ῶ, prassi, usum. perf. part. pass. verbi Θλάω, premo, affligo: f. άσω. p. τεθλᾶσμαι.

Τεθνᾶσιλίσκω, perf. part. pass. à Θλάω, frango: f. άσω.

Τεθνᾶσι, Poët. idem quod seq.

Τεθνᾶσι, lex, mei: à τίθημι, pono.

Τεθνᾶσι, prat. m. qu. à Θνάω, τεθνάσιν, contracte pro τεθνάασιν, perf. inf. m. verbi Θνήσκω, morior. Vide seq.

Τεθνᾶσι, præs. imperat. τεθνάσθω, præs. opt. τεθνάοιμι, præs. inf. τεθνάναι, præs. part. à τίθημι, morior; hoc à Θνάω, seu Θνήσκω, morior: f. ήσω. m. ἔθανον. perf. act. τέθνᾶκα. a. 2. ἔθανον.

Τεθνᾶσιν, morior: præs. opt. à τίθημι, pro Θνήσκω, morior. Sunt qui Anadiplasmo Ion. poni volunt pro Θνάσκω, a. 2. opt. act. verbi τίθημι.

Τεθνᾶσῖν, ῶτος, ὁ, ἡ, per Sync. pro τεθνᾶσῖν, ῶτος, ὁ, ἡ, nam. plur. præs. opt. τεθνάοιεν, quod vide.

Τεθνᾶσῖν, Dor. pro τεθνᾶσῖν, 3. plur. perf. act. verbi Θνήσκω, morior: perf. τέθνᾶκα.

Τεθνᾶσῖν, ῶτος, mortuus. Dor. pro τεθνᾶσῖν, perf. part. act. verbi Θνήσκω, morior: perf. act. τέθνᾶκα.

Τεθνᾶσῖν, Ion. & τεθνᾶσῖν, Dor. pro τεθνᾶσῖν, quod vide.

Τεθνᾶσῖν, præs. inf. à τίθημι, pro Θνήσκω. Sed τεθνάναι, contracte pro τεθνάεναι, perf. inf. m. verbi Θνήσκω, morior: f. 2. m. ἔθανον. perf. act. τέθνᾶκα, perf. m. τέθνᾶσι, qu. à Θνάω.

Τεθνᾶσῖν, mortui sunt, per Synæresin pro τεθνᾶσῖν: 3. pl. perf. m. verbi Θνήσκω, morior: prat. m. τέθνᾶσι.

Τεθνᾶσῖν, interficiatur, 3. sing. imperat. præs. τεθνάσθω, verbi τίθημι, pro Θνήσκω.

Τεθνᾶσῖν, Bœot. Sync. pro τεθνᾶσῖν, perf. ind. act. Hinc τεθνᾶσῖν, ῶτος, per Synæ. pro τεθνᾶσῖν, ῶτος, perf. part. act. verbi Θνήσκω, morior: f. 2. m. ἔθανον. perf. act. τέθνᾶκα, & Bœot. τέθνᾶσῖν. a. 2. ἔθανον. p. m. τέθνᾶσι.

Τεθνᾶσῖν, gen. sing. perf. part. Vide τεθνᾶσῖν.

Τεθνᾶσῖν, ῶτος, & Poët. τεθνᾶσῖν, per Crasin pro τεθνᾶσῖν, perf. part. act. verbi Θνήσκω, morior: perf. act. τέθνᾶκα.

Τεθνᾶσῖν, ας, ε, & in 3. pl. τεθνᾶσῖν, perf. act. &

Τεθνᾶσῖν, 3. sing. perf. imperat. act. à Θνήσκω, quod vide.

Τεθνᾶσῖν, f. 1. verbi τεθνᾶσῖν, Syracusano more fact. ex perf. τέθνᾶκα, verbi Θνήσκω, morior.

Τεθνᾶσῖν, Poët. pro τεθνᾶσῖν, quod vide.

Τεθνᾶσῖν, per Sync. pro τεθνᾶσῖν, perf. part. m. verbi Θνήσκω, morior: p. m. τέθνᾶσι.

Τεθλᾶσμαι, turbatus est, 3. sing. perf. pass. à Θολλόω, turbo, inquino. Th. Θολλέω, ῶ, ὶ, surdus turbidus.

Τεθοῦδε, Ion. Anadiplas. pro Θοῦδε, præs. vel a. 2. inf. act. verbi Θρῴσκω, vel Θρῴδω, salio.

Τεθραμμένον, acc. sing. part. perf. pass. f. g. verbi τρέφω, alo: f. ψω. a. 2. ἔθρᾰφον. perf. pass. τέθραμμαι.

Τεθρεῦδον, Dor. pro τεθρᾴδον, perf. inf. pass. verbi τίθημι, seu τιτράω, perforo: f. τρήσω. perf. pass. τέτρημαι.

Τεθρεππάντης, ου, ὁ, qui quadrigis vehitur: ex τεθρεππάω, τῶ, quadrigæ, (quod ex τέτρᾰς, quaternio; hoc à τέσσαρες, quatuor,) & ἵππος, equus, & βαίνω, ascendo.

Τεθρεππάδρομος, cursus quadrijugus, quadrigæ. Vide in seq.

Τεθρεππάζομαι, ῶ, ὶ, ὁ, qui equos quadrijugos alit: & τεθρεππάσιος, ία, ον, equos quadrijugos, ria: ex τεθρεππάω, τῶ, quadrigæ, (quod à τέτρᾰς, quaternio, & hoc à τέσσαρες, quatuor,) & ἵππος, equus; & τεθρεππάσιος, ία: p. m. τεθρεππάσι.

Τεθρυμμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi Θρύω, sarrio, comminuo: f. Θρύσω. p. τέθρυμμαι.

Τεθυμμένος, perf. part. pass. verbi Θύω, odore jucundum reddo. Th. Θύω, mactor, fumo.

Τεθυμμένον, ivatum esse, perf. inf. pass. verbi Θυμόω, ad iram provoco: f. ώσω. p. τεθύμωμαι. Th. Θυμός, animus, ira.

Τεῖ & τῖ, Ion. Poët. & Dor. pro σοί, tibi, dat. sing. à σύ, tu.

Τείνω, ανῶ, a. 1. part. act. à

TEINΩ, *TENDO*, extendo, porrigo manum, seu pertingo: fut. τενῶ. ep. τενέω. a. 1. ἔτεινα. p. m. τέτᾰμαι. Hinc τανῶ, ῦς, ὁ, ἡ, intentio; item accentus. τεταμὼς, ῦῖα, ὸς, extentus. τανὼς, ὸς, idem. τανάω, τανῶ, tendo, extendo, ἀγκυλία. ἀγκυλία, manum protendo & attollo; item scisso, ἀκοντίω, crto. ἀγκυλία, ας, ὁ, suffragium.

Τείρω,

Τείρω, τείρασα: ab fracendi virtutem, à τείρω.

Τειρεσίας, α, ὁ, TIRESI-AS, vates Thebanus præstantissimus.

Τείρων, Ion. pro ἐτείρων, ἀθλίως ἔτειρον, 3. sing. imperf. pass. verbi τείρομαι, vexor. Th. τείρω.

Τειρώω, ῶς, ῶ, f. ῶσω. à τείρω, idem quod τείρω. affligo, vexo, domo. Genes. 3. 15.

Τειρωθήσονται, vexabis, dat. pl. part. præf. pass. verbi τείρω.

Τείρων, Dor. pro τείρων, 3. pl. præf. ind. à ΤΕΙ'ΡΩ, vexo, affligo, subjugo. TERO, fricui: f. τρψω. a. 2. ἔτραφον. Hinc τρυφερὸς, mollis, mitis, mollis.

Τειχεσπλήτης, voc. sing. à

Τειχεσπλήτης, ου, ὁ, meniam quassator: ex τεῖχος & πλήσσω, percutio.

Τειχίον, pro τεῖχος, muris cinge. Them. τειχίζω.

Τειχίων, gen. pl. à τεῖχος.

Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, mœnium constructor: ex τεῖχος & ποιέω, apio.

Τειχίζω, vide in τειχοδόκη.

Τειχίων, muris cinctus: à τεῖχος, ος, ον, mœnia.

Τειχίσαι, a. 1. inf. act. &

Τειχοδόκη, a. 1. inf. pass. verbi τειχίζω, muris munio: f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτειχίσθη. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Τειχοκόλλα, mœnis agrigens: hinc τειχοκόλλα, & Ion. -η, mœnium agrigentia: ex τεῖχος & κολλάω, pingo.

ΤΕΙ'ΧΟΣ, εος, τὸ, murus, mœnia. τεύχω ξύλων, ignorum struxi, rexi: qu. à τεύχω, struo. Hinc τεύχω, murum ædifico.

Τειχοπλαθὴς, ους, ὁ, ἡ, mœnium cædes: ex τεῖχος & πλάσσω, ὁ, ἡ, cædes. Th. πλάθω, cædo.

Τεῖα, prov. pro ἴσα, Ion. pro ἴσων, 3. sing. a. 2. ind. act. Et & τεῖα, a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, pario: f. εἴσω. p. m. εἶκα. a. 2. inf. act. ναεῖν.

Τεκέσθαι, a. 2. inf. m. verbi ejusd.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκνοις: à τέκνον, ου, τὸ, natus. Th. τίκτω, pario.

Τέκεσ', pro τέκνων, Ion. pro τέτικται, peperit, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, pario: f. τέκομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῡ, σομαι, definio, ad finem perduco, firmo, demonstro: a. 1. m. ἐτεκμηράμην. à τέκμωρ, ατος, τὸ, indicium, demonstro. Th. τέκμωρ, τὸ, finis.

ΤΕ'ΚΜΑΡ, ατος, τὸ, finis, exitus rei: item signum: qu. à τίκτω, pario, efficio. Hinc τεκμήριον, certis signis ostendo.

Τεκμήριον, α, τὸ, certum signum. Them. τέκμωρ.

Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ, signum.

Τέκνα, τὰ, pulli, filii, nom. pl. à τέκνον, quod vide.

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus, puerulus, ου, τὸ, filiuli: ab eod.

Τεκνογνησία, liberos parit: f. ήσω. p. τεκνογένηκα. a. 1. ἐτεκνογένησα. à τέκνον, ου, τὸ, filius, th. τίκτω, pario, & γένομαι, nascor: præt. m. γέγονα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio: ab infd. th.

Τέκνον, ου, τὸ, filius. Et pro auctore generis. Pindar. τέκνα, ων, τὰ, liberi: à τίκτω, pario.

Τεκνοποιέομαι, ῶμαι, f. ήσομαι. ind. pass. verbi τεκνοποιέω, liberos procreo: quod ex τέκνον, ου, τὸ, filius, them. τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Τεκνοτρόφος, ὁ, liberos educo: f. ήσω. p. τεκνατρόφηκα. a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ου, τὸ, filius, th. τίκτω, pario, & τρέφω, nutrio. Th. τρέφω, alo.

Τεκνοτρόφος, ὁ, ἡ, qui vel quæ liberos alit: & Τεκνοτρόφος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ à liberis alitur. Vide τεκνοτρόφος.

Τεκνόφιλος, ὁ, ἡ, per filium, operâ filii. Ind. ex τέκνον. Simonid.

Τεκνόω, liberos procreo, genero: item liberos habeo, pepero: præf. pass. τεκνόομαι, γίγνομαι, nascor: à τέκνον, proles. Th. τίκτω, procreo.

Τέκνωσις, εως, ἡ, liberorum procreatio: à præced. quod vide.

Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, a. 2. ind. act. verbi τίκτω, pario: f. τέξομαι. a. 2. part. τεκὼν, ὄντος, in gen. pl. τεκόντων.

Τέκος, ου, τὸ, fœtus, proles: à τίκτω, pario.

Τεκοῦσα, pariens, a. 2. part. act. f. g. à τίκτω, ὄντος, quod vide.

Τελάμνων, fabrefecit, Ion. pro ἐτελάμνησεν, 3. sing. a. 1. m. verbi τελαμνάω, fabricor: f. ήσω. quod à τέλλω, ου, ὁ, faber. Th. τέλλω, fabricor.

Τέκτων, gen. sing. à

Τέλλων, ου, ὁ, faber: qu. τέλλων, à τέλλω, fabricor: f. ξω. p. τέτελχα. perf. pass. τέτελγμαι, ξαι, ασται, (ubi ι abjici solet:) hinc τέλλων.

Τεὼς, ῶσα, ὸν, a. 2. part. act. verbi τίκτω, pario: f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τελαμὼν, ῶνος, ὁ, fascia, lorum clypei aut ensis: à τλάω, sufferre, sustinco.

Τελαμῶνιος, haltes corioreas quibus armantur canes adversus feras: à præcedent. quod vide.

Τελαμωνίου Αἴας, Ajax Telamonius, nomen propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελείσθαι, præf. inf. pass. verbi τελέω, ad finem perduco. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Τέλειος, perficias, 2. sing. præf. sub. act. verbi ejusd. & th.

Τελείουσι, sunt, Dor. pro

Τελέουσι, 3. pl. præf. verbi τελέω.

Τελέσω, σεις, σει, σουσι, σομεν, σετον, σετε: Poet. τελέσσω, idem: in 3. pl. τελέσσουσι, τελέσσιν, 3. pl. præf. sub. act. Th. τέλος, finis, fio.

Τέλεϊ, dat. sing. à τέλεος, εον, ος, ον, ει, ειαι.

Τελεία, perfecta, f. g. à τέλειος, quod vide.

Τελεῖται,

Τελεσσον, perficiebatur, 3. sing. imperf. pass. leon. verbi τελεω, Poët. pro τελεο, perficiebatur. Th. τελ, finio.

Τελεσσ, τελεσ, ες, perfectus, a, um, in compar. τελεσσερ, ερα, ερον, hinc adv. τελεσσι, perfecte. Them. τελ, finio.

Τελεστος, ου, ὁ, perfectio; à præced.

Τελεσφορ-ος, ον, perficio, f. pass. p. τελεσφορεω, a. 1. ἐτελεσφορ. a. 1. sub. τελεσθαι. a. 1. inf. τελεσθεις, confecturus. præf. pass. τελεσφορεομαι, ἐσθαι, perficior, consummatur ero. perf. pass. τελεσφορημαι, ημαι, ημην, perfectus sum. perf. part. pass. τελεσφορημ-ος, η, ον, perfectè regenerati. a. 1. pass. ἐτελεσθην, ης, η, consummatus sum. a. 1. sub. pass. τελεσθ-ω, ῇς, ῇ, consummer, & in 3. pl. τελεσθ-ωσι. Th. τελ, finio.

Τελεσσιτερ, perficiter, 3. sing. præf. impers. pass. verbi τελεω, perficio. Them. τελ.

Τελεσται, 3. sing. præf. pass. verbi ejusd. & them.

Τελεσσι, Poët. pro τελεσ, perficio. Th. τελ, finio.

Τελεσσ-ος, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελεσω, quod vide.

Τελεσος, integrè, adv. à τελεσ, perfectus. Th. τελ.

Τελεσσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio. à τελεσω, perficio. Th. τελ, finio.

Τελεσσ-ος, ου, ὁ, consummator. ab eod. verbo & them.

Τελεσσ, ῇς, 2. sing. præf. opt. act. verbi τελεω, finio, perficio. Th. τελ.

Τελεσ-ος, idem quod τελεσσ-ος, perfectus: & Τελεσσ, idem quod τελεσσ, perficio. hinc præf. inf. τελεειν. Th. τελ, finio.

Τελεσω, a. 1. inf. act. & Τελεσωμεν, a. 1. opt. act. τελεσας, a. 1. part. act. verbi τελεω, quod vide.

Τελεσως, Æol. pro τελεως, ωτ-ος, quod vide in præced.

Τελεσων, Ion. pro ἐτελεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τελεω, perficio. Th. τελ.

Τελεσσ-ος, ας, ὁ, a. 1. opt. Æol. ejusdem verbi.

Τελεσσον, Ion. pro ἐτελεσαν; 3. sing. a. 1. act. &

Τελεσσον, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi τελεω, quod vide.

Τελεσσ-ος, Att. pro. τελεσθ-ους, masc. pro l. g. a. 1. part. pass. à τελεω, perficio. Th. τελ, finio.

Τελεσθ-ος, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.

Τελεσθεντ-ος, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελεω, perficio. Th. τελ.

Τελεσσδεν, ας, ὁ, Dor. pro Τελεσσδευτ-ης, ου, ὁ, ministrator, pro Τελεσ-ης, ου, ὁ.

Τελειν-ος, η, perfectus, ultimus. Them. τελ.

Τελεσσ-ω, ῶ, perficio; item initio: à

Τελεσσ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, perfectus, qui τελεω, finio, perficio. Th. τελ.

Τελεσσε, dist. perfice, 2. 1. imperat. act. verbi τελεω, perficio. Th. τελ.

Τελεσσι, Ion. & Poët. gen. ας, pro ἐντελεσσι. a. 1. ind. act. verbi τελεω, quod vide.

Τελεσσ, gen. ας. Poët. pro τελεσ, perfectis; 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Τελεσσ-ος, ας, ὁ, ἡ, ὁ, qui aut quæ perficis nuptias: ex τελεω, perficio. (Th. τελ, finio,) & γαμ-ος, ου, ὁ nuptiæ. Th. γαμω, uxorem duco.

Τελεσσι, perficiam, Poët. pro τελεω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελεω, quod vide.

Τελεσφορ-ος, ad finem perduc, perficiens: à

Τελεσφορ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ad finem perducens, & qui τελεσσ-ος φερω, cum qui perficiam fructum seri, fructifer. ex τελεσ-ος, finis, & φερω, fero.

Τελετ-η, ης, ἡ, finis, exitus; item initiatio, expiatio, sacerdotium, cæremonia. Them. τελ.

Τελεσσι & τελεσσι, Dor. pro τελεσι, 3. pl. præf. ind. act. verbi τελεω, perficio. Th. τελ.

Τελεσσι, δι, ἁ, Dor. pro τελειδι, ἡ, quod vide.

Τελεσσ-ος, ον, ultimus, postremus, à τελειδι, idem quod τελ-ος, finis.

Τελεσσ-ος, Att. pro τελεσθ-ους, præf. inf. verbi τελεω, quod vide.

Τελεσσεσι, perficies, 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελεσθησ-ει. &

Τελεσσεν, finivit, Dor. & Ion. pro ἐτελεσσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελεσσω, morior, ad finem perduc. præf. imperf. τελεσσω, ας, ατ, moriatur. f. Ion. a. 1. ἐτελεσσαμην. a. 1. part. act. τελεσσ-ας, ασ-ης. perf. ind. act. τετελεσσ-α. præf. pass. τελεσσομαι, τυχω: à

Τελεσσ-ος, ου, ὁ, finis, mors. Them. τελ, finio.

Τελεσσεσω, 2. 3 inf. act. τελεσσεσω, dat. pl. τελεσσεσσι, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελεσσω, quod vide.

Τελω, ad, implo, solvo, perficio. f. Ion. p. τετελεσμαι, ας ἐλθι, ad finem perduxi. a. 1. sub. act. τελεω, ῃς, ῃ. perf. pass. τετελεσμαι, σαι, ται, consummatus sum. a. 1. pass. ἐτελεσθην, σθ, σ. f. 1. pass. τελεσθησομαι, η, σαι. a. 1. sub. pass. τελεσθ-ω, ῇς, ῇ, impletus fuerim. Them. τελ, finio.

Τελεσ-ος, ου, ὁ, finis, exitus. Them. τελ.

Τελεσσ-ος, η, ον, perfectus; item initio: à

Τελεσσ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, perfectus, qui τελεω, finio, perficio. Th. τελ.

Τελεσσε, dist. perfice, 2. 1. imperat. act. verbi τελεω, perficio. Th. τελ.

Τελεσσι, Ion. & Poët. gen. ας, pro ἐντελεσσι. a. 1. ind. act. verbi τελεω, quod vide.

Τελεσσ, gen. ας. Poët. pro τελεσ, perfectis; 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Τελεσσ-ος, ας, ὁ, ἡ, ὁ, qui aut quæ perficis nuptias: ex τελεω, perficio. (Th. τελ, finio,) & γαμ-ος, ου, ὁ nuptiæ. Th. γαμω, uxorem duco.

Τελεσσι, perficiam, Poët. pro τελεω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελεω, quod vide.

Τελεσφορ-ος, ad finem perduc, perficiens: à

Τελεσφορ-ος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ad finem perducens, & qui τελεσσ-ος φερω, cum qui perficiam fructum seri, fructifer. ex τελεσ-ος, finis, & φερω, fero.

Τελετ-η, ης, ἡ, finis, exitus; item initiatio, expiatio, sacerdotium, cæremonia. Them. τελ.

Τελεσσι & τελεσσι, Dor. pro τελεσι, 3. pl. præf. ind. act. verbi τελεω, perficio. Th. τελ.

Τελεσσι, δι, ἁ, Dor. pro τελειδι, ἡ, quod vide.

Τελεσσ-ος, ον, ultimus, postremus, à τελειδι, idem quod τελ-ος, finis.

Τελεσσ-ος, Att. pro τελεσθ-ους, præf. inf. verbi τελεω, quod vide.

Τελεσσεσι, perficies, 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελεσθησ-ει. &

Τελεσσεν, finivit, Dor. & Ion. pro ἐτελεσσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελεσσω, morior, ad finem perduc. præf. imperf. τελεσσω, ας, ατ, moriatur. f. Ion. a. 1. ἐτελεσσαμην. a. 1. part. act. τελεσσ-ας, ασ-ης. perf. ind. act. τετελεσσ-α. præf. pass. τελεσσομαι, τυχω: à

Τελεσσ-ος, ου, ὁ, finis, mors. Them. τελ, finio.

Τελεσσεσω, 2. 3 inf. act. τελεσσεσω, dat. pl. τελεσσεσσι, acc. pl. a. 1. part. act. verbi τελεσσω, quod vide.

Τελω, ad, implo, solvo, perficio. f. Ion. p. τετελεσμαι, ας ἐλθι, ad finem perduxi. a. 1. sub. act. τελεω, ῃς, ῃ. perf. pass. τετελεσμαι, σαι, ται, consummatus sum. a. 1. pass. ἐτελεσθην, σθ, σ. f. 1. pass. τελεσθησομαι, η, σαι. a. 1. sub. pass. τελεσθ-ω, ῇς, ῇ, impletus fuerim. Them. τελ, finio.

Τελεσ-ος, ου, ὁ, finis, exitus. Them. τελ.

Τελεσσ-ος, η, ον, perfectus, ultimus. Them. τελ.

à τελέω, perficio. Item, τελής.

Τελεσ, ητος, perfectus, in f. g. τελεσσα, ης, ὁ. ab eod. th.

Τελεσαι, perficias, acc. pl. f. g. à τελέσις, quod vide.

Τελεσσασθαι, complevi, perficiar, initiari. Hesych. Th. τελέω.

Τέλεσσε ἐλθεῖν, iter facere, proficisci, Dor. pro ἔβη πόδηφιν.

ΤΕΛΑΓΝΗ, ης, ἡ, piscis nomen, quia celeriter τέλλεται, erigitur, & fit τελεία.

Τελδε, terram. Hesych. nempe τέλλουσι, ex partibus, quæ illud τελέσσι.

Τέλλομαι, Poët. pro γίνομαι, fum, existo: à

ΤΕ'ΛΛΩ, inusit. facio, fio, orior. Hinc τελέω, Poët. fum. ἀνατέλλω, orior facio, orior. ἀνατελῶ, ᾶς, ἁ. orias. ἀντέλλω, injungo. ἐντολὴ, ἡ, mandatum. ἐντολμος, ατος, τὸ, idem.

ΤΕ'ΛΜΗ, ης, τὸ, lacuna, locus palustris.

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, lutum: à præced.

ΤΕ'ΛΟΣ, ους, τὸ, finis, extimus. & pro victoria, vectigal, impensa, mysterium, dignitas magistratuum. legio, turma, cohors. Ionicè scribentibus sæpe est χρῆμα, res. Hinc τελεῖν & τελεῦν, ω, perficere. τελεῖσθαι, perfici, ad finem perduci. τελείωσις, ἡ, idem. τελείωτης, ητος, ἡ, perfectio. τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis; item mors. τελευτάω, finio, desino. κατατελέω, perficio. κατατέλεσμα, ατος, τὸ, effectus. peculiariter effectus stellarum; item eventus. θεοτελὴς, perago, confecta; item permanens, perfevero. ὁλοτελὴς, ὁος, ὁ, ἡ, perfectus, absolutus. πανοτελὴς, ὁς, ὁ, ἡ, utilis.

Τελοῦσι, perficiunt, 3. pl. præf. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τέλσον, ου, τὸ, finis, extremitas: à τέλος, per Metath.

Τελχὶς, fascinator. qui hominis in rebus non bonis δόλῳ, demulcet.

Τελῶν, perficiens, præf. part. verbi τελέω, quod vide.

Τελώνης, ου, ὁ, publicanus: ex τέλος, ους, τὸ, vectigal, & ὠνέομαι, ῶμαι, emo.

Τελώνιον, ου, τὸ, TELONIUM, locus ubi publicani sedebant & vectigal exigebant. ab iisd. th.

Τέμαχος, ους, τὸ, frustum scissione alicujus oblatum: à τέμνω, seco.

Τεμένει, dat. sing. à

Τέμενος, ους, τὸ, nemus, portio agri à cæteris resecti. Th. τέμνω, seco.

Τεμενοῦσι, secantes, Dor. pro

Τεμνόντων, nom. pl. f. g. præf. part. à

ΤΕ'ΜΝΩ, seco, scindo. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτμαγον. p. m. τέτμημαι. Hinc τέμαχος, ου, ὁ, frustum, pars. ἀτμὸς, ὁ, ἡ, ὁ, qui sectus non est: item qui secari nequit. ἡμίτμητος, ου, ὁ ἡ, in duas æquales partes dissectus.

Τέμπεα, ων, τὰ, TEMPE, locus amœnissimus in Thessalia.

Τεμὼ, f. ind. act. verbi τέμνω.

Τένα γος, εος, τὸ, locus humidus. marsh & lowness. limus: à τέγγω, humecto.

Τένδω, arrodit, 3. sing. præf. à

ΤΕ'ΝΕΩ, seu τένω, extendo, rodo. q. à τείνω & τέδω, ut fit, distenso ore edo. Hinc τένων, ος, ὁ, vorator, ligurito. τενθρὶς, ὶδος, ἡ, instrumentum aculeatum.

Τένεδος, gen. Ion. τενέδοιο, nomen propr. insulæ.

Τενθρηδὼν & τενθρὼν, ὼνος, ὁ, instrumentum aculeatum, ut vespa: quia delectatur τενθρὶς, id est, ligurititione. Th. τένθω.

Τένοντε, acc. sing. &

Τένοντοιν, nom. dual. à

Τένων, ὄντος, ὁ, tendo, finis musculi, qui pars nervosa, cujus actio præcipuè in τείνω, id est, tentione, consistit. à τείνω, tendo.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον. p. m. τέτοκα.

Τέο, Ion. pro τοῦ, id est, τίνος, Poët. subintellige ἕνεκα.

Τεοῖς, & τέοισι, dat. pl. à

Τεὸς, ὰ, ὸν, ὸν, ὰν, ὸς, ὰ, ὸν. Dor. pro σὸς, ὰ, ὸν. Th. σὺ, τε.

Τέρεμνος, ου, ὁ, ἡ, τὸ, mollis, tener: à τέρω, idem. Th. τείρω, τετρὼ, tero.

ΤΕ'ΡΑΣ, ατος, τὸ, signum, portentum. quod facit τερέω, quia terret. τέρεμνα, ων, τὰ, ostenta, miracula. hinc τερατώδης, ους, ὁ, ἡ, portentosus. τερατεύω & τερατεύομαι, monstra loquor. τερατῳδὸς, οῦ, ὁ, præstigiator, incantator. τερατεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantamentum.

Τερεμνοῦ, Poët. Syncop. pro

Τερετισμὸς, ου, ὁ, ἡ, prodigiorum inspector & observator, vates. Ex τέρας, τὸ, portentum, & ὀπτὴρ, quod à ὀπτάνομαι, inspicio, video. p. m. ἐτόπτευσα.

ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΣ, ου, ἡ, TEREBINTHUS, arbor.

Τέρενα, & Ion. τερείη, ας, ἡ, τέρεν: à masc. ὁ, τέρω, ερος, quod vide.

Τέρενα, acc. sing. ab eod.

Τερετίζει, Musicum pulsum edere: à fo. o.

Τέρετρον, ου, τὸ, vide in seq.

ΤΕΡΕ'Ω, f. ἐσω, τετόρηκα, τέτορα, τέτορε: q. à τείρω, tero. Hinc τέρετρον, ου, τὸ, terebra. τερέτισμα, ατος, τὸ, terebella. τερέτρη, ης, ἡ, tenuis quidam funiculus in navi. τέρετρον, ου, ὁ, teredo. vermis ligna terebrans. τερῶ, perforo. τερῶν, idem. τέρηθρον, ου, τὸ, opus torno factum.

Τερηδὼν, ὀνος, ὁ, TEREDO: à τερῶ, quod vide.

Τέρην, ενος, ὁ, f. g. τέρενα, n. τέρεν, TENER, mollis. Angl. tender. à τείρω, tero, quia facile teritur.

Τερθρίδης, ου, ὁ, *præstigiator*: à τέρθρον, quia *pertenia* edit.

Τέρθρον, ου, τὸ, *gremium*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. q. τέρετρον, quia *per foramen* ducitur. Th. τείρω, *terebro*.

Τέρμα, pro τέρμων, quod vide.

ΤΕΡΜΑ, ατος, τὸ, *terminus, meta, finis*. adv. *tandem, ad extremum*. Hinc τέρμιος, & τέρμιον, idem, & Angl. *term*. q. à τείρω.

Τέρμιος, idem quod τερμάεις.

Τερμίνης, ου, ὁ, *ad pedes usque demissus*. In acc. τερμίνθην, *talarem*. Them. τέρμων, ονος, τὸ, *terminus*.

Τέρνης, *delectat*, 3. sing. præs. act. τέρπω, 3. sing. præs. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τέρπεα, *delectare*, Ion. pro τέρπειν, præs. imperat. pass. verbi ejusd.

Τερπέτω, 3. sing. præs. imperat. pass. & Τέρπετ', Ion. pro τερπέτω, 3. sing. imperf. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τερπικέραυνος, υ, *fulmine gaudens*: à τέρπομαι, *delector*, & κεραυνὸς, ου, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, ὴ, *jucundus, venustus*: τερπνὸν, ου, τὸ, *delectatio, voluptas*: à τέρπω, *delecto*.

Τερπνότερος, α, ον, *jucundissimus*, superl. à τερπνὸς, *jucundus*, hinc τερπνότατος, adv. Th. τέρπω, *delecto*.

Τερπνῶς, ατερ, ὁ, *jucunditas*: ab iisd.

Τερπόμην, præs. opt. pass. &

Τερπόμενος, præs. part. pass. verbi τέρπω.

Τέρποντο, *delectabantur*, Ion. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. pass. verbi τέρπω.

Τέρπον, ἴδων, *oblectare*, præs. imperat. à

ΤΕΡΠΩ, *delecto, exhilaro, mulceo*. τερπόμενα, 1. pl. præs. sub. pass. f. 1. ind. act. τέρψω. p. σα. Hinc τέρψις, εως, ἡ, *delectatio, oblectatio*. τερπνὸς, ὴ, *jucundus, delectationem adferens*. τέρψινος, ινος, ὁ, *jucunditas*.

Τερψιμβρὰ, ᾶς, ἡ, idem quod τέρψις, *delectatio*. Th. τέρπω.

Τερσαίνω, idem quod τέρσω.

Τέρσε, f. Æol. verbi τέρσω, *sicco*. f. τερσὲ, & Æol. τέρσον.

Τέρσεν, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τέρσω, quod vide. Alioqui τέρσενον, est dual. f. 1. Æol. verbi τέρσω, *sicco*.

Τέρσηλθε, *siccabat*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τερσαίνω, idem quod τέρσω.

ΤΕΡΣΩ, *arefacio, sicco*, q. à τείρω, hinc τερσαίνω, idem quod τέρσω. ταρσὸς, & Att. ταῤῥὸς, ὁ, *crates, super qua cæsi & alia solent siccari*: item, *ala avium*: & *ordo remorum*.

Τέρτιος, ου, ὁ, *nomen viri Latinum. Tertius*.

Τέρτιον, ου, ὁ, *nomen Oratoris*, seu *rabulæ forensis*. dimin. à *Tertius*.

Τέρυς, υος, *invalidus, imbecillus*; item *ve-*

tus. q. τείρυς, à τείρω, *tero*.

Τερφθείς, ἆσαι, ὁ, *satiatus, vexo*.

Τερφθῇ, *delectetur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τέρπω, *delecto*.

Τέρψας, *oblectans*, a. 1. part. act. verbi τέρπω.

Τερψιμβροσίη, ης, *delectans homines*: Epith. Solis. à τέρψις, & βροτὸς, *mortalis*.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*. in pl. τέρψιες. Th. τέρπω, *delecto*.

Τερψίχορος, ου, ἡ, nomen Musæ, tripudiis se oblectans: à τέρπω, *delecto*, & χορὸς, *chorus, tripudium*.

Τέσσαρα, vide in τέσσαρες.

Τεσσαρακοστὸν, οῦ, τὸ, *quadragesimum*. Th. τέσσαρες, *quatuor*.

Τεσσαρακοντούτης, ου, ὁ, ἡ, *quadragenis annorum*. Ex τεσσαρακοστὸν, & ἔτος, ους, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοστὸς, ὴ, *quadragesimus*: à sequent. them.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ, & Att. τέτταρες, ων, οἱ, αἱ, & τὰ τέσσαρα, *quatuor*. dat. τέσσαρσι, acc. τέσσαρας, & -α. Hinc τέτρατος, *quater*. τέτρης, & Poët. τέτρατος, *quartus*. τέτρατ & τετράδι, *eodem nomine*. & Lat. *TESSERA*. quòd quadrata.

Τέταρτις, Ion. pro τέτρατος, quod vide.

Τετάχαται, ατο, *ordinatus*, perf. part. pass. verbi τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Τεταχυῖαν, *ordinate, statu tempore*. adv. à præced.

Τετάων, ῶντος, *qui tetendit*, Ion. redupl. pro τατὼν, a. 2. part. act. verbi τείνω, *prehendo, capio, tendo*. Them. τείνω, *tendo*.

Τέτακα, *extendi*, perf. act. à τείνω, *tendo*. f. σω. a. 1. pass. ἐτάθην.

Τέτακται, perf. ind. pass. 3. sing. verbi τάσσω, *ordino*. f. ξω. p. χα.

Τέτακτο, perf. ind. pass. verbi τάσσω, *ordior*. f. τάξω. p. τέταγμαι. a. 1. ἐτάχθην.

Τετανὸς, ὴ, & τέτνος, *extensus*. à τείνω, Th. τείνω, *extendo*.

Τέτανται, *expergefacti sunt*, 3. plur. perf. pass. verbi τείνω, *extendo*. perf. pass. τέταμαι.

Τετανυσπόδης, ου, ὁ, part. perf. pass. à ταπεινὸς, *humilis*. quod vide.

Τετάραχται, ξω, κται, perf. pass. verbi ταράσσω, *turbo, commoveo*, f. ξω. p. χα.

Τεταραχμένος, *perturbatè, inordinatè*: adv. à τεταραγμένος, part. perf. præced.

Τετατάνυσθον, Ion. redupl. pro τετανύσθην, a. 2. part. m. verbi τείνω, *dilato*.

Τετατήμεθα, Ion. redupl. & Poët. pro τετάμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Τετράδι, ος, ὁ, *nomen viri Latinum*. *Terentius*.

Τετράδιον, ου, τὸ, *nomen Oratoris*, seu *rabulæ forensis*. dimin. à *Tertius*.

Τέτρατος, η, ον, *quartus*. Th. τέτταρες, *quatuor*.

Τετράφη, dat. sing. f. g. à τέτρατος, quod vide.

Τετρα-

Τέτρᾱφος, ος, ον, & Poët. τέτρηφος, quatuor pedum. ejusd. th.

Τέτυκται, Pind. pro sunt, pro consistunt, in statum certum incumbunt, 3. sing. perf. pass. vide in τίκτω.

Τέτυπτον, Ion. pro τύπτετον, 3. sing. plusq. p. pass. verbi τύπτω, extendo. f. ψω, p. τέτυμμαι. perf. pass. τέτυμμαι, σαι, ται.

Τετυπτάτην, ordinati sunt, Ion. pro τετυμμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. pass. verbi τύπτω, ordino. f. ξω. p. χα. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετυχαμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi τυγχάνω, nactum adipisco. f. ἐτύχον. Th. τεύχω, τύχω, τὸ, nactus.

Τετύλα, perfeci, perf. m. verbi τελέω, perficio. f. ἐτέλεσα. Th. τόλος, ος, τὸ, finis.

Τετύλακε, perf. act. τετύλαγμαι, 3. sing. perf. pass. τετύλεσται, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος.

Τετυλεσμένον, peractum, perf. part. pass. verbi τελέω, perficio, quod vide.

Τετυγμένος pro τετυγμένος, confectus. perf. part. pass. verbi τυγχάνω, assequor. f. τεύξομαι. 2. ἐτύγχον. perf. pass. τέτυγμαι.

Τετύχαται, fabrefacti sunt, Ion. pro τεθυγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. &

Τέτυχαται, pro τετεθυγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluiq. p. Ion. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω.

Τέτυχε, ας, ε, perf. ind. act. à τυγχάνω, f. τεύξομαι, adipiscar.

Τέτυκε, perf. m. inde τετυκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. m. verbi τήκω, liquefacio.

Τετυφθί, assilli, voc. sing. à

Τετυφθὼς, ώς, part. perf. pass. verbi τύπτω, crucio, dolore afficio. f. ψω, p. τέτυπτο. Hinc perf. part. act. τετυφὼς, per Crasin pro τετυπτώς. Th. τύπτω, punio, ulciscor.

Τετυφθὼ, 3. dual. perf. pass. τετύπτομαι, verbi τύπτω, crucio. Th. τύπτω, punio.

Τετυφότες, vide in τετυφώς: à τύφω.

Τετυφὼς, ότος, per Crasin pro τετυπτώς; ότος, martyri, tristatus, cruciatus. perf. part. act. verbi ejusd. & th.

Τετυμῆσθαι, honoratus, per Syncop. pro τετιμῆσθαι, perf. part. pass. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. Alii volunt esse perf. part. pass. verbi τίω, honoro, punio. f. τίσω. p. pass. τέτιμμαι.

Τετίμηκα, honore affecit, 3. sing. præt. act. verbi τιμάω, honoro.

Τετιμημένος, æstimatus, perf. part. pass. verbi τιμάω, æstimo, honoro. Them. τίω, idem.

Τετιμήσθαι, honoratum esse, perf. inf. pass. verbi τιμάω. Th. τίω.

Τέτιμται, honorata est, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ejusd. & th.

Τέτλα, patere, per Apoc. pro τέτλαθι, vel præsentis imperat. act. verbi τέτλημι, tolero. Vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τέτλαθι, θι, imperat. act. verbi τέτλημι, patior, a. 2. τέτλην, a. 2. imperat. τέτλαθι, & Dor. τέτλας. Them. τελάω, seu τόλμω, persero.

Τέτλαμεν, perf. m. verbi ejusd. Sunt qui velint esse perf. ind. act. & per Syncop. dici pro τέτλαμεν.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, sustinete, vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. à τέτλημι, fero. Th. τελάω, persero.

Τετλαμόν, Ion. & τετλαμῶνα, Æol. pro τετλάνω, præs. inf. verbi τέτλημι. ab eod. them.

Τετλάτω, præs. inf. verbi τέτλημι. Th. τελάω, persero.

Τέτληκα, sustinuit, 3. sing. perf. act. verbi τλάω, sustineo. f. ήσω. Them. τελάω, idem.

Τετληὼς, ότος, passus. per Syncop. pro τετλακὼς, perf. part. act. verbi ejusd. & them.

Τέτμη, 3. sing. præs. sub act. verbi τέτμω, invenio. Th. τίμνω, seco, inde τμή, & per redupl. τέτμω.

Τέτμηκα, incidi, perf. act. verbi τέμνω, seco, f. μῶ, perf. pass. τέτμημαι, perf. part. pass. τετμημένος.

Τετμημένος, incisus. perf. part. pass. ab eod. verbo.

Τέτοκα, ας, ε, peperi, præt. m. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτοκον. præt. part. m. τετοκὼς, υῖα, ὸς.

Τετοκυίης, ειῆς, gen. sing. f. g. à τετοκὼς, part. perf. m. à τέτοκα, quod vide.

Τετολμήκατον, perf. inf. act. verbi τολμάω, audeo. f. ήσω. p. τετόλμηκα. Th. τόλμη, ης, ἡ, audacia.

Τέτορε, incidi, perf. m. verbi τέμνω, seco. f. τεμῶ. p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. num. à τέτορες, quatuor, Ion. & Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὸ, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτορ, in compositione est contracte pro τέτταρ, vel τέτρασι, id est, quater. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετορτοπεδόν, ὸν, ὁ, ἡ, quadrata facie prædituς. Ex τέτορτος, quod vide, & πεδίον, ου, τὸ, facies. Them. ὑπόμνω, video.

Τέτορτος, ου, ὁ, ἡ, quadrangularis, quadratus: ex τέτορες, ἄδος, ὁ, numerus quaternarius, & τμητὸς, ὸς, ὁ, æqualis.

Τέτορτ', acc. sing. pro τέτορτα· à τέτορες, ἄδος, ὁ, quod vide.

Τετορτάριος, ου, τὸ, quaternio, dimin. à τέτορτος, ὁ, idem.

Τέτορτος, Dor. pro τέτρατος.

Τετραετὴς, ὲς, ὁ, & τὸ τετραετὲς, ὲς, quadrimus, quatuor annos habens, qu. ὁ τέτρασιν ἔτεσι, τουτέστι τέσσαρσιν ἔτεσιν.

Τέτρασσι, ἴσ, ὁ, ἡ, idem. Them. τέτρατ, annus.

Τετρακτία, ας, ἡ, *quadrennium*: ab eodem them.

Τετραδίωμος, *quatuor habens fundamenta, quadruplex*. Ex τέτρας, δέσ, ἡ, *quaternarius numerus*, & δίωμος, ὁ, τὸ, *fundamentum*. Th. δίωμος, ὁ, τὸ, idem.

Τέτρανον, pro τέτρανον, unde a. 1. τέτρηνα Th. τέτρηνα, *perforo*.

Τέτρανος, *quater*: à τέτρασι, *quatuor*.

Τετρακισμύριοι, αι, α, *quadraginta millia*: à τέτρακις, & μύριοι, *decies mille*. Th. μυρίοσ, *infinitus*.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, *quater mille*. divisè τετράκις, (quod à τέτρασι,) *quater*, & χίλιοι, *mille*.

Τετράκερως, ω, ὁ, Dor. pro τετράκερωσ, ὁ, *qui quatuor habet radios*. Epith. τοίχα. Ex τέτρασι, *quatuor*, & κέρας, ὁ, *tibia*.

Τετρακόσιοι, αι, α, *quadringenti, æ, a*. quod ex τέτρες, vel τετράκις, *quater*. Them. τέτρασι, *quatuor*, & κόσμοι, quod vide.

Τετρακοσιοστός, ή, *quadringentesimus*: ab iisdem.

Τετρακτύς, ύος, ἡ, idem quod τετράς, άδος, ἡ, *quaternio*. Them. τέτρασι, *quatuor*.

Τετράμηνον, ν, τὸ, *quadrimestre spatium*: à

Τετράμηνος, ν, ὁ, ἡ, *quadrimestris*: quod ex τέτρας, άδος, ἡ, *quaternarius numerus*, & μὴν, μῆνος, ὁ, *mensis*.

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τίτνω, *verto*. f. ψω. p. φα. perf. part. pass. τετράμμένος, *versatus*. p. m. τέτραπα.

Τετραμμένος, vide in τέτραμμαι.

Τετραορία, ας, ἡ, Poët. pro τέθριππος, vel -ον, quum adjectivum est, subaudit. ἅρμα, *currus*, τὸ, *quadriga*, vel *quadrigarum cursus*. τέτραορος ἅρμα, Poët. etiam pro ἅρμα τέθριππον, *quadrigæ*. Ex τέτορες, Dor. pro Att. τέτταρες, & per Syncop. τέτρες, *quatuor*, & δέλμα, *conjunge*. p. m. ἔδορκ, & Ion. ἔδοχα, ας, ἁ.

Τετραπλάσιος, ον, ὁ, ἡ, ὁ, *quadruplo major*. Th. τέτρασι.

Τετραπλῆ, *quadrupliciter*, adv. à

Τετραπλόος, ῆ, ὁν, ῆ, ὁον, ῆν, *quadruplex*. Th. τέτρασι, *quatuor*.

Τετράπολις, ν, ὁ, ἡ, Epithet. *soli quater aratro versi*: à τέτρας, quod à τέτρασι, *quatuor*, & πόλις, *versus*.

Τετράπους, ὁ, ἡ, ὁ, ὁ τὸ τετράποδος, *quadrupes*. in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι. acc. τετράποδα, & τὸ τετράπουν. in plur. οἱ, αἱ τὰ τετράποδες, καὶ τὰ τετράποδα. gen. τῶν τετράπόδων, dat. τετράποσιν. compon. ex τέτρας, άδος, ὁ, *numerus quatuor*, & πούς, *pes*.

Τετράπους, ὁ, *quadrijugus*: &

Τετραπήχυς, εως, ὁ, ἡ, *cubitus*. quod τέτρες πήχεις habeat.

Τετράρματος ἅρμα, *completus currus*: ex *quatuor* scil. *jumentis*, id est, *temonibus*, seu *jugis*; is ab octo equis trahitur.

Τετραρχῶ, -ῶ, *sum tetrarcha*. f. ήσω. p. τετράρχηκα: &

Τετράρχης, ου, ὁ, *TETRARCHA*, qui τέτρα, *tria regionum pleno jure regit*. & τετραρχέω, per Sync. à τέτραρχος, Att. pro τέτταρες, & ἀρχή, *imperium*.

Τέτρας, άδος, ἡ, *quaternarius numerus, quaternio*. dat. sing. τέτραδι. acc. τέτραδα. dat. plur. τέτρασι. Them. τέτρασι, *quatuor*.

Τίτρασι, Poët. Metri gratiâ, pro τέτρασι, *quatuor*. Att. pro τέτρασσι. vide τέτρασι, *quatuor*.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, *quartus*. Th. τέτρασι, *quatuor*.

Τετράφυλος, *qui in quatuor partes finditur*: quod ex τέτρας, άδος, ἡ, *quaternio*. (à τέτρασι, *quatuor*,) & φύλλον, *frango*. f. ψω.

Τετραφάλαρος, ν, ὁ, ἡ, τέτρασι φάλαρα ἔχουσα, *habens quatuor conos*, vel *clavos eminentes, seu phaleras*: quod à τέτρας, άδος, ἡ, *quaternio*, (ih. τέτρασι, *quatuor*,) & φάλος, ου, ὁ, *conus galeæ, phlendidus*. Vel à φάλαρα, τὰ, pro φάλαρα, *phaleræ, ornamentum equorum, equitum & nobilium*.

Τέτραφαται, *versi sunt*, Ion. pro τέτραμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, *verto*. f. ψω. p. τέτροφα. perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται. p. m. τέτραπα.

Τετράφατο. Ion. pro τέτραμμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτραχα, -χᾶ, -χοῦ, &

Τετραχῶ, *quadrifariam*. Them. τέτρασι, *quatuor*.

Τετρέφομαι, paulo post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηχα, *turbatus sum*, perf. m. &

Τετρήχειν, *turbatus eram*, pluſq. p. m. Ion. per Syncop. perf. τέτρυγα, & Ion. mutatione α in ε, τέτρηγα, & in pluſq. p. m. ἐτετρήχειν, verbi τετάραται, *turbo*. f. ξω. p. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro τέτρηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τετράνω, idem quod τέτρανα, seu τέτρω, *perforo*. f. ήσω.

Τέτρητο, per Syncop. pro τέτρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τρέω, *perforo*. Them. τέτρω, *terebro*. f. ήσω.

Τέτροχα, ας, ε, perf. ind. act. &

Τέτροχε, pro ἐτέτροχε, 3. sing. pluſq. p. Ion. verbi Poët. τρόχω, pro τρέχω, *asper* & *lubricosus sum*. Hinc perf. part. τετροχώς, ῶτα. Th. τρέχω, ἔσ, *asper*, Ion. τροχύς.

Τετροχῶτα, perf. part. act. f.g. verbi τροχῶ, pro τετροχώσα, vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Syncop. dici pro τετρόχατα, & α, in ε, converso, verbi τετόχασι, *turbo*. f. ξω. p. τετάροχα, & per Sync. τέτροχα.

Τετρέχω,

Τετρηχὼς, 3. ſing. pluſq. p. m. Ion. pro ἐτετεύχει, verbi τεύχω, *ſtrido*: f. ξω. perf. m. τέτευχα. hinc

Τετευχώς, ῶσα, ὸς, part. perf. m. præced.

Τετευχώτας, Poët. pro τετευχότας, acc. pl. præced.

Τέτρηνα, *nutrivi*, perf. m. verbi τρέφω, *alo*. f. ψω. p. τέτροφα. a. 3. ἔτραφον. At τέτρωνα, *verti*, Att. dicitur pro τέτροφα, verbi τρέπω, *verto*. f. ψω. præt. m. τέτραπον.

Τέτυμμαι, perf. paſſ. &

Τετυμμένος, *attritus, defatigatus*: ejuſd. part. à τρύω, *tero*.

Τέτρακα, *vulneravi*, perf. act. verbi τιτράσκω, f. τρώσω. hinc perf. paſſ. τέτραμμαι. part. perf. paſſ. τετραμμένος.

Τέτραμμαι, τετραμμένος, vide in τέτρακα.

Τέτα, adv. *benevolentiæ aut honoris, quo ſeniorem junior compellat*: q. à τίω, *honoro*. τέτα, ergò eſt, amici. ἄτα, nutritii, πάτηρ, patris, ἀδελφὸς, fratris.

Τέττιξ, Att. pro τέττηξ, quod vide.

ΤΕΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, *cicada*. in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. paſſ. &

Τετυγμένος, η, ον, *fabricatus*, perf. part. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. a. 2. ἐτύχην.

Τέτυκανται, *paraverunt*, 3. pl. a. 2. m. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. m. ἐτυκόμην, & Ion. ἐτυκόμεθα, & Poët. Anadipliſia. mo τετυκέσθω, ο, ετω.

Τέτυκται, *fabricatus eſt*, 3. ſing perf. paſſ. τέτυκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. ſing. pluſq. p. verbi τεύχω, *fabricor*. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφεται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi τύφω, *fumo infecto*: item, *inſolentem reddo*: f. ψω. p. τέτυφα. à τῦφος, *fumus*. Th. τύφω, *fumum excito*.

Τετύχηκα, *nactus ſum*, perf. act. verbi τυγχάνω, *nanciſcor*: f. τεύξομαι, & τυχήσω, tanq. à τυχέω. a. 2. ἔτυχον.

Τέτυχα, Ion. & Poët. reduplic. pro τύχω, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi τυγχάνω, *ſum, nanciſcor*. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τέτυχθαι, perf. inf. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεύ, Dor. pro σοῦ, & hoc pro σοῦ, τοῦ. Th. σοῦ, του. Sed τεῦ, ſine accentu, pro τινός.

Τεῦγμα, ατος, τὸ, *monumentum, opus*. Th. τεύχω, *paro*.

Τεῦδις, ιδος, ὁ, *explorator*: à τεύω, *quæro*. vel pro τεύδις.

ΤΕΥΘΟΣ, ὁ, *piſcis ex ſepiarum genere*. τεῦθις, ιδος, ὁ, *loligo minor*.

Τεύθρην, acc. ſing. nom. propr.

Τεύκρος, ου, ὁ, *fabricator*. Eſt & nomen propr. à quo Trojani dicti ſunt Teucri. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τευχήσομαι, *ſtruo, fabricor*: à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro ἐτεῦξε, *fecit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. &

Τεῦξαν, pro ἐτεῦξαν, 3. pl. a 1. act. verbi τεύχω, *fabricor*. f. τεύξομαι, f. inf. m. τεύξεσθαι.

Τεύξαι, Ion. pro τεῦξι, 2. ſing. f. 1. m. verbi ejuſd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. &

Τεύξομαι, f. 1. m. verbi τεύχω, *fabricor*, & τυγχάνω, *aſſequor*.

Τεύξομαι, *conſecutarius*: part. præced.

ΤΕΤΤΑΖΩ, f. άσω, *fatago, ſedulò rem curo*; *milito*: q. à τεύχω, vel τάω.

ΤΕΤΤΑΟΝ, ωνος, τὸ, *beta*, Att. pro ζεῦτλον, oleris genus.

Τεύχω, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Ion. vel præſ. imperat. act. verbi τεύχω, *fabricor*. f. ξω. a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε', pro

Τεύχεα, ων, τὰ, *arma*, dat. pl. τεύχεσι. Th. τεύχω.

Τεύχεσσι, Dor. pro τεύχεσι, *facient*, præſ. part. f. g. à τεύχω, *fabricor*.

Τεύχεται, 3. pl. imperf. paſſ. Ion. verbi τεύχω, *fabricor*.

Τεῦχος, ους, τὸ, *vas*; *alveus*; *liber*; *inſtrumentum*: & τὰ τεύχεα, *inſtrumenta bellica*; *arma*, Th. τεύχω.

Τεύχω, *paro*: præſ. imperat. paſſ. à

ΤΕΤΥΧΩ, *fabricor, ſtruo, paro*: (q. à τίω, *pario*) f. ξω, p. τετεύχα. a. 2. ἔτυχον. perf. paſſ. τέτυγμαι, pro quo τέτυμμαι, ξαι, κται. a 1. paſſ. ἐτεύχθην, & ἐτύχθην. Sic τεύχειν τιμὴν τινι, Poët. *honorarium munus alicui parare*. Gall. *Faire un preſent*. τεύχειν τιμὴν τινι, *honorem alicui habere*. Hinc τεῦχος, ους, τὸ, *vas, alveus*. τεύχεα, ων, τὰ, *arma*. τεύκτων, ονος, ὁ, *faber lignarius*. ὀρχήστων, ονος, ὁ, *faborum præfectus, architectus*.

ΤΕΦΡΑ, ας, ἡ, & Ion. τέφρη, *cinis*. qu. à τέφω, κτω: hinc

Τεφρὸς, ἡ, *cinereus*: &

Τεφρόω, ῶ, *in cinerem redigo*: f. ώσω. p. τετέφρωκα. a. 1. ἐτέφρωσα. a. 1. part. act. τεφρώσας, ασα, αν. Th. τέφος, *cinis*.

Τεφρώδης, ους, ὁ, ἡ, idem quod τεφρὸς. Th. τέφος.

Τεχθεὶς, ῆσα, ὲν, ἐντος, a. 1. part. paſſ. τεχθῆναι, *natum eſſe*, a. 1. inf. paſſ. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι. a. 1. paſſ. ἐτέχθην.

Τεχθέσσι, ες, f. g. ejuſd.

Τεχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. vide τεχθεὶς.

Τεχθήσομαι, *natus ero*, f. 1. ind. paſſ. verbi τίκτω, *pario*, quod vide.

Τεχνάζω, f. άσω, *arte conficio*; *excreo*; *dolis utor*. Th. τέχνη.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, *dolus, artificium*: quod à τεχνάζω, *arte conficio*. Th. τέχνη, *dolus*.

Τεχνάω, f. ήσω, *arte paro & conficio*; *artificioſe*

ficiosè fabricor: à ſeq. th.

ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *ars, dolus, fallacia*, TECHNA: (quaſi à τέυχω, vel τίκτω, *pario*.) Hinc τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex, artificioſè fabricor*. τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum*. τεχνάζω & τεχνάω, *arte confecto*. ἐντεχνος, ου, *peritus, doctus*; item *artificialis, arte conſtans*. ἀτέχνος, ου, *artificio carens*. ὁμότεχνος, ου, *qui eandem artem profitetur*.

Τεχνίτης, ου, *artificioſus*: &

Τεχνίτηλος, adv. *artificioſè*: à præced. Th. τέχνη, *ars*.

Τέχνημα, ατος, τὸ, *opus arte confectum, artificioſum, inventum*: &

Τεχνήμων, ονος, ὁ, ἡ, *artificioſus*: à 1. perf. perf. paſſ. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.

Τεχνικὸς, ἡ, ὸν, *ad artem pertinens*; item *artificioſus*. Th. τέχνη.

Τεχνικῶς, adv. *artificioſè, ſolerter*. à præc.

Τεχνικώτερος, *artificioſior*, comparat. à τεχνικὸς, *artificioſus*. Th. τέχνη, *ars*.

Τεχνίτης, ου, ὁ, *artifex*, in acc. pl. τεχνίτας, ejuſd. th.

Τεχνίτις, ιδος, ἡ, *magiſtra*: ab eod. th.

Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui*: ſed

Τοῦ, dat. ſing. à τὸς, *tuus*: &

Τοῦ, nom. dual. à τὸς, ὰ, ὼ, *tuus a, um*. &

Τέων, Ion. pro τινῶν, *aliquorum*. Th. οὐ τις.

Τέως, *tamdiu, antea, interea*: quod ab ἕως, *donec*. Th. ὡς, *ſicut*.

Τῆ, dat. f. g. adverbialiter ſumpt. *hâc, ea parte*: hîc, *hac*. Sic & τῆσδ', τῇ 'μῇ, per synær. pro τῆ ἐμῇ. Th. ὁ, ἡ, τό.

Τῆδε, vel τῆδι, *huc*: iſthic. τῆδε κἀκεῖσε, *huc illuc*. adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*.

Τήθη, vel τήθη, *nutrix*. Ea & τιτθὴ. Th. τίτθη, *mamma*.

Τῆθος, ου, τὸ, *oſtreum quoddam*: à τήθη, quia *terreum*.

Τηθὺς, ύος, ἡ, *terra*, q. à τήθη, *nutrix*, quia terra omnia nutrit. Eſt & Τηθὺς, ύος, ἡ, *TETHYS*, nomen mulieris. acc. Τηθώ.

Τηλαθέῃ, dat. ſing. à

Τηλαθὴς, idem quod τῆξις, ιος, ἡ, *tabes, tabefactio*. Th. τήκω, *liquefacio*: f. ξω.

Τήκεται, *liqueſcit*, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi τήκω.

Τηκτικὸς, ἡ, *vim liquefaciendi habens*: &

Τηκτὸς, ἡ, *liquefactus*; *liquabilis*: à perf. paſſ. ſeq.

ΤΗ'ΚΩ, *liquefacio, macero, mollio*, f. ξω, p. τέτηχα. præſ. paſſ. τήκομαι, *liqueſco, liquefio*. a. 2. paſſ. ἐτάκην, ης, n. f. 2. paſſ. τακήσομαι. Hinc τηκεδὼν, ὄνος, ἡ, *liquefactio, mollitudo, humiditas*. τήκων, ουσα, ον, τὸ, *fartago*.

Τηλαυγὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *eminùs ſplendens*: hinc compar. τηλαυγέστερος. Ex τῆλε, vel τηλὲ, *procul*, & αὐγὴ, ῆς, ἡ, *ſplendor*.

Τηλαυγῶς, adv. *perſpicuè*: à præced.

Τηλαυγηστὶ, ος, ἡ, *ſplendor longè diffuſus*: à τηλαυγάω, quod à τῆλε, *procul*, & αὐγὴ, *ſplendor*.

ΤΗ'ΛΕ, adv. *procul, longè*. τηλὲ & τηλόθι, idem.

Τηλεγενέων, gen. pl. nomen gentis.

Τηλέβολος, ου, ὁ, *eminùs, è remoto loco jactus*. Ex τῆλε, *procul*, & βάλλω, *jacio*. p. m. βέβολα. Sed

Τηλεβόλος, *qui longè jaculatur*: vide præc.

Τηλεθάω, *germino*, hinc τηλεθόωντες, *florentes*, nom. pl. part. præſ. Th. θάλλω, *floreo*. præt. m. τέθηλα. & per Metathefin τήλθω, unde τηλεθάω.

Τηλεκλειτείο, gen. Ion. à

Τηλεκλειτὸς, ὴ, *inclytus*. Eſt & nomen viri à τῆλε, *procul*, & κλείω, *celebro*.

Τηλεκλητὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, *è longinquo evocatus*. Ex τῆλε, *procul*, & κλήω, *voco*. perf. paſſ. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλυτὸς, ὴ, *clarus*; *cujus nominis inclyta fama procul pervenit*. Ex τῆλε, *procul*, & κλύω, *audio*.

Τηλέμαχος, ου, ὁ, propr. nom.

Τηλέσκοπος, ου, ὁ, ὸν, *eminùs apparens*. Ex τῆλε, *procul*, & σκέπτομαι, *video*. f. σκοπήσω. p. m. ἐσκοπα. ſed

Τηλεσκόπος, *longè aſpiciens*: vide præc.

ΤΗΛΕ'ΦΙΟΝ, ου, τὸ, *portulaca agreſtis*: à

Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.

ΤΗΛΙ'Α, ας, ἡ, & σηλία, *vas ſitulæ figura in qua farina ſubigitur*: qu. à σείω, *moveo*. Quid ſi quaſi longe extenſum, à τῆλε;

Τηλικαῦτα, pl. n. g. à τηλικοῦτος, quod vide.

Τηλίκος, η, ον, *tantus*; *tantæ ætatis*: ab ἠλίκος, *quantus*: de magnitudine corporis.

Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, *tantus, a, um* & de magnitudine, & de ætate. Ex τηλίκος, *tantus*, (quod ab ἠλίκος, *quantus*,) & οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*.

Τήλινος, η, *ſænugræco factus*: à

ΤΗ'ΛΙΣ, εως, & ιδος, ἡ, *ſænugræcum*. q. à τῆλε, quia herba eſt caule & ſiliquis longè extenſis.

Τηλόθεν, Poët. pro τηλόθι, *eminùs, longè*: &

Τηλόθι, adv. regit gen. idem quod th. τῆλε, *procul*.

Τηλὲ, adv. idem cum th. τῆλε, *procul*.

Τηλωρὸς, ὸν, *longinquus, longe ſemotus*: à τῆλε, & ὄρος, *terminus*.

Τηλυγέτης, ου, ὁ, per Syncop. pro τηλυγενέτης, *in ſenectute genitus, natu minimus, charus, abſente patre genitus*. unicus: à τῆλε, *procul*, & γένομαι, *naſcor*.

Τηλύγετος, ου, idem ferè quod τηλυγέτης, quod vide.

Τημελὲς,

Τηλεκλὴς, ῆος, ὁ, ἡ, *diligens*: & hinc
Τηλεκλῶς, *curæ*. Ducamus à τηλέ, *capio*, & μέλομαι, *curæ esse*: ut fit *suspicio curam*.
Τήμερον, & -ρα, Att. pro σήμερον, adv. *hodie, ex tempore*: ab ἡμέρα, *dies*.
Τήνδε, & τηνδεδὶ, τηνί, Poëticum, respondet ἅδε, quam, à quo derivatur.
Τηνεῦτο, pro τοῦτο, quod vide.
Τηνί, *hanc*, τηνδὶ, τηνάγε, acc. fing. ab ἡ, *hæc*.
Τηνίκα, *iſta*; Dor. à τηνῦτος, α, ον, pro ἐκεῖνος, quod vide.
Τηνυλλος, *obiter, leviter*, adv. qu. τηλοῦ ἀλλως, *hoc fruſtrà*.
Τηνύσλα, & -σσα, ὁ, *lyræ harmonia & pulſatiuncula, quæ in victoria edebatur*. An à τὸ τέλος?
Τηνοῖ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc*.
ΤΗ'ΝΕΑΛΑ, ας, ὁ, & τηνίκαλος, ου, ὁ, *lyræ harmonia*.
Τηνσμὸς, οῦ, ὁ, *TENESMVS*: etiam τεῖνεσμὸς, à τείνω, *tendo*.
Τηνίκα, *tunc*, adv. &
Τηνικάδε, & τηνικαῦτα, pro eodem. Th. ὁπόταν, *quum*; extrà interrog.
Τηνοῦτο, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi*.
Τηῦτος, vel τοῦτος, -ε, -ο, *hic*. Dor. τηνοῖ, *illic*. τηνοῦθι, *illuc*.
Τηνῶν, Dor. pro ἐκείνων, *illius*: à τηῦτος, *hic*: hinc τηνῶθε, adv. pro κεῖθεν, *illinc, ex eo loco*.
Τήπερ, Ion. & Poët. pro ὥσπερ, ατ, *veluti*: & pro ἥπερ, *illic*.
Τηρεῖ, *ſervato*, præſ. imperat. act. &
Τηρεῖσθαι, *ſervari*, præſ. inf. paſſ. à τηρέω.
Τηρέονται, Dor. pro τηροῦνται, *cuſtodiunt*, 3. pl. præſ. ind. ſeq. verbi τηρέω.
ΤΗΡΕ'Ω, ῶ, ήσω, ῆς, ἡ, οῦμαι, *ſervo, aſſervo, tueor, cuſtodio*: imperf. ἐτήρουν, ων. f. ήσω. p. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 1. imperat. act. τήρησον, άτω, & in pl. τηρήσατε, *ſervate*: a. 2. ſub. act. τήρεσον, ες, ε. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 1. part. act. τηρήσας, άντος. præſ. paſſ. τηρέομαι, *aſſervor*: præſ. inf. paſſ. τηρεῖσθαι. imperf. paſſ. ἐτηρούμην, ώμην, ῶ, ῶτο, ῶντο. perf. paſſ. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. τετηρημένος, η, ον, *ſervatus, a, um*: a. 1. paſſ. ind. ἐτηρήθην, ης, η. a. 1. opt. paſſ. τηρηθείην, ης, η. a. 1. inf. paſſ. τηρηθῆναι, *reſervari*. Hinc τήρησις, & συντήρησις, εως, ἡ, *obſervatio*.
Τηρέουσι, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi τηρέω.
Τήρησις, εως, ἡ, *obſervatio*; item *cuſtodia, carcer*. Th. τηρέω, *ſervo*.
Τῆσι, Ion. pro ταῖς, *his*, dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.
Τηῦτα, *quæro, careo*, 2. ſing. præſ. m. verbi τητάομαι, ώμαι, ᾶσθε, ῶνται. Th. τηλέω, *privo, quæro*: f. ήσω.
ΤΗΤΑ'Ω, *privo*: hinc τήτη, ης, ἡ, *privatio*. Eſt & τηλέω, *quæro*: f. ήσω. qu. à τέω, *quæro*.
Τῆτες, Att. idem quod οὗτος, τῷ ἔτει, *hoc anno*.
Τήτη, ης, ἡ, *penuria*. Th. τηλέω, *privo*.
ΤΗΤ'ΣΙΟΣ, α, ον, *inanis*: hinc τηῦτος, *temerè, fruſtrà*; à τήτη.
Τί, *cur*? *quid*? Poët. τίη. à τὶς; *quis*? interrog. gen. τέου. τῷ, indefinit. *aliquid*: τινός, gen.
ΤΙΑ'ΡΑ, ας, & Ion. -ης, ὁ, *capitis geſtamen apud Perſas*; *TIARA*. An à τίω, quod honoratorum eſſet geſtamen?
Τιβερίας, άδος, ὁ, nomen urbis: à Tiberio Cæſare ſic denominata.
Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæſaris*, quo nomine & appellabantur, qui ad Tiberim naſcebantur.
ΤΙΒΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *tripus*: qu. quia τρὶς βάσεις habet.
ΤΙ'ΓΡΙΣ, ιδος, & -ος, ὁ, ἡ, *TIGRIS*, fera.
Τίει, *honorat*, 3. ſing. præſ. à τίω.
Τίεν, *honorabat*, 3. ſing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejuſd.
Τίεσκεν, *honorabat*, Poët. & Ion. pro ἔτιε, 3. ſing. imperf. act. à τίω, *honoro*: fut. τίσω.
Τίετμαι, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. verbi τίομαι, *honoror*. Th. τίω.
Τίειν, *punio*: idem quod τίω.
Τίη, vel τίν, Poët. pro τί, *quid*.
ΤΙΘΑΙΒΑ'ΣΣΩ, vel πθαιζάσσω, *mel conficio*: qu. à πθὸς βάσσι, *ponere eſcam*: Mel, eſca apum.
Τιθαιδεύω, f. εύσω, *cicuro, manſuefacio*: à
Τιθαιδὸς, ή, όν, ὁ, ἡ, & πθαιστὸς, *cicur, manſuetus, ſativus*: qu. à πθὸς βάω.
Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω.
Τίθεαν, Ion. pro τίθεσι, 3. pl. præſ. ind. act. &
Τίθεασι, Ion. pro τίθεσι, 3. pl. præſ. ind. paſſ. ejuſd. verbi.
Τίθεισι, Ion. pro τίθῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi τίθημι, *pono*: præſ. ſub. πθῶ, ῇς, ῇ, ῶμεν, ῆτε, ῶσι, &c. & -σι, additum per Paragogen.
Τίθεν, *ponebat*, Ion. pro ἐτίθη, vel ἐτίθει, 3. ſing. imperf. act. qu. à πθέω, verbi τίθημι, *pono*. Sed τίθει, *pone*, præſ. imperat. act. pro τίθεν, verbi ejuſd. at
Τιθεῖ, 3. ſing. præſ. ind. à πθέω. &
Τιθείμεν, πθείτε, πθείεν, per Sync. pro πθείημεν, ητε, ειεν, pl. præſ. opt. act. verbi τίθημι, *pono*: præſ. opt. act. πθείην, ης, η.
Τιθεὶς, ῆσα, ὲν ὁ, præſ. part. act. verbi ejuſd.
Τιθέμεν, Ion. & πθέμεναι, Dor. pro πθεῖναι, præſ. inf. act. verbi τίθημι.
Τιθέμμαι, Æol. pro τίθεμαι, *pono*.
Τίθεν, Poët. & Dor. pro ἐτίθεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi τίθημι, *pono*. Hinc Pindar. πθέσθαι τινὰ ἐν φόνῳ, *ponere aliquem in cædibus*, pro *interficere*.
Τιθέσιμα, præſ. inf. act. à τίθημι.
Τιθέσις, *nutrio*; à τιθὸς, *nutrix*.
Τιθὸς, οῦ, ἡ, *nutrix*: à τίθος, *mamma*.

Τίθημαι,

Τιθήνεια, Poët. Æolic. pro τιθήνη, quod Dor. pro τιθήνα; præf. inf. act. & Τιθήμεναι, Poët. Æolic. pro τιθέναι. præf. part. paſſ. verbi τίθημι.

ΤΙΘΗΜΙ, *pono, collocо; ſuppono; facio ita eſſe; tribuo; aſſigno:* (qu. ab inuſit. θίω, *pono:*) præſ. imperat. τίθει, τίτω. præſ. inf. τιθέμεν. præſ. part. τιθείς, ἰσῆς. imperf. ἐτίθουν, ες, ε, & ἐτίθη, tanqu. à τιθέω. & ἐτίθεν, ſ. το ἐτίθεσαν. f. θήσω. p. τεθήκα, Bœot. pro τέθηκα. a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθεν, ες, ε. a. 2. ſub. act. θέ, θέτω, ἦ. a. 2. part. θείς, ἰσῆς. perf. paſſ. τέθημαι. pluſq. p. ἐτεθήμην, εο, το. a. 1. paſſ. ἐτέθην, ες, ε. f. 1. ſub. paſſ. τεθῶ, ἦς, ἦ. f. a. 1. inf. paſſ. τεθῆναι. a. 1. m. ἐπιθήκω, ες, ετο. a. 2. ind. m. ἐθέμην, εο & ἐθέ, ἔθετο. a. 2. imperat. m. θέσο ἦ θέ, θέσθω, & in 2. pl. θέσθε. a. 2. part. m. θέμενος, η, ον, *qui poſuit.* Hinc θέμις, ἄδος, ἡ, *quod propoſitum eſt.* θέσις, εως, ἡ, poſitio. θῆκη, ης, ἡ, repoſitorium, theca. ἀνατίθημι, *ſurſum pono, ſuſtollo.* ἀνάθημα, ατος, τὸ, *donum parietibus & columnis templi appenſum:* & execratio. διατίθημι, *diſpono.* διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio. διαθήκη, ης, ἡ, teſtamentum. διαθήκος λόγος, *ſermo mente conceptus.* συντίθημι, *compono.* σύνθεσις, εως, ἡ, compoſitio. ὑποτίθημι, *ſuppono.* ὑπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum, baſis:* item res, de qua agitur. ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, *judex* & præſes certaminum. νομοθέτης, ου, ὁ, legiſlator. ὑπόθεσις, ις, ἡ, commoneſacio, monet. ὑπόθεμα, ατος, τὸ, commoneſactio. ὀνομοθέτης, ου, ὁ, *qui nomina imponit.* ὀνοματοθεσία, ας, ἡ, impoſitio nominum. βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca. χειροθήκη, ης, ἡ, chirotheca.

Τιθήνη, ης, ἡ, τίτθη, Dor. & πολίωϊς, ἡ, nutrix: à τίθη, idem. Them. τίτθος, ου, ὁ, *mamma.*

Τίθνη, Dor. pro τίθνει, 3. ſing. præſ. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, ου, ὁ, *filius Laomedontis, ab Aurora adamatus:* dat. ſing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion. pro ἔτικτε, 3. ſing. imperf. act. verbi τίκτω, *pario.*

Τίκτει, 2. ſing. præſ. ſub. à

ΤΙΚΤΩ, *pario, gigno, creo:* f. τέξομαι, ῇ, ται. a. 3. ἔτεκον, ες, ε. a. 2. ſub. τέκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 1. ind. paſſ. ἐτέχθην, ες, ε. a. 1. part. paſſ. τεχθείς, ἰσῆς, ἐν. f. 1. paſſ. ind. τεχθήσομαι, ῇ, εται. præt. m. τέτεγμαι, ας, ε. perf. part. m. τετεγμένος, ότος, ὁ, & f. g. τετυγμένα, ῆας, ἡ. Hinc τέκος, ου, ὁ, *partus.* τέκνον, ου, τὸ, *fœtus, proles, liberos procreo, gigno.* Διὸς τέκνος, ου, ἡ, *Dei genitrix,* Mariæ virginis Epithet. τεκνόλεθρος, ου, ἡ, *puerpera.* ἄτεκνος, ου, ὁ, ἡ, *prole carens.* πολύτεκνος, ου, ὁ, *multos habens liberos.*

Τιλὰ, *pennæ:* quia ſolent τίλλεσθαι.

Τίλμα, *quiſquiliæ:* ut illæ quæ à panno vulſo cadunt. Sed τίλμα, ατος, τὸ inf. act. à τίλλω, *vello.*

Τίλλε, imperf. Ion. pro ἔτιλλε, verbi τίλλω.

Τιλλόμενα, *vellens,* Dor. pro τιλλόμενα, præſ. part. f. g. à τίλλω, *vello.*

ΤΙΛΛΩ, *VELLO, velico; vexo, diſcerpo:* imperf. ἔτιλλον, ες, ε, f. λω. præt. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. paſſ. τέτιλμαι. perf. part. τετιλμένος, *depilatus.*

ΤΙΛΟΣ, ου, ὁ, *ſtercus.*

Τίμα, *honorat,* 3. ſing. præſ. ind. act. ſed Τίμμα, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Ion. vel eſt præſ. imperat. act. verbi τίμμι, *honoro.* Th. τίω, idem.

Τιμάγορος, ου, ὁ, *Timagoras,* propr. nomen.

Τιμάεις, εσσα, ἄεν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus.* Vide τιμήεις.

Τιμᾶϊς, dat. pl. à τιμὰ, ᾶς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Τιμάρχῳ, dat. ſing. à Τιμάρχος, ου, ὁ, *Timarchus,* nom. propr. Syr. *contaminatus.*

Τιμηλόφιν, f. ινος, *ob ingenioſa inventa honore* τιμηλὸν. &

Τιμηλόφις, ιος, ὁ, ἡ, *qui honorem invenit, qui habetur in pretio; pretioſus; qui facile emptorem reperit:* à τιμὴ, *honor,* & ἀλόφω, *invenio, excogito.*

Τιμὴν, Dor. pro τιμὴ.

Τιμήντα, Dor. pro τιμῶντα, quod vide.

Τιμήορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator.* ποιεῖ τὸ τιμὴ ἀείρειν, *honorem afferre:* à præt. m. ἦορα, & Ion. ἄορα.

Τίμαρχος, ου, ὁ, *TIMARCHUS,* nomen propr.

Τιμάσσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, *honoro;* quod vide.

Τιμασσάντω, *honorabunt,* Dor. & Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμάω, *honoro, æſtimo:* f. ήσω. p. τετίμηκα. perf. paſſ. τετίμημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἐτιμησάμην, ω, ατο. à τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor, laus; pretium; pœna:* dat. pl. τιμῆσι. à τίω, *honoro:* f. τίσω. p. τέτικα. perf. paſſ. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, in gen. ἰσῆς, *pretioſus, honoratus:* à τιμὴ. Th. τίω, *honoro.*

Τιμήεσσα, ης, ἡ, *pretioſa,* f. g. præced.

Τίμημα, ατος, τὸ, *pretium, æſtimatio; multa; cenſus:* à 1. perf. perf. paſſ. verbi τιμάω, quod vide.

Τιμῆντα, per Craſin pro τιμάεντα, accuſ. ſing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τίμιορ, *altor,* Poët. Pindar. τιμήορος, etiam *laudum celebrator,* qu. τιμὴ ἀείρων. Oratoribus τιμητὴς eſt *ultor:* qu. à τιμὴ, *pœna,* & ἄειρω, *tollo; ſumo:* vel ἀρίω, *curo.*

Τίμησας, *honorâſti,* 2. ſing. a. 1. ind. act. Ion. &

Τιμήσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à τίμησον,

μουν, verbi τιμάω, honoro. Th. τίω.

Τιμάοντε, ο, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω.

Τιμάουν, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejuſd. & them.

Τιμᾰ́λ⊖, adject. verbale, à τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τίμασις, ιος, ἡ, honoratio; litis æſtimatio: à 2. perf. perf. paſſ. verbi τιμάω. Them. τίω.

Τίμι⊖, pretioſus, carus, honorabilis: comparat. τιμώτερ⊖, ὁ, ἡ. ſuperl. τιμώτα⊖, η, ον. Th. τίω, honoro.

Τιμιό̃τητ, ητ⊖, ἡ, opulentia, excellentia, pretium: à τιμή, pretium. Th. τίω.

Τιμιτᾰ́λ⊖, η, ον. ſuperl. à τίμι⊖, honorabilis; quod à τιμή. Th. τίω.

Τιμοδημίδαι, ῶν, οἱ, Timodemidæ. Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ἴδιον οἱ ἀφ' ἑνὸς τῶ Τιμοδήμου.

Τιμόθ⊖, η, ὁ, nomen miniſtri verbi divini. Gr. colens Deum.

Τιμόμαι, color, præſ. paſſ. à τιμόομαι, ώμαι. ejuſd. th. τίω.

Τίμων, ωνο⊖, ὁ, nomen viri. Gr. honorans: at

Τιμῶ̃, ῶντ⊖, honorans, part. præſ. à τιμάω, honoro; quod vide.

Τιμωρία, ᾶ̃, punio, ulciſcor; auxilior; defendo: f. ίσω. p. τετιμώρικα. a. 1. paſſ. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τιμωρηθῶ, ῆς, ῆ, & in 3. pl. τιμωρηθῶσι, puniantur; quod à τιμωρός, ὁ, ultor, contractè ex τιμάορ⊖, quod ex τιμή, ultio, & ὀράω, video, obſervo. παρὰ τὸ ὁρᾶν κακῶς τὰ τιμᾶς, ab obſervato tempore vindictæ.

Τιμωρηθῶσι, puniantur, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. præced. verbi τιμωρία.

Τιμωρήθῆναι, a. 1. inf. m. verbi τιμωρία, quod vide.

Τιμώρημ, ᾰ́τ⊖, τὸ, ultio, vindicta: necnon

Τιμώρησις, ιος, ἡ, idem; &

Τιμωρητή̃ρ, ῆρ⊖, ὁ, &

Τιμωρητής, ῆ̃, ὁ, vindex: omnia à perf. paſſ. verbi τιμωρία, quod vide.

Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, ſupplicium, ultio; auxilium: à τιμωρός, ultor. Vide in τιμωρία.

Τιμωρός, ῆ̃, ultor, punitor. Vide in τιμωρία.

Τιμωρῶ̃, præſ. part. act. n. g. à τιμωρία, quod vide.

Τίν, Dor. pro σοὶ, tibi: à σύ, tu.

Τίν', pro τίνα, acc. ſing. à τίς, quis?

TINA'ΣΣΩ, quatio, concutio, vibro: f. ξω. p. κα. qu. τιναάσσω, à τείνω, moveo.

Τίνασθαι, Ion. pro τίνυσθαι, ulciſci. Vide τίνυμαι.

Τίνασκε, Ion. pro ἔτινε, 3. ſing. imperf. act. verbi τίνω, luo. Th. τίω, idem.

TINΘΑΛΕ'ΟΣ, η, calidus, tepidus.

Τίνυμαι, punio. τίνασθαι, puniri, ulciſci, præſ. inf. τινυμένους, vindicantes, acc. pl. part. præſ. paſſ. f. g. Th. τίω, punio.

Τίννυμι, τίνυω, & τίνω, idem quod τίω, luo, ſolvo.

Τίον, honorarunt, 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τίον, 3. pl. imperf. Ion. verbi τίω, honoro.

Τίποτι, cui, & per Syncop. τίπτι, à πότι, quando? Th. ὅτι, quando.

Τίπτ', pro τίπτι, Poët. pro τίποτι, quod vide.

Τίρωθ', pro τίρωθον, acc. ſing. à τίρωθ⊖, nomen oppidi.

TI'Σ, τίν⊖, ὁ, ἡ, & in n. g. τί; QUIS? quid? Sed τίς, τίνος, indefinitum, aliquis, quidam. Hinc ὅτ⊖, ὅτου⊖, & in f. g. ὅτης, quis, quæ, vel quiſnam, quænam.

Τίσαι, a. 1. inf. act. verbi τίω, honoro, punio.

Τίσαιεν, Ion. pro τίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. m. τίσαιθαι, a. 1. inf. m. verbi τίσμαι, ulciſcor, punio. Th. τίω, punio.

Τίσαλμεν, ulti fuerimus, 1. pl. a. 1. opt. m. & τίσαιθ', a. 1. inf. m. verbi ejuſd.

Τίσαι, a. 1. Ion. pro ἔτισαι, verbi ejuſd.

Τίσαιθ', luiſſent, 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσαια, ας, ε. Th. τίω, punio.

Τίσαις, 2. ſing. f. 1. act. verbi ejuſd.

Τίσαν, ultionem, acc. ſing. à

Τίσις, ιος, ἡ, ultio, pœna. Th. τίω, punio.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, qu. cædis-ultrix: à τίω & φόν⊖, quod à φένω, occido.

Τίσον, άτω, a. 1. imperat. act. à τίω.

Τίσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Τίσωντ, pro τίσωνται, honorent, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi τίω, honoro.

Τίτηνεν, 3. ſing. imperf. Ion. verbi τήλαινω, tendo.

Τήλαινομες, nocentes, acc. pl. part. præſ. act. verbi τήλαινω, punio, vel tendo.

Τήλαινε, punio, ulciſcor; quod à τίω, idem. Sed τήλαινε, tendo, intendo: à τείνω, idem.

Τήλε, ένο⊖, ὁ, Titan: dat. pl. Τήλε̃σι.

Τήλεια, regina: puto quia τείω, honorata? à τίω, honoro.

Τήλεκλείτο⊖, η, ὁ, qui Titanes ſuſtulit: à Τιτῆλες, ſeu Τήλεις, Titanes. Th. τήλαινω, ulciſcor, & κλείνω, occido.

TI'TANOΣ, η, ὁ, calx: qu. à τήλαινω, quia extenditur illinendo: dat. ſing. τήλαινῳ.

Τήλεες, Titanes, poſteri Saturni: dat. pl. τήλεσι, & Poët. ſeu Ion. τητάεσσι · à τητάλνω, ulciſcor. Th. τίω, punio.

Τίτθε, & τήθε, ες, ἡ, &

Τήθεια, η, τὸ, idem cum ſeq. th.

TITΘO'Σ, ῆ̃, ὁ, mamma, mammilla. Hinc τίτθη, ſeu τήθη, ες, ἡ, idem; nutrix. τιτθίωσε, ῆ̃, ὁ, nutritius. τιθήνη, ης, ἡ, nutrix. τίτθη, ας, ἡ. idem. τιθήνια, nutrix, nutricor. τιθής, & τήθης, ῆ̃⊖, ῆ, avia, amita, matertera. τήθεος, ῆ̃, ὁ, parvus, puſillus; & hinc quoque Angl. & Teut.

Τρᾶ, ᾶς, ἡ, ἴτριαινα, per Syncop. ex Lat. Sed Ortum est ἀπὸ τοῦ τρέω, ἐς, ἐ, inscriptio.

Τρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen ministri verbi divini. Gr. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, & πλεονάσμ. τιτράω, (tango, à τρέω,) *perforo*, *tritebro*, perf. pass. τέτρημαι. Hinc τρῆμα, ατος, τό, *foramen*. τρησις, εως, ἡ, *perforatio*. τρητὸς, ὴ, *perforatus*. τρητὸς, ὑ, *perspicuus*, *manifestus*.

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, f. τρώσω, *vulnero*, *lædo*. q. à πλήσσω. Hinc τρῶμα, ατος, τὸ, *vulnus*. τρωτὸς, ὴ, ὸν, idem.

Τιτύος, ὁ, ὁ, TITYUS; *gigas per novem jugera prostratus*, *cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur*.

Τιτύσκουσι, 3. sing. imperf. Ion. à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo*, seu *collineo*, *dirigo ad scopum*, *struo*. q. à τείνω, *tendo*, unde & πιτνάω.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus*. Puto à τῖ φόν, quod sit triticum degener, ut in τίφασι.

Τίφθ' pro τίπτε, *cur*. Poët. pro τίνοτε, *quid*, *tandem*? Th. ὅτι, *quando*.

ΤΙ'ΦΟΣ, ου, τὸ, *palus*, *locus aliquantus*.

ΤΙ'Ω, *honoro*, *æstimo*; item *pendo*, *punio*, *ulciscor*. f. τίσω. p. τέτικα. perf. pass. τέτιμαι, unde τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor*; item *pretium*, *pœna*, *ultio*. τιμίη, *honoro*. f. hom. item *mulco*. τιμητὸς, ὴ, *honorabilis*, *honore dignus*. ἀτιμάω, *inhonoro*, *honore indignus*. ἀτιμία, ας, ἡ, *dehonestamentum*, *infamia*. φιλότιμος, ος, ὁ, ἡ, *honoris cupidus*, *ambitiosus*.

Τλᾶθι, *tolera*, Dor. pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλάω, *tolero*, quod à τλήω, pro πτλήω, idem.

Τλήδυμος, ος, ὁ, ἡ, *erumnarum patiens*. ex τλήω, seu τλάω, *tolero*, & δυμὸς, ὁ, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*, præs. opt. vel a. 2. verbi τλάω, quod vide.

Τλάμων, ονος, ὁ, ἡ, Dor. pro τλήμων, *tolerans*. quod vide.

Τλὰς, άντος, part. præs. vel a. 2. à τλάω *tolero*, quod vide.

Τλάω, per Sync. pro πτλάω, *sufferro*.

Τλῆ, *tolerat*, 3. sing. a. 2. sub. act. sed

Τλᾶ, sine iota subscripto, Ion. pro ἔτλη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τλάω, quod vide.

Τλῆμεν, *pertulimus*, Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

τλάω, *perfero*, *patior*. f. τλήσω. p. τέτληκα. a. 2. ἔτλην, pro πτλήω, *sufferro*.

Τλήμονες, *miseri*, nom. pl. in acc. sing. τλήμονα· à

Τλήμων, ονος, ὁ, ἡ, *patiens*, *erumnosus*, *miser*. *audax*, *fortis*, à τλήω, per Syncop. pro πτλήω, *sufferro*.

Τλῆναι, passivum esse. a. 2. inf. verbi τλάω, *tolero*. quod vide. a. 2. ἔτλην.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS*. nom. propr.

Τλῆσω, *tolerabo*, f. 1. ind. act. à τλάω, seu τλήω, pro πτλήω, *perfero*.

Τμήγεν *sibi sunt*, Ion. & Dor. Syncop. pro ἐτμήγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήγω, idem cum τμήδω, *seco*, *scindo*. f. τμήξω. a. 1. ἔτμηξα & ἐτμήγην. Sic τμήγω, potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. Th. τίμνω, idem.

Τμήδω, *seco*. unde τμήσσω. Th. τίμνω.

Τμηγὴς, seu τμηγεὶς, *scissus*, a. 2. part. pass. verbi τμήσσω, *scindo*. Them. τίμνω, idem.

Τμήδην, adv. idem quod πτωτικῶς, *incidendo*, *secando*: à τμήδω, inusit. pro τίμνω, *seco*.

Τμηθεὶς, *scissus*, a. 1. part. pass. verbi τέμνω, *seco*. perf. pass. τέτμημαι. a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσσω, *secabo*, f. 1. act. verbi inusit. τμήδω, pro τέμνω, *seco*.

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS*, nomen propr.

Τὸ, *hoc*. aliquando *quapropter*, & tunc subauditur, χρὴ vel δεῖ, ut διὰ τὸ, *ob id*, τόγ', τόδ', pro τόδε. τὸ ἴδιον, *id quod est*.

Τοαγχαῖον, Ion. pro τόλμα, *olim*.

Τόγε ἰμεὶς, Ion. pro *quantum in me*.

Τὸ δεύτερον, *iterum*, *secundum*.

Τοιαῦτα, Ion, pro πανταχῇ, *omnino*, *prorsus*.

Τόθι, *ubi*, *ibi*. ab ὅθι, πόθ', pro πότε, & πόθεν, *tunc*. & pro ἐκεῖ, *illic*.

ΤΟΙ, *quidem*, particula est enclitica, quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur, interdum ornatus tantum gratia additur. à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*. vel Dor. pro οἱ.

Τοιαδ' pro τοιάδε, *talia*: &

Τοιαῦτ' ἐων, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιοῦτος, quod vide.

Τοιγὰρ, *equidem*, *itaque*. τοιγαροῦν, idem. Ex τοι, γὰρ, *enim*, & οὖν, *ergò*.

Τοῖα, ας, ὁ, *talis*. Ion. à τοῖος, quod vide.

Τοίνυν, *igitur*: ex τοι & νῦν, *nunc*.

Τοῖο, Ion. pro οὗ, ab ὁ, *hic*, articul. præpositiv.

Τοῖον, *sic*, *ita*, adv. à

Τοῖος, α, ον, *talis*. Th. οἷος, *qualis*.

Τοιόδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis*, *e*. Ex τοῖος, & δε, syllabica adject.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτον, *talis*, *e*. Ex τοῖος, quod vide, & οὗτος, *hic*.

Τοῖς, ἰφθὶς, dat. pl. fic & τοῦσι & τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic*, *hoc*.

Τοῖσδε, & τοῖσδεσσι, Poët. dat. plur. ab ὅδε, *hic*. Hic retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, sed quia particula δε, articulo τοῖς, quæ

quasi enclitica adjungitur.

Τείρια, legend. *Νύσα Διὸς, sive palæstræ*. vide in Σίνη.

ΤΟΙΓΧΟΣ, ου, ὁ, *paries, murus*, q. ἀπὸ τοίχω, *struo*. Hinc τοιχίον, *muricula*. μεσοτοιχίς, ίδος, τὸ, *paries intersitus*.

Τοῖν, *tales*, dual. num. à τοῖος, *talis*.

Τοίνυ, Poët. pro τοίνυν, *sic, ita*. q. d. *tali modo*. ab τοῖος.

Τοῖχε, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ἔκεῖνος, pro ἦν.

Τοκεύς, ἐύος, ὁ, Poët. idem ac ἡ τοκάς, *quæ peperit*. Non solum autem mulieribus; sed & pecudibus tribuitur, à τέκνω, *pario*; quod vide.

Τοκῆσιν, Ion. & Poët. pro τοκέσιν, dat. plur. à

Τοκεύς, ἐος, ὁ, *parens*. gen. Ion. τοκῆος. acc. pl. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*. præt. m. τέτοκα.

Τόκοι, dat. Ion. pro τόκῳ. accus. τόκα, Ion. gen. plur. τόκων· à τόκος, quod vide.

Τοκεύς, έως, ὁ, *usura, fœnus, partus*: à τίκτω, *pario*. f. τέξομαι. præt. m. τέτοκα.

ΤΟ'ΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia, fiducia*. Sed τόλμα, *fortis fis*. præs. imperat. act. à τολμάω. Hinc τολμηρός, ή, *audax*. τολμάω, *audax fum, audeo*.

Τολμᾶ 3. sing. præs. ind. τολμᾷς, præs. inf. act. verbi τολμάω, quod vide.

Τολμήεις, ήεσσα, ήεν. Dor. pro τολμήεις, *audax*: quod vide.

Τολμήσεις, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. fut. 1. à

Τολμάω, -ῶ, *audeo, fustineo*. imperf. ἐτόλμων, ες, εις, ες. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα. a. 1. inf. act. τολμῆσαι. a. 1. part. act. τολμήσας, ᾶσα, ᾶν. Them. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Τολμήεις, εῖσα, ἐν, *audax, intrepidus, tolerans*. Them. τόλμα, *audacia*.

Τολμηρός, ά, όν, *audax*, comparat. τολμηρότερος, *audacior*. Hinc τολμηρότερον, adv. *liberius*. Th. τόλμα.

Τολμᾶς, Dor. pro τολμᾷς, 2. sing. præs. à τολμάω, quod vide.

Τολμᾶσι, ὁ, ὁ, *homo audax*. à τολμάω. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Τολμήσας, *audens*, 3. pl. præs. opt. act. τολμήσειας, σαι. verbi τολμάω. Them. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Τολμώσι, *audent*, 3. plur. præs. act. verbi τολμάω, *audeo*. præt. part. act. τολμᾶσι. Th. τόλμα.

Τολυπεύω, *glomero*; *machinor, ad finem perduco*: à

ΤΟΛΥΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta & pexa*.

Τομὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομὰ, *sectio, amputatio*: à τέμνω, *sec*. f. τεμῶ. p. τέτμηκα. p. m. τέτμημαι.

Τομὸς, ὴ, όν, *acutus, penetrans, scindens*: comparat. τομώτερος, ώ, ον, *penetrantior, tinx*: sed

Τόμος, ου, ὁ, *fractura, fectilis ollarum*. *Tomacus*. Angl. a tunne. Th. τέμνω, *seco*.

Τόμυρις, ιδος, ἡ, *Scytharum regina*.

Τοξότερον, *penetrantius*, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro τοῦτ, vel ἐκεῖνον, *quem*, accus. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΤΖΩ, & τονθορύζω, *murmuro, musso, submisse loquor*. f. ύσω. p. υκα. q. à τόνος & θόρυβος.

Τόνος, ου, ὁ, *TONUS*: à τείνω, *tendo*. p. m. τέτονα. Hinc Angl. tone, & tune.

Τόξ', pro τόξα, nom. plur. à τόξον, ου, τὸ, *arcus*.

Τόξαμα, ατος, τὸ, *sagitta*: &

Τοξάστης, ου, ὁ, *sagittarius*: à τοξάω, *jaculor*. Th. τόξον.

ΤΟ'ΞΟΝ, ου, τὸ, *arcus*. vel *ars ipsa sagittandi*, (q. à τόξω, *tendo*.) Hinc τοξότης, ου, ὁ, *sagittarius*. τοξοφόρος, idem. τοξάω, *jaculor*. τοξότης, Epithet. Dianæ.

Τοξότας, ου, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ου, ὁ, *sagittarius*. Them. τόξον, *arcus*.

Τοξοφόρος, ου, ὁ, ἡ, *arciteneus*. τοξοφόροι Κρῆτες, *sagittarii Cretenses*: à τόξον, ου, τὸ, *arcus*, & φέρω, *fero*.

Τοπάζιον, ου, τὸ, *TOPAZIUS*. Angl. topaze. nomen gemmæ. Forte à τοπάζω, *quæro, investigo*.

Τοπάζω, *statuo, colloco*. q. in loco. à τόπος. expon. & *conjicio, fubjicor*; item *quæro*.

Τοπάλαι, idem quod πάλαι, *olim*.

Τὸ πάλαιον, *antiquitus*.

Τοπαυχένιος, *omnino, prorsus*.

Τοπαυχενίως, *statim, in præsentia*.

Τοπάω, & τὸ παρέπαιον, idem quod πάροιθε, Poët. pro ἀμφὶ, *ante*.

Τοπάρχης, ου, ὁ, *præfectus, loci præses*: ex τόπος, *locus*, & ἄρχω, *principatus*.

ΤΟ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *locus; tractatus, argumentum*. q. à τοῦ, *capio*. Hinc τοπάζω, *statuo, colloco*. ἄτοπος, ου, ὁ, ἡ, *absurdus*.

Τοπρίν, Ion. pro πρότερον, *prius, olim*.

Τοπρῶτον, *primum*, à πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ, *ante*.

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, seu πόρδυλον, ου, τὸ, *fistili Creticum est*. *Turbilion*, herbæ nomen. Valde diureticum est.

Τορέω, *perforo*: à τορὸς, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμος, ου, ὁ, *modulus rotæ in quem axis inseritur*: quia τορέω, *tignum, meta, carceres & repagula*.

Τόρνος, ου, ὁ, *TORNUS*, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τορὸς, *terebro*.

Τορνόω, *TORNO, cælo, circul*: *circumscribo*. Hinc Angl. to turn. à præced.

Τόρος, ου, ὁ, *fanis*, & idem quod τόρνος. sed

Τορὸς, ὴ, όν, *penetrans, acutus*: à τορέω, *perforo*. Th. τορέω, idem.

Τορὼν, ῶνος, ὁ, *id quo aliquid inseritur aptatur*.

dum agitatur & teritur: à τείρω, tero.

Τὶς, inuſit. pro ὁ unde τοῦ, hujus; pl. Poët. τοί, pro οἱ. Vel τῆς, Dor. pro τῆς.

Τοσσῦτος, ατη, ον, tantus, a, um. in plur. τοσσῦτοι, αι, α. Ex τόσος, tantus, & δεῦτε, hic. τοσσῦτος, Ion. pro ὅσος, ita.

Τόσσος, pro τόσος, tanta, nom. plur. n. g. à τόσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῶδον, Dor. pro τόσον, tantum.

Τότε, tunc, tum, aliquando. ab ὅτε.

Τριτάτου, pro τὸ ἐμὸν, meum, acc. ſing. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν, meus. Th. ἐγώ, ego.

Τυμπροσθεν, Att. pro τὸ ἐμπροσθεν, adv. ante, anterior pars idem quod ἐμπροσθεν. Th. πρὸ, antè.

Τυναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contrà, è contrario. Th. ἐνίστι, pro, contra.

Τύνεκ' ſeu τένεκα, quocirca, pro τοῦ ἕνεκα, cujus gratia.

Τύνομα, pro τὸ ὄνομα, nomine. Ellipſis præpoſit. κατὰ.

Τύς, bos, acc. pl. ab ὁ, hic.

Τύτ', pro τοῦτο, hoc. quod vide.

Τυτάκι, & τυτάκις, tunc, adv. à τοῦτο.

Τύτερον, Ion. pro τὸ ὕστερον, Att. θάτερον, alterum.

Τυτέτ, hoc eſt, legitur & τοῦτ' ἔστ, ex τοῦτο & ἔστ.

Τυτίων, Ion. pro τούτων, horum, harum. gen. pl. ab ὅδε, hic.

Τυτὶ, Dor. adv. ab Attico τυτὶ, hic. & hoc pro τοῦτο.

Τῦτο, hoc, vide in ὅδε.

Τυτόθι, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adv.

Τυτονὶ, Att. pro τοῦτον, hunc. ab ὅδε.

Τύτῳ, Dor. pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, in hoc loco.

Τυτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc. Sed τύτου, Dor. pro τούτου.

Τοφὶθ, 2. Reg. 23, ver 10. aliter τοφὶθ, ſed corruptè, ut Jerem. 7. ver. 31. 32.

Τόφρα, tunc, interea: ab ὅφρα, ut.

Τραγαὶν, callosum. Gl. Cyr.

Τραγάω & τραγίζω, hircum refero: hirquitallio. Dicitur de adoleſcentibus qui incipiunt libidine tentari, quod hircis imprimis accidit.

Τραγεία, ας, ἡ, ſcil. δορὰ, hircina pellis: à τράγος, hircinus. Th. τράγος.

Τραγεῖν, comediſſe, a. 2. inf. act. verbi τράγω, comedo, rodo. ſ. τρώξομαι. à 2. ἔφαγον.

Τράγημα, ατος, τὸ, TRAGEMA, id quod in ſecunda menſa apponitur. idem quod τραγάλιον, à τράγω, comedo. a. 2. ἔτραγον.

ΤΡΑΓΟΣ, ου, ὁ, hircus, caper. à τραγάω, quia arbores rodit. Vel à τραχὺς, quod hirſuta pelle. Hinc τραγικὸς, tragicus.

Τραγῳδία, ας, ἡ, TRAGOEDIA, Angl. tragedy. &

Τραγῳδὸς, οῦ, ὁ, ἡ, TRAGOEDUS: à τράγος, & ᾠδὴ, cantus: utpote qui cantando caprum meretur.

Τραγῳλία, negotior. &

Τραγωτὶς κηρὸς, cera quæ traſſando inalbuit: à Latino.

Τράγος, vel τράγος, linea, quæ medium ſcrotum dividit, & q. τροχὸς.

Τράγος, navicula qua trajiciuntur: puto quia facile τρώγεται.

Τραχὺς, ὺ, & τρηχὺς, ὺς, ὑ, ἡ, manifeſtus, apertus, q. d. perforatus. Hinc τραχύνω, ſ. ὕνω, manifeſtum reddo. Them. τιτρῶσκω, perforo.

Τρᾶγον, 3. ſing. a. 2. Ion. pro ἔτρωγον, verbi τράγω, verto.

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, menſa. q. per Aphæreſ. pro τετράπεζα. Ex τέτρες, δέκα, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, menſarius, numularius, collybiſta. in pl. οἱ τραπεζῖται. Th. τράπεζα, menſa.

Τραπεζοκλυδὼν, ωνος, ὁ, ἡ, menſipeta, qui ſatiatur menſis appoſitis: à τράπεζα, menſa, & κλύω, ſatio.

Τραπεζόφθογγος, calicularis. ubi calices reponuntur.

Τράπωμαι, Ion. pro τρέπωμαι, vertere.

Τραπώμεθα, vertamus, Ion. & Poët. pro τραπώμεθα, 1. pl. a. 2. ſub. paſſ. ω, reſolut. in εω, deinde ο pro ω, per ſyſtolen, & ι inſerto metri gratia. verbi τρέπω, verto, a. 2. ἔτραπον.

Τραπτὸς, ὴ, ὸν, mutabilis, e. à τρέπω, muto. f. πω. a. 2. ἔτραπον.

Τράπτι, Ion. pro ἔτραπε, 3. ſing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam poteſt Ion. & Boëot. Sync. pro ἔτραπετο, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi τρέπω, verto. f. πω. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Τραπέντα, obverſum, acc. ſing. part. a. 2. paſſ. verbi τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον.

Τράπεδα, ας, ἡ, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, menſa.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi τρέπω, quod vide.

Τραπέω, ῶσω calco. à τρέπω, verto. calcando enim vertuntur.

Τράπις, halla, quia poteſt τρέπεσθαι, vibrari.

Τραυ-

Τρωμερὴς, ὰ, ὲς, ſub. m. verbi τρίω, verto. vide τρωτὸς.

Τρωνὶς, ίδος, ἡ, locus ubi ſiccantur ficus: à τρίω, ſicco.

ΤΡΑΤΑΞ, ᾶκος, ὁ, balbus, blæſus, TRAULUS. τρωλίζω, balbutio. q. à τρωῶ, quaſi ſit ejus ſermo vulneratus.

Τραῦμα, ἄτος, (pro τρώμα) τὸ, vulnus. q. à τρωῶ, pro quo uſitatum eſt πατάσσω, vulnero: f. τράω. perf. paſſ. τέτρωμαι.

Τραυματίζω, vulnero: f. ἰων. p. τετρωμάτικα. perf. paſſ. τέτραυμάτισμαι. perf. part. paſſ. τετραυματισμένος, η, ον. à τραύμα, vulnus. Th. τραύσω, vulnero.

Τραῦξαται, (q. τράῦξαται) reliquiæ pabuli quæ de præſepi cadunt. qu. à τράγξη, edere.

Τρέφω, pro τράφω, Ion. pro ἔτραφον, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi τρίφω, alo. f. θρίψω.

Τρεφαλὸς, coagulum: à τρίφω, id eſt, πήσσω, cogo.

Τρέφειν, Ion. & Dor. pro τρέφειν, educare: vel educaſſe, pro a. 2. inf. τραφεῖν, à τρίφω, alo. vel Att. pro τρέφεσθαι.

Τραφεὶς, nutritus, educatus. a. 2. part. paſſ. verbi τρίφω, alo. a. 2. ἔτραφον.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. verbi τρίφω, alo. f. θρίψω.

Τέτρεν, Ion. & Bœot. Sync. pro ἐτέτρησαν, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. ſed

Τραπὲν, eſt a. 2. inf. Dor. & Æol. pro τραφῆναι, vel Att. pro τραφῆσαι, a. 2. inf. paſſ. verbi τρίφω, alo. f. θρίψω. a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτραφα.

Τραφερὸς, tam de mari, quam de terra dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερὴ, terra arida, continens. Th. τρίφω, alo.

Τρόφιμος, nutrimus eſt. 3. ſing. a. 2. paſſ. Ion. verbi. τρίφω, alo. a. 2. act. ἔτραφον. a. 2. paſſ. τέτροφα.

Τρόφις, pars navis, ſeu labrum, ubi ſcalmi ponuntur. quia ut puto, pars ea τραφερὴ, ficea.

Τραφέσσομαι, f. 2. ind. paſſ. τραφήσομαι, f. 2. inf. paſſ. verbi τρίφω, alo. f. ψω, a. 2. ἔτραφον.

Τραφθίννυς, Ion. pro τραφθίντες, a. 1. part. paſſ. à τρίπω, verto.

τρέφουσα, ας, ά, Dor. & Æol. pro

Τραφοῦσα, ης, ὴ, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρίφω, alo.

Τραχέα, ας, ὴ, f. g. à τραχὺς, quod vide.

Τραχέας, altiores, compar. τραχύτερος, aſperior, ſuperl. τραχύτατος, aſperrimus. Th. τραχὺς.

Τραχηλίζω, in cervicem reſupino: item pateſacio: f. ἰων. p. τετραχήλικα. perf. paſſ. τετραχήλισμαι. perf. part. paſſ. τετραχηλισμένος, η, ον. Th. τράχηλος.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, collum, cervix. in pl. τὰ τράχηλα. q. à τραχὺς & ἦλος, quod oſſa ſint in eo tanquam aſperi clavi.

ΤΡΑΧΥΣ, ῦος, ἀσπρ, ſcaber, agreſtis. Hinc τραχύτης, ητος, ἡ, aſperitas. τραχύνω, aſpero, exaſpero.

Τραχωνίτης, ου, ὁ, nomen regionis Græc. Latinè ſalebroſa.

Τρῆμα, inuſit. unde πλῆμα, perforo.

Τρήτλω, timebant, 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρήτλω, verbi τρίω, timeo: f. τρίσσω.

Τρῆν, præſ. inf. à τρίω, tremo. Sunt qui velint τρίω, Dor. dici pro τρίσσω.

ΤΡΕΓΣ, οἱ, αἱ, & τὰ τρία, TRES, TRIA, Angl. Three, gen. τρίων. dat. pl. τρισὶ. Hinc τρίτος, ου, ὁ, tertius. τρὶς, ter. τρίδυος, idem. τριάκοντα, triginta. τρίας, άδος, ἡ, numerus ternarius, ternio. τρίαινα, ας, ἡ, tridens. τρίχα, tripliciter, trifariam. τριπλόος, όη, triplus, triplicatus. τριπλάσιος, α, ον, triplo major.

Τρὶς πλέγκαι οὐ, ἡ αἱ, nomen hoſpitii. Lat. tres tabernæ. Act. 28. 15.

Τρέμω, TREMO, horreo, præ metu trepido. f. τρεμέω. præt. m. τέτρεγμαι. Th. τρίω, idem.

Τρίον, Ion. pro ἔτρεον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρίω, tremo.

Τρέπων, οντος, n. g. part. præſ. à

ΤΡΕ'ΠΩ, verto, converto, muto: conſideres ſ. ψω. p. τέτροφα. a. 2. Ἔτραπον. perf. paſſ. τέτραμμαι. præt. m. τετράπω. Hinc τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio. τροπαὶ ἡλίου, ſi, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit curſum ſuum. ἀλτρέπω, averto, deſtello. ἀλλοτρόπος, inventutus. ἀποτρέπω, propello, incito, adhortor. ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio. ἀλλοτρόπιον, ου, τὸ, herba ſolaris. πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, multiplex. ἀλλοτρόπος, lepidus, ſcitus, elegans, facetus.

Τρίουσι, territi ſunt, Ion. & Poët. pro τρέουσι, 3. pl. a. 1. ind. act. ſic

Τρίων, pro ἔτρεον, 3. ſing. a. 1. ind. act. Ion. & Poët. verbi τρίω, tremo.

Τρίχας, ου, ὁ, timidus: à τρίω, tremo.

Τρίφοιν, alterum, per Syne. pro τρίφοιιν, præſ. opt. Att. pro τρίφοιμι, verba τρίφω, alo.

ΤΡΕ'ΦΩ, nutrio: item compingo. f. θρέψω. perf. τέθροφα. a. 1. ἔθρεψα. perf. paſſ. τέθραμμαι, ψαι, πται. perf. part. paſſ. τεθραμμένος, educatus. præt. m. τεθρέφω. Hinc θρέψις, εως, ἡ, nutritio. θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, nutritor. θρεπτήρια, ων, τὰ, alimenta: item nutricia præmia. θρεπτὸς, ὴ, nutritus. τροφὴ, ῆς, ἡ, nutritio, nutrimentum, alimonia. τρόφιμος, ου, ὁ, ἡ, alumnus. τροφεῖον, ου, τὸ, præmium nutritionis. ἀτροφὸς, ου, ὁ, ἡ, non alens, & qui non alitur. ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti privatio, tabes.

ΤΡΕ'ΧΩ, curro: f. 2. m. δραμέομαι. perf. δέδρομα. a. 2. Ἔδραμον. p. m. δέδραμα. q. à δρόμος. Hinc δρομὰς, ου, ὁ, cur-ſus. τρέχω

τρῆχος, ου, ὁ, idem. τραχὺς, εῖα, ὺ, rotundus.

Τρῆφαι, Æol. pro τρίψαι, ΔΙΑΤ. a. 1. part. act. m. g. à τρίνω, verto. f. ψω.

Τρῆψαι, convertens, in acc. ſing. τρίψαντα, a. 1. part. act. verbi τρίνω, verto. f. ψω. p. m. τέτρῆφα.

Τρῆψεις, verſat, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejuſd.

ΤΡΕ'Ω, tremo, trepido. f. τρέσω, p. τέτρεμα. Hinc τρόμος & τρομὸς, idem. τρόμος, ου, ὁ, tremor. τρόμος & τρόμα, adv. ſine timore.

Τρῆρος, foramen, tanqu. à τρέω ex τιτρέω, perforo.

Τρωγλίζω, alea ludo. q. à τρήρης, quia ſunt punctis cavis inſignitæ.

Τρήρων, ωνος, ὁ, columba, dat. pl. τρήρωσι. à τρέω, quia timida.

Τρητὸς, cavernoſus, gen. Ion. à

Τρητὸς, ὸ, perforatus. Th. τέτρηνα, perforo. f. τρήσω.

Τρηχὶν, gen. ſing. à Τραχὺς, ῖνος, ὁ, nomen mul.

Τρῆχος, ου, ὁ, TRECHUS, nomen viri.

Τρηχὺς, aſper, Ion. pro τραχὺς, ὑος, hinc τρηχόω, ῶς, ὁ, locum aſper: ſed

Τράχω, Poët. pro τραχύνω, aſper fum. Th. τέτραχα, aſper.

Τρὶς, tria, pl. neut. gen. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, fuſcina: à τρία, quia tres habet cuſpides.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, TRIGINTA. Th. τρεῖς.

Τριακοσιδίζυγος, ου, ὁ, ἡ, quæ habet triginta tranſtra. navis Epither. ex τριάκοντα, & ζυγὸν, tranſtra. Th. ζεύγνυω, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a. Th. τρεῖς.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi τριάσσω, vinco, ſupero: ſ. ξω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine ſita erat: à τρεῖς, ΔΩΡ. ὰ, numerus ternarius. Th. τρεῖς, tres.

Τριβαὶς, homo diuturno uſu velut tritus: à τρίβω, tero.

Τριβακὸς, ſycophanta menſarum aſſecla. Nam Tribalis populis ſordes vitæ objiciebant.

Τριβὰς, triturium, mutonium, fritrix: à τρίβω.

Τριβὶς, piſtillum, quo τρίβουσι.

Τρίβολος, ου, ὁ, TRIBULUS, herba ſic dicta, quia habet τρεῖς βολὰς, tres cuſpides. Etiam tribulum quo paleæ terunturi.

Τριβόμενος, præſ. part. paſſ. à τρίβω, tero. quod vide.

Τρίβος, ου, ὁ, via trita, ſemita: à præt. m. τέτριφα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβε, præſ. imperat. paſſ. &

Τρίβουσι, 3. pl. præſ. ind. act. à

ΤΡΙ'ΒΩ, tero, tundo, quotidiano laboribus exerceo. f. ψω. p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι. præt. m. τέτριβα. hinc τρίψις, ιος, ἡ, tritura. τρίβη, ης, ἡ, idem διατρίβω, conſumo; item tempus impendo, dego, moror. τριβηδρίτης, ου, ὁ, qui pueros exercet, gymnaſii magiſter.

Τρίζομαι, teramus, Dor. pro τρίζωμεν, 1. pl. præſ. ſub. act. à τρίζω.

Τρίζων, ωνος, ὁ, palliun trium: homo uſu rerum tritus: à τρίβω, tero.

Τριγαμὸς, ου, ὁ, ἡ, tam de viro, quam fœmina dicitur, quæ ter nupſit: à γαμέω, uxorem duco: & τρὶς, quod vide.

Τρίγλιξ, idem quod Σεσλιξ, quod vide.

Τρίγλα, TRIGLA piſcis. q. τρίγονα, quia τρὶς γόνῳ, id eſt, ter anno parit.

Τριγλώσσος, ου, ὁ, ἡ, tres habens papillas. vel habens in modum trium papillarum. Th. γλῶσσα, papilla, & τρεῖς, tres.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ, ἡ, tricuſpis. in dat. τριγλώχινι, à τρὶς, tres, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ὁ, cuſpis, acies.

Τριγμὸς, macies. vide Θρῖξις.

Τριετία, ας, ἡ, triennium: à τριέτης, ὁ, ἡ, trimus, triennis. Ex τρία & ἔτος, ους, τὸ, anni. Th. ΙΤΟΣ.

Τριετίζω, triennis ſum. præſ. part. τριετίζων, trimus: ex iiſd.

ΤΡΙ'ΖΩ, & τρίζω, STRIDO, murmuro. hinc τριγμὸς, ου, ὁ, turtur.

Τριακὰς, άδος, ἡ, triceſima pars, Poët. pro τριακοστὰς. acc. ſing. τριακάδα. Th. τρεῖς, tres.

Τριάκοντα, triginta, Poët. vel Ion. pro τριάκοντα. ſunt ἄλλοι. Th. τρεῖς.

Τριακαταίνης ἐτῶν, triginta annorum ſpadus.

Τριακόντορος, ου, ὁ, navis, quæ triginta remis agitur: ex τριάκοντα, quod vide. & ἴρίσσω, remigo.

Τριακοσίας, tricenties, acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, trecenti. th. τρεῖς.

Τρίηρις, εος, ἡ, triremis, navis bellica. Th. ἐρέσσω, remigo.

Τριηρέων, ὁ, ἡ, triremis vehitur: à præced.

Τριχθὰ, ης, ἡ, tribula, qua ſcil. teritur frumentum. q. à τρίβω, tero.

Τριχάρηνος, triceps, q. τρία κάρηνα, tria capita, habens: Ex τρεῖς & κάρηνον.

Τριλλὶς & τρίλλις, ου, ὁ, multum capitus. proprie ter petitus votis: perpetuus. Ex τρὶς, ter, quod vide, & λίσσομαι, precor.

Τριμηνον, ου, τὸ, trimeſtre ſpatium; anni quadrans: à

Τρίμηνος, ου, ὁ, ἡ, trium menſium, trimeſtris. Ex τρεῖς, tres, & μὴν, μῆνὸς, ὁ, menſis.

Τριξίλλας, gryllus. vide τριξίλλις.

Τρίξις, triplex pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, tres.

Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ου, ὁ, ἡ, trivium. dat. ſing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, tres, & ὁδὸς, via.

Τριόδια,

Τριάντ, ος, ὁ, *triduum*. Ex τρεῖς, *tres*, & ἀνὴρ, ὁ, *dies*.

Τριαν, ος, ἡ, *Triana*, regio Cnidiæ.

Τριαυχὴς, *tricubitalis*. acc. ſing. τριαυχῆ. Ex τρεῖς & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τριακάδες, ων, ὁ, ἡ, *qui trium jugerum eſt*: ex τρεῖς, quod vide, & πλέθρον.

Τριακᾶ, adv. *tripliciter*: à

Τριακάς, ἁδος, *TRIPLUS*. q. à τρεῖς, *tres* & πλέω, *ſum*.

Τριακαδ' pro τριακάδα, acc. ſing. à τριακάς, ἁδος, ὁ, *tripes*, quod &

Τριακάδιος, α, ὁ, *tripedalis*: ex τρεῖς, *tres*, & πούς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Τριακοδοφόρῳ, τριακόδας φορῶν, ὄντι φέρειν. *tripodas ferre*.

Τριακόδων, ος, ὁ, ἡ. ὁ τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis*.

Τριακόλῳ, dat. ſing. à τριακόλος, ὁ, ἡ, *ter arratus*. à τρεῖς, *ter*, quod vide, & πολέω, *verto, aro*.

Τριακοφόρος, ὁ, ἡ, ὁ, *qui ter captus ac direptus fuit*: ex τρεῖς, *ter*, & πέρθω, *vaſto*.

Τριάκτ, ὁ, Æol. pro

Τριάκτ, vide in τριακάδ'.

Τριακτύχος, ὁ, ἡ, ὁ, *triplex*. à τρεῖς, *ter*, quod vide, & πτυχὴ, *plicatura*. Th. πτύσσω, *plico*.

Τριὲ, *ter*, Ion. pro τρὶς. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριακάδα, acc. ſing. à

Τριακάς, ἁδος, ἡ, *tertius nonus dies menſis*; hoc eſt vigeſimus ſeptimus. Ex τρεῖς, & ἐννέα, *novem*. hinc ἐννὰς & ἐνὰς, ἁδος ἡ, *nonus dies*.

Τριακαιδέκατος, ος, ον, *tredecimus*. Ex τρεῖς, *tres*, & δέκα, *decem*.

Τριακαιδεκάπηχυς, υος, ὁ, ἡ, *qui eſt tredecim cubitorum*: à τρεῖς, ἡ δέκα, & πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Τριακαιδεκατίων, ος, ὁ, *decimus tertius*: ex τρεῖς, & δέκατος. Th. δέκα, *decem*.

Τριακοντάδιος, α, ὁ, ἡ, *ter piſtus*: ex τρεῖς, *ter*, quod à Ἴρεῖς, *tres*, & πίσσω, ω, τὸ, *piſtillum*. Th. πίσσω, *ſcindo*.

Τριακολυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, *qui ter in Olympicis ludis victor fuit*.

Τριακόσμος, ου, ὁ, ἡ, *tres ſphithamas longus*: à τρεῖς, *ter*. Th. τρεῖς, *tres*, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *ſphithama*, *een ſpanne*.

Τριάκω, *triplico*, *in tres partes divido*, *tertium facio*: &

Τριακῶς, adv. *tripliciter*, *trifariam*, item *tertia vice*. Reg. 1. cap. 20. Them. τρεῖς.

Τριάκτυν, ου, τὸ, q. d. τρὶς σύγη, *tertia contignatio*: &

Τριάκτυος, ου, ὁ, *tres contignationes habens*: ex τρεῖς, *ter*, quod à τρεῖς, *tres*, & σύγη, ης, ἡ, σύστασις. Them. σύγω, *tego*.

Τριαχῇ, adv. *triplici ſerie*: ex τρεῖς, ſcil. τρεῖς, *tres*, & σειρὰ, *ordines*.

Τριακίλιοι, αι, α, *ter mille*. Ex τρεῖς, ſcil. τρὶς, *tres*, & χίλιοι, *mille*.

Τριακιλιοστὸς, ὁ, ον, *triduarius*. τριακιλιοστὸς, *diebus*, *ventus poſt triduum oriens*. Them. τρεῖς, *tres*.

Τριακόσιοιν, dat. pl. Ion. à

Τριακόσιος, α, ον, *tertius*, dat. ſing. τριακοσίῳ, à τρίτος, *tertius*. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριακόσιοι, vide in præced.

Τρίτον, ος, ὁ, *tertia*, ſ. g. à τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, *tertia pars*. Th. μέρος, *divido*.

Τριτημορίς, ίδος, ἡ, *tertia pars*: ex iiſd.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τρίτος, ὁ, ἡ, Bœoticè, *caput*. & γενέτειρα, *magiſter*. Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* eſſe *genitam*. Vel à τρίτος, *tertius*; quod nata ſit *tertia* menſis die: aut quia eadem cum Luna eſt, quæ tertia à coitu die apparet.

Τριτογένειος, ίδος, ὁ, *Tritogenius*.

Τριτοπάτ, ex τρεῖς, & πίπτω, *feci*. Gen. 17. 12.

Τρίτος, η, ον, *tertius*, a, um, pro quo & τριτάτος. Th. τρεῖς, *tres*. τὸ τρίτον, ſc. μέρος, *tertia pars*. τὸ τρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. tertiò. ἐκ τρίτου, *tertia vice*. ἐς τρίτον, *perendie*.

Τρίτων, *TRITON*. nomen propr.

Τρίτωνὶς λίμνη, Conſule Græca Scholia Pind. Pyth. Od. 4. 234.

Τριτωπάτ, Ion. pro τριπλᾶς, *triplex*.

Τριτωπλάσ, ος, ὁ, Dor. pro

Τριτωπλάσ, *maximè amabilis*. Them. φιλέω.

Τριφάσσα, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *valdè lucens*.

Τριχᾶ, & Dor. τριχᾷ, *trifariam*, adv. à τρεῖς, *tres*.

Τρίχες, *pili*, nom. pl. à θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*. dat. pl. θριξὶ.

Τριχθᾶ, adv. *tripliciter*. Poët. pro τριχᾶ. quod vide.

Τρίχινος, ίνη, ινον, *filicinus*, a, um. *confectus ex pilis ſeu crinibus*. Th. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Τρίψας, αντ, ος, α. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*. f. ψω.

Τριώροφον, ου, τὸ, *tertium tabulatum*. vide διώροφον. ab ὄροφος, *tego*.

Τροία, ας, & Ion. ης, ἡ, *TROJA*. in accuſ. Τροίλον, Ion. Them. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, *Troſanus*.

Τρωεσσάλοο, Ion. pro

Τρωσὶν τοῦ, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi τρώω, quod vide.

Τρωίουν, Dor. pro Τρώιστον, ῶσι, *mutant*. 3. pl. præſ. ind. à

Τρωΐω, *tremo*, præſ. part. f. g. τρωΐουσα à τρώω,

Τρόμος, tremor, hoc à τρέμω, idem quod τὸ τρέσις, tremo.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor. vide τρόμος.

Τρόπις, navis, quam pueri ludi causa ineunt in foveam quandam collineando projiciunt. Pollux lib. 7. 7. 9. à τρέπω, foramen.

Τρόπαιον, seu τρόπαιος, ου, τὸ, TROPÆUM. monumentum posit victis hostium. Angl. Trophy. Th. τρέπω, verto.

Τροπή, ῆς, ἡ, conversio. acc. pl. τροπὰς à τρέπω, verto pret. m. τέτροφα.

Τροπικὸς, vel τροπικὸν, ἀλήτου manipulus: à τρέπω, verto, convolvo.

Τρόπις, manubrium remi, quod inter remigandum τρέπουσι.

Τροπικὸς, ὴ, ὸν, figurativus, a, um. hinc τροπικῶς, figurate: adv. à τρέπω, verto.

Τρόπις, ιδος, vel τρόπις, ὁ, carina. Fit ex lignis versis: ab eod. th.

Τροπὸς, ὁ, ὁ, modus, mores, ratio. sed

Τροπὸς, ὁ, ὁ, lorum contortum, quo remi scalmo alligantur, rudens. Th. τρέπω, verto, torqueo. pret. m. τέτροφα.

Τροποφορέω, -ῶ, mores alicujus tolero, morem gero, indulgenter tracto. f. ἠσω. p. τετροφόρηκα. a. 1. ἐτροποφόρησα: ex τροπὸς, ὁ, mos, & φέρω, fero.

Τροφεὺς, έως, ὁ, alter, nutritor: &

Τροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum. Them. τρέφω, alo.

Τρόφιμοι, οι, qui jam sunt adulti. vide τρέφις.

Τροφίμη, ης, ἡ, nomen virgi. Gr. alumna.

Τρόφις, ιδος, ὁ, bene nutritus, crassus, pinguis: &

Τροφὸς, οῦ, ὁ, idem. à τροφὴ, alimentum. Th. τρέφω, alo.

Τροφὺς, έως, ὁ, alter, & ix, nutrix ejusd. th.

Τροφοφορέω, legitur 2. Maccab. 7. 27. τροφοφορήσασ' αὐτὸ, educavit te. Ex τροφὴ & φέρω, sed Martinius legendum censet τροποφορήσασ, leniter tuli tuos mores. à τροποφορέω, quod vide.

Τροχάδην, ὁ, Poët. pro τροχὸν.

Τροχαλία, rota, quæ circumagitur ad æquam educendam, TROCHLEA: à

Τροχαλὸς, velox, loquax, incurvus, volubilis, ex τροχὸς. Th. τρέχω.

Τροχὰς, gallicula, Gloss. in qua sc. possis τρέχειν.

Τροχὸς, currus, festinus, rotor. Th. τρέχω, curro.

Τροχὰ, ᾶς, ἡ, orbita. à τρέχω, curro.

Τροχίλια, torquilla. Gl. Cyr. avis est torquilla. Lego τροχίλια, torsula, id est, trochlea.

Τροχίλος, TROCHILUS, regulus, avicula nomen. Th. τρέχω.

Τροχιὰν, ὰ, septa & tegilli: quorum usus est ad macerias, ad cingendi agros. Them. τρέχω.

Τροχοῖσι, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, τὸ, rotæ speciem habens, rotundus: à τροχὸς, ὁ, ἡ, rota; quod à τρέχω, curro, & εἶδος, ους, τὸ, forma, similitudo. Th. εἶδος, videor.

Τροχὸς, ὁ, ἡ, rota: sed

Τροχὸς, ὰ, ὰ, currus, cursor. Them. τρέχω, curro.

Τροχόωσα, Poët. pro τροχοῦσα. nom. pl. part. præs. act. f. g. à τροχόω, quod vide.

ΤΡΥ'ΒΑΙΟΝ, seu -λον, ου, τὸ, catinus, parapsis, patina.

Τρυγάω, -ῶ, fruges colligo: item vindemio, uvas decerpo, frustr. f. ήσω. p. τετρύγηκα. a. 1. ἐτρύγησα. a. 1. imperat. act. τρύγησον, ήσατω. Them. τρύγη, ης, ἡ, tritticum.

Τρυγίω, sicco. refer hoc ad τρύω, sicco, fi vis, & ἄγω, frango.

ΤΡΥ'ΓΗ, ης, ἡ, tritticum, frumentum, fructus: item ariditas in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereales fructus colligo: item vindemio. τρυξ, γὸς, ὁ, vinum recens, mustum.

Τρυγητῆρων, gen. plur. à τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator: à τρυγάω, quod vide.

Τρυγητὸς, ὁ, ὁ, frugum collectio, vindemia. Th. τρύγη.

Τρυγήσω, Poët. pro τρυγήσατον, 2. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, vindemio. quod vide.

Τρυγὼν, όνος, ὁ, turtur, à τρύζω, murmuro, idem quod τρύζω.

Τρυζόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, murmuro. vox per Onomatop. sed propriè turturis. Hinc turtur dicitur τρυγὼν.

Τρύμη, ης, ἡ, vel τρύμα, ατος, τὸ, foramen, tantum à τρύω, pro τρήμα, foro.

Τρυμηλὸς, ὰς, ὸν, idem quod τρύμη.

Τρυξ, υγὸς, ὁ, fex vini; mustum. Exponitur etiam de grani recens à sole durati. Th. τρύγη.

ΤΡΥ'ΠΑ, ης, ἡ, foramen, q. à τρύω, pertundo. Hinc τρυπάω, terebro, perforo. τρύπανον, ου, τὸ, terebra.

Τρυπάω, vide præced.

Τρύπημα, ατὸς, τὸ, foramen. à τρυπάω, terebro. Th. τρύπη, ης, ἡ, foramen.

Τρυσὸς, ὴ, affectus, ager. Them. τρύω, vexo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, TRUTINA. à τρύω, pro τρέω, foro.

Τρυφάνη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. delicatula.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tres conos habens, q. τριφάλεια. dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, tres, & φαλὸς, ὴ, ὸν, conus galeæ.

Τρυφὰω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. 1. ἐτρύφησα. nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα: à τρυφὴ, quod vide.

Τρυφερὸς,

τρυφερὸς, ἡ, ὸν, delicatus: ἀ τρυφὴ.

τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, delicie: ἀ θρύπτω, pret. verbi θρύπτομαι, frango.

τρυφὼ, οῦς, ἡ, nomen mulieris: Gr. Deliciæ vivens: ἀ τρυφὴ, quod vide.

τρίχυδα, ἡ, ἡ, nomen herbæ: qu. ἀ τρέχω, alter. Vide τρέχαλα.

τρίχω, idem quod τρέχω, mollis; qu. τρίβω; ἀ τρίβω, pro τρίω,

τρίχωσι, significatur, 3. plur. præs. ind. pass. &

τρίχωσι, 3. pl. præs. act. ἀ τρίχω, idem quod τρίω, quod vide.

TPΙΩ, τρω, atterere, vexare, TRUDO: (qu. ἀ τείρω, vel pro τρίβω, fero; unde τρίμω.) Hinc τρίσμα, τρίμω, & τριχία, idem. τρίχω, -ῶ, ἡ, ῥάκεσι διαιρεσις. τρυπάω, ῶ, ἡ, trutina.

Τρῳὰς, Poët. & Dor. pro Τρῳάδα, ad Trojam.

Τρῳὰς, άδος, ἡ, nomen urbis, Gr. genetrix.

τρῳάλεα, halteria; pro seq.

Τρῳάλια, halteria in genere, quæ saturi, voluptatis gratia velut vehebant. Them. τρέχω, rodo.

Τρῳγλὴ, ῆς, ἡ, foramen, caverna; propr. rosione facta: acc. pl. τρῳγλὰς, ἀ τρῳγὰω, comedo.

Τρωγλοδύοντα, acc. sing. part. præs. ἀ Τρωγλοδύω, lacebram fodio: ex τρῳγλὴ, quod vide, & δύω, fodio.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris: ex illâ, them.

Τρωγόντας, Dor. pro τρωγόντας, rodentes, acc. pl. f. g. part. præs. ἀ τρῳγὰω, rodo.

Τρώγων, pro τρώγων, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγλὴτις, ιδος, ἡ, nomen urbis: Gr. cella penuaria.

TPΩΓΩ, RODO, comedo: f. ξύσω. p. τέτρωγα. a. 2. ἔτραγον. (qu. ἀ τείρω, tero.) Hinc τρώξ, -γὸς, ὁ, vermiculus, qui legumina rodit. τρώκλης, ου, ὁ, comester, voracior. τρώγων, άδος, ἡ, quod in mensa secundæ apponi solet.

Τρώεσσι, dat. pl. Ion. & Poët. pro Τρωσὶν, ἀ Τρὼς, Trojanus: hinc Τρωὰς, άδος, Trojana.

Τρωθῇ, subjunctivo, 3. sing. a. 1. sub. pass. τρώθω, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. p. τέτρωμαι. a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωὶς, ίδος, ἡ, Poëtic. pro Τρωὰς, ἀδος, ἡ, Trojæ: &

Τρωϊάδων, Poët. adv. pro Τρωϊάδων, & Ion. Τρωϊήθεν, ex urbe Troja.

Τρωϊφὶ, Τρωὶ, dat. sing. ἀ Τρὼς, nomen propr.

Τρώκλης, ου, ὁ, comester, vorator: expon. ἔσθιτης, vorator. Th. τρώγω, comedo.

Τρώμος, ου, ὁ, Dor. pro τρόμος, ου, ὁ, formido; quod ἀ τρέω, pertere. Th. τρέω, idem.

Τρῳὸς, ὁ, ἡ, vulnus, χλωρὸς, ἡ, ὸν, pallidus. Th. τετρώσκω, vulnero.

Τρωσιτέζει, vulnerare: ἀ τρωσιτὲς.

Τρωσιτὲς, τεύσω: ἀ τρῳὸς.

Τρωσκάνων, gen. Eol. ἀ

Τρωσκάνης, ου, ὁ, nomen propr. mavis, Vini? τρώσκω ἔρνος, palmes vitandus.

Τρώξ, ῳγὸς, ὁ, ἡ, cibatus, materia: ἀ τρώγω, comedo.

Τρώσαν, vere: ἀ τρέσω, idem.

Τρώσαν, vulnerarunt, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρώσω, vulnerabo, f. 1. ejusd. verbi.

Τρώσμος, άδος, ἡ, Ion. pro τρώγων, vulnus; quod vide.

Τρωχὰω, Poët. pro τρωχίω, idem quod τρέχω, curro: f. θρέξω.

Τρώων, & τρωὼν, Dor. gen. pl. ἀ Τρὼς Τρωὶς, Trojanus: dat. pl. Τρωὶν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, TU, vel pro Cl. τὸν, Dor. pro σὸν, tu.

ΤΥΙΧΑΝΩ, σω, σ, sum, compes fio, assequor, cum gen. & cum acc. Pind. τυχάνει, contigit, evenit: f. τεύξομαι. (qu. ἀ τέλγω, paro:) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, ω. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, ο. 2. sub. τύχω, ης, η, & in 3. pl. τύχωσι. a. 2. part. act. τυχὼν, ὼσα, ὸν, vulgatus, ε: perf. ind. act. τέτυχα, ας, ε, & τετύγχανα, qu. ἀ τυγχάω. Hinc τύχη, ης, ἡ, fortuna. ἀτυχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, infortunatus. δυσυχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, infortunium, fortuna adversa. δυσυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, fortunatus, felix. εὐτυχία, ας, ἡ, felicitas, fortuna secunda. εὐτυχὼν, ὼσα, ὸν, felix.

Τυδείδαο, & Τυδείδεω, gen. Ion. ἀ Τυδείδης, ου, ὁ, TYDIDES, nomen propr.

Τυκίσσα, ης, ἡ, trivalis, & ἀλυσσὶς, ballista, ἀ τύκω, paro.

Τυκίζω, fodio, polio: ἀ τύκος, quod vide.

Τύκος, ου, ὁ, & τύκος, instrumentum, quo fabricantur; nimirum lapides scalpunt: ἀ τύπτω, fabricor.

Τυκὶλα, Perfitè, nomen tunæ.

Τυκίλη, ἐ, fallus: ἀ τύπτω, fabricor.

Τύκω, paro; tanqu. τύκω. Vide τύπτω.

Τύλα, ης, ἡ, callus; calcitra: ἀ τύλος, idem.

Τύλιμος, crumena pellicea; quia sit aliquid συλλέγωμεν.

Τυλίσσω, vel -άσσω, involvo; perfercio: ex τύλη, Indix, calcitra. Th. τύλος.

ΤΥΛΟΣ, ου, ὁ, callus, seu callum; Item vasis ligneus: qu. ἀ ξύλον.

Τύλῶ, άσω, callosum reddo: perf. pass. τετύλωμαι, ἀ τύλωμα, ἀ τύλος, callus.

Τυμβίδες, άδος, ἡ, venifica, quæ circa τύμβους, versatur, & mortuos manibus, dapsomagidzn.

ΤΥΜΒΟΣ, ου, & Dor. τύμβα, ὁ, bustum, sepulchrum, tumulus: qu. ἀ τύφω, ατα, cadavera quippe olim ercmabantur: hinc Angl. a Tomb.

Τυμβοχόη, tumulus: à τυμβοχοέω, tumulum struo, sepulio; quod à τύμβος, & χέω seu χόω, terra aggesta exstruo.

Τύμμα, ατος, τὸ, Poët. pro πλαγὴ, ἡ, ictus, vulnus, plaga: à τύπτω, verbero.

Τυμπανίζω, TYMPANIZO, distendo, fustigo, flagello, tympanum pulso: f. ίσω. p. τετυμπάνικα. perf. pass. τύμπανίσμαι. a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ας, ε, à seq.

Τύμπανον, υ, τὸ, pro τύπανον, TYMPANUM, instrumentum quod bacillis percutitur; item fustis: à τύπτω, verbero.

Τυὸς, τυ, pro Dor. τύ. & hoc pro σύ τυ. Sic ἰγὼν, pro ἰγώ.

ΤΥ'ΝΟΣ, vel τυὸς, υ, parvus.

Τυνίκος, & Att. τυννοῦτος, parvulus, tantillus: à præced.

Τυρεύζω, f. εύσω, Ionum calco, Ionis aspergo; blastero: à

ΤΥ'ΡΓΑΞ, ακος, ὁ, Ionum, tumultus.

Τύρβαξ, υ, τὸ, idem ac τύμβαξ, quod vide.

Τυρβὴς, perculsus, a, ον. part. pass. à τύρβω, verbero.

Τυρβὴ, ῆς, ἡ, percussio, ictus; dat. pl. Ion. τυρβῆσι, ab a. verbi τύρβω, percutio.

Τυπαὶς, TYPICUS, figuratus; & inde τυπικὸς, typicè: à seq.

Τύπος, ου, ὁ, nota figura qualibet, seu effigies; signum percussione factum; TYPUS, exemplar: à τύπτω, quod vide.

Τυπὼ, οῦς, f. ώσω, informo, figuro, signum imprimo: à præced.

Τυπῶσαι, verberabis, Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanqu. à τυπίω.

Τύπτομαι, Dor. pro τύπτομαι, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεθα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. ind. pass.

Τυπτίτην, verberem, Att. pro τυπτίτωσαν nam gen. pl. part. præs. act. usurpant pro 3. pl. imperat. præs. verbi τύπτω, verbero.

ΤΥ'ΠΤΩ, verbero, pulso, tundo: imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præs. pass. τύπτομαι, cædor, vapulo: p. m. τέτυπται, ας, ε. 1. Hinc τύπος, ου, ὁ, vestigium, nota, figura, simulacrum, τυπὼ, informo, figuro. τύπανον, υ, τὸ, baculus, τύμπανον, υ, τὸ, fustis; item tympanum. τυμπανίζω, fustibus cædo. ζηλότυπος, invidus, qui alii invidet ejusdem amoris societatem. ζηλοτυπία, invidentia, qua rivalem in amore mulieris pati non possumus. ἀρχέτυπον, exemplar primigenium. ὑποτύπωσις, idem.

Τύπω, dat. sing. à τύπος, quod vide.

Τυπτόμενοι, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τύπτω, figuram pro: f. ώσω. Them. τύπτω.

Τύπτομα, ατος, τὸ, idem ac τύπος, à τύπτω. Th. τύπτω.

Τυρεκδόλων, gen. pl. part. præs. à

Τυρεκδολέω, regno, imperio; f. ήσω. Th. τύραννος, rex.

Τυρεκτέω, idem quod τυραννέω, quod vide.

Τυρεκτίδας, acc. pl. à τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis. Th. τύραννος.

Τυρεκτικὸς, ὴ, ὸν, TYRANNICUS; dominandi peritus: à τύραννος.

Τυρεκτικῶς, tyrannicè, adv. à præced.

Τυρεκτικώτατος, superl. à τυραννικὸς, quod vide.

Τυρεκτὶς, ίδος, ἡ, TYRANNIS; imperium: à τύραννος.

Τυρεκτοκτόνος, υ, ὁ, ἡ, tyrannicida: à τύραννος, tyrannus, & κτείνω, occido: p. m. ἔκτονα.

ΤΥ'ΡΑΝΝΟΣ, υ, ὁ, ἡ, TYRANNUS, rex, princeps. Est & nomen viri, & avis; item adjectivè pro τυραννικὸς. Hinc τυραννὶς, ίδος, ἡ, tyrannis. τυραννεύω, regno, impero.

Τυρβαζόμεν, fatago, perturbo, turbor: &

Τυρβάζω, turbat do, tumultuor: f. άσω. p. τετύρβακα, ἀ τύρβα, ης, ἡ, Att. pro σύρβα, tumultus, turba.

Τύρβα, ης, ἡ, TURBA, vita voluptuariorum: Att. dicitur pro σύρβα, vel à διὰ ζόω.

Τυρία, ας, ἡ. pro Europa.

Τυρὶς, ιδος, vide in τυρὶς.

ΤΥΡΟΣ, ὁ, ὁ, cassus: qu. à τύρω, siccus: est enim lac siccatum. Hinc τυρόδης, caseatus, ut & τυρώδης, ους, idem.

Τύρ, υ, ἡ, nomen urbis: Syr. τυρος.

Τυργυλλόφ, υ, ὁ, nomen muris: ex τυρὸς, cassus, & γλύφω, cavo, excavo. Th. γλύφω, idem.

Τυρσηνοῖσιν, Tyrrhenis, dat. pl. nomen populi.

ΤΥΡΣΙΣ, ιος, ἡ, TURSIS, propugnaculum: ab Heb. יצר.

Τυρχὰ, ῆς, ἡ, FURCA, quæ & δίχα.

Τυρὸ, Dor. pro τυρῷ, casei, gen. à τυρὸς.

Τύσσω, supplico, Hesych. puto pro τύσσω, ut sit τύσσαι manus, vel genua.

Τυτθὸς, ὴ, ὸν, vel ὁ ἡ ὸ τυτθὸς, parvus. τυτθὸν, paululum, adv. τυτθὸν ἔσσον, τι, dat parum: à τυτθὸς, manima, ι in υ mutato.

Τυφάνα, acc. sing. à

Τυφάν, ανος, ὁ, nomen propr. viri. Hinc Τυφανίων, nomen propr. loci.

Τύφη, idem quod τύφος.

Τυφθείμεν, ἆτε, ὦτε, verberati essemus, per Sync. pro τυφθείημεν, εἶεν, οἶμεν, 1. pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.

ΤΥΦΛΟ'Σ, ὴ, ὸν, cæcus.

Τυφλάτης, ου, ὁ, cæcitas: à præced.

Τυφλότης, cæcitas. 3. sing. præs. pass. à τυφλόω, quod vide.

Τυφλοφόρος, feram gestans, Th. φέρω.

Τυφλόω, excæco: f. ώσω. p. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε, &

Τυφλώθη,

Τυφλόω, *cæcus fum, cæcutio* ; à τυφλὸς, *cæcus*.

Τύφω, ῶ, ὁ, *fumus* ; *res inanis* fumo fimilis ; *fumofa arrogantia*. Th. τύφω.

Τυφόω, *fumo infecto* ; item *efficio, infolentem reddo* : f. δόω. p. τετύφωκα. præf. paſſ. τυφόομαι, ῶμαι, *inflor, turgeo* : perf. paſſ. τετύφωμαι, σαι, ται. perf. part. τετυφωμένος, η, ον, *inflatus, as* um : a. 1. ind. paſſ. ἐτυφώθην, θης ν. a. 1. part. paſſ. τυφωθείς, ῖσα, ἐν, *tumefactus* : à τύφω, ῶ, ὁ, *fumus, faſtus*. Th. τύφω, *fumum excito*.

ΤΤΦΩ, *fumum excito, inflammo* : f. δύψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔδυψα. præſ. paſſ. τύφομαι, *fumigo, fumum edo*. Hinc τύφος, ὁ, ου, τύφος, *fumus* ; item *oſtentatio*. τυφόω, *fumo infecto*, &c.

Τυφωέος, gen. ſing. & τυφωεῖ, dat. à Τυφωεύς, nomen gigantis : &

Τυφῶν, ῶνος, *TIPHON*, nomen gigantis, qui & Typhoeus dicitur ; item *turbo, procella*. Th. τύφω.

Τυφωνιὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus*, ὰ, ὸν ; quod à τυφῶν, ῶνος, ὁ, *ventus procellóſus, turbo, vortex*. Th. τύφω.

Τυφωὺς, οῦ, ὁ, pro Τυφὼς, ῶνος, ὁ, *Typhoeus centimani*.

Τύχα, ας, ἡ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, *fortuna, gratia, favor*.

Τύχαιτ, dat. pl. à τύχη, ης, ἡ, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *fum, contingo* : f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. verbi τυγχάνω. Vide in τύχω.

Τυχεῖν, Poët pro τυχεῖν, *nanciſci*, a. 2. inf. act. verbi τυγχάνω, *adipiſcor* : a. 2. ἔτυχον.

Τυχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejuſd.

Τύχη, ης, ἡ, *fortuna, eventus* : acc. pl. τύχας. Eſt & τύχη, ῆς, ἡ, nom. propr. mulieris : à τυγχάνω, *contingo*.

Τυχησῶν, gen. pl. à

Τυχήσας, ᾶσα, ὰν, *fortuitus, a, um* : quod à τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *fum contingo*.

Τυχθὲς, *affectus eris*, 2. ſing. f. 2. ſub. act. verbi ejuſd.

Τυχὼν, f. 1. qu. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, *aſſequor* : hinc τυχέσας, ἀντ. a. 1. part. act.

Τυχθεὶς, ῖσα, ἐν, a. 1. part. paſſ. verbi τεύχω, *fabricor* : perf. paſſ. τέτυγμαι. a. 1. paſſ. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ὴ, ὸν, nomen viri : Gr. *fortunatus* : à τύχη, *fortuna*.

Τύχοιμι, *aſſequi potero*, a. 2. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τυχόντα, ας, ὰ, Dor. pro τυχόντα, *adepta*, a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, quod vide.

Τυχὸν, *forſitan, fortuitò* adv. à τυχὼν, a. 2. part. verbi τυγχάνω, in, n. g. τυχὸν.

Τυχόντι, *ei qui obviam fuerit*; dat. ſing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.

Τυχὸν, ὸντος, *confertus* ; item *obvius, vulgaris* ; a. 2. part. verbi ejuſd.

Τύχωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi ejuſd.

Τύψαις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω.

Τυψάσθων, *verberent*, Att. pro τυψάσθωσαν, 3. plur. a. 1. imperat. act. verbi τύπτω, f. ψω.

Τυψίλαι, *fordes in auribus*, Heſych. Sed aliter eſt κυχίλη.

Τύψω, *percutiam*, Ion. pro τύψω, 3. ſing. a. 1. ind. verbi τύπτω, *verbero* : fut. ψω.

Τύψω, *dic*, a. 1. imperat. act. &

Τυψῶσι, Dor. pro τύψωσι, 3. pl. f. 1. act. verbi τύπτω.

Τυ, ſine accentu, pro σὺ, *dicis* : &

Τύ, Dor. pro σὺ, ſed

Τώ, dualis eſt numeri ; &

Τῷ, *huic*, dat. ſing. ab ὁ, & pro οἷ, *cui*. τῷ τρόπῳ ; *quomodo* ? Exponitur etiam *quare, idcirco*. pro διὰ τοῦτο,

Τάγ', ſeu τάρα, *bi*, dual. num. ab ὁ, *hic*.

Τᾶγαλμεῖα, ατῶν, Dor. pro τὰ ἀγαλματεῖα, *ſimulacherum*.

Τᾶδιγρα, Dor. pro τὰ δίγραφα, *bami*.

ΤΩΘΑΖΩ, *differitis inceſſo, irrideo, mordeo* : f. δάσω.

Τωθάσδιοαι, Dor. pro τωθάζουσι, *convitiis inſectantes*, part. præſ. pl. num. f. g. à τωθάζω, quod vide.

Τωθασμὸς, οῦ, ὁ, *irriſio* : &

Τωθαστὴς, οῦ, ὁ, *irriſor* : à perf. paſſ. verbi τωθάζω, *irrideo*.

Τώλγεθ', Dor. pro τὸ ὄλγεθ', ab ὄλγος, ου, τὸ, *dolor*.

Τωμπίχαντ, Dor. pro τὸ ἀμπίχαντ, idem quod ἀμπεχόνη, ὴ, *veſtitus* : ab ἀμπίχω, pro ἀμφιέχω, *circumdo*. Them. ἴχω, *habeo*.

Τοὶ 'μοὶ, Dor. pro ἥ ἐμοὶ, *mei*.

Τοῖς, τούτοις, & τοῖσδε, gen. pl. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*.

Τόντερφ, Dor. pro τῷ ἀντρῳ, *antro*.

Τόπιτον, Dor pro τὸ ὕστατον, *avum*. Th. ὕστατος, idem.

Τοὶ 'πὶ τῦλι, pro τὸ ὕπὶ τῦλι, *poſtea*.

Τοίραλες, Dor. pro ἥ Ἀργεῖοι, *Argivi viri*.

Τόσχολον, Dor. pro τὸ σχολεῖον, *auditorium*.

Τοὺγχαῖοι, Ion. pro τοὶ ἀρχαῖοι, *antiquitus, olim*.

Τοὺς, *ſic*, pro οὕτως, per Aphæreſ. vel Dor. pro ὧδε. Them. ὧδε, *hic*. Vel τοὺς, *ſimiliter*, à τὸς, inuſit. pro quo ὸ, in uſu. τοὺς, ὅσ, *tantam, quantum* : & τοὺς, Dor. pro τὰς.

Τοὺσία, Dor. pro τὰ οὐσία, *eſſa*.

Τοὺτ' ἔστι χεῖρ, Dor. & Poët. dictum, pro τὸ αὐτὸ ἔστι χεῖρ, *ad idem miniſterium*.

Τοῦτα, τουτέῳ, & τουτεῖ, pro ἥ αὐτὸ, τῷ αὐτῷ, & τὸ αὐτό.

Τοὺτᾶ, Dor. pro ἥ αὐτὸ..

Υ

Υ Est littera vigesima. In numeris est CCCC. Æolibus ponitur pro ο, ut ὕπνος, pro ὕπνος, υ in 1. Dor. & Æol. mutantur: ut in Μοῦσα pro Μῶσα, &c.

Υ, *aliquando pro* ὑμῶν. Adv. à pronomine nasibus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.

Τ'άδετ, ει, *sucula*, *ferula pepum in cornibus gerit, quæ quum oriuntur aut cadunt, pluvias excitant*: ab ὗω, pluo.

Τ'αινα, ας, ἡ, *bellua*: nomen quadrupedis, dict. à setis *saillie* in dorso: item *suecula*, & *HYÆNA* piscis: ab ὗω *suo*.

Τ'αλίζω, f. ίσω, pluo. Th. ὗω, idem.

Τ'αλύδια, *festum in honorem Hyacinthi puerj*: &

Τ'αλυσ'ηνθ'ος, ὁ, ον, *HYACINTHINUS*, ὰ, ον: ab

Τ'ΑΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, ἡ, *HYACINTHUS*, *puer*, *flos*, & *gemma*: item *lana aut vela byacinthino colore imbuta*: etiam nomen viri.

Τ'ἄλιτ'ος, ίνου, ὁ, *vitreus*, ὰ, ον: ab

Τ'ΑΛΟΣ, seu ὕαλ'ος, ου, ὁ, *vitrum*, *crystallus*.

Τ'αλιτ'ρίς, ίδος, ἡ, *vitrarium*: &

Τ'αλιτ'ρὸς, ὁ, ἡ, *vitrarius*: ab ὕαλ'ος, *vitrum*, & ἰρτω, ορῶ.

Τάς, άδ'ος, ἡ, *HYAS*. Vide ὑάδες.

Τ'ἐλκειν, *subvertere*, Dor. seu Æol. Sync. pro ὑπερέλκειν, præf. inf. act. ab ὑπὸ & βάλλω, *jacio*.

Τ'ίος, Dor. pro υἱὸς, *filius*.

Τ'ίτε, ὦ, *curvus*, *inflexus*: à υφὶς. Hinc ὕφασις, ὕφασμα, *curvamen*, tanquam ab ὕφαω, *curvo*.

Τ'ὸλλειν, Dor. pro Εὐβούλειν, *Eubuli*.

Τ'ρ'ίζω, *contumelia afficio*, *injurias facio*, *insolesco*: f. ίσω, & Att. -ιῶ. p. ὕβρικα. a. 1. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. pass. ὕβρισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ὑβρίσθην. a. 1. part. pass. ὑβρισθείς, ῆντ'ος, ὁ. a. 1. part. pass. ὑβρισθείς, ῆντ'ος, *contumelia affectus*: f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῇ, εται. Th. ὕβρις, *contumelia*.

Τ'ΒΡΙΣ, εως, ἡ, *injuria*, *contumelia*, *superbia*: in acc. ὕβριν. Hinc ὑβρίζω, *injuria afficio*. ὑβριστὴς, οῦ, *injuriosus*.

Τ'εῖνα, ὰ. 1. inf. act. ὕειναι. 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑείζω, *contumelia afficio*: f. ίσω. Th. ὕβρις.

Τ'ὸβρ'ίδ'ην, Dor. pro ὑβρίζειν.

Τ'ρισθέντες, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω, quod vide.

Τ'ρισθὲν τε, 3. sing. f. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Τ'ρισμὸς, οῦ, ὁ, idem quod Th. ὕβρις.

Τ'ρισ'τὴς, ῆτ'ος, ὁ, &

Τ'ρισ'ὴς, οῦ, *contumeliosus*, *injuriosus*: &

Τ'ρισ'τὴς, οῦ, idem: &

Τ'ρισ'τὸς, ὴ, όν, *contumeliosus*; *superbus*: item

Τ'ῦφρία, ας, ἡ, *contumelia*; *superbia*: omnia à pass. pass. verbi ὑβρίζω. Them. ὕβρις.

Τ'γιείης, 2. sing. pass. sub. ab

Τ'γιὴς, ὑγιὲς, ὑγιὲς, *sanus*, *sana*: f. dual. Them. ὑγιὲε, ὑγιὲ, ὑ, ὑ, *sani*.

Τ'γιὲα, accus. sing. ab ὑγιὴς, ὑγιὲς, ὑ, ὑ, *sanum*.

Τ'γίεια, ας, ἡ, *sanitas*: ejusd. th.

Τ'γιέος, gen. sing. pronoc. Ion.

Τ'γιεὶς, ἑῖα, ἑὶς, *sanus*, *salubre*. Them. ὑγιὴς, idem.

Τ'γιεσ'τὸς, ὴ, όν, *sanissimus*, superlat. ab ὑγιεὶς.

Τ'γιηρὸς, ὸν, idem quod ὑγιὲς.

ΤΙΗΣ, ὑγ'ὸς, ὁ, ἡ, ὸν, *sanus*, *incolumis*, *integer*. Hinc ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas*. ὑγιεινὸς, ὴ, ὸν, *sanus*, *sanus fiens*.

Τ'γὸς, seu Ion. ὑγὸς. f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumitur subst. pro ὑγρὸς πλοῦτ'ος, *mare*, *pelagus*. Th. ὑγρὸς.

Τ'γρεῖνε, f. dual. *humellæ*: ab

ΤΡΟΣ, ὰ, όν, *humidus*, *ος*, ον; *viridis*; *tener*, *mollis*, *lubricus*; *laxatus*, *remissus*: qu. ab ὗω, pluo.

Τ'γρὸς, ὑγ'ὸς, ὁ, ἡ, *humidus*, *humor*: à præced.

Τ'δατ, dat. & ὕδατ'ος, gen. sing. ὕδατι, dat. plur. ab ὕδατ, inusit. pro quo ὕδωρ, ατ'ος, τὸ, *aqua*: hinc ὑδάτινος, ίν'η, *aquosus*.

Τ'δατὶς, ίδ'ος, ἡ, *vesicula*, *stilla*. Gl. Cyr. ab ὕδωρ, *aqua*.

Τ'δει, *aquæ*, *limo*, dat. sing. ab ὕδ'ος, εος, τὸ. Poët. pro ὕδωρ, *aqua*.

Τ'δρ'ὴρ, ῆρ'ος, ὁ, *hydrops*: ab ὕδωρ.

Τ'δυς, qui *perit à canis*, *sapiens*, *prudens*: ab ὕδω, *cano*.

Τ'δυα, ὑάλοισι, σιδήροις. Hesych.

Τ'δύω, *nutrio*: an ab ὕειν;

Τ'δνον, ου, τὸ, *tuber*; ὕδνα, *tubera*: quia aquem naturæ id συνὸν, possit esse ab ὕω, *pluo*. Sed ὕδνον, idem est quod ὑδρὸν, & ex hoc illud, nempe ab ὑδέω.

Τ'δρα, ας, ἡ, *HYDRA*, *aquatilis serpens*: ut & ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατ'ος, τὸ, *aqua*.

Τ'δραγωγὶς, *aquæ ductor*, *aquæ ductus*. ὑδραγωγὸν, οῦ, τὸ, *aquæductus*, *aquagium*: ab ὕδωρ & ἄγω.

Τ'δρεύω, *aquo*, *lavo*, *humello*, *irriga*, *effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Τ'δρηλὸς, ἡ, όν, *aquaria*; vel qui ὕδωρ ἁλῶ. ab ἅλλω, *molo*.

Τ'δρία, ας, ἡ, *aquæ fons*: ab ὕδωρ & ἅλλω.

Τ'δρίαλος, ου, ὁ, *aquarius*: &

Τ'δρυλὶς, ίδ'ος, ἡ, sive ὑδρυλὶς, (ἀπὸ τῆς ὑγρότητος,) *HYDRARGILLA*, cui similis σφαῖρα, sc. *musicum*, quo ἀὴρ per ὕδωρ.

Τ'δρία, ας, ἡ, *aquatio*, *irrigatio*. Th. ὕδωρ, *aqua*.

Τ'δρὸν,

Τ'ὑδρίον, vide aquæ ductus, fons, vel fluvius: ὑδρίομαι, aquor, aquam haurio, irrigor: f. ὑδρεύομαι. Th. ὕδωρ.

Τ'ὑδρίον, τὸ, Ion. pro ὑδρία, urna.

Τ'ὑδριν, Ion. pro ὑδρον, acc. sing. ab ὕδρ, ος, ὁ, quod vide.

Τ'ὑδρία, HYDRIAS, cadus, urna, aquarius. Th. ὕδωρ.

Τ'ὑδροδόκον, nom. Rarum. ab ὕδωρ, aqua, & μίμνω, impero.

Τ'ὑδροκηλία, ἡ, aquam libo, fum abstemius: f. hom. p. ὑδροπότης, ab

Τ'ὑδροπότης, ὁ, ὁ, aquæ potor, pro ὑδροποτ-της, ου, ὁ, quod ab ὕδωρ, aqua, & πίνω, bibo.

Τ'ὑδρος, ου, ὁ, HYDRUS, serpens aquaticus. vide ὑδρος.

Τ'ὑδροχαρὴς, nom. propr. Rarum: ab ὕδωρ, & χαίρω, gaudeo.

Τ'ὑδροχόος, aquarius: qui ὕδωρ χέει.

Τ'ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸν, HYDROPICUS, a, um, qui laborat aqua intercute. ab

Τ'ὑδρωψ, ωπος, ὁ, HYDROPS, aquæ intercus: à facie aqueâ; nempe ab ὕδωρ, aqua & ὠψ, facies. Th. ὑπόπιος, videor.

Τ'ὕδω, celebro, cano, dico, qu. ab ᾠδὴ. Hinc ὑδέω, idem. ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, carmen, ὑμνέω, carmina celebro.

Τ'ΥΔΩΡ, ατος, τὸ, aqua. Poët. est ὕδατος, & ὕδρος. q. ab ὕω, πίνω. Hinc ὑδρία, ας, ἡ, υς, aquarium, aquale. ὑδρος, ου, ὁ, & ὕδρα, ας, ἡ, serpens aquaticus, coluber. ὑδραγωγὸν, ου, ὁ, aqua intercus. ὑδροφόρον, ου, ὁ, ἡ, clepsydra, instrumentum horologicum.

Τ'υὶ, vox minitantis, hui.

Τ'ύω, πίνω, 3. sing. præs. verbi ὕω, πίνω: f. ὕσω.

Τ'υὸς, virorum, pro υἱῶν, quod vide.

Τ'ύσαι, pluvia irrigari. Th. ὕω.

Τ'ύσις, ως, pluviositas: ab

Τ'ύσιος, α, ον, pluvia: ab ὕω, πίνω: f. ὕσιος, p. ὑγρὸς.

Τ'υσιπόλις ἄνεμος, ventus maximè pluvius. superl. ab ὑσιπόλος.

Τ'ὑστὸς & ὑσθὶς, ὶδος, ἡ, nares fistulæ, infundibulum: ab ὕω, πίνω.

Τ'ὑτὴς, ου, ὁ, ὁ, pluvius, Jovis & Bacchi epith ab ὕω, πίνω.

Τ'ὑχὶν, ὁ, f. hom, nugor: ab

Τ'ΘΑΩΣ, ω, ὁ, nugor, loquacitas.

Τίασι, dat. pl. pro υἱοῖσι, ab υἱὸς, filius, gen. υἱέος, & contracte υἱοῦ. dat. υἱεῖ, υἱῖ. Th. υἱὸς, ὁ, ὁ, filius.

Τῖς, filii, nom. dual. ab υἱὸς. vide in υἱὸς.

Τίωι acc. sing. υἱὸν, acc. pl. & Τίους, nom. pl. ab

Τἱὸς, inus. gen. ἱοῦς, & ἱέος, ὁ, filius. Th. υἱὸς, idem.

Τῖῖ, dat. sing. contract. ab

Τῖὶς, vide in υἱὸς.

Τἱοθεσία, ας, ἡ, adoptio, q.d. θέσις υἱὸς, quum pro filio recipitur, qui natura filius non est.

Τἱὸς, gen. commune, de sexu, ac differens in ἀρσεν.

Τἱὸς, ὁ, ἡ, filius: de brutis animalibus pertinet ad homines dicitur, ut ὑὸς ναὸς, & ὑὸς μετοικέσιος, Pf. 29. qu. mor. & ἀπὸ πατρὸς, γόνου, ἀπὸ φυτοῦ, nam ὁ φυτὸς, filius. Euripid.

Τἱωνὸς, οῦ, ὁ, filiaster. Th. υἱὸς.

Τἱὸω, adopto, f. ὑήσω, 2. r. ὑωσα. 2. r. m. ὑωσάμην, ω, aor. Th. υἱὸς, filius.

Τἱωτὸς, ὴ, ὸν, nuptus, filiæ, filii: ab υἱὸς, filius.

Τίσθω τὰ, in filium adoptavit, 3. sing. a. 1. m. verbi τίω, quod vide.

Τ'ΚΗΣ, vel ὕακες, ω, ὁ, & ὕαξ, ακος, ὁ, ῥῆτὸς quidam.

Τ'λα, ας, ἡ, Dor. pro ὕλη, sylva. Hinc ὑλᾶος, sylvestris.

Τ'λαγμὸς, οῦ, ὁ, latratus: ab ὑλάω, latro.

Τ'λακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμὸς.

Τ'λακτὴς, οῦ, ὁ, idem quod th. ὑλάω, latro.

Τ'ΑΛ'Ω, latro: f. ὑάσω, ὑλακτὴς, idem. ὑλακὴ, ῆς, ἡ, latratus, unde ὑλακτὴς, ου, ὁ, latrator.

Τ'ΑΗ, ης, ἡ, STYLA, materia, ligni alimenta, faces cibi dæmon. Hinc ὑλήεις, arboribus opacus. ὑλοτόμος, lignator.

Τ'λήεις, εσσα, εν, & ὑλήεντος, ης, ὁ, sylvosus. a. Th. ὕλη.

Τ'λακόπνους, nom. pl. ab

Τ'λακόπνοος, ου, ὁ, qui in sylvis dormit: ex ὕλη, sylva, & πνέω, lectus.

Τ'λοτόμος, ου, ὁ, sylvicida, lignator: ex ὕλη, sylva, & τέμνω, sec. præt. m. τέτμον.

Τ'λίσις, præsegmina coriorum; res sordidissima: ab ὕλη, sus.

Τ'λλὸς ἀοιδὴ, Doricè libra: vide Scholiast. Pind. Pythior. p. 195.

Τ'λοτομέω, ὦ, f. ήσω, lignum in sylvis cædo: ab

Τ'λοτόμος, ου, ὁ, ligneorum cæsor: ab ὕλη sylva, & τέμνω, sec: f. μαί. p. m. τέτμον.

Τ'λοφόρησις, gen. Ion. ab

Τ'λοφόρησις, qui sylvas depascitur: ab ὕλη sylva, & φέρω, edo, a. 2. ἤνεγκον.

Τ'μὶς, Ion. pro ὑμὴς, νος. ὑμὶ, Dor. pro ὑμῆς.

Τ'μὶς, νος. q. ὑμῆς, ὑνὸς, τὸ. Inde ὑμίνεσθον, vestor. Poët. ὑμὴς.

Τ'μὴναιος, ὁ, HYMENÆUS, nuptiarum præses genius, & nuptiale carmen. Est & nomen Hæretici. Th. ὑμὴν.

Τ'μηναίω, Poët. pro γαμέω, uxorem duco: à præcedentibus.

Τ'μίτερος, α, ον, vester, tra, trum: ab ὑμεῖς, vos. Th. σὺ, τὸ.

Τ'ΜΗ'Ν, ἑνος, ὁ, membrana, pellicula. dat. pl. ὑμέσι, q. ab ὕω, quia ex humore nascitur. Vel ΗΤΜΕΝ; carmen nuptiale, q. ab ὕω, seu ὕδω, cano. hinc ὑμέναιος, ου, ὁ, hymenæus, carmen nuptiale. Ponitur & ὑμὴν, pro ὑμέτερον, vestrum, acc. sing. f. g. à σὺ, τὸ.

Τ'μὸς

Τ'μμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. &
Τ'μμε & ὔμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. à σὺ, τὺ.
Τ'μμι & ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σὺ τὺ.
Τ'μνέω, Dor. pro ὑμνῶ, celebro. a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, quod vide.
Τ'μνεῦσαι, cantantes. nom. pl. part. præf. f. g. Poët. pro ὑμνοῦσαι, verbi ὑμνέω, celebro, quod vide.
Τ'μνιομαι, Dor. pro ὑμνέομαι, hymno celebramur, 1. pl. præf. verbi ὑμνέω.
Τ'μνίσσαι, Dor pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præf. f. g. &
Τ'μνίσσι, pro ὑμνῶσι, Dor. 3. pl. præf. ind. ab
Τ'μνέω, celebro, hymnum cano. imperf. ὔμνεον, ων. f. ήσω. p. ὕμνηκα. a. 1. ὔμνησα. a. 1. part. act. ὑμνήσας. aſſ. ὑμνῆ, ab ὕμνος, carmen. Th. ὕδω, celebro.
Τ'μνοποιός, nom. pl. a. 1. part. act. verbi ὑμνέω; quod vide.
Τ'μνος, ου, ὁ, laudator, propriè carminibus: &
Τ'μνητὴς, οῦ, celebrans: celebrator: à 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὑμνέω, celebro.
Τ'μνοῦντες, u, ὁ, qui hymnos ſcribit. Ex ὕμνος, hymnus, & τίθημι, pono.
Τ'μνος, ου, ὁ, HYMNVS, carmen in honorem Dei ſcriptum. Th. ὕδω, celebro.
Τ'μνυν, imperf. act. verbi ὑμνέω, quod vide.
Τ'μνων, 3. pl. præf. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.
Τ'μνῳ, carmine, dat. ſing. ab ὕμνος.
Τ'ννις, & ὕννις, ὁ, vomer, q. ab ὗς, ſus, quia ut hæc roſtro, ita & ille fodit terram.
Τ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, equuleus, mannus. Puto ab ὑὸς, tanqu. equi filius.
Τ'ὸς, gen. ſing. ὗος, ſus. Th. σὺς, συὸς, ὁ, ἡ, idem.
Τ'οσκύαμος, ου, ὁ, HYOSCYAMVS, herba calicularis, vel ſucularis, à ſucula: unde ὑὸς, σκάμμων, q. ſcilla ſuilla. Sues enim ejus paſtu convelluntur; ſopit enim, unde ad ὑοσθυσίαν adhibetur.
Τ'οφορβὸς, qui ſues pascit, ſubulcus. ὑοφορβίον, porcinarium, hara: ab ὗς.
Τ'παζίλιννον, Ion. pro ὑπαζιλίσσω, inutil. 2. part. act. f. g. Iones enim σ, in ν reſolvunt: ab
Τ'παζίλισσω, clam nanciſcor: ex ὑπὸ & ἀζίλισσω, nanciſcor. f. λῶ. a. 1. ἤζιλα.
Τ'πάγνημι, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ὑπάγω, quod vide.
Τ'πάγκενον, ου, τὸ, cervical: quod ſub ἀγκῶνα ponimus.
Τ'παγορευτέον, viciſſim, dicendum, adject. verbale, ab ὑπαγορεύω, viciſſim reſpondeo, dico: ex ὑπὸ & ἀγορεύω, dic, ὁ, forum.
Τ'πάγω, ſubduco, abeo, progredior; ſubjicio. dego. in judicium adduco. præſ. imperat. ὕπαγε, præ ipe te. hinc imperf. ὑπῆγον, ες. f. ὑπάξω. p. ὑπῆχα. a. 2. ὑπάχθην, ἀχθῆναι, ὑπαχθείς, ὑπαγόμενος, ὑπαγθείς, ὑπαγεῖσα, ὑπαγθέν, ὑπαγθεῖσα, ὑπαγθέν, quod ex ὑπὸ & ἄγω, duco.
Τ'παγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio; ſubmiſſio: à præced.
Τ'πὲ, Poët. pro ὑπὸ, à, ῥπα, ſub, &c.
Τ'ΠΑΙΘΑ, eram, τελῶ: q. ex ὑπάρω, & ἰθῶ.
Τ'παμπεύω, Ion. pro ὑπαμπαύω, ſurripio. vide ὑπαμπάζομαι.
Τ'πανίσσω, f. ξω, clam profilio, ſubrepo. a. 1. part. ὑπανίξας, aſſ. ὑπανῖξ, ab ὑπὸ & ἀνίσσω, f. ξω, τὸ.
Τ'παναιτιος, ου, τὸ, culpa, noxa: ab
Τ'παναίτιος, ου, obnoxius crimini. Ex ὑπὸ & αἰτία, ας, ἡ, cauſſa.
Τ'πακοὴ, ῆς, ἡ, obedientia, à præt. m. ὑπήκοα, & Att. ὑπᾶκοα, verbi ὑπακούω, Thr. ἀκούω, audio.
Τ'πάκουσον; audi, Dor. pro ὑπακούσον, a. 1. imperat. act. &
Τ'πακούσιον, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. ſub. à ſeq.
Τ'πακούω, obedio, exſulto; reſpondeo; ſubaudio. imperf. ὑπήκουον. f. ὑσω. perf. ὑπήκοα. a. 1. ὑπήκουσα. a. 1. inf. ὑπακοῦσαι, obedire, cum dat. Ex ὑπὸ & ἀκούω, audio.
Τ'παλλάσσω, ſubterfugere, a. 1. inf. m. ab
Τ'παλλόμαι, fugio, abeo: ex ὑπὸ & ἄλλω, Poët. pro ἅλλω, vito. vide in ἀλλάσσω.
Τ'παλλὲς, Ion. pro υ, præſ. imperat. ſuperioris verbi.
Τ'παλλαγὴ, ῆς, ἡ, Immutatio; & HYPALLAGE. figura: ab
Τ'παλλάσσω, ſubmuto, immuto, commuto: ab ὑπὸ & ἀλλάσσω, ἅλω, muto.
Τ'παλύξαι, effugere, a. 1. inf. act. verbi ὑπαλύσσω, vel ὑπαλύζω, f. ξω. Th. ἀλύω, vito.
Τ'παλυξὶς, εως, ἡ, effugium. quod ab ἀλύσσω, idem quod ἀλύω, vito.
Τ'πανδρος, ου, ὁ, ἡ, vel ὑ, viro ſubjecta. q. d. ὁ, ἡ ὑπὸ ἀνδρὸς, ſcil. ὄντα, quæ eſt in poteſtate viri.
Τ'πανίστημι, exurgo: ex ὑπὸ, ἀνὰ & ἵστημι, ſto.
Τ'πανίστασο, ſurge, præſ. imperat. paſſ. præced.
Τ'παντάω, ὦ, occurro. f. ήσω. p. ὑπήντηκα, a. 1. ὑπήντησα. quod ex ὑπὸ & ἀντάω, occurro. Th. ἀντῶ, contrà, pro
Τ'πάντησις, εως, ἡ, & ὑπάντη, ης, ἡ, obviatio, occurſus: ab eod. verbo & th.
Τ'παντιάξασα, Æol. pro ὑπαντήσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντάω, quod vide.
Τ'παντιος ὁ ἀφίξομαι, benefacturi occurrere id eſt, vire de nobis bene merito gratiam referre: ab
Τ'παντιος & ἄξω, f. ἄσω, obviam prodeo, incurro, incido. quod ab ὑπὸ & ἀντιάω, ſeu ἀντάω, in occurſum eo. Th. ἀντῶ, pro
Τ'παντιάσω, u, ὁ, ἡ, qui in antris eſt vel degit: ab ὑπὸ, & ἄντρον,

Τυθήσω, Ion. pro θύσω, sacrificabo. Th. θύω.

ΤΙΑΡ, υτος, ὁ, ἀληθὴς, vitio vera. q. ὄντως ἀρτὸς, & ei loco opponitur.

Τυνγχάνω, ω, Ion. pro ὑπάρχω, quæ jam facta sunt: ab τυγχάνω, quod vide.

Τυπτόμενον, quasi, vox pecunia venalis. Hoc de illis dicitur, qui linguam & vocem pretio venalem habent: ab τύπτω.

Τυπτόν, & Τυπτίλων, ου, ὁ, ovis sub, seu vel in se agnum habens, Ex ὑπὸ & ἄρτι, ἀρνὸς, ὁ, ἀρνὸς, vel agna.

Τυπῶξαι, a. 1. inf. act. verbi τύπτω, sum: ab τύπτω. Th. τύπτω.

Τυπῶξις, εως, ἡ subsistentia, res, facultates: ab ὑπάρχω, quod vide.

Τυπορύζειν, Ion. pro ὑποφορύζειν, submurmurare. vide ὀρύζω, rapio.

Τυπῦπτεν, Dor. pro ὑπῦπτεν, erat. 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, sum.

Τυπαρχὴ, ῆς, ἡ, initium, ortus. Th. ἀρχὴ.

Τυπαρχος, ου, ὁ, princeps, præpositus; item nomen Indicum fluvii: ab eod. th.

Τυπαρχόντος, gen. sing. f. g. part. præs. & Τυπάρχοντο, 3. pl. præs. ind. act. ab τυπάρχω, ω, sum, adsum, initium do, suppeto: & in 3. pl. ὑπάρχουσι. τὰ ὑπάρχοντα, quæ quis habet: f. ὑπάρξω. p. ὑπῆρξα. a. 1. ind. act. ὑπῦρξα. Th. ἀρχὴ.

Τυπαρχὴ, ῆς, ἡ, initium, imperium, &c.

Τυπασπίς, ίδος, ἡ, clypeo tectus, hinc ὑπασπίδια, adverb. Ex ὑπὸ, sub, & ἀσπὶς, ἰδος, clypeus.

Τυπασπίζω, sub clypeo latentem incedere, vel pugnare. Metaph. Sub alicujus patrocinio, & tutela esse, Et pro armigerum esse alicujus: ab ὑπὸ, sub, & ἀσπὶς, clypeus. hinc ὑπάσπισις, ὁ, Protector.

Τυπατος, ε, ον, summus, a, um, contract. ex ὑπέρτατος. Est & ὕπατος. consul, quia pepes illos erat summa potestas. Aliquando, honoratus, sinus & profundus. Th. ὑπὲρ, supra.

Τυπεν, subsunt, Ion, pro ὕπεισι, 3. pl. præs. ind. verbi ὑπειμι, quod ex ὑπὸ & εἰμὶ, sum.

Τυπεν, extra: sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Τυπεβαλον, ον, ν, a. 2. ind. præt. verbi ὑποβάλλω, subjicio, suborno. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ.

Τυπεβλιζον, 3. pl. imperf. pass. verbi ὑποβλίσκομαι, τερεὶ insinuor. Th. βλίσω, video: f. ψω.

Τυπεχθὸς, ὸς, ὸν, ὁ, qui pensioni est obnoxius; vide in ὑπέχω, pendo.

Τυπέδευσαν, timuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ. pro ὑπέτρεσαν, verbi ὑποτρέω. Th. δέδια, timeo: f. σω.

Τυπεδδείσαν, timuerunt, per Syncop. pro ὑπεδέδισαν, 3. pl. pluſq. p. m. ὑποδείδιεν, quod ab ὑπὸ & δείδια, timeo: f. δείσω præt. m. δείδια. pluſq. p. ὑποδείδιει.

Τυπεδέξατο, ατο, ς, a. 1. ind. act. verbi ὑποδέχομαι, prænosco. f. ξω. p. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, ejiendo.

Τυπέδυλο, excepit, Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδυλο, 3. sing. pluſq. p. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, capio, f. δέξομαι. perf. pass. δεδεγμαι, ξαι, ξατο.

Τυπέδυσε, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, suscipio. perf. pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Τυπεδῶκεν, instruxit, 3. sing. a. 1. m. verbi ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 1. ἔθην.

Τυπείκω, obsecundo, obedio; succumbo, cedo. Poët. dicitur ὑπείκειν. f. ὑποίξω. Ex ὑπὸ & εἶκω, cedo.

Τυπεμι, subsum. Th. εἰμὶ, sum.

Τυπιέναι, remittere, Ion. pro ὑφιέναι, a. 2. inf vide ὑφίημι, & ὑπίεναι, adesse, præs. inf. ab εἰμὶ, sum.

Τυπίεμαι, cesseo, f. 1. m. verbi ὑπανίημι, quod vide.

Τυπίσχεν, superabant, per Metaph. pro ὑπῆρχον, 3. pl. imperf. &

Τυπισχέτ, teneat, 3. sing. opt. præs. & Τυπίσχων, ουσα, ὁν, ὁ, Ion. & Poët. pro ὑπερέχων, eximius, excellens, excellentior: ab ὑπὲρ, supra, excello. quod ab ὑπὸ, supra, & ἴσχω, habeo, teneo.

Τυπόδυντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab δύω, Ion. pro ὑφίημι, summitto.

Τυπολίσθησαν, Ion. pro ὑπωλίσθησαν, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπολισθάνω, subduco. Th. τίθημι, pono.

Τυπομάδαι, clam aliquo exportatum esse. Th. κεῖμαι, jaceo.

Τυπονομίζεσθαι, clam exportare. Hinc ὑποξενομίσθαι, 3. pl. a. 1. m. ab ὑπὸ, ὐκ & νομίζω, fero. Th. νομὸς, curo.

Τυπονόησεν, clam emisit, submittit. Th. νέομαι, mitto.

Τυπουρέω, longe præcurrit, 3. sing. præs. ind. ab

Τυπουρόω, f. ὥσω, præcurro, vinco: quod ex ὑπὸ, ὐκ, οὐ & ὄω, curro.

Τυπουφεύγω, clam profugio: ex ὑπὸ ὐκ, οὐ & φεύγω, fugio. a. 2. ἔφυγον.

Τυπουφεύγω, 3. sing. a. 2. sub act. perec.

Τυπουτίθημι, clam expono. Th. τίθημι.

Τυπουφέρω, clam effero. Ex ὑπὸ, ὐκ & φέρω, fero: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Τυπουφεύγον, Dor. pro ὑπουφέυγον, clam fugiens: &

Τυπουγγε, effugisset, Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. ab

Τυπουφεύγω, clam fugio, subterfugio: ex ὑπὸ ὐκ & φεύγω, fugio.

Τυπουχωρέω, ῶ, ex aliquo loco me subduco: ex ὑπὸ, ὐκ & χωρέω, ῶ.

Τυπολαβὼν, ὼν, ὼσα, ὼντος, suscepi, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, existimo, præsumo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Τυπολέλειπται, relictus fuimus, a. 1. ind. pass. verbi

τραπεῖν διαβῆναι, τελέσαι: f. φο. Th. διαπερῶ. u. a. Dimer. p. m. διαπερασμένος.

Τραπέσθην, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπομαι, τράπω. Th. τραπέσθαι, τραπῶ, f. θήσομαι, p. πλαγῶ, &c. θήσω. a. 2. ἁλώσομαι.

Τραπέσσαι, ſolebat, Ion. pro ἐτραπέσθαι, a. 2. ſing. a. 2. m. verbi τρέπομαι. Them. πέσω, ſtabo, f. σω. a. 1. m. ἐπεσάμην, ω, σῶ.

Τραπέσθην, expellebant, vel ſubſtituebant, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi τραπέω, ſubſtituo. a. 2. ἐπραπόμην, ας, ω. Th. πέσω, manus. f. νῶ. p. μεμπέπεγμαι.

Τραπέτω, 3. ſing. imperf. act. verbi eadem.

Τραπήμενος, deflexit, triſtatus eſt. 3. ſing. perf. act. pro ἐτραπόμην, verbi τραπέω, quod ab τρέπω & ἐμὶν, cado, incido. f. ὦσω. p. ἔπεσμαι. & Att. redupl. ἐπέπεσμαι, mutato σ in π, & Pleonaſmo Poët. τ ἐπιπεπτώκει.

Τραπήσθω, ομαι, ν, recordatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi ὑπομιμνήσκομαι, in memoriam revoco, quod vide.

Τραπέσθιος, ον, occultè contrarius, adverſarius. Ex ὑπὸ & ἐναντίος, pro ὑπεναντίος, adverſus. Th. ἐπὶ, pro.

Τραπέσθιον, variè, è contrario. adv. à præcedente.

Τραπέσθι, Poët. ſub. ſubtus: ex ὑπὸ & ἔνδοθι, infra. Item ἔνδοθι, pro ἐνίσθι, ab ἔνδον, mortuus. Hinc ἐνέρτερος pro ἐνερτέρος ab ἐν & ἔρα, in terra.

Τραπέσθιον, imperf. act. verbi ὑπείκω, -ῶ, ſubtrico. f. ἴσω. p. ὑπείκεγκα: ex ὑπὸ & εἴκω, νῶ, ὐ, mitto.

Τραπέσθιος, υος, ὐ, ſubtractio: ab

Τραπέσθιω, -ῶ. f. ἴσω, ſubtraho: ab ὑπὸ ἐξ & αἴρω, tollo.

Τραπέσθιδε, emerſus. vel ſaltem emergendo, præſ. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἐκ, & ἅδω, vel ἄδμι, ſubeo.

Τραπέξομαι, relinquo, excedo. ab ὑπὸ & ἔξειμι, exeo. Th. ἄμι, ſeu ἰω, εω.

Τραπέξω, ſubtrabo: ab ὑπὸ ἐξ & ἕλκω, Poët. pro ἑλκύω, trabo.

Τραπέξιδεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior: ex ὑπὸ, ἐξ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Τραπέξιξάς, clam exire: ab

Τραπέξιμι, clam egredior, me ſubduco: vide in ὑπεξέρχομαι.

Τραπέξιφε, effugit, pro quo commun. ὑπεξέφυγε. 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέφυγον, clam me ſubduco. Th. φύω.

ὑπεξέφευγε, ον, ὐ, imperf. act. verbi ὑπεκφεύγω, ſubduco. Quod ex ὑπὸ ἐξ, & φέυγω, fero. f. ξομαι. a. 1. ἐξέφυξα.

Τραπέξιδυκε, ſe ſubduxerunt. vide ἔλυσα.

Τραπέξιφυκε, evaſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεκφεύγω, f. ξω. quod ab ὑπὸ, ἐξ & φεύγω. f. ξω. φύξω. 4. 1. ἔφυξα. Th. φύω, idem.

Τραπέσθιος, ὁ, ἡ, ἄτον, ſervilis, progenie qui eſt ex ancilla, ſive peregrina, ſcil. patris, nondum emancipatus.

Τραπέσθιομαι, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπανδάνω, ſubmergo, ſubigo. Th. νθω, mergo. f. σθήσω. a. 1. ἔνθησα.

ΤΠΕΡ, Poët. ὑπέρ, cum gen. SUPER, pro, per, propter, contra. ſupra. cum acc. ultrà, præter, trans, per. ſupra. poſt. cum dat. raro, ſuper in compoſitione, ſuper, ſupra. pro, pre, trans, præter, ex, & incrementum ſignificat. Hinc ὑπέρτερος, ſuperior. ὑπέρτατος, ſupremus. ὑπέρθε, deſuper, ſuperne. ὑπάτος: ſummus: item conſul. ὑπάτευκα, conſulatum gero.

Τραπέξ, ος, ὁ, fauces, quo autumnum ventus tendunter & laxantur: ab ὑπὸ, & ἀείρω.

Τραπέσθιος, ῶ, f. ἥσω, decimo. Th. δεκατεύω, diligo.

Τραπέσθιος, valde, 2. March. 7. m. adv. ab

Τραπέσθιω, I. ξω, exuſta. Them. ἔγω, duco.

Τραπέσθι, per Dialyſ. pro ὑπέρεσθι, dat. ſing. ab

Τραπέσθιος, ὁ, ἡ, ὑπέρτερος Ion.: ab ὑπὸ & ἀείρω, fero.

Τραπέσθιω, extollo, ſupra modum me effero: item ſuperbio. f. ὑπερῶ, p. ὑπέρηκα. a. 1. ὑπέρηρα. præſ. paſſ. ὑπεραίρομαι, ſupra modum efferor, vel effero me ipſum. a. 1. paſſ. ὑπερήρθην. a. 1. inf. paſſ. ὑπερᾶραι.

Τραπέσθιος, ὁ, ἡ, ὑπέρτατος, ſummus: ex ὑπὸ, ſuper, & ἄκρος, ſublimis; item ſpectatiſſimus.

Τραπέσθιοι, qui loca montana incolunt. Th. ἄκρος, ſummus.

Τραπέσθιω, ὁ, ἡ, ὑπέρτερος, extimus, præſtans: ex ὑπὸ, ſuper, & ἔκτος, alius.

Τραπέσθιμι, tranſilientem. per Syncop. pro ὑπεραλλόμενον, accuſ. ſing. part. præſ. verbi ὑπάλλομαι, ſilio.

Τραπέσθιω, & ὑπερέθω, adv. cum genit. longè, ſupra: Ex ὑπὸ & ἔθω, ſurſum.

Τραπέσθιαλλεσθαι, πτος, pro ὑπὸ πτος ὑπαλλεσθαι, pro aliquo vaticinari agere.

Τραπέσθιβαλλόμαι, a. 1. inf. paſſ. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.

Τραπέσθιβλητος, ſupra modum metuo: ex ὑπὸ & ἀρίβλητος, non metuo. q. ex α priv. & ἐρίβλητος, metuo. Th. βλήσσω.

Τραπέσθιμαι, ομαι, protego, propugno. Ex ὑπὸ & ἀμύνω, clypeo defendo. Th. ἀμύνω, ὐ, clypeus.

Τραπέσθιμαξις, ῆ, ἡ, defenſio, propugnatio: &

Τραπέσθιμαχος, ὁ, ἡ, propugnator: à præſ. paſſ. verbi ὑπερμάχομαι.

Τραπέσθιμος, ὁ, ἡ, Att. verbi ὑπερμάχος, quod vide.

Τραπέσθιος,

Τ᾽υπερβάλλω, vehementer excedo. f. ὑπερβαλῶ. 2, 1. ὑπέρβλημαι. quod ex ὑπὲρ & βάλλω, cresco. Th. ὑπὲρ, ἐκτὸς.

Τ᾽υπερβάλλων, ονος, ὁ & ἡ, Dor. pro ὑπέρβιος, superbus, a, quod vide.

Τ᾽υπερβαρής, ὑπέρ, ὁ, ἡ, supra modum gravatus & onustus: ab

Τ᾽υπερβαρύμοιρος, iniquissimè animè fero, valdè doleo. Th. ἀχθος, ὑπέρ νὴ, pondus.

Τ᾽υπερβαίνω, supergredior, transgredior, stando super reliquos, opprimo. f. ὑπερβήσομαι. p. ὑπερβέβηκα. a. 2. ὑπερέβην, ες, ε. quod ex ὑπὲρ & βαίνω, eo.

Τ᾽υπερβαλὼ, præterierit, 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω, quod vide.

Τ᾽υπερβαλλόντως, adv. supra quam, valdè: ab

Τ᾽υπερβάλλω, excello, supero. f. βαλῶ, p. βέβλημαι. p. m. ὑπερέβλητο. Them. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβλημαι. a. 2. ἐβαλον.

Τ᾽υπερβασία, ας, & Ion. ης, ἡ, transgressio, contemptus, Poët. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Τ᾽υπέρβασις, εως, ἡ, vide ὑπερβασία.

Τ᾽υπερβατὸν, ὁ, τὸ, HYPERBATON, figura, i. e. trajectus verborum ordo. &

Τ᾽υπερβατὸς, ὴ, ὸν, excellens, præstantissimus: ab ὑπερβαίνω, transgredior, quod vide.

Τ᾽υπερβὴ, aor. pro ὑπερβῇ, transgressus fuerit, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω. f. βήσομαι. p. 2. βέβηκα. a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ.

Τ᾽υπερβῆναι, superare. a. 2. inf. act. &

Τ᾽υπερβὴς, transiens, a. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. &

Τ᾽υπερβὶς, ὑπέρ, ὁ, violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS. Hinc ὑπέρβιον, supra vires. ὑπέρβιος, idem. Ex ὑπὲρ, supra, & βία, æ, ὁ, vis, robur.

Τ᾽υπερβολαίως, adv. supra modum: ab ὑπερβολὴ, æ, ἡ, excessus: ab ὑπὲρ & βάλλω, jacio, p. m. βέβλημαι.

Τ᾽υπερβολὴ, ῆς, ἡ, ex superantia, excessu, excellentia, HYPERBOLE, figura: &

Τ᾽υπερβολικὸς, ὴ, ὸν, excedens, nimius, superans fidem: ab ὑπερβάλλω, quod vide.

Τ᾽υπερβόρεοι, ων, οἱ, populi qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.

Τ᾽υπερβία, per Syncop. pro ὑπερβάλλω, acc. sing. ab

Τ᾽υπέρβιος, ὑπέρ, ὁ, ἡ, metu superior, qui nullo metu superatur aut frangitur. quod ab ὑπὲρ & βία, ὑπέρ, νὴ, metus. Them. βάλλω, timeo.

Τ᾽υπερβάλλω, supra modum timeo. Them. βάλλω, timeo.

Τ᾽υπερβλήσω, f. ἐσω, causam ago pro. ab ὑπὲρ & βλῆσις, ως, ἡ, jus.

Τ᾽υπερβλητὸν Νέμεσιν ουχὶ, Nemesin ultricem evitare. Vide Scholia Pindar. Pythior. Od. x. §14. 4. ab

Τ᾽υπερβλητὸς supra modum justus. Th. βλῆσις, jus.

Τ᾽υπερβοήσομαι, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑπερβοάω, præsecuro. Th. βοάω, ἐκκόπτω. f. βοήσομαι. p. βεβόημαι. a. 2. ἐβόησα. p. m. βεβόημαι.

Τ᾽υπερβουλαίνω, f. ἀνῶ. a. 1. ὑπερεβούληνα, prævaleo. Psalm. 65. 3. ab ὑπὲρ & βίλημα, possum. a. 1. pass. ἐβουλήθην.

Τ᾽υπερβρίθω, ω, ν, a. 2. m. verbi ὑπερβρίθω, supra pono. Them. βάθω, pono. f. βάσω. a. 2. ἔβαθον.

Τ᾽υπερβλέπω, conniventia dissimulo. f. ὑπερόψω. a. 2. ὑπερέβλεπον. a. 2. part. act. ὑπερβλέπων, ουσα, ον. ab ὑπὲρ, & βλέπω, video. a. 2. ἔβλεπον & ἔβλην. item confirmo, suffulcio: ab ὑπὸ & βλέπω, fulcio.

Τ᾽υπερβύσαι, a, 1. inf. act. ab ὑπερβύω, suffulcio, pro fulcimine suppono: ab ὑπὸ, sub, & βύω, fulcio.

Τ᾽υπερβύνα, adv. trans: cum gen. 2 Cor. 10. ver. 16. idem quod ἐκεῖνα, pro ἐκεῖνα, adv. loci. Interdum ἐκεῖ, ultrà, ante, Th. ἐκεῖνος, ille.

Τ᾽υπερεκτείνω, extendo me ultra quam fas est f. ὑπερτενῶ. a. 1. ὑπερέτεινα. quod ab ὑπὲρ, ἐκ & τείνω, tendo.

Τ᾽υπερεκχεῖν, solvo pro: & hinc

Τ᾽υπερεκχυσμὸν, ου, ὁ, dependo, dependens: ab ὑπὲρ, ἐκ & χέω seu χύω, solvo.

Τ᾽υπερεκχὼν, super effundo. ex ὑπὲρ, ἐκ & χὼν, fundo. f. χὼσω.

Τ᾽υπερεκχύνω, nimium effundo. f. ὑπερεκχύσω. p. ὑπερεκκέχυκα. sed ὑπερεκχυνόμενον, superfluo. quod ex ὑπὲρ, ἐκ & χυνόω, f. χύσω. Th. χὼ, fundo, f. χὼσω.

Τ᾽υπερελθὼν, ὀντος, qui superavit, qui vicit, a. 2. part. act. ab ὑπὲρ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Τ᾽υπερεντυγχάνω, interpello, intercedo: ex ὑπὲρ, & ἐντυγχάνω. quod vide.

Τ᾽υπερέρω, f. ι. ab ὑπερῶ, quod vide.

Τ᾽υπερεξελλόμενον, ι. pl. f. ι. m. ab

Τ᾽υπερεξέρχομαι, digredior: ex ὑπὲρ, ἐξ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per Sync. ἦλθον.

Τ᾽υπερεπίφερε, admodum effero. a. 1. ind. pass. ὑπερεπήνεγκα, ες, ε. Quod ex ὑπὲρ, ἐπὶ & φέρω, tollo.

Τ᾽υπερεπιδεῖν, admodum desidero. quod ex ὑπὲρ & ἐπιθυμέω, desidero, quod vide.

Τ᾽υπερεπλήσαντο, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερεπλήσαντο, superabundo. f. ἐσω. ex ὑπὲρ & πλησίζω, plus habeo: quod à πολὺς, seu πλείων, amplior. comparat. à πολὺς, multus.

Τ᾽υπέρεχα, protexit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέρεχω, emineo, præsto. ex ὑπὲρ & ἔχω, habeo. f. ἕξω & χὼσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔχεσ, ες, ε.

Τ᾽υπερηφάνης, seu ὑπέρηφανος, quod vide.

Τ᾽υπερηφάνων πνεῦμα, pro ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς ἐφάνη, τυραννικὸν ἐφάνη, ἐφάνη, qui pro patre perire, accensus est. vide ἐφάνη.

Τ᾽υπερίχω, superemineo, præstantior sum, superi-

pere. ab ὑπέρχω, eminentia, præſ. part. n. ſ. & in pl. τὰ ὑπέρχοντα, ſublimia. ſ. ὑπέρχω. a 2. ὑπέρχω, quod ex ὑπό, & ἔχω, habeo.

Τ' ὑπερήμερος, ſupra modum deleßer: ab ὑπέρ, & ἦμαρ, ου, τό, dies.

Τ' ὑπερήνωρ, ορος, ὁ, ἡ, ſuperbus, lætus.

Τ' ὑπερημερία, ας, ἡ, dilatio ultra præſcriptum diem: &

Τ' ὑπερημερέω, ῶ, præterieus diem promiſſum, vel conditum: ab ὑπέρ & ἡμέρα, dies.

Τ' ὑπερήμισυς τῆς ἡμέρας, ultra dimidiam civium partem. Them. ἤμυνε, ος, dimidius.

Τ' ὑπερηφανία, ultra virum poſſum, ſuperbia. ab ὑπερήφανος, ſupra modum virilis, fortis, ſuperbus: quod ab ὑπέρ & ἀνήρ, vir.

Τ' ὑπερήφανος, ος, ον, ὁ, ἡ, ſuperbus. vide ὑπερηφανία.

Τ' ὑπερθε, ας, ὁ, ἡ, 2. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, exzollo, exceedo, ſupero. quod ex ὑπέρ, & αἴρω, tollo. ſ. apud. a. 1. ἦρα.

Τ' ὑπερθυμα τέκνα, ſuperba proles. vide ὑπερφέρω.

Τ' ὑπερθυμία, ας, ἡ, ſuperbia. vide ὑπερφέρω.

Τ' ὑπέρθυμος, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri. Hinc ὑπερθυμία, ſuperbia, faſtus. ὑπερθυμέω, ſuperbio: ex ὑπέρ, ſuper, & θυμός, animus, appetes, ſtendo.

Τ' ὑπερθε, ſeu ὑπέρθεν, deſuper, ſupra. ὑπέρθε ſidunt, Poët. pro ὑπέρκειμαι, extolluntur, in altum evehuntur. Th. ὑπέρ, ſuper.

Τ' ὑπερθωμιλίζω, licitor, licitor, pretium auget, tanq. ab ὑπέρθωμος, pretium ſuperadditum. Th. τίθημι.

Τ' ὑπερθωμιλητής, licitatio, adjectio, &

Τ' ὑπερθωμιλητήρ, licitator. ab ὑπερθωμιλίζω. quod vide.

Τ' ὑπέρθυρον, ου, τό, dilatio, mora, procraſtinatio: ab ὑπέρθημι, differo. Th. τίθημι, pono.

Τ' ὑπερθύσθεσαν, 3. pl. præſ. m. &

Τ' ὑπερθύσθην, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθύω, tranſilio. Them. θύω, vel θρώσκω, ſalio.

Τ' ὑπερθυμος, ου, ὁ, ἡ, magnanimus: ex ὑπέρ, & θυμός, ὁ, animus.

Τ' ὑπερθύσσειν, ſuperliminare: &

Τ' ὑπέρθυρον, idem. Ex ὑπέρ, ſuper, & θύρα, ας, ἡ, janua.

Τ' ὑπερίδης, ου, ὁ, HYPERIDES, nomen propr.

Τ' ὑπερίδων, ίδος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, connivencia diſſimulo. quod vide.

ΤΗΠΕΡΙΟΝ, vel -ιν, ὅ, τό, HYPERICUM, herba.

Τ' ὑπερίσσιδαι, gen. Æol. pro ου, ab

Τ' ὑπερίσσιδαι, ου, ὁ, nom. Patronym. ab ὑπέρειμι.

Τ' ὑπέρκαρ, gen. ſing. ab

Τ' ὑπέρκαρ, αρος, ὁ, ἡ, ſupergrediens. Epith. Solis, q. ὑπὲρ ἴων, ſupra ſens. item nom. propr.

Τ' ὑπερκάρσιος, cornu circumvenio, alterum cornu boſtis ſupero: ex ὑπέρ & κάρη, ατος, τό, cornu.

Τ' ὑπερκαταιθής, exſuperveniens, ὁ, ἡ, ſing. n. ι. opt. act. verbi ὑπερκατέρχομαι, ſ. ἐλθ. Quod ex ὑπέρ & κατέρχομαι, idem quod κατέρχομαι, ſubeo, ſ. ἐλθ.

Τ' ὑπερκρεμάσαι, σαι, σαι, impendeo. Them. κρεμάω, ſeu κρεμάννυμι, ſuſpendo. ſ. κρεμάω.

Τ' ὑπερκύδασσα, acc. ſing. ab

Τ' ὑπέρκυδος, ὑπέρκυδος, ὁ, gloria ſuperemineus. Ex ὑπέρ, & κῦδος, ους, τό, gloria.

Τ' ὑπερμένεϊ, ους, ὁ, ἡ, Dor. pro ὑπερμένει, quod vide.

Τ' ὑπερμάχω, ſ. ἐσω, propugno. Them. μάχομαι, pugno.

Τ' ὑπερμεγάθεα, Ion. pro

Τ' ὑπερμεγάθης, ους, ὁ, ἡ, ſupra modum magnus. ex ὑπέρ, & μεγάθος, quod à μέγας, magnus.

Τ' ὑπερμενέων, gen. ſing. ab

Τ' ὑπερμενής, ὁ, ἡ, præpotens, dat. ſing. ὑπερμενεῖ. Them. μένος, ους, τό, animus.

Τ' ὑπερμήκης, ους, ὁ, ἡ, præcelſus, prælongus, ingens: à μῆκος, ους, τό, longitudo.

Τ' ὑπερμορα & ὑπέρμορα, præter fatum, contra quod in fatis erat: à μοῖρα, vel μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Τ' ὑπερνίκων, ῶ, plus quam victor ſum. ſ. ἐσω. p. ὑπερνίκηκα. Th. νίκη, vinco.

Τ' ὑπερνέφαι, αι, αἱ, populi qui ſupra Auſtrum habitant. Them. νέφος, ους, τό, Notus, Auſter.

Τ' ὑπερογκος, ου, ὁ, ἡ, prætumidus, ſuperbus: Ex ὑπέρ, ſuper, id eſt, nimis: & ὄγκος, ου, ὁ, tumor, faſtus.

Τ' ὑπερθεν, ſupra habito. vide ὑπέρ. hinc ὑπέρθεν.

Τ' ὑπερόπλια, ας, ἡ, ſuperbia, dat. plur. Ion. ὑπερόπλιῃσι ab

Τ' ὑπερόπλος, ου, ὁ, ἡ, inſolens, audax, cujus tutus arma ſuperat. ex ὑπέρ, ſuper, & ὅπλον, ου, τό, arma.

Τ' ὑπερφίαλος, ου, ὁ, ſuperbus: &

Τ' ὑπερφιάλως, ὁ, qui contemnere & ſuperbe delitiari ſolet, ſuperbus. Th. ὑπέρομαι, video.

Τ' ὑπερφιάλως, more eorum qui ſuperbe contemnunt. à præced.

Τ' ὑπερφίαλας, acc. pl. part. præſ. act. verbi ὑπερφιάλομαι, contemno, neglige. Th. ὄμαι, video.

Τ' ὑΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, piſtillum. veteres mortario uſi ſuerunt pro molis.

Τ' ὑπερφίαλος, ου, ὁ, eminentia, excellentia: ab ὑπέρφιαλος, quod vide.

Τ' ὑπερφίαλος, Dor. pro ὑπέρφιαλος, ingentes, immanes, acc. pl. ab ὑπέρφιαλος. Hinc ὑπερφιάλτατος, ου, ὁ, Dor. pro ὑπερφιάλτατος, ου, ὁ, excellentiſſimus. ab ὑπέρφιαλος, quod vide.

Τ' ὑπερφίαλος, ας, ἡ, deſtellus, contemptus; item ſuperbia. Th. ὑπέρομαι, video.

Τ' ὑπερφιάλτατος, Dor. pro ὑπερφιάλτατος, tranſilire, a. 2. pl. præſ. ind. verbi ὑπερφιάλλω, quod à πάλλω, ſalio.

Τ' ὑπερφιάλτατος,

Τ᾽ὑπερβαλλόντως, *supernabundè*. f. ἔσω. a. 1. ὑπερεκβλύσω. ptæf. pafl. ὑπερεκβεβλυσμαι, *vehementer exundo*: cum dat. ab ὑπὲρ & ἐκβλύσω, *eximius, præstans*. Them. ἀπὸ.

Τ᾽ὑπερβολικῶς, adv. *supra modum*. ab iif.

Τ᾽ὑπερπλήμμι, *super implco*, ab ὑπὲρ, *super*, & πίμπλημι, idem quod πλήθω, *implco*. Th. πλέω, *plenum*.

Τ᾽ὑπερῳκῶν, *præterlabi*. Them. ῥέω, *cado*.

Τ᾽ὑπερπλουτίζω, *superabundo, exubero*. f. ἴσω. a. 1. ὑπερεπλούτισα: ab ὑπὲρ, & πλουτίζω, *plus habeo*. hoc à πλοῦτος, seu πλοῦς, *amplior*. Th. πολὺς, *multus*.

Τ᾽ὑπερπλημμυρία, ᾱς, ἡ, ion. ης, *exundo*. ab ὑπὲρ, & πλημμύρα, idem quod πλῆμα, *æstus maris accedens*. Them. πλέω, *plenum*.

Τ᾽ὑπερπόντιος, ος, ὁ, ἡ, Poët. *transmarinus*, a. ex ὑπὲρ & Πόντος, ου, ὁ, *Mare*.

Τ᾽ὑπερρήγνυ, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑπερρήγνυμι, *fulcus rumpo*. quod ex ὑπὸ & ῥήγνυμι, seu ῥάσσω, *frango*. f. ῥᾴξω. a. 1. ὑπέρρηξα. a. 2. pass. ὑπερράγλω. p.m. ὑπερρωγα, pro ὑπέρρηγα.

Τ᾽ὑπερωπλισμένος, ον, *plus quam perfectus*: ab ὑπὲρ, & ζωπλίζω, *perficio*. Them. πλέω, *plenum*.

Τ᾽ὑπερῳρύζω, *superficiarium sulcum duco*: ab ὑπερῴρυξ, ὁ, superl. ab ὑπὲρ, *super*, compar. ὑπέρτερος.

Τ᾽ὑπέρτατος, η, ον, superl. *summus, altissimus*; item *maximus*. in comp. ὑπέρτερος, *superior*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Τ᾽ὑπερῷον, gen. sing. Ion. ὑπερῴου, ου, ὁ, *locus superior*. Them. ὑπὲρ, *super*.

Τ᾽ὑπέρτερος, *superior*, comparat. ab ὑπὲρ, *super*, in superlat. ὑπέρτατος, *supremus*.

Τ᾽ὑπερφιάλως, & ὑπερφιάλῳσι, Ion. & Dor. pro ὑπερηφάνως, *superbenter*, ptæf. inf. vide ὑπερήφανος.

Τ᾽ὑπερφίαλον τι νοῦ, *aliquid alicui committere*.

Τ᾽ὑπερφίαλος, -ά, *in summam effero sublimitatem*. f. ἀνῶ. p. ὑπερήφανμαι. a. 1. ὑπερήφανα. ab ὑπὲρ, *super*, & ἀίσσω, *in altum tollo*. Th. ἀΐσσω, ὕψι, τὸ, *altitudo*.

Τ᾽ὑπερφέρω, *excellere, superare*. Them. φέρω.

Τ᾽ὑπερφιάλος, ος, ὁ, ἡ, *fadifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est*. ab ὑπὲρ, *supra*, & φιάλη, *phiala, vas ex quo libamina fundebantur*. Exponitur etiam *vinosus, superbus*.

Τ᾽ὑπερφιάλως, adv. *fadifragè, superbè, arroganter*: à præced.

Τ᾽ὑπερφρόνω, -ῶ, *supra modum de me sentio, insolesco*: item *supra sapio*. Rom. ιβ. 3. à φρονέω, *sapio*. Th. φρὴν, *mens*.

Τ᾽ὑπερφυᾶ, & ᾶ, acc. sing. ab

Τ᾽ὑπερφυὴς, ἐς, ὁ, ἡ, *naturæ modum excedens, valdè admirandus, insignis*: ab ὑπὲρ, *supra*, & φύω, ῦσω, ῦσα, ῦκα, *natura*. Them. φύω, *gigno*.

Τ᾽ὑπερχεσμαι, *subeo*: item *obsequiosè colo*. Th. ἴχνεσμαι, *venio*.

Τ᾽ὑπερῷα, ας, ἡ, ion. ὑπερῴη, *palatum*, quòd *summum* in ore locum possidet. Th. ὄρος, ους, τὸ, *superior pars domus*.

Τ᾽ὑπερῳάσαντες, *retrocesserunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ὑπερῳάω, *retrocedo*, quod ab ὑπὸ & ἰρῳάω, *eo, fino, recedo*.

Τ᾽ὑπερῴδιος, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Τ᾽ὑπερῷον, ῴου, τὸ, *cœnaculum*. ab

Τ᾽ὑπερῷος, α, ον, *in superiore ædium parte existens*. Th. ὄρος, ους, τὸ, *superior pars domus*.

Τ᾽ὑπερῴτατος, η, ον, *supremus*. (superlat. ab ὑπὲρ, *super*. comparat. ὑπερώτερος, *superior*.

Τ᾽ὑπεστόνησε, Dor. pro ὑπέστονε, *suberit*, 3. sing. f. ι. m. verbi ὑπόνημι. ab εἰμὶ, *sum*.

Τ᾽ὑπέσσυ, Dor. pro ὑπέστην, *suscepi*. vel Βαττ. Syncop. pro ὑπεστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίστημι, *suppono, subjicio*. Th. ἵστημι, *statuo*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Τ᾽ὑπεστρώμμαι, *subterfugerim*, a. 1. ind. m. verbi ὑποστρώννυμι, *subduco*. Th. στόρνυμι, *contrabo*. f. σω. a. 1. ἐστρωσα.

Τ᾽ὑπέσχου, *policetur*. & in 1. plur. ὑπέσχημεν, a. 2. verbi ὑπίσχνεμαι. Th. ἴσχνεμι, *ito*.

Τ᾽ὑπεῦ, *subest*, 3. sing. præt. ind. verbi ὑπείμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Τ᾽ὑπεύρεεν, *avertebat*, 3. sing. imperf. act. verbi ὑπεύρεω. Th. ῥέω, *verto*. f. ῥύσω. a. 1. ἐῤῥυσα. a. 2. ἐῤῥυσον.

Τ᾽ὑπεύρεσε, 3. sing. a. 1. act. verbi ejusd. & them.

Τ᾽ὑπέχω, *sustinuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*. Th. ἴσχω, *habeo*. f. ἕξω. a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Τ᾽ὑπέχυτο, *promisit*, 3. sing. a. 2. m. verbi ὑπισχνέομαι, ὑμαι, *promitto*. f. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. q. 2. m. ὑποσχέθω. ab ὑπίσχνεμαι, *policetur*, hoc ab ὑπέχω, *suppono*. Th. ἴσχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.

Τ᾽ὑπέχνεμαι, *sum policitus*, perf. verbi ὑπισχνέομαι. vide in ὑπέχνεν.

Τ᾽ὑπέωσαντο, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑπωθέω, *subjicio*. quod vide.

Τ᾽ὑπέωξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Τ᾽ὑπήκοος, ος, ὁ, ἡ, *obnoxius reddendæ rationi, reus, nocens*. qui sc. ὑπ᾽ ἀνδρὸς, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur: ab ὑπὸ & ἀνδάνω, *inquisitio in eos à quibus magistratus gesti ratio reposcitur*. Th. ἀνδὸς, ἐος, τὸ, *rectus*.

Τ᾽ὑπήνδανε, *congressa*, pro ὑπήνδησεν, a. 1. part. pass. f. ῆσα. ab ὑπανδάνω. quod ab ἀνδὸς, *sapio*. f. ἄσω. Th. ἀνὴρ, ἄν, ὁ, *cubile, lectus*.

Τ᾽ὑπήφθω, a. 2. verbi ὑπαφάω, *prævenio*. Th. φθάω, idem. f. φθήσω. a. 1. ἔφθησα, q. à φθάνω. a. 2. part. m. φθάμενος.

Τ'πήκοον, ſubaudiens, cum acc. f. ὑπήκοα. a. 1. ind. ὑπήκουσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπακούω, audio. Th. ἀκοή, auditus.

Τ'πήκοος, ος, ον, ὁ, ἡ, obediens: ab ὑπακούω, obedio. Th. ἀκούω, audio. f. ου. p. ἤκουκα. præt. m. ἤκουα, & Att. ἄκουα.

Τ'πήκουε, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio: f. ου. a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, & in 2. pl. ὑπηκούσατε. Th. ἀκούω, audio.

Τ'πήκουσαν, 3. pl. ὑπήκουσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Τ'πήλιξαν, ſubduxerunt, Poët. pro ὑπέλισσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπαφίημι, ſubduco. Th. ἕλκω, fero. f. ἑλῶ. a. 1. ἤνεγκα, pro ἤνεγκα.

Τ'πήλιγός, ὁ, qui eſt ſub venis poſitus. Th. ἄνομαι, venio. Poët. ἴκνεομαι.

Τ'ΠΗΝΗ, ης, ἡ, barba, pili circa labia.

Τ'πήλυθε, ε, ὁ, juvenis, pubeſcens: à præc.

Τ'πήλυθον, ες, ε, & in 3. pl. ὑπήλυθοσαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπέρχομαι, occurro. quod vide. f. ἐλω. p. ὑπήλυθα.

Τ'πήλυσον, obviam proceſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὑπέρχομαι, quod vide.

Τ'πηρέτης, ὁ, qui fuit, perf. part. paſſ. verbi ὑπάρχω, ſum: f. ξω. perf. paſſ. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ὁ, initium.

Τ'πηρεσία, ας, ἡ, miniſterium: ab ἐρετὴς, ſeu ἐρέτης, remigator. Th. ἐρέσσω, vel ἔρω, remigo. f. ἐρέσω. p. ἐρέχα. perf. paſſ. ἤρεμαι, σαι, ται.

Τ'πηρέτευε, 3. ſing. imperf. paſſ. ab

Τ'πηρετέω, ῶ, ſervio, miniſtro, cum dat. f. ήσω. p. ὑπηρέτηκα. a. 1. ὑπηρέτησα. ab

Τ'πηρέτης, ου, ὁ, remex, proprie, ſed per Synech. ſp. quilibet miniſter, famulus: ab ὑπὸ & ἐρέσσω, ου, ὁ, remex. Th. ἐρέσσω, vel ἔρω, remigo.

Τ'πηρετήσαιμι, ω, ατο, ά. 1. m. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

Τ'πήρμαι, perf. paſſ. verbi ὑπείρω, attollo: quod ex ὑπὸ & αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 1. paſſ. ἤρθην.

Τ'πῆρξα, exſtiti, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, ſum. f. ξω. p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, ἧς, ἡ, initium.

Τ'πῆρχε, ες, ὁ, exiſtiti. perf. ind. act. & Τ'πάρχει, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω, quod vide in ὑπῆρξα.

Τ'πέσσυτο, prominebant. 3. pl. imperf. verbi ὕστημι, ſubſum. Th. ἕστημι, ſum.

Τ'πεσ(ν, Ion. pro ὑφεῖσ(ν, f. 2. inf. ab ὑφίημι, ſubmitto. Th. ἵημι, mitto: f. ἥσω.

Τ'πεσσεῖται, Ion. pro ὑφεῖσθαι, remittere. Th. ἵημι, mitto.

Τ'πεσμίλλα, claude: ab ἴλλω, claudo, ſtringo, oculis connivco. Th. ἰλλῶ, ῶ, ὁ, oculus.

Τ'πέσσεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, ſubſidere, ſubeſſe. Th. ἵημι, ſto.

Τ'πεσχόμην, ἐμην, polliceor, promitto: f. ὑποσχήσομαι. perf. paſſ. ὑπέσχημαι. a. 2. ὑπεσχόμην. a. 2. m. ὑπέσχόμεθα. quod ex ὑπὸ & ἔχω, hoc ex ὑπὸ & ἴσχω, pro ἴσχω, venio.

Τ'πέτρεσε, Ion. pro ὑπετρέσατο, quod vide.

Τ'πεφλὴς, ῆς, ὁ, ſomno gravatus, ſomnolentus. Th. ὕπνος.

Τ'πνάω, dormio, ſomnum capio: ab

ΤΠΝΟΣ, ου, ὁ, ΣΟΜΝΥΣ: (q. ab ὑπανεμίη, lenitor ſpirans.) Hinc ἄϋπνος, ου, ὁ, ἡ, inſomnis, pervigil. ἀγρυπνος, ου, ὁ, ἡ, idem. ἀγρυπνία, vigilia.

Τ'πνώοντα, acc. ſing. præſ. part. act. verbi ὑπνόω, ſopio. Th. ὕπνος.

Τ'πνόω, dormio; item ſomnum affero, ſomnum conciliо. ab eod. th.

Τ'πνος, Dor. pro ὕπνου, ſomni. ab ὕπνος.

Τ'πνόωντας, Ion. vel Poët. pro ὑπνοῶντας, acc. pl. part. præſ. verbi ὑπνόω, dormio. Th. ὕπνος.

ΤΠΟ, (Poët. ὑπαὶ,) cum gen. junctum verbis paſſivis & neutris, à, ab; ex. Cum dat. & acc. SUB, ſubter. In compoſitione etiam ſubmiſſionem & diminutionem ſignificat. ὑπὸ κίρσι βλέπειν ἐωυτὸν, ſe quæſtui ſubjicere, luero ſervire.

Τ'ποδάλλω, ſubjicio, ſeu ſuborno: f. αλῶ. p. ὑποβέβλακα. a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω, jacio.

Τ'ποδὰς, ὑποβᾶσα, ὑποβάν, a. 3. part. act. verbi ὑποβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Τ'ποδλήδην, dejectis oculis aſpicio; limis intueor; ſuſpicor. Th. βλήδω, video. f. ψω.

Τ'ποδλήδιν, adv. ſubjiciendo, vel interpellato ſermone excipiendo verba dicentis nondum finita: ab ὑποβάλλω, quod vide.

Τ'ποβρυχία, acc. ſing. ab ὑποβρύχιος, aquis ſubmerſus; alii leg. ὑπὸ βρυχία. Th. βρύχω, f. ξω, ſtrideo; vel potius à βρύχω, madefacio.

Τ'ποβρυχίοιο, ſubventrair. Th. βυθὸς, venter.

Τ'πογραμμὸς, ὁ, ὁ, exemplar. 1. Petr. 2, 21. ab ὑπὸ & γράφω, ſcribo: f. ψω. perf. paſſ. γέγραμμαι.

Τ'πόγυιον, & ὑπόγυον, adv. nuper, ex tempore. ἐξ ὑπογύου, ſubitò. ὑπογύιος, nuper. Th. γύιον, ου, τὸ, membrum. γύα, pedes.

Τ'πόγυος, ου, ὁ, ἡ, & ὑπόγυιος, qui jam quaſi in manibus eſt, inſtans; item recens: vide præc.

Τ'ποδύσιας, ſubverſus. a. 1. part. act. gen. ſ. verbi ὑποδύομαι, quod vide.

Τ'ποδύδιλλε, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὑποδέχομαι, excipio, quod vide.

Τ'ποδύδιλλας, acc. pl. perf. part. paſſ. verbi ὑποδέω, ſubligo: quod vide.

Τ'ποδὺς, ſubtimidus; ſubnixus, humilis. ὑποδύστερος, υ, inferior: ex ὑπὸ & δύω, ὄσω, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.

Τ'ποδειγμα, ατος, τὸ, exemplum, exemplar: ab ὑποδείκνυμι, indico: quod vide.

Τ'ποδήσω, ſubverſor, aliquantulum metuo: item ſimpl. metuo. Th. δείδω. f. σω. timeo.

Τ'ποδίδυν,

Τ᾽ὑπόδιεν, per Apocop. pro ὑπόδιανεν, 3. ſing. præſ. ind. act. ſunt qui velint eſſe præſ. imperat. ab

Τ᾽ὑπόδιανμι, *præmenſtro, indico*: f. ὑποδείξω, a. 1. ὑπέδειξα, præt. 2a. perf. paſſ. ὑποδέδειγμαι, ξαι, χθαι. Th. δείκνυμι, ſeu δεικάνω, *oſtendo*: f. ξω.

Τ᾽ὑπόδμαδεν, vide δύμαδον, *timeo*. Th. δείδω, idem.

Τ᾽ὑπόδρξαι, a. 1. ind. act. ὑποδέδεξη, 3. ſing. a. 1. ſub. δ

Τ᾽ὑπόδρξας, *ante*, a. 1. part. act. verbi ὑποδέχνυμι, quod vide.

Τ᾽ὑπόδρξε, f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Τ᾽ὑποδίκαδεν, Ion. pro ὑποδίκαδον, *ſuſcipere*. vide ὑποδέχομαι.

Τ᾽ὑπόδρξιος, Ion. pro ὑποδέξαι, quod vide. Sic ὑποδίξω, pro δέξω.

Τ᾽ὑποδρξία, ας, & Ion. ης, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur; commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δέχομαι, *capio*. f. ξομαι.

Τ᾽ὑποδρξίη, ης, ἡ, *ſuſceptio*, Ion. pro præced. quod vide.

Τ᾽ὑποδρξος, ος, ὁ, *ſuſceptor, captax, opportunus*: ab

Τ᾽ὑποδέχομαι, *excipio*: f. ὑποδέξομαι, perf. paſſ. ὑποδέδεγμαι, *excepi*. a. 1. m. ὑποδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.

Τ᾽ὑπόδιω, *ſubligo, ſub pedibus talaria ligo, calceo*: f. δήσω, p. ὑποδέδεκα, & ηκα, præſ. paſſ. ὑποδέδεμαι, *calceor*, vel *calceo me*. perf. paſſ. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδεμένος, η, ον, a. 1. m. ὑποδησάμενος, ω, αν, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι. ex ὑπό & δέω, *ligo*.

Τ᾽ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, ſolea*: ab ὑποδέω, *ſubligo*, quod vide.

Τ᾽ὑπὸ δ᾽ ἧγεν, pro ὑφῆγεν, imperf. ab ὑφαγέω, *ſubduco*. Th. ἀγέω, *capio*: f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἄγον.

Τ᾽ὑπόδρακε, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *ſubligo*, quod vide.

Τ᾽ὑπόδρικος, ος, ὁ, ἡ, *obnoxius, a.* cum dat. q. d. ὁ ὑπὸ δίκαν, ſcil. ὤν, *qui ſubeſt pœnæ*.

Τ᾽ὑποδμῶσαι, *ſubjugata*, a. 1. part. paſſ. f. g. verbi ὑποδαμάσαι, f. δαμάσω. perf. ὑποδέδμημαι. a. 1. paſſ. ὑποδμήθην. ex ὑπό & δαμάω, *domo*, per Sync. δμῶ.

Τ᾽ὑποδμὴ, ῆς, ἡ, *convivium*: ab ὑποδέχομαι, *excipio convivio*. Them. δέχομαι, *capio*.

Τ᾽ὑπόδρος, adv. *ſorvè*, q. ὑπόδρα, ab ὀδρόω, *torvè aſpicio*; per Pleonaſm. πό δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt ὄπτομαι, *video*.

Τ᾽ὑποδραμὼν, ὑπόδρᾱ, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω, *curſu comprehendo*: f. δραμοῦμαι. Th. τρέχω, *curro*: f. δρέξω. a. 2. δραμον.

Τ᾽ὑποδρᾶσαι, *admiſiſtrare*, f. 1. inf. act. verbi ὑποδράω, Th. δράω, *ago, facio*.

Τ᾽ὑποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, miniſter*: à δρήσσω, idem. Ion. pro δραστὴρ, quod à δράω, *famulor*.

Τ᾽ὑπόδρυσσε, υ, ὁ, ἡ, *ſubtruſatilis*. Th. δρύσσω, *e*, ξω, υξα.

Τ᾽ὑπόδρωσαν, *inſervierunt*. Poët. pro ὑπεδράσατο, 3. pl. præſ. ind. verbi ὑποδράω. Th. δράω, *famulor*: f. δράσω.

Τ᾽ὑποδύω, *ſubeo*. hinc ὑποδῦναι, *ſuſcipere*. a. 1. inf. act. Th. δύω, *subeo*.

Τ᾽ὑπόδωκα, Poët. pro ὑπέθηκα, *aſſimulo, mortem gero, cædo*. Th. θάω, *cædo*.

Τ᾽ὑποεργὸς, Poët. pro ὑπουργὸς, ὁ, ἡ, ὁ, *adjutor, miniſter*. Th. ἔργον, ου, τὸ, ὀργω.

Τ᾽ὑποζάκορος, ος, ὁ, ἡ, *miniſter*: ex ὑπὸ & ζα, intenſiva partic. & κορέω, *verro, purgo*.

Τ᾽ὑποζεύγνυμι, vel ύω, *ſubjungo*; *ſubjicio*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*: f. ξω.

Τ᾽ὑποζύγιον, ου, τὸ, ἡ, *ſubjugum*: & ὑποζύγιος, ὁ, *jumentum ſubjugo*; *aſina ſubjugum*. Ex ὑπὸ & ζυγὸς, ὁ, ὁ, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

Τ᾽ὑποζώννυμι, *ſuccingo*. præſ. part. ὑποζωννὺς, ὑποζῶν. in f. g. ὑποζώσομαι, ῇ, ῆται, ώσομαι. f. ὑποζώσω. p. ὑπέζωκα. ex ὑπὸ & ζώννυμι, vel ζώνυμι, *cingo*.

Τ᾽ὑποθερμήνω, *ſubcalefacio*: & ὑποθερμαίνομαι, *incalefio*: à θερμήνω, idem quod Th. θέρω, *calefacio*.

Τ᾽ὑποθίδω, a. 3. inf. m. verbi ὑποτίθημι, *ſuppono*. Th. τίθημι, *pono*. a. 2. m. ἔθμην, ου, το.

Τ᾽ὑπόθεσις, σεως, ἡ, *ſuppoſitio, quæſtio propoſita, legis caſus, argumentum, caſus cauſæ*. dat. pl. ὑποθέσιστ. ab ὑποτίθημι, *ſuppono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Τ᾽ὑπόθὲς, *ſuggere, da conſilium*. a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθου, ου, Att. υ, ab ὑποτίθημι, Th. τίθημι, *pono*. a. 2. ἔθην.

Τ᾽ὑποθόρομαι, f. 1. m. verbi ὑποθέω, *curſu ſubeo*. vide θέω, *curro*.

Τ᾽ὑποθῆκαι, αι, *præcepta, admoniones*: ab

Τ᾽ὑπόθεσις, σεως, ἡ, *ſuppoſitio, argumentum*: ab ὑποτίθημι, *ſuppono*. Th. τίθημι.

Τ᾽ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum*: *admonitio*: ab iiſd.

Τ᾽ὑποθήσομαι, *præcepta dabo*, f. 1. m. verbi ὑποτίθημι, *ſuppono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω.

Τ᾽ὑποθυμίδιε, ον, αι, Alcæus 145. 2. Scribitur & ὑποθυμίδδε. Vide ὑποθυμίδδε.

Τ᾽ὑποθυμίδδε, *ſuſſio, odoret incendo*. Τ᾽ὑποθυμιάομαι, ῶμαι, præſ. paſſ. ὑποθυμιώμεθον, ω, ον, *ſuffitus*, part. præſ. paſſ. Ab ὑπὸ, & θυμίδδε. *ſuffio*.

Τ᾽ὑποθυμίδιε, vel ὑποθυμίδδε, *corona de cervice penſiles*: à præced.

Τ᾽ὑποθωκίδιε, *adulor, ſubblandior*: ex ὑπὸ & θωκίδιε, idem quod Th. θώκω, *aſſentor*.

Τ᾽ὑποιγίον, *ferre oportet, ſubeundum*, verbale ab ὑποίσω, *ſuffero*. Th. φέρω, *fero*. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Τ᾽ὑπόιδαλε, *ſuccendo*. Th. καίω, αυ. f. καύσω.

Τ᾽ὑποκάζ-

Τ῾υποκάρδ῾ιος, α, ι, ὁ, ἡ, qui eſt ſub corde. Th. ὑπο, ſub, & καρδία, cor.

Τ῾υποκάω, ſub, adv. Ex ὑπό, ſub, & adv. κάω, deorſum. cum gen.

Τ῾υποκλάω, ω, σω, ſubjaceo, ſubjectus ſum; conſtituor. præſ. part. ὑποκειμέν῾ος, η, ον, ſubjectus, ſubſtratus: f. 1. m. ὑποκείμενος, ου, ον. Th. κεῖμαι, jaceo.

Τ῾υποκόπτω, pungo, ſuppungo. Th. κόπτω, pungo.

Τ῾υποκρίνω, commoveo. Th. κρίνω, moveo.

Τ῾υποκρύπτω, abſcondam, præſ. part. f. g. ab

Τ῾υποκρύπτω, ſuffuror; item occulo, prætexo; fallo, diſſimulo. Th. κρύπτω, furor: f. ψω. a. 1. ἐκρυφον. p. m. κέκρυφα.

Τ῾υπολιθὶς, ίδ῾ος, ἡ. 1. part. paſſ. verbi ὑπολίθω, inclino. Th. κλίνω, reclino: f. νῶ. p. κέκλικα.

Τ῾υπολιμπάν῾ος, præſ. part. paſſ. verbi ejuſd.

Τ῾υπολοιπάω, ῶ. idem quod ὑπολείπω, quod vide.

Τ῾υπόλυσις, ſubluvies, id eſt, ſordes, quæ ſubtus ex fundo lavantur. ὑπολούω, ſubluo, proluo. Th. πλύνω, eluo.

Τ῾υπολλιον, ου, τὸ, ſumen, ſubventrale, qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, venter.

Τ῾υπόλυτ῾ος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt in ſinu. Th. κόλπ῾ος, ſinus.

Τ῾υποπαίζομαι, blandè appello; puto ferè ut παῖς, vel παίω, puellarem ætatem blandis verbis ſolemus tractare; item exercemur in eo. Th. παίω.

Τ῾υποπάσχιζον, Poët. pro συμφωνῶν, convenire, convenire, ſimile eſſe: ab ὑπὸ & πάσχω; pellitur ſeu radio pulſo.

Τ῾υποπεδίδιον, ου, τὸ, vas in quo aliquid ſub ſe collocatur: q. à πεδίον.

Τ῾υποπλήσσω, ſimulo, in malam ferè partem, reſpondeo: f. ὑποπλήξομαι. perf. paſſ. ὑπολέλειμμαι, σαι, ται. a. 2. paſſ. ὑπεπλήγην, ης, η. a. 1. m. ὑποπλαγὼν, ὼ, ὰν. Th. πλήσσω, fudito.

Τ῾υπόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, HYPOCRISIS. Angl. Hypocriſie. ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

Τ῾υποκρίτ῾ης, ου, ὁ, propriè hiſtrio, perſonam aliquam in fabula ſuſtinens: HYPOCRITA, ſimulator, cujus cor non eſt rectum coram Domino. Angl. Hypocrite. In voc. ἡ ὑποκρισις. ab eod. verbo & th.

Τ῾υποκρύπτω, occultè condo, clanculum repono; item diſſimulo, celo; ſubtrico. Th. κρύπτω, abſcondo: f. ψω.

Τ῾υπόκυφα, Poët. pro ὑποκρύψας, ἡ, λαθὼν ἡμᾶς, clam, occultè: à præced.

Τ῾υπόκυκλ῾ος, ου, ὁ, ἡ, ſubtus rotundus, aliquantum rotundus. Th. κύκλ῾ος, circulus.

Τ῾υποκύπτω, ſuccumbo; ſubmitto me alicui. Th. κύπτω.

Τ῾υποκυμαίνω, ης, ὁ, ἡ, prægnans, gravida fœtu, a. 1. part. m. gen. ας. metri gratia, verbi ὑποκύω, ſo gravida. Th. κύω, in utero geſto: f. ύσω.

Τ῾υπολαβὼν, ὼ. ſing. a. 2. ſub. &

Τ῾υπολαβὼν, ὼ῾ν, in f. g. ὑπολαβόντ῾ων, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod vide.

Τ῾υπολαὶς, ἀδ῾ος, ἡ, ſeu ὑπολὰς, ἀδ῾ος, ἡ, curruca, avis. q. ὑπὸ τῶν λᾶας, id eſt ſub lapidibus vermiculos inquirens.

Τ῾υπολαμβάνω, exiſtimo, præſumo: f. ὑπολήψομαι. perf. ὑπολέλαφα. a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε; ſuſcepi. a. 2. part. ὑπολαβὼν, ὼ῾ν, excipiens, ſeu reſpondens. Th. λαμβάνω, capio.

Τ῾υπολαμπὰς, ἀδ῾ος, ἡ. ab

Τ῾υπολαμπὴς, ἐσ῾ος, ὁ, ἡ, ſublucidus: ab

Τ῾υπολάμπω, illucesco, ſublucio. Th. λάμπω, luceo: f. ψω.

Τ῾υπολείπω, relinquo, reliquum facio: f. ψω. p. ὑπολέλοιπα. perf. paſſ. ὑπολέλειμμαι. a. 1. paſſ. ὑπελείφθην, relictus ſum. prær. m. ὑπολέλειπα. a. 2. m. ὑπολέλοιπον. Th. λείπω, linquo.

Τ῾υπολειφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ὑπολειφθὴς, ἐσ῾ος, a. 1. part. paſſ. verbi præc.

Τ῾υπόλεκτος, an legend. ὑπολέκτου, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ὑπολείπω, relinquo, quod vide. Geneſ. 27. 36.

Τ῾υπολευκαίνω, album reddo. ὑπολευκάνομαι, albeſco. in 3. pl. ὑπολευκαίνονται. ἡ λευκαίνω, dealbo. Th. λευκὸς, ή, όν.

Τ῾υπολίσθου, ου, τὸ, vas, quod τῷ λισῷ, id eſt, torculari ſubjacet, & in quod muſtum expreſſum defluit: item locus in torculari. Ex ὑπὸ, ſub, & λισὸς, ή, όν, lacus torcularii præti.

Τ῾υπόλ῾ηψις, εως, ἡ, reſponſio, ſuſpicio, opinio: ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Τ῾υπολίζω, compar, aliquanto minor: ab ὀλίζων, ονος, ὁ, ἡ, parvus. Th. ὀλίγ῾ος, idem.

Τ῾υπολιμπάνω, relinquo, idem cum ὑπολείπω, quod vide.

Τ῾υπόλοιπος, η, ον, ab

Τ῾υπόλοιπ῾ος, ου, ὁ, ἡ, reliquus, reſtans: ab ὑπολοίπω, quod vide.

Τ῾υπολύω, ſubter ſolvo: de calceis dicit, item ſolvo, libero. Th. λύω, ſolvo: f. σω.

Τ῾ΥΠΟΛΩΙ῾Σ, & ὑπολαὶς, curruca, avis. vide ὑπολαὶς.

Τ῾υπόμαζοι, ων, οἱ, loca quæ ſunt ſub mammis: à μαζὸς, ὁ, ὁ, mamma.

Τ῾υπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομήσσω, vel ύω, ſubige, age: f. ξω, p. χα. Th. μήσσω, idem.

Τ῾υπομαργάνης, ου, ſubinſanus. Th. μάργ῾ος, ου, inſanus.

Τ῾υπομασχάλιον, lateralium, Gloſſ. puto lateriale tegumentum ſub μασχάλη.

Τ῾υπόμαυρ῾ος, obſcurus, ſubſcidus: à μαυρὸς per aphæreſin pro ἀμαυρὸς, ὸ, obſcurus, qui non bene videtur.

Τ῾υπομείρας, ασ῾ης. a. 1. part. act. &

Τ῾υπομμήρ῾ας, ασ῾ης. ſing. perf. part. act. ab

Τ᾽ανέχω, *sustineo*, *tolero*, cum acc. fine ejus, *persevero*: f. ὑπομεῖνῶ. p. ὑπομεμένηκα, perf. part. act. ὑπομεμενηκώς, ύτος, a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi*; item cum acc. *sustinui*. p. m. ὑπομεμένα. Th. μένω, *maneo*.

Τ᾽ανεμώνα, Dor. pro

Τ᾽ανεμώνη, *in memoriam revoco*, præs. imperat. ὑπομιμνάτω, ίτω, *suggerat*. ὑπομιμνᾶτε, 2. sing. præs. sub. l. ὑπομιμνῶ, *memoriam refricabo*. a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑπομνῆσαι. perf. ind. act. ὑπομέμνηκα. perf. pass. ὑπομέμνημαι, σαι, σται. a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην. ex ὑπό & μιμνήσκω idem quod th. μιμνήσκω, *recordor*, *commemoro*: f. μνήσομαι.

Τ᾽άμνος, ου ὁ, τὸ, *monumentum*: à præced.

Τ᾽αμνῆσαι, *in mentem revocare*, a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Τ᾽άμησις, εως, ἡ, *recordatio*, *commonefactio*: ab eod. verbo.

Τ᾽αμήσω, f. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Τ᾽αμονὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia*, *exhilaratio*: ab ὑπομένω, quod vide.

Τ᾽άμυξις, τὸ μέσον τῆ μυκλῆρος, *cartilago*. Gloss. quia ὑπὸ μύζω.

Τ᾽ανύω, *sufficer*, imperf. act. ὑπανύεον, ν. perf. ὑπανύσκα. ex ὑπό & νύω, *intelligo*. Them. νόος, ου, ὁ, *mens*, *animus*.

Τ᾽άνυσα, ας, ἡ, *fulcimen*: ab eod. th.

Τ᾽άπαξ, *amara*; *cloaca*, *canicnlus*, *sæx*, passim exponitur *cloaca* apud Josephum. ὑπόπυος, propr. *occultè depascens*: ex ὑπό & πίνω, *depasco*, ut ἔλκος ὑπόπυον.

Τ᾽απεπτάλοντες, *perculsi*, perf. part. act. nom. pl. verbi ὑπαπτάλλω, quod à πάλλω, *expavesco*: f. ξω. p. πέπτηκα. perf. part. act. πεπτηώς, & per Crasin ἰον. πεπτηώτ, ότος, & in pl. οἱ πεπτηότες, & Ectasi Poëtica πεπτεώτες. Them. πτόος, *terrefactio*.

Τ᾽άπιτος, υ, ὁ, ἡ, *saxosus*. Th. πίλος.

Τ᾽απμάζω, *supprimo*: à πάζω, Dor. pro πίζω, *digitis premo*, *premo*.

Τ᾽απτάλλω, *decido*, *me submitto*. Th. πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεπτάμην. perf. act. πεπτάκα. a. 2. act. ἔπτην.

Τ᾽απτάλος, & ὑπαπτάλος, *planitiei subjacens*, i. e. *planus*, *campestris*: à πτάλος, ὁ, *tabula*, *planities*. Th. πλατύς, *latus*.

Τ᾽απτάλω, *subnavigo*, *subleco*: f. ήσω. a. 1. ὑπαπτάλωσα. Them. πτάλος, *navigo*: f. πτάλῶ.

Τ᾽απτάλωτός, genit. sing. a. 1. part. act. ab

Τ᾽απτάω, *aliquantum hirco*, *adhirco*: f. ήσω. p. ὑπαπτάωκα. a. 1. ὑπαπτάωσα. Th. πτάω, *hirco*.

Τ᾽απτήλης, ου, ὁ, *subtellum*: q. d. ὑπὸ ποσὶ πτῆναι, *sub pedibus*. Th. πτέω, *volo*, ῶ, perf.

Τ᾽άπτηνος, *qua liberos habet*: à πτήνη, ης, ἡ, *vitula*.

Τ᾽απτήσω, *succendo*. Th. πτάω, *incendo*.

Τ᾽απτόμενος, η, ον, ὁ, ἡ, *alatus*. Th. πτερόν, οῦ, *ala*.

Τ᾽απτύλλουσι, Dor. pro ὑπαπτύλλει, *suffocatur*. 3. sing. præs. &

Τ᾽απτύλλοντες, nom. pl. part. præs. ab

Τ᾽απτύλλω, *subjicor*: ex ὑπό & inusitat. πτύλλω, *injicio*. Th. ἵστημι, *video*.

Τ᾽απτός, *subjectus*: ab eod. th.

Τ᾽απτώσεως, εως, ἡ, *humiliatio*: ab ὑπαπτίλλω, *subjicior*, *humilio*, quod vide.

Τ᾽απτίστου, υ, τὸ, *barba quæ sub naribus nascitur*. Lat. *mystax*. Th. μύω, ὁ, *nasus*.

Τ᾽αρακδεὶς, ίδος, a. 1. part. pass. ab

Τ᾽αρακὼν, *succutio*, *concutio*. Th. σείω, *quatio*, *moveo*: f. σω.

Τ᾽αρακδήσας, ασα, αν, *irruens*, præs. part. pass. ab

Τ᾽αρακδῶ, *irruo*: à σείω, *agito*. Th. σείω, idem.

Τ᾽αρκάλλω, ας, ε, *permisterem*, a. 2. opt. act. &

Τ᾽αρκὰς, άδος, a. 2. part. act. verbi ὑφίστημι, *subjicio*; *subsisto*. Th. ἵστημι, *sto*. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Τ᾽αρκάστασες, *supponentes*, Dor. pro ὑπαστήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑφίστημι, *subjicio* quod ab ὑπὸ & ἵστημι, *sto*. f. στήσω.

Τ᾽άρξασα, ης, ἡ, *persona*, hoc est, ὑφεστῶσα ὑπόστασις, *res per se subsistens*, *intelligens*; *confidentia*, *subsistentia*: ab ὑφίστημι, *subsisto*. Th. ἵστημι, *sto*.

Τ᾽αρσίλαο, *subterfugio*; *subtraho*: *aliquam ex parte dissimulo*; item, *subduco me*: *contrabo*: imperf. ὑπέρσιλλον, ες, ε. f. ὑπαρσιλῶ. p. ὑπέρσιλκα. a. 1. ὑπέρσιλα. a. 1. m. ὑπερσιλάμην, ω, απο, *suppressi*, *detrectavi*. a. 1. sub. m. ὑπερσιλάμην, ῃ, ηται, *subducam*. ptæt. m. ὑπέρσιλα· unde ὑπερσιλὰ, *subductio*. Them. σίλλω, *mitto*.

Τ᾽αστάλλω, a. 2. inf. act. &

Τ᾽αστάμην, ῃ, ατο, f. 1. m. verbi ὑφίστημι, *excello*; *subjicio*. Th. ἵστημι, *statuo*: f. στήσω.

Τ᾽αστάν, *subficiatur*, 3. sing. a. 2. imperat. act. verbi ejusd.

Τ᾽αστολὴ, ῆς, ἡ, *subductio*: ab ὑπερσίλλω, quod vide.

Τ᾽αστραχίζω, *subingemisco*: à στραχίζω, idem quod στένω; *ingemisco*. Th. στυὶξ, *angustus*.

Τ᾽αστρέφω, *revertor*. præs. imperat. ὑπέστρεφε, ετω. imperf. ὑπέστρεφον, ες, ε. f. ψω. a. 1. ὑπέστρεψα, ας, ε. a. 1. inf. act. ὑποστρέψαι. a. 1. part. act. ὑποστρέψας, ασα, αν. Th. στρέφω, *verto*.

Τ᾽αστροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus*, *conversio*: ab ὑποστρέφω, quod vide.

Τποδεδεγμένος, vel -νως, subjective: imperf. -δεχόμην, -ου, ο, f. -δεχόμαι. p. -δεδεγμαι, -ασαι, -ται. -δεχθαι. part. pres. pass. -δεχόμενος, -η, -ον, subjective: ex ὑπό & δέχομαι, idem quod ὑπ. τρέμω, horreo: f. -δέδεγμαι.

Τποδείσας, -δείσ-, a. 1. part. act. verbi præced.

Τποδέχομαι, idem quod ὑπ. τρέμω, horreo, subsisto, etc. Th. δέχ-ομαι, habeo.

Τποδηναι, promittere, Ion. pro ὑπ. τρέμω, a. 2. imperat. m. verbi ὑποδέομαι, promitto: f. -δεήσομαι. perf. -δεδεημαι. a. 2. m. -δεόμην, quod ab ὑπό & δέομαι, idem: hoc ab ὑπ. τρέμω, suppono; subsisto. Th. δέω, habeo.

Τποδηναι, -δεῖν, ῆ, promissio: ab ὑπ. τρέμω. Vide in ὑποδέομαι.

Τποδήσομαι; f. 1. m. verbi ὑποδέομαι. Vide in ὑπ. τρέμω.

Τποδικ-ώτατ-ος, -ότερος, 2. s. part. m. verbi ὑποδικ-έω.

Τποδμῆναι, submittere, a. 2. part. act. verbi ὑπ. τρέμω, quod vide. Th. δέμω, habeo: a. 2. δμῆναι.

Τποδοχή, ῆς, ἡ, subjectio: ab ὑποδέχομαι, quod vide: sed

Τποδοχή, ῆ, sing. a. 2. sub. pass. &

Τποδόχθη, a. 2. imperat. pass. &

Τποδυόμενος, f. 2. pass. ab ὑποδύω, quod vide.

Τποδύσομαι, Ion. pro ὑποδύσομαι, succidere, Th. δύω.

Τποδυτάρ-ιος, ὁ ἡ Tartarum detrusi. Th. Τάρταρ-ος, ου, ὁ, Tartarus.

Τποδύω, vel -δύνω, subordino, certo ordini subjicio: f. ξω. p. ὑποδέδυκα. a. 1. inf. act. ὑποδῦσαι. a. 1. part. act. ὑποδύσας, -άντ-ος. pract. pass. ὑποδύομαι, vel -δῦσομαι, subordinor, certo loco & ordini subjicior, pareo: perf. pass. ὑποδέδυμαι, -σαι, -ται, subjectum sum: a. 2. ind. pass. ὑποδύην, -ύης, -ύη. a. 2. imperat. pass. ὑπόδυθι, -τω, & ὑπ. 2. pl. ὑπόδυσθον, pareto: a. 2. sub. pass. ὑποδύω, -ύῃς, -ύῃ. part. pass. ὑποδύς, -ύντ-ος, subjectus: f. 2. pass. ὑποδύσομαι, -ῃ, -εται, subjiciar: p. m. ὑποδῦσθαι, mode ὑποδῦναι, subjectio. Them. πέδον, vel -δω, ordino.

Τποδῦσαι, Poët. pro ὑποδῦναι, prosternere, Th. δύω.

Τποθλίβω, persolvo tributum. Th. θλίβ-ω, vexo, at.

Τποθλίμμαι, fractus, subtus fico: practido. Th. θλίμμι, fio: f. μῆ. a. 2. θραῦμαι. perf. τέθραμμαι.

Τποθλῶσι, suppono: f. ὑποθλήσω. p. ὑποτέθλικα. a. 1. ὑπεθλᾶσα, -ᾶς, -ᾶ, & in 3. pl. ὑπεθλᾶσαν. pract. m. ὑποθλάομαι, -ᾶσαι, -ᾶται, subjicio: pract. part. ὑποθλιβόμεν-ος, -η, -ον. a. 2. part. m. ὑποθλίβ-ος, -ου. Them. θέμω, pono.

Τποθρασύν-ομαι, subjecta modestia honore: ἵστασθαι ὑποθρασύνεσθαι τοῖς ἄλλοις, certare alteri, ex ὑπό & θρασύς, honore. Th. θάρσος, idem.

Τποθρασύνω, Ion. pro ὑποθράσσω, subjicio; quod vide.

Τποθρέω, infrà cursu differo: f. ὑποθρέξω. a. 2. ὑπέθρεμον, ες, ε. a. 2. part. ὑποθρέμ-ων, ονος. Th. τρέχω, curro.

Τποθρέω, perterrefacio. Th. τρέω, tremo.

Τποθρέομαι, tremore succutior: à τρόμος, tremor; quod à τρέμω & τρέω, idem.

Τποθρέσσω, -ω, ὑ, ὑ, redigo: redigor. Th. τρέμω, verto: f. ψω. pract. m. τέτροφα.

Τποθρέψασθαι κεῖσιν, in rotundum vindere: vide ὑποθρέχω.

Τποθρήσσω, Poët. pro ὑποθρέχω, infrà curro. Th. τρέχω.

Τποθυμιάσω, vide in ὑποθυμιάω.

Τποθυσάσω, vide in ὑποθύσσω.

Τποθύσσω, sufringo. Th. θύω.

Τποθύσσω, -ύσσ-ω, exemplar: ab ὑποθύω, delineo; hoc ab ὑπό & τύπος, figura, & τύπος, ου, ὁ, figura. Th. τύπτω, verbero: f. ψω. p. pa. p. m. τέτυμμαι.

Τποθύω, -ύσ-ω, scitè respondeo, a. 1. part. act. f. ξ. ab ὑποθύομαι, apposite respondeo. Th. τυγχάνω, sum: f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τποκλόπ-ος, ου, ὁ, ἡ, subdolus, qui sub cicatrice latens: ab ὑπό & κλέπτω, cicatrix. Th. κλέπτω, fallo.

Τποκόσμ-ιος, ὁ ἡ, qui sagà cultus est; item cœlestis. Th. κόσμος, ου, ὁ, cultus.

Τποκρατέω, ῶ, exercem navis, adjuvo, inservio. Th. κράτος, opus.

Τποκρίνομαι, -κρῖν-ῶ, ministerium: à pract.

Τποκρίτ-ης, ου, ὁ, ὁ, minister; cujus ὑπ. dicor κρίνω.

Τποκρῖναι, praes. inf. pass. ab

Τποκρίνομαι, -κρῖν-ῶ, declaro; subjecendo. Th. κρίνω, efficio: f. κρινῶ. p. κέκρικα.

Τποκρούω, -κρούσ-ω, Poët. & Dor. pro ὑποκρίτης, subvenio, variis alicujus ministeriis: vide in ὑποκρίνομαι.

Τπολαμπ-ύω, -ύσ-ω, alii separatim leg. ὑπὸ φαίνω, sub diluculum. Them. φάω, luceo.

Τπολέγω, suffero: f. ὑποίσω. a. 1. ὑπεβάλεσα. a. 2. ὑπέβαλον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero: f. οἴσω.

Τπολήτ-ης, ου, ὁ, propheta; vel propheta minister: à ὑπό, seu φάω, dico.

Τπολοιθ-ήσ-ω, -ήσομαι, prævenio, a. 2. part. m. & ὑπολοιθός, ὁ, ἡ, ὁ, part. act. verbi ὑποθοάω, prævenio. Th. θοάω, idem: f. θοήσω, a. 2. ἐθόην.

Τπολυγίζ-ω, ὑ, ὑ, ὑ, in poteriorem redactus: ex ὑπό, sub, & γυῖον, ὑ, membrum.

Τπολύχνιος, ὁ ἡ, ὁ, liquor, humor; idem quod λύχνος. Th. λύω, fundo.

Τπομνύω, fœdus, clam me subdens: f. ὑποῦμαι. p. ὑπώμοκα. a. 1. ὑπώμοσα, -ας, -ε. Th. μνύω, ago, accedo.

Τπομμοσ-

Τὑφ-ομαι, ν, ί, ν. *subterruncor*. Them. *defodiens*, ὁ, ἡ, ὀν.

Τ᾽ῠφλὸς, ὸς, ὸν, *fatuitas* ; gen. pl. ὑφλῶν, ab ὑπὸ & ὁράω, *video*.

Τ᾽ῠφλὸς, ὸν, *fatuus* : ab iisd.

ΤΥΙΟΣ, ὸν, *supinus*, *resupinus* ; qu. ab ὑπὸ, *sub* : hinc ὑπτιάζω, *resupino*.

Τ᾽ῠπτιάζω, ν, qui *sub* nixu gestari *solet*. Th. ἀλίσκ, ὁ, ἡ, ὀν.

Τ᾽ῠπτιμα, (scil. χωρὶ, ab ὑπτιάσω, *stabilitas* : q. d. *subsecutare* ; *pars quæ subjacet oculo* ; item *suggillatio sub oculo orta ex ictu* : ab ὑπὸ, ὁ, *oculus*. Them. ὑπτιάσω, *video*.

Τ᾽ῠπτιμάζω, *plagis caput undo*, *domo* ; *validis ictibus subsidia reliqui autem* : f. ὑπτιάσω, p. ὑπτιάκα. ab

Τ᾽ῠπτιμα, ν, νὸ, vide ὑπτιάσω.

Τ᾽ῠπτρα, ας, ὁ, *ima montis pars*, *pes montis* ; ab ὑπὸ, ὀρὸς, ὄρος, *mons* ; Dorice ὄρος.

Τ᾽ῠπωρόφιος, ν, ὁ, ἡ, qui *sub* tecto, seu *camera est*, *domesticus* : ab ὑπὸ & ὀροφὴ, *contignatio*. Them. ὑπόφιον, τὸ, *tectum imum*.

Τ᾽ῠρὶς, ΒΟΡΕΧ, *mus*, Æol. ὁ *suillo rostro* : ab ὖς, *sus*, *porcus*. Th. ὑΐς, idem.

Τ᾽ῦς, *examen*, Puto ab ὑφάω, *necto* : est *nexus apum* ; & hinc ὑφαὸς, *favus*, *examinis opus*.

Τ᾽ῦς, *porcus* ; ab ὑφάω, quia aliquid à viminibus *nexum* seu *plexum* ; .

Τ᾽ῠφάω, *ego viminibus nexum* : à præced.

Τ᾽ῠφὴ, *olim operculum* ; quia olim ὑφαίνεται, *instruitur* : ab ὑφάω, *instruo*.

Τ᾽ΥΦΝ, ὸς, ὁ, *instrumentum*, in *quo multa onera basilantur* ; *vas fictile*.

Ὑ᾽ς, ὑὸς, ὁ, ἡ, *sus*, *porcus*, a. Them. ὗς, idem.

Τ᾽ΣΙΝΟΝ, ν, νὸ, *planta* βοτὸν.

Τ᾽σδω, pro ὕδω, id est. ὑσῶ, *ado*, Æol. In Sapphus carminib. pag. 23. leg. ὔσδων μελλοντ. vel leg. ὔσδων, Dor. pro ὑσῶν, vel ὕσδων.

Τ᾽ῦσγω, *pluvia madefactum esse*, a. 1. inf. pass. ab ὖω, *pluo* ; Ion. ὕσω, a. 1. pass. ὕσθην.

Τ᾽σεν, ν, νὸ, *vimen*, ὀπτάλιτος, *vietus* : qu. ab ὖω, *pluo*.

Τ᾽σκα, *lignum quo ignis accenditur* : qu. *fomes ignis*.

Τ᾽σμὶν, ὺς, ὁ, *pugna* : ab ὑσμὶνω, *festino*. Th. μὶνω, *maneo*.

Τ᾽σμὶς, pro ὑσμὶν, per Metaplasm. dat. sing. præced.

Τ᾽σπληξ, Dor. pro

Τ᾽σπλὴξ, *scutica* ; qua ὖες πλήσσονται, & qua alia animalia pulsantur ; *sonus scuticæ vibratæ* : & nominatim ὑ, quo *carpentibus in stadio signum curfus datur*. Tam *tereres*, unde dimissi incipiunt ; item *paxillus terræ infixus*, qui sit pro nota in *dispiendi cursus*,

Τ᾽σσωπος, ὁ, ἡ, vel ὕσσος, *pexilius vestimentum* : Hesych. an abusive ?

ΤΣΣΟΣ, ὸ, ὁ, *vestimentum*, *pilum*, *gestum*.

Τ᾽σσωπος, ὁ, ἡ, HYSSOPUS ; Anglice *Hyssop* ; & libanotis arborescens : Matib. 27. 48. dicitur & ὕσσωπος, ὁ, τὸ. Th. ὑσσωπὸς, *video*.

Τ᾽στατος, *posterima*, nom. pl. n. g. ab ὕστατος, ὁ, τὸ, *ultimus*, superl. ab ὕστερος, *posterior* ; quod vide.

Τ᾽στάτως, adv. *tandem*, *postremo* : ab

Τ᾽στατος, ὁ, ἡ idem quod

Τ᾽στατος, ὁ, *posterimus*, *ultimus* : ab ὕστερος, quod vide.

Τ᾽στερος, pro ὕστατος, quod vide.

Τ᾽στερος, ὁ, ὸν, idem quod ὕστερος, *posterior*.

Τ᾽στερὸω, ὼ, *sum posterior* ; *careo*, *desum* ; & in 3. pl. ὑστεροῦσι, ἐ, ὁ. ὑστέρησα. a. 1. ὑστέρηκα, *defecis inferior fui* : a. 1. part. f. g. ὑστερήσασα, σὶς, ὁ. ptæf. pass. ὑστερέομαι, -ὴσομ, *desicior*, *destituor* : perf. pass. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 1. pass. ὑστερήθην, ἐσμὶ. Th. ὕστερος, *posterior*.

Τ᾽στέρημα, ατος, τὸ, *penuria*, *quod desit* : in plur. ὑστερήματα, ων, τὰ, *reliquiæ* : à præced.

Τ᾽στέρησις, σεως, ὁ, *inopia*, *egestas* : ab eod.

Τ᾽στερίζω, f. ἰσω, idem cum ὑστερῶ, *sum posterior* ; item *tardo*, *exsulto* ; *destituor*, *deficior* ; *superor*, *vincor* : ab

Τ᾽ΣΤΕΡΟΣ, ν, *posterior*, *sequens*, *inferior*. ὕστερον, adv. *postea*, *postremo*, *tandem*. Hinc ὑστέρω, *posterior sum* ; item *non habeo*, *desit mihi*. ὑστέρως, ὡτερ. τὸ, *defectus*, *inopia*. ὑστάτως, ὡτατ, ὁ, idem. ὕστατος, ν, *posterimus*. Dici putatur qu. ὑπὸτερος, ab ὑπὸ, *sub*.

Τ᾽στρὶξ, -χος, ὁ, *HISTRIX*, *suis pilos aut porcium setas habens*, *crinaceï genus* ; est & *fagrumex corio adhuc setis suis munito* : ex ὖς & θρὶξ.

Τ᾽στὸν, *tuber* : vide suprà ὄδυν.

Τ᾽φ, pro ὑπὸ, *sub*, &c.

Τ᾽φάγω, Dor. pro ὑφηγῶ, *duco*. præf. imperat. ab ὑφηγέομαι, Th. ἡγέομαι, *duco*.

Τ᾽φαίνω, *texo* : imperf. ὑφαῖνον, ες, ε. f. ανῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὑφάνκα. perf. pass. ὑφασμαι, & Att. ὑφασμαι. Th. ὑφάω, idem.

Τ᾽φαιρέω, præf. part. pass. verbi ὑφαιρῶ, *aufero*. Th. αἱρῶ, *capio* : f. ἑλῶ. p. ἠφαίρηκα. a. 2. ἐλὸν.

Τ᾽φαλὸς, ὸν, ὁ, ἡ, *sub mari latens*, qui *est intra mare*. Metaph. *subdolus*. ὑφαλὸς, sc. πέτρος, *petra*, vel *saxum latens*, nempe ὑφ᾽ ἁλὶ, *sub mari*.

Τ᾽φάντης, ν, ὁ, *textor* : &

Τ᾽φαντὴς, ὴ, ὸν, *textus*, a, um : ab ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Τ᾽ΦΑ᾽Ω, & -ὼω, *texo*. Hinc ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura*. ὕφος, εος, τὸ, *tela*. ὕφασμα, ατος, τὸ, idem. ὑφαίνω, *texo*.

Τ Φ Ε Ά Ρ, ἄρος, τό, *viscus*, ex abiete; quia potest salva arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli*.

Τ φθιμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto*. Hinc ὑφειμένος, perf. part. pass. Them. ἵημι, seu ἶμι, *mitto*.

Τ φεὶς, ῶσα, ἴν, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Τ φελείατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω, *aufero*. Them. αἱρέω, *capio*? f. αἱρέομαι. p. ἕρηκα. a. 2. ἕλον.

Τ φελοῖσα, αι, ά, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ῆ, *quæ subtraxit ac evulsit*, a. 2. part. act. f. g. præced.

Τ φελόμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Τ φὶν, κνὶν: ὑκνέω ἴν. Gloss.

Τ φίεντες, *demittentes*; nom. pl. a. 2. part. ὑφείς, ab ὑφίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἶμι, *mitto*.

Τ φίξω, 3. fing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo*: f. ὑφίξω. a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Τ φιδὲν, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto*. Them. ἵημι, seu ἶμι, *mitto*: a. 2. m. ἷμεν.

Τ φηγέομαι, οῦμαι, *præeo*; item *horior*, *suadeo*, *dictio*, *doceo*. Th. ἡγέομαι, *duco*: f. ἡσομαι. perf. ἧγημαι.

Τ φῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Τ φῆνα, τεκνὶ, a. 1. ind. act. &

Τ φῆκα, a. 1. inf. act. &

Τ φηνάμενος, ω, ασα, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo*.

Τ φιαίνοχος, ου, ὁ, *administer auriga*; *auriga*: ex ὑπὸ & ἡνία, ας, ἡ, *habena*, & ἔχω, *habeo*.

Τ φηρέτω, 3. fing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero*: f. ἑσω. p. ὑφήρημαι. a. 2. ὑφείλην. Th. αἱρέω, *capio*.

Τ φίσσων, *aliquanto minor & junior*: ab ὑπὸ & ἴσσων, vel ἧσσων, ονος, ὁ, ἡ, *minor*.

Τ ἱφασμαι, *subtextus est*, 3. fing. perf. pass. Att. reduplı. verbi ὑφαίνω, τέκω: perf. act. ὑφαίκα. perf. pass. ὑφασμαι, & Att. reduplic. ὑφέφασμαι, substituto ε, pro υ.

Τ φίστω, Dor. pro ὑφίσω, 3. fing. præſ. ind. verbi ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, seu ἶμι, *mitto*.

Τ φίσταμαι, σαι, ται, *substituor*, *subeo*: præſ. part. ὑφιστάμενος, ὑφιστάνα, præſ. inſ. act. Th. ἵστημι, *sto*.

Τ φορᾶσθαι, *suspicari*, præſ. inſ. paſſ. verbi ὑφοράω μαι, *suspectum habeo*; quod ex ὑπὸ & ὁράω, *video*.

Τ φορεὺς, ῆος, ὁ, idem quod ὑποφορεὺς, *subulcus*, qui *suos pascit*: ab ὗς, σὸς, ὁ, φορέω, *pasco*.

Τ φόωντι, τεκνὶ, 3. pl. præſ. ind. Poët. Pleonaſm. pro ὑφόωσι, verbi ὑφάω, *texo*.

Τ φόωσιν, vide ὑφόωντι.

Τ ψαγόρας, ου, ὁ, Poët. pro ὑψηγόρας, *altiloquus*, *grandiloquus*: ex ὕψι, πὶ, *sublimitas*, & ἀγορὰ, ἡ, *oratio*.

Τ ψαὐχὲν, *instar*, 3. fing. ind. præſ. ab Τ ψαυχάω, *cervicem tollo*, *inſto*: ex ὕψι, ος, τὸ, *altitudo*, & αὐχὴν, *gloria*.

Τ ψαγορὸς, ὁ, ἡ, & ὑψαγορὸς, & ὑψηγορὸς, *altum sublime habens*, *altus*: ab ὕψι, ος, τὸ, *altitudo*, & ἀείρω, *tollo*.

Τ ψαλὸς, *altus*, dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλὸς. ab

Τ ψηλὸς, ὴ, ὸν, *altus*, ὰ, ὸν, *sublimis*, *e*: compar. ὑψηλότερος, ος, ον, in dat. Τ ψηλοτέρῳ. Th. ὕψι, ος, τὸ, *altitudo*.

Τ ψηλοφρονέω, ῶ, *animo efferor*: præſ. imperat. ὑψηλοφρονέω, ω, εἴτω, εἰνω. f. ἑσω. p. ὑψηλοφρόνηκα. ab

Τ ψηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui est mente elata*: ab ὑψηλὸς, *altus*, quod vide, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Τ ψηλὸς, *sublimè*, adv. ab ὑψηλὸς, quod vide.

Τ ψίδωρ, ορος, ὁ, *HYPSENOR*, nomen propr.

Τ ψηφὸς, vide in ὑψηφὸς.

Τ ψηχὲς, ὶς, ὲς, ὸ. *alte sonans*: in pl. ὑψηχέες. ab ὕψι, ος, τὸ, *altitudo*, & ἠχὴ, ἡ, ὁ, *sonus*.

Τ ψὶ, *altè*, adv. ab ὕψι, *altitudo*.

Τ ψίβαθρος, ου, ὁ, ἡ, *altigradus*, *excelsus*: ab ὕψι, ος, τὸ, *altitudo*, & βαίνω, *eo*.

Τ ψίβοιας, *nomen tanæ*, ab *alta voce* sic dictæ.

Τ ψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *altè*, (th. ὕψι, ος, τὸ, *altitudo*,) & βρέμω, *resono*.

Τ ψίγυιος, ου, ὁ, ἡ, *alta membra habens*, *altus*: ab ὕψι, & γύα, τὸ, *membrum*.

Τ ψόθι, Poët. adv. pro ὑψοῦ & ὑψόσε, *in alto*, *in sublimi*. Th. ὕψι, *altitudo*.

Τ ψιζυγος, ου, ὁ, ἡ, *altijugus*, *summus trutinator rerum humanarum*; *altus*: ex ὕψι, ος, τὸ, *altitudo*, & ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι seu ζυγόω, *jungo*.

Τ ψίθρονος, ου, ὁ, ἡ, *qui in alto solio sedet*: ab ὕψι, & θρόνος, ὁ, *solium*.

Τ ψικομος, ου, ὁ, ἡ, *altè comatus*: Epith. quercus: ex ὑψὶ, *altè*, (quod ab ὕψι,) & κόμη, ης, ἡ, *coma*.

Τ ψίκρος, ου, ὁ, ἡ, Epith. loci *sublimis*; q. d. *qui crispam*, *vel verticem aut cacumen in alto habet*. Th. κρὸς, *crista*, &c.

Τ ψιμέδων, ονος, ὁ, *in alto regnans*: ex ὕψι, ος, τὸ, *altitudo*, & μέδω, *impero*.

Τ ψινεφὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *qui est in altis nubibus*: Epith. *Jovis*: ab ὕψι, & νέφος, ους, τὸ, *nubes*.

Τ ψίπεδος, ου, ὁ, ἡ, *altum solum habens*: ab ὕψι, *altitudo*, & πέδον, τὸ, *solum*.

Τ ψιπέτεα ἄνεμοι, Dor. pro ὑψιπέτης, *altivolantium ventorum*: vide an ab ὑψιπέτης, *altivolans*; quod a πέτομαι, *volo*: an ab ὑψιπετὴς, *altè cadens*; quod à πίπτω, πεσῶ, & ὕψι.

Τ ψιπύλλοις, υι, ὁ, ἡ, *folia in cacumine gerens*;

rens; *altus, excelſus*: ex ὕ-ψος, εος, τὸ, *altitudo*, & πέλλος, Ion. πέπλος, *folium*; quod à πέτω, *pando*.

Τ' ὑψόθεν, *a'tivolanu*: ab ὕ-ψος, εος, τὸ, *altitudo*, & πόθεν, *volo*, -*as*. Vide in ὑ-ψόροφος.

Τ' ὑψηρεφὴς, n. g. ab

Τ' ὑψηρεφὴς, ἐος, ὁ, ἡ, vide in ὑ-ψηρεφὴς.

Τ' ὑψιστος, η, ον, *altiſſimus*, de Deo dicitur: ab ὕ-ψι, adv. *in alto*: comp. ὑ-ψίων, & ὑ-ψίτερος, α, ον, ſuperl. ὕ-ψιστος. Th. ὕ-ψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Τ' ὑψίκερατας, acc. pl. ab

Τ' ὑψίκερως, ὡ, *qui alta cervice eſt*: ex ὕ-ψι, *alte*, (th. ὕ-ψος, εος, τὸ, *altitudo*,) & κέρας, *tendo*.

Τ' ὑψίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui altos & elatos animos habet, ſuperbus*: ab ὕ-ψι, *alte*, & φρὴν, ἡ, *mens*.

Τ' ὑψιχόμης, ου, ὁ, ἡ, *alte comatus*: ab ὕ-ψι, *alte*, & χόμη, ἡ, *coma*.

Τ' ὑψόθι, ὑ-ψόθι, & ὑ-ψοῦ, *alte*, ex *alto*, *ſuperne*, adv. ab ὕ-ψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Τ' ὑψόροφος, ου, ὁ, ἡ, *altum tectum habens*: ab ὕ-ψος, εος, τὸ, & ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐπιφορέω.

Τ' ΥΟΣ, εος, *altitudo*, *ſublimitas*; *excurſus*. ἐξ ὕ-ψους, *ex alto*. Hinc ὑ-ψαλὸς, ὁν, *altus*. ὑ-ψόθεν, *ex alto*. ὕ-ψωσις, εως, ἡ, *exaltatio*.

Τ' ὑψὶ, adv. *alte*. Th. ὕ-ψι.

Τ' ὑψόω, ὑπτόω: f. ώσω, p. ὕ-ψωκα, p. 1. ὕ-ψωσα, a. 1. ſub. ὑ-ψώσω, ῃς, ῃ, perf. paſſ. ὕ-ψωμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ὑ-ψώθην, ης, η, & in 2. pl. ὑ-ψώθεν, a. 2. ſub. paſſ. ὑ-ψωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. paſſ. ὑ-ψωθῆναι, a. 1. part. ὑ-ψωθεὶς, ῆσα, ἐν, f. 1. paſſ. ind. ὑ-ψώθησαι, ῃ, ται. Th. ὕ-ψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Τ' ὑψόω, vide in præced.

Τ' ὑψωμα, ατος, τὸ, *altitudo*, *ſublimitas*; dat. pl. ὑ-ψώμασι. ab ὑ-ψόω, quod vide.

Τ' ὑψωσις, εως, ἡ, a. 1. part. act. verbi ὑ-ψόω, *elevo*, *exalto*. Th. ὕ-ψος.

ΤΩ, *plus*: præſ. part. ὤν. f. ind. ὤσω, p. ὦκα. (qu. à χόω, *fundo*:) hinc ὦδες, ων, αἱ, *hyades*, ſtellæ in cornibus Tauri. ὑάς, άδος, ἡ, *pluvia*.

Τ' ὠδὸς, *ſuillus*, *immundus*, *ſtupidus*: ab ὗς, *ſus*. Th. ζῦς.

Φ.

Φ, Eſt vigeſima prima litera. In numeris 500. ſignificat. Æoles pro Θ, utuntur, ut φῆρες, pro θῆρες dicentes.

Φά, *dixit*, Dor. pro φη, & hoc pro ἔφη, ῃ, ᾖ. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, viſi *ſunt*, Poët. Pleonaſm. pro φάνθεν, quod Ion. & Ætol. Syncop. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, *apparco*, *videor*: f. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 1. paſſ. ἐφάνθην. a. 2. paſſ. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. ſic φαγέοις, Ion. pro φαγοῖς, a. 2. opt. act. verbi φάγω, *comedo*.

Φαγεῖν, a. 2. inf. act. ejuſd. verbi.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. m. φάγεσθαι, quod etiam pro f. 2. ſumitur, verbi φάγω, quod vide.

Φάγεσθαι, pro φαγέσθαι, f. 2. m. verbi ejuſdem.

Φάγρος, ου, ὁ, *edax*: à φάγω, ſed

Φαγὼς, Dor. pro φαγὸς, ὁ, ὃ, FAGUS, arbor.

ΦΑΓΩ, ſeu φάγω, *edo*, *comedo*: f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam*; pro φαγέσομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. 2. imperat. act. φάγε, έτω. a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. 2. ſub. φάγω, γῃς, γῃ. a. 2. inf. φαγεῖν. a. 2. part. φαγὼν, ὄντος. Hinc φάγανα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus*. φάγρος, ου, ὁ, *vorax*. ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, ἡ, *qui humana carne veſcitur*. παμφάγος, ου, ὁ, ἡ, *bellua*, *qui omnia devorat*.

Φάγονται, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi φάγω, *edo*: a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. ſing. imperf. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαέθων, -οντος, *fulgidus*, præſ. part. à φαέθω, idem quod φάω, *fulgeo*.

Φαείνει, *lucet*, 3. ſing. præſ. verbi φαείνω, idem quod th. φάω, *luceo*.

Φαεννύμενος, præſ. part. m. verbi ejuſd. & them.

Φαεννὸς, ὴ, *fulgidus*: dat. ſing. φαεννῷ. Th. φάω, *fulgeo*.

Φαεννω, idem quod φάω, *luceo*.

Φαεννὰ νῆσος, Dor. pro φαεινὴ νῆσος, *lucida inſula*. Nam φαεννὸς, ὴ, Poët. & Argiva dialecto, pro φαεινὸς, quod vide. Hinc in comparat. φαεννότερος, ſuperlat. φαεννότατος, *fulgidior*, *fulgidiſſimus*.

Φαεννὸς, ὴ, Poët. *lucidus*: vide præcedent.

Φαεσίμβροτος, ου, ὁ, ἡ, *lucem hominibus afferens*: à φάος, *lucis*, & βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux*: &

Φαεσφόρος, ου, ὁ, *Lucifer*: à φάος, εος, τὸ, *lumen*, (th. φάω, *luceo*,) & φέρω, *fero*: p. m. πεφορκα.

Φαζέλα, ας, ἡ, *morbus quidam*, *qui mare Rubrum navigantibus accidit*.

Φάζω, *loquor*: à φάω· unde φημὶ, *dico*. Eſt & φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem; unde φένω.

Φάθι, *dic*, præſ. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαιδρὸς, dat. pl. ὁ φαιδροῖσι, οἱ, *Phædri*, populi.

Φαιδρὸς, pro φαιδρὸν, voc. ſing. à φαιδρὸς, quod vide.

Φαιδρύνεσι, ετος, idem quod ſeq.

Φαιδρὸς, ὰ, ὸν, ὁ, *illuſtris*. Them. φαιδρότης.

ΦΑΙΔΡΟΣ, ὅ, *hilaris*, *alacer*. ſ. à φάω, *luceo*. Hinc φαιδρύνω, ατος, ὁ, *hilaritas*. φαιδρύω & φαιδρύνω, *exhilaro*. φαιδρὸς, *illuſtris* : ſed

Φαῖδρος, ὰ, ὸν, *PHÆDRUS*, diſcipulus Platonis.

Φαιδρύνω, præſ. inf. paſſ. à

Φαιδρύνω, *nitidum reddo*. Them. φαιδρὸς, *alacer*.

Φαίδων, ωνος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίω, ις, præſ. vel 2. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*. a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίωγρον, πίγωνι, *rana*.

ΦΑΙΚΑΊΣΙΟΝ, ι, τὸ, *calceamenti genus*, quia φαιὸν, id eſt, *leve*.

Φάκελος, vel φάκλος, ου, ὁ, *fax vini colla*. Ex Lat. *faccla*.

Φαλὸς, *ſplendidus*, *efficax* ; item *levis* : à φάω, *luceo*.

Φάλυνος, vide φηγίλης.

Φάμεν, φάεν, φάεν, plur. a. 2. opt. act. per Syncop. Att. pro φαίημεν, ητε, σαν. verbi φημὶ, *dico*. a. 2. ἔφην. Them. φάω.

Φανερίνης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*, nomen propr.

Φάνη, Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. m. verbi φαίνω, *apparco*. f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Φανήμεν, Ion. pro φαίνειν, *indicare denuntiare*, præſ. inf. à φαίνω, quod vide.

Φανίσκανε, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. m. verbi ejuſd. Niſi à φανίσκομαι, derivari malis.

Φάνεται, *apparet*, 3. ſing. & in 3. plur. φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſeu φαίνω, *apparco*.

Φάνετο, *apparebat*, 3. ſing. imperf. paſſ. Ion. verbi ejuſd.

Φαίνεσα, *oſtendens*, Dor. pro φαίνουσα, præſ. part. f. g. à φαίνω, *apparco*.

Φάνεσι, *appareat*, pro φαίνεται, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. verbi ejuſd.

Φανόλης, ου, ὁ, *PENULA*, quia φαίνεται ὅλον. Alii deducunt græcam vocem à Lat. vide in φανόλης.

Φανερόοντα, *apparentem*, acc. ſing. part. præſ. m. verbi φαίνω, *oſtendo*.

Φανερόωσι, per Peragogen τὸν ος, pro φανεροῖ. dat. ſing. ſ. g. part. præſ. m. verbi ejuſd.

Φάνης, gen. ſing. à φάνης, ητος, ὁ, *PHÆNOPS*, nomen propr.

ΦΑΙΝΩ, *in lucem edo*, *oſtendo* ; item *luceo*, *ſplendeo*. f. φάνῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. 2. ἔφανον, ες, ε. præſ. m. φαίνομαι, *appareo*, *videor*, *luceo*. f. m. φανοῦμαι ; præſ. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι. a. 2. ind. paſſ. ἐφάνην, ες, ε, *apparui*. f. 2. ſub paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ. f. 2. paſſ. φανήσομαι, ῃ, ωμεν. Hinc φάσμα, ατος, τὸ, *viſum*, *ſpectrum*. φαντάσμα, ατος, τὸ, idem. φάντασία, ας, ἡ, *viſio* : item *imaginatio*. φανερὸς, ὰ, ὸν, *manifeſtus*. ἀναφαίνω, *oſtendo*, *demonſtro*. ἀναφάνσις, εως, ἡ, *exuſtiatio*. διαφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *perluzidus*, *tranſparens*. ἐπιφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *illuſtris*. ἐπιφάνεια, ας, ἡ, *apparitio* ; item *ſuperficies*. ὑπερφαὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *conſpicuus ſupra alios*. ὑπερφανὲς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, *ſuperbus*, *arrogans*. ὑπέρφρημα, & ὑπερφανία, ας, ἡ, *ſuperbia*, *arrogantia*. ὑποφάνεια, ας, ἡ, *apparitio Dei*. ὑποφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, *qui evanuit*. ἱεροφάντης, ου, ὁ, *ſacrorum antiſtes*. συκοφάντης, ου, ὁ, *ſycophanta*, *calumniator delator*.

ΦΑΙΟΣ, ὅ, *fuſcus*, *ſubniger*. Hinc Lat. *FOEDUS*.

Φαῖς, ῖδος, ὁ, nomen propr.

ΦΑΚΕΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελος, ου, ὁ, *faſciculus*, *FASCIS*.

ΦΑΚΗ, vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens*, *lenticula*.

Φακὸς, ὅ, ὁ, *lens cruda*, à φακὴ. Eſt & *nigra quædam oculi macula*.

φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ*, quia ἀλιquid φαλὸν, *ſplendidum*.

Φάλαγγες, nom. pl. & in accuſ. pl. φάλαγγας · à

ΦΑΛΑΓΞ, αγγος, ὁ, *PHALANX*, *genus aciei apud Macedones*. *aciei quævis* : *arcanea quædam*.

ΦΑΛΑΙΝΑ, ας, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. q. à φαλὸν, quod eſt λαμπρὸν, Eſt & φάλαινα, *BALÆNA*.

ΦΑΛΑΚΡΟΣ, ὅν, *calvus*, quia φαλὸν, id eſt, λαμπρὸν κάρη habet, vel φαλὸν ἔχων.

Φαλακρῶσι, *calvum facio* : à præced. quod vide.

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, *calvitium* : à præcedente.

Φαλανδὶς, *canus* : q. à φαλὸς, *albus*.

Φάλαρα, τὰ, *PHALERÆ* : à φαλὸς, quia ſplendent.

Φάλαρις, ιδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. 200. verſ. 4. in voce Καστὶρ.

Φάλαρος, ου, ὁ, ὴ, Poët. pro φαλὸς, quod vide.

Φαλὰς, ὁ, nomen viri ἀλλοτρ. Hebr. *rivus*.

Φαλὸς, idem quod φαλὸς.

Φαλοσαίνω, *albeſco ſpuma*. quod à φαλὸς, *albus*. Th. φαλὸς.

Φαλὸς, ὅν, *albus*, *ſpumeus* ; item *ferrum galeæ*. & nomen propr. viri. Th. φαλὸς, ὼ, *ſplendidus*.

Φαλὸω, *deſpio*. ſ. à φαλὸς, ταυτ. Sentetus extrema μορ.

Φαλώσιμος, *ſpumo*. Th. φαλὸς.

ΦΑΛΟΣ, ὅ, ὁ, *penis* ſignum vel *opificium*,

ΦΑΛΟΣ,

ΦΑΟΣ, ός, *splendidus, albus.* q. à φάος, ους, τό, lux: sed

ΦΑΟΩ, ῶ, ὁ, contr. ἀφαὸς *splendidus reddo*: à φαὸς.

Φαοφαμμένη. Hesych. χρωμίζουσα, ἀκολάζουσα.

Φᾶμι, ας, ἡ, Dor. pro φήμη, ἡ, *fama.*

Φαμὶ, *dicimus*, 1. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάμφος, ὁ, 3. part. m. verbi φημὶ, *dico.* a. 2. m. ἰφάμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico.*

Φάν, *dicebant*, Bœot. Syncop. pro ἔφασαν, vel ἔφαον, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω, idem.

Φάνα, *dicere.* præs. inf. à φημὶ. sed

Φάνα, *apparuisse.* pro φῆναι, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα.

Φανέλλω, ας, ἡ, *apparuerim*, a. 2. opt. pass. &

Φανὴς, ῆντος, in, f. g. φανέσσα, ας, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo.* f. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. pass. πέφασμαι. a. 2. pass. ἐφάνθην. p. m. πέφανα.

Φάνη, *apparuerunt*, Æol. vel Bœot. pro ἔφανον, 3. pl. a. 2. pass verbi ejusd.

Φανηχ, ός, *apparens, manifestus.* Them. φαίνω, *appareo.*

Φανήσω, *manifesto.* f. dor. p. πεφανέρωκα. a. 1. imperat. φανήσατω, dor. præs. pass. φανήσομαι, οῦμαι, perf. pass. πεφανέρωμαι, ωμαι, ῶμαι. a. 1. pass. ἐφανερώθην: à φανερὸς, quod vide.

Φανήσωνται, ται, ὁ, *manifestatio*, à præced.

Φανήτατος, *clarissima*, nom. pl. n. g. comparat. grad. à φανὴς, quod vide.

Φάνηται, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. sed

Φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo.*

Φανῆ, *videatur*, Pleonasmo τῦ η, pro φανῇ quod vide.

Φανήμεν, *apparere*, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανήναι, vide in φανήμεναι.

Φανῆς, 2. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, quod vide.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. &

Φανθεὶς, a. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo.* a. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανιεῦσι, ίος, ὁ, pro Πανιεῦσι, quod ab urbe Πανὸς, deductum.

Φανὶς, ίδος, ἡ, *laterna, lucerna, fax.* Th. φαίνω, *lucco.* a. 2. ἔφανον.

Φανῶ, *apparere facio.* f. dor. p. πεφάνωκα. præs. pass. φανῶμαι, *appareo, videor*; item *imaginor.* præs. part. pass. n. g. φανῶμενον, *visum, quod apparet.* perf. ind. pass. πεφάνωσμαι, σαι. Them. φαίνω, *ostendo.*

Φανώματα, ατος, τὸ, *visum, visio, imaginatio.* PHANTASIA, *ostentatio.* à φανόω, quod vide.

Φάνωμαι, ατος, τὸ, *spectrum.* à perf. pass. verbi φανόω, *apparere facio.* quod vide.

Φανῶν, Dor. pro φανὴ, *dicunt*, 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, *dico.* Them. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo.* quod vide.

Φάο, Ion. & Poët. ἔφαον, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.* a. 2. ἰφὰν, a. 2. m. ἰφάμην.

Φάος, ους, τὸ, *lumen.* à φάω, *luceo.*

ΦΑΡΑΓΞ, γγος, ἡ, *barathrum, præcipitium, hiatus, vallis.* quia in ea φαίνεται ῥῆγμα, *apparet ruptura.*

Φαρὼθ, ὁ, nomen regis ἐλλην. Hebr. *vindex.*

Φαρῶν, dat. pl. Ion. & Poët. & ῆ

Φαρὼς, dat. sing. à φάρος, ους, τὸ, quod vide.

Φαρὼς, ὁ, nomen viri, ἑλλην. Hebr. *ruptura.*

ΦΑΡΕΤΡΑ, ας, ἡ, PHARETRA. q. à φέρω & τρόω, quia *fert vulnifica* tela.

Φαρέτρην, acc. sing. Ion. à præced.

Φαρέτρης, ου, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, quod vide.

ΦΑΡΙΚΟΝ, ου, τὸ, *genus veneni.*

Φαρισαῖος, ου, ὁ, *Pharisæus*, hoc est, *interpretans.* Hebr. Erant enim scripturæ interpretes.

ΦΑΡΚΥΣ, ύος, ἡ, *rupta.* Est quasi ruptura cutis, in qua facit valles. q. à φάρος, *vallis*, quod vide.

Φαρμακὶς, ας, ἡ, *veneficium.* à φαρμακὸς, *veneficio utor.* Th. φάρμακον.

Φαρμακὸς, ός, ὁ, *veneficus, magus.* ab eod. them.

Φαρμακὸω, *veneficio aut venino utor*: *venefacio* afficio; item *conficio medicamenta, condio, tingo.* Th. φάρμακον.

Φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *veneficia.* ejusdem th.

Φαρμακόεις, εντος, *venenatus*: à

ΦΑΡΜΑΚΟΝ, ου, τὸ, *medicamentum, venenum.* PHARMACUM, q. φέρων ἄκος, vel ἄχος, *remedium vel dolorem adferens.* Hinc φαρμακὶς, ίδος, ἡ, *veneficus, magus.* φαρμακὸς, ός, ὁ, idem. φαρμακὸω, *veneficio utor.* ἄλεξ ιφάρμακον, ου, τὸ, *remedium contra venenum.*

Φαρμάσσω, f. dor. Poët. *Pharmaca*, seu *medicamenta misceo.* à præced.

Φαρμάσσω, vel -ττω, *venena afficio, tingo: immergo ferrum in aquam frigidam.* Them. φάρμακον.

ΦΑΡΟΣ, ους, τὸ, *palla, pallium, vestis exterior, velum capitis.* q. à φέρω.

Φαρσαν, seu φαρσὰν, *aro.* Hesych. φέρουσι, ἀγουσι, ἀγουσιν.

Φάρυγξ, γγος, τὸ, *velum, involucrum, tra-*

Hhh

ilem, *regio*. *part.* Puto à φέρω, hinc
Φορεσφόρος, ου, ὁ, ἡ, *ſignifer*, *vexillarius* : à φόρος, τὸ, quod *vehit*, & φέρω.
ΦΑΡΥΓΞ, υγγος, ὁ, ἡ, *guttur*, *fauces* : per quas φάρυγξ cibus & ſpiritus. An potius à φάω, *loquor*, & ῥέω, *fluo*.
Φάς, *dicens*, 2. 2. part. act. à φημὶ, idem quod φάσκω, *dico*.
Φάσγανον, ου, τὸ, *culter*, *enſis*. qu. φοδέσγανον, à φοδέω, *interficio*.
Φάσκω, *dixit*, Dor. & Ion. pro ἔφασκον, 3. ſing. 2. 1. act. à φημὶ, *dico*.
Φάσσες, *dicis*, Dor. pro φάσκεις, 2. ſing. f. à φημὶ, *dico*.
Φάσθαι, *dixiſſe*, 2, 2. inf. med. verbi ejuſdem.
Φάσηλος, à Lat. *Phaſelus*, *alluarium* : à Phaſelide Pamphiliæ oppido ubi hoc navigii genus primò inventum fuiſſe traditur.
Φασὶ, *inquiunt*, 3. pl. præſ. ind. ſed
Φάσι, *dicentibus*, dat. pl. a. 2. part. act. φάς, ἀντος, verbi φημὶ, *dico*. Th. φάω.
ΦΑΣΙΑΝΟΣ, ου, ὁ, *PHASIANUS*, avis, Angl. a Pheaſant.
Φάσιν, *aiunt*, 3. plur. ind. præſ. à φημὶ, *dico* : ſed
Φάσιν, acc. ſing. à
Φάσις, ιος, ἡ, *dictio*, *rumor*, à φάω, *dico*. Eſt & φάσις, *apparitio*. ſic Luna habet multas φάσεις ſeu apparitiones, modo *falcata* ; modo *gibboſa*, &c. à φαίνω, *appareo*. Eſt &
Φάσις, nomen fluvii.
Φάσκε, *dicitabat*. 3. ſing. imperf. Ion. verbi φάσκω, Poët. pro φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.
Φάσκουσιν, 3. pl. præſ. paſſ. à
Φάσκω, *dicito*. vide in φάσκε.
Φάσμαι, Dor. pro φάσομαι, *dicam*, f. 1. m. à φημὶ, *dico*.
Φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, *avis columbini generis*. *palumbes*.
Φασσοφόνος, ου, ὁ, ἡ, *occiſor columbarum* : à φάσσα, *columba*, & φένω, *occido*, p. m. πέφονα.
Φασσὶ, ᾶτε, ᾶσι, Dor. pro φάσι, ασι, 3. f. 1. act. verbi φημὶ, *dico* Th. φάω, idem.
Φατοὶ, gen. pl. à φάτις, *narrabilis*, Th. φάω, *dico*.
Φαῦλος, Dor. pro φαὶ, quod vide.
Φαύλ᾽ α, *rumorem parit*. à
Φάτις, idem quod φάσις, quod vide.
ΦΑΤΝΗ, ης, ἡ, *præſepe*, *ſtabulum*. qu. à φάγω, vel πάω, ibi enim paſcitur jumentum, unde forte Angl. fat.
Φάτο, *dixit*, Ion. pro ἔφατο, 3. ſing. 2. 2. m. verbi φημὶ, *dico*. 2. 2. ἔφην. Th. φάω, *dico*.
Φατὸς, ὴ, ὸν, *dicendus*, *celebris*. à φάω, vel φημὶ, *dico*.
Φαύζω, *frigo*. Heſych.
ΦΑΥΛΟΣ, η, ὸν, & φαῦλος, Dor. φαλὸς, Att.

VILIS, *pravus*, *ſimplex*, *vitioſus*, *extraneus*, q. φαλερὸς, à φάλος, *augur*. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, *vilitas*. φαυλίζω, *pro vili habeo*, *floccifacio*. Hinc Angl. foul, & fool.
Φαυλοτάτους, gen. ſing. f. g. ſuperl. gradus, à φαῦλος, η, *pravus*. compar. φαυλότερος. ſuperlat. φαυλότατος, *praviſſimus*.
Φαῦλως, adv. *pravè*. à φαῦλος.
Φαῦς, Dor. pro φαὺς, quo vide.
Φαυσιζόου, η, ὸν, ὦ, *Solis* Epith. παρὰ τὸ φαῦσαι, τοῦτ᾽ ἐστὶ τοῖς βροτοῖς φῶσι, *quod lucem mortalibus ferat*. Vel παρὰ τὸ φαίνειν, ἤγουν φαίνειν καὶ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, *quod luceat mortalibus*. Idem & φαεσιμβρότης ab Homero vocatur.
Φαύσπις vel φαύσιγγας, *macula in tibiis ex igne contracta*. quia à φαῦσαι ignis.
Φαῦσις, ιος, ἡ, *lux*, *ſplendor*, *ipſa lucendi actio* : à φάω, *luceo*.
Φαύω, *luceo* : ex φάω, idem.
Φάψ, φαβὸς, ὁ, *avis à columbino genere*. à φλέγω, quia *timida*.
ΦΑΩ, Poët. *luceo*, *ſplendeo* : item *dico*, *occido*, *interficio*. Hinc φάος, ους, τὸ, *lumen*, *lux*. φῶς, φωτὸς, τὸ, idem. φώς, φωτὸς, ὁ, Poët. *vir*, *homo*. φαεσίβιος, ος, ἡ, *lucidus*. φαεσίβιος, ὁ, idem. φαιδρύνω, *illumino*. φαιδρότης, ος, ὁ, *ſplendor*, *ἀφαιδρότης*, ητος, ἡ, ὁ, ἡ, *circumquaque lucem habens*. φαμὶ, *dico*, φαμίζω, & φάσκω, idem. φήμη, ης, ἡ, *fama*. φάσις, ιος, ἡ, *dictio*, *dictum*. φάτις, ιος, ἡ, idem. φάτης, ου, ὁ, *loquax*. Κατάφημι, *contradico*, *nego*. Κατάφασις, ιος, ἡ, *negatio*. μάντις, *prædico*. μαντεύομαι, ου, ὁ, *prophetæ*. μαντεῖον, *vaticinor*, μαντεῖα, ας, ἡ, *prædictio futurorum*. μάντευσις, ιος, ἡ, *prætextus*. βλάσφημος, ου, ὁ, ἡ, *famam alicujus lædens*. βλασφημία, *probra & convitia facta in aliquem*. βλασφημία, ας, ἡ, *maledicentia*. Ἀφημίζω & Ἀφημίζω, *celebro*, *laudo*. Ἀφημία, ας, ἡ, *fauſta acclamatio*.
Φεύγειν, *fugere*, præſ. inf. à
ΦΕΎΓΟΜΑΙ, *fugio* ; item *timeo*, *metuo*. p. m. πέφυγα. hinc φεύγων, ουσα, ὀν, *fuga* ; item *timor*, *metus*. φευκτὸς, ὴ, ὸν, *formidabilis* ; item *timidus*. φεύγομος, ὁ, ἡ, *timor*, *metus*.
Φεύξομαι, *fugiamus*, 1. pl. præſ. ſub. verbi φεύγομαι, quod vide.
ΦΕΊΤΟΣ, ου, τὸ, *ſplendor*, *lux*, *lumen*. (q. à φάω.)
Φέρζω, f. ξω, *ſplendorem præbet*, *illumino* : à præced.
Φεῖδε, *parcas*, præſ. imperat. m. Ion. pro φείδου. verbi φείδομαι. præſ. inf. φείδεσθαι.
ΦΕΙΔΟΜΑΙ, *parco*, *ignoſco*, *parcè utor*, *abſtineo*. cum gen. præſ. inf. φείδεσθαι, f. m. φείσομαι, η, ται. a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci*. a. 1. m. ſub. φείσωμαι, ῃ, ηται. Hinc adv. φειδωλῶς, *parcè*. φειδωλία, ὁ, ἡ, *parſimonia*. φειδωλότης, ητος, ἡ, idem. φειδωλός,

φιδωλὸς, ὴ, parcus: q. φείδω τῶ δόλῳ.
Φειδωλῶς, parcè, adv. à φειδωλὸς, parcus. prætf. part. m. φειδήσᾱς.
Φειδώ, οῦς, ἡ, parsimonia: &
Φειδωλὰ, ᾶτος, τὰ, idem: & parca. th. φειδωλὸς.
Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, parcus: ab eod. th.
Φείσομαι. 3. ſing. f. 1. m. verbi φείδομαι, parco.
Φιλχάνω, ναχον, deſipio. Puto à φαῦλον. Helych.
Φ ΕΛΛΟ Σ, έος, ὸ, ſuber: q. à φλοῖος, cortex.
Φ Ε'ΝΑΞ, ακος, ὸ, impoſtor, deriſor: q. à φενάκη, quæ & πανὶς, coma aſcititia, falſa. Hinc φεναικίζω, decipio, fallo.
Φενήλας, α, ὸ, pænula: vox origine Lat.
Φ Ε'ΝΩ, occido, interficio. (q. à φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ου, ὸ, cædes, homicidium. φονεὺς, έως, ὸ, homicida. φονεύω, occido. ἀνδροφόνος, ου, ὸ, ἡ, homicida. πατροφόνος, ου, ὸ, ἡ, parricida. Περσεφόνη, ης, ἡ, Perſephone, quæ cædibus omnia vaſtat; Proſerpina, mater Orci.
Φερὰ, ῶν, αἱ; oppidum Theſſaliæ.
Φερβίζω, paſcere, prætf. inf. Ion. pro φέρβειν, &
Φερβίζομαι, alere, nutrire. Att. paſſ. pro act. φέρβειν. à
Φ Ε'ΡΒΩ, paſco, alo: f. ψω. p. φα. p. m. πέφαμμα. Hinc φάρβη, ης, ἡ, pabulum, eſca, ἱππόφορβος, ὸ, ὁ, equorum paſtor: q. à φέρω & βόσκω.
Φέρε, fer, prætf. imper. act. à φέρω.
Φερέκλυδος, ου, ὸ, ἡ, ſponſor fide dignus: à φέρω & κλύω, ὸ, ἡ, ſponſio.
Φέρεις, ει, 2. & 3. ſing. prætf. ind. verbi φέρω, fero.
Φερεκράτης, ους, ὸ, nomen propr.
Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, prætf. inf. verbi φέρω, fero.
Φερέοικος, ου, ὸ, ἡ, domiporta. Epith. cochleæ. Ex φέρω & οἶκος, domus.
Φερίπονος, ου, ὸ, ἡ, Poët. laborum tolerans, arumnas ſuſtinens: ex φέρω, fero, & πόνος, ου, ὸ, labor. Th. πονέομαι, laboro, p. m. πέπονα.
Φεριβόλαιος, ου, ὸ, ἡ, almus: à φέρω, fero, & βίος, ου, ὸ, vita.
Φέρτερον, imperf. act. Ion. pro ἤρειγον, verbi φέρω.
Φερτραπέδας, acc. pl. à
Φερτραπέδης, ους, ὸ, ἡ, ſcutifer, ſcutum ferens: ex φέρω & πέδη, ος, ἡ, ſcutum. Th. πέδω, onero.
Φέρτ', Ion. pro ἤρειπον. 3. ſing. imperf. paſſ. &
Φέρτο, 3. ſing. prætf. paſſ. verbi φέρω, quod vide.
Φερύλεον, ου, τὸ, FERETRUM, capulum: à φέρω, fero.
Φέρῃ, ferat, 3. ſing. prætf. ſub. act. verbi φέρω.
Φέρτερος, φέρτατος, & φέρτιστος, optimus, ſuperl. à φέρω. compar. φέρτερος, validior.
Φ ΕΡΝΗ, ης, ἡ, dos, quam uxor affert: q. à φέρω. Hinc πανφέρνη, ης, ἡ, bona quæ præter conſtitutam dotem ſecum aſſert. Paraphernalia.
Φέροιεν, gererent, 3. pl. opt. prætf. act. verbi φέρω, fero.
Φέροιμι, οις, οι, Dor. pro φέροιμεν, ferremus prætf. part. f. g. à φέρω.
Φερόμεθον, 1. dual. vel Æol. pro φερόμεθα, 1. pl. prætf. ind. paſſ. verbi ejuſd.
Φερόμεθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. pl. prætf. paſſ. verbi φέρω.
Φέροντε, nom. dual. φέροντες, acc. pl. prætf. part. act. &
Φέροντι, ferunt, Dor. pro φέρουσι, 3. pl. prætf. verbi φέρω.
Φέρουσα, ης, ἡ, prætf. part. f. g. verbi φέρω. Eſt & nomen Nymphæ.
Φέρουσι, 3. pl. prætf. ind. verbi φέρω.
Φέρτατος, & φέρτιστος, præſtantiſſimus, ſuperl. à φέρω, fero. comp. φέρτερος, præſtantior.
Φέρτε, per Syncop. pro φέρετε, ferte, 2. pl. imperat. act. verbi φέρω, fero.
Φέρτερος, α, ον, præſtantior: proprie qui plus portare poteſt, compar. à φέρω, fero ſuperl. φέρτατος.
Φέρτος, vide in φέρτατος.
Φερσεφόνη, ας, ἡ, Proſerpina, Dor. & Æol. pro Περσεφόνη, à Eadem & Περσεφόνεια, dicitur, & Περσεφόνεα Th. φένω, quod vide.
Φ Ε'ΡΩ, FERO, porto: obtineo, conſequor; perſolvo: profero: aufero: confero: imperf. ἔφερον, ες, 1. f. οἴσω, (tanquam ab οἶω.) a. 1. ἤνεγκα, ας, ε, q. ab ἐνείκω. a. 1. imperat. act. ἔνεικον, άτω, & in 2. pl. ἔνεικτε. a. 1. act. inf. ἐνεῖκαι. a. 2. ind. ἤνεγκον, cujus part. ἰνεγκὼν, ὼσα, ὸν. prætf. paſſ. φέρομαι, feror, agor. prætf. ſub. φέρωμαι, ῇ, ῶται. prætf. inf. φέρεσθαι. imperf. paſſ. ἐφερόμην, ῃ, ἔτο. prætf. inf. φέρεσθαι. paſſ. ἀνήνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. Ion. ἠνείχθην. cujus part. ἐνεχθεὶς, Ion. ἐνειχθεὶς, ῶσα, ὲν. prætf. m. ἐνεγκὰς, & Att. ἐνείκᾱς. a. 1. inf. m. ἐνεγκᾶσθαι. Hinc à φέρω, compar. φέρτερος, α, validior, præſtantior. ſuperl. φέρτατος, η, validiſſimus, præſtantiſſimus: & hinc φέρτερος, α, ὸν, ferendum, capulum. φόρτος, ου, ὸ, tributum; vectigal. φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, portatio; item penſitatio, collatio. φορὸς, geſtio, fero. ἀναφέρω, ſurſum fero; item refero. ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, ſubvectio; item relatio. διαφέρω, differo. διάφορος, ου, ὸ, ἡ, differentia. ἀδιάφορος, ου, ὸ, ἡ, indifferens. ἀμφιφέρω, circumfero, circumago. ἀμφιτρὴς, ῆος, ὸ, ἡ, orbicularis, rotundus. ἀμφιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumferentia. ἀναφέρω, offero. ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. ἐμφέρω, ſimul fero; item conduco, proſum.

fum. Lycophron. φθόγ-ος, ὁ, *mala. exprobratio, &c.* ὁ φθόνος; *item infortunium, calamitas*; denique: à φθω, forte Angl. to Wear.

Φέρων, φέρουσα, *ferens*, præſ. part. à φέρω.

ΦΕΥ, *HEU, ehen, papæ.* qu. à φύζω, *ſtupeo.* Eſt interjectio *rejicientis, lamentantis, & admirantis.*

Φεύγω, Ion. pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, *fugio*, quod vide

Φεύγετον, Dor. pro φεύγειον, *fugiunt*, 3. pl. præſ. ejuſd.

Φεύγοντον, Att. pro φεύγουσιν, 3. pl. præſ. imperat. act. verbi φεύγω.

Φεύγουσα, nom. pl. & φεύγουσαι, gen. ſing. præſ. part. act. f. g. &

Φεύγων, 3. pl. præſ. ind. à

ΦΕΥΓΩ, *FUGIO, evado, declino: venus ſum, accuſor.* (forte à φύζω, q. φύζγω.) f. ξω. f. 1. m. φύξομαι. a. 2. ind. act. ἔφυγον. præt. m. πέφευγα, pro πέφευγα, ας, ε. Hinc φυγὴ, ῆς, ἡ, *fuga.* φυγὰς, άδος, ὁ, ἡ, *profugus exul.*

Φευκτέον, *fugiendum*, adject. verbale n. g. à φεύγω.

Φευκτὸν, gen. pl. à φευκτὸς, ὴ, *vitabilis.* Th. φεύγω.

Φεύξομαι, f. 1. m. verbi φεύγω, *fugio.*

Φεύξῃ, *fugies*, 2. ſing. f. m. Dor. à φεύγω.

ΦΕΫΛΑΟΣ, ου, ὁ, *ſtirpilla*: q. φύω φύλλα, id eſt, *inæ ſtamma.*

Φεύλαίον, *cenſurio.* à præced.

Φῆ, *dixit*, Ion. pro ἔφη, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. ſed

Φῇς, eſt 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi [illegible] φημὶ, *dico.*

Φηγεὺς, Phegeus, nom. viri.

Φηγῖνος, *faginus*, adject. à

ΦΗΓΟΣ, ου, ὁ, Dor. φαγὸς. *FAGUS.* Arbor φηγὸς, quod glandes ſuerint veterum cibus.

Φήγω, inuſit. *edo*, unde a. 2. ἔφαγον.

Φῆις, *dicas*, per Pleonaſm. σὺ ις, pro φῇς, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, *dico*, Th. φάω, idem.

Φηλήτῃσι, *furibus*, (alii leg. φηλήτησι) dat. pl. Ion. à φηλήτης, ου, ὁ, *impoſtor*: à φηλὸς, ὸν, ὁ, idem. Sed φηλήτης, ου, ὁ, *fur*: à φηλὸς, *amicus.*

Φήλιξ, ὁ, nomen viri Lat. *Felix.*

ΦΗΛΟΣ, ὸν, ὁ, *impoſtor, fallax.* quaſi à σφάλλω, *fallo.* Hinc φηλήτης, ου, ὁ, *impoſtor.* φήλαξ, ακος, ὁ, idem. φηλόω, & ἐω, *decipio.*

Φήμαι, *rumores*, nom. pl. à

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἁ, *FAMA, rumor*, Angl. *Fame.* à φημὶ, *dico.*

Φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φημίζω, *divulgo, dico*: f. ίσω, & ίξω. à

Φήμις, ὁ, idem quod φήμη, *fama*: quod vide.

Φῆν, γης, γῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, impers. vel a. 1. verbi φημὶ, *dico.*

Φήνας, ὁ, ἡ, inſ. à φημὶ, *dico*, ſed

Φῆνε, Att. pro φῆσε, a. 1. ind. verbi φαίνω, *apparco.*

ΦΗΝΗ, ης, ἡ, *aquila, quia major aſtiferarum* dicitur.

Φὴρ, ὁ, ἡ, *FERA*, Æol. ſeu Ion. pro θὴρ.

ΦΗΡΕΑ, ων, τὰ, *nervorum tumores & tenſiones.*

Φηρὶ, ῆς, ἡ, *PHERE*, nomen prope. regionis.

Φῆρῶν, *antiquorum Deorum cibus.* Heſych.

Φηρσὶ, dat. pl. à φὴρ, *fera*, quod vide.

Φὴς, *inquis*, 2. ſing. præſ. ind. ſed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. ſing. impers. vel a. 2. Att.

Φῇς, 2. ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, *dico.*

Φῆσεις, *dixerit*, Æol. pro φήσει, 3. ſing. a. 1. opt. verbi φημὶ vel φάω, *dico.*

Φῆσω, *dicet*, 3. ſing. f. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Φῆυδε, *dicebat*, Ion. & Æol. patagoge pro ἔφης, 2. ſing. impers. vel a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico.*

Φῆφι, *dicit*, 3. ſing. præſ. ſed

Φῆφι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φημὶ, *dico.*

Φῆφις, ιος, ὁ, nomen viri Lat. *Feſtus.*

Φήω, *dicam*, f. 1. à φάω, ſeu φημὶ, *dico.*

Φήρ, ρος, ὁ, Ion. pro φυλὰ, ὰ, *tribus.*

Φθάλλω, *anticipaverim*, a. 2. opt. verbi φθάνω, ſeu φθάω, *prævenio*: f. φθάσω. a. [illegible] λω, a. 2. m. ἰφθάλην.

[illegible] *prævenientis*, a. 2. part. m. verbi ejuſd.

Φθᾶν, Βοιωτ. pro φθάνειν, Ion. pro ἰφθάνειν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθάνω, ſeu φθάω, quod vide.

Φθάνειν, vel præſ. inf. à φθάνω, vel pro φθάσαι, a. 2. inf. à φθάω, quod vide.

ΦΘΑΝΩ, *prævenio, anteverto*: f. φθάσω. p. ἰφθακα, a. 1. ἰφθασα. a. 1. ſub. φθάσω, ης, η. a. 2. ἰφθην, à φθάω. a. 2. m. ἰφθάμην. hinc a. 2. part. m. φθάμενος.

Φθαρεὶς, ἐντος, *corrumpens*, a. 2. part. paſſ. verbi φθείρω, *corrumpo*. f. φθαρήσω. p. ἰφθαρκα. a. 2. ἰφθάρην. a. 2. paſſ. ἰφθάρθην. Th. φθίω, idem.

Φθάρῃ, *pereas*, per Sync. pro φθαρήσῃ, a. 1. imperat. paſſ. verbi φθείρω, *corrumpo*. f. σω, perf. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται, a. 1. paſſ. ἰφθάρθην.

Φθαρτὸς, ὴ, ὸν, *corruptibilis, a*: à 3. ſing. perf. paſſ. verbi φθείρω, *corrumpo*. vide in φθίω.

Φθάς, *qui præoccupavit*, a. 2. part. act. verbi φθάνω, ſeu φθάω, quod vide.

Φθάσας, ασῆς, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. verbi ejuſd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. &

φθίσεσθον, 2. pl. fut. 2. act. sub. verbi, φθείρω, quod vide.

φθίσθω, Ion. pro ἐφθίσθην, 3. sing. imperf. &

φθίσθωσαν pro φθίσθησαν, 3. plur. opt. &

ΦΘΙΤΟΜΑΙ, *finxit sibi*; item *inquit, dixit*: f. φθίξομαι. perf. ἔφθιγμαι. ptic. m. ἐφθιγμένος. hinc φθίγξ, γγος, ὁ, *sonus*. ἔφθιγγος, ος, ὁ, ὁ, *cujus generis est sonus, qui est unarum vocalium. pariter* φθίγγεν, ος, ὁ, ἡ, *unum sonum habens.*

φθίγγοντ', *sonabant*. Ion. pro ἐφθίγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθίγγομαι, quod vide.

φθιγξάμενος, dat. sing. a. 1. part. verbi ejusd.

φθίγξεσθαι, *dicere*, Dor. pro

φθίγξεσθαι, 3. sing. f. 1. m. verbi φθίγγομαι.

φθίγξῃ, *loqueris*, Dor. pro φθίγξῃ, 2 sing. ejusd. temporis & verbi.

φθάδιον, φθᾶον, φθάον, *defecissem, prævenissem*, præt. opt. paſſ. à φθάω, pro φθάνω, *prævenio*. f. φθάσω, a. 2. ἔφθασον, vel a. 1. opt. m. à φθάσαι, pro φθάσειε, *corrumpo*, pro quo & φθάσω.

φθάσαμεν, *anticipavimus*, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi φθάνω, ſeu φθάω, *prævenio*. a. 2. ἔφθαν. a. 1. ſub. φθάσ', ας, ε. & Ion. φθῆσ, φθῆς, φθῆ, Poët. φθάσ, ητ, ῃ, 1. pl. φθάσαμεν, & Poët. Syncope φθᾶμεν.

φθαρ, ῆος, ὁ, *paſcuus*. à φθείρω, *corrumpo*, quia naſcitur ex corporis φθορᾷ, *corruptione*. Th. φθίω, *corrumpo*.

φθάρη, *corrumpatur*, 3. ſing. præſ. ſub. act. vel a. 1. ſub. verbi φθείρω, *corrumpo*.

φθαρίζεσθαι, *paſtitiis venari*. à φθαρίς, *pedicæ*, quod vide.

φθάρισιν, 3. pl. præſ. ind. φθήσιν, 3. pl. præſ. ſub. verbi φθάνω.

φθαρμηλεῖν, *pediculis veſci*. ex φθεὶρ, & φθείρ.

φθάρναι, *corrumpi*, *vitii*, *perdi*. f. φθαρήσομαι. a. 1. ἐφθάρην, ης, η. a. 2. ἐφθάρην, ης, η. præſ. paſſ. φθείρομαι, a. 2. ind. paſſ. ἐφθείρην, ης, η. a. 2. ſub. paſſ. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. paſſ. ἔφθαρμαι, σαι, ται. perf. m. ἐφθαρμένος. Them. φθίω, *corrumpo*.

φθάρσει, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi φθάω, quod vide.

φθᾶσ', 3. ſing. f. 1. act. verbi φθάω, quod vide.

φθάσσα, Æol. pro φθάσα, quod vide, unde f. φθάσσω.

φθάσσει, *vaſtabit*, 3. ſing. f. 1. act. verb φθάσσω, f. ιῶ, & Æol. φθάσσω.

ΦΘΕΊΩ, *corrumpo*, *labefacio*, *vitio*, *perdo*. f. φθέσω. Hinc φθὼς idem. φθοὶς, οῖδος, ἡ, *corruptio*. φθὶς, ιδος, ἡ, idem. φθίνω, νειν, *deficio*. φθίνυμι, *perdo*, *corrumpo*. φθίνω, *corrumpo*, *vitio*. φθαῖσις, ἡ, *corruptio*, *vitium*. φθαρὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*, *interitus*. φθαρὴς, ῆς, ὁ, ἡ, *pedicatus*. φθαρήσομαι, ται, ἡ, *pedicabuntur*. φθαρὶς, ῖδος, ἡ, *pedicæ*, *muſcipulum*.

φθέαι, Ion. pro φθεῖραι, *corrumpi*, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi φθάω, ſeu φθάνω, *prævenio*. f. φθάσω. a. 2. ἔφθαν. ſed

φθῆ, εἴη 3. ſing. a. 2. ſub. ejuſdem verbi.

φθέας, ut Euſtath. vult, pro φθαῖς, 3. ſing. a. 2. opt. Alii dicit volunt, pro φθῇ. per Picronaſm. ῶ ς, eſtque a. 2. ſub. verbi φθάω, ſeu φθάνω, *prævenio*. a. 2. ἔφθαν.

φθέει, *præcurrunt*, Ion. pro ἐφθεον, 3 ſing. a. 2. ind. act. verbi φθάω, ſeu φθάνω. f. φθέω. Th. φθάνω.

φθέερε, Ion. Paragoge pro φθεῖ, 3. ſing. a. 2. ſub. verbi φθάω, f. ῶ, *prævenio*. Th. φθάνω.

φθέεσκον, & in 3. plur. φθέεσκον, f. ι. m. verbi ejuſd. & th.

Φθεία, ας, & Ion. φθίη, ης, ἡ, PHTHIA, oppidum Theſſaliæ, Achillis patria.

Φθεῖαθεν, *mortuus*, dat. pl. à

Φθειάμενος, ὁ, *corruptus*, *perditus*, *interfectus*. vel pro ἐφθειμένος, perf. part. Ion. detracto augmento, & mutato accentu. vel per Syncop. pro φθιάμενος, præſ. part. paſſ. à φθείνυμι, *corrumpo*, perf. ἔφθαρμαι. Th. φθίω.

Φθειάμενος, ὁ, ἡ, Poët. *qui fruſtratus eſt auptiæ fert*. Ex φθίω, quod à φθίνω, *corrumpo*, & μνάομαι, *ſui*, *fruſtror*.

Φθειάνειρα, ἡ, ἡ, *vitam vitiatrix*, *a*, ion. & Φθειάνειρος, *fruſtratus exhilaris*. Ex φθίνω, *deficio*, *contabeſco*. Them. φθίω, *corrumpo*, & ἀνὴρ, ος, ὁ, *exhilaratus*; item *fruſtra exhilaratus*.

Φθείανειρος, *exhilaratus*: ex iiſd.

Φθείνοθεν, *conſumebat*, 3. ſing. imperf. act. Ion. per Epenthef. ν ion. pro ἐφθίνυθε, verbi φθίνυθω. Alii volunt eſſe imperf. verbi φθίνυθάνω. à φθίω, idem cum th. φθίω, *corrumpo*.

φθείνυθα, *perdo*, *profligo*; item *corrumpo*, *conſumo*, & *contabeſco*: à

φθίνω, ſeu φθίω, idem quod φθίω, *corrumpo*. φθίνυθι, *pabulo*, *expoſ. menſæ deſtinatæ*.

Φθεῖνοπον, acc. ſing. à

Φθεινόπωρ, οπώρ, ὁ, ἡ, *perdens vires*. Epith. belli: à φθίνω, ſeu φθίω, *corrumpo*, & ὀπὴ, *vir*.

φθείομεν, *periſſe*, per Syncop. pro φθείνυμεν, præſ. inf. paſſ. à φθίω. vel pacto objecto augmento pro ἐφθίομεν, perf. inf. paſſ. verbi φθίνυμι, Th. φθίω, *corrumpo*.

φθίομεν, per Syncop. pro φθίνομεν, 3. ſing. imperf. præſ. paſſ. verbi φθίνυμι. Th. φθίω.

Φθονεύσεται, *pernicioſus*, quod à φθίω, ſeu φθίνω, *corrumpo*, & ἀγρὸς, *naſtalis*.

φθίσις, εως, ἡ, *corruptio* ; *consumptio* ; *PHTHISIS* seu *tabes*, præcipuum pulmonum, necnon oculorum, à φ, perf. pass. verbi φθίω.

φθίσω, *tabefaciam*, f. 1, ind. act. à

φθίω, f. ἴσω. Hinc fut. 1, inf. m. φθίσειν, idem ac them. φθίω, *corrumpo*, *consumo*.

φθόγγος, ου, ὁ, *sonus*, quod à φθέγγομαι, *loquor*. f. γέγομα. perf. pass. ἐφθέγμαι. p. m. ἐφθεγμην. Hinc Angl. a Tongue, lingua quippe soni vocisque est instrumentum.

φθοιὰ, ᾶς, ἡ, seu φθίσις, *diminutio corporis & macies*. Th. φθίω, *corrumpo*.

φθονέω, ῶ, ἐφθόνησα, ἐφθόνηκα, ἐφθόνημαι, ἐφθονήθην, f. ήσω, & φθονήσω, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω.

φθονερὸς, ἡ, ὁν, *invidus* : à φθόνος, *invidia*.

φθονέω, ῶ, *invideo* ; item *denego* propter invidiam. cum dat. f. ήσω. p. ἐφθόνηκα, a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia*.

φθονήσας, φθονήσαν, ἄν, in gen. άντος, ἀσαντος, &c. a. 1. part. act. verbi φθονέω.

φθόνος, ου, ὁ, *invidia*, *reprehensio*. q. à φθίω, nam invidia facit marcescere suos possessores. Hinc φθονερὸς, *invideo*. ἄφθονος, ου, ὁ, ἡ, *invidiæ carens* ; item *largus*, *copiosus*.

φθονῶμεν, 1. pl. &

φθονῶντας, acc. pl. præs. part. &

φθονῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio*, *labes* ; *vitium* : & φθόρος, ου, ὁ, *pernicies* ; item adjectivè *perniciosus* ; à φθείρω, *corrumpo*. f. φθερῶ. p. m. ἔφθορα. Th. φθίω, idem.

φὶ, & φὶν, particulæ paragog. Poët.

ΦΙΑ'ΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA*, *poculum planum & repandum*. q. à πίνω. Hinc πανφιάλος, ου, ὁ, ἡ, *fœdifragus* ; item *immensus*, *abundans*.

φιάλειαι, ης, ἡ, &

φιαλὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala*. à φιάλη.

φιαρὸς, *lucidus*, *magis splendens* : q. à φάος & φίνω, q. à φίλος.

ΦΙΒΑΛΗ, ης, ἡ, *caries*, *ficus arida*, *myrtus*.

φίβλα, *fibula*. Ex Lat.

φιδίαιν, ης, ἡ, pro πιδύαιν, *delibium* : à πίδω.

φιδέσθαι, Poët. pro φείδεσθαι, *parce*.

φίκος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἴημι, *fortior*, & κίων, *incedo*. quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

φίλ' pro φίλε, voc. sing. à φίλος, *amicus*. Et, φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g.

φίλα ὀφρόνων τινὶ, *amicus alicui*.

φιλαγαθὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, *amans bonorum*. Ex φίλος, *amicus*, & ἀγαθὸς, *bonus*.

φιλάγλαος, ου, ὁ, ἡ, Poët. *amicus splendoris*. Ex φίλος, *amicus*, & ἀγλαὸς *splendidus*.

φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis, Gr. *amor fraternus*.

φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas* : & φιλάδελφος, ου, ὁ, ἡ, *fratris* seu *fratrum amans* : ex φίλος, *amicus*, & ἀδελφὸς, ὁ, ἡ, *frater*.

φιλαθεὶς, ἐντος, *amatus*, Dor. pro φιλαθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

φιλαίτερος, Ion. & Dor. pro φιλάτερος, superl. à φίλος, *amicus*.

φιλαίτιος, υ, *contentiosus*. Ex φίλος *amicus*, & αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

φιλαμὲς, ατος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum*.

φιλανδρία, ας, ἡ, *amor mariti* : &

φιλάνδρος, ου, ὁ, ἡ, *amans mariti*. Epith. probæ uxoris. ex φίλος, & ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir maritus*.

φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas* : à

φιλάνθρωπος, ου, ὁ, ἡ, *humanus*. Ex φίλος, *amicus*, & ἄνθρωπος, *homo*.

φιλανθρώπως, adverb. *humaniter*. à præcedent.

φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia* : &

φιλάργυρος, ου, ὁ, ἡ, *avarus*, a. Ex φίλος, *amicus*, & ἄργυρος, *argentum*.

φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.

φίλασον, Dor. & Ion. pro ἴφίλησον, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω.

φιλασῶ, Dor. pro φιλήσω, 3. f. &

φιλάσουσι, 3. perf. fut. Dor. pro φιλήσουσι· & φίλασον, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. act. &

φιλάσω, Dor. pro φιλέω. fut. verbi φιλέω *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

φίλατο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφιλεῖτο, verbi φιλέω. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλέοντο, 3. sing. a. 1. m. verbi φιλέω, *amo*. f. ήσω. Them. φίλος, *amicus*.

φιλαυτία, ας, ἡ, *amor sui ipsius* : à

φίλαυτος, ου, *qui nimis sibi placet*, *amans sui ipsius* : ex φίλος & αὐτὸς, *ipse*.

φίλα, *dilige*, pro φίλει, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*. f. ήσω. Th. φίλος.

φιλέειν, præs. inf. verbi ejusdem & them.

φιλέεσκε, *diligebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλει, ε, verbi ejusd.

φιλεῖ, *solet amare*, 3. sing. præs. ind. verbi φιλέω. Th. φίλος.

φιλέεσσιν, Dor. & Æol. pro φιλέουσι, *solent*, 3. pl. præs. verbi φιλέω.

φίλεσκον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλουν, à φιλέω.

φίλεσσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind.

φιλεστιμαλίς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum* ; à φίλος, *amicus*, & ἔστιμμαι, *reprehendo*, *objurgo*, hoc à πιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*, τιμάω.

φιλεργία, ας, ἡ, *sedulitas* : &

φιλεργὸς, ὴ, ὸν, *operis amans*, *sedulus*. ex φίλος & ἔργον, *opus*.

φίλερως, ωτος,

φιλήμων, ων, ονος, ὁ, ἡ, *desertæ diligens*; ex φιλ- & ἐρημ-, ων, ὁ, *desertum*.

φιλήρης, ης, ὁ, vel ἡ, *lanificii amica*: ex φιλ- & ἠρόδη, ης, ἡ, *lanifica*; quod vide.

φιλῆτην, Dor. pro φιλῆτην, 3. pl. præt. paſſ. & φιλῆντο, Dor. pro φιλῆντο, nom. plur. præſ. part. act. verbi φιλέω, *amo*.

φιλῆτη, Dor. pro φιλῆσαι, *amari*.

φιλῆτον, Dor. pro φιλῆσον, *oſculari*, præſ. part. act. à φιλέω.

φιλῆσιν, *amari*, Dor. pro φιλῆσαι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.

φιλησθὶς, ίδος, ὁ, ἡ, *odioſus*, & *amans inimicitiarum*: ex φιλέω, & ἐχθ-, ος, τό, *odium*.

φιλήχθεος, ου, ὁ, ἡ, idem, & ab iiſd. th.

φιλία, ᾶ, *amo*, *diligo*; *oſculor*: 3. pl. φιλέν, *ſolent*, *expetunt*: impetf. ἐφίλεον, ου, f. φιλέω, perf. πεφίληκα, a. 1. ἐφίλησα, *oſculatus ſum*: a. 1. ſub. φιλέω, a. 1. inf. act. φιλῆσαι, *oſculari*: perf. paſſ. πεφίλημαι, p. m. πέφιλα. Them. φιλέ-, *amicus*.

φίλαι, αι, *amica*, f. g. à φίλ-, *amicus*.

φιλάδυτ-, υ, ὁ, ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φιλ-, *amicus*, & ἅδυτ, υτ, ὁ, ἡ, *voluptas*.

φιλαιολία, ας, ἡ, *audiendi cupiditas*: à

φιλαιολ-, υ, ὁ, ἡ, *audiendi cupidus*: ex φιλ-, *amicus*, & ἀκούω, *audio*: p. m. ἤκοα.

φίλαιμα, ατ-, τὸ, *oſculum*, *osculum*, à φιλέω, *ſuavior*, *basio*. Them. φιλέ-, *amicus*.

φιλάμφαι, *dilexiſti*, a. 2. inf. Ion. ſeu Dor. pro φιλῆσαι, ab inuſit. φίλαμι. Sunt qui per Ecta findici volunt pro φιλάμφαι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præſ. inf. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φιλέ-, *amicus*.

φιλάμων, -ον-, ὁ, nomen viri: Gr. *deſiderans*.

φιλάνδρ, ορ-, *perhlandus*: ex φιλέ-, *amicus*, & ἀνήρ, *vir*.

φίλασ', Ion. pro ἐφίλησεν, *amavit*, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.

φιλᾶται, *amare*, a. 1. inf. act. & φιλάσεις, ῃς, 2. & 3. ſing. a. 1. ſub. act. verbi φιλέω, *amo*.

φιλαύλακ-, υ, ὁ, ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν αὐλακ-, *qui amat cautionem*, *amans hymnorum*: quod ex φιλέ-, *amicus*, & αὐλάκ-, *canto*: p. m. ἀείλακ-. Hinc αὐλακ-, *cantus*.

φίλαυτ-, ου, ὁ, *dilectio*: à φίλαι, Them. φιλέ-.

φιλάυτ-, υ, ὁ, *fur*: qu. πιλάυτ-, à πιλέω, *ſtipo*: cupidus enim πιλεῖν alienæ: ſed

φιλαυτ-, ῆ, ὁ, *amator*; à φιλέω.

φιλάλτ, ῆ, *amabilis*; item proprium nomen viri: Gr. *dilectus*: à φιλέω. Them. φιλέ-.

φιλία, ας, ἡ, *amicitia*, *amor*. Them. φιλέ-, *amicus*.

φιλιάτ-, -ιάτρ-, -ιάτ-, Ion. *amicus*. Th. φιλέ-, idem.

φιλιππιάτ-, υ, ὁ, *Philippenſis*: à Φίλιππος, urbs. &

φιλιππικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Φίλιππος, ου, ὁ, *Philippus*, nom. viri: vel *qui delectatur equis bellicoſis*, ὁ φίλ- ἵππων, at Φίλιππος, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ à Philippo condita.

ΦΙΛΙΣ, -ίδ-, ος, *canna*.

Φίλιτ-, υ, ὁ, *Philiſtus*: dat. ſing. φιλίτ-ῳ, item pro φίλτατ-, *chariſſimus*: &

φίλιον, pro φίλτρ-, *charior*, *amicior*: à φίλ-.

Φίλλυρα, ας, ἡ, propr. nomen matris Chironis.

Φιλύρια, ας, ἡ, *arbor quædam ligustro ſimilis*: qu. à φύλλοτε.

Φιλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλυρίδης, υ, ὁ, Patronymicum, ὁ ἀπ' Φιλύρας υἱὸς, Χείρων.

Φιλυρίδης, nomen Patronym. vide præc.

φιλοβολάτης, υ, ὁ, *qui ſuper amicum ſe conjicit officii gratia*: ut qui ſui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: à φίλ- & βολέω. Th. βάλλω, *jacio*.

φιλοδέσποτ-, υ, ὁ, *domini amans*, ſeu *domini amans*: ex φίλ- & δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.

φιλόδημ-, *amans populi*. Th. δῆμ-.

φιλόδοξ-, *gloriæ cupidus*, *ambitioſus*; item *qui opinionem ſectatur*: à φίλ- & δόξα, *opinio*, *gloria*. Th. δοκέω.

φιλόζωτ-, υ, ὁ, ἡ, *vitæ cupidus*: ex φίλ-, & ζωή. Th. ζάω ſeu ζόω, *vivo*.

φιλόθεος, υ, ὁ, ἡ, *Dei amans*. Th. θεός.

φιλοθρίωβ, ίβ-, ὁ, ἡ, idem ac

φιλόθριωβ-, υ, ὁ, ἡ, *amans luſûs*: ex φίλ- & θρίωβ-, *luſus*.

φιλοῖ, *amet*, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλ-, *amicus*.

φιλοίφας, α, ὁ, Dor. vel φιλοιφ-, *homo libidinoſus*: ex φίλ-, *amicus*, & οἰφή, *cœtus*.

φιλόκαλ-, *pulchritudinis amans*, *elegans* ex φίλ- & κάλλος, *pulchritudo*.

φιλοκάλως, adv. *culte*, *ornate*: à præced.

φιλοκέρδια, ας, ἡ, *amor lucri*, *avaritia*: &

φιλοκερδὴς, ές, ὁ, ἡ, *lucri cupidus*, *avarus*: ex φίλ- & κέρδ-, ος, τό, *lucrum*.

φιλοκίνητ-, υ, ὁ, ἡ, *concitationum amans*: ex φίλ- & κίνητ-, quod à κίνη-, *eo*, (vel κίνη-, *tondeo*,) & τομὴ, ῆτ, ἡ, *ſectio*. Them. τίμνω, *ſeco*: p. m. τέτμημ-.

φιλοκτήμ-, *avarus*, *poſſeſſionum cupidus*: in compar. φιλοκτημότ-ερ-, ſuperl. φιλοκτημότ-ατ-, *avariſſimus*; quod ex φίλ-, *amicus*, & κτάομαι, Poët. idem quod κτάομαι, κτῶ, τὸ, *poſſeſſio*. Th. κτάομαι, *acquiro*.

φιλολίγω, gen. Βοιωτ. pro Dor. φιλολίτω,

quod pro φιλοτιμέτερε, à φιλοτιμος, ὁ, ἡ, Pindar. Pythior. Od. 1. pag. 193. vers. 87.

ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ, ὁ, ἡ, contem. viri; item PHILOLOGUS, eloquentiæ deditus. Ex φιλος & λόγος, quod à λέγω, dico.

ΦΙΛΟΠΑΘΗΣ, ἐς, ὁ, ἡ, dissendi cupidus. Ex φίλος, amicus, & μαθεῖν, discere: f. μαθήσομαι. 2. 2. ἐμάθον.

ΦΙΛΟΜΜΕΙΔΗΣ, ἐς, ὁ, pro φιλομμειδὴς (Poët. μ metri gratiâ geminato) amans risus. Veneris Epith. ex φίλος & μειδάω, rideo.

ΦΙΛΟΜΜΗΔΗΣ, ἐς, ὁ, quæ amat genitalia, in accus. φιλομμήδεα. Ex φίλος & μήδεα, ὁι, ἁ, ἀ, ἀ, in plur. μήδεα, ὰ, genitalia.

ΦΙΛΟΜΩΛΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, qui cantum amat. Ex φίλος, amicus, & μολπὴ, cantus, quod à μέλπω, canto, pret. m. μέμολπα.

ΦΙΛΟΜΥΘΟΣ, vide in φιλόμυθος.

ΦΙΛΟΜΥΘΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, fabularum amans. Ex φίλος, amicus, & μῦθος, fabula.

ΦΙΛΟΜΩΣΟΣ, ὁ, ἡ, Dor. pro φιλόμουσος, Musarum vel musicæ studiosus. Ex φίλος & Μοῦσα, ἡ, Musa.

ΦΙΛΟΝΕΙΚΗΣ, ἐς, ὁ, ἡ, rixor, contendo; cultor; æmulor: &

ΦΙΛΟΝΕΙΚΙΑ, ας, ἡ, contentio, rixarum amor; æmulatio: à

ΦΙΛΟΝΕΙΚΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, contentiosus. Ex φίλος, amicus, & νεῖκος, ὁ, τὸ, jurgium, contentio.

ΦΙΛΟΝΙΚΟΔΙΟΣ, gen. pl. part. præf. verbi φιλονικέω, rixor, contendo: ex iisdem ibem.

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ, ας, ἡ, hospitalitas: à

ΦΙΛΟΞΕΝΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, hospitalis: à φίλος, amicus, & ξένος, ὁ, ἡ, hospes.

ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ, ορος, ὁ ἡ, amator laderum, vel socerum, factus, festivus: ex φίλος, amicus, & πατὴρ, ladus. Th. πατὴρ, pater.

ΦΙΛΟΠΑΡΘΕΝΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, amator virginum; item virginitatis studiosa. Ex φίλος & παρθένος, ὁ, ἡ, virgo.

ΦΙΛΟΠΕΛΑΣΓΟΣ, ὁ, amans gregis: ex φίλος & πέλαγος, τὸ, grex. Th. πέλαγος, ὁ, pelor.

ΦΙΛΟΠΟΛΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, amans civitatis. Ex φίλος & πόλις, ἡ, urbs.

ΦΙΛΟΠΟΝΕΩ, ὁ, f. ἠσω, & ἑσω, laborem dilige: à

ΦΙΛΟΠΟΝΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, laboris amans, industrius: comparat. φιλοπονώτερος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, diligentia. Ex φίλος & πόνος, ὁ, ἡ, labor, quod à πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.

ΦΙΛΟΠΟΝΟΥΝΤΑ, ἡ. pl. præf. ind. verbi φιλοπονέω, laborem dilige. Ex iisd. ibem.

ΦΙΛΟΠΡΑΓΜΟΣΥΝΗ, ας, ἡ, affabilitas, à

ΦΙΛΟΠΡΑΓΜΩΝ, ονος, ὁ. salutandi studiosus. Ex φίλος, & πρᾶγμα, compello, salutio, quod ex πρὸ & ἀγορὰ, seu ἄγω, verbo facto. Th. ἀγορὰ, ἄς, ἡ, forum.

ΦΙΛΟΠΡΕΣΒΕΥΣ, primarium amat; vel amicis; ejusdo esse primas: &

ΦΙΛΟΠΡΕΣΒΥΣ, amicus esse primas: ex φίλος, amicus, & πρέσβυς, primus. Th. ποῦ.

ΦΙΛΟΣ, ὁ, ἡ, amicus, φίλη, ης, ἡ, amica. Hinc φιλία, ας, ἡ, amicitia. φιλίτης, ιδος, ἡ, idem. φιλίτικος, ὁ, ἡ, ὁ, ad amicitiam pertinens. φίλτρα, ἀν, ὁ; item osculor. φίλτρον, ὁ, τὸ, osculum. φίλτρον, ὁ, τὸ, amoris illecebra: amatorium poculum. Hinc quoque transpositis priscis literis, Belg. Lief, & Angl. Love.

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ὰ, ἡ, hom. sapientiam ama, philosophiæ studio; PHILOSOPHOR. 2. 1. part. act. φιλοσοφέων, ὧν, ὁ, & in acc. sing. φιλοσοφέοντα. &

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ας, ἡ, PHILOSOPHIA; item sophistica, quæ est vera philosophiæ abusus: &

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗΣ, PHILOSOPHICUS: à

ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, PHILOSOPHUS, studio sapientiæ deditus, qu. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, ὁ, sapiens.

ΦΙΛΟΣΟΦΟΥΣΑΣ, acc. pl. part. præf. act. verbi φιλοσοφέω, quod vide.

ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, ad amandum propensus. Ex φίλος, amicus, & τέκνον, amor inter parentes & liberos reciprocus: quod à præt. m. ἐτέκνωμαι, verbi τίκτω, amore naturali compellor, diligo, acquiesco: f. ζω. p. τέτοκα.

ΦΙΛΟΤΗΣ, ὄτος, ὁ, Dor pro φιλότης, ὕτος, ἡ, amor.

ΦΙΛΟΤΕΚΝΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, amans liberorum. Ex φίλος, & τέκνον, proles. Them. τέκνω, pario.

ΦΙΛΟΤΗΣ, ὕτος, ἡ, amicitia, amor, in acc. plu. φιλότητας. Th. φίλος, ὁ, ἡ, amicus.

ΦΙΛΟΤΗΤΟΣ, ος, ἡ, amicitiæ. ejusd. th.

ΦΙΛΟΤΗΣΙΟΣ, præf. inf. m. à.

ΦΙΛΟΤΙΜΕΟΜΑΙ, οῦμαι, f. ἠσομαι, ambio honores, cupiendo: &

ΦΙΛΟΤΙΜΙΑ, ας, ἡ, ambitio, æmulatio, contentio, libido: à

ΦΙΛΟΤΙΜΟΣ, ὁ, ἡ, ὁ, honoris cupidus, ambitiosus, contentiosus, liberalis. Ex φίλος & τιμὴ, ἐς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

ΦΙΛΟΣ, gen. sing. à φίλος, amicus.

ΦΙΛΟΦΡΟΝΑΣ, adv. comiter, jucunde: à φιλόφρων, quod vide.

ΦΙΛΟΦΡΟΣΥΝΗ, ας, ἡ, amicitia, comitas, benevolentia. Ex φίλος & φρὴν, mens.

ΦΙΛΟΦΡΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, comis, benevolus: ex iisd. th.

ΦΙΛΟΧΡΗΜΑΤΕΩ, ὁ, ἡ, pecuniæ cupidus, avarus. Ex φίλος & χρῆμα, ατος, τὸ, τὸ, pecunia.

ΦΙΛΟΧΡΗΜΑΤΙΑ, ας, ἡ, avaritia; opulentia: ex iisd. th.

ΦΙΛΟΨΥΧΙΑ, ας, & ἰον. ιης, ἡ, vitæ desiderium. Ex φίλος & ψυχὴ, ἡ, anima, vita.

φιλτερος, amabilior, superl. ὁ φίλτατος, amabilissimus, comparat. φιλτερος, superl. φιλτατος, per Synæresin, pro φιλητερος, φιλητατος.

φιλτρον, vide in φιλτρον.

ΦΙΛΥΡΑ, ας, ἡ, PHILYRA, arbor illaudata; item amœnarium pomulum. Th. φίλυρα, amœnus.

ΦΙΛΥΞΗ, ης, ἡ, PHILYCA, arbor, semper virens: an quia φιλεῖ ὑγιᾶ.

φιλωνιος, amans somni: ex φιλος & ὕπνος, somnus.

ΦΙΤΑΡΑ, ας, ἡ, silla; quæ commendabilis cortice. an ἀπὸ φλοιὸς, cortex?

ΦΙΛΩΝΙΔΗ, Dor. pro φιλοδένδρου, Ψ, Philonide.

ΦΙΜΟΣ, ἡ, & φίμωσις, ὁ, ἡ, fistella, canna, capistrum.

φιμόω, ῶ, ες capistro obvio, occludo, os obligo. Et per Metaph. ad silentium adigo: f. δῶσω. p. πεφίμωκα. ἀ. 1. ἐφίμωσα. perf. pass. πεφίμωμαι, obmutui: perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ἔσθω, obmutescito: a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, prorsus obmutui, qu. capistro injecto: a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φίμωσις, capistrum.

φιμωθὲν, obmutui, a. 1. part. pass. verbi φιμόω, quod vide.

φὶν, pro σφὶν, quod pro σφίσιν, filii, dat. pl. ab ὅς, fui.

ΦΙΝΓΙΞ, Dor. pro φίλαξ, ὁ, auriga; auximus, humani corporis auriga & rector: à φίνγω, Dor. pro φλίνω.

φὶξ, φιξὶ, Æolic. pro σφὶγξ.

φίσγις, ἡ, ἡ, ἥπερ, instrumenti genus: canalis: qu. φυσιγξ, nam φύσιγξ est ut φυσὶγξ.

φτίνω, pungo: à φτίσσω.

ΦΑΥΖΩ, φαυίσω & inarticulate loquor; item furo: qu. à φλαῦ.

ΦΛΑΥ, Att. pro ΘΛΑΥ, frangere, percutere.

ΦΛΑΥΡΕΙΑ, garrio, inepto, deliro: à φλαῦρος, nugor.

ΦΛΑΥΡΟΣ, Ion. pro ἠλαυρος, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro ΘΛΑΩ, ὦ, frango, comminuo, vasto.

ΦΛΑΩ, f. 1. Dor. pro φλάσω.

φλαῦρος, vilis, malus: ex φλαϝρος, per Metath.

φλαύρως, malè, adv. à φλαῦρος.

ΦΑΛΩ, ὦ, f. δσω, frango, contundo, mollio; avidè comedo, Att. pro ΘΛΑΩ.

ΦΛΕΒΟΤΟΜΙΑΙ, sanguinem mitto: &

ΦΛΕΒΟΤΟΜΙΑ, ας, ἡ, venæ sectio; à φλὲψ-βὸς, ἡ, vena, & τομὴ, βῆς; quod à τέμνω, seco: præt. m. τέτμημαι.

φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. pl. præt. opt. pass. &

φλεγέθοντο, ardentis, g. sing. part. præt. à φλέγω, idem quod φλέγω, ειν; quod ex φλέγω, incendo, & θέω, curro.

φλεγὲν, ἐντος, combustus, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, ειν: f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

φλέγμα, ατος, ατι, ῶ, inflammatio; item PHLEGMA, seu pituita; humor albidus: Angl. Phlegm. Th. φλέγω, uro.

φλεγμαίνω, ardeo; intumesco; suppuro: f. ἐνῶ, a. 1. ἐφλεγμηνα. à φλέγμα, Them. φλέγω.

φλεγμήνω, intumesco, a. 1. inf. act. præced. verbi.

φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. Th. φλέγω.

φλεγοίατο, combuantur, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præt. opt. pass. verbi φλέγω, ειν.

φλέγουσι, Dor. pro φλέγωσι, 3. pl. præt. ind. φλεγέθουσι, Poët. pro λάμπειν, splendere, refulgere: à φλέγω.

φλέγρης, ας, ἡ, urbs Macedoniæ.

φλεγύας, gen. Æol. à

φλεγύαι, ων, ἡ, aquilæ. Vid Ψ φλεγὲν.

ΦΛΕΓΩ, ειν, incendo, illustro, illumino, FULGEO, FLAGRO, ango, ardeo: f. φλέξω. p. πέφλεγκα. perf. pass. πέφλεγμαι. Hinc φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor; item humor albidus & frigidus, pituita. φλεγμαίνω, ardeo, æstuo, φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. φλὲξ, γὸς, ἡ flamma. φλεγέθω, ειν, incendo.

φλέγων, οντος, ὁ, nomen, viri: Gr. ardens, φλέξας, ἀντος, qui combussit, a. 1. part. act. verbi φλέγω, ειν: f. ξω. a. 1. pass. ἐφλέχθην.

φλεχθὲν, -θέντος, combustus, a. 1. part. pass. &

φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, ειν.

ΦΛΕΨ, φλεβὸς, ἡ, vena: qu. à φλέω, abundo: hinc φλεβοτομία, ας, ἡ, venæ sectio.

ΦΛΕΩ, nugor: plenus sum, abundo. Hinc φλέδων, ονος, ὁ, nugator, nugax. φλεδονία, ας, ἡ, nugacitas, inepties. φλεδρία, & φλεδρίαν, nugor, garrio. φλύω, & φλύζω, idem. φλυαρία, idem. φλυάρος, ὁ, ἡ, nugax, ineptus.

φλιδαρὸς, ὁ, ἡ, nugator: nuga: qu. à φλιδόω, & ἀφλιδῶ, ut fit magis adhærens.

φλιδόω, nugor: à φλέω, idem.

ΦΛΙΑ, ἄς, ἡ, parte antepagmentum, postibulum, limen: qu. à φλάω, pro θλάω, percutio; quia pulsatur frequenter.

φλίζω, Æol. pro θλίβω, premo, affligo.

ΦΛΙΔΑΩ, ῶ, pudefio, pudefio; rumpor, lædor: qu. à φλάω, contundo.

φλὶξ, γὸς, ἡ, flammeus, splendidus: à φλὶξ, γὸς, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.

φλογέαν, flammeam, acc. sing. f. g. à

φλογεὸς, idem quod φλόγεος, & ab ἰῆδ.

φλεγίζω, inflammo: præt. part. φλογίζων, ουσα, ον, inflammans: f. ἰσω. p. πεφλόγικα. a. 1. ἐφλόγιζα. præt. pass. φλογίζομαι. præt. part. φλογιζόμενος, inflammatus: a. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η, à φλὶξ, -γὸς, ἡ, flamma. Them. φλέγω, uro.

φλόγιον,

Φλεγυρ, ύ, ών, &
Φλογώδης, ους ον, *flammeus*: ab iisd.
Φλογίς, gen. ίδος, ἡ, *flamma*. Th. Φλέγω, υρῶ.
ΦΛΟΙΟΣ, ὁ, ὁ, *cortex*: qu. à φλάω, quia fragilis: hinc φλοιζάω, *decortico*.
Φλοιώδεις, gen. Ion. à
ΦΛΟΙΣΒΩΣ, υ, ὁ, *sonitus aquæ, murmur, tumultus*: hinc πολυφλοισβής, ύ, ὁ, ἡ, *multo strepitu resonans*.
Φλοῖω, *decortico*; unde Angl. to flea: à præced. th.
ΦΛΟΜΟΣ, υ, ὁ, *verbascum*, herba.
ΦΛΟΞ, -γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, υρῶ: f. ξω.
Φλόϊ, acc. sing. à
Φλόος, ους, ὁ, *teges, storea*; & idem acc. th. φλοιὸς, οῦ, ὁ, *cortex*.
Φλυαρία, ωνος, *garrio*; f. ἴσω, p. πεφλυάρηκα. a. 1. ἐφλυάρησα. à φλυάρος, ωνος *garrulus*, ωνος. Th. φλέω, ωνος.
Φλυαρία, ας, ἡ, ωνος, *garrulitas*: &
Φλυάρος, ὁ, ὁ, *garrulus*, ωνος: à φλύω, vel φλέω, ωνος.
Φλυδαρής, ἐς, *humidus*: à
Φλυδάω, *humefco, flacceſco*: à φλύω, *tumefco*. Th. φλέω.
Φλύζω, vel φλύω, idem quod φλέω, *ferveo*, ωνος.
Φλυκτίον, Ion. pro φλυκτίδιον, quod vide.
Φλύκταινα, ης, ἡ, *puſtula ex fervore*: &
Φλυκτίς, ίδος, ἡ, idem: à φλύω, *ferveo*. Th. Φλέω.
Φλύος, ωνος. Th. φλέω. ωνος.
Φοβαδής, Dor. pro φοβηδής, *metuo*, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. à φοβέομαι.
Φοβέσσατο, Poët. pro ἐφόβησε, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω, *timorem inficio, terreo*. φοβέομαι, ἔσομαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.
Φοβερίζω, præſ. inf. paſſ. à φοβέω.
Φοβερός, ά, όν, *formidabilis, e*; *horrendus, a, um*: in comp. φοβερώτερος. in ſuperl. φοβερώτατος. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.
Φοβέω, Dor. pro φοβέω, præſ. part. paſſ. verbi φοβέω, quod vide.
Φοβέω, ήσω, *timorem inficio, terreo*: f. ἠσω. p. πεφόβηκα. præſ. paſſ. φοβέομαι, -ῆσομαι, *metuo*, cum acc. præſ. imperat. paſſ. φοβέου, ἐ, εἰσθω, εἰσθε, ἐισθε. imperf. ἐφοβούμην, ἐφοβοῦ, ἐο, ἐῖτον, ἐέσθην. a. 1. paſſ. ἐφοβήθην, ἠσο, ἠ, ἤτην, ἠσθην. a. 1. imperat. paſſ. φοβήθητι, ἤτω, &c. in 2. pl. φοβήθητε. a. 1. ſub. paſſ. φοβηθῶ, ἦς, ἦ, *metuam*: & in 2. pl. φοβηθῆτε. a. 1. part. paſſ. φοβηθεὶς, θεῖσα, ἐν, *metuens*: f. 1. paſſ. φοβηθήσομαι. à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*: p. m. πέφοβα.
Φόβος, ου, ὁ, *noma, fuba*: à φοβέω, quia terrifica: ſed
Φοῖ, 3. ſing. ſub. act. verbi φοίω, quod vide.
Φοιβάδιος, ος, ὁ, ἡ, a. 1. part. paſſ. f. g. &

Φοιβάδιος, a. 1. inf. paſſ. &
Φοιβάντες, ων, pl. a. 1. imperat. paſſ. &
Φοιβάσθ, ἔτω, ὦ, a. 1. ſub paſſ. verbi φοβέω, *terrefacio*; quod à φόβος. Th. φέβομαι.
Φοίβασμα, ατος, τὸ, *terricularnentum*: à φοβέω, quod à
Φόβος, ου, ὁ, *timor, metus*; *fuga*: à præt. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, *timeo*.
Φοβοῦ, præſ. imperat. paſſ. à φοβέω. ſed
Φόβου, gen. ſing. à φόβος, *timor*.
Φοβοῦμαι, φοβεῦμαι, præſ. ind. & part. paſſ. à φοβέω.
Φοιβόζω, f. όσω, *vaticinor*; & idem ac ſeq.
Φοιβάω, ῶ, f. ήσω, Poët. pro κοθαίρω, *purgo, luſtro*. Th. φοῖβος, *purus*.
Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris: Gr. *Luna*.
Φοιβόλαμπος, ος, ὁ, ἡ, Ion. pro.
Φοιβόλαμπος, ος, ὁ, ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex φοῖβος, *Phœbus*, & λαμπάω, *capio*.
ΦΟΙΒΟΣ, ου, ὁ, *PHOEBUS, Apollo, Sol*; qui φάος filius. ſed φοῖβος, ου, ον, *purus, caſtus, ſplendidus*: hinc φοιβάζω, *illuſtro*.
Φοινίκεος, ου ον, idem quod φοινικόεις, *purpureus*. Th. Φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma, arbor, color ruber*.
Φοινικοθρῆνον ἦρ, *ver purpureo flores habens*: ex φοινιξ, *purpura*, & ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.
Φοινίκη, ης, ἡ, *PHOENICE* vel *PHOENICIA*, nomen regionis, quæ & *Syria* dicitur: Gr. *palma*.
Φοινικήϊος, ία, ον, *purpureus, a, um*. Them. φοινιξ, *purpura*.
Φοινικίς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, pannus puniceus*. Th. φοινιξ.
Φοινικόεις, όεσσα, *puniceus, purpureus*. Th. φοινιξ.
Φοινικόκροκος, ου, ὁ, ἡ, ὁ φοινικοῦν κρόκον ἔχων, *puniceam traman habens*; quod à κρόκη, *trama, filum, ſubtegmen*.
Φοινικόλοφος, *rubram criſtam habens*: Epithet. galli gallinacei: ex φοινιξ & λόφος, ὁ *criſta galeæ*.
Φοινικόπεζα, *quæ rubrum pedem habet*: à φοινικόπους, ῦς, *puniceus, ruber*, (quod à φοινιξ,) & πέζα, ης, à *malleolus pedis*.
Φοινικοστεφής, ής, ἡ, Dor. pro φοινικοστεφής, ους, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra ſeu ratila fulmina jaculantis*: ex φοινιξ, *purpura*, & στεφή, ῆς, ἡ, *fulgor*. Th. ἀστεφής, *fulgure*.
Φοινικόσολος, ου, ὁ, *Phœnicum more inſtructus aut armatus*: ex φοινιξ & σόλη, ης, ἡ, *ſtola, veſtis oblonga*. Them. σόλος, ου, ὁ: p. m. ἴσολα.
Φοινικοῦν, gen. pl. à φοινιξ, quod vide.
ΦΟΙΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* arbor, & *palmula* fructus; *PHOENIX*, nomen avis & viri, & nomen portus; *purpura, puniceus color*: & adject. *ruber, rufus*: (qu. à φοίνω, *cædes, ſanguis*.) Hinc φοινικόεις, *phœniceus, puniceus, poinikis*, ιδος, ἡ, *veſtis puniceo coloris*; item *purpureas amictus*, φοινικοῦν, *rubefacio*,

φοινίσσω, ν, *cruentus*: à φόνος, *cædes*.
φοινίσσα, ης, ἡ, PHOENISSA: &
φοίνισσα ἰμπλὰ, *phœnicia mercatura*. φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma*: à φοῖνιξ.
Φοινίσσω, 3. sing. imperf. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento*. Th. φοῖνιξ.
φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio*. Th. φοῖνιξ. ιτος, ὁ, *color ruber*.
φοινίχθιν, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento*. Th. φοῖνιξ.
φοίτα, *ibat*, 3. sing. imperf. act. pro ἤϊειν, verbi φοιτάω, quod vide.
ΦΟΙΤΑ'Ω, ῶ, *vento*: ις, *insanio*: f. ἤσω. p. πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, ιος, ἡ, *itatio*. φοίτης, ου, ὁ, ἡ, *præco*. φοιτὰς, άδος, ἡ, *insana, furiosa*.
φοιτᾶν, Ion. pro φοιτᾶν.
φοιτᾷ, Dor. pro φοιτᾷς, *it*, 3. sing. præs. & φοιτᾶς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. sing. præs. à φοιτάω.
φοίτησις, ιος, ἡ, *itatio, frequentatio, frequentatio*: à 2. sing. perf. pass. verbi φοιτάω, ῶ.
φοιτίζω, idem quod φοιτάω.
φοιτῶ, præs. part. act. &
φοιτῶσα, 3. pl. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.
ΦΟΛΙ'Σ, ἰδ'ος, ἡ, *squama*, ut piscium aut serpentum: qu. à φλὼ, squamæ velut bulliunt ex animantibus.
φολὰς, ά, ὁ, *strabus, qui habet oculos distortos*: quasi φολαλὸς, à φόλος & ἴλλω, *trabo*.
φονεὺς, ῆος, ὁ, *homicida*: à φόνος, quod vide.
φονεύω, *occido*: f. εύσω, & in 1. pl. perfect. p. πεφονεύκαμεν. a. 1. ἐφονεύσαν. à φόνος, *cædes*. Th. φόνος, *occido*.
φονίαι, gen. sing. Att. à φονίς.
φονιὰς, ά, *ad eadem pertinens, mortifer*: &
φόνιος, α, *sanguinarius, truculentus*; *lethalis*: à φόνος, quod vide.
φονοκτονία, ας, ἡ, ἔσω, *interficio*: &
φονοκτονία, ας, ἡ, *cædes*: à
φονοκτόνος, ος, ὁ, ἡ, *occisor*: à φόνος, *cædes*, & κτείνω, *occido*: pract. m. ἔκτονα.
φόνος, ου, ὁ, *cædes, homicidium, clades*: à pract. m. πέφνα, verbi φένω, vel φίνω, *occido*.
ΦΟ'ΞΙΝΟΣ, η, ὁ, nomen piscis.
ΦΟΞΟ'Σ, ὴ, ὁ, *cujus caput est acutum & velut turbinatum*: qu. à φόνος & ὀξύς.
φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio*, species motûs, & ferendi actio; *impetus*; *pensio, tributum*; *proventus*; & *bajulationis* seu *vecturæ merces, portorium*, quo in sensu & nos Angli *Fair*: à φέρω, *porto*: f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα. p. m. inusit. πένοχα.
φορεὰς, ᾶ, ὁ, *capistrum*. Th. φέρω.
φορεὰς, ἀδ'ος, ἡ, ἔσω, quia foris φέρεται, *gregalis, non domestica*. Est autem φορεὰς, άδος, ἡ, ἡ, *alumnus*, φορεῖσθαι suppedicans: ut φορεὰς γῆ, *alma terra*, quæ alit: & passivè φορεὰς, qui alitur in grege cum aliis: cui opponitur τροφὸς, qui domi τρέφεται. φορεὰς γυνὴ, quæ se φέρει, prostitutione corporis. Th. φέρω, *pasco*.
φορεσὰς, ᾶς, ἡ, ἔσω, φορεῖν. Et usurpatur pro *capistro*: à præced.
φορεὺς, ῆος, ὁ, *pabulum*, ἔσω: à φέρω, *alo*; qu. φέρω βίον.
φορέτω, 3. sing. imperat. præs. act. verbi φορέω, *fero, porto*. Th. φέρω. idem.
φορέωσι, Dor. pro φορέουσι, *gestant*, 3. pl. præs. ind. à φορέω, pro φέρω. Sic & φορέωσθαι, pro φέρεσθαι.
φορέωντα, acc. sing. part. præs. verbi φορέω, quod vide.
φορβάδι'ξ'ον, Dor. pro φορβάδα, præs. part. pass. verbi φορέω, *gesto*. Th. ejusd.
φορβόντος, *ferentis*, Dor. pro φορέοντος, gen. sing. præs. part. act. à φορέω, pro φέρω.
φορέω, ῶ, *fero, gesto*: f. ἤσω & ἥσω. p. πεφόρηκα, & ἐκφ. a. 1. ἐφόρεσα, à φορὸς, *ferax* quod à p. m. πέφορα, verbi φέρω, *fero*.
φορέωμι, τελεῖσθαι, a. 1. inf. act. verbi φορέω, *fero*: f. αύσω. a. 1. ἐφόρησα. Th. φέρω, *fero*.
φόρημα, -ατος, τὸ, *portus*; quia naves in eum φέρονται. Est & φόρημα, -ατος, ὁ, & φόρεμα, nomen monstri marini: dat. φόρηματι, pro φόρημασι, in acc. φόρημα.
φόρμιγ' pro φόρμιγξ, dat. sing. à φόρμιγξ, γγος, ἡ, *cithara*.
ΦΟ'ΡΜΙΓΞ, -γγος, ἡ, *cithara, testudo*.
φορμίζω, f. ἴσω, *citharam pulso*: à præced.
φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro
φορμικτὴς, ῆ, ὁ, *citharœdus*. (φορμίκτης etiam dicitur:) à φορμίζω. Th. φορμίγξ, *cithara*.
ΦΟΡΜΟ'Σ, ῆ, ὁ, *sporta, corbis, calathus*; quo aliquid φέρεται.
φορῆσαι, *ferentes*, Dor. pro φορέσαι, nom. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.
φορολογῆν, ῶ, f. ἤσω, *tributum exigo, seu colligo*: à φορολόγος, quod vide.
φορολόγανος, *tributarius*: à 3. sing. perf. pass. præced.
φορολόγος, *tributi collector* seu *exactor*: à φόρος, *tributum*, & λέγω, *colligo*: pract. m. λέλογα.
φόρον, ου, τὸ, & φόρος, ὁ, *forum*: citeriores Græci à Romanis acceperunt. φόρος Ἀππίου, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii*.
φόρος, ου, ὁ, *tributum*; quod φέρεται. sed
φορὸς, ὸ, *ferax, ferens*. Th. φέρω.
φορέτω, acc. sing. part. præs. act. verbi φορέω, *gesto, baiulo*; quod vide.
φορτηγὸς, ὸ, *bajulus*: ex φόρτος, ου, ὁ, ἔσω. & ἄγω, *duco*.
φορτὶ, pro φορτία, *onera*, nom. pl. à φορτίον, ου, τὸ, idem quod φόρτος, ου, ὁ, ἔσω.
φορτίζεσθαι, *imponitur*, præs. inf. pass. pro imperat. seq.
φορτίζω, *onero*, cum acc. f. ἴσω. p. πεφόρτικα, perf. pass. πεφόρτισμαι. perf. part.

πεφορ-

φρυκτός, ὁ, ἡ, ἀποτετμημένος, τραχηλιαῖος. Th. φρύγω, -ω, ὁ, ποιητ.

Φρυνάδες, ὧν, θν, ἀποτετμημένοι, ἀ, ων; item Metaph. πολέμιοι, ἐπίβουλοι, βαθυμότατοι: &

Φρυνίη, ης, τὸ, ἀποτετμημένον, ἀστεῖον. τὸ φρύγιλλον, ἀποτετμημένον: à φρύγω, ἀποτετμημένος.

ΦΡΥΝΟΣ, ὁ, ἡ, ἀποτετμημένος; vel molestus & odiosus: quòd φρύγω, à ὄλεθρος. Hinc φρύγιλλος, ὁ, τὸ, idem. φρυνώδης, ὁ, ἀποτετμημένος. φρυλίζω, ἀποτετμημένος.

Φρυνωλεύς, ὁ, ὁ, nomen viri Latinum: Fortunatus.

Φρυσσὸν, ὁ, ξον, vide in φρύσσω.

Φῦρος, ὁδὸς: à φορέω, inquino.

Φουτὶς, ἡ, ὁ, quasi φύσις, congeries: à seq.

ΦΟΡΤΩ, φορέω & -έσω, pinso, misceo, fundo: qu. à φέρω.

Φῶς, idem quod φάος, Metaph. pro salute, auxilio & victoria: à φάω, ῶς, ὁ, ἡ, lux, salus. Th. φάω, lucere.

Φραγγέλιον, ὁ, τὸ, flagellum: ex Lat. & est diminut. à flagrum, quod est scutica, qua servi cædebantur: sic dicta, quod pars corporis cæ percussa quasi flagret, hoc est, ardeat.

Φραγγελόω, ῶ, flagello: f. ῶσω. p. πεφραγγέλωκα. a. 1. ἐφραγγέλωσα. a. 1. part. act. φραγγελώσας, -ῶσα, -ῶν. Vide in φραγγέλιον.

Φραγῆ, εἰσὶ τινες, 3. sing. a. 2. sub. pass. φράγνυμι, ῦμι, ντω. f. 2. ind. pass. verbi φράσσω; sepio, occludo; quod vide.

Φράγμα, ατος, τὸ, septum, vallum, munimentum: &

Φράγμὸς, ὁ, ὁ, septum: à 1. sing. perf. pass. verbi φράσσω; sepio.

Φραδάω, indico, declaro: à φράδης, cognitio. Th. φράζω, memoro, dico: a. 2. ἐφραδόν. p. m. πεφραδώς.

Φραδὴ dixit, Ion. pro ἐφράδη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φράζω, dico: a. 2. ἐφραδόν. p. m. πεφραδώς.

Φράδη, ης, ἡ, cognitio, prudentia. φράδμων, ὁ, ἡ, monens apud Pindar. item verbum pro dico, Hesych. & hinc

Φραδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ, consultus, prudens: à φράζω, dico: præt. m. πεφραδώς.

Φραδμοσύνῃσι, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις, à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, consilium, prudentia; peritia: à seq.

Φράδμων, seu φραδήμων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, solers, consultus, peritus. Th. φράζω, dico.

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ; deliberas, 2. sing. præs. pass. verbi φράζω.

Φράζεο, Ion. pro φράζου, præs. imperat. pass. verbi ejusd.

Φράζεσθαι, præs. inf. pass. φράζω, 3. sing. imperat. pass. verbi φράζω.

Φράζεσκον, Ion. pro ἐφραζόμην, 3. sing. imperf. act. verbi φράζω.

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.

Φραζὴς, Ion. pro φραδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ, prud. pret. pass. quia. verbi

ΦΡΑΖΩ, dico, memoro, edissero; fabulor; indico; significo: f. άσω. p. πεφράδηκα. a. 1. ἐφράδησα. a. 1. imperat. act. φράδησον, ἀσάτω, edissere: a. 2. ἐφράδον. præt. m. φραδώς, videns, perspicax, intelligens: perf. pass. πεφράδημαι, σαι. perf. m. πεφραδμένος. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquentia, genus loquendi, μετάφρασις, in aliam linguam translatio, interpretatio. μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, interpretis, μεταφραστὴς, ὁ, ὁ, interpres. συμφράζω, juxta loquor; item Latius explico. ἀπερεφράζω, circumloquor. ἀβρόφραστος, εον, ὁ, ἡ, circumloquio. ἀφραδέμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, inconsultus, inconsideratus. ἀφραδὴς, ὁ, ἡ, ὁ, idem. ἀμφραδέμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁ, anxietas, cruciatus.

Φραδμόνιος, ὁ, monitus, a. 1. part. m. verbi φράδμονω, monio: f. ῶσω.

Φραζόμεν, dicamus, Ion. pro φράσομεν, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, dico: f. φράσω. a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράζοντα, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. à φράζω, dico.

Φράζου, dicere, Dor. pro φράζεσο, præf. inf.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, mentibus, dat. pl. à φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φράσις, εως, ἡ, PHRASIS, loquela, dictio, genus loquendi: à φράζω, dico.

Φρασσάμην, Poet. pro φρασάμην, confitebimur; 1. pl. f. 1. m. verbi φράζω, φράσω, seu φράζω.

Φράσσον, δεν, ædificare, a. 1. imperat. act. verbi ejusdem.

Φρασσιάδεω, gen. ω. pro φρασσιάδου, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑΣΣΩ, five -ίσω, sepio, munio; item obturo, occludo: f. φράξω. p. πεφραγμένος. a. 1. ἐφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἐφραγον, ες, ε. perf. pass. πεφραγμαι, ξαι, ται. a. 2. pass. ἐφράγην, ης, εἰς πλῆθος ἦει: a. 2. sub. pass. φραγῶ, ῇς, ῇ. f. 2. pass. φραγήσομαι, ῇ, εται, obturor, intercludor. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, septum, sepimentum, septum; sepes. φραγμὸς, ὁ, ὁ, idem. φραγμὸς, ὁ, septum, munitum. κατάφρακτος, ὁ, armis circumquaque munitus: unde ἵππος κατάφρακτος, equus cataphractus.

Φραστὸς, dicendum, adject. verbale, à φράζω, dico.

Φρασσάμενος, cogitemur, 1. pl. sub. præs. pass. verbi φράζω, dico.

Φράτηρ, -τερος, ὁ, ejusdem curiæ vel tribûs fidelis: Att. vel Dor. pro φράτωρ, unde FRATER: &

Φράτορες, ων, οἱ, commilitones; à φράτωρ, quod à

ΦΡΑΤΡΙΑ, seu φρατρὰ, ας, ἡ, curia, societas, tribus. φρατρικὸς, ὁ, ὁ, ὁ, curiatus, ad curiam pertinens: &

Φράτωρ, ορος, ὁ, ejusdem curiæ vel tribûs consors. Th. φράτηρ.

Φραύ-

φρεξαι, dicit. τὸ, *fabula.* à φρεδ-δω, *frango, infringo.*

φρεξας, ἀντος, ὁ, ἡ, part. pass. à φρεξαω, *frango*, f. ξω. a. 1. pass. ἐφρεχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, & Poëtic. φρηαρ, ατος, τὸ, *putens.* q. à φρεω, *emitto.*

φρειν, *ferre*, per Syncop. pro φερειν, præs. inf. verbi φερω.

φρενοβλαβια, *decipio*, f. ψω, p. πεφρενοβλαβηκα, q. φρενα δλαπτειν, *mentem decipio.*

φρενοβλαβης, ου, ὁ, *mentium deceptor.* Ex iisd. them.

φρενας, acc. pl. à φρην, ενος, ἡ, *mens.* φρενες, οἱ, *intelligentiæ*, à φρην, τος, ἡ, quod vide.

φρενηρης, ους, ὁ, ἡ, *mentis compos, cordatus*, ex φρην, ἡ, *mens*, & ἀρω, *apto.*

φρενιτις, ιδος, ἡ, *mentis delirium.* Th. φρην, τος, ἡ, *mens.*

φρενοκλαδης, ους, ὁ, ἡ, *mente captus, desipiens*: ex φρην & κλαδαω, *lædo.*

φρενιζω, f. ισω, *ad mentem reduco*; *castigo.* Th. φρην, τος, ἡ, *mens.*

φρενων κεκτησις, pro ipsa *prudentia* Poëticè sumitur.

φρες, *fer*, a. 2. imperat. act. à φερω. Nisi φρες, pro φερε. quod per Syncop. pro φερε, præs. imperat. verbi φερω, *fero.*

φρεσι & φρεσιν, dat. plur. à φρην, ἡ, *mens.*

ΦΡΕ'Ω, *emitto.* f. φρεσω. q. à φερω, vel ex σφω & ἐω, *mitto*, facta Crasi, & σ in φ mutato.

φρεσμα, Ion. pro φερεσμα, ατος, τὸ, *septum.* Th. φερεω.

ΦΡΗ'Ν, φρενος, ἡ, *mens, sapientia.* φρενες, *præcordia, prudentia.* Hinc φρενιω, q. φρενιν, *sapio*; item *delibéro, cogito.* f. ησω, φρενημα, ατος, τὸ, *cogitatio.* φρενησις, εως, ἡ, *prudentia, intelligentia.* φρενιμος, η, ὁ, ἡ, *prudens.* φρενι, ατος, ὁ, ἡ, *amens.* φρενοω, *lætitia afficio.* φρενωσις, ας, ἡ, *lætitia.* κενοφρων, ονος, ὁ, ἡ, *vana cogitans.* μεγαλοφρων, ονος, ὁ, ἡ, *magnanimus.* σωφρων, ονος, ὁ, ἡ, *prudens*; item *moderatus, temperans.* σωφρονεω, ῶ, ἡ, *prudentia*; item *temperantia.* σωφρονιν, *sanæ mentis sum, prudens sum*; item *temperantiæ, & modestiæ mereo.* σωφρονιζω, *ad sanam mentem redeo*; item *castigo, emendo.* σωφρονισμος, ου, ὁ, *castigatio, emendatio.* ταπεινοφρων, ονος, ὁ, ἡ, *qui est animo humili & abjecto.* ταπεινοφροσυνη, ης, ἡ, *animi humilitas.*

φρηρα, Ion. pro φρουρα, ας, ἡ, *curia, fodalitium, tribus.*

φρητωρ, Ion. pro φρατωρ, *contributus.*

φριαλεος, acc. pl. f. g. à φριαλεος, idem quod φριωδης, *horribilis.* Th. φριξ, ικος, ὁ, *fremitus maris.*

φριαν, ας, ἡ, vide in φριξ.

φριμασσεν, Ion pro φριμαινεν, præs. imperat. pass. à φριμασσομαι.

φριμασσομαι, *flatum naribus emitto*: *fremo.* idem quod φριαω, unde dicitur equi pollis, vel q. à βριμαω, *fremo.*

φριμασσονται, Dor. pro φριμασσονται, vide φριμασσομαι.

ΦΡΙ'Μ, ιμος, ὁ, *mare*, vel *fluctuum fremitus.* Hinc φριμα, ης, ἡ, idem. Tum *horror frigoris & febrilis*, hinc φριαω, vel -ῶ, *horreo.* φριατεος, *horrendus, horribilis.*

φριξ, ῖκος, ὁ, quis iste fuerit, vide Pind. Pythior. Od. 4. 251. 3. & Græca Scholia.

φριασσω, Ion. pro φριασσω, imperf. act. verbi φριαω, *horresco*, quod vide.

φριασσον, pro φριασσον, 3. pl. præs. ind. verbi φριαω, quod vide.

φριαω, vel -ῶ, *horresco*; item *cum horrore reformido, fremitum edo.* cum acc. f. φριξω, p. πεφριγα. a. 1. ἐφριξα. perf. pass. πεφριγμαι, ξω, ασμαι, unde φριασμενος, η, ον, *tremidus*; a, um. & quidni Angl. fritters. Th. φριξ, quod vide.

φριμιδζω, seu ομαι, *exordio utor.* à φριμιον, Att. pro φερεμιον, *exordium.* Th. οἰμη, ης, ἡ, *via, semita.*

φριμιδομαι, a. 1. inf. Att. pro φερεμιδομαι, à superiore verbo.

φριον, 2. sing. imperat. act. φριειν, præs. inf. &

φριης, 3. sing. sub. præs. act. verbi φριειν, quod vide.

φριηόντων, gen. pl. part. præs. act. verbi φριειν.

φριειν, (q. φρενιειν,) *intelligo, cogito, sapio, statuo, desidero, curo.* præs. imperat. φρεσσο, ου, & in pl. ἐσσο, ὄσσο. imperf. ἐφρεσσον, ου, *solicitus eram.* f. ἐσω. p. πεφρενημαι. præs. pass. φρενιομαι, -ῶμαι, *sentior.* præs. imperat. pass. φρενιο, ἐσθω, ἐσθων. Th. φρην, τος, ἡ, *mens.*

φρενημα, ατος, τὸ, *cogitatio, animus*; item *desiderium, voluntas.* à 1. sing. perf. pass. verbi φρενιω. Th. φρην.

φρενησις, εως, ἡ, *prudentia*; *intelligentia.* ab eod verbo & them.

φρενιμος, η, ὁ, ἡ, *prudens.* in comparat. φρενιμωτερος, *prudentior.* in superl. φρενιμωτατος, ab iisd.

φρενιμως, adv. *prudenter*, à φρενιμος.

φρενιουντι, nom. pl. part. præs. act. verbi φρενιω, quod vide.

φρενιλι, gen. sing. à φρενιλις id vide.

φρενιλιν, vide in φρενιλιω.

φρενιλισιν, *curatis*, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à seq.

φρενιλιω, *curo, cogito, studeo.* f. ιωω. & Att. ῶ, ισω, p. πεφρενιωκα. a. 1. ἐφρενιωσα. a. 1. sub. act. φρενιωσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. φρενιωσωσι. a. 2. ind. act. ἐφρενιον· à

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ιδος, ἡ, *cura, cogitatio, solicitudo.* q. à φρενιω.

φρενωτηριον, ου, τὸ, *schola*: *locus in quo cogitati-*

gestationes hostium explicamus: &
Φρηνητης, ου, ὁ, *commentator*, à perf. pass. verbi φρηνίζω. Th. φρηνίτις.
Φρηνίζω, *evanimus, ineptus*. à ἀφ, ἀπό, qui abit, disparuit.
Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, *custodia; præsidium*: ex ἀφ, & ὁράω, *custos*,
Φρούει, *custodi*, præs. impetrat. act. à
Φρουρῶ, ῶ, *præsidio teneo, custodio*, cum acc. imperf. ἐφρούρουν, ουν, ους, ουν, ει, ει. f. φρουρήσω. p. πεφρούρηκα. præs. pass. φρουρέομαι, οῦμαι, *præsidio tenetur, custoditur*. à φρουρὸς; quod vide.
Φρουρὸν, οῦ, τὸ, idem ac φρουρὰ, *præsidium*: à
Φρουρὸς, ὁ, *custos, miles præsidiarius*, compos. ἐκ ἀφ & ὁράω, *custos*, Crasi facta, & π in φ mutato.
Φρουρῶμες, *excubias agamus*, Dor. pro φρουροῦμεν, 1. pl. præs. sub. act. à φρουρῶ, quod vide.
Φρύαγμα, ατος, τὸ, &
Φρυαγμὸς, ὁ, *fremitus*; & Metaph. *insolentia*: à 1. sing. perf. pass. verbi φρυάττομαι.
Φρυάσσω, vel -ττω, *fremo*. propriè *de equo feroci & hinnienti*. f. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἐφρύαξα. usitatius est seq.
ΦΡΥΑ'ΣΣΟΜΑΙ, *fremo*: *insolesco, ferocio*. q. à φὴρ. hinc φρύαγμα, ατος, τὸ, *fremitus*. φρυαγμὸς, ὁ, idem. φρυασσόμενοι, idem cum φρυαττόμενοι. & Angl. *to fret*.
Φρύγανον, ου, τὸ, *cremium, virgultum aridum*, in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *sicco*.
Φρυγία, ας, ἡ. & Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in minori Asia. Gr. *torrido*.
Φρυγίον, ου, τὸ, *frictorium*, id est instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed
Φρύγιον, *cantilena incitans ad arma*. à Phrygibus.
Φρύγιος, α, *aridus*. propriè talis factus frigendo, τῷ φρύγω. Est &
Φρύγιος, *PHRYGIUS*, gentile.
ΦΡΥ'ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, *torreo, torrefacio*, *FRIGO*. Hinc φρυγμὸς, οῦ, ὁ, *torrefactio, frictio*. φρυκτὸς, ὁ, *tostus, torrefactus*. φρύγιος, α, *aridus*. φρύγανον, ου, τὸ, *cremium, virgultum aridum*.
Φρυκτὸς, ὁ, *torridus*. Subſtantivè varia notat, ut *faba frikta, calculus judiciarius, fax qua hostium adventus significatur, fors μοιρικὴ*, &c. Th. φρύγω.
Φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ, ἡ, qui φρυκτὸν ἀφεῖ, *observator ignium præmuntiorum*.
ΦΡΥ'ΝΟΣ ου, ὁ, *rubeta, rana venenosa*. ὁ, à φρύσσω, *fædo*: quia *fœdum* est animal.
Φρὺξ, φρυγὸς, ὁ, *Phrygiæ incola*. Prov. *Sero sapiunt Phryges*.
Φρυξῶ, *torrebit*, Dor. pro φρύξει, 3. f. 1. à φρύγω.
Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.
Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero*.
Φῦ, *coalui*, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. a. 2. verbi φύω, *insit*. a. 2. Hom. f. 2. inf. φυῆναι, a. 2. part. φὺς. Th. φύω, *gigno*.
Φυᾶ, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura, naturæ solertia*. Th. φύω, *nascor*.
Φυγαδόλεθρον, *in exilium pellor*. à
Φυγὰς, ἀδος, ὁ, ἡ, *profugus, exul*. Th. φεύγω, *fugio*. a. 2. ἔφυγον.
Φυγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φεύγω *fugio*. a. 2. ἔφυγον.
Φύγιμος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *hominum oculos fugiens*.
Φύγοι, pro ἔφυγε, Ion. 3. sing. a. 2. ind. verbi φεύγω, *fugio*.
Φυγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA*. Them. φεύγω, *fugio*: sed
Φύγη, est 3. sing. a. 2. sub. act. ut & φύγοι, pro φύγῃ, per Peragogen τ ει, & in 2. pl. φύγητε. verbi φεύγω, *fugio*. a. 2. ἔφυγον.
Φυγοδικεῖ, *tergiversor*. q. φεύγω δίκην.
Φύγοις, οις, 2. & 3. sing. a. 2. opt. act. & in 1. pl. φύγοιμεν. verbi φεύγω, *fugio*. a. 2. ἔφυγον.
Φυγοξενῶ, ῶ, ὁ, ἡ, φεύγων τὸν ξένον, *hostis fugiens*. Vel pro ἀξενῶ, *qui fugat hostes, inhospitalis, inhumanus: ergà hostes*: ex φεύγω, *fugio*, & ξένος, *hospes*.
Φυγοπόλεμος, ου, ὁ, ἡ, *qui bellum fugit*: ex φεύγω, & πόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.
Φυὴ, a. 2. part. n. g. à φυὴν, ἆσα, ἐν. verbi φύω, *nascor*. quod vide.
Φύῃσι, 3. sing. præs. pass. φύεται, præs. inf. verbi φύομαι, seu φύω, *sum, gigno*.
Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore*, Ion. pro φυγὴ. Th. φεύγω, *fugio*.
Φυζακτὲς, ὁ, *fugax*: à præced.
Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles*. acc. φυὴν. Th. φύω, *nascor*. at
Φυῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass à φύω, *nascor*. f. φύσω. a. 2. ἔφυσον.
Φυλὰ, Dor. pro φύσει. vide φυὴ.
Φυκιόεις, εσσα, εν, *algosus*. Th. φῦκος, ου, τὸ, *fucus, alga*.
Φυκὶς, ίδος *saxatilis*.
ΦΥ'ΚΟΣ, ους, τὸ, *FUCUS, alga, herba marina unde lana inficitur & vultus tingitur*. Hinc φυκιόεις, *algosus*.
Φυλὶς, ίδος, *evitabilis*. à φεύγω, *fugio*.
Φύλ', pro φύλα, nom. plur. à φύλαν, ου, τὸ, idem quod φυλὰ, *tribus*, &c.
Φυλαδὶν, adv. *per tribus, tribuatim*. Th. φυλὰ, *tribus*.
Φυλακὴ, ῆς, ἡ, Dor. pro φυλακὰ, quod vide.
Φύλακας, nom. pl. à φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *custos*. in dat. pl. Ion. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *custodio*.
Φυλακὰ, ᾶς, ἡ, *custodia, carcer, tutela, vigilia*. in dat. pl. Ion. φυλακῇσι, ab eodem th. sed
Φυλάκη, propr. loci.
Φυλακίζω, *in carcerem conjicio vel pertrabo*.

ſ. ἐσω, perf. πεφυλάκτω. &
φυλακίτης, ἐφεδρεύειν. à φυλακὴ, quod vide.
φύλακος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, cuſtos.
φυλακτέον, cuſtodiendum, verbale à φυλάσσω.
φυλακτήρ, ῆρος, ὁ, cuſtos, in pl. φυλακτῆρες. à φυλάσσω, cuſtodio.
φυλακτήριον, ου, τὸ, PHYLACTERIA, conſervatoria quibus memoria legis conſervabatur, Angl. Phylatteries. à φυλακτήριος, quod vide in φυλάσσω.
φυλακτικὸς, ὴ, ὸν, habens vim τῦ φυλάσσειν.
φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cuſtos, ſervator. Th. φυλάσσω, cuſtodio.
φυλάξω, ἀ. 1. ipf. act. at
φύλαξαι, ἀ. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω, quod vide.
φυλάξατε, 2. pl. ἀ. 1. imperat. act. verbi ejuſd.
φυλάσσει, Ion. pro φυλάξει, ἀ. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, cuſtodio: ſ. ξω.
φυλασσήμεν, Att. & Dor. pro φυλάσσειν, præſ. inf. verbi ejuſd.
φυλάσσειν, cuſtodiunt, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præſ. ind. à
ΦΥΛΑΣΣΩ, vel πω, cuſtodio: tueor, excubo, obſervo: cauto, vito: ſ. φυλάξω. p. πεφύλαχα. ἀ. 1. ἐφύλαξα. ἀ. 1. imperat. act. φύλαξον, άτω, & in 2. pl. φυλάξατε. præſ. paſſ. φυλάσσομαι, caveo, cuſtodior. ἀ. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, obſervavi. perf. paſſ. πεφύλαγμαι, ξαι, χθαι. hinc φυλακὴ, ῆς, ἡ, cuſtodia, excubiæ. φυλακήσιον, ου, τὸ, ſtatio excubitorum, ſeu vigilum: item præſidium, munimentum, arx. φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cuſtos: item excubitor, vigil. φυλακὴ, ῆς, ἡ, cuſtodia: item excubiæ. πυροφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, ignis cuſtos, vel præſes.
φυλαττόμενος, præſ. part. paſſ. à φυλάττω, ſeu σσω.
φυλάττων, ουσα, ον, cuſtos, præſ. part. act. ejuſd. verbi.
φυλείδαι, PHYLIDES, nom. propr.
ΦΥΛΗ, ῆς, ἡ, tribus, Atticis decima urbis pars, claſſis: q. à φύω, gigno. φύλετ, ου, τὸ, natio, genus, φυλέτης, ου, ὁ, tribulis, qui eſt ex eadem tribu. ἀλλοφύλος, ου, ὁ, ἡ, qui eſt ex alia tribu. ὁμόφυλος, ου, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt tribus. σύμφυλος, ου, ὁ, ἡ, idem.
φύλλα, τὰ, folia: hinc φύλλ' ἄσσα, folia poëtarum: à φύλλον.
φυλλὰς, άδος, ἡ, foliorum acervus. Them. φύλλον.
φύλλινος, η, ον, foliaceus, ex foliis factus: à
ΦΥΛΛΟΝ, ου, τὸ, FOLIUM: frons, dis. q. à φύω, naſcor. hinc ἐπιφυλλος, ου, ὁ, ἡ, quatiens, ſeu agitans frondes. πτερύφυλλος, ου, τὸ, quinquefolium, herba, χαμαίφυλλος, ου, τὸ, oleris genus.
φυλλοφόρος, ος, ον, ὁ, ἡ, folia conſtrictus: ex φύλλον, τὸ, folium, & φορέω, fero. Th. φορὶς, idem.
φυλλόφορος, ου, ὁ, ἡ, folia ferens. Ex φύλλον, ου, τὸ, folium, & φέρω, fero.
φύλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, tribus.
φύλοπις, ιδος, ἡ, pugna, clamor bellicus: à φύλον, ſeu φυλὴ, ἡ, natio, genus, & ὄπ, ὀπὸς, ἡ, vox, q. clamor nationum: vel quia τὰ φύλων ὄπις, id eſt, ultio: quod beſtiis pugnas Deus homines.
φύμα, ατος, τὸ, vomica, tumor præter naturam. Th. φύω, naſcor.
φύσαι, naſci, ἀ. 2. inf. act. verbi φύω, vel φύω, naſcor: ſ. φύσω, ἀ. 2. ἔφυν. ἀ. 2. part. φὺς.
φυῶσι, naſcebantur, Ion. pro ἔφυον, 3. pl. imperf. paſſ. verbi φύω. Them. φύω, naſcor.
φυγάς, άδος, ὁ, ἡ, profugus, exſul: fugax, timidus: à φεύγω & ἄλας, fatis, adv. vel ἀπὸ τῦ φεύγειν ἁλᾶς.
φυομένοις, naſcenti, dat. ſing. part. præſ. paſſ. verbi φύω, naſcor.
φύονται, Dor. pro φύωνται, naſcuntur, 3. pl. à φύω, naſcor.
φύραμα, ατος, τὸ, maſſa luti, farina aqua ſubacta: à φυράω, miſceo, ſubigo: ſ. άσω. p. πεφύραμαι. perf. paſſ. πεφύρασμαι. Th. φύρω, miſceo.
φύρασαι, ἀ. 1. imperat. act. à
φυράω, vide in φύραμα.
φυρδὶν, adv. mixtim, permixtim; item confuſè, inordinatè. Th. φύρω.
φυρῆν, præſ. inf. act. à φύρω.
φυρμὸς, ῦ, ὁ, inquinatio, inquinamentum: à
ΦΥΡΩ, miſceo: inquino, perfundo, rigo, pinſo: ſ. φορῶ, & Æol. φύρσω. p. πέφυρκα. perf. paſſ. πέφυρμαι. hinc φύρμα, ατος, τὸ, ſordes. φυρμὸς, ῦ, ὁ, inquinamentum. φυράω, miſceo, macero, ſubigo. φύραμα, ατος, τὸ, maſſa farinæ ſubactæ.
φὺς, φυῶσα, ὀν. 2. part. act. verbi φύω, vel φύω, naſcor. ἀ. 2. ἔφυν.
φύσα, vel φύσαι, ης, ἡ, follis. Th. φυσάω.
φυσαλέος, έα, ον, Dor. pro φυσαλοῖς, inflatus, ἀ. 1. part. paſſ. à φυσάω, inflo.
φύσαι, ἀ. 1. inf. act. verbi φύω, gigno: ſ. ύσω. ἀ. 2. ἔφυν.
φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua naſcens: à φυσάω, inflo.
φύσας, άντος, in ſ. g. φύσασα, ης, ἀ. ἀ. 1. part. act. verbi φύω, naſcor: alii per Syncop. pro φυσήσας, dici volunt, à φυσάω, inflo.
ΦΥΣΑΩ, & φυσάω, ſuffio, inflo: ſ. ήσω. Hinc φύσημα, ατος, τὸ, flatus, inflatio. φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, flabellum: item follis. φύσα, vel φύσαι, ης, ἡ, follis. φυσαλὶς, ίδος, ἡ, bulla in aqua naſcens: item tibia, ſeu fiſtula. φύσαλος, ου, ὁ, bufo. φυσῖγξ, γγος, ἡ, veſicula, ſeu puſtula in manibus aut pedibus. φυσίη, anhelo: item inflo.

φύω, producere, 3. sing. f. i. à φέω, gigno. Potest etiam esse dat. sing. à φύσις, εως, ἡ, natura : à φέω.

φυσαλίς, ίδος, τὸ, vide in φυσάω.

Φυσίγναθος, ου, ὁ, nomen propr. Rana, q. buccas inflans. Ex φυσάω, inflo, & γνάθος, υ, ἡ, maxilla.

φύσιγξ, γγος, ἡ, vesicula, seu pustula in manibus, vel pedibus. Th. φυσάω, inflo.

φυσίζοος, ον, ὁ, ἡ. ad-vitium generari necessaria. Epithet. terræ. Ex φύω, nascor, & ζάω, vivo : vel q. φύσιν ζωὴν, gignens animalia.

φυσικὸς, ἡ, ὸν, naturalis, e : & hinc

φυσικῶς, adv. naturaliter : à φύσις, natura. Th. φύω, nascor.

φυσιόω, ῶ, inflo : f. σόω, p. πεφυσίωκα. præf. pass. φυσιόομαι, ώμην. inflor, turgeo. perf. pass. πεφυσίωμαι. perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον. inflatus, a, um. Th. φυσάω, inflo.

φύσις, εως, ἡ, natura, ingenium ; recta ratio ; statura. dat. sing. φύσει, acc. φύσιν. Th. φύω, nascor.

φυσίωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio animi : à φυσιόω, ῶ, inflo. Th. φυσάω, idem.

φύσκα, ης, ἡ, VESICA, quia inflata : à φυσάω, inflo.

φύσκαι, Dor. pro φύσκη, gen. à φύσκη. quid illud sit Stephanus docet de Urbibus.

φυσσῆν, præs. inf. à

φυσσάω, pro φυσάω, inflo.

φυσσῶν, Ion. pro φυσσάω.

φυσσωτὴρ, ῆρος, ὁ, instrumentum inflatorium, flabellum : à φυσσάω, quod vide.

φυτάλιὰ, ᾶς, ἡ, locus arboribus consitus ; hortus, vinea : à φυτὸν, ὦ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

φυτεύω, planto ; gigno, procreo : ab iisd.

φυτὸν, ὦ, ἡ, plantatio, & idem quod φυτὸν, ὦ, τὸ, planta. Th. φύω.

φύτδλην, Dor. pro ἐφύτδλησαν, 3. pl. a. 1 ind. pass. verbi φυτδλάω, quod vide.

φυτδλῆσαι, a. 1. imperat. pass. verbi ejusd.

φυτδλμὸς, ὁ, τὸ, Poët. pro φυτὸν, ὦ, τὸ, planta : à φυτδλάω, quod vide.

φυτδλσαιεν, 3. sing. a. 1. m. Ion. &.

φυτδλσει, plantaret, 3. sing. a. 1. sub. act. à

φυτδλω, planto. φυτδλσαι πὶ δδὸν τινὶ, Poët. pro mortem alicui machinari. imperf. ἐφυτδλσει, ες, ε, f. δσω. p. πεφυτδλκα. a. 1. ἐφυτδλσα. perf. pass. πεφυτδλμαι, σαι, ται. perf. part. pass. πεφυτδλμένος, η, ον. a. 1. ind. pass. ἐφυτδλθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. φυτδλθητι, ήτω, plantatus sis : à φυτὸν, quod vide.

φυτὸν, ὦ, τὸ, planta, stirps : à φύω, gigno.

φυτουδοῦς, ῦ, ὁ, ἡ, agricola ; fossor : ex φυτὸν, planta, & σκάπτω, fodio.

ΦΥ Ω, gigno, prodùco, edo, pario, nascor : f. φύσω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν, ες, ε, & ἔφυσα, ας, α. part. φὺς, φύσᾶς. præs. pass. φύομαι, nascor. perf. pass. πέφυμαι, σαι. (unde φύσις, εως, ἡ, natura.) & in 3. sing. πέφυται, unde φυτὸν, ὦ, τὸ, planta. a. 2. pass. ἐφύην, ης, η. a. 2. part. pass. φυὲς, έσα, έν. Hinc φυτδλιὰ, plantæ. φυτάλια, ας, ἡ, plantatio. φύτδιος, ος, ὁ, ἡ, idem. ἐμφύης, ingenero. ἐμφυὴς, ῆς, ὁ, ἡ, ingenitus, insitus. σύμφυτος, ου, ὁ, ἡ, congenitus, innatus. ὑπέρφυὴς, ὁ, ἡ, excellens, insignis, eximius, ὑπερφυὴς, ῆς, ὁ, ἡ, super natus.

φωγνύω, vel υμι, torreo, uro : à

φώγω, idem quod seq. φώζω.

φώζω, uro in foco, torreo : à φῶς, lux. Th. φάω, luceo.

φῶκὴ, vel φωκὴς, ἀνὸς, inimica harpa, ἐφδλμοσκόπος, Arist. hist. 9. 8. quia dicuntur ἐκ φώτὸς, hoc est, ἐφδλμίζειν.

ΦΩΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, PHOCÆNA ; balæna.

φώκη, ης, ἡ, vitulus marinus, PHOCA : à præced.

φωκεὶς, οἷς, nomen gentis.

φώκος, ου, ὁ, nomen viri.

φωκυλίδιον, gen. Ion. pro ου, à

φωκυλίδης, ου, ὁ, PHOCYLIDES, nomen viri propr.

φωλαδὸς ἐχθὺς, ὑς, in lustris degentes. Th. φωλεός.

ΦΩΛΕΟΣ, ὸς, ὁ, & φωλεὰ, ᾶς, ἡ, lustrum, latibulum, antrum. Hinc φωλέω, seu δω, latibulum habeo. qu. à φῶς ἐλέω, quod ibi φῶς δλεσε, id est, φδλλυμι, periit lux.

φωλδω, idem quod φωλέω, in Hecu lateo. Th. φωλεός, lustrum.

φῶμὲν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, dico.

φωνάεις, εσσα, εν, Dor. pro φωνῆεις, vocalis, sonorus : à φωνὴ, ῆς, vox, sonus.

φωνάεντα, per Crasin pro φωνάεντα, quod Dor. pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνάεις, quod vide.

φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, a. 1. inf. act. à φωνέω, voco.

φωνάσσα, Dor. pro φωνῆσα, n. g. pl. part. præs. &

φωνάσσαις, loquentes, Dor. pro φωνῆσις, nom. pl. part. præs. act. à

φωνέω, voco, nomino, invito. imperf. ἐφώνεον, ες, ε. f. έσω, sonum edam. p. πεφώνηκα. a. 1ρ ἐφώνησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω. a. 1. pass. ἐφωνήθην, ης, η. a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. Th. φωνὴ, ῆς, vox.

ΦΩΝΗ, ῆς, ἡ, vox, sonus : lingua : rumor. (q. à φάω, loquor.) hinc φωνέω, vocem emitto. ἀντίφωνος, ου, ὁ, ἡ, contraria voce respondens. φωνοῦμαι, alloquor. φωνήεις, ἐσσα, ἐν, & φωνάεις, εσσα, εν, alloquutio, compellatio. σύμφωνος, ου, ὁ, ἡ, consonus. συμφωνία, ας, ἡ, consonantia. συμφωνία, consentio. συμφώνησις, εως, ἡ, consensus. ὠφώνος, ου, ὁ, ἡ, matus.

φωνὸς,

Φωτίσας, ασθεὶς, a. 1. part. act. ut
Φωτίσαντος, pro φωτίσαντος, ης, ὁ, a. 1. part. f. g. verbi φωτίζω, quod vide.
Φώτισον, dixit, Ion. pro ἐφώτισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.
ΦΩ'Ρ, φῶρος, ὁ, *FUR*, item φώρ, vel φώρης, ου, ὁ, *speculator, explorator.* (q. ab ὁράω.) hinc φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum.* φωράω, *in furto deprehendo*; item *quæro, pervestigo.* αὐτόφωρος, ου, ὁ, *ipse furandi actus.*
Φωρᾶν, ptæt. inf. ἁ
Φωρὰν, *furor.* Th. φώρ, *fur.*
Φωρεαμὶς, ἴδος, ὁ. *ferinium, arcula*; quæ contrà φῶρας, id est, *fures.* Sed puto est à χωρεαμὶς, quod idem.
Φῶρες ἄνδρ, *furtivus congressus*: à φώρ, *fur.*
Φωρῶν, gen. pl. à φώρ, *fur.*
Φῶς, φωτὸς, ὁ, *nstio*, à φάζω, quod vide.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lux, focus*, contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*: sed
Φῶς, φωτὸς, ὁ, *vir*: ab eod. th. vel à φάω, *loquor.*
Φώσκω, & διαφώσκω, *illucesco*: à φῶς, τὸ, *lux.* Th. φάω, *luceo.*
Φωτὰω, ῶτος, ὁ, *lumen, luminare*: à φάσκω, idem quod φάω, *luceo.*
Φωσφόρος, ου, ὁ, *lucifer.* Ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo*, & φέρω, *fero.*
Φώσσων, ὁ, *velum.*
Φῶτα, *virum*, acc. sing. à φὼς, *vir*, quod vide. nom. pl. φῶτες.
Φῶτε, nom. dual. ab eod.
Φωτεινὸς, ὴ, ὸν, *lucidus*: à φῶς, φῶτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo.*
Φωτίζω, *illumino, illustro*: f. ἰσω, & Att. ιῶ. p. πεφώτικα. a. 1. ἐφώτισα. a. 1. inf. φωτίσαι. a. 1. part. act. φωτίσας, ασθεὶς, perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. φωτισθεὶς, ἐῖσα. à φῶς, *lux.* Thèm. φάω, *luceo.*
Φωτισμὸς, ῦ, ὁ, *splendor, fulgor, lumen*: à præc. quod vide.
Φωχθὶς, τοῦσα, a. 1. part. pass. verbi φώχγνυμι, seu φωγνύω, a. 1. pass. ἔφωχθην. Th. φάω, pro πυέω.

X.

XEst litera vigesima secunda; hac nota Athenienses adulterinos nummos notabant: unde χάζω est, ut *parium rejicio.* In numeris 600, denotat. Tum χ' ob seq. vocalem, pro κ' vel καὶ, ut χ' ἁ, vel χὰ, Dor. pro καὶ ἁ. sæpè pro κα vel καὶ, quæ sunt distinctulæ potentiales.
Χάβις, *curvum*, Hesych. Sed χάβδ, subst. *frænum.*
Χάδη, vel χάδεν, Ion. pro ἐχάδη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi χάζω, *recedo, privo, capio.* a. 2. ἐχάδην. p. m. κεχαδὼς, pro κεχαδὼς. q. a. χῶ, *capio.*
ΧΑΊΝΩ, *hisco, dehisco*: f. ανῶ. a. 2. ἔχανον, a. 1. ἔχηνα. a. 1. inf. χάνας. perf. κέχανα. perf. pass. κέχανσμαι. q. à χάω, inusit. Hinc χάσμα, ατος, τὸ, *hiatus.* χάσκ, ῃς, τὸ, idem. χάσκω, idem cum χαίνω. χανδὸν, adv. *ore hiante* κεχανὼς, ῆσ, ὁ, ἡ, *non hiens*; item *mutus, os non aperiens.* ἀκλὶ, *tacitè*, adv.
ΧΑΙ'ΟΝ, ωνος, τὸ, *pedum, baculum pastorale.*
Χαὶρε, vel χαίρ, *probus*: vide χαῖρε.
Χαί ρ', pro χαῖρε, χαίρετε, 2. sing. & 2. pl. præt. imperat. act. &
Χαίρεν, Ion. pro ἐχαιρεν, 3. sing. imperf. act. à χαίρω, *gaudeo.*
Χαίρετον, dual. imperat. præs. act. verbi ejusd.
Χαίρην, Dor. pro χαίρειν, præs. inf. &
Χαίρης, 2. sing. præs. sub. act. &
Χαιρήσειν, f. 1. inf. verbi χαίρω, quod vide.
Χαιρήσων, Dor. pro χαίρεσων, *gaudens, &c.* præs. part. f. g. à
ΧΑΙ'ΡΩ, ῃς, ῃ, *lætor, gaudeo, delector.* imperf. ἐχαιρον, ες, ε. præs. imperat. χαῖρε, *salve, ave*: f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 2. ἔχαρον. perf. pass. κέχαρμαι. a. 2. pass. ἐχάρην, ης, η. a. 2. inf. pass. χαρῆναι. f. 2. pass. χαρήσομαι, *lætabor.* præt. m. κεχαρὼς. Hinc χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium.* χαίρειν χαρᾶν, *gaudere gaudium.*
Χαιτήεις, ἤεσσα, ῆεν, Dor. pro χαιτήντες, *comosus, qui comam habet*: à
ΧΑΙ'ΤΗ, ης, ἡ, *juba, coma, cæsaries. SETA.* qu. à χάω, quia *diffusa.*
Χαιτήεις, ήεντος, ὁ, *jubatus, comatus*: in f. g. χαιτήεσσα, ης, ἡ, à præced.
Χαλὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro χηλὰ, ῆς, ἡ, *forfex, ungula bisulca.*
ΧΑ'ΔΑΖΑ, ης, ἡ, *grando*: qu. à χάω.
Χαλαζήεις, ήεντος, ὁ, *grandinosus*: à præcedent.
Χαλαιοῦντες, *laxantes*, nom. plur. præs. part. à
Χαλαίνω, idem quod χαλάω, *laxo*: f. ανῶ.
Χάλαιθος, ου, τὸ, *grabatum*, Hesych.

Χαλάξαι, Dor. & Æol. pro χαλάσαι, aor. 1. part. act. verbi χαλάω, quod vide.

Χαλάσσι, Dor. & Æol. pro χαλάσει, laxabit, demittet, quod Att. pro χαλάσουσι, 3. pl. præs. ind. à χαλάω.

ΧΑΛΑ'Ω, vel χαλάζω, *LAXO, remitto: effe, concedo*: f. άσω, a. 1. ἐχάλασα, ας, 1. a. 1. imperat. χάλασον, άτω. perf. act. κεχάλακα. perf. pass. κεχάλασμαι, σαι, σται, 2. 1. ind. pass. ἐχαλάσθην, *demissus fui*: hinc χαλασμὸς, οῦ, ὁ, *laxatio*.

ΧΑΛΒΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *GALBANUM, succus ferulæ arboris*.

Χαλδαῖος, ου, ὁ, *Chaldæus*, nome gentile.

Χαλεπήνω, *difficilis fum, fuccenfeo*; item *injuria lacefſo*. præſ. imperat. act. χαλεπήνατε. χαλεπήνας, 3. ſing. opt. præſ. act. Th. χαλέπθω, *lædo*: f. ανῶ.

Χαλεπῇ, dat. ſing. f. g. à

Χαλεπὸς, ή, *pernitioſus, gravis, difficilis*, gen. Ion. χαλεπηίο. dat. pl. Ion. χαλεπῆϊσι. Th. χαλέπθω, *lædo*.

Χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*: à præcedent.

ΧΑΛΕ'ΠΤΩ, *damno afficio, everto, labefacio*: f. ψω. p. κεχάλεφα. præt. m. κεχάλεσμαι. Hinc χαλεπὸς, ή, *difficilis*; item, *noxius, gravis, moleſtus*. χαλεπότης, ητος, ἡ, *difficultas*. χαλεπύνω, *difficilem me præbeo*.

Χαλεπῶς, *difficulter*, adv. à χαλεπὸς, *difficilis*. Th. χαλέπθω, *lædo*.

Χαλεπώτερος, α, *difficilior*, & in ſuperlat. χαλεπώτατος, *difficillimus*: ab eod.

Χάλικας, *lapides minuti*: à χάλιξ, quod vide.

Χαλίκινος, η, ὁ, ἡ, *tetrus, ſcurus*: à χάλιξ & κίνησις, *miſceo*.

Χαλιμὸς, *Bacchus*, q. *ſolutus in furorem*: à χαλάω, *laxo*. χαλιμάζειν, *in libidinem ruere*.

Χάλιμος, ου, *veneficus*: an quia animas χαλᾷ ἢ ἐκλύει?

Χαλιναγωγῶν, οῦ, *freno duco*, cum accuſ. ſor. hom. perf. κεχαλιναγώκασα. a. 1. ἐχαλιναγώγησα. a. 1. inf. act. χαλιναγωγῆσαι, *freno moderari*. Ex χαλινὸς, *frenum*, & ἀγωγὸς, ὸν, ὁ, ἡ, *dux viæ*. Th. ἄγω, *duco*.

ΧΑΛΙΝΟ'Σ, οῦ, ὁ, *frenum*: *anchora*: q. à χαλάω. Hinc χαλινὸω, *freno*, ἀχάλινος, ον, ὁ, ἡ, *effrenis*.

Χάλινε, *frena*, præſ. imperat. act. χαλινόω, ῶ, ἀ

Χαλινόω, *freno*. Th. χαλινὸς.

ΧΑ'ΛΙΞ, ικος, ὁ, *lapillus*; *SILEX*; *CALX*: vide etiam ſeq.

ΧΑ'ΛΙΣ, ſeu χάλιξ, ικος, ὁ, *Bacchus, vinum, merum*: q. à χαλῶ, *laxas* velut in lætitiam.

Χαλίφρων, ονος, ὁ, ἡ, *cui mens laxata & emota eſt*: à χαλάω & φρὴν, vel cui χάλις φρένα turbavit.

Χαλκάρματος, ου, ὁ, ἡ, Poët. & Ionic. pro χαλκήρματος, *qui æreo curru vehitur*. Ex χαλκὸς, ὸς, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Χάλκασπις, ιδος, ὁ, ἡ, *qui æreum clypeum geſtat*. Ex χαλκὸς, ὸς: & ἀσπὶς, *clypeus*.

Χάλκεα, pro χάλκεια, nom. pl. n. g. à χάλκεος, ος, quod vide.

Χαλκεῖον, ου, τὸ, *officina fabri ferrarii*. Th. χαλκὸς, ὸς.

Χαλκείων, gen. pl. à χάλκειος, ου, metri gratia, pro χαλκέων, quod vide.

Χαλκήλατος, ου, ὁ, ἡ, *ex ære ductus factus*: idem quod χαλκήλατος, quod vide.

Χαλκήτορος, *inteſtina habens ærea*. Ita cognominatus fuit Didymus grammaticus διὰ τὸ πεῖ τὰ βιβλία ὑπομνηματίσθαι. Dicitur enim ſcripſiſſe ſuper ter mille libros. Suid. ex χάλκη, ὸς: & ἔντερον, *inteſtinum*. Th. ἔντερον.

Χαλκήτης, ητος, ὁ, ἡ, Poët. *qui ærea arma gerit*. Ex χαλκὸς, ὸς, & ἵστημι, τὰ, *arma*.

Χαλκοβήμων, ονος, ὁ, ἡ, ὄν, *ærea*, vel *ferreis clavis compactus*. Ex χαλκὸς, ὸς: & βήμων, ονος, ὁ, *clavus*.

Χαλκοθώρηξ, ηκος, ὁ, ἡ, *qui æreo thorace utitur, æreo thorace indutus vel armatus*: ex χάλκεος, quod vide: & θώρηξ, *thorax*.

Χαλκοκραδήμων, ονος, ὁ, ἡ, *qui æneum pectus habet*. Ex χάλκεος, quod vide: & κραδία, ἡ, *cor*.

Χαλκοκορυστὴς, ου, ὁ, Poët. ὁ, χαλκὸν μίτρην φέρων, *qui æream mitram geſtat*.

Χάλκεος, ος, ον, η, ουν, ῆς, *æreus, a, um*. Th. χαλκὸς, ὸς.

Χαλκόφωνος, ου, ὁ, ἡ, *æneam vocem habens*. dat. ſing. χαλκοφώνῳ. ex χάλκεος, quod vide, & φωνὴ *vox*.

Χαλκεὺς, έως, ὁ, *faber ærarius*. Th. χαλκὸς, ὸς.

Χαλκεύω, *ex ære fabricor*. χαλκεύσαντι, 3. ſing. præſ. paſſ. à χαλκεύω, quod vide.

Χαλκέῳ, dat. ſing. à χάλκειος, ος, ον, *æneus*; quod vide.

Χαλκέων, adverb. *ex ære*: ab eodem. Th. χαλκὸς, ὸς.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ, *Chalcedonius*.

Χαλκήιον, ου, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *æneum*: & pro *fabri ferrarii officina*. Th. χαλκὸς, ὸς.

Χαλκήλατος, *ex ære ductus*. Ex χαλκὸς, ὸς, & ἐλαύνω, ſeu ἠλάω, *duco*: *ductile opus facio*.

Χαλκεῖος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ἀνεὺ, ex ære factus & ærtus: Ex χαλκὸς, ὁ. & ἄρω, aptus.

Χαλκίδα, acc. sing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, τὸ, ærum, quo cognus utitur. Th. χαλκὸς, ὁ.

Χαλκοφᾶς, gen. plur. Dor. pro χαλκοφῶν, à

Χαλκοφὴς, ῆτος, ὁ, qui ærei aut ferrei armis est fublatus, ac interfectus. Vel activè, qui ferro interficit hoſtes. Ex χαλκὸς, ὁ, & φάω, tollo, cædo, &c. Vel certe ſic eum vocat, quod τὸν χαλκὸν ἀρηρὸτα ἔχει, id eſt, ære adaptatum habens corpori. Ex χαλκὸς, ὁ, & ἄρω, apto.

Χαλκοβαρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ære gravis; item firmus, ſolidus. Ex χαλκὸς, ὁ, & βαρὺς, εῖα, ὺ, pondus.

Χαλκοβατὴς, ὁ, ἡ, & τὸ χαλκοβατὲς, qui ærei vel ærein fundamentis inſiſtit, firmus, ſolidus, ſolidam habens baſin. Ex χαλκὸς, ὁ, & βαὶνω, fundamentum. Them. βαλὼν, εο.

Χαλκόγνυος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui ærea vel ferrea genua vel maxillas habet: ex χαλκὸς, ὁ, & γνὺς, υὸς, ὁ, mentum.

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ, æris domitor: à χαλκὸς, ὁ, & δαμάω, domo.

Χαλκεῖος, ξεν. Ion. à χαλκὸς, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ.

Χαλκοκνημὶδες, ærein induti ocrein. per Synech. ærein armis induti: ex χαλκὸς, ὁ, & κνημὶς, ἰδος, ἡ, ὁ, ſibiale, ocrea. Th. κνήμη, tibia.

Χαλκοκορυστῆ, dat. ſing. à

Χαλκοκορυστὴς, ῆ, ὁ, ærea galea munitus. ex χαλκὸς, ὁ, & κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Χαλκόπληξ, ηγος, ὁ, ἡ, ὁ, qui ſtrepitum edit ære pulſato: ex χαλκὸς, ὁ, & πλήσσω, pulſo.

Χαλκοπλοκάμων, ου, τὸ, CHALCOLIBANUM, ex χαλκὸς, ὁ, & λιβανος, ου, ὁ, thus.

Χαλκοπόρος, ου, ὁ, Æol. & Dor. pro

Χαλκοπώρος, ου, ὁ. hoc Att. factum ex χαλκοπώρεος, qui ærea genas habet. Ex χαλκὸς, & πώρεα, ὁ, gena.

Χαλκόπους, ου, ὁ, ὁ, ὁ, ærea pavimentum habens; Epithet. Cæli. χαλκεοπέδιλος ἰχὼρ. Χαλκόπους ταῦρος, ἀτρίπες ταῦρος. Ex πούς, ποὸς, ὁ, & χαλκὸς, ὁ.

Χαλκόπυλος, ου, ὁ, ὁ, ὁ, ærea vel ferrea portas habens. Th. πύλη, porta.

ΧΑΛΚΟΣ, ὁ, ὁ, ὁ, æs, æramenta, vel monetæ. Hinc χαλκεὺς, ῆος, ὁ, ὁ, ὁ, faber æratius. χαλκὸς, ὁ, ὁ, ὁ, æs montanum, orichalcum.

Χαλκόστερνος, ου, ὁ, ὁ, ὁ, qui ærea ærum habet: à χαλκὸς, ὁ, & στέρνον, ὁ, τὸ, ærum.

Χαλκοτύπος, ου, ὁ, ὁ, ὁ, qui æs perforat, & penetrat. Ex χαλκὸς, ὁ, & τύπος, perforo.

Χαλκότυπος, ου, ὁ, ὁ, ὁ, ære impreſſus, ferro inſiſtens: à χαλκὸς, ὁ, & τύπτω, verbero. p. m. τύτυφα.

Χαλκοφόρεω, ærein armis armari. præſ. inf. paſſ. à χαλκὸς, ὁ. Th. χαλκὸς, ὁ.

Χαλκοχάρμης, ου, ὁ, ὁ, qui ærein armis delectatur: ex χαλκὸς, ὁ, & χάρμη, ὁ, vel χάρμη, τὸ, gaudium. Them. χαίρω, gaudeo.

Χαλκοχίτωνες, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, ὁ, ὁ, lorica ænea armatus: à χαλκὸς, ὁ, & χιτὼν, tunica.

Χαλκῇ, ῆι, dat. ſing. à χαλκὸς, ὁ, ὁ, ὁ.

Χαμάδις, & χαμάζε, humi, adv. à ſeq.

ΧΑΜΑΙ, *HUMI*, in terra, adv.

Χαμαίδαφνη, humilis daphne, id eſt, ſambucus, ebulus.

Χαμαίβατος, ου, ὁ, humilis rubus. χαμαίβατον, fragum, ex χαμαὶ, & βάτος, ου, ὁ, rubus.

Χαμαιγενὴς, ὲος, ὁ, ὁ, ὁ χαμαὶ ἢ ὐ τῆ γῆ γινόμενος, terrigena, quique humi ex in terra eſt natus.

Χαμαιδάφνη, laureola, herba, ex χαμαὶ, & δάφνη, laurus.

Χαμαιδιδάσκαλος, ludimagiſter, inferioris ſc. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, pedaneus judex. pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαίδρυς, *CHAMÆDRYS*, herba.

Χαμαίευνος, pro χαμεύνης, qui humi cubat, ex χαμαὶ, humi, & εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Χαμαίθαλος, viburnum, geniſta. &

Χαμαίθαλος, ου, ὁ, ὁ, humilis. q. τὸ χαμαὶ ζηλοῦν, humilia cum æmulatione conſectans.

Χαμαιπίτυλον, q. humilis populus. λεύκη enim populus alba.

Χαμαιλέων, leo pumilus, animal quod ſubinde colorem mutat. *CHAMÆLION*, Angl. Chameleon. Metaph. *verſipellis, qui vertit pellis ſuæ colorem ob favorem:* nullum enim animal pavidius eo dicitur. Eſt &

Χαμαιλέων βοτάνη, carduus: ſic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali. ex χαμαὶ, & λέων, οντος, ὁ, leo.

Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM*. Angl. Chamomile. ex χαμαὶ, humi, & μῆλον, malum. ab odore mali Mariani dicta herba. Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετέοντας, Dor. pro χαμαιπετοῦντας, humi cadentem, acc. ſing. præſ. part. act. à χαμαιπετέω. quod ex χαμαὶ, humi, & πίπτω, quod à πετάω, cado. Hinc χαμαιπετὴς, ὲος, ὁ, ὁ, ὁ, humi cadens, vel in terram deciduus.

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS*, herba ita dicta, quia odore pinum refert. Th. πίτυς, ὺς, pinus.

Χαμαιπὴς, ὲος, ὁ, ὁ, ὁ, in terram ſtratus: à πίπτω.

Χαμαιπόλιον, ſervitium vile, quod ſe finit χαμαὶ πωλεῖσθαι.

Χαμα-

Χαμαιπετὲς, concrasis pro χαμαιπετὲς ἐς, humile dico.

Χαμαίπους, ποδος, ὁ, pet. Syncop. pro χαμαιπέτης, humi jacens cubile. &

Χαμαιπὲτὴς, ὄυς, ὁ, humilis lectus: ex χαμαὶ & πέτη, cubile.

Χαμόθεν, adv. ex humo, è terra. Them. χαμὸθεν, humi.

Χαμαὶ, ὁ, ἡ, ὸν, humilis, e. vilis. Poët. χαμαιὸς, χαμαλὸς. à χαμὸθεν, humi.

Χαμᾶλος, trabs, machina qua navis è mari in siccum trahitur: à χαμὸθεν & ἕλκω, trabo.

Χάμος, frænum. puto à κημὸς, aut à χάσκω.

Χαναὴς, ὁ, nomen viri ἀλλογ. Hebr. depressi, humiliati.

Χανδὸν, idem quod χάσκω, capio.

Χανδὸν, adv. ore hiante: à χάσκω, hisco.

Χανδὺν, ὁ, ἡ. 2. inf. act. verbi χάσκω, hisco. f. χανδὼν ὁ, ἡ, ὄν. 2. 2. part. χανὼν.

Χανὼν, ὁ, f. m. &

Χανὼν, ὁ, f. part. m. &

Χανὼν, hiabo. f. act. verbi χάσκω, hisco.

Χάος, ὄυς, τὸ, CHAOS, vitium, hiatus. tenebræ. Angl. Chaos. Hinc χάσκω, in chaos verto. Th. χάσκω, hisco.

Χαὶρε, ὲ, bonus, illustris. Dorienſ. à χάω, capio. quia bonum eſt acceptabile.

Χαρὰ, ἄς, ἡ, gaudium, à p. m. πέχαρα, verbi χαίρω, gaudeo.

Χάραγμα, ατος, τὸ, ſculptura, charakter; à χαράσσω, quod vide.

Χάραδρα, ας, ἡ, & Ion. ης, alveus, ſulcus; foſſa. Hinc χαραδριὸς, ὁ, avis genus ſic dictæ, quod hiatiſculam, ὃν φέλουσι χαραδρίδες εἰναι νομίσαι. Them. χαράδρα, excavo.

Χαράκωμα, acc. ſing. Ion. à χαράσσω, quod vide.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, CHARACTER, typus. forma; nota inſculpta. Angl. Character. Th. χαράσσω, quod vide.

Χαρακτηρίζω, inſignio charakter & nota diſtinguo. Angl. to Characterize. à præced. quod vide.

Χάραξ, ακος, ὁ, vallum, ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent; item χάραξ, ὁ, pedamentum. Th. χαράσσω.

Χαραξάμενος, Dor. & Æol. pro χαράξαμενος, præſ. inf. act. verbi præced.

Χαραξιοῦσι, ας, ἁ, Dor. pro

Χαραξοῦσι, ας, ἁ, notani, vellicant, præſ. part. f. g. à

ΧΑΡΑΣΣΩ, ſeu -ττω, ſculpo, imprimo; incido, excavo. f. ξω. p. κεχάραχα. perf. paſſ. κεχάραγμαι, ξαι, ται. Hinc χάραγμα, ατος, τὸ, charakter, nota impreſſa vel inſculpta. χάραξ, ακος, &c.

Χαρᾶσσω, vide in χαράσσω.

Χαρὲς, ἐντος, gaviſus, a 2. part. paſſ. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρὴ, ἧσα, ἧν. 2. 2. paſſ. ἐχάρην, a. 2. opt. χαρείην. T. 2. ſubj. paſſ. χαρῶμαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, lætatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. &

Χαρήσας, a. 2. inf. paſſ. &

Χαρήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, quod vide.

Χαρίεις, εντος, gratioſus, elegans. acc. pl. χαρίεντας. Them. χάρις, ιτος, ἡ, gratia. hinc Lat. CHARUS.

Χαρίεν, τὸ, à χαρίεις, quod vide.

Χαρίεσσ' pro χαρίεντα, acc. ejuſd.

Χαριεντισμοῖ, dat. ſing. à χαριεντισμὸς, ὁ, ὁ, venuſtus ſermonis. quod à χαρίεις, ιτος, quod vide.

Χαριέντως, adv. gratioſè, ab eod.

Χαριέστατος, jucundiſſimus, venuſtiſſimus. ſuperl. à χαρίεις, ιτος, quod vide.

Χαρίζομαι, dono, gratificor. condono. præſ. part. χαριζόμενος, η, ον. f. χαρίσομαι, ίσῃ, perf. paſſ. κεχάρισμαι. 2. 1. paſſ. ἐχαρίσθην, a. 1. part. paſſ. χαρισθεὶς, ῖσα, ἐν. 2. 1. inf. paſſ. χαρισθῆναι, a. 1. part. paſſ. χαρισθεὶς, ῖσα, donatus, gratis datus. f. 1. paſſ. χαρισθήσομαι, ῇ, ται. 2. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, gratis dedi, gratuitò remiſi. Them. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρμοσύνῃσι. gen. Æol. & Dor. pro χαρμοσύνῃς. à

Χαρμοσύνη, CHARICLO, propr. nomen.

Χαρὶξῃ, 2. ſing. a. 1. ſub. m. Dor. pro χαρίζῃ, à χαρίζομαι, quod vide.

ΧΑ'ΡΙΣ, ιτος, ἡ, gratia, gratiarum allio. gaudium, clementia, venuſtas, benevolentia: præmium. in acc. χάριν. Sæpe χάριν ponitur pro ἕνεκα. Hinc χαρίεις, ιτος, ὁ, & in f. g. χαρίεσσα, elegans, gratioſus. χάρισμα, ατος, τὸ, donum gratuitum. χαρίζω, gratia afficio. ἀχάριστος, ν, ὁ, ἡ, ingratus.

Χαριοῦμαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ισομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαριτοδῶται, a. 1. inf. paſſ. verbi. ejuſd. & th.

Χάρισμα, ατος, τὸ, donum, quo quis alicui gratificatur. à χαρίζομαι, gratificor. Th. χάρις, gratia.

Χάριτες, tres ſorores Gratiæ dictæ. in gen. pl. χαρίτων. Th. χάρις.

Χαριτίου, facio ut aliquis ſit acceptus. f. ίσω, p. κεχαρίτωκα. perf. paſſ. κεχαρίτωμαι. perf. part. κεχαριτωμένος, η, ον, gratiam conſecutus. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χάρμα, ατος, τὸ, & χάρμη, ης, ἡ, gaudium. animus ad pugnandum, pugna. Th. χαίρω, gaudeo.

Χαρμόσυνά τινα ποιεῖσθαι, res quaſdam lætas facere. à χαίρω, gaudeo.

Χαροπὸς, gen. Ion. à

Χαροπὸς, ὁ, ὁ, ἡ, vel χαροπὸς, lætus, vultu ferenus, cæſius. à χαίρω, gaudeo, & ὠπὸς, ἡ, oculus. Th. ὁράω, video.

Χαρὶν,

χαζεσθαι, ¶ pl. f. i. verbi χαζομαι, recedo.

Χαζων, ουσ, nomen urbis Asiæ, Hebr. ארם.

ΧΑΡΤΗΣ, ου, ὁ, CHARTA, sic dicta quia literis χαραττεται, inscribitur, vel à verbo χαιρειν quod Epistolis solet apponi. Hinc Angl. Card.

Χαρτιον, ου, τὸ, volumen, chartula, à præced.

Χαρτοπωλης, chartarius, qui chartas vendit.

Χαρτοπωλις, chartularia, quæ chartarum.

ΧΑΡΤΒΔΙΣ, ιδος, ἡ, CHARYBDIS, vortex maris, vorago. quia in χω Babet. Vel ex χαω & βαπτω, fundo. Est enim χαω βαπτιζων, hiatum fundens.

ΧΑΡΩΝ, ωνος, ὁ, CHARON. Orci portitor, mors. Hinc χαρωνειος, ad Charonem pertinens.

Χασκω, hisco, idem quod χαινω.

Χασμα, ατος, τὸ, hiatus, CHASMA. Them. χαινω, hisco, f. χανω. a. 1. ἐχασα. 2. ἐχανον. perf. κεχανα. perf. pass. κεχασμαι.

Χασμωδεω, Ion. & Dor. pro χασμαομαι, inhiant, præs. part. à χασμωμαι, idem quod χασκω, μαι. à χασμα, quod vide.

Χασις, εως, ἡ, scitatio, actus hiantis oris, à χασκω, seu χαινω, hio.

Χασμωδης, retromdens, a. 1. part. m. gem. ac. Poët. verbi χασω, recido.

Χασσαιζω, Poët. pro χασσαομαι, cedamus, 1. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χατιεται, indigentibus, dat. pl. part. præs. act. à

ΧΑΤΕΩ, Poët. CAREO, egeo, indigeo, inopia. q. à χαω, capio, vel hio. Hinc χατεω, & χαζω, idem quod χατιω. χατης, ου, τὸ, indigentia.

Χαζω, idem quod χατεω, egeo.

Χαυλιοδους, & χαυλιοδους, urus, ὁ, dentes ex ferore habens. ex χαω & λαξω, emitto, & ὀδους, dens, gen. ὀδοντος.

ΧΑΥΝΟΣ, η, laxus, fungosus: à χαω, hio.

Χαυνοω, placenta, Jer. 7. 18. & 44. 19. pro quo Χαυσω, ουσ, idem. ibid. th. χαω.

Χαω, HIO, aperio sum, vacuus sum. capio.

Χαω, fudisse, a. 1. ind. act. verbi χεω, fundo. f. χεωω. a. 1. ἐχεωα. a. 2. imperat. χεον. a. 1. part. χεας.

Χαζαναιος, eduleum, Chaldaicum Syrorum.

Χαζητεω, lego, examino, q. χαζ ἐτεω. quia χαζ ὁ ἐιζητω.

Χαι, fundis, 2. sing. præs. ind. à χαω, seu χαω, fundo. f. χεω, χεις, & χεεις. a. 1. ἐχεας, ἐχεας, & ἐχας. a. 1. pass. ἐχεαθην.

ΧΑΖΩ, caco, vomitu exuo, defæco. f. χεω. q. à χαω, est enim effundo excrementa.

Χαδ, ἀτ, ἡ, serpentum familiarum: à χαω, hio, id est χαω, capio.

Χαλαν, & Poët. χαλασαν, dat. pl. à χαλαζ, ης, ὁ, ἡ, labrum, labium.

Χαλαβ, Dor. pro χαλαζ, labri, gen. sing. à

ΧΑΛΑΖ, ης, ὁ, labrum, labium. Per id q. χαω, hio. Ex pro sermone, & per Metaph. labium, seu os maris.

ΧΕΙΜΑ, ωνος, τὸ, hyems: tempestas. (q. à χαω, seu χαιν, quod multas fundat pluvias & nives.) Hinc χειμωνιος, ὁ, idem. χειμαζω, hiemo, hyemem traduco, hyberno. χειμερος, & χειμωνιος, hyemalis, hybernus.

Χειμαζω, f. ασω, hiemo, hyberno: item tempestate vexo, vexo velut procellæ. Them. χειμω.

Χειμαινω, tempestate vexare. Them. χειμω.

Χειρανα, ης, ἡ, clavus ligneus sub carina.

Χειμαδιος, α, ον, & χειμαδιος, ος, ὁ, terrenus: ex χειμα, ατος, τὸ, hyems, & ιος, ία, ιον, ὁ, suus. Th. ιδιος, suus.

Χειμαδιον, dat. sing. à χειμαδιος, quod vide.

Χειμας, ἀδος, ἡ, sub. ὡρα, tempus hybernum, HIEMS. Th. χειμα.

Χειμασια, ας, ἡ, hiematio, hybernatio: item tempestas, à χειμαζω, quod vide.

Χειμαδλος, pernio, morbus ex frigore, cum χειμα θλη calcet. dicitur & χιμαδλος, & χιμιδλος.

Χειμαζω, hyemem traduco, Them. χειμα, hyems.

Χειμεριος, α, ον, & χειμωνιος, ὁ, hyemalis, hybernus; tempestivus. Th. χειμα, ατος, τὸ, hyems.

Χειμων, ωνος, ὁ, hyems, tempestas, idem quod Them. χειμα.

Χειρσιν, 3. pl. ind. præs. verbi χειω, pro χεω, fundo, vide χεω.

ΧΕΙΡ, χειρος, ἡ, manus, scriptura: copia. q. à χω, capio: est enim capiendi instrumentum. χερ, pro χειρ: accus. sing. Hinc χειρα, ας, ἡ, paupertas, inopia. χειρης, ητος, ὁ, ἡ, inops, pauper. χειρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. διτυχης, ους, ὁ, ἡ, qui sua ipse manu aliquid facit; item qui sua manu eadem patravit. ὑγχειριον, ου, τὸ, parvum gladium, pugio, sica; item libellus, qui manu facile gestari potest. ὑπεχειμι, manum admoveo, aggredior. ὑπερχειρια, ας, τὸ, cenatus. δυσχερης, ους, ὁ, ἡ, difficilis, arduus. δυσχερεια, malesuada fera.

Χειραγωγος, ου, ὁ, manu ducit. f. ους, ν. accus. ουν, ὁ.

Χειραγωγος, ου, ὁ, ἡ, qui vel quæ manu ducit. Ex χειρ, manus, & ἀγωγος, dux via, Th. ἀγω, duco.

Χειρευομαι, ωμαι, manibus tractari. ex χειρ & ἐργον, opus.

Χειρεσι, & χερσιν, dat. pl. Ion. & Poët. pro χειρι: à χειρ, χερ, ὁ, manus.

Χειροβόλος, ὁ, ἡ, (Ion. pro χειρ-βόλος) *munus mancipans*. Th. χείρ, *manus*.

Χειρότερος, acc. sing. f. g. superl. grad. à κακὸς, *malus*: compar. χείρων & κάκιων. superl. χείριστος, *pessimus*.

Χειροσφενδόνη, *falarica*. qu. χείρ: βαλλόντος.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, *CHIROGRAPHUM, syngrapha*. q. d. χεὶρ γεγραμμένον, *manu propria scriptum*. Th. γράφω, *scribo*.

Χειρόδμητος, *capulo*, q. χεὶρ δμητὸς à δέω, *ligo*.

Χειρόδμητος nom. pl. à

Χειρόδμητος, η, ὁ, *cui fus est in manibus*: ex χεὶρ, *manus*, & δίνη, ης, ἡ, *fus*.

Χειρόδονος, ος, ὁ, ἡ, *qui χεὶρ δόσιν, manus decerpit*.

Χειροδόσκος, ος, ὁ, ἡ, *mansuetus, cicur*: ex χεὶρ & ἔδος, τὸ, *indolet*.

Χειροκρόδου, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειροκοπέω, *manum abscindo*: ex χεὶρ, ὁ, *manus*, & κόπτω, *scindo, amputo*. f. κόψω. p. m. κέκοφα.

Χειροκμᾶς, *mantela* seu *mantile*, quo sc. χεῖρας μοιστῆρες, *manus extergimus*.

Χειρόμυλος, *mola manualis*, q. χεῖρ ὑμύλη.

Χείρων, ονος, *pejor*, in pl. χείρονα & χείρους, ους, ὁ, ἡ, *pejor*. compar. à κακὸς, *malus*. Th. χεὶρ, ὁ, *manus*.

Χειρονομέω, *manibus gesticulor*. Hinc χειρονομία.

Χειροπληθὲς, -έος, *manuum viribus supero, manibus superatum capio, subigo*. Them. χεὶρ, *manus*.

Χειροπλόδαξ, ακος, ὁ, ἡ, *manum implens*: ex χεὶρ, *manus*, & πλήθω, *impleo*. Th. πλῆθος, *pleuus*.

Χειροποίητος, ὁ, ἡ, ὁ, *manu factus*. ex χεὶρ, ὁς, *manus*, & ποιέω, *facio*.

Χειρὸς, gen. sing. à χεὶρ, ὁ, *manus*. dat. χερὶ. dat. pl. χερσὶ.

Χειρόσοφος, ος, ὁ, ἡ, *qui manum insipiens*, scil. ut inde divinet, qui χείρων ἀνὴρ ἔσται.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ, ἡ, *qui manibus est nervosus*. ex χεὶρ, *manus*, & τένων, *tendo, inis*. Th. τείνω, *tendo*.

Χειροτέρη, compar. n. g. à κακὸς, *malus*. Th. χεὶρ, *manus*.

Χειροτήκεσσι, ε, ὁ, *episex*. Ex χεὶρ, & τίκτω, ὁ, *ars*.

Χειροτονέω, *per suffragia creo*. q. *protensa manu eligo*. ut in suffragiis solebant. f. έσω. p. κεχειροτόνηκα. a. 1. ἐχειροτόνησα. a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, η. Ex χεὶρ, ὁ, *manus*, & τείνω, *tendo*.

Χειροτονία, ας, ἡ, *suffragium, plebiscitum, creatio magistratûs*. à præced.

Χειροῦμαι, *in suam potestatem redigere*: à χείρων. Th. χεὶρ.

Χειρουργία, ὁ, *manibus operor, operor*; item *medicam manum admoveo*: à seq.

Χειρουργὸς, ὁ, χειρουργὸν, ὁ, *qui χεὶρ ἔργα facit, & qui manu medicinam facit, CHIRURGUS*.

Χειρόω, ῶ, f. ώσω, *mancipo, domo*. Them. χεὶρ.

Χείρων, *deteriora*, nom. vel acc. plur. n. g. pro χείρονα, ας, ὁ, ἡ

Χείρων, ονος, ὁ, ἡ, *pejor, deterior*. comp. à κακὸς, *malus*, in superl. χείριστος. Th. χεὶρ. vel ducamus à χέω, *indigentia*, ut ἄπ, qui indigentior. Est & Χείρων, *CHIRON*, nomen viri. dat. sing. Χείρονι,

Χειρώνακτες, ων, nom. pl. à

Χειρώναξ, ακτος, ὁ, *opifex, qui propriis manibus victum sibi quæritat*. ex χειρὸς contractum, q. d. ὁ τὰς χεῖρας ἄνας, qui dominus est suarum manuum. Hinc χειρωνάξια, ὁ, *opificium*.

Χειρώσασθαι, ά. 1. inf. m. verbi χειρόω, *manuum viribus supero, domo*. f. ώσω. Them. χεὶρ, ὁ, *manus*.

Χελεύσῃ, *capax erit*. 3. sing. f. 1. m. verbi χάω, Poët. pro χάω, *capio*,

Χελιδὼν, ὀνος, ὁ, ἡ, *hirundo*. q. à χείλη δοῦσα, quod scil. *labia agitet*. vel quod χείλεσιν δδὸν, *labiis canit*.

ΧΕΛΥΣ, υος, ὁ, ἡ, *testudo*, animal quod testam gerit. item *CHELYS*, instrumentum Musicum ab animalis similitudine sic dictum. *pectus*; *machinamentum*. Hinc χελώνη & χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελώσασθαι, ἐχρήσατο, *erudio, instruo*. à χέλυς, pro *pectore*.

Χελώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χέουσι, *fundunt*; præs. part. act. f. g. à χέω, *fundo*. f. χεύσω. a. 1. pass. ἐχεύθην.

Χεράς, άδος, ἡ, *coluvies missa cæno & lapidibus*. quod à χέρμα, *acervus parvorum lapidum*. hoc à χέρμας, άδος, ἡ, *lapis*, qui manuum impleri potest. Them. χεὶρ, ὁ, *manus*.

Χερείονα, *pejora*, nom. pl. n. g. à χερείων, vide seq.

Χερείτερος & χερείων, Poët. pro χείρων, *pejor, inferior*. q. ὁ πάσι χερσὶν ἧττον, qui manuum robore superatur, compar. à κακὸς, *malus*, superl. χείριστος. Them. χεὶρ, ὁ, *manus*.

Χερεῖων, vide in χερείτερος.

Χέρσιν, dat. pl. Poët. pro χέρσιν, quod Ion. pro χερσὶ. Th. χεὶρ.

Χέρσα, pro χέρσονα, acc. sing. &

Χέρσας, οι, pro χέρσους, nom. pl. &

Χέρσι, dat. sing. pro χερσὶ, à χέρσος, ους, ὁ, ἡ, comparat. Poët. pro χείρων, *pejor, inferior*. superl. χέρσιστος. Them. χεὶρ, ὁ, *manus*.

Χερσάων, gen. pl. Dor. pro χερσαίων, à χέρσος, quod vide.

Χηϑάρης, ου vel ας, ὁ, qui aliquid manu ejicit, & compingit. χηϑέω dem.

Χηϑάδιον, ου, τὸ, lapill. quod ex χεὶρ, manus, & μάσσω, tango: vel à χαμάδις.

Χηϑαδίς, ίδος, ἡ, lapis, præced. dat. sing.

Χηϑεύς, έως, ὁ, lapis, qui manum implere potest. Th. χεὶρ, manus.

Χήρη, ἡ, paupertas, ut quum quis χηρεύ vitium quærit. Vel ex χεὶρ, & νέω, neo.

Χηρεύς, έως, ὁ, ἡ, &

Χηρεύτης, ου, ὁ, manu vitium quærens: & Χηρεύτις, ίδος, ἡ, mulier vitium quærens nendo manibus. Ex χεὶρ, & νέω, neo.

Χηρεύω, ου, τὸ, gutturnium. à

Χηρεύω, & -ομαι, manus lavo. à χεὶρ, manus, & νίπτω, lavo, f. -ψω.

Χηρνίβ, βος, ἡ, aqua, vel vas lavandis manibus: manuum ablutio, purgatio: à χηρνίπτω, f. superioris verbi.

Χηρνίπτω, manus lavo, 3. pl. a. 1. m. verbi χηρνίπτω, quod vide.

Χήρυι, dat. dual. à Poët. gen. χήρυος, à χεὶρ, manus.

Χήρις, ιδος, & χήρης, ητος, Dor. pro χήρυς & χήρυος, manus.

ΧΗ'ΡΟΣ, seu χήρος, ου, ὁ, ἡ, desertus, incultus ager, vel subst. solum, desertum. χήρου γᾶ, terra quæ non aratur. Hinc χηρόω, incultus facio.

Χηρωτός, ὴ, όν, terrestris, c. neglectus. à χήρος, seu χήρος, quod vide.

Χηρόω, f. ώσω, inculta sum, negligor. Th. χήρος, seu χήρος.

Χηρί, dat. pl. à χεὶρ, ρός, ἡ, manus.

Χηρόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χήρου, ex humo, ex terra. Vide χήρος.

Χηρονησιώτης, ου, ὁ, ἡ, qui Chersonesi, id est, peninsulæ speciem habet.

Χήρυς, vide in χήρος.

Χηρυβείμ, & -βίμ, οἱ, ἀλλ. nomen angelorum sic à forma juvenum dictorum.

Χηρύδριον, ου, τὸ, diminut. à χεὶρ, ὸς, manus.

Χηρύς, ὑος χεὶρ, vel ὁ χηρύς, in propinquo: ab ὑς μυός.

Χθάνειν, fundant, Att. pro χθάσσουσι, 3. plur. a. 1. imperat. act. à χθάω, άσω. verbi χέω, fundo. f. χθόω. a. 1. ἔχθα, & ἔχηα.

Χθάμα, ατος, τὸ, unda, fluctus, flumen. extrema ora rei, quod fusum, vas fusile: à χέω, χθόω, fundo.

Χθάνουσι, 3. pl. a. 1. sub. act. à seq.

ΧΕ'Ω, fundo 3 liquefacio. f. χέσω, χεύσω & χθόσω. a. 1. ἔχθα, ἔχθα & ἔχηα. perf. κέχυκα. perf. pass. κέχυμαι. Hinc χύμα, ατος, τὸ, fusum. χοὴ μα, ατος, τὸ, flumen; item libamen. χοὴ, ῆς, ἡ, libamen. οἰνοχόος, ου, ὁ, pincerna.

Χηλάτης, ὰ, ὸν, forcipiculatus. Them. χηλὴ.

ΧΗΛΗ, ῆς, ἡ, forfex, seu forceps cancrorum: item ungula bisulca. dat. pl. Ion. χηλῆσι, q. à χεὶρ, capio.

Χηλὶς, ίδος, ἡ, ορος. à χέω, capio.

Χημὶ, pro ᾗ quidem, & dico.

Χήμη, ης, ἡ, drachma: à χαίνω, hio. Et est mensura liquidorum, pendens drachmas tres vel duas.

Χήμωσις, ωσεως, ἡ, affectus albi in oculo, quum istud supra nigrum eminet. Th. χαίνω, hisco.

ΧΗ'Ν, χηνὸς, ὁ, ἡ, anser, in pl. χῆνες. q. à χαίω, vel χαίνω, hio, vel hisco.

Χηνοκάμπτης, accubitarius plumis anserum, ex χάμπτω, anser, & plumæ.

Χήρα, ας, ἡ, vidua. vide χῆρος.

ΧΗ'ΡΑΜΟ'Σ, ου, ὁ, caverna, latibulum.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas. Them. χήρος, vidanus.

Χήρειος, ιος, ὁ, viduitas, à

Χηρεύω, f. εύσω, vidua, vel vidua sum; viduam vitam ago; destituor; item vaduum reddo: à

ΧΗ'ΡΟΣ, χήρα, χήρον, viduus, a, um; desertus; orbus aliqua re. q. à χηρεύς, quia separatus à compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, vidua, viduum reddo: à præced. them.

Χήρωσε, Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, viduo. f. ώσω, Th. χήρος, viduus, desertus.

Χηρωσυνὴ, ης, ἡ, remoti cognati, viduarum tutores. Th. χήρος, viduus.

Χήτει, dat. sing. à χῆτος, ους, quod vide.

Χηΐζω, indigeo, deficio. Them. χατέω, idem.

Χῆτος, ους, τὸ, penuria, privatio. Th. χαλέω, indigeo.

Χθαμαλὸς, Pleonasm. τῷ θ, pro χαμαλὸς, humilis, depressus, non multum à terra assurgens: à χαμαὶ, humi.

ΧΘΕ'Σ, adv. heri. ὁ χθὲς, scil. ἦν, hesternus.

Χθεσινὸς, ὴ, όν, hesternus: à præced.

Χθιζά, pro χθὲς, heri.

Χθιζὸς, ὴ, hesternus. Th. χθὲς.

Χθὼν, corpus, Hesych. An ex χθών, terra.

Χθονὶ, dat. sing. à χθών, όνὸς, ἡ, terra.

Χθόνιος, ὸν, terrestris, subterraneus, gravis, infaustus. Th. χθών, όνὸς, ἡ, terra.

Χθονὸς, terræ, gen. à χθών.

ΧΘΩ'Ν, χθονὸς, ἡ, terra: q. à χέω, capio. Hinc χθόνιος, terrestris.

Χοὰ, idem quod χοὴ, latebra.

Χιάζω, noto figura literæ χ, quæ quia Latinis decem significat, χιάζειν vertitur decussare. Est autem χ nota delectionis in scriptura.

Χιὸν ων, χιὸς ος dicuntur novella tritici grana, granea. q. à χέω ὕδωρ, quod inde cibus fiat, addita aqua.

Χίλιοι, α, mille, in pl. f. g. & n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιος.

Χιλιαρχὸς, & -άρχης, ου, ὁ, militum tribunus; Ex χίλιοι, mille, & ἄρχω, dux.

Thom. χιλιάς, ἀδος, ἡ, numerus mille constans; i. q. χίλιοι, Thom.

ΧΙΛΙΟΙ, αι, α, mille, Eol. χίλλιοι. Hinc χιλιοστὸς, ὴ, millesimus. χιλιάκις, adv. ις, numerus millies sumptus. ἑκατοντάκις μύριοι, bis mille. δισχίλιοι, αι, α, ter mille.

ΧΙΛΟΣ, ου, ὁ, pabulum. Scribitur & χυλός.

Χίλτος, ου, passer, à præced.

Χίμαιρα, ας, ἡ, & Ion. αιρη, ΣΗΜΑΙΝΕΙ, monstrosa quædam bestia. vel capra hyemis natu: à χείμα, ατος, τὸ, hyems.

Χιμαιρ-ικὸς, ἡ, ὸν, aut hædus hiemi natus. Th. χείμα, hyems.

Χιμῆνες, Dor. pro χείμωνες, expellas, acc. pl. præced.

Χιμῶνας, idem quod χειμῶνας, quod vide.

Χιονίων, gen. pl. à χιὼν-ὼν, ὁ, niveus. Th. χιών, ὀνος, ὁ, nix.

Χιονίζων, nive consprgens. Them. χιών, ὁ, nix.

Χιονοβατ-ῶν, οὔντ-ος, ὁ, per nives gradiens: à χιὼν, & βαίνω.

Χιτ-ὼν, ῶν-ος, ὁ, nomen insulæ. à fundendo.

ΧΙΤΩ'Ν, ῶν-ος, ὁ, & Ion. ωνη, ΤΟΥΝΙΚΑ exterior & interior: lorica. χιτῶνα, pro χιτῶνα. acc. sing. Hinc χιτώνιον-ου, tunicula.

ΧΙΩ'Ν, ὀν-ος, ὁ, nix. q. à χέω, quia fundatur è cælo.

ΧΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, LÆNA vestis, quæ tunicæ exteriori superinduebatur, ad frigus arcendum. ideo à χλιαίνω, calefacio.

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρ-ος, ου, ὁ, ὁ, qui chlamydem fert: ex χλαμὺς, & φέρω, fero.

ΧΛΑΜΥ'Σ, ύδ-ος, ἡ, CHLAMYS, ejusd. originis cum χλαῖνα, quod vide.

Χλαυδ-άω, ανῶ, cavillor, irrideo. f. ήσω. p. κεχλαύδηκα. perf. pass. κεχλαύδημαι, ην, ῆναι. à

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, risus, derisio; ludibrium. hinc χλευδάω, ludificor, irrideo. f. ήσω. χλευασμὸς, ὁ, ὁ, illusio. χλευαστὴς, ὁ, ὁ, illusor, irrisor.

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, tepefacio, calefacio. f. ανῶ. p. κεχλίαγκα. a. 1. pass. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, placidus, suavis: χλιαρὸν, Poët. pro χλιαρῶς, suaviter. Th. χλιαίνω.

Χλιδὴ, nom. plur. à χλιδὼ, ῶς, ἡ, quod vide.

Χλιδανοποδ-ῶν, ῶντ-ος, ὁ, ἡ, qui delicatas pedum plantas habet: qui tenellos pedes habet: ex χλιδανὸς, delicatus, (quod à χλιὼ, deliciis frango,) & πούς, ὁ, τὸ, malleolus pedis.

Χλιδάω, deliciis, delicias facio, delicatus sum: sic χλιδαῖον μελῶν, delitiosa modulatio, seu suavis cantus. Hinc χλιδῶσις, armillæ, quia delicati iis utuntur. Them. χλιὼ.

Χλιδὼ, ὼς, ἡ, deliciæ, luxus, mollities. Them. χλιὼ.

Χλίμακος, ακ-ος, ὁ, i. q. part. 2d. verbi χλιμάκω, quod vide.

ΧΛΙΩ, deliciis frango, luxu effæmino. Hinc χλιὰς, ὰς, ἡ, deliciæ, luxus. χλιδὸς, ους, τὸ, idem.

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, herba virens, gramen, q. à χλάω, (quia est pabulum pecori.) Hinc χλοερὸς & χλοηρὸς, ὰ, ὸν, herbidus, viridis.

Χλοηρῷ, dat. sing. à χλοηρὸς, viridis. Th. χλόη.

Χλοῆτ-ες, & contracte χλῶτ-ες, ες, ἡ, qui in virente gramine cubat, agrestis. Angl. Clown. Ex χλόη, herba, & ἀνὴρ, ὁ, cubile.

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα. item propr. nomen mulieris.

Χλοηραὶ, agrestes, nom. pl. à

Χλοῆρος, per Crasin pro χλοάεις, quod vide.

Χλοηρ-όω, viridis fum, vireo. Metaph. vigeo, item pallco. à

Χλοηρὸς, ὰ, ὸν, per Crasin pro χλοερὸς, viridis, herbidus, & qui res virides facit, mollis. Th. χλόη, viride gramen.

Χλοηρότ-ης, ητ-ος, ἡ, viriditas; item pallor: à præced.

ΧΝΑΤ'Ω, carpo, vellico, vaco, deglubo. Angl: to Gnaw. f. χνήσω. q. à χνάω, carpo, hinc χνόη, ης, ἡ, & χνοὴ, ῆς, ἡ, rasio; item lanugo, pubes.

Χνάω, lanuginem habeo; pubesco: à

Χνόη, χνοὴ, rasio; item lanugo, pubes: à χνάω, quod vide.

Χοάνη, infundibulum: à χέω, fundo.

Χοάνιος, gen. Ion. à

Χόανος, ου, ὁ, fornax fusoria. vas ex argilla ad fundenda metalla. catinus: à χέω, fundo.

Χοῦς, & χόος, χοῦ, ὁ, congius. mensura liquidorum, capiens libras IX. Dor. χῶς, à χέω, capio.

Χοὴ, libamen. χοαὶ, αἱ, inferiæ. à χέω, libo.

Χοῆνικ-ῆ, tunica. Nehem. cap. 7. versi. 70, 72.

Χοϊκὸς, ὴ, ὸν, pulverens, a, um. à χόος, χοῦ, ὁ, pulvis: à χέω, fundo.

Χοινικὶς, modiolus, rotæ medium seu fistula, cui infixi sunt radii. à χοῖνιξ.

ΧΟΙΝΙΞ, ικος, ἡ, mensura duos continens sextarios. puto à χέω, capio, vel à χοάω, quantum quis uno die poterit χοάσειν.

Χοιρ-ὰς, άδ-ος, ἡ, porca; item saxum in mari aliquantum eminens, at porco nanti simile videatur. Them. χοῖρος, porcus.

Χοιρ-ίδιον, ου, porcinus: pro χοίρειος, idem. Th. χοῖρος.

Χοιρίνη, concha porcellana. à χοῖρος.

Χοιροχοιρικὸς, cuniculus. Levit. 11. 6. Deut. 14. 7.

Χοιροχοιρώνες, locus ubi porci nascuntur, curantur, & aluntur.

ΧΟΙΡΟΣ, ε, ὁ, porcus, sus: etiam matrix, quæ mulieres sunt. Hinc χοιρεῖος, α, porcinus.

Χοιροθυδεῖον, confectorium, ubi porci conficiuntur seu mactantur: à χοῖρος, & θύω, macto.

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, bilis.

Χολάς, ἀδ(ος), ἡ, intestinum; quia χολὴν capit, vel quasi κοιλάς.

Χολάω, indignor, irascor, cum dat. f. dom. p. κεχόλημαι. Th. χολὴ.

Χολέρα, ας, ἡ, CHOLERA, morbus, Angl. Cholet: à

ΧΟΛΗ, ης, ἡ, bilis, fel, ira, nausea. Hinc χολάδες, αἱ. ἡ, cholera. χολιασμὸς, οῦ, cholerismus, iracundia. χολόμανις, ἡ, irascor. μανὰς χολὴς, ας, ἡ, furor, seu desipiscentia ex atra bilis redundantia.

Χόλιξ, idem quod χολάς.

Χόλοις, gen. Ion. pro χόλου. à

Χόλος, ου, ὁ, idem quod χολὴ, bilis.

Χολόομαι, iratus, præs. part. à χολόομαι, ώμαι, irascor. Th. χολὴ.

Χολωθείς, iratus, a. 1. part. pass. & Χολωθὲς, ὁ, sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, irascor. th. χολὴ, bilis, ira.

Χολωμένος, η, ον, iratus, a, um, a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωόμενος, ejusd. verbi & th.

Χολωσείμην, & χολωσείμεθα, succensurum esse. Ion. & Dor. pro χολώσειν, f. 1. inf. act. verbi χολόω, irascor: f. οσω. Th. χολὴ, ὃς, ἡ, bilis, ira.

Χολώσῃ, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολωθείη, irascatur, verbi ejusd. & th.

Χονδρατοῦ, gen. pl. à χονδρεῖται, ὁ, ἡ, panis ex hordeo. Th. χόνδρος.

ΧΟΝΔΡΟΣ, ου, ὁ, granum, grumus concretus, ut salis, thuris; cartilago; alica. q. à χέω ὕδωρ, quia affunditur aqua ad farinam, &c.

Χόος, χόεος, ὁ, terra egesta, humus, agger; pulvis: à χέω, fundo. Hinc χοῶδες, terrenus. Est & χῶς, οῦς, ὁ, congius. & χόος, χόεος, ὁ, vas aquarium quo aqua manibus datur.

Χοραζὶν, ἡ, nomen urbis ἁπαξ λεγ. Syr. promalgatrix.

Χορδοκλύσις, vel χορδοκλύδις, εως, ὁ, tumor tenuis intestini: & fides in instrumento musico aut arcu: quia fit ex intestinis. ex χορδὴ, & κλύω.

ΧΟΡΔΗ, ης, ἡ, intestinum; item CHORDA, fides, dat. pl Ion. χορδῆσι. Hinc Angl. Chord, vel Cord.

Χορεία, ας, ἡ, CHOREA, in pl. χορεῖαι. Th. χορὸς.

Χορεύω, salto; saltando celebro. χορεύῃ, 3. sing. præs. sub. Th. χορὸς, chorus.

Χορεύω, sum dux chori; item suppedito, sumptum præbeo, cum acc. f. ἐσω. p. κεχορήγηκα. a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε, a. 1. inf. act. χορηγῆσαι. ex χορὸς, ὁ, ὁ, chorus, & ἄγω, duco, vel potius ἡγέομαι, idem.

Χορηγὸς, ὁ, ἡ, CHORAGUS, dux chori: à χορὸς, & ἄγω, vel ἡγέομαι, duco. Etymologo videtur quasi χοροστὴς. Ex χορὸς, & ἄγω.

Χορηγήσαι, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω, quod vide.

Χορὸς & χορὸν, edulia à lacte & melle; extra: &

Χόρτος, χορτὸν, vel χορτὸς, ἡ, fœcundina, quia fœtum χορεῖ, id est, capit. Them. χορὸς.

Χορὸς, vel χορεὺς, pes metricus chorio aptus: ab eod. th.

Χορεστὶς, ἡ, chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum: à

Χορεστὴς, ὁ, ἡ, ὃ, qui in choro pulsat terram pedibus: à χορὸς, ὁ, ὁ, chorus, & στὴω, pulso.

ΧΟΡΟΣ, ὁ, ἡ, CHORUS, cœtus canentium & saltantium; chorea, tripudium. q. à χαίρω. Hinc χορεύω, salto. χορεία, ἡ, saltatio. χορευτὴς, ὁ, ἡ, saltator. Hinc etiam Angl. Dance.

Χορτάω, herbis, seu gramine pasco; sano saturo; item saturo: f. ἐσω. p. κεχόρτακα. a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε. a. 1. inf. act. χορτάσαι; saturare. præs. pass. χορτάομαι, saturor. perf. pass. κεχόρτασμαι. a. 1. ind. pass. ἐχορτάθην, ης, η. & in 3. pl. ἐχορτάθησαν. a. 1. sub. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, & in 3. pl. χορτασθῶσι. a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι. f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, ηται, & in 3. pl. χορτασθήσονται. Th. χόρτος, gramen, fœnum.

Χορτάσαι, a. 1. inf. act. verbi χορτάζω, quod vide.

Χορτασθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, cibus: à χορτάζω, quod vide.

ΧΟΡΤΟΣ, ου, ὁ, fœnum, gramen, herba: hinc χορτάζω, gramine pasco.

Χυζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. videns.

Χεῦς, vide χόος.

Χῦσι, fundunt, Ion. pro χέουσι. à χέω.

Χρώνυμι, colore, imbue, ungo: inusit: à χρόα, color.

Χρίεσκε, Ion. pro ἔχριεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χρίσιμος, adjuvo, opitulor, prosum. q. χρησιμὸς, à χράομαι, utilis, quod à χράομαι, utor.

Χρίσιμος, ας, ὁ, auxilium: à præc.

Χρίσιμος, auxiliatus est, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χρησιμεύω, quod vide.

Χρῶν, oracului reddere, vaticinari, commodare: inf. à χράω, ῶ.

Χρωβὸς, polluitur, a. 1. part. pass. verbi χραίνω, ungo, coloro: f. ανῶ. a. 1. pass. ἐχρήνθην.

Χρώμαι, ώμην, utor, cum dat. præs. imperat. χρῶ, ῶ, ασθε. imperf. ἐχρώμην, ώμεθα, ῶ. ατο. ασθε. & in 3. pl. ἐχρῶ-

ντο,

σιν, ἀνυ. f. χρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι, usui sum. ia. 1. m. χρησάμενος, η, ον. a. 1. imperat. m. χρῆσαι, άσθω. a. 1. sub. m. χρήσομαι, ῃ, ται. Th. χρά, commodo, &c.

Χρῶ, ᾶ. pl. imperat. pass. vide χράομαι.

Χρώσω, Ion. pro χρώσω. sic

Χρῶται, Ion. pro χρῶνται, utitur: à χράομαι.

Χρωτῆ, fascinatrix, 3. sing. a. 1. sub. act. à Χρώω, leviter faucio: f. ώσω. q. χρῶ ἀδω. Th. χρώω, color, tingo.

ΧΡΑ'Ω, do manu, commodato do, q. è manu in manum. (ideoque duco à χείρ, manus.) f. χρήσω. p. κέχρηκα. a. 1. ἔχρησα. a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est & χρήω, oraculo edo: item colo, o, tingo, polluo: & pro ὠμπλήω, impetuose irruo, feco. Hinc χρήσιμος, commodato accipio, mutuor: oraculum consulo: item utor. χρῆσις, ως, ἡ, usus. χρήσιμος, η, ον, ὁ, ἡ, utilis. χρησιμεύω, opitulor, opem fero. χρησίς, ἑ, utilis, commodus: item mitis, clemens, benignus. χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas: item bonitas, clementia, benignitas. κατάχρημα, abutor. κατάχρημα, idem. καταχρήσις, ως, ἡ, abusio, abusus. χρησμός, ἑ, ὁ, oraculum. χρησμῳδέω, oraculum reddo. χρησμῳδός, ὁ, ἡ, idem. χρησμῳδέω, oraculum reddo. χρησμῳδέομαι, oraculo admoneor.

Χρία, debita per Sync. pro χρέια, à χρέος, ους, τό, debitum. pl. τὰ χρέια.

Χρίσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, oraculum consulere. χρίτης, Ion. pro χρῆτης. χρίτηται, pro χρήσεται, χρίσου, pro χρήσου, & Att. χρῶ σα.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, usus, utilitas, commodum; sententia gravis; indigentia; necessitas: negotium: q. à χράομαι. hinc ἀχρεῖος, α, inutilis. χρὴ, oportet. χρείαν ἔχω, ἔχεο. χρεῖος, ους, ἐγενης: à χρεία, indigentia: est &

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τό, debitum.

Χρεώ, Ion. idem quod χρεία, indigentia.

Χρεωλύτης, ου, ὁ, ἡ, utilis: à χρεία, ας, ἡ, usus.

Χρεών, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ, quod vide.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, bimnio: etiam χρεμίζω dicitur: f. ίσω. p. ικα.

Χρεμπτάσαι, binnivere, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρεμπίζω. per Sync. pro χρεμετίζω, quod vide.

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, screo, excreo. hinc χρέμψω, αι, τό, screatus, sputum.

Χρέμψει, χρέμψει & χρεμψῇ, ὁ, nomina piscium.

ΧΡΕ'ΟΣ, ους, τό, debitum, mutuum, æs alienum; item fatum, mors.

Χρεώ, χρεών, pro χρεώ, quod Ion. pro χρεία, ας, ἡ, indigentia: at

Χρέω, Ion. pro χρώ, uterer, præs. imperat. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, seu χρεωκόπος, qui χρέος seu χρεῖος debitum reficit, fraudat (scil. creditores, decoctâ pecuniâ) quod est χρεωκοπῶν. Ergo hic κόπτειν reficere, est nolle exsolvere, & foro cedere.

Χρεολυτέω, debitum solvo: tanq. à χρεολύτης, qui χρέος λύει.

Χρεομήκεος, Ion. pro χρεμπτικός, præs. part. vertit χρεμπτόμενος, ομένη, ομενον: f. χρεμψομαι. Th. χρεμψω.

Χρέος, ους, τό, idem quod χρεῖος, ους, τό, debitum; mors, fatum: quasi diceres χρεών ἐστι, necesse est, fas est.

Χρέσσεται, Ion. pro χρήσεται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τό, Att. pro χρεῖος, ους, τό, debitum, æs alienum.

Χρεώστης, ου, ὁ, debitor: à χρέος, debitum. χρεωστέω, sum debitor. χρεωστέομαι, deberi. Th. χρεῖος, τό, debitum.

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor: à χρέος, τό, Att. pro χρεῖος, ους, τό, debitum: & ὀφείλω, debeo.

Χρὴ, oportet, impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, & χρῆν. f. χρήσει, oportebit. præs. inf. χρῆναι, pro quo quo lubinde χρῆν. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρῄζουν, volunt, Dor. pro χρῄζουσι. à

Χρῄζω, indigeo, cum gen. item volo; rogo; χρῄζοις, 2. sing. opt. præs. χρῄζουν, dat. sing. part. præs. Th. χρεία, ας, ἡ, indigentia.

Χρῄζων, præs. inf. à

Χρῄζω, idem quod χρῄζω, quod vide.

Χρήϊσαι, Ion. pro χρῆσαι, ati. inf. à χράομαι.

Χρήμ', pro χρῆμα, quod vide.

ΧΡΗ'ΜΑ, ατος, τό, res utilis, quâ quis potest χρῆσθαι, pecunia, opes, merx; oraculum; opus, factum. in pl. τὰ χρήματα, pecuniæ, opes. hinc χρηματίζω, negotium tracto; consulto, responsum do. χρηματίζομαι, oraculo admoneri. παραχρῆμα, adv, è vestigio, ex tempore.

Χρήμασ', seq. aspirat. & χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τό, quod vide.

Χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitùs admoneo; nomino: a. 1. ind. act. ἐχρημάτισα, ας, ε. a. 1. inf. χρηματίσαι. præs. pass. χρηματίζομαι, divinitùs admoneor. perf. pass. κεχρημάτισμαι, σται, σθαι, divinitùs fui admonitus, fui edoctus. perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, divinitùs promissus. a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ῃς, ῃ, a. 1. part. pass. χρηματισθείς, ῆσα, ῆν, divinitùs admonitus. Th. χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. inf. act. &

Χρηματισθείς, ῆσα, ῆν. a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, quod vide. Th. χρῆμα.

Χρηματωδείς, ός, ὁ, divinum responsum: ab eod. verbo & th.

Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, penuria; petitio. utilitas: à χράομαι.

Χρῆμι, inusitat. opus sum, debeo. imperf. ἐχρῆν

ἤχλιον & χλιῶ, opertebat: ſub. χῆν. inf. χλιῆναι. Sunt χρὴ, ſufficit.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, divitiæ: à χρῆμα, ατος, τὸ, res.

Χρὴν, Ion. pro ἤχλιον, imperf. vel pro χλιῆναι, inf. verbi impersonal. χρὴ, opertet; quod vide.

Χρῆναι, vide in præced.

Χρῆς, Heſych. exponit διὰ τὸ, χρίζεις. Dor. contractione ex χρήεις, 2. ſing. præſ. verbi χρῆν, commodo.

Χρῆσαι, pro χρήσωσι, 3. ſing. a. 1. opt. m. verbi χρῆσμαι. Vide χρήσασθαι.

Χρῆσαι, rogare, a. 1. inf. à χρήζω, quod vide.

Χρήσας, a. 1. part. act. à χρῆν, commodo.

Χρήσασθαι, ήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χρῆσμαι, ήσασθαι: a. 1. m. ἐχρησάμην. a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χρῆν.

Χρήσθαι, Dor. pro χρήζειν, vel χρῄζειν, quod vide.

Χρήσι, dat. ſing. à χρῆσις, εως, ἡ, ήσιν. Th. χρῆν, vel χρῆσμαι, ήσασθαι.

Χρήσιμος, 3. ſing. a. 1. ſub. m. verbi ejuſd.

Χρήσθαι, Dor. pro χρῆ, oportet; quod vide.

Χρήσθαι, Dor. pro χρήσασθαι, præſ. inf. verbi χρῆσμαι, ήσασθαι.

Χρησθείς, mutuatus, a. 1. part. paſſ. verbi χρῆν, commodo: a. 1. paſſ. ἐχρήσθην. a. 1. inf. paſſ. χρησθῆναι.

Χρήσθην, ήσαντο, 3. dual. Att. pro χρήσθον, quæ Dor. pro χρήσθην & χρήσθον, 3. dual. pro 3. pl. imperat. præſ. verbi χρῆσμαι, -ᾶσθαι, ήσασθαι: f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, ος, ὁ, ἡ, utilis; in pl. τὰ χρήσιμα, n. g. in compar. χρησιμώτερος, ſuperlat. χρησιμώτατος. ab cod. verbo.

Χρῆσμος, ου, ὁ, ου, & Poët. pro χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. Th. χρῆν, commodo; oraculo edo.

Χρησμολόγος, ου, ὁ, ἡ, vates: ex χρησμὸς, quod vide, & λέγω.

Χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum. χρησμὸς, Dor. pro χρησμός. Th. χρῆν, oraculo edo.

Χρησμοσύνη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium: à præced.

Χρησμῳδέειν, vaticinari: ex χρησμὸς, quod vide, & ᾠδὴ, ἡ, cantus. Th. ἀείδω.

Χρησμῳδία, ας, ἡ, plur. f. 1. m. verbi χρῆσμαι, ήσασθαι: f. χρήσομαι. f. part. m. χρησόμενος, η, ον.

Χρηστέον, utendum, verbale à χρῆσμαι, ήσασθαι.

Χρηστεύομαι, benignus ſum: fut. εὐσομαι. perf. paſſ. κεχρήστευμαι. à χρηστὸς, utilis, bonus. Th. χρῆν, commodo.

Χρηστηριάζεσθαι, oraculum conſulere: à

Χρηστήριον, ου, τὸ, oraculum; item ædes. Th. χρῆν, commodo, oraculo edo.

Χρήστης, ου, ὁ, funerator, creditor: à χρῆσμαι, ήσασθαι. Th. χρῆν.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia: à

Χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡ, blandiloquus: q. d. λέγων τὰ χρηστά. Vide χρηστὸς.

Χρηστὸς, ὴ, όν, utilis, bonus, benignus, χρηστὸν, ὁ, τὸ, benignitas: comparat. χρηστότερος, α, ον, melior, -us. Th. χρῆν, commodo.

Χρηστότης, ότητος, ἡ, utilitas, benignitas: & Χρηστῶς, adv. recte, utiliter, commodè, ſcilicet: à χρηστὸς, quod vide.

Χρίεται, Dor. vel Att. pro χρῆται, 3. ſing. præſ. ind. verbi χρῆσμαι, ήσασθαι. Them. χρῆν.

ΧΡΙΜΠΤΩ, appropinquare facio, admoveo, accedo; fulcio me, innitor; itineror: f. ψω.

Χρισμηθὲν, unctus, a. 1. part. m. verbi χρίω, quod vide.

Χρίσμα, ατος, τὸ, unctio: à perf. paſſ. verbi χρίω, unxo.

Χριστιανὸς, ὴ, όν, CHRISTIANUS, a, um: Angl. Chriſtian: à

Χριστὸς, οῦ, ὁ, ἡ, i, c. unctus, CHRISTUS; Angl. Chriſt: cognomen D. N. Jeſu, quo officium ejus indicatur: à χρίω, unxo: perf. paſſ. κέχρισμαι, σαι, ται.

ΧΡΙΩ, unxo; item pungo: f. ίσω, a. 1. ἔχρισα, ας, ε. perf. κέχρικα. perf. paſſ. κέχρισμαι, σαι, ται. Hinc χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum. χρίστ, ωτος, ὁ, unctio. χριστὸς, ὴ, unctus.

ΧΡΟΑ, ας, ἡ, color; ſuperficies: & corpus, vel cutis bominis. Eſt & χρόα, accuſ. à χρώς, χροὸς, χροΐ, ὁ, cutis: (qu. à χρόω, coloro.) Hinc χροΐζω, colore, colore imbuo, χρόα, χροιτόω, ſeu χρώνυμι, idem. χρώμα, ατος, τὸ, color; item cutis. ὁμόχροος, ου, ὁ, ἡ, concolor. χρόος, ου, ὁ, cutis. χρώς, ῶτος, ὁ, idem.

Χροΐ, dat. ſing. à χρώς, -ῶτος, ὁ, cutis. Vide præced.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inſertio ι, pro χρόα, ας, ἡ, color.

Χροϊζέειν, propius accubare. Them. χρόα, cutis, &c.

Χροϊλῶ, accuſ. ſing. Ion. à χροιὰ, quod vide.

Χρομάδες, ſtridor dentium, dentium & maxillarum colliſio: qu. à χρεμίζω.

Χρόμιος, ου, ὁ, CHROMIUS, nom. propr.

Χρόνιμα, vivo; mentis compos ſum. Them. χρῆν.

Χρονίζω, tardo, moror: f. ίσω, & Att. χρονῶ, εῖς, εῖ. a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε. p. κεχρόνικα, ας, ε, cunctatus ſum. Them. χρῆν.

Χρόνιος, ὴ, όν, ſerus, diuturnus: à

ΧΡΟΝΟΣ, ου, ὁ, tempus, annus, diuturnitas: (qu. à χρῆν, utendum do.) Hinc χρονίζω, moror. χρονικὸς, temporalis, quidquid χρόνος, ου, ὁ, ἡ, contemporaneus.

Χρονοτριβέω, ῶ, tempus tero: fut. ήσω. p. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτρῖψαι. à χρόνος, tempus, & τρίβω, tero: f. ψω.

Χρὸς, gen. à χρώς.

χρεῖ, χρεῖε, ὁ, ἡ, εἶον: accus. sing. χρέα. à χρέος, ους, ὁ, idem. Them. χρέω, ως, ὁ, ἡ, εἶον.

Χρυσαλάβηλος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro χρυσαλάβηνος, ος, ὁ, ἡ, *aureum colum habens*; & *gestans*. à χρυσὸς ἠλακάτη, *aurum*, & φέρω, *gesto*. Hinc χρυσαλαχέω Aelii, Dor. pro χρυσηλακάτω Attici. Ex χρυσὸς, *aurum*, & ἠλακάτη, *colus*.

Χρυσαλὶς, *blatta*: à colore auri, quod χρυσῆν.

Χρύσαμμος, *baluca*: Gl. quod Hispanis est *minutum*. χρυσὸς ἄμμος est *aurea arena*.

Χρυσάμπυκες, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, *aurea fascia ligatos crines habens*: ex χρυσὸς, ὁ, ἡ, *aurum*, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, ἡ, *aurea talis fascia*: qu. ab ἀμπέχω, *circumdo*.

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM*, herba.

Χρυσάορος, ος, ὁ, ἡ, & χρυσάωρ, ορος, ὁ, ἡ, *ensem aureum habens*: ex χρυσὸς, *aurum*, & ἄορ, ἄορος, τὸ, *ensis*. Them. ἀείρω, *tollo*.

Χρυσάρμα, ατος, ὁ, ἡ, ὁ, *qui aureo curru vehitur*: ex χρυσὸς, & ἅρμα, ατος, τὸ, *currus*.

Χρυσάσπις, ιδος, ὁ, ἡ, Poët. à χρυσὸς & ἀσπὶς, *aureum clypeum ferens*.

Χρυσάωρ, idem quod χρυσάορος, quod vide. Est & nom. propr. viri.

Χρυσάχυσις, *tributi genus, quod pro fœtu ac brutorum animalium excremento dabant*.

Χρυσέ, vocat. sing. à χρυσὸς, ὁ, ἡ, *aurum*.

Χρύσεα, pro χρύσεια, nom. pl. n.g. vel nom. sing. f. g. à

Χρύσεος, idem quod χρύσιος, εα, *aureus*. Th. χρυσὸς, *aurum*.

Χρύσεος, ου, ὁ, *aureus*; in f.g. χρυσέη, ης, & in n. g. -εον, -ου. in pl. χρύσεα, χρυσᾶ, ab eod. th.

Χρυσέῃ, dat. sing. à præced.

Χρυσῆ, dat. sing. f. g. à χρυσὸς, ὁ. in acc. χρυσῆν. Vide in χρύσεος, ου. At

Χρύσης, ου, nomen urbis.

Χρυσηΐς, ΐδος, ἡ. in accus. χρυσηΐδα, patronym. à Χρύσης, *Chrysis*, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ος, ὁ, ἡ, *aureum habens colum*; vel *aurem habens fagittas*: ex χρυσὸς, *aurum*, & ἠλακάτη, *colus*, *sagitta*.

Χρυσηλάτης, ου, ὁ, ἡ, *aurei habens habenas*: ex χρυσὸς, *aurum*, & ἐλάω, ἐλάσω, ἐλάσθην, *habena*.

Χρύσιος, idem quod χρύσεος: item *solidus*: aureus nummus; ex χρυσὸς.

Χρυσίου, ου, τὸ, *aurum*; *aurei nummi*. Th. χρυσὸς.

Χρυσοδακτύλιος, ος, ὁ, ἡ, *aureum gestans annulum*: ex χρυσὸς, *aurum*, & δακτύλιος, ου, ὁ, *annulus*. Them. δάκτυλος, *digitus*.

Χρυσόδεσμος, ος, ὁ, ἡ, *auro ligatus*: & χρυσόδετος, Dor. pro ος, ὁ, ἡ. à δέω, ἥσω, & χρυσὸς.

Χρυσόθεμις, *CHRYSOTHEMIS*, nomen mulieris.

Χρυσόθηκος, ος, ὁ, ἡ, *aureum thoracem habens*: ex χρυσὸς, *aurum*, & θώραξ, *thorax*. Th. θέσις, *sedes*.

Χρυσίκερως, vel est acc. sing. à χρυσόκερως, ωτος, ὁ, in acc. χρυσόκερων & -κερω, vel est quarta declinat. simpl. ut Μυσίλως. Ex χρυσὸς, *aurum*, & κέρας, τὸ, *cornu*.

Χρυσόκλαυτον, *aureis clavis ornatum*: à χρυσὸς, & κλαυτὸς.

Χρυσοκόμας, ου, ὁ, *aureo crine conspicuus*: Dor. χρυσοκόμης, ου, ὁ, dicitur & χρυσοκόμος, ος, ὁ, ἡ. Ex χρυσὸς, *aurum*, & κόμη, *coma*.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, *CHRYSOLITHUS*, auri coloris gemma: Angl. Chrysolitz. Ex χρυσὸς & λίθος, *lapis*.

Χρυσόμαλλος, ος, ὁ, ἡ, *aureum vellus habens*: hinc χρυσόμαλλον δέρας, *vellus aureum*: ex χρυσὸς, *aurum*, & μαλλὸς, ὁ, ἡ, *vellus*.

Χρυσόξυλος, sic vocatur δένδρον, quæ aliter ἰτέα & ἄμπελος ἄγριος, *rubia sinctorum*, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστος, ος, ὁ, ἡ, *auro aspersus*, *auro interstinctus*, *auro diffinctus*: ex χρυσὸς & πάσσω, *inspergo*.

Χρυσοπέδιλος, ος, ὁ, ἡ, *aureis calceamentis gaudens*: ex χρυσὸς & πέδιλον, ου, τὸ, *calceus*.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, *CHRYSOPRASUS*, gemma viridis: ex χρυσὸς, *aurum*, & πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Χρυσόπτερος, ος, ὁ, ἡ, *aureas alas vel gemmas habens*. Est & *gemmæ* nomen: ex χρυσὸς, *aurum*, & πτερὸν, τὸ, *ala*.

Χρυσόῤῥαπις, & χρυσόῤῥαφις, ιδος, ὁ, ἡ, *auriviriga*: ex χρυσὸς, *aurum*, & ῥαπὶς, ἴδος, ἡ, *virga*.

ΧΡΥΣΟΣ, ὁ, ἡ, *aurum*; *moneta aurea*: qu. à χθόσ, id est, ἀπὸ γῆς. Hinc χρυσοῦς, ᾶ, τὸ, *aureus*. χρύσιος, εα, *aureus*, χρύσεος, *idem*.

Χρυσοστέφανος, ος, ὁ, ἡ, *aurea redimitus corona*: ex χρυσὸς & στέφανος, *corona*. Th. στέφω, *corono*.

Χρυσότοξος, ος, ὁ, ἡ, *qui aureum arcum habet*, & *gestat*. à χρυσὸς τόξον, ου, τὸ, *arcus*.

Χρυσοφόρος, ος, ὁ, ἡ, *qui aurum gestat*: hinc χρυσοφορία.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, *auri custos*: ex χρυσὸς & φύλαξ, *custos*. Them. φυλάσσω, *custodio*.

Χρυσοχάϊτας, ου, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχάϊτης, ου, ὁ, ἡ, *auricomus*: ex χρυσὸς, *aurum*, & χαίτη, ης, ἡ, *coma*.

Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ. à χρυσὸς, *aurum*; hinc χρυσῶ χρυσείῳ, *auro magno aureo*.

Χηΐ, contracte pro χέω, dat. ſing. à χέων, ονος, ὁ, cuneus. Alii per Apocop. dicunt pro χοΐ dat. à χοῦς, οῦος, ὁ, idem, ſine ι ſubſcripto. Th. χέω, color, cuneus.

Χηΐζω, colloro : à χέω, color.

Χηΐμα, ατος, τὸ, color. Th. χέω, ας, ὁ, idem.

Χηΐμι, ἀπὸ τοῦ χέω, χύω, color. Th. χέω, ας, ὁ, idem.

Χηΐμι, ἀπὸ τοῦ χέω, χύω, color. Th. χέω, ας, ὁ, idem.

Χηΐνη, vel χηΐνυμι, coloro : à χέω, ας, ὁ, color.

Χηΐνυμι, 3. pl. ind. præſ. verbi χηΐνυμι, ντον. Χηΐς, ῆδος, ὁ, corpus, cutis ; idem quod χρῶς, χροΐς, χρῒ. Th. χέω, color.

Χηΐσω, colorabo, f. 1. ind. act. verbi χηΐνυμι, ſeu χέω, colore : f. ὁσω. 2. 1. inf. act. χηΐσαι. 2. 1. inf. paſſ. χηΐσθῆναι. Th. χέω, ας, ὁ, color.

Χηΐτο, κατέχυτο, 3. ſing. opt. præſ. paſſ. χηΐσαίμην, ῷμην, -ασθε, ῷντο, verbi χέω, ντον. Th. χέω, commodo.

Χηΐω, fuſe, copioſe, paſſim : à χέω, fundo : hinc χηΐ ἀπὸ τοῦ ἄω, ᾶις, ᾶϊ, copioſus, vulgaris.

ΧΗΛΟΣ, ὁ, ἡ, ſuccus : qu. à χέω, fundo. Hinc χηλὸν in χηλὸν redigo. χηλίω, ſuccum exprimo.

Χήμη, ἡ ἀπὸ τοῦ χέω, aliquid effuſum, & confuſum ; amplitudo ; liquor : à χέω, fundo. Th. χέω.

Χημὸς, ὁ, ἡ, ſuccus ; ſanguineus humor, quem è chylo ventriculi per meſenterium attracto coquit hepar ; quæ hepatis actio dicitur χήμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.

Χυδω, FUNDO. χύσω, fuſio. χύσις, fuſor. Th. χέω, fundo.

Χύσις, σεως, ἡ, effuſio : à χέω, ſeu χύω, fundo.

Χύτρα, ας, ἡ, vas vitreum aqua permixtum, ad perfundenda lavacrorum corpora : à χέω, idem quod χύω, fundo.

Χυτλόω, idem perfundo : à præc. quod vide.

Χύτο, fuſum erat, Ion. pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. pf. Sic χεῖτο, pro ἐκέχυτο, 3. pl. à χέω, fundo : f. ὁσω. perf. paſſ. κέχυμαι.

Χυτὸς, ἡ, fuſus, fuſilis ; item fœtilis : à χέω, idem quod th. χύω, fundo ; terra exſecta extrinſecus.

Χυτρα, ας, ἡ, ὁλα. Th. χέω, idem.

Χυτρόπλοος, magnæ alvi. χύτρα, ας, καὶ πλοῦς, navis : ut γαύλοπλοος, eſt genus navigii.

Χυτρόπους, gen. pl. ὰ

Χυτρους, οῦς, ἡ, ὁλα, pedes habens : ex χύτρα, ὁλα, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

ΧΥΤΡΟΣ, ὁ, ἡ, ὁλα : qu. à χέω, quia in eam aliquid fundatur, coctura causa. Hinc χύτρα, ας, ἡ, idem. χυτρόω, & χύτρεύω, ſ. χύτρεύσω, ſictilia, teſtacea.

Χύω, fundo : f. χύσω ; p. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. pluſq. p. ἐκεχύμην, ου, το. Th. χέω, idem.

Χῶ, capio, pro ἔχω vel χάνω, unde & χώδιον, capio : ſed

Χ' ὁ, pro χ', ὁ, &

Χ' ὁ ἅπας, Dor. pro χ' ὁ Ἅπας.

Χάσκω, Ion. pro χάνω, ſtatim, præſt. imperat. verbi χαίνω, idem cum χάνω, ſtatim. Th. χάω, hilo.

Χ' ὁ ἅς, Dor. pro χ', ὁ ἅς.

Χαλάσιος, f. ου, claudicus, claudum ſum : & Χαλλὸς, claudico : f. ὁσω. à

ΧΩΛΟΣ, ὁ, CLAVDVS, mutilus : hinc χωλὸν, claudum reddo. χώλωσις, εως, ἡ, claudicatio. χωλήτης, ὁ, ἡ, idem.

Χάμαι γῆς, terræ aggeſta moles. Th. χέω, terra aggeſta extrinſecus.

Χ' ἁμὸς, Dor. pro χ' ὁ ἰμὸς.

Χάω, fundens, pro χέων, præſ. part. verb. χέω.

Χάων, ωνος, ὁ, infundibulum : à χέω, fundo.

Χαννάω, aggerem educo : f. χάσω. Hinc χάμαι, agger : à χέω, ὁ, terra egeſta, terra. Th. χέω, terra aggeſta extrinſecus.

Χάγγρ, contract. ex χάνδηρ, quod vide : unde χαγγρίω, in χάγγρον conficio.

Χαδήκω, ν, σι, ſuccenſeri, gen. Ion. χωσθῆναι, præſ. part. à χάομαι, idem quod χωννύω, ῦμι, ἰσαι, ſcrobe. Th. χώννυμι, ὑ, μι, ἰσαι, ſcrobe.

Χάνδηρ, & quot, Dor. pro χάνδαρ.

Χάνδρ, ατος, τὸ, regis ; Ion. χάνδρ. Hinc χάνδρα, ὰν, αι, ægri. Th. χάνδρ, locus, ſedes.

Χαρὴ, 3. ſing. à

ΧΩΡΕ'Ω, το, accedo, proficiſcor ; capio, capax ſum ; evado, locum do : f. ἥσω. p. κεχώρηκα. 2. 1. ἐχώρησα. 2. 1. imperat. act. χώρησον, ἄτω, & in 2. pl. χωρήσατε, recipite vos : 2. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere. Hinc ἀναχωρέω, redeo. ἀναχώρησις, εως, ἡ, reditus. ἀναχωρητὴς, οῦ, ὁ, qui in ſolitudine vivit. συγχωρέω, concedo, aſſentior. συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, aſſenſus.

Χαρὶς, ὁ, nomen montis, ἅλωσις, Hebr. deſolatio, vaſtitas.

Χαρῆσαι, a. 1. inf. act. &

Χαρῆναι, ἀπὸ τοῦ χάω, 2. a. 1. part. verbi χαρῆναι, quod vide.

Χαρμανὶς, ἀρεα, εῖα : quia χαρὴ, capit aliquid. Vide χαρμανὶς.

Χαρμὸς, ſeparo, ſejungo : f. ἰσω. p. κεχάρμικα. 2. 1. ἐχαρμὸν, ες, ε. 2. 1. inf. χαρμὸναι, præſ. imperat. paſſ. χαρμὸζω, ἰσθω, perf. paſſ. κεχάρμισμαι. perf. part. κεχαρμισμένος, η, ον. 2. 1. ind. paſſ. ἐχαρμὸδην, ης, η. 2. 1. ſub. paſſ. χαρμὸδῶ, ῇς, ῇ. 2. 1. inf. paſſ. χαρμὸδῆναι. 2. 1. part. χαρμὸδὲς, ἐσσα, ἐν. Th. χαρὴ, ſine.

Χαρμὸς, ὁ, ἡ, membrana extima, quæ fœtum involvit & capit ; quod fœtus velut domicilium ſibi in quo ſenſu ſcribitur etiam χάρμος ſignif. item locum, locus munitus, caſtellum ; item ager, prædium, villa. Th. χαρὴ, locus, ager.

ΧΩΡΙΣ, ſeorſum, ſeparatim, abſque, ſine : qu. à χαρὴ, locus. Hinc χαρὶζω, ſeparo, ſcerno. χαρισμὸς, ὁ, ἡ, ſeparatio.

Χαρὸω, a. 1. inf. act. &

Χαρὸσθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi χαρὶζω, ſeparo ; quod vide.

Χωρισμὸς, ὁ, *separatio, disjunctio, divisio*: ἀπὸ χωρίζω, *separo*. Th. χωρὶς, *seorsum*.

ΧΩΡΟΣ, ὁ, *locus, solum*; item *ager, prædium*: qu. ἀπὸ χῶ, id est, *capio*. Hinc χώρης, ου, ὁ, idem; & *regio*. χωρίον, ου, τὸ, *locus, possessio, villa*. Ἐγχωρίζω, ω, & ἐγχωριάζω, ω, *indigena*. ἐγχώριος, ου, ὁ, idem.

Χώρυκος, ου, ὁ, *nomen venti*. Act. 27. 12.

Χωρυτὸς, idem quod χωρυκὸς, *pharetra*.

Χ' ὅς, Dor. pro ᾧ ὅς.

Χώσαι, ἀφεῖσαι, a. 1. inf. act. χώσω, & ΧΩ, a. 1. part. act. &

Χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι, *asperem duce*: f. χώσω: quod à χώ, ὁ, *ira asperata*. Th. χὼς, *ira asperata exstruo*. Vide etiam in seq.

Χώσατο, *iratus fuit*; 3. sing. a. 1. m. Ion. & χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι idem quod χολόομαι, *irascor*. Th. χολὼ, *bilis*.

Χωσθεὶς, ΙΣ, ΕΝ, *aggestus*, a. 1. part. pass. à χώννυμι. Vide χωσάμενος.

Χώσω, *aggerabo*, f. 1. act. à χώννυμι. Th. χὼς, *aggerem duco*.

Χ' ὅτου, Dor. pro χ' ὅτου, & *quando*.

Χ' ὅ, ν, Dor. pro ᾧ ὅ, ν, & *quod*.

Ψ.

Ψ Est litera vigesima tertia: valet ξ, π, σ. In numeris ψ valet DCC.

ΨΑΘΑΣ, *unguenti genus*: à ψάω.

Ψαθύλλιον, *acutrello turpiter*: q. à ψάω, *tango*.

Ψαθυρὸς, *mollis*; Suid. Vide seq.

ΨΑΘΥΡΟΣ, & ψαθυρὸς, Att. ᾶ, *friabilis, fragilis*.

Ψαθυρόω, *friabilem fieri*; item *arefacere, exarefacere*: à præced.

ΨΑΙΑΡΟΣ, ᾶ, *varus, varos habens capillos*: qu. à ψάω, *comminuo*.

Ψαιρίζω, *fodio, varo, aspergo*. Th. ψαίρω, quod vide.

Ψαίρω, idem quod ψαίρω, quod vide.

Ψαίσω, *fervet attingo*: (qu. à ψάω, *tango*:) & pro *immitto*: *ferit*: *feritio*.

Ψαὶς, *tenue factum, cinctus*: hinc ψαιδὸς, ὁ, ἡ, *attenuatus*; *fabellus*. Th. ψάω, *comminuo*.

ΨΑΛΑΞ, ἀδ ΓΟΣ, ὁ, *ros, stilla, gutta*: (qu. à ψάω, *minuo*.) Hinc ψαλακὸς, & ψαλὰς, ἀδος, ἡ, idem. ψαλάζω, ψαλάσσω, & ψαλάττω, *roro, roris gutta stillo*.

Ψαλάσσω, *tango*: à ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile, *Psaldeus*, pro *Chaldæus*, à Chelco filio Nachoris.

Ψαλιζόμενος, *habentes forfices in ore*: à ψάλλω, ΙΔ ΓΟΣ, ὁ, *forfex*, & ΣΥΜΒ, ΑΙ ΓΟΣ, ὁ, ἡ.

Ψαλίζω, *recido, resecto*: f. ίσω, vel ίξω. Th. ψαλὶς, ΙΔ ΓΟΣ, ὁ, *forfex*.

ΨΑΛΙΟΝ, ψάλιον, & ψάλιον, ου, τὸ, *frenum*. ψάλιον, seu ψάλιον, ου, τὸ, *torques, monilia, collaria*: qu. à ψάω.

ΨΑΛΙΣ, ΙΔ ΓΟΣ, ὁ, *forfex*: (qu. à ψάλλω, *moveo*:) *motus ejus*. Hinc ψαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, *forfice resecto*.

ΨΑΛΛΩ, *tango, leni motu percutio*; *fidibus cano*, PSALLO: (qu. à ψάω, *tango*:) f. άσω. p. pass. ψάλμαι. p. m. ψάλμενος. Hinc ψαλμὸς, ψάλτης, ψάλτις, ψάλτριον, quæ sequuntur.

Ψαλμὸς, ὁ, PSALMUS; Angl. Psalm. Th. ψάλλω.

Ψαλτήριον, ου, τὸ, PSALTERIUM, *instrumentum quo psallitur*: & ψάλτης, ου, & ψάλτης, ΟΥ, ὁ, *qui psallere novit*, PSALTES. Th. ψάλλω.

Ψάλτρια, ας, ἡ, PSALTRIA: ab eod. th.

Ψαλυχαδὰς, Dor. pro ψαλυχαδὴς, gen. pl. à ψαλυχαδὴς, οι. Pind. Isthm. Od. 6. 474. 4.

Ψαμάθα, ας, ἡ, *Nymphæ cujusdam Nereidis nomen*. Pindar. Nem. Od. 5. 370. 8.

Ψαμαθὶς, ας, ἡ, nomen mulieris: à seq.

Ψάμαθος, & Poët. ψάμμαθος, ου, ἡ, *arena, sabulum*; gen. Ion. ψαμάθοιο. à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ου, ἡ, *arena, sabulum*. Hinc ἄμμος, ου, ἡ, idem. ψαμμώδης, ΕΣ, ὁ, ἡ, *arenosus*. ψαμμάθος, & ψαμμάθος, ου, ὁ, *arena*: qu. à ψάω, *comminuo*.

Ψαμμώδης, ΕΣ, ὁ, ἡ, *arenosus, sabulosus*: à præced.

Ψὰρ, ὄος, & Ion. ψὴρ, ὁ, *sturnus, avis*; in gen. pl. ψαρῶν, accus. ψάρας. Dicitur & ψάρος. à ψαίρω, *accelero*. Th. ψάω.

Ψαρὸς, ὰ, *calor*: à ψαίρω, *festino*. Th. ψάω.

Ψαῦσαι, *attingam*, f. verbi ψαύω, quod vide.

Ψαῦσε, *attinge*, præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango, tergo*.

Ψαυστὸς, *agilis*: qu. ψαύω, *inviter tango*. Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus*, a. 1. part. pass. à

Ψαύω, *tango, contrecto, pervenio*: f. σω. p. ἐψαυκα. a. 1. pass. ἐψαύσθην. Them. ψάω, quod vide.

ΨΑΦΑΡΟΣ, ᾶ, *aridus, squalidus, infirmus*; *tenebrosus*. Scribitur & ψαφαρὸς, ψαφαρὸς, *friabilis*.

Ψάφαρος, ου, ὁ, Dor. pro ψάφος, ου, ὁ, *calculus, suffragium*.

ΨΑ'Ω, f. σω. p. ἔψακα. *comminuo, extenuo*; *tango leniter, mulceo*; *aspergo, accendo, foveo, calefacio*. Hinc ψάφος, f. ξω, *rado, frico*. ψᾶξις, εως, ἡ, *rasura*. ψαφὶς, ἡ, *mobilis, agilis*. ψαύω, *tango*.

Ψὶ, Dor. pro σφὶ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab ἑ, *sui*.

Ψίγος, ἐα, ον, Poët. idem ac ψίγος. & ψιγὴς, ὲς, ὲν, *vituperabilis*. Th. ψόγος, *vituperium*.

Ψίγος, ΕΟΣ, ΕΟΥΣ, τὸ, *vituperium*: à

ΨΙΓΩ, *reprehendo, vitupero*: (qu. à ψάω, *tango*:) f. ψίξω. p. ἔψιχα. p. pass. ἐψίγμαι. a. 1. pass. ἐψίχθην. Hinc ψίκτωρ, ορος, ὁ, *vituperator, reprehensor*. ψικτὸς, ἡ, *vituperatus, reprehensus*. ψίγος, ου, ὁ, *reprehensio, vituperium*.

Ψῖσον, 3. pl. præt. sub. pass. v. ψίω, quod adi.

ΨΙΛΟΣ, ὰ, *varos habens capillos, glaber*: qu. à ψάω, *rado*, vel ψίω, *minuo*.

Ψιλόω,

Ψεκάζω, vide in ſeq.

Ψεκάς, άδος, ὁ, ἡ, guttula. q. à ψάω, comminuo, quia minuta aqua. Hinc ψεκάζω, guttas demitto, ſtillo, rigo.

Ψεκτέον, verbale, à ψέγω, vitupero.

Ψεκτός, ή, όν, vituperatus, reprehenſus: ab eod. verbo.

Ψέλιον, armilla. Eſt ut ψάλιον quoddam.

Ψελιοφόρος, ου, ὁ, ἡ, vel ψαλιοφόρος, qui fert armillas: à ψέλιον, armilla. & φέρω, fero.

Ψέλιον, τὸ, vide ψάλιον.

Ψελλισμὸς, οῦ, ὁ, balbuties, linguae titubatio, vel hæſitatio: à ψελλίζω, quod à

ΨΕΛΛΟΣ, ή, balbus, blæſus. Hinc ψελλίζω, balbutio. ψέλλυσι, υσι, ὁ, balbuties.

Ψέξω, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, vitupero. f. ξω.

Ψέξωμεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejuſd.

Ψευδάδελφος, ου, ὁ, falſus frater: à ψεῦδω, fallo, & ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ψευδαπόστολος, ου, ὁ, falſus apoſtolus: ex ψεῦδω, fallo, & ἀπόστολος, apoſtolus. Th. στέλλω, mitto.

Ψεύδια, mendacia, acc. pl. à ψεῦδος, ους, τὸ, mendacium, quod vide.

Ψεύδιας, ου, acc. plur. à ψεύδης, ου, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεῦδω.

Ψεύδει, dat. ſing. à ψεῦδος, ους, τὸ, mendacium. ejuſd. th.

Ψεύδεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ψεύδω, fallo.

Ψεύδη, acc. ſing. à

Ψεύδης, ους, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεῦδω.

Ψευδογραφέω, ῶ, falſò & mendosè deſcribo, perperam deſcribo: ex ψεῦδω, fallo, & γράφω, deſcribo.

Ψευδοδιδάσκαλος, ου, ὁ, falſus doctor: à ψεῦδω, fallo, & διδάσκαλος, magiſter. Th. δίδασκω, doceo.

Ψευδόθυρα, ας, τὰ, q. falſa porta, poſticum: ex ψεῦδω, fallo, & θύρα, ὁ, janua.

Ψευδόλογος, ου, ὁ, ἡ, falſiloquus. Hinc ψευδολογία, ας, ὁ, mendacium. Ex ψεῦδω, fallo, & λέγω, dico. præt. m. λέλογα.

Ψευδομάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, falſus teſtis: ex ψεῦδω, fallo, & μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, teſtis. hinc ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falſum teſtimonium. ψευδομαρτυρῶ, falſa teſtor. f. ήσω. p. ι. ψευδομεμαρτύρηκα.

Ψευδόμενος, præſ. part. paſſ. verbi ψεύδω, fallo, quod vide.

Ψευδόπαρθενος, ου, ὁ, falſa virgo: ex ψεῦδω & παρθένος, ὁ, virgo.

Ψευδόρκος, pro ψευδόρκης, perjurus: ex ψεῦδω, fallo, & Th. ὄρκος, juſjurandum.

Ψεύδορκος, falſum juramentum: ex iiſd. them.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falſus propheta: ex ψεῦδω, fallo, & προφήτης, ου, ὁ, propheta. quod à προφημι, prædico. Th. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ψεύδος, ους, τὸ, mendacium. Them. ψεῦδω.

Ψευδοσίλανος, ὁ, falſus. ex ψεῦδω, & σίλανος, ου, ὁ, apium.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, falſus Chriſtus. Ex ψεῦδω, fallo, & χριστὸς, Chriſtus. Them. χρίω, ungo.

ΨΕΤΔΩ, decipio, fallo. f. ψεύσω. p. ι. ψέψευκα. præſ. paſſ. ψεύδομαι, fruſtror: item mentior. præt. imperat. paſſ. ψεύδου, ψεύσθω, & in 2. pl. ψεῦδθον. f. 1. m. ψεύσομαι. perf. paſſ. ι. ψέψευσμαι, σαι, σται. a. 1. m. ι. ἐψεύσαμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ψεύσασθαι, mentiri. Hinc ψεῦστις, ιν, ὁ, mendax. ψεύστης, ου, ὁ, ἡ, falſus, mendax, fictus. ψεῦσος, ους, τὸ, mendacium.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ, ἡ, falſò nominatus. Ex ψεῦδω, fallo, & ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen.

Ψέωσιν, memini ſunt, Ion. pro ι. ψέωσμεν, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, fallo. a. 1. inf. m. ψέωσθαι.

Ψεῶστος, falſus, a. 1. part. paſſ. verbi ejuſdem.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium. Them. ψεῦδω.

Ψεῦστις, ιν, ὁ, Dor. pro ψεῦστης, ου, quod vide.

Ψεῦστον, mendacium dico, propoſitum ſcopum non aſſequor: à

Ψεῦστις, ιν, ὁ, mendax. Th. ψεῦδω, fallo.

Ψηλωτὸς, ὴ, obſcurus. à

ΨΗ'ΘΟΣ, ους, τὸ, tenebræ, obſcuritas. (q. ex ψάω, minuo, & φάος, ους, τὸ, lux.) Hinc ψαφὴς, ῆ, obſcurus. ψαλωτὸς, ὴ, idem.

Ψηχθεὶς, vituperatus. a. 1. part. paſſ. verbi ψέγω, vitupero. f. ξω. a. 1. paſſ. ι. ψέχθην.

Ψὶν, minuo. Euſtath. à ψάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, auri ramentum. vide ψήχω.

Ψήκτρα, ας, ἡ, ſtrigilis: inſtrumentum quo radimus: à ψήχω, idem cum ψάω, rado.

Ψῆλαι, cecinisſe, a. 1. inf. act. &

Ψῆλας, qui cecinit, a. 1. part. act. verbi ψάλλω, cano. f. λῶ. a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, ῶ, f. ήσω, contrecto, palpo; perſcrutor. cum acc. part. præſ. paſſ. ψηλαφώμενος, ου, qui contrectatur. contrectabilis. ex ψάλλω, (quod à præt. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, tango,) & ἁφὴ, tactus. Them. ἁφάω.

Ψηλαφήσῃς, ης, ὁ, a. 1. opt. act. Æol. à ψηλαφάω, contrecto. f. ήσω. quod vide.

ΨΗ'Ν, ψῆνος, ὁ, vermiculus in caprificis naſcens. An quia ψάω, radit vel uri?

Ψῆνος, calvus, ψῆνός: à ψάω, rado. Et ψηνίζω, rado.

Ψὴρ, ψῆρος, ὁ, Ion. pro ψὰρ, ſturnus, avis. in acc. pl. ψῆρας: à ψαίρω, idem quod ψάω.

ΨΗ'ΣΣΑ, vel -ῆα, piſcis è genere latorum.

Ψηφοφόρος, ου, ὁ, pro ψαφοφόρος, qui ſuffragium fert: ex ψῆφος, ου, ὁ, & φέρω.

Ψηφίζω, calculis computo, ſupputo: decerno, ſtatuo.

ſternuo. f. ſnw. p. ψηφισμαι. a. 1. ἐψηφισα. Th. ψηφ-, ω, ὁ, lapillus.

Ψηφὶς, ἰδ-, ἡ, idem quod th. ψηφ-.

Ψηφισάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, plebiſcitum, decretum. à 1. ſing. perf. paſſ. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος, calculus.

ΨΗΦΟΣ, υ, ὁ, lapillus, calculus; ſuffragium, ſententia; gemma. Hinc ψηφίζω, computo. ψήφισμα, ατος, τὸ, conſultum, decretum. κατ-ψηφίζομαι, ſuffragio meo abſolvo; item abolco. κατα-ψηφίζομαι, ſuffragio meo damno.

Ψήχω, rado, frico. Th. ψάω, idem. Hinc ψαλὶς, ῥος.

Ψιάδες, guttæ, acc. pl. à ψιὰς, άδος, ἡ, rorin guttæ.

ΨΙ'ΑΘΟΣ, υ, ἡ, ὁ, ſtirpes, teges, maxime è junco.

Ψιθύρω, reprehendo. q. à ψάω.

ΨΙΑ'Σ, άδ-, ἡ, rorin guttæ, ſtillæ minutæ. Hinc ψιδ'ω, roro; minutatim ſtillo. q. à ψάω.

Ψιδ'ω, eadem minutim cibo? à ψάω.

ΨΙΘΙ'Α, ας, ἡ, vinis ſpecies.

Ψιθυρίζω, f. ίσω, p. ψιθυρίκα, perf. paſſ. ψιθύρισμαι, σμαι, σται, ſuſurro; obtrecto, obloquor: à ψίθυρος, ſuſurrus.

Ψιθυρίσσω vel ψιθυρίττω, Dor. pro ψιθυρίζω, ſuſurrare.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, &

Ψιθυρισμὸς, ῦ, ὁ, ſuſurro, onis; delator: à perf. paſſ. verbi ψιθυρίζω, ſuſurro. Th. ψίθυρος, ſuſurrus.

ΨΙ'ΘΥΡΟΣ, υ, ὁ, ἡ, ſuſurrus: q. à ψάω. Hinc ψιθυρίζω, ſuſurro. ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, ſuſurrator, occultus delator.

ΨΙΑΟ'Σ, ᾶ, tenuis; nudus; glaber. q. à ψάω, minuo. ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas: &

Ψιλόω, f. ώσω, nudo, depilo. à ψιλὸς.

Ψιλωτήριον, υ, τὸ, medicamentum, quo utuntur in depilando corpore. à ψιλόω. Them. ψιλὸς.

ΨΙ'ΜΝΘΟΣ, ſeu ψιμυθ-, ου, ὁ, ceruſſa. q. à ψάω.

Ψὶν, ἰβήν, idem quod σφὶν.

ΨΙ'ΝΕΣΘΑΙ, dicitur vitis, quum defiorens irrorat; aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli conſtant. Hinc ψινὰς ἀμπέλ-, ου, ἡ, vitis, quæ fructum ſolet emittere. q. à ψάω, minuo.

ΨΙ'Σ, χός, ὁ, mica, minutum fruſtulum. Hinc ψίχιον, υ, τὸ, parva mica. q. à ψάω, minuo.

ΨΙΤΤΑ'ΧΗ, ης, ἡ, & ψίτταξος, ου, ὁ, PSITTACUS, vel PSITTACUS.

Ψιχάρπαξ, αγος, ὁ, nomen propr. muris, à ψὶξ, χός, ἡ, mica, & ἁρπάζω, rapio.

Ψίχιον, υ, τὸ, parva mica. Them. ψὶξ, ὶ, mica.

Ψὶω, tenue facio. κατ-ψιῶ.

Ψὶα, lumbus: in pl. ψῖαι. q. à ψάω, rado, frico.

Ψογοποιὸς, ὁ, Poët. conſuetus, vituperator; vituperabilis. Th. ψόγος, vitupero.

Ψόγος, ου, ὁ, vituperatio, reprehenſio. à ψέγω, vitupero.

Ψοδόλοφ, ſtirpe: à ψάω, vel à ψάω, rado.

Ψολόεις, εντ-, ardens; fumoſus. Them. ψόλος, ου, ὁ, fuligo.

Ψολόεσσι, ψολόεσσα, dat. & accuſ. ſing. à præced.

ΨΟ'ΛΟΣ, υ, ὁ, fumus; item flamma, fuligo: q. à ψάω, uro. Hinc ψολόεις, εντος, fumidus, flammeus.

Ψοφέω, f. ήσω, ſtrepitum edo, ſono. à

ΨΟ'ΦΟΣ, υ, ὁ, ſtrepitus, ſonus. q. à ψάω rado.

Ψύα, ας, ἡ, idem quod ψόα, lumbus.

Ψυγέις, έντ-, refrigeratus. part. a. 2. paſſ. &

Ψυγῆναι, refrigerari. inf. a. 2. paſſ. &

Ψυγήσομαι, ῆ, σται, refrigeſcam, f. 2. paſſ. verbi ψύχω, refrigero. f. ξω. quod vide.

Ψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, perfrictio; ſiccatio: à 1. ſing. perf. paſſ. verbi ψύχω, refrigero.

ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, οἱ, & ψυδ-άκια, ων, τὰ, paſtulæ. q. ex ψάω, uto.

Ψυδρὸς, ψαδ-ὸς, ſalſus. à ψάδω, fallo.

Ψυθίζω, γγυθίζω, murmuro minuta voce: à

Ψύθος, idem quod ψαῦθος, mendacium; ex quo fit more Dor.

ΨΥ'ΛΛΟΣ, υ, ὁ, & ψύλλα, ης, ἡ, pulex. hinc ψύλλιον, υ, τὸ, herba pulicaria.

ΨΥ'ΛΩΝ, ων-, ὁ, piſcis in littoribus parvus.

Ψύξας, qui exſiccavit, a. 1. part. act. verbi ψύχω, ſpiro. f. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾶ, dat. Dor. pro ψυχῇ. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Ψυχαγωγίαν, -ὰ, f. ήσω, animas duco, ſeu educo; animum allicio, ſeu obſecto. à

Ψυχαγωγὸς, ὁ, animarum deductor: ex ψυχὴ, anima, & ἀγωγὸς, dux. Them. ἄγω, duco.

ΨΥΧΗ', ῆς, ἡ, anima, vita: ſpiritus, ingenium, indoles. homo. à præt. ἔψυχα, verbi ψύχω, ſpiro. hinc ψυχικὸς, animalis. ψυχίον, animo, animam indo. μετα-ψυχίω, animam ex uno corpore in aliud traduco. μετα-ψύχωσις, εως, ἡ, traductio animæ ex uno corpore in aliud. μεγαλό-ψυχος, magnanimus.

Ψυχθεὶς, ἰσθ-, refrigeratus; part. a. 1. paſſ. à ψύχω, refrigero.

Ψυχικὸς, ὴ, όν, animalis, e. Hinc ψυχικὸν ἀγαθὸν, bona animi. à ψυχὴ, anima.

Ψυχὸν, οῦ-, ος, τὸ, frigus: à ψύχω, refrigero.

Ψυχρὸς, ᾶ-ὸν, frigidus. a, um. ψυχρὸν (ſub. ὕδωρ,) frigida aqua. Matth. 10. 42. ψυ-

χοῦ,

ψχέ, Dor. pro ψυχρέ · à ψῦχος.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas* : à ψυχρός.

ΨΥΧΩ, *refrigero*. *arefacio*, *ficco*; βω, βσω. f. ξω. p. ἐψυχα. a. 2. ἐψυγον. præf. pass. ψύχομαι, *refrigefco*. perf. pass. ἐψυγμαι. a. 1. rind. pass. ἐψύχθην, ης, η, *refrixi*. 1. 2. pass. ψυχεσιμος, η, ον. Hinc ψῦξις, εως, ἡ, *refrigeratio*. ψῦχος, εος, τὸ, *frigus*. ψυχρός, ά, ὸν, *frigidus*. ψυχρότης, ητος, ἡ, *frigiditas*. διαψύχω, *refrigero*. διαψῦξις, εως, ἡ, *refrigeratio*.

Ψυχή, gen. pl. ᾶν, ἡ, *vita*.

ΨΩ'λη, ης, ἡ, *fator*. q. à ψάω, *tergo*.

Ψάζα, *morbi fpecies* : à ψάω.

ΨΩ'ΘΙΟΝ, ου, τὸ, *fruftulum*, *mica*. q. à ψάω, *minuo*.

Ψάιστος, *quadratarius*. eſt *marmorarius*, qui citra quadratâ occupatur. q. à ψάω, pro λατόμος.

Ψολὰ, ᾶς, ἡ, *denudata glans* : *menſula*. à

ΨΩΛΟ'Σ, ου, ὁ, *vertpa*, *aperta*, *recruitura ſitio*.

Ψωμίζω, *buccea in os inſerta paſco* ; item *alo*, *cibo*, *fruſtulatim diſtribuo*. f. ίσω. p. ἐψώμικα. a. 1. ἐψώμισα. a. 1. ſub. ψωμίσω, ῆς, ἡ. Th. ψωμὸς, *fruſtum*.

Ψωμίον, ου, τὸ, *offula*, *offella*, *fruſtulum*. dim. à ψωμὸς, ὁ, *buccea*.

Ψωμίσω, f. 1. à ψωμίζω, quod vide.

ΨΩΜΟ'Σ, ὁ, ὁ, *fruſtum*, *buccella*. q. à ψάω, *minuo*. hinc ψωμίον, ου, τὸ, *fruſtulum*. ψωμίζω, *paſco*, *nutrio*.

ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *ſcabies*, *aſperitas cutis*. ψώρα ἀγρία, *fera ſcabies*. q. à ψάω, *frico*, quia fricari ſolet.

Ψωρικὸς, ὴ, ὸν, *ſcabioſus* : &

Ψωρὸς, ὰ, ὸν, &

Ψωρώδης, ους, ὁ, ἡ, ὲς, *ſcabioſus*. Th. ψώρα, *ſcabies*.

Ψωραγριώδης, *fera ſcabie labore*. Vide ψώρα.

ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, *in fruſta commimo*, *attenuo*. *lavo*. q. à ψάω, *minuo*. Hinc ψῶχος, ου, ὁ, *terra arenoſa*.

Ω.

Ultima litera, ex duobus ο, facta figura : & μέγα, id eſt, *magnum* vocatur. In numeris eſt DCCC. Tum ω, Dor. & Æol. in gen. ſing. tertiæ declinat. pro υ, ponitur : ut λόγω, pro λόγυ. Et in α, mutatur in quinta declinat. ſimpl. ut Πασιφάης pro Πασιφάη, ου, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, ſic κεινδουν, pro κεινδουν.

Ὦ, adv. *vocantis*, & *exclamantis* : ſed ὦ, *ſum*, præſ. ſub. ab εἰμὶ, *ſum*.

Ὤ, adv. *admirantis*, & *dolentis*.

Ὦ, vel, idem, ὅς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ὸς, ſed

Ὦ, ἆς, *miſerum*, a. 3. ſub. verbi ὄμνυμι, ſeu ὄνυμι, *juro*. a. 2. ὦν.

Ὦα, pellis *ovina*, ex ὄα, ὁ, quod proſſa. Th. οἰός, οἰὸς, vel ὶὸς, ὁ, ὄν. Sed ὦα, pro ὄα, dicitur etiam *omnibus veſtimentis*. At ὦὰ, ὦὰν, plur. ab ὠὸν, ὁ, τὸ, *ovum*.

Ὠαρίωνος φάσις λαμπρὰ, pro τοῦ Ὠαρίωνος φάσις λαμπρὰ, *Orionis ſtatarum ſortitum eſt*. per Epenth. τ α.

Ὦας, τὸ, *auris*, Dor. pro ὦς, ὠτὸς, τὸ, idem.

Ὦβα, *ovis*, Argiv. pro ὀὶς inſerto β, tanquam digamma.

Ὦ'ΒΗ, ῆς, ἡ, *tribus*. vox Lacon. *pars populi*. Hinc ὠβάζω, *populum in tribus diſtribuo*.

Ὠβηλὸς, ὁ, nomen viri ἑλληνικὸν. Hebr. *ſervicns*.

Ὤγε, *aperui*, præt. m. & Att. ἀνῳγα. verbi ἀνῳγω, *aperio*, quod vide.

Ὦ'γαθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, *o bone vir*.

Ὠ'γὴ, *Oceanus*. Heſych. q. ἀβάγη, ἀζ, quod ſit in perpetuo motu.

Ὤγνυντο, *aperiebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀνῳγνυμι, idem quod ἀνῳγω, *aperio*, f. ξω.

Ὤγνυ, *aperiebam*, imperf. act. verbi ἀνῳγω, *aperio*.

Ὠ'ΓΥΓΙΟΣ, ου, Poët. *antiquus*, *veraſtus* ab Ogygo antiquiſſ. rege Thebanorum.

Ὠ'γυρις, *palus*, *lacus*. q. ab ἀγείρω, quia eſt aquarum congregatio.

Ὠ'γω, Dor. pro ὁ ἄγω, *quod ego*.

Ὠ'δω, ὠδῶ, præt. m. verbi ὄζω, *oleo*. f. ὀζήσω. Alii ab οἴδω, ὦ, *tumeo*. perf. ὦδηκα, p. m. ὦδα, formant.

Ὧδε, adv. *ſic*, *hoc modo*. & pro τῶδε, τῇδε, & *huc*. ab ὁδὶ, ἥδὶ, τόδὶ, *hic*, *hæc*, *hoc*.

Ὠ'δὶ, pro ὧδε, *ſic*, *ita*.

Ὠ'δινες, Dor. pro ὁ Α'δινες.

Ὠ'δὴ, ῆς, ἡ, *ODE*, *cantus*, *carmen*. per Crasin pro ὁοιδὴ, ῆς, ἡ, idem. à præt. m. ὁοιδα, verbi ἀείδω, *cano*.

Ὠ'δήγησον, ας, ὸν, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, *duco*. q. ὁδὸν ἄγω.

Ὤδμην, *intumui*, perf. act. verbi οἰδέω, perf. pass. ὤδημαι,

Ὠ'δμησαν, *tumuerunt*, Dor. pro ὠδίησαν, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, *tumeo*.

Ὠδημένος, *inflatus*, perf. part. pass. verbi ejuſd.

Ὠ'δικὸς, ὴ, ὸν, *canorus* ; *muſices peritus* : ab ᾠδὴ, quod videas.

Ὠ'δὶν, ſive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, *dolor parturientis*. *vehemens dolor*. Them. ὀδυνη, ης, ἡ, *dolor*.

Ὠ'δίνω, *parturio* ; *cum dolore enitor* ; *dolore crucior parturientis inſtar*. f. ὀδυνῶ & ὠδινήσω. a. 1. ὠδίνησα. a. 2. act. ὠδῖνα, ας, ὁ. perf. ὠδίνηκα · ab ὠδὶν, ῖνος, ἡ, *dolor parturientis*. Them. ὀδύνη, *dolor*.

Ὠ'δινὸς

Ω'δυνάμην, imperf. act. verbi ὀδυνάομαι, iter facio: f. ἐσω. p. ὠδυνήμαι. Quod ex ὁδὸς, ἡ, ὁδία: & πόρος, transitio. p. m. πόρος.

Ω'δὸς, ὁ, ἡ, canis: per Crasin pro ἀοιδὸς. Th. ᾠδὸς, cano, præt. m. ᾠδα.

Ω'δυν, τὴν ἐλεγον, imperf. act. verbi ὀδύρω, unde ὠδύρα, pro ὠδυρόμην.

Ω'δύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, lamentor: f. ὀδυρέμην.

Ω'δύσσατο, & Poet. ὀδύσσατο, iratus est, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὀδύζομαι. f. ὠδυσάμην. a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ασθαι. Th. ὀδύσσω, irascor.

Ω'δυσὴς, ες, ὁ, indignatio: ab ὀδύσσω, irascor.

Ω'δύσσω, plusq. p. m. ex perf. m. ἀττ. ὀδώδυσμαι, assumpto augmento, verbi ὄζω, oleo. p. m. ὄδωδα.

Ω', *OHE*, adv. dolentis: ab ὤ; idem.

Ω'ετο, existimabat, 3. sing. imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, pro: imperf. ᾤμην, ὦν. f. ὠιόμην. p. ᾠμαι. a. 1. ᾠήθην. Th. οἶω.

Ω'ζεσαν, ἀλυκαντ, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, oleo: f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὄζησα, ὤζεσα. p. m. ὄδωδα.

Ω'ζὸ, exclamo, dico ὦ: ab ὦ, adv. vocantis: hinc ὠγμὸς, exclamatio.

Ω'ὴ, adv. clamandi, ab ὦ.

Ω'θέω, ας, ω, ὠθεῖν, a. 1. ind. pass. verbi οἴομαι & οἶμαι, pro, existimo. perf. ᾠμαι. Th. οἶω, idem.

Ω'θόεσσ' pro ὠδύσσατο, irascebatur, Dor. ab ὀδύω.

Ω'ΘΕΩ, trudo, pello: f. ὠθήσω, & ὤσω. a. 1. ἔωθησα, & ἔωσα. p. ἔωσμαι. perf. pass. ὠθήσομαι & ὠσθήσομαι. a. 1. pass. ἐωθήσθην, part. a. 1. pass. ὠθεὶς. f. 1. m. ὠθεσόμενος, & ὠσόμενος. a. 1. m. ὠθεσάμενος & ὠσάμενος. Temporibus quæ augmentum recipiunt, sæpe sprægitur: ut ἔωσα pro ὤσα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμὸς, ὁ, ἡ, impulsio. βοηθὸς, ὁ, ἡ, bonus agitator.

Ω'θίσω, pellam, f. 1. act. ab ὠθέω, quod vide.

Ω'θίζομαι, in conferta turba premor: contendo: ab

Ω'θίζω, idem ac th. ὠθέω, trudo, pello.

Ω'θισμὸς, ὁ, ἡ, impulsio: constrictus: à 1. sing. perf. pass. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, pello.

Ω'γελωτᾶ, patchant, 3. pl. imperf. m. Poët. seu Ion. resolutione pro ᾠγωνται, verbi ὀίγνυμι, pro οἴγω, aperio.

Ω'ϊστὸ, 3. sing. imperf. pass. verbi οἴομαι, pro οἴομαι, vel οἶμαι, pro. Th. οἶω, idem hinc a. 1. ὠίθην, vel potius ὠϊσθην.

Ω'ΐξε, aperuit, 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro ᾤξε, verbi οἴγω, aperio

Ω'ϊὸν, idem quod ᾠὸν. vel dimin. ex ὠὸν, ὁ, τὸ, ovum.

Ω'ϊστὸ, 3. sing. a. 1. m. Poët. verbi οἴομαι, hinc a. 1. ὠϊθην, ας, ὁ. quod ab οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἶω.

Ω'ϊχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Ω'ν, Dor. pro οὗ.

Ω'κα, adv. celeriter, per Syncop. pro ὠκέα & ὠκέως. & sequent. aspir. ὥκ'. Th. ὠκὺς, ὠκεῖα, celer.

Ω'κέα, acc. sing. ab ὠκὺς, ὠκεῖα, celer. Dicitur & ὠκία, metri gratia pro ὠκέα, f. g. ab ὠκὺς. item nom. pl. n. g. & adverbialiter pro ὠκέως.

Ω'κεανίνη, Oceanis, nomen puerperæ. ὠκεανῖται, filiæ Oceani.

ΩΚΕΑΝΟΣ, ὁ, ἡ, & gen. Ion. ὠκεανοῖο, OCEANUS; mare ambiens orbem terrarum. adjectivè etiam apud Hom. usurpatur. q. ex ὠκέως, citò, & ῥέω, fluo.

Ω'κέες, veloces, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, ὠκεῖα, celer.

Ω'κέα, ας, ὁ, velox, f. g. ab ὠκὺς, ὠκεῖα, in accus. ὠκέαν, in dat. pl. Ion. ὠκείῃσι, pro ὠκείαις.

Ω'κέως, citò, celeriter: adv. ab ὠκὺς, velox.

Ω'κήθη, Bœot. Syncop. pro ᾠκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, habito: f. ἐσω. p. ᾠκημαι. Th. οἶκος, domus.

Ω'κησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω, quod vide.

Ω'κιάνεσσι, Ion. pro ὠκεανοῖσι, quod vide.

Ω'κίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, habito: f. ἐσω. p. ᾠκικα. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ω'κιστα, adverbialiter, celerrimè: ab

Ω'κιστος, η, velocissimus: superl. & Ω'κίων, ων, velocior: compart. ab ὠκὺς, velox.

Ω'κλασεν, defecit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, in genua procumbo, labasco.

Ω'κοδομήθην, ας, η, a. 1. ind. pass. & Ω'κοδόμησαν, ας, ν, & in 3. pl. ᾠκοδόμησαν. a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, ædifico: doceo: f. ἐσω. p. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκος, domus, & δέμω, struo. præt. m. δέδομα.

Ω'κτειρε, miseratus est, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, misereor. Th. οἶκτος, misericordia.

Ω'κτίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, misereor: f. ἐσω. p. ᾠκτικα. Th. οἶκτος, misericordia.

Ω'κύαλος, υ, ὁ, ἡ, velociter per mare currens: ab ὠκὺς, velox, & ἅλς, mare.

Ω'κυδινητος, υ, ὁ, ἡ, Dor. pro

Ω'κυδίνητος, υ, ὁ, ἡ, velociter se movens, velox. Ex ὠκὺς, celer, & δίνητὸς, volubilis, quod à δίνη, verso. Them. δῖνος, vertex.

Ω'κύμορος, υ, ὁ, ἡ, qui vel quæ est brevis fati: ab ὠκὺς, velox, & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, divido, p. m. ἔμμορα.

Ω'κυμόρωτος, ſuperl. ab ὠκυμορος, quod vide.

Ω'κυπόδ-ης, ου, ὁ, nomen mulieris: &

Ω'κυπτερ-ος, ου, ὁ, ἡ, celeriter volans. Ex ὠκυς, celer, & πτερον, volo, &c.

Ω'κυπτέρυξ, υγ-ος, ὁ, velocipedes: ab ὠκυπτερος, ου, ὁ, ἡ, in dat. pl. ὠκυπτέρυξι, ab ὠκυς, celer, & πτυξ, πτερυγος, ὁ, pes.

Ω'κυρ-ος, ου, ὁ, ἡ, velox. dat. pl. Ion. ὠκυρεσσιν. Quod ab ὠκυς, celer, & ῥεω, tranſire. p. m. ῥυηναι.

Ω'κυτατος, ου, vide in ὠκυτατος.

Ω'κυτης, ητ-ος, ἡ, nomen mulieris, q. ab

Ω'κυ-ος, ου, rapidus: ab ὠκυς, velox, & ῥεω, fluo.

Ω'κυρρο-ος, ου, celeriter fluens: ab ὠκυς & ῥεω, fluo.

Ω'ΚΥΣ, εῖα, ὑ, & in f. g. ὠκεα, in n. g. ὠκυ, velox, celer; in comp. ὠκυπορ-ος, ſuperl. ὠκυτατ-ος, hinc ὠκιστα, & ὠκα, adv. celeriter. ὠκεῶνες, ων, ὁ, ἡ, pedibus celer, & equus apud Lat.

Ω'κυτας, ατ-ος, ὁ, Dor. pro

Ω'κυτης, ητ-ος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ὠκυς, celer.

Ω'κυτερος, α, celerior, & in ſuperl. ὠκυτατ-ος. ab ὠκυς, quod vide.

Ω'κυτοκ-ος, ου, ὁ, partus celeritas. Ex ὠκυς, velox: & τοκ-ος, partus. Th. τικτω, pario. p. m. τοκηκα.

Ω'λα, περιι, perf. m. verbi ὀλλυμι, pereo: f. ὀλοω. p. ὤλακα. perf. m. ἄλα, & Att. ἰωλα.

Ω'λαξ, Dor. pro οὖλαξ, ακ-ος, ὁ, ſulcus.

Ω' λαφ-ος, Dor. pro ὁ ἠλαφ-ος.

Ω'ΑΕ'ΝΗ, ης, ἡ, cubitus, brachium, ULNA. Dicitur & ὠλενη, ενος. quaſi ab ὠλλυς.

Ω'λεσε, periit, 3. ſing. a. 2. m. verbi ὀλλυμι, pereo: f. ὀλοω. p. ὤλακα. p. m. ἄλα, 2. 3. m. ὠλεσθον, ν, σαν.

Ω' λλοῦρα, Dor. pro ἡ ἠλλοῦρα, ὁ ingenue.

Ω'λλ-ος, ὁ ἀλλ-ος, alius; ſic ὤλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.

Ω'λλυς, curvatura brachii.

Ω'λολυσσετε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὀλολυσσω, totum comburo, quod in quibuſdam ſacrificiis fieri ſolebat: f. ὀλοω. p. ὀλολυσσηκα. quod ex ὅλ-ος, totus, & καιω, comburo: f. καυσω.

Ω'λοφυρετο, 3. ſing. imperf. verbi ὀλοφυρομαι, lamentor: f. ὀλοφυρθησομαι.

Ω'μα διαπαυσιν, in fruſta cruda diſſerpi: ab ὠμος, crudus.

Ω'μαρτον, Ion. & Dor. pro ὡμαρτησε, imperf. act. verbi ὁμαρτεω, ſequor.

Ω'μαρτον, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτεω, ſequor: f. ὁμοω. Th. ὁμαρτη, ſimul, idem quod ἁμα.

Ω'μες, ſumus, 1. pl. præſ. ſub. verbi εἰμι, ſum: in ſub. ὦ, ῇς, ῇ.

Ω'μες, ſumus, Dor. pro ἐσμεν, 1. pl. ſub. ab εἰμι, ſum.

Ω'μηστ-ος, ου, ὁ, ἡ, crudus, immitis, ſævus. Ex ὠμος, crudus, & ἐδω, edo.

Ω'μησ-ος, ου, ὁ, ἡ, qui cruda edit: crudelis, ab ὠμος, crudus, & ἐδω, vel ἰδω, edo.

Ω'μιλει, 3. ſing. imperf. act. verbi ὁμιλεω, colloquor, cum dat. f. ὁμοω. p. ὁμιλακα. Th. ὁμιλ-ος, ου, ὁ, turba.

Ω'μιλησα, ας, ε, 2. 1. ind. act. verbi ejud.

Ω'ΜΙΑΑ, ης, ἡ, ludus aucum, contract. Ex ἠ ὁμιλια.

Ω'μιλον, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλεω. vide ὁμιλεω.

Ω'μοσα, & ὤμοσσα, pro ὁ ὄμοσον, quod dimiſi-um. Th. ὀμνυς, ὑ-ος, dimidius.

Ω'μοβοιν, ης, ἡ, cruda pellis bovis: & hinc

Ω'μοβοϊν-ος, η, ον, ex cruda bovis pelle factus: ex ὠμος, crudus: & βους, bos.

Ω'μοβόρ-ος, η, ὁ, ἡ, crudivorax: ab ὠμος, crudus, & βορ-ος, ἁς, ὁ, eſtus.

Ω'μογερον, cui viridis & cruda eſt ſenectus. Ex ὠμος, crudus, & γερων, οντ-ος, ὁ, ſenex.

Ω'μοθετεω, cruda pono. f. θεω. ab ὠμος, crudus, & τιθημι, pono.

Ω'μοθήκαισι, cruda poſuerant, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.

Ω'μοι, heu, interjectio, pro ὠμοι, bis mihi. vox dolentis.

Ω'μοις & ὤμοισι, dat. pl. ab ὦμ-ος, ου, ὁ, humerus.

Ω'μοκλῆθη, ης, ἡ, 2. 1. ind. paſſ. verbi ὁμοκλεω, aſſimilo, quod vide. f. ὁμοω.

Ω'μοκε, & Att. ὁμωμοκε, juravi, perf. act. verbi ὀμνυμι, juro. f. ὁμοω.

Ω'μόλινον, crudarium. Gloſſ. id eſt, ὠμον λινον, crudum, nondum curatum.

Ω'μολόγησε, ας, ε, 2. 1. ind. act. ὁμολογεω, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὁμολογεω, confiteor: f. ὁμοω. p. ὁμολόγηκα. quod ab ὁμὸς, ſimilis, & λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ω'μορξα, ας, ε, ἀλειψις, impreſſi, inuſti, 2. 1. ind. act. ὁμορξαμαι, ω, αω, idem, 2. 1. ind. m. ἀμορξω, ας, ε, idem, præt. ind. act. ab ὀμαργνυμι.

Ω'ΜΟΣ, ου, ὁ, humerus. qu. ab ὠλω, fero; humeris enim ferimus onera; hinc ὑπο-μὸς, ὑπ-ος, ὁ, ſuperhumerale.

Ω'ΜΟ'Σ, ὴ, crudus; immitis, ſævus.

Ω'μοσα, ας, ε, juravi, 2. 1. ind. act. verbi ὀμνυμι, ſeu ὁμοω, juro: f. ὁμοω. p. ὁμοκα.

Ω'μοτοκω, ῶ, fetum immaturum parit, abortum facio: ab

Ω'μοτοκ-ος, crudum partum edens: ab ὠμος, crudus, & τοκ-ος, partus. Th. τικτω, pario, præt. m. τοκηκα.

Ω'μοφαγ-ος, ου, ὁ, ἡ, crudivorus. dat. pl. ὠμοφαγοισι. Ex ὠμος, crudus, & φαγω, comedo.

Ω'μω-

Ὠνέομαι, ἐμαι, ἐσο, ἐσθαι, ἐσσο, ἐσθε, ἐσθον, ἐσθην, ἐσθω, ἐσθων, ἐσθωσαν, ἐσθωσι, ἐσθωσιν, ἐσθωσιν, ἐσθωσιν

ἀτέλεστος, ον, ὁ, ἡ, qui non absolvit. Diog. Laërt. 8. Dor. pro

Ὠ ἠχθόν, Dor. pro ἀχθόν, ille ponticuli.

Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. &

Ὠρχέοντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, salto: f. ὀσομαι.

Ὠρχήσαντο, 3. pl. a. 1. m. ὀρχέομαι, οῦμαι, verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, salto: f. ὀσομαι.

Ὠρχηθόν, ptc. syncop. pro ὀρχούμενον, incipiens: ab ὄρχαμαι. Th. ὀρχέ, ionicum, Ὠρώρει, excitatus erat, pluſq. p. m. verbi ὄρω, excito: f. ὀρῶ. p. m. ὄρωρα, & Att. ἐγήγερκα.

Ὠρωρίχατο, parrecti erant, Ion. pro ὑπορεκτάδες ἦσαν, 3. pl. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρέγω, porrigo: f. ξω. p. ὄρεγμαι. & Att. ὀρώρεγμαι. in paſſ. ὑπορέγομαι. in pluſq. p. ὑπορεγμένος ἦν, ἤδη.

Ὠρωρίχει, porrexerat me, pluſq. p. act. Att. verbi ejuſd. & eod. modo formatum.

Ὠρώρυξε, Ion. & Att. pro ὄρυξε, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ὀρύσσω. f. ξω, fodio.

Ὠρώρυχεν, foederam, pluſq. p. Att. verbi ὀρύσσω, vel ὄω, fodio: f. ξω. p. ὄρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ὡς, particula varios habens uſus: pro ſicut, poſquam, q. ab ὅς, eſt enim ὅτε τρόπου, quemadmodum, Att. pro ὡσεί, ἀσί, cum acc. ὡσεὶ, velut, ab ὡς & εἰ, ἐστίν, ſicut. ὡς τὸ πρὶν adeo ut, ὥστε, ut, κἀπὶ τοῖσδε, velut, ſicut, ἴσα, donec, ἕως ἂν τοῦ, τίνος, tamdiu.

Ὡς, ſic, ita: ex ὁ, vel ὅς, pro οὕτως, eſt enim αὐτὸς τρόπου, ἀναίνομαι.

Ὠς, ὠτός, τό, Dor. pro οὖς, auris.

Ὤσα, ας, ὁ, impulſi, a. 1. ind. act. verbi ὦθέω, pello: f. ὠθήσω & ὦσω. a. 1. inf. ὦσαι. p. ὦκα. perf. paſſ. ὦσμαι, Att. ἐώσθην.

Ὦσαν, a. 1. inf. act. ὦσαι, pro ὦσατο, repulerat, 3. ſing. a. 1. m. verbi ejuſd. Sed ὦσαι, pro ὦσαι, a. 1. inf. ab ὦσα, pro ὠθέω.

Ὠσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὦδω. f. ὦσω. a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, repulerant, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ejuſd.

Ὠσανά, quaſi, pro ὡσεί. Th. ὡς,

Ὡσαννά, Hebr. ſervandum ſo: felicem ſucceſſum tribue. ὥσαννα τῷ υἱῷ, pro σῶσον τὸν υἱὸν, more Hebræo.

Ὤσατο, impulit. Ion. pro ὦσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, eodem modo, adv. ab ὡς, ſicut, & αὐτὸς, ipſe.

Ὤσθεν, Dor. pro ὤζειν, redolebat. imperf. ab ὄζω, olco.

Ὦσι, pepulit, 3. ſing. a. 1. ὦσα, quod vide.

Ὡσεί, perinde, tanquam, circiter, fermè: ab ὡς, ἕως, & εἰ, tanquam.

Ὡσηέ, ὁ, nomen Prophetæ ὡσηε, Heb. ſervavit.

Ὠσθέω, ἤσω, paſſus: part. a. 1. paſſ. & ὠσθήσας, ὁ, a. inf. paſſ. ab ὠθέω, pello: f. ὠσθήσομαι.

Ὦσι, ſint, 3. plur. præſ. ſub. verbi εἰμὶ, ſum.

Ὦσι, πέμψαντες, 3. pl. a. 2. ſub. act. verbi πέμπω, mitto: f. ψω. a. 2. ψα.

Ὠσί, auribus, dat. pl. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Th. ὠσ, οὖ, οἱ, idem.

Ὦσμαι, & Att. ἐώσμαι, perf. paſſ. verbi ὠθέω, f. ὦσω, p. ὦκα. perf. part. paſſ. ὠσμένος. a. 1. paſſ. ὠσθῆναι. a. 1. part. paſſ. ὠσθείς.

Ὠσμένος, μένη, perf. part. paſſ. ab eod. verbo.

Ὦσον, ſicut, adv. ex ὡς & σον. Hinc ὁπόσον.

Ὦσόν τε & ὅσ', adeo ut, ὥστε: ab ὡς & τε.

Ὠσός, Att. pro ὠτός, 2. ſing. f. m. ὠσθήσομαι, pro ὠσθήσομαι, verbi ſeq.

Ὠστίζω, trudo: f. ίσω, & Att. ιῶ, Th. ὠθέω, idem.

Ὠστοτύζον, Dor. pro ὠστοτύζον, crudelis.

Ὠστρακίνθη, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. verbi ὀστρακίνω, aſſatio: f. ὀστρακίσω. perf. paſſ. ὀστρακίσμαι.

Ὠτά, ὠτός, ὁ, & ὠτα, ατος, τὸ, ramus novellus. Ex ἰὼτά.

Ὠτάμεν, fellam. f. 1. act. ab ὠθέω, pello: f. ὠθήσω, tanqu. ab ὦδω.

Ὦτα, auris, nom. & acc. pl. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Th. ὠσ, οὖ, οἱ, idem.

Ὠτάγχη, ας, ἡ, inſtrumentum quo aures torquentur, auricularius forceps: quia ὦτα ἀγχέει.

Ὠτακουστής, ἐς, ὁ, auricularius. Gl. qui ὠτὶ ἀκούει. Delatores enim principum ὦτα, & ὀτάκουσται dicuntur, quia ſunt eis pro auribus.

Ὠτάνη, ἡ auriga, beatus beatæ vir, pro ὠτάνη, vocat. Dor. pro ἰὼν, ab ἰόω, ῶ, ἰῶσι, amicus.

Ὠτάριον, α, τὸ, auricula, auris Veneris, oſtreum quoddam Æolibus: ab auricula ſimilitudine. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Th. ὠσ, idem.

Ὠτάρχης, pro ὠτάνης, auricula ſus, auritus, Gloſſ. ab ἰσῶ.

Ὠτε, Poët. pro ὦτα, ora, velut, ut.

Ὠτέχνιτος, ου, ὁ, auricularis chyſter, inſtrumentum quo in ὦτα ἰὸν χέουσι. Th. χέω, fundo.

Ὠτηλὰ, ᾶς, ἡ, vultus: ab ὠτέω, vulnero.

Ὄτερος, vel ὔτερος, Dor. pro ὕστερος, alter.

Ὠτικὸς, ἡ, auricularis: ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Th. ὠσ, idem.

Ὠτίον, ου, τό, auricula; item auris: diminut. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Th. ὠσ, idem.

Ὠτὶς, ἰδος, ἡ, avis tarda. Gl. quia aurita, ab iiſd.

Ὠτὶς, gen. ſing. ab οὖς, ὠτός, τό, auris.

Ὠτόεις,

Ὠτόβρ, ου, ὁ, ἡ, ὀτὸς, avis pyctiocraci similis: ab auribus plumeis sic dicta; item Metaph. *homo fatuus*. Est etiam Ὠτὸς, ου, ὁ, ὀτὸς, nomen propr.

Ὠτρυνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito*: f. ὀτρύνω. p. ὠτρυκα. a. 1. ὠτρυνα, ας, ε.

Ὠτὸεις, εσσ, ἐν; acc. fing. ὠτόεντα. ab ὦς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. ὦας, ατος, τὸ, idem.

Ὠτὸν, gen. pl. ab ὦς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. ὦας, idem.

Ὠτὸς, Ion. pro ὁ ὠτὸς, idem.

Ὠφάλ, *locus optimo auro abundans*. Jerem. 10. 9.

Ὠφελλον, imperf. & a. 2. ὀφελὸ, *utinam, debui*: ab ὀφελω, *debeo*: f. ὀφω. p. ὠφειλκα.

Ὠφθην, plusq. p. act. verbi ὁρὰω, *video*: f. ὄψω. p. ὦφα.

Ὠφελ, *nomen loci*, vel *regionis auriferæ*.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, (& Poët. ὠφελὶη, & ὠφελία,) *utilitas*; *auxilium*: tanq. ab ὠφελὲς, ἐος, ὁ, ἡ, *utilis*. Th. ὠφελία.

Ὠφελήσατε, 2. pl. ind. vel imperat. præf. act. verbi ὠφελέω, *juvo*.

ὨφέλεϒΩ, ὠ, *juvo, prosum*, cum acc. sæpius absolutè: f. ὠφελήσω. a. 1. ὠφέλησα. p. ὠφέλκα. præf. pass. ὠφελὸμαι, ὤμαι, *juvor, prodest mihi*: a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η. *percepi commodum*: a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῆς, ῆ. a. 1. part. pass. ὠφελήθεὶς, θεῖσα, θὲν, *adjutus, a, um*. Hinc ὠφέλμος, ου Ϝ, τὸ, *emolumentum*. ὠφέλεια, ας, ἡ, *utilitas*. ὠφέλιμος Ϝ, ε, ὁ, ἡ, ὀτίλις. συνωφελὲς, ἐος, ὁ, ἡ, *communem afferens utilitatem*.

Ὠφελήθῆς, 2. fing. a. 1. sub. pass. præced. verbi.

Ὠφέλμος, ου Ϝ, τὸ, *adjumentum, emolumentum*: à 1. fing. perf. pass. verbi ὠφελὸ, *juvo*.

Ὠφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. &

Ὠφελήσειε, ας, ε, a, Æol. opt. verbi ὠφελὸ, ὤ, *juvo*.

Ὠφέλιμος, ου, ὁ, ἡ, ὀτίλις; ab ὠφελὸ, *juvo, prosum*.

Ὠφελον, ες, ε, *debui, utinam*, a. 2. ind. act. verbi ὀφελὸ, *debeo*: f. ὀφελὸσω. p. ὠφειλκα.

Ὠφθὸν, ες, ε, *apparui*, a. 1. ind. pass. verbi ὁρὰω, *video*: f. ὁψὸμαι. p. ὄψιμαι, ψαι, πται.

Ὠφισαν, *visi fuere*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

Ὠφλεν, 3. fing. imperf. ab ὀφλὸ, per Sync. ex ὠφελὸ.

Ὠφρυς Ϝ, Dor. pro ὁ ὀφρὺς, *supercilium*.

Ὠχα, ας, ε, *aperui*, perf. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*: f. ξω.

Ὠχαν, Ion. pro ὠχασαν, 3. pl. pluſq. p. pass. ὠχὸμην, ὤξο, ὤχατο, verbi οἴγω, *aperio*: f. οἰξω.

Ὠχη, *ibat, gradiebatur*, 3. fing. imperf. m. verbi εἶμι, *abeo*: f. εἰσομαι. p. ὤχημαι.

Ὠχησαν, *ingemuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθὸω, *indignor*: f. ὀχθὸσω. a. 1. ὠχθὸσα, ας, ε.

Ὠχιδὸ, pro ὠχὸδα, *ibamus*, 1. pl. imperf. m. verbi εἶμι, *eo*: f. εἰσομαι.

Ὠχρὸς, ας, ὁ, *Ochra*; Angl. White. Th. ὠχρὸς.

Ὠχρὸα, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχρὸ. Deut. 28. 22. mel. edit. ὄχρα.

Ὠχρὸδιάω, ῶ, *palleo, palleſco*. Th. ὠχρὸω.

Ὠχρὸς, ὰ, ὸν, *pallidus*: qu. ab ὠὸ χρὸα (eſt enim ut ovi vitellus.) Hinc ὠχρότης Ϝ, ητος, ἡ, *palliditas, pallor*. ὠχρὸω & ὠχριάω, *palleo, palleſco*. ὠχρὸω & ὠχρὸνω, *palleſacio, pallidum reddo*: &

Ὠχρὸς Ϝ, ὁ, *pallor, palliditas*: &

Ὠχρότης, ητος Ϝ, ἡ, idem. Th. ὠχρὸς, *pallidus*.

Ὠχωκα, *abiit*, Att. pro ᾤχηκα. perf. act. verbi οἴχω, quod ab οἴχομαι, *abeo*: f. οἰχὸσομαι. p. ᾤχωμαι.

Ὠψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus, oculus*. Th. ὁρὰω, *video*.

Τῷ Θεῷ Νξα.

Τ Ε' Λ Ο Σ.

LEXICON LATINO-GRÆCUM.

A Vel Ab, ἀπό cum gen. ἐκ & παρά, ὑπό, ἐπί, ἐν vel ἐξ.
A puero, ἐκ παιδός, ἐκ παιδός.
A sinistra, ἐξ ἀριστερᾶς.
Ab aliquo stare, μετά τινος ἑστάναι, σὺν τινι εἶναι.
Ab epistolis, ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.
A vel ab frequens usque, ἀπό πολλοῦ μέχρι, ἐκ πολλοῦ μέχρι.
Ab hoc tempore, ἀφ' οὗ τοῦ νῦν, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.
Ab incunte adolescentia, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νεότητος, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχάς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχόθεν Poët.
Ab integro, αὖθις, ἀπ' ἀρχῆς.
Ab intestato, ἐὰν μὴ διαθήκην, ἀδιαθέτου, μὴ διαθεμένου.
Abi rt, ἴθι ἴθι, ἴτω ἴτω, ἴτω τοίνυν, ἴτω δὴ καὶ χαιρέτω, ἴτω σύντομα.
Abacium, ἄβακιον.
Abactus, a, um, ἀπελαθείς.
Abactus, ἀβάκιον, ἀβακίσκος, βαρίδιον.
Abarus, ἄβαξ, ἀβακίσκος.
Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωθείς.
Abalieno, ἀπαλλοτριόω.
Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.
Abamita, ἡ ἀπὸ φίλου παλλακὴ μεγάλα δῶρα ἢ μισθὸν λαμβάνουσα. Juvenal.
Abarceo, ἀπαμβλύνω.
Abaxia, ἀπαξίωσις.
Abavunculi, ὁ ἀδελφὸς τοῦ προπάππου. Suet. ὁ ἀδελφὸς τοῦ πρόσω πάππου.
Abavus, προπάππος, πρόπαππος, πρόσω πάππος.
Abax, ἄβαξ.
Abbas, πατὴρ ἀββᾶς, ἀρχιμανδρίτης.
Abbatia, ἀββατεῖον, μοναστήριον.
Abbatissa, ἀρχιμανδρίτισσα.
Abbrevio, βραχύνω, βραχύτερον ποιῶ τι, συντέμνω τὸν λόγον. Quintil.
Abbreve magistratus is, ἀπόλυσον τὴν ἀρχὴν, ἀπόθου τὴν ἀρχὴν, ἀφίεσο τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόκηρυξις.
Abdico, ἀποκηρύττω, ἀποκηρύσσω, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχὴν, ἀφίεσθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdico me, ἀποκηρύττω ἐμαυτόν, ἀποκηρύσσω ἐμαυτόν.
Abdicor, ἀποκηρύττομαι, ἀποκηρύσσομαι.
Abdico, ἀπόκρυπτω, ἀποκρύπτω, ἀφανίζω.
Abditus, ἀπόκρυφος, κρυπτός, ἀφανής.
Abdo, is, ere, ἀποθέσθαι τινά τι, ἀποκρύπτω, κρυπτάνω.
Abdomen, ὑπογάστριον, ἄγη.
Abdor, ἀποκρύπτομαι.
Abduco, ἀπάγω, ἀποφέρω, ἄγω, ἀφαιρῶ.
Abductus, ἀπαγωγός.
Abdo, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Abeo, ἀπέρχομαι, χωρῶ, ἐκχωρῶ τι, θεμιτὸν εἶναι.
Abercet, ἀπέρχεται τις Poët.
Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀποπλάνημα, πλάνησις.
Aberro, ἀποπλανῶμαι, ἀποπλανῶμαι τοῦ λόγου, ἀποτρέπομαι τοῦ λόγου, ἀποπλανῶμαι τοῦ σκοποῦ, ἀποπλανῶμαι τοῦ τέλους.
Aberro paulùm, παραπλανῶμαι, παρατρέπομαι.
Aberrunco, ἀποκαθαίρω.
Abesse & Abfore, ἀπεῖναι.
Parùm Abeſſe, μικρὸν δεῖν· multùm Abeſſe, πολὺ δεῖν.
Abhorreo, ἀποστρέφομαι τι, ἀποστυγῶ τινα, μισῶ τινα.
Abi, ἄπιθι, ἄπιθι, ἄπιτε Poët.
Abiit malamrem, φύσιν, ἀπῆλθε, ἀπῆλθ' ἡ μανία, ὑγιὴς ἐγένετο.
Abjecte, ἀπηλιθιωτικῶς.
Abjectio, ἀπόπτωσις, ἀπόπτωμα, ἀποβολή.
Abjecto, ἀποβάλλω.
Abjectus, ἀπόβλητος, ἀποπτώματος ἄτιμος, ἀπόπτωμα, ἀπόπτωτος, ἀποβλητός, ἀπόπτωτος, ἀπόβλητος.
Abjungo, ἀποζεύγνυμι, ἀποδιαζεύγνυμι.
Abitus, ἔξοδος.
Abjuratio, ἐξόρκωσις ἐξορκισμός.
Abjuro, ἐξορκίζω ἐξορκίζω τινὰ, ἀποκηρύττω, ἀποκηρύσσω τινὰ, ἀπόκρυπτω τινὰ, ἀποκρύπτω τινὰ, ἀφανίζω τινὰ.

Abjecto, is, ēci, ectum, ere, Verb. act.

Abjectio, Substantivum.

Abjectus, Participium.

Abjudico, Verbum.

Abjungo, is, nxi, nctum, ere, Verb. act.

Abjuratio, Substantivum.

Abjuratum, Substantivum.

Abjurgo, Verbum.

Ablactatio, Substantivum.

Ablactatus, Participium.

Ablacto, Verbum.

Ablaqueatio, Substantivum.

Ablaqueatus, Participium.

Ablaqueo, Verbum.

Ablatio, Substantivum.

Ablativus, Substantivum.

Ablator, Substantivum.

Ablegatio, Substantivum.

Ablegatus, Substantivum.

Ablego, Verbum.

Abligurio, Verbum.

Abloco, Verbum.

Ablūdo, Verbum.

Abluendus, Participium.

Ablŭo, is, ui, utum, ere, Verbum.

Ablutio, Substantivum.

Ablutus, Participium.

Ablutum, Substantivum.

Ablutum, Substantivum.

Abnato, Verbum.

Abnego, Verbum.

Abnegatio, Substantivum.

Abnepos, Substantivum.

Abneptis, Substantivum.

Abnormis, Adjectivum.

Aboleo, es, evi, itum, ere, Verbum.

Abolendus, Participium.

Abolitio, Substantivum.

Abolitus, Participium.

Abominabilis, Adjectivum.

Abominandus, Participium.

Abominatio, Substantivum.

Abominatus, Participium.

Abomino, Verbum.

Abortivus, Adjectivum.

Abortivum, Substantivum.

Abortivus partus, Substantivum.

Aborsus, Participium.

Abrado, Verbum.

Abrepens, Participium.

Abripio, is, ripui, reptum, ere, Verbum.

Abrodo, Verbum.

Abrogare legem, Verbum.

Abrogatio, Substantivum.

Abrogo, Verbum.

Abrotonum, Substantivum.

Abruptum, Substantivum.

Abruptus, Participium.

Abscedo, Verbum.

Abscessio vel Abscessus, Substantivum.

Abscido vel Abscindo, Verbum.

Abscisus, Participium.

Abscondite, Adverbium.

Absconditus, Participium.

Absconditus, Participium.

Abscondo, Verbum.

Absconsio, Substantivum.

Absens, Participium.

Absentia, Substantivum.

Absentium, Substantivum.

Absilio, Verbum.

Absimilis, Adjectivum.

Absinthium, Substantivum.

Absinthium, Substantivum.

Absolgo, Verbum.

Absolutè, Adverbium.

Absolvere vitam, Verbum.

Absolvo, Verbum.

Absorbeo, Verbum.

Absorptus, Participium.

Abstergens, Participium.

Abstergo, Verbum.

Abstersio, Substantivum.

Abstersus, Participium.

Abstersum, Substantivum.

Abstersus, Participium.

Abstinens, Participium.

Abstinentia, Substantivum.

Abstinentium, Substantivum.

Abstineo, Verbum.

Abstorqueo, Verbum.

Abstractè, Adverbium.

Abstractio, Substantivum.

Abstractum, Substantivum.

Abstractus, Participium.

Abstrahens, Participium.

Abstrahentium, Substantivum.

Abstraho, Verbum.

Abstrudo, Verbum.

Absum, Verbum.

Absumo, Verbum.

Absurdè, Adverbium.

Absurdus, Adjectivum.

Absurdum, Substantivum.

Absurdus, Participium.

Abundans, Participium.

Abundantia, Substantivum.

Abundantium, Substantivum.

Abundè, Adverbium.

Abundo, Verbum.

Abusio, Substantivum.

Abusivè, Adverbium.

Abusivus, Adjectivum.

Abusivum, Substantivum.

Abusivus, Participium.

Abusus, Participium.

Abusum, Substantivum.

Abusus, Participium.

Abutendus, Participium.

Abutens, Participium.

Abutentium, Substantivum.

Abutor, eris, usus, uti, Verbum.

Abyssus, Substantivum.

Acacia, Substantivum.

Acadia, Substantivum.

Acadius, Adjectivum.

Acadius, Substantivum.

Acalanthis, Substantivum.

Acalephe, Substantivum.

Acalephes, Substantivum.

Acalephium, Substantivum.

Acalephus, Substantivum.

Acalephus, Substantivum.

Acalephus

Accido, σκαλεύω, ἐκτέμνω.
Accino, μουσικὸν τινα, ὕπαυλόν τι ᾄδω, ᾠδὴν ᾄδω.
Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διαπεζώννυμι, ἑτοιμάζω.
Accino, ᾠδὴν ἢ μουσικὴν τινα ᾄδω, παραφθέγγομαι.
Accio, ᾠδὴν ἢ μουσικὴν ᾄδω τινι.
Accipio, λαμβάνω, παραλαμβάνω, παραδέχομαι, δέχομαι & ἀποδέχομαι & παραδέχομαί τι, ἀκούω & ἀκούομαί τι, ἀκροῶμαι τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἰρὶξ, κίρκος, ἀετός.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accisso, id est, humilo, ἀκαλέω.
Accitus, a, um, παρακεκλημένος, μεταπεμπτός.
Accitus, ûs, ui, μετάπεμψις, παράκλησις, παρακεκλημένος.
Acclamatio, βοὴ περιχαρὴς, βοὴ ἀνδρῶν, βοὴ ἐπαίνου, ἐπαίνων.
Acclamito, παρεπιβοάω -ῶ, ἐπαινέω -ῶ.
Acclamo, βοάω ἐπί τινι, ἐπαινέω -ῶ, βοὴν ἐπαινῶ -ῶ.
Acclinis & Acclinus, κλιτὸς, παράκλιτος, παρακλινής.
Acclino, κλίνω, παρακλίνω.
Acclivis & Acclivus, ἀναφερὴς, ἀνάφορος, ἀνάβασις, ἐπαίβασις, παράβασις, παρόδιος.
Acclivitas, ἀναφορὰ.
Accola, πάροικος, παροικὸς, παροίκιος.
Accolo, παροικέω -ῶ & παροικῶ -ῶ τινι.
Accommodate, ἐπιτηδείως, ἐπιτρεπτῶς, ἁρμοδίως.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἁρμονία, παρασκευασία.
Accommodatus & Accommodus, ἐπιτήδειος, ἁρμὸς, λυσιτελὴς, ἐπιτρεπὴς, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινί.
Accommodo, ἁρμόζω τινὶ & παρασκευάζω τινί τι, παρασκευάζω -ῶ, συμβιβάζω, παρατίθημι, παρέχομαι -ῶμαι.
Accredo, πιστεύομαι.
Accrescentium & Accretio, ἐπαύξησις, πρόσθεσις.
Accrescо, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, παρεπιγίνομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio & Accubitus, ἀνάκλισις, ἀνάπαυσις, κλίσις.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo & Accumbo, παρακεῖμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκλισις, κατάκλισις, ἀνάκειμαι & χαῖ vel ἐπί τινι & χαῖ.
Accudo, ἀκόνω, τορνῶ -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, παρακλίνομαι, ἀνάκλισις, ἀνάκειμαι.
Accumulate, συμφόρως, συμπτῶς.
Accumulatio, ἐπισυμβολὴ, συνάθροισις, ἐπισώρευσις.
Accumulatus, πλήρης, πλησμονὴς.
Accumulo, ἀθροίζω, προσάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω εἰς τινα, πλήρης -ῆς, πλεῖος & χαῖ.

Accumulo, ἐπιθήκη, ἀναβολὴ, ἐπίθεσις, ἐπιβολὴ, ἐπισώρευσις, πλήρωσις.
Accurate perfequi, ἀκριβολογοῦμαί τι & ἀκριβῶ τινος, & ἀκριβῶ τινα.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λεπτὸς, & χαῖ. ἐπιμελητὸς.
Accuro, ἐπιμελέομαι, ἐξακριβῶ -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, παρατρέχω, ἐπιθέω.
Accurſus, παράδρομος.
Accuſabilis, ἐγκλητὸς, ἐπίκλητος, ἐπιμεμπτός.
Accuſare falſò, συκοφαντῶ τινα, ἐβδελυκτορῶ τινα φίλτρα, συκοφαντῶ τινα, de crimine aliquem.
Accuſari, ἐξίστασθαι ἐγκλήσεως, χρόνῳ ἢ αἰτίᾳ, ἢ αἰτίαις εἶναι, ἀπαγορεύεσθαι γραφῆς, ἐπὶ αἰτίαις ἀναφέρεσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accuſatio, ἐγκλημα, κατηγορία, αἴτιαμα, γραφὴ.
Accuſatio, id eſt, conqueſtio, κατάμεμψις, λαλὴ, μῦτι, ἀτελεῖν.
Accuſator, κατήγορος, διώκων, γραφόμενος, δίκτυον, τὸν αἰτίαν ἐπιζητοῦντα.
Accuſatorie, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accuſatus, ἐγκαλούμενος, αἰτιώμενος, ὑπόδικος αἰτίαις.
Accuſo, φίλτρα ἀκούω -ῶμαι τι τινι, κατηγορῶ -ῶ τινα φίλτρα & -τινὸς φίλτρα, ἐγκαλῶ -ῶ, ἐπιτιμῶμαι -ῶμαι, μέμφομαι, διαγγέλλω, τινὶ αἰτίας ἐπιφέρω vel ἐπάγω, διαπτύομαί τινι καλῶς, ἐπιτίμων γράφομαί τινα, ἐπ' αἰτίᾳ τινὶ ἀκούω τινὸς, ἐπ' αἰτίας ἔχω, ἐπιδικάζομαί τινα.
Acedia, id eſt, incuria, ἀκηδία.
Aceo, id eſt, acidus ſum, ἰέζω, ἰζύω.
Aceratus, id eſt, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, eris, ἄτερ, τερπνόμυρος, ἁ.
Acer, acris, ἰζὺς, ἄκμης, ἀκμαῖος.
Acerbe, πικρὰ, στυγνῶς, χαλεπῶς, χαλεπὸς, τραχέως.
Acerbitas, πίκρα, πικρὸν, ἰζύτης, στυγνότης.
Acerbo, id eſt, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ἰσχάδιον.
Acerbus, πικρὸς, στυγνὸς, ἀκὴς, πῖκρὸς ἡδύς.
Acere, id eſt, paleis purgando, ἀχυρῶ -ῶ.
Acerolus, id eſt, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus vilus, ἰζύτατον ὄψος.
Acerrimus vir, ἰζύνους ἀνὴρ, ἰζύφρων ἀνὴρ.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, συμφόρως, ἀθρόως.

Acervo, as, συμβάλλω.
Acervus, συρὸς, ὄγκος, βῶμος, βὶς & βὶς, ἡ, ὁ.
Accido, ἐξίσημι & ἔξιμι, ἐξέζομαι, παρεξέζομαι.
Accipitrinus, ἐξύζαιος, ἐμβόλιος, ἀκύλλα.
Accipitrium vas, ἐξίς, ἐδος· ἐξύζαιος.
Accipium, ἔξος, ὄνος, τὸ· ἔξύλιον.
Achatis, gemma nomen, ἀχάτης.
Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
Achetæ, id est, cicadæ, ἀχέτης.
Achilas, id est, pabulo destitutus, ἀχιλὴς.
Achillea, herbæ nomen, ἀχιλλεὺς, χιλιόφυλλον.
Acicula, dactyliorum, βελόνη, πρόσπτα, βαφίδιον, ἀκαντίδιον & ἀκάνθιον.
Aciditas, ἐξύτης, ὀξυφορότης.
Acidulus, ὀξύκρατος, ἐξύδρος.
Acidum reddo, ἐξύνω.
Acidus, ὄξος, ἄδα, ὁ· ἐξύδρος, ἡ.
Aciem infringere, παραβάλλειν, ἀναβάλλειν, παραβάλλειν δύναμιν· παρεκβάλλειν τινὰς.
Acies falcis & gladii, ἄκρα, ἄκλις, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἄκανθα, ἐξύτης, ἀκάνη.
Acies exercitûs, παράταξις, σῖξ, τάγμα.
Acies oculorum, γλήνη, ὀφθαλμὸς, κόρη, ὀξυδερκὲς.
Acinosus, βαχώδης.
Acinus & Acinum, βάξ, χάλ, ὁ ἡ· βοῦξ, σταφὶς.
Aci-penser, ῥίβιος, ἰλλὼψ, ἰσέτιος.
Acolutus, id est, servus, ἀκόλουθος.
Aconè, id est, cos, ἀκόνη.
Aconitum, herba genus, ἀκόνιτον.
Acontia, id est, jacula, ἀκόντια.
Acontia, serpentum genera, ἀκοντίαι.
Acor, ἐξύτης, ὀξυφορότης.
Acorema, planta quædam, ἄκορον.
Acquiesco, σίγω, ἡσυχάζω, ἀνίεμαι, ἀπαναπαύομαι, ἀναπαύομαι, ἀνάπαυμαι, ἡσυχάζομαι.
Acquiescо rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, σίγω τοῖς ἀρεσκομένοις πάσι, διατίθεμαι τάδε τοῖς, ἐμμένω τοῖς καθεστῶσι, μένω ὃ τάτῳ, ἐπὶ τάτῳ χάλῳ, ἀνίεμαι & ἀναπαύομαι & συγχωρῶ ἑαυτὸν δεῖν.
Acquiro, ἀντίζημαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κλαίομαι, περιποιέομαι, ἀπολαύομαι τέχνῃ, πρὸς περιέχομαι, ἀπολαύω τινί.
Acredula, id est, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδὼ, φιλομήλα.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, τραχύτης, στρυφότης, πικρία.
Acris, acre, ὄξυς, δριμὺς, ἀτενὴς.
Acrisitæ, ὀξυδερκὲς, ὀξυωπίαι, ἡ.
Acrites, πικρὸς, ὄξινος, δριμὺς, ἀμιλὲς, σφόδρα, ὕδινος.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, ἡ δριμύτης, τραχύτης.
Acrotrus, id est, ignotum pumicem habentia, ἀκρότρυα.
Acrostichis, ἀκροστιχὶς.
Actæ, æ, id est, littus, ἀκτὴ.
Actæa, ornus, πρίνος.
Actio & Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, ἔργασία.
Actio, id est, accusatio, κατηγορία, ἐγκλήματα, δίκαι.
Actionem intendere, ἀγωνίζομαι, δίκας διώκειν, ἀγωνίζεσθαι δίκαν τινὶ & κατηγορίας injuriarum.
Actito, ἐνεργῶ & πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, ἀποτελεστικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, ἀποτελεστικὸς, ἀποτελεσματικὸς, ἀναλωτικὸς.
Actor, πωλῶν, ἀγοραῖος, ὠνητὴς & ἀγοραστὴς.
Actor, id est, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor, id est, patronus, συνήγορος.
Actor, id est, histrio, ὑποκριτὴς.
Actuarium, id est, oneraria navis, ὁλκὰς ἀχθοφόρος, ἡ.
Actuarius, id est, actorum scriba, γραμματεὺς.
Actuarius, id est, facilis, εὐκίνητος.
Actum est, id est, perii, πέπρακται, ἔπραξα.
Actuosè, μεμελημένως, ἐμπόνως.
Actuosus, φιλόπονος, ἐργάτης, ἀσχολητὴς.
Actus, a, um, πεπραγμένος, ἀσχολὴς, in ipso Actu, ἐν ἐνεργείᾳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυόπτης, ὁ ἡ ὄ.
Aculeatus, δακτυλίτης, ἠγκαθώδης, κεντρωτὸς.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλείπειν τοῖς ἀκροωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθος, ἐγκαθὶς, κεντρὶς, ἔγκος, ἔλεγξ.
Acumen, ὄνυξ, ἐξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ὀξύνοια, εὐφυΐα.
Acuminatus, κεντρώδης, ὀξυτενὴς.
Acumino, ἐξύνω.
Acuo, ἐξύνω, θήγω, ἀκόνω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυτίμητοι, ῥαφεῖς, οἱ ζωγράφοι ἐγκαυτικοί.
Acu-pictus, ἀκρὶς, πολυτίμητος.
Acu-pingere, ζωάνειν ἐγκαυτικῶν.
Acus, eris, ἄκωστη, ἄκνη, σκυτάλη.
Acus, ûs, ῥάφη, ὀξ. ζωάνειν, ῥαφὴ.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λεπτῶς.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ ἡ ὄ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ ἡ ὄ· ὀξυωπὴς & ὀξυώψ, ὁ.
Ad, πρὸς, πρὸ, ἐπὶ, ὅτε & ἐπὶ τὸ αὐτὸ, κατὰ, & ἐπὶ, ἐπ.
Adactio, βίασις, ἐπανάγκη.
Adactus, ἀναγκὴ, ζημιώδης, ἀσχολὴς, ἀναγκαῖος.
Ad amussim, ἀκριβῶς, καθ' ὑφέσεως, ἀρτίως εἰδέναι.
Adæquatio, ἰσότης, παρίωσις.
Adædificatio, οἰκοδόμημα, οἰκοδομία.
Adæquè, ἰσίως.
Adæquo, ἰσόω & ἐξισόω, ἐξισάζω, ἐξίσωσις, ἰσάζω.

Adæto,

Adhinnio,

Admittere, προσδέχεσθαι.
Admissio, πρόσοδος.
Admissus, ἐφίεις, ἐπίεις, ἐφιείς.
Admistus, ἐπιμιγής, ἐπίμικτος.
Admistus, ἐπιμιγής, ἐπίμικτος.
Admistus, ἐπιμιγής, ἐπίμικτος

Advectio, ἀναγωγὴ, ἀναγὼ, κομιδὴ, ἀκτιμάτη.
Advectitius, ἐπακτὸς, παρεισακτ@.
Advectus, παρεκπεπλευσ@ς.
Adveho, ἐπάγω, ἐπαγὼ -ῶ, εἰσκομίζω -ισω.
Advelo, ἐπικαλύπτω.
Advena, παροικ@ν@, πάροικ@, ξέν@, ἐπήλυτ@ς, ἔπηλυς.
Advenero, σιτίζομαι, παρασιτοῦμαι -οῦμαι.
Adveniens, ἐπιὼν@, ἐπιὼν@.
Advenio, παρείρχομαι, παρέκειμαι, ἀφικνέομαι -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιζαίνω, παρέρχομαι, μίτομαι, παρεῖμι.
Adventitius, ἐπακτὸς, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπικτητὸς, ἐπιγενὴς.
Advento, παρεῖρχομαι τινι, ἵστημι, παρίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι -οῦμαι πρός τινα.
Adventor, παρεῖπ@ν@, πλανᾶζω.
Adventus, ἐπιλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἔφιξις, ἐπιδημία, παρεῖλυσις.
Adverbero, ἐπιμαστίζω, παρατιλῶ.
Adverbium, ἐπίῤῥημα.
Adversa, τὰ ἐναντία.
Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυσπραγία.
Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.
Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραγία.
Adversans, ἐναντιούμεν@ς.
Adversaria, ὑπομνήματα.
Adversarius, ἐναντί@ς, πολέμι@ς, ἀντιμαχίστης, ἀντιστάτης, ἀντιλάτωρ, ὑπεναντί@ς, ἐναγώνι@ς.
Adversator, ἀντιστάτης.
Adversitas, ἀπαίδευσις, ἀκαιρία, δύσπραγία.
ex Adverſo, ἀντικρὺ, κατενώπιον, πρόσω.
Adverſo flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλεῖν.
Adverſor, ἐναντίομαί σοι, ἀντίκειμαι.
Adverſum, ἀντίκρυς, ἐναντίον.
Adversùs vel Adversùm, præpoſitio, κατὰ cum gen. πρός, ἀντίκρυ.
Adversùm vel Adverſus, adverb. ἀντίκρυς, ἐναντίον.
Adverſus, ἀντικρυφαῖ@ς.
Advertere animum, ἐπιστρέφειν τὸν νοῦν, διανοεῖσθαι, προσέχειν τὸν νοῦν, καταλείπειν, ἐᾶν λανθάνειν τὸν νοῦν.
Adverto, id eſt, ad aliquem locum verto, προστρέπω, ἐπιστρέφω.
Adveſperaſcit, ἑσπερίζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἔρχ@, κλίνεται ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνῶ -ῶ τὰς νύκτας, ἐπαγρυπνῶ -ῶ. & pro, incumbo, ſeu operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω ἢ ἀγωνίζομαι περί τινος.
Adulatio, κολακεία, ἰωπεία.
Adulator, κόλαξ, ἰώψ, ἰωπεύτ@ς.
Adulatorius, κολακευτικὸς, ἰωπευτικός.
Adulatrix, κολακὶς, κολακευτρία.
Adulor, κολακεύω τινὶ & τινά, ἰωπεύω, παρασπίζω.
Adulter, μοιχὸς, μοίχ@, μοίχλης, τάνδης.
Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μοιχὰς, μοιχλὶς.
Adulteratus, μοιχᾶς, κίβδηλ@, κιβδηλευθεὶς.
Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἐβδόμων vel πεμπτημορίων vel ἓξ ὀγδόων κεραίων vel ἑπτὰ ὀγδοημορίων νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.
Adulterium, μοίχεια, μοιχοσύνη, κιβδηλία.
Adulterinus, κίβδηλ@, μοιχικὸς, μοιχ@, νόθ@.
Adulteró vel Adulteror, μοιχεύω -εύομαι, μοιχάζω, καπηλεία, καπηλικὴν τέχνην -έω, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.
Adultero, id eſt, rem ſiceram cotrumpo, κιβδηλεύω.
Adultèro monetam, παρατείνω, παρέχω ἐκτείνω, παρασημαίνω.
Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλει@, ἀκμαῖ@.
Adultus puer, ἀγένειος.
Adumbratim, σκιαγρ@φικ@ς.
Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπίσκιασμὸς, ὑπόσκιασμα, ἀπαύγασμα; φαντασμός.
Adumbratus, ἐπίσκι@ς.
Adumbro, σκιάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, καταυγάζω.
Aduncitas, καμπυλότης.
Aduncо, id eſt, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.
Aduncо naſo, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.
Aduncus, καμπύλ@, γαμφὶς, ὀκκαμπὴς.
Ad unguem, ἀκριβῶς.
Aduno, ἑνῶ -ῶ.
Advocatio, συνηγορία, παράκλησις.
Advocatus, συνήγορ@, παράκλητ@, πρόσκλητ@.
Advoco, προσκαλῶ -ῶ, & προσκαλοῦμαι -οῦμαι cum acc. Ὑπακαλῶ -ῶ, & -οῦμαι μεταπέμπω.
Advolatio vel Advolatus, πρόσπτησις, πάλτησις.
Advolo, προσπέτομαι, Ὑπάλτω -ῶ.
Advolvo, προσκυλίω.
Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιτανεύω -ῶ, ἱκετεύω, ἱμείρω καταῤῥάπτω πρὸς τὰ γόνατα.
Advolutus genibus, προπεσὼν πρὸς γόνατα.
Advorſor pro Adverſor, ἀναπτύσσομαι -ύσσομαι σοι.
Ad vòtum, id eſt, ex ſententia, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, θλασπίζω.
Aduro, κάπτω, πυρόω, συγκαίω, πυρολεύω.
Aduſque, μέχρι.
Aduſtio, κάπτωσις, κάπτωσι, κάπτωμα.
Aduſtus, κατακαὴς@.
Ædepol, νὴ τὸν Θεὸν, νὴ τὸν Πολυδεύκην.

Ædes, dis, id eſt, locus ſacer, ναὸς, τέμενος, ἀκαλεσία, ἱερὸν, σηκός.
Ædes, dium, id eſt, domus, ὄικος, αὐλὴ.
Ædicula, id eſt, parva domus, οἰκίδιον, σκηνοδίκιον.
Ædificatio, οἰκοδόμημα, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.
Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, δημιουργὸς.
Ædificium, οἰκοδόμημα, οἴκημα, δόμα, δόμος, ἐφίδρυμα, κατασκεύασμα, εἴδωμα.
Ædifico, οἰκοδομέω -ῶ, δέμω, δομέω -ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.
Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.
Ædilitate fungor, ἀγορανομέω -ῶ, ἀστυνομέω -ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικὸς.
Ædimor, ναοφορέω -ῶ.
Æditimus, & Ædituus, νεωκόρος, ζάκορος, μυσόδουλος, ἱεροκήρυξ, ναοφύλαξ Att. νεωφύλαξ.
Æditus corruptè pro editus, id eſt altus, ὑψηλὸς.
Æger, νοσῶν, νοσηρὸς & νοσερὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, πονηρός.
Æger animo, ἀθύμων.
Ægilops, oculi vitium, & herbæ ſeu arboris ſpecies, αἰγίλωψ.
Ægonomus, id eſt, caprarius, αἰγώλος.
Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μόγις, in compoſitis δύς.
Ægrè fero, δυσκολαίνω -ῶ τι, δυσανασχέτως -ῶς, cum dat. δυσχεραίνω, διαπαντὸς -ῶ, δυσὶ ποιήμασι -ήμασι, δύσκηρος αἰώνων, χαλεπῶς φέρω.
Ægreſco, ἀδθενέω -ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ἀνία.
Ægritudo animi, λύπη, νόσημα, πάθος.
Ægrotatio corporis, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.
Ægroto νοσέω -ῶ τὰς νεφρὰς, renibus, ἀδθενέω -ῶ, ἀῤῥωστέω -ῶ ποτὶ νεφροὺς ἴχαρ.
Ælurus, id eſt, felis, αἴλουρος.
Ægrotus, ἀῤῥωστος, νοσήμων, ἀκμαδίας.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπιθεσὸς pro ἐπιθεσιστός.
Æmulor, ζηλόω -ῶ τι, φθονέω -ῶ, κοτέω -ῶ, φιλονεικέω -ῶ τινι περὶ, διαζηλοτυπέω -ῶ.
Æmulor, id eſt, invideo, φθονέω -ῶ τινος vel τὶ τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, αὐλίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀῤῥιστάχτης, ἰφάμιλλος.
Æneus, χάλκιος -έα, χάλκεος.
Ǣnum vel Ahenum, χαλκεῖον.
Ænigma, αἴνιγμα.
Æquabilis & Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἀλικιώτης, ὁμήλικος, ὅμοιος.
Æquabilitas & Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἀλικιώτης, ὁμήλιξ.
Æqualitas, ὁμαλὸς, ἴσος, ἐφ' ἴσον.
Æquamentum, ταῦμα.
Æquator, ἰσημερινὸς.
Æque, ἐξ ἴσου, ἀγχιμόλως, ὡς ἴσῳ, ὁμαλῶς.
Æquanimitas, ἀνεκλησία, ἀγχιμοσύνη.
Æquanimiter, ἀγχίμως, ἀγχιμόνως.
Æquanimis, ἀγχίμων, ἀνεκλὴς.
Æqui bonique facio, ὁμολογέω -ῶ περί τι, ἀγχιμονέω -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινὸν.
Æquilatatio, ἰσοπλαλὲς.
Æquilibris, ἰσόζυγος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοστάσιον, ἰσόζυγα ζύγα, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινὸς.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσωτὸς, παραβολὴν, ἀναλογὸς.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω -ῶ, ἰσάζω, παρεισόω -ῶ, ἐξισόω -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω -ῶ, ἰσοῤῥοπέω -ῶ.
Æquipondium, ἀνθισωτὸν, σῆκωμα.
Æquitas, ἀνεκλησία, ἀγχιμοσύνη, ἐμφαλὲς, ἰσότιμία, δίκαιμα.
Æquiter, ὁμαλῶς, ἀνεκλῶς, ἀγχιμόνως.
Æquivalens, ἀνθισχύων, ἰσος, ἰσοκρατὴς.
Æquivaleo, ἰσόω -ῶ, ἰσοδυναμέω -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως vel μὰ ἀγανακτῶς vel ἀλύπως vel ἀνεπαχθῶς vel ἀλυπούμενός τι φέρειν.
Æquo, as, are, ὁμοιόω -ῶ, ἰσόω -ῶ, ἀναλογίω -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἁλίος, πελάγιος & πελάγιος, πελαγικὸς.
Æquum, ἀνεκτὸν, ἀνεκὸν, ἀρεστὸν.
Æquum eſt, ἀνεκτόν ἐστι, σφετερικὸν ἐστι, εἰκὸς ἐστι.
Æquus, ἀνεκὴς, ὁμαλὸς, ἴσος, κηλεκὴς, δίκαιος.
Aër, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρη.
Æramentum, χάλκωμα, χρυσοπρυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτικὴ.
Ærarii Præfecti & Tribuni, ταμίαι, ταμιοῦχοι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεῖον.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν χρυσοπρυλάκιον.
Ærarius, ſive ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοσπάστης, χαλκοκολλητὴς, χαλκοτύπος.
Ærarius, id eſt, qui ad æs pertinet, χάλκιος -έα.
Ærarius, id eſt, qui æs cogit, ταμιοῦχος, ὑπολόγος.
Ærarius homo, id eſt, debitor, ὑπόχρεως, χρεώστης.
Æratus, id eſt, ære tectus, κεχαλκωμένος, κατάχαλκος.

Ære alieno obſtrictum eſſe, ἐνέχεσθαι τοῖς τὸ χρέος.

Æreum vas, ἄλκαρον, ἀλκάριον, χαλκεῖ ἀγγεῖον, χάλκωμα.

Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος -ῆ, χαλκοῦς -ῆ.

Ærificium, χάλκωμα.

Æripes, ἀεριπὴς.

Æripes, id eſt, ferratus, χαλκόπους.

Æris bonitas, ἔνδια.

Ærius, ἀέριος, ἀϊέριος, ἀλίκατος.

Æro, as, χαλκόω -ῶ.

Æroſus, χαλκώδης.

Æruginoſus, ἰώδης, ἰοειδὴς.

Ærugo, ἰὸς χαλκοῦ, ἰοειδὲς.

Ærumna, πάλαισμα, κακοπάθεια, πόνος, τὸ δεινὸν, ἀθλιότης.

Ærumnoſus, ἄθλιος, πολύπονος, ἀπύρος, πόνιος, πάλας -αλος, πολύπονος, ἀπαλαιπώρητος ψυχῇ, δύστηνος, ὁ δύστηνος, κακοπαθής.

Æs, χαλκὸς, ὁ, pro pecunia, χρήματα.

Æs alienum, id eſt, debitum, χρέος, ὀφείλημα.

Æs caldarium, χαλκὸς χρῶς.

Æs alienum diſſolvere, χρεολυτῶν, τὰ χρέα διαλύσαι.

Æs noſtrum, id eſt, nobis debitum, τὸ χρεωστούμενον.

Æs militare, χρήματα στρατιωτικὰ.

Æſculeus, βαλανώδης.

Æſculus, arboris ſpecies, βάλανος.

Æſtas, θέρος, θέρμα, αἴαρ.

Æſtifer, καυσόφορος.

Æſtimabilis, τιμητὸς.

Æſtimandum eſt, δικαιωτέον.

Æſtimatio, ἀξία, διάλημψις, τίμημα.

Æſtimator, δικαιωτὴς, δοκιμαστὴς, κριτὴς, λογιστὴς, τιμητὴς, τιμολόγος.

Æſtimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω -ῶ, δοκιμάω -ῶ, εἰστιμάω -ῶ, δικαιόω, ἀκριβολογέομαι -οῦμαι, μετρέω -ῶ.

Æſtiva, τὰ θερινά.

Æſtivo, ἐνδιαίζω, διαίζω, τὸ θέρος διάγω.

Æſtivus, θερινός.

Æſtu affligo, id eſt, exuro, καυμαλίζω.

Æſtuarium, ἔκφυσις, ῥύαξ.

Æſtuat mare, ἅλς πλημμυρεῖ.

Æſtuatio, κλύσων.

Æſtuo, κλυδωνέομαι -έομαι, κλυδαλίζομαι, ζέω, ζέομαι.

Æſtuo deſiderio, σφύζω.

Æſtuoſus, κλυδωνώδης, κλυδώδης, στιγώδης.

Æſtus, calor nimius, κλύσων, ἴλιγξις, αἴθος, διάκαυσις.

Æſtus maris, ἀλίσθων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.

Ætas, βίος, ἡλικία, ἀκμὴ, χρόνος.

Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.

Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.

Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, vel αἰδέσιμος.

Ætatis ejuſdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ὁμηλικιώτης.

Ætatis vigor, ἀκμή.

Ætatula, νεηνία.

Æternitas, ἀϊδιότης, αἰών, ἀθανασία.

Æternitati mando vel Æterno, ἀθανατίζω, ἀθανατίζω.

Æternùm, & Æternò, ἀΐδιος, αἰώνιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.

Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.

Æther, αἰθὴρ.

Æthereus, αἰθέριος.

Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.

Ævum, αἰών.

Affabilem eſſe, ἔχειν vel διατίθεσθαι ἥδιστα πρός τινα.

Affabilis, ἄφυκτος, ἀμείλικτος.

Affabilitas, ὑπερευτραπελία, φιλοφροσύνη.

Affabrè, id eſt, artificioſè, ſcitè, ἐπίτηδες, σοφῶς, τεχνικῶς.

Affabrefacio, ἀσκεπτοποιῶ -ῶ, & -ομαι -οῦμαι.

Affabrefactum, ἀσκεπτοποίητον.

Affaniæ, ὑθλήματα.

Affatim, id eſt, abundè, θαλλὸς, ἄθρα & ἀθρόα, ἀπαυέρως, ἅλις, & cum gen. & abſolutè.

Affatio, διάλογος, ὁμόφωνος.

Affectatè, id eſt, curioſè, περιττοτροπῶς, ἀκριβῶς.

Affectatio, id eſt, nimia diligentia, ἀκριβολογία, ὑπερβολὴ ἀκριβείας, ζήλωσις.

Affectator, ἀκριβολόγος.

Affectatus ſermo, λεπτομερὴς, λεπτομυθία, φροντιστικὸς λόγος.

Affectio & Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.

Affecto, id eſt, appeto, nimis exquiro, ἀκριβολογοῦμαι τι, μετεωρίζομαι τὰς φιλίας, σπουδάζω cum acc. ζηλόω, ἀκριβογραφοῦμαι, αἰτιῶμαι -έομαι τινος. ἐπιθυμῶ τῆς τυραννίδι, affecto tyrannidem.

Affectus, id eſt, ægrotus, ἰώμενος, κακοπαθὴς, νοσῶν -οῦντ, πεπυκνωμένος, κατειργασμένος.

Affectus ità ſum, ὅπως ἔχω γνώμης, πῶς τός εἰμι, ὅπως ἔχω πρὸς τινα, ὅπως διάκειμαι τῷ πάθει.

Affectus benevolus, ἀγαθοποιός.

Affectus vitioſus, πάθημα.

Affectus, ûs, vide Affectio.

Affero, προσφέρω τί τινι, ἐπιφέρω, κομίζω -ῶ, παρέχω -ομαι, προσκομίζω, ἀπαγγέλλω -ῶ.

Afficio, διατίθημι, κατάσχημι.

Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιῶ -ῶ τινα, πολλὰ -ῶ τινὰ πόλιν ἀγαθὸν τι, ἰφέλιμος μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, ἐργάζομαι τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, σωτήριος τῇ πόλει πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθά.

Afficior, id eſt, iſtius animi ſum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.

Affictitius, ἐπίπλαστος.

Affigo, προσπήγνυμι τί τινι, προσπήγνυμι -ῶ, προσπερόω, συμπλέκω, διακεντέω -ῶ, προσπαιωλεύω & προσπαιωλεύω.

Affango, περιτυλίσσω, περιτυλίσσω, περιτυλίσσομαι -ύμαι.
Affinis, id est cognatus, προσήκων, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, συγγαμβρὸς, καθήμενος.
Affinis, id est, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ἔγκλησιν ἔχων vel ὑπόχρεως.
Affinitatem contrabo, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω εἰδέχεσθαι εἰς κῆδος, verbatim concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγένεια, ἀγχιστεία, κῆδος, κῆδεμα, ὁμογαμβρεία, συγγαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἴσχυσις, πρόσχυσις.
Affirmo, ἰσχυρίζω, aff. βεβαιόω -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι -ῶμαι, καταφημί τι, διισχυρίζω, συμβεβαιόω, διομόσομαι.
Affixus, προπεπηγὼς & περιπεπηγὼς, περιπεπηγὼς ὤν, περιεσφιγμένος, συμπλεκὴς, συμπλεκτός.
Affixus cruci, σταυρῷ σύμπλεκτος.
Afflatus, a, um, πίνων & πίνεις, πνεπλησθεὶς.
Afflatus numine, ἐνθουσιασθὶς, ἐνθεός.
Afflatus numinis, θεομανὴς.
Afflatus, ûs, ui, πίνησις, περίπνευμα.
Afflео, θαμβῶ, παρεκθαμβῶ.
Afflictatio, Afflictio, & Afflictus, ûs, ui, κάμωσις, θλῖψις, πάλαιστρα & πάλαισμα, πόνος, πάτημα, αἰκία, κακώσις Poët.
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, περιέλκω, πολαστηρίω -ῶ τινα πίνοις, κακίω -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθία -ῶ, πάλαισμα -ῶ, κακόομαι -ῶμαι.
Afflictor, id est, qui affligit, ὀλέτειρ, κακοποιὸς, πάλαισμα -ῶν.
Afflictus, πάλαιστος, κακωθεὶς, κακοπαθὴς, πεπλεκτός.
Affligo, θλίβω, κατθλίβω, περιθλίβω, πολαστηρίω -ῶ cum acc. κάμνω -ῶ, κακῶς ποιῶ -ῶ τινα, πάσσω, περιπλέκω, περιπλέκω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθῶ -ῶ, πολαστηρίομαι -ῶμαι, κακόομαι -ῶμαι.
Affluo, πίνημι, περίνημι, ἐμρέω -ῶ.
Affluens, ἀφθονέζων, ἀφθονηκὸς.
Affluenter, ἐπὶ πλεῖ & ἐπὶβολῶς, ἁπλῶς.
Affluentia, πλῆθος, ὄπωρα, πλῆθυσις, πλησίασμος.
Affluere divitiis, ἀφθονίαν χρημάτων ἔχειν, ἀφθονέζειν πεπὶ, ἀφθονεῖν πίνα πλούτῳ, ἀγαθοῖ πίνα ἔχειν.
Affluo, id est abundo, πλήθω, ἀφθονέζω, ἀφθονίζω, πλουτίζω, βρύω, πλουτίζω.
Affodio, περιορύττω.
Affor, id est, alloquor, προσφθέγγομαι, προσ-

φωνῶ -ῶ τινα aff. προσαγορεύω -ῶ.
Affore, παρεῖναι.
Aformido, ἀφρυσσόμαι -ῶμαι.
Affrango, θλῖβω, κάμνυμι.
Affremo, προσφρύζω, ἐπιβρέμω.
Affrico, Affrio, πίνησω, περιπρίω, πίνω, πρόσθλίβω.
Affrictum, id est, quod quis affricat, πίνημα.
Affrictio & Affrictus, ûs, ui, πίνησις, προσθλῖψις.
Affulgens, πίναμπρὸς, ἐπαμφιφωτίζων.
Affulgentia, πίναμψις.
Affulgeo, πίναμπω, ἐπαμφιφωτίζω, προσίλλω.
nulla spes Affulget, οὐ ἐλπὶς ἔστι, μηδεμία ἐπ ἐλπὶδι ἔχω.
Affundo, προσχέω, πίνχω, πίνχω -ῶμι, προσχύω -ύνω.
Affuno, προσχύνω, πίνχυνω.
Affusus, προσχυθεὶς, πίνχυθεὶς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίψ, λιβὸς, λίβα.
Agamus, id est, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγάρικον.
Agaso, ἱππέλατης, ἀναβολεὺς, ἱππόκομος.
Age, ἄγε, ἄγε δή, ἄγε νῦν, φέρε, φέρε δή, φέρε δῆτα.
Agedum, ἄγε δή, εἶεν ἄγε, ἴχε δή, φέρε πίνων.
Agelastus, id est, qui sine risu est, ἀγέλαστος.
Agellus, χωρίον, χάδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον, χωμάτιον.
Ager, ἀγρὸς, χῶρος.
Agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀναστήριον.
Agere radices, ῥιζόομαι, ῥιζόεσθαι -έσθαι.
Agesis, ἄγε δή, ἄγε δῆτα.
Aggemo, πίνεπάζω.
Agger, πάρος, χῶμα, χῶμα, χῶς, περίχωμα.
Aggero, as, πυρόω, χόω, ἀφεπίπτω.
Aggero, is ere, πίνφορέω -ῶ, περιτίθημι, περιπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, πίνειρω, ἐπισυναγείρω, συνάγω.
Agglutino, περιτυλίσσω -ῶ, περιπλέκω.
Aggravo, πίνβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐπιβρίθω.
Aggredior, πίνχειρέω & ἐγχειρέω -ῶ τινι, ἐπέρχομαι εἰς τί, ἐπάρχομαι τί, ἐπιτίθεμαι -ῶμαι, ἐβρίμομαι πνεῖχω, ἔπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνίζομαι, συνεπιθέμαι.
Aggrego, πίνσυναγείρω, ἀγείρω, πίνάγω.
Aggressio, πίνοδος, πίνχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπίθεσις.
Aggressus, εἴσοδος, ἔμβολὴ.
Agilis, ἐλαφρὸς, διάνυτος, θλιπτὸς, ὄρεκτικὸς, εὐπαράβολος.
Agilitas, ἐλαφρότης, θλιπτικὸν.

Agilitèr,

Agiliter, ἐλαφρῶς.
Agitabilis, ἐλαστὸς, ἐλατός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλοις περί τινος.
Agitatio, ἔλασμα, ἔλασις, ἐλατμὸς, ἐλατηρία, ἐνεργήκεια.
Agitator, ἐλατὴρ, ἀγωγεὺς, κινητὴς, ἀγωγὸς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, ἐλάω -ῶ, κινέω -ῶ, ἐλατηρίω -ῶ, ἀφορίζω, διατείνω, Callim.
Agmen, ἄγμα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω -ῶ, λοχαγίω -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνὰ.
Agnascor, συμφύομαι.
Agnatio, συγγένεια, ἀγχιστεία.
Agnati, συγγενεῖς, συμφυεῖς ὄ, πρὸς αἵματος, οἱ ἐκ τοῦ ἄρρενος γένους, οἱ ἐκ τοῦ ἄρρενος γένους.
Agnatus, συγγενὴς, συμφυὴς, ἀγχιστεὺς, ἀγχιστὴς, ὁ πρὸς πατρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίφιον.
Agnicula, ἀμνὶς.
Agni super nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀγνεῖος.
Agnitio, ἔπιγνωσις.
Agnitus, γνωστός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινα, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἀρνὸς, ἀρνίον, ἄρνιον, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἠγάλλομαι, ἐνεργέω -ῶ, ἀφορίζω, τήθω -ῶ ἀφορίζω τι, διαφθέλλομαι.
Ago, id est, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτη.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω -ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνιζόμαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἀγρεῖος, ἀγρεὺς, ἄγριος, ἀπόλις, χωρίτης.
Agricola, ἀγρεύτης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρώστης, γαιήτης & γάτης, ἰργατίων.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμετρία.
Ah, Aha, αἰ, αἲ.
Ah me miserum, αἰ τλάς.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος -ος.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρήτη.
Aheu, ἰώ.
Aio, φημί.
Ala, πτερὸν, πτέρυξ, δίσκιον.
Ala, locus subter brachium, μασχάλη.
Ala, equitum turma, τὸ πτερὸν, ἡ ἴλη.
Alabastrum, ἀλάβαστρον.
Alacer & Alacris, ἐλαφρὸς, φιλόπονος, ἀφόβητος, φαιδρὸς, ἐφεμερίτης, ἀνυσιμοβόης.
Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, ἄλκιμος, ἀφοβία.
Alacriter, προθύμως, ἐλαφρῶς, ἑτοίμως, φαιδρῶς.
Alapa, κόλαφος, κόνδυλος Aet.
Alapam impingere, μασίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλοις ἐρίζειν.
Alapis cedi, κονδύλοις λακεῖν.
Alas addere, id est, animum addere alicui, ἀναπτέρω πτερώσω.
Alatus, πτερωτὸς, πτέρυξ.
Alauda, κόρυς, -υδος, ἡ.
Albarium, κονίαμα.
Albatus, λευκόχρωμος.
Albedo, λεύκανσις, τὸ λευκὸν.
Albeo, id est, albus sum, λευκὸς εἰμι, λευκαίνομαι.
Albicans, ὑπόλευκος.
Albico, ὑπολευκὸς εἰμι, λευκοειδίζω.
Albidus, ὑπόλευκος.
Albo, λεύκαινω -ῶ, λευκαίνω.
Albor, oris, λεύκανσις, τὸ λευκὸν.
Albucum, ἀσφόδελος, ἀσφοδελὸς.
Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λεπὶς, σφιγγίον, ἄλφος.
Albugo in oculo, λεύκη ἢ ὑφάλωσις, ἄλφος.
Album subst. γραμμάτιον.
Albumen in ovo, λεύκωμα ἢ ᾠοῦ, τὸ λευκὸν ἢ ᾠοῦ.
Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαλακρὸς, ἄλφος.
Alcedo, ἀλκυών.
Alea, πτῶσις, κύβος.
Aleâ rem perdo, κυβεύω.
Aleator, κυβεύτης.
Alec, μυρὶς.
Ales, ὄρνις, ὄρνιθος, πτερωτὸς, πτερόεις.
Alesco, φύομαι, ἐκβλάστομαι.
Ales, id est, velox, ταχὺς, ἀκὺς.
Alga, φῦκος θαλάσσιον, βρύον.
Algeo, ψύχομαι, ῥίγῶ -ῶ, φρίσσω.
Algidus, κρυώδης, κρυερὸς.
Algificus, ψυχοποιὸς.
Algor, ἄλγος, ῥῖγος, φρῖξ.
Algosus, φυκώδης.
Alias, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλη, ἀλλοτε.
Alibi, ἀλλαχοῦ πῆ, ἄλλοθι, ἑτέρωθι.
Alica, ἄλιξ, -ικος, ὁ χόνδρος.
Alicubi, ἐνιαχοῦ, ἐνίοτε, ποθί.
Alicunde, πόθεν, ἀμύθεν.
Alienatio, ἀλλοτρίωσις.
Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλόφρων ἔχων πρὸς ἑαυτόν.
Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.
Alieno, ἀλλοτρεύω -ῶ.
Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοφρονῶ ἔχειν πρός τινα.
Alienum, ἀλλότριον, ξένον.
Alienus, ἀλλότριος, ἀλλοτρίος, ξένος.
Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὸς, πτεροφόρος.
Alimentarius, ζυτικὸς.

Alimentum,

Alimentum, Alimonia, τροφή, βίοτος, βρῶμα.
Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλη.
Alioqui, ἄλλως.
Aliorſum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.
Alipes, πτερόπους.
Aliqua, πῆ.
Aliquandiu, ἕως τινός.
Aliquando, ἄρα, ποτέ, ἐνίοτε, ἔμ.
Aliquantillum, ὀλίγον, βραχύτι.
Aliquantiſper, ἐπ' ὀλίγον χρόνον.
Aliquantum, ἕως ποσοῦ.
Aliquántus, ποσός τις.
Aliquatenus, μέχρι τινός, μέχρι τοῦ.
Aliquid, τί.
Aliquis, τίς, ἑτέρ, ἄλλος, ἐμός.
Aliquò, πῆ.
Aliquo modo, ἀμηχάνως, πῶς.
Aliquorſum, εἴς τινα τόπον.
Aliquot, πολλοί, ἐνίοι.
Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἐπὶ ἐνίοις.
Aliquotfariàm, ἐνίοτε.
Aliter, ἀλλὰ πῶς, ἄλλως, κεἰ ἄλλοι τέρπει, πλανᾶσθαι.
Alibi, ἄλλα πῆ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, niſi quod, μηδὲν ἄλλο πλὴν.
Aliunde, ἀλλαχόθεν, ἄλλη.
Alius, a, ud, ἑτέρ, ἄλλος, ἀλλοῖος.
Alius quispiam, τίς ἄλλος.
Allabor, προσρέω -οῦμαι.
Allaboro, ἐπιπονέω -οῦμαι.
Allæno, λοιδορέω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσυλακτέω -οῦμαι.
Allaudo, ἐπαινέω -οῦμαι.
Allecto & Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκυμαι.
Allectus, προσεφημένος, προσκεκλημένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.
Allegatio, πρεσβεία.
Allego, as, παραπέμπω τινα, ἱκετεύω, προτείνω, ἐπάγω.
Allego, is, ἐπιλέγομαι, προσκεκλῆσθαι.
Allevamentum & Allevatio, ἀναπάυσις, ἐπανάπαυσις.
Allevo, ἐλαφρύνω, ἀνακουφίζω, ἐπαίρω.
Alliatus, ἐπικορδισμένος.
Allicio, ἐφέλκω, ἐπιγοητεύω τινί τι.
Allido, προσκρούω, προσκόπτω, κρούσαι-οῦμαι.
Alligatio & Alligatura, πρόσθεσις, ἐπίδεσμος, ἔπιδεσις, σφίγμα.
Alligo, ἀναφράσσω, ἀποκλῆω, προσδέω, ἐξαρτάω -οῦμαι.
Allii caput, γαλῆς, ὁ & ἡ ἰδ.
Allino, ἐπιχρίω, κολλοχρίω.
Allifio, προσπίεσις.
Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ὀλκόν.
Alloquium, προσφθέγμα, παράκλησις, προσαγόρευσις, προσεύτυγμα.
Alloquor, προσαγορεύω τινά, προσφωνῶ -οῦμαι τινα, λαλῶ -οῦμαι τινι, ἐπιπλήσσω -οῦμαι, προσλαλῶ -οῦμαι, προσαγορεύω.
Allubeſco, ἐπαρίσκω.
Allucto, ὀδυρόμενος, προσφέρω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράλογος.
Allucinor, παραλογίζομαι.
Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαί τι.
Alludo, προσπαίζω τινί, γελοιοποιοῦμαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, περίκλυσις.
Almus, τρόφιμος, εὐτροφὴς, ζείδωρος.
Alnus, κλήθρα & κλήθρος, ἀλίκλαρος.
Alo, τρέφω, σιτέω, χηλέω.
Aloë, ἀλόη.
A longè, πόῤῥωθεν.
Akate, βῆμα, διάστημα, βαμὸς.
Altè, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
Altiolus, Altus, κρυπτὸς, κρυφαῖος.
Alter, ἕτερος.
Alter, cùm bis repetitur, ὁ μὲν, ὁ δέ.
Alter alterum calumniatur, ἀγῶνας διαβάλλουσι.
Alteratio, ἐτεροίωσις.
Altercatio, φιλονικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.
Altercor, διαλογίζομαι, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητῶ -οῦμαι.
Alternatim, ἀμοιβαδὸν, ἀμοιβαδὶς, ὑπαμοιβῇ.
Alterno, ἀμείβω & -ομαι, ἐξυπηρετῶ, ἀναμορφολογίζω.
Altero, ἑτεροῦμαι -οῦμαι, ἀλλοῦμαι -οῦμαι.
Alteruter, ἑκάτερος, ἀμφότερος, ἑκατερωτέρ.
Alterutrinque, ἑκατερωθεν.
Altilis, σιτιστὸς, ὑφαιμος.
Altiſonus, ὑψίχορος.
Altiſſimus, ὑψιστος, πανυπέρτατος.
Altitudo, ὕψος, ὑψωμα, ὑψηλότης.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία.
Altiùs rem repeto, ἀνάγω & λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ἀνωθι.
Altor, τροφὸς, τιθηνὸς, τρόφιμος.
Altrinſecùs, ἑτεροθι.
Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.
Altrovorſus, ἑτεροσε.
Alum, id eſt, mare, βυθὸς, θάλασσα, χάλυσ.
Altus, πηχυδὴς.
Altus, a, um, ὑψηλὸς, ὑψίβατος, ἀκρὸς, ἄκρος.
Alvear, & Alvearium, κυψέλη, σίμβλον, σμῆνος.
Alveolus, κυβάριον.
Alveus, πλωτικὸς, ῥάθος, κοῖλος, κρὴνη, κυψέλη μελιτίδων.
Alveatus, κυτοειδὴς, ἰσοκυθὴς.
Alvinus, κοιλακικὸς.
Alumen, στυπτηρία.
Alumnus, τρόφιμος.
Aluta, κάρδαπος, βύρσα.
Alutarius, βυρσοδέψης.
Alvum exonerare, ἀποπατῶ, βδύνειν.
Alvus, γαστὴρ, κοιλία, κατιὰς.
Am, ἀμφὶ.
Amabilis, ἐρασμιος.
Amabilitas, φιλότης,

Amabò,

ἀμαθὴ, σφοδρῶς -ά, πρὸς θεά.
Amanodatio, ἀνάτμησις.
Amando, ἀποτίκτω τινὰ, ἀποτίλλω.
Amans, ἐρωτικὸς.
Amanter, Amatorie, φιλικῶς.
Amanuenſes, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχος, ἀμάρακος.
Amaranthus, herbæ nomen, qui immarceſcibilis, ἄμαραντος.
Amarè, πικρῶς.
Amarefco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus & Amarus, πικρὸς, ἰχθυώδης, χαιώδης.
Amarus valde, ἰκμικρὸς, ἀφιλτώδης.
Amaſia & Amatrix, ἐρωμένη, ἐρωτρία.
Amaſius & Amator, ἐρώμενος, φιλικὸς, ἐρωτὴς.
Ambactus, δοῦλος, μισθωτὸς.
Ambages, διάλυσις, ἀφοπλασία, γρῖφος, ἀφιλοσοφία.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagioſus, ἀφιλτάτος, χαριέντος.
Ambedo, ἀφιστάγχα.
Ambeſus, ἀφιλοσοφητὸς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, id eſt, dubito, ἀμφιδάλλω, ἀποροῦμαι -οῦμαι, ἀφιδάγχα, ἀμφισβητέω -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφιδέξιος, λατόλις.
Ambio, undique cingo, κυκλόω -ῶ, ἀφιδάλλω, ἀφιζάνω, περιέχομαι.
Ambire, περιγλίσκειν τὰς ὑπατείας, conſulatum. μίσθωσιν τινὰ κύρω, puellam, μνᾶσθαι.
Ambire, id eſt, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, διξιόομαι -όομαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitioſè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitioſus, φιλοτίμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, ἀφιδολὴ, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφοτέρω.
Ambulacrum, Ambulatio, ἀφίπατος, Ambulatio, βάδισις, πορεία, ἀφίπατος.
Ambulator, ἀφιπατητικὸς.
Ambulatorius, περιπατητικὸς.
Ambulo, βαδίζω πρὸς τινα, βαίνω.
Ambulo animi cauſſa, ἀφιπατέω -ῶ.
Amburo, ἀφιολίζω.
Amens, ἄνους, μωρὸς, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μωρία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμφιβλίζω.
Amentum, λώρον, ἄμμα, ἰχάν.
Ames, χάλαμος, ἰξοβλητικὸς, σαλιξ.
Amethyſtus, ἀμέθυστος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταίρα.
Amicabilis, ἀγαπητὸς.
Amicio, id eſt, veſtio, ἀφιέλλω, ἐνδύω ἐνδῦσαι, veſte, ἀμφίεσις, ἀμφίασμα & -ιον.
Amictus, a, um, ἀμφιεσμένος.
Amictus, ûs, m. ἀφιόλλη, ἀμφίασμα.
Amicè, φιλικῶς, φιλικῶς, αἰσίως, περιφίλως.
Amiciſſimus, φιλικώτατος, φιλάτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conſervare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amictiam diſſolvere, διαλύειν φιλίας.
Amicus, φίλος, οἰκεῖος, γνώριμος.
Amita, πατρὸς ἀδελφὴ, θεία, τυῖτις.
Amiſſio, ἀπόλειψις.
Amitto, id eſt, demitto, ἀποτίκτω τινα.
Amitto, id eſt, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποτομὸς.
Amabilis, ἐρώμενος, ἐρωτὸς, ἀγαπητὸς.
Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amabiliter, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.
Amans perditè, ἀλυσιτελῶς.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amanter, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amatio, id eſt, amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐρωτὴς, φιλητὴς, ζηλωτὴς.
Amatorie, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Amo, στέργω τὸ γένος, ἀγαπῶ τινα, ἐράω -ῶ τινος, φιλέω -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementer, ὑπερφιλέω -ῶ, ζηλόω -ῶ.
Amœnè, ἁδρῶς, ἡσυχίως.
Amœnitas, τερπνότης, διάχυσις.
Amœno, διάγω.
Amœnus, ἁδρὸς, ἡσυχὴς, διάπλεως, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor ſui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄστοργος.
Amore capius ſum, ἐράομαι -ῶμαι, ἐρίεμαι.
Amore complecti aliquem, διπτύξαι vel ἀγκάλας διαπτύξαι vel ἰχνη περὶ τινα.
Amolior, ἀπωθέω, & -ίομαι, ἀπωθέομαι, ἀποσκιδνάω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ἀθεὶς, ἐξαιρεθεὶς.
Amoveo, ἀποτίκτω -ῶ τι, διαιρέω, ἄπω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, καρύμιον.
Amplè, πλατέως, διπύρως, δαψιλῶς.
Amplectior, ἀμφιπάλλω, ἀναπλέκομαι σι, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, cum accuſ. συχνὰ ἀφιπίσωσμαι.
Amplexus, a, um, ἀναπεπλεγμένος, περιπεπλεγμένος.
Amplexus, ἀνάπλεσις, περιπλοκὴ, περίπτυξις.
Ampliatio, ἀναζωλὴ, πλατυσμὸς.
Amplificatio, περαύξησις, διάτασις, ὑπέρθεσις.

Amplifico,

Amplificō, πλέω ἐμῶ, μεγάλω ποιῶ, ἐκφέρω.
Amplio, πλατύνω, μεγαλύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος, ὕψος.
Amplius, ἔτι πλέον, πλειόνως, ὕστ.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, σταμνίον.
Ampullæ verborum, τὰ σεμνόλογα.
Amputatio, κόπτω, ἀφαίρεσις, ἀποκοπὴ.
Amputatus, κεκομμένος.
Amputo, κόπτω & περικόπτω, collum, κόπτω, ἀποτέμνω, κολούω, κολάζω.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, ἀποτρόπαιον.
Amurca, ἀμόργη, ἐλαιόζυμον.
ad Amussim, ἐπὶ τοῦ κανόνος.
Amussis, κανὼν, περιτρόχιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ μή.
An, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὐχὶ, ἀρ' οὐ.
Anas, atis, βρύτις, νῆσσα vel -ττα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθημα.
Anaticula, νοσσίον.
Anatomia, ἀνατομὴ.
Anceps, id est, dubius, ἀμφίλογος, ἄπορος, ἀμφίσημος.
Anchora, ἄγκυρα, ὅρμος.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, &c.
Ancilla, δούλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δούλειος.
Ancillor, δουλεύω & ὑπηρετῶ, voluptatibus, ἡδυπαθῶ -ῶ.
Ancillula, θεραπαινίδιον, παιδίσκιον.
Anfractus, ἀμφίβολος, ἀσάφεια.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, ἀνιῶμαι, ἀνιῶμαι ἦτορ.
Angina, κυνάγχη, δύαγχα.
Angiportus, στενωπὸς, ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, στρέφω -ῶ, λυπέω.
Angor, id est, mœreo, ἀθυμέω -ῶ, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀθυμία, ἄχθος, λύπη.
Angiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλαι, πλάτιαι.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, κατ' γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Angustè, στενῶς.
Angustia, στενοχωρία, στενότης, θλῖψις.
Angusto, στενοχωρῶ -ῶ, στενὸν -ῶ.
Angustus, στενὸς, στενυχὴς, πανσύστις, στενωπός.
Anhelatus, ἐκπνοὴ.
Anhelitus, Anhelatio, ἔδυμα, πνεύμονος ἔκπνοη.
Anhelo, ἀθμαίνω, πνέω.
Anhelus, a, um, ἀθμαντικὸς.
Anicula, γραῖδιον.

Anilis, γραώδης, γραϊκὸς.
Anilitèr, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, αὔρη, μέθη, ὀσφρησις μέθη.
Animadversio, id est, pœna, κόλασις, τιμώρημα.
Animadversor, κολαστὴς.
Animadvertere, id est, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βλέπειν εἰς νοῦν, ἐπαίειν πρός τι, περιέχειν ἐς νοῦ τινι, ἀκοῦσαι, κολάζω.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἐμψυχὸς, ψυχικὸς.
Animam debet, ψυχὴν ὀφείλει.
ago Animam, ἐκπνέω δίκην μίσης.
Animans, adj. ἐμψυχόω -ῶ.
Animans, subst. ἐμψυχὸν.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi cruciâ, στενοχῶρα ἦτορ.
Animi defectio, λιποψυχία, λειποψυχία.
Animo, as, κατασκευάζω, περιποιῶ ἐμψυχίαν.
Animo abjecto esse, ἀθυμεῖν ἦτορ.
Animo concipio, ἀκούω -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποψυχῶ -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμοῦμαι -οῦμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, περιθύμως, ἐμψύχως.
Animositas, θύμωσις, θυμηδία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδὴς, θυμοῦχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, ἐκφαίνειν τινα.
Animum despondeo, ἀθυμῶ ἀθυμίαν, ἐκλείπομαι τὴν ψυχὴν.
in Animum induco, περιθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦ.
Animum recipio, ἀναπνέω μέθην.
Animus, θυμὸς, γνώμη, νοῦς, θυμὸς.
Annales, ἐτησίαι, χρονικὰ.
Annitor, πρόσκειμαι πρὸς -ῶ πῶς λόγῳ.
Anniversarius, ἐνιαύσιος, ἐτησίος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς τὸν ἔπειτα.
Annona, Ceres, σῖτος.
Annonæ penuria, σιτοδεία.
Annosus, πολυετὴς, χρονίζων.
Annotandum, παραστηλιτέον.
Annotatio, ὑπόμνησις.
Annotator, ὑπομνήτωρ.
Annoto, ὑπομιμνήσκω τί τινι, σημεῖον -ῶ.
Annuarim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιος, σφόγγος.
Annumero, περιαριθμῶ -ῶ.
Annuntiario, προαγγέλλω.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τίνι, προαγγέλλω τί, ἀπαγγέλλω.
Annuo, πρόνευω, ἐπινεύω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.

Anfatus,

Anhelus, ἰπνώδης. ἀσθμαντικός.
Anile, ἀφροσύνη, κωφότης, ἀβελτερία.
Anilem præbere, ἀφροσύνην ἐνδείκνυσθαί τινι.
Anilis, κωφικός, ἀνόητος.
Anilis, χλιδή.
Anilitarius, γραϊδαριώδης.
Anisculus, γραϊδάριον.
Anisum, γλυκύ.
Anna, πυρρογάλης, πυρρογαλῆς.
Annâ, ἀνάπαλιν, ἀπόπαλιν, ἐπὶ σκάφης.
Annâ, πάλαι, ἐμαρτύρου, τὸ ἀρχαῖον, ἀρχῆθεν.
Annambulo, ἀφίππομαι.
Annecapio, ἀφαιμάσσω, ἀφοβαίνω.
Annecedo, ἀφήκμασμι, ἀφυπαίωμι, ἀφυγράσμαι.
Annecello, ὑπαίρω τινός τινι, aliquem in aliqua re. ἀφίκω, ὑπαίρω, ὑπερβάλλω.
Annecessor, ἀφίππομαι, ἀφιππεύς, ἀφιππάρχης.
Annecænium, τὸ μετ' ἄριστον, ἀφέστιασις.
Annecursor, ἀφίππομαι.
Annedico, ἀφολίγω, ἀφίσημι.
Anneo, ὑπαίρω τινός τινι, alicui in aliqua re, ἀφίκνεμαι, ἀφίσημι, ἀφυπερβάλομαι.
Annefero, ἀφέπομαι -οῦμαι, -ῇ, τι, ἀφέκρισις.
Annegenitus, ἀφυπογάνης.
Annegredior, ἀφυπαίρω.
Annehac, ἐμαρτύρου, ἀφ' ὧν, ἀφ' ὅτι, ἀφ' ὅτου.
Annelatus, ἀφυπερβατός.
Anneloquium, ἀφυπόλογία, ἀφύδησις.
Anneloquor, ἀφολίγω, ἀφοδύρομαι.
Annelucanus, ἱππότης, ἱππόλοφος, (ἀφοπάσιος,) λοφαγίης.
Annemeridianus, ἀφημεσημβρινός.
Antenna, κέραμος, κεραύνιον.
Anteoccupatio, (προνόησις,) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, id est, præfero, προτίθημι πινά τινος, aliquem alicui.
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅτου,) πρὶν ἄν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπροσθιώτερος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προΐσταμαι.
Anteverto, ὑπεκπαλαμάω τινά.
Antiæ, προέμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiqué, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαιότης, παλαιότης.
Antiquitus, ἀρχαίνε, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil est Antiquius, οὐδὲν ὧδε τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιῶ -ῶ, ἀναβάλλω -ῶ, καταβάλλω -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιός, πρέσβυς.
Antistes, πρωτεύων, ἡγούμενος.
Antitheticum, πρόσωπον.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βοθρίς.
Anus, ûs, id est, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, podex, πρωκτός, πυγή.
Anxiè, φροντιστικῶς, ἀδιαλύτως.
Anxietas, ἀθυμονία, ὀλιγψυχία, δύσια.
Anxius, δυσφορητικός, ἀδιαλύτως, πολυμερίμνητος.
Anxius sum, ἄγχω, λυσσάω.
Apage & apagete, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Apella, fine pelle, λευκοδέρμης.
Aper, χοῖρος, σύαγρος, ὁς ἄγριος.
Aperio, ἀνοίγω, ἀναπετάννυμι, πετάννυμι.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδόν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, ἄνοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθύος.
in Apertum profero, εἰς ἀμφανίζω ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτός, ἀμφανής.
Apes, vel apis, μέλισσα & μέλιττα.
Apex, κορυφή, κολοφών, ἄκρον.
Apiarium, μελισσών, μελίσσεφθος, σμῆνος.
Apiarius, μελισσοτρόφος, μελισσοῦς.
Apium, σέλινον.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apollo, Ἕκηβόλος, Παιάν, Λύκειος.
Apologus, λόγος.
Apophthegma, ἀποφθέγμα.
Apostasia, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω -ῶ.
Apostema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρασκευασμένως.
Apparatio, & apparatus, παρασκευάσμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δύομαι.
Apparet, φαίνει, δύεται, δῆλόν ἐστι.
Apparitio, ὑπηρέτημα, παρέδρευσις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, ὑπηρέται.
Apparo, παρασκευάζω, ἑξαρτύω.
Appellare, ἐπιλέγειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος ἐπὶ τούτῳ.
Appellare, id est, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὸν δίκαιον.
Appello, as, id est, nomino, ὀνομάζω τινα.
Appello, is, ere, προσκίλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, ad portum.
Appello animum ad hoc, προσίζω τὸ νόημα τοῦτο.
Appenderé, pro ponderare, καθαιρῶν, cum accusat. πλατύζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσσταθμάω τινί.
Appetentia, ὄρεξις.

Appetitio, ſeu appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, gen. ἐπιθυμέω τινὸς, ὀρέγομαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιδοκιμάζω, ἐπικροτέω.
Applauſor, ἐπικρότητης.
Applaus us, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, προσαγωγὴ, προσφορὰ.
Applico, προσάγω εἰς λιμένα, προσορμίζω, ὁρμίζω, ἀποτείνω, προσπίπτω.
Appono, προτίθημι, παρατίθημι τι, προσπίπτω τινὶ τι, ἐπιτιθέω.
Apporto, προφέρω σοι τι, προσκομίζω.
Appoſitè, ἐπιτηδείως, ἐπιτηδῶς.
Appoſitio, ἐπίθημα, περίθεσις.
Appoſitus, convenions, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, σύμφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι ἢ πειρῶ, crimen, τινὰ τῆς χειρὸς, πιάζω.
Apprehenſio, ἐπίληψις, ἐπίλημψις.
Apprimè, εἰς τὰ μάλιστα, μάλιστα.
Approbandus, ἀποδεκτὸς, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινί.
Appropero, σπεύδω πρὸς ἡγεμονίαν, ad principatum.
Appropinquatio, προσπέλασις, προσγειτνίασις.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίσταμαι.
Approprio, ἰδίαν, ἐξιδιάζομαι.
Appuſio, καταβάσις, προσέρεισις.
Apricari, ἡλιοθερμάδαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμὸς.
Apricus, προσήλιος, ἥλιος.
Aprilis, ἀνθεστηριών.
Aprinus, καπρώνιος.
Aptè, διαρμόττως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κοσμιότης, διαρμογὴ.
Apto, ἅρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἥκων ἐπὶ τὸ ἐπιδέξιος, ἕδρασος.
Apud, in cum accuſ. παρὰ πρός, cum dat. & accuſ.
Aqua, ὕδωρ, ἅλς, τὸ ὕδωρ, χάρυβις.
Aquæductus, ὑδραγωγὸς, ὑδρομάστης, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάστρη, ἐπίσιον.
Aquarius, a, um, quod ad aquam pertinet, ὑδατικός.
Aquarius, undecimum ſignum Zodiaci, ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, qui in aquâ degit, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμὸς, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετὸς, ὁ.
Aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Aquilonaris, βορειακὸς, βόρειος.
Aquoſus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῶμος, βωμὸς, δυσπάρθενον.
pro Aris & focis dimicare, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων.
Arabilis, ἀρόσιμος, ἀροτήσιμος.
Arancus, ἀράχνης, ἀράκνη, ἀράχνη.

Arantorum tela, ἀράχνιον.
Aratio, ἄρουρα, ἄρουσις.
Arator, ἀρότης, ἀροτῆρ.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτητὴς, δικαστὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, κατ' ἰδίαν.
Arbitrium, βέλτιστα, γνώμη, τὸ δοκεῖν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρον ἡ, δένδρεον, τό.
Arboreſcens, arboreus, δενδρώδης, ὁ ἡ ὁ.
Arboreſco, δενδρόομαι.
Arbuſta, θάμνοι, δενδρῶναι.
Arca, κιβωτὸς, ἡ, θήκη, ζώμασιν, κίστη.
Arcanè, κεκρύφαλος, ἀφάνως.
Arcanum, κεκρύφαλον, μυστήριον.
Arcanus, κεκρυμμένος, κρυφαῖος.
Arceo, ἀμύνω ἀπὸ, ab eo. ἀνείργω, φράγνυμι τινα τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arceſſo, advoco, μετακέλλω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονάρχης.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arctè, στενῶς, στενοχωρίᾳ.
Arctus, στενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώλιον, ἀργυροθήκη.
Arcus, us, τόξον.
Arcus cœleſtis, ἶρις, ἴριδος, ἡ.
Ardea, ἐρωδιὸς.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, ἀθυκτικὸς, καυστικὸς, ἀθυκτικός.
Ardenter, ἀθυκτικῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρόομαι.
Ardere, amanter amare, ἀμφῶς διακεῖσθαι πρός τινα.
Ardeſco, φλέγομαι, ἐκκαίομαι.
Ardor, oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀναφορὰς, ὑψηλὸς, ὄ, ὁ.
Area, ἀλωὰ, ἄλως, πίδαξ.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenoſus, ἀμμώδης.
Areo, σκάλλω, ἀνχμάω, σκίλλομαι, ξηραίνομαι.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Areſco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius, ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod eſt ex argento, ἀργυροῦς, ἀργυρίου.
Argenti ſpuma, λιθάργυρος.
Argentifodina, ἀργυρεῖον.
Argento abduco, ἀποχρυσῶ τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος, ου, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίστις.
Aguo, ἐλέγχω, κατηγορέω τινα.
Arguator, σοφιστὴς, σοφιστὴς.

Argu-

Argutia, ευμηλίαι, σοφίσματα.
Argumor, σοφίζομαι, συλλογίζομαι.
Argutus, acutus, subtilis, ὀξύς, ἀγχινοητικός, λεπτολογίστης, κομψός.
Aridítas, ξηρασία, ξηρότης, αὐαντία.
Aridus, ξηρός, αὐαλέος, σκιλής.
Aries, κριός, πλίξ.
Arista, ἄθηρ, ἀθέριξ.
Arma, ὅπλα, τὰ ἐντὰ, σκεύη, τά.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος συγκομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορῶ.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄξιαξ.
Armatura, ὁπλισμός, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλίτης.
Armentarius, ἀγελάρχης, βουκόλος, βοηφορβός.
Armentosus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, κτῆνος.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἀποξέω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, διοπλίζω, καθοπλίζω.
Armus, humerus, ὦμος, ἰσχίον.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha, vel arrhabo, ἀῤῥαβών, ἀρραβών.
Arrideo, φαιδρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Arrigo, ἴστημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ἴμματα, ἀνορθῶ, ἀναίρω.
Arripio, προσαρπάζω, ἁρπάζομαι.
Arrodo, κατακόπτω, διαβιβρώσκω.
Arrogánter, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονία, μεγαλοφροσύνη, ὑπερηφανία, ὕβρις.
Arrogans, ἀλαζών, ὑπερήφανος.
Arrogo, ἐπιποιοῦμαι ἑαυτῷ τιμάς· ἀλαζονεύομαι, προσποιοῦμαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Artificium, ἐργάτευμα, ἀριστεῖον.
Artes liberales, ἐλευθεριώτατα, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον
Artifex, τεχνίτης, δημιουργός, μηχανητής.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, ἀτεχνία.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδαλέος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τό, σπαλὸς, πίαινα.
Arundo, κάλαμος, ὄϊστος.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, θυοσκόος, ἱεροσκόπος.
Aruspicina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρουρα, ἀρήιον.
Ara, ἀνάθημα, ἄκρα, ἴρυμα.
As, assis, μνᾶ, δωδέκατον, τό.
Ascendere ad honores, προκόπτειν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς πλοῖον.
Ascendo, is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἵστημι.
Ascensor, ἀναβάτης, ὀχεβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνάλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, id est, ascia cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπιποιοῦμαί τινὰ τι, ἐπαποιοῦμαι τινά.
Ascititius, ἀλλότριος, ἐπαποιητός.
Asscribere, imputare, προσίβιβάζω.
Asscribere civitati, πολιτογραφεῖν εἰς πόλιν τινί.
Asscribo, προσγράφω, ἐπιγραμματίζω.
Ascriptor, προσγραφεύς.
A secretis, ὁ ἐπὶ τῶν ἀπορρήτων.
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὀνεῖος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Asinus, ὄνος, βάσκος, βρωμάδης.
Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσυρωπός, ὁ, βλοσυρώψ, ῶπος, ὁ.
Aspectu manifestus, τὸ βλέμμα ἔμφρον.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς, σκληρός.
Aspere, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, ῥίπτω, ἐπιῤῥαίνω, συγχέω, αἰτέω -έω.
Aspergo, inis, ῥαντισμός.
Asperitas, τραχύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονῶ τῶν ἐμῶν, ἀπὸ ἐμαυτοῦ φίλαι, ἀλλοτριῶ, ἀθετῶ.
Aspicio, ἐμβλέπω, σκοπῶ τινα, ἐπιβλέπω τῷ γλῷ, ἀσφαίνω, δέρκω.
Aspirare, favere, ἐπευφημέω.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπιπνοή.
Aspiro, affio, ἐπιπνέω.
Aspotto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatus, ὀπτὸς, ὀπτάλιος.
Assatura, carnes assæ, ὀπτάνιμα, ὀπτιστὸς.
Assecla, ἀκόλουθος, ὀμαρτής.
Assector, παρακολουθῶ τινι, ἀσκέπτω.
Assectatio, παρακολούθησις.
Assectator, ἀκόλουθος, ἀκολουθητικὸς.
Assensus & assensio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφάσις, ὁμόφρασία.
Assentatio, κολακεία, θωπεία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatorie, κολακευτικῶς.
Assentio & assentior, συνεύδοκέω, συγκατάθεμαί τινι, συναινῶ, ὁμολογῶ.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνοῦμαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, κιχάω.
Asseres, σανίδες.
Assero, affirmo, διαβεβαιοῦμαι, συμβεβαιῶ.

Asserere in libertatem, ἐξαφιλεδθερόω τὶν ἐλεθερίαν.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτὴς, ἐνδικητής.
Asservo, φυλάτω, τηρέω, διασωλάτω.
Assessor, παρέδρος, συνέδρος.
Asseveranter & asseverate, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, λογισμός.
Assevero, διαβεβαιόμαι τι, διϊσχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθίζομαι.
Assidue vel assiduò, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συνεχῆ.
Assiduitas, τὸ συνεχὲς, ἀδιαλειψία.
Assiduus, συνεχὴς, ἀδιαλείπτος, πολὺς.
Assiduus sum, προσλιπαρῶ τινι, σφοδρῶς τινι, διατελῶ, διημερεύω.
Assimilis, ὅμοιος, ἀπομιμητὸς.
Assimiliter, ὁμοίως, κατὰ ταὐτὰ.
Assimilo, ὁμοιῶ τί τινι, εἰκάζω.
Assimulo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίσταμί τινι, παραμένω.
Asso, torreo, ἀνθρακεύω, ἐπέδω.
Associo, συναίρω τινί τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινα πρός τι· συνεθίζω.
Assuesco, ἐθίζομαι συν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, συνήθης, συνέθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινα.
Assumpto, πρόσληψις.
Assuo, περιράπτω.
Assurgo, ἀναίσταμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκαθάθεσις.
Astipulor, περιΐδιμαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίσταμί τινι.
Astragalus, ἀστράγαλος.
Astrictè, στενῶς, περισταλμένως.
Astrictio, στύψις.
Astringo, περιφίλλω, ὑποφίζω.
Astrologus, ἀστρολόγος.
Astrum, ἄστρον.
Astra contemplari, ἀστροματῶ.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astu, pro astutè, πανούργως.
Astus, πανουργία, ἀλλοφροσύνη.
Astutè, πανούργως, κερδαλέως.
Astutia, πανουργία, ἀσυτία.
Astutus, πανοῦργος, γλαφυρὸς, ἀλλαντὶς.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλὰ ἀλλὰ μήν.
At, ὦ, ὦ, αἰ, αἰ.
At certe, ἀλλά, ἄρα, ἀλλ' ἤ.
At enim, ἀλλὰ γάρ.
At vero, ἀλλά τι.
Atavus, πάππος προπάππος.
Ater, μέλας, μελανόχρως, ζοφερὸς.
Athleta, ἀθλητὴς, ὁ ἀσκούμενος.
Atque, καί, τε, ἠδέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὲ καί.
Atqui, πλὴν ἄρα, ἀλλά τι, γάτοι.
Atrametarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, φάλκος, ψῆ.
Atramentum sutorium, χαλκανθος.
Atriensis, αὐλικὸς, δωμάτιος.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μεγαθυρὸν, αὐλεῖον.
Atrocitas, ἀμότης, ἀγριότης.
Atrociter, ἀμῶς, ἀγρίως.
Atrox, χαλεπὸς, ἀγριος, ἄπιτος δὲ πάσχω, atrox fortuna, δυσπραγία.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ γέ σε, ἀμέλει.
Attemperatè, ἐμμέτρως.
Attempero, περιάπτω τινί τι.
Attendere animum, mentem, προσέχειν τὸν νοῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διανεύομαι.
Attentè, φιλακόως, προσεκτικῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχθεια, προσοχὴ.
Attentus, φιλάκοος, προσεκτικός.
Attenuatio, λεπτύσμος.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, περιτρίβω τινί τι, παρατρίβω, cum dat. & accus. σμύχω.
Atteſtor, μαρτύρομαι.
Attexo, προσυφαίνω τινί τι.
Attinere persinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπαφῶμαι, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τινὰ φωνὴν, ἀναζωπυρῶ τι· ἀναφέρω, αἴρω.
Attondeo, ξυρίζω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, aliquem: ἀτύζω, ἀτύπω.
Attonitus, ἐκπλαγὴς, ἐμβροντητος.
Attonitus sum, ἀνίσταμαι & ἀνίστημι.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι περί τινι ἢ ὑπό, abbeller.
Attonsus, ξυρημένος.
Attractio, ἐλκυσμὸς, ἕλκυσις.
Attraho, ἕλκυσον, ἕλκω, ἑλκύω.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, armis: ψηλαφάω.
Attribuo, προσγράφω τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομὴ.
Attritio, τρῖψις, παράτριψις.
Attritus, παρατετρῖφθαι, ἀπόπτωτος, παρατεθεμμένος.
Avarè, φιλοκερδῶς, ζημιολόγως, φιλοδόξως, φιλοκερδῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία, φιλοχρημοσύνη.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ὁ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ἐπιμέτρημα, ἐπίβλημα.
Auctio, αὐξησις, ἀμπελουργία.
Auctionem bonorum facere, καταθέσθαι τὰ ὄντα, ὥσπερ ἐν ἀγορᾷ πωλοῦντα.
Auctiônor, ἀποκαταθέσθαι τὰ παρόντα.
Auctor, αὐτουργὸς, αὐτόχειρ τινός.
Auctoramentum, μισθοδοσία.

Auctor-

Auctorem laudare quempiam, ἐπαινεῖν τινα.
Auctoritas, ἀξίωσις, ἀυθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τὸ σεμνόν.
Auctoritate pollens, κυριώτατος.
Auctus, αὐξηθείς, ηὐξημένος.
Aucupium, ἰξευτικὴ, ὀρνιθευτική.
Aucupor, ἰξεύομαι, &c. ἰξεύω, ὀρνιθεύομαι.
Audacia, θράσος τι, θρασύτης, πλῆθος, ἡ.
Audacia & impudentia fretus, πλήθει τῆς ἀναιδείας πεποιθώς.
Audaciter vel Audacter, θρασέως.
Audacter loquor, παῤῥησιάζομαι.
Audaculus, ὁ θρασύτερος, ὁ παῤῥησιαστικώτερος.
Audax, πλήθει, θρασὺς, θαῤῥαλέος.
Audax ſum, θαῤῥῶ καί τινος, πλήθει.
Audens, θαῤῥῶν, θαῤῥητικός.
Audeo, πλήθει τι, θαῤῥῶ, cum accuſ.
Audio, ἀκούω, ἀκοὴν τι, & τινος, ἀκοῇ δέχομαι, ἀκροάομαι, πυνθάνομαι.
Auditę, præcipienti parere, ὑπακούειν τινος.
Audire benè, id eſt, laudari, εὖ ἢ καλῶς ἀκούειν, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος, male audire.
Audiendo falli, audire perperam, παρακούειν.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκροᾶτής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ἠκόος.
Auditus, ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, βαρυηκοΐα.
Auditus part. duodecis, δωδεκάς.
Ave, χαῖρε, ἴθι, ἴτε.
Aveho, ἀνάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσπῶ, ἀποσπάω, ἀποσπάω.
Avena, βρόμος, αἰθηλή.
Aveo, ὀλίγομαι, ἐνδεὴς εἰμὶ, ἐθέλω.
Avernus, ἄορνος.
Averruncare, id eſt, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποτρόπαιόν τι, ἀποτρόπαιόν τι ποιεῖν, ἀλέξω.
Averſandus, ἀποτροπαιωτέος.
Averſatio, ἀποτροπαιασμός.
Averſè, κατὰ γραμμήν.
Averſio, ἀποτροπή.
Averſor, ἀποτρέπομαί τινα, ἀποτροπαίζομαι, ἀποτρόπαιός εἰμι.
Averſus, ἀποστρεφὴς, ἀποστρεπτικός.
Avertat Deus hoc, μὴ γένοιτο θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποκλίνειν που.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποτρέπω, ἀποτρόπαιόν τι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρῶ ἔκ τινος.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω, ὦσω, & αὐξάνω, αὐξάνω.
Augeor, αὐξάνομαι, αὐξάνω.
Augeſco, αὐξάνομαι, αὐξάνω.
Augmentum vel augmentatio, αὔξησις, αὐξάνεσις.
Augur, οἰωνιστὴς, οἰωνοσκόπος, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνιστικὴ, οἰωνοσκοπική.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνόσκοπος.
Auguro, & ror, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπῶ, διὰ τῶν ὀρνίθων, οἰωνίζομαι.
Auguror bene, ἀγαθὰ ἀγαθὰ τοιοῦμαι.
Auguſtè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Auguſtus, a, um, Cæſareus, Cæſareus, σεβαστός.
Auguſtus menſis, αὔγουστος.
Avia, μάμμη.
Aviarium, ὀρνιθών, ὀρνιθοτροφεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοτρόφος.
Avicula, ὀρνεόν μικρὸν, ὀρνίθιον, ὀρνιθάριον.
Avibus bonis, ἐρίσιν οἰωνοῖς.
Avidè, ἐνδυμελῶς, ἐνδυμέως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐνδυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐνδυμελὴς, ὦ, ὄν.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φονικός.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ὁ, ἡ.
Ayis, ὄρνις, ιθος, ἡ· πτηνὸς, οἰωνός.
Avitus, a, um, προγονικὸς, πατρῷος.
Avius, ſine via, ἄπορος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa, orum, αὐλαία, σκηνοπέτασμα.
Auleres, zibicen, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρὶς.
Aulicus, αὐλικὸς.
Avocamentum, διαγωγὴ.
Avocatio, ἀποστροφὴ, ἀποτροπή.
Avoco, ἀποκαλῶ τινα, ἀποβιβῶ τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, ἀποπέτομαι.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀὴρ ἱλαρὸς.
Aurarius, ἰχθυοπώλης.
Aurata, χρύσεα, χρυσόφορος.
Auratus, ἰχθυοπώλης, χρυσοπώλης, διὰ χρυσοῦ, χρυσοποιὸς, χρυσοβαφὴς.
Aureus, χρυσοῦς, χρύσεος· χρύσεος, ᾶ, ον.
Auricula, οὖτον.
Auricularis, οὐτικὸς.
Aurifex, χρυσοπώλης, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοΐα.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσορυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρμαμαξεύτης.
Aurigarius, ἁρμαμαξεύτης, ἁρμαμαξικός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἡνιοχῶ.
Aurigor, ἡνιοχία, ἁρματηλασία.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικὸν.
Auris, ἀός, ὠτὸς, τὸ, οὖς.
In utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα κοιμᾶσθαι.
Aurem vellere, σπαράσσειν τὰ ὦτα.
Aures obtundere, ἀποκλύζειν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς ἀδικεῖν, ἀπατᾶν.
Auriſcalpium, ὠτολυσὶς, ὁ.
Auritus, magnas habens aures, ὠτήεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auro captus, χρυσοκρὴς, χρυσομανὴς.
Auro micans vel coruſcans, χρυσοειδὴς.

Aurora,

Aurora, Ἠώς, οῦς.
Sub Auroram, ὑπ' ἠῶ ἰὼν· εἰς ἠῶ.
Aurum, χρυσός, οῦ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, ἀκροάδρα.
Auscultator, ἀκροατής.
Auscultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, ὑπακούω τινι.
Auriculto, audio, ἀκροῶμαι, ἀκροάομαι, ἀκρόασιν, ἀκροατήριον.
Ausim, τολμήσω.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicato, εἰς καλὸν, εἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπῶ.
Auspices, negotium aliquod aggredior, ἐπιχειρῶ, ἐπιχείρημα, ἐπίχειρημα.
Auster, νότος.
Austeritas, τραχύτης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀπαρκτικός.
Aut, ἢ, εἴτε.
Autem, pro sed, ἀλλὰ, δὲ, δέ, ἤτοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀποσπασμὸς.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητρὸς ἀδελφὸς, μητρὸς ἀνεψιός.
Avus, πάππος.
Avus paternus, πατρὸς πάππος.
Avus maternus μητρὸς πάππος.
Auxiliares, συμμαχικοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπίκουρος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἀλεξητήριος.
Auxilior, βοηθῶ τινι ἢ εἰς τὸ πολεμεῖν, ἀλεξητέω τινι.
Auxilio tibi venio, βοηθῶ σοι ἥκω σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀλέξησις.
Axilla, μασχάλη, μασχάλις.
Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, ὕειον στέαρ.

B.

Bacca, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, insanio, βακχεύω, & βακχῶ.
Bacchus, Βάκχος, Ἴακχος, Διόνυσος.
Bacillum, βακτήριον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, φορτίζω, ἀχθοφορῶ.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγός, ναυφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus, us, βλαχὴ, βλάγμος.
Balbus, βαλβὸς, τραυλὸς, ἀκρόφωνος, ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus vel Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γενειάς.
Barbâ tenus philosophus, ἕως πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφῶ.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαρικῶς.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitos, βάρβιτος.
Bardus, stupidus, βλαξ, μωρολόγος.
Barritus, ὀλόφωνος βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basilica, βασιλικὰ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basiator, φιλητὴς.
Basio, osculor, φιλῶ τινα.
Basis, βάσις, βάθρον, τὸ ἔδος.
Basium, osculum, φίλημα.
Batillum, πύελος.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινὰ τῆς.
Beatus, μακάριος, μακαρίτης, ἀπολαυστικὸς, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valdè, μακαρίτατος.
Bellaria, τραγήματα, ὀπτοφακέλλια, τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρήϊφιλος, αἰδών.
Bellè, καλῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δεινὸς περὶ τὰ πολεμικά.
Belli expers vel imperitus, ἀπείρατος πολέμου, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, bellum gero, πολεμῶ σοι, ὁ πρός σε, πολεμοποιῶ.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, ἁλώβητος.
Bellua, θὴρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἐπιτίθεσθαι πολέμῳ, πρόσφορα ὁ πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖ τινι.
Bellum finiri, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico, πόλεμον ἀναγορεύω εἰς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐπάγω πρός τινα, πόλεμον ποιῶ.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀπολαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, καλὸς, ὡραῖος.
Bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Bene audire, εὖ ἀκούειν.

Bene-

Benedico, ἐλογέω, ἐυφημέω.
Benefacio, ἐυεργετέω, ἐυποιέω.
Benefactum, ἐυεργέτημα.
Beneficentia, ἐυεργεσία, ἐλεήμοσυνα.
Beneficio afficere aliquem, τί τινὰ τινα.
Beneficio affici, τί ὑπό τινος.
Beneficium, ἐυεργεσία, χάρις.
Beneficus, ἐυεργέτης, ἀγαθοεργός, ἐυποιός.
Benevolè, ἐυνοϊκῶς, φιλοφρόνως.
Benevolentia, ἔυνοια, ἐυγνωμοσύνη, φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν ἐυνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, ἤπιος, ἥμερος, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρωπία.
Benignus, χρηστός, ἐλεύθερος.
Beo, μακαρίζω τινά.
Berylus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θήρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωύφιον.
Beta, τῦφλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποτία.
Bibax, biboſus, πολυπότης, πῶλικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, accuſ. ſed Attice genit.
Aquam bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, διχάραλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέρως & δίκερως.
Bidens, δίδους.
Biduum, δύο ἡμέραι, δίημερον.
Biennis, δίετης.
Biennium, δυοῖν, διετία.
Bifariam, διχῶς, διττῶς, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, δίφυὴς, διχαδὸν.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, δικέφαλος, ἀμφικέφαλος.
Bigæ, συνωρίς, δίφρος.
Bijugis, & Bijugus, δίζυξ, δίζυγος, ος.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγὸς.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολοῦν.
Bilinguis, δίγλωσσος, δίλογος.
Biliosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, δίμελος, δικῶλος.
Bimeſtris, δίμηνος.
Bimulus, διετὴς, διετίζων.
Bimus, δίετος, διέτης.
Bini, δύο ἕκαστοι, συνδυο.
Binominis, δίωνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχοδαὴς, δίμοιρος.
Bipedalis, δισπιθαμαῖος, δίπηχυς.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίκρανος.
Bipertitò, διχᾷ, δίχα.
Bipes, δίπους.
Biremis, δίκροτος.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Biſſextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Biſulcus, διχηλος, διχάδιος.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumincus, ἀσφαλτώδης.
Bivium, δίμοιρος, δίοδος.
Blæſus, βλαισὸς, τραυλὸς.
Blandè, ἡδέως, μειλιχίως.
Blandiloquentia, χρηστολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, ἡδονὴ, ἀφροδισία, ἁβρυσμός.
Blandior, σαίνω σε, ἤδει, προσφιλή τινα, ἀγαπάω, ἀρεσκεύομαι, αἰμύλλω.
Blanditiæ, χρηστολογία, φαλακρὰ.
Blandus, χρηστολόγος, ἁβρυσμός, ἀνασεισμός, αἰμύλος, ἵππος, μειλίχιος, ἱκανωτής.
Blaſphemia, βλασφημία.
Blatero, φλυαρέω, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολέσχης.
Blatta, ζῦφος.
Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοὴ, μακαθμὸς.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολὶς.
Bolus, βόλος, ἡ· ἄκαλος, βλωμὸς.
Bombilatio, ſonus aquæ, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ὄχθος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, id eſt, opes, ὄλβος, χρήματα.
Bonâ fide, ἰσονομικῶς, ἀπλαστικῶς, ἐν ἀληθείᾳ.
Bonâ veniâ, ἀπροφασίστως, οὐ παρίσης.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni conſulo, χάριν οἶδά τῳ ἀποδεκτῶς, ἀποδέχομαι τὰ ὑπό τινος.
quod Bonum fauſtumque ſit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθοεργία, χρηστότης.
Bonitas ingenii, ſeu naturæ, ἀφελία.
Bonus, ἀγαθὸς, ἰκανὸς, χρηστὸς, καλός.
Bonus & probus vir, καλοκἀγαθός.
Boo, as, are, μυκάομαι, μυκηθμοὺς βοᾶν.
Borealis, βορειακὸς, βόρειος.
Boreas, aquilo, βορέας, βορρᾶς.
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτέω.
Boves paſcere, βουκολέω, βουβοτέω.
Bovillus & bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βουρύσια.
Boum cædes, βουκοπία, βουφονία.
Boum cuſtos, βουκόλος, βουκόλος, βουφορβός.
Brabium, certaminis præmium, βραβεῖον.
Bracca, fœmorale, ἀναξυρὶς, ἰδος, ἡ· διαζώματα.

Brachiale

Brachiale, φρενοχίτων, χιτών, χλαμύς.
Brachium, βραχίων, ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πετηλεύς.
Bracteola, πετηλίδιον.
Branchiæ, βράγχια, βράγχια.
Brassica, κράμβη, κραμβίον.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, compendium, ἐπιτομή.
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχύτερον, βράχιον.
Brevis, βραχύς, ἐπίτομος, συντομώτερος.
Brevis vitæ, βραχυβίοτος, ὀλιγοβίοτος, μικροβίοτος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Brevitèr, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερία, ἔπαυλις, χειμών.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus stupidus, ἀναίσθητος, παχυσαρκότατος, ἀλογώτατος.
Bubalus, βούβαλος.
Bubile, βουστάσιον, βουκόλιον.
Bubo, βύας, υ, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βουκόλος, βουκόλιος, βουνόμος.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα, βύρσα, βυρσήιον.
Bubulus, βόειος, βούσιος.
Bucca, σῦμα.
quod in Buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐν τῷ στόματι λάβῃ.
Buccas inflare, ἐν γναθοῦν φυσᾶν.
Baccea, ε, ψωμίς, ἰγνατία.
Buccella, σίτιμον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κῆρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύκης, ητος, ὁ: βάτραχος.
Bugloſſus, βούγλωσσος, ἢ βούγλωσσον.
Bulbaccus, βολβώδης.
Bulboſus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερμάτινον σάκος.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ὑπόφυσις.
Bulla, insigne, ἡ κόλυξ.
Bullatus, tumidus, πομφολυγώδης.
Bullatus, bullâ ornatus, ὁ κόλυξ φοροῦμενος; πτυσσομενόλοφος.
Bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσαλίσκος.
Bura, sive Buris, ἰχθύς.
Buſtuarius, νεκρόκοιτος.
Buſtum, τύμβος, πυρά.
Buſtum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βούτυρον.
Buxetum, πυξίνη.
Buxeus, πύξινος.
Buxum vel Buxus, πύξος, ὁ.
Byſſus, βύσσος, ἡ, ὁ.

C

CAballicus, ἵππιος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κάκκαβος, λέβης.
Cacaturio, κακκυσμὸν, κακίζειν.
Cacchinatio, καχασμός.
Cachinnor, καχάζω, καχλάζω.
Cachinnum tollere, ἄθρυν ἀνακαγχάζειν, ἀκαχάζειν.
Cachinnus, καχασμὸς, καχλασμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, κοπρολογέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἰχμή.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφιὰ.
Cacuminatus, κατοξυνθεὶς.
Cacumino, κατοξύνω, κορυφόω.
Cadáver, τὸ νεκρὸν, ἡ ὁ νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera ſpoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaveroſus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τινὶ πιλνάντι, οὐ ſinere, τῶν τινων νικᾶσθαι, οὐ cedere aliquorum: ἀθύμως διάγειν.
Cadere in ſuſpicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, παρὰ ὑποψίαν ἔχεσθαι.
Cadivus, πίπτων, ἐπικρεμάμενος.
Cado, ἐμπίπτω, πίπτω εἰς γῆν, ἱρείνω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, νεκρὸς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκοπόρος.
Caduçus, πίπτων, ἐπικρεμὴς, ἱρείνιμος, ῥᾳδιουργός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, πηρότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφανὴς.
Cæcutio, ἀμβλυωπέω, πηρόω.
Cædes, κόπος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, percutio, πλήσσω, κόπτω, δέρω.
Cædua ſylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τμητὸς, κόψιμος.
Cælamen, γλυφὴ.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφὴ, ἀνάγλυφα.
Cælatus, γλυπτὸς, γλυπτὸς.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμιος, ἀζυγὴς.
Cæleſtis, οὐράνιος, ὑπερουράνιος, ἀθάνατος, ἀθάνατος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, ſculpo, γλύφω, ἐγκόπτω.
in Cælo, οὐρανόθεν.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ, πόλος.
Cæmentarius, χαλκοκοπίμος, χαλκουργός.
Cæmentum, χάλιξ, ικος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cærulcus, κυάνεος.

Cæſaries, ei, f. κόμη, βόστρυχος, χαίτη, κεφαλή.
Cæſius, γλαυκός.
Cæſpes, βόλος, βῶλαξ.
Cæſpito, προσκόπτω βοᾶζω.
Cæſura, τομή, τμῆσις.
Cæſus, κεκομμένος, τμηθείς.
Cætera, ἡ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δέ, ἀλλὰ, πάντως, μήτοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamiſter, vel calamiſtrum, καλαμίς, ίδος, ἡ, καλαμιστήρ.
Calamiſtratus, βοστρυχίσκος.
Calamiſtro, βοστρυχίζω.
Calamitas, miſeria, συμφορά, δυστυχία, δυσχέρεια, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, κακοπαθεῖν τινα.
Calamitate premi, δυσχεῖν ἐν τινι, vel περί τι.
Calamitoſè, δυστυχῶς.
Calamitoſus, ἀξύμφορος, δυστυχὴς, δύστηνος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, σῦριγξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνεον.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, σπόρος, πλάκτρον.
Calcaria equo ſubdere, κέντρον ἵππῳ.
Calceamentum, πεδίλημα.
Calceatus, ὑποδήμων, ὑποδεδεμένος.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceoli, ὑποδημάτιδια.
Calcens, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτίσματος.
Calcitro, calcitras, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, nis, λακτισμὸς, πτέρνισις.
Calco, πατέω, σβέω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculoſus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψῆφος, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, διαθερμὸς.
Caleſco, θερμαίνομαι, διάθερμος.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ὁ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον.
Calens, θερμὸς.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Caleſco, θερμαίνομαι, διάθερμος.
Calículus, πολίσκος.
Calidus, θερμὸς.
Caliga, σκέλη, κνημὶς.
Caligatus, κνημιδοφόρος.
Caliginoſus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo, inis, ζόφος, κνέφος, σκότος.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμαύρωσις ὀφθαλμοῦ κόλος.
Caligo, eccentio, ἀμαυρόω τὸ.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Galleo, πάλλω.
Callere, perſpicue ſcire, ἐπίσταμαι τινὰ πάλαι, ἐμπείρως ἔχω.
Callide, πανούργως, ἀπατηλῶς.
Calliditas, πανουργία, σοφία, δεξιότης.
Callidus, πανοῦργος, φιλόσοφος, δεινὸς.
Callis, is, τρίβος, πάτος.
Calloſus, πολύδης, ὁ ἡ ὁ.
Callum obducere, σκληρύνειν, πωλεῖν.
Callus & callum, πῶλος.
Caloues, καλοπόδια.
Calo, onis, καλαμοφόρος, καλαμηφόρος.
Calor & caliditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αὐθος, διάκαυσις.
Calvaria, κρανίον.
Calvaſter, ἀτριχοκάλλιας.
Calveo, φαλακρίζομαι.
Calveſco, φαλακρὸς μοι.
Calvitium, vel calvities, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινα συκοφαντίᾳ τινὰ πονηρᾷ.
Calumnioſus, συκοφαντικὸς.
Calvus, φαλακρὸς.
Calx, extrema pars pedis, πτέρνα, σφυρὸν.
Calx, g. fœm. Chalch, πέτρα, χάλιξ.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρεώτης.
Cameratus, καμαρωτὸς.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, ὁ ἡ ὁ, κάμινος.
Cammarus, ἀσκαλὼν.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων.
Campeſtris, πεδινὸς.
Campus, πεδίον, πέδον.
per Campum, κατὰ πεδίον.
Camurus, inflexus & curvus, ἀγκύλος, καμπύλος.
Camus, κυλὸς.
Canaliculus, αὐλίσκος.
Canalis, αὐλὸς.
Canalitius, αὐλοποιός.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellarius, κιγκλίδιον.
Cancellatus, κιγκλιδωτὸς, κιγκλιδοποιός, διάτορος.
Cancelli, ὁ κιγκλὶς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, cri, κάρκινος.
Cancer, morbus, καρκὶς, καρκίνωμα.
Candefacio, λαμπρύνω.
Candefacio, ignitum reddo, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δᾷδιον.
Candelabrum, λυχνία, κανδηλαβρον.
ferrum Candens, ὁ σίδηρος πυρὶ μεμυρ.
Candeo, candidus ſum, λάμπω, λαμπρὸς εἰμι.
Candeſco, λαμπρύνομαι.

Candi-

Candidatus, alba veste indutus, λευκοφόρος.
Candidè, ἐυγενῶς, εὐδόξως, ἀστεῖως.
Candidus, λευκὸς, ἀργὸς.
Candidus cum ad animum transfertur, εὐγενὴς, ἔνδοξος, χρηστὸς, κεκοσμημένος.
Candor, oris, albedo, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγενεια, ἀπλότης.
Caneo & canesco, πολιόομαι.
Canere receptui, τὸ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαὶ.
Canicularis, κυνώδης, κυνικὸς.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ μετὰ τὸ σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνὸς, κυνῆ.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνιστρον.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, Rubr. κάννα, δόναξ, καλαμος.
Cannabaceus, κανναβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελῴδω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψάλτης.
Cantatrix, ψάλτειρα.
Cantatus, ἀοίδιμος, ὑποφδεὶς.
Cantharis, κανθαρὶς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθὸς.
Canticum, ᾆσμα, ᾠδὴ, τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, cantus, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδὴ.
Cantito, τερπνῶς.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantor, ψάλτης, ἀοιδὸς.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λάκις, λάκκινος.
Capacitas, χώρησις, ἐυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικὸς.
Capella, χίμαιρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ος, χίμαιρος.
Capere, delectare, τέρπειν τινα.
Capere, eligere, αἱρεῖν τὰ ὅπλα, arma.
Capere, tenere, αἱρεῖν τὴν πόλιν, urbem.
Capero, ἐνοπλίζω, ἐντρέβω.
Capero frontem, μέτωπα ἀναπλάσσειν, συνάγειν τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιθυμῶ, ἐφίεμαι, ἐφίεμαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρῶ.
Capescere fugam, φυγὴν ἐλπίζειν.
Capescere remp. ἀρχὴν πολιτεύεσθαι ἐθέλειν.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, πρόσθημα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτὸς.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, χαίτη.
Capillorum defectus, ἀλωπεκία.
Capillos comare, κομᾶν, βοστρυχᾶν.
Capillosus, πριχώδης, λαχνώδης.
Capillus, κόμη, θρὶξ, τρίχες, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, comprehendo, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δίζημαι, κρατέω.
Capio, decipio, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, περικεφάλαιον, κημὸς, φιμός.
Capital, ἄκανθος, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικὸς.
Capitalis morbus, νόσος ἀλεθρία, φθόρια, διαπόλησις.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν, τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite dolco, κεφαλαλγέω, κραιπαλῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ἁλῶναι φεύγειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, κραιπάλη.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιηδὸν.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρύων, ἀποκοπίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγικότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγρος.
Capreoli, ὀρεκτίδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεὸς.
Caprinus, αἰγεῖος.
Capsa, κάψα, κίστη, θήκη.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, venatio, θήρα, διάζωσις.
Captator, θηρατὴς, διαζωστῆρες.
Captio, deceptus, ἄλωσις, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιστικὸς.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηράω, διαζώννυμι.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἁλὼς ἐραστὴς, amore, κεκαρμένος ὑπ' ἐρωτος, ληφθεὶς, ἁλισκόμενος.
Captus, comprehensio, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis fenex, ὁ σκυβάλινος.
Capulus, manubrium gladii, λαβὴ, κώπη.
Capus, i, vel capo, nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, origo, ἀρχὴ.
Caput aperire, κεφαλὴν ὑποκολπίζειν, ἐκκολύπτω κρύπτω.
Carbasea vela, λίνεα πετάσματα.
Carbaseus, vel carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λίνος.
Carbo, ἄνθραξ, σπόδιον.
Carbonarius, ἀνθρακικὸς, ἄνθρακος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακὴ.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω,

ἐμβολεῖον, ἡ, ἀναγκαῖος τὸ διαμπάξιον.
Carceres, ἃ βαλβίδες, ἀφετηρία, ἡ χαμπή.
a Calce ad carceres revocari, ἐπὶ τὰ πίμπρα-τον τὸν πάλιν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
a Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τῆ καμπτῆρος.
è Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νώτου, ἐκ τῆ βαλβίδος ἐξέρεσθαι.
Carceris janitor, διαμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἰσχυρὰ κύματα.
Cardo, ἄκμων, στρόφιξ, στρόφιγξ.
Cardoelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποστερίσκομαι, στερίσκομαι, ἄπομαι.
Carere sensu, ἀναίσθητον.
Carex, quibusdam τὸ ξυρὸν, aliis τὸ ἄκαιρον vel ὁ κύπειρος.
Carica, ἰγάς.
Caries, ἴβρις, σαπρότης.
Carina, ζωστὶς, σῶμα, ἀλφὸν, κύτος τὸ.
Carino, κυτόω.
Cariosus, βιβρώδης, σαπρὸς, βιβρώσεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανιότης.
Caritas summa, πανσπερμία.
Carmen, ἐπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ὑμεναιδμὸς.
Carminatio, πλυσμὸς, ἀπόξεσις.
Carmino, πλύνω, διαπλύνω.
Carnarium, τὸ κρέοι, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωπαίκτης.
Carneus, σαρκικὸς.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεωργεῖον, βασανιστήριον.
Carnifico, κρεωργέω, ἀνείρω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης.
Caro, σὰρξ, ἡ, κρέας, τὸ.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, decerpo, δρέπομαι.
Carpo, reprehendo, κρούω τὸ ἐπ' ἀπιστίᾳ, ob infidelitatem, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carpsim, ἀκρογωνιαῖος.
Carptor, reprehensor, διακωμῳδητὴς.
Carpeus, δρεπτὸς.
Carpus, καρπὸς.
Carruca, ἁμαξίον, ἁμάξιον.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁμαξιπλάστης.
Carrus, vel carrum, ἅμαξα, ἁμάξα.
Cartilagineus, χονδρόεντος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, ἀγοραῖος, πολύτιμος, ὁ, ἡ, τιμιώτατος.
Casa, στέγη, ἴσκλος, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, ψῆλος.
Cassis, rete venatorium, δίκτυον, ἄγκιστρον.
Cassis, galea, κόρυς.
Cassita, καρὸ ὄλυρα.
Cassus, inanis, φρένας, μάταιος.
Incassum, εἰς κενὸν.
Castanea, κάστανον.
Castè, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, ὀχυρὸν, κώμη, ἴρυμα, περιβολὴ, ὑπερέρεισμα.
Castigare, punire, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κόλασις, παίδευσις, νουθέτησις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, διδάσκαλος, σωφρονιστὴς.
Castigo, παιδεύω τινα, νουθετῶ τινι, ὑ τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάστωρ.
Castoreum, καστόριον.
Castra, στρατόπεδον, παρεμβολὴ.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι σκηνὴ, ἐξαναζυγίζω τὴν στρατιάν.
Castra pono, στρατοπεδεύω.
Castrametor, στρατοπεδεύω, στρατοπεδεύομαι.
Castratio, ἐκτομὴ, ἐκτέμνω.
Castratus, ἐκτὸς, ὁ, ἐκτετμημένος, ἐκτόμιας.
Castrensis, τὸ τῆ στρατοπέδου.
Castro, excido, ἐκτέμνω τινα, ἐκτέμνειν, ἐκτέμνω.
Castrorum metatio, καταστολὴ.
Castrum, locus muris munitus, ἴρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σαγίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casus incideret, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμὸς.
Catadromus, καταδρομὸς.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, καταφρακτὸς.
Catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικὸς.
Cataracta, vel cataractes, καταῤῥάκτης.
Catarrhus, καταῤῥοὸς, ῥεῦς.
Catechesis, κατήχησις.
Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἁλυσιδωτὸς.
Catenis constrictus, ἁλυσιδωτὸς.
Cateno, δεσμέω, δεσμῶ.
Catenula, ἁλυσίδιον.
Caterva, στίφος, σπεῖρα, λόχος, ἀγέλη.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγελαδὸν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus, vel catinum, τρυβλὶον, πυξὶς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus, a, um, sagax, πολύτροπος, ἔμφρων, φίλαλθὴς.
Catus, felis, αἴλουρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κεκοιλωμένος.

Cauda, ἡ, πρωκτός, ὁ.
Cauda avium, ὀρρωδία.
Caudam mouitans, σαίρων, seu σαίνων.
Caudex, σκληρὸς, σκληρὸς, τὸ κορμὸς.
Caudicalis, σκληρώδης.
Cave facias, φυλάξῃ, vel τηρῇ μὴ ποιήσῃς.
Cavea, αὐρτὴ, αὐρτὶς, ἐκλίσιον, ὀρχηστοδιδάσκαλον.
Cavendum est, φυλακτέον.
Caveo, φυλάττομαι, accus. φυλάττομαι, ἐξαλείφω, φείδω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, σήραγγώδης.
Cavernula, ἠμυχή.
Cavilla, ἡ, σκόμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρδημων, σοφιστὴς.
Cavillor, σκώπτω τινα ἐπί τι, propter aliquid, διακερτομέω, διασκώπτω.
Caula, ἴσαυλος, αὐλὴ.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, ὕ, ὁ.
Cavo, κοιλαίνω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόκος.
Caupona mulier, καπηλὶς.
Caupona, taberna, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικὸς.
Cauponor, καπηλεύω.
Causa, αἰτία, αἴτιον.
Causa est cur, αἰτία δ' ἔστ.
Causa indicta damnari, ἐρήμην καταδικάζεσθαι.
Causa indicta damnare, ἀκρίτους τὰς ἀμείνους λόγων καταδικάζειν.
Causam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Causalis, αἰτιολογικὸς.
Causidici, οἱ καὶ ἀγορῶν.
Causidicus, δικανικὸς, συκοφάντης.
Causor, συκοφαντίζομαι, αἰτιολογέω.
Caute, ἀκινδύνως.
Cautela, ἀσφάλεια, περιφυλακὴ.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes, is, ἡ, πέτρα, ἀκρόβατος.
Cautio, ἀσφάλεια, περιφυλακὴ.
Cautor, περιφυλακτικὸς.
Caurus, ἀσφαλὴς, περιφυλακτικὸς, ἰσχυρὸς, σωστικὸς.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχώριον.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχεῖν φέρεσθαι, εὐπραγεῖν.
Cedere bonis, ἐκχωρεῖν τῶν ἴδιων.
Cedo, ceti, παραχώριον τινὶ τὴν βάσιν, ἐ ἐκχωρῶ, πάω τινὶ, ὑπαχωρῶ τινι ἐξέρχομαι, de via, ἀναχάζω.
Cedo, idi, die, ἀπὸ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare, praedicare, ἐπαινεῖν πολλὰ,

ἐγκωμιάζειν τινά.
Celebra re laudibus, ἐγκωμιάζειν τινὰ τινι, ἐγκωμιάζειν τινα.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτὴν.
Celebratio, πανηγυρισμὸς, θαυμασμὸς.
Celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον.
Celebratus, ἀοιδιμώτατος, θαυμαστὸς, ἐπιφανὴς, ἀοίδιμος.
Celebris, ἐνδοξος, ἀοιδιμος, ἀλλαὶς.
Celebritas, *frequentia hominum*, πολυανθρωπία, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὐκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτῶ συχνὰ σι.
Celer, ταχὺς, ὠκὺς.
Celer pedibus, ὠκύπους.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeriter, ταχέως, καὶ ταχύνω.
Celerius opinione, θαυμασιώτερον.
Celero, ταχύνω.
Celerrime, τάχιστα.
quam Celerrime, ὅτι τάχιστα.
Cella, κοιτὼν, ταμιεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμιεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμιεῖον, ἐκλίσιον, κελλίον.
Celo, *abscondo*, κρύπτω, & κατακρύπτω τινα, κρύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, φημὶ, τιμῶ, δέω, νομίζω, οἴομαι, δοκῶ.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, *sententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι περὶ γνώμης.
Censere, *facultates æstimare*, τιμᾶν τινι τόσα, tanti.
inter viros Censeri, εἰς ἀνδρας γράφεσθαι.
Censio, τίμησις.
Censor, τιμητὴς.
Censorius, τιμητικὸς.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, part. τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατοντάς.
Centenus, ὁ ἢ ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοστὸς.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centum, ἑκατὸν.
Centumpondium, ἑκατονταλαντιαῖον.
Centuplex, ἑκατονταπλάσιον.
Centuria, ἑκατοντάς.

Centu-

Centuriati milites, κεντυριατικὸν στρατιῶται.
Centuriatus, τάξις, ἐκατοντάρχια.
Centurio, ἑκατόνταρχος, vel χης.
Centurionatus, τάξις, ἐκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρός, ὁ.
Cerà obducto, κηρῷ.
Cerarius, κηροπλάστης, κηρουργός.
Cerastes, κεράστης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασέα, ἡ.
Ceratum, κηρωτή.
Ceratura, κήρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωδὴς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτριος, δημητριακὸς.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς, ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερὸς.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus, a, um, κήριος.
Cereus, κηρὸς, κηρίον.
Ceritus, δημόβρωτος, μανιώδης.
Cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι, vel οἷς τινα.
Cernuus, ὑπτιοκρὰς, πρανὴς.
Certo, as, κηρὸν, κατακηρῶ.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγὼν, ὄνος, ἆθλος, ἄμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιστικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητὴς.
Certè, ἀληθῶς, ἰσχυρῶς, ἀληθέτι.
Certioro, σημαίνω, δηλῶ.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι περί τινα, cum aliquo, ἆθλα, μάχομαι πὸς πολεμίους, adversus hostes.
Certo cum aliquo hac de re, ἀμφισβητῶ τινὶ περί τινος.
Certo, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, περικεφάλαιον.
Cervisia, ζυθος.
Cervix, κράχαλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθοῦν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθεὶς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito vid. supra Cæspes, cæspito.
Cessans, παύμενος, ἀργὸς.
Cessatio, ἀνεσις, ἀργία, ῥᾳθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ἀνειμένος, ῥᾳθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆ μάχης, ῥᾳθυμῶ, ἀργῶ.
Cestus, ιμὰς.
Cetarius, ria, rium, κητώδης, κητῶος.
Cetarius, κητοθήρας.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ σίλτη, τὸ σίλτον.
Cetratus, σιλτοφόρος, σιλτοῦχος.
Cetus, κῆτος.
Ceu, olor, oiseau, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τὸ.
Character, χαρακτὴρ.
Charitas, ἀγάπη, στοργὴ, φιλοστοργία, φιλαθρωπία.
Charta, χάρτης, χάρτου.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, σπουδαῖος, πολύτιμος.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαὶ.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλὰς.
Chiragra, χειάγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀντιγραφὴ.
Chiromantes, χειρομάντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειρόθηκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργὸς.
Chlamydatus, ὁ τὴ χλαμύδι ἀσκεῖσθαι συνήθης, χλαμυδηφόρος.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμὺς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολερᾶν.
Cholericus, χολερικὸς.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγὸς.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδὴ.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorus, χορὸς.
Chori magister, χορηγὸς διδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Christiana professio, χριστιανισμὸς, ὁ.
Christianus, χριστιανὸς.
Chronica, χρονικὰ, τὰ.
Chronicus, χρονικὸς.
Chrysendeta, χρυσένδυτα ἐκκλησία.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἰδιάζων.
Cibaria, σιτία, τὰ τροφὰ, βρώματα, τὰ ἐπιτήδεια.
Cibariorum inopia, σιτοδία, σπάνις, ἀπορία σιτίων.
Cibarius, ἰδιάζων, τροφίμος.

Ciba-

Cibarius panis, πλυρίτης ἄρτος, ἄρτος σταχανώδης.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibum fastidiens, ἀηδιάζων.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, σιτίζομαι πίνω, φαγητὸν λαμβάνω βρῶσιν.
Cibum parare, σιτοποιῶ.
Cibus, σῖτος, βρῶσις, ἔδεσμα, ἔδη, σιτία, ἔδωδη.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, ἕλκω.
Cicatricosus, ἑλκώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλή, σύγλη.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λαθύρου εἶδος.
Cicindela, φλόγινον, λαμπυρὶς, πυρολαμπὶς.
Ciconia, πελαργός.
Cicur, ἡμερος, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, ἡμεροῦμαι.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, item, cio, ἐξαίρω τινα, κινῶ τὸν λίθον, omnem lapidem.
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τραχύδιον, ἀμφίβλημα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχώδης, ὁ κιχίννατος κεκοσμημένος.
Cincinni, κίχιννοι, πλόκαμοι, τρίχωμα, βόστρυχοι.
Cinctus, us, διάζωμα, ζῶμα, ἀποζωλή.
Cinctus, a, um, ἐζωσμένος, ἀποζωλευθείς.
Cinereaceus, παράπλησις, ὁ ἢ τὸ.
Cingere, circumspire, ἀποζώννυσι τὴν πόλιν τάφρον.
Cingo, coërceo, ζώννυμι, ἀποζώννυμι, διαδέω.
Cingula, æ, qua cinguntur jumenta, ζεῦγμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ πῶλος κλωμένου ποδὸς ζῶν, ὁ τῶν τοῦ ἀποδοῦς διημάτων.
Cinis, κόνις, τέφρα, ἀθάλη, ἀποθὰς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον, ου, τό.
Cinnus, ὁ κλίκημος, πολυμιγία.
Cio *vide* Cieo.
Cippus, πυθμὴν, σῆλα.
Circa, περὶ, cum genit. κατὰ, cum accusativ. περὶ μέσην ἡμέραν, circa meridiem.
Circenſis, κίρκλος.
Circenſes ludi, ἱππικὰ ἀγῶνες, διαύλου, ὁ.
Circinatio, περιγραφὴ, περιφορὰ, γύρωσις, περιστροφὴ.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλόω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod* circa, περὶ, ἀμφὶ.
Circitores, οἱ ἵππεις, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδεύτης, ὁ ἱππεύς.
Circuitus, a, um, περιαχθὴς, περιπλημμύρος.
Circuitus nom. περίοδος, περίκλος.
Circulatim, κυκλόθεν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὁ χλανιγκλῆς.
Circulatorius, ἀγυρτικὸς.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ, accus. ἀμφὶ.
Circumactio, ἀποστροφὴ, ἀποστροφή.
Circumaggero, ἀποχωννύω ἢ ἀποχώννυμι.
Circumago, ἀποστρέφω, κυκλόω, ἀποφέρω.
Circumambulo, ἀποτρέχομαι, ἀποφοιτάω.
Circumcido, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω.
Circumcirca, πάντῃ.
Circumcifio, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Circumclaudo, ἀποκλείω, κατακλείω.
Circumcolo, ἀποικέω.
Circumcurro, ἀποδρέμω.
Circumdatus, ἀποκλεισθεὶς, ἀποκλεισμένος.
Circumdo, ἀποκλείω τῇ πόλει τείχος κυκλόθεν, ἀποτείχω.
Circumducere, decipere, παραπείθω τινα, aliquem : ἐξαπατᾷν.
Circumduco, ἀποτείνω, ἀποτείνομαι.
Circumeo, ἀποδαίνω, ἀποτρέπω.
Circumequito, ἀποτρέπω.
Circumferentia, ἀποφόρεια.
Circumfero, ἀποφέρω τι, ἀποτείνω.
Circumflecto, ἀποκάμπτω, ἀποτρέπω.
Circumflexus, ἀποκλασὶς, ἀποκαμπὴ, ἀποκάμψις.
Circumfluo, ἀπορρέω τινος, ἀποῤῥέω τι.
Circumfluus, ἀποῤῥύτος, ἀποῤῥέων.
Circumfodio, ἀποσκάπτω, ἀποτρέπω.
Circumforaneus, ἀγύρτης, ὁ, ἡ, ἀγύρτικος, ἀλάμων.
Circumforo, ἀποτρίβομαι.
Circumfoſſura, ἀποτομὴ, ἀποῤῥυξις.
Circumfrico, ἀποτρίβω, ἀποτρίζω.
Circumfulgeo, ἀποτρέπω, ἀποστίλβω.
Circumfundo, ἀποχέω, ἀποῤῥέω.
Circumfuſus, ἀποῤῥυὰς, ἀποῤῥύτος, ἀποχυτὸς, ἀποκεχυμένος.
Circumgelatus, ἀποπαγὴς.
Circumgemo, ἀποστενάζομαι, ἀποστένομαι.
Circumgeſto, ἀποφέρω τι.
Circumglobor, ἀποστροβέομαι.
Circumjaceo, ἀποκεῖμαι.
Circumjicio, ἀποβάλλω.
Circumlambo, ἀπολείχω.
Circumlatus, ἀποφορὰς.
Circumligo, ἀποδέω, διαδέω.
Circumlino, ἀποχρίω.
Circumlitus, ἀποχριστὸς.
Circumloquutio, ἀποφορὰ.
Circumloquor, ἀποφθέγγομαι.
Circummitto, ἀποπέμπω.
Circummunio, ἀποτρέχω.
Circummunitio, ἀποτροχὴ, ἀποτροχία.
Circummunitus, ἀποτροχάδης.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περίπλω, περιπλέω.
Circumobruo, περιχώννυμι.
Circumplector, περιπλέκω.

Circum-

Circumpono, περιτίθημι τινί τι.
Circumrado, περιξύω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιλαμπόμενος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιδρύπτω, περιτρώγω.
Circumsalpo, περικαλπάζω, περιχέω.
Circumscindo, περικόπτω, περίκειμαι.
Circumscribo, definio, determino, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περίκειμαι.
Circumsedeo, obsideo, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιτάφρω.
Circumseptus, περιεσχεδασμένος, περιειλημμένος.
Circumsero, περιφυτεύω,
Circumsessio, περικάθισις, περικάθημα.
Circumsessus, περικαθίζομενος.
Circumsideo, περικαθίζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθίζομαι.
Circumsigno, περισημαίνω, περιτροχάζω.
Circumsisto, περίστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιβρυάομαι.
Circumspectè, περισκοπῶν, περιλογιζόμενος, διαλογίζομαι.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοπέω.
Circumspectus, qui prudens est, περίλογος, περισκοπῶν, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιλέπω τινὰ τῷ, περιορῶ.
Circumstantia, περίστασις.
Circumsto, περίστημι.
Circumstrepo, περιαυδάω, περιβρυάομαι.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιηχέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιῤῥήγνυμι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζω.
Circumvallatus, περιλαφυρίδωτος, περιτειχισμένος, περιοχυρός.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιχίσμη.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περίειμι.
Circumventus, περιελημμένος.
Circumversor, περιπλάζομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιπλέω, περιάγω.
Circumvestio, περιεσθίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιπέτομαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυκλόω, ἐλίσσω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βοστρυχωτὸς, κομήτης.
Cirrus, βόστρυχος, κόμη, ἔριθος.
Cis, citra, ἐντὸς, ὧδε τοῦδε,
Cista, κίστη, κιβωτίς.
Cistella, κιστίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μαρτύρομαι παρίσταμαι.
Citatus, ἐξωμωμένος.
Citerior, ὑπότερος, ἐντότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Cithara cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριστὴς.
Citharistria, κιθαριστρία.
Citharœdus, κιθαρῳδὸς.
Citimus, ὑπόπλους.
Citò, ταχέως.
Cito, as, ἐφορμάω.
Citra, ἐντὸς ἢ ὑπὲρ τοῦδε. *Rhenum*: ἐντὸς.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultro Citroque, ἔνθεν κἀκεῖθεν, ὀπίσω τε καὶ ἔμπροσθεν, ἀμφοτέρωθεν ἔνθεν.
Citus, ἐξωμωμένος, ταχὺς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀστεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστεῖότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολιτεύμα.
Civitate donare, πολίτου ἀξιῶσαι, ἐγκάμειν τῇ πόλει.
Clades, ἦτα, ἴλιγξ, λύμη, συμφορά.
Clam, λάθρᾳ κρύβδην, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκραγώς.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή,
Clamosus, κραυγαστικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularius, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρυβδὴν.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.
Clango, *tuba cano*, κελάδω, κελάδω.
Clangor, κελάδη.
Clarè, διαφανῶς, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clarco, φαίνω, φαίνομαι.
Clarefco, λαμπύνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas visus, τὸ ἐξυφάνειν.
Claritas vocis, ἀφωνία.
Claritas nominis, ἀκλεία.
Clarum, σαφῶς.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, ἀγανὸς, ἀγλαὸς, φάος ἔχων.
Clarus, *insignis*, ἐνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius ναύτης, ναυμαχέτης, ναυμαχίαν.

Classicum

Classicum canere. Συνσαλπίζειν τὸ σάλπιγγος ἦχον, ἐπισημαίνειν τὸ σημαινόμενον.
Classis, ναυτικὸν, στρατιωτικὸν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, στρατιώτης.
Classis, navium multitudo, στόλος ναυτῶν.
Classis dux, ναύαρχος, στόλαρχος.
Clathratus, κλειθρωτὸς κλειστοφράκτης.
Clathri, ὁι, πλέγματα ξύλινα.
Clathrum, πλέγμα, τό.
Clava, κορύνη, ῥόπαλον, τό, ξύλον.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, Ἀκάζω, χωλεύω.
Claudo, intercludo, ἀποκλείω, ἀμφιβάλλω, κλείω, κλῄζω.
Claudo oculos: χαμεύνειν ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κωλὸς, χωλὸς.
Claudus utroque pede, ἀμφιχώλιος.
Clavicula, κλεῖδιον.
Clavigeri, κλειδοῦχοι.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδίον.
Clavis adulterina, ἀντικλεὶς.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ τέλειον, ἀπὸ τοῦ ἔχειν.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus lignens, σφῆν ξύλινος.
Clavis amigo, κρίκελλον πῆχυ.
Clemens, ἥμερος, ἤπιος, ἵλεως.
Clementer, ἡμέρως, ἤπίως, ἵλεως.
Clementia, ἡμερότης, ἵλεωσις.
Clepo, furor, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Clicus, πλάστης, διαχειριστής.
Clientela, διαχείρισις, πλάσις.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηριαῖος.
Clinicus, κλινικὸς, κλίνης.
Clitella, ὑποσάγμιον, χορδάκιον.
Clitellarius, ὑποσαγματοφόρος, σαγματοφόρος.
Clitellas impono, ὑποσαγματίζω τινα.
Clivosus, ῥινώδης.
Clivus, γήλοφος, βουνός.
Cloaca, ἀφεδρὼν, ὑπόνομος ἀφόδευτος βόθυνος.
Clunes, πυγαὶ, γλουτοὶ.
Clypeatus, ἀσπιδηφόρος.
Clypei umbilicus, ὀμφαλὸς ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπὶς.
Clyster, κλυσμός.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, συναθροισθείς.
Coacervo, χώννυμι βίον, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, in unum congregare, συναγείρω, συναθροίζω.
Coacesco, ξυνίσταμαι.
Coactio, ἡ ξυναγωγὴ.
Coactus, ξυναγόμενος, ξυναγωγὸς.
Coactus, vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιαζόμενος.
Coaduno, ξυνάγω, ξυναγείρω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμήλιξ, ἰσόκωλος.
Coæquo, ὁμηλίζω, ἴσα.
Coætaneus, ἰσοχρόνιος, ὁ, ἡ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμήλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ ξύλων.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulario, πῆξις.
Coagulo, πήγνυμι, πυγνόω, πυκνόω.
Coagulum, πυτία.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίσταμαι, συμφύομαι, συναθροίζομαι.
Coarctare, στενοχωρέω, στένω, στενοχωρίω.
Coarctatio, στενοχωρία, συρμός.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κρατύνομαι.
Coccinatus, κοκκοβαφὴς.
Coccinea vestis, φλογινὸς χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ὁ, κοχλίας.
Cochleare, σπόνδυλος, κοχλιάριον.
Cochilis, κοχλὶς.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητὴς.
Coctus, ἑψητὸς, ἀνθρακικὸς.
Codex, καυδὲξ, σανίδιον, τό· sed pro libro, ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Cœmo, συναθροίζομαι· ὁμῶ, συμφορέομαι.
Coemptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολυτελὲς ἢ πολυτίλλον, πολυτελὲς.
Cœna, δεῖπνον, ἡ δεῖπνος, δόρπον.
Cœnaculum, δεῖπνητήριον, ἀναβολὴ, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνάω.
Cœno, δεῖπνον ποιῶ τινι, τινὰ ἀλλαγόθεν, ξενίσαντα μετὰ τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πολύβορος, βορβορώδης.
Cœnum, lutum, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, συνέρχομαι, συνίημι, συνίεμαι.
Coire, concumbere, μίγνυσθαι γυναικὶ· γυναικοβατέω.
Coitus, concubitus, μῖξις, ἀφροδίσιος συνουσία, ὁμιλία, ἡ.
Cœptum, institutum, κατασκεύη, τό· ἄρχω, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συναναβαίνω.
Coërceo, κρατέω τινος, ἀναδέχομαι τὸ πᾶν, ἀναγκάζω, συνέχω.
Coërcitio, κράτησις.
Cœtus, συνουσία, ὁμιλία· ἀθρόωσις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, compellere; ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαί τινα, ἀγχόνειν, ἐπείγω.
Cogitabundus, σκοπὸς.
Cogitatio, ἔννοια, φροντὶς, τὸ βούλευμα.
Cogitatò, consulto, ἐκ προνοίας.
Cogito, medito, σκοπῶ, ἐνθυμοῦμαι τινὰ, διανοοῦμαι τι· λογίζομαι.
Cognata, ξύγκλωνα, τὰ· ξύμφυλα.
Cognati, ξυγγενεῖς.
Cognatio, ξυγγένεια, τὸ· ξυγγένεια.
Cognatus, ξυγγενὴς, ὁ, ἡ· ὁμόφυλος, ὁμοφυὴς, ἀρχαῖος.
Cognitio, γνῶσις, διάγνωσις, ζήτησις.

Cognitor,

Cognitor, ὁ διαγνώμων.
Cognitus, γνωστὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.
Cognomen, ἐπώνυμος, ἐπωνυμία.
Cognomines, ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.
Cognomino, ἐπικαλῶ τινα, ἐπονομάζω.
Cognoſco, γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.
Cogo, cenſeo. ἀναγκάζω, ἐπαναγκάζω.
Cogo in unum, ἀθροίζω εἰς ταυτό.
Cohabitatio, συνοίκησις.
Cohabitator, Cadaucus, Cubaulus.
Cohabito, ἐποικῶ, συναυλίζομαί τινι, συνοικῶ.
Cohærens, ἐχόμενος, Cuniunctus.
Cohærentia, ξυνάφεια, σύζευξις.
Cohæreo, ξυγκολλᾶμαι, ἁρμόττω τινι, συναθροίσομαι.
Cohæres, ξυγκληρονόμος.
Cohibeo, ἐπέχω τινα, κατασχίζω, Cuniungo.
Cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, ἀφεῖναι τὴν ὀργήν.
Cohibitio, κώλυσις.
Cohoneſto, ἐπαινῶ τινα, συμπαινέω.
Cohorreſco, καταφρίττομαι.
Cohors, σπεῖρα, τάγμα, λόχος.
Cohortandus, παρακλητέος.
Cohortatio, παραίνεσις, παράκλησις.
Cohortor, συμπαρακαλῶ, παραγγέλλω, παραινῶ, παρορμῶ.
Coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
Coitio, συνέλευσις, συναγωγή.
Coitum appeto, ἀφροδισιάζω.
Coitus, συνουσία, ος, ἡ.
Colaphos impingere alicui, κολαφίζω, βαπίζω τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ λέπας.
Colaphus, κόλαφος, ῥάπισμα.
Colens, θεραπεύων.
Coliculus, καυλίον, καυλίσκος.
Colis, καυλὸς, ὁ.
Collabaſco, συμπλεκάζω.
Collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
Collabefio, καταβάλλομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
Collabor, συμπίπτω, συμπλεκάζω.
Collachrymatio, ἐπιδάκρυσις.
Collachrymor, συμδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.
Collactaneus, συγγαλακτικὸς, σύντροφος, ὁμογάλακτος.
Collapſus, συμπεπτωκώς.
Collare, ἀποτραχήλιον, ἀποδέρριον.
Collatio, συγκομιδὴ, συμβολή.
Collatitius, συγκομιστὸς.
Collatus, συμφορηθείς.
Collaudatio, ἐπαίνωσις, συνεπαινέσις.
Collaudo, συνεπαινῶ, συνεπαινέω.
Collecta, συναγωγὴ, ἐρανος, ὁ, συμβολή.
Collectanea, τὰ ἐκλελεγμένα, τὰ ἐκλογάδια.
Collectio, συλλογὴ, σύλληξις, διορισμός.
Collectitius, συνηλεγμένος.
Collectus, συλλεκτὸς, συνηλεγμένος.
Collega in conſulatu, συνυπατεύων, συνύπατος.

Collegæ, συναγωγοὶ, συμπράκτορες.
Collegium, συναγωγὴ, σύλλογος.
Collido, συμβάλλω τι, συγκρούω.
Colligatio, συνδεσμὸς, σύνδεσις.
Colligatus, συνδεδεμένος, συνδεδεμένος.
Colligo, as, ſimul ligo, συνδῶ, κατακλῶ, συνάγω τι, ἀγείρω, συναθροίζομαι.
Colligo, is, συλλέγω τι, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συναθροίζομαι.
Colligere, pro reſecare, διαλαμβάνειν, διαζωπυρεῖν τινα.
Colligere ſtipem, ἐρανον ἀπὸ τῶν συναγείρω.
Collimare, στοχάζεσθαι σκοποῦ, ἀποστοχάω.
Collineo, as, ἀποστοχάω, κατασκοπεύω.
Collinio, συμπλάσσω.
Colliquefacio, σωστήκω.
Colliqueſco, σωλήκομαι.
Collis, λόφος, βουνὸς, κορυφὴ, χῶμα.
Colliſio, πρόσρηξις, συμπρουσμός.
Colliſus, συγκρουσθείς.
Collocatio, θέσις, τάξις.
Colloco, καθίζω, ἱκανοποιῶ.
Collocupleto, καταπλουτίζω.
Collocutio, συνομιλία.
Colloquium, συνομιλία, κοινολογία.
in Colloquium venire cum aliquo, εἰς λόγους ἐλθεῖν τινι.
Colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλῶ τινι, συλλαλῶ, ἐντυγχάνω.
Colluceo, φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.
Colluctor, συμπαλαίω.
Colludo, is, συμπαίζω, σφᾶς αὐτοὺς.
Colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι.
Collum, τράχηλος, αὐχήν.
Colluo, diluo, καθαίρω, καταλούω.
Colluſio, καταίρεσις, συμπαιγνία.
Colluſor, συμπαίκτης.
Colluſorie, συγκεκυκημένως.
Colluſtro, ἀποκαθαίρω, καταλάμπω.
Colluvies, χλίδων, ὁ.
Collyrium, κολλούριον.
Colo, as, are, ἐθίω.
Colo, is, ere, veneror, σέβομαί τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβίζω.
Colere, pro exercere, ἀσκεῖν τι.
Colere, pro habitare, οἰκεῖν.
Colere, pro diligere, φιλεῖν τινα.
Colere vitam, διάγειν.
Colere agrum, γεωργεῖν χώραν, vel γῆν.
Colocaſia, κολοκασία.
Coloni, ἔποικοι.
Colonia, ἀποικία.
Coloniam deducere, ἀποικίαν ἀποστέλλειν.
Colonus, ἀγρότης, γεωργὸς, ἐποικος.
Color, χρῶμα, χροιά.
Coloro, βάπτω, ἀπαχρόω.
Coloſſus, κολοσσὸς, ὁ, ἡ.
Coloſtra, ἡ πρωτογάλα, ἡ.
Coluber, ὄφις, δράκων.
Columa, κίων.
Columbarium, περιστερεών, περιστερεγκεφαλεών.
Columbarius, περιστερεγκέφαλος.
Columbus & columba, περιστερὸς.

Columella, πτύλιον.
Columen, κίονος, ἱστὸς.
Columna, κίων, ονος, ἱστὸς.
in Columnâ inscribere, συγγράφειν, συλλογίζεσθαι.
Colus, ἠλακάτη.
Coma, κόμη, ἴουλος, χαίτη.
Coma adulterina, ἐπικόμη, περιβόλαιον.
Comam nutrio, κομῶ.
Comatus, κομήτης, πολύκομος.
Combibo, συμπίνω τινί, cum aliquo.
Combibo, onis, συμπότης.
Combinatio, σύζευξις.
Combino, συνδυάζω.
Comburendi vim habens, καυστικός.
Comburo, ἐμπρήθω, κατακαίω τι, φλέγω, συμφλέγω.
Combustio, κάτακαυσις, ἐμπυρισμός, ἐμπρησμός.
Comedo, φάγω, τρώγω, βρόσσω, ἰδίω.
Comedo, onis, & comestor, κατατρώγων, ὁ βορὰν ὤν.
Comes, ἀκόλουθος, συνόμαιτος.
Comessabundus, κῶμος.
Comessatio, κῶμος, ου, ὁ, ἀσωτία.
Comessator, κωμαστής.
Comestor, κωμάζω.
Comestura, ἰσθμός, βρῶσις.
Comesus, βεβρωμένος.
Cometa, κομήτης.
Comicè, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
Comicus, κωμῳδός, κωμικός.
Comicus, a, um, κωμικός.
Cominus, ἐγχείᾳ, συχνῶς.
Cominus pugnare, συγκλίνω, ἢ συγκλῖναι μάχεσθαι.
Comis, humanus, χαρίεις, φιλοσοφόνημος, φιλικὸς, μελλιχος.
Comitas, ἀστειολογία, ἀστεϊσμός.
Comitatus, us, ἀκολουθία, θεραπεία.
Comiter, φιλοφρόνως, ἡμέρως.
Comitia, ἀγοραῖοι, τὰ, ἀγοραῖα.
Comitialis morbus, ἐπιληψία.
Comitialis, vel Comitiarius, ἀγοραῖος.
Comitor, παρακολουθῶ, dat. συνακολουθῶ τινι, παρακολουθοῦμαι.
Comma, κόμμα.
Commaculo, μολύνω τινα, καταμολύνω.
Commeatus, ἐφόδιον, τὰ αἴσια, διοδικὸν, ἐφόδιον.
Cómmemini, ἀναμιμνήσκομαι τινος.
Commemorabilis, ἀναμνημονευτός.
Commemoratio, ἀναμνήσις, ὑπόμνησις, διήγησις.
Commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος.
Commemoro, ἀναμιμνήσκω.
Commendabilis, dignus qui laudetur, ἐπαινετός.
Commendare, id est, fidei alicujus committere, πιστεύειν τινί τι.
Commendare, id est, laudare, ἐπαινῶ τι τινος, propter hoc.
Commendatio, ἔπαινος, ὁ, σύστασις.
Commendatitiæ literæ, συστατικὰ γράμματα.
Commentari, πραγματεύεσθαι περί τινος, συμπλάττω.
Commentarium, vel Commentatio, τὸ ὑπόμνημα.
Commentatio, μελέτησις, ἄσκησις.
Commentitius, fictus, πλασματώδης.
Commentor, oris, ἐρίστης.
Commentum, res ficta, σκῆψις, πλάσμα, ἐνδύμημα, ἐπίνοια.
Commeo, as, are, iter facio, φοιτῶ ἐς τινα.
Commercium, συναλλαγμα, ἀλλαγὴ.
Commercium esse, συμβόλαιον ἔχει περί τινα, cum aliquo.
Commercor, μεθαρμόζω, ἀξίως εἰμι.
Commigro, μετοικίζω.
Commilitium, συμμαχία.
Commilito, συστρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξεύρισκω τι, ἐνδύομαι, ἐπίνοια.
Comminuo, σωτρίζω, λεπίζω.
Commiscéo, συμμίγνυμι τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι, συγχέω.
Commistera tio, κρατηλάτησις, ὀλαζονεία.
Commisereſco, οἰκτίζω σε τινος.
Commiseror, ἀπαχθίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἁρμονία, συνάφεια.
Commissus, ἐπιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σοι τινα.
Committere, peccare, πλημμελεῖν τι.
Committere, idem quod sociare, συναπτειν, συζεύγνυσθαι.
Committere prælium, πόλεμον καθιστάναι, μάχεσθαι, καταπάλτης ἐστὶ μάχης.
Commodare, utendum dare, χρῆσιν τινι ἀγγέλλειν.
Commodè, ἐκκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τὸ, δίκαιον.
Commodo, commoditati alicujus inservio, συμφιλία τινος, συμφέρω τινί.
Commodum, utile, ὠφέλεια, σύμφορον.
Commodum, opportune, καιρῷ, δίκαιον.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρήσιμος.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νουθετέω.
Commonco, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινῶ, νουθετῶ, παρακελεύω.
Commonitio, νουθέτησις, νουθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νουθετούμενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, κατηγορέω.
Commoratio, habitatio, οἰκητήριον.
Commoratio, mora, ἔγχρονίσις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω.
Commoror, maneo, χρονίζω, διατρίβω τινι, βραδύνω.
Commotio, σύγκινησις.

Commo-

Commotus, συγκεκινημένος.
Commoveo, κινέω, διατάρασσω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνῶ τινί τινος, & τινί τινα, μεταδίδωμι.
Communio, onis, κοινωνία.
Commânio, is, ire, ἐσθίω μετά, διατρώγω, ἐσθίω συνεσθίω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communiter, κοινῶς, ἐκ κοινοῦ.
Commurabilis, ἀμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγή.
Commuto, permuto, ἀλλάττομαι τί τινος, ἀναμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκῶ, κομῶσι.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκας.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγής, δικτυωτός.
Compago & compages, σύστασις, σύγκρισις, συναρμογή.
Compar, παρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητός, συμβλητός.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή, σύγκρισις.
Compareo, φαίνομαι, κατηφῶς ὁρῶμαι.
Comparo, confero, συμβάλλω τί πρός τι.
Comparare, emere, περίεμαι τινί τι.
ità Comparatum est, οὕτω πέφυκα.
Compascuus, σύμβολος.
Compascuus ager, σύμβολος ἀγρός, νομὸς κοινός.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, προσλαλιὰ, ἀντάκουσις.
Compello, as, ἀδοκήτως, καταλογάδην τινί, συντυχὼν πρός τινα, προσκαλοῦμαι.
Compello, is, συναλαύνω, συνωθοῦμαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, συντομος.
Compendiosus, βραχυλογικὸς, συντομος.
Compendium, ἔλλειψις, συντμὴ, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβὴ, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀλλαγὴν ἀλλάττομαι, ἀντιμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino, ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξεύρίσκω, καταμανθάνω.
Comperior, compertum habeo, καταμανθάνω.
Compertum & exploratum habeo, βεβαίως οἶδα.
Compertus, a, um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Competico, συνοικῶ τινα, συνοικίζω, κατοικίζω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competenter, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης.
Competitor, ἀντιποιητής.
Competitores, συμμαχηγέται.
Competo, συμπίπτω, συντρέχω, ἁρμόζω.
Compilatio, περισύλλογη.
Compilatus, περισυλλεγείς.
Compilo, συναθροίζομαι, ἁρπάζω τί, περισύλλω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τι· συνάπτω.
Compita, ἁμφόδου, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ ἀμφοδιτῶν ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, ἡ ἀμφόδιος.
Compluceo, διαλάμπω, συναφίσταμαι.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περίειμι, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῇ ψυχῇ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρῶ, συμπληθύω.
Completus, perfectus, τέλειος, συμπλήρης.
Complexio, συμπλοκή.
Complexio verborum, περίοδος.
Complexus, περιπλοκὴ, περιοχή.
Complico, συμπλέκω, συμπλώσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, κοινὴν κλαυθμὸν κλαίω, θρηνῶ.
Complures, compluria, συμπλείονες, συμπλείονα, ω.
Compluſculi, ἱκανοί, πολλοί.
Compono, conjungo, συντίθημι λόγον.
Componere pro disponere, συντάττειν.
Componere, ornare, διατάττειν.
Componere, concordare, συναγαγεῖν πρός τινα.
Comporto, συμφορῶ τι, συγκομίζομαι.
Compos, μάκαρτος, βέβαιος.
Compos mentis, νοερὸς, ἔμφρων.
Composite, διατόπως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
Compositus, διατεταγμένος, κεκοσμημένος.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης, συμπότρια.
Comprecatio, κατάρα, ἀρά.
Comprecor, βλάπτω τινὰ κατὰ κατάραν.
Comprehendo, manu arripio, λαμβάνω, συλλαμβάνω, αἱρῶ.
Comprehendere, intelligere, καταλαμβάνω.
comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehenſio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehenſus, συναγωγή.
Compreſſio, συμπίεσις, συνάθλησις.
Compreſſus, συνωθισμένος, συνωθισμένος, πεπιεσμένος.
Comprimo, premo, συμπιέζω, συνθλάω.
Comprimere os, συναμβλύνειν τὸ στόμα.

Comprobatio, συνδίκησις, ἀπόμαρτυρία.
Comprobator, ἀπόμαρτυς.
Comprobo, ἀπομαρτύρω, συμμαρτυρῶ.
Compromitto, συνθήκας ἐπιτίθεμαι.
Compsus, ἐδώδιμος, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωθεὶς, ἐπικρατηθεὶς, βιασθεὶς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζω.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιχειρῶ, ἐγχειρέω.
Conatus, ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, κάμαρωσις, ὀχύωσις.
Concamero, καμαρόω, ὀχόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἠχοῖλος.
Concedo, συγχωρῶ σοι τὴ βέμβελον, ὑφίεμαί τινι · ἀπίημι.
Concentus, ἁρμονία, συμφωνία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑπόδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλλαβὴς, συνεπιλημψις.
Conceptus, ûs, σύλληψις, τὸ ἔμπυον.
Concerno, συνοράω.
Concerpo, συναράσσω, διαῤῥήγνυμι.
Concerptus, κατατίλμος, συνδιαπαδὸς.
Concertatio, ἀγωνισμός.
Concerto, συμπαλαίω τινι · συναγωνίζομαί τινι.
Concessio, συγχώρησις.
Concessum est, ἔξεστι.
Concessus, συγκάθοδος.
Concessus, ûs, συγχώρησις.
Concha, κόγχη.
Conchyliata vestis, ἁλουργὶς.
Conchyliatus, ὁρφνὸς, ἁλουργής.
Conchylium, κογχύλη, κογχύλιον.
Concido, συγκόπτω τι, κατατέμνω.
Concido, cado, κατασκάπτω, συμπίπτω.
Concidere animo, vel mente, ἐκπλήττομαι, κατάπτομαι, ἀλύω.
Concieo, συγκαλῶ.
Conciliabulum, συνόδιον.
Conciliatio, συναλλαγή, φιλοποίησις.
Conciliator, φιλοποιὸς, διαλλακτὴς.
Conciliatrix, φιλοποιὸς.
Conciliatus, συναλλαγμένος.
Concilio, benevolum facio, φιλοποιοῦμαί τι χάριτι, φιλέω, ἑλκύω, συναλλάττω.
Concilium, σύνοδος, συνέδριον.
Concilium cogere, ἐκκλησίαν συναγεῖν.
Concinna oratio, ἡδυσμένος λόγος.
Concinnatio, κατασκευή.
Concinnitas, εὐρυθμία, ἁβρότης.
Concinnè, καμψῶς, εὐαρμόστως.
Concinno, συνθέτω, συναρμόζω.
Concinnus, ἐμμελὴς, καμψὸς, ἁβρός.
Concino, συμφωνῶ, συνᾴδω.
Concio, ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία.
Concionabundus, δημηγορικός.
Concionator, δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ.
Concionem habere, δημηγορεῖν λόγον.
Concionor, orationem habeo, δημηγορῶ, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
Concipio, συλλαμβάνω.
Concipere animo, ἐς τὴν καρδίαν.
mulier Concipit, κυεῖ.
Concisè, κεκομμένως.
Concisus, συγκεκομμένος.
Concitare alicui invidiam, συνεγεῖραι τινὶ φθόνον.
Concitatio, ἐξέγερσις, ἀνάγερσις.
Concitator, ἐπιτάκτης.
Concitatus, σπουδαῖος.
Concito, σπουδάζω τινὰ περί τι.
Concitus, κινούμενος, ἐξεγερθείς.
Conclamare ad arma, συναγείρειν εἰς τὰ ὅπλα.
Conclamatio, ξυμβόησις, κατακραυγή.
Conclamatum est, πέπρακται.
Conclamo, ξυμβοάω, ἀνακράζω.
Conclave, μυχὸς, ταμεῖον, ἀποκρύπτιον.
Concludo, κλείθρω, συγκατακλείω.
Conclusio, σύλλογος, συλλογισμὸς, συμπέρασμα.
Conclusus, συγκεκλεισμένος.
Concoctio, πέψις, πέπανσις.
Concoctu facilis, εὐπεπὴς.
Concoctus, πεπεμμένος.
Concolor, ὁμόχροος, ος, ον.
Concóquere odium, κατατήκειν χόλον.
Concoquo, πέσσω, πέπτω.
Concordia, ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη.
adduco ad Concordiam, διαλλακτέω τινὰ τινί.
Concorditer, ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως.
Concordo, convenio, ὁμογνωμονῶ σοι περὶ τινος, ὁμοφρονῶ, ὁμοκλῶ.
Concorporo, συναναπλάττω.
Concors, ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.
Concratitius, συμπότης.
Concredo, πιστεύω τί τινι, ἐγχειρίζω, κατατίθεμαι.
Concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
Concrepo, κλαγγάνω.
Concreteo, συμπήγνυμι, συναθροίζομαι.
Concretio, σύμπηξις, πῆξις.
Concretus, συμπαγὴς.
Concubina, ἐμβατεύτρια, παλλακή.
Concubitus, συνουσία.
Concubium, ἡ ἀκμάζουσα νύξ.
Concubo, συγκαθεύδω τινὶ, συγκοιμῶμαί τινι, συνάδω.
Conculcatio, κατατρίβομαι.
Conculco, κατατρίβω, διαλακίζω.
Concumbere, συγκυίσθαι τινὶ, πλακοῦσθαι γυναικί, συγκοιτεῖν.
Concupiscentia, ἐπιθυμία, πόθος.
Concupiscibilis, ἐπιθυμητὸς.

Concu-

Concupiſco, ἐπιθυμέω χρήματι, ἐρίζομαι ἢ εἴδεσι, ſtire, ἰσόμαι.
Concupitus, ἐπιθυμητός.
Concurro, ἐμβάλλω, Συμβάλλω.
Concurſio, Συμβολή.
Concurſio, παλαιὰ σφενδόνη, Συμβολή.
Concurſus, Συμβολή, Συνδρομή.
Concuſſio, τίναγμα, πάλμος.
Concuſſus, Συγκεκινημένος, διαπεφοβημένος.
Concutio, ἀναδέω, σείω, Συνείρω.
Condecenter, σφριφόντως, πρεπόντως, κατὰ πρέπον.
Condecet, σφρίγνυμι, Συμπίπτει.
Condecoro, διακοσμέω, κατακοσμέω.
Condemnatio, κατάγνωσις, κατάκρισις.
Condemnator, καταδικάζων.
Condemnatus, καταδεδικασμένος, καταδίκαστος.
Condemno, κατακρίνω τινὸς δίκαιον, καταξίοῦ τινός, καταδικάζω τινός.
Condemnor, καταδικάζομαι.
Condenſo, Συμπήγνυμι, καταπυκνόω.
Condenſus, πυκνός.
Condico, ἐπαγγέλλομαι, Συντίθεμαι.
Condictio, ἐπαγγελία, ἐπαγγελία.
Condictus, διορθωμένος.
Condigné, ἐπαξίως.
Condignus, ἐπάξιος, ἀξιεπιτίμητος.
Condimentum, ἄρτυμα, ἄλες, τό.
Condio, is, ire, ἀρτύω, ἁδύνω.
Condiſcipula, Συμμαθήτρια, Συμμαθήτεια.
Condiſcipulus, Συμμαθητής, ὁ.
Condiſco, Συμμανθάνω.
Conditio, κατάστασις, κλῆρος.
Conditionalis, ὑποθετικός.
Conditione ea, ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τούτῳ.
Conditionem accipere, σφῆς ξύμβασιν χωρεῖν.
Conditor, rei alicujus auctor, ἀρχηγός, κλίστης, ποιητής.
Conditura, ἄρτυμα.
Conditus, ἁδυσθείς, ἀρτυμένος.
Conditus, κλεισθείς.
Condo, extruo, κτίζω, δημιουργέω.
Condo, condibam, καλύπτω, κρύπτω.
Condoceſacio, Συμπαθίζω.
Condoceo, ἐκδιδάσκω παῖδας.
Condoleo, Συναλγέω σοι, λυπέομαι.
Condoleſco, Συμπαθέω σοι, Συναλγέω.
Condonatio, Συγχώρησις.
Condonatus, Συγχωρηθείς.
Condono, δωρέομαι· προίεσθαι τὰ, Συγχωρέω τινί τι, καλλαχαίζομαι.
Conducibilis, λυσιτελὴς, χρήσιμος.
Conducit, utile eſt, Συμφέρει.
Conduco, duco, Συνάγω. accuſ. Συμφέρω.
Conductio, μίσθωσις, ἐπαγωγή.
Conductor, μισθωτὴς, μισθώτης.
Conductus, μεμισθωμένος.
Conduplicatio, ἀναδίπλασις, ἀναδίπλασμός.
Conduplico, ἀναδιπλόω.
Condus, ὁ ταμίας.
Confabulatio, διαλογισμὸς, ὁμιλία.
Conſarreo, πρεσβύω, πρεσβύζω.
Conſectio, διάτρεξις.
Conſector, διατρέχω, Συντελεῖν, διώκω.
Conſectus, κεκμηκὼς, κεκμηκώς.
laboribus Confectus, κεκμηκὼς τοῖς πόνοις.
Conſercio, Συμπλέκω.
Conſabulor, Συνομιλέω τινι, διαλέγομαι, διαμυθολογέομαι.
Conferendus, comparandus, Συμβλητέος.
Confero, congero, Συμφορὰν τί, Συμφέρω.
Conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
Confertim, ἀθρόως.
Confertus, ἀθρόος.
Confeſſio, ἐξομολόγησις, ὁμολογία.
Confeſtim, ἐνθέως, ἀθρόως, παραχρῆμα, παραυτίκα.
Conficio, perficio, διαπεράτομαι, διακονέω τι, ἐπιτελέω, τελέω.
Confidens, θαῤῥαλέος, θαρσαλέος.
Confidenter, θαρσαλέως.
Confidentia, θάρσος, τὸ θαλπὸς.
Confido, θαῤῥῶ δέ τινι, θαρσύνομαι, πιθανθάῤῥω.
Configo, κολλάω, κολλαχαίνω.
Confingo, Συμπλάττω.
Confinis, μεθόριος, Συνόμορος.
Confinium, μεθόριον.
Confirmatio, βεβαίωσις, κατάστασις.
Confirmator, βεβαιωτὴς, ἐγγυητής.
Confirmatus, βεβαιωθείς.
Confirmo, βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
Confiſco, δημεύω.
Confiſus, πεθαῤῥηκὼς, πεποιθώς.
Confiteor, ὁμολογέομαι σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, Σύμφημι.
Confixus, κεκολαθείς, κεκαινομένος.
Telis Confixus, κεκεντρωμένος.
Conflagratus, κατακεκαυθείς.
Conflagro, κατακάομαι.
Conflare invidiam, Συκάζειν τινὶ φθόνον.
Conflare æs alienum, δανείζομαι ἀπό τινος, χρεωφείλω.
Conflatio, φύσησις.
Conflatus, Συγκεκολλημένος.
Conflictatio, Σύγκρουσις.
Conflictor, Συγκρίνω, Συμβάλλω.
Conflictus, Σύγκρουσις.
Confligo, acie decerno, Συμβάλλω, Σύμβολον τινι, Συκρίνω, &c.
Conflo, Συμφυσῶ.
Confluens, ἐμβόλιος, Σύμβολος, ἐμβόλη.
Confluo, Συῤῥέω.
Confodio, διορύττω, διακεντέω.
Confœderatus, ὁμόσπονδος.
Confore, Συνίσεσθαι.
Conformatio, διαμόρφωσις, κατάπλασις.
Conformis, Σύμμορφος.
Conformo, κατάπλάττω, διαμορφόω.
Conforto, ἐνδυναμόω, κρατύνω.
Confoſſus, ὁμολογεῖς.

Confra-

Confractus, ὑποκεκαγώς.
Confragosus, κατεαγώς, διαπεπτωκώς.
Confremo, βρυχάομαι.
Confringo, διαῤῥήγνυμι, συνθλάζω, συντρίβω.
Confugio, καταφεύγω πρός τινα.
Confugium, καταφυγή, καταφύγιον.
Confundo, συγχέω, ἀσχημονέω, ταράττω.
Confuse, perturbato ordine, συγκεχυμένως, πλημμελῶς, χύδην, φύρδην.
Confusio, σύγχυσις, συγκεχυμένη.
Confusus, συγκεχυμένος, ταραχώδης.
Confutatio, ἀνασκευή, ἐξέλεγξις.
Confuto, ἀνατρέπω τινὶ πρός τι, διαλύω, ἐξελέγχω.
Congelatio, πάγωσις.
Congelo, κρυσταλλόω, συμπήγνυμι.
Congemino, διαδιπλόω.
Congemisco, συστενάζω, συναχθομαι.
Congener, συγγενής.
Congenero, συγγενάω.
Congenitus, σύμφυτος, συγγενικός.
Congeries, συμφόρημα, σύστημα.
Congero, συμφορέω, συναθροίζω.
Congerro, συμπαίζω, συμπαίκτην, συνόμιλος.
Congestio, συμφόρησις.
Congestus, συγκομιδείς.
Congiarium, δῶρον, πρόσ.
Congius, χόα.
Conglacio, συμπήγνυμι.
Conglobatim, σφαιρηδόν.
Conglobatio, συναθροισις, σφαίρωσις.
Conglobo, εἱλέω, σφαιρόω.
Conglomero, συναθροίζω τι εἰς τι, συνελίσσω.
Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.
Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.
Congratulatio, σύγχαρμα.
Congratulor, συνήδομαι τινὶ ἀπολαύσει, συγχαίρω σοι τούτῳ.
Congredior, συνέρχομαι, συνέξειμι, συναπαντάω.
Congregatio, συναγωγή, ἄθροισις, ἡ.
Congregatus, συναθροισθείς, ὁπωσανοῦν.
Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συνάγω τι, ἀολλίζω, ὁπωσοῦν.
Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.
Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.
Congruenter, ἁρμοζόντως, σφοδρότητος.
Congruentia, ἁρμογή, ἐφαρμογή.
Congruo, convenio, συμπίπτω τινὶ, ὁμαρτέω, ἁρμόζομαι, ἁρμοττω.
Congrus, vel Conger, γόγγρος, ὁ.
Congruus, ἁρμόδιος.
Conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
Conjector, ὀνειροκρίτης, ὀνειροκρίτικος.
Conjectura, στοχασμός, εἰκασία, τεκμήριον.
Conjectura assequor, ἀποστοχάζομαι, gen.
Conjecturalis, στοχαστικός.
Conjectus, συμβολοσκοπία.
Conjicere, conjectura assequi, συμβάλλειν, στοχάζεσθαι τινός, de aliquo.
Conjicere in periculum, κινδύνῳ ἐκτιθέναι.
Conjugalis, γαμικός.
Conjugatio, ζεῦξις.
Conjugator, ζευκτήρ.
Conjugatus, ζευκτικός.
Conjugialis, γαμικός, γαμικός.
Conjugium, ζεῦγνια.
Conjugo, ζεύγνυμι.
Conjunctè, vel -im, συμμελῶς.
Conjunctio, σύζευξις, συνάφεια, συναφή.
Conjunctus, συνεζευγμένος.
Conjungo, διαλήγω, συνάπτω τινὶ τι, ἁρμόζω, συνίστημι.
Conjurati, οἱ συνόμοσαντες.
Conjuratio, σύστασις, συνωμοσία.
Conjurationem facere, ξυνωμοσίαν συνάγειν.
Conjuro, συνόμνυμι, συνόμνυμι.
Conjux, vel Conjunx, σύζυξ, ὁμόζυγος.
Connecto, is, συμπλέκω, συνάπτω.
Connexio, συμπλοκή, συναφή.
Connexus, συμπεπλεγμένος.
Connitor, συνδέομαι.
Conniventia, νάπυσις.
Connivco, σκαμμύττω, κατανεύω.
Connixus, συνδεδεμένος.
Connubialis, νυμφικός, γαμικός.
Connubio jungere, συζεύγνυμι τινι.
Connubium, γάμος, συζυγία.
Conopeum, κωνωπεῖον.
Conor, πειρῶμαι, πειράζω.
Conquassare, concutere, συσσείειν.
Conquassatio, συσσεισμός.
Conqueror, μέμφομαί τινι, αἰτιάομαι.
Conquestio, κατηγορία, μεμψιμοιρία.
Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris: διαπαύομαι.
Conquinisco, ὑποκύπτω.
Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.
Conquisitio, συζήτησις.
Conquisitus, συζητητός.
Consanguinei, συγγενεῖς, ὁμαιμοι.
Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.
Consarcino, συῤῥάπτω, ὁπωσοῦν.
Conscelerare, μιαίνειν.
Conscendo, ἐπιβαίνω τοῦ πλοίου, navim. ἐπιβαίνω τοῦ, accus.
Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.
Conscientia, συνοιδὸς, τὸ συνειδέναι.
Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατίμνω.
Conscio, συναδύνομαι.
Conscisco sibi mortem, περιάγειν τὴν ζωὴν ἑαυτοῦ, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
Conscissus, διαῤῥεμβής.
Conscius, συνοιδὸς ἑαυτῷ τι, ὑποπτος.
Conscius sum, συνοίδα, συνίημι.
Conscribere milites, στρατιώτας ὑπαγορεύειν, vel συλλέγειν.

Con-

Conſcribo, συγγράφω, διαγράφω.
Conſcripti milites, κατακλητοὶ στρατιῶται.
Conſcriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.
Conſcriptus, συγκεκλεισμένος.
Conſecratio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Conſecratus, καθιερωμένος.
Conſecro, καθιερῶ τῷ Θεῷ τι, ἱερεύω.
Conſector, διωκτικός τινὸς ἀκόλουθος.
Conſecutio, συνακολούθησις.
Conſeneſco, συγγηράσκω, παρακμάζω.
Conſenſus, us, ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμοιογία, ὁμοφωνία.
Conſentaneum, ἀκόλουθον, εἰκός.
Conſentaneus, σύμφωνος.
Conſentio, ὁμοδοξῶ τῷ τινὶ, συμφωνῶ τι, ὁμολογῶ, συναινῶ τινι.
Conſepio, ἀφιερόω τινὶ.
Conſequentia, ἀκολουθία, συνέπεια.
Conſequor, ἀκολουθῶ, τυγχάνω obtineo: τυγχάνω τινὸς, aliquid: λαγχάνω.
Conſerere manum, πολέμου συγκροτεῖσθαι.
Conſero, ui, συμπλέκω, συναπτῶ.
Conſero, planto, φυτεύω.
Conſertus, ἀδιάλυτος, συμπλεκτός.
Conſerva, συνάλη.
Conſervatio, συντήρησις, σωτηρία.
Conſervator, σωτὴρ, φύλαξ.
Conſervatus, διατετηρημένος.
Conſervo, cuſtodio, φυλάττω, σώζειν τινα, τηρῶ, συντηρῶ.
Conſervus, ὁμόδουλος, συνδοῦλος.
Conſeſſor, συνέδρος.
Conſeſſus, συνέδριον, συνέζησις.
Conſideo, συνεδρεύω, συνεμβιάζομαι.
Conſideraté, ἀφιστεμμένως.
Conſideratio, σκέψις, διάνοια.
Conſideratus, ἀφιστεμμένος.
Conſidero, σκέπτομαι τι, ὁ περί τινος, κατανοῶ τι, ὁ περί τινος, ἐνθυμοῦμαι, ὑποτίθεμαι.
Co ſignatus, καθιερωμένος.
Conſigno, ὑπογράφω.
Conſiliarius, βουλευτὴς, σύμβουλος.
Conſilii inops, ἄπορος τῆς βουλῆς, ἄβουλος, ἀμήχανος.
Conſilii ſum inops, ἀπορῶ, διαπορῶ.
Conſilium, βουλὴ, βούλευμα, βουλὴμα.
Conſilium do, βουλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγοῦμαι.
in Conſilium adhibeo, συμβουλεύομαι μετά τινος.
Conſimilis, ὅμοιος, ἀφομοίωτος.
Conſiſto, ἱστάμαι, ἵσταμαι.
Conſitio, φύτευσις, φύτωσις.
Conſociatio, κοινωνία, κοινότητα.
Conſociatus, συμβεβηκώς.
Conſocio, κοινωνῶ σοι, συνδυάζω, συναγείρω.
Conſolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Conſolator, παρακλήτωρ, παράκλητος.
Conſolatorius, παραμυθητικός.
Conſolido, ἐνισχύω, κρατεόω, ἀσφαλίζω.
Conſolor, παρακαλῶ τινα, παραμυθοῦμαι τι, παρηγορῶ.
Conſonans, ἄφωνος, σύμφωνος.
Conſonantia, συμφωνία.
Conſono, ſimul ſono, συμφωνῶ σοι.
Conſonus, σύμφωνος.
Conſopio, καθαπτίζω, καθυπνίζω.
Conſopitus ſomno, ὕπνῳ κάτοχος.
Conſors, κοινωνὸς, μέτοχος, σύμμοιρος.
Conſortium, κοινωνία, μετοχὴ.
Conſpectus, συνοπτικὸς, κατανόησις.
Conſpectus, ὄψις, Cadere, ἐκπίπτω.
in Conſpectu, ἀντίκρυ, ἐναντίον, ἐνώπιον.
Conſpergo, καταπάσσω, καθαλίζω.
Conſperſus, καταπασμένος.
Conſpicillum, κατοπτήριον.
Conſpicio, ἀφορῶμαι εἴς τι, βλέπω.
Conſpicor, ὁράω, καθορῶ, περιβλέπω, περιορῶ.
Conſpicuus, περίλαμπρος, ἀξιόλογος, περιφανὴς, περιφημος.
Conſpiratio, σύνταγμα.
Conſpiratus, συνταγμένος.
Conſpiro, συμπνέω τινι, ὁμονοῶ, συναινῶ τινι, συμφωνῶ τινι, ὁμοφρονῶ.
Conſpuo, καθαπτίζω, ἀφροπτίζω.
Conſpurco, μιαίνω, καθαμιαίνω.
Conſtans, διηνεκὴς, βέβαιος.
Conſtanter, διηνεκῶς, ἀμεμπτῶς.
Conſtantia, διηνεκὲς.
Conſternari, παρεκτρέπεσθαι.
Conſternatio, ἔκπληξις, παραφή.
Conſternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπλαγμένος, τεθορυβημένος.
Conſterno, as, ἐκπλήττω, παραφρονῶ.
Conſterno, is, καθαπτίζω, καθαπτόομαι.
Conſtipo, διαπυκνῶ, καθαπτίζω.
Conſtituo, decerno, βουλεύομαι: item locum & tempus determino: ἀφορίζω, διαταττόμαι, συναντῶ, καθίζημι.
Conſtitutio, σύστασις, κατάστασις.
Conſtitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία· mala, κακοχυμία.
Conſtitutus, καθεστηκὼς, πακτὸς.
Conſtitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Conſto, συνίσταμαι, διαστοιχάομαι.
Conſtrictio, σύλληψις, ἀ· φύλαξ.
Conſtringo, συσφίγγω τι vel τινα, συνοφίγγω, βρόχῳ περιπλέκω, laqueis, &c.
Conſtructio, συνταξις, καθαρμὸς.
Conſtruo, συνάπτω, καθαπτίζω.
Conſtupro, καθαμυσάζω.
Conſubſtantialis, ὁμοούσιος.
Conſueſco, ἐθίζομαί τινος, συνηθίζω.
ex Conſuetudine, κατὰ τὸ ἦθος.
Conſuetudinem habeo, διατρίβω σοι, tecum: ὁμιλῶ τινι.
Conſuetudo, ἦθος, τὸ συνηθὲς.
Conſuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Conſuevi, εἴωθα.
Conſul, ὑπατος.
Conſularis, ὑπατικὸς.
Conſulatus, ὑπατεία.

Conſulere

Consulere sibi, βουλεύειν ἑαυτῷ.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consultè vel consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προνοητικῶς.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, ξυνειδὼς ἑαυτῷ.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, perficio, συντελῶ, ἀναπληρόω, accuſ. ἐπιτελῶ.
Consumo, ἀναλίσκω τι· διαλύω.
Consumptio, κατανάλωσις.
Consumptus, κατανενοσηκώς.
Consuo, συρράπτω, ἀναῤῥάπτω.
Consurgo, συναναίσταμαι.
Contabeo, vel Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανίδω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, σύναψις.
Contagio, συναφεία, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, κατεμιαλυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, φυτεύω, ἀμπελόω.
Contemnendus, ἀκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρῶ τοῦ ἀριστεύειν· virtutem καταφρονῶ τινος, ἀμελῶ.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικός.
Contemplor, διανοητικῶς τι· θεωρῶ τι· κατανοῶ, κατασκοπῶ.
Contemporaneus, σύγχρονός τινι.
Contemptibilis, ἀκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελῶς.
Contemptor, ὀλιγωρητὴς, καταφρονητής.
Contemptui habere, εἰς ὀλίγα τιθέναι τὸ ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητῶ σοι εἴς τινος, διαγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις, ἐρίς, ὁ· τόνος, μάχη.
Contentiosè, ἐριστικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριστικὸς.
Contentus, ἀνεπίφθονος.
Contermimus, ὅμορος, πλησίορος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω ἐν χρόνῳ.
Conterraneus, ὁμοπάτριος, ὁμοχώριος.
Contestatio litis, ἔκκλησις δίκης.
Contestor, ἀπομαρτύρομαί τινα.
Contexo, ἁπλόω τι· συνυφαίνω.
Contextè, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus, us, συμπλοκὴ, ὑφὴ.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπῶ.
Conticinium noctis, μέση νὺξ, νυκτὸς, μεσονύκτιον.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφὴ.
Contigno, ὀροφῶ, κατασανίζω.
Contiguus, συνεχὴς.
Continens, συνέχων· aliquando acuperans, ἐγκρατὴς.
Continens terra, ἤπειρος.
Continenter, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, κατακαμπύλοω μοι, περιέχω, κατακρατῶ.
Contingit, accidit, συμβαίνει, ἐπέρχεται, γίνεται.
Contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, assiduè, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, id est, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, perfevero, διατελῶ ποιῶν.
Continuus, ἀδιαλείπτος, συνεχὴς.
Contorqueo, συστρέφω, κυλίω, περιάγω.
Contortio, συστροφὴ, περιαγωγὴ.
Contorte, συστροφικῶς.
Contra, ἀντὶ· ἐναντίως, κατ' ἐναντίον. ἀντικρὺ, ἀντίπαλος.
Contra ac licet παρ' ὃ δεῖ.
Contractio, συστολὴ.
Contractus, συναλλαγμὸς, ὁμολογία.
Contradico, ἀντιλέγω τινι, ἢ πρός τινα· κρίνεσθαί τινι, ἀντιγνωμονῶ.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίῤῥησις.
Contraho, συστέλλω, συνάγω, συνάπτω.
Contrahere ex alienum, δανείζειν.
Contrariè ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικειμένως· ἔνθεν.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντιθετικός.
Contrectatio, συναφεία, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, κρατῶ, ψηλαφῶ.
Contremisco, τρέμω, καταπτήσσω.
Contribulis, συμφυλέτης, ὁ.
Contribuo, ξυντίθημι τι· προστίθημι.
Contristo, διαλυπῶ τινα· ἀνιῶ.
Contritus, ξυντρίβω.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversia, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, κρίσεσιν τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητῶ.
Controversus, ἀμφισβητούμενος.
Contubernalis, ξυνοικὸς, συμβιωτὴς, συνοικὸς, ὁμόσκηνος, ὁμοσίτιος, ὁμοτράπεζος.
Contubernium, συμβίωσις, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, ἀνυπακοΐα.
Contumaciter, ἀνυπάκουστος, ἀπειθῶς.
Contumax, ἀνυπήκοος, ἀπειθὴς τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσέλγεια, λώβη.
Contumelia afficio, ὑβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀπολαλαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Contumeliosus, ὑβριστὴς, ἀσελγὴς.

Con-

Conniteor, Conitor, συγκλίνω, κλίνω.
Connubium, συμπλοκή.
Conon, κώνος.
Consalutatio, ἀλλαλοῦσι, συμπεπλεγμένοι.
Consanguineus, ὁμόαιμος.
Consentio, συμφωνῶ.
Consilio, συγχωρίζω, συνάγω.
Consolo, ἐμπαρακαλῶ, παρακαλῶ.
Conspectus, ἐπιστήμη, ἐπιστημονικὴ ἕξις, ἀκρίβεια, ἐμπειρία.
Conspicio, συνορῶ, συνοράω, ἐμπλέκω τινὶ τὰ ὄμματα, ἀτενίζω.
Conspicuus, ἐπιφανὴς, ἔκδηλος.
Conspiratio, συμφωνία, ἁρμονία.
Conspiro, συμφωνῶ, ἁρμόζω.
Constantia, ἀκλινὴς ἕξις, ἀμεταβλησία.
Constellatio, συναστρία, ἀστρολογία.
Constipatio, πύκνωσις, συμπύκνωσις.
Constipo, πυκνῶ, συμπυκνῶ.
Constitutio, σύστασις, κατάστασις.
Constitutum, συνθήκη, συγκείμενον.
Constringo, συνάγω, συστέλλω.
Construo, συνίστημι, συντίθημι.
Consuetudo, συνήθεια, ἔθος.
Consumo, ἀναλίσκω, δαπανῶ.
Consumptio, ἀνάλωσις, δαπάνη.
Contabesco, συντήκομαι, ἀποτήκομαι.
Contactus, ἁφή.
Contagio, ἐπαφή, ἐπιμιξία.
Contemplatio, θεωρία, θεώρημα.
Contemplor, θεωρῶ, κατανοῶ.
Contendo, ἀγωνίζομαι, διαμάχομαι.
Contentio, ἀγών, ἔρις, μάχη.
Contentus, ἀρκούμενος, ἱκανούμενος.
Contero, τρίβω, κόπτω.
Contexo, συνυφαίνω, συμπλέκω.
Contextus, σύνταξις, σύνθεσις.
Contiguus, ἐφεξῆς, ἐφεξῆς κείμενος.
Continens, ἐγκρατὴς, ἐγκρατὴς ἑαυτοῦ.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, ἔχω, περιέχω, κατέχω, συνέχω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuo, συνάπτω, συνεχῶ.
Contorqueo, στρέφω, συστρέφω.
Contortio, στρόφος, συστροφή.
Contra, κατὰ, ἀντὶ, πρὸς.
Contractio, συστολή, συναίρεσις.
Contradictio, ἀντίφασις, ἀντιλογία.
Contrahens, συνάπτων.
Contrahentia, συνάπτοντα.
Contrahere, συνάπτειν.
Contrahibilis, συναπτὸς, συναπτικός.
Contrahibilitas, συναπτότης.
Contrahibiliter, συναπτικῶς.
Contrahitur, συνάπτεται.
Contrahunt, συνάπτουσι.
Contrarietas, ἐναντίωσις, ἐναντιότης.
Contrarium, ἐναντίον.
Contrarius, ἐναντίος.
Contrarius, ἀντικείμενος.
Contrarius, ἀντιτυπία.
Contrarius, ἀντιτυπῶ.
Contrarius, ἀντιτυπῶν.
Contrarius, ἀντιτυπῶσα.
Contrarius, ἀντιτυπῶσαι.
Contrarius, ἀντιτυπῶσι.
Contrarius, ἀντιτυπῶσιν.
Contrarius, ἀντιτυπῶσιν.
Contrarius, ἀντιτυπῶσιν

Cerno, κρινω, διακρινω.
Corruptibilis, φθαρτος, διαφθαρτος.
Corruptio, φθορα, διαφθορα, φθορη.
Corruptor, διαφθειρων, διαφθορεύς.
Corrupui, διεφθαρμαι.
Cors, tis, ὁ ἱμαντας.
Cortex, λεπυρον, φλοιος.
Corticosus, φλοιωδης.
Cortina, τριποδικον κρατηρ.
Coruisco, ἀναπηδω, ἀνεγειρω.
Coruiscus, ἀνεγειρων, φλαπτος.
Corvus, κοραξ, κοραξ.
Corylus, κορυλος.
Coryphæus, κορυφαιος.
Cos, cotis, ἀκονη, ὀξυνθρα.
Cosmographia, κοσμογραφια.
Costa, πλευρα.
Cothurnus, κοθορνος.
Coticula, βασανος.
Coturnix, ὀρτυξ.
Coxa, coxendix, ἰσχιον, μηρος.
Crabro, σφηξ.
Crabrones irritare, ἐρεθιζειν τα σφηκια.
Crambe, κραμβη.
Cranium, κρανιον.
Crapula, κραιπαλη.
Crapulos, κραιπαλος, κραιπαλικος.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχυνεσθαι.
Crassitudo, crassities, παχος, παχυτης.
Crassus, παχυλος, παχυς.
Crastinus, ὁ ἐπαυριον.
Crater, eris, κρατηρ.
Cratis, πλεκτις, πλεκτος.
Craticula, κρατιον, δρυφακτον, ἰχαριε.
Creatio, κτισις, δημιουργια.
Creatio magistratuum, αἱρεσις, χειροτονια.
Creator, κτιστης, δημιουργος, ποιητης.
Creatura, κτισμα, τὸ κτισις.
Creatus, γεγονως.
Crebes, πυκνος, συνεχης.
Crebrò, συχνως, πυκνως, συνεχως.
Credibilis, πιστος, πιθανος.
Creditor, δανειστης, χρεστης.
Creditum, δανεισμα, τὸ
Credo, δανειζω τινι, πιστευω τινι, πιστιν δανειζω, πιστιν διδωμι, πιστευομαι παρα τινος, πιστιζω.
Credulitas, πιστευτικη, ἀφελεια.
Credulus, ἀφελης, πιστος, κενος.
Crematio, πυρωσις.
Cremo, καιω, φλεγω.
Cremor, τὸ παχυ του γαλακτος.
Crena, γλαφυρις, βοθρος.
Creo, κτιζω, ποιεω, δημιουργεω.
Crepida, κρηπις, βοθρος.
Crepidarius, κρηπιδοποιος.
Crepidatus, κρηπιδοφορος.
Crepido, κρηπις.
Crepitaculum, κροταλον, κροτος.
Crepito, βομβεω, κτυπεω.
Crepitum reddo, κτυπεω, ἠχω.
Crepitus, κροτος, ἠχος.

Crepo, κροτεω.
Crepundia, κροτητα, παιγνια, παιδικα.
Crepusculum, ὄρθρος, σκοτος.
Crescо, αὐξανω.
Creta, κιμωλια γη.
Cretaceus, ἀπο της κιμωλιας γης.
Cribri instar, κοσκινοειδης.
Cribro, κοσκινιζω, σηθω.
Criborum, κοσκινων &c.
Crimen, αἰτια, ἐγκλημα, αἰτιαμα.
Criminatio, διαβολη, ἐγκλημα.
Crimine vacuus, ἀναιτιος, ἀνεγκλητος, ἀβλαβης.
Crimini do, ἐπαγω αἰτιαν, ἐν αἰτιᾳ ποιεμαι τινα.
Criminor, αἰτιαομαι τινα τινος, καὶ αἰτιω, διαβαλλω τινα, ἐγκαλεω, μεμφομαι.
Criminosè, ἐγκλητικως.
Criminosus, ἐγκλητικος.
Crinis, θριξ, τριχος, πλοκαμος, κομη.
pulchris Crinibus, καλλικομος.
Crinitus, κομητης.
Crispo, κλωθω.
Crispus, κλωθων, ἡ, ονος.
Cristа, λοφος.
Cristatus, λοφον ἐχων, λοφωδης.
Croceus, κροκινος.
Crocus, ὁ ου, κροκος, &c.
Crocodilus, κροκοδειλος.
Cruci affigere, σταυροω.
Cruciatus, βασανος, αἰκισμος.
Crucio, διωκω, πολυτροπως τινα βασανιζω.
Crudelis, ἀμος, ἀνημερος.
Crudelitas, ἀμοτης, ἀνημερια.
Crudelitèr, ἀμως, ἀνημερως, χαλεπως.
Cruditas, δυσπεψια, δυσκοιλια.
Crudus, ἀμος, ἀπεπτος.
Cruento, αἱματοω, αἱματιζω.
Cruentus, αἱματωδης, αἱματηρος.
Crumena, βαλλαντιον, μαρσιππος.
Cruor, αἱμα, αἱματος, τὸ, ἰχωρ.
Crus, σκελος, κνημη.
Crusta, φλοιος, ἡ ὀστρακον.
Crusto, φλοιεω.
Crustula, τὸ πλακουντιον.
Crustum, φλοιος, ὁ.
Crux, patibulum, σταυρος.
Crystallinus, κρυσταλλινος.
Crystallum, & Crystallus, κρυσταλλος, ὁ, κρυσταλλον.
Cubicularis, δωματιος.
Cubicularius, κοιτωνιτης.
Cubiculum, οἰκημα κοιτου, δωματιον, θαλαμιον.
Cubile, κοιτη, λεχη, σκιμπους.
Cubitalis, πηχυαιος.
Cubito manco, ἀγκυλομηρω.
Cubito percutio, πυκτευω.
Cubitum ire, εἰς κοιτην ἰεναι.
Cubitus, κρανιαιον, ὁ, κεφαλαιον.
Cubitus, πηχυς, ἀγκων, ὁ.
Cubo, ui, itum, κοιτασθαι, κατακλινεσθαι, ἀναπιπτειν.
Cubus, κυβος.

Cucu-

Cuculus, κόκκυξ, υγος, ὁ.
Cucumer, σίκυος, ὁ.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo, dis, cudum, κόπτω, ἐλαύνω, κατακόπτω, κατασφύρω, σφύρω.
Cujas, τοιούτου, τοιαύτης.
Cujus, a, um, τίνος ὤν.
Cujusmodi, οἵου τυ.
Cujusvis est, ἐ παντὸς ἔσι.
Culcitra, τρυφὴ, στρῶμα, στρωμνὴ.
Culeus, κάλπις.
Culex, κώνωψ, ωπος, ὁ.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, ενος, τὸ, κορυφὴ.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀνθερίκιον.
Culpa, αἰτία, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Culpabilis, αἰτιατὸς, ἐγκλητὸς.
Culpandus, μεμπτέος, ψεκτέος.
Culpo, αἰτιάομαι τινα τέτε, ἐγκαλῶ τινι.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ἔγχος.
Culter furorius, σφὺρα.
Cultor, καλλιέτης, ἀγρότης, ἀροτρεύτης.
Cultor Agrorum, γεωργὸς.
Cultrarius faber, μαχαιροποιὸς.
Cultura, ἐργασία, ἀροτρεία.
Cultus, ἐπιμέλεια, κατασκευὴ.
Cultus, ἐργασία, διακοσμία.
Cum, præpositio, ξὺν & σὺν cum dativo. cum genit. μὲ cum genit.
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἀρχὴν ἔχειν.
Cum primis, εἰς τὰ σφόδρα.
Cum venia tua, σοι παραιτήσαντι, συγχωρήσαντός σε.
Cumulate, ἀθρόως, παμπόλλως, ὑπερβολῇ.
Cumulatim, σωρηδὸν.
Cumulatio, αὔξη.
Cumulatus, ὑπερπλήρης, ὑπερβολὴ.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημι τὶ ἐπὶ τι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοῖτη, ἡ, κοίτωμα, ἐν κοίτῃ κείμενον.
Cunctabundus, μελλητικὸν.
Cunctanter, φειδωλῶς, ὀκνηρῶς.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολὴ.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνητὴς.
Cunctè, ὁμοθυμαδὸν, ἁπανταχόθεν.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, διατρίβω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, σφηνώδης.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, foramen sub terra, ὑπόνομος, ὀρυγὴ, ὑπόγειον.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia, orum, ἡδύσματα, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, ὀψοφάγος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, ὀρεξις.
Cupido, πόθος, ἐπιθυμία, ὄρεξις.
Cupidus, ἐπιθυμητὴς, ἐπιθυμητικὸς.
Cupidus cognitionis, φιλομαθὴς.
Cupio, ἐπιθυμῶ τινος, ὀρέγομαι τέ τινος, ἐπιθυμῶ τινος: ἐράω, ἐλπίω, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, χαλκὸς ὀρειχάλκινος.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίνων.
Cura, φροντὶς, ἐπιμέλεια, κηδεμονία, κηδεμονέω.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τέτε.
Curam gero, habeo, φροντίζω μου περὶ τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, procurator, ἐπιμελητὴς, ἐπίτροπος, item tutorem significat, κηδεμὼν.
Curia, βελευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονῶ τι.
Curo, ἐπιμέλομαι περί τι, καὶ τινός τινος, φροντίζω, ἐπιμέλομαι περί τινος significat etiam mederi, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν τινα.
non Curo, ἀφροντιστῶ τινος.
Curriculo, ἀφιππάζομαι.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, ὄχημα.
Cursu agere, διωκάλλειν, ἐπιτρέχειν.
Cursim, ἀφιππάζομαι, μετὰ σπουδῆς.
Cursito, ἐπιτρέχω.
Curritare sursum, deorsum, ἐπανατρέχειν ἄνω κάτω.
Curiot, ἀφιππάζομαι.
Cursus, δρόμος, δρόμου.
Cursus lunæ, σελήνης περίοδος.
Cursus, brevis, κάλπις, ἀφεσμός.
Curvamen & curvatura κάμψις, κάμπη.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, κεκαμμένος.
Curulis, ἐλεφάντινος.
sella Curulis, ἐλεφάντινος θρόνος.
Curvitas, καμπύλότης.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἀγκύλος, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκμὴν, κατ' αἰχμὴν.
Cuspis, ἀκμὴ, δόξ, ὀξύς.
Cuspis hastæ, ἄκρον τὸ δόρατος.
Custodia, φυλακὴ, φυλακήριον.
Custodio, φυλάττω τι, vel τινα, τηρῶ, παρατηρῶ.
Custos, φύλαξ, φυλακὸς.
Custos domus, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, ἐπιδερμὶς.
Cutis, χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐπὶ χρῶτα.
Cyathus, κύαθος, ἀγκύλη.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.

Cynalcum, κυναλκον.
Cynocephalus, κυνοκεφαλος.
Cynosura, κυνοσουρα.

D.

DÆmon, δαιμων, δαιμονιον.
Dama, δορκας.
Damnatio, κατακριτος, καταδικασμος.
Damnatus, κατακριτος, καταδικος.
Damno, καταδικαζω, τινα χρηματικῃ ζημιᾳ, κατακρινω, ἐνοχον ποιω τινα θανατου, ἐμποιω θανατικὸν πταισμα τινι.
Damnosus, ζημιωδης, βλαβερος.
Damnum, βλαβος, ζημια, ους.
Damnum infero, ζημιοω τινα, ἐπιφερω ζημιαν.
Damnum patior, ζημιουμαι, βλαβην ἐχω.
Dapes, ἱερουργια.
Dator, δοτης.
Datus, δεδομενος.
De, περι, ἀπο, κατα, cum gen.
Dea, θεα, ἡ.
Dealbo, λευκαινω, κονιαζω.
Deambulatio, περιπατησις.
Deambulo, περιπατω.
Deamo, ὑπερφιλω.
Deauratus, ἐπιχρυσος.
Deauro, χρυσοω.
Debacchor, παροινικως πως πρατω τινα, ἐν ἀλλοις: ἀκολαστεω.
Debellandus, πολεμητεος.
Debellatum eſt, ὁ πολεμος κατεπαυσθη.
Debellatus, κατακεκρατημενος.
Debello, κατακρατεω τινος, κατακρατεομαι τινα.
Debeo, ὀφειλω τινι χαριν, gratiam.
Debilis, ἀδυνατος, ἰσχνος, ἀβιαστος, ἑ, ὁ, ἠ, ἀσθενης.
Debilitatio, ἀδυναμια.
Debilito, ἐξασθενιζω, ἀδυνατω.
Debitor, ὀφειλετης.
Debitum, ὀφειλημα, χρεος.
Debitum remittere, ὀφειλημα ἀφιεναι.
Debitum ſolvere, ὀφλημα διαλυειν.
Deblatero, φλυαρεω, κακολογεω.
Decanto, laudo, ὑπομιμνησκω τινα, παιδευω.
Decas, δεκας.
Decedere, pro mori, ἀπαλλαττεσθαι βιου.
Décedo, ἀποχωρεω.
Decem, δεκα.
Décem millia, μυριαδες.
Decémber, δωδεκατος.
Decempeda, δεκαπους.
Decempedator, καμιστης.
Decemvirare, δεκαδαρχεω.
Décemviri, οἱ δεκα ἀρχοντες.
Decennale, δεκαετηρις.
Decennium, δεκαετια.
Decens, σεμνος, πρεπων, πρεπωδης.
Decenter, κατα τὸ πρεπον, σεμνως.
Décies, δεκακις.
Decima, arum, δεκατη, δεκατευματα.
Decimo, δεκατευω.
Decimus, δεκατος.
Decipio, ἐξαπατω or ομαι, παραγω.
Decipula, ἁ παγις.
Deciſio, διαιρεσις, διαιρεσις.
Deciſus, διαιρετος.
Declamatio, λογοποιια, μελετη.
Declamator, λογοποιος, μελετης.
Declamito, μελετω.
Declamo, μελετω, γυμναζομαι.
Declaratio, ἐκφανεια.
Declaro, ἐμφανιζω τι, δηλοω τι, μηνυω.
Declinatio, ἐκκλισις.
Declino, κατακλινω σῳζω τινα ἐκφευγω τι.
Declivis, κατακλης, πετρωλοπτος, κρημνωδης, κρημνωτος.
Declivitas, τὸ κρημνωδες, τὸ κρημνωτον.
Declivitas montis, κλονος.
Decoctor, χρεωκοπος, ὁ ἀποδιδους.
Decoctus, ἀπεψημενος.
Decollo, περικοπτω, ἀποκεφαλιζω.
Decolor, ἀχρους, ος, ον, ὁ ἀχρως.
Decoloro, ἀχρουν ποιω.
Decoquo, κατατηκω, ἀποψω.
Decor, κοσμος, τιμη, ἐπιτηδευσις.
Decore, πρεπωδως, κοσμιως.
Decoro, τιμαω, κοσμεω.
Decortico, ἀποξυω, ἀποκαθαιρω.
Decorum, τὸ πρεπον, τὸ κοσμιον.
Decorus, ἐπιτηδειος, ὁ ἡ ὁ, ἐπιχωριος, πρεπωδης.
Decrepitus ſenex, διαφθορεως, ἐγκαταγηρως.
Decreſcere, μειουσθαι, ἐλαττουσθαι.
Decreta ſenatus, τὰ βουλευθεντα.
ex Decreto Dei, κατα τὸ δοκουν τῳ θεῳ.
Decretum, δογμα, ἐδοκησεν.
Decretus, ἐπιτηδευτος.
Decumanus, δεκατευτης.
Decumanus fluctus, ἐπικυμιος, ἡ ἐπικυμια dicitur.
Decumbo, κατακλινομαι, κατακλινω.
Decuria, δεκας, λοχος.
Decurio, δεκαδαρχης.
Decurro, καλεστρεχω, καταδρα-

Decur-

Decerſus, καθαίρεσις.
Decus, oris, κόσμος, κάλλος.
Decuſſatim, ἐν χ.
Decuſſis, ἀνὰ δύο.
Decuſſo, χιάζω.
Decutio, ἀποτινάσσω, ἀποσείω, ἐκτινάσσω.
Dedecet, ἀναρμοστεῖ, ὁ πρέπει, ἀπρέπει.
Dedecore afficio, καταισχύνω τινα, ἐς: καθυβρίζω τινὰ, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμάω.
Dedecus, αἰσχύνη καὶ, ἀτιμία, ἀφάνεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀναξίωσις.
Dedignor, ἀναξιῶ, ὑπερφρονέω.
Dedilco, μιλαμοδόω, κατατρώδω.
Dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἐκδοσις, ὑποχώρησις.
ad Deditionem compellere, προσαναγκάζειν τινα.
Dedititius, ἐκδοτός.
Dedimus, ἐκδόσεις, προσωποληψία.
Dedo, is, ere, ἐκχωρέω τινὶ τινος, ἐκδίδωμι ἐμαυτὸν τινι.
Dedocere, μιλαθιδάσκω.
Dedoleo, ἀναχίω.
Deduco, ἐξάγω, καθέλκω, ἀποτίμνω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀναγωγὴ, ἐκτάσις.
Deerrare, ἀφαμαρτάνω, κατατρώδω.
Defaeco, καθαίρω, καθάρω.
Defatigatio, κάμωσις, ἡ καταπόνησις.
Defatigo, καταπονῶ τινα, κοπιῶ τινα.
Defectio, rebellio, ἀποστασία, ἀλλαγὴ.
Defectus, ἔκλειψις, ἔνδεια.
Defectus animi, λιποψυχία, λιποθυμία.
Defendo, ἀποκρούω τινα, ἀμύνω τινί.
Defenſio, ἀφορμὴ, ἀπόλογία, ἀποκρίσις, ἀποτροπή.
Defenſor, ὑπερασπιστὴς, ἀνθέκτωρ.
Defero, ἀνάγω, καθαιρῶ.
Deferre aliquem falſo, συκοφαντῶ τινὰ τινος.
Defervefco, ἀποζέω.
Defeſſus, κεκμηκὼς, καθυπνωτὸς, κάμνων.
Defetiſcor, ἀποκάμνω, ἀποτόμνω.
Deficere animo, λιποψυχῶ.
Deficio, ἀπολείπω, ἐκλείπω.
Deficio, ἀποτρέπω τινὰ, ab aliquo.
Defigere oculos, ἀτενίζω τῇ ὄψει, in veritatem.
Defigo, καθαπτόω τι, καθαρτάω.
Definio, καθορίζω, ἀποτελῶ, ἀποτυπόω.
Definitio, ὅρος, ἀφορισμὸς.
Definitivus, ὁριστικὸς.
Defit, ἀποκλείσας, ἔκλειψις, λείπει.
Defixus, καθαπτόμενος.
Deflagratio, ἀποκαίω, ἐμπίπρημι.
Deflagro, ἐμπιπράω, καθαπτόμαι.
Deflecto, καθυφαίνω τί τι, μεθαρμόζω, ἀκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Deflen, καθαπτόμενος ἀπὸ ἄκρου, ἀφαπτόμενος, καθαπτόμενος.
Deflexus, καθαπτόμενος.
Deflorere, ἀποῤῥεῖν.
Defluo, καθαφίημι καθαπτόμαι.
Defluvium, ἀφαίρεσις, ἀποῤῥοή.
Defodio, καθορύττω, καθαπτόμαι.
Defore, ἀπολείπω.
Deformatio, ἀποτύπωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀφανὴς.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμορφόω τινα, ἀποτυπόω, ἀμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀδικεῖν τὸν φίλον.
Defraudatio, κατατρώδω, ἀποκλοπὴ.
Defraudator, ἀποστερητὴς, κατατρώδων.
Defraudo, ἀποστερῶ, κατατρώδω τινα.
Defruum, ἀλμυρὸν ἀλλαντοπώλιον.
Defugere, ἀποφεύγειν, ἀποδιδράσκω.
Defunctorie, ἀφροντίστως ἔχειν, ἀνεχόμενος, ἡ μέλει ἀκροῶνος.
Defunctus, ἀποθανὼν ἀπὸ mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀποθανὼν.
Defungi officio, ἀποπληρῶ ἢ τελειόω.
Defungor, ἀποπληρόομαι.
Degener, ἄζηλος, ἀνόητος.
Degenerare, ἐξίσταμαι ἢ χάρις, τελειόω ἢ χάρις, ἀποῤῥέπω.
Degeneratio, ἐκβασις.
Degere vitam, διάγω βίον.
Dehinc, ἐπιλοίπου, ἀπὸ τότε, ἐκ τότε.
Dehiſco, ἀποχάσκω, χασμάομαι.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀποτίλλω, ξύομαι.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διαλογίζομαι.
Degufto, ἀπογεύομαι.
Dehoneſto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινὰ ἀπὸ τινος, ἀποτροπιάζω, ἀποτρέπω.
Dejectio, ἀποβολὴ, καθαίρεσις.
Dejero, ὀμνύω, ἀπόμνυμι.
Dejicio, καθαιρέω, ἀποβάλλω.
Deinde, ἐπειδὴ, ἐκ τότε, καθεξῆς.
Deinceps, ἀπὸ τότε, ἐκ τότε, ἐξῆς.
De integro, ἐξ ἀναγκῆς.
Delabor, καθαπτόμαι ἀπ' ἄκρου, ἀποπίπτω τινος, καθαφίσταμαι.
Delapſus cœlo, διοπετευτὸς.
Delatio, καθαίρεσις, μήνυσις.
Delatio, ἀποδοχὴ, εἰσαγγελία.
Delator, ἀποδέκτης, εἰσαγγελεὺς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνὸς.
Delectamentum, ἀπόλαυσις.
Delectatio, ἀφροντίς, τέρψις, τέρπω.
Delectus, αἴρεσις τινὸς τινος, διάκρισις, κρίσις.
Delectus, ἀποκλογὴ, ἀποστρατεία, χάρις.
Delectum habere militum, ἀποστρατεύω ἢ στρατεύω, ἢ στρατεύω ἢ ἀποστρατεύω τινὰς.
Delectus, ἀποκλογὴ, κρίσις, διάκρισις.
Delegare, ἀποστέλλω τινὰ τινι, ἀποστέλλω τινὰ ἀποστόλιον.

Delegatio, ἀποστολή.
Deleno, καλλωπίζω, κολακεύω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀπαλείφω.
Delerio, ἐξελύω, ἀφραίνω.
Deliberabundus, ἐν συμβουλίῳ ὤν.
Deliberare, βουλεύεσθαι περί τινος, συμβουλεύεσθαι, διαβουλεύεσθαι.
Deliberatio, συμβουλή, συμβούλιον.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀποβάλλω.
Delibro, λεπτύνω, ῥαίζω.
Deliburus, διαλελυμένος, λεπτός.
Delicate vivere, τρυφᾶν.
Delicatus, τρυφερός, ἁβρός, ἁπαλός.
Deliciæ, ἡ τρυφή, ἁβροσύνη, τρυφερότης, τὸ ἁβρόν.
Delicias facio, ἐπιτρυφῶ, ἁβρύνομαι.
Delicior, ἁβρύνομαι, ἁβρύνω.
Delicium, πλακοῦντίον, ἁβρότης.
Deligo, δεσμέω.
Deliratio, ἀλαζονεία.
Deliro, as, are, κραιπαλάω, παραφρονέω.
Delinio, is, ire, κραιπαλάω, pro permulceo, καλλύνω, διάγω τινα, μαλάσσω.
Delinitio, κολακεία.
Delinitor, θηλύς.
Delinitus, θηλυδής.
Deliquo, κλυσμῷ τι ἐξ τινος, πάσχω, ἀφανίζομαι.
Deliquium, λιποψυχία.
Deliramentum, λῆρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφρονία, παραισία.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραλήρης.
Delirus senex, κραιπαλᾶρ.
Deliteo, vel delitesco, ἀποκρύπτω, κρύπτομαι.
Delitigo, φλυαρέω.
Delphin, vel Delphinus, ὁ Δελφὶς ὁ Δελφὶς τοῦ.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καλαπατέω, παραίφω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτάττω σοί τινα, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παραισιος, μάταιος, ἄφρων.
Dementatus, παραφρονήσας.
Dementer, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παραφρονία, ἀφροσύνη.
Demereor, ἀπαρέσκω τινα, κατάκειμαι.
Demergo, καταδύω, καθυποβρύχιον.
Demeto, κλάσμα, διαμῶ, διαθερίζω.
Demigrare è vita, ἀποδημεῖν, ἀπαίρειν τοῦ βίου.
Demigro, μεταναίζομαι, καθιδρύομαι.
Demitor, ἀποπαύομαί τι, ἀπέχομαι.
Demissè, ταπεινῶς.
Demissi, κάθιστ, κατάκυπτε.
Demisso animo esse, μικρὸν, vel μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθηκτός.
Demitto animum, καθιέναι ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καθιέναι.
Demo, is, ere, ἀφαιρέομαι. Quo modo.
Demoeratia, imperium populare, δημοκρατία.
Demolior, καθαιρέομαι τὰ πλησίον, καθιδρύω.
Demolitio, καθαίρεσις, καθαίρεμα.
Demolitus, καθαιρεθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἔνδειγμα.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμι τί, ἀποδείκνυμι τί, ἀναφαίνω, ἐμφαίνω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, ἀναμένω αὐτὸν τί, in aliquas re; βραδύνω, ἐπέχω.
Demoveo, ἀποστέλλω.
Dempsus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμαλάσσω, θέλγω.
Demulcesse populum, δημαγωγῆσαι.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius, a, um, δηναριαῖος.
Denarius, ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνέομαι, ἀπαναίνομαι.
Deni, æ, a, οἱ ἀνὰ δέκα.
Denigro, καπνίζω.
Denique, τέλος, τὸ λοιπόν.
Denomino, ἐπονομάζω, καταλέγω.
Denota, σημειοῦμαι, ἐπισημαίνω.
Dens, dentis, ὀδοντος, ὁ.
Dens molaris, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωτός.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντόπαστον.
Dentio, is, ire, ὀδοντιάζειν.
Dentiscalpium, ὀδοντολάβιον.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denuntiatio, ἀπαγγελία, φάσις.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγγέλλω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω, ἀσπάζομαι.
Depaciscor, συντίθεμαι παρά τινος τινα, συμβαίνω.
Depasco, καταπίμπρημι τὰ χόρτα.
Depascor, διαβόσκομαι, καθαρπάζω.
Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νεμηθείς.
Depaupero, πτωχεύω.
Depecto, πλύνω.
Depeculator, κατακλέπτης.
Depeculor, κατακλέπτω.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀποτρέπω, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἀπαρτίζομαι, ἐξαρτῶμαι.
Dependo, ἀπέλλω, καταβάλλω.
Deperditus, ἀπολωλεκώς.
Deperdo, ἀπόλλυμι.
Depereo, ἀπόλλυμαι, item impatitur amare, ἀπορρίπτομαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.

Depingo,

Depingo, καλλιγράφω τι, διαγράφω.
Depleo, ἐξαντλῶ, ἀναπλῶ.
Deplorandus, ὀλοφυρτός.
Deploratus, καλοφυρτός.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπογεγνωσμένος.
Deploro, καταβοάομαι, κατοδύρομαι.
Deploro mortuum, θρηνῶ τὸν τεθνεῶτα, ὀλοφύρομαι, κατοδύρομαι.
Deplumis, ἀπόπτερος.
Depluo, καταβρέχω.
Deponò, κατατίθεμαι pro fidei alicujus committo, παρακατατίθεμαι τὶ τινι.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, καταπορθῶ, διαπορθῶ.
Deportatio, ἐκβολή.
Deporto, κατακομίζω τι, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτῶμαι, ἀπαιτῶ.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰ παρακατατεθέντα ἀποδίδωμι.
Depositus, παρακατατεθείς.
Depraedor, συλῶ.
Depravatio, παραφθορά, διαστροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαστρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παράκλησις.
Deprecator, παρακλητής.
Deprecor, supplico, δέομαι, παρακαλῶ τινα.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπεπτωκώς.
Deprimo, πιέζω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Deprono, σφόδρα τι, σφοδρῶς ὁρμῶ.
Deprompsus, ἐξαιρετός.
Depropero, καταπροπέμπω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulso, ἀπωθῶ.
Depulsor, ἀποτροπαῖος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπωσμένος.
Depurgo, καθαίρω.
Deputo, reseco, καθαίρω· & pro existimare, νομίζω, οἴομαι.
Derado, ξυρῶ.
Derelictio, καταλειψία.
Derelinquo, καταλείπω, ἐκλείπω.
Derepente, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελῶ τινος, χλευάζω.
Deripio, ἁρπάζω.
Derisor, καταγελαστής, ου, ὁ, ἐκμυκτήρ.
Derivatio, παραγωγή, ὑφέλκυσις.
Derivo, παραγάγω, ὑφέλκω.
Desavio, ἐξαγελάζομαι.
Desodo, κατράσσω, καταπιέζω.
Derogo, ἀφαιρῶ τι, ἀλυσιτελῶ, ἀναιρῶ.
Descendo, καταβαίνω καὶ τὰ ἴσα, κατέρχομαι, κατάβαθρα.
Descensus, καταβασις, κατάβασμός.
Describo, κατάγραφω, διαγράφω, ἀναγράφω.
Descriptio διαγραφή, ἀναγραφή.
Deseco, abscindo, ἀποτέμνω, κατατέμνω.
Desero, καταλείπω τινα, καταλιμπάνω.
Deserere admonitum, ἐς τὸ διαστέλλεσθαι ἀναπίπτω, ἀνατρέπομαι.
Desertor miles, ὁ λιποστράτιος.
Desertum, ἔρημος, ὁ, ἡ ἐρημία.
Desertus, καταλελειμμένος.
Deses, idis, ἀργός, ἀεργός, χαῦνος, ὄκνος.
Desecco, καταξαίνω.
Desideo, ἀργῶ, ἀεργῶ.
Desideratilis, ἐπιθυμητός, ποθητός.
Desideratio, ἐπιθυμία, ἐπιπόθησις.
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος, ὁ, ἡ.
Desidero, ἐπιθυμῶ τινος, ἐπιποθῶ τι, ἐφίεμαι, gen. ἱμείρομαι, ἵμερόω.
Desidia, ἀργία, ἀεργία.
Desidiosus, ἀργός, ἀεργός.
Desido, is, ere, καθίζω, ποσάομαι.
Designare senatorem, καταλέγω βουλευτήν.
Designo, denoto, σημαίνω, ὑποσημαίνω, ὑποσημειόω.
Desilio, saltu descendo, ἁλλόμενος κατὰ τὶ ἅλλομαι, ἀφάλλομαι ἀπό τινος· ἐκθορεῖν.
Desino, id est, cesso, παύομαι, ἀποπαύομαι ἢ πάσω.
Desipio, deliro, παραφρονῶ, λαλῶ, μαίνομαι.
Desisto, ἀφίσταμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρωσις.
Desolo, as, are, ἐρημόω, χέρσω.
Despectio, καταφρόνησις, ὑποδρασμός.
Despectus, καταφρονητός.
Despectus, us, καταφρόνησις, καταφρόνημα.
Desperanter, ἀπελπιστικῶς.
Desperatio, ἀπογνῶσις, ἀπόνοια.
Desperatus, ἀπόνοιαν ἔχων.
Despero, ἀπελπίζω τινος, μὴ πάσω τινα σωτηρίαν, de salute.
Despicio, καταφρονῶ τι, pro contemno, καταφρονῶ τινα, καταφρονῶ τινος.
Despicor, καταφρονῶ τινος.
Despolio, ἀποσυλῶ, ἀποχλαινῶ.
Despondeo, id est, promitto, ὑπόσχομαι γυναῖκα.
Desponere animum, ἀποκαμνῶ, ἀθυμῶ ἔχω.
Desponsus, a, um, καθωμολογημένος.
Despumo, ἀποαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω τινος, τὶ, ἐπτύω, καταπτύω, ἀποπτύω τινος.
Destillo, καταλείβω, καταλείχω.
Destinatus, κατατεταγμένος.
Destino, constituo, στοχάζομαι, κατατίθεμαι τὶ εἴς τι, διανοοῦμαι.
Destituo, καταλείπω, μεθίημι, καταλιμπάνω.
Destitutus, κατάλειπτος.
Destruo, καταστρέφω τινα, καθαιρῶ, ἀναιρῶ, ἀνατρέπω.

Deſu-

Defubo, καθαίρω.
Defuefacio, ἀποσυνηθίζω.
Defuefco, ἀποσυνηθίζομαι, ἀποσυνηθίζω.
Defuetudo, ἀποσυνήθεια.
Defuetus, ἀσυνήθης.
Defultorius, πάλλων.
Defum, deficio, ἀπέχω, ἀπολείπω, ἀφίημι.
Defumo, ἀποπαύομαι, παύομαι.
Defuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Deorsum, κάτω, κατωφερῶς.
Deterge, καθαίρω, καθαρίζω.
Detergeo & detergo, ἀποκαθαίρω.
Deterior, χείρων.
Determino, ἀφορίζω.
Determinus, ἀφορίζων, ὁρίζων.
Detero, is, τρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, ἀποτρέπω, ἀποτροπιάζω, ἀποτρόπαιόν τι ποιῶ, vel ἀποτρόπαιόν τί ἐστι.
Deterrimus, χείριστος, πονηρότατος.
Deterrimus, ἀποτρόπαιος, ἀποτροπιαστικός.
Detertabilis, ἀποτροπιαστέος, ἀποτρόπαιος.
Detertandus, ἀποτροπιαστέος, ἀποτρόπαιος.
Detertatio, ἀποτροπιασμός, ἀποτροπή.
Detertus abominor, ἀποτρόπαιόν τι ποιῶ, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρόπαιόν τί ἐστι.
Detexo, ἀποπλέκω.
Detexta, ἀποπλοκή.
Detexto, καταπλέκω, ἀποπλέκω.
Detonden, κατακείρω, κατακείρομαι.
Detono, καταβροντάω.
Detorqueo, καταστρέφω, ἀποστρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, ἀφαίρεμα.
Detractor, καταλάλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detrabo, ἀποσπάω, ἀφαιρέω, ἀφαιρῶ.
Detractio, ἀποτρίβω.
Detrectio, fugio, ἀποτρέπομαι τινα, φεύγω τινά, ἀποτρόπαιόν τί ποιῶ, ἀποτρόπαιόν τί ἐστι.
Detrudo, καταβάλλω, ἀποβάλλω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, κόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξαίρω.
Detumbo, καταβάλλω, ἀποβάλλω, καταβάπτω.
Deturpo, μιαίνω, αἰσχύνω, ἀπαισχύνω.
Devario, ἀποπλανῶμαι, ἀποπλανῶ.
Devecho, καθέλκω, ἀποφέρω.
Devexitas, κατάφασις.
Devexus, κάθετος, κατάντης, κατάφορος.
Devincio, ἀποδέω.
Devincio, is, ire, ἀποτρόπαιόν τινα ποιοῦμαι τινά, ἀποτρόπαιόν τί ἐστι.
Devincius, κατάδικος.
Devio, ἀποπλανῶμαι τοῦ ὁδοῦ, ἀποπλανῶ.
Deviro, declino, ἀποτρόπαιόν τί ἐστι, ἀποβαίνω, ἀποβήσομαι.
Devius, ἄτριπτος, ἄβατος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, κατακυλίζω.
Devoro, κατεσθίω, κατεσθίομαι, καταπίνω.
Devotio, ἀποτροπιασμός.
Devotus, κατάδικος.
Devoveo, καθιερῶ, ἀναθήσω.

Deus, θεός.
Deus averruncus, ἀποτρόπαιος.
Dexter, δεξιός, εὐώνυμος, δεξίωσις.
Dexterimus, ἐπιτηδειότατος, δεξιώτατος.
Dexteritas laudis, ἔπαινος.
Dextra, δεξιά, δεξιὰ χείρ.
Dextra prehendo, δεξιοῦμαί τι.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν ἀποτείνειν.
Dextrè, ἀγαθῶς, εὐπρεπῶς, δεξιῶς.
à Dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιᾶς.
Dextrorsum, ἐκ δεξιᾶς.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, φάκος.
Dieta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφήμερος, τὸ ἐφήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἔκθεσις, φάσις.
Dica, δίκη.
Dicacitas, βδελυρολογία, χλευασμός.
Dicam impingo, κατάρᾶς, ἐπάρᾶς τίνος, ἐπάρᾶν ἐπάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, βδελυρόλογος, εἴρων.
Dicere leges, νόμους τιθέναι, ἢ νόμους.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dico, as, are, consacro, ἱερῶ τινὶ θεῷ, ἀφιερῶ.
Dico, is, ere, λέγω, λόγῳ, φημί, σημαίνω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτατορία, ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, ὑβρίζειν τινα.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, oratio, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαγορεύω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥηθέν, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸν λόγιον.
Diduco, διέλκω.
Dieula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινὰ τινί.
in Diem viventes, ἐφημέριοι.
per totum Diem, πανημέριον.
Dies, ἡμέρα, ἔκθεσις.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαπεπτωκώς, διεβεβλημένος.
Diffamo, διαβάλλω, διαφημίζω.
Differentia, διαφορά, διαφοράτης.
Differo, διαλείπω, διαμένω.
Difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερής, δύσκολος, δυσκοίτης.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spiritûs, δύσπνοια, δύσπνοος.
Difficultas urinæ, δυσουρία, στραγγουρία.
Difficultas ventris, δυσεντερία, κακοσαρκία.
Difficulter, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.

Diffiden-

Diffidentia, ἀπιστία, ἀνελπιστία.
Diffido, ἀπιστέω, cum dat. ἀπολπίζω.
Diffindo, διαχίζω.
Diffiſus, διαπεπτωκώς.
Diffiteor, νέγω, ἀναιρέομαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, λαστεύω.
Diffluere luxuria, ἀνειλιδέω.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffuſè, διαπεπτωκότως.
Diffuſio, διάχυσις.
Diffuſus, διαχυθείς.
Digero, πέσσω, διατρέφω, διακενεμῶ τι.
Digeſtio, διάπτωξις, διακόμισις, πέψις.
Digitale, διακτυλίθιον, τό.
Digitalis, διακτυλιαῖος.
Digito oſtendere, χειροδεικνύω τι.
Digitus, δάκτυλος pollex, ἀντίχειρ ὁ μείζων· index, λιχανὸς ὁ σπιλάδος· medius, infamis, μέσος, medicus ſeu annularis, παραμέσιος, δακτυλιαῖος· minimus ſive auricularis, μικρὸς ὁ ἀντίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, καλῶς ἀξίως.
Dignitas, honor, ἀξία, ἀξιωματικὸν· item pro dignitate in ſermone, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignoſco, διαγινώσκω.
Dignum judico, ῥᾴω, ἀξιῶ, κατ᾽ἀξίαν.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διέρχομαι, μεταβαίνω.
Digreſſio, ἔκβασις, παρέκβασις.
Digreſſus, ἀναχώρησις, ἔκβασις.
Dijudicare controverſias, καθίστημι τὰς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διάκρισις.
Dijudico, διακρίνω, διαιρῶ.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabori ſomniſve· clam diſcedo, διολισθάνω.
Dilacero, διαπάσσω, διαπαράσσω. metaph. diſperdo, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι· διασπάω.
Dilapido, diſperdo, διαπεπτωκὼς τὰ ὑπάρχοντα, bona: κατασπαθίζω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγῳ, τιμωρεῖ: ἐπιχορηγῶ.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητός, φίλος, ἠγαπημένος.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπουδαστικὸς, σπουδαῖος.
Diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπουδὴν ἴσχω, πρόθυμός εἰμι, & πρόχειρός εἰμι.

Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, τιμῶ.
Dilucido, ἐκφαίνω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καθαρός.
Diluculo, ὑπὸ τὸν ὄρθριον λόγον, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἠμέρᾳ.
Diluculum, ὄρθριος, λυκαυγές.
Diluo, ῥαίνω, κατακλύζω, διαλύω, διαλύομαι.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακεκλυσμένος.
Diluvies, κατάκλυσις, ὁ.
Diluvium, καταποντισμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαπορεύομαι.
Dimenſio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimenſum, ζύγωμα τὸ.
Dimetior, διαμετρῶ.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἡμισυηδόν.
Dimidiatus, ἡμισυηδόν.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἡμίσεος.
Diminuo, μειόω, ἐλαττόω, ἐλαττῶ.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθείς, μειωθείς.
Dimiſſio, ἄφεσις, κοινωνικὴ.
Dimitto, διαπέμπω τινὰ ἐπί τινα, κοινολογοῦμαί τινα.
Dimoveo, κινῆσαι, διακινῶ.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραί, ἔμπυθοι, ἐμπύθιοι.
Directè ſive directò, ἐπ᾽ εὐθείας.
Directio, εὐθυωρία.
Directus, εὐθυωθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαῤῥαγείς.
Diribitorium, κοιτωνίσκιον.
Dirigo, διάθεσιν & λόγον, ὀρθοῦσθαι.
Dirimo, διαλύω, cum accuſ. διαιρῶ.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἁρπάζω.
Diris devotus, ἀρᾶς ἐνοχώτερος.
Diritas, ἀπιθανότης, ἀγριότης, ἀμείλιξ.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, κατασκάπτω τι· καθαιρέω.
Dirus, ἐνοχώτερος, ἀπιθὴς.
Dirutus, κεκαθαιρεθείς, καθαιρεθείς.
Diſcalceo, ἐξυποδέω.
Diſcedo, χωρίζω, ἀπαλλάττομαι & ἀγχοῦ ἱστάμενος: ἀποδημῶ τὸ ζῆν ἐκ βίου: ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι.
Diſcendi cupidus, φιλομαθὴς.
Diſceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Diſceptator, διαγνώμων, μεσίδιος.
Diſcepto, διαζητέω, ἀμφισβητῶ.
Diſcere cupio, μανθάνω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Diſcerno, διαλογίζομαι, διαίζω, διαγινώσκω, διακρίνω, διαλαμβάνω.
Diſcerpo, διαπάσσω, διαπαράσσω.
Diſceſſio & diſceſſus, ἀναχώρησις, ἀφίστασις, ἀπόλυσις.

Discinctus, ἀνειμένος.
Discindo, καλαμήσσω, διακόπτω.
Discingo, λύω ἀπὸ τινος.
Disciplina, μάθημα, παίδευσις, σοφία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητὴς.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τέχνην παρά τινι, &c.
Discolor, ἑτερόχροος, -χρους.
Discordia, διαφονία, διαφορὰ, ἔχθρα, διάστασις.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνία τινι.
Discors, ἀνάρμοστος, ἀνάρμοστον.
Discrepantia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Discrepo, διαφωνία τινι, διίστημι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen, pro differentia, διαφορὰ, διάστασις, διαλογὴ, Pro periculo, ἄπορον.
Discrimino, χωρίζω.
Discrucio, διασπαράσσω, διαλακτίζω.
Discrucior, ἀνιῶμαι διά τι, ἀχθόμαι διά τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διατρέχω, περιτρέχω.
Discursio, διατροχασμὸς, περιτροχασμός.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω, pro examino, ἐξετάζω, διακρίνω, διαλύω.
Diserte, διαρρήδην.
Disertus, λέγων, ῥήτωρ.
Disjectus, διαρριπτούμενος.
Disjicio, διαρρίπτω, κατασκάπτω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγμένοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρισις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διακόπτω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispecto, διαλογὴν, ἔλεγχον, σκέψιν.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρισις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομῶ, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαβόλομαι, διαπίπτω μοι.
Dispergo, διασκεδάζω τί, διασπείρω.
Disperiit, ἀπόλωλε.
Dispersus, διασπαρμένος, διασκεδασμένος.
Dispertio, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπῶ, διαπρίσσομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, ἀνιαρεύομαι.
Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τόδε.
Displodo, διαχέω.
Dispolio, περιαιρῶ.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάθεσις, διάταξις.
Dispositus, διατεταγμένος, διάθετος.
Dispotatio, διάλεξις, διάλεξις.
Disputator, διαλεκτικὸς.
Disputo, διαλογίζομαί τι πρός τι, συζητῶ τινι, διαλέγομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Dissaeo, χάσκω, διαστόμω, διαχάσκω.
Dissectus, διαιρετὸς, διηρημένος.
Dissemino, διασπείρω λόγους, διαπετάννυμι.
Dissensio, διχόνοια, διαφορὰ.
Dissentio, διαλέγομαι πρός τινα, διαφωνῶ.
Dissepio, διαφράσσω.
Dissero, disputo, διαλέγομαί τινι, τινὰ περί τινος, διαλαλέομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλαλέομαι.
Dissideo, διίσταμαι, χωρίζω, ἀφίσταμαί τινος.
Dissidium, διάστασις, διαφορὰ.
Dissilio, διαπηδῶ.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἄλλος.
Dissimiliter, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulanter, ἀφανῶς.
Dissimulatio, εἰρωνία, ἐφεδρισμὸς.
Dissimulator, εἴρων, ὑποκριτὴς, κρυψίνους.
Dissimulo, ὑπερβάλλομαι, εἰρωνεύομαι.
Dissipatio, διασκεδασμὸς, διασπασμὸς, διαφθορά.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαράσσω, διασπάω.
Dissitus, διατεμνόμενος.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolute, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος, pro luxurioso, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνῶ, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραπείθω τί, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀποτροπὴ, ἀπόπεμψις.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, χαλάω.
Distans, διέχων, διεστώς.
Distantia, διάστημα, τὸ διεχόμενον.
Distendo, διατείνω τί.
Distenuo, διάφορος, διάφορον.
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ῥύσις, κατάῤῥυσις.
Distillo, καταῤῥέω, ῥύσιν ποιοῦμαι.
Distincte, διαρθρωτικῶς.
Distinctio, διορισμὸς, διαίρεσις.
Distinctus, διηρθρωμένος.
Distineo, ἀπέχω.
Distinguo, διορίζω, διαχωρίζω, ἐπιζεύγνυμι, διαλύω.
Disto, differo, διαφέρω τινος, ἀπέχω τινος.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω.
Distorto, διαστρέφω.
Distortus, διεστραμμένος.
Distractio, διασπασμὸς, διασπασμός.
Distraho, divello, διασπάω.

Distri-

Diſtribuo, διανέμω τι σοῦ τινι, cum aliquo, μερίζω τι μέ τι.
Diſtributio, διανομή, διάδοσις.
Diſtringere gladium, ξίφος ἕλκειν.
Diſtringo, διαστέλλω, διαιρέω, ἀκονάω, διαφορίζω.
Diſturbo, ἀναστατόω, ἐξελαύνω τι.
Diteſco, πλοῦτον χρημάτων, δύναμαι.
Ditio, ἀρχή τινος, ἐπικράτεια.
Ditior, διτίσσιμος, πλουσιώτερος, πλουσιόφρων.
Diu, καθ' ἡμέραν· ἔπιος pro longo tempore, πολὺ χρόνου, δήν, ἐκ πολλοῦ χρόνου.
Divagor, πλανῶμαι.
Divarico, διάκλα διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπωλέομαι.
Diverſitas, διαφορά, ἑτερότης.
é Diverſo, ἐνάντιον.
Diverſor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diverſorium, ξενοδοχεῖον, καταλύσιον.
Diverſus, διάφορος· ἀνάπαλιν, ἀλλοῖος, ἑτερόφρων.
Diverſus natione, ἀλλογενὴς· ἀλλοεθνὴς.
Diverſus forma, ἀλλοιόμορφος.
Diverticulum, πάροδος, παρέκβασις.
Diverto, παρέκκλινω, παρεκτρέπομαι, vel
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκδύνω· item in diverſorium ſe recipere, παρέκλυσιν παρά τινι, καταλύειν ἐν πανδοχείῳ.
Dives, πλούσιος, ὄλβιος, ἀφνειός.
Dives ſum, πλουτῶ, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διαίρω, διαμερίζω, διαμοιράζω.
Divinatio, μαντεία, μαντικὴ ἄμιμα, θεσπεσμός.
Divinitas, θειότης.
Divinitus, θείᾳ, ἐκ θεοῦ, ἀφ' ὑψηλοῦ.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Diviſibilis & dividuus, διαιρετός, διχοτομητός.
Diviſim, διχῇ, διχα.
Diviſio, διαίρεσις, μερισμός, ὁ.
Diviſor, μερίστης, διανεμητής.
Diviſus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλοῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλοῦτον συναγείρειν.
Divortium, χωρισμός, διάζευξις.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Diurnus, ἡμερήσιος.
Dium, ἐπὶ πολύ.
ſub Dio, ἐν τῷ ἀέρι.
ſub Dio morari, ἀεροκοιτεῖν.
Dius, a, um, θεῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutius, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλῶ τι, διαγγέλλω τι· ἐκφέρω, καταφημίζω τι· ἐκφέρω, καταφημίζω.
Divulſus, διασπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, ἐμ ἧτ, ἐξ ἧττης λαβεῖν, ἐκ χειρὸς παραλαβεῖν.
Dare fidem, πίστιν δίδωμι.
Dare operam, σπουδάζω τινί.
Dare pœnas, δίδωμι τιμωρίαν.
Dare poteſtatem, δίδωμι ἐξουσίαν.
Dari alicui filiam in uxorem, δίδομί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Docco, διδάσκω, παιδεύω, χρηματίζω, & pro monere, σωφρονίζω.
Docilis, εὐμαθὴς, διδακτὸς, σοφὸς.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Docte, ἐπιστημόνως, σοφῶς, μεμαθηκότως.
Docti homines, οἱ ἐν παιδείᾳ διατρίβοντες ἄνθρωποι.
Doctor, παιδευτὴς· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παίδευσις, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σοφὸς, ἐπιστήμων.
Documentum, δείγμα.
Dodrans quadrans, τεμάχιον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, ἀλγεινὸς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγῶ, λυπέομαι, ἀχθομαι.
Doleo vicem tuam, ζωάλγῶ σοι, ζωάχθομαί σοι, ζυμπάσχω ἐπὶ σοί.
Dolet mihi caput, ἀλγῶ τὴν κεφαλήν.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκίζω, πελεκίζω.
Dolon, δόλος, ξυμβόλη.
Dolor, ἄλγος, πάθος, λύπη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπῶ τινα, πονῶ, malum doloribus: δύσιν, ἀλγύνω.
Dolore careo, ἀλγέω.
ſine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Doloſe, δολερῶς, δολίως.
Doloſe ago, δολῶ.
Doloſus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανουργία ἀσκέω.
Domeſticus, a, um, οἰκειακὸς, ἰδιωτικὸς, σωτικὸς, ἐνδιαίτιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi militiæque, ἐν οἴκῳ τε καὶ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, ἀναρχία.
Dominatrix, κυρία, κυριώτερα.
Dominator, ἀυτοκράτωρ, ἄρχων.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχὴ.
Dominicus, κυριακὸς.
Dominium, δικαιοδοσία, κυριότης.
Dominor, δικαιοῦ τινος, κυρίαν τινος, δικαιοδοσίαν.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαστὴς, δαμάστωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo, as, are, δαμάζω, δαμῶ.
Domo, οἰκεῦσι, ὦσι τὴν οἶκον, οἰκάζω.
Domum redire, οἴκαδε ἰέναι, ἢ οἰκάδε.

Domuncula, οἰκιδιον.
Domus, οἰκος, ὁ, οἰκια, δῶμα.
Donare civitate, πολιτην ἀναδειν.
Donatio, δοσις, δωρεα, χαρισμα.
Donativum, ἡ τοῦ, ὁ λαμβανειν διδομενον.
Donec, μεχρι, μεχρις ὅ, μεχρι τινος, ἑως, ἐχρι.
Dono, δωρεισθαι τινι ἑαυτον, ἐ τι τινος, χαριζομαι, δωρεαν διδωμι.
Donum, δωρον, δωρεα, δοσις.
Dormio, κοιθιζω, καθευδω, ὑπνῶ.
Dormito, νυσταζω, ὑπνοττω.
Dormitorium, κοιμητηριον.
Dorsum, νωτος, μετωπον.
Dos, dotis, προικ, φερνη.
Dotalis, προικος.
sine Dote, ἀπροικος, ἀφερνος, ἀπροικτος.
Drachma, δραχμη.
Draco, δρακων.
Dualis, δυϊκος.
sine Dubio, ἀναμφιβολως, ἀναμφιλογως.
Dubitatio, ἀπορια, ἐνδοιασμος.
Dubito, ἀπορω, ἀμφισβητω ἀεί τινος, ἀπορεω, ἀμφιδοκαω, ἐνδοιαζω.
Dubius, ἀμφιδοξος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονια.
Ducenarius, διακοσιοστος.
Duceni, διακοσιοι.
Ducentesimus, διακοσιοστος.
Ducenties, διακοσακις.
Duco, ἀγω, ἑλκυσω.
Ductilis, ἀναγωγος.
Ductor, ἡγεμων, στρατηγος.
Ductus aquarum, ὑδατων ἀγωγη, ὑδραγωγη.
Duellum, πολεμος, vel μονομαχια.
Duelè, & duelter, γλυκαζοντως.
Dulcedo, γλυκυτης, ἡδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαινομαι.
Dulciarius panis, χαριεις ἀρτος.
Dulciloquus, ἡδυλογος, ἡδυεπης.
Dulcis, γλυκυς, γλυκειος, μελιτωδης.
Dulciſonus, γλυκυφθογγος.
Dum, μεχρι ου, ἐχρις ὁτου, ἑως ὁτου.
Dumetum, ἀκανθων.
Dumoſus, ἀκανθωδης, ὁ ἡ ὁ.
Dumus, βατος, ὁ.
Duncaxat, γε, γε δη, μονον.
Duo, δυο.
Duodecies, δωδεκακις.
Duodecim, δωδεκα, δυοκαιδεκα.
Duodecimus, δωδεκατος.
Duplex, διπλους, διπλοος.
Dupliciter, διχα, διπλαῖ, διπλαχῶς.
Duplico, διπλοω, διπλασιαζω.
Duplus, διπλασιος.
Durabilis, ἀμμενος, μονιμος.
Duræ cervicis homo, σκληροτραχηλος, σκληροτραχηλος.
Durè, & duriter, σκληρως.
Durefco, σκληρυνομαι.
Duritia, & durities, σκληροτης.

Duro, σκληρυνω, permaneo, διαμενω, χρονιζω.
Durus, σκληρος, χαλεπος.
Duumvir, δυοανδρος.
Duumviratus, δυοανδρια.
Dux, ἡγεμων, ἀγωγος, ἀρχων.
Dux viæ, ὁδηγος.

E.

E *Vel* Ex, ἐκ, *ante consonantem, vel* ἐξ, *ante vocalem, cum genit.*
Eatenus, quoad, ἐφ' ὁσον, ἐς τοσουτον.
E contrariò, ἐναντιως, ἐναντιαν, ἐξ ἐναντιας.
E propinquo, ἐξ ἐγγυς.
E regione, ἐκ τῆ ἀντιπερᾶ, ἐξ ἐναντιας.
E vestigio, παραυτικα.
Ebenus, ἠβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπινω, ἐξαμεινω.
Ebrietas, μεθη, ἡ· οἰνωσις, μεθυσμα.
Ebrioſitas, οἰνοφλυγια, φιλοινια.
Ebrioſus, οἰνοβαρης, οἰνοφλυξ, μεθυστικος.
Ebrius, μεθων, μεθυστικος, πολυοινος.
Ebrius ſum, μεθω, ὑπερβυθιζομαι.
Ebullio, ἀναζεω, ἀναβρυω.
Ebullitio, βρασμα, ζεσις.
Ebur, ἐλεφας.
Eburneus, ἐλεφαντινος.
Ecce, ἰδε.
Eccleſia, ἐκκλησια.
Echo, ἡ ἠχω, gen. οῦς, ἐς.
Ecclipſis, ἐκλειψις.
Ecquando, ἤ ποτε.
Ecquis, ἤ τις.
Edacitas, πολυφαγια.
Edax, ἀδηφαγος, ὁ ἡ ὁ, βιβρως, πολυφαγος.
Edentulus, ἀνοδους, ὁ· ἀδοντος.
Edere exemplum, παραδειγμα φυσικον.
Edere in publicum, ἐκφερειν εἰς τὸ φως.
Edere librum, ἐκδιδοναι βιβλιον ἐ βιβλια.
Edico, προκηρυττω, ἐπικηρυττω πολεμον, bellum: διαπρυττω; διαγορευω.
Edictum, διαταγμα, τὸ· διαγραμμα.
Ediſco, παραγραπτα διδαξω τὰ μαθητ, ἐκμεμαθηκα τι; ἐξεπισταμαι.
Ediſſero, διεξιμι τι εἰς τι.
Editio, ἐκδοσις, ἀναγνωσις.
Editus, in lucem emiſſus, ἐκδοτος, ἐκδιδομενος.
Editus, excelſus, ὑψηλος τοπος.
Edo, ἐδω τι, ἠσθω, φαγω.
Edoceo, ἐκδιδασκω.
Edomo, ἐκδαμαζω.
Edormio, κοιλακεισμαι.
Educatio, ἡ τοῦ παιδος ἀγωγη, ἀνατροφη, ἀναγωγη.
Educator, τροφεις, τροφως.

Educo,

Edaco, ās, āre, δάκνω, δηχθῆναι τινα.
Edaco, is, ere, ἐδάκνω, δήκνω.
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἐδώδιμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνω, ἀποφαίνειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφατικὸν λεῖον.
Effector, ποιητὴς, δημιουργός.
Effectus, ἀπέργασμα, ἀποτέλεσμα.
Effero, ās, ἐκφέρω, ἐξαγγέλλειν.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, ἀγριώδης, διαγεγανωμένος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικὸν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργὸς, ἐνεργικὸς.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ποιῶ τι, διαπραγματεύομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιοῦμαι.
Effigies, εἶδος, ἀπεικόνισμα, εἴδωλον.
Effingo, διατυπῶσαι, ἀποτυπώσεις.
Effligito, λυπῶ τινα, ἐξαίρω τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Effio, ἐκφυσῶ, ἐκπνέω.
Efflorefco, ἐξανθῶ, ἀνθῶ.
Effluo, ἐκρέω, ῥέω, pro divulgari, διαδίδομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικωδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκλυτὸς.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus, & effrænis, ἀχάλινος, ἀνήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποστίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκχυσικῶς.
Effusio, ἐκχυσις, διάχυσις & pro prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψιχολογῶ, φλυαρῶ τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἀπορος, πένης.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, χρῄζω & χρημάτων, pecunia: εἰμὶ & χρείαις, in indole, δέομαί τινος, ὑστερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ & οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egeftas, ἔνδεια, χρεία, πενία.
Egeftio, ἐκκένωσις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, Ἔγωγε.
Egrediot, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, ἀγαθῶς, ἐξαίρετως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἀγαθὸς, ὑπερέχων, ἐξοχος.
Egregius forma, κάλλει ἐξαίρετος, ἐξαιρέτου κάλλους, εὔμορφος.
Egreffus, & egreffio, περιβαίνων.
Ehem, οἶε, φεῦ.
Eheu, αἶ, φεῦ.
Eho, ἆ, αἰᾶ, ἴε.

Ehodum bene vir, ἆ ἀγαθὲ, ἆ κάλε.
Eja, ἔα, ἆ ἔα, ἄα μᾶλλον.
Ejaculor, ἐκβάλλω, ἀκοντίζω τὶ ἐκ τινος, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώσεις, ἔξωσις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, ἀφειλόμενος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἀποκηρύττω, ἐξωθῶ τινα, ἐξάγω, ἐξώθω.
Ejulatio, & ejulatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγμοῦ φωνὴ.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ἀρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejufmodi, τοιοῦτος, τοιαῦτός.
Elabor, effugio, ἀποφεύγω, διαπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκῤῥέω.
Elaboratus, ἐπιτετηδευμένος, ἐξεσκευασμένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διατηρῶ, φιλοτιμοῦμαί τι, πονῶ σπεύδω τι.
Elanguefco, ἐκλυομένομαι, ἐκλύομαι.
Elapfus eft annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτὸς.
Elargior, χαριζομένως τινί τι.
Elate, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.
Elatio animi, ὕψωσις & ψυχῆς.
Elatus, ὑπερφὺς.
Electio, ἐκλογὴ.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλελεγμένος.
Eleemofyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαρίεις, κομψὸς, σεμνὸς, ἐλλόγιμος, ἐπιτήδειος.
Eleganter, ἐκλεκτῶς, χαριέντως.
Elegantia, κομψότης, λεπτομέρεια, ἐκλογὴ πεῖα.
Elegia, orum, vel elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, στοιχεῖα.
Elephantiafis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας, ἄλφος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ὑψόω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκρούω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, σκοπεύομαι, σκοπῷ εἴλομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πόλεως ἀποπέμπω τινα, ἐξορίζω, ἐξωθίζω.
Elinguis, ἄφωνος, ἀφὴς, ἀγλωσσος.
Elixo, ἑψῶ, ἀναζέω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψαλέος, ἁλιτὸς.
Ellychnium, λυχνίον, θρυαλὶς, λίς.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ ἀγοράζειν ἐκδοσις.
Elocare alicui filiam, ἐκδίδωμι τῷδε θυγατέρα.
Eloco, ἀποστίθω, μισθῶ οἶκον.
Elocutio, ἐρμήνευσις, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μακρολογία.
Eloquens, λόγῳ δυνὸς, ἐλόγιμος, δεινὸς λόγῳ, ἀφορμὴν λόγων ἔχων.
Eloquentia, ἡ τοῦ λόγου δύναμις, ἀφορμὴ λόγων, λογότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἀφορμὴ.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκφεύγω, ἐκπίπτω τινί.

Elugubro,

Elucubro, φιλονεικῶ, νυκτοπονῶ.
Eludo, κρατυνίζω.
Elugeo, ἐκλαίω, ὀδυρόμενον.
Eluo, ἐκνίπτω, ἐκπίπτω & ἐκπίνω μή τι, ἐκκλίζω.
Eluvies, κατακλυσμός, ῥυπάρα.
Emancipare ſe alicui, ἐκδίδω τινὶ ἑαυτὸν γυναῖκα.
Emancipo, ἐκποιῶ δοῦλον, ἀνακλάω & χρῆσιν, ἀφίημι.
Emano, as, are, ἀποῤῥέω, ἐκῤῥέω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἐμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ὁ ἔμβρυον.
Emendate loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, χαλινῶ τὸν νοῦν, διδάσκω.
Emendo meipſum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, confingo, ψεύδομαί τι, ἀφανοποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo, & emeritor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὴν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν παυσάμενοι.
Emerſio, ἔκδυσις.
Emetior, metior, διαμετρῶ.
Emico, βλύζω, ἐκλάμπω, ἀναδίδωμι· pro excellere, ἐξέχω· pro exilire, ἐκπηδῶ.
Emigrare vita, id eſt, mori, ἐκ βίου τελευτᾶν, τελεῖν, κατακλύσει & βίου.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἐξέχων.
Eminentia, ἐξοχή, ἀκροτελή.
Emineo, ἀκροκίνω· pro excello, ὑπερέχω τινι, ὑπεροχὴν, cum gen. ὑπερβάλλω.
Eminus, ἐ longinquo, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Emiſſarius, ἀκροστιχίδες, ἀκροτελεῖς.
Emiſſarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emiſſio, ἐκπομπὴ, ἐξαποστολή.
Emitto, ἀφίημι, ἐκπέμπω· pro in lucem edere, ἐκδίδωμι.
Emo, ἀγοράζω τι, ὠνέομαι, ὠνίομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακίζω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento eſſe alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τό· ἀκροτέλεια, τό· ὄφελος.
Emorior, ἀποθνήσκω.
Emortualis dies, ἀποφράς.
Emoveo, κινῶ, ἐκκινῶ.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplaſtrum, ἔμπλαστρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνὴ, ὄνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητὴς, ἀγοραστής.
Emptus, ἐωνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyreum cœlum, ἐμπύριος & ἔμπυρος.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.

Emungere candelam, ἀγρυπνεῖν τὴν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδέ.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαι τινί τι, ἀποκαλύπτω, σαφηνίζω.
Enaſcor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀποῤῥέω.
Enavigo, ἐκπλέω, ἀναπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτείνω τινά, ἀποκτείνω.
Enectus fiti, δίψῃ πεπεδημένος.
Enervis, vel Enervus, ἀνάνδρος, ἄβιος.
Enervo, ἐκθηλύζω, ἐκθαλύνω.
Enim, γάρ, γε, μήν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἀτὰρ, τοί μὴν, ἦτοι.
Enitco, ἀναδύομαι, κατανύομαι, ἀποκλίνω.
Enitor, γαῖρε, ἀποκλίνω, ἀναβαίνω, interdum, conari, σπουδάζω τι, σπεύδω, φιλοτιμέομαι.
Enitendum eſt, σπουδῆς.
Enixe, φιλοτίμως, ἐσπευδῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἀνάπτυξιν ποιῶ· pro explicare, πεπλεγμένα κατάφωρα, πεπλεγμένα φανερὰ, ἐκλύω.
Enormis, ἄτοπος, ἄμετρος, πλέον, ἀνώμαλος.
Enormiter, ἀμέτρως, ἀτόπως.
Enſe jugulare, ξιφοκλοπεῖν.
Enſem ſtringere ξιφουλκεῖν, μάχαιραν σπᾶν.
Enſis, ξίφος, τό, φάσγανον, μάχαιρα.
Enſis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleate, exquiſite, διακριβωμένως.
Enucleo pro declaro: σαφηνίζω.
Enudo, γυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κεφαλαίωσις.
Enumero, ἐξαριθμέομαι.
Enuntio, ἀφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eò, ἐφ' ᾧ· εἰς τοῦτο εἶναι τὸ δεῖν, εἰς dementiæ devenerunt, ἐκτάδην, εἰς πολύ.
Eò inſolentiæ proceſſit, ἐκτάδην τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eo quod, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, ἀφ' οὗ τῶν.
Eo magis, quo, πολύ τι, ὅσῳ.
Eo uſque, ἕως πολύτου, μέχρι τούτου.
Eodem modo, ἁ αὐτῶ τρόπῳ.
Eodem modo quo, ἁ αὐτὸς τρόπος, ὥσπερ οὗτος.
Eo, is, βαδίζω ἔς τινα, ad aliquem: περὶ οἰκίαν, domum: εἶμι ἐς τὸν Κύπρον, in Cyprum: ἔρχομαι, ἔοικα, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω ἀφ' ὅτου τῶν πολεμίοις, hoſtibus.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἐξέρχομαι, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.

Epigram-

Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepſia, ἐπιλημψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Epiſcopus, ἐπίσκοπος.
Epiſtola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epiſtolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολήν.
Epiſtomium, ἐπίστομιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομὴ.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, ἑστιάσις, δαὶς, δεῖπνα, βρώματα.
Epularis, δειπνητικός.
Epulatio, ἑστίασις, δαίτυμα.
Epulor, δειπνίζομαι, ἑστιῶμαι, accuſ. ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, δεῖπνον, δαὶς, δαῖτα.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεὺς, ὁ· ἱππόκομος.
Equeſter vel equeſtris, ἱππικὸς, ἵππιος.
Equeſtres copiæ, ἱππικὸν δύναμις.
Equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
Pugna Equeſtris, ἱππομαχία.
Equidem, γὲ, ἢ δῆτα μὲν, μὴν τοι.
Equile, ἱππόστασις, ἱππόστασία.
Equiſo, ἱππουρὶς, ἱππουρὶς.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱππικὴ.
Equitatio, ἱππασία, ἴλαρις.
Equitatu ſuperari, ἱππομαχεῖσθαι.
Equitatui præſum, ἱππάρχω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magiſter, ἱππαρχὸς, ἱππαρχικός.
Equorum paſtor, ἱππέως, ἱππονόμος.
Equorum ſtudioſus, φιλίππος, ἱππικὸς.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατέω.
Equus, ἵππος, ὁ, ἡ.
Eradico, ἐκριζόω, ἐκριζόω, cum acc.
Erado, ἐκτρώω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἀνηρθωμένος.
Eremita, ἐρημίτης, ἀναχωρητὴς.
Eremus, ἔρημος, ἐρημία, ἡ.
Erepo, ἑρπύζω, ἑρπύσω.
Erga, πρός, πρὸς τινα, εἰς, versus.
Ergaſtulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergaſtulus, δοῦλος ἐργαστῆς.
Ergò, ἄρα, νῦν, ἀρ' οὖν, τοιγαροῦν, τ' ἄρα· τὰς ἄτας ἔρεξε, virtutis ergò.
Erigo, ἀνεγείρω, ἀνίστημι, ἐγκελεύω· pro conſolari, παραμυθοῦμαι τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἁρπάζω τινα, ἀπὸ τοῦ τινος· ἀναρπάζω.
Erodo, ἐκτρώγω, ἐκτραγὼν.
Erogatio, ἀναλώσις, ἐκδόσιμον, ἀναλίσκημα, φιλοτιμία.
Erogo, ἀναδίδωμι τί τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐκφέρω, ἀναίρω.
Errabundus, πλανήμενος, πλανητὸς, πλανητικός.
Erraticus, πλάνητος.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τὸ· πλάνημα, παράπτωμα, τὸ· ἁμάρτημα.
Erro, διαμαρτάνω περί τι, ἐκ ἀληθείας τι· τῆς ἀληθείας διαμαρτάνω τ' σωτηρίας, ἐστὰ νία· πλάω, πλανάομαι, πλανῶμαι.
Erro, erroneus, πλάνης, ου, ὁ, πλάνητος, πλάνης, ὄου· ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τὸ· ἁμάρτημα, τὸ· ἁμαρτία.
Erubeſco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, dicere: αἰδέομαι, ἀντέχομαι.
Eruca, κάμαρη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀναβρυγμῶ.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινα, παρά τινι, ad virtutem: ἀλλάσσω τινα τὸ γνώμιμον· παιδαγωγέω.
Erudite, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παιδεύσις, κατήχησις.
Eruditiſſimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐλήλαμένος.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς πεπειραμένος, πεπαιδευμένος, ὁ· ἀκριβὴς.
Eruere oculos, ἐξορύσσειν, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναῤῥήγνυμι.
Eruncо, as, ἐκδιαπίπτω.
Eruo, extrahо, ἐξέλκω, ἐξαιρέω, ἀναγράφω.
Eruptio, ἀναῤῥήγνυμι, τὸ· ἔκπτωσις.
Eruptionem facere, ἐκθεῖναι τὰς πύλας, ex urbe.
Ervum, ὁ ἔρυος.
Eſca, ἔδισμα, τὸ· βρῶμα· τὸ ἔδιμον, ατος.
Eſculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Eſſe alicui adjumento, εἶναι τινι βοηθὸν.
Eſſe alicui ornamento, ὡς κόσμῳ ἢ τιμῇ εἶναι τινι.
Eſſedarius, ἁρματηλάτης.
Eſſedum, ἅρμα, ἄγημα.
Eſſentia, οὐσία.
Eſto, γενέσθω· ἔστω· ἴσθι.
Eſúriens, πεινῶν.
Eſuries, πεινάλεος.
Eſurio, πεινῶ.
Eſuritio, πεῖνα.
Eſuritor, πεινάλεος.
Et, ἤ, ἠμὲν, ἠδὲ, τέ.
Etenim, ἦ γὰρ, εἰ γὰρ.
Etenim non, εἰ γὰρ, οὐκ ἄν μὴ.
Etiam, ἀμὲν, ἀλλ' ἦν, ἦ, μὴν τοι, ἄρα, ἦ δῆ.
Etiamnum, ἔτι ἦ τότ', ἔπι.
Etiam atque etiam, ἦ πολλὰ ἦ πολλάκις.
Etſi, tamen, εἰ ἦ, καί περ, ſiquidem ἴσως, ἀλλ' εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ἴσως, μὴν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, κατάζω, ἐκκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, ἐ periculis: ὑφαλύομαι.
Evaſit in virum optimum, ἀντὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐγένετο.

Evagor,

Evagor, ἐκπλατύνομαι, παρρησιάζομαι: pro extra propositum aliquid dicere, τὸ ὑποδείσας ὑπερβαίνει, ἐξω τοῦ σκοποῦ ἵεμαι.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξαϕανίζομαι.
Evandus, ἐξίτηλος.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Eunx, ἴυγξ.
Evebo, ἐξέρχομαι, ἐξέρπω, ἐκπορεύομαι: pro extollo, αἴρω τι εἰς ὕψος.
Evello, ἀναστάω τι, ἀνασπάω.
Evemio, ἀναβαίνω, ἐκβαίνω, ἀναβιβάζω.
Evenit, συμβαίνει τοιοῦτο.
Eventilo, ἐκπορεύω, ἐξαερίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, ἑρπὶς γαγὼ, ἐκκορέω.
Evertio, ἀνάτρεπω, ἀνατρέπω, ἀναβαλλομαι.
Evertor, ἀνατροπεὺς, καθαιρέτης.
Evertere decreta, ἄνω ποδὸς τὰ ψηφίσματα.
Everto, dirue, ἀνατρέπω πόλιν, πυργίδια, κατασκαφὴν πόλεως, ἀνατρέπειν.
Evehigio, consilium, ἐκ τοῦδε, κατὰ τόδε, πορεύεσθαι, ἀπέρχεσθαι.
Euge, εὖγε.
Evictio, ἀπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐναργὴς, ἐμφανὴς.
Evidenter, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἐξυπνῶ γίνομαι.
Evilesco, ἀφωλίζομαι, ἀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐκνικητὴν ποιῶ.
Eviratus, ἀνανδρωθεὶς.
Eviro, ἀνανδρίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Evifcero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακὸν τι: ἀναλύω, κατανάω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἐκκλητοι.
Evoco, extra voco, ἐκκαλῶ τινα: παρακαλέω τι. pro averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀναειλῶ, ἐκκυλίω, ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμῶ.
Eurus, ἔυρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγγέλλω τι, δημόσιον, δημοσίαν, ἀναφωνῶ.
Evulfio, ἐξέλκυσις.
Evulfus, ἐξερριζωμένος.
Ex, ὡς, sequenti consona: ἐξ, sequente vocali, cum genit.
Ex animo, ἀθυμίᾳ, ἐκ ψυχῆς, κατ᾽ ἀνάγκην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ οὗ, ἀφ᾽ οὗ.
Ex insidiis, ἐξ ἐνέδρας, ἐκ λόχου.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδοκήτως, ἀπροσδοκήτου.
Ex quo, ἐξ οὗ, ἐξ ὅτου, ἐπειδὴ.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ.
Exacerbatio, παροξυσμὸς.
Exacerbo, παροξύνω, ἐπιτείνω.
Exacesco, πικραίνομαι.

Exactor, ἀπαιτητὴς.
Exacuo, ἀκονῶ, ἐξάνω, παροξύνω.
Ex adversum, ἀντικρὺ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἐπιτειχίζω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισῶ τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἀναζέω, ὑπερθάλπω.
Exaggeratio, αὔξησις.
Exaggero, αὐξάνω, ἐπαίρω.
Exagito, ἀναστρέφω τινα, διατρίβω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, pro diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ἐσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examuffim, ἀκριβῶς, καὶ τὸ δῆμον.
Exfanguis, ἀναιμος, ἄναιμον.
Exanimatio, ἐκλυσις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ ἡ, ἄπνους.
Exanimo, ἐκκαλέω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλῶ.
Exardesco, ἐκκαίομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφυαίνομαι, ἀποξηραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρῶ: pro scribo, διαγράφω.
Exaspero, ἐξαίρω: pro irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμπορῶ.
Exauctorati milites, ἀφειμένοι, ἀπολελυμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τὸ στρατιωτικὸν ἀπολύω.
Exaudio, ἐξακούω ἀ φωνῆς, ὑστερῶ: ἀναμένω, κρατέω.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλὸν, ἐκτυφλῶ, ἐξαμαυρόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ἐξώργισις.
Excandesco, incendor, ἐκκαίομαι. metaph. iracsi, ἄγαν θυμοῦμαι, ὀξυθυμέω, βαρυθυμέω.
Excarnifico, κρεανομῶ, ἀπορρύω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλαίνω.
Excedo, discedo, ἀπέρχομαι, ἐκχωρῶ: item supero, ὑπερβαίνω τινὰ, διαφέρω τινὸς ἢ τινι.
Excedere è vita, ἀπολείπειν ἐκ βίου, ἀπέναι τοῦ βίου.
Excedo ex ephebis, οὐκ ἐν ἐφήβοις εἶναι, οὐκ ἐν ἐφήβοις ἀλῶναι ἢ φοιτᾶν ἔτι.
Excellens, ἀγαθὸς, ἐξέχων, ὑπερέχων, ἀριστεύων, ἐξαίρετος, ἐξοχος.
Excellentia, ἐξοχὴ, ὑπεροχὴ, ἐμφοχὴ.
Excello, supero, διαφέρω τῇ ἀλκῇ ἢ τινι, πρωτεύω τῇ σοφίᾳ, in sapientia: ὑπερβαίνω, ὑπερέχω, ἐξέχω, πρέπω.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas, ὑψηλότης, ὕψος, ους, τὸ.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλόψυχία.

Excel-

Exactus, ἐξηλλαγμένος, μεταχειρισμένος.
Exceptio, ἔξαιρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἐκκόπτω, ἐκλέγω.
Excessus, ἔκφασις, ἀποχώρησις: item ἔξοδος, ἀποβασις.
Excidium, ἀνάστασις, ἄλωσις.
Excido, vel excido, ἐκπίπτω: pro obliviscor, ἐκλανθάνομαι, vel ἀμνημονῶ.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινὰ ἀπὸ ἀρχῆς, ἀφανίζω.
Excio, vel excieo, ἐκκινῶ, ἐξεγείρω.
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι, ἀνέχομαι: hospites excipere: pro eximo, ἐξαιρῶ.
Excisus, ἐκπεπτωκὼς.
Excito, ἐγείρω τινὰ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ad labores: ἀναζεύγνυμι ἐκ δόμων, ex somno.
Excitus, ἐγηγερμένος.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοῶ, ἀναφωνῶ, ἀναβοάζω, ἐπιφωνῶ.
Exclusio, ἐκκλεισμὸς, ἐκκλείσας τὰ ὦτα, ἀποκλεισμός.
Excogitatio, ἐπίνοια, ἀθρόησις.
Excogito, ἐπίνοιαν τινὰ, ἐξεύρεσίν τι.
Excolo, ui, ere, ctum, ἐκκαθαίρω, ἐξημερόω: ἐξασκῶ, ἐπιτηδεύω.
Excommunicatio, ἀφορισμὸς.
Excommunico, ἐκκηρύττω, ἀφορίζω τινὰ τῆς ἐκκλησίας, ἀποκλείω.
Excoquo, ἀφέψω, χυδαίζω.
Excorio, ἐκδέρω, ἐκδείρω.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκδρομὴν ποιοῦμαι.
Excursio, ἐκδρομὴ, ἔκπτωσις.
Excusatio, ἐκκλησιαστικὸς, ἀναγνώστης.
Excubiæ, φυλακὴ, ἡ τῶν στρατιωτῶν, στρατιά.
Excubias agere, ἀγρυπνεῖν: φυλάττω.
Excubo, στρατεύομαι, φυλάττομαι, ἀγρυπνῶ, τηρέομαι.
Excudo, ἐκκαίω, ἐκκόπτω, χαράττω τύπους.
Exculpo, ἀπολογοῦμαι.
Exculsus, ἐκπεπτωκὼς, ἐξβεβλημένος.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, ἐκπτῶσις, ἐκπτὼς ἐγένετο.
Excusabilis, συγγνωμικὸς.
Excusatio, ἔκκλησία, παραίτησις.
Excuso, τιμῶ, παραιτοῦμαι: ἐκκλησιάζομαι, ἀφορίζω.
Excuti, σκάλλω, πάσσω: σκαλίζω, σφάλλω.
Execratio, ἐκτόπισις, ἐκτοπισμός.
Execrandus & execrabilis, ἐκτοπιστέος, ἐκτοπιστέον.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Execror, κατανεύομαί τινα, vel τινα.
Exactio, ἔκπτωσις, ἐκβασις.
Exedo, κατέσθω, ἐξέσθω: pro abluo, ἀποπλύω.
Exemplar, ὑπόδειγμα, παράδειγμα, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbeo, παράδειγμα παρατίθεμαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἔκειμι, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐκφορὰ νεκροῦ, ἐκκομιδὴ, ἡ τοῦ νεκροῦ κηδεία.
Exequor, ἀποδίδωμι τιμὰς τοῖς ἀποθανοῦσιν, ἐκκομίζω.
Exercco, ξηραίνω τὸ ὑγρὸν, corpus, ἀσκέω, pietatem, ἐγκράτειαν τέχνης, artes, γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus.
Exercitatio, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitium, γύμνασις, ἄσκησις.
Exercitum duco, στρατεύω τὸν τινὰ, στρατηγέω.
Exercitus, στρατιὰ, στρατὸς, στράτευμα, π.
Exercitus desertor, λιποστράτιος, ὁ.
Exeto, ἀφαιρῶ, ἐξέλκω, ἐξαίρω.
Exhgredatio, ἔκκλησις.
Exhgredare, ἐκκλησιάζω τινὰ.
Exhærco, ἐκκλαρόω.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμὶς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλῶ, ἐκκενῶ, ἐξαίρω, ἀφανίζω, ἀναναλίσκω.
Exhaurire sentinam, τὴν ἀντλὸν ἀντλεῖν.
Exhaustio, ἀναλωτικὸς, ἐξάντλησις.
Exhaustus, ἐξαντλημένος.
Exhibeo, παρέχω, παρίστημι, ὑποδείκνυμι, παρίστημι, ἀφορμὴν ἐνίστημι.
Exhibere negotium, ἀφορμὴν παρέχειν τινί.
Exhibitio, παράσχεσις.
Exhilaro, ἀναζωπυρῶ, ἱλαρύνω, φαιδρύνω.
Exhorreo, φρίττω τι, ἐκφοβοῦμαί τινα.
Exhortatio, παράκλησις, παραίνεσις.
Exhortor, ἀφορμὴν τινὰ τοῦ τι, παραλαμβάνω ἐπ' ἐκ μάχην, ad pugnam.
Exhilatio, κλυσμὸς, ὁ.
Exibilo, ἐκσυρίζω τινὰ, κλάζω.
Exicco, ἐξαιρῶ, vel ἀζω, ἐξαλίνω, accus. ἐξαναλίσκω.
Exigo, ἐκπέμπω, ἐξωθέω, ἐξάγω: exigere pecuniam a debitore, ἀπαιτῶ τὰ ἐπιτρεπόμενα τοῦ χρέους, item traducere, διάγω & βίον, vitam.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρὸς.
Exilio, ἀναπηδῶ, pro vehementer gaudeo, ἀκαπηδῶ, ἐξαλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρὸς.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exiliter de rebus disputare, λεπτολογεῖσθαι, περιλογίζεσθαι.
Eximium, ὑπερβολὴ, ὑπερβολικὸν.
Eximendus, ἐξαιρετέος, & ἐξαιρετέον.
Eximie, ἐξαιρέτως, λίαν.

Eximius, ἐκπρεπής, διαφερόντως, ἡ, ὁ, ἐξαίρετος, ὑπερέχων, ἐξαιρετικός.
Eximo, ἐξαιρῶ, μετὰ τοῦ πρὸς τὸ τινός, civibus, ἀποκρίνω.
Exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ λοιπὸν τὸ τοῦ.
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex inſperato, παρ' ἐλπίδα.
Exiſtimandum eſt, τοιοῦτον, ὑπολαμβάνειν, εἰκάζειν.
Exiſtimatio, δόξα, φήμη, ὑπόληψις.
eſſe in Exiſtimatione, δόξαν ἴσχειν μεγίστην, ὑπόληψιν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Exiſtimo, ἡγοῦμαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, ὑποτίθημι, δοκῶ, δοξάζω.
Exiſto, ὑπάρχω, ὑπογίγνομαι.
Exitiabilis & exitialis, ὀλέθριος, θανατηφόρος, φονώδης.
Exitium, ἡ ὄλεθρος, ἡ ἐξόλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδίδωμι.
Exitus, ἡ ἔκβασις, ἔκλειψις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exoleſco, παρέρχομαι, ἐξίτηλος γίνομαι.
Exoletus, ἀμφιγενόβολος, ἐξίτηλος.
Exolvo, λύω, τὸ item ſatisfacio, λύτρα.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, κοιλιάζω, ἀποδιάζω, χέζω.
Exoptabilis, ἐπιθυμητός, ποθεινός, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιτύχησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμῶ τινός.
Exorabilis, παραλλητός, ἱκανὸς, εὐπαραδέκτος, ἀνωτός.
Exorbeo, ἐκροφῶ, ἀποῤῥοφῶ.
Exorciſmus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἐξῆς.
Exordior, ἐπιχειρῶ λέγειν, ἀρχομαι; Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, κεφάλαιον.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διακόσμησις, κόσμησις.
Exorno, διακοσμῶ, κοσμῶ, ἀγλαΐζω.
Exoro, ἐξιλεοῦμαι τὸν θεὸν, κατακλίνω τινα, ἐκκαταλύω.
Exors, ἀπάνωρος, ἄλοχος, ἄμοιρος.
Exortus, us, ἀνατολὴ, ἔκφυσις.
Exos, ἐξίστωρ & ἀνίστωρ, ἄγνως, ἀσύνετος, ἄνους.
Exoſculatio, κατασπάσμος.
Exoſculor, καταφιλῶ.
Exoſſo, ἐξοστίζω.
Exoſſus, τὸ ὀδὸν habet, ψυχὴν, μισῶν, & paſſivè ἀπεχθανόμενος.
Exoſus Diis, θεομισὴς, θεοστυγὴς, ὁ ἡ ὁ.
Exoticus, ἐξωτικὸς.
Expalleo, ἀποχλιάω.
Expando, ἀπατερόω, ἀποπλανῶ.
Expatior, περιπλανῶμαι, ἀποπλανῶμαι.
Expaveſco, ἐκπλήττομαι, ἀποτρομῶ, καταδείδω, πτοοῦμαι.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀφροσδοκήτως.
Expecto, προσμένω τι, ἀναβλέπομαι τι, προσδέχομαι.
Expectoro, πτύω βλέω.
Expedio, libero, ἀπολύω, λύτλω item, utile eſſe, συμφέρει, ὠφελεῖ τινα.
Expedit, συμφέρει σοι, λυσιτελεῖ.
Expedite, ῥᾳδίως, ἀβλαβῶς, ἀσφαλῶς.
Expediti Equites, ἀκροβολισταὶ τῆς ἱππικῆς.
Expeditionem ſuſcipere, στρατείαν ποιεῖσθαι· item, στρατείαν ἄγω.
Expeditus, promptus, ἕτοιμος, ἕτοιμος, ἀσφαλής.
Expello, ἐκβάλλω τινα τῆς ἀρχῆς, regno, ἐκπίπτω ἐκ τῆς πατρίδος τινα, ὁ patria, ἐξωθῶ.
Expellere domo, ἐξοικίζω, μετοικίζω.
Expellere finibus, ἐξορίζω.
Expendo, conſidero, ἐξετάζω τι· σταθμῶμαι πάλιν· item ponderatum domum, aliquando luere, ἀποτίνω.
Expenſa, æ, ſumptus, δαπάνη, ἀναλώματα.
Expergefacio, διεγείρω, διυπνίζω, διεγείρω, ἀνίστημι.
Expergefactus & experrectus, διεγρήγορὼς, ἐγρήγορὼς ἐκ ὕπνου.
Expergiſcor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κατάδειξις.
Experimentum, δοκιμασία, κάδειξις.
Experior, πεῖραν λαμβάνω, πειρῶμαι, all. & πειράομαι, κατάδειξιν.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμῶ χρημάτων, pecuniam, ἐρίζομαι, γλίχομαι τινος.
Expiatio, ἁγνισμὸς· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, ἀφαίρεσις.
Expilator, συλλήτης, συλλογεύς.
Expilo, ἀφαιρέω, συλάω.
Expio, καθαίρω τὸν φόνον, ἁγνίζω.
Expiratio, ἐκπνοὴ, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiſcor, diligenter exquiro, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξιχνεύω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιστὴς, προσωπεῖον.
Explano, καταλαίνω. pro manifeſtum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλῶ τι.
Explco, ἐκπλήσσω, ἀνακλάω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἐμφάνεια, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀνατίθημι ἀπὸ βύβλου, pro explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκφαίνομαι.
Explodo, ἐκκρούω, ἐκκρούω τι· κλόζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαστὴς.
Exploratum eſt mihi, πεφύκει μοι.
Exploro, pro ſagaciter inquiro, κατασκοπῶ· pro dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἐκκρίνω.
Expolio, as, ἐκτορνεύω,

Expolio,

Expolio, is, ivi, κρυπτεσθαι, ἀξιοχρέως τι, ἀποβάλλω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κρυπτόμενος.
Expono, ponere, & pro declarare, ἐκτίθημι, δηλόω.
Exporrigo, ere, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, σφόνων ἀνίεναι.
Expositio, ἐξήγησις, διάλυσις.
Expositor, ἐξηγητὴς, σαφηνιστής.
Expositus, ἐκτεθειμένος, ἐκκείμενος.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω & ώμι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expostulatio, ἐξέτασις, σαφήνεια.
Expostulo, ἐξετάζω, κρυπτόμενος αὐτὸ, pro, conqueror de injuria, ὕβριν, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαρρήδην.
Expressio, ἐκτύπωσις, χαρίλαμψις.
Exprimo, ἐκτυπόω pro declaro, ἐξαγγέλω, item repræsentare, ἀπεικάζειν, ἐκφέρειν, ἐκφορτίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι, ἐξονειδίζω τι.
Expromo, σημαίνω τι, σαφηνίζομαι.
Expugnabilis, ἁλωτὸς, ἁλώσιμος.
Expugnatio, αἵρεσις, κρατυπόλημησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, κρατυπολεμέω.
Expulso, ἐξώσις, ἄγωσις, ἐλάσις.
Expungo, ἐξαλείφω, ἐξαλίζω.
Expuo, ἐκπτύω, πτύσω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, διαμάζω, ἀκριβῶ, ἀκριβάζω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξητασμένος, ἀκριβὴς, ἐξεταστὸς.
Exscribo, ἀντιγράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ ἔνδοθεν.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplo, βραχὺ, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστικὸς.
Ex tempore, impræmeditate, αὐτοσχεδιαστὶ, ἐκ τοῦ παρεῖναι.
Extendo, τείνω, πλατύνω δὲ πολὺ, late, διαπετάννυμι.
Extenso, ἐκτάσις, ἔκτασις.
Extenuatio, λεπτότης, ἰλάττωσις.
Extenuo, κρατυλεπτύνω, λεπτοποιῶ. & pro verbis deprimere: ὑποκαλίζειν.
Exterго, ἀποψήχω, ἐκτρυφάω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευσις, τὸ ἰλιόβρεπτος.
Extermino, ἐξορίζω τινα, ἰλιόβρεπτω τινα.
Externa bona, πράγματα ἐκτὸς.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικὸς.
Extero, ἀστρίζω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπεπληγὼς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἀφιλος.
Extimesco, ἀποφοβέομαι σφόδρα.
Extimulator, ἐρεθιστὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ ορος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω ὑπερμέω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, σβέσις, σβέσις.
Extinguo, σβεννύω, ἐξαλείφω item occidere, διαφθείρω τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥίζω, ἐκτεμαλίω κόπτω τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, ἀνακρυπτικὸς, ἱερομάντις.
Extispicium, ἀνακρυπτικὴ.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ὑπερβάλλω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, ἐκπαιδίζω τι. τὴν κεφαλὴν αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extortis, exul, ἄπολις, ἀπάτωρ, φυγὰς.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, χωρὶς.
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λόγου.
Extra telorum jactum, ἔξω βολῆς.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἐκπαλὸς, ἀλλόκοτος.
Extremitas, πύστελος, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremò, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ὕστατος.
Extrico, ἐξελίσσω, ἀναπλέκω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, ἐκτόθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, ἐπιστέγασις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζαι βρώμασιν ὑπερφορτισμέναι.
Extrudo, ἐξωθέω τινα τινός, ἐξελαύνω.
Extruo, καταπυκάζω, ἐπιστέγω.
Exuberо, ἐξυδρία, ὑπερροία.
Extumefco, ἐξοιδαίνομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς χώρας, ab imperio: ἀποδιδράσκω, ἐξωθέω.
Exubero, ἐβλύω, πλήθω.
Exuccus, ἀνόητος, ἀχρηστὸς, ἀνόητος.
Exudo, ἱδρῶ ὅλος, ἐξιδρῶ ὅλος.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζίω, & -άω.
Exul, φυγὰς, ἀλήτης, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἑλκόω pro exasperare, παροξύνω.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ἐπεξέρχομαι.
Exultabundus, γαυρούμενος.
Exultanter vel exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, ἀθεμάτως.
Exultantia & exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίασις.
Exulto, ἀγάλλομαι, & ἀγαλλόομαι χαρᾷ, γανύσθαι, σκιρτᾶν, ἐκπηδᾶν.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, καταπλύζω, ἐκχεομένου, πλημμύρω.

Exuo, δύω, ἐνδύω, ἔκδυμαι ἐκδύομαι.
Exuperantia, ὑπερβολή, ὑπεροχή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερίσχω.
Exurgo, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
Exuro, καίω, κατακαίω, κατακαλίσκω.
Exutus, γυμνόβιος.
Exuviæ, ἔνδυμα, ἔκδυμα, τά.
Exuviæ Leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ serpentis, σπάρος, ὁ.

F.

FAba, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκοτύπος.
Faber aurarius, χρυσοχόος, χρυσουργὸς, χρυσοτύπος.
Faber ferrarius, σιδηρουργὸς.
Fabrefacio, κατασκευάζω, τεκταίνομαι.
Fabrica, ἡ ἐργασία fabri, ἐργαστήριον τεκτονικὸν & pro arte, μηχανὴ.
Fabricatio, δημιουργία, κλίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κλίστης.
Fabricator mundi, δημιουργὸς τοῦ παντός.
Fabrico, & fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργῶ, ξυλουργῶ.
Fabrilem artem exercco, ξυλουργῶ.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, ὁ, ὁ ἔμμετρος, τό.
Fabula anilis, γραϊδίου μῦθος.
Fabulor, μυθολογῶ.
Fabulose, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ες, ὁ, ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχω δίδωμι.
Facturam seu damnum Facere, ζημίαν ὑπομένω.
Facere injuriam, ἀδικῶ.
Facessere negotium alicui, παρέχω τινὶ πράγματα, ἐργον παρέχω τινὶ, ἀνοχλῶ τινὶ.
Facessere pro discedere, ἀναχωρῶ ἢ ἀπέρχομαι, μεθίσταμαι.
Facetè, χαριέντως, χαριεντίζομαι, κομψεύομαι.
Facetiæ, ἀστεϊσμοὶ τὰ γελοῖα, τὰ κομψὰ.
Facetus, ἀστεῖος, χαριέντος, γελοιώδης, φιλοπαίγμων.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facile, ῥᾴδιος, εὐχερὴς.
Facilis, ῥᾴδιος, ὁ ἡμερος, εὐχερὴς.
Facilitas, εὐκολία, ῥᾳδιουργία, εὐχέρεια.
Facilitas sermonis, εὐφυΐα λόγου.
Facilius, ῥᾷον.
Facillime, ῥᾷστα.
Facinus, in bonam partem, κατόρθωμα

in malam, πονηρόπραγμα, κακὸν ἔργον.
Facinus nefandum admittere, παρανομεῖν παρανομεῖν.
Facio, ποιῶ, ὁρῶ, ἐπιτηδεύω, κτυδάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφὴ.
Factiosus, στασιώτης, στασιαστικὸς, στασιάδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικός.
Factito, ἐπιτηδεύω.
Facto opus est, χρεία, δεῖ, ἀναγκαῖον.
Factor, πολίτης, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, τὸ γεγονὸς οὐκ ἔστιν ἀγένητον κατασκευάσαι.
Facula, δαδίον.
Faculæ, ἡμέραι, ἀκμαὶ.
Facultates, ἰδιότης, οὐσία, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ἴδια, χρήματα, ἡ ἰδία.
Facunde, εὐφράδως, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐστόμια.
Facundia præditus, εὐπαθῶς λέγων.
Facundus, εὐλογιώτατος, εὐφραδὴς, εὐστόμος, εὐγλωττος.
Faculentus, πυρώδης, ζυμώδης.
Fæx, πυρὸς, ὑποστάθμη.
Fax Civitatis, συνοικίσεως ἔγκλημα.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φηγὸς, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδὴς.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallaciter, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατηλικὸς, ψεύδης.
Falli spe, ψευδίδεσθαι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατῶ, ψεύδομαι, ω, παρέλκω τινὰ, φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδόλογος, ψευδολόγος.
Falsitas, τὸ ψεῦδος.
Falsò & false, ψευδῶς, ἐπὶ τὸ ψεῦδος.
Falsum, ψεῦδος, τὸ· τὸ ψεῦδος.
Falsus, a, um, ψευδὴς, ὁ ἡ ὁ.
Falx, δρέπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὡς φασιν.
Fama increbrescit, λόγος γίνεται.
Famam spargere, φήμην ἐκφέρειν τινὸς, διαβάλλειν.
Fama spargitur, est, φήμη κατέχει τινὰ.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πεινολόγος, πεινηλιὰς, λιμώδης.
Fame perire, λιμῷ διαφθείρεσθαι, λιμῷ διαφθείρεσθαι.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, πεινῶντες ἔρεξις.
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ περὶ ἑαυτὸν.
Familiaris, οἰκεῖος· & pro amico, φιλικὸς, ος, ὁ ἡ ὁ· ἑταῖρος· ἐξαίρετος significat etiam ultimum, ἐσχατόγηρος.

Fami-

Familiaris ſum illi, φιλος τινος ειμι, ὁμιλω αὐτῳ.

Familiariſſimus, συνοικειοτατος, ἐνδοξοτατος.

Familiaritas, συνηθεια, ὁμιλια.

Familiaritatem conciliare, ἐπιτηδειον ποιεισθαι.

Familiariter uti aliquo, ὁμιλως τινι χρησθαι.

Famoſus, ἀδοξος, ἀνωνυμος, ἀφανης: & cum in malam partem accipitur, λοιδορικος.

Famula, ὑπηρετις, θεραπαινα, διακονος.

Famularis, δουλικος, ὑπηρετικος, διακονικος.

Famulitium, θεραπεια.

Famulor, λατρευω τινι, δουλευω.

Famulus, ὑπηρετης, θεραπων, δουλος.

Fanaticus, ἐνθεος, & ἐνθουσιαστης.

Fandus, φατος, ῥητος.

Fanum, τεμενος, νεως, ἱερον, οἰκημα.

Far, farris, ζεα, vel ζειαι, ας, ἡ.

Farcio, συμπλησσω, ἐμφορω.

Farl, φλαουνα, σκανις.

Farina, ἀλευρον, ἀλφιτα.

Farinarius, ἀλευροπωλης.

Farrago, πολυμιγια.

Farreus, Cliuiæ, ὁ ἐκ ζειᾶς.

Fartilis, σπαστος.

Fartor, ἀλευροπωλης, Cliuiæ.

Fartum, τὸ ἐμφορητον, τὸ Cliuiæ.

Fartura, ἡ ἐμφορησις, Cirbasa.

Fartus, ἐμφορητικος.

Fas eſt, θεμις ἐστι, ἐξεστι ἐστι.

non Fas eſt, οὐ θεμιτον ἐστι.

Faſces, ἀξινες, αἱ ῥαβδουχιαι.

Faſcia, ἐπιδεσμος, σπαργανον, ταινια.

Faſciculus, δεσμις.

Faſcinatio, φασκανια, βασκανια.

Faſcino, βασκαινω, φασκω.

Faſcinum, φασκανια, βασκανια.

Faſcis, δεσμη, φακελλος.

Faſti, orum, τὰ δημοσια, ἐπιγραμματα.

Faſti dies, αἱ ἐνδοξοι, ἀνεμποδιστοι ἡμεραι.

Faſtidio, ἀποστομαινω, ἀηδιαζω, ἀπαναινομαι.

Faſtidioſe, ὑπερηφανως.

Faſtidioſus, δυσκολος, ὑπερηφανικος, ἀποστομαστικος.

Faſtidium, ἀηδιασμος, ἀποστομια, δυσκολια.

Faſtigio, as, καταφερω.

Faſtigium, κορυφη, κεφαλη, ἀκρον.

Faſtuoſus, ὑπερηφανος, ὑπεροπτικος, ὑπερφυης, ἀλαζων, αὐχμηρος.

Faſtus, τρόπος, σχημα, τὸ ἀλαζονικον.

Fatalis, εἱμαρμενικος, μοιρικος.

Fatedicus, ἐνθεος, μαντις, χρησμῳδος.

Fatigatio, πονος, κοπος.

Fatigo, κοπιαινω, ἐκτρυλλω πονω.

In Fatis eſt, εἱμαρται, πεπρωται.

Fatiſco, χανω pro dehiſco, ἀποχανω, διαχανω.

Fatuitas, ἀβελτερια, μωρια.

Fatum, εἱμαρμενη, δαιμων.

Fatuus, ἀνοητος, μωρος, ἠλιθιος.

Faveo, εὐνοεω τινι, συμφερομαι τινι.

Favilla, σποδια, μαρμαρα.

Favillaceus, σποδιωδης, σποδοειδης.

Favonius, ζεφυρος.

Favor, ἐυνοια, εὐνοια.

Favorabilis, ὁ συνεθης ἐξω, εὐμενιστικος.

Favorabiliter, ἐυμενιστικως.

Fauſtè, ἐυτυχως.

Fauſtitas, ἐυτυχια.

Fauſtus, ἐυτυχης, ὁ, ἡ, ὁν, ἐυτυχικος, ἐυξυνετος.

Fautor, συναρωγος, συμμαχητικος, βοηθος, ἐυνους, ἐυμενης.

Fautrix, συναρωγος, ἐυμενης, ἡ.

Favus, κηρος.

Faux, λαιμος, ἡ φαρυγξ.

Fax, φαξ, λαμπας, ἡ.

Faxo, ποιησαιμι, ποιησω.

Febricito, πυρεττω, πυρεσσω.

Febricula, πυρεσσιον.

Febrilis, πυρετικος.

Febris, πυρετος.

Februarius, φεβρουαριος.

Feciales, εἱρηνοποιοι.

Fel, fellis, χολη.

Feliciſſimè, ἀνυπερβλητως, ἀνυπερβλητα.

Feliciſſimus, πανευδαιμων, πανολβιος, πανολβιστος.

Felicitas, εὐδαιμονια, ἐυτυχια, ἐυπραγια.

Feliciter, εὐδαιμονως, ἐυτυχως, ἐυπραγως.

Feliciter evenit, συμβαινει καλῶς ἐπι τινι πραγματι.

Felicem aliquam evangeliſare, εὐαγγελιζεσθαι ἐπι τινι ἀγαθῳ.

Felis, αἰλουρος, γαλη.

Felix, μακαριος, εὐδαιμων, ἐυτυχης, ἐυπραγης, ὀλβιος.

Felix ſum, εὐδαιμονιζω, ἀφθονια μακαριζομαι.

Fellens, χολωδης.

Femen, inis, ὁ ἀντὶ μειζ, τὸ παρθενειον.

Femoralia, περισκελιδια.

Femur, oris, μηρος, ὁ.

Feneſtra, θυρις.

Feneſtram aperire alicui ad nequitiam, λαθρα παρεισδυνειν.

Feneſtratus, θυριδωτος.

Fera, θηρ, θηρις, θηριον.

Feracitas, εὐφορια, πολυκαρπια.

Feralis, νεκρικος, ἐπιτυμβιος.

Ferax, fertilis, εὐφορος, καρποφορος.

Ferculum, ἐδεσμα, παρεδρεσις, φορετον.

Fere, μικρὰ δεῖ, ὀλιγα δεῖ, ὡς ἐπι τὸ πολυ.

Feretrum, φερετρον, σορος, ἡ.

Feriæ, ἑορται, σαλτατα, αἱ ἐορτασιμοι ἡμεραι.

Ferias agere, σχολὴ ἀγειν, ἐορταζειν.

Ferina, τὸ θηριον.

Ferinus, θηριωδης, θηριωδικος.

Ferio, percutio, τυπτω, πληττω δίδυμοι, πλαττω,

σκλάω, βιάω, πιέω.
Feriot, σκάλλω, σκάλιε ἔχω.
Feritas, ἀγριότης, ἀγριότης.
Ferme, μικρὸ δεῖ, μικροῦ, σχεδὸν μικροῦ.
Fermento, ζυμῶ.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Ferro, porto, φέρω, βαστάζω, aliquando tollere, αἴρω· unde κοινὸς κοσμεῖν κοσμίαν λαμὸν, famem, λιμὸν.
pro me Ferо, δικάζω, ἐκδικοῦμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θηριότης, ὠμότης, τό.
Ferocio, is, ἀγριόμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferocitet, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρεύς.
Ferre æquo animo, φέρειν ἡσύχως.
Ferre graviter, χαλεπῶς φέρειν, δυσκόλως καὶ πικρῶς, pro sentem ſtatum.
Ferre ſuffragium, καταψηφίζεσθαι πάντων ὑπέρ.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηροῦς.
Ferruginеus, σιδηρώδης.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συγκολλῶ, συγκολλάω.
Fertilis, φόρος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐφορία, φορά, πολυφορία.
Fertiliter, εὐφόρως.
Ferventer & ferviđe, θερμαντικῶς.
Ferveo, & ferveſco, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, βάκτρον.
Fervor, ζέσις, βράσμα.
Ferus, θηριώδης, ἄγριος.
Feſſus, ἀκροώμενος, ὁ, ἡ, κεκμηκώς.
Feſtinanter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Feſtinatio, σπουδὴ, ἵστωσις.
Feſtino, σπουδάζω, σπεύδω.
Feſtino, σπεύδω σφόδρα τινα, βιαστικῶς ἔχω.
Feſtinus, σπεύδων, σπουδαῖος.
Feſtivè πανηγυρικῶς, χαριέντως.
Feſtivitas, ἑορτάσιμος, ἑορτασμός.
Feſtivus, ἑορτώδης, ἑορταστικός.
Feſtuca, τὸ χόρτος, φρύγανον.
Feſtum, ἑορτή.
Feſtum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Feſtus, a, um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάστωρ, ἀρουρ, ὁ.
Fibra, ἴνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπῶ, περονῶ.
Ficedula, ἡ ζυγαδὶς, ἰδ.
Fidè, πιστικῶς, βεβαίως.
Fidile, καρμάνη, ἐντόρμιον.
Fidilia vaſa, καρμάνια, ἐντόρμια.
Fictilis, πλαστὸς, ἐντόρμιος.
Fictio, πλάσις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, πλάστης, πλάστης.
Fictrix, πλάστρια, πλάστρια.
Fictus, πλαστικός, πλαστός.
Ficulnus, ficulneus, ζύλινος.
Ficus, ζυκῆ, arbor: ζύκον, ου, τὸ, fructus.

Fide dignus, ἀξιόπιστος.
Fide jubeo, ἐγγυῶμαι.
Fidelia, καρμάνη ἀγγεῖον, λαγὼς, χάρτα.
Fidelis, πιστὸς, βέβαιος.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πίστις.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐκπληροῦσθαι.
Fidem dare & accipere, πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι.
Fidem non habeo, ἀπιστῶ τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίστεις.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις.
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριστὴς.
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ σίφων.
Fido, πέποιθα τῷ πρὸ Διΐ, τῷ † Διὶ, Dei, Διΐῃ.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιστὸς, βέβαιος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἰσόλω, πηγνία.
Figularis, καρμάνη, καρμάνη.
Figularis rota, ἡ τροχὸς τῶν καρμανῶν.
Figulus, καρμάνης, πλάστης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμὸς.
Figuro, σχηματίζω, πλάσσω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, ἡ θυγάτριον, τὸ παιδίον βάλλ.
Filiolus, παιδίον, υἱδίον, παιδίον.
Filius, υἱὸς, ὁ, γόνος, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τὸ ἀνδρεῖα, ἀράμιον, τό.
Fimbria, κρόκωσις, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανίτης, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρεών, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω, ῥαγίζω, ῥήγνυμι.
ſine Fine, διὰ βίου, διηνεκὴς.
Finem facio, τελειόω τὸ τέλος, τελειόω μι & τελειόω.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι pro ſimulare, σχηματίζομαι ἢ καὶ ψεύδος.
Finio, τελειόω τι, τελειόω λόγον.
Finire vitam, τελειόω τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, πλάτος, τέρμα.
Finitimus, πρόσχωρος, ὅμορος, πρόσχωρος.
Fio, fis, γίνομαι & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, pro evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri poteſt, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non poteſt, quin, ὅπως ἂν μὴ ἔσται, ὅπως μὴ, οὐκ οἷόν τε.
Firmamentum, στήριγμα, ἔρεισμα.
Firme & firmiter, βεβαίως, πεπυκνῶ.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, στερεότης.
Firmo, στηρίζω, κραδαίνω, στηρίζω.

Firmus,

Firmus, ſtabilis, βέβαιος, ἐρεισὶς, ἑδραῖος.
Fiſcella, σῦρις, πλαγίον, pro capiſtro, φιμός.
Fiſcus, ἀσκάριον, φίσκος, ταμεῖον.
Fiſſilis, ῥαγὶς.
Fiſſio, χάσμα.
Fiſſura, ῥῆγμα, τὸ ῥάγισμα, ῥαγάς.
Fiſtuco, ās, ἐδαφίζω.
Fiſtula, ὄργανον, σύριγξ, αὐλός.
Fiſtula cano, ὀργανίζω, ἀσω vel ἰσῶ.
Fiſtulator, ὀργανίτης, αὐλητής.
Fiſtuloſus, ὀργανώδης.
Fixus, πεπηγὼς, πακτὸς.
Flabellum, & flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flacceſco, χάδω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χάδης, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω ās, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ὁ.
Flagitioſus, μοχθηρὸς, ὀνειδεσὶ, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὄνειδος.
Flagitium admittere, διαφθείρεσθαι πονηρίαι, ἐγκλήμασι κρατῆ.
Flagito, ἀσχολῶ, ἐβαλλίω.
Flagrantia, φλόγωσις, ὁ · καῦμα.
Flagrare deſiderio, πόθῳ τινὸς, vel τι, πόθῳ τινός τι.
Flagro, φλέγομαι, dativ.
Flamen, inis, ἱερεῖον.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογίνης, φλογερός.
Flatulentus, πνευματικὸς, πνευματίας.
Flatus, πνεῦ.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flaveſco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολυδάκρυος, δακρυώδης, δακρυόεις.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, εἰλύω.
Flendus, θρηνητὸς, κλαυστός.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθῶ τινα.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπτὸς, λύγδης.
Flexilis, λύγδης.
Flexio, κάμψις, κάμψη.
Flexuoſus, καμπύλος.
Flexus, us, κάμψη, κάμψις.
Flo, βίνω, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγήρεις ἴσῃ τινὸς, ἀμελῶ τινὸς, ἐλάχιστα ποιέμαι.
Floccus, κρόκη, κάθαρμα.
Floreo, ἀνθέω · pro enitco, ἀκμάζω, ἀνθημυῶ, ἄνθεσι.
Flores colligo, ἀνανθίζω, ἀνθολογέω.
Floridus, ἀνθώδης, ἀνθηρὸς.
Flos, oris, ἄνθος, τὸ · ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ ἀκμὴ ἄνθος.
Floſculus, τὸ ἀνθύλλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ὁ · κυμάτωσις.
Fluctuo, & fluctuor, κυμαίνομαι, κυμαίνω, per Metaph. παραπλήσιον, ὡς ὕστερον γίνεται.
Fluctus, κῦμα, τὸ.
Fluentum, ῥεῦσις, ῥεῦμα, τὸ.
Fluidus, ῥεμβώδης, ῥευστὸς.
Fluito, πλανάζω.
Flumen, ὁ ποταμὸς.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, ῥεμβῶμαι, νάω, μέλγω, ἰκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποτάμιος.
Fluxio, ῥοὴ, ἀναῤῥοία.
Fluxus, a, um, ῥάκτης, ῥύσις · & pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, us, ῥύμη, ῥέσις, ῥοή.
Focus, ἑστία.
Fodico, πύσσω, σκάπτω.
Fodina, μέταλλον, μετάλλευμα.
Fodio, ὀρύσσω, σκάπτω.
Fœcunda, βλαστάνουσα.
Fœcunditas, βλάστη, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, βοερὸς, ἱλαρὸς, ἔνυδρος.
Fœdera facere, ferire, συνθήκας ζυγδίκας ποιέ τινα, cum aliquo.
Fœderati, ὑπόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παραβάσπονδος, ἀσπόνδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχύνη, ἡ.
Fœdo, μιαίνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παραβαίνω σπονδάς.
Fœdus, a, um, deformis, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ · δάνεισμα.
Fœneratò, τόκῳ, ὠ τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ · τοκιστὴς.
Fœnero, & fœneror, δανείζω τινὶ τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χερνιβοχεῖον.
Fœniſecium, χερνιβοτομία.
Fœnum, χόρτος, ὁ · χόρτα.
Fœnus, τόκος, ὁ · δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ἔχω.
Fœtidus, δυσώδης, βεβρωμένος, ὁ ἡ ὀ.
Fœtor, δυσωδία, κακοσμία.
Fœtura, γέννημα, τὸ · γόνος.
Fœtus, us, γόνος, ἰκχύτου, ὠδῖνος.
Poliofus, φυλλώδης, ὁ ἡ ὀ · πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον, φυσαλλὸς.
Pollis, φόλις, κάπνιον.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπόκαυσμα, ἐπίκαυσμα, ζύσσυγος, τὸ.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγίδιον.
Foramen, ὀπὴ, τόρος, τέρμιον, τέρμα.
Foramen acus, κύτος, αὐλὸς, τὸ.
Foramen auris, κυφὶς, ἡ.
Foraminoſus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, ἐκτόσθε.
Forceps, πυράγρα, λαβὶς, ἰδὸς.
Fore, ἔσεσθαι.

Foren

Forem, fores, foret, ἡμιθύρα.
Foreus, ὑπηρέτης, ὑπηρετικὸς.
Fores, θύρα, θυρίδιον, θυρώματα.
Fores aperire, τινὶ θύρας ἀνοίγειν.
Forfices, φαλάκρα.
Forfex, καλαμοκόπτρα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Foricaſſeus, δυσχεὴς, ἰξευτὸς.
Foris, ἰξευτὸς. δυσχεὴς.
Forma, ἰδέα, μορφὴ, χάραξ, τὸ, τύπος.
Formatio, μόρφωσις, πλάσις, πόησις.
Formator, πλάστης, ὁ, πλαστικὸς.
Formica, μύρμηξ, ὁ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φοβερὸς, ὁ, φοβερὸν, ὁ.
Formido, inis, φόβος, ὁ, ἡ, τὸ, φόβητρον.
Formido, metuo, φόβῳ τινα, δεδοικέναι, φοβοῦμαι.
Formidoloſus, δεδοικὼς, κεκπληγὼς, φοβερὸς.
Formidoloſus ſum, φόβος μ' ἔχει.
Formo, χαρακτῆρα τι, τύπον, μορφὴν.
Formoſitas, ἐυμορφία, κάλλος, πρόσωπον, ἐυειδὲς.
Formoſus, ἔυειδὴς, ἐυμορφὸς, ἐυχήμων, ἐυγενὴς, καλὸς.
Formula, χαρακτὴρ, γραμμιδάριον.
Fornax, καμίνος, ὁ ἡ τὸ βαβὼν, ὁ, ἡ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix, icis, καμάρα, ὁ, ἡ, τὸ inpanari, πορνεῖον.
Fori, ὀνάγρου, θηλυος.
Forſan, forſitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα τε.
Fortaſſis, ἴσως.
Forte fortuna, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Forte, ἴσως, τυχὸν, Ευφυῶς.
Fortifico, ἰσχυρίζω, ὑποστηλίζομαι, πιστεύω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, καρτερὸς.
Fortiſſimus, ἐυδραλέστατος, ἀριστος.
Fortiter, ἀεὶ, γενναίως, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρία, ἀνδρεῖον, ἰσχὺς.
Fortuito, κατὰ τύχην, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχόν.
Formix, τέττιξ, θαλάσσιον, πλάτος.
Fortuna proſpera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortuna proſpera uti, εὖ πράττειν, καὶ τὰ καλὰ πράττειν, εὐτυχεῖν, εὐδαιμονεῖν.
Fortuna adverſa, δυστυχία, δυσπραξία.
adverſa Fortuna uti, δυστυχεῖν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, ἐὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ἐλπίζομαι.
Foruli, βιβλίδια.
Forum, ἀγορὰ, πανήγυρις.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Foſſa, τάφρος, ἡ, σκάπη, ὄρυξ.
Foſſilis, ὀρυκτὸς.
Foſſio, ὄρυγμα, ὀρυγὴ.
Foſſor, σκαπτὴρ, ὀρυκτὴρ.
Foſſura, ὄρυγμα.

Foetus parturit, ὠδίνει.
Foetus, γεγονὸς.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφρος, ἡ.
Fovco, θάλπω, σφίγω.
Fractio, κατάκλασις, τὸ κλάσις.
Fractura, κλάσις, Ευάκλασμα.
Fractus, ἡ, um, κλασικαρδίος, καταπεπτωκὼς.
Frœno, χαλινὸν.
Frœnum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga, orum, τὰ σάραγγα.
Fragilis, ῥαδιὸς, εὔθραυστος, ἐυσαγὴς.
Fragilitas, τὸ ἐυθραυστὸν, ῥαδιότης.
Fragiliter, ῥαδίως.
Fragmen & fragmentum, κλάσμα, θραῦσμα.
Fragor, κλόνος, ὁ, πάταγος, ὁ.
Fragrans, ἐυοσμὸς, ἐὐδης.
Fragrantia, ἐυωδία, τὸ ἐὐδειν.
Fragro, ἔζω, ἐυωδίζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον.
Frangi animo, ἐκκακεῖσθαι τῇ ψυχῇ.
Frango, κλάω, κατάγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμομήτριος, ἀδελφὸς.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τὸ.
Fraterne, ἀδελφῶς, ἀδελφικῶς.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφὸς.
Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, κλοπεὺς, κλέπτης.
ſine Fraude, ἀδόλως, ἀκάκως ἀσόφιστα.
Fraudo, κλοπεύω, ἐξαπατῶ, παραλογίζομαι, παραγράφω.
Fraudulenter, ἀπατηλῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, παραγραφὴ.
Fraudulentus, δολερὸς, δόλιος.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, παραγραφὴ.
Fraxineus, μελίνεος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, ῥοιζώδης.
Fremitus, βόμβος, ἠχώλης, ῥόθιος.
Fremo, ἐμβρίμομαι, ῥοιζέω.
Frendeo, βρύχω τὸν ὀδόντα.
Frequens, ὄχλος, δημώδης, πυκνὸς.
Frequenter, ἀεὶ & ἀεὶ, ὄχλος, πυκνὰ.
Frequentia, πλῆθος, τὸ ὄχλος.
Frequentia hominum, πανδημοσύνη.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, ſcholam: πολὺς διατρίβω.
Frettum, πορθμὸς, στενοχώρια, στέναγος, τὸ, Fretus, confiſus, πεποιθὼς, πεποιθήσεις.
Friabilis, θραυστὸς, ῥαδιουργὸς.
Frico, ψάω, ἀναψάω.
Fricus, fricti, ῥῆξις, πάσσαλος.
Fricus, a, um, τετριμμένος.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥίγῳ & ῥίγῃ · κρυμώδης εἰμὶ.
Frigeſco, κατάψυχομαι, κρυμώδης γίνομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, ῥίγῳ τὶν τετριμμένῳ.

Frigus

Prigus, oris, τὸ ἀρθρ. τὸ ψῦχος, ους τὸ ῥῖγος.
Prigus incensum, πρησις, ὁ.
Prio, ere, κόπτω σκαλίς, λατόμω, θρύπτω.
Pritillus, πρίγος, ὁ.
Privolus, ψιθυρίζω, φλυαρῶ.
Prodator, κλέπτης, φιλοκερδὴς.
Prodeo, προπορεύομαι, προχωρῶ.
Prodolus, πλάσμα, φενακισμὸς.
Prona, fronda, φύλλον, πέταλον, κλάδος, ου, ὁ.
Pronæ, frontis, μέτωπον.
Prontale, περιαλίσιμον, ἐπιμετώπιον.
Prontem contrahere, τὸ μέτωπον συνάγειν.
Prontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, καρπὸν ἐκφέρειν αὐτὸν, τὸν τὸ fructus.
Fructum fero, καρποφορῶ.
Fructuosus, πολυκαρπος, ἐυκαρπος.
Fructus, καρπὸς.
Fructus autumnales, ὀπωρικὰ.
Fructus decerpo, καρπίζω, δρεπίζω.
Frugalis, χρήσιμος, ἐυκρινὴς.
Frugalitas, ἐυκρίνεια, σωφροσύνη.
Frugaliter, σωφρόνως, ἐυκρινῶς, ἐυτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηστὸν αὖθις γενέσθαι.
Fruges, καρποὶ, ἀκροφύτια.
Frugi, χρηστὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, ἔυκαρπος.
nullius Frugis, ἀχρεῖος, ἀχρηὸς.
Fruicio, χαίρω, τέρπομαι.
Frumentaceus, σιτικὸς.
Frumentarius mercator, σιτοπώλης, σιτέμπορος.
Frumentatio, σιτολογία, σιτοποιία, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογῶ, σιτοποιῶ, σιτωνίζομαι.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρῶ.
Frocr, πλαδῶ ἢ σηδόνω, ἐοικὼς; πλατυγλωσσῶ, cum gente.
Frustatim, κατὰ μέρος.
Frustra, μάτην, ματαίως, πλὴν, ἀπράγμα.
Frustra conari, μοχθεύειν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀποτυχία.
Frustro, ἀπάτω, ἐξαπατῶ, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω ἢ ἁμαρτάνω, ἀποδιδράσκω ἢ λανθάνω.
Frustulum, ψιχίον, ψιχάριον.
Frustum, ψιχίον, ψωμὸς, ὄγκαλον.
Frutecum, δαμνῶν, τὸ δάμνον.
Frutex, δάμνος, ὁ.
Fruticetum, δαμνῶδες τόπος.
Frunico, δαμνίζω, δάμνους φύω.
Fruticosus, δαμνώδης.
Fucatus, φυκώδης.
Fuco, as, φυκῶ.
fine Fuco, ἀπλῶς, ἀπλάστως.
Fœdum alteri facere, φυσικῶς τινα.
Fœnum, φοῖνος, ου, τὸ pro fronde, φύλλον, ου, ὁ.
Fœtus, pro ape fine ſpecula, ὁ κηρὸς, ἐυ ου.
Fuga, φυγὴ, ἀναχωρὴ, φύξις.
in Fugam vertere, τρέπειν εἰς φυγὴν.
Fugam adorno, βάλλω τινὰ εἰς φυγὴν.
Fugax, φυγάδικὸς, φυγὰς, ὁ φυγάτης.
Fugio, φεύγω, φυγάδω τινὰ; καθίστημι; periculo; pro latere, λανθάνειν.
Fugitivus, ὁ φυγάτης, φυγὰς.
Fugito, ὁ φυγάδιδος.
Fugo, φυγαδεύω ἢ φεύγειν ποιῶ τινὰ; ἢ πολεμίους hoſtes: διώκω.
Fui, ἐβλ, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τὸ ὑπόστηγμα.
Fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
Fulcrum, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, ſive pes lecti, ἐρμὶς, ῖνος, ἡ.
Fulgeo, ἀστράπτω, τίλλω, στιλπνίζω.
Fulgetrum, ἀστραπὴ, πυρὸς.
Fulgor, ἄλμη, μέγα, τὸ ἀστὴρ, ῆρος, ὁ.
Fulgur, ἀστραπὴ, πυρὸς.
Fulguratio, ἀστραπὴ.
Fulguro, ἀστράπτω, ἀστραπίζω.
Fulica, ἰσατὶς, ἡ.
Fuliginoſus, λιγνώδης.
Fuligo, λιγνὺς, πυρὸς, ἀσβόλη, ἡ ἀσβόλη.
Fullo, γναφεὺς.
Fullonius, γναφεῖον, τὸ γναφικὸν.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας ἢ κεραυνόλοβδος.
Fulmineus, κεραυνὸς.
Fulmino, κεραυνῶ κεραυνοβολῶ.
Fulvus; ξανθὸς, ἡ, ὁ πυῤῥὸς.
Fumarium, κάπνη, πνιγεῖον.
Fumidus, καπνώδης.
Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumoſus, καπνώδης, φλαῦρος.
Funus, κρατὴς, ἡ φλὲψ, ὁ.
Funale, λαμπὰς.
Funambulus, καπνοβάτης.
Functio, ἐπιτροπὴ, διοικητὴς.
Functus, τετελεσμένος, ἐπιτετελεσμένος.
Fundi, σφενδόνη.
fine Fundamento, ἀβάθιλος.
Fundamentum, θεμέλιος, ἔδαφος.
Fundamentum jacere, καταβάλλομαι θεμέλιον.
Fundatus; τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἐκ βάθους, ὡς ἐκ βάθρων; radicitus, ἐκ θεμελίων, ἐκβάθρων.
Fundo, as, θεμελιῶ, καταβαθύνω.
Fundo, is, χύνω, ἐκχέω, καταχύω, χώνευμα.
Fundo cartas, καταβάλλω.
Fundum, volumen, βύσσος, ὁ βύσσος, ου, τὸ.
Fundus, χῶρος, ἀγρὸς.

Funebris, ἐπικήδειος, θρηνώδης.
Funebris coctio, πέψις λύγος.
Funcreus, ἐπικήδειος, νεκρώδης.
Funero, ἐπικηδεύω, κηδεύω.
Funes nautici, σπάρτα, πλέγματα, σχοινία.
Funcilo, μικρὸν, ὀλιγίζω, μικρύνω.
Funcillus, βλίτυρον, ἔνυδρος.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἐκτελῶ, πράττω τὰ προσήκοντα, ὑπηρετῶ.
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης, ητος, ὁ, & μύκυς, υος, ὁ, βολίτης.
Funiculus, σχοινίον, κυδάριον, σπάρτον.
Funis, χάλως, σπάρτα, ης, ὁ.
Funus, κηδεία, ταφὴ.
Funus curo, κηδεύω τινα.
Funus efferre, ἐκφέρειν τέθνηκότα, νεκρὸν ἐκκομίζειν.
prodire in Funus, εἰς τὴν κηδείαν ἐκπορεύεσθαι.
Fur, κλέπτης, κλοπεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτικότης.
Furaciter, κλεπτικῶς.
Furax, κλεπτικὸς, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, πάθημα, ατος, τὸ.
Furens, μαινόμενος, μανικός.
Furenter, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐρινύες, ἐλάστορες, Ἐμπίδες.
Furialis, μανιώδης, μανιακὸς.
Furibundus, λῃστρικὸς, μανιώδης.
Furiosus, μανικὸς, μανικός.
Furnaria, ἀρτοπωλεῖον.
Furnarius panis, πλακοῦντες ἄρτου.
Furnus, κλίβανος, ἰσπὸς.
Furo, is, ere, μαίνομαι, ἐκπαιδεύω, ἐμμαίνεσθαι.
Furor, oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας ἔκστασις.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, φωράω.
Furore corripi, ἐκφρονεῖσθαι, ἐκπαιδεύω.
Furtim, κλοπικῶς, λαθραίως, λάθρᾳ.
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, niger, ὑπόμελας, μέλας, ἀμαυρὸς.
Fuscina, ὄβελος, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λιμόφαιος.
Fusé, χύδην.
Fusilis, χωνὶς, χωνῆτις, χωνεύτης.
Fusor, χωνευτὴς.
Fusorius, χωνευτικὸς.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἀτρακτὸς, κλωστὴρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρὸς.
Futilitas, φλυαρία, μικρολογία.
Futurus, a, um, μελλητικὸς, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆsum, teli genus, γαισὸς, ὁ, ἡ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ πῖλος, πῶμα, ἡ περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνον ἐπιτίθεσθαι.
Galeatus, ὁ κορυθαίολος.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκιον, φοινὸν.
Galerita, κορυδαλὶς, κόρυς.
Galerus, & Galerum, πίλημα, πῖλος.
Galla, κηκὶς, ἴδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτοροφωνία.
Gallina, ἀλεκτορὶς.
Gallinaceus, ἀλεκτρίδειος.
Gallinago, ἀκανθίλλος, ἀκὸς, ὁ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ, ἀγκὰς.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἔκπλοοι, γαστρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ἡ.
Gannio, κυνίζω & κυνίζω, ὀλακίζω.
Gannitus, κυνίσμὸς, κυνίγμα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, φλυαρῶ, λαλῶ, ἀδολεσχίαν, κομπάζω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μακρολογία.
Garrulus, ἀδολέσχης, λάλος, τραυλὸς.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἥδομαι τινὶ, ἥδομαί τινος, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρειν ἐπὶ κακοῖς τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμη, ἡ.
Gaufape, ἀμφίμασχον.
Gaza, γάζα, θησαυρὸς.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα, ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, πάγησις.
Gelanus, παγετὸς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρὸς.
Gelo, as, κρυσταλλόομαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς, & κρυμὸς, κρύος, ὁ, ἡ.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τοῦ κρύους.
Gemebundus, ὀδυρτικὸς.
Gemellipara, δίδυμοτόκος, διδυμοτοκοῦσα.
Gemellus, δίδυμος, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, δίδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, διδύσιος.
Gemiſco, γέμω τοῦ γεύω, γεμίζω.
Gemitus, γεμισμὸς.
Gemma, λίθος, ὁ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμὸς.
Gemmeus, διλιθὸς.
Gemmo, λιθίζω & de vite ὀφθαλμίζω.
Gemo, γεμίζω, γέμω τοῦ γεύω, γρύζω aliquid,

quid; διδάσκω, ὁλοφύρομαι.
Genu, γόνυ ὁ πληκτ. γονάτ-ος, τό.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρός, ὁ.
Generalis, γενικός, καθολικός.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, εἰς γένη.
Generatio, γένεσις, γενή.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὤν, ὁ ἐγγὺς τοῦ γένους.
Genero, τίκτω, fam. γεννάω vere vitorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, ὁ γαμικός.
Genialiter, ἁρμοστικῶς, ὁλοφυρτικῶς, ἐορταστικῶς.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, εἰς γόνυ, γονατιδὸν.
Geniculatus, πολυγονάτ-ος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν ἢ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γεννήτης, γενετὴρ, γεννήτωρ.
Genetrix, ἡ γεννήτειρα.
Genitus, γεννηθείς, γενεθείς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθν-ος, γένος· pro familia, φύλον.
Gentiles, ἐθνικοὶ, οἱ ἐξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἰδιωτικός.
Genu, γόν-υ, ατ-ος, τό.
Genua flectere, γονάζομαι, γονυπετῶ.
Geminus, γόνιμος.
Genus, γέν-ος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγράφος.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, ἀσπαστὴ ἀδελφή.
Germane, id est, syncerè, ἀδιαφόρως, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ἀμόσπορος, ὁμοσπόριος, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαστὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάστησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαστάνω, ἐκλαστάνω.
Gero, πομίζω, φέρω, pro administro, σχολάζω τοῖς ἐν πόλει, πολιτεύομαι δίκαια ποιῶν, ἐπιμελοῦμαι.
Gerra, οἱ λῆροι.
Gerro, φλύαρος, λαλίστης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Gesta, τὰ γεγενημένα, τὰ πραχθέντα, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαστρὶ.
Gestatio, φορά, ἡ.
Gesticulator, μίμος, χειρονόμος.
Gesticulor χειρονομῶ.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Gestio, is, ivi, γαυριῶ· καὶ εἴτε, ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν, ὁρμᾶν.
Gesto, πομίζω, φέρω διαλαλῶν, ἐπιτίθεμαι τῷ ἀδικουμένῳ.
Gestus, us, τὸ σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, ὀγκωμὸς, ὑπερῷος, ὄζωμα.
Gibbus, gibberosus, curvus, ὀκρὸς.
Gigantæus, γιγάντ-ος, γιγαντιαῖος.
Gigas, γίγας, αντ-ος, ὁ.
Gigno, γεννάω, de viris: τίκτω, de mulieribus & pro.
Gilvus, κιτρῖνος.
Gingiva, ἴουλος.
Girgillus, γόμφος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖ-ος, φαλακρός.
Glabrésco, ψιλόομαι, γυμνὸς, φαλακρίαμαι.
Glabro, ψιλόω, μαλίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυσταλλώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύσταλλ-ος, πῆγμα, πάγ-ος.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητὴς.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός.
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφήρης.
Gladium stringere, γυμνοῦν ξίφ-ος, σπᾶσθαι ξίφος, ξιφηλατεῖν.
Gladius, ξίφ-ος, τό· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὼν, ὀν-ος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλαν-ος, ὁ.
Glans unguentaria, βάλανος μυροψική.
Glarea, ψῆφις, ψάμμος, ἡ.
Glaréola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκὸς.
Gleba, βῶλ-ος, ὁ· βῶλαξ, ὁ.
Glebosus, βωλώδης, πολυβώλ-ος.
Glis, iris, ὄμυς.
Glisco, cresco, αὐξάνω, βλαστάνομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδὴς.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· pro multitudine hominum, ὄχλος, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαλίζω.
Glomeratio, συμβόλωσις, συλλογή.
Glomero, ἑτοιμάζω, συμβόλω.
Glomus, i, & eris, ἀγκάλη, ἰδ-ος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ἐρῶ τιμῆς δόξης.
Gloriam consequi, δικαίας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχησιάτης.
Gloriatio, καύχησις, μεγαλορρημοσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινα, ὑμνέω.
Glorior, καυχῶμαι ταῦτα, αὐχέω, καυχᾶσθαί τινι, ὁ aliquem vel.
Gloriosè, θαυμαστῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἐνδόξ-ος, κλεινὸς, ὁ· ἄλαζ-ων pro ostentatore, ἀλαζών, ἀλαζονικός.
Glos, ὁ γλὼς, τὸ γλὼν.
Glubo, ἀπολίνω, ἀποδέρω.
Gluma, ὑπόλεπις, ἄχυρον.
Gluten & glutinum, κόλλα, ης, ἡ.

Glacies, κρύος. Cruditas.
Glacinosus, κρυώδης.
Gludo, devoro, καταπίνω, γλύφω.
Gnarus, γνώστωρ, ἐπιστήμων.
Gnatus, filius, υἱός, τὸ γέννημα.
Gnaviter, ἐργωδῶς, σπουδαίως.
Gnavus, strenuus, ἐργώδης, ἐργατικός, ἐπιτήδειος.
Gnomon, γνώμων.
Gobius, κωβίος.
Gossipium, πυμάζιον, ἐριοφόρον δένδρον.
Gracilesco, ἰσχναίνομαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, ἰσχνός, λεπτός, ά.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ου, ὁ.
Gradarius, ὁ βαδίζων παρδάλεως.
Gradatim, βαθμηδόν, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλῖμαξ, ὁ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, διαβαίνω.
Gradus, βῆμα, βαθμὸς ὁ τῆς κλίμακος.
Græcé, ἑλληνικῶς, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἑλλάς. Ionia.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, Ἕλλην, ηνος, ἑλληνιστὴς, Ἑλληνικός.
Grallæ, arum, καλαμάκινοι βάθρα.
Grallator, καλαβάτης.
Grallis incedere, καλαβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ὁ ἀγρώστης. χλοηρός.
Graminosus, χορτώδης, πόαεις.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικὸς.
Granarium, Conspicillarium, Cruciolum.
Granatum, ὁ ῥοιὰ, vel ῥοὰ.
Grandævus, πολυετὴς, παγχρόνιος, γεραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μεγαλύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλόφθογγος, ὑψηγόρος.
Grandis, de ætate, παγχρόνιος, πολυετὴς. de magnitudine μεγαλόσωμος, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ, χόκκος, ου, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικὸς.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, λῃστεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, fervio, ἐμπαθῶς τινὶ σπεύδω, λωποδυτῶ τινα. Et Medio, in Græcum ἐνεργάζομαι.
Gratè, ἡδέως, εὐχαρίστως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratia mea, ἕνεκά μου χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὅτου ποτὲ, εὐγνώμων χάριν τινὸς τινὶ, χάριν τινὶ εἰδέναι.
Gratiam referre, ἀνταδικεῖν τινὶ χάριν ὅτου τινός.
Gratias agere, ἐξομολογεῖσθαι τινὶ ὅτου ποτὲ, pro omnibus: χάριν οἶδα.
Gratificor, χαρίζομαί τινί τι, ἀξιόω τινὰ, ἀποχαρίζομαι, χάριν ἀποδίδωμι.

Gratificè, χαριστικῶς.
Gratiosus, χαρίεις, ἄχαρις.
Gratis, δωρεὰν, ἀργῶς, ἀμισθὶ.
Gratitudo, ἀνταπόδοσις, ἀντιμισθία.
Gratuitò, ἀμισθὶ.
Gratuitus, ἐμισθὸς, ἀργὸς ἀπὸ μισθοῦ.
Gratulatio, εὐαγγελισμὸς, χαρμοσύνη.
Gratulor, εὐαγγελίζομαι τινί.
Gratum est, καλῶς ἐδόκησε γενέσθαι.
Gratum facio, gratificor, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, ἀγαπώμενος, ἄχαρις, idem quod acceptus, ὠνὸς, χαρίεις.
Gravatè, ἀκουσίως, ἀναγκαίως.
Gravatus, βεβαρημένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βεβαρημένος.
Gravedo, ἄῤῥυσις.
Graveolens, ὀσμώδης, βαρύοδμος.
Graveolentia, ὀσμώδια.
Graveſco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δυσπραγῶ.
Gravida, ἐγκύος, ἡ γυνὴ ἐγκύος.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & pro molesto, ὀχληρὸς, βαρὺς, χαλεπὸς: item pro severo viro, Censore.
Gravis animo, βαρυθυμῶν, βαρύθυμος.
Gravitas, βάρος, οὐ βαρύτης pro severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, molestè, βαρέως, μογερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, ἀνιᾶσθαι ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, mortem: χαλεπῶς ἐχθέω.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγελαδὸν, κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus, us, τὸ βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, σύστημα.
Grumus, θεμέλιος, χῶμα.
Grunnio, γρύλλω, γρύζω.
Grunnitus, γρυλλισμὸς, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Grylli, γρύλλοι.
Gryphes, γρῦπες.
Gubernaculum, κυβέρνιον, ἐλάτη, ἡ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διοικητὴς, σωτὴρ.
Gubernatrix, κυβέρνητις.
Guberno, κυβερνῶ ναῦν. navem: pro administro, διοικῶ τὰ κοινά.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαστρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, pro homine insatiabili, λαιμάργος, λαιμοῦργος· ὁ δῖνος, πέλαγος.
Gurgulio, ἀμφίστομος· pro vermiculo, σκώληξ, ικος.
Gurgustium, gurgustiolum, οἰκίδιον.
Gustatus, γεῦσις.

Gusto,

Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεύμα, τό.
Gutta, σταλὶς, βάλος, σταγονίσκος.
Guttatim, κατὰ σταγόνα.
Gutturnium, στάμνος.
Gymnasii praefectus, γυμνασιάρχης.
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ὁ.
Gyro, γυρόω τὰ κυκλόω, στρέφω.
Gyrus, γῦρος, γύρωσις.

H.

HAbena, ἡ ἱμὰς.
Habendus, ἐκτέος.
Habeo, ἔχω, pro tenere, κρατεῖ τινός· item pro credere, φημὶ· sic ὑβρίσει τινα οὐκ ἂν ἰσχύσας, habere in numero hostium.
Habere rationem, λόγον ἢ σκέψιν ποιεῖσθαι· λογίζομαι τόνδε.
Habere se bene vel male, ἔχει καλῶς, ἢ φαύλως.
Habilis, ἁρμόττων, ἁρμοστὸς, δέξιος.
Habilitas, ἁρμοττότης, ἁρμοστικὸν.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητὸς.
non Habitabilis, ἀοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἴκησις, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητὴς.
Habito, οἰκῶ οἴκει, vel ἐν τῇ πόλει, in urbe, ναίω, κατοικίζω, κατοικῶ.
Habitudo, ἕξις, κατάστασις, διάθεσις.
Habitus, ὁ ἕξις, διάθεσις, κατάστασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenus, μέχρι τοῦ δεῦρο· μέχρι τούτου.
Haec, αὕτη.
Haedulus, ἐρίφιον.
Haedus, ἔριφος.
Haeredem instituere, κληρονόμον τινὰ ποιεῖσθαι.
Haeredipeta, κληρονομίδιος.
Haereditarius, κληρονομικὸς.
Haereditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hereditatem adire, προσέρχομαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Haereo, σωκράτη περί τι, alicui: σοφιστὴν ἔχειν dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Haeres, edis, κληρονόμος.
Haeresis, αἵρεσις, ἡ.
Haereticus, ἀνθρωπὸς αἱρετικὸς.
Haesitantia, ἀπορία.
Haesitatio, ἀπορία, ἀμηχανία.
Halcyon, ἀλκυὼν, ὀνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυονίδες ἡμέραι, ἀλκυονίδες ἡμέραι.

Halec, γάρος, ὁ ἰχθύς.
Halecula, γαρίδιον.
Halitus, ἀναθυμίασις, ἀναθυμίασις.
Hallucinatio, παραλογισμὸς, ἀλόγισμος, πλάνη.
Hallucinor, παραλογίζομαι, παραλογισμοῦ.
Halo, ἅτμίζω, ἀναθύω.
Hamatus, ἀγκιστρωτός.
Hamo capio, ἀγκιστρεύω.
Hamus, ἄγκιστρον.
Hara, χοιρὸς· συὸς λύκη.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῳδία.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντις, ὁ· χρησμῳδός.
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱερομάντις· μάντις.
Haruspicina, ἱερομαντεία.
Hasta, δόρυ, τὸ· λόγχη· ἰσχύς, ἡ.
sub Hasta vendere, λαφυροπωλεῖν τινα.
Hastarius, λογχοφόρος· λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ξύλον τοῦ ξύλου, ἡ λόγχη.
Haud, ἤ, οὐ, οὐχί.
Haud dubie, ἀναμφιβόλως.
Haudquaquam, οὐ μὰ σὲ ἀληθῶς.
Haud ita pridem, οὐ διαχρόνου· οὐ μακρῷ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλῶ, ἀντλῶ.
Haustrum, ἄντλος, ἀντλητὴς, ἀντλητὴς.
Hebdomas, ἑβδομὰς, ἑβδόμη, ἡ.
Hebes, obtusus, ἀμβλὺς, ἰδ, ὁ, pro stupido, ἀναίσθητος.
Hebesco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλύς γίνομαι, ἀναισθητῶ.
Hebetatio, ἀμβλυσμὸς.
Hebetudo, ἀμβλυωπία.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κισσώδης, κισσῶδες.
Hei, αἰαῖ.
Helleborum, ἐλλέβορος, ὁ, ἡ.
Helluatio, λαιμαργία, ἀκολασία, λαιμῶξις.
Helluo, onis, γαστρίμαργος, ἀκόλαστος, γαστρίμαργος, λαιμάστης.
Helluor, λαιμάω, κατεσθίω.
Hem, φεῦ, ἰδέ.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphaerium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικὸς.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, ἄνασσα.
Heraclius lapis, ἡρακλεωτικὸς λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, πόαδης.
Herbarius, βοτανικὸς.
Herbas colligo, βοτανολογῶ.
Herbidus & herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, πολύχορτος.
Hercle & hercule, τὰ τὸν ἡρακλέα, νὴ.
non Hercle, μὰ Δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Herculei, ἡρακλῆς, ἰδος, ὁ.

Heri,

Heri, χθὲς, ἐχθές. τὸ πρωΐ ἐγὼ.
Heri & nudiustertius, χθὲς καὶ πρώην.
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hermis ἑρμῆς, ἑρμαῖος.
Hermitosa, ἐρημία.
Heroicus, ἡρῳκὸς, ἡρῷος.
Heroina, ἡρωὶς, ἡρῶνα.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, οὐ ὁ.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Hesternus, ἐχθεσινὸς. ἐχθεσινὸν, ἐχθές.
Heu, φεῦ· ἆ· ὤμοι.
Heus, ὅ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, pronomen, ἑλί· ἥδε· τόδε.
Hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiecine? μῶν οὗτος· μῶν ἐχ ἕλε·
Hilarescо, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo esse, φαιδρῷ ἢ ἱλαρῷ θυμῷ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, ἱλαρόφρων.
Hilariter vivo, ἡδέως, ἡδέως διάγω, ἥδιον ζῶ.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilla, ἡ ἀλλὰς, ἄντλος.
Hinc, ἐνθεν, ὠθεν, ἐντεῦθεν.
Hinc & illinc, ἐνθεν κ ἐνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τῶνδε τῶνδε.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Himulus, τριχὸς, ὁ.
Hio, χάσκω & διαχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανὲς.
Hircinus, τράγειος, τραγικὸς.
Hircorum fetor, πνεῦμα τράγειον, ὄζος.
Hircum olere, τραγίζειν, πνεῦμα.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάθορος, ὁ, ὁ.
Hirsutia, τὸ θαμὺ τριχῶν φυόμενον.
Hirsutus, λάσιος, θαμὺς.
Hirtus, θαμὺς, λάσιος.
Hirudo, βδέλλα, ἡ.
Hirundo, χελιδὼν, ὁ.
Hisco, χάσκω.
Hispidus, θαμὺς, λάσιος.
Historia, ἱστορία.
Historiam scribo, ἱστορίαν, λογογραφίαν.
Historicus, ἱστοριογράφος, λογογράφος, συγγραφεύς.
Histrionex, ὑποκριτικὸν, μίμου.
Hiulco, χάσκω, διαχάσκω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον ἔχοντ' τρόπον.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι· νῦν τῷ παρόντι.
Hodiè, σήμερον, νυὶ τήμερον.
in Hodiernum usque diem, μεχρὶ τῆς σήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροσυνάθροισις.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ ἡ ὁ ἄνθρωπος.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἀχρεῖος.
Hominculus, homuncio, ἀνθρωπάριον, ἀνθρώπιον.
Honestas, εὐπρεπὲς, εὔσχημον. σεμνότης.
Honestè, καλῶς, ἐυσχημόνως, ἐμμελῶς.
Honestissimus, σεμνότατος.
Honesto loco nasci, γένεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλὸν.
Honestus, καλὸς, ἐυσχήμων, ἐμμελὴς, σεμνὸς.
Honor, vel honos, τιμὴ, τιμὴ.
Honorabilis, τίμιος, τιμητὸς, ἀξιότιμος, τιμητός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, τιμάριον, τὸ τέλος.
Honotarius, ὁ τιμητὴς, τιμάριον.
Honoratus, τίμιος, ἐντίμος.
Honoratus valde, τιμιώτατος.
Honore affecio, τιμῶ, τινα μεγίστης τιμῆς; summis honoribus; ἄγω ὁ τιμᾶς τινα, ἥκω τιμῆς, τιμῶμαι, σεμνύομαι.
Honore privo, ἀτιμῶ.
Honorem exhibeo, ἀποδίδωμι τινι τιμὴν, τιμῶ.
Honorificus, τιμητὸς, ἔντιμος, ἐντίμως.
Honoris expers, ἄτιμος, ἀτίμητος.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ὁποσταία ὥρα τῆς ἡμέρας ἐστί;
Hordeaceus, κριθῖνος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, ἐπέτειος.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτὸς, φοβερὸς.
Horreo, φρίσσω, ἐκπλήττομαι.
Horresco, ἀποφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλάκιον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, θαμὺς, λάσιος· pro duro, aspero, φρικτὸς, φρικώδης.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο, ἴθι.
Hortamen, & hortamentum, παραίνεσις, ὑποθήκη, νουθέτημα.
Hortatio, παραίνεσις, νουθέτησις, παραίνεσις.
Hortator, παραινέτης.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παραινῶ τινα ἵνα τι, παρίστημι, παρακελεύομαι τινὶ τοῦτο, ἐπιτρέπω ἐμοὶ ἐμαυτῷ, ad virtutem, νουθετῶ.
Hortulanus, κηπουρὸς, & κηπουρός.
Hortulus, κηπάριον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόκος.
Hospita, ξένη, ξενοδόκος.
Hospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.

Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitaliter, ξένως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, τινα λαμβάνω ξενίζω τινα, ξενίω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξένον, καταλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινα.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θύειν θυσίαν.
Hostilis, πολεμικὸς, ἐχθρὸς, πολεμιστὴς, ἀνδρικὸς.
Hostilitas, ἀνδρεία, ἀνδρεῖα.
Hostiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἔμπλαστρον, ἔμπλαστος.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, πολεμικὸς.
Hac, ἀδυτὸν, ἔδαφος, ἐπίπεδον, ὑπόπεδον.
Hac ades, δεῦρο δεῦρο.
Hac & illuc, ἔνθα κἀκεῖσε.
Hac usque, μέχρις τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἡμερότης.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπικῶς.
Humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ἡ τὸ ἀνθρωπικὸς, ἥμερος.
Humatio, τάφος, ἐνταφιασμὸς, ἐνθήκη.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἐμβρέχω.
Humeris gestare, βαστάζειν τινὰ, φέρειν τινὰ ἐπ' ὤμοις τινός.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαὶ.
Humiditas, ὑγρότης, ὑγρασία, νοτὶς.
Humidus, ὑγρὸς, διύγρος, ὁ ἡ νοτερός.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινῶ.
Humilis, ταπεινὸς, ἀβέλτερος.
Humilitas, ταπείνωσις, ταπεινοφροσύνη.
Humiliter, ταπεινῶς.
Humiliter sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἐνταφιάζω, τινὰ ἐνθήκῃ χώσαι.
Humor, oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμάδια στρατεύειν, Herod. sub. χώρους vel χῶρα.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμαδιὼν τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῇ ὥρᾳ.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμάδιος.
Hydropicus, ὑδρωπικὸς.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος.
Hyematio, παραχείμασις, χείμασις.
Hyemo, χειμάζω, χειμαίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμὴν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολὴ.
Hypocrita, ὑποκριτὴς.
Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ, ικος, ὁ.

I.

Jaceo, κεῖμαι, κατάκειμαι & γῆ, in solo v. humi, κεῖσθαι ἐπὶ γῆς.
Jacere fundamentum, τὰ θεμέλια τιθέναι, vel βάλλειν, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιοῦν.
Jacere probra, κακὰ βάλλειν τινά.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus v. ferire.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactatio, ἴδιον.
Jactator, ἀλαζονευτὴς.
Jactito, ἀγωνίζω, διαπαμπαίνω.
Jacto, frequenter jacio, ἀναβάλλω, ἐκβάλλω τι· pro ipsa efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλορρημονῶ τινι τινος.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιοῦσθαι τινὰ ἀποβολῇ animæ.
Jactus, βολὴ, πτῶσις.
Jaculandi peritia, ἀκοντικὴ, ἀκοντιστικὴ, τοξικὴ.
Jaculandi peritus, ἀκοντικὸς, ἀκοντιστικὸς.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθοις, vel τινα λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, βέλος, ους, τὸ.
Jam, ἤδη, πάν.
Jamdiu, πάλαι, in primis χρόνου.
Jamdudum, πολλοῦ ἤδη χρόνου.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam inde à pueris, ἤδη ἐκ παίδων.
Jam nunc, hoc tempore, ἤδη, νῦν, ἐν τῷ παρόντι.
Jam olim, ἐκ πάλαι, & ἐκ παλαιοῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ἡ· πυλωρὸς, ὁ ἡ ὁ.
Janua, θύρα, πύλη, πυλὶς.
Januam cædere, θυροκοπέω.
Januarius, Ἰανουάριος, μὴν ἀνδρός.
Ibi, adv. ἐνταῦθι, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐνταῦθα.
Ibidem, ἐνταῦθι, ἐκεῖ, τοῦτο ἐκεῖ.
Icere fœdus, πιστὰ δίδοσθαι ἀλλήλοις περὶ τινος, cum aliquo, συνθήκας ποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Idæicus, Ἰδαῖος, ου.
Idæus, ὁ Ἰδαῖος.
Idus, ου πληθ. εἰδοὶ, εἴδων.

Idcirco,

Idcirco, διὰ τοῦτο, ἕνεκα τούτου.
Id quod rei cibi, τὸ ἐδώδιμον.
Idea, ἰδέα, ας.
Idem, masc. ὁ αὐτός, ἡ αὐτή, τὸ αὐτό.
Identidem, ἐπιστρέφων, ἐπανιὼν, ἐπάνοδος ἔχων.
Ideo, διὰ, διότι, διὰ τοῦτο.
Idem quod διὰ ταῦτα, διότι, τοῦτον ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idololatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἱκανῶς, ἐπιτηδείως.
Idoneus, ἱκανὸς, ἐπιτήδειος, ἁρμόδιος, ἐπιτηδείως ἔχων, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τι, ἐπιτήδειος πρὸς τι, ἱκανὸς πρὸς τι.
Idoneum Idoneus, ἀγαθὸς, ἐπιτήδειος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τὸ.
Jejune, ἀσαφῶς, ἀσθενῶς.
Jejunii dies, τῶν νηστειῶν ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἄσιτία, ἀσιτία.
Jejunus, νηστὶς, ἄσιτος.
Jentaculum, ἀκρατίσμα, τὸ· ἐπιτήδειον πρὸς ἀκράτισμα ἔχων.
Jesus, Ἰησοῦς, οὗ.
Jesus, ἰατός.
Igitur, ἄρα, οὖν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἀγνώς, ὁ ἡ ἡ· ἀγνοῶν τι.
Ignarus Philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignave, ἀργῶς.
Ignavia, ἀργία, ἀργὸν.
Ignavus, ἀργὸς, ἀργὸν, ὁ· ἀεργὸς, ἀνεπιτήδειος.
Ignavus sum, ἀργῶ, ἀργοῦμαι.
Ignes, πυρὸς, πυρός.
Igniarius, πυρὸς, πυρικὸς, πυρώδης.
Ignis, τὸ πῦρ, πυρὸς, ὁ, ἡ.
Ignis sacer, ἱερὸν πῦρ, τὸ πῦρ ἱερὸν.
Ignitus, πυρὸς, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, ἀνώνυμος, ὁ ἡ· ἄδοξος, ἄσημος, ἀγνώς, ἀδόξως, ἄσημος.
Ignobilitas, ἀνωνυμία, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ἀτιμία, τὸ· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominia afficere, κατατιμάω, ἀτιμάζω.
Ignominiosum ducere, ὡς αἰσχρὸν, ὡς ἀδοξοῦν τίθεσθαι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignotandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἄγνοιαν τι ποιεῖν.
Ignoratio, vel ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ατος τὸ.
Ignoro, ἀγνοῶ, ἀγνοέω, ἀγνοῶν εἶναι.
Ignoscibilis, venia dignus, συγγνωστὸς.
Ignosco, συγγινώσκω τινὶ τινὸ ἁμαρτάδι, συγγνώμην ἔχειν.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
Ignotus, ἀγνὼς ἰωὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαγόνες, αἱ, ὀσφὺς, πλάγιον.
Ilicet, βᾶσσον, ἄγε δὴ, ἴθι, παραυτίκα.
Ilico, ἐκεῖσε, ἐκεῖνο, παραυτίκα, ἐκεῖθεν.
Illabor, ἐπιπίπτω τινὶ, προσπίπτω τινὶ, προσβάλλω τινὶ.

Illabefactus, ἀσυλλογιστος, ἀνεπιτήδειος.
Illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, κατακλαίω, κατάκλαυσιν.
Illæsus, ἀσινὴς, ἀβλαβὴς, ἀνεπίβλαβὴς, ἀσινὲς.
Illaqueo, παγίδα, ἐμπεδίζω.
Illaudatus, ἀνεπαίνετος.
Ille, a, ud, ἐκεῖνος, η, ο.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγὴ, ἡδύσμα, ατος.
Illecebrosus, ἐπαγωγὸς, θελκτικὸς, ἡδύσματος.
Illectus, ἡδυσμένος.
Illegitimus, ἀνεπιτήδειος, ὁ ἡ· ἀγνώμων, ἀδόκιμος, ου, ὁ· ἀδόκιμος.
Illibatus, ἄκρατος, ἀκέραιος, ὁ ἡ· ἀβλαβὴς, ἄθικτος, ἀνέπαφος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, ἀγεννὴς.
Illiberaliter, ἀνελευθέρως, ἀγεννῶς.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγεννία.
Illiberaliter, ἀνελευθέρως, ἀγεννῶς.
Illic, ἐκεῖ & ἐκεῖθι, ἐκεῖ.
Illicio, ἐπάγω, ἐπάγομαι τινα, ἐφέλκυσμαι, πλάθω.
Illicitè, ἀθεμίτως, ἀθεμίτου.
Illicitus, ἀθέμιτος, ὁ ἡ· ἀθεμίτου, ὁ ἡ· ἀπαγορευτὸς, ἀπαγορευτέος.
Illido, ἐπιθλίβω, ἐπιπλίσσω, θλίβω.
Illigatus, ἐμπεπλεγμένος.
Illigo, ἐμπλέκω, συμπλέκω.
Illinc, ἐκεῖθεν, ἐκεῖθι, ἐκεῖθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω.
Illitus, ἐπεγκεκλεισμένος.
Illiteratus, ἀγράμματος, ἀγράμματος, ἀμαθὴς, ὁ.
Illitus, ἐπιχρισμὸς, ἐπιχρίσματα.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσὶ.
Illotus, ἄπλυτος, ἄνιπτος, ὁ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἐκεῖθι.
Illucco, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ἡμέρας ἐπιφαινούσης ἤδη.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐπιχαρῶ, ἐπιπαίζω, ἐμπαιγμὸν ποιοῦμαι.
Illuminatio, φώτισμὸς.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καθαίρομαι, αὐγάζω.
Illunis, ου, ὁ ἡ· ἀβλαβὴς.
Illuso, ἐμπαιγμὸς.
Illusor, ἐμπαίκτης, ου.
Illustratio, φωτισμὸς, ου, ὁ· αὐγασμὸς, ου, ὁ.
Illustris, φανὸς, λαμπρὸς· pro nobili, ἐπιφανὴς, ἐπίσημος.
Illustrissimus, διαφανέστατος, κράτιστος, ἐπιφανέστατος.
Illustro, καθαίρομαι, καταυγάζω· pro declarare, δηλῶ, φανερῶ.
Illusus, ἐμπεπαιγμένος.
Illuvies, ἄπλυσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, ἐπινοῶ.
Imago, εἰκὼν, ὀνος, ἡ· ἀγαλμα, ατος τὸ· εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.

Imbecillis, ἀδυνατος, ἀσθενης, ἀδυνατος, ἀδυνατος.
Imbecillis ſum, ἀδυνατω, ἀδυνατω.
Imbecillitas, ἀδυναμια, ἀσθενεια.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἀπόλεμος, ἀπολεμος, ἀπολεμος.
Imber, ὑμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀγένειος.
Imbibo, ἐμπίνω, ἐνσπόγγιζω, ἐμπαιδεύω.
Imbrex, icis, κεραμὶς, κέραμος.
Imbricatim, κεκαμαρωτῶς.
Imbuo, ἐμβάπτω, ἐμβαπτίζω pro erudio, παιδεύω.
Imbutus ſacris literis ab infantia, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα σοφὸς διηγόρευος.
Imitabilis, μιμητὸς.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτὴς.
Imitor, μιμέομαι τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος ὁ ἡ ὸ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρίθομαι.
Immanis, crudelis, ἀπηνὴς, ἄγριος, ἀνήμερος, πολέμιος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπάνθρωπία, ἀμότης.
Immanſuetus, ἀπροσήγορος, ὁ ἀπρόσιτος, ὁ ἡ ὸ ἀνήμερος.
Immaſculabilis, ἀμασσάλευτος.
Immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἁρπασθείς.
Immaturitas, ὀψία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ἡ ὸ πρόωρος.
Immediate, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀθεράπευτος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ἡ ὸ ἐπιλαθόμενος.
Immemor ſum, ἀμνημονέω.
Immenſitas, ἀμετρία.
Immenſus, ἀμέτρος, ἀμέτρητος.
Immergo, βυθίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἀναπλήθω.
Immerito, ἀναξίως, παρὰ τὸ ἄξιον.
Immeritus, ἀναξίως, ὁ μηδὲν ἀδικήσας.
Immerſio, βαπτισμὸς, ἐμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπὶ θύραις, ὁ ἐπιὼν, ὁ ἐπιὼν πόλεμος.
Imminco, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ὑπερέχω τινος.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, δεινὸς, πόνος.
Imminuo, ἐλαττῶ, σμικρύνω, μειόω, ἐλαττόω τινά.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immiſceo, ἐπιμίγνυμι.
Immiſericorditer, ἀνελεημόνως, ἀνοικτίστως.
Immiſericors, ἀνελεήμων, ὁ ἡ ὸ ἀνοικτίρμων, ἀνήκοος.
Immiſſio, ἔνεσις, ἴησις.
Immitis, ἀνομάλυντος, ἄνομος, ἀμείλικτος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀπληξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ ἡ ὸ ἀσύμμετρος, ἄπαιδος.

Immodeſtè, ἀκοσμίως, ἀκρατῶς, ἀσελγῶς, ἀκολάστως.
Immodeſtia, ἀμετρία, ἀκρασία, ἀκολασία.
Immodeſtus, ἄμετρος, ἀσύμμετρος, ἄκοσμος, ἄπαιδος, ἄφρων.
Immodice, ὑπερβολικῶς, ἀσέλγως.
Immodicus, ὑπερβολικὸς, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, σφάζω, ἱερεύω.
Immonigerus, ἀνόητος, ὁ ἡ ὸ.
Immorior, ἀποθνήσκω, ἀπόλλυμαι.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινι, ἢ περί τι ἢ ἐπί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινι.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, ἀίδιος, ὁ ἡ ὸν ἀθάνατος, ὁ ἡ ὸν ἀφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immorus, ἀνόητος, ἄνους, ὁ ἡ ὸ.
Immundities, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μυσερὸς.
Immunis, ἀτελὴς, ἀτυφίεγκτος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀτυφία.
Immunitus, ἀτείχιστος, ὁ ἡ ὸ ἀτείχιστος, ἀφρούρητος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ἐπιψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἀλλαγὴ, ἀπάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταποιέω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλὰ τι, ἢ μᾶλλον.
Impar, ἄνισος, ἀνίσιος.
Imparatus, ἀπαρασκεύαστος, ἀπαρασκεύαστος.
Imparitèr, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ ἡ ὸ.
Impatienter, ἀμέτρως, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀπάθεια, ἀπαθία.
Impavidè, ἀδεῶς.
Impavidus, ἄδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, ἀποσκευαγωγία πολεμικὰ, σκεύη πολεμικὰ, πανοπλίσματα.
Impedimento eſſe alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινὶ, κωλύω τινὰ τῆς χρείας, ἀπείργω.
Impeditus, ἐμπεδόδετος.
Impello, ἐπάγω τινι, ἐπείγω, διαβίαιος, ἀσεβὴς, ἀθέμιτος συμπίπτω.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιάξεστος.
Impenſa, ἡ δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impenſe, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, στρατηγὸς, ἡγεμὼν.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικὸς.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, ἀποφορὰ, κελευόμενον.

Impereceptus, ὁ μὴ ἀκροώμενος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ, ἡ ἀτέλεστος.
cum Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, δυναστικῶς.
Imperiosus, δυναστευτικὸς.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδεξιμασία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδέξιμος, ἄπειρος, ἀγνώτ, ἀναίδακτος, ἀμαθὴς.
Imperium, βασίλεμα, κέλευσμα, τὸ ἄρχειν, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἄρχειν τ θαλάσσης λαβεῖν.
Imperium tenere, ἄρχειν κρατεῖν, ἄρχειν ἰσχύν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατῶ, κυριεύω, δυναστεύω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀδιάπληκτος, ἀταράττητος.
Impertio, or, μεταδίδωμι τινὸς κοινῶ, κοινωνῶ σοι τοῦδε, hoc tibi.
Imperturbatus, ἀτάραχος, ἀπάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχὴν.
Impeto, ἐφορμῶμαι, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, ζυγχωρητὸς.
Impetratio, κατάθεσις, βεβαίωσις.
Impetro, πυνθάνομαι, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuosè, μετ' ὁρμῆς, φερομένως.
Impetuosus, ὁρμητικὸς.
Impetus, βόλοιβδος, βόλοψ, βόλυγμὸς, ὁρμὴ, ῥοῖζος.
Impexus, ἀκτένιστος.
Impie ago, ἀσεβῶ.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἀοκνος, ὑπάδυμος, ὑπόμοχθος.
Impigre, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, φορτικῶς φέρω λίθον τ πόδα, φορτίζομαι.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ μὴ ἁ, ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεστος.
Impleo, πλήρω, γεμίζω vasa Cibo, naves cibo, ἐμπλήθω τινὰ χαύνως ἐλπίδος, inani spe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus, us, πλοκὴ.
Implicatio, idem.
Implicatus & implicitus, ἐμπλεκτὸς.
Implicite, ἐμπεπλεγμένως, δοκοφόρ.
Implico ἐμπλέκω, ἀσελίσσω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀναβοῶ τινα, aliquem: βοηθείας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, παρακαλῶμαι τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀσκήμως, ἀσχημόνως.
Impolitus, ἀκατέργαστος, ἀκατέργαστος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθημι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπάγω φόρτ, φορτίζω, vitiligi, ἐπιτίθεμαι quandoque decipio, ἐξαπατῶ.
Importatus, εἰσαγωγὸς.
Importo, εἰσαγίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀνυχίαν, infortunium.
Importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄωρος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, δυμὸ ἀκρατὴς.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθημα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φένακ, απος, ἀπατεὼν, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμὸς.
Impotens, ἀκρατὴς ὁ μὴ ἐγκρατὴς, ἀδύναμος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατὴς.
Impotenter, ἀδυνάτως, ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀδύναμια, ἀκρασία.
dictorum Impotentia, ἡ περὶ τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παρεγχρόνῳ· ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριστος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἔνδεκα.
Imprecor, κατεύχομαί τινι, ἀρὰς ποιοῦμαι κατά τινος.
Impressio, ἐφορμὴ, ἐπίκλοιὴ, ἐμβολὴ.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾶν πρὸς τὸς πολεμίους.
Imprimere sigillum, τύπτω ἐσημαντίδιον.
Imprimo, ἐπιτύπτω, ἐγχαράττω, ἐπιτυπόω γλύφω.
Improbabilis, ἀδόκιμος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbe, ἀπιθάνως, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μοχθηρὸς.
Improprie, ἀ κυρίως.
Improprié loqui, ἀκυρολογῶ.
Improspere, ἀτυχῶς, δυσκόλως.
Improvide, ἀπρονοήτως, ἀβούλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improviso, ἐκ τῷ ἀφανοῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος, ἀπρόοπτος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσυνέτος.
Imprudenter, οὐ φρονίμως.
Imprudentia, ἀφροσύνη, ἀσυνεσία, ἀφρονία, ἀβουλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ μὴ ἐ.
Impudens sum, ἀναισχυντῶ.
Impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀσελγεία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἀκόλαστος, λάγνος, πόρνος.

Impu-

Impugnatio, ἀντιβολή.
Impugno, ἀντιβάλλω, κρουσμαλίζω.
Impulsio, impulsus, ἴλασις, ὠθισμός.
Impulsor, ἄγων, παρεγκύπτης.
Impune, ἀτιμωρητί, ἀζημίως.
Impune aliquid facere, ἀδικεῖν τι ἀσφαλῶς.
non Impune feres, οὐ μὴν ἄθικτος.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impure, ἀκαθάρτως, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἀκάθαρτος, ἀκηρατὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀναπίθημί σοι τὴν αἰτίαν· vel, σοὶ ἀναγὼ τὴν αἰτίαν· παρατίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕστατος.
In, ἐν, εἰ, ἐς vel εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νοῦν βάλλομαι.
In causa fum, ἀντὶ τοῦ εἰμί.
In hanc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα· τὸ λοιπόν.
Inaccessus, ἀνάβατος, ἀνέπαφος, ἄβατος, ὁ, ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐνοικοδομῶ, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀπίμαλος, ἀξιάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φορτός.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitas, κένωσις, τὸ κενόν.
Inaniter, κενῶς, ματαίως.
Inaniter loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialiter, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἄσυνος.
Inauditus, ἀκοινος, ἄπυστος.
Inauguratus, οἰωνοθετὴς, οἰωνοθέτης.
Inauratus, ἠγχρυσος, ἠγχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐνωτίδιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, ἐπιχρυσῶ.
Inauspicato, ἐπ᾽ οἰκ καλοῖς, ἀπροίκτως.
Inauspicatus, ἀνοικιστος.
Incalesco, ἐνθερμαίνομαι, θερμαίνομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκπυροῦμαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακὸς.
Incanto, ἐπάδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις, ἐνανθρώπησις.
Incassum, ματαίως, ἀφελῶς, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incaute, ἀπροφυλάκτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδιάκτος, ἀπλοῦς, ἀδιάδετος, ἀφρόντιστος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, ἐφίσταμαι.
Incendiarius, πυρφόλιος.
Incendium, ἐμπρησμὸς, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἴγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἐκκαίω, ἐμπυρίζω, ἅπτω, ἀναλίσκω.
Incensum, δυμίαμα.
Inceptum, ἐπίχειρημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω, ἄπορον ἀδηλότητος, εἰς ἀμφιβολίαν καθίστημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριστος, ὁ ἀπορὸς, ἀμφίδολος.
Incessere iaxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦλθ.
Incessit eum timor, εἰσῆλθε αὐτὸν δέος.
Incesso, βάλλω.
Incessus, βάδισμα, βάδισις.
Incestus, ἀνόσιος, συμφορὰ, ἀνοσιουργὸς, μιαιφόνος, ἀνάμιξις, γάμος.
Incestus, a, um, μιαιφὸς, ἀνόσιος, ἀνοσιουργὸς, αἰσχρουργὸς.
Inchoare, ἀρχόμενος λόγω, sermonem.
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, ἐφιστάνω συμφορὰς, in calamitates, ἐμπίπτειν εἰς δὲ πολυμόχθους, in hastes, πόνους ἐμπίπτειν.
Incipio, ἀρχόμενος, genit. ἀπὸ ἀρχόμενος.
Incilio, διακόπτω, τέμνω, τμῶ.
Incisus, διατομὴ, τετμημένος.
Incitamentum, ἐλάτηρ, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπουδαίως.
Incitatio, ὁρμὴ, σπουδὴ.
Incitatus, παρορμητὸς, παρεσκευασμένος.
Incito, παροξύνω τινα ἐπί τι, ὁ αὐξε τι· παρορμῶ τινα ἐπί τι ἀναδέω ad bonesta facta: ἀναζέω τινα εἰς τι· παροξύνω.
Incivilis, ἄκομψος, ὁ ἀπολίτευτος.
Inciviliter, ἀπολιτεύτως, ἀκόσμως, ἀκόμψως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλῶ, ἀνακαλῶ.
Inclarefco, ἐπιφανὴς, ἐκλαμπρὸς γίνομαι, ἐκλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀπηνὴς, ἀπλωὸς, ἀνήμερος.
Inclementer, ἀπλοῦς, ἀπηνῶς.
Inclementia, ἀπλότης, ἀπηνότης.
Inclinatio, ἴγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genit.
Incluſus, ἐγκλεισμῶν.
Inclytus, διάσημος, ὁ ἡ ἀ· λαμπρὸς, ἐνδοξος, κλεινὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιστος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογισία, ἀδιήθεια.
Incognitus, ἄγνωστος, ἀγνῶτος.
Incola, ἔνοικος, οἰκήτης, ὁ, ἐγχώριος, ἐνοικος.
Incolo, οἰκῶ τινὰ πόλιν, vel ἐν τῇ ἀρχῇ· ἐνοικῶ, ναίω.
Incolumem evadere, σῴζομαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ, ἡ· ἀβλαβὴς, ὑγιὴς, ζῶσα, ἄλαβὴς, ἀσινὴς.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολούθων ἐρημος.
Incommodè, ἀνωφελῶς, ἀχρήστως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηστία.

Incommendo, βλάπτω τινα, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, ἀτύχημα.
Incommodum accipere, βλάπτεσθαι ὑπό τινος, ζημιοῦσθαι ὑπό τινος.
Incommodus, βλαβερός, πλημμελὴς, ἀτύχημα ἔχων, ἀτυχής.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀσύγκριτος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνόούμενος.
Incompositè, ἀτάκτως, μὴ ἐκλελεγμένως.
Incompositus, ἀτάκτος, ἀκατάστατος, ἄτακτος, ἀκατάστατος.
Incomprehensus, ἀνεπίληπτος.
Incomptus, ἀκατάσκευος, ἀκατασκεύαστος.
Inconcessus, ἀπαγόρευτος.
Inconcinnitas, ἀρμονία, ἀκαταστασία.
Inconcinniter, ἀρμόττως, ἀκαταστάτως.
Inconcinnus, ἀρμόττων, ἀκαταστάτος.
Inconcussus, ἀσάλευτος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀκατασκεύως, ἀτάκτως, ἀκαταστάτως.
Inconditus, ἀκόσμητος, ἀκατασκεύαστος.
Incongrue, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογία, ἀσωφρία.
Inconsideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφρόνως.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀφρονῶν.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄστατος, ἀσταθὴς, ἀκατάστατος.
Inconstanter, ἀβεβαίως, ἀστάτως.
Inconstantia, ἀστασία, μεταβολή.
Insonsulte, ἀβούλως, ἀπερισκέπτως.
Inconsulto, σιωπῇ, παρὰ γνώμην.
Inconsultus, ἀβούλητος, ἀπερίσκεπτος.
Incostinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ὁ μὴ ἐγκρατὴς.
Incontinenter, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀνοίκειος, ἀσύμφωνος.
Incorporeus, ἀσώματος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθορος, ὁ μὴ διαφθείς, ἄφθαρτος, ὁ μὴ ἠφανισμένος.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαδημεύομαι, κατανοοῦμαι.
Incredibilem in modum, ἀπιστικῶς ὅσον.
Incredibilis, ἄπιστος, ἀπίθανος, παράλογος.
Incredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπιστία, ἀπιστία.
Incredulus, ἀπιστῶν, ἄπιστος.
Incrementum, ἀναβόησις, βοήθεια.
Incrementum capio, βλάπτομαι ὑπό τινος, ἀδικοῦμαι.
Increpatio, ἐπίπληξις, ἐλεγμός.
Increpo, κατακόπτω, κατατραχηλίζω, ἐπιτιμῶ τινι τινος.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίμαγος.
Incrustatio, κατάπλασις.
Incrusto, κατάπλασσω.
Incubare ovis, ἐπικάθησθαι, ἐπιθάλπειν.
Incubatio, ἐγκάθησις.
Incubatio gallinarum, ἡ ἀναπαύλη τῶν ὀρνίθων.
Incubo, ἐπικαθίζω τοῖς ὠοῖς, ἐπιθάλπω τοὺς ὄρνιθας ἐπὶ τοῖς ὠοῖς, ἐπικαθίζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπικόπτω, προσαράσσω, πολλαχῶς, πυκνὰ λέγω τι.
Inculpabilis, ἀμεμπτος, ἀνέγκλητος, ἀνύβρις.
Inculpatus, ἀνεπίληπτος, ἀνεπιλήπτως, ἀνεπίπληκτος, ἀμώμητος.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίστως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαστος, ἀκαλλώπιστος.
Incumbo, πίπτω τινὶ, ἐπιτίθεμαι τινι, ἐπιβαίνειν τινὶ πράγματι, ἐπιβάλλειν τινὶ, ἐπιβάλλειν τινὶ τὴν χεῖρα, literarum studiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, τὰ παιδία.
ab Incunabilis, ἐκ τῶν παιδικῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνίατος, ἀκίνητος, ἀκίνητος, ἀδιόρθωτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντισία.
Incuriosus, ἀμελὴς.
Incurro, ἐμπίπτω, ἐμβάλλω.
Incursionem facere, ἐπιβάλλειν εἰς χώραν, ἐπιπίπτειν εἰς οἰκίαν τινὸς, κακοῦργόν τινα διώκειν.
Incurso, συχνὰ ἐπιπροσβάλλω, κατασείω.
Incursus, ἔφοδος, ἐμβολὴ, ἐπιβολή.
Incurvatus, κυπαρισσιαῖος.
Incurvo, κυρτὸν, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτὸς.
Incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuso, αἰτιάομαι τινα τινος, ἐγκαλῶ τινι τινος, κατηγορῶ, ἐπιτιμῶμαι.
Incustoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐμβάλλειν τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, κατατρέχω.
Indagator, ἀνιχνευτὴς, ἐξιχνευτὴς.
Indagine cingo, ἀμφιτρυφλῶ.
Indago, inis, δίκτυα & ἀνιχνευμὸς, κυνηγεσία.
Indago, are, ἀνιχνεύω· pro inquirere, ζητῶ τινὰ ἀνιχνεύω, veritatem ἐρευνῶμαι ἐξετάζω, διερευνῶμαι.
Inde, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἀπ' ἐκείνου τόπου.
hinc Inde, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ οὐ χρεωστούμενος.
Indecens, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων, ἀ πρέπων.
Indecenter, ἀπρεπῶς, ἀ πρέποντως, ἀ χρὴ.
Indecore, ἀπρεπῶς, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, ἀπρεπὲς, ἀσχημοσύνη.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefensus, ἀφύλακτος.
Indefessus, ἀκάμητος.
Indefinitè, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ἀπερίγραπτος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀβλαβὴς.

Indefinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτής, ὁ.
Index digitus, δακτυλὸς δεικτικός.
Index librorum, πινακίδιον βιβλίων.
Indicium, μήνυσις, παράδειγμα.
Indicium facere, διαπυνθάνεσθαι.
Indicn. as, avi. δείκνυμι, μηνύω τινι, δηλῶ φράσω, γνωρίζω.
Indico, is, avi, μηνύω τινὶ τι· γνωρίζω τινὶ τὶ, δείκνυμι.
Indicta causa, ἔκρητος, τοῦ δικαίου· ἐρήμου κατηγορηθέντος. Condemnari.
Indies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἐνδεὴς, ἀδεὴς.
Indigentia, ἔνδεια, ἀδεία, χρεία.
Indigeo, χρήζω χρεμίζω, φαίνομαι. ἀδέω τίνος εἰμί· ἀδεὴς ἔχω· δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χρεμίζω.
Indigestus, ἀτακτος, ἀδιάκριτος.
Indigites Dii, θεοὶ ἐπικλητοί.
Indignabundus, ἀγανακτῶν, ἰσχνὸς.
Indignatio, ἀγανάκτησις· ἀνεξικακία.
Indigne, ἀναξίως, παρὰ τὸ ἀξιον.
Indigne fero, δυσχεραίνω, ἀγανακτῶ.
Indignitas, ἀναξία, ἀσχημοσύνη.
Indignor, ἀγανακτῶ δεῖ τινι, ἢ ὑπὲρ τίνος, οὐ εἰκαιῶς ἀγανακτεῖν τινὶ ἢ ἐπὶ τινι.
Indignus, ἀνάξιος, ἀπρεπὴς.
Indigus, ἔνδεης, ἀδεὴς.
Indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
Indissolubilis, ἄλυτος, ἀναρρήκτος.
Indistinctus, ἀδιάκριτος.
Indivisibilis, ἀδιαίρετος, ἄτμητος.
Indo, is, idi, itum, ἐντίθημι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, ἀνεπιδέκτος.
Indocte, ἀμαθῶς, ἀπαιδεύτως.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγύμναστος, ἄμουσος.
Indoles, ἀναφυὴ, σπερμάτιον.
Indoles, φύσις, ος· τὸ φυὲν.
Indoles bona, ἀγαθὸν.
Indomitus, ἀδάμαστος, ἄδμητος.
Indoctus, ἄπειρος, ἄ, ον.
Inducere in animum, ἐμβάλλω τι εἰς νοῦν.
Inducia, ἀνοχὴ, ἀνεσις, ἐκεχειρία, ὁ· σπονδή.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινας ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐπάγω, εἰσάγω· perduco, persuadeo, ἀπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, εἰσαγωγὴ, ἀγωγὴ.
Indulgenter habere aliquem, φιλοτίμως διακεῖσθαί τινος, ἢ κατά τινος.
Indulgentia, φιλοτιμία, συγχώρησις.
Indulgeo, χαριζομαι, συγχωρῶ, ἀφίημι ἢ ἀνίημι, παραχωρῶ.
Indumentum, ἔνδυμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω, ἀμφιέννυμι ἱμάτιον, veste.
Indurefco, σκληραίνομαι.
Induro, σκληρύνω, σκληρὸν ἀποδείκνυμι.
Indufium, χιτωνίσκος.
Induſtria, φιλοτιμία, σπουδὴ, ἐπιμέλεια, ἀγχίνοια, σοφία, ἐπιμέλεια.
de Induſtria, ἐξ ἐπιτηδείου, ἐκ παρασκευῆς, ἢ ἐπιτηδείως· ἐπιτηδεύσας.
Induſtrie, ἐπιμελῶς, σπουδαίως, ἐπιτηδείως.
Induſtrius, φιλότιμος, σπουδαῖος, ἐπιτήδειος, ἐπιμελὴς, ἀγχίνους, ἐγχρὴς.
Induſtus, a, um, ἀδιδακτος, ἀμαθὴς.
Inebriatus, ὑπέθυμος.
Inebrio, ἀδέω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἔνδεια, λιμὸς, ὁ· πεῖνα.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀπερίφραστος.
Inefficax, ἀνωφελὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἀκαμὴς, ἀπαίδευτος.
Inelegantes, ἀκόμψως.
Ineluctabilis, ἀπαραίτητος.
Inenarrabilis, ἀπερίφραστος, ἀῤῥητος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Inepte, ἀπαιδεύτως, παρὰ τὸ μέλος.
Inepto, is, ire, ἀδολέσχω, ἄῤῥητα λέγω, λαλῶ.
Ineptus, ἄτοπος παρὰ τὰ δέοντα· ἄπρεπὴς, ἀκόμψος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππεύσιμος.
Inermis, ἄοπλος, ἀνόπλητος, ὁ, ἡ.
Iners, ἄῤῥυθμος, ἀνόσιος, ἄτοκος, ἀργὸς, νωθρὸς.
Inertia, ῥᾳθυμία, ἀῤῥυθμία, ἀνανδρία.
Ineſco, ἀναλίσκω· ἀναισθάνομαι.
Inevitabilis, ἀδιάδρατος, ἀδιάφευκτος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι· ἀπαρχομένου ἔαρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Inexcuſabilis, ἀσυγγνωστος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, ἀπόνητος.
Inexhauſtus, ἀδιάντλητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀπαράκλητος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, ὁ ἀσχήμων, ὁ ἐν ζώνῃ.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπόλεκτος.
Inexplebilis, ἀκορεσμάτιστος.
Inexplicabilis, ἀδιήγητος.
Inexpugnabilis, ἀπόλεμος, ἄλωτος, ἀπερικράτητος.
Inextricabilis, ἀδιέξοδος, ἀμήχανος, ἄπορος, ἀδιάδρατος, ἀδιάφευκτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabre, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄμουσος, ἀπειρόκαλος.
Infacundia, ἀφωνία, ἀλογία, ἀσάφεια.
Infacundus, ἀφασὴς, ἄλογος.
Infamia, ἀτιμία, ἀδοξία, ἀδιξία.
Infamia notare, γνώμην τινὶ, ἀτιμίαν ποιεῖν τινα.
Infamia notari, ἀγχίνοια κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἀδόξος, ἀκλεὴς.
Infandus, ἄῤῥητος, ἀπερίφραστος.
Infans, νήπιος, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, νεογνὸς, νεογὸς,

In-

Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βραχύλογος.
Infarcio, ἐμπλήθω, πλήθω.
Infatuo, μωραίνω.
Infaustus, δυσχής, ὁ ἡ ὸ.
Infecta re, ἀπράκτως.
Infectus, ἀνίητος, ἀπρακτος.
Infelicissimus, κακοδαιμονέστατος, δυσχέστατος.
Infelicitas, δυσχία, δυσπραξία.
Infeliciter, δυσχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυσχής, κακοδαίμων, ἄθλιος.
Infelix sum, δυσχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, ἔχθρα τινὶ ἐχθρόν τινι.
Infensus ἐχθρός, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ἅδου.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάφοι, τὰ.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τῷ ἰσχυῷ ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, χθονιόβιος.
Infernus, ἅδης, ου, ὁ · νεκρολίμνη.
Infernus, a, um, ὁ, ἡ, τὸ κάτω · ὁ ἡ ὸ ὑπόχθων, χθονιόβιος.
Infero, εἰσφέρω, εἰσπορίζω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, ἀδικεῖν τινα συμφοράν, ζημίαν τινα · injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, a, um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐπήχθεσις, κάμωσις.
Infesto, ἐνοχλῶ, ὀχλίζω, καταπλήσσω, χραίσμω.
Infestus, ἐπηχθής, ἐχθρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω · pro maculo, σπιλόω, μολύνω.
Inficior, πάρ, ἀρνέομαι π.
Infidelis, ἄπιστος, ὁ πιστός.
Infidelitas, ἀπιστία.
Infidus, ἄπιστος, ἀπίστου, ἀξύμβολος.
Infigo, ἐνιπήγνυμι, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀπείρως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπέρατος.
Infirmitas, ἀδρηία, ἀβρωσία.
Infirmo, καλιαίνω, ἀδρύνω.
Infirmus, ἀδρὸς, ἀβρὸς, ἀβρώστος.
Infit, λέγει, λέγει ἀρχόμενος.
Infixus, ἐμπηγείς.
Inflammatio, ἐκλάμπει, ἐκλάμψις.
Inflammo, καίνυμι, ἐμφλέγω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθους φυσᾶν.
Inflectio, κάμψις, ἀναστροφή.
Inflexibilis, ἀκαμπὴς ὁ.
Inflexus, & inflexio, ἴσχνησις.
Infligo, ἀφυρίζομαι, ἐμφορῶ τινι πλαγὰς, verbera, ἀφυσσίδαν.
Inflo, ἐμπνεμπνέω, ἐμφυσῶ.
Influo, εἰσρέω, ἐπιρρέω.
Infœcundias, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἀγόνητος, ἀφορος, ἀδόλεχος.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἀμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, χρηματυπόω.
Infortunatus, δυσχής, πολυπόνηρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράσσω, δυσχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τὸ.
Infra, ὑπὸ cum dat. & accus. κάτω, ὑπένερθε, ὑπερθε, ὑπόπροθε.
Infremo, κατηφορεῖσθαι, ἐμβρεμίζομαι.
Infrendeo, βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι τοῦ τινα.
Infrequens, ἀραιὸς, ὁ, ἀραιὸς, ὁ.
Infrequentia, ἀραιότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, κατάγνυμι, πάλλω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χόνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἐπεκχέω.
Infusco, are, φαίνω πυρί, ἀμαυρόω.
Infusio, ἐγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπαναλαμπάδιος.
Ingemino, ἐπαναλαμβάνω, ἐπαναπάλλω.
Ingemisco, ἐπιστένω.
Ingemo, στένω τοῦ τινος, propter aliquid: στένω, ἀναμιμνήσκω, ἐξανδάνω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniose, ἐμφυῶς, ἐπιδέξιως.
Ingenioſus, ἐμφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγκατάμορος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἐγχείρησις, ἔμφυτος.
Ingens, μέγας, ἀμετρήθης, πολύς.
Ingenue, ἐλευθερίως, γνησίως, ἀγνῶς, γνησίως.
Ingenuitas, ἐλευθερία, γνησιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικὴς.
Ingero, ἐμφορῶ, ἐπιφορῶ τινί.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Inglavies, παχυμηρία.
Ingratè, ἀχαρίστως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀνήδὺς, ἀτερπὴς, ἀχάριστος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριστέω, ἀχάριστος εἰμί.
Ingraveſco, βαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω τοῦ τινα, ad aliquem: εἰσέρχομαι, βαίνω, ἴημι.
Ingreſſus, ἔνδυσις, εἴσοδος, ἔνδυτις, βάδισις.
Ingruo, ἐπιπίπτω, ἐπιπέτομαι, ἐπιπίπτω.
Inguen, βουβὼν, ὁ ὄζα.
Ingurgito, καταχέω, λαιμάω, ἐμφορῶ, καταπαρίπτομαι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἀχρεῖος πρός τι, ἀνάρμοστος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhæreſco, idem.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.

Inhibeo,

Inhiben, ἀνείργω, κωλύω, ἐνέχω.
Inhio, χάσκω, χαίνω Ion. ῶ.
Inhoneſtè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhoneſtus, αἰσχρὸς, ἀνάξιος, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἀνοσιος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhoſpitalis, ἀξένος, ἀφιλόξενος.
Inhoſpitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè, & inhumaniter, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀπανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπανθρωπον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἀθαπτος.
Inhumo, κρύπτω, θάπτω τινὰ γῇ, ἐνταφιάζω.
Inibi, ἐνταῦθα, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιβάλλω τι τινὶ τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, ἀντίπαλος, ἀντίμαχος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniqué ago, ἀγανακτῶ εἴς τινα, & abſol. τι, ἀγωνιῶ.
Iniquitas, ἀδικία, ἀδυναμοῦσα, ἀσυμβολία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, ἐκηχθόμενος, ἀνιαρῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνισος, παράλογος.
Initiatus, ſacris imbutus, μυσταγωγούμενος, μεμυημένος.
Initio, ἐναρχόμενος, μυῶ · pro inchoare, καταβάλλομαι.
ab Initio, ἀρχῆθεν vel τὸν ἀρχὴν, ubi τὸ ſubaudiatur.
Initium, ἀρχὴ, ἐφήμερον, ἔναυδος.
Initium facere, ἀρχομαι ἀπό τινος.
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς.
Injudicatus, ἀκριτὸς, ἀδιάκριτος.
Injungo, mando, ἐπιτέλλω, ἐφίημι.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ὁ λόβος.
Injuria afficio, ἀδικῶ τινα, ὑβρίζω.
Injuriâ, adv. ἀδίκως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριστικῶς.
Injurius, ὑβριστικὸς.
Injurius ſum, ἀδικῶ τινα, ὑβρίζομαι.
Injuſſu, ἀνὰ ἐφετὸν μοῦ.
Injuſſus, ἀπροτρέπτως, αὐτοκέλευστος.
Injuſtitia, ἀδικία, ἀσύνεσις, κακουργία.
Injuſtus, ἄδικος, ἀσύνετος, ὁ οὐ δίκαιος.
Innaſcor, ἐπιφύομαι, ἐγγίγνομαι, ἐμφύομαι.
Innato, tas, ἐπιπλέω, ἔνειμι, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συμφυὴς.
Innavigabilis, ἄπλωτος, ἄπλοος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐπερείδομαί τινι, ἐπιπροσθοῦμαι.
Innocens, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄδολος, ἀθῷος.
Innocenter, ἀδόλως.
Innocentia, ἀμεμψία, ἀδολότης.
Innoteſco, ἀφανίζομαι, γνῶριμός εἰμι, ἀπόκειμαι.
Innovo, καινίζω, νέον, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἀσφαλὴς, ἀδόλιος.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀναρίθμητος.
Innuo, νεύω.
Innupta, ἀνύμφευτος, ἀνύμφευτος, ἡ ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀπήκοος.
Inobedientia, ἀπειθεία, ἀπειθία, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffenſus, ἀδιάλειπτος, ἀπήμων.
Inofficioſus, ἀνάρμοστος.
Inominatus, ἀνώνυμος, ἀπάνυμος.
Inopia, ἔνδεια, ἔνδεια, πενία.
Inopia laborare, ἔνδει τὸ ἔσπερα.
Inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πένης, ὁ ἐνδεὴς.
Inordinatus, ἀτάκτως.
Inornatus, ἄκοσμος, ἄκομψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies, & inquietudo, ἡ οὐ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀχυσία, ταραχή.
Inquieto, ἀνακυρτεύω.
Inquietus, ἄτυχος, ἀνήσυχος.
Inquilinus, ἐνοικος, Cuſtos, μίτοικος.
Inquinamentum, ῥύπος, μόλυσμα, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυσθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μολύνω, μολύβδω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, ἐπιζητῶ, ἀναχίνω.
Inquiſitio, ἐξέτασις, ἀνάζητησις, ἀναζήτησις.
Inquiſitor, ἐξεταστὴς, βασανιστὴς.
Inſalubris, νοσώδης, νοσερὸς.
Inſalutatus, ἀπροσαγόρευτος.
Inſanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Inſania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Inſanio, μαίνομαι, παραφρονῶ.
Inſanus, ἐμμανὴς, μανικὸς.
Inſatiabilis, ἄπλητος, ἀπλήστος, ἀκόρεστος.
Inſatiabilitas, ἀπληστία, ἀδηφαγία.
Inſatiabiliter, ἀπλήστως.
Inſciens, ἀγνοῶν, ἀμαθὴς ὤν.
Inſciè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inſcitia, ἀγνοια, ἀμαθία.
Inſcitus, ἄμαθὴς, ἄτεχνος.
Inſcius, ἀγνοῶν, ἄτεχνος.
Inſcribo, ἐπιγράφω, ἐπιγράφω.
Inſcriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Inſculpo, ἐγκολάπτω, ἐγκολαπτῶ.
Inſecta, ἔντομα.
Inſector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Inſenſibilis, ἀναίσθητος.
Inſenſibilitas, ἀναισθησία.
Inſepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Inſequor, ἐπακολουθῶ, διώκω.
Inſero, ui, ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Inſero, inſevi, ἐμφύω, ἐμφύω.
Inſertus, ἐμβλητὸς, ἐντὸς.
Inſervio, δουλεύω, διακονῶ, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inſtruire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα

Insidiæ, ἐνέδρα, ἐνεδρισμός, παρατήρησις.
Insidiæ, ἐπιβουλή, ἐπιβουλεύματα, ἐπιβουλαί.
Insidiæ struo, ἐνεδρεύω: καθίζω τινὰ ἐπὶ τινα, ἐπιβουλὴν συντίθεμαί τινι.
Insidiator, ἐνεδρευτής.
Insidior, ἐνεδρεύω, ἐπιβουλεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐνέδρας.
Insidiosè, μετ' ἐνέδρας.
Insidò, ἐνίζανω, ἐφίζανω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας σημεῖα.
Insignio, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐπισφραγίζω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἔνδοξος.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐφάλλομαι.
Insimulatio, ὑπόνοια, αἰτίασις.
Insimulo, αἰτιάομαι, ὑπονοέω, ἐγκαλῶ.
Insinuatio, ὑποτύπωσις.
Insinuo, ὑποτύπωμι, ἐνσημαίνομαι, ὑποσημαίνω.
Insipidus, ἄγλυκος, ἄβρωτος.
Insipiens, ἀνόητος ἢ ἄφρων, μωρὸς.
Insito, ἐνφύω ἢ ἔγκεντρίζω, peculiariter: ἐπιμίγνυμι τί τινι, ἐφίστημι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ὑβρὶς: pro superbo, ἀλαζών.
Insolenter se efferre, ἀλαζονεύομαι ἐπαίρομαι.
Insolentia, ὕβρις: non arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλορρημονῶ τὰ πολλά.
Insolo, ἀλίζω, ἁλίσω.
Insolubilis, ἄλυτος, ἀδιάλυτος.
Insomnia, ἀ, vigilia, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἀϋπνος, ἄγρυπνος.
Insomniam, ἀϋπνῶ.
Insono, ἐνάχω.
Insons, ἀναίτιος, ἀναίσιμος, ἀθῷος.
Inspectio, θέαμα, ὄψις.
Inspectio, ἐφορία, ἐπισκοπία.
Inspectus, ὁ ἐπίσκοπος, ἔφορος.
Inspergo, διάπειρος, πεπειραμένος.
ex Inspersam, ἐκ παραλήψεως.
Inspicio, βλέπω εἰς τινα, ἐπισκοπῶ τὴν φύσιν, naturam: ἐφορῶ.
Inspiratio, ἔμπνευσις, ἐμπνοὴ.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐμπνέω, ἐμπνεύω, ἐμπνεύσω.
Inspuo, ἐμπτύω, πτύω εἰς.
Instabilis, ἀβέβαιος, ἀμετάβλητος, ἀστήρικτος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀστηριξία.
Instanter, ἐπιτεταμένως.
Instantia, ἐπίστασις.
Instar, ἴσιον, εἶδος, ὡς.
Instauratio, ἀνακαίνισις, ἀνανέωσις.
Instauro, ἀνακαινίζω, ἀνανεόω, ἀνορθόω, ἀναστηρίζω, ἀνασκευάζω.
Insterno, ὑπεστρώννυμι, ὑποστρώννυμι τί τινι.
Instigatio, παρόρμησις, παρόρμημα.
Instigo, ας, παροξύνω, ἐπαίρω τινὰ εἰς τι, ad hoc τὸ: παρορμάω τινα.
Instillo, ἐπιστάζω ἢ ἐπιῤῥαίνω.
Instinctus divinus, θεῖος.
Instinctus, us, παρόρμησις, παροξυσμὸς, πάροδος.
Institor, πωλικὸς ἐμπορικὸς.
Instituo, docuero, παραδίδωμι, ἐπιτρέπω pro incipio, ἐπίστασμαι: pro doceo, παιδεύω, in hac re te: διδάσκω τινα.
Institutio, doctrina, παίδευσις, παιδεία.
Institutum, ἔθος, τὸ νομιζόμενον: decretum etiam propositum, προαίρεσις, σκοπὸς.
Institutus, πεπαιδευμένος, πεπαίδευμαι.
Instito, ας, ἐπίστημι: pro imminere, ἐφίστημι.
Instratum, ὑπόστρωμα.
Instructio, παίδευσις.
Instruere, ἐξαρτύω, docere, διδάσκω τινα.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ἐργανον, τὸ πρὸς τι.
Instruo, ordino, παρασκευάζω, ἐτοιμάζω, ἐξαρτύω, ἐφοδιάζω.
Insuavis, ἀγλυκὴς, δύσκολος.
Insuesco, συνήθιζομαι.
Insuetus, ἄσκητος.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insitanus, πανδοκικὸς.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄνοστος, ἀ pro factis, ἀνόητος, ἀξύνετος.
Insultatio, ἐφυβρισμὸς, χλεύασις.
Insulto, πρωτοστατῶ, πρωτοστατέω, πηχυμάχω τινὶ, ἐπηχυμάχω τινὶ.
Insum, ἔνειμι, ἐνυπάρχω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, ὑπεράνω, ἐπὶ τούτοις, ἄνωθεν.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀνίκητος, ἀνάλωτος, ἀδιάλυτος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνίστημαι, ἀνίσταμαι.
Intabesco, μαραίνομαι, ἰσθίομαι.
Intactus, ἀμόλητος, ἄπειρος, ἀμόλυντος, ἄθικτος.
Integer, ἀκμὴς, ὑγιὴς, ζῶν, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀκηδεμονία, ὁλότης, ὁλοκληρία, de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐπίκλημμα.
Intellectus difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νόος, νόημα, Cultus.
Intelligentia, νόησις, ἔννοια, ἐπιστήμη.
Intelligibilis, νοητὸς.
Intelligo, ἔννοιαν ἔχω, διανοέομαι, ἐπιστάμαι, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκρατόγαστος.
Intemperanter, ἀκρατῶς.
Intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀσωτεύομαι, ἀκρατεύομαι.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρασία, ἀσωτία, ἀκρατεία.

Intemperies, δυσκρασία, δυσκρασια.
Intempesta nox, ἀκμὴ νυκτὸς, ἀκμὴ νυκτὸς ἀκρα.
Intempestas, δυσκρασια.
Intempestivè, ἐκ ἀκαίρου, ἐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempestivus, a, ἄκαιρος, ἄωρος ἀδόκητος, mors: πανωλεθρία.
Intempestus, ἄωρος, παρὰκαιρος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἀκριβοῦν.
Intendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ὁρᾶσθαί τινι.
Intendo, ἀντείνω τόξον, arcum.
Intenfio, βάσανος, tormentum.
Intentarus, ἀνείρατος.
Intentè, ἀντεμβριθῶς.
Intento, προβάλλω.
Intentus, ἀντεμβριθής.
Inter, μεταξὺ, cum genit. ut μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν cum dat. vel εἰς cum accus.
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβολιμαῖος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπαγόμεναι ἡμέραι.
Intercapedo, διάσχισμα, διαχάσμημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Interceptus, μεσολαβούμενος.
Intercessio, ἀντίθεσις.
Intercessor, ἀνάπτωτος, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβῶ, ἐπιχειλαμβάνω.
Interdicere igni & aqua, πυρὸς καὶ ὕδατος ἢ χέρσου ἀπορρήσω.
Interdico, vetо, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόρρησις, ἀπόρρημα, τό.
Interdictum, ἀπόρρημα, τὸ παραγγελλόμενον ἀναγράβδην.
Interdiu, μεθ' ἡμέραν, ἐν ἡμέρᾳ.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τούτῳ, τὸ ἐν τούτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
Interemptio, κατάφθορὰ.
Interemptus, κατεφθορώς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, vide Refert.
Interfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρῶ τινα, κτείνω τινα, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξὺ, ἐν τούτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινα, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διάλεξις, διάλεκτος.
Interloquor, λόγῳ παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διαλέγω.
Intermedius, μεσαίτατος.
Interminatus, ἀπόρατος.
Interminor, ἀπειλῶ, ἐμβριμῶμαι.
Intermiſſio, διάλειψις, ἄνεσις.
ſine Intermiſſione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, ceſſo, διάλειπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανωλεθρία πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internoſco, διακρίνομαι, διακρίνω.
Internuncius, διάκτορος, διάγγελος.
Intero, ἀντρίζω.
Interpellatio, λόγῳ παρεμβολὴ, διακοπὴ.
Interpello, διακόπτω, παρεγχλίνω τὸν λόγον.
Interpolo, διακαθαίρω, διορθόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεπιβάλλω.
Interpoſitio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμήνευσις, μετάφρασις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, accuſ. παράφρασιν, ἐξηγοῦμαι.
Interpungo, στιγμὰς διαιρῶ μεταξύ.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἀφόβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτῶ ὑπὲρ τούτου, de hac re: vel ἀφὶ τούτου πυνθάνομαι.
Interrumpo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήγω.
Interruptè, συνεχόμενος, διαῤῥηγμένως.
Interruptio, διαῤῥῆξις, διακοπή.
Interſeco, διαλίμνω.
Interſero, παρεμβάλλω, παρεπιβάλλω.
Interſtitium, διάσχισμα, τὸ διαχάσμημα, τὸ μεταξύ.
Interſuo, ὑφαίνω μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν, rebus: pro differre, διαφέρειν.
Intervallum, διάστασις, διάστημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφοιτῶμαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Interſtato, ἀδιαθέτως.
Interſtatus, ἀδιάθετος.
Interſtina, orum, ὑστερα, ὕστερα, σπλάγχνα.
Interſtinum, ὑστερον, ὕστερα, ὑστερος.
Interſtinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχιος.
Intinctus, ἐμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρίζω.
Intolerabilis, ἀνόητος, ἀφόρητος, ἄβάστακτος, ἀτλὴς.
Intolerandus, ἀπροσοίστος.
Intono, βροντῶ, ἐκβροντῶ.
Intonſus, ἄκαρπος, ἀκειροκόμης.
In totum, διόλου.
Intra, ἐντὸς, gen. ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδιάμεικτος, ἀτεράμων, ὁ ἡ ἀτρὰς, ἀμείλαχίστος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀδιαμείλικτος, ὁ, ἡ, ἄτρομος ἀφοβος, ἄδειος.
Intrinſecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritus, μεμυλωμένος, ἡ, τό.
Intrò, ἀμφὶ, ἔσω, ἔσω,

Intro, εἰσέρχομαι, εἰσοίμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσαγω, εἰσφέρω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, εἰσαγωγικὰ.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introitus, εἴσοδος, εἰσόδιος.
Intromitto, εἰσπέμπω, εἰσιεμίζω.
Introrsus vel -sum, εἰς τὸ ἔσω, vel εἴσω.
Introspicio, εἰσοράω, θεωρέω.
Intrudo, ἐνωθέω.
Intueor, θεάομαι τινα, βλέπω εἴς τινα, ὁ πρός τινα, ὁρῶ τι, κατοπτεύω.
Intuitus, ἔνοψις, ἔψις.
Intumesco, ἰσχνόομαι, ἰσχνώμαι, εἰσάπαξ.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἐσωθεν.
Invado, ἐπέρχομαι ἀπροσκοπήτως, imparatos: ἐμπίπτω εἰς τὰ ἀφύλακτα, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπιτρέχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιτείνομαι.
Invaletudo, ἀῤῥωστία, ἀδιάθεσις.
Invalidus, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀδυνάτων.
Invasio, ἐπίθεσις, ἐφοδος.
Invasor, ἐπιτιθέμενος, ἐπιτιθέτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω & ἐφευρίσκω.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρέτης.
Inventum, εὕρημα, τὸ εὑρεθὲν, τὸ.
Inventus, εὑρεθεὶς, εὑρεθείς.
Invenuste, ἀχαρίτως, ἀμόσως.
Invenustus, ἄμοσος, ἀχάριστος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναστροφὴ, κατάστροφὴ.
Inverto, καταστρέφω, παραστρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἰχνεία.
Investigator, ἰχνεύτης.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξιστορῶ.
Inveteraſco, ἀποχρονίζω, παλαιοῦμαι.
Inveteratus, παλαιωθεὶς, παλαιός.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλας, ἀναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος ὁ ἀνδρεῖος, ἀνίκητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τινὶ ἀγαθοῦ, bonis: βασκαίνω τινὶ τῶν, φθονῶ ἴσχω.
Invidia, φθόνος, ὁ βασκανία.
Invidia carens, ἀφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidia, ἀφθόνως.
in Invidia esse, βαρύφθονος εἶναι, βαρυφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, βαρύφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, ἀσκοπεῖσθαι τοῖς λόγοις.
Invigilo, ἐπαγρυπνῶ.
Inviolatus, ἀνεξίτηλος.
Inviso, ἐπισκοπῶ τινα, ἐφορῶ, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invita natura, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόκλησις.
Invitò, ἀκοντὶ, ἀκουσίως.
Invito, καλῶ τινα πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: καλέσαι, προκαλῶ.
Invitus, ἄκων, ἀκούσιος, οὐχ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλου.
Invius, ἄτριπτος, ἄβατος.
Inula, ἰλίνεος.
Inultus, ἀτιμώρητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τὸ.
Inundatio, κατακλυσμὸς, κατακλυσμὸς.
Inundo, πλημμύρω & πλημμυρίζω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλῶ, ἐπικαλέομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, ἕλυμα, ἐνέλυμα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανοῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπιτυλίσσω, εἰσυλλίσσω εἴς τι, ἀναδέδεκα τινα ὁμοφορεῖς, calamitatibus: ἀναπτύσσω.
Inurbanè, ἀστείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ ἐκ ἀστεῖος.
Inurere alicui ignominiam, στρεβλοῦσθαί τινι ἐπίσημα.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀσυνήθως, ἀξένως, ἀξένως.
Inusitatus, ἀσυνήθης, ἀσυνήθης, ἀξένιστος.
Inutilis, ἄχρηστος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος.
Inutilitas, ἀχρηστία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἀτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰοὺ.
Joco, ὁ παίζω, παιδιάζω, χαρίζομαι παιδιᾷ.
Jocone an serio, παίζων ὁ σπουδάζων.
Jocor, παίζω, παραπαίζω τινι, cum aliquo: ἀστεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, βωμολόχος, σκωπτικός.
Jocularis, σκωπτικὸς.
Jocus, παιδιὰ, παίγνιον, ἄθος, τὸ σκῶμμα, τὸ γελοῖον.
Ionia, ἰωνὶς, ἰωνία.
Ipse, αὐτὸς.
Ipsissimus, αὐτοτατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζω τινα.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, σιωπᾶν τὸ ὀργιλὸν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν παροξύνειν.
Iracundè, ὀργίλως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργὴ.
Iracundus, ὀργίλος, ὀργίλων, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, vel alicui rei, propter aliquam rem: ὀργίζομαί τινι.
Iratus, ὀργιζόμενος, θυμούμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολῶ.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιστος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιστία.
Irreligiosus, ἀσεβὴς.
Irreparabilis, ἀνεπανόρθωτος.
Irrepo, παρεισέρπω, παρεισδύνω.

Irrepre-

Irreprehensibilis, ἀνεπίληπτος, ἀνεπιλήπτως, ἀμέμπτως.
Irrequietus, ἀνήσυχος, ἀνήσυχα.
Irretio, συγχύω, ἀπατάω.
Irretitus, ἀπατηλεύς.
Irreverenter, ἀναιδῶς, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντία.
Irrevocabilis, ἀναπόστροφος, ὁ καὶ ἡ ἀμετάστροφος.
Irrideo, καταγελάω τινος, & τινι, διακωμῳδῶ, χλευάζω τινα.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διάνω.
Irriguus, καταῤῥύτος.
Irrisor, χλευαστής, μῶκος.
Irrisus, & irrisio, χλεύασία, χλεύασμος, διακωμῳδία, καταγέλασις.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παροξυσμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθιστὸς, παροξυσθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινα πρός τι, &c. παροξύνω δὲ πολίτας ἐπ' ἀνδρὶ, cives in eum: ἐρίζω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
Irritus, ἄβέβαιος, ἄκυρος, ἀνεφελὴς.
Irrogo, τιμὴν τίνι μετρῶ, mulctam.
Irroro, ὑποῤῥαίνω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινί, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινί, ἐφορμῶ.
Irruptio, ἀνάῤῥηξις, ἡ ἐμβολή.
Irruptionem facere, πραγοδοκεῖν τινί.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, αὗτος, ὁ, ἡ, ὅ.
Isthac, διαῦθι τῆ πόσε.
Iste, ἥδε, ἤδε.
Isthic, adverb. αὖθι, τῆδι, ἀντόθι.
Isthinc, ἀντόθεν, ἐνθένδε.
Isthismodi, τοιουτοσὶ, τοιόσδε.
Isthorsum, πρὸς τῆδε ἢ τόσσον.
Ita, adverb. οὕτως, οὑτωσὶ, καὶ, πάνυ.
Ita, as, ἆτις, ἅς, καὶ ἥδε ἥμας.
Itaque, ἀρ' οὖν, τοίνυν, τοιγάρτοι.
Item, ὁμοίως, ἀκριβῶς.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus iter facere, πορεύεσθαι πεζῇ ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, ἐπαναλέγω, ἐπαναμιμνήσκω.
Iterum, αὖθις, αὖ, ἐπαναδὶς.
Iterum atque iterum, αὖθις αὖ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικὸν.
Juba, χαίτη, ἡ.
Jubar, ζῶνη, αὐγὴ, τὸ.
Jubeo, κελεύω τινὰ, ἐπιτάττω, παραγγέλλω τινὶ τι, ἐπιτάσσω, ἀνάγκη, κέλευσμα.
Jubilo, ἀναλαλάζω, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucunde, ἡδέως, ἥδιστα.
Jucundissime, ἥδιστα, ἀληθέστατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, εὐφροσύνη.
Jucundus, ἡδὺς, ἀλυπος, εὐφρὴς.
Judex, κριτὴς, οῦ, ὁ δικαστὴς.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσκρινὴς.
Judicialis, δικαστικὸς, κριτικὸς.
Judicium, δίκη, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, τὸ, pro opinione, δόξασις.
Judico, κρίνω τινα, & περί τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πλίθρον, & πλίθρον.
Jugiter, διὰπαντὸς.
Juglans, κάρυον βασιλικὸν.
ex Jugo montis, ἀπὸ κορυφῆς.
Jugulatio, σφαγὴ, ἡ.
jugulo, σφάζω, σφάττω, σφαγιάζω.
jugulum, δειρὴ, ἡ· αὐχὴν.
jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τὸ, montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δούλιον ζυγὸν.
jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
juncetum, ἑλεῶν.
junceus, ἑλώδης.
juncosus, idem.
junctim, ζευκτῶς, ἀπὸ ζυμπλοκῆς.
junctura, ζεῦξις, συνάφεια, ζυναφή.
juncus, σχοῖνος.
jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, ζυνίστημι.
junior, νεώτερος.
juniperus, ἀρκεύθος, ἡ.
junius, ἐκτρεμιζόμενος, ἰδιώτης.
juno, Ἥρη.
jupiter, Ζεὺς, τὸ Διός, κρησίον.
jura violare, ὅρκια παραβαίνειν.
Juramento se obstringere, ὅρκοις ἐπιτίθεσθαι περί τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
jure, δικαίως, πάντως, εὐθέως.
jurgiosus, φιλόνικος, ἐριστικὸς.
jurgium, φιλονικία, ἔρις, νεῖκος, τὸ, τὸ λοιδορεῖν.
jurgo, ζυναμιλλῶμαι περί τινα, ἐρίζω.
juridicus, δικαστὴς.
jurisconsultus, ὁ νόμων, ζυμβουλευτικὸς.
jurisdictio, δικαιοκρισία.
juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νόμων.
jurisperitus, δικαστὴς, νομικὸς.
jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
juro, ὄμνυμι & ὀμνύω.
jurulentus, ζωμώδης.
jus, pro liquore, ὁ ζωμὸς.
jus, δίκη, τὸ δίκαιον, θέμις, ιστος, pro potestate, ἐξουσία.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ, ὅρκιον.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα & τινί.
Jusculum, ζωμίδιον.
Justum, τὸ πάξις, σφήκωμα.
justa, ἐκφοραὶ, ἐναγίσματα, τὰ.
justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Juste, δικαίως.
justificatio, δίκαιωσις, κάθαρσις.
justifico, δικαιῶ.
justitia, δικαιοσύνη.

Juvat, *delectat*, τέρπει, ὠφελεῖ τινα.
Juvenca, *ἀδμὰλις*, πόρτις.
Juvenculus, juvenculus, *νεανίσκος*, νεανίσκος.
Juvencus, *μόσχος*, ου, ὁ, πόρτιξ, ικος, ὁ.
Juvenesco, *ἀκμάζω*, νεανίζω.
Juvenilis, *νεανικὸς*, *μειρακιώδης*.
Juveniliter, *νεανικῶς*, *νεανίδιον*.
Juvenis, νέος, *νεανίσκος*, *κόρος*. ὁ νεανίας, ου, ὁ, ὀλοὸς, *αἴζηλος*.
Juvenis sum, *νεανίδω* & *νεανίζω*.
Juvencus, *νεάνις*, ίδος.
Juvo, *ὠφελῶ* τινὶ, & τινα, *βοηθῶ* σοι *σοῖς πολεμίοις*, *adversus hostes*.
Juxta, *παρὰ*, *ἀμφὶ*, *περὶ*, *cum dat.* adv. *ἰσόῤῥοπος*, *πλησίον*, *παραπλησίως*.

K.

KAlendæ, αἱ *καλάνδαι*, Plin. *νεομηνία*, *idem*.

L.

LAbasco, *καπνίζομαι* pro animo concidere, *ἀθυμεῖν*.
Labefactatio, *λύσις*, ὁ *λύμη*, *πάθος μη*.
Labefacto, & labefacio *λυμαίνομαι*, *accus.* & *dat.*
Labellum, *χοάδιον*.
Labellum, *vas situlum*, *λεκάνη*.
Labem aspergere alicui, *ἐπαίρειν τινα*.
Labes, *λύμη*, *πάθος*, τὸ· *κηλὶς*, *βλάβη*, ης, ἡ.
Labium & labrum, *χεῖλος*, εος, τὸ.
Labo, as, are, *σαλεύομαι*, *κυμαίνω*.
Labor, *cado*, *πίπτω*, *ὀλισθαίνω*, *πίπτω*.
Labor, *πόνος*, ὁ· *κάμα*τος, ου, ὁ, *κόπος*, *μόχθος*.
Laboratus, *ἐξειργασμένος*.
citra Laborem, *ἀπόνως*, *ἀμοχθεί*.
Laborem detrectare, *μισοπονεῖν*, *ἀποκλίνειν* ἢ *πόνου*.
Laboriose, *πονικῶς*.
Laboriosus, *ἐπίπονος*, ὁ, ἡ *καματηρὸς*, *μοχθηρὸς*, *πολύμοχθος*.
Laboro, *operam do*, *πονῶ*, *domino* pro male habere, *μοχθῶ* pro angor, *φροντίζω*, *ἀπορέω* *ἀθυμῶ*, &c.
Laborum patiens, *ἐμπονος*, *ἐπίπονος*.
Labrum, *χεῖλος*, τὸ.
Labrum mordere, *χαλινὸν ἐδάκειν*.
Labrum, *vas*, *πλυνὸς*, *λεκάνη*.
Lac lactis, *γάλα*, *γάλακτος*.
Lac concretum, *πεπηγυῖα γάλα*.
Lacer & lacerus, *διάσπαστος*, *διασπάσιμος*.
Laceratio, *σπάραγμα*, *σπαραγμὸς*.
Lacerna, *φαινόλης*, *μηνίδιον*, ης, ἡ.

Lacero, *σπαράσσω*, *σπαράττω*, *λακίζω*, *ῥήγνυμι*, *ξαίνω*, *Cæsio*, *scindo*.
Lacerta & lacertus, *σαῦρος*.
Lacertosus, *μυώδης*.
Lacertus, *μυὸς*, ὁ *ἐν τῷ βραχίονι μέρει*.
Lacessitus, *σκωπτικοῖς λόγοις*, *contumelia*.
Lacesso, *provoco*, *σκωπτικοῖς τινα εἰς ὀργὴν*, *σκωπτικίζω*, *ἐρεθίζω*.
Lacinia, *ἔδεσμα* τὸ *κρέατος μέρος*.
Laciniosus, *πολυσάρκος*.
Lacryma, *δάκρυον*, *δάκρυ*, ος, τὸ.
Lacrymabilis, *πολύδακρυς*, *δακρυόεις*.
Lacrymas abstergere, *ἐξαλείφειν δάκρυα*.
Lacrymatio, *δάκρυσις*, *δάκρυμα*.
absque Lacrymis, *ἀδάκρυτι*.
Lacrymo & lacrymor, *δακρύω*, *κλαίω*, *δακρυχέω*.
Lacrymosus, *ἐπάκρυος*.
Lacrymula, *δακρύδιον*.
Lactari spe vana, *κενῇσιν ἐλπίσιν ἐπιμαιμάσσειν*.
Lactens, *γαλαθινὸς*, *θηλάζων*.
Lactens porcus, *θήλαξ*, *θηλάσιον*.
Lacteo, *lac fugo*, *θηλάζω*.
Lactes, τὸ *μεσεντέριον*.
Lacteus, *γαλακτώδης*, *γλαγερὸς*.
Lactio, *lac præbeo*, *γαλακτοποιῶ*, *γαλακτοποσία*.
Lactuca, *θρίδαξ*, ὁ· *θρίδακίνη*.
Lacuna, *τέναγος*, τὸ· *τέλμα*, *τέλμη*, *αλος*, *Cheronæ*.
Lacunar, *φάτνωμα*, τὸ· *κοσμητόγραμμα*, *ἐγγύη*.
Lacuno, *κοσμῶ*.
Lacunosus, *τενεδώδης*, *τελματώδης*.
Lacus, *λίμνη*, *λάκκος*, *τέλμα*.
Lædo, *βλάπτω* τινα, *κακῶ*, *σίνομαι*.
Læna, *χλαῖνα*, *πῖλος*.
Læsio, *βλάβης*, *τέρησις*.
Læte, *ἱλαρῶς*, *εὐθύμως*.
Lætifico, *εὐφραίνω* τινα, *ἱλαίνω*.
Lætitia, *εὐθυμία*, *χαρὰ*, ᾶς, ἡ, *γαθοσύνη*.
Lætitia perfundor, *γανύομαι*.
Læto animo esse, *εὐθυμεῖν*, *εὐθύμως διακεῖσθαι*.
Lætor, *χαίρω*, *ἡδομαί τινι*, *γαθέω*.
Lætus, *φαιδρὸς*, *εὔθυμος*, ὁ ἡ ὁ, *γαθόσυνος*, *ἱλαρὸς*.
Læva, *manus sinistra*, *σκαιὰ*.
Lævigo, *complano*, *λειαίνω*.
Lævis, *glaber*, *λεῖος*, *λειόδης*.
Lævitas, *λειότης*, τὸ *λεῖον*.
Lævus, *λαιὸς*, *σκαιὸς* pro inauspicatò, *δυσοίωνος*.
Lagena, *ὑπερφόρη*, *λαγύνιον*.
Laguncula, *λαγυνίδιον*.
Laicus, *λαϊκὸς*, *ἰδιώτης*.
Lambo, *λείχω*, *λιχμάω*.
Lamentabilis, *πολυθρήνητος*, *θρηνώδης*, *πολυκώκυτος*, *γοερὸς*.
Lamentatio, *ὀδυρμὸς*, *θρῆνος*, *ὀλοφυρμὸς*, *κωκυθμὸς*, *οἰκτίρμός*.

Lamen-

Lamentor, θρηνέω, ὀλοφύρομαι, κωκύω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamia, λαμία.
Lamina, ἔλασμα, πίναξ.
Lampas, λαμπάς, φαῦλος.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, θωπεύω, κατασπάω, σπαράσσω.
Laneus, ἐριοῦς.
Langueo, *debeo*, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ὑπνόω.
Languesco, χαλάω, ἀκρόω.
Languide, *segniter*, ὑπολιγωρῶς.
Languidus, χαλαρός, νωθρός.
Languor, παραφορά, *delirium*, ας, ἡ.
Lanitio, *dilaceratio*, σπάραξις.
Laniena, κρεωπωλεῖον, κρεαγορεῖον.
Lanifex, ἐριουργός, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μηλοφόρος.
Lanio, κρεουργῶ, *dilacero*, σπαράσσω.
Laniſta, γυμναστής.
Lanius & lanio, κρεωπώλης, κρεουργός, ἀρτεμοπώλης, κρεοπράτης.
Lanuginoſus, ἠλακάτης.
Lanugo prima, ἴουθος, ἠλακάτη, λάχνη, σφυρωνίον, χνόη.
Lanx, πίναξ, ταλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λιθοβόλος.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χαλικες, ων, οἱ.
Lapideſco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λιθώδης, λίθεος.
Lapidibus ſtratus, λιθόστρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολῶ τινα.
Lapideſco, λιθάδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος ὁ *vel* ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος γωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξυλόν.
Lapſus, ῥαστ, ὀλισθήσεως, πτῶσις.
Laquear, φατνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τὸν βίον τῷ ζώνῃ διέφθειρεν.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, σφιγξ, πέδη, δεσμός.
Lardum, χοιρεία σάρξ, πάνυ λίπος.
Lares, ἑφέστιοι θεοί, δαίμονες.
Large, ἁπλῶς.
Largior, *dispensat* ου ἴσασιν, εἰσπράττω, χαρίζομαι.
Largitio, δημοσία χαρίσματων, δίοπτ, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, *dispendere*.
Largus, λαμπρός, ἁπλοῦς, πολύδωρος.
Larix, λάρξ, ικος, ἡ.
Larva, μορμολύκεια, μορμολύκειον ἐνδυμάτιον.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Laſcivia, *delicia*, ἀσελγεία, ἁβροδιαιτία, λαγνεία, ὕβρις.
Laſcivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω, & ἀσελγῶ, ἀκολαστάνω, λαγνεύω.
Laſcivus, ἀσελγής, ἀκόλαστος, λάγνος, ἀκρατής, μάχλος, ἀκρασιεύς.
Laſſeſco, ἀκμάζω.
Laſſitudo, κόπος, κάμασις.
Laſſo, *fatigo*, κοπόω, κατατονῶ.
Laſſus, κεκμηκώς, κεκοπωμένος, κατατονῶν.
Late, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρυπτούγειον, φωλεός, ὁ.
Latebroſus, φωλεώδης, λαθρώδης.
Latens, *dolus*, κρυφαῖος.
Latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρᾳ.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ὁ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλαγιάθεν, ἐκ τῶ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, φίλαξον, ου, τό.
Latex, κάμη, βάθρον.
Latibulum, φωλεός, ὁ, ὁ· χωρίον.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latine, λατινιστί, ῥωμαϊστί.
Latinus, λατῖνος, ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τὸ πλάτος, πλατυσμός, εὐρύτης.
Latratus, us, ὑλακμός, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρών, κοπρωνιτις, κοπρών.
Latro, as, ὑλακτῶ πνα, *in aliquem*, βαύζω.
Latro, onis, ὁ λῃστὴς, ὁ· κλέπτης.
Latrocinium, λῃστεία.
Latrocinor, λῃστεύω, λῃστρεύομαι.
Latrunculus, τὸ λῃστήριον.
Latus, lateris, πλευρὰ, πλευρᾶ.
Latus, a, um, πλατὺς, εὐρὺς, ῦ, ὁ, εὐρύχωρος.
Lavacrum, λυτρὸν, πλυμάδιον.
Lavatio, λόσις, λυτρὸν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ὑμνητὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabiliter, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ὕμνησις.
Laudator, ὑμνητὴς ἢ ὑμνήτρια.
Laudatus, ὑμνητὸς, κεκλεημένος, ἔπαινος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνητος, ὁ· ἀξιεπαινετὸς, ἐπαινεσιάζων ἄξιος.
Laudi ducere, ἡ τινὸς ὑπάρχειν ἐγκώμιον.
Laudo, αἰνῶ ῶ, ἐπαινῶ ἐπί τινος ἐγκώμιος ἄγειν, viros bonos: ἐπαινεσιάζω τινα.
Laudo valde, κατακρίνω λίαν, ἀποδοκιμάζω, ὁ πολὺς ἐφύτρα τίθεμαι.
Lavo, *abluo*, λούω, *de corpore vigilia*, *de manibus* ὁ πλύνω, *de veſtibus*.
Laurea, *daphne*, *diadema* φύλλα.
Laureati, *daphnephoroi*.

Lau-

Lauretum, δαφνών, ῶ.
Laurus, φάγος.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ὑγκώμιον, εὐφημία.
Laute, λαμπρῶς.
Lauteveſtimus, εὐζωνότατον, εὐζωνώτατον.
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπὴς.
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω διέρμα, vincula· ἀνίημι.
Laxus, χαυλὸς, χαλαρὸς· pro amplo, εὐρύς.
Lea & lexna, λίσπη.
Lebes, λέβης, θλιμμοτήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἀναγνώσκω.
Lector, ἀναγνώστης.
Lectulus, κλινίδιον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, δίκλη, κοίτη, ἡ· κρεβάτιον.
Legare aliquid alicui, κατακλείσαν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρεσβεῖον, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν, πρεσβεύω πρᾶξιν.
Legatum, τὸ κατακλεισθὲν ἢ κατακλεισθέν δόσις.
Legatus, πρεσβευτὴς.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges ſervare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν.
Legio, τάγμα, λεγεών, ὁ.
Legiſlator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitime, νομίμως, κατὰ τὸ νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἐνθεσμος.
Lego, as, πρεσβεύω, ἀποστέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω colligo, συλλέγω· pro præternavigare, παραπλεῦσαι· pro ſurripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδροψ, φακὸς.
Lembus, λέμβος, ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμολύκεια· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαστρωπὸς, ὁ· πορνοβοσκὸς, ὁ.
Lenimentum, κήλησις, παῦσις, μείλιγμα· θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἡσυχάζω, κελαΐνω.
Lenis, πρᾶος, ἥμερος, πρᾷος· μείλιχος, λεῖος, ἀβρός.
Lenitas, πραότης, ἡμερότης, πρᾳότης.
Leniter, ἠρέμα, πράως, ἡσύχως, λείως.
Leno, onis, μαστρωπὸς, ὁ ἡ ὁ, πορνοβοσκός.
Lenocinium, μαστρωπεία, pro illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαστρωπεύω· pro blandiri, κολακεύειν, κολακεύω.
Lens, lendis, κόνις, ἡ.
Lens, lentis, φακὸς, φακός.
Lente, tarde, βαθέως, βραδέως.
Lentiginoſus, φακώδης.
Lentigo, φακὸς.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lenus, a, um, γλίσχρος, ἔμπλης, νωθής.
Leo, λέων, οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepide, χαριέντως.
Lepidus, χαριέστατος, ἁβρὸς, γλαφυρὸς, κεκλῆς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos & lepor, χαριέστατα, κεκλῆτης, αἱμυλία, ἀστεϊσμὸς.
Lepra, λέπρα.
Lepus, oris, λαγὼς, λαγοῦς.
Lepuſculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, κτενεῖος.
Lethaliter, θανασίμως, κτενείως.
Lethargia vel lethargus, ὁ λήθαργος, λαθαργία.
Lethargicus, λαθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, levamen, ἀναπαύσεις, κουφίσεις, παῦλαι, παραμυθία.
Leves homines, ἀξίωμα.
Levir, δαὴρ, ῆρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ἀκὺς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ἀκύτης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, πόρρω, ὑπολίγον, pro parum, ὀλίγον· ἐν ὀλίγῳ.
Levo, as, αἴρω, ἀναιρῶ, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμὸς.
Libamentum, libamen, libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βιβλίον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἀσμένος, ἑκών.
Libenter, ἀσμένως.
Liber, τὸ βιβλίον, ὁ βίβλος.
Liber, a, um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐτάρκης.
Liberales artes, ἐλευθέριοι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ ἡ ὁ· ἐλεύθερος· pro munifico, φιλότιμος, ὁ ἡ ὁ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberaliter, ἐλευθερίως.
Liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτὴς.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἀφετὸς, λυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, ἐξουσθεὶς.
Libere, ἐλευθέρως, μὴ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀναλύω, λύω, ἐλευθερόω τινὰ πίνος· λυτρόω, ἐξουσίζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιία, παιδοποίησις.
Liberos procreare, παιδία παῖδας· γεννᾶν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem aſſerere ἐλευθερῶ τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελεύθερος.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ, ἀρέσκει.

Libi-

Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαστος, ἀκρατὴς, μοιχός.
Libido, ἐπιθυμία, ὁ· ἀσέλγεια, κακοπαθεία, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ ἀπόρρητον, τὰ νεκύσια, τὰ ἀπόφορα.
Libitinarius, κληρικὸς, ἀπορρητικός.
Libo, as, λείβω, σπένδω.
Libra, æ, λίτρα, ζυγὸς, ζυγός.
Libraria, æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιοχόος, χαρτοχόος.
Librator, ὁ ζυγοβασιλεύς, ζυγοστάτης.
Libro, πελεκάω, ζυγοβασιλεύω.
Libum, φαγὶς.
Licenter, ἀδεῶς, ἀσέλγως.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τυπλομισθός.
Lictor, ἀπαντητὴς, μαγγανάβα.
Licet, fas est, ἔξεστι· ἔξεσι· ἔνεστι· Licet, Conjunctio, κἄν, κἀμὶ, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνίμης, πλειστριάζω.
Licitum est, ἔξεστι· θέμις ἐστί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien, enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνώδης, σπληνώδους.
Ligamentum, συνδέσμιον, δεσμός.
Ligatura, idem.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλοκοπῶμαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κάλον, ὕλη.
Ligo, δίω, δεσμεύω, κατεδέω.
Ligo, onis, δίκελλα, ῥάβδος, Ligustrum.
Ligurio, λιχνεύω.
Ligurities, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λειρικὸς.
Lilietum, ὁ κρίνων, ὠνός.
Lilium, κρίνον, λειρίον, ου, τὸ· σοῦσον, ου, εἰ.
Lima, ίμη, ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, ἐγκόλπιον.
Limen, βαλὸς, οὐδὸς, βατὸν.
Limes, ὁ, ἀγκωνὼν· ὅρος, ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παρακύπτειν ἐς τι, παρακλίνειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, ἀποτερίζω.
Limo, as, ῥινῶ, λεπτύνω, ἀποξύω, pro expolio, κατασκευάζω.
Limosus, ἑλώδης, βορβορώδης.
Limpidus, clarus, διαφανὴς.
Limus, ὑλὺς· πηλὸς βόρβορος, ὁ.
Limus, a, um, πλάγιος, παρακλινὴς.
Linctus, us, λίγμα, τὸ ἐκλιγμα.
Linea, γραμμὴ, πρὸς.
Linea media, ὁ διάμεσος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.

Lingua, γλῶσσα vel τὸ· διάλεκτος.
Lingua eadem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ἢ ἡ· ὁμόφωνος.
Lingula, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linco, unxi, χρίω, ἀλείφω, ὑπογρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος, λῖτ, τὸ, ὁ ἐσθής.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνιον, ας, ἡ· σινδὼν, ὁ.
Linteus, λινοῦς, ᾶ, οῦν.
Linum, λίνον.
Lippio, λιμῶν, γλαυκῶν & γλαυκῶμαι, ὀφθαλμιῶ.
Lippitudo, λίμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λιμῶν, γλαυκῶν.
Liquamen, ῥόλιγμα, ατος, τὸ· ῥόλιγμος.
Liquefacio, ἰκτέω, κατατήκω, χωλαίνω, χωλίζω.
Liquefactio, τῆξις & τακεδών.
Liquefio, διαχύομαι, ἰκτίνομαι.
Liquefco, τήκομαι, σωστήκομαι.
Liquet, φανὸς, σαφὲς, σαφὲς ἔστι.
Liquido, φανῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ pro puro, καθαρὸς, διαφανὴς.
Liquor, ὑγρότης· τὸ ὑγρὸν· χωλὸς, ὁ, ἡ.
Lira, αὐλὸς, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλῶν.
Lirare, αὐλακίζειν ἀλοᾶσθαι.
Lis, litis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἄμιλλα, ης, ἡ· ἠλλαμὶς, κρίσις.
Litatio, καλλίερημα, τὸ.
Litem intendere alicui, εὐθύνειν δίκην τινί· τὸν.
Litera, γράμμα, τὸ.
Literæ factæ, ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, καμψίδειν ἀπὸ τινος· δέχεσθαι ἀπὸ τινος.
Literas aperire, γράμματα ἀνασφραγίζειν.
Literas configno, συμβολαιόω, ὑπασφραγίζω.
Literas mittere, ἀπολύειν ἀπόστολον· ἀποστολὴν διδόναι.
Literas scribere, ἀπολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ τὰ λόγια δεδιδαγμένοι.
Litigator, ἐριστὴς, φιλόνικος.
Litigiosus, ἐριστικὸς, ἀμφισβητητικὸς.
Litigo, ἀμφισβητέω· δικάζομαι περὶ οὗ μάχῃ, ob mercedem· ἐργάζομαι περὶ τινος.
Lito, καλλιερῶ, καλλιέρημα τίθεμαι.
Litura, æ, ἀλοιφή.
Littus, ὁ, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, ἀὴν, ἀνὴν, ὁ, vel ἡ· λιμὴν, ἕνος, ὁ.
Livesco, lividum fio, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, σπίλος.
Livor, πέλιωμα, μέλανος, ατος.
Lixa, æ, σκηνοφόρος, ὑπηρέτης.
Lixivia, æ, & lixivium, ii, ἀσπία.
Lixus, a, um, ἰφθὸς.
Loca præcipua, πρόκλα, ων, τὰ.
Localis, τοπικὸς, ἐντοπίος.

Locatio,

Locatio, διάθεσις, ἐγγύλαξις.
Locator, ἐγγυλάτωρ, ὁ διαθέτης.
Loco ejus, abl. cum genitiv. ἀντὶ τοῦ.
quo loco sunt res adversariorum, ὅπου ἐστὶ τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco, τόπου, τῷ, pro elocare, διδόναι ἐπὶ τόκῳ interdum significat, pretio utendum do, χρῆσιν διδῶ.
Loculus, λάρναξ, ακος, ὁ· διθήκη.
Locum dare, ἀφιστάναι τινί.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὐπορος, ἀφνειός, διπλήσιος.
Locupleto, πλουτίζω, εὐπορῶ ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χώρος· pro opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, ἑλαφρὸς, ᾶ, ὁ.
Locus publicus, λόχη, ης, ἡ.
Locus uliginosus, τέλμα, ατος, τό.
Locusta, ἀκρὶς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, στιβάς.
Loligo, σηπία, πόδος, ου, ὁ.
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λειμμα.
Longævitas, μακροζωΐτης, πολυετία.
Longævus, πολυέτης, μακρόβιος.
Longanimis, μακροθυμος· μακροθύμιος.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥω, πόῤῥω.
Longe lateque, διὰ πολλοῦ.
Longe melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάτασις, διαμονὴ, μακρότης, πλῆθος, ους.
Longinquus, ἀπόπτερος, μακρὸς, ἀποτόμως ἔχων, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, παμπόλυ.
Longissimus, μάκιστος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης, μῆκος, τό.
Longius, ἀπωτέρω, πορρώτερον.
Longo tempore post, χρόνῳ ὕστερον.
Longum, μακρὰν.
Longus, μακρὸς, πολυμήκης.
Loquacissimus, λαλίστατος.
Loquacitas, πολυλογία, φλυαρία.
Loquaciter, λαλητικῶς, φλυαρικῶς.
Loquax, φλύαξ, κος· πολύλογος.
Loquela, λαλιὰ, λόγος.
Loquor, λαλῶ τινι, ἢ πρός τινα· ἀγορεύω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρηγορῶ.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, πανοπλίτης· θωρακοφόρος.
Loripes, ἱππόποδος, αὐτοπόδης, ου, ὁ.
Lorum, ἱμὰς.
Lotium, urina, ἦ ουρον, οὖρα.
Lubens, ἀσμένος, ἑκὼν.
Lubenter, ἀσμένως, ἑκόντι.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστὶ.
Lubricus, σφαλερὸς, ὀλισθηρὸς, ἄπιστος, ὀλισθηρὸς.
Lucanica, λουκάνικα, ης, ἡ.
Lucco, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω,
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἁ.
Lucidus, φανερὸς.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causa aliquid facere, πολλοῦ τι ποιεῖσθαι τὸ κέρδος.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκερδία.
In Lucro deputare, κέρδος τιμᾶσθαι τι, ὡς κέρδος ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω τινὰ τινος, ex aliqua re, κέρδος ποιοῦμαι.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδὴς, πολυκερδὴς, χρηματικὸς, ἐπιφελὴς.
Lucrum, κέρδος, τό.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, πάλαισμα, παλαίσμα.
Luctatio, παλαισμα, τὸ πάλαι.
Luctator, ἀγωνιστὴς, παλαιστὴς.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, πενθικὸς.
Luctus, ἀγὼν, πένθος, πολυθρήνητος, τό.
Lucubratio, νυκτιγραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτιγραφῶ, σπουδάζω νύκτωρ.
Luculente, φασιῶς.
Luculentus, διαυγὴς, λαμπρὸς.
Lucus, τέμενος, τὸ, ἄλσος, ους, τό.
Ludere alea, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐξυβρίζω τινὰ· καταγελάω, λοιδορῶ.
Ludibrium, τὸ καταγέλαστον, λοιδόρημα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.
Ludicrum, ἄθλημα, παίγνιον.
Ludificatio, ἐμπαιγμὸς, χλεύασμὸς.
Ludifico, ἐμπαίζω, χλευάζω, ἀποκλείω, ἐξαπατῶ.
Ludimagister, γελοιοποιὸς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω, pro derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Ludus, παιδιὰ, παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθῶ τινα, & τινὰ τινι, propter aliquid, θρηνῶ μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, δυσφορῶ, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύθρηνος.
Lumbrici, ἕλμινθες, σκωλήκες.
Lumbus, ἰσχὺς, ἡ, ἰξὺς, ὕος, ἡ.
Lumen, φῶς, τὸ· φέγγος, τό.
Luminare, φωστὴρ, ὁ.
Lumine cassus, σκότιος, ἀμαυρὸς φωτός.
Luminosus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, Σελήνιον, μὴν.
Luna crescens decrescens, σελήνη πανσέληνος ἢ φθινούσης.
Luna nova, νουμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.

Luna

Luna dimidiata, μηλίς, δίχηνος, δίχημμόρια.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, μηνοειδής.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, persolvo, ἀποτίνω, διαπονῶ, τίω.
Luo pœnas, τίνω ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοσκοπεῖον.
Lupina pellis, λυκέον, λυκᾶν.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Luscines, λίχνοι, καλιεργοί.
Luscus, ἀκρὸς, σκολιὸς, μιλάγχλαινος.
Luscinia, ἀηδὼν, ὁ, & ἀηδὼ, οῦς, ἡ.
Luscitiosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, κατάλογον ποιεῖσθαι τῆς δυνάμεως.
Lustratio, ἀποκάλπισις, item καθάρσις.
Lustro, ἀποκαλπίζω, περίειμι, κύκλῳ δοκιμάζω, expio, καθαίρω, ἁγνίζω: item lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, αὐλαία, pro lupanaribus, πορνεῖα τὰ, πορνοσκοπεῖα, etiam idem quod Olympias, ἡ πεντετηρία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παίγνιον.
Luteus, ἀκρὸς, χλωρὸς, ξανθὸς.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἔνυδρις.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ ἰλὺς βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παραδιάστασις.
Luxatus, ἐξηρθρημένος.
Luxo, ἐξαρθρέω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.
Luxurio vel luxurior, ἐκπαχυντίζω, ἀσωτεύομαι. Luxuriantur arbores, ὑλομανοῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἀσωτος, ἀκόλαστος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκρασία.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, πῆμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκείαις βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ, κός, ὁ, vel ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδὸς.

M.

MAcellum, κρεοπώλιον.
Macer, macilentus, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λεπτοφυὴς, ἀσαρκὸς.
Maceratus, ἐκτηκὸς, σπανὸς σαρκός.
Maceria, τοῖχος, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinatio, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαι, τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀσθένεια.
Macilentus, ἀσθμὸς, ἀσαρκὸς.
Macreo, macer ſio, λεπτύνομαι, σαπίζομαι.
Macte virtute, εὖγε εὖγε τῆς ἀρετῆς.
Macto, σφάττω, θύω, & -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus, a, um, ἀπωλεσθείς.
Macula, σπίλος, κηλὶς.
Macula aſpergere aliquem, σπιλοῦν τινα ὕβρει.
Maculo, μιαίνω τινα, σπιλόω.
Maculoſus, μιαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διυγραίνω, βρέχω, τιτρώσκω.
Madefactio, ὑπόβρεγμα.
Madeo, βρέχομαι, τιτρώσκομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγικὴ.
Magicus, μαγικὸς.
Magis, μᾶλλον, ὑπερβολὴ & ὑπερθετικὸν, περισσότερον.
Magis magiſque, μᾶλλον καὶ μᾶλλον· ἀεὶ μᾶλλον.
Magiſter, παιδότριβης, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ καὶ ἡ. φορτίτης.
Magiſter equitum, ἱππάρχης.
Magiſterium, σημεῖα, ἀρχαιρεσία.
Magiſtratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι.
Magiſtratu ſe abdicare, ἀποστῆναι τῆς ἀρχῆς.
Magiſtratum ambire, παρεγχύκλειν ἀρχὴν.
Magiſtratum gerere, ἄρχειν ἄρχῆς, ἄρχῃ.
Magiſtratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχὴν.
Magiſtratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ὡ ἐξουσία ἔστιν· item pro imperio, ἀρχὴ.
Magna loquor, μεγαλορρημονῶ.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιστᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης, ητος, ὁ.
Magni æſtimare, τιμᾶν πλείονος.
Magnificio, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnificè, μεγαλοφρόνως, μεγαλείως.

Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν περί τινος.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλότης, φιλοτιμία, μεγαλυχία.
Magnifico, μεγαλύνω, ὑπερῶ.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, μεγαλυχία.
Magniloquus, μεγαλόρρημων.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudo τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnopere, μέγα, λιτανευτικῶς, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ὁ μεγάλα, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ ζῆμιον, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ὁ ζημιώσας.
Major, ὁ κρείττων μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἀνθρ.
Maius, μάϊος, ζωοφορεών.
Mala, σιαγών· παρειά, ᾶς, ἡ.
Male, κακῶς, φαύλως.
Male agi cum aliquo, πρᾶξαι κακῶς, δυσχεῖν.
Male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Male facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Male habere, ἀβρωστεῖν, κακῶς ἔχειν.
Male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινα· λοιδορεῖν τινα.
Male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Male opto tibi, κακῶς βούλομαί σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημεῖν λέγω τινι, & κακῶς ποιῶ· κακολογῶ τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κακίσμος.
Maledictus, κεκακηγορημένος, κεκακισμένος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὀνειδιστικός.
Malefactum, κακούργημα.
Maleficium, κακούργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακοῦργος, κακοποιὸς, κακόπραγος, κακοποιός.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνους, δύσνους, δυσχερὴς, κακόφρων.
Maligne, κακοήθως.
Malignitas, κακοηθεία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόβουλος, κακόζηλος.
Malitia, κακία, πονηρία, βαναυργία.
Malitiosè, κακοήθως.
Malitiosus, βάναυργος, πανοῦργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφύρα· ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χοάνιον, χύτρινον.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κιδώμηλον· κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοιά, ῥοιὰ.
Malum, βάσανος, pro afflictione, πολυπραγμοσύνη, ἄνοια.
Malum, interjectio, φεῦ· φεῦ τῆς κακοῦ, κακοδαιμονία.
Malum consilium, κακοβουλία· κακὴ βουλή· κακοβουλία.
Malus, μαλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστὸς, οῦ, ὁ.
Malus, improbus, κακὸς, φαῦλος, κακόηθης, πονηρός.
Mamilla, ἡ, μαζὸς, ἡ πρόσθ.
Mamma, μαζὸς, μαστὸς, δαλὰ, πρόσθ.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammosus, μαστώδης.
Manceps, ὑργολάβος, ὁ· πολυπράγμων· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνὰ χειρὸς ἀφορμή.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀνὴρ χειρωνητός.
Mancipo, ἀνὰ χεῖρας δίδωμι, & -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πεπηρωμένος, κυλλός.
Mandata facere, τὰ σταλθέντα πράττειν, τὰ ἐντεταλμένα ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ· ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, as, committo, παραπέμπω, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινί τι· jubeo, ἐντέλλομαί τινί τι· πρόσταττω.
Mando, is, ere, μασσάομαι, ἰδίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασσάομαι, ζάω, ἰδίω.
Mane, πρωΐ· ἐκ τῆς ἑῴας.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: pro exspectare, ἀναμένω τινα, περιμένω.
Manes, manium, οἱ ἥρωες, αἱ ψυχαὶ τῶν τεθνηκότων.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρὶς.
Manicatus, χειριδωτὸς.
Manifestatio, ἔκφασις, ἀνάφανσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifestò, adv. σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἐνάργης, περιφανὴς, ῥητός.
Manipulatim, κατ' ἀνδρίας, ἀνδρηδόν.
Manipulus, ἡ ἐρέγμη, ἁμάλη, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ὁ ἀνδρία.
Manna, ἡ μάννα, ἀκρίδων.
Mano, as, are, ῥέω, στάζω, ῥεῖν, βρύω.
Manſio, μονὴ, διαμονή.
Manſuefacio, πραΰνω ἵππον· ἐθίζω, ἡμερόω, πιθανόω.
Manſuefactio, ἐξημέρωσις.
Manſuefió, πιθανόομαι, ἡμερόομαι.
Manſuefco, πιθανόρρημι.
Manſuete, πραΰμβιος, ἥμερος.
Manſuetudo, πραότης, ἡμερότης, ὁ.
Manſuetus, πρᾶος, ἥμερος, ὁ ἡ· ἵππος, ἵππος, ἥμερος, πιθανός.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, ἐκ χειρὸς.

In

in Manu, id eſt, poteſtate eſſe, ὑπὸ χεῖρα εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κάπυλον.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumiſſio, ἀπελευθέρωσις.
Manumiſſus, ἀφειὶς, ἀπελεύθερος.
Manumittere, ἀπολεύθερόω, ἀνίημι τινα.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus ſumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conſerere, συμβάλλειν σφίσι τινα, ὁ τινι.
Mapalia, κλισίαι, αὐλίδια.
Mappa, ἱδίον ὀθονιακὸν, χειρόμακτρον.
Marceſco, παχυμέλλω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ μαραινόμενος.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λίθαργος, ἡ.
Mare, θάλαττα, ἅλς, ὁ· πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ἡ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμοῦ.
Margo, περίανθος, χείλος.
Mari ſe committere, πλεῖν, θαλάττοπορεῖσθαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος, πελάγιος, ἐνάλιος.
Maris æſtus, πλημμυρὶς.
Maris dominus, θαλάσσαρχος.
Marita, ἡ γαμέτης, ἰδία.
Maritalis, γαμικὸς.
Maritimus, ἐνάλιος, παράλιος.
Marito, σωματίζω, ἀνδρὶ ξυζεύγνυμι.
Maritus, ἀνὴρ, ἀνδρόγυνος, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρουλλεύς.
Marmoreus, μαρμάρινος.
Marra, ἀξίνη, ἡ.
Mars, ἄρης, ὁ, vel πλ. οἱ· ἐνύαλιος.
Mars anceps, ἀσταθμητὸς μάχη.
Marſupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀσταθμήτῳ ἢ μάχῃ χρωμένῳ.
Martius, & Martialis, ἀρεῖος, ἀρήϊος.
Martius menſis, μαντχιών· ὁ μάρτιος.
Martyr, μάρτυρ. binc
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄρρην, ἄρσην.
Maſculinum genus, τὸ ἀρρενικὸν γένος· fœmineum genus, γένος τὸ θῆλυ.
Maſculus, ἄρρην, ἄρσην.
Maſſa, μᾶζα· ὄγκος, ὁ· τὸ σῶμα.
Maſtigia, μαστιγίας, μαστίγων ἄξιος.
Maſtix, μάστιξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκοῦσα.
Matercula, μητρύιαι, μητρίδιαι.
Materfamilias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, γένος argumento, ὑποθέσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, κρίβανος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, μητρὸς ἀδελφὴ, θεία πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικὸς.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικὸς.

Matrimonio jungi, πρὸς ἀνδρὸς τῷ γάμῳ συνοικεσίῳ χρῆσθαι.
Matrimonium, συζυγία, ζεύγνυμα, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμους διδόναι.
Matris frater, μητρὸς ἀδελφός.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητρὸς ἀδελφοῦ.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, ὄχεφιον, ἀμίς, ὑπόχυτις.
Matura ætas, ὥρεία ἡλικία.
Maturatio, ὑποπύησις.
Maturè, ὡρίως.
Matureſco, πυκάζομαι, ὠριάζω.
Maturitas, πέψασις, ἀκμὴ τῆς
Maturo, πυκάζω τι· ὑποπυάζω, πέσσω.
Maturus, πέπειρος, ὡρεῖος.
Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, ἕωθεν.
Matutinus, ἑωθινὸς, ἑωθινὸς, ὀρθρεῖος.
Maxilla, ἡ ζιγάνη, γνάθος, ἡ.
in Maxillas percutere, γναθίζειν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιστα.
Maximus, μέγιστος.
Me, ἐμὲ, μέ.
Mea quidem ſententia, κατ' ἐμὲ γοῦν γνώμην.
Meapte cauſſa, ἐμοῦ ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πάτος.
Mecaſtor, τὴν Ἥρην κάστορα,
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, μηχανοποιὸς, μηχανικὸς.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μεθ' ἐμοῦ.
Medela, ἴασις, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλέξω.
Mediaſtinus, μεσαίτατος· δίκλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτὸς,
Medicamen & medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴαμα.
Medicina, ἰατρικὴ, ἴασις, ἄκεσις,
Medicinalis, ἰατρικὸς.
Medico & mediçor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεσὶς, θεραπευτὴς, ἰατροσόφιστης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀπαλείφειν.
in Medio, ἐκ μέσου, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέσος, ἔνσαρκος.
Mediocritas, μέσον, μεσότης, μεσότης.
Mediocriter, μετρίως· ἐν ὀλίγῳ, μέσως.
Meditabundus, σωπῶν· ὁ ἐν φροντίσιν.
Meditare, ἐπιμελῶς.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, διανοία, φροντὶς, σκόπημα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχωρος.
Meditor, μελετάω, σκοπέομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Medullium, μυελόχυμος.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παραλίσκομαι, παρορῶμαι.
Medium, τὸ μέσον, τὸ μεταξὺ, μεσότης.

Medius, μέσος. μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὴν ἡρακλέα, τὴ θεὰ, vel in aspirando, μὰ τὴν θεόν.
Medulla, μυελὸς, ἐντερώδης.
Medullitus, κατὰ μυελὸν.
Meio, ὀμίχω.
Mel, melli, μέλι, ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικὸς.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, ζηλίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius & optabilius est, αἱρετώτερον.
Meliuscule habet, μικρὸν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιττουργίες, μελιττουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμὴν.
Membraneus, ὑμενώδης, περγαμηνὸς.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κῶλα, μελικῶς.
Membrum, μέλος, κῶλον, μόριον, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Menini, μέμνημαί τινος. ἀναμιμνήσκω, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.
Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, ἀξιόλογος, μνημονευτέος.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoria dignum esse, τὸ μνήμης ἄξιον εἶναι τι.
Memoria teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παραδιατιθέσθαι τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ὑπομνηματιδίον.
in Memoriam reduco, ἀναμιμνήσκω.
in Memoriam revoco, ἀναμιμνήσαι τι, μεταδιδάσαι τινά.
Memoriter, dicere, κατὰ στόμα τινος εἰπεῖν, κατὰ μνήμης εἰπεῖν, κατὰ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, pro narrare, λέγειν, ἱστορεῖν, διηγεῖσθαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda & mendum, πλάσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τὸ ψευδολογία.
Mendax, ψεύστης, ψευδόλογος.
Mendica, ἡ ψωροπαῖς.
Mendicatio, ψωραίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἱκετεύω.
Mendicus, πτωχὸς, ἱκέτης.
Mendosus, πλημμελὴς, ψευδὴς.
Mendum, πλάσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νοῦς, νόος, ὁ φρὴν, ενὸς, γνώμη.
Mensa, τράπεζα.
Mensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τὸ ἐπιτράπεζιον.
Menses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἡμέρα κάθαρσις.
Mensis, μὴν.
Mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐπισχεθὲν ἐμμηνικὸν.
Menstruus, ἐμμηνιαῖος & ἔμμηνος.
Mensura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενίτης, φρενιλαπὴς.
Mente perpendere, διανοεῖσθαί τι.
in Mentem venire ἐλθεῖν εἰς νοῦν τινι.
Mentio, μνεία, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνεῖαν ποιεῖσθαί τινος & περί τινος, μνείαν τινὸς ποιεῖσθαί τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, ἔννους, ἔμφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ ἀνθρωπος.
Meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι itidem fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ἐμοὶ δοκοῦντι, κατ' ἐμὲ γνώμην.
Meracum vinum, ζωὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωός.
Mercator, ἐμπορος, ἐμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόριον.
Mercede conductus, μισθωτός.
Mercede loco, μισθοῦ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά τινι.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθωτός.
Merces, μισθὸς, ὁ μισθωμα, κτῆσις.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, ἀλλήλοις ἐμπορεύομαι, συνίημι.
Mercurius, ἑρμῆς.
Merda, σκὼρ, σκατὸς, ἡ κόπρος.
Mercuda, τὸ σφέτερον.
Mereo & mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
bene de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὖ ποιεῖν τινα.
male Mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικὸς, πορνικὸς.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, itis, δρεπάνη.
Mergo, βάπτω, καταδύω, βυθίζω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινὸς.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Merito, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, ἀπόχρησις, ἡ ἀξία.
Merius, a, um, ἄξιος.
Merula, κόττυφος.
Merum, ἄκρατος, subaudit. οἶνος τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, τὰ ὠνια, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον ; μεσάδιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμὸς, ὁ ἀμητὸς.
Messor, θερίστης, εῶ.
Meta, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, στρατοπεδεύεσθαι.

Meta-

Metatio, κατασκήνωσις.
Metator, διαμετρητής.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψυχρολόγος, δειλός, φοβερός, περίφοβος.
Metior, μετρῶ, διαμετρῶ
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, aris, κατασκηνόω, ἐρίζω.
Metu consternor, πάσχω μὴν ὑπὸ φόβου.
Metuendum est ne, δέος ἐστὶ μὴ.
Metum alicui incutere, δέος ἐμποιεῖν τινι.
Metuo, φοβοῦμαι ἀεὶ λησεῖν, ἢ prædonibus: φοβοῦμαι λῃστὰς, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δείμα, ἔκπληξις.
Meus, ἐμὸς, ἡ, όν.
Mica, μίξ, χὶς, ἡ· ψίχα, ψάμμος.
Micans, στίλβων, ἀστράπτων.
Mico, στίλβω.
Mictatio, οὐρησις.
Migratio, μετοίκησις, μετοίκισις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀποικέω, μετοικέω ἀπὸ τόπου.
Mihi, ἐμοὶ, μοὶ.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
Militaris, στρατιωτικὸς, στρατιώσιμος.
Militaris tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, στρατιώτας καταλέγειν, vel καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφωρισμένοι.
Militia, στρατεία, στρατὸς, πόλεμος.
Militiæ peritus, στρατιωτικὸς, ἔμπειρος πολέμου.
Milito, στρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλια & χίλια.
Millesimus, χιλιοστὸς.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλάκις.
Milvus, ἰκτῖνος, ου, ὁ.
Mimus, μίμος, ὑποκριτὴς.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Minaciter, ἀπειλητικῶς.
Minæ, arum, ἀπειλὴ.
Minatio, ἀπείλησις, ἀπειλητικὸν.
Minax, ἀπειλητικὸς.
Minerva, Ἀθηνᾶ, Ἀθήνη.
Minerva crassiore, παχυλίᾳ μάτῃ.
Mingo, οὐρῶ, χεζητῶ, οὐρητῶ.
Minime, οὐ μάλιστα, οὐδαμῶς, οὐδαμῶς ἔχει.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, διάκτορος.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετῶ τινι ἔν τινι, in hac re: διακονῶ, λατρεύω.
Minitabundus, ἀπειλητικὸς.
Minitor, ἀπειλῶ.
Minium, μίλτος, ου, ἡ.
Minor, aris, ἀπειλῶ τινα δίκην.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἧττον.
Minor natu, vel minimus, νεώτερος, νεώτατος ἡλικίᾳ.
Minuo, ἐλαττῶ, μειῶ, μειόω.
Minuratim, εἰς λεπτὰ τεμνόμενα, κατ' ὀλίγα, κατὰ λεπτὰ.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτὸν.
Minutus, λεπτὸς, λεπτομερὴς.
Mirabilis, θαυμαστὸς.
Mirabiliter, θαυμαστῶς.
Miraculum, θαῦμα, τὸ μεγαλεῖον.
Mirandus, θαυμαστὸς, ἄγαστος.
Mirificus, θαυμασιουργὸς, θαυμασποιὸς.
Miror, θαυμάζω τινὰ ἐπὶ σοφίᾳ, & τινὰ ἐπ' ἀρετῇ, ἐκπλήττομαι ἔκπληξιν, ἄγαμαι.
Mirum, θαῦ.
Mirum esse si, θαυμάζειν ἄξιόν ἐστι, non est Mirum si, οὐδὲν θαυμαστὸν ἐστι.
Mirum in modum, θαυμαστῶς ἔσον.
Mirus, θαυμαστὸς, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἀθλιος, δύστυχος, δυσμόρος.
Miser ium, ἐλεεινὸν πρᾶγμα.
Miserabilis, ἐλεεινὸς, λυγρὸς.
Miserabiliter, ἐλεεινῶς.
Misere, ἀθλίως, πολυπόνως.
Misereor, ἐλεῶ τινα, οἰκτίρω, συλλυπέομαι ἀεὶ τινι.
Misereſco, ἐλεέω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτος ἔχει.
Miseria, ἀθλιότης, πολυπονία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ ἐπὶ οἰκτῷ, ὁ οἶκτος.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Miseror, aris, οἰκτίρω τινα.
Miserrimus, πολυπονώτατος, ἀθλιώτατος, ἐλεεινότατος, πολυοικτότατος.
Missile, βέλος, βλῆμα.
Missio, ἀπόλυσις, ἀποστολὴ.
Missum facere aliquem, ἀφίημί τινα.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus ὁ μιχθεὶς.
Miteſco, ἀφορμῶμαι, ἐπῶμαι.
Mitigatio, ἀφόμωσις.
Mitigo, σταίνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis, e, ἥμερος, ἀφορμώδης, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, ἐλικτὸς, δρομικὸς, εὐκίνητος.
Mobilitas, ὀξύτης.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, ἐπιείκεια.
Moderator, διοικητὴς, ἡνίοχος.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, ἔμμετρος, σύμμετρος.
Moderor, ἐλαύνω, οἰακοστρέφω.
Modeſte, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modeſtia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modeſtus, κόσμιος, ἔμμετρος, ἐπιεικὴς, σώφρων, ἥμερος.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μόδιμνος.
Modò, ἄρτι, ἀρτίως, ἀντίκρυ, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδὴ.
Modulor, μελῳδῶ, κατακλῶ, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβαλλὸν τὸ μέτριον.
Modum tenere, μέτρον τὸ μέτριον.

Modus

Modus, τρόπος, μέτρον, μέτρον, μέσον.
Mœcha, μοιχαλίς, ἡ, ὁ.
Mœchor, μοιχᾶμαι ἀπό τινος.
Mœchus, μοιχὸς, ὁ.
Mœnia, τεῖχη, τὰ ἐπάλξεων.
Mœreo, λυπέομαι.
Mœror, λύπη, ἀθυμία, ἄχθος, ἔλεος, τὸ, ἄνια, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἄνια.
Mœstus, κατηφὴς, λυπηρὸς, ἀθύμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, μυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τὸ ὄγκος, ὁ ἄχθος, τὸ μέγεθος.
Molefte, ἀνιαρὸς, βαρὺς, λυπηρός.
Molefte fero, ἀνιῶμαι, ἀχαριστίαν τ.
Moleftia, κατήφειαν, ἄνια, ἄχλος.
Moleftia afficio, βαρύνω τινα, λύπην τινὰ ἐν τινι, ἀνιῶ, ὀχλῶ.
Moleftia careo, ἄλυπος.
Moleftiam exhibeo, παρέχω τινὶ σχόλιόν τινα.
Moleftus, ἀνιαρὸς, ἀνιαρὸς, ἀνιῶν, λυπηρὸς, χαλεπὸς, ἀλγεινὸς, ὀδυνηρός.
Moleftus fum, ἄχθομαι, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευὴ, ἐπιχείρημα.
Molior, μηχανάομαι τι ἐπί τινι τινὶ, contra civitatem: ἐπιχειρῶ τινι, aliquid: ἐργάζομαι, σκευωρέομαι.
Molitor, μυλωθρὸς.
Mollefco, μαλακαίνομαι.
Mollio, ἁπαλύνω.
Mollis, μαλακὸς, ἁπαλὸς, ὑ· ηρυθρὸς.
Mollis fum, μαλακίζω.
Molliter, μαλακῶς, ἁβρῶς, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, is, ἄλω, ἀλήσω.
Momentaneus πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τῷ χρόνῳ, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπὴ, ἡ σταθμὴ, ἀκαρὲς, ἀνύσιμον, ἔφελκος.
Monachus, μοναχὸς.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monafterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιὸς, ὁ.
Moneo, νουθετέω τινὰ, νουθετῶ, παραινῶ σοι τόνδε, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραίνεσις, νουθέτησις.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τὸ.
Monftro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monftrofe, παραφυσικῶς.
Monftrofus, παράφυσις.
Monftrum, τέρας, ατος, τὸ.
Montanus, ὀρεινὸς, ὀρεινὸς.
Monticola, ὀρεσίμολος.
Montofus, ὀρεινὸς, δασυσκίης.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τὸ.
Mora, διατριβὴ, σχολὴ, μονὴ.
fine Mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελητί.
Morbidus, νοσηρὸς, νόσιμος.
Morbo corripior, νόσῳ με κατακαμπύλλει, νοσήματι ἁλίσκομαι.
Morbofus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ὁ. ἡ νόσημα, τὸ.
Mordax, δάκτυς, υ, ὁ, δακτυὶς.
Mordeo, δάκνω pro obtrectare, κρδάνιδι πιθ.
Mordicus, ὀδάξ, σφοδρῶς.
More Majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More ufitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More pofitum eft, νενόμισται.
Morem gerere, ἁνδάνω, πειθαρχῶ.
Mores, τὰ ἤθη, τρόποι.
Moribundus, θανάσιμος.
Morigero, χαλινὸς εἶμι, ἁνδάνω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ἁνδάνων, ἁνωδὸς.
Morio, μωρόνους, χλιαντόμυλος.
Morior, τελευτῶ, ἡ βίου χρῆσιν, ὄλλυμαι, ἀπόλλυμαι, ἀπόλλυμαι.
Moror, ἐκθέλω, διατρίβω, διατρίβω τινὰ ἐπί τινι, moram nectere: aliquando pro curo, ne, nihil moror, οὐδὲν μοι μέλει· pro retardare, ἀνέχω.
Morofe, ἁνελῶς.
Morofitas, ἁνελία, ἁνοησία.
Morofus, ἄνους, ἁνόητος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτὴ, πότμος, κατάλυσις.
Mors æterna, θάνατος ἀίδιος.
Morfus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητὸς, θνατὸς, βροτὸς.
Mortalitas, τὸ θνητὸν,
Mortarium, ἴλιγξ.
Morte dignus, θάνατον ἄξιος.
Morte mulcto, θανατῶ.
Mortem fibiipfi confcifcere, ἀναιρῶ ἑαυτὸν, καθηγεμόνα ἑαυτῷ.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, νεκρὸς, νεκρὸς.
Morum, μόρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἦθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείστρος.
Motus, ἡ motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμὴ.
Moveo, κινῶ.
Mox, αὖθις, ἔπειτα.
Muceo, & mucefco, σήπομαι, ἀμύρομαι.
Mucidus, ἀμυδρὸς, σαπρὸς.
Mucor, oris, ἰχώρ, σαπρότης.
Mucofus, μυξώδης, καταζώδης.
Mucro, αἰχμὴ, ἀκωκὴ.
Mucus, μύξα, βλέννα, κίνυρα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμὸς, μύκημα.

Mula,

Mula, ἡ ἡμίονος.
Mulceo, θέλγω, κηλέω, κηλίω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τιμωρίαν ἐπιτίθεναι, vel ἐπιγράφειν, ἐπιτιμᾶν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, τῶ, ζημιῶ τινα χρήμασι, vel χρήμασι ζημίαν, ἀφαιρεῖσθαι.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀβίλγω, βλίττω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebriter, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, ἀνὴρ.
Mulierositas, φιλογυναικία.
Mulierosus, φιλογύναικος, γυναικοφίλης, γυναικομανὴς.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifarie, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύμορφος.
Multifidus, πολυσχιδὴς.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολλάκωτα.
Multiloquus, πολύλογος, μυριολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολυπλόκος, πολυμερὴς.
Multipliciter, πολυπλασίως.
Multiplico, πολυπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμάγυρις.
Multò, πολλῷ.
Multo magis, πολλῷ μᾶλλον.
Multo minus, πολλῷ ἧττον.
Multoties, πολλάκις.
Multum abeſt, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, οὐ πολύ.
Mulus, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικὸς.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, a, um, καθαρὸς.
Mundus, ſubſt. κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δῶρα λαμβάνων, δωροληπτὴς.
Munero, vel munror, χαρίζομαι, δωρέομαι, βρύζω.
Munia, τὰ ἀφορίσματα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικὸς.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοφρόνως.
Munificentia, μεγαλοφροσύνη.
Munificus, μεγαλοφρονὴς.
Mummentum, βάθρον, ἀσφάλωμα, ἴδρυμα, ἵδρυμα.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, βαθίζω.
Munitio, ἀσφάλισμα, ἀσφάλεια.
Munitus, a, um, τετειχισμένος, ἐχυρὸς, ἀσφαλιδωτὸς.
Munus, δῶρον, δώρημα, τὸ pro officio, τὸ ἀφόρισμα, τὸ δίκτυον, ἔργον.
Munus obire, πονεῖν, vel διακονεῖσθαι ἔργον.
Munus ſuum exſequi, τὸ ἔργον τὸ ἑαυτοῦ λέγειν.
Munuſculum, τὸ δωρημάτιον.
Murena, μύραινα.
Murex, πορφύρα.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ ἁλμύριον.
Murmur, ἦχος, ἐχηχυσμὸς.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ἐ- χηχυσμὸς.
Murmuro, μορμύρω, χηχύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.
Mus aranæus, μυγάλη.
Muſa, μοῦσα.
Muſæum, μουσεῖον.
Muſca, μυῖα.
Muſcarium, ῥόπτρον, μυιοσόβη.
Muſcipula, μυοθήρατρον, μυόχαλα.
Muſculus, βρωμάδης.
Muſculus, ὁ μυὼν, ὄνος.
Muſcus, μυῖον, φυκίον, βρύον.
Muſica, μουσικὴ.
Muſicus, μουσικὸς.
Muſſito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Muſtela, γαλῆ, ἰαλῆς.
Muſtum, γλεῦκος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, ἀμείβολος.
Mutabilitas, ἀμοιβὴ, ἀλλοίωσις.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωσις, τὸ πήρωμα.
Mutilatus, πεπηρωμένος, κολοβόδης.
Mutilo, κολούω, πηρῶ.
Mutilus, κολοβὸς, κωλὸς, ὁ· πηρὸς, ὁ, ἡ ἰλλωπὸς.
Mutio, is, ire, μύζω, χύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω, ἀλλοιῶμαι τὸν γνώμιον, ſententiam.
Mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ ἀλλότριον δανείζεσθαι.
Mutuo do; δανείζω, χράω.
Mutuor, mutuo accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, ἄφωνος, ἄφθογγος, ἄναυδος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατηλλαγὸς.
Myrias, μυριὰς, άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, Cyprus, ης, ἡ.
Myrtus, μύρτον, μύρτος, ου, ὁ.
Myſta, ὁ μύστης.
Myſtèria, μυστήρια.
Myſticus, μυστικὸς.

N.

NÆ, ναὶ, τὸ ἆια.
Naniz, νάπαιος μυγαλῆ.
Nævus, ὁ κακὸς συμπτωματίας.
Nam, γὰρ, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ὅτι.
Nanciſcor, κατάλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: ἀποκτίομαι, κτάομαι.
Nanus, νάνος, νανώδης.
Nares, μύκτηρες, αἱ.

Narratio,

Narratio, διήγησις, ἀφήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγοῦμαι περί τι, ἀναγγέλλω, ἀπαγγέλλω.
Nascor, γίγνομαι, φύομαι, φύω, φύλλω, φύλλομαι.
Nassa, σάγηνη.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ὁ, ἡ μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρικοί, χλευαστικοί.
Nata, ης, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἡ γῆ πατρίς.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοί, σφυρά.
Natio, γένος, ἔθνος, τὸ γένος, nationes Syrus: ἐθνικὸς, φύλον.
Nativitas, γένεσις, γένος.
Nativus, γνήσιος, ἐγχώριος.
Nato, κολυμβῶ, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γένεσις, γένος.
Naturalis, φυσικὸς, ἴδιος.
Naturaliter, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, γενόμενος, γενηθείς.
Natus, id est, filius, ὁ παῖς, ὁ υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναυπηγεῖον.
Navalis, ναύτης.
Nauclatio, ἡ ἐλάττων ναυτιλία.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγῶ.
Naufragus, ὁ, ἡ ναυαγὸς, ναυαγήσας.
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλωτὸς, πλωΐμος.
Navigare in portu, ὁ λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλοῦς, ὁδός.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, νηχομαι.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Naviter, ἀνδρικῶς.
Naulum, ναῦλος, τοπθμὸς.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, as, are, operam, σπουδάζειν περί τινα πρᾶγμα, σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τινος· πλημμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία, ἡ ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιῶ.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nautica rei rudis, ἀπαλοπλοΐα.
Nauticus, ναυτικὸς.
Navus, ἐργαστικὸς, σπουδαῖος.
Ne, interrogandi, ἆρα; πότερον;
Nè, dehortantis adv. μὴ, μὴ ἄπτου· propter non, τὸ μὴ.
Nebula, νεφέλη, ὁμίχλη.
Nebulo, γόης ἀξιόλογος· ἀργαλέος, ὁ.
Nebulosus, νεφελώδης, νεφέλης.
Nec & neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessario, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, καθάπερ ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, κοινωνῶ ἐμοὶ πρός τινα οἰκειότητος.
Neco, κτείνω, ἀναιρῶ, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντεία.
Nectar, Νέκταρ.
Necto, πλέκω, πλέγω, δέω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μέντοι & μήν, ἥκιστα.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀθέμιτος, ἀθεμίτευτος, ἀνόσιος.
Nefarium facinus, ἀθέμιτον ἔργον.
Nefarius, μιαιφόνος, ἀθέμιτος.
Nefas est, οὐκ ἔστιν ὅσιον· ἀθέμιτόν ἐστι.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀποφράδες ἡμέραι.
Nefastus, ἀθέμιτος.
Negantes Deum, ἀθεότητες.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus, ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, a, um, κατημελημένος.
Negligens, ἀμελὴς, ἀκηδὴς.
Negligentes, ἀμελεῖς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.
Negligo, ὀλιγωρῶ τοῦ φίλου, amicos: κατημελῶ, ἀμελῶ, ἐκλείπω.
Nego, ἀπαρνοῦμαι, οὐφημὶ εἶναι.
Negotia domestica, τὰ ἰδιωτικὰ.
Negotiatio, ἐμπορία, ἐμπορεία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, σχολὴν ἄγειν διὰ τὸ πολλοῖς ἅμα πρᾶγμα παρεῖναι.
Nullo negotio, ἀπόνως, ἀπραγμόνως, ἀπονητί, ἀπόνητος.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύομαι.
Negotiosus, πολυπράγμων.
Negotium, πρᾶγμα, σχολὴ, πραγματεία.
Negotium facessere, σχολὴν ἄγειν τινί, πράγματα παρέχειν.
Nemo, οὐδείς, οὐδεμία.
Nemorosus, ὑλώδης, ὑλαῖος.
Nempe, δηλαδὴ, δηλονότι, ἆρα.
Nemus, oris, ὕλη, τὸ ὕλημα, τὸ ὕλος, ὕλης, τό.
Neo, νέω, νήθω, πλέκω.
Neo fila, μίτους πλέκω.
Nepos, ἔκγονος, ὑεωνὸς, ὑεωνή, ἔκγονος.
Nepotes, i. e. intemperantes, οἱ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, ιδος, ἡ ὑεωνή.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequa, μηδὲν.
Nequam, ἄχρηστος, ἀνόνητος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.

Nequa-

Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμῇ, οὐδαμῇ, οὐδαμοῦ, μὴ δαμοῦ, μὴ πῃ τοι.
Nequæ, μάτ, οὐδ', οὔτ.
Neque vero, ἀλλὰ μὴν, οὐδὲμὴν.
Nequeo, δύναμαι, ἀδυνατῶ.
Nequicquam, ἀπ' ἀγαθοῦ τύχης, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀγχιμαχητοτέρ@.
Nequis, μήτις.
Nequissime, κάκιστα.
Nequissimus, πονηροτάτ@.
Nequitia, πονηρία, ἀγχιμαχητία.
Nervis Nervos intendere, θωλοτηρεῖσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοῶ, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνώτ@, ἄπειρ@, ἀδαὴς, οὐκ εἰδὼς.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερ@, ὁ· οὐδέτερ@.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδέτ.
Nex, θάνατ@, φόν@.
Nexus, συμπλοκή.
Ni, pro nisi, εἰ μὴ, ἢν μὴ.
Nicto, σκαμβαίνω.
Nidificeo, & nidulor, νοσσεύω.
Nidor, ἀτμὸς.
Nidum facio, κατασκεύαζω, νοσσεύω.
Nidus, νοσσιὰ, κοιτὸς.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τό.
Nigredo, μέλανίτης, μέλανία.
Nigreo, niger sum, μελανίσσω.
Nihil, οὐδὲν, οὐθὲν, οὔτε.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ἢ, π.
Nihili, παρ' οὐδὲν.
Nihili facio, οὐδὲν ὑπολογίζομαι.
Nihili fio, οὐδὲν ὧν μέρος, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo & duco, οὐδὲν μισθοῦ ποιοῦμαι, κεφαλαιοῦμαι, φαυλίζω.
Nihilo minus, οὐδὲν ἧσσον.
Nil, οὐδὲν.
Nimbosus, ὑμβρόδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφ@, τό.
Nimietas, τὸ ὑπερὸν.
Nimirum, δήπου, δηπουθὲν, δῆτα.
Nimis, λίαν, ὑπερβολῇ ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, ὑπερὸς.
Ningo, νίφω, χιονίζω.
Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἢ μὴ.
Nisi quod, ἐπὶ τῷ.
Nisus, ἡ σπουδὴ.
Niteo, στίλβω, λαμπρύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρὸς.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, eris, eniti, ἐρείδω, ἐπερείδομαι, σπουδάζω, ἀναβαίνω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιονόχρ@.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιὼν, ἡ· νιφετὸς.
No, nas, νήχομαι, κολυμβῶ.
Nobilis, γνώριμος, ἀοίδιμος, ἐπιφανὴς.
Nobilitas, ἀοιδιμία.
Nobilito, ἐπιφανίζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλαβερὸς, βλαπτικὸς.
Nocenter, βλαβερῶς.
Nocco, βλάπτω τινὰ, κακῶς ποιῶ τινα, κακὸν τινα, ἀδικῶ, ἀνιῶ, λυπῶ.
Noctu, νύκτωρ, νυκτὸς.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαῦξ.
Noctturnus, νυκτινὸς, ἀνύχ@.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερὸς.
Nodosus, πολύγνωτος.
Nodus, ἄμμα, τὸ· σύνδεσμ@.
Nolo, ἐ θέλω, ἀ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, τὸ.
Nomenclator, ὀνομαστὴρ@.
Nominatim, ὀνομαστὶ.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματός σου.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, κλῆσιν τινι, ὄνομα τινι.
Non, ὀ, οὐ, μὰ, οὔτι, οὐδὲ.
Non enim, ἐ γὰρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, ἐ γὲ δὴν.
Non modo, μὰ δῆτα, οὐχ ὅπως.
Non ita pridem, ἐ πρὸ πολλοῦ, πρὸ μικροῦ.
Non multo post, ἐ πρὸ πολλοῦ, ὡ ἐς μακρὸν ἐρεῖ.
Non solum, sed etiam, οὐχ ὅτι, ἀλλὰ καὶ.
Non tamen, μὰ μήτοι, ἐ μὰ.
Nonæ mensis, νῶναι.
Nonagenarius, ὀνωνηκοντούτης.
Nonaginta, ὀνωνήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, οἱ, ἦ οὐχ ὁρᾷς; an non vides?
Non nihil, σμικρόν τι.
Nonnullus, ἔνιοι ἔνιοι@.
Nonnunquam, ἔνθ' ἔνθ', ἔνθα καὶ, ποτὲ.
Nonus, a, um, ἔνατ@.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερ@.
Nota, σημεῖον, συμβολὴ, τέχνη, τό.
Notabilis, γνωστὸς, γνώριμος.
Notare ignominia, ἀτιμάζω τινα.
Notarius, γραμματεῖδι, ὑπογραφέα.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον, ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθ@.
Notio, τὸ νοεῖν.
Notitia, γνῶσις, γνῶμοσύνη, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, τίκτω.
Notum est, φανερὸν ἐστὶ, ἐμφανὲς ἐστὶ,

Nemini facio, γηφίζω, δηλέω.
Nemus, γηφεμός, γηφός.
Nemus, caedere, τεμνω.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἐνδέκατος μὴν, νοεμβρίος.
Novenarius, ἐννεάς.
Noveni, αἱ ἐννέα.
Novercа, μητρυιά.
Novercalis, ἡ μητρυιά.
Novies, ἐννάκις.
Noviluninm, νέα σελήνη, νουμηνία.
Noviſſime, νῦν τέλει, ἐσχάτως.
Noviſſimus, ὕστατος, ἔσχατος.
Novitas, νέότης, καινότης.
Novitius, νεαρός.
Novus, νέος, καινός.
Nox, νύξ: nox intempeſta, ἀνηνυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, ἁμαρτία.
Noxius, βλαβερός, ἐπιτήδειος, βλαπτικός.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος.
Nubilis, ἡ ἐν ἡβῇ, γαμήσιμος: nubilis aetas, γάμου, ἀκμὴ γάμου.
Nubilus, σκυθρωπός, συννεφώδης.
Nubo, velo, καλύπτω, γυνὴ ἀνδρὶ γαμεῖ, γαμετὴ γίνομαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρῴην.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνός, ψιλὸς, ἀσκεπής.
Nugæ, φλυαρία, ἡ: λῆρος, ὁ.
Nugas agere, λαρὸν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης, λαρώδης.
Nugigerulus, ὑδλοφόρος.
Nugor, aris, φλυαρῶ, ἀδολεσχῶ.
Nullibi, οὐδαμοῦ.
Nullius pretii, οὐδενὸς.
Nullo modo, οὔτως, οὐδ' ὅπως ἂν ταῦτ' ἐνδοιαστὸν· οὐδαμῶς· οὐδ' ἀγαν.
Nullo pacto, μηδαμῶς· οὐδ' ἂν εἰ ἂν γένοιτο.
Nullus, μηδείς, οὐδείς, ἔτις.
Nullus ſum, id eſt, perii, μηδεὶς εἰμι.
Num, ἆρα, ἀπόκρισιν· ἆρα μὴ.
Numen, τὸ θεῖον, θεότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητός.
Numeratim, κατ' ἀριθμὸν.
Numeratio, ἀριθμησις.
Numeratus, ἀριθμητός.
Numero, ἀριθμῶ, καταλογίζομαι.
Numero ſupr decem, ἕνδεκα εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν.
Numerolus, πολὺς ἀριθμὸν & ἀριθμὸν· πολλοὺς, πολυπληθεῖς.
Numerus, ἀριθμὸς.
Numerus in oratione & Muſicis, ῥυθμὸς.
Numine afflor, ἐνθουσιάζω.
Nummoſus, πολυχρήματος, πλούσιος.
Nummularius, κολλυβιστὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, κέρμα, τό.
Numma adulterinus, πλαστὸν νόμισμα.
Nunc, νυνὶ· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νυνὶ ἀρτι.
Nuncubi, μὴ ποῦ που.
Nuncupatio, ὀνομασία, ὀνόματος.
Nuncupo, ὀνομάζω, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ἡ· ἐν ταῖς πανηγύρεσι ἀγορά.
Nundinalis, ἀγορεῖος.
Nundinatio, κατάλυσις, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραστής.
Nundinor, κατάλυω, ἀγοράζω.
Nunquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, ἀεὶ ποτε.
Nunquid, ἆρα γε, ἆρα μὴ, μὴ ποῦ τί.
Nunquis, ἆρα μήτι; μὴ ποῦ τις;
Nuntiatio, ἀγγελία, ἀγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἀπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, qui nuntiat, ἄγγελος· pro eo quod nuntiatur, ἄγγελμα, τό.
Nuo, νεύω.
Nuper, πρώην, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανής.
Nuper natus, νεόγονος, νεόγνος.
Nuperrime, ὑστατογενῶς.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ ſecundæ, ἐπιγαμία.
Nuptiale carmen, ὑμέναιος.
Nuptias celebrare, γαμηλίους.
Nurus, ἡ υἱέι, υἱεῖ.
Nuſquam, οὐδαμοῦ, οὐδαμοῦ.
Nuſquam non, πανταχοῦ.
Nuto, νεύω.
Nutricatio, ἀνάτροφή, ἀνάθρεμμα.
Nutrico, & or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφὴ, ἀνάτροφή.
Nutrio, τίθεμι, ἀνατίθεμι.
Nutritio, ἀνατροφὴ, τροφὴ.
Nutritor, τροφεύς.
Nutrix, τροφὸς, ἡ, τιθήνη, ἡ.
Nutus, ὁ νεῦμα.
Nux, κάρυα, ἡ· κάρυον, vero fructum ſignificat.
Nympha, νύμφη.

O.

O, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πατρῷοι.
Ob, ἕνεκα, gen. διὰ, acc.
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιπάτησις.
Obambulo, ἀναπατέω, ἀναστρέφω.
Obbrutesco, ἀλογίᾳ γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμίζομαι, κοιμᾶσθαι.
Obduco, tego, ἐπικαλύπτω, ἐπισκιάζω.
Obductus, κατακλειόμενος, περιεσκιασμένος.
Obduro, ἀναισθητέω.

Obedient, ὑπακοὴς, ὑπήκοος.
Obedienter, ὑπηκόως.
Obedientia, ὑπακοὴ, ὑπηκοΐα.
Obedio, πείθομαί τινι· ὑπακούω τινι.
Obeo, περιέρχομαι, βαίνω.
Obequito, περιϊππεύω, περιϊππεύω.
Obérro, as, πλανῶμαι, περιστρέφομαι.
Obesitas, γαλαντηρία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, παχυσαρκὸς, ὁ· λιπαρὸς, παχὺς, κρεοπώλης.
Obex, ἐμφράγμα, κώλυσις, μοχλὸς.
Obfirmo, διαβεβαιοῦμαι, ἐπιτρέχω.
Obgannio, ὑπόκλαμμα, περιλάλημα.
Objectio, ἔγκλησις, ἀντίλεξις.
Objecto, ἐπιτίθημι.
Objicere se periculis, ἐκβάλλειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, ἐγκαλῶ· pro exprobare, ἐπιλέγειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
Obire legationem, πρεσβεύειν πρεσβείαν.
Obire manus, τὰ χειροτεχνικὰ κοπιᾶν.
Obitér, παρίστασθαι, ἐκ παρέδρου.
Obitus, mors, τελευτὴ· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπίπληξις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιπλήκτης.
Objurgo, ἐπιπλήσσω τινὶ πολλὰ, ἐπιπλήττω· λοιδορίαν τινί.
Oblatro, περιαλαλῶ, pro obloqui, περιαλαλεῖν.
Oblatum, περιφορά.
Oblatus, προσφορὰ.
Oblectatio, τέρψις, διαχυσις.
Oblectio, τέρπω· διαχύσω τινά.
Obligatio, ὑπόθεσις, ὀφλή.
Obligo, as, ὑπόθω, χρεωστεύω.
Oblique, πλαγίως, περιφερῶς.
Obliquitas, καμπυλότης, λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, κρηδάω.
Obliquus, καμπύλος, λοξός.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω· τὸ μνήμα τινός, memoriam alicujus.
Oblimis, πλαδαρὸς, πλαδαρόβιος.
Oblivio, λήθη, ἀμνησία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδίδοναί τι, πλαδαρόβιον τινά τι.
Oblivioſus, πλάσμων, ἀμνήμων.
Oblivíſcor, πλαδαρόβιον τινὰ, ἀμνησίαν, ἀμνημονεῖν.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, κακολογῶ.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίσταμαι.
Obmurmuro, κατογγύζω.
Obmutéſco, κατασιωπῶ.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Obnixe, σφοδρῶς, διατεταμένως.
Obnoxius, ὑπόχρεως.
Obnubilo, νεφέλω.
Obnube, σκεπάζω.
Obnuntio, κατοιωνίζομαι.
Obolus, ὀβολὸς.
Obórior, ἀνίσταμαι, ἐπίσταμαι.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, κατακλύζω.
Obrutus, κατακεκαλυμμένος.
Obſcœne, αἰσχρῶς, ἀκολάστως.
Obſcœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obſcœnus, αἰσχρὸς, ἀκόλαστος, αἰσχρολόγος.
Obſcuré, ἀσαφῶς.
Obſcuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obſcuro, κατομίχλω, σκοτίζω, ἀμαυρῶ, ἀσαφίζω.
Obſcurum erat, ἐσκότει ὑπό.
Obſcurus, ἀφανὴς, ἄδηλος, ἀμαυρὸς· pro ignobili, ἀσημος.
Obſecro, λιτανεύω, ἱκετεύω σὲ τὸν τοῦ σώζειν, per liberos.
Obſecundo, συνεργῶ τινι, ὑπουργῶ.
Obſepio, ἀποφράττω.
Obſequenter, πειθόμενος.
Obſequi animo, χαρίζεσθαι τῇ ἑαυτοῦ ὁρμῇ.
Obſequioſus, ὑπουργικὸς.
Obſequium, διακονία, λατρεία, ὑπουργία, θεραπεία, ἀνθύπηξις.
Obſequor, ὑπουργῶ, χαρίζομαί τινι.
Obſero, as, περικλῄω, μοχλόω.
Obſervantia, διακονία.
Obſervatio, παρατήρησις, θεώρημα· pro obſervantia, διακονία.
Obſervator, θεώρητὴς.
Obſervo, τηρῶ, ἰσχνῶ· pro venerari, διακονεῖσθαί τινα.
Obſes, ὁ ὅμηρος.
Obſeſſor, πολιορκητὴς.
Obſides dare, δίδοναι ὁμήρους.
Obſidione cingere, κυκλοῦσθαι πόλιν.
Obſidionem ſolvere, λύειν πολιορκίαν.
Obſidium, obſidio, πολιορκία, ἐπικάθισις, ἡ.
Obſido, is, & obſideo, πολιορκῶ, περικαθίζω, περίειμι.
Obſigno, σφραγίζω, σημειοῦμαι.
Obſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιβαίνω.
Obſitus ἐπικεκαλυμμένος.
Obſitus pannis, ἐκπεπωλωμένος ῥάκεσι.
Obſoleſco, παλαιοῦμαι.
Obſoleta verba, παρηκμακότα ῥήματα.
Obſoletus, παλαιός.
Obſonium, ὀψώνιον.
Obſtaculum, κάλυμμα, τὸ ἐμπόδιον.
Obſtetrico, μαιεύομαι.
Obſtetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obſtinate, ἰσχυρογνωμόνως.
Obſtinatio, πλεονεξία.
Obſtinatus, ἀνδώδης, ἀμετανόητος.
Obſtipo, ἐμφράττω.
Obſto, ἀνθίσταμαι σφίσι τινά· ἀντίσταμαί τινι. ἐναντιοῦμαι, ἀντίτυπος.
Obſtrepo, θορυβῶ σε, περιαλαλῶ τινι, & τινα.
Obſtringere juraſjurando, κατακαμπύλειν ὅρκοις.
Obſtringo, κατοφλῶ.

Obstructio, ἐμφραξις, ἀποφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τι, φράττω, &c.
Obstupefactio, ἐκπληξις.
Obstupefco, ἐκπλήττομαι περί τι· θαυμάζω, ἀποβλέπω.
Obsum, βλάπτω· πρός τινά τινα.
Obtendo, ἐκτείνω, ὑποβάλλω.
Obtego, καταστεγάζω, περιτίθημι.
Obtempero, πείθομαί τινι· πείθαρχέω τινι· ὑπακούω τινι.
Obtendo, ἀντέχομαι, ἀντέχω τινι.
Obtenebro, Caveto.
Obtero, τρίβω, κατατρίβω.
Obteftatio, ἐξορκισμός, ἀπαγορευσις.
Obteftor, ἀντιβολῶ, λιτανεύω τινα, ἀπαγορεύομαι.
Obtineo, ἔχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διαβολή, κακοήθεια.
Obtrectator, διαβολεύς, φιλόλογος, κακοήθης.
Obtrecto, λοιδορέω τινα ἢ τινί· διαβάλλω, διαβάλλω τι.
Obtrudo, ἀπωθοῦμαι, ὠθέω.
Obtruncо, κατακόπτω, κατατραυλίζω.
Obtutor, ἀναπείθω, ἰσχύω.
Obtundo, κατακοπλίζω, παρενοχλῶ τινι ἢ τινα.
Obturatio, ἐμφραξις, φίμωσις.
Obturbo, ταράττω.
Obturo, ἐπιφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obturus, φράκτης.
Obtufus, ἀμβλύς.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam ho, ἐμπίπτω τινι, ἀπαντῶ χάω τινι.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντητός, ἐπιτυχής.
Obumbratio, σκιασμός.
Obumbro, σκιάζω, ἐπισκιάζω.
Obvolvo, ἀμπίπτω, ἀμπαλύπτω.
Occa, βωλοκόπος.
Occafio, καιρός, ὁ ἁρμός.
cum Occafio ita tulit, συγχωρήσαντος καιροῦ.
quacunque Occafione, ὁπῃοῦν ἐπιτηδείως.
captare Occafionem, καιροφυλακέω, καιρὸν ἢ εὐφορίαν λαμβάνω.
Occafionem obfervo, καιρὸν παρατηρῶ, ἁρμὸν λαβεῖν.
Occafionem præbeo, λαβὴν ἢτι εὐφορίαν vel ἁρμὸν παρέχω ἢ παραδίδωμι.
Occafionem quæro, εὐφορίαν ζητῶ.
Occafus, δύσις, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικός, ἑσπερικός.
Occido, φονεύω ἢ φονῶ τινα, κτείνω, ἀναιρῶ, μαχαίρᾳ, σφάζω.
Occido, pereo, καταλύω, φθείρω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, κατακρύπτω.
Occo, ᾶς, ᾶτε, βωλοκοπέω.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occulté, κρυφῇ, κρυφίως, κρύφα.
Occupo, κατακαίω, κτίζω.
Occurro, ἀπαντάω τινι· ὑπαντάω, pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι, ἐπιβαίνει τινι.
Occurfus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Occanus, ὠκεανός, ἀμφίρυτος.
Ocior, aris, ὠκύζω, ὠκύλλω ἄγω.
Ocioſe, ὠκύλλως, ἐξ ὠκύλλου.
Ocioſus, ὠκύλος, ἀπερίεργος.
Ocium, ὠκύλη.
Ocrea, κνημίς, ίδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingenteſimus, ὀκτακοσιοστός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτώ.
October, μαιμακτηριών, ὀκτωβρίος.
Octogeſimus, ὀγδοηκοστός.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολύομμάτος, ἐξοφθαλμός.
Oculis captus, διεφθαρμένος τοὺς ὀφθαλμούς.
Oculus, ὀφθαλμός, ὁ ὄμμα, τό ὄψις, ὁ γλήνη, ὁ φάος τό.
Ocyor, ἀκίων, ἀκύτερος.
Ocyſſime, ἀκύτατα, τάχιστα.
Ocyus, ἀκύτερον, τάχιστον.
Odi, μισῶ τινα, ἐχθαίρω, ἐχθρόν τινι.
Odio eſſe, ἀποχθάνεσθαί τινι.
Odio proſequi aliquem, κακοήθειαν, ἀπεχθείαν, ζωγρίαν.
Odioſe, ἀποχθῶς.
Odioſus, μισητός, ἀνοχθός.
Odium, μίσος, ους, τό ἔχθος, ους, τό.
Odor, ὀσμή, ὀσμός, ὄδμη.
Odor gratus, εὐωδιασμός, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odoratus, a, um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὀσφρητός, ὀσφραντός.
Odore carens, ἄοσμος, ἀνόσμος.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι, pro investigare, ἰχνηλατέω τι.
Odorus, εὔοσμος, εὐώδης.
Oeſtro percitus, οἰστρώδης.
Oeſtrum, ὁ οἶστρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ζωμίδιον.
Offendiculum, σκόπελος, σκόπελον, σκάνδαλον.
Offendo, ἀκροπατέω τινι, προσπαίω, προσπταίω· pro ledere, λυμαίνω, βαρύνω τινα, ἀφανίζω τινά.
Offenſa, offenſio, πάθημα, βλάβη.
Offenſiuncula, ψιλοπάθημα.

Offero,

Offero, προφέρω σοι. Τίνα λαμβάνεις ἀπὸ μισθοῦ, καὶ παρ' ἐμοῦ ἀπόδειξιν ἐγράφου, ἀδίκησε σε περιεκλεῖσθαι.
Officina, ἐργαστήριον, δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προσήκοντα τὰ καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ὑπηρετεῖν, ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ὑπηρετικῶς, ὑπουργικῶς.
Officiosus, διακονητικὸς, ὑπηρετικός.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστιν ἡμῖν δὶ ὑμᾶς τὰ πάντα λέγειν.
Offundo, σκοτίζω.
Oh, interjectio, ὦ, ὦ, ὦ, ὦ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, νίζω.
Oleosus, plenus olei, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ἐσφρήσομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμὴ.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κηπουρὸς, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ὁ χύτλις, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, eris, λάχανον.
Omasum, ἡ ἶγνις.
Omen, σημεῖον, ὁ οἰωνισμὸς.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθοῖς πλεῖν ἢ.
Omentum, τὸ ἔπίπλοον.
Ominor, μαντεύομαι, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω. Omitto me magistratu, παύομαι ἀρχὴν, abdico me magistratu, παύομαι ἀρχῆς.
Omnes quot, πάντες ὁπόσοι.
Omni tempore, ἐκ παντὸς χρόνου.
Omnifariam, παντάχῃ, πανταχοῦ.
Omnigenus, παντοδαπὸς, παντοῖος.
Omnino, ὅλως, παντελῶς, ἁπλῶς.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παντοδύναστος.
Omnipotentia, παντοκρατορία, παντοδυναμία.
Omnis, πᾶς, ἅπας, ὅλος, ἕκαστος.
Onager, ὁ ὀνάγρος.
Oneraria navis, φορτὰς νεῦς, ὁλκάς.
Onero, φορτίζω, καταφορτίζω.
Onerosus, βαρὺς, ἀνυποφόρητος.
Onus, φόρτος, τὸ φορτίον, βάρος, μισθός.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ κατ' ἰσχὺν αἴρεσθαι.
Onustus, βαρυνόμενος, φορτωθείς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιώδης, ζοφώδης.
Opera, æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνδιατρίβειν, considerare: ὁ τῶν ἔργων μισθὸς.
Operam do, σπουδάζω περί τινος, σπουδὴν ἔχω.
Operam luere, διατριβὴν ἀποδίδωμι.
Operam navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ἀποδίδωμι.
Operatius, ἐργατικώτερος, ἐργώδης.
Operarius, a, um, ἐργασιακὸς, ἐργατικὸς.
Operatio, ἐργασία, ἐνέργεια.
Operculum, κάλυμμα, τὸ πῶμα.
Operimentum, κάλυπτρον, Calearium, κάλυμμα.
Operio, σκεπάζω, κρυπτάζω, σκέπω.
Operor, ἐργάζομαι, χειροτεχνέω, ὑπουργῶ.
Operosè, πολυτρόπως.
Operositas, τὸ πολυπονεῖν.
Operosus, ἐπίπονος, ἐργώδης.
Opertus, κρυπτὸς, κεκαλυμμένος.
Opes, πλοῦτος, κτῆσις, χρήματα.
Opifex, κατασκευαστὴς, δημιουργός.
Opificium, χείρωναξ, κατασκευὴ.
Opilio, ποιμὴν, ποιμενικὸς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, πολὺς, ὁ, ἡ, τὸ · πλήθει.
Opinatio, δόξασις, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαψεύδομαι τῇ δόξῃ.
Opinione celerius, θᾶττον ἢ δόξειε.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταβάλλειν.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκῶ μοι.
Opipare, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλὴς.
Opis, opem, opè, τῆς βοηθείας, βοηθὸν, ἀλεξήμενος, &c. opem fero, βοηθῶ, σωτηρίαν παρέχω τινι, διασῴζω.
Opitulor, ἀλέξω · βοηθῶ τινι, ἐπαρήγω.
Opium, τὸ ὄπιον.
Oportet, δεῖ, χρὴ · δέοντ' ἐστὶ.
Opperior, περιμένω, προσδοκῶ τι.
Oppessulatus, μοχλωθεὶς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ · ἡ ἐν τῷ πόλει.
Oppidanus, a, um, πολιτικὸς.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppido, valde, κομιδῇ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, ἄστυ, ἄκρα.
Oppignoro, ὑποτίθημι ἐνέχυρα, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπίμπλημι.
Oppono, ἀντίτιθεμι, ἀντικαθίστημι.
Opportune, ἐν καιρῷ · ἐν τῷ δέοντι ἥκειν, ἐπιτηδείως, κατὰ καιρὸν.
Opportunitas, ἀκμὴ, ἡλικία, ἡλικίωσις.
Opportunus, ἄκμων, ἥλικος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἀντίστασις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, καταθλάσις, καταπόνησις.
Oppressor, καταθλάστης, καταπονητής.

Oppressus,

Oppreſſus, κατακεκλιμένος, κατακεκλιμένος.
Opprimo, καταπονέω, καταπιέζω, καταπονέω, βιάζομαι, κατακλίνω.
Opprobrium, ὄνειδος, μῶμος, ὁ.
Oppugno, ὀνειδίζω, λοιδορέω.
Oppugnatio, πολιορκία, ἡ, ἡ πόλις.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μαχόμαι; ἀντιμαχόμαι τινί, πολιορκέω, ἐπιφέρομαι.
Opſonium, ὀψώνιον, ὀψᾶ ἔσθω.
Opſabilis, ἐδώδιμος ἀνθρώπῳ ἐδώδιμος.
Optandus, ἐπιθυμητός, αἱρετός.
Optatò, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ δυνατοί.
Optimus, ἄριστος.
Optio, αἵρεσις, ἐκλογή, ἐκλογή.
Opto, εὔχομαι, αἰτέω, ἐπιθυμέω.
Opulentia, ἀφθονία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ πλούσιος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργῳ.
Opus eſt, δεῖ, cum genit. χρή.
Opus habeo, δέομαι τινός ἔχω τινός.
Opuſculum, πραγμάτιον.
Ora, ἀκτή, ἡ ἠϊών.
Oraculum, χρησμός, χρηστηρίου χρησμός.
Oraculum poto, μαντεύομαι.
Oratio, ἡ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν ἐπί τινι ἔχω, ἀπολογίαν ποιοῦμαι.
Orationem componere, λόγον συντίθημι.
Orator, ῥήτωρ, ορος.
Oratorie, ῥητορικῶς ῥήτωρ.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus ſum, στερίσκομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκλοτερῶς.
Orbis, κύκλος, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχιά.
Orbitas, ὀρφανία, ἀπορία.
Orbo, ὀρφανίζω, στερίσκω.
Orbus, ἔρημος, ὀρφανός.
Orcus, ἅιδης, ὑπόγειος.
Ordinarius, συνήθης, τακτικός.
Ordinate, κατὰ τάξιν ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.
in Ordinem redigo, καταστέλλω.
Ordino, διατάττω & ομαι, διατίθημι, διατίθεμαι.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, διάταξις.
Orea, ἀκτή, ἡ ἠϊών.
Ore tenus, μέχρι τῶν ὀφρύων.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκος.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικός, ἑῷος.
Orificium, στόμα.
Origo, ῥίζωμα, πηγή, ἀρχή.

Oriſor, χάσκω, χαίνω, διαχάσκω.
Oriundus, ἀναφερόμενος ἀπό τινος ὁρμώμενος.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ.
Ornate, κεκοσμημένως, διακεκοσμημένως, κόσμῳ.
Ornatus, a, um, κεκοσμημένος, κεκοσμημένος.
Ornatus, us, κόσμος, ὁ κόσμησις.
Orno, κοσμέω, στέφω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, χρῶ, δέομαι τινός, παρακαλέω δέομαι, λιτὰς ποιοῦμαι τινος, ἐντυγχάνω.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, natus, γενητός, πεφυκώς.
Ortus, χάσμα, ἀναχάσμη.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, στόμα, στόμιον.
Os obturo, ἐπιστόμιον & ἐπιστομίζω.
Os, oſſis, ὀστοῦν.
Oſcitanter, χασμώδως, ἀναχάσμη, ὀκνηρῶς.
Oſcitatio, ἡ χάσμη.
Oſcito, χασμάομαι, διαχάσκω.
Oſculatio, φίλημα.
Oſculor, φιλέω πρὸς κύνα, κύω.
Oſculum, φίλημα, τὸ φίλημα.
Oſor mulierum, μισογύνης.
Oſſeus, ὀστέινος, ὀστώδης.
Oſtendo, ἐπιδείκνυμι, ἀναφαίνω, δηλόω τι, μηνύω.
Oſtentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Oſtentator, ἀλαζών.
Oſtento, ἀναφαντάζω ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν, ἀλαζονεύομαι, πτοέομαι.
Oſtentum, τέρας, αἶσα, τό.
Oſtia fluminum, ἐκβολαὶ ἢ στόμια.
Oſtiarius, θυρωρός.
Oſtiatim, κατὰ θύρας.
Oſtiigmulus, κύρτη, χύτρα.
Oſtiolum, θύριον, θυρίδιον.
Oſtium, θύρα, ἔσοδος.
Oſtraciſmus, ὀστρακισμός.
Oſtreum, ὄστρεον.
Oſtrum, τὸ ὄστρον.
Otio frui, σχολῇ χρῆσθαι τῇ σχολῇ.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Otioſe, ἀργῶς, σχολῇ.
Otioſus, σχολαῖος, ὁ ἀνεπίπονος.
Otium, σχολή, ἡ ἀνεσις, ἀργία, ἀνεσις.
Otium dare, σχολὴν δίδωμι.
Otium eſt mihi, σχολὴν ἄγω.
per Otium, διὰ σχολῆς & κατὰ σχολήν.
Ova parere, ὠοτοκέω.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θριαμβος, ἐπινίκιον.
Ovile, αὐλιστήριον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτὴ αὐλός, τό.
Ovinus, προβατικός, μήλινος, ἡ.
Ovis, προβάτιον, μῆλον, ὄις.
Ovo, lætor, ἐλελίζω, χαίρω.
Ovum, ᾠόν, τό.

Pabulatio,

P.

PAbulatio, νομὴ, νομή.
Pabulatum exire, ἐπὶ νομὴν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, βοτὸν, νομὴ, βοσκή.
Pacatus, εἰρηνικὸς, εἰρηνοβόλος.
Pacificatio, εἰρήνευσις.
Pacificator, εἰρηνοποιὸς.
Pacifico, εἰρηνοποιῶ.
Pacificus, εἰρηνοποιὸς.
Pacifcor, *Compositio* μετὰ τινὸς. *Conciliari*, ὁμολογῶ τινι.
Paco, εἰρηνοποιῶ, ἡδύνομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν τοῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, *Compositum*. *Conditio*.
Paean, ὁ παιὰν, ἀνός.
Paanem citare vel canere παιανίζειν, παιᾶνα ἆδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδότριβος.
Pædor, αἰσχύνη, ῥυπός.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, *Cedula*.
Pagina, σελὶς.
Pagus, κώμη, νομός, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, ἀποπεφοβημένος.
Palæstra, παλαίστρα, ἀγωνιστήριον.
Palæstricus, παλαιστρικὸς.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδὸν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἔοικε φανερὸς εἶναι.
Palam facio, φανερὸν, σημαίνω, δῆλον ποιῶ.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῶον.
Pálea, ἄχυρον, τὸ ἄχυρον.
Palla, χλαῖνα, τὸ φᾶρος.
Pallas, Παλλὰς, ἀδος.
Pallco, ὠχριῶ, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχρως.
Pallium, τρίβων, ὁ τριβώνιον, τὸ.
Pallor, ὠχρίασις, ὠχρία.
Palma, Στέφανος, στέφανος.
Palma, pro victoria, νίκη, pro arbore φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμὴ, δύχμη.
Palor, aris, πλάνημαι, πλανῶμαι.
Palpatio, ψηλάφησις, παλάμησις.
Palpebræ, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς, ὁ ὁ, σκαρδμός.
Palpito, ἅλλομαι, πάλλομαι, σκαίρω.
Pálpo, ψηλαφῶ τι, ψαύω δέω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludátus, χλαμυδοφόρος.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάψ, ὁ φάσσα, ἡ.
Palus, σκάφη, σκάφος, χάραξ, ὁ.
Palus, udis, λίμνη, ἕλος, εος, τὸ.
Palustris, ἑλώδης, ὁ ἑλώδης, ὁ ἡ ἕ.
Pampinaceus, ἀμπελώδης.
Pampino, ἀναφύλλω.
Pampinus, κλῆμα, ἀμπέλου.
Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκαρδαμυκτὸς.
Pandiculor, σκαρδαμύττομαι.
Pando, as, πετάννυμι, πωδῶ.
Pando, is, πετάννυμι.
Pandus, a, um, κυρτὸς, πωδὸς.
Pané vescor, ἀρτοφαγῶ, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιῶ.
Pange, πάγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιία.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis his coctus, ἐγκρυφίας ἄρτος.
Panis siligineus, πολύτιμος ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βουτυρίτης.
Pannis obsitum esse, ἐντετρῦφθαι ἐνδύμασι.
Pannosus, ῥακώδης, ῥακοδέρμων.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πάνθηρ, ἦρος, ὁ.
Papæ, παπαὶ, βαβαὶ.
Papaver, μήκων.
Papilio, ὁ ψυχὴ.
Papilla, θηλὴ, μαζός.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ὁ.
Par, paris, ἴσος, ἴσιος.
Par impar, ἄρτιος ἢ περισσός.
Par est, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, εἰκὸς ἐστι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀποδίδωμι.
Par, duûm, ζεῦγος.
Par, *satis sum*, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ΠΩ.
Parabilis, ἀποκτητός.
Parabola, παραβολὴ.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Paralleles, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτῶ, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parce, φειδόμενος, μετρίως.
Parcitas, φειδωλία.
Parco, is, ere, φείδομαι τινος, ἀφίημι τινι, συγχωρῶ, συγχωρέω τινι.
Parcus, φειδωλὸς.
Parens, γονεὺς, ἥμισυ.
Parentalia, νεκύσια, νεκρίσιμα.
Parentatio, τέλεσμα, ὁ τέλος, εος, τὸ.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ πατέρες.
Parento, τίνω, ἀποτίνω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχῶ τινι.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ τεῖχος, ἐρύμα ατος.

Parietes

Parsimonium patiuntur, ...
Partibilis, ...
Partilitas, ...
Partio, ...ivi, ...ire, pro comparare, ...
Partiri, ...
Partitio, ...
Partum, ...
Parturio, ...
Parturiens, ...
Parturio, ...
Parum, ...
Parumper, ...
Parvalus, ...
Parvus, ...
Pascha, ...
Pascor, ...
Pascuum, ...
Passe-avus, ...
Passer, ...
Passerculus, ...
Passim, ...
Passus, ...
Passuarii, ...
Pastor, ...
Pastoralis, ...
Pastus, ...
Patefacio, ...
Patefactio, ...
Patella, ...
Patens, ...
Pateo, ...
Pater, ...

Paterfamilias, ...
Paternus avus, ...
Paternus, ...
Patesco, ...
Patibulum, ...
Patiens laborum, ...
Patienter, ...
Patientia, ...
Patina, ...
Patior, ...
Patres conscripti, ...
Patria, ...
Patriarcha, ...
Patrimonium, ...
Patrimonium consumere, ...
Patrius, ...
Patrius, ...
Patro, ...
Patrocinium, ...
Patrocinor, ...
Patronus, ...
Patrueles, ...
Patruelis, ...
Patruus, ...
Paucis absolvere, ...
Paucissimus, ...
Paucitas, ...
Pauculus, ...
Pavefco, ...
Pavidus, ...
Pavimentum, ...
Pavito, ...
Paulatim, ...
Pauliper, ...
Paulo ante, ..., folis occasum : ...
Paulo post, ...
Paulo minus, ...
Paululo concentus, ...
Paululum, ...
Pavo, & Pavus, ...
Pavoninus, ...
Pavor, ...
Pauper, ...
Pauperior, ...
Pauperrimus, ...
Paupertas, ...
Paupertate premi, ...
Pauxillum, ...
Pax, ...
Paxillus, ...
Peccator, ...
Peccatum, ...
Pecco, ...

Pecuniæ, πλουσιότης.
Pecten, κλοιός, κάτοπτρον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιστέρειον.
Pectus, oris, στέρνον, στῆθος. πλευρά.
Peculator, κλέπτης τῶν δημοσίων χρημάτων.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιάζων.
Peculiariter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculiosus, πλούσιος, τὸ πλουσιάζον.
Peculor, κλέπτω τὰ δημόσια.
Pecunia, χρήματα, τὸ κτῆμα.
Pecunia jubrutum esse, ἔνοχον χρημάτων.
Pecunia cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, ἀριθμεῖν ἀργύριον.
Pecuniolus, πλουσιόπενης.
Pecus, oris, & udis, ὄϊλιγμα, τὸ βλαστάνον, τὸ ἄλογον.
Pedalis, πήχεως.
Pedamentum, κάμαξ, κάμακες, ὁ.
Pedes, ἀδὲς.
Pedes, itis, πεζός.
Pedester, πεζός.
Pedestres copiæ, πεζὴ στρατιὰ, τὸ πεζικὸν.
Pedestris, πεζικὸς.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ βάδην, ἀκρίβην.
Pedica, πεδοφόρα, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις.
Pediculosus, φθειριῶν.
Pediculus, φθεὶρ, ῆρος.
Pedisequus, ὁ ἀκόλουθος τῶν πεζῶν.
Pedo, is, βδέω, πέρδω.
Pedum, κρεμαστὴ ἢ ἁρπαστὴ ποιμενικὴ.
Pejerans, ἐπίορκος.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπομνύω.
Pejor, κακίων.
Pelagus, ὁ πέλαγος, τὸ.
Pellex, παλλακὴ, ἡ ἑταίρα, ἡ ἀδελφεὴ.
Pellicator, ἀργυροπώλης.
Pellicatus, κατακεκαλυμμένος.
Pellicio, ἐπάγομαι, ἐπιτίθεμαι, παρεισάγω, ἐπάγω.
Pellicula, ὑμένιον.
Pellis, ὁ δέρμα, τὸ δορὰ, δορὸς, τεῦχος.
Pellis, is, ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, πέμπω, διώκω.
Pellitus, δερμάτινος, δερμάτων ἄλλων.
Pellucidus, διαφανὴς, διαυγὴς.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελτοφόρος.
Pelvis, ὁ λεκάνη, ἡ φιάλη.
Penates, ἑστιοῦχοι θεοὶ, ἑστιοῦχος.
Pendeo, κρέμαμαι, ἀπορῶ, ἐπέχω, ἀπορέω & pro dubitare, ἀπορέω, ἐπέχω.
Pendo, is, ere, σταθμῶ, σταθμίζω: & pro solvere, ἀποτίνω, τελέω.
Pendulus, ἀναρτητὸς, μετέωρος.
Pene, παρὰ, μικροῦ, σχεδὸν, ὀλίγου.
Penes me est, ἐμοὶ ἔξεστι.
Penetrabilis, διατρητὸς.
Penetralis, ὁ μυχὸς, τὸ ἐσώτατον.
Penetro, διατρυπῶ, διατρέω.
Penicillus & Penicillum, ὁ, ἡ.
Peninsula, χερρόνησος, ἡ, ἀκρωτήριον.
Penis, αἰδοῖον ἀνδρὸς.
Penitus, a, um, ἐσώτατος.
Penitus, ἐσώτατα, τὸ ἐσώτατον, πανταχοῦ, παντελῶς, ὅλως.
Penna, πτερὸν & πτέρυξ, ὁ.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερύγιος.
Penfatus, σταθμητὸς.
Penfilis, σταθμὸς, ὁ, σταθμὸν.
Penfio, onis, μίσθωμα, ἐνοίκιον.
Pénfionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Penficatio, ἐμπάστη.
Penfito, σταθμίζω.
Penfum, τὸ σταθμητὸν, τὸ σταθμίον.
Pentecostes, πεντηκοστὴ.
Pentoria cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penularius, ὁ φαινόλης χρησάμενος ἀποδιδοὺς.
Penuria, σπάνις, σπανιότης, ἔνδεια, ἔνδεημα, ἐπιλειψὶς.
Penuria rerum neceſſariarum laborare, σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων, ἢ τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, us, & hoc penu, βίος, ὁ, τὰ πρὸς βίον ἐπιτήδεια, τροφεῖα.
Peplus, vel peplum, τὸ πέπλος.
Pepo, onis, πέπων.
Per, ἀπὸ, gen. & διὰ, acc. abl. ἐπὶ, gen. & ὑπὲρ, gen.
Per ætatem, διὰ τῆς ἡλικίας.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελῶ.
Peragratio, περιήγησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramanter, περιφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Perea, ἀχλὺς.
Perecllo, περιελαύνω, ἐλαύνω.
Perceptio, κατάληψις, ἀπόληψις.
Percipio, ἀπολαμβάνω, ἀπολαύω, ἀποδέχομαι, κατανοῶ.
Percipio auribus, ἀκούω.
Percitus, ἐκπεπληγμένος.
Percolo, as, are, διηθέω, διυδέω.
Percommode, πάνυ ἐπιτηδείως.
Percontatio, πύστις, ἱστορία.
Percontator, πυστὴς, ἱστορητὴς.
Percontor, ἐπερωτῶ, ἐξετάζω, πυνθάνομαι, ἱστορῶ.
Pererebresco, διαγνωρίζομαι.
Perculsus, ἐκπεπληγμένος, ἐκπεπλαγμένος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμητὴς.
Percurro, διατρέχω, διέρχομαι.
Percussio, πάτησις, ἐπίστασις.
Percussor, πλήκτης, πλήκτωρ.
Percutio, κατατείνω, ἐπιτείνω, πλήσσω, πλήττω, κόπτω, κτείνω, λιθοβολῶ, ἐμπίπτω.

Perdi Scilis, ...

Perdifico, ...

Perdire amare, ...

Perdito, ...

Perdere, ...

Perdere, ...

Perdix, ...

Perdo, ...

Perdocus, ...

Perdomo, ...

Perduco ad finem, ...

Perduellio, ...

Perduellis, ...

Perduro, ...

Peredo, ...

Peregre abiuni, ...

Peregrinatio, ...

Peregrinator, ...

Peregrinor, ...

Peregrinus, ...

Perelegans, ...

Perelegantes, ...

Perendie, ...

Perendinus dies, ...

Perennis, ...

Perennitas, ...

Pereo, ...

Perequito, ...

Pererro, ...

Perendinus, ...

Perexiguus, ...

Perfecte, ...

Perfectio, ...

Perfectus, ...

Perfero, ...

Perficio, ...

Perdelis, ...

Perfidia, ...

Perfidiosus, ...

Perfidus, ...

Perflo, ...

Perfluo, ...

Perfodio, ...

Perforo, ...

Perfricta fronte, ...

Perfrictæ frontis esse, ...

Perfringo, ...

Perfuga, ...

Perfugio, ...

Perfugium, ...

Perfunctio, ...

Perfunctorie, ...

Perfunctorius, ...

Perfundo, ...

Peringor, ...

Perfusio, ...

Perfusus, ...

Pergo, ...

Pergrænus, ...

Perhibeo, ...

Perhibere testimonium, ...

Perhonorifice, ...

Perhonorificus, ...

Perhorresco, ...

Perhumanus, ...

Periclitatio, ...

Periclitor, ...

in Periculo se conjicere, ...

in Periculis versari, ...

sine Periculo, ...

Periculose, ...

Periculosus, ...

Periculum, ...

Periculum dare, ...

Periculum facere, ...

Periculum effugere, ...

extra Periculum esse, ...

Perillustris, ...

Perimo, ...

Perinde, ...

Perinde, ac si, ...

Periodus, ...

Periphrasis, ...

Perite, ...

Peritia, ...

Peritissimus rei militaris, ...

Peritum esse alicujus rei, ...

Perjurus, ...

Perjucundus, ...

Perjurium, ...

Perjuro, ...

Perjurus, ...

Perlætus, ...

Perlego, ...

Perlucéo, ...

Perlucidus, ...

Perlustro, ...

Permadeo, ...

Permanco, ...

Permano, ...

Permanfio, ...

Permeo, ...

Permiscéo, ...

Permiſſio, ...

Permissu ejus, ἀπὸ συγχωρήσεως.
Permissio, κέρδος, ἀνάπαυσις.
Permitto, committo, τάσσω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, ἔμμετρος.
Permolestus, ἐπίπονος χαλεπός.
Permotio, συμφόρημα.
Permoveo, διακινῶ.
Permulceo, κηλέω, κρίκω.
Permultum, πολύπολυ.
Permutatio, διαλλαγή, ἀλλάγμα, τό.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλάξω τινὰ γνώμην, sententiam: ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πτερνίς.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἀρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ, βλάβη, ἀφάνισμα.
Pernicialis, ὀλέθριος, ὁ, ἡ, ὸ· βλαβερός, φονικός.
Pernicies, ἀνάπαυσις, παῦσις.
Pernix, ἀκύς, ταχύς, ἀναπτερωτός, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, ἰδέα.
Pernocto, νυκτερεύω, διανυκτερεύω.
Pernosco, διανοέομαι, ἀναζητῶ τὸν.
Pernox, πανύχιος, πάννυχος.
Pero, onis, ὁ ἀνήρ.
Peropportune, πάνυ ἀκαίρως.
Peropportune venis, εἰς ἄλλον τὸν παρὸν πάλιν.
Peropus est, πάνυ χρεία ἐστί.
Petoratio, πάλαγξ, ἀναπαλαίωσις.
Peroro, πάλιν, ἀναπαραμυθοῦμαι.
Perosus, ἀπεχθῶν, ἀποστυγῶν.
Perparam, πάνυ ζωμόν.
Perpaucus, ὀλίγος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κρέμαστρον, ἀπίμαστρον.
Perpendo, ἐξετάζω τί· σταθμίζομαι· λογίζομαι τί παρ' ἑαυτῷ· διανοίομαι.
Perperam, κακῶς, σφαλερῶς παρὰ τὸ σύμφορον.
Perpessio, ὑπομονή, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, πάθω.
Perpetro, διαπράττομαι, ἀποτελῶ.
Perpetuitas, ἀϊδιότης· τὸ ἀΐδιον εἶναι.
Perpetuum, ἀεί, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, ἀΐδιος, ἀϊδής.
Perplexe, πολυπλόκως.
Perplexitas, πλάνημα, πλάνη.
Perplexus, ἀμφίβολος, πλάνιος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
Perquam, σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διζήσιμαι.
Perrado, πάνυ σπανίως.
Perrepo, κατέρπω.
Perrumpo, διαῤῥήγνυμι, διαῤῥήσσω, διαπάσσω, διαῤῥαγῆναι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφή, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβῶ, διερεύνω.
Persecutio, δίωξις, διωγμός.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.
Persentio, & ipso, συναισθάνομαι.
Persequor, παραπλησίως πῶς· διώκω πάντα ἐν πῶς μανίᾳ τινί.
Perseverantes, ὑπομένοντες, καρτερικοί.
Perseverantia, ὑπομονή, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐν τινί, in aliqua re: καρτερῶ.
Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διίστημι· ἀφίστημαι.
Persolvo, λύτρα χρήματα· pecuniam, διαλύω, λύσω ἀδικίαν.
Persona, πρόσωπον.
Personо, ἠχηρίζομαι.
Perspectum habere alicujus animum, διάγνωσιν παρ' ἀναγνῶναι.
Perspectus, διάγνωστος μάλιστα.
Perspicacitas, ὀξυδερκία, ἐξορία.
Perspicax, ἐξορίστης, ἀκριβολόγος.
Perspicio, σκοπῶ, θεωρῶ, διαλύω, διασκοπῶ, κατόπτομαι.
Perspicus, φανερός, σαφής.
Perspicuitas, ἀκρίβεια, τὸ διάλυτον.
Perspicuus, φανερὸς, δῆλος, κατάδηλος.
Perstare in sententia, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἐν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνείρω, ἐπιτρέχω, διαπλέγω· pro taxare, κατακρίνω, τινά.
Persuadeo, πείθω τινί, μεταπείθω τινά· ἀνάγκασμα ἀνάγκη· ἀναγκάζω.
Persuasio, πεῖσις, πειθώ, πίστις.
Persuasor, πειθάρχης, πειστής.
Persuasorius, πειστικός.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος· πειθώ.
Pertæsus, ἐξαπορημένος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράζομαι.
Perterebro, διατορύνω.
Perterrefacio, φόβῳ τινί, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, πτοέομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, κατατεταγώς.
Pertexo, διύφαίνω, καταπλέκομαι.
Pertica, κάμαξ, ὁ· μέτρον.
Pertimeo, ἐκφόβως μαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἀντικρυς.
Pertinacitер, ἀντικρυς.
Pertinax, αὐθάδης, ἀντικρυς.
Pertineo, pertingo, διατείνω: pro attinere, περιέχομαι τινὸς, & τινὸν, id est, hoc, vel hæc ad me pertinent.
Pertingo, διίκνέομαι, φθάνω.
Pertractatio, διαχείρισις.
Pertracto, κατάθεσις, διαχείρω, καταπλάσσω.
Pertraho, ἕλκω, κατέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διέρχομαι.
Pertristis, πανδύσκολος· πάνυ δυσκολος.
Pertundo, διατείνω, ἀναπείθω.
Perturbatio, ταραχή, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ ἀνατάτης, ταραχίας.

Perturbo, ταράττω. turbo, Celso.
Pervado, διαβαίνω, διαπορεύομαι.
Pervagor, ἐξαπλοῦμαι, ἀκροτοῦμαι.
Pervallo, περιτειχίζω.
Pervello, διαπαίζω, κερτομῶ.
Perveniō, κατάγω, ἐξικνοῦμαι.
Perversus, διεστραμμένος, σκολιός, ἀνάπαλος, περιτρόπος. περιφερής. πανοῦργος.
Perverte, διαστρέφω. κακοῦσθαι.
Perversitas, διαστροφή, κακοήθεια.
Perversus, διεστραμμένος, πανοῦργος.
Perveſtigatiō, διίχνευσις, διίχνησις.
Perveſtigo, διίχνεύω, διερεύνω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, πάννυχος, ἀγρυπνητικός.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, ἠῶρος.
Pervigilo, διαγρυπνῶ, παννυχίζω.
Pervius, διάβατος, πορίσιμος, ἐμβατὸς, ἄπορος, πάροδος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπτάμαι.
Pervolvo, διακυλίνδω.
Pérurbanus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάνχρηστος, μεγαλωφελὴς.
Pervulgo, διαπαντὸς, ὑπερφυῶς.
Pes, πούς.
Pes lecti, κλινόπους.
Peſſime, κάκιστα.
Peſſimus, πονηρότατος, κάκιστος.
Peſſulus, μοχλὸς, μοχλίς.
Peſſum eo, πεττεύω, ὑποτρέχομαι. pro in fundum ire, χαμαὶ πίπτω καταφέρομαι.
Peſſundo, καταπατῶ.
Peſtilens, λοιμώδης.
Peſtilentia, λοιμὸς.
Petalo, πέτρα, πέτασος.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινα λίθῳ.
Petigo, λειχὴν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτησις, τὸ αἰτεῖν, ἡ.
Petitor, αἰτητὴς.
Peto, oro, αἰτῶ, vel αἰτοῦμαι τι ἄνωθεν μου φημὶ, ut mihi hoc des: pro proficiscor, χωρῶ εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λίθος, πέτρος.
Petulans, ὑβριστὴς, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, σκωπτικός.
Petulanter, ὑβριστικῶς, ἀσελγῶς.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phalerae, φάλαρα.
Phanaticus, ἰδιώτης, ἀσύνετος.
Phantaſia, φαντασία.
Phantaſma, φάντασμα.
Phanum, ναΐδιον, τέμενος, νηός.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phaſianus, φασιανὸς.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλα.
Philoſophia, φιλοσοφία.
Philoſophor, φιλοσοφῶ.
Philoſophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβοτόμιον, μαχαιρίδιον.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοίνιξ.
Phraſis, φράσις.
Phrenetis, φρενῖτις.
Phreneticus, φρενητικός.
Phyſiognomon, vel Phyſiognomus, φυσιογνώμων.
Phyſiognomia, φυσιογνωμία.
Piacularis, καθαρσιώδης.
Piaculum, κάθαρμα.
Piaculum committere, ἐγκλήματι ἁλῶναι τοῦ θείου δίκαιον.
Pica, πίσσα.
Picea, ἡ, πίτυες ἡ.
Piceus, πισσίτης.
Pico, πισσῶ.
Picus, δρυοκολάπτης.
Pié, διισοκόλε.
Pietas, θεοσέβεια, θεοσέβεια πρὸς ὁ θεὸν θεοσέβεια, διαφύλαξις.
Pietatem colere, θεοσεβεῖν τὸ πρὸς τὸν θεὸν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ἀκνηρὸς, βραδὺς, ἀκάθεκτος, ἀργὸς, νωθρὸς, ἀδρανής.
Piget, κατανύσσει μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φάρμακον, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἄλειμμα.
Pignori do, ὑποτίθημι τί τινι.
Pignoro, ἐνέχυρόω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑπόθεσις, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigreſco, ἀκνηρὸς γίνομαι, κρατοῦμαι.
Pigritia, ἀκηδία, ἀκηδὼς, βραδυτὴς.
Pila, ε, pro ſphæra, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pila ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pilcum geſtare, πίλιον φορεῖν.
Pileus, πίλιον, πίλος.
Piloſus, τριχώδης, τριχοειδὴς.
Pilula, κρατήριον.
Pilum, γαισὸς, πίλος.
Pilus, θρὶξ.
Pinacotheca, πινακοθήκη.
Pingere acu, βελόνῃ γραφίδειν.
Pingo, is, γράφω, ζωγραφῶ.
Pingue, στέαρ, μυελὸς.
Pinguedo, λιπαρία, πιμελὴ, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρῶ ἀπὸ πίονος ποιῶ.
Pinguesco, πιαίνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον.
Pinſo, is, κόπτω, λεαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, proprium eſt pullorum, πιπίζω.

Pira-

Pirata, πειρατης.
Piraticus, πειρατικος.
Piſcator, ἁλιευς.
Piſcatorius, ἁλιευτικος.
Piſcatura, ἁλιευσις.
Piſciculus, ἰχθυδιον.
Piſcina, ἰχθυοτροφια, ἰχθυοτροφειον.
Piſcis, ἰχθυς.
Piſcor, ἁλιευω, ἰχθυω.
Piſcoſus, ἰχθυωδης, ἰχθυηρος.
Piſtillum, ὑπερον.
Piſtor, ἀρτοποιος, ἀρτοπωλης.
Piſtrinum, μυλων, μυλη, ἀλφιτοπωλειον.
Piſtura, ἀρτοποιικη.
Piſum, πισος.
Pituita, πλεγμα, φλεγμα.
Pituitoſus, φλεγματωδης.
Pius, ὁσιος, ἐυσεβης, ὁσιοπρεπης.
Pius fum, ὁσιοτης, ὁσιοπρεπια.
Pix, icis, πισσα.
Placabilis, ἱλαος, ἱλασιμος.
Placamen, ἱλασμος.
Placenta, πλακους.
Placeo, ἀρεσκω τινι, ἡδομαι τινι.
Placet, δοκει, δοξει, ἐδοξε.
Placide, ἡσυχαι, ἡσυχιως.
Placidus, ἡσυχιος, ἡμερος, ἐυηνιος, ἡσυχος, ἡμερως, γαληνιος.
Placitus, ἀρεστος.
Placitum, δογμα, δοξαν, δογματισμος.
Placo, ἱλεουμαι, ἱλασκομαι.
Plaga, ες, πληγη, πληγμα, ἰκτυπησις.
Plaga, pro regione, το κλιμα, ὁριζων.
Plagæ, arum, retia, ἀρκυες, δικτυα.
Plagas inferre, πληγας ἐνδιδοναι τινι.
Plagiarius, ἀνδραποδιστης.
Plagium, ἀνδραποδισμος.
Planctus, πενθος, θρηνος, ὁ.
Plane, σαφως, ἀκριβως, σαφως pro penitus, παντως, πανυ.
Planeta, πλανητης.
Plango, tundo, κοπτομαι pro lamentari, δεινως τι φερειν πληττω.
Planities, ὁμαλοτης, πεδιον.
Planta, φυτον, φυτευμα.
Plantatio, φυτειαι.
Planto, as, φυτευω, φυτευομαι.
Planum facio, ἐξομαλιζω.
Planus, ὁμαλος, ζαυελος pro manifeſtus, σαφης.
Platanus, ἡ πλατανος.
Plates, πλαθανη, πρανης, ὁδος.
Plaudo, is, κροτειν, κροτοποιεω.
Plauſibilis, κατασκηπτος.
Plauſtrum, ἁμαξα, ὀχημα.
Plauſus, κροτος, κρουσμα.
Plebecula, το δημοδες.
Plebejus, δημοτικος, ἰδιωτης idem quod vulgaris, ὁ πολυς.
Plebiſcitum, ψηφισμα, το χρηστηριον.
Plebs, οἱ πολλοι, το πληθος, ὀχλος.
Plecto, is, πλεκω, πλοκην τινι.
Plectrum, πλημνη, πλημνιον, το.
Plejades, πλειαδες.
Plenus, πληρης.
Plenilunium, πανσελῆνον.
Plenitudo, πληρωμα, πληρωσις.
Plenus, μεστος, genit. ἀδιαλειπτου, πλεως.
Plenus ſum, γεμω, πιπλαμαι, εκπιμπλαμαι.
Plerique, οἱ πολλοι, πολυανθρωποι.
Plerunque, τὸ πολυ, το πλειστον.
Pleuritis, ἡ πλευριτις.
Pleuriticus, πλευριτικος.
Plica, πτυξ, πτυγμα, πτυξις.
Plicatilis, πτυκτος, διπλασιος.
Plicatio, πλεκη, πλοκη.
Plico, πλεκω, πτυσσω.
Plorabundus, κλαυθμωδης.
Ploratus, κλαυθμος, κλαυθμος το, ὀλοφυρμος, ὀδυρμος, κλαυμα.
Ploro, κλαιω, κλαυσω, ὀλοφυρομαι, θρηνεω, οἰμωζω, κωκυω.
Pluma, πτιλον, χνοος.
Plumbeus, μολυβδινος.
Plumbum, μολυβδος, & μολυβδος.
Plumeus, πτιλινος.
Pluo, βρεχω, ὑσμαινω.
Plures, οἱ πλειονες.
Plurimi æſtimare, περι πολλου, περι πλειστου ποιεισθαι τινα.
Plurimum, πολλαχου.
Plurimus, πλειστος.
Pluris æſtimare, περιποιεισθαι πλειονος.
Plus, πλειων, πλειον.
Plus minus, πλειον ἐλαττον.
Plus ſatis, πλειον τὸ κορε.
Plus quam decet, μειζον τὸ δικαιου.
Pluto, onis, Πλουτεις, Ἀιδης.
Pluvia, ὑετος, βροχη.
Pluvioſus, ὑετωδης.
Pluvius, & pluvialis, ὑμβριος, ὑετιος.
Pocillator, οἰνοχοος.
inter Pocula, ἐν τῳ πινειν.
Pocula miniſtrare, οἰνοχοειν Διι, Jovi.
Poculum, πωμα, πωτηριον, ποτος.
Podagra, ποδαγρα, ποδαλγια.
Podagra laboro, ποδαλγεω.
Podagricus, ποδαγρικος, ποδαγρικος.
Podex, icis, σφιγκτηρ, πυγη.
Poema, το ποιημα.
Pœna, τιμωρια, τιμωρια τὸ, ζημια, δικη.
Pœnam exigere, τιμωρειν τινι.
dare Pœnas, τιμωρειαν δουναι τινι, δικην ὑπεχειν, δικαιοις τισι δουναι.
Pœnis afficere, κολαζειν τινα ζημιαις.
Pœnis affici, κολαζεσθαι, δικαι δουναι τι ἁμαρτηματος.
Pœnitendus, μετανοητος.
Pœnitentia, μετανοια, μεταμελεια.
Pœnitet, μεταμελει μοι τινος, μετανοια, μετανοητον ὁν.
Poëta, ποιητης.
Poeticus, ποιητικος.
Poëtria, ποιησις.
Polenta, ἀλφιτον.
Poli, πολος.
Poliio, ξαω & ξυω, λευκαινω.

Polire.

Politor, λειαντής.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, λείανσις.
Polimentum, ξύσις, ξυστὸν, γλαφυρόν.
Polibo, -bere, -pi, -itum, διαλεαίνω μέχρι, politum valeo.
Polleo, μέγας δύναμαι, ἀνάσσω.
Pollicitor, ὑπισχνέομαι, ὑπόσχεσιν ποιοῦμαι, ὑπίσχνουμαι.
Pollicitatio, ὑπόσχεσις, ὑπόσχημα.
Pollinctor, νεκροῦ, νεκροστόλος.
Pollis, inis, vel pollen, γόβρις, σεμίδαλις.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χράνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνόσιος.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomerium, ἀνακάλημα, ἱερὸν ἐρυθρόδανον.
Pomeridianus, δειλινὸς.
Pomerium, τὸ ἀνακάλημα.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ἀκρόδρυον.
Ponax, gen. ponacis, μηλέα.
Pondero, libro, ἱστάω, ξυγοστατίω, σταθμῶμαι, πολαιδίω.
Ponderosus, βαρὺς, ὀκνηρόβιος.
Pondo, μετ. πλῆθ. ἄλατα, ἄλατα.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Pone, ὀπίσω, ὄπιθεν.
Ponere operam in re aliqua, σπουδὴν ποιεῖσθαι περί τινος.
Pono, is, posui, positum, τίθημι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρὶς.
Pontifex, ἱερεὺς, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιερωσύνη.
Pontificius, ἀρχιερατικὸς.
Pontus, πόντος.
Popina, ἐπανλεῖον, ταβερνεῖον.
Popis, ἴγνυα, ἰγνύη.
Popularis, ἰδιώτης, δημοτικὸς, pro charus populo, φιλῶν τὸ δῆμον.
Popularitas, δημοτικὴ σχέσις, φιλοχρηστία.
Populariter, δημοτικῶς.
Popularatio, ἀπόρθησις, ἀνάστροφή.
Populator, ἀνορθώτης.
Populor, atus, ari, ἀναστάτους ποιῶ τὰς πόλεις, ἀφανῆ τὰ πολέμῳ, patriam; ἀπορθέω, λεηλατέω.
Populus, δῆμος ὁ, λαὸς ὁ ἔθνος.
Populus, -ris, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, λεύκη.
Porca, ἡ ὄς.
Porcinus, χοιρεῖος, ὑείος.
Porculus, & porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπίτασις, παράτασις.
Porrigo, ἐρέγω τὰς χεῖρας, manus; ἐκτείνω, παρατείνω, παρέχω, ἀνέχω.
Porrigo, inis, ἡ λέπρα, ἰδρώς.
Porro, fare, φάμην, φάσκω, φῆμι.
Portum, σπάνιον.
Porta, πύλη, θυρέον.
Porta cuſtos, πυλωρὸς, πυλουρός.

Portendo, προσημαίνω, σημαίνω.
Portentum, τερατεία, τερατεύομαι.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ στοὰ, ἡ περιστοὰ.
Portio, μέρος, μοῖρα, συμμορία.
Portitor, τελώνιος, τελώνης.
Porto, as, διακομίζω τι, φέρω, διακτίζω.
Portorium, τελώνιον.
In Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuoſus, λιμενώδης.
Portus, us, λιμὴν.
Porus, πόρος.
Poſco, -ſcere -poſci, ἀ τι ρεπιτ. αἰτέω.
Poſitio, poſitura, κατάθεσις, θέσις.
Poſſeſſio, ἕδρα, κάτοχος, κράτησις.
Poſſeſſor, ὁ κατέχων, κύριος.
Poſſibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Poſſideo, κάθημαι, κατέχω, κράτω.
Poſſum, οἷός τ' εἰμὶ, δύναμαι, πέφυκα ἔχω ἔξεστι, &c.
Poſt, πρὸ, μετ. Pro poſtea, ἔπειτα, ὕστερον.
Poſtea, ἔπειτα, ἐπειδὴ, ὕστερον.
Poſteaquam, μετὰ ταῦτα ὅτ. ἐπεὶ, ἐπεὶ.
Poſteri, orum, ἔκγονοι, οἱ ὀπίσω, οἱ ἐπειτα. οἱ μεταγενεῖς.
Poſterior, & us, ὕστερος, ον, μεταγενέστερος.
Poſteritas, ἡ μέλλουσα γενεὰ, ἔκγονοι.
In Poſterum, εἰς τὸ, εἰς τὸν, εἰσὲν.
Poſtes, παραστάδες, σταθμοὶ.
Poſthabeo, ὑπερτίθεμαι λόγου ποιοῦμαι, ἀλιγωρῶ, ἀδιάφορα ἡγοῦμαι ἢ ὕστερα τιθέμαι.
Poſthac, μετ' ταῦτα, τὸ λοιπὸν.
Poſthinc, ἔξω, ἐφεξῆς.
Poſthumus, ἐπίγονος.
Poſtico fallere, τὴν παρὰ θύραις ἐπιβουλεύειν.
Poſticum, πάροδος θύρα.
Poſticus, a, um, ἐπίθυρος.
Poſtis, παραστὰς, ὁ.
Poſtliminium, ἡ ἀνακτησις, τὸ ἀνακτήσασθαι.
Poſtpono, -poſui, ὑπερτίθεμαι ποιοῦμαι τὸ pro omitto, παραδιώκω τι.
Poſtquam, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ἐπεὶτα.
Poſtremo, τὸ ἔσχατον, τὸ τελευταῖον.
Poſtremus, ἔσχατος, ὑστάτος.
Poſtridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
Poſtulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Poſtulo, -are, ἀξιῶ, αἰτέομαι: idem quod accuſare, αἰτιάομαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ τοῦ πίνειν συνουσία.
Potator, φιλοπότης.
Potens, δυνατὸς, δυνάστης, ἰσχυρὸς.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Poteſt fieri, pro poſſibile eſt, ἐνδέχεται, δύναται.
Poteſtas, δύναμις, ἐξουσία.
In Poteſtatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, καταδουλοῦσθαι.
Poteſtatem dare, ἐξουσίαν δίδωμι.
Potio, πόσις, πόμα, πότισμα.

Potior,

Potior, iris, sequor, dum genit. aut dativ. ἔφομαι τινος, ἐπιτυγχάνω τινί.

Potior, melior, ἀμείνων, βέλτιον.

Potissimè, potissimum, μάλιστα.

Pocissimus, ἀριστος, βέλτιστος.

Potius, μᾶλλον, βέλτιον.

Pōto, are, frequentat. πιπαίνω.

Potum do, πίνειν τινὶ παρέχειν.

Potus, ūs, m. πόσις.

Præ, præpositio, ἀπό, genit. ἀπὸ λύπης, pra dolore.

Præ manibus habeo, ἀπὸ χειρὸς ἔχω.

Præ me fero, ἐμφαίνω, δηλόω.

Præcautus, ὁ σὺν ἕξει.

Præbeo, χορηγῶ, παρέχω, παρέχομαι.

Præbibo, προπίνω.

Præcaveo, προφυλάττομαι.

Præcedo, προέχω, προτίθημι, προτίθεμαι προτερέω, προτερέομαι.

Præcellens, ἔξοχος, διαφέρων.

Præcello, προέχω τοῦ ἕνεκα τοῦ ὑπερ, forma alibi: ὑπερέχω, διαφέρω.

Præceps, προκρημνὴς, καταπρηνὴς, προπετὴς, ἀκρωτὴς.

Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτὴς.

Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολὴ.

Præcido, ἀποτέμνω, κατατέμνω.

Præcinctus, ἀναζωσάμενος.

Præcingo, ἀναζώννυμι.

Præcipio, præcepi, præceptum, προλαμβάνω pro jubere, παραγγέλλω, κελεύω τινά.

Præcipitanter, προπετῶς, προπετέως.

Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, προλαβηπτικὸν.

Præcipitium, κατάκρημνος, κρημνὸς.

Præcipito, καταπροπίζω, πίπτω κατὰ τὸ βάθος, in mare.

Præcipué, μάλιστα, ἐξαιρέτως.

Præcipuus, ἐξαίρετος, ἀφορισμένος, διαφορικὸς, περιττὸς, περιλαμβάνων, περιεκτικὸς, ἀφοριστικὸς.

Præcisè, συντόμως.

Præclarus, ἐνδοξος, διαφανὴς, γνώριμος.

Præcludo, συγκλείω, ἐμφράττω.

Præco, onis, κῆρυξ.

Præconium, κήρυγμα, ἀναγόρευσις pro laude, ἔπαινος.

Præcordia, ὑπώχρια, φρένες.

Præcox, ὠκύμορος, πρόωρος.

Præcurro, προτρέχω.

Præcursor, πρόδρομος.

Præda, λεία, λάφυρα.

Prædabundus, ὁ λαφυραγωγὸς.

Prædabundus, λαίφυρος, λαφυραγωγὸς.

Prædator, λῃστὴς.

Prædatorius, λῃστρικὸς.

Prædicatio, κήρυξις, διάλεξις.

Prædico, are, celebro, διαγορεύω, ἀναγορεύω, κηρύττω.

Prædico, is, ixi, προαγορεύω, προλέγω, προαναφωνέω.

Prædictio, προαγόρευσις, προρρησις.

Prædiolum, τὸ χωρίδιον.

Prædium, ὁ ἀγρὸς, ὁ κλῆρος.

Prædives, ὑπερπλούσιος, πανυπερπλούσιος, πανολβιώτατος, ὑπερόλβιος.

Prædium, χωρίον, πάτημα, ἀγρὸς.

Prædo, onis, λῃστὴς, συλητὴς.

Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλλοι.

Prædor, λαφύσσω, & λαζύσσω, διαρπάζω, ἁρπάζω, λῃστεύω, ζωπυρῶ.

Præeo, προέρχομαι, προηγέομαι.

Præexisto, προϋπάρχω.

Præfari, προφωνέω, προαγορεύω.

Præfatio, προοίμιον, προλαλιὰ.

Præfectura, ἐπαρχία, προστασία.

Præfectus, ὁ προεστὼς, ἐπιστάτης, ἔμπαρχος, ἔπαρχος.

Præfero, προφέρω, προτίθημι, προτίθεμαι, προτείνω.

Præfica, ἡ θρηνώδης.

Præficio, ἐφίστημι, προστάτην τινὰ ἵστημι τινός. προτίθημι.

Præfiguro, προτυπόω.

Præfinio, προορίζω.

Præfringo, προκλάω.

Præfulgeo, προλάμπω.

Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.

Prægnans sum, κύω, συλλαμβάνω.

Prægrandis, ὑπερμεγέθης, ὑπερμεγας, ὑπερμεγάλης.

Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβαρύνω.

Prægredior, προέρχομαι.

Prægressio, προέρχησις, προβάσις.

Prægustator, προγεύστης.

Prægusto, προγεύομαι.

Præbendo, λαμβάνω, ἐκ -ομαι.

Præjudicium, προκατάκρισις, προκατάκριμα.

Præjudico, προκαταδικάζω, προκρίνω.

Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.

Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώστης.

Prælego, προαναγινώσκω.

Prælior, μάχομαι.

Prælium, μάχη, πόλεμος, Cumbat.

Prælium terreitre, πρὸς μάχην.

Prælium navale, ναυμαχία.

Prælium committere, μάχην συνάπτειν τινὶ πρός τινα, μάχην μάχην ἐξιέναι λέγειν, memoria dignum.

Prælongus, περιμήκης.

Præluceo, προφαίνω pro facem præferre, λαμπαδηφορῶ.

Præludium, προαύλιον.

Præludo, προπαίζω, προπαιδεύομαι, προπαίζομαι.

Præmando, is, προπαραγγέλλω.

Præmaturus, πρόωρος.

Præmeditatio, προμελέτημα.

Præmeditor, προμελετάω.

Præmitto, προπέμπω, προΐημι.

Præmia proponere, ἆθλα τίθεσθαι.

Præmium, ἆθλον, γέρας.

Præmoneo, προμηνύω, προ-

Præmon-

Præmeditor, προμελετῶμαι.
Præmitto, προπέμπω.
Præmium, προμήθεια.
Præmunio, προτειχίζω, προχαρακόω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ἀετός.
Præpilleo, ὑπόλιγος.
Præpondero, ὑπερέχω: pro pluris esse, περιποιέω.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προτιμῶμαι: pro præficio, ἐπίστημι.
Præponere, ἐπιστατεῖν, προεστάναι.
Præpositus, ἐπιστάτης.
Præpostere, ἀτάκτως, ἀπρεπῶς.
Præpropere, λίαν, σπουδῇ.
Præputium, ἀκροποσθία.
Præripio, προαρπάζω, ἀποσπάω.
Prærogativa, πλειοψηφία, προτιμία, τὸ προτιμᾶσθαι.
Præruptus, κρημνώδης, ἀπόκρημνος.
Præs, prædis, ἐγγύη.
Præsagio, προαισθάνομαι, προμαντεύομαι.
Præsagium, προμαντεία, προμήνυσις.
Præscio, προγινώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, πρόσταγμα, πρόταξις.
Præsens, παρών, ὁ παρών.
Præsentaneum remedium, τὸ ἀντίδοτον βοηθοῦν.
Præsentia, æ, παρουσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, αὐλών.
Præsertim, ἔνεκα τοῦ, μάλιστα δή.
Præsertim si, ἔνεκα τοῦ εἰ.
Præses, προεδρεύων, ὁ ἔπαρχος, προεστώς, ἡγεμών, ἐπιστάτης.
Præsideo, προκαθίζω, προκάθημαι, ἄρχω, verbi: προεδρεύω.
Præsidia in civitates collocare, φρουρὰς εἰς τὰς πόλεις καθιστάναι.
Præsidiarius, φρουρός.
In Præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρουρᾷ κατέχειν τὴν πόλιν.
Præsidium, φρουρά, ἡ φρουρά.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, ἐπιφανὴς, σεμνὸς, λαμπρὸς, ἐπίσημος, διαφέρων, ὑπερέχων.
Præstantia, ἀρετή, ὑπεροχή, περιουσία.
Præstantissimus vir, ἀνὴρ ἐπιφανέστατος, ἀνὴρ ὑπερέχων τῇ ἀρετῇ, ἢ τοῖς πράγμασι, ἢ τῷ λόγῳ.
Præstat, βέλτιον ἐστὶ, συμφέρει.
Præsterno, προστρώννυμι.
Præstigiæ, μαγγανεῖαι, γοητεῖαι, ἀπάται.
Præstigiæ verborum, σοφίσματα.
Præstigiator, γόης, πλάνος, ὁ ἀγύρτης, ἀλαζὼν, σοφιστής.
Præstituo, προτίθημι, ὁρίζω.
Præstitutum diei, προθεσμία τῆς δίκης.
Præsto, ἕτοιμος, παρὰ τοῦ εἶναι.
Præstolor, ἐκδέχομαι, ἀναμένω, προσδοκῶ, ὑπομένω.
Præstringo, ἀποτύφλωσις, ἀμβλύωσις τῶν ὄψεων, oculos.
Præstruo, προοικοδομῶ.
Præsul, præses, προεστὼς, ἡγεμών.
Præsum, præsim, præsis, præsse, præfui, præsumus, præsunt, præsens, præsentior, præsentissimus, ἐπίστημι, προΐστημι, ἄρχω, προεστάναι.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόληψις.
Præsus, προβολεύς.
Prætego, προσκαλύπτω.
Prætendo, πρόφασιν ποιοῦμαι τινὸς, πρόφασιν λέγω: pro præcedo, προτείνω.
Prætento, προπειράζω.
Præter, παρὰ, cum dativo: πλὴν, ὁ χωρὶς, cum genit.
Præter æquum, παρὰ τὸ δίκαιον.
Præter decorum, παρὰ τὸ πρέπον.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραδραμεῖν.
Præterea, ἔτι πρὸς, ἄλλως, ἀλλὰ καὶ, ἄλλως τε, ἔτι.
Præterito, παραλείπω, παρίημι, Ὑστερολόγον τι.
Præterrequito, παρατρέχω.
Præterfluo, παρέρρυτος.
Prætergredior, παρέρχομαι, παρέλθω.
Prætermissum tempus, χρόνος παρεληλυθὼς.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissus erat, ἐλέλειπτο ἦν.
Prætermittere occasionem, παρίημι ἴχνος καιροῦ.
Prætermitto, παρίημι, παρέρχομαι.
Prætervehor, παρανήχομαι.
Prætervolo, παρατρέχω.
Præterea, πρόειμι: pro prætereor, παρέρχομαι, παρέλθω.
Præterita tempora, ἀπεληλυθότα.
Præteritus puer, ἀπεληλυθὼς ἔτη.
Præterito uti, παρεληλυθότι χρῆσθαι.
Ab Præterito, ἐκ παρεληλυθότος.
Prætextus, πρόφασις, πρόσχημα.
Prætor, ἄρχων, ὁ πρῶτος ἄρχων, ὕπατος, στρατηγὸς, ἡγεμών.
Prætorianus, στρατιωτικὸς, στρατιώτης.
Prætorium, βασίλειον, τὸ στρατήγιον.
Prætura, æ, ἡ στρατηγία, ἡ ἡγεμονία.
Prævalens, ἰσχυρὸς, ἐπικρατῶν, ὑπερέχων, ἀνικητικὸς.
Prævalide, μετὰ ἰσχύος.
Prævalidus, ἰσχυρὸς, ἐπικρατῶν.
Prævaricatio, κακόνοια.

Prævaricator, παραπρεσβευτής· ὁ παρὰ δίκην.
Prævaricor, παραβαίνω· παρεκβαίνω παρὰ δίκην.
Prævenio, φθάνω, προλαμβάνω.
Prævertor, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προγινώσκω.
Prævius, ὁδηγός, χειραγωγός, προάγων.
Præs, ἀκτή.
Prandeo, δειπνέω, ἄριστον ποιοῦμαι.
Prandio excipio, ἀριστίζω.
Prandium, ἄριστον.
Prandium curare, ἀριστοποιεῖν.
Præsentia, ἡ παρουσία· ἡ παρεμβολή.
Præsidium, τὸ παρεμβάλλειν.
Præsim, παρείην.
Prave, σκολιῶς, πονηρῶς.
Pravitas, στρεβλότης, κακία, σκολιότης.
Pravus, στρεβλός, σκολιός.
Precatio, ἡ δέησις, ἡ εὐχή.
Precarius, ἐπιτρεπόμενος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ δεῖσθαι.
Preces fundere ad Deum, προσεύχεσθαι ἐκλιπαρῶς θεῷ, προσευχαῖς, τῷ θεῷ.
Preces publicæ, συνήθεις ἱκεσίαι.
Prex, preci, precem, δέημα, τὸ δέεσθαι.
Precor, δέομαι σου τινος, hoc à te· ἔγκλημα πρὸς θεοῦ· προσεύχομαι τινι.
Prehendo, vide Prehendo.
Prelum, πρέσσα, πρέσσειον.
Premo, θλίβω, πιέζω· pro insequi, καθίχνη pro occultare, κρύπτω.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Presse, πιεστηρίου.
Pretii magni, ἀξίος πολλοῦ.
Pretii majoris, ἀξίος πλείονος.
nullius Pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, περὶ τιμῆς ἄγειν.
Pretiosus, ἐντιμος, πολυτιμος, ἀξιος.
Pretium, ἡ τιμὴ, τὸ μισθός.
Pretium Redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν καταβάλλειν.
Pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
Pridie quam, τῇ πρότερον.
Prima occasione, ὅταν πάρεστιν.
Prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, αἱ πρῶται, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχαῖος, διαφέρων.
Primas alicui concedere, διδόναι τινὶ πρῶτα.
Primates, οἱ πρῶτοι ἄνδρες, μαγιστᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα διδόναι τινί.
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἡγεμονεύειν.
Primigenius, πρωτόγονος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιστα πρωτεύουσι· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαὶ, τὰ πρωτόλια.
Primitiæ frugum, τὰ δρεπτήρια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχῆθεν, πρῶτον.
Primo quoque tempore, ὅταν πάρεστιν· ὡς τάχιστα.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαὶ· τὰ πρῶτα στοιχεῖα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
Primum, πρῶτον, τὸ πρῶτον.
Primus, πρῶτος· pro Optimo, κράτιστος.
Princeps, πρῶτος δῆμου, ἔξοχος, διαφέρων, ἀρχὸς, ἡγεμονικός.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικὸς.
Principaliter, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχὴ, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐν ἀρχῇ.
Principium, ἀρχὴ, πρωτοστασία.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιὸς.
Pristinus, παλαιὸς, ἀρχαῖος.
Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν, βίον.
Privatè vel privatim, ἴδια, ἰδίως, κατ' ἴδιον.
Privatim, & publicè δημοσίᾳ & ἰδίᾳ.
Privatio, στέρησις, ἀποστέρησις.
Privatus, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικὸς.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτέρημα.
Privo, στερῶ (ἀφαιρῶ), bonis.
Prius, πρότερον, πρῶτον.
Priusquam, πρίν· πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸς, commutatio.
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, πρόπαππος, ὁ προπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκὸς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης· τὸ εἰκὸς.
Probabiliter, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, a, δοκιμάσιος, δεδοκιμασμένος.
Probe, καλῶς, διαπαντὸς.
Probitas, χρηστότης, χαλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω, pro demonstrare, ἐλέγχω.
Probris afficere aliquem, διαβαλλειν τινα.
Probrosus, ἀσχήμων, ἀσχήμος.
Probrum, ὄνειδος, τὸ ὀνείδισμα, αἶσχος.
Probus, χρηστὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, διάσημος.
Procacitas, τὸ ἀσελγαίνειν, ὕβρις.
Procaciter, ἀσελγῶς, ὑβριστικῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀκολαστικός.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προέρχεσθαί τινι.
Proceſſio, πορεία, πομπὴ, ἐξέλασις.
Procella, θύελλα, ἄνεμος χειμερινὸς, ἀνέμου λαῖλαψ, ῥάβδος.
Procellosus, ἀνεμώδης, ἀνεμώλιος.
Procerès, οἱ ἐπιφανεστάτοι, πρῶτοι.

Procatheta, τὰ προήμενα.
Procemium, ἀρχὴ, μέρη, ἐφόδιον.
Procella, σφοδρὸς, μέγας, ἐφαλὸς.
Procella, σφοδρὸς· pro profectu, σφέλεια.
Procido, προπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, ûs, ὁ προβολὴ.
Proclamatio, ἀνάβοησις.
Proclamator, ἀναβοητὴς.
Proclamatus, ἀναβοηθεὶς.
Proclamo, ἀναβοῶ, ἀναβοάω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, πρόκλινῆ εἶναι πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
Proclivis, πρόκλινὴς, πρόκλινὲς· πρὸς τι· pro facile factu, ῥᾴδιον.
Proclivitas, πρόκλισις, πρόκλινότης.
Pro confesso habetur, ὁμολογούμενον παρὰ πᾶσιν.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικὸς.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑστεροποίησις, ἀναβολὴ.
Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀναβάλλομαι τὰς ὑστέρας, in aliud tempus.
Procreare liberos, παιδίων παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιία.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητὴς.
Procreo, γεννῶ, ἀναφύω.
Procudo, παρασκευάζω.
Procul, πόῤῥω, πόῤῥωθεν, εἰς μακρὰν.
Proculdubio, ἀναντιῤῥήτως, ἀναμφιλόγως.
Proculco, καταπατῶ.
Procumbo, κατακύπτω, πρηνίζομαι.
Procuratio, θεραπεία, διοίκησις.
Procurator, ἐπίτροπος, ὁ θεραπεύων, ἐπιτηρῶν.
Procuro, ἐπιτροπεύω, ἐπιτροπεύομαι, ἐπιμέλομαι, διοικῶ, κοσμῶ.
Procurro, προτρέχω, προβάλλω.
Procursus, καταφορὰ.
Procus, ὁ μνηστὴρ.
Prodeambulo, προπερίπατέω.
Prodeo, is, πορεύομαι, προπορεύομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱστορῶ εἰς ἀπομνήμας, res gestas, πραγμάτων γραφὴ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀσωτεία, λαμπρότης.
Prodige, ἀσώτως.
Prodigiosè, περιττῶς.
Prodigiosus, περιττὸς, περίεργος.
Prodigium, τέρας, τὸ περίεργον.
Prodigo, καταπολύομαι.
Prodigus, ἄσωτος, ἀσώτευτος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσις.
Proditor, προδότης, προδοτικὸς.
Proditorie, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, ἐξαγγέλλω, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, pro tradere, προδίδωμι τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παράγω, ἐκτείνω, παρέλκω, producere tractu, παράγειν διὰ μακροῦ, pro diutius extendere, παρέλκω, παρεκτείνω.
Productio, ἐπιμήκυνσις, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλῶ.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορεία, ἐκπορεύσις.
Profecto, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπὴ, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγγέλλω, προφέρω, παρίστημι, pro prolatare, παρατείνω, ἀναβάλλομαι.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτὴς, διδάσκαλος, διδάσκων.
Profício, ἀνάδιδωμι πρὸς ἀφέλειαν· προκόπτω, πρόειμι.
Proficiscor, πορεύομαι, ἀναχωρῶ τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profitor, ἐπαγγέλλομαι, προπαιδεύω· pro artem aliquam docere, διδάσκειν δὲ ἄλλας τέχνας τινά.
Profligatus, perditus, ἀνάνδρευτος. profligatos homines, dicimus, ἀνανδρεύτους.
Profligo, καταπολεμῶ, ἀναῤῥίπτω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἐκῤῥέω, προῤῥέω.
Profluviam, καταῤῥοὴ.
Profore, ἐσόμενον.
Profugio, ἐκφεύγω.
Profugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Profugus, ἀνάπλαστος· ἀποδρὰς.
Profunde, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος· βαθύτης, βίθος.
Profundo, πρηνίζω, ἀναῤῥίπτω, καταπλήσσω, ἀναπτύω.
Profundus, βαθὺς, βύθιος.
Profuse, καταχεόμενος.
Profusio, σφάλμα.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννῶ, προγεννῶ.
Progenies, γονὴ, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, προγεννηθεὶς.
Prognatus, γνήσιος, γνησίως.
Progredi longius, πρόειμι πορρωτέρω.
Progredi obviam, ἀπαντῶ τινι, ἀπαντάω.
Progrediar, ἀναπλήσομαι, ὑποπίπτω, πρόειμι πρὸς ἔργον.
Progressio, progressus, πορεία, πρόβασις.
Progressus temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, πορεύεσθαι τινα, ἐπιδιδόναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινα τοῦ πρᾶξαι, ἄγχω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, ἀγχυμὸς.
Projectio, projectus, προβολὴ.
Projectitius, κατάλυτος, ἐκβλητὸς.

Projicio,

Projicio, προβάλλω, προτείνω.
Prom, πρόβολος, πρόμος.
Prolabor, πρόπτωσιν ποιέομαι τοῦ σ ἐπὶ, in terram: ὀλισθάνω.
Prolapso, πρόπτωσιν, ὀλίσθημα.
Prolatio, διάρθρωσις.
Prolato, προτείνω, ἐκτείνω, μακρύνω.
Prolca, γένος, γονή, ἔκγονος, τό.
Prolixè, μακρῶς.
Prolixitas, τὸ μακρὸν.
Prolixus, μακρὸς, ἐκτενὴς, διηνεκὴς.
Prolocus, πρόλογος.
Prolongo, ἐκτείνω μακρύνω, παρατείνω.
Prolóquor, διαλέγομαι, διαπρίζομαι, προλαλέω.
Prolubo, προαιρέομαι, βούλομαι.
Prolue, διαλύω, ἀφίημι.
Prolusio, παιγνιδιώδης ἄσκησις.
Prolúvies, τὸ λύμα.
Promercalia, ἄγνια.
Promergor, διαρρίπτω.
Prométrium, ἡ μασθὸς, τὸ ἔξω.
Prominco, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, ξυμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάκριτος, ξυμμιγὴς.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις διαλύειν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ὑπόσχεσις, ὑπόσχημα.
Promitto, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαι.
Promo, προκαλέομαι τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρον, ἀκρωτήριον.
Promoveo, προάγω ἐς τὸ ἔξω, ad gloriam: προάγω, προχωρῶ.
Promovi, ἐλαύνω, προχωρῶ.
Prompte, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προθυμότατα.
Promptitudo, εὐκινησία, ἑτοιμότης.
res est in Promptu, πρόχειρόν ἐστι.
in Promptu habere, πρόχειρον ἔχειν.
Promptuarium, ταμεῖον, ἀποθήκη.
Promptus, πρόχειρος, εὐκίνητος, ἕτοιμος, πρόθυμος.
Promptus sum, πρόθυμός εἰμι πρός τι.
Promulgatio, ἀναγόρευσις, ἀνακήρυξις.
Promulgo, ἀναγορεύω, ἐκφέρω, ἐκφοίτω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀνεψιὸς, ἀνεψιὸν.
Pronepotis, πρωτόγονος.
Pronitas, κλίσις, ῥοπή.
Pronubus, ὁ νυμφοστόλος.
Pronuntiatio, ἀπόφανσις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προείπον, ἀπόφημι, ἀναγορεύω.
Pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης λέγω.
Pronus, κάθαρσις, ἔκκριμα, ἔκτριμμα, πρόχυσις, ἀναλωσις.
Proœmium, προοίμιον.
Propagatio, ἀναβλάστησις, παρίλλησις.
Propago, παραφυὰς, ἔκφυσις, ἔκτασις: pro filiis, τὰ ἔκγονα.
Propago, as, παραφύω, ἐκτείνω: pro dilato, παρατείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propátulus, πρόφαντος, καταφανὴς.
Propè, ἐγγὺς, cum genit. πρὸς, dativ. Sine casu adverbium est ἐγγὺς: item σχεδὸν, παρὰ μικρὸν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐπείγω, ἀναίρω, ἐλαύνω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖν, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρὸν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ῥοπὴ, ῥέπω.
Propensitas, διαφορὰ, ῥοπὴ.
Propensus, διαφέρων, ῥοπὴν ἔχων.
Properanter, ἐπὶ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, κατεπείγουσα.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφήτευμα.
Propinatio, πρόπωσις, πρόποσις.
Propinator, πρόπτωτης, ὁ.
Propino, πρόπτω τινί.
Propinquitas, ἀγχιστεία, συγγένεια.
Propinquo, as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ πλησίον, συγγενὴς, ἀγχιστεὺς, συγγενικὸν.
Propior, & propinor, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος.
Propitiatorium, ἱλαστήριον.
Propitio, placo, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἱλάσιος.
Propitius sum, ἱλάσκομαι.
Própola, μιλιτοπώλης, τροφοπώλης.
Proponere præmium, ἆθλον τίθεσθαι.
Propono, προβάλλομαι, προτείνομαι.
Proportio, ἀναλογία, ἀναλογισμὸς.
Propositio, πρόθεσις, πρότασις.
Propositum, πρόθεσις, σκοπὸς, πρόθεμα, ὑπόθεσις.
Propretor, ἀντιστράτηγος.
Proprie, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτικὸν.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διά, cum accus. χάριν, ἕνεκα, cum gen. ἀπό, cum dat. ἐπὶ & πρὸς, accus.
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτου ἕνεκα.
Propterea, διὰ ταῦτα, διὰ τοῦτο, καθ' ὅ.
Propterea quod, διὰ ταῦτα, διότι, ἐπὶ τῷ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ὁ αἰσχύνη.
Propugnaculum, προτείχισμα, προτείχισμα, ἔρυμα, ἐπάλξεις.
Propugnatio, ὑπεράμυνσις.
Propugnator, ὑπέραμυνος, προμάχων, προμαχητὴς.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπέραμύνω τινὸς, pro aliquo: προτείχομαι, προμαχέομαι.
Propulsatio, ἐξέλασις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῷρα, τὸ ἐμπρόσθιον τῆς νεώς.

Prorepo, ἐξερπύζω.
Prorepta, ἀφορμὴ, ἀφορμή, ἡ, ἡ.
Proripio, ἀναῤῥίπτω ἑαυτὸν, ἐκδρομὴν.
Prorito, παροξύνω.
Prorogatio, ἀναβολὴ, ὑπερθεσμία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, ὑπερτίθεμαι.
Prorsus, πάντως, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, ἐκῥήγνυμι.
Prorvo, κραδαίνω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γένος, γλῶττ. τὸ.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κραδαίνω, κραδάσσω & pro convitiis lacessere, ὀνείδεσι τινα, διαῤῥήδην, διαῤῥαδὸν ἔχ.
Proscribo, προγράφομαι, ἐκβάλλω pro in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proscriptio, προγραφὴ, ἐκβολή.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, κραδαίνομαι, ἐκπέμπω.
Proserpina, Περσεφόνη.
Profilio, ἐκθορία, ἀναπήδησις.
Prospecto, ἀποσκοπῶ.
Prospectus, προοψις, ἀνοψις.
Prosper, ἐλάμπρος, εὐτυχὴς.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero fortuna statu utor, εὖ πράττω.
Prospero, εὐτυχέω, εὐδαιμονίαν παρέχω.
Prospicio, προορῶ, προσκοπῶμαι, προμηθοῦμαι, προνοέομαι.
Prosterno, κραδαίνω, ὑπορρίπτω.
Prostibulum, πορνεῖον & pro meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, πωλοῦμαι, πορνεύω, πορνεύομαι, πορνοβοσκέω.
Prosto, πρόκειμαι.
Prosum, ὠφελῶ, ὄνησιν, λυσιτελεῖ σοι, σὺ χρήσιμος.
Protectio, ὑπερασπισμὸς.
Protego, προκαλύπτω, ἀμφιβάλλω, ὑπερασπίζω, σκεπάζω.
Protelo, ἀναβάλλω.
Protendo, πρεσβεύω.
Protenus, πάλιν.
Protero, κραδαίνω, κραδαίζω.
Proterve, διαῤῥήδην.
Protervia, ἀναίδεια, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀναίδεια.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀναίδης.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinus, ἀλλὰ δὴ μᾶλλον.
Protrabo, παρέλκω, ὑπέλκω pro differo, διαῤῥάδιω.
Protrudo, προωθῶ, ἐξώθω.
Proturbo, διαῤῥήσσω.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, προβεβηκὼς.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι pro nasci, φύομαι.
Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbium, παροιμία.
Proverbium est sententia, παροιμία ἐστὶ λόγος.
Proverbium est in Proverbio, τὸ λεγόμενον, ἐν τῇ παροιμίᾳ.
Proverbium, παροιμία.
Provide, εὖ σκοπῶν.
Providentia, σκοπιὰ, πρόνοια.
Provideo, σκοπῶ, σκοπεύω, προορῶμαι Aliquando prospicio, σκοπῶ μὴ ἐμὲ, fortunis meis.
Providus, σκοπὸς, προμηθὴς.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἐπαρχὸς, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικὸς.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, ἐν δυνάμει.
Provifio, πρόνοια, προμήθεια.
Provifo, σκοπῶ τι ἐκεῖ σκοπεύομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακάλεσις.
Provoco, ἐκκαλῶ ad certamen vocare, προκαλοῦμαι τινα εἰς ἀγῶνα vel εἰς μάχην ἐκκαλῶ.
Provolvere se ad genua alicujus, προπίπτω ἐπὶ τὰ γόνατά τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὅσον, καθότι.
Proxime, ἐγγύτατα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἐγγύθεν ἐστὶ.
Proximus, ἐγγυτάτω.
Prudens, ἄκρος, συνετὸς, φρόνιμος, γνώμων, δεξιὸς, ἔμπειρος.
Prudenter, φρονίμως, ἀκριβῶς.
Prudentia, φρόνησις, συφροσύνη, ἀκολία, Cautela.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακιὰ, ἡ, ἀνθραξ, κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκυμηλέα.
Prurigo, κνησμὸς, κνησμὸς.
Prurio, κνάω μαι, κνησιάω, κνήθω.
Prurirus, κνησμὸς, κνησμὸς.
Pſallo, ψάλλω.
Pſalmus, ψαλμὸς.
Pſalterium, ψαλτήριον.
Pſittacus, ψιττακὸς, ψιττάκη.
Puber, ἥβων, ἥβωσα.
Pubertas, ἡβωσία, ἥβη.
Pubes, ἀφροδίσιον, ἥβη, ἡ.
Pubeſco, ἡβάσκω, ἥβω.
Publica via, κοινὴ ἀγορὰ ὁδὸς.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publicè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
Sumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, κατίσχω, δημεύω pro in populi potestatem redigere, δημόσιον τὸ χρῆμα τινος pro in locum edere, ἐκδίδωμι εἰς ἀκρόασιν, ἡ ἀκρόασιν.
in Publicum prodeo, ἐκφοιτῶ.
Publicus, δημόσιος, κοινὸς, κοινὸς.
Pudeſco, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.

Pudcn-

Pudendus, a, um, αἰσχυντηλός.
Pudenter, αἰδημόνως.
Pudet, αἰσχύνομαι, ἐντρέπομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνός, ζωμός.
Pudor, αἰδώς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, ἀγροικία.
Puella, κόρη, παρθένος.
Puellaris, παρθενικός.
Puellariter, παρθενικῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Pueriliter, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδιά.
à Pueritia, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφους.
à Puero, ἐκ παίδος, ἐκ παίδων, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχώ, τεκοῦσα.
Puerperium, λοχεία, λόχευσις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιστής.
Pugillaris, πινακίς, πινακίδιον.
Pugillatus, & tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἰξύφιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μάχεσθαι.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχεσθαι πρὸς τινας, cum hostibus: ἀγωνίζεσθαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno pertutio, πατταλοκόλλησις.
Pugnum ingerere alicui, πυκτίδας ἐκφέρειν τινί.
Pugnus, ὁ σύμβολος, πύκτης.
Pulcher, καλός, αἰσχυντηλός, ἐπιτερπής.
Pulchre, ἀ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchriendo, κάλλος, τὸ καλόν εἶναι.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος.
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελαγχίτων, μελαγχλαινος.
Pullulo, πυκνοῦσθαι, βλαστάνειν, θάλλειν.
Pullus, πόλος, νεοττός.
Pullus, a, um, φαιός.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, onis, πνεύμων.
Pulpamentum, ἐσθιόμενον, τό.
Pulpitum, διδασκαλεῖον, ἀκροώμενον.
Puls, κρίμνον, πόλτος.
Pulsatio, κρότος.
Pulsator, κρουτής.
Pulsator citharæ, κιθαριστής.
Pulso, κρούω, πλήττω.
Pulsus, us, κρότος.
in Pulverem redigo, διαφθείρω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ στρωμνήριον, τὸ στρωμνήριον.
Pulvinus, τὸ πλάγιον, τὸ στρωμνήριον.
Pulvis, κόνις, κονιορτός.
Pumex, πλακοειδὲς, λίθος, ὁ.
Pumicosus, κωπηγενὴς ὤν.
Pumilio, νάνος.
Punctim, στιγμῆ.
Punctum, στιγμή, στίγμα.
Punctum temporis, χρόνου στιγμή.
Pungo, κεντέω, νύσσω, κατανύσσω.
Puniceus, φοινίκινος.
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινά: ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαστὴς, τιμωρητής.
Pupa, æ, παιδάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανός.
Puppis, πρύμνα.
Pure, καθαρῶς.
Purgatio, καθαρσις: & pro excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, mundo, καίρω τὴν κλίνην: καθαρίζω: & pro excuso, ἀπολογοῦμαι.
Purificatio, καθαρσμός.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικὶς.
Purpuratus, πορφυρίδι κεκοσμημένος.
Purpureus, πορφύρεος, πορφυροῦς.
Purulentus πυώδης, πυοειδὴς.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ἁ ὁ ἐν ἀστείῳ λόγῳ, purus & dilucidus sermo.
Pus, uris, πύος, τό.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροψυχία.
Pusillanimus, ἄνανδρος, μικρόψυχος, ἄνανδρος, ἀλιγόψυχος.
Pusillum, τὸ βραχύ.
Pusillus, μικρὸς.
Puso, onis, πυελίζειν.
Pustula, φλυκτίνα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, λέπυρον, λέπυρα.
Putandum est, ὑπολητέον, ἀκριβῶς.
Puteo, κακῶς ὄζω, μυδῶν.
Puteus, φρέαρ, τὸ ἐπὶ ὕδατος βάθρον.
Putidus, μυδαλέος, ὁ ἀκόλαστος.
Puto, inutilia ex arboribus resecta, ἀκρεμόνες κλαδία, vitem: pro cogitare, διανοεῖσθαι, ὑπονοεῖν τι: pro existimare, νομίζειν, & calculum subducere: λογίζεσθαι.
Putredo, Caries, σαπρότης.
Putrefactio, Caries, σῆψις.
Putrefacio, μιδῶσι, σήπει.
Putrefco, κατασήπομαι: Caries, σήπομαι.
Putris, Caries.
Puteus, a, um, καθαρὸς: vide Purus.
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμὶς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ ἀπίη.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

QUi, adverb. ᾗ, ὅπως, πῶς.
Quicunque, ὅστις δ' ἂν ὅστις δή.
Quæ de causa, διὸ δή, διότι τινὸς χάριν.

Qua vatione, διὰ ἔσης, ἕ.
Qua fronte, πῶς φρονῶ.
Quadantenus, ἕως ἴσου, ἴσης ἔσης.
Quadra, τετράπλευρον τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοστή.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, καὶ ἐξάγιον.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariam, τετραχῇ, τετραχῶς.
Quadriga, τέθριππον, τέτρωρον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετὴς.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερὴς.
Quadriremis, τετήρης, ὁ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω & pro consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπους.
Quadruplator, διπλάσιος, ζημιώσιος.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitez, τετραχῇ.
Quadruplum, τετραπλάσιον.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ. ſæm. ἥτις ἥτις.
Quæ, plur. neut. ἅτινα, ἅττα.
Quæcunque, ἕως ἄν.
Quærito, ἐπιζητῶ.
Quæro, ζητῶ, μεταπέμπω, pro interrogare, ἐρωτῶ τί τινα, hoc ex re: πυνθάνεσθαι τι, λέγειν ἐπιζητῶν.
Quæſtor, ταμίας.
Quæſtum, ζήτημα, πόρισμα.
Quæſo, δέομαι, λιτανεύω.
Quæſtio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, βάσανος, pro tortura corporis, βάσανος.
Quæſtio dubia, πρόβλημα ἀπορον.
Quæſtionem habere, βασανίζειν.
Quæſtiuncula, ἀνάληψις μικρά.
Quæſtor, ταμίας, ὁ.
Quæſtum facere, κερδαίνειν, ἐργάζεσθαι.
Quæſtuoſus, κερδαλέος.
Quæſtura, ταμίευσις, ταμίευμα.
Quæſtus, ὁ, χρηματισμὸς, κέρδος, τὸ.
Qualis, οἷος, ποιὸς Poniur & interrogative, ποῖος τίς;
Qualis, talis, ἡλίκος, τοσοῦτος.
Qualiſcunque, ὁποιοσδήποτε, ὁποιοσοῦν.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιὸν.
Qualiter, οἷα, οἷάπερ, οἵπερ.
Qualitercunque, ὁπωσοῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος, κόφινος vel κόφινον.
Quam, conjunct. ἢ, ἤπερ, μᾶλλον, quam maximè.
Quamdiu, μέχρις ὅ χρόνος ὅσος Et interrogative, ἐφ' ὅσον χρόνον, κἀδάκνι.
Quamobrem, διὰ τί, καθ' ὃ, διὰ τοῦτο, διὰ τι.
Quamplurimum, ὡς τὸ πλεῖστον ὡς τάχιστα.
Quamprimum, ὅσον ἐπὶ τάχιστα.
Quamvis, εἰ καὶ, κἂν εἰ.
Quando, χρόνος ὅτε χρόνος pro quoniam, cum, ἐπειδὴ.
Quandocunque, ὁπόταν, ὁπότε ἄν.
Quandoque, ποτὲ, ἔστι ὅτε, ἔνια.
Quandoquidem, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίτοι, ἔμοιγε, εἰ καὶ, ἔστιν.
Quanti, πόσου διάφορον, ἄξιος?
Quantillus, ὁποσοσοῦν ἔστι, πόσος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὅτι μάλιστα, ὡς ἐσπουδασμένως.
Quantulum cunque, ὁποσονοῦν.
Quantum ad me attinet, τὸν ἐμὸν τρόπον καθ' ἐμέ.
Quantum fieri poteſt, καθ' ὅσον οἷόν τε, ὡς οἷόν τε,
Quantum poſſum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantumvis, ὁπόσος δὴ ἂν ᾖ ἢ ἐστί.
Quando, ὅτε, ὁπότε, ὁ, ἡ, τὸ interrogativ. πότε, πηλίκος.
Quandocunque, ὁπόταν.
Quapropter, διὸ ἔστι, διὰ τοῦτο.
Quaquaversus, παντάχοσε.
Quare, διὰ τί, διὰ τίνος ἔστιν.
Quarta dies, ἡ τετάρτη.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quarto, ἐς τὸ, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quaſi, ὥσπερ, ἀσπερεί.
Quaſi dicerez, ὡσπερ ἄν ὁ ἔστι.
Quaſillus, καλαθίσκος, σπυρίς.
Quaſſo, διασαλεύω, ἀνατίνω.
Quatenus, καθ' ὅσον καθ' ὅσα.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέτταρες.
Quatio, σείω, διατείνω, καλλύω, κλονέω, δονέω.
Quatridiuum, τὸ τετράημερον.
Quatuor, οἱ, αἱ οἱ τέτταρες.
Quatuordecim, δεκατέτταρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθὸν, pro quomodo, πῶς, ὡς ἔστιν.
Queo, δύναμαι οἷός εἰμι.
Quercus, δρῦς.
Querela lugubris, θρῆνος.
Querebundus, μεμψιμοιρητικὸς ἐπιπλῆξ.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαι τινί, de re: ἐγκαλῶ.
Querulus, ἀλλαγμώδης, μεμψιμοιρητικὸς, ὀδυρτικός.
Queſtus, & querela, μέμψις, μομφή.
Qui, qua, quod, ὅς, ἥ, ὅ & ἔστις ἥτις ὅτι.
Qui, pro quo modo, πῶς, τίνα, ἔστιν.
Quia, ὅτι διὰ, ἐπειδὴ ἔστιν.
Quicquid, ὅ, τοῦτο, ὅσον ὅ.
Quicunque, πᾶς ἔστις, ὅστις πᾶς.
Quid, τί.
Quid iſthuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα ἔστιν, τὶς.
Quidem, μὲν, γὲ, γοῦν, γὴν, ἔστι.

Quid-

Quidnam, τίνος, ἡ, τό.
Quid ni, τί μή, πῶς οὐ, οὐδὲν ἧττον.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἡσυχὴ, παῦσις, ἀμαλία.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω, ἀναπαύομαι pro dormio, κατάκειμαι.
Quiete, ἡσυχῇ, ἡσυχαίως, ἡμέρως.
Quietus, ἥσυχος, ἥμερος.
Quilibet, ὁτιοῦν, ὁστισοῦν, πᾶς.
Quin, τί μὴ οὐ μέλει, ἀλλὰ μέλει, μὰ Δία, pro etiam, καί.
Quin etiam, οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ, ἀλλὰ γε.
Quindecim, πεντεκαίδεκα, πεντεκαιδέκατος.
Quingentesimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, ἀνὰ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ ἢ καὶ οὐ μόνον καί.
Quinquagintà, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρίς.
Quinquies, πεντάκις.
Quincanx, πεντάβολον.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ἡ δέκατος οὐ πέμπτος.
Quippe, εἶα, εἶεν, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, ἀνακλαυσμὸς, ἀνακλαυθμός.
Quirites, οἱ ἄνδρες ἐμοῦλοι.
Quirito, ἀνακλάζω, κλαυθμύρομαι.
Quis, quæ, quid, interrogativè, τίς, τίνος, τίνι, τίν.
Quis tandem, τίς πότε.
Quisnam, ἔστι, ἐστὶν.
Quisquam, τίς, ὅς τις.
Quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quisquiliæ, ἀκαθαρσία.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ἔστι, ὁστισοῦν, πᾶς ἔστις.
Quò, ποῖ πατρώδεν, quò fugiam, ποῖ φύγω, ποῖ τινα τράπωμαι.
Quo pacto, ἐν ὅτῳ, ποίᾳ τρόπου.
Quominus, ἀπ' ὧν ἕνεκα ἀπείργει, ἐμποδὼν.
Quoad fieri potest, ὡς οἷόν τε μάλιστα.
Quoad, μέχρι τοῦ.
Quoad vixero, ἕως βίω.
Quocirca, διὸ δή, διὸ καὶ, καὶ διὰ τοῦτο.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quod si, εἰδὲ, ἀφ' ὧν.
Quodammodo, ἔστι πῶς.
Quodcunque, ὁτιοῦν, πᾶς ὅστις.
Quomodo, ὅτῳ τρόπῳ, πῶς.
Quomodocunque, ὁτῳοῦν τρόπῳ.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεὶ ἔστι ὅτε ὅτε.
Quousque, μέχρι.
Quoque, ἔτι καί.
Quocunque, ὁποσαοῦν, ὁποσαχόσε.
Quoquoversus, πάντη, παντοχόσε.
Quoquomodo, ὅτῳ δὴ τρόπῳ.
Quorsum, ἐπὶ τί ποῖ τί ἐμοὶ pro cui rei?
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν κατ' ἔτος.
Quotidiè, ἡμερήσιος, ἐφημέριος, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐφημέρως.
Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐφημέρως.
Quoties, πόσαις, ὁσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἄν ὁπόσαις ποτὲ, ὁσάκις ἄν.
Quotquot, ὅσοι, ὁσοιδήποτε, ὅσοι ἄν.
Quotuplex, ποσαπλάσιος, ποσαπλοῦς.
Quotus, πόστος, ποστός.
Quotusquisque, πόστος, ὁποστοσοῦν.
Quousque, ἐς τί μέχρις οὗ δὴ ἕως ἄν, ἕως οὗ.
Quum, ἐπεὶ, ἕως, ὅτε, ἐπειδὴ.

R.

RAbide, λεπτομερὴς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λυσσώδης μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικὸς.
Rabula, ἀναλήθης, ἀναίσχυντος.
Racematio, βοτρυισμός.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ὁ σταφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοῦσθαι, ῥιζίζω.
Radicitus, ῥιζόθεν, pro penitus, σύστασιν, ὁλοσχερῶς, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοῦσθαι.
Radii in roca, ῥάβδοι, κάνναι.
Radio, as, are, ἀκτινοβολῶ, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶς, ῖνος, ὁ pro instrumento textorio, κερκὶς, πλῆκτρον.
Radix, ῥίζα.
Rado, εἶν, ξύειν, ὁ.
Ramentum, ῥίνημα, ὁβελίσκος.
Ramosus, κλαδώδης, πολύκλαδος.
Ramulos amputo, κλαδεύω.
Ramus, κλάδος, κλῶν, κλωνὸς, ὁ, ἡ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Rancco, σαπρὸν εἶναι.
Rancide, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρὸς.
Ranunculus, βατραχίον.
Rapa & rapum, γογγύλη, γογγύλις.
Rapacitas, ἡ ἁρπακτικὴ.
Rapax, ἁρπακτὸς, ἁρπαλικὸς.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapide, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ὁρμητικὸς, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ἰξὺς.
Rapina, ἁρπαγὴ, ἁρπαγμὸς.
Rapio, ἁρπάζω pro vim adhibere, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπαστὶ, ἁρπαγῇ, ἁρπαστικῶς.
Rapto vivens, ἁρπαγίζω.
Raptor, ἁρπαστὴς.
Raptrix, ἁρπάστρια.
Raptus, ὁῦ, κλοπὴ, λάθρα, ἁρπαγὴ.
Rarefacio, ἀραίωσις, μανότης.
Rarefco, ἀραιοῦμαι.
Ratissimè, σπανιώτατα,

Ratitas,

Raritas, μανότης, ἀραιότης: pro penuitate, ἐνδεια, ἀπορία.

Rarò, σπανίως.

non Raro, οὐκ ὀλιγάκις.

Rarus, σπανὶς, ἀραιὸς, ἀνύκνος.

Rasilis, ξεστὸς.

Rastrum, ξύστρα, λίστρα.

Rasura, ξέσμα.

Ratio, τὸ λογικὸν: λόγος pro suppurationē, λόγωσις.

Ratio constat, ἔχει λόγος.

non congruit Ratio, οὐκ ἁρμολογεῖται ὁ λόγος.

Rationem alicujus habere, ἐπιμελεῖσθαι τινός, λόγον ποιεῖσθαι τινός.

Rationem inire, διαλογίζεσθαι.

Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.

Rationem reddere, λόγον διδόναι.

Rationis expers, ἄλογος.

Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.

Ratiocinor, συλλογίζομαι, συλλογίσομαι.

Rationabilis, λογικὸς.

Rationalis, λογικὸς, νοητικός.

Rationarium, ἐφημερὶς.

Ratis, σχεδία.

Ratus, a, um, νενομισμένος.

Rauceſco, βραγχάζω.

Raucitas, βραγχύτης, ὁ.

Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.

Ravus, a, um, χρυσοῦς.

Reapſe, τῷ ὄντι, τῇ ἀληθείᾳ.

Reatus, ὁ τῷ ὄντι κρινόμενος.

Rebellator, ἀφιστάμενος.

Rebellio, onis, ἀποστασία.

Rebellis, ἀποστατὴς, ἀφεστὼς.

Rebello, ἀφίσταμαι, ἀποστατῶ τινι.

Recalcitro, ἀναπαλαίω.

Recalvus, ἀναφαλαντίας.

Recantatio, παλινῳδία.

Recanto, as, are, παλινῳδῶ.

Recedo, ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι, ἀφίσταμαι, ὑποχωρῶ.

Recens, νεαρὸς.

Recens, recentior, νεαρὸς, σφριγῶν, ἄρτι.

Recenſeo, καταλέγομαι: & pro narrare, διηγοῦμαι τι, διεξέρχομαι: pro enumerare, καταριθμῶ.

Recenſus, ἐξέτασις, καταλογὴ.

Recentiores, οἱ ὕστερον.

Receptaculum, ἀναδοχεῖον.

Receptio, εἰσδοχὴ.

Receptui canere, ἀναλύειν σαλπίσαντα.

Recaſſus, ἀναχώρησις.

Recidiva febris, ὑποτροπιάζοντος πυρετοῦ.

Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.

Recido, κατάπτωσις, ὑποπτῶσις.

Recipere ſe, ἀναλαβεῖν ἑαυτὸν.

Recipio, ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι.

Reciprocatio, ἀναλλάγμα, ἀντιστροφὴ.

Reciprocus, ἀνάστροφος.

Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀναγνώλια.

Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.

Reclamo, ἀντιβοᾶν, ἀντιλέγω.

Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.

Recludo, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω.

Recognitio, ἀναθεώρησις.

Recognoſco, ἀναθεωρῶ, ἀναγνώσομαι: pro corrigo, διορθῶ.

Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἰσχύν.

Recolligo, ἀναλέγομαι, ζωπυρῶ.

Recolo, ἀναμιμνήσκομαι: pro meditari, μελετῶ.

Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀποκατάστασις.

Reconciliator, διαλλακτὴς.

Reconcilio, καταλλάττω τινὰ τῷ ἑτέρῳ, inter ſe: διαλλάττω.

Reconcinno, ἀναπλάττω τινὰ αὖ.

Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόρρητος.

Recondo, κρύπτω, κρύπτω.

Recordatio, ἀνάμνησις.

Recordor, μέμνημαι τινὸς, & τινὰ τινος, ἀναμιμνήσκομαι.

Recreatio, ἀνάπαυσις.

Recreatus à morbo, ἀναπαυόμενος ἐκ νόσου, ἀνάρρωσις.

Recreo, ἀναπαύω τινὰ, ἀναζωπυρῶ, ἀναπαύζω.

Recrudeſco, ἐξαγριόομαι, ἐξαγριαίνομαι.

Rectè, ὀρθῶς.

Recte, ὀρθὲ.

Rector, κυβερνήτης, διοικητὴς.

Rectus, ὀρθὸς, ἰθὺς.

Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀναπίπτω.

Recuperatio, ἀνάληψις.

Recupero, ἀναλαμβάνω, ἀναλαμβάνω.

Recurro, πάλιν τρέχω, ὑποτρέχω τινὶ, ὑπαντιάζω, ἀντάω.

Recurſus, ἀνάδρομος.

Recurvus, κυρτὸς.

Recuſatio, ἀπόκρισις, παραίτησις.

Recuſo, ἀρνοῦμαι, παραιτοῦμαι.

Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.

Redarguito, ἀνελεγκτὸς.

Reddere beneficium, ἀντευεργετεῖν τινί.

Redditio, ἀποκατάστασις.

Reddo, ἀποδίδωμι, ἀποτίνω, ἀποίω: pro efficere, κατασκευάζω τι, ἀποφαίνω.

Redemptio, λύτρωσις, λύτρωσις.

pretium Redemptionis, λύτρα, ἀπολύτρωσις.

Redemptor, λυτρωτὴς, ἀπολυτρωτής.

Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναχωρῶ, ἀνεμι ἐπὶ, illuc.

Redigere in poteſtatem, εἰς ἐμὴν ἐξουσίαν τινὰ, ὑποτάσσειν τινὰ τινὶ, urbem.

Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: κατάγω, εἰσάγω.

Redimiculum, κεφαλοστάτης.

Redimio, στέφω, ἀναπλέκω, στεφανόω.

Redimo, λυτρόομαι τινα, λύομαι.

Redintegratio, ἀνάκτησις, ἀποκατάστασις.

Redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀναπλάττω.

Redire ad ſe, ἀναβιώσασθαι ἐαυτόν.

Reditus, πρόσοδος, τὸ ἀφικνεῖσθαι.

Reditus,

Relinquo, ἀφίημι, ἐάω, λείπω.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ὑπολείμματα.
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπός, ἐπίλοιπος.
Relucco, διαλάμπω, καταλάμπω.
Relucor, ἀντιφέγγομαι, ἀντιλάμπω.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι γνησίως ἀνδρὶ ἢ γυναικί.
Remaneo, διατρίβω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονή, κατοικία.
Remedium, φάρμακον, ἴασις.
Remeo, ἀναπορεύομαι.
Remetior, ἀναμετρῶ, ἀνταναμετρῶ.
Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρετία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατῶ.
Remigro, ἀναπαύομαι, ἀναπαύσομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissio, ἄνεσις, ἔφεσις.
Remissus, languidus, ἀκαλλιέργητος, ἀνεμπόδιστος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω· pro recreo, animo, & pro condono, ἀφίημι τινί τι χρέος, debitum: χαρίζομαί τινι.

Remolior, διωθέω.
Remollesco, ἀναμαλάσσομαι.
Remora, ἐμπόδιον, ἐμπόδισις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐμποδίζω, ἐνέχω.
Remotus, ἀφεστηκὼς τινός, ab aliqua re.
Removeo, ἀφίστημι τινα τόπου · ἀναγκάζω, ἀποπέμπω.
Renuntiatio, ἀπόδειξις, ἀναγόρευσις.
Remunero, ἀντιδωρέομαι τινι ἀντὶ δώρου, τιμάω, ἀνταμείβω.
Remus, ἐρέτης, κώπη.
Renascor, ἀναφύομαι, ἀναζωπυροῦμαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitor, ἀντιτείνω τινί.
Renovatio, ἀνάκτησις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνακτίζω, ἐπανορθόω.
Renuntiare mundo, ἀποταγὴν διδόναι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀποκήρυξις.
Renuntio, ἀπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Repso, ἀναπέτομαι, ἀναπτόμαι.
Reor, νομίζω, ὑπολαμβάνω.
Repagulum, μοχλὸς, βαλανίς.
Reparatio, ἀποκατάστασις, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἀποκαθίζω, ἀνακαθίζω.
Repello, ἀπελαύνω, ἀπείργω τινὰ ἀπό τινος, ἀπωθέω.
Rependo, ἀποτίνω, ἀμείβομαι, ἀνταμείβω, ἀνταποδίδωμι.
Repente, ἐξαίφνης · τὸ μεταξύ.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαπίνης.
Repercussio, ἀναπάλαιστις, ἀντιτυπία, ἀντίτυπος.
Repercutio, ἀνταράσσω, ἀνταράττω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀπαντάω.
Repetitio ἀναζήτησις, ἀναπόλησις.
Repeto, ἀπαιτέω τινα ἀργύριον, ab aliquo pecuniam; ἀναπολέω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινὰ κακώσεως ἁλούσης.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν ἀδίκων, ἀποκεκριμένος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναπίμπλημι.
Repletus, ἀναπλεωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀνάπλωσις.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Reppono, ἀναπαύω, ἀναπαύομαι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀναφέρω, ἀποφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμιεῖον.
Reporia, orum, τὰ ἀποκείμενα.
Repræsentatio, ἀναζήτησις, ἀναπόμπασις.
Repræsento, παρίστημι, ἀποδείκνυμι.
Reprehendo, ἀποκαταλαμβάνω, ἀπονοσφίζομαι τινί τινος, ἀναπολέω ἔτι τινὸς, μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἀποκαταληπτέος, μωμητός.
Reprehensio, ἀποκάλυξις, ψόγος μωμητός.
Reprehensione dignus, ἀξιόψογος.
Reprehensor, μωμητὴς, ψόγος μωμητός.

Reprimo, κατέχω τινὰ ἐργάζεσθαι, ἐπιτρέπω τινὶ ἐργάζεσθαι, ἀναπαύω.
Reprobatio, ἀδόκιμασία, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθετέω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἀδιάκριτος.
Repulli, ἐρρύηκα.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἐρυθριάω.
Repudiatio, ἀποπομπή, ἀποκήρυξις.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repudio, ἀποβάλλομαι, ἀποστέλλομαι γαμετῆς, uxorem : pro recuso, ἀποβάλλομαι, ἀποπέμπω.
Repudium, ἀποπομπὴ, & ἀποστασίου · ἀποκήρυξις, τό.
Repueraſco, ἀνανεάζομαι.
Repugnantia, ἀναίσιοι, ἀντιλογίαι.
Repugno, ἀντιμάχομαι τῷ ἀναίσιον εἶναι τὸ πεῖσαι, in hac re tibi.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, πολυφυτεύομαι.
Repulſa, ἀπόδοσις, ἀποκήρυξις.
Repulſo, ἀπωθέω.
Repulſus, ἀπωσμένος.
Repurgo, ἀποκαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀπολογισμὸς, διαλογισμός.
Reputo, ἀπολογίζομαι, pro recenſeo, ἀριθμέω, ἀπαριθμέομαι.
ſine ulla Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις.
Requieſcere, ἀναπαύομαι ἐν τινι.
Requiro, ἀναζητέω · pro interrogare, πυνθάνομαι, ἀνακρίνω.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adverſæ, ἀτυχία, ἀποτροπιάσματα.
Res bellicæ, τὰ τῆς πολέμου.
Res controverſæ, ἀμφισβήτησις.
Res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα · τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res forenſes, τὰ παρὰ τὸν νόμον δίκαια.
Res geſtæ præclare, τὰ κατὰ τὸν πόλεμον κατορθώματα.
Res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res ſecunda, ἀπροσδόκητος, ἀπροσδόκητον χρῆμα.
Res ſic ſe habet, οὕτω ἔχει τὰ πράγματα.
Reſaluto, ἀναπροσαγορεύω τινα.
Reſarcio, ἀναμείβομαι, ἀνταποδίδωμι τι.
Reſcindo, ἀναιρέω, ἀποκήρυττω · pro non ratum habere, ἀκυρόω, καταλύω.
Reſciſco, μανθάνω, γνώσεται τι, πυνθάνομαι.
Reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντιγράφομαι τινι.
Reſcriptum, ἀντιγραφὴ.
Reſeco, ἀποτέμνω, ἀφαιρέω.
Reſectio, ἀποτομὴ, τομὴ τινος.
Reſegmen, ἀποτόμιον.
Reſero, ἀναπτύσσω, ἀνοίγω, ἀνακλίνω.
Reſervo, τηρέω, διατηρέω.
Reſes, idis, ἀργὸς, ἀπράγμων, ἡσύχιος.
Reſideo, καθίζομαι ἐπί τι · ἀνακάμπτω.
Reſido, ἀναπαύομαι ἔνθα.
Reſiduum, τὸ λοιπὸν.
Reſiduus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Reſigno, λύω τὰ ἐπικλήματα ἐπιστολῆς, ἀνασφραγίζω.

Reſilio,

Reſilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Reſina, ῥητίνη.
Reſipio, ἀναφρονέω, μαίνομαι.
Reſpiſco, νοῦν, ἀναφρονέω, μαίνομαι.
Reſſito, ἀνθίσταμαι, ἀντίστημι, ἀνίημι, ἀπίστημι.
Reſolvo, ἀναλύω pro mollire, μαλάσσω pro deſtruere, καθαιρέω.
Reſolutio, ἄνεσις, ἴασις.
Reſonanter, ἀναγλαΐως, καναχῶς.
Reſono, ἀναχέω, ἀναχίω.
Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Reſpectus; λήθη, ἐπιμέλεια.
Reſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Reſperſio, ῥαντισμός.
Reſpicio, σκοπέω εἴ τι· ἀποβλέπω εἴ τι· ἀναλογίζομαι, ἀναπίθω.
Reſpiratio, ἀναπνοή, ἀναπνευσις.
Reſpiro, ἀναπνέω, ἀμπνέω.
Reſplendeo, λαμπρύνω, ἐκλάμπω.
Reſpondeo, ἀποκρίνομαί τινι· ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Reſponſum & reſponſio, ἀπόκρισις, ἀμοιβή· pro oraculo, χρησμός, θέσφατον.
Reſpublica, τὰ κοινὰ· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.
Rempublicam adminiſtrare, δημοκρατέω, πολιτεύομαι.
Reipublicæ adminiſtratio, δημοκρατία.
Reſpuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Reſtagno, ἀναπλημμύρω.
Reſtat, λοιπόν.
Reſtauro, ἀναπλάττω, ἀνίστημι, ἀνορθόω.
Reſtinguo, κατασβέννυμι, κατασβέω.
Reſtio, κριοκέφαλος, χοιροκέφαλος.
Reſtis, σοῖρος, σχοῖνος.
Reſtituere in integrum, ἀποκαθιστάναι.
Reſtituo, ἀποκαθίστημι, ἀφίημι εἰς τὸ ἀρχαῖον λῆξιν, in eundem dignitatis locum reſtituo: ἀποκαθιστάω.
Reſtitutio, ἀποκατάστασις.
Reſto, ἀναλοιπάζω· pro in loco aliquo remanere, ὑφίσταμαι· item reſiſtere, ἀνθίσταμαι.
Reſtricius, ἀδιαφορητικός, κατασταλτικός.
Reſtringo, σφίγγω· pro coërceo, ἐπέχω, κωλύω.
Reſumo, ἀναλαμβάνω.
Reſupino, ἐμπαλάζω.
Reſupinus, ὕπτιος.
Reſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Reſurrectio, ἀνάστασις, ἔγερσις.
Reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Reſuſcito, ἀναζωπυρέω, ἀναίθω.
Retardatio, ἀναβολή, διατριβή.
Retardo, ἐπέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀποκαλύπτω.
Retentio, κάτοχος, ἔνοχος.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, παρασιώπησις, ἡσυχία,
Reticeo, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Reticulum, δρόμος, τὸ pro vitta mulierum, κεκρύφαλος, ὁ.
Retinaculum ἴχνιον, τὸ, πέδιλον.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κρίνω τινα.
Retorqueo, ἀποστρέφω, στρέφω.
Retortus, ἀποστραμμένος.
Retractatio, ἀναπολήσεις, παλιλογία.
Retracto, ἀναπολέω, ἀναπολίζω, ἀναλαμβάνω· pro renovare, ἀνθίσω· pro palinodiam canere, παλινῳδῶ.
Retraho, ἀπίλκω· πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω, & -ομαι, ἀποδίδωμι, ἀνταποδίδωμι.
Retributio, ἀμοιβή, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, κόπρισμα, κοπρίδωμα.
Retro, ὀπίσω, ὀπίσθιε, ὄπη.
Retroago, ἀναπαλάσσω.
Retrocedo, ἀναπίπτω· ἀναχέω, & -ομαι· ὑποπτήσσω, ἀπέχω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοδρομικός.
Retrorſum & retrotſum, πρὸς πόδα, & πρὸς τὰ ὀπίσθια· ἀπίσω εἰς τὰ ὀπίσω.
Retundo, ἀναπαλάω, ἀναμαλάσσω.
Revaleſco, ἀναῤῥώννυμι, ῥωβῶ.
Reveho, ἀναπέμπω.
Revelatio, ἀναπάλυψις.
Revello, ἀναπαίω.
Revelo, γαμβρίζω· καλλωπίζω τὸ φίλον, amico, ἀναλαλάζω, ὑποφαίνω.
Revera, ἔτυμος, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτρεκῶς.
Reverbero, ἀπαστράπτω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ, σεβάσμιος· αἰδοῖος, ἀλαστός.
Reverenter, ἀλαστῶς.
Reverentia, αἰδὼς· αἰδοῖος, ὁ, ἡ, τὸ· ὄκνος· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸ θεῖον.
Reverſio, ἀναστροφή, ἀναχώρησις.
Reverſor, ἀναστρέφω, ἀναχωρέω.
Revincio, ἀναδέω.
Revireſco, ἀναθάλλω.
Reviſo, ἀναπυνθάνομαι.
Revivilco, ἀναζάω· ἀναπνέω, ἀναῤῥώννυμαι.
Revocare pedem, ἀναστρέφω.
Revocate ſe, παλιντροπέω.
Revocare in memoriam, ὑπομνήσαι τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἀναπόκλησις.
Revoco, ἀνακαλέω, & -ομαι.
Revolvo, ἀναπτύσσω, ἀναπτύσσομαι, ἀναστρέφω.
Revolutus, ἀναστροφικός.
Reum eſſe omnium ſcelerum, ἔνοχον πάντων τῶν κακῶν.
Reum ago, κρίνω, δικάζω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ κατηγορούμενος· ὁ ὑπ' αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læſæ Majeſtatis, ἀντικατηγορία φεύγων δίκην.
Revulſio, ἀνάσπασμα.

Rex, βασιλεὺς, ὁ.
Rhedæ, ξυλόφορα, βαλάνια, βαλάνιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιστής.
Rhetorica, ῥητορικὴ.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικὸς.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Ronchisso, ῥογχίζω.
Ronchus, ῥόγχος.
Risus, γέλως.
Ridendus, γελαστὸς, γελοῖος.
Rideo, γελάω, ἰθ. ἤλασα, secum, μειδιῶ & pro derideo, καταγελάω τινός.
Ridicule, καταγελάστως.
Ridiculus, καταγέλαστος, γελοῖος.
Rigatio, ῥύσις, τὸ ῥεῖθρον.
Rigeo, ῥίγω, πάγω.
Rigesco, πελαμῶσομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος, κρυερὸς: pro duro, ἀναίσθητος.
Rigo, ῥδῶ, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις: pro duritie, πλάγιον.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, πλευθρὰ: ῥῆγμα, τὸ: χάσμα.
Rimor, aris, ἰχνεύω, ἐξιχνεύω λόγον.
Rimosus, πλευθρώδης: πολύρρωξ.
Ringo, τὰ χείλη συνέλκω, σύρω, Cicero.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
fine Risu, ἀγέλαστος.
Risum compescere vel tenere, κατασχεῖν γέλωτα.
Risum moveo, γέλωτα παρέχω τινί, ἢ κινῶ.
Risus, γέλως: καταγέλως, μυκτήρισμα.
Rite, καλῶς, δίκαιος.
Ritu patrio, κατὰ πάτριον νόμον.
Ritus, θεσμὸς, ὁ. διαμαθήσια.
Rivalis, ἀντιρρύτης, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥύακιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, ὁ.
Rixa, ἔρις, ὁ: ἀμφισβήτησις: διάλογος.
Rixor, ἐρίζω, διαγωνίζομαι τινί.
Rixosus, ἐριστικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κρατύνω, ἰσχυρίζω, δυναμόω, καλαίνω, ἀφραντίζω.
Robur, ῥώμη, Metaph. pro animi fortitudine, ἀνδρεία, εὐψυχία, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robustus, ῥωμαλέος, ῥωμαλέος, ἀνδρώδης, ἰσχυρὸς, δαιδάλεος.
Rodo, καταβιβρώσκω pro obtrecto, καταλαλέω, διαβάλλω.
Rogandus, ἐρωτητέος.
Rogatio, ἔρωτησις, ἐκκλησία, ἐρώτημα.
Rogito, πολλὰ ἐρωτῶ τινὰ περί τινος.
Rogo, peto, oriundum est Cicero, à te cibum. Ἐρωτῶ σε περὶ τροφῆς, ἐρωτῶ.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαϊκὸς,
Roscidus, δροσερὸς, ὑγρὸς.
Roseum, ῥόδινον.
Roseus, ῥοδῆνος, ῥοδίνος, ῥόδεος.
Rosmarinus, ὁ, ἡ λιβανωτὶς.
Rostra in foro Romano, αἱ ἐμβόλαι.
Rostratus, ὀξυρύγχιος.
Rostrum, ῥύγχος, εος, τὸ, ῥάμφος.
Rota, ἅρμα, ὁ: κύκλος.
Roto, χλάω, κυκλόω, κυλίνδω, ἑλίσσω.
Rotunde, στρογγύλως.
Rotunditas, στρογγύλωσις, περιφέρεια.
Rotundo, στρογγύλω, στρογγύλλω.
Rotundus, στρογγύλος, ὁ.
Rubedo, ἐρύθημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐρυθρίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, σφραγὶς.
Rubetum, βατὸς.
Rubeus, ruber, ἐρυθρὸς, ἐρυθρὸς, φοινίκιος, πυρρὸς.
Rubicundus, ἐρυθρὸς.
Rubiginosus, ἰώδης, ἰοειδὴς.
Rubigo, ἰὸς, ὁ. ἴουσις.
Rubor, ἐρύθημα, τὸ. ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ὁ, ἡ.
Rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, bi, βάτος, ου ὁ.
Ructo & Ructor, ἐρεύγομαι.
Ructus, us, ἐρυγὴ, ἐρυγμὸς.
Rude donatus, ὁ ὑπὸ τῆς ἀκμῆς.
Rudem esse alicujus rei, ἄπειρον ἔχειν τινός.
Rudens, σχοῖνος, κάλως.
Rudes, ἀπαίδευτοι.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, ἀσκημάτιον, ἄσκημα.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρυχηθμὸς, ὀκλασμὸς.
Rudo, ere, ἀμάσητον εἶμι, ὀκλάζω, βρυχῶμαι.
Rudus, eris, ἴουσις.
Rufeo, rufus sum, ξανθὸς εἶμι, πυρρίζω.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βρυχάομαι, βρυχίζω, βρυχηδάω.
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτίδω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτῶσιν ἑαυτῷ.
Ruinosus, πτώσιμος, ῥυτὸς.
Rumen, ὁ καπροφάγος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, & -or, ἀναμασσάομαι pro in memoriam revoco, ἀναμνῶ τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάτις, λόγος.
Rumor est, λόγος ἐστὶ, λόγος φέρεται.
Rumorem spargere, διαπομπεύειν λόγον, διαμυθίζειν, διαβάλλειν λόγον.

Rumpo,

Rumpo, ῥήσσω, πηδάλιον, χίζω.
Runcatio, ξυσμὸς.
Runcator, ξυστὴς.
Runco, ξυστίζω.
Ruo, ἡρέω, πεδαλήσιμι, γίγομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius: pro in præceps ferri, ὁρμάω.
Rupes, πέτρωμα πέτρη.
Rupturâ, ῥῆξις, ῥῆγμα, ἄρρηξις.
Ruri, ἀγρῖδι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἀγρωλόφ.
Rursum, αὖ, αὖθις, ἰσοπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγρωλία, χωρίον.
Rustice, ἀγροικως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγροῖκος.
Rusticor, ἐν ἀγρῷ εἶναι ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροικὸς, γεωργὸς, ἀγροῖκος, γεωργικὸς.
Rusticus, a, um, γεωργικὸς, ἀγροῖκος.
Ruta, πήγανον, ῥυτὴ.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Rutilus, πυῤῥὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθὸς.

S.

SAbbatum, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμμος.
Saburra, ἴλυς.
Saburro, ἰλυσπίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκοις ἐνδεδυκότες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σηκωτὸν.
Sacer, ἱερὸς, ἀναγὴς, ἅγιος· pro scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεὺς.
Sacerdotalis, ἱερατικὸς.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱερατεία.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱερολογεῖον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω τῷ θεῷ, ἱερεύω θεῷ.
Sacrificus, ἱερουργὸς, ἱερόθυτος.
Sacrilegium, ἱερόσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium committere, ἱεροσυλῶ.
Sacrilegus, ἱεροσύλος, θεόσυλος.
Sacris initio, μύσας, καθαίρομαι.
Sacrosanctum, ἱερόσυλον.
Sacrum, θυσία· pro templo, ἱερὸν.
Sæpe, πολλάκις, σωνεχὲς, θυκνὰ.
Sæpissimè, πολυσχόλως.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐμπαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀσέλγεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, ἄγριος, ἀνήμερος.
Saga, φαρμακίδες, μάγοι, ὁ, ἡ.
Sagacitas, φιλοσοφία· pro astutia, ἀγχίνοια, ξυνεσις.
Sagaciter, ἀγχίνως, ἀξυνέτως.
Sagatus, σαγομένος.
Sagax, φιλόσοφος, ε, ὁ· ἀγχίνους.
Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λίπος.
Saginatus, πεπαδὼς, πεδίλης, ὁ.
Sagino, σπίζω, σπίδω, λιπαίνω.
Sagitta, τοξεύμα, ἰὸς, βέλος, ἰὸς.
Sagittarius, τοξότης, τοξεύτης.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, σαγίδιον, σαγίδιον.
Sagum, σάγος, ὁ· σαγοφόρα.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· pro urbanitate, ἀστειότης, ἀστεϊσμὸς.
Salacitas, ἀφροδισία, τὸ ἀφροδισιαστὸν.
Salamandra, ὁ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθὸς.
Salax, ἀφροδισιαστὴς, ἀφροδισιαστικὸς.
Salè condio, τοῖς ἅλσι, ἁλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα τῆς γῆς, τὰ ἐπιπέδια.
Salebrosus, τραχυλόφος.
Salicetum, salictum, ἰτέων.
Saligneus, ἰτινεος, ἰτώδης.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλας ἐξορύσσουσιν.
Salinum, ἁλιδίχον, ἁλιδίχιον.
Salio, is, ἅλλομαι οἷς τὸ πρῶ, in ignem σκίρτω, σκιρτάω. Et Salio, ἁλίζω, ἅλίζω.
Saliva, σίελος, πτύελον.
Salix, icis, ἰτέα, ἰτέη.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, ταρίχος, ἰχθύων.
Salse, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salse dicere, σκώπτω, σκωπτίζω.
Salsedo, ἁλμὴ.
Salsuginosus, ἁλμὴ, ἁλμυρώδης.
Salsugo, ἁλὸς, ἁλμυρὶς, ἁλμὴ.
Saltus, ἅλλομαι· pro ἐλατὸς, ἐλατὸς.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηστὴς, ἀκροβάτης.
Saltatrix, ὀρχήστρια, ὀρχηστρὶς.
Saltem, ἀλλὰ γὲ, ἀλλὰ μὴν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, ὑλοτόμος, ἀκροβάτης.
Saltus, ἄλσος, ῥάκος.
Saltus, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιὴς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιὲς.
Salubriter, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, mare, ἅλς, ὁ.
Salvo, σῴζω τινὰ, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσαγόρευσις.
Saluti Reipubl. consulere, σῴζειν πόλιν.
Saluto, ἀσπάζω τινὰ, χαίρειν κελεύω τινὰ ἐμοῦ, salem dic meo nomine: προσαγόρευσον.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σῴζω τινὰ.

Salvus,

Salvus, σῶος, ὑγιὴς.
Salvus conductus, ἀσυλία. ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, θεραπευτός.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, is, πεφύλαγμαι, & κατέχομαι.
Sancire leges, νόμον θέσθαι, νομοθετεῖν.
Sancte, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, ἁγιότης, τὸ ἁγιάσαι, ἁγιάζειν.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιστεύω, ἁγίου.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιωσύνη, εὐσέβεια, ἁγιοσύνη, ἁγιωσύνη, ἁγνεία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαστήριον.
Sanctus, a, um, ἅγιος, ἁγνός.
Sandalium, σανδάλιον, σανδάλιον.
Sané, μάλα, λίαν, ἀληθῶς.
Sanguinarius, φιλαιμοῦντος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum esse alicui, συγγένειαν τινὶ τῷ γένει.
Sine Sanguine & sudore, ἀναιμωλί.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, αἵματος, τό.
Sanguisuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βόγξος, ῥύσις.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, εὐεξία, ἰάσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινα.
Sannio, onis, χλεύαστρος.
Sano, ἰάομαι, ὑγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ ἡ, ὑγιὲς.
Sapidus, a, um, ἡδύγλυκος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ πάνυ ἰσχυρὸς, ἰμαφρὼν, ὁ φρόνιμος, ἰσχυρόφρων, πανσοφός.
Sapienter, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, & τὸ σοφὸν, ἐπιστήμη, φρόνησις.
Sapio, φρονῶ, διαφρονῶ, σοφὸς εἶμι.
Sapo, onis, σμῆγμα, σμῆγμα.
Sapor, oris, χυλὸς, χυμὸς.
Sapphirus, ὁ σαπφειρίτης.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τό· βάσταγμα.
Sarcio, ἐπάπτω, ἐπείρω· pro instaurare, ἀναπλάττω, κρατερίζω· pro damnum solvere, ἀναπληρόω.
Sarculum, σκαλὶς.
Sarmentum, κλῆμα, ῥάβδος.
Sartio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἱστοπετῆ τὰ κεραμωτά.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ῥαπτὴς.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐπὶπλεῖστ πᾶσι ἐπιστατεῖν.
Satago, ἀναστρέφω, & -ίομαι τι, νεῦσε τι, & σπεύδω τι, ἐκπονῶ μοι, σπουδῶ περί τινι, σπουδάζομαι, πολυπραγμονῶ.
Satanas, σατανᾶς.
Satelles, ὑπηρέτης, ὑπάσπιστής.
Satellitium, ὑπηρέτημα, τό.
Satisbilis, κορεσίμη.

Satiatus, satur, ἀπλησίστος, ἀπλήστος.
Satietas, ἀπλησία, ε, ἡ· πλησμονὴ, ἀπληστία.
Satio, as, are, πιαίνω, πιμπλῶ, κορέννυμι.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, ἀπλήστως, ἀπλήστως.
de his Satis superque, ἅλις τῶν τοιούτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τοῦτο, ἱκανὸν ἔστω.
Satisdatio, κρατερίζωσις.
Satisdo, as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φιλοτιμοῦμαι τινὶ, legi ὑ ἐξαρκῶ, πλεονεξία· pro placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πλεονεξία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κατασπόριος.
Sator, σπορεὺς, φυτάλιος.
Satrapa, σατράπης.
Satum, i, τὸ σπόρημα.
Satur, ἐμπλεὼς, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονὴ, ἀπληστία.
Saturnalia, τὰ κρόνια.
Saturnus, κρόνος.
Saturo, κορέννυμι, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα.
Satyri, σάτυροι.
Satyrice, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικὸς.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, as, κατατραυματίζω, τρώω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, λιθώδης.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, ὑποπόδιον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνίζω, κνίζω.
Scabrities, & -es, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀναβαθμὸς.
Scalæ gradus, ἀναβαθμὶς.
Scalpellum, γλυφεῖον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνίζω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικὸν.
Scalprum, κολαπτὴς, ὁ σμίλη.
Scalptor, κολαπτὴς, ποικίλτης.
Scalptura, γλυφὴ.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, σκῶμμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, is, ere, ἀναβαίνω.
Scanfilis, ἀναβατὸς.
Scapha, σκάφη, ἰφύλιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, τὸ πτερὸν.
Scapus, ὁ χύλος, ὁ κυλὸς, in herba.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, χάραξις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἐπιγράφω, ἀμύσσω, ἐπιχαράσσω.
Scatebra, ἡ βλυσμὸς, ἡ πηγὴ.
Scateo, scaturio, βλύζω, ἀναβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, πηγὴ, ἡ, ὁ.
Sceleratus, ἀνόσιος.

Sceleste,

Sceleratissimus, κακοτατος, μιαρωτατος, ἐξωλεστατος.
Sceleratus, κακοηθης, κακοβιος.
Scelestus, ἀνοσιος, μιαρος, κακοηθης, ἀθλιωτατος, ὁ ἢ τὸ ἀθλιος, ἐξωλης.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ κακὸν, κακοηθεια, ἀδίκημα, πονηρία, κακία.
Scelus admittere, ἐγκλήματι ἁλῶναι ἀσεβήματος, φαῦλον τι ἀφ' ἑαυτοῦ.
Scena, σκηνὴ, δυμέλη.
Scenicus, σκηνικὸς.
Scepterum, σκῆπτρον.
Scheda, χάρτη.
Schedula, χάρτιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schænobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, σχολαστήριον, φροντιστήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.
Scholasticus, σχολαστικὸς.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιστήμων.
Sciens & volens, εἰδὼς ἢ ἑκών.
Scienter, ἐπιστημόνως.
Scientia, ἐπιστήμη, ἐπιστημοσύνη.
Scilicet, δῆλον, φανερὸν, σκοπεῖν, ἔξεστι δῆλα.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἰσπινθήριον.
Scintillatio, σπινθηρισμὸς.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, εἶδα, ἐπίσταμαι, ἴσημι, γιγνώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σκίρπος, σχοῖνος.
Scisceitor, inquiro, ἐρωτάω, πυνθάνομαι τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὴ, ῥαγὶς.
Scite, φαίδρως, ἐπιστημόνως, ἐμμελῶς.
Scitum, ἀφόρισμα, τὸ δόγμα.
Scitus, elegans, κομψὸς, χαρίεις, ἁβρὸς.
Scurus, σκίουρος.
Scuta, βύρσαι, σκύτινα.
Scomma, σκῶμμα, ὄνειδος.
Scommata jacere in aliquem, κωμῳδεῖν τινά.
Scopæ, σκόροδοι, σκόρδα.
Scopis purgare domum, σκοπεῖν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σκολὸς.
Scopum non attingere, κακοτυχεῖν τῷ σκοπῷ.
Scopus, σκοπὸς.
Scoria, σκωρία, τρὶξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρῶ.
Scortum, πόρνη, ὁ ἑταῖρος, ἡ.
Scrutatus, χλιμψὺς, πανοῦργος,
Scrteo, as, χλιμπάζομαι.
Scriba, γραμματεὺς, χαρτοφύλαξ.
Scribo, is, γράφω, λογογραφῶ. pro literas exarare, γράμματα σφίσι τινα.
Scrinium, κίστη, ἢ κιβὼς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, ζυγόγραφον.
Scriptor, ζυγογράφος.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικὸς, μέλαν γραφικὸν ἐπιτήδειον scriptorium.
Scriptum, scriptura, ζυγόγραμμα, γραφὴ.
Scripsura, γραφὴ.
Scrobs, ὀρυγμὸς, βόθρος.
Scrofa, χοιρὰς.
Scrofula, ὁ χοιράς.
Scrotum, ὄσχεα, ἡ.
Scrupulose, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, ἡ ὑπεράκρισις, ἀκρίβεια.
Scrupulosus, πολυλογὸς, διδασκάλει, pro anxio, ὁ ἢ ὑπεράκριτος, ἀκριβὴς.
Scrupulus, λεπὶς pro solicitudine, ἡ ἀκρίβεια, ἡ ἀκρίβεια. Est item exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθος, ψῆφος.
Scruta, orum, τὰ χρήσιμα, τὰ χρηστήρια.
Scrutarius, χρηστικὸς.
Scrutatio, ἔρευνα.
Scrutator, ἐξετασὴς.
Scrutinium, investigatio, ἐξέτασις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξιχνεύω, μετέρχομαι, διώκω, διερεύνω, ἰχνεύω.
Sculpo, is, γλύφω, καλάσσω, χαράσσω.
Sculpsile, γλυπτὸν, σφῦρον.
Sculptor, γλύπτης, ἀγαλματοῖς.
Sculptura, γλυφὴ, γλυφὶς.
Scurra, βωμολόχος, διάλαξ.
Scurrilis, βωμολοχικὸς.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελοιοσυλία.
Scurror, aris, βωμολοχεύω.
Scutatus, ἀσπιδηφόρος.
Scutella, πινάκιον.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπὶς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἐαυτὸν, σφᾶς.
Sebaceus, στεατώδης.
Sebum, στέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίστημι ἐκ τινος τόπου, ἀναχωρῶ.
Secerno, χωρίζω, διακρίνω, ἀφορίζω, διακρίνω, διαχωρίζω.
Secessio, & secessus, ἀναχώρησις, συγχώρησις.
Secius, ἧσσον, ἧττον.
Secludo, κλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, σφάζω, κόπτω.
Secretarius, ὁ ἢ κρύφιος γραμματεύς,
Secretio, διάκρισις, ἡ κάθαρσις.
Secreto, κρυφὰ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, κατάγειον, κατάγαιον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, τμητὸς.
Sectio, τμὴ, τμῆμα, κόπτω,
Sector, ὁ πρᾶσις.

Sector,

Sedeo, ἀξίωμα, ἀξίωμα.
Sacrum, ἱερὸν ἀγαθόν.
Secularis, ἐκατὸν ἀπὸ τοῦ ἑκατοστοῦ ἔτους.
Seculo nostro, τῷ ἡμετέρῳ αἰῶνι.
Seculum, αἰὼν, χρόνος.
Secum, ἀγεῖ ἑαυτὸν, σὺν ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, δευτέρα τύχη.
Secunda fortuna uti, δευτέρᾳ τύχῃ χρῆσθαι.
Secunde, τὰ ὕστερα.
Secundarius, δεύτερος.
Secundas fero, ὑστερίζω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσίου.
Secundum, prepos. κατὰ, ἐπὶ, σὺν, ἀκολούθως.
Secundus, δεύτερος, ὕστερος pro prospero, εὐτυχὴς.
Securi percutere, πελέκει τινὰ πλῆξαι κατὰ κεφαλῆς.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἀδεια.
Securum esse, ἀσφαλῶς ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, πάσης φροντίδος ἐλεύθερος, ἀδεὴς ὢν pro negligente, ἀμελὴς, ἀφρόντις.
Secus, juxta, παρὰ, εἰς ἀπὸ, pro aliter, ἄλλως, ὁμοίως, ἴσως atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἔστι, ἢ καὶ τὰ.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δὲ ἀλλὰ γὰρ ἀλλ' ἔτι.
Sed tunc, ἀλλὰ τότε ἀλλὰ τῆς.
Sedentarius, ἐδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἕζομαι, καθίζομαι, ἐφέζομαι pro morari, ἐμμένω καὶ.
Sedeo una, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, καθίζω, ἱζάνω.
Sedes, ἕδρα, ἵδρυμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἑδώλιον.
Sedimentum, ἴζημα.
Seditio, στάσις, ἡ διχοστασία.
Seditionem concitare, στάσιν παρέχειν, κινεῖν.
Seditionis auctores, στασιάρχαι.
Sediosè, στασιωτικῶς.
Seditiosus, στασιώτης.
Sedo, as, παύω ἐ ἴστημι, ἵστημι κατακοιμίζω, καθίζω, ἡσυχίζω.
Seduco, ἀπάγω pro decipio, παραλογίζομαι, ἐξαπατῶ, ἀπατῶ τινα.
Seductio, ἀπαγωγὴ, παραλογισμὸς, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατεὼν, πλάνος.
Sedulitas, προθυμία, σπουδὴ, σπουδὴ.
Sedulo, αὐτοχεὶρ, αὐτουργικῶς.
Sedulus, πρόθυμος, ἀκριβὴς, αὐτόχειρ, αὐτουργὸς, ἐπιμελὴς.
Sedum, δοξάστ.
Segeo, ἀσχολοῦμαι, ἀργῶ, ἀδῶ.
Segmen & segmentum, τμῆμα.
Segnis, ὁ, ἀργὸς, ἀδρανὴς, ἀσθενὴς.
Segnis sum, ἀσθενῶ ἐ ναρκῶ.
Segniter, ἀργῶς.
Segnities, ἀργία, ἀδυμία, ναθεία.
Segnitiei se dedere, ἀργίᾳ ἐαυτὸν ἐ ἀδυμίᾳ.
Segnitia, ignavia, desidia, ἀργία.
Segnitio, ἀνάπαυσις, ἀνάπαυμα.
Segnius, ἀργὸν, ἀδρανὲς, ἀσθενὲς.
Segrego, ἀφορίζω, διαιρῶ, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογὴ, ἐκλεκτὸς.
Seligo, κρίνω, κρίνομαι, ἐκλέγω, ἐκλέγομαι.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, ἕδρανον.
Sella curulis, ἀξίωμα ὑπατικὸν.
Sellula, δεσμὸς, καθέδρα.
Semel, ἅπαξ, ἁπλῶς.
Semen, σπέρμα τὸ, σπόρος.
Sementis, σπορὰ.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semestus, ἡμίφθορος.
Semet, ἑαυτὸς.
Semianimis, ἡμιθανὴς.
Semicirculus, τὸ ἡμικύκλιον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμιῶριον.
Semimortuus, ἡμιθανὴς.
Seminarium, φυτώριον.
Seminatio, σπορὰ.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω pro divulgo, διαδίδωμι.
Semis, semissis, ἥμισυ, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semitæ, στενωποὶ, τρίβος.
Semoveo, κινῶ, μεταβάλλω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντὸς.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀεὶ ὤν.
Senator, βουλευτὴς, ὁ γερουσιαστὴς.
Senatorius, βουλευτικὸς.
Senatu moveo, καταψηφίζομαι παρὰ τῆς βουλῆς τινός.
in Senatum eligi, ἐγγράφομαι εἰς γερουσίαν.
Senatus, βουλὴ ἡ αὐτοκράτωρ, γερουσία.
Senatusconsultum, βούλευμα. τὸ διάταγμα βουλῆς.
Senectus, γῆρας, τὸ γῆρας.
Senectus extrema, γηρασμὸς γήρως.
Senesco, γηράσκω, γηρῶ, παλαιοῦμαι.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γεραιὸς.
Semi, οἱ γέροντες.
Senilis, γεροντικὸς, γεραιὸς.
Senilitas, γεροντικὸν.
Senio confectus, γεροντικὸς, γέρων.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητὸς.
Sensim, ἀμαυρῶς, κατὰ μικρὸν, ἡμῖν.
Sensus, αἴσθησις, γνώμη, διάνοια.
Sensus expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, τὸ, λόγος, κρίσις, δόγμα.
ex Sententia, κατὰ τὸ, κατὰ γνώμην.
Sententiæ ejusdem, συμψηφίσεως τοῦ.
in ea sum Sententia, τοῦ γνώμης εἶμι.
à Sententia dimovere, μεταπείθω τινα.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεμαι.
Sententiam muto, ἀναψηφίζομαι καὶ διάνοιαν μεταβάλλομαι.
Sententiosè, νουθετικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀεὶ γνωμολογῶν.

Sentina,

Sentina, ἀντλος, ἀντλια.
Sentio, αἰσθάνομαι πανταχῆ, clamorem: pro intelligere, νοῶ πανταχοῦ, διανοοῦμαι τι: dixim. Sentit mecum, τῶν ἰσων γινώσκει ἐχει.
Sentis, ἀκανθος, βάτος.
Sentus, λάσιος, ἄσπις, τραχύδης,
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' ἑαυτὸ.
Separabilis, χωριστὸς.
Separatim, χωρὶς, cum genit.
Separatio, ἀφορισμὸς, διάκρισις.
Separo, χωρίζω, διακρίνω, ἀφορίζομαι, περιτίθημι, διίστημι, διαιρῶ.
Sepelio, θάπτω, κατακρύπτω.
Sepes, sepimentum, φραγμὸς, φράγνυμι, περίφραγμα, περίσχολος.
Sepia, Cuttle.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, τιθημι, κατατίθημι.
Septem, ἑπτὰ.
September, μηνὸς τρίτου, σεπτέμβριος.
Septendecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, ον.
Septemvir, ὁι ἀπὸ ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπτάδικος.
Septeni, αἱ ἑπτὰ.
Septentrio, ἄρκτος, ἀρκτικὸν.
Septentrionalis, ἀρκτικὸς.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septimana, ἑβδομὰς.
Septimus, ἑβδόμος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιοστὸς.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φραγμὸς: ἱερὸς, τὸ.
Sepulchralis, ταφικὸς.
Sepulchrum, τάφος, ὁ: μνῆμα, τὸ.
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφεὶς.
non Sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία: τὸ ἑπόμενον.
Sequester, ἀναγκαῖος, ἀναξένωσις, ὁ: μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαι: τινι, ἀκολουθῶ, ἐπακολουθῶ, quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, ἀθρία, αἰθρία, γαλήνη.
Serêno, αἰθριάζω, γαληνιῶ.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος: λαμπρὸς.
Seria, ὄλμος, τὸ κονιστήριον.
Sericum, Σηρικὸν.
Sericus, a, um, Σηρικὸς.
Series, πεῖρα, σειρὰ, ἱστία.
Serio, σπεύδω, ἐπείγω.
Serius, a, um, σπουδαῖος, σπουδὸς.
Sermo, λόγος, ἐρώτησις.
Sermocinor, ἐρωτῶ, διαλέγομαι.
Sarmonem disseminare, διαπολλῶ τὸν λόγον.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Sero, serius, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὀψιμος, ὀψὲ.
Serpens, ἀσπὶς ἔρπε, ἕρπετὸν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Serra, πρίων.
Serra secare, διαπρίζειν, διαπρίειν.
Sertum, στέμμα, στέφανος.
Servans, σῴζων, διασῴζων.
Servator, σωτὴρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω τινὶ, tempori: λατρεύειν τινὶ, alicui. ὑπηρετῶ.
Servitium, idem quod Servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια, λατρεία, δεσποτεία, ὑπηρεσία.
in Servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑποβάλλειν, καταδουλίζειν.
Servo, σῴζω, φυλάττω τινὰ παντοίαν τινα.
Serum lactis, ὀρὸς, ὁ.
Serus, τάρδυς, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, διάκονος.
Sérvus, a, um, δουλικὸς.
Sese, ἑαυτὸν.
Sessio, ἐδώδιμον.
Sessor, ἱππεύτης.
Setæ, χαῖται.
Seu, ἤ, ἤτοι, εἴτε.
Severe, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, σεμνεία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀκριβὴς.
Sevoco, διακαλῶ.
Sevolus, σεμνίδιος.
Sevum, στέαρ.
Sex, ἕξ.
Sexageni, ἑξηκοστὰ.
Sexaginta, idem.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexus utriusque, γυναικόφυτος, ἀνδρόγυνος.
Si, εἰ, ἐάν, ἤν, ἐὰν δὲ μὴ.
Si verò, εἰ δὲ μὴ, εἰ δὲ μὴ ἄρα.
Si unquam aliàs, ἐάν ποτε, ἤν ποτε.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συρισμὸς, σύριγμα.
Sibilus, a, um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, ὧδε, οὕτως.
Sic ut, ὥστε, ὡς: ὅτε, ἅπερ.
Sica, ξίφος, ὁ, ἡ, σπάθη: ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς: ξιφήφορος.
Siccine, ἆρα.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, ἀνυγρία.
Sicco, ξηραίνω, ἀποξηραίνω.
Siccus, ξηρὸς, ἀνύγρος, ἀνυγρότης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴπουπου, ἐάν που.
Si cunde, εἰ ποθεν.
Sicut & sicuti, ὡς, ἅπερ, καθάπερ, καθὸ, καθ' ἅ, ὡς ἅπερ).
Sideratus, ἀνεμοβλὰξ, ἔντος.
Siderèus, ἀστρῶος, ἀστρικὸς.

Sido, καθίζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, βάτ@.
Sigillatim, κατ' ἴκνιον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα βάλλω.
Sigillum, σφραγίς. σημεῖ@ν.
Signator, Σημάντωρ.
Signatura, Σημεῖωσις.
Signatus, Σημαντός.
non Signatus, ἀσήμαντ@.
Signifer, Σημαιοφόρ@.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, Σημασία, ἔμφασις, Σημείωσις.
Significativus, Σημαντικός.
Significo, Σημαίνω. ἀδηλόω.
Signo, σφραγίζω. pro oſtendere, Σημήνω, δηλόω, ἐπιδείκνυμι.
Signum, Σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόμνημα. Deinde ſignificat vexillum, σύμβολον, συνθῆμα, τό. Tum quo aliquid obſignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.
Silentio praterire aliquid, ὑπερβαίνειν σιωπῇ παραδηλῶν.
Silentio non prætereundum, ὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγή, σιωπή, ἡσυχία.
Silentium impero, κελεύω σιωπᾶν.
altum agere Silentium, μεγάλην σιγὴν σιγᾶν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Silefco, σιγῆσαι γένομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, πυκνογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ἴλυφα, σιλιγνίτις.
Siliqua, λοβός, καρύδιον.
Simia, πίθηκ@, ὁ, ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, Σεμιδαλίτης ἄρτ@.
Similis, ὅμοι@. ἰσικός.
per omnia Similis, ἀπαράλλακτ@.
Similis ſum, ὁμοιόω ἐμαυτόν.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοίωσις, ὁμοίωσις, ἀπεικόνισμα.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς. pro ſyncerus, ἀδόλος, ἀπλοῦς ἀληθινόμενος, ἄδολος, ἀκέραι@.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, ἀδόλεια, λειότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῶς, ἀπλούστως.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simulac, ἅμα, & ἅμα τε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκών, ἄγαλμα.
Simulate, σκευωρητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητής, ὑποκριτής.
Simulo, σκευωρέομαι εἶναι φίλ@ν, me eſſe amicum, ὑποκρίνομαι, πλάθω.
Simulcas, ἰχθύα, ὀψάρια.
Simulatem invicem gerere, ἴσχειν ὁμοιότητα σχέσεως ἀλλήλων.
Simus, σιμός, ἡ

Sin, εἰ δὲ μή, εἰδ' οὖν.
Sin minus, εἰ δὲ μή.
Sincere, ἁπλῶς, ſyncere, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδών, ὁ.
Sine, Præp. ἄνευ, ἄτερ, χωρίς, δίχα, cum genit.
Sine controverſia, ἀδιαφόρως, ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφιβολωτάτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἴδιος, ἀξιόλογ@.
Singulatim, κατ' ἴκνιον.
Singuli, ἕκαστ@.
Singulis mentibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, κατ' ἡμέραν.
Singulis horis, ἕκαστ' ὥραν.
Singultim, κατ' ὀλιγάκις.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμός, ὁ· λύγξ, γγός.
Siniſter, λαιός, Σκαιός, Εὐώνυμ@.
Siniſtra, Σκαιά, ἀριστερά.
Siniſtre, Σκαιῶς.
à Siniſtris, ἐξ ἀριστερῶν· ἀξιωνύμως.
Siniſtrorſum, ἐπ' ἀριστερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuoſus, κολπώδης.
Sinus, κόλπ@, ὁ.
Siquando, ἤν ποτε, ἐάν ποτε.
Siquidem, εἴγε, ἐπεὶ, ἐπειδήπερ.
Siquis, εἴτις, ἐάν τις.
Sirius, ὁ Σείριος.
Siſer, τὸ Σίσαρον.
Siſto, ἱστάω, παρίστημι τινά· κατασταθμῶ, ἐπίσχω.
Siſtrum, τὸ Σίστρον.
Siticuloſus, διψαλέος, διψώδης, πολυδίψιος.
Sitim reſtinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, κατασπεύδω.
Sitis, δίψος, τὸ δίψος.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm eſt in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστί.
Situs, a, um, κείμενος.
Situs, διάχυσις, θέσις· pro poſitione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτοι, ἤτε.
Smilax, σμίλαξ, ὁ.
Soboles, ἔκγονα, γόνος, πάϊγνια.
Soboleſco, ὑπογίγνομαι, τὰ ἔγγονα αὐξάνομαι.
Sobrie, νηφαλίως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλιότης, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάδης, ὁ· κρηπίδιον.
Socer, πενθερός, κηδεστής, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialiter, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινωνία, κοινότης.

facere

facere Societatem cum aliquo. συμμαχίαν ποιεῖσθαι τινος.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.
Socio, συμμιγνυμι, συνάπτω.
Socius, ἑταῖρος, πολίτης, σύμμαχος.
Socordia, ἀφροσύνη, ἀβουλία, ἀνοία.
Socors, ἄφρων, ἄβουλος, ἀνόητος.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύνεργος.
Sodalitas vel Sodalitium, συναγωγὴ, θρησκία.
Sodes, ἄ που.
Sol, ἥλιος, φῶς.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Sol occidit, ἥλιος δύνει.
Solamen, solatium, παραμυθία, παραμύθιον, παρηγορία.
Solarium, ὡρολογίου ἥλιακὸν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινὶ παραμυθίαν.
Solator, παρακλητὴς, παραλύτης.
Solea, ὑπόδεσις, σανὶς pro Pilea, φέλωνιον.
Solenne, ἑορτὴ.
Solenne est, νομίζεται.
Solenniter, πανηγυρικῶς.
Solennitas, πανηγυρικὴ τελετὴ, ἑορτὴ.
Solennitèr, νομίμως ἐξ ἔθους.
Soleo, εἴωθα, εἰώθειν, ἔθος ἐστί μοι.
Solers, ἐγχώριος, δεξιὸς, πανοῦργος.
Solenter, ἐγχωρίως.
Solertia, ἐγχωριότης, δεξιότης, πανουργία.
Solet, ἔθος ἐστί τινι· εἰώθαμεν ἐγὼ· φιλεῖ.
Solicitatio, ἐνόχλησις, παράκλησις.
Solicitator, παρακλητὴς.
Solicitè, πονηρῶς.
Sollicito, ἀνάπτω· λυπῶ τι τινὰ· pro impellere, ἀναπείθειν τινα.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντὶς.
Solicitum esse, ἀνησυχεῖν, φροντίζειν περί τινος.
Solicitus, πολυμέριμνος, μεριμνῶν, πολυπράγμων, περίεργος.
Solidè, στερρῶς.
Soliditas, στερρότης, πυκνότης.
Solido, στερεῶ, στηρίζω.
Solidus, στερὸς pro perfecto, ὁλόκληρος, ὑγιὴς.
Solitaria vita, μονήρης βίος.
Solitarius, μοναχὸς, μονήρης, ἐρημικός.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, ἠθισμένος.
Sollum, ὄρχηστρον, ἢ ὄρχηθρον.
Solo æquare, καταβάλλειν τι ἐδάφει.
Solœcismus, σολοικισμὸς.
Soloe, aris, σολοικίζω.
Solstitialis, θερινὸς.
Solstitium, ἡ θερινὴ.
Solum, pavimentum, πέδον, ἔδαφος.
Solum vertere, μεταβάλλειν.
Solùm, solummodo, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως οὐκ εἰμὶ· οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λύσαι.
Solvo, λύω, διαλύω. Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquo, ἀνάγεσθαι ἢ πλεῖν εἰς λιμένα τινά.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἰδιώτης, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρεύομαι, ὀναρίζω.
Somniorum interpres, ὀνειροκρίτης, ὁ.
Somniorum interpretatio, ὀνειροκριτία.
Somniosus, ὑπνώδης.
Somnium, ὄνειρον, ὕπνος.
per Somnium, κατ' ὕπνον, καθ' ὕπνον.
Somno corripi, ὑπνῳ κατακλυσθῆναι.
Somnolentus, ὑπνηλὸς, ὑπνώδης.
Somnium capere, ὕπνῳ συγχεῖσθαι κατακλίνειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνῳ μὲ λύει.
Sonitus, ἦχος, ἀδὴ τος.
Sono, as, ηχῶ, δυνέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ἠχοῦσα.
Sons, ὑπεύθυνος, ἐνόχλουμενος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθόγγος, φθέγμα.
Sophisma, σόφισμα, τὸ.
Sophista, ὁ σοφιστὴς.
Sopio, ἀνδάνω, καμίλλω.
Sopor, ὕπνος, νάρκη, κάρη.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικὸς.
Soporo, καταναμίλλω.
Sorbeo, ῥοφῶ.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητὰ.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοφίλις.
Sorbillo, ῥόφημα, ῥόφλιον.
Sordeo, ῥυπῶ.
Sordes, ὕπος, ῥύπωμα pro immoderata parsimonia, ῥυπαρία, ἀκαθαρσία.
Sordes auium, ἀκαθαρία.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, ἄντης.
Sordesco, καταμύσσω, ῥυπαίνομαι.
Sordide, ἀκαθάρτως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀκαθάρτος, ἀκάθαρτος, ἀκάθεκτος.
Sordidus homo, ἀκαθάρτης.
Sorex, ἀμυγδαλῆ μῦς.
Soror, ἀδελφὴ.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδοῦς.
Sororius, ἀδελφικὸς.
Sors, fortuna, κλῆρος, ὁ pro officio, ἔργον, κλῆσις. Dicitur etiam fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδὸς.
Sortior, κλήρω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortito, κλήρῳ, ἐξ κλήρου.
Sospes, σῶς.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκλος, ἐκτομίας.
Spargo, is, σκεδάζω, σκορπίζω, σκεῖρω. Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδίδοναι.

Sparsim, κατὰ σποράδα, χύδην.
Spatior, περιπατῶ, περιέρχομαι.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάστημα.
Specialis, ἰδικὸς, ἴδιος.
Specialiter, οἰκείως, ἰδίᾳ.
Speciatim, ἰδικῶς, καθ' ἕκαστον.
Species, εἶδος τὸ, ἰδέα, ὄψις.
Specillum, μυελὸς.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, παράδειγμα.
Specimen dare, δεῖγμα ἐαυτοῦ παρέχειν· καθ' ἑαυτὸν δείκνυμι.
Speciosè, ἐπιφανῶς.
Speciositas, φαιδρότης, εὐπρέπεια.
Speciosus, ἐπιφανὴς ὁ καὶ ἡ, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, θαυμάσιος.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα παρέχειν.
Spectandus, θεατὸς.
Spectator, θεατὴς, ἰσχυρὸς.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, δεδοκιμασμένος.
Specto, ἐφίεμαι· θεάομαι· σκοπῶ τί τινὰ ποιήσει, observo quid acturus sis· σκοπῶ τί μου βούλεται, θεωρῶ, hoc ad me spectat, τοῦτο ἐμοῦ σκοπὸν ἐστι· ἐμοῦ σκοπὸς ἐστι τοῦτο.
Spectrum, φάσμα τὸ, εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιὰ.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διάσκοποι.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικὸς.
Speculor, explore, κατασκοπῶ, ἐξ ἅπαντος & pro exactè considerare, σκοπῶ, σκέπτομαι, σκοπεύω.
Speculum, κάτοπτρον, κάτοπτρα.
intueor in Speculum, ἐπιβλέπομαι τῷ ἰσοπλεύρῳ.
Specus, σπήλαιον, σπῆλος.
Spelunca, σπήλαιον, μυχὸς ὁ, ἡ ἄντρον.
Spe frenus, ἀλόγιστος.
Spe vana foveri, κενῆς ἐλπίδι διημερεύειν.
Spe frustrari, κενῆς ἐλπίδος τινὰ ἐλαύνω.
Spem abjicio, ἀπόλλυμι & ἐλπίδα.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν, præter Spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem colloçare in aliquo, ἀνακλίνειν ἐπί τινα.
Sperabilis, ἐλπιστὸς.
Sperno, ἐκπαλίζω, ἀλίγωρία τινὸς, ἔξουθενίζω, καταφρονῶ, ὑπερορῶ, ἀθετῶ.
Spero, ἐλπίζω τινὰ, δέχεσθαι ἐλπίδα τινός· pro confido, πείθω, ἐλπίσω.
Spes, ἐλπὶς, ἰδὸ, ἡ ἀφορμὴ, τύχη.
Spes bona, εὐελπιστία.
Spes vana, κενελπιστία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιρικὸς.
Sphæristerium, σφαιριστήριον.
Sphinx, Σφὶγξ, ιγγος.
Spica, στάχυς, ἄσταχυς.

Spicatus, στάχυώδης.
Spicilegium, συλλογὴ, συναγωγὴ.
Spico, as, στάχυν φέρω.
Spiculatores, σκοποὶ, ἐγκάθετοι.
Spiculum, ἀκόντιον, τὸ ἀκὶς, ἴδος ἡ.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, ἀκάνθιον.
Spinalis medulla, μυελὸς ῥαχίτης.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθαλέος.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευστὸς.
Spiramen, φυσητῆρα.
Spiricalis, πνευμονικὸς.
Spiritus, πνεῦμα, πνεῦμα, ἄνεμος.
Spiro, πνέω, φυσῶ, ἅημι.
Spisso, πυκνόω, συμπήγνυμι.
Spissus, πυκνὸς, συμπεπηγὼς, συγκρὶς.
Splen, ὁ σπλὴν.
Splendeo, λάμπω, λαμπρύνομαι, πυρσεύομαι, μαρμαίρω, φλέγω.
Splendesco, λαμπρύνομαι, ἀναφλέγω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, φλογερῶς.
Splendidum reddo, φλογίζω, φαιδρύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, φλογερὸς, ὁ φλογὶς, ἡ φαεινὸς, ἀστραπηρὸς.
Splendor, ἀκτὶς, ἀναφλέγματα, λαμπρότης· pro gloria, δόξα, ἰδέα.
Splenetica, σπληνιῶντες.
Spoliatio, συλήσεις, ἡ σύλησις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λῃστὴς, συλητὴς.
Spolio, συλῶ, συλῶ τινα.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔντεα, τὰ.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἐγγυῶμαι, ἐγγύην τινὶ ἐπιτίθημι, filiam alicui despondeo: συμπεθερῶ τινὶ, ἐπιγαμβρεύω.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηστὴ, νύμφη, μνηστευθεῖσα.
Sponsalia, μνηστεῖα, γάμοι, τὰ.
Sponsalis, μνηστήριος, νυμφικὸς.
Sponsalis thalamus, νυμφῶν.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso, as, are, μνηστεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἐγγυήτωρ.
Sponsus, a, um, μνηστευθεὶς, ἐγγυηθείς.
Sponsus, i, νυμφίος, μνηστὴς, ὁ, ἡ μνηστὴρ.
Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Sponte, ἐκ προαιρέσεως, vel φύσεως, ἐκουσίως, ἑκουσίᾳ, αὐτομάτως.
Sponte sua, αὐτομάτως, αὐτοπροαιρέτως.
non Sponte, ἀκουσίως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σπυρίδιον.
Sportula, σπυρίδιον, κάνιστρον, φιάλη.
Spuma, ἀφρὸς.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφρόω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφρηδὸν.
Spuo, πτύω, πτύσσω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρὸς· pro sordido, ἀκάθαρτος.
Spurius, νόθος, μιαρὸς, ἀκάθαρτος.

Sputo,

Squeo, σπουδάζω, ὁ σπουδάζω.
Squilla, σκύλλα, πλήρωμα.
Squaleo, αὐχμέω, ὁ -δω, ῥυπόω.
Squalide, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρός, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμός, ὁ ῥυπαρία.
Squalore obtusus, αὐχμῷ πλήττω.
Squama, λεπίς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτός, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.
Sublimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιῶ.
Stabilis, ἱδρυτός, ἐμπαγής.
Stabilitas, βεβαιότης, στερεότης.
Stabularius, σταυλίτης, αὐλίτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, σταυλίζομαι.
Stabulum, αὐλή, ἔφοδος, σταθμός.
Stadium, στάδιος, σταδιαῖος.
qui Stadium currens, σταδιοδρόμος.
Stagno, λιμνάζω, ἑλεαίζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, στήμων, στημόνιον.
Stamineus, στημονίτης.
Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινος, ὑπό τινι εἶναι.
Statarius, ἱδρυτός, σταδιαῖος.
Statera, σταθμός, ζυγός.
ad Stateram exigere, πρὸς τὸ σταθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· pro mox, illico, ἄμεσος, αὐτίκα, παραχρῆμα, αὐτίκα, ἔνερ.
Statio, σταθμός, φυλή, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὁρμή, ὁρμητήριον.
in Statione sua manere, ἐπὶ τῆς τάξεως.
Stationem habeo, ὁρμίζομαι, ἀγκύρομαι.
Stationem deserere, λιποτακτεῖν τὴν τάξιν.
Stativa, orum, σταθμός, ὁρμος, στρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἀνδριαντοποιϊκὴ τέχνη.
Statuarius, ἀνδριαντοποιός.
Statuere exemplum, παράδειγμα τίθεσθαι.
Statumen, ὁ σταθμός, ὁ κανών.
Statumino, ζευγάνω.
Statuo, τίθημι, κρίνω· pro decerno, ψηφίζομαι· pro censeo, γνώμην τινὰ, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, εἶδος.
Status, a, um, ἑστηκώς.
Status dies, ἡμέρα ἀποδεδεγμένη, ἀγορασία.
Status, us, constitio, κατάστασις, στάσις.
Status Reipublicæ, ἡ πολιτικὴ τῶν πολιτῶν.
Statutum, τὸ κριθὲν, νόμος, διάταγμα, διατάγμιον, τὸ δίκαιον.
Stella, ἀστὴρ, ἀστέρ· ὁ.
Stellæ fixæ & errantes, ἀπλανεῖς τε καὶ πλανῆται.
Stemma, στέμμα, τὸ.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercorcus, κοπρώδης, κοπρίτης, κοπρῶδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρῶ.

Stercus, σκῶρ ῥινὸς, ὁ· κόπρος, ὁ· κοπρία.
Sterilesco, ἀγονῶ· ὁ στειρῶ· γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἀκαρπος, ἄκαρπος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀκαρπία.
Sternere mensam, τραπεζοποιεῖν τράπεζαν ὁ κοσμεῖν.
Sterno, prosterno, καταβάλλω τι· pro occidere, καταστρώννυμι· pro vestendo, στρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πτάρμος, ὁ.
Sternuto, πταίρω, πτάιρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγκω, κτάλλω.
Stigma, τὸ στίγμα.
Stilla, σταγών, σταλαγμός, ὁ.
Stillicidium, σταλαγμός.
Stillo, στάζω, σταλάζω, ἐπιῤῥέω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item ὁ & λῆξις τοῦ ἀροτροῦ.
Stimulatio, κέντησις, κέντρωσις.
Stimulator, ὁ κέντρων.
Stimulo, παροξύνω, παροξύνω, κινῶ.
Stimulus, κέντρον, κέντρωσις, λάκτισμα.
Stipator, ξυνοπλίτης, ξυνόπλης.
Stipatus, δορυφορούμενος.
Stipem cogere, ἀγυρτεύω πανήγ.
Stipem petere, ἀγείρω αἰτιατικῶς, πανηγυρίζω.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθός, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium merere, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐκπλέω, σείω, πυκνόω.
Stips, stipis, δημοσία, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, χνοῦς.
Stipulatio, συγγραφὴ, ὁμολογία.
Stipulor, συγγράφομαι, ὁμολογέομαι.
Stitia, στάλαι τῶν μυκτήρων.
Stirpitus ἐκ ῥίζων.
Stirps, ῥιζοτόμος, ῥιζά, γένος· pro trunco, ἐκκοπεύς.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, as, are, ἑστάναι, ἑστάμαι· stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις· stat sententia, δέδοκται.
Stoïce, στωϊκῶς.
Stoïcus, στωϊκὸς.
Stola, στολή.
Stolide, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτηρία, ἀναισθησία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνόμιτος, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτῶ, ἀγανακτῶ τινι, ἀγανακτέω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανακτικὸς.
Stomachus, στόμαχος, ὀργιλότης· pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ στοιβάς.
Strabo, στραβὸς, στραβὸς, παρεγκλινής.
Strages, πλάσμα, φθορὰ, ἔπεσα πολέμου.
Stragulum, στρῶμα, τὸ· ἱμάτιον, πέπλος.
Stramen, κάρφος, ὁ κάρφη, ὁ, ἡ, ὁ κάρφος.

Straminens,

Stramineus, καλαμινος, & καλαμεος.
Strangulo, ἀποπνιγω, ἀγχω τινα.
Stranguria, στραγγουρια.
Strategema, τὸ στρατηγημα.
Strena, ξενια, δωρεαι.
Strenue, ἀνδρικως.
Strenuitas, ἀνδραγαθια, ἀρετη.
Strenuus, ἐρρωμενης, ἀγωνιστικος, ὁ, ἡ, ἀγαθος, ἡρως, ὁ, ἀνδρειος.
cum Strepitu, βομβωδως.
sine Strepitu, ἀθορυβως, ἀβοητως.
Strepitus, ψοφος, ὁ, κτυπος, θορυβος.
Strepo, ψοφεω, κτυπεω, ἠχεω.
Stricte, & strictim, συνεσταλμενως, λεπτομερως, ὡς βραχιστα.
Strictura, στενοτης.
Strideo, τριζω, ῥιγιζω, βομβεω.
Stridor, βομβος.
Stridulus, ὀξυφωνος, λιγυφθογγος.
Strigilis, ξυστρα, στιγλις, ἡ.
Strigosus, λεπτος, σκληρος, στρυφνος.
Stringere ensem, ζωνυειν, σπαν τὸ μαχαιριον.
Stringo, ζωννυω, ψαυω.
Strix, strigis, στριγξ.
Structor, κτισματοδιδασκαλος, τεκτων.
Structura, κτισματοδιδασκαλια, οἰκοδομια.
Struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μεχανᾶσθαι.
Struere dolos, ἐπιβουλευειν τινι, ἐπιβουλας διδοναι τινι.
Strues, ὕλη, σωρος, θημων.
Struma, χοιρας, κραυξις, ὁ.
Struma laborat, κραυρᾶ.
Strumosus, χοιρασθενης.
Struo, κτιζω, οἰκοδομεω, συνιστημι.
Struthiocamelus, στρουθοκαμηλος.
Studeo, σπουδαζω περι τινα, προθυμως διακειμαι, virtuti: ἀσκητης, σπουδαιος: pro favere, σπουδαζω τινος τινα.
Studiis incumbere, σπουδαζειν περι τας λογους.
Studiose, σπουδῆ, ἐπιμελως, σωφρονως.
Studiosi Philosophiæ, οἱ περι τὴν φιλοσοφιαν ὄντες.
Studiosus, σπουδαιος, ὁ σπουδαζων, φιλομαθης: pro fautore, σπουδαστης: pro litterarum cupido, φιλολογος.
Studium, σπουδη, δουλευσις, θεραπειᾶ.
Studium Philosophiæ, ἡ τῶ φιλοσοφου σπουδη.
Studium in aliqua re ponere, σπουδην ἐχειν περι τινος.
Stulte, ἀγνωμονως, ἀνοητως.
Stultiloquentia, μωρολογια.
Stultiloquus, μωρολογος.
Stultitia, ἀνοια, μωρια, ἀγνοια.
Stultus, μωρος, ἀνοητος, νηπιος, ἀφρων, ἀσοφος, ἀσυνετος.
Scapa, γνη, & σκωπη, σκωπιον.
Stupefactio, ἐκπληξις, ἐκφοβισις.
Stupefactus, ἐκπεπληγμενος.
Stupefio, ἐκπληττομαι τινι, παραπλησσομαι τινι.
Stupeo, ἀποβλεπω ἐκπεπληγμενος, ἐκπληττομαι.
Stupiditas, ἀβελτηρια, ἀναισθησια, ἀμαθια.
Stupidus, ἀβελτηρος, ἀναισθητος.
Stuprator, ἁρπαξ ἀνηρ, μοιχαλις.
Stuprum, μοιχεια, ἁρπαγμα.
Stuprum inferre, μοιχᾶσθαι, ἁρπαζειν γυναικα τινος.
Sturnus, ψαρ, ὁ.
Styx, στυξ.
Suada, ἡ πειθω.
Suadeo, πειθω ζωντι, συμβουλευω τινι τι, παραινω, εἰσηγουμαι.
Suamet, τῆ ἑαυτου.
Suapte, ἀνεπιμικτως, τῆ ἑαυτου.
Suasio, παραινεσις, παραμυθια.
Suasor, σύμβουλος, εἰσηγητης.
Suasorius, συμβουλευτικος, παραινετικος.
Suaviloquus, ἡδυλογος, ἡδυεπης.
Suavior, aris, ἡδυνομαι.
Suavis, e, ἡδυς.
Suavitas, ἡδυτης, γλυκυτης.
Suaviter, ἡδεως, γλυκεως.
Suavium, osculum, τὸ φιλημα.
Sub, ὑπο, cum genit. dat. & acc.
Sub dio, ὑπ' αἰθερα, ὑπαιθριως.
Sub umbra, ὑπο σκιαν τινος.
Subæratus, ὑποχαλκος.
Subcinericius panis, σποδιτης ἀρτος.
Subditicius, ὑποβολιμος.
Subditum esse alicui, ὑπο τινι εἶναι.
Subditus, a, um, ὑποτελης, ὑπηκοος: pro subjectus, ὑποκειμενος, ὑποπιπτων, ὑποχειριος, ὑποτεταγμενος.
Subdo, is, ὑποτιθημι, ὑποτιθεμαι: pro subjungere, ὑπαγω, ὑποζευγνυμι.
Subdolus, δολερος, ὑποκλεπτικος.
Subducere rationem, λογον λαμβανειν.
Subduco, ὑποσυρω, ὑφαιρω, κλεπτω.
Subductio, λογισμος, ὑπολογισμος.
Subeo, ὑποδυομαι, ὑπερχομαι subire pericula, ὑπεχω, παραβαλλομαι τι: pro venire in mentem, ὑπειρχω.
Suber, φελλος.
Subjaceo, ὑποκειμαι, ὑποπιπτω.
Subjectio, ὑποβασις.
Subjectus, subditus, ὑποκειμενος, ὑποπιπτων, ὑποτεταγμενος.
Subigo, βαπτιζω, ὑπαγω: pro domare, χειροῦμαι, δαμαζω: pro commisceo, ἀναμασσω, ἀναμιγνυμι.
Subjicio, ὑποβαλλω, ὑποτιθημι, ὑποτασσω: pro subigo, καταδουλοομαι, ὑπαγω τινι τι.
Subinde, πολλα, ἐνιοτε: pro frequenter, πυκνα.
Subiratcor, ὑποχολουμαι.
Subito, ἐξαιφνης, ἐκ ἀπροσδοκητου, ἀθρως.
Subitus, αἰφνιδιος, ἐξαπινης.
Subjugis, ὑποζυγιαδης, ζυγιος.
Subjugo, as, are, καθυποτασσω τινι, ὑποτασσω, ὑποζευγνυμι, ὑποχειριζω.
Subjungo, ὑποτασσω, ὑποζευγνυμι.
Sublevo, ὑποκουφιζω, ὠφελεω: pro prodesse, χρησιμος εἶναι.

Sublicius

Sublicius pons, γέφυρα ξύλινη.
Subligar, subligaculum, περίζωμα, περισκελὲς.
in Sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimis, μετέωρος, ἀέριος, ὑψηλός,
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑπαλοίφω.
Sublustris nox, ἀμυδρὰ νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βυθιζόμενος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργῶ, ὑπηρετέω τινὶ πρὸς πόλεμον.
Submisse, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἑαυτὸν τινὶ· ὑποτίθημι, ὑποτάσσω, ὑποτίκτω.
Submoneo, ὑποκινῶ, ὑποτίθημι τινί.
Submoveo, ὑποκινῶ, ὑποτίθημι τινί.
Submoveo, ὑποκινῶ, ὑποτίθημι τινί.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπαμπλέκω.
Subnico, ὑπερνεύω.
Subolco, ὀσφραίνομαι.
Subolesco, αὐξάνω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Suboratio, παρακλησις.
Suborno, ὑπανθίημι, ὑπαναπείθω· pro clam submittere, παρεισδύζω τινὰ, ὑπανίστημι, παρεισάγω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπερέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαιρέω.
Subrogo, ἀντικαθίστημι.
Subruo, ὑπορύσσω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλεύασις, χλεύασμὸς.
Subsanno, as, irrideo, χλευάζω τινα, σκώπτω, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, ὑπικνέομαι.
Subscriptio, ὑπογραφὴ, ὑποσημασία.
Subsellia, τὰ ἐπὶ τῶν βάθρων.
Subsequor, ὑφίσταμαι, ἐφομολογέω τινί.
Subservio, ὑπέρκομαι, ὑποδουλεύω.
Subsideo, sedeo, ὑποκαθέζω, ὑφίσταμαι, ὑφέδρεύω.
Subsidiarius, ὑπηρετικὸς.
Subsidium, ὑπουργία, βοήθεια.
Subsido, ἡσσῶμαι τοῦ ὑποκαθίζω.
Subsigno, ὑποσημαίνω, κατασημαίνομαι.
Subsisto, ὑφίσταμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀνατολικὸς.
Substantia, ὑπόστασις, οὐσία, ὑποκείμενον· pro facultatibus, τὰ ὄντα, οὐσία.
Substantialis, ὑποστατικὸς.
Substerno, is, ὑποστρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίστημι, ὑφίστημι.
Substitutio, ὑποστάσεως.
Substo, ὑφίσταμαι.
Substramen, substratus, ὑπόστρωμα.
Substringo, καταζώννυμι.
Subsum, ὑπάρχω, ὑπόκειμαι.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑπατείνω.
Subter, ὑπὸ τινὰ, ὑποκάτω τινὸς, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπεκδιδράσκω, ὑπὸ, κάτω.
subterfugere laborem, φεύγω ἐ πόνον, ὑπεκλύομαι, ὑπεκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθάνω.
Subterraneus, καταγὴς, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, κρυπτάνω, περιυφαίνω.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερὴς.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀκρίβεια.
Subtiliter, λεπτῶς.
Subtiliter differere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποστέλλομαι.
Subtristis, ὑπόλυπος.
Subtus, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀναπομπὴ.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθῶ τινι, ἐπαμύνω τινὶ, ὑπουργῶ τινι.
Subvereor, δεδιέομαι.
Subversio, ἀνατροπὴ, καταστροφὴ.
Subverto, κατασείω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀναστρέφω.
Subula, ῥαφὶς, κεντητικὴ.
Subulcus, ὑφορβὸς, συβώτης.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἔξω περιοικίδιος.
Suburbium, περίοικος.
Succedaneus, ὑπόδοχος, ἀντικαθέτης.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι τινὰ, εἰς τινὰ, in bonis alicui succedo: διαδέχομαι· succedit ex animi sententia, ὑπάρχει μοι τὰ ἀρέσκοντα.
Succendo, ὑπανάπτω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτῶ πρός τινα, χαλεπαίνω τινὶ, ἐχθρὸν ἔχω τινά.
Succenturiatus, ὑποτακτὸς.
Succenturio, ὑπατάσσω.
Successio, διαδοχὴ, διάδεξις.
Successive, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διάδεξος.
Successus, τύχη, εὐημερία, εὐτυχία.
Succidia, παχυσία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succincte, τὰ κεφάλαια, συνόντως.
Succinctus, ἡτοιμασμένος, ζωσάμενος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπάδω.
Succisum, ἔλαιον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χολώδης, πολυχόλος.
Succresco, ὑπανξάνομαι.
Succubus, ὑπάκουσος.
Succumbo, κάμνομαι, ὑπάνομαι τινι, ὑποκαταλύομαι τινὶ· ἡττῶμαι ἔρωτος· succumbere amori: ὑποτίθεμαι.
Succurro, βοηθῶ τινι, ἐπαρκῶ, ἐμβάλλω εἰς· pro in mentem venire, ὑπερχόμαι τινί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς; χόλος.
Sucentio, ὑπαυλία.
Sudarium, σουδάριον, ἱδρωτήριον.

Sudari-

Sudatorium, τὸ ἱδρωτήριον, ἱδρωτηρία.
Sudes, ὀβελὸς, ὑποβολὴ.
Sudo, ἱδρῶ.
Sudor, ἱδρὼς, ἱδρῶτος.
Sine sudore, ἀνιδρωτὶ.
Sudum, i. q. serenum, ἀνεφελία.
Sueſco, ἐθίζομαι.
Sueſacio, ἐθίζω.
Sueſcio, ἐθίζω.
Sueſcere, ἐθίζεσθαι.
Sueſactus, ἐθισθεὶς.
Sueſcens, ἐθιζόμενος, ἐθιζόμενος.
Sueſcenter, ἐθιζομένως, ἐθιστικῶς.
Sueſcentia, ἐθιζόμενα, ἐθιστικὰ.
Sueſcio, ἐθίζω: hæc mihi ſatis ſunt; ἐθίζομαι τινι· pro ſubministrare, ἐφοδιάζειν· pro ſubſtituere, ἀντιτιθέναι τινὰ, ἀντικαθιστάναι.
Suffigo, προσπήγνυμι, προσπήγνυμι.
Suffio, θυμιάω, ἐπιθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Suffimen, inis, τὸ ἐπιχύλισμα.
Suffiminio, ἐπιχύλιζω.
Suffio, ἐπιχέω, ἐπιχύω.
Suffocatio, ἡ πνῖξις, ἀποπνιγμὸς, ἄγχιν.
Suffoco, as, πνίγω, ἀποπνίγω.
Suffodio, ὀρύσσω.
Suffoſſio, ὄρυγμα.
Suffragatio, ἀναψηφισία, ψῆφος.
Suffragium, ἡ ψῆφος, ἀναψηφισία, ἐπιμαρτυρία, ἐπιψηφισία.
Suffragium ferre, ψῆφον φέρειν, ψηφίζεσθαι τινι.
Suffragor, ἀναψηφίζομαι, ψηφίζομαι τινι.
Suffulcio, ὑποστηρίζω.
Suffundo, ἐπιχέω, ἐπιχύω.
Suffundere pudore, καταισχύνειν.
Sufferor, ἀναλίσκω, ἀναλίσκομαι.
Suffuſio, ἐπίχυσις.
Suggero, ſuppedito, ὑποβάλλω, ὑποβάλλω τινὶ λόγον, alicui verba: ὑποτίθημι τινὶ τι, ὑποτίθεμαι.
Sugeſtus, βῆμα, ἀναβαθμὸς.
Sugillatio, ἐπονειδισμὸς, ὄνειδος.
Sugillatus, ὠνειδισμένος, ὠνειδισμένος.
Sugillo, ὀνειδίζω: pro contumelia afficio, ὑβρίζω τινὰ, λοιδορῶ, βλασφημῶ.
Sugo, σιαλίζω, μυξῶ & -άω, ἀπομύττω.
Sui, genit. ἑαυτοῦ.
Sui juris eſſe, ἑαυτοῦ εἶναι, αὐθεντεῖν.
Suile, ὑ Ὕειον.
Suillus, ὑ ὑείειος· ὕειος κρέας, suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὔλαξ.
Sulphur, θεῖον, θειώδης, θεῖνος.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, dat. ὀνήσομαι, πλήσω, πλήσιος.
Sum ejus ingenii, ἐπιτήδειος, ἐπιτήδειος.
Sumen, ἦτρον, ἐπιτήδειον.
Summa, κεφάλαιον, ἡ κεφάλαια, τὸ κεφάλαιον.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ἐν ὀλίγοις εἰπεῖν.

Summe, εἰς τὸ ἀκρότατον.
Summitas, ἄκρον, ἀκρότης.
Summopere, σφόδρα.
Summoveo, ἀπωθέω.
Summum bonum, τὸ κατὰ τὸ ἄριστον.
ad Summum, τὸ μέγιστον, τὸ ὑπερβολικὸν.
Summum, τὸ ἄκρον.
Summus, ὑψηλὸς, ἀκρότατος, ὑπέρτατος.
Sumo, is, λαμβάνω, αἴρω pro arrogo, ἀναιρῶ ἑαυτῷ· pro eligo, αἱρέομαι, προαιρέομαι.
Sumptio, λῆψις, πρόληψις.
Sumptuale, δαπανηρὸν.
Sumptuoſitas, πολυτέλεια.
Sumptuoſus, δαπανηρὸς, πολυτελὴς, πολυτελὲς.
Sumptus, us, δαπάνη, πολυτέλεια.
Sumptus facere, δαπανᾶν.
Suo, ῥάπτω, ἐπιράπτω.
Suo more, κατ' ἰδίαν συνήθειαν.
Suo tempore, ἐν ἰδίοις, καθ' ὥραν, ἐπιτηδείως.
Supellex, τὰ ἐπιπλα, κατασκευὴ, σκεύη.
Super, ὑπὲρ, ὑπὸ, ἐπὶ, dat. ἀντὶ, accuſ. vel gen. μετὰ, cum genit. adverb. ἐπάνω.
Superabilis, ὑπερβατὸς, ὑπερβλητὸς.
Superaddo, προσεπιτίθημι, προσεπιβάλλω.
Superbe, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπέρογκοι, ἀλαζονεία, ἀλαζονεία, ἀγαυρότης.
Superbiloquentia, μεγαλορρημοσύνη.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερφρονῶ, μεγαλορρημονῶ τινι τινι, περίειμι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλορρήμων.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς συνάγειν.
Supercilium, βλεφαρὶς, ὀφρὺς pro ſuperbia, ὑπερηφανία.
Supereminco, ὑπέχω.
in Superficie, ἐπιφανειακῶς.
Superficies ſormæ, ἐπιφάνεια.
Superfluc, ἀπορρεῖν.
Superfluitas, ἀπορροὴ, περίσσωμα.
Superfluo, περισσεύω, ἀπορρέω.
Superfluus, ἀπορρὼς, περίσσωμος.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαίνω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνω, οἱ ἄνωθεν, ὑπερφυεῖς.
Superimpono, ὑπερτίθημι.
Superinduco, ἐπιφέρω.
Superindue, ἐπιδύω.
Superingero, ἐπιφορτίζω.
Superior ſum, πλεονάζω τινὸς, ὑπερέχω.
Superior, ἀνώτερος, πρότερος.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τοῖς προτεθνεῶσι χρόνοις, ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις.
Superne, ἄνωθεν.
Superno, ἀνωτέρω, ὑ.
Supero, ὑπερβάλλω pro vinco, κρατῶ τινὸς, νικῶ, ὑπερέχω ſum ſupervivo, περιγίνομαι.

Superi

Superpono, ἐπιτίθημι.
Supersc ribo, ἐπιγράφω.
Superscripcio, ἐπιγραφή, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, ἀνίημι.
Supersilio, ὑπερπηδάω, ὑπερθέω.
Superstes, παραγενόμενος ὁ ἐπὶ, αὐτόπτης.
Superstes sum, παραγίνομαι, παρεῖναι, βλέπω, παρίστημι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, δεισιδαιμόνια.
Superstitiose, δεισιδαιμόνως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισιδής.
Superstruo, ἐποικοδομῶ.
Supersum, περίειμι, περίεστιν. Item περιβάλλω.
Supervacaneum est, μάτην ἐστί.
Supervacuus, μάταιος, περιττός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιγίνομαι.
Superus, ἄνω, ἀνωτέρω.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιπόρπη.
Suppeditatio, χορηγία, παροχή, ἐπιμέλεια.
Suppedito, παρέχω, ἐπιμελοῦμαι, χορηγέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, βοήθεια, βοήθεια.
Suppetit, ἔστιν ὅτε, ἐπιμένει, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, σφάλλω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐπιπλήρωμα.
Suppleo, ἐπιπληρῶ, ἀναπληρῶ.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετικός, ἱκέτης.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκετεύω.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν θεόν.
Supplicater, ἱκετικῶς.
Supplicium, pro pœna, τίμωρος, τίσις, ζημία.
Supplicium capitis constituere, θάνατον ζημίαν διδόναι.
Supplicium de aliquo sumere, τιμωρεῖσθαί τινα.
Supplico, ἱκετεύω, χαμαιπετῶ, ἀγωνίζομαι, λίσσομαι, ἀντιβολῶ.
Supplodo, κρουσιγλωττίζω, ἐπικροτῶ.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Suppositius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressa voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀποσιώπησις.
Supprimo, κρύπτω, ἐπέχω, κρατῶ τοῦ ὀχλεῖν τι.
Suppuratio, ἔμπυσις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυοῦμαι, πύον.
Suppuro, σήπομαι, σαγῶ.
Supra, πρόσθεν, ἄνω, ἐπί. Item, πρὸς, εἰς: ἄνω, ἄνευ. Aliquando est adv. ἄνω, ὑπέρ.
Supra quam credibile est, ὑπὲρ πίστιν.
Supra dictum, ὃ ἐγὼ τῶν ἔμπροσθεν εἰρημένων ἐποιησάμην.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν ἐπαινεῖν τι μᾶλλον.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.

Suprema, ἐσχάτη ἡμέρα.
Sura, περόνη, περόνη.
Surculus, κλάδος, βλάστημα.
Surdaster, ὑπόκωφος, ὑπήκοος.
Surdesco, κωφόομαι, κωφοῦμαι.
Surditas, κώφωσις, κώφωμα.
Surdus, κωφός, ἀήκοος.
Surgo, ἀνίστημι, ἀνίσταμαι, ἀνέρχομαι.
Surreptitius, ἐφαρπαστός.
Surtigo, ἐπείσρυσις.
Surripio, ἁρπάζω, ἁρπάζω.
Surrogo, ἀντικαθίστημι.
Sursum, ἄνω, εἰς τὰ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω κάτω.
Sursum versus, εἰς τὰ ἄνω.
Sus, suis, ὁ, ἡ, ὗς.
Susceptio, ὑπόληξις, ὑπολήψις.
Susceptor, ὑποδέκτης, ὑποδεκτής.
Susceptum, ὑπόληψις, ὑπόθεσις.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαι τινα, ἀναιρεῖσθαι παῖδα λαμὼν, tollum: ἀναλαμβάνομαι, ὑποδέχομαι.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωπύρω, ἀνίστημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπό τινος.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀπαγχόνισις.
Suspendo, ἀναιρῶ, ἀνάπτω, κρεμῶ τινα ἀπὸ δένδρου, ex arbore: & pro differre rem, ἀναβάλλομαι τὸ λέγειν.
Suspensus, ἀμφίβολος, ἐπέχων.
Suspicio, ἀναβλέπω, pro admirari, θαυμάζειν, ἀγαπᾶσθαι τινα ὑπὸ ἀγνοίας, τιμᾶσθαι τινα: pro suspectum habere, ὑποπτεύειν τινά.
Suspicio, ὑπόνοια, ὑπόληψις, ὑπόκρισις.
Suspiciosus, ὑποπτευτικὸς, ὑποπτικός.
Suspiciose, ὑποπτικῶς.
Suspicor, ὑποπτεύω, οἴομαι, ὑπολαμβάνω, ὑποτίθεμαι.
Suspiciosus, ὑπόμνημα.
Suspirium, στεναγμὸς, γοερμός.
Suspiro, στενάζω τινί τι. propter aliquid: τινὰ ἕνεκα, στεναγμόν.
Susque deque fero, ὀλιγωρῶ περί τι.
Sustentaculum, ὑπόστημα, βάσις, στήριγμα.
Sustentatio, ὑπόστασις, ὑπομονή.
Sustento, ἀνέχω pro tolerare, ὑπομένω pro alere, τρέφω.
Sustineo, ἀνέχω ἑαυτὸν, idem quod pati, ὑπομένω τινὰ, tolerare.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro, onis, ψίθυρος, ψιθυρίστης.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sumta, ῥαφή.
Sum, es, fui.
Sycophanta, συκοφάντης, συκοφάντης.
Syllaba, συλλαβή.

Syllogiſmus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylveſco, ὑλοφυέω, ξυλοφυέω.
Sylveſter, ὑλώδης, ὑρεινός.
Sylvoſus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, συμπτώμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncere, ἀκριβῶλως, ἀκριβέως.
Synceritas, ἀκριβολογία, ἀκριβεία.
Syncerus, ἀδιαίρετος, ἀτμητος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος.
Synopſis, σύνοψις.
Syrma, τὸ σύρμα.

T.

TAbanus, ὁ ἀλσηφός.
Tabefacio, ἰκτίκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος, ἀγγελιάφορος.
Taberna, οἰκίσκος. pro diverſorio, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκηνώμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἰχνηλατήτης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμός, ὁ φθίσις, φθοή, φθορία, τῆξις.
Tabeſco, φθίνω, μαραίνω, μαρασμὸν ἔχω, φθοὴν, σκώληκας.
Tabidus, σωματικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλάξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulata, σανιδώματα, πάτωμα, τὰ.
Tabum, τὸ λύθεγ.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacite, σιγῇ, σιωπηλῶς.
Taciturnitas, ἡσυχιότης, ἀφωνία, σιγηλότης, σιωπή, σιγή.
Taciturnus, σιωπηλὸς.
Tacitus, qui tacet, ὁ σιωπῶν, σιωπηλὸς pro ea quod tacetur, συνειμένος.
Tactus, ἁφή.
Tædet, ἀχθομαι, βαρυθυμῶ.
Tædium, ἀκηδία, ἀχθος, ὁ λύπος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πτέρνα.
Talaris, ποδήρης, ποδηνεκής.
Talea, ξυλάριον, δοῦλα.
Talentum, τάλαντον.
Talio, onis, ἡ ἴσον δικαίωμα.
Talis, e, τοιόσδε, τοῖος, τοῖός δε.
Talis qualis, τοιόσδε οἷος, τοιόσδε οἵος περ.

Tallis ludo, ἀστραγαλίζω.
Talitzer, πτέρνα.
Talitrum, σκανδαρμὸς, κνησμὸς, κνησμός.
Talorum luſus, ἀστραγαλισμός.
Talpa, σπάλαξ, σπάλαξ.
Talus, ἀστράγαλος, πτέρνα.
Tam, τοσοῦτον, ὅσον τε.
Tam, quam, τοσον, ὅσον, ὅτιος, ὅς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτο, ὅσον.
Tamdiu, τοσοῦτο χρόνου.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametſi, κεἰ, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, τοῦ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τελευταῖον ὅ γε.
Tango, θίγομαι, ἁπτόμαι.
Tanquam, ὡσπερεὶ, ὁμοίως, ὡσεί.
Tanti, quanti, ὅσου τοῦτο, τοῦ δεῖ.
Tantillum, τηλικοῦτον, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantiſper, donec, μέχρι τοῦ, μέχρις ὅτ.
Tanto, quanto, τοσούτῳ, ſequente ὅσῳ, τοῦ ὅσου.
Tanto magis, quanto, τοσούτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσοῦτο χρόνου.
Tantopere, τηλικαῦτα, ὅτιος.
Tantum, μόνον, μοῦνον.
Tantum abeſt, τοσοῦτο ἔδεστι.
Tantundem, τοσοῦτο.
Tantus, a, um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tanus, quantus, τηλικοῦτος τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπητ.
Tarde, ὀκνῶ, βραδύνω, σχολαίως.
Tardeſco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδυτὴς.
Tardius, βραδύτερον.
Tardiuſculus, βραδύτερός πως.
Tardo, δυσκολαίνω, βραδύνω, διαζάω, ἐμπόδιζω, ἐνέχω, ἐκκόπτω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartarus, Tartara, ὁ τάρταρος, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. Dem. reprehenſio, ἐπιτίμησις.
Taxo, reprehendo, κακολογῶ, μέμφομαι πνα. pro æſtimare pretio, τιμάω.
Taxus, σπλάξ.
Tector, κτιστὴς.
Tectum, ὄρος, ὀρόφη, στέγη, στέγος.
Tectus, a, um, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾷς. δαλὸς.
Tegeo, σκεπάζω, σκεπάζω, στέγω.
Tegmen, σκεπάλη, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, κρύπτω, ὀρόφω, στέγω pro abſcondo, κρυπτόμαι pro conſervare, ἀσφαλίζομαι.

Tegula,

Tegula, κέραμος, πλινθος.
Tela, ἱστὸς, ὑφασμα.
Telam ordiri, ἐγκαταβάλλειν, ἐγκαταβολὴν ποιεῖσθαι.
extra Teli jactum esse, ἔξω βολὴν εἶναι.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν ἡ.
Telum, βέλος, τὸ πάλλευμα, ἀκόντιον.
Temeratius; ἀκρατὴς, ἀκρατέστερος, πλημμελὴς
Temerè, εἰκῆ, ἀπερισκέπτως, ἀξόως.
Temeritas, ἀφροντιστία, ἀβουλία.
Temero, βιάζομαι, μιαίνω.
Temerum, μέθυ, μέθυσμα.
Temnò, καταφρονῶ.
Temo, onis, ῥυμὸς, ἡ ἐλάτη, πλάδιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperate, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, ἔμμετρος, ἐγκρατὴς.
Temperies, ἔυκρασία.
Tempero, εὐκρατίζω, κατέχομαι pro abstinere, κατέχω ἑαυτὸν.
Tempestas, tempus, χειμὼν, ὥρα pro cœli inquietiore statu, χειμὼν, χειμερία.
Tempestivè, ἐπικαίρως.
Tempestivus, ὥριος, ἔμμετρος, ἐπήβολος.
Tempestuosus, δυσκράδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, νεὼς, ἱερὸν.
Tempora, οἱ χρόνοι.
Temporalis, πρόσκαιρος, χρονικὸς.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου ἐν ἴδιᾳ, meotempore.
Tempore quoniam, ἐπεὶ χρόνου.
ex Tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν καιρῷ ἀλλήλων.
Temporifervio, ἀλλήλοις καιροῖς.
Temporis, χρόνου, ἐν καιρῷ, ἐν ὥρᾳ.
Tempus succisivum, περιττὸς χρόνος.
Temulenter, μεθυσκομένως, μεθυσικῶς.
Temulentia, ἀπροσεργία, ἀνοια, μέθη.
Temulentus, ἀπρόσεργος, ὑγρὸς, ὁ ἀπρόσεργος, μεθυστὴς, ἀκόλαστος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικώτατος.
Tenacitas, φιλοχρηματία, χαλκεντερία.
Tenaciter, φιλαργύρως.
Tenax, ἐξόνυξ pro avaro, φιλάργυρος, φιλοκερδὴς, tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τείνειν τὸν τοξεύματος.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eo res, τείνει εἰς τι, ἐπὶ τοῦτο τι.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω. Tendere pro ire, ὁδεύειν.
Tenebræ, σκότος. τὰ σκότια, ἰμερὸς.
Tenebras offundo, ἀποκρύπτω τὴν ἀλήθειαν, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἀπαλώτατος.
Teneo, ἔχω, αἱρῶ, κρατεῖν, καταλαμβάνω τι· ἔχειν τι pro possidere, κρατέω τινος.
Teneor, obligatus sum, καθέχομαί τι, ἔνοχός εἰμι.
Teneri lege, ὑποκεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ, τρυφερὸς, ὁ.
Tenor, ὁ τόνος, ὁ ζήλωσις.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾶν γαμεῖσθαι.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμὸς.
Tentator, πειρατὴς, ὁ πειράζων.
Tento, πειράζω, πειρῶμαι τινος· πεῖραν λαμβάνω, κατατείνω πειρῶμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, καλύμμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλὸς· pro pauper, πένης, ἀσθενὴς.
Tenuitas, λεπτότης, λιτότης, πενία, σπανία.
Tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, ἄχρι ad, μέχρι, ἕνεκα.
Tepefactio, θέρμανσις, διαθέρμανσις.
Tepeo, χλιαίνομαι, θάλπομαι.
Tepefco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, θάλπων.
Ter, τρὶς.
Ter fœlix, τρισόλβιος, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, βόσκημα, τρυπάνη.
Terebro, βορῶμαι, τρυπῶ.
Teredo, τερηδὼν, ὁ, ἡ, σκώληξ.
Teres, στρογγύλος.
Tergà dare, τὰ νῶτα διδόναι.
Tergeminus, τριδυμος.
Tergiversatio, ἡ τῶν νώτων στροφὴ.
Tergiversator, ἀποστασιάρχης.
Tergiverfor, στρέφομαι, ἀναβάλλομαι, ἀποστασιάζομαι, τεντίζω.
Tergo, is, πτύσσω, ἐπιδιπλοῦν.
à Tergo, ὄπισθεν.
Tergum, ὁ νῶτος, ἐν χιαν. τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σκύτος, μόσχος, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμὸς.
Termino, ὁρίσω, ὁρίζω, ἀποτελέω.
Terminus, ὅρος, ὅρκος, πέρας.
Ternarius, τριαδικὸς.
Terni, τρεῖς, τριάδες.
Tero, consumo, τρίβω, συντρίβω, & -ομαι. πρύσσω, φθείρω. terere tempus, διατρίβειν τὸν χρόνον, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθὼν.
Terra matique, πᾶς τις ἐν βιβλιάσεσι.
Terra culta, ἀγρὸς ἠργασμένος.
Terræmotus, γῆς σεισμὸς.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι γῆν, ἄρουραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terreanus, terrestris, χερσαῖος, γήϊνος, χθόνιος.
Terreo, φοβῶ, ἐκπλήττομαι, καταπλήττω τινα, φόβον, κατασκήπτω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινὸς.
Terriculamenta, φάσματα, τὰ

Terrificus, φοβερὸς, δεινοποιὸς.
Terrigena, βροτὸς, γηγενὴς.
Territo, ἐκφοβῶ.
Territorium, ἐδαφος, περιοχὴ, χωρίον.
Territus, ἐκπεπληγμένος, ἐκφοβος.
Terror, φόβος, ὁ· ἔκπληξις, ἡ· ἔκπληξις.
Terrorem incutere, ἐκφοβεῖν, ἐκπλήττειν, φόβον παρέχειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετὸς.
Tertio, as, τριάζω, τριετεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τριτημορίον.
Teſſera, κύβος, σύμβολον.
Teſſeris ludo, κυβεύω.
Teſta, κέραμος, ὄστρακον.
Teſtaceus, κεραμεὸς, ὀστρακώδης.
Teſtamentarius, διαθηκογράφος, διαθηκοφύλαξ.
Teſtamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Teſtamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Teſtamentum condere, διαθήκην συντιθέναι.
Teſtem ſaburrare, παραπαιδεύειν μάρτυρας.
Teſtes citare, ἐπικαλεῖσθαι, ἢ παρακαλεῖσθαι μάρτυρας.
Teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παρεγγυᾶσθαι.
Teſticulus, ὄρχις, ἶρχις.
Teſtificor, μαρτύρια λέγω.
Teſtimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Teſtis, μάρτυς, μαρτύρων· gen. ὄρκος.
Teſtor, μαρτύρομαι· pro ſupplicitèr petere, ἱκετεύω· pro teſtamentum condere, διαθήκην συντίθεμαι.
Teſtudo, χελώνη, χελώνα.
Teter, βλοσυρὸς, δυσειδὴς.
Tetrarcha, τετράρχης.
Tetricus, σκυθρωπὸς, σκυθρὸς.
Texo, ὑφαίνω, διὰ ῥαπίς· pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πλωτὸς.
Textor, πλωτὴς, ὑφαντὴς, ὑφάντης.
Textrina, ὑφαντήριον.
Textrix, ὑφάντρια.
Textus, a, um, ὑφαντὸς.
Textus bene, εὐπλοκος.
Textus & textura, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ῥαφὴ.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Thearralis, θεατρικὸς.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱερομάντις.
Thermæ, αἱ θέρμαι.
Theſaurum colligo, θησαυρίζω.
Theſaurus, θῆκα, θησαυρὸς.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτὸς.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrſus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, κίδαρις.
Tiberis, τίβερις.
Tibia, αὐλὸς· pro inſtrumento muſico, αὐλὸς, σῦριγξ.
Tibia canere, αὐλεῖν.
Tibiale, ὑποκνημὶς, κνημὶς.
Tibicen, αὐλητὴς, κερασλὰς.
Tignus vel tignum, ξύλον, ἰκρίον.
Tigris, θήρα, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaceus, φιλύρινος.
Timendum eſt, ne, δέος ἐστὶ μὴ· κίνδυνός ἐστι μὴ.
Timeo, φοβοῦμαι τὸ θεῖον, Deos, σέβομαι· de aliqua re, δέδοικα περὶ τινι· δέδοικα, ἀνακέομαι, δέος, ἀκροβολία, δείδια.
Timide, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ, δέος τὸ.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, κάνδις.
Timor me capit, δείδια μὴ.
Tinctor, βαφεὺς, μαγὰς, βαφῆτις.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶμα.
Tinea, σὴς, ἠρὸς.
Tinctus, σκνιπὸς.
Tingo, βάπτω, χρωτίζω.
Tinnio, κλαγγὴς ἀκούω, βομβῶ.
Tinnitus, κλαγγηδὼν, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τὸ ἀπὸ τῶν ὠτῶν, ἢ ἀκοῆς.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, ἁφὴ λιγυρὴ, γαργαλισμὸς.
Titillo, ἁφὴν λιγυρὴν, & ἡδεῖαν, ἐνεργάζομαι.
Titio, δαλὸς.
Titubanter, σφαλερῶς, δειλαίως.
Titubantia oris, τραυλότης.
Titubatio, σφάλσις, σφαλερότης.
Titubo, σφαλερῶμαι, σκοπελίζομαι, σκοπελίζω, σφαλίζω.
Titulo cartas, ἐπιγράφω.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, ἱμάτιον, ἐμβάδιον, ἐπίκαρσις.
Togam virilem ſumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, ἢ δύεσθαι πρῶτον.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, ἀνεκτικὸς, ἀνεκτὸς, ἀνεκτὸς.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, πάθος.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι καλῶ· πάσχω τι, πάθω, φέρω, διακαρτερῶ.
Tollere de medio, ἀναιρεῖσθαι.
Tollo, αἴρω, ἀναιρῶ, ἀνασκολοπίζω.
Tolutim, δολιχὸν, ὑπερκόλλιον.
Tomentum, χνοῦς, χνοῦ.
Tonex, τὸ τονεῖον.
Tonus, τόνος.
Tondeo, κείρω, ξύω, πλέω.
Tonitru, βροντὴ, βρόμος.
Tono, as, βροντῶ.
Tonſilis, κειρὸς.
Tonſillæ, παρίδια, ἀμυγδάλαι.
Tonſor, κουρεὺς, κειρεὺς.
Tonſtrina, κειρεῖον, κουρεῖον.

Tonſura,

Tonsura, κουρά, κείρα.
Tonsus, κειρόμενος, κατακεκαρμένος.
Tonus, τόνος.
Tophus, τόφος.
Torculare, λίνον, πιεστήριον.
Tormentis subjicere, πρὸς τὴν βάσανον ἄγειν τινὰ ἐπὶ βάσανον.
Tormentum, βάσανος, στρέβλη.
Tormina, στρόφοι, διαστρόφια.
Tornator, τορευτὴς, τορευτικὸς.
Torno, τορεύω, τορεύειν, τόρνῳ.
Tornus, τόρνος, τόρνον.
Torosus, ὑπομυώδης, ὑπομύδης.
Torpedo, νάρκη, ἔνυρα.
Torpeo, ἀναισθητῶ, ἀργῶ, ναρκῶ, κατανάρκω, νωθρεύομαι.
Torpidus, ναρκώδης, ἀναισθητικὸς.
Torpor, νάρκη, κατάνυξις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, στρεβλῶ, σφίγγω, κυκλῶ, βασανίζω, ὀδυνῶ, πιέζω.
Torques, ἁλυσὶς, στρεπτὸς.
Torrens, χειμάρρους, ὁρμητικὸς, σπουδαῖος.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, καίω.
Torridus, ἀνήμερος, ἀπηνὴς, ἀγριώδης.
Torris, δᾷς, δαλὸς.
Torta, ἐγκρυμίτης, πλακοῦς.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἐλικοειδὴς.
Tortus, διεστραμμένος, διεστραμμένως.
Torve inspicio, παρορῶ, ὑπόβλεπω.
Torus, στέαρ, στεατίτης, pro eminentia musculorum, ἡ μυὸς.
Torvus, ἀγριωπὸς, ὑποβλεπτὸς, ἀπηνὴς.
Tostus, ἀπεσταλμένος, ἀποστολεύς.
Tot, πόσοι, τόσοι, τοσοῦδε.
Tot, Britanica, πόσοι τε καὶ πόσοι τὸν ἀριθμὸν.
Tot, quot, πόσοι καὶ ὅσοι.
Totidem, ἴσοι, ἰσοδύναμοι.
Toties, πολλάκις, πολλαπλῶς.
Totis viribus, ἐκ τοῦ παντὸς.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
in Totum, τὸ πᾶν, σύμπαν, ὅ ἐστι.
Totus, ὅλος, πανόλης.
Totus est in his, σὺν ἐστὶ τούτοις.
Toxicum, τοξικὸν, φαρμακῶδες φάρμακον.
Trabea, ἁλουργὶς, ἱππὶς· τὸ τῶν ἱππέων σχῆμα.
Trabearus, ἁλουργὶς κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, ἀνεκτὸς.
Tractatio, tractatus, μεταχείρισις, ψηλάφησις.
Tractim, ὀλκαδὸν.
Tracto, ψηλαφῶ, ἐγχειρίζομαι, pro convivio excipere, ξενίζω τινὰ, διαλαμβάνειν· tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
Tractus, ūs, regio, plaga, χώρα, κλίμα· pro serpentum progressu, σύρμα.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱστόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω pro scripsit mandare, & tradere memoriæ, παραδιδόναι γραφῇ, ἱστορεῖν.
Traduco, μωκῶμαι pro vituperare, διαβάλλειν.
Traductio, διαγωγὴ.
Tragice, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικὸς.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδὸς.
Tragula, τὸ ἀκόντιον.
Trabo, σύρω, ἕλκω, ἕλκειν pro ducere, ἄγειν pro allicere, ἀφιλκύειν· pro differre, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, περάσεις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, περάω, διάγω· pro transeo, διαβαίνειν· pro transfigo, διαπείρω.
Trajicio in te culpam, εἰς ἐμὲ τὴν αἰτίαν ἀναφέρω.
Trama, κρόκη.
Trames, στίβος, τρίβος.
Tranquille, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, ἀθλιότης, ἀταραξία, ἀνοχλησία.
Tranquillo, sum animo, εὐθυμῶ, ἀταραχῶ τὴν ψυχὴν.
Tranquillus, & mari, γαληνὸς, ἠρεμαῖος, ἡσύχιος· pro mitis, ἥμερος, ἀνώκνητος.
Trans, πέρα, πέρᾳ, cum gen.
Transalpinus, ὑπερκελτικὸς.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀντιγράφω.
Transcriptio, μεταγραφὴ.
Transcurro, μετατρέχω, διατρέχω.
in Transcursu, ἐν παρόδῳ τινός.
Transenna, κιγκλὶς.
per Transennam, id est, obiter, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διαβαίνω, διέρχομαι· transire silentio, διαλανθάνειν.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διατρέπω· pro interpretari, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διήκω, διατείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύσσω, διήκω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολῶ, διαδιδράσκω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transiendo, μεταξὺ.
Transgredior, παρέρχομαι, μεταβαίνω, ὑπερβαίνω, ὑπερπηδῶ.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπεράω, διάγω, διατελῶ, μεταξὺ pro controversias dirimere, διαλύειν τὰς ἔριδας.
Transilio, ὑπερπηδῶ, ὑπερθρώσκω, παρθρώσκω, ὑπερθρῴσκω.
Transitu facili, ἀπροσκόπως, ἀσφαλῶς.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεταφράσεις κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταγωγὴ, μετάθεσις.
Translatitius, μεταποιητὸς.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανὴς.

Trans-

Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικίζω, μετοικίζομαι.
Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus, a, um, διάπεμπτος.
Transmitto, πέμπω, διαπέμπω: pro trajicio, διαπερήσω.
Transmutatio, μετάθεσις, μεταβολή.
Transmuto, μεταλλάττω, μεταβάλλω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μεταθέτω, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγόν, ζύγωμα, ἑζάδιον.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus, a, um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolvo, ὑπερειλέω, μεταστρέφω.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Tremebundus, τρόμου μεστός.
Tremefacio, τρομάττω.
Tremendus, φοβερός, φρικτός.
Tremo, tremisco, τρέμω, τρόμω, δειδίσσομαι, πτοέω.
Tremor, τρόμος, πτοιάσις, φρίκη.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τάραχος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβέομαι, πτοέομαι.
Trepidus, φοβερός, δειλός, ἐνδεής.
Tres, τρεῖς.
Tria, τρία.
Triangularis, triangulus, τρίγωνος.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Tribulis, ex eadem tribu, φυλέτης, ὁμοφύλιος.
Tribunal, διαστρώματα, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξουσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, χιλιάρχης, ἢ πεντηκοντάρχης.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, ἀποδίδωμι, ἀπονέμω: pro imputare, διαλογίζομαι τινί τι.
Tribus, φυλή, ἡ, φρατρία.
per Tribas, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑποτελής, ὑποφόρος.
Tributum, ἀποφορά, φόρος, ὁ τέλος.
Tributum imponere, ἀποφορὰν ἐπιτάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, vel ἀποφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριακόσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοστός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Trideus, τρίπους.

Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς χρόνος.
Trifariam, τριχῇ, τριχῆ.
Trigesimus, τριακοστός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντριες.
Triones, οἱ ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλοῦς, τρίπλοος.
Tripliciter, διὰ τριῶν, τριχῇ.
Tripudio, χορεύω, σκιρτάω, ἐγκάλλομαι.
Tripodium, χορεία, χόρος.
Tripus, tripes, τρίπους.
Triremis, τριήρης.
Tristis, συνοφρυής, λυπηρός, λοιμώδης: pro sævo, ἀπὸ, ἀπὸς.
Tristitia, λύπη, ἀνία, ὀδύνη.
Tristitia afficio, λυπέω Ion. ἀνιάω.
Tristor, tristis sum, λυποῦμαι, ἀθυμῶ, ἀχθομαι πνὶ, & τῷ πνὶ.
Tritavus, τριγενεάρχης.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, θερισμός.
Triticum, πυρός, ὁ.
Tritaro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβικός.
Triumphator, θριαμβεύτης.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀνδρῶν.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχίς, τροχίλεον.
Trochus, τροχός, ἴμαξ.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον στῆσαι, ἱδρύσασθαι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ σφαγή.
Trucido, σφαγιάζω, διαχαλάω, σφάττω, διασφάζω.
Truculentus, ἀγριώδης, φοβερός, ἄ.
Trudo, ὠθέω, & -ίζομαι.
Trulla, πύελος, τρύβλη, ἄμμις, ἡ.
Truncatus, κολοβωτός.
Trunco, μηλῶ, κολοβόω, τέμνω.
Truncus, σῶμα, κορμός.
Truncus, a, um, κολοβός, ἡ ὀλίγη, mutilus.
Trusatilis mola, χειρόμυλος.
Trutina, πάλανξ, τρυτάνη, ζυγὸς, σταθμός.
Trutino, σταθμῶμαι τι, σταθμίζω.
Trux, ἀγριώδης, ὠμός.
Tu, Ion.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, eris, ἦλος, ὄγκος, ὀδύνη.
Tuberculum, ἐξάνθημα, φυσίωμα.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubilustrium, σαλπιστήριον, ἑορτή.
Tubus, σωλήν, Ion.

Tucor,

Tuteor, ἀσπίζομαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνοδρομεῖον.
Tuitio, διατήρησις, διάσωσις.
Tum, τότε.
Tum, cum, ἔτ', ἤδη.
Tum demum, τότε δή, τηνικ@.
Tumefacio, ἐξοιδαίνω.
Tumeo, οἰδάω, οἰδαίνω, ἴλλομαι· pro superbire, ὀλαζονεύομαι τῇ ψυχῇ, splendore generis.
Tumefco, ἰσχάδος γίνομαι, ὀλισθαίνω.
Tumidus, ὀλισθαίνων.
Tumor, οἴδημα, τὸ· οἴδησις, ἴλλ@.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐντομάζω.
Tumultuario, ἐκ τῆς παρατυχόντ@.
Tumultuarius, παρατυχών, αὐτοσχεδι@.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβάομαι, παρατυχὸν ποιῶ.
Tumultuose, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβ@, ὁ· παρατυχία.
Tumulus, χαλκ@, λάρν@, ὁ· ἰγδ@· pro sepulchro, τάφ@.
Tunc, τότε, πάνυπαλαι, ἐκ τοῦδε.
Tunc demum, τότε δή, τηνικ@.
Tundo, κόπτω, ἐλαύνω, ἐκβάλλω.
Tunica, χιτών, ἱμάτ@.
Tunicatus, χιτωνοφόρ@.
Tuo nomine, ὑπὲρ σοῦ, σῇ σε.
Tuopte Martè, ἐκ σαυτ@.
Turba, ſeditio, φύλον, παρατυχία, θόρυβ@· pro multitudine, ὁ ἴγκ@, τὸ πλῆθ@.
Turbatio, παραχυθ@, ἴγκλασις.
Turbator, παράτυκτ@.
Turbidus, θολερὸς, ἰγκλαστ@.
Turbinatus, κωνοειδὴς.
Turbo, παράθυρον, ἀνεμπλῆν, πυρὸν.
Turbo, inis, σφόνδυλ@, βόμβυξ, σφίγξ· ventus, λαίλαψ.
Turbulenté, παραχυθδὸν.
Turbulentus, θορυβώδης, παραχυθής.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ἰσχάω μαι, οἰδέω.
Turgeſco, ἰσχάω μαι.
Turgidus, ἰσχάδνος.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ὁ· φίλ@, χόρ@.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ' ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχήμων.
Turpiter, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχ@, αἰσχύνη, αἰσχρὸν, ἀνοσιότης.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργ@.
Turritus, πυργωτ@, πυργοφόρ@.
Turtur, τρυγὼν, ὁ.
Tus, λίβανο@.
Tuſſio, is, ire, βήσσω, χαλάσσω.
Tuſſis, βῆξ, ἡ.
Tute, ἐκ σαυτ@.
Tutela, θεράπευμα, ἀσφάλεια.
Tutelaris, θεραπευτὸς.
Tutò, ἐκ ἀσφαλοῦς, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, oris, θεράπων@.
Tutrix, ἀσφαλὴς, ἀλάβαστ@.
Tuus, a, um, ἐμαυτ@.
Tympanicus, τυμπανικὸς.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπ@.
Tyrannicida, τυραννοκτόν@.
Tyrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, κατάβασιν τυραννίδ@.
Tyrannis, τυραννὶς, ἰδ@.
Tyrannus, τύραν@, μονάρχης.
Tyro, νέ@· γραμματικὸς· pro quovis, qui prima rudimenta ponit, ἀρχόμεν@, ἀρχάμεν@, ἀρχιμάκτης.
Tyrocinium, στρατιωτεία, ῥάβδωσις.

V.

Vacans, χαλάζων, χαλάσ@.
Vacat mihi, ἀσχολίᾳ, ἔχω, χαλῶ ἔμοι.
Vacatio, ἀνεσις, χαλά.
Vacationem habere, ἀνίεσιν ἔχειν.
Vacca, ἡ βοῦς, βόσκημα.
Vaccinus, βόειο@.
Vacillatio, παραφορὰ.
Vacillo, παραφέρομαι, ζαλίσκομαι.
Vaco, χαλάζω ἐν τινι, χαλῶ τινὸ μὴ ἀφῆκα τι· pro vacuum esse, κενὸν εἶναι· vacare culpa, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενὸς, ἀλάστ@, ἄφρακτ@.
Vade, βᾶθι, ἴθι, βάσκε' ἴσθ.
Vadimonium, ἔγγυον, ἐγγύησις, ὑπόσχεσις.
Vadimonium deſerere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, τὴν τοῦ δίκην ἀφικνεῖσθ@.
Vado, is, ere, βαδίζω ἀφίκ@, βάσκω, εἶμι.
Vador, āris, κατάβασιν ποιεῖσθαι δίκης.
Vadoſus, πηλώδης, βαλλώδης.
Vadum, πόρ@.
Va, οἰ, οἰαὶ, φεῦ.
Vafer, πανοῦργ@, κερδοσκόπ@.
Vafre, πανούργως, πολυτρόπως.
Vafricies, πανουργία.
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνης.
Vagatio, ἀδεσποσία, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κολεὸς.
Vagio, βαυλίζω, μυκηθμίζω, κεκλαγμὸν ποιῶ.
Vagitus, βαυλισμὸς, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, ἀδεσποσίαν ποιοῦμαι, πλανῶμαι, ἀφίσταμαι, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάζ@.

Vah, φεῦ, ἰὼ, δεῦτε.
Valde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde bene, εὖ μάλα.
Vale, ὑγίαινε, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, προπεμπτικὸς.
Valedico, προπέμπω τινὶ, χαίρειν λέγω, χαίρειν ἐῶ.
Valens, ἰσχὺν, δύναμιν ἔχων, ἰσχυρὸς· pro potenti, ἀντιτυπὴς, ἰσχυρὸς.
Valeo, ὑγιαίνω· ἰσχύω· pro polleo, ἰσχύειν πλεῖν· de pretio, ἰσχύειν πλείονος, talento.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσερὸς.
Valetudinarius sum, νοσηλεύω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐτροφία.
Valetudo adversa, δύσεξία, νόσος, ἡ.
Valide, ἰσχυρῶς.
Validissime, κράτιστα.
Validius, ἰσχυρότερον.
Validus, ἔμπυος, ἔμπυος, ἰσχυρὸς.
Vallis, δίκτυς, τὸ· αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, ας, σκολοπίζω, σκολοπισμῷ, σκολοπίζω.
Vallum, χάραξ, ακος· ὀχύρωμα.
Valor, oris, pretium, τιμὴ.
Valva, θύρα.
Vanesco, φθίνομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, ματαιολογία.
Vaniloquus, ματαιολόγος, ματαιολόγος, φλύαρος· pro mendace, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, ἀλαζονία, φλυαρία, τὸ.
Vanno, λικμῶ, λικμίζω.
Vannus, λίκνον· λικμητήριον.
in Vanum laborare, ματαιοπονῶ.
Vanus, ανις, μάταιος· pro fatuo, φλύαρος· pro mendace, ψευδολόγος.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, oris, ἀτμὸς, ἀτμὶς.
Vaporarium, ἀτμηλάτειον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vapore, ἀτμίζω, ἀναθυμιῶ.
Vappa, οἰνόπεδος ὁ ἐξίτηλον πίνων.
Vapulo, τύπτομαι, μαστιγοῦμαι.
Vari, ἐκτὸς.
Variatim, ποικιλῶς, παραλλάξεις.
Variatio, ποικιλία, παραλλαξις.
Varicor, διαβαίνω ὁ διίζανω τὰ σκέλη.
Varie, ποικίλως, πολυμόρφως.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλίαι, πολυειδία.
Vario, diffingo; ποικίλλω, διαλλάσσω τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάσσω.
Varius, ποικίλος, πολύτροπος, ποικιλόμορφος, πολύχρως.
Varix, ικος, μηρὸς.
Varus, ὁ βλαισὸς.
Vas, vasis, ἀγγεῖον, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ἔμπυος· vades constituere, ἐγγυᾶσθαι τινὰ· vades accipere, ἔμπυος ἐγγυᾶσθαι.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκεύδριον, ἀγγεῖον.
Vasculum unguenti, ἀρυβαλλὶς.
Vastatio, πόρωσις, ἀνάγκασις, ἐρήμωσις.
Vastator, φορτικὸς, λυμεῶν.
Vastatrix, λυμεῶνις.
Vastatus, ἠμένος, ἐρημωθεὶς, ἠρημωθείς.
Vastitas, ἐκβεβηλωσις, τὸ ἀμέλεια· item ἐρημία.
Vasto, πορθῶ, ἀνασκάπτω τινὰ, ἐρημῶ, λυμαίνομαι, πορθῶ, ἀλῶ.
Vastus, ἄγονος· pro deserto, ἔρημος, ἀνάγκαιος.
Vates, μάντις, μάντις, ὁ· sacerdos.
Vates verus, ἀληθόμαντις.
Vaticinium, & vaticinatio, μαντεία, μαντεύμα.
Vaticinor, χρησμῳδῶ, ἀφηγοῦμαι, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντικὸς, μάντις.
Uber, feritis, ἀφθονος· ἔμπυος· pro mamma, θῆλυ, θηλὴ, μαστὸς.
Ubero, πλήθω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, ἀνεσις, ἀφθονία, εὐθηνία.
Ubertim, ἀφθόνως.
Ubi, πῦ, ἔνθα, ἔνθα, ἐνθὰ· pro postquam, ἐπειδὴ, ἐπεὶ.
Ubi ubi, ἔνθα ἄν, ἐνθὰ ἄν.
Ubicunque, ἔνθα περὶ, πανταχῆ.
Ubinam, πῦ δῆτα· πῦ γῆς.
Ubique, πανταχοῦ, πανταχῆ.
Ubique locorum, πανταχῆ γῆς.
Ubivis, ὁπουοῦν, ὁπουοῦν, πανταχῆ, ἔνθα ἄν βούλῃ.
Udus, ὑγρὸς, ἔμπυος, ἔμπυος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνους, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχημάτικὸς.
Vectigal, φόρος, τέλος, τέλος.
Vectigal exercere, δημόσια ἀνεῖσθαι.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιτάττειν.
Vectigal pendere, δημοσιεύειν.
Vectigalis, ὑπήκοος, ὑποτελὴς.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλὸς.
Vecto, ἐνοχλῶ.
Vector, ἐπόχου.
Vectorius, φορτηγὸς, βαστακτὸς.
Vectura, ἀγωγίμων, φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, ἐλαύνω τινὰ.
Vegeto esse corpore, ἐνσωμάτου.
Vegetus, ἄκρος, ἔμπυος, ἔμπυος.
Vegrandis, ἀνωφελὴς.
Veha, ἡ ὕβρις, ἡ λαιψηρὸς.
Vehemens, ἰσχυρὸς, ἰσχυρὸς, βίαιος.
Vehementer, ἰσχυρῶς, σφόδρα, ἔμπυος.
Vehementes motus animi, βίαιοι παθήματα.
Vehementia, ἰσχύρωσις, ἀνάτασις.
Vehiculum, ὄχημα, ἁμαξίδιον, ὄχημα.
Veho, ὀχῶ, κομίζω, βαστάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ' εἰ.

Vela contrahere, κολπώσαι τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα.
Velandus, κατακτός.
Velarium, σκηνοπηγία.
Velatura, σκεπασμός.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀγκυρίσκος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πλοῦς ἱστίων.
Velifico, ἱστιοδρομῶ.
Velificus, ἱστιοδρόμος.
Velitaris, γυμνητικὸς.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λοιδορία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχῶ· pro rixari, λοιδορεῖσθαι.
Vellicatio, πλησμὸς, λοιδορία.
Velligo, σπαράττω, κνατίζω· pro accusare, διαβάλλειν.
Vello, is, τίλλω, radicitus, ἐκτίλλω.
Vellus, eris, τὸ, κῶας, μαλλὸς.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, as, ταρσὸν, κεκαλυμμένον· pro vestire, ἀμπεχόνην· pro abscondere, κατακρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ἐξύτης, σφοδρότης.
Velociter, διὰ τάχους, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ἀκὺς, ὀξὺς, δρόμος.
Velum, κεκαλυμμένον, ἱστίον, πέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾶν ἱστία.
Veluti, ὥσπερ εἰ, ὡσανεὶ, ὡς, ὅμοιον.
Veluti, exempli gratia, οἷον παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, βίς.
Venabulum, ἀκοντίδιον, ὀιστὸς, χαλκίον.
Vena argenti, φλὲψ τοῦ ἀργυρείτου.
Venalis, ὠνητὸς, ὠνιστὸς, ὠνεύσιμος.
Vena liter, ἀνατὸς.
Venam seco, φλεβοτομῶ.
Venans, θηρῶν.
Venarum sectio, φλεβοτομία.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικὸς.
Canis venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio & aucupium, κυνηγία καὶ ἰξευτικὴ θήρα.
Venator, ἀγρώστης, θηρευτὴς.
Venatorius, θηρευτικὸς.
Venatrix, κυνηγέτειρα, θηρεύτρια.
Venatus, us, θήρα.
Vendax, φιλοπρίαστος.
Vendibilis, πρατὸς, ὠνητὸς.
Vendico, ἀποκαλῶ μὴ δοκοῦσαν τιμὴν τιμὴν, honorem, σεμνοποιοῦμαι· ἀποδίδωμι ἑκάστῳ τὰ οἰκεῖα, suum cuique tribuo, ἀπονέμω.
Venditare se cuiquam, ἐπιδεικνύναι ἑαυτὸν τινὶ· χαρίζεσθαι ἑαυτῷ.
Venditatio, ἐπίδειξις, ἐπιζήτησις.
Venditio, πρᾶσις, ἀποπρασία, πράτησις.
Vendito, ἀποπιπράσκω, πωλῶ.
Venditor, πωλητὴς, πρατὴς.
Vendo, is, πωλῶ, ὠλίγου τινὸς, parvo pretio: πραθῆναι, ὠνεῖσθαι τινα.
Venifica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμακεία.
Veneficus, a, um, φαρμακικὸς.
Veneficus, φαρμακὶς, γοητικὸς.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀναιρεῖν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, venděs, πωλοῦμαι, πραθήσομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος· ἀπὸ τοῦ ἀγαλλω, σεβάζομαι· σεβάσιμος, σεμνὸς, ἱερός.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβάσιος.
Veneratio, θέσπισμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαστὴς.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαστικὸς.
Veneror, θέσπιζω, αἰδοῦμαι, αἰδέσιμον τὸν φίλον, amicos, ἡγοῦμαι.
Venia συγγνώμη, ἄδεια.
Venialis, συγγνώμης ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγνώμην τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη δοῦ.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo: ἀφικνοῦμαι ἐπὸ τινα, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω, θηρεύω, κυνηγῶ.
Venosus, φλεβώδης.
Venter, tris, γαστὴρ, ἡ· κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάστριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμὸς.
Ventilator, λικμητὴς.
Ventilo, λικμῶ, κατασείω.
Ventito, φοιτῶ.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμώεις· pro inflato, κενὸς.
Ventrale, ὑπογάστριον.
Ventri dedituș, γάστρι, γαστρὶ δουλεύων.
Ventricosus, γαστρώδης, γαστρώεις.
Ventriculus, γαστρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαστρώδης.
Venturus, ἐλεύσομενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψῦχος, ἄνεμος.
Ventus secundus, οὖρος· ἄνεμος.
Venula, τὸ φλίδιον.
Venundatio, ἀποπράτησις.
Venundo, πωλῶ, ἀποπιπράσκω.
Venus, ἀφροδίτη, κύπρις, κυθέρεια.
Venustas, ἁβρότης, εὐσχημοσύνη· pro gratia, χαριεντισμός.
Venuste, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἁβρὸς, εὐσχήμων, χαρίεις.
Vepŕecula, τὰ ἀκάνθια.
Vépres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.

Ver, ἦρ, ατος, τὸ ἦρ, ρος, τὸ. Vere, ἐν ἦρι. ἠρινῶς.
Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διάλεξιν.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ ἀφροδισιεύς, ὁ ἱερὸς βοτάνη.
Verber, is, μάστιξ, αἰκισμα.
Verberatio, ἡ μαστίγωσις, ἡ μαδάτης.
Verbero, μαστιγόω, τύπτω, πλήσσω, δέρω.
Verbero, onis, ὁ μαστιγίας, μαδάτας.
Verbi gratia, λόγου χάριν.
Verbole, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλογία.
Verbosus, πολυλόγος, πολυμυθος.
Verbum de verbo, ἀντιλεξίς, ἡ ἀντίλεξις.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecunde, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδώς, αἴδησις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδησιμος.
Veredus, ἵππος ταχὺς δρόμου.
Verenda, ὁρῶν, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, ἀλλοκοτικός.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δέδια, ἀλλοκοτοῦμαι τι.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, σωτάνω, ῥέπω, φέρομαι πρός τι.
Veridicus, ἀνυμολόγος.
Verifimilis, εἰκὸς, πιθανός.
Verifimiliter, πιθανῶς.
Veritas, ἀλήθεια.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, a, um, αἰδεσθεὶς, αἰδεσθεῖσα.
Vermibus ſcateo, σκωλήκιάω.
Vermiculatio, σκωλήκωσις.
Vermiculatus, σκωλήκωδὴς, διατετρωμένος.
Vermiculor, σκωλήκιμι.
Vermiculus, σκωλήκιον.
Vermina, στρόφος.
Verminatio, σκωλήκωσις.
Vermino, σκωλήκιάω.
Verminoſus, σκωλήκιδὴς.
Vermis, σκώληξ.
Vérna, æ, οἰκογενὴς, οἰκογενίτης.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐγχώριος.
Vernilis, δουλοπρεπὴς.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἐαρίζω, ἀνακλαίομαι.
Vernus, ἐαρινὸς, ἐαρὶ, ἐαρικός.
Verò, ἀλλὰ, μέντοι, δέμην, γάρ.
Verpus, ἀκροποθὴς.
Verres, ὁ χοῖρος ἔρρην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, σαγήνιον.
Verro, is, σύρω, ἕλκω, ἕλκω. pro ſcopis purgo, κατὰ τὸ, σαίρω.
Verruca, ἄκροχορδών.
Verrucis infeſtari, μυρμηκιᾶν.
Verrucoſus, ἀκροχορδόνων μεστὸς, item Cordus.
Verſatilis, πολύτροπος, στρεπτὸς, ἀνωμάλος.
Verſatio, ἕλιγμα, περιστροφή.
Verſicolor, ποικίλος.
Verſiculus, στιχίδιον.
Verſificatio, ἔπεσις.
Verſificator, ἐπεσιὴς.
Verſifico, ἐπεσιάζω, ἐπεσιουργῶ.
Verſio, στροφή.
Verſipellis, ποικιλόμορφος.
Verſo, κυκλῶ, κυκλοφορῶ, στρέφω pro volvo, κυλίω. verſari animo, διανοοῦμαι τι.
Verſor, διατρίβω ἐν τινι, εἰμὶ ἐν πενίᾳ τινὶ, in magna paupertate: διάγω, στρέφομαι.
Verſura, στροφὴ, κρεμνὸς pro mutatio creditoris, μετάληψις τῶν δανειστῶν.
Verſuram tradere, πίστιν ἐκτίνειν.
Verſus, carmen, ἔπος, μέτρον.
Verſus, Præpoſ. accus. cum genit. εἰς, ἐκ accuſ.
Verſutè, πανούργως.
Verſutia, πανουργία.
Verſutus, πανοῦργος, στρόβιλος, στροφώδης, ἀγκυλομήτης, πολύτροπος.
bene Vertat tibi, ἀγαθὴ δαίμων γένοιτό σοι.
Vertere in fugam, τίθεσθαι εἰς φυγὴν.
Vertebra, σπόνδυλος, ἀσπόνδυλος.
Vertebratus, σπονδυλωτὸς.
Vertens, στρέφων.
Vertex, στρόβιλος, ὄνος pars ſumma, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex capitis, τὸ μαλακόν.
Verticillum, τὸ σπόνδυλος.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾶν, σκοτοδινιᾶν.
Vertiginoſus, σκοτομήνης.
Vertigo, ἴλιγξ, περίλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω.
Veru, ὀβελὸς.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, ἀληθὲς, ἀληθινὸν.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γάμιον, ἢ ἀγάμιον, ἀλλὰ ἦμος.
Verum, enimverò, ἐ μὴν ἀλλὰ, ἐ δὴ τὰ ἀλλά.
Veruntamen, ἐ μὴν δὴ, ἐ μὴν ἔτι.
Verus, ἀληθὴς, ἀψευδὴς, ἀνυπόκριτος pro vericlico, ἀληθινὸς pro nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελὸς.
Veſania, παραφροσύνη, μανία.
Veſanio, ῥαθυμῶ, παραφρονῶ.
Veſanus, παράφρων, μανιώδης.
Veſcor, ἐδίω, σιτοῦμαι μὲν κρεῶν, fructu: ἐδωδῇσι, τρίβομαι.
Veſcor carne, ζωοφαγῶ.
Veſcus, a, um, ἐδώδιμος.
Veſica, κύστις, φύσα.
Veſpa, ἀνθρήνη.
Veſper, ἕσπερος.
Veſpera, ἑσπέρα, δείλη.
ſub Veſperam, περὶ δείλην.
Veſperaſcit, ἑσπέρα γίνεται.

Veſperi,

Vesperi, ἐσπέρι ἐστί, ἐσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινός, ἐφήμερος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἀποτιμητής.
Vesta, ἑστία.
Vestales virgines, ἱεραὶ τῆς παρθένου.
Vester, ὑμέτερος, ὑμίτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, a, um, ἱματικός.
Vestibulum, προθύρωμα, προαύλιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
Vestigio, τὸ παραυτίκα· ἐξαυτίκα.
Vestigium, ἴχνος, τό· ἴχνιον, βῆμα· pro cujusque rei indicio, σημεῖον.
Vestigo, ἰχνεύω, στοχάζομαι.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίλαιμα.
Vestio, ἀμπίσχω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθής, ἔνδυμα, περιβολή, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, δέρμα ἱματιῶδες.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκεμμα.
Vestitus, ἱματιοφόρος, στολισμός.
Vestitus, a, um, ἱματιοφόρητος.
Vestras, ὑμέτερος.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπόμαχος στρατιώτης.
Veterator, πολύμαχος, πανοῦργος.
Veteratorie, πανούργως.
Veteratorius, πανοῦργος.
Veteres, οἱ πάλαι.
Veternosus, λεθαργικός.
Veternus, λήθαργος, κάρηβαρον.
Vetero, as, γηράσκω.
Veritum est, ἀνάγκη, ἀνάγκη ἐστί.
Vetitus, ἀπηγορευμένος.
Veto, as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γεράντιος.
Vetus, πάλαιος, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetuſtas, ἀρχαιότης.
Vetuſtare confectus, πάλαι μὲν οὖσα, νῦν δὲ γραῦς.
Vetuſte, πάλαι.
Vetuſtus, ἀρχαῖος, πάλαιος.
Vexatio, κάκωσις, ἀνάχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμεών.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexo, πλανῶμαι, κακῶ τινά, περιέχομαι, ἀνιῶ, ἐνοχλῶ.
Via, ὁδός· πορεία.
Via publica, δημοσία ὁδός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, βλίτιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπορικός.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πλάνων.
Vibratus, πεπλημμένος.
Vibro, κραδαίνω, ῥίπτω, ἀκοντίζω.

Vicarius, ὑποδιάκονος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀντ' ἐτέρου εἶναι.
Vice versa, ἐναλλὰξ, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam dolco, ἀνιῶμαί σου· ἀνιῶμαί σου συμπαθῶν τινι.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἴκοσι.
Viceſſimus, εἰκοστός.
Vicia, βίκια.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γείτονια, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γείτονες, συνοικοῦντες.
Vicinus, γείτων, συνοικῶν.
Vicinus, adj. ὁμόζυξ, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντί, gen. ὁ τῆς.
Viciſſim, ἀμοιβαδόν, ἐναλλάξ, ἐναλλαγήσομαι.
Viciſſitudo, ἀμοιβή, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφάγιον.
Victimarius, θύτης.
Victito, σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, us. βρῶσις.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδέ, ἴδε.
Videlicet, ἀμέλει, φιλεῖ, ἔοικε.
Videndi causa veniο, ἔρχομαι θεατής.
Video, βλέπω, ὁράω τι· εἶδον, θεωρῶ· ὑποβλέπω τὸ τι, ὑπόμνημά τινα.
Videor, βλέπομαι, ὁράομαι· pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖμοι, ἔοικε. visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ ἄνανδρος.
Viduitas, χηρεία, χήρωσις.
Viduo, χηρεύω, χηρωτίζω.
Viduus, χήρος.
Vieo, ligo, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, πεπλεγμένος, μεμελαγμένος.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, δυνατοὶ τοῖς σώμασιν, Ariſtoph.
Vigeo, ἰσχναίνω, ἰσθμὸν & ἰσθμόν.
Vigeſimus, εἰκοστός.
Vigil, adject. ἐγρηγορώς, ἄγρυπνος.
Vigil, ſubſtant. φρουρός, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilanter, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilanter ſe tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia, & vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερος.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, ἡ νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνῶ, γρηγορῶ.
Viginti, εἴκοσι.

Vigor, ἀκμή, ῥώμη, ἰσχύς, δύναμις, δύναμις.
Vilesco, βδελύσσομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ὑποφαυλίζω, ἀντιλίζω, ἐξουθενίζω, ὀλιγωρέω.
Vilis, φαῦλος, ἄτιμος, ἄτιμος, ἀνάξιος ἀξίας.
Vilitas, βδέλυγμα, δυσμία, φαυλότης.
Viliter, ἀνάξιως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγροικία.
Villico, & villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρότης, ἀγρέτης.
Villosus, τριχώδης, τριχώσης.
Villum, *dim.* à vinum, τὸ οἰνάριον.
Vilnus, δέρις, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, ἰτέα, βλάστη, ὁ· ῥάβδος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, ἰτέινος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, *adj.* οἰνικός· cella vinaria, οἶνον.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, *ligo*, δέω, δεσμέω, δεσμεύω.
Vinco, κρατέω, νικάω, ὑπερβάλλω τινός, ὑπάρχω, κατισχύω, κρατυπλασμόω.
Vincor, πάσσομαι μοχλῷ, pralio· κραδίσμοι, πεῖρομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον.
in Vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, ἄρχειν, κρατύνειν, κρατεῖσθαι.
in Vinculis esse, δέδεσθαι, ἐμπεπεδῆσθαι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμός, ὁ.
Vindemia, τρυγητός, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, ἐρίνω.
Vindex, τιμωρός, ἐκδικος.
Vindicare in libertatem, ἐλευθεροῦν τινὰ εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindicia, ἐλευθέρωσις.
Vindico, as, ἐκδικέω σι, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι· pro alterius injuria defendere, ἀπαλλάττειν τινα τῆς συμφορᾶς.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόκηπος.
Vinearius, ἀμπελουργός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κραιπαλῶν.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, ἔκφρων, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φλύαξ.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω.
Vinum poto, οἰνοπίνω.
Viola, ἴον.
Violacea, ἰοειδὴς.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βιασθείς, βιαιοθείς.
Violenter, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀνήκεστος, δεινὸς.
Violo, βιάζομαι, παραβαίνω, ὕβρίζω, λωβάομαι.
fœdera Violo, τὰς σπονδὰς λύω, παραβαίνω, τὰς σπονδὰς ἀναιρῶ.
Vipera, ἔχις, ἐχιδνα.
Vipereus, ἐχιδνώδης.
Viperinus, ἐχιδνώδης.
Vir, ἀνὴρ, ὁ· φώς.
Virago, ἀνδρώδης.
Vireo, χλωρίζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἰσχυρότερος.
Virescо, θαλλίζω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ὁ.
Virgineus, παρθενικὸς.
Virginitas, παρθενία, παρθένια.
in Virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, inis, παρθένος, ὁ· κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία πίτυς.
Virgulum, ἀρόγανον, ῥαβδίον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξαδύνατω.
totis Viribus, ἐκ τῆ δυνάμει.
Viridarium, ἄλσος, δένδρον, ἄλσος.
Viridis, χλωρὸς, θαλερὸς· pro florente, ἀκμαστικὸς.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· pro vigore, ἀκμὴ.
pro Virili, ἐκ τῆ δυνατοῦ.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδρωδία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχὺς.
Virtute præditus, ἐκ τῆς τοῦ ἔθους.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοειδὴς.
Virus, *venenum*, ἰὸς, βοτάνη, δυσωδία.
Vis, *violentia*, βία, ἰσχὺς, δύναμις· pro multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα τὰ, τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξώδης.
Viscus, *vel* -um, ἰξὸς, γλοιὸς.
Viscus, eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, θεατέος.
Visibilis, ὁρατὸς.
Visio, ὁ ὁρῶν, ὄψις.

Visito,

Viſito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viſo, ἐπισκέπτομαι.
Viſum, ἔρεμα, ἔδαφος.
Viſurus, ἐπόψομαι.
Viſus, ὁ ὄψις, ἔρεσις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίωσις.
Vita defungi, ἀπαλλάττεσθαι τοῦ βίου.
Vitæ inſtitutum, βιοθέσια.
Vitæ ratio, ὁ τοῦ βίου διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχυβιότης, ητος, ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότητος, ητος, ἡ.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτὸς.
non Vitalis, ἄβιος.
Vitam agere, βίον βίου, διαζῆσαι.
Vitam tranſigere, βίον διαπλῶν.
Vitatio, ἐκφυγὴ.
Vitellus, λέκιθος, τὸ ὠχρὸν τοῦ ὠοῦ.
Vites putare, ἀμπελεργεῖν.
Vitiare virginem, παρθενεύειν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεὺς.
Vitiatus, διαφθαρεὶς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitilis, λυγεικὸς.
Vitilitigatores, ζυγεμάντιμ.
Vitio, κατηχῶ τὰς γυναῖκας, φθείρω, λυμαίνομαι.
Vitio vertere, ἐπιτίθεσθαι, ψέγειν ἐγκαλεῖν τι.
Vitioſè, κακῶς.
Vitioſitas, κακία.
Vitioſus, κακὸς, σκολιμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ ἄμπελος, ἄμπελον.
Vitium, vitioſitas, κακία, ἀμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, ἀλεύσσω, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλουργός.
Vitricus, πατρυιὸς, μαζυγὸς.
Vitrum, ὕαλος, ὁ ὕαλος.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιοῦχος.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, πόρτις, δάμαλις, ὁ.
Vituperabilis, δύσψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις ἡ, ψόγος ὁ ὄνειδος.
Vituperator, ψόγιστὴς, κακολογος.
Vitu; erio dignus, ψογίδης.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, νουθετῶ, νουθετέω διαμέμφομαί τινα ἐπ' ἀκαιρίᾳ.
Vivacitas, μακροβιότης, αἰῶνία.
Vivarium, ζωοθήκη, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακροβίοτος, ζωτικὸς.
Vivendum eſt, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτὶς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικὸς.
Vivifico, ζωοποιῶ.
Vivificus, ζωογόνος ὁ ἡ, ὁ ζωοποιὸς,
Vivo, βιῶ, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις, σχολῇ.
Vix tandem, μόλις πολλοστῷ.
Ulceratio, ἕλκωσις, ἕλκος τὸ.
Ulcero, ἑλκῶ, ἑλκόω.
Ulceroſus, ἑλκώδης.
Ulciſcor, ἀδικεῖσθαί σε, τε: ὕβριν, vel τὸ μοχθηρὸν σε, injuriam tibi factam.
Ulcus, ceris, ἕλκος.
Uliginoſus, ἑλώδης.
Uligo, ἑλώδης, ἑλώδεια.
Ullus, τὶς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ὀλένη, ἴγκυμ.
in Ulnas capio, ἀγκαλίζομαι.
Ulterior, ἐκτὸς πέρην, ὁ πέραν.
Ulterius, ὑπέρκεινα, ἐφαλῆς.
Ultime, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕστατος, ἔσχατος, πάντων.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἄμυνα.
Ultor, ἀμυντὴρ, ἐκδικος.
Ultra, πέρα, ὑπὲρ πέρα, πέρην, ἐπὶ πλεῖον.
Ultra decorum, παρὰ τὸ ἁρμόττον, πέρα τοῦ δίκαιος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητικὴ.
Ultro, inſuper, ἐκτοῦτο · pro ſponte, ἐκ αὐθαιρέτου, ἐκ ἑκουσίου, ἑκουσίως.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ · ἑκὼν.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλὸς.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τὸ.
Umbraculum, σκιὰς, σκίασμα.
Umbræ, αἱ ψυχαὶ.
Umbratilis, σκιαερὸς, σκίασις.
Umbroſus, σκιερὸς, σκίασις.
Unà, ſimul, ἅμα, ὁμοῦ, ὁμοῦ.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimiter, ὁμοθυμαδὸν.
Uncia, ὄγκια, δωδεκατημόριον τ ὅλα.
Uncialis, ὀγκιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρῖσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλοιφεὺς.
Unctorius, ἀλοιφικὸς.
Unctura, ἄλειμμα, χρῖσμα.
Unctus, χρισὸς, ἀλειμμένος.
Unous, ὁ, τὸ ἕν, ἑνὸς, ἑνὸς τὸ.
Uncus, adj. ἄγκιλος · uncos ungues habens, γαμψώνυχος.
Unda, ὕδωρ, ῥεῦμα.
Undatim, κυμαινομένως.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ὅθ' ὅ.
Unde niſi, πόθεν ἄλλοθεν ἢ.
Undecim, ἕνδεκα.
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν.
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undiſonus, πολύφλοισβος.
Undique, πανταχόθεν, ἐκ κύκλῳ.
Undoſus, κυμαινόμενος.

Undulá-

Undulatus, κυματοειδὴς.
Ungo, ἀλείφω. χρίω.
Unguentarius, μυροπώλης, μυρεψὸς.
Unguentum, μύρον, μύρημα, χρίσμα.
Ungues resecare, ἐκτονχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· a teneris unguiculis, ἐκ παιδίων εὐθύς.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξασκεῖν· ad unguem factus, ἀκριβὴς.
Ungula, ἴππη.
Unice, μόνως.
Unicolor, ὁμόχρως.
Unicornis, μονόκερως.
Unicus, μόνος, μοναδικὸς.
Unigenitus, μονογενὴς.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, is, ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικὸς, ὁλικὸς.
Universe, καθόλου, ἐν κεφαλαίῳ, ξυμπάντων.
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἅπασα, ἅπαν.
Unius causa, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδὴς.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, ἕς· pro solus, μόνος.
Unus & alter, εἷς τις δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαστος, εἷς ἕκαστος.
Vobiscum, ξὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνῆεν.
Vocandus, καλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικὴ.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κλητὸς.
Vociferans, κράζων βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνῶ· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παρακαλεῖν. Lucian.
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, χεῖρ.
Volatilis, πτηνὸς, πτέρυξ.
Volatus, πτῆσις, πτῆσες, ποτή.
Volens, ἑκὼν, βουλόμενος.
Volo, as, ἁλίσκομαι, πτήσσω.
Volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, εὐέλικτος, εὔτροχος, ὀμφὸς.
Volubilitas, τὸ εὔτροχον, ἡ εὐέλιξις.
Volubiliter, ἀτρέπτως.
Volucer, πτηνὸς, πτέρυξ· pro velox, ταχὺς, ὠκὺς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πτῆνος.
Volumen, ξυγγραμμα, βιβλίον.
Voluntarie, ἑκουσίως, ἑκουσίῳ.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκούσιος, αὐτόματος.
Voluntas, βούλη, θέλημα, βούλημα.
Volvo, versa, κυλίω, κυλίζω· pro cogitare animo, ἐξετάζειν.

Volupe, ἡδὺ, τερπνὸν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδων.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.
Voluptates corporis, αἱ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptatibus dedimus, ἐς ἡδονὰς ἐτραπόμεθα.
Voluptates sectari, φιλήδειν.
Voluptatibus se dedere, ἑαυτὸν ἐκδιδόναι ἐς ἡδονάς.
Voluptuosus, φιλήδων.
Volutabrum, κυλίσμα, κύλισμα.
Volutatim, διὰ κυλισμοῦ.
Volutatio, κύλισμα.
Volumo, τρίβω, κυλίνδω· pro accurate perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomis, ὄγις, ἄλαξ, ὀγὶς.
Vomica, ἀπόστημα.
Vomito, πυκάζειν ἰσχύι.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέμημα.
Vomo, ἐμῶ, accus. ἐξεμέσομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, σιτοφάγος.
Voto, as, βράσσω, κραταιόω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, ἀγαὰς ἀποτίνειν.
Voti compos, κρατυνθεὶς ὧν, γενὸς.
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, ἀνάθης.
pro Voto succedere, τῇ γνώμῃ ἀρέσκειν.
Votum, ἀγὰ, ἀγωγὴ, ἀφὴ.
Votum facere, ἀγὰς ποιεῖσθαι.
Vox, φωνὴ.
Upilio, ποιμὴν.
Upupa, ἔποψ.
Urbane, ἀστείως.
Urbanitas, ἀστεϊσμὸς, ἀστεῖος, ἀστειολογία.
Urbicus, & urbanus, ἀστικὸς· pro facetus, χαρίεις, ἀνεκπλήκτος.
Urbs, ἄστυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ καρδμιον.
Urceus, κέραμος, καρδμος.
Utedo, ἰρυσίπη, κνησμὸς.
Ureter, οὐρητὴρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπικαίρω, ἐπιπίπτω.
Urigo, κνῆσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, στραγγουρία.
Urinam non facere, δυσουρεῖν ἐπέχεσθαι.
Urinator, κυβιστητὴρ, καλυμβώτης.
Urinor, κυβιστῶμαι, καλυμβῶ.
Urinum ovum, ὄρνιον ὠὸν, quod & νεοττὸν & ζωρὸν.
Urna, κάλπη, κάλπις.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, κάλπιδιον.
Uro, φλέγω, καίω· pro cruciare, ἀποκαίειν.

Ursinus, ἀρκτικός.
Ursus, ἄρκτος, ὁ, ἡ, ὸ.
Urtica, καυλίφη, κνίδη.
Urus, ἄγριος.
Usitate, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Usquam, πού.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Usque adeo, οὕτως, ὥστε, ὥστον.
Usque adhuc, μέχρι τοῦδε τοῦ χρόνου.
Usque eo, μέχρι τούτου, οὕτως.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως τοῦ, ἕωσοῦ.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἰατρικός.
Ustulo, καίω, καυλιφιδίζω.
Ustus, καταφρύγιος.
Usucapio, χρόνου ἰδιωτικοῦ μέτρον.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ ἀνατοκισμός.
Usurarius, ἀνατοκιστής.
Usurpatio, ἰδιωτισμός.
Usurpo, καταχράομαι, χρῶμαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, a, um, χρησιμεύων.
Usus, ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία παραγγέλλει.
Usustructus, καρπώσεως.
Ut, ὅτι, ὅπως, ἵνα.
Ut pro postquam, ἐπεί.
Ut, pro sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ φάναι.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκός, κατὰ τὸ εἰκός.
Ut est apud Platonem, καθ' Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τῆς λέξεως, ὥσπερ ἐν παροιμίᾳ.
Ut ajunt, ὡς λέγουσι, ὡς ἂν ἔνιοί τις.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλά, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν· ὅπως δή.
Utendum accipere, χρῆσιν δοῦναι.
Utendum dare, χρῆσιν, κατέχειν.
Utensile, τὸ χρηστὸν σκεῦος· ὑπηρέτης.
Uter, utris, ἀσκός, ἀσκωμα.
Uter, a, um, πότερος, ἑκάτερος.
Uterina soror, ὁμομήτριος.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερον γέ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, nostrûm.
Utervis, ὁτερονοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ὡς γαστρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑστέρα, δελφύς.
Uti, ut, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφέλιμος, ὠφελιμαῖος, χρήσιμος, εὔχρηστος, ὑπηρετικός, εὐμήχανος.
Utilis sum, ὠφελῶ, accus. Commodo tibi.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηστία, χρηστότης, ἠφελία, τὸ λυσιτελοῦν.
Utilitatem capere ex re aliqua, ὠφελεῖσθαί τινος.
Utilitor, εὐχρηστοῦσι, Commodantur.
Utinam, αἴθε, εἴθε, εἰ ἄρα ὄφελες, ὄφελον, cum infinitivo.
Utique certe, ἔγωγε γάμου δίκην.
Utor, χράομαι· uti aliquo familiariter, χρῆσθαί τινι ἀσυνταλῶς τινι· Familiariter.
Utpote, οἷα δὴ οὖσαι.
Utriculus, κοιλίδιον.
Utrinque, ἐκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἐκατέρωσι, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἐκατέρωσε.
Utrum, an, ἆρα, ἆρ', πότερον.
Utrum nec ne, πότερον, ἢ μή;
Uva, σταφυλή.
Uveus, σταφυλικός.
Uvidus, ὑγρός.
Uvifer, σταφυλοφόρος.
Vulgari lingua uti, ἰδιωτεύειν.
Vulgaris, ὁ πολύς, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgariter, κοινῶς, πανδήμως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, as, διαφημίζω, διαθρυλεῖσθαι, δημοσιεύω.
Vulgò, κοινῇ, πανδήμει, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοὶ τῶν πολιτῶν.
Vulnera obligare, τραύμασιν ἐπιδεῖσθαι.
Vulnerarius, τραυματικὸς ἰατρός.
Vulnerarius, a, um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τρώσκω πινα.
Vulnificus, τραυματίας.
Vulnus, eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens & vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τινὶ πληγήν.
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδώ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδάλεος.
Vulsura, τὸ τίλμα, ὁ πλυμός.
Vulsus, τετιλμένος.
Vultuosus, σφοδρόπους, σκυθρωπότατος.
Vultur, γὺψ, ὁ.
Vulturinus, a, um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὖρος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὄψ.
Vulva, μήτρα, δελφύς, ὑστέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, ἀλοχίς, ἡ.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem ducere, γαμεῖν· γαμεῖν γυναῖκα· λαβεῖν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀποπέμπειν γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· pro eo qui uxori hominis infervit, γυναικίας, α, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατοῦμαι.

Xanthus,

X.

Xanthos, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα ἱμάτια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον.
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον.
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xystica, ξυστικὴ.
Xyston, i, τὸ ξυστόν, ἡ σανὶς ἐμπὶ.
Xystus, idem.

Z.

Za, ζωὴ, ἧς, ἡ.
Zelo, as, & Zelor, aris, atus sum, ζηλόω.
Zelotes, ζηλωτὴς.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, ὁ ζεφύριος.
Zephyrus, ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, vel Zingeberi & Zimpiberi, ἡ ζιγγίβερις ἐστὶ, τὸ ζιγγίβερι.
Zixanium, ζιζάνιον.
Zixipha, τὸ ζίζυφον.
Zodiacus, ζωδιακὸς.
Zona, ζώνη.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνοπλάστης.
sector Zonarius, ζωνοπλάστης, βελονοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωγραφία.
Zoographus, ζωγράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστὴρ, ῆρος.
Zythum, τὸ ζῦθος. item
Zythus, ὁ ζῦθος.

T E L O S.

ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΡΑΧΕΙΑΙ,

Ρωμαϊστὶ μεθηρμηνευόμεναι.

BREVES SENTENTIÆ GRÆCÆ,

Latinè explicatæ.

Πάσαι ἡ Ἑλλὰς φωνὰς λέξεις περιεχομένας, ἐμοὶ τῷ Συναδεῖ, ἵνα πάσαι ἡ Ἑλλὰς εἰς μίαν τοῦτο ποιήσῃ διάλεκτον γραικὴν, ἢ, εἰς τὰς μνήμας ἀνεμείκτους πλάττῃ.

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehendantur, ut eò facilius omnes Græcæ linguæ radices à juvenibus edisci, atque tenaciùs memoriæ infigi possint.

Κεφ. α.

CAP. I.

Θεὸς, Θεοσέβεια, ἡ λατρεία αὐτοῦ, Ἐπίκλησις, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Deus, Cultus & Cultores ejus, Superstitio, Cælum, Stellæ, &c.

1 Ἀρχὴ ἁπάντων καὶ τέλος πᾶσι θεός.
Ἔστιν δὲ ἄπιστον μόνον ὃ χεῖρον.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαῖρα ὁ κόσμος ἅπας.
5 Χαρὰξ ἀτόξευτος τόξου, ἢ ἀνὴρ ἀκλινὴς ἴσης ἀμείνων πραότητος.
Οὗτος ἀμείνων ὃς ὀλίγων φείδεται.
Θεὸς ἀβλαβὴς ὁ μὴ λόγοις φθόνος.
Καὶ μὴ δόντος, ἀλλὰ λόγου πάρος.
Φῶς ἔσθλον ἡμῖν ἥλιος.
10 Ὃ γὰρ θεὸς θεὸς, ὄντως γὰρ.
Ἀθῷοι οἱ ἀστεῖοι μόνοι.
Μάτην ἀθρεῖ πόνον δόξῃ· ὃς ἂν ἀδίκῳ πόνον.
Εἰ θεός τις ἀνὴρ ἀλαπτὸς ἢ ἀβλαβὴς ἰδεῖν, ἀμείνων.
Ὅλος ὢν βίου ὁ κόσμος θεός.
15 Τὸ ἄγαθὸν ἀφθόνως ἀεί.
Εὐσεβὴς ἀγαθὸν ἀνὴρ ἄμα ἁγνοῦσιν οὐ θεός.
Νίκης ἀρετὴ ἀνὴρ ἀγαθὸς χρηστὸς εἶναι.
Πίστις ἐστὶ ἀγαθὸν ἀνθρώποις.
Ὁ πάντ' ἀγαθὸν πλάσας.
20 Φίλον ἀνὴρ ἀγαθὸς ὁ ἀγαθοῖς τοῖς καλοῖς.
Οὐδὲν ἀθέλ ἀθέλ, οὐ θεὸν πάντως ἀνθρώπου, ἀλλ' ἀνίγων.
Ἐν πλοῦτῳ οὐκ ἀνίγνωτος πλοῦτος ἢ πάθος.
Κλέος ἐσθλὸν ἀνίγνωτος πάντοθεν βλαστάνει.
Τὸ θεῖον ἀκέλ ἀκμαιότερος ἀπιθὴς ἀλγηδὼν.
25 Ἐρᾶσθαι τοῦ χαρᾶς τοῦ ἐν συνηθείᾳ πηγῆς.
Τὸ ἀγαθὸν ἐστὶ ἀχθέσθαι πάντοτε.
Χαρμονὴ ἡ ἀγαθὸν τῶν χθονὸς ἀθρεῖν πάντα ἄθλια.
Μακάριοι βίου ἀγαθοῦ καμόντων;
Τέλος ἄγαθ', ἢ μάταιον ὕπνος.
30 Εὐχαὶ τοῖς θεοῖς, ἢ βόες θεοί.
Ἐκὼν ὁ ἀνὴρ ἢ ἄκων τοῦ ἐσθλοῦ πάντοτε ἐσθλὸς ἐσθλός.

1 Initium omnium & finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.
Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
5 Arcus sine telo, & cor sine fide, idem præstant.
Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam domus est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Venerationis locus in templo est.
Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.
Septum fidei est sigillum.
Qui petit dono accipiet.
Fallit sæpissime nautas Orion.
Ipse Jupiter neque plenum omnibus placet, neque abstinens.
In luco Fidei nubila sunt & odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas & imum terræ ventrem calor solis penetret.
Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.

Ὀξὺς θεὸς ὀφθαλμὸς εἰς πάντ' ἰδεῖν.
Οὐχ ἅδιον τὸ ἀνόμημ' ἑαυτῷ θησαυίζειν.
Πλούτου δ' ἀρετὴ, τίς δ' μείζων κτῆσιν ἔχειν ἐπίστη;
Ἴλεων πᾶσι τοιούτοις ὁ Ζεὺς, ἢ ὀλέσαι ἀνοσίῳ θάνατον ἀνείη.
Οὐδεὶς ἀθανατοῖσι θεοῖς τῶ ἀλιτέσθαι, πολὺ ὁ χρεὼ τῶ λιτέσθαι.
Οὐδεὶς λὸς πολὺ τῶ Θεῶ.
Οὐ μὴ ἐρύσσει ἀνόσιος Θεός.
Μετὰ θεὸν ἀκούειν ἀθῆναι ἀνάγκη ἐμφύτε.
Πλουτεῖ ὁ κόρος Θεὸν ἐ δίκεται.
Οὐ τὰ κρίνω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονῶν δέδ.
Γρῆς ἐκ ἐς μέλανας ζόφους πεμπῆν.
Ἀμαθαυτῶν κρίσιν μέλας ζόφος ὑφίτν.
Δεῖς ὑπὸ ἀλογῶν δέδ.
Ἁλίσσων ὁ Ζεὺς ἀγαθοὺς κρίνει.
Ἴλαε ἐξ ὀρέων ἄντρα θνητὸς ἔσωσεν ὁ Σωτὴρ.
Χαλὸς ψυχῶν ῥῆμα Θεῖον.

Κεφ. β.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθὸ, Κακὸ.

Κακὸν μείζονι φίλον ἔπλετο πανοῦργος.
Ζῆλον ἔχει τὸν τέλεον.
Τὸ Συκοφάντου κακὸν τῶν Συκοφάντου κακῶν μέγα.
Ταπεινὸν ἡ ἀργύρεον ἀντὶ τέκνου.
Ἀθρεῖτε, ὦνερ ἡ οὐκ, μεγάλων πημάτων ἀπόνατο.
Μυρία κρύπτει κακὰ μυχῷ.
Σκηπτὸς ἀλλοῖ ἀλλοῖος.
Κακὸς πείσας δεῖ τὸ μιαίνειν.
Πολλοὶς κρὶν Συκοφάντου κακοῖ.
Οὐκ ἔχει ταυτὸ λέγειν ἡ χρῆσθ.
Οὐ δίκαιον αἰχμὰν οἱ χρῆναι.
Φεῦγε τὸν φαγέμεν ἐλέφαντα.
Στέφει τιμήεντας ἀνθρὶ ἀρετὴ.
Πολλοὶ μὲ τὸ ὀρθὸν, χαυνὸν πολὺν, ἐλίγοι δ' ἐναντίον.
Καὶ φαίνεσθ πλάσσειν ἔχει ὀργὰς ὀλοὰς.
Ἀ'φελὲς πλάσσειν ὀφθαλμόν.
Στρωτὸν ἐπ' ἀρετὴν αἰεὶ πολλὰ πόνος.
Θεσμὸς Συκοφάντου δόλ.
Μὴτ' πολλὰ μεμφέσθ' μάλιστα.
Παῖδες πᾶσιν χαρίεις, γέροντες δ' ἧττον.

Κεφ. γ.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἀγνοια.

Ἐν σκότῳ πολλὰν πόδα σφάλλει, ἡ πολλὰ τὰ ἐόντα.
Ἀγρὸς ἡ πόλεις, σοφὸν, ἡ ναῦς κυβερνᾶ.

Acutus Dei oculus eſt ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei ſuperſtitioſus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius eſt humilibus Salvator, & cœli ipſis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget miſericordia.
Nemo bonus niſi Deus.
Non fruſtra jurabis Deum.
Cum ſtupore adoleſcentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea quæ infra ſunt, ſapere oportet, ſeu quæ ſupra.
Non eſt ira Jovis indicium arcus cœleſtis.
Bonitatis fons eſt verbum Jovis altiſſimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefacit ſuperbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum eſt ſermo divinus.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

UT perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conſcientiam tactus.
Iaſpidem & argentum ſuperat virtus.
Nox, amor & vinum magnorum malorum cauſæ ſunt.
Infinita occultat mala intimus receſſus.
Acinaces viles depellit homines.
Qui malè fecit, ſemper aliquid prætendit.
Indefinenter Judicat mala conſcientia.
Non eadem res lævis & aſpera eſt.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores ſuos.
Multi quidem rectum quod eſt, curvum faciunt, ſed pauci contra.
Urbs vicos tam malis quam bonis aperit.
Simplices nos & integros eſſe decet.
Aſpera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conſcientiam tangit.
Fruſtra multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, ſenes verò juramentis.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

IN tenebris ambulans pedes offendit, errorem ſequitur.
Agros & civitates ſapientia, & navigia gubernat.

Τὸ δακρύειν ἔλαθεν ἐλθὸν γέλωτα.
Μίτον δὸς ὑφάντρια μὴ τέκτονι γνῶ.
Πηδᾷ τὸ τέλος ἐφάλλεται ἐκπὸς ὀφθαλμοῦ.
Δειλὸν ἀνὴρ ἐχθρὸν ἐπὶ δυσμενέσι τέτυκται.
Φίλα τοῖς Μούσαις δῶρα.
Οἱ πολλοὶ νόμοι τὸ μὴ εἶναι πολίτην.
Θέλγει φρένα τὸ μὴ σοφὸν τέρπειν.

Ὀλίγα ἐμοὶ καὶ φωνὶς ἡ τὰ ζέφυρα.

Εἷς ἐλεύθερος ἄνηρ.
Τὸ ὕδωρ λέβης μισεῖ.
Ἀγγεῖον ἐφ' ἅπερ ἐμάνθανεν ἐδιδάσθη.
Ἀρχὴ δέδωρ ἀγαθὸν, ὁ ἀνὴρ ΣΙΣΥΦΟΣ μετὰ δάκρυα.

Ἀντὶ τῶν χρόνων χρόνος τίσιν βρέτει.

Μαθητὴς σοφίαν ὕστερος ἴσχει ἢ διδάσκαλος.
Δικαίως ἴσασιν οἱ μαθόντες γεγραμμένα.
Ἐλεύθερος ἐὼν οὐ χαλεπὸς γενόμενος.
Ἐλεύθερος ἐὼν οὐ χαλεπὸς γενόμενος.
Ῥήτωρ ποτ' ἦν τὸν γλῶτ' ἀκριβέστατος.
Χαρᾶς ἐρίσειν οὐδὲν ἀνθρώπῳ.
Ἀνὴρ χαλὸς κἀγαθὸς μᾶλλον, μᾶλλον δὲ μᾶλλον.

Μὴν ἔτι πείθει ὁ μισθὸς, ἐχθὲς δ' οὐ μισῶ.

Τίχλη ἀνωφελὲς εἶδος.
Γέλωτος γέλωτα θεραπεύει.
Μᾶλλον μὲν ἀκίνητα ἢ ἀεὶ μετάξει, ἀλλὰ ἀεὶ μέτρον.
Μέτρον ἄριστον, ἡ γλῶττ' ἀλάστου.
Λαβὲ ἔστι ἐκ ἀκίνητος, ἐὰν ὁ φόβος φέρει γνώμην.

Καὶ λύκος πολλὰς ἀρνὰς τίκτει.

Πρίσεις λίθους τὰ ἀφανῆ ἐκ ὑδάτων.
Πλατὺς ἐν ὁδῷ ἀλλήλῃ.
Χλιδᾷ μὲν ἀφανῆ ἐν πολλοῖς οἶμος, ἀλλ' ἔστι ἐκπλῆξ ἀνάγκη.

Οὐ πάντες ἵππος ὁ μαχεῖται.

Τὰ ἴδια μανθάνει.
Πολλὰ δυνατὰ ἔχει ἄνθρωπος.

Ἀνὴρ ὁ βάσκανος ἀχθὸς ἀνάπλεως.

Νεφέλαι παράσιτοι ἔχει σκιάζουσι.
Ἀνὴρ ἀλλὰς ἄγχι πρεμάζει ἰκμάς.
Οὐ σοφὸς ἀλλ' ἀλαζὼν ἔχει.

Τί βασιλεὺς ἡ σοφός;

Φίλυρα χαλεπὰ ἴσχουσι τὰ μάλιστα λίχνη.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων οὐ βίβρωσκει ἐκπὸς μὴ ἐκπὸς ἴσασι.
Τῶν ἀναλῶν ἀνίσχει.
Πάσχει τοιοῦτο μὲν ἔστι, ἀλλ' ἡ τέχνη σοφὸς.
Ἀμαθὴς ἡ σοφὸ σοφώτερος.
Φίλιππε δῶρα πίπτει πολύ.

Crebro impingere lapſus indicium eſt.
Conſilium arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Troja hiſtoriam continet.
Portus infelicitatis ars eſt mortalibus.
Aurora Muſis amica.
Vulgus conſuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipſa artium dulcedo.
Exigua eſt conſuetudo inter lucem & tenebras.
Errantem in viam reducito.
Stulcus aquam colat.
Argento deſtituti mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui diſcere vult ſine libro.
Paremum loco præſtigiatores in honore ſunt apud mortales.
Diſcipulus eſt prioris poſterior dies.
Duplam videt, qui didicerunt literas.
Feſtucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges ſubvertit.
Chordas pulſare novit cantor.
Ejuſdem ferme ſunt facinæ irriſor, ſtultus & ignarus.
Magnum quidem ſpirat ſtultus, robur verò ipſi parvum.
Reprehendere omnes ſciunt.
Fatuus fatuum invenit.
Non ſericum Poëtæ, ſed verſus curæ ſunt.
Momus aut nothus unguento non ungitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas geſtat ſtultè ſe gerit.
Sæpe etiam vile veſtimentum ſapientiam tegit.
Videt ſenex ea, quæ antè & à tergo ſunt.
Dux viæ laterna eſt.
Aſpera quidem primùm ad eruditionem via eſt, ſed poſtea fit plana.
Non præclarum agit rhetorem qui obtuſa eſt voce.
Sani omnes ægrotos ſanamus.
Propria cures.
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipſi ſtulcus ac mulierioſus dolorem conſuit.
Ferula diſciplinæ ſceptrum eſt.
Vir ſtultus vaſi perforato ſimilis eſt.
Non eſt Sphinx abſque tumultu.
Quid commercii habet artifex ſedentarius cum homine docto?
Tilia allii caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam ſeipſum cum illo præcipitat.
Ab ignavis abſtine.
Barba quidem hirco eſt, ſed non mens ſapiens.
Peccat & ſapiente ſapientior.
Vaticinum ſervum dominus honorat.

Σωφροσύνη, Ἀκολασία, Ἐγκράτεια, Ἡδονή, Ἀλαζονεία, Ἐδωδιμον, Τὸ ἀνάπηρον.

ΕΚ ἄλλης δίκην τράπεζα μεστή.

Βρῦθος μεγάνορα ἔπαυσε γαστήρ.
Ἐμβόλιμα μὴ μὲν ἐν κώμοις, ὅταν ζωμὸς ἐν γάστρᾳ.
Οὐ κολάκων ἐμφύεται πορνεῖον.
Ὀλίγα ἄλυε τοῖς μεγάλοις ἀρκεῖ.
Κραμβὴ δὶς ἐφαμένη τέτμον φέρει.
Ἵνα μὴ μαγείρου ἡ ἐδέστις μωρὸν ἀνὴρ ἄλυσιν, μοιχὸς χθὲς πάντας.
Τὸ πυρὸν οὐδὲν μὲν χθὲς σοφὸς ἄλλ' ἔξεις.
Ἐπὶ τίνι τοῦτο πίνει τίνας; ἢ τοῦ φαγεῖν ζωὸν πικρόν.
Οὐ πᾶς αἰζηὸς ἀθάνατος, ἀλλὰ νεκύων ἔξεις.
Μὴ αἰχμὰς ἐφεῖς ἀφάντου.
Μὴ τοῦ γαμικοῦ νυμφίου, μὴ ἀσπόνδοις κλέπτε λέκτρον.
Δίκη πλάτην ἔλιπεν, σοβεῖν τε δρτυγ.
Ἀγέρωχοι ἐν δυσχίοις ἐλάθοντι ἔδον.
Ἡ γαστὴρ ἐς ὕπνον ἐλάυνε.
Ἐν ᾗ τις ἐφέρπει τοῖς κοινοῖς ὁμοῖος.
Τυπεῖσα αἰδώς, ἡ κομμὶς κέζει.
Εἶπα ἐν πλανίῃ πολὺ πλάζειν νέφη μέδοντ, ἢ φεύγει ἄλλον κυλίκη, πονεῖν ἐξ. ἐρετμὸν πάντων.
Ἀ'ντὶ τ' βορᾶς χάλα ἄθλιγξ τὸ βρίθος.
Τὰ ἐμπέμπει αὖ χυτρὶς ἔνον.
Ἀ'ντὶ ἢ ζυθέρ' τε βίη χάλα ἔδον.
Ἄ'κλαι μὲ χθὲς ἐδέσ μοιχὸς ἐν ἔλαι πᾶς πόμα.
Ἄ'σπα εἰ μὲ ἀπ' γλυκὺ, δηλῶ ἀμελεῖ φάγε.
Μάγειρα μὲ πᾶς τίνα.
Πεφρόντικεν ἐπιμήθ' ὁ πάντα ἀνὴρ ἀμνεσία.
Ψαλὶς ἐσ, ἡ φάγοντας πρίας.
Βάκχε βλίζῃ πόνδι λούειν.
Μὴν νῆστε λιμὸν ἄλυε.
Ὄγκια ἐν σπλαγὶ ἐν ἔγκατ ἢ ἔδεται ἐρίνεον.
Πλουσίοις λιμὸς κούφως.
Ἀ'χθὸν ἢ νέφος, ἡ τὸ κρατοκλῆν.
Οὐδὲν ἔλαι πᾶς βρέχειν ἐρίζῃ.
Κείρων μέλιτος πόνος.
Πολλῷ τι σπλῆνες λιμὸ κλέπτ ἄλυσιν ἀνέχεις.
Μαῖ ἐν ἄγαν.
Λύσαιτο σφρίζοντα ἴζειν ἐδοδή.
Ἐ'σσεται ἐν ἐτῷ πάντ κακὸν θάνε.
Ἄ'ρτυ ἐα κρίμνα ἐμίγλυε πέμπε ἴζῃ.
Τρυφὴ δαπάνεσθαι αὐτὰ ἐσί.
Τέσσαρα ἀσθένειαν πίνειν μεθύσεις ἡ ἄνθρωπον.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.

EX alica confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum fastus.
Fervet gurmi, quando in comessationibus luxus dominatur.
Non maculas abstergit meretrix.
Panca abundè mediocribus sufficiunt.
Crambe bis cocta mortem fert.
Ne formam aut vestes, fœdent turpiter amati, morochibus habent.
Ne præsentem aquam effundas, prinsquam aliam sis adeptus,
Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Non turpiter coire decet.
Ne furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exercetas.
Sitim expellit nectar, panisque famem.
Superbi homines in convivis stulti sunt.
Placidi ac mites nusquam.
In sepulcro verò reliquis similes.
Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, & alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
Pro cibo lac fugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis & cerevisia sunt vitæ pabulum.
Ultimam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Nisi suaviter spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Non quivis suavia comedit edulia.
Purpura indutis pauper sui ipsius immemor est.
Apella est, non vescitur carne.
Vino Bacchi poculum manat.
Famem jejunus nimium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim & vallibus facta sunt.
Fabas indulcat fames.
Melius est sobrium esse, quam crapulari.
Uber infantibus oppletum præbet.
Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Multo plures satietas, quam fames perdidit viros.
Nequid nimis.
Sybarim turgentem voluptas attrebat.
Quilibet in propria pelle latitat.
Panis ex farina crassiore exiguam delectationem habet.
Luxus semper tumultûs causa.
Colli sanare morbum gulosus non potest.

Καρδὶ

Πλουτεῖ μέλαν ἔριον.
Ἀγορὰ δ' ὅμιλος πρώτη.
Ἀγοραῖοι ἄνθρωποι λοιδοροῦσι.
Βρῦτα κεφαλὴν ἀπόπλυνε μετὰ ζύμης ἄνδρα.
Ἀπλότης ἡ γλαυκῶπις ὁ ἄνθρωπος ἀδόλως ἔπραξεν.
Ἀλλὰ γαστὴρ οὐ πίθηκος ἐστιν, ἔδεται δὲ ὁμοίως σμάδιξ.
Πλοῦτος καὶ ἀφθονία τροφῆς οὐτοι εἰσὶ φίλοι.
Κάλλιον μᾶλλον αἰσχρὸς, ἢ κομᾷν δὲ ἀνδρός.
Ἀγαθὸν τὸ μὲν ὕδωρ πάντων, τὸ δὲ ἀνθρώπινον κάκιστον.
Ἀγαθὸν μὲν παρθένος εἶναι, ἀλλ' οὐ ἐφ' ἁπάσαις πόλεσι δυνατόν.

Τοῦτο ἄγνοια πολλῶν κακῶν πολλῶν.

Κεφ. ς'.

Διαπαντοῦ, Ἀεὶ, Κοινὸν, Θέμις, Οἱ ἄρχοντες, Οἱ ἀρχόμενοι.

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν ζώσης ἢ φαντασίαν, ἀλλ' οὐ χαλεπὸν αὖθις ἵστασθαι, δυσκολίαν.
Πᾶσιν μὲν ἀνὴρ φίλος ἀνάγκη, ἀλλ' ἡ λαβεῖν.
Οὐκ ἔστι δυσὶ τοῖς δοῦλοι ἀρέσαι.
Ἀγαθὸν πάντως τοῖς ἄρχουσι τοῖς ἀρχομένοις.
Γαστρὶ πᾶς τις λοιδορεῖται.
Τέτρωται λαὸν δῆμος μαίζων.
Ἀρχὴ δ' ἥμισυ πάντων ἥδε ἐστί.
Ἀκόλουθον κύμασιν ὕφασμα.
Θεμιστὰς δίκαιος ὁ ἀκριβασμὸς πάντων.
Μέγα αἰσχυντήριον ἀρχή.
Μὴ τὸ μὲν ἐν ἡμέρᾳ, κακὸν μὴ ἀναβάλλεσθαι.
Μοῦσα τοὐδόσεις.
Μὴ ἀγανάκτει ἀεὶ ὁ πολίτης ἀρέσκειν.
Εἷς ἐστὶ δεσπότης ἑκάστου ὁ δυνατός.
Δικαίου δίκης ἀδικία.
Νόμου τίνα ἄνομα ἀθέσμια.
Οὐ μᾶλλον ἐν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.
Ἀεὶ γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον ἡ δυνάμενον δίκην.
Ἀνὴρ μέγας πολλῶν ἀνάγκη ὑπηρέτης.
Βασιλεῖ πάντως πιθανὸν ἢ τὸ ἀγαθὸν, ἢ τι χρηστὸν λέγειν.
Αἰσχρὸν ὁ μᾶλλον μᾶλλον κακόν.
Ἄδικος ὁ πλουτῶν ἀεὶ πένητα.
Οἱ ἄρχοντες ἀγαθοὶ μεσῶν ἀγαθῶν ἔργων.
Αἰ πηγαὶ κακοὶ! οἷα δόλων ἀνάπλεα μάτην!
Ἀρχόντων δ' ὁ κακοῦργος, ἀρχὴν ἢ μικρὸν ὑποκρινόμενος.
Δοῦλος λαβὼν χρόνον ἐλεύθερος.

Flava coma placeret.
Voluptas cæca mortalium.
Cedat unus multitudini.
Virga cinciniorum petrorum decor.
Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Lucanicam non gustabit, qui comam asperuatur.
Venter cæcus verba non curat.
Meretrix fera pessima cote abstergit lachrymas.
Mustum & cicadæ cibo cibus sunt optimus.
Resecare comam potius, quam nutrire virum decet.
Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
Frustro panis libertatem vendit parasitus.

CAP. V.

Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.

FAcile quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare, difficile.
Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Non est dominus absque servo.
Rege dormiente populi ferociunt.
Veloces sunt latronum pedes.
Det locum superiori inferior.
Magistratus civitatis caput est.
Cavillatorem sequitur injurius.
Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Curæ est certamen præsidi.
Ne regnum affecter, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne doleas propter patrem absentem.
Neque ignotum illi præstetas.
Unus est servus domûs herus.
Dedra faruneulam persequitur.
Justitiam injuria premit.
Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
Dominum servus, & dominam sequatur famula.
Servum tritsarantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem solio & probum & improbum lavat.
Varias spargit præstigias præstigiator.
Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Bonus princeps commune bonum est.
O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Injuriâ injuriam cohibere licet.

Ma-

Λύχνος δικαίοις βλαπτὸν οὐδὲν βλάβει.
Οὐ κρίνον ἄκανθα τὸ καλὸν, ἀλλὰ τὸ κα-
κὸν.
Τὰ ξυνὰ, μὴ σὺν μόνῳ λέγε.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτῶ.
Δίκης ἄκμαιον θάλπος πυρί.

Κεφ. ε'.

Α'ετία, Α'ετοφόρος.

Ἀετὸν ἔρημα μόλις ἀετὸς τρέφει.
Ἀετὸς οἶκτον οὐδὲν οἰκτίρει κρέα.
Κλαυσὶ γλαῦξ· ὁ βρυχᾶται.
Θαυμάζομαι δ' ὑπὸ πολλῶν πτηνῶν.
Οὐδὲν ἀετὸς ἀετοῦ.
Τ' αὐτὸ τὰ βαρὺ ἰχθύσι μάρτυρες.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἠμεῖς μὲ πόθωσι, τὸ σ' ἡμῶν λιμὸς
ἀλίσκει.
Σώσον με βασιλεῦ μὴ σπάνιν ἡμέτερον.
Ἐνθα γὰρ ἰσθμὸς ἵκετο δεινὸν δ' ὠκεανὸς.
Γνῶς σὰ μετ' ἰχθὺς ἰχθὺ κρατεῖν.
Δαίμων ἰσθμὸν ἵκεσο ἵνα δεινὸν.

Δίφυ ἐν σχίσει μέλα γῆ μέσον δέλεαρ.
Οὐκ ἐς πόλιν ἀλαζὼν ἵκεο δεινὸν.

Κεφ. ζ'.

Πίτυς, Α'σφάλεια, Τ'ύπος, Ε'μπλοκή.

Ἔλαφος γὰ λαγωὸς οὐκ ταχέως ἐφίξε-
ται.
Ὁ φόβων μόλις, ἐλαφίτης ὃν ἔλαφος.
Οἱ ἀκριβασίας τηρεῖσιν ἄμοιροι πόνου.
Οἵους ἀνέμους, τοιοῦτα πλάσσεται.
Καλὸς ἰχθὺς ἰσθμοῦ τοῦ ἀλιεύ.
Ἡ σώζουσ νοεῖ ζῶσαν ἀρχή.
Καὶ ἀτρεμοῦς ἰχθὺς χρυσῆν.

Πλοῦ ὕπνου δεῖν τὸ ὑγιᾶ ἔρθρος ἄλθει.

Φίλτρον βροτοῖς ὕπνοισιν κάκιστον.
Σχολὴ γλαυκὸν ἄκαιρον.
Πλάτος βίου τίθησι σωφρονίστερον.
Ὁ σπόρος τὸ ἀλκὸς ἵσον.
Φιλόπονον ζῶον μέλισσα.
Ἔχουσ ἐν ᾧ ἐλάλει, ἐν τούτῳ μένει
καὶ Θεός.

Γεωργὸς μὴ λείπου ἄλωα
Οὐ τὸ πᾶν.
Οὐχ ἅπασι τέλειος ἦλθε ἀγών.
Μὴ τὸ μάλιστα πλουτεῖσθαι.
Καὶ ἀτελὴς, ἢ ὁ ἀρὴν ἴσον χθὼν ἴσχει
πᾶς μοχλικός.
Τὸ νέον ἄχρι τέλος ἀ μάθοις.
Ἡ τριῶν ἴσχα ἡμέρων ἴσχε.

Auſertus parens pueris buccellam vi aufert.
Neque flere neque lamentari regem decet.
Commune quod eſt, ne tuum ſolum dicas.
Ne injuſtè opes poſſideas.
Libra juſta juſtitiam ſervat.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illuſtrem heroa bellum nulla re privat.
Columna domus filii ſunt mares.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax eſt.
Pugna pro aris & focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla eſt.
Dimidium ſerva rex miſerate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flexit robur.
Multam intus lamentationem uleus excitat.
Membra & animum ſortem in certamine haſta oſtendit.
Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis ſimiles ſunt.
Qualis feſtus, talis colus.
Peſſime colit vineam aper.
Quietè dormiunt otioſi.
Etiam fuſus inſtrumentum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſanis membris medetur.
Onus ſegni impone aſello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laborioſum animal formica eſt.
Unuſquiſque in eo, in quo vocatus eſt, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Non quilibet callum & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum, & arator quietus erit diebus dominicis.
Nendo ſuperare civitatem, non facile eſt.
Non abſque ſonitu ſunt opera Vulcani.

Σίδηρος

Χάλυβ& κ) χαλκὸς πᾶς ἐκπαιδεύ σθη τῇ χει-
ρὶ τοῦ ἁπτομένου.
Περίκειται κ) ἄλλοις ἀφορμὴ φιλεῖν.
Οἶος ὁ ποιμὴν ἐκδέξεται ἀγέλην, ἵνα μὴ
ἁρπαγὴν ὑποδῷ ὁ λύκος.
Ἀγελαῖα φιλόστοργα κ) ἡδέα κ) ἁπλᾶ.
Οἶνον ἐν ὑδρίᾳ πρόσφερε, ἀλεύρῳ ἐν ὑδρίᾳ σπεῦδε.
Καλῶς εἶπεν ὁ φίλων ἄκουε& ἀκροᾶ.
Ἀ'ἰδλου ἀδροῦ ἀκροῦ ἀδροῦ ἀκροῦ &c.
Τοῦ φιλοῦντος ἀκήκοε, γνῶτε, ἵνα φιλοῦντι ὑπά-
ρχητε.
Καλοποιῶ ἀφορᾷς μᾶλλον χαίρω.
Διὰ δικτύου κύων& λαζύρου ἰχθὺς ἁλίσκεται&.
Σπογγίαι ὕδατι& πᾶσαν πολλάκις.
Ἡ μεγίστη τῶν παρθένων ἰδέα, ἡ ἀδύτῳ
ἀφιλία.
Ἀ'τὰ ἴδια ἡ οἰκειότης ἀσύγκλιτα τίλλουσι.
Ὅσον πλέον ὁ πόνος, τοσῷ μείζων ὁ ἡδονή.
Μάτην ὁ Σίσυφος φέρει λίθον.

Es & ferrum manuum contrectationibus atteritur.
Oves & capras cura custodit.
Congregat oves pastor bonus, ne lupus eas dissipet.
Otiosum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aqua subacta.
Egregie domum juvat vir impiger.
Magnum certamen, magnum meretur præmium.
Ab ignavorum consortio abstine, scitus ignavorum exiguum esse gratiam.
Molestum laborem manus recusat.
Non cujusvis est, cete in littore capere.
Aquæ guttæ saxa excavant.
Solicitudo cor devorat, & nihil prodest.
Absque sudore & labore nullum opus perfectum est.
Ubi major labor, illic major voluptas.
Frustra saxum volvit Sisyphus.

Κεφ. κ.

CAP. VIII.

Ἔρις, Φιλία, Ἀπιχθία, Ἐχθρὸς, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλλιβορίσματα, φιλαργυρία.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Σκέπτου ἀμυδρὸν, κρύπτε ὀξύτερον μα-
θητὴν.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.
Ἀ'γαθὸς ἰδεῖν ἰχθὺς μέλαινα, ὁ ὡς φρικὴ
ἐχθρὸς ἀρίστου ἀμυδρότητος.
Φαῦλ λόγοισι μῖσος.
Μὴ φεύγε ἐπαίνων ὡς κρυπτὸν κέρδος.
Ἐ'παινε διδύμους ἐπαίνους.
Ἀ'γαθὸν ἀκούειν ἔστι ὁ ἐπαίνων.
Μὴν γελῶ ποτε πᾶσι γελοῖα δέξαι μα-
λάσσεσθε.
Κύνες σίτοισιν μὴ παρὸν ἐμπίπτε ἐδέσμασι.
Λιτὸν δέξαι, λιτὸν χάρισε.
Παιδαγωγὸν νοῦς ἐγγύη.
Νεμέσιον μισεῖ πανδοκεύς.
Πολλὰ γέλωτα τῶν φιλίας διαφθείρει λόγοι.
Ὅταν δοκοῦσ' ὁ αἰσχύνων, ἐλάττων ἦ.
Ἐπιεικὲς μὲν χαλίνιον.
Δεῖ σὲ ὑπὲρ ἀξίαν παῖσαι.
Μανθάνετε, μὴ φαίνεσθε ἐκπέπτωκα λίαν
γονεῦσι.
Ὁ ἱερὸς φθόνος πλίνει.
Δαμάζουσι δόλοι, μᾶλλον ὁ μυελῶδες ὦ
κραγᾷ.
Εἰσὶ ἡ ζῶντες οἱ πλάκας κέρκους.
Μάμμας βρίσας λαγὼς φέρει.
Ἐ'στὶ ἡ φιλεῖς ἀγαθὸς ἐχθρὸς.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βοῦς χεὶρ τύπτει ὁ ἐπαίρων ἵππον, ἡ μὴ σκάλαι
φρονεῖν.
Καλεῖσθαι τὸ μὴ φιλοῦσαι,
Καλεῖσθαι ἡ ἡ φιλοῦσαι·
Καλεῖσθαι πᾶσι ἡ πάντας,

CLaudicantis conversatione uens, ipse quoque claudicare discet.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexuro similis est.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge socium in malis constitutum.
Hesterna gratia dormit.
Cibo indignus est assentator.
Ne anum improbam tuis unquam ædibus recipias.
Hospites pauperes ne negligas cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum nurus odit.
Plagrat nurus odio socrus.
Multus risus amicitiæ solvit vinculum.
Assentator cum salutat, vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Noverca ne attingas secundos parentes tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abunde accipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Infantis avia amorem pascit.
Socius fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandus struit.
Syncerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvere.
Et non amare durum est,
Et est amare durum:
Durissima omnium res,

A'πο-

Μηδένι φίλον ποιεῖ, καὶ ἐχθρὸν μὴ ποίει· πίστος γὰρ οὐκ ἀσφαλὴς φίλος.

Πανταχοῦ πάντα μεγάλα.
Ὁ πλοῦτος ἀφέλιμος.
Σχέσις φιλεῖ ὁμοίους.
Στέργε δίκαιος, καὶ ἡ μετάβασις ἀδύνατος μένειν.
Μισῶ τὸν ἀγαθὸν ἄρτι ἢ χθιζόν.
Τὰ καλὰ λόγοις, οὐ λίθοις κτῶνται.
Πολλοὶ φιλοῦσι, ἀλλ' οὐκ ἀναλίσκουσι φίλοι.

Κεφ. Γ.

Εὐθυμούμενα, λυπούμενα.

Κιθάρα δὲ Διόνυσον εὐφραίνει, αἰγὶς δὲ Ζῆνα.
Οἰκεῖος ξένοις, ἐν ξένοις πάντως.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πέπλον ξιφίαν, ἀλλαντα μυρτὸς ἀλείφει.
Καὶ μὰ πλοῦτος ἰατρὸς ἀνιάτου.
Ὁ λοιμὸς μὴ παραλύσας ἀλύει.
Μεμίανται φάρμακος ἄκρα.
Ἔγκειται δὲ τοῖσιν ἐδωδίμοις ἀίξη, ἰὸς μετοχή.
Βέβρυχε λύκος ἀγέλας.
Τὸ τῆς ἀμάξης κρεῖττον ἀμάξια ποιεῖ.
Οὐ πάντα τὰ ἄλγεα ἀλγεινά.
Δάκνουσι τέρποντα ἢ αἰσχύνουσι λύπης.
Στίζεται χιτὼν, ἢ μὴ ἀναβήσεται.
Οὐκ ἐξ αὐτοῦ ἐλέφας βοηλάς.

Θαλαττοῦ ἀνὴρ, ἐναίσιμα δὲ ὑπερ.

Βλάπτουσι αἱ πυρώδεις τὰ ὑγιαῖ ἀπολλύναι.
Ἐπὶ δεῖπνον ἀλλάντες χρεὼ ἀπὸ.
Μάτην ἐαλὼς δύσεις.
Καταζῇς χαλὸς λοιπὸν κλαύσεται ὑφή.
Σοφὸν ἐ ἰδὼς ὁ ἀπόγονος αἰεὶ τὰ ζωΐλου.
Πραπίδας πίνων λοιπὸν ἀλύει.
Ἡλίβατος ἢ ἄνω λόφος πλανᾷ ἄλγεσιν.
Χίλιαι ἢ χρεὼ δυοῖν ἀδυφάγοιν πίπτουσι.
Οὐ σφαλεῖ ἀμαρτήσεται ὁ ἀγαθὸς.

Κεφ. Δ.

Ἐλπὶς, φόβος.

Ὄλλυσι φόβος.
Πανταχοῦ πάντα μεστά.
Θέσιν πάντα φέρουσι.
Οὐρανὸν βροτοὶ ἢ πόλον, Ὄλυμπε τὸ πᾶν.
Ἐγχέλυς, πάρα δ' ἔλος.
Θάλασσα χάρμα ἰατρῶν πάντων·
Ῥᾴδιον ἀνδρὶ πολλὰ φέρειν.
Μετὰ τὸν ἰοστρὸν ἔξω βλάπτει ὁ πολύς.
Οὐχ ἅπας φιλεῖται πολυπόδας πρίζειν.
Ἀφορᾷν μηδὲν τὸ πάντων ἢ τὸ ζῆν μενεκλεῖ.

Accurre ante potest.
Neminem tibi adjunges amicum, priusquam cognoveris quemodo prioribus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet.
Qui ranuir, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matris consilia non aspernare.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula cum lupis cum quibus conversaris.
Multi mensæ amici sunt, pauci veritatis.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

Hedera quidem Bacchus delectatur, capella vero Jupiter.
Incolæ hospitibus, ipsa verò urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, esca stultos capit.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentans consolatione indiget.
Curas cithara collit.
Desertum domicilium dolorem auget, annus (seu tempus) minuit.
Cinciunum febrit quotidiana vellicat.
Certaminis robur irreprehensibilem facit.
Non omnia vulnera sunt sanabilia.
Discis delectabantur & jaculis jaculantes.
Pectus pulsa, & febilis vocula audietur.
Non simt maturare consilia lustus.
Vociferame uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immunis gaudium tristitia.
Frustra tempus terit spectator.
Cachinnatur claudus frangente tecto ilia.
Augusta via est quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyra sono saltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys & fides.
Non purgat peccata, qui negat.

CAP. X.

Spes, Timor.

Qui metuit, arma induit.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum & tetram, tonitru, & ferax terre facit.
Spondæ, prope est damnum.
Favor fovet spem miseri.
Facilè timidos terret strepitus.
Post testum venienti calceos non vendit.
Non quilibet crepitaculum stridens metuit.
Accensa domo proximi, tua quoque periclitetur.

Nulli-

ἡσυχίαν πάσῃς αἰδοῖ.
Καλὸν τὸν νέον, λοιδόρει.

Κεφ. ια.

Ἀγριόθυμος, φιλαίμων.

Ζ ήφιλε ζαφελῆ κραδίαν ἡμῖν.
Ἰὸ πάτερ ἰὸ μάμμα δόξ.
Πλατεῖαι πάσῃς αἰθέρα ἰὸ χόλος ἀφρὸν ἔρπει.
Σκύλακος δυμὸν ὑμνέω.
Σκύμνον κρεπιῶντ᾽ ἀσκὸν ἔχων ὑποδρᾷ.
Ὁ λύκος τὸ σφέτερον ἦθος ἐν ἕῳ σωζόμενος ἀπόλλυσι.
Μετὰ δὲ ἰδόντας, ἰὸ πᾶ Ὀλύμπου κτίσις.
Καὶ ἀνθρωποι πτις, ἢ ἴδῃ ἀμαυρίδιον δακρυόεν.
Ἀγριόθ᾽ αἱ σίδαι ἴφι, μᾶλλον λέοντες.
Ἀκρότ᾽ ἰχῆ ἀπαραιτήτου κύων δηκτηρ.
Τίγριδ᾽ ἔλκει ἀγριόκοιτος. κύς.
Βλακῶν ἐ ἀνδρα δυμὸς οὐ ἰφθίμοι πτοιεῖ.
Ἀτυφοῦς μισόθ᾽ αἱ τύπτει γένος.
Τυράννοι οἱάνπερ ἢ λύκων πυῖ ζώουν, ἀλλ᾽ αἱμοβόρ᾽ ἀνθρωπείων χρεμπτόντες.
Νάγ᾽ ἀκλαύστως.
Γ᾽ πάντα τὸν ἀμὸν κρόνος ἐκλέπτει ἐκάστ.
Πάλλαται, καὶ αφέ᾽ ἰδὼν ἄμυξεν ἀμφήν.
Χαλκοῦς βασιλῆ ἰὸν ἐκ ἔστ, καὶ ἐ ῥίζα.
Ἐ᾽ γαῖαν αἰνὸν δολιῶ ἐ κλοπῷ βόν.
Εὐλόφου ἀγωγὰς χαλκαμάρου πτερυγὸς τύπλαγμ.
Ὁ᾽ πτόησιν τῆς κρόνος ἔστ ἐπόχ᾽.
Νάστη πυρὸς ὅς ζωπυρεῖ πυρκαϊάν.
Ἐ᾽ λοὺς ἰλέῳ᾽ ἐκ αἰδεῖ.
Οἷα ἐ ἐπίζει σοφὸς ἀλκτὴρ κἀλλιόνη.

Κεφ. ιβ.

Πάλλων᾽, Εἰρήνη.

Α Ηδὼν μὲ κὲ μαλλον κραδίαν ἀνδρ.
Ὁ᾽ μαχ᾽ πάλλ᾽ κἀνδάνων ἀδίν κερδαίνῃ.
Λύτρα νικῶ᾽ τίθ᾽.
Δαλιχὰ ἐρείπει ἅδρα δάπεδα ἄλτη.
Τοξότης ἄντρ᾽ ἐκείθεν.
Τελλὰξ ὀφρυόεντος πέτρου ῥίψ.
Ὁ᾽ λχη᾽ Α᾽ρης ἐπέχ᾽ ἔλεον, ἔλυσε δ᾽ πάλαγος.
Τρόπαιον πολλοῖσι πόρευ ἐ ἀνάκτ.
Ὁ᾽ γλῶσσ᾽ ἐκ ἄλλοτ᾽ πολεμῶ᾽, ὑπὲ νίκου δόλεται.
Νικᾷ ἔρα πόνου.
Α᾽ μιμνήσαιτ᾽ ἄμμι καὶ ἀγωνίζ᾽ μὴ λῶ᾽ ἀκμάς.
Ἰ᾽ ἀδε ἡ λαμπὰς ἀθάνατος μάχεσθαι.
Ὁ᾽ λχεῖ ἀνάγκ᾽ ἔστιν ἔρυμα ἔκρυβεν ἐ ἀνάκτ.

ἀτονίαν ἕρνυσι κάνεα.
Occultare morbum, funestum.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

VEhementes cùm vehementi optimè conversatur.
Supplicis lamentationem nemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui irâ flagrat.
Ciliuni iræ indicium est.
Pectus misericordiæ fons est.
Deglubere oves non est probi pastoris.

Iratscentes odit conditor Olympi.

Quamvis jubeam quidam, non tamen sævis opem ferre decet.
Delicix tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Tigridis evita sodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapsus.
Odium irámque crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, sed humano sanguine satiantur.
Pusillio terribilia minatur.
Milvum comedens & ipse milvus eris.
Circumspice, & mitis sis, qui plausirum quæris.
Apum examinis regi jaculum non est, neque pungit.
Damnum in sinu horribilis Furia pascit.
Laxatis disciplinæ habenis malitia oritur.
Homicida judicio obnoxius est.
Patris matrisq; soror vibices pueri solatur.
Nescit misereri mensa coquinaria.
Sola miseria ad misericordiam via est.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

NE ad pugnam provocet aquilam luscinia.
Præter pericula obsès nihil lucratur.
Rixa rixæ causa est.
Proceras dejicit arbores procella vehemens.
Sagittarius absque pharetra. (mens.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, truncos verò corporis plurimos.
Ad scopum collimant hostes turri in alta.
Quem bellum reformidans non perdidit, à morbo tribulatur.
Superatorum turma.
Insuperabilem pertet & debilem bellum domat.
Rectus & curvus adversus se invicem pugnant.
Homo imbecillus iram gerere non valet.

X Bellum

Πάντα γὰρ λαλήσει ἄλογα.
Εἰκὼν τοιοῦτος ὁ λόγος.
Ὅταν κακολόγος ἐκλαλῇ ἐν αἰθούσῃ,
Ἀμφὶ κραιπάλῃ ἔχεται βάλλων ζωρόπλατα ἑρμῆνι.
Μετὰ ἀλαλὰν ἐπάνυσις ἀκοντίου.

Κεφ. ιζ.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾴδιος οἱ φαῦλος κακόνοια πλησίον
Τὸ κακοήθειον.
Κἀκοῦ κλέπτῃ ἀεὶ κλέπτ' ἔθος.
Ἀμοιρὸς ζήσει τὸ καθ' ἑαυτὸν, οὐ χρήσεται
ἀγαθῷ.
Ὄψα ἀζήλωτον, οὐδ' ἄκρατα ἡ συνήφεια,
οὐδ' ἀκυρόλαν τέρψει, ἀλλὰ φήμα κρυπτὴ
ἀφανῆ.
Ἀεὶλαλήσει φήμα τὸ μὴ ἐν τοῖσι πᾶσι εἶναι.
Τὸν ἐξαίφνης λόγον, ᾧ τις ἐπὶ σοὶ ἔλεγε.
Μίσησε ᾗ οὐ σὸν ἐγκώμιον ἄγειται,
Ἀμβλεῖ δὲν μὲ ἀλόβῳ πεύσεται φήμα.

Κεφ. ιε'.

Μαῖδες, Παῖσι.

Βόσκε ἑαυτὸν ἐπὶ ἀγαθῷ.
Οἱ ἀφάντως ἐν πίστει λαῖδα, ἀλλὰ
χρῆναι.
Μὴ κρῖν' ἐμοὶ τὸ κρίνειν, ἀλλὰ τὸν ὑμέναιον.
Πλοῦτος φὼς μὴ γνώσεται, εἰ μὴ ἀλαμπὲς.
Ὁ γραῦς οὐ τίμιον ἐλλόβιον δῶ.
Οὐχ ἅπαντες πάντα δέξιοι.
Ἀκμὴν ἔστιν πᾶσι χαίτη.
Οἱ δόντες ἢ κρόδον γλήγουσι.
Βαυκάλια δόμον αἰνῶ ἀφανῆ.
Μίσει μ' πᾶσι ἐμοῖς, ἀλλ' ἐν ἄγαν
ἐρῶσι.
Ἐγ τυθῶν σωτηρίας λοιδορῶ ᾗ σωτῆρα
ἐν θεμελίῳ λοιδορεῖ.
Μαῖδες ἀρετὴς αἰσχρὸν.
Αἰσὶν ᾗ μαθεῖν.
Ἐν ἐκκοπῇ ἀναβλάστει κεφάλαι.
Ἀπὸ τῶν πάντων χρήματα πάντα.
Καλοῖσι μεμέλησα λόγοισι.
Κατὰλεῖ οὐ ἔστιν πλουτεῖ πάντα.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μαλακὸ ἐν σώματι, ὀχυρὸν ἐν ψυχῇ.
Τὸ λεῖ μαλακὸ δίκλιν χείλεος πλατύ.

Κεφ. ιϛ.

Πλοῦτος, Ὄμιλος, Λίθοι, Ταφὸς.

Ἐγ τῶν τὸ λεπτὸν ἀνήρατός ἐσι, ᾗ ἐ
ἀνεῦλεν ἔστι.
Ἀκαὶ κάτ ζητῇ κατορθῶσαι, τὸ αἰθέριον
τε μὲ λελῆ.

Quævis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uxorem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactant terribilia eructa, flant.
Post acclamationem bellicam jacula vo-

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

FAcile improbi malitia sua aspergunt probos.
Qui semel furatus, semper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, non rempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, sed fama bona & honesta.
Magna fama quod nihil est, esse facit.
Sedere jubeas eum, qui tibi sedile præbet, & erit tibi gloriæ.
Turpitudo & scelus laudem suffocant.
Pertransit nisi suffocetur statim fama.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

NOn producit racemos spina.
Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Ne judices videas pulchritudinem, sed mores.
Plaga dotis auriga est.
Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Gallina ova pariens libera est.
Non omnes tiara digni sunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantacores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
In stadio salutis ultimus & primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus est.
Verbera & vibex.
Suam quisque pellem portat.
Dignam patellæ operculum.
Cessantem punit flagellum.
Nunquam ventrem explet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, sulcus in agro. (lis.
Quod dulce est scuticæ instar porcos impel-

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas.

SI omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Accedat licet mitra ornata, non loquitur quæ placere possint.

E 3 Ver-

Σ'ωφρον φίλον, μᾶλλον ἢ σαυτῷ λέγε.

Γλῶσσα σχετλὰ ἐξυπτίας ἀκμὰς ἔχουσ'.
Ἐγὼ λόγῳ σὺ τῷ φαρμακῷ δόλῳ.
Ἀνὴρ ἄπιστος λόγοισι δεινοῖς κεκαινόκοπος.
Τυφλὸς ὁ μὴ μαθὼν λόγον.
Κἀκὸς μὲ πυρέσσειν σῶμα, νοῦς δὲ μὴ λόγῳ.
Λόγοις ἀνὴρ ἁλίσκου ἢ λόγοις πολέμιος ἴσου.
Λόγος δυσλυτὸς ἐν χλιδῶν μειρακίοις.
Μαλακὸν ἦθος κρεῖσσ' ὁ ἰσχνὸς καὶ φαῦλος, καὶ δικαίους ὀχλοῦντας ἐκβαλόντες.
Βραχὺς λόγος τὰ φθονήσαντα ἐρεῖ.
Γλῶσσ' ἄκρον τὸ κακὸν ἀνθρώποις πολύ.
Ἐχθρὸς λόγος τοι καὶ ἀπόντων ἐμοὶ ἐξ ἄδου πολλῶν.
Οὐ χ' ὑπνῶν μὲν πάντα τὰ ὀρνίθια, ἄλλα δ' ἐγρήγορε. μυθ.
Βαρυβρόντων ἔφυσε δ' ἀκόλαστον στόμα.
Ὦ κακὸν ἀλλότριον ἀκρόασις.
Ἡ γλῶσσα μου τὰ λεγόμενα ξυναγαγέ.
Πέτονται ἰχθύες ἔνδον.
Μάθοις ἂν ἀνδρὸς τὸν τρόπον.
Ἀκριβὲς λόγῳ κανόνι τὸ ἴχνος ἀνδρὸς τίου.
Φθόνος τὸ δὲν κακὸν ἀνθρώποις λίαν.
Οὐκ ἔστιν, ὅτῳ ἐγκαλεῖ κακὸν ἀγορά.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ἐπιχαλᾶται ἀγορά.
Οὐδὲν κράζειν λαλιᾶς ἥδιον, ἢ κεκράξεται.

Κεφ. ιϛ'.

Ἐπιχθόνια, Μέταλλα, Τὰ φυτικὰ, Ζῶα.

Δ Ἐ'χεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δ' ἀλκὴν φωλεός.
Λάφυρα φέρει κίμινος μέλα.
Ἐκ κίμινου παρέλκεται.
Τί καφῆν ἢ μέλαινα;
Λύκῳ κρίνῳ ἴσοια.
Τὰ κίτρια χρυσὰ ἐρέμνοις.
Κάρυον μὲν ἀκανθῶδες, τὸ καρπὸ δὲ λίπος.
Κάνναβις οἶκον κρατεῖ.
Κάνναβον δ' ἔδει κόμαν.
Εἰ μὴ σοι λύκος ἦν ἐν ἀγρῷ ἀφ' Πᾶν ἀπερυκάνοντι,
Χίονας ἴσχε σταλάζειν, ἵνα πτελέαι φύλλα ἔδωσι Σάτυροι.
Ἐλάχιστα ζῶον ἐλέφας μέγιστον ἐλεφάντων τιτᾶν.
Ἄκανθ' μὲν ἀκάνθης.
Φίλα μὲν ἀλώπεκες, ἀλλ' οὐ δι' ὀφθαλμῶν.
Καρύαλλα βοῦς ἐσθίει ἐρεθιζόμενα φ' ἥδονῆς.
Βυσσὸν ἢ ἐρίθακος ἀλὸς λάσιον.
Βρύον δ' ἐλάτης, ἀλλ' οὐ δι' ὀφθαλμῶν ἴδε.
Ἰχθὺς ἡδὺ φύσιν βίον, ἀπὸ βυθοῦ,

Amicorum magis quàm tuam ipſius laudem prædica.
Lingua mala acutior cuſpide gladii.
In opere exiſtens fur non vociferatur.
Noxia ſortitur crebra maledicos.
Inanis eſt vulgi ſermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò ſermo.
Verbis penſa, verbis qui ſuadet tibi.
Impudicus ſermo deliciis adoleſcentum frangit mores. (minat.
Conſuetudo malorum bonos mores contaVoci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet. (ſum.
Jaculatus verbum aliquis non recipit turInimicus quidem mihi ille eſt, æque ac portæ inferorum.
Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Balbutire licet, donec loqui poſſimus.
Sicut fur furata clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, reſonat.
Strepitus aquæ remo percuſſæ piſces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Accurata ſermocinatio principis & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honeſtos turba impudentium.
Non vocem, ſed viſum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium eſt.
Cavillatorem illude.
Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

CAP. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

EXcipit fumum caminus, vulpem verò ſpelunca.
Peſſima arbutus fert poma.
Ex cauda calceamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo ſimilis eſt ſiber.
Fulvus color amabilis eſt.
Appellente hordeo in furno toſto, mala appellunt.
Fundamentum domus trabs eſt.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi coſtus non eſt, præteribit Pan diverſorium tuum.
Quando ex malo punico butyrum elicitur, ſiſet in ſerpillum ſylveſtre mutabitur.
Minimum animal pulex ſalto maximum ſuperat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena eſt, ſed non in oculis.
Lydorum condimentum, apiumque cibos Bruchus averſatur.
Hordeum madefactis & piper eis reliquit.
Muſcum quidem hinnulus, ſed non ellebo-rum devorat. (nèque agro,
Echinus marinus ligno ſaliganti non indiget.

Θαμβεῖ ἀρότου ἀρώτωρ.
Φύζει ἰξᾶτης μαχη.
Τὰ χόρτα ἀκμάζει βλαστ χρόνῳ, ἀν ἡ σπορὰ ᾖ θη.
Σκληρὸ βίβλος ἀ βόδη, ἀπαλὸ βόδον.
Ὁ χρὸς βαλιὸς ἀ φάρμ.
Βαλιὸν ἀροῦσι βοῆται.
Τὸ σπαρὲν ἀκμάζον σαλεύει νέφελαι ἀ διάκτι.
Τὰ ἄγαν ὕδατ πυρὸν σήπει.
Ὑδατ ἔρημ ἀναίρει, ἀηδόνιλος μάχεται.
Ἰβὶς ὄφεις ἀναίρει, μέλισσαι μάχονται.
Τὸ μὰ ὂν, πῦρ οὐ ἴχν.
Ἐν κολωνοῖς δρόμος ὕπνῳ ἀναπαύει μάχε ἀβλεπτίαν.
Γαλῆ σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κρειῶν αἰτία.
Καυμάτῳ ἰσχνύζ κριθάρινα ἐν λιμοῖς.
Διαπρὲς ὀφρ χλόαν, ἡ ἡ χλοάσουσα ὕλη.
Ἀροῦς πυρόσπαρτ πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Ἀσκωλὴ οἱ ἵπποι ἀχθ βαστάζουσι.
Πανίλλος οἰκοῦσι θηρσὶ διὰ μεγάλην ἀτρχ πανθίαν.
Οὐ πᾶσα ἀγρὸς ἐδρεπτ ἵχθ.
Οὐδάμια ἐμφανὲς χρόα.
Καλαμίνης κίνητ μοῦσα ἀγγυτ.
Ἐν πλήθεσι πλῆθος κρίνεται.
Οὐ ἰσι χόρος ἀνὰ σκολιάν.
Ἅπαντ τὰ κακὰ τ ἀνθρώπου ἴδιά ἐστι, ὅταν κ τὸ μικρὸν τ βοός.
Εὐχυτ κραυγὴν ἀ ἀμαία περὶ σώδινι.
Ὅσα πολλὰ μόχοι, ἐκεῖ πολλὰ ἴσαται βόες.
Καρκῖν βάδισμα μιμεῖται.
Οὐκ ἰχθ φολίδας ὁρᾷ.
Δάκνεται σῦραι χείρ ἰξευτ.
Μὴ ῥᾳδίως λαβοῦσ λίθον βίβρωσκε.
Ὁ ἀμφὶ σ ἀ μίσφ.
Ἐν σπαμοῖς κ λίμναις αἴθυια.
Ἴδα φύει Κίκυνον ἴσον ἀνέρι ἱέρακι βροῦ.
Ἐν χείνῃ λακεδαίνδει.
Ἀμνὸν ἐξ ἀχ ἀμάσσει ἴσθι.
Ταῦρ ὁμοῖς ἄκμασι πολῖ.
Νεῦρ πολυκάμπτ πᾶσ χαλᾶται.
Μὴ ἐν ζῶσι μίθυ ἔμφυε χίονι.
Βαῖς σῖτ ἰσὶ, ἀσθμὸς βαῖζ κ ἴσχ ἀνάγ.
Χρεμπίζει πολὺ ἵππος ἀσπάσιος.
Τὸ πρὸ φιλεῖ πᾶσι.
Οἶδε κ ἀλώπηξ.
Οὐ τὸ μάκρα ὑμῖν ἐξ κάκ.
Χαρὰξ μάχε ἀ χίονι μάλοι.
Ζαλᾶται κάδου κρίου τίρσις.
Ἀσκελὴς ἴσις ἴσα κακὸς κρεμάμενος πάσσιν.
Φύλλον ἰξᾶσι δρυΐν.
Χίονι κλάδοι διαφθείρ.

Phasianum primi custos atque inspector est.
Nutris lenticula Latum piscem.
Rosa senescit brevi tempore: ubi verò transierit.
Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Baroni pisci lanam ex corio consutâ indait.
Sibilando crocodilus terrestris & torpedo non fugantur.
Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat qui corvũ mundare conatur.
Quod non urit, ignis non est.
In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Mustela sylvestris animal parvum magnorum sæpe malorum causa est.
Urens scintilla vittam non curat.
Irrigat ros herbam virentem, & calor solaris tepefacit.
Arbore dejecta quilibet ligna colligit.
Grave onus asini portant.
Variæ aves per sublimen aëra pennis volitant.
Non omne forum capras habet.
Fructus immaturi nullus est usus.
Cucumbitæ vis cumila ignota est.
Pulchertima sanajugera, quæ in humidis & herbosis locis sunt.
Non est regio, quæ vermibus careat.
Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ubi multi sunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Cancri marini incessum imitamur.
Caret squamis rubeta.
Porcellium alens porcum habebit.
Non facile friabilem invenies lapidem.
Umbilicus medium occupat.
In fluviis & stagnis mergi.
Ida mons ibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ex juncis facti sunt labyrinchi.
Vitem non lorum Ixiædit.
Terram ros fertilem reddit.
Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Non fit ex spelta vinum merum.
Latrante uno, latrat statim & alter canis.
Hinnit pullus equa absente.
Humida quæ sunt anas diligit.
Turget etiam grossus.
Non absterget nigredinem corvus.
Absque pediculo pomum non crescit.
Laurus Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Ferit lumbos fœtum Persicum.
Medetur visceribus clibadium.

Εἰ δὲ χειρὸς ἀλγήσει ἀπὸ ἄκρων φαρμάκων χρῆσαι ὑγροῖς.

Τῦρον φαγόντι πῖνε ὕδωρ.

Θοὰ συβίνας ὑφὶ αἰσὶ αἰγιαλὸς ἢ ἀκταῖος.

Ἐ᾽ν πόντῳ βῆς γίνεται.

Ἀγαπᾷ μᾶλλ᾽ ἀρκτος.

Οἴστρος, ἀκούει, ἢ τὰ ἄλλα ἑκαστα ζῶα ἐπιζῆν βούλεται.

Ζωὴν σῶμα κρίνει.

Ἐ᾽ν πόντῳ σαφηνίσαις.

Χειμῶνα φθίνοντος ἢ ἐμέσῃ γλαυκός, πίνοντας τὸ βοῦτυρ ἀνάπαυε.

Οὐ πᾶσι καλὸν μῆλα γαλιδίῳ.

Μυθὸν μωλύζει κακοπάθεια.

Νάρδον ζωλικὴ ἀνανεῖ.

Ἄγριος ἰχθὺς φύλαξ ὁ λύκος.

Λέβης καὶ λαοὺς ἢ, μηδὲν ἀγαθὸν ἐργάσηται.

Ἀλλοίωσιν οἱ μὲ λάλοι, ὁ κακὸς δέ.

Οὐ πᾶς ὁ κρίνων μάκαρ ἰχθ.

Ζάλωνται τὸ αὐτὸ ζηλώσει.

Μαστίζουσι σοφίσματα, ἐκ ἀνθρώπου ἴδιον.

Τὸ θεῖον ἴσον ἀνάγει.

Κίρκον ἀφυπνίδιον κρύπτε ὀγλωσσότι.

Γυῖῶν λίθον ὃν πυκά.

Κυρτὴ μάμμη ὀγλώσσου ἀνανίζει.

Κίνησε ἀλεκτρυὼ εἶναι κακοῦ.

Ἐλλάχνου ἄμπα ἴδη κρόμμυ ἐκ ἰσθμοῦ.

Γαργαίρει διὰ κακοῦ ἐκ κακοῦ.

Θάνει ἢ ἰδρὼς σὺ πολὺς ἀνίη.

Ὀγδοηκοντούτης ἀκτινοβολοῦντος γαλῆ τρέγουσι.

Αἰγιαλὸς ἐκ σαύρας ἀφθόνου.

Χαίρει λίαν μεγάλως ἄγχει κίρνει.

Ἐλάας ἐκ κόπῳ τρίβου μόνος ἀμύρχ.

Ὀγκώσει μόνος ὁ κρόκος.

Ἀνιᾶς πόνος ὑπνος ὑπνος.

Σκορόδια ἀδυνῆ πόνος ὀχ ἕξει.

Γαγλίον ἱμὼς διδοῦν ἐκ ἀκούσῃ.

Οὐχ ἅμα τῇ ἀμπέλῳ χρυσὸς ὀδ.

Χλόα κοπρολας χλόα ἀναλύῃ.

Οὐ φυσᾷ μιλτός.

Κτηνος ἢ ὄϊον ἐγκυμὸν ὀδ.

Θέρτα ἐκ ἔρχῳ πολλὰ ἀλγεῖ τίκτει.

Ὀμφὲ μέμονα ἰσθίει ἄκρατος.

Ὀγχώσει κλάδος ὄρνιθος κορθύλος.

Κολλᾶν σκολοπένδρα σῶζει.

Ἢ λύζουσι ἐγκυλὸς ἓν ἀνθρώπου νοσεῖ ἰχθ.

Θάμνον ἐκπλῦνε εἰς κόπρον ἐκ μὲ ἰσθίῃ.

Καὶ ἐγγίλλ ἐνδὺς χρυσός.

Οὐχ ὁμοία τῷ ἐπιλήθῳ γαλιώνης.

Si porro Chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.

Latum piscem pinsens humorem habebis.

Acuti sunt alvearis apum inspectores parus & crabro.

Ex vitulo bos fit.

Mel diligit ursus.

Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium corroborant vitam.

Vitæ signum pulsus est.

In insula olecum punctim cædit.

Frigus fugientes & imbres grues ad oceani fluenta volant.

Una hirundo non facit ver.

Putrescit allii caput resectum.

Nardum immaturè carpit imperitus.

Optimus hœdi custos est lupus.

Cervix jumentorum, licet glabra sit, tamen habenis debetur.

Alabastrum nisi album fuerit, non est bonum. (habet.

Non omnis asinus lineas nigras in collo

Jungitur cum tritico xinania.

Balare oves solent non homines.

Ex auribus cognoscitur asinus.

Flos, quo tingitur purpura, atque insuper ornatum superaddunt.

Lædit nimia pluvia segetes.

Adunco prædam rostro vultur rapit.

Stercore pollujt nidum monedula.

Vitis pedamentum & superciliium petræ non exhilarant vomerem.

Splendet in olla testacea thymus.

Docet etiam accipiter pullos suos.

Ossa pinguedine obducta felès arrodunt.

Ulula in cœtu corvorum.

Gaudet leo, ubi magna præda potitus est.

Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.

Solus asinus rudit.

Viscum pini sudor est.

Qui smaridem aspernatur, neque cetum habebit.

Nervi contortionem planta virens non sanat.

Non omne id, quod fulget, aurum est.

Anserem emittens, anserem recipies.

Platu distendi bulga nequit.

Aries oviam dax est.

Flores in horto magnam pariunt voluptatem.

Tenui funiculo facilè asinum ligabis.

Tripudiant surculi stolone amputato.

Calcat squillam scolopendra.

Singulticus gallina non statim pullos habet.

Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.

Orontii quoque succus unibis est.

Haud similis est ciceri galiopsis.

Θαῦμα οὐκ ὀφθέν.
Τοῖσι σίμωσιν πόλος.
Καλὴ ἡ κρήνη, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ἰὸν ἔχει.
Οὐχὶ ἅπας μετέωρον μάκαιρα φέρει.
Νυκτὸς κραιπάλη ἐκ ἡμέρης, ἀχρὶ δείλης μεθύει.
Ἐσθὶς μαλακὴ ἐκ χαλεπὴ τράπεζαν μέλαν.
Ἀνὴρ δὲ δεξιὸς ἀεὶ ἐν πᾶσι.
Ἀλλ' ἡ δεξιὸς καὶ ἀριστερὸς ἰᾶται ἕκαστα.
Κλέπτοντα δὲ πίονα μόνον χόρτον μὴ φάγοι.
Ἐπιβούλου ἐν στρατιᾷ φύσις.

Κεφ. ιζ'.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

Πλοῦτος Λεοντίδη βόσκουσι μία, ἡ σκυτοτόμος·
Ἡ δ' ἕλε, τὸν φόνον λαθὼν ἔλαθεν δόμους.
Ἐμόχθει δ' ἀμφοτέροις, ἀνὴρ λύκος ἐν ποίμνῃ, ἀλλὰ
Τὸν βόσκοντ' φίλος δ' ἄλλον βοηθήσειν.
Περιβόητα δ' ἐγ' ἰχθὺν κρύπτ' ἀνοίγουσ' ἔμμηνα λυμένας.
Οἰκοφθόρε δράκοντος κρύπτουσι πᾶν κακόν.
Ἐν λακκῷ πλουσίῳ ὡς κίρκον βαλλόμενον, ψυχεῖ.
Πανταῦθι ἐξ ἀδὺ ἐξαίρετα.
Χρυσὸς καὶ λίνεα ἐστὶ ἡ ἀργυρᾶ, λίθοι ἡ ὀστᾶ
Ἄκρε ἐπὶ ψαμμοῖσι σκολοπενδρῶδη δαιδάλματ'.
Δυὰ ἡ φθόγγοισι ἓ σήματα.
Τὰ τὰς ἀνάγκας δυσλύτους πᾶσι κατάγει.
Μίσει ἔχουσι τὸν ὄντα μᾶλλον σοφόν,
Πλοῦτος τὸν κακὸν βίωμα.
Οὐκ ἀεὶ τοῖς πλοῦσι πλοῦτος ἀνδράσι δίκαιον ἡ χρῆσθαι.
Χίλιοι τοῦ ἑνὸς ἐσὶ σοφοῖ ἀνδρὸς ἄπαντες ἡ χρῆσθαι.
Οὐδεμία ἐστὶ τύχη μόνη.
Τὸ, ἐξέπεσε φθόγγος ἔφυγε βοῦς λευκός.
Νῆσος Λέσβος ἀργυρᾶ.
Τὸ χαλκοῦ κτῆσιν πᾶσι τὸ πατρῷον.
Λάπατος ἐν δυσλύτοις κλοιὸς πλοῦτος.
Ὁ πλοῦτος ἐστὶ ψυχὴ ἡ χρῆσθαι βροτοῖς,
Οὐ κέκτηται ἀμέλει ἀνὴρ ζημίας.
Τοῦτον χθὼν κρύπτει.
Μὴ μοι χρυσὸς ἀλλὰ βίλλα, ἀλλ' ἃ ζῶμα φέρει.

Thasius lapilla herbas ad tingendum aptas non habet.
Corrumpit lilium fetor.
Affligit stomachum loligo.
Mulcet viscera lumbumque ilicium.
Non quivis anxiè cogitans papaver decerpit.
Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Apibus quidem dulce stillat mel rosas.
Inde verò aranea grave venenum bibit.
Absinthium & amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Diuturnus ex defluxione affectus, & picem, vix tollit garum.
Nascitur in hortorum areis elleborus.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

Opes Aristidæ bucula una, & lapigera.
Erat ovis: His famem expulit a janua.
Privatus autem est utraque: ovem enim lupus occidit, partus.
Buculam: pauperis verò perdidit armentum.
Pera verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.

Si resonat nummus, qui in sacculum immittitur,
Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Aurum sanè & argentum pulvis sunt, & ipsi
Lapides in calculosa maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit,
A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id, quod passurus est,
Lubrici sunt fortunæ gressus.
Non semper desiderio satisfacit calculus.
Vel mille calamitates sunt inter calicem & labra.
Nullum infortunium solum.
Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidi.
Nervi belli argentum est.
Fortunato omne solum patria est.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes sunt vita improborum hominum.
Pessimus simbrivarum ornatus est census.
Nummus est anima & latitia mortalium.
Non omnis dies damni expers est.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.

Alexis

Αἰγιαλὸς πάντοτε ἀσπάζεται κλύδωνα.
Δ' γραῦλιν πᾶσα κραιπάλη, ἀχθος, ἀμύητον πάντων κακῶν.
Ὀ γραῦς δὲ ἄνθρωπος πολλὰ ἀλγήσας, ζωμὸν ἐν ἰχθύσι.
Τὸ γῆρας πάντων ἄνοιαν ἐπιτίθησι.
Λιμὸς, λιμὸς ἡ πόλεμος καὶ ἀνὴρ λοιμός.
Λίθος ἡ ἀνάπαυσις πολλάκις τίνων ἡ ἀμελούντων.
Γῆρα ἰχθὺς πάντων ἄριστον.
Λίαν χαῦνος ῥίψ, χρήματα ἡ πλοῦτον οὐ σῴζει,
Χρήματα ἄνθρ.
Λιμὸς ἄνθρ.

Κεφ. ιη.

Χρόνος, Ἥλιος, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἔσπερος ἡ ἡμέρας τέρμων.
Τέρπνων καρπὸν ἐπιμήκης μολύνει.
Ὀπώρα ὁ κολούων πρὸ ὥρας.
Χιτῶνα, χλαῖναν τε γᾶν κρύπτει.
Λίψ ὁ ἀκμαῖος ἀμπέλου αἴθων.
Ἔχει ὁ ἵππος μῆνας δύο ἡ δέκα.
Μὴ ἐν σκοτίᾳ ἴδωσι.
Οὐκ ἀεὶ διὸς ἔσται, ἔρχονται χεῖμ.
Τίκτουσι αἰὼν ἐκ ἐλπίδος.
Πάντα χρονὸν τὸ ἀδῆλον, ὅταν ἡ φίλος ὁ καιρὸς κρίνει.
Ὀλόλυζε ζωὸ λύκοις καιρὸ ἀναλίσκοντος.
Ἀλλὰ λαμπὰς βίος.
Τὸ αὖθις χρόνῳ μακρὸν ὄφελος.
Τρέχει λευκάδας ὥρας ἱππεύς.
Ἔργα νέων, βουλαὶ ἡ μέσων, ἀρχαὶ ἡ γερόντων.
Χειμὼν ἄνευ πυρέτου, θέρους μὴ ἀρτίως.
Κρόκος ἐν σίλλῃ ἁδύ, ὄφρα μάραναι ἐτησίαρχος λάμπει.
Γῆρυς γάνυται γέρων.
Τῶν ἀκμῇ ἑστὼς ἐπὶ τὰ μέλλοντα σκοπεῖ.
Τὰ ἀγήρατα ἄριστα.
Ἡμέρα ἀθάλαττος μήτηρ ποταμῶν.
Χαλκὸν τὸ γῆρας ἐστὶ ἀνδράσιν βάρος.
Εὖ σοι τὰ μέλλοντ' ἔξει, εἰ τὰ παρὰ δὲ πάθες.
Ἥλιος βίος ἀνθρ.
Πέλας τὸ ἀλλήλων ἐν γῇ φαίνει.
Παλαιὰ τρέχας σκιάμαχε, ἀσύδετε.
Ὕδωρ ἄκρατ μισθοῦ.
Ὅτε κρὶ κριὸς, καὶ χεῖμ.

Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Grave pauperias malum est, & intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani sicut venti sæpenumero vagiscur non habentes jus esculentum.
Fortuna cardinem movente benè nobilium agitur.
Fama, pestis & bellum popali sunt pernicies.
Gemmas & Arabicum lignum juvenes sæneisque in pretio habent.
Propria domus omnium optima.
Mortem Parca affert, opes cursus ac facultates aufert.
Divitiæ virum facinut.
Vestis virum facit.

CAP. XVIII.

Tempus, ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

VEspera dici terminus est.
Arefit gramen veniente Autumno.
Ætatem non tegunt tempora.
Tunicam nix lanamque accersit.
Urit matute urtica vera.
Habet annus menses duos & decem.
Lanugo annos prodit.
Non semper æstas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicuti aurum ignes, ita etiam amicos tempus judicat.
Ululat cum lupis, quando tempus postulat.
Exsiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Ferræ instar annus curris.
Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Cum approperat hyems, chorotæm non lacerabis.
Dum aurora fulget moniti adolescentes flores colligite.
Incurvat genu senectus.
Ætatem plerumque indicat lanugo.
Antiqua sunt optima.
Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Grave senectus est hominibus pondus.
Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Vigor ætatis fluit, ut flos veris.
Vespera, quanta pars staminis confecta sit, ostendit, (tum est.
Molestiam exhibere canis crinibus, importuna
Hora (seu tempus) curam immittit.
Ubi glacies, ibi hyems.

Κεφ.

Τῶν παραπλησίων.

Ατρεῖς μὴ θάμμασι δικάσσαι
ἄμωλυ, ἀυτὰρ βάλσαμον ὑδίσας.
Βλάπτει ἴλκος ἀχλὺς, ἀστέων τε ἰλὺς φαλάγγων.
Οἱ ὑφάντης ἔγνοβας ἐ λήθουσι.
Τίλτρα ἐν ἀγορᾷ ζητέονται.
Καπίζει ἐν μυξῆς ἰκμὰς μάρη.
Βαρὺ πῶμ μολίβδε κέκρι ἢ πίσσα φλέγουσι.
Ἐν ὀξέῃ πυρετῷ ἄτοπα καφαλῆς μαίνεται.
Ὦχροι, ἰκτεῶδες, πολιοὶ, ὀλιζοσῶμοι, ἐν τυφίσσιν ἐ γινώσκει ἰητρὸς ἀγαθός.
Οὐ δύναται βίβλος ἀκούειν.
Τί ἀνὴρ ἢ γύφος;
Ἀπὸ μάλλων, ἢ τὸ κεφαλῆς ὀλίσθει ἀρξάμενον.
Τίσσει διαφέρει κυτίδα ἢ βαθυμέδιος, ἔστι τὸ ἀφὸν ἢ τὸ μέλαν.
Κλαυσιάσει φύλαξ φρεῖλε.
Φλὲ οἰκίης εἴμεν.
Τῷ κολυμβῶντι αἱ μάραι ὑπὸ πόδας.
Μαχὰς πόδων φυγαὶ ἄλεα.
Πλόθι μαινομένῳ σωθέμεν.
Τύχη ὀφίας τοῦ μὲν ἀβύσσου.
Ἀθρόως ἢ ἀνέμοι χάλαζαν ἀδίν.
Ἀπεκρὸς ξύμ ὕλην φέρουσι ζυμοῖ.
Νεκτάλα λάϊον κεράσσου.
Λιχνοῦ ἢ λόγος ἰχθύος.
Οὐ κίνυλις βοῦκόλα μυτόθει.
Κίρκος διαίμων μύθρος ἀετὸν.
Τυρὸν ἀπὸ σκιλίης τοῦς μὴν.
Ἀγκίλον ἄτερ ἀγκίστρου ἰχθύας ἢ ἀνάσσει.
Τὸ ὅλον ἥμισυ μέζον.
Κρίνον τούφας μὴ κεκτεῖσθαι.
Ἀπικαὶ ἱερὰ ἀμέλγει κέρνον ὕδωρ.
Μὴ νότος νοτίου νότος.
Κάμπτει ὀξὺ πολὺ χαλάμου ὁ ἀγκίστρος.
Χαλκὸν πρὸ ἀργοῦ πολιοῦ πέδαι.
Ῥαιδὴ τρόχα ἢ τριβέος.
Τὸ ὕδωρ ἀνθέμεν ἀνάπλεων ταμεῖν.
Καίσαρος ἀκαπύλων λιχανὸς ὤν.
Ἀντὶ ἀμμάτων ἴασις χρόνου ἐσωθεῖς.
Οὐ δοῦ αἰχμὴ ὄφρα.
Οὐκ ἴσον ἄγνωτα γλῶσσ βροτὸς.
Βαῖδε ἄλως ὄνος ἀσπὶς ἀσπὶς τίτθη.
Μητρὸς ἀνακλᾶν ὀνχάνην.
Ἐλινὸς ἰσία ἀ δίκτυα.
Δρέπων κορυφὰς ἀγκῶν λοξὸ πυκνὰ ἀκαλίζοντα καὶ μυκτῆρε ἐκ δάντα.
Ἀγλαοὶ οἷς χάρμη ἄγνωσιν χαμάδυτης ἀγάλλει τὰ ἰχθύια ἀγλαόμενα.
Ἀ μυωπὶ ἰχθὺς ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός.

CAP. XIX.

Miſcellanea.

FOetum involvens membrana auſterum quidem remittit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
Subalba cicatrix oculos ladit, fulgentibus Solis radiis.
Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.
Variæ merces in foro quæri ſolent.
Peſſimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius eſt, & penna levius.
In febre acuta ſurdeſcere, furioſum.
Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum ſudores boni ſunt.
Non propulſat frigus ſtorea. (eſt?
Quæ ſplendori cum tenebris communio
Aciem potius, quam curvitatem ſcalprum amittet.
Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem & convexitatem, quantum eſt inter album & nigrum.
Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Veſtibulum domus ornamentum eſt.
Urinatori manus ſunt remi.
Expellit lactum magas.
Putrefacit mamera fatherium.
Frigefacit ſuaviter corpus ſuſurrus.
Coacervatam non patitur grandinē atiſta.
Pubillum fermenti totam conſperſionem fermentat.
Mactra nattalo vaſe melior eſt.
Adverſatur tenebris lucerna.
Pruna damaſcena non comminuit radula caſeo deſtinata.
Ferrum ignitum inſtar gladii eſt.
Clavum, quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Curvo fine hamo piſces non capies.
Totum parte majus eſt.
Lilium malleus non perficiet. (ſunt.
Conciones ſacræ manipulo delirorum negæ
Non eſt auſter ſine pluviis.
Flectit interdum ſequentiam curſor.
Aheno pedes ſupponit tripus.
Forfice pilum non reſecabis.
Pulmentum edere qui neſcit deſinat.
Princeps digitorum medius eſt.
Loco currus, equis utitur eques.
Non eſt haſta abſque cuſpide.
Non eſt collis ſpadonibus anchora.
Orbis circa lunam præſupponit ventum non ſerenitatem.
Matris imago filia eſt.
Habena ramus non ligatus.
Decerpens ſummitates ex ſingulis virentibus etiam Muſices in flore reſplendet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem veſtes hominum mirantur.
Obſcurum infauſtus numerus tegit.

Alius

Gaudet humore populus.
Cor quidem aliquando crepitus, sed non famem decipit.
Madefacit arvum toris gutta.
Cauda semper extremum est.
Ima parti ventris vesica inest.
Lustra feris saltus præbet.
E medulla robur tanquam ex fonte salit.
Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Anguis cunyium subet uridum reddit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Vestis pellicea crate melior est.
Mutilatum nasum lavans sapit.
Pruſtulum etiam cruda carnis stomachis nocet.
Non admittit rodentem foramen acus.
Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Misti vini natura perit.
Placentas appetunt, & costas melle simulas, qui in deliciis vivunt.
Prope litus cadens grandis ramus terram & mare movet.
Spelunca non est tenebratum expers.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ edificium conspurcant.
Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Non omnis pharmacopôla crocum vendit.
Tessera præcipitium minantur.
Argurus Liger securis ictum decipit.
Saturnus morosorum est genitor.
Arcus jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
Servus obtusas vitellos ungere gulam debet.
Qui staminis, quod deest, addere non vult, labelli ac tenui linteo carebit.
Gesam fiscellæ ne immittas.
Nullam denario tabulam emes.
Nauta qui es, Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non est, stramen minimo pretio non venditur.
Evacuat sors multitudinem.
Coax & coi sparangum agunt.
Hy, hy, servidi nati vox est.
Neque hic aut ille fecit, neque ego.
E latere Adami Eva facta est.
Inhibet Helleborus lirhenem
Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Non æmetus ulla rationis mortalem.
Dentes homo triginta & duos habet.
Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
Non exornat Junonem vestis è pelle caprina.
Succum dat scandix, non suber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Cumini & olus olim promus condus novit.
Rên ferculum periculosum est.
Prope litus currat lembus.
Ex vulture incisorio cognoscitur cocus.
Umbria testem continet.

Ἀνέζευκε ἀγκυρίου κτυπήματος.
Ἐπὶ τῷ ἀκρῳ ἀκρῶν ἀκρωτήριον.
Οἰκεῖον φίλων ἐν ἐρημίᾳ ἐπιλανθάνεσθαι.
Ἀμφίβολα πέρματα γυμνῷ ἴχνεσι.
Θέρους χείμερος θάνατος τ' ἐν ὕδασι.
Τὸ ἐπιτυχὲς ἡ σοφία τῶν ἀνθρώπων ζῆν ἐποίησε.
Βοτάνη μὲν ἄνεμος, ὕδωρ δὲ ὄμβρος ἡ δένδρον αὐτό.
Ἐκθανατίσαι ἀδίκως βλάπτοντα.
Σῦλον ἐκθέσεως ἡ φιλία.

Κεφ. β.

Θάνατος, Τάφος.

Κρεῶν κτῆσις, κτηνῶν ἀγέλαι.
Ἐπὶ τῷ κεφαλῇ μίτρας ἀπὸ ἀνατολῶν.
Κόμη σκιά, ἡ σκιὰ ὄνειρος ἀνθρώπου.
Πάντες τῶν ἀνέκαθεν τεθνηκότων, ἀφανὲς ἡ ἀμήχανον βουλευμάτων ἐφευρεταὶ σκευωρήσεων.
Θηρῶν ἀγέλαι φόβητρα νεκρῶν.
Τάφος ἀνθρώπου, ἀνθρώπου ἡ νεκρός.
Ἀνεμώλιον χάλκεον κλαγγῆς ἠχοῦν.
Ἐν ὕδατι τεκμήρια μὴ διαπεῖναι.
Τῶν ἀνέκαθεν βίων ἀπόδειξις ἐστὶ ἡ κρανία.
Οἱ βίοι βροτῶν ἀδιάλυτοι.
Σάκκαυλα μείζονα ἐξίης τῶν βροτῶν γένεσις.
Βίβλοι ἀβίου ἀνὰ βίβλον ἀναπτύσσει πλάνην.
Νεκρὸς ἡ ἄνεσις.
Οἰκήματα τὰ ἐξίης τῶν ἀνέκαθεν βίβλων κόλποι.
Πρόκλησις χθονὸς ἄβυσσος.
Οἱ τῶν φίλων τάφοι, πηγαὶ ἡ δάκρυα.
Ἀπέχειν φίλου, πηγὴ ἡ δάκρυα.
Ἀπέχειν φίλου, ἐν βάσανος τὰ ἄλγη σπείρει.
Νίπτειν κτίσεα μὴ εἰς φιλίαν ἔθνεα.
Δυσκάτοπτος μέλανος ὑφαίνει.
Πλέπτειν γλῶσσα, ἡ πάντα πίπτει, ἡ πάντα τὰ μανίη.
Σμύχειν χεὶρ σοφὸς φιλοχρὴ φιλοκ.

Passo manus arteria salisat.
Lenitet irrigua aqua ductus terram obtinentes.
Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Perit currus modulo vasa privatas.
Tumultum, coetumque tripudiantium gingras non exuetas.
Sternere & dormire ejusdem animalis opera.
Mergit quidem urnem, verum aquam humidam haud subit.
Poculo saga os cubiti ladit.
Lignum carbo non accendit.

CAP. XX.

Vita, Mors.

VAricem scindere periculosum.
Ex argilla omnes homines facti sunt.
Ut fumus, ita & homo vanescit.
Vana umbra & vapor est hominum vita.
Omnes morti servamur velut gregatim boum stagnatorum macilentorum.
Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam aegrotat.
Cinis homo est, flos & halla.
Omnium Charon unam submergit.
In fraticeto mortuum ne sepelias.
Vita mortalium cinis est & fumus.
Sua cuique vita obscura est.
Falcet mors acuta omne mortale genus metit.
Constans nihil in vita videtur esse.
Mortuus non mordet.
Nulla herba aut vis, mortis tela frangit.
Pronus terram spectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exhalare cum oportet, quem mortis tormentum premit.
Patrui exequias ne omnino asperneris.
Annos ruga indicat.
Omnia risus, & omnia pulvis, & omnia nil sunt.
Celeriter cadaver taxus venenata sonsumit.

Dicta septem Graeciae Sapientum.

Solon. Γνῶθι σαυτόν.
Nosce teipsum.

Chil. Τέλος ἰδεῖν μακρὸς βίος.
Finem videre vitae longaevus.

Pittac. Καιρὸν γνῶθι.
Occasionem cognosce.

Bias. Οἱ πλείους κακοί.
Plures sunt mali.

Periander. Μελέτη τὰ πάντα.
Industriae nihil impossibile.

Cleob. Μέτρον ἄριστον.
Modus est optimus.

Thales. Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα.
Sponde, propè est damnum.

TABEL-

TABELLÆ DIALECTORUM.

Quamvis numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum & idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores breviter proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξυὶ pro ζυνὶ σὺ in θ, ut διλαθθὸς pro διλασὸς. σ in ρ, ut ἄρρην pro ἄρσην, *vir*: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { α pro ε, φιλία pro φιλέα, *amicitiâ*. ι pro α, γελῶι pro γελᾶσι, *ridet*. & contrà ε pro ι, πέμπω, pro πίμπω, *fico*.

Ex consonantibus κ pro π, ut κοῖς pro ποῖς, τ pro θ, ut ἁτταμένη, pro ἁθαμένη: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpant { pro η, ut φᾶμι, pro φάμα, *fama*. pro ε, ut πνεῦζω pro πνίκω, *premo*; γκ pro γ, ut ἔγκυια, pro ἔγγυα. α { pro ω, ut μισθὸς pro μισθὸς, *mercedis*, πρᾶτος pro πρῶτος, *primus*. pro ου, ut κλεΐδας pro κλεΐδους, *claves*. α pro ε, ut ζῆν pro ζῆν, & pro ει, ut κορμεῖσ pro κορμῆς. ο pro ω, ut μοῦσα, *musa*; & pro ε, ut ἀτιμος pro ἄτιμος, *propriâ*. αι pro ει, ut αἰθὴρ pro ἠθὴρ, *ætherem*. ᾶ pro ε, ut ἁλᾶσμαι pro ἁλῆσμαι, *saliam*. οι pro ω, ut πάντοισιν pro πάντων.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut ζυγόσδω pro ζυγόω, σ pro θ, ζυὶς pro θεὸς: κ pro π, ut κοῖος, ὁκοῖος, pro ποῖος ὁποῖος, *aliquando*; & contrà π pro κ, ut πῶς pro κῶς, *ullo*.

Æoles mutant { α pro ε, ut καλᾶς pro καλὸς, *puella*. & contrà, ε pro α, ut ἔρος, pro ἔρως, *amor*. ι pro α, ut θάρσι pro θάρσει, *audacia*. αις pro ας, ut κρίναις pro κρίνας, *bonas*.

Ex consonantibus μν pro μμ, ut ὀμνυμι pro ὀμμυμι, *oculi*, & β ante ρ, ut βρέχω pro μβρέχω, *rigo*.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλλος pro καλλὸς, & aspirationem rejiciunt, ut ἵλαος pro ἵλαος atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut ἄππα pro ἄπα, χίππος pro χίπος.

Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quæ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æschylus in choris & cantilenis intùnde sunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

Prothesis.

PRothesis est littera vel syllaba principio dictionis addita, ut ἀπώλεσε, pro ὤλεσε, à ὄλλυμι; ἀμάρτανε, pro μάρτανε.

Aphæresis.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ἐγὼ pro ἐγώγε, ipsum; ἔστι, pro ἐστί, sanctus.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut ἐφράσθη, pro ἐφραδέσθη, inventi; ἐτέτμην, pro ἐτετύκην, natus est.

Epenthesis.

Epenthesis est, cùm medio dictionis littera aut syllaba interjicitur, ut ἴανε, pro ἦνε, ἰανάσσεις, pro ἀνάσσεις, alter. ξεῖνος pro ξένος, peregrinus.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δώ pro δῶμα, domus; νεανίη pro νεανίην, Neptunum; βῆ pro βήσατο, robusti.

Paragoge.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦσκον pro ἦν, erat; νέατα pro νεᾶται, verberabat.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κακὴ pro κακός, malus. Metaplasmus verò generis est diversa mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντιγραφὴν vocant) est litera commutatio, ut πίσυρα pro τέσσαρα, quatuor; δεκὰς pro δέκα, decem.

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus, ἴξω, faciam, pro εἴξω, à εἶξα, laxatus pro ἔκλαδον, à κλάδος, ramus; θρῆνυς, à θέρνυς, vides; κάρηνα pro κράνεα, cornua. κάρτος pro κράτος, robur.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut μὴ pro μέ ἵημι, mea; τἄλλα pro τὰ ἄλλα. Δὴπειτα pro τὸ ἰμάτιον, vestimentum.

Anadiplôsis.

Anadiplôsis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κατέβαινον pro κάβαινον. ἀνάστασις pro ἀνάσις. ἐνίπτασαι pro ἔνιπτον.

Clause

Constantini Rhodocanakis Chiensis

TRACTATUS

De Resolutione Verborum.

Τὸ προκείμενον ἡμῖν πρᾶγμα πρῶτον ἐστὶν ἐπισκέψασθαι· hoc est, Modus singularis indicat verba cognoscendi, & illa in sua Themata brevissimè & sine errore deducendi. In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in cæteris personis & modis, docuimus modum compositionis verborum, hic verò docemus modum resolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facile reperiatur. Ex supradictis igitur Regulis facile est deprehendere quod illa in sua flexione, & formatione tripliciter immutentur, nimirum,

In initio (licet hoc non omnibus contingat,) in fine & in medio, idque in omni voce, Activâ, viz. Pass. & Media & in initio, quia solent recipere incrementa syllabica, & temporalia, ut λύω, ἔλυσα, λέλυκα, ἐλελύκειν· in quo exemplo Thema λυκ in uno tempore exercuit una syllaba, & in altero duabus à parte antea; & λάβω, ἔβλην, ἔφαγον, ἔλαβον, in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est vocales producuntur sicut & ἴστημι, ἵστην· ἵστασαι, ἄστημι· nam α & ο in præsenti sunt breves, & in præteritis mutantur in longas. *Init.*

In fine verò, quia solent recipere terminos necnon consonantes terminales, quibus Thema crescit interdum una syllaba, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut τύπτομεν· primum verò & secundum futurum consuêsse verbi in passiva voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; v. g. τυπτήσομαι, τυπτήσεσθαι· idem numerus invenitur etiam in illis verbis, quæ incipiant ab una consonante, vel à duabus, quarum prima aut muta, & secunda liquida, habita ratione initii, & finis, ut ἀλλαγήσομαι, λαμπρύνθησαν, à verbo λαμπρ. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut & illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ἀκούσομαι, ἤκουσα, à verbo ἀκου, & ἀκουσθῶ, ἠκούσθην, à verbo ἀκου· excepto tamen primo & secundo Futuro Passivæ vocis, ut supradiximus. *Fin.*

Præterea accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt dentales, ut ἄδω, ἆσω· πλάσσω, πλάσω, ἁρπάζω, ἁρπάσω, aliquando mutantur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείπω, λέλοιπα, λέλειμμαι, λέλοιφα· λέλειμμαι & λέλειμμαι· in quibus exemplis videmus σ figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in Aoristo primo Pass. & in μ proximam suam affinem in Præt. Perfecto Pass. quemadmodum & β figurativam verbi λάβω mutatam fuisse in φ in Aoristo primo Pass. & in μ in Præt. Perfect. Pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Præterea, accidit ut vocales figurativæ, viz. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ sunt α, ι, ο, ut ἄγομεν, ἤγαγον· λύομεν, λύσομεν· κλέπτω, κλέψω.

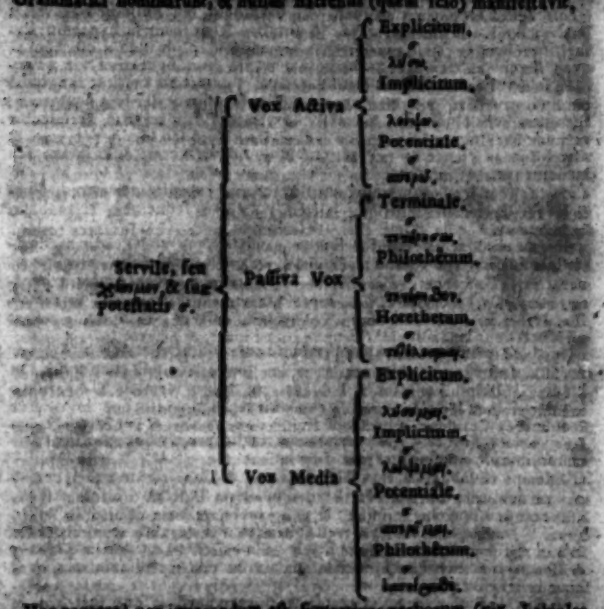
In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium in quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vice versâ breves in longas, ut λάβω, ἔλαβον· λέγω, εἶπον· & aliquando subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut κάθημαι, ἐκαθήμην· & aliquando prepositivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φθείρω, ἔφθορα· & aliquando addantur subjunctivæ, ut βάλλω, ἔβαλον· γράφω, ἔγραψα· & aliquando nil rejicitur, aut producitur, sed tantum fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λέγω, λέλεγμαι· φέρω, ἤνεγκα. *Medi.*

Quoniam verò ς inter terminales consonantes (quæ una cum illo sunt sex, viz. δ, κ, μ, π, ς, τ,) pro vario usu diversimodè considerantur, necesse est ut illud accuratius hic examinemus, & nominibus idoneis doceamus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ plenius intelligantur.

In nostris regulis mentionem fecimus de σ, quod in genere, & ratione vocavimus servile, eò ipsius multiplicem & maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale: hoc ς inveni-

tur

tur in Activa & Mediâ voce. Figuratæ in Pass. nunc tribus (diversis à præcedentibus) modis conflituntur. Nam in secunda persona Præter. Perfecti Passivæ vocis reperitur σ, quod (si planè) vocetur terminale, to quod semper sit annexum suo terminalo est, viz. σαι, ut τυπτεσαι, τυπτεσθαι. Dein datur σ quod semper subsequatur duabus aliis notis, nempe ν & θ: nam si quis velit inspicere terminos omnes Pass. vocis qui debent incipere à θ, vel alia & ν, quas voces si subsequatur auditus reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τυπτεθην, τυπτεσθαι: vel figurativam Thematis, ut λελαθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philoxhetum, & reperitur etiam in voce Mediâ. Datur postremò σ quod requiritur in prima persona Præt. Perfecti Passivæ vocis, & interdum non (prout in regulis nostris declaravimus) quod ideò nominabatur Hoxethetum. In his quæ de σ diximus elucescit nullitas & potestas ζ ψ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

Hoc præterea non ignorandum est figurativas verborum (viz. Labiales & Palatinas) posse etiam dici Implicitas & Explicitas: nam in duplice consonanti, tres Labiales implicantur (viz. β, φ, ϑ,) & in Ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tamen eorum in filis matris exprimantur, quare ubi ν Implicitum est, ibi quoque sunt præcisæ figurativæ Implicitæ, ut in λαμβανω, ubi est Implicita, & per consequens β & φ ejusmodi erunt: & in λαθεσθαι, ubi est Implicita, & eadem de causâ γ & χ. Verum in λανθανω ν, & in λαγχανω γ sunt Explicitæ. Ex his omnibus colligimus σ Futuri Activ. vocis, & σ terminale Pass. vocis fieri Implicitum quando Labiales & Palatinæ antecedunt illud σ, ut πεμψω, γραψομαι, λιξω, λλιξομαι.

His præmissis, ut facilius invenietur Thema, quæ sequuntur observanda sunt.

1. Primò rejiciantur à parte ante incrementa syllabica seu temporalia (si adsint) si enim nulla sunt, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundò rejiciantur à parte post terminii necnon terminales consonantes, ut ς & ι quocunque modo essent.

Tertiò

Tertiò quæ consequens est fieri mutationes vocalium quæ irrumpunt in bibliis verbi, viz. ε restituitur in suam ε, ο, vel ε, ubi opus fuerit, ut Ἔλεγεν, Λέγω · ἤγαγεν, ἀγάγω · ἐφίλησεν, φίλησον · quemadmodum & ι rejicitur vel additur ubi necessitas postulaverit, & ο vertatur in ε, vel addatur ε ubi opus erit, secundum regulas traditas de incrementatis verborum. 3.

Observandum est præterea, quod rejectis terminis à parte post in Pass. voce & in Media, quæ assimilantur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei: si verò restat σ, tum hæc σ, licet quoque rejiciendam, indicabit tamen dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duo σσ, & per consequens duo δ, vel aliquam vocalem mutabilem α, ι, υ, quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maxima ex parte diminuatur. 4.

Nota igitur rejecto ε terminali, vel Hortzhæto, seu Philxhæto, si restat Diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι & verbum sit hyperdissyllabum, tam tempes ζ · si verò α, tunc aliquando ξ, aliquando κ est figurativa: si verò restat ο vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ, viz. ο vertitur in α vel ε, & alterutra erit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod est figurativa: si verò restabat α, ε, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur bene observatis, & omnibus extrinsecè rite rejectis, terminatur verbum Barytonum Activæ vocis per ω, Pass. verò seu Mediæ per ομαι, & verbum in μι claudetur per terminum μι Activæ vocis, & Passivum seu Medium per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut facilius intelligantur quæ hactenùs diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum, in legendis authoribus incidisse in hæc dictiones; ἐξεφίλησε, ἐκλαυσθη, ἐπαρεσκευάσθην, ἐπαρεσκεύασται, ἐπλαγιάσθησαν, ἐπαρεσκευάσμεθα, ἐπαρεσκευάσμην, ἐπαρεσκευάσθαι, ἐπαρεσκευάσθω, ἐπαρεσκευάσθων, ἐπαρεσκευάσθωσαν, ἐπαρεσκευάσθω, ἐπαρεσκευάσθω, ἐπαρεσκευάσθω

Exceptio Duæ.

Exceptio Duæ.

Exceptio Duæ.

Exceptio Duæ.

Exceptio Duæ.

Exceptio Duæ.

Exceptio Duæ.

Exceptio Duæ.

rejecto unâ cum ει, & addito ω, restabit ιδ-ω, quo quæsito & haud invento, concludam σ non esse Thematicam literam, sed præpositionis δύ, quæ rejecta, restabit ἔχω, quod si quagram non inveniam; dicam igitur esse temporale Incrementum. Quod si verum sit ι, erit ἴσχω, quod tamen non est, quia est ἔχω, ἔσχον, cujus Futurum facit communiter ἕξω, & Æolice ἴσχω, & ex hoc ἴσχανω, & cum præpositione δύ, ἐνίσχω, ut apud Homerum, Ἐλλάσ. ἰσχ. ζ.

Ἔστιν τις διδυμάων, τὰς περὶ φίλον ἦτορ ἔνισσεν

Ἥφαιστος, συνετὸς ἐν δαίδαλα εἰδότι θυμῷ.

Est Aorist. 1. Infin. Med. Ideoque ἄδω rejecto, & versa ω impropriâ diphthongo in αι propriam, & termino Pass. voc. adjecto, erit ἀδάσασθαι, *vehementer afficiri.* Πλαδ' ἀσθαι.

Cognoscitur esse Particip. Aor. 1. Med. per terminum αμένη, in quo α Potentiale subintelligitur, quare rejecto termino αμένη, & versâ impropriâ diphthongo ω in αι, & addito generali termino ν, fit τανύσαμενον, *indicium faciâ, seu significo.* Ἐ'τανυσ-σάμην.

Cognoscitur esse Aor. 1. Pass. Infin. per terminum θῆναι, quo rejecto σ Horotheteum indicabit esse verbum tertiæ vel quartæ, vel saltem sextæ ordinis, & ultimum erit ; nam illo termino cum σ rejecto, & addito communi termino Pass. ναι, erit ἐναντιωθῆναι, *adversus aliquem contendere,* à Ὅπλον. Ἐ'ναντιω-θήσασθαι.

Hæc vox est Particip. Præt. perfect. Pass. à quâ rejecto μένη, & duplicato υ à parte ante, & addito termino Act. ω, vel Pass. ομαι, verbum erit πεπυμμαι vel πεπυμμαομαι, *procuro, administro, in tutela habeo.* Hujusce generis verba rectè, nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam ω. Πεπύ-σμαι.

Est Pluisquamperfect. Pass. unde rejecto in initio incremento εμ, & in fine μην, restat πίτρα· deinde α in ο verso, additoque terminali ω, fit πιτρόω, *munio,* seu *turribus urbem instruo,* à nomine πίτρος, *turris.* Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur, quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proinde solent mutare figurativam ο Præsentis in α in ipso Futuro, ut videre est in Regulis nostris de Futuro Activæ vocis. Ἐ'πεπιτρο-μάδειν.

Constat esse in Perfecto Pass. Med. Imperat. tertiâ personâ, quare rejiciendum est ν, unâ cum ρ, & in fine θω, cum σ Philotheto, & verso ι in α, & addito communi termino ω, fit ῥαφάω, quod etiam & ῥαφίω rectè dicitur, *sarcio* & *resarcio.* Id genus verba facile etiam deprehenduntur; nam ι figurativa longa est indicium quod figurativa primitiva erat α vel ι : neque σ vobis dubium creet, quod licèt non admittatur in prima personâ Præter. perf. Pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties & terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideo vocatur σ Philotheum. Ἐ'ῥαφῆσθω.

Est Futur. 1. Pass. Infinit. quare διαλυθῆναι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω, fit διαλύω *inusitatum,* pro quo διαλύσω, *abigo* : in hoc verbo deberet esse σ Horotheteum, ut γαλεοθηρεύω à γαλέη, διαλυσθῆναι à διαλύω, secundum Regulam ; sed ἰάομαι, *peto,* facit ἰάσομαι, &c. Ἀ'διαλυ-θήσομαι.

Est Aor. 2. Act. ων Participii termino rejecto, versoque α in ι, unâ cum termino ω, fit ἀναῤῥίπτω *inusitatum,* pro quo ἀναῤῥίπτω, *recurro.* Ἀ'ναῤῥιφών.

Aor. 2. verbi in μι, rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit κρᾶσιμι, *vivo* : Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, Aor. 2. ἔγνων, ἔγνως : sic & βίωμι, Aor. 2. ἔβιων, ας, α, &c. Κατ-έβιω.

Aor. 2. Pass. à quo rejecto ης termino participiali, & addito communi termino ω, fit κατάγνυμι, *confringo,* inusitatum, pro quo κατάγνυμι. Κατ-αγείς.

Aor. 2. Act. cujus incremento rejecto, & figurativâ α versâ in ι, & cum termino verborum in μι, fit ἀνέῤῥηκμι, *exfrango.* Hoc esset ἀνέῤῥηκα juxta Regulam, quia Aor. 2. solet servare figurativam longam, sed unum est eorum, quæ excipiuntur. Ἀ'νέῤῥηγα.

Aor. 2. Act. verbi in μι, qui cognoscitur à figurativa ι, quare incremento ε rejecto, & addito termino μι, fit παράξιμι inusitatum, pro quo παράξιμι, *transgredior.* Παρέξιον.

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, & ut constet omnibus unam esse verborum barytonorum conjugationem, & alteram verborum in μι· tabulam sequentem exaravimus· quæ in formandis & resolvendis verbis respicienda est : illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur.

Indicativus.		Singul.				Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsent.	A	ω	εις	ει		ειτον	ειτον	ουμεν	ειτε	ουσι
	P	ομαι	η	εται		εσθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται		εσθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται
Imperfect.	A	ον	ες	ε(ν)		ετον	ετην	ομεν	ετε	ον
	P	ομην	ου	ετο		εσθον	εσθην	ομεθα	εσθε	οντο
	M	ομην	ου	ετο		εσθον	εσθην	ομεθα	εσθε	οντο
Aor. 2.	A	ον	ες	ε		ετον	ετην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ητην	ημεν	ητε	ησαν
	M	ομην	ου	ετο		εσθον	εσθην	ομεθα	εσθε	οντο
Futur. 1.	A	σω	σεις	σει		σετον	σετον	σουμεν	σετε	σουσι
	P	θησομαι	θησῃ	θησεται		θησεσθον	θησεσθον	θησομεθα	θησεσθε	θησονται
	M	σομαι	σῃ	σεται		σεσθον	σεσθον	σομεθα	σεσθε	σονται
Futur. 2.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ουμεν	ετε	ουσι
	P	ησομαι	ησῃ	ησεται		ησεσθον	ησεσθον	ησομεθα	ησεσθε	ησονται
	M	οῦμαι	οῖ	οῖται		οῖσθον	οῖσθον	οῦμεθα	οῖσθε	οῦνται
Aor. 1.	A	σα	σας	σε		σατον	σατην	σαμεν	σατε	σαν
	P	θην	θης	θη		θητον	θητην	θημεν	θητε	θησαν
	M	σαμην	σω	σατο		σασθον	σασθην	σαμεθα	σασθε	σαντο
Perfect.	A	κα	κας	κε		κατον	κατον	καμεν	κατε	κασι
	P	μαι	σαι	ται		σθον	σθον	μεθα	σθε	νται
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plusq. perf.	A	κειν	κεις	κει		κετον	κετην	κεμεν	κετε	κεσαν
	P	μην	σο	το		σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο
	M	ειν	εις	ει		ετον	ετην	εμεν	ετε	εσαν
2a post P.	P	θην	θης	θη		θητον	θητην	θημεν	θητε	θησαν

Imperativus.		Singul.				Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ω	ε	ετω		ετον	ετων	ωμεν	ετε	οντων, οντω
	P	ωμαι	ου	εσθω		εσθον	εσθων	ωμεθα	εσθε	εσθωσαν
	M	ωμαι	ου	εσθω		εσθον	εσθων	ωμεθα	εσθε	εσθωσαν
Aor. 2.	A	ον	ε	ετω		ετον	ετων	ωμεν	ετε	οντων, οντω
	P	ην	ηθι	ητω		ητον	ητων	ημεν	ητε	ησαν
	M	ωμαι	ου	εσθω		εσθον	εσθων	ωμεθα	εσθε	εσθωσαν
Aor. 1.	A	σον	σον	σατω		σατον	σατων	σωμεν	σατε	σαντων, σαντω
	P	θητι	θητι	θητω		θητον	θητων	θημεν	θητε	θησαν
	M	σαι	σαι	σασθω		σασθον	σασθων	σωμεθα	σασθε	σασθωσαν
Perfect.	A	κε	κε	κατω		κατον	κατων	καμεν	κατε	κασι
	P	σο	σο	σθω		σθον	σθων	μεθα	σθε	σθωσαν
	M	σο	σο	σθω		σθον	σθων	μεθα	σθε	σθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in ω.

Indicativus.		Singul.				Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ω	εις	ει		ειτον	ειτον	ουμεν	ειτε	ουσι
	P	ουμαι	ῃ	ειται		εισθον	εισθον	ουμεθα	εισθε	ουνται
	M	ουμαι	ῃ	ειται		εισθον	εισθον	ουμεθα	εισθε	ουνται
Imperfect.	A	ουν	ους	ουν		ειτον	ειτην	ουμεν	ειτε	ουν
	P	ουμην	ου	ειτο		εισθον	εισθην	ουμεθα	εισθε	ουντο
	M	ουμην	ου	ειτο		εισθον	εισθην	ουμεθα	εισθε	ουντο

Imperativus, Verb. in ω.		Singul.				Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		ει	ειτω		ειτον	ειτων		ειτε	ουντων, ουντω
	P		ου	εισθω		εισθον	εισθων		εισθε	εισθωσαν
	M		ου	εισθω		εισθον	εισθων		εισθε	εισθωσαν

Optativus.	Sing.			Dual.			Plural.			Infinitiv.	Participium.
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		
οιμι	οις	οι		οιτον	οιτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οιμι	οις	οι		οιτον	οιτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οιτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οιτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ων, ουσα, ον
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον
οιμι	οις	οι		αιτον	αιτην	αιμεν	αιτε	αιεν	αι	ας, ασα, αν
θοιμην	θοιο	θοιτο		θοισθον	θοισθην	θοιμεθα	θοισθε	θοιντο	θοισθαι	θεις, θεισα, ν
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον
οιμι	οις	οι		οιτον	οιτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ως, υια, ος
μεθοιμι, θλιν	οιης	οιη		οιητον	οιητην	οι θεν μεν	οιητε	οιησ	θναι	μεθεις, σα, ν
οιμι	οις	οι		οιτον	οιτην	οιμεν	οιτε	οιεν	ειν	ως, υια, ος

Plusquam perfectum ut Perfectum.

οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο	ειθαι	ομενος, η, ον

Subjunct. S. D. P.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
μεθω, θλιν	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ω θεν μεν	ητε	ωσι
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται

Hactenus de Barytonis, sequuntur circumflexa, quæ contrahuntur in Præsenti & Imperfecto omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in ῶ, ᾶμαι, ῶμαι, ex quibus contrahuntur.

Optativus. Verb. in ῶ.	S.			D.			P.			Infinitivus.
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.		
οιμι	οις	οι		οιτον	οιτην	οιμεν	οιτε	οιεν		ειν
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο		ειθαι
οιμην	οιο	οιτο	οιμεθον	οισθον	οισθην	οιμεθα	οισθε	οιντο		ειθαι

Perfectum Passivum.

ημαι	ῃσο	ῃται	ημεθον	ῃσθον	ῃσθην	ημεθα	ῃσθε	ωνται		ησθαι
									ηνυσθαι, part.

Subjunct. S. D. P.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Participium.
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι	ως, υια, ος
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται	ημενος, η, ον

Media eadem cum Passiva. Perfect. pass. ηνυσθαι, formatur ut Præsens.

Terminationes Verborum contractorum in ἀω.

Indicativus.		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperfect.	A	ων	ας	α		ᾶτον	ᾶτην	ῶμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ᾶσο	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ᾶσο	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativus.		S.			D.			P.		
Verb. in ἀω.		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		ᾶ	ᾶτω		ᾶτον	ᾶτων		ᾶτε	ᾶντων, ᾶτωσαν
	P		ῶ	ᾶσθω		ᾶσθον	ᾶσθων		ᾶσθε	ᾶσθωσαν
	M		ῶ	ᾶσθω		ᾶσθον	ᾶσθων		ᾶσθε	ᾶσθωσαν

Terminationes Verborum in ἐω.

Indicativus.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperfect.		ουν	ους	ου		ούτην	ούτην	ούμεν	ούτε	ουν
		ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
		ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativus.		S.			D.			P.		
Verb. in ἐω.		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		οῦ	οῦτω		οῦτον	οῦτων		οῦτε	οῦντων, οῦτωσαν
	P		οῦ	οῦσθω		οῦσθον	οῦσθων		οῦσθε	οῦσθωσαν
	M		οῦ	οῦσθω		οῦσθον	οῦσθων		οῦσθε	οῦσθωσαν

Terminationes Verborum in μι, quæ descendunt à Verbis in ίω, άω, έω, όω.

Indicativus.		S. 1.	2.	3.	D. 1.	2.	3.	P. 1.	2.	3.
Præs.	A	ῐ, ᾱς, ᾱσι, ῡ	μεν	τον	την	σι		τον	την	1, 2, 3, 4, σι, σι, σι, σι
	P, M	ᾱ, ᾱ, ῑ, ῡ	μην	σο	σθον	μεθον	σθον	σθον	μεθα	σθε	νται
Imperf.	A	ῐ, ᾱς, ᾱσι, ῡ	ν	τον	την	1, 2, 3, 4 ι, ι, ι, ι	σι		τον	την	μεν	τε	σαν
	P, M	ᾱ, ᾱ, ῑ, ῡ	μαν	σο	σθον	το	σθην	σθον	μεθα	σθε	ντο
Indef. C.	A	ῐ, ᾱς, ᾱσι, ῡ	ν	τον	την	1, 2, 3, ι, ι, ι	σι		τον	την	μεν	τε	σαν
	M	ᾱ, ᾱ, ῑ, ῡ	μαν	σο	σθον	το	μεθον	σθον	σθην	μεθα	σθε	ντο

Imperativus.		S. 2.	3.	1.	D. 2.	3.	1.	P. 2.	3.
Præs.	A	ῐ, ᾱ, ᾱ, ῡ	τω		τον	των		τε	ντων, ντωσαν
	P, M	ᾱ, ᾱ, ῑ, ῡ	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν
Indef. C.	A	ῐ, ᾱ, ᾱ, ῡ	σον		τον	των		τε	ντων, ντωσαν
	M	ᾱ, ᾱ, ῑ, ῡ	σθω		σθον	σθων		σθε	σθωσαν

Optativus. S. D. P.
Verb. in δω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
ψμι	ψις	ψι		ψτον	ψτων	ψμεν	ψτε	ψεν	ναι
ψμην	ψο	ψτο	ψμεθον	ψθον	ψθον	ψμεθα	ψθε	ψντο	σθαι
ψμην	ψο	ψτο	ψμεθον	ψθον	ψθον	ψμεθα	ψθε	ψντο	σθαι

Perfectum paſſ. Optat.

ψμην	ψο	ψτο	ψμεθον	ψθον	ψθον	ψμεθα	ψθε	ψντο	βεβλῆσθαι βεβλησθαι

Subjunct. S. D. P.
Verb. in δω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι	ς, σα, ν
ωμαι	ῃ	ηται	ωμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται	μενος, η, ον

Media ut Paſſiva. Perf. paſſ. βεβλῆμαι, ῃ, ηται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται

Optativus. S. D. P.
Verb. in άω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
ῶμι	ῷς	ῷ		ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν	ᾶν
ώμην	ῷο	ῶτο	ώμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ώμεθα	ῶσθε	ῶντο	σθαι
ώμην	ῷο	ῶτο	ώμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ώμεθα	ῶσθε	ῶντο	σθαι

Perfectum Paſſiv.

ψμην	ψο	ψτο	ψμεθον	ψθον	ψθον	ψμεθα	ψθε	ψντο	κεχρυσῶσθαι κεχρυσωσθαι

Subjunct. S. D. P.
Verb. in άω.

1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Particip.
ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι	ῶν, ῶσα, ῶν
ώμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται	μενος, η, ον

Media ut Paſſiva. Perf. paſſ. κεχρυσῶμαι, ᾷ, ᾶται, ώμεθον, ᾶσθον, ᾶσθον, ώμεθα, ᾶσθε, ῶνται

Optativus Verborum in μι.

	S.			D.			P.		
	1. 2. 3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Infinitivus.
A	ιην, ιαις, ιαι	ιμι	ις	ι			ιτον	ιτην	ιμεν	ιτε	ιεν	ναι, σαι, σθαι, ναι	ῖ, ᾶ, ῦ, ῖ-ναι
P. M	ιμην, ιο, ιτο	ιμαι	ῖο	ῖτο	ίμεθον	ῖσθον	ῖσθον	ίμεθα	ῖσθε	ῖντο		σ, σα, ο, ν-θαι

Præterium perfect. Paſſiv.

P.	ιην, ιο, ιτο	ιμαι	ῖο	ῖτο	ίμεθον	ῖσθον	ῖσθον	ίμεθα	ῖσθε	ῖντο	

A	ιην, ιαις, ιαι	ιμι	ις	ι			ιτον	ιτην	ιμεν	ιτε	ιεν	ναι, σαι, σθαι, ναι	ῖ, ᾶ, ῦ-ναι
M	ιμην, ιο, ιτο	ιμαι	ῖο	ῖτο	ίμεθον	ῖσθον	ῖσθον	ίμεθα	ῖσθε	ῖντο		σ, σα, ο-θαι

Subjunctivus. S. D. P.

	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	Participium.
A	ω	ῃς, ῳς, ῳς	ῃ, ῳ, ῳ				ητον	ητον		ωμεν	ητε	ωσι	ς, σα, ν	μενος, η, ον
P. M	ωμαι	ῃ, ῳ, ῳ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται					

A	ω	ῃς, ῳς, ῳς	ῃ, ῳ, ῳ				ητον	ητον		ωμεν	ητε	ωσι	ς, σα, ν
M	ωμαι	ῃ, ῳ, ῳ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται				

Constantini Rhodocanacidis Chiensis.

TRACTATUS ALTER, De Articulis.

Articulus duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur σημαινόμενα ἄρθρα, quod Nominibus, Participiis, & interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè ὑποτασσόμενα, quod Nominibus tantùm postponitur, ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod.* Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Quando verum est de re quapiam certâ, de qua vix. nobis constat, tunc Regula 1.
nomen illud quodcunque articulo; sin minùs, rejicito: ut Isoc. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ οἱ ἰδιῶται τῶν ἔργων τὰ μὲν ἀγνοοῦσι, περὶ ἃ δὲ γιγνώσκουσι, πολλοὶ τὰ αὐτὰ διανοοῦνται, ὥστε τὰ μὲν ἀπόντων τοῖς πλείοσιν ὁμοίως ἐστὶν ἀκούειν, τὰ δὲ παρόντων ἐναντίως τοῖς πλείστοις: in quo exemplo φύσει, ἀνθρώπων, ἀπόντων, & παρόντων, ut omnibus nota, articulum habent. Hanc regulam sola penè sufficeret, ut de usu Articuli minime dubitaremus: pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt.

Nomen Substantivum sive Appellativum, si conjunctum habet adjectivum, Reg. 2.
exigit articulum; ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat. Demosth. pro Corona: Ἐκεῖνον ὁ τὰ χρήματ' ἔχων τὰ ἡμέτερα πολίτην ποιεῖ, καὶ τὰ μὲν ἐκείνου ἀσφαλῆ, τὰ δὲ ἀνήκεστα, τὰ δὲ ἀνεπανόρθωτα, τὰ δὲ ἀνήκοα τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις γίγνεσθαι. Ubi ἔχων adjectivum, quia præponitur Appellativo πολίτην, consensum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno ſt. pro ad- Reg. 3.
jectivo, pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem: Τὰ μὲν ἄλλα ἡμῖν ἐγκλήματα, ὅσα δὲ τοῖς ἄλλοις ἐστὶν ἐγκλήματα. Idem in Nicom: Εἰ γὰρ ἦν μὲν ἄλλο τι χρῆμα, ἢ μάλιστα ἔστιν ἐπὶ τοῖς δούλοις τὸ κακῶς πάσχειν, &c.

Quod si Adjectivum in priori loco desideretur, articulus tamen repeti Reg. 3.
debet: ut Demosth. pro Coron. Ἔστι δὲ τὰ μὲν τῆς ἐμαυτοῦ τύχης ἐν τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις κοινὰ, τὰ δὲ ἐν ἐμοὶ ἴδια, subintelligitur susceptus.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximè cum venustate, si Nomen Reg. 3.
Substantivum sequatur genitivus possessivus; & potissimùm si interceda Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxta Regulam quarram requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Corona: Ἐκφεύγει ὁ Φίλιππος τὰ Θηβαίων τὰ ἐπὶ Βοιωτοῖς ἔργα ἐμοῦ ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς ἔργοις τὰ τοῦ Θηβαίων ἀτυχήματα τὰ ἐπὶ Βοιωτοῖς: ubi articulus τὰ τῶν Θηβαίων repetitur designando molestiam & stupiditatem Thebanorum.

In definiendo verbo, neque subjectum, neque attributum exigunt articu- Reg. 3.
lum. Arist. ad Nicom: Λόγος δὲ ἐξεῖ σημαντικὸς ἀφ' οὗ μέρους τινὸς σημαντικὸν ἐστὶν ὡς λέξις ἀποφατικὴ ἢ καταφατική. & in Topicis, Ἔστι δὲ συνεζευγμένος λόγος, ἢ ἐξ ὀνόματος ἄνευ, ἢ ἐκ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ πτώσεως ἢ ἐκ τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ πτώσεως ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει ἓν εἶναι. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ὄνομα & συνεζευγμένος, ut subjectis; nec nominibus λέξις & λόγος, ut prædicatis. Sæpe tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædicatis: ut Demosth. pro Corona, Τὰ γὰρ τῶν ἄλλων πολιτευμάτων, ἃ μὲν ἐγὼ ἔπραξα καὶ ἐβουλεύσατο ὑπὲρ τῆς πόλεως, συνεφέρετο ἅπασι πολίταις, &c. in quo exemplo nomini πολιτεύματα, quod est subjectum, præponitur articulus; ut nomini συνεφέρετο, cum item, velut prædicato.

Genitivus possessivus Nominis vel Participii, imò & ipsum ejus Reg. 4.

qui

quæ possessivum regitur, gaudent articulis: ut Demosth. pro Corona: Ἐ τὰ ἐκείνου πολλὰ ἦν καὶ ἀγαθὰ, ὥστε τὰ μὲν ἐκείνου κακὰ, τὰ δ' ἐμὰ ἀγαθὰ ἐδόκει ἐκείνοις εἶναι· τὰ δὲ ἐμὰ κακὰ, τὰ ἐκείνου ἀγαθὰ ἐνόμιζον εἶναι ἅπαντες. Ubi nomini, una cum Participio longiusculo & ἀναφορικῷ instructo, præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudent positi; ut τὰ, τὰ, τὰ, &c. Insuper licet non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, vis, πολλὰ ἦν, magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum & in priori. Interdum verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, & potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo secundæ Regulæ videre est. Διὸ τὴν τοῦ Ὀλύμπου νίκην, &c. & Demosth. pro Corona, Οὐ τὴν ὑπὲρ Θηβαίων τῶν λεγομένων Φιλίππου.

Reg. 5. *Nomen quod ante se vel post se habet Pronomen* ἐκεῖνος, η, ο, *vel* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *semper exigit articulum.* Demosth. pro Corona: Δῆλον γὰρ ἐν τῷ τοιούτῳ τὸν κρίνοντα, &c. Idem, Δῆλα δ' ἐστὶ ταῦτα τὰ τοῦ λέγοντος. Et Lysias contra Theom. Οὐκ ἔστι ὁ λόγος ἐν τῇ τοῦ κρίνοντος ψυχῇ. Idem pro Aristoph. Παραλείπω μὲν πολλὰ τοιαῦτα ἐπιὼν ἐκεῖνα, ἃ ἐκείνῳ συνῆκται.

Ante se.

Post se.

Reg. 6. *Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis participiis conjunctivis* μὲν, *quæ præponi, & ὃ quæ subjungi solet.* Hic modus loquendi perelegans quidem est & usitatissimus. Hoc. ad Nicocl. Διὸ τὴν τοῦ Ὀλύμπου νίκην, τὴν μὲν ἀφ' ἵππων ἐλθοῦσαν τρυφερὰν εἶναι δοκεῖν, ὑπ' ἐκείνου τοῦ τοῦ φόβου τοῦ τῶν ἀνθρώπων, ἀμαθεστέραν· τὴν δ' ἰδίᾳ πόνοις καὶ ἱδρῶσι κτηθεῖσαν ἀσφαλῆ τοῖς κτησαμένοις· ὁ δὲ γὰρ ἀπὸ ἵππων ἀγὼν τοῖς πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀμαθὴς ἐστὶ καὶ ἄμουσος· οἱ δὲ μέλλοντες εἰς ἀγῶνας ἥξειν ἀφ' ἵππων ἐμπειρίαν ἔχουσι, καὶ ὃ μέλλει εἰς ἀγῶνας ἥξειν ἀφ' ἵππων κτήσεται· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) & οἱ δὲ (sc. Tragici.)

Reg. 7. *Nomina propria seu Cognomina, si solitaria ponantur, varè adsciscunt articulum.* Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼδὲ οὐκ οἶδ' ὅτῳ τρόπῳ ὁ Ἀγησανδρίδης βούλεται τὸν Ἀλκιβιάδην ἐκβιβάσαι τοῦ ἐπιτηδεύματος ἐξιόντα τὸ ἔγκλημα ἀφαιρεῖσθαι. Idem pro Arist. Περὶ μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδου Κίρωνος φράσουσι πρὸς εἰς Ἀλκιβιάδην γίγνεσθαι μοι. Ἐπὶ τοῦ Ἀνύτου.

Interdum tamen illo gaudent. Demosth. adversus Aristocr. Ὅτε ὁ σωκράτης ἀπεφαίνετο τοιαῦτα ὁ Ἀριστοκράτης ἀσεβεῖν περὶ τὸ δαιμόνιον.

Quod si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine Patriæ unà ponantur; sæpius accidit, ut ultimum solummodò sortiatur articulum: Dr. Lysias contra Eratosthenem; Ἀτάρ μὴ πολλοὶ λεγέσθωσαν ὑμῖν ἀγωνιῶντες Ἀρχεστράτου ὁ Φηγαιεὺς, &c. Et alibi; Τίνων τούτων Φαίδων ὁ Ἡ σκιάσιος ἠγωνίσατο ἢ Ἰσοκλῆς ὁ Ἠπιχάρους ὁ Λαμπτρεύς, &c.

Si verò nomen Patriæ non datur in recto inseri adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπτρεύς,) *sed necesse sit ut nomen Patriæ in diverso casu ponatur cum aliqua præpositione, vel adverbialiter, tunc articulo maximè gaudet.* Demosth. adversus Andr. Οὗτος ὁ ἀποστερῶν Ἀσσανίτην ἢ ἐκ Κολλυτοῦ τὸν Θεσσαλὸν ἢ τὸν Ἀθηναῖον ἐγκύκλιον ἢ Θήβηθεν ἢ Ἀλικαρνᾶσσὸν ἐγκύκλιον Ὀ, ἢ μικρὸν ἢ μέγα.

Reg. 8. *Nomina propria possessivum recipiunt articulum, cum genitivo possessivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissimè, exprimitur; ut Halicar. Ἀνοῦς ὁ Κεφάλου Λυσανίου ἢ ὁ τοῦ Κεφάλου, ἐγκύκλιον ὁ Ἀθηναῖος μετοικῶν τὰ σωφρονικὰ. h. e. *Lysiæ Cephali filius*, &c. Hoc tamen nil impedit quo minus id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Corona: Ἐπὶ Χαιρωνίδου Ἀγχεστράτου ἐλαφοκαλαμίδου ἐκ Κηφισιᾶς Ἀλκέτου Ἀγχεστράτου Κοθωκίδου δεκάτῃ ἐπὶ δέκατον πρυτανείαν ἐγκύκλιον Κεκροπίδος ἢ Λεωθοινίδος Ἀναφλύστιος· h. e. filius *Arrhenati*, &c.

Reg. 9. *Pronomen demonstrativum* οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo, quibus terminum universalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *superadditus, ante istum terminum vendicat articulum, idque venustè admodum.* Lysias in Nicom: Καὶ ὁ πάντων οὗτος ἀναιδέστατος ἐπιορκότατος ἀνθρώπων, &c. h. e. Et *hic omnium sceleratissimus* ita *impiè* calumniatus *suam prodidit.*

Reg. 10. *Terminus Universalis* πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *nominibus præpositus, articulum post se requirit:* ut Demosth. pro Corona; Πάντων δ' οἶμαι τῶν ἀγωνιζομένων ἐμοῦγε ἐν τούτῳ δεῖ τῷ μέρει ὅτι δικαίως, ὅτι ἐκ' ἐλαχίστου ἀξιῶσαι ἀγῶνος. Lysias contra Theomn. Ἐγὼ γὰρ ἡδέως ἂν πάντας τοὺς ἀστοὺς ἠξίουν, ἢ πολλοστὸν γοῦν ἐμοῦ τῶν τοιούτων.

Demosth.

Demosth. pro Coron. Ὁ γὰρ τότε ὀρθῶς φιλιππος ἐκεῖ, ὦ κακόδαι δίκαιον ἐστιν ἐν τῷδε τῷ τῆς βίας ἀφορισθέντος ἢ ἐκεινοθέτης ἀπόχρη ὑμῖν ἐ τῶν ἀφόρων.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se eleganter exigit; ita tamen ut articulum inter & nomen universale aliquid inseri debeat. Lysias in Nicom. Οὐτω γὰρ ἐπέμενε διανοεῖσθαι ἐκ τῶν πόλει τούτῳ.

Ἄλλος, ἄλλα, ἄλλο, *in re certa ante se exigit articulum*; ut Plato de legibus, Reg. 11.
Τὰ μὲν γὰρ κλαπεὶς ἢ χρῆσει ἀνηλάσας πρᾶσιν ἐκτίνει, ἐὰν ἔφλη τις τὸν πολίτην ἄλλον, καὶ ἐχρῆν ἴσχε τὸν ἄλλης οὐσίαν κτᾶσθαι. Lysias de Nicia bonis publ.
Ἀλλ' οὐτε μάλιστα ἀφεῖναι ἢ ἄλλῳ γένει, ἢ ἄλλῃ πόλει, ἢ ἄλλῳ τῷ ἄλλου ἀνθρώπου πράξειν. Isoc. de pace; Ἀλλὰ τῆς μὲν τυραννίδος ἐγκράτειαν χαλεπὸν εἶναι, ἢ βιαζόμενοι μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ ἢ τοῖς ἴσχυσι φίλοις.

Lysias ad Delationem. Καίτοι ἔχοι τις τοῦτο φανῆ, ὅτι οἱ ἄλλοι ἐλήσει, τοῦτ' ἐν ὑμῖν ὁ τοῦτον κινδύνου ἄλλῳ τοιοῦτος;

Quod si Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο *notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundum primam regulam articulo deficitur*: ut Demosth. in Onet. Καὶ γὰρ δεῖ λόγον τὸ σφέτερον ἴσχειν ἐγὼ ἐπὶ τῶν ἀυτὸν ἀυτοῦ μὲ δυνάμενον κρίνουσθαι πλείστοις, τοῦτον ἄλλῳ τοῦ φάσκειν, κτᾶσθαι ἢ παῦτ' ἐγκωδεῖς. h. e. Nullâ etenim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, cum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeò spondere. Et inferius Ἐ'τοῦ φέρε πρὸς ὀργὴ ἐμοῦ τὰς ἀδελφὰς τὰς σὰς μᾶλλον ἢ τιμωρεῖ ἄλλῳ ζωπυρῆσαι, μᾶλλ' ἀπηλλαγμένος Ἀφόβου, μᾶλλ' ἐγὼ ἀφεῖναι ἀδελφιδοῦν τοῦτο, μᾶλλ' ἀπὸ τούτου εἰς βάσκειν, μᾶλλ' εἰς ἄλλα ἄλλου μᾶλλ' κατακρύβειν ἐθέλοντος; h. e. Aut qui æquum est sorore tua ne hodiè quidem alteri cuipiam nupta, nec ab Aphobo deserta, neque per istum dote numerata, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus accipit?

Genitivus partitivus semper pendet articulo. Isoc. Orat. Panathem.: Ἐ'τι δὲ τῶ μὲ τῶν κτησαμένων ἐξ ἄλλου, μᾶλλ' τῶν κτησαμένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαρίζονται τῶν Ἑλλήνων ἢ μισθοῦσι ἀν, ἢ διαλεχθῆναι εἰς ἀναβολὰν ἴσως. Lysias in Apolog. Ἀλλὰ ἢ εἴ τις τῶν ἐμοῦ φίλων παῖτον ἀγῶνα ἐχωνίζετο, ὑμᾶς ἀν ἐξῆν ἐμοὶ δίκαια τὸν χρόνον. Reg. 12.

Nulla Pronomina ante se requirunt articulum. Ut Lysias pro Arist. Αὐτὸ γὰρ ἐκεῖνον ἐπίστη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferius, Ἐθέλοντος δὲ ἐκεῖνο λαγχάνειν, &c. Reg. 13.

Pronomen verò ἀυτὸς, ἀυτὴ, ἀυτὸ *quando sonat idem, eadem idem tunc necessario ante se postulat articulum*, Ut Demosth. pro Coron: Ἐ'γὼ δὲ ἐχὼ λέγω τὸν Ῥήτορες, Αἰσχίνη, τιμῶσ', ὑφ' ὧν τὸν φασὶν, ἀλλὰ τὸ παῦτ' ἀφορμᾶσθαι τοῖς πολλοῖς, ἢ τὰ τὰς ἀυτὰς μισεῖν ἢ φιλεῖν, ἐ ἀπορία ἢ σοφία. h. e. Non est enim Oratoris honoranda oratio, ô Æschines, neque sonus vocis, sed quod eadem cum populo eligat, & eosdem quos & patria amet & odio habeat.

Quando præcedunt nominibus adjectivis, & nominibus propriis adverbia ὧν vel ὄντως, imò & nomen ποτὲ, ποτὲν, ποτὲ, *tunc adjectiva nullatenus exigunt articulum.* Lys. in Apolog. Ἐ'γὼ δ' ὧν πολλὰ μισθὸν ὠφελήσας ὑμᾶς ἀπεστερήθην, ἢ ποτὲ ὧν ἀφορμὴ εἰργασμένος τὸν φίλοι, τὸν ἐλαχίστα μὲ εἰρηκότα τῶν ἐμοῦτ'. Et alibi Ἀκούσας δὲ ὧν ἀνθρώπου ἢ ὄντως πράξαντα, &c. Reg. 14.

Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si numerum designant determinatum*, i. e. *indeterminatum, nullatenus exigunt articulum.* Isoc. de pace. Καὶ ταῦτα ἐμοῦτος ἀυτοὶ τι τὸν πόλει δεδημιόργηκε ἢ πολλοὶ τῶν, τὸν ἐκ ἐχρῆσαν ἐμπεδοῦσι αὐτὸν. h. e. quæ dum facerent, cum ipse tum multi non mentis compotes urbis felicitatem prædicabant. Et inferius, Εἰς δὲ πολλοὶ ἢ τῶν ἀρχαιοτάτων, ἢ ἄλλοι Ἑλλήνων ἐφίεσαν ἐ Συμμαχικοῦσιν τὰς τοῦτον πόλεμον ἐφεσθεμένοις πᾶσ' ἐμπόδιος Συμμαχικῆς. h. e. ad quos multi è finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c. Lysias contra Frumentarios; Πολλοὶ μὲν ἀφικνοῦμενοι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, διαμέλλοντες. h. e. Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti. Demosth. in Aphobum; τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἐν δ' ὧν ἱκανὰ τεκμήρια τῶν μαρτύρων. h. e. Cùm autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt. Reg. 15.

Quod si πολλοὶ *sonat* πλῆθος, h. e. *Vulgus, vel populus, tunc necessario*

βέλτιστοι πολιτῶν. Ut Isoc. ad Demon. Ἐὰν δὲ τοὺς πολίτας, καὶ τοὺς ξένους, ἅμα μὲν τοὺς ἀεὶ διαβάλλοντας ἀφελῇς, ἅμα δὲ τὸν φόβον ἀναιρήσῃς. h. e. Cave criminationes etiamsi falsæ, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ & opinione judicat. Demosth. adversus Timocrat. Τίς δ' ἐστὶ φύλαξ καὶ φυλακὴ τῶν νόμων; ἀρκεῖ αἱ ψῆφοι; h. e. Quæ igitur sola est custodia, & justa, & firma legum? Vos Populus. Idem adv. Conon. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέφαλος ἄλλο τι ἀπόβοιτο, h. e. Nunc vero vulgus hoc dicunt, quod Cecyram ceperit Timotheus.

Pari modo πολλοὶ, πολλὰ, πολλῶν si sibi habeant ut subjecta in oratione, non respuunt articulum. Exempl. X. E. Τὰ γὰρ πολλὰ ἐστὶ τῶν ἐξ ἀνθρώπων τὰ μὲν ἀνάγκῃ τοῦ τυχεῖν ἐξαίρετα ἡμῖν ἀνθρώποις ἐστίν, h. e. Multæ clades, quæ hanc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis excesserit. Demosth. pro Formione, Τὰ μὲν ἄλλ' πολλὰ, ὦ Ἀπολλόδωρε ἐστί, καὶ ῥᾴδιόν ἐστιν ἀνθρώπου ἐν συκοφαντίᾳ, h. e. verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, magas esse & calumnias putate.

Verum πολὺς, πολλὴ, πολὺ quandò ponuntur ἀοριστολογικῶς respuunt prorsus articulum, ut Lysias adversus Pandeon: Οὗτος γὰρ ἐπιτηδεύει μοι πολὺν χρόνον ἐν λοιδορίᾳ, h. e. hic enim cum me jamdudum negotium facessere non desiterat. Idem ad Nicom. Παρὰ δὲ τοῖς μεγίστοις τῶν ἀρχῶν πολὺν χρόνον ἐγένεσθε ὑμεῖς, h. e. Vos in maximis magistratibus eosdem finitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.

Reg. 16. Πλεῖστος, πλείστη, πλεῖστα. Cùm obtinent locum subjecti gaudent articulo. Isoc. de Pace, Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοῖς αἰρίστοις τῶν πραγμάτων διατρίβοντας, ἢ πλείστῃ σπουδῇ ἐχοντας τῶν χρημάτων, ἢ τῶν ἀγαθῶν.

Reg. 17. Μά Adverbium jurandi nomini subsequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς θεοὺς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἠξίουν ὑπόδικος εἶναι διαλύσασθαι, ἢ τῶν τριῶν τάλαντων. Ego Medius fidius, &c.

Quod si conjungatur cum nomine δίκη respuit prorsùs, Ut Demosth. ibid. Οὐ μὰ δίκην ἔγωγ' ἂν τὸν Μίλυαν αἰσχυνόμενον ἄνευ ὀλίβου. Non mehercle quod, &c.

Regula prædicta convenit etiam particulæ τὸ. Idem pro Formione: Ἐὰν ταῦτα ποιῇτε, ἀνπὶ ὁ διωκόμενος, ἢ οὗτοι δικαίως οἰόνται ἔξειν ἅπαν τὸ τῆς δίκης ἀμαυτας. Non tamen impedit, quin interdum nomen δίκη articulo destituatur, ut Demosth. de ordinan. Repub. ἢ τὰ δίκαι' ἀνδρῶν, &c.

Reg. 18. *Nomina Apellativa*, seu *adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excellaverunt, necessario articulo insigniri debent.* Ut cùm vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς & Arist. ὁ φιλόσοφος, quià sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi primas tenet.

Reg. 19. *Sæpe articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ; idque cum veris præpositionibus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum*, ut οἱ ἐν ἄστει, h. e. Cives, Oppidani. Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, Adolescentes. Οἱ ὑπὲρ ἡμῶν λέγοντες, emeriti, Οἱ ἐν ὅπλοις, Milites. In quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γενόμενος, vel quid simile. Demosth. in Philipp. Καὶ γὰρ τὸ διηρῆσθαι δὸς μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλει, h. e. cum oppidani in duas partes, &c. Idem de ordinand. Rep. Καταβλέπουσι ἅμα φασὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἴσχειν, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ γεγονότας, τοὺς δ' ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν ἐξεταζομένους.

Pari modo. Οἱ ὕστερον, posteri, τὸ ὕστερον, posteritas, οἱ πρόσθεν, prisci, οἱ πρόσθε difficiles, οἱ ἀπὸ τῶν βασιλέων, qui stant à parte Regis. Οἱ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, Sacerdotes, &c.

Reg. 20. *Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine sumitur.* Demosth. in Olynth. 3. Πλεονεξίαν γὰρ ἐξ ἀν ἁπάντων ἡγοῦμαι ζητεῖσθαι τὸ πλεῖν τῶν ἀφεστηκότων ὑμῖν ἐκπολεμῆσαι, τοῦ μὴ βλάπτειν τὸ δίκαιον ποιεῖν, ἢ τοῦ μὴ ζημιοῦσθαι. Ubi τοῦ μὴ βλάπτειν pro negligentiâ, & τοῦ μὴ ζημιοῦσθαι pro inscitiâ sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, studium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, Τὸ φρονεῖν, Prudentia, &c.

Reg. 21. *Nomina κτητικὰ respuunt prorsus articulum*: ut Dem. pro Coronâ: Τροφὸν δ' ἐμὸν Ἀνδρὸ Δωσιθέη, &c.

Reg. 22. *Articulus neutrius generis vel unitatem dictioni, vel pluribus materialiter vel artificialiter positis, solet præponi.* Arist. De interp. οἷον τὸ τὴν ἰσοσκελῆ, τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι σημαίνει καθ' αὑτό. Idem paulo inferiùs, Τὸ δὲ ἐν ἀληθεύειν, ubi notandum est hujusce modi articulum vocari ἄρθρον ἀπλοῦν, quoniam ex

consulto

confulto præponimus illis dictionibus, quæ pro ſeipſis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm eſt Græcis, quo explicant ſuas mentis ἐκφαντορικὰς ἢ διαρθρώσεις, h. e. Enucleatè & clarè: ut Dem. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Εἰσὶ γὰρ τῶν ὑπαρξάντων, τίνι ἂν τρόπῳ τοῦτον τιμωρησαίμεθ' ἂν ὑμῖν ἐξέστιν σκοπεῖν, h. e. Si enim certo hoc conſtiterit, tum qua ratione quis illum ulciſcatur, licebit deſpicere, quo in loco articulus τὸ Complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρησαίμεθ' ἂν ὑμῖν ἐξέστι σκοπεῖν, Pro coron. idem: μὴ τὸν μέντοι λόγον ὑμῶν τοῦτον ποιήσασθε, ὅστις ἂν ἀπὸ τοῦ ἐναντίου ὑμᾶς ἰμεῖ δέῃ. Ne adverſarium adhibeatis in conſilium, de modo quo me audire vos oporteat.

Obſervandum eſt Poëtas & potiſſimum Hom. raro uti articulis prænoſitivis, ut Il. ϛ. ϑ. ὧδε μοι εἶπε μετ' ἀνδράσι τεύχεσι δύσας. Ariſtoph. tamen crebro iis utitur,

Ἦ γὰρ σὺ βδελυρὸς ὁ δικάσων λίξ τὴν χύτραν,
Δίξῃ δὲ μὴ δῷς ταῦτα τῷ κυκλεμβόλῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν δικάσοντα τῶν κριτῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum eſt Poëtas ſæpè uſurpari articulis præpoſitivis loco pronominum ut Hom. Il. ϛ. οἱ μὲν ἐπίφαντο, τοὶ δ' ἀγάλεντο μέλ' ἄκνη, pro τοῖσι vèl αὐτοῖς.

Interdum etiam Oratores uſurpant hunc articulum pro τὶς vel τὶ, ut Demoſth. in Orat. Olynth. 3. ἀλλὰ θαυμάζω ἂν τῷ τινι δοθήσεσθαι ἢ γίγνεσθαι ἢ γενήσεται, &c. pro ἂν τινι δοθήσεσθαι. Et Idem pro Corona. Ἅπασι τοῖς ἀεὶ χρῶσ' ἐχθρὸς τῷ λόγῳ συμβαλεῖν· pro τινι.

FINIS.
